

ਸੁਚੀਤਪੋਥੀਕ ਤਤਕਰਾਇਖਿਆਗਾਕਾ

ਤਥਾਸਬਦਾਕਾ

੧ ਜਪੁਸਾਤਿਗੁਰਮਦਸਜੀਤਿਕਿਅਪੇ ੧

ਦਸਖਤਕਰਕਲਪਤਿ

੨ ਜੋਦਰਪੀਜਿਸਬਦਪੀਨੇ ੪

੨੨ ਗਮਕਲੀਪੀਨੇ ੩੮੫

੩ ਜੋਪੁਰਕੁਚਾਰਿਸਬਦਪੀਨੇ ੫

੨੩ ਨਟਪੀਨੇ ੪੨੬

੪ ਜੋਹਿਯਾਪੀਜਿਸਬਦਪੀਨੇ ੬

੨੪ ਮਾਲੀਗਉਤਾਪੀਨੇ ੪੩੦

੫ ਜਿਠੀਗਉਪੀਨੇ ੭

੨੫ ਮਹੁਪੀਨੇ ੪੩੩

੬ ਮਾਝਪੀਨੇ ੮੪

੨੬ ਤੁਖਾਗੀਪੀਨੇ ੪੬੦

੭ ਗਉਤੀਪੀਨੇ ੧੧

੨੭ ਕੇਦਾਗੀਪੀਨੇ ੪੮੫

੮ ਮਾਸਾਪੀਨੇ ੧੧੧

੨੮ ਭੈਰਉਪੀਨੇ ੪੮੭

੯ ਗੁਜਗੀਪੀਨੇ ੨੩੧

੨੯ ਬਸਿਤਪੀਨੇ ੫੦੦

੧੦ ਦੇਵਗੀਪੀਨੇ ੨੪੭

੩੦ ਸਾਰਗਪੀਨੇ ੫੧੬

੧੧ ਬਿਹਗਤਾਪੀਨੇ ੨੫੧

੩੧ ਮਾਯਗਪੀਨੇ ੫੩੦

੧੨ ਵਡਹਿਸੁਪੀਨੇ ੨੫੬

੩੨ ਕਲਤਾਪੀਨੇ ੫੫੦

੧੩ ਜੋਗਪੀਨੇ ੨੭੫

੩੩ ਕਲਿਆਨਪੀਨੇ ੫੬੩

੧੪ ਪਨਾਸਗੀਪੀਨੇ ੩੦੧

੩੪ ਬਿਭਾਸਪਤਾਤੀਪੀਨੇ ੫੬੬

੧੫ ਜੈਤਸਗੀਪੀਨੇ ੩੧੫

੩੫ ਸਲੋਕਸਯਸਤ੍ਰਿਤੀਪੀਨੇ ੫੭੬

੧੬ ਟੇਡੀਪੀਨੇ ੩੨੧

੩੬ ਗਾਥਾਪੀਨੇ ੫੭੮

੧੭ ਬੈਰਾਜੀਪੀਨੇ ੩੨੪

੩੭ ਛਨਯੋਪੀਨੇ ੫੭੯

੧੮ ਤਿਲਗਪੀਨੇ ੩੩੪

੩੮ ਚਉਬੋਲੇਪੀਨੇ ੫੮੦

੧੯ ਸੁਭੀਪੀਨੇ ੩੩੭

੩੯ ਸਲੋਕਕਬੀਰੀਪੀਨੇ ੫੮੦

੨੦ ਬਿਲਵਲਪੀਨੇ ੩੫੩

੪੦ ਸਲੋਕਸੇਖਛਗੀਦਕੇਪੀਨੇ ੫੮੫

੨੧ ਗੋਤਪੀਨੇ ੩੭੮

੪੧ ਸਵਯੇਸ਼ਿਅਬਾਕਪੀਨੇ ੫੮੮

੪੨ ਸਵਯੇਰੁਟਕੇਸਰਨਕੇਪੰਨੇ ੫੦੦
 ੪੩ ਸਲੋਕਵਾਰਤੇਵਧੀਕਪੰਨੇ ੫੦੦
 ੪੪ ਮੁੰਦਾਵਲੀਪੰਨੇ ੫੦੦

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਸਿਰੀਗੁਰਮਹਲਾ ੨ ਚਉਪਦੇ ਪੰਨੇ ੬
 ੧ ਮੋਤੀਤਮੰਦਰ ਪੰਨੇ ੬
 ੨ ਕੋਟੀਕੋਟੀਮੇਰੀਆਰਜਾ ਪੰਨੇ ੭
 ੩ ਲੋਖੋਲੋਖਲੋਖਲਾ ਪੰਨੇ ੭
 ੪ ਲਖੁਕੁਤਾਕੁਕੁਤਾ ਪੰਨੇ ੭
 ੫ ਅਮਲਗਲੇਲਾਕੁਕੁਤਾ ਪੰਨੇ ੭
 ੬ ਜਾਲਿਮੇਰੁਪਸਿਮਸਿ ਪੰਨੇ ੭
 ੭ ਸਤਿਗੁਰਸਿਰੀਮੇਰੀਐ ਪੰਨੇ ੭
 ੮ ਕੁੰਗੁਰੀਕਾਇਰਤਨਕੀ ਪੰਨੇ ੮
 ੯ ਗੁਲਵੰਤੀਗੁਲਵੰਤੀਥਰੇ ਪੰਨੇ ੮
 ੧੦ ਆਵਹੁਭੈਲੇਗਲਿਮਲਾ ਪੰਨੇ ੮
 ੧੧ ਭਲੀਸਗੀਜੀਉਥਰੀਉ ਪੰਨੇ ੮
 ੧੨ ਪਾਤੀਲੈਫੁਨਿਪਾਤਕਉ ਪੰਨੇ ੮
 ੧੩ ਧਿਗੁਜੀਵਲਾਦੇਹਗਲੀ ਪੰਨੇ ੮
 ੧੪ ਸੁਵੀਦੇਹਰਗਵਲੀਜਾਜੀਉ ਪੰਨੇ ੯
 ੧੫ ਤਨੁਜਲਿਥਲਿਮਾਵੀਭਇਆ ਪੰਨੇ ੯
 ੧੬ ਨਲਕਥੇਰੀਸਚਕੀਤਗੀਐਕੁ ਪੰਨੇ ੯
 ੧੭ ਸੁਦਿਮਨਮਿਤਾਪਿਆਰਿਆਪਿਆ ਪੰਨੇ ੯

੧੮ ਮਰਦੈਕੀਚਿਤਨਹੀਜੀ ਪੰਨੇ ੯
 ੧੯ ਏਹੁਮੇਰੁਗੁਲੋਭੀਆ ਪੰਨੇ ੧੦
 ੨੦ ਇਕੁਭਿਲੁਪਿਆਰਾਵੀਸਰੇ ਪੰਨੇ ੧੦
 ੨੧ ਹਰਿਹਰਿਜਪਹੁਪਿਆਰਿਆ ਪੰਨੇ ੧੦
 ੨੨ ਭਗੇਭਾਹਿਨਵਿਛਵੈਜੇਭ ਪੰਨੇ ੧੦
 ੨੩ ਵਲਜੁਕਰਹੁਵਲਜਾਰਿਹ ਪੰਨੇ ੧੦
 ੨੪ ਧਰੁਜੇਥਨੁਅਭੁਲਾਜਾਨ ਪੰਨੇ ੧੦
 ੨੫ ਅਪੇਰਸੀਆਪਿਰਸੁਆ ਪੰਨੇ ੧੧
 ੨੬ ਇਹੁਪੁਰਤੀਥੀਜੁਕਰਮਾ ਪੰਨੇ ੧੧
 ੨੭ ਅਮਲਕਰਿਧਰਤੀਥੀਜੁਸ ਪੰਨੇ ੧੧
 ੨੮ ਜੋਈਮਉਲਾਜਿਨਿਜਗੁਮਉਲਿ ਪੰਨੇ ੧੧
 ੨੯ ਏਕੁਸੁਆਰੁਦਇਸੁਆਨੀਤਾ ਪੰਨੇ ੧੧
 ੩੦ ਏਕਾਸੁਰਤਿਜੇਤੇਏਜੀਆ ਪੰਨੇ ੧੧
 ੩੧ ਤੁਦਰੀਆਉਦਾਨਾਥੀਨ ਪੰਨੇ ੧੧
 ੩੨ ਕੀਤਾਕਹਾਕਰੇਮਨਿਮਨੁ ਪੰਨੇ ੧੧
 ੩੩ ਅਛਲਾਛਲਾਈਨਛਲੇ ਪੰਨੇ ੧੨

ਸਿਰੀਗੁਰਮਹਲਾ ੩ ਪੜ੍ਹ ੧ ਚਉਪਦੇ

੧ ਥਹੁਭੇਖਕਰਿਭਗਮਾਈਐ ਪੰਨੇ ੧੨
 ੨ ਜਿਸਹੀਕੀਸਿਰਕਾਰੈਤਿਸ ਪੰਨੇ ੧੨
 ੩ ਜਿਨੀਸੁਦਿਕੈਮਨਿਆਤਿਨਾ ਪੰਨੇ ੧੨
 ੪ ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਨਾਪੁਪਿਆਏ ਪੰਨੇ ੧੩
 ੫ ਹਰਿਭਗਤਾਹਰਿਧਰੁਗਸਿਰੇ ਪੰਨੇ ੧੩

੬ ਸੁਖਸਾਗਰੁਗਿਆਪੁਰੈਗੁਗੁਪਿ ਪੰਨੇ ੧੩
 ੭ ਮਨਮੁਖੁਮੋਹਿਵਿਆਪਿਆ ਪੰਨੇ ੧੩
 ੮ ਘਰੁਸਦਿਦਾਪਈਐਸੀ ਪੰਨੇ ੧੩
 ੯ ਸਚਾਸਹਿਭੁਸੇਵੀਐਸ ਪੰਨੇ ੧੩
 ੧੦ ਤੈਗੁਲਾਮਾਈਆਮੋਹੁ ਪੰਨੇ ੧੪
 ੧੧ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛੋਰਿਬਿਖਿਆ ਪੰਨੇ ੧੪
 ੧੨ ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਵਲੇ ਪੰਨੇ ੧੪
 ੧੩ ਜਾਪਿਰਜਾਣੀਆਪਲਾ ਪੰਨੇ ੧੪
 ੧੪ ਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਗੁਗ ਪੰਨੇ ੧੪
 ੧੫ ਧਨੁਜਨੀਜਨੁਜਾਇਆ ਪੰਨੇ ੧੫
 ੧੬ ਗੋਵਿੰਦਗੁਲੀਤਿਪਨੁਹੇ ਪੰਨੇ ੧੫
 ੧੭ ਕਾਇਆਸਧੈਉਰਧਤ ਪੰਨੇ ੧੫
 ੧੮ ਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਗਪਈਐ ਪੰਨੇ ੧੫
 ੧੯ ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਸਤਿਗੁਗਨ ਪੰਨੇ ੧੫
 ੨੦ ਕਿਸੁਹਉਸੇਵੀਕਿਆਜ ਪੰਨੇ ੧੫
 ੨੧ ਜੇਵੇਲਾਵਖਤੁਵੀਚਾਰੀ ਪੰਨੇ ੧੬
 ੨੨ ਆਪਲਾਭਉਤਿਨਪਾਇ ਪੰਨੇ ੧੬
 ੨੩ ਬਿਨੁਗੁਰੋਗੁਗਨਦੁਟਈਹ ਪੰਨੇ ੧੬
 ੨੪ ਤਿਨਾਅਨੰਦਸਦਾਸੁਖੁਹੇ ਪੰਨੇ ੧੬
 ੨੫ ਗੁਲਾਵੰਤੀਸਦੁਪਾਇਆ ਪੰਨੇ ੧੬
 ੨੬ ਆਖੇਕਰਲਾਕਰਤਾਕਰੇ ਪੰਨੇ ੧੭
 ੨੭ ਸੁਦਿਸੁਦਿਕਾਮਗਰੇਲੀਏ ਪੰਨੇ ੧੭
 ੨੮ ਇਕਿਪਿਰੁਗਵਹਿਆਪਲਾ ਪੰਨੇ ੧੭

੨੯ ਠਹਿਜੀਸਚਾਸਦੁਤਸਰੁ ਪੰਨੇ ੧੭
 ੩੦ ਜਗਿਹਉਮੈਲੁਵਖੁਪਾਇ ਪੰਨੇ ੧੭

੨

ਸਿਰੀਗੁਮਲਾਹ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

੧ ਮੈਮਨਿਤਨੀਬਿਗੁਮਾਤਿਅ ਪੰਨੇ ੧੮
 ੨ ਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨੁਕ੍ਰਿਪਤੀਐਬਿਨੁ ਪੰਨੇ ੧੮
 ੩ ਗੁਲਾਗਵਾਗੁਲਾਵਿਬਗਾਗੁਨ ਪੰਨੇ ੧੮
 ੪ ਹਉਪੰਸੁਦਸਾਈਨਿਤਖਜੀਕੋਈ ਪੰਨੇ ੧੮
 ੫ ਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸੁਅਤਿਭਲਾ ਪੰਨੇ ੧੮
 ੬ ਦਿਨਸੁਚਕੈਠਿਗਿਆਥਵੈਰੋਲਿ ਪੰਨੇ ੧੯

ਸਿਰੀਗੁਮਲਾਹ ੫ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧

੧ ਕਿਆਤੁਰਚਾਦੀਖਕੈਪੁਤਕ ਪੰਨੇ ੧੯
 ੨ ਮਨੀਬਿਲਾਸੁਬਹੁਰੰਗੁਘਲਾ ਪੰਨੇ ੧੯
 ੩ ਭਲਕੇਉਰਿਪੋਲੀਐਵਿ ਪੰਨੇ ੧੯
 ੪ ਘਜੀਮੁਭਤਕਾਪਹੁਲਾ ਪੰਨੇ ੧੯
 ੫ ਜਥੇਗਲਾਵਿਸਰਨੁਇ ਪੰਨੇ ੨੦
 ੬ ਸਭੇਥੋਕਪਰਾਪਤੇਜੇਅ ਪੰਨੇ ੨੦
 ੭ ਜੇਈਧਿਆਈਐਜੀਅਰੇ ਪੰਨੇ ੨੦
 ੮ ਨਾਮੁਧਿਆਈਜੇਸੁਖੀਤਿਸੁ ਪੰਨੇ ੨੦
 ੯ ਇਭਪਛਾਨੁਜੀਅਕਾਇ ਪੰਨੇ ੨੦
 ੧੦ ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਗਸਿਉਚਿਤੁ ਪੰਨੇ ੨੦
 ੧੧ ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਗਸਭਦੁਖੁਗ ਪੰਨੇ ੨੧

੧੨ ਪੁਰਾਸਾਚਿਹੁਰਜੇਮਿਲੈ ਪੰਨੇ ੨੧
 ੧੩ ਪ੍ਰਾਤਿਲਗੀਤਿਸੁਸਚਸਿ ਪੰਨੇ ੨੧
 ੧੪ ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਜਿਨਿਪਭਿ ਪੰਨੇ ੨੧
 ੧੫ ਮੇਰਤਨੁਅਰੁਪਨੁਮੇਰਗਜ ਪੰਨੇ ੨੧
 ੧੬ ਸਗਣਿਪਏਪਭਾਅਪਲੇ ਪੰਨੇ ੨੧
 ੧੭ ਉਦਮੁਕਰਿਹਰਿਜਾਪਲਾ ਪੰਨੇ ੨੨
 ੧੮ ਜੇਈਸਸਤੁਸਉਲੋਸੇਇ ਪੰਨੇ ੨੨
 ੧੯ ਰਸਨਾਚਾਖਿਸਿਮਹੀ ਪੰਨੇ ੨੨
 ੨੦ ਸਿਤਜਨਹੁਮਿਲਿਭਈ ਪੰਨੇ ੨੨
 ੨੧ ਮਿਠਕਰਿਕੈਖਾਇਆਕ ਪੰਨੇ ੨੨
 ੨੨ ਸਿਤਜਨਮਿਲਿਭਈਆ ਪੰਨੇ ੨੩
 ੨੩ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਪੁਜੀਐਮ ਪੰਨੇ ੨੩
 ੨੪ ਸਿਤਜਨਹੁਸੁਲਿਭਈਰੇ ਪੰਨੇ ੨੩
 ੨੫ ਗੋਇਲਿਆਈਆਗੋਅ ਪੰਨੇ ੨੩
 ੨੬ ਤਿਚਰੁਵਸਹਿਸੁਰੇਲੀ ਪੰਨੇ ੨੩
 ੨੭ ਕਰਲਕਾਰਲਏਕੁਚਿਹੀ ਪੰਨੇ ੨੩
 ੨੮ ਸੀਚਿਹਰਿਪਨੁਪੁਜਿਸਤਿ ਪੰਨੇ ੨੩
 ੨੯ ਦੁਕਿਸੁਕਿਤਮੇਪੇਸਿਸਰੁ ਪੰਨੇ ੨੪
 ੩੦ ਤੈਰੁਤੈਰੁਸੈਪਿਆਰੇਮੈਲਾ ਪੰਨੇ ੨੪
 ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਰਗਗੁਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰੁ ੧

੧ ਆਖਿਅਖਿਮਨੁਵਾਵਲਾ ਪੰਨੇ ੨੪
 ੨ ਸਭੇਕਤਮਹੇਲੀਆਸਗ ਪੰਨੇ ੨੪

੩ ਆਪੇਗੁਲਆਪੇਕਥੈਆਪੇ ਪੰਨੇ ੨੪
 ੪ ਮਛੁਲੀਜਾਲੁਨਜਾਲਿਆ ਪੰਨੇ ੨੫
 ੫ ਮਨਿਜੁਠੈਤਨਿਜੁਠੈਜੇ ਪੰਨੇ ੨੫
 ੬ ਜਪੁਤਪੁਸਿਜਪੁਸਾਧੀਐ ਪੰਨੇ ੨੫
 ੭ ਗੁਰਤਰਿਗਮਲੁਜਾਲੀਐ ਪੰਨੇ ੨੬
 ੮ ਸੁਨਿਮਨਭੁਲੇਥਾਵਰੇ ਪੰਨੇ ੨੬
 ੯ ਬਿਨੁਪਿਘਨਸੀਗਾਰੀ ਪੰਨੇ ੨੬
 ੧੦ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਜੈਮ ਪੰਨੇ ੨੭
 ੧੧ ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿਉਪੀ ਪੰਨੇ ੨੭
 ੧੨ ਮਨਮੁਖਭੁਲੈਭੁਲਾਈਐ ਪੰਨੇ ੨੭
 ੧੩ ਤਿਸਨਾਮਾਇਆਮੋਹਲੀ ਪੰਨੇ ੨੮
 ੧੪ ਗਮਨਾਮਨੁਖੋਪਿਆਮੀ ਪੰਨੇ ੨੮
 ੧੫ ਚਿਤੇਚਿਸਹਿਧਉਲਗ ਪੰਨੇ ੨੮
 ੧੬ ਰੂਗੁਰਦੇਖਿਰੁਗਵਲੋਪੇ ਪੰਨੇ ੨੯
 ੧੭ ਮੁਕਾਮੁਕਰਿਘਰਿਥੈਸਲਾ ਪੰਨੇ ੨੯

ਸਿਰਗਗੁਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰੁ ੧

੧ ਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਭੁ ਪੰਨੇ ੨੯
 ੨ ਹਰਿਮੈਕਰਮਕਮਵਦੇ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੩ ਪੰਖੀਬਿਰਖਿਸੁਰਾਵਜਾ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੪ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐ ਪੰਨੇ ੩੦
 ੫ ਮਾਇਆਮੋਹੁਮੇਰਪਾਭਿਕੀ ਪੰਨੇ ੩੧
 ੬ ਸਹਜੇਨੇਸਭਯੋਚਦੀਥਿ ਪੰਨੇ ੩੧

੧ ਸਿਰੀਗੁਰਿਮਿਲਿਐਫੇਰ ਪੰਨੇ ੩੧
 ੨ ਸਿਰੀਗੁਰਿਸੇਵਿਐਮਹੁਰਿ ਪੰਨੇ ੩੨
 ੩ ਸਿਰੀਗੁਰੁਮਹਾਪੁ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ੧
 ੧ ਜਾਕਉਮੁਸਕਲਾਅਤਿਬ ਪੰਨੇ ੩੨
 ੨ ਜਾਨਉਨਹੀਭਵੈਕਵਨ ਪੰਨੇ ੩੨
 ੩ ਸਿਰੀਗੁਰੁਮਹਾ ੧ ਘਰੁ ੩
 ੧ ਜੋਗੀਅੰਦਰਿਜੋਗੀਆ ਪੰਨੇ ੩੩
 ੨ ਪੈਪਾਇਮਨਾਈਸੋਇਜੀਉ ਪੰਨੇ ੩੩
 ੩ ਗੁਰੁਸਿਰੀਗੁਰੁਮਹਾ ੧ ਪਰੋਘਰੁ ੧
 ੧ ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਗੈਦਿਕੈ ਪੰਨੇ ੩੪
 ੨ ਪਹਿਲੈਪਹਿਰੈਗੈਦਿਕੈ ਪੰਨੇ ੩੪
 ੩ ਮਃ ੪ ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਗੈਦਿਕੈ ਪੰਨੇ ੩੪
 ੪ ਮਃ ੫ ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਗੈਦਿਕੈ ਪੰਨੇ ੩੪
 ੫ ਸਿਰੀਗੁਰੁਮਹਾ ੪ ਛੰਤੁਘਰੁ ੨
 ੧ ਮੁਧਾਇਅਣੀਪੇਈਅਵੈ ਪੰਨੇ ੩੬
 ੨ ਮਨੀਪਾਅਗਿਆਜੀਉਮਿ ਪੰਨੇ ੩੬
 ੩ ਹਠਮਝਾਹੁਮਾਪਿਗੀਪਸੇ ਪੰਨੇ ੩੭
 ੪ ਵਲਯਾਰੁ ਹਰਿਹਰਿਉਤਮੁਕ ਪੰਨੇ ੩੭
 ੧ ਸਿਰੀਗੁਰੁਕੀਵਾਰ ਪੰਨੇ ੩੮
 ੨ ਸਿਰੀਗੁਰੁਥਾਨੀਭਗਤਕੀਕਥੀਰਜੀਉਜੀ
 ੧ ਜਨਨੀਜਨਤਸੁਤਥਰਾ ਪੰਨੇ ੪੨
 ੨ ਅਚਰਜਏਭਾਸੁਨਹਰੇ ਪੰਨੇ ੪੨
 ੩ ਮਾਇਅਮੋਹੁਲਗਤਾ ਪੰਨੇ ੪੩
 ਮੀ

੪ ਸਿਰੀਗੁਰੁਥੇਲੀਜੀ ਰੇਨਰਗਰਭਵੰਡਲ ਪੰਨੇ ੪੩ ੩
 ੧ ਸਿਰੀਗੁਰੁਵਿਦਾਸ ਤੋਹੀਮੋਹੀਮੋਹੀਚੋਹੀ ਪੰਨੇ ੪੩
 ੨ ਜੋਤੁਸਿਰੀਗੁਰੁਕਾਸਰੇਰਾ ੧੪੨ ੧੪੩ ਸਿਰੀਗੁਰੁਕਾਸਰੇਰਾ
 ੩ ਗੁਰੁਮਾਝਮਹਾ ੪ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧
 ੧ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੈਹਰਿਮਰਿ ਪੰਨੇ ੪੪
 ੨ ਮਧੁਸੂਦਨਮੇਰੇਮਨਭਨ ਪੰਨੇ ੪੪
 ੩ ਹਰਿਗੁਲਪਵੀਅੈਹਰਿਗੁ ਪੰਨੇ ੪੪
 ੪ ਹਰਿਜਨਸੰਤਮਿਯਾਹੁਮੇਰੇ ਪੰਨੇ ੪੪
 ੫ ਹਰਿਗੁਰੁਗਿਆਨੁਹਰਿਗੁ ਪੰਨੇ ੪੪
 ੬ ਹਉਗੁਲਗੋਵਿਦਹਰਿ ਪੰਨੇ ੪੪
 ੭ ਆਵਹੁਥੈਲੇਤੁਸੀਮਿਲ ਪੰਨੇ ੪੪
 ੮ ਗੁਰੁਮਾਝਮਹਾ ੫ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧
 ੧ ਮੇਗਮਨੁਯੋਚੈਗੁਰਦਰ ਪੰਨੇ ੪੫
 ੨ ਸਾਭਤਿਸੁਹਾਵੀਜੀਤੁਤੁ ਪੰਨੇ ੪੫
 ੩ ਜੀਤੁਘਰਿਪਿਰਿਸੋਹਾਗੁ ਪੰਨੇ ੪੫
 ੪ ਖੋਜਤਖੋਜਤਦਰਸਨਚਾ ਪੰਨੇ ੪੫
 ੫ ਪਾਰਬਰਾਮਾਪਰਿਪਰਦੇ ਪੰਨੇ ੪੫
 ੬ ਕਹਿਆਕਰਲਾਦਿਤਾਲੇ ਪੰਨੇ ੪੬
 ੭ ਦੁਖੁਤਦੇਜਾਵਿਸਰਿਜਵੈ ਪੰਨੇ ੪੬
 ੮ ਲਾਲਗੋਪਾਲਦਇਆਲ ਪੰਨੇ ੪੬
 ੯ ਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜੀਤੁਮੈਸਤਿ ਪੰਨੇ ੪੬
 ੧੦ ਸਗਲਸਿਤਪਰਿਵਸਤੁ ਪੰਨੇ ੪੬
 ੧੧ ਵਿਸਰੁਨਹੀਏਵਡਦਾਤੇ ਪੰਨੇ ੪੬

੧੨ ਜਿਠਤਿਸਲਾਹਲੁਤੇਰ ਪੰਨੇ ੪੬
 ੧੩ ਤੁਜਲਾਹਿਧਿਹਮੀਨ ਪੰਨੇ ੪੭
 ੧੪ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸਿ ਪੰਨੇ ੪੭
 ੧੫ ਨਿਧਿਸਿਧਿਗਿਧਿਹਰਿਹਰਿ ਪੰਨੇ ੪੭
 ੧੬ ਪ੍ਰਭਾਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਹਰਿ ਪੰਨੇ ੪੭
 ੧੭ ਚਿਤਿਪੋਤਿਸੇਵਕਸਾਗਿ ਪੰਨੇ ੪੭
 ੧੮ ਸਭਕਿਛੁਪਰਮਹਿਥਾ ਪੰਨੇ ੪੭
 ੧੯ ਤਿਸੁਕੁਰਬਾਨੀਜਿਤਿਤੁ ਪੰਨੇ ੪੭
 ੨੦ ਭੁਪੇਤੁਸਾਖਤੇਗਿਛੁਲੀ ਪੰਨੇ ੪੮
 ੨੧ ਸਫਲਸੁਖਾਨੀਜਿਤੁਨ ਪੰਨੇ ੪੮
 ੨੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀਹਰਿਹਰਿਤੇਗਿ ਪੰਨੇ ੪੮
 ੨੩ ਤੁਮੇਗਪਿਤਾਤੁਰੈਮੇਗਮ ਪੰਨੇ ੪੮
 ੨੪ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭਮਨਹਿਅ ਪੰਨੇ ੪੮
 ੨੫ ਸੁਲਿਸੁਲਿਜੀਵਾਸੋਇਤੁ ਪੰਨੇ ੪੮
 ੨੬ ਹੁਕਮੀਵਰਸਲਾਯਾਗੇਮੇਰ ਪੰਨੇ ੪੮
 ੨੭ ਆਦਿਸਾਜਨਸਿਭਮੀਤਪਿ ਪੰਨੇ ੪੮
 ੨੮ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਯਗੋਵਿੰਦਗੁਸ ਪੰਨੇ ੪੮
 ੨੯ ਜਿਥੈਨਾਮੁਜਪੀਐਪ੍ਰਭਪਿ ਪੰਨੇ ੪੮
 ੩੦ ਚਰਨਠਕੁਰਕੇਰਿਦੈ ਪੰਨੇ ੪੮
 ੩੧ ਮੀਰੁਪਾਇਆਪਗੇਸਰਿ ਪੰਨੇ ੪੮
 ੩੨ ਮਨੁਤਨੁਤੇਗਪਨੁਭੀਤੇਰ ਪੰਨੇ ੪੮
 ੩੩ ਪਾਰਬਰਮਿਪ੍ਰਭਿਮੇਧੁਪਰ ਪੰਨੇ ੪੮
 ੩੪ ਸਭੇਸੁਖਭਏਪ੍ਰਭਤੁਰ ਪੰਨੇ ੫੦

੩੫ ਕੀਨੀਦਾਇਆਗੋਪਾਲ ਪੰਨੇ ੫੦
 ੩੬ ਜੋਸਦੁਮੰਦਗਜਿਤੁਸਦੁਪਿ ਪੰਨੇ ੫੦
 ੩੭ ਗੈਲਿਸੁਹਵਕੀਦਿਨੁਸੁਰੇ ਪੰਨੇ ੫੦
 ੩੮ ਐਥੈਤੁਰੈਆਗੋਆਪੋ। ਪੰਨੇ ੫੦
 ੩੯ ਮਨੁਤਨੁਤਗਮਪਿਆਰੇ ਪੰਨੇ ੫੦
 ੪੦ ਸਿਮਰਤਨਾਉਰਿਦੈਸੁ ਪੰਨੇ ੫੦
 ੪੧ ਜੋਈਕਰਲਾਜੀਆਪਿ ਪੰਨੇ ੫੨
 ੪੨ ਤੂਠਮੰਗਲੁਜੇਕੇਈ ਪੰਨੇ ੫੨
 ਗੁਰਮਾਣਮਹਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਪੁਰ ੨
 ੧ ਸਥਾਦਿਠਗਾਏਹੁਕਮਿ ਪੰਨੇ ੫੨
 ਗੁਰਮਾਣਮਹਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਪੁਰ ੧
 ੧ ਕਰਮੁਰੈਵੈਸਾਤਿਹੁਗੁਮਿ ਪੰਨੇ ੫੨
 ੨ ਮੇਰਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲੁਅਗ ਪੰਨੇ ੫੨
 ੩ ਇਕੋਆਪਿਠੈਪਰਛੰਨ ਪੰਨੇ ੫੨
 ੪ ਸਥਾਦਿਮਰੈਸੋਮੁਆਨਜਾ ਪੰਨੇ ੫੨
 ੫ ਅੰਦਰਿਹੀਗਲਾਯੁਥਲਾ ਪੰਨੇ ੫੨
 ੬ ਸਭਪਦਆਪੋਭੋਗਟਾ ਪੰਨੇ ੫੩
 ੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀਹੁਕਮਿ ਪੰਨੇ ੫੩
 ੮ ਆਪੋਗੋਸਹਾਜਿਸੁਭਏ ਪੰਨੇ ੫੩
 ੯ ਜਾਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਵਡੀ ਪੰਨੇ ੫੪
 ੧੦ ਆਪੁਵਵਾਏਤਾਸਭ ਪੰਨੇ ੫੪
 ੧੧ ਤੇਗਿਆਖਾਨੀਤੇਗਿਆ ਪੰਨੇ ੫੪
 ੧੨ ਐਥੈਸਚੇਸੁਆਗੈਸਾਚੇ ਪੰਨੇ ੫੫

੧੩ ਉਤਪਤਿਪਰਲਉ ਪੰਨੇ ੫੫
 ੧੪ ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੀਸਿਖ ਪੰਨੇ ੫੫
 ੧੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੀਵਸਾ ਪੰਨੇ ੫੫
 ੧੬ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰਗੋਸਰਜਿ ਪੰਨੇ ੫੬
 ੧੭ ਸੇਸਚਿਲਾਗੋਜੋਤੁਪੁ ਪੰਨੇ ੫੬
 ੧੮ ਵਰਗੁਪਵਰਚਹਿਸ ਪੰਨੇ ੫੬
 ੧੯ ਨਿਰਮਲਸਬਦਨਿਰ ਪੰਨੇ ੫੭
 ੨੦ ਗੋਵਿੰਦਉਜਲਉ ਪੰਨੇ ੫੭
 ੨੧ ਸਚਾਸੇਵੀਸਚੁਸਾ ਪੰਨੇ ੫੭
 ੨੨ ਤੇਰੇਭਗਚਸੋਹਿ ਪੰਨੇ ੫੭
 ੨੩ ਮਾਤਮਕਾਮਪਰਗਾਸੁ ਪੰਨੇ ੫੮
 ੨੪ ਇਸੁਗੁਣਮਹਿਅਤੁਟ ਪੰਨੇ ੫੮
 ੨੫ ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਮਿਲਾਏ ਪੰਨੇ ੫੮
 ੨੬ ਏਕਾਨੰਤਿਨੰਤਿਰੈਸਗੋਰ ਪੰਨੇ ੫੯
 ੨੭ ਮੇਰਾਪੁਰੁਭਗਪੁਰਿਗਹਿਆ ਪੰਨੇ ੫੯
 ੨੮ ਹਰਿਆਪੇਸੇਯੇਸੇਵਕਰਾਏ ਪੰਨੇ ੫੯
 ੨੯ ਉਚਮਜਨਮੁਸੁਖਾਨੈਵਾਸ ਪੰਨੇ ੬੦
 ੩੦ ਮਨਮੁਖਪਵਰਿਪੀਤਕਰਾ ਪੰਨੇ ੬੦
 ੩੧ ਨਿਰਗੁਣਸਰਗੁਣਾਪੇ ਪੰਨੇ ੬੦
 ੩੨ ਮਾਇਆਮੋਹਜਗਤੁਸਕਾ ਪੰਨੇ ੬੦
 ੩੩ ਗੁਰਮਾਝਮਹਲਾ੮ ਘਰੁ੧
 ੧ ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁ ਪੰਨੇ ੬੧
 ਗੁਰਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧

੧ ਅੰਤਰਿਅਲਖੁਜਾਈਨ ਪੰਨੇ ੬੧
 ੨ ਕਉਲਾਸੁਮੁਕਤਾਕਉਲੁ ਪੰਨੇ ੬੧
 ੩ ਪੁਤਾਅਥਿਨਾਸਿਤਾਕਿਆ ਪੰਨੇ ੬੨
 ੪ ਨਿਤਨਿਤਦਲੁਸਮਾਯੀਐ ਪੰਨੇ ੬੨
 ੫ ਹਰਿਜਪਿਜਪੇਮਨੁਪੀਰੇ ਪੰਨੇ ੬੨
 ਗੁਰਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੮ ਬਾਰਮਾਤਾ
 ੧ ਕਿਰਤਕਰਮਕੇਵੀਛੁੜੇ ਪੰਨੇ ੬੨
 ਗੁਰਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਦਿਨੁਗੈਰੀ
 ੧ ਸੇਵੀਸਤਿਗੁਰਾਅਪਦਾ ਪੰਨੇ ੬੪
 ੧ ਮਾਝਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੧ ਪੰਨੇ ੬੫
 ਜੋਤੁਸਾਰੇਗਮਾਝਕਾਸਬਦਾਕਾਸਭਨਕਾ ੬੦
 ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਗੁਰਗਉਵੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲਾ੧ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ
 ੧ ਭਉਮੁਦੁਚਰਾਵਰਾਤੇਲੁ ਪੰਨੇ ੭੧
 ੨ ਡਰਿਘਗੁਪਕਿਰਤੁਡਰਿ ਪੰਨੇ ੭੧
 ੩ ਮਾਤਮਤਿਪਤਸੰਤੋਖੁ ਪੰਨੇ ੭੧
 ੪ ਪਉਦੈਪਾਟੀਅਭਨੀਕਾਮੇ ਪੰਨੇ ੭੧
 ੫ ਸੁਲਿਸੁਲਿਬੁਝੈਮਨੈਨਉ ਪੰਨੇ ੭੨
 ੬ ਜਾਤੋਜਾਇਕਰਾਤੇਆਵੈ ਪੰਨੇ ੭੨
 ੭ ਕਾਮੁਕੋਪੁਮਾਇਆਮਹਿਚੀ ਪੰਨੇ ੭੨
 ੮ ਚਿਲਟਿਚਿਕਮਲੁਬਹੁ ਪੰਨੇ ੭੨
 ੯ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੁਮਗਲੁ ਪੰਨੇ ੭੨
 ੧੦ ਕਿਰਤਪਾਇਆਨਮੋਦੈ ਪੰਨੇ ੭੨

੧੧ ਜਿਸਿਅਕਥੁਕਥਾਇਆ ਪੰਨੇ ੭੩
 ੧੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਇਆਰਹੈਸੁ ਪੰਨੇ ੭੩
 ੧੩ ਅਵਰਿਪੰਚਰਸਏਕ ਪੰਨੇ ੭੩
 ੧੪ ਸੁੰਦਰਾਭੋਘਟਗੀ ਪੰਨੇ ੭੩
 ੧੫ ਅਭਿਖਧਮਤਿ ਪੰਨੇ ੭੩
 ੧੬ ਕਤਕੀਮਾਈਥਾਧੁ ਪੰਨੇ ੭੩
 ੧੭ ਰੈਲਿਗਵਈਸੋਇਬੈਰਗਲਿ ਪੰਨੇ ੭੪
 ੧੮ ਹਰਲੀਹੋਵਾਥਨਿ ਪੰਨੇ ੭੪
 ੧੯ ਰੈਘਾਰੀਕੀਰ ਪੁਰਬੀ ਪੰਨੇ ੭੪
 ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ੨੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ੨ ਗੁਰਮਿਲਿਐ ਪੰਨੇ ੭੪
 ੩ ਗੁਰਤੇਗਿਅਨੁਪਾਏ ਪੰਨੇ ੭੪
 ੪ ਸੁਥਉਸਦਮਨੁਨਿਗਲੁ ਪੰਨੇ ੭੪
 ੫ ਇਕਿਗਵਤਰਹੇਮਨਿ ਪੰਨੇ ੭੪
 ੬ ਮਨੁਮਾਰੇਪਾਤਮਰਿਜਾਇ ਪੰਨੇ ੭੫
 ੭ ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਭੁਜਗੁਥਉ ਪੰਨੇ ੭੫
 ੮ ਜਕਿਉਵਿਸਰੈਸਭਮਾਹਿਸਮ ਪੰਨੇ ੭੫
 ੯ ਤੁਅਕਥੁਕਿਉਕਥਿਆਜਾਹਿ ਪੰਨੇ ੭੫
 ੧੦ ਏਕਸੁਭੇਸਤਿਗੁਪਤਹਿਭੰਗਾ ਪੰਨੇ ੭੫
 ੧੧ ਮਨਮੁਖਿਸੁਤਾਮਾਇਆਮੋ ਪੰਨੇ ੭੫
 ੧੨ ਸਚਾਅਮਰੁਸਚਾਪਾਤਿਸ ਪੰਨੇ ੭੫
 ੧੩ ਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਇਆ ਪੰਨੇ ੭੬
 ੧੪ ਗੁਰਸੇਵਾਜੁਗਚਰੇਹੋਈ ਪੰਨੇ ੭੬

੧੫ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਵਡਭਾਗਿ ਪੰਨੇ ੭੬
 ੧੬ ਜੈਸੀਪਰਤੀਉਪਰਿਸੇਧੁ ਪੰਨੇ ੭੬
 ੧੭ ਸਭੁਜਗੁਕਾਲੈਵਸਿਰੈ ਪੰਨੇ ੭੬
 ੧੮ ਪੇਈਅਭੈਦਿਨਚਾਰਿਰੈ ਪੰਨੇ ੭੬
 ੧੯ ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਇ ਪੰਨੇ ੭੭
 ੨੦ ਗਗੁਗਉੜੀਗੁਅਰੇਗੀਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ
 ੧ ਪੰਡਿਤਸਾਸਤਸਿੰਮਿਤਿ ਪੰਨੇ ੭੭
 ੨ ਨਿਰਗੁਲਾਕਥਾਕਥਹੈਹਰਿ ਪੰਨੇ ੭੭
 ੩ ਮਾਤਾਪੀਤਿਕਰੇਪੁਤਖ ਪੰਨੇ ੭੭
 ੪ ਭੀਖਕਪੀਤਿਭੀਖਪੁਤਖ ਪੰਨੇ ੭੭
 ੫ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਫਲੈ ਪੰਨੇ ੭੭
 ੬ ਹਰਿਆਪੋਜੋਗੀਤੰਡਾਧਾਰੀ ਪੰਨੇ ੭੮
 ਗਗੁਗਉੜੀਬੈਰਗਾਲਿਮਹਲਾ ੪
 ੧ ਸਾਨੁਮਾਭਾਤੁਪਲੀਜੈਸੀ ਪੰਨੇ ੭੮
 ੨ ਜਿਉਜਨਨੀਗਰਭੁਪਾਲਤੀ ਪੰਨੇ ੭੮
 ੩ ਕਿਰਸਾਲੀਕਿਰਸਾਲਾਕਰੇ ਪੰਨੇ ੭੮
 ੪ ਨਿਤਦਿਨਸੁਗਤਿਲਾਲਚੁ ਪੰਨੇ ੭੮
 ੫ ਹਮਰੈਮਨਿਚਿਤਿਹਰਿਆ ਪੰਨੇ ੭੮
 ੬ ਕੰਚਨਗੀਮਾਜਿਨੀਉਲੁਭ ਪੰਨੇ ੭੯
 ੭ ਜਿਉਜਨਨੀਸੁਭਜਾਇਯ ਪੰਨੇ ੭੯
 ੮ ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਮਨਿਤੋਇ ਪੰਨੇ ੭੯
 ੯ ਹਰਿਦਇਆਲਿਦਇਆਪੁਰਬੀ ਪੰਨੇ ੮੦
 ੧੦ ਜਗਜੀਵਨਾਮਪਰੇਪਰਸੁਆ ਪੰਨੇ ੮੦

੧੧ ਕਰੁਨ੍ਹਿਯਾਜਗਜੀਵਨ ਪੰਨੇ ੮੦
 ੧੨ ਤੁਮਦਇਮਾਯਾਸਰਬ ਪੰਨੇ ੮੦
 ੧੩ ਮੇਰੇਮਨਸੇਪੁਤ੍ਰਸਦਾਨਾਇ ਪੰਨੇ ੮੦
 ੧੪ ਹਮਰੇਮਨਵਸਗਾਤਿਪੁਤ੍ਰ ਪੰਨੇ ੮੦
 ੧੫ ਇਹਮਨੁਮਾਥਿਨੁਗਟਿਕੇ ਪੰਨੇ ੮੦
 ੧੬ ਕਾਮਿਕਰੋਪਿਨਗਰੁਬਹੁਭਰਿ ਪੰਨੇ ੮੦
 ੧੭ ਇਸੁਰਗਮਹਿਗਿਰਿਗਇਰੈ ਪੰਨੇ ੮੧
 ੧੮ ਹਰਿਹਰਿਮਰਥਿਸਗਿਰੁਹਮ ਪੰਨੇ ੮੧
 ੧੯ ਹਮਮਹਿਕਾਰੀਅਹਿਕਾਰਮ ਪੰਨੇ ੮੧
 ੨੦ ਗੁਰਮਰਿਥਾਜੈਸਥਦੁ ਪੰਨੇ ੮੧
 ੨੧ ਗਇਤ੍ਰੀਮਾਣਮਃ ੪ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿੰਦੁਜ ਪੰਨੇ ੮੧
 ੨੨ ਅਇਸਖੀਗੁਲਕਾਮਲ ਪੰਨੇ ੮੧
 ੨੩ ਮਨਮਾਹੀਮਨਮਾਹੀਮੇਰੇ ਪੰਨੇ ੮੨
 ੨੪ ਚੇਜੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਚੇਜੀ ਪੰਨੇ ੮੨
 ੨੫ ਮੈਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਬਿਗੁ ਪੰਨੇ ੮੨
 ੨੬ ਮੇਰਾਬਿਰਹੀਨਾਮੁਮਿਲੈ ਪੰਨੇ ੮੩
 ੨੭ ਗਇਤ੍ਰੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਾਪ ਚਉਪਦੇ
 ੧ ਕਿਨਾਬਿਧਿਭਸਯੋਰਤ ਪੰਨੇ ੮੩
 ੨ ਕਿਉਭੁਖੀਐਭੁਖੁਕਿਸਕ ਪੰਨੇ ੮੩
 ੩ ਕਈਜਨਮਭਏਕੀਟਪਤ ਪੰਨੇ ੮੩
 ੪ ਕਰਮਭੂਮਿਮਹਿਬੇਵਹੁਨ ਪੰਨੇ ੮੩
 ੫ ਗੁਰਕਾਬਚਰੁਸਦਾਅਥਿ ਪੰਨੇ ੮੩
 ੬ ਜਿਨਿਕੀਆਮਾਈਤੇਰ ਪੰਨੇ ੮੪

੭ ਤਿਸਕੀਸਗਲਿਨਾਹੀਭਉ ਪੰਨੇ ੮੪
 ੮ ਸੁਲਿਹਰਿਕਥਾਉਤਾਗੀਮੇ ਪੰਨੇ ੮੪
 ੯ ਅਗਲੇਮੁਏਸਿਪਾਛੈਪਰੇ ਪੰਨੇ ੮੪
 ੧੦ ਅਨਿਕਜਤਨਹੀਰਿਤ ਪੰਨੇ ੮੪
 ੧੧ ਬਹੁਤਦਰਬੁਕਰਿ ਪੰਨੇ ੮੪
 ੧੨ ਬਹੁਰਗਮਾਈਆਬਹੁਥਿ ਪੰਨੇ ੮੪
 ੧੩ ਪ੍ਰਾਣੀਜਾਣੈਇਹੁਤਨੁਮੇਰਾ ਪੰਨੇ ੮੫
 ੧੪ ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਮਾਗੁਪਾ ਪੰਨੇ ੮੫
 ੧੫ ਅਨਗਸਜੇਤੇਤੇਚਾਖੇ ਪੰਨੇ ੮੫
 ੧੬ ਮਨੁਦਿਹੁਤਨੁਸਾਜੀਕ ਪੰਨੇ ੮੫
 ੧੭ ਗੋਦਿਨਦਿਨਸੁਰਹੈਇਕਠ ਪੰਨੇ ੮੫
 ੧੮ ਤੁਮੇਰਾਸਖਾਭੁਹੀਮੇਰਾਮੀਤੁ ਪੰਨੇ ੮੫
 ੧੯ ਬਿਆਪਤਹਰਖਸੇਗਾਥਿ ਪੰਨੇ ੮੬
 ੨੦ ਨੈਨਹੁਨੀਦਪਗਦਿਸਟਿ ਪੰਨੇ ੮੬
 ੨੧ ਜਾਕੈਵਸਿਖਾਨਸੁਭਾਤਨ ਪੰਨੇ ੮੬
 ੨੨ ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨਿਅਗਨਿ ਪੰਨੇ ੮੬
 ੨੩ ਸਾਧਸੀਗਿਜਾਪਿਓਭਗਵੰ ਪੰਨੇ ੮੬
 ੨੪ ਥੰਪਨਤੇਵਿਭੁਲਾਵੈਗੁਪੁ ਪੰਨੇ ੮੬
 ੨੫ ਜਿਸੁਮਖਿਥਸੈਤਰੈਜਨੁਸੇ ਪੰਨੇ ੮੭
 ੨੬ ਜੀਅਜੁਗਤਿਜਾਕੈਹੈਰਾਖ ਪੰਨੇ ੮੭
 ੨੭ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਾਮਿਮਨੁਪਾ ਪੰਨੇ ੮੭
 ੨੮ ਹਸਤਪੁਨੀਤਹੋਰਿਤਤਕਾ ਪੰਨੇ ੮੭
 ੨੯ ਜੋਪਗਾਇਓਸੇਈਅਪਨਾ ਪੰਨੇ ੮੭

੩੦	ਕਹਿਜੁਗਮਹਿਮਿਥਿਅ ਪੰਨੇ ੮੭	੫੩	ਛਾਡਿਸਿਅੰਤਪਥਰ ਪੰਨੇ ੮੮
੩੧	ਅਪਰਵਿਤਭਗਰਸਚਨ ਪੰਨੇ ੮੯	੫੪	ਰਖਿਯੀਆਗੁਰਿਪੁਰੈ ਪੰਨੇ ੮੯
੩੨	ਡਰਿਡਰਿਮਰਤੇਜਥਜਾ ਪੰਨੇ ੯੦	੫੫	ਅਠਿਕਰਸਾਜੈਸੇਢਰ ਪੰਨੇ ੯੦
੩੩	ਜਾਕਾਮੀਤੁਸਾਜਹੁਰੈਸਮੀ ਪੰਨੇ ੯੦	੫੬	ਕਹਿਕਲੇਸਗੁਰਸਥ ਪੰਨੇ ੯੦
੩੪	ਜਾਕੈਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਿ ਪੰਨੇ ੯੦	੫੭	ਸਾਪਸੀਗੀਤਾਰੀਸਰਨੀ ਪੰਨੇ ੯੦
੩੫	ਅਗਮਗੁਪਕਾਮਨਮਹਿਥ ਪੰਨੇ ੯੦	੫੮	ਸੁਕੇਤਰੇਕੀਏਖਿਨਮਾਰੇ ਪੰਨੇ ੯੦
੩੬	ਕਵਨਭੁਪੁਤੇਗਆਗਧਉ ਪੰਨੇ ੯੦	੫੯	ਤਾਪਗਏਪਈਪਾਭਿ ਪੰਨੇ ੯੦
੩੭	ਆਪਨਤਨੁਨਹੀਜਾਕਉ ਪੰਨੇ ੯੦	੬੦	ਭਲੇਦਿਨਸਭਲੇਸੰਜੋਗ ਪੰਨੇ ੯੦
੩੮	ਗੁਰਕੇਚਰਲਉਪਰਿ ਪੰਨੇ ੯੦	੬੧	ਗੁਰਕਾਸਥਦੁਗਭੁਮਨ ਪੰਨੇ ੯੦
੩੯	ਗੇਮਨਮੇਰੇਤੁਤਕਉ ਪੰਨੇ ੯੦	੬੨	ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਸਭੁ ਪੰਨੇ ੯੦
੪੦	ਮੀਤੁਕਰੈਸੋਈਹਮਮਾਨ ਪੰਨੇ ੯੦	੬੩	ਭੈਮਹਿਠਚਿਸਭੁਸੰਸਾ ਪੰਨੇ ੯੦
੪੧	ਜਾਕਉਤਮਭਏਸਮਰ ਪੰਨੇ ੯੦	੬੪	ਤਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਪੀਐ ਪੰਨੇ ੯੧
੪੨	ਦੁਲਭਦੇਹਪਈਵਡਭ ਪੰਨੇ ੯੦	੬੫	ਕਲਾਥਿਨਾਜੈਸੇਥੋਥਰਤੁ ਪੰਨੇ ੯੧
੪੩	ਕੰਕੀਮਈਕਕੇਥਪ ਪੰਨੇ ੯੧	੬੬	ਤੁਸਮਰਭੁਤੁਹੈਮੇਰਾਸੁ ਪੰਨੇ ੯੧
੪੪	ਵਡੇਵਡੇਜੇਦੀਸਹਿਯੋਗ ਪੰਨੇ ੯੧	੬੭	ਤਕਾਦਰਸੁਪਈਐਵ ਪੰਨੇ ੯੧
੪੫	ਪੁਗਮਾਰਗੁਪੁਗਟਿਸਨਾਨੁ ਪੰਨੇ ੯੧	੬੮	ਹਰਿਸਿਮਰਤਤੇਗੀਜਾਇ ਪੰਨੇ ੯੧
੪੬	ਸਿਤਕੀਪੁਰਿਮਿਟੇਅਘੋਕ ਪੰਨੇ ੯੧	੬੯	ਹਿਰਦੈਚਰਨਕਮਲ ਪੰਨੇ ੯੧
੪੭	ਹਰਿਗੁਲਜਪਤਕ ਪੰਨੇ ੯੧	੭੦	ਗੁਰਜੀਕੇਦਰਸਨਕਉ ਪੰਨੇ ੯੧
੪੮	ਏਕਸੁਸਿਉਜਾਕਾਮਨੁ ਪੰਨੇ ੯੧	੭੧	ਕਰੈਦੁਰਕਰਮਾਦਿਖਵੈ ਪੰਨੇ ੯੧
੪੯	ਨਾਮੁਭਗਤਕੋਪਨਅਧ ਪੰਨੇ ੯੧	੭੨	ਰਾਮਹਿਗੁਕਦੇਉਤਰਿ ਪੰਨੇ ੯੧
੫੦	ਸਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿ ਪੰਨੇ ੯੧	੭੩	ਸਿਮਰਤਸੁਆਮੀਕਿਲ ਪੰਨੇ ੯੧
੫੧	ਕਰਕਰਿਟਹਲਰਸਨ ਪੰਨੇ ੯੧	੭੪	ਹਰਿਚਰਨੀਜਾਕਾਮਨੁ ਪੰਨੇ ੯੧
੫੨	ਜਾਕਉਅਪਨੀਕਿਰਪ ਪੰਨੇ ੯੧	੭੫	ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਭਿਮਿ ਪੰਨੇ ੯੨

੭੬ ਜਿਸਕਾਦੀਆਪੈਨੈਖਾਇ ਪੰਨੇ ੮੨
੭੭ ਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਮਨਮਹਿ ਪੰਨੇ ੮੨
੭੮ ਖਾਦਾਪੈਨਦਮੁਕਰਿਖਾ ਪੰਨੇ ੮੨
੭੯ ਆਪੋਭੋਭਕਉਕੀਰੋ ਪੰਨੇ ੮੨
੮੦ ਕੋਟਿਬਿਘਨਹਿਗੋਖਿਤ ਪੰਨੇ ੮੨
੮੧ ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਗੁਰ ਪੰਨੇ ੮੨
੮੨ ਬਿਖੈਗਜਭੇਅੰਧੁ ਪੰਨੇ ੮੨
੮੩ ਆਠਪਠਹਸਿਗੀਬਟਵ ਪੰਨੇ ੮੨
੮੪ ਥਾਤੀਪਾਈਹਰਿਕੋਨਮ ਪੰਨੇ ੮੨
੮੫ ਜਾਨਿਥਲਿਮਹੀਆਲਿ ਪੰਨੇ ੮੨
੮੬ ਹਰਿਕੇਚਰਨਹਿਦੇਮਹਿ ਪੰਨੇ ੮੩
੮੭ ਪਉਸਰਦਾਈਜਿਨਿ ਪੰਨੇ ੮੩
੮੮ ਬਾਹਰਿਗਖਿਚਿਰਿਦੈਸ ਪੰਨੇ ੮੩
੮੯ ਪਿਨੁਇਹੁਥਾਨੁਗੋਵਿਦ ਪੰਨੇ ੮੩
੯੦ ਜੋਪੁਲੀਗੋਵਿਦੁਪਿਆ ਪੰਨੇ ੮੩
੯੧ ਹਰਿਕੇਦਾਸਸਿਉਸਾਕ ਪੰਨੇ ੮੩
੯੨ ਸਾਮਤਿਨਿਗਲਕਹੀ ਪੰਨੇ ੮੩
੯੩ ਐਸੀਯੋਤਿਗੋਵਿਦਾਸਿ ਪੰਨੇ ੮੩
੯੪ ਗਮਗਸਾਇਲਿਜੋਜ ਪੰਨੇ ੮੩
੯੫ ਨਿਤਪਤਿਨਵਲਗਮ ਪੰਨੇ ੮੩
੯੬ ਸੋਕਿਛੁਕਹਿਜਿਤੁਮੈ ਪੰਨੇ ੮੪
੯੭ ਜੀਵਤਛਾਰਿਜਾਹਿ ਪੰਨੇ ੮੪

੯੮ ਗਹੀਬਉਪਹਿਜਿਖੈਜੈ ਪੰਨੇ ੮੪
੯੯ ਮਯਜਰੁਝੁਠਕੀਤੋਰੁ ਪੰਨੇ ੮੪
੧੦੦ ਜਨਕੀਪੁਰਿਮਨਮੀਰ ਪੰਨੇ ੮੪
੧੦੧ ਜੀਵਨਪਦਈਹਰਿਕੇ ਪੰਨੇ ੮੪
੧੦੨ ਸਾਤਿਭਈਗੁਰਗੋਬਿ ਪੰਨੇ ੮੪
੧੦੩ ਨੇੜਪਰਗਾਸੁਕੀਆ ਪੰਨੇ ੮੪
੧੦੪ ਤੁਹੈਮਸਯਾਤਿਤੁਹੈ ਪੰਨੇ ੮੪
੧੦੫ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਭਾਇ ਪੰਨੇ ੮੪
੧੦੬ ਧੋਤੀਖੋਲਿਵਿਛਾਏ ਪੰਨੇ ੮੪
੧੦੭ ਬਿਭੁਘਰਿਬੈਸਹੁ ਪੰਨੇ ੮੫
੧੦੮ ਹਰਿਸਿਗਿਗਭੇਭਾਹਿ ਪੰਨੇ ੮੫
੧੦੯ ਉਦਮੁਕਰਤਸੀਤਲ ਪੰਨੇ ੮੫
੧੧੦ ਕੋਟਿਜਨਮਕੀਰੋਇਸਨਾ ਪੰਨੇ ੮੫
੧੧੧ ਸਿਸਗਿਸਿਮਗਿਸਿਮਾਰੇ ਪੰਨੇ ੮੫
੧੧੨ ਅਪਰੇਸੇਵਕਕਉਆ ਪੰਨੇ ੮੫
ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ ੫ ਵਖਰੇ
੧ ਗਮਕੋਬਲੁਪੁਰਨ ਪੰਨੇ ੮੫
੨ ਭੁਜਬਲਬੰਗਬਲਮ ਪੰਨੇ ੮੫
੩ ਵਧੁਗੁਸਾਈਮੀਤਲਾ ਪੰਨੇ ੮੫
ਗਉੜੀਬੈਰਗਾਨਿਮਹਲਾ ੫
੪ ਚੈਕੋਈਗਮੁਪਿਆਰੇਗਾ ਪੰਨੇ ੮੬
੫ ਕਵਨਗੁਨਪਾਨਪਾਤਿ ਪੰਨੇ ੮੬

੪੮ ਜੋਕਉਇਹਥਿਧਿਕੋ ਪੰਨੇ ੧੦੨
 ੫੦ ਹਿਥਿਨੁਅਵਥਕਿਆ ਪੰਨੇ ੧੦੨
 ੫੧ ਮਾਧਉਹਿਥਿਧਿਕੋ ਪੰਨੇ ੧੦੨
 ੫੨ ਗਉੜੀਆਣਮ:੫ ਦੀਨਦੰਇਆਲਪੰਨੇ ੧੦੩
 ੫੩ ਅਭਿਯੋਗਮਧਿਆ ਪੰਨੇ ੧੦੩
 ੫੪ ਸੁਹਿਸੁਹਿਸਾਜਨਮ ਪੰਨੇ ੧੦੩
 ੫੫ ਤੁਮੇਗਥਹਮਾਦਕ ਪੰਨੇ ੧੦੩
 ੫੬ ਦੁਖਭੰਜਨੁਤੇਗਨਮੁ ਪੰਨੇ ੧੦੩
 ੫੭ ਹਰਿਗਮਥਮਥਮਥਮ ਪੰਨੇ ੧੦੩
 ੫੮ ਮੀਠੇਹਰਿਗੁਲਗਉ ਪੰਨੇ ੧੦੪
 ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲਾ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ
 ੧ ਨਿਧਿਸਿਧਿਨਿਗਮਲ ਪੰਨੇ ੧੦੪
 ੨ ਮਨੁਕੰਚਕੁਕਾਇਆ ਪੰਨੇ ੧੦੪
 ੩ ਨਮਨੁਮਰੈਨਕਾਰਜੁ ਪੰਨੇ ੧੦੪
 ੪ ਹਉਮੈਕਰਤਿਆਨਹ ਪੰਨੇ ੧੦੪
 ੫ ਦੁਜੀਮਾਇਆਜਗਤ ਪੰਨੇ ੧੦੪
 ੬ ਅਧਿਆਤਮਕਰੇਤ ਪੰਨੇ ੧੦੫
 ੭ ਖਿਆਗਹੀਬਤਸੀਯ ਪੰਨੇ ੧੦੫
 ੮ ਮੈਸੋਦਾਸੁਮਿਯੈਸੁਖੁਹੋ ਪੰਨੇ ੧੦੫
 ੯ ਬਹਮੈਗਰਬੁਕੀਆ ਪੰਨੇ ੧੦੬
 ੧੦ ਚੇਅਚੰਦਨੁਮੀਕਿ ਪੰਨੇ ੧੦੬
 ੧੧ ਸੇਵਾਏਕਨਜਨਸਿ ਪੰਨੇ ੧੦੬
 ੧੨ ਹਨੁਕਰੀਮਰੈਨਲੈਖੈ ਪੰਨੇ ੧੦੬

੧੩ ਹਉਮੈਕਰਤਭੇਖੀਨਹੀ ਪੰਨੇ ੧੦੭
 ੧੪ ਪਖਮੇਬਹਮਾਕਲੈਘਰਿ ਪੰਨੇ ੧੦੭
 ੧੫ ਬੋਲਹਿਸਾਦੁਮਿਥਿਆ ਪੰਨੇ ੧੦੭
 ੧੬ ਗਮਨਮਿਚਿਤੁਗਖੈਜ ਪੰਨੇ ੧੦੮
 ੧੭ ਜਿਉਗਈਕਉਗੋਇ ਪੰਨੇ ੧੦੮
 ੧੮ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਏ ਪੰਨੇ ੧੦੮
 ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲਾ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ
 ੧ ਮਨਕਾਸੁਤਕੁਦੁਜਾਭ ਪੰਨੇ ੧੦੮
 ੨ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਪਨਅਧ ਪੰਨੇ ੧੦੯
 ੩ ਇਸੁਜੁਗਕਾਧਰਮੁਪੜਹੁ ਪੰਨੇ ੧੦੯
 ੪ ਬਹਮਾਮੁਲੁਵੇਦਅਭਿ ਪੰਨੇ ੧੦੯
 ੫ ਬਹਮਾਵੇਦਪੜੈਵਾਦੁ ਪੰਨੇ ੧੦੯
 ੬ ਤੈਗੁਲਵਖਲੈਭਗੁ ਪੰਨੇ ੧੧੦
 ੭ ਨਾਮੁਅੰਧਕੁਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਨੇ ੧੧੦
 ੮ ਮਨਹੀਮਨੁਸਵਾਗਿਅਭੈ ਪੰਨੇ ੧੧੦
 ੯ ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੋਮੁਹਫੇ ਪੰਨੇ ੧੧੧
 ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ੪ ਕਰਲੇ
 ੧ ਕਰਲੇਮਨਪਰਦੇਸੀ ਪੰਨੇ ੧੧੧
 ੨ ਮਨਕਰਲਾਵੀਚਰੀ ਪੰਨੇ ੧੧੧
 ੩ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ
 ੧ ਜਬਾਇਹੁਮਨਮਹਿਕਰ ਪੰਨੇ ੧੧੨
 ੨ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਨਮੇਯਾਗਾ ਪੰਨੇ ੧੧੨
 ੩ ਗੁਰਕਾਸਬਦਰਿਦਾਨ ਪੰਨੇ ੧੧੨

੪ ਪ੍ਰਸੰਗੇਗਰਭਵਾਸਤੇਤ ਪੰਨੇ ੧੧੩
 ੫ ਜੋਇਸੁਮਾਰੋਸਈਸੁਰ ਪੰਨੇ ੧੧੩
 ੬ ਹਰਿਸਿਉਜੁਰੈਤਸਭ ਪੰਨੇ ੧੧੩
 ੭ ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਜੈਸੇਸਰ ਪੰਨੇ ੧੧੩
 ੮ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮੋਹਿਪਰ ਪੰਨੇ ੧੧੪
 ੯ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਿਮਰ ਪੰਨੇ ੧੧੪
 ੧੦ ਮਿਲੁਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਅਪ ਪੰਨੇ ੧੧੪
 ੧੧ ਆਦਿਮਧਿਜੋਮੀਤਿਨਿਥ ਪੰਨੇ ੧੧੪
 ੧੨ ਖੋਜਤਫਿਰੇਅਸਿਖਾਮੇ ਪੰਨੇ ੧੧੪
 ੧੩ ਨਾਗਾਇਲਹਰਿਰਗਰਗੋ ਪੰਨੇ ੧੧੫
 ੧੪ ਹਰਿਹਰਿਗੁਰਗੁਰਕਰ ਪੰਨੇ ੧੧੫
 ੧੫ ਰਗਸੰਗਿਬਿਖਿਆਕੇ ਪੰਨੇ ੧੧੫
 ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਛੰਤਮਹਲਾ ੧
 ੧ ਮੁੰਧਰੈਦਿਦੇਹਲਾਗੀਆ ਪੰਨੇ ੧੧੫
 ੨ ਸੁਲਿਨਾਪੁਰੂਜੀਉਏ ਪੰਨੇ ੧੧੫
 ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਛੰਤਮਹਲਾ ੩
 ੧ ਸਾਧਨਾਬਿਨਉਕਰੇਜੀ ਪੰਨੇ ੧੧੬
 ੨ ਬਿਗਬਿਗੁਖਗੀਨਿਮਾਲੀ ਪੰਨੇ ੧੧੬
 ੩ ਕਾਮਾਇਹਰਿਗਸਥੇਪੀ ਪੰਨੇ ੧੧੬
 ੪ ਆਇਆਸਰੁਸਥਲੁਵ ਪੰਨੇ ੧੧੭
 ੫ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਿਪਰਜੀ ਪੰਨੇ ੧੧੭
 ਛੰਤਮਹਲਾ ੫੧ ਮੇਰੈਮਨਿਥੈਗਗੁਰ ਪੰਨੇ ੧੧੮
 ੨ ਮੇਰਨਤੋਰੇਉਚੇਮੰਦਰ ਪੰਨੇ ੧੧੮

੩ ਜਪਿਮਨਤੁਗਮਨਰ ਪੰਨੇ ੧੧੮
 ੪ ਸੁਲਿਸਖੀਏਮਿਉਉਦ ਪੰਨੇ ੧੧੮
 ੫ ਗਉੜੀਬਾਵਨਅਖਰੀਮਹਲਾ ੫
 ੨ ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰਮਿਤਾ ਪੰਨੇ ੧੧੮
 ਗਉੜੀਸੁਖਮਨੀਮਹਲਾ ੫
 ੧ ਆਦਿਗੁਰਏਨਮਹ ਪੰਨੇ ੧੨੬
 ੧ ਗਉੜੀਮ: ੫ ਥਿਤੀ
 ੧ ਜਾਨਿਥਾਭਿਸੁਆਮੀਪੁਰਿ ਪੰਨੇ ੧੨੫
 ੧ ਗਉੜੀਕੀਵਾਰਮ: ੪ ਪੰਨੇ ੧੨੬
 ੧ ਗਉੜੀਵਾਰਮ: ੫ ਪੰਨੇ ੧੨੬
 ਗਉੜੀਬਾਣੀਗੁਰਗਤਕੀਸਿਕਬੀਰਜੀਉ
 ਚਉਪਦੇ ੧ ਅਥਮੋਹਿਜਲਤਰ ਪੰਨੇ ੧੨੭
 ੨ ਮਾਧਉਜਲਕੀਪਿਆਸ ਪੰਨੇ ੧੨੭
 ੩ ਜਥਹਮਏਕੋਏਕੁਕ ਪੰਨੇ ੧੨੭
 ੪ ਨਗਨਫਿਰਤਜਉਪਾਈ ਪੰਨੇ ੧੨੭
 ੫ ਸੋਧਿਆਪੁਤਾਇਸਨ ਪੰਨੇ ੧੨੭
 ੬ ਕਿਆਜਪੁਕਿਆਤ ਪੰਨੇ ੧੨੭
 ੭ ਗਰਭਵਾਸਮਹਿ ਪੰਨੇ ੧੨੭
 ੮ ਅੰਧਕਾਰਸੁਖਕ ਪੰਨੇ ੧੨੭
 ੯ ਜੋਤਿਕੀਜਾਤਿਜਾ ਪੰਨੇ ੧੨੮
 ੧੦ ਜੋਜਨਪਰਮਿਤਿਪ ਪੰਨੇ ੧੨੮
 ੧੧ ਉਪਜੈਨਿਪਜੈਨਿ ਪੰਨੇ ੧੨੮
 ੧੨ ਅਵਰਮੁਏਕਿਆ ਪੰਨੇ ੧੨੮

੧੩ ਅਸਥਾਵਰਜੰਗਮ ਪੰਨੇ ੧੬੦

੧੪ ਐਸੋਮਚਰਜੁਦੇ ਪੰਨੇ ੧੬੦

੧੫ ਚੋਮਾਚੇਦਮਰ ਪੰਨੇ ੧੬੦

੧੬ ਜਮਤੇਉਲਟਿਤ ਪੰਨੇ ੧੬੦

੧੭ ਪਿਰਿਮੁਏਜੀਉਕਿ ਪੰਨੇ ੧੬੧

੧੮ ਤਿਪਦੇ ਕੰਚਨਸਿਉਪਾਈ ਪੰਨੇ ੧੬੧

੧੯ ਜਿਹਮਗੈਸਭੁਜ ਪੰਨੇ ੧੬੧

੨੦ ਕਤਨੀਹਉਗੁਲੁ ਪੰਨੇ ੧੬੧

੨੧ ਜਾਕੋਹਿਸਠਭਰਭਈ ਪੰਨੇ ੧੬੧

੨੨ ਬਿਰੁਸਤਸਤੀਹੋਇ ਪੰਨੇ ੧੬੧

੨੩ ਬਿਖਿਆਬਿਆਪਿਆ ਪੰਨੇ ੧੬੧

੨੪ ਜਿਹਕੁਲਿਪੁਤਨ ਪੰਨੇ ੧੬੧

੨੫ ਜੋਜਨਲੇਹਿਖਸਮ ਪੰਨੇ ੧੬੧

੨੬ ਗਗਨਰਸਲੁਚੁ ਪੰਨੇ ੧੬੧

੨੭ ਮਨਕਾਸੁਭਉਮ ਪੰਨੇ ੧੬੧

੨੮ ਚਿਉਚੁਦੀਸਰਿ ਪੰਨੇ ੧੬੨

੨੯ ਬੇਦਕਪੁਰੀਸਿੰਮਿ ਪੰਨੇ ੧੬੨

੩੦ ਦੇਇਮੁਹਰਲੁਗਾ ਪੰਨੇ ੧੬੨

੩੧ ਜਿਹਮੁਖਿਪਾਚਉ ਪੰਨੇ ੧੬੨

੩੨ ਆਪੇਪਾਵਕੁਆ ਪੰਨੇ ੧੬੨

੩੩ ਦੁਪਦੇ ਨਾਮੋਜੋਗਪਿਆਨ ਪੰਨੇ ੧੬੨

੩੪ ਜਿਹਸਿਰਿਗਚਿਗਚਿ ਪੰਨੇ ੧੬੨

ਅਸਟਪਦੀਕਬੀਰਜੀਕੀ

੩੫ ਸੁਖਮਾਗਤਦੁਖਮ ਪੰਨੇ ੧੬੨

੩੬ ਅਤਿਸਿਏਕਨਾਮ ਪੰਨੇ ੧੬੨

੩੭ ਰੇਜੀਅਨਿਯਾਜਲਾ ਪੰਨੇ ੧੬੨

੩੮ ਕਉਨੁਕੋਪੁਤਪਿਤਾ ਪੰਨੇ ੧੬੨

੩੯ ਅਕਮੋਕਉਭਏ ਪੰਨੇ ੧੬੩

੪੦ ਜਾਲਿਓਸੁਤਕੁਧਾਲਿ ਪੰਨੇ ੧੬੩

੪੧ ਝਗਠਾਏਕੁਨਿਥੇ ਪੰਨੇ ੧੬੩

੪੨ ਦੇਖੋਚਈਗਨਕੀ ਪੰਨੇ ੧੬੩

੪੩ ਹਰਿਜਾਸੁਸੁਨਹਿ ਪੰਨੇ ੧੬੩

੪੪ ਜੀਵਤਪਿਤਰ ਪੰਨੇ ੧੬੩

੪੫ ਜੀਵਤਮਰੈਮਰੈਟੁ ਪੰਨੇ ੧੬੩

੪੬ ਉਲਟਤਪਵਨ ਪੰਨੇ ੧੬੪

੪੭ ਤਪਾਵਸਾਸਿੰਧੁ ਪੰਨੇ ੧੬੪

੪੮ ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦਇਥੈ ਪੰਨੇ ੧੬੪

੪੯ ਪੰਚਪਦਾਰਥ ਪੇਵਕਕੈਦਿਨਚ ਪੰਨੇ ੧੬੪

੫੦ ਜੋਗੀਕਹਹਿਜੋਗੁਤ ਪੰਨੇ ੧੬੪

੫੧ ਜਾਨਕਛੁਆਹਾਤਰ ਪੰਨੇ ੧੬੪

੫੨ ਸੁਗਤਿਸਿਮ੍ਹਿਤਿਦੁਇ ਪੰਨੇ ੧੬੪

੫੩ ਗਜਨਵਗਜਦਸ ਪੰਨੇ ੧੬੫

੫੪ ਏਕਜੋਤਿਏਕਾਮਿਲੀ ਪੰਨੇ ੧੬੫

੫੫ ਜੋਤੇਜਤਨਕਰਤਤੇ ਪੰਨੇ ੧੬੫

੫੬ ਕਾਲਬੂਤਕੀਰਸਤ ਪੰਨੇ ੧੬੫

੫੭ ਅਗਨਿਨਦੋਪਵਨ ਪੰਨੇ ੧੬੫

੫੮ ਜਿਉਕਪਕੇਕਰਮੁ ਪੰਨੇ ੧੬੫
 ੫੯ ਪਾਨੀਮੈਲਾਮੈਟੀਗੋਗੀ ਪੰਨੇ ੧੬੬
 ੬੦ ਰਾਮਜਪਉਜੀਅਮੇ ਪੰਨੇ ੧੬੬
 ੬੧ ਜੋਨਿਛਾਡਿਜਉਜਗ ਪੰਨੇ ੧੬੬
 ੬੨ ਸੁਰਗਬਾਸੁਰਬਾਛੀ ਪੰਨੇ ੧੬੬
 ੬੩ ਰੋਮਨਤੋਰੋਕੋਇਨਹੀ ਪੰਨੇ ੧੬੬
 ੬੪ ਪੰਥੁਨਿਹਰੈਕਾਮਨੀਚੇ ਪੰਨੇ ੧੬੬
 ੬੫ ਆਸਪਾਸਪਨੁਤਰਸੀ ਪੰਨੇ ੧੬੬
 ੬੬ ਬਿਪਲਬਸਤਕੋਤੇ ਪੰਨੇ ੧੬੬
 ੬੭ ਮਨਰੇਛਾਡੁਤਰਮੁ ਪੰਨੇ ੧੬੬
 ੬੮ ਭੁਗਲੁਤੇਰਾਸਿਰੇ ਪੰਨੇ ੧੬੭
 ੬੯ ਲਖਚਉਗਸੀਹਜੀ ਪੰਨੇ ੧੬੭
 ੭੦ ਨਿਦਉਨਿਦਉਮੋਕ ਪੰਨੇ ੧੬੭
 ੭੧ ਰਾਜਾਗਮਤੁਮੈਸਾ ਪੰਨੇ ੧੬੭
 ੭੨ ਖਟਨੇਮਕਰਿਕੋਠੜੀ ਪੰਨੇ ੧੬੭
 ੭੩ ਮਣੀਮੋਹਿਅਵਰਨ ਪੰਨੇ ੧੬੭

ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਬਾਵਨਅਖਗੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ

੧ ਬਾਵਨਅਛਗਲੋਕਤੈਸਤੁ ਪੰਨੇ ੧੬੭
 ਗਉੜੀਬਿਤੀਕਬੀਰਜੀਕੀ ਪੰਨੇ ੧੬੭
 ਗਉੜੀਵਾਰਸਤਕਬੀਰਜੀਉ ਪੰਨੇ ੧੭੦
 ਗਉੜੀਚੇਤੀਨਾਮਦੇਉਜੀਉ
 ੧ ਦੇਵਾਪਰਨਤਾਰੀਅਲੇ ਪੰਨੇ ੧੭੦
 ੧ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਗਵਿਦਾਸਜੀਉਕੇ

੧ ਮੇਰੀਸਿਗਤਿਪੋਚਸੇ ਪੰਨੇ ੧੭੦
 ੨ ਬੇਗਮਪੁਰਾਸਰ ਪੰਨੇ ੧੭੦
 ੩ ਘਟਾਅਵਘਟਤੂ ਪੰਨੇ ੧੭੧
 ੪ ਛੁਪੁਤਰਿਚਿਜੈਸੇਦਾ ਪੰਨੇ ੧੭੧
 ੫ ਸਤਜੁਗੀਸਤੁਤੇਤਾ ਪੰਨੇ ੧੭੧
 ੬ ੧ ਚਿਸਾਤਿਗੁਰਪੁਸਾਇ ਪਦੀਅਕ
 ਗੁਆਸਾਮਯਾ ੧੫੭੧

੧ ਜੇਦਰੁਤੇਰਕੇਰਸੇ ਪੰਨੇ ੧੭੧
 ੨ ਮ:੪ ਜੇਪੁਰਖੁਨਿਰ ਪੰਨੇ ੧੭੨
 ਗੁਆਸਾਮਯਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨

੧ ਸੁਦਿਵਰਾਅਖੈਸਤੁ ਪੰਨੇ ੧੭੨
 ੨ ਆਖਾਜੀਵਾਇਸਰੈਮਰਿ ਪੰਨੇ ੧੭੨
 ੩ ਜੇਦਰਿਮਾਗਤੁਕੁਕਰ ਪੰਨੇ ੧੭੨
 ੪ ਤਾਲਮਦੀਰੇਘਟ ਪੰਨੇ ੧੭੩
 ੫ ਜੇਤਾਸਬਦਸੁਗਤਿ ਪੰਨੇ ੧੭੩
 ੬ ਵਾਜਾਮਾਤਿਪਖਾਵਜੁ ਪੰਨੇ ੧੭੩
 ੭ ਪਉਲਉਪਾਇਧਰੀਸ ਪੰਨੇ ੧੭੩
 ੮ ਕਰਮਕਰਤੁਤਿਥੇ ਪੰਨੇ ੧੭੩
 ੯ ਮੈਗੁਲਗਲਾਕੋਸਿ ਪੰਨੇ ੧੭੩
 ੧੦ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੈ ਪੰਨੇ ੧੭੩
 ੧੧ ਗਿਹੁਬਨੁਸਮਸਾਰਿ ਪੰਨੇ ੧੭੪
 ੧੨ ਏਕੋਸਰਵਰੁਕਮਾਲ ਪੰਨੇ ੧੭੪
 ੧੩ ਗੁਆਤਿਸਾਚੀਤੁ ਪੰਨੇ ੧੭੪

ਪੰਨੇ ੩

੧੪ ਜੋਤਿਨੀਕੀਆਸੇ ਪੰਨੇ ੧੭੪
 ੧੫ ਇਕਿਆਵਹਿਏ ਪੰਨੇ ੧੭੪
 ੧੬ ਨਿਵਿਨਿਵਿਯਾਇਯ ਪੰਨੇ ੧੭੪
 ੧੭ ਕਿਸਕਉਕਹਿਤਿਸੁ ਪੰਨੇ ੧੭੪
 ੧੮ ਤਿਤੁਕਾਕਈਭੀਖ ਪੰਨੇ ੧੭੪
 ੧੯ ਦਧਬਿਨੁਪੇਰੁਪਖਿ ਪੰਨੇ ੧੭੫
 ੨੦ ਕਾਇਆਕਹਾਮਨੁ ਪੰਨੇ ੧੭੫
 ੨੧ ਸੇਵਕਦਸੁਭਗਤੁ ਪੰਨੇ ੧੭੫
 ੨੨ ਕਾਦੀਗਾਗਹਿਦੇਹੁ ਪੰਨੇ ੧੭੫
 ੨੩ ਮੋਹਕਟੀਭੁਮੋਹਸਭ ਪੰਨੇ ੧੭੫
 ੨੪ ਆਪਕਰੇਸਦਮਾਲਪੰਨੇ ੧੭੫
 ੨੫ ਵਿਦਿਆਵੀਚਰਿਯੰਨੇ ੧੭੫
 ੨੬ ਏਕਨਭਗੀਆਪੰਨੇ ੧੭੬
 ੨੭ ਪੇਵਕਹੈਧਨਖਗੀਏ ਪੰਨੇ ੧੭੬
 ੨੮ ਨਕਿਸਕਾਪੁਤਨਕਿ ਪੰਨੇ ੧੭੬
 ੨੯ ਤਿਤੁਸਰਵਰੁ ਪੰਨੇ ੧੭੬
 ੩੦ ਛਿਆਘਗਛਿਆਗੁ ਪੰਨੇ ੧੭੬
 ੩੧ ਲਖਲਸਕਰਲਖ ਪੰਨੇ ੧੭੬
 ੩੨ ਦੀਵਮੋਹਾਏਕੁਨਾਖੁ ਪੰਨੇ ੧੭੬
 ੩੩ ਦੇਵਾਤਿਆਦਗਸਨ ਪੰਨੇ ੧੭੬
 ੩੪ ਭੀਤਰਿਭੁਪਤਮਨਿ ਪੰਨੇ ੧੭੬
 ੩੫ ਮਨੁਮੋਤੀਜੇਗਹਲਾ ਪੰਨੇ ੧੭੬
 ੩੬ ਕੀਤਰੋਵੈਕਰੇਕਰ ਪੰਨੇ ੧੭੬

੩੭ ਗੁਰਕਾਸਥਵਮੈਮਹਿ ਪੰਨੇ ੧੭੭
 ੩੮ ਗੁਰੁਕਗਿਗਿਆਨੁਪਿਆ ਪੰਨੇ ੧੭੭
 ੩੯ ਖੁਗਸਨਖਸਮਨਾਕੀਆ ਪੰਨੇ ੧੭੭
 ੪੦ ਆਸਾਮਯਯਾ੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੨
 ੧ ਹਰਿਦਗਸੁਪਾਵੈਵਰੁ ਪੰਨੇ ੧੭੭
 ੨ ਸਥਾਦਿਮੁਆਵੈਚਰੁ ਪੰਨੇ ੧੭੭
 ੩ ਸਤਿਗੁਗਵਿਚਿਵਰੁ ਪੰਨੇ ੧੭੭
 ੪ ਮੇਗਪੁਰੁਸਾਚਾਗਹਿਰ ਪੰਨੇ ੧੭੮
 ੫ ਦੁਜੈਭਾਇਯਗੇਦੁਖੁ ਪੰਨੇ ੧੭੮
 ੬ ਮਨਮੁਖਮਗਹਿਮਾਰਿਮ ਪੰਨੇ ੧੭੮
 ੭ ਲਾਯੋਆਪਲੀਜਾਤਿ ਪੰਨੇ ੧੭੮
 ੮ ਮਨਮੁਖਿਭੂਰੋਭੂਰੁਕ ਪੰਨੇ ੧੭੮
 ੯ ਭਗਤਿਰਤਾਜਨੁਸ ਪੰਨੇ ੧੭੮
 ੧੦ ਗੁਰੁਸਾਇਕੁਸਤਿਗੁ ਪੰਨੇ ੧੭੮
 ੧੧ ਸਥਾਦਿਮੈਗਤਿਸੁ ਪੰਨੇ ੧੭੯
 ੧੨ ਨਿਗਤਿਕਰੇਬਹੁਵਾਜੇ ਪੰਨੇ ੧੭੯
 ੧੩ ਕਠੀ ਹਰਿਕੈਭਾਦੈਸਾਤਿ ਪੰਨੇ ੧੭੯
 ਗਗੁਆਸਾਮ:੪ ਘਰੁ੨
 ੧ ਤੁੰਕਰਤਾਸਾਚਿਆਰੁ ਪੰਨੇ ੧੭੯
 ੨ ਕਿਸਹੀਧਰੁਕੀਆ ਪੰਨੇ ੧੭੯
 ੩ ਹਿਰਦੈਸੁਲਿਸੁਲਿਮ ਪੰਨੇ ੧੭੯
 ੪ ਮੈਰੈਮਹਿਤਸਿਪੇਮੁਨਾਖੁ ਪੰਨੇ ੧੭੯
 ੫ ਗੁਲਗਾਵਾਗੁਲਕੋ ਪੰਨੇ ੧੮੦

੬ ਨਾਮੁਸੁਲੀਨਾਮੋਮਨਿ ਪੰਨੇ ੧੮੦
 ੭ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਵੇ ਪੰਨੇ ੧੮੦
 ੮ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਕੀਮਨਿ ਪੰਨੇ ੧੮੦
 ੯ ਹਰਿਕਾਰਿਤਤ੍ਰਵਜਾ ਪੰਨੇ ੧੮੦
 ੧੦ ਕਥਕੋਭਾਲੇਘੁਘਰੁ ਪੰਨੇ ੧੮੦
 ੧੧ ਸਤਸੰਗਾਤਿਮਿਲੀਐ ਪੰਨੇ ੧੮੦
 ੧੨ ਕਾਠੀ ਆਈਆਮਰਦੁਪੁਰ ਪੰਨੇ ੧੮੦
 ੧੩ ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਨਾ ਪੰਨੇ ੧੮੦
 ੧੪ ਹਉਅਨਾਦਿਗੁਰਬਿਨਾਮੁ ਪੰਨੇ ੧੮੧
 ੧੫ ਮਾਈਸੋਰੋਪੀਤਮੁਗਮੁ ਪੰਨੇ ੧੮੧
 ਗੁਰੁਆਸਾਮਃ੫ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੨
 ੧ ਜਿਨਿਲਾਈਪੀਤਿਸੋਈ ਪੰਨੇ ੧੮੧
 ੨ ਸਮੁਤੋਪਿਰਿਕੀਨੀਵਾਖਿ ਪੰਨੇ ੧੮੧
 ੩ ਨਿਜਭਗਤੀਸੀਲਵੈ ਪੰਨੇ ੧੮੧
 ੪ ਮਤਾਕਰਉਜੋਪਕਰਿ ਪੰਨੇ ੧੮੧
 ੫ ਪ੍ਰਥਮੋਮਛਾਜਿਪੜੀਚਲਾ ਪੰਨੇ ੧੮੧
 ੬ ਪਰਦੇਸੁਝਾਗਿਸਉਦੇਕਉ ਪੰਨੇ ੧੮੧
 ੭ ਗੁਰੁਅਵਗਨੁਮੋਰੋਕਛੁ ਪੰਨੇ ੧੮੨
 ੮ ਦਾਨੁਦੇਇਕਰਿਪੁਜਾ ਪੰਨੇ ੧੮੨
 ੯ ਦੁਖਰੋਗਭਏਗਤੁਤਰ ਪੰਨੇ ੧੮੨
 ੧੦ ਅਰਛਾਵੈਥਿਲਲਾਵੈ ਪੰਨੇ ੧੮੨
 ੧੧ ਜਉਮੈਕੀਅਉਸਗਲ ਪੰਨੇ ੧੮੨
 ੧੨ ਪ੍ਰਥਮੋਭੋਗੀਨੀਕੀਜਾ ਪੰਨੇ ੧੮੨

੧੩ ਜੀਵਤਦੀਸੈਚਿਉ ਪੰਨੇ ੧੮੩
 ੧੪ ਪੁਤਗੋਭੋਗੀਥਿਧਿ ਪੰਨੇ ੧੮੩
 ੧੫ ਇਕਘਜੀਦਿਨਸ ਪੰਨੇ ੧੮੩
 ੧੬ ਹਰਿਸੇਵਾਮਹਿ ਪੰਨੇ ੧੮੩
 ੧੭ ਪੁਰੁਹੋਇਕਿਪਾਉਤ ਪੰਨੇ ੧੮੩
 ੧੮ ਕਰਿਕਿਘਹਰਿਪਰਗ ਪੰਨੇ ੧੮੩
 ੧੯ ਜੈਸੋਕਿਰਸਾਦੁਬੋਵੈ ਪੰਨੇ ੧੮੩
 ੨੦ ਨਉਗਿਧਿਤੇਰੈਸਗਲ ਪੰਨੇ ੧੮੩
 ੨੧ ਨਿਕਟਿਜੀਅਕੈਸਦੀਪੰਨੇ ੧੮੩
 ੨੨ ਹਰਿਗੁਰੁਭੋਰੋਭੋਰ ਪੰਨੇ ੧੮੩
 ੨੩ ਜੀਅਪਾਨਪਨੁਗਰਿ ਪੰਨੇ ੧੮੩
 ੨੪ ਅਨਾਦਿਭੋਰੋਭੋਰ ਪੰਨੇ ੧੮੪
 ੨੫ ਗੁਰਕੋਸਥਾਦਿਥਨ ਪੰਨੇ ੧੮੪
 ੨੬ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ਪੰਨੇ ੧੮੪
 ੨੭ ਹਰਿਗੁਰੁਪੀਵਤਸਦ ਪੰਨੇ ੧੮੪
 ੨੮ ਕਾਮੁਕੋਪੁਯੋਭੁਮੋਰੁ ਪੰਨੇ ੧੮੪
 ੨੯ ਚਉਪਦੇ ਭਈਪਰਾਪਤਿ ਪੰਨੇ ੧੮੪
 ੩੦ ਤੁਝਾਥਿਨੁਅਵਰੁ ਪੰਨੇ ੧੮੪
 ੩੧ ਹਰਿਜਨਲੀਨੇਪੁਰੁ ਪੰਨੇ ੧੮੪
 ੩੨ ਅਰਿਖਧੁਖਾਇਓ ਪੰਨੇ ੧੮੪
 ੩੩ ਬਾਛਤਨਾਹਿਸੁ ਪੰਨੇ ੧੮੪
 ੩੪ ਸਦਾਸਦਾਅਤਮ ਪੰਨੇ ੧੮੪
 ੩੫ ਜਾਕਾਹਰਿਸੁਆਮੀ ਪੰਨੇ ੧੮੪
 ੩੬ ਕਾਮਕੋਪਾਇਆ ਪੰਨੇ ੧੮੪
 ੩੭ ਤੁਝਾਥਿਅੰਤੁਅਵਰੁ ਪੰਨੇ ੧੮੫

੩੭੫. ਜਗਮਿਲਾਇਸੇਸਨ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੩੮. ਤੁਮਾਮਿਲੇਈਸਕਾ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੩੯. ਜੇਤੁਕੁਤਾਏਪਰਦ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੪੦. ਜਗਮਜਗਮਕੀਅਲ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੪੧. ਬਾਹਰਧਾਇਅੰਤਰੁਮ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੪੨. ਉਦਮੁਕਰਚਰੇਵੈਸ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੪੩. ਅਪਚੈਰਾਈਭਈ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੪੪. ਬੀਧਨਕਾਟਿਕਿਸਾ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੪੫. ਜਾਤੁਸਾਹਿਬੁਤਭ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੪੬. ਅਮਿਤਨਮੁਤਮਾਰ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੪੭. ਆਗੈਤਿਤਸਭਕਿਛੁ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੪੮. ਤੁਵਿਸਹਿਤਸਭਕੇ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੪੯. ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਤਮੰਤ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੫੦. ਮੋਗਮਲਨੀਦਤੇਛੁ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੫੧. ਚਾਉਚੇਛਨਤੇਛਨ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੫੨. ਦੁਖਘੋਜਬਰੇਤੇ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੫੩. ਸਾਚਿਨਾਮਿਮੋਗਮਰੁ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੫੪. ਪਾਵਤੁਗਲੀਆ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੫੫. ਏਕੁਬਗੀਚਾਘੇ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੫੬. ਭਾਜਨੀਭਾਤੇਏ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੫੭. ਭੀਰੁਭੀਜਭੀਭੀਭੀ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੫੮. ਜਪਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੫੯. ਜਗਮਪਰਦੁਕੁਲ ਪੰਨੇ ੧੮੭

੫੯੦. ਉਠਤਥੈਰਤਸੇਵਤ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੬੦. ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਸੁਖਨਿ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੬੧. ਨਿਸੁਖੀਚਕਉਕੋਈ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੬੨. ਏਕੋਏਕੀਨੈਨਨਿਤਾਰ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੬੩. ਮਿਟੀਤਿਆਸਆਗੀ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੬੪. ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਸਦਾਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੬੫. ਆਪੇਪੇਰੁਬੀਜਥਾਗੀ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੬੬. ਉਕਤਿਸਿਆਨਪ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੬੭. ਹਰਿਹਰਿਅਖਰਦੁ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੬੮. ਜਿਸਕਾਸਭਕਿਛੁ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੬੯. ਜਉਸੁਪਸੈਨਰੋਇਓ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੭੦. ਕਾਮਿਕੋਧਿਅਠਿਕਾਰਿ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੭੧. ਤੁਮੇਗਤਰਗੁਰਮ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੭੨. ਰੋਵਨਹਾਰੈਭੂਰਕਰ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੭੩. ਜਾਇਰਹੀਪੁਭਖਬ ਪੰਨੇ ੧੮੯
 ੭੪. ਚਰਨਕਮਲਕੀ ਪੰਨੇ ੧੮੯
 ੭੫. ਮਨੁਤਿਪਤਨੇਮਿ ਪੰਨੇ ੧੮੯
 ੭੬. ਠਾਕੁਗਸਿਉਜਾਕੀ ਪੰਨੇ ੧੮੯
 ੭੭. ਜਉਮੈਅਪੁਨਸਾਤੇਪੰਨੇ ੧੮੯
 ੭੮. ਅਨਾਦਿਗੁਮੁਸਾਯਾਜੁ ਪੰਨੇ ੧੮੯
 ੭੯. ਉਤਕੈਸੀਗੀਤੁਕਰ ਪੰਨੇ ੧੮੯
 ੮੦. ਨਚਿਹਮਰਤਨਾਹ ਪੰਨੇ ੧੮੯
 ੮੧. ਅਨਿਕਭੀਤਿਕਾਰਿ ਪੰਨੇ ੧੮੯

੮੩ ਪੁਤਰੀਪੀਤਿਸਦਾ ਪੰਨੇ ੧੮੯
 ੮੪ ਕੁਮਾਰੀਏਕੋਰ ਪੰਨੇ ੧੯੦
 ੮੫ ਇਨਸਿਓਪੀਤਿ ਪੰਨੇ ੧੯੦
 ੮੬ ਆਠਪਰਠਨਿਕ ਪੰਨੇ ੧੯੦
 ੮੭ ਸਗਲਸੁਖਜਪਿ ਪੰਨੇ ੧੯੦
 ੮੮ ਅਠਪਰਠਇਦਕ ਪੰਨੇ ੧੯੦
 ੮੯ ਜਿਹਪੈਰੈਲੂਟੀਪਸਿ ਪੰਨੇ ੧੯੦
 ੯੦ ਸਾਪੁਸੀਗੀਦਖਾਇ ਪੰਨੇ ੧੯੦
 ੯੧ ਸਾਪੁਸੀਗੀਤਤਗੀਆ ਪੰਨੇ ੧੯੦
 ੯੨ ਮੀਠੀਆਗੀਆਪੀਰੀ ਪੰਨੇ ੧੯੧
 ੯੩ ਮਥੈਤਿਕਟੀਦਿਸ ਪੰਨੇ ੧੯੧
 ੯੪ ਸਰਬਦੁਖਜਬ ਪੰਨੇ ੧੯੧
 ੯੫ ਨਾਮੁਜਪਤਮਨੁਤਰੁ ਪੰਨੇ ੧੯੧
 ੯੬ ਗਵਿਤੁਗਵਨਾ ਪੰਨੇ ੧੯੧
 ੯੭ ਪੁਖਮੇਸ਼ਿਟਿਆਤਨ ਪੰਨੇ ੧੯੧
 ੯੮ ਸਾਤਿਗੁਰਸਾਚੈਦੀ ਪੰਨੇ ੧੯੧
 ੯੯ ਗੁਰਪੁਰੇ ਗਾਖਿਆ ਪੰਨੇ ੧੯੧
 ੧੦੦ ਕਾਕਿ ਮੇਵੀਦਾਕੈਖਗੀਦੁ ਪੰਨੇ ੧੯੧
 ੧੦੧ ਸਰਬਸੁਖਮੈਭਾਲਿ ਪੰਨੇ ੧੯੨
 ੧੦੨ ਸਾਈਅਲਾਖੁਅਪਰੁ ਪੰਨੇ ੧੯੨
 ੧੦੩ ਲਾਖਭਗਤਆਰਾਧ ਪੰਨੇ ੧੯੨
 ੧੦੪ ਤੇਭੇਕਵਿਸਾਗਿਰਿ ਪੰਨੇ ੧੯੨
 ੧੦੫ ਜਿਨਨਾਵਸਰੈਨਾਮੁ ਪੰਨੇ ੧੯੨

੧੦੬ ਪੁਰਿਗਿਰਿਸਾਜਰਬ ਪੰਨੇ ੧੯੨
 ੧੦੭ ਕਿਸੇਸਿਵਹਿਨਾਮੁਵੈ ਪੰਨੇ ੧੯੨
 ੧੦੮ ਕੋਇਨਕਿਸਰਸਾਗਿ ਪੰਨੇ ੧੯੨
 ੧੦੯ ਜਿਸੁਸਿਸਰਤਦੁਖੁ ਪੰਨੇ ੧੯੨
 ੧੧੦ ਗੋਬਿੰਦਭੁਲੀਨਿਪਤੁ ਪੰਨੇ ੧੯੩
 ੧੧੧ ਆਵਹਮੀਤਇਕਤ ਪੰਨੇ ੧੯੩
 ੧੧੨ ਉਦਮੁਕੀਆਕਗਾਇ ਪੰਨੇ ੧੯੩
 ੧੧੩ ਜਾਕਾਕਾਕੁਤਤਹੀ ਪੰਨੇ ੧੯੩
 ੧੧੪ ਜਾਪੁਤਕੀਤਉਚੇਰੁ ਪੰਨੇ ੧੯੩
 ੧੧੫ ਸਿਤਕੀਰੋਇਦਾਸ ਪੰਨੇ ੧੯੩
 ੧੧੬ ਗੀਗਰੇਲਾਤਉ ਪੰਨੇ ੧੯੩
 ੧੧੭ ਸੁਖਸਹਜਾਅਨਦੁ ਪੰਨੇ ੧੯੩
 ੧੧੮ ਚਿਤਵਉਚਿਤਵ ਪੰਨੇ ੧੯੩
 ੧੧੯ ਅੰਤਰਿਗਵਉਥਾਹ ਪੰਨੇ ੧੯੪
 ੧੨੦ ਜਿਸਰੇਲੁਅਸਾਥਿਰੁ ਪੰਨੇ ੧੯੪
 ੧੨੧ ਅਪੁਸੰਦਥਾਤਤੇਤ ਪੰਨੇ ੧੯੪
 ੧੨੨ ਰੇਮੁਕੇਲਾਹੇਕਉਤੁ ਪੰਨੇ ੧੯੪
 ੧੨੩ ਮਿਥਿਆਸੀਗੀਸਾਗਿ ਪੰਨੇ ੧੯੪
 ੧੨੪ ਨਿਮਖਕਾਮਸੁਆਦ ਪੰਨੇ ੧੯੪
 ੧੨੫ ਭੂਕਿਕਮਸੇਸੇਈਤੁ ਪੰਨੇ ੧੯੪
 ੧੨੬ ਅਮੁਰੇਸੇਵਕਕੀਆਪਿ ਪੰਨੇ ੧੯੪
 ੧੨੭ ਰੁਣੁਆਭੇਖਾਇਖਾਵੈ ਪੰਨੇ ੧੯੫
 ੧੨੮ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮੇਕੈਮਰਿ ਪੰਨੇ ੧੯੫

੧੩੦ ਚਾਰਿਚਰਨਚਉਕੇ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੧੩੧ ਨੀਕੀਜੀਅਕੀਠਰਿਕੜਾ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੧੩੨ ਨੀਕੀਸਾਪਸੰਗਾਨੀ ॥ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੧੩੩ ਤਿਆਗੀਸਗਲਾ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੧੩੪ ਜੀਇਮਰੁਤਨੁਪੁਰ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੧੩੫ ਚੋਲਿਛੋਲਿਮਰੁਤ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੧੩੬ ਉਦਮੁਕਰਉਕਰ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੧੩੭ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਦ ਪੰਨੇ ੧੮੫
 ੧੩੮ ਸਤਿਗੁਰਬਚਨ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੧੩੯ ਬਾਵਰਸੋਇਰੇ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੧੪੦ ਚਿਯੇਮਪਿਰੀ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੧੪੧ ਭੁਗਤਿਦਿਖਾਇ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੧੪੨ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਅ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੧੪੩ ਆਪੁਨੀਭਗਤਿ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੧੪੪ ਠਾਕੁਰਚਰਨਾ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੧੪੫ ਏਕਸਿਮਰਿਮਨ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੧੪੬ ਤਰਿਬਿਸਰਤਸੇ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੧੪੭ ਚਿਹਨੇਹਨਵੇਲਾ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੧੪੮ ਮਿਲੁਗਮਪਿਆਰੇ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੧੪੯ ਬਿਕਾਗਆਈਆ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੧੫੦ ਬਾਪਗੋਵਿੰਦ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੧੫੧ ਕਉਥਿਖਮਗਾਰ ਪੰਨੇ ੧੮੬
 ੧੫੨ ਕਾਮੁਕੋਪੁਲੋਭਤਿ ਪੰਨੇ ੧੮੬

੧੫੩ ਹਰਖਸੋਗਬੈਗਗ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੧੫੪ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਕ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੧੫੫ ਮਨਸਾਏਕਮਾਨਿਹਾ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੧੫੬ ਤਰਿਤਰਿਤਰਿਗੁਨੀ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੧੫੭ ਏਕਾਦਿਟਗਹੁਰਾ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੧੫੮ ਮਿਲਿਤਰਿਜਸੁਗਾ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੧੫੯ ਕਾਨਕਕਰਨਭੂਰਾ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੧੬੦ ਚਿਏਪਰਦੇਸੀਰਾ ਪੰਨੇ ੧੮੭

ਗਗੁਆਸਾਮਰਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰੁ੨

੧ ਉਤਰਿਅਵਾਪਦ ਪੰਨੇ ੧੮੭
 ੨ ਸਭਿਜਪਸਭਿਤਪ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੩ ਲੇਖਅਸਿਖਾਯਿਖਿ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੪ ਏਕਮਰੈਪੰਚੇਮਿਲਿ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੫ ਆਪੁਵੀਚਰੈਸੁਪਰ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੬ ਗੁਰਮੁਖੀਗੀਆਨੁਧਿ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੭ ਗਾਵਰਿਗੀਤੇਚੀਤਿ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੮ ਮਨੁਮੈਗਲੁਸਾਕਤੁ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੯ ਤਨੁਬਿਨਸੈਪਨੁਕਾਕੇ ਪੰਨੇ ੧੮੮
 ੧੦ ਗੁਰਸੇਵੇਸੋਠਾਕਰ ਪੰਨੇ ੨੦੦
 ੧੧ ਜਿਨਸਿਰਿਸੋਹਸਿਪ ਪੰਨੇ ੨੦੦
 ੧੨ ਕਯਸੁਖੇਲਤਬੇਲਾ ਪੰਨੇ ੨੦੦
 ੧੩ ਜੈਸੋਗੋਇਰਿਗੋਇਲੀ ਪੰਨੇ ੨੦੦
 ੧੪ ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਢੁਢੀਆ ਪੰਨੇ ੨੦੦

੧੫ ਮਨਸਮਨਹਿਸਮਾਇ ਪੰਨੇ ੨੦੧
 ੧੬ ਚਲੇਚਲਾਹਾਰ ਪੰਨੇ ੨੦੧
 ੧੭ ਕਿਆਜੀਗਲੁਢੁਢੀ ਪੰਨੇ ੨੦੧
 ੧੮ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ ਪੰਨੇ ੨੦੧
 ੧੯ ਭੁਕੇਠਾਕੁਰਮਾਹਰੇ ਪੰਨੇ ੨੦੧
 ੨੦ ਕੇਤਾਮਾਖਲਾਅਖੀ ਪੰਨੇ ੨੦੨
 ੨੧ ਮਨੁਗਤਉਹਰਿਨਾਇ ਪੰਨੇ ੨੦੨
 ੨੨ ਆਵਲਜਾਵਲਾਕਿਉ ਪੰਨੇ ੨੦੨

ਗੁਰੂਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰ ੨

੧ ਸਾਸਤੁਬੇਦਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੰਨੇ ੨੦੨
 ੨ ਸਤਿਗੁਰਮਗਭਰ ਪੰਨੇ ੨੦੨
 ੩ ਆਸਾਅਸਕਰੇਸਭੁ ਪੰਨੇ ੨੦੩
 ੪ ਭੁਰਤੇਸੀਤਿਉਪਜੈ ਪੰਨੇ ੨੦੩
 ੫ ਸੁਟਿਮਨਮੀਨਿਵਸਾਇ ਪੰਨੇ ੨੦੩
 ੬ ਘਰੈਅੰਦਰਿਸਭੁਵਸੁ ਪੰਨੇ ੨੦੩
 ੭ ਅਪੋਆਪੁਪਛਾਲੀ ਪੰਨੇ ੨੦੪
 ੮ ਦੋਹਗਲੀਮਹਲਾ ਪੰਨੇ ੨੦੪
 ੯ ਸਚੇਰਤੇਸੇਨਿਗਯੇ ਪੰਨੇ ੨੦੪
 ੧੦ ਸਭਨਵੈਨੇਯੋਚਦੀ ਪੰਨੇ ੨੦੪
 ੧੧ ਸਚਿਰਤੀਅਸੇਹ ਪੰਨੇ ੨੦੪
 ੧੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਜਿਨਾਚਖਾਇ ਪੰਨੇ ੨੦੫
 ੧੩ ਸਤਿਗੁਰਤੇਗੁਰਉ ਪੰਨੇ ੨੦੫
 ੧੪ ਸਬਦੋਹੀਭਗਤ ਪੰਨੇ ੨੦੫

੧੫ ਅਨਗਸਮਹਿਭੋਯਾਇ ਪੰਨੇ ੨੦੫
 ਗੁਰੂਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰ ੨

੧ ਪੰਚਮਨਾਏਪੰਚਭੁਸਾ ਪੰਨੇ ੨੦੬
 ੨ ਮੇਰੇਮਨਹਿਸਿਉ ਪੰਨੇ ੨੦੬
 ੩ ਪਾਰਬਰਮੁਪਭੁਸਿ ਪੰਨੇ ੨੦੬
 ੪ ਜਨਮਮਰਲਾਦੁਖੁ ਪੰਨੇ ੨੦੬
 ੫ ਸਭਾਬਿਧਿਤਮਹੀ ਪੰਨੇ ੨੦੬

੧ ਗੁਰੂਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਪਟੀਲਿਖੀ ੨੦੬

੧ ਗੁਰੂਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਪਟੀ ਪੰਨੇ ੨੦੭

ਗੁਰੂਆਸਾਛੰਤਮਹਲਾ ੧ ਪਰ ੧

੧ ਖੁੰਧੋਥਨਿਬਾਲਵੀ ਪੰਨੇ ੨੦੮
 ੨ ਅਨਾਦੇਅਨਾਦ ਪੰਨੇ ੨੦੮
 ੩ ਮੇਰਮੇਰੇਮੇਰਮਨੁਗ ਪੰਨੇ ੨੦੯
 ੪ ਤੂੰਸਭਨੀਥਾਈਜੀ ਪੰਨੇ ੨੦੯
 ੫ ਤੂੰਸੁਟਿਹਰਲਾਕਾ ਪੰਨੇ ੨੦੯
 ੬ ਹਮਘਰੇਸਾਚਾਸੋਹਿਲਾ ਪੰਨੇ ੨੧੦
 ੭ ਸਾਜਨਮੇਰੇਪੀਤਮਹੁ ਪੰਨੇ ੨੧੦

ਗੁਰੂਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤਪਰ ੧

੧ ਜੀਵਨੇਮੈਜੀਵਨੁਪਾਪੰਨੇ ੨੧੧

੨ ਝਿਮਿਝਿਮੋਝਿਮਿਪੰਨੇ ੨੧੧

੩ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤ ਪੰਨੇ ੨੧੨

੪ ਸਤਜੁਗਿਸਭੁਸੇਤੇ ਪੰਨੇ ੨੧੨

੫ ਹਰਿਕੀਰਤਮਿ ਪੰਨੇ ੨੧੨

- ੬ ਮਹਿਮਾਪੁਜਪਨਾਹਰਿ ਪੰਨੇ ੨੧੩
 ੭ ਵਰਾਮੇਰਗੋਵਿੰਦੁ ਪੰਨੇ ੨੧੩
 ੮ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਾਭਿਨੇ ਪੰਨੇ ੨੧੪
 ੯ ਗੁਰਮੁਖਿਦੁਇ ਪੰਨੇ ੨੧੪
 ੧੦ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗ ਪੰਨੇ ੨੧੪
 ੧੧ ਜਿਨਮਸਤਕਿਪੁਰਿ ਪੰਨੇ ੨੧੪
 ੧੨ ਜਿਨਅੰਤਰਿਹਰਿ ਪੰਨੇ ੨੧੪
 ੧੩ ਜਿਨਭੋਇਆਮੇ ਪੰਨੇ ੨੧੫
 ੧੪ ਮੇਰੇਮਨਪਰਦੇਸੀ ਪੰਨੇ ੨੧੫
 ਗੁਰਮਾਸਛੰਤਮਹਲਾਪ ੫੭੧
 ੧ ਅਨੰਦੋਲਨਦੁਪਲਾ ਪੰਨੇ ੨੧੫
 ੨ ਅਕਥਾਹਰਿਅਕਥ ਪੰਨੇ ੨੧੬
 ੩ ਹਰਿਚਰਨਕਮਲ ਪੰਨੇ ੨੧੬
 ੪ ਜਲਦੁਧਿਨਿਆਈ ਪੰਨੇ ੨੧੬
 ੫ ਨਕਉਖੋਜਹਿਮ ਪੰਨੇ ੨੧੭
 ੬ ਨਾਮੁਜਪਤਗੋਵਿੰਦੁ ਪੰਨੇ ੨੧੭
 ੭ ਸਿਰਸੰਤਨੋਰਗੁ ਪੰਨੇ ੨੧੭
 ੮ ਮਿਲਉਸਿਤਨਕੇ ਪੰਨੇ ੨੧੮
 ੯ ਪੁਰਖਪਦੇਭਗਵਾ ਪੰਨੇ ੨੧੮
 ੧੦ ਭਿਨੀਗੋਰਨੀਐ ਪੰਨੇ ੨੧੮
 ੧੧ ਉਠਿਫੈਵਫੁਇ ਪੰਨੇ ੨੧੮
 ੧੨ ਵੈਦੁਮੇਰੇਅੰਲਾਸ ਪੰਨੇ ੨੧੯
 ੧੩ ਦਿਨੁਗਤਿਕਮਾਇ ਪੰਨੇ ੨੧੯

- ੧੪ ਕਮਲਾਭੁਮਭੀਤਿ ਪੰਨੇ ੨੧੯
 ਗੁਰਮਾਸਕੀਵਾਰਮ: ੧ ਪੰਨੇ ੨੨੦
 ਆਸਾਬਾਲੀਭਗਤਕਥੀਰਜੀਉਕੀ
 ੧ ਗੁਰਚਰਨਾਗਗਿਰਮ ਪੰਨੇ ੨੨੦
 ੨ ਗਜਸਾਢੇਤੈਤੈਧੋਤੀ ਪੰਨੇ ੨੨੦
 ੩ ਬਾਪਿਦਿਆਸਮੋਰੇਕੀ ਪੰਨੇ ੨੨੦
 ੪ ਇਕਤਪਤਰਿ ਪੰਨੇ ੨੨੬
 ੫ ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀ ਪੰਨੇ ੨੨੬
 ੬ ਗਿਛੁਰਥਾਥੀਥ ਪੰਨੇ ੨੨੬
 ੭ ਬਟੁਅਏਕੁਥਾ ਪੰਨੇ ੨੨੬
 ੮ ਹਿੰਦੁਤਕਕਰਤੇ ਪੰਨੇ ੨੨੬
 ੯ ਜਬਯਗੁਤੇਲੁਦੀ ਪੰਨੇ ੨੨੬
 ੧੦ ਸਨਕਸਨੰਦਅੰਤੁ ਪੰਨੇ ੨੨੬
 ੧੧ ਥਾਤੀਸੁਕੀਤੇਲੁ ਪੰਨੇ ੨੨੬
 ੧੨ ਸੁਤਾਅਪਰਾਧਕਰ ਪੰਨੇ ੨੨੬
 ੧੩ ਹਜਗਮਗੀਗੋਮਤੀ ਪੰਨੇ ੨੨੭
 ੧੪ ਪਾਤੀਤੈਰੇਮਾਯਨੀ ਪੰਨੇ ੨੨੭
 ੧੫ ਬਾਰਥਥਰਸ ਪੰਨੇ ੨੨੭
 ੧੬ ਕਾਹੁਦੀਨੇਪਾਟਪਟੇ ਪੰਨੇ ੨੨੭
 ੧੭ ਗਮਸਕੀਨਖੁਦ ਪੰਨੇ ੨੨੭
 ੧੮ ਗਗਨਨਗਰਿਇ ਪੰਨੇ ੨੨੭
 ੧੯ ਸਰਪਨੀਤੇਉਪਠਿ ਪੰਨੇ ੨੨੭
 ੨੦ ਕਹਾਸੁਮਾਨਕਉਸਿ ਪੰਨੇ ੨੨੭

੨੧ ਈਕਸਕੋਟਸਮੁੰ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੨੨ ਯਹਿਲਾਪੁਤਪਿਛੇ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੨੩ ਬਿਦੁਤੇਲਿਨਿਪਿਰੁ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੨੪ ਤਨਹੈਣੀਮਨਪੁ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੨੫ ਸਾਸੁਖੀਦੁਖੀਸਸੁ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੨੬ ਯਯਹਿਸੁਤਤਨ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੨੭ ਜਗਿਜੀਵਨਐਸਾ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੨੮ ਜਉਮੈਧੁਪੁਕੀਏ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੨੯ ਹੋਜਾਧਰੋਮਨਵੈ ਪੰਨੇ ੨੩੦
 ੩੦ ਕੀਓਸਿਹਾਰੁਮਿ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੩੧ ਹੀਰੋਹੀਰਾਥੇਧਿ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੩੨ ਯਹਿਲੀਕੁਹਾਪਿ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੩੩ ਮੇਹੀਥਹੁਹੀਆ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੩੪ ਹੁਹੁਹੀਥਹੁਹੀ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੩੫ ਕਰਵਤੁਭਯਾਨਕ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੩੬ ਕੋਕੋਕਾਹੁਮਗੁ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੩੭ ਅੰਤਹਿਮੈਲੁਜੇਤੀ ਪੰਨੇ ੨੨੮

ਆਸਾਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਵਜੀਉਕੀ

੧ ਏਕਅਨੇਕਾਬਿਆਪਕ ਪੰਨੇ ੨੩੦
 ੨ ਅਨੀਲੇਕੁਭਭਰਾਈ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੩ ਮਨੁਮੋਹਗਜੁਜਿਹਵਾ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੪ ਸਾਪੁਕਚਛੋਗੋਬਿ ਪੰਨੇ ੨੨੮
 ੫ ਪਾਠਕਹਮੁਜੀਚੀਨ ਪੰਨੇ ੨੩੦

ਆਸਾਬਾਣੀਸਿਗਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ

੧ ਮਿਗਮਿਨਿਭਿਗਪਤੰਗ ਪੰਨੇ ੨੩੦
 ੨ ਸਿਤਤਈਤਨੁਸਿਗ ਪੰਨੇ ੨੩੦
 ੩ ਤੁਮਚੰਦਨਹਮਾਇ ਪੰਨੇ ੨੩੦
 ੪ ਕਾਭਾਇਚਿਜਉਤਨੁ ਪੰਨੇ ੨੩੦
 ੫ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ ਪੰਨੇ ੨੩੦
 ੬ ਮਾਧੀਕੋਪੁਤਗਕੋਸੈ ਪੰਨੇ ੨੩੦

ਆਸਾਬਾਣੀਪੰਨੇਜੀਕੀ

੧ ਚੁਮਤਫਿਰਤਬਹੁਜ ਪੰਨੇ ੨੩੦
 ੨ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦ ਪੰਨੇ ੨੩੦
 ੩ ਹੋਚਿਤਚੇਤਸਿ ਪੰਨੇ ੨੩੧

ਆਸਾਸੇਖਠਗੀਦੀ

੧ ਦਿਯਹੁਮੁਥਾਤਿ ਪੰਨੇ ੨੩੧
 ਅਸਟਪਦੀ ੨ ਬੋਲੈਸੇਖਠਗੀਦੁ ਪੰਨੇ ੨੩੧
 ੧ ਚੋਗਨਮੁਕਗੀਚਰਨਾ ਪੰਨੇ ੨੩੧
 ੨ ਨਾਭਿਕਮਲਤੇਬਹੁਮਾ ਪੰਨੇ ੨੩੧
 ੩ ਗੁਗੁਜਗੀਮਹਾ ੩ ਪਾਠ ੧
 ੧ ਸਿਗੁਇਵੇਹਜੀਵਨਾ ਪੰਨੇ ੨੩੧
 ੨ ਹਰਿਕੀਤਮਸੇਵਾਕਰੁ ਪੰਨੇ ੨੩੧
 ੩ ਜੁਗਮਹਿਨਾਮੁਦੁਲੀ ਪੰਨੇ ੨੩੨
 ੪ ਰਾਮਰਾਮਸੁਕੋਕੈ ਪੰਨੇ ੨੩੨
 ੫ ਤਿਸੁਜਨਸਾਤਿਸ ਪੰਨੇ ੨੩੨

੬	ਨਾਕਾਸੀਮਾਤਿ	ਪੰਨੇ ੨੩੨	੧੩	ਦਿਨੁਗਤੀਆਰਧ	ਪੰਨੇ ੨੩੫	੧੩
੭	ਏਕੋਨਾਮੁਨਿਧਰੁ	ਪੰਨੇ ੨੩੨	੧੪	ਮੁਨਿਜੋਗੀਸਾਸਤ੍ਰ	ਪੰਨੇ ੨੩੫	
	ਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੮ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧		੧੫	ਦੁਇਕਰਿਜੋੜਿ	ਪੰਨੇ ੨੩੫	
੧	ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿ	ਪੰਨੇ ੨੩੨	੧੬	ਮਾਤਪਿਤਾਕੁਈ	ਪੰਨੇ ੨੩੫	
੨	ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁ	ਪੰਨੇ ੨੩੩	੧੭	ਅਲਜਾਲਭੁਮ	ਪੰਨੇ ੨੩੫	
੩	ਹਰਿਜਨਉਤਮਭੁ	ਪੰਨੇ ੨੩੩	੧੮	ਖਿਨਮਹਿਭਾਧਿ	ਪੰਨੇ ੨੩੫	
੪	ਚੋਰੁਦਇਆਲੁਮੇ	ਪੰਨੇ ੨੩੩	੧੯	ਬੁਢਾਤਾਜੀਆ	ਪੰਨੇ ੨੩੬	
੫	ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਸੇ	ਪੰਨੇ ੨੩੩	੨੦	ਕਹਿਕਿਰਪਾਅ	ਪੰਨੇ ੨੩੬	
੬	ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪੁ	ਪੰਨੇ ੨੩੩	੨੧	ਬਹਮਣੇਕਅਹੁ	ਪੰਨੇ ੨੩੬	
੭	ਮਾਈਥਾਪੁਤ੍ਰਸ	ਪੰਨੇ ੨੩੩	੨੨	ਅਪਜਸੁਮਿਟੈਚੋ	ਪੰਨੇ ੨੩੬	
	ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਸੇ ੫ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧		੨੩	ਭਿਝੈਕੁਰਜੀਅ	ਪੰਨੇ ੨੩੬	
੧	ਕਾਹੇਕੇਮਨਚਿਤਵ	ਪੰਨੇ ੨੩੪	੨੪	ਜਨਕੀਪੈਜਸਵਾ	ਪੰਨੇ ੨੩੬	
੨	ਕਿਹਿਆਚਾਰਕਰ	ਪੰਨੇ ੨੩੪	੨੫	ਕਬਹੂਹਗਿਸਿਉ	ਪੰਨੇ ੨੩੬	
੩	ਹਰਿਧਨੁਜਾਪਹੀ	ਪੰਨੇ ੨੩੪	੨੬	ਰਸਨਾਮਰਮਰ	ਪੰਨੇ ੨੩੬	
੪	ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸ	ਪੰਨੇ ੨੩੪	੨੭	ਛਾਡਸਗਲਾਏ	ਪੰਨੇ ੨੩੬	
੫	ਮਤਾਕੋਪਛਮ	ਪੰਨੇ ੨੩੪	੨੮	ਆਪਨਾਗੁਰੁਸੇਵ	ਪੰਨੇ ੨੩੬	
੬	ਨਾਮੁਖਿਧਾਨੁਸਿ	ਪੰਨੇ ੨੩੪	੨੯	ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪੁ	ਪੰਨੇ ੨੩੬	
੭	ਜਿਸੁਮਨੁਖਪਾਨਿ	ਪੰਨੇ ੨੩੪	੩੦	ਅਹੀਥੁਧਿਥਹੁਸ	ਪੰਨੇ ੨੩੭	
੮	ਪੁਥਮੇਗਰਭਮਾ	ਪੰਨੇ ੨੩੪	੩੧	ਆਹਾਧਿਸਿਰੀਧਰ	ਪੰਨੇ ੨੩੭	
੯	ਦੁਖਾਥਿਨਸੇਸੁਖ	ਪੰਨੇ ੨੩੫	੩੨	ਤੁਸਮਰਥੁਸਹਨਿ	ਪੰਨੇ ੨੩੭	
੧੦	ਪਤਤਪਾਵਿਤ੍ਰ	ਪੰਨੇ ੨੩੫		ਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੯ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ੧		
੧੧	ਚੈਨਾਹੀਕੋਊਥੁ	ਪੰਨੇ ੨੩੫	੧	ਏਕਨਗਰੀਖੰਚਰੇ	ਪੰਨੇ ੨੩੭	
੧੨	ਮਤਾਮਸੁਹਤਿ	ਪੰਨੇ ੨੩੫	੨	ਕਵਨਕਵਨਜਾ	ਪੰਨੇ ੨੩੭	

੩ ਐਜੀਜਨਮਿਮ ਪੰਨੇ ੨੩੭
 ੪ ਐਜੀਨਾਮਉਤ ਪੰਨੇ ੨੩੮
 ੫ ਭਗਤਿਯੋਮਾਮਾ ਪੰਨੇ ੨੩੯
 ੬ ਮੰਤ੍ਰਿਨਿਗਤਿਕਰੀਇਹ ਪੰਨੇ ੨੪੦
 ੭ ਗੁਜਰੀਮੰਠ ਘਰੁ ੨
 ੮ ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਅਰਾ ਪੰਨੇ ੨੪੦
 ੯ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
 ੧ ਗਜਨਮਹਿਤੁਰਾਜਾ ਪੰਨੇ ੨੪੧
 ੨ ਨਾਥਨਹਰਦੀਨਥੀ ਪੰਨੇ ੨੪੧
 ੩ ਵਾਰ ਗੁਜਰੀਕੀਮਹਲਾ ੩ ਪੰਨੇ ੨੪੧
 ੪ ਵਾਰ ਗੁਜਰੀਕੀਮੰਧ ਪੰਨੇ ੨੪੩
 ੫ ਗੁਜਰੀਬਣੀਰਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕੀ ਘਰੁ ੨
 ੬ ਚਾਰਿਪਾਵਦੁਇਸਿ ਪੰਨੇ ੨੪੬
 ੭ ਮੁਸਿਮੁਸਿਰੋਵੈਕ ਪੰਨੇ ੨੪੬
 ੮ ਨਾਮਦੇਵੀਗੁਰਦੇਹਿਕਵ ਪੰਨੇ ੨੪੬
 ੯ ਮਲੈਨਲਾਛੈਪਾ ਪੰਨੇ ੨੪੬
 ੧੦ ਗੁਜਰੀਸ਼ੀਰਵਿਦਾਸਜੀ
 ੧ ਦੁਧਤਬਛਰੈਥਨਹੁ ਪੰਨੇ ੨੪੬
 ੨ ਗੁਜਰੀਤਿਲੋਚਨਜੀ
 ੩ ਅੰਤਹੁਮਲ੍ਹਿਨਿਰ ਪੰਨੇ ੨੪੬
 ੪ ਨਉਨਿਧਿਪਰਸੀਤ ਪੰਨੇ ੨੪੭
 ੫ ਅੰਤਿਕਲਿਜੋਲਛ ਪੰਨੇ ੨੪੭
 ੬ ਗੁਜਰੀਜੈਦੇਵਜੀ ਪਰਮਾਦਿਪੁ ਪੰਨੇ ੨੪੭
 ੭ ਜੈਸਾਰੇਗਗਕਾਸਬਦਾਕਾਸਭਨਾਕਾ ਪੰਨੇ ੬੬

ਗੁਰਦੇਵੀਧਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ
 ੧ ਸੇਵਕਜਨਥਰੇਠ ਪੰਨੇ ੨੪੭
 ੨ ਮੋਰੇਸੁਦਰਕਹੁ ਪੰਨੇ ੨੪੭
 ੩ ਮੋਰੇਮਨਮੁਖਿਧਰ ਪੰਨੇ ੨੪੭
 ੪ ਅਬਹਮਚਲੀ ਪੰਨੇ ੨੪੭
 ੫ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ ਪੰਨੇ ੨੪੭
 ੬ ਹਰਿਕੇਨਾਮਾਥਿਨ ਪੰਨੇ ੨੪੭
 ੭ ਗੁਰਦੇਵੀਧਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
 ੮ ਮਾਈਗੁਰਚਰਣੀ ਪੰਨੇ ੨੪੮
 ੯ ਮਾਈਰੋਨਹਰਜੋਰੋ ਪੰਨੇ ੨੪੮
 ੧੦ ਮਾਈਸੁਨਤਸੋਚ ਪੰਨੇ ੨੪੮
 ੧੧ ਮਨਹਰਿਕੀਗਤੇ ਪੰਨੇ ੨੪੮
 ੧੨ ਮਨਜਿਉਅਪੁਨੇ ਪੰਨੇ ੨੪੮
 ੧੩ ਪ੍ਰਭਜੀਤਉਪਾਸ ਪੰਨੇ ੨੪੮
 ੧੪ ਮਨਸਗਲਾਸਿਆਪ ਪੰਨੇ ੨੪੮
 ੧੫ ਹਰਿਪਾਤਪ੍ਰਭੂਸੁਖ ਪੰਨੇ ੨੪੮
 ੧੬ ਜੋਪ੍ਰਭਜਤਕਤ ਪੰਨੇ ੨੪੮
 ੧੭ ਹਰਿਗਮਨਾਮੁਜਪਿ ਪੰਨੇ ੨੪੮
 ੧੮ ਮਾਕਹਮਠਕਾਰਿ ਪੰਨੇ ੨੪੮
 ੧੯ ਜੋਪ੍ਰਭੁਰੇਗੋਰੁਤੇ ਪੰਨੇ ੨੪੮
 ੨੦ ਮਨਗੁਰਮਿਭਿਕਮੁ ਪੰਨੇ ੨੪੮
 ੨੧ ਮਾਈਜੋਪ੍ਰਭਕੇਗੁਰ ਪੰਨੇ ੨੪੮
 ੨੨ ਚੰਚਲਾਸੁਪਨੈਤੀ ਪੰਨੇ ੨੪੮

੧੬ ਸਰਬਸੁਖਾਗੁਰਚਰਨ ਪੰਨੇ ੨੪੭
 ੧੭ ਅਪੁਨੇਹਰਿਪਹਿਬਿਨ ਪੰਨੇ ੨੪੭
 ੧੮ ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਪਰ ਪੰਨੇ ੨੪੭
 ੧੯ ਮਾਈਪੁਰਕੇਚਰਨਰਿ ਪੰਨੇ ੨੪੭
 ੨੦ ਪੁਰਜੀਉਖੇਖਉਦ ਪੰਨੇ ੨੪੭
 ੨੧ ਤੇਰਾਜਨੁਗਮਰਸਾਇ ਪੰਨੇ ੨੪੭
 ੨੨ ਮਾਈਗੁਰਬਿਨੁਗਿ ਪੰਨੇ ੨੪੭
 ੨੩ ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰ ਪੰਨੇ ੨੪੭
 ੨੪ ਅਨਾਥਨਾਥਪੁਰ ਪੰਨੇ ੨੪੭
 ੨੫ ਪੁਰਇਹੈਮਨੋਰਥੁ ਪੰਨੇ ੨੫੦
 ੨੬ ਮੀਤਾਐਸੇਹਰਿਜੀ ਪੰਨੇ ੨੫੦
 ੨੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਿਅਬਚ ਪੰਨੇ ੨੫੦
 ੨੮ ਹਰਿਜਪਿਸੇਵਕੁ ਪੰਨੇ ੨੫੦
 ੨੯ ਕਰਤਫਿਰੋਬਨ ਪੰਨੇ ੨੫੦
 ੩੦ ਮੈਪੇਖਿਰਿਗਉ ਪੰਨੇ ੨੫੦
 ੩੧ ਮੈਬਹੁਬਿਧਿਪੇ ਪੰਨੇ ੨੫੦
 ੩੨ ਏਕੈਰੇਹਰਿਏਕੈ ਪੰਨੇ ੨੫੦
 ੩੩ ਜਾਨੀਨਜਾਈਤਾ ਪੰਨੇ ੨੫੦
 ੩੪ ਪਿਆਏਗਏਕ ਪੰਨੇ ੨੫੦
 ੩੫ ਉਯਾਟੀਰਮਨਉ ਪੰਨੇ ੨੫੦
 ੩੬ ਸਭਾਦਿਨਕੇਸਮਰ ਪੰਨੇ ੨੫੦
 ੧ ਓ ਗੁਰਬਿਹਾਗਵਾਛੰਤਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦਾ ੫੨੧
 ੧ ਦੁਤਸਿਗਰੀਆ ਪੰਨੇ ੨੫੮

ਗੁਰਬਿਹਾਗਵਾਛੰਤਮਹਲਾ ੫੨੧
 ੧ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ ਪੰਨੇ ੨੫੧
 ੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿ ਪੰਨੇ ੨੫੧
 ੩ ਜਾਗਿਸੁਕ੍ਰਿਤਕੀ ਪੰਨੇ ੨੫੧
 ੪ ਹਉਥਾਭਿਹਗੀਤ ਪੰਨੇ ੨੫੧
 ੫ ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਪੰਨੇ ੨੫੨
 ੬ ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂ ਪੰਨੇ ੨੫੨
 ਗੁਰਬਿਹਾਗਵਾਛੰਤਮਹਲਾ ੫ ੫੨੧
 ੧ ਹਰਿਕਾਏਕਅਚੰਡਉ ਪੰਨੇ ੨੫੩
 ੨ ਅਤਿਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨ ਪੰਨੇ ੨੫੩
 ੩ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਪਾ ਪੰਨੇ ੨੫੩
 ੪ ਵਪੁਸੁਖੁਰੈਨਵੀਏ ਪੰਨੇ ੨੫੪
 ੫ ਹਰਿਗੁਲਾਸੋਵਰ ਪੰਨੇ ੨੫੪
 ੬ ਖੋਜਤਸਿਤਫਿਰ ਪੰਨੇ ੨੫੪
 ੭ ਅਨਕਾਏਰਾਤਰੀ ਪੰਨੇ ੨੫੪
 ੮ ਸੁਨਹੁਬੇਨਚੀਆ ਪੰਨੇ ੨੫੫
 ੯ ਬੋਲਿਸੁਧਰਮੀਰਿਆ ਪੰਨੇ ੨੫੫
 ੧ ਗੁਰਬਿਹਾਗਵਾਛੰਤਮਹਲਾ ੫ ਪੰਨੇ ੨੫੫
 ਜੋਤ ਸਬਦਾਕਾ ਪੰਨੇ ੧੬
 ਗੁਰਵਡੀਸੁਮ: ੧ ਚਉਪਦਾ ੫੨੧
 ੧ ਅਮਲੀਅਮਲਨ ਪੰਨੇ ੨੫੬
 ੨ ਗੁਲਵੰਤੀਸਹਰ ਪੰਨੇ ੨੫੬
 ੩ ਮੇਰੀਗੁਲਵੰਤੀ ਪੰਨੇ ੨੫੬
 ਵਡਹੰਸੁਮ: ੩ ੫੨੧

੧ ਮਨਿਮੈਲੈਸਭਕਿਛੁ ਪੰਨੇ ੨੫੦
 ੨ ਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁ ਪੰਨੇ ੨੬੦
 ੩ ਮਾਇਆਮੋਹਗੁਬ ਪੰਨੇ ੨੬੦
 ੪ ਸੋਗਲੀਸਦਮੁ ਪੰਨੇ ੨੬੦
 ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦ ਪੰਨੇ ੨੬੦
 ੬ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਸੰਜ ਪੰਨੇ ੨੬੦
 ੭ ਰਸਨਾਰਿਸਾਦਿ ਪੰਨੇ ੨੬੦
 ੮ ਪੁਰੇਗੁਰਚੇਨਾਮੁ ਪੰਨੇ ੨੬੦
 ੯ ਹਉਮੈਨਵੈਨਾਲਿ ਪੰਨੇ ੨੬੦
 ਵਡਹਿਸੁਮ: ੧੦ ਸੋਜਏਕਏਕੋਪੁਤੁ ਪੰਨੇ ੨੬੧
 ੨ ਮੋਗਰਿਪੁਰਸੁ: ਪੰਨੇ ੨੬੧
 ੩ ਮੈਮਰਿਵਡੀਆਸ ਪੰਨੇ ੨੬੧

ਗੁਰਵਡਹਿਸੁਮ: ੫ ੫੨੧

੧ ਅਤਿਉਚਤਕ ਪੰਨੇ ੨੬੧
 ੨ ਸੰਨੁਸਵੇਲਾਜਿਤੁ ਪੰਨੇ ੨੬੧
 ੩ ਤੂਥੇਅੰਤਕੋਵਿਰ ਪੰਨੇ ੨੬੧
 ੪ ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੇ ਪੰਨੇ ੨੬੧
 ੫ ਤੂਫਰਦਤਾਮੀ ਪੰਨੇ ੨੬੧
 ੬ ਸਾਧਸੀਗਿਹਰਿਅੰ ਪੰਨੇ ੨੬੨
 ੭ ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਪੁਤੁ ਪੰਨੇ ੨੬੨
 ੮ ਤੂਜਾਟਾਇਹਿਤ ਪੰਨੇ ੨੬੨
 ੯ ਮੈਰੈਅੰਤਰਿਲੋਚ ਪੰਨੇ ੨੬੨

ਵਡਹਿਸੁਮ: ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ

੧ ਸਚੀਬਲੀਸਦਮੁ ਪੰਨੇ ੨੬੨
 ੨ ਮਨੁਆਦਹਦਿਸਧ ਪੰਨੇ ੨੬੨
 ਗੁਰਵਡਹਿਸੁਮ: ੧ ਛੰਤ
 ੧ ਕਾਇਆਕੁਵਿਵਿਗਾ ਪੰਨੇ ੨੬੩
 ੨ ਕਰਹੁਦਾਇਅਤੇਰਾ ਪੰਨੇ ੨੬੩
 ੩ ਗੁਰਵਡਹਿਸੁਮ: ੩ ਛੰਤ
 ੧ ਆਪਲੇਪਿਰੋਕੈਰੀ ਪੰਨੇ ੨੬੩
 ੨ ਗੁਰਮੁਖਿਸਭਵਪੁਤੁ ਪੰਨੇ ੨੬੪
 ੩ ਮਨਮੋਗਿਆਤੁਸਦਾ ਪੰਨੇ ੨੬੪
 ੪ ਰਤਨਪਦਾਰਥਵ ਪੰਨੇ ੨੬੪
 ੫ ਸਚਸਚਿਦਾਹਰਿ ਪੰਨੇ ੨੬੫
 ੬ ਏਮਨਮੋਗਿਆਮਵ ਪੰਨੇ ੨੬੫

ਗੁਰਵਡਹਿਸੁਮ: ੪ ਛੰਤ

੧ ਮੈਰੈਅੰਤਰਿਮੈਰੈਅੰਤਰਿ ਪੰਨੇ ੨੬੫
 ੨ ਹਉਗੁਰਬਿਰੁਹਉ ਪੰਨੇ ੨੬੫
 ੩ ਹਰਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿ ਪੰਨੇ ੨੬੬
 ੪ ਹਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਕਿ ਪੰਨੇ ੨੬੬
 ੫ ਦੇਹਤੇਜਾਇਜੀ ਪੰਨੇ ੨੬੬
 ੬ ਦੇਹਤੇਜਨਜੀਹਰਿ ਪੰਨੇ ੨੬੭

ਗੁਰਵਡਹਿਸੁਮ: ੫ ਛੰਤ ੫੨੪

੧ ਗੁਰਮਿਲਿਯਾਜੀ ਪੰਨੇ ੨੬੭
 ੨ ਤਿਨਪੋਲਿਯੁਮਈ ੨੬੭

੩ ਪ੍ਰਤਿਕਰਣਕਾਰਣ ਪੰਨੇ ੨੬੮

ਗੁਰੂਵਰੀਸੁਮ: ੨ ਅਯਾਹੁਲੀਆ ਪਰੁ ੫

੧ ਸਿਨੁਸਿਰਿਦਾਸੁਚਾਖਾ ਪੰਨੇ ੨੬੮

੨ ਆਵਹੁਮਿਯਾਸੁਚੇ ਪੰਨੇ ੨੬੮

੩ ਸਦਾਸਿਰਿਦਾਜਾਲੀ ਪੰਨੇ ੨੬੮

੪ ਜਿਨਿਜਗੁਸਿਰਿਦਾ ਪੰਨੇ ੨੬੮

੫ ਬਾਬਾਆਇਅਚੈ ਪੰਨੇ ੨੬੮

ਵਰੀਸੁਮ: ੩ ਅਯਾਹੁਲੀਆ

੧ ਸਚਸਚਕਾਰਿਸੁ ਪੰਨੇ ੨੬੮

੨ ਸੁਲਿਅਹੁਕੋਚਮੇ ਪੰਨੇ ੨੭੦

੩ ਰੇਵਰਿਪਿਰਿਦਿਵਿਛੇ ਪੰਨੇ ੨੭੦

੪ ਇਹੁਸਰੀਰੁਜਜਗੀ ਪੰਨੇ ੨੭੦

ਵਰੀਸਕੀਵਾਰਮਯਾਹੁ ੨੭੧

ਗੁਰੂਸੋਗਠਿਮ: ੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧

੧ ਸਭਨਾਮਰਣਾਖਾ ਪੰਨੇ ੨੭੫

੨ ਮਨੁਹਾਈਕਿਰਸਲੀ ਪੰਨੇ ੨੭੫

੩ ਮਾਇਬਾਪਕੋਥੇਟੀ ਪੰਨੇ ੨੭੫

੪ ਪੁਰੁਸ਼ਪਰਤੀਪੁਰੁ ਪੰਨੇ ੨੭੫

੫ ਹਉਪਾਪੀਪਤਿਤੁ ਪੰਨੇ ੨੭੫

੬ ਅਯਾਖਾਪਾਰਮ ਪੰਨੇ ੨੭੫

੭ ਜਿਉਮੀਨਾਬਿਨੁ ਪੰਨੇ ੨੭੬

੮ ਭੁਪੁਰਦਾਤਾ ਪੰਨੇ ੨੭੬

੯ ਜਿਸੁਜਲਨਿਧਿ ਪੰਨੇ ੨੭੬

੧੦ ਅਯਾਖਾਪੁਸਤ ਪੰਨੇ ੨੭੬

੧੧ ਸਰਬਜੀਆਸਿਰਿ ਪੰਨੇ ੨੭੬

੧੨ ਨਾਤਿਸੁਭਾਵਾਤ ਪੰਨੇ ੨੭੬

ਜੋਗਠਿਮਯਾਹੁ ੩ ਘਰੁ ੩੧

੧ ਸੇਵਕਸੇਵਕਰਹਿ ਪੰਨੇ ੨੭੭

੨ ਭੁਗਤਿਖਜਨਾਭ ਪੰਨੇ ੨੭੭

੩ ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਰੇਵੈ ਪੰਨੇ ੨੭੭

੪ ਹਰਿਜੀਉਤੁਧੁਰੇ ਪੰਨੇ ੨੭੭

੫ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿ ਪੰਨੇ ੨੭੭

੬ ਸੋਸਿਖੁਸਖਾਖੀਧ ਪੰਨੇ ੨੭੭

੭ ਸਚੀਭਗਤਿਸਤਿ ਪੰਨੇ ੨੭੮

੮ ਸਤਿਗੁਰੀਆਲੀਐ ਪੰਨੇ ੨੭੮

੯ ਤਿਹੀਗੁਰੀਰਿਭ ਪੰਨੇ ੨੭੮

੧੦ ਸਤਿਗੁਰੁਸੁਖਸਾਗ ਪੰਨੇ ੨੭੮

੧੧ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈ ਪੰਨੇ ੨੭੮

੧੨ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਤਾਸ ਪੰਨੇ ੨੭੮

ਗੁਰੂਸੋਗਠਿਮਯਾਹੁ ੪ ਘਰੁ ੧

੧ ਆਪੇਅਪਿਵਰਤਦਾ ਪੰਨੇ ੨੭੮

੨ ਆਪੇਅੰਤਜਜੇਰਜ ਪੰਨੇ ੨੭੮

੩ ਆਪੇਹੀਸਭੁਆਪਿ ਪੰਨੇ ੨੭੮

੪ ਆਪੇਕੰਠਾਅਪਿਤਰ ਪੰਨੇ ੨੭੮

੫ ਆਪੇਸਿਸਟਿਉਪ ਪੰਨੇ ੨੭੮

੬ ਆਪੇਸੇਵਾਯਾਇਦਾ ਪੰਨੇ ੨੭੮

੭ ਅਨਿਕਜਨਮਾਧਿਛੁ ਪੰਨੇ ੨੭੪
 ੮ ਹਰਿਸਿਉਪੀਤਿਅੰਤਰੁ ਪੰਨੇ ੨੮੦
 ੯ ਅੰਚਰੁਚਰੈਤਾਸਿਧੇ ਪੰਨੇ ੨੮੦
 ਰਾਗੁਸੋਗਰਿਮਹਾਪ ਘਰੁ ੧
 ੧ ਕਿਸੁਰਉਜਾਗੀਕਿ ਪੰਨੇ ੨੮੦
 ੨ ਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦਜਲਾਗੀ ਪੰਨੇ ੨੮੦
 ੩ ਜਉਲਉਛਾਉਅੰਤਰੁ ਪੰਨੇ ੨੮੦
 ੪ ਪੁਤਕਲਾਵਲੋਕਾਗੀ ਪੰਨੇ ੨੮੦
 ੫ ਗੁਰੁਪੁਰਾਭੋਟਿਚਿਵਰੁ ਪੰਨੇ ੨੮੧
 ੬ ਸੁਖੀਏਕਉਪੈਸਭਸੁ ਪੰਨੇ ੨੮੧
 ੭ ਤਨੁਸੰਤਨਕਾਪਤੁਸਿਤ ਪੰਨੇ ੨੮੧
 ੮ ਜਾਕੋਹਿਰਦੈਵਸਿਆ ਪੰਨੇ ੨੮੧
 ੯ ਸਗਲਸਮਗੀਮੋਰਿ ਪੰਨੇ ੨੮੧
 ੧੦ ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿ ਪੰਨੇ ੨੮੧
 ੧੧ ਕਰਿਏਸਨਾਨੁਸਿਮਰਿ ਪੰਨੇ ੨੮੧
 ੧੨ ਏਕਪਿਤਾਏਕਸਕੇ ਪੰਨੇ ੨੮੧
 ੧੩ ਕੋਟਿਬਹੀਰੋਕੇਠ ਪੰਨੇ ੨੮੨
 ੧੪ ਜਿਨਾਥਾਤਕੋਬਹੁਤੁ ਪੰਨੇ ੨੮੨
 ੧੫ ਚਗਨਕਮਲਾਸਿਉ ਪੰਨੇ ੨੮੨
 ੧੬ ਰਾਜਨਮਹਿਗਜਾਉ ਪੰਨੇ ੨੮੨
 ੧੭ ਹਮੈਯੇਤੁਮਉਜਲ ਪੰਨੇ ੨੮੨
 ੧੮ ਮਾਂਤਗਰਭਮਹਿਅ ਪੰਨੇ ੨੮੨
 ੧੯ ਅਸਿਤਨਕੀਰੇਨੁਪਿ ਪੰਨੇ ੨੮੨

੨੦ ਜੇਤੀਸਮਗੀਦੇਖਹੁ ਪੰਨੇ ੨੮੨
 ੨੧ ਮਿਰਤਕਕਉਪਾਏ ਪੰਨੇ ੨੮੩
 ੨੨ ਰਤਨੁਛਾਡਿਕਉ ਪੰਨੇ ੨੮੩
 ੨੩ ਗੁਲਗਵਰੁਪੁਰੁ ਪੰਨੇ ੨੮੩
 ੨੪ ਕਰਲਕਰਵਲ ਪੰਨੇ ੨੮੩
 ੨੫ ਪੁਤਕੀਸਗਲੀਸ ਪੰਨੇ ੨੮੩
 ੨੬ ਮਾਈਆਮੋਹਿਮਗ ਪੰਨੇ ੨੮੩
 ੨੭ ਪਾਠਕੁਰੁਹੋਅਸ ਪੰਨੇ ੨੮੩
 ੨੮ ਬਿਨਸੈਮੋਹੁਮੋਗਾਅ ਪੰਨੇ ੨੮੩
 ੨੯ ਸਗਲਾਬਨਸਪਾਤਿ ਪੰਨੇ ੨੮੪
 ੩੦ ਜਾਕੋਸਿਮਗਲੀਹੋ ਪੰਨੇ ੨੮੪
 ੩੧ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਭੂਤ ਪੰਨੇ ੨੮੪
 ੩੨ ਜਾਕੋਸਿਮਗਲੀਸਭੁ ਪੰਨੇ ੨੮੪
 ੩੩ ਆਥਿਨਾਸੀਜੀਅਨੋਕ ਪੰਨੇ ੨੮੪
 ੩੪ ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖੁ ਪੰਨੇ ੨੮੪
 ੩੫ ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਤੁ ਪੰਨੇ ੨੮੪
 ੩੬ ਭਏਤ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰੁ ਪੰਨੇ ੨੮੪
 ੩੭ ਗੁਰਕੇਚਰਨਬਸੇ ਪੰਨੇ ੨੮੪
 ੩੮ ਸੋਚਨਿਕਰਉ ਪੰਨੇ ੨੮੪
 ੩੯ ਗੁਰਿਪੁਰੈਅਪਨੀ ਪੰਨੇ ੨੮੪
 ੪੦ ਸੁਖਮੰਡਲਕਾਲਿ ਪੰਨੇ ੨੮੪
 ੪੧ ਸਾਧੁਸੀਗੀਤਾਇਆ ਪੰਨੇ ੨੮੪
 ੪੨ ਗਏਕਲੇਸੋਰੇਗਸ ਪੰਨੇ ੨੮੫

੪੩. ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰੁ ਪੰਨੇ ੨੮੫
 ੪੪. ਗੰਗੇਗਣਾਤਰਾ - ਪੰਨੇ ੨੮੫
 ੪੫. ਦੁਰਤੁਗਵਾਇਆ ਪੰਨੇ ੨੮੫
 ੪੬. ਬਖਸਿਆਪਾਠਕੁ ਪੰਨੇ ੨੮੫
 ੪੭. ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਯੁਗੁਸਾ ਪੰਨੇ ੨੮੫
 ੪੮. ਸਿਤਹੁਰਹਿਰਿਗੰਗਾ ਪੰਨੇ ੨੮੫
 ੪੯. ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁ ਪੰਨੇ ੨੮੫
 ੫੦. ਜੀਅਜੰਤਸਭਿ - ਪੰਨੇ ੨੮੫
 ਸੋਗਠਿਮ: ੫ ਪਾਉੜਾ ਭਰਉਪਦੇ
 ੧. ਮਿਲਿਪੰਚਹੁਨਹਿਸੰ ਪੰਨੇ ੨੮੫
 ੨. ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਇਹੁ ਪੰਨੇ ੨੮੫
 ੩. ਗੁਰਿਪੁਰੋਕਿਰਪਾਧਾ ਪੰਨੇ ੨੮੫
 ੪. ਸਾਹਿਬੁਗੁਨੀਗਣੇ ਪੰਨੇ ੨੮੬
 ੫. ਸੁਖਸਾਜਨਾਨੰਦਾ ਪੰਨੇ ੨੮੬
 ੬. ਠਾਢਿਪਾਈਕਰਤਾ ਪੰਨੇ ੨੮੬
 ੭. ਵਿਚਿਕਰਤਪੁਰਖੁ ਪੰਨੇ ੨੮੬
 ੮. ਪਰਬਹਮਥਿਥਾ ਪੰਨੇ ੨੮੬
 ੯. ਗੁਰਿਪੁਰੋਚਰਨੀ ਪੰਨੇ ੨੮੬
 ੧੦. ਗੁਰਿਪੁਰੋਕੀਤੀ ਪੰਨੇ ੨੮੬
 ੧੧. ਵਹਾਦਿਸਫੁੜ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੧੨. ਗਈਬੋਰੁਬੰਦੀ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੧੩. ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੧੪. ਗੁਰੁਪੁਰਾਨਾਮਸ ਪੰਨੇ ੨੮੭

੧੫. ਗਮਦਾਸਸਰੋਵਰਿ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੧੬. ਜਿਤਪਾਰਬਹਮੁ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੧੭. ਆਗੈਸੁਖੁਗੁਰਿਦੀ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੧੮. ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੧੯. ਗੁਰਾਪੁਰੋਬਾਲਿ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੨੦. ਤਾਪੁਗਵਾਇਆਗੁ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੨੧. ਸੋਈਕਰਾਇਜੇ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੨੨. ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਪੋਰੇ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੨੩. ਗੁਰਮਿਲਿਪੁਰੂਚਿ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੨੪. ਪਾਠਕੁਰਮਿਸਾਜਿਸ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੨੫. ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਾਧੇ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੨੬. ਅਪਨਾਗੁਗੁਪੀਆਏ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੨੭. ਪਰਮੇਸਰਿਦਿਤਾ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੨੮. ਮੈਥੈਚਿਥੈਰਖਵਾਣਾ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੨੯. ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੋਭਲਾ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੩੦. ਗਈਬੀਗਦਾਯਾ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੩੧. ਗੁਰਿਪੁਰੋਪੁਰੀਕੀ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੩੨. ਗੁਰੁਪੁਰਾਨਾਧਧੇ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੩੩. ਕੁਖੇਖਵਤਲਾ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੩੪. ਸੁਖਸਾਦਿਘਰਿ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੩੫. ਪ੍ਰਭੁਆਪੁਨਾਰਿਦੈ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੩੬. ਹਰਿਮਨਿਤਨਿਵਾਸਿ ਪੰਨੇ ੨੮੮
 ੩੭. ਆਗੈਸੁਖੁਮੇਰੇਮੀਤਾ ਪੰਨੇ ੨੮੮

੩੮ ਨਾਨਿਗਇਹੁਮੈ: ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੩੯ ਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਤਾ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੪੦ ਕਰਨਕਰਵਨਹਰਿ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੪੧ ਕੁਇਓਕਿਘਾਨੁ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੪੨ ਸਿਮਰਓਅਪੁਨਾ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੪੩ ਸੁਨਹੁਬਿਨੰਤੀਠਾ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੪੪ ਜੀਅਜੀਤਸਾਭਿਵਸਿ ਪੰਨੇ ੨੮੭

ਗੁਰੂਸੋਗਠਿਮ: ੨ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰੁ ੨

੧ ਦੁਖਿਧਨਪੜਓ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੨ ਆਸਾਮਨਸਾਬੀਧੀ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੩ ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੪ ਕੁਗੁਲਾਦਾਤੋਸੀਰਮ ਪੰਨੇ ੨੮੭

ਗੁਰੂਸੋਗਠਿਮ: ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ

੧ ਭਗਤਦੀਸਦਵੁਰ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੨ ਨਿਰਗੁਣਿਅਨੇਅਪੇ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੩ ਹਰਿਜੀਉਸਥਦੇਜਾ ਪੰਨੇ ੨੮੭

ਸੋਗਠਿਮ: ੪ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰੁ ੨

੧ ਸਭਜਗਾਜਿਨਹਿਉਪਾ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੨ ਮਾਤਗਰਭੁਦਖਸਾ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੩ ਪਾਠਪਾਠਿਓਅਰੁਥੇਦੁ ਪੰਨੇ ੨੮੭

ਸੋਗਠਿਕੀਵਾਗਮਪਾਠ ਪੰਨੇ ੨੮੭

ਸੋਗਠਿਥਾਦੀਭਗਤਾਕੀ ਸ਼੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ

੧ ਬੁਤਪੁਜਿਪੁਜਿਹਿਉ ਪੰਨੇ ੨੮੭

੨ ਜਥਜਗਿਐਤਬਰੋ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੩ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਭੈਮਤ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੪ ਦੁਇਦੁਇਓਚਨ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੫ ਜਾਕੇਨਿਗਮਦੁਪਕੇ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੬ ਜਿਹਬਾਣੁਨਜੀਆ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੭ ਕਿਆਪਤੀਐਕਿਅੰ ਪੰਨੇ ੨੮੭
 ੮ ਹਿਰਦੈਕਪਣੁਮੁਖ ਪੰਨੇ ੨੮੭

੯ ਬੁਧਭਧਚਕਰਿਪਰਪੁ ਪੰਨੇ ੨੮੭

੧੦ ਸਿਤਹਮਤਪਵਨੈਸੁ ਪੰਨੇ ੨੮੭

੧੧ ਭੂਖੇਭਗਤਿਨਕੀ ਪੰਨੇ ੨੮੭

ਜੋਗਠਿਸੀਨਾਮਦੇਵਜੀਉਕੀ ਪਰੁ ੨

੧ ਜਥਦੇਖਾਤਥਗਾ ਪੰਨੇ ੨੮੭

੨ ਪੜਪੜੇਸਾਲਿ ਪੰਨੇ ੨੮੭

੩ ਅਲਮਾਰਿਆਮ ਪੰਨੇ ੨੮੭

ਜੋਗਠਿਗਵਿਦਾਸੁਜੀਉ

੧ ਜਥਗਠੇਤੋਤਥ ਪੰਨੇ ੨੮੭

੨ ਜਥਿਹਮਥਧੇਮੇਹ ਪੰਨੇ ੨੮੭

੩ ਦੁਲਭਜਨਪੁ ਪੰਨੇ ੩੦੦

੪ ਸੁਖਸਾਗਰਸੁਰ ਪੰਨੇ ੩੦੦

੫ ਜਥਿਤਮਾਗਿਰਿ ਪੰਨੇ ੩੦੦

੬ ਜਲਕੀਤੀਤਿਧਵਨ ਪੰਨੇ ੩੦੦

੭ - ਚਮਰਟਾਗਿਰਿ ਪੰਨੇ ੩੦੦

ਗੁਰੂਸੋਗਠਿਭੀਖਨਕੀਬਾਲੀ

੧ ਨੈਨੁਨੀਭਬਰੋਤਨੁ ਪੰਨੇ ੩੦੦

੨ ਐਸਨਾਮੁਰਤਨੁਤਿ ਪੰਨੇ ੩੦੦

ਠਾਗੁਪਨਾਸਗੀਮ:੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧

੧ ਜੀਉਚਰਤਰੋਅਪਦਾਪੰਨੇ ੩੦੧

੨ ਠਾਮਾਦੀਮੀਭੀਏਕਪੰਨੇ ੩੦੧

੩ ਕਿਉਜਿਮਗੀਐ ਸਿਵਪੰਨੇ ੩੦੧

੪ ਨਦਰਿਕਰੇਤਸਿਮਪੰਨੇ ੩੦੧

੫ ਜੀਉਭਯਤਰੋਥਪੰਨੇ ੩੦੧

੬ ਚੇਰੁਸਲਾਹੇਚੀਤਪੰਨੇ ੩੦੧

੭ ਕਾਇਆਕਾਗੰਦਮਪੰਨੇ ੩੦੧

੮ ਕਾਨੁਨਾਹੀਜੇਗੁਨਾਹੀਪੰਨੇ ੩੦੧

੯ ਗਗਨਮੈਥਾਨੁਗਵਿਚਪੰਨੇ ੩੦੨

ਠਾਗੁਪਨਾਸਗੀਮਠਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੨

੧ ਇਹੁਪਨੁਅਖੁਟਨਨਿ ਪੰਨੇ ੩੦੨

੨ ਹਰਿਨਾਮੁਪਨੁਨਿਗਮਲੁ ਪੰਨੇ ੩੦੨

੩ ਸਦਾਪਨੁਅੰਤਰਿਨਾਮੁ ਪੰਨੇ ੩੦੨

੪ ਜਗੁਮੈਲਾਮੈਲੋਤ ਪੰਨੇ ੩੦੨

੫ ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿ ਪੰਨੇ ੩੦੨

੬ ਮਨੁਮੈਰੋਧਤਮਰਿ ਪੰਨੇ ੩੦੩

੭ ਕਾਚਾਪਨੁਸਿਚਰਿ ਪੰਨੇ ੩੦੩

੮ ਨਵੈਕੀਕੀਮਤਿਕ ਪੰਨੇ ੩੦੩

੯ ਹਮਭੀਖਕਭੇਖਾਹੀ ਪੰਨੇ ੩੦੩

ਠਾਗੁਪਨਾਸਗੀਮਠਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੩

੧ ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਸਿਤਭਗ ਪੰਨੇ ੩੦੩

੨ ਹਰਿਕੇਸਿਤਜਨਾਹਰਿ ਪੰਨੇ ੩੦੩

੩ ਹਰਿਕਾਸਿਤਸਤ ਪੰਨੇ ੩੦੩

੪ ਠਾਮੀਪੁਲੇਅੰਧਾਬਿ ਪੰਨੇ ੩੦੩

੫ ਹਰਿਹਰਿਬੁਦਭਏ ਪੰਨੇ ੩੦੩

੬ ਕਾਹਿਜੁਗਕਾਧਰਮੁਕ ਪੰਨੇ ੩੦੪

੭ ਉਧਾਰਿਥੀਚਰਿ ਪੰਨੇ ੩੦੪

੮ ਗੁਨਕਹੁਹਰਿਭਾਹੁ ਪੰਨੇ ੩੦੪

੯ ਹਰਿਪਦੁਹਰਿਭਾਹੁ ਪੰਨੇ ੩੦੪

੧੦ ਚਉਗਸੀਹਸਿਪਬੁਧ ਪੰਨੇ ੩੦੪

੧੧ ਸੇਵਕਸਿਖਪੁਜਨੁ ਪੰਨੇ ੩੦੪

੧੨ ਇਛਾਪੁਰਕਸਰਬ ਪੰਨੇ ੩੦੪

੧੩ ਮੇਰੇਸਾਹਮੈਹਰਿਦ ਪੰਨੇ ੩੦੪

ਠਾਗੁਪਨਾਸਗੀਮਠਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧

੧ ਭਵਖੰਡਤਦਖਭੀਜਨ ਪੰਨੇ ੩੦੫

੨ ਬਿਨੁਜਲਪਾਤਭਜੇ ਪੰਨੇ ੩੦੫

੩ ਕਹਿਕਿਰਪਾਦੀਚਿਮੇ ਪੰਨੇ ੩੦੫

੪ ਜਾਬਤੇਦਰਸਨਭੇ ਪੰਨੇ ੩੦੫

੫ ਜਿਸਕਾਤਨੁਮਨੁਪਨੁ ਪੰਨੇ ੩੦੫

੬ ਵਡੇਵਡੇਗਜਨ ਪੰਨੇ ੩੦੫

੭ ਲਵੈਨਲਾਗਨਕ ਪੰਨੇ ੩੦੫

੮ ਬਾਰਿਜਾਇਗੁਰਮ ਪੰਨੇ ੩੦੫

੯ ਜਿਹਕਰਲੀਤਿਵਹਿ ਪੰਨੇ ੩੦੬

੧੦	ਪਾਨੀਪਖਾਪੀਸਉਸਿਤ	ਪੰਨੇ ੩੦੬
੧੧	ਜਿਨਿਕੀਤੇਵਸਿਅ	ਪੰਨੇ ੩੦੬
੧੨	ਤੁਮਦਾਤੇਠਾਕੁਰ	ਪੰਨੇ ੩੦੬
੧੩	ਪੁਜਾਵਰਤਾਤਿਲ	ਪੰਨੇ ੩੦੬
੧੪	ਬੰਧਨਤੇਛੁਟਕਾਵੈ	ਪੰਨੇ ੩੦੬
੧੫	ਹਠਿਹਰਿਯੀਤੇਸਿਤ	ਪੰਨੇ ੩੦੬
੧੬	ਅਖਰਹਿਰਾਖਨ	ਪੰਨੇ ੩੦੬
੧੭	ਮੇਰਾਯਾਗੇਰਾਮਸਿ	ਪੰਨੇ ੩੦੬
੧੮	ਅਉਖਸੁਤੇਰੇਨਾਮੁ	ਪੰਨੇ ੩੦੭
੧੯	ਹਾਠਪੁਭਗਾਖਿਲੇਹੁ	ਪੰਨੇ ੩੦੭
੨੦	ਦੀਨਦਰਦਨਿਵ	ਪੰਨੇ ੩੦੭
੨੧	ਫਿਰਤਫਿਰਤਭੇਟੇ	ਪੰਨੇ ੩੦੭
੨੨	ਛੋਰਿਜਾਹਿਸੇਕਰ	ਪੰਨੇ ੩੦੭
੨੩	ਜੇਹਿਅਸਕੀਨਪੁਭੁ	ਪੰਨੇ ੩੦੭
੨੪	ਸੋਕਤਭਗੈਜੇਖ	ਪੰਨੇ ੩੦੭
੨੫	ਘਰਿਬਹਰਿਤੇਠ	ਪੰਨੇ ੩੦੭
੨੬	ਸਗਲਾਮਨੇਰਥਪੁ	ਪੰਨੇ ੩੦੭
੨੭	ਜਹਾਜਹਪੇਖਉਤਹ	ਪੰਨੇ ੩੦੭
੨੮	ਜਿਨਿਤੁਮਭੇਜੇਤਿ	ਪੰਨੇ ੩੦੮
੨੯	ਸੁਨਹੁਸਿਤਪਿਆਰੇ	ਪੰਨੇ ੩੦੮
੩੦	ਮੇਰੇਯਾਭੁਲੇਰੇਭ	ਪੰਨੇ ੩੦੮
੩੧	ਹਰਿਏਕੁਸਿਮਹਿਏਕੁ	ਪੰਨੇ ੩੦੮
੩੨	ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿ	ਪੰਨੇ ੩੦੮

੩੩	ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਯਦਇ	ਪੰਨੇ ੩੦੮
੩੪	ਦਰਬੁਛੰਤੁਦਰਬੁ	ਪੰਨੇ ੩੦੮
੩੫	ਜਾਕਉਹਰਿਠੇਗੁ	ਪੰਨੇ ੩੦੮
੩੬	ਜਤਨਕਰੈਮਾਨੁਖ	ਪੰਨੇ ੩੦੮
੩੭	ਨਾਮੁਗੁਰਿਦੀਚਿਓ	ਪੰਨੇ ੩੦੮
੩੮	ਨੇੜਪੁਨੀਤਭਏ	ਪੰਨੇ ੩੦੮
੩੯	ਆਪਨੀਉਕਾਤਿਖ	ਪੰਨੇ ੩੦੯
੪੦	ਛਾਡਾਇਲੀਚਿ	ਪੰਨੇ ੩੦੯
੪੧	ਪਰਹਰਨਯੋਭੁਭੁ	ਪੰਨੇ ੩੦੯
੪੨	ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁ	ਪੰਨੇ ੩੦੯
੪੩	ਵੁਤਦੁਸਮਨਸ	ਪੰਨੇ ੩੦੯
੪੪	ਚਤੁਰਦਿਸਾਕੀ	ਪੰਨੇ ੩੦੯
੪੫	ਅਉਖੀਘਰੀਨ	ਪੰਨੇ ੩੦੯
੪੬	ਜਿਸਕਉਥਿਸ	ਪੰਨੇ ੩੦੯
੪੭	ਜਨਕੇਪੁਰਨੇਰਏ	ਪੰਨੇ ੩੦੯
੪੮	ਮਾਗਉਗਮਤੇਇ	ਪੰਨੇ ੩੧੦
੪੯	ਮਾਗਉਗਮਤੇਸ	ਪੰਨੇ ੩੧੦
੫੦	ਵਿਸਨਾਬੁਝੈਹਰਿ	ਪੰਨੇ ੩੧੦
੫੧	ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਾਰ	ਪੰਨੇ ੩੧੦
੫੨	ਹਰਿਚਰਨਸਗਨ	ਪੰਨੇ ੩੧੦
੫੩	ਹਲਤਿਸੁਖੁਪਲ	ਪੰਨੇ ੩੧੦
੫੪	ਬੰਦਨਹਰਿਬੰਦਨ	ਪੰਨੇ ੩੧੦
੫੫	ਵਿਖਤਿਭਈਸਦੁ	ਪੰਨੇ ੩੧੦

੫੬ ਗੁਰਕੇਚਰਨਜੀਅ ਪੰਨੇ ੩੧੦

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੩

੧ ਗੁਰਸਾਗਰਤਨੀ - ਪੰਨੇ ੩੧੦

੨ ਸਤਜਿਸਿਧੈਮਿਲਿਆ ਪੰਨੇ ੩੧੧

੩ ਜੋਜੋਜੁਨੀਆਇਚਿ ਪੰਨੇ ੩੧੧

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤਘਰੁ੧

੧ ਤੀਰਥਿਨਵਲਜਾਇ ਪੰਨੇ ੩੧੧

੨ ਜੀਵਾਤੇਰੋਨਾਇਮਨਿ ਪੰਨੇ ੩੧੧

੩ ਪਿਰਗੀਗੁਠਗੀਏ ਪੰਨੇ ੩੧੨

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤਘਰੁ੧

੧ ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ ਪੰਨੇ ੩੧੨

੧ ਮ:੫ ਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇ ਪੰਨੇ ੩੧੩

ਠਾਗੁਧਨਾਸਰੀਬਾਲੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀਉ

੧ ਸਨਕਸਨੀਦਮਰੇਸ ਪੰਨੇ ੩੧੩

੨ ਦਿਨਤੇਪਰਧਰੁ ਪੰਨੇ ੩੧੩

੩ ਜੋਜਨੁਭਾਇਭਗਤਿ ਪੰਨੇ ੩੧੩

੪ ਇੰਦ੍ਰਲੋਕਸਿੰਘ
ਘ ਗਮਸਿਮਰਿਗਮਸਿਮ ਪੰਨੇ ੩੧੩

ਧਨਾਸਰੀਬਾਲੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ

੧ ਗਹਗੀਕਰਿਕੈਨੀਵ ਪੰਨੇ ੩੧੩

੨ ਦਸਬੈਰਾਗਸਿਮੋਹਿ ਪੰਨੇ ੩੧੩

੩ ਮਾਰਵਾਫੇਜੈਸੇ ਪੰਨੇ ੩੧੪

੪ ਪਹਿਲਪੁਗਿਏਪੁੰਡ ਪੰਨੇ ੩੧੪

੫ ਪਤਿਤਪਵਨਮਾ ਪੰਨੇ ੩੧੪

ਧਨਾਸਰੀਬਾਲੀਗਵਿਦਾਸਜੀਕੀ

੧੮

੧ ਹਮਸਰਿਦੀਨੁਦਇ ਪੰਨੇ ੩੧੪

੨ ਚਿਤਸਿਮਰਨੁਕਰਓ ਪੰਨੇ ੩੧੪

੩ ਨਾਮੁਤੇਰੋਮਾਰਤੀਮ ਪੰਨੇ ੩੧੪

ਧਨਾਸਰੀਕੋਚਰਨ ੧ ਨਾਗਇਲਾਨਿੰਦਾਸਿ ਪੰਨੇ ੩੧੪

ਜੀਸੈਲਾ ੧ ਧੁਪਦੀਪਪਿਤਸਾਜਿ ਪੰਨੇ ੩੧੪

ਪੀਪਾ ੧ ਕਾਇਚਿਦੇਵਾਕਾਇ ਪੰਨੇ ੩੧੪

ਪੈਨਾ ੧ ਗੋਪਾਲਤੇਰਾਮਾਰਤਾ ਪੰਨੇ ੩੧੪

ਠਾਗੁਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੪ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧

੧ ਮੇਰੈਹੀਅਰੋਰਤਨੁਨ ਪੰਨੇ ੩੧੫

੨ ਹੀਰਾਨਾਨੁਅਮੋਲਕੁ ਪੰਨੇ ੩੧੫

੩ ਹਮਕਾਰਿਕਕਛੂਅ ਪੰਨੇ ੩੧੫

੪ ਸਤਿਗੁਰਸਾਜਨੁ ਪੰਨੇ ੩੧੫

੫ ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈ ਪੰਨੇ ੩੧੫

੬ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਪਾਈ ਪੰਨੇ ੩੧੫

੭ ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਨੁ ਪੰਨੇ ੩੧੬

੮ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ ਪੰਨੇ ੩੧੬

੯ ਗਸਿਰਸਿਰਾਮੁਰਸਲੁ ਪੰਨੇ ੩੧੬

੧੦ ਆਪੇਜੋਗੀਜੁਗਤਿ ਪੰਨੇ ੩੧੬

੧੧ ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿ ਪੰਨੇ ੩੧੬

ਠਾਗੁਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩

੧ ਕੋਈਜਨੈਕਵਨਈਹ ਪੰਨੇ ੩੧੬

੨ ਦੇਹੁਸਿਦੇਸੋਰਕਹੀਅਉ ਪੰਨੇ ੩੧੬

੩ ਧੀਰਉਸੁਖਿਧੀਰਉ ਪੰਨੇ ੩੧੬
 ੪ ਲੋਕੀਦਰਸਾਜਨੁਮੇ ਪੰਨੇ ੩੧੬
 ੫ ਅਬਮੈਸੁਖਪਾਇਓ ਪੰਨੇ ੩੧੭
 ੬ ਮਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰਪਿਆ ਪੰਨੇ ੩੧੭
 ੭ ਜਾਕਉਭਏਗੋਇਦ ਪੰਨੇ ੩੧੭
 ੮ ਗੋਇਦਜੀਵਨਪਾਨ ਪੰਨੇ ੩੧੭
 ੯ ਕੋਈਜਨੁਹਰਿਸਿਉ ਪੰਨੇ ੩੧੭
 ੧੦ ਚਾੜਿਕਚਿਤਵਤ ਪੰਨੇ ੩੧੭
 ੧੧ ਮਨਿਤਨਿਬਾਸਿਰੇ ਪੰਨੇ ੩੧੭
 ੧੨ ਆਏਅਨਿਕਜਨਮ ਪੰਨੇ ੩੧੭
 ੧੩ ਤਰਿਜਨੀਸਿਮਰਹੁ ਪੰਨੇ ੩੧੭
 ਰਾਗੁਜੈਤਸਗੀਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤਘਰੁ ੧
 ੧ ਸੁਦਿਯਾਠਮਾਰੇਸਜ ਪੰਨੇ ੩੧੭
 ੨ ਨਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਗਧੁ ਪੰਨੇ ੩੧੮
 ੩ ਪਾਧਾਦੁਸੈਸਭਗਾਗਥਿ ਪੰਨੇ ੩੧੮
 ਰਾਗੁਜੈਤਸਗੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੫ ਪੰਨੇ ੩੧੮
 ਰਾਗੁਜੈਤਸਗੀਬਾਲੀਭਗਤਗਵਿਦਾਸਜੀਉ
 ੧ ਨਾਥਕਛੁਅਨਜਨਉ ਪੰਨੇ ੩੨੦
 ਰਾਗੁਟੋਡੀਮਹਲਾ ੮ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧
 ੧ ਤਗਿਬਿਨੁਗਹਿਨਸਕੈ ਪੰਨੇ ੩੨੧
 ੨ ਸਿਤਨਅਵਰਨਕਹੁ ਪੰਨੇ ੩੨੧
 ੩ ਤਗਿਬਿਨੁਤਸਦਾ ਪੰਨੇ ੩੨੧
 ੪ ਪਾਇਚਿਰਮਨਦੰਠ ਪੰਨੇ ੩੨੧

੫ ਮਾਨੁਖਾਬਿਨੁਬੁਝੇਬਿ ਪੰਨੇ ੩੨੧
 ੬ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਬਸਹੁਰਿ ਪੰਨੇ ੩੨੧
 ੭ ਮਾਗਉਦਨੁਭਾਕਭ ਪੰਨੇ ੩੨੧
 ੮ ਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਾਮੁਮਨਹਿ ਪੰਨੇ ੩੨੧
 ੯ ਨੀਕੇਗੁਲਗਾਉਮਿ ਪੰਨੇ ੩੨੧
 ੧੦ ਸਤਿਗੁਰਮਾਇਓ ਪੰਨੇ ੩੨੧
 ੧੧ ਰਸਨਾਬੁਲਗੋਪਾਯ ਪੰਨੇ ੩੨੧
 ੧੨ ਨਿੰਦਕੁਗੁਰਕਿਰਪਾ ਪੰਨੇ ੩੨੨
 ੧੩ ਕਿਰਪਨਤਨਮਨਕਿ ਪੰਨੇ ੩੨੨
 ੧੪ ਤਰਿਕੇਚਰਨਕਮਲ ਪੰਨੇ ੩੨੨
 ੧੫ ਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾ ਪੰਨੇ ੩੨੨
 ੧੬ ਸ੍ਵਾਮੀਸਗਨਿਪਰਿਚਿ ਪੰਨੇ ੩੨੨
 ੧੭ ਤੱਠਲਪਟਿਚਿਰੇਪੁ ਪੰਨੇ ੩੨੨
 ੧੮ ਤਾਠੈਏਕੈਤਰੀਠਗੀ ਪੰਨੇ ੩੨੨
 ੧੯ ਭੁਛੈਮਨੁਹਰਿਠੰਗੋਲੇ ਪੰਨੇ ੩੨੨
 ੨੦ ਗਗਥਿਗਹਿਯੁਝੈ ਪੰਨੇ ੩੨੨
 ੨੧ ਐਸੋਲੁਨੁਮੇਰੇਪਭ ਪੰਨੇ ੩੨੨
 ੨੨ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ ਪੰਨੇ ੩੨੨
 ੨੩ ਪ੍ਰਭਜੀਮਿਲੁਮੇਰੇਪਾਨ ਪੰਨੇ ੩੨੨
 ੨੪ ਪ੍ਰਭਭੇਰੇਪਗਕੀਧੁਰਿ ਪੰਨੇ ੩੨੩
 ੨੫ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪ੍ਰਿਆ ਪੰਨੇ ੩੨੩
 ੨੬ ਤਰਿਹਰਿਪਤਿਤਧਾਵ ਪੰਨੇ ੩੨੩
 ੨੭ ਮਾਈਮਾਇਆਛਾਯ ਪੰਨੇ ੩੨੩

੨੮ ਮਾਈਚਰਨਗੁਰਮੀਰ ਪੰਨੇ ੩੨੩
 ੨੯ ਸਾਸੀਗਿਰਿਗਿਰਿਨਾਮੁ ਪੰਨੇ ੩੨੩
 ੩੦ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੋਸੁਖੁ ਪੰਨੇ ੩੨੩
 ੩੧ ਹਰਿਹਰਿਚਰਨਰਿਦੈ ਪੰਨੇ ੩੨੩
 ਗੁਰੂਦੇਵੀਬਾਦੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ
 ੧ ਕੋਈਬੋਲੈਗਿਰਵਾ ਪੰਨੇ ੩੨੩
 ੨ ਕਉਨਕੋਕਲੀਕੁ ਪੰਨੇ ੩੨੩
 ੩ ਤੀਨਿਛਿਦੇਖੇਯੁਆ ਪੰਨੇ ੩੨੩
 ਗੁਰੂਕੈਰਾਣੀਮਹਾਨਾਮੁ ੫੭੧
 ੧ ਸੁਨਿਮਨਮਕਥਕਥਾ ਪੰਨੇ ੩੨੪
 ੨ ਮਨਮਿਲਿਸੇਤਜਨ ਪੰਨੇ ੩੨੪
 ੩ ਹਰਿਜਨੁਰਾਮਨਾਮਕੁਤ ਪੰਨੇ ੩੨੪
 ੪ ਜਪਿਮਨਗਮਨਾਮੁ ਪੰਨੇ ੩੨੪
 ੫ ਜਪਿਮਨਹਰਿਗਿਰਿਜਨੁ ਪੰਨੇ ੩੨੪
 ੬ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿ ਪੰਨੇ ੩੨੪
 ੭ ਸਿਤਜਨਮਿਲਿਹਰਿ ਪੰਨੇ ੩੨੪
 ਗੁਰੂਤਿਲੀਗਮਨਾਮੁ ੫੭੨ ਚਉਪਦੇ
 ੧ ਯਕਅਰਜਗੁਠਤ ਪੰਨੇ ੩੨੪
 ੨ ਭਉਤੇਰਭਾਗਖਲ ਪੰਨੇ ੩੨੪
 ੩ ਇਹੁਤਨੁਸਾਇਆਪ ਪੰਨੇ ੩੨੫
 ੪ ਇਆਨਵੀਏਮਨਕੁ ਪੰਨੇ ੩੨੫
 ੫ ਜੈਸੀਮੈਅਵੈਖਸਮਕੀ ਪੰਨੇ ੩੨੫
 ੬ ਸਭਿਆਏਹੁਕਮਿਖਸ ਪੰਨੇ ੩੨੫

੭ ਨਿਤਨਿਹਠਲਕਰਮ ਪੰਨੇ ੩੨੫
 ੮ ਖਾਕੁਰਕਰਦੀਆਲ ਪੰਨੇ ੩੨੫
 ੯ ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੁਜਨਤੀ ਪੰਨੇ ੩੨੫
 ੧੦ ਮਿਹਰਵਨੁਸਾਰਿਥੁ ਪੰਨੇ ੩੨੫
 ੧੧ ਕਰਤੇਕੁਦਰਤੀਪੁ ਪੰਨੇ ੩੨੬
 ੧੨ ਮੀਰਾਦਨਾਦਿਲਸੇਚ ਪੰਨੇ ੩੨੬
 ੧੩ ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇ ਪੰਨੇ ੩੨੬
 ੧੪ ਹਰਿਕੀਆਕਥਾਕਹਲੀ ਪੰਨੇ ੩੨੬
 ਗੁਰੂਤਿਲੀਗਬਾਦੀਭਗਤਕੀ ਕਬੀਰਜੀਉ
 ੧ ਬੇਦਕਰੇਬਾਇਠਤਰ ਪੰਨੇ ੩੨੭
 ੨ ਮੈਅੰਧੁਲੇਕੀਟੇਕਤੇ ਪੰਨੇ ੩੨੭
 ੩ ਹਲੇਯਾਰੇਹਲੇਯਾਰ ਪੰਨੇ ੩੨੭
 ਗੁਰੂਗੁਰਮਹਾਨਾਮੁ ੫੭੩ ਚਉਪਦੇ
 ੧ ਭਾਠੀਏਥੈਸਿਧੁਪੁਦੇ ਪੰਨੇ ੩੨੭
 ੨ ਅੰਤਰਿਬਸੈਨਥਾਹਰਿ ਪੰਨੇ ੩੨੭
 ੩ ਉਜਲੁਕੈਰਾਚਿਲਕਲਾ ਪੰਨੇ ੩੨੭
 ੪ ਜਪਤਖਕਥੈਪੁਬੋਰੁਲਾ ਪੰਨੇ ੩੨੭
 ੫ ਜਿਨਕਉਭੈਭੈਭਾਉ ਪੰਨੇ ੩੨੭
 ੬ ਭਾਠਾਠਛਾਸੋਇਜੋਤਿ ਪੰਨੇ ੩੨੭
 ੭ ਜੋਗੀਏਵੈਜੋਗਵੈਭੋਗੀ ਪੰਨੇ ੩੨੮
 ੮ ਜੋਗੁਨਖਿਥਾਜੋਗੁਨਥੈ ਪੰਨੇ ੩੨੮
 ੯ ਕਉਲਤਰਜੀਕਵਲ ਪੰਨੇ ੩੨੮
 ਗੁਰੂਗੁਰਮਹਾਨਾਮੁ ੫੭੪ ਚਉਪਦੇ

੧	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਗਧਿ	ਪੰਨੇ ੩੨੮
੨	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭਾਜਿਚਿ	ਪੰਨੇ ੩੨੮
੩	ਹਰਿਨਾਮਹਰਿਕੇਤੂਹੇ	ਪੰਨੇ ੩੨੮
੪	ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਨਿਤ	ਪੰਨੇ ੩੨੮
੫	ਗੁਰਮਤਿਗਗੀਖੇ	ਪੰਨੇ ੩੨੮
੬	ਜਿਹਵਹਰਿਗਸਿਰ	ਪੰਨੇ ੩੨੮
੭	ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮਨਿ	ਪੰਨੇ ੩੨੮
੮	ਨੀਚਜਾਤਿਹਰਿਜ	ਪੰਨੇ ੩੨੮
੯	ਤਿਨੀਮੰਤਰਿਹਰਿਆ	ਪੰਨੇ ੩੨੮
੧੦	ਜਿਥੈਹਰਿਆਗਧੀ	ਪੰਨੇ ੩੨੮
੧੧	ਜਿਸਨੇਹਰਿਸੁਪਸਿਰੁ	ਪੰਨੇ ੩੨੮
੧੨	ਭੋਗਕਵਨਕਵਨਗੁ	ਪੰਨੇ ੩੨੮
੧੩	ਤੁਕਰਤਸਤੁਕਿਛੁ	ਪੰਨੇ ੩੩੦
੧੪	ਜਿਨਕੈਅੰਤਰਿਵਸਿਆ	ਪੰਨੇ ੩੩੦
੧੫	ਕੀਤਾਕਰਲਾਸਰਥ	ਪੰਨੇ ੩੩੦

ਠਾਗੁਸੁਯੋਮ:੫ ਚਉਪਦੇਖਤੁ ੧

੧	ਚਾਜੀਗਰਿਜੈਸੇਥਾਜੀ	ਪੰਨੇ ੩੩੦
੨	ਕੀਤਲੇਵਹਿਸੇਪੁਭੇ	ਪੰਨੇ ੩੩੦
੩	ਪੁਨੇਸੇਗਗਿਜੋਪੁਭੁ	ਪੰਨੇ ੩੩੦
੪	ਗਿਹਵਸਿਗੁਰਿਕਿਨ	ਪੰਨੇ ੩੩੦
੫	ਉਮਕਿਚਿਹਿਉਮਿਲ	ਪੰਨੇ ੩੩੦
੬	ਕਿਆਗੁਲਾਤੇਰੇਸਰਿ	ਪੰਨੇ ੩੩੧
੭	ਸੇਵਾਥੇਗੀਗਗੁਥਾ	ਪੰਨੇ ੩੩੧

੮	ਬੁਧੇਕਾਮਕਉਉਨਿ	ਪੰਨੇ ੩੩੧
੯	ਘਗਮਿਠਕਉਨ	ਪੰਨੇ ੩੩੧
੧੦	ਯਾਯਨੁਗਾਇਆ	ਪੰਨੇ ੩੩੧
੧੧	ਤੁਜੀਵੁਤੁਪਾਤ	ਪੰਨੇ ੩੩੧
੧੨	ਸੁਖਮਹਾਜਾਕੇ	ਪੰਨੇ ੩੩੧
੧੩	ਜਾਕੈਦਰਸਨਿਪਾਪ	ਪੰਨੇ ੩੩੧
੧੪	ਗਗਨਪਵਹਿਸੁ	ਪੰਨੇ ੩੩੧
੧੫	ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਤੁ	ਪੰਨੇ ੩੩੧
੧੬	ਕਵਨਕਾਜਮਾਇਆ	ਪੰਨੇ ੩੩੧
੧੭	ਸਿਮਗਿਸਿਮਰਿਤਾਕ	ਪੰਨੇ ੩੩੧
੧੮	ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਿਦੈ	ਪੰਨੇ ੩੩੨
੧੯	ਯੋਭਿਯੋਭਿਮਗਨਮ	ਪੰਨੇ ੩੩੨
੨੦	ਪੇਖਤਚਖਤਕਹੀਅਤ	ਪੰਨੇ ੩੩੨
੨੧	ਜੀਵਤਮਰੇਬੁਝੈਪੁਭ	ਪੰਨੇ ੩੩੨
੨੨	ਗੁਰਪਗੇਸਰਕਰਲੈ	ਪੰਨੇ ੩੩੨
੨੩	ਗੁਰਮਪੁਨੇਉਪਰਿਬ	ਪੰਨੇ ੩੩੨
੨੪	ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਜੀਵਾ	ਪੰਨੇ ੩੩੨
੨੫	ਮੀਤਸਾਜਨੁਸੁਤਬੰ	ਪੰਨੇ ੩੩੨
੨੬	ਗੁਲਗੋਪਾਲਪੁਭਕੇ	ਪੰਨੇ ੩੩੨
੨੭	ਥੈਥੈਠਨਗਗੁਜਾ	ਪੰਨੇ ੩੩੨
੨੮	ਅਨਿਕਥੀਗਦਾਸ	ਪੰਨੇ ੩੩੨
੨੯	ਦੀਨੁਛਡਾਇਦੁਨੀ	ਪੰਨੇ ੩੩੩
੩੦	ਪਾਤਕਕਾਲਿਹਰਿਨਾਮੁ	ਪੰਨੇ ੩੩੩

੩੧ ਗੁਰਪੁਰੋਜਥਭਏ ਪੰਨੇ ੩੩੩
 ੩੨ ਸੋਸੀਜੋਗਕਰਹੁਮੇਰੇ ਪੰਨੇ ੩੩੩
 ੩੩ ਬਹੁਤੀਜਾਤਕਦੇ ਪੰਨੇ ੩੩੩
 ੩੪ ਸਾਧਸੀਭੀਤਰੈਭੈਸਾ ਪੰਨੇ ੩੩੩
 ੩੫ ਘਰਕਾਕਾਜੁਰਜਾ ਪੰਨੇ ੩੩੩
 ੩੬ ਸਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਹ ਪੰਨੇ ੩੩੩
 ੩੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤਥਕਨਸਾ ਪੰਨੇ ੩੩੩
 ੩੮ ਗੋਬਿੰਦਗੁਲ ਪੰਨੇ ੩੩੩
 ੩੯ ਤਿਸੁਬਿਰੁਦ੍ਰਜਾ ਪੰਨੇ ੩੩੩
 ੪੦ ਦਸਨਕਭਿਲੋ ਪੰਨੇ ੩੩੩
 ੪੧ ਭਲੀਸੁਹਾਵੀਭ ਪੰਨੇ ੩੩੩
 ੪੨ ਹਰਿਕਸਿਤਪ੍ਰਸਾਦ ਪੰਨੇ ੩੩੪
 ੪੩ ਜਿਨਿਸੋਰੇਥਾਮ ਪੰਨੇ ੩੩੪
 ੪੪ ਪੀਤਪੀਤਿਗੁਰੀ ਪੰਨੇ ੩੩੪
 ੪੫ ਗਸਿਮੰਡਲੁਕੀਨ ਪੰਨੇ ੩੩੪
 ੪੬ ਤਉਮੈਆਇਅਸ ਪੰਨੇ ੩੩੪
 ੪੭ ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਥੇਨ ਪੰਨੇ ੩੩੪
 ੪੮ ਚੇਰਭਾਲਾਤੁਰੈ ਪੰਨੇ ੩੩੪
 ੪੯ ਵਿਸਰਹਿਨਾਗੀਜਿ ਪੰਨੇ ੩੩੪
 ੫੦ ਕਰਮਪਰਮਪੰਡਿਤ ਪੰਨੇ ੩੩੪
 ੫੧ ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਪ੍ਰਭ ਪੰਨੇ ੩੩੪
 ੫੨ ਮਹਾਅਗਨਿਤੇਤ੍ਰਪੁ ਪੰਨੇ ੩੩੫
 ੫੩ ਜਬਕਛੁਨਸੀਚਿ ਪੰਨੇ ੩੩੫

੫੪ ਭਾਗਰਜੋਰਿਸਿਤ ਪੰਨੇ ੩੩੫
 ੫੫ ਪਾਰਥਨਾਪਰਮੇਸਰੁ ਪੰਨੇ ੩੩੫
 ੫੬ ਤੁਧੁਚਿਤਿਆਏਮਨਾ ਪੰਨੇ ੩੩੫
 ੫੭ ਜਿਸਕੇਸਿਰਉਪਾਰਿ ਪੰਨੇ ੩੩੫
 ੫੮ ਸਗਲਾਤਿਆਗਿਗੁ ਪੰਨੇ ੩੩੫
 ਗੁਰਸੁਧੀਮ: ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ੫੭੧
 ੧ ਸਭਿਅਵਗਲਮੇ ਪੰਨੇ ੩੩੬
 ੨ ਕਚਾਰਿਗੁਕਸੁਭਕ ਪੰਨੇ ੩੩੬
 ੩ ਕਾਛੀ ਮਾਲਸਜਨਮੁਦਯੰਭ ਪੰਨੇ ੩੩੬
 ੪ ਜਿਉਆਗਲਿਯੋਰ ਪੰਨੇ ੩੩੬
 ੫ ਮਨੁਨਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ ਪੰਨੇ ੩੩੬
 ੧ ਸੁਧੀਮ: ੨ ਨਾਮੈਰੀਤੇਸਭਕਿਛੁ ਪੰਨੇ ੩੩੬
 ੨ ਕਾਇਆਕਾਮਲਿ ਪੰਨੇ ੩੩੭
 ੩ ਕਾਛੀ ਦੁਨੀਅਨਸਾਧਾਰਿ ਪੰਨੇ ੩੩੭
 ੪ ਹਰਿਜੀਸੁਖਮੁਅਗ ਪੰਨੇ ੩੩੭
 ਸੁਧੀਮ: ੪ ੧ ਕੋਈਆਲਿਮਿਯਾਵੈ ਪੰਨੇ ੩੩੮
 ੨ ਅੰਦਰਿਸਚਾਰੇਹੁਲਾ ਪੰਨੇ ੩੩੮
 ਗੁਰਸੁਧੀਮ: ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ੫੭੨
 ੧ ਉਗਣਿਗਹਿਓਬਿ ਪੰਨੇ ੩੩੮
 ੨ ਮਿਥਨਮੋਹਅਗਨਿਜੋ ਪੰਨੇ ੩੩੮
 ੩ ਜਿਨਾਡਿਠਿਆਮਨੁਰਾ ਪੰਨੇ ੩੩੮
 ੪ ਕਾਛੀ ਜੇਭੁਲੀਜੇਦੁਕੀਸਾ ਪੰਨੇ ੩੩੮
 ੫ ਸਿੰਮਤਿਥੇਦਪੁਰਾਲ ਪੰਨੇ ੩੪੦

ਕੁਚਲੀ ੧ ਮੰਦੁਕਚਲੀਆ ੫੦
 ਸੁਚਲੀ ੨ ਜਾਤੁਤਮੇਸਕੁਕੇਤੁ ੫੦
 ਗੁਲਵੰਤੀ ੩ ਜੋਦੀਸੈਗੁਰਸਿਖਰ ੫੦

ਗੁਰਸੁਗੀਛਤਮਯਯ ੧ ੫੦ ੧

੧ ਭਨਿਜੇਥਨੀਮੈਮਤ ੫੦
 ੨ ਹਮਘਰਿਸਾਜਨਆਏ ੫੦
 ੩ ਆਵੇਹੋਸਜਲਾਹਉ ੫੦
 ੪ ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਸੇਦੇ ੫੦
 ੫ ਮੇਰਮਨੁਗਤਗੁਲ ੫੦
 ੧ ਸੁਗੀਮੁ ਸੁਖਸੋਹਿਲਕਾਹਰਿ ੫੦
 ੨ ਭਗਤਜਨਕੀਹਰਿ ੫੦
 ੩ ਸਥਾਦਿਸਚੈਸਚੁਜੇ ੫੦
 ੪ ਜੁਗਚਾਰੇਪਨਜੇਭਵੈ ੫੦
 ੫ ਹਰਿਭੇਹਰਿਗੁਲ ੫੦
 ੬ ਜੋਲੋਕਵਹੁਥਾਯੁਦੀ ੫੦
 ੭ ਜੋਹਿਲਕਾਹਰਿਗਮਨ ੫੦

ਗੁਰਸੁਗੀਛਤਮਯਯ ੧ ੫੦ ੧

੧ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਮਿ ੫੦
 ੨ ਹਰਿਪਹਿਲਕੀਯਾਵ ੫੦
 ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਲ ੫੦
 ੪ ਆਵੇਹੋਸਿਤਜਨਹ ੫੦
 ੫ ਗੁਰਸਿਤਜਨੇਪਿਆ ੫੦
 ੬ ਮਾਰੇਹਿਸੁਵੇਜਨਹਉ ੫੦

੧ ਸੁਗੀਮੁ ੫੫੦ ੧ ਸੁਗੀਥਾਵੇਰੇ ੫੦
 ੨ ਹਰਿਚਰਨਕਮਲ ੫੦
 ੩ ਗੋਬਿੰਦਗੁਲਗ ੫੦
 ੪ ਤੁਠਕੋਰੇਥੈਰਗਰੇ ੫੦
 ੫ ਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਸਾਤਿ ੫੦
 ੬ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਪੀਤ ੫੦
 ੭ ਹਰਿਜਪੇਹਰਿਮੰਦਰ ੫੦
 ੮ ਭੈਸਾਗੋਰੇਭੈਸਾਗਰ ੫੦
 ੯ ਆਬਿਚਲਨਗਰ ੫੦
 ੧੦ ਸਿਤਕੇਕਾਗਜਿਆ ੫੦
 ੧੧ ਮਿਠਬੋਲਕਾਜੀਹ ੫੦

ਗੁਰਸੁਗੀਛਤਮਯਯ ੧ ੫੦ ੧

ਸੁਗੀਥਾਵੇਰੇਭਗਤਕੀ ਕਬੀਰਜੀਉ

੧ ਅਵਤਰਿਆਇਕ ੫੦
 ੨ ਥਰਾਰਕੀਥਾਯਾ ੫੦
 ੩ ਅਮਲਾਸਿਰੋਲੇਖਾ ੫੦
 ੪ ਥਾਕੇਨੈਨਸੁਵਨਸੁਰਿ ੫੦
 ੫ ਏਕਕੋਵਪੰਚਸਿਕ ੫੦
 ਸੁਗੀਸਿਰਿਗਵਿਦਾਸਜੀਉ
 ੧ ਸਤਕੀਸਾਗੁਰਗਾਨਿ ੫੦
 ੨ ਜੋਦਿਨਆਵਹਿਜੋਦਿ ੫੦
 ੩ ਉਚੇਮੰਦਰਸਾਯਰ ੫੦
 ਗੁਰਸੁਗੀਛਤਮਯਯ

੧ ਤਪਿਤਪਿਲਾਇਲਾਹਿ ਪੰਨੇ ੩੫੨
 ੨ ਬੇੜਾਬੀਧਿਨਸਕਿਰਿ ਪੰਨੇ ੩੫੨
 ੩ ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲਾਮ ੦੧ ਚਉਪਦੇ ੧੩
 ੪ ਤੁਸੁਤਤਨੁਕਰ ਪੰਨੇ ੩੫੩
 ੫ ਮਨੁਮੰਦਰੁਤਨੁਵੇ ਪੰਨੇ ੩੫੩
 ੬ ਅਪੇਸਬਦੁਆਪੇਨੀ ਪੰਨੇ ੩੫੩
 ੭ ਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਸਰ ਪੰਨੇ ੩੫੩
 ੮ ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲਾਮ ੦੨ ੫੭੧
 ੧ ਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਖਾਇਆ ਪੰਨੇ ੩੫੩
 ੨ ਅਤੁਲਕਿਉਤੋਲਿ ਪੰਨੇ ੩੫੩
 ੩ ਸਹਿਬਤੇਸੇਵਕੁ ਪੰਨੇ ੩੫੩
 ੪ ਪੁਰਾਖਾਵਥਲਾਇ ਪੰਨੇ ੩੫੪
 ੫ ਗੁਗੁਖਿਪੀਤਿਜਿ ਪੰਨੇ ੩੫੪
 ੬ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਵਡਿਆ ਪੰਨੇ ੩੫੪
 ੭ ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲਾਮ ੦੩ ੫੭੩
 ੧ ਉਦਮਮਤਿਪੁਰਮ ਪੰਨੇ ੩੫੪
 ੨ ਗਮੁਗਮੁਗਧਮਗਿ ਪੰਨੇ ੩੫੪
 ੩ ਗਮਗਚਿਤੁਲੁਭਤੋ ਪੰਨੇ ੩੫੪
 ੪ ਆਵਹੁਸੀਤਮਿਲਾਹੁ ਪੰਨੇ ੩੫੪
 ੫ ਖੜੀਥਾਹਮਲਾਸੁਦਵੈ ਪੰਨੇ ੩੫੪
 ੬ ਅਨਦਮੁਲਾਧਿਆਇ ਪੰਨੇ ੩੫੫
 ੭ ਬੋਲਹੁਭਈਆਰਾਮ ਪੰਨੇ ੩੫੫
 ੮ ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲਾਮ ੦੪ ੫੭੫ ਚਉਪਦੇ

੧ ਨਦਰਿਆਵੈਤਿਸਸਿ ਪੰਨੇ ੩੫੫
 ੨ ਜਗਥਕਾਇਆਲਾ ਪੰਨੇ ੩੫੫
 ੩ ਸੁਖਨਿਧਾਨਪੀਤਮ ਪੰਨੇ ੩੫੫
 ੪ ਮੈਮਨਤੇਗੀਵੇਕਸੇਰੇ ਪੰਨੇ ੩੫੫
 ੫ ਬਿਖੈਬਨੁਠੀਕਾਤਿ ਪੰਨੇ ੩੫੬
 ੬ ਏਕਹੁਪਸਗਲੋਪ ਪੰਨੇ ੩੫੬
 ੭ ਗਾਪਿਉਪਵਨਾਮ ਪੰਨੇ ੩੫੬
 ੮ ਭੂਲੇਮਾਰਗੁਜਿਨ ਪੰਨੇ ੩੫੬
 ੯ ਮਨੁਤਨੁਪਨੁਅਰਪ ਪੰਨੇ ੩੫੬
 ੧੦ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਸਾਥਿ ਪੰਨੇ ੩੫੬
 ੧੧ ਗੁਰਪੁਰਾਵਡਭਾਗੀ ਪੰਨੇ ੩੫੬
 ੧੨ ਗੁਰਕਾਸਥਦੁਰਿ ਪੰਨੇ ੩੫੬
 ੧੩ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਈ ਪੰਨੇ ੩੫੬
 ੧੪ ਮੋਹਿਨਿਗੁਨਸਰ ਪੰਨੇ ੩੫੬
 ੧੫ ਕਵਨੁਜਾਨੈਪਭਤੁ ਪੰਨੇ ੩੫੬
 ੧੬ ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਰ ਪੰਨੇ ੩੫੭
 ੧੭ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੀਧਿ ਪੰਨੇ ੩੫੭
 ੧੮ ਸੁਖਨਿਧਾਨਪੁਰਨਗੁ ਪੰਨੇ ੩੫੭
 ੧੯ ਕਵਨਸੀਜੋਗਮਿਲਾਉ ਪੰਨੇ ੩੫੭
 ੨੦ ਚਰਨਕਮਲਪੁਭ ਪੰਨੇ ੩੫੭
 ੨੧ ਜੀਤਿਪਾਈਗੁਗਿਜਤਿ ਪੰਨੇ ੩੫੭
 ੨੨ ਮਾਤਮੋਹਯੋਗਾਦਿ ਪੰਨੇ ੩੫੭
 ੨੩ ਸਗਲਮਨੰਦਕੀਆਪਰ ਪੰਨੇ ੩੫੭

੨੪	ਜਿਉਉਪਰਿਹੋਵਤ	ਪੰਨੇ ੩੫੭
੨੫	ਮਨਮਹਿਸਿਚਹੁਰਿ	ਪੰਨੇ ੩੫੭
੨੬	ਰੋਗੁਗਾਇਆਪਰਿ	ਪੰਨੇ ੩੫੭
੨੭	ਸਤਿਗੁਰਕਰਿਦੀ	ਪੰਨੇ ੩੫੭
੨੮	ਤਾਪਸੀਤਾਪਸਗਲੇ	ਪੰਨੇ ੩੫੭
੨੯	ਕਾਹੁਸੀਗੀਤਚਲੀ	ਪੰਨੇ ੩੫੭
੩੦	ਸਰਜਸਮਾਧਿਅੰਦ	ਪੰਨੇ ੩੫੭
੩੧	ਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਜਗੁ	ਪੰਨੇ ੩੫੭
੩੨	ਯੋਕਨਕੀਆਵਾਰਿ	ਪੰਨੇ ੩੫੮
੩੩	ਯਾਯਠਗੁਤਿਸਕਉ	ਪੰਨੇ ੩੫੮
੩੪	ਭਾਖੁਅਪਣੀਸਗਲਿ	ਪੰਨੇ ੩੫੮
੩੫	ਦੇਸੁਨਕਾਹੁਦੀਜੀਐ	ਪੰਨੇ ੩੫੮
੩੬	ਮਿਰਤੁਹੋਸੈਸਿਉਪਰੇ	ਪੰਨੇ ੩੫੮
੩੭	ਪਿੰਗੁਲਪਰਬਤ	ਪੰਨੇ ੩੫੮
੩੮	ਅੰਚੁਧਿਪਰਬਾਦੀ	ਪੰਨੇ ੩੫੮
੩੯	ਚਰਨਭਏਸਿਤਬੇ	ਪੰਨੇ ੩੫੮
੪੦	ਬਿਰੁਸਾਧੁਜੋਜੀਵਨ	ਪੰਨੇ ੩੫੮
੪੧	ਟਾਲਕਰਉਤੇਰੇਦਾ	ਪੰਨੇ ੩੫੯
੪੨	ਕੀਤਯੋਕਰਿਓਕਰਿ	ਪੰਨੇ ੩੫੯
੪੩	ਜਾਪਸੰਗਤਿਕੈਬਾਸਬੈ	ਪੰਨੇ ੩੫੯
੪੪	ਪਲੀਪਖਾਪੀਸੁਦਾਸਕੈ	ਪੰਨੇ ੩੫੯
੪੫	ਸੁਵਨੀਸੁਨਉਹਰਿ	ਪੰਨੇ ੩੫੯
੪੬	ਅਟਲਾਬਚਨ	ਪੰਨੇ ੩੫੯

੪੭	ਮਾਟੀਤੇਜੀਤਿਸਾਜਿ	ਪੰਨੇ ੩੫੯
੪੮	ਏਕਟੇਕਗੋਬਿੰਦਕੀ	ਪੰਨੇ ੩੫੯
੪੯	ਮਹਾਤਪਤਿਤੇਭਈ	ਪੰਨੇ ੩੫੯
੫੦	ਜੋਈਮਲੀਨੁਦੀਨੁਹੀ	ਪੰਨੇ ੩੬੦
੫੧	ਜਾਨੁਦੇਵਉਇਹ	ਪੰਨੇ ੩੬੦
੫੨	ਇਹੁਸਾਗਰੁਜੋਈ	ਪੰਨੇ ੩੬੦
੫੩	ਬੰਧਨਕਾਟੇਆਪਿ	ਪੰਨੇ ੩੬੦
੫੪	ਭੈਤੇਉਪਜੈਭਗ	ਪੰਨੇ ੩੬੦
੫੫	ਤਿਸਨਬੁਝੀਮਮਤ	ਪੰਨੇ ੩੬੦
੫੬	ਹਰਿਭਗਤਾਕਾਮ	ਪੰਨੇ ੩੬੦
੫੭	ਬੰਧਨਕਾਟੇਸੋਪ	ਪੰਨੇ ੩੬੦
੫੮	ਕਵਨੁਕਵਨੁਹੀ	ਪੰਨੇ ੩੬੦
੫੯	ਉਦਮੁਕਰਤਮ	ਪੰਨੇ ੩੬੧
੬੦	ਜਿਨਿਤੂਬੰਧਿਕਰਿ	ਪੰਨੇ ੩੬੧
੬੧	ਬੋਜਤਬੋਜਤਮੈਟਿ	ਪੰਨੇ ੩੬੧
੬੨	ਜੀਅਜੀਤਸੁਪਨੀਨ	ਪੰਨੇ ੩੬੧
੬੩	ਸਿਮਗਿਸਿਮਰਿ	ਪੰਨੇ ੩੬੧
੬੪	ਹਰਿਹਰਿਹਰਿ	ਪੰਨੇ ੩੬੧
੬੫	ਅਵਰਿਉਪਾਵ	ਪੰਨੇ ੩੬੧
੬੬	ਕਰੁਪਰਿਮਸਤ	ਪੰਨੇ ੩੬੧
੬੭	ਚਰਲਕਮਲਕਾ	ਪੰਨੇ ੩੬੧
੬੮	ਮਰਿਤਨਿਪੁਰੁਆਰ	ਪੰਨੇ ੩੬੧
੬੯	ਜੀਅਜੁਗਤਿਵਾਸਿ	ਪੰਨੇ ੩੬੧

੧੦ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰੁ ਪੰਨੇ ੩੬੧
 ੧੧ ਦਸਤੋਰੇਕੀਥੇਨਤੀ ਪੰਨੇ ੩੬੨
 ੧੨ ਸਰਬਸਿਪਿਰਿਗਾ ਪੰਨੇ ੩੬੨
 ੧੩ ਅਰਦਾਸਿਸੁਲੀਦਾ ਪੰਨੇ ੩੬੨
 ੧੪ ਮੀਤਰਮਾਰੇਜਾਜਨਾ ਪੰਨੇ ੩੬੨
 ੧੫ ਗੁਰੁਪੁਰਾਨਾਗਧਿਆ ਪੰਨੇ ੩੬੨
 ੧੬ ਪਗਤਿਸੁਰਾਵੀਸਫਲ ਪੰਨੇ ੩੬੨
 ੧੭ ਰੇਗੁਸਿਦਾਇਆਆ ਪੰਨੇ ੩੬੨
 ੧੮ ਮਹਿਮਤਿਜਨਮੇਜਿਨ ਪੰਨੇ ੩੬੨
 ੧੯ ਤਾਤੀਵਉਨਯਾਗ ਪੰਨੇ ੩੬੨
 ੨੦ ਅਪਦੇਬਾਲਕਾਆਪ ਪੰਨੇ ੩੬੨
 ੨੧ ਮੇਰੇਮੇਰਨਸਵਨੀਇਤ ਪੰਨੇ ੩੬੨
 ੨੨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀਤੁਮੇਰੇਪਾਨ ਪੰਨੇ ੩੬੨
 ੨੩ ਬੁਨੀਅਤਪਰਤਉ ਪੰਨੇ ੩੬੨
 ੨੪ ਸਿਤਰਕੈਸੁਨੀਅਤ ਪੰਨੇ ੩੬੩
 ੨੫ ਗਖਿਲੀਏਅਪਨੇਜ ਪੰਨੇ ੩੬੩
 ੨੬ ਤਾਪੁਯਾਹਿਆਗੁਰੁ ਪੰਨੇ ੩੬੩
 ੨੭ ਸਤਿਗੁਰਸਥਾਦਿ ਪੰਨੇ ੩੬੩
 ੨੮ ਬਿਨੁਹਰਿਕਮਿਲਾਆ ਪੰਨੇ ੩੬੩
 ੨੯ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਪਰ ਪੰਨੇ ੩੬੩
 ੩੦ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰ ਪੰਨੇ ੩੬੩
 ੩੧ ਕਿਆਹਮਜੀਅਜੀ ਪੰਨੇ ੩੬੩
 ੩੨ : ਅਗਮਤੁਪਾਅਥਿਨਸੀ ਪੰਨੇ ੩੬੩

੩੩ ਸਿਤਸਗਲਿਜਿਤ ਪੰਨੇ ੩੬੩
 ੩੪ ਮਨਕਿਆਕਰਨਾ ਪੰਨੇ ੩੬੩
 ੩੫ ਨਿੰਦਕਅਸੇਹੀਤੁ ਪੰਨੇ ੩੬੩
 ੩੬ ਅੰਸੇਕਾਰੇਭੂਭਿਪੇ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੩੭ ਮਨਤਨਰਸਨਾ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੩੮ ਗੁਰਿਪੁਰੈਮੇਰੀ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੩੯ ਸਦਾਸਦਾਜਪੀ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੪੦ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੪੧ ਸੀਰਉਦੇਖਿਤਮਾਰੇ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੪੨ ਅਚਤਪੁਜਾਜੋਗ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੪੩ ਸਿਮਰਤਨਮੁਕੋਟਿ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੪੪ ਸੁਯਹਿਤੇਨਗਾਇ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੪੫ ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਪੁਰੀ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੪੬ ਤਾਪਪਾਤੋਗਥੇ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੪੭ ਜਿਸਤੇਉਪਾਜਿਆ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੪੮ ਦੋਵਥਵਰਥੇਗੁਰੁ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੪੯ ਦਸਤੁਦੇਖਤ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੫੦ ਤਨੁਪਨੁਜੋਬਨੁ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੫੧ ਅਪਨਾਪੁਰੁਆ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੫੨ ਗੋਬਿੰਦਾਸਿਮਰਿ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੫੩ ਪਾਰਬਰਮਪਤ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੫੪ ਮੁਲਾਨਾਸਿਉ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੫੫ ਹਰਿਕੇਚਰਨਜ ਪੰਨੇ ੩੬੪
 ੫੬ ਗਖਿਲੀਏਸਤਿਗੁ ਪੰਨੇ ੩੬੪

੧੧੬ ਮੈਨਾਹਿਪਤਸਭਾਕਿ ਪੰਨੇ ੩੬੫
 ੧੧੭ ਤੁਸਮਰਥਾਕਾਰਨ ਪੰਨੇ ੩੬੫
 ੧੧੮ ਮੈਸੀਕਿਰਪਾਮੋਰਿ ਪੰਨੇ ੩੬੫
 ੧੧੯ ਮੈਸੀਦੀਖਿਆਜਨ ਪੰਨੇ ੩੬੬
 ੧੨੦ ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਮੇ ਪੰਨੇ ੩੬੬
 ੧੨੧ ਗੁਪਤਦਾਪਭਾਅਪਨੈ ਪੰਨੇ ੩੬੬
 ੧੨੨ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉ ਪੰਨੇ ੩੬੬
 ੧੨੩ ਆਗੈਪਛੈਤੁਸਲੁ ਪੰਨੇ ੩੬੬
 ੧੨੪ ਬਿਨੁਭੈਭਗਤੀਰ ਪੰਨੇ ੩੬੬
 ੧੨੫ ਆਪਹਿਮੋਲਿਯਏ ਪੰਨੇ ੩੬੬
 ੧੨੬ ਜੀਵਉਨਾਮੁਸੁਨੀ ਪੰਨੇ ੩੬੬
 ੧੨੭ ਮੋਹਨਗੀਦਨਆਵੈ ਪੰਨੇ ੩੬੬
 ੧੨੮ ਮੋਗੀਅਹੰਜਾਇਦਰ ਪੰਨੇ ੩੬੬
 ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਪੁਰੁ੧੦
 ੧ ਨਿਕਟਿਵਸੈਦੇਖੈਸ ਪੰਨੇ ੩੬੭
 ੨ ਮਨਕਾਰਹਿਆਮਨਸਾ ਪੰਨੇ ੩੬੭
 ਤਾਬੇਲਾਵਲੁਮਃ੩ ਅਸਟਪਦੀ
 ੧ ਜਗੁਕਉਆਪੁਖਿ ਪੰਨੇ ੩੬੭
 ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੪ ਅਸਟਪਦੀਆਪੁਰੁ੨੧
 ੧ ਆਪੈਆਪੁਖਾਇਹਉਮੇ ਪੰਨੇ ੩੬੭
 ੨ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੀਤਲੁ ਪੰਨੇ ੩੬੮
 ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਅਗਮਅਗੇ ਪੰਨੇ ੩੬੮
 ੪ ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਮ ਪੰਨੇ ੩੬੮

੫ ਅੰਤਰਿਪਿਆਸਉਗੀ ਪੰਨੇ ੩੬੮
 ੬ ਮੈਮਨਿਚਰਿਪੇਮੁਅਗ ਪੰਨੇ ੩੬੮
 ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਅਪੁਰੁ੧੨ ਅਸਟਪਦੀ
 ੧ ਉਪਮਾਜਾਤਨਕਰੀ ਪੰਨੇ ੩੬੮
 ੨ ਪ੍ਰਭਜਨਮਮਰਨਾਨਿ ਪੰਨੇ ੩੬੮
 ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੬ ਬਿਤੀਘਰੁ੧੦ ਜਾਤਿ
 ੧ ਏਕਮਏਕੀਕਾਰੁ ਪੰਨੇ ੩੬੯
 ੨ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੭ ਵਾਰਸਤ
 ੧ ਆਦਿਤਵਾਰਿਆਦਿ ਪੰਨੇ ੩੭੦
 ੨ ਆਦਿਪੁਰਖੁਆਪੋਸਿ ਪੰਨੇ ੩੭੧
 ਛੋਤਮਠਾ੧ ਘੰਟੁ੧ ਬਾਦੀਦਖਈ
 ੧ ਮੁੰਧਨਵੇਲਾਵੀਆਂ ਪੰਨੇ ੩੭੧
 ੨ ਮੈਮਨਿਚਉਘਲਾ ਪੰਨੇ ੩੭੨
 ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੮ ਛੋਤਮੰਗਲ
 ੧ ਮੇਰਹਰਿਪੁਰੁਸੇਜੈ ਪੰਨੇ ੩੭੨
 ੨ ਮੇਰਹਰਿਪੁਰੁਵਾਲੇ ਪੰਨੇ ੩੭੨
 ਮਃ੫ ਛੋਤ੧ ਮੰਗਲੁਸਾਜੁਭਾਇ ਪੰਨੇ ੩੭੨
 ੨ ਭਾਗਸੁਖਖਲਾਹਰਿ ਪੰਨੇ ੩੭੩
 ੩ ਸਖੀਆਉਸਖੀਭਾਜੈ ਪੰਨੇ ੩੭੩
 ੪ ਸੁਖਸਾਗਰਪੁਭੁਖ ਪੰਨੇ ੩੭੩
 ੫ ਹਰਿਖੋਜਹੁਵਰਭਾਗੀ ਪੰਨੇ ੩੭੩
 ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁਕੀਵਾਰਮਃ੮ ਪੰਨੇ ੩੭੪
 ਬਿਲਾਵਲੁਬਾਦੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀ

੧ ਮੈਸੋਇਹਸਿਸਾਰ ਪੰਨੇ ੩੭੬
੨ ਬਿਦਿਆਨਪਰਉ ਪੰਨੇ ੩੭੬
੩ ਰਿਹੁਤਜਿਥਨਭੰਡ ਪੰਨੇ ੩੭੬
੪ ਨਿਤਉਠਿਕੋਗਿਗਾਗ ਪੰਨੇ ੩੭੭
੫ ਕੋਉਹਿਜਸਾਨਿਨਹੀ ਪੰਨੇ ੩੭੭
੬ ਗਾਖਿਯੇਹੁਮਤੋਬਿ ਪੰਨੇ ੩੭੭
੭ ਦਰਸਾਦੇਠਾਢੇਦਰਬ ਪੰਨੇ ੩੭੭
੮ ਰੰਡਾਮੁੰਦ੍ਰਖਿਥਾਆਧ ਪੰਨੇ ੩੭੭
੯ ਇਨਿਮਾਇਆਜਗਦੀ ਪੰਨੇ ੩੭੭
੧੦ ਸਗੋਰਸੋਵਰਭੀਤ ਪੰਨੇ ੩੭੭
੧੧ ਜਨਮਜਨਮਕਾਭੂਮੁ ਪੰਨੇ ੩੭੭
੧੨ ਚਰਨਕਮਲਜਾਕੈ ਪੰਨੇ ੩੭੭
੧੩ ਗਵਿਦਾਸ ਦਠਿਦੁਦੇਖਿਸਭਕੇ ਪੰਨੇ ੩੭੭
੧੪ ਜਿਹਕੁਲਸਾਧੁਬੈਸ ਪੰਨੇ ੩੭੭
ਸਧਨ ੧ ਨਿਪਕੀਤਿਆਕੇਕਾ ਪੰਨੇ ੩੭੮
ਨਾਮਦੇਵ ਸਫਲਜਨਮੁ ਪੰਨੇ ੩੭੮

ਗੁਗੋਰਮ:੪ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧

੧ ਜੇਮਨਿਓਤਿਆਸ ਪੰਨੇ ੩੭੮
੨ ਮੈਸਾਹਿਸੇਵੀਮੈਨਿ ਪੰਨੇ ੩੭੮
੩ ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਦਾ ਪੰਨੇ ੩੭੮
੪ ਜਿਤਰੇਸਾਹਯਾਤਿ ਪੰਨੇ ੩੭੮
੫ ਹਰਿਮਤਰਜਾਮੀ ਪੰਨੇ ੩੭੮

੬ ਹਰਿਦਰਸਨਕਉ ਪੰਨੇ ੩੭੮
ਗੁਗੋਰਮ:੫ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧

੧ ਸਭੁਕਰਤਾਸਭੁਭੁਗਤਾ ਪੰਨੇ ੩੭੮
੨ ਠਾਕਿਓਮੀਨਕਪਿਕਕੀ ਪੰਨੇ ੩੭੮
੩ ਜੀਅਪਾਨਕੀਏਜਿਨਿ ਪੰਨੇ ੩੭੮
੪ ਨਾਮਸੀਗਿਕੀਓਬਿ ਪੰਨੇ ੩੭੮
੫ ਨਿਮਾਨੇਕਉਜੇਦੇ ਪੰਨੇ ੩੭੮
੬ ਜਾਕੈਸੀਗਿਓਹੁ ਪੰਨੇ ੩੮੦
੭ ਗੁਰਕੀਮੁਗਤਿ ਪੰਨੇ ੩੮੦
੮ ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁ ਪੰਨੇ ੩੮੦
੯ ਗੁਰੁਮੇਥੀਪੁਜਾਗੁ ਪੰਨੇ ੩੮੦
੧੦ ਰਾਮਰਾਮਸੀਗਿ ਪੰਨੇ ੩੮੦
੧੧ ਉਨਕਉਖਸਮਿ ਪੰਨੇ ੩੮੦
੧੨ ਕਹਿਕਲੇਸਮਿਟੇ ਪੰਨੇ ੩੮੦
੧੩ ਗੁਰਕੇਚਰਨਕ ਪੰਨੇ ੩੮੧
੧੪ ਸੁਪਦੀਪਸੇਵਾਗੇ ਪੰਨੇ ੩੮੧
੧੫ ਕਹਿਕਿਰਪਾਸੁਖ ਪੰਨੇ ੩੮੧
੧੬ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜ ਪੰਨੇ ੩੮੧
੧੭ ਭਵਸਾਗਰਥੇ ਪੰਨੇ ੩੮੧
੧੮ ਸਿਤਕਾਯੀਆ ਪੰਨੇ ੩੮੧
੧੯ ਨਾਮੁਨਿਰੋਜਨਗੀ ਪੰਨੇ ੩੮੧
੨੦ ਜਾਕਉਗਥੈਗਥ ਪੰਨੇ ੩੮੨
੨੧ ਅਚਰਜਕਥਾਮਰ ਪੰਨੇ ੩੮੨

੨੨ ਸਿਤਕੈਥਾਉਹੈ ਪੰਨੇ ੩੬੨

ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਪਹੁਰ

੧ ਕਰਿਨਾਮਸਕਾਰਪੁਰੇ ਪੰਨੇ ੩੬੨

ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾਦੀਕਬੀਰਸ੍ਰੀਸਤਮਿਲੈਕਿਛੁ ਪੰਨੇ ੩੬੨

੨ ਨਗੁਮਰੈਨਰੁਕਾਮਿਨ ਪੰਨੇ ੩੬੨

੩ ਆਕਾਸਿਗਗਨੁਪਾਤਾ ਪੰਨੇ ੩੬੩

੪ ਭੁਜਾਬਾਂਧੀਭਿਲਾਕਰਿ ਪੰਨੇ ੩੬੩

੫ ਨਾਇਹੁਮਨਸੁਨਾਇ ਪੰਨੇ ੩੬੩

੬ ਭੂਟੇਤਾਗੇਨਿਖੁਟੀ ਪੰਨੇ ੩੬੩

੭ ਖਸਮੁਮਰੈਤਉ ਪੰਨੇ ੩੬੩

੮ ਗਿਹਿਸੋਭਾਜਾਕੈ ਪੰਨੇ ੩੬੩

੯ ਜੈਸੇਮੰਦਗਮਹਿਥ ਪੰਨੇ ੩੬੩

੧੦ ਭੂਟਨੁਸੋਇਜੁਮਾ ਪੰਨੇ ੩੬੩

੧੧ ਪੰਨੁਗੁਪਾਯਪੰਨੁਗੁ ਪੰਨੇ ੩੬੩

ਕੰਠਬਾਲੀਨਾਮਦੇਵਜੀਉਕੀ॥ ਪਾਉ੧

੧ ਅਸੁਮੇਧਜਗਤੇ ਪੰਨੇ ੩੬੪

੨ ਨਾਦਭੁਮੇਜੈਸੇਮਿਰ ਪੰਨੇ ੩੬੪

੩ ਠਹਿਰਿਕਰਤ ਪੰਨੇ ੩੬੪

੪ ਮੋਕਉਤਾਰਿਯੋਰ ਪੰਨੇ ੩੬੪

੫ ਮੋਹਿਯਾਗਤੀਤਾ ਪੰਨੇ ੩੬੪

੬ ਭੈਰਉਭੂਤਸੀਤ ਪੰਨੇ ੩੬੪

੭ ਆਜੁਨਾਮੇਥੀਰਾਯ ਪੰਨੇ ੩੬੪

ਗੋਬਿੰਦਾਸੁ ਮੁਕੰਦਮੁਕੰਦਜਪ ਪੰਨੇ ੩੬੪

੧

੨ ਜੇਓਹੁਅਠਿਸਠਿਤੀ ਪੰਨੇ ੩੮੫

੧ ਓ ਗੁਰਗਮਕਾਯੀਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੀਆਪਹੁਰ

੧ ਕੋਈਪੜਤਾਸਯਾ ਪੰਨੇ ੩੮੫

੨ ਸਰਬਜੋਤਿਚੇਗੀਧ ਪੰਨੇ ੩੮੫

੩ ਜਿਤੁਦਰਿਵਸਹਿ ਪੰਨੇ ੩੮੫

੪ ਸੁਰਚਿਸਬਦਸਾਖੀ ਪੰਨੇ ੩੮੫

੫ ਸੁਲਿਮਾਛਿੰਦ੍ਰਨਾਨਕ ਪੰਨੇ ੩੮੫

੬ ਹਮਰੇਲਤਥੇੜੀ ਪੰਨੇ ੩੮੫

੭ ਸੁਰਤੀਸੁਰਤਿਗਲਾ ਪੰਨੇ ੩੮੬

੮ ਤਪਨੋਨਿਵਲਾਮ ਪੰਨੇ ੩੮੬

੯ ਸਾਗਰਮਹਿਭੁੰਦ ਪੰਨੇ ੩੮੬

੧੦ ਜਾਹਰਿਪ੍ਰਗਿਕਿਰ ਪੰਨੇ ੩੮੬

੧੧ ਛਾਚਨੁਤੇਜਨੁ ਪੰਨੇ ੩੮੬

ਗਮਕਾਯੀਮਹਲਾ ੩ ਪਾਉ੧

੧ ਸਤਨੁਗਿਸਦਕਰੈ ਪੰਨੇ ੩੮੬

ਗਮਕਾਯੀਮਹਲਾ ੪ ਪਾਉ੧

੧ ਜੇਵਰਭਾਗਹੋਵੇ ਪੰਨੇ ੩੮੭

੨ ਗਮਜਨਮਿਯਿਭੁ ਪੰਨੇ ੩੮੭

੩ ਹਰਿਕੈਸਖਸਾਧਜ ਪੰਨੇ ੩੮੭

੪ ਜੇਵਰਭਾਗਹੋਵੇ ਪੰਨੇ ੩੮੭

੫ ਸਾਤਿਗੁਰਦਇਆ ਪੰਨੇ ੩੮੭

੬ ਸਾਤਿਗੁਰਦਾਤਾ ਪੰਨੇ ੩੮੭

ਗਮਕਸੀਮ: ੫ ੫੭੧ ਚਉਪਦੇ		੨੩	ਸਿੰਚੁਚਰਬੁਦੇਰਿ	ਪੰਨੇ	੩੭੦		
੧	ਕਿਰਪਾਕਰੁਦੀਨਕੇ	ਪੰਨੇ	੩੮੭	੨੪	ਕੰਹਿਸਿਜੋਗੁਥਨਈ	ਪੰਨੇ	੩੭੦
੨	ਪਵਹੁਚਰਨਾਤਾਇ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੨੫	ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈ	ਪੰਨੇ	੩੭੦
੩	ਆਵਤਹਰਖਨਜਾਵ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੨੬	ਕੋਟਿਜਪਤਾਪ	ਪੰਨੇ	੩੭੧
੪	ਕੈਗੁਲਹੁਤਕੈਨਿ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੨੭	ਬੀਜਮੰਤੁਰਿਕੀਰ	ਪੰਨੇ	੩੭੧
੫	ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਪਾਭਿ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੨੮	ਸਿਤਕੈਸੀਗਿਰਮ	ਪੰਨੇ	੩੭੧
੬	ਤੁੰਦਾਨਾਤੁਆਬਿਚ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੨੯	ਗੁਰੁਕਰਿਪਕਰੀਨ	ਪੰਨੇ	੩੭੧
੭	ਕਰਕਰਿਚਾਓਪਖ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੩੦	ਆਤਮਗੁਸੁਥ	ਪੰਨੇ	੩੭੧
੮	ਓਅੰਕਾਠਿਏਕਧੁਨਿ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੩੧	ਦੀਨੋਨਾਮੁਕੀਚਿਪਵਿ	ਪੰਨੇ	੩੭੧
੯	ਕੋਈਬੋਲੈਗਮਰਮ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੩੨	ਕਉਡੀਬਦਲੈਤਿ	ਪੰਨੇ	੩੭੧
੧੦	ਪਵਨੈਮਹਿਪਵਨੁਸ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੩੩	ਗੋਲੀਦਨਸੁਜਪਉ	ਪੰਨੇ	੩੭੧
੧੧	ਜਪਿਗੋਬਿੰਦੁਗੋਪ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੩੪	ਤੇਗਿਸਗਲਿਪੁਰੇ	ਪੰਨੇ	੩੭੨
੧੨	ਚਾਰਿਪੁਕਾਰਹਿਨ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੩੫	ਰਤਨਜਵੇਹਰਨ	ਪੰਨੇ	੩੭੨
੧੩	ਚਾਗਾਕਰਿਕੋਯਾ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੩੬	ਮਹਿਮਾਨਜਾਨਹਿ	ਪੰਨੇ	੩੭੨
੧੪	ਕਰਨਕਰਵਨਸੋਈ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੩੭	ਕਿਛੁਤੁਕਾਜੂਨ	ਪੰਨੇ	੩੭੨
੧੫	ਸੇਵਕੁਯਾਇਓਮ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੩੮	ਗਮਨਹੁਦਾਇ	ਪੰਨੇ	੩੭੨
੧੬	ਤਨਤੇਛੁਟਕੀਅ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੩੯	ਸਗਲਸਿਆਨ	ਪੰਨੇ	੩੭੨
੧੭	ਮੁਖਚੇਪੜਛਾਟੀ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੪੦	ਤਵੈਸੋਈਭਯ	ਪੰਨੇ	੩੭੩
੧੮	ਕੋਟਿਬਿਘਨਨਹੀ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੪੧	ਦੁਲਭਦੇਸਵ	ਪੰਨੇ	੩੭੩
੧੯	ਦੇਸੁਨਦੀਜੈਕਾਹੁ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੪੨	ਜਿਸਕੀਤਿਸਕੀ	ਪੰਨੇ	੩੭੩
੨੦	ਪੰਚਸਬਦਤਹੁ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੪੩	ਮਨਮਾਹਿਜਾਪਿਭਗ	ਪੰਨੇ	੩੭੩
੨੧	ਭੇਟਤਸੀਗਿਪਰ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੪੪	ਬਿਰਥਾਭਰਵਾਸ	ਪੰਨੇ	੩੭੩
੨੨	ਤੈਰਕਾਜਿਨਗਿਹੁ	ਪੰਨੇ	੩੮੮	੪੫	ਕਰਨਕਰਨਕਰੀਮ	ਪੰਨੇ	੩੭੩

੪੬ ਕੋਟਿਜਨਮਕੋਬਿਨਸੇ ਪੰਨੇ ੩੮੩
 ੪੭ ਦਰਸਨਕਉਜਾਈ ਪੰਨੇ ੩੮੩
 ੪੮ ਕਿਸੁਭਰਵਾਸੈਬਿਚ ਪੰਨੇ ੩੮੪
 ੪੯ ਇਯੋਕੋਸੁਖਪਾਇ ਪੰਨੇ ੩੮੪
 ੫੦ ਗਉਕਉਚਾਰੇਸਾਰ ਪੰਨੇ ੩੮੪
 ੫੧ ਪੰਚਸਿੰਘਰਾਖੇਪਾਤਿਸਾ ਪੰਨੇ ੩੮੪
 ੫੨ ਨਾਤਨੁਤੇਗਨਾਮਨੁਤੇ ਪੰਨੇ ੩੮੪
 ੫੩ ਗਜਾਗਮਕੀਸਰਦਾ ਪੰਨੇ ੩੮੪
 ੫੪ ਈਪਨਤੇਬੈਸਿਤਰੁਭਾ ਪੰਨੇ ੩੮੪
 ੫੫ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਧੀ ਪੰਨੇ ੩੮੫
 ੫੬ ਐਸਾਪੁਗਗੁਰਦੇਉ ਪੰਨੇ ੩੮੫
 ੫੭ ਗਾਵਹੁਗਮਕੇਗੁਲ ਪੰਨੇ ੩੮੫
 ੫੮ ਗੁਰੁਪੁਰਾਮੇਰਗੁਰੁ ਪੰਨੇ ੩੮੫
 ੫੯ ਨਰਨਰਹਨਮਸਕਾ ਪੰਨੇ ੩੮੫
 ੬੦ ਕੁਪਰੇਗਸੁਰੀਧਰੇਰ ਪੰਨੇ ੩੮੫

ਗਮਕਲੀਮ: ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰੁ੧

੧ ਸੋਈਚੰਦਚੜ੍ਹਹਿਸੇ ਪੰਨੇ ੩੮੫
 ੨ ਜਗੁਪਠਬੋਧਿਮਵੀਥ ਪੰਨੇ ੩੮੫
 ੩ ਖਟਮਟਦੇਹੀਮਨੁਬੈਠਾ ਪੰਨੇ ੩੮੬
 ੪ ਮਾਹਗਲਹਿਨਕਰਹਿ ਪੰਨੇ ੩੮੬
 ੫ ਹਰਿਨਿਗਹਕਰਿਕੀਇਆ ਪੰਨੇ ੩੮੬
 ੬ ਅੰਤਰਿਉਤਰੁਭੁਅਵਰ ਪੰਨੇ ੩੮੬
 ੭ ਜਿਉਆਇਆਤਿਉ ਪੰਨੇ ੩੮੭

੮ ਜਤਸਤਸੀਜਮੁ ਪੰਨੇ ੩੮੭
 ੯ ਅਉਹਰਿਗਸਤਿ ਪੰਨੇ ੩੮੭
 ਗਮਕਲੀਮ: ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰੁ੧
 ੧ ਸਗੋਦੀਆਧੁੰਦ੍ਰਕ ਪੰਨੇ ੩੮੮
 ੨ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਪੰਨੇ ੩੮੮
 ੩ ਹਰਿਪੁਜਾਦੁਲੀਭੈ ਪੰਨੇ ੩੮੮
 ੪ ਹਮਕੁਚਲਭੁਚੀਯ ਪੰਨੇ ੩੮੮
 ੫ ਨਾਮੁਖਜਥਾਗੁਰਤੇ ਪੰਨੇ ੩੮੮
 ਗਮਕਲੀਮ: ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ
 ੧ ਕਿਨਹੀਕੀਆਪਰ ਪੰਨੇ ੪੦੦
 ੨ ਇਸੁਪਾਨੀਤੇਜਿਨਿ ਪੰਨੇ ੪੦੦
 ੩ ਕਾਹੁਬਿਹਵੈਰੋਗਰ ਪੰਨੇ ੪੦੦
 ੪ ਦਵਾਅਗਤਿਰੇਰ ਪੰਨੇ ੪੦੦
 ੫ ਜੀਅਜੰਤਸਾਭਿਧੇਖੀ ਪੰਨੇ ੪੦੧
 ੬ ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਪਾਪ ਪੰਨੇ ੪੦੧

੭ ਮਨੁਤਨੁਗਤਾਗਮ ਪੰਨੇ ੪੦੧

੮ ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਿਗਮ ਪੰਨੇ ੪੦੧

ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦ ਪੰਨੇ ੪੦੧

ਗਮਕਲੀਮ: ੩ ਸਦ

੧ ਜਾਗਿਦਾਤਸੋਇਭੁਗ ਪੰਨੇ ੪੦੨

ਗਮਕਲੀਮ: ੫ ਛੰਤ

੧ ਸਾਜਨਜਮੇਰਸਾਜ ਪੰਨੇ ੪੦੨

੨ ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ ਪੰਨੇ ੪੦੫

੩ ਹੁਲਾਸੁਲੋਸਬਦ ਪੰਨੇ ੮੦੫
੪ ਪੁਰਾਬਿਪਤਿਸਿਵਾ ਪੰਨੇ ੮੦੫
੧ ਗਮਕਲੀਮਹਾਨਾ ੫ ਹੁਤੀਪੰਨੇ ੮੦੬
੨ ਗਮਕਲੀਮ: ੧ ਦਖਲੀਚਿਅੰਕੁਪੰਨੇ ੮੦੭
੧ ਗਮਕਲੀਮ: ੧ ਸਿਪਗੋਸਟਿ ਪੰਨੇ ੮੧੦
੩ ਗਮਕਲੀਕੀਵਾਰਮ: ੩ ਪੰਨੇ ੮੧੪
੩ ਗਮਕਲੀਕੀਵਾਰਮ: ੫ ਪੰਨੇ ੮੧੮
ਗਮਕਲੀਕੀਵਾਰਗਾਇਬਲਵੰਤਿਤਥਾ ਪੰਨੇ ੮੨੨
ਗਮਕਲੀਕਬੀਰਜੀ
੧ ਕੀਏਆਯਾਣਾਨਿ ਪੰਨੇ ੮੨੩
੨ ਗੁਰੁਕਗਿਗੇਅਨੁ ਪੰਨੇ ੮੨੪
੩ ਤੁਮੋਰੇਮੇਰੁਪਰਬ ਪੰਨੇ ੮੨੪
੪ ਸੰਤਮਾਨਉਦੁਤਾ ਪੰਨੇ ੮੨੪
੫ ਜਿਹਮੁਖਬੇਦੁਗਾ ਪੰਨੇ ੮੨੪
੬ ਤਰਵਹੁਏਕੁਅ ਪੰਨੇ ੮੨੪
੭ ਮੁੰਦ੍ਰਾਮੋਰਿਦਇਆ ਪੰਨੇ ੮੨੪
੮ ਕਵਾਨਕਾਜਸਿਰ ਪੰਨੇ ੮੨੪
ਅਸਟਪਦੀਯੋਜਿਹਸਿਮਗਨਿ ਪੰਨੇ ੮੨੫
੧੦ ਬੰਬਚਿਬੰਧਨੁ ਪੰਨੇ ੮੨੫
੧੧ ਚੰਦ੍ਰਪੁਰਚੁਦਾਇ ਪੰਨੇ ੮੨੫
੧੨ ਦੁਨਿਹੁਸੀਆਰ ਪੰਨੇ ੮੨੫
ਗਮਕਲੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ
੧ ਅਨੀਲੋਕਾਗਦੁਕਾਟੀ ਪੰਨੇ ੮੨੫

੨ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਾਸ੩ ਪੰਨੇ ੮੨੫
੩ ਮਾਇਨੋਤੀਬਾਪੁਰ ਪੰਨੇ ੮੨੫
੪ ਬਾਨਾਰਸੀਤਪੁਕਥੈ ਪੰਨੇ ੮੨੫
ਗਮਕਲੀਬਾਦੀਗਵੇਦਾਸਜੀਕੀ
੧ ਪੜੀਐਗੁਨੀਐਨਾ ਪੰਨੇ ੮੨੫
ਗਮਕਲੀਬੇਦੀਜੀਕੀ
੧ ਇਤ੍ਰਾਪੰਗੁਣਾਅਉਗੁ ਪੰਨੇ ੮੨੬
ਗਗੁਨਟਨਗਾਇਨਮ: ੪ ਚਉਪਦੇਘਰੁ
੧ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਆਰਿਨਿ ਪੰਨੇ ੮੨੬
੨ ਗਮਜਪਿਜਨਗਮੇ ਪੰਨੇ ੮੨੬
੩ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿ ਪੰਨੇ ੮੨੬
੪ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਗਮ ਪੰਨੇ ੮੨੬
੫ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਗਮੁ ਪੰਨੇ ੮੨੭
੬ ਮੇਰੇਮਨਕਾਓਕੀਗਤਿ ਪੰਨੇ ੮੨੭
੭ ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਸਫਲ ਪੰਨੇ ੮੨੭
੮ ਮਨਮਿਲੁਸਤਸੰਗਤਿ ਪੰਨੇ ੮੨੭
੯ ਕੋਈਆਨਿਸੁਨਾਵੈ ਪੰਨੇ ੮੨੭
ਗਗੁਨਟਨਗਾਇਨਮ: ੫
੧ ਗਮਰਉਕਿਆਜਨਾ ਪੰਨੇ ੮੨੭
੨ ਉਲਾਹਨੇਮੇਕਾਹੁ ਪੰਨੇ ੮੨੭
੩ ਜਾਕਉਭਈਤੁਮਾਰੀ ਪੰਨੇ ੮੨੭
੪ ਅਪਨਜਨੁਆਪਰਿ ਪੰਨੇ ੮੨੭
੫ ਹਰਿਹਰਿਮਨਮਰਿ ਪੰਨੇ ੮੨੮

੬ ਚਰਨਕਮਲਸੀਗੀ ਪੰਨੇ ੪੨੮
 ੭ ਮੇਰੇਮੁਖਪੁਜਾਪਿ ਪੰਨੇ ੪੨੮
 ੮ ਮੇਰੇਸਰਬ ਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਉ ਪੰਨੇ ੪੨੮
 ੯ ਕੋਉਠੇਮੇਰੇਸਾਜਨੁ ਪੰਨੇ ੪੨੮

ਗੁਰੁਟਾਅਸਟਪਦੀਆਮ: ੮

੧ ਗਾਮੇਰੇਮਾਨੇਤਾਨਿ ਪੰਨੇ ੪੨੮
 ੨ ਗਾਮਗਮਪਾਥਰਨਿਠਗੁ ਪੰਨੇ ੪੨੮
 ੩ ਗਾਮਗਮੀਮੁਤਸਰਿ ਪੰਨੇ ੪੨੮
 ੪ ਗਾਮਗੁਰਸਗਨਿਪੁ ਪੰਨੇ ੪੨੮
 ੫ ਗਾਮਕਰਿਕਿਕਾਘਲੇ ਪੰਨੇ ੪੨੮
 ੬ ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਠਾਭਰ ਪੰਨੇ ੪੨੮

ਗਾਗੁਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੮ ਚਉਪਦੇ

੧ ਅਨਿਕਜਤਤਕਰਿ ਪੰਨੇ ੪੩੦
 ੨ ਜਪਿਮਨਗਮਨਾਮੁ ਪੰਨੇ ੪੩੦
 ੩ ਜਭਿਸਿਪਸਾਧਿਕ ਪੰਨੇ ੪੩੦
 ੪ ਮੇਰਾਮਨੁਗਮਨਾਮਿ ਪੰਨੇ ੪੩੦
 ੫ ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਹਰਿਠਗਿ ਪੰਨੇ ੪੩੦
 ੬ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਭਜੁਸ ਪੰਨੇ ੪੩੦

ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਚਉਪਦੇਮ: ੫

੧ ਰੇਮਨਟਹਲਾਹਰਿਸੁਖ ਪੰਨੇ ੪੩੦
 ੨ ਗਾਮਨਾਮਕਉਤਮ ਪੰਨੇ ੪੩੧
 ੩ ਮੈਸੇਸਭਾਈਠਰੇਕ ਪੰਨੇ ੪੩੧
 ੪ ਇਹੀਹਮਾਰੇਸਫਲ ਪੰਨੇ ੪੩੧

੫ ਸਭਕੈਸੀਗਿਗਹਿਉ ਪੰਨੇ ੪੩੧
 ੬ ਹਰਿਸਮਰਥਕੀਸਰ ਪੰਨੇ ੪੩੧
 ੭ ਪ੍ਰਭਸਮਰਥਦੇਵ ਪੰਨੇ ੪੩੧
 ੮ ਮਨਿਤਨਿਬਸਿਕੇ ਪੰਨੇ ੪੩੧

ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਦੇਉ

੧ ਧਨਿਧੀਨਿਓਗਮ ਪੰਨੇ ੪੩੧
 ੨ ਮੇਰੇਥਾਪੁਆਏਤੁ ਪੰਨੇ ੪੩੧
 ੩ ਸਭੈਘਟਗਮੁਥਲੈ ਪੰਨੇ ੪੩੧

ਗਾਗੁਮਾਤੁਮਹਲਾ੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧

੧ ਪਿਛਹੁਗਤੀਸਦਕਾ ਪੰਨੇ ੪੩੨
 ੨ ਮਿਲਿਮਾਤਪਿਤਾਪੰਤੁ ਪੰਨੇ ੪੩੨
 ੩ ਕਰਲੀਕਾਗਦਮਨੁਮ ਪੰਨੇ ੪੩੨
 ੪ ਬਿਮਲਮਝਾਠਿਬ ਪੰਨੇ ੪੩੨
 ੫ ਸਖੀਸਹੇਲੀਗਰ ਪੰਨੇ ੪੩੨
 ੬ ਮੁਲਖਗੀਦੀਯਾਲਾ ਪੰਨੇ ੪੩੨
 ੭ ਕੋਈਅਖੈਭੂਤਨ ਪੰਨੇ ੪੩੨
 ੮ ਇਹੁਪੁਰੁਸਰਥਰ ਪੰਨੇ ੪੩੩
 ੯ ਸੁਰਸਭੁਜੋਸਿਲੈ ਪੰਨੇ ੪੩੩
 ੧੦ ਮਾਈਆਮੁਈਨ ਪੰਨੇ ੪੩੩
 ੧੧ ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਨ ਪੰਨੇ ੪੩੩
 ੧੨ ਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗੈ ਪੰਨੇ ੪੩੩

ਗਾਗੁਮਾਤੁਮ: ੩ ਘਰੁ੧

੧ ਜਗਦੀਸਾਚਾਰਿਤਰ ਪੰਨੇ ੪੩੩
 ੨ ਆਵਲਜਾਨਾਨੀ ਪੰਨੇ ੪੩੪
 ੩ ਪਿਛਲੇਗੁਨਹਬਖ ਪੰਨੇ ੪੩੪
 ੪ ਸਚਿਰਤੇਸੋਟੋਲਿ ਪੰਨੇ ੪੩੪
 ੫ ਮਾਰੂਤੇਸੀਤਲਕਰੇ ਪੰਨੇ ੪੩੪
 ਗੁਰਮਾਗੁਮਹਲਾ ੪ ਪਾਉ ੨
 ੧ ਜਥਿਚਿਨਾਮੁਸੁਕਜਨ ਪੰਨੇ ੪੩੪
 ੨ ਸਿਪਸਮਾਧਿਜਥਿਚਿ ਪੰਨੇ ੪੩੪
 ਗੁਰਮਾਗੁਮਹਲਾ ੪ ਪਾਉ ੩
 ੧ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਪਤੁ ਪੰਨੇ ੪੩੫
 ੨ ਹਰਿਪੁਜੀਨਾਮੁਦਸਾਇ ਪੰਨੇ ੪੩੫
 ੩ ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਫਾ ਪੰਨੇ ੪੩੫
 ੪ ਹਰਿਭਾਉਲਗਾਥੈ ਪੰਨੇ ੪੩੫
 ੫ ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਭ ਪੰਨੇ ੪੩੫
 ੬ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤੁ ਪੰਨੇ ੪੩੫
 ਗੁਰਮਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ਪਾਉ ੨
 ੧ ਰਗੈਪਗਤਿਅਕਾ ਪੰਨੇ ੪੩੬
 ੨ ਪੰਚਬਰਖਕੋਅਨਾ ਪੰਨੇ ੪੩੬
 ੩ ਵਿਤਨਵਿਤਭ੍ਰਮਿ ਪੰਨੇ ੪੩੬
 ੪ ਕਵਨਥਾਨਧੀਰਿ ਪੰਨੇ ੪੩੬
 ੫ ਮਾਨਸੋਹਅਹੁਲੋਭ ਪੰਨੇ ੪੩੬
 ੬ ਖੁਲਿਆਕਰਮੁਕਿ ਪੰਨੇ ੪੩੬
 ੭ ਜੋਸਮਗੁਸਰਬ ਪੰਨੇ ੪੩੬

੮ ਅੰਤਗਾਸੀਸਭਾਥਿ ਪੰਨੇ ੪੩੭
 ੯ ਚਰਨਕਮਲਾਪੁਤ ਪੰਨੇ ੪੩੭
 ੧੦ ਪਾਸੁਖਦਾਤਾਜੀਅ ਪੰਨੇ ੪੩੭
 ੧੧ ਗੁਪਤਕਰਤਾਸੀਗਿ ਪੰਨੇ ੪੩੭
 ੧੨ ਬਾਹਰਿਛੂਫਨਤੇ ਪੰਨੇ ੪੩੭
 ੧੩ ਜਿਸਹਿਸਾਜਿਨਿਵਾ ਪੰਨੇ ੪੩੭
 ੧੪ ਛੁਟੇਅੰਤੀਰੁਗਮ ਪੰਨੇ ੪੩੭
 ੧੫ ਬੇਦਪੁਕਾਰੈਮੁਖਤੇ ਪੰਨੇ ੪੩੭
 ੧੬ ਕੋਟਿਲਾਖਸਰਬਕੋ ਪੰਨੇ ੪੩੮
 ੧੭ ਚੰਦਕਾਰਿਉਤਪਾਤੀ ਪੰਨੇ ੪੩੮
 ੧੮ ਸੋਹਸੀਸੋਹਿਲੀਏਝੈਗੁ ਪੰਨੇ ੪੩੮
 ੧੯ ਸਿਮਰਹੁਏਕਲਿਰੋਜਨੁ ਪੰਨੇ ੪੩੮
 ੨੦ ਕਤਕਉਤਰਕਾਵਹੁਲੇ ਪੰਨੇ ੪੩੯
 ੨੧ ਮੇਰਥਾਕੁਰਮਾਤਿਭਾਰਾ ਪੰਨੇ ੪੩੯
 ੨੨ ਪਾਤਿਤਉਧਾਰਨ ਪੰਨੇ ੪੩੯
 ੨੩ ਰਿਪਤਿਆਘਾਏ ਪੰਨੇ ੪੩੯
 ੨੪ ਛੋਰਿਸਗਲਾਸਿ ਪੰਨੇ ੪੩੯
 ੨੫ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ ਪੰਨੇ ੪੩੯
 ੨੬ ਪੁਰਖਪੁਰਨਸੁਖਾ ਪੰਨੇ ੪੩੯
 ੨੭ ਚਲਤਬੈਸਤੋਸੇ ਪੰਨੇ ੪੩੯
 ੨੮ ਤਜਿਆਪੁਬਿਨਸੀ ਪੰਨੇ ੪੩੯
 ੨੯ ਪਾਤਿਪਾਲਿਮਾਤਾਉ ਪੰਨੇ ੪੩੯
 ੩੦ ਪਾਤਿਤਪਵਨਨਾਮੁ ਪੰਨੇ ੪੩੯

੩੧ ਜਿਜੇਗੁਵਿਜੇਗੁਪੁਰਖਪੰਨੇ ੪੩੯
 ੩੨ ਵੈਦੇਨਵਾਈਥੈਲੇਪੰਨੇ ੪੪੦
 ਗੁਰਮੁਖਮਹਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ੫੨੧
 ੧ ਬੇਦਪੁਰਾਲਕਥੇ ਪੰਨੇ ੪੪੦
 ੨ ਬਿਖੁਚੋਰਿਥਾਨਾ ਪੰਨੇ ੪੪੦
 ੩ ਸਥਾਦਿਮਰੈਤਮਾਨਿ ਪੰਨੇ ੪੪੦
 ੪ ਸਾਚੀਕਾਰਕਮਾਵੇਲੀ ਪੰਨੇ ੪੪੧
 ੫ ਹੁਕਮੁਭਾਇਆਰਠ ਪੰਨੇ ੪੪੧
 ੬ ਮਨਮੁਖਯਹਰਿਘਰੁ ਪੰਨੇ ੪੪੧
 ੭ ਮਾਤਪਿਤਾਸੰਜੋਗਿ ਪੰਨੇ ੪੪੨
 ੮ ਆਵਉਵੈਵਉਕੁਮ ਪੰਨੇ ੪੪੨
 ੯ ਨਥੈਲਾਭਰਜਾਈ ਪੰਨੇ ੪੪੨
 ੧੦ ਨਜਾਟਾਮੁਖੁਰੈ ਪੰਨੇ ੪੪੨
 ਗੁਰਮੁਖਮ: ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ੫੨੨
 ੧ ਲਾਯੈਗਾਰਬੁਛੋਰੈ ਪੰਨੇ ੪੪੩
 ੨ ਜਿਸਰੋਪੇਮੁਮੰਨਿਵਸ ਪੰਨੇ ੪੪੩
 ਗੁਰਮੁਖਮ: ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ੫੨੩
 ੧ ਲਖਚਉਗਸੀਠ ਪੰਨੇ ੪੪੩
 ੨ ਕਰਿਅਨੁਗਹੁਰਖਿ ਪੰਨੇ ੪੪੩
 ੩ ਸਸਤਿਰੀਖਾਲਿ ਪੰਨੇ ੪੪੪
 ੪ ਘਰੁਚੀਦਨਚੀਦਗੁਮ ਪੰਨੇ ੪੪੪
 ੫ ਆਉਜੀਤੁਆਉ ਪੰਨੇ ੪੪੪
 ੬ ਜੀਵਨਸਫਲਜੀ ਪੰਨੇ ੪੪੪

੭ ਘਰੁ ੮ ਜਿਸੁਗਿਹਿਬਹੁਤ ਪੰਨੇ ੪੪੪
 ੮ ਬਿਗੈਰੇਠਿਸਭਿਜੀ ਪੰਨੇ ੪੪੪
 ੧ ਗੁਰਮੁਖਸੋਯਹੇਮਹਾ ੧ ਪੰਨੇ ੪੪੫
 ੧ ਗੁਰਮੁਖਮਹਾ ੩ ਪੰਨੇ ੪੪੫
 ੧ ਗੁਰਮੁਖਸੋਯਹੇਮਹਾ ਪੰਨੇ ੪੪੫
 ੧ ਗੁਰਮੁਖਸੋਯਹੇਮ: ੫ ਪੰਨੇ ੪੪੬
 ਮਾਗੁਮਹਾ ੩ ਵਾਰ ਪੰਨੇ ੪੪੨
 ਵਾਗਮਾਗੁਕੀਮਹਾ ੫ ਰੁਖਲੇ ਪੰਨੇ ੪੪੫
 ਗੁਰਮੁਖਥਾਨੀਭਗਤਕੀਸੀਕਬੀਰ
 ੧ ਪਵੀਆਕਵਨਕੁਮ ਪੰਨੇ ੪੪੬
 ੨ ਬਨਹਿਬਸੇਕਉ ਪੰਨੇ ੪੪੬
 ੩ ਰਿਧਿਸਿਧਿਜਾਕਉ ਪੰਨੇ ੪੪੬
 ੪ ਉਦਕਸਮੁੰਦਸਲਾ ਪੰਨੇ ੪੪੬
 ੫ ਜਉਤਮਸੇਕਉਦੁ ਪੰਨੇ ੪੪੬
 ੬ ਜਿਨਿਗੜਕੇਟਕੀ ਪੰਨੇ ੪੪੬
 ੭ ਦੇਹੀਗਵਾਜੀਉ ਪੰਨੇ ੪੪੬
 ੮ ਅਨਭਉਕਿਨੈਨ ਪੰਨੇ ੪੪੬
 ੯ ਗਜਨਕਉਨੁਤੁ ਪੰਨੇ ੪੪੬
 ੧੦ ਦੀਨੁਬਿਸਾਰਿਉ ਪੰਨੇ ੪੪੬
 ੧੧ ਗਗਨਦਮਾਮ ਪੰਨੇ ੪੮੦
 ੧੨ ਗੁਰਸਿਮਰੁਪਛੁ ਪੰਨੇ ੪੮੦
 ਗੁਰਮੁਖਨਾਮਦੇਉਜੀਉ
 ੧ ਚਾਰਿਮੁਕਤਿਚਾਰੈ ਪੰਨੇ ੪੮੦

੧ ਜੈਦੇਵਿਚਿਦਸਤਭੇਦਿਆ ਪੰਨੇ ੪੮੦

ਮਾਹੁਥਾਲੀਰਵਿਦਸਜੀ :

੧ ਐਸੀਲਾਲਤੁਝਾਥਿ ਪੰਨੇ ੪੮੦

ਗਾਹੁਤਖਾਹੀਮਹਲਾ ੧ ਬਾਰਮਹਲਾ ਛੰਤਾ

੧ ਤੁਸੁਲਿਕਿਰਤਕਰੀਆ ਪੰਨੇ ੪੮੦

੨ ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੇਲ ਪੰਨੇ ੪੮੨

੩ ਤਾਰਾਚਕਿਆਲੀਆ ਪੰਨੇ ੪੮੨

੪ ਭੋਲਾਵਡੈਭੁਲੀ ਪੰਨੇ ੪੮੨

੫ ਮੇਰੇਲਾਲਰੀਲੀਏ ਪੰਨੇ ੪੮੨

੬ ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੁ ਪੰਨੇ ੪੮੨

ਗਾਹੁਤਖਾਹੀਮਹਲਾ ੪

੧ ਅੰਤਰਿਪਿਰੀਪਿਆਤੁ ਪੰਨੇ ੪੮੩

੨ ਰਹਿਰਹਿਅਗਮਾਗਾ ਪੰਨੇ ੪੮੩

੩ ਤੁਜਗਜੀਵਨੁਜਗ ਪੰਨੇ ੪੮੩

੪ ਨਾਵਲਾਪੁਰਬੁਝ ਪੰਨੇ ੪੮੪

ਗਾਹੁਤਖਾਹੀਛੰਤਮ: ੫

੧ ਘੋਲਿਘੁਮਾਈਲਾਲ ਪੰਨੇ ੪੮੪

ਗਾਹੁਕੇਦਾਰਮਹਲਾ ੫੨੧

੧ ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਨਮਿਤ ਪੰਨੇ ੪੮੫

੨ ਮੇਰੇਮਨਰਹਿਰਿ ਪੰਨੇ ੪੮੫

ਗਾਹੁਕੇਦਾਰਮਹਲਾ ੫੨੨

੧ ਮਾਈਸਿਤਸੀਗੀਜਾ ਪੰਨੇ ੪੮੫

੨ ਦੀਨਾਬਿਨਉਸੁਨੁ ਪੰਨੇ ੪੮੫

੩ ਸਰਨੀਆਏਓ ਪੰਨੇ ੪੮੫

੪ ਹਰਿਕੇਦਰਸਨ ਪੰਨੇ ੪੮੫

੫ ਪਿਆਕੀਪੀਤਿ ਪੰਨੇ ੪੮੫

੬ ਰਹਿਰਹਿਰਹਿਗੁਨ ਪੰਨੇ ੪੮੫

੭ ਰਹਿਬਿਨੁਜਨਮੁ ਪੰਨੇ ੪੮੫

੮ ਰਹਿਬਿਨੁਕੋਇਨ ਪੰਨੇ ੪੮੬

੯ ਘੋਲਪਕਿਸਰਤਨਾਨਿ ਪੰਨੇ ੪੮੬

੧੦ ਪੀਤਮਬਸਤਰਿ ਪੰਨੇ ੪੮੬

੧੧ ਰਸਨਾਰਾਮਗਮ ਪੰਨੇ ੪੮੬

੧੨ ਰਹਿਕੇਨਾਮਕੋਆ ਪੰਨੇ ੪੮੬

੧੩ ਰਹਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁ ਪੰਨੇ ੪੮੬

੧੪ ਸਿਤਰਧੁਰਿਲੇ ਪੰਨੇ ੪੮੬

੧੫ ਰਹਿਕੇਨਾਮਕੀਮ ਪੰਨੇ ੪੮੬

ਗਾਹੁਕੇਦਾਰਛੰਤਮਹਲਾ ੫

੧ ਮਿਲੁਮੇਰੇਪੀਤਮਪਿ ਪੰਨੇ ੪੮੬

ਕੇਦਾਰਬਾਲੀਕਬੀਰਜੀਕੀ

੧ ਉਸਤਤਿਨਿਦਾਦੇਊ ਪੰਨੇ ੪੮੭

੨ ਕਿਨਹੀਥਨਾਜੀਆ ਪੰਨੇ ੪੮੭

੩ ਗੋਕਲਵਾਰਿਗਵਾ ਪੰਨੇ ੪੮੭

੪ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਾਤਿਸਨਾਕੇ ਪੰਨੇ ੪੮੭

੫ ਟੇਦੀਪਾਗਟੇਦੇਚਲੇ ਪੰਨੇ ੪੮੭

੬ ਚਾਰਿਦਿਨਅਪਨੀ ਪੰਨੇ ੪੮੭
 ਕੇਦਾਰਬਾਲੀਗਵਿਦਾਸ
 ੭ ਖਟਕਰਮਭਲਸਿੰਘ ਪੰਨੇ ੪੮੭
 ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੩੧
 ੧ ਭੁਭੁਭੇਬਾਰਗਿਕ ਪੰਨੇ ੪੮੭
 ੨ ਗੁਰਕੈਸਥਾਦੇਤਰੇ ਪੰਨੇ ੪੮੭
 ੩ ਨੈਨੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਹੀਤ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੪ ਭੂਡੀਚਲਚਰਲ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੫ ਸਗਲੀਗੈਲੀਸੋਵਤ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੬ ਗੁਰਕੈਸੀਗਰਹੈਦੇ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੭ ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਰਬ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੮ ਜਗਨਹੋਮਪ੍ਰਿਥਤ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੨ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ
 ੧ ਜਾਤਿਕਾਰਗੁਰਨਕਰੀ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੨ ਜੋਗੀਗਿਰੀਪਾਤਿਤ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੩ ਜਾਕਉਗਥੈਅਪਲੀ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੪ ਮੈਕਮਾਲਿਮੇਰਕੈਤੁਕ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੫ ਸੋਮੁਨਿਜੀਮਨਕੀਦੁ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੬ ਰਾਮਨਾਮੁਜਗਤ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੭ ਨਾਮੋਉਧੇਸਭਿਜਿ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੮ ਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਸਨ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੯ ਕਲਜੁਗਮਹਿਰ ਪੰਨੇ ੪੮੮

੧੦ ਕਲਜੁਗਮਹਿਰਿਬਹੁ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੧੧ ਘਰੁ ੨ ਦੁਬਿਧਮਨਮੁਖ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੧੨ ਮਨਮੁਖਿਦੁਬਿਧ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੧੩ ਦੁਖਵਿਚਿਜੀਮੈ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੧੪ ਸਬਦਬੀਚਾਰੇ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੧੫ ਮਨਮੁਖਮਾਸਨਹੀ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੧੬ ਕਲਿਮਹਿਪ੍ਰੇਤਾਜੀ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੧੭ ਮਨਸਮਨਹਿਸਮ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੧੮ ਬਾਣੁਗੁਰੁਜਗਤੁ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੧੯ ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੈ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੨੦ ਮੇਰੀਪਟੀਆਲਿਖ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੨੧ ਆਪੇਦੈਤਲਾਇ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ
 ੧ ਹਰਿਜਨਸਿਤਕਰਿਕਿਰ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੨ ਬੋਲਿਹਰਿਸਫਲ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੩ ਸੁਕ੍ਰਿਤਕਰਲੀਸਾ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੪ ਸਾਭਿਘਟਤੇਰੇਤੁ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੫ ਘਰੁ ੨ ਹਰਿਕਾਸਿਤੁਹਰਿਕੀ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੬ ਤੇਸਾਧੁਹਰਿਮੇਲਾਹੁ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੭ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਈ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
 ੧ ਸਗਲੀਥੀਤਿਪਾਸਿ ਪੰਨੇ ੪੮੮
 ੨ ਉਠਤਸੁਖੀਆਬੈਠਤ ਪੰਨੇ ੪੮੮

੩ ਵਰਤਨਰਹਉਨਮਾ ਪੰਨੇ ੪੮੨
 ੪ ਦਸਮਿਰਗੀਸਰਜੇ ਪੰਨੇ ੪੮੨
 ੫ ਜੇਸਉਲੋਚਿਲੋਚਿ ਪੰਨੇ ੪੮੨
 ੬ ਜੀਉਪਾਲਾਜਿਨਿ ਪੰਨੇ ੪੮੨
 ੭ ਆਗੈਦਸੁਪਛੈ ਪੰਨੇ ੪੮੨
 ੮ ਕੋਇਮਨੋਰਥਮ ਪੰਨੇ ੪੮੨
 ੯ ਲੇਪੁਨਯਾਗੋਤਿਯਾ ਪੰਨੇ ੪੮੨
 ੧੦ ਖੁਬੁਖੁਬੁਖੁਬੁਖੁ ਪੰਨੇ ੪੮੨
 ੧੧ ਜਾਚਪਦਾਰਥੁਗੁਰ ਪੰਨੇ ੪੮੩
 ੧੨ ਜਾਤਿਗੁਰਸੇਵਿ ਪੰਨੇ ੪੮੩
 ੧੩ ਅਪਦੈਦਾਸਕਉ ਪੰਨੇ ੪੮੩
 ੧੪ ਸੀਧਰਮੋਰਨਸਗ ਪੰਨੇ ੪੮੩
 ੧੫ ਬਨਮਹਿਪੋਖਿਚਿਤਿ ਪੰਨੇ ੪੮੩
 ੧੬ ਨਿਕਟਿਬੁਝੈਸੋਬੁਰ ਪੰਨੇ ੪੮੩
 ੧੭ ਜਿਸੁਤੁਗਖਹਿਤਿ ਪੰਨੇ ੪੮੩
 ੧੮ ਤਉਕੜੀਐਜੋਰਵੈ ਪੰਨੇ ੪੮੩
 ੧੯ ਬਿਨੁਬਾਜੇਕੋਸੋਨਿਰ ਪੰਨੇ ੪੮੩
 ੨੦ ਰਉਮੈਰੋਗੁਮਾਨੁਖਕਉ ਪੰਨੇ ੪੮੪
 ੨੧ ਗੋਤਿਮਾਵੈਤਮਹਾਮ ਪੰਨੇ ੪੮੪
 ੨੨ ਬਾਧੁਮਾਠਾਸਦਚਰੰਜੀ ਪੰਨੇ ੪੮੪
 ੨੩ ਗਿਰਵੈਗੁਰਖਸਤਿ ਪੰਨੇ ੪੮੪
 ੨੪ ਜਾਤਿਗੁਰਮੇਗਬੇਮੁ ਪੰਨੇ ੪੮੪
 ੨੫ ਨਾਮੁਲੈਤਮਨੁਪਰਗ ਪੰਨੇ ੪੮੪

੨੬ ਨਾਸਕਾਰਤਾਕਉ ਪੰਨੇ ੪੮੪
 ੨੭ ਮਹਿਦੁਗਗਨਿਆ ਪੰਨੇ ੪੮੫
 ੨੮ ਚਿਤਵਤਪਾਪਨ ਪੰਨੇ ੪੮੫
 ੨੯ ਅਪਦੀਦਈਆ ਪੰਨੇ ੪੮੫
 ੩੦ ਨਾਮੁਮਾਰੈਅੰਤਰ ਪੰਨੇ ੪੮੫
 ੩੧ ਤੁਮੇਰਾਪਿਤਾਤੁਰੈ ਪੰਨੇ ੪੮੫
 ੩੨ ਸਭਤੇਉਚਜਾਕ ਪੰਨੇ ੪੮੫
 ੩੩ ਰੋਵਨਹਾਰੀਰੋਜੁ ਪੰਨੇ ੪੮੫
 ੩੪ ਸੰਤਕੀਨੋਦਾਜੋਨੀ ਪੰਨੇ ੪੮੫
 ੩੫ ਨਾਮੁਮਾਰੈਬੇਦਅਰੁ ਪੰਨੇ ੪੮੬
 ੩੬ ਨਿਰਧਨਕਉਤਮ ਪੰਨੇ ੪੮੬
 ੩੭ ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿ ਪੰਨੇ ੪੮੬
 ੩੮ ਰੋਗੁਕਵਨੁਜਾਰਥੈ ਪੰਨੇ ੪੮੬
 ੩੯ ਤੇਗੀਟੇਕਰਹਾਕਲਿ ਪੰਨੇ ੪੮੬
 ੪੦ ਪ੍ਰਥਮੇਛੋਗੀਪਗਈ ਪੰਨੇ ੪੮੬
 ੪੧ ਸੁਖਨਹੀਬਹੁਤੈਧਨਿ ਪੰਨੇ ੪੮੬
 ੪੨ ਗੁਰਮਿਲਿਤਿਆਗਿ ਪੰਨੇ ੪੮੭
 ੪੩ ਸਭਤੇਉਚਜਾਕ ਪੰਨੇ ੪੮੭
 ੪੪ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿ ਪੰਨੇ ੪੮੭
 ੪੫ ਯਾਜਮਰੈਜੋਨਾਮੁਨ ਪੰਨੇ ੪੮੭
 ੪੬ ਗੁਰਸੁਪਸੰਨਰੋਏਭ ਪੰਨੇ ੪੮੭
 ੪੭ ਕਰਲਾਕਾਰਲਾਸਮ ਪੰਨੇ ੪੮੭
 ੪੮ ਮਨੁਤਨੁਗਤਾਠਮ ਪੰਨੇ ੪੮੭

੪੯ ਨਾਮੁਏਤਕਿਛੁਥਿਯ ਪੰਨੇ ੪੯੭
 ੫੦ ਆਪੇਸਾਸਤਾਆਪੇ ਪੰਨੇ ੪੯੮
 ੫੧ ਭਗਤਮਹਿਅਨੰਦੁ ਪੰਨੇ ੪੯੮
 ੫੨ ਭੈਕਉਭਉਪਕਿਆ ਪੰਨੇ ੪੯੮
 ੫੩ ਪੰਚਮਜਬੀਜੇਪੰਚ ਪੰਨੇ ੪੯੮
 ੫੪ ਨਿੰਦਕਕਉਛਿਟ ਪੰਨੇ ੪੯੮
 ੫੫ ਦਾਇਕਜੋਰਿਕ ਪੰਨੇ ੪੯੮
 ੫੬ ਸਤਿਗੁਰਅਪੁਰੇ ਪੰਨੇ ੪੯੮
 ੫੭ ਪਤਤਲਪਠਤਿਪਾਠਪੁਰ ਪੰਨੇ ੪੯੯

ਗੁਰਭੈਰਉਮ: ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੨

੧ ਆਤਮਮਹਿਰਾਮੁਰਮਮਹਿ ਪੰਨੇ ੪੯੯

ਭੈਰਉਮ: ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੨

੧ ਤਿਨਿਕਰਭੋਇਛੁ ਪੰਨੇ ੪੯੯

੨ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੰਨੇ ੪੯੯

ਭੈਰਉਮ: ੪ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੨

੧ ਨਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੇਈਵ ਪੰਨੇ ੫੦੦

੨ ਕੋਟਿਬਿਸਨਕੀਨੇਅਵ ਪੰਨੇ ੫੦੦

੩ ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਕੀਨੇ ਪੰਨੇ ੫੦੦

ਭੈਰਉਸ਼ੀਕਬੀਰਜੀਉਘਰੁ੧

੧ ਇਹੁਪਨੁਮੋਰਹਾਰਿਕੇ ਪੰਨੇ ੫੦੧

੨ ਗੰਗੇਆਵਨੁਨਾਗੇਜਾ ਪੰਨੇ ੫੦੧

੩ ਮੈਯਾਬੁਯਮੈਯਾਇ ਪੰਨੇ ੫੦੧

੪ ਮਨੁਕਰਿਮਕਾਕਿਬਲ ਪੰਨੇ ੫੦੧

੫ ਗੰਗਕੇਜੋਗਸਯਤ ਪੰਨੇ ੫੦੧

੬ ਮਥੇਤਿਯਕੁਰਥਮਯਾ ਪੰਨੇ ੫੦੧

੭ ਉਲਵਿਜਾਤਿਕੁਲ ਪੰਨੇ ੫੦੧

੮ ਨਿਭਧਨਆਦਰੁ ਪੰਨੇ ੫੦੧

੯ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਭਗ ਪੰਨੇ ੫੦੧

੧੦ ਸਿਵਕੀਪੁਗੀਥ ਪੰਨੇ ੫੦੧

੧੧ ਜੋਮੁਖੀਜੋਮਨਸਿ ਪੰਨੇ ੫੦੧

੧੨ ਜੋਪਾਥਰਕਉਕ ਪੰਨੇ ੫੦੨

੧੩ ਜਲਮਹਿਮੀਰ ਪੰਨੇ ੫੦੨

੧੪ ਜਬਲਗੁਮੇਰੀ ਪੰਨੇ ੫੦੨

੧੫ ਸਤਰਿਸੈਇਸ ਪੰਨੇ ੫੦੨

੧੬ ਸਭੁਕੇਈਚਲਨ ਪੰਨੇ ੫੦੨

੧੭ ਕਿਉਲੀਜੈਗਦੁ ਪੰਨੇ ੫੦੨

੧੮ ਗੰਗਗੁਜਾਇਨਿ ਪੰਨੇ ੫੦੨

ਗੁਰਭੈਰਉਕਬੀਰਜੀਉਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੨

੧ ਅਗਮਦੁਗਮਗਾਵਿ ਪੰਨੇ ੫੦੨

੨ ਕੋਟਿਸੁਰਜਾਕੈਪਰਗਾ ਪੰਨੇ ੫੦੩

ਭੈਰਉਨਾਮਦੇਉਜੀਘਰੁ੧

੧ ਗੋਜਿਹਥਕਰਉ ਪੰਨੇ ੫੦੩

੨ ਮਧਨਪਰਦਾਰ ਪੰਨੇ ੫੦੩

੩ ਦੁਪੁਕਟੇਰੈਗਡਵੈ ਪੰਨੇ ੫੦੩

੪ ਮੈਥਹੁਗਮੇਰਾਮੁ ਪੰਨੇ ੫੦੩

੫ ਕਬਹੂਖੀਰੀਖੀਰ ਪੰਨੇ ੫੦੩

- ੬ ਹਸਤਖੇਤਰਤੋਰੇਦੇ ਪੰਨੇ ੫੦੩
 ੭ ਨੈਸੀਭੁਖੇਪੀਤਿਅਨ ਪੰਨੇ ੫੦੩
 ੮ ਘਰਕੀਨਰਿਤਿਅਗੇ ਪੰਨੇ ੫੦੩
 ੯ ਸੰਨਾਮਰਕਾਜਾਇਓ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੧੦ ਅਭਿਕਾਯੰਦਰਕੇਸ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ਭੈਰਉਅਸਟਪਦੀਅਨਮਦੇਉਜੀਉ
 ੧ ਸੁਲਤਾਨੁਪੁਛੈਸੁਨਹੁ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੨ ਜਥਿਗੁਰਦੇਉਤਮਿ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ਭੈਰਉਬਲੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ
 ੧ ਬਿਨੁਦੇਖੇਇ ਪੰਨੇ ੫੦੫

ਗੁਰਬਸਿਤਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੨੧

- ੧ ਮਾਹਮਾਹਮੁਮਾਰਖੀ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੨ ਹੁਤਿਆਈਯੇਸਰਬ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੩ ਸੁਇਨੇਕਚਉਕਕਿਚ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੪ ਬਸਤਉਤਾਗਿਦਿਗੀ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੫ ਸਗਲਭਵਨਤੇਰੀ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੬ ਮੇਰੀਸਖੀਸਹੇਯੀਸੁਨ ਪੰਨੇ ੫੦੬
 ੭ ਆਪੇਕੁਦਰਗਤਿਕਰੇ ਪੰਨੇ ੫੦੬
 ੮ ਸਾਹਿਬਭਵੈਸੇਵਕੁ ਪੰਨੇ ੫੦੬
 ੯ ਸਾਲਗਾਮਾਥਿਪੁ ਪੰਨੇ ੫੦੬
 ੧੦ ਸਾਹੁਰਵੀਵਸੁਸਭੁ ਪੰਨੇ ੫੦੬
 ੧੧ ਗਜਾਬਲਕੁਨਗਰੀ ਪੰਨੇ ੫੦੬

੧੨ ਸਾਚਾਸਹੁਗੁਰੁਸੁਖ ਪੰਨੇ ੫੦੬
 ਗੁਰਬਸਿਤਮ: ੩ ੫੨੧

- ੧ ਮਾਹੁਰਤੀਮਹਿਸਦਬ ਪੰਨੇ ੫੦੬
 ੨ ਰਾਤੇਸਾਚੇਹਰਿਨਮਿ ਪੰਨੇ ੫੦੭
 ੩ ਹਰਿਸੇਵੇਸੋਹਰਿਕਾ ਪੰਨੇ ੫੦੭
 ੪ ਅੰਤਰਿਪੁਜਾਮਨਤੇ ਪੰਨੇ ੫੦੭
 ੫ ਭਗਤਿਵਛਲ ਪੰਨੇ ੫੦੭
 ੬ ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬ ਪੰਨੇ ੫੦੭
 ੭ ਪੁਰੈਭਾਗੀਸਚਕਾਰ ਪੰਨੇ ੫੦੭
 ੮ ਭਗਤਿਕਹਹਿਜ ਪੰਨੇ ੫੦੭
 ੯ ਨਮਿਰਤੇਕੁਲਾਕ ਪੰਨੇ ੫੦੮
 ੧੦ ਬਿਨੁਕਰਮਾਸਭੁਤ ਪੰਨੇ ੫੦੮
 ੧੧ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸਤਿਗੁ ਪੰਨੇ ੫੦੮
 ੧੨ ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿ ਪੰਨੇ ੫੦੮
 ੧੩ ਤੇਰਕੀਆਕਿਅ ਪੰਨੇ ੫੦੮
 ੧੪ ਬਨਸਪਤਿਮਉਲੀ ਪੰਨੇ ੫੦੮
 ੧੫ ਸਭਿਜੁਗਤੇਰੇਕੀ ਪੰਨੇ ੫੦੮
 ੧੬ ਤਿਨਬਸਿਤਜੋਹ ਪੰਨੇ ੫੦੮
 ੧੭ ਬਸਿਤਚਰਿਅ ਪੰਨੇ ੫੦੮
 ੧੮ ਗੁਰਕੀਬਾਲੀਵਿਟ ਪੰਨੇ ੫੦੮

ਗੁਰਬਸਿਤਮਹਲਾ ੨ ੫੨੧

- ੧ ਜਿਉਪਸਗਿਸੁਰਜ ਪੰਨੇ ੫੦੯
 ੨ ਗੈਲੀਦਿਨਸੁਦਾਇ ਪੰਨੇ ੫੦੯

੩	ਗਮਨਾਮਰਤਕੁਕੇਰ	ਪੰਨੇ	੫੦੮
੪	ਤੁਮਵਰਪੁਰਖਵਰ	ਪੰਨੇ	੫੦੮
੫	ਮੇਰਾਇਕਖਿਨੁਮਰ	ਪੰਨੇ	੫੦੮
੬	ਮਨੁਖਿਨੁਖਿਨੁਭਰ	ਪੰਨੇ	੫੦੮
੭	ਆਵਟਜਾਲੁਭ	ਪੰਨੇ	੫੦੮

ਗਗੁਚਸਿਤਮ: ੫ ਘਰੁ ੧

੧	ਗੁਰੁਸੇਵਦਿਕਰਿਨਮ	ਪੰਨੇ	੫੧੦
੨	ਰਟਵਾਲੀਪਨਮਾਲ	ਪੰਨੇ	੫੧੦
੩	ਤਿਸੁਬਸਿਤਾਜਿਸੁ	ਪੰਨੇ	੫੧੦
੪	ਜੀਅਪਦਾਤਮਪਿੰਡ	ਪੰਨੇ	੫੧੦
੫	ਪ੍ਰਭਪੀਤਮਮੇਰੈਸਿਗਿ	ਪੰਨੇ	੫੧੦
੬	ਮਿਲਿਪਾਲਿਨਿਜਿਉ	ਪੰਨੇ	੫੧੦
੭	ਤੁਮਵਰਦਾਤੇਦੇ	ਪੰਨੇ	੫੧੦
੮	ਤਿਸੁਤੁਸੇਵੇਜਿਨਿ	ਪੰਨੇ	੫੧੧
੯	ਜਿਸੁਬੋਲਤਮੁਖੁ	ਪੰਨੇ	੫੧੧
੧੦	ਮ ਨਤਨਭੀਤਰਿ	ਪੰਨੇ	੫੧੧
੧੧	ਗਮਗਿਸਿਭਿਗਏ	ਪੰਨੇ	੫੧੧
੧੨	ਸਦਪਗੇਸਰੁਰਿ	ਪੰਨੇ	੫੧੧
੧੩	ਗੁਰਚਰਨਲਸਰੇ	ਪੰਨੇ	੫੧੧
੧੪	ਸਗਲਾਇਛੰਜਪ	ਪੰਨੇ	੫੧੧
੧੫	ਕਿਲਾਕਿਖਾਕਿਨਸੇ	ਪੰਨੇ	੫੧੧
੧੬	ਰੋਗਮਿਟਾਏਪਤੁ	ਪੰਨੇ	੫੧੧
੧੭	ਹੁਕਮੁਕਰਿਕੀਰੇ	ਪੰਨੇ	੫੧੧

੫੧੨	੧੮ ਤੇਇਇਕਕਮਿਲ	ਪੰਨੇ	੫੧੨
੧੯	ਤੇਗਿਕਦਗਰਿਤੁਰੇ	ਪੰਨੇ	੫੧੨
੨੦	ਮੁਲਨਕੁਝੈਆਪੁ	ਪੰਨੇ	੫੧੨
੨੧	ਦੇਖੁਨੁਕੁਨੁਕੁ	ਪੰਨੇ	੫੧੨
	ਬਸਿਤਮ: ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਘਰੁ ੧		

੧	ਜਗੁਕਉਆਨਾਮੁ	ਪੰਨੇ	੫੧੨
੨	ਮਨੁਕੁਝਉਭਗਮ	ਪੰਨੇ	੫੧੩
੩	ਦਗਸਨਕੀਪਿਆ	ਪੰਨੇ	੫੧੩
੪	ਚੰਚਲੁਚੀਤਨਪ	ਪੰਨੇ	੫੧੩
੫	ਮਤੁਭਸਮਅੰਧੁ	ਪੰਨੇ	੫੧੩
੬	ਦਾਬਿਧਵਰਮਾਰੇ	ਪੰਨੇ	੫੧੩
੭	ਆਪੇਭਵਰਾਨੁਕੁ	ਪੰਨੇ	੫੧੪
੮	ਨਉਸਤਚਉਦ	ਪੰਨੇ	੫੧੪

ਬਸਿਤਮ: ੮ ਘਰੁ ੨

੧	ਕਾਇਆਨਗਰਿਏ	ਪੰਨੇ	੫੧੪
	ਬਸਿਤਮ: ੫ ਘਰੁ ੧		
੧	ਸੁਲਿਸਖੀਮਨਜਪ	ਪੰਨੇ	੫੧੪
੨	ਅਨਿਕਜਨਮਭੁਮੇ	ਪੰਨੇ	੫੧੪
	ਵਾਰਿਬਸਿਤਕੀਮ: ੫ ਪੰਨੇ ੫੧੫		
	ਬਸਿਤਬਾਲੀਸੀਕਕੀਰਜੀਉ ਘਰੁ ੧		
੧	ਮਉਲੀਪਰਤੀਮਉ	ਪੰਨੇ	੫੧੫
੨	ਪੰਡਿਤਜਨਮਾਤੇ	ਪੰਨੇ	੫੧੫
੩	ਜੋਇਖਸਮੁਰੈਜ	ਪੰਨੇ	੫੧੫

੪ ਪੁਲਾਦਪਠਾਏਪੜ ਪੰਨੇ ੫੧੫
 ੫ ਇਸੁਤਨਾਨਾਥੇ ਪੰਨੇ ੫੧੫
 ੬ ਨਾਇਕੁਏਕੁਬਨ ਪੰਨੇ ੫੧੫
 ੭ ਮਾਤਾਜੁਗੀਪਿਤਾ ਪੰਨੇ ੫੧੫
 ੮ ਸੁਰਹਕੀਜੈਸੀਤੇ ਪੰਨੇ ੫੧੬

ਬਸਿਤਗਮਨਦਜੀਉ

੧ ਕਤਜਾਈਐਰੇਘਰ ਪੰਨੇ ੫੧੬

ਬਸਿਤਨਾਮਚੇਉਜੀਉਕੀ

੧ ਸਾਹਿਬੁਸੈਕਟਵੈ ਪੰਨੇ ੫੧੬

੨ ਭੋਲਤਰਰਿਆਤ ਪੰਨੇ ੫੧੬

੩ ਸਹਜਅਵਲਿਧੁ ਪੰਨੇ ੫੧੬

ਬਸਿਤਰਵਿਦਸਜੀਕੀ

੧ ਤੁਝਹਿਸੁਣੰਤਕਛੂਨਹਿ ੫੧੬

ਗੁਰਸਾਰਗਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

੧ ਅਪੁਨੇਠਾਕੁਰਕੀਹਉ ਪੰਨੇ ੫੧੬

੨ ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰੀ ਪੰਨੇ ੫੧੬

੩ ਦੁਰਿਨਾਹੀਮੋਰਪੁਤੁ ਪੰਨੇ ੫੧੭

ਗੁਰਸਾਰਗਮਹਲਾ ੮ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

੧ ਹਰਿਕੇਸਿਤਜਨਾਕੀ ਪੰਨੇ ੫੧੭

੨ ਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਕ ਪੰਨੇ ੫੧੭

੩ ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੰਨੇ ੫੧੭

੪ ਗੋਬਿੰਦਕੀਐਸੀਕ ਪੰਨੇ ੫੧੭

੫ ਮੇਰਾਮਨੁਗਾਮਨਾਮਿ ਪੰਨੇ ੫੧੭

੬ ਜਪਿਮਨਗਾਮਨਾਮੁਪੜ ਪੰਨੇ ੫੧੭

੭ ਕਾਰੋਪੁਤਝਗਰਤ ਪੰਨੇ ੫੧੮

ਪੜਤਾਲ ੮ ਜਪਿਮਨਜਗੀ ਪੰਨੇ ੫੧੮

੮ ਜਪਿਮਨਨਰਹੇ ਪੰਨੇ ੫੧੮

੧੦ ਜਪਿਮਨਮਾਧੋਮਧੁ ਪੰਨੇ ੫੧੮

੧੧ ਜਪਿਮਨਨਿਰਭਉ ਪੰਨੇ ੫੧੮

੧੨ ਜਪਿਮਨਗੋਵਿੰਦੁ ਪੰਨੇ ੫੧੮

੧੩ ਜਪਿਮਨਸਿਰੀਗੁਮੁ ਪੰਨੇ ੫੧੮

ਗੁਰਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

੧ ਜਾਤਿਗੁਰਮੁਰਤਿਕ ਪੰਨੇ ੫੧੮

੨ ਹਰਿਜੀਉਅੰਤਰਿ ਪੰਨੇ ੫੧੮

੩ ਅਥਮੋਰਨਾਚਨੇਰ ਪੰਨੇ ੫੧੮

੪ ਅਥਪੁਛੇਕਿਆਕਾ ਪੰਨੇ ੫੧੮

੫ ਮਾਈਧੀਰਿਹੀਪਿ ਪੰਨੇ ੫੧੮

੬ ਮਾਈਸਤਿਸਤਿ ਪੰਨੇ ੫੧੮

੭ ਮੇਰੈਮਨਿਬਾਸਿਥੇ ਪੰਨੇ ੫੧੮

੮ ਅਥਮੋਰਿਗਮਭੋਰੇ ਪੰਨੇ ੫੧੮

੯ ਉਇਸੁਖਕਾਸਿਉ ਪੰਨੇ ੫੧੮

੧੦ ਬਿਖਈਦਿਨੁਰੈਨਿ ਪੰਨੇ ੫੨੦

੧੧ ਅਵਰਿਸਾਭਿਭੂਲੇ ਪੰਨੇ ੫੨੦

੧੨ ਅਨਾਦਿਨੁਗਮਕੇ ਪੰਨੇ ੫੨੦

੧੩ ਬਲਿਹਰੀਗੁਰਚੇਵ ਪੰਨੇ ੫੨੦

੧੪ ਗਾਇਚਿਰੀਮੈਗੁਲ ਪੰਨੇ ੫੨੦

੧੫ ਕੈਸੇਕਹਉਮੋਹਿਜੀਅ ਪੰਨੇ ੫੨੦
 ੧੬ ਰੇਮੁਕੇਤੁਕਿਉਸਿਮ ਪੰਨੇ ੫੨੦
 ੧੭ ਕਿਉਜੀਵਨੁਪੀਤਮ ਪੰਨੇ ੫੨੦
 ੧੮ ਉਆਅਉਸਰਕੋਹਉ ਪੰਨੇ ੫੨੧
 ੧੯ ਮੇਰੇਥਪੁਰੇਸਾਰਿਗੁਰ ਪੰਨੇ ੫੨੧
 ੨੦ ਮਨਕਹਾਉਭਾਈਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੰਨੇ ੫੨੧
 ੨੧ ਮਨਦਾਸੰਗਯਾਗੋ ਪੰਨੇ ੫੨੧
 ੨੨ ਹਰਿਜਨਸਗਲਉ ਪੰਨੇ ੫੨੧
 ੨੩ ਹਰਿਜਨਗਮਰਾਮ ਪੰਨੇ ੫੨੧
 ੫੨੪੨੪ ਮੋਹਨਘਰਿਆਵਹੁ ਪੰਨੇ ੫੨੧
 ੨੫ ਅਥਕਿਆਸੋਚਉ ਪੰਨੇ ੫੨੧
 ੨੬ ਅਥਮੋਹਿਸਰਬ ਪੰਨੇ ੫੨੧
 ੨੭ ਅਥਮੋਹਿਲਥਧਿ ਪੰਨੇ ੫੨੧
 ੨੮ ਮੇਰਾਮਨੁਏਕੈਹੀ ਪੰਨੇ ੫੨੧
 ੨੯ ਅਥਮੋਹਿਠਾਭਰਸਿ ਪੰਨੇ ੫੨੧
 ੩੦ ਮੇਰੇਮਨਿਚੀਤਿਆਏ ਪੰਨੇ ੫੨੧
 ੩੧ ਹਰਿਜੀਉਕੇਦਰਸਨ ਪੰਨੇ ੫੨੨
 ੩੨ ਅਥਮੋਹਿਪੰਚਾਚੇ ਪੰਨੇ ੫੨੨
 ੩੩ ਮੋਹਨਸਭਿਜੀਅ ਪੰਨੇ ੫੨੨
 ੩੪ ਅਥਮੋਹਿਧਨੁਪਾਇ ਪੰਨੇ ੫੨੨
 ੩੫ ਮੇਰੇਮਨਿਮਿਸਟਲ ਪੰਨੇ ੫੨੨
 ੩੬ ਰਸਨਾਮਕਹਤ ਪੰਨੇ ੫੨੨
 ੩੭ ਨੈਨਹੁਦੇਖਿਓਚਲ ਪੰਨੇ ੫੨੨

੩੮ ਚਰਨਹੋਗੀਵੰਤ ਪੰਨੇ ੫੨੨
 ੪੦ ਧਿਆਇਓਮੀਤਿ ਪੰਨੇ ੫੨੨
 ੪੧ ਗੁਰਮਿਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੰਨੇ ੫੨੨
 ੪੨ ਮੇਰੇਮਨਿਸਥਦ ਪੰਨੇ ੫੨੨
 ੪੩ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀ ਪੰਨੇ ੫੨੨
 ੪੪ ਰੇਮੁਕੇਅਨਕਾਰੇ ਪੰਨੇ ੫੨੩
 ੪੫ ਓਅੰਮੁਅਪੀਤਿ ਪੰਨੇ ੫੨੩
 ੪੬ ਮਨਓਇਦਿਨਸ ਪੰਨੇ ੫੨੩
 ੪੭ ਅਥਮੋਹਿਸਰਸ ਪੰਨੇ ੫੨੩
 ੪੮ ਪ੍ਰਭਮੋਹਿਏਤਉ ਪੰਨੇ ੫੨੩
 ੪੯ ਅਪਨਾਮੀਤੁਸੁਆ ਪੰਨੇ ੫੨੩
 ੫੦ ਓਦਸਤਾਣੀਪ੍ਰਭ ਪੰਨੇ ੫੨੩
 ੫੧ ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਦੁਖ ਪੰਨੇ ੫੨੩
 ੫੨ ਮੇਰੇਮਨੁਜਤਕਤ ਪੰਨੇ ੫੨੩
 ੫੩ ਮਨਚੈਥੈਭਉਦੂਰਿ ਪੰਨੇ ੫੨੩
 ੫੪ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਗਰਿ ਪੰਨੇ ੫੨੩
 ੫੫ ਬਿਨੁਪ੍ਰਭਹਰਨੁਨ ਪੰਨੇ ੫੨੩
 ੫੬ ਰਸਨਾਜਪਤੀਤੂਹੀ ਪੰਨੇ ੫੨੪
 ੫੭ ਜਾਨੁਕਾਹੁਅਪਨੇ ਪੰਨੇ ੫੨੪
 ੫੮ ਤੂਹੇਮਾਇਆਕੇਮ ਪੰਨੇ ੫੨੪
 ੫੯ ਅਪੁਨੀਇਤੀਕ ਪੰਨੇ ੫੨੪
 ੬੦ ਮੇਰੇਮਨੁਮੋਹਤਹੈ ਪੰਨੇ ੫੨੪
 ੬੧ ਕਹਾਕਹਰਿਓਥਾਇ ਪੰਨੇ ੫੨੪

੬੨ ਗੁਰਜੀਤਸਿੰਘੀਤ ਪੰਨੇ ੫੨੪
 ੬੩ ਹਰਿਹਰੀਚਰਿਤ ਪੰਨੇ ੫੨੪
 ੬੪ ਤੁਮੇਰੇਸੀਤਸਖਾ ਪੰਨੇ ੫੨੪
 ੬੫ ਕਰਹੁਗਾਇਦਇ ਪੰਨੇ ੫੨੪
 ੬੬ ਠਾਕਗਥਿਨਤੀਕ ਪੰਨੇ ੫੨੪
 ੬੭ ਜਾਕੀਗਮਨਾਮਾਥਿ ਪੰਨੇ ੫੨੪
 ੬੮ ਅਥਜਨਉਪਰਿ ਪੰਨੇ ੫੨੪
 ੬੯ ਹਰਿਜਨਛੋਰਿਆ ਪੰਨੇ ੫੨੫
 ੭੦ ਮੇਰੈਗੁਰਿਮੇਰੇਸਾ ਪੰਨੇ ੫੨੫
 ੭੧ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਪਾਨ ਪੰਨੇ ੫੨੫
 ੭੨ ਅਪੁਰੇਗੁਰਪੁਰੇ ਪੰਨੇ ੫੨੫
 ੭੩ ਬਿਨੁਹਰਿਓਕੋਕ ਪੰਨੇ ੫੨੫
 ੭੪ ਠਾਭਰਤਮਸਾ ਪੰਨੇ ੫੨੫
 ੭੫ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀ ਪੰਨੇ ੫੨੫
 ੭੬ ਜਿਹਵੇਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੰਨੇ ੫੨੫
 ੭੭ ਰੋਤੀਨਹੀਕਵਨ ਪੰਨੇ ੫੨੫
 ੭੮ ਠੀਕੇਹਰਿਕੇਨਾਮ ਪੰਨੇ ੫੨੫
 ੭੯ ਆਇਚਿਸੁਨਾਪੜ ਪੰਨੇ ੫੨੫
 ੮੦ ਧਨਵੰਤਨਾਮਕੇਵਲ ਪੰਨੇ ੫੨੫
 ੮੧ ਪੁਭਜੀਮੋਹਿਕਵ ਪੰਨੇ ੫੨੬
 ੮੨ ਆਵੈਗਮਸਗਲਿ ਪੰਨੇ ੫੨੬
 ੮੩ ਜਾਤੇਸਾਪੁਸਗਲਿ ਪੰਨੇ ੫੨੬
 ੮੪ ਗਸਨਾਗਮਕੇਜਸੁ ਪੰਨੇ ੫੨੬

੮੫ ਬੈਰੋਗੋਬਿੰਦਰ ਪੰਨੇ ੫੨੬
 ੮੬ ਸਾਚੇਸਾਤਿਗੁਰੂਦਾ ਪੰਨੇ ੫੨੬
 ੮੭ ਗੁਰਕੇਚਰਨਥਾਸੇਮਾਨ ਪੰਨੇ ੫੨੬
 ੮੮ ਜੀਵਨੁਤਉਗਨੀਐ ਪੰਨੇ ੫੨੬
 ੮੯ ਸਿਮਰਨਗਮਕੋਇ ਪੰਨੇ ੫੨੬
 ੯੦ ਪੁਰਤੁਸੇਈਜਪੁਰ ਪੰਨੇ ੫੨੬
 ੯੧ ਹਰਿਹਰਿਸਿਤਜਨਾ ਪੰਨੇ ੫੨੬
 ੯੨ ਹਰਿਕੇਨਾਮਹੀਨਥੇ ਪੰਨੇ ੫੨੬
 ੯੩ ਮਾਨਿਤਹਿਗਮਕੋਬਿ ਪੰਨੇ ੫੨੬
 ੯੪ ਹਰਿਕੇਨਾਮਹੀਨ ਪੰਨੇ ੫੨੭
 ੯੫ ਚਿਤਵਉਵਾਅ ਪੰਨੇ ੫੨੭
 ੯੬ ਮੇਰਾਪੁਤੁਸੀਗੇਅ ਪੰਨੇ ੫੨੭
 ੯੭ ਜਾਕੈਗਮਕੋਬਲ ਪੰਨੇ ੫੨੭
 ੯੮ ਜੀਵਤੁਗਮਕੇਗੁ ਪੰਨੇ ੫੨੭
 ੯੯ ਮਨਰੇਨਾਮਕੋਸੁਖਸਾ ਪੰਨੇ ੫੨੭
 ੧੦੦ ਬਿਗਜਿਤਗਮਕੋ ਪੰਨੇ ੫੨੭
 ੧੦੧ ਆਤੁਭਨਾਮਾਥਿਨੁ ਪੰਨੇ ੫੨੭
 ੧੦੨ ਮੇਲਾਹਰਿਕੇਨਾਮਾਥਿ ਪੰਨੇ ੫੨੭
 ੧੦੩ ਗਮਲਾਕਉਗਮਕੇ ਪੰਨੇ ੫੨੭
 ੧੦੪ ਕੀਨੇਪਾਪਕੇਬਹੁਕੋ ਪੰਨੇ ੫੨੭
 ੧੦੫ ਅਧੇਖਾਵਹਿਬਿਸੁਕੇ ਪੰਨੇ ੫੨੭
 ੧੦੬ ਵੁਈਨਿੰਦਕਕੀਅ ਪੰਨੇ ੫੨੭
 ੧੦੭ ਵਿਸਨਾਚਲਤਥ ਪੰਨੇ ੫੨੭

੧੦੮ ਰੇਖਾਪੀਭੋਕਵਨ ਪੰਨੇ ੫੨੮
 ੧੦੯ ਮਾਈਹਿਚਗਰਚਿ ਪੰਨੇ ੫੨੮
 ੧੧੦ ਮਾਈਗਿਮਨੁਮੋਰੋਮਤ ਪੰਨੇ ੫੨੮
 ੧੧੧ ਮਾਈਗਿਮਨਸਿਮਰਿ ਪੰਨੇ ੫੨੮
 ੧੧੨ ਹਰਿਕਟੀਭੁਟਿਯਤ ਪੰਨੇ ੫੨੮
 ੧੧੩ ਪੇਖੀਪਗੇਸੁਰਕਾਥਨੁ ਪੰਨੇ ੫੨੮
 ੧੧੪ ਵੂਠਾਸਰਬਥਾਈਮੇਰੁ ਪੰਨੇ ੫੨੮
 ੧੧੫ ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਤੁ ਪੰਨੇ ੫੨੮
 ੧੧੬ ਨਿਬਹਿਨਾਮਕੀਸਚੁ ਪੰਨੇ ੫੨੮
 ੧੧੭ ਮਾਈਗਿਪੇਖਿਰਹੀਥਿ ਪੰਨੇ ੫੨੮
 ੧੧੮ ਮਾਈਗਿਮਤੀਚਗਨ ਪੰਨੇ ੫੨੮
 ੧੧੯ ਬਿਨਸੇਕਾਚਕੇਥਿ ਪੰਨੇ ੫੨੮
 ੧੨੦ ਤਾਤੇਕਰਲਪਯਾਤ ਪੰਨੇ ੫੨੮
 ੧੨੧ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਜਨ ਪੰਨੇ ੫੨੯
 ੧੨੨ ਮਾਖੀਗਮਕੀਤੁਮਾਖੀ ਪੰਨੇ ੫੨੯
 ੧੨੩ ਮਾਈਗਿਕਟੀਜਮਕੀ ਪੰਨੇ ੫੨੯
 ੧੨੪ ਮਾਈਗਿਅਠੰਚਪ੍ਰਮ ਪੰਨੇ ੫੨੯
 ੧੨੫ ਨੀਕੀਗਮਕੀਪੁਰੇ ਪੰਨੇ ੫੨੯
 ੧੨੬ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮ ਪੰਨੇ ੫੨੯
 ੧੨੭ ਮਾਨੀਤੁਗਮਕੈ ਪੰਨੇ ੫੨੯
 ੧੨੮ ਤੁਅਚਰਨਾਮਾ ਪੰਨੇ ੫੨੯
 ੧੨੯ ਹਰਿਭਜਿਅਨਕ ਪੰਨੇ ੫੨੯
 ੧੩੦ ਸੁਭਬਚਨਥੇਯਿ ਪੰਨੇ ੫੨੯

੧੩੧ ਕੰਚਨਾਬਹੁਦਤ ਪੰਨੇ ੫੨੯
 ੧੩੨ ਗਮਗਮਗਮਜਧਿ ਪੰਨੇ ੫੨੯
 ੧੩੩ ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਮੁਖ ਪੰਨੇ ੫੩੦
 ੧੩੪ ਨਾਮਭਗਤਿਨਾ ਪੰਨੇ ੫੩੦
 ੧੩੫ ਗੁਨਯਾਯਗਾਵਉ ਪੰਨੇ ੫੩੦
 ੧੩੬ ਮਨਿਬੈਰਗੈਗੀ ਪੰਨੇ ੫੩੦
 ੧੩੭ ਐਸੀਹੋਇਪਰੀ ਪੰਨੇ ੫੩੦
 ੧੩੮ ਯਾਯਾਯਾਯਾਯੇ ਪੰਨੇ ੫੩੦
 ੧੩੯ ਕਰਤਕੇਯਾਥਿਥੈ ਪੰਨੇ ੫੩੦
 ਗੁਰਸਾਰਿਗਮ: ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ੧
 ੧ ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਜੀਵਾ ਪੰਨੇ ੫੩੦
 ੨ ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਪੀਰੈ ਪੰਨੇ ੫੩੦
 ਸਾਰਿਗਮ: ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ੧
 ੧ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੈਨਾਮਿ ਪੰਨੇ ੫੩੧
 ੨ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕਾਨਮੁ ਪੰਨੇ ੫੩੧
 ੩ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੀਅਕਥ ਪੰਨੇ ੫੩੧
 ਸਾਰਿਗਮ: ੪ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ੧
 ੧ ਗੁਸਾਈਪਰਤਾਪੁ ਪੰਨੇ ੫੩੧
 ੨ ਅਗਮਅਗਾਧਿ ਪੰਨੇ ੫੩੧
 ਸਾਰਿਗਮ: ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ੧
 ੧ ਸਭਦੇਖੀਐਅਨਥੈ ਪੰਨੇ ੫੩੨
 ਵਾਰਸਾਰਿਗਕੀਮ: ੬ ਪੰਨੇ ੫੩੨
 ਸਾਰਿਗਬਾਲੀਕਬੀਰਜੀ

१	ਕਰਨਰਗਰਥਾਸਿਥੇਰੀ	ਪੰਨੇ	੫੩੮
੨	ਗਜਾਸਮਮਿਤਿਨਰੀ	ਪੰਨੇ	੫੩੮
੩	ਨਮਦੇਵਕਾਂਟੇਰੇਮਨਾਥਿਖਿਆ	ਪੰਨੇ	੫੩੮
੪	ਬਦਹਕੀਨਰੇਡਮ	ਪੰਨੇ	੫੩੮
੫	ਦਾਸਅਸਿੰਨਮੇਰੇਨਿ	ਪੰਨੇ	੫੩੮
੬	ਸਾਰੇਗਪਰਮਾਨੰਦ		
੭	ਤੈਨਗਕਿਆਪੁਰਾਨੁ	ਪੰਨੇ	੫੩੮
੮	ਸਾਰੇਗਸੁਰਦਾਸਮ:੧		
੯	ਹਰਿਕੇਸੀਗਬਸੇਰਹਿ	ਪੰਨੇ	੫੩੮
੧੦	ਸਾਠੇਗਕਬੀਰਜੀਏ		
੧੧	ਹਰਿਬਿਨੁਕਉਨੁਸਰਈ	ਪੰਨੇ	੫੩੯
੧੨	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		

ਗੁਰਮਤਿਗਰਮ:੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧

੧	ਖਾਲਾਪੀਲਾਹਸਲਾ	ਪੰਨੇ	੫੩੯
੨	ਕਰਉਥਿਨਉਗੁਰ	ਪੰਨੇ	੫੩੯
੩	ਸਤੀਸੁਰਤਿ		
੪	ਪਵਲੀਪਾਲੀਜਾਲੈ	ਪੰਨੇ	੫੩੯
੫	ਦੁਖੁਵਿਛੋੜਾਇਕੁ	ਪੰਨੇ	੫੩੯
੬	ਦੁਖਮਹੁਰਮਾਰਲ	ਪੰਨੇ	੫੩੯
੭	ਬਾਗੇਕਪਤਰਬੋਲੈ	ਪੰਨੇ	੫੩੯

ਗੁਰਮਤਿਗਰਮ:੨ ਘਰੁ੧

੧	ਨਿਠੇਕਾਰੁਆਕਾਰੁ	ਪੰਨੇ	੫੪੦
੨	ਜਿਨੀਹੁਕਮੁਪਛਾਲੀ	ਪੰਨੇ	੫੪੦
੩	ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਵੇਰ	ਪੰਨੇ	੫੪੦

੪	ਗੁਰਮਾਯਾਹੀਸਦਾ	ਪੰਨੇ	੫੪੦
੫	ਗਲਗੀਧਰਥਨਾਮੇ	ਪੰਨੇ	੫੪੦
੬	ਜਾਤਿਗੁਰਤੇਪਾਵੈ	ਪੰਨੇ	੫੪੦
੭	ਜੀਉਪਿੰਡਪਾਲ	ਪੰਨੇ	੫੪੧
੮	ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾ	ਪੰਨੇ	੫੪੧
੯	ਹਉਮੈਬਿਖੁਮਨੁਮੇ	ਪੰਨੇ	੫੪੧
੧੦	ਇਹੁਮਨੁਗੀਰਹੀ	ਪੰਨੇ	੫੪੧
੧੧	ਭੁਮਿਭੁਮਿਜੇਨਿਮ	ਪੰਨੇ	੫੪੧
੧੨	ਜੀਵਤਮੁਕਤ	ਪੰਨੇ	੫੪੧
੧੩	ਗਸਨਾਨਾਮੁਸਭੁਕੇ	ਪੰਨੇ	੫੪੧

ਗੁਰਮਤਿਗਰਮ:੩ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧

੧	ਅਨਦਿਨੁਗਰੇਰਹਿ	ਪੰਨੇ	੫੪੧੨
੨	ਗੀਗਾਜਮੁਨਾਗੋਦਾ	ਪੰਨੇ	੫੪੨
੩	ਤਿਸੁਜਨਕਉਰਹਿ	ਪੰਨੇ	੫੪੨
੪	ਜਿਤਨੇਜੀਅਜੀਤ	ਪੰਨੇ	੫੪੨
੫	ਜਿਨੇਕੈਹੀਅਰੈਥਾਸਿ	ਪੰਨੇ	੫੪੨
੬	ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁ	ਪੰਨੇ	੫੪੨
੭	ਗੁਰਪਰਸਾਈਅੰ	ਪੰਨੇ	੫੪੨
੮	ਹਰਿਜਨਬੋਲਾਤ	ਪੰਨੇ	੫੪੩
੯	ਗਮਗਮਬੋਲਿਬੋਲਿ	ਪੰਨੇ	੫੪੩

ਗੁਰਮਤਿਗਰਮ:੪ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧

੧	ਕਿਆਭੁਜੋਚਰਿ	ਪੰਨੇ	੫੪੩
੨	ਖੀਰਾਪਰਿਥਾਰਿ	ਪੰਨੇ	੫੪੩

੪ ਨਿਸੰਘ
੫ ਖਰਦਾਰ

੩ ਜਗਲਾਬਿਧੀਜੂਰਿ ਪੰਨੇ ੫੦੩
 ੪ ਰਾਜਚੇਕੀਟਕੀਟ ਪੰਨੇ ੫੦੩
 ੫ ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਚਿਓਥੈਰਾ ਪੰਨੇ ੫੦੩
 ੬ ਮਾਈਮੋਰਿਪੀਤਮੁ ਪੰਨੇ ੫੦੩
 ੭ ਬਰਮੁਮੇਘਜੀਤਿ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੮ ਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚਾਨਾਮੁ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੯ ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪੁ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੧੦ ਅਥਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੧੧ ਘਨਿਰਥਰਥਸ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੧੨ ਬਿਛੁਰਤਾਕਿਉ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੧੩ ਹਰਿਕੋਭਜਾਕਿਉ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੧੪ ਆਜੁਮੈਬੈਸਿਓ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੧੫ ਬਹੁਬਿਧਿਮਾਏ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੧੬ ਦੁਸਟਮੁਏਥਿ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੧੭ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੇ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੧੮ ਪ੍ਰਭਕੋਭਗਾਤਿ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੧੯ ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੈ ਪੰਨੇ ੫੦੪
 ੨੦ ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੨੧ ਪਰਮੇਸੁਰੁਹੋਆ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੨੨ ਗੁਰਸਰਲਾਈ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੨੩ ਗੁਰਮਨਾਰਿਪਿਆ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੨੪ ਮਨੁਘਨੈਭੁਮੈਥ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੨੫ ਪਿਆਰੀਸੋਭਸੁਰਾ ਪੰਨੇ ੫੦੫

੨੬ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੇ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੨੭ ਬਰਮੁਸਰਸੁਆ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੨੮ ਗੁਰਗੋਪਾਲਗਾਏ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੨੯ ਘਨੁਗਰਜਤਗੋ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੩੦ ਹੋਗੋਬਿੰਦੇਗੋਪਾਲ ਪੰਨੇ ੫੦੫
 ੩੧ ਪ੍ਰਾਨਮਨਏਕਨਾਮਪਿ ਪੰਨੇ ੫੦੫

ਗੁਰਮੁਖਾਰਮ: ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧

੧ ਚਕਵੀਕੈਨਨੀਦਨਰਿ ਪੰਨੇ ੫੦੬
 ੨ ਜਾਗਤੁਜਾਗੀਰਹੈ ਪੰਨੇ ੫੦੬
 ੩ ਚਾਰਿਕਮੀਨਜਲ ਪੰਨੇ ੫੦੬
 ੪ ਅਖਲੀਉਡੀਜਲੁ ਪੰਨੇ ੫੦੬
 ੫ ਮਰਲਾਮੁਕਾਤਿਗ ਪੰਨੇ ੫੦੬

ਗੁਰਮੁਖਾਰਮ: ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ੫੨੧

੧ ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਸਤਿ ਪੰਨੇ ੫੦੭
 ੨ ਬੇਦਥਲੀਜਗੁ ਪੰਨੇ ੫੦੭
 ੩ ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਕ ਪੰਨੇ ੫੦੭

ਮਯਾਰਮਹਾਯਾਪ ਛੰਤ

੧ ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੇਮਭਗਾਤਿ ਪੰਨੇ ੫੦੭
 ੨ ਵਾਰਮਲਾਰਕੀਮਹਾਯਾ ੧ ਪੰਨੇ ੫੦੮

ਗੁਰਮੁਖਾਰਥਾਦੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ

੧ ਜੇਵੀਲੇਗੋਪਾਲਗਾਏ ਪੰਨੇ ੫੦੮
 ੨ ਮੋਕਉਤੁਨਾਬਿਸਰਿ ਪੰਨੇ ੫੦੮
 ੩ ਮਯਾਰਥਾਦੀਗਵਿਦਾਸਜੀਕੀ

੧ ਨਾਗਰਜਨਾਮੇਗੀਜਾਤਿ ਪੰਨੇ ੫੫੩
 ੨ ਹਰਿਜਪਤਤੇਉਜਨਾ ਪੰਨੇ ੫੫੩
 ੩ ਮਿਲਤਪਿਆਰੇਪ੍ਰਾਨ ਪੰਨੇ ੫੫੪

ਗੁਰੂਕਾਮਾਮ: ੪ ੫੫੫

੧ ਮੇਗਮਨੁਸਾਧਜਨਾਮਿ ਪੰਨੇ ੫੫੪
 ੨ ਮੇਗਮਨੁਸੰਤਜਨਾ ਪੰਨੇ ੫੫੪
 ੩ ਜਪਿਮਨਗਮਨਾਮ ਪੰਨੇ ੫੫੪
 ੪ ਮੇਰੈਮਨਿਗਮਨਾਮੁ ਪੰਨੇ ੫੫੪
 ੫ ਮੇਰੈਮਨਹਰਿਹਰਿ ਪੰਨੇ ੫੫੪
 ੬ ਜਪਿਮਨਗਮਨਾਮ ਪੰਨੇ ੫੫੪
 ੭ ਮਨਜਾਪਹੁਗਮਗੁ ਪੰਨੇ ੫੫੫
 ੮ ਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹੁ ਪੰਨੇ ੫੫੫
 ੯ ਭਜੁਗੋਮਨਿਗਮ ਪੰਨੇ ੫੫੫
 ੧੦ ਜਾਤਿਗੁਰਚਾਟਉ ਪੰਨੇ ੫੫੫
 ੧੧ ਜਪਿਮਨਗੋਬਿੰਦ ਪੰਨੇ ੫੫੫
 ੧੨ ਹਰਿਜਸੁਗਾਵਹੁ ਪੰਨੇ ੫੫੫
 ੧੩ ਗਈਐਗੁਣਗੁ ਪੰਨੇ ੫੫੫
 ੧੪ ਆਗਧਉਤੁਝਹਿ ਪੰਨੇ ੫੫੫
 ੧੫ ਕੀਰਤਿਪ੍ਰਭਕੀਰਾ ਪੰਨੇ ੫੫੫
 ੧੬ ਐਸੀਮਾਗੁਗੋਬਿੰਦਤੇ ਪੰਨੇ ੫੫੫
 ੧੭ ਭਗਤਿਭਗਤਨ ਪੰਨੇ ੫੫੬
 ੧੮ ਤੇਰੇਜਨੁਹਰਿਜਸੁ ਪੰਨੇ ੫੫੬

੧ ਸੰਤਪਰਿਆਪਿ ਪੰਨੇ ੫੫੬
 ੨ ਬਿਸਰਿਗਈਸ ਪੰਨੇ ੫੫੬
 ੩ ਠਾਕੁਰਜੀਉਤੁਹ ਪੰਨੇ ੫੫੬
 ੪ ਸਾਧਸਗਤਿਚਰਨ ਪੰਨੇ ੫੫੬
 ੫ ਤਰਿਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈ ਪੰਨੇ ੫੫੬
 ੬ ਕਥੀਐਸੰਤਸੰਗਿ ਪੰਨੇ ੫੫੬
 ੭ ਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਧਿ ਪੰਨੇ ੫੫੬
 ੮ ਸਾਧੁਹਰਿਹਰੇਗੁਨ ਪੰਨੇ ੫੫੬
 ੯ ਪੇਖਿਐਪੇਖਿਐਗਾਸ ਪੰਨੇ ੫੫੬
 ੧੦ ਸਾਜਨਾਸੰਤਆਉ ਪੰਨੇ ੫੫੬
 ੧੧ ਚਰਨਸਰਨਗੋਪਾ ਪੰਨੇ ੫੫੬
 ੧੨ ਧਨਿਉਪ੍ਰਾਤਿ ਪੰਨੇ ੫੫੬
 ੧੩ ਕਾਚਿਯਕੋਠਰ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੧੪ ਨਾਨਾਇਨਨਗਪਤਿ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੧੫ ਨਜਾਨੀਸੰਤਨਪਤ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੧੬ ਕਰਨਕਹਾਵਨਕਉ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੧੭ ਤਿਏਕੋਪੀਤਮੁਥਿ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੧੮ ਆਨੰਦਹਿਗਾਥਿਨੋ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੧੯ ਸਾਜਨਮੀਰਸੁਆਮੀ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੨੦ ਪੇਖਚਸੁਨਤਸਭ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੨੧ ਬਿਖੈਦਲੁਸੰਤਾਰੇ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੨੨ ਬੁਝਤਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੨੩ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਮਨਹਿ ਪੰਨੇ ੫੫੭

੩੦ ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰੀਤਿਚਰ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੩੧ ਕੁਰਕਤਕਪਟਖ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੩੨ ਜੀਅਪੁਨਮਾਨਦਾ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੩੩ ਅਵਿਯੋਕਉਗਮ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੩੪ ਪ੍ਰਭਪੁਜਹੋਨਮੁਖ ਪੰਨੇ ੫੫੭
 ੩੫ ਜਗਤਉਧਾਰਨ ਪੰਨੇ ੫੫੮
 ੩੬ ਐਸੀਕਉਨਾਬਿਧੇ ਪੰਨੇ ੫੫੮
 ੩੭ ਰੋਗਾਰੋਗਰੋਗਨ ਪੰਨੇ ੫੫੮
 ੩੮ ਤਿਖਚੁਫਿਗਈ ਪੰਨੇ ੫੫੮
 ੩੯ ਤਿਆਗੀਐਗੁਮ ਪੰਨੇ ੫੫੮
 ੪੦ ਪ੍ਰਭਕਰਨਮਲਨ ਪੰਨੇ ੫੫੮
 ੪੧ ਪਾਤਿਤਪਵਨਤ ਪੰਨੇ ੫੫੮
 ੪੨ ਚਰਨਸਰਨਦਇ ਪੰਨੇ ੫੫੮
 ੪੩ ਵਾਰਿਵਾਰਉਅ ਪੰਨੇ ੫੫੮
 ੪੪ ਅਨਿਤੋਰੋਮੁਖੁਜੇ ਪੰਨੇ ੫੫੮
 ੪੫ ਤਾਂਤੇਜਪਿਮਨ ਪੰਨੇ ੫੫੮
 ੪੬ ਐਸੋਦਯੁਦੇਹੁਜੀ ਪੰਨੇ ੫੫੮
 ੪੭ ਸਹਜਸੁਭਾਏਅ ਪੰਨੇ ੫੫੮
 ੪੮ ਗੋਬਿੰਦਠਾਕਰ ਪੰਨੇ ੫੫੯
 ੪੯ ਮਾਈਸਿਮਰਚ ਪੰਨੇ ੫੫੯
 ੫੦ ਜਨਕੋਪਭੁਸੰਗੇ ਪੰਨੇ ੫੫੯
 ੫੧ ਕਰਤਕਰਤਚ ਪੰਨੇ ੫੫੯
 ਗੁਰੁਕਾਨਜਾਮ: ੪ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰੁ

੧ ਜਪਿਮਨਗਮਨਾਮਸੁ ਪੰਨੇ ੫੫੯
 ੨ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿ ਪੰਨੇ ੫੫੯
 ੩ ਮਨੁਗੁਰਮਾਤਿਗਸਿ ਪੰਨੇ ੫੫੯
 ੪ ਮਨੁਹਰਿਹਰਿਗਤ ਪੰਨੇ ੫੬੦
 ੫ ਮਨਗੁਰਮਤਿਚਾਲ ਪੰਨੇ ੫੬੦
 ੬ ਮਨੁਸਤਿਗੁਰਸਰ ਪੰਨੇ ੫੬੦
 ਕਾਨਕਾਛੰਤਮ: ੫੧ ਸੇਉਪਰੋਜਿਤ ਪੰਨੇ ੫੬੦
 ਗੁਰੁਕਾਨਜੇਕੀਵਾਰਮਲਾਠ ਪੰਨੇ ੫੬੧
 ਕਾਨਕਾਨਾਮਚੇਵਜੀ ਪੰਨੇ
 ੧ ਐਸੋਗਮਗਾਇਅ ਪੰਨੇ ੫੬੩
 ੨ ਓ ਗੁਰੁਕਾਨਿਮਨਮਲਾਠ
 ੧ ਗਮਗਮਗਮੈਅਤੁ ਪੰਨੇ ੫੬੩
 ੨ ਹਰਿਜਨੁਗੁਨਗਾਵਤ ਪੰਨੇ ੫੬੩
 ੩ ਮੇਰੇਮਨਜਪੁਜਪਿਜਗੀ ਪੰਨੇ ੫੬੩
 ੪ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਗੁਨ ਪੰਨੇ ੫੬੪
 ੫ ਹਮਰੀਚਿਤਵਰੀ ਪੰਨੇ ੫੬੪
 ੬ ਪ੍ਰਭਕੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾ ਪੰਨੇ ੫੬੪
 ੭ ਪਾਰਬਹੁਪਰਮੇਸੁ ਪੰਨੇ ੫੬੪
 ਕਾਲਿਆਨਮ: ੫੧ ਪਰੁ ੧ ਦੁਪਦੇ
 ੧ ਹਮਰੈਏਹਕਿਰ ਪੰਨੇ ੫੬੪
 ੨ ਜਾਚਿਭਨਾਮੁਜਾਚੈ ਪੰਨੇ ੫੬੪
 ੩ ਮੇਰੇਲਾਲਨਕੀਜੇ ਪੰਨੇ ੫੬੪

੪	ਤੈਰੈਮਾਨਿਹਰਿਹਰਿ	ਪੰਨੇ	੫੬੪
੫	ਗੁਨਨਾਦਮਨੰਦ	ਪੰਨੇ	੫੬੪
੬	ਕਉਨੁਬਿਧਿਤਾਰੀ	ਪੰਨੇ	੫੬੪
੭	ਪੁਨਪਤਿਦਇਆਲ	ਪੰਨੇ	੫੬੪
੮	ਮਨਿਤਨਿਜਾਈਐ	ਪੰਨੇ	੫੬੫
੯	ਪ੍ਰਭੁਮੋਗਮੰਤਰ	ਪੰਨੇ	੫੬੫
੧੦	ਹਰਿਚਰਨਸਰਨ	ਪੰਨੇ	੫੬੫

ਕਾਲਿਆਨਮਹਾਨ ਅਸਟਪਦੀਆ

੧	ਗਮਾਗਮਗੋਸੁਨਿ	ਪੰਨੇ	੫੬੫
੨	ਗਮਗੁਰੁਪਾਠਸੁਪ	ਪੰਨੇ	੫੬੫
੩	ਗਮਾਗਮਗੋਰ	ਪੰਨੇ	੫੬੫
੪	ਗਮਾਗਮਗੋਪੁ	ਪੰਨੇ	੫੬੫
੫	ਗਮਾਮੋਸਾਧੁਚਰਨ	ਪੰਨੇ	੫੬੬
੬	ਗਮਾਮਦਾਸਨ	ਪੰਨੇ	੫੬੬

ਗਗੁਬਿਭਾਸਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ

੧	ਗਾਇਤਰੈਤਰਲਾ	ਪੰਨੇ	੫੬੬
੨	ਤੋਗਨਾਮੁਰਤਰੁਕਰਮੁ	ਪੰਨੇ	੫੬੬
੩	ਜੈਕਾਗਲਿਬੇਦ	ਪੰਨੇ	੫੬੭
੪	ਜਾਕੈਰੁਪੁਨਾਹਿਜਾ	ਪੰਨੇ	੫੬੭
੫	ਤਾਕਾਕਹਿਅਦਰਿ	ਪੰਨੇ	੫੬੭
੬	ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਗਿਆ	ਪੰਨੇ	੫੬੭
੭	ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵਿਦਿ	ਪੰਨੇ	੫੬੭
੮	ਆਵਤੁਕਿਨੈਨਗਥਿ	ਪੰਨੇ	੫੬੭

੯	ਦਿਸਾਟਿਬਿਕਾਰੀ	ਪੰਨੇ	੫੬੭
੧੦	ਮਨੁਮਾਇਆਮਨੁ	ਪੰਨੇ	੫੬੭
੧੧	ਜਾਗਤੁਬਿਗਸੈ	ਪੰਨੇ	੫੬੭
੧੨	ਮਸਟਿਕਰਉ	ਪੰਨੇ	੫੬੮
੧੩	ਖਾਇਆਮੈਲੁਵ	ਪੰਨੇ	੫੬੮
੧੪	ਗੀਤਨਦਰੁਖ	ਪੰਨੇ	੫੬੮
੧੫	ਅੰਤਰਿਦੇਖਿਸਥ	ਪੰਨੇ	੫੬੮
੧੬	ਬਾਰਹਮਹਿਗਵ	ਪੰਨੇ	੫੬੮
੧੭	ਜੋਤਾਕੀਰੇਲੁ	ਪੰਨੇ	੫੬੮

ਬਿਭਾਸਪ੍ਰਭਾਤੀਮ:੩ ਚਉਪਦੇ

੧	ਗੁਰੁਖਿਵਿਰਲਾ	ਪੰਨੇ	੫੬੮
੨	ਨਿਰਗੁਲੀਆਰੇ	ਪੰਨੇ	੫੬੮
੩	ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਾ	ਪੰਨੇ	੫੬੯
੪	ਜੋਤੋਗੀਸਰਲਾ	ਪੰਨੇ	੫੬੯
੫	ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜੀ	ਪੰਨੇ	੫੬੯
੬	ਆਪੇਭਾਂਤਿਬਲਾ	ਪੰਨੇ	੫੬੯
੭	ਮੋਹਮਗੁਰਮ	ਪੰਨੇ	੫੬੯

ਗਗੁਬਿਭਾਸਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ

੧	ਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਰ	ਪੰਨੇ	੫੬੯
੨	ਉਗਵੈਸੁਰਗੁਰਮੁ	ਪੰਨੇ	੫੬੯
੩	ਇਕੁਖਿਗੁਰੁਪ੍ਰਭਿ	ਪੰਨੇ	੫੭੦
੪	ਅਗਮਦਇਆਲ	ਪੰਨੇ	੫੭੦
੫	ਮਨਿਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ	ਪੰਨੇ	੫੭੦

੬	ਗੁਰਸਾਤਿਗੁਰਨਾਮੁ	ਪੰਨੇ	੫੭੦
੭	ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿ	ਪੰਨੇ	੫੭੦
ਬਿਭਾਸਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ			
੧	ਮਨੁਹਰਿਕੀਆਤਨੁ	ਪੰਨੇ	੫੭੦
੨	ਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵਾਜਾ	ਪੰਨੇ	੫੭੦
੩	ਗੁਨਗਾਵਤਮਨਿ	ਪੰਨੇ	੫੭੧
੪	ਜਗਯੇਦੁਖੀਮਟੇ	ਪੰਨੇ	੫੭੧
੫	ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਰਿ	ਪੰਨੇ	੫੭੧
੬	ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁ	ਪੰਨੇ	੫੭੧
੭	ਜੇਪਨਵੈਤਸੇਈ	ਪੰਨੇ	੫੭੧
੮	ਗੁਰਪੁਰਾਪੁਰੀਤ	ਪੰਨੇ	੫੭੧
੯	ਸਾਤਿਗੁਰਿਪੁਰੈ	ਪੰਨੇ	੫੭੧
੧੦	ਪਾਰਬਯੁਪਤੁ	ਪੰਨੇ	੫੭੧
੧੧	ਕੁਰਬਾਲਜਾਈ	ਪੰਨੇ	੫੭੧
੧੨	ਗੁਰਗੁਰਕਰਤ	ਪੰਨੇ	੫੭੨
੧੩	ਅਵਰੁਨਦੁਜਾ	ਪੰਨੇ	੫੭੨
੧੪	ਗਮਗਮਗਮਗ	ਪੰਨੇ	੫੭੨
੧੫	ਚਰਨਕਮਲਾਸ	ਪੰਨੇ	੫੭੨
ਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ			
੧	ਦਾਬਿਧਾਬਉਗੀ	ਪੰਨੇ	੫੭੨
੨	ਨਾਇਆਮੋਹਿਜਗ	ਪੰਨੇ	੫੭੨
੩	ਨਿਵਲੀਕਰਮ	ਪੰਨੇ	੫੭੨
੪	ਗੋਤਮੁਤਪਾਅ	ਪੰਨੇ	੫੭੩

੫	ਆਖਲਾਸੁਰਲਾ	ਪੰਨੇ	੫੭੩
੬	ਗਮਨਾਮੁਜਪਿ	ਪੰਨੇ	੫੭੩
੭	ਇਕਿਪੁਰਿਬਖ	ਪੰਨੇ	੫੭੩
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮ: ੩			
੮	ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ	ਪੰਨੇ	੫੭੩
੨	ਭੈਭਾਇਜਾਗੇ	ਪੰਨੇ	੫੭੩
ਗੁਰਪ੍ਰਭਾਤੀਮ: ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ			
੧	ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈ	ਪੰਨੇ	੫੭੪
੨	ਮਨਮਾਤਿਕੋਧੁਮਰ	ਪੰਨੇ	੫੭੪
੩	ਸਿਮਰਤਨਾਮੁ	ਪੰਨੇ	੫੭੪
ਗੁਰਬਿਭਾਸਪ੍ਰਭਾਤੀਬਲੀਕਬੀਰਜੀਓ			
੧	ਮਰਨਜੀਵਨਕੀ	ਪੰਨੇ	੫੭੫
੨	ਅਯੁਰੁਦੇਭੁਬ	ਪੰਨੇ	੫੭੫
੩	ਅਵਾਲਿਅਲਾਹ	ਪੰਨੇ	੫੭੫
੪	ਬੇਦਕਤੇਬਕਰੁ	ਪੰਨੇ	੫੭੫
੫	ਸੁਨਸੀਧਿਆਤੇ	ਪੰਨੇ	੫੭੫
ਪ੍ਰਭਾਤੀਨਾਮਦੇਉਮਨਕੀਬਿਰਥਾਮ ਪੰਨੇ ੫੭੫			
੨	ਆਦਿਗੁਗਾਦਿ	ਪੰਨੇ	੫੭੫
੩	ਆਕੁਲਪੁਰਖੁ	ਪੰਨੇ	੫੭੬
ਬੋਲੀ			
੧	ਤਨਿਚਿਦਨੁਮਸ	ਪੰਨੇ	੫੭੬
ਸਲੋਕਸਹਸਾਭਿਤੀਮਹਲਾ ੫ ਪੰਨੇ ੫੭੬			
ਗਥਾਮਹਲਾ ੫		ਪੰਨੇ	੫੭੮
ਫੁਨਹੇਮਹਲਾ ੫		ਪੰਨੇ	੫੭੯

- ੧ ਚਉਥੀਯੋਮਹਲਾ ੫ ਪੰਨੇ ੫੮੦
 ੧ ਸਲੋਕਭਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕੇ ਪੰਨੇ ੫੮੦
 ਸਲੋਕਸੇਖਫਗੀਦਕੇ ਪੰਨੇ ੫੮੫
 ਸਵਯੇਸੀਮੁਖਬਾਭਮਹਲਾ ਪੰਨੇ ੫੮੮
 ਸਵਯੇਕਲਭਟਕੇਤਖਾਯੋਕੇ ਪੰਨੇ ੫੯੦
 ਸਲੋਕਵਾਗਭੇਵਧੀਕ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਨੇ ੫੯੮
 ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੩ ਪੰਨੇ ੫੯੯
 ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੪ ਪੰਨੇ ੬੦੨
 ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੫ ਪੰਨੇ ੬੦੩
 ਠਾਠਮਾਲਾ ਪੰਨੇ ੬੦੪

१६ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ
ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਪੁ॥ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚਾ ਪੈਥੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚਾ॥ १॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ
ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਗਾਚੁ ਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਹਾਇ ਵਤਾਗਾ ਭੁਖਿ ਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨ੍ਹ
ਪੁਰੀ ਆ ਭਾਗਾ ਸਹਸਾ ਸਿ ਆਣ ਪਾਲਖ ਹੋਰਿ ਤਾਇ ਕਨ ਚਲੈ ਨਾਇ॥ ਕਿਵ ਸਚਿ ਆਗੈ ਈਐ ਕਿ
ਵ ਭੁਕੈ ਤੁਏ ਪਾਲਿ॥ ਪੁਕ ਮਿਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿ ਆਨਾਇ॥ १॥ ਪੁਕ ਮੀ ਹੋਵ ਨਿ ਆਕਾ
ਹ ਪੁਕ ਮੁਨ ਕਹਿ ਆ ਜਾਈ॥ ਪੁਕ ਮੀ ਹੋਵ ਨਿ ਜੀ ਅਪੁਕ ਮਿ ਮਿਲੈ ਵਰਿ ਆਈ॥ ਪੁਕ ਮੀ ਉਤ ਮੁਨੀ
ਚੁ ਪੁਕ ਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈ ਅਹਿ॥ ਇਕ ਨਾਨਕ ਮੀ ਬਖਸੀ ਸਇ ਕਿ ਪੁਕ ਮੀ ਸਦਾ ਭਵਈ
ਅਹਿ॥ ਪੁਕ ਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਪੁਕ ਮਨ ਕੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਕ ਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤਹ ਉਮੈ ਕਹੈ ਨ
ਕੋਈ॥ २॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਨੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੇ ਤਾਨਾ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਨਾ ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਰਿ ਆਈ
ਆਚਾਰਾ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿ ਆਵਿਖ ਮੁਟੀ ਚਾਗਾ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕੋਰਤ ਨੁਖੇਹਾ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀ ਅਲੈ ਠਿਰਿ ਦੇ
ਹਾ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੁਗਿ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਦੁਗਿ ਕਥਨ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ॥ ਕਥਿ ਕ
ਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਦੇ ਦਾਦੇ ਲੇਖੇ ਖਰਿ ਪਾਹਿ॥ ਜੁਗਾ ਜੁਗੀਤ ਰਿਖਾ ਹੀ ਖਾਹਿ॥ ਪੁਕ ਮੀ ਪੁਕ
ਮੁਚਲਾਏ ਹਾਹਾ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰ ਵਾਹਾ॥ ३॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿ ਆ ਭਾਉ ਅਪ
ਗੁ ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਰਿ ਦੇਰਿ ਦਾਤਿ ਕੋਰੇ ਦਾਤਾ ਗੁਣੇ ਰਿਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀ ਐ ਜਿ ਤੁਦਿ ਸੇ ਦਰਬਾਰਾ ਮੁ
ਹੰਕਿ ਬੋਲ ਭੁਬੋਲੀ ਐ ਜਿ ਤੁਮੁਟਿ ਧਰੇ ਪਿ ਆਗਾ ਅਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨ ਉਵਰਿ ਆਈ ਵੀ ਚਾਗਾ
ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾਨ ਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਗਾ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀ ਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿ ਆਗਾ॥ ਯਥਾ
ਪਿ ਆਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ॥ ਜਿ ਨਿਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨਿਪਾਇ ਆਮਾਨੁ॥
ਨਾਨਕ ਗਾਵੀ ਐ ਗੁਣੀ ਨਿਪਾਨੁ ਗਾਵੀ ਐ ਸੁਣੀ ਐ ਮਨਿ ਰਖੀ ਐ ਭਾਉ॥ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰੇ ਸੁਖੁ ਪਾਰਿ
ਲੈ ਜਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿ ਆਸਾਈ॥ ਗੁਰੁਣੀ ਸਗੁਰੁ ਗੁਰੋ ਗੁਰੁ ਬ
ਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਰਬਤੀ ਮਾਈ॥ ਜੇਹਉ ਜਾਣਾ ਆਖਨਾ ਹੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਜਾਈ॥ ਗੁਰਾਇ ਕਦੇ ਰਿਝੁ
ਝਾਈ॥ ਸਭਨਾ ਜੀ ਆਕਾਇ ਕੁਦਾਤਾ ਸੋ ਮੋਵਿ ਸਰਿ ਜਾਈ॥ ४॥ ਤੀਰਥੀ ਨਵਾ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾ ਵਾਇਲੁ

ਭਾਵੇਕਿਨਾਇਕਗੀ। ਜੇਤੀਸਿਰਠਿਉਪਾਈਵੇਖਾਵਿਦੁਕਰਮਾਕਿਮਿਲੇਲਈ। ਮਤਿਵਿਚਿਰਤਸਾ
 ਵਾਹਰਮਾਇਕਜੇਇਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ। ਗੁਰਾਇਕਦੇਰਿਬੁਝਾਈ। ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦ
 ਤਾਸੇਮੇਵਿਸਰਿਨਜਾਈ॥ ੬॥ ਜੇਜੁਗਚਰੇਆਗਜਾਹੋਰਦਸੁਣੀਹੋਇ। ਨਵਖੰਡਾਵਿਚਿਜਾਣੀਐ
 ਨਾਇਚਲੇਸਭੁਕੋਇ। ਚੰਗਾਨਾਉਖਾਇਕੈਜਸੁਕੀਰਤਿਜਾਗਿਲੇਇ। ਜੇਤਿਸੁਨਦਰਿਨਆਵਈ
 ਤਵਾਤਨਪੁਛੈਕੋ। ਕੀਟਾਅੰਦਰਿਕੀਵਕਰਿਦੇਸੀਦੇਸੁਪਗੇ। ਨਨਕਨਿਗੁਣਿਗੁਣੁਕਰੇਗੁਣਵੇ
 ਤਿਅਗੁਣੁਦੇ। ਤੇਹਾਕੋਇਨਸੁਣਈਜਿਤਿਸੁਗੁਣੁਕੋਇਕਰੇ॥ ੭॥ ਸੁਣਿਐਸਿਧਪੀਰਸੁਰਿਨ
 ॥ ਸੁਣਿਐਪਰਤਿਪਵਲਆਕਾਸਾ। ਸੁਣਿਐਦੀਪਲੋਅਪਤਾਲਾ। ਸੁਣਿਐਪੋਰਿਨਸਕੋਕਾਣਾ।
 ਨਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ। ਸੁਣਿਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥ ੮॥ ਸੁਣਿਐਈਸਹਬਰਮਾਇੰਦਾ। ਸੁਣਿ
 ਐਮੁਖਿਸਾਲਾਹਣਮੰਦਾ। ਸੁਣਿਐਜੋਗਚੁਗਤਿਤਨਿਭੇਦਾ। ਸੁਣਿਐਸਾਸਤਸਿੰਘਤਿਵੇਦਾ। ਨਨ
 ਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ। ਸੁਣਿਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥ ੯॥ ਸੁਣਿਐਸਤਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨੁ। ਸੁਣਿਐ
 ਅਠਸਠਿਕਾਇਸਨਾਨੁ। ਸੁਣਿਐਪਰਿਪਰਿਪਵਹਿਮਾਨੁ। ਸੁਣਿਐਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ। ਨਨਕਭ
 ਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ। ਸੁਣਿਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥ ੧੦॥ ਸੁਣਿਐਸਗਗੁਣਕੇਗਾਹਾ। ਸੁਣਿਐਸੇਖ
 ਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹਾ। ਸੁਣਿਐਅੰਧੋਪਵਹਿਗਾਹਾ। ਸੁਣਿਐਹਥਹੋਵੈਅਸਗਾਹਾ। ਨਨਕਭਗਤਾਸਦਾ
 ਵਿਗਾਸੁ। ਸੁਣਿਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥ ੧੧॥ ਮੰਨੇਕੀਰਤਿਕਹੀਨਜਾਈ। ਜੇਕੋਕਪੈਪਿਛੈਪਛੁਤਾਇ।
 ਕਾਗਦਿਕਲਮਨਲਿਖਣਹਗਾ। ਮੰਨੇਕਾਬਹਿਕਹਿਨਿਵੀਚਗਾ। ਐਸਾਨਮੁਨਿਗੰਜਨੁਹੋਇ। ਜੇਕੋਮੰ
 ਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥ ੧੨॥ ਮੰਨੇਸੁਗਤਿਤੋਵੈਮਨਿਬੁਧਿ। ਮੰਨੇਸਗਲਭਵਣਕੀਸੁਧਿ। ਮੰਨੇਮੁਰਿਚ
 ਟਾਨਖਾਇ। ਮੰਨੇਜਮਕੈਸਾਥਿਨਜਾਇ। ਐਸਾਨਮੁਨਿਗੰਜਨੁਹੋਇ। ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥ ੧੩॥
 ਮੰਨੇਮਾਰਗਿਠਕਨਪਾਇ। ਮੰਨੇਪਤਿਸਿਉਪਰਗਵਜਾਇ। ਮੰਨੇਮਗੁਨਚਲੇਪੰਥਾ। ਮੰਨੇਧਰਮਸੇ
 ਤੀਸਨਬੰਧਾ। ਐਸਾਨਮੁਨਿਗੰਜਨੁਹੋਇ। ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥ ੧੪॥ ਮੰਨੇਪਵਹਿਮੇਖੁਦੁਆ
 ਹਾ। ਮੰਨੇਪਰਵਰੈਸਾਧਾਹਾ। ਮੰਨੇਤਰੇਤਾਰੇਗੁਰੁਸਿਖਾ। ਮੰਨੇਨਨਕਭਵਹਿਨਭਿਖਾ। ਐਸਾਨਮੁਨਿਗੰਜ
 ਨੁਹੋਇ। ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥ ੧੫॥ ਪੰਚਪਰਵਣਪੰਚਪਰਧਾਨਾ। ਪੰਚੇਪਵਹਿਦਗਹਿਮਾ
 ਨੁ। ਪੰਚੇਸੋਹਰਿਦਰਿੰਗਾਨੁ। ਪੰਚਕਾਗੁਰੁਏਕੁਧਿਆਨੁ। ਜੇਕੋਕਪੈਕਰੈਵੀਚਗਾ। ਕਰਤੇਕੋਕਰ

ਏਨਾਹੀਨੁਮਾਗਾਧੰਦੁਪਰਮੁਦਇਅਕਾਪੁਤਾਸੰਤਖੁਥਾਪਿਰਖਿਆਜਿਨਿਸੁਤਿ। ਜੇਕੋਬੁਝੈਹੋਵੈਸ
 ਚਿਅਗਾਧਵਲੈਉਪਰਿਕੇਤਾਭਾਗਾਧਰਤੀਹੋਰੁਪਰੈਹੋਰੁਹੋਗਾ। ਤਿਸਤੇਭਾਰਤਲੈਕਵਲੁਜੋਗਾਜੀ
 ਅਜਾਤਿੰਗਾਕੋਨਵਾਸਤਨਾਇਖਿਅਵੁਵੀਕਲਾਮਾਏਹੁਲੇਖਾਇਖਿਜਾਏਕੋਇ। ਲੇਖਾਇਖਿ
 ਅਕੇਤਹੋਇ। ਕੇਤਾਤਾਤੁਸੁਆਲਿਹੁਪੁਕੇਤੀਦਾਤਿਜਾਏਕੋਲੁਕੁਤਾ। ਕੀਤਾਪਸਾਉਏਕੋਕ
 ਵਾਉ। ਤਿਸਤੇਹੋਏਲਖਦਹੀਆਉ। ਕੁਦਰਤਿਕਵਲਕਹਾਵੀਚਗਾ। ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਰ
 ਜੋਤਪੁਤਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਗਾ। ਤੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿੰਕਾਗਾ॥੧੬॥ ਅਸੰਖਜਪਅਸੰਖਭਾਉ। ਅ
 ਸੰਖਪੁਜਅਸੰਖਤਪਤਾਉ। ਅਸੰਖਗਰੰਥਮੁਖਿਵੇਦਪਾਠਾ। ਅਸੰਖਜੋਗਮਨਿਰਹਹਿਉਦਾਸਾ॥ ਅ
 ਸੰਖਭਗਤਗੁਣਗਿਆਨਵੀਚਗਾ। ਅਸੰਖਸਤੀਅਸੰਖਦਾਤਾਗਾ। ਅਸੰਖਸੁਗਮੁਭਖਸਾਗਾ।
 ਅਸੰਖਸੋਨਿਲਿਵਲਾਇਤਾਗਾ। ਕੁਦਰਤਿਕਵਲਕਹਾਵੀਚਗਾ। ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਰ। ਜੋਤ
 ਪੁਤਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਗਾ। ਤੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿੰਕਾਗਾ॥੧੭॥ ਅਸੰਖਮੁਰਖਅੰਧਘੋਗਾ। ਅਸੰਖ
 ਚੋਰਹਮਥੋਗਾ। ਅਸੰਖਅਮਰਕਾਰਿਜਾਹਿਜੋਗਾ। ਅਸੰਖਗਲਵਚਹਤਿਅਕਮਾਹਿ। ਅਸੰਖਪਾਪੀ
 ਪਾਪੁਕਰਿਜਾਹਿ। ਅਸੰਖਭੁਕਿਅਰਕੁਫੇਠਿਗਾਹਿ। ਅਸੰਖਮਲੇਛਮਯੁਭਖਿਖਾਹਿ। ਅਸੰਖਨਿੰਦ
 ਕਾਰਿਕਰਹਿਭਾਗਾ। ਨਨਕੁਨੀਚੁਕਪੈਵੀਚਗਾ। ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਰ। ਜੋਤਪੁਤਾਵੈਸਾਈਭ
 ਲੀਕਾਗਾ। ਤੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿੰਕਾਗਾ॥੧੮॥ ਅਸੰਖਨਵਅਸੰਖਥਾਵਾ। ਅਗੰਮਅਗੰਮਅਸੰ
 ਖਲੋਆ। ਅਸੰਖਕਹਹਿਸਿਰਿਭਾਰੁਹੋਇ। ਅਖਰੀਨਮੁਅਖਰੀਸਾਲਾਹਾ। ਅਖਰੀਗਿਆਨੁਗੀਤ
 ਗੁਣਗਾਹਾ। ਅਖਰੀਲਿਖਲੁਬੋਲਲੁਬਾਣਿ। ਅਖਰਾਸਿਰਿਸੰਜੋਗੁਵਖਾਣਿ। ਜਿਨਿਏਹਿਲਿ
 ਖੇਤਿਸੁਸਿਰਿਨਾਹਿ। ਜਿਵਟੁਰਮਾਏਤਿਵਤਿਵਪਾਹਿ। ਜੇਤਾਕੀਭਾਤੇਤਨਾਉ। ਵਿਟੁਨਵੈਨਾਹੀਕੋ
 ਥਾਉ। ਕੁਦਰਤਿਕਵਲਕਹਾਵੀਚਗਾ। ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਰ। ਜੋਤਪੁਤਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਗਾ।
 ਤੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿੰਕਾਗਾ॥੧੯॥ ਭਗੀਐਹੁਥੁਪੈਰੁਤਨੁਦੇਹਾ। ਪਾਣੀਧੋਤੈਉਤਰਸੁਖੇਹਾ। ਮੁਤਪ
 ਣੀਤੀਕਪਵੁਹੋਇ। ਦੇਸਾਬੁਟੁਲਾਣੀਐਓਹੁਧੋਇ। ਭਗੀਐਮਤਿਪਾਪਾਕੈਸੰਗੀ। ਓਹੁਧੋਪੈਨਾ
 ਵੈਕੈਗੰਗੀ। ਪੁਨੀਪਾਪੀਅਖਟੁਨਾਹਿ। ਕਰਿਕਰਿਕਰਣਾਲਿਖਿਲੇਜਾਹਾ। ਆਪੇਬੀਜਿਆਪੇਰੀ
 ਖਾਹਾ। ਨਨਕਹੁਕਮੀਅਵਹੁਜਾਹਾ॥੨੦॥ ਤੀਰਥੁਤਪੁਦਇਅਦਤੁਦਾਨਾ। ਜੇਕੋਪਾਵੈਤਿਲਕਾ

ਮਨੁ। ਸੁਇਆਮੀ ਨਿਅਮਨਿਕੀਤਾਭਾਉ। ਅੰਤਰਗਤਿਤੀਰਥਿਮਲਿਨਭੀ। ਸਭਿਗੁਣਤੋਹੈਮੈਨਾਹੀਕੋ
 ਇ। ਵਿਦੁਗੁਣਕੀਤੋਭਗਤਿਨੋਹੈ। ਸੁਅਸਤਿਅਥਿਬਾਣੀਬਰਮਾਭੀ। ਸਤਿਸੁਹਾਤੁਸਦਮਨਿ
 ਚਾਭੀ। ਕਵਣੁਸੁਵੇਲਾਵਖਤੁਕਵਣੁਕਵਣੁਕਿਤਿਕਵਣੁਵਾਗੁ। ਕਵਣਿਸਿਰੁਤੀਮਾਪੁਕਵਣੁ
 ਜਿਤੁਹੈਅਕਾਗੁ। ਵੇਲਾਨਪਾਈਆਪੰਡਤੀਜਿਹੈਵੈਲੇਖੁਪੁਗਣਾ। ਵਖਤੁਨਪਾਇਓਕਾਦੀਆ
 ਜਿਲਿਖਨਿਲੇਖੁਕੁਗਣਾ। ਬਿਤਿਵਹੁਨਜੋਗੀਜਾਣੈਹੁਤਿਮਾਪੁਨਕੋਈ। ਜਾਕਰਤਾਸਿਰਠੀਕਉ
 ਸਾਜੇਆਪੇਜਾਣੈਸੋਈ। ਕਿਵਕਰਿਆਖਾਕਿਵਸਾਲਾਹੀਕਿਉਵਹਨੀਕਿਵਜਾਣਾ। ਨਨਕਆ
 ਖਣਿਸਭੁਕੋਆਖੈਇਕਦੁਇਕੁਸਿਆਣਾ। ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਵਡੀਨਈਕੀਤਾਜਾਕੋਹੈਵੈ। ਨਨਕਜੇ
 ਕੋਆਪੇਜਾਣੈਅਗੈਗਇਆਨਸੋਹੈ। ੨੧॥ ਪਤਾਲਾਪਤਾਲਖਆਗਾਸਾਅਗਾਸਾ। ਓੜਕ
 ਓੜਕਭਾਇਥਕੇਵੇਦਕਹਨਿਇਕਵਾਤਾ। ਸਹਸਅਠਹਰਕਹਨਿਕਤੇਬਾਅਸੁਲੁੰਇਕੁਪਾਤਾ।
 ਲੇਖਾਹੈਇਤਲਿਖੀਐਲੇਖੋਹੈਇਵਿਣਸੁ। ਨਨਕਵਡਾਅਖੀਐਆਪੇਜਾਣੈਆਪੁ॥ ੨੨॥ ਸਾ
 ਲਾਹੀਸਾਲਾਹਿਏਤੀਸੁਹਤਿਨਪਾਈਆ। ਨਦੀਆਅਤੈਵਾਹਪਵਹਿਸਮੁੰਦਿਨਜਾਣੀਆਹਿ।
 ਸਮੁੰਦਸਾਹਸੁਲਤਾਨਗਿਹਾਸੇਤੀਮਾਲੁਪਨੁ। ਕੀਰੀਤੁਲਿਨੋਹੈਨੀਜੇਤਿਸੁਮਨਪੁਨਵੀਸਹਰਿ
 ॥ ੨੩॥ ਅੰਤੁਨਸਿਠਤੀਕਹਣਿਨਅੰਤੁ। ਅੰਤੁਨਕਰਣੈਦੇਣਿਨਅੰਤੁ। ਅੰਤੁਨਵੇਖਣਿਸੁਣਣਿਨਅੰ
 ਤੁ। ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕਿਆਮਨਿਮੰਤੁ। ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕੀਤਾਅਕਾਗੁ। ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਪਾਗਵਾਗੁ। ਅੰਤਕਾ
 ਗਣਿਕੇਤੋਬਿਲਲਾਹਿ। ਤਾਕੇਅੰਤਨਪਾਏਜਾਹਿ। ਏਹੁਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਈ। ਬਹੁਤਾਕਹੀਐਬਹੁ
 ਤਾਹੈ। ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਉਚਾਥਾਭੀ। ਉਚੇਉਪਰਿਉਚਾਨਭੀ। ਏਵਡੁਉਚਾਹੈਕੋਈ। ਤਿਸੁਉਚੇਕ
 ਉਜਾਣੈਸੋਈ। ਜੇਵਡੁਆਪਿਜਾਣੈਆਪਿਆਪਾ। ਨਨਕਨਦਗੀਕਰਮੀਦਾਤਿ। ੨੪॥ ਬਹੁਤਾਕਰ
 ਮੁਲਿਖਿਆਨਜਾਇ। ਵਡਾਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ। ਕੇਤੇਮੰਗਹਿਜੋਧਅਪਾਗ। ਕੇਤਿਆਗਣਤ
 ਨਹੀਵੀਚਾਗੁ। ਕੇਤੇਖਪਿਤੁਹਿਵੇਕਾਗ। ਕੇਤੇਲੈਲੈਮੁਕਰੁਪਾਹਿ। ਕੇਤੇਮੁਰਖਖਾਹੀਖਾਹਿ। ਕੇਤਿ
 ਆਦੁਖਭੁਖਸਦਮਾਗ। ਏਹਿਭਿਦਾਤਿਤੇਰੀਦਤਾਗ। ਬੰਦਿਖਲਾਸੀਭਾਣੈਹੈ। ਹੋਰੁਆਖਿਨ
 ਸਕੈਕੋਈ। ਜੋਕੋਖਾਇਕੁਆਖਣਿਪਾਇ। ਓਹੁਜਾਣੈਜੇਤੀਆਮੁਹਿਖਾਇ। ਆਪੇਜਾਣੈਆਪੇ
 ਦੇਈ। ਆਖਹਿਸਿਭਿਕੇਈਕੋਈ। ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਸਿਠਤਿਸਾਲਾਹਾ। ਨਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀਪਾ

ਤਿਸਾਹੁ ॥ ੨੫ ॥ ਅਮੁਲਗੁਣ ਅਮੁਲਵਾਪਗਾ ਅਮੁਲਵਾਪਗੀਏ ਅਮੁਲਭੰਡਗਾ ਅਮੁਲਆਵਰਿ
 ਅਮੁਲਏਜਾਹਿ ॥ ਅਮੁਲਭਾਇ ਅਮੁਲਾਸਮਾਹਿ ॥ ਅਮੁਲੁਪਰਮੁ ਅਮੁਲੁਦੀਬਾਹੁ ॥ ਅਮੁਲੁ
 ਤੁਲੁ ਅਮੁਲੁਪਰਵਾਹੁ ॥ ਅਮੁਲੁਬਖਸੀਸ ਅਮੁਲੁਨੀਸਾਹੁ ॥ ਅਮੁਲੁਕਰਮੁ ਅਮੁਲੁਭੁਗਮਾਹੁ ॥
 ਅਮੁਲੇ ਅਮੁਲੁਆਖਿਅਨਜਾਇ ॥ ਆਖਿਆਖਿਰਹੇਇਵਲਾਇ ॥ ਆਖਿਰਿਵੇਦਪਾਠਪੁਗਣਾ ॥
 ਆਖਿਪੜੇਕਗਰਿਵਖਿਅਣਾ ॥ ਆਖਿਬਰਮੇਆਖਿਇੰਦਾ ॥ ਆਖਿਗੋਪੀਤੋਗੋਵੰਦਾ ॥ ਆਖ
 ਰਿਈਸਰਆਖਿਸਿਧਾ ॥ ਆਖਿਕੇਤੇਕੀਤੇਬੁਧਾ ॥ ਆਖਿਦਾਨਵਆਖਿਦੇਵਾ ॥ ਆਖਿਸੁ
 ਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸੇਵਾ ॥ ਕੇਤੇਆਖਿਆਖਿਪਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇਕਰਿਕਰਿਓਠਿਓਠਿਜਾਹਿ ॥ ਏਤੇਕੀਤੇ
 ਰਹਿਕਹੇਹਿ ॥ ਤਾਆਖਿਨਸਕਰਿਕੇਈਕੇਇ ॥ ਜੇਵਭੁਭਵੈਤੇਵਭੁਭੋਇ ॥ ਨਨਕਜਾਣੈਸਾਚਾਸੇਇ ॥
 ਜੇਕੋਆਖੇਬੋਲੁਇਗਾਹੁ ॥ ਤਾਲਿਖੀਐਸਿਰਿਗਾਵਾਗਾਵਾਹੁ ॥ ੨੬ ॥ ਸੇਦੁਕੇਹੋਸੇਘਰੁਕੇਹਾਜਿ
 ਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਏ ॥ ਵਾਜੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਵਾਵਣਹਗੇ ॥ ਕੇਤੇਰਗਪਰੀਸਿਓਕਹੀ
 ਅਨਿਕੇਤੇਗਾਵਣਹਗੇ ॥ ਗਾਵਹਿਤੁਹੋਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਗਾਵੈਗਾਜਾਪਰਮੁਦੁਆਗੇਗਾ
 ਵਹਿਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਹਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਵੀਚਗੇ ॥ ਗਾਵਹਿਈਸਰਬਰਮਾਦੇਵੀਸੋਹ
 ਨਿਸਦਾਸਵੇਗੇ ॥ ਗਾਵਹਿਇੰਦਇੰਦਾਸਾਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਾਏ ॥ ਗਾਵਹਿਸਿਧਸਮਾਧੀਅ
 ਦਰਿਗਾਵਨਿਸਾਧਵਿਚਗੇ ॥ ਗਾਵਨਿਜਤੀਸਤੀਸੰਤਖੀਗਾਵਹਿਵੀਰਕਰਗੇ ॥ ਗਾਵਨਿਪੰਡਿਤਪ
 ਰਨਿਰਖੀਸਰਜੁਗੁਜੁਗੁਦੇਦਾਨਾਏ ॥ ਗਾਵਹਿਮੋਹਣੀਅਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗਮਛਪਇਆਏ ॥ ਗਾ
 ਵਨਿਰਤਨਉਪਾਏਤੇਹੋਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਏ ॥ ਗਾਵਹਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੁਗਾਵਹਿਖਾਣੀਚਗੇ ॥
 ਗਾਵਹਿਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡਕਰਿਕਰਿਰਖੇਧਾਹੇ ॥ ਸੇਈਤੁਧਨੇਗਾਵਹਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਹੋਤਗ
 ਤਰਸਾਏ ॥ ਹੋਰਿਕੇਤੇਗਾਵਨਿਸੇਮੇਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਕੁਕਿਆਵੀਚਗੇ ॥ ਸੇਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁ
 ਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਚੀਸਈ ॥ ਪੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ ॥ ਭੰਗੀਭੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕ
 ਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ ॥ ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਵਤਿਸਦੀਵਡਿਅਈ ॥ ਜੋ
 ਤਿਸੁਭਵੈਸੋਈਕਰਸੀਪੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ ॥ ਸੇਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹੁਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਕਰਹਤੁਰ
 ਜਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਮੁੰਦਾਸੰਤਖੁਸਰਮੁਪਤੋਣੇਲੀਧਿਆਨਕੀਕਰਹਿਬਿਭੂਤਿ ॥ ਖੰਥਾਕਾਲੁਕੁਆਗੀਗਾ

ਆਜੁਗਤਿ ਰੰਗ ਪਰਤੀਤਿ ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ
 ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੨੮ ॥ ਭੁਗਤਿ ਭੀ ਅਨੁਦਇ ਅਭੰਗੁ ਗਇ
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦਾ ਆਪਿ ਨ ਬੁਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾਕੀ ਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਗਾਸਾਦਾ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋ
 ਗੁਤੁ ਇਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗਾ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅ
 ਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੨੯ ॥ ਏਕਾ ਆਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਨਾ ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ
 ਇਕੁ ਭੰਗੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਨਾ ਜਿਵਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵਹੈ ਵੈ ਫੁਰਮਾਨਾ ਚਿਉ ਵੈ ਖੋ
 ਨਾਨਦਹਿ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਨਾ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ
 ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੩੦ ॥ ਆਸੁ ਲੇਲੇ ਲੇਲੇ ਇਭੰਗਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇ ਆਸੁ ਏਕਾ ਵਾਗਾ ਕਹਿ ਕਹਿ
 ਵੇਖੇ ਸਿਰਜਣਾਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਗਾ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ
 ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੩੧ ॥ ਇਕ ਦੁਜੀ ਭੋਲਾ ਖੋਰੇ ਰਿਲਖੋ ਰੇ ਰਿਲਖ ਵੀਸਾ ਲਖੁ ਲਖੁ
 ਗੋਰਾ ਆਖੀ ਆਹਿ ਏਕੁ ਨ ਮੁਜਗ ਦੀਸਾ ਏਤੁ ਰਹਿ ਪਤਿ ਪਵਣੀ ਆਚਰੀ ਮੈਂ ਰਹਿ ਇਕੀਸਾ ਸੁਣਿ ਗ
 ਲਾ ਆਕਾਸ ਕੀ ਕੀਟਾ ਆਈ ਗੀਸਾ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈ ਐਕੂ ਵੀ ਕੂੜੇ ਠੀਸਾ ॥ ੩੨ ॥ ਆਖਿ ਜੋ ਰੁਚੁ
 ਪੈਨ ਜੋਗੁ ਜੋਗੁ ਨ ਮੰਗਿ ਦੇਇ ਨ ਜੋਗੁ ਜੋਗੁ ਨ ਜੀਵਿ ਮਰਦਿ ਨ ਜੋਗੁ ਜੋਗੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਇ ਮਨਿ ਸੋ
 ਜੋਗੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰੀ ਜੋਗੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੇ ਸੰਸਾਰਾ ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਗੁ ਕਰਿ ਵੇਖੇ ਸੋਇ ਨਾਨ
 ਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ੩੩ ॥ ਰਾਤੀ ਰੁਤੀ ਬਿਤੀ ਵਾਗਾ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਪਤਾਲਾ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਪਰ
 ਤੀ ਥਾ ਪਰਖੀ ਪਰਮਾ ਜਾਲਾ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀ ਅਜੁਗਤਿ ਕੇ ਗੰਗਾ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ਕਰਮੀ ਕ
 ਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਨਾ ਨਦਰੀ ਕਰਮ ਪਵੈ
 ਨੀਸਾਨਾ ਕਚ ਪਕਾਈ ਚਿਥੈ ਪਾਇ ਨਾਨਕ ਗਇ ਆਜਾ ਪੈ ਜਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏਹੋ ਧਰਮੁ
 ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖੁ ਕਰਮੁ ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ ਕੇਤੇ ਕਨ ਮਹੇਸਾ ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜ
 ਤਿਘੜੀ ਆਹਿ ਰੁਪੰਗ ਕੇਵੇਸਾ ਕੇਤੀ ਆਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਪੁਊਪ ਦੇਸਾ ਕੇਤੇ ਇੰਦਰ ਦੁਰ
 ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸਾ ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਦੇਸਾ ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤ
 ਨਾਸਮੰਦਾ ਕੇਤੀ ਆਖਾਣੀ ਕੇਤੀ ਆਬਾਣੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਕੇਤੀ ਆਸੁਰਤੀ ਰੇਵ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅ

ਤਨਅੰਤੁ॥੩੫॥ਗਿਆਨਖੰਡਮਹਿਗਿਆਨੁਪਰਚੰਗੁ॥ਤਿਥੈਨਦਬਿਨਦਕੋਰਅਨੰਦੁ॥ਸਗਮਖੰਡਕੀਬਾ
 ਣੀਰੂਪੁ॥ਤਿਥੈਘੜਤਿਘੜੀਐਬਹੁਤੁਅਨੂਪੁ॥ਤਾਕੀਅਗਲਾਕਥੀਅਨਜਾਹਿ॥ਜੇਕੋਕੋਪਿਛੇ
 ਪਛੁਤਾਇ॥ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਤਿਮਤਿਮਨਿਬੁਧਿ॥ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਸਿਧਾਕੀਸੁਧਿ॥੩੬॥
 ਕਰਮਖੰਡਕੀਬਾਣੀਜੰਗੁ॥ਤਿਥੈਚੋਰੁਨਕੋਈਧੰਗੁ॥ਤਿਥੈਜੋਧਮਹਾਬਲਸੁਗੁ॥ਤਿਨਮਹਿਗੁਰੁਤਿ
 ਅਭਰਪੁਗੁ॥ਤਿਥੈਸੀਤੋਸੀਤਾਮਹਿਮਾਮਾਹਿ॥ਤਾਕੇਰੂਪਨਕਥੇਨਜਾਹਿ॥ਨਾਓਹਿਮਹਿਨਠਾਗੇਜਾ
 ਹਿ॥ਜਿਨਕੋਗੁਰੁਵਸੋਮਨਮਾਹਿ॥ਤਿਥੈਭਗਤਵਸਹਿਕੋਲੇਆ॥ਕਰਹਿਅਨੰਦਸਚਾਮਨਿਸੋਇ॥ਸ
 ਚਖੀਭੇਵੇਸੋਨਿਰੰਕੁਗੁ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੋਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ॥ਤਿਥੈਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡਾਜੇਕੋਕਥੈਤਅ
 ਤਨਅੰਤੁ॥ਤਿਥੈਲੋਅਲੋਅਸਾਕਾਗਜਿਵਜਿਵਹੁਕਮੁ॥ਤਿਵੈਤਿਵਕਾਗਵੇਖੇਵਿਗਸੇਕਰਿਵੀਚਰੁ
 ॥ਨਾਨਕਕਥਨਾਕਰਵਾਸਾਗੁ॥੩੭॥ਜਤੁਪਾਹਾਧੀਗੁਜੁਸੁਨਿਆਗੁ॥ਅਹਰਣਿਮਤਿਵੇਦੁਹਥੀਆਗੁ॥
 ਤਉਖਲਾਅਗਨਿਤਪਤਾਓ॥ਭਾਂਡਾਭਾਓਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਤੁਛਾਇ॥ਘੜੀਐਸਬਦੁਸਚੀਟਕਸਾਲਾ॥
 ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰਮੁਤਿਨਕਾਗਨਾਨਕਨਦਗੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ॥੩੮॥॥ਸਲੋਕੁ॥॥ਪਵਤੁ
 ਗੁਰੁਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿਮਹਤੁ॥ਦਿਵਸੁਗਤਿਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੇਸਗਲਜਗਤੁ॥ਚੰ
 ਗਿਆਣੀਆਬੁਰਿਆਈਆਵਾਚੈਧਰਮੁਹਦੁਗਿ॥ਕਰਮਿਆਪੋਆਪਣੀਕੋਨੇਵੈਕੇਦੁਗਿ॥ਜਿਨੀ
 ਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗਏਮਸਕਤਿਘਾਲਿ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾਲਿ॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਸੋਦਹੁ॥ ॥ਸੋਦਹੁਤੇਰਾਕੋਹਾਜੋਘਰੁਕੇਤਾਸੀਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾ
 ਲੋ॥ਵਾਜੇਤੇਰੇਨਦਅਨੇਕਅਸੀਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਵਾਵਣਹਾਗੇ॥ਕੇਤੇਤੇਰੇਗਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅਹਿਕੇਤੇਤੇ
 ਰੇਗਾਵਣਹਾਗੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਪਵਤੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਵੈਗਜਾਧਰਮੁਦੁਆਗੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਚਿ
 ਤੁਗੁਪਤੁਇਖਿਜਾਣਨਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਧੀਚਰੇਗੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿ
 ਤੇਰੇਸਦਾਸਵਾਗੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਇੰਦੁਇੰਦੁਸਟਿਬੈਠੇਵਤਿਅਦਰਿਨਲੋ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਸਿਧ
 ਸਮਾਧੀਅਦਰਿਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਸਾਧਬੀਚਰੇਗੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਜਤੀਸਤੀਸਤੀਖੀਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਵੀਕਰਾ

ਗੋਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੋਪੰਥਿਤਪਕਨਿਰਖੀਸੁਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਨਲੋਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੋਮੋਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁ
 ਗੁਮਛੁਪਇਆਲੋਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੋਰਤਨਉਪਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਲੋਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੋਜੋਧਮਰ
 ਬਲਸੁਗਾਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੋਖਾਣੀਚਗੇਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੋਖੰਡਮੰਡਲਭੁਮੰਡਕਾਰਿਕਰਿਰਖੇਤੇਰੇਧਾਗੇਸੇ
 ਈਤੁਧੋਨੋਗਾਵਨਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਤਗਤਸਲੋਗੋਰਿਕੇਤੇਤੁਧੋਨੋਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾ
 ਨਕੁਕਿਆਬੀਚਗੇਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਈ।ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚ
 ਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ।ਭੰਗੀਭੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ।ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੇਕੀਤਾ
 ਆਪਣਾਜਿਉਤਿਸਦੀਵਰਿਐਈ।ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਠਿਰਿਪੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ।ਸੋਪ
 ਤਿਸਾਹੁਸਾਹਪਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਹਪਟੁਰਜਾਈ॥੧॥੧॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਸੁਣਿਵ
 ਭਾਖੈਸਭੁਕੋਇ।ਕੇਵਭੁਵਭਾਡੀਠਾਹੋਇ।ਕੀਮਤਿਪਾਇਨਕਹਿਐਜਾਈ।ਕਹਣੈਵਲੇਤੇਰੇਹੋਸ
 ਮਾਈ॥੧॥ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਗਹਿਭੰਗੀਗੁਣੀਗਹੀਗਾਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰੇਕੇਤਾਕੇਵਭੁਚੀਗਾਹਰਉ
 ॥ਸਭਿਸੁਰਤੀਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ।ਸਭਕੀਮਤਿਮਿਲਿਕੀਮਤਿਪਾਈ।ਗਿਆਨੀਪਿਆਨੀਗੁਰਗੁਰ
 ਹਈ।ਕਹਣੁਨਜਾਈਤੇਰੀਤਿਲੁਵਰਿਐਈ॥੨॥ਸਭਿਸਤਸਭਿਤਪਸਭਿਚੰਗੀਐਈਆਸਿਧਾਪੁ
 ਰਖਾਕੀਆਵਰਿਐਈਆਤੁਧੁਵਿਣੁਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਾਈਆ।ਕਰਮਿਮਿਲੈਨਹੀਠਾਕਿਹਹਈਆ
 ॥੩॥ਆਖਣਵਾਲਾਕਿਐਵੇਰਾਗਾਸਿਠਤੀਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਗਾ।ਜਿਸੁਤੁਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਐਚਗਾ।ਨਨ
 ਕਸਚੁਸਵਾਰਣਹਗਾ॥੪॥੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸਰੋਮਰਿਜਾਉ।ਆਖਦਿ
 ਅਉਖਾਸਾਚਾਨਉ।ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਲਾਗੈਭੁਖਾ।ਉਤੁਭੁਖੇਖਾਇਚਲੀਅਹਿਦੁਖਾ॥੧॥ਸੋਕਿਉਵਿਸ
 ਰੋਮੇਰੀਮਾਈ।ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੇਨਾਇ।ਹਰਉ।ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਿਲੁਵਰਿਐਈ।ਆਖਿਥਕੇਕੀ
 ਮਤਿਨਹੀਪਾਈ।ਜੇਸਭਿਮਿਲਿਕੈਆਖਣਪਾਹਿ।ਵਡਾਨਹੈਵਧਾਇਨਜਾਈ॥੨॥ਨਾਉਮਰੇਨਹੈ
 ਵੈਸੋਗੁ।ਦੇਦਾਰੋਨਚੁਕੈਭੋਗੁ।ਗੁਣੁਏਤੋਤੋਨਹੀਕੋਇ।ਨਕੋਤੋਆਨਕੋਹੋਇ॥੩॥ਜੇਵਭੁਆਪਿ
 ਤੇਵਡਤੇਰੀਦਾਤਿ।ਜਿਨਿਦਿਨੁਕਰਿਕੈਕੀਤੀਗਤਿ।ਖਸਮੁਵਿਸਾਹਹਿਤੇਕਮਜਾਤਿ।ਨਨਕਨਵੈਬਾ
 ਭੁਸਨਾਤਿ॥੪॥੩॥ਗਗੁਗੁਜਗੀਮਹਲਾ੪ ॥ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤਪੁਰਖਾਬਿਨਉਕਰ
 ਉਗੁਰਪਾਸਿ।ਹਮਕੀਰੋਕਿਰਮਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈਕਰਿਦਇਆਨਾਪੁਰਗਾਂਸਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮੀਤਗੁ

ਰਦੇ ਵੇਲੇ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਹਰਗਾਸਿ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਪਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸਹਿ॥
 ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਪਾਇ॥ ਆਤੇ ਭਾਗੀ ਦੁਜ ਮਪਾਸਿ॥
 ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ॥ ਪ੍ਰਿਗੁਜੀ ਵੇ ਪ੍ਰਿਗੁਜੀ ਵਾਸਿ॥ ੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾ
 ਈ॥ ਤਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿ ਆਲਿਖਾਸਿ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਜਿ ਤੁਹ ਰਿਸੁ ਪਾਇ॥ ਆਮਿ ਲਿਨਾ
 ਨ ਕਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ॥ ੪॥ ੪॥ ਗੁਰ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਹੇ ਰੋਮ ਨ ਚਿਤ ਵਹਿਉ ਦਮੁ ਜਾ ਆਹ
 ਰਿ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆਸੈ॥ ਲਾਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ॥ ਤਾਕਾ ਰਿਜ ਕੁ ਆਗੈ॥ ਕਹਿ ਪਰਿਆ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਾ
 ਪ ਉਜੀਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ॥ ਸੁਤ ਰਿਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ॥ ਆਸੁ ਕੇ ਕਸਟ ਹਰਿਆ॥
 ਰਹਾਉ॥ ਜਨ ਨਿਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋ॥ ਇਨ ਕਿਸ ਕੀ ਪਰਿਆ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜ ਕੁ ਸੀਬਾ ਰੇ॥ ਠਾਕੁ
 ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ॥ ੨॥ ਉਠੇ ਉਠੇ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋ॥ ਸਾਤਿ ਸੁਪਾਛੇ ਬਚੇ॥ ਚੋਛ ਰਿਆ॥ ਤਿਨ ਕਵਲੁ ਖਲਾ
 ਵੈ॥ ਕਵਲੁ ਚੁਗਾਵੈ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ॥ ੩॥ ਸਤਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰਤ
 ਲ ਪਰਿਆ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ॥ ਐਤੇਗ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਗਾਵਰਿਆ॥ ੪॥ ੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ॥ ॥ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅ
 ਗਮ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਸਤਿ ਧਿਆਵਹਿ॥ ਸਤਿ ਧਿਆਵਹਿ॥ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਗਾ॥ ਸਤਿ
 ਜੀ ਅਤੁ ਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀ ਆਕਾ ਦਾਤਾ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ॥ ਸਤਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਸਤਿ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰਣਾ॥ ਹਰਿ ਅ
 ਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜਤਿ ਵਿਚਾਗਾ॥ ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ
 ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੋਖਾਰੀ ਜੀ ਸਤਿ ਤੇਰੇ ਚੋਰੇ ਵਿਡਾਣਾ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ
 ਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਹੁ ਨ ਜਾਣਾ॥ ਤੂੰ ਪਾਹ ਬਹੁ ਮੁਬੇ ਅੰਤੁ ਬੇ ਅੰਤੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆ
 ਖਿਵਖਾਣਾ॥ ਜੇ ਸੇਵਹਿ ਜੇ ਸੇਵਹਿ॥ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ॥ ਹਰਿ ਧਿ

ਆਵਿਤੁਪੁਜੀਸੇਜਨਗੁਗਮਹਿਸੁਖਵਾਸੀ॥ਸੇਮੁਕਤਸੇਮੁਕਤਭਏਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਤਿ
 ਨਤੁਟੀਜਮਕੀਟਾਸੀ॥ਜਿਨਨਿਰਭਉਜਿਨਹਰਿਨਿਰਭਉਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਕਭਉਸਤੁਗਵਾ
 ਸੀ॥ਜਿਨਸੇਵਿਆਜਿਨਸੇਵਿਆਸੇਰੇਹਰਿਜੀਸੇਰਹਿਹਰਿਪਿਸਮਾਸੀ॥ਸੇਧੰਨੁਸੇਧੰਨੁਜਿਨਹ
 ਰਿਧਿਆਇਅੰਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਬਾਇਜਸੀ॥੩॥ਤੇਹੀਭਗਤਿਤੇਹੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਜੀਭਰੇਬਿਅੰ
 ਤਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਹੇਭਗਤਤੇਹੇਭਗਤਸਲਾਹਨਿਤੁਪੁਜੀਹਰਿਅਨਿਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾ॥ਤੇਹੀਅਨਿ
 ਕਤੇਹੀਅਨਿਕਕਹਿਹਰਿਪੁਜਾਜੀਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਹੇਅਨੇਕਤੇਹੇਅਨੇਕਪੜਹਿਬਹੁ
 ਸਿੰਘਤਿਸਾਸਤਜੀਕਰਿਕਰਿਆਖਟੁਕਰਮਕਰੰਤਾ॥ਸੇਭਗਤਸੇਭਗਤਭਏਜਨਨਾਨਕਜੀਜੋਭਵਹਿ
 ਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥੪॥ਤੁਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰਕਰਤਾਜੀਤੁਪੁਜੇਵਤੁਅਵਹੁਨਕੋਈ॥ਤੁਜੁਗੁਜੁ
 ਹੁਏਕੋਸਦਾਸਦਾਤੁਏਕੋਜੀਤੁਨਿਯਲੁਕਰਤਾਸੋਈ॥ਤੁਪੁਆਪੇਭਾਵੈਸੋਈਵਰਤੈਜੀਤੁਆਪੇਕ
 ਹਹਿਸੁਓਈ॥ਤੁਪੁਆਪੇਸਿਸਟਿਸਭਉਪਈਜੀਤੁਪੁਆਪੇਸਿਹਜਿਸਭਓਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾ
 ਵੈਕਰਤੇਕੋਜੀਜੋਸਭਸੋਕਾਜਾਏਈ॥੫॥੧॥ਗਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ॥ਤੁਕਰਤਾਸਚਿਅਰੁਮੇ
 ਭਾਸਾਂਈ॥ਜੋਤਉਭਾਵੈਸੋਈਥੀਸੀਜੋਤੁਦੇਹਿਸੋਈਹਉਪਈ॥ਗਹਉ॥ਸਭਤੇਹੀਤੁਸਭਨੀਧਿਆਇ
 ਆ॥ਜਿਸੋਨੇਕਪਾਕਗਹਿਤਿਨਿਨਾਮਰਤਨੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਮਨਮੁਖਿਗਵਾਇਆ॥ਤੁਪੁਆ
 ਪਿਵੈਛੋਕਿਆਮਾਪਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਤੁਦਹੀਆਉਸਭਤੁਧੁਹੀਆਹਿ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੁਜਾਕੋਈਨਾਹਿ॥
 ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਹਾਖੇਲੁ॥ਵਿਜੋਗੰਮਿਦਿਵਿਛੁਕਿਆਸੰਜੋਗੀਮੇਲੁ॥੨॥ਜਿਸੋਨੇਤੁਜਾਣਾਇਹਿਸੋ
 ਈਜਨੁਜਾਣੈ॥ਹਰਿਗੁਣਸਦਹੀਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆਤੇਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਹਜੇਹੀ
 ਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਤੁਆਪੇਕਰਤਤੇਹਾਕੀਆਸਭੁਹੋਇ॥ਤੁਪੁਬਿਨੁਦੁਜਾਅਵਹੁਨਕੋਈ॥ਤੁ
 ਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਜਾਣਹਿਸੋਈ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੪॥੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੧
 ਤਿਤੁਸਰਵਰਵੈਭਈ - ਲੇਨਿਵਾਸਾਪਾਣੀਪਾਵਕੁਤਿਨਹਿਕੀਆ॥ਪਕਿਜੁਮੇਹਪਗੁਨਹੀਚਾਲੇਹਮਦੇਖਾ
 ਤਹਭੁਈਅਲੋ॥੧॥ਮਨਏਕੁਸਚੇਤਾਸਿਮੁਕੁਮਨਾ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਤੇਹੇਗੁਣਗਾਇਆ॥ਗਹਉ॥ਸਹ
 ਉਜਤੀਸਤੀਨਹੀਪਵਿਆਮੁਰਖਮੁਗਧਾਜਨਮੁਭਇਆ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਤਿਨਕੀਸਰਣਾਜਿਨਤੁਸ
 ਹੀਵੀਸਰਿਆ॥੨॥੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਭਈਪਰਾਪਤਿਆਨੁਖਦੇਹੁੰਗੀਆ॥ਗੋਬਿੰਦਮਿਲ

ਟਕੀਇਤੇਗੀਬਰੀਆ॥ ਅਵਰਿਕਾਜਤੇਗੈਕਿਤੈਨਕਾਮਾ॥ ਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗਤਿਭੁਜੁਕੇਵਲਨਾਮਾ॥ ੧॥ ਸਰੰਜ
 ਮਿਲਾਗੁਭਵਜਲਤਰਨਕੋ॥ ਜਨਮੁਬਿਥਜਾਤਰੰਗੀਮਾਇਅਕੋ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਧਰਮੁਨ
 ਕਮਾਇਆ॥ ਸੇਵਾਸਾਧਨਜਾਨਿਆਹਰਿਗਾਇਆ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਨੀਚਕਰੰਮਾ॥ ਸਰਇਪਰੇਕੀਰਾਖ
 ਹੁਸਰਮਾ॥ ੨॥ ੪॥

ਗਗੁਗਉੜੀਦੀਪਕੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੋਰਿਲਾ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—
 ਜੋਘਰਿਕੀਰਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾਹੋਇਬੀਚਗੇ॥ ਤਿਤੁਘਰਿਗਾਵਹੁਸੋਰਿਲਾਸਿਵਰਿਹੁਸਿਰਜਣਹਗੇ॥
 ੧॥ ਤੁਮਗਾਵਹੁਮੇਰੇਨਿਰਭਉਕਾਸੋਰਿਲਾ॥ ਹਉਵਹੀਜਿਤੁਸੋਰਿਲੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਤਨਿਤ
 ਜੀਅਕੇਸਮਾਣੀਅਨਿਦੈਖੇਗਾਦੇਵਣਹਗਾ॥ ਤੇਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਤਿਸੁਦਾਤੇਕਵਣੁਸੁਮਾਗੁ॥ ੨॥
 ਸੰਬਤਿਸਾਹਾਇਖਿਆਮਿਲਿਕਰਿਪਾਵਹੁਤੇਲਾ॥ ਦੇਹੁਸਜਣਅਸੀਸੜੀਆਜਿਉਹੋਵੈਸਾਰਿਬਸਿ
 ਉਮੇਲਾ॥ ੩॥ ਘਰਿਘਰਿਏਹੋਪਾਹਚਾਸਦੜੇਨਿਤਪਵੰਨਿ॥ ਸਦਣਹਗਾਸਿਮਰੀਐਨਾਨਕਸੇਦਿਹਆਵ
 ਨਿ॥ ੪॥ ੧॥ ਗਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ ਛਿਅਘਰਛਿਅਗੁਰਛਿਅਉਪਦੇਸਾਗੁਰਗੁਰੁਏਕੋਵੈਸਅ
 ਨੇਕਾ॥ ੧॥ ਬਾਬਾਜੋਘਰਿਕਰਤੇਕੀਰਤਿਹੋਇ॥ ਸੋਘਗੁਰਾਖੁਵਡਾਈਤੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਿਸੁਣੇਚਸਿਆਘ
 ਰੀਆਪਹਰਾਥਿਤੀਵਹੀਮਾਹੁਹੋਆ॥ ਸੁਰਜੁਏਕੋਰੁਤਿਅਨੇਕਾ॥ ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੇਕੇਤੇਵੇਸਾ॥ ੨॥ ੧॥ ਗਗੁਧ
 ਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗਗਨਮੇਥਾਯੁਗਵਿਚੰਡਦੀਪਕਬਨੇਤਾਰਿਕਾਮੰਡਲਜਨਕਮੋਤੀ॥ ਪੁਪੁਮ
 ਲਅਨਲੋਪਵਣੁਚਵਰੇਕਰੇਸਗਲਬਨਗਾਇਟੂਲੀਤਜੋਤੀ॥ ੧॥ ਕੋਸੀਆਰਤੀਹੋਇ॥ ਭਵਖੰਡਨਤੇਹੋ
 ਆਰਤੀ॥ ਅਨਪਤਾਸਬਦਵਾਜੰਤਭੇਗੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਸਤਵੈਨੇਨਨਨੈਨਹਰਿਤੋਹਿਕਉਸਹਸਮੂਹ
 ਤਿਨਨਏਕਤੇਹੀ॥ ਸਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨਏਕਪਦਗੰਧਬਿਨੁਸਹਸਤਵਗੰਧਇਵਚਲਤਮੋਹੀ॥ ੨॥
 ਸਭਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਹੋਸੋਇ॥ ਤਿਸਦੇਚਾਨਣਿਸਭਮਹਿਚਨਣੁਹੋਇ॥ ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ ਜੋ
 ਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ॥ ੩॥ ਹਰਿਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦਲੋਭਿਤਮਨੈਅਨਦਿਨੁਮੋਹਿਅਹੀਪਿਆ
 ਸਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਜਲੁਦੇਹਿਨਾਨਕਸਾਗੰਗਕਉਹੋਇ॥ ਜਾਤੇਤੇਰੈਨਾਇਵਾਸਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਗਗੁਗਉੜੀਪੁਰਖੀਮਹਲਾ ੪

॥ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਨਗਰੁਬੁਭਰਿਅਮਿਲਿਸਾਧੁਖੰਡਲਖੰਡਾਹੋ॥ਪੁਰਬਿਲਿਖਤਲਿਖੇਗੁਰੁਪ
ਇਆਮਨਿਹਰਿਲਿਵਮੰਡਲਮੰਡਾਹੋ॥੧॥ਕਰਿਸਾਧੁਅੰਗੁਲੀਪੁਨੁਵਡਾਹੋ॥ਕਰਿਡੰਡਉਤਪੁਨੁਵਡਾਹੋ
ਹਰਾਉ॥ਸਾਕਤਹਰਿਗਸਸਾਤਨਜਾਇਆਤਿਨਅੰਤਹਿਉਮੇਕੰਡਾਹੋ॥ਜਿਉਜਿਉਚਲਹਿਚੁਭੈਦੁ
ਖੁਪਾਵਹਿਜਮਕਾਣੁਸਹਹਿਸਿਰਿਰੰਡਾਹੋ॥੨॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਾਮਾਣੇਦੁਖਜਨਮਮਰਣ
ਭਵਖੰਡਾਹੋ॥ਸ੍ਰਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪਾਇਆਪਰਮੇਸੁਰੁਬੁਭੈਭਖੰਡਭੁਪਮੰਡਾਹੋ॥੩॥ਹਮਗਰੀਬਮਸ
ਕੀਨਪ੍ਰਭਤੇਰੋਹਰਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਵਡਵਡਾਹੋ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੇਕੈਰੋਹਰਿਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਮੰਡਾਹੋ
॥੪॥੪॥ਗੁਰਗੁਰੀਪੁਰਖੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਸੁਣਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾਸੰਤਹਲਕੀਬੇ
ਲਾ॥ਈਹਖਾਟਿਚਲਹੁਹਰਿਲਾਹਅਗੈਬਸਨੁਸੁਰੇਲਾ॥੧॥ਅਉਧਘਟੇਦਿਨਸੁਰੇਣਗੇ॥ਮਨ
ਗੁਰਮਿਲਿਕਾਜਸਵਾਗੇ॥ਹਰਾਉ॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਬਿਕਾਰੁਸੰਸੇਮਹਿਤਹਿਓਭੁਪਮਹਿਅਨੀ॥ਜਿਸਹਿ
ਜਗਾਇਪੀਅਵੈਇਹੁਸੁਅਕਥਕਥਾਤਿਨਿਜਨੀ॥੨॥ਜਾਕਉਆਣੇਸੋਈਬਿਹਾਣੁਹਰਿਗੁਰਤੇ
ਮਨਹਿਬਸੇਗਾ॥ਨਿਜਘਰਿਮਹਲਪਾਵਹੁਖਸਹਜੇਬਹੁਰਿਨਹੋਇਗੋਟੇਗਾ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁ
ਰਖਾਬਿਧਾਤੇਸਰਧਾਮਨਕੀਪੁਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਇਹੈਸੁਖੁਮਾਗੈਮੋਕਉਕਰਿਸੰਤਨਕੀਪੁਰੇ॥੪॥੫॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾ
ਲਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਮਿਹੀਗੁਰਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧ ॥ਸੋਤੀਤਮੰਦਰਉਸਹਰਿਰਤਨੀਤਹੋਹਿ
ਜੜਾਉ॥ਕਸਤੁਰਿਕੁੰਗੁਅਗਰਿਚੰਦਨਿਲੀਪਿਅਵੈਚਉ॥ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੋਤੇਗਾਚਿਤਿਨਅ
ਵੈਨਉ॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਉਜਾਇਬਾਲਿਜਾਉ॥ਮੇਅਪਣਾਗੁਰੁਪੁਛਿਦੇਖਿਅਵਹੁਨਾਹੀਥਾਉ
॥ਹਰਾਉ॥ਧਰਤੀਤਹੀਰੇਲਾਲਜੜਤੀਪਦਾਘਲਾਲਜੜਾਉ॥ਮੋਹਣੀਮੁਖਿਮਣੀਯੋਤੈਕਰੇਗੀ

ਪਸਾਉ। ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਵੀ ਸਰੋਤੇ ਗਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ। ੨॥ ਸਿਧੂਚ ਵਾਸਿ ਧਿਲਾਈ ਹਿਧਿ ਆਖਾ ਆ
 ਉ। ਗੁਪਤ ਪਗਾਟੁ ਹੋਇ ਬੈਸਾ ਲੋਕੁ ਰਖੈ ਭਾਉ। ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਵੀ ਸਰੋਤੇ ਗਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ। ੩॥
 ਸੁਲਤਾਨੁ ਹੋਵਾ ਮੇਲਿ ਲਸਕਰ ਤਖਤਿ ਰਖਾ ਪਾਉ। ਹੁਕਮੁ ਹਾਸਲੁ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ਨਾਨਕਾ ਸਭ ਵਾਉ। ਮ
 ਤੁ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਵੀ ਸਰੋਤੇ ਗਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ। ੪॥ ੧॥ ਸਿਰੀ ਗਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਮੇਰੀ
 ਆਗਾ ਪਵਣੁ ਪੀਅਤੁ ਆਪਿ ਆਉ। ਚੰਦ ਸੂਰਜੁ ਦਇਓ ਫੈਨ ਦੇਖਾ ਸੁਪਨੈ ਸਭਿ ਨ ਥਾਉ। ਭੀਤੇ
 ਗੀਕੀ ਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਲੁ ਆਖਾ ਨਾਉ। ੧॥ ਸਾਚਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਜ ਥਾਉ। ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਤੁ ਆਖ
 ਠਾ ਜੇਭਾਵੈ ਕਰੇਤ ਮਾਈ। ਗਹਾਉ। ਕੁਸਾਕਟੀ ਆਵਾਹਵਾਹ ਪੀਸਿ ਪੀਸਾ ਪਾਈ। ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਈ
 ਅਭਸਮ ਸੇਤੀ ਗਇ ਜਾਉ। ਭੀਤੇ ਗੀਕੀ ਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਲੁ ਆਖਾ ਨਾਉ। ੨॥ ਪੰਖੀ ਹੋਇ ਕੈਜੇ
 ਭਵਾ ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ ਜਾਉ। ਨਦਰੀ ਕਿਸੇ ਨ ਆਵਉ ਨ ਕਿਛੁ ਪੀਅਸ ਥਾਉ। ਭੀਤੇ ਗੀਕੀ ਮਤਿ ਨ ਪਵੈ
 ਹਉ ਕੇਵਲੁ ਆਖਾ ਨਾਉ। ੩॥ ਨਾਨਕ ਕਾਗ ਦਲਖ ਮਣਪ ਵਿਖਿ ਕੀਚੈ ਭਾਉ। ਮਸਤੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵ
 ਈ ਲੇਖਿ ਪਉਤੁ ਚਲਾਉ। ਭੀਤੇ ਗੀਕੀ ਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਲੁ ਆਖਾ ਨਾਉ। ੪॥ ੨॥ ਸਿਰੀ ਗਗੁ
 ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਲੇਖੈ ਬੋਲ ਲੁਬੋਲ ਠਾ ਲੇਖੈ ਖਲਾਖਾਉ। ਲੇਖੈ ਵਾਟ ਚਲਾਈ ਆਲੇਖੈ ਸੁਣਿ
 ਵੇਖਾਉ। ਲੇਖੈ ਸਾਹਲਾ ਵਾਈ ਅਹਿ ਪੜੇ ਕਿਪੁਛ ਲਜਾਉ। ੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇ ਆਰਨਾਧੋਹ। ਅਧੈ
 ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਆਨਾ ਤਿਸੁ ਏਹ ਨ ਓਹ। ਗਹਾਉ। ਜੀਵਨ ਮਹਲਾ ਜਾਇ ਕੈਏ ਖੇਖ ਜੈਕਾ ਲੀ। ਜਿਥੈ
 ਬਹਿਸ ਮਝਾਈ ਮੈਤਿ ਖੇਕੈ ਇਨ ਚਲਿਓ ਨਾ ਲੀ। ਭਵਨ ਵਾਲੇ ਜੇਤ ਕੇ ਸਭਿ ਬੰਨਹਿ ਪੰਡ ਪਗਾ ਲੀ।
 ੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਪਟਿ ਨ ਆਖੈ ਕੋਈ। ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਆਕਰਤਿ ਨ ਵਡਾ ਹੋਇ
 ੧॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਬੁ ਏਕੁ ਤੁਹਿ ਜੀਅ ਕੇ ਤੋਲੇ ਆ। ੩॥ ਨੀਚਾ ਅੰਦਰਿ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਨੀਚੀ ਪੁਆਤਿ ਨੀਚੀ।
 ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਵਡਿਆ ਸਿਉ ਕਿ ਅਗੀ ਸਾਜਿ ਬੈਠੈ ਨਿਰਸਾਲੀ ਅਨਿਤਿ ਬੈਠੈ ਨਿਰ
 ਗੀ ਬਖਸੀ ਸਾ। ੪॥ ੩॥ ਸਿਰੀ ਗਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਲਾਬੁ ਕੁਤਾ ਕੁਤੁ ਚੁਹਣਾ ਗਿਖਾ ਪਾਸੁ ਰਦਾ
 ਗੁਪਗਨਿ ਦਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੁਖ ਸੁਪੀਅਗਾ ਨਿਕੋਧੁ ਚੰਡਾਲਾ। ਹਸਕਸਾ ਪੁਸਲਾ ਹਟਾਏ ਕਰਮ ਮੇਰੇ
 ਕਰਤਾਗ। ੧॥ ਬਾਬਾ ਬੋਲੀ ਮੈ ਪਤਿ ਹੋਈ। ਉਤਮ ਸੇਵਹਿ ਉਤਮ ਕਹੀ ਅਹਿ ਨੀਚ ਕਰਮ ਬਹਿ ਹੋਈ।
 ਗਹਾਉ। ਗੁਸੁ ਸੁਇਨ ਗੁਸੁ ਰੁਪਾ ਕਮਾਇ ਗੁਪਰਮ ਲਕੀਰਾ ਸਾ। ਗੁਸੁ ਪੈਰੇ ਗੁਸੁ ਸੇਜਾ ਮੰਦਰ ਗੁਸੁ ਮੀਠਾ

ਰਸੁਮਾਸੁ। ਏ ਤੇਰਸਸਗੀਕੇਕੈਘਟਿਨਮਨਿਵਸੁ। ੨॥ ਜਿਤੁਬੋਲਿਐਪਤਿਪਾਈਐਸੋਬੋਲਿਅਪਰ
 ਟੁ। ਠਿਕਾਬੋਲਵਿਗੁਰਣਸੁਦਿਮੁਰਖਮਨਅਜਾਣ। ਜੋਤਿਸੁਰਵਹਿਸੇਭਲੇਚੋਰਿਕਿਕਹਦਿਵ
 ਖਾਣ। ੩॥ ਤਿਨਮਾਤਿਤਿਨਪਤਿਤਿਨਪਨੁਪਲੈਜਿਨਹਿਰਦੈਹਰਿਅਸਮਾਇ। ਤਿਨਕਾਕਿਅਸਾਲਾ
 ਹਣਾਅਵਰਸੁਆਲਿਉਕਾਇ। ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਰਹੋਚਹਿਦਨੀਨਨਾਇ। ੪॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖ
 ਲਾ॥ ੧॥ ਅਮਲੁਗਲੇਲਾਕੁੜਕਾਇਤਾਦੇਵਣਹਾਗਿ। ਮਤੀਮਰਣੁਵੇਸਾਰਿਅਖੁਸੀਕੀਤੀ
 ਦਿਨਚਾਗਿ। ਸਚੁਮਿਲਿਅਤਿਨਸੋਠੀਆਰਾਖਣਕਉਦਰਵਾਗੁ। ੧॥ ਨਾਨਕਸਾਚੇਕਉਸਚੁਜਾਣੁ।
 ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਤੇਰੀਦਗਹਚਲੈਮਾਣੁ। ਹਰਉ। ਸਚੁਸਰਗੁੜਬਾਰਹਾਜਿਸੁਵਿਚਿ
 ਸਚਾਨਉ। ਸੁਣਹਿਵਖਾਣਹਿਜੇਤਵੇਹਉਤਿਨਬਲਿਹਰੈਜਾਉ। ਤਾਮਨੁਖੀਵਾਜਾਣੀਐਜਾਮ
 ਹਲੀਪਾਏਥਉ। ੨॥ ਨਉਨੀਹੁਚੰਗਿਅਈਅਸਤੁਪਰਮਲੁਤਨਿਵਸੁ। ਤਾਮੁਖੁਹੋਵੈਉਜਲਾ
 ਲਾਖਦਾਤੀਇਕਦਾਤੀ। ਦੁਖਤਿਸੋਪਹਿਅਖੀਅਹਿਸੁਖਜਿਸੋਹੀਪਾਸਿ। ੩॥ ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾ
 ਰੀਐਜਾਕੇਜੀਅਪਰਾਣ। ਤਿਸੁਵਿਣੁਸਭੁਅਪਵਿਤ੍ਰੈਜੇਤਪੈਨਣੁਖਾਣੁ। ਹਰਿਗਲਾਂਸਭਿਕੁ
 ਵੀਆਤੁਪੁਭਵੈਪਰਵਾਣੁ। ੪॥ ੫॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ॥ ੧॥ ਜਾਇਸੋਹੁਘਸਿਮਸੁਕਰਿਮਤਿ
 ਕਾਗਦੁਕਰਿਸਾਗੁ। ਭਾਉਕਲਮਕਰਿਚਿਤੁਲੇਖਾਰੀਗੁਰਪੁਛਿਲਿਖੁਬੀਚਗੁ। ਲਿਖੁਨਾਮੁਸਾਲਾਹ
 ਲਿਖੁਲਿਖੁਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਗੁ। ੧॥ ਬਾਬਾਏਹੁਲੇਖਾਇਖਿਜਾਣੁ। ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈਚੋਇ
 ਸਚਾਨੀਸਾਣੁ। ਹਰਉ। ਜਿਥੈਮਿਲਹਿਵਡਿਅਈਅਸਦਖੁਸੀਅਸਦਚਉ। ਤਿਨਮੁਖਿਟਿਕੇਨਿ
 ਕਲਹਿਜਿਨਮਨਿਸਚਾਨਉ। ਕਰਮਿਮਿਲੇਤਾਪਾਈਐਨਾਰੀਗਲੀਵਉਦਅਉ। ੨॥ ਇਕਿਅਵ
 ਹਿਇਕਿਜਾਤਿਉਠਿਰਖੀਅਹਿਨਵਸਲਾਗ। ਇਕਿਉਪਾਏਮੰਗਤੇਇਕਨਵਰੇਦਰਵਾਗ। ਅਗੋਗਇ
 ਆਜਾਣੀਐਵਿਣੁਨਵੈਵੇਕਾਗ। ੩॥ ਭੈਤੇਰੈਰਹੁਅਗਲਾਖਪਿਖਪਿਛਿਜੈਦੇਹ। ਨਵਜਿਨਸੁਲਤਾ
 ਨਖਾਨੋਦੇਭੈਠੇਖੇਹ। ਨਾਨਕਉਠੀਚਲਿਅਸਭਿਕੁੜਕੁਤੇਨੇਹ। ੪॥ ੬॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ॥ ੧॥
 ॥ ਸਭਿਰਸਮਿਠੇਮੰਨੀਐਸੁਦਿਐਸਾਲੇਟੇ। ਖਟਤੁਰਸੀਮੁਖਿਬੋਲਣਮਰਣਨਦਕੀਏ। ਛਤੀਹ
 ਅਮ੍ਰਿਤਭਾਉਏਕੁਜਾਕਉਨਦਰਿਕਹੇਇ। ੧॥ ਬਾਬਾਹੋਰੁਖਾਣਖੁਸੀਖੁਆਹੁ। ਜਿਤੁਖਾਧੈਤਨੁਪੀੜੀ
 ਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਗ। ਹਰਉ। ਰਤਾਪੈਨਣੁਮਨੁਰਤਾਸੁਪੇਦੀਸਤੁਦਾਨੁ। ਨੀਲੀਸਿਅਹੀ

ਕਦਾਕਰਣੀਪਹਿਰਦੁਪੈਗਧਿਆਨੁ। ਕਮਰਬੰਦਸੰਤੋਖਕਾਧਨੁਜੋਬਨੁਤੇਰਨਾਮੁ॥੨॥ ਬਾਬਾਹੋਰੁਪੈਨਲੁ
ਖੁਸੀਖੁਆਗੁ। ਜਿਤੁਪੈਪੈਤਨੁਪੀਵੀਐਮਨਮਹਿਚਲਾਹਿਵਿਕਾਗਾਰਹਾਉ। ਘੋੜੇਪਾਖਰਸੁਇਨੇਸਾਖਤਿ
ਕੁਝਨੁਤੇਰੀਵਟਾ। ਤੁਰਕਸਤੀਰਕਮਾਣਸਾਂਗਤੇਗਬੰਦਗੁਣਧਾਤਾ। ਵਾਜਾਨੇਜਾਪਤਿਸਿਉਪਰਗਦੁ
ਕਹਮੁਤੇਰਾਮੇਰੀਜਾਤੀ॥੩॥ ਬਾਬਾਹੋਰਚੜਣਾਖੁਸੀਖੁਆਗੁ। ਜਿਤੁਚੜੀਐਤਨੁਪੀਵੀਐਮਨਮਹਿ
ਚਲਾਹਿਵਿਕਾਗਾਰਹਾਉ। ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਨਾਮਕੀਨਦਰਿਤੇਰੀਪਰਵਾਗੁ। ਦੁਕਮੁਸੋਈਤੁਧੁਤਾਵ
ਸੀਹੋਰੁਆਖਤੁਬਹੁਤੁਆਪਗੁ। ਨਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਪੁਛਿਨਕਰੇਈਚਾਗੁ। ਘੋੜੇਪਾਖਰਸੁ
ਣਾਖੁਸੀਖੁਆਗੁ। ਜਿਤੁਸੁਤੇਤਨੁਪੀਵੀਐਮਨਮਹਿਚਲਾਹਿਵਿਕਾਗਾਰਹਾਉ। ॥੪॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮ
ਹਲਾ॥ ॥ ਕੁੰਗੁਕੀਕਾਇਅਹਤਨਕੀਲਾਇਤਾਅਗਰਿਵਾਸੁਤਨਿਸਾਸੁ। ਅਠਸਾਠਿਤੀਰਥ
ਕਾਮੁਖਿਦਿਕਾਤਿਤੁਪਦਿਮਾਤਿਵਿਗਾਸੁ। ਓਤੁਮਤੀਸਾਲਾਹਲਾਸਦੁਨਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥੫॥ ਬਾਬਾ
ਹੋਰਮਤਿਹੋਰਹੋਰ। ਜੇਸਉਵੇਰਕਮਾਈਐਕੁਝਕੁਝਜੋਗੁ। ਹਰਾਉ। ਪੁਜਲਗੋਪੀਹੁਆਖੀਐਸ
ਕੁਮਿਲੈਸੀਸਾਗੁ। ਨਉਸਦਾਏਆਪਣਾਹੋਵੈਸਿਧੁਸੁਮਾਗੁ। ਜਾਪਤਿਲੇਖੇਨਾਪਵੈਸਤਾਪੁਜਖੁਆਗੁ।
੨॥ ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਿਥਾਪਿਆਤਿਨਮੋਟਿਨਸਕੋਕੋਈ। ਓਨਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੋਨਾਮੋਪਗ
ਵੁਠੋਈ। ਨਉਪੁਜੀਐਨਉਮੰਨੀਐਅਖੰਡਸਦਾਸਚੁਸੋਈ॥੩॥ ਖੇਰੁਖੇਰਲਾਈਐਤਾਜੀਉਕੇ
ਹੋਰੋਈ। ਜਲੀਆਸਭਿਸਿਖਾਣਪਾਉਠੀਚਾਇਆਹੋਈ। ਨਨਕਨਾਮਿਵਿਸਾਰਿਐਦਰਿਗਈਆ
ਕਿਐਹੋਈ॥੪॥ ॥੫॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ॥ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਵੀਥਰੈਅਉਗੁਣਵੰਤੀਧੂਰਿ॥
ਜੇਲੋੜਹਿਵਕੁਕਾਮਣੀਨਹਮਿਣੀਐਪਿਰਕੂਰਿ॥ ਨਬੇਵੀਨਤੁਲਹਵਾਨਪਾਣੀਐਪਿਰਦੁਗਿ॥੫॥
ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਪੁਰੈਤਖਤਿਅਭੋਲੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਾਜੇਕਰੇਪਾਣੀਐਸਾਚੁਅਤੇਲੁ। ਹਰਾਉ। ਪੁਭੁਹਰਿ
ਮੰਦਹੁਸੋਹਣਾਤਿਸੁਮਹਿਮਾਣਕਲਾਲਾ। ਮੋਤੀਹੀਰਾਨਿਗਮਲਕੰਚਨਕੋਟਹੀਸਾਲਾ। ਬੀਨੁਪਉਵੀ
ਗੜਿਕਿਉਚੜਉਗੁਰਹਰਿਧਿਆਨਨਿਹਲਾ॥੨॥ ਗੁਰਪਉਵੀਬੇਵੀਗੁਰੁਗੁਰੁਤਲਹਹਰਿਨਾਉ।
ਗੁਰਸਰਸਾਗੁਰੋਹਿਥੋਗੁਰੁਤੀਰਬੁਦਹੀਆਉ। ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਉਜਲੀਸਤਸਰਿਨਵਣਜਾਉ।
੩॥ ਪੁਰੋਪੁਰੋਆਖੀਐਪੁਰੈਤਖਤਿਨਿਵਾਸਾ। ਪੁਰੋਥਾਨਿਸੁਹਵਣੈਪੁਰੋਆਸਨਿਗਸਾ। ਨਨਕਪੁਰਾਜੇ
ਮਿਲੇਕਿਉਘਾਟੈਗੁਣਤਾਸਾ॥੪॥ ॥੫॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ॥ ॥ ਆਵਹੁਭੈਣੇਗਾਇਮਿਲਾ
ਅਕਿਸਹੋਲੜੀਆਹਾ। ਮਿਲਿਕੇਕਰਹਕਾਣੀਆਸੰਮੁਖਕੰਤਕੀਆਹਾ। ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਭਿ

ਕੁਣ ਅਭਿਗਣ ਸਭਿਅਸਾਹ ॥ ੧ ॥ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕੇ ਤੇ ਜੋਗੀ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀ ਐ ਜਾਤੁ ਤਾ ਕੇ ਅਚੇਰੀ ॥
 ਹਰਾਉ ਜਾਇ ਪੁਛੁ ਹੋਸੇ ਹਰਾਣੀ ਤੁਸੀਗਵਿਆ ਕਿਨੀ ਗੁਣੀ ॥ ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖੀ ਸੀਗਾਰੀ ਆਮਿ ਠਾਥੇ ਲਣੀ ॥
 ॥ ਪਿਰੁ ਗੀਸਾ ਲੁਤਾ ਮਿਲੇ ਜਾਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣੀ ॥ ੨ ॥ ਕੇਤੀ ਆਤੇ ਗੀ ਆਕੁ ਦਰਤੀ ਕੇ ਵਡੇ ਗੀ ਦਾਤੀ ॥
 ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਿਫਤਿ ਕਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗੁਪਰੰਗ ਕੇਤੇ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤੀ ॥ ੩ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੇ ਸ
 ਭਉ ਪਜੈ ਸਚ ਮਹਿ ਸਾਰਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਰਵੈ ਪਤਿ ਉਗਵੈ ਗੁਰਬਚਨੀ ਭਉਖਾਇ ॥ ਨਨਕ ਸਚਾ ਪਾ
 ਤਿਸਾ ਪੁਆਪੋਲ ਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰੀਗ ਗੁਮ ਹਲਾ १ ॥ ਭੁਲੀ ਸਹੀ ਜਿਉ ਬਹੀ ਹਉ ਮੈ ਮੁ
 ਣੀ ਪਰਾਹੁ ॥ ਭੁਤ ਲਗੇ ਠਿਰਿਚਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰਕਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਕਲਪਤਿ ਆਗੀ ਬਾਦਿ ਏ ਜਚਾ ਵੇ ਪਰਵਾਹੁ
 ॥ ੧ ॥ ਮਨਹੇ ਸਚੁ ਮਿਲੇ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਭੋਬਿਨੁ ਨਿਗਭਉ ਕਿਉ ਥੀ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਹਰਾਉ ਕੇ
 ਤਾ ਅਖਣੁ ਅਖੀ ਐ ਅਖਣਿ ਤੇ ਦਿਨੋਇ ॥ ਮਿਗਣ ਵਾਲੇ ਕੇਤ ਹੇਦਾਤ ਏ ਕਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀ ਅਪਹਾਣ
 ਪੈ ਮਨਿ ਵਸਿ ਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ਬਾਜੀ ਬਨੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਪੇਲੁ ਖਿਲਾਇ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਏਕ
 ਸੇਵਿ ਜੋਗੀ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਣਾ ਸੇਖੀ ਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਵੇਸਹੀ
 ਐ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਹਾਸਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੀ ਜਿ ਆਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਨਕ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣ ਸੀ ਸਚੁ ਸ
 ਉਦਾਜਿ ਸੁਪਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰੀਗ ਗੁਮ ਹਲਾ १ ॥ ਪਾਤੁ ਮਿਲੇ ਫੁਨਿ ਪਾਤੁ ਕਉ ਸਿਫਤੀ ਸਿਫਤਿ
 ਸਮਾਇ ॥ ਲਾ ਲੁਗੁ ਲਾ ਲੁਗੁ ਹਬਰਾ ਸਚਾ ਗੁਰ ਕਉ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੇ ਸੰਤੋਖੀ ਆਹਰਿ ਜਪਿ ਏ ਕੋਭਾਇ ॥
 ੧ ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਹੋਣੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਐ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪੇਣੁ ॥ ਹਰਾਉ ਉਚਉ ਥਾਨੁ ਸੁਹ
 ਵਣਾ ਉਪਰਿ ਮਹਾ ਮੁਹਾਰੀ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਦੇ ਪਾਈ ਐ ਦਹੁ ਪਹੁ ਮਹਾ ਪਿਤਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸ
 ਮਝਾਈ ਐ ਆਤਮਾ ਮੁਬੀਚਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਵਿਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ਅਰਿ ਆਸ ਅਦੇਸਾ ਹੋਇ ॥ ਕਿਉ ਗੁਰ
 ਬਿਨੁ ਤਿਕੁਟੀ ਛੁਟ ਸੀ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿ ਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਿਜ ਪਰਿ ਮਹਾ ਪਛਾਣੀ ਐ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਲੁ ਧੋ
 ਇ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੇ ਮੇਲੁ ਨ ਉਤਰੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਪਰਵਾਸੁ ॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਐ ਅਵਰਤਿ ਆਗੈ
 ਆਸਾ ॥ ਨਨਕ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈ ਐ ਹਉ ਸਦ ਬਾਹਿਰ ਹੋ ਜਾਸੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰੀਗ ਗੁਮ ਹਲਾ १
 ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਦੇਹਾ ਗਣੀ ਮੁਠੀ ਭੁਜੈ ਭਾਇ ॥ ਕਲਹ ਕੇਰੀ ਕੰਧ ਜਿਉ ਅਰਿ ਨਿਸਿ ਕਰਿ ਚਰਿ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ
 ਸਬਦੇ ਸੁਖੁ ਨ ਥਾਐ ਪਰ ਬਿਨੁ ਭੁਖੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੁਧੋ ਪਰ ਬਿਨੁ ਰਿਅਸੀ ਗਾਗੁ ॥ ਦਰਿ ਪਸਿਛੋਣੀ ਨ
 ਲੈ ਏਦਰਗ ਹਭੁ ਭੁਖੁ ਆਹੁ ॥ ਹਰਾਉ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਸਚਾ ਵਡ ਕਿਸਾਨੁ ॥ ਪਹਿਲਾ ਧਰ

ਤੀਸਾਧਿਕੈਸਚੁਨਾਮੁਦੇਦਾਨਾ।ਨਉਨਿਧਿਉਪਜੈਨਾਮੁਦੇਕੁਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਨਾ॥੨॥ਗੁਰਕਉਜਾ
 ਦਿਨਜਾਣਈਕਿਆਤਿਸੁਚਰਜੁਅਰਾਗੁ।ਅੰਧੁਲੇਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮਨਮੁਖਿਅੰਧਬੁਥਾਗੁ।ਅ
 ਵਣੁਜਾਣੁਨਚੁਕਈਅਹਿਜਨਮੈਰੋਇਖੁਆਗੁ॥੩॥ਚੰਦਨੁਮੋਲਿਅਣਾਇਆਕੁੰਗੁਮਾਂਗਸੰ
 ਪੁਗੁ।ਚੋਆਚੰਦਨੁਬਹੁਘਣਾਪਾਨਾਇਕਪੁਗੁ।ਜੋਪਨਕੰਤਿਨਭਾਵਈਤਸਭਿਅਰੰਬਰ
 ਕੁੜੁ॥੪॥ਸਭਿਰਸਭੋਗਣਬਾਦਿਹਿਸਭਿਸੀਗਾਰਵਿਕਾਗਾਜਬਲਗੁਸਬਦਿਨਭੇਦੀਐਕਿ
 ਉਸੈਗੁਰਦੁਆਰਿ॥ਨਨਕਪੰਨੁਸੁਹਾਣੀਜਿਨਸਪਨਾਇਪਿਅਗੁ॥੫॥੧੩॥ਸਿਰੀਗੁਮਹ
 ਲਾ१॥ਸੁੰਦੀਦੇਹਰਗਵਣੀਜਾਜੀਉਵਿਚਪੁਜਾਈ।ਭਾਰਿਬਲੀਦੀਵਿਣਵੀਪੁਉਨਿ
 ਕਸਿਓਕਾਇ।ਪੰਚੇਗੁੰਨੇਦੁਖਿਭਰੇਬਿਨਸੇਦੁਜੈਭਾਇ॥੧॥ਮੂੜੇਗਮੁਜਪਹੁਗੁਣਸਾਗਿ।ਹਉਮੈ
 ਮਮਤਾਮੋਹਣੀਸਭਮੁਠੀਅੰਕਾਗਿ।ਹਉਮੈ।ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਦੁਜੀਕਾਰੈਲਾਗਿ।ਦੁ
 ਬਿਧਾਲਾਗੇਪਚਿਮੁਏਅੰਤਰਿਸਿਨਾਅਗਿ॥ਗੁਰਿਗਖੇਸੇਉਬਰੋਹੋਗਿਮੁਠੀਧੰਧੈਠਗਿ॥੨॥ਮੁ
 ਣੀਪਗੀਤਿਪਿਅਗੁਗਇਆਮੁਆਵੈਹੁਵਿਹੋਧੁ।ਪੰਧਾਥਕਾਹਉਮੁਣੀਮਮਤਾਮਾਇਆਕੋਧੁ॥
 ਕਰਮਿਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਨਿਹੋਧੁ॥੩॥ਸਚੀਕਾਰੈਸਚਮਿਲੈਗੁਰਮਤਿਪਲੇਪਾ
 ਇ।ਸੋਨਹੁਜੰਮੈਨਾਮਹੈਨਾਮਾਵੈਨਜਾਇ।ਨਨਕਦਰੀਪਰਧਾਨੁਸੋਦਗਗਹਿਪੈਧਾਜਾਇ॥੪॥੧੪॥
 ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ१॥ਤਨੁਜਾਇਕਾਇਮਾਟੀਭਇਆਮਨੁਮਾਇਆਸੋਰਿਮਨੁਗੁ।ਅਉ
 ਗਣਠਿਰਿਲਾਗੁਤਏਕੁਰਿਵਜਾਵੈਤੁਗੁ।ਬਿਨੁਸਬਦੈਭਗਮਾਣੀਐਦੁਬਿਧਾਡੇਬੇਪੁਗੁ॥੧॥ਮ
 ਨਹੇਸਬਦਿਤਹਹੁਚਿਤੁਲਾਇ।ਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਬੁਝਿਅਮਹਿਜਨਮੈਆਵੈਜਾਇ।ਹਉ
 ਉ।ਤਨੁਸੁਚਾਸੇਆਖੀਐਜਿਸੁਮਹਿਸਾਚਨਾਉ।ਭੋਸਚਿਰਤੀਦੇਹੁਗੀਜਿਹਵਾਸਚੁਸੁਆਉ
 ॥ਸਚੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐਬਹੁਕਿਨਪਾਵੈਤਾਉ॥੨॥ਸਾਚੇਤੇਪਵਨਭਇਆਪਵਨੈਤੇਜਲੁਹੋਇ
 ॥ਜਲਤੇਤ੍ਰਿਭਵਣੁਸਾਜਿਆਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸਮੋਇ॥ਨਿਰਮਲੁਮੇਲਾਨਾਥੀਐਸਬਦਿਹੋਤੇ
 ਪਤਿਤੋਇ॥੩॥ਇਹੁਮਨੁਸਾਰਿਸੰਤੋਖਿਆਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮਾਹਿ।ਪੰਚਭੂਤਸਚਿਭੈਰੋਤੇਜੋਤਿ
 ਸਚੀਮਨਮਾਹਿ॥ਨਨਕਅਉਗਣਵੀਸਰੇਗੁਰਿਗਖੇਪਤਿਤਾਹਿ॥੪॥੧੫॥ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ१॥
 ॥ਨਨਕਬੇਵੀਸਚਕੀਤਹੀਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਾਵਹੀਪੁਰਿਭਰੇਅ
 ਤਕਾਰਿ॥ਮਨਹਠਿਮਤੀਬੁਡੀਐਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੁਤਾਹਿ॥੧॥ਗੁਰਬਿਨੁਕਿਉਤਹੀਐਸੁਖੁਹੋਇ

॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਗੁਰੂ ਮੇ ਅਵਹੁ ਨ ਦੁਜ ਕੋਇ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਅਗੈ ਦੇਖ ਉਡ ਉਜ ਲੋਪਾਛੈ ॥ ਚਰਿਅੰ ਅੰਗੁਰੂ
 ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਚੁ ਰਹ ਪੂਰੀ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਹੀ ਸਾਚੈ ਮਹ
 ਲਿ ਪਦੁਗਿ ॥ ੨॥ ਸਾਹਿਸਾਹਿਤੁ ਭੂਸੰਮਲਾ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਹਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੇਓ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਭੁਧਣੀ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮੇਓ ॥ ੩॥ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਉਪ
 ਇਆਰਿ ਭਵਤੁ ਕਰਿ ਆਕਾਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਨਣੁ ਜਾਣੀਐ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਗਧੁ ਗੁਬਾਹੁ ॥ ਘਟਿ ਘ
 ਟਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰੀ ਬੁਝੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਜਾਣਿ ਆਤਿ ਨ ਕੀਚੈ ॥ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੇ ਸੇ
 ਤੀ ਗਲਿ ਮਿਲੇ ॥ ਸਚੇ ਗੁਣ ਪਗਾਸਿ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਸੰਤਖੀ ਆਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸਿ ॥ ੫॥ ੧੬॥
 ਸਿਰੀਗ ਗੁਮਹਲਾ ॥ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰਿ ਆਮਿ ਲੁਵੇਲਾ ॥ ਏਹਾ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨਿ
 ਸਾਸੁ ॥ ਏਤ ਬਲਗੁ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇਹਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਾ ਮਿਨ ਆਵਣੀ ਫਰਿਛੇਰੀ ਤਨੁ ਪੇਹਾ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ
 ਲੇਲਾ ॥ ਘਰਿ ਜਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ॥ ਹਉ ਮੈ ਨਿਵਰੀ ਭਾਹੀ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ
 ਫਟੁ ਗੰਢੀਐ ॥ ਲਿਖਿ ਪਾਵਿ ਬੁਝਹਿ ਭਾਹੁ ॥ ਰਿਸਨ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਅਗਲੀ ॥ ਹਉ ਮੈ ਹੋਰੁ ਵਿਕਾਹੁ ॥ ਓ
 ਹੁਵੇ ਪਰਵਾਹੁ ॥ ਏਤੋਲਵਾ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀ ਮਤਿ ਸਾਹੁ ॥ ੨॥ ਲਖ ਸਿਅਣੁ ਪਜੇ ਕਰੀ ॥ ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਮਿਲਾਪੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਾਪੀ ॥ ਆਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਭੁਖ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀਅ ਹੋਛੁਟੀਐ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਆਪੁ ॥ ੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਗੁਰਪਰਿ ਵੇਚਿ ਆਮਨੁ ਦੀਆ ॥ ਸਿੰਹੁ ਨਾਲਿ ॥ ਰਿਭਵ ਭੁਖੇ ਜਿ
 ਫੰਫੰਦਿ ॥ ਆਗੁਰਮੁਖਿ ਪੋਜਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਨਨ ਕੋ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਲਿ ॥ ੪॥
 ॥ ੧੭॥ ਸਿਰੀਗ ਗੁਮਹਲਾ ॥ ॥ ਮਰੈ ਕੀਚੈ ਤਨਹੀ ਜੀਵਣ ਕੀ ਨਹੀ ਆਸਾ ॥ ਤੁਸਰ ਬਜੀ
 ਆਪੁ ਤਿਪਾਲਹੀ ॥ ਲੇਖੈ ਸਾਸਗਿਰਾਸਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੁਵਸਹਿ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥
 ੧ ॥ ਜੀਅ ਹੋਰਾ ਮਜਪਤ ਮਨੁ ਮਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਾਗੀ ਜਲਿ ਬੁਝੀ ਪਾਇ ॥ ਆਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਅਨੁ ॥ ਹਰ
 ਓ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰਮਿਣੀਐ ॥ ਸੰਕਉਤਾਗਿ ॥ ਮੁਇ ਆਜਿ ਤੁਘਰਿ ਜਾਣੀਐ ॥ ਤਿਤੁ ਜੀ
 ਵਦਿ ਆਮਹੁ ਮਾਗਿ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦਿ ਸੁਹਵਣੇ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰਵੀਚਾਰਿ ॥ ੨॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ
 ਪਾਈਐ ॥ ਤਹ ਹਉ ਮੈ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ॥ ਆਪਣਾ ਹਉ ਸਦਕੁ ਰਬਾਣੈ ॥ ਤਾਸੁ ॥ ਖਵਿਦ
 ਰਗਾਹ ਪੈਨਾਈਐ ॥ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਾਸੁ ॥ ੩॥ ਜਹਦੇ ਖਾਤਹ ਵਿਹਾਰੇ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥
 ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਬੰਧੀ ॥ ਦੇਹੁ ਜੀਅ ਆਇ ਆਜਗਿ ਸੇਖੇ ॥ ਵਿਜੇਗੀ ॥ ਭਖਿ ਵਿਛੁਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਲਹਿ

ਨਮੋਲੁ॥ ੪॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਘਰਿ ਵਸੈ ਸਚ ਭੈਰਾ ਤੋਹੇਇ॥ ਗਿਆਨ ਮਹਾਰਸੁ ਭੋਗੈ ਬਾਹੁ ਕਿਛੁ ਖਨਹੋਇ॥ ੧੦
 ਨਾਨਕਾਇ ਉਮਨੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲੁ ਭੀ ਫਿਰਿ ਚੁਖੁ ਨਹੋਇ॥ ੫॥ ੧੮॥ ਸਿਰੀਗਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏਹੁ ਮਨੋਮੁ
 ਹਖੁ ਲੇਭੀ ਆਲੇ ਭੇਲਾ ਗਾਉ ਭਾਨੁ॥ ਸਬਦਿ ਨ ਭੀ ਜੈ ਸਾਕਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ॥ ਸਾਧੂ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾਪਾਈ ਐਹੁ ਦੀਨਿ ਪਾਨੁ॥ ੧॥ ਮਨਰੋਹੁ ਮੈਛੋ ਭਿਰੁ ਮਾਨੁ॥ ਹਰਿਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਸੇਵਿ ਤੁ
 ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਾਹ ਮਾਨੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਿਨ ਸੁਰਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਨੁ ਜਾਨੁ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ
 ਹਰਿ ਸਭੋ ਗਣੇ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਗਿਆਨੁ॥ ਨਿਤਿ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ
 ਨਾਮੁ॥ ੨॥ ਕੁਕਰ ਕੁਕੁਰ ਮਾਈ ਐਹੁ ਗਾਨੰਦਾ ਪਚੈ ਪਚਾਨੁ॥ ਭਗਮੇ ਭੂਲਾ ਚੁਖੁ ਪਟੇ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੈ
 ਖੁਲਾਹਨੁ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈ ਐਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਸੁਭਾਨੁ॥ ੩॥ ਐਥੈ ਧੰਧੁ ਪਿਟਾਈ ਐਸ ਚੁਲਿ
 ਖਤੁ ਪਰਵਾਨੁ॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਦਾ ਗੁਰ ਕਰਦੀ ਪਰਧਾਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਕਰਮਿ ਸਚੈ
 ਨੀਸਾਨੁ॥ ੪॥ ੧੯॥ ਸਿਰੀਗਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ਹੋਵੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾਹਿ॥
 ਕਿਉ ਦਰਗਾਹ ਪਤਿ ਪਾਈ ਐ ਜਾਹਰਿ ਨ ਵਸੈ ਮਨਮਾਹਿ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐਸੁ ਧੁਪਾਈ ਐ ਅਗਨਿ ਮ
 ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਮਨਰੋਹੁ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਗਿ॥ ਜਿਨ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਤੇ ਜਨ
 ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤਿਸੀ ਲਾਈ ਐ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸੰਜੋਗੁ॥ ਹਿਸਾਹਉ ਮੈਗਤੁ
 ਗਏ ਨਹੀ ਸਹਸਾ ਸੋਗੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਸੁ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਸੰਜੋਗੁ॥ ੨॥ ਕਾਇਆ ਕਾ
 ਮਣਿ ਜੇ ਕਰੀ ਭੋਗੇ ਭੋਗਣਹਾਰੁ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਜਈ ਜੋਦੀ ਸੋਚਣਣਹਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰ
 ਵਹਿ ਸੁਹਾਗਣੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿ ਜਤਾਹੁ॥ ੩॥ ਚਾਰੇ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ਮਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਲੁ ਪਾਇ॥
 ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਿ ਆ ਅਘਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੀਤੁ ਕਰਿ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ
 ਦਰਗਾਹ ਜਾਇ॥ ੪॥ ੨੦॥ ਸਿਰੀਗਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਪਾਪ ਆਰਿ ਆਗੁਰੁ ਮਤਿ ਲੇ
 ਹਰਿ ਬੋਲਿ॥ ਮਨੁ ਸਚ ਕਸਵਟੀ ਲਾਈ ਐ ਤੁਲੀ ਐ ਪੂਰੈ ਤੋਲਿ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਐ ਹਿਦਮਾ
 ਟਕ ਮੋਲਿ ਅਮੋਲਿ॥ ੧॥ ਭਾਈ ਹੋਹਰਿ ਧੀਰਾ ਗੁਰਮਾਹਿ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ਐ ਅਹਿ ਨਿ
 ਸਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਪਨੁ ਗਾਇ ਪਾਈ ਐਹੁ ਪਰਗਾਸਿ॥ ਜਿਉ ਅਗਨਿ
 ਮੈ ਜਲੁ ਪਾਇ ਐ ਤਿਉ ਤਿਨ ਦਾਸਾ ਨਿਦਾਸਿ॥ ਜਮ ਜੰਟਾਹੁ ਨ ਲਾਗਈ ਇਉ ਭਉ ਜਲੁ ਤਰੈ
 ਤਰਾਸਿ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੁਕੁਰੁ ਨ ਭਵਈ ਸਚਰਤੇ ਸਚ ਭਾਇ॥ ਸਾਕਤ ਸਚੁ ਨ ਭਵਈ ਕੁਕੈ ਕੁਕੈ

ਪਾਇ। ਸਚਿਰਤੇਗੁਰਿਮੇਲਿਐਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ ਅਨਮਹਿਮਾਦਕੁਲਾਯੁਨਾਮੁਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਹੀਰੁ
 ॥ ਸਚੁਵਖਰੁਪਨੁਨਾਮੁਰੈਪਾਇਪਾਇਗਹਿਗੰਥੀਰੁ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਦਇਆਕਰੇਹਰਿਤਿ
 ਗੁ॥੪॥੨॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ १ ॥ ਭਗਮੇਭਾਹਿਨਵਿਣਵੈਜੇਭਵੈਦਿਸੰਤਰਦੇਸੁ॥ ਅੰਤਰਿਮੈ
 ਯੁਨਉਤਰੈਹੀਰੁਜੀਵਣੁਹੀਰੁਵੇਸੁ॥ ਹੋਰੁਕਿਤੈਭਗਤਿਨਹੋਵਣੀਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਉਪਦੇਸੁ॥੧॥
 ਅਨਰੇਗੁਰਮੁਖਿਅਗਨਿਨਿਵਾਹੀ॥ ਗੁਰਕਾਕਹਿਅਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਰਿਸਨਾਮਾਗਿ॥ ਹਰਾਉ॥ ਅਨੁ
 ਮਾਦਕੁਨਿਗਮੋਯੁਰੈਰਾਮਨਾਮਿਪਤਿਪਾਇ॥ ਮਿਲਿਸਤਮਗਤਿਹਰਿਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਿ
 ਵਣਾਇ॥ ਆਪੁਗਇਆਸੁਖੁਪਾਇਆਮਿਲਿਸਲਏਸਲਾਲਸਮਾਇ॥੨॥ ਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨ
 ਮੁਨਚੇਤਿਓਸੁਅਉਗੁਣਿਐਵੈਜਾਇ॥ ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਭੇਦਿਓਭਉਜਲਿਪਚੈਪਚਾ
 ਇ॥ ਇਹੁਮਾਦਕੁਜੀਉਨਿਗਮੋਯੁਰੈਇਉਕਉਰੀਬਦਲੈਜਾਇ॥੩॥ ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਹਸਿਮਿਲੇ
 ਸੇਪੁਰੇਪੁਰਖਸੁਜਾਣਾ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਭਉਜਲੁਲਘੀਐਦਗਹਰਪਤਿਪਰਵਾਣਾ॥ ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉ
 ਜਯੋਹੁਨਿਉਪਜੈਸਬਦੁਨੀਸਾਣਾ॥੪॥੨॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ १ ॥ ਵਣਗੁਰਗੁਵਣਜ
 ਹਿਰੋਵਖਰੁਲੇਹੁਸਮਾਇ॥ ਤੇਸੀਵਸਤੁਵਿਸਾਰੀਐਜੈਸੀਨਿਬਰੈਨਾਇ॥ ਅਗੈਸਾਹੁਸੁਜਾਣੁਰੈ
 ਲੇਸੀਵਸਤੁਸਮਾਇ॥੧॥ ਭਾਣੀਗੇਰਮੁਕਹਰੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਹਰਿਜਸੁਵਖਰੁਲੇਚਲਹੁਸਹਦੇਖੈ
 ਪਤੀਆਇ॥ ਹਰਾਉ॥ ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਚੁਰੈਕਿਉਤਿਨਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਖੋਟੈਵਣਜਿਵਣੀਜਿਐਮਨੁਤ
 ਨੁਖੋਟਹੋਇ॥ ਫਾਹੀਫਾਥੇਮਿਗਜਿਉਫੁਖੁਘਣਨਿਤਹੋਇ॥੨॥ ਖੋਟੇਪੋਤੈਨਾਪਵਹਿਤਿਨਹਰਿਦੇਰਸੁ
 ਨਹੋਇ॥ ਖੋਟੇਜਾਤਿਨਪਤਿਪੈਖੋਟਿਨਸੀਝਸਿਕੋਇ॥ ਖੋਟੇਖੋਟੁਕਮਾਵਣਾਐਗਇਆਪਤਿਖੋਇ॥
 ੩॥ ਨਾਨਕਮਨੁਸਮਝਾਈਐਗੁਰਕੇਸਬਦਿਸਾਲਾਹ॥ ਰਾਮਨਾਮਗੰਗਿਰਤਿਆਭਰੁਨਭਗਮੁਤਿਨਾਹ॥
 ਹਰਿਜਪਿਲਾਹਅਗਲਾਨਿਰਭਉਹਰਿਮਨਮਾਹ॥੪॥੨॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ १ ॥ ਘਰੁ੨
 ਧਨੁਜੋਬਨੁਅਹੁਣੁਲੜਾਨਾਠੀਅਕੇਦਿਨਚਾਰੀ॥ ਪਬਦਿਕੇਰੋਪਤਜਿਉਛਲਿਛਲਿਜੁਮਣਚਗ॥੧॥
 ਗੰਗੁਮਾਣਿਲੇਪਿਆਰਿਆਜਾਜੋਬਨੁਨਉਹਲਾ॥ ਦਿਨਥੇੜੜੇਖਕੇਭਇਆਪੁਰਾਣਚੋਲਾ॥ ਹਰਾਉ॥
 ਸਜਣਮੇਰੇਗੁਲੇਜਾਇਸੁਤੇਜੀਗਾਇ॥ ਹੰਥੀਵੰਢਾਹੁਮਣੀਰੋਵਾਣੀਣੀਬਾਇ॥੨॥ ਕੀਨਸੁਣੇਹੀਗੋ
 ਗੀਏਆਪਣਕੀਨੀਸੋਇ॥ ਲਗਸਿਐਵਹਿਸਾਹੁਰੈਨਿਤਨਪੇਣੀਆਹੋਇ॥੩॥ ਨਾਨਕਸੁਤੀਪੋਈਐਜਾਤੁ
 ਵਿਹਤੀਸੰਨਿ॥ ਗੁਣਗਵਾਈਗੰਠੜੀਅਵਗਣਚਲੀਬੰਨੀ॥੪॥੧॥੨॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ १

॥ਆਪੇਸੀਆਆਪਿਰਸੁਆਪੇਗਵਣਹਗੁਆਪੇਚੈਵੈਚੈਲੜਾਆਪੇਸੇਜਤਤਗੁ॥੧॥ਗੰਗਿਰਤਮੇਗ
 ਸਾਹਿਬੁਗਵਿਰਹਿਅਭੁਗਪੁਗਿ॥ਹਰਾਉ॥ਆਪੇਮਾਛੀਮਛੁਈਆਪੇਪਾਣੀਜਾਲੁ॥ਆਪੇਜਾਲਮਲ
 ਕੜਾਆਪੇਅੰਦਰਿਲਾਲੁ॥੨॥ਆਪੇਬਹੁਬਿਧਿਗੁਲਾਸਖੀਏਮੇਗਲਾਲੁ॥ਨਿਤਹਵੈਸੋਹਗਣੀਦੇ
 ਖੁਹਮਾਗਹਾਲੁ॥੩॥ਪੁਣਵੈਨਨਕੁਬੇਨਤੀਤੁਸਰਵਹੁਤੁਪੰਸੁ॥ਕਉਲੁਤੁਪੈਕਵੀਆਤੁਪੈਆਪੇਵੇਖਿ
 ਵਿਗਸੁ॥੪॥੨੫॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ१ ॥੫੨੩ ॥ਇਹੁਤਨੁਪਰਤੀਬੀਜੁਕਰਮਾਕੋਰਸ
 ਇਲਆਪੁਉਸਾਗੰਗਪਾਣੀ॥ਮਨੁਕਿਰਸਾਹੁਰਿਹਿਦੈਜੰਮਾਇਲੈਇਉਪਾਵਸਿਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ॥
 ੧॥ਕਾਹੇਗਰਬਸਿਮੁਕੇਮਾਇਆ॥ਪਿਤਸੁਤੇਸਗਲਕਾਲੜਮਾਤਾਤੇਹੋਤਿਨਅੰਤਿਸਖਾਇਆ॥ਹ
 ਰਾਉ॥ਬਿਖੈਬਿਕਾਰਦੁਸਟਕਿਰਖਾਕੋਇਨਤਜਿਅਤਮੇਹੋਇਧਿਅਈ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਹੋਤਿ
 ਜਬਹਾਖੇਕਮਲੁਬਿਗਸੈਮਧੁਆਸੁਮਾਈ॥੨॥ਬੀਸਸਪਤਾਹੋਬਸੋਸੰਗੁਪੈਤੀਨਿਖੜਾਨਿਤਕਾ
 ਲੁਸਾਗੈ॥ਦਸਅਠਗੇਅਪਰੰਪਰੇਚੀਨੈਕਹੈਨਨਕੁਇਵਏਕੁਤਾਗੈ॥੩॥੧॥੨੬॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹ
 ਲਾ१ ॥ਅਮਲੁਕਰਿਧਰਤੀਬੀਜੁਜਬਦੇਕਰਿਸਚਕੀਆਬਨਿਤਦੇਹਿਪਾਣੀ॥ਹੋਇਕਿਰਸਾ
 ਲੁਈਮਾਨੁਜੰਮਾਇਲੈਭਿਸਤਦੇਜਕੁਮੁਕੇਵੇਵਜਣੀ॥੧॥ਮਤੁਜਣਸਹਿਗਈਪਾਇਆ॥ਮਾਲਕੇ
 ਮਾਣੈਹੁਪਕੀਸੋਭਾਇਤੁਬਿਧੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਹਰਾਉ॥ਐਬਤਨਿਚਿਕੜੇਇਹੁਮਨੁਮੀਡੋਕ
 ਮਲਕੀਸਾਰਨਹੀਮੁਓਪਾਈ॥ਤਉਹੁਉਸਤਾਦੁਨਿਤਭਾਖਿਅਬੋਲੇਕਿਉਬੁਝੈਜਾਨਹਬੁਝਾਈ॥
 ੨॥ਅਖਲੁਸੁਨਣਪਉਣਕੀਬਾਣੀਇਹੁਮਨੁਰਤਾਮਾਇਆ॥ਖਸਮਕੀਨਦਰਿਦਿਲਹਿਪਸੰ
 ਦੇਜਿਨੀਕਰਿਏਕੁਧਿਅਏਆ॥੩॥ਤੀਹਕਰਿਗਖੇਪੰਜਕਰਿਸਾਥੀਨਉਸੈਤਨੁਮਤੁਕਟਿਜਾਈ॥
 ਨਨਕੁਆਖੈਗਹਿਪੈਚਲਣਾਮਾਯੁਧਨੁਕਿਤਕੁਸੰਜਿਆਹੀ॥੪॥੨॥੨੭॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ१
 ॥੫੨੪ ॥ਸੋਈਮਉਲਾਜਿਨਿਜਗੁਮਉਲਿਅਾਰਹਿਅਕੀਆਸੰਸਾਰੇ॥ਆਬਖਾਕੁਜਿਨਿ
 ਬੰਧਿਹਰਾਈਪੰਨੁਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥੧॥ਮਹਣਮੁਲਾਮਹਣਾ॥ਭੀਕਰਤਾਰਹੁਡਰਣਾ॥ਹਰਾਉ॥ਤਾ
 ਤੁਮੁਲਾਤਾਤੁਕਾਜੀਜਣਹਿਨਮੁਖੁਦਾਈ॥ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਪਰਿਅਹੋਵਹਿਕੋਹੋਨਭਗੀਐਪਾਈ॥
 ੨॥ਸੋਈਕਾਜੀਜਿਨਿਅਪੁਤਜਿਅਾਇਕੁਨਮੁਕੀਆਆਪਾਗੈ॥ਪੈਭੀਤੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਸਚਾ
 ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥੩॥ਪੰਜਵਖਤਨਿਵਾਜਗੁਜਾਹਹਿਪੜਹਿਕਤੇਬਕੁਗਣਾ॥ਨਨਕੁਆਖੈਗੋਰਸ
 ਦੇਈਹਰਿਓਪੀਣਾਖਾਣਾ॥੪॥੧॥੨੮॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ१ ॥ਏਕੁਸੁਆਨੁਦਇਸੁਆਨੀਨ

ਲਿ। ਭੁਲਕੇ ਭਉ ਕਹਿ ਸਦਾ ਬਇਆ ਲਿ। ਕੁਤੁ ਭੁਗਮੁ ਭੁਗਦਗੁ। ਧਾਣਕ ਭੁਪਿਰਾ ਕਰਤਾਗੁ॥ ੧॥ ਮੈ
 ਪਤਿ ਕੀ ਪੀਦਿ ਨ ਕਰਣੀ ਕੀ ਕਾਗੁ। ਭਉ ਬਿਗੈ ਵੇਰੁ ਪਿਰਾ ਬਿਕਰਾਣਾ। ਤੇਰੇ ਕੁਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਸੰਸਾਰੁ।
 ਮੈਏ ਤਥਾ ਸਏ ਤੇਰੇ ਧਾਰੁ। ਗਹਾਉ। ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਾ ਆਖਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ। ਪਰਾਪੁ ਜੇ ਤੀਨੀ ਚਸਨਾ ਤਿ।
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤਨਿ ਵਸਹਿ ਚੰਡਾਲਾ। ਧਾਣਕ ਭੁਪਿਰਾ ਕਰਤਾਗੁ॥ ੨॥ ਠਾਹੀ ਸੁਰਤਿ ਮਲੁ ਕੀ ਵੇਸੁ। ਭਉ
 ਠਗਵਾਣਾ ਠਗੀ ਦੇਸੁ। ਧਰਮਿ ਆਣਾ ਬਹੁਤਾ ਭਗੁ। ਧਾਣਕ ਭੁਪਿਰਾ ਕਰਤਾਗੁ॥ ੩॥ ਮੈ ਕੀ ਤਨ
 ਜਾਤਾ ਹਰਾਮ ਭੋਗੁ। ਭਉ ਕਿ ਆਮੁ ਦੇਸਾ ਦਸਦੁ ਚੋਗੁ। ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਗੁ। ਧਾਣਕ ਭੁਪਿ
 ਰਾ ਕਰਤਾਗੁ॥ ੪॥ ੨॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖਲਾ॥ ॥ ਏਕਾ ਸੁਰਤਿ ਜੇ ਤੇਰੇ ਜੀਆ। ਸੁਰਤਿ ਵਿਪੁ
 ਲਾ ਕੇ ਇਨ ਕੀਆ। ਜੇ ਤੀ ਸੁਰਤਿ ਤੇਰਾ ਤਿਨਾ ਹੁ। ਲੇਖਾ ਇਕੋ ਆਵੁ ਜਾਤਾ॥ ੧॥ ਕਾਪੇ ਜੀ ਅਕਰਹਿ
 ਚਤੁਰਾਈ। ਲੇਵੇ ਦੇਵੇ ਦਿਲ ਨ ਪਾਈ। ਗਹਾਉ। ਤੇਰੇ ਜੀ ਅਜੀ ਆਕਾ ਤੇਰੇ। ਕਿਤ ਕਉ ਸਾਹਿਬ
 ਆਵਹਿ ਹੋਰੇ। ਜੇ ਤੁਸਾਹਿ ਬਾਵਹਿ ਹੋਰੇ। ਤੁਝ ਨਿਕਾ ਤੇਰੇ ਹੋਰੇ। ੨॥ ਅਸੀ ਬੋਲਾ ਵਿਗਾੜ ਵਿਗਾ
 ਝੁਪ ਬੋਲਾ। ਤੁਨ ਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਤੇਲਾ ਹਿਤੋਲਾ। ਜਹ ਕਰਣੀ ਤਹ ਪੂਰੀ ਮਾਤਿ। ਕਰਣੀ ਵਾਤੁ ਪੁਧੇ
 ਪਾਇ। ੩॥ ਪੁਣ ਵਤਿ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਾਹਿਬੇ। ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਬੁਝੈ ਸੋਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਕਰੇ ਬੀ
 ਚਗੁ। ਸੋਹੀ ਅਨੀ ਦਰਗਾਹ ਪਰਵਾਨਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖਲਾ॥ ॥ ਤੁਦਰੀ ਅਉਦਨ
 ਬੀਨਾ ਮੈ ਮਛੁਲੀ ਕੈ ਸੇ ਅੰਤੁਲਾ। ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਤੁਝੇ ਤੁਝੇ ਤੇ ਨਿਕਸੀ ਫੁਟਿ ਮਹਾ॥ ੧॥ ਨ
 ਜਾਣਾ ਮੈ ਉਨ ਜਾਣਾ ਜਾਣੀ। ਜਾਣੁ ਖੁਲਾ ਗੋਤਾ ਤੁਝੇ ਸਮਾਣੀ। ਗਹਾਉ। ਤੁਝ ਪੂਰਿ ਜਾਨਿਆ ਮੈ ਤੁ
 ਗਿ। ਜੇ ਕਛੁ ਕਰੀ ਸੁਤੇ ਹੋਤੁ ਗਿ। ਤੁਝੇ ਖਹਿਉ ਮੁਕਰਿ ਪਾਉ। ਤੇਰੇ ਕੀ ਅਨਤੋਰੇ ਨਾਇ। ੨॥ ਜੇ ਤਾ ਦੇਰਿ
 ਤੇ ਤਾ ਪਉ ਖਾਉ। ਬਿਅਦਹੁ ਨਾਹੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਉ। ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸੀ। ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਸਭੁ ਤੇਰੇ
 ਪਾਸੀ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਨੇ ਕੈ ਤੁਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪੇ ਮੀਝਿ ਮਿਅਨੁ। ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਆਪੇ ਹੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕ
 ਰੇ ਜਹਾਨੋ। ਜੇ ਤਿ ਸੁਭਾ ਵੈ ਨਾਨਕਾ ਤੁਕ ਮੁਸੇਈ ਪਰਵਾਨੋ॥ ੪॥ ੩॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖਲਾ॥ ੫॥ ੪
 ॥ ਕੀਤਾ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਮਾਨੁ। ਦੇਵਣ ਹਰੇ ਕੈ ਹਥਿ ਦਾਨੁ। ਭਾਵੈ ਦੇਇਨ ਦੇਈ ਸੋਇ। ਕੀਤੇ ਕੈ ਕ
 ਰਿ ਐ ਕਿ ਆਉਇ। ੧॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਤਿ ਸੁਸਚੁ। ਅੰਧਾ ਕਰਾ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ। ਗਹਾਉ। ਜਾ ਕੇਰੁ
 ਖਾਬਿ ਰਖਾ ਗਉ। ਜੇ ਹੀ ਪਾਤੁ ਤੇਰਾ ਤਿਨਾ ਉ। ਫੁਲੁ ਭਾਉ ਫੁਲੁ ਲਿਖਿ ਆਪਾਇ। ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆ
 ਪੇ ਹੀ ਖਾਇ। ੨॥ ਕਚੀ ਕੀ ਪਕਚਾ ਵਿਚਿ ਗਾਜੁ। ਅਤਿ ਅਲੁਣੀ ਫਿਕਾਸਾ ਦੁ। ਨਾਨਕ ਆਣੇ ਆਵੈ ਗ

ਸਿ। ਵਿਦੁ ਨਾ ਵੈ ਨਾ ਹੀ ਸਾ ਬਾ ਸਿ। ੩॥ ੫॥ ੩੨॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖਾ ੧ ੫੨ ੫ ॥ ਅਛਲ ਛਲਾਈ ੧੨
 ਨਹ ਛਲੈ। ਨਹ ਘਾਉ ਕਟਾਰ ਕਰਿ ਸਕੈ। ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਗਏ ਤਿਉ ਗਏ। ਇਸੁ ਲੇਤੀ ਕਾਜੀ ਉਟਲ ਪਲੈ।
 ੧॥ ਬਿਨੁ ਤੇਲ ਦੀ ਵਾਕਿ ਉਜਲੈ। ਭਰਾਉ। ਪੋਥੀ ਪੁਗਟ ਕਮਾਈ ਐ। ਭਉ ਵਟੀ ਇਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈ ਐ।
 ਸਚੁ ਬੁਝੁ ਛੁਆਇ ਜਲਾਈ ਐ। ੨॥ ਇਹੁ ਤੇਲੁ ਦੀ ਵਾਇ ਉਜਲੈ। ਕਰਿ ਚਨ ਛੁਸਾਹਿ ਬਤ ਉਮਿ
 ਲੈ। ਭਰਾਉ। ਇਤੁ ਤਨਿ ਲਾਗੈ ਬਾਣੀ ਆ। ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ਆ। ਸਭੁ ਨੀ ਆ ਆ ਵਟ ਜਾਣੀ
 ਆ। ੩॥ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀ ਆ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ਐ। ਤਾਦਗਾ ਹੋ ਬੈਸ ਛੁਪਾਈ ਐ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਾਹੁ ਭਾਈ
 ਐ॥ ੪॥ ੧॥ ੩੩॥

ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖਾ ੩ ੫੨ ੧ ਚਉਪਦੈ।

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਆਪਣਾ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਰਾਇ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨ ਕਾ ਮਨ ਤੀਰਥੁ ਹੋ ਜਿਸੇ ਦੇ
 ਇਉ ਝਾਇ। ਮਨ ਚਿੰਦਿ ਆਵਹੁ ਪਾਵਣ ਜੇ ਇਛੈ ਸੋ ਛਲੁ ਪਾਇ। ਨ ਉਧਿ ਆਈ ਐ ਨ ਉਮੰਗੀ ਐ ਨ
 ਮੇਸਹ ਜਿਸ ਮਾਇ। ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਚਾ ਖੁਤਿ ਖਜਾਇ। ਜਿਨੀ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਚਾਖਿ ਆਸਹ ਜੇਹੇ
 ਸਮਾਇ। ਭਰਾਉ। ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨੀਪਾਇ ਆਨ ਮੁਨਿ ਧਨੁ। ਅਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਵਿਗਹਿ ਆ
 ਦੁਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ। ਰਿਹੈ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਆਲਾਗਾ ਸਹ ਜਿਧਿ ਆਨੁ। ਮਨੁ ਨਿਗਮਲੁ ਹਰਿ ਗਵਿ
 ਰਿ ਆਪਾਇ ਆਦਰ ਗਹਿ ਮਾਨੁ। ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਤੇ ਵਿਹਲੇ ਸੰਸਾਰਿ। ਹਉ ਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਰਿ
 ਕੈ ਹਰਿ ਗਾਖਿ ਆਉ ਰਧਾਗਿ। ਹਉ ਤਿਨ ਕੇ ਬਲਿ ਹਰਾਏ ਜਿਨ ਨ ਮੇਲ ਗਾਖਿ ਆਗਾ ਸੇਈ ਸੁਖੀ ਏ ਚਹੁ
 ਜੁਗੀ ਜਿਨ ਨ ਮੁਖਿ ਖੁਦੁ ਆਪਾਗੁ। ੩॥ ਗੁਰੀ ਮਾਇ ਐ ਨ ਮੁਪਾਈ ਐ ਚੁਕੈ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ। ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ
 ਗਵਿਰਿ ਆਪ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ। ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਸਾਦੁ ਆਇ ਆਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿ ਹਰੈ ਜਾਸੁ। ਨਾਨਕ
 ਨਦਰੀ ਪਾਈ ਐ ਸਚੁ ਨ ਮੁਗੁਣ ਤਾਸੁ। ੪॥ ੧॥ ੩੪॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖਾ ੩ ॥ ਬਹੁ ਭੋਖ ਕਰਿ ਭਗਮ
 ਈ ਐ ਮਨਿ ਰਿਹੈ ਕਪਟ ਕਮਾਇ। ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਈ ਮਹਿ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ। ੧॥ ਮਨ ਮੇ
 ਰੇ ਹਰੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ। ਸਚੁ ਸੰਜ ਮੁਕਰਣੀ ਸੋ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਗਾਸੁ। ਭਰਾਉ। ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮ

ਨੂਜੀਤਿ ਆਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਘਰੇ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜੇਲ
 ਖਇ ਸਤਗੀ ਆਤਮਾ ਕਰਹਿ ਨ ਵਖੰਡਾ ਰੁਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖ ਨ ਪਾਵਈ ਫਿਰਿ ਤਿਰਿ ਜੋ ਨੀਪਾਹਿ
 ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਜਿ ਨੀਪਹਿ ਰਿਝਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਫਿਰੈ ਓਨ ਤਿਲੁ
 ਨਤ ਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਵੈ ਸੇਥੀ ਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨ ਨ ਕੁਜੀ ਵੈ ਨ ਮੁਲੈ ਹਰਿ ਦੇ ਵਹੁ ਸਹਜਿ
 ਸੁਭਾਇ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ੩ ॥ ਜਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਿਰ ਕਾ ਹੋਇ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਕਾ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਅਤਿ ਰਿਸਿ ਕੋ ਸਚੁ ਵਸੈ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਸਚਿ ਮਿ
 ਲੈ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਤਿਨ ਜਿ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਹਾਮੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ
 ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਓ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਸਾਧਿਕਾਇ ਹੋ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪੇ ਲਾਏ
 ਮਿਲਾਇ ॥ ਤੁਜੈ ਭਾਇ ਕੋ ਨ ਮਿਲੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਇਕੁ ਵਰਤ ਦਾਏ ਕੋਹਿ ਆਸ
 ਮਾਇ ॥ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪਿ ਦਇਆ ਲੁਹੈ ਇਸੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਰਿਪਰਿ ਪਰਿਤੋ ਜੋਤ ਕੀ ਵ
 ਦ ਕਹਹਿ ਬੀਚਗੁ ॥ ਅਤਿ ਬੁਧਿ ਭਵੀਨ ਬੁਝਈ ਅਤਿ ਹੋਲੋ ਭਵਿਕਾਗੁ ॥ ਲਖ ਚਉਗਲੀ ਹਰਮ ਦੇ ਭੁਮਿ
 ਭੁਮਿ ਹੋਇ ਖੁਆਗੁ ॥ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਕਾ ਵਣ ਕੋਇ ਨ ਮੋਟਣਹਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖ ਵੀ
 ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲਹਿ ਤਾਹਰਿ ਮਿਲੈ ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਪਾਹਿ ਪਾਹਿ ਸਿਧੇ
 ਪਾਹੁ ਹੋਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਤਿ ਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਆਇ ॥ ੪ ॥
 ਮਨ ਭੁਖ ਭੁਖਾ ਮਤ ਕਹਹਿ ਮਤ ਭੁਕਹਿ ਪੁਕਾਗੁ ॥ ਲਖ ਚਉਗਲੀ ਹਰਿ ਜਿਨਿ ਸਿਰੀ ਸਭ ਸੇਵੇਇ ਆਪ
 ਗੁ ॥ ਨਿਰਭਉ ਸਦਾ ਦਇਆ ਲੁਹੈ ਸਭ ਨ ਕਰਦਾ ਸਾਗੁ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝਈ ਐ ਪਾਣੀ ਐ ਮੱਖ ਦੁਆ
 ਗੁ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸੁਇ ਕੈ ਮਾਨਿ ਆਤਿ ਨ ਜਿ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਗੁਰ
 ਮਤੀ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚੁ ਹਰਿ ਪਾਇ ਆਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਹੋ ਜਾਸੁ ॥
 ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੋ ਹਰਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਪੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਧਿਆਇ ॥ ਧੁੰਧਿ ਮ
 ਸਤ ਕੀ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿ ਆਸੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਵਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਓ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤ ਹੁਦੇ ਖਹੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰਿ
 ਨਿਕਾਟਿ ਵਸੈ ਭਗਪੁਰਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਜਿਨੀ ਪਛਾਣਿ ਆਸੇ ਦੇਖਹਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ॥ ਜਿਨ ਗੁਣ ਤਿਨ ਸਦ
 ਮਾਨਿ ਵਸੈ ਅਉਗੁਣ ਵੰਤਿ ਆਦੁਰਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਗੁਣ ਤੇ ਬਾਹਰੇ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਮਰਦੇ ਭੂਰਿ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਸਬ
 ਦਿ ਗੁਰੁ ਸੁਣਿ ਮਾਨਿ ਆਤਿ ਨ ਮਾਨਿ ਧਿਆਇ ਆਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਰਤਿ ਆਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿ

ਗਮਲੁ ਹੋਇ। ਕੁੜਕੰਗੁ ਕਮੁੰਤ ਕਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ। ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਸਦਾ
ਬਿਹੁ ਹੋਇ॥੨॥ ਇਉਂ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੇ ਲਿਵਲਾਇ। ਪਾਗੀ ਖਿਸਿ ਐਹ ਦਾ ਨਹੀ
ਅਗੈਠ ਉਹੁ ਨ ਪਾਇ। ਓਹੁ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਣੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ। ਜਿਸੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਉ
ਥੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵਲਾਇ॥ ੪॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸਭ ਕਰੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਬੁਝਨ ਪਾਇ। ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁ
ਖੁ ਹੈ ਸੇਵ ਪਈ ਤਿਨ ਥਾਇ। ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਮਾਇ। ਨਾਨਕ ਤਿ
ਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹੈ ਜਿਨ ਮਿਹਰੇ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਪਾਠ ॥ ੩॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨੀ
ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆਗੁਰ ਮਤੀ ਵੀਚਾਰੀ। ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੇ ਦਰ ਬਾਰੀ। ਓ
ਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੀ॥ ੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਪਤਿ ਤੋਇ। ਹਰਿ ਹਰਿ
ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਐ ਮਲੁ ਹਉ ਮੈ ਕਢੈ ਪੋਇ। ਹਰਾਓ ਮਨ ਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਵਿਦੁ ਨ ਵੇਪਤਿ ਜਾਇ
॥ ਸਬ ਦੇਸਾ ਦੁਨ ਆਇ ਓਲਾਹੇ ਦੁਜੈ ਭਾਇ। ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀ ਕੇ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਸੇ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸ
ਮਾਇ॥ ੨॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੋ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ। ਕੁਲੁ ਉਪਾਹਿ ਆਪਣਾ ਪੰਨੁ ਜਣੇ
ਦੀ ਮਾਇ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐ ਜਿਸ ਨਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ॥ ੩॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਇ ਆਵਿ ਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ। ਓਇ ਅੰਦਰੁ ਬਾਹਰੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ। ਨਾਨਕ ਆ
ਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਰਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇ॥ ੪॥ ਪਾਠ ॥ ੩॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਭਗ
ਤਾ ਹਰਿ ਪਨੁਰਾਸਿ ਹੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਫਿਕਰਹਿ ਵਾਪਗਾ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਗਾ।
ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿੜਾਇ ਆਹਰਿ ਭਗਤਾ ਅਤੁ ਭਭੰਡਾਗਾ॥ ੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਇ।
ਏ ਮਨ ਆਲਸੁ ਕਿ ਆਕਰਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ। ਹਰਾਓ। ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰੁ ਹੈ ਜੋ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰਾ। ਪਾਖੰਡ ਭਗਤਿ ਨੇਹ ਵਈ ਦੁਬਿਧਾ ਬੋਲੁ ਖੁ ਅਗਾ। ਸੋ ਜਨੁ ਗਵਾਇ ਆਨਾ ਗਲੇ
ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰਾ॥ ੨॥ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਹਰਿ ਆਖੀ ਐ ਜੋ ਹਰਿ ਕਾ ਪੈਉਰਿ ਪਾਗੀ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉ
ਪੇ ਅਗੈ ਧਰੇ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਗੀ। ਪਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰੀ॥ ੩॥ ਕਰਮਿ ਮਿ
ਲੇਤਾ ਪਾਈ ਐ ਵਿਦੁ ਕਰਮੇ ਪਾਇ ਆਨ ਜਾਇ। ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਤ ਰਸ ਦੇ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੇ ਹਰਿ
ਆਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇ ਆਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ॥ ੪॥ ਪਾਠ ॥ ੩॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ਹਲਾ ੩
॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ ਆਜਾਇ। ਅਨ ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐ ਸਹ ਜੇਨ

ਮਿਸਮਾਇ। ਅੰਦਰੁ ਰੋਹਿ ਸਚ ਸਿਉ ਹਸਨਾ ਰਹਿਨੁ ਗਾਇ। ॥ ਭਾਈ ਰੋਹਨੁ ਤਖੀ ਆਦੁ ਜੈ ਭਾਈ। ਗੁ
 ਰਸਰਣਾਈ ਸੁਖੁ ਲਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੁਖਿ ਆਇ। ਹਰਾਉ। ਸਾਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗਈ ਮਨੁ ਨਿਗਮੁ ਲਹਿ
 ਧਿਆਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਐ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ। ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਦੁ ਬਲਾਇ
 ਆ ਅਹਿ ਆਨੁ ਅੰਧੇ ਹਾਜਾਇ। ॥ ੨॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮਲੁ ਭਰੇ ਹਉ ਮੈਰਿ ਸਨਾਵਿ ਕਹਾ। ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੈਲੁ
 ਨ ਉਤਰੈ ਮਰਿ ਜੀ ਮਰਿ ਹਉ ਇਉ ਆਗਾ। ਪਤੁ ਰਬਾ ਜੀ ਪਲ ਚਿਹਰੇ ਨ ਉਹਵਾਹੁ ਨ ਪਹਾ। ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪ
 ਤਪ ਸੰਜਮੀ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਗਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਗਾ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
 ਧਿਆਈਐ ਸਭ ਨਾਜੀ ਆਕਾ ਆਪਾਗਾ। ॥ ੪॥ ੬॥ ੬॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮੈਰਿ ਵਿ
 ਆਪਿ ਆਖੈ ਗੁਰੁ ਉਦਾਸੀ ਨਹੈ। ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹਰਿ ਦਗਾਹਿ ਪਤਿਥੈ। ਹਉ ਮੈਲੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਣੀਐ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹਉ। ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਪੁਰਿ ਹੀ ਨਿਤ ਆਸਾ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ
 ਵਿ ਮੋਹੁ ਪਰਜਲੈ ਪਰਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ। ਹਰਾਉ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਿਗਮੈ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਅ
 ਨੰਦਾ। ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉ ਮੈਰਿ ਨਿ ਚੰਦਾ। ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ
 ਪਾਇ ਆਸਹ ਜਿ ਅਨੰਦਾ। ॥ ੨॥ ਸੋਸਾ ਪੁਰੈ ਗਗੀ ਸੋਈ ਹਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ। ਅੰਤਰਿ ਲਾਗਿ ਨਤਾਮੁ ਸੁ
 ਮੁਏ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ। ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇ ਆਹਿ ਗੁਰੁ ਪੀਆ ਆਪਾਏ। ॥ ੩॥
 ਜਿਨਿ ਕਿਨੈ ਪਾਇ ਆਸਾ ਧਰਮ ਗਤੀ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਬੈਰਾਗੀ। ਮਨੁ ਮੁਖ ਟਿਕਹਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਉ ਮੈਰਿ
 ਦਰਿ ਲਾਗੀ। ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰੰਗਾਏ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕੇ ਤੀਲਾਗੀ। ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ
 ੩ ॥ ਪਰਹੀ ਸਉਦਾ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਵਖੁ ਹਉ। ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀਐ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ। ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖੁਟੁ ਪੈਵਡ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਉ। ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਜਿ ਨਿਦਾ ਹਉ ਮੈ
 ਅਹੰਕਾਰੁ। ਹਰਿ ਜੀ ਉਸਦਾ ਧਿਆਇ ਤੁਰਮੁਖਿ ਏਕੰਕਾਰੁ। ਹਰਾਉ। ਗੁਰਮੁਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੈ ਗੁ
 ਰਸਬਦੀ ਬੀਚਾਗੀ। ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਦੇਜ ਪਿਜ ਪਿਰਿ ਦੈ ਮੁਰਾਗੀ। ਪਰਹੀ ਵਿਚਿ ਮਹਲੁ
 ਪਾਇ ਆਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਗੀ। ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇਜੈ ਮੁਹਟੈ। ॥ ਖੋਤਿ ਨ ਕਾਏ। ਅਨਦਿਨੁ ਤਖ ਕਮਾ
 ਵਦੈ ਨਿਤ ਜੋਹੈ ਜਮ ਜਾਏ। ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਦੇਖੀ ਬਹੁ ਚੰਤਾ ਪਰਜਾਏ। ॥ ੩॥ ਸਭ ਨਾਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੋ
 ਆਪੇ ਬਖਸਕਰੇ। ਕਠਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਵਈ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅ
 ਪੇਜਾਣੈ ਸੋਇ। ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ੩ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਵਡਿ ਆਈਦੇ

ਇਹ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉ ਮੈ ਦੂਰਿ ਕਰੇਇ। ਇਹੁ ਮਨੁ ਪਾਵਤੁ ਤਹੈ ਜਾ ਅਪੇਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ॥੧॥
ਭਾਈਗੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ। ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ। ਗੁਰਮਤੀ
ਖਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਧੁ ਪੈ ਤਿਸਨ ਉਠਿ ਰਨ ਠਾਉ। ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਉ ਦਾ ਫਿਰੈ ਜਿਉ ਸੁੰਝੈ ਘਰਿ ਕਾਉ। ਗੁਰਮਤੀ
ਘਟਿ ਚਨਣਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਉ॥੨॥ ਤੈ ਗੁਣ ਬਿਖਿਆ ਅੰਧੁ ਪੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਗੁਬਾ ਲੋਭੀ
ਅਨਕ ਉਸੇ ਵਧੇ ਪਵਿ ਵੇਦ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰਾ। ਬਿਖਿਆ ਅੰਦਰਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਨ ਉਗਰੁ ਨ ਪਾਗੁ॥੩॥ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਨਗਤ ਪਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਇ। ਬਾਣੁ ਗੁਰੁ ਅਚੇਤੁ ਪੈ ਸਭ ਬਧੀ ਜਮ ਕਾਇ। ਨਨ
ਕ ਗੁਰਮਤਿ ਉਥੇ ਸਚ ਨਾਮੁ ਸਾਮਾਇ॥੪॥੧॥੪੩॥ ਸਿਰੀਗ ਗੁਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁ ਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਉਥਾ ਪਦ ਪਾਇ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਾਇ ਅਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿਆਇ। ਪੈ
ਤੈ ਜਿਨ ਕੈ ਪੁਨ੍ਹੇ ਤਿਨ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ॥੧॥ ਭਾਈਗੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਰਹਾਉ। ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾ
ਵਣਾ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਉ। ਗੁਰਮਤਿ ਨੀਨਾ ਮੁਪਛਾਇਆ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ। ਆਪੁ ਛੋਭਿ
ਚਰਣੀ ਲਗਾ ਚਲਾ ਤਿਨ ਕੈ ਭਾਈ। ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਾਮਾਇ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮ
ਹਯੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਨਾਮੁ ਨ ਪਗ ਪਤਿ ਹੋਇ। ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲੋਕਿ ਲਹੁ ਜਿਉ ਪਾਈ ਐ ਸਚੁ ਸੋਇ। ਅਸੁ
ਗਸੀਘਰੈ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁਹੋਇ॥੩॥ ਜੇਹਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰਿ ਜਾਇਆ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ।
ਏਹੁ ਸਹਸਾ ਮੂਲੇ ਨਾਹੀ ਭਾਉ ਲਾਏ ਜਨੁ ਕੋਇ। ਨਨਕ ਏਕੋ ਜੋ ਤਿਉ ਇਸੁਰਤੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਹੋਇ॥
੪॥੧॥੪੪॥ ਸਿਰੀਗ ਗੁਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਾ ਟੇਸੇ ਵਾਕਹਿ ਵਿਡਾਣੀ॥ ਆ
ਪਣਾ ਪਰਮੁ ਗਵਾਹਿ ਬੁਝਹਿ ਨਾਹੀ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ਭੂਬਿਮੁਏ ਬਿ
ਨੁਪਾਣੀ॥੧॥ ਮਨਰੇ ਸਦਾ ਭਜਹੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ। ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਤਾਹਰਿ ਵਿਸਰਿ ਨਾ
ਈ। ਰਹਾਉ। ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਮਾਇਆ ਕਾ ਪੁਤਲਾ ਵਿਚਿ ਹਉ ਮੈ ਦੁਸਟੀ ਪਾਈ। ਆਵਹੁ ਜਾਣਾ ਜੰਮ
ਣੁ ਮਰਣਾ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿਗਵਾਈ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤਿਮਿਲਾਈ॥੨॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਅਤਿ ਸੁਖਾਲੀ ਜੋਇ ਛੋਲੈ ਘੁਪਾਏ। ਜਤੁ ਸਤੁ ਤਪੁ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵ
ਸਾਏ। ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖੁ ਪਾਏ॥੩॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹ
ਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ। ਦਰਿ ਸਚੇ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਾਮਾਉ। ਨਨਕ ਨਟਹੀ ਪਾਈ ਐ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ॥੪॥੧॥੪੫॥ ਸਿਰੀਗ ਗੁਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਜਿਉ

ਵੇਹਗਣਿਤਨਿਸੀਗਗਾਸੇਜੈਕਤਨਆਵਈਨਿਤਨਿਤੋਇਖੁਆਗਾਪਿਰਕਾਮਹਲੁਨਪਾਵਈਨਾਦੀਸੇ
 ਘਰੁਬਾਗਾ॥੧॥ਭਾਈਗੋਇਕਮਨਿਨਮੁਧਿਆਈ॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹੋਯੋਜਪਿਰਾਮਨਮੁਸੁਖੁਪਾਈ॥
 ਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦੋਸਹਗਣੀਪਿਰੁਗਾਖਿਆਉਰਪਾਗਿਮਿਠਾਬੋਲਹਿਨਿਵਿਚਲਹਿਸੇਜੈਗੋਵੈਭੁ
 ਤਾਗਾਸੋਭਾਵੰਤੀਸੋਹਗਣੀਜਿਨਗੁਰਕਾਹੋਤੁਅਪਹਾ॥੨॥ਪੂਰੇਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਜਾਭਗੋਕਾਉ
 ਦਉਹੋਈ॥ਅੰਤਹੁਪੁਤਖੁਭਮੁਕਟੀਐਸੁਖੁਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥ਗੁਰਕੋਭਾਣੇਜੋਚਲੈਦੁਖੁਨਪਾਵੈਕੋ
 ਈ॥੩॥ਗੁਰਕੋਭਾਣੇਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੋਸਹਜੇਪਾਵੈਕੋਈ॥ਜਿਨਪਰਾਪਤਿਤਿਨਪੀਆਹਉਮੋਵਿਚ
 ਹੁਏਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਧਿਆਈਐਸਾਚਿਮਿਲਾਵਹੋਈ॥੪॥੧੩॥੪੬॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ
 ੩ ॥ਜਾਪਿਰੁਜਾਣੈਅਪਣਤਨੁਮਨੁਅਗੋਧਰੇਈ॥ਸੋਹਗਣੀਕਰਮਕਮਾਵਈਆਸੇਈਕਰ
 ਮਕਰੇਈ॥ਸਹਜੇਸਾਚਿਮਿਲਾਵਣਾਸਾਚੁਵਡਾਈਦੇਈ॥੧॥ਭਾਈਗੋਗੁਰਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਈ॥
 ਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨਪਾਈਐਜੋਲੋਚੈਸਭੁਕੇਈ॥ਹਾਉ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਟੇਹੁਪਇਆਕਾਮਦਿਦੁ
 ਜੈਭਾਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਨੀਦਨਆਵਈਦੁਖੀਗੋਇਵਿਹਾਈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਪਿਰੁਨਪਾਈਐਬਿਰਥਾਜਨ
 ਮੁਗਵਾਈ॥੨॥ਹਉਹਉਕਰਤੀਜਗੁਠਿਗੀਨਪਨੁਸੰਪੈਨਾਇ॥ਅੰਧੀਨਮੁਨਚੇਤਈਸਭਥਾਧੀਜ
 ਮਕਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਪਨੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਾਹਿਦੈਸਮਾਇ॥੩॥ਨਾਮਿਹਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇ
 ਗੁਰਕੇਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥ਮਨੁਤਨੁਤਰੰਗਸਿਉਰਸਨਰਸਨਰਸਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਨਉਤਰੈਜੋਹਰਿਪੁ
 ਰਿਛੋਰਿਛਿਆਲਾਈ॥੪॥੧੪॥੪੭॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਭਗਤਿਕੀਜੈਬਿਨੁ
 ਗੁਰਭਗਤਿਨਹੋਈ॥ਆਪੈਆਪੁਮਿਲਾਏਬੁਝੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਸੋਈ॥ਹਰਿਜੀਉਸਾਚਾਸਾਚੀਬਾ
 ਣੀਸਬਦਿਮਿਲਾਵਹੋਈ॥੧॥ਭਾਈਗੋਭਗਤਿਹੀਦੁਕਾਹੋਜਗਿਆਈਆ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀ
 ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਈਆ॥ਹਾਉ॥ਆਪੇਜਗਜੀਵਨੁਸੁਖਦਾਤਾਅਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏ॥ਜੀਅ
 ਜਤਿਏਕਿਆਵੇਚਾਹੇਕਿਆਕੋਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਵਡਾਈਆਪੇਸੇਵਕਰਾਏ॥੨॥
 ਦੇਖਿਕੁਟੰਬੁਮੋਹਿਲੋਭਾਣਾਚਲਦਿਆਨਾਨਿਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਗੁਣਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਤਿਸ
 ਦੀਕੀਮਨਪਾਈ॥ਹਰਿਪੁਭੁਸਖਾਮੀਤਪੁਭੁਮੇਗਾਅੰਤੋਹੋਇਸਖਾਈ॥੩॥ਆਪਣੈਮਨਿਚਿਤਿਕਹੈਕ
 ਹਾਏਬਿਨੁਗੁਰਆਪੁਨਜਾਈ॥ਹਰਿਜੀਉਦਾਤਾਭਗਤਿਵਛਲੁਹੋਕਰਿਕਿਰਪਾਮੀਨਿਵਸਾਈ॥ਨਾਨ
 ਕਸੋਭਾਸੁਰਤਿਦੇਇਪੁਭੁਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਰਿਛਿਆਈ॥੪॥੧੫॥੪੮॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੩

੪

੧੫
 ਧਨੁਜਨੀਜਿਨਿਜਾਇਆਪੰਨੁਪਿਤਾਪਰਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆਵਿਚਰੁਗਇਆਗੁਮਾਨੁ।
 ਦਰਿਸੇਵਨਿਸੰਤਜਨਖਰੇਪਾਇਨਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇਹਰਿਸੇਇ।ਗੁਰਕਾ
 ਸਬਦਮਨਿਵਸੈਮਨੁਤਨੁਨਿਗਮਲੁਰੇਇ।ਹਰਹਰਿ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਐਇਆਅਪੇਮਿਲਿਐਆ
 ਇ।ਗੁਰਸਬਦੀਸਾਲਾਹੀਐਭੋਭੋਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।ਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਆਮਿਲਿਰਹੈਨਵਿਛੁੜਿਜਾ
 ਇ॥੨॥ਜੇਕਿਛੁਕਰਣਸੁਕਰਿਗਹਿਐਅਵਰੁਨਕਰਣਜਾਇ।ਚਿਗਵਿਛੁਨੇਮੇਲਿਅਨੁਸਤਿਗੁਰ
 ਪੰਨੈਪਾਇ।ਆਪੇਕਾਰਕਰਾਇਸੀਅਵਰੁਨਕਰਣਜਾਇ॥੩॥ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰੰਗਸਿਉਹਉਮੇਤਜਿਵਿ
 ਕਗਾਅਹਿਨਿਸਿਹਿਦੈਗਵਿਰਹੈਨਿਰਭਉਨਾਮੁਨਿਰੰਕਗ।ਨਨਕਆਪਿਮਿਲਾਇਅਨੁਪੁਰੈਸਬਦਿ
 ਅਪਗ॥੪॥੧੬॥੪੬॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ੩ ॥ਗੋਵਿਤਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਪੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆਜਾਇ
 ॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਨਪਾਣੀਐਹਉਮੈਵਿਚਰੁਜਾਇ।ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਦਭੈਰਚੈਆਪਵਸੈਮਨੀ
 ਆਇ॥੧॥ਭਾਈਗੇਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਕੋਇ।ਬਿਨੁਬੁਝੈਕਰਮਕਮਾਵਣੇਜਨਮੁਪਦਰਬੁਝੈ।ਹਰਹਰਿ
 ॥ਜਿਨੀਚਾਖਿਆਤਿਨੀਸਾਦੁਪਾਇਆਬਿਨੁਚਾਖੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਚਨਾਮੁਪੈਕਹਣਕ
 ਛੁਨਜਾਇ।ਪੀਵਤਹੁਪਰਵਾਣੁਭਇਆਪੁਰੈਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੨॥ਆਪੇਦੇਇਤਪਾਣੀਐਹੋਰੁਕਰ
 ਟਾਕਿਛੁਨਜਾਇ।ਦੇਵਣਵਾਣੇਕੈਹਬਿਦਾਤਿਹੋਗੁਰੁਦੁਆਰੇਪਾਇ।ਜੇਹਾਕੀਤਨੁਤੇਹਾਤੇਅਜੇਹੇ
 ਕਰਮਕਮਾਇ॥੩॥ਜਤਸਤਸੰਜਮੁਨਮੁਪੈਵਿਣੁਨਵੈਨਿਗਮਲੁਨੋਰੇਇ।ਪੁਰੈਭਾਗਿਨਾਮੁਮਨਿਵ
 ਸੈਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਰੇਇ।ਨਨਕਸਹਜੇਹੀਗੰਗਵਰਤਦਾਹਰਿਗੁਣਪਾਵੈਸੇਇ॥੪॥੧੭॥੫॥ਸਿ
 ਰੀਗਗੁਮਹਲਾ੩ ॥ਕਾਂਇਆਸਾਧੈਉਰਧਤਪੁਕਰੈਵਿਚਰੁਹਉਮੈਨਜਾਇ।ਅਧਿਆਤਮਕ
 ਰਮਜੇਕਰੇਨਾਮੁਨਕਬਹੀਪਾਇ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਜੀਵਤਮਹੈਹਰਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਸੁਣਿ
 ਮਨਮੇਰੇਤਜੁਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਛੁਟੀਐਬਿਖੁਭਵਜਲੁਸਬਦਿਗੁਰਤਰਣਾ।ਹਰਹਰਿ।ਰੈ
 ਗੁਣਸਭਾਧਾਤੁਪੈਦੁਜਾਭਾਉਵਿਕਾਗੁ।ਪੰਭਿਤਪਵੈਬੰਧਨਮੋਹਬਾਧਾਨਹਬੁਝੈਬਿਖਿਆਪਿਆਰੀ॥
 ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਕਿਉਟੀਛੁਟੈਚਉਥੈਪਦਿਸੁਕਤਿਦੁਆਗੁ॥੨॥ਗੁਰਤੇਮਾਗੁਪਾਣੀਐਚੁਕੇਮੋਹੁ
 ਗੁਬਾਗੁ।ਸਬਦਿਮਹੈਤਉਧਰੈਪਾਏਸੋਖਦੁਆਗੁ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲਿਰਹੈਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਗੁ॥੩॥
 ॥ਇਹੁਮਨੁਆਅਤਿਸਬਲਪੈਛਡੇਨਕਿਤੈਉਪਾਇ।ਦੁਜੇਭਾਇਦੁਖੁਲਾਇਦਾਬਹੁਤੀਦੇਇਸਜਾ
 ਇ॥ਨਨਕਨਾਮਿਲਾਗੇਸੋਉਬਰੇਹਉਮੈਸਬਦਿਗਵਾਇ॥੪॥੧੮॥੫॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ੩

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੂਪਾਈਐ ਹਰਿਨਾਮ ਦੇਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨਪਾਇ ਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ। ਮ
 ਨਮੁ ਖਕਰ ਮਕਮਾਵਟੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥੧॥ ਮਨਰੇ ਦੁਜਾ ਭਉ ਚੁਕਾਇ। ਅਤਿ ਰਿਤੇ ਰੋਹ ਰਿਵੇਸੇ
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ। ਹਰ ਓ। ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਪੈ ਜਾਸਚਿ ਪਹੋ ਪਿਆਰਾ। ਹਰਿ ਕਾਨਮੁ ਮਨਿ ਵ
 ਸੈ ਹਉ ਮੈ ਕੋ ਪੁਨਿ ਵਾਗਿ। ਮਨਿ ਨਿਗਮ ਲਨਾ ਮੁਧਿ ਆਈਐ ਤਾਪ ਏਸੇ ਖਦ ਆਗਾ॥੨॥ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਜ
 ਗੁ ਬਿਨਸਦਾ ਮਰਿ ਜਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ। ਮਨਮੁਖ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣੀ ਜਾਸਨਿ ਪਤਿਗਵਾਇ। ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਉ ਪਾ
 ਈਐ ਸਚੇ ਰੋਹੇ ਸਮਾਇ॥੩॥ ਸਬਦਿ ਮਾਨਿਐ ਗੁਰੂਪਾਈਐ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ। ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ
 ਕਰੇ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਕੀਇ ਵਲਾਇ। ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ॥੪॥੧੬॥੫੨॥
 ਸਿਰੀਗੁਰਮੁ ਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਦੁਖੀਏ ਜੁਗ ਚਾਗਿ। ਪਰਿਤੋ ਦਾ ਪੁਰਖੁ ਨ
 ਪਛਾਣਿ ਆ ਅਭਿਮਾਨੀ ਮੁਠੇ ਅਹੰਕਾਰਿ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਛੁ ਛਿਟ ਕਿਛੁ ਅੰਗਿ ਥਕੇ ਸੰਸਾਰਿ। ਸਚਾ ਸਬਦੁ
 ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਵੇਖੁ ਹਦੁਗਿ। ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰੇ
 ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਆਭੁ ਪੁਗਿ। ਹਰ ਓ। ਸਚੁ ਸਲਾਹ ਨਿਸੇ ਸਚੇ ਸਚਾਨਾ ਅਧਾਰੁ। ਸਚੀ ਕਾਰਕਮਾ ਵਲੀ
 ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ। ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਵਰਤਦਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ। ਮਨਮੁਖ ਮਹਤੁ ਨ ਪਾਇ ਨੀਕੁ ਕਿਮੁ
 ਠੇਕੁ ਵਿਆਗਿ॥੨॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆਗੁ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ। ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿ ਆਸੁਖ
 ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਉ ਬਹਿਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਹ ਪਾਗਿ। ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਚਿ
 ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮਨੁ ਨਿਗਮ ਲਾਹਉ ਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰੁ। ਆਪੁ ਛੋਰਿ ਜੀਵਤ ਮਰੈ
 ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੁ। ਧੰਧਾ ਪਾਵਤ ਹਰਿ ਗਏ ਲਾਗਾ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੁ। ਸਚਿ ਰਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ
 ਸਚੇ ਦਰਬਾਰਿ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਾਨਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ। ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਜੇਤਾ ਕਰਹਿ ਦੂ
 ਜੈ ਭਾਇਖੁ ਆਗੁ। ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾਲਾਗੈ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ਤੁਰੁ
 ਕੈ ਰੇਤ ਅਪਾਗਿ॥੫॥੨੦॥੫੩॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁ ਹਲਾ ੩ ॥ ਕਿਸੁ ਹਉ ਸੇਵੀ ਕਿਛੁ ਜਪੁ ਕਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਪੁਛਉ ਜਾਇ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾਭਾਣਾ ਮਨਿ ਲਈ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ। ਏਹਾ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਨਾਮੁ ਵਸੈ
 ਮਨਿ ਆਇ। ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੁ ਹਰਿ ਚੇਤੀ।
 ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਰਖਿ ਲੈ ਕੁੰਜ ਪੜੈ ਗੀਖੇਤੀ। ਹਰ ਓ। ਮਨਕੀ ਆਇਛਾ ਪੁਰੀ ਆਸਬਦਿ ਹਰਿ ਆਭੁ ਪੁ
 ਰਿ॥ ਭੈਭਾਇ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੁਗਿ। ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਭ

ਮੁਗਇਆਸਰੀਰੁਦੁਗਿ। ਨਿਰਮਲੁਸਾਰਿਬੁਪਾਇਆਸਚਾਰੁਣੀਗਹੀਰੁ॥ ੨॥ ਜੇਜਗੇਸੇਉਬਰੇਸੁਤੇਗਏ
ਮੁਹਾਈ। ਸਚਾਸਬਦੁਨਪਛਾਟਿਓਪਨਾਗਇਆਵਿਹਾਇ। ਸੁੰਦੇਘਰਕਾਪਾਹੁਣਾਜਿਉਆਇਆਤਿਉ
ਜਾਇ। ਮਨਮੁਖਜਨਮੁਬਿਰਥਾਗਇਆਕਿਅਮੁਪੁਦੇਸੀਜਾਇ॥ ੩॥ ਸਭਕਿਭੁਆਪੇਆਪਿਹੈਰਉਮੈ
ਵਿਚਿਕਹਨੁਨਜਾਇ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਦੁਖੁਰਉਮੈਵਿਚਹੁਗਵਾਇ। ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਅ
ਪਣਾਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ। ਨਨਕਦਰਿਸਚੈਸਚਿਅਗਹਰਿਉਤਿਨਬਲਿਹਰੈਜਾਉ॥ ੪॥ ੨੧॥
੫॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ ੩ ॥ ਜੇਵੇਲਾਵਖਤਵੀਚਾਗੀਐਤਾਕਿਤੁਵੇਲਾਭਗਤਿਹੋਇ। ਅਨਦਿਨੁ
ਨਮੋਰਤਿਆਸਚੇਸਚੀਸੋਇ। ਇਕੁਤਿਲੁਪਿਆਗਵਿਸਰੈਭਗਤਿਕਿਨੇਹੀਹੋਇ। ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਾਚ
ਸਿਉਸਾਨੁਨਬਿਰਥਾਕੋਇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਕਾਨਮੁਧਿਆਇ। ਸਾਚੀਭਗਤਿਤਾਈਐਜਾਹਰਿਵੇਸੋਮਨਿ
ਆਇ। ਹਰਉ। ਸਹਜੇਖੇਤੀਗਹੀਐਸਚੁਨਮੁਖੀਜੁਪਾਇ। ਖੇਤੀਜੰਮੀਅਗਲੀਮਨੁਅਗਜਾਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਇ। ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਜਿਤੁਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ। ਇਹੁਮਨੁਸਾਚਾਸਚਿਰਤਾਸਚੇਗਹਿਆਸ
ਮਾਇ॥ ੨॥ ਅਖਣੁਵੇਖਣੁਬੋਲਣਾਸਬਦੇਗਹਿਆਸਮਾਇ। ਬਾਣੀਵਜੀਚਹੁਜੁਗੀਸਚੇਸਚੁਸੁਣਾਇ
ਹਰਉਮੈਮੇਰਾਹਰਿਗਇਆਸਚੈਲਇਆਮਿਲਾਇ। ਤਿਨਕਉਮਹਾਪੁਰੁਦੁਰਿਹੈਜੋਸਚਿਹੋਲਿਵਲਾਇ
॥ ੩॥ ਨਦਰੀਨਮੁਧਿਆਈਐਵਿਦੁਕਰਮਾਪਾਇਆਜਾਇ। ਪੂਰੇਭਾਗਿਸਤਸੰਗਤਿਲਹੈਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈ
ਜਿਸੁਆਇ। ਅਨਦਿਨੁਨਮੋਰਤਿਆਦੁਖੁਬਿਖਿਆਵਿਚਹੁਜਾਇ। ਨਨਕਸਬਦਿਮਿਲਾਵੜਾਨਮੋਨ
ਮਿਸਮਾਇ॥ ੪॥ ੨੨॥ ੫੫॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ ੩ ॥ ਆਪਣਾਭਉਤਿਨਪਾਇਓਨੁਜਿਨਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
ਬੀਚਾਰੀ। ਸਤਸੰਗਤੀਸਦਾਮਿਲਿਹੋਸਚੇਕੇਗੁਣਸਾਗੀ। ਦੁਬਿਧਮੈਲੁਚੁਕਾਈਅਨੁਹਰਿਕਾਖਿਆਉਰ
ਧਾਰੀ। ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਮਨਿਸਚੇਨਲਿਪਿਆਗੁ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਹਉਮੈਮੈਲੁਭਗਨਾਨੀ। ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਸ
ਦੋਸੇਹਣਾਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਗੁ। ਹਰਉ। ਸਚੈਸਬਦਿਮਨੁਮੋਰਤਿਆਪ੍ਰਭਿਅਪੇਲਾਏਮਿਲਾਇ। ਅਨ
ਦਿਨੁਨਮੋਰਤਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ। ਜੋਤੀਪੁਪ੍ਰਭਾਪਟਾਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬੁਝਨਪਾਇ॥ ਜਿਨਕਉ
ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਤਿਨਆਇ॥ ੨॥ ਵਿਦੁਨਾਵੈਸਭਰੁਮਣੀਦੁਜੋਭਾਇਖੁਆਇ। ਤਿ
ਸੁਬਿਨੁਪਵੀਨਜੀਵਦੀਦੁਖੀਰੈਣਵਿਹਾਇ। ਭਰਮਿਭੁਲਾਣਾਅਪੁਲਾਠਿਰਿਠਿਰਿਆਵੈਜਾਇ। ਨਦਰਿ
ਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਆਪੇਲਾਏਮਿਲਾਇ॥ ੩॥ ਸਭਕਿਭੁਸੁਣਦਾਵੇਖਦਾਕਿਉਮੁਕਰਿਪਇਆਜਾਇ। ਪਾ
ਪੋਪਾਪੁਕਮਾਵਦੇਪਾਪੋਪਚਰਿਪਚਾਈ। ਸੋਪ੍ਰਭੁਨਦਰਿਨਾਵਟੀਮਨਮੁਖਿਬੁਝਨਪਾਇ॥ ਜਿਸੁਵੇਖਾਏ

ਜੋਈ ਵੇਖੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ॥੧॥੨੩॥੫੬॥ਸਿਰੀਗੁਮਰਾ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੋਗੁਨ ਤੁਟਈ ਹਉਮੈ
 ਪੀੜ ਨ ਜਾਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੋ ਰੈਸਮਾਇ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਗਮਿ ਭੁ
 ਲਾਇ॥੧॥ ਮਨਰੇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸ ਹੋਇ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਿ ਤੁਠਿ ਰਿਖਾ ਵਣਜਾ ਫੁਲ ਹੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਹਿ
 ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਵਰਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਅਵਗੁਨ ਕੋਇ॥ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਸਭ ਨਦਰੀ
 ਅੰਦਰਿ ਵੇਖਦਾ ਜੋ ਭਵੈ ਤੈ ਦੇਇ॥੨॥ ਰਉਮੈ ਸਭ ਗਣ ਤੈ ਗਣ ਤੈ ਨਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ॥ ਬਿਖੁ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵ
 ਣੀ ਬਿਖੁ ਹੀ ਮਾਰਿ ਸਮਾਹਿ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਠਉ ਰੁਪਾਇ ਨੀਜ ਮਪੁਰਿ ਫੁਖ ਸਹਾਹਿ॥੩॥ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਸਭੁ ਤਿ
 ਸਦਾ ਤਿਸੈ ਦਾ ਅਧਾਗੁ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀ ਐ ਤਾਪਾਏ ਮੋਖ ਭਾਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਿ ਤੁ ਅੰਤੁ ਨ
 ਪਾਹਾਵਾਗੁ॥੧॥੨੪॥੫੭॥ਸਿਰੀਗੁਮਰਾ ੩ ॥ ਤਿਨ ਅਨੰਦ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪੈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾ
 ਗੁ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਫੁਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ॥
 ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈਆਪਣੀ ਦਿਤੋ ਨੁਭਗ ਤਿਭੰਡਾਗੁ॥੧॥ ਮਨਰੇ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਗੁਣ ਗਾਇ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ
 ਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਮਨੁ ਲਾਏ ਬੀਆਰਤਾ ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਇ॥ ਗੁਰ
 ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਆਕਰਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ॥ ਜਿਹ ਵਰਤੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਅੰਤੁ ਪੀਵੈ ਗਸਿ ਗੁਣ ਗਾਇ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਗੁਪਾਈ ਐ ਜਿਸਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ॥੨॥ ਸੀਸਾਇਹੁ ਸੀਸਾ ਰੁਪੈ ਸੁਤਿ ਆਗੈ ਇਵਿਹ
 ਇ॥ ਇਕਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਇ ਅਨੁਆਪੇ ਲਇ ਓਨੂੰ ਮਿਲਾਇ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆ
 ਮਾਇ ਆਮੋ ਹੁਚੁ ਕਾਇ॥ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦਿਤੀ ਅਨੁਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ॥੩॥ ਸਭ ਨਾਕਾ ਦਾਤਾ ਏ
 ਕੁ ਪੈ ਭੁਲਿ ਆਲਾਏ ਸਮਝਾਇ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਖੁਆਇ ਅਨੁਭਵੈ ਭਰਿ ਅਨੁਲਾਇ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹ
 ਰਿ ਪਾਈ ਐ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤਿਸੈ ਲਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੋ ਰਤਿ ਆਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ॥੧॥੨੫॥੫੮॥ਸਿਰੀਗੁ
 ਮਰਾ ੩ ॥ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਡਿਸਨਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਗੁ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਮਨੁ ਭੀ ਆਰਸਨਾ
 ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਗਿ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਨੈਨ ਪਾਇ ਓਕਰਿ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੇਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜਿ
 ਚਹੁ ਗੁਰਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਪਿਆਰੁ॥੧॥ ਮਨਮੋਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲਾ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸ ਹੋਇ ਆਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ
 ਵਹਿਤਾ ਸੁਖ ਲਾਹਿ ਮਹਾਨੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਓ ਗਣ ਵੰਤੀ ਗੁਣ ਕੋ ਨਹੀ ਬਹਾਣਿ ਨ ਮਿਲੈ ਹਦੁ ਗਿ॥ ਮਨਮੁ
 ਖਿ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਅਵਗਾਣਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੁਗਿ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿ ਆਸਚਿ ਰਤੇ ਭਗਪੁ ਗਿ॥ ਗੁਰਸਬ
 ਦੀ ਮਨੁ ਬੋਧਿ ਆਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿ ਆਆਪਿ ਹਦੁ ਗਿ॥੨॥ ਆਪੇ ਰੰਗਾਇ ਰੰਗਿ ਓਨੂੰ ਸਬਦੇ ਲਾਇ ਓਨੂੰ ਮਿਲਾਇ

॥ ਸਚਾ ਗੁਰਮਤਿ ਤੈਸੇ ਜੋ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਚਾਹੇ ਕੁੰਡਾ ਭਵਿਥ ਕੇ ਮਨ ਮੁਖ ਬੁਝਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ੨॥ ਮਿਤ੍ਰ ਪਟੇਰੇ ਕਰਿ ਥਕੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਕਟੈ ਕੋਇ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ
 ਦੁਖੁ ਕਟਿ ਆਸ ਬਦਿ ਮਿਲਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਸਚੁ ਖਟਣਾ ਸਚੁ ਗਾਇ ਸਚੈ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੋ ਨਵਿ
 ਭੂਤ ਪਿਨਾਨ ਕਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਇ ॥ ੪॥ ੨੬॥ ਪਈ ਸਿਰੀਰ ਗੁਮ ਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਾਹਣੁ ਕਰਤਾ ਕ
 ਰੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ॥ ਸਭ ਏਕੋ ਇਕੁ ਵਰਤਣਾ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿ ਆਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦ
 ਇ ਆਲੁ ਰੋ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ
 ਗੁਰਕੀ ਮਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਭੁ ਥੀਐ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕ
 ਰਣੁ ਪਾਠਿ ਆਸੋਈ ਸਾਹ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਸੇਜਨ ਸਬਦੇ
 ਸੋਹਣੇ ਤਿ ਤੁਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਹੇ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਗਿ ॥ ੨॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚੁ
 ਸਲਾਹਣਾ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਗਵਾਗਾ ॥ ਘਇਘਇ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਵਸੈ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
 ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਉਮੈ ਵਿਚ ਹੁਏਇ ॥ ਸਾਧਨ ਨ ਵੇਖਾਹੀ ਅਵਗਣ ਵੰਤੀ ਹੋਇ ॥ ੩॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸ
 ਚਿਲਗਾ ਸਚੈ ਨ ਇਤਿ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੀ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਾ ਅਵਗੁਣ ਕਢਾਏਇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿ
 ਲਾਇ ਦਾਇਰੇ ਵੇਛੇ ਕਾਨਹੋਇ ॥ ਨਨਕਹੁ ਗੁਰ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਜਿਧੁ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ੪॥ ੨੭॥ ੬੦॥
 ਸਿਰੀਰ ਗੁਮ ਹਲਾ ੩ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਕਾ ਅਗਹੋਈ ਏਕਿ ਆਚਾਰਿ ਬਾਹਲੁ ਡਾਇ ॥ ਆਪਣਾ ਪਿ
 ਰੁ ਨ ਪਛਾਣਹੀ ਕਿ ਆਮ੍ਰੁ ਹੁਦੇ ਸਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿ ਆਹਉ ਤਿਨ ਕੋ ਲਾਗਉ ਪਾਇ
 ॥ ਤਿਨਹੀ ਜੋ ਸੀਥੀ ਰਹੰਸ ਤਸੰ ਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧॥ ਮੂੰਧੇ ਕੁਰਿ ਮੁਠੀ ਕੁਰਿ ਆਗਿ ਪਿਰੁ ਪ੍ਰਭੁ
 ਸਾਚਾ ਸੋਹਣਾ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਣੀ ਤਿਨ ਕਿਉ ਹੋਇ ਵਿਹਾ
 ਏ ॥ ਗਰਬਿ ਅਣੀ ਆਰਿਸਨਾ ਜਲਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਹੀ ਆਸੋਹਾ ਗਣੀ ਤਿਨ
 ਵਿਚ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਵਹਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ੨॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੁਣੀ
 ਪਿਰਮੁਤੀ ਆਪਿ ਪਿਰਮੁ ਨ ਪਾਇ ਆਜਾਇ ॥ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਅਪੇਹੁ ਰੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰਦੇ ਖੇਤੁ ਖਨ ਜਾਇ
 ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਚੈ ਲੀਤੈ ਮੈ ਪਿਰਦੇ ਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਪਿਰੁ ਪਾਇ ਆਸਚਿ ਸ
 ਮਾਇ ॥ ੩॥ ਸੇਸਹੀ ਆਸੋਹਾ ਗਣੀ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆ
 ਹੋ ਦੇਇ ॥ ਪਰਿਵਰੁ ਪਾਇ ਆਪਣਾ ਹਉਮੈ ਦੁਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਨਕ ਸੋਭਾ ਵੰਤੀ ਆਸੋਹਾ ਗਣੀ ਅਨ

ਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ੧੨੮ ॥ ੬੧ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਕਿ ਪਿਰੁ ਗਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਕੈ ਦਰਿ
 ਪੁਛੁ ਉਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਮੈ ਪਿਰੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਭੁ ਉਪਾਏ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਕਿਸੁ ਨੇਕੈ ਕਿਸੁ
 ਦੁਗਿ ॥ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਸੰਗੇ ਜਾਇ ਆਪਿ ਪੁਰਾ ਵੇਸਦਾ ਹਉ ਗਿ ॥ ੧ ॥ ਮੁੰਧੇ ਤੁਰਦੁ ਗੁਰੁ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਗੁ
 ਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਆਸੇ ਹਗਣੀ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਜੀ ਗਾਗਿ ॥
 ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇ ਨਿਪਾਠਿ ਆਪਣੈ ਗੁਰੁ ਕੈ ਹਉ ਤਿਪਿ ਆਗਿ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਹਰਿ ਗੰਗਿ ਵੈ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਗਾ ॥ ਸੋ
 ਪੁਛੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿ ਸਭ ਸੇਵੇਇ ਅਧਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨ ਕੇ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ
 ਹਰੈ ਜਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਗਪੀ ਸਿਰੁ ਦੇਣੀ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿ ਆਤੁ ਜਾ ਭਾਉ ਚੁ
 ਕਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੀ ਐ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ੨੮ ॥ ੬੨ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੩ ॥
 ਹਰਿ ਜੀ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਸੁ ਭੁਕਿ ਭੁਤੇ ਹੈ ਚੀਗੈ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਤ ਸਦੇ ਫਿਰੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਭੇਦੇ ਪੀਗੈ ॥ ਹਰਿ
 ਜੀ ਉਬਖ ਸੇਬ ਖਸਿਲੇ ਸੁਖ ਸਦਾ ਸਗੀਗੈ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵਕ ਹੀ ਸਚੁ ਗਾਹਿ ਗੀਭੀਗੈ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਮਤੀ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ ਐ ਭੁਜਾ ਅਵਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਧਰਮੁ ਗਇ ਨ ਹੋ ਕਮੁ ਹੋ
 ਬਹਿ ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਭੁਜੈ ਭਾਇ ਦਸਤੁ ਆਤਮਾ ਚੁਤੇ ਹੀ ਸਰਕਾਗਾ ॥ ਆਪਿ ਆਤਮੀ ਹਉ ਗੁਣ
 ਤਾ ਸੁਮਨਿ ਜਪਾਇ ਕੁਮੁ ਗਾਗਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਧਰਮੁ ਗਇ ਕਰੈ ਪੰਨੁ ਸਵਾਹਣ ਹਗਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ
 ਮਨ ਹਿਤ ਜੈ ਮਨਿ ਚੁਕੈ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਆਤਮਾ ਮੁਪਛਾਇ ਆਸਹ ਜੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ਐ ਮਨ ਮੁਖਿ ਫਿਰੈ ਦਿਵਨੁ ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰੇ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੁ
 ॥ ੩ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੋ ਭੁਜਾ ਅਵਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਉ ਬੋਲਾਏ ਤਿਉ ਬੋਲੀ ਐ ਜਾ ਆਪਿ ਬੁਲਾਏ ਸੋ
 ਇ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ਤੁਜਿ ਤੁਸੇ ਵੇਖੈ ਸੁਖੁ ਹੋ
 ਇ ॥ ੪ ॥ ੬੩ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਗਿ ਹਉ ਮੈ ਮੈ ਲੁਭੁ ਪਾਇ ਆਮ ਲੁਲਾਗੀ ਭੁਜੈ ਭਾਇ ॥
 ਮਲੁ ਹਉ ਮੈ ਪਤੀ ਕੈ ਵੇਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉਤੀ ਰਥਨਾਇ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਭੁਣੀ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਆ
 ਇ ॥ ਪਵਿਐ ਮੈ ਲੁਭੁ ਉਤਰੈ ਪੁਛੁ ਹਉ ਗਿ ਆਨੀ ਆਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰੁ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਾਨਿ ਗਮ ਲੁਹੈ ਇ
 ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਿ ਥਕੈ ਮੈ ਲੁਭੁ ਸਕੀਧੋਇ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਮੈ ਲੋਭੁ ਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਆ
 ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੈ ਲੋ ਮੈ ਲੋ ਮੁਏ ਜਾ ਸਨਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਲੁ ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ ਸ
 ਮਾਇ ॥ ਜਿਉ ਅਧੋ ਹੋਈ ਪਕੁ ਬਾਣੀ ਐ ਤਿਉ ਗੁਰੁ ਗੀ ਆਨੀ ਆਗਿ ਆਨੁ ਤਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਹਮ ਕੀ ਆਹਮ

ਕਰਹੇਹਮਮੁਖਗਵਾਗਕਰੇਵੇਵਲਾਵਿਸਰਿਆਤੁਜੈਭਾਇਪਿਆਗਮਾਇਆਜੇਵਡੁਤਖੁਨੀਸਭਿ
 ੩ ਵਿਥਕੇਸੰਸਾਗੁਰਮਤੀਸੁਖਪਈਐਸਚੁਨਾਮੁਉਰਧਾਗਿ॥੩॥ਜਿਸਨੇਮੇਲੇਸੇਮਿਲੇਹਉਤਿਸੁਖਾਇ
 ਹਰੈਜਾਉ।ਏਮਨਭਗਤੀਰਤਿਅੰਸਚੁਬਾਣੀਨਿਜਥਾਉ।ਮਨਿਹਤੇਜਿਹਵਰਤੀਹਰਿਗੁਣਸਚੇਗ
 ਓ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਉ॥੪॥੩੧॥੩੩॥੬੪॥

ਸਿਰੀਗੁਰਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੇਮਨਿਤਨਿਬਿਹਰੁਅਤਿਅਗਲਾਕਿਉਪ੍ਰਾਤਮੁਮਿਲੈਘਰਿਆਈ।ਜਾਦੇਖਾਪੁਰੁਆਪਣਾਪ੍ਰਭਿਦੇ
 ਖਿਝੇਤਖੁਜਾਇ।ਜਾਇਪੁਛਾਤਿਨਸਜਣਾਪੁਰੁਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਮੇਤੁਤੁ
 ਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ।ਨਮਮੁਖਮੁਗਧਸਰਣਗਤੀਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲੇਹਰਿਸੋਇ।ਹਰਉ॥ਸਤਿਗੁਰਦਾ
 ਤਹਰਿਨਾਮਕਾਪੁਰੁਆਪਿਮਿਲਾਵੈਸੋਇ।ਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਪੁਰੁਬੁਝਿਅਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ।ਹ
 ਉਗੁਰਸਰਣਈਫਰਿਪਵਕਰਿਦਇਅਮੇਲੇਪੁਰੁਸੋਇ॥੨॥ਮਨਹਠਿਕਿਨੈਨਪਾਇਆਕਰਿਉਪਾਵ
 ਥਕੇਸਭੁਕੋਇ।ਸਹਸਸਿਆਣਪਕਰਿਹੇਮਨਿਕੋਰੈਗੁਨਹੋਇ।ਕੁੜਿਕਪਟਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਜੈ
 ਬੀਜੈਖਾਵੈਸੋਇ॥੩॥ਸਭਨਤੇਰੀਆਸਪੁਰੁਸਭਜੀਅਤੇਰੇਤੁੰਗਮਿ।ਪੁਤਤੁਪਤੁਖਾਣੀਕੋਨਹੀਦਰਿ
 ਗੁਰਮੁਖਨੋਸਾਥਾਸਿ॥ਬਿਖੁਭਉਜਲਰੂਬਦੇਕਢਿਲੇਜਨਨਾਨਕਕੀਅਹਦਾਸਿ॥੪॥੧॥੬੫॥ਸਿਰੀਗ
 ਗੁਰਮਹਲਾ੪ ॥ਨਮੁਮਿਲੈਮਨੁਰਿਪਤੀਐਬਿਨੁਨਮੋਉਗੁਜੀਵਾਸੁ।ਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਸਜਣੁਜੇ
 ਮਿਲੈਮੈਦਸੇਪੁਰੁਗੁਣਤਾਸੁ।ਹਉਤਿਸੁਵਿਟੁਚਉਖੀਨੀਐਮੈਨਮਕਰੇਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮ
 ਹਉਜੀਵਾਨਮੁਧਿਆਇ॥ਬਿਨੁਨਵੈਜੀਵਣੁਨਥੀਐਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ।ਹਰਉ॥ਨਮੁਅ
 ਮੋਲਕੁਰਤਨੁਪੋਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਵੈਲਾਗਿਆਕਢਿਰਤਨੁਦੇਵੈਪਰਗਾਸਿ॥ਧੰਨੁਵਡਭ
 ਗੀਵਡਭਗੀਆਜੋਆਇਮਿਲੇਗੁਰਪਾਸਿ॥੨॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਭੇਟਿਓਸੇਭਾਗਹੀਣਵਸਿਕਾਈ॥
 ਓਇਠਿਰਿਠਿਰਿਜੋਨਿਭਵਈਅਹਿਵਿਚਿਵਿਸਟਾਕਰਿਵਿਕਾਲਾਓਨਪਾਸਿਭਯਾਸਿਨਭਿਟੀਐਜਿਨ
 ਅੰਤਰਿਕੋਪੁਚੰਡਾਈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਆਮ੍ਰਿਤਸਰੁਵਡਭਗੀਨਵਹਿਆਈ॥ਓਨਜਨਮਜਨਮ

ਕੀਮੈਲੁਉਤਰੈਨਿਰਮਲੁਮੁਦ੍ਰਿਤਾਇ।ਜਨਨਾਨਕਉਤਮਪਦਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਕੀਲਿਵਲਾਇ॥੪॥੨॥
 ੬੬॥ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਾ੪॥ਗੁਣਗਾਵਗੁਣਵਿਬਰਾਗੁਣਬੋਲੀਮੇਰੀਮਾਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਜਣਗੁ
 ਟਕਾਰੀਆਮਿਲਿਸਜਣਹਰਿਗੁਣਗਾਇ।ਹੀਰੈਰੀਗੁਮਿਲਿਬੋਧਿਆਰੀਚਲੁਏਨਾਇ॥੧॥ਮੇਰੇਗੋ
 ਵੰਦਾਗੁਣਗਾਵਾਇਪਤਿਮਨਿਹੋਇ।ਅਤਰਿਪਿਆਸਹਰਿਨਾਮਕੀਗੁਰੁਤਸਿਮਿਲਾਵੈਸੋਇ।ਹਰਉ
 ਮਨੁਗੁਪਵਡਭਾਗੀਹੋਗੁਰੁਤਨਕਰੇਪਸਾਉ।ਗੁਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿਤਾਏਰੰਗਸਿਉਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਸਾ
 ਓ।ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਹਰਿਨਾਮੁਨਲਭਈਲਖਕੋਟੀਕਰਮਕਮਾਉ॥੨॥ਬਿਨੁਭਾਗਾਸਤਿਗੁਰਨਾਮਿਲੈਘ
 ਰਿਬੈਠਿਆਨਿਕਦਿਨਿਤਪਾਸਿ।ਅਤਰਿਅਭਿਅਨਤਖੁਭਮੁਹੈਵਿਚਿਪੜਦਾਦੁਰਿਪਈਆਸਿ॥੬
 ਨੁਸਤਿਗੁਰੁਬੇਦੈਕਚਨੁਨਥੀਐਮਨੁਖੁਲੋਪੁਬੁਝਾਬੇਵੀਪਾਸਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਿਬੁਹਰਿਨਾਵੈਕੋਤੁ
 ਬਿਧਿਚਰੀਆਜਾਇ।ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਵਿਚਿਬੋਹਿਬੋਠਾਏ।ਧੰਨੁਧੰਨੁਵਡਭਾਗੀਨਾ
 ਨਕਾਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਲਏਮਿਲਾਇ॥੪॥੩॥੬੭॥ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਾ੪॥ਹਉਪ੍ਰਬੁਦਸਾਈਨਿ
 ਤਖੜੀਕੋਈਪ੍ਰਬੁਦਸੇਤਿਨਿਜਾਉ।ਜਿਨੀਮੇਰਾਪਿਆਰਾਵਾਇਅਤਿਨਪੀਛੈਲਾਗਿਠਿਗਾਉ।ਕਰਿਮੀ
 ਨਤਿਕਰਿਜੋਦਵੀਮੈਪ੍ਰਭੁਮਿਲਾਏਕਾਚਾਉ॥੧॥ਮੇਰੇਭਾਈਜਨਕੋਈਸੋਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ।
 ਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦੀਆਦਿਖਾਇ।ਹਰਉਹੋਇਨਿਮਾਣੀਢਰਿਪਵਾਪੁਰੇ
 ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ।ਨਿਮਾਣਿਆਗੁਰਮਾਟੁਹੋਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕਰੇਸਾਬਾਸਿ।ਹਉਗੁਰਸਾਲਾਹਿਨਰਜਉਮੈ
 ਮੇਲੇਹਉਪ੍ਰਭੁਪਾਸਿ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਨੇਸਭਕੋਲੋਚਦਾਜੇਤਾਜਗਤੁਸਭੁਕੋਇ।ਬਿਨੁਭਾਗਾਦਰਸਨੁਨ
 ਥੀਐਭਾਗੀਟਬਹਿਰੋਈ।ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁਭਾਣੈਸੋਥੀਆਪੁਰਿਲਿਖਿਆਨਮੋਏਕੋਇ॥੩॥ਆਪੇਸਤਿਗੁ
 ਰੁਆਪਹਰਿਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ।ਆਪਿਦਇਆਕਰਿਮੇਲਸੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੀਛੈਪਾਇ।ਸਭੁਜ
 ਗਜੀਵਨੁਜਗਿਆਪੈਨਾਨਕਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾਇ॥੪॥੪॥੬੮॥ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਾ੪॥ਗੁਰੁਅ
 ਮ੍ਰਿਤਨਮੁਗੁਰੁਅਤਿਭਲਾਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲੈਰਸੁਖਾਇ।ਜਾਇਪ੍ਰਭੁਹੋਸਹਾਗਣੀਤੁਸਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿ
 ਆਪ੍ਰਭੁਆਇ।ਓਇਵੇਪਰਵਾਹਨਬੋਲਨੀਹਉਮਲਿਮਲਿਧੋਵਾਤਿਨਪਾਇ॥੧॥ਭਾਈਗੋਮਿਲਿਸ
 ਜਣਹਰਿਗੁਣਸਾਗਿ।ਸਜਣਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਪੈਦਖੁਕਢੈਹਉਮੈਮਾਗਿ।ਹਰਉਗੁਰਮੁਖੀਆਸੋਹ
 ਗਣੀਤਿਨਦਇਆਪਈਮਨਿਆਇ।ਸਤਿਗੁਰਵਚਨੁਗਤਨੁਪੈਜੋਮੈਨੇਸੁਹਰਿਰਸੁਖਾਇ।ਸੇਵਡਭਾ
 ਗੀਵਡਜਣੀਆਹਿਜਿਨਹਰਿਰਸੁਖਾਪਾਗੁਰਭਾਇ॥੨॥ਇਹਹਰਿਰਸੁਵਣਿਤਿਲਿਸਭਤੁਪੈਭਾਗੀ

੯੧੧ ॥ ਥਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਲੈ ਨਾਪੈ ਵੈਸਨ ਮੁਖ ਹੋ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਥਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਅਭੈ ਨਾਨਿ ਵਹਿ ਥਿਨੁ ॥ ੧੯ ॥
 ਤਰਿ ਕੋ ਪੁਬਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਚਰਿ ਚਰਿ ਚਰਿ ਸੁਆਪਿ ਪੈ ਆਪੇ ਚਰਿ ਸੁਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵ ਸੀਉ
 ਗੁਰੁ ਆਪਿ ਤੁਹੋਇ ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਿਆਹੋਇ ਆਨਨ ਕਹਰਿ ਵਸਿ ਆਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥
 ਸਿਰੀਗੁਰੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਦਿਨ ਸੁਚੈ ਫਿਰਿ ਆਥੇ ਵੇਗੈ ਥਿਨੁ ਬਾਈ ਜਾਇ ॥ ਆਵਧੈ ਨਹੁ ਨਾ ਬੁਝੈ
 ਨਿਤਿ ਮੁਸਾਲਾ ਹੁਟਕਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਮਿਠਾ ਮਾਇ ਆਪਸ ਰਿਆਮਨ ਮੁਖ ਲਾਗਿ ਮਾਖੀ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥ ੧ ॥ ਭਈ
 ਰੇ ਮੈ ਮੀਤ ਸਖਾ ਪੁਤ੍ਰੁ ਸੋਇ ॥ ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤੁ ਮੋਹੁ ਬਿਖੁ ਪੈ ਅਤਿ ਬੇਲੀ ਕੋਇ ਨਹੋਇ ॥ ਹਰਾਓ ॥ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਹਰਿ
 ਰਿਲਿ ਵਉ ਬਹੋ ਆਇ ਪਤ੍ਰੁ ਹੋ ਸਹਣਾਇ ॥ ਚੰਨੀ ਚਲਤੁ ਸਦਾ ਨਿਹਾਇ ਆਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀ ਆਪਤਿ
 ਪਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਦਗਹ ਮੰਨੀ ਆਹਿ ਰਿਆਪਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਨੂੰ ਖੁਪ ਗਟਾ
 ਦਰਿ ਠਾਕਨ ਕੋਈ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨ ਮੁਸਲਾਹਨਿ ਨ ਮੁਮਨਿ ਨ ਮਿਰਹਨਿ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਦ
 ਰਵਜਟੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਸਲਾਹਿ ਆਤਿ ਸਭ ਕੋ ਕੋਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਤਿਨ
 ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪੁਤ੍ਰੁ ਮੋਜਾ ਚਿਕਕੀ ਅਹਦਾਸਿ ॥ ਨਨਕ ਭਾਗਵਡੈ ਤਿਨ ਗੁਰੁ ਮੁਖਾ ਜੀਨ ਅਤਿ ਹਿਨ ਮੁ
 ਪਗਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥

ਸਿਰੀਗੁਰੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਦਿ

ਕਿ ਆਤੁ ਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੋ ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤੁ ਸੀਗਾਗ ॥ ਸਭੋ ਗਹਿ ਪੁਸਿ ਆਕਰਹਿ ਮਾਣਹਿ ਰੰਗ ਅਪਗਾਬ
 ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਹਹਿ ਫੁਰਮਾਇ ਸੀਵਰ ਤਹਿ ਤਹਿ ਆਠਗਾ ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਮਨ ਮੁਖ ਅਧਗਵਗ ॥
 ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੁਖ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ਐਕਰ ਮਿਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਾਓ ॥ ਕਪੜਿ
 ਭੋਭੀ ਲਪਟਾਇ ਆਸੁਇ ਨਹੁ ਪਾਖ ਕੁ ॥ ਰੇ ਵਰਗੇ ਵਰਬਹੁੰ ਗੋਕੀ ਏਰਥ ਅਥਾਕਾ ॥ ਕਿਸਹੀ ਚਿਤਿ ਨ
 ਪਾਵਹੀ ॥ ਬਿਸਰਿ ਆਸਭ ਸਾਕਾ ॥ ਸਿਰਜਣਹਾਰੀ ਭੁਲਾਇ ਆਵਿ ਟੁਨਵੈ ਨਾਪਕਾ ॥ ੨ ॥ ਲੈਦਾ ਬਦ
 ਦੁਆਇ ਤੁਮਾਇ ਅਕਰਹਿ ਇਕਤਾ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੁਪਤੀ ਆਇ ਦਸੈ ਸਟੁ ਤੁਝੈ ਅਨਿਤਾ ॥ ਅਯਕਾਰੁ
 ਗਤਿ ਅਯਕਾਰੀ ਆਵਿ ਆਪਿ ਆਮਨ ਕੀ ਮਾਤਿ ॥ ਤਿਨਿ ਪੁਤ੍ਰਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਆਨਤਿ ਸੁਜਾਇ ਨਪਤਿ

॥३॥ਸਤਿਗੁਰੀਪੁਰਖੀਮਲਾਇਆਇਕੋਸਜਤੁਸੋਇ।ਹਰਿਜਨਕਾਰਾਖਾਏਕੁਹੈਕਿਅਮਾਣਸਹਉ
 ਮੈਰੋਇ।ਜੇਹਰਿਜਨਤਾਵੈਸੋਕਰੇਦਰਿਛੰਨਪਾਵੈਕੋਇ।ਨਾਨਕਰਤਾਰੰਗੀਹਰਿਸਤਜਗਮਹਿਚਾਨੁ
 ਤੇਇ।॥੬॥੧॥੭॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਨਿਥਿਲਾਸੁਬਹੁੰਗੁਪਣਾਵਿਸਟਿਭੂਲਿਖੁਸੀ
 ਆ।ਛੁਤਪਾਠਬਾਦਿਸਾਹੀਆਵਿਚਿਸਯੋਪਰੀਆ॥੧॥ਭਾਈਗੇਸੁਖੁਸਾਧਸੀਗੀਪਾਇਆ।ਇ
 ਖਿਆਲੇਖੁਤਿਨਿਪੁਰਖੀਬਿਧਾਤੇਤੁਖੁਸਹਸਾਮਿਟਿਗਇਆ।ਹਰਾਉ।ਜੇਤੇਥਾਨਥਨੰਤਰਾਤੇਤੇਤ
 ਵਿਆਇਆ।ਧਨਪਾਤੀਵਡਭੁਮੀਆਮੇਗੀਮੇਗੀਕਹਿਪਰਿਆ॥੨॥ਪੁਕਮੁਚਲਾਏਨਿਸੰਗਹੋਇਵ
 ਰਤੇਅਠਹੀਆ।ਸਭੁਕੇਵਸਗਤਿਕਹਿਲਇਓਨੁਬਿਨੁਨਾਵੈਖਾਕੁਰਲਿਆ॥੩॥ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਸੇਵ
 ਕਾਸਿਪਸਾਧਿਕਦਰਿਖਹਿਆ।ਗੰਥਾਰੀਵਡਸਾਧੀਸਭੁਨਨਕਸੁਪਨੁਥੀਆ॥੪॥੨॥੭॥ਸਿ
 ਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਭਲਕੇਉਠਿਪਪੋਲੀਐਵਿਲੁਭੁਏਮੁਗਧਅਜਾਣਿ।ਸੋਪੁਰੁਚਿਤਿਨ
 ਆਇਓਛੁਟੇਗੀਬੇਬਾਣਿ।ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇਸਦਾਸਦਾਰੰਗੁਮਾਣਿ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਤੁਆਇ
 ਆਲਾਹਾਏਣਿ।ਲਗਾਕਿਤੁਕੁਠਕੜੇਸਤਮੁਕਦੀਚਲੀਗੋਣਿ।ਹਰਾਉ।ਕੁਦਮਕਰੋਪਸੁਪ
 ਖੀਆਦਿਸੈਨਾਹੀਕਾਲੁ।ਓਤੈਸਾਥਿਮਨੁਖੁਹੈਫਥਾਮਾਇਆਜਾਣਿ।ਮੁਕਤੇਸੇਈਭਾਲੀਆਹਿਜਿ
 ਸਚਾਨਮੁਸਮਾਣਿ॥੨॥ਜੇਪਹੁਛਰਿਗਵਾਵਣਾਸੋਲਗਾਮਨਮਾਹਿ।ਜਿਥੇਜਾਇਤੁਧੁਵਹਤਣਾ
 ਤਿਸਕੀਚੰਤਨਾਹਿ।ਫਾਸੇਸੇਈਨਿਕਲੇਜਿਹੁਕੀਪੈਗੀਪਾਹਿ॥੩॥ਕੋਈਗਖਿਨਸਕਈਦੁਜਾਕੋ
 ਨਦਿਖਾਇ।ਚਾਹੇਕੁੰਡਾਭਾਲੈਕੋਆਇਪਾਇਆਸਹਣਾਈ।ਨਾਨਕਸਚੈਪਾਤਿਸਾਹਿਭੁਬਦਾਲਇ
 ਆਕਛਾਇ॥੪॥੩॥੭॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਘੜੀਮੁਹਤਕਾਪਾਹੁਣਾਕਾਜਸਵਰਣਹਰੁ
 ॥ਮਾਇਆਕਾਮਿਵਿਆਪਿਆਸਮਝੈਨਾਹੀਗਵਾਹੁ।ਉਠਿਚਲਿਆਪਛੁਤਾਇਆਪਰਿਆਵਸਿ
 ਜੰਦਾਗ॥੧॥ਅਧੇਤੁਬੈਠਕੀਪੀਪਾਹਿ।ਜੇਹੋਵੀਪੁਰਖਿਲਿਖਿਆਤਾਗੁਰਕਾਬਚਨੁਕਮਾਹਿ।ਹਰਾ
 ਉ।ਹਰੀਨਾਹੀਨਪਡਭੁਗੀਪਕੀਵਛਣਹਗ।ਲੈਲੇਦਾਤਿਪਹੁਤਿਆਲਾਵੇਕਹਿਤਈਆਗੁ।ਜੇਹੋ
 ਆਪੁਕਮੁਕਿਰਸਾਦਦਾਤਾਲੁਣਿਮਿਟਿਆਖੇਤਗੁ॥੨॥ਪਹਿਲਾਪਹੁਧੰਧੈਗਾਇਆਦੁਜੈਭਰਿ
 ਸੋਇਆ।ਤੀਜੈਝਾਖੁਝਖਾਇਆਚਉਥੈਭੋਭੁਭਇਆ।ਕਦਹੀਚਿਤਿਨਆਇਓਜਿਨੀਉਪ
 ਰੁਦੀਆ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਵਾਰਿਆਜੀਓਕੀਆਕੁਰਬਾਣੁ।ਜਿਸਤੇਸੋਈਮਨਿਪਣੀਮਿਦਿ
 ਆਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ।ਨਾਨਕਰਿਠਾਸਦਾਨਾਇਹਰਿਅੰਤਗਜਮਜਿਣੁ॥੪॥੬॥੭॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹ

ਲਾ ੫ ॥ ਸਭੇ ਗਲਾ ਵਿਸਰਨੁ ਇਕੋ ਵਿਸਰਿ ਜਾਓ। ਧੰਧ ਸਭੁ ਜਲਾ ਇਕੋ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀ ਆਸ ਚੁਸੁ
ਆਉ। ਆਸਾ ਸਭੇ ਲਾਹਿਕੈ ਇਕਾ ਆਸ ਕਮਾਓ। ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨ ਅਗੈ ਮਿਲਿ ਆਖਾ
ਉ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਨੇਸਾ ਲਾਹਿ। ਸਭੇ ਭਰਿ ਸਿ ਆਣ ਪਾਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ। ਹਰਾਉ। ਦੁਖ ਭੁ
ਖ ਨਹ ਵਿਆਪਈ ਜੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਕਿਤਹੀ ਕੀ ਮਨ ਭਿਜੀ ਐ ਜਾਹਿ ਰੈ ਸਚਾ ਸੋਇ। ਜਿਸੁ
ਤੁਹ ਖਹਿਓ ਬਦੇ ਤਿਸੁ ਮਾਠਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ। ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਐ ਸਭ ਅਵਗਣ ਕਢੈ ਪੈਇ॥ ੨॥
ਸੇਵਾ ਮਗੈ ਸੇਵਕੋ ਲਾਈ ਆਪੁ ਨੀ ਸੇਵਾ। ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਮਸਕਤੇ ਤੁਠੈ ਪਵਾਂਦੇ ਵਾ। ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦਸਕ
ਤਿਸਾਹਿ ਏ ਆਪੇ ਕਰਣ ਕਰੇ ਵਾ। ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਬਾਲਿਹਾਰੈ ਮਨ ਸਾਸਤ ਪੂਰੇ ਵਾ॥ ੩॥ ਇਕੋ ਦਿਸੈ
ਸਜਣੇ ਇਕੋ ਭਾਈ ਮੀਤਾ। ਇਕੋ ਸੇਵੀ ਨਾਮਗਰੀ ਇਕੋ ਸੇਵੀ ਹੈਰੀਤਾ। ਇਕ ਸਾਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਤਾ
ਆਨਿਹ ਚਲੁ ਚੀਤਾ। ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਦੇ ਕਨਕ ਸਚੁ ਕੀਤਾ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ੩੫॥ ੩੬॥ ੩੭॥ ੩੮॥ ੩੯॥ ੪੦॥ ੪੧॥ ੪੨॥ ੪੩॥ ੪੪॥ ੪੫॥ ੪੬॥ ੪੭॥ ੪੮॥ ੪੯॥ ੫੦॥ ੫੧॥ ੫੨॥ ੫੩॥ ੫੪॥ ੫੫॥ ੫੬॥ ੫੭॥ ੫੮॥ ੫੯॥ ੬੦॥ ੬੧॥ ੬੨॥ ੬੩॥ ੬੪॥ ੬੫॥ ੬੬॥ ੬੭॥ ੬੮॥ ੬੯॥ ੭੦॥ ੭੧॥ ੭੨॥ ੭੩॥ ੭੪॥ ੭੫॥ ੭੬॥ ੭੭॥ ੭੮॥ ੭੯॥ ੮੦॥ ੮੧॥ ੮੨॥ ੮੩॥ ੮੪॥ ੮੫॥ ੮੬॥ ੮੭॥ ੮੮॥ ੮੯॥ ੯੦॥ ੯੧॥ ੯੨॥ ੯੩॥ ੯੪॥ ੯੫॥ ੯੬॥ ੯੭॥ ੯੮॥ ੯੯॥ ੧੦੦॥

ਲਾ ੫ ॥ ਸਭੇ ਬੋਕ ਪਰਾਪਤ ਜੇ ਆਵੈ ਇਕੁ ਹਥਿ। ਜਨਮੁ ਪਦ ਰਖੁ ਸਫਲੁ ਪੈ ਜੇ ਸਚਾ ਸਬ
ਦ ਕਥਿ। ਸੁਰਤੇ ਮਹਾਪੁਰਾਪਤ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿ ਆਹੈ ਵੈ ਮਥਿ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੇ ਕਸ ਸਿਉ ਰਿਤੁ ਲਾਇ
ਏ ਕਸ ਬਿਨੁ ਸਭ ਧੰਧੁ ਤੇ ਸਭ ਮਿਥਿ ਆਸੋ ਹੁਮਾਇ। ਹਰਾਉ। ਲਖ ਖੁਸੀ ਆਪਾ ਤਿਸਾਹੀ ਆਜੇ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ। ਨਿਮਖ ਏ ਕਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ ਲੁਧੇਇ। ਜਿਸ ਕਉ ਪੁਰਾ ਕੀਇ
ਖਿ ਆਤਿ ਨਿਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਗਏ॥ ੨॥ ਸਫਲ ਮੁਰਤੁ ਸਫਲਾ ਘਰੀ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਗਾ।
ਖੁਸਤਾ ਪੁਨ ਲਗਣੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾਨਮੁ ਅਧਾਰੁ। ਬਾਂਹ ਪਕੜਿ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿ ਆਸੇਈ ਉਤਰਿ ਆਪਾ
ਗਿ॥ ੩॥ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੈ ਜਿਥੇ ਸੰਤ ਨਭਾ। ਛੋਣੀ ਤਿਸਹੀ ਨੈਮਿਲੇ ਜਿਨਿ ਪੁਰਾ ਗੁਰੂ ਭਾ॥ ੪॥
ਨਕ ਬਧਾ ਘਰੁ ਤਹਾ ਜਿਥੇ ਮਿਰਤੁ ਨ ਜਨਮੁ ਜਗਾ॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ੩੫॥ ੩੬॥ ੩੭॥ ੩੮॥ ੩੯॥ ੪੦॥ ੪੧॥ ੪੨॥ ੪੩॥ ੪੪॥ ੪੫॥ ੪੬॥ ੪੭॥ ੪੮॥ ੪੯॥ ੫੦॥ ੫੧॥ ੫੨॥ ੫੩॥ ੫੪॥ ੫੫॥ ੫੬॥ ੫੭॥ ੫੮॥ ੫੯॥ ੬੦॥ ੬੧॥ ੬੨॥ ੬੩॥ ੬੪॥ ੬੫॥ ੬੬॥ ੬੭॥ ੬੮॥ ੬੯॥ ੭੦॥ ੭੧॥ ੭੨॥ ੭੩॥ ੭੪॥ ੭੫॥ ੭੬॥ ੭੭॥ ੭੮॥ ੭੯॥ ੮੦॥ ੮੧॥ ੮੨॥ ੮੩॥ ੮੪॥ ੮੫॥ ੮੬॥ ੮੭॥ ੮੮॥ ੮੯॥ ੯੦॥ ੯੧॥ ੯੨॥ ੯੩॥ ੯੪॥ ੯੫॥ ੯੬॥ ੯੭॥ ੯੮॥ ੯੯॥ ੧੦੦॥

ਲਾ ੫ ॥ ਸੋਈ
ਪਿਆਈ ਐ ਜੀ ਐ ਰੇ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ। ਤਿਸਹੀ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸਾ ਨਾ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭ ਸੁਵੇਸਾਹਾ।
ਸਭਿ ਸਿ ਆਣ ਪਾਛ ਰੈ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਾਹਾ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਜਪਿ ਨਾਉ। ਆਠ ਪਹ
ਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਇ ਤੁਹੁ ਨਹੀਂ ਦਿਤਗਾਉ। ਹਰਾਉ। ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਦ ਮਨਾ ਜਿਸੁ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵ
ਹੁਨ ਕੋਇ। ਜਿਸੁ ਸਿ ਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਘਣਾ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਨ ਮੁਲੋਹੋਇ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਪ੍ਰਭੁ
ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸੋਇ॥ ੨॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਕਟੀ ਐ ਜਮ ਕੀ ਠਸਾ। ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਭੈ ਭੰਜਨੈ
ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਆਹਾ ਸਿ। ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਮਿਹਰ ਵਾਨੁ ਤਾ ਕਾ ਰਚੁ ਆਵੈ ਹਾਸਿ॥ ੩॥ ਬਹੁ ਤੇ ਬਹੁ

ਤਵਖਾਣੀਐਉਚਉਚਾਥਾਵਰਨਚਿਤਨਾਥਾਹਰਕੀਮਤਿਕਰੰਨਸਕਾਓ॥ਨਨਕਕਉਪੁਤਮਇਆ
 ਕਹਿਸਚਦੇਵਹੁਅਪੁਣਨਾਓ॥੪॥੭॥੭੭॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਨਾਮੁਧਿਆਏਸੋਸੁਖੀ
 ਤਿਸੁਮੁਖੁਉਜਲੁਹੋਇਆਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਈਐਪਰਗੰਦੁਸਭਨੀਲੋਇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਘਰਿਵ
 ਸੋਏਕੋਸਚਸੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਨਾਮੁਸਹਈਸਦਾਸੰਗਿਸ਼੍ਰੋਲਾਏ
 ਛਰਾਇ॥ਹਰਾਓ॥ਦੁਨੀਆਕੀਆਵਰਿਐਈਆਕਵਨੈਆਵਹਿਕਾਮੀ॥ਮਾਇਆਕਰੰਗੁਸ
 ਭੁਟਿਕਾਜਤੋਬਿਨਸਿਨਿਦਾਨੀ॥ਜਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿਵੈਸੋਪੁਰਖਪਰਧਾਨੁ॥੨॥ਸਾਧੂਕੀਹੋਹੋਤੁ
 ਕਾਅਪਣਾਅਪੁਤਿਅਗੀ॥ਉਪਾਵਸਿਆਣਪਸਗਲਛਡਿਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥ਤਿਸਹਿਪ
 ਰਾਪਤਿਰਤਨੁਹੋਇਜਿਸੁਮਸਤਕਿਹੋਵੈਰਾਗੁ॥੩॥ਤਿਸੇਪਰਾਪਤਿਭਾਈਹੋਜਿਸੁਦੇਵੈਪੁਰਖਾਪਿ॥
 ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਸੋਕੋਜਿਸੁਬਿਨਸੋਹਉਮੈਤਾਪੁ॥ਨਨਕਕਉਗੁਰੁਤੇਇਆਬਿਨਸੋਸਗਲਸੰ
 ਤਪਾ॥੪॥੫॥੭੫॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਇਕੁਪਛਾਣੁਜੀਅਕਾਇਕੋਰਖਣਹਗੁ॥ਇਕ
 ਸਕਾਮਨਿਆਸਗਾਕੋਪੁਣਅਧਾਗੁ॥ਤਿਸੁਸਰਣਈਸਦਾਸੁਖਪਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਤਾਗੁ॥੧॥ਮਨ
 ਮੇਰੇਸਗਲਉਪਾਵਤਿਅਗੁ॥ਗੁਰੁਪੁਰਾਅਹਾਧਿਨਿਤਇਕਸੁਕੀਲਿਵਲਾਗੁ॥ਹਰਾਓ॥ਇਕੋਭਾ
 ਈਮਿਤੁਇਕੁਇਕੋਮਾਤਪਿਤਾ॥ਇਕਸਕੀਮਨਿਟੇਕੋਹੋਜਿਨਿਜੀਉਪ੍ਰਭੁਦਿਤਾ॥ਸੋਪੁਰਖਮਨ
 ਹੁਨਵਿਸੋਹੋਜਿਨਿਸਭਕਿਛੁਵਸਿਕੀਤਾ॥੨॥ਘਰਿਇਕੋਬਾਹਰਿਇਕੋਥਾਨਥਨੰਤਹਿਅਪਿ॥
 ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਜਿਨਿਕੀਏਅਠਪਹਰਤਿਸੁਜਾਪਿ॥ਇਕਸੁਸੇਤੀਹਤਿਅਨਹੋਵੀਸੋਗਸੰਤਾਪੁ
 ॥੩॥ਪਰਬ੍ਰਹਮੁਪੁਰੁਏਕੁਹੋਧੁਜਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜੰਤੁਸਭੁਤਿਸਕਾਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਹੋਇ॥
 ਗੁਰਿਪੁਰੇਪੁਰਾਭਇਆਜਪਿਨਨਕਸਚਸੋਇ॥੪॥੫॥੭੫॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਜਿ
 ਨਾਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਸੇਪੁਰੇਪਰਧਾਨਾ॥ਜਿਨਕਉਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਤਿਨਉ
 ਪਜੈਮਨਿਗਿਆਨੁ॥ਜਿਨਕਉਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਨਪਾਏਆਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਏਕੋਨ
 ਮੁਧਿਆਇ॥ਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਉਪਜਹਿਦਗਹਾਪੇਧਾਜਾਇ॥ਹਰਾਓ॥ਜਨਮਮਰਣਕਾਭਉ
 ਗਇਆਭਾਉਭਗਤਿਗੋਪਾਲਾ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਨਿਰਮਲਾਆਪਿਕਰੇਪੁਤਿਪਾਲਾ॥ਜਨਮਮਰ
 ਣਕੀਮਦੁਕਟੀਐਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲਾ॥੨॥ਥਾਨਥਨੰਤਹਿਰਵਿਹਰਿਅਪਰਬ੍ਰਹਮੁ
 ਪਭਸੋਇ॥ਸਭਨਾਦਾਤਾਏਕੁਹੋਧੁਜਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤਿਸੁਸਰਣਈਛੁਟੀਐਕੀਤਾਲੇਕੋਸੁਹੋਇ

॥३॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਰਬੁ ਹਮੁ ਸੇ ਪੁਰੇ ਪਰਧਨਾ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲੋ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਜਹਾਨਾ ॥ ੨੧ ॥
ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ਨਨਕ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ੮੦ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਰਣਾ ਪ ॥ ਮਿਲਿਸ
ਤਿਗੁਰ ਸਭ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇਆ ਅੰਤ ਰਿਜੋ ਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀ ਆਏ ਕਸੁ ਸਿਉਇ
ਵਣਾਇਆ ਮਿਲਿਸਾ ਪੁਰੁ ਖੁਓ ਜਲਾ ਪੁਰੁ ਬਿਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਣੇ ਨਿਰਮ
ਲਾ ਸਾਚੇ ਨਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਸਬ ਦੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇਆ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ਨ ਕੋਇਆ ਗ
ਹਾਉ ਮਨ ਕੀ ਆਇਛਾ ਪੁਰੀ ਆਪਾਇਆ ਨ ਮੁਨਿ ਧਾਨੁ ॥ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀਸ ਦਾ ਸੰਗਿ ਕਰੈ ਟਹੁ ਪ
ਛਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੁਖੁ ਖੁਓ ਜਲਾ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਦਨੁ ਇਸਨ ॥ ਕਾਮੁ ਕੁਪੁਲੇ ਬੁਥਿ ਨ ਸਿਆਤ
ਜਿ ਆਸ ਬੁਝਾ ਭਿਅਨੁ ॥ ੨ ॥ ਪਾਇਆ ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਨਾਮੁ ਪੁਰਨਾ ਏਕਾ ਮਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਮੋਇ
ਆ ਦੀ ਆ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਹਰਿ ਗਇਆ ਆਪਿ ਤੋ ਆਮਿ ਰਵਾਨੁ ॥ ਸਚੁ ਮਹਾਦੁਖੁ ਪੁ
ਇਆ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਤਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਹਾਖ ਦਾ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਾ
ਤਿ ਮੁਖੁ ਖੁਓ ਜਲੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਗੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਰੇ ਤੇਰੀ ਆਪਾ ਗਾ ਪਰਬੁ ਹਮੁ ਸੁਖ
ਸਾਗੀ ਨਨਕ ਸਦ ਬਇਹ ਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੮੧ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਰਣਾ ਪ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਮਿਲੈ
ਪਾਈ ਐਸ ਬਢ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰੁ ਆਪਣੀ ਜਪੀ ਐ ਆਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ
ਕਟੀ ਐ ਲਾਗੇ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪੁਰੁ ਸਹਣਾਈ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੁਜ ਕੋ ਨਹੀ ਏਕੋ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਹਾਉ ਕੀ ਮਾਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਐ ਸਾਗਰ ਗੁਣੀ ਅਥਾਹੁ ॥ ਵਡਤਾਗੀ ਮਿਲੁ
ਸੰਗਤੀ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਹੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰੁ ਸਾਗੀ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ੨ ॥ ਚਰਣ ਕਮ
ਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ਦੁਜ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਮੇਧ ਰਤੇਰੀ ਪਰਬੁ ਹਮ ਤੇਰੇ ਤਾਇਹਾਉ ਨਿਮਾਇਆ ਪੁਰੁ
ਮਾਣੁ ਤੂੰ ਤੇਰੇ ਸੰਗਿ ਸਮਝੀ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜਪੀ ਐ ਆਗਾਧੀ ਐ ਆਠ ਪਹਰੇ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਜੀ ਆਪੁ ਟਤਨੁ
ਧਨੁ ਰਖੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੀ ਜੀਂਦੁ ॥ ਨਨਕ ਸਗਲੇ ਦੇਖ ਉਤਾਰਿ ਅਨੁਪੁਰੁ ਪਰਬੁ ਹਮ ਬਖਸਿੰਦੁ
॥ ੧੨ ॥ ੮੨ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਰਣਾ ਪ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਸੁ ਸਚ ਸਿਉ ਮੇਰੇ ਨਾਵੇ ਜਾਇਆ ਨਾਵੇ
ਚੋੜਿਆ ਵਿਛੁੜੇ ਸਭ ਮਾਹਿਰਿ ਆਸਾਇਆ ॥ ਦੀਨ ਦਹ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਸੇਵਕ ਕੇ ਸਤਭਾਇਆ ॥
ਅਚਰ ਜਗੁ ਪੁਨਿ ਜੋਨੇ ਗੁਰਿ ਮੇਲਾਇਆ ਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਗੋਮੀਤ ਕਰਹੁ ਪੁਰੁ ਸੋਇਆ ॥ ਮਾਇਆ
ਮੋਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਿਰੁ ਸੁਖੀ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇਆ ਗਹਾਉ ਦਾਨ ਦਾਤਾ ਸੀਲਵੰਤ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰੁ ਪੁਰੁ ਆਪਾਹਾ ਸ

ਖਾਸਤਈਅਤਿਵਡਉਚਵਡਅਪਗੁ।ਬਲਕੁਬਿਰਧਿਨਜਾਣੀਐਨਿਚਲੁਤਿਸੁਦਰਵਗੁ।ਜੇ
 ਮੰਗੀਐਸੁਪਾਈਐਨਿਪਰਾਅਧਾਗੁ॥੨॥ਜਿਸੁਪੋਖਤਕਿਲਵਿਖਹਿਹਿਮਨਿਤਨਿਤਵੈਸਾਂਤਿ।ਇ
 ਕਮਨਿਏਕੁਧਿਅਈਐਮਨਕੀਲਾਹਿਭਰਾਂਤਿ।ਗੁਣਨਿਪਾਨੁਨਵਤਨੁਸਦਾਪੁਰਨਜਾਕੀਦਾਤਿ॥
 ਸਦਾਸਦਾਅਹਾਪੀਐਦਿਨੁਵਿਸਰਹੁਨਹੀਗਤਿ॥੩॥ਜਿਨਕਉਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਤਿਨਕਾਸਖਾ
 ਗੋਵਿੰਦਾ॥ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਅਹਾਪੀਸੋਭੇਸਗਲਵਹੀਐਇਹਜਿੰਦਾ॥ਦੇਖੈਸੁਣੈਹਦੁਰਿਸਦਘਟਿ
 ਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਗਵਿੰਦਾ॥ਅਕਿਰਤਘਣਨੋਪਾਲਦਾਪੁਰਨਨਕਸਦਬਖਸਿੰਦਾ॥੪॥੧੩॥੮੩॥
 ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੫ ਮਨੁਤਨੁ ਪਨੁਜਿਨਿਪੁਭਿਦੀਆਗਖਿਅਸਹਜਿਸਵਾਹੀ।ਸਰਬਕ
 ਲਾਕਰਿਥਾਪਿਅਅੰਤਹਿਜੋਤਿਅਪਾਗ।ਸਦਾਸਦਾਪੁਰਸਿਮਰੀਐਅੰਤਹਿਪੁਰਿਹਧਾਹੀ॥
 ੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਬਿਨੁਅਵਹੁਨਕੋਇ।ਪੁਰਸਰਣਾਈਸਦਾਹੁਦੁਖੁਨਵਿਅਪੈਕੋਇ।ਹਰਉ
 ॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਮਾਣਕਸੁਇਨਹੁਪਾਖਕੁ।ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਾਕੁਕੇਸਭੇਸਾਕਾ।ਜਿਨਿਕੀ
 ਤਾਤਿਸਹਿਨਜਾਣਈਮਨਮੁਖਪਸੁਨਾਪਾਕਾ॥੨॥ਅੰਤਹਿਥਾਹਰਿਹਵਿਹਰਿਅਤਿਸੋਨੇਜਾਣੈਦੁ
 ਗਿ।ਵਿਸਨਲਾਗੀਅੰਤਹਿਅੰਤਹਿਉਐਕੁਗਿ।ਭਗਤੀਨਮਾਵਿਹੁਇਆਅਵਹਿਵੰਦ
 ਹਿਪੁਗ॥੩॥ਗਾਖਿਲੇਹੁਪੁਰਕਰਦਹਾਗੀਅਜੰਤਕਰਿਦਇਆ।ਬਿਨੁਪੁਰਕੋਇਨਰਖਨਹ
 ਹੁਮਹਾਥੀਕਟਜਮਭਇਆ।ਨਨਕਨਮੁਨਵੀਸਰਉਕਰਿਅਪੁਨੀਹਰਿਮਾਇਆ॥੪॥੧੪॥੮੪॥
 ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਮੇਰਤਨੁਅਹੁਪਨੁਮੇਰਾਜਗੁਪਮੈਦੇਸੁ।ਸੁਤਦਹਾਬਨਿਤਾਨੇਕ
 ਬਹੁਤੰਗਅਹੁਵੇਸਾ।ਹਰਿਨਮੁਹਿਦੈਨਵਸਈਕਾਰਜਿਕਿਤੋਨਲੇਖਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਨਮੁ
 ਧਿਆਈ।ਕਰਿਸੰਗਤਿਨਿਤਸਾਧਕੀਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ।ਹਰਉ।ਨਮੁਨਿਪਾਨੁਧਿਆਈ
 ਐਮਸਤਕਿਹੋਵੈਭਾਗੁ।ਕਾਰਜਸਭਿਸਵਾਹੀਅਹਿਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ।ਹਉਮੈਹੋਗੁਭੂਮੁਕਟੀ
 ਐਨਾਅਵੈਨਜਾਗੁ॥੨॥ਕਰਿਸੰਗਤਿਤੁਸਾਧਕੀਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਭੀ।ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਮਨੁਤਨੁ
 ਹੇਸਾਚਾਏਹੁਸੁਆਉ।ਐਥੈਮਿਲਹਿਵਡਾਈਆਦਹਗਾਹਿਪਾਵਹਿਥਾਉ॥੩॥ਕਰੇਕਰਾਏਅ
 ਪਿਪੁਰੁਸਭਕਿਛੁਤਿਸਹੀਹਾਥੀ।ਮਾਰਿਅਪੇਜੀਵਲਦਾਅੰਤਹਿਥਾਹਰਿਸਾਥੀ।ਨਨਕਪੁਰਸ
 ਰਣਗਤੀਸਰਬਘਟਾਕੇਨਥਾ॥੪॥੧੫॥੮੫॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਗਣਿਪਏਪੁਰੁਆਪ
 ਏਗੁਰੁਏਅਕਿਰਪਾਲੁ।ਸਤਿਗੁਰਕੈਉਪਦੇਸਿਐਬਿਨਸੇਸਰਬਜੰਜਾਲਾ।ਅੰਦਰੁਲਗਾਹਮਨ

ਮਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਦਰਿਨਿਹਾਲੁ॥੧॥ਮਨਮੋਹੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਾਗੁਕਰੇਦਇਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਇਕਾਨਿਮਖ
 ਨਮਨਪੁਦਿਸਾਗੁ॥੨॥ਹਰੀਗੁਣਗੋਵਿੰਦਨਿਤਗਾਵੀਅਹਿਅਵਗੁਣਕਟਣਹਗੁ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨ
 ਮਨਪ੍ਰਭੁਹੋਇਕਰਿਤਿਠੇਬਿਸਥਾਗੁ॥ਸਹਜੇਸਿਛਤੀਰਤਿਅਭਵਜਲੁਉਤਰੇਪਾਗਿ॥੩॥ਤੀਰ
 ਥਵਰਤਲਖਸੰਜਮਾਪਾਣੀਐਸਾਧੁਧੁਗਿ॥ਯੁਕਿਕਮਾਵੇਕਿਸਤੇਜਾਵੇਖੈਸਦਾਹਦੁਗਿ॥ਥਾਨ
 ਥਨੰਤਰਿਗਵਿਰਹਿਅਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਭਗੁਪ੍ਰਗਿ॥੪॥ਸਚੁਪਾਤਿਸਾਹੀਅਮਰੁਸਚੁਸਚੇਸਚਾਥਾਨੁ॥
 ਸਚੀਕੁਦਰਤਿਧਾਰੀਅਨੁਸਚਿਸਿਰਜਿਓਨੁਜਹਨੁ॥ਨਨਕਜਪੀਐਸਚੁਨਖੁਹਉਸਦਾਸਦਾ
 ਕੁਰਬਾਨੁ॥੪॥੧੬॥੮੬॥ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾਪੁ ॥ਉਦਮੁਕਰਿਹਰਿਜਪਣਾਵਡਭਾਗੀਧ
 ਨੁਖਾਇ॥ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਸਿਮਰਣਾਮਯੁਜਨਮਜਨਮਕੀਕਾਇ॥੧॥ਮਨਮੋਹੇਰਾਮਨਮੁਜਪਿ
 ਜਾਪੁ॥ਮਨਇਛੇਠਲਭੁਚਿਤੁਸਭੁਚੁਕੈਸੋਗੁਸੰਤਾਪੁ॥ਹਰੀ॥ਜਿਸੁਕਾਰਹਿਤਨੁਪਾਰਿਅ
 ਸੋਪ੍ਰਭੁਰਿਠਨਾਇ॥ਜਲਿਥਾਇਮਹੀਅਲਿਪੁਰਿਅਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੨॥ਮਨੁਤ
 ਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇਆਲਾਗੀਸਾਚੁਪਰੀਤਿ॥ਚਰਣਭਜੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸਰਿਜਪਤਪਤਿਨਹੀ
 ਕੀਤਿ॥੩॥ਹਤਨਜਵੇਹਰਮਾਇਕਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਓ॥ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਰਸਜਨਨਾਨਕ
 ਹਰਿਗੁਣਗਾਓ॥੪॥੧੭॥੮੭॥ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾਪੁ ॥ਸੋਈਸਾਸਤੁਸਉਤੁਸੋਇਜਿਤੁਜ
 ਪੀਐਹਰਿਨਓ॥ਚਰਣਕਮਲਗੁਰਿਧਨੁਦੀਅਮਿਓਅਨਿਥਾਵੇਥਾਓ॥ਸਾਚੀਪ੍ਰਜੀਸਚੁਸ
 ਜਮੋਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਓ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਭੋਇਆਮਰਦੁਨਆਵਦੁਜਾਓ॥੧॥ਮੋਹੇਮਨਹਰਿ
 ਭਜੁਸਦਾਇਕਰੀਗੀ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਗਵਿਰਹਿਅਸਦਾਸਹਈਸੰਗਿ॥ਹਰੀ॥ਸੁਖਾਕੀਮਿਤਿ
 ਕਿਆਗਣੀਜਾਸਿਮਗੀਗੋਵਿੰਦੁ॥ਜਿਨਚਾਖਿਅਸੋਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਅਉਹਰਸੁਜਣੈਜੀਂਦੁ॥ਸੰਤਸੰਗ
 ਤਿਮਨਿਵਸੈਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰੀਤਮੁਖਖਸੰਦਾ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਅਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਸੋਈਰਾਜਨਹਿੰਦੁ॥੨॥ਅਉਸ
 ਰਿਹਰਿਜਸੁਗੁਣਰਮਣਜਿਤੁਕੋਟਿਮਸਸੁਇਸਨਾਨੁ॥ਰਸਨਉਚੈਗੁਣਵਤੀਕੋਇਨਪੁਜੈਦਾਨੁ॥
 ਦਿਸਟਿਧਾਰਿਮਨਿਤਨਿਵਸੈਦਇਆਲਪੁਰਖੁਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ਜੀਓਪ੍ਰਭੁਧਨੁਤਿਸਦਾਹਉਸਦਾ
 ਸਦਾਕੁਰਬਾਨੁ॥੩॥ਮਿਲਿਅਕਦੇਨਵਿਭੁਵੈਜੋਮੇਲਿਅਕਰਤਾਰਿ॥ਦਾਸਕੇਬੰਧਨਕਟਿਅਸ
 ਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਿ॥ਭੂਲਾਮਾਰਗਿਪਾਇਓਨੁਗੁਣਅਵਗੁਣਨਬੀਚਾਰਿ॥ਨਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗ
 ਤੀਜਿਸਗਲਾਘਟਾਅਧਾਰੁ॥੪॥੧੮॥੮੮॥ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾਪੁ ॥ਰਸਨਾਸਚਾਸਿਮਰੀ

ਐਮਨੁਤਨੁਨਿਗਮਲੁਹੋਇ। ਮਾਤਪਿਤਾਸਾਕਅਗਲੇਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਹੁਨਕੋਇ। ਮਿਹਰਕੋਜੇਅਪ
 ਟੀਚਸਾਨਵਿਸਰੋਸੋਇ॥੧॥ ਮਨਮੋਰੇਸਾਚਾਸੇਵਿਜਿਚਰੁਸਾਸੁ। ਬਿਨੁਸਚੇਸਭਕੁਤੁਪੈਅਤੇਰੋ
 ਇਬਿਨਾਸੁ। ਹਰਾਉ। ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਨਿਗਮਲਾਤਿਸੁਬਿਨੁਹਰਾਉਨਜਾਇ। ਮੋਰੇਮਨਿਤਨਿਭੁਖਅ
 ਤਿਅਗਲੀਕੋਈਆਇਮਿਲਾਵੇਮਾਇ। ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਈਆਸਹਾਬਿਨੁਅਵਹੁਨਜਾਇ॥੨॥
 ਤਿਸੁਅਗੈਅਹਦਾਸਿਕਰਿਜੋਮੇਲੇਕਰਤਗੁ। ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਨਾਮਕਾਪੁਗਾਜਿਸੁਭੰਡਗੁ। ਸਦਾ
 ਸਦਾਸਾਲਾਹੀਐਅੰਤੁਨਪਰਾਵਗੁ॥੩॥ ਪਰਵਦਗੁਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਦੇਚਲਤਅਨੇਕਾ। ਸ
 ਦਾਸਦਾਅਗਾਧੀਐਏਹਾਮਾਤਿਵਿਸੇਖਾ। ਮਨਿਤਨਿਮਿਠਾਤਿਸੁਲਗੈਜਿਸੁਮਸਤਕਿਨਨਕਲੇ
 ਖਾ॥੪॥੧੬੬॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ੫ ॥ ਸਤਿਜਨਹੁਮਿਲਿਭਾਈਹੋਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਇ॥
 ਤੇਸਾਬੰਧਹੁਜੀਅਕਾਐਥੇਥੇਨਾਇ। ਗੁਰਪੁਰੋਤੇਪਾਈਐਅਪਣੀਨਦਹਿਨਿਹਾਇ। ਕਰਮਿ
 ਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਰਵੈਜਿਸਨੋਹੋਇਦਇਆਲੁ॥੧॥ ਮੋਰੇਮਨਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਹੁਨਕੋਇ। ਦੁਜਾ
 ਥਾਉਨਕੋਸੁਏਗੁਮੇਲੇਸਚੁਸੋਇ। ਹਰਾਉ। ਸਗਲਪਦਾਰਥਤਿਸੁਮਿਲੇਜਿਨਿਗੁਰੁਰਿਠਾਜਾ
 ਇ। ਗੁਰਚਰਣੀਜਿਨਮਨੁਲਗਾਸੇਵਡਭਾਗੀਮਾਇ। ਗੁਰਦਾਤਾਸਮਰਥੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਭਮਹਿ
 ਰਤਿਅਸਮਾਇ। ਗੁਰੁਪਰਮੇਸੁਰੁਪਾਰਬੁਹੁਗੁਰੁਭਬਦਾਲਏਤਰਾਇ॥੨॥ ਕਿਤਮੁਖਿਗੁਰੁਸਾ
 ਲਾਹੀਐਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁ। ਸੋਮਥੋਨਿਚਲਹੋਜਿਨਗੁਰਿਧਾਰਿਅਹਥੁ। ਗੁਰਿਅਮ੍ਰਿ
 ਤਨਾਮੁਪੀਅਇਅਜਨਮਮਰਣਕਾਪਥੁ। ਗੁਰੁਪਰਮੇਸੁਰੁਸੇਵਿਅਭੈਭੰਜਨੁਦਖਲਥੁ॥੩॥
 ਸਤਿਗੁਰੁਗਹਿਰਗਭੀਹੁਪੈਸੁਖਸਾਗਰੁਅਘਖੰਡੁ। ਜਿਨਿਗੁਰੁਸੇਵਿਅਆਪਣਾਜਮਦੁਤਨਲਾ
 ਗੈਡੰਡੁ। ਗੁਰਨਾਨਿਤੁਨਿਨਲਗਾਈਖੋਜਿਭਿਠਾਬੁਹਮੰਡੁ। ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਸੁਖੁ
 ਨਨਕਮਨਮਹਿਮੰਡੁ॥੪॥੧੬੭॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ੫ ॥ ਮਿਠਕਾਰਿਕੋਖਾਇਅਕਉੜਾ
 ਉਪਜਿਅਸਾਦਾ। ਭਾਈਮੀਤਸੁਰਿਦਕੀਏਬਿਖਿਅਹਰਿਅਬਾਦਾ। ਜਾਂਦੋਬਿਲਮਨੋਹੋਵਈ
 ਵਿਣੁਨਾਵੋਬਿਸਮਾਦਾ॥੧॥ ਮੋਰੇਮਨਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਲਗੁ। ਜੇਦੀਸੋਸੋਵਿਣਸਣਮਨਕੀਮਾ
 ਤਿਤਿਅਗੁ। ਹਰਾਉ। ਜਿਉਕੁਰਹੁਹਕਾਇਆਪਾਵੈਦਹਦਿਸਜਾਇ। ਏਭੀਜੀਤੁਨਜਾਣਈ
 ਭਖੁਅਭਖੁਸਭਖਾਇ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਿਬਿਆਪਿਅਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਇ॥੨॥ ਮਾਇਆਜਾ
 ਲੁਪਸਾਰਿਅਭੀਤਰੋਗਬਣਾਇ। ਤ੍ਰਿਸਨਾਪੰਥੀਠਾਸਿਅਨਿਕਸੁਨਪਾਏਮਾਇ। ਜਿਨਿਕੀਤ

ਤਿਸਹਿਨਜਾਣਈਠਿਹਿਠਿਅਵੇਜਾਇ॥੩॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੀਸੋਤਿਅਬਹੁਬਿਧਿਇਹੁਸੰਸਾਰਾਜਿ
ਸੋਨੇਖੇਸੋਹੈਸੰਬਿਥੁਪੁਰਖੁਅਪਾਰਾਹਰਿਜਨਹਰਿਇਵਉਧਰੇਨਨਕਸਦਬਾਇਚਹੁ॥੪॥
੬੧॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸੰਤਜਨਮਿਲਿਭਾਈਆਕਾਇਅਵਾਜਮਕਾਨੁ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁ
ਮਨਿਵੁਠਾਏਆਖਸਮੁਦਇਆਲੁ॥ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਇਆਬਿਨਸਿਆਸਭੁਜੰਜਾਨੁ॥੧॥ਮੇਰੇ
ਸਤਿਗੁਰਾਹਉਤਪੁਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨੁ॥ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਬਾਇਚਹੈਤੁਸਿਦਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥
ਹਰਾਉ॥ਜਿਨਿਤੁੰਸੇਵਿਆਭਾਉਕਰਿਸੇਈਪੁਰਖਸੁਜਾਨਾ॥ਤਿਨਾਪਿਛੋਛੁਟੀਐਜਿਨਅਦਰਿਨਾਮੁ
ਨਿਧਾਨੁ॥ਗੁਰਜੇਵਰੁਦਾਤਕੋਨਹੀਜਿਨਿਦਿਤਾਅਤਮਦਨੁ॥੨॥ਅਏਸੇਪਰਵਾਨੁਹਰਿਜਿਨਗੁ
ਰੁਮਿਲਿਆਸੁਭਾਇ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਦਗਹਏਬੈਸਤੁਜਾਇ॥ਕਰਤੇਹਥਿਵਡਿਆਈਆਪੁ
ਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇ॥੩॥ਸਚੁਕਰਤਾਸਚੁਕਰਣਹਰੁਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚੁਟੇਕਾ॥ਸਚੇਸਚੁਦ
ਖਾਣੀਐਸਚੇਰੁਪਿਬਿਬੇਕਾ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਿਨਾਨਕਜੀਵੈਏਕਾ॥੪॥੨੨॥੬੨
॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ੫ ॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸੁਰੁਪੁਜੀਐਮਨਿਤਨਿਲਾਇਪਿਆਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾ
ਤਾਜੀਅਕਾਸਭਸੇਦੇਇਆਪਾਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਕਾਵਣੇਸਚਾਏਹੁਵੀਚਹੁ॥ਬਿਨੁਸਾਧੁਸੰ
ਗਤਿਹਤਿਆਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਛਾਗੁ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਇ॥ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਮ
ਨਿਵੇਸੇਪੁਰਨਹੈਘਾਣਾ॥ਹਰਾਉ॥ਗੁਰੁਸਮਰਥੁਅਪਾਰਗੁਰੁਵਰਭਗੀਦਰਸਨੁਏਇ॥ਗੁਰੁਅ
ਹੋਚਹੁਨਿਰਮਲਾਗੁਰਜੇਵਰੁਅਵਹੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰੁਕਰਤਾਗੁਰੁਕਰਣਹਰੁਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਸੋਇ॥
ਗੁਰਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੀਗੁਰੁਕੀਤਾਏਕੇਸੁਹੋਇ॥੨॥ਗੁਰੁਤੀਰਥੁਗੁਰੁਪਾਰਾਜਤੁਗੁਰੁਮਨਸਾਪੁਰ
ਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਦੇਇਉਧਰੈਸਭੁਸੰਸਾਰਾ॥ਗੁਰੁਸਮਰਥੁਗੁਰੁਨਿਰੰਕਾਰੁਗੁਰੁਉਚਾ
ਗਮਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰੁਕੀਮਹਿਮਾਅਗਮਹੈਕਿਅਕਥੇਕਥਨਹਾਰਾ॥੩॥ਸਿਤਕੇਛਲਮਨਿਬਾਣੀ
ਅਹਿਤਿਤਵੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਪੁਰਬ ਲਿਖੇਪਾਵਣੇਸਾਚੁਨਾਮੁਦੇਹਾਸਿ॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਆ
ਇਆਬਾਹੁਕਿਨਹੀਬਿਨਾਸੁ॥ਹਰਿਨਾਨਕਕਦੇਨਵੇਸਰਉਏਹੁਜੀਉਪਿਤੁਤੇਰਾਸਾਸੁ॥੪॥੨੩॥
੬੩॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ੫ ॥ਸੰਤਜਨਹੁਇਭਾਈਹੋਛੁਟਨੁਸਾਰੈਨਾਇ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਸਰੋ
ਵਣੇਤੀਰਥਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਅਗੈਦਰਗਹਿਮਨੀਅਹਿਮਿਲੈਨਿਥਾਵੇਬਾਉ॥੧॥ਭਾਈਰੇਸਾਚੀਸ
ਤਿਗੁਰਸੇਵਾ॥ਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਪਾਈਐਪੁਰਨਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਹਰਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਰਿਆ

ਜਿਨਿਦਿਤਾਸਚੁਨਓ। ਅਨਦਿਨੁਸਚੁਸਲਾਹਣਾਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਓ। ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੇ
 ਸਚਨਓ॥੨॥ ਸਾਸਿਗੀਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈਸਠਲੁਮੂਰਤਿਗੁਰੁਆਪਿ॥ ਗੁਰਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਦਿਸ
 ਈਆਠਪਹਰਤਿਸੁਜਾਪਿ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਤਪਾਈਐਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸਿ॥੩॥ ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਏ
 ਕੁਏਸਭਮਹਿਰਿਅਸਮਾਇ॥ ਜਿਨਕਉਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਸੇਈਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ ਨਨਕਗੁਰ
 ਸਰਣਗਤੀਮਰੈਨਾਵੇਜਾਇ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਾ॥੫॥ ਘਰੁ੨॥ ਗੋਇਲ
 ਆਇਆਗੋਇਲੀਕਿਅਤਿਸੁਭੰਦੁਪਸਾਗਾ॥ ਮੁਹਲਤਿਪੁਨੀਚਲਣਾਤੁਸੰਮਲੁਘਰਬਾਗੁ॥੧॥
 ਹਰਿਗੁਣਗਾਓਮਨਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਿਆਗਿ॥ ਕਿਅਥੇ੩ਵੀਥਾਤਗੁਮਾਨੁ॥ ਹਰਉਜੇਸੇਰੋਇ
 ਪਰਾਪੁਏਉਠਚਲਸਹਿਪਰਭਾਤਿ॥ ਕਿਅਤੁਰਤਾਗਿਸਤਸਿਉਸਭਫੁਲਕੀਬਾਗਤਿ॥੨॥ ਮੇ
 ਗੀਮੇਗੀਕਿਅਕਰਹਿਜਿਨਿਦੀਅਸੇਪ੍ਰਭੁਲੋਕਿ॥ ਸਰਪਰਉਠੀਚਲਣਾਛਡਿਜਾਸੀਲਖਕੋਰਿ
 ॥੩॥ ਲਖਚਉਰਸੀਪਤ੍ਰਮਤਿਅਦੁਲਭਜਨਮੁਪਾਇਓਇ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਸਮਾਇਤੁਸੇਦਿਨੁਨੇ
 ਕਾਅਇਓਇ॥੪॥੨੫॥੧॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਾ॥੫॥ ॥ਤਿਚਰੁਵਸਹਿਸੁਹੇਲੜੀਜਿਚਰੁ
 ਸਾਖੀਨਾਇ॥ ਜਾਸਾਖੀਉਠੀਚਲਿਅਤਾਪਨਖਾਕੁਰਾਇ॥੧॥ ਮਨਿਬੈਰਾਗੁਭਇਆਦਰਸਨੁ
 ਦੇਖਏਕਾਚਉ॥ ਧੰਨੁਸੁਤੇਰਾਥਾਨਾ॥ ਹਰਉ॥ ਜਿਚਰੁਵਸਿਅਕੰਤੁਘਰਿਜੀਉਜੀਉਸਭਿਕਹ
 ਤਿ॥ ਜਾਉਠੀਚਲਸੀਕੰਤੜਾਤਾਕੋਇਨਪੁਛੈਤੇਰੀਥਾਤਾ॥੨॥ ਪੇਈਅਵੈਸਹੁਸੇਵਿਤੁਸਾਹੁਰਕੈ
 ਸੁਖਿਵਸੁ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਚਰੁਅਚਰੁਸਿਖੁਤੁਪੁਕਦੇਨਲਗੈਦੁਖੁ॥੩॥ ਸਭਨਾਸਾਹੁਰੈਵੈਵਣ
 ਸਭਿਮੁਕਲਾਵਣਹਗਾ॥ ਨਨਕਧੰਨੁਸੁਹਗਣੀਜਿਨਸਹਨਾਇਪਿਆਗੁ॥੪॥੨੬॥੧॥ ਸਿ
 ਰੀਗੁਰਮੁਖਾ॥੫॥ ਘਰੁ੬॥ ॥ਕਰਣਕਾਰਣਏਕਉਹੀਜਿਨਿਕਾਅਕਾਗੁ॥ ਤਿਸਹਿਧਿ
 ਆਵਹੁਮਨਮੇਰੇਸਰਬਕੋਅਪਹੁ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਮਨਮਹਿਧਿਆਇ॥ ਛੋਡਿਸਗਲਸਿਅ
 ਟਪਾਸਾਚਿਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ॥ ਹਰਉ॥ ਦੁਖੁਕਲੇਸੁਨਭਉਬਿਅਪੈਗੁਰਮੰਤ੍ਰਹਿਰਦੈਤੋਇ
 ॥ਕੋਇਜਤਨਕਰਿਹੋਗੁਰਬਿਨੁਤਰਿਓਨਕੋਇ॥੨॥ ਦੇਖਿਦਰਸਨੁਮਨੁਸਾਧੈਪਾਪਸਗਲੇਜਾਹਿ
 ॥ਹਉਤਿਨਕੋਬਲਿਹਰੈਜਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਨਿਵਸੈਸਾਚੁਹਰਿਕਾਨਉ॥
 ਸੇਵਭਭਾਗੀਨਨਕਾਜਿਨਾਮਨਿਦਿਉਭਾਉ॥੪॥੨੭॥੧॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਾ॥੫॥ ॥ਸਚਿਤ
 ਰਿਧਨੁਪੁਜਿਸਤਿਗੁਰੁਛੋਡਿਸਗਲਵਿਕਾਗਾ॥ ਜਿਨਿਤੁਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆਹਰਿਸਿਮਰਿਹੋਇਉ

ਧਾਗਾ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਪਾਗਾ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਿਨ ਹਿੰਦੀ ਆਰਿ ਦੇ ਕਥਾ ਧਾਗਾ ਹਰਾਉ ਕਾਮ ॥ ੨੪ ॥
 ਕੋਧਿ ਅੰਤ ਕਾਰਿ ਮਾਤੇ ਵਿਆਪਿ ਆਸੰ ਸਾਗੁ ਪਉ ਸੰਤ ਸਰਣੀ ਲਾਗੁ ਚਰਣੀ ਮੈ ਏਕੁ ਧੁਧੁ ਅਪਾਗੁ
 ॥ ੨੫ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਕਮਾਵੈ ਏਕੁ ਰਣੀ ਸਾਗੁ ਅਪੁਭੋਭਿ ਸਤੋ ਏਕੇ ਨਾ ਜਿ ਸੁਦੇ ਇਪੁਭੁ
 ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ੨੬ ॥ ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਤੁਧੈ ਪਸਰਿ ਆਪਾ ਸਾਗੁ ਕਪੁਨ ਕਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਕਾਇਆ ਸਗ
 ਲ ਭੁਧ ਮਬੀ ਚਾਗੁ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ਸਿਰੀ ਗਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੁਕਿ ਤਨੁ ਕ੍ਰਿਤ ਸੰਧੇ ਸੰਸਾਰੁ
 ਸਗਲਾਣਾ ॥ ਭੁਪੁੰਤੋ ਹਰ ਤਤਗਤੁ ਪੈ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਠਕੁਰ ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ਕਿਆ
 ਕਪਉ ਸੁਣਉ ਸੁਆਮੀ ਤੁਧੁ ਭੁਧੁ ਮੁਜਾਣਾ ॥ ਹਰਾਉ ਮਾਨ ਅਭਿਮਾਨ ਮਧੋ ਸੋਧੇ ਵਕੁ ਨਹੀ ॥ ੨ ॥
 ਤਸਮਦ ਗਸੀ ਸੰਤ ਪੁਕੋਈ ਕੋਇ ਮਧਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਕਪਨ ਕਪਾਵਨ ਇਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਰਲਾ ॥ ਕਥਨ ਕਪਨ
 ਤੇ ਮੁਕਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ॥ ੪ ॥ ਗਤਿ ਅਵਿਗਤਿ ਕਛੁ ਨ ਦਰਿਨ ਆਇਆ ਸੰਤ ਨ ਕੀਰੇਤੁ
 ਨ ਕਦਾ ਨੁਪਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਸਿਰੀ ਗਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ७ ॥ ਤੋਰੈ ਤੋਰੈ ਸੋ ਪਿਆਰੇ
 ਮੇਲਾ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ ਭੁਲਾਹਿ ਚੁਕਾਹਿ ਬਾਰਿਕਤੁ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸੁਧੇ ਲਾਕੁ ਨ ਕਪਾਵਨੁ
 ਤੇ ਗਬਿ ਮੁਭਾਵਨੁ ॥ ਹਰਾਉ ਮਾਨੁ ਤਾਨੁ ਕਰਉ ਤੇਰਾ ਹਉ ਜਨਉ ਆਪਾ ਸਤਹੀ ਮਧਿ ਸਤਹਿ
 ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਬੇਮੁਤਾ ਜਬਾਪਾ ॥ ੨ ॥ ਪਿਤਾ ਹਉ ਜਨਉ ਨਹੀ ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਜੁਗਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤੁ ਸੰ
 ਤੁ ਮੇਰੀ ਗਏ ਮਮਤਾ ॥ ੩ ॥ ਭਏ ਕਿਹਾ ਲਠਕੁਰ ਹਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਨ ਕਰੈ ਬੁ
 ਧਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥

ਗਗੁ ਸਿਰੀ ਗਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ਆਪਹੁ ੧ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਆਖਿ ਆਖਿ ਮਨੁ ਵਾਵਣਾ ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਾਪੈ ਵਾਇ ॥ ਜਿਸਨੇ ਵਾਇ ਸੁਣਾਈ ਐਸੇ ਕੇਵਡੁ ਕਿਤੁ ਬਾ
 ਇ ॥ ਆਖਣ ਵਾਲੇ ਜੇ ਤਵੇ ਸਤਿ ਆਖਿ ਗੋਲਿ ਵਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਅਲਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਗੁ ਪਾ
 ਕੀਨਈ ਪਾਕ ਬਾਇਸ ਚਾਪਾ ਵਟਗਾਗੁ ॥ ਹਰਾਉ ਤੇਰਾ ਮੁਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ਲਿਖਿ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋ
 ਇ ॥ ਜਿਸਉ ਸਾਇ ਗਮੇਲੀ ਅਰਿ ਤਿਲੁ ਨ ਪੂਜਾਵਹਿ ਰੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕ੍ਰਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਆਸਾ ਤਿਸੁ ਦਿਸੁ

ਇਆਖਹਿਸੋਇ॥੨॥ਪੀਰਪੈਕਾਸ਼ਗਸਾਲਕਸਾਦਕਸੁਹਦੇਅਉਹਸਰੀਦਾਸੇਖਮਸਾਇਕਕਾਜੀ
 ਮੁਲਾਂਦਰਿਦਰਵੇਸਗਸੀਦਾ॥ਬਰਕਤਿਤਿਨਕਉਅਗਲੀਪੜਦੇਹਰਨਿਦਰੁਦਾ॥੩॥ਪੁਛਿਨਸਾ
 ਜੋਪੁਛਿਨਛਾਪੇਪੁਛਿਨਦੇਵੈਲੇਇ॥ਆਪਣੀਕੁਦਰਤਿਆਪੇਜਾਣੈਆਪੇਕਰਲੁਕਰੇਇ॥ਸਭ
 ਨਵੇਖੈਨਦਰਿਕਰਿਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੪॥ਥਾਵਨਾਵਨਜਾਣੀਅਹਿਨਵਕੇਵਡੁਨਉ॥ਜਿਥੇਵੈਸੇਮੇ
 ਗਪਾਤਿਸਾਹੁਸੇਕੇਵਡੁਪੈਥਾਉ॥ਅਥਵਿਕੋਇਨਸਕਈਹਉਕਿਸੋਨਪੁਛਿਨਜਾਉ॥੫॥ਵਰਨਾ
 ਵਰਨਨਭਾਵਨੀਜੋਕਿਸੇਵਡਾਕਰੇਇ॥ਵਡੇਹਥਿਵਡਿਐਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥ਹੁਕਮਿਸਵਾ
 ਰੇਆਪਣੈਚਸਾਨਫਿਲਕਰੇਇ॥੬॥ਸਭੁਕੇਅਥੈਬਹੁਤਬਹੁਤਲੈਣੈਕੈਵੀਚਗਿਕੇਵਡੁਦਾ
 ਤਾਅਖੀਐਦੈਕੈਹਰਿਅਸੁਮਾਗਿ॥ਨਨਕਤੋਇਨਆਵਣੀਤੇਹੋਜੁਗਹਜੁਗਹਭੰਡਗਾ॥੭॥
 ੧॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ१ ॥ਸਭੇਕੰਤਮਹੇਲੀਆਸਗਲੀਆਕਹਿਸੀਗਾਗਾਗਣਤਗਣਾ
 ਵਣਿਆਈਆਸੁਹਵੇਸੁਵਿਕਾਗਾਪਾਖੰਡਿਪ੍ਰੇਮੁਨਪਈਐਥੋਟਪਾਜੁਖੁਆਗਾ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਇ
 ਉਪਿਰੁਵੈਨਗਿ॥ਤੁਧੁਭਾਵਨਿਸੋਹਗਣੀਆਪਣੀਕਿਪਾਏਹਿਸਵਾਗਿ॥ਹਰਾਉ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸੀਗਾ
 ਗੀਆਤਨੁਮਨੁਪਿਰਕੈਪਾਸਿ॥ਦੁਇਕਹੋਜੋਕਿਖੜੀਤਕੈਸਚੁਕੈਹੋਅਹਦਾਸਿ॥ਲਾਇਰਤੀਸਚਭੇਵ
 ਸੀਭਾਇਰਤੀਭੰਗਿਰਾਸਿ॥੨॥ਪ੍ਰਿਅਕੀਚੇਗੀਕਾਂਢੀਐਲਾਲੀਮਾਨੈਨਉ॥ਸਾਰੀਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁਟਈਸਾਚੇ
 ਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥ਸਬਦਿਰਤੀਮਨੁਵੇਖਿਅਹਉਸਦਬਲਿਹਰੈਜਾਉ॥੩॥ਸਾਧਨਭੰਡਨਬੈਸਣੀ
 ਜੋਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ਪਿਰੁਗੀਸਾਲੂਨਉਤੋਨਸਾਚਉਮਹੈਨਜਾਇ॥ਨਿਤਰਵੈਸੋਹਗਣੀ
 ਸਾਰੀਨਦਰਿਗਜਾਇ॥੪॥ਸਾਚੁਧੜੀਧਨਮਾਡੀਐਕਾਪਹੁਪ੍ਰੇਮਸੀਗਾਗਾਚੰਦਨੁਚੀਤਿਵਸਾਇ
 ਆਮੰਦਰੁਦਸਵਾਦੁਆਗਾਦੀਪਕੁਸਬਦਿਵਿਗਾਸਿਆਹਮਨਮੁਊਹਰਾਗਾ॥੫॥ਨਗੀਅੰਦਰਿ
 ਸੋਹਣੀਮਸਤਕਿਮਣੀਪਿਆਗਾਸੋਭਾਸੁਰਤਿਸੁਹਵਣੀਸਾਚੈਪ੍ਰੇਮਿਅਪਾਗਾਬਿਨੁਪਿਰਪੁਰ
 ਖੁਨਜਾਣਈਸਾਚੇਗੁਰਕੈਹੋਤਿਪਿਆਗਿ॥੬॥ਨਿਸਿਅਧਿਅਰੀਸੁਤੀਏਕਿਉਪਿਰਾਬਿਨੁਰੋਇ
 ਵਿਹਾਇ॥ਅੰਕੁਜਲਉਤਨੁਜਾਣੀਅਉਮਨੁਧਨੁਜਲਿਬਲਿਜਾਇ॥ਜਾਧਨਕੰਤਿਨਗਵੀ
 ਆਤਾਬਿਰਥਾਜੋਬਨੁਜਾਇ॥੭॥ਸੇਜੈਕੰਤਮਹੇਲੜੀਸੁਤੀਬੁਝਨਪਾਇ॥ਹਉਸੁਤੀਪਿਰੁਜਾ
 ਗਣਾਕਿਸਕਉਪੁਛਉਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀਭੈਵਸੀਨਨਕਪ੍ਰੇਮੁਸਖਾਇ॥੮॥੨॥ਸਿਰੀਗ
 ਗੁਮਹਲਾ१ ॥ਆਪੇਗੁਣਆਪੇਕਥੈਆਪੇਸੁਣਿਵੀਚਗਾ॥ਆਪੇਰਤਨੁਪਰਖਿਤੁਆਪੇ

ਸੋਲੁਅਪਗੁਸਾਚਉਮਨੁਮਹਤੁਤੁਅਪੇਦੇਵਣਹਗੁ॥ਹਰਿਜੀਉਤੁਕਰਤਕਰਤਗੁਜਿਉਤਵੈਤਿਉ
ਹਾਖੁਤੁਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਆਚਗੁਹਰਉ॥ਆਪੇਹੀਗਨਿਰਮਲਾਆਪੇਗੁਮਜੀਠਾ॥ਆਪੇਮੋਤੀਉ
ਜਲੈਆਪੇਤਗਤਬਸੀਠੁ॥ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਸਲਾਹਣਾਪਟਿਪਟਿਗੀਠੁਅਡੀਠੁ॥੨॥ਆਪੇਸਾਗ
ਰੁਬੋਹਿਥਾਆਪੇਪਾਹੁਅਪਗੁਸਾਚੀਵਾਟਸੁਜਾਣੁਤੁਸਬਦਿਲਪਾਵਣਹਗੁਨਿਰਰਿਆ
ਰਗੁਜਾਣੀਐਬਾਣੁਗੁਰੁਬਗੁ॥੩॥ਅਸਾਥਿਕੁਕਰਤਦੇਖੀਐਹੋਰਕੇਤੀਆਵੈਜਾਇ॥ਆਪੇਨਿਰ
ਮਲੁਏਕੁਤੁਹੋਰਬੰਧੀਪੰਧੈਪਾਇ॥ਗੁਰਿਗਖੇਸੇਉਬਰੇਸਾਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ਗੁਰਿਜੀਉਸਬ
ਦਿਪਛਾਣੀਐਸਾਚੇਰਤੇਗੁਰਵਾਕਿ॥ਤਿਤੁਤਨਿਮੈਲੁਨਲਗਈਸਚਘਰਿਜਿਸੁਓਤਕੁ॥ਨਦਰਿ
ਕਰੇਸਚੁਪਾਣੀਐਬਿਨੁਨਵੈਕਿਆਸਾਕੁ॥੫॥ਜਿਨੀਸਚੁਪਛਾਣਿਆਸੋਸੁਖੀਏਜੁਗਚਰਿਗੁ॥ਹਉ
ਮੈਰਿਸਨਾਮਾਰਿਕੋਸਚੁਖਿਆਉਰਧਾਗਿ॥ਜਗਮਹਿਲਾਹਏਕੁਨਾਮੁਪਾਣੀਐਗੁਰਵੀਚਰਿਗੁ॥
੬॥ਸਾਚਉਵਖਹੁਲਾਦੀਐਲਾਭੁਸਦਾਸਚੁਗੰਸਿ॥ਸਾਚੀਦਗਹਬੈਸਣੀਭਗਤਿਸਚੀਅਰ
ਦਾਸਿ॥ਪਤਿਸਿਉਲੇਖਾਨਿਬੜੈਰਾਮਨਾਮੁਪਗਾਸਿ॥੭॥ਉਚਾਉਚਉਆਖੀਐਕਹਉਨਦੇਖ
ਆਜਾਇ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੁਤੁਸਤਿਗੁਰਦਿਆਦਿਖਾਇ॥ਜੇਤਿਨਿਰੰਤਰਿਜਾਣੀਐਨਨਕ
ਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੮॥੩॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ॥ ॥ਮਛੁਲੀਜਾਣੁਨਜਾਣਿਆਸਰੁਖਾਗਾਅ
ਸਗਾਹੁ॥ਅਤਿਸਿਆਣੀਸੋਹਣੀਕਿਉਕੀਤੋਵੇਸਾਹੁ॥ਕੀਤੇਕਾਰਣਿਪਾਕੜੀਕਾਣੁਨਟਲੈਸਿ
ਹਾਹੁ॥੧॥ਭਾਣੀਗੇਇਉਸਿਰਿਜਾਣਹੁਕਾਣੁ॥ਜਿਉਮਛੀਤਿਉਮਾਣਸਾਪਵੈਅਚੰਤਾਜਾਣੁ॥ਗ
ਹਉ॥ਸਭੁਜਗੁਬਾਧੋਕਾਲਕੋਬਿਨੁਗੁਰਕਾਣੁਅਛਗੁ॥ਸਚਿਰਤੇਸੇਉਬਰੇਦੁਬਿਧਾਛੇਰਿਵਿਕਾ
ਗਹਉਤਿਨਕੋਬਲਿਹਰਣੈਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਗੁ॥੨॥ਸੀਚਨੇਜਿਉਪਖੀਆਜਾਣੀਬਾਧਿਕ
ਹਾਥਿ॥ਗੁਰਿਗਖੇਸੇਉਬਰੇਤੋਰਛਬੋਚੋਗੇਸਾਥਿ॥ਬਿਨੁਨਵੈਚੁਟਿਸੁਟੀਅਹਿਕੋਇਨਸੰਗੀਸ
ਥਿ॥੩॥ਸਚੈਸਚਾਅਖੀਐਸਚੈਸਚਾਥਾਨੁ॥ਜਿਨੀਸਚਾਮੰਨਿਆਤਿਨਮਨਿਸਚੁਧਿਆਨੁ॥
ਮਨਮੁਖਿਸੁਚੇਜਾਣੀਅਹਿਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਗਿਆਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰਅਗੈਅਰਦਾਸਿਕਹੀਸਾਜਨੁ
ਦੇਇਮਿਲਾਇ॥ਸਾਜਨਿਮਿਲਿਐਸੁਖੁਪਾਇਆਜਮਭੁਤਮੁਏਬਿਖੁਖਾਇ॥ਨਵੈਅੰਦਰਿਹ
ਉਵਸਾਨਉਵਸੇਮਨਿਆਇ॥੫॥ਬਾਣੁਗੁਰੁਬਾਹੁਏਬਿਨੁਸਬਦੈਬੁਝਨਪਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਪਰ
ਗਾਸੁਹੋਇਸਾਚਿਰਹੋਲਿਵਲਾਇ॥ਤਿਥੈਕਾਣੁਨਸੰਚਰੇਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥੬॥ਤੁਹੈਸਾਜਨੁਤੁ

ਸੁਜਾਣੁ ਤੁਭਾ ਪੇਸੇ ਲਟਹੁ ਗੁਰਸਬ ਦੀਸਾਲਾ ਹੀ ਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਗਵਾਗੁ ਤਿਥੈ ਕਾ ਲੁਨ ਅਪ
 ਵੈ ਜਿਥੈ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਅਪਾਗੁ ॥ ੭ ॥ ਰੁਕਮੀ ਸਭੇ ਉਪਜਹਿ ਰੁਕਮੀ ਕਾਰਕਮਾ ਹੀ ॥ ਰੁਕਮੀ
 ਕਾਲੇ ਵਸਿ ਪੈਰੁ ਰੁਕਮੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਨਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀ ਐ ਇਨ ਜੰਤਾ ਵਸਿ ਕਿ
 ਛੁਨਾਹਿ ॥ ੮ ॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਹਲਾ १ ॥ ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਤਨਿ ਜੂਠਿ ਪੈ ਜਿਹ ਵਾਜੂ ਠੀਹੋਇ ॥
 ਮੁਖਿ ਭੂਠੈ ਭੂਠੈ ਬੋਲਣਾ ਕਉ ਕਰਿ ਸੁਚਾਰੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਅਤੁਸਬਦਨ ਮਾਜੀ ਐ ਸਾਚੇ ਤੇ
 ਸਚੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੁਧੋ ਗੁਣਹੀਣੀ ਸੁਖੁ ਕੋਹਿ ॥ ਪਿਰਹਣੀ ਆਹ ਸਿਮਾਣ ਸੀਸਾ ਚਸਬਦਿ ਸੁ
 ਖੁਨੇਹਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸੀ ਜੋ ਥੀ ਐ ਪਨਵਾਂ ਛੀ ਭੂਹੋਇ ॥ ਜਿਉ ਜਲਿਥੈ ਵੈ ਮਛੁਲੀ
 ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਹੋਇ ॥ ਪਿਰਭਾਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਣੀ ਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਿਰੁ ਸਾ
 ਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਾਲਿ ॥ ਤਨਿ ਸੋਹੈ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਆਰਤੀ ਗੰਗਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਸਬਦਿ
 ਸਵਾਹੀ ਸੋਹਣੀ ਪਿਰੁ ਹਵੇ ਗੁਣ ਨਾਲਿ ॥ ੩ ॥ ਕਾਮਾਦਿ ਕਾਮਿਨ ਆਵਣੀ ਬੋਟੀ ਅਵਗਣਿ ਆ
 ਗਿ ॥ ਨਾ ਸੁਖੁ ਪੈਣੀ ਐ ਸਾਹੁ ਭੂਠਿ ਜਲੀ ਵੇਕਾਗਿ ॥ ਆਵਣੁ ਵਣੁ ਵਣੁ ਰਾਖੈ ਛੋਰੀ ਕੀਤਿ ਵਿਸਾ
 ਗਿ ॥ ੪ ॥ ਪਿਰਕੀ ਨਹਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੁਤੀ ਸੋਕਿ ਤੁਸਾਦਿ ॥ ਪਿਰਕੈ ਕਾਮਿਨ ਆਵਣੀ ਬੋਲੇ ਛਾ
 ਦਿ ਲੁਬਾਦਿ ॥ ਦਰਿਘ ਰਿਚੋਈ ਨਾਲੈ ਛੂਟੀ ਦੂਜੈ ਸਾਦਿ ॥ ੫ ॥ ਪੰਡਿਤ ਵਾਰਹਿ ਪੋਥੀ ਆਨ
 ਬੁਝਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅਨਕਉ ਮਤੀ ਦੇਰਲਹਿ ਮਾਇਆ ਕਾ ਵਾਪਾਗੁ ॥ ਕਥਨੀ ਭੂਠੀ ਜਗੁ ਭਵੇ
 ਹਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਸਾਗੁ ॥ ਵਾਕਿ ਤੇ ਪੰਡਿਤ ਜੋ ਤਕੀ ਬੇਦਾ ਕਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਸਲਾ
 ਹਣੇ ਵਾਦੇ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਕਾਸ ਨ ਛੁਟ ਸੀ ਕਹਿ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੁ ॥ ੬ ॥ ਸਭਿ ਗੁ
 ਣਵੰਤੀ ਆਖੀ ਆਹਿ ਮੇਰੁ ਗੁਣੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁਨਹਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੇਰਾ ਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨ
 ਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ਵੇਛੋੜਾ ਹੋਇ ॥ ੭ ॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਹਲਾ ੧ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸ਼
 ਜਮੁਸਾਧੀ ਐ ਤੀਰਥਿ ਕੀਚੈ ਵਾਸੁ ॥ ਪੁਨਦਾਨ ਚੰਗੀ ਆਈ ਆ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਕਿਆਤਾ ਸੁ ॥ ਜੇਹਾ
 ਧੋਤੇਹਾ ਲੁਣੈ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਜਨਮੁ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਮੁਧੋ ਗੁਣਦਾਸੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਅਵਗਣਤਿ ਆ
 ਗਿ ਸਮਾਈ ਐ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਗਸੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਲੁਗਾ ਸੀਵਾ ਪਾਗੀ ਆਤਕੈ ਕੁੰਡਾ ਚਾਗਿ ॥ ਮੁ
 ਲੁਨ ਬੁਝੈ ਆਪਣਾ ਵਸਤੁ ਹੀ ਘਰਿ ਬਾਗਿ ॥ ਵਿਲੁਖਰਦੁ ਖੁਅਗਲਾ ਕੁੜਿ ਮੁਠੀ ਕੁੜਿ
 ਆਗਿ ॥ ੨ ॥ ਲਾਹਾ ਆਹਿ ਨਿਸਿਨਉ ਤਨਾ ਪਰਖੈ ਤਨੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਘਰਿ ਆਪਣੇ

ਚਲੇਕਾਹੁਸਾਗਿ। ਵਣਜਾਰਿਆਸਿਉਵਣਜੁਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮਚੀਚਾਗਿ॥੩॥ਸੰਤਾਂਸੰਗ
ਤਿਪਾਈਐਜੇਮੇਲੇਮੇਲਣਹਗਾਮਿ। ਲਿਖਿਅਰੇਇਨਵਿਛੁੜੈਨਿਸੁਅੰਤਹਿਜੋਤਿਅਪਾਗਾ।
ਸਚੈਆਸਤਿਸਚਿਹਰੈਸਚੈਪ੍ਰੇਮਪਿਆਗਾ॥੪॥ਜਿਨੀਆਪੁਪਛਾਣਿਆਪਰਮਹਿਮਹਲੁ
ਸੁਥਾਇ॥ਸਚੈਸੇਤੀਹਤਿਅਸਚੈਪਲੇਪਾਇ॥ਵਿਭਵਣਿਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਣੀਐਸਚੈਸਚੈ
ਨਾਇ॥੫॥ਸਾਧਨਖਰੀਸੁਹਾਵਣੀਜਿਨਿਪਿਰੁਜਾਤਾਸੰਗੀ॥ਮਹਲੀਮਹਲਿਬੁਲਾਈਐ
ਸੋਪਿਰੁਗਵੇਹੰਗੀ॥ਸਚਿਸੁਹਗਣਿਸਾਭੁਲੀਪਿਰਿਮੋਹੀਗੁਣਸੰਗੀ॥੬॥ਭੂਲੀਭੂਲੀਥ
ਇਚੜਾਥਇਚੜਿਭੁਗਹਿਜਾਉ॥ਬਨਮਹਿਭੂਲੀਜੇਛਿਹਾਬਿਨੁਗੁਰਬੁਝਨਪਾਉ॥ਨਵ
ਦੁਭੂਲੀਜੇਛਿਹਾਛਿਹਿਛਿਹੀਆਵਉਜਾਉ॥੭॥ਪੁਛੁਪੁਛਾਇਪਧਾਉਆਚਲੇਚਕਰਹੋ
ਇ॥ਗਜਨੁਜਾਣਹਿਅਪਣਾਦਰਿਘਰਿਠਕਨਹੋਇ॥ਨਨਕਏਕੋਹਵਿਹਰਿਅਦੁਜਾਅ
ਵਹੁਨਕੋਇ॥੮॥੬॥ਸਿਰੀਗੁਰਮਹਲਾ१ ॥ਗੁਰਤੇਨਿਰਮਲੁਜਾਣੀਐਨਿਰਮਲਦੇ
ਹਸਰੀਗਾਨਿਰਮਲੁਸਾਚੈਮਨਿਵਸੈਸੋਜਾਏਅਭਪੀਗਾ॥ਸਹਜੈਤੇਸੁਖੁਅਗਲੈਨਲਾ
ਗੈਜਮਤੀਗੁ॥੧॥ਭਾਈਗੋਮੇਲੁਨਹੀਨਿਰਮਲਜਲਿਨਾਇ॥ਨਿਰਮਲੁਸਾਚਾਏਕੁਭੁਹੋਗੁਮੇ
ਲੁਭਹੀਸਭਜਾਇ॥ਹਰਾਉ॥ਹਰਿਕਾਮਦਹੁਸੋਹਣਾਕੀਆਕਰਹੈਹਰੀ॥ਹਵਿਸਸਿਦੀਪ
ਅਨੁਪਜੋਤਿਵਿਭਵਣਿਜੋਤਿਅਪਾਗਾ॥ਹਟਪਟਣਗੜਕੋਠੜੀਸਚੁਸਉਦਾਵਾਪਾਗਾ॥੨॥
ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਭੈਭੰਜਨਾਦੇਖੁਨਿਭੰਜਨਭਾਇ॥ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਸਭਜਾਣੀਐਜੇਮਨੁਗਥੈਠ
ਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤਾਸਹਜੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੩॥ਕਸਿਕਸਵਟੀਲਾਈਐਪਰ
ਖੋਹਿਭੁਚਿਭੁਲਾਇ॥ਖੋਟੇਠਉਹਨਪਾਇਨੀਖੋਖਜਾਨੈਪਾਇ॥ਆਸਅੰਦੇਸਾਦੁਹਿਕਰਿ
ਇਉਮਲੁਜਾਇਸਮਾਇ॥੪॥ਸੁਖਕਉਮਾਗੈਸਭੁਕੋਢਖੁਨਮਾਗੈਕੋਇ॥ਸੁਖੇਕਉਦਖੁਅ
ਗਲਾਮਨਮੁਖਿਬੁਝਨਹੋਇ॥ਸੁਖਦਖਸਮਕਹਿਜਾਣੀਅਹਿਸਬਦਿਭੇਦਿਸੁਖੁਹੋਇ॥
੫॥ਬੇਦਪੁਕਾਰੇਵਾਚੀਐਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਬਿਆਸੁ॥ਮੁਨਿਜਨਸੇਵਕਸਾਧਿਕਾਨਾਮਿਹਤੇਗੁ
ਣਤਾਸੁ॥ਸਚਿਹਤੇਸੋਜਿਦਿਗਏਹਉਸਦਬਲਿਹਹੋਜਾਸੁ॥੬॥ਚਹੁਜੁਗਿਮੇਲੇਮਲੁ
ਭਰੇਜਿਨਮੁਖਿਨਮੁਨਹੋਇ॥ਭਗਤੀਭਾਇਵਿਹੂਣਿਆਮੁਹੁਕਲਾਪਤਿਖੋਇ॥ਜਿਨੀਨਾ
ਮੁਵਿਸਾਸਿਆਅਵਗਣਮੁਠੀਹੋਇ॥੭॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਪਾਇਆਡਹੁਕਰਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ

॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਉ ਮੈ ਭ੍ਰਿਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨ ਨ ਕ ਨਿਗਮ ਲਉ ਜਲੇ ਜੋਗ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ੫॥ ॥
 ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਭੁਲੇ ਥਾਵੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਧਿ
 ਆਇ ਤੁਜ ਮੁਢਹ ਪੈ ਢਖ ਭਾਗੁ ॥ ਢੁਖੁ ਘਟੇ ਦੋਹਰਾ ਟੀਕਿ ਉਥਿ ਹਰੈ ਸੁਹਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਅ
 ਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਥਾਉ ॥ ਮੈ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ॥ ਹਉ ਰਿਦੀ ਆ ਬਾਲਿ ਜਾਉ ॥ ਹਰਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਤਿ
 ਸਾਬਾ ਸਿਤਿ ਸੁਤਿ ਸਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਥੀਨੁ ਘਰੀ ਨਜੀ ਵਉ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥
 ਮੈ ਅੰਧੁ ਲੇ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਕਟਿ ਕੀ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਜਿ ਨ ਕਾ ਅੰਧੁ ਲਾਚੈ ਲੇ ਨਾਹੀ ਠਾਂ
 ਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਨ ਉਨ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਕਿ ਅਸੁ ਆਉ ॥ ਆਇ ਗਾਇ ਆਪ ਛੁਤਾ ਵ
 ਟਾ ਜਿਉ ਸੁਝੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥ ੪ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਢੁਖੁ ਦੇਹੁ ਹੀ ਜਿਉ ਕਲਹ ਕੀ ਭੀਤਿ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਮ
 ਹਤੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਜੇ ਬਲਗੁ ਸਾਚੁ ਨ ਚੀਤਿ ॥ ਸਬਦਿ ਰੋਪੈ ਘਰੁ ਪਾਈ ॥ ਮੈ ਨਿਰਬਾਣੀ ਪਤੁ ਨ
 ਤਿ ॥ ੫ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਪੁਛਉ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਕਾ ਕਮਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉ
 ਮੈ ਢੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਮਿਲਾ ਵਰਾਸਾ ਚੈ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ੬ ॥ ਸਬਦਿ ਤੇ ਸੋ ਨਿ
 ਗਮ ਲੇਤ ਜਿ ਕਾ ਮਕੈ ਪੁਰਾਨ ਕਾਗੁ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹ ਨਿਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਹ ਪਾਗਿ ॥ ਸ
 ਕਿਉ ਮਨੁ ਪੁਦਿ ਸਾਹੀ ॥ ਸੋ ਸਭ ਜੀ ਆ ਕਾ ਆਪਾਗੁ ॥ ੭ ॥ ਸਬਦਿ ਮੈ ਸੋ ਮਰਿ ਹੋਇ ॥ ਰਿ ਮੈ ਨ ਭੁ
 ਜੀ ਵਗਾ ॥ ਸਬਦੇ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੇ ਪਿਆਗੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਜਗੁ ਭੁਲਾ ਫਿਰੈ ਮ
 ਰਿ ਜਨ ਮੈ ਵਰੈ ਵਗਾ ॥ ੮ ॥ ਸਭ ਸਾਲਾਹੈ ਆਪ ਕਉ ਵਡਹੁ ਵਡੇ ਹੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਆਪੁ
 ਨ ਚੀਨੀ ॥ ਭੈ ਕਹੈ ਸੁਣੇ ਕਿ ਆਹੋਇ ॥ ਨ ਨ ਕ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ੯ ॥
 ੫॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰਧਨ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਭੈ ਭੈ ਬਨੁ ਬਾਦਿ ਖੁਆਗੁ ॥ ਨਾਮਾਣੇ
 ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਵੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰਧਾਇ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਢੁਖੁ ਘਟੇ ਦੋਹਰਾ ਟੀਕਾ ਘਰਿ ਸੇਜ ਭਤਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮ
 ਨ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸੋ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਉ ॥ ਗੁ
 ਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਭੈ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਸਚਿ ਮਾਣੇ ਪਿਰ ਸੇਜ ਵੀ ਗੁਰੁ ਹੋਤੁ ਪਿਆਗੁ
 ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਇ ਨਿਵਾਣੀ ॥ ਭੈ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਗੁਣ ਚਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲਾਹੁ ਵਰਾਮਣੀ ਪਿਰ
 ਮੈ ਹੀ ਗੁਣਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚਿ ਵਿਗਾਸਿ ਆ ਕੀ ਮਤਿ ਕਰਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਘਰਿ ਸੋਹ
 ਗਣੀ ਨਿਗਮ ਲਾਸਾ ਚੈ ਨਾਇ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਆਜੇ ਮਰੈ ਤਾ ਪਰੁ ਹਾਵੈ ਨਾਹੀ ॥ ਇਕ ਭੁਤ ਗੋ

ਗਲਿਮਿਲੇਗਲਿਮੋਤੀਅਨਕਾਰਗੁਸੰਤਸਤਾਨੁਖੁਉਪਜੈਗੁਰਮੁਖਿਨਮਅਧਾਗੁ॥ਗਲਿਖਿਨਮ
ਤਿਉਪਜੈਖਿਨਿਖਪੋਖਿਨੁਅਵੇਖਿਨੁਜਾਇ॥ਸਬਦੁਪਛਾਣੇਗਵਿਹੈਨਾਤਿਸੁਕਾਯੁਸੰਤਾਇ
॥ਸਾਹਿਬੁਅਤੁਲੁਨਤੋਲੀਐਕਥਨਿਨਪਾਇਅਜਾਇ॥੫॥ਵਾਪਾਗੀਵਟਜਾਹਿਆਅਏ
ਵਜਪੁਲਿਖਾਇ॥ਕਾਰਕਮਾਵਹਿਸਚਕੀਲਾਹਾਮਿਲੇਗਜਾਇ॥ਪੁਜੀਸਾਚੀਗੁਰਮਿਲੇ
ਨਾਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਲਿਤੋਲਾਇਮੀਸਚੁਤਰਾਜੀਤੋਲੁ॥ਆਸਾਮਨ
ਸਾਮੋਹਣੀਗੁਰਿਠਕੀਸਚੁਬੋਲੁ॥ਆਪਿਤੁਲਾਏਤੋਲਸੀਪੁਰੇਪੁਰਾਤੋਲੁ॥੭॥ਕਥਨੈਕਹਦਿ
ਨਭੁਟੀਐਨਪਵਿਪੁਸਤਕਭਾਗਾਕਾਇਆਸੋਚਨਪਾਈਐਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਪਿਆਗਾ
ਨਾਨਕਸਾਮੁਨਵੀਸਰੋਮੇਲੇਗੁਰੁਕਰਤਾਗ॥੮॥ਪੀਸਿਹੀਗੁਰਮਹਲਾ੧ ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁ
ਰਾਜੇਮਿਲੇਪਾਈਐਰਤਨੁਬੀਚਗੁਮਨੁਟੀਜੈਗੁਰਆਪਣੇਪਾਈਐਸਰਬਪਿਆਗੁਮੁ
ਕਤਿਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਅਵਗਣਮੇਟਣਹਗੁ॥੯॥ਭਾਣੀਗੋਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਇ॥ਪੁ
ਛਹੁਥੁਹਮੇਨਹਦੈਬੇਦਾਬਿਅਸੋਕੋਇ॥ਹਰਉ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਧੁਨਿਜਾਣੀਐਅਕਥੁ
ਕਹਾਵੈਸੋਇ॥ਸਠਲਿਓਬਿਰਖੁਹਰੀਆਵਲਾਥਾਵਘਣੇਹੀਹੋਇ॥ਲਾਲਜਵੇਹਰਮਾਣ
ਕੀਗੁਰਭੰਡਹੋਸੋਇ॥੧੦॥ਗੁਰਭੰਡਹੋਪਾਈਐਨਿਰਮਲਨਮਾਪਿਆਗੁਸਾਚੇਵਖਹੁਸੰਚੀ
ਐਪੁਰੋਕਹਮਿਅਪਾਗੁ॥ਸੁਖਦਤਾਦਖਮੇਟਣੇਸਤਿਗੁਰੁਅਸੁਰਸੰਘਾਗੁ॥੧੧॥ਭਵਜਲੁ
ਬਿਖਮੁਸਾਥਦੋਰਾਪੀਨਪਾਗੁ॥ਨਬੇਕੀਨਤੁਲਹੜਾਨਾਤਿਸੁਵੰਤੁਮਲਾਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੈਕਾ
ਬੋਹਿਥਾਨੰਦੋਗਪਾਰਉਤਾਗੁ॥੧੨॥ਇਕੁਤਿਲੁਪਿਆਗਾਵਿਸਰੋਦੁਖੁਲਾਗੈਸੁਖੁਜਾਇ॥ਜਿਹਵ
ਜਲਉਜਲਾਵਣੀਨਾਮੁਨਜਪੈਰਸਾਇ॥ਘਟਬਿਨਸੋਦੁਖੁਅਗੋਲੋਜਮੁਪਕੜੈਪਛੁਤਾਇ॥
੧੩॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਗਏਤਨੁਪਨੁਕਲਤਨਸਾਥਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੇਪਨੁਬਾਦੈਰੋਭੁਲੇਮਾਗਹੀਆਥਿ॥
ਸਾਚਉਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਾਥਿ॥੧੪॥ਆਵੇਜਾਇਭਵਾਈਐਪਇਐਰਿਗਤਿ
ਕਮਾਇ॥ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਕਉਮੇਟੀਐਲਿਖਿਅਲੇਖੁਗਜਾਇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਭੁਟੀ
ਐਗੁਰਮਤਿਮਿਲੇਮਿਲਾਇ॥੧੫॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਮੇਰਕੋਨਹੀਜਿਸਕਾਜੀਉਪਗਨੁ॥ਹਉਮੈਮਮ
ਤਾਜਲਿਥਲਉਲੋਭੁਜਲਉਅਭਿਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀਐਪਾਈਐਗੁਣੀਨਿ
ਪਾਨੁ॥੧੬॥੧੭॥ਸਿਹੀਗੁਰਮਹਲਾ੧ ॥ਰੋਮਨਐਸੀਹਰਿਮਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜੈਸੀਜਲਕ

ਮਲੇਹਿ। ਲਹਰੀ ਨਾਲਿ ਪਛਾਤੀ ਐਕੀ ਵਿਗਸੈ ਅਸਨੇਹਿ। ਜਲਾਮਹਿ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੋ ਬਿਨੁ
 ਜਲਾਮਹੁ ਤਿਨੇਹਿ॥੧॥ ਮਨੋਰਥਿ ਉਛੁਟਤਿ ਬਿਨੁ ਪਿਆਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਤਿਆ
 ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਗਾਰਹਿ। ਰੋਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਗਾਜਿ
 ਉਥੇ ਕਉ ਤਿਉ ਸੁਖੁ ਘੋਲੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਹੀ ਗਾ ਬਿਨੁ ਜਲਾਪੁ ਤੀਨ ਜੀਵਣੀ ਪੁਤ੍ਰੁ ਜ
 ਏ ਅਭਪੀਗਾ॥੨॥ ਰੋਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ ਚਾਕਿ ਮੇਹਾ ਸਹਭਹਿ ਥਲਹ
 ਹੀ ਆਵਲੇ ਇਕ ਬੁੰਦ ਨਪਵਣੀ ਕੇਹਾ। ਕਰਮਿ ਮੇਲੇ ਸੋ ਪਾਣੀ ਐ ਕਿਹਤੁ ਪਇਆ ਸਿਰਿ
 ਦੇਹਾ॥੩॥ ਰੋਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ ਜਲਾਦੁ ਪੋਤੈ ਇ। ਆਵਟੁ ਆਪੇਖ
 ਵੈਦੁ ਪਕਉ ਖਪਾਇ ਨਦੇਇ। ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੁੰਨਿ ਆਸਾ ਚਿਵਰਿ ਆਈ ਦੇਇ। ਭਰੋਮਨ
 ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ ਚਕਵੀ ਸੁਗਾ। ਖਨੁ ਪਲੁ ਨੀਦ ਨ ਸੋ ਵਣੀ ਜਾਣੈ ਦੁਹਿ ਹਜੁ
 ਗਿ। ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਈ ਨਾਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਜੁ ਗਿ॥੪॥ ਮਨਮੁਖਿ ਗਣਤਗਣਾ ਵਣੀ ਕ
 ਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹਿ ਇ। ਤਾਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾਪਵੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭ ਕੋਇ। ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਤਪਾਈ ਐ
 ਸਚਿ ਮੇਲੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ। ਵਾਸਚਾਨੇ ਨੁ ਤੁਟਣੀ ਜੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੋਏ ਸੋਇ। ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ
 ਪਾਈ ਐ ਤਿਭਵਣ ਸੋਈ ਹੋਇ। ਨਿਗਮ ਲੁਨਾ ਮੁਨਵੀ ਸੋ ਜੇ ਗੁਣ ਕਗਾ ਹਕੁ ਹੋਇ॥੫॥ ਐ
 ਲਿਗਏ ਸੋ ਪੰਖਣੁ ਜੋ ਚੁਗਦੇ ਸਹਤ ਲਿ। ਘੜੀ ਕਿ ਮੂਹਤਿ ਕਿਰਲਾਣਾ ਖੇਲੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕ
 ਲਿ। ਜਿਸੁ ਤੁਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮੇਲੇ ਜਾਇ ਸਚਾ ਪੁਤ੍ਰੁ ਮਾਇ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਏਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਹਉ
 ਮੇ ਮੇਲੁ ਨ ਜਾਇ। ਸੋਝਾ ਪੁਪਛਾਣੀ ਐ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਪਤੀ ਆਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪ
 ਛਾਣੀ ਐ ਅਵਰ ਕਿ ਕਰੇ ਕਹਾਇ॥੭॥ ਮੇਲਿ ਆਂਕਾ ਕਿ ਆਮੇਲੀ ਐ ਸਬਦਿ ਮੇਲੇ ਪਤੀ ਆ
 ਇ। ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਈ ਨਾਪਵੈ ਵੀ ਭੁਵਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ। ਨਾਨਕ ਦੁਪਹੁਣੇ ਕੁਏ ਅਵਹੁ ਨ ਭੁਜੀ ਜਾ
 ਇ॥੧੦॥੧੧॥ ਸਿਰੀਗ ਗੁਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੁਲੇ ਭੁਲਾਈ ਐ ਭੁਲੀ ਠਉਰ ਨ ਕਾਇ।
 ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਵਣੀ ਆਪੀ ਆਵੈ ਜਾਇ। ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ਆਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜ
 ਇ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇ ਆਭਗਿ ਭੁਲਾਇ। ਭਗਿ ਭੁਲੀ ਡੋਹ ਗਣੀ ਨਾ ਪਰ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ। ਭ
 ਹਉ। ਭੁਲੀ ਛੋਰੇ ਦਿਸਤਰੀ ਭੁਲੀ ਹਿਰੁ ਤਜਿ ਜਾਇ। ਭੁਲੀ ਭੁੰਗਹਿ ਥਲਿ ਚੜ੍ਹੇ ਭਗਮੇ ਮਨੁ
 ਡੋਲਾਇ। ਪੁਰੁ ਪੁਵਿਛੁੰਨੀ ਕਿਉ ਮੇਲੇਗਾ ਬਿਮੁਠੀ ਬਿਲਲਾਇ॥੨॥ ਵਿਛੁੜਿ ਆਗੁਰੁ ਮੇਲ

ਸੀਹਿਗਸਿਨਾਮਪਿਆਗਿ॥ਸਾਚਿਸਹਜਿਸੋਭਾਘਟੀਹਿਗੁਣਨਾਮਅਧਾਗਿ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉ
ਗੁਰੂਮੈਤੁਭਾਵਿਨੁਕਵਨੁਤਤਗੁ॥੩॥ਅਖਰਪਾਵਿਪਵਿਭੁਣੀਐਭੇਖੀਬਹੁਤੁਅਭਿਮਾਨੁਤਾ
ਰਥਨਾਤਾਕਿਅਕਰੇਮਨਮਹਿਮੈਲੁਗੁਮਾਨੁ॥ਗੁਰਬਿਨੁਕਿਨਿਸਮਣਾਈਐਮਨੁਗਜਾਸੁਲਤਾ
ਨੁ॥ਯਪ੍ਰਿਮੁਪਦਰਥੁਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਤਤਵੀਚਗੁ॥ਸਾਧਨਆਪੁਗਵਾਇਆਗੁਰਕੋਸਬ
ਦਿਸੀਗਾਗੁ॥ਘਰਹੀਸੋਪਿਰੁਪਾਇਆਗੁਰਕੋਰੋਤਅਪਗੁ॥੫॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਕਰੀਮਨੁਨਿਰ
ਮਲੁਸੁਖੁਹੋਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਾਨਿਵਸਿਆਹਉਮੈਵਿਚਰੁਖੋਇ॥ਨਮੁਪਦਰਥੁਪਾਇ
ਆਲਾਭੁਸਦਾਮਾਨਿਹੋਇ॥੬॥ਕਰਮਿਮਿਲੇਤਾਪਾਈਐਆਪਿਨਲਇਆਜਾਇ॥ਗੁਰਕੀ
ਚਰਣੀਲਾਗਿਹੁਵਿਚਰੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਸਚੇਪਲੇਪਾਇ॥੭॥ਭੁਲ
ਣਅੰਦਹਿਸਭੁਕੋਅਭੁਲੁਗੁਰੁਕਰਤਗੁ॥ਗੁਰਮਾਤਿਮਨੁਸਮਣਾਇਆਲਾਗਾਤਿਸੋਪਿਆ
ਗੁ॥ਨਨਕਸਾਚੁਨਵੀਸਰੈਮੇਲੇਸਬਦੁਅਪਗੁ॥੮॥੧੨॥ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਾ१ ॥ਵਿਸ
ਨਾਮਾਇਆਮੋਹਣੀਸੁਤਬੰਧਪਘਰਨਾਗਿ॥ਧਨਿਜੋਬਨਿਜਗੁਠਗਿਆਲਾਬਿਲੋਭਿਅਹੰਕਾਰਿ॥
ਮੋਹਠਗਉਲੀਹਉਮੁਣੀਸਾਵਰਤੋਸੰਸਾਰਿ॥੧॥ਮੋਹਪ੍ਰੀਤਮਾਮੈਤੁਭਾਵਿਨੁਅਵਹੁਨਕੋਇ॥ਮੈਤੁ
ਭਾਵਿਨੁਅਵਹੁਨਭਾਵਣੀਤੁਭਾਵਹਿਸੁਖੁਹੋਇ॥ਹਰਉ॥ਨਮੁਸਾਲਾਹੀਗੰਗਸਿਉਗੁਰਕੋਸਬਦਿ
ਸੰਤਖੁ॥ਜੋਦੀਸੈਸਚਲਾਨੀਕੁੜਮੋਹੁਨਵੇਖੁ॥ਵਾਟਵਟਾਉਆਇਆਨਿਤਚਲਦਾਸਾਥੁਦੇ
ਖੁ॥੨॥ਆਖਇਆਖਹਿਕੇਤਕੇਗੁਰਬਿਨੁਬੁਝਨਹੋਇ॥ਨਮੁਵਡਾਈਜੇਮਿਲੇਸਾਚਿਰੋਪ
ਤਿਹੋਇ॥ਜੋਤੁਪੁਭਾਵਹਿਸੇਭਲੋਖੋਟਾਖਰਾਨਕੋਇ॥੩॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਭੁਟੀਐਮਨਮੁਖਖੋ
ਟੀਗਾਸਿ॥ਅਸਟਪਾਤਪਾਤਸਾਹਕੀਘੜੀਐਸਬਦਿਵਿਗਾਸਿ॥ਆਪੋਪਰਖੋਪਰਖੁਪਵੈ
ਖਜਾਨੈਗਾਸਿ॥ਯਾਤੇਗੀਕੀਮਤਿਨਪਵੈਸਭਭਿਠੀਠਕਿਵਜਾਇ॥ਕਹਣੈਤਾਥਨਲਾਭਈਸ
ਚਿਟਕੈਪਾਤਿਪਾਇ॥ਗੁਰਮਤਿਤੁਸਾਲਾਹਣਾਹੋਰੁਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥੫॥ਜਿਤੁਤਨਿਨ
ਮੁਨਭਾਵਣੀਤਿਤੁਤਨਿਹਉਮੈਵਾਦੁ॥ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਪਾਈਐਬਿਖਿਆਭੁਜਸਾਦਾ॥
ਬਿਨੁਗੁਣਕਾਮਨਆਵਣੀਮਾਇਆਠੀਕਾਸਾਦਾ॥੬॥ਆਸਾਅੰਦਹਿਜੰਮਿਆਆਸਾਗਸਕ
ਸਖਾਇ॥ਆਸਾਬੰਧਿਚਲਾਈਐਮੁਹਮੁਹਿਚੋਟਾਖਾਇ॥ਅਵਗਣਿਬਧਾਮਾਰੀਐਭੁਟੈਗੁਰ
ਮਤਿਨਾਇ॥੭॥ਸਰਬੇਖਾਈਏਕੁਤੁਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਗੁਰਮਤਿਸਾਚਾਮਾਨਿਵਸੈਨਾਮੁ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਬਾਹੀਛੁਢਿਵਿਗੁਚੀਐਘਰਮਹਿਵਸਤੁਸੁਥਾਇ। ਮਨਮੁਖਿਹਉਮੈਕਰਿਸੁਸੀਗੁਰਮੁਖਿਪਏਪਾ
ਇ। ੧॥ ਸਾਕਤਨਿਗੁਣਿਅਹਿਅਪਣਾਮੁਲੁਪਛਾਣਾ। ਰਕਤਬਿੰਦੁਕਾਇਉਤਨਅਗਨਿ
ਪਾਸਿਪਿਰਾਣਾ। ਪਵਣੈਕੈਵਸਿਦੇਹੁਗੀਮਸਤਕਿਸਚੁਨੀਸਾਣਾ॥ ੫॥ ਬਹੁਤਾਜੀਵਨੁਮੰਗੀਐ
ਮੁਖਾਨਲੈਕੈਕੋਇ। ਸੁਖਜੀਵਨੁਤਿਸੁਆਖੀਐਜਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਵਸਿਆਸੋਇ। ਨਾਮਵਿਹੁ
ਣੈਕਿਅਗਣੀਜਿਸੁਹਰਿਦੁਰਸੁਨਹੋਇ॥ ਛਾਜਿਉਸੁਪਨੈਨਿਸਿਭੁਣੀਐਜਬਲਗਿਨਿਦਾ
ਹੋਇ। ਇਉਸਹਪਨਕੈਵਸਿਜੀਅਕਾਅੰਤਹਿਹਉਮੈਦੋਇ। ਗੁਰਮਤਿਹੋਇਵੀਚਰੀਐਸੁਪ
ਨਾਇਉਜਗੁਲੋਇ। ੬॥ ਅਗਨਿਮਰੈਜਲੁਪਾਣੀਐਜਿਉਬਾਰਿਕਦੁਪੈਮਾਇ। ਬਿਨੁਜਲ
ਕਮਲਸੁਨਖੀਐਬਿਨੁਜਲਮੀਨੁਮਰਾਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਿਲੈਜੀਵਾਹਰਿਗੁ
ਣਗਾਇ॥ ੭॥ ੧੫॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮਹਲਾ ੧ ॥ ਭੁੰਗਦੁਦੇਖਿਡਰਵਣੇਪੇਈਅਕੈਡਰੀਅਸੁ
ਗਉਚਉਪਰਬਤਗਾਖੜੋਨਪਉਵੀਤਿਤਤਾਨਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਹਿਜਾਣਿਅਗੁਰਿਮੇਲੀਤਰੀ
ਆਨਾ॥ ੧॥ ਭਾਈਰੋਡਵਜਲੁਬਿਖਮੁਡਰਾਂਓ। ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸਿਮਿਲੈਗੁਰਤਾਰਹਿਨਾਓ।
ਹਰਾਓ। ਚਲਾਚਲਾਜੇਕਰੀਜਾਣਾਚਲਣਹਰਾਜੇਅਇਅਸੋਚਲਸੀਅਮਹੁਸੁਗੁਰੁ
ਕਰਤਹਾ। ਭੀਸਚਾਸਾਲਾਣਾਸਚੈਥਾਨਿਪਿਅਗੁ॥ ੨॥ ਦਰਘਰਮਹਲਾਸੋਹਣੇਪਕੈਕੋ
ਟਹਜਾਗ। ਹਸਤੀਘੋਕੈਪਾਖੋਲਸਕਰਲਖਅਪਾਗ। ਕਿਸਹੀਨਾਨਿਚਲਿਅਖੀਪਖ
ਪਿਮੁਏਅਸਾਗ॥ ੩॥ ਸੁਇਨਾਹੁਪਾਸੰਚੀਐਮਾਯੁਜਾਯੁਜੰਜਾਣਾ। ਸਭਜਗਮਹਿਦੋਹੀਟੋਰੀ
ਐਬਿਨੁਨਵੈਸਿਰਿਕਾਣਾ। ਪਿਛੁਪਕੈਜੀਉਖੋਲਸੀਬਦੈਛੋਲੀਕਿਅਹਾਣਾ॥ ੪॥ ਪੁਤਾਂਦੇ
ਖਿਵਿਗਸੀਐਨਗੀਸੇਜਤਤਾਗ। ਚੋਅਚੰਦਨੁਲਾਈਐਕਾਪਭੁਰੁਪੁਸੀਗਾਗ। ਖੋਭੁਖੋਭ
ਲਾਣੀਐਛੋਰਿਚਲੈਘਰਬਾਗ॥ ੫॥ ਮਹਰਮਯੁਕਕਹਾਈਐਗਜਰਾਓਕਿਖਾਨਾ। ਚਉਧਰੀ
ਹਉਸਦਾਈਐਜਲਿਬਲੀਐਅਭਿਮਾਨ। ਮਨਮੁਖਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅਜਿਉਰਵਿਦਧਾਕਾ
ਨਾ॥ ੬॥ ਹਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜਾਇਸੀਜੋਅਇਅਜਗਮਾਹਿ। ਸਭਜਗੁਕਾਜਲਕੋਠਵੀਤਨੁਮ
ਨੁਦੇਹਸੁਆਹੀ। ਗੁਰਿਗਖੋਸੋਨਿਮਲੇਸਬਦਿਨਿਵਹੀਭਾਹਿ॥ ੭॥ ਨਾਨਕਤਰੀਐਸਚਿਨਾਮ
ਸਿਰਿਸਾਹਪਾਤਿਸਾਣਾ। ਮੇਰਹਿਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਹਰਿਨਾਮੁਰਤਨੁਵੇਸਾਣਾ। ਮਨਮੁਖਭਉਜਲਿ
ਪਚਿਮੁਏਗੁਰਮੁਖਿਤਰੇਅਸਾਣਾ॥ ੮॥ ੧੬॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮੁਕਾਮੁਕਰਿ

ਘਰਿ ਬੈਸਣਾ ਨਿਤ ਚਲੈ ਕੀ ਧੋਖਾ ਮੁਕਾਮੁ ਤਾਪੁ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾਹੈ ਨਿਤ ਚਲੈ ਕਾ ॥ ੧ ॥ ਦੁਨੀਆ
 ਕੇ ਸਿ ਮੁਕਾਮੋ ॥ ਕਹਿ ਸਿ ਦੁਕਰਣੀ ਖਰਚੁ ਬਾਂਧੁ ਲਾਗਿ ਹੁਨਾਮੋ ॥ ਹਰਾਉ ਜੋਗੀਤ ਅਸਲੁ
 ਕਹਿ ਬਹੈ ਮੁਲਾ ਬਹੈ ਮੁਕਾਮਿ ॥ ਪੰਡਿਤ ਵਖਾਣਹਿ ਪੈ ਥੀਆ ਸਿਧ ਬਹਿ ਦੇਵ ਸਥਾਨਿ ॥ ੨ ॥ ਸੁ
 ਰਸਿ ਧਰਮੁ ਗਣਗੀ ਧਰਮੁ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਖਾ ਪੀਰ ਸਲਾਗਾ ॥ ਦਰਿ ਕੁਚ ਕੁਚ ਕਹਿ ਗਏ ਅਵਰੇ ਭਿਚਲਦ
 ਹਾਗ ॥ ੩ ॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਮਲੁਕ ਉਮਰੇ ਗਏ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕੁਚੁ ॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤਿ ਕਿਚਲਣਾ ਦਿਲ ਸ
 ਮਝੁ ਤੁਭਿ ਪਹੁਚੁ ॥ ੪ ॥ ਸਬਦਾ ਹਮਾਰਿ ਵਖਾਣੀ ਐ ਵੇਰਣਾ ਤਬੁ ਏਕੋਇ ॥ ਸਨ ਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇ
 ਨਤੀ ਜਾਇ ਥਾਇ ਮਹੀ ਅਲਿ ਸੋਇ ॥ ੫ ॥ ਅਲਾਹੁ ਅਲਖੁ ਅਗੰਮੁ ਕਾ ਦੁਕਰਣ ਹਰੁ ਕਰੀ ਮੁ ॥
 ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਵਟ ਜਾ ਵਟੀ ਮੁਕਾਮੁ ਏਕੁ ਹੀ ਮੁ ॥ ੬ ॥ ਮੁਕਾਮੁ ਤਿਸਨੇ ਅਖੀ ਐ ਜਿ ਸੁ ਸਿ ਸਿਨੇ
 ਵੀ ਲੇਖੁ ॥ ਅਸਮਾਨੁ ਧਰਤੀ ਚਲਾ ਸੀ ਮੁਕਾਮੁ ਚੀਏ ਕੁ ॥ ੭ ॥ ਦਿਨ ਰਵਿ ਚਲੈ ਨਿਸਿ ਸਿ ਚਲੈ
 ਤਾਰਿ ਕਾਲ ਖਪੈ ਲੇਇ ॥ ਮੁਕਾਮੁ ਚੀਏ ਕੁ ਹੋ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਕਹੀਏ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੧੭ ॥

ਸਿਰੀ ਗੁਰਮਾ ੨ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਪਦੁ ੧ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀ ਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਮਿਲਾਏ ਬੁਝੈ ਤਾਨਿ
 ਮਲੁ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੈ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤਿ
 ਭੁਕਾ ਹੋ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਹਰਾਉ ਆਪੇ ਹਰਿ
 ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਏਕਿ ਆਵੇ ਚਾਹੈ ਕਿਆ ਕੇ ਅਖਿ ਸੁਣਾ
 ਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵ ਭੀ ਆਈ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥ ੨ ॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੁਬੁ ਮੋਹਿ ਲੋਭਾ ਠਾਚਲ
 ਦਿਅ ਨਾਇਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤ ਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸ
 ਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰਾ ਅੰਤ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ੩ ॥ ਪੈਣੀ ਅਕੈ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿਗਵਾ
 ਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਗੁਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧੇ ਠਹਿਰ ਨ ਕਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਨਹੀ ਵਸਿਆ
 ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪੁਤੁ ਏ ॥ ੪ ॥ ਪੈਣੀ ਅਕੈ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮਾਤਿ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਅ
 ਨਦਿ ਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਉਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਸਿਉ ਰਾਤ ਤੈ ਸੋਹੈ ਵੈ ਸਚੇ

ਚਿਸਮਾਇਆ॥੫॥ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਭਾਉਲਾਏਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਗਿ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੇ
 ਸਹਜੁਉਪਜੈਹਉਮੈਰਿਸਨਮਾਗਿ॥ਹਰਿਗੁਣਦਾਤਾਸਦਮਨਿਵਸੈਸਚੁਰਖਿਆਉਰ
 ਧਾਗਿ॥੬॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਦਾਨਿਰਮਲਾਮਨਿਨਿਰਮਲਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਨਮੁਨਿਪਾਨੁਹਰਿ
 ਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਦੁਖਸਭੁਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆਹਉਸਦਬਲਿਹਰੈ
 ਜਾਉ॥੭॥ਆਪਣੈਮਨਿਚਿਤਿਕਰੈਕਹਾਏਬਿਨੁਗੁਰਆਪੁਨਜਾਈ॥ਹਰਿਜੀਉਭਗਤਿ
 ਵਢਲੁਸੁਖਦਾਤਾਕਰਿਕਿਰਪਾਮਨਿਵਸਾਈ॥ਨਨਕਸੋਭਾਸੁਰਤਿਦੇਇਪ੍ਰਭੁਆਪੇਗੁਰ
 ਮੁਖਿਦੇਵਡਿਆਈ॥੮॥੧॥੧੮॥ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ੩ ॥ਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਜ
 ਮਝੰਭੁਲਗੋਤਿਨਆਇ॥ਜਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਸੇਉਬਹੋਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਮਨ
 ਰੇਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਖਿਆਆਇ॥ਧੁਰਿਪੁਰਬਿਕਰਤੋਲਿਖਿਆਤਿਨਗੁਰਮਾਤਿਨਾਸਿਸਮਾਇ॥
 ਰਹਾਉ॥ਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰਪਰਤੀਤਿਨਆਵਈਨਾਮਿਨਲਾਗੋਭਾਉ॥ਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਪਾਵਈ
 ਦੁਖਮਹਿਸਵੈਸਮਾਇ॥੨॥ਜੇਹਰਿਹਰਿਕੀਚੈਬਹੁਤੁਲੈਚੀਐਕਿਰਤਨਮੋਇਆਜਾਇ॥
 ਹਰਿਕਾਭਾਣਾਭਗਤੀਮਨਿਆਸੇਭਗਤਪਏਦਰਿਥਾਇ॥੩॥ਗੁਰਸਬਦਾਦ੍ਰਿੜਾਵੈਠੰਗ
 ਸਿਉਬਿਨੁਕਿਰਪਾਲਾਇਆਜਾਇ॥ਜੇਸਉਆਮ੍ਰਿਤੁਨੀਰੀਐਤੀਬਿਖੁ ॥ਲਾਗੋਧਾਇ
 ॥੪॥ਸੇਜਨਸਚੇਨਿਰਮਲੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰਨਾਇਪਿਆਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਕਮਾਵਦੇਬਿ
 ਖੁਹਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਗੁ॥੫॥ਮਨਹਠਿਕਿਤੋਉਪਾਇਨਭੂਟੀਐਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸ੩ਸੋਧਹੁਜਾ
 ਏ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸਾਧੁਉਬਹੋਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਇ॥੬॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਹੈਜਿਸੁ
 ਅੰਤਨਪਾਗਵਾਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਈਸੋਹਦੇਜਿਨਕਿਰਪਾਕਰੇਕਰਤਾਗੁ॥੭॥ਨਨਕਦਾਤਾਏਕ
 ਰੈਦੁਜਾਅਉਰਨਕੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੮॥੧੮॥ਸਿ
 ਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ੩ ॥੫੫॥ਬਿਰਖਸੁਹਵੜਾਸਚੁਚੁਗੋਗੁਰਭਾਇ॥ਹਰਿਸੁਪੀਵੈਸਹ
 ਜਿਹਉਉਭੈਨਆਵੈਜਾਇ॥ਨਿਜਘਰਿਵਸਾਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਸਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਗੁ
 ਰਕੀਕਾਕਮਾਇ॥ਗੁਰਕੋਭਾਣੈਜੇਚਲਤਿਤਾਅਨਦਿਨੁਰਾਚਹਿਹਰਿਨਾਇ॥ਰਹਾਉ॥੫੫॥
 ਬਿਰਖਸੁਹਵੜਉਭਹਿਚਹੁਦਿਸਿਜਾਹਿ॥ਜੇਤਾਉਭਹਿਦੁਖਘਣੈਨਿਤਦਾਝੁਤਿਤੋਬਿਲ
 ਲਾਹਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਖਲਾਪਈਨਾਅਮ੍ਰਿਤਫਲਪਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਹਰੀਆ

ਵਲਾਸਾਚੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।ਸਾਖਾਤੀਨਿਨਿਵਾਰੀਆਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਫ
 ਲੁਹਰਿਏਕੁਰੈਆਪੇਦੇਇਖਵਾਇ।੩॥ਮਨਮੁਖਉਭੇਸੁਕਿਗਏਨਫਲੁਤਿਨਛਾਉ।ਤਿਨ
 ਪਾਸਿਨਬੈਸੀਐਓਨਪੁਨਗਿਗਉ।ਕਟੀਅਹਿਤੋਨਿਤਜਾਲੀਅਹਿਓਨਸਬਤਨਨ
 ਉ।੪॥ਹੁਕਮੇਕਰਮਕਮਾਵਟੇਪਇਐਕਿਰਤਿਫਿਰਉ।ਹੁਕਮੇਦਰਸਨੁਦੇਖਣਾਜਹਭੇ
 ਜਹਿਤਹਜਾਉ।ਹੁਕਮੇਹਰਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈਹੁਕਮੇਸਚਿਸਮਾਉ।੫॥ਹੁਕਮੁਨਜਾਣਹਿ
 ਬਪੁਕੇਬੁਲੇਫਿਰਹਿਗਵਾਗ।ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਮਾਵਟੇਨਿਤਨਿਤਹੋਹਿਖੁਆਗਾਅੰਤ
 ਹਿਸਾਂਤਿਨਆਵਣੀਨਸਚਿਲਗੈਪਿਆਗੁ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖੀਆਮੁਹਸੋਹਣੇਗੁਰਕੈਹੋਤਿ
 ਪਿਆਰੀ।ਸਚੀਭਗਤੀਸਚਿਰਤੇਦਹਿਸਚੈਸਚਿਆਗ।ਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਹੈਸਭਕੁਲਕ
 ਕਹਹਿਉਧਾਗੁ॥੭॥ਸਭਨਦਰੀਕਰਮਕਮਾਵਟੇਨਦਰੀਬਾਹਰਿਨਕੋਇ।ਜੈਸੀਨਦਰਿਕਰਿ
 ਦੇਖੈਸਚਾਤੇਸਾਹਿਕੋਹੋਇ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਾਈਆਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੮॥੩॥੨॥
 ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਧਿਆਈਐਮਨਮੁਖਿਬੁਝਨਪਾਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਸ
 ਦਮੁਖਉਜਲੇਹਰਿਵਸਿਆਮਨਿਆਈ।ਸਹਜੇਹੀਸੁਖਪਾਈਐਸਹਜੇਹੈਸਮਾਇ॥
 ੧॥ਭਾਈਗੋਦਾਸਨਿਦਾਸਾਹੋਇ।ਗੁਰਕੀਸੇਵਗੁਰਭਗਤਿਹੋਵਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ।ਗੁਰਉ।
 ਸਦਾਸੁਹਾਗੁਸੁਹਾਗਣੀਜੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ।ਸਦਾਪਿਹੁਨਿਚਰਲੁਪਾਈਐਨਾਓ
 ਹੁਮੈਨਜਾਇ।ਸਬਦਿਮਿਲੀਨਾਵੀਛੁਹੈਪਿਰਕੇਅਕਿਸਮਾਇ॥੨॥ਹਰਿਨਿਗਮਲੁਅ
 ਤਿਉਜਲਾਬਿਨੁਗੁਰਪਾਇਆਨਜਾਇ।ਪਾਠੁਪੜੈਨਬੁਝਈਭੇਖੀਭਗਮਿਭੁਲਾਇ।ਗੁਰ
 ਮਤੀਹਰਿਸਦਾਪਾਇਆਰਸਨਾਹਰਿਸੁਸਮਾਇ॥੩॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆਗੁਰਮ
 ਤੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗੁਭੁਖੀਆਠਿਗੈਮਨਮੁਖਨੋਗਈਖਾਇ।ਸਬਦੇਨ
 ਮੁਧਿਆਈਐਸਬਦੇਸਚਿਸਮਾਇ॥੪॥ਮਾਇਆਭੂਲੇਸਿਧਫਿਰਹਿਸਮਾਧਿਨਲਗੈਸੁ
 ਭਾਇ।ਤੀਨੇਲੋਆਵਿਆਪਤਹੈਆਧਿਕਰਹੀਲਪਟਾਇ।ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐਨ
 ਦਾਬਿਧਾਮਾਇਆਜਾਇ॥੫॥ਮਾਇਆਕਿਸਨੇਆਖੀਐਕਿਆਮਾਇਆਕਰਮਕਮਾਇ॥
 ਦੁਖਿਸੁਖਿਏਹੁਜੀਉਬਧੁਹੋਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਇ।ਬਿਨੁਸਬਦੈਭਗਮੁਨਚੁਕਣੀਨਾਵਿਚਹੁ
 ਹਉਮੈਜਾਇ॥੬॥ਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤੀਕਮਾਤਿਨੋਵਈਬਿਨੁਸਬਦੈਖਾਇਨਪਾਇ।ਸਬਦੇਹਉ

ਮੇਮਾਗੀਐਮਾਇਆਤੁੰਮੁਜਾਇ। ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੧॥ ਬਿਨੁ
ਗੁਰਗੁਣਨਜਾਪਨੀਬਿਨੁਗੁਣਭਗਤਿਨਹੋਇ। ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸਹਜਿਮਿ
ਇਆਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ ਨਾਨਕਸਬਦੇਹਰਿਸਾਲਾਹੀਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ ੬੧॥ ਸਿ
ਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ੩ ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾਆਪੇਤਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ ਮਨਮੁਖਿਕ
ਰਮਕਹਹਿਨਹੀਬੁਝਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏ॥ ਗੁਰਬਾਣੀਇਸੁਜਗਮਹਿਚਨਲੁਕ
ਰਮਿਵਸੈਮਨਿਆਏ॥੧॥ ਮਨਰੇਨਾਮੁਜਪਹੁਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਗੁਰਪੁਰਸਾਦਾਹੀਐਸਹ
ਜਿਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ ਹਰਾਊ। ਭਗਮੁਗਾਇਆਭਉਭਾਗਿਆਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਬਦਕਮਾਈਐਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ਘਰਿਮਹਲਿਸਚਿਸਮਾਈਐਜਮਕ
ਲੁਨਸਕੋਖਾਇ॥੨॥ ਨਾਮਾਛੀਥਾਕਬੀਰੁਜੇਲਾਹਪੁਰੇਗੁਰਤੇਗਤਿਪਾਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਕੇਥੇਤੇ
ਸਬਦਪਛਾਣਹਿਹਉਮੈਜਾਤਿਗਵਾਈ॥ ਸੁਰਿਨਗਤਿਨਕੀਬਾਣੀਗਵਹਿਕੋਇਨਮੋਏ
ਭਾਈ॥੩॥ ਏਤਪੁਤੁਕਰਮਧਰਮਕਿਭੁਸੰਜਮਨਪੜੈਦੁਜਾਭਾਉਨਜਾਣੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਭੇ
ਦਿਐਨਿਗਮਲੁਹੋਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ ਏਕੋਪੜੈਏਕੋਨਉਬੁਝੈਦੁਜਾਅਵਹੁਨ
ਜਾਣੈ॥੪॥ ਖਟੁਦਰਸਨਜੋਗੀਸੰਨਿਆਸੀਬਿਨੁਗੁਰਭਗਮਿਭੁਲਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿ
ਤਾਗਤਿਮਿਤਿਪਾਵਹਿਹਰਿਜੀਉਮਾਨਿਵਸਾਏ॥ ਸਚੀਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾਗੋਆਵਲੁ
ਜਾਣੁਹਰਾਏ॥੫॥ ਪੰਡਿਤਪੜਿਪੜਿਵਾਦਵਖਾਣਹਿਬਿਨੁਗੁਰਭਗਮਿਭੁਲਾਏ॥ ਲਖ
ਚਉਰਸੀਹਠੇਰੁਪਾਇਆਬਿਨੁਸਬਦੈਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥ ਜਾਨਾਉਚੇਤੇਤਾਗਤਿਪਾਏਜਾਸ
ਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੬॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਨਾਮੁਹਰਿਉਪਜੈਜਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਭਾ
ਏ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਗਪੀਆਪੁਗਵਾਈਚਲਾਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ ਸਦਬਲਿਹਰੀਗੁਰਅਪੁ
ਨੇਵਿਟਹੁਜਿਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੭॥ ਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਬ੍ਰਹਮੁਜੋਬੰਦੇਹਰਿਸੇਤੀਹਰਿ
ਗਤਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਨਿਕਦਿਵਸੈਸਭਨਾਘਟਅੰਤਹਿਗੁਰਮੁਖਿਵਿਹਲੈਜਾਤਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈ
ਵਡਿਆਈਗੁਕੈਸਬਦਿਪਛਤਾ॥੮॥੫॥੨੨॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ੩ ॥ ਸਹਜੈਨੋ
ਸਭਲੋਚਦੀਬਿਨੁਗੁਰਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਜੋਤਕੀਥਕੇਭੇਖੀਭਗਮਿ
ਭੁਲਾਇ॥ ਗੁਰਭੇਦੇਸਹਜੁਪਾਇਆਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰੇਹਜਾਇ॥੧॥ ਭਾਈਗੇਗੁਰਬਿ

ਨੁਸਰਜੁਨੇਇ। ਸਬਦੇਹੀਤੇਸਰਜੁਓਪਜੈਹਰਿਪਾਇਆਸਚੁਸੋਇ। ਰਹਾਉ। ਸਰਜੇ
 ਗਾਇਆਥਾਇਪਵੈਬਿਨੁਸਰਜੇਕਥਨੀਬਾਦਿ। ਸਰਜੇਹੀਭਗਤਿਓਪਜੈਸਰਜਿਪਿਆ
 ਰਿਬੈਗਗਿ। ਸਰਜੇਹੀਤੇਸੁਖਸਾਂਤਿਹੋਇਬਿਨੁਸਰਜੇਜੀਵਨੁਬਾਦਿ॥੨॥ ਸਰਜੇਸਾਲਾ
 ਹੀਸਦਾਸਦਾਸਰਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਇ। ਸਰਜੇਹੀਗੁਣਓਚਰੈਭਗਤਿਕਰੇਲਿਵਲਾ
 ਇ। ਸਬਦੇਹੀਹਰਿਮਨਿਵਸੈਰਸਨਾਹਰਿਸੁਖਾਇ॥੩॥ ਸਰਜੇਕਾਨੁਵਿਡਾਰਿਆਸਚ
 ਸਰਣਾਈਪਾਇ। ਸਰਜੇਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਸਚੀਕਾਰਕਮਾਇ। ਸੇਵਤਭਾਗੀਜਿ
 ਨੀਪਾਇਆਸਰਜੇਹੋਸਮਾਇ॥੪॥ ਮਾਇਆਵਿਚਿਸਰਜੁਨਓਪਜੈਮਾਇਆਦੁਜੈਭਾ
 ਇ। ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵਟੇਹਓਮੈਜਲੈਜਲਾਇ। ਜੰਮਤੁਮਰਨੁਚੁਕਣੀਠਿਰਿ
 ਠਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥੫॥ ਤਿਉਗੁਣਾਵਿਚਿਸਰਜੁਨਪਾਈਐਤੈਗੁਣਭਰਮਿਭੁਲਾਇ
 ॥੬॥ ਪਵੀਐਗੁਣੀਐਕੈਅਕਥੀਐਜਮੁਛਹੁਘੁਥਾਜਾਇ। ਚਉਥੇਪਦਮਹਿਸਰਜੁ
 ਹੋਗੁਰਮੁਖਿਪਲੇਪਾਇ॥੭॥ ਨਿਗੁਣਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਹੋਸਰਜੇਸੋਈਹੋਇ। ਗੁਣਵੰਤੀ
 ਸਾਲਾਹਿਆਸਚੇਸਚੀਸੋਇ। ਭੁਲਿਆਸਰਜਿਮਿਲਾਇਨੀਸਬਦਿਮਿਲਾਵਹੋਇ
 ॥੮॥ ਬਿਨੁਸਰਜੇਸਭੁਅਧੁਪੈਮਾਇਆਮੋਹੁਬਾਹੁ। ਸਰਜੇਹੀਸੋਈਪਈਸਚੇਸਬ
 ਦਿਅਪਾਗਿ। ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਪੁਰੋਗੁਰਕਰਤਾਰੀ॥੯॥ ਸਰਜੇਅਦਿਸਦੁ
 ਪਥਾਣੀਐਨਿਰਭਉਜੋਤਿਨਿਰੰਕਾਰੁ। ਸਰਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦਤਾਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾ
 ਵਟਹਾਰੁ। ਪੁਰੋਸਬਦਿਸਲਾਹੀਐਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੧੦॥ ਭੀਆਨੀਅਕਾ
 ਪਨੁਨਾਮੁਹੋਸਰਜਿਕਰਹਿਵਾਪਾਰੁ। ਅਨਦਿਨੁਲਾਹਾਰਹਿਨਾਮੁਲੈਨਿਅਖੁਟਭਰੇਭੰਡਾ
 ਗਾਨਾਨਕਤੇਦਿਨਆਵਈਦੀਏਦੇਵਟਹਾਰੀ॥੧੧॥ ੬॥੨੩॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ੩
 ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਫੇਰਨਪਵੈਜਨਮਮਰਣਭਖੁਜਾਇ। ਪੁਰੋਸਬਦਿਸਭਸੋ
 ਈਹੋਈਹਰਿਨਾਮੈਹੋਸਮਾਇ॥੧॥ ਮਨਮੋਹਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ। ਨਿਗਮਕੁਨ
 ਮੁਸਦਨਵਤਨੇਆਪਵਸੈਮਨਿਆਇ। ਰਹਾਉ। ਹਰਿਜੀਉਗਾਖੁਪੁਅਪੁਨੀਸਰਣਾਈ
 ਜਿਉਗਾਖਹਿਤਿਉਹਰਣਾ। ਗੁਰਕੋਸਬਦਿਜੀਵਤਮਹੈਗੁਰਮੁਖਿਭਵਜਲੁਤਰਣਾ॥੨॥
 ਵਡੇਭਾਗੀਨਓਪਾਈਐਗੁਰਮਤਿਸਬਦਿਸੁਰਾਈ। ਆਪੇਮਨਿਵਸਿਆਪੁਤੁਕਰਤਮ

ਯੋਗਤਿਆਸਮਾਈ॥੩॥ਇਕਨਾਮਨਾਮੁਖਿਸਬਦੁਨਭਾਵੈਬੰਧਨਿਬੰਧੀਬੁਢਾਇਆਲਖਚਉ
ਗਸੀਹਠਿਹਿਠਿਰਿਆਵੈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਯਾਭਗਤਾਂਮਾਨਿਆਨੰਦੁਪੈਸਚੈਸਬ
ਦਿਹੰਗੀਰਤੇ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵਹਿਸਦਨਿਗਮਲਾਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਤੇ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰ
ਸ੍ਰਿਤਬਾਣੀਬੋਲਹਿਸਭਆਤਮਾਮੁਪਛਾਣੀ॥ਏਕੋਸੇਵਨਿਏਕੁਆਪਹਿਗੁਰਮੁਖਿਅਕ
ਥਕਹਾਣੀ॥੬॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਵਸੋਮਨਿਆਈ॥ਸਦਾਹੰਗੀਰਤੇਸਚਸਿ
ਉਅਪੁਨੀਕਿਰਪਾਕਰੀਮਲਾਈ॥੭॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਇਕਨਾਮੁਤਿਆਦੇਇਜਗਾਈ॥ਅ
ਪੇਸੇਇਮਿਲਾਇਦਾਨਾਨਕਸਬਦਿਸਮਾਈ॥੮॥੭॥੨॥ਗੰਗਾਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ੩ ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਿਸੇਵਿਐਮਨੁਨਿਗਮਲਾਭਏਪਵਿਤੁਸਹੀਗ॥ਮਨਿਆਨੰਦੁਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਭੇਇਆਗ
ਹਿਗੀਤੀਗੁ॥ਸਚੀਸੰਗਤਿਬੈਸਣਾਸਚਿਨਾਮਿਮਨੁਪੀਗ॥੧॥ਮਨਰੇਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੰਗੁ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈਲਗੈਨਮੋਲੁਪਤੰਗੁ॥ਹਰਾਉ॥ਸਚੈਸਬਦਿਪਤਿਉਪਜੈਸ
ਚੈਸਚਾਨਾਉ॥ਜਿਨੀਹਉਮੈਮਾਰਿਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨਬਲਿਹਰੈਜਾਉ॥ਮਨਮੁਖਸਚੁਨਜਾ
ਣਨੀਤਿਨਠਉਗਨਕਤਰੁਥਾਉ॥੨॥ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੈਹੀਵਿਚਿਵਾਸੁ॥ਸਦਾਸ
ਚਾਸਾਲਾਹਣਾਸਚੈਸਬਦਿਨਿਵਾਸੁ॥ਸਭਆਤਮਾਮੁਪਛਾਣਿਆਗੁਰਮਤੀਨਿਜਘਰਿ
ਵਾਸੁ॥੩॥ਸਚੁਵੇਖਣੁਸਚੁਬੋਲਣਾਤਨੁਮਨੁਸਚਾਰੇਇ॥ਸਚੀਸਾਖੀਉਪਦੇਸੁਸਚੁਸ
ਚੈਸਚੀਸੋਇ॥ਜਿਨੀਸਚੁਵਿਸਾਰਿਆਸੇਦੁਖੀਏਚਲੋਰੋਈ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿ
ਐਸੇਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰੀ॥ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਕੁਕਨਸੁਣੈਪੁਕਾਗਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗ
ਵਾਇਆਮਾਜਿਨੀਮਹਿਵਾਰੇਵਾਗ॥੫॥ਏਹੁਜਗੁਜਲਤਾਵੇਖਿਕੈਭਨਿਪਏਸਤਿਗੁਰਸਰ
ਣਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਚੁਦਿੜਾਇਆਸਦਾਸਚਿਸੰਜਮਿਹਹਣਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਚਾਰੈਬੋਰਿਥਾ
ਸਬਦੇਭਵਜਲੁਤਰਣਾ॥੬॥ਲਖਚਉਗਸੀਹਠਿਹਦੇਹੇਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥
ਪੜਿਪੜਿਪੜਿਤਮੋਨੀਥਕੇਦੁਜੋਭਾਇਪਤਿਖੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆਬਿਨੁਸ
ਚੈਅਵਹੁਨਕੋਈ॥੭॥ਜੇਸਚੈਲਾਏਸੇਸਚਿਲਗੈਨਿਤਸਚੀਕਾਰਕਰੀਨੀ॥ਤਿਨਾਨਿਜਘਰਿ
ਵਾਸਾਪਾਇਆਸਚੈਸਹਲਿਹਰੰਨੀ॥ਨਾਨਕਭਗਤਸੁਖੀਏਸਦਾਸਚੈਨਾਮਿਹਰੰਨੀ॥੮॥੮॥
੧੭॥੨੫॥

ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਾਕਉਮੁਸਕਲੁਅਤਿਬਣੈਛੋਈਕੋਇਨਦੇਇ। ਲਾਗੁਹੋਏਦੁਸਮਨਾਸਾਕਭਿਰਜਿਖਲੋ।
 ਸਭੋਭਜੈਆਸਹਾਚੁਕੈਸਭੁਅਸਹਾਉ। ਚਿਤਿਅਵੈਓਸੁਪਾਹਬ੍ਰਹਮੁਲਗੋਨਤਤੀਵਾਉ॥੧॥
 ਸਾਹਿਬੁਨਿਤਾਇਆਕਾਤਾਨੁ। ਆਇਨਜਾਈਥਿਰੁਸਦਾਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਜਾਨੁ। ਰਹਾਉ।
 ਜੋਕੋਹੋਵੈਦੁਬਲਾਨੰਗਭੁਖਕੀਪੀਗ। ਦਮੜਾਪਲੈਨਾਪਵੈਨਕੋਦੇਵੈਪੀਗ। ਸੁਆਹਬੁਸੁਆ
 ਉਨਕੋਕਰੋਨਾਕਿਭੁਹੋਵੈਕਾਜੁ। ਚਿਤਿਅਵੈਓਸੁਪਾਹਬ੍ਰਹਮੁਤਾਨਿਚਲੁਹੋਵੈਗਾਜੁ॥੨॥ ਜਾਕ
 ਉਚਿਤਾਬਹੁਤਬਹੁਤਦੇਹੀਵਿਅਪੈਗੋਗੁ। ਗ੍ਰਿਸਤਿਕੁਟੰਬਿਪਲੈਟਿਅਕਦੇਹਗਭੁਕਦੇ
 ਸੋਗੁ। ਗਉਤੁਕਰੋਚਹੁਕੁਟਕਾਘੜੀਨਬੈਸਨੁਸੋਇ। ਚਿਤਿਅਵੈਓਸੁਪਾਹਬ੍ਰਹਮੁਤਨੁਮ
 ਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥੩॥ ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਸੋਹਿਵਸਿਕੀਆਕਿਰਪਨਲੋਭਿਪਿਆਗੁ। ਚਰੋਕਿਲ
 ਵਿਖਉਨਿਅਘਕੀਏਹੋਆਅਸੁਰਸੰਘਗੁ। ਪੋਥੀਗੀਤਕਵਿਤਕਿਭੁਕਦੇਨਕਰਨਿਪਰਿਅ
 ਚਿਤਿਅਵੈਓਸੁਪਾਹਬ੍ਰਹਮੁਤਾਨਿਮਖਸਿਮਰਤਤਰਿਆ॥੪॥ ਸਾਸਤਸਿੰਨ੍ਹਿਤਿਬੇਦਚਰਿ
 ਮੁਖਾਗਗਬਿਚਰੋਗ। ਤਪੋਤਪੀਸਹਜੋਗੀਆਤੀਗਥਿਗਵਨੁਕਰੋਗ। ਖਟੁਕਰਮਾਤੇਦੁਗੁਣੇਪੁ
 ਜਾਕਰਤਾਨਾਇ। ਗੰਗੁਨਲਗੀਪਾਹਬ੍ਰਹਮਤਾਸਹਪਰਨਕੋਜਾਇ॥੫॥ ਗਜਮਿਲਕਸਿਕਦਾ
 ਗੀਆਹਸੋਭੋਗਣਬਿਸਥਾਗ। ਬਾਗਸੁਦਵੇਸੋਹਣੇਚਲੇਹੁਕਮੁਅਠਗ। ਗੰਗਤਮਾਸੋਬਹੁ
 ਬਿਧੀਚਾਇਲਗਿਹਰਿਆ। ਚਿਤਿਨਅਇਓਪਾਹਬ੍ਰਹਮੁਤਾਸਹਪਕੀਜੂਨਿਗਇਆ॥੬॥
 ਬਹੁਤਪਨਾਦਿਅਚਾਰਵੰਤੋਸੋਭਾਨਿਰਮਲਗੀਤਿ। ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਆਸਾਜਨਸੰਗੀ
 ਪਰੀਤਿ। ਲਾਸਕਰਤਰਕਸਬੰਦਬੰਦਜੀਉਨੀਉਸਗਈਕੀਤਾ। ਚਿਤਿਨਅਇਓਪਾਹਬ੍ਰ
 ਹਮੁਤਾਖਵਿਰਸਾਤਲਿਦੀਤਾ॥੭॥ ਕਾਇਆਗੋਗੁਨਛਿਦ੍ਰਕਿਭੁਨਾਕਿਭੁਕਾੜਸੋਗੁ। ਮਿਰਤੁ
 ਨਅਵੀਚਿਤਿਤਿਸੁਆਹਿਨਿਸਿਭੋਗੋਭੋਗੁ। ਸਭੁਕਿਭੁਕੀਤੋਨੁਆਪਣਾਜੀਇਨਸੰਕਧਰਿ
 ਆ। ਚਿਤਿਨਅਇਓਪਾਹਬ੍ਰਹਮੁਜਮਕੰਕਰਵਸਿਪਰਿਆ॥੮॥ ਕਿਰਪਾਕਰੋਜਿਸੁਪਾਹਬ੍ਰ
 ਹਮੁਹੋਵੈਸਾਪੁਸੰਗੁ। ਜੀਉਛਿਉਓਹੁਵਧਾਈਐਤਿਉਤਿਉਹਰਿਸਿਉਗੰਗੁ। ਦੁਹਾਸਿਰਿ
 ਆਕਾਖਸਮੁਆਪਿਅਵਹੁਨਦੁਜਾਥਾਉ। ਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਪਾਇਆਨਕਸਚਨਾਉ॥

੯॥੧॥੨੬॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥ ਜਾਨਉਨਹੀਭਵੈਕਵਨਬਾਤਾਮਨ

ਥੇਜਿਮਹਾਗੁਰੂਆਰੀਧਿਆਨੀਧਿਆਨੁਲਾਵਹਿ॥ਗਿਆਨੀਗਿਆਨੁਕਮਾਵਹਿ॥ਪ੍ਰਭੁਕਿਨਹੀ
ਜਾਤਾ॥੧॥ਭਗਉਤੀਰਹਤਜੁਗਤਾ॥ਜੋਗੀਕਹਤਮੁਕਤਾ॥ਤਪਸੀਤਪਰਿਗਤਾ॥੨॥ਸੋਨਸੋਨਿ
ਧਾਗੀਸੰਨਿਆਸੀਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥ਉਦਾਸੀਉਦਾਸਿਗਤਾ॥੩॥ਭਗਤਿਨਵੈਪਰਕਾਰਾ॥ਪੰਥਿਤੁ
ਵੇਦਪੁਕਾਰਾ॥ਗਿਰਸਤੀਗਿਰਸਤਿਪਰਮਾਤਾ॥੪॥ਇਕਸਬਦੀਬਹੁਗੁਪਿਅਵਧੁਤਾ॥ਕਾਪ
ਜੀਕਉਤੇਜਾਗੁਤਾ॥ਇਕਿਤੀਰਥਿਨਤਾ॥੫॥ਨਿਰਧਾਰਵਰਤੀਆਪਰਸਾ॥ਇਕਿਲੁਕਿਨਦੇ
ਵਹਿਦਰਸਾ॥ਇਕਿਮਨਹੀਗਿਆਤਾ॥੬॥ਘਟਿਨਕਿਨਹੀਕਹਾਇਆ॥ਸਭਕਹਤੇਪੈਪਾਇ
ਆ॥ਜਿਸੁਮੇਲੇਸੋਭਗਤਾ॥੭॥ਸਗਲਉਕਉਧਿਪਾਵਾ॥ਤਿਆਗੀਸਰਨਿਪਾਵਾ॥ਨਨਕੁਗੁ
ਰਚਰਣਪਰਤਾ॥੮॥੧॥੨॥੧੭॥੮॥੨॥੨੭॥

ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਜੋਗੀਅੰਦਰਿਜੋਗੀਆ॥ਤੁੰਭੋਗੀਅੰਦਰਿਭੋਗੀਆ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਸੁਰਗਿਮਾਛਿਪਾਇ
ਆਲਿਜੀਉ॥੧॥ਹਉਦਾਹੀਹਉਦਾਹੈਕੁਰਬਾਨੁਤੇਰਨਵਨੇ॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਧੁਸੰਸਾਰਉਪਾਇ
ਆ॥ਸਿਰੇਸਿਰਿਪੰਧੇਲਾਇਆ॥ਵੇਖਹਿਕੀਤਾਅਪਣਾਕਰਿਕੁਦਰਤਿਪਾਸਾਢਾ॥ਲਿਜੀਉ॥੨॥
ਪਰਗਟਿਪਰਹੈਜਪਦਾ॥ਸਭੁਨਵੈਨੋਪਰਤਾਪਦਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੁਨਪਾਇਓਸਭਮੋਹੀਆ
ਇਆਜਾ॥ਲਿਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਕਉਬਾਲਿਜਾਈਐ॥ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐ॥
ਸੁਰਿਨਗਮੁਨਿਜਨਲੇਚਦੇਸੋਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇਜੀਉ॥੪॥ਸਤਸੰਗਤਿਕੋਸੰਜਾਣੀ
ਐ॥ਜਿਥੈਏਕੋਨਮੁਵਖਾਣੀਐ॥ਏਕੋਨਮੁਪੁਕਾਰੈਨਨਕਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇਜੀਉ॥
੫॥ਇਪੁਜਗਤੁਭਗਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਆਪੁਤੁਧੁਖੁਆਇਆ॥ਪਰਤਾਪੁਲਗਾਏਹਗਣੀ
ਭਾਗਜਿਨਕੋਨਾਜਿਜੀਉ॥੬॥ਦੋਹਰਾਣੀਕਿਆਨੀਸਾਣੀਆ॥ਖਸਮੁਪੁਧੀਆਫਿਰਹਿਨਿ
ਸਾਣੀਆ॥ਮੇਲੇਵੇਸਤਿਨਕਮਣੀਦੁਖੀਗੋਇਵਿਹਾਇਜੀਉ॥੭॥ਸੋਹਰਾਣੀਕਿਆਕਰ
ਮੁਕਮਾਇਆ॥ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਛਲੁਪਾਇਆ॥ਨਦਰਿਕਰੇਕੈਆਪਣੀਆਪੇਲਾਏਮਿਲਾ
ਇਜੀਉ॥੮॥ਪੁਕਮੁਜਿਨਨੇਮਨਾਇਆ॥ਤਿਨਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆ॥ਸਹੀਆਸੋਸੋ
ਹਰਾਣੀਜਿਨਸਹਨਾਇਪਿਆਰਜੀਉ॥੯॥ਜਿਨਭਾਣੇਕਾਗੁਸੁਆਇਆ॥ਤਿਨਵਿਚਪੁਤਗੁ
ਰੁਕਾਇਆ॥ਨਨਕਸਤਿਗੁਰੁਐਸਾਜਾਣੀਐ॥ਜੋਸਭਸੋਲਾਏਮਿਲਾਇਜੀਉ॥੧੦॥ਸਤਿਗੁ

ਗਿਆਲਿਐ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਵਿਚ ਹੁਕਮ ਕਰੁ ਕਾਇਆ ਦੁਹਮ ਤਿਕਾ ਦੁਖ ਕਾਇ
 ਆਭਾਗੁ ਬੈਠਾ ਮਸਤ ਕਿਆਇ ਜੀਉ ॥ ੧੧ ॥ ਆਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਆਤਮੇ ਆਭਗਤਾ ਹਿਦੈ ਸ
 ਮਾਣੀਆ ਸੁਖ ਸੇਵਾ ਅੰਦਰਿ ਗਧਿ ਐ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ੧੨ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਆਜਾਣੀ ਐ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ਐ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੁ ਨ ਪਾਇ ਓਸੁ
 ਥਕੀ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ੧੩ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਪ੍ਰਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਕ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾਆ
 ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਹਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ੧੪ ॥ ਤੁਸੁ ਭਨਾ ਮਾਹਿਸ
 ਮਾਇਆ ਤਿਨਿ ਕਰੇ ਤੇ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਆਜਾ ਕਉ ਜੋ
 ਤਿਪਰੀ ਕਰਤਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪੇ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਸੀਆ ਜੀਉ ਪਿਤੁ ਦੇਸਾ ਜਿ ਆਪ
 ਏਸੇ ਵਕਰੀ ਪੈ ਜਗਖੀ ਆਦਿ ਕਰਮ ਸਤ ਕਿ ਪਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿ ਸੰਜਮ ਹੋਸਿ ਆਟ
 ਪਾਮੇਗ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਿਉ ਜਾਣਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਵਰਤਾਇ ਓਸੁ ਭੁਲੇ ਕੁ ਕਰੇ ਜੈ ਕਹੁ ਜੀਉ
 ॥ ੧੭ ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਅਵਗਨ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਹਿਆ ਕੰਠਿ ਲਾਇ
 ਕੈ ਗਧਿ ਓਨੁ ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥ ੧੮ ॥ ਮੇਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਜੀਇ ਇਕੁ ਅ
 ਵਾਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਿਰਿ ਖਸਮੁ ਤੁੰ ਜੀਪ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਨ ਉਜੀਉ ॥ ੧੯ ॥ ਤੁਧੁ
 ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ਦੁਜਾ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ਸਭੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਸੁ
 ਭਾਵੈ ਤਿਸੇ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥ ੨੦ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ਤਿਥੈ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ
 ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੇ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ੨੧ ॥ ਗੋਪੀ ਨੈਗੀ ਆਈਆ ਤੁਧੁ ਆ
 ਪੇ ਗੋਇ ਉਠਾਈਆ ਪੁਕਾਰੀ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿ ਆਤੁ ਆਪੇ ਭੰਨਿਸ ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ੨੨ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਨੀ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ਨਿਗਮ ਲੇਜੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਾਣੀਆ
 ਓਇ ਚਲੇ ਜਨਮੁ ਸਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ੨੩ ॥ ਤੇਰੀ ਆਸ ਦਾਸ ਦਾ ਚੰਗੀ ਆਈਆ ਮੇਰਾ ਤਿਦਿ ਪੈ
 ਵਡਿਆਈਆ ਅਣਮੰਗੀ ਆਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ੨੪ ॥ ਸਿ
 ਹੀ ਗੁਰਮਤਿ ੫ ੫ ॥ ਪੈਪਾਇ ਮਨਈ ਸੋਇ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਗਖਿ ਮਿਲਾ
 ਇਆ ਤਿਸੁ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ੨੫ ॥ ਗੋਸਾਈ ਮਹਿ ਭਾਇ ਠਕਾ ॥ ਅਮ ਅਬੇ ਬ
 ਵਹੁ ਮਿਠਨਾ ॥ ਭੈਣ ਭਾਈ ਸਤਿਸ ਜਣਾ ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ੨੬ ॥ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮੇ ਸਾਵਣੁ ਆ

ਇਆਮੇਸਤਕਾਹਲੁਜੇਆਇਆਨਉਬੀਜਣਲਗਾਆਸਕਰਿਹਰਿਬੋਹਲਬਖਸਜਮਾਇ
ਜੀਉ॥੨॥ਹਉਗੁਰਮਿਲਿਏਕੁਪਛਾਣਦਾ॥ਦੁਯਾਕਗਲੁਚਿਤਿਨਜਾਣਦਾ॥ਹਉਇਕਤੈਕਾ
ਹੈਲਾਇਓਨੁਜਿਉਤਾਵੇਤਿਵੇਨਿਬਾਹਿਜੀਉ॥੩॥ਤੁਸੀਭੋਗਿਉਤੁੰਚਰੁਤਾਈਓ॥ਗੁਰਦੀਬਾ
ਇਕਵਾਇਪੈਨਈਓ॥ਹਉਹੋਆਮਾਹਗੁਪਿੰਡਦਾਬੀਨਿਆਦੇਪੰਜੀਸਰੀਕਜੀਉ॥੪॥ਹਉਆ
ਇਆਸਾਮੇਤਿਹੰਡੀਆ॥ਪੰਜਿਕਿਰਸਾਣਮੁਜੇਗੇਮਿਹਡਿਆਕੰਨੁਕੋਈਕਢਿਨਪੰਘਣੀਨਾਨਕ
ਦੁਠਾਘੁਪਿਘਿਗਉਜੀਉ॥੫॥ਹਉਵਾਹੀਘੁਮਾਜਾਵਦਾ॥ਇਕਸਾਹਤੁਪੁਧਿਆਇਦਾ॥ਉਜ
ਤੁਥੇਹੁਦਸਾਇਓਉਤੁਧਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਤੁਜੀਉ॥੬॥ਹਉਇਠੈਨਿਤਾਧਿਆਇਦਾ॥ਮਨਿ
ਚਿਦੀਸੋਠਲੁਪਾਇਦਾ॥ਸਭੇਕਾਜਸਵਾਰਿਅਨੁਲਾਹੀਅਨੁਮਨਕੀਤੁਖਜੀਉ॥੭॥ਮੇਥਾਭੇ
ਆਸਭੇਧੰਧੜਾ॥ਗੋਸਾਣੀਸੇਵੀਸਚੜਾ॥ਨਉਨਿਧਿਨਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਮੈਪਲੇਬਧਾਛਿਕਿ
ਜੀਉ॥੮॥ਮੇਸੁਖੀਪੁਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਿਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰਖ
ਵਿਖਾਇਆਮਸਤਕਿਧਰਿਕੋਹਬੁਜੀਉ॥੯॥ਮੇਬਧੀਸਦੁਧਗਮਸਾਲਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖਾਲ
ਹਦਾਭਾਇਕੋ॥ਪੈਰੋਧੋਵਾਪਖਾਛੇਰਦਾਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਗਾਪਾਇਜੀਉ॥੧੦॥ਸੁਣਿਗ
ਲਾਗੁਰਪਾਹਿਆਇਆ॥ਨਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਦਿੜਾਇਆ॥ਸਭੁਮੁਕਤੁਹੋਆਸੈਸਾਹੜਾਨ
ਨਕਸਚੀਕੋੜੀਚਾੜਿਜੀਉ॥੧੧॥ਸਭਾਸਿਸਟਿਸੇਵੇਦਿਨੁਗਤਿਜੀਉ॥ਦੇਕੰਨੁਸੁਣਹੁ
ਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥ਠੇਕਿਵਜਾਇਸਭਭੇਠੀਆਤੁਸਿਆਪੇਲਾਇਅਨੁਭਵਾਇਜੀਉ॥੧੨॥ਹਉ
ਹੁਕਮੁਹੋਆਮਿਹਰਵਾਣਦਾ॥ਪੈਕੋਇਨਕਿਸੇਹਵਾਣਦਾ॥ਸਭਸੁਖਾਲੀਵੁਠੀਆਇਹੁਹੋਆ
ਹਲੇਮੀਰਾਜੁਜੀਉ॥੧੩॥ਇੰਮਿਝਿੰਮਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਗਸਦਾ॥ਬੋਲਾਇਆਬੋਲੀਖਸਮਦਾ
॥ਬਹੁਮਾਤੁਕੀਆਤੁਪੁਓਪੋਤੁਆਪੋਪਾਇਹਿਥਾਇਜੀਉ॥੧੪॥ਤੇਰਿਆਭਗਤਾਭੁਖਸ
ਦਤੇਹੀਆ॥ਹਉਲੋਚਾਪੁਰਨਮੋਹੀਆ॥ਦੇਹੁਦਰਸੁਸੁਖਦਾਤਿਆਮੈਗਇਵਿਚਿਲੇਹੁ
ਮਿਲਾਇਜੀਉ॥੧੫॥ਤੁਧੁਜੇਵਰੁਅਵਹੁਨਭਾਇਆ॥ਤੂੰਦੀਪਲੇਆਪੈਆਇਆ॥ਤੂੰ
ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਹਵਿਗਓਆਨਨਕਭਗਤਾਸਚੁਅਧਾਰੁਜੀਉ॥੧੬॥ਹਉਗੋਸਾਣੀਦਾਪਹਿ
ਲਵਾਨੜਾ॥ਮੇਗੁਰਮਿਲਿਉਚਦੁਮਾਲੜਾ॥ਸਭਹੋਣੀਛਿੜੁਇਕਠੀਆਦਯੁਬੋਠਵੇਖੋ
ਆਪਿਜੀਉ॥੧੭॥ਵਾਤਵਜਨਿਟਮਕਭੇਹੀਆ॥ਮਲਲਖੇਲੇਦੇਠੇਹੀਆ॥ਨਿਹਤੇਪੰਜੀ

ਤੁਅਨਮੈਗੁਰਥਾਪੀਦਿਤੀਕੀਰੀਜੀਉ॥੧੮॥ਸਭਇਕਠੇਹੋਇਆਇਆ॥ਘਰਿਜਾਸਨਿਵਟ
 ਵਟਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਹਲੇਗਏਮਨਮੁਖਚਲੇਮੁਦੁਗਵਾਇਜੀਉ॥੧੯॥ਤੁਵਰਨ
 ਚਿਹਨਾਬਹਾਗਾਹਰਿਦਿਸਹਿਹਜਰੁਜਾਹਗਾ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਤੁਏਧਿਆਇਦੇਤੇਰੋਭਗਤ
 ਹਤੇਗੁਣਤਾਸੁਜੀਉ॥੨੦॥ਮੈਜੁਗਿਜੁਗਿਦਯੋਸੇਵੜੀ॥ਗੁਰਿਕਟੀਮਹਰੀਜੇਵੜੀ॥
 ਹਉਬਾਹੁਰਿਭੋਭਨਨਚਉਨਨਕਅਉਸਹੁਲਧਾਭਾਇਜੀਉ॥੨੧॥੧॥੨॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥

ਗੁਰਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖਲਾ१ ਪਹਰੇਘਰੁ१ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਪਹਿਲੇਪਹਰੇਹੋਇਕੇਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤ੍ਰਾਪੁਕਾਮਿਪਇਆਗਰਭਾਸਿ॥ਉਹਧਤਪੁਤ੍ਰਤ
 ਰਿਕੇਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤ੍ਰਾਖਸਮਸੇਤੀਅਹਦਾਸਿ॥ਖਸਮਸੇਤੀਅਹਦਾਸਿਵਖਣੇਉ
 ਹਧਾਧਿਆਨੀਲਿਵਲਾਗਾ॥ਨਮਗਜਾਦੁਆਇਆਕਾਇਭੀਤਹਿਬਾਹੁਰਿਜਾਸੀਨਾਗਾ॥ਸੈ
 ਸੀਕਲਮਵੁੜੀਹੋਮਸਤਕਿਤੇਸੀਜੀਅਵੇਪਾਸਿ॥ਕਹੁਨਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੇਪਹਰੇਪੁਕ
 ਮਿਪਇਆਗਰਭਾਸਿ॥੧॥ਦੂਜੇਪਹਰੇਹੋਇਕੇਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤ੍ਰਾਵਿਸਰਿਗਇਆਧਿ
 ਅਨੁ॥ਹਥੇਹਥਿਨਚਈਐਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤ੍ਰਾਜਿਉਜਸੁਦਾਘਰਿਕਾਨੁ॥ਹਥੇਹਥਿਨਚ
 ਈਐਪ੍ਰਾਣੀਮਾਤਕਹੈਸੁਤਮੇਗਾਚੇਤਿਅਚੇਤਮੁੜਮਨਮੇਰੇਅਤੀਨਹੀਕਥੁਤੇਗਾ॥ਜਿਨਿ
 ਹਰਿਹਰਿਆਤਿਸਹਿਨਜਾਣੇਮਨਭੀਤਹਿਧਰਿਗਿਆਨੁ॥ਕਹੁਨਨਕਪ੍ਰਾਣੀਦੂਜੇਪਹਰੇਬਿ
 ਸਰਿਗਇਆਧਿਆਨੁ॥੨॥ਤੀਜੇਪਹਰੇਹੋਇਕੇਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤ੍ਰਾਪਨਜੋਬਨਸਿਉਚਿਤੁ
 ਹਰਿਕਾਨਮੁਨਚੇਤਹੀਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਧਾਕੁਟਹਿਜਿਤੁ॥ਹਰਿਕਾਨਮੁਨਚੇਤੈਪ੍ਰਾਣੀਬਿ
 ਕਲੁਭਇਆਸੰਗਿਮਾਇਆ॥ਧਨਸਿਉਰਤਾਜੋਬਨਿਮਤਾਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਧ
 ਮਸੇਤੀਵਾਪਾਹੁਨਕੀਤੋਕਰਮੁਨਕੀਤੋਮਿਤ੍ਰਾ॥ਕਹੁਨਨਕਤੀਜੇਪਹਰੇਪ੍ਰਾਣੀਧਨਜੋਬਨਸਿ
 ਉਚਿਤੁ॥੩॥ਚਉਥੇਪਹਰੇਹੋਇਕੇਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤ੍ਰਾਲਾਵੀਆਇਆਖੇਤੁ॥ਜਾਜਮਿਪਕ
 ਵਿਚਲਾਇਆਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤ੍ਰਾਕਿਸੈਨੀਮਾਇਆਭੇਤੁ॥ਭੇਤੁਚੇਤੁਹਰਿਕਿਸੈਨੀਮਾਇਓ
 ਜਾਜਮਿਪਕਵਿਚਲਾਇਆ॥ਭੂਠਹੁਦਨੁਹੋਆਉਏਅਲੇਖਿਨਮਹਿਤੁਇਆਪਗਇਆ॥
 ਸਾਈਵਸਤੁਪਗਪਤਿਹੋਈਜਿਸੁਸਿਉਲਾਇਆਹੋਤੁ॥ਕਹੁਨਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੇਪਹਰੇਲਾਵੀ

ਲੁਇਆਖੇਤਾ॥੧॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੧੫੦੦ ॥ਪਹਿਲੇਪਹਰੈਦੇਕੇਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤਾਬਾ
 ਲਕਬੁਧਿਅਚੇਤਾ॥ਖੀਰੁਪੀਐਖੇਲਾਈਐਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤਾਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਹੇਤਾ॥ਮਾ
 ਤਪਿਤਾਸੁਤਨੇਹੁਘਨੇਗਮਾਇਆਸੋਹੁਸਬਾਈ॥ਸਜੋਗੀਆਇਆਕਿਰਤਕਮਾਇਆਕ
 ਹਟੀਕਾਹਕਰਾਈ॥ਗਮਨਾਮਥਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਬੂਝੀਦੂਜੈਹੋਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪ
 ਹਿਲੇਪਹਰੈਛੂਟਹਿਗਾਹਚੇਤਾ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਰੈਦੇਕੇਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤਾਭਗਿਜੋਬ
 ਨਿਮੋਮਤਿ॥ਅਹਿਨਿਸਿਕਾਮਿਵਿਆਪਿਆਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤਾਅੰਧੁਲੇਨਾਮੁਨਚਿ
 ਤਿ॥ਗਮਨਾਮੁਘਟਅੰਤਹਿਨਾਹੀਹੋਰਿਜਾਣੇਗਸਕਸਮੀਠੇ॥ਗਿਆਨੁਧਿਅਨੁਗੁਣਸੰ
 ਜਮੁਨਾਹੀਜਨਮਿਮਹਾਪੁਗੇਛੁਠੇ॥ਤੀਰਥਵਰਤਸੁਚਿਸੰਜਮੁਨਾਹੀਕਰਮੁਧਰਮੁਨਹੀਪੂਜਾ
 ਨਾਨਕਤਾਇਭਗਤਿਨਿਸਤਾਗਦੁਬਿਧਾਵਿਆਪੇਦੁਜਾ॥੨॥ਤੀਜੈਪਹਰੈਦੇਕੇਵਟ
 ਜਾਹਿਆਮਿਤਾਸਹਿੰਸਉਲਥਕੇਆਇ॥ਜੋਬਨੁਘਟੇਜਗੁਆਜਿਏਵਟਜਾਹਿਆ
 ਮਿਤਾਅੰਵਘਟੇਦਿਨੁਜਾਇ॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਪਛੁਤਾਸੀਅੰਧੁਲੇਜਾਜਮਿਪਕਵਿਚਲਾ
 ਇਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਅਪੁਨਕਹਿਕਹਿਗਾਖਿਆਖਿਨਮਹਿਭਇਆਪਹਾਇਆ॥ਬੁਧਿਵਿਸ
 ਰਜੀਗਈਸਿਆਣਪਕਹਿਅਵਗਣਪਛੁਤਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਤੀਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਭ
 ਚੇਤਹੁਇਵਟਾਇ॥੩॥ਚਉਥੈਪਹਰੈਦੇਕੇਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤਾਕਿਰਪਿਭਇਆਤ
 ਨੁਖੀਲੁ॥ਅਖੀਅੰਧੁਨਦੀਸਈਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤਾਕੰਨੀਸੁਣੇਨਵੇਣਾ॥ਅਖੀਅੰਧੁ
 ਜੀਭਰਮੁਨਾਹੀਹੋਪਰਕਉਤਾਣਾ॥ਗੁਣਅੰਤਹਿਨਾਹੀਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੇਮਨਮੁਖਅਵਟ
 ਜਾਣਾ॥ਖਵੁਪਕੀਕੁਡਿਭੋਜੋਬਿਨਸੈਆਇਚਲੇਕਿਆਮਾਣਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉ
 ਥੈਪਹਰੈਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਪਛਾਣਾ॥੪॥ਓੜਕੁਆਇਆਤਿਨਸਾਹਿਅਵਟਜਾਹਿਆ
 ਮਿਤਾਜਗੁਜਰਵਾਣਕੰਨੀ॥ਇਕਰਤੀਗੁਣਨਸਮਾਇਆਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤਾਅਵਗ
 ਟਖੜਸਨਿਬੰਨੀ॥ਗੁਣਸੰਜਮਿਜਾਵੈਚੋਟਨਖਾਵੈਨਾਤਿਸੁਜੰਮਣੁਮਰਣਾ॥ਕਾਯੁਜਾਨੁ
 ਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਭਾਇਭਗਤਿਕੈਤਰਣਾ॥ਪਤਿਸੇਤੀਜਾਵੈਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸਗਲੇਦੁਖ
 ਮਿਟਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟੇਸਾਚੇਤੋਪਤਿਪਾਵੈ॥੫॥੨॥

ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੪੫੦੦ ॥ਪਹਿਲੇਪਹਰੈਦੇਕੇਵਟਜਾਹਿਆਮਿਤਾ

ਰਿਪਾਇਆਉਦਰਮਾਭਾਗਿ। ਹਰਿਧਿਆਵੇਹਰਿਉਚਰੈਵਣਜਾਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾ
 ਗਿ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਅਗਧੇਵਿਚਿਅਗਨੀਹਰਿਜਪਿਜੀਵਿਆ। ਬਾਹਰਿਜਨਮੁਭਇ
 ਆਮੁਖਿਲਾਗਾਸਮੇਪਿਤਾਮਾਤਥੀਵਿਆ। ਜਿਸਕੀਵਸਤੁਤਿਸੁਚੇਤਹੁਪ੍ਰਣੀਕਰਿਹਿ
 ਗਦੈਗੁਰਮੁਖਿਬੀਚਾਰੀ। ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਣੀਪਹਿਲੇਪਹਰੈਹਰਿਜਪੀਐਕਿਰਪਾਧਾਰੀ।
 ੧॥ ਦੂਜੇਪਹਰੈਗੈਇਕੈਵਣਜਾਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਮਨੁਲਾਗਾਦੂਜੇਭਾਇ। ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਪਾ
 ਲੀਐਵਣਜਾਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਲੇਮਾਤਪਿਤਾਗਲਿਲਾਇ। ਲਾਵੈਮਾਤਪਿਤਾਸਦਾਗਲ
 ਸੇਤੀਮਨਿਜਾਦੈਖਦਿਖਵਾਏ। ਜੇਦੇਵੈਤਿਸੇਨਜਾਏਮੁੜਾਦਿਤੇਨੋਲਪਟਾਏ। ਕੋਈ
 ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਰੈਵੀਚਾਰੁਹਰਿਧਿਆਵੇਮਨਿਲਿਵਲਾਇ। ਕਹੁਨਾਨਕਦੂਜੇਪਹਰੈਪ੍ਰਾ
 ਣੀਤਿਸੁਕਾਲੁਨਕਬਹੁਖਾਇ। ੨॥ ਤੀਜੇਪਹਰੈਗੈਇਕੈਵਣਜਾਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਮਨੁਲਾਗਾ
 ਆਲਿਜੰਜਾਣੀ। ਧਨੁਚਿਤਵੈਧਨੁਸੰਚਵੈਵਣਜਾਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਨਾਮਾ
 ਲਿ। ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਹਰਿਕਦੇਨਾਮਾਏਜਿਹੋਵੈਅੰਤਿਸਖਾਈ। ਇਹੁਧਨੁਸੰਪੈਮਾਇਆ
 ਭੂਠੀਅੰਤਿਭੋਰਿਚਲਿਆਪਛੁਤਾਈ। ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਰਮੇਲੇਸੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸ
 ਮਾਇ। ਕਹੁਨਾਨਕਤੀਜੇਪਹਰੈਪ੍ਰਣੀਸੇਜਾਇਮੇਲੇਹਰਿਨਾਇ। ੩॥ ਚਉਥੇਪਹਰੈਗੈਇ
 ਕੈਵਣਜਾਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਚਲਣਵੇਲਾਅੰਦੀ। ਕਰਿਸੇਵਹੁਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਵਣਜਾ
 ਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਸਭਚਲੀਗੈਇਵਿਹਾਂਦੀ। ਹਰਿਸੇਵਹੁਖਿਨੁਖਿਨੁਢੇਲਾਮੁਲਿਨਕਰਿਹੁ
 ਜਿਤੁਅਸਥਿਹੁਗੁਰੁਗੁਰੁਹੋਵਹੁ। ਹਰਿਸੇਤੀਸਦਮਾਣਹੁਲੀਅਜਨਮਮਰਣਦੁਖ
 ਖੋਵਹੁ। ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੁਆਮੀਭੇਦਨਜਾਣਹੁਜਿਤੁਮਾਇਹਰਿਭਗਤਿਸੁਖਾਂਦੀ। ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਪ੍ਰਣੀਚਉਥੇਪਹਰੈਸਫਲਿਓਹੈਇਕੁਗਤਾਂਦੀ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥
 ਸਿਰੀਗੁਰਮਹਲਾ ੫ ੫੭॥ ॥ ਪਹਿਲੇਪਹਰੈਗੈਇਕੈਵਣਜਾਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਧਰਿਪਾਇਤਾ
 ਉਦਰੈਮਾਹਿ। ਦਸੀਮਾਸੀਮਾਨਸੁਕੀਆਵਣਜਾਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਕਰਿਮੁਹਲਤਿਕਰਮਕਮਾਹਿ। ਮੁ
 ਹਲਤਿਕਰਿਦੀਨੀਕਰਮਕਮਾਣੇਜੇਸਾਲਿਖਤੁਪੁਰਿਪਾਇਆ। ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾ
 ਤਿਨਭੀਤਹਿਪ੍ਰਭੁਸੰਜੋਇਆ। ਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਆਪੇਇਹੁਜੰਤੈਵਸਿਕਿਭੁਨਾਹਿ। ਕ
 ਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਣੀਪਹਿਲੇਪਹਰੈਧਰਿਪਾਇਤਾਉਦਰੈਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਦੂਜੇਪਹਰੈਗੈਇਕੈਵਣਜਾ

ਰਿਆਮਿਤਾਭਰਿਜੁਆਨੀਲਹੀਦੇਇ। ਬੁਭੁਲਾਨਪਛਾਣਈਵਣਜਾ ਰਿਆਮਿਤਾਮਨੁਮਤ
 ਅਮੋਇ। ਬੁਭੁਲਾਨਪਛਾਣੈਪ੍ਰਾਣੀਆਗੈਪ੍ਰਕਰਗਾ। ਪੁਰਸਤਿਗੁਰੁਕਬਪੁੰਨਸੇਵਿ
 ਆਸਿਰਿਠਢੇਜਮਜਦਗਾ। ਧਰਮਗਇਜਬਪਕਰਸਿਬਵੇਤਬਕਿਅਜਬਾਬੁਕਰੇਇ
 ਕਹੁਨਾਨਕਦੂਜੇਪਹੈਪ੍ਰਾਣੀਭਰਿਜੋਬਨੁਲਹੀਦੇਇ। ੨॥ ਤੀਜੇਪਹੈਗੈਇਕੈਵਣਜਾ
 ਰਿਆਮਿਤਾਬਿਖੁਸੰਚੈਅੰਧੁਅਗਿਆਨੁ। ਪੁਰਿਕਲਾਇੰਮੋਹਿਲਪਇਆਵਣਜਾ ਰਿਆਮਿ
 ਤਾਅੰਤਰਿਲਹੀਲੋਭਨੁ। ਅੰਤਰਿਲਹੀਲੋਭਨੁਪਰਾਨੀਸੋਪ੍ਰਭਚਿਤਿਨਅਵੈ। ਸਾਧਸ
 ਗਤਿਸਿਉਸੰਗੁਨਕੀਆਬਪੁਜੇਨੀਦਖੁਪਾਵੈ। ਸਿਰਜਨਹਰਾਵਿਸਾਰਿਆਸੁਆਮੀਇਕ
 ਨਿਮਖਨਲਗੋਧਿਆਨੁ। ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਤੀਜੇਪਹੈਬਿਖੁਸੰਚੈਅੰਧੁਅਗਿਆਨੁ। ੩॥
 ਚਉਥੇਪਹੈਗੈਇਕੈਵਣਜਾ ਰਿਆਮਿਤਾਦਿਨੁਨੇਕੈਆਇਆਸੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਸਮਾ
 ਇਤੁਵਣਜਾ ਰਿਆਮਿਤਾਤੇਰਾਦਗਾ ਹਬੇਲੀਹੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਸਮਾਇਪਗਾਣੀ
 ਅੰਤੋਹੋਇਸਖਾਈ। ਇਹੁਮੋਹੁਮਾਇਆਤੈਰੋਸੰਗਿਨਚਾਏਭੂਠੀਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ। ਸਗਲੀਹੋਇਹੁ
 ਦਰਿਆਧਿਆਸੋਵਿਸਤਿਗੁਰਚਾਨਲੁਹੋਇ। ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੇਪਹੈਦਿਨੁਨੇਕੈ
 ਆਇਆਸੋਇ। ੪॥ ਲਿਖਿਆਆਇਆਗੋਵਿੰਦਕਾਵਣਜਾ ਰਿਆਮਿਤਾਉਠਿਚਲੇਕਮਾ
 ਠਾਸਾਥਿ। ਇਕਰਤੀਬਿਲਾਮਨਦੇਵਨੀਵਣਜਾ ਰਿਆਮਿਤਾਓਨੀਤਕਫੇਪਾਏਹਥਾ। ਲਿਖਿ
 ਆਆਇਆਪਕਵਿਚਲਾਇਆਮਨਮੁਖਸਦਾਦੁਹੋਲੋ। ਜਿਨੀਪੁਰਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਸੋ
 ਦਗਹਸਦਾਸੁਹੋਲੋ। ਕਰਮਧਰਤੀਸਹੀਗੁਰੁਗਾਅੰਤਰਿਜੋਬੰਦੈਸੋਖਾਤਿ। ਕਹੁਨਾਨਕਭ
 ਗਤਸੋਹਹਿਦਰਵਾਰੇਮਨਮੁਖਸਦਾਭਵਾਤਿ॥ ੫॥ ੧॥ ੪॥ ੨੨॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਾਨਾਮੁ॥

ਸਿਰੀਗੁਰਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤੁਪੁਰੁ ੨

ਮੁੰਧਇਆਣੀਪੇਈਅਵੈਕਿਉਕਰਿਹਰਿਦਸਨੁਪਿਖੋ। ਹਰਿਹਰਿਆਪਨੀਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸਾਹੁਰੈਕਮਸਿਖੋ। ਸਾਹੁਰੈਕਮਸਿਖੋਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਸਦਾਧਿਆਇ। ਸਹੀਆ
 ਵਿਚਿਛਿਰੇਸੁਹੋਲੀਹਰਿਦਗਹਰਬਾਂਹਦੁਭਾਏ। ਲੇਖਾਧਰਮਗਾਇਕੀਬਾਕੀਜਪਿਹਰਿਹਰਿ
 ਨਮੁਕਿਰਖੋ। ਮੁੰਧਇਆਣੀਪੇਈਅਵੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਦਸਨੁਦਿਖੋ॥ ੧॥ ਵੀਅਹੁਹੋਅਮੋਹੋ
 ਬਾਬੁਲਾਗੁਰਮੁਖੋਹਰਿਪਾਇਆ। ਅਗਿਆਨੁਅਧੋਗਕਟਿਅਗੁਰਗਿਆਨੁਪ੍ਰਚੰਡਬਲਾ

ਇਆ। ਬਲਿਅਗੁਗੀਅਨੁਅਪੋਗਬਿਨਸਿਆਹਰਿਤਨੁਪਦਾਰਥੁਲਾਧਾ। ਹਰਿਮੈਰਗੁਗਇਆ
 ਤਖੁਲਾਥਾਅਪੁਆਪੈਗੁਗਮਤਿਖਾਧਾ। ਅਕਾਲਮੁਗਤਿਵਰੁਪਾਇਆਅਬਿਨਸੀਕ੍ਰਿਦੇਮੈਰਨ
 ਜਾਇਆ। ਵੀਆਹੁਰੇਅਮੈਰਬਾਬੇਲਾਗੁਗਮੁਖੇਹਰਿਪਾਇਆ। ੨॥ ਹਰਿਸਤਿਸਤੈਮੈਰਬਾਬੁ
 ਲਾਹਰਿਮਿਲਿਜੰਦੁਸੁਰੰਦੀ। ਪੇਵਕਕੈਹਰਿਜਪਿਸੁਰੇਲੀਵਿਰਿਸਾਰੁਗੈਖਰੀਸੋਰੰਦੀ। ਸਾਹੁ
 ਗੈਵਿਰਿਖਰੀਸੋਰੰਦੀਜਿਨਿਪੇਵਕਕੈਨਾਮੁਸਮਾਇਆ। ਸਤੁਸਠਲਿਉਜਨਮੁਤਿਨਦਾਗੁ
 ਗੁਮੁਖਿਜਿਨਾਮਨੁਜਿਦਿਪਸਾਢਾਇਆ। ਹਰਿਸਤਿਜਨਮਿਲਿਕਾਰਜੁਸੇਹਿਆਵਰੁਪਾਇਆ
 ਪੁਰਖੁਅਨੰਦੀ। ਹਰਿਸਤਿਸਤਿਮੈਰਬਾਬੇਲਾਹਰਿਜਨਮਿਲਿਜੰਦੁਸੁਰੰਦੀ। ੩॥ ਹਰਿਪੁਰਖੁਮੈਰ
 ਬਾਬੁਲਾਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਮੈਦਾਜੋ। ਹਰਿਕਪਕੈਹਰਿਸੋਰਾਦੇਵਹੁਜਿਤੁਸਵੈਮੈਰਕਾਜੋ। ਹਰਿ
 ਹਰਿਭਗਤੀਕਾਜੁਸੁਰੇਲਾਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਦਾਨੁਦਿਵਾਇਆ। ਖੰਡਿਵਰਭੰਡਿਹਰਿਸੋਰਾਹੋਈ
 ਇਹੁਦਾਨੁਨਕਲੈਲਾਇਆ। ਹਰਿਮਨਮੁਖਦਾਜੁਜਿਰਖਿਦਿਖਾਲਹਿਸੁਕੁਕੁਅਹੰਕਾਰੁਕ
 ਚੁਪਾਜੋ। ਹਰਿਪੁਰਖੁਮੈਰਬਾਬੁਲਾਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਮੈਦਾਜੋ। ੪॥ ਹਰਿਗਮਗਮਮੈਰਬਾਬੇਲਾ
 ਪਿਰਮਿਲਿਪਨਵੇਲਵਧੰਦੀ। ਹਰਿਜੁਗਹਜੁਗੇਜੁਗਜੁਗਹਜੁਗੇਸਦਪੀਵੀਗੁਰੁਚਲੰਦੀ।
 ਜੁਗਿਜੁਗਿਪੀਵੀਚਲੈਸਤਿਗੁਰਕੀਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ। ਹਰਿਪੁਰਖੁਨਕਬਹਿ
 ਬਿਨਮੈਜਾਵੈਨਿਤਦੇਵੈਚਕੈਸਵਾਇਆ। ਨਾਨਕਸੰਤਸੰਤਹਰਿਏਕੰਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੋ
 ਰੰਦੀ। ਹਰਿਗਮਗਮਮੈਰਬਾਬੁਲਾਪਿਰਮਿਲਿਪਨਵੇਲਵਧੰਦੀ। ੫॥ ੧॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ। ੧੬੫
 ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤਘਰੁ ੧ ॥ ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਨਿਬਰੈਤੇਰੈਨਾਨਾ। ਸੰਗਿਸਹਾਈਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
 ਈਬਿਰਥਾਕੈਇਨਜਾਏ। ਮਨਚਿੰਦੇਸੇਈਫਲਪਾਵਹਿਚਰਣਕਮਲਚਿਤੁਲਾਏ। ਜਲਿ
 ਥਲਿਪੁਰਿਹਰਿਆਬਨਵਾਹੀਘਟਿਘਟਿਨਦਹਿਨਿਹਾਏ। ਨਾਨਕਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤ
 ਮਸਾਧਸੰਗਿਭ੍ਰਮੁਜਾਏ। ੧॥ ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਬਿਨੁਭੂਰੁਪਸਾਗੇ। ਮਨਪਿਆ
 ਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਬਿਖੁਸਾਗਰੁਸੰਸਾਗੇ। ਚਰਣਕਮਲਕਰਿਬੋਹਿਥੁਕਰਤੇਸਹਸਾਦੁਖੁਨਕਿਆ
 ਪੈ। ਗੁਰੁਪੁਰਾਭੈਵੈਭਭਾਗੀਆਠਪਹਪੁਭਜਾਪੈ। ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਸੇਵਕਸੁਆਮੀਭਗਤ
 ਨਾਮੁਅਧਾਗੇ। ਨਾਨਕਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਾਬਿਨੁਹਰਿਭੂਰੁਪਸਾਗੇ। ੨॥ ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀ

ਉਮਿਤਾਹਰਿਲਦੇਖੇਪਸਵਲੀ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤਾਹਰਿਦਰੁ ਨਿਰਚਲੁਮਲੀ॥ਹਰਿ
 ਦਰੁਸੇਵੇਅਲਖਅਰੇਵੇਨਿਰਚਲੁਆਸਤੁਪਾਇਆ॥ਤਹਜਨਮਨਮਹਤੁਨਆਵਣਜਾਣਾ
 ਸੰਸਾਦੁਖੁਮਿਟਾਇਆ॥ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਕਾਕਾਗਦਫਾਰਿਆਜਮਦੁਤਾਕਛੁਨਚਲੀ॥ਨਾਨਕੁਸਿ
 ਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਹਰਿਲਦੇਖੇਪਸਵਲੀ॥੩॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤਾਕਰਿਸੰਤਾਸੰਗਿ
 ਨਿਵਾਸੋ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤਾਹਰਿਨਮੁਜਪਤਪਗਾਸੋ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸੁਖਹ
 ਗਾਮੀਇਛਸਗਲੀਪੁਨੀਆ॥ਪੂਰਬੇਕਮਾਏਸ਼ੀਰੰਗਪਾਏਹਰਿਮਿਲੇਚਿਹੀਵਿਛੁਨਿਆ॥ਅੰ
 ਤਰਿਬਾਹਰਿਸਰਬਤਿਰਵਿਆਮਨਿਉਪਜਿਆਬਿਸੁਆਸੋ॥ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮ
 ਕਰਿਸੰਤਾਸੰਗਿਨਿਵਾਸੋ॥੪॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤਾਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ਮਨ
 ਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤਾਹਰਿਜਲਮਾਇਜੀਵੇਮੀਨਾ॥ਹਰਿਪੀਆਪਾਨੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੇਸੁ
 ਬਸੁਖਾਮਨਵੁਠੇ॥ਸ਼ੀਧਰਪਾਏਮੰਗਲਗਾਏਇਛਪੁਨੀਸਤਿਗੁਰਤੁਠੇ॥ਲਵਿਲੀਨੇਲਾਏ
 ਨਉਨਿਧਿਪਾਏਨਉਸਰਬਸੁਠਕੁਰਿਦੀਨਾ॥ਨਾਨਕਸਿਖਸੰਤਸਮਝਾਈਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁ
 ਲੀਨਾ॥੫॥੧॥੨॥ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ॥ ਡਖਣਾ॥ ॥ਹਠਮਝਾਹੁਮਾਪੀਪੀਸੇਕਿ
 ਉਦੀਦਾਗਾਸੰਤਸਰਣਾਈਲਭੇਨਾਨਕਪ੍ਰਣਾਮਧਾਗ॥੧॥ਛੰਤ॥ ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉ
 ਪ੍ਰੀਤਿਗੀਤਿਸੰਤਨਮਨਿਆਵੇਜੀਉ॥ਦੁਤੀਆਭਾਉਬਿਪਰੀਤਿਅਨੀਤਿਦਾਸਾਨਭਾਵੇਜੀ
 ਉ॥ਦਾਸਾਨਭਾਵੇਬਿਨੁਦਗਸਾਵੇਇਕਖਿਨੁਪੀਗੁਰੁਕਿਉਕਰੈ॥ਨਾਮਬਿਪੁਨਾਤਨੁਮਨੁਪੀ
 ਨਾਜਲਾਬਿਨੁਮਛੁਲੀਜਿਉਮੇਰੈ॥ਮਿਲੁਮੇਰੈਪਿਆਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇਗੁਣਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿ
 ਗਵਏ॥ਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਧਾਰਿਅਨੁਗੁਰੁਮਨਿਤਨਿਅਕਿਸਮਾਵਏ॥੧॥ਡਖਣਾ॥
 ਸੋਧਦੇਵੇਹਠਾਇਕੋਇਨਦਿਸੈਭੁਜੇ॥ਧੁਲਵੇਕਪਾਟਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਭੇਟਤੇ॥੧॥ਛੰਤ
 ॥ ਤੇਰੇਬਚਨਅਨੁਪਅਪਾਰਸੰਤਨਾਪਾਰਬਾਣੀਬੀਚਾਰੀਐਜੀਉ॥ਸਿਮਰਤਸਾਸਗਿ
 ਰਾਸਪੁਰਨਬਿਸੁਆਸਕਿਉਮਨੁਬਿਸਾਰੀਐਜੀਉ॥ਕਿਉਮਨੁਬੇਸਾਰੀਐਨਿਮਖਨਹੀ
 ਟਾਰੀਐਗੁਣਵੰਤਪ੍ਰਾਨਹਮਾਰੈ॥ਮਨਬਾਭਤਫਲਦੇਤਪੈਸੁਆਮੀਜੀਅਕੀਬਿਰਥਾਸਾਰੈ॥
 ਅਨਥਕੋਨਥੇਸੁਬਕੋਸਾਥੇਜੀਪਿਜੁਐਜਨਮੁਨਹਾਰੀਐ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਪਰਿਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰਿਭਵਜਲੁਤਾਰੀਐ॥੨॥ਡਖਣਾ॥ ਧੁੜੀਮਜਨੁਸਾਧਖੇਸਾਈਥੀਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਯੇ

ਸਿਰੀਗਾਗੁਮਤਲਾ ੪ ਵਣਜਾਗਾ। ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਹਰਿਹਰਿਉਤਮੁਨਮੁਹੈਜਿਨਿਸਿਰਿਆਸਭੁਕੈਇਜੀਓ। ਹਰਿਜੀਅਸਭੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਘ
 ਟਿਘਟਿਹਮਈਅਸੋਇ। ਸੋਹਰਿਸਦਾਧਿਆਈਐਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਹੁਨਕੋਇ। ਜੇਮੋਹਿਮ
 ਇਆਓਤੁਲਾਇਦੇਸੇਭੋਰਿਚਲੇਦੁਖੁਹੋਇ। ਜਨਨਨਕਨਮੁਧਿਆਈਆਹਰਿਅੰਤਿਸਖਾ
 ਈਹੋਇ। ॥ ਸੋਹਰਿਬਿਨੁਅਵਹੁਨਕੋਇ। ਹਰਿਗੁਰਸਰਣਈਪਾਈਐਵਣਜਾਗਿਆਮ੍ਰਤ।
 ਵਡਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਓਇ। ਹਰਹਰਿ। ਸਤਿਨਾਮੁਦਿਤੁਭਾਈਆਹਰਿਕਿਨੈਨਪਾਇਆਨਓ।

ਵਿਚਿਹਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵ ਦੇ ਨਿਉ ਵੇਸੁ ਆਪੁ ਤਨਿ ਨਾਉ। ਪਿਤਾ ਜਾਤਿ ਤੋਹ ਈਐ ਭੁਭੁਤ ਠਕੇ ਪਸਾ
 ਉ। ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆਹਰਿ ਆਹਿ ਨਿਸਿਲ ਗਾਭਾਉ। ਜਨਨ ਨਕਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਾਣਿ ਆਹਰਿ
 ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ। ੧॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਗਾ ਚਾਉ। ਗੁਰਿ ਪੁਰੋਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਆਹਰਿ ਮਿਲਿ
 ਆਹਰਿ ਪੁਰਨਾਉ। ਰਹਾਉ। ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨਿ ਸਾਸੁ ਪੈਤ ਬਲਾਗੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ। ਚਲਾਇ
 ਆਨਾਇ ਹਰਿ ਚਲਾ ਸੀ ਹਰਿ ਅੰਤੇ ਲਾਏ ਬਠਾਇ। ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ
 ਵੁਠਾਇ। ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੋਤਿ ਓਸੈ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ। ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਪੁ
 ਭਿਲਿ ਖਿਅ ਜਨਨ ਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ। ੨॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇ। ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ
 ਪਾਇ ਆਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਲਘਾਇ। ਰਹਾਉ। ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਦਾਹਰਿ ਆਪੇ ਦੇ
 ਵੇਲੇ। ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਗਿ ਮਭੁਲਾਇ ਦਾਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਮਤਿ ਦੇਇ। ਗੁਰਮੁਖਾ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ
 ਹੋਸੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੋ। ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਾਇ ਆਗੁਰ ਮਤੋ। ਜਨਨ ਨਕਿ ਕਮ
 ਲੁ ਪਰਗਾਸਿ ਆਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੁਠਾਏ। ੩॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕਰੇ। ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ
 ਭਨਿ ਪਉ ਜਿੰਦੁ ਸਭ ਕਿਲਾਵਿ ਖਦਖ ਪਰਹੇ। ਰਹਾਉ। ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਣੀ ਆਮਨਿ ਵਸੈ ਕਿਉ
 ਪਾਈਐ ਕਿਤੁ ਭਤਿ। ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਹਰਿ ਆਇ ਵਸੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ। ਮੇਧਨਾਮੁ
 ਅਪਹੁ ਪੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੇਗਤਿ ਮਤਿ। ਮੇਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹੁ ਪੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹੀ ਜਤਿ ਪਤਿ। ਜਨ
 ਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆਗਿ ਰਿਤ ਫੁਲਾਹਰਿ ਰਿਹਾਤਿ। ੪॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਪੁਰੁਸਤਿ।
 ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਜਾਇ ਆਸਭ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਤੇਉ ਤਪਤਿ। ਰਹਾਉ। ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰ ਬਿਲਿ
 ਖਿਅ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ। ਸੇ ਵਕਭਾਇ ਵਣਜਾਰਿ ਆਮਿ ਤੁਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ
 ਰਗਾਸਿ। ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਣਜੁ ਵਪਾਰੀ ਆਜਿਨ ਵਖਰੁ ਲਾਇ ਅਵਾਹਰਿ ਗਾਸਿ। ਗੁਰਮੁਖਾ ਦਰਿ
 ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਸਿ। ਜਨਨ ਨਕ ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਪਾਇ ਆਜਿਨ ਆਪਿ ਤੁਠਾਉ
 ਦਤਾਸਿ। ੫॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਾਸਿ। ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਗੁਰਮੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਜਿਨ ਹਰਹਾਸਿ। ੬॥ ੧॥

ਹਉ ਉ।

ਗਗੁਸਿਰੀਗਗਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਲਿਮਹਲਾ੪
ਸਲੋਕਮਹਲਾ੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਗਗਾਵਿਚਿਸ੍ਰੀਗਗੁਰੋਜੇਸਚਿਧਰੇਪਿਅਗੁਸਦਹਰਿਸਚੁਮਨਿ
ਵਸੈਨਿਹਚਲਮਤਿਅਪਗੁਗਤਨੁਅਮੋਲਕੁਪਾਇਅਗੁਕਾਸਬਦੁਬੀਚਗੁਜਿਤਵ
ਸਚੀਮਨੁਸਚਾਸਚਾਸਗੀਰਅਕਾਗੁਨਨਕਸਚੈਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸਦਾਸਚੁਵਾਪਗੁ॥
੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਹੋਰੁਬਿਰਹਾਸਭਧਾਤੁਪੈਜਬਲਗੁਸਾਹਿਬਪ੍ਰੀਤਿਨਹੋਇ॥ ਇਹੁਮਨੁਆਇਆਮੋ
ਹਿਅਵੇਖਤੁਸੁਨਤੁਨਹੋਇ॥ ਸਹਦੇਖੋਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਿਨਉਪਜੈਅਪਾਰਿਅਕਰੋਇ॥ ਨਨਕ
ਜਿਨਿਅਖੀਲੀਤੀਆਸੋਈਸਚਾਦੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਹਰਿਇਕੋਕਰਤਾਇਕੁਇਕੋ
ਦੀਬਾਤੁਹਰਿ॥ ਹਰਿਇਕਸੇਦਾਹੈਅਮਰੁਇਕੋਹਰਿਚਿਤਿਧਰਿ॥ ਹਰਿਤਿਸੁਬਿਨੁਕੋਈਨ
ਹਿਰੁਭੁਮੁਭਉਦੁਰਿਕਰਿ॥ ਹਰਿਤਿਸੇਨੋਸਾਲਾਹਿਜਿਤੁਪੁਰਖੋਬਾਹਰਿਘਰਿ॥ ਹਰਿਜਿਸ
ਨਹੋਇਦਇਆਲੁਸੋਹਰਿਜਪਿਭਉਬਿਖਮੁਤਭੀ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਮ: ੧ ॥ ਦਾਤੀਸਾਹਿਬਸੰ
ਦੀਆਕਿਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਇ॥ ਇਕਜਾਗੀਦੇਨਾਲਹਨਇਕਨਾਸੁਤਿਆਦੇਇਉਠਾਇ
॥ ੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਸਿਦਕੁਸਬੁਰੀਸਾਦਿਕਾ॥ ਸਬਹੁਤੇਸਾਮਜਾਇਕਾਂ॥ ਦੀਦਰੁਪੁਰੇਪਾਇਸਾ
॥ ਥਾਉਨਹੀਖਾਇਕਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਅਪੇਤੁਪੁਇਪਾਇਕੈਆਪਿਕਾਰੋਲਾਣੀ॥ ਤੁ
ਆਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸਦਾਅਪਲੀਵਡਿਅਈ॥ ਹਰਿਤੁਧਰੁਬਾਹਰਿਕਿਭੁਨਹੀਤੁਸਚਾਸਾ
ਈ॥ ਤੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਸਭਨੀਹੀਥਾਣੀ॥ ਹਰਿਤਿਸੇਧਿਆਵਹੁਸੰਤਜਨਹੁਜੇਲ
ਏਛਡਾਈ॥ ੨॥ ਸਲੋਕਮ: ੧ ॥ ਫਕਤਜਾਤੀਫਕਤੁਨਾਉ॥ ਸਭਨਾਜੀਆਇਕਾਛਾਉ
॥ ਆਪਹੁਜੋਕੋਭਲਾਕਹਾਏ॥ ਨਨਕਤਾਪਹੁਜਾਪੈਜਾਪਤਿਲੇਖੇਪਾਏ॥ ੧॥ ਮ: ੨ ॥ ਜਿਸੁਪਿ
ਅਹੋਸਿਉਨੇਹੁਤਿਸੁਅਹੋਮਹਿਚਲੀਐ॥ ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਦੁਸੀਸਾਰਿਤਾਕੈਪਛੈਜੀਵਣਾ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਧਰਤੀਸਾਜੀਐਚੰਦੁਸੁਗੁਰੁਦਇਦੀਵੋ॥ ਦਸਚਾਰਿਹਟਤੁਧੁਸਾ
ਜਿਅਵਾਪਾਹੁਕਰੀਵੋ॥ ਇਕਨਾਨੋਹਰਿਲਾਭੁਦੇਇਜੋਗੁਗੁਮੁਖਿਥੀਵੋ॥ ਤਿਨਜਮਕਾਯੁਨ
ਵਿਅਪਈਜਿਨਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੋ॥ ਓਇਆਪਿਭੁਟੇਪਰਵਾਰਸਿਉਤਿਨਪਛੈਸਭੁਜ
ਗਤੁਭੁਟੀਵੋ॥ ੩॥ ਸਲੋਕਮ: ੧ ॥ ਕੁਦਰਤਿਕਰਿਕੈਵਸਿਆਸੋਇ॥ ਵਖਤੁਵੀਚਰੋਸੁਬੰਦਾ
ਹੋਇ॥ ਕੁਦਰਤਿਏਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥ ਜਾਕੀਮਤਿਪਾਇਤਕਹੀਨਜਾਇ॥ ਸਰੋਸਗੀਅਤਿ

ਕਹਿਬੀਚਾਗਾਬਿਨੁਬੁਝੇਕੋਸੇਪਾਵਹਿਪਾਗਾਸਿਦਕੁਕਰਿਸਿਜਦਾਮਨੁਕਰਿਮਖਸੁਦਾਜਿਹ
 ਧਿਰਦੇਖਾਤਿਹਧਿਰਿਮਉਜੁਦਾ॥੧॥ਮ:੩ ਗੁਰਸਭਾਏਵਨਪਾਈਐਨਾਨੈਵੈਨਾਦੁਗਿਨਾਨ
 ਕਸਤਿਗੁਰੁਤਾਂਮਿਏਜਾਮਨੁਕੋਰਹਦੁਗਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸਪਤਦੀਪਸਪਤਸਾਗਰਾਨਵ
 ਖੰਡਚਾਰਿਵੇਦਦਸਅਸਟਪੁਰਾਣਾ॥ਹਰਿਸਭਨਾਵਿਚਿਤੁਵਰਤਦਾਹਰਿਸਭਨਾਭਾਣਾ॥ਸ
 ਭਿਤੁਏਧਿਆਵਹਿਜੀਅਜੰਤਹਰਿਸਾਗਪਾਣਾ॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਅਹਾਧਤੇਤਿਨਪਉਕੁ
 ਰਬਾਣਾ॥ਤੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਕਰਿਚੋਜਵਿਡਾਣਾ॥ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਕਲਉਮਸਾ
 ਜਨੀਕਿਅਸਦਾਈਐਰਿਦੈਹੀਲਿਖਿਲੇਹੁ॥ਸਦਾਸਾਹਿਬਕੋਰੰਗਿਰਹੈਕਬਪੁਨਤੁਟਸਿ
 ਨੇਹੁ॥ਕਲਉਮਸਾਜਨੀਜਾਇਸੀਲਿਖਿਅਭੀਨਲੇਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਹਪ੍ਰੀਤਿਨਜਾਇਸੀ
 ਜੋਧੁਰਿਛੋਡੀਸਚੈਪਾਇ॥੧॥ਮ:੩ ਨਦਰੀਅਵਦਨਾਨਿਨਚਲਈਵੇਖੁਕੋਵਿਉਪਾ
 ਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਚਿਹਰਹੁਇਵਣਾਇ॥ਨਾਨਕਸਬਦੀਸਚੁਪੈਕਰ
 ਮੀਪਏਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਅਦਰਿਬਾਹਰਿਇਕੁਤੁਤੁਜਾਣਹਿਭੇਤਾ॥ਜੋਕੀਚੈ
 ਸੋਹਰਿਜਾਣਦਾਮੇਰੇਮਨਹਰਿਚੇਤਾ॥ਸੋਰਹੈਜਿਪਾਪਕਮਾਵਦਾਧਰਮੀਵਿਗਸੇਤਾ॥ਤੁਸ
 ਚਾਆਪਿਨਿਅਉਸਚੁਤਾਡੀਐਕੇਤਾ॥ਜਿਨਾਨਕਸਚੁਪਛਾਣਿਆਸੋਸਚਿਹਲੇਤਾ॥
 ਪ॥ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਕਲਮਜਲਉਸਦੁਮਸਵਾਣੀਐਕਾਗਦੁਭੀਜਲਿਜਾਉ॥ਲਿਖ
 ਟਵਾਲਾਜਲਿਬਲਉਜਿਨਿਲਿਖਿਅਭੁਜਾਭਾਉ॥ਨਾਨਕਪੁਰਾਬਿਲਿਖਿਅਕਮਾਵਣਾ
 ਅਵਹੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥੧॥ਮ:੩ ਤੋਰੁਕੁਤੁਪੜਣਾਕੁਤੁਬੋਲਣਾਮਾਇਆਨਲਿਪਿਅ
 ਗੁ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਕੋਬਿਹੁਨਹੀਪੜਿਪੜਿਤੋਇਖੁਆਗੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕੀਵਡਿਅ
 ਈਵਡੀਹੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਹਰਿਕਾ॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਅਈਵਡੀਹੈਜਾਨਿਅਉਹੈਧਰਮਕਾ॥ਹ
 ਰਿਕੀਵਡਿਅਈਵਡੀਹੈਜਾਣਲੁਪੈਜੀਅਕਾ॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਅਈਵਡੀਹੈਜਾਨਸੁਣਈਕਹਿ
 ਆਚੁਗਲਕਾ॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਅਈਵਡੀਹੈਅਪੁਛਿਅਦਾਨੁਦੇਵਕਾ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮ:੩
 ਹਉਹਉਕਰਤੀਸਭਮੁਈਯਪਉਕਿਸੈਨਾਇ॥ਤੁਜੋਭਾਇਤਖੁਪਾਇਆਸਭਜੋਹੀਜਮ
 ਕਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਸਾਚਨਾਮੁਸਮਾਇ॥੧॥ਮ:੧ ਗਈਅਸੀਚੰਗੀਆਆ
 ਚਾਗੀਕੁਰੀਆਂ॥ਮਨਹੁਕੁਸੁਪਾਕਾਈਆਬਾਹਰਿਚਿਟਵੀਆਹਾਗੀਸਾਕਰਹਿਤਿਨਵੀਆ

ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਦੁਖਵੀਆਹਾ ਨਾ ਲਿਖ ਸਮੇਰੀਆ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖਰਣੀਆਹਾ ਹੋਏ ਤਾਣਿ ਨਿਤ
 ਣੀਆਹਹਿ ਨਿਮਾਨਣੀਆਹਾ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥ ਜੇ ਤਿਨਕੇ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਹਾ ॥੨॥ ਪਉ
 ਵੀ ॥ ਤੁਆਪੇ ਜਲੁ ਮੀਨਾਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਜਾਣੁ ॥ ਤੁਆਪੇ ਜਲੁ ਵਤਾਇ ਦਾ
 ਆਪੇ ਵਿਚਿ ਸੇਬਾ ਲੁ ॥ ਤੁਆਪੇ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਸੇਧਾ ਵਿਚਿ ਗੁਲਾ ਲੁ ॥ ਤੁਆਪੇ ਮੁਕ
 ਤਿਕਰਾਇ ਦਾਇਕ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਕਰਿ ਖਿਆਲੁ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰਸਬ
 ਦੀ ਵੇਖਿ ਨਿਹਾ ਲੁ ॥ ੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣੈ ਬਹੁਤਾਰੈ ਅੰਦਰਿ ਧੋਖਾ ਨੀਦਨ ਸੋ
 ਵੈ ॥ ਜੇ ਧਨਖ ਸਮੇਚੇ ਲੋਯਾਣੀ ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸੋਭਾ ਮਹਿ ਬੁਲਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਇਹ ਮਤਿ
 ਪਾਣੀ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਮਨਮੁਖ ਨਾਮ ਵਿਹੁਣਿ ਆਗੰਗੁ ਕਸੁੰਭਾ ਦੇਖਿ
 ਨਭੁ ਲੁ ॥ ਇਸਕਾ ਗੰਗੁ ਦਿਨੋ ਭੋਕਿ ਆਭੋਭਾ ਇਸਦਾ ਮੁਲੁ ॥ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਮੁਰਖ ਅੰ
 ਧਗਵਾਗਾ ॥ ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟ ਸੇਪੈ ਪਚਹਿ ਵੋਰੇ ਵਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਗੰਗੁ ਲੋਗੁ ਰਕੇ
 ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਭਗਤੀ ਗੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸਹਜੇ ਹੋਸਮਾਇ ॥ ੨॥ ਪਉ ਵੀ ॥ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾ
 ਣੀ ਸਭਤੁ ਪੁਆਪੇ ਹਿਜਰੁ ਸੰਬਾਹਿ ਆ ॥ ਇਕਿ ਵਲੁ ਚਲੁ ਕਰਿ ਕੇਖਾ ਵਦੇ ਮੁਹੁ ਪੁਕੁਤੁ ਕੁਸ
 ਤਤਿ ਨੀਛਾਹਿ ਆ ॥ ਤੁਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਕਹਿ ਤੁਧੁ ਓਤੈ ਕੀਮਓਇ ਲਾਇ ਆ ॥ ਇਕਨਾ ਸਚੁ
 ਬੁਝਾਇ ਓਨੁ ਤਿਨਾ ਅਤੁਟ ਭੰਡਾਰ ਦੇਵਾਇ ਆ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਖਾਹਿ ਤਿਨਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਅਚੇਤਾ ਹਥਤ
 ਭਾਇ ਆ ॥ ੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਪਕਿ ਪਕਿ ਪੰਝਿਤ ਬੇਦ ਵਖਾਣਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਸੁ ਆਇ ॥ ਦੁ
 ਜੋਭਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਆਮਨ ਮੁਰਖ ਮਿਲੇ ਸਜਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਜੀਉਪਿ ਰੂਹਿ ਤਾਤਿ ਸੁਕਬਹੁਨ
 ਚੇਤੈ ਜੋਦੈ ਦਾਹਿ ਜਨੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ ਜਮਕਾਠਾ ਗਲਾਹੁ ਨ ਕਟੀਐ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਮਨ
 ਮੁਖਿ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਣੈ ਅਪੁਲੇ ਪੁਰਬਿ ਇਥਿ ਆਕਮਾਇ ॥ ਪੁਰੇਭਾਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੇ ਸੁਖਦਾ
 ਤਾਨਾ ਮੁਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸੁਖੁ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖੁ ਪੈਨਣਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਹਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਨ ਉਮਨ
 ਹੁਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਸੁ
 ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਆਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਸਚੈ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਾ ਵ
 ਡਿ ਆਈ ਵਡੇ ਪਾਸਿ ॥ ਜੀਉਪਿ ਰੂਹੁ ਸਤੁ ਤਿਸਕਾ ਸਿਫਤਿ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾ
 ਹਣਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਾਨਿ ॥ ੧॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਾ ਮੁਨੈ ਮਾਹਿ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਧਿ ਗੁਜੀਵਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮ

ਤੀਨਉਪਾਈਐਮਨਮੁਖਮੋਹਿਵਿਟਾਸੁ। ਸਿਉਭਾਵੈਤਿਉਗਭੁਤਨਨਕੁਤੇਹਦਾਸੁ। ੨। ਪਉ
੩। ਸਭੁਕੇਤੇਹਤੁਸਭਸਦਾਤੁਸਭਨਗਸਿ। ਸਭਿਤੁਪੈਪਾਸਹੁਮੰਗਦੇਨਿਤਕਰਿਅਹਦਾ
ਸਿ। ਜਿਸੁਤੁਦੇਹਿਤਿਸੁਸਭਕਿਭੁਮਿਐਇਕਨਦੁਹਿਪੈਪਾਸਿ। ਤੁਧੁਬਾਣੁਪੁਥਾਉਕੋਨਪੀਸਿ
ਸੁਪਾਸਹੁਮੰਗੀਐਮਨਿਵੇਖਪੁਕੋਨਿਗਜਾਸਿ। ਸਭਿਤੁਪੈਨੋਸਾਲਾਹਦੇਦਰਿਗੁਰਮੁਖਨੋਪਕਾ
ਸਿ। ੧। ਸੋਲੋਕੁਮ: ੩ ਪੰਥਿਤੁਪਰਿਪਰਿਉਚਾਕੁਕਦਾਮਾਇਆਮੋਰਿਪਿਅਗੁ। ਅਤਿਗਿਬੁਹ
ਮੁਨਚੀਨਈਮਨਿਮੁਰਖੁਗਵਾਗੁ। ਭੁਜੈਭਾਇਜਗਤੁਪਹੋਧਦਾਨਬੁਝੈਬੀਚਗੁ। ਬਿਰਥਾ
ਨਮੁਗਵਾਇਆਮਰਿਜੰਮੈਵਹੋਵਾਗੁ। ੧। ਮ: ੩ ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਅਤਿਨੀਨਉਪਾਇ
ਆਬੁਝੁਪੁਕਰਿਬੀਚਗੁ। ਸਦਾਸਾਂਤਿਸੁਖੁਮਨਿਵਸੈਚੁਕੋਕੁਕਪੁਕਗੁ। ਆਪੈਨੋਆਪੁਖਾਇ
ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਗੁ। ਨਨਕਸਬਦਿਰਤੇਸੇਮੁਕਤੁਪੈਹਰਿਜੀਉਪੈਤਿਪ
ਆਗੁ। ੨। ਪਉੜੀ। ਹਰਿਕੀਸੇਵਸਫਲਪੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਥਾਇ। ਜਿਸੁਪਰਿਭਾਵੈਤਿਸੁਗੁ
ਰੁਮਿਐਸੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ। ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਪਾਰਿਲਾਘਾਇ। ਮਨਿਹਰਿ
ਕਿਨੈਨਪਾਇਓਪੁਭਪੁਵੇਦਾਜਾਇ। ਨਨਕਹਰਿਕੀਸੇਵਸੋਕੋਗੋਜਿਸੁਲਾਏਹਰਿਲਾਇ। ੧। ਸ
ਓਕਮ: ੩ ਨਨਕਸੋਸੁਗਵਰੀਅਮੁਨਿਨਿਵਿਚਰੁਦਸਤੁਅੰਕਰਨੁਮਾਰਿਆ। ਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਮੁਸਾਲਾਹਿਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆ। ਆਪਿਹੋਆਸਦਮੁਕਤੁਸਭਕੁਲੁਨਿਸਤਾਰਿਆ। ਸੋ
ਹਨਿਸਚਿਤੁਆਹਿਨਾਮੁਪਿਆਰਿਆ। ਮਨਮੁਖਮਹਰਿਅੰਕਾਰੀਮਹਾਨੁਵਿਗਾਹਿਆ। ਸ
ਭੋਵਹੋਤੈਪੁਕਮੁਕਿਆਕਹਹਿਵਿਚਾਰਿਆ। ਆਪਹੁਦੁਜੈਲਗਿਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿਆ। ਨਨ
ਕਬਿਨੁਨਵੈਸਭੁਤਖੁਸੁਖੁਵਿਸਾਰਿਆ। ੧। ਮ: ੩ ਗੁਰਿਪੁਰੋਹਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆਤਿਨ
ਵਿਚਰੁਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ। ਗਮਨਮੁਹਰਿਕੀਰਤਿਗਾਈਕਰਿਚਨਨੁਮਗੁਦਿਖਾਇਆ। ਹ
ਉਮੈਮਾਹਿਏਕਾਇਵਲਾਗੀਅੰਤਹਿਨਾਮੁਵਸਾਇਆ। ਗੁਰਮਤੀਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਸਾਚੈ
ਨਾਮਿਸਮਾਇਆ। ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਹੋਤੈਕਹਤਾਜੋਭਾਵੈਸੋਨਾਇਲਾਇਆ। ਜਨਨਨਕੁ
ਨਾਮੁਲਾਏਤਾਜੀਵੈਬਿਨੁਨਵੈਖਿਨੁਮਰਿਜਾਇਆ। ੨। ਪਉੜੀ। ਜੀਮਿਲਿਆਹਰਿਦੀ
ਬਾਣਸਿਉਸੋਸਭਨੀਦੀਬਾਣੀਮਿਲਿਆ। ਜਿਥੇਓਹੁਜਾਇਤਿਥੇਓਹੁਸੁਖਹੁਉਸਕੈਮੁਹਿ
ਭੋਠੈਸਭਪਾਪੀਤਰਿਆ। ਓਸੁਅੰਤਹਿਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਹੋਨਾਸਪਹਵਰਿਆ। ਨਉਪੁਨੀਐਨਉ

ਮਨੀਐਨਾਇਕਿਲਵਿਖਸਤਹਿਓਆਗਿਨੀਨਮੁਖਿਐਐਆਇਕਮਨੀਇਕਚਿਤਿਸੇਅਸਥਿ
 ਰੁਜਗਿਹਹਿਐ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਆਤਮਾਦੇਓਪੁਜੀਐਗੁਰਕੇਸਪਜਿਸੁਭਾਇ॥ਆਤ
 ਮੇਨੋਆਤਮੇਦੀਪ੍ਰਤੀਤਿਹੋਇਤਾਘਰੀਪਰਚਾਪਾਇ॥ਆਤਮਾਅਡੋਲੁਨਡੋਲਈਗੁਰ
 ਕੇਭਾਇਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਵਿਤੁਸਪਜੁਨਾਵਈਲੋਭੁਮੇਲੁਨਵਿਚਰੁਜਾਇ॥ਖਿਨੁਪਲੁਠਿ
 ਨਾਮੁਮਨਿਵਸੇਸਭਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਇ॥ਸਚੇਮੇਲੁਨਲਗਈਮਲੁਲਾਗੈਦੁਜੈਭਾਇ॥
 ਧੋਤੀਮੂਲਿਨਉਤੈਜੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਇ॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੇਅਹੰਕਾਰੀਸਭੁਭਏਦੁਖੁਕਮਾ
 ਈ॥ਨਾਨਕਮੇਲਾਉਜਲੁਤਾਥੀਐਜਾਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧੧॥ਸ:੩ ਮਨਮੁਖਲੋਕੁਸਮ
 ਝਾਈਐਕਦਰੁਸਮਝਾਈਆਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖੁਗਲਾਇਆਨਹਲੇਪਇਐਕਿਹਤਿਛਿਗਾਇ॥
 ਇਵਧਾਤੁਦਇਹਾਹੈਹੈਰੁਕਮੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਐਪਣਾਮਨੁਮਾਰਿਆਸਬਦਿਕਸ
 ਵਟੀਲਾਇ॥ਮਨਹੀਨਲਿਝਗਵਾਮਨਹੀਨਲਿਸਥਮਨਹੀਮਝਿਸਮਾਇ॥ਮਨੁਉਥੇਥੇਲ
 ਹੈਸਚੇਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਭੰਜੀਐਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਇ॥ਵਿਨੁਮਨੇਜਿਹੋ
 ਗੀਨਾਇਲੁਝਟਾਜਾਸੀਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ਮਨਮੁਖੀਮਨਹੀਨਹਾਰਿਆਕੁਤੁਕੁਸਤਕਮਾਇ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁਜਿਦੈਹਰਿਸੇਤੀਇਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਵੈਮਨਮੁਖਿਐ
 ਵੇਜਾਇ॥੨॥੫ਉੜੀ॥ ਹਰਿਕੇਸੰਤਸੁਣੁਪੁਜਨਭਾਈਹਰਿਸਤਿਗੁਰਕੀਇਕਸਾਖੀ॥ਜਿਸੁਧੁ
 ਰਿਭਾਗੁਹੋਵੈਮੁਖਿਅਸਤਕਿਤਿਨਿਜਨਿਲੇਹਿਰਦੈਰਾਖੀ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸੋਸਟਉਤਮਾ
 ਗੁਰਬਚਨੀਸਹਜੇਚਾਖੀ॥ਤਹਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸੁਮਿਟਿਆਐਐਆਗਾਜਿਉਸੁਗਜਗੈਟਿਕਿਰ
 ਖੀ॥ਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਅਲਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੇਦੇਖਿਆਗੁਰਮੁਖਿਐਖੀ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁਮ:੩
 ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪਣਾਸੇਸਿਰੁਲੇਖੇਲਾਇ॥ਵਿਚਰੁਆਪੁਗਵਾਇਕੈਰਹਨਿਸਚਿਲਿਵਲਾ
 ਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿਓਤਿਨਾਥਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੋਕਯ
 ਕਿਛੁਨਾਜਾਇ॥੧॥ਸ:੩ ਮਨੁਵੇਕਾਗੀਵੇਇਆਵੇਕਾਗਕਰਮਕਮਾਇ॥ਦੁਜੈਭਾਇਅਥੀਆਨੀਪੁ
 ਜਦੇਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਆਤਮਾਦੇਓਪੁਜੀਐਕਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬੁਝਨਪਾਇ॥ਜਪੁਤਪੁਸ਼
 ਜਮੁਭਾਣਾਸਤਿਗੁਰੁਕਾਰਕਮੀਪਲੇਪਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਵਾਸੁਹਤਿਕਮਾਵਟੀਜੋਹਰਿਭਾਵੈਸੋਥਾਇ
 ਪਾਇ॥੨॥੫ਉੜੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੋਹੈਤਿਤੁਸਦਾਸੁਪੁਰੋਵੈਦਿਨੁਗਤੀ॥ਹਰਿਹ

ਰਿਨਮੁਜਪਦਮਨਮੋਰੇਜਿਤਸਿਮਰਤਸਭਿਕਿਲਾਵਿਖਪਾਪਲਹਤੀ। ਹਰਿਹਰਿਨਮੁਜਪਦਮਨਮੋਰੇ
 ਜਿਤਦਾਲਦੁਪਭੁਖਸਭਲਹਿਜਾਤੀ। ਹਰਿਹਰਿਨਮੁਜਪਦਮਨਮੋਰੇਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਲ
 ਗਾਤੀ। ਜਿਤਮੁਖਿਭਾਗੁਲਿਖਿਅਧੁਰਿਸਾਚੇਹਰਿਤਿਤਮੁਖਿਨਮੁਜਪਾਤੀ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੩
 ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਮੋਵਿਓਸਥਦਿਨਕੀਤੋਈਚਾਗੁ। ਅੰਤਹਿਗਿਅਨੁਨਆਇਓਮਿਰਤਕੁਰੇ
 ਸੰਸਾਰਿ। ਲਖਚਉਹਾਸੀਹਠੇਗੁਪਇਆਮਹਿਜਮੈਰੋਇਖੁਆਗੁ। ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੇਕਰੇਜਿਸ
 ਨੇਆਪਿਕਰਾਏਸੋਇ। ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਮੁਨਿਪਾਨੁਰੋਕਗਮਿਪਰਾਪਤਿਰੋਇ। ਸਚਿਰਤੇਗੁਰ
 ਸਬਦਸਿਉਤਿਨਸਚੀਸਦਾਇਵਰੋਇ। ਨਾਨਕਜਿਸਨੇਮੇਲੇਨਵਿਛੁੜੈਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸੋ
 ਇ॥੧੪॥ ਮ: ੩ ਸੋਭਗਉਤੀਜੁਭਗਵੰਤੈਜਾਣੈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਪਛਾਣੈ। ਧਾਵਤੁਗਾਥੈ
 ਇਕਤੁਘਰਿਆਣੈ। ਜੀਵਤੁਮਰੈਹਰਿਨਮੁਵਖਾਣੈ। ਐਸਾਭਗਉਤੀਉਤਮੁਰੋਇ। ਨਾਨਕਸਚਿ
 ਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੧੫॥ ਮ: ੩ ਅੰਤਹਿਕਪਟੁਭਗਉਤੀਕਰਾਏ। ਪਾਖੰਡਿਪਾਗਬੁਹਮੁਕਦੇਨਪਾਏ
 ਪਾਪਗੰਦਾਕਰੇਅੰਤਹਿਮਲੁਲਾਏ। ਥਾਹਹਿਮਲੁਪੈਵੈਮਨਕੀਜੁਠਿਨਜਾਏ। ਸਤਸੰਗਤਿਸਿ
 ਉਬਾਦੁਰਚਾਏ। ਅਨਦਿਨੁਦੁਖੀਆਦੁਜੈਭਾਇਰਚਾਏ। ਹਰਿਨਮੁਨਚੇਤੈਬਹੁਕਰਮਕ
 ਮਾਏ। ਪੁਰਾਬਲਿਖਿਅਸੁਮੇਟਣਾਜਾਏ। ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮੋਖੁਨਪਾਏ॥੧੬॥
 ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਧਿਆਇਆਸੇਕਹਿਨਸਵਾਹੀ। ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਧਿਆਇਆਸੇ
 ਰਿਪਤਿਅਘਾਹੀ। ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਧਿਆਇਆਤਿਨਜਮਡਰੁਨਾਹੀ। ਜਿਨਕਉਰੋਅਕ੍ਰਿਪਾ
 ਲੁਹਰਿਸੇਸਤਿਗੁਰਪੈਗੀਪਾਹੀ। ਤਿਨਐਥੋਥੈਮੁਖਉਜਣੇਹਰਿਦਰਗਹਪੈਪੇਜਾਹੀ॥੧੭॥
 ਸਲੋਕੁਮ: ੩ ਜੋਸਿਰੁਸਾਂਣੀਨਾਨਿਵੈਸੋਸਿਰੁਦੀਜੈਡਾਹਿ। ਨਾਨਕਜਿਸੁਪਿਜਰਮਹਿਬਿਰਹ
 ਨਹੀਸੋਪਿਜਰੁਲੈਜਾਹਿ॥੧੮॥ ਮ: ੪ ਮੁੰਦੁਤੁਭੁਦੀਨਾਨਕਾਠਿਰਿਠਿਰਿਜਨਮਿਮੁਈਆਸੁ।
 ਕਸਤੁਰੀਕੈਭੋਲਾਵੈਗੰਦੇਡੰਮਪਣੀਆਸੁ॥੧੯॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਮੁਧਿਆਈਐ
 ਮਨਮੋਰੇਜੋਸਭਨਉਪਹਿਉਕਮੁਚਲਾਏ। ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਮੁਜਪੀਐਮਨਮੋਰੇਜੋਅੰਤੀਅ
 ਉਸਹਿਲਾਏਛੁਡਾਏ। ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਮੁਜਪੀਐਮਨਮੋਰੇਜੁਮਨਕੀਰਿਸਨਸਭਭੁਖਗ
 ਵਾਏ। ਸੋਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਜਪੀਅਵਰਭਾਗੀਤਿਨਨਿਦਕਦੁਸਟਸਭਪੈਗੀਪਾਏ। ਨਾਨਕਨ
 ਮੁਅਗਾਪਸਭਨਤੇਵਡਾਸਭਨਵੈਅਗੋਆਇਨਿਵਾਏ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੩ ਵੇਸਕਰੇਕੁ

ਰੂਪਿ ਕੁਲਾਖਣੀ ਮਨਿ ਬੈਠੈ ਕੁੜਿਆਗਿ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਨ ਚਲੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇਗਾ ਵਾਗਿ। ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ
 ਜੋ ਚਲੈ ਸਤਿ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਿ। ਇਖਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜੋ ਧੂਰਿ ਇਖਿਆ ਕਰਤਾਗਿ।
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇ ਪੇਕ ਤਕ ਉਸ ਬਦੇ ਧਰੇ ਪਿਆਗੁ। ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਕੈ ਨੈਨ ਪਾਇਆ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀ
 ਚਾਗਿ। ਨਾਨਕ ਸਾਸੁਆ ਲਿਉ ਸੁਲਾਖਣੀ ਜਗ ਵੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿ॥੧॥੧੫:੩ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ
 ਗੁਬਾਰੈ ਤਿਸ ਦਾਨ ਦਿਸੈ ਉਗਵਹੁ ਨ ਪਾਗੁ। ਮਨ ਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਹਾ ਦੁਖ ਪਾਇ ਦੇਹੁ ਬੋਹ
 ਰਿਨ ਮੁਖਿ ਸਾਗਿ। ਭਲ ਕੇ ਉਠਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਪਿਆਗੁ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆ
 ਪਣਾ ਭਉ ਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਗਿ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨ ਮੁਓਗ ਪਾਗਿ॥੨॥੫ਉੜੀ
 ॥ ਹਰਿ ਜਾਇ ਬਾਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਭਰ ਪੂਰਿ ਦੁਜਾਨਾ ਹਿਕੋਇ। ਹਰਿ ਆਪਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਨਿਅਉ
 ਕੁੜਿਆ ਹਸਤ ਮਾਰਿ ਕਢੇਇ। ਸਚਿ ਆਹ ਦੇਇ ਵਡਿ ਆਈ ਹਰਿ ਧਰਮ ਨਿਅਉ ਕੀਓਇ।
 ਸਤਹਾਰਿ ਕੀਕਰਹੁ ਉਸਤਤਿ ਜਿ ਨਿਗਰੀਬ ਅਨਾਥਾ ਪੁਲੀਓਇ। ਜੋ ਕਹੁ ਕੀਓ ਧਰਮੀ ਆ
 ਕਾ ਪਾਪੀ ਕਉ ਭੰਡੁ ਦੀਓਇ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੩ ਮਨ ਮੁਖ ਮੈਲੀ ਕਾਮਣੀ ਕੁਲਾਖਣੀ ਕੁਨਾ
 ਗਿ। ਪਿਰੁ ਭੋਭਿ ਆਪਰੀ ਆਪਣਾ ਪਰਪੁਰੇ ਨਾਇ ਪਿਆਗੁ। ਤਿਸ ਨ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕਣੀ ਜਲ ਦੀਕ
 ਰੇ ਪੁਕਾਗੁ। ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਕੁ ਰੂਪਿ ਕੁਲਾਖਣੀ ਪਰਹਰਿ ਭੋਡੀ ਭਤਾਗਿ॥੧੭॥੧੫:੩ ਸਬਦਿ
 ਹਤੀ ਸੋਹਗਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਗਿ। ਸਦਾ ਹਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪਿਆਗਿ
 ॥ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿ ਉਸੁੰਦਰੀ ਸੋਭਾ ਵੰਤੀ ਨਾਗਿ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਹਗਣੀ ਮੈਲੀ ਮੈਲਣਹਾਰਿ॥੧੮॥
 ॥੫ਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਸਭ ਕਰਹਿ ਉਸਤਤਿ ਜਿ ਨਿਛਾਥੇ ਕਾਢਿਆ। ਹਰਿ ਤੁਧੋ ਨੇਕ ਹਰਿ ਸਭ
 ਨਾਮ ਸਕਾਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਪੈ ਤੇਰਾ ਖਿਆ। ਹਰਿ ਨਿਮਾਇ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਰਿ ਭਾਢੀ ਹੁਤੁ ਭਾਢਿਆ।
 ਹਿ ਅੰਤ ਕਾਰੀ ਆਮਾਗਿ ਨਿਵਾਏ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁੜ ਸਾਧਿਆ। ਹਰਿ ਭਗਤ ਦੇਇ ਵਡਿ ਆਈ ਗਰੀਬ
 ਅਨਾਥਿਆ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੩ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਵਡਿ ਆਈ ਵਡੀ ਹੋਇ।
 ਰਿਕਾਨ ਮੁਓਤ ਮੁਖ ਨਿਵੈ ਸੇਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ। ਕਿਹਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪ
 ਤਿ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਕਾਰੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਪੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋਇ॥੨੦॥੧੫:੩ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿ
 ਨੀ ਆਹਾਧਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵਤਾਗਾ। ਮਾਇਆ ਬੰਦੀ ਖਸਮ ਕੀ ਤਿਨ ਅਗੈ ਕਮਾਵੈ ਕਾ
 ਗਾ ਪੁਰੇ ਪੁਰਾ ਕਹਿ ਭੋਭਿ ਆਪੁ ਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਿ ਬੁਝਿ ਆਤਿਨਿ ਪਾਇ

ਆਸੋਖਦਭਾਗਮਨਮੁਖਪੁਕਮੁਨਜਾਣਨੀਤਿਨਮਰੋਜਮਜੰਦਗੁਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਅਗਧਿਆ
 ਤਿਨੀਤਰਿਅਭਉਜਲੁਸੰਸਾਰਾਸਭਿਅਉਗਟਗੁਣੀਮਿਟਾਇਆਗੁਰੁਆਪੇਬਖਸ਼ਣਹੁਗੁ
 ੨॥ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕੀਭਗਤਪਰਤੀਤਿਹਰਿਸਭਕਿਭੁਜਾਣਦਾਹਰਿਜੇਵਹੁਨਪੋਕੋਈਜਾ
 ਫੁਹਰਿਪਰਮੁਖੀਚਰਦਾਕਾਕਾਅੰਦੇਸਾਕਿਉਕੀਜੋਜਾਨਹੀਅਪਰਮਿਮਾਹਦਾਸਚਾਸਾਹਿ
 ਬੁਸਦੁਨਿਅਉਪਾਪੀਨਹੁਹਰਦਾਸਾਲਾਹਿਪੁਭਗਤਪੁਕਰਿਜੋਤਿਹਰਿਭਗਤਜਨਤਾਰਦਾ
 ੧੮॥ਸਲੋਕਮ:੩ ਆਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲਿਹਰਾਅੰਤਰਿਖਉਹੋਪਾਰਿਸਾਲਾਹੀਸੋਪ੍ਰਭਸ
 ਦਾਸਦਾਗੁਰਕੋਹੋਤਿਪ੍ਰਿੰਗਿਨਾਨਕਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੋਤਿਸੁਮੇਲਿਲਏਸਾਈਸੁਹਾਗਣਿਨਗਿ
 ੧॥ਮ:੩ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੋਇਮਾਣਸਤੋਦੇਵਤੇਭਏਧਿਆਇਆ
 ਨਮੁਹਰੇਹਉਮੈਮਾਗਿਮਿਲਾਇਅਨੁਗੁਰਕੋਸਬਦਿਤਗਾਨਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਅਨੁਹਰਿਆ
 ਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਆਪਣੀਭਗਤਿਕਰਾਇਵਡਿਅਈਵੇਖਾਈਅਨੁਆ
 ਪਣੀਆਪਿਕਰੇਪਰਤੀਤਿਆਪੇਸੇਵਪਾਈਅਨੁਹਰਿਭਗਤਾਨੰਦੇਇਅਨੰਦਥਿਹੁਪਰੀਬਹ
 ਇਅਨੁਪਾਪੀਆਨੰਦੇਈਥਿਹੁਹਰਦਿਚੁਟਿਨਰਕਘੋਰਿਚਾਇਅਨੁਹਰਿਭਗਤਾਨੰਦੇਇ
 ਪਿਆਰੁਕਰਿਅੰਗੁਨਿਸਤਾਰਿਅਨੁ॥੧੯॥ਸਲੋਕਮ:੧ ਕੁਬੁਧਿਭੁਮਣੀਕੁਦਇਅਕਸਾਇ
 ਏਪਰਨੰਦਾਘਟਚੁਹਰੀਮੁਠੀਕੋਧੋਚੰਡਾਇਕਾਰੀਕਢੀਕਿਆਈਐਜਾਚਾਰੇਬੈਠੀਆਨ
 ਇਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਕਥਾਨਵਹੁਨਉਜਪੇਹੀਨਾਨਕਅਗੇਉਤਮਸੇਈਜਿਪਾਪਾਂਪੀਦਿਨ
 ਦੇਹੀ॥੧॥ਮ:੧ ਕਿਆਹੰਸੁਕਿਆਬਗੁਲਾਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੋਇਜੋਤਿਸੁਭਵੈਨਾਨਕਾਕਾਗ
 ਹੁੰਸੁਕਰੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਕੀਤਾਲੇਵੀਐਕੰਮੁਸੁਹਰਿਪਰਿਅਖੀਐਕਾਰਜੁਦੇਇਸ
 ਵਰਿਸਤਿਗੁਰਸਚੁਸਾਖੀਐਸਤਸੰਗਿਨਿਪਾਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਚਾਖੀਐਭੈਭੰਜਨਮਿਹਰਵਾਨਦਾ
 ਸਕੀਰਾਖੀਐਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਇਅਲਖੁਪ੍ਰਭੁਲਾਖੀਐ॥੨॥ਸਲੋਕਮ:੩ ਜੀਉਪਿੰ
 ਭੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸਭਸੇਦੇਇਅਧਗੁਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵੀਐਸਦਾਸਦਾਦਾਤਗੁਹਉਬਇ
 ਹਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਿਧਿਆਇਆਹਰਿਨਿਰੰਕਹਓਨਕੇਮੁਖਸਦਉਜਲੇਓਨਨੋਸਭੁਜਗਤੁ
 ਕਰੇਨਮਸਕਾਗੁ॥੧॥ਮ:੩ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਐਉਦਾਟੀਭਈਨਵਨਿਧਿਖਰਚਿਉਖਾਉਸੁ
 ਠਹਰਸਿਧੀਪਿਛੈਲਾਗੀਆਠਿਗਨਿਨਿਜਪਰਿਵਸੇਨਿਜਥਾਈਅਨਹਦਪੁਨੀਸਦਵਜ

ਦੇਉ ਨਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਨਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਕੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿ ਆਉ
 ਜਿਯਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਛਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਸਕਾਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਆਇ ਆ ॥ ਹਰਿ ਅੰਦ
 ਹਿ ਸੁਣੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਛਾਢੀ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ਆ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆ ਛਾਢੀ ਸਾਦਿ ਕੈ ਕਿਤੁ ਅਰਥਿ ਤੁਝ ਆਇ
 ਆ ॥ ਨਿਤ ਦੇਵ ਹੁਦਾਨੁ ਦਇ ਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ਆ ॥ ਹਰਿ ਦਾ ਤੈ ਹਰਿ ਨ ਮੁਖਿ ਪ
 ਏ ਆ ॥ ਨਨਕੁ ਪੈ ਨਾਇ ਆ ॥ ੨੧ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀ ਗੁਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਏਕੁ ਸੁਆਨੁ ਕੈ ਪਰਿਗਟਾ ॥
 ਜਨ ਨੀਜ ਨਤ ਸੁਤੁ ਬਡੇ ਤੁਹੈ ਇਤਨ ਕੁਨ ਜਨੈ ਜਿਦਿ ਨ ਦਿਨ ਅਵਧ ਘਟ ਤੁਹੈ ॥ ਸੋ ਮੋਹ ਕ
 ਰਿ ਅਧਿਕ ਲਾਭੁ ਪਰਿਪੇਖਤ ਹੀ ਜਮਗਾਉ ਹਸੈ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਤੈ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਲਾਇ ਆ ॥ ਕੈ ਸੇ
 ਬੁਝੈ ਜਬ ਮੋਹਿ ਆਹੈ ਮਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹ ਤ ਕਬੀਰ ਬੋਲੈ ਬਿਖਿ ਆਹ ਸਾਇ ਤੁਸੰਗਤਿ
 ਨਿਹਚਉ ਮਰਣਾ ॥ ਰਮਣੀ ਆਜ ਪਹੁ ਪਾਣੀ ਅਨਤ ਜੀਵਣ ਬਾਣੀ ਇਨ ਬਿਧਿ ਭਵ ਸਾਗ
 ਰੁਤਰਣਾ ॥ ੨ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾਲਾ ਗੋਭਾਉ ॥ ਭਗਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਉਪਜੈ ਸਹਜੁ
 ਹਿ ਆਨਮ ਤਿਜਾ ਗੋ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਤਹਿ ਲਿਵਲਾਗੋ ॥ ੩ ॥ ਇਤੁ ਸੰਗਤਿ ਨਾਹੀ ਮਰਣਾ ॥ ਪੁ
 ਕਮੁ ਪਛਾਣਿਤਾ ਖਸਮੇ ਮਿਲਣਾ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰ ॥ ਅਚਰਜ ਏਕੁ ਸੁਨ ਚੁਕੈ ਪੰਡੀ ਆਮ
 ਬ ਕਿਉ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਸੁਰਿ ਨ ਰਗਣੀ ਪ੍ਰਬਨਿ ਨਿਮੋ ਰੇਤਿ ਭਵਣ ਮੇਖੁ ਲੀਲਾਣੀ ॥ ੧ ॥
 ਗਜਾ ਰਮ ਅਨਪਦ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਾਜੋ ॥ ਜਾਕੀ ਦਿਸਟਿ ਨਾਦ ਲਿਵਲਾਗੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਠੀ ਗਗਨੁ
 ਸਿੰਢਿ ਆ ਅਹੁ ਚੰਡੀ ਆ ਕਨਕ ਕਲਾਸ ਇਕੁ ਪਾਇ ਆ ॥ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਪਾਰ ਚੁਕੈ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ
 ਰਸ ਮਹਿ ਰਸ ਨ ਚੁਕੈ ਆਇ ਆ ॥ ੨ ॥ ਏਕੁ ਜੁਬਾਤ ਅਨੁਪ ਬਨੀ ਹੋ ਪਵਨ ਪਿਆਲਾ ਸਾਜਿ ਆ ॥ ਤੀ

ਨਿਭਵਨਮਹਿਏਕੋਜੋਗੀਕਹਤੁਕਵਨੁਹੈਗਜਾ॥੩॥ਐਸੇਗੀਆਨਪ੍ਰਗਟਿਆਪੁਰਖੇਤਮਕਹੁ
ਕਬੀਰਗੀਗਤਾ॥ਅਉਰਦੁਨੀਸਭਭਰਮਿਭੁਲਾਨੀਮਨੁਗਮਰਸਾਇਨਮਾਤਾ॥੪॥
ਸਿਰੀਗੁਰੁਤਿਲੋਚਨਜੀ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਮਨਿਅਗਲਵਾਪ੍ਰਾਣੀਜਗਮਰਦੁਭਉਵ
ਸਰਿਗਇਆ॥ਕੁਟੰਬੁਦੇਖਿਬਿਗਸਹਿਕਮਲਾਜਿਉਪਹਘਰਿਜੋਹਹਿਕਪਟਨਗਾ॥੧॥
ਦੁੜਾਅਇਓਰਿਜਮਹਿਤਣਾ॥ਤਿਨਅਗਲਵੈਮੋਹਹਤੁਨਜਾਇ॥ਕੋਈਕੋਈਸਾਜਨੁ
ਅਇਕੋਈ॥ਮਿਲੁਮੋਹਬੀਨੁਲਾਏਬਾਹਵੀਵਲਾਇ॥ਮਿਲੁਮੋਹਮਈਆਮੈਲੋਰਿਭਰ
ਇ॥ਹਰਾਉ॥ਅਨਿਕਅਨਿਕਭੋਗਗਜਾਬਿਸੋਹਪ੍ਰਾਣੀਸੰਸਾਰਸਾਗਰਪੈਅਮਰੁਭਇਆ॥
ਮਾਇਆਮੁਠਾਚੇਤਸਿਨਹੀਜਨਮੁਗਵਾਇਓਲਸੀਆ॥੨॥ਬਿਖਮਘੋਰਪੀਥਿਚਲਣਾ
ਪ੍ਰਾਣੀਹਵਿਸਸਿਤਹਨਪ੍ਰਵੇਸੀ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਤਬਬਿਸਰਿਗਇਆਜਾਤਜੀਅਲੇਸੰਸਾਰੀ॥
੩॥ਅਜੁਮੋਹੈਮਨੀਪ੍ਰਗਟੁਭਇਆਚੈਪੇਖੀਅਏਧਰਮਗੀਤਹਕਰਦਲਕਰਨਿਮਰਾਬਲੀਤਿਨ
ਅਗਲਵੈਮੋਹਹਤੁਨਜਾਇ॥੪॥ਜੋਕੋਮੁਊਪਦੇਸੁਕਰਤੁਪੈਤਾਵਟਿਤਿਟਿਹਤੜਾਨਾਇਣਾ॥
ਐਜੀਤੁਅਪੇਸਭਕਿਭੁਜਾਣਦਾ॥ਬਦਤਿਤਿਲੋਚਨੁਗਮਈਆ॥੫॥੧॥੩॥
ਸਿਰੀਗੁਰੁਬੇਣੀਜੀ॥ ਪਹਰਿਅਕੈਘਰਿਗਵਣਾ॥ ਰੇਨਗਗਰਭਫੁੰਡਲਜਬਆਭ
ਤਉਰਧਧਿਆਨਲਿਵਲਾਗਾ॥ਮਿਰਤਕਪੀਡਿਪਦਮਦਨਅਹਿਨਿਸਿਏਕੁਅਗਿਆਨਸੁਨ
ਗਾ॥ਤੇਦਿਨਸੰਮਲੁਕਸਟਮਹਾਦੁਖਅਬਚਿਤੁਅਧਿਕਪਸਾਰਿਆ॥ਗਰਭਭੈਰਵੀਤਿਮ
ਡਲਾਅਇਆਤਉਨਹਰਿਮਨੁਬਿਸਾਰਿਆ॥੧॥ਫਿਰਿਪਭੁਤਾਵਹਿਗਾਮੁਵਿਆਤੁੰਕਵਨੁ
ਮਤਿਭ੍ਰਮਿਲਾਗਾ॥ਚੇਤਿਹਮੁਨਾਹੀਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿਗਾਜਨੁਬਿਚਰੈਅਨਾਧਾ॥ਹਰਾਉ॥ਬ
ਲਾਬਿਨੋਦਓਦਰਸਲਾਗਾਖਿਨੁਖਿਨੁਮੋਹਿਬਿਅਪੋ॥ਹਸੁਮਿਸੁਮੇਧੁਅੰਮ੍ਰਿਤਾਬਿਖੁਚਾਖੀ
ਤਉਪੰਚਪ੍ਰਗਟਸੰਤਾਪੋ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਢੇਡਿਸੁਕ੍ਰਿਤਮਤਿਰਾਮਨਾਮੁਨਅਗਾਧਿਆਉ
ਢਲਿਅਕਾਮੁਕਾਲਮਤਿਲਾਗੀਤਉਅਨੰਸਕਤਿਗਲਿਬਾਧਿਆ॥੨॥ਤਹੁਣਤੇਜੁਪਰਿ
ਅਮੁਖੁਜੋਹਹਿਸਰੁਅਪਸਰੁਨਪਛਾਣਿਆਉਨਮੰਤਕਾਮਮਹਾਬਿਖੁਭੁਲੈਪਾਪੁਪ੍ਰੰਨੁਨ
ਪਛਾਨਿਆ॥ਸੁਤਸੰਪਤਿਦੇਖਿਇਹੁਮਨੁਗਰਬਿਅਗਮੁਰਦੈਤੇਖੋਇਆ॥ਅਵਰਮਰਤਮਾ
ਇਆਮਨੁਤੇਲੇਤਉਭਗਮੁਖਿਜਨਮੁਵਿਗੋਇਆ॥੩॥ਪ੍ਰੰਡਰਕੇਸਕੁਸਮਤੇਧਉਲੇਸਪਤ

ਪਾਤਾਲ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਏਚਨ ਸ੍ਰਮ ਹਿ ਬੁਧਿ ਬਲਾਨ ਠੀਤ ਕਾ ਮੁਪਵ ਸਿਮਾਧਾਣੀ ॥ ਤਾਤੇ ਬਿਖੇਭ
 ਣੀ ਮਤਿ ਪਾਵ ਸਿਕਾਇਆ ਕਮਲੁ ਕੁਮਲਾਣਾ ॥ ਅਵਗਤਿ ਬਾਇਓ ਰ੍ਹਿਮ੍ਹਿਤ ਮੰਡਲਿਤ ਉ
 ਪਾਥੈ ਪਭੁਤਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਨਿਕੁਟੀ ਦੇਹ ਦੇਖਿ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਮਾਨਕ ਰਤਨ ਹੀ ਬੁਝੈ ॥ ਲਾਲਾ ਚੁਕਰੇ
 ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਹਨ ਲੋਚਨ ਕਥੁਨ ਸੁਝੈ ॥ ਥਾਕਾ ਤੇਜੁ ਉਡਿ ਆਮਨੁ ਪੀਖਿ ਪਰਿ ਆਗਨਿ ਨਸੁ
 ਖਾਣੀ ॥ ਬੇਣੀ ਕੋਠੈ ਸੁਨਹੁ ਰੇਤ ਗਤ ਪੁਮ ਹਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨਿ ਪਾਈ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸਿਹੀ ਗਾਨੁ
 ਗਵਿਦਾ ਸਜੀ ॥ ਤੋਹੀ ਮੋਹੀ ਮੋਹੀ ਤੋਹੀ ਅੰਤੁ ਕੈਸਾ ॥ ਕਨਕ ਕਟਿ ਕਜਲਾਤ ਹੰਗੇ ਜੈਸਾ
 ॥ ੧ ॥ ਜਉ ਪੈਹ ਮੁਪਾਪ ਕਹੰਤਾ ਮੁਹੇ ਅਨੰਤਾ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਕੈਸੇ ਹੁੰਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁ
 ਮ ਜੂਨਾਇਕ ਆਥੁ ਅੰਤ ਹਜਾਮੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੇਜ ਨੁਜਾਨੀ ਜੈ ਜਨ ਤੇਸੁ ਅਮੀ ॥ ੨ ॥ ਸਹੀ ਹੁਆ
 ਗਏ ਮੋਕ ਉਥੀ ਚਾਹੁ ਦੇਹੁ ॥ ਗਵਿਦਾ ਸਸਮਦ ਲਸਮਾਣਾ ਵੈ ਕਉ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲਮੂ
ਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੪੪

ਗੁਰਮਾਝਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਮੇਰਹਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਹਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਹਰਿਨਾਮਿ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਕੋ ਵੇਰਲਾ ਗੁਰਮਤਿ ਚਲੇ ਜੀਉ॥
੧॥ ਮੇਰਹਿ ਹਰਿਖਰਚੁ ਲਾਇਆ ਬੰਨਿ ਪਲੈ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਣ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਨਾ ਲਿਚਲੈ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ
ਹਰਿਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ਹਰਿ ਨਿਰਚਲੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਹਰਿਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੂਰਾ
ਇਆ ਕੋਈ ਆਇਸਿ ਲਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਣ ਜੀਵਾਇਆ॥ ਹਉਹਰਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਮੇ ਨੀ
ਰੁਵੈਂਦਰਿ ਚਲੇ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਤ੍ਰ ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਸਖਾਈ॥ ਹਉਹਰਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇ
ਖੇ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿਪਾਕਰੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੁ ਜਨਨ ਨ ਕਰਹਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ॥ ੪॥
੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੪ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮੇਰੇ ਯਤਨ ਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਹਉਹਰਿ ਬਿਨੁ ਭੁਜਾ ਅਵਹਨਾ
ਨਾ ਕੋਈ ਸਜਣੁ ਸੰਤ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦੇਸੇ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਹਉਮਨੁ
ਤਨੁ ਖੋਜੀ ਭਾਇਓ ਲਾਈ॥ ਕਿਉ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੂਰਿ ਮੇਰੇ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ਮਿਲਿਸਤ ਸੰ
ਗਤਿ ਖੋਜੁ ਦਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਸੇ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੂਰ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ॥ ਹਮ ਬਾਹੀਕ ਦੀ ਨ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਪੁਰਾ ਗੁਰਜ ਲਮਕਿ ਮਾਝੁ ਵਿਗਸੇ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਮੇਰੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਨੀਦਨ
ਆਵੈ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨਿ ਵੇਦਨ ਗੁਰ ਬਿਰਪੁ ਲਗਾਵੈ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੁ
ਪੁਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿਹ ਸੇ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿਗੁਣ ਪਵੀਤ੍ਰੇ
ਹਰਿਗੁਣ ਗੁਣੀਤ੍ਰੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸੁਣੀਤ੍ਰੇ॥ ਮਿਲਿਸਤ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾ
ਏ ਜਗੁ ਭਉ ਜਲੁ ਢੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਅਓ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰੇਹਾ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮ
ਕਾ ਮੇਰੇ ਦੇਸੇ ਨੇਹਾ॥ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰ ਸਖਾ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੂਰਾਈ ਮੇਰੇ ਸੇ ਹਰਿ ਨਰਹੀਐ ਜੀਉ॥
੨॥ ਮੇਰੀ ਬੇਦਨ ਹਰਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਜਾਣੈ॥ ਹਉਹਰਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਨ ਮਵਖਾਣੈ॥ ਮੇਰੇ ਅਓ ਖਰੁ
ਮਿਤ੍ਰ ਦੀਐ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੇਰੇ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿ ਉਧਰੀਐ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਹਮ ਚਾਹਿਕੀ ਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰ
ਣਾਈ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਬੁਝਿ ਮੂਖਿ ਪਾਈ॥ ਹਰਿਜਲਾਨਿ ਧਿਹਮ ਜਲ ਕੇ ਮੀਨੇ ਜਨਨ ਨ ਕਰ

ਲਾਬਿਨੁਮਗੀਐਜੀਉ॥੧॥੩॥ਮਾਝਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਜਨਸੰਤਮਿਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਮੇਰਾਹਰਿ
 ਪੁਤ੍ਰਦਸਹੁਮੇਭੁਖਲਗਾਈ॥ਮੇਰੀਸਹਧਾਪੁਰਿਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇਮਿਲਿਹਰਿਦਰਸਨਿਮਨੁ
 ਭੀਜੈਜੀਉ॥੧॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਿਬੋਲੀਹਰਿਬਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਮੇਰੇਮਨਿਭਾਣੀ॥ਹਰਿ
 ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮਨਿਭਾਵੈਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈਜੀਉ॥੨॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿ
 ਸੰਗਤਿਪਾਵਹਿ॥ਭਾਗੀਨਕੁਮਿਚੈਟਾਖਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁਭਾਗਾਸਤਸੰਗੁਨਲਭੈਬਿਨੁਸੰਗ
 ਤਿਮੇਲੁਭਗੀਜੈਜੀਉ॥੩॥ਮੇਰਾਇਮਿਲਹੁਜਗਜੀਵਨਪਿਆਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਮੁਦਇਆ
 ਮਨਿਪਾਗੇ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੀਠਾਮਨਿਭਾਇਅਜਨਨਕਨਾਮੁਮਨੁਭੀਜੈਜੀਉ॥੪॥੧॥ਮਾ
 ਝਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਗੁਰਗਿਆਨੁਹਰਿਗੁਰਸੁਪ੍ਰਾਇਆ॥ਮਨੁਹਰਿਗੰਗਾਤਾਹਰਿਗੁਰਪੀਅ
 ਏਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਬੋਲੀਮਨੁਹਰਿਸਿਟੁਲਿਟੁਲਿਪਉਦਾਜੀਉ॥੧॥
 ਆਵਹੁਸੰਤਮੇਗਲਿਮੇਲਾਈਐ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕੀਮੇਕਥਾਸੁਣਾਈਐ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿ
 ਲਹੁਮਨੁਦੇਵਾਜੇਗੁਰਬਾਣੀਮੁਖਿਚਉਦਾਜੀਉ॥੨॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਸੰਤਮਿਲਾਇਆ॥ਗੁ
 ਰਿਪੁਰੈਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਭਾਗੀਨਸਤਿਗੁਰਨੀਪਾਇਆਮਨਮੁਖੁਗਰਭਜੂਨੀ
 ਨਿਤਿਪਉਦਾਜੀਉ॥੩॥ਆਪਦਇਆਲਿਦਇਆਪ੍ਰਤਿਧਾਰੀ॥ਮਲੁਹਉਮੋਬਿਖਿਆ
 ਸੰਭਨਿਵਾਰੀ॥ਨਨਕਹਟਪਟਵਿਚਿਕਾਂਇਆਹਰਿਲੈਦੇਗੁਰਮੁਖਿਸਉਦਾਜੀਉ॥੪॥
 ੫॥ਮਾਝਮਹਲਾ੪ ਹਉਗੁਣਗੋਵਿੰਦਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਮਨਿਨਾਮੁ
 ਵਸਾਈ॥ਹਰਿਪੁਤ੍ਰਅਗਮਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਗੁਰਕੀਚੈਜੀਉ॥੧॥
 ਪਨੁਪਨੁਹਰਿਜਨਜਿਨਹਰਿਪੁਤ੍ਰਜਾਤਾ॥ਜਾਇਪੁਛਾਜਨਹਰਿਕੀਬਾਤਾ॥ਪਾਵਮਲੇਵਾਮ
 ਇਮਾਇਧੋਵਾਮਿਲਿਹਰਿਜਨਹਰਿਗੁਰਪੀਚੈਜੀਉ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤੇਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆ
 ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਰਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੋਲੀਗੁਰਿਪੁਰੈਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਲੀਚੈਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਸਤਸੰਗਤਿਸਤਪੁਰਖੁਮਿਲਾਈਐ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਹਰਿਨਾਮੁ
 ਧਿਆਈਐ॥ਨਨਕਹਰਿਕਥਾਸੁਣੀਮੁਖਿਬੋਲੀਗੁਰਮਤਿਹਰਿਨਾਮਿਪਗੀਚੈਜੀਉ॥੪॥
 ੬॥ਮਾਝਮਹਲਾ੪ ਆਵਹੁਭੈਦੇਤਸੀਮਿਲਹੁਪਿਆਰੀਆ॥ਜੋਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਦਸੇਤਿਸ
 ਕੈਹਉਵਾਰੀਆ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਲਧਾਹਰਿਸਜਨੁਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਪੁਮਾਈਆ

ਜੀਉ॥ ੧॥ ਜਹਾਨ ਦੇਖਾ ਤਹਾਨੁ ਆਖੀ॥ ਤੁਧਾ ਟਿਧਾ ਟਿਧਾ ਵਿਆਖਿਆ ਤਹਾਨੁ ਆਖੀ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
 ਹਿਨਾਇ ਦਿਖਾਇ ਆਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਟਹੁ ਸਦਾ ਰਿਆਜੀਉ॥ ੨॥ ਏਕੋ ਪਵਨੁ ਮਾਟੀ ਸ
 ਭਏ ਕਾਸ ਭਏ ਕਾਜੇ ਤਿਸ ਬਾਣੀਆ॥ ਸਭ ਇਕੋ ਜੇਤਿ ਵਰਤੈ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਨਹ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦੀ
 ਹਲਾਈਆ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਇਕੁ ਨ ਦਗੀਆਇ ਆਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਟਹੁ ਵਤਾਇ ਆਜੀ
 ਉ॥ ੩॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਖੈ ਕੈ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ਭਾਣੀ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕ
 ਰੇ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਆਜੀਉ॥ ੪॥ ੭॥

ਗੁਰਮਾਣੁ ਮਹਲਾ ੫   ਰਉਪਦੇਘਰੁ ੧   ੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਗੁਰਦਰਸਨ ਤਾਈ॥ ਬਿਲਪ ਕਰੇ ਚਾੜਿ ਕੀ ਨਿਆਈ॥ ਡਿਖਾਨ ਉਤਰੇ ਸਾ
 ਤਿਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰਦਰ
 ਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜੀਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ॥ ਚਿਹੁਰੇ
 ਆਦੇਖੇ ਸਾਗਿ ਪਾਣੀ॥ ਧੰਨੁ ਸੁਦੇ ਸੁਜਾਤੁ ਵਸਿਆ ਮੇਰੇ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਹਾਰੇ ਜੀਉ॥ ੨॥
 ਹਉ ਘੋਲੀ ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਹਾਰੇ ਜੀਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਕਘੜੀ ਨ ਮਿਲ
 ਤੇਤਾ ਕਲਿ ਜੁਗੁ ਤੇਤਾ॥ ਹਉ ਇਕ ਦਿਮਲੀ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਤ੍ਰ ਗਵੰਤਾ॥ ਮੇਰੇ ਹੋਇ ਨ ਵਿਹਵੇ
 ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਗੁਰਦਰ ਬਾਰੇ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ
 ਚੇ ਗੁਰਦਰ ਬਾਰੇ ਜੀਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਾਗੁ ਤੇ ਆਗੁ ਰਿਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਥਿਨਾ ਸੀਘਰ ਮ
 ਹਿ ਪਾਇਆ॥ ਸੇਵਕ ਗੀਪਲੁ ਚਸਾਨ ਵਿਛੁੜਾ ਜਨਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ॥ ੪॥ ਹਉ ਘੋਲੀ
 ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਨਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ੧॥ ੮॥ ਗੁਰਮਾਣੁ ਮਹਲਾ ੫

ਸਾਹਿਬੁ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿ ਤੁਤੁ ਪੁਸਮਾਈ॥ ਸੇਕੰ ਮੁਸੁਰੇ ਲਾਜੇ ਤੇਰੀ ਘਾਈ॥ ਸੋਹਿਦਾ ਸੁਰੇ ਲਾਜਿ ਤੁ
 ਹਿ ਦੇ ਤੁਵਠਾ ਸਭ ਨ ਕੇਦਾ ਤਾਹ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਤੁਸਾਣਾ ਸਾਹਿਬੁ ਬਾਪੁ ਹਮਾਰਾ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੇਰੇ ਅ
 ਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ॥ ਜਿਸੁ ਤੁਦੇ ਹਿਸੁ ਰਿਪ ਤਿਆਘਾ ਵੇਸੈ ਭਗਤੁ ਤੁਮਾਰਾ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਸਭੁ ਕੇ ਅ
 ਸੇ ਤੇਰੀ ਬੈਠਾ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੁਹੈ ਵਠਾ॥ ਸਭੇ ਸਾਣੀ ਵਾਲਾ ਸਦਾਇ ਨਿਤੁ ਕਿਸੇ ਨ ਦਿਸਹਿ
 ਬਾਹਰਾ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਤੁਥਾ ਪੇਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਹਿ॥ ਤੁਥਾ ਪੇਮਨ ਮੁਖਿ ਜਨਮਿ ਭਵਾਇਹਿ

॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹਰੈ ਸਭੁ ਤੇ ਗਥੇ ਲੁਟ ਸਾਹਗ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫
 ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਸਹਜਿ ਸੁਰੇਲਾ ॥ ਸਬਦਿ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦਕੇਲਾ ॥ ਸਹਜ ਗੁਣ ਮਹਿ ਤਾਵੀਲਾ
 ਈ ਆਸਤੁ ਉਚ ਸਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਠਿਗਿ ਪਿਰਿ ਅਪੁਨੇ ਹਿਰਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਜੋਲੇ ਵੀ
 ਦੋਸੇ ਈ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਪਤਿ ਅਪਾਇਗਹਿ ਆਹੇ ਸੰਤੁ ਗੁਰਿ ਅਨਭਉ ਪੁਰਖੁ ਦਿਖਾਇਆ
 ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਗਾਨੁ ਆਪੇ ਲੋਗਾ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਆਪੇ ਭੋਗਾ ॥ ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬੈਠੇ ਸ
 ਚੁਨਿਆਈ ਸਭ ਚੁਕੀ ਕੁਕਪੁਕਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਜੇਹਾ ਠਿਠ ਮੈ ਤੇ ਤੋਕਹਿ ਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਆ
 ਇਆ ਜਿਨਿ ਭੇਦੁ ਲਹਿ ਆ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਪਸਾਰਿਆ
 ਉ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਪਰਿਪਿਰਿ ਸੋਹ ਗੁਬਣਾਇਆ ॥ ਤਿਤੁ ਪਰਿ ਸਖੀ
 ਏ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਤਿਤੈ ਪਰਿ ਸੋਹਿ ਜੋ ਪਨਕੀ ਤਿ ਸਿਗਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸਾ
 ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਸਾਵਰਭਾਗਇ ॥ ਪੁਰਵੰਤੀ ਸੀਲਵੰਤਿ ਸੋਹਗਇ ॥ ਰੂਪਵੰਤਿ ਸਾਸੁ ਪਵਿਤ੍ਰਿ ਚਖ
 ਟਿ ਜੋ ਪਨਕੀ ਤਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਅਚਾਰਵੰਤਿ ਸਾਈ ਪਰਪਾਨੇ ॥ ਸਭ ਸਿੰਗਾਰ ਬਣੇ ਤਿਸੁ ਗਿ
 ਆਨੇ ॥ ਸਾਰੁ ਲਵੰਤੀ ਸਾਸਤਗਈ ਜੋ ਪਰਕੇ ਹੀ ਸਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਮਹਿਮਾ ਤਿਸਕੀ ਕਹ
 ਟੁਨ ਜਾਏ ॥ ਜੋ ਪਿਰਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਅਗਿਲਾਏ ॥ ਬਿਰੁਸੁ ਹਾਗੁ ਵਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜਨ ਨਾਨਕ
 ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦਰਸਨ ਚਾਹੇ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾ
 ਤਿ ਬਨ ਬਨ ਅਵਗਾਹੇ ॥ ਨਿਗੁਣੁ ਸਗੁਣੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਕੇਈ ਹੈ ਜੀਉ ਆਇ ਮਿਲਾਵੇ ਜੀ
 ਉ ॥ ੧ ॥ ਖਟੁ ਸਾਸਤ ਬਿਚਰਤ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨਾ ॥ ਪੂਜਾ ਤਿਲਕੁ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਨਿਵਲੀ ਕ
 ਰਮ ਆਸਨ ਚਉਗਾ ਸੀਹਇ ਨ ਮਹਿਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕ ਬਗਖ ਕੀਏ ਜਪਤਾ ਪਾ
 ॥ ਗਵਨੁ ਕੀ ਆਪਰਤੀ ਭਗਮਾਤਾ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਿਰੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਗੀ ਬਹੁ ਵਿਬਹੁ ਵਿਉ
 ਠਿਧਾਵੇ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਪੀਰ ਜੁਪਾਇਆ
 ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਸਿਆ ਪਟਭੀਤ ਹਿਰਮੰਗਲੁ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਮਾ
 ਝਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥ ਦੀਨ
 ਦਇਆ ਲੋਗੋ ਪਾਲੋ ਵਿਦਾ ਹਰਿ ਪਿਆਵੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਤੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਧੁ
 ਸੁਦਨੁ ਨਿਸਤਗੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗਿ ਕਿਸਨ ਮੁਗੇ ॥ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ

ਐਹੋਰਤੁ ਕਿਤੇ ਨ ਭਾਤੀ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਨਿਰਗੰਗੇ ਸੇਵ ਨਿਰਵੈਗਾ ਕੋਇ ਜਨਾ ਜਾ ਕੇ ਪੂਜਿ ਪੈਗਾ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਜਾ ਕੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਇਕਾਤੀ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਅਸੋ ਘਟ ਸਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪ
 ਗਾ॥ ਵਡ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਦਾਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਐਤਿ ਤੁਤੀ ਐਗਤਿ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੀ
 ਜਾਤੀ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਕਹਿ ਆਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਲੈਣਾ॥ ਗੰਗੀ ਬਾਅਨ
 ਥਾਤੇ ਗਾਮਾਣਾ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਪੈ ਤੁਪੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ॥ ੧॥
 ਭਾਣੈ ਉਝੜ ਭਾਣੈ ਗਾ॥ ਭਾਣੈ ਹਰਿਗੁਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਾ॥ ਭਾਣੈ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਬਹੁ ਜੁਨੀ
 ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸੇ ਜਾਈ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਨਾਨਕ ਮੁਹ ਖੁਨ ਕੋ ਸਿਆਣਾ॥ ਵਡੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ॥ ਅਗ
 ਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅਥਾਹ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਖਕੁ ਸੰਤ ਨ ਕੀਦੇ ਹੁੰ ਪਿਆ
 ਗੇ॥ ਆਇ ਪਇਆ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਆਪਾ ਵੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਾ ਲੁਭੁ
 ਈ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੭॥ ੧੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਜਾਵਿ ਸਹਿਜਾ ਵੈ॥ ਭੁਖ ਵਿਆਪੈ ਬ
 ਹੁ ਬਿਧਿ ਪਾਵੈ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਭੇਲਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਵਡ ਸਮਰਥਾ॥ ਜੀਇ ਸਮਾਲੀਤਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲਥਾ॥ ਚਿਤ ਭੋਗੁ ਗਈ ਹਉ ਪੀੜਾ ਆ
 ਪਿਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਬਾਰਿਕ ਵਾਂਗੀ ਹਉ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮੰਗਾ॥ ਦੇਵੇ ਤੇਰੇ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਹੰਗਾ
 ॥ ਪੈਗੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤ ਮਨਾਈ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਹਉ ਬਲਿ ਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਪੁਰੋਹਿਤ ਨਿਬੰਧ ਨ ਕਾਟੇ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ॥ ਤਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੇ ਨਿਰਮਲ ਕੀ ਦੇ ਨਾਨਕ ਹੰਗਿਰ ਸਾਲਾ ਜੀ
 ਈ॥ ੪॥ ੮॥ ੧੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਲਾਲਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲਾ ਹੰਗੀਲੋ॥ ਗਾਹਿਗਰੀ ਭੀ
 ਰਬੇ ਅੰਤ ਗੋਵਿੰਦੋ॥ ਉਚ ਅਥਾਹ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਜੀਉ॥ ੧॥
 ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਨਿਧਾਨ ਅਸੋਲੋ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਅਥਾਹ ਅੰਤੋਲੋ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂ
 ਨੀ ਸੰਤੋ ਮਨ ਸਿਮਰਤ ਠੰਢਾ ਥੀਵਾਂ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਉਚ ਨੀ
 ਚਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਲੁ ਮਨੁ ਰਿਪਤਾਇਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਾਂ ਜੀਉ॥
 ੩॥ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਪਿਆਈ॥ ਏਹੁ ਸੁਮਤਿ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਧਰਤ੍ਰ ਪੈ
 ਠਕੁਰ ਹਰਿ ਗੋਪਾਰਿ ਪਰੀਵਾਂ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੧੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਧੰਨੁ ਸੁਵੇਲਾ
 ਜਿਤੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ॥ ਸਭ ਲੁਦ ਰਸਨੁ ਨੇੜ ਪੇਖਤ ਤਰਿਆ॥ ਧੰਨੁ ਮੂਰਤ ਚਰੇ

ਪਲਘੜੀਆਧੀਨਿਸੁਓਇਸੰਜੋਗਾਜੀਉ॥੧॥ਉਦਮੁਕਰਤਮਨੁਨਿਗਮਥੁਓਆ॥ਰਹਿ
 ਮਾਗਿਚਲਤ ਤੁਮੁਸਗਲਾਖੋਇਆ॥ਨਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰੁਸੁਣਾਇਆਮਿਦਿ
 ਗਏਸਗਲੋਰੋਗਾਜੀਉ॥੨॥ਅੰਤਰਿਥਾਰਹਿਤੇਗੀਬਾਣੀ॥ਤੁਧੁਆਪਿਕਥੀਤੇਆ
 ਪਿਵਖਾਣੀ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਸਭੁਏਕੋਏਕੋਅਵਰੁਨਕੋਣੀਤੇਇਗਾਜੀਉ॥੩॥ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਹਸੁਹਰਿਗੁਰਤੇਪੀਆ॥ਹਰਿਪੈਨਦੁਨਾਮੁਤੇਜਨੁਥੀਆ॥ਨਾਮਿਰੰਗਨਾਮਿਚੋਜ
 ਤਆਸੇਨਉਨਾਨਕਕੀਨੇਭੋਗਾਜੀਉ॥੪॥੧੦॥੧੦॥ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲਾਸੰਤ
 ਨਪਹਿਵਸਤੁਇਕਮਾਗਉ॥ਕਰਉਬਿਨੰਤੀਮਾਨੁਤਿਅਗਉ॥ਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਣੀਲ
 ਖਵਹੀਆਦੇਹੁਸੰਤਨਕੀਪੁਗਾਜੀਉ॥੧॥ਤੁਮਦਾਤੇਤੁਮਪੁਰਖਾਬਿਧਾਤੇ॥ਤੁਮਸਮਰ
 ਥਸਦਾਸੁਖਦਾਤੇ॥ਸਭਕੋਤੁਮਹੀਤੇਵਰਸਾਵੈਅਉਸਹੁਕਰਹੁਮਾਗਪੁਗਾਜੀਉ॥੨॥
 ਦਰਸਨਿਤੇਹੈਭਵਨਪੁਨੀਤਾ॥ਅਤਮਗਤੁਬਿਖਮੁਤਿਨਾਹੀਜੀਤਾ॥ਤੁਮਦਾਤੇਤੁਮ
 ਪੁਰਖਾਬਿਧਾਤੇਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਸੁਗਾਜੀਉ॥੩॥ਹੇਨੁਸੰਤਨਕੀਮੇਰੇਮੁਖਿਲਾਗੀ
 ॥ਦੁਰਮਤਿਬਿਨਸੀਕੁਬੁਧਿਅਭਾਗੀ॥ਸਚਘਰਿਬੈਸਿਹੋਗੁਣਗਾਏਨਾਨਕਬਿਨਸੇ
 ਫੁਗਾਜੀਉ॥੪॥੧੧॥੧੧॥ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਏਵਡਦਾਤੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
 ਭਰਤਨਸੰਗਿਰਾਤੇ॥ਦਿਨਸੁਰੋਇਜਿਉਤੁਧੁਧਿਆਈਏਹੁਦਾਨੁਮੋਹਿਕਰਣਾਜੀਉ॥
 ੧॥ਮਾਟੀਅੰਧੀਸੁਰਤਿਸਮਾਣੀ॥ਸਭਕਿਛੁਦੀਅਭੁਲੀਆਜਾਣੀ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦ
 ਚੋਜਤਮਾਸੇਤੁਪੁਭਾਵੈਸੋਹੋਣਾਜੀਉ॥੨॥ਜਿਸਦਾਦਿਤਾਸਭਕਿਛੁਲੇਣਾ॥ਭਤੀਹ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇਜਨੁਖਾਣਾ॥ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਸੀਤਲੁਪਵਣਾਸਹਜਕੇਲਹੰਗਕਰਣਾਜੀ
 ਉ॥੩॥ਸਾਬੁਧੀਦੀਜੈਜਿਤੁਵਿਸਰਹਿਨਾਹੀ॥ਸਾਮਤਿਦੀਜੈਜਿਤੁਤੁਧੁਧਿਆਈ॥
 ਸਾਸਸਾਸਤੇਹੋਗੁਣਗਾਵਾਓਦੇਨਾਨਕਗੁਰਚਰਣਾਜੀਉ॥੪॥੧੨॥੧੨॥ਮਾਝਮਹਲਾ ੫
 ਸਿਫਤਿਸਾਲਾਹਤੁਤੇਗੁਰਮੁਗਜਾਣੀ॥ਸੋਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਜੇਤੁਪੁਭਾਣੀ॥ਸੋਈ
 ਜਪੁਜੇਪ੍ਰਭਜੀਉਭਾਵੈਭਾਣੈਪੁਰਗਿਆਨਾਜੀਉ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੇਗੋਸੇਈਗਾਵੈ॥
 ਜੋਸਾਹਿਬਤੇਗੋਮਨਿਭਾਵੈ॥ਤੁਸੰਤਨਕਾਸੰਤਤੁਮਰੇਸੰਤਸਾਹਿਬਮਨੁਮਾਨਾਜੀਉ॥੨॥ਤੁ
 ਸੰਤਨਕੀਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਸੰਤਖੇਲਹਿਤੁਮਸੰਗਿਗੋਪਾਲਾ॥ਅਪੁਨੇਸੰਤਤੁਪੁਖਰੇ

੫ ਅਰੇਤੁ ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਉਨ ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕੁਰਬਾਨੇ ॥ ਜਿਨ ਤੁਜਾ ਤੇ ਜੇ ੪੭
 ਤੁਮ ਨਿਭਾਨੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਨ ਕਰਿ ਪਤਿ ਅਘਾਨਾ ਜੀ
 ਉ ॥ ੬ ॥ ੧੩ ॥ ੨ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਜ ਲਾਨਿ ਧਿਹ ਮਮੀ ਨ ਤੁਮਾਗੇ ॥ ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਦਹ
 ਮਚਾਵਿ ਕਤਿ ਖਹੇਗੇ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਅਸਾ ਪਿਆਸਾ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
 ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ ਪੀਖੀ ਰੁਆਘਾ ਵੇ ॥ ਜਿਉ ਨਿਰਧਨੁ ਧਨੁ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੇ ॥ ਫਿਖਾਵੰਤ ਜਲੁ
 ਪੀਵਤ ਠੰਢਾ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀ ਨ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧਿ ਅਰੇ ਦੀਪ ਕੁਪਰਗ
 ਸਾ ॥ ਭਰਤਾ ਚਿਤ ਵਤ ਪੂਰਨ ਅਸਾ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਜਿਉ ਤੋਤ ਅਨੰਦਾ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮ
 ਨੁ ਰੰਗਿ ਨਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਨ ਮੇਕ ਉਹਰਿ ਮਾਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧਕਿ ਪਾਇਹਰਿ ਸੰਗਿ ਗਿ
 ਝਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਮਰਾ ਹਮਰੇ ਕੇ ਦਸੇ ਨਾਨਕ ਸਬ ਦੁਹੁ ਮਚੁ ਦੀਸ ਜੀਉ ॥ ੬ ॥ ੧੬ ॥ ਮਾਝ
 ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੀਆ ॥ ਸੁਖ ਦਾਣੀ ਦੁਖ ਬਿਛਾਰਨ ਹਰੀ
 ਆ ॥ ਅਵਰਿ ਸਾਦਰ ਖਿਸ ਗਲੇ ਦੇਖੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸੁਸਭ ਤੇ ਮੀਠ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਜੋ ਪੀਵੇ
 ਸੋ ਰਿਪ ਤਾਵੇ ॥ ਅਮਰੁ ਹੋਵੇ ਜੋ ਨਾਮੁ ਸੁਪਾਵੇ ॥ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਸਬ
 ਦੁਹੁ ਮਨਿ ਦੂਠ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੁਪਾਇਆ ਸੋ ਰਿਪ ਤਿਅਘਾਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਾ
 ਦੁਪਾਇਆ ਸੋ ਨਾਹਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਭਾਰੀ
 ਠ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਇਕ ਸੁਹਥਿ ਆਇਆ ਵਰਸਾ ਦੇ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ॥ ਤਿਸੁ ਲਾਗਿ ਮੁਕਤੁ ਭਏ
 ਘਟੇਗੇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੀ ਭੀ ਠ ਜੀਉ ॥ ੬ ॥ ੧੫ ॥
 ੨੨ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗਹਿਰ
 ਗੰਭੀਰੇ ॥ ਲਾਖ ਕੋਟ ਖੁਸੀਆਂ ਗਰਵੇ ਜੋ ਗੁਰਲਾਗਾ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ
 ਭਏ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਸਗਲ ਉਪਾਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨਾ ਗੁਰਕਿ
 ਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਾਕ ਉਖੋ ਜਹਿ ਸਰਬ ਉਪਾਏ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ
 ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ॥ ਉਚ ਅਪਾਰ ਅਗੋਚਰ ਥਾਨ ਉਹੁ ਮਹਲੁ ਗੁਰੁ ਦੇਖਾਈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਗਹਿ
 ਰ ਗੰਭੀਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸੇਗਾ ॥ ਗੁਰਿ ਬੰਧਨ ਤਿਨ ਕੇ
 ਸਗਲੇ ਕਾਟੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ੬ ॥ ੧੬ ॥ ੨੩ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰਭਾਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਵਉ। ਪ੍ਰਭੁਦਇਆਤੇਮੰਗਲੁਗਾਵਉ। ਉਠਤਬੈਠਤਸੋ
 ਵਤਜਾਗਤਹਰਿਧਿਆਈਐਸਗਲਅਵਰਦਾਜੀਉ। ॥ ਨਮੁਅਉਖਧੁਮੋਕਉਸਾ
 ਧੁਦੀਆ। ਕਿਲਾਬਿਖਕਾਟੇਨਿਗਮਲੁਬੀਆ। ਅਨਦੁਭਇਆਨਿਕਸੀਸਭਪੀਰਾਸ
 ਗਲਬਿਨਸੇਦਰਦਾਜੀਉ। ॥ ਜਿਸਕਾਅੰਗੁਕਰੇਮੇਗਾਪਿਅਗਾਸੋਮੁਕਤਾਸਾਗਰਸੀ
 ਸਾਗਾ। ਸਤਿਕਰੇਜਿਨਿਗੁਰੁਪਛਾਤਾਸੋਕਾਹੋਕਉਡਰਦਾਜੀਉ। ॥ ੩॥ ਜਬਤੇਸਾਧੁਸੰਗਤਿ
 ਪਾਏ। ਗੁਰਭੇਟਤਹਉਗਈਬਲਾਏ। ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਗਾਵੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰਛਾਕਿਲੀ
 ਅਮੋਗਪੜਦਾਜੀਉ। ॥ ੪॥ ੧॥ ੭॥ ੨੪॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਓਤਿਪੋਤਿਸੇਵਕਸੰਗਿਰਾਤਾ।
 ਪ੍ਰਭਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਸੇਵਕਸੁਖਦਾਤਾ। ਪਾਣੀਪਖਾਪੀਸਉਸੇਵਕਕੈਠਕੁਹੀਕਾਅਹੁ
 ਜੀਉ। ॥ ੧॥ ਕਾਟਿਸਿਲਕਪ੍ਰਤਿਸੇਵਾਲਾਇਆ। ਹੁਕਮੁਸਾਹਿਬਕਾਸੇਵਕਮਨਿਭਾਇਆ
 ॥ ਸੋਈਕਮਾਵੈਜੋਸਾਹਿਬਭਾਵੈਸੇਵਕੁਅੰਤਹਿਬਾਹਰਿਮਾਹੁਜੀਉ। ॥ ੨॥ ਤੁਦਨਠਕੁ
 ਹੁਸਭਬਿਧਿਜਾਨਹਿ। ਠਕੁਰਕੇਸੇਵਕਹਰਿਗੰਗਮਾਣਹਿ। ਜੋਕਿਛੁਠਕੁਰਕਾਸੇਸੇਵ
 ਕਕਾਸੇਵਕੁਠਕੁਹੀਸੰਗਿਜਾਹੁਜੀਉ। ॥ ੩॥ ਅਪੁਨੈਠਕੁਰਿਜੋਪਹਿਰਾਇਆ। ਬਹੁਰਿ
 ਨਲੇਖਾਪੁਛਿਬੁਲਾਇਆ। ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੈਨਾਨਕਕੁਰਬਾਣੀਸੋਗਹਿਰਗੰਭੀਗਾਗਉਹ
 ਹੁਜੀਉ। ॥ ੪॥ ੧॥ ੮॥ ੨੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਸਭਕਿਛੁਘਰਮਹਿਬਾਹਰਿਨਾਹੀ। ਬਾਹਰਿਏ
 ਏਸੋਭਹਮਿਭੁਲਾਹੀ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨੀਅੰਤਹਿਪਾਇਆਸੋਅੰਤਹਿਬਾਹਰਿਸੁਪੇਲਾ
 ਜੀਉ। ॥ ੧॥ ਏਮਿਏਮਿਵਰਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤਧਰਾ। ਮਨੁਪਾਵੈਸੁਨਿਸਬਦੁਬੀਚਗਾ। ਅਨ
 ਦਬਿਨੋਦਕਰੇਦਿਨਹਾਤੀਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਲਾਜੀਉ। ॥ ੨॥ ਜਨਮਜਨਮਕਾਵਿਛੁਕਿ
 ਆਮਿਲਿਆ। ਸਾਧਕਿਪਾਤੇਸੁਕਾਹਰਿਆ। ਸੁਮਤਿਪਾਏਨਾਮੁਧਿਆਏਗੁਰਮੁਖਿਹੋ
 ਏਮੇਲਾਜੀਉ। ॥ ੩॥ ਜਲਤਹੰਗੁਜਿਉਜਲਹਿਸਮਾਇਆ। ਤਿਉਜੋਤੀਸੰਗਿਜੋਤਿਅੰ
 ਠਾਇਆ। ਕਪੁਨਾਨਕਕੁਮਕਟੇਕਿਵਾਵਾਬਹੁਰਿਨਹੋਈਐਜਉਲਾਜੀਉ। ॥ ੪॥ ੧॥ ੯॥
 ੨੬॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਤਿਸੁਕੁਰਬਾਣੀਜਿਨਿਤੁਸੁਣਿਆ। ਤਿਸੁਬਲਿਹਰੀਜਿਨਿ
 ਰਸਨਾਭੁਣਿਆ। ਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਈਤਿਸੁਵਿਟਹੁਜੋਮਨਿਤਨਿਤੁਪੁਆਰਾਧੋਜੀਉ। ॥ ੧॥
 ਤਿਸੁਚਰਣਪਖਾਲੀਜੋਤੈਮਾਗਹਿਚਾਏ। ਨੈਨਨਿਹਾਲੀਤਿਸੁਪੁਰਖਦਇਆਏ।

ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਅਪੁਨੇ ਸਾਜਨ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮਿਲਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਧੇ ਜੀਉ॥੨॥ ਸੇਵ ਭਗੀ ਜਿ
ਨਤ ਮਜਾਣੇ॥ ਸਭ ਕੋ ਮਧੇ ਆਇ ਪਤਨਿ ਰਬਾਣੇ॥ ਸਾਧ ਕੋ ਸੰਗਿ ਉਨਿ ਭਉ ਜਲੁ ਤਰਿ
ਆਸਗਲ ਦੁਤ ਉਨਿ ਸਾਧੇ ਜੀਉ॥੩॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਹਇ ਪਰਿ ਆਮਨੁ ਮੇਰਾ॥ ਮਾਦੁ ਤਾ
ਦੁਤ ਜਿ ਮੋਹੁ ਅਧੇਰਾ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗਾਧੇ ਜੀਉ
॥੪॥੨੦॥੨੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਪੇ ਭੁਸਾਖ ਤੇਰੀ ਫੁਲੀ॥ ਤੁਸੁ ਖਸੂਹਿ ਅਧ
ਸਥੁ ਲੀ॥ ਤੁਜਲ ਨਿਧਿ ਤੁਛੇ ਨੁਬੁਦ ਬੁਦਾ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਹੁਨ ਭਾਲੀ ਐ ਜੀਉ॥
੧॥ ਤੂੰ ਸੁਤ ਮਣੀਏ ਭੀ ਤੁਧੈ॥ ਤੁਰੀ ਫੀ ਮੇਰਾ ਸਿਰਿ ਤੁਧੈ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ
ਈ ਅਵਹੁਨ ਕੋਇ ਦਿਖਾਈ ਐ ਜੀਉ॥੨॥ ਤੁਨਿ ਗੁਣੁ ਸਗੁਣੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਤੁ
ਨਿਰਬਾਣੁ ਰਸੀ ਆਰੀ ਗਿਰਾਤਾ॥ ਅਪਣੇ ਕਰਤ ਬਾਧੇ ਜਾਣਹਿ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਮਾਣ
ਐ ਜੀਉ॥੩॥ ਤੁਠਾ ਕੁਰੁ ਸੇਵ ਕੁਛੁ ਨਿਆਪੋ॥ ਤੁਹੁ ਪਤੁ ਪਗਾਟੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੋ॥ ਨਾਨਕ
ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਇਕੋ ਭੇਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ਐ ਜੀਉ॥੪॥੨੧॥੨੨॥ ਮਾਝ ਮਹ
ਲਾ ੫ ਸਫਲ ਸੁਬਾਣੀ ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਹਲੇ ਜਾਣੁ
॥ ਧੰਨੁ ਸੁਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿਗਾਵਤ ਸੁਨਣਾ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਨ ਜੀਉ॥੧॥ ਸੇਨੇ ਰਪਰਵਾ
ਲੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਾ॥ ਸੇਕਰ ਭਲੇ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲੇਖਾ॥ ਸੇਚਰਣ ਸੁਹਾਵੇ ਜੋ ਹਰਿ
ਮਾਗੀ ਚਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਪਛਾਣਾ ਜੀਉ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਆ
ਗੇ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਖਿਨ ਮਾਰਿ ਉਧਾਗੇ॥ ਕਿਲ ਵਿਖ ਕਾਇਰੋ ਆਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆ
ਵਣ ਜਾਣਾ ਜੀਉ॥੩॥ ਢਾਇ ਕਰੋ ਜੇਕਿ ਇਕੁ ਬਿਨ ਉਕਰੀ ਜੈ॥ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਭੁਬਦ ਪ
ਥਰੁ ਲੀਜੈ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਜੀਉ॥੪॥੨੨॥੨੩॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰੀ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਤੇਰੇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੇਰੀ॥
ਜਲ ਨਿਬੁਣੀ ਸੀਤ ਲੂਹੇ ਇਮਨੁ ਆਸ ਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ਜੀਉ॥੧॥ ਸੁਖੁ ਭਇਆ
ਤਖੁ ਭੁਗਿ ਪਗਾਨਾ॥ ਸੰਤ ਰਸਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ॥ ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸਰ ਸੁਭ ਰਬਿਰ
ਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀਉ॥੨॥ ਦਇਆ ਪਾਹੀ ਤਿਨਿ ਸਿਰਜਨ ਹਰੇ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਗੇ॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਕਿਰਪਾਲ ਦਇਆਲਾ ਸਗਲੇ ਰਿਪਤਿ ਆਪਾਏ ਜੀਉ॥੩॥ ਵਲੁ

ਵਿਦੁ ਵਿਭਵਨੁ ਕੀਤੋ ਨੁਹਿ ਆਕਰਣਹਿ ਖਿਨ ਭੀ ਤਹਿ ਕਰਿ ਆਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਕਰਿ
 ਸੈ ਅਗਧੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ਜੀਉ॥ ੧॥ ੨੩॥ ੩੦॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਮੇਗਾ ਪਿਤਾ
 ਤੁਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ਤੁਮੇਗਾ ਬੰਧ ਪੁਤੁ ਮੇਰਾ ਭਾਤਾ ਤੁਮੇਗਾ ਖਾਸ ਭਨੀਥਾ ਈਤਾ ਭਉ ਕੇ
 ਕਾਫਾ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਧੁ ਪਛਾਣਾ ਤੁਮੇਹੀ ਓਟਿ ਤੁਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਣਾ ਤੁਝ ਬਿ
 ਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਹਨ ਕੇ ਈਸ ਭੁਤੇਗੇ ਲੁਖ ਅਖਾੜਾ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪ
 ਏ॥ ਜਿ ਤੁਨਿ ਤੁਭਾਣਾ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਗੇ ਦੇ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸ
 ਭਾਜੀਉ॥ ੩॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣਗਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾ
 ਇਆ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਵਜੀ ਵਾਪਾਈ ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ਬਿਖਾੜਾ ਜੀਉ॥ ੧॥ ੨੪॥ ੩੧॥ ਮਾਝ ਮ
 ਹਲਾ ੫ ਜੀ ਅਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ ਮਨਹਿ ਅਧਾਗਾ ਭਗਤ ਜੀ ਵਹਿ ਗੁਣਗਾਇ ਅਪਾਗਾ ਗੁ
 ਟਨਿ ਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਮਨ ਸਾ
 ਧਾਰਿ ਜੋ ਘਰ ਤੇ ਆਵੈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਮਿਟਾਵੈ॥ ਆਸ ਮਨੋ ਰਬੁ ਪੂਰਨੁ ਹੋਵੈ ਤੇ
 ਟਤ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਆ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ॥ ਸਾਧਿਕ
 ਸਿਧ ਧਿਆਵਹਿ ਆਨੀ॥ ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਚੁਕਾਏ ਲਾਵਾ ਗੁਰਿ ਮਨਹੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ
 ਜੀਉ॥ ੩॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਲੁਖੁ ਅਮੀ ਅਪਨਾ ਨਉ ਨਾਨਕ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ ਜੀਉ॥ ੧॥ ੨੫॥ ੩੨॥ ਮਾਝ ਮ
 ਹਲਾ ੫ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤੁਮਾਗੀ॥ ਤੁਪ੍ਰੀਤ ਮੁਠ ਕੁਰੁ ਅਤਿ ਭਾਗੀ॥ ਤੁਮੇਰੇ ਕਰਤ
 ਬ ਤੁਮਹੀ ਜਾਣੁ ਤੁਮਹੀ ਓਟਿ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਗੁਣਗਾਵਤ ਮਨੁ ਹਰਿ ਆਰੋਵੈ॥ ਕਥਾ
 ਸੁਣਤ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸੰਤ ਨਕੋ ਸਦਾ ਜਪ ਉਦਇਆ ਲਾਜੀਉ॥
 ੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਹਉ॥ ਇਹ ਮਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨਿ ਪਾਹਉ॥ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਸਰਬ ਮਇਆ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ॥ ਸ
 ਦਾਸ ਦਾਸ ਦਾਸ ਪੈਰੇ ਈ॥ ਚਲਿਤ ਤੁਮਾਹੇ ਪ੍ਰਗਟਾਪਿ ਆਹੇ ਦੇ ਖਿਨ ਨ ਕਰਭੇ ਨਿਹਾਲ ਜੀ
 ਊ॥ ੧॥ ੨੬॥ ੩੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਹੁਕਮੀ ਵਰ ਸਣਲਾ ਗੇ ਮੇਰਾ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਿ
 ਮੁਜ ਪੈਰਾ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਠਾਂਢਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਤਿ ਆਪੇ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਸਭੁ ਕਿ

ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣਗਾਵੈ ਰਾਖੁ ਸਰਸ ਅਸਾ ਤੀਜੀਉ ॥ ੪॥ ੩੦॥ ੩੧॥
 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਚਰਣ ਠਕੁਰ ਕੇਰਿ ਦੇਸ ਮਾਣੇ ॥ ਕਇ ਕਲੇਸ ਸਭ ਢੁਰਿ ਪਇਆ
 ਏ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਪੁਨਿ ਉਪਜੀ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਨਿਵਸਾ ਜੀਉ ॥ ੧॥ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਏ
 ਮੂਏ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਤਰ ਪੂਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣਗਾਵੈ ਕਾ
 ਟੀਜ ਮਕੀਠਾ ਜੀਉ ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਰ੍ਹੇ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸ
 ਮਾਣੀ ॥ ਵਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਹੋ ਜਨ ਤੇ ਹੋਸਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀ ਆਦਿ ਲਾਸਾ ਜੀਉ ॥ ੩॥ ਜਿਸ ਕਾ
 ਸਾਂਤਿ ਸਤੇ ਛਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਹੋ
 ਵਰ ਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਅਸਾ ਜੀਉ ॥ ੪॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਮੀਰੁ ਪਇਆ
 ਪਰਮੇਸਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜੀ ਅੰਤ ਸਭ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗਇਆ ਕਲੇਸੁ ਭਇਆ ਸੁ
 ਖੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ੧॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇਤਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਗੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਰਖਵੇਗੇ ॥ ਸੁਣੀ ਬੇਨਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੈਰਾ ਪੂਰਨ ਏਈ ਘਾਈ ਜੀਉ ॥ ੨॥ ਸਰਬ ਜੀ
 ਅਕ ਉਦੇਵਣ ਧਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਦਿ ਨਿਧਾ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀ ਅਲ ਸਭ
 ਵਿਪਤਾ ਏਸਾ ਪੂਰਨ ਪਖਾਈ ਜੀਉ ॥ ੩॥ ਮਨ ਕੀ ਇਛਾ ਪੂਰਾ ਵਣ ਧਰਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ
 ਜਾਈ ਬਇਧਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਕੀ ਆਦੁ ਖਭੰਜ ਨਿਰਤੇਰੰਗਿ ਸਾਈ ਜੀਉ ॥ ੪॥ ੩੩॥
 ੩੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਗ ਪਨੁ ਭੀ ਤੇਗ ॥ ਤੁਠਾ ਕੁਹ ਸੁ ਅਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਗਾ ॥
 ਜੀਉ ਪਿੰਡ ਸਭੁ ਗਾਇਤੁ ਮਾਰੀ ਤੇਗ ਜੋ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਹੋ ਸੁਖ ਦਾਈ
 ॥ ਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾ ਗਾਤੇਰੀ ਪਾਈ ॥ ਕਾਰਕ ਮਾਵ ਜੇਤੁ ਪੁਤਾ ਵਾਜਾ ਤੁਏ ਹਿਦਇਆ ਲਾਜੀ
 ਓ ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਤੇਲ ਹਣ ਤੁਮੇਗਾ ਹਣਾ ॥ ਜੇਤੁ ਦੇਹਿ ਸੇਈ ਸੁਖੁ ਸਹਣਾ ॥ ਜਿਥੇ ਰਖ
 ਹਿਥੇ ਕੁੰਨੁ ਤਿਥਾਈ ॥ ਤੁਸਭ ਨ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ੩॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
 ਆ ॥ ਆਪ ਹਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣਗਾਇਆ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਏਕ ਦੇਨ ਹੋਇ ਦੁਖਾਲਾ
 ਜੀਉ ॥ ੪॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਘੁ ਪਠਾਇਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ
 ਮਹਾਂ ਆਲਿਦ ਹਦਿ ਨਿਵਰਸਾਇਆ ॥ ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਬੁਝੀ ਸਭ ਵਿਸਨਾ ਅਨਦੁਭਇਆ ਸ
 ਭ ਠਾਈ ਜੀਉ ॥ ੧॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਧਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਕਰੇ ਜੀ ਅਸਾਗਾ ॥ ਅਪ

ਨੇਕੀ ਤੇ ਨੇਕੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਪੈ ਪੈ ਗੀ ਤਿਸ ਹਿਮਨਾਈ ਜੀਉ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਗਤਿ
 ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਭੁਜਾਠ ਕੁਰੁ ਸਭ ਤਿਸੈ ਕੀ
 ਆਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰਾ ਮਾਤੁ ਤਾਤੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ
 ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫
 ਸਭੇ ਸੁਖ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਭਠੇ ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਕ ਚਰਣ ਮਨਿ ਵਠੇ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਲਗੀ ਇਵ ਅੰਤ
 ਹਿ ਸੋਹ ਸੁਭੇਈ ਜਾਣੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤ ਹਿ ਵ
 ਰ ਤੇ ਨੇਰਾ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤ ਕੇਵਿ ਹਲਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਮਿਲਾਣੇ ਕੀਏ ਹਨੀਸਾਈ ॥ ਮਨਿ ਇਕੋ ਸਚਾ ਪੁਕਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸਦਾ ਰਿ
 ਪਤਾ ਸੇ ਅਨਦਖ ਸਮਕੈ ਭਾਣੇ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਹਥੀ ਦਿਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਵਣ ਹਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ
 ਰੋਗ ਸਭਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਹਿ ਕੀਰਤ ਨਿਰੰਗਮਾਣੇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥
 ੩ ॥ ੪ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ਹੋ ਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ ਗੁਰਕੇ ਚਰਣ ਵਸੇ ਮਨ
 ਮਾਹੀ ॥ ਅੰਗੀ ਕਾਹੁ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਕਰ ਤੇ ਦੁਖ ਕਾ ਡੇਰਾ ਚਾਹਿ ਆਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿ
 ਅਸਚਾ ਸੇਈ ॥ ਬਿਖਵਾਥਾ ਨੁਨ ਦਿਸੈ ਕੋਈ ॥ ਦੁਤ ਦੁਸਮਣ ਸਭਿ ਸਜਣ ਹੋਏ ਏਕੋ ਸੁ
 ਅਮੀ ਆਹਿ ਆਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜੇਕਿ ਬੁਕਰੇ ਸੁਆਪੇ ਆਪੋ ॥ ਬੁਧਿ ਸਿਆਣਪ ਕਿ ਬੁਨਜਾਪੋ
 ॥ ਆਪਣਿ ਆਸੰਤੋ ਨੇ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਭਰਮ ਭੁਲਾਵਾ ਲਾਹਿ ਆਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਚਰਣ
 ਕਮਲ ਜਨਕਾ ਆਪੋਗੇ ॥ ਆਠ ਪਹਰਾ ਮਨਮੁਦਾ ਪੋਗੇ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ
 ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਸਮਾਹਿ ਆਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਸੋਸ
 ਦੁਮੰਦ ਹੁਨਿ ਤੁਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸੋਰਿ ਦਾਸੁ ਹੋਲਾ ਜਿ ਤੁਹਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾਧਰਤਿ
 ਸੁਹਵੀ ਜਿ ਤੁਵ ਸਾਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਕੀਮ
 ਨ ਪਾਈ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਜੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਸਚੁ
 ਸਬਦੁ ਮਾਨਿ ਮਾਣੇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਚੁ ਸਾਧਾ ਹੁਣ ਵਡਾ ਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹ
 ਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ਹੀਰ ਤੇ ਤੇਰੈ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੇ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਚੇ ਅੰਤੁ ਨ
 ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਥਾਨਿ ਥਾਨਿ ਤਹਿ ਸਚਾ ਸੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਹੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ

ਜਾਣੇਜੀਉ॥੪॥੩੭॥੪੪॥ਮਾਝਮਝਲਾ੫ ਰੇਇਸੁਪਵੜੀਦਿਨਸੁਸੁਪੇਲਾ॥ਜਪਿਅ
 ਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੰਤਸੰਗਿਮੇਲਾ॥ਘੜੀਮੂਰਤਿਸਿਮਰਤਪਲਵੰਦਹਿਜੀਵਦੁਸਠਕੁਤਿਥਾ
 ਈਜੀਉ॥੧॥ਸਿਮਰਤਨਾਮਦੇਖਸਭਿਲਾਥੋ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਾਥੋ॥ਭੇਭਉ
 ਭਰਮੁਥੋਇਆਗੁਰਿਪੂਰੇਦੇਖਾਂਸਭਨੀਜਾਈਜੀਉ॥੨॥ਪ੍ਰਭੁਸਮਰਥੁਦਰਉਚਅਪਰਾ
 ਾਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਭਰੇਭੰਡਾਗਾ॥ਆਦਿਅੰਤਿਮਾਧਿਪ੍ਰਭੁਸੇਈਦੁਜਾਲਵੈਨਲਾਈਜੀਉ॥
 ੩॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਜਾਚਿਕੁਜਾਚੈਸਾਪਰਵਾਲਾ॥ਦੇਹਿਦਨੁਨਨਕੁ
 ਜਨੁਮਾਂਗੇਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਜੀਉ॥੪॥੩੮॥੪੫॥ਮਾਝਮਝਲਾ੫: ਐਥੇਭੇਤੁਓ
 ਅਗੇਆਪੋ॥ਜੀਅਜੰਦਸਭਿਤੇਰੇਥਾਪੋ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਹੁਨਕੋਈਕਰਤੇਐਪਰਓਟ
 ਤੁਮਾਰੀਜੀਉ॥੧॥ਰਸਨਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਸੁਆਮੀ॥ਪਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥
 ਜਿਨਿਸੇਵਿਅਤਿਨਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਸੋਜਨਮੁਨਜੁਐਹੀਜੀਉ॥੨॥ਨਾਮੁਅਵਥਪੁ
 ਜਿਨਿਜਨਤੋਰੋਪਾਇਆਜਨਮਜਨਮਕਾਰੋਗੁਗਵਾਇਆ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵਹੁਦਿ
 ਨੁਗਤੀਸਠਲਏਹਾਏਕਾਰੀਜੀਉ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਅਪਨਾਦਾਸੁਸਵਾਰਿਆ॥ਘਟ
 ਘਟਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਮਸਕਾਰਿਆ॥ਇਕਸੁਵਿਨੁਓਹੁਦੁਜਨਾਹੀਬਾਬਾਨਕ
 ਇਹਮਤਿਸਾਹੀਜੀਉ॥੪॥੩੯॥੪੬॥ਮਾਝਮਝਲਾ੫ ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਗਮਪਿਅਰੇ
 ॥ਸਰਬਸੁਦੀਜੈਅਪਨਾਵਹੋ॥ਆਠਪਹਰੇਵੈਦਗੁਣਗਾਈਐਬਿਸਰੁਨਕੋਈ
 ਸਾਸਾਜੀਉ॥੧॥ਸੋਈਸਾਜਨਮੀਤੁਪਿਆਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਬੀਚਗਾ॥ਸਾਧੁਸੰ
 ਗਿਤਹੀਜੈਸਾਗਰੁਕਟੀਐਜਮਕੀਠਾਸਾਜੀਉ॥੨॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਹਰਿਕੀਸੇਵਾ॥
 ਪਰਜਾਤੁਜਪਿਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਕਿਲਬਿਖਗੁਰਿਕਾਟੇਪੁਰਨਹੋਈਆ
 ਸਾਜੀਉ॥੩॥ਪੁਰਨਭਾਗਭਏਜਿਸੁਪ੍ਰਣੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲੇਸਾਧੰਗਪਣੀ॥ਨਨਕਨਾ
 ਮੁਵਸਿਆਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪਰਵਾਣੁਗਿਰਸਤਉਦਾਸਾਜੀਉ॥੪॥੪੦॥੪੭॥ਮਾਝਮਝ
 ਲਾ੫ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਰਿਦੈਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਭਗਤੀਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਸੰਤ
 ਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਆਬਿਨਸੇਆਲਸਰੋਗਾਜੀਉ॥੧॥ਜਾਕੋਗੁਰਿਨਵਨਿਧਿ
 ਹਰਿਭਾਣੀ॥ਤਿਸੁਮਿਲਿਆਜਿਸੁਪੁਰਥਕਮਾਈ॥ਗਿਆਨਾਧਿਆਨਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰ

ਪ੍ਰਭੂਸਭਨਗਲਾਜੋਗਾਜੀਉ॥੨॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਉਥਾਪਨਹਗਾ॥ਆਪਿਇਕੰਤੀਆਪਿ ੫੧
 ਪਸਾਗਾ॥ਲੇਪੁਨਹੀਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇਦਰਸਨਿਭਿਠੇਲਹਨਿਵਿਜੋਗਾਜੀਉ॥੩॥ਅੰਚ
 ਲਿਲਾਇਸਭਸਿਸਦਿਤਗਈ॥ਆਪਣਾਨਉਆਪਿਜਪਾਈ॥ਗੁਰਬੋਰਿਥੁਪਾਇਆ
 ਕਿਰਪਾਤੇਨਾਨਕਪੁਰਿਸੰਜੋਗਾਜੀਉ॥੪॥੪੧॥੪੮॥ਆਸ਼ੁਮਹਲਾ੫ ਸੋਈਕਰਣਾ
 ਜਿਆਪਿਕਰਾਏ॥ਜਿਥੈਰਖੈਸਾਭਲੀਜਾਏ॥ਸੋਈਸਿਆਣਾਸੋਪਤਿਵੰਤਾਹੁਕਮੁਲਾਏ॥
 ਜਿਸੁਮੀਠਜੀਉ॥੧॥ਸਭਪਰਈਇਕਤੁਧਾਏ॥ਜਿਸੁਲਾਇਲਾਏਸੋਚਰਣੀਲਾਏ॥
 ਉਧਕਵਲੁਜਿਸੁਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾਤਿਨਿਸਰਬਨਿਰੰਜਨੁਗੀਠਜੀਉ॥੨॥ਤੇਹੀਮਹਿਮਾ
 ਤੁਪੈਜਾਣਹਿ॥ਆਪਣਾਪੁਤੁਆਪਿਪਛਾਣਹਿ॥ਹਉਬਇਹਾਗੀਸੰਤਨਤੇਹੋਜਿਨਿ
 ਕਾਮੁਕੋਪੁਲੇਭੁਪੀਠਜੀਉ॥੩॥ਤੁਨਿਰਵੈਰੁਸੰਤਤੇਹੋਨਿਰਮਲਾ॥ਜਿਨਿਦੇਖੈਸਭਉਤ
 ਰਹਿਕਲਮਲਾ॥ਨਾਨਕਨਮੁਧਿਆਇਧਿਆਇਜੀਵੈਬਿਨਸਿਆਭੁਮੁਭਉਪੀਠਜੀ
 ਉ॥੪॥੪੨॥੪੯॥ਆਸ਼ੁਮਹਲਾ੫ ਭੂਠਾਮੰਗਲੁਜੋਕੋਈਮਾਏ॥ਤਿਸਕਉਮਰਤੇਪ
 ਵੀਨਲਾਏ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜੋਸਦਹੀਸੇਵੈਸੋਗੁਰਮਿਲਿਨਿਹਚਲੁਕਹਣਾ॥੧॥ਪ੍ਰੇਮਭ
 ਗਤਿਜਿਸਕੋਮਨਿਲਾਗੀ॥ਗੁਣਗਾਵੈਅਨਦਿਨੁਨਿਤਿਜਾਗੀ॥ਬਾਹਪਕਵਿਤਿਸੁਸੁਆ
 ਮੀਮੇਲੈਜਿਸਕੋਮਸਤਕਿਲਹਣਾ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਭਗਤਾਮਨਿਵੁਠੇ॥ਵਿਲੁਪਹ
 ਮੇਸਹਸਗਲੇਮੁਠੇ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਪੁਕਿਨਿਤਬਾਛਹਿਨਾਮੁਸਚੇਕਾਗਹਣਾ॥੩॥ਉਠਤ
 ਬੈਠਤਹਰਿਹਰਿਗਾਈਐ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਵਹੁਨਿਹਚਲੁਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੂਹੋਇ
 ਦਇਆਲਾਤੇਗਾਕੀਤਾਸਹਣਾ॥੪॥੪੩॥੭॥੪੩॥੫॥

ਗੁਰਮਾਣੁ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਬਦਿ ਗਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਬਦੇ। ਸਚੀ ਦਗ ਹਮ ਹਉ ਬੁਲਾਏ। ਸਚੇ ਦੀ ਨਦਇ ਆਲ
ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਮਨਿ ਪਤੀ ਆਵਦਿ ਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਗੀ ਜੀਉ ਵਗੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਦਿ
ਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਗੁਰਮਤੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਦਿ ਆ॥ ਹਉ ਭੀ। ਨਾ ਕੇ ਮੇਰਾ ਹ
ਉ ਕਿ ਸੁਕੇਗਾ। ਸਾਚਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤਿਭਵਦਿ ਮੇਰਾ। ਹਉ ਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇ ਪਟੇਰੀ ਕਰਿ ਅਵਗਣ
ਪਥੋਤਾ ਵਦਿ ਆ॥੨॥ ਹੁਕਮੁ ਪਥਾਏ ਸੁਹਰਿ ਗੁਣ ਵਖਾਣੇ। ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਨੀਸਾਣੇ।
ਸਭ ਨਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਸਚੇ ਭੂਟ ਸਿਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਦਿ ਆ॥੩॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭੂਲਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ।
ਜਮ ਦਰਿ ਬਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਏ। ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਮੁਕਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਦਿ ਆ॥੪॥
ਸਾਕਤ ਭੁਕੇ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵੈ। ਦੁਬਿਧਾ ਬਾਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ। ਲਿਖਿ ਆਲੇਖੁ ਨ ਮੈ ਟੋਕੈ ਈਹੁ
ਹਮੁ ਖਿਮੁ ਕਤਿ ਕਰਾਵਦਿ ਆ॥੫॥ ਪੇਈ ਅਵੈ ਪਿਰੁ ਜਾਤੇ ਨ ਹੀ। ਭੂਠਿ ਵਿਛੁਨੀ ਰੋਵੈ ਪਾਹੀ
॥ ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ਅਵਗਣ ਗੁਣਿ ਬਖਸਾਵਦਿ ਆ॥੬॥ ਪੇਈ ਅਵੈ ਜਿ
ਨਿਜਾ ਤਾਪਿ ਆਗਾ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਤਤੁ ਬੀਚਗਾ। ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਸਚੇ ਨ
ਮਿਸਮਾਵਦਿ ਆ॥੭॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ। ਸਚੇ ਠਾਕੁਰ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ। ਨਾਨਕ
ਸਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨਤੀ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਾਵਦਿ ਆ॥੮॥੧॥

ਗੁਰਮਾਣੁ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ ੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ। ਸੇਵਾ ਸੁਹਰਿ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ। ਹਉ ਮੇਰਾ ਹਿਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਪਾਇ ਆਮਾਇ ਆਮੋ ਹੁਕੁ ਵਦਿ ਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਗੀ ਜੀਉ ਵਗੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਰਹ
ਦਿ ਆ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਗਾ ਸੁਹੇ ਆਜੀ ਅਨਦਿ ਨੁਹ ਰਿਗੁਣ ਗਾਵਦਿ ਆ॥ ਹਉ ਭੀ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਖ
ਜੇਤਾ ਨ ਉਪਾਏ। ਪਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ। ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿ ਨੁਗਾਵੈ ਸਹਜੇ ਭਗਤਿ ਕ
ਹਾਵਦਿ ਆ॥੨॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਸੰਖਾ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਤਾਵੇ ਖਾ
॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਦਸਵੇ ਮੁਕਤਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਦਿ ਆ॥੩॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ
ਨਾਈ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ। ਅਨਦਿ ਨੁਸਦਾ ਹੋਰੀ ਗਿਰਾਤਾ ਦਰਿ ਸਚੇ ਸੋਈ ਪਾਵ

ਇਆ॥ ੪॥ ਪਾਪੁਨਕੀਸਾਹਜਾਣੀ॥ ਭੁਜੈਲਾਗੀਭੁਗੀਭੁਲਾਣੀ॥ ਅਗੀਅਨੀਅਧਾਮ॥
ਗੁਨਜਾਣੈਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵਣਜਾਵਣਿਆ॥ ੫॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਹਉਮੈ
ਮੇਰਾਠਕਿਹਹਾਇਆ॥ ਗੁਰਸਾਖੀਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾਬਜਰਕਪਾਟਖੁਲਾਵਣਿਆ॥
੬॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ ਗੁਰਚਰਣੀਸਦਾਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨੁ
ਤਨੁਨਿਗਮਲੁਨਿਗਮਲਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥ ੭॥ ਜੀਵਨੁਮਰਣਾਸਭੁਤਪੈਤਾਈ॥ ਜਿਸੁ
ਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਵਭਿਆਈ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਸਦਾਤੁਜੰਮਲੁਮਰਣੁਸਵਾਰਣਿਆ॥ ੮॥
੧॥ ੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਨਿਗਮਲੁਅਗਮਅਪਾਗਾ॥ ਬਿਜਨੁਕੀਤੋਲੈਸੰਸਾਰ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਈਬੁਝੈਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਵਣਿਆ॥ ੧॥ ਹਉਵੰਗੀਜੀਉਵੰਗੀਹਰਿ
ਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ ਜੋਸਚਿਲਾਗੇਸੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗੇਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵਣਿ
ਆ॥ ਹਰਾਉ॥ ਆਪਿਸੁਣੈਤੈਆਪੇਵੇਖੈ॥ ਜਿਸਨੂੰਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁਲੇਖੈ॥ ਆਪੇਲਾਇ
ਲਾਏਸੋਲਾਗੈਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ॥ ੨॥ ਜਿਸੁਆਪਿਭੁਲਾਏਸੁਕਿਥੈਰਬੁਧਾਏ॥
ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਸੁਮੇਟਣਾਨਜਾਏ॥ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਸੇਵਭਭਾਗੀਪੁਰੋਕਰਮਿ
ਮਿਲਾਵਣਿਆ॥ ੩॥ ਪੇਈਅਕੈਪਨਅਨਦਿਨੁਸੁਤੀ॥ ਕੰਤਿਵਿਸਾਹੀਅਵਗਣਿਸੁਤੀ॥ ਅ
ਨਦਿਨੁਸਦਾਫਿਰੈਬਿਲਲਾਦੀ॥ ਬਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਪਾਵਣਿਆ॥ ੪॥ ਪੇਈਅਕੈਸੁਖਦਾਤਾ
ਜਾਤਾ॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ ਸੇਜਸੁਰਵੀਸਦਾਪਿਰੁਵੇਸਚੁਸੀਗੁਰਬਣਾ
ਵਣਿਆ॥ ੫॥ ਲਖਚਉਗਸੀਹਜੀਅਉਪਾਏ॥ ਜਿਸਨੂੰਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲਾਏ॥ ਕਿਲ
ਬਿਖਕਾਟਿਸਦਾਜਨਨਿਗਮਲਦਰਿਸਚੈਨਾਮਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥ ੬॥ ਲੇਖਾਮੰਗੀਤਾਕਿਨਿਦੀ
ਐ॥ ਸੁਖੁਨਹੀਫੁਨਿਦੁਐਤੀਐ॥ ਆਪੇਬਖਸਿਲਾਏਪ੍ਰਭੁਸਾਰਾ॥ ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਵਣਿ
ਆ॥ ੭॥ ਆਪਿਕਰੇਤੈਆਪਿਕਰਾਏ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵ
ਡਿਆਈਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥ ੮॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩ ਇਕੋਆਪਿਫਿਰੈਪ
ਰਛੰਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖਾਤਾਇਹੁਮਨੁਭੰਨਾ॥ ਡਿਸਨਾਤਜਿਸਹਜਸੁਖੁਪਾਇਆਏਕੋਮੰਨਿਵ
ਸਾਵਣਿਆ॥ ੧॥ ਹਉਵੰਗੀਜੀਉਵੰਗੀਇਕਸੁਸਿਉਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥ ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਇਕ
ਤੁਧਰਿਆਇਆਸਚੈਗੰਗੀਗੰਗਾਵਣਿਆ॥ ਹਰਾਉ॥ ਇਹੁਜਗੁਭੁਲਾਤੈਆਪਿਭੁਲਾਇਆ॥

ਇਕੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਇਆ
 ॥੨॥ ਜੋ ਰੰਗਿ ਗਤੇ ਕਰਮਾ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਵ ਤੇਜੁ ਰਚੇ ਜਾਤੇ ॥ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਇ ਇਵ ਰਿਅਈ
 ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਟਿਅਾ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਚੇਤੇ ਨਾਹੀ ॥ ਜਮ ਪੂਰਿ ਬਾਧਾ ਦੁਖ ਸਹਾਹੀ ॥
 ਅੰਨ ਬੋਲਾ ਕਿਉ ਨ ਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਮਨ ਮੁਖ ਪਾਪ ਚਾਵਟਿਅਾ ॥੪॥ ਇਕਿ ਰੰਗਿ ਗਤੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਆ
 ਪਿਲਿ ਵਲਾਏ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਾਤਾ ਸਭ ਇਛਾ ਆ
 ਪਿਪੂਜਾਵਟਿਅਾ ॥੫॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਸਹਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿਹਿ ਦੇਵ ਰਿਅਈ ॥ ਜਮ
 ਕਾ ਲੁਤਿ ਸੁਨੇ ਕਿਨ ਆਵੈ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਟਿਅਾ ॥੬॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗਤੇ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥ ਮੇ
 ਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੇ ਤੇਰੀ ਸਹਣਾਈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਟਿਅਾ ॥੭॥
 ॥ ਜਿਨ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗਿ
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਵਟਿਅਾ ॥੮॥੩॥ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਮਹੈ ਸੋ ਮੁਆ ਜਾਪੈ ॥ ਕਾ
 ਲੁਨ ਚਾਪੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸਤਾਪੈ ॥ ਜੋ ਤੀਵਿ ਰਿਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮਨ ਸਚਿ ਸਮਾਵਟਿਅਾ ॥
 ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਗੀ ਜੀਉ ਵਾਗੀ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਟਿਅਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਆਗੂ
 ਰਮਤੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਟਿਅਾ ॥੨॥ ਹਉ ਕਾਇਆ ਕਚੀ ਕਚਾ ਚੀਰੁ ਚੰਢਾਏ ॥ ਦੂਜੇ ਲਾਗੀ ਮਹਲੁ
 ਨ ਪਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲ ਦੀਫਰੈ ਦਿਨੁ ਗਤੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਟਿਅਾ ॥੩॥ ਦੇਹੀ ਜਾਤਿ ਨ
 ਆਗੇ ਜਾਏ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐਤਿ ਥੈ ਛੁਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇਧ ਨ ਵੰਤੈ ਐਥੈ ਥੈ
 ਥੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਟਿਅਾ ॥੪॥ ਭੈਭਾਇ ਸੀ ਗੁਰੁ ਬਣਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥ ਅਨਦਿ
 ਨੁ ਸਦਾ ਰਵੈ ਦਿਨੁ ਗਤੀ ਮਜੀਠੈ ਗੁਰੁ ਬਣਾਵਟਿਅਾ ॥੫॥ ਸਭ ਨਾਪਿਰੁ ਵਸੈ ਸਦਾ ਨਾਣੇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰ
 ਸਾਦੀ ਕੋ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਣੇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਉਚੈ ਉਚਾ ਕਰਿ ਰਿਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਟਿਅਾ ॥੬॥
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸੁਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅੰਤਿ ਵਿਗੁਤਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਤਾ ਸੋ ਜਾਗਾਏ ਗੁਰਮਤਿ
 ਸੋਈ ਪਾਵਟਿਅਾ ॥੭॥ ਆਪਿ ਉਪੀਐ ਸੋਭਾ ਮੁਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਭ
 ਗਤੀ ਰਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਟਿਅਾ ॥੮॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਧੀਧੈ ਲਾਏ ॥ ਲਖ
 ਚਉਰਾਸੀ ਰਿਜ ਕੁਆਪਿ ਅਪੜਾਏ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਚਿ ਗਤੇ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੁਕਾਰ ਕਰ
 ਵਟਿਅਾ ॥੯॥੧॥੫॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਦਰਿ ਹੀਰਾ ਲਾਭੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਕੋ ਸਬਦਿ ਪਾ

ਗੁਪਤਾਇਆ। ਜਿਨਸਚੁਪਲੈਸਚੁਵਪਾਣਹਿਸਚੁਕਸਵਟੀਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਹਉਵਾਗੀ
ਜੀਉਵਾਗੀਗੁਰਕੀਬਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਗੰਜਨੁਪਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲ
ਵਣਿਆ॥੨॥ ਹਉ। ਇਸੁਕਾਂਇਆਅੰਦਰਿਬਹੁਤਪਸਾਰਾ॥ ਨਮੁਨਿਗੰਜਨੁਅਤਿਅਗਮਅਪਾ
ਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਈਪਾਏਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੩॥ ਮੇਰਾਠਕੁਹੁਸਚੁਦ੍ਰਵਾਏ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ ਸਚੇਸਚੁਵਰਤੈਸਭਨੀਥਾਈਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥
੪॥ ਵੇਪਰਵਾਹੁਸਚੁਮੇਰਾਪਿਆਗਾ॥ ਕਿਲਵਿਖਅਵਗਣਕਾਟਟਹਾਗਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਧਿ
ਆਈਐਭੈਭਾਇਭਗਤਿਦ੍ਰਵਾਵਣਿਆ॥੫॥ ਤੇਰੀਭਗਤਿਸਚੀਜੇਭੁਵੈ॥ ਆਪੇਦੇਇਨਪਥੇ
ਤਾਵੈ॥ ਸਭਨਜੀਆਕਾਏਕੋਦਤਾਸਬਦੇਮਾਹਿਜੀਵਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਹਉਤੁਪੁਬਾਣੁਹਮੈਕੋ
ਈਨਹੀ॥ ਹਉਤੁਪੈਸੇਵੀਤੈਤੁਪੁਸਾਲਾਹੀ॥ ਆਪੇਮੇਲਲੈਹੁਪ੍ਰਭਸਾਚੇਪੁਰੈਕਰਮਿਤੁਪਾਵਣਿ
ਆ॥੭॥ ਮੈਂਹੋਨਕੋਈਤੁਪੈਜੇਹਾ॥ ਤੇਰੀਨਦਰੀਸੀਭੁਸਿਦੇਹਾ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਾਰਿਸਮਾਇਹ
ਰਿਖਾਖਹਿਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੮॥ ਤੁਪੁਜੇਵਰੁਮੈਂਹੋਨਕੋਈ॥ ਤੁਪੁਆਪੇਸਿਰ
ਜੀਆਪੇਗੋਈ॥ ਤੁਆਪੇਹੀਘੜਿਭੀਨਿਸਵਾਹਹਿਨਾਨਕਨਾਮਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੯॥੫॥੬॥੭॥
ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਸਭਘਟਆਪੇਭੋਗਣਹਾਗਾ॥ ਅਲਖੁਵਰਤੈਅਗਮਅਪਾਗਾ॥ ਗੁਰਕੋਸਬ
ਦਿਮੇਰਾਹਉਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਹਉਵਾਗੀਜੀਉਵਾਗੀਗੁਰਸਬ
ਦੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ ਸਬਦੁਸੁਣੈਤਾਮਨਸਿਉਯੁਣੈਮਨਸਾਮਾਰਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਹਉ
ਪੰਚਦੂਤਮੁਹਹਿਸੰਸਾਰਾ॥ ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਸੁਧਿਨਸਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਅਪਣਾਘਰੁਗਾਖੇ
ਪੰਚਦੂਤਸਬਦਿਪਚਾਵਣਿਆ॥੩॥ ਇਕਿਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਚੈਗੰਗਿਗਤੋ॥ ਸਹਜੇਪ੍ਰਭੁਸੇਵ
ਹਿਅਨਦਿਨੁਮਾਤੋ॥ ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਚੈਗੁਣਗਾਵਹਿਹਰਿਦਰਿਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਏਕਮ
ਏਕੈਆਪੁਉਪਾਇਆ॥ ਦਾਬਿਧਾਦੂਜਾਵਿਬਿਧਿਮਾਇਆ॥ ਚਉਥੀਪਉੜੀਗੁਰਮੁਖਿਉਚੀਸ
ਚੈਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ॥੫॥ ਸਭੁਹੈਸਚਾਜੇਸਚੈਭਾਵੈ॥ ਜਿਨਿਸਚੁਜਾਤਾਸੋਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿਕਰਣੀਸਚੈਸੇਵਹਿਸਚੈਜਾਇਸਮਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਸਚੇਬਾਣੁਹੁਕੈਅਵਹੁਨਦੁਆ॥ ਦੁ
ਜੈਲਾਗੀਜਗੁਖਪਿਖਪਿਮੁਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਣੈਕੋਜਾਣੈਏਕੋਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੭॥
ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸਹਤਿਤੁਮਾਗੀ॥ ਆਪੇਧਰਿਦੇਖਹਿਕਚੀਪਕੀਸਾਗੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਆਪੇਕਾਰ

ਹਏ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਇਆ ॥ ੭ ॥ ਤੁਆਪੇ ਮੇਲਿ ਦੇਖਹਿ ਹੁਗਿ ਸਤ ਮਹਿ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆ
 ਭਰਪੁਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਈ ਪਾਵਇਆ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਮਾਝਮ ਹਲਾ ੩
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰਕੀ ਮੀਠੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੇ ਕਿਨੈ ਚਖਿ ਭੀਠੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰੀ
 ਵੈਦ ਹਿਸਚੈ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਵਹੀ ਜੀਉ ਵਹੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਇਆ
 ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਹੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਨ ਵੇ ਮੋਲੁ ਚੁਕਾਵਇਆ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਸਚੈ ਕਿਨੈ ਅੰਤ
 ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨਰ ਜਾਂ ਕਬਹੂ ਸਚੈ
 ਨ ਵੇਕੀ ਭੁਖ ਲਾਵਇਆ ॥ ੨ ॥ ਏਕੋ ਵੇਖਾ ਅਵਹੁ ਨ ਬੀਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵਇਆ ॥ ੩ ॥ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਲਾਹਿ ਤਿਅਹੈ
 ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੈ ॥ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋਈ ਛਲੁ ਪਾਏ ਸੁਖ ਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਇਆ ॥ ੪ ॥
 ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹੋਏ ਭੈ ਅੰਦ
 ਰਿ ਭੈ ਮਾਰਿ ਭਗਮੁ ਚੁਕਾਵਇਆ ॥ ੫ ॥ ਭਗਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
 ਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਹਜੇ ਗਾਵਇ
 ਆ ॥ ੬ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਵਖਾਣੈ ॥ ਭਗਮੇ ਭੁਲਾਤ ਤਨ ਜਾਣੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਸੇਵੇ ਜੁ
 ਖੁ ਨ ਪਾਏ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਇਆ ॥ ੭ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੈ ਕੋਈ ॥ ਆਖੈ ਜਾਣੀ
 ਐ ਜੇ ਭੁਲਾਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਨਾਮੋ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਇਆ ॥ ੮ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ਮਾਝਮ
 ਹਲਾ ੩ ਆਪੇ ਹੋ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਚੜਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ
 ਸਨਾਹਿ ਰਿਚਲੁ ਲੀਭੈ ਭਾਇ ਗੁਰ ਚੜਾਵਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਵਹੀ ਜੀਉ ਵਹੀ ਨਿਰਭਉ ਮੰਨਿ
 ਵਸਾਵਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ॥ ਬਿਖੁ ਭਉ ਜਲੁ ਸਬਦਿ ਤ
 ਰਾਵਇਆ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕਹਿ ਚੜਾਈ ॥ ਨਤਾਧੋ ਤਾਥਾ ਇਨ ਪਾਈ ॥ ਜੇ
 ਹਾਥਾਇਆ ਤੇਹਾ ਜਾ ਸੀਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਥੋਤਾ ਵਇਆ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧੇ ਕਿਭੂ ਨ
 ਸੁਝੈ ॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇਆ ਏਨੀ ਬੁਝੈ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਨ ਵੇਜਨ
 ਮੁਗਵਾਵਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਹਾ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਾਈ ਐਸੇ ਖੇਦੁ ਆਹਾ ॥
 ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਹੀਰਾ ਗਾਵਇਆ ॥ ੪ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੰਗ

ਤੀਰੰਗੁਲਾਇ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹਿ ਆਸਹ ਜਿ ਸੁਭਾਇ। ਸਯੋ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿ ਆਗਾਇ ਆਸਹ ਜੋ ਸ
 ਹ ਜਿ ਮਿਲਾਵਣਿ ਆ॥੫॥ ਜਿ ਸੁ ਅੰਦਰਿ ਰੰਗੁ ਜੋਈ ਗੁਣਗਾਵੈ। ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਯੋ ਸੁਖਿ
 ਸਮਾਵੈ। ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿ ਆ॥੬॥ ਸਚਾ ਸ
 ਚੋ ਸਚੁ ਪਤੀ ਜੋ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਦਰੁ ਭੀ ਜੋ। ਬੈਸਿ ਸੁਖਾਨਿ ਹਰਿ ਗੁਣਗਾਵਹਿ ਆਪੇ
 ਕਰਿ ਸਤਿ ਮਨਾਵਣਿ ਆ॥੭॥ ਜਿ ਸਨਨ ਦਰਿ ਕਰੈ ਸੋ ਪਾਏ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉ ਮੈ ਜਾ
 ਏ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿ ਆ॥੮॥੯॥ ਪੀਆ ਭੁਮਹ
 ਲਾ ੩ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ। ਹਰਿ ਜੀ ਅਚੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ। ਹਰਿ
 ਜੀ ਉਸਠਾਇ ਉਬਿਰਖੁ ਪੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਿਨਿ ਪੀਤਾ ਤਿਸੁ ਖਿਲਾਵਣਿ ਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਾ
 ਰੀ ਜੀ ਉਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿ ਆ॥ ਹਰਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਗੁਰ ਸਬ
 ਦੀ ਹਰਿ ਗੁਣਗਾਵਣਿ ਆ॥ ਹਉ। ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇ ਆ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ
 ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਆ॥ ਹਰਿ ਨਿਗਮੁ ਹਉ ਮੈ ਮੈਯੁ ਗਵਾਏ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿ ਆ॥੨॥
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇ ਆ ਜਾਇ। ਸਿਪਸਾ ਪਿਕਰੇ ਬਿਲੰਗਾਇ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨ
 ਪੈਵੀ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਵਣਿ ਆ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਰਸੀ ਕੋਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵੇਖੈ। ਸੋਚਨ
 ਲਾਗੈ ਜਾਹਉ ਮੈ ਸੋਖੈ। ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਨਿਗਮ ਲਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚਿ ਸ
 ਮਾਵਣਿ ਆ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਿਹੁ ਨ ਦੇਖਿ ਆ ਜਾਇ। ਗੁਰਿ ਕਿਹਾ ਕਰਿ ਆ ਪੁਦਿਤਾ
 ਦਿਖਾਇ। ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਆਸਹ ਜੋ ਸਹ ਜਿ ਸਮਾਵਣਿ ਆ॥੫॥ ਗੁਰ ਮੁ
 ਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਇਕ ਸੁਮਿਉ ਲਿਵਲਾਏ। ਦੁਜਾ ਭਗੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ। ਕਾਂਇ ਆ ਅੰਦਰਿ
 ਵਟ ਜੁ ਕਰੇ ਵਪਾਰ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿ ਆ॥੬॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਹ
 ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ਅਨਦਿਨੁ ਗੰਗਾ ਤਾ ਗੁਣਗਾਵੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾ
 ਵਣਿ ਆ॥੭॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੇਲੈ ਮਿਲਾਇ ਆ॥ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਮਨਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇ ਆ
 ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮੇਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਸਚੈ ਕੇ ਗੁਣਗਾਵਣਿ ਆ॥੮॥੯॥ ਪੀਆ ਭੁਮਹ
 ਲਾ ੩ ਆਪੁ ਵਵਾਏ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਏ। ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੀ ਲਿਵਲਾਏ। ਸਚੁ ਵਣੀ
 ਜਹਿ ਸਚੁ ਸੰਘ ਹਰਿ ਸਚੁ ਵਪਾਰੁ ਕਰਾਵਣਿ ਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀ ਉਵਾਰੀ ਹਰਿ ਗੁਣ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਨਿਧਿਪਾਏ॥ਸਚੈਨਾਮਿਸਦਾਮਨੁਸਚਾਸਚੁਸੇਵੇਫੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੭॥ਸਦਾ
ਜੁਰਿਦੁਰਿਨਜਾਣਹੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਅੰਤਰਿਪਛਾਣਹੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪੁ
ਰੇਗੁਰਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੪॥੧੧॥੧੨॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਐਥੈਸਾਚੇਸੁਆਗੈਸਾਚੇ॥ਮਨੁਸਚਾ
ਸਚੈਸਬਦਿਗਾਚੇ॥ਸਚਾਸੇਵਹਿਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਚੈਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਹੀਜੀ
ਉਵਾਹੀਸਚਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਸਚੈਸੇਵਹਿਸਚਿਸਮਾਵਹਿਸਚੈਕੇਗੁਣਗਾਵਣਿ
ਆ॥ਹਰਾਉ॥ਪੰਡਿਤਪੜਹਿਸਾਢਨਪਾਵਹਿ॥ਦੁਜੈਭਾਇਮਾਇਆਮਨੁਭਗਮਾਵਹਿ॥ਮਾ
ਇਆਮੋਰਿਸਭਸੁਧਿਗਵਾਈਕਾਰਿਅਵਗਣਪਛੇਤਾਵਣਿਆ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਾਤ
ਤੁਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਏਅਪੁਨਾਮੁਕਤੀਕਾਦਰੁਪਾਵਣਿ
ਆ॥੩॥ਕਿਲਾਵਿਖਕਾਟੈਕੋਧੁਨਿਵਾਗੇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਖੈਉਗਧਾਗੇ॥ਸਚਿਰਤੇਸਦਾਬੈ
ਰਾਹੀਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੪॥ਅੰਤਰਿਗਤਨੁਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥ਕਿਬਿਧਿਮ
ਨਸਾਕਿਬਿਧਿਮਾਇਆ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਮੈਨੀਥਕੇਚਉਥੈਪਦਕੀਸਾਹਨਪਾਵਣਿਆ॥
੫॥ਆਪੇਗੰਗੇਗੰਗੁਚੜਏ॥ਸੇਜਨਹਾਤੇਗੁਰਸਬਦਿਗੰਗਾਏ॥ਹਰਿਗੰਗੁਚੜਿਆਅਤਿਅ
ਪਾਰਾਹਰਿਗੰਗਿਗੰਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਿਧਿਸਿਧਿਸਚੁਸੰਜਮੁਸੇਈ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਗਿਆਨੁਨਾਮਿਮੁਕਤਿਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਹਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਚੈਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ
॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਥਾਪੇਥਾਪਉਥਾਪੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਿਪਤਿਸਭੁਆਪੋ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਏਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੨॥੧੩॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਉਤਪਤਿਪਰਲਉਮਿ
ਬਦੇਤੋਵੈ॥ਸਬਦੇਹੀਠਿਰਿਓਪਤਿਤੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਰਤੈਸਭੁਆਪੇਸਚਗੁਰਮੁਖਿਉਪਾ
ਇਸਮਾਵਣਿਆ॥੯॥ਹਉਵਾਹੀਜੀਉਵਾਹੀਗੁਰਪੁਰਾਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਗੁਰਤੇਸਾਂਤਿਭ
ਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਵਣਿਆ॥ਹਰਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਧਰਤੀਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਵਣੁਬੈਸਤਹੁਖੈਲੈਵਿਡਾਣੀ॥ਸੋਨਿਗੁਰਾਜੈਮਰਿਮਰਿਜਮੈਨਿਗੁਰੇਆ
ਵਣਜਾਵਣਿਆ॥੧੦॥ਤਿਨਿਕਰਤੇਇਕੁਖੈਯੁਗਚਾਇਆ॥ਕਾਇਆਸਰੀਰੋਵਿਚਿਸਭੁਕਿ
ਭੁਪਾਇਆ॥ਸਬਦਿਭੇਦਿਕੋਈਮਹਯੁਪਾਏਮਹਲੇਮਹਲੇਬੁਲਾਵਣਿਆ॥੧੧॥ਸਚਾਸਚੁ
ਸਚੈਵਣਜਾਗੇ॥ਸਚੁਵਣਜਹਿਗੁਰਹੋਤਿਅਪਾਗੇ॥ਸਚੁਵਿਹਾਣੁਹਿਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਚੈਸਚੁ

ਕਮਾਵਟਿਆ॥੧॥ ਬਿਨੁਗਸੀਕੋਵਬੁਕਿਉਪਾਏ॥ ਮਨਮੁਖਭੁਲੇਲੇਕਸਬਾਏ॥ ਬਿਨੁਗਸੀਸਭ
 ਖਾਲੀਦੇਖਾਈਜਾਇਓਖੁਪਾਵਟਿਆ॥੨॥ ਇਕਿਸਚੁਵਟੰਜਹਿਗੁਰਸਬਦਿਪਿਅਗੇ॥
 ਆਪਿਤਹਿਸਗਲੇਕੁਲਤਾਗੇ॥ ਆਏਸੇਪਰਵਾਨੁਹੋਈਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਵਟਿਆ॥
 ੩॥ ਅੰਤਹਿਵਸਤੁਮੁਕੁਬਾਹੁਭਾਲੇ॥ ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਫਿਰਹਿਬੇਤਾਲੇ॥ ਜਿਥੇਵਬੁਝੈਵੈਤਿ
 ਸੁਹੋਕੋਇਨਪਾਵੈਮਨਮੁਖਤਗਮਿਭੁਲਾਵਟਿਆ॥੪॥ ਆਪੇਦੇਵੈਸਬਦਿਬੁਲਾਏ॥ ਮਹ
 ਲੀਮਹਲਿਸਹਜਸੁਖੁਪਾਏ॥ ਨਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਅਈਆਪੇਸੁਣਿਸੁਣਿਧਿਆਵਟਿ
 ਆ॥੫॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥
 ੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥
 ੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥
 ੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥
 ੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥

ਨੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਖੋ ਪਰਖੇ ਸਦਾ ਨੇ ਨੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਕਹੈ ਸਦਾ ਦਿ ਨੁਹਾਤੀ ਅਵਗਾ ਅਖਿਲੁ ਸਦ
ਇਆ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੰਗਿ ਰਤਾ ਲਿਵਲਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਸਨ ਬੋ
ਏ ਦਿ ਨੁਹਾਤੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆ ਵਇਆ॥ ੩॥ ਸੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਚਿਤਿ ਨਹੀ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਹੁ
ਕਮੁ ਮੋਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ॥ ਹੁਕਮੇ ਵਰਤੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹੁਕਮੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆ ਵਇਆ॥ ੪॥
ਅਜ ਕਰੀ ਮਕਰ ਤੇ ਹਰਿ ਕੋ ਗਾਇ ਹੁਮ ਨੁਭੂਲਾ ਜਾਂਦਾ ਛੋ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਿਓ ਚਿਤੁ ਲਾਏ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬ ਦਿ ਵਜਾ ਵਇਆ॥ ੫॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਪਾਏ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਕੋ
ਸਬਾਏ॥ ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਖਜੈ ਨੇ ਪਾਇ ਚਿਖੋਟੇ ਭਗੀ ਮੁਭੂਲਾ ਵਇਆ॥ ੬॥ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਵੇਖਾ ਕਿ
ਉ ਸਾਲਾਹੀ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਬ ਦਿ ਸਲਾਹੀ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਸੈ ਤੁਭਾਣੇ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆ ਵਇਆ॥ ੭॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬ ਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਬਾਣੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿ ਐਸੇ ਦੇ
ਸਮਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਭ ਭੁਖ ਲਾਹਿ ਜਾ ਵਇਆ॥
੮॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਜ
ਨੁ ਪਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਸ ਦਾ ਵੀਪਤਾ ਸੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਿਸਨਾ ਬੁਝਾ ਵਇਆ॥ ੧॥ ਹਉ ਵਗੀ ਜੀ
ਉ ਵਗੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆ ਵਇਆ॥ ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਦਾ ਹੋਰੰ ਗਿਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਹ
ਰਿ ਗੁਲਗਾ ਵਇਆ॥ ਹਰਾਉੀ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਕੋ ਪਾਏ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰੇ ਇਕ ਸੁਸਿਓ
ਲਿਵਲਾਏ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾ ਵੈ ਨਦਰੀ ਸਚਿ ਸਮਾ ਵਇਆ॥ ੨॥ ਸਭ ਨਉ ਪ
ਰਿ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ॥ ਕਿਸੈ ਥੋੜੀ ਕਿਸੈ ਪੈਯ ਟੇਰੀ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਉਂ ਨਹੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੋ
ਈ ਪਾਵਇਆ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਤੁ ਪੈ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵੇ ਕੋਈ ਨ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਇਆ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੋ ਪੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨ
ਮਿ ਅੰਤਹੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਾਣੀ ਰਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਸੁਣਾ ਵਇਆ॥ ੫॥
ਮਨ ਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ਮਗੈ ਬਿਖੁ ਖਾਏ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਸਦਾ ਵਿਸਟਾ
ਮਹਵਾਸਾ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾ ਵਇਆ॥ ੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਿ ਪੀਆਏ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜਿ ਲਿਵਲਾਏ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਆਸ ਭਾਖੇ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਦਰੀ ਆਵ
ਇਆ॥ ੭॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਈ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਆਪੇ ਗੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਨ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ਪਾਸੁ ਚੁਸਾ ਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਜ਼ੂਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿ ਆਭਰ ਪੂਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ੫੭
 ਸਚੁ ਨ ਦਰੀਅ ਵੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਇਆ ॥ ੬ ॥ ਸਚੁ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਰਹਿ ਆਸਮਾਇ ॥ ਸਦਾ
 ਸਚੁ ਨਿਰਚਲੁ ਅਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਚੇ ਲਾਗੈ ਸੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਇਆ ॥ ੭ ॥
 ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਅਵਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿ ਤੁਸੇ ਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਸਚੇ
 ਸਚੁ ਕਮਾਵਇਆ ॥ ੮ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ਮਾਝਮ ਹਲਾ ੩ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਨਿਰਮਲੈ ਬਾਣੀ ॥
 ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਭਮਾ ਹਿਸਮਾਣੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੇਲੁ
 ਗਵਾਵਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਵੀਜੀ ਉਵੀ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ
 ਰਸ ਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਬਦੇ ਸੁਣਿ ਤਿਸਾ ਮਿਟਾਵਇਆ ॥ ਹਰਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਮੁ ਵਸਿਆ
 ਮਨਿਆਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗਵਾਏ ॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ
 ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਇਆ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰਮਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ
 ਮੁਆਤਿ ਥੋਮੋਹੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ
 ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਨਿਰਮਲੁ ਸੇਵੈ ਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ॥ ਹਉ ਮੋਮੈ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਪੋ
 ਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਵਜੈ ਅਨਹਦ ਪੁਨਿ ਬਾਣੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਇਆ ॥ ੪ ॥ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਸਭ
 ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਬਦਿ ਪਰੇਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਲਾਗੈ ਭਗੀ ਨਿਰਮਲ
 ਲੁਨਾ ਮਿਸੁ ਹਵਇਆ ॥ ੫ ॥ ਸੇ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋ ਸਬਦੇ ਸੋਹੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹੈ ॥ ਸ
 ਚਿਨਾ ਮਿਮਲੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਮੁਖੁ ਉਜਲੁ ਸਚੁ ਕਰਾਵਇਆ ॥ ੬ ॥ ਮਨੁ ਮੋਲਾ ਪੈਦੁ ਜੋਭਾਇ ॥
 ਮੋਲਾ ਚਉਕਾ ਮੈਲੈ ਥਾਇ ॥ ਮੋਲਾ ਖਾਇ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਵਧਾਏ ਮਨ ਮੁਖ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਇਆ
 ॥ ੭ ॥ ਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲ ਸਭਿ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ॥ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਜੋ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਭਾਏ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ
 ਸੇ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਇਆ ॥ ੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ਮਾਝਮ ਹਲਾ ੩ ਗੋਵਿੰਦੁ
 ਉਜਲੁ ਉਜਲਾਹੰਸਾ ॥ ਮਨੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ ॥ ਮਨਿ ਉਜਲਾਸ ਦਾ ਮੁਖ ਸੋਹਿਅ
 ਤਿ ਉਜਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਵੀਜੀ ਉਵੀ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਇਆ ॥ ਗੋਬਿ
 ਦੁ ਗੋਬਿਦੁ ਕਰੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਵਇਆ ॥ ਹਰਉ ॥ ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਵਹਿ
 ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਉਜਲ ਹਉ ਮੈਲੁ ਜਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ

ਗਤੀ ਸੁਤਿਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣਗਾਵਣਿਆ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁਆਨਚੈਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਏ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮ
ਨੈਮਨੁਮਿਲਾਏ ॥ ਸਚਤਾਏਪੁਰੇਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਏਸਬਦੇਨਿਰਤਿਕਰਾਵਣਿਆ ॥ ੩ ॥ ਊਚ
ਭੁਕੇਤਨਹਿਪਛਾਣੇ ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿਜੋਰਿਆਜਮਕਾਏ ॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਇਸੁਮਨਹਿਨਚਾਏ
ਅੰਤਰਿਕਪਦੁਤਪੁਪਾਵਣਿਆ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜਾਆਪਿਕਰਾਏ ॥ ਤਨੁਮਨੁਗਤਾਸਹ
ਜਿਸੁਕਾਏ ॥ ਬਾਣੀਵਜੈਸਬਦਿਵਜਾਏਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਥਾਇਪਾਵਣਿਆ ॥ ੫ ॥ ਬਹੁਤਾਏ
ਪੁਰੇਵਜੈਵਜਾਏ ॥ ਨਕੋਸੁਣੇਨਮੰਨਿਵਸਾਏ ॥ ਮਾਇਆਕਰਾਇਪਿਫੁਬੀਧਿਨਾਚੈਢੁਜੈਭਾਇਦੁਖੁ
ਪਾਵਣਿਆ ॥ ੬ ॥ ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੇਸੋਮੁਕਤਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਸਚਸੰਜਮਿਜੁਗਤਾ ॥ ਗੁ
ਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਹਰਿਧਿਆਏਏਹਭਗਤਿਹਰਿਭਾਵਣਿਆ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜੁਗਚਾ
ਰੇਹੋਣੀ ॥ ਹੋਰਭਗਤਿਨਪਾਏਕੋਣੀ ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਗੁਰਭਗਤੀਪਾਣੀਐਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾ
ਵਣਿਆ ॥ ੮ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩ ਸਚਸੇਵੀਸਚੁਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਚੈਨਾਇਦੁਖੁਕ
ਬਧੀਨਾਹੀ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਨਿਸੁਖੁਪਾਇਨਿਗੁਰਮਤਿਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉਵਾਰੀ
ਜੀਉਵਾਰੀਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਵਣਿਆ ॥ ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਸੇਸਦਾਸੋਹਹਿਸੇਭਾਸੁਰਤਿ
ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਸਭੁਕੋਤੇਗਭਗਤੁਕਹਾਏ ॥ ਸੇਣੀਭਗਤਿਤੇਰੈਮਨਿਭਾਏ ॥ ਸਚੁਬਾ
ਣੀਤੁਪੈਸਾਲਾਹਨਿਗੰਗਿਗਤੇਭਗਤਿਕਰਾਵਣਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸਭੁਕੋਸਚੇਹਰਿਜੀਉਤੇਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਮਿਲੇਤਾਚੁਕੈਛਗਾ ॥ ਜਾਤੁਪੁਭਾਵੈਤਾਨਾਇਰਚਾਵਹਿਤੁਆਪੇਨਾਉਜਪਾਵਣਿਆ ॥ ੩ ॥
ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ ॥ ਹਰਖੁਸੇਗੁਸਭੁਮੋਹੁਗਵਾਇਆ ॥ ਇਕਸੁਸਿਉਇਵਲਾ
ਹੀਸਦਹੀਹਰਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ੪ ॥ ਭਗਤਗੰਗਿਗਤੇਸਦਾਤੇਰੈਚਾਏ ॥ ਨਉਨਿਧਿ
ਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਏ ॥ ਪੁਰੇਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥
੫ ॥ ਤੁਦਇਆਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤੁਆਪੇਮੇਲਿਹਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ ॥ ਤੁਆਪੇਦੇਵਹਿਨਾ
ਮੁਵਰਾਣੀਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ ॥ ੬ ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਾਚੇਤੁਪੁਸਾਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾ
ਤਾਦੁਜਕੋਨਾਹੀ ॥ ਏਕਸੁਸਿਉਮਨੁਗਹਿਆਸਮਾਏਮਨਿਮੰਨਿਐਮਨਹਿਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥ ੭ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਸਾਲਾਹੇ ॥ ਸਾਚੇਠਾਕੁਰਵੈਪਰਵਾਹੇ ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਗੁਰਸਬ
ਦੀਹਰਿਮੇਲਾਵਣਿਆ ॥ ੮ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩ ਤੇਰੇਭਗਤਸੋਹਹਿਸਾਚੈਦਰਬਾ

ਗੋਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਿਸਵਗੋਸਦਾਅਨੰਦਿਹਰਿਦਿਨੁਗਤੀਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਵਦਿ
 ਆਹਉਵਾਗੀਜੀਉਵਾਗੀਨਾਮੁਸੁਣਿਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਆਹਰਿਜੀਉਸਚਾਉਚਉਚਾਉ
 ਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਵਦਿਆਹਰਉਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸਾਚੀਨਈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਿਸੈਮਿਲਾ
 ਣੀਗੁਰਸਬਦਿਮਿਲਾਹਿਸੇਵਿਭੁਕਹਿਨਹੀਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਵਦਿਆ॥੨॥ਤੁਝਤੇਬਾਹ
 ਰਿਕਭੁਨਹੋਇ।ਤੁਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਜਾਣਹਿਜੇਇ।ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਗੁਰਮਤਿਆਪਿ
 ਮਿਲਾਵਦਿਆ॥੩॥ਕਾਮਾਣਿਗੁਣਵੰਤੀਹਰਿਪਾਏ।ਭੈਭਾਇਸੀਗਾਰੁਬਣਾਏ।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
 ਵਿਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਸਚਉਪਦੇਸਿਸਮਾਵਦਿਆ॥੪॥ਸਬਦੁਵਿਸਾਰਨਿਤਿਨਾਠਉਰੁਨਠ
 ਉ।ਕ੍ਰਮਿਭੂਲੇਜਿਉਲੁਏਘਰਿਕਾਂਠੀ।ਹਲਤੁਪਲਤੁਤਿਨੀਦਵੈਗਵਾਏਦੁਖੇਦੁਖਿਵਿਹਾਵ
 ਦਿਆ॥੫॥ਲਿਖਦਿਆਲਿਖਦਿਆਕਾਗਦਮਸੁਖੇਈ।ਦੁਜੈਭਾਇਸੁਖੁਪਾਏਨਕੇਈ।
 ਕੁਕੁਲਿਖਹਿਤੈਕੁਕੁਕਮਾਵਹਿਜਲਿਜਾਵਹਿਕੁਕਿਚਿਤੁਲਾਵਦਿਆ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੇ
 ਸਚੁਲਿਖਹਿਵੀਚਗੁ।ਸੇਜਨਸਚੇਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਗੁ।ਸਚੁਕਾਗਦੁਕਲਾਮਮਸਵਾ
 ਣੀਸਚੁਲਿਖਿਸਚਿਸਮਾਵਦਿਆ॥੭॥ਮੇਰਾਪੁਤੁਅੰਤਰਿਬੈਠਵੇਖੈ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿ
 ਲੈਸੋਈਜਨੁਲੇਖੈ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਵਦਿਆ॥੮॥੨੨॥੨੩॥
 ਮਾਝਮਹਲਾ ੩ ਅਤਮਗਾਮਪਰਗਾਸੁਗੁਰਤੇਹੋਵੈ।ਹਉਮੈਮੈਲੁਲਾਗੀਗੁਰਸਬਦੀਖ
 ਵੈ।ਮਨੁਨਿਗਮਲੁਅਨਦਿਨੁਭਗਤੀਗਤਾਭਗਤਿਕਰੇਹਰਿਪਾਵਦਿਆ॥੯॥ਹਉਵਾਗੀਜੀਉ
 ਵਾਗੀਆਪਿਭਗਤਿਕਰਨਿਅਵਰਾਭਗਤਿਕਰਾਵਦਿਆ॥ਤਿਨਭਗਤਜਨਕਉਸਦਨਮ
 ਸਕਾਰੁਕੀਜੈਜੋਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵਦਿਆ॥ਹਉ।ਆਪੇਕਰਤਾਕਾਰੁਕਰਾਏ।ਜਿ
 ਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਕਰੈਲਾਏ।ਪੁਰੇਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਹੋਵੈਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਪਾਵਦਿਆ॥੧॥ਮਰਿ
 ਮਰਿਜੀਵੈਤਾਕਿਭੁਪਾਏ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ।ਸਦਾਮੁਕਤੁਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾ
 ਏਸਹਜੇਸਹਜੇਸਮਾਵਦਿਆ॥੨॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵੈਮੁਕਤਿਨਪਾਏ।ਦੇਸੰਤਹੁਭਵੈਦੁਜੈ
 ਭਾਇਖੁਆਏ।ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਕਪਟੀਬਿਨੁਸਬਦੈਦੁਖੁਪਾਵਦਿਆ॥੩॥ਧਾਵ
 ਤੁਰਾਖੈਠਾਕਿਹਾਏ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਮਪਦਪਾਏ।ਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਮਿਦਿ
 ਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਵਦਿਆ॥੪॥ਇਕਿਕੁਕੁਲਾਗੋਕੁਕੁਕਲਾਪਾਏ।ਦੁਜੈਭਾਇਬਿਰਥਾਜਨਮੁ

ਗਵਾਏ॥ ਅਪਿਤੁ ਬੇਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੇ ਕੁ ਡੋਬੇ ਲਿਖਿ ਖੁਖਾਵਣਿਆ॥ ੬॥ ਇਸੁ ਤਨਮਹਿ ਮਨੁ ਕੋ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ॥ ਭਾਇਓ ਭਗਤਿ ਜਾਹੁ ਉਮੈ ਸੋਖੈ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕ ਮੋਨਿ ਪਾਗੀ ਹੋਇ ਵਿਵਲਾਇ
 ਤਿਨ ਤੀਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨ ਦੇਖਾਵਣਿਆ॥ ੭॥ ਅਪਿਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਸੇਈ॥ ਚਿਹ੍ਰਿਕਿ ਕਰੇ ਕੀ
 ਤੋਕਿ ਅਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਲੇਵੈ ਨਾਮੋ ਮੀਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ॥ ੮॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ਮਾ
 ਝਮਹਲਾ ੩ ਇਸੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਅਖੁਟ ਭੰਡਗਾ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ॥
 ਅਪੇਗੁ ਪਤ ਪਰਗਟੁ ਹੈ ਅਪੇਗੁ ਸਬਦੀ॥ ਅਪੁਵਦਾਵਣਿਆ॥ ੧॥ ਹਉ ਵਹੀਜੀ ਉਵਹੀ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੀਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾਸੁਮੀਠਾ ਗੁਰਮਤੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿ
 ਆਹਹਉ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਬਜਰਕ ਪਾਟ ਖੁਲਾਇਆ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲ ਕੁ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾ
 ਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ਗੁਰਕਿਰਪਾ॥ ਮੀਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ॥ ੨॥ ਗੁਰਗਿਆਨ
 ਅੰਜਨੁ ਸਚੁ ਨੇਰੀ ਪਾਇਆ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ
 ਮਿਲੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ॥ ੩॥ ਸਰੀਰੁ ਭਾਲਿ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਜਾਏ॥
 ਨਾਮੁ ਨ ਲਾਏ ਬਹੁਤ ਵੇਗਾ ਰਿਦੁ ਖੁਪਾਏ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅੰਧੇਰੁ ਹੋਇ ਨਹੀ ਠਹਿਰੀਘਰਿ ਅਇਗੁਰਮੁ
 ਖਿਵ ਬੁਧਾਵਣਿਆ॥ ੪॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਚਾ ਹਰਿ ਪਾਏ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵੇਖੈ ਹਉ ਮੈ ਮੈਲੁ ਜਾ
 ਏ॥ ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥ ੫॥ ਨਉ ਦਰ ਠਕੇ ਪਾ
 ਵਤੁ ਹਰਾਏ॥ ਦਸਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਾਪਾਏ॥ ਓਥੈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰ
 ਮਤੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ॥ ੬॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਅੰਤਰਿ ਆਨੇਗਾ॥ ਨਵਸਤੁ ਲਾਹੈ ਨ ਚੁਕੈ ਛੇ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਕੁੰਜੀ ਹੋਤੁ ਦਰੁ ਖੁਲੈ ਨਹੀ ਗੁਰਪੁਰੋਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ॥ ੭॥ ਗੁਪਤ
 ਪਰਗਟੁ ਤੁਸਭ ਨੀਥਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਸੋਈ ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਹਿਸਦਾ ਤੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੀਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ॥ ੮॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾ
 ਏ ਅਪੋ॥ ਕਾਏ ਨ ਜੋਹੈ ਦੁਖ ਨ ਸੰਤਾਪੋ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਬੰਧਨ ਸਭ ਤੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁ
 ਹਾਵਣਿਆ॥ ੧॥ ਹਉ ਵਹੀਜੀ ਉਵਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਨ ਚੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ॥ ਹਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਵੈ ਮੈ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਅਗਾ
 ਨ ਛੀਜੈ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਕਾਏ ਨ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥

੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਰੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ਆਪਿ ਤੈ ਕੇ ਲਾਸ ਗਏ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਰੁ ਦਿਆ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਸਗੀਗਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉ ਮੈ
ਚੁਕੈ ਪੀਗਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਗਮੁ ਛਿਰਿ ਮੈ ਲੁਨਾਗੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਦਿਆ॥ ੪॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਵੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿ
ਨੁਗਤੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਰਾਵਦਿਆ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨੰਦਿ ਨੁਸਬਦੇ ਗਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁ
ਗਚਾਰੈ ਜਾਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਵੈ ਸਦਾ ਨਿਗਮੁ ਸਬਦੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਦਿਆ॥ ੬॥ ਬਾ
ਝੁ ਗੁਰੂ ਪੈ ਅੰਧ ਅੰਧਾ॥ ਜਮਕਾਲਿ ਗਠੇ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਅਨੰਦਿ ਨੂਰੀ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ
ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਦਿਆ॥ ੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਵੁਠਾ
ਪਿਆਏ॥ ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਦਿਆ॥ ੮॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ਮਾਝਮਹ
ਲਾ ੩ ਏਕ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਪੈ ਸਗੀਗਾ॥ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ॥ ਆਪੇ ਠਹਰ ਕੀਤੈ ਨੁ
ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਬਣਤ ਬਣਾਵਦਿਆ॥ ੧॥ ਹਉ ਵਾਹੀ ਜੀਉ ਵਾਹੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵ
ਦਿਆ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਦਿਆ॥ ੨॥ ਹਉ ਉਤਾਪੇ ਸੋਹ
ਰਿ ਆਪੇ ਜਗੁ ਮੋਹਹਿ॥ ਤੁਆਪੇ ਨਦਰੀ ਜਗਤੁ ਪਰੋਵਹਿ॥ ਤੁਆਪੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਕਰਤੇ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦੇਖਾਵਦਿਆ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਗੁਰਮੰਨਿ ਵਸਾਏ॥ ਸ
ਬਦੇ ਉਪਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਦਿਆ॥ ੪॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ॥
ਬੰਧਨ ਤੋੜੇ ਸਦਾ ਪੈ ਮੁਕਤਾ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਆਪੇ ਪੈ ਸਚਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਦਿਆ॥ ੫॥
ਆਪੇ ਮਾਇਆ ਆਪੇ ਛਾਇਆ॥ ਆਪੇ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ॥ ਆਪੇ ਗੁਣ ਦਾਤਾ
ਗੁਣ ਗਵੈ ਆਪੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਦਿਆ॥ ੬॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆ
ਪੇ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਥੁ ਨ ਹੋਵੈ ਤੁਆਪੇ ਕਰੈ ਲਾਵਦਿਆ॥ ੭॥ ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪਿ ਜੀਵਾਏ॥ ਆ
ਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਦਿਆ॥ ੮॥
ਆਪੇ ਉਚਾਉ ਚੌਰੋਈ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਿਖਾਏ ਸੇਵੇ ਖੈਰੋਈ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ
ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਖਾਇਆ॥ ੯॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਪੁਰਿ ਹਰਿਆ
ਸਭ ਥਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਘਰਹੀ ਮਹਿ ਪਾਈ॥ ਸਦਾ ਸਰੇਵੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਗੀਜੀਉਵਾਗੀਜਗਜੀਵਨੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿਜਗਜੀਵ
 ਨੁਨਿਰਭਉਦਾਤਾਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਘਰਮਹਿਧਰਤੀਧਉਲੁਪਾਤਾ
 ਲਾ॥ਘਰਹੀਮਹਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸਦਾਏਬਾਲਾ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਹੈਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿ
 ਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਕਾਂਇਆਅੰਦਰਿਹਉਮੈਮੇਗਾਜੰਮਣਮਰਣਨਚੁਕੈਫੇਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹੋਵੈਸੁਹਉਮੈਮੇਸਚੋਸਚੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੪॥ਕਾਂਇਆਅੰਦਰਿਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦਇਭਾਈ॥
 ਦੁਹੀਮਿਲਿਕੈਸਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਦੇਵੈਮਾਰਿਜਾਇਇਕਤੁਧਰਿਆਵੈਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸ
 ਮਾਵਣਿਆ॥੫॥ਘਰਹੀਮਹਿਦੁਜੈਭਾਇਅਨੇਗਾ॥ਚਨਣੁਹੋਵੈਛੋਰੈਹਉਮੈਮੇਗਾ॥ਪਰ
 ਦੁਸਬਦਹੈਸੁਖਦਾਤਾਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੬॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪਰਗਦੁਖਸਾ
 ਗਾ॥ਗੁਰਸਾਖੀਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਗਾ॥ਕਮਲੁਬਿਗਾਸਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿ
 ਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਅੰਦਰਿਮਹਲਰਤਨੀਭਰੇਭੰਡਗਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਨਾਮੁਅਪਾਗਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਵਟਜੇਸਦਾਵਾਪਾਗੀਲਾਹਨਾਮੁਸਦਪਾਵਣਿਆ॥੮॥ਆਪੇਵਭੁਗਏਆਪੇਦੇਇ॥ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਵਟਜਹਿਕੇਈਕੇਇ॥ਨਾਨਕਜੀਸੁਨਦਰਿਕੇਸੋਪਾਏਕਰਿਕਿਰਪਾਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੯॥
 ੨੭॥੨੮॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਹਰਿਆਪੇਮੇਲੇਸੇਵਕਹਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਾਉਦੁਜਾਜਾਏ॥ਹ
 ਰਿਨਿਗਮਲੁਸਦਾਗੁਟਦਾਤਾਹਰਿਗੁਣਮਹਿਆਪਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਗੀਜੀਉਵਾਗੀ
 ਸਚੁਸਚਾਹਿਰਦੈਵਸਾਵਣਿਆ॥ਸਚਨਾਮੁਸਦਾਹੈਨਿਗਮਲੁਗੁਰਸਬਦੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿ
 ਆ॥ਹਉਆਪੇਗੁਰਦਾਤਾਕਰਮਿਬਿਧਾਤਾ॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਾਤਾ॥ਅ
 ਮ੍ਰਿਤਨਾਮਿਸਦਾਜਨਸੋਹਹਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਗੁਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਇਸੁਗੁਣਮਹਿਇਕੁਥ
 ਨੁਸੁਹਾਇਆ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਹਉਮੈਭਗਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਦਾਹਰਿਗੀਰਤੇ
 ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਇਹੁਗੁਣਵੀਚਗੇ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅੰਤ
 ਰਿਵਸੈਮੁਰਗੇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਜ
 ਮੁਜਾਗਾਤੀਦੁਜੈਭਾਇਕਹੁਲਾਏ॥ਨਵਹੁਭੁਲੇਦੇਇਸਜਾਏ॥ਘੜੀਮੁਹਤਕਾਲੇਖਾ
 ਲੇਵੈਰਤੀਅਹੁਮਾਸਾਤੇਲਕਢਾਵਣਿਆ॥੫॥ਪੇਈਅਵੈਪਿਰੁਚੇਤੇਨਹੀ॥ਦੁਜੈਮੁਠੀ
 ਹੋਵੈਧਾਹੀ॥ਖਰਕੁਆਇਉਕੁਹੁਪਕੁਲਖਣੀਸੁਪਨੈਪਿਰੁਨਹੀਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਪੇਈ

ਅਭੈਪਿਰੁਮੀਨਿਵਸਾਇਆ। ਪੂਰੇਗੁਰਿਹਦੁਰਿਦਿਖਾਇਆ। ਕਾਮਦਿਪਿਰੁਮਾਖਿਅਕੀਠਿਲਾਇਸ
ਬਦੇਪਿਰੁਮਾਵੈਸੇਜਸੁਹਵਣਿਆ॥ ੭॥ ਅਪਦੇਵੈਸਦਿਬੁਲਾਏ। ਅਪਣਨਉਮੀਨਿਵਸਾ
ਏ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਅਈਅਨਦਿਨੁਸਦਾਗੁਟਗਵਣਿਆ॥ ੮॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ਮਾਝ
ਮਹਲਾ ੩ ਉਤਮਜਨਮੁਸੁਖਾਨਿਪੈਵਸਾ। ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਘਰਿਮਾਹਿਉਦਾਸਾ। ਹਰਿਹ
ਰਿਹਰਿਸਦਾਗੰਗਿਹਤੇਹਰਿਹਰਿਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣਿਆ॥ ੧॥ ਹਉਵਾਗੀਜੀਉਵਾਗੀਪਕਿਬੁ
ਇਮੀਨਿਵਸਾਵਣਿਆ। ਗੁਰਮੁਖਿਪੜਹਿਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਹਿਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ
ਗਹਾਉ। ਅਲਖਅਭੇਉਹਰਿਹਰਿਆਸਮਾਏ। ਉਪਾਇਨਕਿਤੀਪਾਇਆਜਾਏ। ਕਿਹਪਾਕ
ਹੋਤਾਸਤਿਗੁਰੁਭੈਟੈਨਦਗੀਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥ ੨॥ ਦੂਜੇਭਾਇਪੜੈਨਹੀਬੁਝੈ। ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਾਇ
ਆਕਾਸ਼ਟਿਲੁਝੈ। ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਬੰਧਨਤੂਟਹਿਗੁਰਸਬਦੀਗੁਰਸਬਦੀਮੁਕਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥ ੩॥
ਇਹੁਮਨੁਚੰਚਲੁਵਸਿਨਆਵੈ। ਦੁਬਿਧਾਯਾਗੈਦਹਦਿਸਿਧਾਵੈ। ਬਿਖੁਕਾਕੀੜਾਬਿਖੁਮਹਿ
ਗਤਾਬਿਖੁਹੀਮਾਹਿਪਚਾਵਣਿਆ॥ ੪॥ ਹਉਹਉਕਰੇਤੈਆਪੁਜਣਾਏ। ਬਹੁਕਰਮਕਰੈਕਿਭੁ
ਥਾਇਨਪਾਏ। ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਿਭੂਨਹੈਬਖਸੇਸਬਦਿਸੁਹਵਣਿਆ॥ ੫॥ ਉਪਜੈਪਚੈਹ
ਰਿਬੁਝੈਨਹੀ। ਅਨਦਿਨੁਦੂਜੇਭਾਇਛਿਹਾਹੀ। ਮਨਮੁਖਜਨਮੁਗਇਆਹੈਬਿਰਥਾਅੰਤਿਗ
ਇਆਪਭੁਤਾਵਣਿਆ॥ ੬॥ ਪਿਰੁਪਰਦੇਸਿਸਿੰਗਾਰੁਬਣਾਏ। ਮਨਮੁਖੁਅੰਧੁਅੰਧੈਕਰਮਕ
ਮਾਏ। ਹਲਤਿਨਸੋਭਾਪਲਤਿਨਚੋਈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਆ॥ ੭॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕਿਨੈਵ
ਹਲੈਜਾਤਾ। ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾ। ਅਨਦਿਨੁਤਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਗਤੀਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁ
ਪਾਵਣਿਆ॥ ੮॥ ਸਤਮਹਿਵਰੇਤੈਕੋਸੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਹਲਾਬੁਝੈਕੋਈ। ਨਾਨਕਨਾਮਿਹ
ਤੇਜਨਸੋਹਰਿਕਰਿਕਰਪਾਅਪਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥ ੯॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩ ਮਨਮੁਖ
ਪੜਹਿਪੜਿਤਕਹਵਹਿ। ਦੂਜੇਭਾਇਮਹਾਦੁਖੁਪਾਵਹਿ। ਬਿਖਿਅਮਾਤੇਕਿਭੂਸੁਝੈਨਹੀਛਿਹ
ਛਿਹਿਜੁਨੀਆਵਣਿਆ॥ ੧॥ ਹਉਵਾਗੀਜੀਉਵਾਗੀਹਉਮੇਮਾਹਿਮਿਲਾਵਣਿਆ। ਗੁਰਸੇਵਤੇ
ਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿਸੁਸਹਜਿਪੀਆਵਣਿਆ। ਗਹਾਉ। ਵੇਦੁਪੜਹਿਹਰਿਸੁਨਹੀਆਇ
ਆ। ਵਾਦੁਵਖਾਣਹਿਮੋਰੇਮਾਇਆ। ਆਗਿਆਨਮਤੀਸਦਾਅੰਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਹ
ਰਿਗਾਵਣਿਆ॥ ੨॥ ਅਕਥਕਥੀਐਸਬਦਿਸੁਹਵੈ। ਗੁਰਮਤੀਮਨਿਸਚੈਤਾਵੈ। ਸਚੈਸਚਰ

ਵਹਿਦਿਨੁਗਤੀਇਹੁਮਨੁਸਚਿਗਵਣਿਆ॥੩॥ਜਿਸਚਿਰਤੇਤਿਨਸਚੋਰਭੈ।ਆਪੋਦੋਏਨਪਥੋ
 ਤਵੈ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਸਚੁਜਾਤਾ।ਮਿਲਿਸਚੇਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਕੁਕੁਸੁਤਤਿਨਮੇਲੁ
 ਨਲਾਗੈ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ।ਨਿਗਮਲਨਾਮੁਵਸੋਘਟਭੀਤਹਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵ
 ਏਆ॥੫॥ਵੈਗੁਣਪੜਹਿਹਰਿਤਤਨਜਾਣਹਿ।ਮੂਲਹੁਭੁਲੇਗੁਰਸਬਦੁਪਥਾਣਹਿ।ਮੇਰ
 ਬਿਆਪੋਕਿਭੁਜੁਭੈਨਹੀਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਵੇਦਪੁਰਾਨੇਰੀਬਿਧਿਮਾਇਆ।
 ਮਨਮੁਖਨਬੁਝਹਿਦੁਜੋਭਾਇਆ।ਵੈਗੁਣਪੜਹਿਹਰਿਏਕੁਨਜਾਣਹਿਬਿਨੁਬੁਝੇਦਖੁਪਾਵ
 ਏਆ॥੭॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੇਤਾਆਪੀਮਿਲਾਏ।ਗੁਰਸਬਦੀਸਹਸਾਦੁਖੁਚੁਕਾਏ।ਨਾਨਕਨ
 ਵੈਕੀਸਚੀਵਡਿਆਈਨਮੋਮੀਨਿਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੩੦॥੩੧॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਨਿਗੁ
 ਟਸਗੁਣੁਆਪੋਸੋਈ॥ਤਤਪਥਾਣੇਸੋਪੀਡਿਤੁਹੋਈ॥ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਰੈਹਰਿਨ
 ਮੁਮੀਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੯॥ਹਉਵਾਹੀਜੀਉਵਾਹੀਹਰਿਗੁਰਚਖਿਸਾਦੁਪਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿਗੁਰ
 ਖਹਿਸੇਜਨਨਿਗਮਲਨਿਗਮਲਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੧੦॥ਜੇਨਿਹਕਰਮੀਜੋਸਬਦੁਬੀਚ
 ਗੈ।ਅੰਤਹਿਤਤੁਗੀਅਨਿਹਉਮੈਮਗੈ।ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਨਉਨਿਧਿਪਏਵੈਗੁਣਮੇਟਿਸਮਾਵਣਿ
 ਆ॥੧੧॥ਹਉਮੈਕਰੈਨਿਹਕਰਮੀਨੋਵੈ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਖੋਵੈ।ਅੰਤਹਿਬਿਬੇਕੁਸਦਾ
 ਆਪੁਵੀਚਰੈਗੁਰਸਬਦੀਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੧੨॥ਹਰਿਸਗੁਸਾਗਰੁਨਿਗਮਖੁਸੋਈ॥ਸੰਤਹੁ
 ਗਹਿਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ਇਸਨਨੁਕਹਿਸਦਾਦਿਨੁਗਤੀਹਉਮੈਮੇਲੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥੧੩॥
 ਨਿਗਮਲਨੰਸਾਪ੍ਰੇਮੀਪਿਆਗਿ।ਹਰਿਸਰਿਵਸੋਹਉਮੈਮਾਗਿ।ਅਹਿਨਿਸਿਪ੍ਰੀਤਿਸਬਦਿਸਾਚੈ
 ਹਰਿਸਰਿਵਸਾਪਾਵਣਿਆ॥੧੪॥ਮਨਮੁਖੁਸਦਾਬਗੁਮੈਲਾਹਉਮੈਮਲੁਲਾਈ॥ਇਸਨ
 ਨੁਕਰੈਪਹੁਮੇਲੁਨਜਾਈ॥ਜੀਵਤੁਮੈਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਰੈਹਉਮੈਮੇਲੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥
 ੧੫॥ਹਤਨੁਪਦਾਰਥੁਘਰਤੇਪਾਇਆ।ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ।ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮਿ
 ਏਆਅੰਧਿਆਰਾਘਟਿਚਨਣੁਆਪੁਪਥਾਨਣਿਆ॥੧੬॥ਆਪਿਉਪਏਤੈਆਪੋਵੇਖੈ।
 ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਜਨੁਲੇਖੈ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੋਘਟਅੰਤਹਿਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੧੭॥
 ੩੧॥੩੨॥ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਮਾਇਆਮੋਹੁਜਗਤਸਬਾਇਆ।ਵੈਗੁਣਦੀਸਹਿਸੋਤੇਮਾਇ
 ਆ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਵਿਗਲਾਬੁਝੈਚਉਥੈਪਦਿਲਿਵਲਾਵਣਿਆ॥੧੮॥ਹਉਵਾਹੀਜੀਉ

ਵਾਗੀਸਾਇਆਸੋਰੁਸਬਦਿਜਲਾਵਣਿਆਮਾਇਆਸੋਰੁਜਲਾਏਸੋਰਹਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ ੬੧
 ਹਰਿਦਰਿਮਹਲੀਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆਗਹਾਉ।ਦੇਵੀਦੇਵਮੁਲੁਏਮਾਇਆਸਿਸ੍ਰਿਤਿਸਾਸ
 ਤਜਿਨਿਉਪਾਇਆ।ਕਾਮੁਕੇਧੁਪਸਰਿਆਸੰਸਾਰੇਆਇਜਾਇਦਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਤਿਸੁ
 ਵਿਚਿਗਿਆਨਗਤਨੁਇਕੁਪਾਇਆ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਇਆ।ਜਤਸਤਸੰਜਮੁ
 ਸਚੁਕਮਾਵੈਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੩॥ਪੇਈਅੰਗੈਪਨਤਗਮਿਭੁਲਾਣੀ।ਦੁਜੋਲਾ
 ਗੀਠਿਗਿਪਛੋਤਾਣੀ॥ਹਲਤਪਲਤੁਦੇਵੈਗਾਵਾਏਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਪੇਈ
 ਅੰਗੈਪਨਕੰਤੁਸਮਾਲੇ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵੈਖੈਨਾਲੇ।ਪਿਰਕੈਸਹਜਿਹੈਰੰਗਿਰਾਤੀਸਬਦਿ
 ਸਿਗਾਰੁਬਣਾਵਣਿਆ॥੫॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ।ਦੁਜਾਭਉਗੁਰਸ
 ਬਦਿਜਲਾਇਆ।ਏਕੋਗਵਿਹਰਿਆਘਟਿਅੰਤਹਿਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵ
 ਣਿਆ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵੈਸੋਕਾਰੇਆਇਆ।ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ।
 ਮਨਮੁਖਿਨਾਮੁਚਿਤਿਨਾਵੈਬਿਨੁਨਵੈਬਹੁਤਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ਜਿਨਿਸਿਸਟਿਸਾਜੀਸੋ
 ਈਜਾਣੈ।ਆਪੇਮੇਲੈਸਬਦਿਪਛਾਣੈ।ਨਨਕਨਾਮੁਮਿਲਿਆਤਿਨਾਨਕਉਜਿਨਪੁਰਿਮਸ
 ਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਵਣਿਆ॥੮॥੩੨॥੩੩॥

ਗੁਰਮਾਣਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਆਪੋ।ਆਪੇਥਾਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੋ।ਸਭਮਹਿਵਰਤੇਏਕੋਸੋਈਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਗੀਜੀਉਵਾਗੀਨਿਰੰਕਾਰੀਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ।ਤਿਸੁਰੁ
 ਪੁਨਰੋਖਿਆਘਟਿਘਟਿਦੇਖਿਆਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਵਣਿਆ।ਗਹਾਉ।ਤੁਦਇਆ
 ਲੁਕਿਰਪਾਲੁਪ੍ਰਭੁਸੋਈ।ਤੁਧੁਬਿਨਾਦੁਜਾਅਵਹੁਨਕੋਈ।ਗੁਰਪਰਸਾਦਕਰੇਨਾਮੁਦੇਵੈਨਾਮੇ
 ਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਤੁਆਪੇਸਚਾਸਿਗਜਣਤਗਾ।ਭਗਤੀਭਰੋਤੇਰੇਭੰਡਗਾ।ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਾਮੁਮੇਲੈਮਨੁਭੀਜੈਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਵਣਿਆ॥੩॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵਾਪ੍ਰਭਤੇਗੇ।ਤੁ
 ਧੁਸਾਲਾਪੀਪ੍ਰੀਤਮਮੇਗੇ।ਤੁਧਬਿਨੁਅਵਹੁਨਕੋਈਜਾਚੰਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥
 ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈ।ਅਪਾਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤੁਲੈਹਿਮਿਲਾਈ।ਪੁਰੋਗੁਰਕੈ
 ਸਬਦਿਧਿਆਈਐਸਬਦੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਗਸਨਾਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਗਾਵੈ।ਨਾ

ਮੁਸਲਾਹੇਸਚੇਭਾਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹੋਰੰਗਿਰਤੀਮਿਲਿਸਚੇਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਅਨਮੁਖਕ
 ਮਕਰੇਅੰਕਗੀ। ਜੁਝੈਜਨਮੁਸਭਬਾਜੀਹੀ। ਅੰਤਰਿਲੋਕੁਮਹਾਗੁਬਾਹਾਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵ
 ਟਜਾਵਣਿਆ॥੭॥ ਆਪੇਕਰਤਾਦੇਵਡਿਆਈ। ਜਿਨਕਉਆਪਿਲਿਖਤੁਧੁਗਿਪਾਈ। ਨਨ
 ਕਨਮੁਮਿਲੈਕਉਭੰਜਨੁਗੁਰਸਬਦੀਬੁਖਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੧॥੩੩॥੧॥੩੪॥

ਗੁਰਮਾਣਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੧ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਅੰਤਰਿਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿਆ॥ ਨਮੁਰਤਨੁਲੈਗੁਣਗੰਧਿਆ॥ ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਭਤੇਉ
 ਚਾਗੁਰਕੇਸਬਦਿਲਖਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਹਉਵਾਹੀਜੀਉਵਾਹੀਕਲਿਮਹਿਨਮੁਸੁਣਾਵਣਿਆ॥
 ਸੰਤਪਿਅਹੇਸਚੇਧਾਰੇਵਡਭਾਗੀਦਰਸਨੁਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਸਾਧਿਕਸਿਧਜਿਸੇਕਉਫਿਰ
 ਦੋ। ਬ੍ਰਹਮੇਇੰਦ੍ਰਧਿਆਇਨਿਹਿਰਦੋ। ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਾਖੋਜਹਿਤਾਕਉਗੁਰਮਿਲਿਰਿਹਦੇਗਾਵ
 ਣਿਆ॥੩॥ ਆਠਪਹਰਤੁਧੁਜਾਪੋਪਵਨਾ। ਧਰਤੀਸੇਵਕਪਾਇਕਚਰਨਾ। ਖਾਣੀਬਾਣੀਸਰ
 ਬਨਿਵਾਸੀਸਭਨਕੇਮਨਿਭਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੋ। ਧੁਰੇਗੁਰਕੇਸਬਦਿ
 ਸਿਵਾਪੋ। ਜਿਨਪੀਆਸੇਈਰਿਪਤਾਸੇਸਚੇਸਚਿਅਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ ਤਿਸੁਘਰਿਸਹਜਾਸੇਈ
 ਸੁਹੇਲਾ। ਅਨਦਥੋਨੇਦਕਰੇਸਦਕੇਲਾ। ਸੋਧਨਵੰਤਾਸੇਵਡਸਾਹਜੋਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਵ
 ਣਿਆ॥੬॥ ਪਹਿਲੇਦੇਤੈਰਿਜਕੁਸਮਾਹਾ। ਪਿਛੇਦੇਤੈਜੰਤੁਉਪਾਹਾ। ਤੁਧੁਜੇਵਡਦਾਤਾਅਵ
 ਹਨਸੁਆਮੀਲਵੈਨਕੋਈਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ ਜਿਸੁਤੁਤਰਾਸੇਤੁਧੁਧਿਆਏ। ਸਾਧਜਨਕਾਮੰਤੁਕ
 ਮਾਏ। ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੇਤਿਸੁਦਰਗਾਹਠਕਨਪਾਵਣਿਆ॥੮॥ ਤੁਵਡਤੁਉਚੇਉ
 ਚਾ। ਤੁਬੋਅੰਤੁਅਤਿਮੁਚੇਮੁਚਾ। ਹਉਕੁਰਬਾਣੀਤੇਰੈਵੰਦਾਨਕਦਾਸਦਸਾਵਣਿਆ॥੯॥

੧॥੩੫॥ ਮਾਣਮਹਲਾ ੫ ਕਉਨੁਸੁਮੁਕਤਾਕਉਨੁਸੁਜੁਗਤਾ। ਗਉਨੁਸੁਗਿਆਨੀਕਉਨੁ
 ਸੁਬਕਤਾ। ਕਉਨੁਸੁਗਿਹੀਕਉਨੁਉਦਾਸੀਕਉਨੁਸੁਕੀਅਤਿਪਾਏਜੀਓ॥੧॥ ਕਿਨਿਬਿਧਿ
 ਬਾਪਾਕਿਨਿਬਿਧਿਭੂਟਾ। ਕਿਨਿਬਿਧਿਆਵਣੁਜਾਵਣੁਤੁਟਾ। ਕਉਨਕਰਮਕਉਨਨਿਹਕਰ
 ਮਾਕਉਨੁਸੁਕਹੈਕਹਾਏਜੀਓ॥੨॥ ਕਉਨੁਸੁਸੁਖੀਆਕਉਨੁਸੁਦੁਖੀਆ। ਕਉਨੁਸੁਸਨ
 ਮੁਖਕਉਨੁਦੇਮੁਖੀਆ। ਕਿਨਿਬਿਧਿਮਿਲੀਐਕਿਨਿਬਿਧਿਭਿਭੁਰੈਇਹਾਬਿਧਿਕਉਨੁਪ੍ਰਗ

ਟਾਏਜੀਉ॥੩॥ਕਉਲੁਸੁਅਖਹੁਜਿਤਧਾਵਤੁਹਤਾ॥ਕਉਲੁਉਪਦੇਸੁਜਿਤਧਖੁਸੁਖਸਮਸ
 ਹਤਾ॥ਕਉਲੁਸੁਚਾਲਜਿਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਅਏਕਿਨਿਬਿਧਿਕੀਰਤਨੁਗਾਏਜੀਉ॥੪॥ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਮੁਕਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜੁਗਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬਕਤਾ॥ਧੰਨੁਗਿਰਹੀਉਦਾਸੀ
 ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਕੀਮਤਿਪਾਏਜੀਉ॥੫॥ਹਉਮੈਥਾਧਾਗੁਰਮੁਖਿਭੂਟਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਵ
 ਟੁਜਾਵਟੁਤੁਟਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਗੁਰਮੁਖਿਨਿਕਰਮਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਸੁਸੁਭਾਏਜੀਉ॥੬॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੀਆਮਨਮੁਖਿਦੁਖੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਨਮੁਖਮਨਮੁਖਿਵੇਮੁਖੀਆ॥ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਮਿਲੀਐਮਨਮੁਖਿਵਿਭੁਰੇਗੁਰਮੁਖਿਬਿਧਿਪ੍ਰਗਟਾਏਜੀਉ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਖਹੁਜਿਤ
 ਧਾਵਤੁਹਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਉਪਦੇਸੁਧਖੁਸੁਖਸਮਸਹਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚਾਲਜਿਤਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮੁਧਿਅਏਗੁਰਮੁਖਿਕੀਰਤਨੁਗਾਏਜੀਉ॥੮॥ਸਗਲੀਬਣਤਬਣਈਆਪੋ॥ਆਪੇਕਰੇ
 ਕਰਾਏਥਾਪੋ॥ਇਕਸੁਤੇਤੋਇਓਅੰਤਾਨਨਕਏਕਸੁ ਮਾਰਿਸਮਾਏਜੀਉ॥੯॥੨॥੩੬॥ਮਾਝ
 ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਤੁਅਥਿਨਸੀਤਾਕਿਅਕਾੜਾ॥ਹਰਿਭਗਵੰਤਾਤੁੰਖਰਾਸੁਖਲਾ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾ
 ਨਮਾਨਸੁਖਦਾਤਾਤੁਕਰਹਿਸੋਈਸੁਖਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਗੀਜੀਉਵਗੀਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿ
 ਤਨਿਭਾਵਣਿਆ॥ਤੁਮੇਰਾਪਰਬਤੁਤੁਮੇਰਾਓਲਾਤੁਮਾਸੰਗਿਲਾਵੈਨਲਾਵਣਿਆ॥ਹਰਾਉ॥ਤੇ
 ਰਾਕੀਤਾਜਿਸੁਲਾਗੈਮੀਠਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਿਨਿਜਨਿਡੀਠਾ॥ਥਾਨਿਥਨੰਤਰਿਤੁਪੈਤੁ
 ਪੈਇਕੋਇਕੁਵਰਤਾਵਣਿਆ॥੨॥ਸਗਲਾਮਨੋਰਥਤੁਦੇਵਣਹਰਾ॥ਭਗਤੀਭਾਇਭਰੇਭੰਗਾ॥
 ਦਇਆਧਾਰਿਗਾਥੇਤੁਧੁਸੇਈਪੁਰੋਕਰਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਅਧਕੁਪਤੇਕਢੈਚਾੜੇ॥ਕਹਿਕਿ
 ਰਪਦਾਸਨਦਰਿਨਿਹਣੇ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਪੂਰਨਅਥਿਨਸੀਕਹਿਸੁਣਿਤੋਟਿਨਆਵਣਿਆ
 ॥੪॥ਐਥੇਓਥੇਓਤੁਪੈਰਖਵਾਲਾ॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਤੁਮਹੀਪਾਲਾ॥ਮਾਇਆਅਗਨਿਨਪੈਰੈ
 ਤਿਨਕਉਰੰਗਿਰਤੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੫॥ਕਿਅਗੁਣਤੇਰੇਆਖਿਸਮਾਲੀ॥ਮਨਤਨਅਤਿ
 ਰਿਤੁਪੁਨਦਰਿਨਿਹਣੀ॥ਤੁਮੇਰਾਮੀਤੁਸਾਜਨੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਹੁਨਜਾਨਣਿਆ
 ॥੬॥ਨਿਸਕਉਤੁਪ੍ਰਭਭਇਆਸਹਈ॥ਤਿਸੁਤਤੀਵਉਨਲਗੈਕਾਈ॥ਤੁਸਾਰਿਬੁਸਹਣਿ
 ਸੁਖਦਾਤਾਸਤਸੰਗਤਿਜਪ੍ਰਗਟਾਵਣਿਆ॥੭॥ਤੁਭੈਰਅਥਾਹੁਅਪਾਰਾਮੋਲਾ॥ਤੁਸਾ
 ਚਾਸਾਰਿਬੁਦਾਸੁਤੇਰਾਗੋਲਾ॥ਤੁਮੀਰਾਸਾਰੀਨਕੁਹਈਨਨਕਬਲਿਬਲਿਜਾਵਣਿਆ॥੮॥੩॥

੨੭॥ ਗੁਮਾਸਤਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਨਿਤ ਨਿਤ ਦਯੁਸਮਾਲੀਐ॥ ਮੂਲਿ ਨਮਨਹੁ ਵਿਸਾਹੀਐ॥
 ਹਰਾਉ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ॥ ਨਿਤ ਜਮਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਈਐ॥ ਤੇਸਾਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਲੈ ਤੇਰੇ ਕੁਲ
 ਹਿਨ ਲਾਗੈ॥ ਗਾਇਨੀਓ॥ ੧॥ ਜੇ ਸਿਮਰਦੇ ਸਾਂਈਐ॥ ਨਰਕਿ ਨ ਸੇਈ ਪਾਈਐ॥ ਤਤੀਵਾਉਨ
 ਲਗਈ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਦੁਰਆਇ ਜੀਓ॥ ੨॥ ਸੇਈ ਸੁੰਦਰ ਸੇਧਣੇ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਨ ਬੈਠਣੇ॥
 ਹਿ ਪਨੁ ਜਿਨੀ ਸੀਜਿ ਆਸੇਈ॥ ਗੰਥੀਰ ਅਪਾਗੀਓ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਅੰਗਿ ਉਰਸਾਇ ਟੁਪੀਵੀਐ॥ ਮੂ
 ਲਿ ਤੈਠੈ ਜਨ ਕੈ ਜੀਵੀਐ॥ ਕਾਗਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿ ਲੈ ਨਿਤ ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਵਨੀਓ॥ ੪॥ ਜੇ ਹਰਿ ਕੀ
 ਤਾ ਆਪਣਾ॥ ਤਿਨ ਹਿ ਗੁਸਾਂਈ ਜਾਪਣਾ॥ ਸੇ ਸੁਰਾਪਰਾਪਨੁ ਸੋਮ ਸਤ ਕਿ ਜਿਸ ਦੇ ਭਾਗੁ ਜੀਓ॥ ੫॥
 ਮਨ ਮੰਧੇ ਪੁਤ੍ਰ ਅਵਗਾਹੀਆ॥ ਏਹਿ ਹਸਭੇ ਗਣਪਾਤਿ ਸਾਹੀਆ॥ ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਉਪਜਿਓ॥
 ਹੋਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਗੀ ਜੀਓ॥ ੬॥ ਕਰਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ॥ ਜਨ ਮੈ ਕਾਛ ਲੁਪਾਇਆ॥ ਮਨਿ ਭ
 ਵੰਦਾ ਕੰਤੁ ਹਰਿ ਤੇਰਾ॥ ਥਿਹੁ ਹੋ ਆਸੇ ਹੁਜੀਓ॥ ੭॥ ਅਟਲ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ॥ ਭੇਭੰ ਜਨ ਕੀ ਸ
 ਰਣਾਇਆ॥ ਲਾਇਆ ਚਲਿਨ ਨ ਕਤਾਰਿ॥ ਅਨੁਜਿਤਾ ਜਨ ਮੁਅਪਾਗੀਓ॥ ੮॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥
 ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਮਨੁ ਧੀਰੇ॥ ਹਰਾਉ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰ ਦੇ ਉਮ
 ਟਿਗਏ ਭੈਦੁ ਗੇ॥ ੧॥ ਸਰਨਿ ਆਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤਾਛਿ॥ ਰਿਕਾਹੇ ਭੂਗੇ॥ ੨॥ ਚਰਨ ਸੇਵ ਸੰਤ ਸਾਧਕੇ
 ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ॥ ੩॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਰਤ ਦਾਜਿ॥ ਥਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਪੂਰੇ॥ ੪॥ ਪਾਪ
 ਬਿਨਾਸਨੁ ਸੇਵਿ ਆਪਾਵਿ॥ ਤ੍ਰਿਸੰਤ ਨ ਕੀਧੁ ਗੇ॥ ੫॥ ਸਭ ਬਡਾਈਖ ਸਮਿ ਆਪਿ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਠਹੁ
 ਗੇ॥ ੬॥ ਕਰਤੈ ਕੀਆਤ ਪਾਵਸੇ ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਤੇਇ ਮੂਰੇ॥ ੭॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਹਰਿ ਵੇਖੇ ਸਦਾ
 ਹਜੂ ਗੇ॥ ੮॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥

ਗੁਮਾਸਤਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਬਾਰਹਮਾਹਾ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਕਿਰਤ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀ ਬੁਝੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਮੇਲ ਹਰਾਮਾ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸ ਬ੍ਰਮੇਥ ਕਿ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
 ਸਾਮਾ॥ ਪੇਨੁ ਦਪੈ ਤੇ ਬਾਹੀ ਕਿ ਤੈਨ ਆਵੈ ਕਾਮਾ॥ ਜਲਾਥਿ ਨੁਸਾਖ ਕੁਮਲਾਵਤੀ ਉਪਜਹਿ ਨਹੀ
 ਦਾਮਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਿਲੀਐ ਸਾਜੇ ਨੈਕਤ ਪਾਈਐ॥ ਬਿਸਾਮਾ॥ ਜਿਤੁ ਪਹਿਰਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪ੍ਰਗਟਈ
 ਭਠਿ ਨ ਗਰੇਸੇ ਗਾਮਾ॥ ਸੂਬ ਸੀਗਾਰ ਤਬੇ ਲਾਗ ਸਸਤੁ ਦੇਹੀ ਸਭਖਾਮਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤ ਵਿਹੁ

ਟੀਆਮੀਤਸਜਣਸਭਿਜਾਮਾਨਨਕਕੀਬੇਨਤੀਆਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਜੈਨਾਮਾਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁ
 ਆਮੀਸੰਗਿਪੁਰਜਿਸਕਾਨਿਚਲਪਾਮਾ॥੧॥ਚੇਤਿਗੋਵਿੰਦੁਅਗਧੀਐਤਵੈਅਨੰਦੁਪਦਾ
 ॥ਸੰਤਜਨਮਿਲਿਪਾਈਐਸਨਨਾਮੁਤਣਾ॥ਜਿਨਿਪਾਇਆਪੁਰੁਆਪਣਾਆਏਤਿ
 ਸਹਿਗਣਾ॥ਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਬਿਨੁਜੀਵਣਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਜਣਾ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅ
 ਲਿਪੁਰਿਆਗਵਿਆਵਿਚਿਵਣਾ॥ਸੋਪੁਰੁਚਿਤਿਨਾਵਣੀਕਿਤਕਾਦੁਖੁਗਣਾ॥ਜਿਨੀ
 ਗਵਿਆਸੋਪੁਰੁਤਿਨਭਾਗੁਮਣਾ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਮਨੁਲੋਚਦਾਨਾਨਕਪਿਆਸਮਨਾ॥
 ਚੇਤਿਮਿਲਾਏਸੋਪੁਰੁਤਿਸਕੈਪਾਇਲਾਗਾ॥੨॥ਵੈਸਾਖਿਧੀਰਨਿਕਿਉਵਾਂਢੀਆਜਿਨਪ੍ਰੇ
 ਮਾਬਿਛੋਰੁ॥ਹਰਿਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਵਿਸਾਕੈਲਾਗੀਮਾਇਆਧੋਰੁ॥ਪੁਰਕਲਤਨਸੰਗਿਧ
 ਨਹਰਿਅਵਿਨਸੀਓਰੁ॥ਪਦਾਰਿਪਦਾਰਿਸਗਲੀਮੁਈਛੁਠੈਧੰਧੈਮੋਰੁ॥ਇਕਸੁਧਕੈਸ
 ਮਾਬਿਨੁਅਗੋਲਈਅਹਿਧੋਰਿ॥ਦਯੁਵਿਸਾਰਿਵਿਗੁਚਣਾਪੁਰਾਬਿਨੁਅਵਹੁਨਕੋਇ॥ਪ੍ਰਿ
 ਤਮਚਰਣੀਜੋਲਗੋਤਿਨਕੀਨਿਗਮਲਸੋਇ॥ਨਨਕਕੀਪੁਰਬੇਨਤੀਪੁਰਮਿਲਾਪੁਪਗਪ
 ਤਿਰੋਇ॥ਵੈਸਾਖੁਸੁਧਵਾਤਾਲਗੋਜਾਸੰਤੁਭੋਟੈਹਰਿਸੋਇ॥੩॥ਹਰਿਜੋਠਿਜੁੜਦਾਏੜੀਐ
 ਜਿਸੁਅਗੋਸਭਿਨਿਵੰਨਿ॥ਹਰਿਸਜਣਦਾਵਣਿਲਾਗਿਆਕਿਸੈਨਦੇਈਬੰਨਿ॥ਮਾਣਕਸੋ
 ਤੀਨਾਮੁਪੁਰਉਨਲਗੋਨਾਹੀਸੰਨਿ॥ਗੰਗਸਭੇਨਗਾਇਣੈਜੇਤੇਮਨਿਭਾਵੰਨਿ॥ਜੋਹਰਿਲੋੜੇ
 ਸੋਕਰੋਸੋਈਜੀਅਕਰੰਨਿ॥ਜੋਪੁਰਿਕੀਤੇਆਪਣੇਸੋਈਕਹੀਅਹਿਧੰਨਿ॥ਆਪਣਈਆ
 ਜੇਮਿਲੇਵਿਛੁੜਿਕਿਉਹੋਵੰਨਿ॥ਸਾਧੁਸੰਗੁਪਗਪਤੇਨਨਕਗੰਗਮਾਣੰਨਿ॥ਹਰਿਜੋਠੁਗੰਗੀਲਾ
 ਤਿਸੁਧਣੀਜਿਸਕੈਭਾਗੁਮਥੰਨਿ॥੪॥ਆਸਾਤੁਤਪਦਾਤਿਸੁਲਗੋਹਰਿਨਪੁਨਜਿਨਪਾਸਿ॥
 ਜਗਜੀਵਨਪੁਰਖੁਤਿਆਗਿਕੈਮਾਣਸਸੰਦੀਆਸਾ॥ਦੁਯੋਭਾਇਵਿਗੁਚੀਐਗਲਿਪਈ
 ਸੁਜਮਕੀਠਸਾ॥ਜੋਹਾਬੀਜੈਸੋਯੁਣੈਮਥੈਜੋਲਿਖਿਆਸਾ॥ਹੋਇਵਿਹਣੀਪਭੁਤਾਣੀਉ
 ਠਿਚਈਗਈਨਿਗਸਾ॥ਜਿਨਕਉਸਾਧੁਭੇਟੀਐਸੋਦਰਗਹੋਇਖਲਾਸਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁ
 ਰੁਆਪਣੀਤੇਹੋਦਰਸਨਹੋਇਪਿਆਸਾ॥ਪੁਰੁਤੁਪੁਬਿਨੁਦੁਜਾਕੋਨਹੀਨਨਕਕੀਅਹਦਾ
 ਸਿ॥ਆਸਾਤੁਸੁਪਦਾਤਿਸੁਲਗੋਜਿਸੁਮਨਿਹਰਿਚਰਣਨਿਵਾਸਾ॥੫॥ਸਾਵਣਿਸਰਸੀਕਾ
 ਮਣੀਚਰਨਕਮਲਸਿਉਪ੍ਰਿਅਗੁ॥ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਸਚਰੰਗਿਏਕੋਨਾਮੁਆਧਾਗੁ॥ਬਿਖਿਆ

ਸੰਗ ਕੁਵਾਇਆ ਦਿਸਨਿ ਸਭੇ ਭਾਗੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪੀਵਣੁ ਭਾਗੁ ਵ
 ਟਾਤੈ ਟੁਪੁਤ ਸੰਗਿ ਮਉਲਿ ਆਸੰ ਮੁਖ ਪੂਰਖ ਅਪਾਗੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਏਨੈ ਮਨੁ ਲੈ ਚਦਾ ਕਰਮਿ ਮਿ
 ਲਾਵਣੁ ਭਾਗੁ ਜਿਨੀ ਸਖੀਏ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਇਆ ਹਉਤਿ ਨ ਕੇਸਦ ਬਾਇਹ ਗਾਨ ਨ ਕਹਹਿ ਜੀਅ ਏ
 ਆਕਰਿ ਸਬਦਿ ਸਵਾਹਣੁ ਭਾਗੁ ਸਾਵਣੁ ਤਿਨ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ੍ਹਾ ਮਨ ਮੁਉਹਿ ਹੋਹੁ ॥ ੬ ॥ ਭਾ
 ਦੁਇ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ਆਤੁ ਜੈ ਲਾਗਾ ਹੋਤਾ ਲਖ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਕਾਰ ਜਿਨਾ ਹੀ ਕੇਤਾ ॥
 ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਦੇਹ ਬਿਨਸ ਸੀਤਿ ਤੁਵੈ ਲੋਕ ਹਸਨਿ ਪ੍ਰੇਤਾ ਪਕਵਿਚ ਲਾਇਨਿ ਦੂਤ ਜਮ ਕਿਸੇ ਨ
 ਦੇ ਨੀਭੇਤਾ ਬਡਿ ਖੜੋਤੇ ਖੈਨੈ ਮਾਹਿ ਜਿਨਾ ਸਉ ਲਾਗਾ ਹੋਤਾ ਹਥ ਮੋਹੈ ਕੈਤ ਨੁਕ ਪੇਸਿ ਆਹੁ
 ਹੋ ਆਸੇਤਾ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋਊ ਏਕ ਰਮਾ ਸੰਦਰਬੇਤਾ ਨਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਹਣਾ ਗਤੀ ਚਹਣ ਬੋਹਿ
 ਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਤਾ ਸੇਭਾ ਦੁਇ ਨਰਕਿਨ ਪਾਈ ਆਹਿ ਗੁਰੁ ਰਖਣ ਵਾਲਾ ਹੋਤਾ ॥ ੭ ॥ ਅਸੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਉ
 ਮਾਹ ਕਾਰਿ ਉਮਿਲੀ ਐਹ ਜਾਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪਿਆਸ ਦਰਸਨ ਘਣੀ ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲਾ
 ਵੈ ਮਾਇ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਹਉਤਿ ਨ ਕੈ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥ ਵਿਟੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ਦੂਜ
 ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿ ਆਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਸੇਰਿ ਪਤਿ ਹੋ ਆਪਾਇ ॥ ਆਪੁ ਤਿ ਆਗੈ ਬਿਨਤੀ
 ਕਹਹਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਕੈ ਲਾਇ ॥ ਜੇਹਰਿ ਕੀਤਿ ਮਿਲਾਈ ਆਸਿ ਵਿਭੁ ਵਿਕਤ ਹਿਨ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰ
 ਭ ਵਿਟੁ ਦੂਜ ਕੋ ਨਹੀ ਨਨਕ ਹਰਿ ਸਹਣਾਇ ॥ ਅਸੁ ਸੁਖੀ ਵਸੰਦੀ ਆਜਿਨਾ ਮਇ ਆਹਰਿ
 ਇ ॥ ੮ ॥ ਕਤਿ ਕੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਦੋ ਸੁਨਕਾ ਪੁੱਜੇ ਗੁਪਗਮੇ ਸਹਤੇ ਭੁਲਿ ਆਵਿ ਆਪਨ ਸਭੇ
 ਹੋਗਾ ॥ ਵੇਖੁ ਹੋਏ ਹਮ ਤੇ ਲਗਨਿ ਜਨਮ ਵਿਜੋਗਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਉ ਵੇਹੋ ਇਗਏ ਜਿਤ ਕੈ ਮਾਇ
 ਆਭੋਗਾ ॥ ਵਿਚੁ ਨ ਕੋਈ ਕਹਿ ਸਕੈ ਕਿਸ ਥੈ ਹੋਵਹਿ ਹੋਜਾ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿਭੁ ਨ ਹੋਵਈ ਲੇਖਿ ਆਪੁਰਿ
 ਸੰਜੋਗਾ ॥ ਵਡਭਾਗਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੈ ਤਉ ਤਹਿ ਸਭਿ ਬਿਓਗਾ ॥ ਨਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਖਿ ਲੇਹਿ
 ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਬੰਦੀ ਮੋਚਾ ॥ ਕਤਿ ਕੋਹੈ ਵੈਸਾ ਪਸੰਗੁ ਬਿਨਸਹਿ ਸਭੇ ਸੋਚਾ ॥ ਈਸੀ ਪ੍ਰਮਾਹਿ
 ਸੋਹੰਦੀ ਆਹਰਿ ਪ੍ਰਸੰਗਿ ਬੈਠਵੀ ਆਹਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕੀ ਆਗਣੀ ਜਿਸਾਹਿ ਬਿਮੋਲਵੀ
 ਆਹਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿ ਆਹਾ ਮਾਸਿ ਉਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸਹੇ ਲਵੀ ਆਹਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨ ਤੇ ਬਾਹਰੀ
 ਸੋਹਹਿ ਨਿਏ ਕੇ ਲਵੀ ਆਹਾ ॥ ਤਿਨ ਦੁਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਉਤਰੈ ਸੇਜ ਮਕੈ ਵਸਿ ਪਵੀ ਆਹਾ ॥ ਜਿਨੀ ਰ
 ਵਿ ਆਪੁ ਭੁਆਪਣਾ ਸੋਦਿ ਸਨਿ ਨਿਤ ਖਵੀ ਆਹਾ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹ ਲਾਲਹਿ ਕੀਠਿ ਤਿਨ ਜਵੀ

ਮਾਹਾਨਾਨਕਥਾਂਥੈਧੁਕਿਤਿਨਪ੍ਰਭਸਗਣੀਦਰਿਪਵੀਆਹਾਮਾਘਿਰਿਪ੍ਰਭੁਆਰਧਣਾਬਹੁ ੬੪
 ਵਿਨਜਨਮਵੀਆਹਾ॥੧੦॥ਪੋਖਿਤੁਖਾਹੁਨਵਿਆਪਈਕੀਠਿਮਿਲਿਆਹਰਿਨਾਹਾਮਨੁਬੋਧਿਆ
 ਚਰਨਗਬੰਦਦਰਸਨਿਲਗੜਾਸਾਹਾ॥੧੧॥ਓਟੋਗੋਵੰਦਗੋਪਾਲਗਇਸੇਵਾਸੁਆਮੀਲਾਹਾ॥ਬਿ
 ਖਿਆਪੋਹਿਨਸਕਣੀਮਿਲਿਸਾਧੁਗੁਣਗਾਹਾ॥ਜਹਤੇਉਪਜੀਤਹਾਮਲੀਸਚੀਪ੍ਰੀਤਿਸ
 ਮਾਹਾ॥ਕਹੁਗਹਿਲੀਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਬਹੁਕਿਨਵਿਭੁਵੀਆਹਾ॥ਬਾਹਿਜਾਉਲਖਬੋਗੀਆ
 ਹਰਿਸਜਤੁਅਗਮਅਗਾਹਾ॥ਸਰਮਪਈਨਾਹਾਇਏਨਾਨਕਦਰਿਪਈਆਹਾ॥ਪੋਖੁਸੁ
 ਪੰਦਾਸਰਬਸੁਖਜਿਸੁਬਖਸੇਵੇਪਰਵਾਹਾ॥੧੨॥ਮਾਘਿਮਜਨੁਸੰਗਿਸਾਧੁਆਪ੍ਰਵੀਕਰਿਏ
 ਸਨਾਹਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇਸੁਟਿਸਤਨਨਕ੍ਰਰਿਦਾਨਾ॥ਜਨਮਕਰਮਮਲੁਉਤਰੈਮਨਤੇਜ
 ਇਹੁਮਾਨਾ॥ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਨਮੋਹੀਐਬਿਨਸੇਲੋਭੁਸੁਆਨਾ॥ਸਚੈਮਾਗਹਿਚਲਦਿਆਉਸ
 ਤਤਿਕਰੋਜਾਨਾ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਸਗਲਪੁੰਨਜੀਅਦਇਆਪਰਵਾਨਾ॥ਜਿਸਨੂੰਦੇਵੈਦ
 ਇਆਕਰਿਸੋਈਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨਾ॥ਜਿਨਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਨਾਨਕਤਿਨਕੁਰਬਾਨਾ॥ਮਾ
 ਘਿਸੁਚੇਸੇਕਾਂਢੀਅਹਿਜਿਨਪੁਰਾਗੁਰਮਿਹਰਵਾਨਾ॥੧੩॥ਫਲਗੁਣਿਅਨੰਦਉਪਾਰਜਨਾ
 ਹਰਿਸਜਣਪ੍ਰਗਟੇਆਇ॥ਸੰਤਸਹਾਈਗਾਮਕੇਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਆਮਿਲਾਇ॥ਸੇਜਸੁਹ
 ਵੀਸਰਬਸੁਖਹੁਟਿਦੁਖਾਨਾਹੀਜਾਇ॥ਇਥਪੁਨੀਵਡਡਾਗਣੀਵਰੁਪਾਇਆਹਰਿਗਾਇ॥
 ਮਿਲਿਸਹੀਆਮੰਗਲੁਗਾਵਹੀਗੀਤਗੋਵੰਦਅਲਾਇ॥ਹਰਿਜੇਹਅਵਹੁਨਦਿਸਈਕੋ
 ਈਭੁਜਾਲੈਵੇਨਲਾਇ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰਿਓਨੁਨਿਚਲਦਿਤੀਅਨੁਜਾਇ॥ਸੰਸਾਰ
 ਸਾਗਰਤੇਰਖਿਅਨੁਬਹੁਕਿਨਜਨਮੋਪਾਇ॥ਜਿਹਵਾਏਕਅਨੇਕਗੁਣਤੇਰਨਾਨਕਚਰਣੀ
 ਪਾਇ॥ਫਲਗੁਣਿਨਿਤਸਲਾਹੀਐਜਿਸੋਸੋਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥੧੪॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਨਾਮੁਧਿਆ
 ਇਆਤਿਨਕੇਕਾਜਸੋਗਾ॥ਹਰਿਗੁਰੁਪੁਰਾਆਧਿਆਦਗਹਰਸਚਿਖਗੇ॥ਸਰਬਸੁਖਾਨਿਧਿ
 ਚਰਣਹਰਿਭਉਜਲੁਬਿਖਸੁਤਗੇ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਿਨਪਾਈਆਥਿਖਿਆਨਾਹਿਜੋਗਾ॥ਕੁਵਿ
 ਗਏਦੁਬਿਧਾਨਸੀਪੁਰਨਸਚਿਭਗੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸੇਵਦੇਮਨਅੰਦਰਿਏਕੁਪਗੇ॥ਮਾ
 ਹਦਿਵਸਮੁਰਤਭਲੋਜਿਸਕਉਨਦਰਿਕਗੇ॥ਨਾਨਕਮੰਗੈਦਰਸਦਾਨੁਕਿਰਪਾਕਰਹੁਹੇਗੇ॥

ਗੁਰਮਾਣੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦਿਨੁ ਹੋਇ॥

ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਦਿਨ ਸਤਿ ਹੋਇ॥ ਆਪੁ ਤਿ ਅਗਿ ਸਹਣੀ ਪਵਾ ਮੁਖਿ ਬੋ
ਲੀ ਮਿਠਵੈ ਵੈਣਾ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਭੁਕਿ ਆਹਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਸੋਣਾ॥ ਜੋ ਜੀ ਅਹਿ
ਤੇ ਵਿਭੁਕੇ ਸੇ ਸੁਖਿ ਨ ਵਸਨਿ ਭੋਣਾ॥ ਹਰਿ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਚੈ ਨੁਪਾਈ ਐਥੋ ਜਿ ਰਿਠੈ ਸਤਿ ਹੋਣਾ॥
ਆਪ ਕਮਾਏ ਵਿਭੁਕੀ ਦੋ ਸੁਨ ਕਾ ਧੂਦੇਣਾ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਪੁ ਭਰਾ ਖਿਲੇ ਹੁ ਹੋ ਨਹੀ ਕਰਣ ਕਰੇ
ਣਾ॥ ਹਰਿ ਤੁਧ ਵਿਣੁ ਖਾਭੁ ਗੁਲਣਾ ਕਹੀ ਐ ਕਿਥੈ ਵੈਣਾ॥ ਨਨਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਆਹਿ ਸੁਰਜਨੁ ਦੇ
ਖਾਨੈਣਾ॥ ਜੀ ਅਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸੇ ਸੁਣੇ ਹਰਿ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪੁਰਖੁ ਆਪਗਾ॥ ਮਹਿ ਜੀ ਵਣਿ ਆਹ
ਪਣਾ ਸਭ ਨਕਾ ਆਪਗਾ॥ ਸਸੁਰੇ ਪੋਈ ਐ ਤਿ ਸੁਕਤ ਕੀ ਵਡਾ ਜਿ ਸੁਪਰਵਾਗਾ॥ ਉਚਾ ਅਗਮ
ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ਕਿਭੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਗਵਾਗਾ॥ ਸੇਵਾ ਸਤਿ ਸੁਭਾ ਵਸੀ ਸੰਤ ਕੀ ਹੋਇ ਬਾਗਾ॥ ਦੀਨਾ ਨ
ਥਦਾਇ ਆਲਦੇ ਵਪਤਿ ਤਉ ਪਾਹਣਹਾਗਾ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾ ਦੀ ਰਖਦਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਗਾ॥ ਕੀ
ਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣਈ ਕੋ ਨਹੀ ਤੋਲਣਹਾਗਾ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ ਹੋ ਨਨਕ ਨਹੀ ਸੁਮਾਗਾ॥
ਦਿਨੁ ਹੋਇ ਜਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸੇਵਦੇ ਤਿਨ ਕੋ ਸਦ ਬਲਿਹਾਗਾ॥ ੨॥ ਸੰਤ ਅਹਾਧਨੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਭ ਨ
ਕਾ ਬਖਸਿੰਦਾ॥ ਜੀ ਉਪਿਤੁ ਜਿ ਨਿਸਾਜਿ ਆਕਰਿ ਕਿਹ ਪਾਦਿ ਤੀਨੁ ਜੰਦਾ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆ
ਹਾਧੀ ਐ ਜਪੀ ਐ ਨਿਰਮਲਾ ਮੰਤ੍ਰਾ॥ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਐ ਪਰਮੇ ਸੁਰੁ ਬੇਅੰਤਾ॥ ਜਿ ਸੁਮ
ਨਿਵ ਸੇ ਨਹਾਇਣੇ ਸੋ ਕਹੀ ਐ ਭਗਵੰਤਾ॥ ਜੀ ਅਕੀ ਲੋਚਾ ਪੁਰੀ ਐ ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤਾ॥ ਨਾ
ਨਕੁ ਜੀ ਵੇਜ ਪਹਰੀ ਦੋਖ ਸਭੇ ਹੀ ਤੰਤਾ॥ ਦਿਨੁ ਹੋਇ ਜਿ ਸੁਨ ਵਿਸਰੈ ਸੋ ਹਰਿ ਆਹ ਵੈਜੰਤਾ॥ ੩॥
ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰੋਟੇ ਮੰਦੁ ਨਿਮਾਣੀ ਥਾਉ॥ ਹਰਿ ਓਟ ਗਹੀ ਮਨ ਅੰਦਰੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ
ਨਉ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਪੁ ਭਾਪਣੀ ਜਨ ਪੂਰੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਂ ਉ॥ ਜਿ ਉਤੁਰਾ ਖਹਿ ਤਿ ਉਹ ਰਾਤੇਰਾ
ਦਿਤਾ ਪੈ ਨਾਖਾਉ॥ ਉਦਮੁ ਸੋਣੀ ਕਹਾਇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੁਣ ਗਾਂਉ॥ ਦੁਜੀ ਜਾਇ ਨ ਸੁਣਈ
ਕਿਥੈ ਭੁਕਣ ਜਾਂਉ॥ ਅਗਿ ਆਨ ਬਿਨਾ ਸਨਤ ਮਹਾਣ ਉਚੈ ਅਗਮ ਅਮਾਉ॥ ਮਨੁ ਵਿਭੁਕਿ
ਆਹਿ ਮੇਲੀ ਐ ਨਨਕ ਦੇਹੁ ਸੁਆਉ॥ ਸਰਬ ਕਲਿ ਆਣਾ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਹਰਿ ਪਰਸੀ ਗੁਰ ਕੇ
ਪਾਉ॥ ੪॥ ੧੮॥ ੯੦॥ ਜੋੜਾ॥

ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਰਸੇ ਕਾ ਨਾਮ ਹਲਾ १

१६ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧

ਮਲਕ ਮੁਗੀ ਦਤ ਥਾ ਰੰ ਦੁਪੜਾ ਸੋਹੀ ਆ ਕੀ ਧੁਨੀ ਗਾਵਣੀ॥
 ਗੁਰਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਹਿਵੈ ਘੁਰੁ ਗੁਰੁ ਦੀ ਪਕੁਤਿ ਹੋਲੇਇ॥ ਅਮਰ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕਾ ਮਨਿ ਮਾਨਿ ਐਸੁ
 ਖੁਹੋਇ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਪਹਿਲੇ ਪਿਆਰੀ ਲਗਾਥ ਦੁਧੀ॥ ਭੁਜੈ ਮਾਇਥਾ ਪਕੀ ਸੁਧੀ॥ ਤੀਜੈ ਭਯ
 ਤਾਭੀ ਬੇਥਾ॥ ਚਉਥੈ ਪਿਆਰਿ ਪੀਨੀ ਖੇਡਾ॥ ਪੰਜਵੈ ਖਾਣ ਪੀਅਣ ਕੀ ਧਾਤੁ॥ ਛਿਵੈ ਕਾਮੁ ਨ ਪੁ
 ਥੈ ਜਾਤੀ॥ ਸਤਵੈ ਸੰਜੀ ਕੀ ਆਘਰ ਵਾਸੁ॥ ਅਠਵੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਹੋ ਆਤਨਾ ਸੁਆਨਾ ਵੈ ਪਉਲੇ ਉਭੇ ਸਾ
 ਹ॥ ਦਸਵੈ ਦਧੋ ਹੋ ਆਸੁ ਆਹਾ॥ ਗਏ ਸਿਗੀਤ ਪੁਕਾਰੀ ਧਾਹਾ॥ ਉਡਿ ਆਹੰ ਸੁਦ ਸਾਏ ਹਾਹਾ॥ ਅ
 ਇਆਗ ਇਆਮੁ ਇਆਨਾ ਉਪਿਥੈ ਪਤਲਿ ਸਦਿ ਹੁਕਾਂ ਵਾਨਾ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਪਿਆਹੁ
 ॥ ਬਾਣੁ ਗੁਰੁ ਰੁਬਾ ਸੀ ਸਾਹੁ॥ ੨॥ ਮ: ੧ ਦਸ ਬਾਲਤ ਨਿਬੀ ਸਰਵਣੀ ਤੀਸਾ ਕਾ ਸੁੰਦਰ ਕਾਵੋ॥
 ਚਾਲੀਸੀ ਪੁਰੋਇ ਪਚਾਸੀ ਪਗੁਖਿ ਸੇਸ ਠੀਕੋ ਥੋਢੇ ਪਾਏ॥ ਸਤਹਿ ਕਾਮਤਿ ਹੀਨੁ ਆਸੀ
 ਹਾਂ ਕਾ ਵਿਉਹਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਨਵੈ ਕਾ ਸਿਯਾਸਾ ਸਣੀ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅਪਥਲੁ॥ ਢੰਢੇ ਲਿਮੁ ਢੁਢਿ
 ਮੂਰਿ ਠੁਮੈ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਪੁਏ ਕਾ ਪਵਣਾਹੁ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਹੀ ਮੂਰੋ ਆ
 ਪਿਸਿ ਸਦਿ ਉਪਾਤੀ॥ ਅੰਗ ਪੰਗ ਉਪਾਗ ਜਨਾ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤੀ॥ ਤੁਜਾਣਹਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾ
 ਈ ਐਸੁ ਭੁਖੇ ਲੁਤੁ ਮਾਤੀ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ਬਿਨੁ ਨਵੈ ਮਰਿ ਜਾਤੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਰੰਗਿ ਚਲੁ ਲਿਅੰਗਿ ਚਰੰਗਿ ਰੰਗੀਤੀ॥ ਸੋਸੇਵੁ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨੇ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੀ॥ ਤੁ
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਪੈਵਡ ਪੁਰਖੁ ਵਡਾਤੀ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤੁਧੁ ਪਿਆਇ ਦੇ ਮੇਰੇ ਸਚਿ ਆਬ
 ਲਿਥ ਲਿਹਉ ਤਿਨ ਜਾਤੀ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਜੀਉ ਪਾਇ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ਆਰਖਿ ਆਬਣਤ ਬ
 ਣਾਇ॥ ਅਖੀ ਦੇਖੈ ਜਿਹ ਵੇਖੈ ਕੰਨੀ ਸੁਹਤਿ ਸਮਾਇ॥ ਪੈਰੀ ਚਲੈ ਹਥੀ ਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਪੈਰੈ
 ਖਾਇ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਚਰਿਅਾਤਿ ਸਹਿਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ॥ ਜਾਭੇ ਜੋਤੀ ਕਹੁੰਦੇ ਵੇਖਾ
 ਵਤ ਘੜੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਪਤਿ ਪਤਿ ਵਿਣੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਮ: ੨ ਦੇਵੇ ਥਾ
 ਵਹੁ ਦਿਤਾ ਚੰਗਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੀਐ॥ ਸੁਹਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਣੀ ਤਾਕੀ ਕਿਅ ਕਰਿ ਆਖਿ
 ਵਖਾਣੀਐ॥ ਅੰਤਹਿ ਬਹਿਕੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਸੋਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਜਾਣੀਐ॥ ਜੋ ਧਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਤਿਸੁ
 ਧਰਮ ਨਾਉ ਹੋਵੈ ਪਾਪਿ ਕਮਾਵੈ ਪਾਪੀ ਜਾਣੀਐ॥ ਤੁਝਾ ਪੇਖੇ ਲਾਕਹਿ ਸਤਿ ਕਰਤੇ ਕਿਅ ਭੁ

ਜਾਅਖਿਵਖਾਣੀਐ। ਜਿਚਹੁਤੇਗੀਜੋਤਿਤਿਚਹੁਜੋਤੀਵਿਚਿਤੁਬਲਹਿਵਿਛੁਜੋਤੀਕੋਈਕਿਛੁ
ਕਹਿਉਦਿਖਾਸਿਅਣੀਐ। ਨਨਕਹੁਗੁਰੂਖਿਨਦਹੀਆਇਆਹਰਿਇਕੋਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੀਐ
॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੋਤੁਧੁਆਪੇਪੈਧੈਲਾਇਆ। ਸੋਹਠਗਉਲੀਪਾ
ਇਕੋਤੁਧੁਆਪੁਜਗਤੁਖੁਆਇਆ। ਤਿਸਨਾਅੰਦਰਿਅਗਨਿਹੈਨਹਤਿਪਤੈਤੁਖਾਤਿਹਾਇ
ਆ। ਸਹਸਾਇਉਸੰਸਾਰੁਹੈਮਹਿਜੰਮੈਆਇਆਜਾਇਆ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਮੋਹਨਤੁਟਈ
ਸਤਿਥਕੇਕਰਮਕਮਾਇਆ। ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸੁਖਿਗਜਾਜਾਤੁਧੁਭਾਇਆ। ਕੁ
ਲੁਉਪਾਰੇਆਪਣਾਪੰਨੁਜਣਦੀਆਇਆ। ਸੋਤਾਸੁਰਤਿਸੁਹਵਣੀਜਿਨਿਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾ
ਇਆ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮ:੨ ਅਖੀਬਾਝੁਹਵੇਖਣਾਵਿਛੁਕੰਨਾਸੁਨਣਾ। ਪੈਰਾਬਾਝੁਪੁਚਲਣਾ
ਵਿਛੁਪਥਾਕਰਣਾ। ਜੀਭੈਬਾਝੁਪੁਭੋਲਣਾਇਉਜੀਵਤਅਰਣਾ। ਨਨਕਹੁਕਮੁਪਥਾਣੀਕੋ
ਤਉਖਸਮੇਮਿਲਣਾ॥੧॥ਮ:੨ ਦਿਸੈਸੁਣੀਐਜਾਣੀਐਸਾਉਨਪਾਇਆਜਾਇ। ਗੁਰਲਾ
ਟੁੰਡਾਅੰਧੁਲਾਕਿਉਗਲਿਲਗੋਪਾਇ। ਭੈਕੇਚਰਣਕਰਭਾਵਕੇਲੋਇਣਸੁਰਤਿਕਰੋਇ। ਨਨਕੁ
ਕਹੈਸਿਅਣੀਏਇਵਕੰਤਮਿਲਾਵਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸਦਾਸਦਾਤੁਏਕੁਪੈਤੁਧੁਦੁਜਾਖੇ
ਲੁਰਚਾਇਆ। ਹਉਮੈਗਰਬੁਉਪਾਇਕੋਲੋਤੁਅੰਤਰਿਜੰਤਾਪਾਇਆ। ਸਿਉਭਾਵੈਤਿਉਗਖੁ
ਤੁਸਭਕਰੋਤੇਰਾਕਰਾਇਆ। ਇਕਨਬਖਸਹਿਮੇਲਿਲੈਹਿਗੁਰਮਤੀਤੁਪੈਲਾਇਆ। ਇਕਿਖ
ਕੇਕਹਹਿਤੇਹੀਚਕਗੀਵਿਛੁਨਵੈਹੋਰੁਨਤਾਇਆ। ਹੋਰੁਕਰਵੇਕਰਹੈਇਕਿਸਚੀਕਰੋਲਾਇ
ਆ। ਪੁਤਕਲਤੁਕੁਟੁਕੁਹੈਇਕਿਅਲਿਪਤੁਹੈਜੋਤੁਧੁਭਾਇਆ। ਚਿਹਿਅੰਦਰੁਬਾਹਰੁਨਿ
ਰਮਲੇਸਚੈਨਾਇਸਮਾਇਆ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਸੁਇਨੇਕੋਪਰਬਤਿਗੁਠਕਗੀਕੋਪਾਣੀਪੈ
ਆਇ। ਕੋਵਿਚਿਪਰਤੀਕੋਆਕਾਸੀਉਗਧਿਹਰਾਸਿਰਭਾਗਿ। ਪੁਰੁਕਰਿਕਾਂਇਆਕਪੜੁਪਹਿ
ਗਧੈਵਾਸਦਕਾਗਿ। ਬਗਾਰਤਾਪੀਅਲਾਕਾਲਾਬੇਦਾਕਰੀਪੁਕਾਗ। ਹੋਇਕੁਚੀਲੁਰਹਾਮਲੁ
ਧਰੀਦੁਰਮਤਿਮਤਿਵਿਕਾਗ। ਨਹਉਨਮੋਨਹਉਹੋਵਾਨਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਗਿ॥੧॥ਮ:੧
ਵਸਤੁਪਖਾਲਿਪਖਾਲੇਕਾਂਇਆਆਪੇਸੰਜਮਹੋਵੈ। ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਲਗੀਨਹੀਜਾਣੈਬਹ
ਰਹੁਮਲਿਮਲਿਧੋਵੈ। ਅੰਧਾਭੁਲਿਪਇਆਜਮਜਾਣੈ। ਵਸਤੁਪਗਈਅਪੁਨੀਕਰਿਜਾ
ਨੈਹਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖੁਪਾਏ। ਨਨਕਹੁਗੁਰੂਖਿਹਉਮੈਤੁਟੈਤਾਰਹਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ। ਨ

ਮੁਜਪੇਨਮੇਆਗਏਨਮੇਸੁਖਿਸਮਾਵੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਕਾਂਇਆਹੰਸਿਸੰਜੋਗੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ
ਆ॥ਤਿਨਹੀਕੀਆਵਿਜੋਗੁਜਿਨਿਉਪਾਇਆ॥ਮੁਹਖੁਰੇਗੇਭੋਗੁਦਖਸਬਾਇਆ॥ਸੁਖਹੁਉ
ਠੇਗਪਾਪਕਮਾਇਆ॥ਰਖਹੁਸੇਗੁਵਿਜੋਗੁਉਪਾਇਖਪਾਇਆ॥ਮੁਹਖਗਣਤਗਣਾਇ
ਝਗੜਾਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਹਥਿਨਿਬੇੜੁਝਗੜੁਚੁਕਾਇਆ॥ਕਰਤਾਕਰੇਸੁਰੇਗੁਨਚਲੇਚ
ਲਾਇਆ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ१ ਭੁਭੁਕੋਲਿਮੁਹਦਾਰੁਖਾਇ॥ਅਵਗੀਨੋਸਮਝਾਵਟਿਜਾਇ
॥ਮੁਠਾਆਪਿਮੁਹਏਸਾਥੈ॥ਨਨਕਐਸਾਆਗੁਜਾਪੈ॥੧॥ਮਃ੪ ਜਿਸਦੇਅੰਦਰਿਸਚੁਰੇ
ਸੋਸਚਾਨਾਮੁਖਿਅਲਾਏ॥ਓਹੁਹਰਿਮਾਰਗਿਆਪਿਚਲਦਾਹੋਗਨੇਹਰਿਮਾਰਗਿਪਾਏ॥
ਜੇਅਗੈਤੀਰਬੁਠੇਇਤਾਮਲੁਲਾਏਭਾਪਕਿਨਾਤੇਸਗਵੀਅਲੁਲਾਏ॥ਤੀਰਬੁਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁ
ਜੋਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਓਹੁਆਪਿਭੁਟਕੁਟੰਬਸਿਉਦੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਭ
ਸਿਸਟਿਭਾਏ॥ਜਨਨਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਰੇਜੋਆਪਿਜਪੈਅਵਗਨਮੁਜਪਾਏ॥੨॥ਪ
ਉੜੀ॥ ਇਕਿਕੰਦਮੁਲੁਚੁਣਿਖਾਂਹਿਵਣਖੰਡਿਵਾਸਾ॥ਇਕਿਭਗਵਾਵੇਸੁਕਰਿਫਿਰਹਿਜੋ
ਗੀਸੰਨਿਆਸਾ॥ਅੰਦਰਿਵਿਸਨਾਬਪੁਤੁਛਾਦਨਭੋਜਨਕੀਆਸਾ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾ
ਇਨਗਿਰਹੀਨਉਦਾਸਾ॥ਜਮਕਾਲੁਸਿਹਪੁਨਉਤਰੈਵਿਬਿਧਿਮਨਸਾ॥ਗੁਰਮਤੀਕਾਲੁ
ਨਅਵੈਨੇਕੈਜੋਹਵੇਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥ਸਚਾਸਬਦੁਸਚੁਮਨਿਪਹੀਮਾਹਿਉਦਾਸਾ॥ਨਨ
ਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਅਪਣਾਸੇਆਸਾਤੇਨਿਗਾਸਾ॥੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਜੇਹਤੁਲਗੋਕਪ
ਕੈਜਾਮਾਹੋਇਪਈਤਾ॥ਜੇਹਤੁਪੀਵਹਿਮਾਣਸਾਤਿਨਕਿਉਨਿਗਮਲੁਚੀਤਾ॥ਨਨਕਨਉਖੁਦ
ਇਕਾਦਿਲਿਹਥੈਮੁਖਿਲੇਹਾ॥ਅਵਹਿਦਿਵਾਜੇਦੁਨੀਕੇਝੂਠੇਅਮਲਕਰੇਹਾ॥੧॥ਮਃ੧ ਜਾ
ਹਉਨਹੀਤਾਕਿਆਆਖਾਕਿਹੁਨਹੀਕਿਆਹੋਵਾ॥ਕੀਤਾਕਰਣਾਕਹਿਅਕਥਨਭਰਿਆਭਰਿ
ਭਰਿਧੋਵਾ॥ਆਪਿਨਬੁਝਾਏਕਬੁਝਾਈਐਸਾਆਗੁਹੋਵਾ॥ਨਨਕਅੰਧਾਹੋਇਕੈਦਸੇਗਾਹੋ
ਸਭਸੁਮੁਹਏਸਾਥੈ॥ਅਗੈਗਇਆਮੁਹੇਮੁਹਿਪਾਹਿਸੁਝੈਸਾਆਗੁਜਾਪੈ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਮਾ
ਹਰਤੀਸਭਤੁਘੜੀਮੁਹਤਵੀਚਗਾ॥ਝੁਗਣਤੇਕਿਨੈਨਪਾਇਓਸਚੇਅਲਖਅਪਾਗਾਪਕਿ
ਆਮੁਹਖੁਆਖੀਐਨਿਸੁਲਬੁਲੇਭੁਅੰਕਗਾ॥ਨਉਪਵੀਝੈਨਉਬੁਝੀਐਗੁਰਮਤੀਵੀਚ
ਗਾ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਪਨੁਖਇਆਭਗਤੀਭਰੇਭੰਡਾਗਾ॥ਨਿਗਮਲੁਨਾਮੁਮੰਨਿਆਦਰਿਸਚੈਸ

ਚਿਅਗਾਜਿਸਦਾਜੀਉਪਗਣੁਏਅੰਤਰਿਜੋਤਿਅਪਗਾਸਚਾਸਹੁਇਕੁਤੁਏਹਜਗਤਵਟਾ
 ਗਾ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਮਿਹਮਸੀਤਿਸਿਦਕੁਮੁਸਲਾਹਕੁਹਲਾਭੁਕੁਹਲਾਸਹਮਸੁੰਨਤਿ
 ਸੀਏਹੋਜੋਹੋਹੁਮੁਸਲਾਮਾਣੁ॥ਕਹਣੀਕਾਬਸਚੁਪੀਰੁਕਲਾਮਾਕਹਮਨਿਵਾਜਾ॥ਤਸਬੀਸਾਤਿ
 ਸੁਤਾਵਸੀਨਾਨਕਹਖੇਲਾਜਾ॥੧॥ਮ:੧ ਹਕੁਪਹਾਇਆਨਾਨਕਾਉਸੁਸੁਅਹਉਸੁਗਾਇਾਗੁ
 ਹੁਪੀਰੁਹਮਾਤਾਭਹੋਜਾਮੁਹਦਾਹੁਨਖਾਇ॥ਗਲੀਭਿਸਤਿਨਜਾਣੀਐਭੁਏਸਚੁਕਮਾਇ॥ਮਾ
 ਹਣਪਾਂਹਿਹਮਮਹਿਹੋਇਹਲਾਭੁਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗਲੀਕੁੜੀਣੀਕੁੜੇਪਏਪਾਇ॥੨॥
 ਮ:੧ ਪੰਜਿਨਿਵਾਜਾਵਖਤਪੰਜਿਪੰਜਪੰਜੇਨਉ॥ਪਹਿਲਾਸਚੁਹਲਾਭੁਦੁਇਤੀਜਾਖੇ
 ਹੁਖੁਦਾਇ॥ਚਉਥੀਨੀਅਤਿਹਾਸਿਮਨੁਪੰਜਵੀਸਿਫਤਿਸਨਾਇ॥ਕਹਣੀਕਲਮਾਅਖਿਕੇ
 ਤਾਮੁਸਲਾਮਾਣੁਸਦਾਇ॥ਨਾਨਕਜੇਤਕੁੜਿਆਹਕੁੜੇਕੁੜੀਪਾਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿ
 ਰਤਨਪਦਾਰਥਵਟਾਜਦੇਇਕਿਕਚੈਦੇਵਪਾਗਾਸਤਿਗੁਰਿਤੁਏਪਾਣੀਅਸੀਅੰਦਰਿਰਤਨ
 ਭਾਗਾਵਿਭੁਗੁਰਿਕਿਨੈਨਲਾਧਿਆਅਧੋਭਉਕਿਮੁਏਕੁੜਿਆਗਾਮਨਮੁਖਦੁਜੈਪਾਚਿਮੁਏ
 ਨਾਬੁਝਹਿਵੀਚਾਰਾ॥ਇਕਸੁਥਾਭੁਦੁਜਾਕੋਨਹੀਕਿਸੁਅਗੇਕਹਹਿਪੁਕਾਗਾ॥ਇਕਿਨਿਰਧਨਸ
 ਦਾਭਉਕਦੇਇਕਨਭਹੋਤਜਾਗਾ॥ਵਿਭੁਨਵੈਹੋਹੁਪਨੁਨਹੀਹੋਹੁਬਿਖਿਆਸਭੁਭਾਗਾ॥ਨਾਨਕਅ
 ਪਿਕਾਏਕਹੇਆਪਿਹੁਕਮਿਸਵਾਰਣਹਗਾ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਮੁਸਲਾਮਾਣੁਕਹਾਵਟਾਮੁਸ
 ਕਏਜੋਹੋਇਤਾਮੁਸਲਾਮਾਣੁਕਹਾਵੈ॥ਅਵਲਿਅਉਲਿਦੀਨੁਕਹਿਮਿਠਾਮਸਕਲਮਾਨਮਾ
 ਏਮੁਸਾਵੈ॥ਹੋਇਮੁਸਾਇਮੁਦੀਨਮੁਹਾਣੈਮਹਣਜੀਵਣਕਾਰਮੁਚੁਕਾਵੈ॥ਰਬਕੀਰਜਾਇਮ
 ਨੇਸਿਹਉਪਰਿਕਰਤਾਮੰਨੇਆਪੁਗਵਾਵੈ॥ਤਉਨਾਨਕਸਹਬਜੀਆਮਿਹਮਤਿਹੋਇਤਾਮੁਸ
 ਲਾਮਾਣੁਕਹਾਵੈ॥੧॥ਮ:੪ ਪਹਰਿਕਾਮਕੋਪੁਭੁਨੰਦਤਜਿਮਾਇਆਅੰਕਾਹੁਚੁਕਾਵੈ॥
 ਤਜਿਕਾਮੁਕਾਮਿਨੀਐਹੁਤਜੈਤਾਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਵੈ॥ਤਜਿਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁਪ੍ਰੀਤਿਸੁਤਦ
 ਰਤਜਿਪਿਆਸਾਸਾਸਹਮਇਵਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸਾਚਾਮਨਿਵਸੈਸਾਚਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ
 ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਹਜੇਗਯਤਿਸਿਕਦਾਹੋਕੋਇਨਹਰਸੀਥੀ॥ਹਟਪਟਣਬਾਜਾਹੁਕਮੀਛਹਸੀ
 ਥੀ॥ਪਕੇਬੰਕਦੁਆਰਮੁਗਯੁਜਾਣੈਆਪਣੇ॥ਦਰਬਿਭਹੋਭੰਡਾਰੀਤੇਇਕਿਖਣੇ॥ਤਾਜੀਰਬਤ
 ਖਾਹਾਥੀ॥ਖਹੇ॥ਬਾਗਮਿਲਖਪਰਬਾਰਕਿਥੈਸਿਆਪਣੇ॥ਤੰਬੁਪਲਾਪਨਿਵਾਰਸਹਾਇਚੇ

ਲਾਲਕੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਦਾ ਤਾਹੁ ਸਿਨਖ ਤੁਕੁ ਦਰਤੀ॥ ੮॥ ਸੋਲੇ ਕੁਮ॥ ੧ ਨਦੀ ਅਹੋਵਹਿਧੇਣ
 ਵਾਸੀ ਅਹੋਵਹਿਧਿਧੁਧੀਓ॥ ਸਗਲੀ ਪਰਤੀ ਸਕਰਹੋਵੇਖੁ ਸੀਕਰੇ ਨਿਤ ਜੀਓ॥ ਪਰਬਤੁ ਸੁਇ
 ਨਾਹੁ ਪਹੋਵੈ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਓ॥ ਭੀਤੁ ਪੈਸਾ ਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲੋਹੇ ਨਚਓ॥ ੧॥ ਮ॥ ੧ ਤ
 ਰ ਅਠਾਹੁ ਮੇਵਹੋਵੈ ਗੁਰੁ ਕਹੋਇ ਸੁਆਓ॥ ਚੰਦੁ ਸੁਗਜੁ ਦਇਓ ਫਿਰੇ ਗੁਪੀ ਅਹਿ ਨਿਰਚ
 ਲੁਹੋਵੈ ਥਾਓ॥ ਭੀਤੁ ਪੈਸਾ ਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲੋਹੇ ਨਚਓ॥ ੨॥ ਮ॥ ੧ ਜੇਦੇਹੋ ਦੁਖੁ ਲਾਣੀਐ
 ਪਾਪਗਰੁ ਦਇਹਾਹ॥ ਰਤੁ ਪੀਣੇਹਾ ਜੇ ਸੋਓ ਪਹਿਰੀ ਅਹਿਏਵੈ ਜਾਪੇਭਾਓ॥ ਭੀਤੁ ਪੈ
 ਸਾ ਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲੋਹੇ ਨਚਓ॥ ੩॥ ਮ॥ ੧ ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਪੜੁ ਹੋਵੈ ਖਾਣੁ ਹੋਵੈ ਵਾਓ॥
 ਸੁਗੋਦੀ ਅਮੋਹਣੀ ਆਇਸਤਰੀ ਅਹੋਵਹਿ ਨਿਨਾਨਕ ਸਭੇ ਜਾਓ॥ ਭੀਤੁ ਪੈਸਾ ਲਾਹਣਾ ਆ
 ਖਣ ਲੋਹੇ ਨਚਓ॥ ੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਦਫੇਲੀ ਗੋਬਨਾਖ ਸਮੁਨ ਜਾਣਈ॥ ਸੋਕਹੀਐ ਦੇ
 ਵਾਨਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ॥ ਕਲਹਿ ਬੁਰੀ ਸੰਸਾਰਿ ਵਾਦੇ ਖਪੀਐ॥ ਵਿਣੁ ਨਵੈਵੇ ਕਾਠੀ ਭਰਮੇ
 ਪਚੀਐ॥ ਗਾਹਦੇਵੈ ਇਕੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਸਿਝੁ ਸੀ॥ ਕੁਛ ਹੋ ਅਕੁਛ ਹੋਣੈ ਪਇਆ ਦਝੁ ਸੀ॥
 ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਸੁਥਹੁ ਨੁਸਰਿ ਸਮਾਈਐ॥ ਸਿਝੈ ਦਰਿ ਦੀਵਾਨਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ॥ ੮॥ ਸੋਲੇ
 ਕੁਮ॥ ੧ ਸੋਜੀਵਿ ਆਜਿ ਸੁਮਨਿ ਵਸਿ ਆਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਗੁਨ ਜੀਵੈ ਕੋਇ॥ ਜੇਜੀਵੈ ਪ
 ਤਿਲਾ ਥੀਜਾਇ॥ ਸਭੁ ਹਰਾਮੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਇ॥ ਗਾਜਿ ਰੰਗੁ ਮਾਇ ਰੰਗੁ॥ ਰੰਗਿ ਰਤਾਨ ਚੇਨੰਗੁ॥
 ਨਾਨਕ ਠਹਿ ਆਮੁ ਠਾਜਾਇ॥ ਵਿਣੁ ਨਵੈ ਪਤਿਗਾਇ ਆਗਵਾਇ॥ ੧॥ ਮ॥ ੧ ਕਿਆ ਖਾਧੈ ਕਿ
 ਆਪੈ ਪੈਹੋਇ॥ ਜਾਮਨਿ ਨਹੀ ਸਚਾ ਸੋਇ॥ ਕਿਆ ਮੇਵਾ ਕਿਆ ਘਉਗੁ ਰੁਮਿ ਠਾਕਿਆ ਮੈਦਾ
 ਕਿਆ ਮਾਸੁ॥ ਕਿਆ ਕਪੜੁ ਕਿਆ ਸੇਜ ਸੁਖਾਈ॥ ਕੀਜਤਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ॥ ਕਿਆ ਲਾਸ ਕਰਕਿ
 ਆਨੇ ਬਖਵਾਸੀ ਆਵੈ ਮਹਲੀ ਵਾਸੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਸਭੋਟੇ ਲਵਿਣਾਸੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ
 ਜਾਤੀਦੈ ਕਿਆ ਹਥਿ ਸਚੁ ਪਰਖੀਐ॥ ਮਹੁਗਾਹੋਵੈ ਹਥਿ ਮਹੀਐ ਚਖੀਐ॥ ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਰ
 ਕਾ ਰਗੁ ਗੁਗੁ ਜਾਣੀਐ॥ ਹੁਕਮੁ ਮਨੇ ਸਿਰ ਦਾਹੁ ਦਰਿ ਦੀਬਾਣੀਐ॥ ਫੁਰਮਾਨੀ ਪੈ ਕਾਹਖ ਸਮਿ
 ਪਠਾਇਆ॥ ਤਬ ਲਬਾਜ ਬੀਚਾਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ॥ ਇਕਿ ਤੇਏ ਅਸਵਾਹ ਇਕਨਾ ਸਾ
 ਖਤੀ॥ ਇਕਨੀ ਬਧੇਭਾਹ ਇਕਨਾ ਤਾਖਤੀ॥ ੧॥ ਸੋਲੇ ਕੁਮ॥ ੧ ਜਾਪ ਕਾਤਾ ਕਟਿ ਆਹੀ ਸੁਪ
 ਲਾਹਿਵਾਏ॥ ਸਟੁਕੀ ਸਾਗਾਰਿ ਬਿਆਕ ਦੁਲਾਇਆ ਤਨੁ ਝਾਕਿ॥ ਦਇਪੁ ਰਚਕੀ ਨੜਿਕੇ ਪੀਸ

ਲਾਇਓਥਹਿਗੁਜੇਦਹਿਹੋਸੁਓਬੋਨਾਨਕਅਜਬੁਰਿਗੁਸਾਮ:१ ਵੇਖੁਜਿਮਿਠਕਦਿਆ
 ਕਟਿਕੁਟਿਬਧਾਪਾਇ। ਖੁੰਢਾਅੰਦਹਿਗਖਿਕੈਦੇਨਿਸੁਮਲਸਜਾਇ। ਹਮੁਕਸੁਟਟਹਿਪਾਈ
 ਐਤਪੈਤੈਵਿਲਲਾਇ। ਭੀਸੋਫੋਗੁਸਮਾਈਐਦਿਚੈਅਗਿਜਲਾਇ। ਨਾਨਕਮਿਠੈਪਤਰੀ
 ਐਵੇਖੁਪੁਲੋਕਾਆਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਕਨਾਮਹਤੁਨਚਿਤਿਅਸਘਟੇਰਿਆ। ਮਹਿਮ
 ਹਿਜਮਹਿਨਿਤਕਿਸੇਨਕੇਰਿਆ। ਆਪਨਵੈਮਨਿਚਿਤਿਕਹਨਿਚੰਗੇਰਿਆ। ਜਮਹਜੈਨਿਤ
 ਨਿਤਮਨਮੁਖਹੋਰਿਆ। ਮਨਮੁਖਲੁਟਹਰਮਕਿਆਨਜਾਇਆ। ਬਧੇਕਹਨਿਸਲਾਮਖ
 ਸਮਨਭਾਇਆ। ਸਚਮਿਲੈਮੁਖਿਨਮੁਸਾਹਿਬਭਾਵਸੀ। ਕਰਸਨਿਤਖਤਿਸਲਾਮੁਇਖਿ
 ਆਪਵਸੀ। ੧॥ ਸਲੋਕਮ:१ ਮਥੀਤਾਹੁਕਿਅਕਰੇਪ੍ਰੀਖੀਕਿਆਅਕਾਸੁ। ਪਥਰਪਾ
 ਲਾਕਿਆਕਰੇਖੁਸਰੇਕਿਆਪਰਵਾਸੁ। ਕੁਤੇਚੰਦਨੁਲਾਈਐਭੀਸੋਕੁਤੀਧਾਤੁ। ਬੋਲਾਜੇਸ
 ਮਝਾਈਐਪੜੀਅਹਿਸਿੰਮ੍ਰਤਿਪਾਠ। ਅਧਾਰਨਟਿਰਖੀਐਦੀਵੇਬਲਹਿਪਚਾਸਾ। ਚਉ
 ਟੇਸੁਇਨਪਾਈਐਚੁਟਿਚੁਟਿਖਵੈਪਾਸੁ। ਲੋਹਮਾਹਟਿਪਾਈਐਢਹੈਨੋਇਕਪਾਸਾ।
 ਨਾਨਕਮੁਰਖਏਹਿਗੁਣਬੋਲੇਸਦਾਵਿਣਾਸੁ। ੧॥ ਮ:१ ਕੈਹਕੰਚਨੁਤੁਟੈਸਹੁ। ਅਗਨੀ
 ਗੰਢੁਪਾਏਲੋਹਗੁਗੋਰੀਸੇਤੀਤੁਟੈਭਤਾਹੁ। ਪੁਤੀਗੰਢੁਪਵੈਸੰਸਾਗਿ। ਹਾਜਾਮੰਗੈਦਿਤੇਗੰਢੁ
 ਪਾਇ। ਭੁਖਿਅਗੰਢੁਪਵੈਜਾਖਾਇ। ਕਾਲੰਗੰਢੁਨਦੀਅਮੀਹਝੇਲਾ। ਗੰਢੁਪਹੀਤੀਮਿਠੇ
 ਬੋਲਾ। ਬੇਦਾਗੰਢੁਬੋਲੇਸਚੁਕੋਇ। ਮੁਇਅਗੰਢੁਨੇਕੀਸਤੁਹੋਇ। ਏਤੁਗੰਢੁਵਰਤੇਸੰਸਾ
 ਹੁ। ਮੁਰਖਗੰਢੁਪਵੈਮੁਹਿਮਾਗ। ਨਾਨਕੁਆਖੈਏਹੁਬੀਚਹੁ। ਸਿਫਤੀਗੰਢੁਪਵੈਦਰਬਾਗਿ। ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਸਾਜਿਕੈਆਪੇਕਰੇਬੀਚਹੁ। ਇਕਿਖੋਟੇਇਕਿਖੋਆਪੇਪਰਖ
 ਟਹਹੁ। ਖਰੇਖਜਨੈਪਾਈਅਹਿਥੋਟੇਸਟੀਅਹਿਬਹਰਿਵਾਗਿ। ਖੋਟੇਸਚੀਦਗਹੁਸੁਟੀਅ
 ਹਿਕਿਸੁਆਗੈਕਹਹਿਪੁਕਾਗ। ਸਤਿਗੁਰਪਥੈਭਜਿਪਵਹਿਏਹਕਰਣੀਸਾਹੁ। ਸਤਿਗੁਰੁਖੋ
 ਏਅਹੁਖਰੇਕਰੇਸਬਦਿਸਵਰਣਹੁ। ਸਚੀਦਗਹੁਮੰਨੀਅਨਿਗੁਰਕੈਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੀ।
 ਗਣਤਿਤਿਨਾਦੀਕੋਕਿਆਕਰੇਜੋਆਪਿਬਖਸੇਕਰਤਾਗਿ। ੨॥ ਸਲੋਕੁਮ:१ ਹਮਜੋਰ
 ਜਿਮੀਢੁਨੀਆਪੀਗਮੁਸਾਇਕਾਇਆ। ਮੇਰਵਦਿਬਾਦਿਸਾਹਅਛਜੁਖੁਦਾਇ। ਏਕਤੁ
 ਹੀਏਕਤੁਹੀ। ੧॥ ਮ:१ ਨਦੇਵਦਾਨਵਾਨਗਾ। ਨਸਿਧਸਾਧਿਕਾਪਗਾ। ਅਸਤਿਏਕਦਿਗ

ਕੁਣੀ॥ਏਕਤੁਣੀਏਕਤੁਣੀ॥੧॥ਮ:੧ ਨਦਾਦੇਦਿੰਦਾਦਮੀ॥ਨਸਪਤਜੇਹਜਿਮੀ॥ਅਸਤਿ
 ਏਕਦਿਗਰਿਕੁਣੀ॥ਏਕਤੁਣੀਏਕਤੁਣੀ॥੨॥ਮ:੧ ਨਸੁਰਸਸਿਮੰਡਲੀ॥ਨਸਪਤਦੀਪਨਹ
 ਜਲੀ॥ਅੰਨਪਉਟਾਥਿਰੁਨਕੁਣੀ॥ਏਕਤੁਣੀਏਕਤੁਣੀ॥੩॥ਮ:੧ ਨਹਿਜਕੁਦਸਤਅਕਸੇ
 ॥੪॥ਮਾਗਏਕੁਆਸਵਸੋ॥ਅਸਤਿਏਕੁਦਿਗਰਕੁਣੀ॥ਏਕਤੁਣੀਏਕਤੁਣੀ॥੫॥ਮ:੧ ਪ
 ਰੰਦਏਨਹਿਗਾਜਗਾਦਰਖਤਅਬਆਸਕਗਾਦਿੰਦਸੁਣੀ॥ਏਕਤੁਣੀਏਕਤੁਣੀ॥੬॥
 ਮ:੧ ਨਨਕਲਿਲਾਭਿਲਿਖਿਅਸੋਇ॥ਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਕਲਾਧਰੇਹਿਰੇਸੁਣੀ॥ਏਕੁ
 ਤੁਣੀਏਕਤੁਣੀ॥੭॥ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਤੇਗੁਰਮੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਆ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੁਗ
 ਵਾਇਸਚੁਪਛਾਇਆ॥ਸਚੁਤੇਗਦਰਬਾਰੁਸਬਦੁਨੀਸਾਇਆ॥ਸਚਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਸ
 ਚਿਸਮਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਸਦਾਕੁਰਿਅਰਭਗੀਭੁਲਾਇਆ॥ਵਿਸਟਅੰਦਰਿਵਾਸੁਸ
 ਦਨਜਾਇਆ॥ਵਿਦੁਨਵੈਦੁਖੁਪਾਇਆਵਟਜਾਇਆ॥ਨਨਕਪਰਖੁਆਪਿਜਿਨਿਖੋਟ
 ਖਰਾਪਛਾਇਆ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਸੀਹੰਬਾਜਾਂਚਰਗਾਂਕੁਰੀਆਂਏਨਖਵਾਲੇਘਾਹ॥
 ਘਾਹੁਖਾਨਿਤਿਨਾਮਾਸੁਖਵਾਲੇਏਚਿਚਲਾਏਹਾਹ॥ਨਦੀਆਵਿਚਿਟਿਬੇਦੇਖਾਲੇਥਲੀਕਰੇ
 ਅਸਗਾਹਾਕੀਰਾਥਾਪਿਦੇਇਪਾਤਿਸਾਹੀਲਸਕਰਕਰੇਸੁਆਹ॥ਜੇਤੇਜੀਅਜੀਵਹਿਦੇਸ
 ਹਾਂਜੀਵਾਲੇਤਾਕਿਅਸਾਹ॥ਨਨਕਜਿਉਨਿਉਸਚੇਭਾਵੈਤਿਉਤਿਉਦੇਇਗਿਹਾਹ॥੧॥ਮ:੧
 ਇਕਿਮਾਸਹਾਗੀਇਕੁਤਿਨੁਖਾਹਿ॥ਇਕਨਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਹਿ॥ਇਕਿਮਿਟੀਅਮਹਿਮਿ
 ਟੀਆਖਾਹਿ॥ਇਕਿਪਉਟਸੁਮਾਗੀਪਉਟਸੁਮਾਹਿ॥ਇਕਿਨਿਰੰਕਾਹੀਨਮਆਧਾਹਿ॥ਜੀਵੈਦ
 ਤਾਮਹੈਨਕੋਇ॥ਨਨਕਮੁਠੇਜਾਹਿਨਾਹੀਮਨਿਸੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਕਾਰਕਰਮਿਕ
 ਮਾਈਐ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੁਗਵਾਇਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਦੁਜੀਕਾਰੈਲਗਿਜਨਮੁਗਵਾਈਐ॥
 ਵਿਦੁਨਵੈਸਭਵਿਸੁਪੈਏਖਾਈਐ॥ਸਚਾਸਬਦੁਸਾਲਾਹਿਸਚਿਸਮਾਈਐ॥ਵਿਦੁਸਤਿ
 ਗੁਰੁਸੇਵਨਾਹੀਸੁਖਿਨਿਵਾਸੁਠਿਰਿਠਿਰਿਆਈਐ॥ਦੁਨੀਆਖੋਟੀਹਾਸਿਕੁਰੁਕਮਾਈਐ॥
 ਨਨਕਸਚੁਖਰਾਸਾਲਾਹਿਪਤਿਸਿਉਜਾਈਐ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਵਾਵਹਿਗ
 ਵਹਿਤੁਧੁਭਾਵੈਜਲਿਨਵਹਿ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵਹਿਤਾਕਰਹਿਬਿਭੂਤਾਸਿੰਫੀਨਾਦੁਵਜਾਵਹਿ॥ਜਾ
 ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਪੜਹਿਕਤੇਬਾਮੁਲਾਸੇਖਕਹਾਵਹਿ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਹਵਹਿਗਜੇਹਸਕਸਬੁ

ਤਕਮਾਵਹਿ। ਜਾਤੁਪੁਤਾਵੈਤੇਗਵਗਾਵਹਿਸਿਰਮੁਰੀਕਟਿਜਾਵਹਿ। ਜਾਤੁਪੁਤਾਵੈਜਾਹਿਦਿਸੰਤ
 ਰਿਸੁਟਿਗਲਾਪਰਿਆਵਹਿ। ਜਾਤੁਪੁਤਾਵੈਨਾਇਰਚਾਵਹਿਤੁਪੁਤਾਵੈਤੁਤਾਵਹਿ। ਨਨਕਏਕ
 ਕੈਏਬੇਨੰਤੀਹੋਰਿਸਗਲੇਕੁਤੁਕਮਾਵਹਿ॥੧॥੧॥ ਜਾਤੁਵਡਾਸਤਿਵਰਿਆਈਆਚੰਗੇਚੰ
 ਗਾਂਏਈ। ਜਾਤੁਸਚਾਤਾਸਭਕੋਸਚਾਕੁਤੁਕੋਈਨਕੋਈ। ਆਖਣੁਵੇਖਣੁਬੋਲਣੁਚਲਣੁ
 ਜੀਵਣੁਮਰਣੁਧਾਤੁ। ਪੁਕਮੁਸਾਜਿਪੁਕਮੇਵਿਚਿਰਖੈਨਨਕਸਚਾਆਪਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੰਗੁਭਗਮੁਚੁਕਾਈਐ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਆਖੈਕਾਰਸੁਕਾਰਕਮਾਈਐ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ ਲਾਹਭਗਤਿਸੁਸਾਰੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ॥ ਮਨਮੁ
 ਖਿਕੁਤੁਗੁਬਾਹੁਕੁਤੁਕਮਾਈਐ॥ ਸਚੇਦੈਦਰਿਜਾਇਸਚੁਚਵਾਈਐ॥ ਸਚੇਅੰਦਰਿਮਹਾਇ
 ਸਚਿਬੁਲਾਈਐ॥ ਨਨਕਸਚੁਸਦਾਸਚਿਆਹੁਸਚਿਸਮਾਈਐ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਕ
 ਲਿਕਾਤੀਗਜੇਕਾਸਾਈਧਗਮੁਪੰਖਕਰਿਉਡਰਿਆ। ਕੁਤੁਕਮਾਵਸਸਚੁਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀਸੈਨਾ
 ਹੀਕਹਚੜਿਆ। ਪਉਭਾਲਿਵਿਕੁਨੀਹੋਈ। ਸਾਧੋਗੋਗਪੁਨਕੋਈ। ਵਿਚਿਹਉਮੋਕਰਿਦੁਖੁਹੋ
 ਈ। ਕਪੁਨਨਕਕਿਨਿਬਿਧਿਗਤਿਹੋਈ॥੧੬॥੧॥ ਕਲਿਕੀਰਤਿਪਗਟੁਚਾਨਣੁਸੰਸਾਰਿ। ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਕੋਈਉਤਰੈਪਾਗਿ। ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕੋਗਤਿਸੁਦੇਵੈ। ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਤਨੁਸੇਲੇਵੈ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਭਗਤਾਤੈਸੈਸਾਹੀਆਜੇਕੁਕਦੇਨਆਇਆ। ਕਰਤਾਆਪਿਅਭੁਲੁਹੋਨਕੁਲੇ
 ਕਿਸੈਦਾਬੁਲਾਇਆ। ਭਗਤਆਪੇਮੇਲਿਅਨੁਜਿਨੀਸਚੇਸਚੁਕਮਾਇਆ। ਸੈਸਾਹੀਆਪਿ
 ਖੁਆਇਅਨੁਜਿਨੀਕੁਤੁਕੋਲਿਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਇਆ। ਚਲਣਸਾਹਜਾਨੀਕਾਮੁਕੋਪੁਵਿ
 ਸੁਵਧਾਇਆ। ਭਗਤਿਕਰਨਿਹਰਿਚਕਰੀਜਿਨੀਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆ। ਦਾਸਨਿਦਾਸ
 ਹੋਇਕੈਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ। ਓਨਖਸਮੇਕੈਦਰਿਮੁਖਉਜਲੇਸਚੇਸਬਦਿਸੁਹਾ
 ਇਆ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਸਬਾਹੀਸਾਲਾਹਜਿਨੀਧਿਆਇਆਇਕਮਨਿ। ਸੇਈਪੁਰੋਸਾ
 ਹਵਖਤੈਉਪਰਿਲਕਿਮੁਏ। ਦੂਜੈਬਹੁਤੇਗਾਹਮਨਕੀਆਮਤੀਖੰਡੀਆ। ਬਹੁਤਪਏਅਸ
 ਗਾਹਗੋਤੇਖਾਹਿਨਨਿਕਲਹਿ। ਤੀਜੈਮੁਹੀਗਿਗਾਹੁਖਤਿਖਾਦੁਇਕਉਕੀਆ। ਖਾਧੋਹੋਇਸੁ
 ਆਹਭੀਖਾਣੇਸਿਉਦੋਸਤੀ। ਚਉਥੈਆਈਉਪਅਖੀਮੀਇਪਵਾਰਿਗਇਆ। ਭੀਉਠਿਰ
 ਚਿਉਨੁਵਾਦਸੇਵਰਿਅਕੀਪੜਬਧੀ। ਸਭੇਵੇਦਾਵਖਤਸਭਿਜੇਅਠੀਭਉਹੋਈ। ਨਨਕ

ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚਾ ਨ ਵਲੈ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੨ ਸੇਈ ਪੁਰੋਸਾਹ ਜਿ ਨੀਪੁਰਾਪਾਇਆ ਅਠਵੇ ਪਰ
ਵਾਹਹ ਨਿਇ ਕਤੈ ਰੰਗੀ ॥ ਵਹਸ ਨਿਰੁਪਿ ਅਥਾਹ ਵਿਹਲੇ ਪਾਈ ਅਹਿ ॥ ਕਰਮਿ ਪੁਰੋ ਪੁਰਾ ਗੁਰੂਪੁ
ਰਾਜਾ ਕਾ ਬੋਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਾ ਜੇ ਕਹੇ ਘਟੈ ਨਹੀਂ ਤੇਲੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾਤੁ ਤਾਕਿ ਅਚਰਿ ਮੇਸ
ਚੁਸੁਣਾਈਐ ॥ ਮੁਠੀਧੰਧੈ ਚੋਰਿ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਏਨੈ ਚਿਤਿ ਕਠੋਰਿ ਸੇਵਗ ਵਾਈਐ ॥ ਜਿ
ਤੁਘਟਿ ਸਦੁ ਨ ਪਾਇ ਸੁਭੰ ਨਿਘੜਾਈਐ ॥ ਕਿਉ ਕਹਿ ਪੁਰੋ ਵਟਿ ਤੇਲਿ ਤੁਲਾਈਐ ॥ ਕੇਇਨ ਅ
ਖੇਘਟਿ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥ ਲਈ ਅਨਿਖਰੇ ਪਰਾਖਿ ਦਰਬੀਨਾਈਐ ॥ ਸਉਦਾਇ ਕਤੁ ਹਉਮੈ ਪੁਰੋ
ਗੁਰਿ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੨ ਅਬਿਪਹਰੀ ਅਠਖੰਡ ਨਾ ਵਖੰਡੁ ਸਗੀਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨ
ਉਨਿਧਿ ਨ ਮੁਏ ਕੁਭਾਲਹਿ ਗੁਣੀਗਹੀਗੁ ॥ ਕਰਮ ਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿ ਆਨਾਨਕ ਕਹਿ ਗੁਰੁ ਪੀਗੁ ॥ ਚ
ਉਥੈ ਪਹਰਿ ਸਬਾਹ ਕੇ ਸੁਹਤਿ ਅਉਪ ਜੋਚਾਉ ॥ ਤਿਨਾਦਰੀ ਆਵਾਸਿ ਉਦੈ ਸਤੀ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸ
ਚਾਨਉ ॥ ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੰਡੀਐ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਪਸਾਉ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਂਇ ਅਕਸੀਐ ਵੰਨੀ ਚਕੈ ਚ
ਕਾਉ ॥ ਜੇਹੋ ਵੈਨ ਦਰਿ ਸਗ ਛਕੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਈ ਤਾਉ ॥ ਸਤੀ ਪਹਰਿ ਸਤੁ ਭਲਾ ਬਹੀਐ ਪਰਿ
ਆਪਾਸਿ ॥ ਓਥੈ ਪਾਪੁ ਪੁਨੁ ਕੀਚਾਰੀਐ ਕੂੜੇ ਘਟੈ ਹਾਸਿ ॥ ਓਥੈ ਖੋਟੇ ਸਟੀ ਅਰਿਖਰੇ ਕੀਚਰਿ
ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਬੋਲਾ ਟੁਫਟੁ ਨਾਨਕਾ ਤਖੁ ਸੁਖੁ ਖਸਮੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਮ: ੨ ਪਉੜੀ ਗੁਰੂਪਾਣੀ
ਪਿਤਾਮਾ ਤਾਪਹਤਿ ਮਹਤਾ ॥ ਦਿਨ ਸੁਹਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਚੰਗੀ
ਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੇ ਪਹ ਮੁਹਤੁ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੋਨੈ ਕੋ ਦੁਹਿ ॥ ਜਿਨੀ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੈ ਹੋਰੇ ਤੀਝੁ ਟੀਨਾਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਚ ਭੋਜਨੁ ਤਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਸਿਆ ॥ ਸਚੇ ਹੀ ਪਤੀ ਆਇ ਸਚਿ ਵਿਗਸਿਆ ॥
ਸਚੇ ਕੋਇ ਗੰਗਾਇ ਨਿਜ ਪਰਿਵਸਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਨ ਉਪ੍ਰੇਮ ਹਰਸਿਆ ॥ ਸਚੇ ਦੈਵੀ ਬਾਣਿ
ਕੁੜਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਝੂਠੇ ਝੂਠੇ ਵਖਾਣਿ ਸੁਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ॥ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਇ ਠਕਨ
ਪਾਈਐ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਬੁਝਿ ਵਖਾਣਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਪਹਿਰਾ ਅ
ਗਨਿ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਬਾਧਾ ਭੋਜਨੁ ਸਾਹੁ ਕਰਾਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਪਾਣੀ ਕਰਿ ਪੀਵਾ ਧਰਤੀ ਹਕ ਚਲਾ
ਈ ॥ ਧਰਿਤਾ ਗਜੀ ਅਬਹੁ ਤੇਲੀ ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾਈ ॥ ਏਵ ਭੁਵਧਾ ਮਾਵਾ ਨਹੀ ਸਭ ਸੈਨ ਬਿਚ
ਲਾਈ ॥ ਏਤਾ ਤਾਨੁ ਹੋਵੈ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਕਰੀ ਭਿਆਖ ਕਰਾਈ ॥ ਜੇਵਡੁ ਸਾਹਿਬੁ ਤੇਵਡੁ ਦਾਤੀ ਦੇ

ਦੇ ਕਰੋਗਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰਿ ਕਰੋ ਜਿ ਸੁਭਿ ਪਰਿ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿ ਆਈ॥ ੧॥ ਮ॥ ੨॥ ਆਖਤੁ ਆਖਿ
 ਗਿ ਆਸੁ ਨ ਟਿਨਹ ਜੇ ਕੰਨਾ॥ ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਨਗੀ ਆਗੁਟ ਗਾਹਕ ਇਕ ਵੰਨਾ॥ ਭੁਖਿ ਆਭੁਖ ਨ ਉਤ
 ਰੇ ਗਈ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਖਾਤਾ ਰਜੇ ਜਾਗੁਟ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਿਣੁ
 ਸਚੇ ਸਭੁ ਕੁਤੁ ਕੁਤੁ ਕੁਮਾਈਐ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਕੁਝ ਆਹੁ ਬੰਨਿ ਚਲਾਈਐ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਤਨੁ
 ਭਾਹੁ ਭਾਹੁ ਲਾਈਐ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਭੁਖਿ ਪੈਏ ਖਾਈਐ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਦਰਬਾਹੁ ਕੁਝ
 ਨ ਪਾਈਐ॥ ਕੁਝੇ ਕੇ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗਿ ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਠਗਿ ਠਗਿ ਆਈਐ
 ਜਾਈਐ॥ ਤਨ ਮਹਿ ਰਿਸ ਨਾ ਅਗਿ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈਐ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੧॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ
 ਸੰਤੋ ਖੁਰਖੁ ਪਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲਾਗਿ ਆਨੁ॥ ਗਸਿ ਗਸਿ ਆਹਿ ਆਸ ਦਾ ਪਕੈ ਕਗਿ ਮਧਿ ਆਨਿ
 ॥ ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਦਖਾਂ ਦਾ ਲੋਧੇ ਦਸੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ॥ ੧॥ ਮ॥ ੧॥ ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਬਿਰਖੁ ਪਤ ਪਰਵਾਲਾ ਫੁ
 ਲਾ ਜਵੇ ਹਲਾਲਾ॥ ਤਿਤੁ ਫਲਾਹਤ ਨ ਲਾਗਿ ਮੁਖਿ ਭੁਖਿ ਤਹਿ ਦੇਰਿ ਦੇ ਨਿਹਾਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਕ
 ਗੁਰੁ ਦੇ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਲਿਖਿ ਆਹੇ ਵੇਲੇ ਖੁ॥ ਅਠਿ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪੂਜੈ ਸਦ
 ਵਿਸੇ ਖੁ॥ ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ਲੋਭੁ ਕੋ ਪੁਚਾਰੇ ਨ ਦੀ ਆ ਅਗਿ॥ ਪਵਹਿ ਦਝਹਿ ਨਾਨਕਾਤਰੀ ਐ ਕਗਮੀ ਲ
 ਗਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੀਵਦਿ ਆਮ੍ਹਾ ਗੁਮਾਸਿ ਨ ਪਛੋਤਾਈਐ॥ ਝੂਠਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਕਿਨਿ ਸਮਝਾ
 ਈਐ॥ ਸਚਿ ਨ ਪਹੋ ਪਿਆਰੁ ਪੈ ਪਾਈਐ॥ ਕਾਲੁ ਬੁਰਾਖੈ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਦੁਨਿ ਆਈਐ॥ ਹੁ
 ਕਮੀ ਸਿਰਿ ਜੰਦਾ ਗੁਮਾਹੇ ਦਾਈਐ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ਮਨਿ ਵਸਾਈਐ॥ ਮੂਹ ਤੁਨ ਚਸਾਵਿ
 ਲੰ ਮੁਭਗੀਐ ਪਾਈਐ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੧॥ ਤੁਮਹਿ
 ਤੁਮਾ ਵਿਸੁ ਅਕੁ ਪਤੁ ਗਾਨਿ ਮੁਛਲਾ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਵਸਹਿ ਤਿਸੁ ਜਿ ਸੁਤੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹੀ॥ ਨ
 ਨਕ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਚੰਨਿ ਕਰਮਾ ਬਾਹੋ॥ ੧॥ ਮ॥ ੧॥ ਮਤਿ ਪੰਖੇ ਗੁਰਿ ਰਤੁ ਸਾਥਿ ਕਬਉਤ ਮ
 ਕ ਬਨੀਚਾ॥ ਕਬ ਚੰਦ ਨਿਕ ਬ ਅਰਿ ਰਾਇ ਕਬਉਚੀ ਪਗੀਤੀ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈਐ ਸਾ
 ਹਿ ਬਲਗੀ ਗੀਤਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਵਖਾਣਕਹਿ ਰਿਜਾਵਣਾ॥ ਵੇਦ ਕਹਹਿ ਵ
 ਖਿ ਆਣ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਣਾ॥ ਪੜਿਐ ਨਾਹੀ ਭੇਦੁ ਬੁਝਿਐ ਪਾਵਣਾ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕੇ ਭੇਖਿ
 ਸੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਾ॥ ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਅਲਖੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਾ॥ ਮਨੇ ਨਾਉ ਬਿਸੰਖ ਦਰਗ
 ਹ ਪਾਵਣਾ॥ ਖਾਲ ਕਉ ਆਦੇ ਸੁਛਾ ਢੀਗਾ ਵਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਗੁਣੇ ਕੁਮਨਿ ਵਸਾਵਣਾ॥

੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਮੰਤ੍ਰੀ ਹੋਇ ਅਨੁਹਿ ਆਨਗੀਲੈ ਗੋਜਾਇ ॥ ਆਪਣੁ ਹਥੀ ਆਪਣੈ ਦੇਹੁ
ਚਾ ਆਪੇ ਲਾਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਾਇਆ ਧੁਰਿ ਖਸਮ ਕਾ ਅਤੀਤੁ ਪਕਾਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਉ ਮਨ
ਮੁਖੁ ਅਕੈ ਰੁਥੈ ਹਕਿ ਨਿਆਇ ॥ ਦੁਹਾਂ ਸਿਉ ਆਪੇ ਖਸਮੁ ਵੇਖੈ ਕਹਿ ਵਿਉਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਏਵੈ ਜਾਣੀ ਐਸਭ ਕਿਉ ਤਿਸਹਿ ਜਾਇ ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਨਾਨਕ ਪਰਖੇ ਆਪ ਕਉ ਤਾਪਾ ਰਖੁ ਜਾ
ਣਾ ॥ ਹੋਗੁ ਦੁਹੁ ਦੇਵੈ ਬੁਝੈ ਤਾਵੈ ਦਸੁ ਜਾਣਾ ॥ ਵਾਟ ਨਕਰਈ ਮਾਮਲਾ ਜਾਣੈ ਮਹਾਨਾ ॥ ਮੁਖੁ
ਜਾਇ ਗਲਾ ਕਰੇ ਹਾਇ ਲਾਏ ਹਾਣਾ ॥ ਲਾਬਿ ਨ ਚਲਈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸੋ ਵਿਸਤੁ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਸਹੁਸੈ
ਧੇ ਆਗਾ ਸਕਉ ਕਿਉ ਪਹੁੰਚੈ ਬਾਣਾ ॥ ਅਗੈ ਓਹੁ ਅਗੀ ਮੁਹੈ ਵਹੈ ਦਰੁ ਜਾਣਾ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਨਗੀ ਪੁਰਖ ਪਿਅਰੁ ਪ੍ਰੇਮ ਸੀ ਗਾਹੀਆ ॥ ਕਰਨਿ ਭਗਤਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਹ ਹਨੀ ਵਹੀਆ ॥ ਮਹਲਾ
ਮੰਤ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ ਸਬਦਿ ਸਵਾਹੀਆ ॥ ਸਚੁ ਕਹਨਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੇਵੈ ਰਾਹੀਆ ॥ ਸੋਹਨਿ ਖਸਮੈ
ਪਾਸਿ ਹੁਕਮਿ ਸਿਧਾਹੀਆ ॥ ਸਖੀ ਕਹਨਿ ਅਰਦਾਸਿ ਮਨੁ ਪਿਆਹੀਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੇਧੈ ਗੁਣ
ਸੁਠਿ ਦੁਸੁ ਜੀਵਿਆ ॥ ਸਬਦਿ ਸਵਾਹੀਆ ਸੁਆਮੀ ਤੁਪੀਵਿਆ ॥ ੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਮਾ
ਹੁਮੀ ਹਿਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਅਗੀਲੈ ਪੈਨ ਭੁਖਾ ॥ ਗਜਰਾਜਿਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਸਾਇਰ ਭਰੋ ਕਿਸੁ ਕਾ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੋਤੀ ਪੁਛਾ ਪੁਛਾ ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਨਿਹ ਛਲੰਤ ਸਿਜਨ ਮਸਿਜਾ ਵਤੁ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾ ਬੰਦ
ਤੋ ॥ ਸਾਗਰੰਸੰਸਾਰ ਸਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਹ ਹਿਕੋ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਕਉਨ ਨਾ ਕਬੀ
ਚਾਹਿ ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਾਇਰ ਖੀਧਾਹਿ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ਛਾ
ਢੀ ਵਸਿਆ ॥ ਸਚਾ ਖਸਮੁ ਕਲਾਇ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ॥ ਖਸਮੁ ਪੁਰਾਪਾਇ ਮਨੁ ਹਰਾਸਿ
ਆ ॥ ਦੁਸਮਨ ਕਢੇ ਮਾਰਿ ਸਜਣ ਸਰਸਿਆ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਚਾ ਮਾਹਰੁ ਦਸਿਆ
॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਾ ਲੁਵਿਧਉ ਸਿਆ ॥ ਛਾਢੈ ਕਥੇ ਅਕਥੁ ਸਬਦਿ ਸਵਾਹੀਆ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ਸਿਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਖਤਿ ਅਹੁ ਜੀ ਮੇਖ ਤੇ
ਕਰਨਿ ਤਖਤਿਆ ਵਿਚਿ ਪਾਹਿ ॥ ਧੋਤੇ ਮੂਲਿਨ ਉਤਹਿ ਜੇਸਉ ਧੋਵਣ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਬ
ਖਸੀ ਅਹਿਨਾਹਿ ਤਪਾਂਤੀ ਪਾਹਿ ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕ ਬੋਲੁ ਟੁਝ ਖਣਾ ਦੁਖ ਭਾਡਿ ਮੰਗੀ ਅਹਿਸੁ
ਖਾ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦਇਦਰਿ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਿ ਜਾਇ ਮਨੁ ਖਾ ॥ ਜਿਥੈ ਬੋਲਾਇ ਹਾਹੀ ਐਤਿ ਥੈ ਚਹੀ
ਦੁਖਾ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਰੇ ਕੁੰਡਾ ਦੇਖਿ ਅੰਦਰੁ ਭਾਲਿਆ ॥ ਸਚੇ ਪੁਰਖਿ ਅਲਾਖਿ ਸਿਰਜਿ

ਹਾਲਿਆ ਉਤ੍ਰਿਕੁ ਲੋਗ ਹਰਿ ਵੇਖਾ ਲਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੇ ਦਾ ਹੁਸ ਦੁਸ ਮਾਲਿਆ ਪਾ
 ਇਆਰਤ ਨੁਪੁਰਾ ਹੁਦੀ ਵਾਬਾ ਲਿਆ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿ ਸੁਖੀ ਏਸ ਚ ਵਾਲਿਆ
 ਨਿਰਹਿ ਆਰੁ ਹੁਲਾਹਿ ਗਰਬਿ ਨਿਗਾ ਲਿਆ ਨਵੁ ਭੁਲਾ ਜਗੁ ਛੋਰੇ ਕੇ ਤਾਲਿਆ
 ੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਭੇਵਿ ਚਿਜ ਮੈ ਭੇ ਮੈ ਗੀ ਕਉ ਮਨ ਮਹਿ ਰੋਇ ॥ ਨਨਕ ਭੇਵਿ ਚਿ
 ਜੇ ਮੈ ਸਹਿ ਲਾ ਆਇ ਆਸੇਇ ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਭੇਵਿ ਟੁਜੀ ਵੈ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਆਖੁ
 ਸੀਕਮਾਈ ॥ ਨਨਕ ਭੇਵਿ ਟੁਜੇ ਮੈ ਮੁਹਿ ਕਾ ਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਹੋਇ ਦਇਆ ਲੁਤ ਸਹਧਾ ਪੁਰੀ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆ ਲੁਤ ਨਕ ਬਹੁਤੁ ਗੀ ਐ ॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆ ਲੁਤਾ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਣੀ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆ ਲੁਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਮਾਣੀ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆ ਲੁਤਾ ਜਮਕਾ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆ
 ਲੁਤਾ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖੁ ਦੇਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆ ਲੁਤਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਹੋਇ ਦਇਆ ਲੁਤ ਸਹਿ ਸਮਾਈ ਐ ॥ ੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇ ਪੀਅਹਿ ਮਲ
 ਵਾਣੀ ਜੂਠਾ ਮੀਂਗੀ ਮੀਂਗੀ ਪਾਹੀ ॥ ਛੋਲਿ ਛਟੀ ਹਰਿ ਮੁਹਿ ਲੈ ਨਿਭ ਵਾਸਾ ਪਾਣੀ ਦੇਖਿ ਸਗਾਹੀ
 ॥ ਭੇਰਾ ਵੀ ਗੀ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇ ਨਿਭ ਗੀ ਅਨਿਹ ਥਸੁ ਆਹੀ ॥ ਮਾਉ ਪੀਉ ਕਿਰਤੁ ਗਵਾਇ ਨਿਟ ਬ
 ਹੋਵ ਨਿਧਾਹੀ ॥ ਓਨਾ ਪੰਡੁ ਨ ਪਤ ਲਿਕਿ ਰਿਅ ਨ ਦੀਵਾ ਮੁਏ ਕਿਥਾ ਉਪਾਹੀ ॥ ਅਠ ਸਠਿਤੀ
 ਰਥ ਦੇ ਨਿਨ ਛੋਟੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹੀ ॥ ਸਦਾ ਕਚੀਲ ਹਰਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਮਥੈ ਟਿਕੇ ਨਹੀ
 ॥ ਛੁੰਡੀ ਪਾਇ ਬਹ ਨਿਨਿ ਤਿਸਰੇ ਦਵਿ ਦੀਬਾ ਤਿਨ ਜਾਹੀ ॥ ਲਕੀ ਕਾ ਸੇਹ ਥੀ ਛੁਮਣ ਅਗੇ
 ਪਿਛੀ ਜਾਹੀ ॥ ਨਓ ਇਜੋ ਗੀ ਨਓ ਇਜੰਗ ਮਨ ਓਇ ਕਾ ਜੀ ਮੁਲਾ ॥ ਦਯਿ ਵਿਗੋਏ ਛੋਰਿ
 ਵਿਗੁ ਤੇ ਛੋਟਾ ਵਡੇ ਗਾ ॥ ਜੀਆ ਮਾਹਿ ਜੀ ਵਾਲੇ ਸੋਈ ਅਵਹੁ ਨ ਕੋਈ ਗੋਖੋ ॥ ਦਾਨੁ ਹੁਤੇ ਇਸ
 ਨਾਨੁ ਹੁੰ ਜੇ ਭਸੁ ਪਈ ਸਿਰਿ ਖੁਥੈ ॥ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਹੁਤ ਨ ਉਪਨੇ ਮੇਹੁ ਕੀ ਆਮਾ ਪਾਣੀ ॥ ਅਠ
 ਸਠਿਤੀ ਰਥ ਦੇ ਵੀ ਥਾਪੇ ਪੁਰਬੀਲ ਗੋਬਾਣੀ ॥ ਨਇ ਨਿਵਾਜਾ ਨ ਤੈ ਪੂਜਾ ਨਵ ਨਿਸਦਾ ਸੁਜਾ
 ਣੀ ॥ ਮੁਇ ਆਜੀ ਵਦਿ ਆਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਾ ਸਿਰਿ ਪਾਈ ਐ ਪਾਣੀ ॥ ਨਨਕ ਸਿਰੁ ਖੁਥੈ ਸੇਤਾ ਨੀਏ
 ਨਗ ਲਾਭਾਣੀ ॥ ਵੁਠੈ ਹੋਇ ਐ ਹੋਇ ਬਿਲਾਵ ਲੁਜੀ ਆਜੁ ਗਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਵੁਠੈ ਅੰਨੁ ਕ
 ਮਾਦੁ ਕਪਾਹਾ ਸਭ ਸੇ ਪੜਦਾ ਹੋਵੈ ॥ ਵੁਠੈ ਪਾਹੁ ਚਹਿ ਨਿਤਿ ਸੁਹੀ ਸਾਧਨ ਦਹੀ ਵਿਲੇਵੈ

॥ ਤਿਤੁਪਿਏਤੋਮਜਗਸਦਪੁਜਾਪਇਐਕਾਜੁਸੋਧੈ ॥ ਗੁਰੁਸਮੁੰਦਨਦੀਸਭਿਸਿਖੀਨਤੇ ॥ ੭੧ ॥
 ਜਿਤੁਵਡਿਅਈ ॥ ਨਾਨਕਜੇਸਿਰਖੁਥੇਨਾਵਨਿਨਾਹੀਤਾਸਤਚਟੇਸਿਓਛਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥
 ਅਗੀਪਾਣਾਕਿਕਰੇਸੁਰਜਕੇਹੀਗਤਿ ॥ ਚੰਦਅਨੇਕਾਕਿਕਰੇਪਉਣਪਾਣੀਕਿਆਜਾਤਿ ॥
 ਧਰਤੀਚੀਜੀਕਿਕਰੇਜਿਸੁਵਿਚਿਸਭੁਕਿਭੁਓਇ ॥ ਨਾਨਕਤਾਪਤਿਜਾਣੀਐਜਾਪਤਿਗੋਖੋਸੋ
 ਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁਸਚੇਸੁਬਯਨੁਸਦਾਕਲਾਇਆ ॥ ਤੁਸਚਦੀਬਾਤੁਚੋਰਿਅਵ
 ਟਜਾਇਆ ॥ ਸਚੁਜਿਮੰਗਹਿਦਾਨੁਸਿਤੁਪੈਜੇਹਿਆ ॥ ਸਚੁਤੇਗਫੁਰਮਾਨੁਸਬਦੇਸੋਹਿਆ
 ॥ ਮਨਿਐਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਤਪੈਤੇਪਾਇਆ ॥ ਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਨੁਨਚਲੈਚਲਾਇਆ
 ॥ ਤੁਸਚਾਦਾਤਾਹੁਨਿਤਦੇਵਹਿਚੜਹਿਸਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਜੇਤੁਧੁਤਾਇਆ ॥
 ੨੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਦੀਖਿਆਆਖਿਬੁਝਾਇਆ ॥ ਸਿਫਤੀਸਚਿਸਮੇਉ ॥ ਤਿਨਕਉਕਿ
 ਆਉਪਦੇਸੀਐਜਿਨਗੁਰੁਨਾਨਕਦੇਉ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਆਖਿਬੁਝਾਏਸੋਈਬੁਝੈ ॥ ਜਿਸੁਆ
 ਪਿਸੁਝਾਏਤਿਸੁਸਭੁਕਿਭੁਸੁਝੈ ॥ ਕਹਿਕਹਿਕਥਨਾਮਾਇਆਬੁਝੈ ॥ ਹੁਕਮੀਸਗਲਕਰੇ
 ਆਕਾਗ ॥ ਆਪੇਜਾਣੈਸਰਬਵੀਚਗਾ ॥ ਅਖਰਨਾਨਕਅਖਿਓਆਪਾ ॥ ਲੋਹੇਭਰਾਂਤਿਹੋਵੈ
 ਜਿਸੁਦਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉਢਾਢੀਵੇਕਾਹੁਕਰੇਲਾਇਆ ॥ ਗਤਿਦਿਓਕੈਵਾਹੁ
 ਹਉਢੁਰਮਾਇਆ ॥ ਢਾਢੀਸਚੈਮਹਲਿਖਸਮਿਬੁਝਾਇਆ ॥ ਸਚੀਸਿਫਤਿਸਾਣਾਹ
 ਕਪੜਾਪਾਇਆ ॥ ਸਚਾਅੰਤਨਾਮੁਭੋਜਨੁਆਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀਖਾਧਾਰਜਿਤਿਨਿਸੁ
 ਖੁਪਾਇਆ ॥ ਢਾਢੀਕਰੇਪਸਾਉਸਬਦੁਵਜਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੁਸਾਣਾਰਿਪੁਰਾਪਾ
 ਇਆ ॥ ੨੭ ॥ ੧ ॥ ੫੦ ॥ ੩੯ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੯੧ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗਉੜੀ ਗੁਰਮਾਰੇ ਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ॥ ਭਉ ਮੁਚੁ ਭਾਵ ਗੋਤੋ ਲੁ॥
ਮਨ ਮਤਿ ਹਉ ਲੀਥੇ ਲੇਥੇ ਲੁ॥ ਸਿਰਿ ਧਰਿ ਚਲੀਐ ਸਹੀਐ ਭਾਗੁ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਗੁਰ ਬੀਚ
ਗੁ॥ ੧॥ ਭੋਥਿ ਨੁਕੋਈ ਨ ਲੰਘਿ ਪਾਗਿ॥ ਭੋਭਉ ਰਾਖਿ ਆਭਾਇ ਸਵਾਗਿ॥ ਹਰਾਉ ਭੋਤ ਨਿਅ
ਗ ਨਿਭਖੋਭੈ ਨਾਇ॥ ਭੋਭਉ ਘੜੀਐ ਸਥਾਇ ਸਵਾਗਿ॥ ਭੋਥਿ ਨੁਪਾੜਤ ਕਚੁ ਨਿਕ ਚਾਅ
ਧਾਸਟਾ ਅੰਧੀ ਸਟਾ॥ ੨॥ ਬੁਧੀ ਬਾਜੀ ਉਪਜੈ ਚਉ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਪਵੈ ਨਤਾਉ॥ ਨਾ
ਨਕ ਮਨ ਮੁਖਿ ਬੋਲਾਵਾਉ॥ ਅੰਧਾ ਅਖਰੁ ਵਉ ਦੁਆਉ॥ ੩॥ ੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧

ਡਰਿਘ ਰੁਘ ਰਿਡਰੁਡਰਿਡਰੁਜਾਇ॥ ਸੋਡਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਡਰਿਡਰੁ ਪਾਇ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਤੁ
ਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ॥ ਜੋਕਿ ਬੁਝਹ ਤੇ ਸਭ ਤੇ ਹੀ ਰਜਾਇ॥ ੧॥ ਡਰੀਐ ਜੇ ਡਰੁ ਪੈਵੈ ਤੋਹੁ॥ ਡਰਿਡ
ਰਿਡਰਣਾ ਮਨ ਕਾ ਸੋਹੁ॥ ਹਰਾਉ॥ ਨਾਜੀਉ ਮਹੇਨ ਭੁਥੈ ਤੇਹੋ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਕਿਛੁ
ਕੇਹੋ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ॥ ਆਗੈ ਪਾਥੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ਆਸਾ ਅਸ
ਮਾਨੁ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਭੁਖ ਬਹੁ ਤੇ ਨੇਜਾਨੁ॥ ਭਉਖਾ ਠਾਪੀ ਠਾਥਾ ਧਾਗੁ॥ ਵਿਣੁ ਖਾਧੇ ਮਹਿ ਹੋ
ਹਿ ਗਵਾਹੁ॥ ੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਇ ਕੋਈ ਕੋਇ ਕੋਈ॥ ਸਭੁ ਕੋਤੇ ਗਤੁ ਸਭ ਨਾਕਾ ਸੋਇ॥ ਜਾਕੇ ਜੀ
ਅਜੰਤ ਪਨੁ ਮਾਣੁ॥ ਨਨਕ ਆਖਣਾ ਬਿਖਮੁ ਬੀਚਗੁ॥ ੪॥ ੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧

ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਪਿਤਾ ਸੰਤੋਖੁ॥ ਸਤੁ ਭਾਈ ਕਰਿਏ ਹੁਇ ਸੇਖੁ॥ ੧॥ ਕਹਣਾ ਹੋਕਿ ਬੁਝਹ ਨ ਜਾ
ਇ॥ ਤਉ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ॥ ਹਰਾਉ॥ ਸਰਮ ਸੁਰਤਿ ਦੁਇ ਸਸੁਰ ਭਣੇ॥ ਕਰਣੀ
ਕਾ ਮਇ ਕਰਿ ਮਨ ਲਏ॥ ੨॥ ਸਾਹ ਸੰਜੋਗੁ ਵੀਆ ਹੁਇ ਜੋਗੁ॥ ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਜੋਗੁ॥ ੩॥ ੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪਉਟੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਮੇਲੁ॥ ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਬੁਧੀ
ਕਾ ਖੇਲੁ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਦਸਵਾ ਦੁਆਗੁ॥ ਬੁਝਹੇ ਗਿਆਨੀ ਏਹੁ ਬੀਚਗੁ॥ ੧॥ ਕਥਤਾ ਬਕਤਾ
ਸੁਨਤਾ ਸੋਈ॥ ਆਪੁ ਬੀਚਰੇ ਸੁਗਿਆਨੀ ਹੋਈ॥ ਹਰਾਉ॥ ਦੇਹੀ ਮਾਟੀ ਬੋਲੈ ਪਉਣੁ॥ ਬੁਝੁ
ਰੇਗਿਆਨੀ ਮੁਆਹੈ ਕਉਣੁ॥ ਮੁਈ ਸੁਰਤਿ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰੁ॥ ਓਹੁ ਨ ਮੁਆਹੈ ਦੇਖਣਹਾਰੁ॥
੨॥ ਜੋਕਾ ਹਟਿਤ ਟਿਤੀ ਹਥ ਜਾਹੀ॥ ਹਤਨ ਪਦਾਰਥ ਘਟਹੀ ਮਾਹੀ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਬਾਦੁ

ਵਖਾਏ। ਭੀਤਰਿ ਹੋਈ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਏ। ੩॥ ਹਉਨਮੁ ਅਮੋਗੀ ਮੁਣੀ ਬਲਾਇ। ਹਉਨਮੁ ਅਜੋਗ
ਹਿ ਅਸਮਾਇ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ। ਮਰਤਾ ਜਾਤ ਨ ਦਰਿ ਨ ਆਇਆ। ੪॥
੪॥ ਗਉੜੀ ॥ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਬੁਝੈ ਮਾਨੈ ਨਾਉ। ਤਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ
॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਠਹਿਰੈ ਨ ਠਹਿਰੈ। ਤੁਸਮ ਭਵਹਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ। ੧॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਚਲੈ ਨਾ
ਇ। ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਬਾਧੀ ਸਭ ਕਾਇ। ਰਹਾਉ। ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਨ ਵੈਕੀਓਟਾ। ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜੈ ਕੀ
ਪੋਟਾ। ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜੀਅ ਮਹਿ ਚੋਟਾ। ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਮਨਿ ਖੋਟਾ। ੨॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਚੀ
ਸੀਖਾ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਾ। ਜਲਾ ਪੁਰਾਇ ਨਿਰਸਕ ਮਲ ਪਰੀਖਾ। ਸਬਦਿ ਰਤੇ
ਮਹਿ ਠਹਰਈ ਖਾ। ੩॥ ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਗਵਿਟ ਸਦੁ ਆਗ। ਪਚਵਸਾਹਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਆਪਾ
ਗ। ਆਪਿ ਭੁਲੈ ਆਪੇ ਵਣਜਾਗ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾਗ। ੪॥ ਪਾਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧
ਜਾਤੈ ਜਾਇ ਕਹਾਤੇ ਆਵੈ। ਕਹਉ ਪੈ ਜੈ ਕਹਾਇ ਸਮਾਵੈ। ਕਿਉ ਬਾਧਿਓ ਕਿਉ ਮੁਕਤੀ
ਪਾਵੈ। ਕਿਉ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ। ੧॥ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ। ਨਰਹਰ ਨਾਮੁ
ਹਰਹ ਨਿਰਕਾਮੁ। ਰਹਾਉ। ਸਹਜੇ ਆਵੈ ਸਹਜੇ ਜਾਇ। ਮਨ ਤੇ ਉਪਜੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤੋ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ। ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਿ ਭੁਟੇ ਹਰਿ ਨਾਇ। ੨॥ ਤਰਵਹ ਪੰਖੀ ਬਹੁ
ਨਿਸਿਬਾਸੁ। ਸੁਖ ਦੁਖੀ ਆਮਨਿ ਮੋਹ ਵਿਣਾਸੁ। ਸਾਝੁ ਬਿਹਗਤ ਕਹਿ ਆਗਾਸੁ। ਦਹਦਿ ਸਿ
ਧਾਵਹਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿ ਆਸੁ। ੩॥ ਨਾਮ ਸੰਜੋਗੀ ਗੋਇਲਿ ਥਾਟਾ। ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਭੂਟੇ ਬਿਖੁ ਮਾਟਾ।
ਬਿਨੁ ਵਖਰ ਸੁਨੇ ਘਰੁ ਹਾਟਾ। ਗੁਰਮਿਲਿ ਖੇਲੈ ਬਜਰ ਕਪਾਟਾ। ੪॥ ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਪੁਰਬ ਸੰਜੋਗ।
ਸਚਿ ਰਹਸੇ ਪੂਰੇ ਹਰਿ ਲੋਗ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੋਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ। ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ। ੫॥
੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚੀਤਾ। ਝੂਠ ਵਿਕਾਰੀ ਜਾ ਕੇ ਹਿਤ ਚੀਤਾ। ਪੁੰ
ਜੀ ਪਾਪ ਲੋਭ ਕੀ ਕੀਤਾ। ਤਰੁਤਾਰੀ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਸੁਚੀਤਾ। ੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਾਚੇ ਮੋਤੈ ਗੀਟੇ ਕਾਹਉ
ਪਾਪੀ ਤੁਨਿ ਮਲੁ ਏਕਾਗਰਾਉ। ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਬੋਲੈ ਭੜਵਾਉ। ਨਿਰਵਾਇ ਵੀਏ ਕੁਸੁ ਅ
ਉ। ਦਿਸਦਿ ਵਿਕਾਰੀ ਨਹੀ ਭਉਭਉ। ਆਪੁ ਮਾਰੇ ਤਾਪ ਏਨਉ। ੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਮਰਤੁ
ਚੋਇ। ਬਿਨੁ ਮੁਏ ਕਿਉ ਪੁਰਾਚੋਇ। ਪਰਪਾਚਿ ਵਿਆਪਿ ਰਹਿ ਆਮਨੁ ਦੋਇ। ਬਿਨੁ ਨ ਗਇ ਲੁਕਰੇ
ਸੁਰੋਇ। ੩॥ ਬੋਹਿਥਿ ਚੜਭਿਜ ਆਵੈ ਵਗਾਠ ਕੇ ਬੋਹਿਥ ਦਗਹ ਮਾਗ। ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਧੰਨੁ

ਗੁਰਤਾਗੁਨਾਨਕਦਰਿਘਰਿਏਕੰਕਾਗੁ॥੧॥੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਉਲਟਿਓਕੰਮਲੁਬੁਧੁਬੁਧੀ
 ਚਾਗਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਗਗਨਿਦਸਦੁਆਗਿ॥ਭਿਭਵਦੁਬੇਧਿਆਆਪ੍ਰਮੁਖਾਗਿ॥੧॥ਗੋਮਨਮੇਰੇ
 ਭਗਮੁਨਕੀਜੋ॥ਅਨਿਮਾਨਿਐਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਜੋ॥ਹਰਉ॥ਜਨਮੁਜੀਤਿਅਹਣਿਮਨੁਮਾਨਿਅ
 ॥ਆਪੁਮੁਆਮਨੁਮਨਤੇਜਾਨਿਆ॥ਨਕਰਿਭਈਘਰੁਘਰਤੇਜਾਨਿਆ॥੨॥ਜਤੁਸਤੁਤੀਗੁਰੂ
 ਮਜਨੁਨਾਮਿ॥ਅਧਿਕਾਰਿਥਾਕੁਕਰਉਕਿਸੁਕਾਮਿ॥ਨਗਇਣਅੰਤਰਜਾਮਿ॥੩॥ਆਨਮਾਨਉ
 ਤਉਪਰਘਰਜਾਉ॥ਕਿਸੁਜਾਚਉਨਹੀਕੋਥਉ॥ਨਨਕਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਉ॥੪॥੫॥ਗ
 ਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੁਮਰਦੁਦਿਖਾਏ॥ਮਰਣਗਣਗੁਸੁਅੰਤਰਿਭਾਏ॥ਗਰ
 ਬੁਨਿਵਾਰਿਗਗਨਪੁਰੁਪੁਏ॥੧॥ਮਰਦੁਇਖਾਇਆਏਨਹੀਹਰਣਾ॥ਹਰਿਜਪਿਜਾਪਿਹਰਦੁ
 ਹਰਿਸਰਣਾ॥ਹਰਉ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਦੁਬਿਧਾਭਾਗੈ॥ਕਮਲੁਬਿਗਾਸਿਮਨੁਹਰਿਪੁਭਲਾ
 ਗੈ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਮਹਾਰਸੁਆਗੈ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸਚਸੰਜਮਿਸੁਚਾ॥ਗੁਰਕੀਪਉੜੀ
 ਉਚਉਚਾ॥ਕਗੰਮਿਲੈਜਮਕਾਤਉਮੁਚਾ॥੩॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਮਿਲਿਐਕਿਸਮਾਇਆ॥
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰੁਮਹਲੁਦਿਖਾਇਆ॥ਨਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਆ॥੪॥੫॥ਗਉੜੀਮ
 ਹਲਾ੧ ਕਿਰਤੁਪਇਆਨਹਮੈਦੋਕੋਇ॥ਕਿਆਜਣਾਕਿਆਅਗੈਰੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਣਾਸੈ
 ਈਹੁਆ॥ਅਵਹੁਨਕਹਦੈਵਾਲਾਦੁਆ॥੧॥ਨਜਣਾਕਰਮਕੇਵਡਤੇਰੀਦਾਤਿ॥ਕਰਮੁਘ
 ਮੁਤੇਰੇਨਮਕੀਜਾਤਿ॥ਹਰਉ॥ਤੁਏਵਡਦਤਾਦੇਵਣਹਰੁ॥ਤੇਰਿਨਹੀਤੁਪੁਭਗਤਿਭੰਡਗ
 ਕੀਆਗਰਬੁਨਆਵੈਰਾਸਿ॥ਜੀਉਪਿਰੁਸਤੁਤੇਰੈਪਾਸਿ॥੨॥ਤੁਮਾਰਿਜੀਵਾਲਹਿਬਖਾਸਿਮਿ
 ਲਾਇ॥ਜਿਉਭਾਵੀਤਿਉਨਮੁਜਪਾਇ॥ਤੁਦਾਨਾਬੀਨਾਸਾਚਾਸਿਰਿਮੈਗੈ॥ਗੁਰਮਤਿਦੇਇਕੋਰੋ
 ਸੈਤੇਰੈ॥੩॥ਤਨਮਹਿਮੈਲੁਨਹੀਮਨੁਗਤਾ॥ਗੁਰਬਚਨੀਸਚੁਸਥਾਦਿਪਛਾਤਾ॥ਤੇਰਾਤਾਤੁ
 ਨਮਕੀਵਡਿਐਈ॥ਨਨਕਹਰਣਾਭਗਤਿਸਰਣਈ॥੪॥੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧
 ਜਿਨਿਅਕਬੁਕਹਾਇਆਅਪਿਉਪੀਆਇਆ॥ਅਨਭੋਵਿਸਰੇਨਮਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਕਿਆ
 ਡਰੀਐਡਹਡਹਹਿਸਮਾਨਾ॥ਪੁਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨਾ॥ਹਰਉ॥ਜਿਸੁਨਰਗਮੁਰਿਦੈਹਰਿ
 ਸਿ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਮਿਲੈਸਾਥੀਸਿ॥੨॥ਜਾਂਹਿਸਵਰੈਸਾਂਝਾਬਿਆਲਾ॥ਇਤਉਤਮਨਮੁਖ
 ਬਾਧੇਕਾਣਾ॥੩॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਾਮੁਰਿਦੈਸੋਪੁਰੇ॥ਨਨਕਗਮਮਿਲੈਕੁਮਦੁਰੇ॥੪॥੧॥ਗਉੜੀ

ਮਹਲਾ ੧ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਗੁਣਹਿ ਤਕਾਹੁ ਚਰੇ ਬੇਦ ਕਥਹਿ ਆਕਾਹੁ ਤੀਨਿ ਅਵਸਥਾ ਕਹ
ਹਿ ਵਖਿਆਨੁ ਤੁਹੀ ਅਵਸਥਾ ਸਤਿਗੁਰੇ ਤਹਿ ਜਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਗੁਰੇ ਵਾਤ ਰਣਾ ਬਹੁ
ਕਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਇ ਹੋ ਮਰਣਾ ॥ ੨ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸਿੰਘਿ ਸ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਪਾਠਿ
ਤਮੁ ਖਿਸੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਰਬੁ ਬੀਚਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦ ਬੁਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥
੩ ॥ ਜਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕ
ਤਿ ਆਨੰਦ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਪਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਆਸਾ
ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਦੀਨਾਨਾਥੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਨਨਕ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥
੪ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ਚੋਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਂਇ ਆਹੈ ਸੁਖਾਲੀ ਬਾਜੀ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰ
ਹੀ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਮੁੱਢੁ ਭੁਕਮਾਵਹਿ ਬਹੁ ਤੁਠਿ ਨ ਵਹਿ ਭਾਗੁ ॥ ਤੁਕਾਂਇ ਆਹੈ ਰੁਲਦੀ ਦੇ
ਖੀ ਜਿਉ ਪਰਉ ਪਰਿਭਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਮਾਗੀ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਸੀ ਮੇਰੇ ਜੀ
ਅਵੇ ਬਹੁ ਕਿਨ ਆਵੈ ਵਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ਹਉ ਤੁਧੁ ਆਖਾ ਮੇਰੀ ਕਾਂਇ ਆਤੁ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਮਾ
ਗੀ ॥ ਨਿੰਦਾ ਚੰਦਾ ਕਰਹਿ ਪਰਾਈ ਝੂਠੀ ਲਾਇ ਤਬਾਹੀ ॥ ਵੇਲਿ ਪਰਾਈ ਜੋਹਿ ਜੀਅ
ਵੇਕਰ ਹਿਰੀ ਬੁਝਿਆਹੀ ॥ ੩ ॥ ਸੁਚਾਲਿ ਆਤੁ ਪਿਛੈ ਹਰੀ ਏਹਿ ਬੁਝੁ ਟਹਿਰੋਈ ਅਹਿ ਸਾ
ਹੀ ॥ ੪ ॥ ਤੁਕਾਂਇ ਆਹੀ ਅਹਿ ਸੁਪਨੰਤ ਹਿਤੁ ਧੁਕਿ ਆਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਚੋਰੀ
ਮੇਜਾ ਕਿਛੁ ਲੀਆਤਾ ਮਨਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਲਤਿ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲਤਿ ਨ ਢੋਈ ਅਹਿ ਲਾ
ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਹਉ ਖਰੀਦੁ ਹੋਈ ਹੋਈ ॥ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਮੇਰੀ ਬਾਤਿ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਈ
॥ ੭ ॥ ਭਾਜੀ ਤੁਹ ਕੀ ਸੁਇਨਾ ਹੁਪਾ ਕਪੜੇ ਕੋਭਾਗਾ ॥ ਕਿਸਹੀ ਨਾਇਨ ਚਲੇ ਨਨਕ ਝੁਝ
ਝੁਝਿ ਪਏ ਗਵਾਗਾ ॥ ਕੁਜ ਮੇਵਾ ਮੇਸਭ ਕਿਛੁ ਚਾਖਿਆ ਇਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨ ਮੁਤੁ ਮਾਗਾ ॥ ੮ ॥
ਦੇਵੇ ਨੀਵਦਿ ਵਾਯੁ ਸਾਗੀ ਭਸਮੰਦਰ ਕੀ ਢੋਗੀ ॥ ਸੰਚੇ ਸੰਚਿ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸਹੀ ਅੰਧੁ ਜਾਣੇ
ਸਭ ਮੇਰੀ ॥ ਸੋਇਨ ਲਕਾ ਸੋਇਨ ਮਾਵੀ ਸੰਧੈ ਕਿਸੈ ਨ ਕੋਗੀ ॥ ੯ ॥ ਸੁਣਿ ਮੁਰਖ ਮੰਨ ਅਜਾ
ਣਾ ॥ ਹੋਗੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਾਹੁ ਹਮਾ ਠਾਕੁ ਭਾਹਾ ਹਮਾ ਤਿਸ ਕੇ ਵਟ ਜਾਗੇ ॥
ਜੀਉ ਪਿਛੁ ਸਭਾ ਸਿਤਿ ਸੇਕੀ ਮਾਰਿਆ ਪੇਜੀ ਵਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧
ਅਵਹਿ ਪੰਚਾਮ ਏਕ ਜਨਾ ॥ ਕਿਉ ਹਾਖਉ ਪਰਬਾ ਮਨਾ ॥ ਮਾਰਿ ਬੁਝਹਿ ਨੀਤਨ

ਤਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ਜਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਚਰਮਨਾ ਅਗੈ ਜਮ ਦਲੁ ਬਿਖਸੁ ਘਨਾ ॥
 ਹਾਉ ॥ ਉਸਾਹਿ ਮੜੇ ਲੀਯਾਏ ਦੁਆਰਾ ਭੀਤਰਿ ਬੈਠੀ ਸਾਧਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇਲ ਕਰੇ ਨਿਤ ਕਾਮ
 ਇਅਵਰਿ ਲੁਟੇ ਨਿਸੁਪੰਚ ਜਨਾ ॥ ੨ ॥ ਛਾਹਿ ਮੜੇ ਲੀਯੁ ਟਿਅ ਦੇਹੁ ਸਾਧਨ ਪਕੜੀਏ ਕਜਨ
 ॥ ਜਮ ਭੰਡ ਗਲਿ ਸੰਗ ਲੁਪਵਿ ਆਭਾ ਗੰਗਾਏ ਸੇਪੰਚ ਜਨਾ ॥ ੩ ॥ ਕਾਮ ਟਿਲੇ ਵੇਸੁ ਇਨਹੁ ਪਾਮਿ
 ਵਲੁ ਕੇ ਨਿਸੁਖਾ ਪਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਕਰੇ ਤਿਨ ਕਾਰਣਿ ਜਾਸੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਤਾ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁ
 ਉੜੀ ਮੁਹਲਾ १ ॥ ਮੁੰਦਾ ਤੇ ਪਟ ਭੀਤਰਿ ਮੁੰਦਾ ਕਾਂਇ ਅਕੀ ਜੈ ਖਿਥਾਤਾ ॥ ਪੰਚਰੇ ਲੇਵ ਸਿਕੀ
 ਜਹਿ ਗਵਲਾਇ ਹੁਮ ਨੁਕੀ ਜੈ ਭੰਡਤਾ ॥ ੧ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵਾ ਵਸਿਤਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਤੁਜੈ
 ਹੁਨ ਸਤਿ ਕੰਦ ਮੂਲਿ ਮਨੁ ਲਾਵ ਸਿਤਾ ॥ ਹਾਉ ॥ ਮੂਰਿ ਮੁਡਾਇ ਐ ਜੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਐ ਹਮ ਗੁਰੁ
 ਕੀ ਨੀਗੰਗਾਤਾ ॥ ਵਿਭਵਣ ਤਾਰਣਹੁ ਸੁਆਮੀ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਿ ਅੰਧਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਕਹਿ ਪਟ ਬੁਗਲਾ
 ਮਨੁ ਲਾਵ ਸਿਸੰਸਾ ਮੂਲਿ ਨਾ ਵਸਿਤਾ ॥ ਏਕੁ ਸੁਚਰਣੀ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਲਬਿਲੇ ਭਿਕੀ ਪਾਵ
 ਸਿਤਾ ॥ ੩ ॥ ਜਪ ਸਿਨਿਹੰ ਜਨੁ ਚਰਿ ਮਨਾ ॥ ਕਾਹੇ ਬੇਲਾਹਿ ਜੋ ਗੀ ਕਪਟੁ ਘਨਾ ॥ ਹਾਉ ॥ ਕਾਂਇ ਅ
 ਕਮਲੀ ਹੰਸੁ ਇਅਣਾ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਬਿਹਾਣੀਤਾ ॥ ਪੁਣ ਵਤਿ ਨਨਕੁ ਨ ਗੀਦਾਏ ਫਿਰਿ ਪਾਏ
 ਪਭੁਤਾਣੀਤਾ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮੁਹਲਾ ੧ ॥ ਅਉਖਧਾ ਮੰਤ੍ਰ ਮੂਲੁ ਮਨ ਏਕੈ ਜੇ ਕਹਿ ਦਿ
 ਤੁਚਿਤੁ ਕੀਜੈ ਗੋ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕੇ ਕਾਟਨ ਹਾਲੀ ਜੈ ਗੋ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਏਕੈ ਸਾਹਿਬੁ
 ਭਾਈ ਗੋ ॥ ਤੇਰੇ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ਸਮਾਵਹਿ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ਗੋ ॥ ਹਾਉ ॥ ਸਕਰਖੰ
 ਰੁਮਾਇਆ ਤਨਿ ਮੀਠੀ ਹਮ ਤਉ ਪੰਡ ਉਚਾਈ ਗੋ ॥ ਰਾਤਿ ਅਨੇਰੀ ਸੁਝ ਸਿਨਹੀਲ ਜੁਟੁ ਕਸਿ
 ਮੁਸਾਭਾਈ ਗੋ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਹਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਗੋ ॥ ਜੇਤਿਨਿ
 ਕੀਆ ਸੋਈ ਹੋ ਆਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿ ਆ ਜਾਈ ਗੋ ॥ ੩ ॥ ਸੁਭਰਤ ਰੇ ਨਹੋ ਵਹਿ ਉਦੈ ਜੋ ਰਾਤੇ ਹੁ
 ਲਾਈ ਗੋ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪਕਹੋ ਵੈ ਜੇ ਨਨਕੁ ਤਉ ਮੁਕਾ ਕਿਭੁ ਪਾਈ ਗੋ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ਗਉੜੀ ਚੋਤੀ
 ਮੁਹਲਾ ੧ ॥ ਕਤ ਕੀਆਈ ਬਾਪੁ ਕਤ ਕੇਹਾ ਕਿਦੁ ਥਾਵਹੁ ਹਮ ਆਏ ॥ ਅਗਨਿ ਬਿਬਜਲ
 ਭੀਤਰਿ ਨਿਪ ਜੇ ਕਾਹੇ ਕਾਮਿ ਉਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਉ ਤੁਜਾਏ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਕਹੇ ਨ ਜਾਨੀ
 ਅਉਗਣ ਮੇਰੇ ॥ ਹਾਉ ॥ ਕੇਤੇ ਹੁਖ ਬਿਰਖ ਹਮ ਚੀਨੇ ਕੇਤੇ ਪਸੁ ਉਪਾਏ ॥ ਕੇਤੇ ਨਗ ਕੁਲੀ ਮਹਿ
 ਆਏ ਕੇਤੇ ਪੰਖ ਉਡਾਏ ॥ ੨ ॥ ਹਟ ਪਟ ਲਾਬਿ ਜਮ ਦਰ ਭੰਨੈ ਕਹਿ ਚੋਰੀ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਅਗਹੁ

ਦੇਖੇਪਿਭਉਦੇਖੇਤੁਭੁਤੇਕਹਾਭਾਵੈ॥੩॥ਤਟਤੀਰਥਹਮਨਵਖੰਡਦੇਖੇਹਟਪਟਣਬਾਜਾਗ
॥ਐਕੈਤਕਵੀਤੋਲਾਇਲਾਗਾਘਟਹੀਮਹਿਵਟਜਾਗਾ॥੪॥ਜੇਤਾਸਮੁੰਦੁਸਾਗਰੁਨੀਰਿਭਰਿਆ
ਤੇਤੇਅਉਗਟਹਮਾਗੇ॥ਦਇਆਕਰਹੁਕਿਭੁਮਿਹਰਉਪਾਵਹੁਭੁਬਦੇਪਥਰਤਾਗੇ॥੫॥ਜੀਅਕੁ
ਅਗਨਿਬਗਾਬਰਿਤਪੈਭੀਤਰਿਵਗੈਕਾਤੀ॥ਪ੍ਰਵਟਿਨਾਨਕੁਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਸੁਖੁਹੋਵੈਦਿਨੁ
ਤੀ॥੬॥੫॥੧੭॥ਗਾਗੁਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੧ ਰੈਣਿਗਵਾਣੀਜੋਇਕੈਦਿਵਸੁਗ
ਵਾਇਆਖਾਇ॥ਹੀਰੇਜੈਸਾਜਨਮੁਹੋਕਉਡੀਬਦੇਲਾਜਾਇ॥੧॥ਨਾਮੁਨਜਾਨਿਆਮਕਾ॥
ਮੁਕੋਠਿਰਿਪਾਥੋਪਛੁਤਾਹਿਗੇ॥ਹਰਉ॥ਅਨਤਾਪਨੁਧਰਣੀਧਰੇਅਨਤਨਚਾਹਿਆਜਾਇ॥
ਅਨਤਕਉਚਾਹਨਜੋਗਏਸੇਆਏਅਨਤਗਵਾਇ॥੨॥ਆਪਣਲੀਆਜੇਮਿਲੈਤਾਸਭੁਕੋ
ਭਾਗਨੁਹੋਇ॥ਕਰਮਾਉਪਰਿਨਿਬਕੈਜੋਲੈਚੈਸਭੁਕੋਇ॥੩॥ਨਾਨਕਕਰਣਾਜਿਨਿਕੀਆਸੋ
ਈਸਾਰਕਰੇਇ॥ਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਖਸਮਕਾਰਿਸੋਵਡਾਣੀਦੇਇ॥੪॥੧॥੧੮॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧
ਹਰਣੀਹੋਵਾਬਨਿਬਸਾਕੰਦਮੁਲੁਚੁਣਿਖਾਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੇਰਾਸਹੁਮਿਲੈਵਾਰਿਵਾ
ਹਿਉਜਾਉ॥੧॥ਮੇਬਨਜਾਗਨਿਰਾਮਕੀ॥ਤੇਰਾਨਮੁਵਖਹੁਵਾਪਹੁਜੀ॥ਹਰਉ॥ਕਿਕਿਲੋਹਵਾ
ਅੰਬਿਬਸਾਸਹਜਿਸਬਦਬੀਚਗੁ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਮੇਰਾਸਹੁਮਿਲੈਦਰਸਾਨਿਹੂਪਿਅ
ਪਾਗੁ॥੨॥ਮਛੁਲੀਹੋਵਾਜਾਇਬਸਾਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸਾਗੀ॥ਉਰਵਾਰਿਪਾਰਿਮੇਰਾਸਹੁਵਸੈ
ਹਉਮਿਲਉਗੀਬਾਹਪਸਾਗੀ॥੩॥ਨਾਗਨਿਹੋਵਾਧਰਵਸਾਸਬਦੁਵਸੈਭਉਜਾਇ॥ਨਨ
ਕਸਦਸੋਹਗਣੀਜਿਨਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥੪॥੧॥੧੯॥ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਦੀਪਕੀਮ
ਹਲਾ੧ ਜੈਘਰਿਕੀਰਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾਹੋਇਬੀਚਗੇ॥ਤਿਤੁਘਰਿਗਾਵਹੁਸੋਹਿਲਾ
ਸਿਵਹੁਸਿਰਜਣਹੋਗੇ॥੧॥ਤੁਮਗਾਵਹੁਮੇਰੇਨਿਰਭਉਕਾਸੋਹੋਲਾ॥ਹਉਵਾਗੀਜਾਉਜਿਤੁਸੋ
ਹਿਲੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਹਰਉ॥ਨਿਤਨਿਤਜੀਅਡੇਸਮਾਲੀਅਨਿਦੇਖੈਗਾਦੇਵਟਹਗੁ॥ਤੇ
ਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਤਿਸੁਦਾਤੇਕਵਟੁਸੁਮਾਗੁ॥੨॥ਸੰਬਤਿਸਾਹਾਇਖਿਆਮਿਲਿਕਰਿ
ਪਾਵਹੁਤੇਲੁ॥ਦੇਹੁਸਜਣਆਸੀਸਵੀਆਜਿਉਹੋਵੈਸਾਹਿਬਸਿਉਮੇਲੁ॥੩॥ਘਰਿਘ
ਰਿਏਹੋਪਹੁਚਾਸਦਕੈਨਿਤਪਵੰਨਿ॥ਸਦਣਹਾਹਾਸਿਮਗੀਐਨਾਨਕਸੇਦਿਹਆਵੰਨਿ॥੪॥

॥੧॥੨੦॥

ਗੁਰਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੋ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਮੇਲਹੋਈ॥ ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਸੋਈ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਭਾਥਿਧਿਆਪੇਜਾ
ਣੈ॥ ਹੁਕਮੇਮੇਲੇਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਕੈਭੈਭ੍ਰਮੁਭਉਜਾਇ॥ ਭੇਰਾਚੇਸਚਰੰਗਿਸ
ਮਾਇ॥ ਹਰਉਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈਸੁਭਾਇ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਭਾਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥
ਸਬਦਿਸਾਲਾਹੈਅੰਤੁਨਪਾਹਵਗੁ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਬਖਸੇਬਖਸਣਹਗੁ॥ ੨॥ ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸ
ਭਮਤਿਬੁਧਿਹੋਈ॥ ਮਨਿਨਿਗਮਲਿਵਸੈਸਚੁਸੋਈ॥ ਸਾਚਿਵਸਿਐਸਾਚੀਸਭਕਾਗਉ
ਤਮਕਰਣੀਸਬਦਬੀਚਗੁ॥ ੩॥ ਗੁਰਤੇਸਾਚੀਸੇਵਹੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਣੈਕੋਈ॥
ਜੀਵੈਦਾਤਾਦੇਵਣਹਗੁ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੇਲਾਗੈਪਿਆਗੁ॥ ੪॥ ੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩
ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਏਜਨੁਕੋਈ॥ ਗੁਰਤੇਬੁਝੈਸੀਝੈਸੋਈ॥ ਗੁਰਤੇਸਹਜੁਸਾਚੁਬੀਚਗੁ॥ ਗੁਰ
ਤੇਪਾਏਮੁਕਤਿਦੁਆਗੁ॥ ੧॥ ਪੂਰੋਭਾਗਿਮੇਲੇਗੁਰੁਆਇ॥ ਸਾਚੇਸਹਜਿਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ ਹ
ਰਉਗੁਰਿਮਿਲਿਐਵਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਏ॥ ਗੁਰਤੇਸਾਂਤਿਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ ਗੁਰਤੇਪ
ਵਿਤਪਾਵਨਸੁਚਿਹੋਈ॥ ਗੁਰਤੇਸਬਦਿਮਿਲਾਵਹੋਈ॥ ੨॥ ਬਾਣੁਗੁਰੁਸਭਭਰਮਿਭੁਲਾ
ਣੀ॥ ਬਿਨੁਨਵੈਬਹੁਤਾਦੁਖੁਪਾਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ ਦਰਸਨਿਸਚੈਸਚੀ
ਪਤਿਹੋਈ॥ ੩॥ ਕਿਸੋਨੇਕਹੀਐਦਾਤਾਇਕੁਸੋਈ॥ ਕਿਰਪਾਕਰੇਸਬਦਿਮਿਲਾਵਹੋਈ॥ ਮਿ
ਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਾ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩

ਸੁਭਾਉਸਚੁਮਨੁਨਿਗਮਲੁਹੋਈ॥ ਸਚੁਨਿਵਸੁਕਰੇਸਚੁਸੋਈ॥ ਸਚੀਬਾਣੀਜੁਗਚਰੇ
ਜਾਪੈ॥ ਸਭੁਕਿਭੁਸਾਚਾਅਪੇਆਪੈ॥ ੧॥ ਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਏ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਥੈ
ਸਿਸੁਥਾਏ॥ ਹਰਉਜਲਉਇਹਜਿਹਵਾਦੁਜੋਭਾਇ॥ ਹਰਿਗੁਣਚਾਖੈਠੀਕਾਆਲਾਇ॥
ਬਿਨੁਬੁਝੈਤਨੁਮਨੁਠੀਕਹੋਈ॥ ਬਿਨੁਨਵੈਦੁਖੀਆਚਲਿਆਹੋਈ॥ ੨॥ ਹਰਸਨਾਹਰਿਗੁਰੁ
ਖਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ ਸਾਚੇਗਤੀਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਗੁ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਨਿਗਮਲਪਾਗੁ॥ ੩॥ ਨਾਮਿਸਮਾਵੈਜੋਭਾਂਡਾਹੋਈ॥ ਉਧੈਭਾਂਡੈਟਕੈਨਕੋਈ॥ ਗੁਰ
ਸਬਦੀਮਨਿਨਾਮਿਨਿਵਸੁ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਭਾਂਡਾਜਿਸੁਸਬਦਪਿਆਸਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੧॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੩ ਇਕਿਗਾਵਤਹੋਮਨਿਸਾਦੁਨਪਾਇ॥ ਹਉਮੈਵਿਲਿਗਾਵਹਿਬਿਰਥਾਜਾਇ॥

॥ ਗਾਵਣਿਗਾਵਣਿਜਿਨਨਾਮਪਿਆਰਾਸਾਚੀਬਾਣੀਸਬਦਬੀਚਾਗੁ॥ १॥ ਗਾਵਤਰੈਯੋਜੋਸਤਿਗੁ
 ਰਭਾਵੈ॥ ਮਨੁਤਨੁਗਤਾਨਾਮਿਸੁਭਵੈ॥ ੨॥ ਹਰਾਉ॥ ਇਕਿਗਾਵਣਿਇਕਿਭਗਤਿਕਰੇਗਿ॥ ਨਾਮੁਨ
 ਪਾਵਣਿਬਿਨੁਅਸਨੇ॥ ਸਾਚੀਭਗਤਿਗੁਰਸਬਦਪਿਆਰੀ॥ ਅਪਨਾਪਿਰੁਗਾਖਿਆਸਦਾਉ
 ਰਿਧਾਗਿ॥ ੩॥ ਭਗਤਿਕਰਹਿਮੂਰਖਆਪੁਜਣਾਵਹਿ॥ ਨਚਿਨਚਿਟਪਹਿਬਹੁਤਦੁਖੁਪਾਵਹਿ॥
 ਨਚਿਐਟਪਿਐਭਗਤਿਨਚੇਐ॥ ਸਬਦਿਮਰੈਭਗਤਿਪਾਏਜਨੁਸੇਐ॥ ੪॥ ਭਗਤਿਵਛਲੁਤ
 ਗਤਿਕਰਾਏਸੇਐ॥ ਸਾਚੀਭਗਤਿਵਿਚਰੁਆਪੁਖੇਐ॥ ਮੇਰਾਪੁਰੁਸਾਚਾਸਭਬਿਧਿਜਾਣੇ॥
 ਨਾਨਕਬਖਸੇਨਾਮੁਪਛਾਣੇ॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩ ਮਨੁਮਾਰੋਧਾਤੁਮਹਿਜਾਇ॥
 ਬਿਨੁਮੁਏਕੈਸੇਹਰਿਪਾਇ॥ ਮਨੁਮਰੈਦਗੁਜਾਣੈਕੋਐ॥ ਮਨੁਸਬਦਿਮਰੈਬੁਝੈਜਨੁਸੇਐ॥ ੮॥
 ਜਿਸਨੇਬਖਸੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਹਰਿਵੇਸੇਮਨਿਆਈ॥ ਹਰਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕ
 ਰਣੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ ਤਾਇਸੁਮਨਕੀਸੋਈਪਾਵੈ॥ ਮਨੁਮੇਮਤੁਮੇਗਲਮਿਕਦਰਾ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਕਸੁਮਾਰਿਜੀਵਾਲਟਹਰਾ॥ ੧॥ ਮਨੁਅਸਾਪੁਸਾਧੈਜਨੁਕੋਐ॥ ਅਚਰੁਚਰੈਤਾਨਿਗਮਲੁ
 ਚੇਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਲਾਇਆਸਵਾਗਿ॥ ਹਉਮੈਵਿਚਰੁਤਜੇਵਿਕਾਗ॥ ੨॥ ਜੋਧੁਰਿ
 ਰਾਖਿਅਨੁਮੋਇਮਿਲਾਇ॥ ਕਦੇਨਵਿਭੁੜਹਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ਗਉੜੀਮ
 ਹਲਾ ੩ ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਤੁਜਗੁਬਉਗਨਾ॥ ਦੂਜੇਭਾਇਭਗੀਮੁਲਾਨਾ॥ ਬਹੁਚਿੰਤਾ
 ਚਿਤਵੈਆਪੁਨਪਛਾਨਾ॥ ਧੰਧਾਕਰਤਿਆਅਨਦਿਨੁਵਿਹਾਨਾ॥ ੬॥ ਹਿਰਦੈਰਾਮੁਗਮਹੁਮੇ
 ਰੇਭਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਸਨਾਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈ॥ ਹਰਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਜਿਨਿਰਾਮੁਪਛਾ
 ਤਾ॥ ਜਗਜੀਵਨੁਸੇਵਿਜੁਗਚਰੇਜਾਤਾ॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ
 ਪ੍ਰਭਕਰਮਾਬਿਧਾਤਾ॥ ੭॥ ਸੇਜਨਸਚੈਜੋਗੁਰਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ ਪਾਵਤਵਗੇਠਾਕਿਰਪਾ
 ਏ॥ ਨਾਮੁਨਵਨਿਧਿਗੁਰਤੇਪਾਏ॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਵੇਸੇਮਨਿਆਏ॥ ੮॥ ਗਮਰਾਮਕਰਤਿ
 ਆਸੁਖੁਸਾਂਤਿਸਰੀਗਾ॥ ਅੰਤਹਿਵੇਸੇਨਲਾਗੈਜਮਪੀਗਾ॥ ਆਪੇਸਾਹਿਬੁਆਪਿਵਜੀਗਾ॥
 ਨਾਨਕਸੇਵਿਸਦਾਹਰਿਗੁਣੀਗਹੀਗਾ॥ ੯॥ ੧੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩ ਸੋਕਿਉਵਿਸ
 ਰੈਸਭਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦਰਗਪਾਤਪਰਵਾਨਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਵਿਟਹੁਬ
 ਇਜਾਉ॥ ਤੁਵਿਸਹਰਿਤਦਿਹੀਮਹਿਜਾਉ॥ ਹਰਾਉ॥ ਤਿਨਤੁਵਿਸਹਰਿਜਿਤੁਪੁਆਪਿ

ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਬਦਬੀਚਾਗੁ॥ ੧॥ ਗਾਵਤਰੈਯੋਜੋਸਤਿਗੁ
 ਰਭਾਵੈ॥ ਮਨੁਤਨੁਗਤਾਨਾਮਿਸੁਭਵੈ॥ ੨॥ ਹਰਾਉ॥ ਇਕਿਗਾਵਣਿਇਕਿਭਗਤਿਕਰੇਗਿ॥ ਨਾਮੁਨ
 ਪਾਵਣਿਬਿਨੁਅਸਨੇ॥ ਸਾਚੀਭਗਤਿਗੁਰਸਬਦਪਿਆਰੀ॥ ਅਪਨਾਪਿਰੁਗਾਖਿਆਸਦਾਉ
 ਰਿਧਾਗਿ॥ ੩॥ ਭਗਤਿਕਰਹਿਮੂਰਖਆਪੁਜਣਾਵਹਿ॥ ਨਚਿਨਚਿਟਪਹਿਬਹੁਤਦੁਖੁਪਾਵਹਿ॥
 ਨਚਿਐਟਪਿਐਭਗਤਿਨਚੇਐ॥ ਸਬਦਿਮਰੈਭਗਤਿਪਾਏਜਨੁਸੇਐ॥ ੪॥ ਭਗਤਿਵਛਲੁਤ
 ਗਤਿਕਰਾਏਸੇਐ॥ ਸਾਚੀਭਗਤਿਵਿਚਰੁਆਪੁਖੇਐ॥ ਮੇਰਾਪੁਰੁਸਾਚਾਸਭਬਿਧਿਜਾਣੇ॥
 ਨਾਨਕਬਖਸੇਨਾਮੁਪਛਾਣੇ॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩ ਮਨੁਮਾਰੋਧਾਤੁਮਹਿਜਾਇ॥
 ਬਿਨੁਮੁਏਕੈਸੇਹਰਿਪਾਇ॥ ਮਨੁਮਰੈਦਗੁਜਾਣੈਕੋਐ॥ ਮਨੁਸਬਦਿਮਰੈਬੁਝੈਜਨੁਸੇਐ॥ ੮॥
 ਜਿਸਨੇਬਖਸੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਹਰਿਵੇਸੇਮਨਿਆਈ॥ ਹਰਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕ
 ਰਣੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ ਤਾਇਸੁਮਨਕੀਸੋਈਪਾਵੈ॥ ਮਨੁਮੇਮਤੁਮੇਗਲਮਿਕਦਰਾ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਕਸੁਮਾਰਿਜੀਵਾਲਟਹਰਾ॥ ੧॥ ਮਨੁਅਸਾਪੁਸਾਧੈਜਨੁਕੋਐ॥ ਅਚਰੁਚਰੈਤਾਨਿਗਮਲੁ
 ਚੇਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਲਾਇਆਸਵਾਗਿ॥ ਹਉਮੈਵਿਚਰੁਤਜੇਵਿਕਾਗ॥ ੨॥ ਜੋਧੁਰਿ
 ਰਾਖਿਅਨੁਮੋਇਮਿਲਾਇ॥ ਕਦੇਨਵਿਭੁੜਹਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ਗਉੜੀਮ
 ਹਲਾ ੩ ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਤੁਜਗੁਬਉਗਨਾ॥ ਦੂਜੇਭਾਇਭਗੀਮੁਲਾਨਾ॥ ਬਹੁਚਿੰਤਾ
 ਚਿਤਵੈਆਪੁਨਪਛਾਨਾ॥ ਧੰਧਾਕਰਤਿਆਅਨਦਿਨੁਵਿਹਾਨਾ॥ ੬॥ ਹਿਰਦੈਰਾਮੁਗਮਹੁਮੇ
 ਰੇਭਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਸਨਾਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈ॥ ਹਰਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਜਿਨਿਰਾਮੁਪਛਾ
 ਤਾ॥ ਜਗਜੀਵਨੁਸੇਵਿਜੁਗਚਰੇਜਾਤਾ॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ
 ਪ੍ਰਭਕਰਮਾਬਿਧਾਤਾ॥ ੭॥ ਸੇਜਨਸਚੈਜੋਗੁਰਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ ਪਾਵਤਵਗੇਠਾਕਿਰਪਾ
 ਏ॥ ਨਾਮੁਨਵਨਿਧਿਗੁਰਤੇਪਾਏ॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਵੇਸੇਮਨਿਆਏ॥ ੮॥ ਗਮਰਾਮਕਰਤਿ
 ਆਸੁਖੁਸਾਂਤਿਸਰੀਗਾ॥ ਅੰਤਹਿਵੇਸੇਨਲਾਗੈਜਮਪੀਗਾ॥ ਆਪੇਸਾਹਿਬੁਆਪਿਵਜੀਗਾ॥
 ਨਾਨਕਸੇਵਿਸਦਾਹਰਿਗੁਣੀਗਹੀਗਾ॥ ੯॥ ੧੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩ ਸੋਕਿਉਵਿਸ
 ਰੈਸਭਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦਰਗਪਾਤਪਰਵਾਨਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਵਿਟਹੁਬ
 ਇਜਾਉ॥ ਤੁਵਿਸਹਰਿਤਦਿਹੀਮਹਿਜਾਉ॥ ਹਰਾਉ॥ ਤਿਨਤੁਵਿਸਹਰਿਜਿਤੁਪੁਆਪਿ

ਭੁਲਾਏ॥ ਤਿਨਤੁਵਿਸਰਹਿਜਿਭੁਜੈਭਾਏ॥ ਮਨਮੁਖਅਭਿਅਨੀਜੋਨੀਪਾਏ॥ ੨॥ ਜਿਨਇਕਮ
 ਨਿਤੁਠਾਸੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ॥ ਜਿਨਇਕਮਨਿਤੁਠਾਤਿਨਹਰਿਮਾਨਿਵਸਾਏ॥ ਗੁਰਮਤੀਹਰਿ
 ਨਾਮਿਸਮਾਏ॥ ੩॥ ਜਿਨਪੋਤੈਪੁਨੁਸੋਗਿਅਨਥੀਚਾਗੀ॥ ਜਿਨਪੋਤੈਪੁਨੁਤਿਨਹਉਮੋਮਾਗੀ॥
 ਨਾਨਕਜੋਨਾਮਿਹਤੇਤਿਨਕਉਬਲਿਹਾਗੀ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ਗਉੜੀਮੂਹਲਾ ੩ ਤੁਅਕਥੁਕਿ
 ਉਕਥਿਅਜਾਹਿ॥ ਗੁਰਸਬਦਮਾਹਤੁਮਨਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ ਤੇਹੋਗੁਣਅਨੇਕਕੀਮਤਿਨਹਪਾ
 ਹਿ॥ ੧॥ ਜਿਸਕੀਬਾਣੀਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ ਤੇਹੀਅਕਥਕਥਾਗੁਰਸਬਦਿਵਖਾਣੀ॥ ਹਰਉ
 ॥ ਜਹਸਤਿਗੁਰੁਤਹਸਤਸੰਗਤਿਬਣਾਣੀ॥ ਜਹਸਤਿਗੁਰੁਸਹਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਣੀ॥ ਜਹਸ
 ਤਿਗੁਰੁਤਹਤਉਮੋਸਬਦਿਜਲਾਣੀ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਮਹਲੀਥਾਉਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅ
 ਤਹਿਹਰਿਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥ ੩॥ ਆਪੇਦਾਤਿਕਰੋਦਾਤਾਗੁ
 ਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਸਿਉਲੋਗੋਪਿਅਗੁ॥ ਨਨਕਨਾਮਿਹਤੇਤਿਨਕਉਜੈਕਾਗੁ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ਗਉੜੀ
 ਮੂਹਲਾ ੩ ਏਕਮੁਤੇਸਤਿਗੁਪਹਰਿਹੰਗਾ॥ ਪਉਲੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਹੁਸਤਿਸਹਲੰਗਾ॥
 ਭਿਨੰਤਿਨਵੇਖੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹੰਗਾ॥ ੧॥ ਏਕੁਅਚਰਜੁਏਕੋਰੋਸੋਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵੀਚਾਰੋਵਿਰਲਾ
 ਕੋਣੀ॥ ਹਰਉ॥ ਸਹਜਿਭਵੈਪ੍ਰਭੁਸਤਨੀਥਾਣੀ॥ ਕਹਾਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਿਬਣਤਬਣਾਣੀ
 ॥ ਆਪੇਸੁਤਿਆਦੇਇਜਗਾਣੀ॥ ੨॥ ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਹੋਣੀ॥ ਕਹਿਕਹਿਕਥਨੁਕਰੋ
 ਸਭੁਕੋਣੀ॥ ਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਵੈਬੁਝੈਹਰਿਸੋਣੀ॥ ੩॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਵੇਖੋਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥
 ਵਡੀਵਡਿਅਈਗੁਰਸੇਵਾਤੇਪਾਏ॥ ਨਨਕਨਾਮਿਹਤੇਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ਗਉੜੀ
 ਮੂਹਲਾ ੩ ਮਨਮੁਖਿਸੁਤਾਮਾਇਆਸੋਹਿਪਿਆਗੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੋਗੁਣਗੀ
 ਅਨਥੀਚਾਗੀ॥ ਸੋਜਨਜਾਗੋਜਿਨਸਮਾਪਿਆਗੀ॥ ੧॥ ਸਹਜੇਜਾਗੋਸਵੈਨਕੋਣੀ॥ ਪੁਰੇਗੁ
 ਰਤੇਬੁਝੈਜਨੁਕੋਣੀ॥ ਹਰਉ॥ ਅਸੰਤੁਅਨਾੜੀਕਦੇਨਬੁਝੈ॥ ਕਥਨੀਕਰੋਤੈਮਾਇਆਨਾਇ
 ਲੁਝੈ॥ ਅੰਧੁਅਭਿਅਨੀਕਦੇਨਸੀਝੈ॥ ੨॥ ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਗਮਨਮਿਨਿਸਤਾਗਾ॥ ਵਿਰ
 ਲਾਕੋਪਾਏਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਉਧਾਗਾ॥ ੩॥ ਇਸੁਕਲਿਜੁ
 ਗਮਹਿਕਰਮਧਰਮੁਨਕੋਣੀ॥ ਕਲੀਕਾਜਨਮੁਚੰਡਾਲਕੋਪਹਿਰੋਣੀ॥ ਨਨਕਨਾਮਬਿਨ
 ਕੋਮੁਕਤਿਨਹੋਣੀ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ਗਉੜੀਮੂਹਲਾ ੩ ਸਚਾਅਮਰੁਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹਾ॥

ਮਨਿਸਾਚੈਰੇਤਹਰਿਵੇਪਰਵਾਹੁ॥ ਸਚੈਮਹਾਇਸਚਿਨਾਮਿਸਮਾਹੁ॥॥ ਸੁਣਿਮਨਮੋਹੇਸਬਦੁ
ਵੀਚਾਰੀ॥ ਗਾਮਜਪੁਭਵਜਲੁਉਤਰਹੁਪਾਗੀ॥ ਹਰਾਉ॥ ਭਰਮੇਅਵੈਭਰਮੇਜਾਇ॥ ਇ
ਹੁਜਗੁਜਨਮਿਅਧੁਜੈਭਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਿਨਚੇਤੈਅਵੈਜਾਇ॥ ੨॥ ਆਪਿਭੁਲਾਕਿਪ੍ਰਭਿ
ਆਪਿਭੁਲਾਇਆ॥ ਇਹੁਜੀਉਵਿਭਾਣੀਚਕਰੀਲਾਇਆ॥ ਮਹਾਦੁਖੁਖਟੇਬਿਰਥਾ
ਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ੩॥ ਕਿਰਪਾਕਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਏ॥ ਏਕੋਨਾਮੁਚੇਤੈਵਿਚਰੁਭਗੁ
ਚੁਕਾਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪੇਨਉਨਉਨਿਧਿਪਾਏ॥ ੪॥ ੧॥ ੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩
ਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇਆਤਿਨਪੁਛਉਜਾਇ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਮਨੁਪਤੀਆਇ॥ ਸੋਧ
ਨਵੰਤਹਰਿਨਾਮੁਕਮਾਇ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸੋਈਪਾਇ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੋਹੇਭਾਈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਹਰਿਘਾਲਥਾਇਪਾਈ॥ ਹਰਾਉ॥ ਆਪੁਪਛਾਣੈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥
ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹਰਿਪਾਵੈਸੋਈ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਮਤਿਉਤਮਹੋਇ॥ ਸਹਜੇਸਹਜਿਸ
ਮਾਵੈਸੋਈ॥ ੨॥ ਧੁਜੈਭਾਇਨਸੇਵਿਅਜਾਇ॥ ਹਉਮੈਮਾਇਆਮਹਾਬਿਖੁਖਾਇ॥ ਪੁ
ਤਿਕੁਟੀਬਿਕ੍ਰਿਸਿਸੋਹਿਅਮਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਿਅਧਾਅਵੈਜਾਇ॥ ੩॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਦੇਵੈਜਨੁਸੋਈ॥ ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਗੁਰਸਬਦੀਹੋਇ॥ ਗੁਰਮਤਿਵਿਰਲਾਬੁਏਕੋਇ
॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਵੈਸੋਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਸੇਵਾਨੁਗਚਾਰੇ
ਹੋਈ॥ ਪੁਰਾਜਨੁਕਾਰਕਮਾਵੈਕੋਈ॥ ਅਖੁਦੁਨਾਸਪਨੁਹਰਿਤੇਇਨਹੋਈ॥ ਐਥੇਸਦਾ
ਸੁਖੁਦਰਿਸੋਭਾਹੋਈ॥ ੧॥ ਏਮਨਮੋਹੇਭਰਮੁਨਕੀਜੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਅੰਤਰਸੁਪੀਜੈ॥
ਹਰਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਮਹਾਪੁਰਖਸੰਸਾਰੇ॥ ਆਪਿਉਧਰੇਕੁਲਸਗਲਨਿਸਤ
ਗੇ॥ ਹਰਿਕਨਾਮੁਰਖਹਿਉਰਧਾਰੇ॥ ਨਾਮਿਰਤੇਭਉਜਲਉਤਰਹਿਪਾਰੇ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
ਵਹਿਸਦਾਮਨਿਦਾਸਾ॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਕਮਲੁਪਰਗਾਸਾ॥ ਅਨਹਦੁਵਜੈਨਿਜਘਰਿਵ
ਸਾ॥ ਨਾਮਿਰਤੇਘਰਮਾਹਿਉਦਾਸਾ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤਿਨਕੀਸਚੀਬਾਣੀ॥ ਜੁਗੁਜੁਗੁ
ਭਗਤੀਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਜਪਹਿਹਰਿਸਾਰੰਗਪਾਣੀ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਨਿਹਕੇ
ਵਲਾਨਿਰਬਾਣੀ॥ ੪॥ ੧॥ ੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਵਡਭਾਗਿਸੰਜੋ
ਗਾ॥ ਤਿਰਦੈਨਾਮੁਨਿਤਹਰਿਸਭੇਗਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਨਾਮੁਹਰਿਧਿਆਇ॥ ਜਨਮੁਜੀ

ਤਿਲਾਹਨਾਮੁਪਾਇ। ਹਰਉ। ਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਗੁਰਸਬਦੁਏਮੀਠਾ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਕਿਨੈਵੇ
 ਹਲੇਚਖਿਡੀਠਾ॥੨॥ ਕਰਮਕਾਂਡਬਹੁਕਰਹਿਅਚਾਗਾ। ਬਿਨੁਨਵੇਪ੍ਰਿਹੁਪ੍ਰਿਹੁਅੰਕਗਾ॥੩॥
 ਬੰਧਨਿਬਾਧਿਓਮਾਇਆਠਸਾ। ਜਨਨਨਕਭੁਟੈਗੁਰਪਰਗਾਸਾ॥੪॥੧੪॥੩੪॥ ਗਉੜੀਬੈ
 ਗਗਣਿਮਹਲਾ ੩ ਜੈਸੀਧਰਤੀਉਪਰਿਮੇਘੁਲਾਬਰਸਤੁਏਕਿਆਧਰਤੀਮਧੇਪਾਣੀ
 ਨਾਹੀ। ਜੈਸੇਧਰਤੀਮਧੇਪਾਣੀਪਰਗਾਸਿਆਬਿਨੁਪਗਾਵਰਸਤਫਿਰਾਹੀ॥੧॥ ਬਾਬਾਤੁਐ
 ਸੇਭਮੁਚੁਕਾਹੀ। ਜੈਕਿਭੁਕਰਤੁਏਸੇਈਕੋਈਏਏਸੇਜਾਇਸਮਾਹੀ॥੨॥ ਹਰਉ। ਇਸਤ
 ਹੀਪੁਰਖਏਇਕੋਕਿਅਓਇਕਰਮਕਮਾਹੀ॥ ਨਨਗੁਪਸਦਾਹਿਤੇਏਤੁਏਹੀਮਾਹਿਸਮਾ
 ਹੀ॥੩॥ ਇਤਨੇਜਨਮਭੂਲਿਪਰੇਸੇਜਾਪਾਇਆਤਾਭੁਲੇਨਾਹੀ। ਜਾਕਾਕਾਰਜੁਸੇਈਪਰੁਜ
 ਏਜੇਗੁਰਕੇਸਬਦਿਸਮਾਹੀ॥੪॥ ਤੇਹਾਸਬਦਤੁਏਹਿਅਪੇਭਰਮੁਕਹਾਂਹੀ। ਨਨਕਤਤ
 ਤਤਸਿਉਮਿਲਿਆਪੁਨਗਪਿਜਨਮਿਨਾਹੀ॥੫॥੧੫॥੩੫॥ ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ ੩
 ਸਭੁਜਗੁਕਾਲੇਵਸਿਏਬਾਪਾਦੁਜੈਭਾਇ। ਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਮਨਮੁਖਿਮਿਲੇਸਾ
 ਇਸਾ॥ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਲੈਦਰਗਹਲਏਭਰ
 ਇ। ਹਰਉ। ਲਖਚਉਗਸੀਤਭਰਮਦੇਮਨਹਠਿਆਵੇਜਾਇ। ਗੁਰਕਾਸਬਦਨਚੀਨਿਓ
 ਠਿਰਿਠਿਰਿਜੋਨੀਪਾਇ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਪੁਪਛਾਇਆਹਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ
 ॥ ਅਨਦਿਨੁਭਗਤੀਹਤਿਆਹਰਿਨਾਮੇਸੁਖਿਸਮਾਇ॥੩॥ ਮਨੁਸਬਦਿਮਰੇਪਰਤੀਤਿਓ
 ਇਹਉਮੈਤਜੇਵਿਕਾਗ। ਜਨਨਨਕਕਰਮੀਪਾਈਅਨਿਹਰਿਨਾਮਾਭਗਤਿਭੰਡਗਾ॥੪॥੨॥
 ੧੬॥੩੬॥ ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ ੩ ਪੇਈਅਕੈਦਿਨਚਾਰਿਏਹਰਿਹਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ।
 ਸੇਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿਏਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਗਾਇਆ। ਪੇਵਕੈਵੇਗੁਣਸੰਮਲੇਸਾਹੁਰੇਵਾਸੁਪਾਇ
 ਆ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀਆਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆ॥੧॥ ਸਸੁਰੇਪੇਈਐਪਿਰੁਵ
 ਸੈਕਹੁਕਿਤੁਬਿਧਿਪਾਈਐ। ਆਪਿਨਿੰਜਨੁਅਲਖੁਏਆਪੇਮੇਲਾਈਐ। ਹਰਉ। ਆ
 ਪੇਹੀਪ੍ਰਭੁਦੇਹਿਮਤਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ। ਵਡਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਪਾਈਐ। ਹਉਮੈਦਬਿਧਾਬਿਨਸਿਜਾਇਸਹਜੇਸੁਖਿਸਮਾਈਐ। ਸਭੁਆਪੇਆਪਿ
 ਵਰਤਦਾਆਪੇਨਾਇਲਾਈਐ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿਗਰਬਿਨਪਾਇਓਅਗਿਆਨਇਆਣਾ।

ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਨਕਹਿਠਿਠਿਪਉਤਾਏ॥ਗਰਭਜੋਨੀਵਸੁਪਾਇਦੇਗਰਭੇਗਲਿਜਾਏ॥
 ਮੇਰੇਕਰਤੇਏਵੈਭਾਵਦਾਮਨਮੁਖਭਰਮਾਏ॥੩॥ਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਿਲੇਖੁਲਿਖਾਇਆਧੁਰਿਮ
 ਸਤਕਿਪੁਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਭੇਟਿਅਗੁਰੁਸੁਗਾ॥ਮੇਰਾਪਿਤਾਮਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁ
 ਹੈਹਰਿਬੰਧਪੁਬੀਗਾ॥ਹਰਿਹਰਿਬਖਸਿਮਿਲਾਇਪ੍ਰਭਜਨੁਨਨਕੁਕੀਗਾ॥੪॥੩॥੧੭॥੩੭॥
 ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਇਆਹਰਿਤਤੁਬੀਰਗਾ॥ਸਤਿਮਲੀਟਪ
 ਰਗਟੁਤਣੀਜਪਿਨਾਮੁਮੁਗਾ॥ਸਿਵਿਸਕਤਿਮਿਟਾਈਆਚੁਕਾਅਧਿਆਗਾ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿ
 ਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਤਿਨਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਗਾ॥੧॥ਹਰਿਕਿਤੁਬਿਧਿਪਾਈਐਸੰਤਜਨਹੁਜਿ
 ਸੁਦੇਖਿਹਉਜੀਵਾ॥ਹਰਿਬਿਨੁਚਸਾਨਜੀਵਤੀਗੁਰਮੇਲਿਹੁਹਰਿਸੁਪੀਵਾ॥ਗਉੜੀ॥ਹਰਿ
 ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਨਿਤਹਰਿਸੁਣੀਹਰਿਹਰਿਗਤਿਕੀਨੀ॥ਹਰਿਗੁਰੁਤੇਪਾਇਆਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁ
 ਲੀਨੀ॥ਧਨੁਧਨੁਗੁਰੁਸਤਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਭਗਤਿਹਰਿਦੀਨੀ॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਤੇਹਰਿਪਾਇਆਸੋ
 ਗੁਰੁਹਮਕੀਨੀ॥੨॥ਗੁਣਦਾਤਾਹਰਿਗਾਇਹੈਹਮਅਵਗਣਿਅਗੇ॥ਪਾਪੀਪਾਥਰਭੁਬਦੇ
 ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਤਾਗੇ॥ਤੁਗੁਣਦਾਤਾਨਿਰਮਲਾਹਮਅਵਗਣਿਅਗੇ॥ਹਰਿਸਰਣਗਤਿਰਾ
 ਖਿਲੇਤੁਮੁਕਮੁਗਧਨਿਸਤਾਗੇ॥੩॥ਸਹਜੁਅਨੰਦਸਦਗੁਰਮਤੀਹਰਿਹਰਿਮਨਿਧਿਆ
 ਇਆ॥ਸਜਦੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਧਰਿਸੋਹਿਲਾਗਾਇਆ॥ਹਰਿਦਇਆਧਰਿਪ੍ਰਭਥੇ
 ਨਤੀਹਰਿਹਰਿਚੇਤਾਇਆ॥ਜਨਨਨਕੁਮੰਗੋਪੁਕਿਤਿਨਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੪॥੪॥
 ੧੮॥੨੦॥੩੮॥

ਗਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਪਡਿਤੁਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪਕਿਆਜੋਗੀਗੋਰਖੁਗੋਰਖੁਕਰਿਆ॥ਮੇਮੁਰਖਹਰਿਹਰਿਜਪੁ
 ਪਕਿਆ॥੧॥ਨਾਜਾਨਾਕਿਆਗਤਿਰਾਮਹਮਾਰੀ॥ਹਰਿਭਜੁਮਨਮੇਰੇਤਗੁਭਉਜਲੁਤੁਤਗੀ॥
 ਹਰਾਉ॥ਸੰਨਿਆਸੀਬਿਭੂਤਲਾਇਦੇਹਸਵਾਰੀ॥ਪਰਤਿਅਤਿਅਗੁਕਰੀਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥
 ਮੇਮੁਰਖਹਰਿਆਸਤੁਮਾਰੀ॥੨॥ਖਰੀਕਰਮਕਰੇਸੁਰਤਲੁਪਾਵੈ॥ਸੁਦਵੈਸੁਪਰਕਿਰਤਿਕ
 ਮਾਵੈ॥ਮੇਮੁਰਖਹਰਿਨਾਮੁਛਾਵੈ॥੩॥ਸਭਤੇਗੀਸਿਸਾਇਤੁਆਪਿਹਰਿਆਸਮਾਈ॥ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਨ ਨ ਕ ਦੇਵ ਭਿਆਈ ॥ ਮੇ ਅਪੁਲੇ ਹਰਿ ਦੇ ਕਟਿ ਕਾਈ ॥ ੧॥ ੩੯ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪
 ਨਿਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਦੇ ਹਰਿ ਕੀ ॥ ਭਜੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕੀ ॥ ਤਰੁ ਤਉ ਜਲੁ ਅ
 ਕਥਾ ਕਥਾ ਮੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੁਗਮ ਨਾਮ ਮਨੁ ਨ ਗਾ
 ਇ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨ ਧਿਆਵ ਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਤਿਨ ਦਾ ਸਨਿ ਦਾ ਸਕਰੁ ਹੁ ਮਹਾਮਾ ॥ ਜ
 ਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਉਤ ਮਕਾਮਾ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮਹੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਭਾਵੈ ॥
 ਜਨ ਪਛੇ ਦੁਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਵੈ ॥ ੩॥ ਸੰਤ ਜਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ
 ਲਿਖਿ ਆਧੁ ਪਾਈ ॥ ਤੇ ਜਨ ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥ ੪॥ ੨॥ ੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪
 ਮਾਤਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਇ ॥ ਮੀਨੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਈ ਜਾਇ ਨਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮੁ
 ਖਿ ਪਾਇ ॥ ੧॥ ਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ਹੁ ਮਾਪਿ ਆਗੈ ॥ ਜਿਨਿ ਮਿਲਿ ਆਦੁਖ ਜਾ ਹਿ ਮਾਗੈ ॥
 ਹਰਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮਿਲਿ ਬਢੇ ਗਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ਕਾਮ ਨਿਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾਪਿ ਰੁਪ ਰਿ ਆਵੈ ॥
 ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਹਰਿ ਜਨ ਸੁਗਾਵੈ ॥ ੨॥ ਸਾਰਿ ਗ੍ਰੀਤਿ ਬਸੈ ਜਲ ਪਾਗਾ ॥ ਨਗ ਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਮਾਇ ਆਵੈ ਖਿਪ ਸਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੋ ਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ੩॥ ਨਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇ
 ਆਧਨੁ ਖਾਟੈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗਲਾਟੈ ॥ ਜਨ ਨਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਪਗ ਚਾਟੈ ॥
 ੧॥ ੩॥ ੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ਭੀਖ ਕਪ੍ਰੀਤਿ ਭੀਖ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇ ॥ ਭੂਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੋਵੈ ਅ
 ਨੁਖਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਆਪਾਇ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇ ਹੁ ਹਰਿ ਆਸਤੁ ਮਾ
 ਗੀ ॥ ਕਰਿ ਕਰ ਪਾਲੇ ਚਪੁਰਿ ਹਮਾਰੀ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਚਕਵੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਰਜੁ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥ ਮਿਲੈ
 ਪਿ ਆਗੈ ਸਭ ਦੁਖ ਤਿ ਆਗੈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥ ੨॥ ਬਚੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਖੀ
 ਰੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਬਿਗਸੈ ਦੈਖੈ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ॥ ੩॥ ਹੋ
 ਰੁ ਸਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇ ਆਮੋ ਹੁਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਕੁਰਾਕ ਚੁਪਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿ
 ਪਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ॥ ੪॥ ੪॥ ੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਬਣੀ ॥
 ਜਿ ਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਹਰਿ ਪਣੀ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਆਤਿ ਨ ਪੀਥੈ ਬੂਟੀ
 ਘਣੀ ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹਰਿ ਬੋਲ ਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬੋਲ ਤਸਭ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥ ਹ
 ਰਾਉ ॥ ਜਬ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਆਤ ਬਮਨੁ ਵਸਿ ਆਇ ਆ ॥ ਪਾਵਤ ਪੰਚ ਹੋ ਹਰਿ ਧਿਆਇ

ਆਮਨਦਿਨੁਨਗੀਰਹਿਗੁਣਗਾਇਆ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਪਗਧੁਰਿਜਿਨਾਮੁਖਿਲਾਈ॥ਤਿਨ
 ਕੁੜਤਿਆਗੇਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਤੇਹਰਿਦਗਹਰੁਖਉਜਲਭਾਈ॥੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਆ
 ਪਿਰਹਿਭਾਵੈ॥ਕਿਸਨੁਬਲਭਦੁਗੁਰਪਗਲਾਗਿਪਿਆਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਪਿ
 ਤਗਵੈ॥੪॥੫॥੬॥੭॥ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ੪ ਹਰਿਆਪੇਜੋਗੀਭੰਡਾਰੀ॥ਹਰਿਆਪੇਕੁੰਦਿਆ
 ਬਨਵਾਰੀ॥ਹਰਿਆਪੇਤਪੁਤਾਪੈਲਾਇਤਾਰੀ॥੧॥ਐਸਾਮੇਰਾਮੁਹਰਿਆਭਰਪੁਰੀ॥ਨਿਕ
 ਦਿਵਸੈਨਾਹੀਹਰਿਦੁਗਿ॥ਹਰਉਹਰਿਆਪੇਸਬਦਸੁਰਤਿਪੁਨਿਆਪੋ॥ਹਰਿਆਪੇਵੇ
 ਖੇਵਿਗੋਸੇਆਪੋ॥ਹਰਿਆਪਿਜਪਾਇਆਪੇਹਰਿਜਪੋ॥੨॥ਹਰਿਆਪੇਸਾਧਿਗਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਧਾਰਾ॥ਹਰਿਆਮ੍ਰਿਤੁਆਪਿਪੀਆਵਣਤਗਾ॥ਹਰਿਆਪਿਕਰੇਆਪੇਨਿਸਤਗਾ॥੩॥ਹਰਿ
 ਆਪੇਬੇੜੀਤਲਤਤਗਾ॥ਹਰਿਆਪੇਗੁਰਮਤੀਨਿਸਤਗਾ॥ਹਰਿਆਪੇਨਾਨਕਪਾਵੈਪਗਾ
 ੪॥੬॥੧੬॥

ਗਗਉੜੀਬੋਗਗਟਿਮੁਹਲਾ੪

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਹੁਮਾਰਾਤੁਪਣੀਜੋਸੀਤੁਰਾਸਿਦੇਤਿਤੈਸੀਹਮਲੇਹਿ॥ਹਰਿਨਾਮੁਵਣੰਜਹਰੰਗਸਿਉ
 ਜੋਆਪਿਦਇਆਲੁਹੇਇਦੇਹਿ॥੧॥ਹਮਵਣਜਹੇਰਾਮਕੋ॥ਹਰਿਵਣਜੁਕਰਾਵੈਦੇਰਾ
 ਸਿਰੇ॥ਹਰਉਹਰਿਲਾਹਰਿਭਗਤਿਧਨੁਖਟਿਆਹਰਿਸਚੇਸਾਹਮਨਿਭਾਇਆ॥ਹਰਿਜ
 ਪਿਹਰਿਵਖਰੁਲਦਿਆਜਮੁਜਾਗਾਤੀਨੇਹਿਨਆਇਆ॥੨॥ਹਰੁਵਣਜੁਕਰਹਿਵਾਪਾ
 ਗੀਏਅਨੰਤਤਰੰਗੀਦੁਖੁਮਾਇਆ॥ਓਇਜੋਹੋਵਣਜਿਹਰਿਲਾਇਆਛਲੁਤੇਹਾਤਿਨ
 ਪਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਵਣਜੁਸੇਜਨੁਕਰੇਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੇਇਪੁਭੁਦੇਈ॥ਜਨਨਾਨਕ
 ਸਾਹੁਹਰਿਸੇਵਿਆਛਿਰਿਲੇਖਾਮੁਲਿਨਲੇਈ॥੪॥੧॥੭॥੧੬॥ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ੪
 ਜਿਉਜਨਨੀਗਰਭੁਪਾਲਤੀਸੁਤਕੀਕਰਿਆਸਾ॥ਵਡਾਰੇਇਧਨੁਖਾਟਿਦੇਇਕਰਿਭੰਗ
 ਬਿਲਾਸਾ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨਪ੍ਰੀਤਿਹਰਿਗਖਦਾਦੇਆਪਿਹਥਾਸਾ॥ਮੇਰੇਗਮਮੇਮੁਰਖ
 ਹਰਿਗਖੁਮੇਰੇਗੁਸਈਆ॥ਜਨਕੀਉਪਮਾਤੁਭੁਰਿਵਡਈਆ॥ਹਰਉਹਰਿਮੰਦਰਿਧਰਿਆ
 ਨੰਦੁਹਰਿਹਰਿਜਨਮਨਿਭਾਵੈ॥ਸਭਰਸਮੀਠੈਮੁਖਿਲਗਤਿਜਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਹਰਿ
 ਜਨੁਪਰਵਾਰੁਸਪਾਰੁਹੇਇਕੀਰਕੁਲੀਸਭੁਜਗਤੁਭਭਾਵੈ॥੨॥ਜੋਕਿਭੁਕੀਆਸੁਹਰਿ

ਕੀਆਹਿਕੀਵਡਿਅਈ॥ਹਰਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁਵਰਤਦਾਹਿਪੂਜਕਰਾਈ॥ਹਰਿਭਗਤਿਭੰਡਰ
 ਲਹਾਇਦਾਅਪੇਵਰਤਾਈ॥੩॥ਲਾਲਾਹਾਟਿਵਿਹਾਇਆਕਿਆਤਿਸੁਚਤੁਰਾਈ॥ਜੇਹਾ
 ਜਿਬਹਾਲੇਤਾਹਰਿਗੁਲਾਮੁਪਾਸੀਕਉਹਰਿਨਾਮੁਕਛਾਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਪੈਹਰਿ
 ਕੀਵਡਿਅਈ॥੪॥੫॥੬॥ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ੪ ਕਿਰਸਾਣੀਕਿਰਸਾਣੁਕਰੇਲੇਚੈ
 ਜੀਉਲਾਈ॥ਹਲੁਜੇਤੈਉਦਮੁਕਰੇਮੇਰਾਪੁਤੁਪੀਖਾਈ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਹਰਿਹਰਿਜਪੁਕ
 ਰੇਹਰਿਅਤਿਭਡਾਈ॥੧॥ਮੇਸੁਰਖਕੀਗਤਿਕੀਜੈਮੇਰੇਰਾਮਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਹਰਿਲਾ
 ਇਹਮਕਾਮਾਗਹਾਉ॥ਲੇਤੁਰੇਸਉਦਾਗਰੀਸਉਦਾਗਰੁਪਾਵੈ॥ਧਨੁਖਟੈਆਸਾਕਰੇਮਾ
 ਇਆਮੇਪੁਵਪਾਵੈ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਹਰਿਹਰਿਬੋਲਤਾਹਰਿਬੋਲਿਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੧॥ਬਿਖੁ
 ਸੰਚੈਹਟਵਾਣੀਆਬਹਿਹਾਟਿਕਮਾਈ॥ਮੇਹਭੂਨੁਪਸਾਰਾਭੂਠਕਾਭੂਠਲਪਦਾਈ॥ਤਿਉ
 ਹਰਿਜਨਿਹਰਿਧਨੁਸੰਚਿਆਹਰਿਖਰਚੁਲੇਜਾਈ॥੨॥ਇਹੁਮਾਇਆਮੇਹਕੁਟੀਬੁਪੈਭਾ
 ਇਦੁਜੈਠਾਸਾ॥ਗੁਰਮਤੀਸੋਜਨੁਤਰੈਜੈਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥ਜਨਿਨਾਨਕਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗੁ
 ਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸਾ॥੩॥੪॥੫॥ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ੪ ਨਿਤਦਿਨਸੁਗਾਰਿਲਾਲਚੁਕ
 ਰੇਭਰੇਮੇਭਰਮਾਇਆਵੇਗਾਰਿਠੈਵੇਗਾਰੀਆਸਿਧਿਭਾਰੁਉਠਾਇਆ॥ਜੇਗੁਰਕੀਜ
 ਨੁਸੇਵਾਕਰੇਸੋਘਰਿਕੈਕਾਮਿਹਰਿਲਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਤੇਵਿਬੰਧਨਮਾਇਆਘਰਕੈਕੈ
 ਮਿਲਾਈ॥ਨਿਤਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਰਿਨਾਮਸਮਾਈ॥ਹਰਾਉ॥ਨਰੁਪਾਣੀਚਕਰੀਕਰੇਨ
 ਰਪਤਗਜੇਅਹਥਿਸਭਮਾਇਆਕੈਬੰਧੈਕੈਡਾਂਨਿਲੇਇਕੈਨਰਪਤਿਮਹਿਜਾਇਆ॥ਧੰ
 ਨੁਪਨੁਸੇਵਾਸਫਲਸਤਿਗੁਰੁਕੀਜਿਤੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਹਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥ਨਿਤਸ
 ਉਦਾਸੁਦਕੀਚੈਬਹੁਤਾਂਤਿਕਰਿਮਾਇਆਕੈਤਾਈ॥ਜਾਣਾਹਦੇਤਾਸੁਖੁਮਨੈਤੇਟੈਮਹਿ
 ਜਾਈ॥ਜੇਗੁਣਸਾਂਝੀਗੁਰਸਉਕਰੇਨਿਤਨਿਤਸੁਖੁਪਾਈ॥੩॥ਨਿਤਨੀਭੁਖਅਨਰਸਸਾ
 ਦਰੈਤਿਤਨੀਭੁਖਠਹਿਲਾਗੈ॥ਜਿਸੁਹਰਿਆਪਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੇਵੇਚੇਸਿਰੁਗੁਰਅਗੈ॥ਜਨ
 ਨਾਨਕਹਰਿਸਿਰਿਪਤਿਆਠਿਭੁਖਨਲਾਗੈ॥੪॥੫॥੬॥ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ੪
 ਹਮਰੈਮਨਿਚਿਤਿਹਰਿਆਸਨਿਤਕਿਉਦੇਖਾਹਰਿਦਰਸੁਤੁਮਾਗਾ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾ
 ਈਸੋਜਾਣਤਾਹਮਰੈਮਨਿਚਿਤਿਹਰਿਬਹੁਤਪਿਆਗਾ॥ਹਉਕੁਰਬਾਨੀਗੁਰਆਪਦੇਜਿ

ਤੁਪੀਭੈਬਿਚਿਬਚੇਨਿਤਹਿਰਦੈਸਾਰਿਸਮਾਣੀ॥ਤਿਉਸਤਿਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਹਰਿਹਰਿਕੀਗੁ
 ਰੁਸਿਖਰਖੈਜੀਅਨਾਣੀ॥੨॥ਜੈਸੇਕਾਤੀਤੀਸਬਤੀਸਹੈਵਿਚਿਰਾਖੇਰਸਨਾਮਾਸਰਤਕੇਗੀ॥
 ਕੋਈਜਾਣਹੁਮਾਸਕਾਤੀਕੈਕਿਉਹਥਿਹੈਸਤਵਸਗਤਿਪੈਹਰਿਕੇਗੀ॥ਤਿਉਸੰਤਜਨਾਕੀ
 ਹਨਿਦਾਕਹਹਿਹਰਿਰਾਖੈਪੈਜਨਨਕੇਗੀ॥੩॥ਭਈਮਤਕੋਈਜਾਣਹੁਕਿਸੀਕੈਕਿਉਹਥਿ
 ਹੈਸਤਕਰੇਕਹਾਇਆਜਗਮਰਤਪੁਸਿਰਤਿਸਾਪੁਸਤੁਹਰਿਕੈਵਸਿਹੈਕੋਈਲਾਗਿਨਸ
 ਕੈਬਿਨੁਹਰਿਕਾਲਾਇਆਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਚਿਤਿਨਿਤਿਧਿਆਵਹੁਜਨਨਕਕੋਐ
 ਤੀਅਉਸਹੀਲਣਛਡਾਇ॥੪॥੭॥੧੩॥੫੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੪ ਜੀਸੁਮਿਦਿਐਮਨਿ
 ਹੋਇਅਨੰਦਸੋਸਤਿਗੁਰੁਕਹੀਐ॥ਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਬਿਨਸਿਜਾਇਹਰਿਪਰਮਪਦੁਲਹੀ
 ਐ॥੧॥ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲੇ॥ਹਉਖਿਨੁਖਿਨੁਕਹੀਨਮਸਕਾਹੁਮੇਰਾਗੁ
 ਰੁਪੁਰਾਕਿਉਮਿਲੇ॥ਹਉਕਾਰਿਕਿਹਪਾਹਰਿਮੇਲਿਆਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਇਛਾਪੁਨੀ
 ਜਨਕੇਹੀਆਲੇਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾ॥੨॥ਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰੜਵੈਹਰਿਭਗਤਿਸੁਣੈਤਿਸੁਸਤਿਗੁ
 ਰਮਿਲੀਐ॥ਤੋਟਾਮੂਲਿਨਆਵਣੀਹਰਿਲਾਭੁਨਿਤਿਦ੍ਰੜੀਐ॥੩॥ਜਿਸਕਉਰਿਦੈਵਿਗਾ
 ਸੁਪੈਤਾਉਦੁਜਾਨਾ॥ਨਨਕਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲਿਉਪਰੈਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਹੀ॥੪॥੨॥੧੬॥੫੨॥
 ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਦਇਆਲਿਦਇਆਪ੍ਰਤਿਕੀਨੀਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿ
 ਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਭਇਆਅਤਿਗੁਰੁਹਰਿਗੰਗਿਤੀਨੀਮੇਰੀਚੋਲੀ॥੧॥ਅ
 ਪੁਨੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕੀਪਉਗੋਲੀ॥ਜਬਹਮਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਮਾਨਿਅਕਹਿਦੀਨੋਜਗਤੁਸਭੁਹੋ
 ਲਅਮੋਲੀ॥ਹਉਕਾਰੁਬਿਬੇਕੁਸੰਤਜਨਭਾਣੀਖੋਜਿਹਿਰਦੈਦੇਖਿਛੰਢੋਲੀ॥ਹਰਿ
 ਹਰਿਗੁਪੁਸਭਜੋਤਿਸਬਈਹਰਿਨਿਕਦਿਵਸੈਹਰਿਕੋਲੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਨਿਕਦਿਵਸੈਸਤ
 ਜਗਕੈਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖੁਅੰਤੋਲੀ॥ਹਰਿਹਰਿਪੁਰਖਦੁਕੀਓਗੁਰਿਪੁਰੈਸਿਰੁਵੇਚਿਓਗੁਰਪ
 ਰਿਮੋਲੀ॥੩॥ਹਰਿਜੀਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਤੁਮਸਰਣਗਤਿਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡੋਲੀ॥ਜਨੁ
 ਨਨਕੁਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਮੇਲਿਸਤਿਗੁਰਗੁਰਵੇਚੋਲੀ॥੪॥੧॥੧੫॥੫੩॥ਗਉੜੀ
 ਮਹਲਾ੪ ਜਗਜੀਵਨਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਜਗਦੀਸੁਰਪੁਰਖਬਿਧਾਤੋ॥ਜਿਤੁਮਾਰਹੀ
 ਤੁਮਪ੍ਰੇਰਹੁਸੁਆਮੀਤਿਤੁਮਾਰਹਿਹਮਜਾਤੋ॥੧॥ਰਾਮਮੇਰਾਮਨੁਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤੋ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿ

ਪਰਬੀ

ਇਹ ਮਹਾਸੁਪਾਇਆ ਹਰਿਗੋਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤੇ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿਹਰਿ ਜਗਿ ਅਵਖਧੁ
ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿਸਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਦੇਖ ਸਭਿ ਬਿਨ ਸੇਜੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਮਰ ਸੁਖਾਤੇ ॥ ੨ ॥ ਜਿ
ਨਕਉ ਇਖਤਾਇਖੇ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਤੇ ਗੁਰਸੰਤੋਖ ਸਹਿਨ ਤੇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈ ਯੁਗਈ ਸਭਤਿ
ਨਕੀ ਜੋ ਹਮ ਨਾਮ ਹੀਰਾਤੇ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪੁਰੁ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ ਜੇ ਵਡਾ
ਵਹੁਨ ਦਾਤੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਜਪੀ ਐ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾਤੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ੫੪ ॥
ਗਉੜੀ ਮੁਹਲਾ ੪ ਕਹੁ ਕਿ ਪਾਜਗ ਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਚੋ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਬਚਨੁ ਦੀਓ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਚੋ ॥ ੧ ॥ ਹਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੇ
ਧਿਲੀਓ ਹਰਿ ਸਾਚੋ ॥ ਜਿ ਹਕਾਲ ਕੈ ਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਗੁਣਿ ਆਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ
ਹਮ ਬਾਚੋ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾ ਹੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੁਕਤ ਨ ਕਰਾਚੋ ॥ ਤਿਨ ਕਉ
ਜਨਮੁ ਮਰਤੁ ਅਤਿ ਭਾਗੀਵਿ ਚਿਵਿ ਸਟਾ ਮਹਿ ਮਹਿ ਪਾਚੋ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮ ਦਇਆ ਲਾਸ ਹਇ ਪੁ
ਤਿ ਪਾਲਕ ਮੋ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਹਮ ਜਾਚੋ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹਮ ਕੀਜੈ ਮਨੁ ਨਿਰਤਿ ਕ
ਰੇ ਕਰਿਨਾਚੋ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹਵਡੇ ਪੁਰਸੁ ਆਮੀ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਹਉਤਾਚੋ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀ
ਉਗਾ ਸਿਸਭ ਤੇ ਗੀਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਾਹ ਪੁਰੁ ਸਾਚੋ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੭ ॥ ੫੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮੁਹਲਾ ੪
ਤੁਮ ਦਇਆ ਲਾਸ ਹਬ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾਇ ਕਾ ਬਿਨ ਉਸੁਨੁ ਦੇ ਕਾਨੋ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨੋ
ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨੋ ॥ ੧ ॥ ਹਮ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਿ ਮਾਨੋ ॥ ਹ
ਮ ਮੁਕਤੁ ਮੁਗਧ ਅਸੁਪ ਮਤਿ ਹੋਤੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਹਮ ਜਾਨੋ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜਿਤ
ਨੇਰ ਸਾ ਅਨਰ ਸਹਮ ਦੇਖੇ ਸਭਤਿ ਤਨੇ ਠੀਕ ਠੀਕਾਨੋ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰਚਾਖਿ ਅ
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੀਠਾ ਸਗਾਨੋ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀਓ ਏਇਆ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੁ
ਕਤਿ ਵਾਨੋ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮ ਹੀਨ ਪੁਰਿ ਪਏ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕੁ ਮੋਹਿ ਪਚਾਨੋ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ
ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲੁ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਗਾਨੋ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਗਟੇ
ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੋ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ੫੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮੁਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇ ਪੁਰੁ
ਸਦਾ ਨਾਇ ਹੋ ਸੁਆਮੀ ਕਹੁ ਕਿ ਥੈ ਹਰਿ ਪੁਨਸੀ ਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪੁਰੁ ਸਾਚ
ਹਰਿ ਆਪਿ ਭਾਗ ਦੇ ਬੁਟੀ ਐ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਜਪੀ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ

ਕੀ ਸਹਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੀਥੈ ਛੁਟੀ ਐ। ਰਹਾਉ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵਹੁ ਸੇ
 ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾ ਜਿ ਤੁਝੇ ਵਿਐ ਨਿਜ ਪਰਿਵਸੀ ਐ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਇ ਲਾਹੁ ਪੁਰਖ
 ਪਨਾਪ ਸਿਚੰਦ ਨੁਹਿ ਜਸੁ ਘਸੀ ਐ। ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਉਤ ਸੁਏ
 ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਹਸੀ ਐ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾ ਅੰਤੁ ਹਰਿ ਸੁਚਖੀ
 ਐ। ੩॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਬਿਨ ਜੇ ਦੂਜੇ ਲਾਗੇ ਤੇ ਸਾਕਤ ਨਹ ਜਾਮਿ ਘੁਟੀ ਐ। ਤੇ ਸਾਕਤ ਚੇਰ
 ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਆਮਨ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਾਇ ਨ ਭਿਟੀ ਐ। ੪॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵਹੁ ਅਲਖ ਨਿੰ
 ਜਨ ਨਹ ਹਰਿ ਜਿ ਤੁਝੇ ਵਿਐ ਲੇਖਾ ਛੁਟੀ ਐ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪੁਰੋਕੀ ਏਖਿ ਨੁਮਾਸਾ ਤੇ
 ਲੁਨ ਘਟੀ ਐ। ੫॥ ੫॥ ੧੬॥ ੫੭॥ ਗਉੜੀ ਮੂਹਲਾ ੪   ਹਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਵਸਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ
 ਹੇ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤੇਰੀ। ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੇਚ
 ਘਟੇਰੀ। ੧॥ ਹਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੇਚਾ ਮਿਲਣ ਹਰਿ ਕੇਰੀ। ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਿਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਤ
 ਗੁਰ ਕੀ ਨੀਹਰਿ ਮਇਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ। ਰਹਾਉ। ਜੇ ਹਮੇਰੇ ਮਨ ਚਿਤਿ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਸਾ
 ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਮੇਰੀ। ਅਨਦਿਨੁ ਸਮੁਪੀ ਸੁਖੁ ਪਈ ਨਿਤ ਜੀਵਾ ਆਸਹਿ ਤੇਰੀ। ੨॥ ਗੁ
 ਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦਾ ਤੇ ਪ੍ਰਬੁਥ ਤਾਇਆ ਹਰਿ ਮਇਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ। ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁਤ ਏ
 ਆਵਤ ਭਾਗੀ ਸਭ ਆਸ ਪੂਜੀ ਜਨ ਕੇਰੀ। ੩॥ ਜਗੀ ਨਾਥ ਜਗਦੀਸੁ ਰਕਰ ਤੇ ਸਭ ਵਸਗਤਿ
 ਹੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਣਾ ਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਗਖਹੁ ਪੇਜ ਜਨ ਕੇਰੀ। ੪॥ ੬॥ ੨੦॥ ੫੮॥
 ਗਉੜੀ ਮੂਹਲਾ ੪   ਏਹੁ ਮਨੁ ਆਖਿ ਨੁਨ ਏਕੈ ਬਹੁੰਗੀ ਦਹ ਦਹ ਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ
 ਹਾਂਢੇ। ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਇ ਆਵਤ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀ ਆਮਨੁ ਠਾਂਢੇ। ੧॥ ਹਮੇਰੇ ਮਨ ਸਤਿ ਗੁਰ
 ਲਾਏ ਕਾਂਢੇ। ਰਹਾਉ। ਹਮੇਰੇ ਮਨ ਸਤਿ ਕਿਦ ਗੁਰ ਗਾਨ ਹਮੇਰੇ ਜਗੁ ਬਹੁ ਸਾਂਢੇ। ਪਰਉ
 ਪਕਾਰੁ ਪੁਨੁ ਬਹੁ ਕੀ ਆਭਉ ਦੁਤਰੁ ਤਾਹਿ ਪਗਾਂਢੇ। ੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਿਦੈ ਹਰਿ ਨਹੀਤਿ
 ਨ ਕੁਰੇਰੀ ਢਨਗਾਂਢੇ। ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਕਾਗਦੁ ਬਿਨ ਸਿਜਾ ਤਹੈ ਤਿਉ ਮਨ ਮੁਖ ਗਰਭਿ ਗਲਾਂ
 ਢੇ। ੩॥ ਹਮੇਰੇ ਮਨ ਆਕਥੁ ਨ ਜਾਨਹੁ ਆਗੇ ਜਿਉ ਹਰਿ ਗਾਏ ਤਿਉ ਠਾਂਢੇ। ਹਮੇਰੇ ਮਨ ਚੁਕ
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੁਤਹੇ ਕਾਂਢੇ। ੪॥ ੭॥ ੨੧॥ ੫੯॥ ਗਉੜੀ ਮੂਹਲਾ ੪
 ਕਾਮਿ ਕੋਰੇ ਧਿਨ ਗੁਰ ਬਹੁਤ ਹਰਿ ਆਮਿ ਲਿਸਾ ਪੁਖੰਡ ਲਖੰਡੇ। ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁ

ਗੁਪਾਇਆਮਨਿਹਿਰਿਦਿਵਸੰਡਲਮੰਡਾਹੋ॥੧॥ਕਰਿਸਾਧੁਅੰਜੁਲੀਪੁਨੁਵਡਾਹੋ॥ਕਰਿਡੰਡਉ
ਤਪੁਨੁਵਡਾਹੋ॥੨॥ਹਰਿਉ॥ਸਾਕਤਹਰਿਸਸਾਦੁਨਜਾਨਿਆਤਿਨਅੰਤਹਿਰਉਮੈਕੰਡਾਹੋ॥ਜਿ
ਉਜਿਉਚਲਾਹਿਚੁਭੈਦੁਖੁਪਵਹਿਜਮਕਾਲੁਸਹਹਿਸਿਰਿਡੰਡਾਹੋ॥੨॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮਿਸਮਾਣੇਦੁਖੁਜਨਮਮਹਾਤਵਖੰਡਾਹੋ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪਾਇਆਪਰਮੇਸਰੁਬਹੁ
ਸੋਭਖੰਡਭੁਪਮੰਡਾਹੋ॥੩॥ਹਮਗਰੀਬਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭਤੇਰੋਹਰਿਰਾਖੁਰਾਖੁਵਡਵਡਾਹੋ॥ਜ
ਨਨਕਨਾਨੁਅਪਾਰੁਦੇਕਪੈਹਰਿਨਾਮੇਰੀਸੁਖੁਮੰਡਾਹੋ॥੪॥੫॥੬॥੭॥ਗਉੜੀਮੂਹਲਾ
੪ ਏਸੁਗਵਮਹਿਹਰਿਮਹਾਇਰੈਕੇਭੁਸਾਦੁਨਪਾਵੈਧੀਠਾ॥ਹਰਿਦੀਨਦਇਆਇਆ
ਨੁਗੁਪੁਕੀਆਹਰਿਗੁਰਸਬਦੀਚਖਿਡੀਠਾ॥੧॥ਗਮਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗੁਰਇਵਮੀਠਾ॥ਹਰ
ਉ॥ਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਰੈਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਲਾਗਿਬਸੀਠਾ॥ਜਿਨਗੁਰਬ
ਚਨਸੁਖਨੇਹੀਅਗੈਤਿਨਅਗੈਆਣਿਪਰੀਠਾ॥੨॥ਮਨਮੁਖਹੀਅਗਅਤਿਕੋਠਹੁਪੈਤਿ
ਨਅੰਤਰਿਕਾਰਕਰੀਠਾ॥ਬਿਸੀਅਰਕਉਬਹੁਦੁਪੁਪੀਆਈਐਬਿਖੁਨਿਕਸੈਠੇਇਠੁ
ਈਠਾ॥੩॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਅਨਿਮਿਲਾਵਹੁਗੁਰਸਾਧੁਘਸਿਗਰੁਵਸਬਦੁਮੁਖਿਈਠਾ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਗੁਰਕੇਲਾਏਗੇਲੇਲਾਗਿਸੰਗਤਿਕਰੁਆਮੀਠਾ॥੪॥੫॥੬॥੭॥ਗਉੜੀਮੂਹ
ਲਾ੪ ਹਰਿਹਰਿਅਗਬਿਸਰੀਹੁਹਮਬੋਚਿਆਪੁਰੇਗੁਰਕੈਆਗੇ॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤੇਨਾਮੁ
ਦਿਵਾਇਆਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗਸਭਾਗੇ॥੧॥ਗਮਗੁਰਮਤਿਹਰਿਦਿਵਲਾਗੇ॥ਹਰਉ॥
ਘਟਿਘਟਿਗਮਈਆਗਮਤਗਮਰਾਇਗੁਰਸਬਦਿਗੁਰੁਇਵਲਾਗੇ॥ਹਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵ
ਉਕਾਟਿਗੁਰੁਕਉਮੇਰਾਭੁਮੁਭਉਗੁਰਬਚਨੀਭਾਗੇ॥੨॥ਅੰਧੀਅਰੋਦੀਪਕਆਨਿਜਲਾ
ਏਗੁਰਗਿਆਨਿਗੁਰੁਇਵਲਾਗੇ॥ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਬਿਨਸਿਬਿਨਸਿਓਘਰਿਵਸਤ
ਲਾਹੀਮਨਜਾਗੇ॥੩॥ਸਾਕਤਬਧਿਕਮਾਇਆਧਾਰੀਤਿਨਜਮਜੋਹਨਿਲਾਗੇ॥ਉਨਸਭਿ
ਗੁਰਆਗੈਸੀਸੁਨਬੋਚਿਆਓਇਆਵਹਿਜਾਹਿਅਭਾਗੇ॥੪॥ਹਮਗਾਬਿਨਉਸੁਨਹੁਪ੍ਰਭ
ਠਕੁਹਹਮਸਹਇਪ੍ਰਭੁਹਰਿਮਾਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਲਾਜਪਾਤਿਗੁਰੁਪੈਸਿਰੁਬੋਚਿਓਸਤਿ
ਗੁਰਆਗੇ॥੫॥੧॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥ਗਉੜੀਮੂਹਲਾ੪ ਹਮਅੰਕਾਰੀਅੰਕਾਰਅਹਿਸ
ਨਮਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਹਉਮੈਰਗੁਰਾਇਆਸੁਖੁਪਾਇਆਧਨੁਪੰ

ਨੁਗੁਰੁ ਹਰਿਗਾਇਆ ॥ ਰਾਮਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨਿ ਹਰਿਪਾਇਆ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਮੇਰੈ ਹੀ ਅਰੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮਗਾਇ
 ਕੀ ਗੁਰਿ ਰਾਮਗੁਪ ਬੁਝਤਾਇਆ ॥ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿਤ੍ਰੁ ਸ੍ਰੁਤਿ ਗੁਰ ਅਗੈ ਜਿ ਨਿਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ
 ਗਾਇਲਾਇਆ ॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਦੇਖਨ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਰਦੇ ਨਾਇ ਦਿਖਾਇਆ
 ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਭਇਆ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਗੁਰ ਅਗੈ ਆਪੁ ਵੇਚਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧ ਪਾਪ
 ਬਹੁ ਕੀ ਨੇਕ ਰਿਦੁ ਸਟੀਚੋ ਰਚੁ ਗਾਇਆ ॥ ਅਬਨਾਨ ਕਸਰਟਾ ਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿਗਾਧ ਹੁਲਾਸ
 ਹਰਿਭਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮੁਹਲਾ ੪ ਗੁਰਮਤਿ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨ
 ਹਦੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਆਗਾਵੈ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਪਨੁਪੀ ਨੁਗੁਰੁ ਇਵ ਲਾ
 ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਇਵ ਲਾਵੈ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਹਮਰਾ ਠਕੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਮਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਕ
 ਰਕਮਾਵੈ ॥ ਹਮ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵ ਪਾਵ ਗੁਰੁ ਕੇ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਜਾਹਿਰ ਦੈ ਗੁਰ
 ਮਤਿ ਰਾਮਗਾਇਨੁ ਜਿ ਹਵਾ ਹਰਿ ਗੁਣਗਾਵੈ ॥ ਮਨਰਸ ਸਕਿਰਸਕਿ ਹਰਿ ਸਿ ਆਪਾ ਨੇ ਠਿਕ
 ਬਹੁ ਹੀ ਭੁਖ ਲਾਗਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਉਪਾਵ ਅਨੇਕ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਨਾ ਮੁਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜ
 ਨਨਾਨ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾ ਮੁਦ੍ਰਿਕਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥
 ॥ ੬ ॥

ਗਉੜੀ ਮੁਹਲਾ ੪ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੰਦੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਕਰੀਮਾ ॥ ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਜੀ
 ਉਨਾ ਮੁਖਿ ਰਾਮਾ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਜਨਮਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਗਾਮਾ ॥
 ਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿ ਅਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਨਾ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਣੀ ਜੀ
 ਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੁਖ ਸੁਜਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭਿੰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਆਵਹੁ
 ਸੰਤ ਹੁ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੇਲਾ ਹਾਜੀਉ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੰਤ ਅ
 ਮ੍ਰਿਤ ਮੁਖਿ ਪਾਹਾ ਜੀਉ ॥ ਮਿਲੁ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿ ਅਕੇ ਪੁਰਿ ਕਰਮਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾਵਣਿ ਵਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਿ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ ਮੇਰੁ ਰੁਕੁ ਅਤ੍ਰਾ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵ
 ਠਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤਨਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮੁਹ
 ਲਾ ੪ ਆਉ ਸਖੀ ਗੁਣਕਾ ਮਟਕਰੀ ਹਾਜੀਉ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾਨ ਗੁਮਾਇ ਹਰਨੀ
 ਆਜੀਉ ॥ ਗੁਰਦੀਪ ਕੁਰਗਿ ਆਨੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਬਲੀ ਆਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਤੁਠੇ ਚੁਲਿ ਚੁਲਿ ਮਿਲੀ

ਅਜੀਓ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾਹਿ ਢੇਲੇ ਜੀਓ॥ ਮੇਰੇ ਲੇਖਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇ ਢੇਲੇ
 ਜੀਓ॥ ਮਨੁ ਦੇ ਵਾਂਸੰਤ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਲੇ ਜੀਓ॥ ਹਰਿ ਵਿਟਕਿ ਅਹੁਸਦਾ ਘੋਲੇ ਜੀਓ॥ ੧॥
 ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿ ਆਵਸੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਨਿ ਵਸੁ ਜੀਓ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਤਿ
 ਅਭਾਠ ਲੁਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ਜੀਓ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਇਆ ਸੋ
 ਹ ਗਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਮਨਿ ਅਨਦਿ ਨੁ ਅਨਦੁ ਰਹਸੁ ਜੀਓ॥ ਹਰਿ ਪਾਇ ਅਭਾਠ ਭਾਗੀ
 ਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਨਿਤ ਲੇਲਾ ਹਾਮਨਿ ਰਹਸੁ ਜੀਓ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੇ
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ਜੀਓ॥ ਇਕਿ ਖਾਵਹਿ ਬਖਸ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ ਇਕ ਨ ਛਕਾ ਪਾਇ
 ਅਜੀਓ॥ ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਤਖਤਿ ਬਹਿ ਨਿਤ ਸੁਖੀਏ ਇਕ ਨ ਭਿਖਾ ਮੰਗਾਇਆ ਜੀਓ॥ ਸਭੁ
 ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜੀਓ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੫॥ ੬੬॥
 ਗਉੜੀ ਮਾਝਾ ਮਝਾ ੪ ਮਨਮਾਹੀ ਮਨਮਾਹੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਹਰਿ ਹੰਗੀਰਤਾ ਮਨਮਾਹੀ
 ਜੀਓ॥ ਹਰਿ ਹੰਗੁ ਨਾਨਿ ਨ ਲਖੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਹੀ ਜੀਓ॥ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਸਭ ਦਾ ਲਦ ਦੁਖ ਲਹਿ ਜਾਹੀ ਜੀਓ॥ ਹਰਿ ਪਦੁ ਉ
 ਤਮੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਵਰਭਾਗੀ ਨਾਮੁ ਸਮਾਹੀ ਜੀਓ॥ ੧॥ ਨੈਣੀ ਪ੍ਰੇਰੇ ਪਿਆਰਿ ਆ
 ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਕਿਨੈ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਭੋਠ ਫੌਨੈਣੀ ਜੀਓ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤ ਬੈਰਾਗਿਆ
 ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਹਰਿ ਬਾਣੁ ਹੁਪਨ ਕੁ ਮੇਲੈਣੀ ਜੀਓ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਇ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ
 ਦਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਸਜਦੁ ਸੇਣੀ ਜੀਓ॥ ਹਰਿ ਆਇ ਮਇਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ
 ਮੇਰੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਟੈ ਫੋਣੀ ਜੀਓ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਲਹੁ ਸੰਤ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਸਜਦੁ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁ
 ਖ ਲਗਾਈਆ ਜੀਓ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਰੇ ਅੰਤਰਿ ਬਿਰਹੁ ਹਰਿ
 ਲਾਈਆ ਜੀਓ॥ ਹਰਿ ਗਇਆ ਮੇਰਾ ਸਜਦੁ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੀਵਾਈਆ
 ਜੀਓ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਸ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਹਰਿ ਮਇਆ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ
 ਜੀਓ॥ ੩॥ ਵਾਹੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਵਾਹੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿ ਆਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਕਿ ਅਹੁਸਦਵਾਂ
 ਹੀ ਜੀਓ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪੀਰੀ ਮਕਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਹਰਿ ਪੁਜੀ ਰਾਖੁ ਹਮਾਰੀ ਜੀਓ॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰੁ ਵਿਸੁ ਫੁਲੇ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਕਰਿ ਰੋਬਾਹੀ ਜੀਓ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ

ਕਹਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਇ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੧॥ ੩॥ ੫॥ ੬॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝੁ
 ਮਹਲਾ ੪ ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿ ਆਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਚੋਜੀ ਜੀਉ ॥ ੧॥
 ਆਪੇ ਕਾਨੂ ਉਪਾਇ ਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਖੋਜੀ ਜੀਉ ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਘਟੇ
 ਗਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਆਪੇ ਹਸੀ ਅਭੋਗੀ ਜੀਉ ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਸੁਜਾਤੁ ਨ ਭੁਲਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਆ
 ਪੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਜੀਉ ॥ ੪॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਖੋਲੈ ਬਹੁ
 ਗੀ ਜੀਉ ॥ ੫॥ ਇਕ ਨ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇ ਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਇਕ ਨ ਗਨ ਫਿਰਿ ਨ ਗਨੰਗੀ ਜੀਉ ॥ ੬॥ ਆ
 ਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਸਭ ਮੰਗੀ ਜੀਉ ॥ ੭॥ ਭਗਤਾਨੁ ਅਧਾਰੁ
 ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੰਗਿ ਹਰਿ ਚੰਗੀ ਜੀਉ ॥ ੮॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋ
 ਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਲੋਚਨ ਮਨਿ ਪੂਰੀ ਜੀਉ ॥ ੯॥ ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਵਹਤ ਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ
 ਹਿ ਆਨਹੀ ਦੁਹੀ ਜੀਉ ॥ ੧੦॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਆਪਿ ਹੋ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆਭ
 ਰਪੂਰੀ ਜੀਉ ॥ ੧੧॥ ਹਰਿ ਆਤਮਾ ਮੁਪਸਾਰਿ ਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਵੇਖੇ ਆਪਿ ਹਰ ਦੁਹੀ ਜੀਉ ॥ ੧੨॥
 ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਵਾਜਾ ਪਉਤੁ ਹੋ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਤਿਉ ਵਜੈ ਜੀਉ ॥ ੧੩॥ ਹਰਿ ਅ
 ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੋ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ਜੀਉ ॥ ੧੪॥ ਆਪੇ ਸਹਇ ਪਵਾ
 ਇ ਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਖੁਲਾਜੈ ਜੀਉ ॥ ੧੫॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨੁ ਸੰਗਤੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿ
 ਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਕਾ ਜੈ ਜੀਉ ॥ ੧੬॥ ੩॥ ੬॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੪
 ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨੁ ਲੈ ਸੁਖ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ੨॥
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ੩॥ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ਜੀਉ ॥ ੪॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ
 ਸਤਿ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਰੋਜੀਉ ॥ ੫॥ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਭਾਗ ਵਡੇ ਰੋਜੀਉ ॥ ੬॥ ਹਰਿ
 ਹਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ੭॥ ਫਿਰਿ ਬਹੁ ਤਿਨ ਭਵ ਜਲ ਛੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ੮॥ ਕਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
 ਵੇਖਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥ ੯॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਲਗਾਭਾਉ ਜੀਉ ॥ ੧੦॥ ਗੁਰ ਸਬ
 ਦੀ ਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹਾਉ ਜੀਉ ॥ ੧੧॥ ਵਡਭਾਗੀ ਜਪਿ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥ ੧੨॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਡ
 ਝੀਗੇ ਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥ ੧੩॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਿ ਜੀਉ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਾ ਜੀਉ ॥ ੧੪॥ ਸਤਿ ਗੁ
 ਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਪਰਗਾਸਾ ਜੀਉ ॥ ੧੫॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਅਝੀ ਮਨਿ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥ ੧੬॥ ੫॥ ੩॥

ਵਲੀਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰਾਬਿਰਹੀਨਾਮੁਮਿਲੈਤਾਜੀਵਾਜੀਉ। ਮਨਅੰਦਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਤਗੁਰਮਤਿਹਰਿਲੀਵਾਜੀਉ। ਮਨੁਹਰਿਰੰਗਿਰਤੜਾਹਰਿਰਸੁਸਦਾਪੀਵਾਜੀਉ। ਹਰਿਪਾ
 ਇਅਵਾਮਨਿਜੀਵਾਜੀਉ। ਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਲਗਾਹਰਿਬਲੁਜੀਉ। ਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿ
 ਤੁਹਰਿਪੁਰਖੁਸੁਜਾਤੁਜੀਉ। ਗੁਰੁਮੇਲਸੰਤਹਰਿਸੁਘੜੁਸੁਜਾਤੁਜੀਉ। ਹਉਸਮਵਿਦ
 ਪੁਰੁਬਲੁਜੀਉ। ੧॥ ਹਉਹਰਿਹਰਿਸਜਤੁਹਰਿਮੀਤੁਦਸਾਈਜੀਉ। ਹਰਿਦਸਪੁਸੰ
 ਤਜੀਹਰਿਖੋਜੁਪਵਾਈਜੀਉ। ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠੜਾਦਸੇਹਰਿਪਾਈਜੀਉ। ਹਰਿਨਾਮੇਨਾਮਿ
 ਸਮਾਈਜੀਉ। ੩॥ ਮੇਵੇਦਨਪ੍ਰੇਮੁਹਰਿਬਿਰਹੁਲਗਾਈਜੀਉ। ਗੁਰਸਰਧਾਪੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਮੁਖਿਪਾਈਜੀਉ। ਹਰਿਹੋਪੁਦਇਆਲੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਅਈਜੀਉ। ਜਨਨਾਨਕਹਰਿ
 ਸੁਪਾਈਜੀਉ। ੪॥ ੬॥ ੩੧॥ ੭॥

ਗੁਰਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਕਿਨਬਿਧਿਕੁਸਲੁਹੋਤਮੇਰੇਭਾਈ। ਕਿਉਪਾਈਐਹਰਿਰਾਮਸਹਾਈ। ਰਹਾਉ। ਕੁਸਲੁਨ
 ਗ੍ਰਿਹਿਮੇਰੀਸਭਮਾਇਆ। ਉਚੇਮੰਦਰਸੁੰਦਰਭਾਇਆ। ਝੂਠੇਲਾਲਚਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ
 ॥ ੧॥ ਹਸਤੀਘੋੜੇਦੇਖਿਵਿਗਾਸਾ। ਲਸਕਹੋੜੇਨੇਬਖਵਾਸਾ। ਗਇਜੇਵੜੀਹਉਮੇ
 ਕੇਫਾਸਾ। ਜਾਗਜੁਕਮਾਵੇਦਹਦਿਸਸਾਗੀ। ਮਾਣੈਰੰਗਭੋਗਬਹੁਨਗੀ। ਜਿਉਨਰਪਤਿ
 ਸੁਪਨੈਭੇਖਾਗੀ। ੩॥ ਏਕੁਕੁਸਲੁਮੇਕਉਸਤਿਗੁਰੁਬਤਾਇਆ। ਹਰਿਜੋਕਿਭੁਕਹੋਸੁਹਰਿ
 ਕਿਅਭਗਤਾਭਾਇਆ। ਜਨਨਾਨਕਹਉਮੇਮਾਰਿਸਮਾਇਆ। ੪॥ ਇਨਿਬਿਧਿਕੁਸਲੁਹੋ
 ਤਮੇਰੇਭਾਈ। ਇਉਪਾਈਐਹਰਿਰਾਮਸਹਾਈ। ਰਹਾਉਦੁਜਾ॥ ੧॥ ੭॥ ਗਉੜੀਮ
 ਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਉਭੁਮੀਐਭੁਮੁਕਿਸਕਾਹੋਈ। ਜਾਂਜਇਥਇਮਹੀਅਦਿਗਵਿਆਸੋ
 ਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਮਨਮੁਖਪਤਿਖੋਈ। ੧॥ ਜਿਸੁਰਾਖੋਆਪਿਰਾਮੁਦਇਆਗਾਤਿ
 ਸੁਨਹੀਦੁਜਾਕੋਪਹੁਚਨਹਾਗਾ। ਰਹਾਉ। ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੁਅਨੰਤਾ। ਤਾਤੁਸੁਖਿਸੋ
 ਉਹੋਇਅਚਿੰਤਾ। ੬॥ ਹੁਸਭਕਿਭੁਜਾਣੈਜੇਵਰਤੰਤਾ। ੧॥ ਮਨਮੁਖਮੁਏਜਿਨਦੁਜੀ
 ਪਿਆਸਾ। ਬਹੁਜੋਨੀਭਵਹਿਪੁਰਿਕਿਰਤਿ। ਇਖਿਆਸਾ। ਜੇਸਾਬੀਜਹਿਤੈਸਾਖਾਸਾ॥ ੩॥

ਦੇਖਿਦਗੁਮਨਿਭਇਆਵਿਗਾਸਾਸਤੁਨਦੀਆਇਆਬੁਧਪਰਗਾਸਾਜਨਨਨਕ ਕੀ
 ਹਰਿਪੁਰਨਆਸਾ॥੬॥੨॥੭੨॥ਗਉੜੀਮੁਲਾ ੫ ਕਈਜਨਮਭਏਕੀਟਪਤੰਗਾਕਈਜ
 ਨਮਗਜਮੀਨਕੁੰਗਾਕਈਜਨਮਪਖੀਸੰਘਪੋਇਓਕਈਜਨਮਪੋਵਗਬਿਖੁਜੋਇਓ॥
 ੧॥ਮਿਯੁਜਗਦੀਸਮਿਲਨਕੀਬਹੀਆ॥ਚਿੰਕਾਲਇਤੂੰਜੰਗੀਆਗਹਾਉ॥ਕਈਜਨ
 ਮਸੇਲਗਿਰਿਕਰਿਆ॥ਕਈਜਨਮਗਰਭਹਿਰਿਖਰਿਆ॥ਕਈਜਨਮਸਾਖਕਰਿਉਪਾਇ
 ਆ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨੀਤਮਾਇਆ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਇਓਜਨਮੁਪਰਾਪਤਿ॥ਕਰਿ
 ਸੇਵਾਭਜੁਹਰਿਹਰਿਗੁਰਮਤਿ॥ਤਿਆਗਿਮਾਨੁਤੂਨੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਜੀਵਤਮਹਰਿਦਗਹ
 ਪਰਵਾਨੁ॥੩॥ਜੋਕਿਭੁਏਆਸੁਤਏਤੋਹੁ॥ਅਵਹੁਨਦੁਜਾਕਰਣੈਜੋਗੁ॥ਤਾਮਿਲੀਐ
 ਜਾਏਹਿਮਿਲਾਇ॥ਕਹੁਨਨਕਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੪॥੩॥੭੩॥ਗਉੜੀਮੁਲਾ ੫

ਕਰਮਭੂਮਿਮਹਿਬੇਵਹੁਨਾਪੁਰਨਹੋਇਤਮਾਰਕਾਮੁ॥ਛਲਾਪਾਵਹਿਮਿਏਜਮਤ
 ਸਾ॥ਨਿਤਗਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਜਾਸਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਤਹਿਉਰਿਧਾਗਿ॥ਸੀਘਰਕ
 ਰਜੁਏਹੁਸਵਾਗਿ॥ਗਹਾਉ॥ਅਪਨੇਪ੍ਰਭਸਿਉਹੋਹੁਸਾਵਧਾਨੁ॥ਤਾਤੁਦਗਹਪਾਵਹਿ
 ਮਾਨੁ॥ਉਕਤਿਸਿਆਣਪਸਗਲੀਤਿਆਗੁ॥ਸੰਤਜਨਕੀਚਰਣੀਛਾਗੁ॥੨॥ਸਰਬਜੀ
 ਅਹਰਿਜਕੈਹਾਥਿ॥ਕਦੇਨਵਿਭੁਕੈਸਭਕੈਸਾਥਿ॥ਉਪਾਵਭੋਗਿਹਰਿਤਿਸਕੀਓਟਾ॥ਨਿਮ
 ਖਮਾਹਿਹੋਵੈਤੇਗੀਓਟੀ॥੩॥ਸਦਾਨਿਕਟਿਕਰਿਤਿਸੋਨੈਜਾਣੁ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਸਤਿਕਰਿ
 ਮਾਨੁ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿਟਾਵਹੁਆਪੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਨਕਜਪਿਜਾਪੁ॥੪॥੪॥੭੪॥ਗਉ
 ਝੀਮੁਲਾ ੫ ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕਟੀਜਮਛਾਸੀ॥ਗੁਰ
 ਕਾਬਚਨੁਜੀਅਕੈਸੰਗੀ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਚੈਰਾਮਕੈਰੰਗੀ॥੧॥ਜੋਗੁਰਿਦੀਆਸੁਮਨਕੈਕ
 ਮਿ॥ਸੰਤਕਾਕੀਆਸਤਿਕਰਿਮਾਨੀ॥ਗਹਾਉ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਅਟਲਅਛੇਦਾ॥ਗੁਰਕੈਬ
 ਚਨਿਕਟੇਭ੍ਰਮਭੇਦਾ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਕਤਹੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥
 ੨॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀਅਕੈਸਾਥਿ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਅਨਥਕੈਨਥਾ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਨਰਕਿ
 ਨਪਵੈ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਸਨਾਅੰਤੁਰਵੈ॥੩॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਪਰਗਟੁਸੰਸਾਰੀ॥ਗੁਰਕੈ
 ਬਚਨਿਨਾਵੈਹਾਗੀ॥ਜਿਸੁਜਨਹੋਏਆਪ੍ਰਿਪਾਣਾ॥ਨਨਕਸਤਿਗੁਰਸਦਾਦਇਆਣਾ॥੪

੫॥੭੫॥ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ ੫ ਜਿਨਿਕੀਤਮਾਟੀਤੇਰਤਨਾਗਰਤਮਹਿਰਾਖਿਆਜਿਨਿਕਰਿ
ਜਤਨਾਜਿਨਿਦੀਨੀਸੋਭਾਵਡਿਆਈ॥ਤਿਸੁਪੁਰਕਉਆਠਪਹਰਧਿਆਈ॥੧॥ਰਮਣੀ
ਆਰੇਨੁਸਾਪਜਨਪਾਵਉ॥ਗੁਰੀਮਲਿਅਪੁਨਾਖਸਮੁਧਿਆਵਉ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਕੀਤਮੁ
ਫਤੇਬਕਤਾ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਬੇਸੁਰਤਤੇਸੁਰਤਾ॥ਜਿਸੁਪਰਸਾਦਿਨਵੈਨਿਧਿਪਾਈ॥ਸੋਪੁਰਮਨਤੇਬਿਸ
ਰਤਨਾਹੀ॥੨॥ਜਿਨਿਦੀਆਨਿਥਾਵੇਕਉਥਾਨੁ॥ਜਿਨਿਦੀਆਨਿਆਨੇਕਉਮਾਨੁ॥ਜਿਨਿਕੀਨੀਸ
ਤਪੁਰਨਆਸਾ॥ਸਿਮਰਉਦਿਨੁਕੋਨਿਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥੩॥ਜਿਸੁਪੁਸਾਦਿਮਾਇਆਸਿਲਕਕਟ
॥ਗੁਰਪੁਸਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਖੁਖਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਸਤੇਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਰਾਖਨਹਰੇਕਉਸਾਲਾ
ਹੀ॥੪॥੬॥੭੬॥ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ ੫ ਤਿਸਕੀਸਰਣਿਨਾਹੀਭਉਸੋਗੁ॥ਉਸਤੇਬਾਰਹਿ
ਕਛੁਨਹੋਗੁ॥ਤਜੀਸਿਅੰਣਪਥਲਬੁਧਿਬਿਕਾਗਾਦਾਸਅਪਨੇਕੀਰਾਖਨਹਰਾ॥੧॥ਜਪਿ
ਮਨਮੇਰੇਰਾਮਰਾਮਗੰਗਾਘਰਿਬਾਰਹਿਤੇਰੈਸਦਸੰਗਿ॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸਕੀਟੇਕਮਨੇਮਹਿਰਾਖੁ
॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਹਸੁਚਾਖੁ॥ਅਵਰਿਜਤਨਕਹਹੁਕਉਨਕਾਜਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖੇ
ਆਪਿਲਾਜਾ॥੨॥ਕਿਆਮਾਨੁਖਕਹਹੁਕਿਆਜੋਗੁ॥ਛੁਠਾਮਾਇਆਕਾਸਭੁਸੋਗੁ॥ਕਹਣ
ਕਹਾਵਨਹਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਾਪਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੩॥ਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖੁਸਾਚਾਏਹੁ॥
ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਮਨੇਮਹਿਲੇਹੁ॥ਜਾਕਉਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਧੰਨੁਵਰ
ਤਾਗੀ॥੪॥੬॥੭੭॥ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ ੫ ਸੁਣਿਹਰਿਕਥਾਉਤਾਹੀਮੈਲੁ॥ਮਹਾਪੁਨੀ
ਤਭਏਸੁਖਸੈਲੁ॥ਵਡੈਭਾਗਿਪ੍ਰਾਇਆਸਾਪਸੰਗੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਿਉਏਨਗੈਰੰਗੁ॥੧॥ਹ
ਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਜਨੁਤਾਰਿਓ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰੁਗੁਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰਿਓ॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕੀ
ਰਤਨੁਮਨਸੀਤਲਭਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਗਏ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਪੇਖੇਮਨਮਾਹਿ
॥ਅਬਛੁਛਨਕਾਹੇਕਉਜਾਹਿ॥੨॥ਪੁਰਤਅਪੁਨੇਜਬਭਏਦਇਆਲਾ॥ਪੁਰਨਹੋਈਸੇ
ਵਕਾਘਾਣਾ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਕੀਏਅਪਨੇਦਾਸਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਣਤਾਸਾ॥੩॥
ਏਕੋਮਨਏਕੋਸਭਠਾਇ॥ਪੁਰਨਪੁਰਿਹਰਿਓਸਭਜਾਇ॥ਗੁਰਿਪੁਰੋਸਭੁਭਰਮੁਚੁਕਾਇ
ਆ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥੭੮॥ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ ੫ ਅਗਲੇ
ਮੁਏਸਿਪਾਛੈਪੇਗੇ॥ਜੋਉਥੇਰੇਸੇਬੰਧਿਲਕੁਖੇਗੇ॥ਜਿਹਧੰਧੇਮਹਿਓਇਲਪਟਾਏ॥ਉਨ

ਤੇ ਦੁਹੁਣ ਦਿਵੀ ਉਨਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਓਹ ਬੇਲਾ ਕਥੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਤਾਹੁ ਲਪਟਾਵੈ
 ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਆਸਾ ਬੰਧੀ ਮੁਹਖ ਦੇਹਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲਪਟਿ ਓਹ ਅਸੇਹਾ ॥ ਸਿਹ ਉਪਰਿ ਠਢੇ ਧਰਮ
 ਹਾਇ ॥ ਮੀਠੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਿਖਿ ਆਖਾਇ ॥ ੩ ॥ ਹਉ ਬੰਧ ਉਹ ਉਸਾ ਪਉ ਬੈਗੁ ॥ ਹਮ ਗੀਭੁ ਮਿਕ
 ਉਲਘਾਏ ਪੈਗੁ ॥ ਹਉ ਪਉਤਿ ਤੁਹ ਉਚਤੁ ਹੁਸਿਆਣਾ ॥ ਕਰਹੈ ਹਰੁ ਬੁਝੈ ਬਿਗਨਾ ॥ ੪ ॥ ਅਪੁ
 ਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ॥ ਕਿ ਆਕੋ ਕਹੈ ਕਿ ਆ ਆਖਿ ਵਖਾਨੈ ॥ ਜਿ ਤੁ ਜਿ ਤੁਲਾ ਵਹਿਤਿ ਤੁ
 ਤੁਲਗਨਾ ॥ ਅਪਨਾਤਲਾ ਸਭ ਕਾਹੁ ਮੰਗਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸਭ ਕਿਥੁ ਤੇਰਾ ਤੁ ਕਰਹੈ ਹਰੁ ॥ ਅਤੁ ਨਹੀ
 ਕਿਥੁ ਪਾਹ ਵਹਾ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਵਿਸਰੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ॥ ੬ ॥ ੧੬੫
 ਗਉੜੀ ਮੁਹੁਣਾ ੫ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਹੋਤ ਭੁਟਾਗਾ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਆਗਲ ਭਾ
 ਗਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਗ ਹੋ ਸੇਭਾ ਸੇਤਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਹਰਿ ਨਾਮ
 ਕਾ ਓਲਾ ॥ ਤੁਝੈ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾਤਾ ਏਲਾ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜਿਉ ਬੋਹਿ ਬੁਝੈ ਸਾਗਰ ਮਾਹਿ ॥ ਅੰਧ ਕਾ ਹਟੀ
 ਪਕ ਦੀਪਾਹਿ ॥ ਅਗਨਿ ਸੀਤ ਕਾਲਾ ਹਸਿ ਦੁਖਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੁਖਾ ॥ ੨ ॥ ਉਤਰਿ
 ਜਾਇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਸਗਲੀ ਆਸਾ ॥ ਡੋਲੈ ਨਹੀ ਤੁਮ ਹਾਚੀਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਅਉਖ ਪੁਸੈ ਈਜ ਨੁਪਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿ
 ਵਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਤਿਹ ਨਾਨਕ ਨਸੈ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ਗਉੜੀ
 ਮੁਹੁਣਾ ੫ ॥ ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਅਘਾਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੁਪ ਦੇਖਿ ਨਹ ਪਤੀ ਆਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕ
 ਲਾ ਤੁਝੈ ਹਉ ਓਹ ॥ ਨਿਮੇਰੀ ॥ ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਓਹਿ ਭਸਮੇ ਢੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਦੇਖ ਉਬਿਲ
 ਲਾਤੋ ॥ ਪ੍ਰਿਗੁਤ ਨੁ ਪ੍ਰਿਗੁਧ ਨੁ ਮਾਇ ਆਸੀ ਗਿਰਤੋ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜਿਉ ਬਿਗਾਨੈ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦੀਜਹਿ ਦ
 ਮਾ ॥ ਓਹਿ ਖਸਮੈ ਕੈ ਹਉ ਉਨ ਦੁਖ ਸਹਾਮਾ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਬੈਸਤ ਗਜਾ ॥ ਨੇੜ ਪਸਾਰੈ ਤ
 ਨਿਰਾਖਰਾ ਜਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਗਾਖਾ ਖੇਤ ਉਪਰਿ ਪਗਏ ॥ ਖੇਤੁ ਖਸਮ ਕਾ ਖਾਉ ਠੀਜਾਏ ॥ ਉਸੁ ਖੇਤ
 ਕਾ ਗਟਿ ਗਾਖਾ ਕੜੈ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਪਾਏ ਕਥੁ ਨ ਪੜੈ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਗਜੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਮਾ
 ਇ ਆ ਦੀਨੀ ਤਿਨਿ ਲਾਈ ਵਿਸਨਾ ॥ ਆਪਿ ਬਿਨਾ ਹੋ ਆਪਿ ਕਰੇ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਆ
 ਦਾਸੀ ॥ ੪ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ਗਉੜੀ ਮੁਹੁਣਾ ੫ ॥ ਬਹੁ ਗਾਮਾਇ ਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖੀ ॥ ਕਲਮ
 ਕਾਗਦਾ ਸਿਆਨ ਪਲੇਖੀ ॥ ਮਹਾ ਮਲੁ ਕਹੈ ਹੋਇ ਦੇਖਿ ਆਖਾਨਾ ॥ ਤਾਤੇ ਨਹੀ ਮਨੁ ਵਿਪਤਾਨਾ ॥

ਗੁਮਾਹਰੇ

੧॥ ਸੋਸੁਖੁ ਮੋਕਉ ਸੰਤ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਫੇਸਨਾ ਬੁਝੈ ਮਨੁ ਰਿਪਤਾਵਹੁ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਅਸੁਪਵਨ ਹਸਤਿ
 ਅਸਵਾਗੀ ॥ ਚੋਆਚੰਦਨੁ ਸੇਜ ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਗੀ ॥ ਨਟਨਾਟਿ ਕਆਖਰੇ ਗਾਇਆ ॥ ਤਾਮਹਿ ਮਨਿ
 ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੨॥ ਤਖਤੁ ਸਭਾ ਮੰਡਨ ਦੇਲੀ ਚੋ ॥ ਸਗਲ ਮੇਵੇ ਸੁੰਦਰ ਬਗੀ ਚੋ ॥ ਆਖੇ
 ਕਾਬਿਰ ਤਿਹਾ ਜਨ ਕੀ ਲੀਲਾ ॥ ਮਨੁ ਨ ਸੁਪੇਲਾ ਪਰਪੰਚੁ ਹੀਲਾ ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਨ ਸਚੁ
 ਕਹਿ ਆ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾਇ ਉਆਨ ਦੁਲਹਿ ਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨੁਗਾਣੀ ਐ ॥ ਕਹੁ ਨ
 ਨਕਵਡਤਾ ਗੀਪਾਣੀ ਐ ॥ ੪॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਪਨੁ ਸੇਈ ਸੁਪੇਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮੇ
 ਲਾ ॥ ਹਰਾਉ ਦੁਜਾ ॥ ੫॥ ੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਣੀਤਾ ਏਇ ਉਤਨੁ ਮੇਗਾ ਬ
 ਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਉਆਹੁ ਲਪਟੇਗਾ ॥ ਪੁਰ ਕਲਕੁ ਗਿਰਸਤ ਕਾਠਾ ਸਾਹਿ ॥ ਨੁਪਾਈ ਐ ਗਾਮਕੇ ਦ
 ਸਾ ॥ ੧॥ ਕਵਨ ਸੁਖਿ ਧਿਜਿ ਤੁਹਾ ਮਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਕਵਨ ਸੁਖਿ ਤਿਜਿ ਤਰੈ ਇਹ ਮਾਇ ॥ ਹਰਾ
 ਉ ॥ ਜੋਤ ਲਾਈ ਸੋਬੁਰਾ ਜਾਨੈ ॥ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸੋਬਿਖੇ ਸਮਾਨੈ ॥ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਜੀਤ ਅਹੁਰਾਗਾਇ
 ਹੁਵੇਲੇ ਵਾਸਾ ਕਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੨॥ ਜੋਤ ਲਾਹਲਾ ਸੋਪੀਵੈ ਬਉਗਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਾਨੈ ਕਰਿ ਕਉ
 ਗਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕੋ ਨਾਹੀ ਨੇਗਿ ॥ ਲਖ ਚਉਗਾ ਸੀਹ ਭ੍ਰਮ ਤਾਢੇਗਿ ॥ ੩॥ ਏਕੈ ਜਾਇ ਠਹਰੇ ਪ
 ਖੀ ॥ ਗਸਿਰ ਸਿਭੋ ਗਕਰਹਿ ਬਹੁਰੰਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਤਕੇ ਕਾ
 ਟੇ ਜਾਣਾ ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਾਹਰੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਛੁਟੈ ॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਉ ਮੈ ਭੁਟੈ ॥
 ੧॥ ਤੁਮ ਲਾਵਹੁ ਤਉ ਲਾਗ ਹਸੇਵਾ ॥ ਹਮ ਤੇ ਕਥੁ ਨ ਹੋਵੈ ਦੇਵਾ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤਾਗਾ
 ਵਾਬਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤਾਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤਾਸਤਿ ਗੁਰਮਇਆ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪ੍ਰ
 ਭਤੇ ਹੀ ਦਇਆ ॥ ੨॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਪਰਮਾ ॥ ਸਰ
 ਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥ ਤੁਸਾਹਿ ਬੁਝੇ ਵਕ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੩॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ
 ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਸਤ ਸੰਗਿ ॥ ਨਾਮ ਤੇ ਹੋਰੈ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਇਹੁ ਕਲਿਆਣੁ
 ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਜਾਤਾ ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਰਸਾ ਜੇ ਤੇ ਤੈਰਾਖੋ ॥ ਨਿਮ
 ਖਨ ਵਿਸਨਾ ਤੇ ਹੀ ਏਖੋ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾ ਤੁਰਾਖ ਹਿਸਾਦੁ ॥ ਚਾਖ ਤੋਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥
 ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗਸਨਾ ਪੀਉ ਪਿਆਗੀ ॥ ਇਹ ਸਰਾਤੀ ਹੋਇ ਰਿਪਤਾਗੀ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਹਿਜ ਹਵੈ ਤੁਹਾ ਮ

ਗੁਣਗਾਉ। ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਉ। ਅਨਨ ਸੁਨੀ ਐਕਤ ਪੁੰਜਾਈ ਐ॥ ਸਾਧਸੰ
 ਗਤਿ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈ ਐ॥ ੧॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਹ ਵੇ ਆਗਾਧਿ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਠਕੁਰ ਅਗਾਧਿ॥
 ਈਹ ਉਹ ਸਦਾ ਸੁਖੇਲੀ॥ ਹਰਿ ਗੁਣਗਾਵਤ ਰਸਨ ਅਮੋਲੀ॥ ੩॥ ਬਨ ਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਠ
 ਲਾਫੁਲ ਪੋਭੇ॥ ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ਬਹੁ ਹਿਨ ਭੋਭੇ॥ ਅਨਨ ਰਸ ਕਸਲ ਵੇਨ ਲਾਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰ ਭਈ ਏਸ ਹਈ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੮੫॥ ਗਉੜੀ ਮੂਹਣਾ ੫ ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਸਾਜੀ ਬਾਗਿ॥ ਇ
 ਸਹੀ ਮਧੇ ਬਸਤੁ ਅਪਾਗ॥ ਇਸਹੀ ਭੀਤ ਹਿੰਦੁ ਨੀ ਅਤ ਸਾਹੁ॥ ਕਵਨੁ ਬਾਪਾ ਜੀ ਕਉ ਹਾਵੈ ਸਾ
 ਹੁ॥ ੧॥ ਨਾਮ ਰਤ ਨ ਕੋ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਕਰੇ ਅਹਾਰੀ॥ ਹਰਾਉ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ
 ਸੇਵਕ ਹੀ ਜੋ॥ ਕਵਨ ਸੁਜੁ ਗਤਿ ਜਿਤੁ ਕਰਿ ਭੀਜੋ॥ ਪਾਇਲਾ ਗਉਤ ਜਿ ਮੇਰੇ ਤੋਗੇ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਜ
 ਨੁ ਜੋ ਸਉਦ ਜੋਗੇ॥ ੨॥ ਮਹਾਦੁਸਾਹ ਕਾਰਿ ਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵੈ॥ ਕਵਨ ਸੁਬਿਧਿ ਜਿਤੁ ਭੀਤ ਹਿੰਦੁ ਲ
 ਵੈ॥ ਤੁਵਰ ਸਾਹੁ ਜਾ ਕੋ ਕੋਟਿ ਵਟ ਜਾਗੇ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਦਾਤਾ ਲੇਸੰਚਾਗੇ॥ ੩॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਨਿਜ
 ਘਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਅਮੋਲ ਰਤਨੁ ਸਾਹੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਬ ਮੇਲੇ ਸਾਹੀ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੋ ਵੇਸਾਹੀ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੮੬॥ ਗਉੜੀ ਮੂਹਣਾ ੫ ਹੋਇ ਦਿਨ ਸੁਹੈ ਏਕ ਰੰਗਾ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸਦੀ ਸੰਗਾ॥ ਠਕੁਰ ਨ ਮੁਕੀ ਓਉ ਨਿਬਰਤ ਨੀ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾ ਵਨੁ ਹਰਿ ਕੋ ਦ
 ਰਸ ਨੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਨ ਤਨ ਹੋਗੇ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਹੀ ਪਹੇ॥ ਹਰਾਉ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ
 ਆਤਮ ਅਧਾਗ॥ ਏਕੁ ਨਿਹਾਰਿ ਆਹਿ ਆਕਾਗ॥ ਏਕੋ ਬਨ ਜੁ ਏਕੋ ਬਿਉਹਾਰੀ॥ ਅਵਤੁ ਨ
 ਜਾਨਹਿ ਬਿਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ੨॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹੁ ਤੇ ਮੁਕਤੋ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਜੋਗ ਅਰੁ ਜੁਗਤੋ
 ॥ ਦੀਸਹਿ ਸਤ ਮਹਿ ਸਤ ਤੇ ਹਰਤੋ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਓਇ ਧਿਆਨੁ ਧਰਤੋ॥ ੩॥ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਮਹਿ
 ਮਾ ਕਵਨ ਵਖਾਨਉ॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਕਿਛੁ ਮਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨਉ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀ
 ਜੋ॥ ਧੂਰਿ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਨਾਨਕ ਦੀਜੋ॥ ੪॥ ੧੭॥ ੮੭॥ ਗਉੜੀ ਮੂਹਣਾ ੫ ਤੁਮੇਰਾ ਸਖਾ ਤੁਹੀ
 ਮੇਰਾ ਮੀਤਾ॥ ਤੁਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਤ ਮਸੰਗਿ ਹੀਤਾ॥ ਤੁਮੇਰੀ ਪਤਿ ਤੁਹੈ ਮੇਰਾ ਹਰਣਾ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ
 ਨਿਮਖੁ ਨ ਜਾਣੀ ਹਰਣਾ॥ ੧॥ ਤੁਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਤੁਮੇਰੇ ਪਾਨਾ॥ ਤੁਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੁਮੇਰੇ ਖਾਨਾ॥ ਹਰਾ
 ਉ॥ ਜਿਉ ਤੁਮਾ ਖੁਹੁ ਤਿਵਹੀ ਹਰਣਾ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਕਹਹੁ ਸੇਈ ਮੋਹਿ ਕਰਨਾ॥ ਜਹ ਪੇਖ ਉਤਹੁ ਤੁ
 ਮ ਬਸਨਾ॥ ਨਿਬੰਧ ਉਨ ਮੁਜ ਪਉਤਿ ਹਰਸਨਾ॥ ੨॥ ਤੁਮੇਰੀ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤੁਭੰਗੁ॥ ਰੰਗ ਰਸ

ਤੁਮਨਹਿ ਅਧਗਾ ਤੁਮੇ ਗੀ ਸੋਭਾ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਚੀਆ ਤੁਮੇ ਗੀ ਓਟ ਤੁਏ ਮੋਹਤ ਕੀਆ ॥੩॥
ਨਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ ਮਹਾਤੁਮਾ ਗੁਰਤੇ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਤੇ ਵਿ
ਆਇ ਕੁਏ ਕੋ ॥ ਨਨਕਦਾ ਸਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏ ਕੋ ॥੧੮॥੧੮੮੮॥ ਗਉੜੀ ਮੁਲਾ ੫
ਬਿਆਪਤ ਹਰਖ ਸੋਗ ਬਿਸਥਾਗਾ ਬਿਆਪਤ ਸੁਗਨਰਕ ਅਵਤਾਗਾ ਬਿਆਪਤ
ਨਨਿਰਧਨ ਪੇਖਿ ਸੋਭਾ ਮੁਲੁ ਬਿਆਪੀ ਬਿਆਪ ਸਿਲੇਭਾ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਬਿਆਪਤ
ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਗਉੜੀ ਬਿਆਪਤ ਅੰਤ ਬੁਧਿਕਾਮਤਾ
॥ ਬਿਆਪਤ ਪੁਰਕਲ ਤੁਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਹਸਤਿ ਘੋੜੇ ਅਰੁ ਬਸਤਾ ਬਿਆਪ
ਤੁਪੁ ਜੋ ਬਨ ਮਦ ਮਸਤਾ ॥੨॥ ਬਿਆਪਤ ਭੂਮਿ ਰੰਕ ਅਰੁ ਗੰਗਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਗੀਤ ਨਦ
ਸੁਣਿ ਸੰਗਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਸੇਜ ਮਹਲਾ ਸੀਗਾਗਾ ਪੰਚ ਦੂਤ ਬਿਆਪਤ ਅੰਧਿਆਗਾ ॥੩॥
ਬਿਆਪਤ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਫਾਸਾ ॥ ਬਿਆਪਤਿ ਗਿਰਸਤ ਬਿਆਪਤ ਉਦਾਸਾ ॥ ਆਚ
ਰ ਬਿਉ ਹਰ ਬਿਆਪਤ ਇਹ ਜਾਤਿ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਬਿਆਪਤ ਬਿਨੁ ਹਰੰ ਗਰਤਾ ॥੪॥
ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਹਰਿ ਗਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਹਾ ਬਿਆਪੇ ਮਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਜਿ ਨਿਧੁ ਸੰਤ
ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਈ ॥੫॥੧੮॥੮੮॥ ਗਉੜੀ ਮੁਲਾ ੫ ਨੈਨੁ ਨੀਦ ਪਰ
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਵਿਕਾਗਾ ॥ ਸੁਣਨ ਸੋਏ ਸੁਣਿ ਨਿੰਦ ਵੀਚਾਗਾ ॥ ਸਨਾ ਸੋਈ ਲੋਭਿ ਮੀਠੈ ਸਾਦਿ ॥ ਮਨੁ
ਸੋਇਆ ਮਾਇਆ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥੧॥ ਇਸੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਕੋਈ ਜਾਗਤੁ ਹੋ ॥ ਸਾਬਤੁ ਵਸਤੁ ਓ
ਹੁ ਅਪਨੀ ਲੈਏ ॥ ਗਉੜੀ ਸਗਲ ਸੋਏਈ ॥ ਅਪਨੈ ਰਸ ਮਾਤੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਅਪੁਨੇ ਕੀਖ ਬਰੀ
ਨ ਜਾਤੀ ॥ ਮੁਸਨ ਹਰ ਪੰਚ ਬਟ ਵੇਗਾ ॥ ਸੁਨੇ ਨ ਗਾਰਿ ਪਰੇ ਠਗ ਹੋਗਾ ॥ ਉਨ ਤੇ ਰਾਖੇ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥
ਉਨ ਤੇ ਰਾਖੇ ਮੀਤੁ ਨ ਭਾਈ ॥ ਦਰ ਬਿਸਿਆਣ ਪਨ ਓਇ ਹਰਤੋ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਓਇ ਦੁਸਟ ਵਸਿ
ਰੇਤੋ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਸੋ ਹਿਸਾਰੀ ਗਪਾਇ ॥ ਸੰਤਨ ਪੁਰਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸਾਬਤੁ ਪੁੰਜੀ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸੰਗੀ ॥ ਨਨਕੁ ਜਾਗੈ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਗੰਗੀ ॥੪॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਿ ਸੁਪ੍ਰਭੁ ਕਿਹ ਪਾਈ ॥ ਇਹ ਪੁੰਜੀ
ਸਾਬਤੁ ਪਨੁ ਮਾਈ ॥ ਗਉੜੀ ਦੂਜਾ ੮੮॥੮੮॥ ਗਉੜੀ ਮੁਲਾ ੫ ਜਾ ਕੋ ਵਸਿਖਾਨ ਸੁਣ
ਤਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕੋ ਵਸਿਏ ਸਗਲ ਜਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸੰਤੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਹਰਿ ਨਾਹੀ
ਕੋਇ ॥੧॥ ਕਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹਿ ॥ ਕਾਜ ਹੋ ਮਾਰੇ ਏਨਿ ਭੀ ॥ ਗਉੜੀ ਸ

ਤੇ ਉਚਰਾ ਕਾ ਦਰਬਾਗੁ ਮਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਪਾਗੁ ਸਰਬ ਬਿਆਪਤ ਪੁਰਨ ਪਨੀ ॥ ਜ
 ਕੀ ਸੋਭਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਨੀ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਭੋਗ ਢੈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਜਮੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕ
 ਠੈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਤੋਤ ਸੁਕੇ ਹੋਗੇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਭੁਬਤ ਪਾਨ ਤਗੇ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕਉ ਸ
 ਦਾ ਜੈ ਕਾਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਪਾਗੁ ਕਉ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਸੁਣੀ ਅਗਦਾ ਸਿ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ ਮੋ ਕਉ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ੬੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਅ
 ਗਨਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਉ ਮੈ ਮਾਗੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਮਨੁ ਭੋਲੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥ ੧ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਾਚਾ ਜਾਸਚ ਮਹਿ ਰਤੇ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਤ
 ਜਾ ਤੇ ॥ ਹਰ ਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨੁਗਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਮਿਟੈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟੈ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਿਟੈ ਮੋਹ ਭਗ
 ਮ ॥ ਸਾਧੇ ਨ ਮਜਨ ਸਭਿ ਧਰਮਾ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆ ਲਗੇ ਵਿੰਦੁ ॥ ਸਾਧ ਮਹਿ ਇਹ ਹਮ
 ਹੀ ਜੰਦੁ ॥ ੩ ॥ ਕਿਹ ਪਾਨਿ ਧੀ ਕਿਹ ਪਾਲ ਧਿਆਵਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਾ ਬੈਠੁ ਪਾਵਉ ॥ ਮੋਹਿ
 ਨਿਗੁਣ ਕਉ ਪ੍ਰਤਿ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥ ੬੨ ॥ ਗ
 ਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪਿ ਓਭ ਗਵੰਤੁ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਤਾ ਜਿ ਅ
 ਭਿ ਮਾਨਤੈ ਨਿਰਵੈਗ ॥ ਆਪ ਹਰ ਪੁਜਤੁ ਗੁਰ ਪੈਗ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਮਤਿ ਬਿਨ ਸੀਦੁ ਸਟ ਬਿਗਾ
 ਨੀ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸੁਣਿ ਆਹਰਿ ਜਸੁ ਕਾਨੀ ॥ ਹਰ ਉ ॥ ਸਹਜ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਨਿਧਾਨ ॥ ਰਾਖਨ ਹਰ
 ਖਿਲੇ ਇਨਿ ਦਾਨ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਬਿਨ ਸੇਭੈ ਭਗਮਾ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਖੇ ਕਰਿ ਕਰਮਾ ॥ ੨ ॥ ਪੈਖੈ
 ਬੋਲੈ ਸੁਣੈ ਸਭੁ ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕਉ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਪੁ
 ਰਹੇ ਏਕੈ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥ ੩ ॥ ਕਹਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਣਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਹਿ ਨਿਤ ਨੀ
 ਤਾ ॥ ਕਉ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਤੋਤੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਪੁਰਨ ਪਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥ ੬੩ ॥ ਗਉੜੀ
 ਮਹਲਾ ੫ ਬੰਧਨ ਤੇ ਵਿਭੋਲਾ ਵੈਗਮ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ਸਾਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ
 ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਹਰੀ ਭੋ ॥ ਭੋ ਸਦਾ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਭੋ ॥ ੧ ॥ ਸੇ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾ ਜਿਨਾ ਮੁਜ ਪਵੈ ॥ ਕਹਿ
 ਕਿਹ ਪਾਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਹਰ ਉ ॥ ਜਿਸੁ ਤੋਇ ਦਇਆ ਲੁਤਿ ਸੁਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸਰਬ
 ਨਿਧਾਨ ਗੁਰੁ ਤੇ ॥ ਵੈ ॥ ਆਪੁ ਤਿ ਆਹਿ ਮਿਟੈ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਸਾਧ ਕੇ ਸੰਗਿ ਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮ ਪਥਾ

ਗਉੜੀ

ਣਾ॥੨॥ਜਨਉਪਰਿਪ੍ਰਭਭਏਦਇਆਲਾਜਨਕੀਟੇਕਏਕੋਗੋਪਾਲਾਏਕਾਇਵਏਕੋਮਨਿ
ਭਾਉ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਜਨਕੇਹਰਿਨਉ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਨਿਰਮਲਕਰ
ਣੀਸਾਚੀਗੀਤਿ॥ਗੁਰਿਪੁਰੇਮੇਟਿਆਅੰਧਿਆਗਾਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਅਪਰਅਪਾਗਾ॥੪॥
੬॥ਗਉੜੀਮੂਲਾਪ ਜਿਸੁਮਨਿਵਸੇਤੋਹੋਜਨੁਸੇਇ॥ਜਾਕੇਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਤੋਇ॥
ਦੁਖੁਹੋਗੁਕਉਤਉਨਬਿਆਪੋ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦੈਹਰਿਜਾਪੋ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸੁਰੁ
ਧਿਆਈਐ॥ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਇਹਮਤਿਪਾਈਐ॥ਗਹਉ॥ਕਰਣਕਰਵਨਹਰਦਇਆਲਾ॥
ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਸਦਾਬੇਅੰਤਾ॥ਸਿਮਰੀਮਨਾਪੁਰੇਗੁਰ
ਮੰਤਾ॥ਜਾਜਾਕੀਸੇਵਾਸਰਬਨਿਧਾਨੁ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪੂਜਾਪਾਈਐਮਨੁ॥ਜਾਕੀਟਹਲਨਬਿਰਥੀ
ਜਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥੩॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸੁਖਨਿਧਾਨ
ਹਰਿਅਲਖਸੁਆਮੀ॥ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੀਸਰਣਾਣੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਐਈ॥੪॥੨੫॥
੬॥ਗਉੜੀਮੂਲਾਪ ਜੀਅਜੁਗਤਿਜਾਕੇਤੈਤਥਾ॥ਸੇਸਿਮਰਹੁਅਨਥਕੋਨਥਾ॥ਪ੍ਰ
ਭਚਿਤਿਅਏਸਭੁਦੁਖੁਜਾਇ॥ਭੈਸਭਾਬਿਨਸਹਿਹਰਿਕੋਨਾਇ॥੧॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਉਕੋਹ
ਕਾਮਾਨਹਿ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਕਾਤੇਸੁਖੁਜਾਨਹਿ॥ਗਹਉ॥ਜਿਨਿਧੋਰਬਪੁਧਗਣਿਅਗਾਸਾ॥
ਜਾਕੀਜੋਤਿਜੀਅਪਰਗਾਸਾ॥ਜਾਕੀਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਨਿਰਭਉਤੋਇ
॥੨॥ਅਠਪਹਰਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥ਅਨਿਕਤੀਰਥਮਜਨੁਇਸਨਨੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਰ
ਣੀਪਾਹਿ॥ਕੋਟਿਕਲੰਕਾਖਨਮਹਿਮਿਦਿਜਾਹਿ॥੩॥ਬੇਮੁਤਤਾਜੁਪੁਰਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਪ੍ਰਭਸੇ
ਵਕਸਾਚਾਵੇਸਾਹੁ॥ਗੁਰਿਪੁਰੇਗਾਥੇਦੇਤਥਾ॥ਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਮਗਾਥਾ॥੪॥੨੬॥੬॥
ਗਉੜੀਮੂਲਾਪ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਾਮਿਮਨੁਲਾਗਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੇਇਆਜਾਗਾ
॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਉਚੈਪ੍ਰਭਬਾਣੀ॥ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਸੁਮਤਿਪਰਾਣੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਕੁਸ
ਲਾਸਭਿਪਾਏ॥ਘਰਿਬਾਹਰਿਸੁਖਸਤਜਸਬਾਏ॥ਗਹਉ॥ਸੋਈਪਛਾਤਾਜੀਨਹਿਉਪਾ
ਇਆ॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਅੰਪਿਮਿਲਾਇਆ॥ਥਾਪਕਹਿਲੀਨੈਕਹਿਅਪਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਕਥਾਸਦਾਜਪੁਜਪਨਾ॥੨॥ਮ੍ਰਤੰਤੁਅਉਖਧੁਪੁਨਹਚਗੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਅਪ੍ਰਾ
ਨਅਪਾਗੁ॥ਸਾਚਾਧਨੁਪਾਇਓਹਰਿਗੰਗਾ॥ਦੁਤਹੁਤਹੋਸਾਧਕੇਸੰਗਿ॥੩॥ਸੁਖਿਬੈਸਹੁ

ਸਤਿਸਾਜਨਪਰਵਾਗੁ। ਹਰਿਧਨੁਖਟਿਓਜਕਾਨ। ਹਿਸੁਮਗੁ। ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਗੁਰੁਦੇਇ।
ਨਾਨਕਬਿਰਥਾਕੇਇਨਹੇਇ॥੪॥੨੭॥੬੭॥ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ ੫ ਹਸਤਪੁਨੀਤਹੇਤਿਤਤ
ਕਾਲਾ। ਬਿਨਸਿਜਾਹਿਮਾਇਆਜੰਜਾਲਾ। ਹਸਨਹਮੁਰਮਗੁਣਨੀਤਾ। ਸੁਖਪਾਵਹੁਮੇ
ਰੇਭਾਈਮੀਤਾ॥੧॥ ਲਿਖੁਲੇਖਟਿਕਾਗਦਿਮਸਵਣੀ। ਰਾਮਨਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥੨॥
ਹਉ। ਇਹਕਾਗਜਿਤੇਰੰਜਾਹਿਬਿਕਾਗ। ਸਿਮਰਤਹਮਨਹੀਜਮਮਾਗ। ਧਰਮਗਾਇਕੇਦੁ
ਤਨਜੇਹੈ। ਮਾਇਆਮਗਨਨਕਛੁਐਮੇਹੈ। ੨॥ ਓਧਰਹਿਆਪਿਤਹੈਸੰਸਾਰ। ਰਾਮਨਾ
ਮਜਪਿਏਕੰਕਾਗ। ਆਪਿਕਮਾ ਓਅਵਰਉਪਦੇਸਾ। ਰਾਮਨਾਮਹਿਰਦੈਪਰਵੇਸਾ॥੩॥
ਜਕੈਮਥੈਏਹੁਨਿਧਨ। ਸੋਈਪੁਰਖੁਜਪੈਭਗਵਾਨ। ਆਠਪਰਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਉ।
ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਤਿਸੁਬਲਿਜਾਉ॥੪॥੨੮॥੬੮॥ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ ੫ ਜੋਪਰਾਇ
ਓਸੋਈਅਪਨਾ। ਜੋਤਜਿਛੋਡਨਤਿਸੁਸਿਉਮਨੁਰਚਨਾ॥੧॥ ਕਿਹਹੁਗੁਸਾਈਮਿਲੀਐ
ਕੇਹਾ। ਜੋਬਿਬਰਜਤਤਿਸਸਿਉਨੇਹਾ। ਹਰਉ। ਭੂਭੁਬਾਤਸਾਸਚੁਕਰਿਜਾਤੀ। ਸਤਿ
ਤੇਵਨੁਮਨਿਲਗੇਨਹਾਤੀ॥੨॥ ਬਾਂਵੈਮਾਗੁਟੇਚਾਚਲਨਾ। ਸੀਧਛੋਡਿਅਪੁਠਾਬੁਨ
ਨਾ॥੩॥ ਦੁਹਾਰਿਹਿਅਕਾਖਸਮੁਪੁਤ੍ਰਸੋਈ। ਜਿਸੁਮੇਲੇਨਾਨਕਸੇਮੁਕਤਹੋਈ॥੪॥੨੯॥
੬੯॥ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ ੫ ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਮਿਏਆਏਸੰਜੋਗ। ਜਿਚਹੁਆਗਿ
ਆਤਿਚਹੁਭੋਗਹਿਭੋਗ॥੧॥ ਜਲੈਨਪਾਈਐਰਾਮਸਨੇਹੀ। ਕਿਹਤਿਸੰਜੋਗਿਸਤੀਉਠਿ
ਹੋਈ॥੨॥ ਹਰਉ। ਦੇਖਾਦੇਖੀਮਨਹਠਿਜਲਿਜਾਈਐ। ਪ੍ਰਿਅਸੰਗੁਨਪਾਵੈਬਹੁਜੋਨਿਭ
ਵਾਈਐ॥੩॥ ਸੀਲਸੰਜਮਿਪ੍ਰਿਅਆਗਿਅਮਾਨੈ। ਤਿਸੁਨਾਹੀਕਉਦੁਖੁਨਜਮਾਨੈ॥
੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਪ੍ਰਉਪਰਮੇਸਰੁਕਰਿਜਾਨਿਆ। ਧੰਨੁਸਤੀਦਰਗਹਪਰਵਾਨਿਆ॥
੪॥੩੦॥੧੦॥ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ ੫ ਹਮਧਨਵੰਤਭਾਗਠਸਚਨਇ। ਹਰਿਗੁਣਗਾਵ
ਹਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੧॥ ਹਰਉ। ਪੀਉਦਾਦੇਕਾਖੋਲਿਭਠਾਖਜਾਨਾ। ਤਾਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ
ਨਿਧਾਨਾ॥੨॥ ਰਤਨਲਾਲਜਕਾਕਛੁਨਮੋਲਾ। ਭਰੇਭੰਡਾਰਅਖੁਟਐਤੇਲਾ॥੩॥ ਖਵਹਿ
ਖਰਚਹਿਗਇਮਿਲਿਭਾਈ। ਤੋਟਿਨਐਵੈਵਧਦੇਜਾਈ॥੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਮਸਤ
ਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਇ। ਸੁਏਤੁਖਜਾਨੈਲਾਇਆਰਲਾਇ॥੪॥੩੧॥੧੦॥ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ ੫

ਡਰਿਡਰਿਮਤੇਜਬਜਾਨੀਐਦੁਗਿ। ਡਰੁਚੁਕਾਦੇਖਿਅਭਗੁਪੁਗਿ। ਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਕਉਬ
ਲੇਹਗੇ। ਛੋਡਿਨਜਾਈਸਹਪਰਤਗੇ। ਹਰਉ। ਦੁਖੁਹੋਗੁਸੇਗੁ। ਬਿਸਰੈਜਬਨਮੁ। ਸਦਾਅ
ਨੰਦਜਾਹਰਿਗੁਣਗਾਮੁ॥੨॥ ਬੁਭਾਭਲਾਕੋਈਨਕਹੀਜੈ। ਛੋਡਿਮਨੁਹਰਿਚਰਨਗਹੀਜੈ
॥੩॥ ਕਪੁਨਾਨਕਗੁਰਮੰਤ੍ਰਚਿਤਾਗਿ। ਸੁਖੁਪਾਵਹਿਸਾਚੇਦਰਬਾਗਿ॥੪॥੩੨॥੧੦੨॥ ਗਉ
ੜੀਮੁਹਲਾ ੫ ਜਾਕਾਮੀਤਸਾਜਨੁਹੋਸਮੀਆ। ਤਿਸੁਜਨਕਉਕਪੁਕਾਂਕੀਕਮੀਆ
॥੧॥ ਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਸਿਉਲਾਗੀ। ਦੁਖੁਦਰਦੁਭੁਮੁਤਾਕਾਭਾਗੀ। ਹਰਉ। ਜਾਕ
ਉਹਸੁਹਰਿਸੁਹੈਆਇਓ। ਸੋਅਨਰਸਨਾਹੀਲਪਟਾਇਓ॥੨॥ ਜਾਕਾਕਹਿਅਦਰ
ਗਹਚਲੈ। ਸੋਕਿਸਕਉਨਦਹਿਲੈਆਵੈਤਲੈ॥੩॥ ਜਾਕਾਸਭੁਕਿਭੁਤਾਕਾਹੋਇ। ਨਾਨ
ਕਤਾਕਉਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੪॥੩੩॥੧੦੩॥ ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ ੫ ਜਾਕੈਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮ
ਕਰਿਜਾਪੈ। ਤਾਕਉਕਾੜਾਕਹਾਬਿਆਪੈ॥੧॥ ਸਹਜਅਨੰਦਹਰਿਸਾਧੁਮਾਹਿ। ਆਗਿ
ਆਕਾਹੀਹਰਿਹਰਿਗਾਇ। ਹਰਉ। ਜਾਕੈਅਚੰਤੁਵਸੈਮਨਿਆਇ। ਤਾਕਉਚਿੰਤਾਕਤਪੁ
ਨਹਿ॥੨॥ ਜਾਕੈਬਿਨਸਿਓਮਨਤੇਰਗਾ। ਤਾਕੈਕਭੁਨਾਹੀਡਰੁਜਮਾ॥੩॥ ਜਾਕੈਹਿਰਦੈ
ਦੀਓਗੁਰਿਨਾਮਾ। ਕਪੁਨਾਨਕਤਾਕੈਸਗਲਾਨਿਧਾਨਾ॥੪॥੩੪॥੧੦੪॥ ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ ੫
ਅਗਮਪੁਕਾਮਨਮਹਿਥਾਨਾ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਹਲੈਜਾਨਾ॥੧॥ ਸਹਜਕਥਾਕੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੁੰਟਾ। ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਲੈਭੁੰਚਾ। ਹਰਉ। ਅਨਪਤਬਣੀਥਾਨੁਨਿਰਲਾ
॥ਤਾਕੀਪੁਨਿਮੋਹੋਪਾਲਾ॥੨॥ ਤਹਸਹਜਅਖਰੇਅਨੇਕਅਨੰਤਾ। ਪਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸੰਗਿ
ਸੰਤਾ॥੩॥ ਤਹਖਅਨੰਤਸੋਗਨਹੀਬੀਆ। ਸੋਘਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਆ॥੪॥੩੫॥੧੦੫॥
ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ ੫ ਕਵਨਗੁਪੁਤੇਰਾਅਹਾਧਉ। ਕਵਨਜੇਗੁਕਾਂਇਆਲੇਸਾਧਉ।
॥੧॥ ਕਵਨਗੁਨੁਜੇਤੁਭੁਲੈਗਾਵਉ। ਕਵਨਬੇਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੀਝਾਵਉ। ਹਰਉ। ਕਵਨ
ਸੁਪੁਜਾਤੇਰੀਕਹਉ। ਕਵਨਸੁਬਿਧਿਜਿਤੁਭਵਜਲਤਹਉ॥੨॥ ਕਵਨਤਪੁਜਿਤੁਤਪੀ
ਆਹੋਇ। ਕਵਨਸੁਨਾਮੁਹਉਮੈਮਲੁਖੋਇ॥੩॥ ਗੁਣਪੁਜਾਗਿਆਨਧਿਆਨਨਾਨਕਸ
ਗਲਾਘਾਣਾ। ਜਿਸੁਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਦਇਆਲਾ॥੪॥ਤਿਸਹੀਗੁਨੁਤਿਨਹੀ
ਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ। ਜਿਸਕੀਮਾਨਿਲੇਇਸੁਖਦਾਤਾ। ਹਰਉਦੁਜਾ॥੩੬॥੧੦੬॥ ਗਉੜੀਮੁਹਲਾ

੫ ਆਪਨਤਨੁ ਨਹੀ ਜਾਕਉ ਗਰਬਾਗਾਜਮਿਲਖਨਹੀ ਆਪਨਦਰਬਾ॥੧॥ ਆਪਨਨਹੀ
 ਕਾਕਉਲਪਟਾਇਓ॥ ਆਪਨਨਮੁਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਓ॥ ਗਹਉ॥ ਸੁਤਬਨਿਤਾ ਆਪਨ
 ਨਹੀਭਾਈ॥ ਇਸਟਮੀਤ ਆਪਥਾਪੁਨਮਾਈ॥੨॥ ਸੁਇਨਰੁਪਾਫੁਨਿਨਹੀਦਾਮਾ॥ ਪੈਵਰਗੇ
 ਵਰਆਪਨਨਹੀਕਾਮਾ॥੩॥ ਕਹੁਨਨਕਜੇਗੁਰਿਬਖਸਿਮਿਲਾਇਆ॥ ਤਿਸਕਾਸਭੁਕਿਉ
 ਜਿਸਕਾਤਹਿਗਇਆ॥੪॥੩੭॥੧੦॥੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਕੇਚਰਣਉਪਰਿਮੇਰੇ
 ਮਾਥੇ॥ ਤਤੇਦੁਖਮੇਰੇਸਗਲੇਲਾਥੇ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਆਪੁਨੇਕਉਕੁਰਬਾਨੀ॥ ਆਤਮਚੀਨਿ
 ਪਰਮਗੰਗਮਾਨੀ॥ ਗਹਉ॥ ਚਰਣੇਤੁਗੁਰਕੀਮੁਖਿਲਾਗੀ॥ ਅੰਬੁਧਿਤਿਨਿਸਗਲਤਿ
 ਆਗੀ॥੨॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਲਗੇਮਨਿਮੀਠਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਂਤੇਮੋਹਿਡੀਠਾ॥੩॥ ਗੁਰੁਸੁਖ
 ਦਾਤਾਗੁਰੁਕਰਤਾਗੁ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਨਨਕਗੁਰੁਆਪਾਗੁ॥੪॥੩੮॥੧੦॥੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫
 ਰੋਮਨਮੇਰੇਤੁਤਕਉਆਹਿ॥ ਜਾਕੈਉਣਾਕਭੂਨਹਿ॥੧॥ ਹਰਿਸਾਪ੍ਰੀਤਮੁਕਰਿਮਨ
 ਮੀਤਾ॥ ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁਗਾਖਹੁਸਦਚੀਤਾ॥ ਗਹਉ॥ ਰੋਮਨਮੇਰੇਤੁਤਕਉਸੇਵਿ॥ ਆਦਿਪੁਰ
 ਖਅਪਰੰਪਰਦੇਵਾ॥੨॥ ਤਿਸੁਉਪਰਿਮਨਕਹਿਤੁਆਸਾ॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜਾਕਾਭਰਵਾਸਾ
 ॥੩॥ ਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਨਨਕੁਗਾਵੇਗੁਰਮਿਲੈਸੇਇ॥੪॥੩੯॥੧੦॥੯॥ ਗਉੜੀ
 ਮਹਲਾ ੫ ਮੀਤੁਕਰੈਸੇਈਹਮਮਾਨਾ॥ ਮੀਤਕੇਕਰਤਬਕੁਸਲਾਸਮਾਨਾ॥੧॥ ਏਕਾ
 ਟੇਕਮੇਰੇਮਨਿਚੀਤਾ॥ ਜਿਸੁਕਿਉਕਰਣਾਸੁਹਮਗਾਮੀਤਾ॥ ਗਹਉ॥ ਮੀਤੁਹਮਾਰਵੇਪਰਵਾ
 ਹਾ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮੋਹਿਅਸਨਾਹਾ॥੨॥ ਮੀਤੁਹਮਾਰਾਤਰਜਾਮੀ॥ ਸਮਰਥਪੁਰਖੁਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀ॥੩॥ ਹਮਦਾਸੇਤੁਮਠਕੁਰਮੇਗੇ॥ ਮਾਨੁਮਹਤਨਨਕਪ੍ਰਭੁਤੇਗੇ॥੪॥੪੦॥੧੧॥
 ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਜਾਕਉਤਮਭਏਸਮਰਥਅੰਗਾ॥ ਤਾਕਉਕਭੂਨਹੀਕਾਲੀਗਾ॥੧॥
 ਮਾਧਉਜਾਕਉਹੈਆਸਤਮਾਗੀ॥ ਤਾਕਉਕਭੂਨਹੀਸੰਸਾਰੀ॥ ਗਹਉ॥ ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਠਾਕੁਰ
 ਹੋਇ॥ ਤਾਕਉਸਹਸਾਨਹੀਕੋਇ॥੨॥ ਜਾਕਉਤਮਦੀਨੀਪ੍ਰਭਧੀਗਾ॥ ਤਕੈਨਿਕਦਿਨਆਵੇਪੀ
 ਗਾ॥੩॥ ਕਹੁਨਨਕਮੈਸੋਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਦੇਖਾਇਆ॥੪॥੪੧॥੧੧॥ ਗਉ
 ਟੀਮਹਲਾ ੫ ਦੁਲਭਦੇਹਪਾਈਵਡਭਾਗੀ॥ ਨਾਮੁਨਜਪਹਿਤੇਆਤਮਘਾਤੀ॥੧॥ ਮ
 ਰਿਜਾਨੀਨਿਨਾਬਿਸਰਤ॥ ਆਨਾਮਾਥਿਪੁਨਜੀਵਨਕਉਨਕਾਮਾ॥ ਗਹਉ॥ ਖਾਤਪ੍ਰੀਤਖੇਲ

ਤਤਸਤਾਬਿਸਥਾਗਕਵਨਅਰਥਮਿਰਤਕਸੀਗਾਗ।੨।ਜੋਨਸੁਨਹਿਜਸੁਪਰਮਾਨੰਦਾ।ਪਸੁਪ
 ਖੀਵਿਗਦੇਜੋਨਿਤੇਮੰਦਾ।੩।ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਮੰਤੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਕੇਵਲਨਮੁਹਿਦਮਾਹਿਸ
 ਮਾਇਆ।੪।੪੨।੧੧੨।ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਕਾਂਕੀਮਾਣੀਕਾਂਕੋਬਾਪਾ।ਨਮਧਾਰੀਕਛੂਠੇ
 ਸਭਿਸਾਕਾ।੧।ਕਾਂਕੋਕਉਮੁਹਖਤਖਲਾਇਆ।ਮਿਲਿਸੰਜੋਗਿਹੁਕਮਿਭੁਆਇਆ।ਹਰਉ
 ਆਏਕਾਮਾਣੀਏਕਾਂਜੋਤਿ।ਏਕੋਪਵਨੁਕਹਾਕੋਰੋਤਿ।੨।ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਹਿਬਿਲਾਲਾਹੀ।ਮਹਣਹ
 ਹੁਇਹੁਜੀਅਰਾਨਾਹੀ।੩।ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਖੋਲੇਕਪਾਟਾ।ਮੁਕਤਭਏਬਿਨਸੇਭ੍ਰਮਥਾਟਾ।੪।
 ੪੩।੧੧੩।ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਵਡੇਵਡੇਜੋਦੀਸਹਿਲੋਗਾ।ਤਿਨਕਉਬਿਆਪੋਓਤੋਰ
 ਗਾ।੧।ਕਉਨਵਡਾਮਾਇਆਵਡਿਆਈ।ਸੇਵਡਾਜਿਨਿਰਾਮਲਿਵਲਾਈ।ਹਰਉ।ਭੂਮੀ
 ਅਭੂਮਿਉਪਰਿਨਿਤਲੁਏ।ਭੋਰਿਚਲੇਕਿਸਨਾਨੀਭੁਏ।੨।ਕਹੁਨਾਨਕਇਹੁਤਤਬੀਰਾ
 ਗਾ।ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਨਾਹੀਭੁਟਕਾਗਾ।੩।੪੪।੧੧੪।ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਪੁਰਾਮਾਰਗੁ
 ਪੁਰਾਇਸਨਾਨਾ।ਸਭਕਿਭੁਪੁਰਾਹਿਰਦੈਨਮਾ।੧।ਪੁਰੀਰਹੀਜਾਪੁਰੋਰਾਖੀ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਰ
 ਟਿਜਨਤਕੀ।ਹਰਉ।ਪੁਰਾਸੁਖਪੁਰਾਸੰਤੋਖਾ।ਪੁਰਾਤਪੁਪੁਰਨਾਜੁਜੋਗੁ।੨।ਹਰਿਕੈਮਾਰਹਿ
 ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਾ।ਪੁਰੀਸੋਭਾਪੁਰਾਏਕੀਕਾ।੩।ਕਹਣਹਰੁਸਦਵਸੈਹਦੁਗਾ।ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰਾ
 ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾ।੪।੪੫।੧੧੫।ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤਕੀਧੁਰਿਮਿਟੇਅਘਕੋਟਾ।ਸੰ
 ਤਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਮਮਰਣਤੇਛੋਟਾ।੧।ਸੰਤਕਾਦਰਸੁਪੁਰਨਇਸਨਾਨਾ।ਸੰਤਕਿਪਾਤੇਜਪਿਐ
 ਨਾਮਾ।ਹਰਉ।ਸੰਤਕੋਸੰਗਿਮਿਟਿਅਅੰਕਾਗੁ।ਦ੍ਰਿਸਟਿਅਵੇਸਭੁਏਕੰਕਾਗੁ।੨।ਸੰਤਸੁ
 ਪ੍ਰਸੰਨਅਏਵਸਿਪੰਚਾ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹਿਦੈਲੈਸੰਚਾ।੩।ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕਾਪੁਰਾਕਰਮਾ।ਤਿ
 ਸੁਭੇਟੇਸਾਪੁਕੇਚਰਨਾ।੪।੪੬।੧੧੬।ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਗੁਣਜਪਤਕਮਲੁਪਰ
 ਗਾਸੋ।ਹਰਿਸਿਮਰਤਵਾਸਸਭਨਸੋ।੧।ਸਾਮਤਿਪੁਰੀਜਿਤਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ।ਵਡੇਭਾਗਿਸਾ
 ਪੁਸੰਗੁਪਾਵੈ।ਹਰਉ।ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਣੀਐਨਿਧਿਨਾਮਾ।ਸਾਧਸੰਗਿਪੁਰਨਸਭਿਕਾਮਾ।੨।ਹ
 ਰਿਕੀਭਗਤਿਜਨਮੁਪਰਵਾਣਾ।ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਵਖਾਣਾ।੩।ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਜਨੁਪਰਵਾਣੁ
 ਆਜਾਕੋਰਿਦੈਵਸੇਭਗਵਾਨਾ।੪।੪੭।੧੧੭।ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਏਕਸੁਸਿਉਜਾਕਾਮਨੁ

ਗਤਾ ਵਿਸਰੀਤਿ ਸੋ ਪਾਈ ਤਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਹੋ ਬਿੰਦਨ ਦੀ ਸੋ ਕੋਈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਤਾ ਸੋ
 ਈ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਮਨ ਹਿ ਕਮਾਵੈ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਇਤ ਉਤ ਕਤ ਹਿ ਨ ਡੋਲੈ ॥ ੨ ॥ ਜਾ
 ਕੇ ਹਰਿ ਪਨੁ ਸੋ ਸਚ ਸਾਹੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਕਰਿ ਦੀ ਨੋ ਵਿਸਾਹੁ ॥ ੩ ॥ ਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿ ਸਾਹਰਿ
 ਹਾਇਆ ॥ ਕਰੁਨਾਨ ਕਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੧੮ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਨਾਮੁ ਭ
 ਗਤ ਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਪਹੁ ॥ ਨਾਮੋ ਪਨੁ ਨਾਮੋ ਬਿਉਰਹੁ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮ ਵਡਾਈ ਜਨੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰ
 ਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਏ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਸੁਖ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਨਾਮ ਹਤੋ ਸੋਭਾ ਗਤੁ ਪਰ
 ਵਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਪਾਗੈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਗੈ ॥ ੩ ॥ ਕਰੁਨਾਨ ਕਾ ਜਿਸੁ
 ਪੁਰਾਤਨੁ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿਤ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੁ ॥ ੪ ॥ ੧੧੯ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਬ ਤੇ ਪਾਵਤੁ ਮਨੁ ਰਿਪ ਤਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਬਿਸੁ ਮੁਪਾਇਆ ॥ ਗੁ
 ਟਗਾਇ ॥ ਸੁਮੁ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰੀ ਹਤੀ ਬਲਾਇ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਹਾ ਧਿਭਗਵੰਤਾ ॥
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਮੀਟੀ ਮੇਰੀ ਚੰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਤਜਿ ਅਨਾਥੁ ਏਕ ਸੰਗਿ ਆਇਓ ॥ ਉਚਰਾ
 ਸਥਾਨੁ ਤਬ ਸਹਜੇ ਪਾਇਓ ॥ ੩ ॥ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਭਗਮੁ ਭਉ ਨਾਸਿਆ ॥ ਕਰਣ ਹਰੁ ਨਾਨਕ ਮਨੀ
 ਬਾਸਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧੨੦ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਕਰਿਟ ਹਲ ਹਸਨਾਨੁ ਟਗਾਵਉ ॥ ਚ
 ਰਨ ਠਕੁਰ ਕੈ ਮਾਗਿ ਪਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਭਲੇ ਸਮੇ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਬਹੀਆ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਭੋਪਾਰਿ
 ਉਤਰੀਆ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਨੇੜ ਸੰਤ੍ਰਕ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਵਿ ਨਾ ਸੀ ਮਨ ਮਹਿ ਲੇਖੁ ॥ ੨ ॥ ਸੁਣਿ
 ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਧ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਵਾਸ ਮਿਟਾਇ ॥ ੩ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਠਕੁਰ ਉਰਿ
 ਪਾਗਿ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਾਗਿ ॥ ੪ ॥ ੧੨੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਾਕਉ ਅਪਨੀ
 ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਉਚਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਬਿਅਪੈ ॥ ਸਿਮਰਤ
 ਨਾਮੁ ਭਗਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਦੁਖੁ ਨਿ
 ਕਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਟ ਹਲ ਕਰਤ ਜਨੁ ਸੋਚੈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਚੈ ॥ ੩ ॥
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਜੀ ਅਲੇ ਅਵਹਿ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੧੨੨ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨ ਪਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀਟੇ ਕਟਿ ਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਦੁਖ

ਬਿਨਸੇਸੁਖਹਰਿਗੁਣਗਾਇ। ਗੁਰੁਪੁਰਾਭੇਇਆਇਵਲਾਇ। ਹਰਾਉ। ਹਰਿਕਾਨਮੁਦੀਓਗੁਰਿਮੰ ੬੦
 ਤ੍ਰਾ। ਮਿਦੇਵਿਸੁਰੇਉਤਰੀਚਿੰਤਾ। ਅਨਦਭਏਗੁਰਮਿਲਤਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਾਟੇਜਮ
 ਜਾਲਾ। ੩। ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇਆ। ਤਾਂਤੇਬਹੁਰਿਨਬਿਆਪੋਮਾਇਆ। ੪। ੫੩। ੧੨੩।
 ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਗਾਖਿਲੀਆਗੁਰਿਪੁਰੈਆਪਾ। ਮਨਮੁਖਕਉਲਾਗੇਸੰਤਾਪੁ। ੧। ਗੁ
 ਰੁਗੁਰੁਜਪਿਮੀਤਹਮਾਗੇ। ਮੁਖਉਜਲਹੋਵਹਿਦਰਬਾਗੇ। ਹਰਾਉ। ਗੁਰਕੇਚਰਣਹਿਰਦੈਵ
 ਸਾਇ। ਦੁਖਦੁਸਮਨਤੇਰੀਹਤੇਬਲਾਇ। ੨। ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਤੇਰੈਸੰਗੀਸਹਾਈ। ਦਇਆ
 ਲਭਏਸਗਲੇਜੀਅਭਾਈ। ੩। ਗੁਰਿਪੁਰੈਜਬਕਿਰਪਾਕਰੀ। ਭਨਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਪੁਰੀਪ
 ਰੀ। ੪। ੫੪। ੧੨੪। ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਅਨਿਕਰਸਾਖਾਏਜੈਸੇਚੋਗਾ। ਮੋਹਕੀਜੇਵਰੀ
 ਬਾਂਧਿਓਚੋਗਾ। ੧। ਮਿਰਤਕਦੇਹਸਾਧਸੰਗਾਬਿਪੁਨਾ। ਆਵਤਜਾਤਜੈਨੀਦੁਖਖੀਨਾ। ਹ
 ਰਾਉ। ਅਨਿਕਬਸਤਸੁੰਦਰਪਹਿਰਾਇਆ। ਜਿਉਰਹਨਾਖੇਤਮਾਹਿਰਹਾਇਆ। ੨। ਸ
 ਗਲਸਰੀਰਾਵਤਸਭਕਾਮਾ। ਨਿਹਠਲਾਮਨੁਖੁਜਪੈਨਹੀਨਾਮਾ। ੩। ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕਉ
 ਭਏਦਇਆਲਾ। ਸਾਧਸੰਗੀਮਿਲਿਭਜਹਿਗੁਪਾਲਾ। ੪। ੫੫। ੧੨੫। ਗਉੜੀਮਹਲਾ
 ੫ ਕਲਿਕਲੇਸਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵੇਗਾ। ਆਵਣਜਾਣਹੋਸੁਖਸਾਗੇ। ੧। ਭੋਬਿਨਸੇ
 ਨਿਰਭਉਹਰਿਧਿਆਇਆ। ਸਾਧਸੰਗੀਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇਆ। ਹਰਾਉ। ਚਰਨਕਵਲਾਰਿ
 ਦਅੰਤਰਿਧਾਗੇ। ਅਗਨਿਸਾਗਰਗੁਰਿਪਾਰਿਉਤਾਗੇ। ੨। ਬੁਝਤਜਾਤਪੁਰੈਗੁਰਿਕਾਢੇ। ਜ
 ਨਮਜਨਮਕੇਦੁਟੇਗਾਂਢੇ। ੩। ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਰੀ। ਜਿਸੁਭੇਟਤਗਤਿਭਈਹ
 ਮਾਰੀ। ੪। ੫੬। ੧੨੬। ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਸਾਧਸੰਗੀਤਾਰੀਸਰਨੀਪਰਹੁ। ਮਨੁਤਨੁ
 ਅਪਨਾਅਗੇਧਰਹੁ। ੧। ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਵਹੁਮੇਰੇਰਾਈ। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਭਤਪਤਿਬੁ
 ਝਾਈ। ਹਰਾਉ। ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਜਨਮਮਰਣੁਨਿਵਾਰਹੁ। ਹਰਿਕੇਦਾਸਕੇਚਰਣਨਾਮਸ
 ਕਾਰਹੁ। ੨। ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭੁਮਨਹਿਸਮਾਲੇ। ਸੇਧਨੁਸੰਚਹੁਜੈਚਲੈਨਾਲੇ। ੩। ਤਿਸ
 ਹਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁ। ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਰੀਚਰਣੀਣਾਗੁ। ੪। ੫੭। ੧੨੭। ਗ
 ਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਸੁਕੇਤਰੇਕੀਏਖਿਨਮਾਰੇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਸੰਚਿਜੀਵਾਏ। ੧। ਕਾ
 ਟੇਕਸਟਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵਾ। ਸੇਵਕਕਉਦੀਨੀਅਪੁਨੀਸੇਵਾ। ਹਰਾਉ। ਮਿਦਿਗਣੀਚਿੰਤਪੁਨੀ

ਮਨਆਸਾ। ਕਰੀਦਇਆਸਤਿਗੁਰਿਗੁਣਤਾਸਾ॥੨॥ ਦੁਖਨਠੇਸੁਖਅਇਸਮਾਏ। ਢੀਲਨ
 ਪਰੀਜਗੁਰਿਫੁਰਮਾਏ॥੩॥ ਇਛਾਪੁਨੀਪੁਰੇਗੁਰਮਿਏ। ਨਨਕਤੇਜਨਸੁਫਲਫਲਏ॥੪॥
 ੫੮॥੧੨੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਤਾਪਗਏਪਾਈਪ੍ਰਭਿਸਾਂਤਿ। ਸੀਤਲਭਏਕੀਨੀਪ੍ਰਭ
 ਦਾਤਿ॥੧॥ ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਭਏਸੁਏਏ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਬਿਛੁਰੇਮੇਏ॥ ਗਹਾਉ। ਸਿਮਰਤ
 ਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭਕਾਨਉ। ਸਗਲਹੋਗਕਾਬਿਨਸਿਆਥਾਉ॥੨॥ ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਬੋਲੇਹਰਿ
 ਥਾਣੀ॥ ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਾਣੀ॥੩॥ ਦੁਖਦੁਰਦੁਜਮੁਨੇਕਿਨਅਵੈ। ਕਹੁਨਨਕ
 ਜੋਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥੪॥ ੫੮॥੧੨੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਭਲੇਦਿਨਸਭਏਸੰਜੋਗਾ। ਜਿ
 ਤੁਭੇਟੇਪਾਹਬ੍ਰਹਮਨਿਰੋਜੋਗਾ॥੧॥ ਓਹਬੇਲਾਕਉਹਉਥਾਇਜਾਉ। ਜਿਤੁਮੇਰਾਮਨੁਜਪੇਹਰਿ
 ਨਾਉ। ਗਹਾਉ। ਸਫਲਮੁਰਤੁਸਫਲਓਘਰੀ। ਜਿਤੁਰਸਨਾਉਚਰੇਹਰਿਹਰੀ॥੨॥ ਸਫਲੁ
 ਓਹੁਮਾਥਾਸੰਤਨਮਸਕਾਰਸਿ। ਚਰਣਪੁਨੀਤਚਲਹਿਹਰਿਮਾਰਗੀ॥੩॥ ਕਹੁਨਨਕਭਲਾਮੇ
 ਰਾਕਰਮਾ। ਜਿਤੁਭੇਟੇਸਾਧੁਕੇਚਰਨ॥੪॥ ੬੦॥੧੩੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਾ
 ਖੁਮਨਮਾਹਿ। ਨਾਮੁਸਿਮਰਿਚਿੰਤਾਸਭਜਾਹਿ॥੧॥ ਬਿਨੁਭਗਵੰਤਨਾਹੀਅਨਕੋਈ। ਮਾਰੇਰਾ
 ਖੇਏਕੋਸੋਈ। ਗਹਾਉ। ਗੁਰਕੇਚਰਣਭਿਦੇਉਰਿਪਾਹਿ। ਅਗਨਿਸਾਗਰੁਜਪਿਉਤਹਰਿਪਾਹਿ॥
 ੨॥ ਗੁਰਮੁਰਤਿਸਿਉਲਾਇਧਿਆਨੁ। ਈਹਾਉਹਾਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੩॥ ਸਗਲਤਿਆਗਿਗੁਰ
 ਸਰਣੀਆਇਆ। ਮਿਟੇਅੰਦੇਸੇਨਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥ ੬੧॥੧੩੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫
 ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਸਭਜਾਈ। ਨਾਮੁਰਤਨੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥੧॥ ਜਪਿਮਨਮੋਹੋਗੋਵਿੰ
 ਦਕੀਥਾਣੀ। ਸਾਧੁਜਨਰਾਮੁਰਸਨਵਖਾਣੀ। ਗਹਾਉ। ਇਕਸੁਬਿਨੁਨਾਹੀਦੁਜਾਕੋਈ। ਜਾ
 ਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥੨॥ ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਸਖਾਕਰਿਏਕੁ। ਹਰਿਹਰਿਅਖਰਮਨਮ
 ਹਿਏਖੁ॥੩॥ ਗਵਿਹਰਿਅਸਰਬਤਸੁਆਮੀ। ਗੁਣਗਾਵੈਨਨਕੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥ ੬੨
 ॥੧੩੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਭੇਮਹਿਰਚਿਓਸਭਸੰਸਾਰਾ। ਤਿਸੁਭਉਨਹੀਜਿਸੁਨਾਮੁਅ
 ਧਾਰਾ॥੧॥ ਭਉਨਦਿਆਪੈਤੇਰੀਸਰਣਾ। ਜੇਤੁਪੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਣਾ। ਗਹਾਉ। ਸੋਗਹਰਖਮ
 ਹਿਅਵਣਜਾਣਾ। ਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਜੇਪ੍ਰਭਭਾਣਾ॥੨॥ ਅਗਨਿਸਾਗਰੁਮਹਾਵਿਆਪੈ
 ਮਾਇਆ। ਸੇਸੀਤਲਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੩॥ ਗਾਖਿਏਇਪ੍ਰਭੁਰਾਖਨਹਾਰਾ। ਕਹੁ

ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਗਾ ॥ ੬੩ ॥ ੧੩੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ
ਨਉੀ ॥ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਦਰਗਹ ਥਾਉੀ ॥ ੧ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੇਇ ॥ ਹਰਾਉੀ ॥ ਤੁਮ ਮਨਿ ਵਸੇ ਤਉ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਭਉਭਾ
ਗੈ ॥ ੨ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟ ਕੇ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹਉ ਅਰਦਾ
ਸਿ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਗਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੬੪ ॥ ੧੩੪ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
੫ ਕਣ ਬਿਨ ਜੈ ਸੇਥੇ ਥਰ ਤੁਖਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨ ਸੁਨੇ ਸੇ ਮੁਖਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ
ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨ ਹੋਵੈ ਬਿਗਾਨੀ ॥ ਹਰਾਉੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਨਹੀ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ॥ ਭਰ
ਤ ਬਿਨੁ ਨ ਕਹੈ ਸੇ ਹਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਹਿ ਲਾਗੈ ਅਨਸੁਆਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਅਸਨ ਪੂਜੈ ਕਾਇ ॥
੩ ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਪੁ ਭਾਖੀ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ ੪ ॥ ੬੫ ॥ ੧੩੫ ॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਸਮ ਹ੍ਰਬੁ ਤੁਧੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ਤੁਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ॥ ੧ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਾਨ ਜਨਮਿ ॥ ਤੇਹੀ ਸਰਣਿ ਉਧਰਿ ਜਨ ਕੋਇ ॥ ਹਰਾਉੀ ॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਤੇ ਤੇਸ
ਭਿ ਤੇਗੈ ॥ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੁਖ ਘਨੇਗੈ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਗ ਭਾਣਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੇਸ
ਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਦੀ ਜੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ੬੬ ॥ ੧੩੬ ॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਾਣੀਐ ਵਡ ਭਾਗੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਗਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਵਸਿ ਅਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਹੀ ॥ ਹਰਾਉੀ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਰਾ
ਖੇਨ ਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਾਵਿ ਖਦਖ ਜਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਜਨ ਕੀ ਮਹਿ ਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਨੁ ਹਰਿ ਅਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਪੁ ਭਾਖਿ ਨ ਉਸੁਨੀ ਜੈ ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਧੂਰਿ ਨਾਨਕ
ਕਉ ਦੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ੬੭ ॥ ੧੩੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਹੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥
ਸਰਬ ਕਲਿ ਆਟਵੈ ਸੇ ਮਨਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੋ ਨਾਮ ॥ ਜੀ ਅਤੇ ਰੇ ਕੈ ਆਵੈ ਕਾ
ਮ ॥ ਹਰਾਉੀ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨ ਸੁਗੁਣ ਗਾਉ ਅਨੰਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਓਰਿ ਉ
ਪਾਵੈ ਏਕ ਦੇ ਕਰਾਖੁ ॥ ਮਹਾ ਪਦਾਰਥੁ ਅੰਤਰ ਸੁਚਾਖੁ ॥ ੩ ॥ ਬਿਖਮ ਸਾਗਰੁ ਤੇਣੀ ਜਨਤ
ਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕੇਗੈ ॥ ੪ ॥ ੬੮ ॥ ੧੩੮ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਿਰਦੈ ਚਰਨ ਕਮ
ਲ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੈ ॥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਣੀ ॥ ਮਿ

ਇਸਾਧੁਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੧੦੯॥ਦੁਲਭਦੇਹੋਈਪਰਵਾਨਾਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਆਨਾਮਨਿ
 ਸਾਨੁ॥੧॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਪੁਰਨਪਦੁਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਿਭੈਭਰਮਾਮਿਟਾਇਆ॥੩॥ਜਤਕਤ
 ਦੇਖਉਤਤਹਰਿਆਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਕੀਸਰਣਾਇ॥੪॥੬੯॥੧੩੯॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ
 ੫ ਗੁਰਜੀਕੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਸਤਿਗੁਰਨਾਉ॥੧॥ਪਰਬ੍ਰਹ
 ਮਪੁਰਨਗੁਰਦੇਵਾਕਹਿਕਿਰਪਾਲਾਗਉਤੇਰੀਸੇਵਾ॥ਹਰਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਾਹਿਰੈਦੇਉਰਧਾ
 ਗੀ॥ਅਨਤਨਧਨਗੁਰਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੀ॥੨॥ਸਫਲਜਨਮੁਹੈਵੈਪਰਵਾਨਾ॥ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿ
 ਕਹਿਕਹਿਜਾਨਾ॥੩॥ਸੰਤਧੁਰਿਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਭੇਦਤਹਰਿਸਿਉਲਿਵਲਾ
 ਗੀ॥੪॥੬੦॥੧੪੦॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਕਹੈਦੁਹਰਮਦਿਖਾਵੈਤੋਹੁ॥ਰਾਮਕੀਦਰਗਹਬ
 ਧਾਚੋਹੁ॥੧॥ਗਮੁਰੇਸੇਈਰਾਮਾਣਾ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਏਕੁਸਮਾਣਾ॥ਹਰਾਉ॥ਅੰਤ
 ਰਿਬਿਖੁਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਣਾਵੈ॥ਜਮਪੁਰਿਥਾਧਾਚੋਟਾਖਾਵੈ॥੨॥ਅਨਿਕਪੜਦੇਮਹਿਕਮ
 ਵੇਵਿਕਾਗਾਖਿਨਮਹਿਪ੍ਰਗਟਹੋਹਿਸੰਸਾਰ॥੩॥ਅੰਤਰਿਸਾਚਿਨਮਿਰਸਿਰਤਾ॥ਨਾਨਕਤਿ
 ਸੁਕਿਰਪਾਉਬਿਧਾਤਾ॥੪॥੬੧॥੧੪੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਰਾਮਗੁਰਦੇਉਤਹਿਨਜਾਇ
 ॥ਗੁਰੁਪੁਰਾਜਿਸੁਦੇਇਬੁਝਾਇ॥੧॥ਹਰਿਗੰਗਿਗਤਾਸੇਮਨੁਸਾਰਾ॥ਲਾਲਗਪੁਰਨਪੁਰਖੁ
 ਬਿਧਾਤਾ॥ਹਰਾਉ॥ਸੰਤਹਸੰਗਿਬੈਸਿਗੁਨਗਾਈ॥ਤਕਾਰੰਗੁਨਉਤਰੈਜਾਇ॥੨॥ਬਿਨੁਹਰਿ
 ਸਿਮਰਨਸੁਖੁਨਹੀਪਾਇਆ॥ਅਨਰੰਗਠੀਕੇਸਭਮਾਇਆ॥੩॥ਗੁਰਿਗੰਗੇਸੇਭਏਨਿਹਾਲਾ
 ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਭਏਹੋਦਇਆਲਾ॥੪॥੬੨॥੧੪੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਤਸੁਆ
 ਮੀਕਿਲਾਵਿਖਨਸੇ॥ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਨਿਵਾਸੇ॥੧॥ਰਾਮਜਨਕਉਰਾਮਭੋਰੇਸਾ॥ਨਾਮੁਜ
 ਪਤਸਭਮਿਟਿਓਅੰਦੇਸਾ॥ਹਰਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਕਛੁਤਉਨਭਰਾਂਤੀ॥ਗੁਣਗੁਪਾਲਗਾਈਅ
 ਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀ॥੨॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਬੰਧਨਛੋਟਾ॥ਚਰਨਕਮਲਕੀਟੀਨੀਓਟਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕ
 ਮਨਿਭਈਪਰਤੀਤੀ॥ਨਿਰਮਲਜਸੁਪੀਵਹਿਜਨਨੀਤੀ॥੪॥੬੩॥੧੪੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫
 ਹਰਿਚਰਣੀਜਾਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥ਦੁਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਤਕਾਭਗਾ॥੧॥ਹਰਿਧਨਕੇਵਾਪਾ
 ਰੀਪੁਰਾ॥ਜਿਸਹਿਨਿਵਾਜੇਸੇਜਨੁਸੁਗਾ॥ਹਰਾਉ॥ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਸਾਂਈ॥ਸੇਜਨਲਾਗੇ
 ਗੁਰਕੀਪਾਈ॥੨॥ਸੁਖਸਹਜਸਾਂਤਿਆਨੰਦਾ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੩॥ਨਾਮਹਾਸਿਸਾ

ਧਸੰਗੀਖਾਟੀ॥ ਕਤੁਨਨਕਪ੍ਰਤਿਅਪਦਾਕਾਟੀ॥ ੧॥ ੭੪॥ ੧੪੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਰਹਿਸਿ
 ਮਹਤਸਭਿਮਿਟਹਿਕਲੇਸਾ॥ ਚਰਣਕਮਲਾਮਨਮਹਿਪਰਵੇਸਾ॥ ੧॥ ਉਚਰਹੁਗਮਨਾਮੁਲਖ
 ਬਾਗੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਸੁਪੀਵਹੁਪ੍ਰਭਪਿਅੰਗੀ॥ ਭਾਉਸੁਖਸਹਜਰਸਮਹਾਅਨੰਦਾ॥ ਜਪਿ
 ਜਪਿਜੀਵੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ੨॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਦਭੇਏ॥ ਸਾਧਕੇਸੰਗਿਕਿਲਵਿਖਸਭਭੇਏ
 ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਨਨਕਦੀਜੈਸਾਧਰਵਾਲਾ॥ ੪॥ ੭੫॥ ੧੪੫॥ ਗਉੜੀ
 ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸਕਾਦੀਆਪੈਨੈਖਾਇ॥ ਤਿਸੁਸਿਉਆਲਾਸੁਕਿਉਬਨੈਮਾਇ॥ ੧॥
 ਖਸਮੁਥਿਸਾਰਿਆਨਕੀਮਿਲਾਗਹਿ॥ ਕਉਰੀਬਦਲੇਰਤਨੁਤਿਆਗਹਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਭੁ
 ਤਿਆਗਿਲਾਗਤਅਨੋਲੇਭਾ॥ ਦਾਸਿਸਲਾਮੁਕਰਤਕਤਸੋਭਾ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਸੁਖਵਹਿ
 ਖਾਨਪਾਨਾ॥ ਜਿਨਿਦੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਨਹਿਸੁਆਨਾ॥ ੩॥ ਕਤੁਨਨਕਹਮਲੁਟਹਰਾਮੀ॥ ਬ
 ਖਸਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੪॥ ੭੬॥ ੧੪੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਮਨ
 ਮਹਿਧਿਆਨੁ॥ ਸਗਲਤੀਰਥਮਜਨਇਸਨਾਨੁ॥ ੧॥ ਰਹਿਦਿਨੁਰਹਿਸਿਮਹਨੁਮੇਰੇਭਾਣੀ॥ ਕੇ
 ਦਿਜਨਮਕੀਮਲੁਏਹਿਜਾਣੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਹਿਕੀਕਥਾਰਿਦਮਾਰਿਬਸਾਣੀ॥ ਮਨਬਾਭਤਸ
 ਗਲੇਠਲਾਪਾਣੀ॥ ੨॥ ਜੀਵਨਮਹਤੁਜਨਮੁਪਰਵਾਨੁ॥ ਜਾਕੋਰਿਦੈਵਸੋਭਗਵਾਨੁ॥ ੩॥ ਕ
 ਤੁਨਨਕਸੇਈਜਨਪੁਰੇ॥ ਜਿਨਾਪਰਾਪਤਿਸਾਧੁਪੁਰੇ॥ ੪॥ ੭੭॥ ੧੪੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫
 ਖਾਂਦਪੈਨਦਾਮੁਕਰਿਪਾਇ॥ ਤਿਸਨੋਜੋਹਹਿਦੂਤਧਰਮਹਾਇ॥ ੧॥ ਤਿਸੁਸਿਉਬੇਮੁਖੁ
 ਜਿਨਿਜੀਉਪਿਭੁਦੀਨਾ॥ ਕੇਦਿਜਨਮਭਗਮਹਿਬਹੁਜਾਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਕਤਕੀਐਸੀਤੋਰੀ
 ਤਿ॥ ਜੋਕਿਭੁਕਰੇਸਗਲਾਬਿਪਰੀਤਿ॥ ੨॥ ਜੀਉਪ੍ਰਣਜਿਨਿਮਨੁਤਨੁਪਾਰਿਆ॥ ਸੇਈਠਕੁ
 ਹੁਮਨਹੁਥਿਸਾਰਿਆ॥ ੩॥ ਬਧੋਬਿਕਾਰਲਿਖੇਬਹੁਕਾਰਗਾ॥ ਨਨਕਉਪਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸੁਖਸਾਗ
 ਗਾ॥ ੪॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੇਰੀਸਹਣਾਇ॥ ਬੰਧਨਕਾਟਿਤੇਰੇਹਰਿਨਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੂਜਾ॥ ੭੮॥ ੧੪੮॥
 ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਅਪਨੋਲੇਭਕਉਕੀਨੋਮੀਤੁ॥ ਸਗਲਮਨੋਰਥਮੁਕਤਿਪਵਦੀਤੁ॥
 ੧॥ ਐਸਾਮੀਤੁਕਹਹੁਸਭਕੋਇ॥ ਜਾਤੇਬਿਰਥਾਰੋਇਨੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਪੁਨੈਸੁਆਇਰਿ
 ਦੈਲੈਧਾਰਿਆ॥ ਦੁਖਦਰਦਹੋਗਸਗਲਾਬਿਦਾਰਿਆ॥ ੨॥ ਰਸਨਗੀਧੀਬੋਲਤਰਾਮਾ॥ ਪੁਰਨ
 ਹੋਏਸਗਲੇਕਾਮਾ॥ ੩॥ ਅਨੰਕਬਾਰਨਨਕਬਲਿਹਗਾ॥ ਸਫਲਦਰਸਨੁਗੋਬਿੰਦੁਹਮਾਰਾ॥ ੪॥

੭੯॥੧੪੯॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਕੇਇਬਿਘਨਹਿਰੇਖਿਨਮਾਹਿ।ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸਾਧਸੰਗਿਸੁ
 ਨਾਹਿ॥੧॥ਪੀਵਤਗਮਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਜਾਸੁ।ਜਪਿਹਰਿਚਰਣਮਿਟੀਖੁਪਿਤਾਸੁ।ਹਰਉ
 ॥ਸਰਬਕਲਿਅਣਸੁਖਸਹਜਨਿਧਾਨ।ਜਕੈਰਿਦੈਵਸਹਿਭਗਵਾਨ॥੨॥ਅਉਖਧਮੰ
 ੩੩ਤਸਭਿਭਾਗੁ।ਕਰਣੇਹਰਿਦੇਸਹਿਧਗੁ॥੩॥ਤਜਿਸਭਿਭਗਮਭਾਜਿਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥
 ਕਹੁਨਾਨਕਅਟਲਾਇਹੁਧਰਮੁ॥੪॥੮॥੧੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਦੇਗੁਰ
 ਜੇਣੀ॥ਤਿਤੁਬਲਿਹੋਗੁਨਬਿਅਪੋਕੋਣੀ॥੧॥ਰਾਮਰਾਮਣਤਰਣਭੋਸਾਗਗ।ਸਹਣਿਸੁਰਛੋ
 ਜਮਕਾਗਗ।ਹਰਉ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰਦੀਓਹਿਨਮਾ।ਇਹਅਸਰਪੂਰਨਭਏਕਾਮਾ॥ਜ
 ਪਤਪਸੰਜਮਪੁਰੀਵਡਿਅਣੀ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਲਹਰਿਭਏਸਹਣੀ॥੩॥ਮਾਨਮੋਹਏਗੁਰਿ
 ਭਗਮਾ।ਪੇਖੁਨਾਨਕਪਸੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥੪॥੮॥੧੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਬਿਖੋਰਜਤੇ
 ਅੰਪੁਲਾਭਾਗੀ।ਦੁਖਿਲਾਗੋਰਾਮਨਮੁਚਿਤਾਗੀ॥੧॥ਤੇਰੇਦਾਸਕਉਤੁਹੀਵਡਿਅਣੀ॥ਮਾਇ
 ਅਮਗਨੁਨਰਕਿਲੇਜਾਣੀ॥ਹਰਉ॥ਗੋਗਗਿਰਸਤਚਿਤਾਹੇਨਉ॥ਬਿਖੁਮਾਤੇਕਾਠਉਹਨਠ
 ਉ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਅਨਸੁਖਾਨਹੀਅਵਹਿਚੀਤਿ॥੩॥ਸਦਾਸਦਾਸਿ
 ਮਹਉਪ੍ਰਭਸੁਅਮੀ॥ਮਿਦੁਨਾਨਕਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੮॥੧੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫
 ਆਠਪਹਰਸੰਗੀਬਟਵੇਗੇ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਲਾਏਨਿਵੇਗੇ॥੧॥ਐਸਾਹਰਿਗੁਰਮਹਤੁ
 ਸਭੁਕੋਇ।ਸਰਬਕਲਾਪੂਰਨਪ੍ਰਭੁਸੇਇ।ਹਰਉ॥ਮਹਤਪਤਿਸਾਗਰਸੰਸਾਗ।ਪ੍ਰਭਖਿਨ
 ਮਹਿਪਾਰਿਉਤਾਹਣਹਗ॥੨॥ਅਨਿਕਬੰਧਨਤੇਹੇਨਹੀਜਾਹਿ।ਸਿਮਰਤਨਾਮਮੁਕਤਿਛਲ
 ਪਾਹਿ॥੩॥ਉਕਤਿਸਿਅਨਪਇਸਤੇਕਭੁਨਾਹਿ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਗੁਣਗਾਹਿ॥੪॥੮॥੧੫॥
 ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਥਾਤੀਪਾਣੀਹਰਿਕੋਨਾਮਾ।ਬਿਚਰੁਸੰਸਾਰਪੂਰਨਸਭਿਕਾਮਾ॥
 ੧॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਣੀਐ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੁਦੇਹਿਤਪਾਣੀਐ॥ਹਰਉ॥ਹਰਿਕੋਚ
 ਰਣਹਿਰਦੈਉਹਿਧਾਗਿ।ਭਵਸਾਗਹੁਚਵਿਉਤਹਹਿਪਾਗੀ॥੨॥ਸਾਧੂਸੰਗੁਕਰਹੁਸਭੁਕੋਇ।
 ਸਦਾਕਲਿਅਣਫਿਰਦੁਖੁਨਹੇਇ॥੩॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਭਜੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨ।ਨਾਨਕਦਰਗ
 ਹਪਾਣੀਐਮਾਨੁ॥੪॥੮॥੧੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਜਾਇਥਾਇਮਹੀਅਇਪੂਰਨਹਰਿ
 ਮੀਤਾ।ਭੁਮਾਬਿਨਸੇਗਾਏਗੁਣਨੀਤਾ॥੧॥ਉਠਤਸੇਵਤਹਰਿਸੰਗੀਪਹਰੁਆ।ਜਕੈਸਿ

ਅਹਿੰਸਾ ਮਨ ਹੀ ਰਹੁ ਆਗਾਹਾ ਭੀ। ਚਰਣ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਹੀ ਦੇ ਨਿਵਾਸੁ। ਸਗਲ ਦੁਖ ਕੋ ਹੋਇ
 ਆਨਾਸੁ। ੨। ਆਸਾ ਮਾਤੁ ਤਾਤੁ ਪਨੁ ਏਕਾ। ਸਾਚੇ ਸਾਹਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਏਕਾ। ੩। ਮਹਾ ਗਰੀਬ
 ਜਨ ਸਾਧ ਅਨਾਥ। ਨਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਰਖੇ ਦੇ ਤਖਾ। ੪। ੧੫੫। ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਜਨੁ ਕਹਿ ਸੁਚੇ। ਕੋਇ

ਗੁਣ ਪੁੰਨ ਫਲ ਮੁਚੇ। ੧॥ ਸਾਪਸੰਗਿ ਕੀਰਤਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ। ਜਨਮ ਕਾਮਾਹ ਗੁਣਿ ਸ
 ਏਨ ਆਇਆ। ੨। ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਗੋਵਿੰਦ ਅਪਹੁ। ਤਾਂ ਤੇ ਬੁਝਿਓ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰੁ। ੩। ਕਹਿ
 ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੋ ਅਪਨਾ। ਨਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਪਨਾ। ੪। ੧੫੬। ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
 ੫ ਪਉਸ ਰਣਾਈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਜਾਤੇ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ ਲੁਚ ਰਣ ਹਰਿ ਰਾਤੇ। ੧। ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਪ੍ਰ
 ਭ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਈ। ਡਰ ਪਤ ਡਰ ਪਤ ਜਨਮ ਬਹੁ ਤਜਾਈ। ੨। ਹਰਾਓ। ਜਾ ਕੋ ਰਿਦੈ ਬਸਿਓ
 ਹਿਨਾਮ। ਸਗਲ ਮਨੋ ਰਥ ਤਾਕੇ ਪੂਰਨ ਕਮਾ। ੩। ਜਨਮੁ ਜਗਮਿ ਰਤੁ ਜਿ ਸੁਵਾਸਿ। ਸੋ ਸਮਰ
 ਥੁ ਸਿਮਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ। ੪। ਮੀਤ ਸਾਜਨੁ ਸਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕਾ। ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ਨਨਕ ਦੇ
 ਕਾ। ੫। ੧੫੭। ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਾਹਰਿ ਰਾਖਿਓ ਰਿਦੈ ਸਮਾਇ। ਘਰਿ ਆਏ ਹੋ
 ਵਿੰਦੁ ਲੋਨਾਇ। ੧। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਕੈ ਹੰਗਿ। ੨। ਹਰਾਓ।
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਗਰੁ ਤਹਿ ਆ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾਵਿਖ ਸਭਿ ਹਿਰਿ ਆ। ੩। ਸੋ ਤਾ ਸੁਰ
 ਤਿਨ ਮਿਭ ਗਵੰਤੁ। ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ੍ਰ। ੪। ਚਰਣ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਮਹਿ ਜਪੁ। ਨਨ
 ਕੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪਰਤਾਪੁ। ੫। ੧੫੮। ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਧੰਨੁ ਇਹੁ ਥਨੁ ਗੋਵਿੰਦ
 ਗੁਣ ਗਾਏ। ਕੁਸਲ ਬੇਮ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਸਾਏ। ੧। ਹਰਾਓ। ਬਿਪਤਿ ਤਹ ਜਹਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ
 ਨਾਹੀ। ਕੋਇ ਅਨੰਦ ਜਹਾ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਹੀ। ੨। ਹਰਿ ਬਿਸਰਿ ਐ ਦੁਖ ਰੋਗ ਪਨੇਗੇ। ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ
 ਜ ਮੁਲ ਗੋਨੇਗੇ। ੩। ਸੇਵ ਭਭਾਗੀ ਨਿਚਲ ਥਨੁ। ਜਹਾ ਜਪੀ ਐ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਵਲ ਨਾਮ। ੪। ਜ
 ਹਾਣੀ ਐ ਤਹ ਨਾਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ। ਨਨਕ ਕਉ ਮਿਲਿ ਆ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ। ੫। ੧੫੯।
 ੧੫੯। ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਵੇ। ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਣਪਵਿਤ੍ਰ ਆਪ
 ਰ ਮਗਤਿ ਪਾਵੇ। ੧। ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਪਾਲਾ। ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਛੂਨੁ ਪਨੁ ਮਾਝਾ। ੨। ਹਰਾਓ।
 ਰੂਪ ਵੰਤੁ ਸੋਚਤੁ ਹੁਸਿਆਣਾ। ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਮਾਨਿਆ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ। ੩। ਜਗਮਹਿ ਆਇ

ਸੋ ਸਮਰ ਥੁ ਸਿਮਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ। ਮੀਤ ਸਾਜਨੁ ਸਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕਾ। ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ਨਨਕ ਦੇ ਕਾ। ੫। ੧੫੭। ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਅਸੋਪਰਵਾਨਾਘਟਿਘਟਿਅਪਦਾਸੁਆਮੀਜਾਨਾ॥੩॥ਕਰੁਨਨਕਜਕੇਪੁਰਨਭਗਾ॥
 ਰਿਚਰਨੀਤਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੯੦॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਚਰਿਕੇਦਾਸਸਿਉਸਾਕ
 ਤਨਹੀਸੰਗੁ॥ਓਹੁਬਿਖਈਓਸੁਰਾਮਕੋਰੰਗੁ॥ਹਰਾਉ॥ਮਨਅਸਵਰਗੈਸੇਤੁਹੀਸੀਗਾਰੀ॥
 ਜਿਉਕਾਪੁਰਖੁਪੁਚੈਰੋਨਗੀ॥੧॥ਬੋਲਕਉਨੇੜਾਪਾਇਦੁਹਵੈ॥ਗਉਚਰਿਸਿੰਘਪਾਥੈਧਵੈ
 ॥੨॥ਗਾਡਰਲੇਕਾਮਧੇਨੁਕਰਿਪੁਜੀ॥ਸਉਦੇਕਉਧਾਵੈਬਿਨੁਪੁਜੀ॥੩॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਜ
 ਪਿਚੀਤਾ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਚਰਿਸਾਮੀਤਾ॥੪॥੯੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਸਾਮਤਿ
 ਨਿਰਮਲਕਹੀਅਤਿਪੀਗਾਰਾਮਰਸਾਇਦੁਪੀਵਤਬੀਗਾ॥ਚਰਿਕੇਚਰਣਹਿਰਦੈਕਹਿਓ
 ਟਾ॥ਜਨਮਮਰਣਤੇਰੋਵਤਭੋਟਾ॥ਹਰਾਉ॥ਸੋਤਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਤੁਉਪਜੈਨਪਾਪੁ॥ਰਾਮ
 ਰੰਗਿਨਿਰਮਲਪਰਤਾਪੁ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟਿਜਤਬਿਕਾਗ॥ਸਭਤੇਉਚੈਰੋਉਪਕਾਰ
 ॥੩॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਗਤੋਗੋਪਾਲਾ॥ਨਨਕਜਾਚੈਸਾਧਰਵਲਾ॥੪॥੯੨॥ਗਉੜੀਮਹ
 ਲਾ੫ ਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਵਿੰਦਸਿਉਲਾਗੀ॥ਮੇਲਿਲਏਪੁਰਨਵਡਭਾਗੀ॥ਹਰਾਉ॥ਭਰ
 ਤਾਪੋਪਿਥਿਗੋਸੈਜਿਉਨਗੀ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਜੀਵੈਨਮੁਚਿਤਾਗੀ॥੧॥ਪੂਤਪੋਖਿਜਿਉਜੀ
 ਵਤਮਾਤਾ॥ਓਤਿਪੋਤਿਜਨੁਹਰਿਸਿਉਗਤਾ॥੨॥ਲੋਭੀਅਨਦੁਕਰੈਪੋਖਿਧਨਾ॥ਜਨਚਰ
 ਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੋਮਨਾ॥੩॥ਬਿਸਰੁਨਹੀਇਕੁਤਿਲੁਦਾਤਾਗਾ॥ਨਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰਨਅ
 ਧਾਗਾ॥੪॥੯੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਰਾਮਰਸਾਇਣਿਜੋਜਨਗੀਧੋ॥ਚਰਨਕਮ
 ਲਾਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਬੀਧੋ॥੧॥ਅਨਰਸਾਦੀਸਹਿਸਭਿਭਾਗੁ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਿਠਠਲਾਸੀਸਾਗਾਰ
 ਹਉ॥ਅੰਧਕੁਪਤੇਕਾਢੇਆਪਿ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਅਚਰਜਪਰਤਾਪਾ॥੨॥ਵਣਿਕਿਣਿਕਿ
 ਭਵਣਿਪੁਰਨਗੋਪਾਲਾ॥ਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੁਜੀਅਸੰਗਿਦਇਆਲਾ॥੩॥ਕਰੁਨਨਕਸਾਕਖਨੀ
 ਸਾਗੁ॥ਮਾਨਿਲੇਤੁਜਿਸੁਸਿਰਜਨਹਗੁ॥੪॥੯੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ
 ਨਵਤੁਰਾਮਸਹਿਕੀਜੈ॥ਝੋਲਿਮਹਾਰਸੁਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈ॥ਹਰਾਉ॥ਨਿਰਮਲਉਦਕੁ
 ਗੋਵਿੰਦਕਾਨਾ॥ਮਜਨੁਕਰਤਪੁਰਨਸਭਿਕਾ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਿਤਹੋਸਦਿਹੋਇ॥ਕੋਇਜ
 ਨਮਕੇਕਿਲਾਵਿਖਖੋਇ॥੨॥ਸਿਮਰਹਿਸਾਧਕਹਿਅੰਦਾ॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਆਪਰਮਾਨੰ
 ਦੁ॥੩॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹਰਿਚਰਣਨਿਧਾਨਾ॥ਨਨਕਦਾਸਤਿਸਹਿਕੁਰਬਾਨਾ॥੪॥੯੫॥

੧੬੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫   ਜੇਕਿ ਬੁਕਹਿ ਜਿ ਤੇ ਮੇਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ੬੪
 ਜਾਗੈ ॥ ੧॥ ਹਰਉ ਏਕੋ ਸਿਮਰਿ ਨ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਪਿ ਕੇਵਲ ਨ ਏਹੁ ॥ ੧॥ ਕਰਮ ਧਰ
 ਮ ਨੇ ਮਥਤ ਪੁਜਾ ॥ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਦੁਜਾ ॥ ੨॥ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਪਾਠਾ ॥ ਜਾ ਕੀ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਇ ॥ ੩॥ ਸੋ ਬੈਸਨੇ ਹੋ ਅਪਰ ਅਪਾਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਤੇ ਜੋ ਬਿਕ
 ਗਾ ॥ ੪॥ ੧੬੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫   ਜੀਵਤ ਭਾਰਿ ਜਾਂਤਿ ਦੇਵ ਨੇ ॥ ਮੁਇਆ ਉਨ
 ਤੋ ਕੇਵਲ ਸਾਨੇ ॥ ੧॥ ਸਿਮਰਿ ਹੋਵੈ ਦਮ ਨਿਤ ਨਿਪੁਰਿ ਇਨਿ ਖਿਆ ॥ ਕਾਹੁ ਕਾਜ ਨ ਆਵਤ ਬਿ
 ਖਿਆ ॥ ਹਰਉ ॥ ਬਿਖੈ ਠਗਉਗੀ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਖਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਰਿਸ ਨਾ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੨॥
 ਦਾਹਨ ਦਖ ਦਤ ਹਸੰਸਾਗੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕੋ ਸੇਉ ਤਸਿ ਪਾਗਿ ॥ ੩॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਦੁ
 ਇਕੁ ਲਾਸਾਧੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਆਗਾਧੀ ॥ ੪॥ ੧੬੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਗਹੀ ਬਾਉ ਪਹਿ ਜਿ ਖਿਜੈ ਦਾੜੀ ॥ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਸਾੜੀ ॥ ੧॥ ਪੂਰਨਿ ਆਉ
 ਕਰੇ ਕਰਤਾਗੁ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਸ ਕਉਗ ਖਨਹੁ ॥ ਹਰਉ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਰਤ
 ਪ੍ਰਾਨਿੰਦ ਕੁ ਮੁਆਉ ਪਾਜਿ ਵਡਤਾਪੁ ॥ ੨॥ ਤਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ਜੇਹੇ ਨੇਕੋਇ ॥ ਆਗੇ ਪਾਏ
 ਮੰਦੀ ਸੋਇ ॥ ੩॥ ਅਪੁਨੇ ਦਸ ਗਾਏ ਕੀਠਿ ਲਾਇ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ੪॥
 ੧੬੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫   ਮਹਾਨੁ ਭੂਠਾ ਕੀ ਤੋਨੁ ਆਪਾ ॥ ਪਾਪੀ ਕਉ ਲਾਗਾ
 ਸੰਤਾਪੁ ॥ ੧॥ ਜਿਸਹਿ ਸਹਾਈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮੇਗਾ ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਜਮੁ ਨ ਹੀ ਆਵੈ ਨੇਗਾ ॥ ਹਰਉ ॥ ਸਾ
 ਚੀਟਗਾ ਹੋਏ ਕੁਝੁ ॥ ਸਿਰੁ ਹਥ ਪਛੋੜੈ ਅੰਧਾ ਮੁਝੁ ॥ ੨॥ ਗੋਗ ਬਿਆਪੇ ਕਰਦੇ ਪਾਪਾ ॥
 ਅਦਲੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਾ ॥ ੩॥ ਅਪਨ ਕਮਾਇ ਐ ਆਪੇ ਬਾਧੋ ॥ ਦਰਬੁਗ ਇਅਸ
 ਭੁਜੀ ਅਕੋਸਾਥੋ ॥ ੪॥ ਨਾਨਕ ਸਹਾਨਿ ਪਰੇ ਦਰਬਾਗਿ ॥ ਗਖੀ ਪੈ ਜਮੈ ਕੋ ਕਰਤਾਗਿ ॥ ੫॥ ੧੬੯॥
 ੧੬੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫   ਜਨ ਕੀ ਪੂਰਿ ਮਨ ਮੀਠ ਖਟਾਨੀ ॥ ਪੂਰਾ ਬਿਕਰਮਿ ਲਿਖਿ ਆਪੁ
 ਰਿਪੁ ਨੀ ॥ ਹਰਉ ॥ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਮਨ ਪੂਰਿ ਬਿਧਾਈ ॥ ਸਾਧ ਪੂਰਿ ਕਰਿ ਸੁਧ ਮੰਜਾਈ ॥ ੧॥ ਅਨਿ
 ਕ ਜਲਾ ਜੋਧੈ ਵੇਦੇ ਹੀ ॥ ਮੇਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸੁਪੁਨ ਤੇ ਹੀ ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਓਸ ਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਈ ॥
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਇਆ ਭਉ ਕਾਈ ॥ ੩॥ ਮੂਕ ਤਿਭੁਗ ਤਿਜੁਗ ਤਿਹਰਿ ਨ ਏਹੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭ
 ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੪॥ ੧੭੦॥ ੧੭੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫   ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਕੇ

ਦਾਸਾਜਿਨਿਮਿਲਿਆਤਮਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਹਰਿਕਾਸਿਮਹਨੁਸੁਨਿਮਨਕਾਨੀ॥ਸੁਖਪਾਵਹਿ
 ਹਰਿਦੁਆਰਿਪਰਨੀ॥ਹਰਾਉ॥ਆਠਪਰਧਿਆਈਐਗੋਪਾਉ॥ਨਾਨਕਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿ
 ਹਾਉ॥੨॥੧੦੧॥੧੭੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਸਾਂਤਿਭਈਗੁਰਗੋਬਿਦਿਪਾਈ॥ਤਾਪਪਾ
 ਪਾਥਿਨਸੇਮੇਰੇਭਾਈ॥ਹਰਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਨਿਤਰਸਨਬਖਾਨਾ॥ਬਿਨਸੇਰੋਗਭਏਕਇਆਨਾ॥
 ੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਣਅਗਮਬੀਚਗ॥ਸਾਧੁਸੰਗਿਮਿਹੈਨਿਸਤਗ॥੨॥ਨਿਰਮਲਗੁਣਗਾ
 ਵਹੁਨਿਤਨੀਤਾ॥ਗਈਬਿਆਧਿਉਬੋਯਨਮੀਤਾ॥੩॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਧਿਆ
 ਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥੪॥੧੦੨॥੧੭੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਨੇੜਪਰਗਾਸੁਕੀ
 ਆਗੁਰਦੇਵਾ॥ਭਗਮਗਏਪੁਰਨਭਈਸੇਵਾ॥ਹਰਾਉ॥ਸੀਤਲਾਤੇਰਖਿਆਬਿਹਰੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰ
 ਹਮਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੧॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪੈਸੋਜੀਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੈ॥੨॥
 ੧੦੩॥੧੭੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਧਨੁਓਹੁਮਸਤਕੁਧਨੁਤੇਰੇਨੇਤਾ॥ਧਨੁਓਇਭਗਤ
 ਜਿਨਤੁਮਸੀਗਿਹੇਤਾ॥੧॥ਨਾਮਬਿਨਕੈਸੇਸੁਖੁਲਾਏਐ॥ਰਸਨਾਰਾਮਨਾਮਜਸੁਕਹੀਐ॥ਹਰਾ
 ਓ॥ਤਿਨਉਪਰਿਜਾਈਐਕੁਰਬਾਉ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਜਪਿਆਨਿਭਬਾਉ॥੨॥੧੦੪॥੧੭੪॥ਗ
 ਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਤੁਹੈਮਸਲਤਿਤੁਹੈਨਾਈ॥ਤੁਹੈਰਖਹਿਸਾਹਿਸੰਮਾਈ॥੧॥ਐਸਾਗ
 ਮੁਦੀਨਦਨੀਸਰਣੀ॥ਦਾਸਕੀਪੈਜਗਖੇਮੇਰੇਭਾਈ॥ਹਰਾਉ॥ਆਗੇਆਪਿਉਭਾਨੁਵਸਿ
 ਜਾਕੈ॥ਆਠਪਰਮਨੁਹਰਿਕਉਜਾਪੈ॥੨॥ਪਤਿਪਰਵਾਣੁਸਚੁਨੀਸਾਣਾ॥ਜਾਕਉਆਪ
 ਕਹਹਿਭੁਗਮਾਨੁ॥੩॥ਆਪੇਦਾਤਾਆਪਪ੍ਰਤਿਪਾਇ॥ਨਿਤਨਿਤਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਸਮਾ
 ਇ॥੪॥੧੦੫॥੧੭੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਭਇਆਕ੍ਰਿਪਾਉ॥ਚਿਠਦੇ
 ਵਸਿਆਸਦਾਗੁਪਾਉ॥੧॥ਰਾਮੁਰਵਤਸਦਹੀਸੁਖਪਾਇਆ॥ਮਾਇਆਕਰੀਪੁਰਨਹਰਿਗ
 ਇਆ॥ਹਰਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੁਰੇਭਾਗਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਸਥਿਗੁਸੋਹਗੁ॥੨॥੧੦੬॥੧੭੬॥
 ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਧੋਤੀਖੋਲਿਵਿਛਾਏਹੇਠਿ॥ਗਰਧਪਵਗੁਲਾਏਪੇਇ॥੧॥ਬਿਨੁਕਰ
 ਤੁਤੀਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਹਰਾਉ॥ਪੂਜਾਤਿਲਕਕਰਤ
 ਇਸਨਾਨਾ॥ਭੁਰੀਕਾਢਿਏਵੇਹਥਿਦਾਨਾ॥੨॥ਬੇਤਪਕੈਮੁਖਿਮੀਠੀਬਾਣੀ॥ਜੀਆਕੁਰਤਨ
 ਸੰਗੋਪਾਣੀ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਕਿਰਪਾਧੋਗੈ॥ਚਿਰਦਾਸੁਪੁਰੁਮੁਬੀਚਗੈ॥੪॥੧੦੭॥੧੭੭॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਥਿਰੁਪਰਿਥੈਸਹੁਰਿਜਨਪਿਅਗੇ। ਸਤਿਗੁਰਿਤਮਰੇਕਜਸਵੇਗੇ॥
ਹਰਉ। ਦੁਸਟਦੁਤਪਰਮੇਸਰਿਮਾਗੇ। ਜਨਕੀਪੈਜਰਖੀਕਰਤਾਗੇ॥ ਬਾਦਿਸਾਹਸਾਹਸ
ਭਵਸਿਕਰਿਦੀਨੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮਮਹਾਸਪੀਨੇ॥ ੧॥ ਨਿਰਭਉਹੋਇਭਜੁਤਗਵਾਨਾ॥ ਸਾ
ਪਸੰਗਤਿਮਿਲਿਕੀਨਦਾਨੁ॥ ੩॥ ਸਹਇਪਰੇਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਨਨਕਓਟਪਕਰੀਪ੍ਰਭਸੁ
ਅਮੀ॥ ੪॥ ੧੦੮॥ ੧੭੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਭਾਹਿਜਲੈ॥ ਹਰਿਸੰ
ਗਿਰਾਤੇਮਾਇਆਨਹੀਛਲੈ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਨਹੀਭੁਬੈਜਲਾ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਸੁਛਲਛ
ਲਾ॥ ੧॥ ਸਭਭੈਮਿਟਹਿਤੁਮਾਰੈਨਾਇ॥ ਭੇਟਤਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥ ਹਰਉ॥ ਹਰਿਸੰ
ਗਿਰਾਤੇਮਿਟੈਸਭਚਿੰਤਾ॥ ਹਰਿਸਉਸੋਚੈਜਿਸੁਸਾਧਕਾਮੰਤਾ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਜਮਕੀਨ
ਹੀੜਾਸਾ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਪੁਰਨਆਸਾ॥ ੨॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਦੁਖੁਨਲਾਗੈ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਅ
ਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤਾਸਹਜਘਰਿਵਸੈ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਭ੍ਰਮੁਭਉਨਸੈ॥ ੩॥ ਹਰਿਸੰ
ਗਿਰਾਤੇਮਤਿਉਤਮਹੋਇ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਨਿਰਮਲਸੇਇ॥ ਕਹੁਨਨਕਤਿਨਕਉਬਇ
ਜਾਂਈ॥ ਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਬਿਸਰਤਨਾਹੀ॥ ੪॥ ੧੦੯॥ ੧੭੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫
ਉਦਮੁਕਰਤਸੀਤਲਮਨਭਏ॥ ਮਾਹਿਚਲਤਸਗਲਦੁਖਹਏ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਮਨਿ
ਭਏਅੰਦਾ॥ ਹਸਿਗਾਏਗੁਨਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ੧॥ ਖੇਮਭਇਆਕੁਸਲਘਰਿਅਏ॥ ਭੇਟਤ
ਸਾਪਸੰਗਿਗਈਬਲਾਏ॥ ਹਰਉ॥ ਨੇੜਪੁਨੀਤਪੇਖਤਹੀਦਗਸਾ॥ ਧਨਿਮਸਤਕਚਗਨਕ
ਮਲਹੀਪਰਸਾਗੋਬਿੰਦਕੀਟਹਲਾਸਛਲਾਇਹਕਾਂਇਆ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾ
ਇਆ॥ ੨॥ ਜਨਕੀਕੀਨੀਆਪਿਸਹਾਇ॥ ਸੁਖੁਪਾਇਆਲਾਗਿਦਾਸਹਪਾਇ॥ ਆਪੁਗ
ਇਆਤਾਆਪਹਿਭਏ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਨਕੀਸਹਨੀਪਏ॥ ੩॥ ਜੋਚਾਹਤਸੇਈਜਬਪਾਇਆ॥
ਤਬਛੁਛਨਕਹਾਕੇਜਾਇਆ॥ ਅਸਥਿਰਭਏਬਸੇਸੁਖਆਸਨਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਨਕ
ਸੁਖਬਾਸਨਾ॥ ੪॥ ੧੧੦॥ ੧੮੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਕੋਟਿਜਨਮਕੀਨੋਇਸਨਾ॥ ਲਾ
ਖਅਰਬਖਰਬਦੀਨਦਾਨੁ॥ ਜਾਮਨਿਵਸਿਓਹਿਕੋਨਾਮੁ॥ ੧॥ ਸਗਲਪਵਿਤਗੁਨਗਾਇ
ਗੁਪਾਲਾ॥ ਪਾਪਮਿਟਹਿਸਾਧੂਸਹਨਿਦਇਆਲਾ॥ ਹਰਉ॥ ਬਹੁਤਉਹਧਤਪਸਾਪਨਸਾ
ਧੋ॥ ਆਨਿਕਲਾਭਮਨੋਰਥਲਾਧੋ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਸਨਆਹਧੋ॥ ੨॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ

ਬੇਦ ਬਖਾਨੇ। ਜੋਗਹਿ ਅਨਸਿਧ ਸੁਖ ਜਾਨੇ। ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਉ ਮਨ ਮਾਨੇ॥੩॥ ਅਗਾਧਿ ਬੇ
 ਧਿਹਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ। ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਮੁ ਹਿੰਦੇ ਬੀਚਾਰੇ। ਨਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਹ ਪਾਧਾਰੇ॥੪॥
 ੧੧੧॥੧੮੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ। ਚਰਨ ਕਮਲ
 ਗੁਰਹਿ ਦੇ ਬਸਾਇਆ॥੧॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੁਰਾ। ਤਿਸਹਿ ਅਗਾਧਿ ਮੋਹ ਮਨੁ ਪੀਰਾ॥
 ਹਰਾਉ। ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਗੁਰੁ ਗੁਰਨਾਮਾ। ਤਾ ਤੇ ਸਿਧਿ ਭਏ ਸਗਲ ਕਾ॥੨॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ
 ਸੀਤਲ ਮਨ ਭਏ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾ ਬਿਖਰੇ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਕਹਾ ਭੈ ਭਾਈ॥ ਅਪਨੇ
 ਸੇਵਕ ਕੀਆ ਪਿਪੈ ਜਗ ਖਾਈ॥੪॥੧੧੨॥੧੮੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ
 ਆਪਿ ਸਹਾਈ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੈ ਬਾਪ ਜੈ ਸੇਆਈ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਹਾਇ ਉਬਰੈ ਸਭ ਕੋਇ। ਕਰ
 ਨ ਕਰਾਵਨ ਪੁਰਨ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ਹਰਾਉ। ਅਬ ਮਨਿ ਬਸਿ ਆਕਰੈ ਨੈਹਾਰਾ। ਭੋਬਿਨ ਸੇਆਤ
 ਮ ਸੁਖ ਸਾਗਾ॥੨॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾ ਅਪਨੇ ਜਨਗਥੇ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾ ਵਿਖਲਾਥੇ॥੩॥ ਕ
 ਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਰਿ ਆਈ॥ ਨਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸ ਰਨਾਈ॥੪॥੧੧੩॥੧੮੩॥

ਗਉੜੀ ਚੋਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਰਾਮ ਕੋ ਬਲੁ ਪੁਰਨ ਭਾਈ॥ ਤਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਖਾਨ ਬਿਆਪੇ ਕਾਈ॥ ਹਰਾਉ। ਜੋ ਜੋ ਚਿਤ ਵੇਦਾ ਸੁਹਰਿ
 ਮਾਈ॥ ਸੋ ਸੋ ਕਰਤ ਆਪਿ ਕਰਾਈ॥੧॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਪਤਿ ਗਵਾਈ॥ ਨਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿ
 ਰਭ ਉਗਾਈ॥੨॥੧॥੧੧੪॥੧੮੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਭੁਜ ਬਲ ਬੀਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ ਸਾ
 ਗਾ। ਗਰਤ ਪਰਤ ਗਹਿਏ ਧੁਮੁ ਗੁਰੀਆ॥ ਹਰਾਉ। ਸੁਵਨਿ ਨ ਸੁਰਤਿ ਨੈਨ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀ ਆ
 ਰਤ ਦੁਆਰਿ ਰਤ ਪਿਗੁਰੀਆ॥੧॥ ਦੀਨਾ ਨ ਥਾ ਅਨਾਥ ਕਰੁਣਾ ਮੈਸਾ ਜਨਮੀਤ ਪਿਤਾ ਮਹ
 ਤਰੀਆ॥ ਚਰਨ ਕਵਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹਿ ਨਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰ ਸੰਤ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਆ॥੨॥੨॥੧੧੫॥
 ੧੮੫॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ਦਯਗੁ ਸਾਈ ਮੀਤੁ ਲਾਤੁ ਸੰਗਿ ਹਮਰੈ ਬਾਸੁ
 ਜੀਉ॥ ਹਰਾਉ। ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਪਰੀ ਨ ਜੀਵਨਾ ਪ੍ਰਿਗੁਰੁ ਧਾਸੀ ਸਾਗੀ॥ ਜੀ ਅਪੁਨ ਸੁਖ ਦਾਤਿ
 ਆਨਿ ਮਖ ਨਿਮਖ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੀ॥੧॥ ਹਸਤ ਅਲੰਬਨੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗਰਤ ਉਧਰੋ ਪਾ
 ਲਾ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਗੁਨ ਮਾਤਿ ਥੋਰੀ ਆਤੁ ਸਦ ਹੀ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾ॥੨॥ ਕਿਆ ਸੁਖ ਤੇਰੇ ਸੀਮ

ਲਾਕਵਨਬਿਧੀਬੀਚਾਗਾਸਹਇਸਮਾਈਦਾਸਹਿਤਉਚੇਅਗਮਅਪਾਗ॥੩॥ਸਗਲਪਦਾ ੬੬
 ਹਥਅਸਟਸਿਧੀਨਾਮਅਹਸਮਾਹਿ॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਕੇਸਵਸੇਜਨਹਰਿਗੁਣਗਾਂਠਿ॥੪॥ਅ
 ਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧੋਤੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਣਅਧਾਗਾਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕੁਭਯੋਬਿਖੁਤਰਿਅਸੰਸਾਰੁ॥
 ੫॥੧॥੧੧੬॥੧੮੬॥ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਅਹਲਾ ੫ ਹੋਏਕੇਛੰਤਕੇਘਰਿਗਵਣਾ॥
 ਹੋਕੇਈਚਾਮੁਪਿਅਹੋਗਾਵੈ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਸੁਖਸਚੁਪਾਵੈ॥ਹਰਾਉ॥ਬਨੁਬਨੁ
 ਖੋਜਤਫਿਰਤਬੈਰਾਗੀ॥ਬਿਰਲੇਕਾਤੁਏਕਲਿਵਲਾਗੀ॥ਜਿਨਿਹਰਿਪਾਇਆਸੇਵਡਭਾ
 ਗੀ॥੧॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨਕਾਦਿਕਚਾਪੈ॥ਜੋਗੀਜਤੀਸਿਧਹਰਿਅਪੈ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪ
 ਤਿਸੇਹਰਿਗੁਣਗਾਪੈ॥੨॥ਤਾਕੀਸਹਇਜਿਨਿਬਿਸਰਤਨਾਹੀ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਸੰਤਮਿ
 ਲਾਹੀ॥ਜਨਮਅਮਰਤਤਿਹਮੁਏਨਾਹੀ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮਿਲੁਪ੍ਰੀਤਮਪਿਅਹੋ॥ਬਿਨਉ
 ਸੁਨਹੁਪ੍ਰਭਉਚਅਪਾਹੋ॥ਨਾਨਕੁਮਾਗਤਨਾਮੁਅਧਾਹੋ॥੪॥੧॥੧੧੭॥੧੮੭॥ਗਉੜੀਪੁ
 ਰਬੀਅਹਲਾ ੫ ਕਵਨਗੁਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿਮਿਲਉਮੇਰੀਮਾਈ॥ਹਰਾਉ॥ਗੁਪਹੀਨਬੁਧਬ
 ਲਿਹੀਨੀਮੋਹਿਪਰਦੇਸਨਿਦੁਹਿਤਿਆਈ॥੧॥ਨਾਹਿਨਦਰਬੁਨਜੋਬਨਮਾਤੀਮੋਹੰਅਨਾਥਕੀ
 ਕਹਹੁਸਮਾਈ॥੨॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਣੀਬੈਰਾਗੀਪ੍ਰਭਦਰਸਨਕਉਹਉਫਿਰਤਤਿਸਾਈ
 ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਾਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਨਕਸਾਧਸੰਗਿਮੇਰੀਜਲਾਨਿਬੁਝਾਈ॥੪॥੧॥੧੧੮॥
 ੧੮੮॥ਗਉੜੀਅਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਮਿਲਬੇਕਉਪ੍ਰੀਤਮਨਿਲਾਗੀ॥ਪਾਇਲਗਉਮੋਹਿ
 ਕਹਉਬੇਨਤੀਕਉਸੰਤਮਿਲੈਬਡਭਾਗੀ॥ਹਰਾਉ॥ਮਨੁਅਹਪਉਧਨੁਰਾਖਉਅਹੋਮਨ
 ਕੀਮਤਿਮੋਹਿਸਗਲਤਿਆਗੀ॥ਜੇਪ੍ਰਭਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਨਾਵੈਅਨਾਦਿਨੁਫਿਰਉਤਿਸੁਪਿ
 ਛੈਵਿਗਾਗੀ॥੧॥ਪੁਰਬਕਰਮਅੰਕੁਰਜਬਪ੍ਰਗਟੇਭੇਟਿਓਪੁਰਖੁਸਿਕਬੈਰਾਗੀ॥ਮਿਟਿਓ
 ਅੰਧੇਰੁਮਿਲਤਹਰਿਨਾਨਕਜਨਮਜਨਮਕੀਸੋਈਜਾਗੀ॥੨॥੨॥੧੧੯॥੧੮੯॥ਗਉੜੀਅ
 ਹਲਾ ੫ ਨਿਕਸੁਰੇਪਖੀਸਿਮਰਿਹਰਿਪਾਂਖਾ॥ਮਿਲਿਸਾਧੁਸਹਇਗੁਪੁਰਨਾਮਹਤਨੁਹੀ
 ਅਹੋਸੰਗੀਗਾਧਾ॥ਹਰਾਉ॥ਭ੍ਰਮਕੀਕੁਣੀਵਿਸਨਾਹਸਪੰਕਜਅਤਿਤੀਖਣਮੋਹਕੀਛਸਾ॥ਕਾ
 ਟਨਹਰਜਗਤਗੁਰਗੋਬਿਦਚਰਨਕਮਲਤਾਕੇਕਹਹੁਨਿਵਸਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹੋਬੰਦਪ੍ਰ

ਤਪ੍ਰੀਤਮਦੀਨਾਨਾਥਸੁਨਹੁਅਰਦਾਸਿ। ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿੰਡੁਸਤੁਤਮ
 ਹੀਗਾਸਿ॥੨॥੩॥੧੨੧॥੧੯੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਪੋਖਨਕਉਸਿਮਰਤਮਨੁਮੇਗਾ॥ਅ
 ਸਪਿਅਸੀਚਿਤਵਉਦਿਨਰੋਨੀਪੈਕਈਸੰਤੁਮਿਲਾਵੈਨੇਗਾ॥ਹਰਉ॥ਸੇਵਾਕਰਉਦਾਸਦ
 ਸਨਕੀਅਨਿਕਭੰਤਿਤਿਸੁਕਰਉਨਿਤੋਗਾ॥ਤਲਾਧਾਰਤੋਲੇਸੁਖਸਗਲੇਬਿਨੁਹਰਿਦਰਸਸ
 ਭੋਹੀਥੋਗਾ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਗਾਏਗੁਨਸਾਗਰਜਨਮਜਨਮਕੋਜਤਬੋਹੇਗਾ॥ਅਨਦਸੁਖ
 ਭੇਟਤਹਰਿਨਾਨਕਜਨਮੁਕ੍ਰਿਤਾਗੁਸਫਲੁਸਵੇਗਾ॥੨॥੬॥੧੨੧॥੧੯੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
 ਕਿਨਿਬਿਧਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈਮੇਰੇਗਮਗਾਇ॥ਕੋਈਐਸਾਸੰਤੁਸਹਜਸੁਖਦਾਤਾਮੋਹਿਮਾ
 ਗੁਦੇਇਬਤਾਈ॥ਹਰਉ॥ਅੰਤਰਿਅਲਖੁਨਜਾਈਲਾਖਆਵਿਚਿਪੜਦਾਹਉਮੇਪਾਈ
 ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੇਜਗੁਮੋਇਆਇਹੁਭਗੁਕਹਹੁਕਿਉਜਾਈ॥੧॥ਏਕਾਸੰਗਤਿਇਕਤੁ
 ਹਿਉਬਸਤੋਮਿਲਿਬਾਤਨਕਰਤੇਭਾਈ॥ਏਕਬਸਤੁਬਿਨੁਪੰਚਦੁਤੇਲੇਓਹਬਸਤੁਅਗੋ
 ਚਰਠਾਈ॥੨॥ਜਿਸਕਾਗ੍ਰਿਹੁਤਿਨਿਦੀਆਤਾਲਾਕੁੰਜੀਗੁਰਸਉਪਾਈ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵਕਰੇ
 ਨਹੀਪਾਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੩॥ਜਿਨਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇਸਤਿਗੁਰਤਿਨਸਾਧਸੰਗਤਿਇ
 ਵਲਾਈ॥ਪੰਚਜਨਾਮਿਲਿਅੰਗਲੁਗਾਇਆਹਰਿਨਾਨਕਭੇਦੁਨਭਾਈ॥੬॥ਮੇਰੇਗਮਗਾਇ
 ਇਨਬਿਧਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈ॥ਸਹਜੁਭਇਆਭੁਖਿਨਮਹਿਨਾਠਾਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਸਾਮਾ
 ਈ॥ਹਰਉਦੁਜਾ॥੫॥੧੨੨॥੧੯੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਐਸੋਪਰਚੋਪਾਇਓਕੀਕਰੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾਦਇਆਲਬੀਠੁਲੈਸਤਿਗੁਰਮੁਖੁਹਿਬਤਾਇਓ॥ਹਰਉ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਤਤਤ
 ਤਤੁਮਹੀਮੋਹਾਇਹੁਬਿਸੁਆਸੁਹੋਇਆਇਓਕੈਪਹਿਕਰਉਅਰਦਾਸਿਬੇਨਤੀਜੂਉਸੁਨ
 ਤੋਹੋਧੁਗਾਇਓ॥੧॥ਲਹਿਓਸਹਸਾਬੰਧਨਗੁਹਿਤੋਹੋਤਾਸਦਾਸਹਜਸੁਖਪਾਇਓ॥ਹੋਣਾ
 ਸਾਸੋਈਫੁਨਿਤੋਸੀਸੁਖੁਦਖੁਕਹਾਦਿਖਾਇਓ॥੨॥ਖੰਡਕ੍ਰਮੰਡਕਾਏਕੋਠਣਾਗੁਰਿਪਰਦਾ
 ਖੋਲਿਦਿਖਾਇਓ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਇਕਠਾਈਤਉਬਾਹਰਿਕੈਠੈਜਾਇਓ॥੩॥ਏਕੋਕ
 ਨਿਕਅਨਿਕਭਾਤਿਸਾਜੀਬਹੁਪਰਕਾਰਚਾਇਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਗਮੁਗੁਰਿਖੋਈਹੋਇਵਤਤੋ
 ਤਤੁਮਿਲਾਇਓ॥੬॥੧੨੩॥੧੯੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਕਰਉਬੇਨਤੀਸੁਨਹੁਮੇਰੇ॥੧॥

ਸੀਤਾਸੰਤਟਲਕੀਬੇਲਾ॥ਈਹਖਾਇਚਲਹੁਹਿਲਾਹਾਅਗੈਬਸਨੁਸੁਹੇਲਾ
 ॥੧॥ਅਉਧਘਟੈਦਿਨਸੁਰੇਨਾਗੇ॥ਅਨਗੁਰਮਿਲਕਾਜਸਵਾਗੇ॥ਹਰਉ॥ਇਹੁਸ
 ਸਾਹੁਬਿਕਾਰੁਸਹੇਸਮਹਿਤਹਿਓਭੁਹਮਗਿਆਨੀ॥ਜਿਸਹਿਜਗਾਇਪੀਆਏ
 ਹਉਮੁਅਕਥਕਥਾਤਿਨਿਜਾਨੀ॥੨॥ਜਾਕਉਆਏਸੋਈਬਿਹਾਣੁਹੁਹਿ
 ਗੁਰਤੇਮਨਹਿਬਸੇਗਾ॥ਨਿਜਘਰਿਮਹਲੁਪਾਵਹੁਸੁਖਸਹਜੇਬਹੁਹਿਨਹੇ
 ਇਹੋਫੇਗਾ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖਾਬਿਧਤੇਸਹਧਾਮਨਕੀਪੁਰੇ॥ਨਾਨਕੁਦਾਸੁਇ
 ਹੀਸੁਖਮਾਗੈਸੋਕਉਕਹਿਸੰਤਨਕੀਪੁਰੇ॥੪॥੧॥੧੨੪॥੧੬੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫
 ਗੁਪਤਾਪ੍ਰਭਮੇਗੇਸੋਹਿਨਿਗੁਨੁਸਭਗੁਨਤੇਗੇ॥੧॥ਹਰਉ॥ਪੰਚਬਿਖਾਦੀਏ
 ਕੁਗਰੀਬਾਹਾਖਹੁਗਖਨਹੇਗੇ॥ਖੇਦੁਕਹਹਿਅਰੁਬਹੁਤੁਸੰਤਾਵਹਿਅਇਓਸ
 ਹਨਿਤੁਹਗੇ॥੧॥ਕਹਿਕਹਿਹੁਹਿਓਅਨਿਕਬਹੁਤਾਤੀਓਰਹਿਕਤਪੁਨਾਹੀ॥
 ਏਕਬਾਤਸੁਨਿਤਾਕੀਓਟਾਸਾਧਸੰਗਿਮਾਇਜਾਹੀ॥੨॥ਕਹਿਕਿਹਪਾਸੰਤ
 ਮੇਲੇਸੋਹਿਤਿਨਤੇਪੀਰਜੁਪਾਇਆ॥ਸੰਤੀਮਤੁਦੀਓਮੋਹਿਨਿਗਉਗੁਰਕ
 ਸਬਦੁਕਮਾਇਆ॥੩॥ਜੀਤਿਲਏਓਇਮਹਾਬਿਖਾਦੀਸਹਜਸੁਹੇਲੀਬਾ
 ਣੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਨਭਇਆਪਰਗਾਸਾਪਾਇਆਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੪॥੮॥੧੨੫
 ॥੧੬੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਓਹੁਮਬੇਨਾਸੀਹਾਇਆ॥ਨਿਰਭਉਸੰਗਿਤੁਮਾਰੇ
 ਬਸਤੇਇਹੁਰਗੁਕਹਤੇਅਇਆ॥੧॥ਹਰਉ॥ਏਕਮਹਲਿਤੁਹੋਹਿਅਠਹੋ
 ਏਕਮਹਲਿਨਿਮਾਨੀ॥ਏਕਮਹਲਿਤੁਆਪੇਆਪੇਏਕਮਹਲਿਗਈਬਾਨੀ॥੧॥
 ਏਕਮਹਲਿਤੁਪਾਤਿਤੁਬਕਤਾਏਕਮਹਲਿਖਲੁਹੋਤਾ॥ਏਕਮਹਲਿਤੁਸਭਕਿਓ
 ਗੁਰਗੁਏਕਮਹਲਿਕਥੁਨਲੇਤਾ॥੨॥ਕਾਠਕੀਪੁਤਰੀਕਹਕਹੈ॥ਬਪੁਰੀਖਿ
 ਲਾਵਨਹੋਜਾਨੈ॥ਜੈਸਾਭੇਖੁਕਰਾਵੈਬਾਜੀਗਉਓਤੈਸੋਹੀਸਾਜੁਆਨੈ॥੩॥
 ॥ਅਨਿਕਕੋਠਗੀਬਹੁਤਤਾਤਿਕਰੀਆਆਪਿਹੋਆਰਖਵਾਹਾ॥ਜੈਸੇਮਹਲਿ
 ਗਏਤੈਸੇਹਰਨਾਕਿਅਇਹੁਕਹੈਬਿਚਾਰਾ॥੪॥ਜਿਲਿਕਿਓਕੀਆਸੋਈਜਾ
 ਨੈਜਿਨਿਇਹਸਭਾਬਿਧਿਸਾਜੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਕੀਮਤਿ

ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੀ॥੫॥੯॥੧੨੬॥੧੯੬॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਭੋਰਿ ਭੋਰਿ ਹੋ ਬਿਖਿਆ
 ਕੇਰ ਸੁਆ॥ਉਗਉੜੀ ਹੋ ਬਾਵ ਹਗਾਵ ਹਜਿਉ ਕਿਰਪੇ ਹਰਿ ਆਇਓ ਪੁਸੁਆ
 ॥੧॥ਗਉੜੀ ਜੋ ਜਾਨਹਿ ਤੁਅਪੁਨੇ ਕੁਜੈ ਸੇ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਏ ਤੇ ਹੋਤ ਸੁਆ॥ਨਗੋ ਅ
 ਇਓ ਨਗ ਸਿਧਾ ਸੀ ਠੇਹਰਿ ਠੇਹਰਿ ਓਓ ਅਰੁ ਕਾਲਗਰ ਸੁਆ॥੧॥ਪੈਖਿ ਪੈਖਿ ਕੇ ਕਸੂ
 ਭਕੀ ਲੀਲਾ ਹਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤਿਨ ਹੂਲ ਉਹ ਸੁਆ॥ਬੀਜ ਤੋਰੇ ਹਿਦਿ ਨ ਸੁਅਰੁ
 ਹੋ ਨੀਜੀ ਅਕੋ ਕਾਜੁ ਨ ਕੀਨੋ ਕਠੁਆ॥੨॥ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵ ਹੀ ਬਿਹਧਾਨੇ
 ਹਾਰਿਓ ਉਕਤੇ ਤਨੁ ਖੀਨ ਸੁਆ॥ਜਿਉ ਮੋਹਿਓ ਉਨਿ ਮੋਹਨੀ ਬਾਲਾ ਉਸਤੇ ਪ
 ਏ ਨਹੀ ਰੁਚ ਚ ਸੁਆ॥੩॥ਜਗੁ ਅੇਸਾ ਸੋਹਿਗੁ ਹਰਿ ਦਿਖਾਇਓ ਤਉ ਸਹਇ
 ਪਹਿਓ ਤਜਿਗਰ ਬਸੁਆ॥ਮਾਗੁ ਪੁਰ ਕੇ ਸੁੰਤ ਬਤਾਇਓ ਦ੍ਰਿੜੀ ਨਾਨਕ ਦ
 ਸਤਗਾਤਿ ਹਰਿ ਜ ਸੁਆ॥੪॥੧੦॥੧੨੭॥੧੯੭॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਝ
 ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਹਮਾਗਾ॥ਐਹੀ ਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਗਾ॥੧॥ਗਉੜੀ ਅੰਤ ਹਕੀ ਬਿ
 ਧਿ ਤਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਤਮ ਹੀ ਸਜਨ ਸੁਪੋਲੇ॥ਸਹ ਬਸੁਖਾ ਮੇਤੁ ਝਤੇ ਪਾਏ ਮੇਰੇ
 ਕੁਰ ਅਗਰ ਅਤੇ ਲੇ॥੧॥ਬਹਨਿ ਨ ਸਾਕ ਉਤੁ ਮੇਰੇ ਗਾਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ
 ਦਾਤੇ॥ਅਗਮ ਅਗੋ ਚਰ ਪੁਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੇ॥੨॥ਭੁਮਤ ਉਕ
 ਟਿ ਕੀਏ ਨਿਹ ਕੇਵਲ ਜਬ ਤੇ ਹਉ ਮੇ ਮਾਗੀ ਜਨ ਮਮਾਟ ਕੇ ਚੁਕੇ ਸਹ ਸਾਸ
 ਪਸੰਗਤਿ ਦਰਸਾਗੀ॥੩॥ਚਰਣ ਪਖਾ ਰਿਕਰ ਉਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ
 ਬਹੀਆ॥ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਹੁ ਭਉ ਜਲੁ ਤਹਿ ਆਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਸੰਗੀ
 ਮਿਹੀਆ॥੪॥੧੧॥੧੨੮॥੧੯੮॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਹੀ
 ਝਾਵੇ ਤੇ ਹੀ॥ਤੇਰੇ ਪੁਸਗਲ ਦੇਖਿ ਮੇ ਹੀ॥੧॥ਗਉੜੀ ਸੁਗਪ ਇਆਲ
 ਮਿਹਤ ਭੂਅਮੰਡਲ ਸਰਬ ਸਮਾਨੇ ਏਕੇ ਓਹੀ॥ਸਿਵ ਸਿਵ ਕਰਤ ਸਗਲ ਕ
 ਰ ਜੇਹਨਿ ਸਰਬ ਮਇਆ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਹੀ ਦੇ ਹੀ॥੧॥ਪਤਿ ਤਪਾਵਨ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮੁ
 ਤਮਾਗ ਸੁਖ ਦਾਣੀ ਨਿਮਲ ਸੀਤ ਲੇ ਹੀ॥ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਨਕ ਵਡੇਰਾ
 ਈਸੰਤ ਤੇ ਹੀ ਸਿਉ ਗਾਲ ਗਲੇ ਹੀ॥੨॥੧੨॥੧੨੯॥੧੯੯॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ

੫ ਮਿਲਾਹੁ ਪਿਆਰੇ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤੀਆ ਤੁਮਾਗ ਥੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ੮੮
 ਜਨਮ ਬਹੁ ਜੋ ਨੀਭੁ ਮਿਆ ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤੁਮਗੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਾ
 ਨੁਖ ਦੇਹ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜੋਈ ਹੋਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ
 ਵਹੁ ਨਾਕਿ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ॥ ਤੁਮਗੇ ਭਾਣੇ ਭਗੀ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿ ਆਜਾਗ ਤੁਨਹੀ ਸੁਤਾ
 ॥ ੨ ॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਪ੍ਰਾਨ ਪਾਤਿ ਪਿਆਰੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ੩ ॥
 ਲੇਹੁ ਪਿਤਾ ਪੁਤ ਮੇਰੇ ਅਨਾਥ ਹਕ ਰਿਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੁਮ ਹਿਦਿਖਾ
 ਇਓ ਦਰਸਨੁ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਕੈ ਪਾਛੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧੁਰਿ ਦੇਹੁ ਸੰਤ ਨਕੀ ਸੁਖ
 ਨਾਨਕੁ ਇਹੁ ਬਾਛੈ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੧੩ ॥ ੨੦ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਉ ਤਕੈ ਬ
 ਲਿਹਾਗੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਿਮਾਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕਰ
 ਨੀਐ ਜਨ ਪਾਹੁ ਹਮਰੀ ਗਿਰਾਤੋ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਤਿਨਾ ਸੰਗਿ ਉਨ ਸਮਾਸ
 ਰਿਅਵਰਨ ਦਾਤੋ ॥ ੧ ॥ ਜਗਤ ਉਪਾਹਣ ਸੇਈ ਆਏ ਜੋ ਜਨ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ
 ॥ ਉਨ ਕੀ ਸਹਇ ਪਰੈ ਸੰਤ ਰਿਆਸੰਤ ਸੰਗਿ ਪੁਰਨ ਆਸਾ ॥ ੨ ॥ ਤਾਕੈ ਚਰਣਿ ਪ
 ਰਉਤਾ ਜੀਵਾ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਭਗਤ ਨਕੀ ਰੇਣੁ ਹੋਇ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਹੋਹੁ
 ਭੁਕਿ ਰਪਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਗਾਉ ਜੋ ਬਨੁ ਅਵਧ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੁਗਮ ਹਿਧਾ
 ਏਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦਨ ਵਤਨੁ ਨਿਗਮ ਯੁਇ ਹੁਨਾਨ ਕਹਹਿ ਪਨੁਖਾਇ
 ਆ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ੧੩ ॥ ੨੦ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋਗਦੁਗਤਿ ਸੁਨਿਅਾਇ
 ਓਹੁ ਰਤੇ ॥ ਸੋਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇ ਓਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਉ ਖੰਡ ਪੁ
 ਥਮੀ ਇਸੁਤ ਨਮਹਿ ਰਵਿਅਾਨਿ ਮਖਨਿ ਮਖਨ ਮਸਕਾਗਾ ॥ ਦੀਖਿਅਗੁ
 ਰਕੀ ਮੁੰਡਾ ਕਾਨੀ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਕੁਨਿਰੰਕਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪੰਚ ਚੇਲੇ ਮਿਲਿਭੁਣੇ ਇਕ
 ਝਾਏ ਕਸੂ ਕੈ ਵਸਿਕੀਏ ॥ ਦਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਆਗਿ ਅਕਾਰੀਤ ਬਨਿਗਮਲਾ
 ਜੋਗੀ ਥੀਏ ॥ ੨ ॥ ਭਗਮੁ ਜਗਾਇ ਚਰਾਣੀ ਬਿਭੂਤਾ ਪੰਥੁਣੇ ਕੁਕਰਿ ਪੇਖਿਅ
 ॥ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸੋਕੀ ਨੀਭੁਗਤ ਜੋਠਾ ਕੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਖਿਅਾ ॥ ੩ ॥ ਜਹ
 ਭਉ ਨਹੀ ਤਹੁ ਆਸਨੁ ਬਾਧਿਓ ਸੰਗੀ ਅਨਪਤ ਬਨੀ ॥ ਤਤੁ ਬੀਚਹੁ

ਰੰਡ ਕਰਿਗੀ ਖੋਲ੍ਹਿਗੀ ਤਿਨਾ ਮੁਖਿ ਨਿਤਾਨੀ॥੪॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਵਡ ਭਾਗੀ ਭੋਟੈ ਮਾ
 ਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ॥ ਸੇਵਾ ਪੂਜ ਕਰਉ ਤਿਸੁ ਮੁਹਿ ਤਿਕੀ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਪਗ
 ਚਾਟੈ॥੫॥੧੫॥੧੩੨॥੨੦੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਨੁਪਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਸੁ
 ਨਹੁ ਸਗਲ ਧਿਆਇ ਲੇਖੀਤਾ॥ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਤਕੇ
 ਨਿਰਮਲ ਚੀਤਾ॥੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਅੰਧ ਕਾ ਹਮਿ ਓਤਿ ਤਨ ਤੇ ਗੁਰ ਸਬਾਦਿ
 ਦੀ ਪਕੁ ਪਗਾਸਾ॥ ਭੁਮਕੀ ਜਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਕਟੀ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਬਿਲਾ
 ਸਾ॥੧॥ ਤਾਹੀ ਲੇਖੁ ਵਜਾਉ ਬਿਖੜਾ ਬੋਹਿਥ ਸਾਧੁ ਸੰਗਾ॥ ਪੁਰਨ ਹੋਈ ਮਨ ਕੀ
 ਆਸਾ ਗੁਰੁ ਭੋਟਿ ਓਹ ਰੰਗੀ॥੨॥ ਨਾਮ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤੀ ਪਾਇਆ ਮਨ ਤਨ ਤਿ
 ਪਤਿ ਆਪਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਦੇਵੈ ਜਾ ਕਉ ਪੁਕ ਮੁਖ ਨਾਏ॥੩॥
 ੧੬॥੧੩੩॥੨੦੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ
 ਮੋਹੇ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭ ਤੇਗੀ॥ ਅੰਧ ਭੁਪ ਮਹਿ ਹਥ ਦੇਹਾ ਖਹੁ ਕਥਾ ਸਿ
 ਆਨ ਪਉ ਕਤਿ ਨ ਮੋਹੀ॥੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭ ਕਿਭੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁ
 ਮ ਸਮਰਥ ਨਹੀ ਅਨਹੋਗੀ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਸੇਵਕ ਜਿਨ
 ਭਗਮ ਭੋਗੀ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਹਾਤੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤ ਨਾਨਕ
 ਹੀ ਜੋਗੀ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਤੇਹਾ ਦਸਨੁ ਚਾਹੈ ਜੇ ਸੋ ਦਿਸਾਇ ਓਹ ਚੰਦ ਚੰਦ
 ਗੀ॥੨॥ ਗਮ ਸੰਤ ਮਹਿ ਭੋਦੁ ਕਿਭੁ ਨਹੀ ਏਕੁ ਜਨੁ ਕਣੀ ਮਹਿ ਲਾਖ ਕਹੇਗੀ॥
 ਜਾ ਕੋਹੀ ਐ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਸਨ ਹੋਗੀ॥੩॥ ਤੁਮ ਸ
 ਮਰਥ ਅਪਾਰ ਅਤਿ ਉਚੇ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧੋਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ
 ਕੀ ਜੋ ਕਿਰਪਾ ਉਨ ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਸੰਗਿ ਸੰਗੇਗੀ॥੪॥੧੭॥੧੩੪॥੨੦੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹ
 ਲਾ ੫ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਗਤੇ ਸੰਤ ਹੁ॥ ਨਿਬਾਹਿ ਲੇਹੁ ਮੋ ਕਉ ਪੁਰਖਾ ਬਿਧਾ
 ਤੇ॥ ਓਹਿ ਪੁਚਾਵਹੁ ਦਾਤੇ॥੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਤੁਮ ਹਾ ਅਗਮੁ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਅ
 ਤੁਮ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖਾ ਬਿਧਾ ਤੇ॥ ਗਾਖੁ ਸਗਲ ਅਨਾਥ ਦੀ ਨਕਉ ਕਰਹੁ ਹਮ
 ਹੀ ਗਾਤੇ॥੧॥ ਤਰਣ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ ਚਰਣ ਤੁਮ ਹੋ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਅਪੁਨੀ

ਭਾਤੋ ਕਰਿ ਰਿਹਾ ਜਿਸੁ ਰਖਹੁ ਜੀਓ ਤੇ ਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਤੋ ॥ ੧ ॥ ਈਤ ਉਤ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁ
 ਮ ਸਮਰਥਾ ਸਭੁ ਕਿਉ ਤੁ ਮਰੈ ਹਥੋ ॥ ਐਸਾ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮੇਕ ਉਹਿ ਜਨ ਚਲੈ
 ਹਮਰੈ ਸਾਥੋ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਗੁਨੀ ਅਰੋਕ ਉਗੁਨੁ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜਾਪੋ ॥
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭੋਟੇ ਮਨ ਤਨ ਸੀਤ ਲਾਪਾਪੋ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ੧੩੫ ॥ ੨੦੫ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ਓਦੈ ਵਾ ਮੇਕ ਉਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦੇਦੁ ਇ
 ਆਲ ਦੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਹਾਉ ॥ ਕਾਟਿ ਜੇ ਵਰੀ ਕੀਓ ਦਾਸੋ ਸੰਤ ਨਟੁ ਹਲਾਇ ਓ ॥
 ਏਕ ਨਾਮ ਕੇ ਥੀਓ ਪੁਜਾਗੀ ਮੇਕ ਉਸਤਿ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਦਿਖਾਇ ਓ ॥ ੧ ॥ ਭਉ ਓ
 ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਰਬ ਉਜੀਅ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ
 ਪੀਓ ਮਨੁ ਰਿਪਤਿ ਆ ਅਨਭੈ ਠਹਰਾਇ ਓ ॥ ੨ ॥ ਮਾਨਿ ਆਗਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾ
 ਏ ਦੁਖ ਪਠਾਉਗਵਾਇ ਓ ॥ ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਕੁਰ ਸਭੁ ਅਨਦਹੁ ਪੁ
 ਦਿਖਾਇ ਓ ॥ ੩ ॥ ਨਾਕਿਉ ਆਵਤ ਨਾਕਿਉ ਜਾਵਤ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਹਰਿ ਗਾਇ ਓ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਗਮ ਅਗਮ ਮੈ ਠਕੁਰ ਭਗਤ ਦੇ ਕਹਹਿ ਨਾਇ ਓ ॥ ੪ ॥ ੧੯ ॥ ੧੩੬ ॥
 ੨੦੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਨਤਾ ਕੀਓ ਟਗਹਿ
 ਜੈਗੇ ॥ ਜਿਨਿ ਧਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਹਰਿ ਤਕੈ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਜੈਗੇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ
 ਮਤਿ ਤਿਅਗੁ ਹਰਿ ਜਨ ਪੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਗੇ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਭ
 ਲਾ ਮਾਨੁ ਸੁਖਿ ਦੁਖਿ ਓਹੀ ਧਿਆਈਐ ਗੇ ॥ ੧ ॥ ਕੋਟਿ ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰੇ ਖਿਨ
 ਮਹਿ ਕਰਤੇ ਬਾਹਨ ਲਾਗੇ ਗੇ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ
 ਤਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੈ ਗੇ ॥ ੨ ॥ ਸਭੁ ਕੋਮਾਤਿ ਪਤਿ ਪ੍ਰਾਣ ਕਜੀ ਅਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਸਾ
 ਗਹੁ ਗੇ ॥ ਦੇਵੇ ਤੇ ਨਹੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤੇ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਓਰਤ ਨਗਹੁ ਗੇ ॥ ੩ ॥ ਜਾਚ ਕੁ
 ਜਾਚੈ ਨਾਮੁ ਤੇਗਾ ਸੁਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਹਿ ਸੋਈ ਗੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੀ ਸਰ
 ਟਾਈ ਜਾਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾਨ ਕੋਈ ਗੇ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ੧੩੭ ॥ ੨੦੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨੁ ਹਾਬਿ ਸਾਗੇ ॥ ਈਹ ਉਹ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਗਲਾ ਘ
 ਟਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਕਸਟ ਕਾਟੈ ਖਿਨ ਭੀ ਤਹਿ ਸਨਾਨੁ ਮੁਚਿਤ ਗੇ ॥

ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਸੁਖਹਰਿਸਰਣੀਜਲਤੀਅਗਨਿਨਿਵਾਰੇ॥੧॥ਗਰਭਕੁੰਡਨਰਕਤੇਗ
 ਖੇਤਵਜਲਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ਚਰਨਕਮਲਆਹਾਧਤਮਨਮਹਿਜਮਕੀੜਾਸਬਿਦ
 ਗੇ॥੨॥ਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਉਚਾਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਗੁਣਗਾਵਤਪਿਆ
 ਵਤਸੁਖਸਾਗਰਜੁਣੇਜਨਮੁਨਹਾਰੇ॥੩॥ਕਾਮਿਕ੍ਰਿਯੇਲੇਭਿਸੋਹਿਮਨੁਲੀਨੋਨਿ
 ਰਗੁਣਕੇਦਾਤਾਰੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਨਾਮੁਦੀਜੈਨਾਨਕਸਦਬਾਇਹਾਰੇ॥੪॥
 ੨੧॥੧੩੮॥੨੦੮॥ ਗਉੜੀਚੋਤੀਮਹਲਾ ੫ ਸੁਖੁਨਾਹੀਹੋਹਰਿਭਗਤਿਬਿ
 ਨਾਜੀਤਿਜਨਮੁਇਹੁਤਨੁਅਮੋਲਕੁਸਾਧਸੰਗਤਿਜਪਿਇਕਖਿਨਾ॥੧॥ਗਹ
 ਉ॥ਸੁਤਸੰਪਤਿਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਾਭੋਰਿਗਏਬਹੁਲੇਗਭੋਗਾ॥੧॥ਹੈਵਰਗੈਵਰ
 ਗਜਰੰਗਾ॥ਤਿਆਗਿਚਲਿਓਹੈਮੂਕਨੰਗਾ॥੨॥ਚੋਆਚੰਦਨਦੇਹਛੂਲਿਆ॥
 ਸੋਤਨੁਪਰਸੰਗਿਭੂਲਿਆ॥੩॥ਸੋਹਿਸੋਹਿਆਜਨੈਦੁਹਿਹੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਦਾ
 ਹਦੁਹਿਹੈ॥੪॥੧੩੯॥੨੦੯॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਮਨੁਪਰਤਰਬੇਹਰਿਨਾਮੋਨੇ
 ॥ਸਾਗਰਲਹਿਸੰਸਾਰਸਾਗਰੁਗੁਰਬੋਹਿਥੁਪਾਗਗਮਨੇ॥੧॥ਗਹਉ॥ਕਾਇਕਾਲ
 ਖਅੰਧਿਆਰੀਆ॥ਗੁਰਗਿਆਨਦੀਪਕਉਜੀਆਰੀਆ॥੧॥ਬਿਖੁਬਿਖਿਆ
 ਪਸਰੀਅਤਿਘਨੀ॥ਉਬਰੇਜਪਿਜਪਿਹਰਿਗੁਨੀ॥੨॥ਮਤਵਾਰੇਮਾਇਆਸੋਇ
 ਆ॥ਗੁਰਭੇਟਤਭ੍ਰਮੁਭਉਖੋਇਆ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਏਕੁਧਿਆਇਆ॥ਘਟਿਘ
 ਏਨਦਰੀਆਇਆ॥੪॥੧੪੦॥੨੧੦॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਦੀਬਾਨੁਹਮਾ
 ਰੋਤੁਹੀਏਕਾ॥ਸੇਵਾਥਾਹੀਗੁਰਹਿਟੇਕਾ॥੧॥ਗਹਉ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਨਹੀਪਾਇਆ॥
 ਗੁਰਿਚਾਕਰਲੇਲਾਇਆ॥੧॥ਮਾਰੇਪਚਬਿਖਾਦੀਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਦਲੁਸਾਧਿ
 ਆ॥੨॥ਬਖਸੀਸਵਜਹੁਮਿਲਿਏਕੁਨਾਮਾ॥ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਬਿਸੁਆ॥੩॥
 ਪ੍ਰਭਕੇਚਾਕਰਸੇਭਲੇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਮੁਖਉਜਲੇ॥੪॥੧੪੧॥੨੧੧॥ਗਉੜੀਮ
 ਹਲਾ ੫ ਜੀਅਹੋਓਲਾਨਾਮਕਾ॥ਅਵਗੁਜਿਕਰਹੁਕਾਦੋਨੇਤਿਨਮਹਿਭਉਹੈ
 ਜਾਮਕਾ॥੧॥ਗਹਉ॥ਅਵਗਜਤਨਿਨਹੀਪਾਈਐ॥ਵਡੈਭਾਗਿਹਰਿਧਿਆਈਐ
 ॥੧॥ਲਾਖਹਿਕਮਤੀਜਾਨੀਐ॥ਅਗੋਤਿਲੁਨਹੀਆਨੀਐ॥੨॥ਅਹੰਬੁਧਿਕ

ਰਮਕਮਾਵਨੇ॥ ਗ੍ਰਿਹਬਾਲੁਨੀਰਿਬਹਵਨੇ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ ਨਾਮੁਨ
 ਨਕਸਾਪੁਸੰਗਿਮਿਏ॥ ੪॥ ੧੪੨॥ ੨੧੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਬਾਹਨੈਬਲਿ
 ਧਰੈਲਖਬਰੀਆ॥ ਨਾਮੋਰੋਨਾਮੁਸਾਰਿਬਕੋਪੁਨਅਧਰੀਆ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਕ
 ਰਨਕਰਾਵਨਤੁਪੀਏਕ॥ ਜੀਅਜੰਤਕੀਤੁਪੀਏਕ॥ ੧॥ ਗਜਜੋਬਨਪ੍ਰਭਤੁਪਨੀ॥
 ਤੁਨਿਗੁਨਤੁਸਰਗੁਨੀ॥ ੨॥ ਈਹਉਹਤੁਮਹਥੇ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਕੋਲਥੇ॥ ੩॥
 ਅੰਤਗਜਾਮੀਪ੍ਰਭਸੁਜਾਨੁ॥ ਨਨਕਤਕੀਆਤੁਪੀਤਾਤੁ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੪੩॥ ੨੧੩॥
 ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਆਗਪੀਐ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈਭ
 ਰਮੁਮੋਹੁਭਉਸਾਧੀਐ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਣਸਿੰਮ੍ਰਤਿਭਨੇ॥ ਸਭਉਚਾਬਿ
 ਰਾਜਿਤਜਨਮੁਨੇ॥ ੧॥ ਸਗਲਅਸਥਾਨਭੇਭੀਤਚੀਨਾ॥ ਗਮਸੇਵਕਭੈਹਰਤਕੀ
 ਨ॥ ੨॥ ਲਖਚਉਗਸੀਤਜੋਨਿਠਿਹਰਿ॥ ਗੋਬਿੰਦਲੋਕਨਹੀਜਨਮਿਅਹਰਿ॥
 ੩॥ ਬਲਬੁਧਿਸਿਆਨਪਹਉਮੋਹਹੀ॥ ਹਰਿਸਾਧਸਰਣਿਨਨਕਗਹੀ॥ ੪॥ ੬॥
 ੧੪੪॥ ੨੧੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਮਨਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਈਐ॥ ਨੀਤਨੀਤ
 ਹਰਿਸੇਵੀਐਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਮਨਿਵ
 ਸੈ॥ ਦੁਖਦੁਰਦੁਅਨੇਗਭੁਮੁਨਸੈ॥ ੧॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਜਾਪੀਐ॥ ਸੋਜਨੁਦੁ
 ਖਿਨਦਿਆਪੀਐ॥ ੨॥ ਜਾਕਉਗੁਰੁਹਰਿਮੰਦੁਦੇ॥ ਸੋਉਬਰਿਆਮਾਇਆਅ
 ਗਨਿਤੇ॥ ੩॥ ਨਨਕਕਉਪ੍ਰਭਮਇਆਕਗਿ॥ ਮੋਹੈਮਨਿਤਨਿਵਸੈਨਾਮੁਹਰਿ॥ ੪॥
 ੭॥ ੧੪੫॥ ੨੧੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਰਸਨਾਜਪੀਐਏਕੁਨਾਮਾ॥ ਈਹਸੁਖੁ
 ਅਨੰਦਘਨਅਗੋਜੀਅਕੈਸੰਗਿਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਕਟੀਐਤੇਰਾਅਹੰਗੁ॥
 ਤੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਿਗਜਜੋਗੁ॥ ੧॥ ਹਰਿਗੁਜਨਿਜਨਿਰਾਖਿਆ॥ ਤਾਕੀਤਿ
 ਸਨਲਾਥੀਆ॥ ੨॥ ਹਰਿਬਿਸ੍ਰਾਮਨਿਧਿਪਾਇਆ॥ ਸੋਬਹੁਰਿਨਕਤਹੀਪਾਇ
 ਆ॥ ੩॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਾਕਉਗੁਰਿਦੀਆ॥ ਨਨਕਤਾਕਾਭਉਗਇਆ॥ ੪॥ ੮॥
 ੧੪੬॥ ੨੧੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਜਾਕਉਬਿਸਰੈਰਾਮਨਾਮਤਾਹੁਕਉਪੀਗਾ॥
 ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਠਿਹਰਿਰਵਹਿਸੇਗੁਣੀਗਹੀਗਾ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਾਕਉਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਹਿੰਦੈ ਬੁਧਿ॥ ਤਕੈ ਕਰਤ ਲਨਵ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ॥ ੧॥ ਜੋ ਜਾਨਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
 ਧਨੀ॥ ਕਿ ਬੁਨਾਹੀ ਤਾ ਕੈ ਕਮੀ॥ ੨॥ ਕਰੈ ਏਹੁ ਪਛਾਨਿਆ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਰੰ
 ਗ ਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾ ਕੈ ਹਿੰਦੈ ਸੋ॥ ਕਰੁਨ ਨ ਕਤਿ ਨ ਸੰਗਿ ਦੁਖੁ
 ਨ ਸੋ॥ ੪॥ ੧੪੭॥ ੨੧੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗਰਬੁ ਬਡੇ ਮੁਲੁ ਇਤ
 ਨੋ॥ ਹਰਨੁ ਨਹੀ ਗਹੁ ਕਿਤਨੋ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਬੇਬਰਜ ਤਬੇ ਦਸੰਤ ਨਾ॥ ਉਥਾ
 ਹੁ ਸਿਉ ਹੋਰਿ ਤਨੋ॥ ਹਰਜੁ ਆਹਰੁ ਆਬਿਧੇ ਇੰਦ੍ਰੀਵ ਸਿਲੇ ਜਿਤਨੋ॥ ੧॥
 ਹਰਨੁ ਭਰਨ ਸੰਪੂਰਨ॥ ਚਰਨ ਕਮਲੰਗਿ ਰਿਤਨੋ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਸਾਧ
 ਸੰਗਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਮੈ ਦਿਤਨੋ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੧੪੮॥ ੨੧੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਮੋਹਿ ਦਾਸੋ ਠਾਕਰ ਕੋ॥ ਧਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਖਾਨਾ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਐਸੇ ਹੋਖ ਸਮੁਹ
 ਮਾਗਾ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਣੁ ਹਰਾ॥ ੧॥ ਕਾਮੁ ਕੁਰੀ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵਾ॥
 ਗੀਤ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਾ॥ ੨॥ ਸਹਇ ਪਹਿ ਓਠਾ ਕੁਰ ਵਜੀਰਾ॥ ਤਿਨ
 ਦੇਖਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਪੀਰਾ॥ ੩॥ ਏਕੈ ਕਏ ਕਏ ਕੋ ਆਧਾਰਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਲਾ
 ਗਾਕਾਰਾ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੧੪੯॥ ੨੧੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੈ ਕਈ ਐਸਾ ਹਉ
 ਮੈ ਤੋਹੈ॥ ਇਸੁ ਮੀਠੀ ਤੇਇ ਹੁ ਮਨੁ ਤੋਹੈ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਆਨੁ ਪ੍ਰਭ ਇ
 ਆ ਜੋ ਨਾਹੀ ਸੋ ਲੋਹੈ॥ ਰੇਇ ਆਪਾਰੀ ਕਾਰੀਆ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਜਿਤੁ ਭੋਹੈ॥ ੧॥
 ਭੁਮੰਤੋ ਭੁਮੰਤੋ ਹਰਿ ਆ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ॥ ਕਰੁਨ ਨ ਕਾ ਕਿਰਪਾ ਭਈ
 ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਮੈ ਹੋ॥ ੨॥ ੧੨॥ ੧੫॥ ੨੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਿੰਤਾ
 ਮਇ ਕਰੁਣਾ ਮਏ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਪਾਰਬੁ ਹਮ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮ
 ਰਣਿ ਸੁਖ ਭਏ॥ ੧॥ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਆਗਾਧਿ ਬੋਧ ਸੁਨ ਤਜ ਸੋ ਕੋਟ ਅਘ
 ਖਏ॥ ੨॥ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਮਇ ਆਪਾਰਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ॥ ੩॥
 ੧੩॥ ੧੫੧॥ ੨੨੧॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਹਣਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ਜਾਦਿ ਨ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਜਾਤ ਅਜਾਏ॥ ੧॥
 ਗਹਾਉ॥ ਏਕੈ ਕੋਣ ਕੋ ਪਾਹੁ ਨ ਤਮ ਆਏ ਬਹੁ ਜੁਗ ਆਸ ਬਧਾਏ॥ ਹਿਰਮੰਦ

ਗਸੰਪੈਜੋਦੀਸੈਜਿਉਤਹਵਰਕੀਛਾਏ॥੧॥ਤਨੁਮੇਗਸੰਪੈਸਭਮੇਗੀਬਾਗਮਿਲ
ਖਸਭਜਾਏ॥ਦੇਵਨਹਗਬਿਸਰਿਓਠਾਕੁਰੁਖਿਨਮਹਿਤੋਤਪਰਾਏ॥੨॥ਪਹਿਰੈਬ
ਗਾਕਹਿਏਸਨਾਨਚੇਅਚੰਦਨਲਾਏ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਨਹੀਚੀਨਿਆਜਿ
ਉਹਸਤੀਨਵਾਏ॥੩॥ਜਉਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸਤਿਗੁਰਮੇਲੈਸਭਿਸੁਖਹਰਿਕੇਨ
ਏ॥ਮੁਕਤੁਰਾਇਆਬੰਧਨਗੁਰਿਖੋਲੈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੪॥੧॥੧੫੨॥
੨੨੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਦਕਰੀਐ॥ਰਤਨਜ
ਨਮੁਸਫਲੁਗੁਰਿਕੀਆਦਗਸਨਕਉਬਾਲਿਹਰੀਐ॥੧॥ਹਰਉਜੇਤੇਸਾਸ
ਗੁਸਮਨੁਏਤਤੇਤੇਹੀਗੁਨਗਾਈਐ॥ਜਉਹੋਇਦਇਆਲੁਸਤਿਗੁਰੁਅਪੁ
ਨਤਾਇਹਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈਐ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮਿਲਾਏਜਮਬੰਧਤੇਭੂਟਹਿ
ਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਪਾਈਐ॥ਸੇਵਿਸੁਆਮੀਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਮਨਬੰਭਤਫਲ
ਮਾਈਐ॥੨॥ਨਮੁਇਸਦੁਮੀਤਸੁਤਕਰਤਾਮਨਸੰਗਿਤੁਹਰੈਚਾਏ॥ਕਰਿਸੇ
ਵਾਸਤਿਗੁਰੁਅਪੁਨੇਕੀਗੁਰਤੇਪਾਈਐਪਾਏ॥੩॥ਗੁਰਿਕਿਰਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪੁ
ਭਿਧਾਗੀਬਿਨਸੇਸਰਬਅਦੇਸਾ॥ਨਨਕਸੁਖਪਾਇਆਹਰਿਕੀਰਤਨਿਮਿ
ਟਿਓਸਗਲਕਲੇਸਾ॥੪॥੨॥੧੫੩॥੨੨੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਵਿਸਨਾ
ਬਿਰਲੇਹੀਕੀਬੁਝੀਹੇ॥੧॥ਹਰਉਕੋਟਿਜੋਰੇਲਾਖਕ੍ਰੋਰੇਮਨੁਨੋਰੇਪਰੇਪਰੇਹੀਕਉ
ਬੁਝੀਹੇ॥੧॥ਸੁੰਦਰਨਗੀਅਨਿਕਪਰਕਾਰੀਪਰਗ੍ਰਿਹਾਬਿਕਾਰੀ॥ਬੁਰਾਭਲਾਨਹੀ
ਸੁਝੀਹੇ॥੨॥ਅਨਿਕਬੰਧਨਮਾਇਆਭਗਮਤੁਭਗਮਾਇਆਗੁਣਨਿਧਿਨਹੀ
ਗਾਇਆ॥ਮਨਬਿਖੈਹੀਮਹਿਲੁਝੀਹੇ॥੩॥ਜਾਕਉਰੇਕਿਰਪਾਕਰੈਜੀਵਤਸੇ
ਈਮਰੈਸਾਪਸੰਗਿਮਾਇਆਤਰੈ॥ਨਨਕਸੇਜਨੁਦਹਿਹਰਿਸਿਝੀਹੇ॥੪॥੩॥੧੫੪
॥੨੨੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਸਬਪੁਕੋਰਸੁਹਰਿਹੋ॥੧॥ਹਰਉਕਾਪੁਜੋਗ
ਕਾਪੁਭੋਗਕਾਪੁਗਿਆਨਕਾਪੁਧਿਆਨਕਾਪੁਹੋਰੰਡਧਰਿਹੋ॥੧॥ਕਾਪੁਜਾਪ
ਕਾਪੁਤਾਪਕਾਪੁਪੁਜਹੋਮਨੇਮਕਾਪੁਹੋਗਉਨੁਕਹਿਹੋ॥੨॥ਕਾਪੁਤੀਰਕਾਪੁਨੀਰ
ਕਾਪੁਬੇਦਬੀਚਰਨਨਕਭਗਤਿਪ੍ਰਿਅਹੋ॥੩॥੪॥੧੫੫॥੨੨੫॥ਗਉੜੀਮਹ

ਲਾ ੫ ਗੁਨਕੀਰਤਿਨਿਧਿਸੋਗੀ॥੧॥ਗਹਉ।ਤੁਹੀਗਸਤੁਹੀਜਸਤੁਹੀਦੁਪਤੁਹੀ
 ਰੰਗਅਸਓਟਪ੍ਰਭਤੇਗੀ॥੧॥ਤੁਹੀਮਾਨਤੁਹੀਧਾਨਤੁਹੀਪਤਿਤੁਹੀਪ੍ਰਾਨਗੁਰਿਤੁਹੀ
 ਏਜੋਗੀ॥੨॥ਤੁਹੀਗ੍ਰਿਹਿਤੁਹੀਬਨਿਤੁਹੀਗਾਉਤੁਹੀਸੁਨਿਪੈਨਾਨਕਨੇਰੇਗੀ॥
 ੩॥੫॥੧੫੬॥੨੨੬॥ਗਉੜੀਅਹਲਾ ੫ ਮਾਤੋਹਰਿਗੀਮਾਤੋ॥੧॥ਗਹਉ
 ॥ਉਹੀਪੀਓਉਹੀਖੀਓਗੁਰਦੀਓਦਾਨੁਕੀਓਉਅਹੁਸਿਉਮਨੁਹਾਤੋ॥੧॥
 ਉਹੀਭਾਠੀਉਹੀਪੋਚਾਉਹੀਪਿਅਰੋਉਹੀਗੁਚਾਮਨਿਓਹੋਸੁਖੁਜਾਤੋ॥੨॥ਸ
 ਹਜਕੇਲਅਨਦਖੇਲਹੋਫੇਰਭਏਮੇਲਨਾਨਕਗੁਰਸਬਦੇਪਹਾਤੋ॥੩॥
 ੬॥੧੫੭॥੧੨੨੭॥

ਗਗੁਗਉੜੀਮਾਲਵਾਅਹਲਾ ੫ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਹਰਿਨਾਮੁਲੇਹੁਮੀਤਾਲੇਹੁ॥ਅਗੋਬਿਖਮਪੰਥੁਭੈਆਨ॥੧॥ਗਹਉ।ਸੇਵਤਸੇ
 ਵਤਸਦਾਸੇਵਤੇਹੋ ਸੰਗਿਬਸਤੁਹੋਕਾਲੁ॥ਕਰਿਸੇਵਾਤੁਸਾਧਕੀਹੋਕਾਟੀ
 ਐਜਮਜਾਣੁ॥੧॥ਹੋਮਜਗਤੀਰਥਕੀਏਬਿਚਿਹਉਮੈਬਧੋਬਿਕਾਗ॥ਨਹ
 ਕੁਸੁਰਗੁਦਇਭੁੰਚਨਹੋਇਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਅਵਤਾਗ॥੨॥ਸਿਵਪੁਰੀਬ੍ਰਹਮਾਇ
 ਦੁਪੁਰੀਨਿਹਚਲੁਕੋਥਾਉਨਾਹਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਸੇਵਾਸੁਖੁਨਹੀਹੋਸਾਖਤਆਵ
 ਹਿਜਾਹਿ॥੩॥ਜੈਸੋਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਅਮੈਤੈਸੋਕਹਿਅਪੁਕਾਰੀ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈ
 ਸੁਨਿਗੇਮਨਾਕਰਿਕੀਰਤਨੁਹੋਇਉਧਾਹੁ॥੪॥੧॥੧੫੮॥੨੨੮॥ਗਉੜੀਮਾਲਵਾ
 ਅਹਲਾ ੫ ਪਾਇਓਬਾਲਬੁਧਿਸੁਖੁਗੋ॥ਹਰਖਸੋਗਹਾਨਿਮਿਰਤੁਦੁਖਸੁਖ
 ਚਿਤਿਸਮਸਹਿਗੁਰਮਿਲੇ॥੧॥ਗਹਉ।ਜਉਲਉਹਉਕਿਛੁਸੋਚਉਚਿਤਵ
 ਉਤਉਲਉਦੁਖਨੁਭਗੇ॥ਜਉਕ੍ਰਿਪਾਲੁਗੁਰੁਪੁਰਾਭੇਇਆਤਉਅਨਦਸਹਜੇ
 ॥੧॥ਜੇਤੀਸਿਅਨਪਕਰਮਹਉਕੀਏਤੇਤੇਬੰਧਪਗੇ॥ਜਉਸਾਧੁਕਹਮਸਤ
 ਰਿਪਹਿਓਤਬਹਮਮੁਕਤਭਏ॥੨॥ਜਉਲਉਮੋਹੋਮੋਹੋਕਰਤੇਤਉਲਉਬਿ
 ਖੁਘੋਗੇ॥ਮਨੁਤਨੁਬੁਧਿਅਰਪੀਠਕੁਰਕਉਤਬਹਮਸਹਜਿਜੇਏ॥੩॥ਜਉਲ
 ਉਪੋਟਉਠਾਣੀਚਾਇਅਉਤਉਲਉਡਾਨਭਗੇ॥ਪੋਟਡਾਰਿਗੁਰੁਪੁਰਮਿਲਿ

ਅਤਉਨਾਨਕਨਿਰਭਏ॥੧॥੧੫੯॥੨੨੯॥ਗਉੜੀ — ਮਹਲਾ ੫
 ਭਾਵਨੁਤਿਅਗਿਓਗੀਤਿਅਗਿਓਗੀਤਿਅਗਿਓਮੈਗੁਰਮਿਲਿਤਿਅਗਿਓ
 ॥ਸਰਬਸੁਖਅਨੰਦਮਗਲਰਸਮਾਨਿਗੋਬਿਦੈਅਗਿਓ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਮਾਨੁਅ
 ਭਿਮਾਨੁਦੋਉਸਮਾਨੇਮਸਤਕੁਰਾਰਿਗੁਰਪਾਗਿਓਸੰਪਤਿਹਰਖੁਨਆਪਤਦੁ
 ਖਾਰਿਗੁਠਾਕੁਰੇਲਾਗਿਓ॥੧॥ਬਾਸਬਾਸਗੀਏਕੈਸੁਆਮੀਉਦਿਅਨਦਿਸਟ
 ਗਿਓ॥ਨਿਰਭਉਭਏਸੰਤਭ੍ਰਮੁਰਾਰਿਓਪੁਰਨਸਰਬਾਗਿਓ॥੨॥ਜੇਕਿਭੁਕਰਤੇ
 ਕਾਰਣੁਕੀਨੈਮਨਬੁਰਨਲਾਗਿਓਸਾਧਸੰਗਤਿਪਰਸਾਦਿਸੰਤਨਕੈਸੋਇਓ
 ਮਨੁਜਾਗਿਓ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਓੜਿਤੁਹਰੀਪਰਿਓਸੰਗਲਾਗਿਓ॥ਨਾਮਹੰਗਸ
 ਹਜਰਸਮਾਣੇਠਿਰਿਦੁਖੁਨਲਾਗਿਓ॥੪॥੧੬੦॥੨੩੦॥ਗਉੜੀ — ਮ
 ਹਲਾ ੫ ਪਾਇਆਲਾਲੁਰਤਨੁਮਨਿਪਾਇਆ॥ਤਨੁਸੀਤਲੁਮਨੁਸੀਤਲੁ
 ਥੀਆਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਲੁਸੀਭੁਖਵਿਸਨਸਭਲਾਥੀਚਿਤਾ
 ਸਗਲਾਬਿਸਾਰੀ॥ਕਹੁਮਸਤਕਿਗੁਰਿਪੂਰੇਪਰਿਓਮਨੁਜੀਤੋਜਗੁਸਾਰੀ॥੧॥
 ਰਿਪਤਿਅਪਾਇਹੋਰਿਦਅੰਤਰਿਰੋਲਨਤੇਅਬਚੁਕੋ॥ਅਖੁਟੁਖਜਾਨਾਸਤਿ
 ਗੁਰਿਦੀਅਤੋਇਨਹੀਰੇਮੁਕੋ॥੨॥ਅਚਰਜੁਏਕੁਸੁਨਪੁਰੇਭਾਈਗੁਰਿਐਸੀ
 ਬੁਝਬੁਝਾਈ॥ਲਾਹਿਪਰਦਾਠਾਕੁਰੁਜਉਭੇਇਓਤਉਬਿਸਰੀਤਾਤਿਪਰਾਈ॥੩॥
 ਕਹਿਓਨਜਾਈਏਹੁਅਚੰਭਉਸੋਜਾਨੈਜਿਨਿਚਾਖਿਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਚਭ
 ਏਬਿਗਾਸਾਗੁਰਿਨਿਧਾਨੁਰਿਦੈਏਹਾਖਿਆ॥੪॥੧੬੧॥੨੩੧॥ਗਉੜੀ —
 ਮਹਲਾ ੫ ਉਬਰਤਗਾਜਾਮਕੀਸਰਣੀ॥ਸਰਬਲੋਗਮਾਇਅਕੋਮੰਡਲ
 ਠਿਰਿਠਿਰਿਪਰਤੇਧਰਣੀ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਬੀਚੋਹੇਮਹਾਪੁਰ
 ਖਨਇਉਕਹਿਅਗਾਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਨਾਹੀਨਿਸਤਾਗਸੁਖੁਨਕਿਨਹੂਲਹਿਅ
 ॥੧॥ਤੀਨਭਵਨਕੀਲਾਖਮੀਜੋਗੀਬੁਝਤਨਹੀਲਹੋਗਾਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਕਹਾਥਿ
 ਤਿਪਾਵੈਠਿਰਤੇਪਹਰੇਪਹਰੇ॥੨॥ਅਨਿਕਾਬਿਲਾਸਕਰਤਮਨਮੋਹਨਪੁਰਨਹੋਤ
 ਨਕਾਮਾ॥ਜਲਤੇਜਲਤੇਕਬਪੂਨਬੁਝਤਸਗਲਾਬਿਥੋਬਿਨੁਨਾਮਾ॥੩॥ਹਰਿ

ਕਾਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾਇਰੇਸਾਹਸੁਖਪੁਗਾਸਾਧਸੰਗਤਿਜਨਮਮਰਨਨਿਵਾਰੇ
 ਨਾਨਕਜਨਕੀਧੁਗਾ॥੪॥੫॥੧੬੨॥੧੬੩॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮੋਕਉ
 ਇਹਬਿਧਿਕੋਸਮਝਾਵੈ॥ਕਰਤਾਰੇਇਜਨਾਵੈ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਅਨਜਾਨਤਕਿਉਇ
 ਨਹਿਕਮਾਨੋਜਪਤਪਕਭੂਨਸਾਧਾ॥ਦਹਦਿਸਿਏਲੇਇਹੁਮਨੁਦਉਗਾਇਓਕਵਨ
 ਕਰਮਕਰਿਬਾਧਾ॥੧॥ਮਨਤਨਪਨਭੂਮਿਕਾਠਕੁਰੁਪਉਇਸਕਾਇਹੁਮੇਗਾਭਰ
 ਮਮੋਹਕਭੂਸੁਣਸਿਨਾਹੀਇਹਪੇਖਗਪਏਪੈਗਾ॥੨॥ਤਬਇਹੁਕਹਾਕਮਾਵ
 ਨਪਰਿਅਜਬਇਹੁਕਭੂਨਹੋਤਾ॥ਜਬਏਕਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਪ੍ਰਭਸਭੁਕਿਉ
 ਆਪਹਿਕਰਤਾ॥੩॥ਅਪਨੇਕਰਤਬਆਪੇਜਾਨੈਜਿਨਿਇਹੁਚਨੁਰਚਾਇਆ॥
 ਕਪੁਨਾਨਕਕਰਣਹਰੁਹੈਆਪੇਸਤਿਗੁਰਿਤਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੪॥੬॥੧੬੩॥੨੩
 ੩॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਗਛੁਆਬਿਰਥੇ॥ਜਪਤਪਸੰ
 ਜਮਕਰਮਕਮਾਏਇਹਿਓਰੈਮੂਸੇ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਬਰਤਨੇਮਸੰਜਮਮਹਿਰਹਤਾ
 ਤਿਨਕਾਅਚੁਨਪਾਇਆ॥ਅਗੈਚਲਦੁਅਉਰੁਹੈਰਾਣੀਉਹਕਾਮਿਨਆਇ
 ਆ॥੧॥ਤੀਰਥਿਨਾਇਅਰੁਧਰਨੀਕ੍ਰਮਤਾਅਗੈਠਉਰਨਪਾਵੈ॥ਉਹਕਾਮਿਨਆ
 ਵੈਇਹਬਿਧਿਓਹੁਲੋਗਨਹੀਪਤੀਆਵੈ॥੨॥ਚਤੁਰਬੇਦਮੁਖਬਚਨੀਉਚ
 ਰੈਅਗੈਮਹਲੁਨਪਾਣੀਐ॥ਬੁਝੈਨਾਹੀਏਕੁਸੁਧਾਖਰੁਓਹੁਸਗਲੀਝਾਖਝਾ
 ਣੀਐ॥੩॥ਨਾਨਕੁਕਹੋਤੇਇਹੁਬੀਚਰਾਜਿਕਮਾਵੈਸੁਪਾਰਗਰਾਮੀ॥ਗੁਰੁਸੇਵਹੁ
 ਅਰੁਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਤਿਅਗਹੁਮਨਹੁਗੁਮਾਨੀ॥੪॥੭॥੧੬੪॥੧੬੫॥ਗਉੜੀ
 ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਧਉਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮੂਖਿਕਹੀਐ॥ਹਮਤੇਕਭੂਨਹੋ
 ਵੈਸੁਆਮੀਜਿਉਗਖਹੁਤਿਉਹਹੀਐ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਕਿਅਕਿਭੁਕਹੈਕਿਕਰਣੈ
 ਹਰਾਕਿਅਇਸੁਹਾਥੀਬਿਚਾਰੇ॥ਜਿਤੁਤਮਲਾਵਹੁਤਿਤਹੀਲਾਗਾਪੁਰਨਖਸਮ
 ਹਮਾਗੇ॥੧॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸਰਬਕੇਦਾਤੇਏਕਰੁਪਾਇਵਲਾਵਹੁ॥ਨਾਨਕਕੀਥੈਨ
 ਤੀਹਰਿਪਹਿਅਪੁਨਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥੨॥੮॥੧੬੫॥੨੩੫॥
 ਗਗੁਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ ੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੀਨਦਇਆਲਦਮੋਦਰਹਾਇਆਜੀਉ।ਕੋਟਿਜਨਕਰਿਸੇਵਿਲਗਾਇਆਜੀਉ।
 ॥ਭਗਤਵਚਭੁਤੇਗਾਥਿਰਦੁਰਖਾਇਆਜੀਉ॥ਪੁਰਨਸਭਨੀਜਾਣੀਜੀਉ॥੧॥
 ਕਿਉਪੇਖਾਪ੍ਰੀਤਸੁਕਵਣਸੁਕਰਣੀਜੀਉ॥ਸੰਤਾਦਾਸੀਸੇਵਾਚਰਣੀਜੀਉ॥ਇਹੁ
 ਜੀਉਵਤਾਣੀਬਲਿਬਲਿਜਾਣੀਜੀਉ॥ਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਣੀਜੀਉ॥੨॥
 ਪੋਥੀਪ੍ਰਿਤਬੇਦਭੇਜੰਤਾਜੀਉ॥ਹੋਇਬੈਰਾਗੀਤੀਰਥਨਵੰਤਾਜੀਉ॥ਗੀਤਨਾ
 ਦਕੀਰਤਨੁਗਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਹਰਿਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿਆਣੀਜੀਉ॥੩॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ਸੁਆਮੀਮੋਹੇਜੀਉ॥ਪਤਿਤਪਵਿਤਲਗਿਗੁਰਕੇਪੋਹੇਜੀਉ॥ਭ੍ਰਮੁਭਉਕਾਟਿਕੀ
 ਏਨਿਹੋਵੇਹੋਜੀਉ॥ਗੁਰਮਨਕੀਆਸਪੁਰਾਣੀਜੀਉ॥ਗਾਜਿਨਿਨਾਉਪਾਇਆਸੇ
 ਧਨਵੰਤਾਜੀਉ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਸੁਸੇਭਵੰਤਾਜੀਉ॥ਜਿਸੁਸਾਧੁਸੰਗ
 ਤਿਤਿਸੁਸਭਸੁਕਰਣੀਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਣੀਜੀਉ॥੪॥੧॥੧੬੬॥
 ੨੩੬॥ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਆਉਹਮਾਰੈਗਮਾਪਿਆਹੋਜੀਉ॥ਗੋਇਦਿ
 ਨਸੁਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਹੋਜੀਉ॥ਸੰਤਦੇਉਸੰਦੇਸਾਪੈਚਰਣਹੋਜੀਉ॥ਭੁਧੁਬਿਨੁ
 ਕਿਭੁਬਿਧਿਤਗੀਐਜੀਉ॥੧॥ਸੰਗਿਭੁਮਾਰੈਮੈਕਰੇਅਨੰਦਾਜੀਉ॥ਵਣਿਤਿਣਿ
 ਵਿਭਵਣਿਸੁਖਪਰਮਾਨੰਦਾਜੀਉ॥ਸੇਜਸੁਹਵੀਇਹੁਮਨੁਬਿਗਸੰਦਾਜੀਉ॥ਪੋ
 ਖਿਦਰਸਨੁਇਹੁਸੁਖੁਲਹੀਐਜੀਉ॥੨॥ਚਰਣਪਖਾਰਿਕਰੀਨਿਤਸੇਵਾਜੀਉ॥
 ਪੁਜਾਅਰਚਾਬੰਦਨਦੇਵਾਜੀਉ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਨਾਮੁਜਪਿਲੇਵਾਜੀਉ॥ਬਿਨ
 ਉਠਕੁਰਪਹਿਕਹੀਐਜੀਉ॥੩॥ਇਛਪੁਨੀਮੇਰੀਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਜੀਉ॥ਦਰ
 ਸਨਪੇਖਤਸਭਦੁਖਪਰਹਰਿਆਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਜਪਿਤਰਿਆਜੀ
 ਉ॥ਇਹੁਅਜਗੁਨਾਨਕਸੁਖਸਹੀਐਜੀਉ॥੪॥੧੬੭॥੨੩੭॥ਗਉੜੀਮਾਝ
 ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਾਜਨਮਨਮਿਤਪਿਆਹੋਜੀਉ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਇਹੁਜੀ
 ਉਭਿਵਹੋਜੀਉ॥ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਪ੍ਰਣਅਧਾਰੇਜੀਉ॥ਸਦਾਤੇਰੀਸਰਣਾਣੀਜੀ
 ਉ॥੧॥ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਮਨੁਜੀਵੈਭਾਣੀਜੀਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੋਹਰਿਹਰਿਪਾਣੀਜੀ
 ਉ॥ਸਭਕਿਛੁਪ੍ਰਭਕਾਪ੍ਰਭਕੀਆਜਾਣੀਜੀਉ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਦਬਲਿਜਾਣੀਜੀਉ॥

੨॥ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਵਡਭਾਗੀ ਜੀਉ॥ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਜੀਉ॥ ਗੁਰੁ ਪੁ
 ਰਾਪਾਇਆ ਸਭੁ ਦੁਖ ਮਿਟਾਇਆ ਜੀਉ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਰਤ
 ਨ ਪਦਾਰਥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਗੀਉ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਾਹੁ ਭਗਤੁ ਵਣਜਾਗੀਉ॥ ਹਰਿ
 ਪਨੁ ਗਾਇ ਸਚੁ ਵਾਪਾਗੀਉ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀਉ॥ ੪॥ ੧੬੮॥
 ੨੩੮॥ ਗੁਰੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਮੇਹਾ ਬਹੁ ਮਾਤੁ ਕਰਤੇ ਤੁਮੇਹਾ ਬ
 ਹੁ ਮਾਤੁ॥ ਜੇ ਰਿਤੁ ਮਾਹੈ ਸੁਖ ਵਸਾਸੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾ ਲੁ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਸਭੇ ਗਣਾ
 ਜਾਤੀਆ ਸੁਣਿ ਕੋਚੁ ਪਕੀਆ॥ ਕਦਹੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਲਪੀਆ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਰਿਖਿਆ॥
 ੧॥ ਦੇਇ ਬੁਝਾਹਤ ਸਾਰਤਾ ਸੇ ਅਖੀਰਿ ਠਾੜਿਆ॥ ਕੋਈ ਜਿ ਮੁਰਖੁ ਲੋਭੀਆ॥ ਮੁਲਿ ਨ
 ਸੁਣੀ ਕਹਿਆ॥ ੨॥ ਇਕ ਸੁਭੁ ਹੁਚੁ ਹੁਕਿ ਆਗਣੀ ਸਭ ਇਕ ਤੁਸਾਦਿ ਮੁਠੀ॥ ਇਕੁ
 ਅਧੁਨਾ ਇਹ ਸੀ ਅੜਾਕਾ ਵਿਹਲੀ ਜਾਇ ਵੁਠੀ॥ ੩॥ ਭਗਤ ਸਚੇ ਦਰਿ ਸੋਧ ਦੇ ਅਨਦ
 ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਨਨ ਨ ਕਤਿ ਨ ਬਲਿ ਜਾਤਾ॥ ੪॥ ੧੬੯॥
 ੨੩੯॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਗਨ ਮੁਜੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਗਨ ਮੁ
 ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਆਗਾਧੀ ਐ ਪੁਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਜਿ ਤੁਘਟਿ ਵਸੇ
 ਪਾਹਰੁ ਮੁਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਬਾਉ॥ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਹਸਨਾਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
 ਉ॥ ੧॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣੀ ਆਨ ਜਾਪੈ ਆਗਾਧੀ॥ ਓਟ ਤੇਰੀ ਜਗ ਜੀਵਨ ਮੇਰੇ
 ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧੀ॥ ੨॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ਆਨ ਠੇ ਸੇਗ ਸੰਤਾਪਾ॥ ਤ
 ਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖੇ ਆਪੀ॥ ੩॥ ਗੁਰੁ ਨ ਗਾਇ ਤੁਦ ਯੁਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
 ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਰਕਿ ਬੁਧਾਇਆ ਜਨਨ ਨ ਕਸਦ ਬਲਿਹਾਰ
 ਗ॥ ੪॥ ੧੭੦॥ ੨੪०॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਅਰਾਮ ਅਰਾਮਾ॥ ਜਪਿ
 ਪੁਰਨੋਤੋ ਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਗਾਮੋ ਬਿੰਦੁ ਜਪੇ ਦਿਅਰੇ ਆਖੁ ਪਾਵਿ ਤੁ॥ ਹਰਿ
 ਜਸੁ ਸੁਣੀਐ ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਈ ਭਾਈ ਮਿਤ੍ਰਾ॥ ੧॥ ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਸਭਿ ਠਲਾ ਸਰਬ
 ਗੁਣਾ ਜਿਸੁ ਮਾਹਿ॥ ਕਿਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਅਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾ
 ਹਿ॥ ੨॥ ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਲਾਗਿਐ ਜੀਵੀਐ ਭਵ ਜਲੁ ਪਈਐ ਪਾਗਿ॥ ਮਿਲਿ ਸਾ

ਪੁਸ਼ਾਂਗਿਉਪਾਰੋਇਮੁਖਉਜਲਦਰਬਾਗਿ॥੩॥ਜੀਵਨਗੁਪਯੋਪਾਲਜਸੁਸੰਤਜ
 ਨਾਕੀਗਾਸਿ॥ਨਾਨਕਉਬਰੇਨਾਮੁਜਪਿਦਰਿਸਚੇਸਾਬਾਸਿ॥੪॥੬॥੧੭੧॥੨੪੧॥
 ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਮੀਠੇਹਰਿਗੁਣਗਾਉਜਿੰਦੁਤੁਮੀਠੇਹਰਿਗੁਣਗਾ
 ਉ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਮਿਲਿਆਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਹਰਿਸਾਦਿਸਭਿ
 ਠਿਕਿਅਤਨੁਮਨੁਠਿਕਾਰੋਇ॥ਵਿਦੁਪਰਮੇਸਰਜੋਕਰੋਠਿਦੁਸੁਜੀਵਨੁਸੋਇ
 ॥੧॥ਅੰਚਲੁਗਹਿਕੇਸਾਧਕਾਤਰਣਾਇਹੁਸੀਸਾਗੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਆਰਾਧੀਐ
 ਉਧਰੈਸਭਪਰਵਾਰੁ॥੨॥ਸਾਜਨੁਬੰਧੁਸੁਮਿਤ੍ਰਸੇਹਰਿਨਾਮੁਹਿਰਦੈਦੇਇ॥ਅਉ
 ਗਣਸਭਿਮਿਟਾਇਕੈਪਰਉਪਕਾਰੁਕਰੋਇ॥੩॥ਮਾਝੁਖਜਾਨਾਥੇਹੁਪਹੁਰਹਿਕੇ
 ਚਰਣਨਿਪਾਨ॥ਨਾਨਕਜਾਚਕੁਦਰਿਤੇਰੈਪ੍ਰਭਤਪੋਨਮੀਗੈਦਾਨੁ॥੪॥੧੭੨॥

੨੦੧੭੮੩੨

੨੪੨॥ ਏਪਦੇਪਹੁਤੇ॥

ਗਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲਾ ੧ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਨਿਧਿਸਿਧਿਨਿਗਮਲਨਾਮੁਬੀਚਾਰੁ॥ਪੁਰਨਪੁਰਿਹਰਿਅ
 ਬਿਖੁਮਾਗਿ॥ਵਿਕੁਟੀਭੂਟੀਬਿਮਲਮਝਾਗਿ॥ਗੁਰਕੀਮਤਿਜੀਇਆਈਕਾਗਿ॥੧॥
 ਇਨਬਿਧਿਗਮਰਮਤਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਨਿਆ॥
 ੧॥ਗਹਾਉ॥ਇਕੁਸੁਖੁਮਾਨਿਆਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆ॥ਨਿਗਮਲਬਾਣੀਭਰਮੁਚੁ
 ਕਾਇਆ॥ਲਾਲਭਏਸੁਹੰਗੁਮਾਇਆ॥ਨਦਹਿਭਈਬਿਖੁਠਕੀਰਹਾਇਆ॥੨॥
 ਉਲਟਤਈਜੀਵਤਮਹਿਜਾਗਿਆ॥ਸਬਦਿਰਵੇਮਨੁਹਰਿਸਿਉਲਾਗਿਆ॥ਰਸੁ
 ਸੰਗੁਹਿਬਿਖੁਪਰਹਰਿਤਿਆਗਿਆ॥ਭਾਇਬਸੇਜਮਕਾਭਉਭਾਗਿਆ॥੩॥ਸਾਦ
 ਹੇਥਾਦੰਅਪੰਕਾਗਾ॥ਚਿਤੁਹਰਿਸਿਉਰਾਤਾਪੁਕਮਿਅਪਾਗਾ॥ਜਾਤਿਹੋਪਤਿਕੇ
 ਆਚਾਰਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਭਈਸੁਖੁਆਤਮਪਾਗਾ॥੪॥ਤੁਣਬਿਨੁਕੋਇਨਦੇਖਉਮੀਤੁ
 ॥ਕਿਸੁਸੇਵਉਕਿਸੁਦੇਵਉਚੀਤੁ॥ਕਿਸੁਪੁਛਉਕਿਸੁਲਾਗਉਪਾਇ॥ਕਿਸੁਉ
 ਪਦੇਸਿਹਰਾਇਵਲਾਇ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵੀਗੁਰਲਾਗਉਪਾਇ॥ਭਗਤਿਕਰੀਰਾਚ

ਉਹਰਿਨਾਇ॥ ਸਿਖਿਆ ਦੀਖਿਆ ਭੋਜਨ ਭਾਉ॥ ਹੁਕਮਿ ਸਜੋਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਉ॥ ੬
 ॥ ਗਰਬ ਗਤੰ ਸੁਖ ਆਤਮਾ ਧਿਆਨਾ॥ ਜੋਤਿ ਭਈ ਜੋਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ॥ ਲਿਖਤੁ ਮੈ
 ਨਹੀ ਸਬ ਦੁਨੀਸਾਨਾ॥ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਕਰਤਾ ਜਾਨਾ॥ ੭॥ ਨਹ ਪੀਤਿ ਤਨਹ ਚਤਰੁ
 ਸਿਆਨਾ॥ ਨਹ ਭੁਲੈ ਨਹ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ॥ ਕਥਉ ਨਕਥਨੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨਾ॥ ਨ
 ਨਕਰੁ ਮਤਿ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਨਾ॥ ੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਕੁੰਚੁ ਕੁੰਚਿ
 ਆਉਦਿ ਆਨੈ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕ ਸੁਸਚੁ ਸਬ ਦੁਨੀਸਾਨੈ॥ ਰਾਜ ਦੁਆਰੈ ਸੋਭ ਸੁਮਾਨੈ
 ॥ ੧॥ ਚਤੁਰਾਣੀ ਨਹ ਚੀਨਿਆ ਜਾਣੀ॥ ਬਿਨੁ ਮਾਰੇ ਕਿਉ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ॥ ੨॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਸਕਰੁ ਲੇਣੀ॥ ਨਨਕਾਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਣੀ॥ ਰਾਖੇ ਆਪਿ
 ਵਡਿਆਈ ਦੇਣੀ॥ ੩॥ ਨੀਲ ਅਨੀਲ ਅਗਨਿ ਇਕਠਾਈ॥ ਜਾਲਿ ਨਿਵਰੀ ਗੁਰਿ ਬੁ
 ਝੁਝਾਈ॥ ਮਨੁ ਦੇਲੀ ਆਹਰਿ ਸਿਰੁ ਟਗਾਈ॥ ੪॥ ਜੇ ਸਾਧਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋਝੈ ਸਾ
 ਬੈ ਸਿਰੁ ਠਾਮਹਿ ਆਖਉ ਕੈਸਾ॥ ਸਾਗਰਿ ਭੁਗਰਿ ਨਿਰਭਉ ਐਸਾ॥ ੫॥ ਮੁਏ ਕਉ ਕ
 ਹੁ ਮਾਰੇ ਕਉ ਨੁ॥ ਨਿਰਭਉ ਕਉ ਕੈਸਾ ਭਰੁ ਕਵਨੁ॥ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ਤੀਨੇ ਭਉਨ॥ ੬॥
 ਜਿਨਿ ਕਹਿ ਆਤਿ ਨਿਕਹ ਨੁਵਖਾਨਿਆ॥ ਜਿਨਿ ਬੁਝਿ ਆਤਿ ਨਿਸਹਾਜਿ ਪਛਾਨਿ
 ਆ॥ ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ੭॥ ਕੀਰਤਿ ਸੁਰਤਿ ਮੁਕਤਿ ਇਕਨਾਈ॥
 ਤਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਸਮਾਈ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਿਆਪਹਿ ਆਨਿ ਜਾਣਾਈ॥ ੮॥ ਉ
 ਸਤਤਿ ਕਹਹਿ ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੁਚੈ ਸਾਚੁ ਸੁਚੀਤਿ॥ ਨਨਕਹਰਿ ਭਜੁ
 ਨੀਤਾਨੀਤਿ॥ ੯॥ ੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾਮਨੁ ਮੈ ਨਕਾਰੁ ਜੁਹੈ ਈ॥ ਮਨੁ ਵਸਿ
 ਦੁਤਾ ਦੁਗਮਤਿ ਦੇਈ॥ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਗੁਰ ਤੇ ਇਕੁ ਹੋਈ॥ ੧॥ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣ ਗੁਣ ਪਵ
 ਸਿ ਹੋਈ॥ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਬੀਚਾਰੈ ਸੋਈ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁ ਭੁਲੈ ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਵਿਕਾਰੁ॥
 ਮਨੁ ਭੁਲੈ ਸਿਰਿ ਆਵੈ ਭਾਗੁ॥ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਹਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ॥ ੩॥ ਮਨੁ ਭੁਲੈ ਮਾਇਆ ਘ
 ਰਿ ਜਾਈ॥ ਕਾਮ ਬਿਰੁਧਉ ਹੋਇ ਨ ਠਾਈ॥ ਹਰਿ ਭਜੁ ਪ੍ਰਣੀਰ ਸਨਰਸਾਈ॥ ੪॥ ਗੋਵ
 ਰ ਪੈ ਵਰਕੰਚਨ ਸੁਤ ਨਗੀ॥ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਪੜਚਾਲੈ ਹਗੀ॥ ਜੂਝੈ ਖੇਲੁ ਟੁਕਾਚੀ
 ਸਾਰੀ॥ ੫॥ ਸੰਪਉ ਸੰਚੀ ਭਏ ਵਿਕਾਰੁ॥ ਹਰਖ ਸੇਕਉ ਭੇਦ ਰਬਾਗੁ॥ ਸੁਖੁ ਸਹਜੇ ਜ

ਪਿਰਿਦੈ ਮੁਗਾਗਿ॥੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੋਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਗੁਣ ਸੰਗਤਿ ਅਉਗਣ ਸਬਦਿ
 ਜਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਸਭ ਭੁਖ ਨਿਵਾਸੁ॥ ਮਨ
 ਮੁਖ ਮੁਕਤਾਇਆ ਚਿਤ ਵਾਸੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪੂਰਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆਸੁ॥
 ੭॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਪਾਵਤ ਭੁਨਿਪਾਵੈ॥ ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ ਮੋਖੁ ਨ ਭਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵੈ॥੮॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰਤਿ ਆਨਹੁ
 ਖੁਰੇਇ॥ ਮਨ ਮਤਿ ਝੂਠੀ ਸਚਾ ਸੇਇ॥ ਸਗਲਾ ਬਿਗੁ ਤੇ ਭਾਵੈ ਦੇਇ॥ ਸੋ ਕਮਾ
 ਵੈ ਪੂਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ॥੧॥ ਐਸਾ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਜੁ ਅਗੀ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਮਾਗੈ
 ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਗੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਦਿ ਸਦੁ ਦਿ ਮੈ ਤਾ ਕਹਿ ਆਜਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ
 ਕਹਣਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਇ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਏਕ
 ਇਵ ਲਾਇ॥੨॥ ਸੁਖੁ ਮਗਤ ਭੁਖੁ ਆਗਲ ਹੋਇ॥ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ਹਰੁ ਪਰ
 ਏ॥ ਏਕ ਬਿਨੁ ਝੂਠੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਦੇਖੈ ਸੇਇ॥੩॥ ਵਿਸਨਾ
 ਅਗਨਿ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ॥ ਭੁਜਾ ਭਰਮੁ ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਏ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ
 ਵਸਾਏ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਏ॥ ੪॥ ਤਨ ਮਹਿ ਸਾਚੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਉ॥
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਪੀ ਨਿਜ ਠਾਉ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਾਇਣ ਪ੍ਰੀਤ ਮਗਉ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੋਤਾ ਬੁ
 ਝੈ ਨਾਉ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕੁਚੀਲ ਕੁਛਿ ਤਾ ਬਿ
 ਕਰਾਲਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਚੁਕੈ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨ ਲਾ॥੬॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਏਕਾਇਵ ਲਾਏ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ॥ ਜੰਮਣੁ
 ਮਰਣੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇਇ ਹਮਤਿ ਪਾਏ॥੭॥ ਕਥਨੀ ਕਥਉ ਨ ਆਵੈ
 ਓਗੁ॥ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਾਣਿ ਦੇਖਿਆ ਨਾਹੀ ਦਹੈ ਹੋਗੁ॥ ਭੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਣੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ॥
 ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਲਿਵਲਾਇ॥੮॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਭੁਜੀ ਮਾਇਆ
 ਜਗਤ ਚਿਤ ਵਾਸੁ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ਬਿਨਾਸੁ॥੧॥ ਭੁਜਾ ਕਉ ਫੁਕਹਾ ਨਹੀ ਕ
 ਏ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਈ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੁਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਆਖੈ ਦੇਇ॥
 ਆਵੈ ਜਾਇ ਮਹਿ ਭੁਜਾ ਹੋਇ॥੩॥ ਧਰਤਿ ਗਗਨ ਨਹ ਦੇਖਉ ਦੇਇ॥ ਨਗੀ ਪੂਰ

ਖਸਬਾਈਲੋਇ॥੩॥ਗਵਿਸਸਿਦੇਖਉਦੀਪਕਉਜਿਅਲਾ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰ
 ਪ੍ਰੀਤਮੁਬਾਲਾ॥੪॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰਾਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੀਮੋਕਉਏਕੁ
 ਬੁਝਾਇਆ॥੫॥ਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ॥ਦੁਜਾਮਾਰਿਸਬਦਿਪਥਾ
 ਤਾ॥੬॥ਏਕੋਹੁਕਮੁਵਰਤੈਸਭਲੋਈ॥ਏਕਸੁਤੇਸਭਓਪਤਿਹੋਈ॥੭॥ਗੁਰ
 ਦੇਵੈਖਸਮੁਏਕੋਜਾਨੁ॥ਗੁਰਕੋਸਬਦਿਪੁਕਮੁਪਥਾਨੁ॥੮॥ਸਗਲਰੂਪਵ
 ਰਨਮਨਮਾਹੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਏਕੋਸਾਲਾਹੀ॥੯॥ਪਾਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਅ
 ਧਿਆਤਮਕਰਮਕਰੋਤਾਸਾਚਾ॥ਮੁਕਤਿਭੇਦੁਕਿਆਜਾਣੈਕਾਚਾ॥੧॥ਐਸਾ
 ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਬੀਚਗੋ॥ਪਚਮਾਰਿਸਾਚੁਓਰਿਧਗੋ॥੨॥ਗੁਰਉ॥ਨਿਸਕੈਅੰਤਰਿ
 ਸਾਚੁਵਸਾਵੈ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਕੀਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥੩॥ਗਵਿਸਸਿਏਕੋਗੁਰਉਦਿ
 ਆਨੈ॥ਕਰਣੀਕਰਿਤਿਕਰਮਸਮਾਨੈ॥੪॥ਏਕਸਬਦਇਕਾਭਿਖਿਆਮਾ
 ਗੋ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਜੁਗਤਿਸਚੁਜਾਗੋ॥੫॥ਭੈਰਚਿਰਹੈਨਬਾਹਰਿਜਾਈ॥ਕ
 ਮਤਿਕਉਟਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੬॥ਆਪੇਮੇਲੇਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
 ਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥੭॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਬਦੁਵੀਚਗੁ॥ਹਉਮੈਮਾਰੇਕਰਣੀਸਾਹੁ
 ॥੮॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਪਾਠਪੁਰਾਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਅਪਰੰਪਰਮਾਨੁ॥੯॥ਗ
 ਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਖਿਮਾਗਹੀਬ੍ਰਤਸੀਲਸੰਤੋਖੀ॥ਗੁਨਬਿਆਪੈਨਜਮ
 ਦੇਖੀ॥ਮੁਕਤਭਏਪ੍ਰਭਰੂਪਨਰੇਖੀ॥ਜੋਗੀਕਉਕੈਸਾਡਹੁਹੋਈ॥ਗੁਖਿਬਿਰ
 ਖਿਗੁਹਿਬਾਹਰਿਜੋਈ॥੧॥ਗੁਰਉ॥ਨਿਰਭਉਜੋਗੀਨਿਰੰਜਨੁਧਿਆਵੈ॥ਅਨ
 ਦਿਨੁਜਾਗੈਸਚਿਲਿਵਲਾਵੈ॥ਸੋਜੋਗੀਮੇਰੈਮਨਿਭਾਵੈ॥੨॥ਕਾਯੁਜਾਨੁਬ੍ਰਹ
 ਮਅਗਨੀਜਾਗੈ॥ਜਗਮਰਣਗਤਗਰਬੁਨਿਵਾਗੈ॥ਆਪਿਤਰੈਪਤਰੀਨਿਸਤਾ
 ਗੈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਜੋਗੀਹੋਈ॥ਭੈਰਚਿਰਹੈਸੁਨਿਰਭਉਹੋਈ॥ਜੋਸਾਸੇਵੈ
 ਤੈਸੋਹੋਈ॥੪॥ਨਰਨਿਯਕੇਵਲਾਨਿਰਭਉਨਉ॥ਅਨਥਹਨਥਕਰੇਬਲਿਜਾਉ
 ॥ਪੁਨਹੀਪਜਨਮੁਨਾਹੀਗੁਣਗਾਉ॥੫॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਣੈ॥ਗੁਰਕੋਸ
 ਬਦੇਆਪੁਪਥਾਣੈ॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਦਰਿਨੀਸਾਣੈ॥੬॥ਸਬਦਿਮੇਰੈਤਿਸੁਨਿਜ

ਪਰਿਵਾਸਾ॥ ਮਾਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਚੁਕੈ ਆਸਾ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ॥ ੭॥ ਜੋ
 ਦੀਸੈ ਸੋ ਆਸਾ ਨਿਰਾਸਾ॥ ਕਾਮ ਕੋ ਪਬਿ ਖੁਭੁ ਖਾਪਿ ਆਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ ਮਿਲ
 ਹਿਉ ਦਾਸਾ॥ ੮॥ ੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਐਸੇ ਦਾਸੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਦੁ
 ਖੁ ਵਿਸਰੈ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ੧॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ॥ ਅਠ ਸਠਿ ਮ
 ਜਨੁ ਚਰਨ ਹਧੂਰੀ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਨੇੜ ਸੰਤੋਖੇ ਕੇ ਦਿਵਤਾਗਾ॥ ਜਿਹ ਵਾਸੁ ਚੀਰ
 ਹਿਰਸ ਸਾਗਾ॥ ੩॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਅਭ ਅੰਤ ਹਿਸੇਵਾ॥ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸਿਆ ਅਲਾ
 ਖ ਅਭੇਵਾ॥ ੪॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਸਾਚਾ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਭਗਤ ਜਗੁ ਕਾਚਾ
 ॥ ੫॥ ਗੁਰੁ ਸਮਝਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਈ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ॥ ੬॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਰਾਖੁ ਹਰਖ ਵਾਲੇ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਪਸੁ ਭਏ ਬੇਤਾਲੇ॥ ੭॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿ ਆ ਅਵਰੁ ਨ
 ਹੀ ਦੂਜਾ॥ ਕਿਸੁ ਕਹੁ ਦੇਖਿ ਕਰਉ ਅਨਪੂਜਾ॥ ੮॥ ਸੰਤੋਹਿ ਤਿਪ੍ਰਭਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਪਾ
 ਗੇ॥ ਅਤ ਮੁਚੀ ਨੈ ਸੁਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ॥ ੯॥ ਸਾਚੁ ਹਿਦੈ ਸਚੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਵਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਣਵ
 ਤਿ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸਾ॥ ੧੦॥ ੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਗਰਬੁ ਕੀ ਆਨ
 ਹੀ ਜਾਨਿਆ॥ ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਪਤਿ ਪੜੀ ਪਛੁਤਾਨਿਆ॥ ਜਹ ਪ੍ਰਭਾ ਸਿਮਰੇ ਤਹੀ ਮ
 ਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਗਰਬੁ ਬੁਰਾ ਸੰਸਾਰੈ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਗਰਬੁ ਨਿ
 ਵਾਰੈ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਲਿਹਾਰਾ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੀ॥ ਜਗਨ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਰ ਅਠ
 ਗੀ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੁਛੈ ਜਾਇ ਪਇਆਰੀ॥ ੩॥ ਹਰੀ ਚੰਦ ਦਾ ਨੁਕਰੈ ਜਸੁ ਲੇਵੈ॥ ਬਿਨੁ
 ਗੁਰ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਅਭੇਵੈ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਪੇਸਤਿ ਦੇਵੈ॥ ੪॥ ਦੁਰਮਾਤਿ ਹਰ
 ਣਾਖ ਸੁਦਰਾ ਚਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਇਤੁ ਗਰਬ ਪੁਰੀ॥ ਪੁਰਣਾ ਦਉ ਧਾਰੈ ਕਿਰਪਾ
 ਧਾਰੀ॥ ੫॥ ਭੁਲੇਗ ਵਟੁ ਮੁਗਧੁ ਅਚੇਤੀ॥ ਲੂਟੀ ਲੰਕਾ ਸੀਸ ਸਮੇਤੀ॥ ਗਰਬਿ ਗ
 ਇਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਤੀ॥ ੬॥ ਸਹਸ ਬਾਹਮ ਧੁਕੀਟ ਮਹਿ ਖਾਸਾ॥ ਹਰਣਾਖ
 ਸੁਲੇਨ ਖਹੁ ਬਿਧਾਸਾ॥ ਦੇਤ ਸੰਘਾਗੇ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਅਭਿਆਸਾ॥ ੭॥ ਜਗ ਸੰਘਿ
 ਕਾ ਲਜ ਮੁਨ ਸੰਘਾਗੇ॥ ਰਕਤ ਬੀਜੁ ਕਾਲੁ ਨੇਮੁ ਬਿਦਾਗੇ॥ ਦੇਤ ਸੰਘਾਗੇ ਸੰਤ ਨਿ
 ਸਤਾਗੇ॥ ੮॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੇਤ ਸੰਘਾਗੇ॥ ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਗੇ॥੮॥ ਬੁਝਾ ਦੁਹੋ ਜੇ ਪਨੁ ਪਤਿ ਖੋਈ॥ ਗਮੁ ਨ ਜਾਨਿ ਅਕਰ
 ਤਾ ਸੋਈ॥ ਜਨ ਕਉ ਭੁਖਿ ਪਚੈ ਦੁਖੁ ਹੋਈ॥੯॥ ਜਨ ਮੇ ਜੈ ਗੁਰ ਸਬ ਦੁਨ ਜਾਨਿ ਅਗੈ
 ਉਸੁ ਖੁਪਾਵੈ ਭਗਿ ਮਭੁਲਾਨਿ ਅਗੈ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੁਲੇ ਬਹੁ ਹਿ ਪਥੁ ਤਾਨਿ ਅਗੈ॥੧੦॥
 ਕੰ ਸੁ ਕੇ ਸੁ ਚੰ ਭੁਗੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਗਮੁ ਨ ਚੀਨਿ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸੁ
 ਗੋਖੋ ਕੋਈ॥੧੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਰਬੁ ਨ ਮੇਟਿ ਆ ਜਾਈ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਪਰਮੁ ਪੀਰ ਜੁ ਹਰਿ ਨ
 ਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਾਈ॥੧੨॥੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚੋਅ ਚੰਦ
 ਨੁ ਅੰਕਿ ਚੜਾਵਉ॥ ਪਾਟ ਪਟ ਬਹੁ ਹਿਰਿ ਚੜਾਵਉ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਹਾ ਸੁ ਖੁਪਾ
 ਵਉ॥੧॥ ਕਿ ਅਪਾਰਿ ਹਉ ਕਿ ਅਓ ਢਿ ਦਿਖਾਵਉ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸੁ ਖੁਪਾ
 ਵਉ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਕਾਂਨੀ ਕੁੰਡ ਲਗਾਇ ਮੇਤੀ ਅਨ ਕੀ ਮਾਲਾ॥ ਲਾਲਾ ਨਿਹਾਲੀ ਫੁ
 ਲਾ ਗੁਲਾਲਾ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸੁ ਖੁਭਾਲਾ॥੨॥ ਨੈਨ ਸੋਲੇ ਨੀ ਸੁੰਦਰ ਨਗੀ॥
 ਖੋੜ ਸੀ ਗਾਰ ਕਰੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਭਜੇ ਨਿਤ ਖੁਆਰੀ॥੩॥ ਦਰ
 ਘਰ ਮਹਲਾ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਫੁਲਾ ਬਿਭਾਵੈ ਮਾਲੀ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾ
 ਮ ਸੁਦੇਹ ਦੁਖਾਲੀ॥੪॥ ਹੋਵ ਗੋਵਰਨ ਜੋ ਵਾਜੇ॥ ਲਾਸ ਕਰੇ ਨ ਬਖਵਾ ਸੀ ਪਾਜੇ
 ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਭੂਠੇ ਦਿਵਾਜੇ॥੫॥ ਸਿਧੁ ਕਹਾਵਉ ਹਿਧਿ ਸਿਧਿ ਬੁਲਾਵਉ॥ ਤ
 ਜ ਕੁਲ ਹਸਿ ਹਿਭੁ ਭੁਬਨਾਵਉ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸਚੁ ਪਾਵਉ॥੬॥ ਖਾਨ
 ਮਲੁ ਕੁਕਹਾਵਉ ਗਾਜਾ॥ ਅਬੇਤ ਬੇਕੁ ਕੋਹੈ ਪਾਜਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬ ਦੁਨ ਸਵਰ ਸਿ
 ਕਾ ਜਾ॥੭॥ ਹਉ ਮੈ ਮਤਾ ਗੁਰ ਸਬ ਦਿਵਿ ਸਾਰੀ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਜਾਨਿ ਅਗੈ ਦੈ ਮੁ
 ਗਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਸਹਇ ਤੁਮਾਰੀ॥੮॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸੇਵਾਏ
 ਕਨ ਜਾਨਿ ਸਿਅ ਵਗੇ॥ ਪਰ ਪਚਿ ਬਿਅ ਧਿਤਿ ਅਗੈ ਕਵਗੇ॥ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸਾਚੈ
 ਸਚੁ ਗੇ॥੧॥ ਐਸਾ ਹਮ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਹੋਈ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਮਲੁ ਹੋਈ॥੨॥ ਗ
 ਹਾਉ॥ ਉਧੋ ਕਵਲੁ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ॥ ਦੁਰ ਮਤਿ ਅਗਨਿ ਜਗਤ ਪਰ ਜਾਗੈ॥ ਸੋਉ ਬ
 ਰੈ ਗੁਰ ਸਬ ਦੁਖੀ ਚਾਗੈ॥੩॥ ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗੁ ਕੁੰਚਰੁ ਅਹੁ ਮੀਨਾ॥ ਮਿਰਗੁ ਮਰੈ ਸਹਿ ਅ
 ਪੁਨ ਕੀਨਾ॥ ਤਿਸ ਨਾਗ ਚਿਤਤੁ ਨਹੀ ਬੀਨਾ॥੪॥ ਕਾਮੁ ਚਿਤੈ ਕਾਮ ਟਿਹਿਤ ਕਾਰੀ॥

ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਨੈਸੇ ਸਗਲਾ ਵਿਕਾਰੀ ॥ ਪਤਿ ਮਤਿ ਖੋਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ੪॥ ਪਰਘਰਿ ਚੀਤੁ
 ਮਨਮੁਖਿ ਭੋਲਾਇ ॥ ਗਲਿ ਜੇ ਵਹੀ ਧੰਧੈ ਲਪਟਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੂਟ ਸਿਹਰਿ ਗੁਣ
 ਗਾਇ ॥ ੫॥ ਜਿਉ ਤਨੁ ਬਿਧਵਾ ਪਰਕਉ ਦੇਣੀ ॥ ਕਾਮਿਦਾ ਮਿਦਿਤੁ ਪਰਵਸਿ ਸੇਈ ॥
 ਬਿਨੁ ਪਿਰਵਿ ਪਤਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਦੇਣੀ ॥ ੬॥ ਪਰਿ ਪਰਿ ਪੈਥੀ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠਾ ॥ ਬੇਦ ਪੂਰਾ
 ਲਪੜੈ ਸੁਣਿ ਥਾਟਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਸਾਤੇ ਮਨੁ ਬਹੁ ਨ ਟਾ ॥ ੭॥ ਜਿਉ ਚਾੜਿ ਕਜਲ ਪ੍ਰੇਮ
 ਪਿਆਸਾ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨ ਜਲ ਮਾਹਿਉ ਲਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰੂ ਪੀੜਿ ਪਤਾਸਾ ॥ ੮॥
 ੧੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰੁ ਕਰਿ ਮੈ ਨ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ ॥ ਵੇਸ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਸਮਲ
 ਗਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਬਹੁ ਰਿਪ ਭੁਤਾਵੈ ॥ ੧॥ ਤੁਮਾਨਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਮਾਨਿ ਸੁਖਾ ॥ ਨਾ
 ਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਸਹਿਜ ਮਦੁ ਖਾ ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੇਅ ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਕਪੂਰਾ ॥ ਮਾਇ
 ਅਮਗਨੁ ਪਰਮ ਪਦ ਭੁਗਿ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਮੇਸ ਭੁਕੁ ਕੋ ਭੁਗਿ ॥ ੩॥ ਨੇਜੇ ਵਜੇ ਤ
 ਖਤ ਸਲਾਮੁ ॥ ਅਧਕੀ ਵਿਸਨਾ ਵਿਆਪੈ ਕਾਮੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਚੇ ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਮੁ ॥
 ੪॥ ਵਾਇ ਅੰਕਾਰਿ ਨ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ ॥ ਮਨੁ ਦੇ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮ
 ਗਿਅ ਨੁ ਦੋਹੇਲਾ ॥ ੫॥ ਬਿਨੁ ਦਮਕੇ ਸਉਦਾਨ ਹੀ ਹਟਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਹਿਥ ਸਾਗਰ ਨ
 ਹੀ ਵਾਟਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੇਵੇ ਘਾਟੇ ਘਾਇ ॥ ੬॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਵਾਟ ਦਿਖ
 ਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਸਬਦ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਮੇਲਿ ਮ
 ਲਾਵੈ ॥ ੭॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਕਉ ਜਿ ਸਕਾਇ ਪੁਜੀਓ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਪੀਓ ॥ ਨਾਮ ਵਡਾਈ ਤੁਧੁ ਭਾਣੈ ਦੀਓ ॥ ੮॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਉ ਜੀਵਾ ਮਾਇ ॥ ਅਨਾਦਿ
 ਨੁ ਜਪਤੁ ਹਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਤਿ ਪਾਇ ॥ ੯॥ ੧੨॥ ਗਉੜੀ
 ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰਤ ਭੇਖੀ ਨ ਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਵਿਰਲੇ ਮਨੁ
 ਮਾਨਿਆ ॥ ੧॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਨ ਹੀ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥ ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾ
 ਣੀਐ ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰਿ ਜਾ ਬਹੁ ਧਾਵਹਿ ॥ ਹਉ ਮੈ ਖਪਹਿ ਜਨਮ ਮਰਿ
 ਆਵਹਿ ॥ ੩॥ ਹਉ ਮੈ ਨਿਵਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਰੈ ॥ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਅਹੈ ਪੰਚ
 ਸੰਘਰੈ ॥ ੪॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ॥ ਗਜਨੁ ਜਾਣਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵ

ਹਿ॥੧॥ਸਚੁਕਰਣੀਗੁਰੁਤਰੁਮੁਚੁਕਾਵੈ॥ਨਿਰਭਉਕੈਘਰਿਤਾਵੀਲਾਵੈ॥੫॥ਹਉਹਉ
 ਕਰਿਮਰਣਾਕਿਆਪਾਵੈ॥ਪੁਰਾਗੁਰੁਭੇਟੇਸੋਭਗੁਰੁਚੁਕਾਵੈ॥੬॥ਜੇਤੀਹੋਤੇਤੀਕਿਹੁਨ
 ਹੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਭੇਟਿਗੁਣਗਾਹੀ॥੭॥ਹਉਮੈਬੰਧਨਬੰਧਿਭਵਾਵੈ॥ਨਨਕਰ
 ਮਭਗਤਿਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੮॥੧੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਪ੍ਰਥਮੇਬ੍ਰਹਮਾਕਾਲੇਘਰਿ
 ਆਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਕਮਲੁਪਾਇਆ॥ਇਨਪਾਇਆ॥ਆਗਿਆਨਹੀਲੀਨੀਭਰ
 ਮਿਭੁਲਾਇਆ॥੧॥ਜੇਉਪਜੈਸੋਕਾਲਿਸੰਘਾਰਿਆ॥ਹਮਹਰਿਗਖੇਗੁਰਸਬਦੁ
 ਬੀਚਾਰਿਆ॥੧॥ਹਉ॥ਆਇਆਮੋਹਦੇਵੀਸਭਿਦੇਵਾ॥ਕਾਲੁਨਭੇਰੈਬਿਨੁ
 ਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ਓਹੁਅਥਿਨਾਸੀਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੨॥ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਬਾਦਿਸਾਹ
 ਨਹੀਹਰਨਾ॥ਨਾਮਹੁਭੁਲੈਜਮਕਾਦੁਖੁਸਹਨਾ॥ਮੈਧਰਨਮੁਜਿਓਗਖਹੁਹਰਨਾ॥
 ੩॥ਚਉਧਰੀਗਜੇਨਹੀਕਿਸੈਮੁਕਾਮੁ॥ਸਾਹਮਹਰਿਸੰਚਰਿਆਇਆਦਾਮਾ॥ਮੈਧ
 ਨੁਦੀਜੈਹਰਿਆਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥ਗਾਗਯਤਿਮਹਰਮੁਕਦਮਸਿਕਦਾਗੈ॥ਨਿਹਚਲੁਕੇ
 ਇਨਦਿਸੈਸੰਸਾਰੈ॥ਅਠਹਿਓਕਾਲੁਕੁਛੁਸਿਰਿਮਾਰੈ॥੫॥ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਸਚਾਸਚੁ
 ਸੇਈ॥ਜਿਨਿਕਰਿਸਾਜੀਤਿਨਹਿਸਭਗੋਈ॥ਓਹੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਤਾਪਤਿਹੋਈ॥
 ੬॥ਕਾਜੀਸੇਖਭੇਖਛਕੀਗਾ॥ਵਡੇਕਹਵਹਿਹਉਮੈਤਨਿਪੀਗਾ॥ਕਾਲੁਨਭੇਰੈਬਿ
 ਨੁਸਤਿਗੁਰਕੀਧੀਗਾ॥੭॥ਕਾਲੁਜਾਲੁਜਿਹਵਾਅਹੁਨੈਣੀ॥ਕਾਨੀਕਾਲੁਸੁਣੈਬਿ
 ਖੁਥੈਣੀ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਮੁਠੇਦਿਨੁਹੋਣੀ॥੮॥ਹਿਰਦੈਸਾਚੁਵਸੈਹਰਿਨਾਇ॥ਕਾਲੁ
 ਨਜੋਹਿਸਕੈਗੁਣਗਾਇ॥ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੯॥੧੩॥ਗਉੜੀਮ
 ਹਲਾ੧ ਬੋਲਹਿਸਾਚੁਮਿਥਿਆਨਹੀਗਈ॥ਚਾਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹੁਕਮਿਹ
 ਜਾਈ॥ਹਉਹਿਅਤੀਤਸਚੇਸਰਣਾਈ॥੧॥ਸਚਘਰਿਬੈਸੈਕਾਨੁਜੋਹੈ॥ਮਨਮੁ
 ਖਕਉਆਵਤਜਾਵਤਦੁਖੁਮੋਹੈ॥੧॥ਹਉ॥ਅਪਿਉਪੀਅਉਅਕਬੁਕਾਥਹਰਿ
 ਐ॥ਨਿਜਘਰਿਬੈਸਿਸਹਜਘਰੁਲਹੀਐ॥ਹਰਿਗਸਿਆਤੇਇਹੁਸੁਖੁਕਹੀਐ॥
 ੧॥੨॥ਗੁਰਮਤਿਚਾਲਨਿਹਚਲਨਹੀਡੋਲੈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਚਿਸਹਜਹਰਿਬੋਲੈ॥
 ਪਾਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤਤਤਵਿਰੋਲੈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਆਦੀਖਿਆਲੀਨੀ॥ਮਨੁਤ

ਨੁਅਗਪਿਓਅੰਤਗਤਿਕੀਨੀ॥ਗਤਿਮਿਤਿਪਾਣੀਆਤਮੁਚੀਨੀ॥੪॥ਭੋਜਨੁਨਾਮੁ
ਨਿਰੰਜਨਸਾਗੁ॥ਪਰਮਹੰਸੁਸਚੁਜੋਤਿਅਪਾਗੁ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਏਕੰਕਾਗੁ॥੫॥ਰਹੈ
ਨਿਰਾਲਾਮੁਏਕਾਸਚੁਕਰਣੀ॥ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੇਵਾਗੁਰਚਰਣੀ॥ਮਨਤੇ
ਮਨੁਮਾਨਿਆਚੁਕੀਅਹੰਭੁਮਣੀ॥੬॥ਇਨਬਿਧਿਕਉਤੁਕਉਤੁਨਹੀਤਾਰਿਆ
॥ਹਰਿਜਸਿਸੰਤਭਗਤਨਿਸਤਾਰਿਆ॥ਪ੍ਰਭਪਾਏਹਮਅਵਰੁਨਤਾਰਿਆ॥੭॥ਸਾ
ਚਿਮਹਲਿਗੁਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਨਿਚਰਣਮਹਲੁਨਹੀਛਾਇਆਮਾਇਆ॥
ਸਾਚਿਸੰਤੋਖੇਤਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੮॥ਜਿਨਕੈਮਨਿਵਸਿਆਸਚੁਸੇਈ॥ਤਿਨਕੀ
ਸੰਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ਨਨਕਸਾਚਨਮਿਮਲੁਖੋਈ॥੯॥੧੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧
ਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤਰਪੈਜਾਕਾ॥ਉਪਜੰਪਿਦਰਸਨੁਕੀਜੈਤਕਾ॥੧॥ਰਾਮੁਨਜਪਹੁ
ਅਭਾਗੁਤਮਾਗਾ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਰਾਮੁਹਮਾਗਾ॥੨॥ਰਹਉ॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਜ
ਪੈਜਨੁਪੁਗਾ॥ਤਿਤੁਘਟਿਅਨਹਤਥਾਜੇਭੁਗਾ॥੩॥ਜੋਜਨਰਾਮਭਗਤਿਹਰਿਪਿਆਰੀ॥
ਸੇਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੪॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਸੇਈ॥ਤਿਨਕਾਦਰਸੁਪਰਸਿ
ਸੁਖੁਹੋਈ॥੫॥ਸਰਬਜੀਆਮਹਿਏਕੋਰਵੈ॥ਮਨਮੁਖਿਅਹੰਕਾਰੀਠਿਹਿਜੂਨੀਭਵੈ
॥੬॥ਸੋਬੁਝੈਜੋਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮਾਰੇਗੁਰਸਬਦੇਪਾਏ॥੭॥ਅਰਧਉਰਧ
ਕੀਸਾਧਿਕਉਜਾਨੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਿਮਿਲੈਮਨੁਮਾਨੈ॥੮॥ਹਮਪਾਪੀਨਿਰਗੁਣ
ਕਉਗੁਣੁਕਰੀਐ॥ਪ੍ਰਭਹੋਇਦਇਆਲੁਨਨਕਜਨਤਰੀਐ॥੯॥੧੬॥
ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ ੧ ਜਉਗਾਣੀਕਉਗੋਇਲੀਰਾਖਹਿਕਰਿਸਾਰਾ॥
ਅਹਿਨਿਸਿਪਾਲਹਿਰਾਖਿਲੇਹਿਆਤਮਸੁਖੁਧਾਰਾ॥੧॥ਇਤਉਤਰਾਖਹੁਦੀਨਦ
ਇਆਲਾ॥ਤਉਸਰਣਾਗਤਿਨਦਹਿਨਿਹਲਾ॥੨॥ਰਹਉ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਰਵਿ
ਰਹੈਰਖੁਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ਭੁਦਾਤਾਭੁਗਤਾਭੁਹੋਭੁਪੁਣਅਧਾਰਾ॥੩॥ਕਿਰਤੁਪਇਆ
ਅਧਉਰਧੀਬਿਨੁਗਿਆਨਬੀਚਰਾ॥ਬਿਨੁਉਪਮਾਜਗਦੀਸਕੀਬਿਨਸੈਨਅ
ਧਿਆਰਾ॥੪॥ਜਗੁਬਿਨਸਤਹਮਦੇਖਿਆਏਭੇਅਹੰਕਾਰਾ॥ਗੁਰਸੇਵਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇ
ਆਸਚੁਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥੫॥ਨਿਜਘਰਿਮਹਲੁਅਪਾਰੋਕੇਅਪਰੰਪਰੁਸੇਈ॥ਬਿ

ਨੁਸਬਦੈ ਬਿਰੁਕੇ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥੫॥ ਕਿਆ ਲੇਆਇਆ ਲੇਜਾਇ ਕਿਆ ਠ
 ਸਹਿ ਜਾਮਜਾ ਲਾ॥ ਡੋਲੁ ਬਪਾਕ ਸਿਜੇ ਵਹੀਆ ਕਾ ਸਿਪਤਾ ਲਾ॥੬॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾ
 ਮੁਨ ਵੀਸਰੈ ਸਹਜੇ ਪਤਿ ਪਾਈਐ॥ ਅੰਤਹਿ ਸਬ ਦੁਨਿ ਪਾਨੁ ਹੋਇ ਮਿਲਿਆ ਪੁਗਵ
 ਣੀਐ॥੭॥ ਨਦਹਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ
 ਲਾਹਸ ਚੁਪਾਵੈ॥੮॥੧॥੧੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਲੇਤਉ
 ਤੇਇ ਨਿਬੇਗਾ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ਸੋਠ ਕੁਰੁ ਮੇਰਾ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਸਬਦ ਨ
 ਚੂਟੀਐ ਦੇਖਹੁ ਵੀਚਰਾ॥ ਜੇ ਲਾਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹੀ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਧਿਆਸਾ॥੧॥ ਰ
 ਹਉ॥ ਅਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਹਰੇ ਕਿਆ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਹੀਐ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਸੁਝਈ
 ਕਿ ਤੁਥਿ ਧਿਨਿ ਰਬਹੀਐ॥੨॥ ਥੇਟੇ ਕਉ ਖਰਾਕ ਹੈ ਖਰੇ ਸਾਹ ਨ ਜਾਣੇ॥ ਅਧੇ ਕਾਨ ਉ
 ਪਾਹੁ ਕੁਲੀਕਾ ਲਾਵਿ ਡਾਣੇ॥੩॥ ਸੁਤੇ ਕਉ ਜਾਗਤ ਕਹੈ ਜਾਗਤ ਕਉ ਸੁਤਾ॥ ਜੀਵਤ
 ਕਉ ਮੁਆ ਕਹੈ ਮੁਏ ਨਹੀ ਰੋਤਾ॥੪॥ ਆਵਤ ਕਉ ਜਾਤਾ ਕਹੈ ਜਾਤੇ ਕਉ ਆਇਆ॥ ਪ
 ਰਕੀ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਹੈ ਅਪਨੇ ਨਹੀ ਭਾਇਆ॥੫॥ ਮੀਠੇ ਕਉ ਕਉੜਾ ਕਹੈ ਕੜੁਏ ਕ
 ਉ ਮੀਠਾ॥ ਰਾਤੇ ਕੀ ਨੰਦਾ ਕਹੈ ਐਸਾ ਕਾਇਮ ਹਿਡੀਠਾ॥੬॥ ਚੇਹੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਹੈ
 ਠਾਕੁਰ ਨਹੀ ਦੀਸੈ॥ ਪੋਖਰੁ ਨੀਰੁ ਵਿਰੋਲੀਐ ਮਾਖ ਨੁ ਨਹੀ ਗੀਸੈ॥੭॥ ਇਸੁ ਪਦ ਜੇ ਅ
 ਰਥਾਇ ਲੇਇ ਸੋ ਗੁਰੁ ਹਮਾਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਚੀਨੈ ਅਪਕਉ ਸੋ ਅਪਰ ਅਪਾਗਾ॥੮॥ ਸਭੁ
 ਅਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਅਪੇ ਭਰਮਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਕਿਹ ਪਤੇ ਬੁਝੀਐ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ
 ਸਮਾਇਆ॥੯॥੨॥੧੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਗੁਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਮਨਕਾ ਸੁਤ ਕੁਦੁ ਜਾ
 ਭਾਉ॥ ਭਰਮੇ ਭੁਲੇ ਆਵਉ ਜਾਉ॥੧॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੁਤ ਕੁਕਬਹਿ ਨ ਜਾਇ॥ ਜਿਚਹੁ ਸਾ
 ਬਦਿ ਨ ਭੀਜੈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਇ॥੨॥ ਗਹਾਉ॥ ਸਭੇ ਸੁਤ ਕੁਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਆਕਾਗੁ॥ ਅਹਿ ਮਸਿੰ
 ਮੇਵ ਹੋਵਾਗੁ॥੩॥ ਸੁਤ ਕੁ ਅਗਨਿ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਮਾਹਿ॥ ਸੁਤ ਕੁ ਭੋਜਨੁ ਜੇਤਾ ਕਿਉ
 ਖਾਹਿ॥੪॥ ਸੁਤ ਕਿ ਕਰਮ ਨ ਪੂਜੈ ਹੋਇ॥ ਨਾਮ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥੫॥ ਸਤਿ

ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਤ ਕੁ ਜਾਇ॥ ਮੇਰੇ ਨ ਜਨ ਮੇਰੇ ਕਾ ਲੁਨ ਖਾਇ॥ ੫॥ ਸਾਸਤ ਸਿੰਘਿ ਤਿਸੇ ਧਿਰੇ
 ਖਹੁ ਕੋਇ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨਹੋਇ॥ ੬॥ ਜੁਗ ਚਰੇ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾ
 ਰਿ॥ ਕਾਇਮ ਹਿਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਉਤਰੁ ਸਿਪਾਹਿ॥ ੭॥ ਸਾਚਾ ਮੇਰੇ ਨਾਵੈ ਜਾਇ॥ ਨਨਕ
 ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹਰੈ ਸਮਾਇ॥ ੮॥ ਗੁਰੁ ਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਪੁਨ ਅ
 ਧਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੁ ਹਰਿ ਦੇ ਉਰਧਾਰਾ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਸਾਚ ਦੁਆਰਾ॥ ੧॥ ਪੰ
 ਭਿਤ ਹਰਿ ਪੜੁਤ ਜਪੁ ਵਿਕਾਰਾ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਭਉ ਜਲੁ ਉਤਰੁ ਪਾਰਾ॥ ੨॥ ਭਉ ਉਗੁ
 ਰੁ ਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਉਮੈ ਜਾਇ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵ
 ਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ੩॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਚਿ ਹੋਈ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਜ
 ਲਾਏ ਦੋਈ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨ ਮਿਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ੪॥ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਪਰਬੋ ਧਰੁ ਬੁਝ
 ਹੋਈ॥ ਲੋਕ ਸਮਝਾਵਹੁ ਸੁਣੇ ਨ ਕੋਈ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਮਝਹੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥
 ੫॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਭੰਠੁ ਬਹੁਤ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਜੇਕਿ ਭੁਕਾਵੈ ਸੁਖਾਇ ਨ ਪਾਈ॥ ਆਵੈ ਜ
 ਵੈ ਠਉਰ ਨ ਕਾਈ॥ ੬॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਬਹੁਤ ਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਬਗਿਉ ਲਾਇ
 ਬਹੈ ਨਿਤ ਧਿਆਨਾ॥ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਆਤ ਬਹੀ ਪਛੁਤਾਨਾ॥ ੭॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ
 ਮੁਕਤਿ ਨਹੋਈ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਸੋਈ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੁਗ ਚਰੇ ਹੋਈ॥
 ੮॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਨਾਮੇ ਵਡਿ ਆਈ॥ ਸਾਇਰ ਕੀ ਪੂੜੀ ਬਿਦਾਹਿ ਗਵਾਈ॥
 ਨਨਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭੁਠੀ ਚਤੁਰਾਈ॥ ੯॥ ਗੁਰੁ ਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ
 ਧਰਮੁ ਪੜਹੁਤ ਮਭਾਈ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਸਭ ਸੋਈ ਪਾਈ॥ ਐਥੇ ਅਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾ
 ਈ॥ ੧॥ ਗਮ ਪੜਹੁ ਮਨਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰਾ॥ ੨॥ ਰਹ
 ਉ॥ ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਨ ਪਾਇ ਆਜਾਇ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਠੀਕਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ॥ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ
 ਸਚਿ ਲਿਵਲਾਇ॥ ੩॥ ਹਉ ਮੈ ਮੈਲਾਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਨਿਤ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੈ ਨਨਾਇ ਅ
 ਹੰਕਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰਾ॥ ੪॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿਹਉ ਮੈ ਮੈਗੈ॥ ਗੁਰੁ
 ਕੈ ਸਬਦਿ ਪੰਚ ਸੰਘਾਗੈ॥ ਆਪਤ ਰੋਸਗ ਲੋਕੁ ਲਤਾਗੈ॥ ੫॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਨ ਟਿ
 ਬਾਜੀ ਪਾਈ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਅਪਹਰੇ ਲਾਪਟਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤ ਹੋਇ ਲਿਵਲਾਈ॥

॥५॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਭੇਖ ਪਾਗੀ ॥ ਅਤਿ ਗਿਤਿ ਸਨਾਠਿ ਹੈ ਅੰਕ ਗੀ ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੈ ਬਾ
 ਜੀ ਹਰੀ ॥ ੬ ॥ ਕਾਪੜ ਪਹਿਰਿ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਅਤਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ
 ਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁ ਤਤੁ ਖੁਪਾਈ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹੀ ਅੰ
 ਤਰਿ ਸਾਚਿ ਲਿਵਲਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇਵ ਭਰਾਗੀ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਉ
 ਕੀ ਮਹਲਾ ੩ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੁਝੁ ਵੇਦ ਅਭਿਆਸਾ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਦੇਵ ਮੋਹ ਪਿ
 ਆਸਾ ॥ ਵੈਗੁਣ ਭਰਮੇ ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਗਾਖੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾ
 ਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਵੈਗੁਣ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਪੜਿਵਾਤ ਵਖਾਣਹਿ ਸਿਰਿ ਮਰੇ ਜਮਕਾਲਾ ॥ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ਬੰਨ
 ਹਿ ਪੰਡ ਪਗਲਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅਗਿਆਨਿ ਕੁਮਾਰਗੀ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਆ
 ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਭਵ ਜਲਿ ਭੁਬੇਦੁ ਜੈ ਭਾਏ ॥ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾ ਜੁਪ
 ਚਿਤੁ ਕਰਾਵੈ ॥ ਬਿਖਿਆਰਾਤਾ ਬਹੁ ਤਤੁ ਖੁਪਾਵੈ ॥ ਜਮਕਾਲਿ ਜੇ ਵੜਾ ਨਿਤ ਕਾ
 ਲੁ ਸੰਤਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਉ ਮੈਦੁ ਜਾ ਸਬਦਿ ਜ
 ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ਮਾਇਆ ਦਾ ਸੀਭਗਤਾ ਕੀ ਕਾਰਕ ਮਾਵੈ ॥
 ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ਤਾਮਹ ਲੁਪਾਵੈ ॥ ਸਦਾ ਹੀ ਨਿਰਮਲੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿ ਕ
 ਥਾ ਸੁਣਹਿ ਸੇਧ ਨਵੰਤ ਦਿਸਹਿ ਜੁਗ ਮਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਿਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ
 ਪੂਜ ਕਰਾਹੀ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ੭ ॥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ
 ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਵੈਗੁਣ ਮੇਟੇ ਚਉਥੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਮੈ ਮਾਹਿ ਬ੍ਰਹ
 ਮ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰੁ ਉਕੀ ਮਹਲਾ ੩ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਦੁ ਪੜੈ ਵਾਤ ਵਖਾ
 ਏ ॥ ਅਤਿ ਗਿਤਾ ਮਸੁ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ੧ ॥
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਉ ਠਿਕਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਖਾਧੇ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਗੁ
 ਰੁ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਪਗਾਧੀ ਸੀਧੋ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਹੀਧੋ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ
 ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਧੋ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮੇਰੇ
 ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ

ਭਗਮਿਭੁਲਾਏ॥ ਅਨਮੁਖ ਅਪੋਸਦਾ ਬਿਖੁਖਾਏ॥ ਜਮ ਭੰਡੁ ਸਹਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ॥
 ॥ ੪॥ ਜਮੁ ਆਨਜੇ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਇਵ ਲਾਈ॥ ਸਦਾ ਹ
 ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਇਵ ਲਾਈ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਜੇ ਨਿਗਮ ਲਪਵਿਤਾ॥ ਮ
 ਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਿਲਾਇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੀਤਾ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਤੇਰੈ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ॥ ੬॥
 ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸਫਲੁ ਪਾਏ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ਅਨਦ
 ਬਦੀ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ॥ ੭॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨ ਸੀਧੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਭਗ
 ਤੀ ਸੀਧੇ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਮਨਾ ਮਿਵ ਝੰਡਾਈ॥ ੮॥ ਪ੍ਰਾਗੁ ਉੜੀ ਮ
 ਹਲਾ ੩ ਵੈਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ਭਗਮੁ ਨ ਜਾਣੀ॥ ਬੀਧਨ ਨ ਤੁਟਹਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ॥
 ਮੁਕਤਿ ਦਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੁਗਾਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਗਮੁ ਗਵਾਈ॥ ਸਹ
 ਜ ਪੁਨਿ ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਇਵ ਲਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਵੈਗੁਣ ਕਾ ਲੋਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਗਾਨਾ
 ਮੁਨ ਚੇਤਹਿ ਉਪਵਟਹਾਗਾ॥ ਮਹਿ ਜੰਮਹਿ ਠਿਠਿਕੇ ਵਰੇ ਵਾਗਾ॥ ੨॥ ਅਪੋਗੁਰੁ ਤੇ
 ਭਗਮੁ ਨ ਜਾਣੀ॥ ਮੁਲੁ ਭੋਲਿ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਈ॥ ਬਿਖੁਕਾ ਮਾਤਾ ਬਿਖੁ ਮਾਹਿਸ
 ਮਾਈ॥ ੩॥ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਮੁਲੁ ਜੰਦਰੁ ਮਾਏ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵਿਸਰਿ ਆਦੁ ਜੈ
 ਭਾਏ॥ ਜਿਸੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਏ॥ ੪॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਬਾਹਰਿ ਸਾਚੁ ਵ
 ਰਤਾਏ॥ ਸਾਚੁ ਨ ਭੋਪੈ ਜੇ ਕੋ ਖੋਭਾ ਪਾਏ॥ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ॥
 ੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਹਰਿ ਆਇਵ ਲਾਏ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ॥
 ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ॥ ਧਾਵ
 ਤਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ॥ ਪੁਰੇਗੁਰੁ ਤੇ ਸੋਈ ਪਾਏ॥ ੭॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿਰਜਿ
 ਜਿਨਿ ਗੋਈ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਹੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ॥ ੮॥
 ॥ ੬॥ ਗੁਰੁ ਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਮੋ ਸੇਵੈ ਨਾਮਿ
 ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਗਵਾਵੈ॥ ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਹਰਿ
 ਸੁਪਾਵੈ॥ ੧॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਹਿਰੈ ਜਪੁ ਉਜਗਟੀਸਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਉ ਪਰਮ ਪ
 ਦੁ ਸੁਖਾ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਹਿਰਦੈ ਸੁਖੁ ਭਾਇਆ ਪਰਗਾਸੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਹਿ ਸ

ਚੁਗੁਣਤਾਸੁ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਨਿ ਤੋਹੇ ਵਹਿ ਦਾਸੁ॥ ਗੁਰੁ ਟੰਬ ਮਹਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸੁ॥ ੧॥
 ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਹੋਈ॥ ਪਰਮ ਪਦ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਸੋਈ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਨਿਰ
 ਮਲੁ ਹੋਈ॥ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ॥ ੨॥ ਮੇਰੁ ਟੰਬ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਈ॥
 ਜਾਂਹਿ ਰਦੈ ਵਸਿ ਆਸ ਚੁਸੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿ ਆਸ ਬਿਹੁ ਹੋਈ॥ ਹੁਕ
 ਮੁ ਪਛਾਣੈ ਬੁਝੈ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ੩॥ ਤੁਕ ਰਤਾ ਮੈ ਅਵਹੁਨ ਕੋਈ॥ ਤੁਝੁ ਸੇਵੀ ਤੁਝੁ ਤੇ
 ਪਤਿ ਹੋਈ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਲੇਇ
 ॥ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ॥ ਅੰਤਰੁ ਬਿਗਸੈ ਅਨੰਦਿ ਨੂਲਿ ਵਲਾਗੀ॥ ਸ
 ਹਜੇ ਸਚੁ ਮਿਲਿ ਆਪਰਸਾ ਦੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆਪੁ ਰੋਵਰ ਰਾਗੀ॥ ੫॥ ਹਉ
 ਮੈ ਮਮਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਖ ਨਾਸੁ॥ ਜਬ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣਤਾਸੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁ
 ਧਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਸੁ॥ ਜਬ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿ ਆਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ॥ ੬॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ
 ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ॥ ਨ
 ਨਕ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ॥ ੭॥ ੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ਮਨਹੀ ਮਨੁ ਸਵਾਰ
 ਆਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ਆਲਿ ਵਲਾਇ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿ
 ਆਪੁ ਭਕੀ ਰਜਾਇ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਐ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਾਈ
 ਐ ਗੁਣੀ ਨਿਪਾਨੁ॥ ੨॥ ਹਰਹਉ ਮਨੁ ਬੋਰਾ ਜਿ ਸਬਦਿ ਭਉਖਾਇ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿ
 ਰਮਲਾ ਸਭ ਤੋਰਹਿ ਆਸਮਾਇ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਦਾਸ
 ਨ ਕੋ ਦਾਸੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਇ ਆਜਾਏ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਰਾ
 ਮ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ੪॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਹੁ ਜੀਵਨੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੇ
 ਜ ਸੁਖਾਈ ਕਾਮਣਿ ਮੋਹੁ ਬਾਗੁ॥ ਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ॥ ੫॥ ਧ੍ਰਿ
 ਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਗੁਰੁ ਟੰਬੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ ਸੋਈ ਹਮਰਾ ਮੀਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
 ਵੈ ਸੋਈ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਹੁਨ ਕੋਈ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਹਮਰਾ ਤਿਪਤਿ ਪਾ
 ਈ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆਤਮੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿ
 ਵਲਾਈ॥ ੭॥ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਐ ਹਮਕਉ ਸਹੀਰ ਸੁਧਿ ਭਈ॥ ਹਉ ਮੈ ਤਿਸਨ

ਸਭ ਅਗਨਿ ਬੁਝਣੀ ॥ ਬਿਨਸੇ ਕ੍ਰੋਧ ਖਿਅਗ ਹਿਲਣੀ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨ
 ਮੁਦੇ ਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤ ਨ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਲੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਰੇ ਵੈ
 ॥ ੮ ॥ ਦੁੱਗਾ ਗੁਗ ਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹੁ ਛੋੜੇ ਵੇ ਮੁਖ
 ਬੁਝੇ ਦਿਸਨਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਧੇ ਮਾਗੀ ਅਨਿਠਿ ਰਿਵੇਲਾ ਨਾਲ ਹੰਨਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗ
 ਖਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰੇ ਦੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰ
 ਉ ॥ ਸੇਭ ਗਤ ਹਰਿ ਭਾਵ ਦੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਇ ਚਲਨਿ ॥ ਆਪੁ ਭੋਭ ਸੇਵਾ ਕਰਨਿ
 ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਹਰਨਿ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਣੈ ਤੇ ਸਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਗ ॥ ਓਹੁ ਕਿਉ
 ਮਨੁ ਦਿਸਾਗੀ ਐ ਹਰਿ ਰਖੀ ਐ ਹਰ ਦੇ ਧਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮਿ ਮਿਲਿ ਐ ਪਤਿ ਪਾਈ ਐ
 ਨਾਮਿ ਮਨਿ ਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹੁ ਛੋੜੇ ਓਇ ਭ੍ਰਮ ਦੇ ਨਾਟਿ ਕਾਨਿ ॥ ਧਰਤਿ ਅਸਮਾਨੁ ਨ ਝੁਲਣੀ ਵਿਚਿ
 ਵਿਸਟਾਪ ਏ ਪਚੰਨਿ ॥ ੫ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ਆਸੋ ਹਠ ਗਉਲੀ ਪਾਇ ॥
 ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਆਤਿ ਨ ਨੇੜਿ ਨ ਭਿਟੈ ਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੋ ਸੋਹਣੇ
 ਹਉ ਮੈ ਮੈ ਲੁਗਵਾਇ ॥ ਸਬ ਦਿਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ
 ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਏ ਕੁਤੁੰਤੁ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣ ਗਤੀ ਜਿਉ ਭਾ
 ਵੈ ਤਿਵੈ ਚੜਾਇ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੯ ॥ ੨੭ ॥

ਗੁਗ ਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ਕਹਹ ਲੇ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਕਹਹ ਲੇ ਮਨ ਪਰ ਦੇਸੀ ਆਕਿਉ ਮਿਲੀ ਐ ਹਰਿ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਭਾਗਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇ ਆਗ
 ਇਮਿਲਿ ਆਪਿ ਆਗ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਕਹਹ ਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਹ
 ਰਉ ॥ ਮਨ ਕਹਹ ਲਾ ਵੀਚਰੀ ਆਹਰਿ ਮਨ ਮਧਿ ਆਇ ॥ ਜਿਥੇ ਲੇਖਾ ਮਹੀ ਐ
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਾਏ ਚੜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਕਹਹ ਲਾ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਹਉ
 ਮੇ ਆਇ ॥ ਪਰਤ ਖਿਪਿ ਰੁਘਨ ਲਿਪਿ ਆਗਾ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਕ
 ਹਹ ਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਹਰਿ ਰਿਦੈ ਭਾਇ ਭਾਲਾਇ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੇ ਨ ਲਭਣੀ ਗੁਰੁ ਹਿ
 ਰਦੈ ਹਰਿ ਦੇ ਖਾਇ ॥ ੪ ॥ ਮਨ ਕਹਹ ਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਹਰਿ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਇ

॥ ੫ ॥ ਪੁਰਾਣਿ ਪਾਵਹਿ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾਤੁ ਮੀ
 ਤੁ ਮੇਰਾ ਪਾਖੰਡੁ ਲੇਤੁ ਤਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਲੇਤੀ ਮਾਗੀ ਐ ਜਮ ਭੰਡੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥
 ੬ ॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾਮੇਰੇ ਪੁਨਤੁ ਮੇਲੁ ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਗੁ
 ਰਿ ਪੂਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਗਤੀ ਮਲੁ ਲਾਇ ਜਾਇ ॥ ੭ ॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾਮੇਰੇ ਪਿਅਰਿ ਅ
 ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਨਿਖ ਸੁਣਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿ ਅੰਤਿ ਸਾਥਿ ਨ ਕੋਈ
 ਜਾਇ ॥ ੮ ॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾਮੇਰੇ ਸਾਜਨਾ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀਆ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ੮ ॥ ਹਰਿ ਦ
 ਰਗ ਹਪੇਸਾਇਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਇਆ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ ੯ ॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾ ਗੁਰਿ
 ਮੀਨਿ ਅਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਕਾਰਕ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਗੇ ਕਰਿ ਜੋਦ ਕੀ ਜਨਨ ਨ ਕਰਹਿ ਮੇਲ
 ਏ ॥ ੧੦ ॥ ੧੦ ॥ ਗਉ ਵੀ ਮਹਲਾ ੪ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾ ਵੀਚਾਰੀ ਆਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ
 ਸਮਾਇ ॥ ਬਨ ਫਿਰਿ ਥਕੇ ਬਨ ਵਾਸੀ ਆਪਿ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ
 ਕਰਹ ਲਾ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾ ਵੀਚਾਰੀ ਆਮਨੁ
 ਖਠਾਥਿ ਅਮਰ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥
 ॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾਮੇਰੇ ਪਿਅਰਿ ਅਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭਾਇ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਲ
 ਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਲੇ ਤੇਰੇ ਨਾਇ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾ ਵਡ ਭਾਗੀ ਆ
 ਹਰਿ ਏਕ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਇ ॥ ਆਪਿ ਬਾਝ ਏ ਬੁਟੀ ਐ ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਰਣ ਸਮਾਇ ॥
 ੪ ॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾਮੇਰੇ ਪਿਅਰਿ ਆਵਿਚ ਦੇਹਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਨਉ ਨਿਧਿ
 ਨਾਮੁ ਵਿਖਾਇ ਆਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਦਇਆਇ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾਤੁ ਚੰਚਲਾ ਚ
 ਤਰਣੀ ਭਰਿ ਵਿਕਰਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ਤੁਹਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਅੰਤ ਕਾਇ
 ॥ ੬ ॥ ਮਨ ਕਰਹ ਲਾ ਵਡ ਭਾਗੀ ਆਤੁ ਗੀ ਅਨੁਰਤਨੁ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਅਨੁਖ
 ਵਰੁ ਹਥਿ ਧਾਰਿ ਆਜ ਮੁਆਰਿ ਅਵਾਜ ਮਕਾਇ ॥ ੭ ॥ ਅੰਤ ਰਿਨਿ ਧਾਨੁ ਮਨ ਕਰ
 ਹ ਲੇਖੁ ਮਿਭਵਹਿ ਬਾਹਰਿ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਾਭੋਇ ਆਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਾਪਕ
 ਨਾਇ ॥ ੮ ॥ ਗੰਗਿ ਰਤ ਕੇ ਮਨ ਕਰਹ ਲੇਹਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਸਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ
 ਉਤਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਵਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਇ ॥ ੯ ॥ ਰਮ ਪੰਖੀ ਮਨ ਕਰਹ ਲੇਹਰਿ ਤਰਵਹੁ ਪੁ

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਦਰਸਾਹਿ ਸਿਧੈ॥੩॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕੇਟਿ ਮਿਟਹਿ ਅਪਰਾਧਾ॥ ਜਾਸੁ
 ਜਪਤ ਹਰਿ ਹੋਵਹਿ ਸਾਧਾ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੁਹੈ ਵੈ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮਲੁ ਸ
 ਗਈਐ ਵੈ॥੪॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ॥ ਬਹੁ ਹਿਨ ਭੋਭੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਿਲੈ॥
 ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕਈ ਬੈਠੁ ਠਵਾਸੁ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸੁ॥੫॥ ਜਾਸੁ
 ਜਪਤ ਇਹ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹਤਾ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹੁ ਕਾਏ ਨ ਜੋਹਤਾ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਤੇ
 ਹਾਨਿ ਮਲਾ ਮਾਥਾ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ॥੬॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮੁਸਕ
 ਲੁਕ ਬੁਨਬੈ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸੁਣਿ ਅਨਹਤ ਧੁਨੈ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਨਿਰਮਲ
 ਸੋਇ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕਮਲੁ ਸੀਧ ਹੋਇ॥੭॥ ਗੁਰਿ ਸੁਭਾਵਿ ਸਦਿ ਸਭ ਉਪਰਿ ਕਰੀ॥
 ਜਿਸ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਮੰਤ੍ਰ ਦੇਹੁ ਗੀ॥ ਅਖੰਡ ਕੀਰਤਨੁ ਤਿਨਿ ਭੋਜਨੁ ਦੁਗਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਸੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਗਾ॥੮॥ ਗੁਰੂ ਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਹਿਦ ਅੰਤਰਿ
 ਧਰੈ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਭੁਨਿਵੈ ਗੈ॥ ਦਸ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਵਾਸਿ॥ ਤਾਕੈ ਅਤਮੈ
 ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ॥੯॥ ਐਸੀ ਵਿਰਤਾ ਤਾਕੈ ਹੋਇ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਮਇਆ ਪ੍ਰਭ
 ਸੋਇ॥੧०॥ ਗੁਰੂ॥ ਸਾਜਨੁ ਦਸਦੁ ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨੈ॥ ਜੇ ਤਾ ਬੋਲੁ ਤੁਤੇ ਤਾ ਗਿਆ
 ਨੈ॥ ਜੇ ਤਾ ਸੁਨਣਾ ਤੇ ਤਾ ਨਾਮੁ॥ ਜੇ ਤਾ ਪੇਖਨੁ ਤੇ ਤਾ ਧਿਆਨੁ॥੧੧॥ ਸਹਜੇ ਜਗਤੁ ਸਹ
 ਜੇ ਸੋਇ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਤਾ ਜਾਇ ਸੁਹੋਇ॥ ਸਹਜਿ ਬੈਰਾਗੁ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਸਨਾ॥ ਸਹਜੇ ਚੁਪ
 ਸਹਜੇ ਹੀ ਜਪਨਾ॥੧੨॥ ਸਹਜੇ ਭੋਜਨੁ ਸਹਜੇ ਭਾਉ॥ ਸਹਜੇ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਦੁਗਾਉ॥
 ਸਹਜੇ ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਸੰਗੁ॥੧੩॥ ਸਹਜੇ ਗ੍ਰਿਹਮ
 ਹਿ ਸਹਜਿ ਉਦਾਸੀ॥ ਸਹਜੇ ਦੁਬਿਧਾ ਤਨ ਕੀ ਨਾਸੀ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਹਜਿ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅ
 ਨੰਦਾ॥ ਤਾ ਕਉ ਭੋਇਆ ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੧੪॥ ਸਹਜੇ ਅੰਤ੍ਰਿ ਪੀਓ ਨਾਮੁ॥ ਸਹਜੇ ਕੀਨੋ
 ਜੀ ਅਕੋਦਾਨੁ॥ ਸਹਜ ਕਥਾ ਮਹਿ ਆਤਮੁ ਹਸਿਆ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਥਿਨਾ ਸੀਵਨਿ
 ਆ॥੧੫॥ ਸਹਜੇ ਅਸਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਭਇਆ॥ ਸਹਜੇ ਅਨਹਤ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇ
 ਆ॥ ਸਹਜੇ ਹੁਣੁ ਹੁਣੁ ਕਹੁ ਸੁਹਾਇਆ॥ ਤਾ ਕੈ ਪਰਿਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਮਾਇਆ॥੧੬॥ ਸ
 ਹਜੇ ਜਾ ਕਉ ਪਰਿਓਕਰਮਾ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਰੂ ਭੋਇਓ ਸਚੁ ਪਰਮਾ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਹਜੁ ਭਇਆ

ਸੋਜਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਕੈ ਕੁਰਬਾਏ॥ ੫॥ ੩॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭਵਾ
 ਸਤੇਟਰਿਆ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਾ ਵਰੁ ਟੰਬ ਸੰਗਿ ਜੁਰਿਆ॥ ਭੋਜਨੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁ ਕਪ
 ਗੇ॥ ਸਰਪਰਗ ਵਨੁ ਕਹਿ ਗੋਬ ਪੁਰੇ॥ ੧॥ ਕਵਨੁ ਅਸਥਾਨੁ ਜੋ ਕਬਹੁ ਨਟ ਗੈ॥ ਕਵਨੁ ਅ
 ਬਦੁ ਜਿ ਤੁਢੁ ਹਮ ਤਿਹ ਗੈ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਸਰਪਰਗ ਮਰਣਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੀ
 ਨਿਹਚਲੁ ਨ ਹੀਰਣ॥ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਕੋਟੇ ਇਗ ਕਾਲਾ॥ ਵੈਗੁਣ ਮਾਇਆ ਬਿਨਸਿ
 ਬਿਤਾਲਾ॥ ੩॥ ਗਿਰਿਤਰ ਪਰਟਿਗਗਨ ਅਹੁਤ ਗੇ॥ ਰਵਿਸਿੰਘ ਵਲੁ ਪਾਵ ਕੁਨੀਰਾ
 ਗੇ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੇਣਿ ਬਰਤ ਅਹੁਤੇ ਦਾ॥ ਸਾਸਤ ਸਿੰਘਿਤਿ ਬਿਨਸਹਿ ਗੋਬੇ ਦਾ॥ ੪॥ ਤੀਰ
 ਥ ਦੇਵ ਦੇਹੁ ਪੋਥੀ॥ ਮਾਲਾ ਤਿਲ ਕੁਸੋਚ ਪਾਕੋਤੀ॥ ਧੋਤੀ ਡੰਡ ਉਤਿ ਪਰਸਾਦ
 ਨ ਭੋਗਾ॥ ਕਵਨੁ ਕਰੈ ਗੋਸ਼ਾਲੇ ਲੋਗਾ॥ ਯਾਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੁਰਕ ਅਹੁਤਿ ਦੂ॥ ਪਸੁਪ
 ਥੀ ਅਨਿਕ ਜੋ ਨਿਜਿ ਦੂ॥ ਸਗਲ ਪਾਸਾਹੁ ਦੀਸੈ ਪਾਸਾਗਾ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਗੋਸ਼ਾਲ
 ਆਕਾਗਾ॥ ੫॥ ਸਹਜਾ ਸਿਫ ਤਿਭਗਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਾ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ
 ਥਾਨਾ॥ ਤਹਾ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧਗੁਟ ਰਸੈ॥ ਅਨਭਉ ਨਗਹੁਤਹਾ ਸਦ ਵਸੈ॥ ੬॥ ਤਹਭਉ
 ਭਗਮ ਸੋਗੁਨ ਚਿੰਤਾ॥ ਆਵਲੁ ਜਾਵਲੁ ਮਿਰਤੁ ਨ ਚਿੰਤਾ॥ ਤਹਾ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨ
 ਹਤ ਆਖਾਗੇ॥ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੀਰਤਨ ਆਧਾਗੇ॥ ੭॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਹੁ
 ॥ ਕਉਣੁ ਕਰੈ ਤਾਕਾ ਬੀਚਹੁ॥ ਕਉਣੁ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਕਿਰ ਪਾਕ ਗੈ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਥਨੁ ਸਾਧ
 ਸੰਗਿ ਤਗੈ॥ ੮॥ ੩॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੋਈ ਸੁਗਾ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੋ
 ਈ ਪੁਗਾ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਤਿਸਹਿ ਵਡਿਆਈ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਤਿਸਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਈ॥ ੧॥
 ਐਸਾ ਕੋਇ ਜਿ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਗਵਾਵੈ॥ ਇਸਹਿ ਮਾਰਿ ਗਯੋ ਗੁਕਮਾਵੈ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥
 ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਤਿਸਕ ਉਭਉ ਨਹਿ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੁਨਾ ਮਿਸਮਾਹਿ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਤਿਸ
 ਕੀ ਵਿਸਨਾ ਬੁਝੈ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੁਦਰਗ ਹਸਿਝੈ॥ ੩॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੋਧਨ ਵੰਤਾ॥ ਜੋ
 ਇਸੁਮਾਰੈ ਸੋਪਤਿ ਵੰਤਾ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੋਈ ਜਤੀ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਤਿਸੁ ਹੋਵੈ ਗਤੀ॥ ੪॥
 ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਤਿਸਕਾ ਆਇਆ ਗਨੀ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੁਨਿਹਚਲੁ ਧਨੀ॥ ਜੋਇ ਸੁ
 ਮਾਰੈ ਸੋਵਡ ਭਾਗਾ॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੁਅਨਦਿ ਨੁਜਾਗਾ॥ ੫॥ ਜੋਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੁਜੀਵਨ

ਸੁਕਤਾ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲਾ ਜੁਗਤਾ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਸੁਗਿਆਨੀ ਜੋ ਇ
 ਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁਸਹਜ ਧਿਆਨੀ ॥੫॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਥਾਇ ਨ ਪੈਗੈ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਜਾਪਤ ਪ
 ਕਗੈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਨਮੁ ਨ ਮਿਟੈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਮ ਤੇ ਨ ਹੀ ਭੁਟੈ ॥੬॥ ਇ
 ਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜੂਠਿ ਨ ਪੈਈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਸ
 ਭੁਕਿ ਭੁਖੈ ਲਾ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਭੁ ਜਊਲਾ ॥੭॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਾ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਨਿਧਿ ॥ ਤਿਸੁ ਭਈ ਖਲਾਸੀ ਹੋਈ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥ ਗੁਰਿ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾ ਕੀ ਹੋਈ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਰੀ ॥੮॥੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਗੈ ਤਸ
 ਭੁਕੋ ਮੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਗੈ ਤਨਿ ਚਲੈ ਚੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਗੈ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕਾੜਾ ॥
 ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਗੈ ਤੋਹਿ ਨਿਸਤਾਗਾ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੁਹਿ ਸਿਉ ਜੋਗਾ ॥ ਕਾਜਿ ਤੁਹੈ ਨ
 ਹੀ ਹੋਗਾ ॥੧॥ ਹਰਾਉ ॥ ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਦਾਗਾ ॥ ਕਾਹੂ ਕਾਜਿ ਨ ਹੀ ਗਵਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ
 ਦਾਸੁ ਨੀਚ ਕੁਲੁ ਸੁਣਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਸੰਗਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਧਰਹਿ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਜਾ
 ਕੈ ਸੁਣਿ ਨਾਮ ॥ ਕੋਟਿ ਪੁਜਾ ਜਾ ਕੈ ਹੋਧਿਆ ॥ ਕੋਟਿ ਪੁਨ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕੋਟਿ
 ਠਲਾ ਗੁਰ ਤੇ ਬਿਧਿ ਜਾਣੀ ॥੩॥ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਹਿ ਠਿਠਿ ਠਿਠਿ ਚੇਤਾ ॥ ਬਿਨ ਸਿਧਾ ਹਿ
 ਮਾਇ ਅਕੋਹੇਤਾ ॥ ਹਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤੁਮਹੈ ਸੰਗੀ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਾਮ ਕੋਹੰਗੀ ॥੪॥ ਜਾ
 ਕੈ ਕਾਮਿ ਉਤਰੈ ਸਭ ਭੁਖਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਜੋਹਿ ਦੂਤਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਤੇਰਾ ਵਡਗਾ ਮਹਾ
 ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਹੋਵਹਿ ਤੁਅਮਗੁ ॥੫॥ ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ ਨ ਹੀ ਭਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ
 ਨ ਹੀ ਬਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਦਫਤਰਿ ਪੁਛੈ ਨ ਲੇਖਾ ॥ ਤਾਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰਹੁ ਬਿਸੇਖਾ ॥੬॥ ਜਾ ਕੈ
 ਉਨ ਨ ਹੀ ਕਾਹੂ ਬਾਤਾ ॥ ਏਕ ਹਿ ਅਪਿ ਅਨੇਕ ਹਭਾਤਿ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਇ ਸਦਾ ਨਿ
 ਹਾਲਾ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਤਾਕੀ ਘਾਣਾ ॥੭॥ ਨਾ ਕੋ ਚਤੁਰੁ ਨ ਹੀ ਕੋ ਮੂੜਾ ॥ ਨਾ ਕੋ ਹੀ ਫੁਨ
 ਹੀ ਕੋ ਸੁਹਾ ॥ ਜਿ ਤੁਕੈ ਲਾਇਆ ਤਿ ਤਹੀ ਲਾਗਾ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਭਾਗਾ ॥੮॥੬॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੋ ਸੋ ਸਹ ਪਾਏ ਜਾਗੀ ॥ ਤਿਉ ਜੀਵਹਿ ਸਾਕਤ
 ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥੧॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਜੋ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਜੀਆ ॥ ਕੋਟਿ ਦਿਨ ਸਦਾ ਖਸਦਾ ਬਿ
 ਰੁਥੀਆ ॥੧॥ ਹਰਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਕਰਮ ਕਰਾਸਾ ॥ ਕਾਗ ਬਤਨ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ

ਵਾਸਾ॥੨॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਭਏਕੁਕਰਕਾਮਾਸਾਕਤਬੇਸੁਆਪੁਤਨਿਨਾਮਾ॥੩॥ਬਿ
ਨੁਸਿਮਰਨਜੈਸੇਸੀਫੁਭਤਾਗਾ॥ਬੇਲਾਹਿਕੁਰੁਸਾਕਤਮੁਖੁਕਾਗਾ॥੪॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਰ
ਹਪਭਕੀਨਿਆਣੀ॥ਸਾਕਤਥਾਨਭਰਿਸਟਫਿਰਾਹੀ॥੫॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਕੁਕਰਹਰ
ਕਾਇਆ॥ਸਾਕਤਲੇਭੀਬੰਧੁਨਪਾਇਆ॥੬॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਪੈਆਤਮਾਪਾਤੀ॥
ਸਾਕਤਨੀਚਤਿਸੁਰੁਧੁਨੀਜਾਤੀ॥੭॥ਜਿਸੁਭਇਆਕਿਰਪਾਧੁਤਿਸੁਸਤਸੰਗਿਮਿ
ਲਾਇਆ॥ਕਰੁਨਨਕਗੁਰਿਜਗਤਤਗਾਇਆ॥੮॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਗੁਰ
ਕੇਬਚਨਿਮੋਹਿਪਰਮਗਤਿਪਾਣੀ॥ਗੁਰਿਪੁਰੇਮੇਰੀਪੈਜਰਖਾਣੀ॥੯॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਧਿ
ਆਇਓਮੋਹਿਨਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮੋਹਿਮਿਲਿਆਥਾਉ॥੧॥ਹਰਉ॥ਗੁਰਕੇਬ
ਚਨਿਸੁਣਿਗਸਨਵਖਾਣੀ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਮੇਰੀਬਾਣੀ॥੨॥ਗੁਰਕੇਬਚ
ਨਿਮਿਟਿਆਮੇਰਾਆਪੁ॥ਗੁਰਕੀਦਇਆਤੇਮੇਰਾਵਡਪਰਤਾਪੁ॥੩॥ਗੁਰਕੇਬਚ
ਨਿਮਿਟਿਆਮੇਰਾਭਰਮੁ॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਪੇਖਿਓਸਭੁਬ੍ਰਹਮੁ॥੪॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਕੀਨੋ
ਰਾਜੁਜੋਗੁ॥ਗੁਰਕੇਸੰਗਿਤਰਿਆਸਭੁਲੋਗੁ॥੫॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਮੇਰੇਕਾਰਜਸਿਧਿ॥
ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਪਾਇਆਨਉਨਿਧਿ॥੬॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਕੀਨੀਮੇਰੇਗੁਰਕੀਆਸਾ॥ਤਿ
ਸਕੀਕਟੀਐਜਮਕੀਛਾਸਾ॥੭॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਜਾਹੀਆਮੇਰਾਕਰਮੁ॥ਨਨਕਗੁਰ
ਭੇਟਿਆਪਰਬ੍ਰਹਮੁ॥੮॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਿਮਰਉਸਾਸਿ
ਸਾਸਿ॥ਗੁਰਮੇਰੇਪ੍ਰਾਣਸਤਿਗੁਰਮੇਰੀਗਾਸਿ॥੧॥ਹਰਉ॥ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿ
ਦੇਖਿਜੀਵਾ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ॥੨॥ਗੁਰਕੀਰੇਣੁਨਿਤਮਜਨੁਕਰ
ਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਰਉਮੈਮਲੁਹਰਉ॥੩॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਭੂਲਾਵਉਪਾਖਾ॥ਮਹ
ਅਗਨਿਤੇਹਾਥੁਦੇਰਾਖਾ॥੪॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੇਗ੍ਰਿਹਿਓਓਵਉਪਾਣੀ॥ਜਿਸੁਗੁਰਤੇਅਕ
ਲਗਤਿਜਾਣੀ॥੫॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੇਗ੍ਰਿਹਿਪੀਸਉਨੀਤਾ॥ਜਿਸੁਪਰਸਾਦਿਵੈਰੀਸਭਮੀ
ਤਾ॥੬॥ਜਿਨਿਗੁਰਮੋਕਉਦੀਨਜੀਉ॥ਆਪੁਨਾਦਾਸਰਾਪੇਮੁਇਲੀਉ॥੭॥ਆ
ਪਲਾਇਓਅਪਨਾਪਆਗੁ॥ਸਦਾਸਦਾਤਿਸੁਗੁਰਕਉਕਰੀਨਮਸਕਾਹੁ॥੮॥ਕਾਇ
ਕਲੇਸਭੈਭ੍ਰਮਦੁਖਲਾਥਾ॥ਕਰੁਨਨਕਮੇਰਾਗੁਰੁਸਮਰਾਥਾ॥੯॥ਗਉੜੀਮਹ

ਲਾ ੫ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਸਨੇਹੁ ॥ ੧ ॥
 ਹਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ ਪਰਿ ਰੋਖਾਇ ॥ ਜਿਉ ਕੁਰੁ ਰੁਜੁ ਠਨ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ ਤ
 ਬਿਉ ਹਉ ॥ ਜਿਉ ਮਿਰਤ ਕਾ ਮਿਥਿਆ ਸੀ ਗਾਹੁ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਕਰੇਹ ਸਭੇ ਗਾ ॥ ਸੁ
 ਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਤਨ ਮਹਿ ਰੋਗਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰੇ ਅਨ ਕਾ ਜਾ ॥ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਭੂਠੇ
 ਸਤਿ ਪਾਜਾ ॥ ੪ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗੀ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਤੇ ਨ ਰਕਿ ਜਾਵੈ ॥ ੫ ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਮਨਿ ਨ ਅਗਧਾ ॥ ਚੋਰ ਕੀ ਨਿਅਈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ॥ ੬ ॥ ਲਾਖ ਅਭ
 ਬ ਰਬੁ ਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਭੂਠੇ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੇਈ ਜਨੁ ਲੋਇ ॥
 ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਨਨਕ ਜਿ ਸੁਦੇਇ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਗੁਉ ਕੀ ਮਹਲਾ ੫ ਆਦਿ ਮਧਿ ਜੋ ਅ
 ਤਿ ਨਿਬਾਏ ॥ ਸੋ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਚਾਏ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਚਾਏ ॥ ਦਇਆ
 ਲਾਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਹਉ ॥ ਬਿਨ ਸਤ ਨਾਹੀ ਭੋਭਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਤ ਪੇਖਾ ਤ
 ਹਰਿ ਆਸਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜੁ ਚਤੁਰ ਜੀ ਅਦਾਤਾ ॥ ਭਾਈ ਪੁਤੁ ਪਿਤਾ ਪੁ
 ਤੁ ਮਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ਜੀਵਨ ਪੁਨ ਅਧਾਰ ਮੇਰੀ ਗਾਇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਕਹਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਇ ॥ ੫ ॥
 ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ਗੋਪਾਇ ॥ ਕਹਿ ਅਪੁਨਾ ਲੀਨੋ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਇ ॥ ੬ ॥ ਸਿਮਰਿ
 ਸਿਮਰਿ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗਾ ॥ ਚਰਣ ਧਿਆਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਭੋਗਾ ॥ ੭ ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖੁ ਨ ਵਤ
 ਨੁ ਨਿਤ ਬਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ੮ ॥ ਕਰੁਨਾ ਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਦ
 ਚੀਨਾ ॥ ਸਰਬ ਸੁਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥ ੯ ॥ ੧ ॥ ਗੁਉ ਕੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਖੋਜਤ ਠਿਕੇ ਅਸੰਖ ਅੰਤੁ ਪਾਗੀਆ ॥ ਸੇਈ ਰੋਏ ਭਗਤ ਜਿਨ ਕਿਹਾ ਪਾਗੀਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ
 ਵਹੀਆ ਹਰਿ ਵਹੀਆ ॥ ੨ ॥ ਹਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਪੰਥੁ ਭਗਉ ਬਹੁਤੁ ਭੋਹੀਆ ॥ ਮੋਤ
 ਕੀ ਓਟ ਸੰਤਾਹ ਲੇਹੁ ਉਬਾਹੀਆ ॥ ੩ ॥ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਨੂਪ ਸਰਬ ਸਾਧੀਆ ॥ ਗੁਰ
 ਨਿਵ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਹੀਆ ॥ ੪ ॥ ਮੈ ਕੀਣੈ ਮਿਤ੍ਰ ਅਨੇਕ ਇਕ ਸੁਬ
 ਇਹਾਹੀਆ ॥ ਸਭ ਗੁਣ ਕਿਸੀ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਪੂਰਭੰਡਾਹੀਆ ॥ ੫ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਪੀ ਐ
 ਨਉ ਸੁਖਿ ਸਵਾਹੀਆ ॥ ਮੇਰਾ ਹੀ ਓੜਿ ਤੁਹਾਨਿ ਨਕ ਬਲਿਹਾਹੀਆ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਿ ਕਾ ਦਿ
 ਓਭੁਜਾ ਪਸਾਰਿ ਮੋਹੁ ਪਾਹੀਆ ॥ ਮੈ ਜੀਤਿ ਓਜਨ ਮੁਅਪਹੁ ਬਹੁ ਹਿਨਹਾਹੀਆ ॥ ੭ ॥ ਮੈ

ਪਾਇਓ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੁ ਅਕਬੁ ਕਥਾ ਹੀਆ ॥ ਰਹਿਦਗਹ ਸੇਭਾ ਵੰਤ ਬਾਹਲੁ ਰਹੀਆ ॥ ੭ ॥ ੧੧੫
 ਜਨਨ ਕਦਾਪਾ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰੀਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਉ ਜਲੁ ਤਹੀ ਐਕੁ ਉਪੁਕ
 ਹੀਆ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਉ ਕੀ ਮਹਲਾ ੫ ਨਾਇਕ ਹਰਿਗੋਗੋ ॥ ਜਪਿ ਜਿਹ ਵਾ
 ਹਰਿਏ ਕਮਗੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿਹ ਉਮੈ ਗੁਰਗੀਆਨ ਭਜੋ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪੁਰਿ ਕਰ
 ਮਾਇਖਿਓ ॥ ੧ ॥ ਜੇਦੀ ਮੈ ਸੋ ਸੰਗਿ ਨਗਾਇਓ ॥ ਸਾਕਤੁ ਮੁਕੁਣਾ ਗੋਪਚਿ ਮੁਇਓ ॥ ੨ ॥ ਮੋ
 ਹਨ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਰਹਿਓ ॥ ਕੋਇ ਮਧੋ ਕਿਨੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਹਿਓ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤ ਨ ਕਰਿ
 ਨ ਮੋਨ ਮੋ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ਅਤੁਲੁ ਸੁਖੋ ॥ ੪ ॥ ਨੈਨ ਅਲੇ ਵਉ ਸਾਧ ਜਨੋ ॥ ਰਿਚੈ
 ਗਾਵਹੁ ਨਾਮ ਨਿਧੋ ॥ ੫ ॥ ਕਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤਜੋ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹੁ ਤੇਰਹਿਓ ॥ ੬ ॥
 ਦੁਖੁ ਅਧੋ ਗਘਰ ਤੇ ਮਿਟਿਓ ॥ ਗੁਰਿ ਗੀਅਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਦੀਪ ਬਲਿਓ ॥ ੭ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇ
 ਵਿ ਅਸੋ ਪਾਰਿ ਪਰਿਓ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਤਹਿਓ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਉ ਕੀ ਮਹ
 ਲਾ ੫ ਹਰਿਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਭਰਮ ਗਏ ॥ ਮੋਹੈ ਮਨਿ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਬਲ ਤੇ ਜਲ ਤੇ ਤਉ ਕਿਆ ਗੁਰ ਚੰਦ ਨੁ ਸੀਤ ਲਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਅਗਿਅਨ ਅਧੋ
 ਗਾਇਓ ॥ ਗੁਰਗੀਆਨੁ ਦੀਪਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਪਾਵਹੁ ਸਾਗਰੁ ਗਾਹੈ ਚਰਿ ਸੰਤ ਨਾਵ
 ਤਗਾਇਓ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮ ਕਰਮ ਨ ਪਰਮ ਸੁਚ ਪ੍ਰਤਿਗਾਹਿ ਭੁਜਾ ਪਾਇਓ ॥ ਗਾਭਉ ਖੰਡ
 ਨੁ ਦਖੰਭ ਜੋਨੇ ਭਗਤਿ ਵਡ ਲਹਿਨਾਇਓ ॥ ੪ ॥ ਅਨਥਹ ਨ ਥੁਕੁ ਪਾਲਦੀ ਨ ਸੰਮ੍ਰਿ
 ਥ ਸੰਤ ਓਟਾਇਓ ॥ ੫ ॥ ਨਿਗੁਨੀ ਅਰੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇਹੁ ਦਗੁ ਹਰਿਹਾਇਓ ॥ ੬ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾ ਹੀਠ ਕੁਰਸੇ ਵਕੁਦੁ ਅਰੇ ਆਇਓ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥ ਗੁਉ ਕੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਬਿਖਿਅ ਕੇ ਭੋਗਾਇ ਨ ਸੰਗਿ ਅਧਨ ਜਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਸੰਚਉ ਹਉ ਖਾਟਤਾ ਸਗ
 ਲੀ ਅਵਧ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਸੁਗਾਧ ਧਾਨੁ ਹਉ ਕੋ ਨਾਹਿ ਮੁਝਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ੩ ॥
 ਜੇਬ ਨਵੰਤ ਅਚਾਰ ਕੁਈ ਨਾਮ ਨ ਮਹਿਹਿ ਇਗੁਮਾਨੀ ॥ ੪ ॥ ਜਿਉ ਉਲਝਾਇਓ ਬਾਧ
 ਬੁਧਿ ਕਾ ਮਹਤਿ ਅਨਹਿ ਬਿਸਰਾਨੀ ॥ ੫ ॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਬੰਧ ਪਸਖੇ ਪਾਛੇ ਬਿਨੁ ਕਉ
 ਸੰਪਾਨੀ ॥ ੬ ॥ ਜਿ ਤੁਲਾਗੋ ਮਨ ਬਾਸਨਾ ਅਤਿ ਸਾਈ ਪ੍ਰਗਟਾਨੀ ॥ ੭ ॥ ਅਤਿ ਬੁਧਿ ਸੁਚਿਕਰ
 ਮ ਕਰਿਹਿ ਹਬੰਧ ਨ ਬੰਧਾਨੀ ॥ ੮ ॥ ਦਇਆਲੁ ਪੁਰਖ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਨੀ ॥

ਗੁਰਗਉੜੀਪੁਰਬੀਛੰਤਮਹਲਾ ੧
 ਮੁਧਗੈਣਦੁਹੇਲ ਵੀਆਜੀਉਨੀਦਨਆਵੈ॥ ਸਾਧਨਦੁਬਲੀਆਜੀਉਪਿਰਕੇਹ
 ਵੈ॥ ਧਨਥੀਈਦੁਬਲਿਕਤਹਾਵੈਕੇਵਨੈਣੀਦੇਖਏ॥ ਸੀਗਾਰਮਿਠਸਭੋਗਭੋਜਨ
 ਸਭਭੂਠੁਕਿਤੈਨਲੇਖਏ॥ ਮੇਮਤਿਜੋਬਨਿਗਰਬਿਗਾਲੀਦੁਪਾਥਣੀਨਆਵਏ॥ ਨ
 ਨਕਸਾਧਨਮਿਲੇਮਿਲਾਈਬਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਆਵਏ॥ ੧॥ ਮੁਧਨਿਮਾਨਵੀਆਜੀ
 ਉਬਿਨੁਪਨੀਪਿਅਗੇ॥ ਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਗੀਬਿਨੁਉਹਧਾਗੇ॥ ਨਹਬਿਨੁਘਰਵਾਸੁਨਾ
 ਹੀਪੁਛਹੁਸਖੀਸਹੇਲੀਆ॥ ਬਿਨੁਨਾਮਪ੍ਰੀਤਿਪਿਅਹੁਨਹੀਬਸਹਿਸਾਚਿਸੁਹੇਲੀ
 ਆ॥ ਸਚੁਮਾਨਿਸਜਨਸੰਤੋਖਿਮੇਲਾਗੁਰਮਤੀਸਹੁਜਾਣਿਆ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਨਭੋ
 ਰੈਸਾਧਨਨਾਮਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀਆ॥ ੨॥ ਮਿਲੁਸਖੀਸਹੇਲੀਵੀਤੋਹਮਪਿਰੁਗਵੇ
 ਹਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਭਾਇਖਉਗੀਜੀਉਸਬਦਿਸਨੇਹਾ॥ ਸਬਦੁਸਾਚਾਗੁਰਦਿਖਾਇਆ
 ਮਨਮੁਖੀਪਛੁਤਾਣੀਆ॥ ਨਿਕਸਿਜਾਤਉਹੈਅਸਥਿਰੁਜਾਮਿਸਚੁਪਛਾਇਆ
 ॥ ਸਾਚਕੀਮਤਿਸਦਾਨਉਤਨਸਬਦਿਨੇਹੁਨਵੇਲਾਓ॥ ਨਨਕਨਦਹੀਸਹਜਿਸਾਚ
 ਮਿਲਹੁਸਖੀਸਹੇਲੀਹੋ॥ ੩॥ ਮੇਰੀਇਛਪ੍ਰੀਤੀਜੀਉਹਮਘਰਿਸਾਜਨੁਆਇਆ॥
 ਮਿਲਿਵਹੁਨਹੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ ਗੁਣਗਾਇਮੰਗਲੁਪ੍ਰੇਮਹਰਸੀਮੁਧਮਾਨਿਓਮਾ
 ਹਓ॥ ਸਾਜਨਹਰੰਸੇਦੁਸਟਵਿਆਪੇਸਾਚੁਜਪਿਸਚੁਲਾਹਓ॥ ਕਰਜੋਰਿਸਾਧਨ
 ਕਰੈਬਿਨਤੀਗੈਣਦਿਨੁਗਸਿਭਿਨੀਆ॥ ਨਨਕਪਿਰੁਧਨਕਹਹਿਰਈਆਇਛਮੇਰ
 ਪ੍ਰੀਤੀਆ॥ ੪॥ ਗਉੜੀਛੰਤਮਹਲਾ ੧ ਸੁਣਨਹਪ੍ਰਭੁਜੀਉਏਕਲਵੀਬਨ
 ਮਾਹੇ॥ ਕਿਉਧੀਰੋਗੀਨਹਬਿਨਪ੍ਰਭਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ ਧਨਨਾਹਬਾਭੁਹਹਿਨਸਾਕੈਬਿ
 ਖਮਰੈਣਪਟੇਗੀਆ॥ ਨਹਨੀਦਆਵੈਪ੍ਰੇਮੁਭਾਵੈਸੁਇਬੇਨਤੀਮੇਰੀਆ॥ ਬਾਭੁਹ
 ਪਿਅਗੇਕੋਇਨਸਾਹੇਕਲਵੀਕੁਹਲਾਏ॥ ਨਨਕਸਾਧਨਮਿਲੇਮਿਲਾਈਬਿਨੁਪ੍ਰੀ
 ਤਮਦੁਖੁਪਾਏ॥ ੧॥ ਪਿਰਿਛੋਰਿਅਵੀਜੀਉਕਵਲੁਮਿਲਾਵੈ॥ ਹਸਿਪ੍ਰੇਮਮਿਲਾਇ

ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ॥ ਸਬਦੇ ਸੁਹਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ਦੀਪਕ ਦੇ ਹਉ ਜਗੈ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀ
 ਸਹੇਲੀ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੀ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਾ ਪਿਰਿ ਗਵੀ ਬਿਗਸੀ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਨ ਤਾ ਪਿਰੁ ਗਵੇ ਜਾਤਿ ਸਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੇ
 ਹਣੀ ਨੀਘਰੀਆ ਜੀਉ ਕੁੜਿ ਮੁਠੀ ਕੁੜਿ ਆਗੇ॥ ਕਿਉ ਖੁਲੈ ਗਲ ਜੇ ਵੜੀ ਆਜੀਉ
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾਸੇ ਹੋਵੈ॥
 ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਨਾਵਣ ਕਿਉ ਅੰਤਰ ਮਧੁ ਹੋਵੈ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਹਠਿ
 ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਬੇਬਾਣੈ॥ ਨਾਨਕ ਸਚ ਘਰੁ ਸਬਦਿ ਸਿਵਾ ਪੈਦੁ ਬਿਪਾਮ ਹਧੁ ਕਿ ਜਾਣੈ॥੩॥
 ਤੇਗ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੇ॥ ਤੇਗ ਮਹਲੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਵ
 ਪਾਗੇ॥ ਨਾਮੁ ਵਪਾਰੁ ਮੀਠਾ ਭਗਤਿ ਲਾਹ ਅਨਦਿਨੋ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਣੁ ਵਖਰੈ ਕੋਇ ਨ ਸੁਣੈ
 ਨਾਮੁ ਲੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੋ॥ ਪਰਾਖਿ ਲੇਖਾ ਨਦ ਬਿਸਾਚੀ ਕਰਮਿ ਪੁਰੋ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁ ਮਹਲੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਿ ਪੁਰੋ ਸਚੁ ਪਾਇਆ॥੪॥੨॥

ਗਉੜੀ ਚੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸਾਧਨ ਬਿਨ ਉਕਰੇ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਹੈ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਨ ਸਕੈ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਹਰਿ
 ਪਿਆਰੇ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਨ ਸਾਕੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਣੀ ਐ॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਕ
 ਹੋ ਸੇਈ ਪੁਕੀ ਜੋ ਤਿਸ ਨਾਮੁ ਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ਐ॥ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸੇਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵ
 ਹੁਨ ਕੋਈ ਬਿਨੁ ਸੇਵਿ ਐ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਨ ਮਿਲੇ ਮਿਲਾਈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਿ
 ਮਿਲਾਏ॥੧॥ ਧਨ ਰੋਣਿ ਸੁਹੇਲ ਵੀਏ ਜੀਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ
 ਭਾਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਅ
 ਨਦਿ ਨੁਲਾਗਾ ਭਾਗ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਜੀਅ ਕੀ ਮੇਲੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਓ
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਹੀ ਤਾ ਕੰਤਾ ਪਿਆਰੀ ਨਾਮੇ ਪਰੀ ਪਿਆਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਨਾਹੀ ਪਿਆ
 ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਾਇ ਹੋਗੇ॥੨॥ ਧਨ ਏਕ ਲਵੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਪਿਆਰੇ॥ ਦੂਜੇ ਭਾਇ

ਮੁਠੀਜੀਉਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਕਰਹੇ॥ਬਿਨੁਸਬਦਪਿਆਰੇਕਉਤੁਤਤਰੁਤਰੇਮਾਇਆ
 ਮੋਹਿਖੁਆਈ॥ਕੁਵਿਵਿਗੁਤੀਤਾਪਿਰਿਮੁਤੀਸਾਧਨਮਹਲੁਨਪਾਈ॥ਗੁਰਸਬਦੇਰਾ
 ਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਅਨਦਿਨੁਰੋਸਮਾਏ॥ਨਨਕਕਾਮਇਸਦਾਹੰਗਿਰਾਤੀਹਰਿਜੀਉ
 ਆਪਿਮਿਲਾਏ॥੩॥ਤਾਮਿਲੀਐਹਰਿਮੇਲੇਜੀਉਹਰਿਬਿਨੁਕਵਣੁਮਿਲਾਏ॥ਬਿ
 ਨੁਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮਆਪਣੇਜੀਉਕਉਤੁਤਰੁਮੁਚੁਕਾਏ॥ਗੁਰੁਤਰੁਮੁਚੁਕਾਏਇਉਮਿਲ
 ਐਮਾਏਤਾਸਾਧਨਸੁਖੁਪਾਏ॥ਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਾਰੁਬਿਨੁਗੁਰਮਗੁਨਪਾਏ
 ॥ਕਾਮਾਇਹੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਗੁਰਕੋਸਬਦਿਵੀਚਰੇ॥ਨਨਕਕਾਮਇਹਰਿਵਰੁ
 ਪਾਇਆਗੁਰਕੋਰਾਇਪਿਆਰੇ॥੪॥੧॥ਗਉੜੀਥੰਤਮਹਲਾ੩ ਪਿਰਬਿਨੁਖਰੀ
 ਨਿਮਾਣੀਜੀਉਬਿਨੁਪਿਰਕਿਉਜੀਵਾਮੇਰੀਮਾਈ॥ਪਿਰਬਿਨੁਨੀਦਨਆਵੈਜੀਉਕਾ
 ਪਵੁਤਨਿਨਸੁਹਾਈ॥ਕਾਪਰੁਤਨਿਸੁਹਾਵੈਜਾਪਿਰਭਾਵੈਗੁਰਮਤੀਚਿਤੁਲਾਈਐ॥
 ਸਦਾਸੁਹਗਇਜਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਗੁਰਕੋਅਕਿਸਮਾਈਐ॥ਗੁਰਸਬਦੇਮੇਲਾਤਾ
 ਪਿਰੁਰਾਵੀਲਾਤਨਮੁਸੰਸਾਰੇ॥ਨਨਕਕਾਮਇਨਹਪਿਆਰੀਜਾਹਰਿਕੇਗੁਣਸਾਰੇ॥
 ੧॥ਸਾਧਨਰੰਗੁਮਾਣੇਜੀਉਆਪਣੇਨਾਇਪਿਆਰੇ॥ਅਹਿਨਿਸਿੰਗਿਰਾਤੀਜੀਉਗੁਰ
 ਸਬਦੁਵੀਚਰੇ॥ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਰੇਹਉਮੇਮਾਰੇਇਨਬਿਧਿਮਿਲਹੁਪਿਆਰੇ॥ਸਾ
 ਧਨਸੇਹਾਗਇਸਦਾਹੰਗਿਰਾਤੀਸਾਚੈਨਾਮਿਪਿਆਰੇ॥ਅਪੁਨੇਗੁਰਮਿਲਿਹਰਿਐਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁਗਹੀਐਦੁਬਿਧਾਮਾਹਿਨਿਵਾਰੇ॥ਨਨਕਕਾਮਇਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਸਗਲੇਦੁ
 ਖਵਿਸਾਰੇ॥੨॥ਕਾਮਾਇਪਿਰਹੁਭੁਈਜੀਉਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰੇ॥ਝੂਠੀਝੂਠਿਲ
 ਗੀਜੀਉਕੁਵਿਮੁਠੀਕੁਵਿਆਰੇ॥ਕੁਵੁਨਿਵਾਰੇਗੁਰਮਾਤਿਸਾਰੇਜੁਐਜਨਮੁਨਹਾਰੇ॥
 ਗੁਰਸਬਦੁਸੇਵੇਸਚਿਸਮਾਵੈਵਿਚਹੁਹਉਮੇਮਾਰੇ॥ਹਰਿਕਾਨਮੁਹਿਦੈਵਸਾਏਐਸਾ
 ਕਰੇਸੀਗਾਰੇ॥ਨਨਕਕਾਮਇਸਹਜਿਸਮਾਣੀਜਿਸੁਸਾਚਾਨਮੁਅਧਾਰੇ॥੩॥ਮਿਲੁ
 ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਜੀਉਤਪੁਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀ॥ਮੈਨੈਣੀਨੀਦਨਆਵੈਜੀਉਭਾਵੈਅੰ
 ਨੁਨਪਾਈ॥ਪਾਣੀਅੰਨੁਨਭਾਵੈਮਰੀਐਹਵੈਬਿਨੁਪਿਰਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਗੁਰ
 ਆਗੈਕਰਉਬਿਨੰਤੀਜੇਗੁਰਭਾਵੈਜੀਉਮੇਲੇਤਿਵੈਮਿਲਾਈਐ॥ਆਪੇਮੇਲਿਲ

ਏਸੁਖਦਾਤਾਅਪਿਮਿਲਿਆਪਰਿਆਏ॥ਨਨਕਕਾਮਦਿਸਦਾਸੁਹਗਦਿਨਾਪਿਰੁਮੈ ੧੧੭
 ਨਜਾਏ॥੧॥੨॥ਗਉੜੀਭੰਤਮਹਲਾ੩ ਕਾਮਦਿਹਰਿਸਬੇਧੀਜੀਉਹਰਿਕੋਸ
 ਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਮਨੁਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਆਜੀਉਦੁਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਏ॥ਦੁਬਿਧਾਸ
 ਹਜਿਸਮਾਏਕਾਮਦਿਵਰੁਪਾਏਗੁਰਮਤੀਰੰਗੁਲਾਏ॥ਇਹੁਸਰੀਰੁਕੁਤੁਕੁਸਤਿਭਰਿ
 ਆਗਲਤਾਈਪਾਪਕਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜਿਤਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਬਿਨੁਭ
 ਗਤੀਮੇਲੁਨਜਾਏ॥ਨਨਕਕਾਮਦਿਪਿਰਹਿਪਿਆਰੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥੧॥
 ਕਾਮਦਿਪਿਰੁਪਾਏਆਜੀਉਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰੇ॥ਭੋਇਸੁਖਿਸੁਤੀਜੀਉਅੰਤ
 ਰਿਉਰਿਧਾਰੇ॥ਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਰੇਮਿਲੀਐਪਿਆਰੇਅਨਦਿਨੁਦਖੁਨਿਵਾਰੇ॥ਅੰਤ
 ਰਿਮਹਲੁਪਿਰੁਗਵਾਏਕਾਮਦਿਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਪੀਆਦਿਨਗਤੀਦ
 ਬਿਧਾਮਾਰੀਨਿਵਾਰੇ॥ਨਨਕਸਚਿਮਿਲੀਸੋਹਗਦਿਗੁਰਕੈਹੋਤਿਅਪਾਰੇ॥੨॥ਅਵ
 ਹੁਦਇਅਕਰੇਜੀਉਪ੍ਰੀਤਮਅਤਿਪਿਆਰੇ॥ਕਾਮਦਿਬਿਨਉਕਰੇਜੀਉਸਚਿਸਬ
 ਦਿਸੀਗਾਰੇ॥ਸਚਿਸਬਦਿਸੀਗਾਰੇਹਉਮੇਮਾਰੇਗੁਰਮੁਖਿਕਸ਼ਜਸਵਾਰੇ॥ਜੁਗਿਜੁ
 ਗਿਏਕੋਸਚਾਸੋਈਬੁਝੈਗੁਰਬੀਚਾਰੇ॥ਮਨਮੁਖਿਕਾਮਿਵਿਆਪੀਮੋਹਿਸੰਤਾਪੀਕਿ
 ਸੁਆਰੇਜਾਇਪੁਕਾਰੇ॥ਨਨਕਮਨਮੁਖਿਥਾਉਨਪਾਏਬਿਨੁਗੁਰਅਤਿਪਿਆਰੇ॥੩॥
 ਮੁਧਇਆਣੀਭੋਈਨਿਗੁਣੀਆਜੀਉਪਿਰੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲੀ
 ਐਜੀਉਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰਾ॥ਅਵਗਣਬਖਸਣਹਾਰਾਕਾਮਦਿਕੰਤੁਪਿਆਰਾ
 ਘਟਿਘਟਿਹਰਿਆਸਮਾਈ॥ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿਭਾਇਭਗਤੀਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਿਬੁਝ
 ਬੁਝਾਈ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਹੋਦਿਨਗਤੀਅਨਦਿਨੁਹੋਦਿਵਲਾਈ॥ਨਨਕਸਹ
 ਜੇਹਰਿਵਰੁਪਾਏਆਸਾਧਨਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥੧॥੨॥ਗਉੜੀਭੰਤਮਹਲਾ੩
 ਮਾਇਆਸਰੁਸਬਲੁਵਰਤੇਜੀਉਕਿਉਕਰਿਦੁਤਰੁਤਰਿਅਜਾਇ॥ਗਾਮਨਮੁਕਰਿਏ
 ਹਿਥਾਜੀਉਸਬਦੁਖੇਵਟੁਵਿਚਿਪਾਈ॥ਸਬਦੁਖੇਵਟੁਵਿਚਿਪਾਏਹਰਿਆਪਿਲੁ
 ਘਾਏਇਨਬਿਧਿਦੁਤਰੁਤਰੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਪਗਾਪਤਿਹੋਵੇਜੀਵਤਿਆਇਉ
 ਮਗੀਐ॥ਖਿਨਮਹਿਰਾਮਨਾਮਿਕਿਲਾਵਖਕਾਟੇਭਏਪਵਿਤੁਸਰੀਗਾ॥ਨਨਕਗਾਮਨ

ਮਿਸਿਤਾਰਕਚਨਭਏਮਨੁਗਾ॥੧॥ਇਸਤਹੀਪੁਰਖਕਾਮਿਦਿਆਪੇਜੀਉਗਮਨਾਮਕੀ
 ਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣੀ॥ਅਤਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਖਰੋਪਿਅਰੋਜੀਉਭੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀ॥
 ਭੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀਹਉਮੈਧਾਤੁਸੰਸਾਰੋਜੋਆਇਆਸੋਸਭ
 ਕੋਜਾਸੀਉਬਰੋਗੁਰਵੀਚਰੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚੋਵੇਰਾਮਨਾਮੁਵਖਾਏਆਪਿਤਰੋਕੁਲਤ
 ਗੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੇਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰਮਤਿਮਿਲੇਪਿਅਰੋ॥੨॥ਰਾਮਨਾਮਾਬਿਨੁਕੋ
 ਬਿਨੁਨਹੀਜੀਉਬਾਜੀਚੋਸੰਸਾਰਾ॥ਦ੍ਰਿਭੁਭਗਤਿਸਚੀਜੀਉਗਮਨਾਮੁਵਾਪਗਾ॥ਰਾਮ
 ਨਾਮੁਵਾਪਗਾਅਗਮਾਪਗਾਗੁਰਮਤੀਧਨੁਪਾਣੀਐ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਭਗਤਿਇਹਸਚੀ
 ਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਈਐ॥ਰਾਮਮਤਿਹੀਨਾਮੁਰਖਮੁਗਧਅਧੋਜਤਿਗੁਰਿਮਾਰਗਿਪਾ
 ਏ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸੁਹਵੇਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੩॥ਆਪਿਕਰਾਏਕ
 ਰੋਆਪਿਜੀਉਆਪੋਸਬਦਿਸਵਰੋ॥ਆਪੋਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਸਬਦੁਜੀਉਜੁਗੁ
 ਜੁਗੁਭਗਤਪਿਅਰੋ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗਤਪਿਅਰੋਹਰਿਆਪਿਸਵਰੋਆਪੋਭਗਤੀ
 ਲਾਏ॥ਆਪੋਦਾਨਾਪੋਬੀਨਾਪੋਸੇਵਕਰਾਏ॥ਆਪੋਗੁਣਦਾਤਾਅਵਗੁਣਕਾ
 ਏਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਰੀਸਚੇਵਿਟਤੁਆਪੋਕਰੋਕਰਾਏ॥੪॥
 ੴਗਉੜੀਥੀਤਮਹਲਾ੩ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਿਪਿਰਾਜੀਉਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥
 ਮੰਦੁਤੁਹਿਨਜਾਨੀਉਪਰਿਬੋਠਿਆਹਰਿਪਾਏ॥ਘਰਿਬੋਠਿਆਹਰਿਪਾਏਸਦ
 ਚਿਤੁਲਾਏਸਹਜੇਸਤਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਖਰੀਸੁਖਾਲੀਜਿਸੋਨੇਆਪਿਕਰਾਏ
 ॥ਨਾਮੋਬੀਜੈਨਾਮੋਜੰਮੈਨਾਮੋਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਸਚਨਾਮੰਦਰਿਅਣੀਪੁਰਬਿਲਿ
 ਖਿਆਪਾਏ॥੧॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੀਠਾਪਿਰਾਜੀਉਜਾਚਾਖਹਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਰਸਨਾਹਰਿ
 ਰਸੁਚਾਖੁਮੁਯੋਜੀਉਅਨਰਸਸਾਦਗਵਾਏ॥ਸਦਾਹਰਿਸੁਪਾਏਜਾਹਰਿਭਾਏਰ
 ਸਨਾਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਨਾਮੁਧਿਆਏਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾਏ॥ਨਾਮੋਉ
 ਪਜੈਨਾਮੋਬਿਨਸੋਨਾਮੋਸਚਿਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰਮਤੀਪਾਣੀਐਆਪੋਲਾਏ
 ਲਵਾਏ॥੨॥ਏਹਵਿਡਾਣੀਚਕਰੀਪਿਰਾਜੀਉਪਨਥੋਰਿਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾਏ॥ਦੁਜੈ
 ਕੈਨੈਸੁਖੁਨਪਾਇਓਪਿਰਾਜੀਉਬਿਖਿਅਲੋਭਿਲੁਭਾਏ॥ਬਿਖਿਅਲੋਭਿਲੁਭਾਏ

ਭਗਿਨੀ ਕੁਲਾਏ ਓਹੁ ਕਿਉ ਕਹਿ ਸੁਖ ਪਾਏ। ਚਕਰੀ ਵਿਰਾਣੀ ਖਰੀ ਦੁਖਾਲੀ ਆਪੁ ਵੇਚਿਧ
 ਹਮੁ ਗਵਾਏ। ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ ਟਿਕੈ ਨਹੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਦੁਖ ਸੰਤਾਏ। ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ
 ਕਾ ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਚੁਕੈ ਜਾਗੁ ਸਬਦੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥੩॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗਵਹੁ ਪਿਰਾ
 ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਏ। ਮਾਇਆ ਕਾ ਕੁਮੁ ਅੰਧੁ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਹਰਿ ਮਾਗੁ ਕਿਉ
 ਪਾਏ। ਕਿਉ ਮਾਗੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ਮਨ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਣਾਏ। ਹਰਿ ਕੇ ਚਾ
 ਕਰ ਸਦਾ ਸੁਧੇ ਲੇਹੁ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹ
 ਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ॥੪॥ ਪ੍ਰ॥੭॥

ਗਉੜੀ — ਚੰਤ ਮਹਲਾ ੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੋ। ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁ
 ਰ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੋ। ਪੁਰਖੋ ਬਿਧਾਤਾ ਏਕੁ ਸ੍ਰੀ ਪੁਰੁ ਕਿਉ ਮਿਲਾਤੁ ਤੇਏ ਉਡੀਣੀਆ॥
 ਕਰਕਹਿ ਸੇਵਾ ਸੀਸੁ ਚਰਣੀ ਮਨਿ ਆਸਦ ਰਸ ਨਿਮਾਣੀਆ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਘ
 ਵੀ ਵਿਸਰੈ ਪਲੁ ਮੁਰਤੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੋ। ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀਉ ਪਿਆਸੇ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ
 ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੋ॥੧॥ ਇਕ ਬਿਨ ਉਕਰ ਉਜੀਉ ਸੁਣਿ ਕੰਤ ਪਿਆਗੇ। ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੇਰਿ
 ਈਆ ਜੀਉ ਦੇਖਿ ਚਲਾਤੁ ਤਮਾਗੇ। ਚਲਾਤੁ ਤਮਾਗੇ ਦੇਖਿ ਮੇਰੀ ਉਦਾਸ ਧਨ ਕਿ
 ਉ ਧੀਰਏ। ਗੁਣ ਵੰਤ ਨ ਹਦ ਇਆ ਲੁਬਾਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣ ਭਰ ਪੂਰਏ। ਪਿਰਦੇ ਸੁ
 ਨਹੀ ਸੁਖ ਹਦਾਤੋ ਹਉ ਵਿਬੁੜੀ ਬੁਰਿਆਗੇ। ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰੁ ਧੁ
 ਰਿਆ ਵਹੁ ਨਾਹੀ ਪਿਆਗੇ॥੨॥ ਹਉ ਮਨੁ ਅਗਪੀ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਗਪੀ ਅਗਪੀ ਸਭਿ ਦੇਸ
 ॥ ਹਉ ਸਿਰੁ ਅਗਪੀ ਤਿਸੁ ਮੀਤ ਪਿਆਗੇ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਦੇਇ ਸਦੇਸਾ॥ ਅਗਪਿ ਆਤਸੀ
 ਸੁਸੁਖਾਨਿ ਗੁਰ ਪਾਹਿ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਿਆ ਮ
 ਨ ਹਉ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਇਆ॥ ਦਿਨੁ ਰੋਣਿ ਰਣੀ ਆਕਰੈ ਕਾਮਾਇ ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ
 ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਲੋੜ ਤੇ ਹਮ ਜੈਸਾ॥੩॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅਨ ਦੁਭਾਇ

ਆਜੀਉਵਜੀਵਾਈ॥ ਘਰਿਲਾਸੁਆਇਆ॥ ਪਿਆਰਾਸਭਤਿਖਾਬੁਝਾਈ॥ ਸਿਆਲਿ
 ਆਤਲਾਸੁਗੁਪਾਸੁਠਕੁਰਸਖੀ॥ ਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ ਸਭਮੀਤਬੰਧਪਰਖੁਉਪਜਿ
 ਆਤੁਤਥਾਉਗਵਾਇਆ॥ ਅਨੁਤਵਜੇਵਜਹਿਘਰਮਹਿਪਿਰਸੰਗਿਸੇਜਾਵਿਛਾ
 ਈ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕੁਸਹਜਿਰੈਰੈਰਹਿ॥ ਸਿਆਲਿਅਕੰਤੁਸੁਖਦਾਈ॥ १॥ १॥ ਗੁਉਵੀਛੰ
 ਤਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਹਨਤੇਰੇਉਚੇਮੰਦਰਮਹਲਾਅਪਾਰਾ॥ ਸੋਹਨਤੇਰੇਸੋਹਨਿਦੁਆਰ
 ਜੀਉਸੰਤਧਰਮਸਾਲਾ॥ ਧਰਮਸਾਲਾਅਪਾਰਦਇਆਰਠਕੁਰਸਦਾਕੀਰਤਨੁਗਾਵ
 ਹੋ॥ ਜਹਸਾਧਸੰਤਇਕਰੋਹੋਵਹਿਤਹਤੁਤੁਹਿਧਿਆਵੇਹੋ॥ ਕਰਿਦਇਆਮਾਇਆ
 ਦਇਆਲਸੁਆਮੀ॥ ਹੋਹੁਦੀਨਕ੍ਰਿਪਾਰਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕਦਰਸਪਿਆਸੇਸਿਆਲਿਦ
 ਰਸਨਸੁਖਸਾਗਾ॥ १॥ ਸੋਹਨਤੇਰੇਬਚਨਅਨੁਪਚਾਲਿਰਾਲੀ॥ ਸੋਹਨਤੁਮਾਨਹਿ
 ਏਕੁਜੀਅਵਗਸਭਗਈ॥ ਮਾਨਹਿਤਏਕੁਅਲਖੁਠਕੁਰਜਿਨਹਿਸਭਕਲਧਾਰੀ
 ਆ॥ ਤੁਧੁਬਚਨਿਗੁਰਕੈਵਸਿਕੀਆ॥ ਦਿਪੁਰਖੁਬਨਵਾਰੀਆ॥ ਤੁਆਪਿਚ
 ਲਿਆਆਪਿਗਹਿਆਆਪਿਸਭਕਲਧਾਰੀਆ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕਪੈਜਗਾਖਹੁ
 ਸਭਸੇਵਕਸਹਨਿਤੁਮਾਰੀਆ॥ ੨॥ ਸੋਹਨਤੁਧੁਸਤਸੰਗਤਿਧਿਆਵੈਦਰਸਪਿਆ
 ਨਾ॥ ਸੋਹਨਜਮੁਨੇਵਿਨਅਵੈਤੁਧੁਜਪਹਿਨਿਦਾਨਾ॥ ਜਮਕਾਲੁਤਿਨਕਉਲਾਗੇਨ
 ਹੀਜੋਇਕਮਾਨਿਧਿਆਵੇਹੋ॥ ਮਾਨਿਬਚਨਿਕਰਮਿਜਿਤੁਧੁਅਗਧਹਿਸੇਸਭੇਛਲ
 ਪਾਵੇਹੋ॥ ਮਲਾਮੁਤਮੁਕੁਜਿਮੁਗਧੋਰੋਤੇਸਿਦੇਖਿਦਰਸੁਸੁਗੀਆਨਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ
 ਨਨਕਗਾਜੁਨਿਚਲਤੁਪੁਰਨਪੁਰਖਭਗਵਾਨਾ॥ ੩॥ ਸੋਹਨਤੁਸੁਫਲੁਫਲਿਅਸਤੁ
 ਪਰਵਾਰੇ॥ ਸੋਹਨਪੁਰਮੀਤਭਾਈਕੁਟੰਬਸਭਿਤਗੇ॥ ਤਾਰਿਆਜਹਾਨੁਲਹਿਆਅਭਿ
 ਮਾਨੁਜਿਨੀਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ ਜਿਨੀਤੁਧੋਨੇਧੰਨੁਕਰਿਅਤਿਨਜਮੁਨੇਵਿਨਅਇ
 ਆ॥ ਬੇਅੰਤਗੁਣਤੇਰੇਕਥੇਨਜਾਹੀਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮੁਗਾਰੇ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕਟੇਕ
 ਰਾਖੀਜਿਤੁਲਗਿਤਰਿਆਸੰਸਾਰੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁਉਵੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ॥
 ਪਤਿਤਅਸੰਖਪੁਨੀਤਕਰਿਪੁਨਹਪੁਨਹਬਾਇਹਾਗਾ॥ ਨਨਕਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਪਾਵੇਕੇ
 ਤਿਨਕਿਲਾਬਿਖਦਾਹਨਹਾਗਾ॥ ਛੰਤਾ॥ ਜਪਿਮਨਾਤੁਰਾਮਨਗਾਇਤੁਗੋਵਿਦਾ

ਹਰਿਮਾਧੋ॥ ਧਿਆਇਮਨਾਮੁਗਰਿਮੁਕੰਦੇਕਟੀਐ॥ ਕਾਲਦੁਖਠਧੋ॥ ਦੁਖਹਰਣਦੀਨਸਰ ੧੧੯
 ਟਸੀਧਰਚਰਨਕਮਲਅਗਧੀਐ॥ ਜਮਪੰਥੁਬਿਖੜਾਅਗਨਿਸਾਗਰੁਨਿਮਖਸਿਮ
 ਰਤਸਾਧੀਐ॥ ਕਾਲਿਮਲਹਦਹਤਾਸੁਪੁਕਰਤਾਦਿਨਸੁਰੇਇਅਗਧੋ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨ
 ਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਮਾਧੋ॥ ੧॥ ਸਿਮਰਿਮਨਦਾਮੈਦਰੁਦੁਖਹਰੁਭੈ
 ਭੰਜਨਹਰਿਗਇਆ॥ ਸ੍ਰੀਗੋਦਇਆਲਾਮਨੇਯੁਤਗਤਿਵਛਲੁਬਿਰਦਾਇਆ
 ॥ ਭਗਤਿਵਛਲਪੁਰਖਪੁਰਨਮਨਹਿਚਿਦਿਆਪਾਈਐ॥ ਤਮਅੰਧਕੁਪਤੇਉ
 ਧਰੈਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਈਐ॥ ਸੁਰਸਿਧਗਣਗੰਧਰਬਮੁਨਿਜਨਗੁਣਅਨਿਕਭਗ
 ਤੀਗਾਇਆ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹਰਿਗਇਆ॥ ੨॥ ਚੇਤਿ
 ਮਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਸਰਬਕਲਾਜੀਨਿਧਾਗੀ॥ ਕਰੁਣਾਮੈਸਮਰਬੁਸੁਆਮੀ
 ਘਟਘਟਪ੍ਰਣਅਧਾਗੀ॥ ਪ੍ਰਣਮਨਤਨਜੀਅਦਾਤਾਬੇਅੰਤਅਗਮਅਪਾਰੋ॥
 ਸਹਇਜੋਗੁਸਮਰਬੁਮੋਹਨੁਸਰਬਦੇਖਾਬਿਦੋਗੋਰੋਗੋਸੇਗਸਭਿਦੇਖਾਬਿਨਸਹਿਜ
 ਪਤਨਾਮੁਮੁਗੀ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਸਮਰਬਸਕੁਕਲਾਧਾਗੀ॥ ੩॥ ਗੁ
 ਠਗਾਉਮਨਅਚੁਤਅਬਿਨਸੀਸਭਤੇਉਚਦਇਆਲਾ॥ ਬਿਸੰਤਹੁਦੇਵਨਕਉ
 ਏਕੈਸਰਬਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਮਹਾਦਇਆਲਦਾਨਾਦਇਆਧਰੇਸ
 ਰਕਿਸੈ॥ ਕਾਲੁਕੰਟਕੁਲੋਭੁਮੋਹਨਸੈਜੀਅਜਕੋਪੁਰੁਬਸੈ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਦੇਵਾਸ
 ਠਲਾਸੇਵਾਭਈਪੁਰਨਘਾਲਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕਇਛਪੁਨੀਜਪਤਦੀਨਦਇਆ
 ਲਾ॥ ੪॥ ਗਉਕੀਛੰਤਮਹਲਾ ੫ ਸੁਣਿਸਖੀਏਮਿਲਉਦਮੁਕਰੇਹਮਨਾ
 ਇਲੈਹਿਹਰਿਕੰਤੈ॥ ਮਾਨੁਤਿਅਗਿਕਰਿਭਗਤਿਠਗਉਗੀਮੋਹਹਸਾਧੁਮੰਤੈ॥ ਸਖੀ
 ਵਸਿਆਇਆਠਿਰਿਛੋਡਿਨਜਾਈਇਹੀਤਿਭਲੀਭਗਵੰਤੈ॥ ਨਾਨਕਜਗਅਰਣ
 ਭੈਨਰਕਨਿਵਾਰੈਪੁਨੀਤਕਰੈਤਿਸੁਜੰਤੈ॥ ੧॥ ਸੁਣਿਸਖੀਏਇਹਭਲੀਬਿਨਤੀਏਹੁ
 ਮਤਾਂਤੁਪਕਾਈਐ॥ ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਉਪਾਧਹਤਹੋਇਹੀਤਗੋਵੰਦਹਿਗਾਈਐ॥
 ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟਹਿਭੁਮਨਸਹਿਮਨਿਚਿਦਿਆਠਲੁਪਾਈਐ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰ
 ਨਪਰਮੇਸਰਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ ੨॥ ਸਖੀਇਛਕਰੀਨਿਤਸੁਖਮਨਾਈਪ੍ਰ

ਭਮੇਗੀਆਸਪੁਜਾਏ। ਚਰਨਪਿਆਸੀਦਰਸਬੈਰਗਨਿਪੇਖਉਥਾਨਸਬਾਏ। ਖੋਜਿਲ
 ਹਉਹਰਿਸੰਤਜਨਸੰਗੁਸੰਸ੍ਰਥਪੁਰਖਮਿਲਾਏ। ਨਨ੍ਹੰਤਿਨਮਿਦਿਆਸੁਰਿਜਨੁਸੁਖ
 ਦਾਤਾਸੇਵਡਭਾਗੀਮਾਏ॥੩॥ ਸਖੀਨਾਇਵਸਾਅਪੁਨੇਨਾਹਪਿਅਰੇਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਹ
 ਰਿਸੰਗਿਹਿਦਿਆ। ਸੁਦਿਸਖੀਏਮੇਰੀਨੀਦਭਈ। ਮੈਆਪਨਵਾਪਿਹੁਮਿਲਿਆ॥
 ਭ੍ਰਮੁਖੋਇਓਸੰਤਿਸਹਜਿਸੁਆਮੀਪਰਗਾਸੁਭਇਆਕਉਲੁਖਿਦਿਆ। ਵਰੁਪਾ
 ਇਆਪੁਰੁਅੰਤਰਜਾਮੀਨਾਨਕਸੇਹਾਗੁਨਟਾਇਆ॥੪॥੧੧॥੨੪੨॥੪੪॥੧੧

ਗੁਗਉੜੀਬਾਵਨਅਖਗੀਮਹਲਾ ੫ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸਲੋਕੁ॥ ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾ। ਗੁਰਦੇ
 ਵਸਖਾਅਗੀਆਨਭੰਜਨੁਗੁਰਦੇਵਬੰਧਿਪਸੋਦਗਾ। ਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਉ
 ਪਦੇਸੇਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਨਿਰੋਧਗਾ। ਗੁਰਦੇਵਸਾਤਿਸਤਿਬੁਧਿਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸ
 ਪਰਸਪਰਾ। ਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰੁਗੁਰਗੀਆਨਮਜਨੁਅਪਰੰਪਰਾ॥
 ਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਭਿਪਾਪਹਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਵਿਤਕਰਾ। ਗੁਰਦੇਵਆ
 ਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੁਗੁਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਹਰਿਜਪਿਉਧਰਾ। ਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪੁਰ
 ਮੇਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਹਮਮੂੜਪਾਪੀਜਿਤੁਲਾਗਿਤਗਾ। ਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮਸਕਰਾ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਪਹਿਕੀਆ
 ਕਰਾਇਆਆਪਹਿਕਰੇਨੇਜੋਗੁ॥ ਨਾਨਕਏਕੋਰਵਿਹਰਿਆਦੁਸਰੋਤੋਆਨਹੋਗੁ॥
 ੧॥ਪਉੜੀ॥ ਓਅੰਸਾਧਸਤਿਗੁਰਨਾਮਸਕਾਰੀ। ਆਦਿਮਾਧਿਅੰਤਿਨਿਰੰਕਾਰੀ
 ॥ਆਪਹਿਸੁੰਨਆਪਹਿਸੁਖਆਸਨਾ। ਆਪਹਿਸੁਨਤਆਪਹੀਜਾਸਨਾ। ਆਪ
 ਨਾਪੁਆਪਹਿਉਪਾਇਓ। ਆਪਹਿਬਾਪਆਪਹੀਮਾਇਓ। ਆਪਹਿਸੁਖ
 ਮਆਪਹਿਅਸਥੁਲਾ। ਲਖੀਨਜਾਈਨਾਨਕਈਲਾ॥੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭ

ਦੀਨਦਇਆਲਾ ਤੇਰੇ ਸੰਤ ਨਕੀ ਮਨੁ ਦੇ ਇਹ ਵਾਲਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਿਰੰ
ਕਾਰ ਅਰੁ ਅਪਿਨਿ ਹਰੁ ਨ ਸਹਰੁ ਨ ਏਕਾ ॥ ਏਕ ਹਿ ਏਕ ਬਖਾਨੈ ਨਨਕ ਏਕ ਅਨੇਕ
॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਓ ਅੰਗੁ ਗੁਮੁਖੀ ਓ ਅਕਾਗਾ ਏਕ ਹਿ ਸੁਤਿ ਪਰੇ ਵਨ ਧਾਗਾ ॥ ਭਿ
ਨ ਭਿੰਨ ਡੇਹੁ ਟਬਿ ਸੁਖਾਗੀ ॥ ਨਿਹਰੁ ਨ ਤੇ ਸਹਰੁ ਨ ਦਿਸੁ ਟਹੀ ॥ ਸਗਲ ਭਾਂਤਿ ਕ
ਰਿ ਕਹਿ ਉਪਾਇ ਓ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮਨ ਮੇਰੁ ਬਢਾਇ ਓ ॥ ਦੁਪੁਭਾਂਤਿ ਤੇ ਅਪਿਨਿ
ਹਰਾ ॥ ਨਨਕ ਅੰਤੁ ਪਾਗ ਵਹਾ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੇਈ ਸਾਹਭ ਗਵੰਤ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰ
ਪੈ ਹਰਿ ਗਾਸੀ ॥ ਨਨਕ ਸਚੁ ਸੁਚਿ ਪਾਈ ॥ ਐਤਿ ਹਸੰਤ ਨ ਕੋ ਪਾਸੀ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਸਾਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੋਊ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਭੰਨ ਨ ਕੋਊ ॥ ਸੋਊ ਸਹਾਨਿ ਪਰੈ ਜਿਹ ਪ
ਯੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰੁ ਨ ਗਾਇ ਸੁਨ ਯੀ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਮੁਨੀ ਕਛੁ ਬਿਅਪਤਾ ॥
ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤਾ ਤੁਕੋ ਜਾਪਤਾ ॥ ਸੋਸਾਧੁ ਇਹ ਪੁਚਨ ਧਾਗਾ ॥ ਨਨਕ ਤਕੋ ਸਦ
ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਹਾ ਪੁਕਾਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਕੁਗਲ
ਮਾਥਿ ਪੁਨੇ ਨਨਕ ਹੋਤ ਜਾਤ ਸਭ ਧੁਗਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਧਾਧੁਰਿ ਪੁਨੀਤ ਤੇਰੇ
ਨੁਆ ॥ ਧਨਿ ਤੇਊ ਜਿਹ ਹਰਿ ਅਮਨੁਆ ॥ ਧਨੁ ਨਹੀ ਬਾਛਹਿ ਸੁਗਲ ਅਭਾਧਿ ॥
ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਜਗ ਚਹਿ ॥ ਪਧੋ ਕਹਾ ਬਿਅਪਹਿਤਾ ॥ ਜੇ ਏਕ ਭਾ
ਭਿਅ ਨਕਤ ਹਿ ਜਾਹੁ ॥ ਜਾ ਕੋ ਹੀ ਐ ਦੀਓ ਭਨਾਮਾ ॥ ਨਨਕ ਸਾਧ ਪੁਰਨ ਭਗਵਾ
ਨਾ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਅਗੁਫਿਅਨ ਧਿਆਨ ਮਨ ਹਠਿ ਮਿਲਿ ਅਉਨਿ ਕੋ
ਇ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਕਿਹ ਪਾਭਈ ਭਗਤੁ ਫਿਅਨੀ ਸੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਫੁੰਫਾ ਫਿਅ
ਨੁ ਨਹੀ ਮੁਖ ਬਾਤ ਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਸਾਸ ਵਕਰਿ ਭਾਤ ਉ ॥ ਫਿਅਨੀ ਸੋਇ ਜਾ ਕੋ ਦਿ
ਵੈ ਸੋਊ ॥ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕਛੁ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਊ ॥ ਫਿਅਨੀ ਹਰਤ ਅਗਿਆਨਿ ਫੁਜਾ ਕੋ
ਉਸਨ ਸੀਤ ਸਮਸਰਿ ਸਭ ਤਕੋ ॥ ਫਿਅਨੀ ਤਤੁ ਗੁਮੁਖਿ ਬੀਚਾਗੀ ॥ ਨਨਕ ਜਾ ਕੋ
ਉ ਕਿਹ ਪਾਧਾਗੀ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਵਨ ਅਏ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਿ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਪਸੁ
ਛੋਗਾ ॥ ਨਨਕ ਗੁਮੁਖਿ ਸੋਊ ਏ ਜਾ ਕੋ ਭਗਮ ਭੋਗ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਯਾ ਜੁਗਮ
ਹਿ ਏਕ ਹਿ ਕਉ ਆਇਆ ॥ ਜਨਮ ਤਮੋ ਹਿ ਓ ਮੋਹਨੀ ਮਾਇਆ ॥ ਗਰਭ ਕੁਟਮ

ਨਿਉਰਪਤਪਕਰਤੇ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭੁਰਤਤੇ॥ਉਗਏਪਰੇਜੋਭੋਰਿਚੰਡਨਾ॥
 ਦੇਵਨਹਰਮਨਹਿਬਿਸਰਨਾ॥ਪਾਰੁਕਿਰਪਾਜਿਸਹਿਗੁਸਾਈ॥ਇਤਉਤਨਨਕਤਿਸੁ
 ਬਿਸਰਹੁਨਾਹੀ॥੬॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਆਵਤਪੁਕਮਿਥਿਨਾਸਪੁਕਮਿਅਗਿਅਭੰਨ
 ਨਕੋਇ॥ਆਵਨਜਾਨਤਿਹਮਿਏਨਨਕਜਿਹਮਨਿਸੋਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਏਉਜੀ
 ਅਬਪੁਤ੍ਰਗੁਰਵਸੋਮੋਹਮਗਨਮੀਠਜੋਨਿਠਸੋ॥ਇਨਿਮਾਇਆਵੇਗੁਣਬਸਿਕੀ
 ਨੋ॥ਆਪਨਮੋਹਪਏਪਾਇਦੀਨੋ॥ਏਸਾਜਨਕਭੁਕਹੁਉਪਾਇਆ॥ਜਾਤੇਤਰ
 ਉਬਿਖਮਾਇਹਮਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਏ॥ਨਨਕਤਕੈਨਿਕਦਿਸ
 ਮਾਏ॥੭॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਕਿਰਤਕਮਾਵਨਸੁਰਤਅਸੁਰਕੀਨੋਤਿਨੀਪ੍ਰਤਿਆਪਿ॥ਪਰੁ
 ਆਪਨਹਉਹਉਕਰੋਨਨਕਾਬਿਨੁਹਰਿਕਹਾਕਮਾਤਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਏਕਹਿਆਪਿ
 ਕਰਾਵਨਹਰਾ॥ਆਪਹਿਪਾਪਪੁਨਬਿਸਥਾਗਾ॥ਇਆਜੁਗਜਿਤੁਜਿਤੁਆਪਹਿ
 ਏਇਓਸੋਸੋਪਾਇਓਜੁਆਪਦਿਵਾਇਓ॥ਉਅਕਾਅਤੁਨਜਾਨੈਕੋਉਜੋਜੋ
 ਕਰੋਸੋਉਫੁਨਿਤਉ॥ਏਕਹਿਤੇਸਗਲਾਬਿਸਥਾਗਾ॥ਨਨਕਆਪਿਸਵਾਰਨਹਰਾ॥
 ੮॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਰਾਚਿਹੋਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਕੁਸਮੰਗਾਬਿਖਸੋਗਾ॥ਨਨਕਤਿਹਸਰ
 ਨੀਪਰਉਬਿਨਸਿਜਾਇਮੈਮੋਗਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਹੇਮਨਾਬਿਨੁਹਰਿਜਹਰਚਹੁਤਹ
 ਤਹਬੰਧਨਪਾਹਿ॥ਜਿਹਬਿਧਿਕਤਪੁਨਭੂਟੀਐਸਾਕਤਤੇਉਕਮਾਹਿ॥ਹਉਹਉਕ
 ਰਤੇਕਰਮਰਤਤਕੋਭਾਰੁਅਠਗਾ॥ਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਜਉਨਾਮਸਿਉਤਉਏਉਕਰਮਾਬਿ
 ਕਾਗਾ॥ਬਾਧੇਜਮਕੀਜੇਵਹੀਮੀਠੀਮਾਇਆਭੰਗਾ॥ਭ੍ਰਮਕੇਮੋਹੇਨਹਬੁਝਹਿਸੋਪ੍ਰਭੁ
 ਸਦਪੁਸੰਗਾ॥ਲੇਖੈਗਣਤਨਭੂਟੀਐਕਾਚੀਭੀਤਿਨਸੁਧਿ॥ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਨਨ
 ਕਾਤਿਹਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਬੁਧਿ॥੯॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਟੁਟੇਬੰਧਨਜਾਸੁਕੋਹੋਆਸਾ
 ਪੁਸੰਗਾ॥ਜੋਗਤੇਰੰਗਏਕਕੋਨਨਕਗੁਰਾਰੰਗਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਰਾਰੰਗਹਉਇਆ
 ਮਨੁਅਪਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਜਪੁਰਸਨਾ॥ਰੋਦਗਹਕਹੈਨਕੋਉ॥ਆਉ
 ਬੈਠੁਆਦਹੁਸਭਦੇਉ॥ਉਆਮਹਲੀਪਾਵਹਿਤੁਬਾਸਾ॥ਜਨਮਮਰਨਨਹੋਇ
 ਬਿਨਾਸਾ॥ਮਸਤਕਿਕਰਮੁਇਖਿਓਪੁਰਿਜਾਕੋ॥ਹਰਿਸੰਪੈਨਨਕਘਰਿਤਕੋ॥੧੦॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਏਲਚਤੁਠਥਿਕਾਹੋਹਥਿਅਪਤਮੁਕੇਅੰਧਾ॥ ਏਲਾਗਿਪਰੇਦੁਰਗੰਧਸਿ ੧੨੧
 ਉਨਨਕਮਾਇਆਬੰਧਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਏਲਾਏਪਟਿਬਿਖੈਰਸਰਾਤੇ॥ ਅੰਤਬੁਧਿਮਾ
 ਇਆਮਦਮਾਤੇ॥ ਇਆਮਾਇਆਮਹਿਜਨਮਹਿਮਰਨਾ॥ ਜਿਉਜਿਉਰੁਕਮੁਤਿਵੈ
 ਤਿਉਕਰਨਾ॥ ਕੋਉਉਨਨਕੋਉਪੁਰਾ॥ ਕੋਉਸੁਘਰੁਨਕੋਉਮੁਰਾ॥ ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁ
 ਤਿਤੁਤਿਤੁਲਾਗਨਾ॥ ਨਨਕਠਾਕੁਰਸਦਾਅਲਿਪਨਾ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ਏਲਾਗੁ
 ਪਾਏਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅਥਾਹ॥ ਦੁਸਰਨਾਹੀਅਵਰੋਨਨਕਬੇਪਰਵਾਹ
 ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਏਲਾਤਕੈਲਵੇਨਕੋਉ॥ ਏਕਹਿਅਪਿਅਵਰਨਹੋਉ॥ ਹੋਵਨਾ
 ਹੋਤਸਦਾਇਆ॥ ਉਆਕਾਅੰਤਨਕਾਪੁਪਾਇਆ॥ ਕੀਟਹਜਤਿਮਹਿਪੁਰਸਮਾ
 ਨੇ॥ ਪੁਰਾਟਪੁਰਖਸਭਠਾਉਜਾਨੇ॥ ਜਾਕਉਦੀਨੋਹਰਿਸੁਅਪਨਾ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹ
 ਰਿਹਰਿਤਿਤਜਪਨਾ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁ॥ ਅਤਮਰਸੁਜਿਤਜਾਨਿਆਹਰਿਗੰਗਸਯੋ
 ਮਾਤੁ॥ ਨਨਕਧਨਿਧਨਿਧਨਿਜਨਅਏਤੇਪਰਵਾਤੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਆਇਆਸ
 ਠਾਤਾਤੁਕੋਗਨੀਐ॥ ਜਾਸੁਰਸਨਹਰਿਹਰਿਜਸੁਤਨੀਐ॥ ਆਇਬਸਹਿਸਾਧੁਕੈ
 ਸੰਗੇ॥ ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਗੰਗੇ॥ ਆਵਤਸੇਜਨੁਨਮਹਿਰਾਤਾ॥ ਜਾਕਉਦਇ
 ਆਮਇਆਬਿਧਾਤਾ॥ ਏਕਹਿਅਵਨਠਿਰਿਜੋਨਿਨਾਇਆ॥ ਨਨਕਹਰਿਕੈਦ
 ਰਸਿਸਮਾਇਆ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁ॥ ਯਾਸੁਜਪਤਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦੁਬਿਨਸੈਦੁਜ
 ਤਾਉ॥ ਦੁਖਦਰਦਵਿਸਨਾਬੁਝੈਨਨਕਨਾਮਿਸਮਾਉ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਯਯਾਜਾਹ
 ਉਦੁਰਮਤਿਦੋਉ॥ ਤਿਸਹਿਤਿਅਗਿਸੁਖਸਹਜੇਸੋਉ॥ ਯਯਾਜਾਇਪਰਹੁਸੰ
 ਤਸਰਨਾ॥ ਜਿਹਅਸਰਇਆਭਵਜਲੁਤਰਨਾ॥ ਯਯਾਜਨਾਮਨਅਵੈਸੋਉ॥ ਏ
 ਕਨਾਮਲੇਮਨਹਿਪਰੋਉ॥ ਯਯਾਜਨਾਮੁਨਹਰੀਐਗੁਰਪੁਰੋਕੀਟੇਕਾ॥ ਨਨਕਤਿਹ
 ਸੁਖਪਾਇਆਜਾਕੈਹੀਅਰੈਏਕਾ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁ॥ ਅੰਤਰਿਮਨਤਨਬਸਿਹੋਈ
 ਤਉਤਕੇਮੀਤਾ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੋਉਪਦੇਸਿਅਨਨਕਜਪੀਐਨੀਤਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥
 ਅਨਦਿਨੁਸਿਮਰਹੁਤਾਸਕਉਜੋਅੰਤਿਸਹਾਈਹੋਇ॥ ਇਹਿਬਿਖਿਆਦਿਨਚਾ
 ਰਿਓਅਭਾਰਿਚਲਿਓਸਭੁਕੋਈ॥ ਕਾਕੋਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਧੀਆ॥ ਹਿਹਬਨਿਤ

ਕਭੁਸੰਧਿਨਲੀਆਐਸੀਸਚਿਜੁਬਿਨਸਤਨਹੀ॥ਪਤਿਸੇਤੀਅਪੁਨੈਪਰਿਜਾਹੀ॥ਸਾਧ
 ਸੰਧਿਕਲਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤੇਤੇਬਹੁਤਿਨਆਇਆ॥੧੫॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਅਤਿ
 ਸੁੰਦਰਕੁਲੀਨਚਤੁਰਮੁਖਿਫਿਅਨੀਧਨਵੰਤਾ॥ਅੰਗਤਕਕਹੀਅਹਿਨਾਨਕਾਜਿਹਪ੍ਰੀਤ
 ਨਹੀਭਗਵੰਤਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਛੰਡਾਖਟੁਸਾਸਤੋਇਫਿਅਤਾ॥ਪੁਰਕਕੁੰਭਕਰੇ
 ਚਕਕਰਮਾਤਾ॥ਫਿਅਨਧਿਅਨਤੀਰਥਾਇਸਨਾਨੀ॥ਸੋਮਪਾਕਅਪਰਸਉਦਿਅਨੀ
 ॥ਗਮਨਾਮਸੰਗਿਮਨਿਨਹੀਹੋਤਾ॥ਜੋਕਭੁਕੀਨੋਸੋਉਅਨੇਤਾ॥ਉਅਤੇਉਤਮੁਗਨਉਚੈ
 ਭਾਲਾ॥ਨਾਨਕਜਿਹਮਨਿਬਸਹਿਗੁਪਾਲਾ॥੧੬॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਕੁੰਟਚਾਰਿਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮੇ
 ਕਰਮਕਿਰਤੀਕੀਰੇਖਾ॥ਸੁਖਦੁਖਮੁਕਤਿਜੋਨਿਨਾਨਕਾਇਖਿਓਲਿਖਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥
 ਕਕਾਕਾਰਨਕਰਤਾਸੋਉ॥ਇਖਿਓਲਿਖੁਨਮੇਟਤੋਕੋਉ॥ਨਹੀਹੋਤਕਭੁਦੋਉਬਾਗਾਕਰ
 ਨੇਹਹੁਨਭੂਲਨਹਾਰਾ॥ਕਾਹੁਪੰਥੁਦਿਖਾਰੇਆਪੋ॥ਕਾਹੁਉਦਿਅਨਭ੍ਰਮਤਪਭੁਤਾਪੋ॥
 ਅਪਨਖੇਲੁਆਪਹੀਕੀਨੋ॥ਜੋਜੋਦੀਨੋਸੁਨਾਨਕਲੀਨੋ॥੧੭॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਖਾਤਖਰ
 ਚਤਾਬਿਲਭਾਤਹੋਦੁਟਿਨਜਾਹਿਭੰਡਗਾ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਅਨੇਕਜਨਨਾਨਕਨਹਿਸੁਮ
 ਗਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਖਖਾਖੁਨਕਭੁਨਹੀਤਿਸੁਸੰਮੁਖਕੋਪਾਹਿ॥ਜੋਦੇਨਾਸੋਦੇਹਰਿਓ
 ਭਾਵੈਤਹਤਹਜਾਹਿ॥ਖਰਦੁਖਜਾਨਾਮਧਨੁਇਆਭਗਤਨਕੀਰਾਸਿ॥ਖਿਮਾਗਰੀ
 ਥੀਅਨਦਸਹਜਜਪਤਹਹਿਗੁਣਤਾਸਾ॥ਖੇਲਹਿਬਿਗਸਹਿਅਨਦਸਿਉਜਾਕਉ
 ਹੋਤਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਸਦੀਵਗਨੀਵਸੁਹਵਨੇਰਾਮਨਾਮਗ੍ਰਿਹਿਮਾਲਾ॥ਖੇਦਨਦੁਖੁਨਭਾ
 ਨੁਤਿਹਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੀ॥ਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਭਾਇਆਪੁਰੀਤਿਨਾਪਰੀ॥੧੮॥ਸੋਲੇਕੁ॥
 ਗਨਿਮਿਨਿਦੇਖਹੁਮਨੈਮਾਹਿਸਰਪਰਚਲਨੇਲੋਗਾ॥ਅਸਅਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਮਿਟੈ
 ਨਾਨਕਨਾਮਅਰੋਗਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਗਗਾਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗੁਣਸਾਸਿਸਾਸਿਜਪਿਨੀ
 ਤਾ॥ਕਹਾਬਿਸਾਸਾਦੇਹਕਾਬਿਲਾਮਨਕਹਿਹੋਮੀਤਾ॥ਨਾਥਾਰਿਕਨਹੋਜੋਬਨੇਨਹ
 ਬਿਰਪੀਕਭੁਬੰਧੁ॥ਓਹਬੋਗਨਹਬੁਝੀਐਜਉਆਇਪਰੇਜਮਫੰਧੁ॥ਗੀਅਨੀ
 ਧਿਅਨੀਚਤੁਰਪੇਖਿਹਹਨੁਨਹੀਇਹਠਾਇ॥ਛਾਡਿਛਾਡਿਸਗਲੀਗਈਮੁਕਤ
 ਹਲਾਪਟਾਹਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਅੰਗਤਹੋਜਾਹੁਮਸਤਕਿਭਾਗਾ॥ਨਾਨਕਾਏਸ

ਫਲਤੇਜਾਕਉਪ੍ਰਾਹਿਸੁਹਗਾ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁ॥ ਘੋਖੇਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਸਤਾਨਨਕ
ਥਤਉਕੋਈਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੁਇਹੋਵਤਨਨਕਏਕੋਸੋਈ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਘ
ਘਾਘਾਦੁਮਨਹਿਏਹਬਿਨੁਹਰਿਦੁਸਰਨਾਹਿ॥ਨਹੋਏਅਨਹੋਏਵਨਜਤਕਤਓਹ
ਸਮਾਹਿ॥ਘੁਲਹਿਤਉਮਨਜਉਆਵਹਿਸਰਨਾ॥ਨਮਤਤੁਕਾਇਮਹਿਪੁਨਚਰ
ਨਾ॥ਘਾਇਘਾਇਅਨਿਕਪਛਤਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁਓਭਗਤਿਕਹਾਥਿਤਿਪਾਵਹਿ॥ਘੋ
ਇਮਹਸੁਆਸ੍ਰਿਤਤਿਤਪੀਆ॥ਨਨਕਹਰਿਗੁਰਿਜਾਕਉਦੀਆ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁ॥
ਕੁਇਘਾਏਸਭਦਿਵਸਸਾਸਨਹਬਚਨਘਟਨਤਿਲੁਸਾਗਾ॥ਜੀਵਨਲੋਹਹਿਰੁਮ
ਸੋਹਨਨਕਤੇਉਗਵਾਗਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਕੰਕਾਕੁਸੈਕਾਯੁਤਿਹਜੇਸਾਕਤਪ੍ਰਭੀਨ
॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਜਨਮਹਿਮਹਿਅਤਮਗਮੁਨਚੀਨਾ॥ਕਿਆਨਧਿਆਨਤਾਹੁਕਉ
ਆਏ॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਜਿਹਆਪਦਿਵਾਏ॥ਕੁਣਤੀਕੁਣੀਨਹੀਕਉਭੂਟੋ॥ਕਾਚੀ
ਗਗਰਿਸਰਪਰਭੂਟੋ॥ਸੋਜੀਵਤਾਜਿਹਜੀਵਤਜਪਿਆ॥ਪ੍ਰਗਟਭਏਨਨਕਨਹ
ਚਪਿਆ॥੨੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ਚਿਤਿਚਿਤਵਉਚਰਣਾਗਬੰਦਉਧਕਵਲਾਬਿਗ
ਸੰਤਾ॥ਪ੍ਰਗਟਭਏਆਪਹਿਗੋਬੰਦਨਨਕਸੰਤਮਤਾਂਤਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਚਚਚ
ਰਨਕਮਲਗੁਲਾਗਾ॥ਧਨਿਧਨਿਉਆਦਿਨਸੰਜੋਗਸਤਾਗਾ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿ
ਸਿਭਮਿਆਇਓ॥ਭਈਕ੍ਰਿਪਾਤਬਦਹਸਨੁਪਾਇਓ॥ਚਾਹਬਿਚਾਹਬਿਨਸਿਓਸ
ਭਭੁਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਨੁਨਿਗਮਲਾਹੁਆ॥ਓਤਾਬਿਸਾਹੀਏਕਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ॥ਨਨ
ਕਹਿਅਨਅੰਜਨੁਜਿਹਨੇੜਾ॥੨੨॥ਸਲੋਕੁ॥ ਥਾਤੀਸੀਤਲਮਨੁਸੁਖੀਥੀਤੋਹ
ਬਿਦਗੁਨਗਾਇ॥ਐਸੀਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਨਨਕਦਾਸਦਸਾਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥
ਥਥਥਥਹੋਦਾਸਤੁਮਾਹੋ॥ਦਾਸਦਾਸਨਕੇਪਾਨੀਹੋਗ॥ਥਥਥਥਹੋਤਤੇਹੋਸੰਤਾ॥ਅ
ਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਭਗਵੰਤਾ॥ਥਾਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਣੀ॥ਸੰਤਨਕੀਮਨਟੇਕ
ਟਿਕਾਣੀ॥ਥਾਹੁਕੀਪੁਤਰੀਪਰਮਗਤਿਪਾਣੀ॥ਨਨਕਜਾਕਉਸੰਤਸਹਾਣੀ॥੨੩॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਜੋਰਜੁਲਾਮਫੁਲਹਿਘਨੇਕਾਚੀਦੇਹਬਿਕਾਗਾ॥ਅਹੰਬੁਧਿਬੰਧਨਪ
ਰੇਨਨਕਨਮਭੁਟਾਗਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਜਜਾਜਾਨੈਹਉਕਭੁਹੁਆ॥ਬਾਧਿਓ

ਜਿਉਨਿਨਿਨੀਭੁਮਿਸੁਆ॥ ਜਉਜਾਨੈਹਉਭਗਤੁਗਿਆਨੀ॥ ਅਗੋਠਕੁਹਿਤਿਲੁਨਹਿ
 ਮਾਨੀ॥ ਜਉਜਾਨੈਮੈਕਥਨੀਕਰਤਾ॥ ਬਿਆਪਾਗੀਬਸੁਧਾਜਿਉਫਿਰਤਾ॥ ਸਾਧਸੰ
 ਗਿਜਿਹਹਉਮੈਮਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੇਮੁਗੀ॥ ੨੪॥ ਸੋਲੇਕੁ॥ ਝਾਣਾਘੇ
 ਉਠਿਨਾਮੁਜਪਿਨਿਸਿਬਾਸੁਰਅਰਾਪੀ॥ ਕਾਕਾਤੁਏਨਬਿਆਪਈਨਾਨਕਮਿਏਉ
 ਪਾਧੀ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਝੁਝਾਝੁਰਨੁਮਿਏਤੁਮਾਗੇ॥ ਰਾਮਨਾਮਸਿਉਕਹਿਬਿਉਰਾ
 ਗੇ॥ ਝੁਰਤਝੁਰਤਸਾਕਤਮੁਆ॥ ਜਾਕੇਹਿਦੈਤਤਭਾਉਬੀਆ॥ ਝੁਰਹਿਕਸਮਲ
 ਪਾਪਤੇਰੇਮਨੁਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸੰਤਸੰਗਿਸੁਨੁਆ॥ ਝੁਰਹਿਕਾਮਕੋਧਦੁਸਟਾ
 ਈ॥ ਨਾਨਕਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਗੁਸਾਈ॥ ੨੫॥ ਸੋਲੇਕੁ॥ ਵਤਨਕਰਹੁਤੁਮਅਨਿਕ
 ਬਿਧਿਹਰਨੁਨਪਾਵਹੁਮੀਤਾ॥ ਜੀਵਤਹਰਹੁਹਰਿਹਰਿਭਜਹੁਨਾਨਕਨਾਮਪਗੀਤਿ
 ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਵੰਞਾਵੰਞਾਣਹੁਦ੍ਰਿੜੁਸਹੀ॥ ਬਿਨਸਿਜਾਤਏਹੋਤਾ॥ ਗਣਤੀਗ
 ਟਉਨਗਾਣਿਸਕਉਉਠਿਸਿਧਾਰੇਕੇਤਾ॥ ਵੇਪੋਖਉਸੋਬਿਨਸਤਉਕਾਸਿਉਕਰੀ
 ਐਸੰਗੁ॥ ਵੰਞਾਣਤੋਸੇਈਸੰਤਸੁਇਭ੍ਰਮਤੇਕੀਚਤਭਿੰਨਾ॥ ਅਧਕੁਪਤੇਤਿਹਕਢਹੁ
 ਜਿਹੋਵਹੁਸੁਪੁਸੰਨਾ॥ ਵਾਕੈਹਾਥਿਸਮਰਥਤੇਕਾਰਨਕਰੈਜੋਗਾ॥ ਨਾਨਕਤਿਹਉਸ
 ਤਤਿਕਹਉਵਾਹੁਕੀਓਸੰਜੋਗਾ॥ ੨੬॥ ਸੋਲੇਕੁ॥ ਫੂਟੇਬੰਧਨਜਨਮਮਰਨਸਾਧ
 ਸੇਵਸੁਖੁਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਮਨਹੁਨਵੀਸੈਗੁਣਨਿਧਿਗੋਬਿਦਗਾਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
 ਟਹਲਕਰਹੁਤਉਏਕਕੀਜਾਤੇਬ੍ਰਿਥਾਨਕੋਇ॥ ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹੀਐਬਸੇਜੋ
 ਚਾਹੁਸੋਹੋਇ॥ ਟਹਲਮਹਲਤਾਕਉਮਿਲੇਜਾਕਉਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਣਾ॥ ਸਾਧੁਸੰਗ
 ਤਿਤਉਬਸੇਜਉਆਪਨਹੋਹਿਦਇਆਲਾ॥ ਟੋਹੋਟੋਹੋਬਹੁਭਵਨਬਿਨੁਨਵੈਸੁਖੁਨ
 ਹਿ॥ ਟਲਹਿਜਾਮਕੇਦੁਤਤਿਹਜੁਸਾਧੁਸੰਗਿਸਮਾਹਿ॥ ਬਾਰਿਬਾਰਿਜਾਉਸੰਤਸਦ
 ਕੇ॥ ਨਾਨਕਪਾਪਬਿਨਸੇਕਾਦਿਕੇ॥ ੨੭॥ ਸੋਲੇਕੁ॥ ਠਕਨਹੋਤੀਤਿਨਹੁਦਗਿਜਿਹ
 ਹੋਵਹੁਸੁਪੁਸੰਨਾ॥ ਜੋਜਨਪੁਤਿਅਪੁਨੇਕੇਨਾਨਕਤੇਪਨਿਧੀਨਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਠਕ
 ਮਨੁਆਠਾਹਹਿਨਾਹੀ॥ ਜੋਸਗਲਤਿਆਗਿਏਕਹਿਲਾਪਟਾਹੀ॥ ਠਕਕਿਠਕਕਿਮਾਇ
 ਆਸੰਗਿਮੁਏ॥ ਉਅਕੈਕੁਸਲਨਕਤਹੁਪੁਏ॥ ਠਾਂਢਿਪਗੀਸੰਤਹਸੰਗਿਬਸਿਆ॥

ਵੰਞਾਵੰਞਾਣਹੁਦ੍ਰਿੜੁਸਹੀ॥ ਬਿਨਸਿਜਾਤਏਹੋਤਾ॥ ਗਣਤੀਗ
 ਟਉਨਗਾਣਿਸਕਉਉਠਿਸਿਧਾਰੇਕੇਤਾ॥ ਵੇਪੋਖਉਸੋਬਿਨਸਤਉਕਾਸਿਉਕਰੀ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ ਤਤਾ ਜੀਅਹ ਸਿਆ ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜੋ ਜਨੁ ਰਾਇਆ ਨਾਨਕ ਉਅਕ ਮਨੁ
ਸੀਤਲਾਇਆ ॥੨੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਭੰਡ ਉਤਿਬੰਦ ਨ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰ
ਥਾ ਭੋਲ ਨ ਤੇਰਾ ਖਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਹਿਹੁ ਥਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭੰਡ ਭੋਗ ਇਹੁ ਨ ਹੀ ਜ
ਹ ਭੋਗ ਤਹ ਜਾਨੁ ॥ ਉਅ ਭੋਗ ਕਾ ਸੰਜੋ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੁ ॥ ਇਅ ਭੋਗ ਕਉ ਸੁਖੁ
ਕਹਿਯਾ ਲੋ ॥ ਜਾ ਕਾ ਤਸੁ ਨ ਹੀ ਸੀ ਗਿਚਾ ਲੋ ॥ ਉਅ ਭੋਗ ਕੀ ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਨੋ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸ
ਟਿ ਪੁਰਨ ਭਗਵਾਨੋ ॥ ਭੋਗ ਨਿਯਤੁ ਸਚੁ ਸਾਧ ਸੰਗ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨ ਹੋ
ਯਾਇਆ ॥੨੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਾਹਨ ਲਾਗੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਿਨ ਨਿਪਾ ਲਿਓ ਬੰਧਾ ਨ
ਨਕਉ ਬਰੇ ਜਪਿ ਹਰੀ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਸਨ ਬੰਧਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛਛ ਛੁਛ ਤਕ ਹਛ
ਉਛੁਛ ਨੁ ਇਅ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ ਬਨੁ ਬਨੁ ਕਹਾ ਛਿਹਾ ॥ ਛੇਰੀ ਛ
ਹੁ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਜੇ ਬਸਹੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ
ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਛੇਰੀ ਜਾਮੈ ਜਮ ਮਰੈ ਗਰਭਿ ਜੋ ਨਿਦੁ ਖਪਾਇ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਲਪਟ ਤਰੈ
ਹਉਹਉ ਅਵੇ ਜਾਇ ॥ ਛਹਤ ਛਹਤ ਅਬ ਛਹਿ ਪਰੇ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸਰਨਾਇ ॥ ਦੁਖ ਕੇ
ਠੇਹੇ ਕਾਇਆ ਨਾਨਕ ਲੀਏ ਸਮਾਇ ॥੩੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਹ ਸਾਧੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨੁ ਕ
ਰਤਨੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤਾ ॥ ਟਾਹਉ ਟਾਹਉ ਟੁਟੁ ਟੁਟੁ ਟਿਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਈ ਅਹੁ ਦੁਤਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ
॥ ਟਾਹ ਟਾਹ ਤੇ ਸੀਣੀ ਐਆ ਤਮ ਜੀਤੈ ਕੋਇ ॥ ਹਉ ਮੈ ਅਨ ਸਿਉ ਲਗਿ ਮੈ ਸੋ ਸ
ਭਾਂਦੁ ਹੋਇ ॥ ਮਣੀ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਮਨੁ ਅਜੀਤੈ ਹਰਿ ਅ
ਲੋਭਿ ਹ ਸੁਹਤ ਟਵੇਸਾ ॥ ਟਾਕੋ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ਕਹਿ ਦੇਕ ਅਧਾਗ ॥ ਰੋਇ ਦਿਨ ਸੁ
ਨਿ ਮਰਤ ਹੋ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਗ ॥ ਰੋਣ ਸਗਲਾਇਆ ਮਨੁ ਕਰੈ ਏਉ ਕਰਮ ਕਮਾ
ਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬੁਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪ
ਨੁ ਅਹ ਪਉਤਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਾਵੈ ਮੋਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਕਾਟੀ ਐ ਚੁਕੈ ਜਮ ਕੀ ਜੋਹ ॥
੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਤਾ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਹਿਹੁ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ ॥ ਛਲ ਪਾਵਹਿ
ਮਨ ਥਾਭ ਤੇਤ ਪਤਿ ਤੁਹਾ ਹੀ ਜਾਇ ॥ ਭਾਸਮਿ ਏ ਜਮ ਪਥ ਕੀ ਜਾ ਸੁਬ ਸੋ ਮਨਿ ਨਾਉ ॥
ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਤਿ ਤੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸ ਮਹਾਨੀ ਪਾਵਹਿ ਠਾਂਉ ॥ ਤਾਹੁ ਸੰਗਿ ਨ ਪਨੁ ਚਲੈ ਕੋ

ਹੋਏ ਬਨਨ ਹਰਜਾ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸਿਮਰਤ ਹਰਹੁਇ ਪੈਤੁ ਹਰੈ ਕਾਜਾ॥ ਤਾਤਾ ਕਛੁ ਨ ਹੋਈ ਪੈਜ
 ਉਤਾਪ ਨਿਵਾਰੈ ਆਪਾ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਏ ਨਨਕ ਹਮਰਿ ਆਪ ਹਿਮਾਈ ਬਾਪਾ॥ ੩੨॥ ਸਲੋਕੁ
 ॥ ਥਾਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਘਾਲਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਭਾ॥ ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਸਾਕਤ ਮੁਏ
 ਨਨਕ ਮਾਇਆ ਨ ਸਾਥਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਥਥਾ ਬਿਹੁ ਕੇ ਉਨਹੀ ਕਾਇ ਪਸਾਰਹੁ ਪਾ
 ਵਾ॥ ਅਨਿਕ ਬੰਚ ਬਲ ਬਲ ਕਰਹੁ ਮਾਇਆ ਏਕ ਉਪਾਵਾ॥ ਖੈਲੀ ਸੰਚਹੁ ਸੁਮੁਕ
 ਰਹੁ ਬਾਕਿ ਪਰਹੁ ਗਾਵਾ॥ ਮਨ ਕੋ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਅੰਤੇ ਅਉਸਰ ਬਾਗਾ॥ ਬਿਤਿ ਪਾ
 ਵਹੁ ਗੋਬਿਦ ਭਜਹੁ ਸੰਤ ਹਰੀ ਸਿਖ ਲੇਹੁ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦ ਏਕ ਸਿਉ ਇਆ
 ਸਾਚਾ ਅਸਨੇਹੁ॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੇ ਸਭ ਬਿਧਿ ਏਕੈ ਹਥਾ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ
 ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਗਹਿ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਅਨਾਥਾ॥ ੩੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦਸਹਿ ਏਕੁ ਨਿਹਾਰਿ
 ਆਸ ਭੁਕਛੁ ਦੇਵਨ ਹਰਾ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਅਧਾਰਾ॥
 ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਦਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭ ਕਉ ਦੇਵਨ ਹਰਾ॥ ਦੇਦੋ ਤੇ ਦਿਨ ਆਵਈ
 ਅਗਨ ਤਭੇ ਭੰਡਾ॥ ਦੇਨ ਹਰੁ ਸਦ ਜੀਵਨ ਹਰਾ॥ ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਿਉ ਤਾਹਿ ਬਿਸਾ
 ਰਾ॥ ਦੇਸੁ ਨਹੀ ਕਾਹੁ ਕਉ ਮੀਤਾ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਬੰਧੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤਾ॥ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰ
 ਹਿ ਜਾਕੇ ਆਪੋ॥ ਨਨਕ ਤੇ ਤੇਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਪੋ॥ ੩੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਧਰਜੀ ਅਰੇ ਇ
 ਕਟੇ ਕਤੁ ਲਾਹਿ ਵਿਡਾਨੀ ਆਸਾ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐਕਾਰ ਜੁ ਆਵੈ ਗਾਸਿ॥ ੧॥
 ਪਉੜੀ॥ ਧਧਾਧਾ ਵਤਤ ਉਮਿਟੈ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਬਾਸੁ॥ ਧੁਰ ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਅ
 ਪਿਤ ਉਹੋਇ ਮਨ ਹਿ ਪਗਾਸੁ॥ ਧਨੁ ਸਾਚਾ ਤੇ ਉਸਚ ਸਾਚਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੂਜੀ ਨਾਮ
 ਬਿਸਾਹਾ॥ ਧੀਰ ਜੁ ਜਸੁ ਸੇਤਾ ਤਿਹ ਬਨਿਆ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਵਨ ਜਿਹ ਸੁਨਿਆ॥
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿਹ ਘਟਿ ਹੋਇ ਸਮਾਈ॥ ਨਨਕ ਤਿਹ ਜਨਮਿ ਲੀਵਡਾਈ॥ ੩੫॥ ਸਲੋ
 ਕੁ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪਿ ਆ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰੰਗਿ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇ
 ਸਿ ਆਨਰ ਕੁ ਨਾਹਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਨਕ ਕਿਪਰਹਿ ਤੇ ਨਹੀ॥ ਜਾ
 ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਬਸਾਹੀ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੋ ਜਪਤੇ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮ
 ਹਿ ਨ ਏਇ ਖਪਤੇ॥ ਨਨਕਾਹੁ ਨ ਹੋਤਾ ਤਾਕਹੁ॥ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰਿ ਦੀਨੈ ਜਾਕਹੁ॥ ਨਿ

ਧਿਨਿਧਾਨਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੁਰੇਗਤਹਥਾਜੇਨਾਨਕਅਨਹਦਤੁਗੇ॥੩੬॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਪਤਿ ੧੨੪
 ਗਾਖੀਗੁਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਜਿਪਰਪੰਚਮੋਹਬਿਕਾਗਾਨਾਨਕਸੋਉਅਗਾਧੀਐਅੰਤੁਨਪਾ
 ਗਵਗੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਪਪਾਪਗਮਿਤਿਪਾਰੁਨਪਾਇਆ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਅਗਮ
 ਹਰਿਗਾਇਆਹੋਤਪੁਨੀਤਕੋਟਅਪਰਾਧੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਹਿਮਿਲਿਸਾਧੁ॥ਪਰ
 ਪੰਚਧੋਹਮੋਹਮਿਟਨਾਈ॥ਜਾਕਉਰਾਖਹੁਆਪਿਗੁਸਾਈ॥ਪਾਤਿਸਾਹੁਛੜਾਸਿਰਸੇ
 ਉ॥ਨਾਨਕਦੁਸਰਾਵਹੁਨਕੋਉ॥੩੭॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਠਹੇਕਾਟੇਮਿਟੇਗਵਨਠਤਿਹ
 ਤਈਮਨੀਜੀਤਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਥਿਤਪਾਈਠਿਰਨਮਿਟੇਨਿਤਨੀਤਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥
 ਠਠਾਠਿਰਤਠਿਰਤਤੁਆਇਆ॥ਦੁਲਾਭਦੇਹਕਲਿਜੁਗਮਹਿਪਾਇਆ॥ਠਿਰਿਅ
 ਅਉਸਰੁਚਰੈਨਹਾਥਾ॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਤਉਕਟੀਅਹਿਠਾਸਾ॥ਠਿਰਿਠਿਰਿਅਵਨਜਾ
 ਨੁਨਹੋਈ॥ਏਕਹਿਏਕਜਪਹੁਜਪੁਸੇਈ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਕਰਨੈਹਗੇ॥ਮੇਲਿਏਹੁ
 ਨਾਨਕਬੇਚਗੇ॥੩੮॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਤਮਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੀਨਦਇਆਲ
 ਗੁਪਾਲਾ॥ਸੁਖਸੰਪੈਬਹੁਭੋਗਸਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਬਬਾਬ੍ਰਹ
 ਮੁਜਾਨਤਤੇਬ੍ਰਹਮਾ॥ਬੈਸਨੇਤੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁਚਧਰਮਾ॥ਬੀਰਾਪਨਬੁਰਾਮਿਟਾਵੈ
 ਤਾਹੁਬੁਰਾਨਿਕਟਿਨਹੀਆਵੈ॥ਬਾਧਿਓਆਪਨਹਉਹਉਬੰਧਾ॥ਦੇਸੁਦੇਤਅਗਹ
 ਕਉਅੰਧਾ॥ਬਾਤਚੀਤਸਭਹੀਸਿਆਨਪਾ॥ਜਿਸਹਿਜਨਵਹੁਸੇਜਾਨੈਨਾਨਕਾ॥੩੯
 ॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਭੈਭੰਜਨਅਘਦੁਖਨਾਸਮਨਹਿਅਗਧਹਗੇ॥ਸੰਤਸੰਗਜਿਹਰਿਦ
 ਬਸਿਓਨਾਨਕਤੇਨਕੁਮੇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਭਭਾਭਗਮੁਮਿਟਾਵਹੁਅਪਨਾਇਆਸ
 ਸਾਹੁਸਗਲਹੋਸੁਪਨਾ॥ਭਰਮੇਸੁਹਿਨਰਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ਭਰਮੇਸਿਧਸਾਧਿਕਬ੍ਰਹਮੇਵਾ॥
 ਭਰਮਿਭਰਮਿਮਾਨੁਖਡਹਕਾਏ॥ਦੁਤਰਮਹਾਬਿਖਮਇਹਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੁਮਭੈ
 ਮੋਹਮਿਟਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿਹਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆ॥੪੦॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਮਾਇਆਭੈ
 ਲੇਬਹੁਬਿਧੀਮਨੁਲਪਟਿਓਤਿਹਸੰਗਾ॥ਮਾਗਨਤੇਜਿਹਤੁਮਰਖਹੁਸੁਨਾਨਕਨਾਮਹਿ
 ਰੰਗਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਮੰਮਾਮਾਗਨਹਰਇਆਨਾ॥ਦੇਨਹਰਦੇਹਹਿਓਸੁਜਾਨਾ॥ਜੇ
 ਦੀਨਸੋਏਕਹਿਬਾਗਾਮਨਮੁਰਖਕਹਕਹਹਿਪੁਕਾਗਾ॥ਜਉਮਾਗਹਿਤਉਮਾਗਹਿਬੀ

ਆਸਾ ਤੇ ਕੁਸਲ ਨ ਕਾਹੁ ਥੀਆ ਮਾਗਨਿ ਮਾਗਤ ਏਕਹਿ ਮਾਗਾ ਨਾਨਕ ਜਾ ਤੇ ਪਹਿ ਪਹ
੧੬੧॥ ਸੋਲੇ ਕੁ॥ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾਨ ਤੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਨ ਮੀਤਾ ਜਿਹ ਜਾਨਿ ਓਪੁ ਭੁ
ਅਪੁਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਗਵੰਤਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਜਾ ਤੁਮਹ ਮੁਪਥਾਨਾ ਭੇਟ ਤਸਾ
ਧਸੰਗ ਪਤੀ ਆਨਾ ਦੁਖ ਸੁਖ ਉਐ ਕੈ ਸਮਤ ਬੀਚਗਾ ਨਰਕ ਸੁਗਰਹਤ ਅਉ
ਤਾਗਾ ਤਾਹੁ ਸੰਗਤਾਹੁ ਨਿਰਲੇਪਾ ਪੁਰਨ ਘਟ ਘਟ ਪੁਰਖ ਬਿਸੇਖਾ ਉਐ ਅਗਸਮ
ਹਿਉ ਆਹੁ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕਾਇ ਪਤਨੀ ਤਿਹ ਮਾਇਆ॥੧੬੨॥ ਸੋਲੇ ਕੁ॥
ਯਾਗ ਮੀਤ ਸੁਨਿ ਸਾਜਨ ਪੁਬਿ ਨੁਹ ਰਿਕੁਟ ਨੁਨਾਹਿ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਬੰਧਨ ਕਟੇ ਗੁਰ ਕੀ
ਚਰਨੀ ਪਾਂਹਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਯਾਜਾਤ ਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਬਿਧੀਆ ਏਕ ਨਾਮ ਬਿ
ਨੁਕਹ ਲਉ ਸਿਧੀਆ ਯਾਹੁ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹੋਤ ਭੁਟਾਗਾ ਉਐ ਆਹੁ ਜਤਨ ਸਾਧਸੰ
ਗਾਗਾ ਯਾਉ ਬਰਨ ਪਾਹੈ ਸਭੁ ਕਉ ਉਐ ਆਹਿ ਜਪੇ ਬਿਨੁ ਉਬਰਨ ਹੋਉ ਯਾਹੁ ਤਰ
ਨਤਾਰਨ ਸਮਰਾਥਾ ਗਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਿਗੁਨ ਨਗਸਥਾ ਮਨ ਬਚ ਕੁਮਾਜਿਹੁ ਆਪਿ
ਜਨਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀਆਈ॥੧੬੩॥ ਸੋਲੇ ਕੁ॥ ਹੋਸੁ ਨ ਕਾਹੁ ਸੰਗ ਕਰ
ਹੁ ਆਪਨ ਆਪੁ ਬੀਚਗੀ ਹੋਇ ਨਿਮਾਨ ਜਗਿਹੁ ਹੁਨ ਨ ਕਨ ਦਰੀ ਪਾਂਹਿ॥੧॥ ਪਉ
ੜੀ॥ ਹਰਹੋ ਨ ਹੋਤ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਤਜਿ ਆਰਿ ਮਾਨੁ ਬੁਏ ਤੇ ਗੀਬ ਕੀ ਗਇ ਦਰਗ
ਹਿਤ ਉਸੀ ਬੁਝਿ ਭਾਈ ਜਉ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵਲਾਈ॥ ਹੁਤ ਹੁਤ ਹੁਤ ਹਿਜਾ
ਹਿ ਬਿਕਾਗਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਗਾ ਹਾਤੇ ਗਨ ਮਹਾਸਮਾਤੋ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ
ਕੀ ਨੀਦਾਤੋ॥੧੬੪॥ ਸੋਲੇ ਕੁ॥ ਲਾਲਚ ਭੂਠ ਬਿਖੈ ਬਿਖੈ ਆਪਿ ਏਐ ਆਦੇਹੀ ਮਹਿ ਬਾ
ਸਾਹਤ ਹਿਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੀਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਲਾਲਾ ਵਉ ਆਉ ਖਧ ਜਾਹੁ ਦੁਖ ਦਰਦ ਤਿਹ ਮਿਟ ਰਿਖਿ ਨਾਹੁ ਨਾਮ ਅਉਖ
ਧੁ ਜਿਹ ਰਿਦੈ ਹਿਤਾਵੈ ਤਾਹਿ ਹੋਸੁ ਪਨੈ ਨਹੀ ਆਵੈ ਹਰਿ ਅਉਖ ਧੁ ਸਭ ਘਟ ਹੋਭ
ਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਿਨੁ ਬਿਧਿ ਨ ਬਨਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸੰਜਮੁ ਕਰਿ ਦੀਆ ਨਾਨਕ ਤਉ ਏਕ
ਹਿ ਦੁਖ ਨ ਥੀਆ॥੧੬੫॥ ਸੋਲੇ ਕੁ॥ ਵਾਸੁ ਦੇਵ ਸਰਬ ਤਮੈ ਉਨ ਨ ਕਤ ਹੁਠਾਇ
ਅੰਤ ਰਿਬਾਹਿ ਸੰਗੀ ਹੋ ਨਾਨਕ ਕਾਇ ਦੁਗਾਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਵਾਵੈ ਗੁਨ ਕਰੀ ਐ

ਕਹੁ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਬ੍ਹਮ ਸਮਾਹੁ ॥ ਵਾਸੁ ਦੇਵ ਜਲ ਥਲ ਮਹਿ ਰਵਿ ਆਗੁਰ ॥
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਹੇਲੇ ਹੀ ਗਵਿਆ ॥ ਵੇਰਵੇ ਹੋ ਪਮਿਟੇ ਤਿਹ ਮਨ ਤੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨੁਗੁਰ
ਖਿਜੋ ਸੁਨ ਤੇ ॥ ਵਰਨ ਚਿਹਨ ਸਗਲ ਲੇਖ ਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੋ ਕਹ
ਤਾ ॥ ੪੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ਆਸਾ ਕਤ ਮੁਗਧ ਅਜਾਨਾ ॥ ਵੜ
ਕਿ ਮੁਏ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾ ਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤ ਕਮਾਨਾ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵੜਾ ਵੜਾ ਕਿਮਿਟੈ ਸੰ
ਗਿ ਸਾਧੂ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ਨਾਮ ਅਗਾਧੂ ॥ ਹੁਕੇ ਜਿਹ ਬਸਿ ਓਰਿ ਦਮਾਹੀ ॥ ਉਆ ਕੀੜਾ
ਕਿਮਿਟਤ ਬਿਨ ਸਾਹੀ ॥ ਵੜਾ ਕਿਰਤ ਸਾਕਤ ਗਵਾਹਾ ॥ ਜਿਹ ਹੀ ਐ ਅੰਤ ਬੁਧਿ ਬਿਕਾਹ
॥ ਵੜਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵੜਾ ਕਿਮਿਟਾਈ ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਾਨਕ ਸਮਝਾਈ ॥ ੪੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨ ਓਟ ਗਹੁ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨ ਪਤਿ ॥ ਅਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬਸੈ ਨ
ਨਕਮ ਸਤ ਕਿਭਾਗੁ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸਾ ਸਹਾਨਿ ਪਰੇ ਅਬ ਹੋਗੇ ॥ ਸਾਸ ਵਸਿੰ ਮ੍ਰਿਤਿ
ਬੇਦ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਹੀ ਛੁਟ ਕਾਰਾ ॥ ਸਾਸਿ ਸ
ਸਿਹ ਮਭੂਲਾਨ ਹੋਗੇ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਨਤ ਅਪਾਰੇ ॥ ਸਹਾਨਿ ਪਰੇ ਕੀਰਾ ਖੁਦ ਇਆ
ਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮ ਹੋ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ੪੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਤਬ ਸੁਖ ਭਏ ਮ
ਨ ਤਨ ਭਏ ਅਹੋਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗਾ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਖਖਾ ਖਰਾ ਸਹਾਉ ਤਾਹੁ ॥ ਜੋਖਿ ਨ ਮਹਿ ਉਨੇ ਸੁਭਰ ਭਰਾਹੁ ॥ ਖਰਾਨਿ ਮਾਨੈ ਤਪ ਰਾਨੀ ॥
ਅਨਦਿ ਨੁਜਾ ਪੈ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ਭਾਵੈ ਖਸਮ ਤਉ ਆਸੁ ਖੁਦੇ ਤਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਐਸੇ
ਅਗਨਤਾ ॥ ਅਸੰਖ ਖਤੇ ਖਿਨ ਬਖਸ ਨਹਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਦਇਆਹਾ ॥ ੪੯ ॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿ ਕਹਉ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਹਾਨਿ ਪਰ ਹਉ ਹੋਇ ॥ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨ ਪ
ਸਗਲ ਤਿਅਗਿ ਨਾਨਕ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸਾ ਸਿਆਨ ਪਛਾਣੁ ਇ
ਆਨਾ ॥ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮਿ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਤੀ ਆਨਾ ॥ ਸਹਾ ਸਭਾ ਤਿਕਰ ਹਿਚਤੁ ਗਈ ॥ ਸੰਗਿ
ਤੁਹਾਰੈ ਏਕ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੋਭਿ ਸੋਭਿ ਜਪਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਰੋਜੀ ਅਚਲੈ ਤੁਹਾਰੈ ਸਾਖੀ ॥ ਸਾਧ
ਸੇਵਾਲਾ ਵੇ ਜਿਹ ਆਪੋ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਖੁਨ ਬਿਆਪੋ ॥ ੫੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ
ਹਿ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲ ਨਾਮ ਨਿਵੁਠੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਹਰਿ ਆਥਾਨ ਥਨੰਤ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਸੋਹੀਦੇਖਿਦਰਸੁਨਾਨਕਬਲਿਹਰੀਆ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਤੇਅਚੁਤਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਥਿ
ਨਾਸੀਅਘਨਾਸਾਤੇਪੁਰਨੇਸੇਸਥਮੇਦੁਖਭੰਜਨਗੁਣਤਾਸਾ॥ਹੇਸੰਗੀਤੇਨਿਰੰਕਾਰੇਨਿ
ਗੁਣਸਭਟੇਕਾ॥ਹੇਗੋਬਿੰਦਪੇਗੁਣਨਿਧਾਨਜਾਕੇਸਦਾਬਿਬੇਕਾ॥ਹੇਅਪਰੰਪਰਹਰਿ
ਤੋਹਹਿਭੀਤੇਵਨਹਗਾ॥ਹੇਸੰਤਤਕੇਸਦਾਸੰਗੀਨਿਧਾਨਅਧਾਗਾ॥ਹੇਠਕੁਰਹਉਦਾਸ
ਰਮੈਨਿਗੁਨਗੁਨੁਨਹੀਕੋਇ॥ਨਨਕਦੀਜੈਨਾਮਦਾਨੁਗਾਖਉਹੀਐਪਰੇਇ॥੫੫॥ਸੋਲੇ
ਕੁ॥ ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸ
ਖਾਅਗਿਆਨਭੰਜਨਗੁਰਦੇਵਬੰਧਿਪਸੋਦਗਾ॥ਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਉਪਦੇ
ਸੈਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਨਿਰੋਪਗਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਾਂਤਿਸਤਿਬੁਧਿਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਵਪਰਸਪ
ਰਸਪਗਾ॥ਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸੋਵਹੁਗੁਰਗਿਆਨਮਜਨੁਅਪਰੰਪਗਾ॥
ਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਭਿਪਾਪਹਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਵਿਤਕਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਆਦਿਜੁ
ਗਾਦਿਜੁਗੁਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਹਰਿਜਪਿਉਪਗਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭਮੇਇਕਹਿ
ਕਿਹਪਾਹਮਮੁੜਪਾਪੀਜਿਤੁਲਗਿਤਗਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸ
ਹੁਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮਸਕਰਾ॥੧॥੥॥ ਏਹੁਸੋਲੇਕੁਆਦਿਅੰਤਿਪੜਣਾ॥

ਗਗੁਗਉੜੀਸੁਖਮਨੀਮਹਲਾ ੫ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੋਲੇਕੁ॥ ਆਦਿਗੁਰਏਨਾਮਹਾ॥ਜੁਗਾਦਿਗੁਰਏਨਾਮਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰਏਨਾਮਹਾ॥ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰਦੇਵਏਨਾਮਹਾ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਵਉ॥
ਕਇਕਲੇਤੋਨਮਾਹਿਮਿਟਾਵਉ॥ਸਿਮਰਉਜਾਸੁਬਿਸੁੰਤੈਕੋ॥ਨਮੁਜਪਤਅਗਨਤ
ਅਨੇਕੋ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਧਾਖਗਾਕੀਨੇਰਾਮਨਾਮਇਕਆਖਗਾਕਿਨਕਾਏ
ਕਜਿਸੁਜੀਅਥਸਾਵੋ॥ਤਾਕੀਮਰਿਮਾਗਨੀਨਆਵੋ॥ਕਾਂਖੀਏਕੋਦਰਸਤੁਹੋਗੇ॥ਨ
ਨਕਉਨਸੰਗਿਮੋਰਿਉਧੋਗੇ॥ਸੁਖਮਨੀਸੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੇਮ

ਨਿਬਿਸ਼ਾਮਾ॥ ॥ १॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਬਿ ਨ ਬਸੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਜਮੁ ਨ ਸੈ॥
 ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਏ ਪਰਹੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਾਮਨੁ ਟਰੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਭੂ ਬਿ
 ਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦਿ ਨੁ ਜਾਗੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ॥
 ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ॥ ਪ੍ਰਭਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੀ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨ
 ਕ ਹਰਿ ਸੰਗੀ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨ ਉਨਿ ਧਿ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿ
 ਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪਤ ਪੁਜਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨੈ ਦੂਜਾ॥
 ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਾਹਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰ
 ਨਿ ਚੋਇ ਸੁਭਲਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲਾਫਲਾ॥ ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ਜੀਨੁ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ
 ॥ ਨਾਨਕ ਤਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧ
 ਗੇ ਮੁਚਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਵਿਸਨਾ ਬੁਝੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿ
 ਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਵਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੁਰਾਨਾ ਸਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮ
 ਯੁਜਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹਿਦਮਾ ਹਿ ਸਮਾਇ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧਕੀ ਰਸਨਾ॥ ਨਾਨਕ
 ਜਨਕਾ ਦਾਸ ਨਿਦ ਸਨਾ॥ ੪॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਧ ਨ ਵੰਤੋ॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਪ
 ਤਿ ਵੰਤੋ॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਜ ਨ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨਾ॥
 ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਬੇਮੁਹਤਾ ਜੋ॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਸਰਬ ਕੇਗਾ ਜੋ॥ ਪ੍ਰਭਕਉ
 ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖ ਵਾਸੀ॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੋ ਜਿ
 ਨ ਆਪਿ ਦਇਆ ਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਣਾ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰ
 ਉਪਕਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁ
 ਹਾਵੇ॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੁਖਿ ਬਿਹਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀ
 ਤਾ॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲਾ ਹੀਤਾ॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦਘਨੇਰੇ
 ॥ ਪ੍ਰਭਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿ ਨੁ ਜਾਗੈ॥ ਨਾਨਕਾ ਸਿਮ
 ਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗੀ॥ ੬॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬਹੂੰ ਨ ਝੂਗੇ॥
 ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ ਸਿਮਰ

ਨਿਨਿਤਚਲਾਅਸਨੁ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੈਸਿਮਰਨਿਕਮਲਾਥਿਗਾਸਨੁ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਹਦਭੁ
 ਨਕਾਗਾ॥ ਸੁਖਪ੍ਰਭਸਿਮਰਨਕਾਅੰਤੁਨਪਾਗਾ॥ ਸਿਮਰਹਿਸੇਜਨਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭਮਇਆ
 ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਜਨਸਰਨੀਪਇਆ॥ ੭॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਭਗਤਪ੍ਰਗਟਾਏ॥ ਹਰਿਸਿ
 ਮਰਨਿਲਾਗਿਬੇਦਉਪਾਏ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਭਏਸਿਧਜਤੀਦਤੋ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਨੀ
 ਚਚਤੁਕੁੰਟਜਾਤੋ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਧਾਗੀਸਭਧਰਨਾ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਹਰਿਕਾਰਨਕਰ
 ਨਾ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਕੀਓਸਗਲਅਕਾਰਾ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਮਹਿਅਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਕ
 ਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਨੁਤਿਨਿਪਾਇਆ॥
 ੮॥ ੧॥ ਸੋਏਕੁ॥ ਦੀਨਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਘਟਿਘਟਿਨਾਥਅਨਥਾ॥ ਸਹਇਤੁਮ
 ਹੀਆਇਓਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਾਥਾ॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਹਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤ
 ਨਭਾਈ॥ ਮਨਉਹਾਨਾਮੁਤੈਰੈਸੰਗਿਸਹਾਈ॥ ਜਹਮਾਤਭਇਆਨਦੁਤਜਮਦਏ॥
 ਤਹਕੇਵਲਨਾਮੁਸੰਗਿਤੈਰੈਚਏ॥ ਜਹਮੁਸਕਲਹੈਵੈਅਤਿਭਰੀ॥ ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਖਿ
 ਨਮਾਹਿਉਧਾਗੀ॥ ਅਨਿਕਪੁਨਹਚਰਨਕਰਤਨਹੀਤੈ॥ ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਪਰ
 ਗੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਗੈ॥ ਨਾਨਕਪਾਵਹੁਸੁਖਘਨੇਗੈ॥ ੧॥ ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕੋ
 ਰਾਜਾਦੁਖੀਆ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਹੈਇਸੁਖੀਆ॥ ਲਾਖਕੋਰੀਬੰਧੁਨਪਗੈ॥ ਹਰਿ
 ਕਾਨਾਮੁਜਪਤਨਿਸਤਗੈ॥ ਅਨਿਕਮਾਇਆਰੰਗਤਿਖਨਬੁਝਾਵੈ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪ
 ਤਆਘਾਵੈ॥ ਜਿਹਮਾਗਇਹੁਜਾਤਇਕੇਲਾ॥ ਤਹਹਰਿਨਾਮੁਸੰਗਿਹੈਤਸੁਹੇਲਾ॥
 ਐਸਾਨਾਮੁਮਨਸਦਾਧਿਆਈਐ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐ॥ ੨॥ ਭੁ
 ਟਤਨਹੀਕੋਟਿਲਖਥਾਈ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਤਹਪਾਠਿਪਗਾਈ॥ ਅਨਿਕਬਿਘਨਜਹ
 ਆਇਸੰਘਾਗੈ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤਤਕਾਲਉਧਾਗੈ॥ ਅਨਿਕਜੋਨਿਜਨਮੈਮਹਿਜਾਮਾ॥
 ਨਾਮੁਜਪਤਪਾਵੈਬਿਸੁਆ॥ ਹਉਮੈਲਾਮਲੁਕਬਹੁਨਧੈਵੈ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕੋਟਿਪ
 ਪਥੈਵੈ॥ ਐਸਾਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਹੰਗੈ॥ ਨਾਨਕਪਾਈਐਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ ੩॥ ਜਿਹਮ
 ਰਗਕੋਗੇਨਜਾਹਿਨਕੋਸਾ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਉਹਾਸੰਗਿਤੈਸਾ॥ ਜਿਹਪੈਰੈਮਹਾਅੰਧਗੁ
 ਬਾਗਾ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸੰਗਿਉਜੀਅਗਾ॥ ਜਹਪਥਿਤੇਰੈਕੋਨਸਿਣਨੁ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ

ਤਤਨਾਇਪਛਾਨੁ॥ ਜਹਮਹਾਭਇਅਨਤਪਤਿਬਹੁਘਾਮ॥ ਤਹਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਤਮਉ
 ਪਹਿਛਾਮਾ॥ ਜਹਰਿਖਮਨਤੁਏਅਕਰਖੇ॥ ਤਹਨਕਹਹਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਰਖੇ॥ ੧॥
 ਭਗਤਜਨਕੀਬਰਤਨਿਨਮੁ॥ ਸੰਤਜਨਕੇਮਨਿਬਿਸੁਮੁ॥ ਹਰਿਕਾਨਮੁਦਾਸਕੀਓਟਾ॥
 ਹਰਿਕੇਨਾਮਉਧਰੇਜਨਕੋਟਾ॥ ਹਰਿਜਸੁਕਰਤਸੰਤਦਿਨੁਗਾਇ॥ ਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਸ
 ਪਕਮਾਤਿ॥ ਹਰਿਜਨਕੇਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮੰਜਨਕੀਨੋਦਾਨਾ॥ ਮਨਤਨਰੰਗਿ
 ਹਤੇਰੰਗਏਕੋ॥ ਨਨਕਜਨਕੋਬਿਰਤਿਬਿਬੇਕੋ॥ ੫॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਮੁਕਤਿਜੁਗ
 ਤਿ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਿਜਨਕਉਤ੍ਰਿਪਤਿਭੁਗਤਿ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਾਹੁਪਰੰਗੁ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਜ
 ਪਤਕਬਪਰੋਨਭੰਗੁ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕੀਵਡਿਅਈ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਿਜਨਸੇਭਾਪਈ
 ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਭੋਗੋਜੇਗਾ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਭੁਨਾਹਿਬਿਓਗੁ॥ ਜਨੁਰਤਾਹਰਿ
 ਨਾਮਕੀਸੇਵਾ॥ ਨਨਕਪੁਜੈਹਰਿਹਰਿਦੇਵਾ॥ ੬॥ ਹਰਿਹਰਿਜਨਕੇਮਾਧੁਖਜੀਨਾ॥ ਹਰਿ
 ਪਨੁਜਨਕਉਆਪਪ੍ਰਭਿਦੀਨਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਜਨਕੇਓਟਸਤਾਣੀ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਤਾਪਜਨ
 ਅਵਰਨਜਾਣੀ॥ ਓਤਿਪੋਤਿਜਨਹਰਿਹਰਿਸਿਰਤੇ॥ ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਨਾਮਰਸਮਾਤੇ॥ ਆ
 ਠਪਹਰਜਨੁਹਰਿਹਰਿਜਪੈ॥ ਹਰਿਕਾਭਗਤਪ੍ਰਗਟਨਹੀਛਪੈ॥ ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਮੁਕ
 ਤਿਬਹੁਕਰੇ॥ ਨਨਕਜਨਸੰਗਿਕੇਤੇਤੇ॥ ੭॥ ਪਰਜਾਤੁਇਹੁਹਰਿਕੇਨਾਮਾ॥ ਕਾਮਧੇ
 ਨਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਮਾ॥ ਸਭਤੇਉਤਮਹਰਿਕੀਕਥਾ॥ ਨਾਮੁਸੁਨਤਦਰਦਦੁਖਲਾਥਾ॥
 ਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਸੰਤਹਿਦਵਸੈ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪਦੁਰਤਸਭੁਨਸੈ॥ ਸੰਤਕਾਸੰਗੁਵਡ
 ਭਾਗੀਪਾਈਐ॥ ਸੰਤਕੀਸੇਵਾਨਾਮੁਧਿਅਈਐ॥ ਨਾਮਤੁਇਕਭੁਅਵਰਨਹੋਇ॥
 ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਵੈਜਨੁਕੋਇ॥ ੮॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਬਹੁਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਸਿ
 ਮ੍ਰਿਤੀਪੇਖੇਸਰਬਢਢੇਇ॥ ਪੁਜਸਿਨਾਹੀਹਰਿਹਰੇਨਨਕਨਾਮਅਮੋਲਾ॥ ੧॥ ਅ
 ਸਟਪਦੀ॥ ਜਾਪਤਾਪਗਿਆਨਸਭਿਧਿਆਨਾ॥ ਖਟਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਵਖਿਆ
 ਨਾ॥ ਜੋਗਅਭਿਆਸਕਰਮਧ੍ਰਮਕਿਰਿਆ॥ ਸਗਲਤਿਆਗੀਬਨਮਧੇਠਿਰਿਆ॥
 ਅਨ੍ਰਿਪ੍ਰਕਾਰਕੀਏਬਹੁਜਤਨਾ॥ ਪੁਨਦਾਨੋਮੇਬਹੁਰਤਨਾ॥ ਸਗੀਰੁਕਟਾਇਹੋਮੇਕ
 ਰਿਹਾਤੀ॥ ਵਰਤਨੇਮਕਰੈਬਹੁਭਾਤੀ॥ ਨਹੀਤੁਇਹਾਮਨਾਮਬੀਚਾਗਾ॥ ਨਨਕਗੁਰ

ਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੀਐਇਕਬਾਗ॥१॥ਨਉਖੰਡੀਪ੍ਰਥਮੀਠਿਰੈਚਿਹੁਜੀਵੈ॥ਮਹਾਉਦਾਸੁਤ ੧੨੮
 ਪੀਸਰੁਥੀਵੈ॥ਅਗਨਿਮਾਧਿਤੋਮਤਪਰਨਾਕਨਿਕਅਸ੍ਵੈਵਰਭੂਮਿਦਾਨਾ॥ਨਿਉ
 ਈਕਰਮਕਰੈਬਹੁਆਸਨਾ॥ਜੈਨਮਾਗਸੰਜਮਅਤਿਸਾਧਨਾ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖ
 ਕਹਿਸਗੀਰੁਕਟਾਵੈ॥ਤਉਭੀਹਉਮੈਮੈਯੁਨਜਾਵੈ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਸਮਸਰਿਕਭੁ
 ਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਤਗਤਿਪਾਹਿ॥੨॥ਮਨਕਾਮਨਤੀਰਥਦੇਹਭੁ
 ਟੈ॥ਗਰਬੁਗੁਮਾਨੁਨਮਨਤੇਹੁਟੈ॥ਸੋਚਕਰੈਦਿਨਸੁਅਰੁਹਾਤਿ॥ਮਨਕੀਮੈਯੁਨਤ
 ਨਤੇਜਾਤਿ॥ਇਸੁਦੇਹੀਕਉਬਹੁਸਾਧਨਾਕਰੈ॥ਮਨਤੇਕਬਹੁਨਬਿਖਿਅਟਗੈ॥
 ਜਲਿਧੈਵੈਬਹੁਦੇਹਅਨੀਤਿ॥ਸੁਧਕਹੈਇਕਾਚੀਭੀਤਿ॥ਮਨਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀ
 ਮਹਿਮਾਉਚਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਉਧੈਪਤਿਤਥਹੁਮੁਚਾ॥੩॥ਬਹੁਤੁਸਿਅਣਪਜਮ
 ਕਾਭਉਬਿਅਪੈ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਵਿਸਨਨਾਧਪੈ॥ਭੇਖਅਨੇਕਅਗਨਿਨ
 ਬੁਝੈ॥ਕੋਟਿਉਪਾਵਦਗਗਨਹੀਸਿਝੈ॥ਭੂਟਸਿਨਾਹੀਉਭਪਇਆਲਾ॥ਮੋਹਿਬਿ
 ਆਪਹਿਮਾਇਆਜਾਇ॥ਅਵਰਕਰਤੁਤਿਸਗਲੀਜਮੁਡਾਨੈ॥ਗੋਵਿਦਭਜਨਬਿ
 ਨੁਤਿਯੁਨਹੀਮਾਨੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਭੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਬੋਲੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥
 ੪॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਜੋਕੋਮਾਗੈ॥ਸਾਧਜਨਕੀਸੇਵਾਲਗੈ॥ਜੋਕੋਅਪੁਨਾਭੁਖਮਿ
 ਟਾਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਗਾਵੈ॥ਜੋਕੋਅਪੁਨੀਸੋਭਾਲਗੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਇਹ
 ਹਉਮੈਭੋਗੈ॥ਜੋਕੋਜਨਾਮਮਰਣਤੇਡਗੈ॥ਸਾਧਜਨਕੀਸਰਨੀਪਗੈ॥ਜਿਸੁਜਨ
 ਕਉਪ੍ਰਭਦਰਸਪਿਆਸਾ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਇਬਇਜਾਸਾ॥੫॥ਸਗਲਪੁਰਖ
 ਮਹਿਪੁਰਖੁਪੁਰਖਾਨਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਕਾਮਿਏਅਭਿਮਾਨੁ॥ਅਪਸਕਉਜੋਜਾਣੈਨੀ
 ਚਾ॥ਸੋਊਗਨੀਐਸਭਤੇਉਚਾ॥ਜਾਕਾਮਨੁਹੋਇਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾ
 ਮੁਤਿਨਿਘਟਿਘਟਿਚੀਨਾ॥ਮਨਅਪੁਨੇਤੇਬੁਰਾਮਿਟਾਨਾ॥ਪੈਖੈਸਗਲਸਿਸਟਿਸ
 ਜਨਾ॥ਸੁਖਭੁਖਜਨਸਮਵਿਸਟੇਤਾ॥ਨਾਨਕਪਾਪਪੁਨਨਹੀਲੇਪਾ॥੬॥ਨਿਰਧਨ
 ਕਉਧਨੁਤੇਰੋਨਉ॥ਨਿਥਾਵੈਕਉਨਉਤੇਹਾਥਉ॥ਨਿਮਾਨੇਕਉਪ੍ਰਭਤੇਰੋਮਾਨੁ॥ਸ
 ਗਲਾਘਟਾਕਉਦੇਵਹੁਦਾਨੁ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਾਘਟਾਕੈਅ

ਤਰਜਾਮੀ। ਅਪਨੀਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨੁ ਅਪੋ। ਅਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਗਟੇ। ਤਮ
 ਗੀਉ ਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਅਵਹੁ ਨ ਜਾਨ ਸਿਕੋਇ। ॥ ७ ॥ ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇ
 ਸਟ ਧਰਮੁ। ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ। ਸਗਲਾ ਕ੍ਰਿਅਾ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਿਰਿ
 ਆ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿ ਆ। ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਭੁਲਾ। ਹਰਿ
 ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜੀ ਅਸਦਾ। ਸਗਲ ਥਾਨੀ ਮਹਿ ਆਮ੍ਰਿਤ ਥਾਨੀ। ਹਰਿ ਕੋ ਜਸੁ ਸੁ
 ਨਿਰਸਨ ਥਾਨੀ। ਸਗਲ ਥਾਨ ਤੇ ਹੋਇ ਉਤਮ ਥਾਨੁ। ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਘਟਿ ਵੇਸੈ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ। ॥ ੮ ॥ ੩॥ ਸੋਲੇ ਕੁ। ਨਿਗੁਨੀ ਆਰਇ ਆਨਿ ਆਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਇ।
 ਜਿਨਿ ਕੀ ਆਤਿ ਸੁਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ। ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ। ਗਮਈ
 ਅਕੇਹੁ ਨ ਚੋਤਿ ਪਗਨੀ। ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ। ਜਿਨਿ ਤੁਸਾ ਜਿਸ ਵਾਰਿ ਸ੍ਰੀ
 ਗਾਰਿ ਆ। ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨ ਹਿ ਉਬਾਰਿ ਆ। ਬਾਗ ਬਿਵਸਥਾ ਤੁਝ ਹਿ ਪਿਅ
 ਰੈ ਦੁਧ। ਭਰਿ ਜੋ ਬਨ ਭੇਜਨ ਸੁਖ ਸੁਧ। ਬਿਰਧਿ ਭਇ ਆਉ ਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨ। ਮੁਖਿ
 ਅਪਿ ਆਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੇਨ। ਇਹੁ ਨਿਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕਥੁਨ ਬੁਝੈ। ਬਖਸਿਏ ਹੁਤ ਉ
 ਨਨਕ ਸੀਝੈ। ॥ ੧ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਉਪਰਿ ਸੁਖ ਬਸਹਿ। ਸੁਤ ਕ੍ਰਾਤਮੀ ਤਬ ਨਿਤਾ
 ਸੰਗਿ ਹਸਹਿ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ। ਸੁਖ ਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵ ਕੁਅ
 ਮੁਲਾ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ ਸਾਭਿ ਰਸਾ। ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ। ਦੀਨੈ
 ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇੜ ਸਨਾ। ਤਿਸ ਹਿਤਿ ਆਗਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ। ਐਸੇ ਦੇਖ
 ਮੁੜ ਅੰਧ ਬਿਆਪੋ। ਨਾਨਕ ਕਾ ਢਿਲੇ ਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੋ। ॥ ੨ ॥ ਆਦਿ ਅਤਿ ਜੋਗ ਖਨਹ
 ਗੁ। ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਗੁ। ਜਾਕੀ ਸੇਵਨ ਵਨਿ ਧਿਪਾਵੈ। ਤਾ ਸਿਉ ਮੁਕਾਮ
 ਨੁਨ ਹੀਲਾਵੈ। ਜੋਠ ਕੁਰੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਜੂਗੇ। ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਨ ਤਦੁ ਗੇ। ਜਾਕੀ ਟਹ
 ਲਾਪਾਵੈ ਦਗ ਹਮਾਨੁ। ਤਿਸ ਹਿ ਬਿਸਾਏ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਨੁ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਭੁਲ
 ਨਹਾਗੁ। ਨਾਨਕ ਗਾਖਨਹੁ ਅਪਹਾਗੁ। ॥ ੩ ॥ ਰਤਨੁ ਤਿ ਆਗਿ ਕਉ ਡੀ ਸੰਗਿ ਰਚੈ। ਸਾਚੁ ਭੋ
 ਰਿ ਭੂਠ ਸੰਗਿ ਮਚੈ। ਜੋ ਭਡਨਾ ਸੁ ਅਸਾਥਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ। ਜੋ ਹੋਵਨੁ ਸੇ ਦੁਹਿ ਪਗਨੈ।
 ਚੋਰਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸੁਮੁਕਰੈ। ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਗਰੈ। ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ਉਤਰੈ

ਧੋਇ। ਗਰਧਧਪ੍ਰੀਤਿਤਸਮਸੰਗਿਓਇ। ਅੰਧਕੁਪਮਹਿਪਤਿਤਬਿਕਰਾਣਾ। ਨਨਕ
 ਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਤਦਇਆਲਾ॥ ੪॥ ਕਰਤੁਤਿਪਸੁਕੀਮਾਨਸਜਾਤਿ। ਲੋਕਪਚਰਾਕਰੈ
 ਦਿਨੁਗਤਿ। ਬਾਹਰਿਭੇਖਅੰਤਰਿਮਲੁਮਾਇਆ। ਛਪਸਿਨਹਿਕਭੁਕਰੈਛਪਾਇਆ॥
 ਬਾਹਰਿਗਿਆਨਧਿਆਨਇਸਨਾਨਾ। ਅੰਤਰਿਬਿਆਪੇਲੇਕੁਸੁਆਨੁ॥ ਅੰਤਰਿਅਗ
 ਨਿਬਾਹਰਿਤਨੁਸੁਆਹਾ। ਗਲਿਪਾਥਰਕੈਸੇਤਰੈਅਥਾਹਾ। ਜਕੈਅੰਤਰਿਬਸੇਪ੍ਰਤੁ
 ਆਪਿ। ਨਨਕਤੇਜਨਸਹਜਿਸਮਾਤਿ॥ ੫॥ ਸੁਨਿਅੰਧਕੈਸੇਮਾਗੁਪਾਵੈ। ਕਹੁਗਹਿ
 ਲੇਹੁਓਕਿਨਿਬਹਵੈ। ਕਹਾਬੁਝਹਤਿਬੁਝੈਤੋਗਾ। ਨਿਸਿਕਹੀਐਤਉਸਮਝੈਤੋਗਾ॥
 ਕਹਾਬਿਸਨਪਦਗਾਵੈਗੁੰਗਾ। ਜਤਨਕਰੈਤਉਭੀਸੁਹਭੰਗਾ। ਕਹਾਪਿੰਗੁਲਪਰਬਤ
 ਪਰਭਵਨਾ। ਨਹੀਤਉਹਉਸੁਗਵਨਾ। ਕਰਤਾਰਕਰੁਣਾਮੈਦੀਨੁਬੇਨਤੀਕਰੈ। ਨ
 ਨਕਤੁਮਹੀਕਿਰਪਾਤੈ॥ ੬॥ ਸੰਗਿਸਹਾਈਸੁਆਵੈਨਚੀਤਿ। ਜੋਬੈਰਾਈਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀ
 ਤਿ। ਬਲੁਆਕੇਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਬਸੈ॥ ਅਨਦਕੇਲਮਾਇਆ। ਗੰਗਿਗੰਗੈ। ਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਮਾ
 ਨੈਮਨਹਿਪ੍ਰਤੀਤਿ। ਕਾਲੁਨਆਵੈਮੂੜੇਚੀਤਿ। ਥੋਰਥੋਰਪਕਾਮਕ੍ਰੇਧਮੋਹਾਝੂਠਬਿ
 ਕਾਰਮਹਾਏਭਯੋਹਾ। ਇਆਹੁਜੁਗਤਿਬਿਹਾਨੇਕਈਜਨਮਾ। ਨਨਕਰਾਖਿਲੇਹੁਆਪ
 ਨਕਰਿਕਰਮਾ॥ ੭॥ ਤੁਠਕੁਰੁਤੁਮਪਹਿਅਰਦਾਸਾ। ਜੀਉਪਿੰਡਸਭਤੇਹੀਗਾਸਿ। ਤੁਮ
 ਮਾਤਪਿਤਾਹਮਥਾਰਿਕਤੇਗੇ। ਤੁਮਹੀਕ੍ਰਿਪਾਮਹਿਸੁਖਘਨੇਗੇ। ਕੋਇਨਜਾਨੈਤੁਮਰਾਅੰ
 ਤਾ। ਉਚੇਤੇਉਚਾਭਗਵੰਤਾ। ਸਗਲਸਮਗੀਤੁਮਹੈਸੁਵਿਧਾਗੀ॥ ਤੁਮਤੇਹੋਇਸੁਆ
 ਗਿਆਕਾਗੀ। ਤੁਮਹੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀ॥ ਨਨਕਦਾਸਸਦਾਕੁਰਬਾਨੀ॥ ੮॥
 ਸਲੋਕੁ॥ ਦੇਨਹੁਪ੍ਰਤਛੋਡੈਕੈਲਾਗਹਿ। ਅਨਸੁਆਇ। ਨਨਕਕਹੂੰਨਸੀਝਈਬਿ
 ਨੁਨਾਵੈਪਤਿਜਾਇ॥ ੯॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਦਸਬਸਤੁਲੇਪਾਛੈਪਾਵੈ। ਏਕਬਸਤੁ
 ਕਾਰਨਿਬਿਥੋਇਗਾਵਾਵੈ। ਏਕਭੀਨਦੇਇਦਸਭੀਹਿਰਿਲੇਇ। ਤਉਮੂੜਾਕਹੁਕਹਾ
 ਕਰੇਇ। ਜਿਸੁਠਕੁਰਸਿਉਨਹੀਚਾਗਾ। ਤਾਕਉਕੀਜੈਸਦਨਮਸਕਾਗਾ। ਜਕੈਮਨਿ
 ਲਾਗਾਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾ। ਸਰਬਸੁਖਤਾਹੁਮਨਿਵੂਠਾ। ਜਿਸੁਜਨਅਪਨਾਹੁਕਮੁਮਨਇ
 ਆ॥ ਸਰਬਥੋਕਨਨਕਤਿਨਿਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਅਗਨਤਸਾਹੁਅਪਨੀਦੇਗਾਸਿ। ਖਤ

ਪੀਤਬਰਤੈਅਨਦਉਲਾਸਿ॥ਅਪੁਨੀਅਮਾਨਕਭੁਬਹੁਰਿਸਾਹੁਲੇਇ॥ਅਗਿਆਨੀਮ
 ਨਿਰੋਸੁਕਰੇਇ॥ਅਪਨੀਪਰਤੀਤਿਅਪਹੀਧੋਵੈ॥ਬਹੁਰਿਉਸਕਾਬਿਸੁਸੁਨੋਹੋਵੈ॥
 ਜਿਸਕੀਬਸਤੁਤਿਸੁਆਗੈਰਧੋ॥ਪ੍ਰਭਕੀਅਗਿਆਮਾਨੈਮਾਥੋ॥ਉਸਤੇਚਉਗੁਨਕ
 ਗੈਨਿਹਲੁ॥ਨਨਕਸਾਹਿਬੁਸਦਾਦਇਆਲੁ॥੨॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਮਾਇਆਕੋਹੋਤਾ॥ਸ
 ਰਪਹੋਵਤਜਾਨੁਅਨੇਤਾ॥ਬਿਰਖਕੀਛਾਇਆਸਿਉੰਗੁਲਾਵੈ॥ਓਤਬਿਨਸੈਉਹੁ
 ਮਨਿਪਭੁਤਾਵੈ॥ਜੇਦੀਸੈਸੋਚਾਲਨਹਾਗੁ॥ਲਾਪਟਿਹਰਿਓਤਹਅੰਧਅੰਧਾਗੁ॥ਬਟ
 ਉਸਿਉਜੋਲਾਵੈਨੇਹਾ॥ਤਾਕਉਹਾਥਿਨਾਵੈਕੇਹਾ॥ਮਨਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਖ
 ਦਾਈ॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਨਨਕਆਪਿਲਾਏਲਾਈ॥੩॥ਮਿਥਿਆਤਨੁਪਨੁਕੁਟੰਬੁਸਬ
 ਇਆ॥ਮਿਥਿਆਹਉਮੋਮਮਤਾਮਾਇਆ॥ਮਿਥਿਆਹਜੋਬਨਧਨਮਾਲਾ॥
 ਮਿਥਿਆਕਾਮਕੋਧਬਿਕਰਾਲਾ॥ਮਿਥਿਆਹਥਹਸਤੀਅਸੂਬਸਤਾ॥ਮਿਥਿਆਭੰ
 ਗਸੰਗੀਮਾਇਆਪੇਖੰਹਸਤਾ॥ਮਿਥਿਆਹੋਹਸੋਹਅਭਿਮਾਨੁ॥ਮਿਥਿਆਆਪਸ
 ਉਪਰਿਕਰਤਗੁਮਾਨੁ॥ਅਸਥਿਰੁਭਗਤਿਸਾਧਕੀਸਰਨਾ॥ਨਨਕਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈ
 ਹਰਿਕੇਚਰਨਾ॥੪॥ਮਿਥਿਆਸੁਵਨਪਗਨੰਦਸੁਨਹਿ॥ਮਿਥਿਆਹਸਤਪਰਦਰਬ
 ਕਉਹਿਹਰਿ॥ਮਿਥਿਆਨੇੜਪੇਖਤਪਰਤਿਅਹੂਪਦਾ॥ਮਿਥਿਆਹਸਨਭੋਜਨਅ
 ਨਸੁਦਾ॥ਮਿਥਿਆਚਰਨਪਗਬਿਕਾਰਕਉਪਾਵਹਿ॥ਮਿਥਿਆਮਨਪਹਲੇਭਲੁਭਾਵਹਿ॥
 ਮਿਥਿਆਤਨਨਹੀਪਰਉਪਕਾਰਾ॥ਮਿਥਿਆਬਾਸੁਲੇਤਬਿਕਾਰਾ॥ਬਿਨੁਬੁਝੈਮਿਥਿ
 ਆਸਭਭਏ॥ਸਫਲਦੇਹਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮਲਾਏ॥੫॥ਬਿਰਥੀਸਕਤਕੀਆਰ
 ਜਾ॥ਸਾਚਬਿਨਕਹੋਵਤਸੁਚਾ॥ਬਿਰਥਾਨਾਮਾਥਿਨਤਨੁਅੰਧਾ॥ਮੁਖਿਆਵਤਤਾ
 ਕੈਦਹਗੰਧਾ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਦਿਨੁਗੈਨਿਬੁਥਾ॥ਬਿਹਾਇਮੋਖਾਥਿਨਾਜਿਉਖੇਤੀਜਾ
 ਇ॥ਗੋਬਿੰਦਭਜਨਬਿਨੁਬਿਥੇਸਭਕਾਮਾ॥ਜਿਉਕਿਰਪਾਨਕੋਨਿਰਾਭਥਦਾਮਾ॥ਧੰਨਿ
 ਧਾਨਿਤੇਜਨਜਿਹਘਟਿਬਸਿਓਹਿਨਉ॥ਨਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਉ॥੬॥ਹਰਤ
 ਅਵਰਕਭੁਅਵਰਕਮਾਵਤਾ॥ਮਨਿਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਖਹੁਗੰਢਲਾਵਤਾ॥ਜਾਨਨਹਰ
 ਪ੍ਰਭੁਪਰਬੀਨਾ॥ਬਾਹਰਿਭੇਖਨਕਾਹੁਭੀਨਾ॥ਅਵਰਉਪਦੇਸੈਆਪਿਨਕਗੈ॥ਆਵ

ਤਜਾਵਤਜਨਮੇਮਹੋ॥ਜਿਸਕੋਅੰਤਹਿਬਸੈਨਿਕੰਕਹੁ॥ਤਿਸਕੀਸੀਖਤੋਹੋਸੰਸਹੁ॥ਜੋਤੁ ੧੩੦
 ਮਤਾਨੇਤਿਨਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਨਨਕਉਨਜਨਚਰਨਪਰਤਾ॥੭॥ਕਹਉਬੇਨਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਮੁਸਭੁਜਨੈ॥ਅਪਨਕੀਆਆਪਹਿਮਾਨੈ॥ਆਪਹਿਆਪਆਪਿਕਰਤਨਿਬੇਗਾ॥
 ਕਿਸੈਦੁਹਿਜਨਾਵਤਕਿਸੈਬੁਝਾਵਤੇਨਗਾ॥ਉਪਾਵਸਿਆਨਪਸਗਲਤੇਹਰਤਾ॥ਸਭੁਕ
 ਉਜਾਨੈਆਤਮਕੀਰਹਤਾ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਲਾੜਿਲਾਇ॥ਥਾਨਥਨੰਤਹਿਰਹਿਅ
 ਸਮਾਇ॥ਸਿਸੇਵਕੁਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਜਪਿਨਾਨਕਹਰੀ॥੮॥੫॥ਸੋਲੋਕੁ
 ॥ ਕਾਮਕੋਪਅਹੁਲੋਕੁਮੋਹਬਿਨਸਿਜਾਇਅੰਮੇਵਾ॥ਨਨਕਪ੍ਰਭਸਫਟਗਤੀਕਰਿਪ੍ਰ
 ਸਾਦੁਗੁਰਦੇਵਾ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਭਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਹਿ॥ਤਿਸੁ
 ਠਾਕੁਰਕਉਹਕੁਮਨਮਾਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਹੰਧਤਤਨਿਲਾਵਹਿ॥ਤਿਸਕਉਸਿਮ
 ਰਤਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬਸਹਿਸੁਖਮੰਦਰੀ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਇ
 ਸਦਾਮਨਅੰਦਰੀ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਗ੍ਰੰਥਸੰਗਿਸੁਖਬਸਨਾ॥ਅਠਪਹਰਸਿਮਰ
 ਉਤਿਸੁਰਸਨਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਗੰਗਸਭੋਗਾ॥ਨਨਕਸਦਾਧਿਆਈਐਧਿਆਵ
 ਨਜੋਗਾ॥੧॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਟਪਟੰਬਹਰਛਾਵਹਿ॥ਤਿਸਹਿਤਿਅਗਿਕਤਅ
 ਵਰਲੁਤਾਵਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸੇਜਸੇਈਜੈ॥ਮਨਅਠਪਹਰਤਾਕਾਜਸੁ
 ਗਾਵੀਜੈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਧੁਸਭੁਕਉਮਾਨੈ॥ਮੁਖਿਤੋਕੇਜਸੁਰਸਨਬਖਾਨੈ॥ਜਿ
 ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੋਹੋਰਹਤਾਧਰਮਾ॥ਮਨਸਦਾਧਿਆਈਕੇਵਲਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥ਪ੍ਰਤੀਜਪਤ
 ਦਰਗਹਿਮਾਨੁਪਾਵਹਿ॥ਨਨਕਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਵਹਿ॥੧॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਅਹੋਗਕ
 ਚਨਦੇਹੀ॥ਲਿਵਲਾਵਉਤਿਸੁਰਮਸਨੇਹੀ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੋਹੋਲਹਰਹਤਾ॥ਮਨਸੁ
 ਖੁਪਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੋਹੋਸਗਲਓਦੁਛਕੇ॥ਮਨਸਗਨ
 ਪਰੁਠਾਕੁਰਪ੍ਰਤਤਕੇ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਧੁਕੋਨਪਹੁਚੈ॥ਮਨਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਹੁ
 ਪ੍ਰਤਉਚੈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਣੀਦੁਲਭਦੇਹਾ॥ਨਨਕਤਾਕੀਭਗਤਿਕਰੇਹਾ॥੩॥ਜਿ
 ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਅਭੁਖਨਪਹਿਗੀਜੈ॥ਮਨਤਿਸੁਸਿਮਰਤਕਿਉਆਲਸੁਕੀਜੈ॥ਜਿਹ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਅਸੁਹਸਤਿਅਸਵਾਹੀ॥ਮਨਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਕਬਹੁਨਬਿਸਾਹੀ॥ਜਿਹਪ੍ਰ

ਸਾਦਿਬਗਮਿਲਖਧਨਾਗਾਖੁਪੋਇਪੁਤੁਅਪੁਨੇਮਨਾ।ਜਿਨਿਤੇਗੀਮਨਬਨਤਬਨਈ
 ॥ਉਠਤਬੈਠਤਸਦਤਿਸਹਿਧਿਆਈ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਇਜੇਏਕੁਅਲਖੇ॥ਈਹਾਉਧੁ
 ਨਕਤੇਗੀਧੈ॥ਜਾਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਕਹਹਿਪੁੰਨਬਹੁਦਾਨਾ॥ਅਠਪਹਰਕਹਿਤਿਸਕਾਧਿ
 ਅਨਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਆਚਾਰਬਿਉਹਗੀ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਗੀ॥
 ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਗਸੁੰਦਰਹੁਪ੍ਰਾਸੇਪੁਤੁਸਿਮਰਹੁਸਦਾਅਨੁਪ੍ਰਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਗੀ
 ਨੀਕੀਜਾਤਿ॥ਸੇਪੁਤੁਸਿਮਰਿਸਦਾਦਿਨਗਤਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਗੀਪਤਿਰਹੈ॥ਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਨਨਕਜਸੁਕਰੈ॥੫॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਨਹਿਕਰਨਨਦਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੇ
 ਖਹਿਬਿਸਮਾਦਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਸ
 ਹਜੇਬਸਨਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਹਸਤਕਰਚਲਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੰਪੂਰਨਫਲਾ॥
 ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿ॥ਐਸਾ
 ਪੁਤੁਤਿਆਗੀਅਵਰਕਤਲਾਗਹੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਨਕਮਾਨਿਜਾਗਹੁ॥੬॥ਜਿਹ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਪ੍ਰਗਟਸੰਸਾਰਿ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਮੂਲਿਨਮਨਹੁਬਿਸਾਗਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਤੇਗਪਰਤਾਪੁ॥ਗੇਮਨਮੁਕਤਤਾਕਉਜਾਪੁ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਗੇਕਾਰਜਪੁਗੇ॥ਤਿ
 ਸਹਿਜਾਨੁਮਨਸਦਹਜੁਗੇ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਪਾਵਹਿਜਾਚੁ॥ਗੇਮਨਮੇਰੇਤੁਤਾਸਿਉਗੇ
 ਚੁ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭਕੀਗਤਿਹੋਇ॥ਨਨਕਜਾਪੁਜਪੈਜਪੁਸੋਇ॥੭॥ਆਪਿਜਪਾ
 ਏਜਪੈਸੋਨਉ॥ਆਪਿਗਵਾਏਸੁਹਰਿਗੁਨਗਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੋਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਪ੍ਰ
 ਭੁਦਇਅਤੇਕਮਲਾਬਿਗਾਸੁ॥ਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਬਸੇਮਨਸੋਇ॥ਪ੍ਰਭਦਇਅਤੇਮਤਿ
 ਉਤਮਹੋਇ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਪ੍ਰਭਤੇਗੀਮਾਇਆ॥ਅਪਹੁਕਭੁਨਕਿਨਤੁਲਾਇਆ॥
 ਜੇਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਲਾਹਿਹਰਿਨਾਥਾ॥ਨਨਕਇਨਕੈਕਭੁਨਹਾਥਾ॥੮॥੬॥
 ਸੋਲੇਕੁ॥ ਅਗਮਅਗਾਧਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੋਇ॥ਜੇਜੇਕਹੈਸੁਮੁਕਤਾਹੋਇ॥ਸੁਨਿ
 ਮੀਤਾਨਨਕੁਬਿਨਵੰਤਾ॥ਸਾਧਜਨਕੀਅਚਰਜਕਥਾ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥
 ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮੁਖਉਜਲਹੋਤਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਲੁਸਗਲੀਖੋਤਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮ
 ਟੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪ੍ਰਗਟੈਸੁਗਿਆਨੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬੁਝੈਪ੍ਰਭਨੇਗਾ॥

ਸਾਧਸੰਗਿਸਤੁਤੋਤਨਿਬੇਗਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਾਏਨਾਮਹਤਨੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਏਕਉਪਰਿ
 ਜਤਨੁ॥ਸਾਧਕੀਅਹਿਮਾਬਗਨੈਕਉਨ੍ਹਾਨੀ॥ਨਾਨਕਸਾਧਕੀਸੇਭਾਪ੍ਰਭਮਾਹਿਸਮਾ
 ਨੀ॥੧॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਅਗੋਚਰੁਮਿਲੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਦਾਪਰਛੁਲੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
 ਆਵਹਿਬਸਿਪੰਚਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹਸੁਭੰਚਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਇਸਭਕੀਰਨ
 ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਨੋਰਥੈਨਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਕਤਪੁਧਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਅਸਥਿਤਿ
 ਮਨੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਾਇਅਤੇਭੰਨਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਨ੍ਹਕੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ॥੨॥ਸਾ
 ਧਸੰਗਿਦੁਸਮਨਜਭਿਮੀਤਾ॥ਸਾਧੁਕੈਸੰਗਿਮਹਾਪੁਨੀਤਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਕਿਸਸਿਉਨਹ
 ਬੈਗਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਬੀਗਾਪੈਗਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਹੀਕੋਮੰਦਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਨੇਪਰ
 ਮਾਨੰਦਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਹੀਹਉਤਾਪੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਤਜੈਸਭੁਆਪੁ॥ਅਪੇਜਾਨੈ
 ਸਾਧਬਡਾਈ॥ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਭੁਬਨਿਆਈ॥੩॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਕਬਹੁਧਾਵੈ॥
 ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਬਸਤੁਅਗੋਚਰਲੈਯੈ॥ਸਾਧੁਕੈਸੰਗਿਅ
 ਜਰੁਸਹੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬਸੇਥਾਨਿਉਚੈ॥ਸਾਧੁਕੈਸੰਗਿਮਹਾਇਪਹੁੰਚੈ॥ਸਾਧਕੈ
 ਸੰਗਿਦ੍ਰਿੜੈਸਭਿਪਰਮਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕੇਵਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਾਏਨ
 ਮਨਿਧਾਨਾ॥ਨਾਨਕਸਾਧੁਕੈਕੁਰਬਾਨਾ॥੪॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਭਕੁਲਉਧਗੈ॥ਸਾ
 ਧਸੰਗਿਸਾਜਨਮੀਤਕੁਟੰਬਨਿਸਤਾਗੈ॥ਸਾਧੁਕੈਸੰਗਿਸੋਧਨੁਪਾਵੈ॥ਜਿਸੁਧਨ
 ਤੇਸਭੁਕੇਵਹਸਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਧਰਮਾਇਕਰੋਸੇਵਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸੇਭਾਸੁਰ
 ਦੇਵਾ॥ਸਾਧੁਕੈਸੰਗਿਪਾਪਪਲਾਇਨਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਨਗਾਇਨਾ॥ਸਾਧ
 ਕੈਸੰਗਿਸੁਬਖਾਨਗੀਮਾ॥ਨਾਨਕਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਫਲਜਨੰਮਾ॥੫॥ਸਾਧਕੈ
 ਸੰਗਿਨਹੀਕਛੁਪਾਲਾ॥ਦਰਸਨੁਭੇਟਤੋਤਨਿਹਲਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕਲੁਖਤਾ
 ਹਰੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਰਕਪਰਹਰੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਈਹਉਹਸੁਹੇਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਥਿ
 ਭੁਰਤਹਿਮੇਲਾ॥ਜੇਇਛੈਸੇਈਫਲੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਬਿਰਥਾਜਾਵੈ॥ਪਾ
 ਰਬ੍ਰਹਮੁਸਾਧਹਿਦਬਸੈ॥ਨਾਨਕਉਧਰੈਸਾਧਸੁਨਿਰਸੈ॥੬॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸੁਨ
 ਉਹਰਿਨਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੇਹੁਨਗਾਉ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਮਨਤੇਬਿਸਰੈ॥ਸਾ

ਧਸੰਗਿਸਰਪਰਨਿਸਤਗੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਲਗੈਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾ॥ਸਾਧੁਕੈਸੰਗਿਘਟਿਘਟਿਤੀ
 ਠਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਏਆਗਿਆਕਾਰੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਗਤਿਭਈਹਮਾਗੀ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
 ਮਿਟੇਸਭਿਰੋਗਾ॥ਨਾਨਕਸਾਧਭਏਸੰਜੋਗਾ॥੭॥ਸਾਧਕੀਮਹਿਮਾਬੇਦਨਜਾਨਹਿ॥ਜੇ
 ਤਾਸੁਨਹਿਤੇਤਾਬਖਿਅਨਹਿ॥ਸਾਧਕੀਉਪਮਾਤਿਹੁਗੁਣਤੇਦੁਗਿ॥ਸਾਧਕੀਉਪ
 ਮਾਹੀਭਰਪੂਰੀ॥ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਕਾਨਹੀਅੰਤਾ॥ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸਦਾਬੇਅੰਤਾ॥ਸਾਧ
 ਕੀਸੋਭਾਉਚਤੇਉਚੀ॥ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਮੂਰਤੇਮੂਰੀ॥ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸਾਧਬਨਿਆ
 ਈ॥ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਭਭੇਦਨਭਾਈ॥੮॥੭॥ਸਲੋਕੁ॥ ਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾ
 ਚਾਸੋਇ॥ਅਵਹੁਨਪੇਖੈਏਕਸੁਬਿਨੁਕੋਈ॥ਨਾਨਕਇਹਲਛਣਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
 ਨੀਹੋਇ॥੯॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰਲੇਪਾ॥ਜੈਸੇਜਲਮ
 ਹਿਕਮਲਅਲੇਪਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰਦੇਖਾ॥ਜੈਸੇਸੂਰਸਰਬਕਉਸੇ
 ਪਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੋਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮਾਨੀ॥ਜੈਸੇਹਜਰੰਕਕਉਲਾਗੈਤੁਇਪਵਨਾ॥
 ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੋਪੀਰਜੁਏਕਾ॥ਜਿਉਬਸੁਪਕੋਉਖੈਏਕੋਉਚਦਨਲੇਪਾ॥ਬ੍ਰਹ
 ਮਗਿਆਨੀਕਾਇਹੋਗੁਨਾਉ॥ਨਾਨਕਜਿਉਪਾਵਕਕਾਸਹਜਸੁਭਾਉ॥੧॥ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀਨਿਰਮਲਤੇਨਿਰਮਲਾ॥ਜੈਸੇਸੇਲੁਨਲਾਗੈਜਲਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
 ਕੈਮਨਿਹੋਇਪਗਾਸੁ॥ਜੈਸੇਧਰਉਪਰਿਆਕਾਸੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੋਮਿਤ੍ਰਨ
 ਤੁਸਮਾਨੀ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੋਨਹੀਅਭਿਮਾਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਉਚਤੇਉ
 ਚਾ॥ਮਨਿਅਪਨੈਹੋਸਭਤੇਨੀਚਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੇਜਨੰਭਏ॥ਨਾਨਕਜਿਨ
 ਪ੍ਰਭੁਆਪਿਕਰੇਇ॥੨॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ਅਤਮਹਸੁਬ੍ਰਹ
 ਮਗਿਆਨੀਚੀਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਸਭਉਪਰਿਮਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
 ਨੀਤੇਕਛੁਬੁਰਾਨਭਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਸਮਦਰਸੀ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
 ਨੀਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਰਸੀ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬੀਪਨਤੇਮੁਕਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀਕੀਨਿਰਮਲਜੁਗਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੋਭੇਜਨੁਗਿਆਨੁ॥ਨਾਨਕ
 ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਬ੍ਰਹਮਧਿਆਨੁ॥੩॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਏਕਉਪਰਿਆਸਾ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਗਰੀਬੀਸਮਾਹ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ १੩੨
 ਨੀਪਰਉਪਕਰਉਮਾਹ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਹੀਧੰਧਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਲੇਪਾਵ
 ਤਬੰਧਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਰੋਇਸੁਤਲਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੁਠਲਠਲਾ। ਬ੍ਰ
 ਹਮਗਿਆਨੀਸੰਗਿਸਗਲਉਪਗੁ। ਨਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਪੈਸਗਲਸੰਸਾ
 ਗੁ॥੪॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਏਕੈਗੰਗਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਬਸੈਪ੍ਰਭੁਸੰਗਾ। ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀਕੈਨਾਮੁਆਪਗੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਮੁਪਰਵਗੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸ
 ਦਾਸਦਜਗਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਅੰਤੁਧਿਤਿਆਗਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮ
 ਨਿਪਰਮਾਨੰਦਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਪਰਿਸਦਅਨੰਦਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੁਖ
 ਸਹਜਨਿਵਾਸਾ। ਨਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸਾ॥੫॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
 ਬ੍ਰਹਮਕਾਥੇਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਏਕਸੰਗਿਰੇਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਰੋਇ
 ਅਚੰਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਿਗਮਲਮੰਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਿਸੁਕਰੇ
 ਪ੍ਰਭੁਆਪਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਬਰਪਰਤਾਪਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਦਗਸੁਦ
 ਰਤਾਗੀਪਾਈਐ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
 ਨੀਕਉਖੋਜਹਿਮਹੇਸੁਗ। ਨਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਆਪਪਰਮੇਸੁਗ॥੬॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮਗਿਆਨੀਕੀਕੀਮਤਿਨਾਹਿ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਸਗਲਮਨਮਾਹਿ। ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀਕਾਕਉਨਜਾਨੈਭੇਦੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਸਦਾਅਦੇਸੁ। ਬ੍ਰਹਮਗ
 ਆਨੀਕਾਕਥਿਆਨਜਾਇਅਧਾਖਗੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਠਕੁਗੁ। ਬ੍ਰ
 ਹਮਗਿਆਨੀਕੀਮਿਤਿਕਉਨੁਬਖਾਨੈ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਗਤਿਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
 ਨੀਜਾਨੈ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਅੰਤੁਨਪਗੁ। ਨਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਸਦਾ
 ਨਮਸਕਾਗੁ॥੭॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਭਸਿਸਾਦਿਕਾਕਰਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸ
 ਦਜੀਵੈਨਹੀਮਰਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਜੀਅਕਾਦਾਤਾ। ਬ੍ਰਹ
 ਮਗਿਆਨੀਪੁਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਅਨਥਕਾਨਥਾ। ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀਕਾਸਭਉਪਰਿਤਾਥਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਸਗਲਅਕਾਗੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ

ਨੀਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੀਸੋਭਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਬਨੀਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮ
 ਮਾਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਧਨੀ॥੮॥੮॥ਸੋਲੇਕੁ॥ ਉਹਿਧਾਰੈਜੋਅੰਤਹਿਨਾਮੁ॥
 ਸਰਬਮੇਧੇਥੇਭਗਵਾਨੁ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਠਾਰਨਮਸਕਰੈ॥ਨਾਨਕਓਹੁਅ
 ਪਰਸੁਸਗਲਾਨਿਸਤਾਗੈ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਮਿਥਿਆਨਾਹਿਸਨਾਪਰਸਾ
 ਮਨਮਹਿਪ੍ਰੀਤਿਨਿਰੰਜਨਦਰਸਾ॥ਪਰਤ੍ਰਿਅਹੁਪੁਨਪੈਖੈਨੇੜਾ॥ਸਾਧਕੀਟਲ
 ਸੰਤਸੰਗਿਹੋਤਾ॥ਕਰਨਨਸੁਨੈਕਾਤੁਕੀਨਿੰਦਾ॥ਸਭਤੇਜਨੈਆਪਸਕਉਮੰਦਾ॥ਗੁ
 ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਬਿਖਿਆਪਰਹੈ॥ਅਨਕੀਬਾਸਨਾਮਨਤੇਟਹੈ॥ਇੰਦ੍ਰੀਜਿਤਪੰਚ
 ਦੇਖਤੇਹਰਤਾ॥ਨਾਨਕਕੋਟਮਧੋਕੈਐਸਾਅਪਰਸਾ॥੧॥ਬੈਸੋਨੋਸੋਜਿਸੁਉਪ
 ਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ਬਿਸਨਕੀਆਇਆਤੇਤੋਇਭਿਨਾ॥ਕਰਮਕਰਤੋਵੈਨਿਰਕਰਮ
 ॥ਤਿਸੁਬੈਸੋਨੋਕਾਨਿਰਮਲਧਰਮਾ॥ਕਾਰੁਫਲਕੀਇਛਾਨਹੀਬਾਏ॥ਕੇਵਲ
 ਭਗਤਿਕੀਰਤਨਸੰਗਿਰਾਚੈ॥ਮਨਤਨਅੰਤਹਿਸਿਮਰਨੋਪਾਲਾ॥ਸਭਉਪਰਿ
 ਤਵਤਕਿਰਪਾਲਾ॥ਆਪਿਦ੍ਰਿਵੈਅਵਹਰਨਮੁਜਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਓਹੁਬੈਸੋਨੋ
 ਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ॥੨॥ਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਭਗਤਿਕਾਰੰਗੁ॥ਸਗਲਤਿਅਹੈ
 ਦਸਟਕਾਸੰਗੁ॥ਮਨਤੇਬਿਨਸੋਸਗਲਾਭਗਮੁ॥ਕਰਿਪੂਜੈਸਗਲਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਪਮਲੁਥੈਵੈ॥ਤਿਸੁਭਗਉਤੀਕੀਅਤਿਉਤਮਹੋਵੈ॥ਭਗ
 ਵੰਤਕੀਟਲਕਰੈਨਿਤਨੀਤਾ॥ਮਨੁਤਨੁਅਗਧੈਬਿਸਨਪਰੀਤਿ॥ਹਰਿਕੇਚਰ
 ਨਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ॥ਨਾਨਕਐਸਾਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਕਉਪਾਵੈ॥੩॥ਸੋਪੰਥਿ
 ਤਜੋਮਨੁਪਰਬੋਧੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਆਤਮਮਹਿਸੋਧੈ॥ਰਾਮਨਾਮਸਾਰੁਸੁਪੀਵੈ॥
 ਉਸੁਪੰਥਿਤਕੈਉਪਦੇਸਿਜਗੁਜੀਵੈ॥ਹਰਿਕੀਕਥਾਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ॥ਸੋਪੰਥਿਤ
 ਠਹਿਰੈਨਿਨਾਵੈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੁਝੈਮੂਲਾ॥ਸੁਖਮਮਹਿਜਾਨੈਅਸ
 ਥੁਲਾ॥ਚਰੁਵਰਨਾਕਉਦੇਖੁਦੇਸੁ॥ਨਾਨਕਉਸੁਪੰਥਿਤਕਉਸਦਾਅਦੇਸੁ॥੪॥
 ਬੀਜਮੰਤ੍ਰਸਰਬਕੋਗਿਆਨੁ॥ਚਰੁਵਰਨਾਮਹਿਜਪੈਕਉਨਾਮੁ॥ਜੋਜੋਜਪੈਤਿ
 ਸਕੀਗਾਤੇਤੋਇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਵੈਜਨੁਕੋਇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅੰਤਹਿਉਹਿਧਾਰੈ॥

ਪਸੁਪ੍ਰੇਤਮੁਪਦਪਾਥਕਉਤਗੈ। ਸਰਬੋਗਕਾਅਉਖਦੁਨਾਮੁ। ਕਇਆਣੁਪੁ
 ਮੰਗਲਗੁਣਗਾਮਾ। ਕਾਪੁਜੁਗਤਿਕਿਤੇਨਪਾਈਐਧਰੀਮਾ। ਨਨਕਤਿਸੁਮਿਲੇਜਿਸੁ
 ਇਖਿਆਪੁਰਿਕਰਮਾ। ਪਾਜਿਸਕੇਮਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਨਿਵਾਸੁ। ਤਿਸਕਨਾਮੁਸ
 ਤਿਗਮਦਾਸੁ। ਅਤਮਹਾਮੁਤਿਸੁਨਦਰੀਆਇਆ। ਦਾਸਦਸੰਤਦਿਭਾਇਤਿ
 ਨਪਾਇਆ। ਸਦਾਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਹਰਿਜਾਨੁ। ਸੇਦਾਸੁਦਗਾਹਪਰਵਾਨੁ। ਅ
 ਪੁਨੇਦਾਸਕਉਆਪਿਕਿਫਪਾਕਗੈ। ਤਿਸੁਦਾਸਕਉਸਭਸੇਈਪਗੈ। ਸਗਲਾਸੰ
 ਗਿਆਤਮਉਦਾਸੁ। ਐਸੀਜੁਗਤਿਨਨਕਰਮਦਾਸੁ। ੬। ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆ
 ਅਤਮਹਿਤਾਵੈ। ਜੀਵਨਮੁਕੁਤਿਸੋਉਕਹਾਵੈ। ਤੇਸਾਹਰਖੁਤੈਸਾਉਸੁਸੇਕੁ
 ॥ ਸਦਾਅਨੰਦਤਹਨਹੀਬਿਓਗੁ। ਤੇਸਾਸੁਵਰਨੁਤੈਸੀਉਸੁਮਾਣੀ। ਤੇਸਾਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁਤੈਸੀਬਿਖੁਖਾਣੀ। ਤੇਸਾਮਾਨੁਤੈਸਾਅਭਿਮਾਨੁ। ਤੇਸਾਹੰਕੁਤੈਸਾਹਜਨੁ
 ਜੇਵਰਤਾਏਸਾਈਜੁਗਤਿ। ਨਨਕਓਹੁਪੁਰਖੁਕਹੀਐਜੀਵਨਮੁਕਤਿ। ੭। ਪ
 ਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸਗਲੇਠਾਉ। ਜਿਤੁਜਿਤੁਪਰਿਗਧੈਤੇਸਾਤਿਨਿਨਾਉ। ਆਪੇਕਰਨਕਰ
 ਵਨਜੋਗੁ। ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੇਈਫੁਨਿਹੋਗੁ। ਪਸਰਿਓਆਪਿਹੋਇਅਨਤਤਰੰਗਾ। ਲ
 ਖੇਨਜਾਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਗੰਗਾ। ਜੈਸੀਮਤਿਦੇਇਤੇਸਾਪਰਗਾਸਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕ
 ਰਤਾਅਬਿਨਸਾ। ਸਦਾਸਦਾਸਦਾਦਇਆਲਾ। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਨਕਭਏ
 ਨਿਹਲਾ। ੮। ਲੀਸਲੇਕੁ। ਉਸਤਤਿਕਹਹਿਅਨੇਕਜਨਅੰਤੁਨਪਾਗਵ
 ਗਾਨਨਕਹਚਨਾਪ੍ਰਭਿਰਚੀਬਹੁਬਿਧਿਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਾ। ੧। ਅਸਟਪਟੀ।
 ਕਈਕੋਇਤੇਏਪੁਜਾਗੀ। ਕਈਕੋਇਆਚਾਰਬਿਉਹਾਗੀ। ਕਈਕੋਇਭਏਤੀਰਥ
 ਵਾਸੀ। ਕਈਕੋਇਬਨਭ੍ਰਮਹਿਉਦਾਸੀ। ਕਈਕੋਇਬੇਦਕੋਸ੍ਰੋਤਾ। ਕਈਕੋਇ
 ਤਪੀਸੁਰੋਤਾ। ਕਈਕੋਇਆਤਮਧਿਆਨੁਪਾਹਿ। ਕਈਕੋਇਕਾਬਿਕਾਬਿ
 ਬੰਦਾਹਿ। ਕਈਕੋਇਨਵਤਨਨਾਮਧਿਆਵਹਿ। ਨਨਕਕਰਤੇਕਾਅੰਤੁਨ
 ਪਾਵਹਿ। ੧। ਕਈਕੋਇਭਏਅਭਿਮਾਨੀ। ਕਈਕੋਇਅੰਧਅਭੀਆਨੀ। ਕ
 ਈਕੋਇਕਿਰਪਨਕਠੇਗਾ। ਕਈਕੋਇਅਭਿਗਆਤਮਨਿਕੋਗਾ। ਕਈਕੋਇਪ

ਹਦਰਥਕਉਹਿਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਪਰਭੂਖਨਕਰਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਮਾਇਆਸੁਮਮ
 ਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੇਸਭੁਮਾਹਿ। ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾਨਾ
 ਨਕਕਰਤੇਕੀਜਾਨੈਕਰਤਾਰਚਨਾ॥੧॥ ਕਈਕੋਟਿਸਿਧਜਤੀਜੋਗੀ। ਕਈਕੋਟਿ
 ਰਾਜੇਰਸਭੋਗੀ। ਕਈਕੋਟਿਪੰਖੀਸਰਪਉਪਾਏ। ਕਈਕੋਟਿਪਾਥਰਥਿਰਖਸਿਪ
 ਜਾਏ। ਕਈਕੋਟਿਪਵਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਗ। ਕਈਕੋਟਿਦੇਸਭੁਮੰਡਲਾ। ਕਈਕੋ
 ਟਿਸਸੀਅਹਸੁਹਨਖੜਾ। ਕਈਕੋਟਿਦੇਵਦਾਨਵਇੰਦ੍ਰਸਿਰਿਛੜਾ। ਸਗਲ
 ਸਮਗੀਅਪਨੈਸੁਤਿਧਾਗੈ। ਨਾਨਕਜਿਸੁਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਤਿਸੁਨਿਸਤਾਗੈ॥੨॥ ਕ
 ਈਕੋਟਿਰਾਜਸਤਾਮਸਸਤਕਾ। ਕਈਕੋਟਿਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਅਹੁਸਾਸਤਾ। ਕ
 ਈਕੋਟਿਕੀਏਰਤਨਸਮੁਦਾ। ਕਈਕੋਟਿਨਾਨਪ੍ਰਕਾਰਜੰਤਾ। ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਚਿਰ
 ਜੀਵੇ। ਕਈਕੋਟਿਗਿਰੀਮੇਰਸੁਵਰਨਥੀਵੇ। ਕਈਕੋਟਿਜਖਕਿੰਨਰਪਿਸਾਚਾ।
 ਕਈਕੋਟਿਭੂਤਪ੍ਰੇਤਸੁਕਰਮ੍ਰਿਗਾਚਾ। ਸਭਤੇਨੈਰੇਸਭਪੁਤੇਦੁਗਿ। ਨਾਨਕਆਪਿ
 ਅਭਿਪਤੁਹਿਅਭਰਪੁਗਿ॥੩॥ ਕਈਕੋਟਿਪਾਤਾਲਕੇਵਾਸੀ। ਕਈਕੋਟਿਨਰਕਸੁ
 ਰਗਨਿਵਾਸੀ। ਕਈਕੋਟਿਜਨਮਹਿਜੀਵਹਿਮਰਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਬਹੁਜੋਨੀਠਿਰ
 ਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਬੈਠਤਹੀਖਾਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਪਾਲਹਿਥਕਿਪਾਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਕੀ
 ਏਧਨਵੰਤਾ। ਕਈਕੋਟਿਮਾਇਆਮਹਿਚਿਤਾ। ਜਹਜਹਭਾਣਾਤਹਤਹਰਾਖੇ। ਨ
 ਨਕਸਭੁਕਿਭੁਪ੍ਰਭਕੇਹਾਖੇ॥੪॥ ਕਈਕੋਟਿਭਏਬੈਰਾਗੀ। ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਤਿਨਿ
 ਲਿਵਲਾਗੀ। ਕਈਕੋਟਿਪ੍ਰਭਕਉਥੋਜੰਤੋ। ਆਤਮਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਲਹੰਤੋ।
 ਕਈਕੋਟਿਦਰਸਨਪ੍ਰਭਪਿਆਸਾ। ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਓਪ੍ਰਭੁਅਥਿਨਾਸਾ। ਕਈਕੋ
 ਟਿਮਾਗਹਿਸਤਸੰਗੁ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਿਨਲਾਗਾਹੰਗੁ। ਜਿਨਕਉਹੋਏਆਪਿਸੁਪ੍ਰਸੰ
 ਨਾ। ਨਾਨਕਤੇਜਨਸਦਾਧਨਿਧੀਨਿ॥੫॥ ਕਈਕੋਟਿਖਾਣੀਅਰੁਖੰਡਾ। ਕਈਕੋਟਿਅ
 ਕਾਸਬ੍ਰਹਮੰਡਾ। ਕਈਕੋਟਿਹੋਏਅਵਤਾਰਾ। ਕਈਜੁਗਤਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਗਾ। ਕਈ
 ਬਾਹਪਸਰਿਓਪਾਸਾਗਾ। ਸਦਾਸਦਾਇਕੁਏਕੰਕਾਗਾ। ਕਈਕੋਟਿਕੀਨੇਬਹੁਭਾਤਿ।
 ਪ੍ਰਭਤੇਹੋਏਪ੍ਰਭਮਹਿਸਮਾਤਿ। ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਨੈਕੋਇ। ਆਪੇਆਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁ

ਸੋਇ॥੭॥ਕਣੀਕੋਟਿਪਾਹਬ੍ਰਹਮਕੇਦਸਾ॥ਤਿਨੋਵਤਅਤਮਪਰਗਾਸਾ॥ਕਣੀਕੋਟਿਤ
ਤਕੇਬੇਤੇ॥ਸਦਾਨਿਹਰਿਏਕੋਨੇੜੇ॥ਕਣੀਕੋਟਿਨਾਮਹਸੁਪੀਵਹਿ॥ਅਮਰਭਏਸਦ
ਸਦਹੀਜੀਵਹਿ॥ਕਣੀਕੋਟਿਨਾਮਗੁਨਗਾਵਹਿ॥ਅਤਮਹਸਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾ
ਵਹਿ॥ਅਪੁਨੇਜਨਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਗੇ॥ਨਾਨਕਓਇਪਰਮੇਸੁਰਕੇਪਿਅਗੇ॥
੮॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੋਤੁਸਰਨਾਹੀਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁ
ਥਾਇਹਾਰੇਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਕਰਨਕਰਵ
ਨਕਰਨੈਜੋਗੁਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਹੋਗੁ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਗਾਅ
ਤਨਹੀਕਿਭੁਪਾਹਵਗਾ॥ਪੁਕਮੇਧਾਰਿਅਪਰਹਵੈ॥ਪੁਕਮੇਉਪਜੈਪੁਕਮਿਸਮਾ
ਵੈ॥ਪੁਕਮੇਉਚਨੀਚਥਿਉਹਗਾ॥ਪੁਕਮੇਅਨਿਕਰੰਗਪਰਕਾਗਾ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈ
ਅਪਨੀਵਡਿਅਈ॥ਨਾਨਕਸਭਮਹਿਹਰਿਅਸਮਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਮਾਨੁਖਗ
ਤਿਪਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਤਾਪਥਰਤਗਵੈ॥ਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਬਿਨਸਾਸਤੇਗਥੈ॥ਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਤ
ਹਰਿਗੁਣਭਾਥੈ॥ਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਤਾਪਤਿਤਉਧਰੈ॥ਅਪਿਕਰੈਅਪਨਬੀਚਰੈ॥ਦੁ
ਹਸਿਹਿਅਕਾਅਪਿਸੁਆਮੀ॥ਖੋਲੈਬਿਗਲੈਅੰਤਹਜਾਮੀ॥ਜੋਭਾਵੈਸੋਕਾਰਕ
ਰਾਵੈ॥ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟੀਅਵਹੁਨਾਵੈ॥੨॥ਕਹੁਮਾਨੁਖਤੇਕਿਅਹੋਇਆਵੈ॥ਜੋ
ਓਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਾਵੈ॥ਇਸਕੋਹਥਿਹੋਇਤਾਸਭੁਕਿਭੁਲੇਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋ
ਈਕਰੇਇ॥ਅਨਜਾਨਤਬਿਖਿਅਮਹਿਹਰੈ॥ਜੋਜਨਤਅਪਨਅਪਥਰੈ॥ਭ
ਗਮੇਭੂਲਾਦਹਦਿਸਿਧਾਵੈ॥ਨਿਮਖਮਹਿਚਾਰਿਕੁਟਠਿਰਿਅਵੈ॥ਕਰਿਕਰਿਪ
ਜਿਸੁਅਪਨੀਭਗਤਿਦੇਇ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਾਮਿਮਿਲੇਇ॥੩॥ਖਿਨਮਹਿਨੀਚ
ਕੀਟਕਉਗਜਾ॥ਪਾਹਬ੍ਰਹਮਗਰੀਬਨਿਵਜਾ॥ਜਾਕਾਦ੍ਰਿਸਟਿਕਭੂਨਾਵੈ॥ਤਿ
ਸੁਤਤਕਾਲਾਦਹਦਿਸਪ੍ਰਗਟਾਵੈ॥ਜਾਕਉਅਪੁਨੀਕਰੈਬਖਸੀਸਾ॥ਤਾਕਾਲੇ
ਖਾਨਗੈਨੇਜਗਦੀਸਾ॥ਜੀਉਪਿਤੁਸਭਤਿਸਕੀਰਾਸਿ॥ਘਟਿਘਟਿਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮ
ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਅਪਨੀਬਣਤਅਪਿਥਨਾਈ॥ਨਾਨਕਜੀਵੈਦੇਖਿਬਡਾਈ॥੪॥ਇ
ਸਕਾਬਲੁਨਹੀਇਸੁਹਾਥਾ॥ਕਰਨਕਰਵਨਸਰਬਕੋਨਥਾ॥ਅਗਿਅਕਾਰੀਬ

ਪੁਰਾਜੀਓ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿਥੀਓ ਕਬਹੂ ਉਚਨੀਚ ਮਹਿਬਸੈ ॥ ਕਬਹੂ ਸੋ
 ਗਾਹਖਰੀਹਿਹੈਸੈ ॥ ਕਬਹੂ ਨਿਦਚਿਦਬਿਉਹਗਾ ॥ ਕਬਹੂ ਉਭਅਕਾਸਪਇਆ
 ਲਾ ॥ ਕਬਹੂ ਬੇਤਾਬ੍ਰਹਮਬੀਚਗਾ ॥ ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਵਣਹਗਾ ॥ ੫ ॥ ਕਬਹੂ ਨਿ
 ਗਤਿਕਰੈਬਹੁਭਾਤਿ ॥ ਕਬਹੂ ਸੋਇਹੈਦਿਨੁਗਤਿ ॥ ਕਬਹੂ ਮਹਾਕ੍ਰੋਧਾਕਿਕਗਲ
 ॥ ਕਬਹੂ ਸਰਬਕੀਤੋਤਹਵਾਲਾ ॥ ਕਬਹੂ ਹੋਇਬੈਬਡਗਜਾ ॥ ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਹੀਨੀ
 ਚਕਾਸਾਜਾ ॥ ਕਬਹੂ ਅਪਕੀਰਤਿਮਹਿਆਵੈ ॥ ਕਬਹੂ ਭਲਾਭਲਾਕਰਹਵੈ ॥ ਜਿਉ
 ਪ੍ਰਭੁਗਏਤਿਵਹੀਹੈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਚੁਕਰੈ ॥ ੬ ॥ ਕਬਹੂ ਹੋਇਪੀਤਿਤੁ
 ਕਰੈਬਖਾਨਾ ॥ ਕਬਹੂ ਮੋਨਿਧਾਹੀਲਾਵੈਧਿਆਨੁ ॥ ਕਬਹੂ ਤਟਤੀਹਥਇਸਨਨ
 ॥ ਕਬਹੂ ਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਖਿਗਿਆਨ ॥ ਕਬਹੂ ਕੀਟਹਸਤਿਪਤੰਗਹੋਇਜੀਅ
 ॥ ਅਨਿਕਜੋਨਿਭਗੈਭਗਮੀਆ ॥ ਨਾਨਾਹੂਪਜਿਉਸ੍ਵਾਹੀਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜਿਉਪ੍ਰਭ
 ਭਾਵੈਤਿਵੈਨਚਾਵੈ ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਦੁਜਾਅਵਹੁਨਕੋਇ ॥ ੭
 ॥ ਕਬਹੂ ਸਾਧਸੰਗਤਿਇਹੁਪਾਵੈ ॥ ਉਸੁਅਸਥਾਨਤੇਬਹੁਹਿਨਆਵੈ ॥ ਅਤਹਿਹੋ
 ਇਹਿਅਨਪਗਾਸੁ ॥ ਉਸੁਅਸਥਾਨਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸੁ ॥ ਮਨਤਨਨਾਮਿਹਤੇਇਕ
 ਹੀ ॥ ਸਦਾਬਸਹਿਪਾਹਬ੍ਰਹਮਕੋਸੰਗਿ ॥ ਜਿਉਜਲਮਹਿਜਲੁਆਇਖਟਾਨਾ ॥
 ਤਿਉਜੋਤੀਸੰਗਿਜੋਤਿਸਾਮਾਨਾ ॥ ਮਿਟਿਗਏਗਵਨਪਾਣਾਬਿਸੁਆ ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੋ
 ਸਦਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਸੋਲੇਕੁ ॥ ਸੁਖੀਬਸੈਮਸਕੀਨੀਆਪੁਨਿਵਾਹਿਤ
 ਲੋ ॥ ਬਡੇਬਡੇਅਹੰਕਾਰੀਆਨਾਨਕਗਹਬਿਗਲੋ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਿਸਕੋ
 ਅਤਹਿਗਜਾਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੋਨਰਕਪਾਤੀਹੋਵਤਸੁਆਨੁ ॥ ਜੋਜੋਨੈਮੋਜੋਬਨਵੰਤੁ
 ॥ ਸੋਹੋਵਤਾਬਿਸਟਾਕਾਜੰਤੁ ॥ ਆਪਸਕਉਕਰਮਵੰਤੁਕਰਹਵੈ ॥ ਜਨਮਿਮਰੈਬਹੁ
 ਜੋਨਿਭੁਮਾਵੈ ॥ ਪਨਭੂਮਿਕਾਜੋਕਰੈਗੁਮਾਨੁ ॥ ਸੋਮੂਰਖੁਅਧਾਅਗਿਆਨੁ ॥ ਕਰਿ
 ਕਿਰਪਾਜਿਸਕੋਹਿਹੋਦੇਗਰੀਬਸਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕਣੀਹਮੁਕਤੁਆਗੈਸੁਖੁਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥
 ਪਨਵੰਤਹੋਇਕਹਿਗਰਬਾਵੈ ॥ ਏਨਮਾਨਿਕਭੁਸੰਗਿਨਜਾਵੈ ॥ ਬਹੁਲਸਕਰ
 ਮਾਨੁਖਉਪਰਿਕਰੈਆਸਾ ॥ ਪਲਕੀਤਹਿਤਾਕਰੈਇਬਿਨਾਸਾ ॥ ਸਕਤੇਆਪਜਨੈਬ

ਭਵੰਤਾ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਰਸ ਮੰਤ੍ਰਾ ਕਿ ਸੋ ਨ ਬਦੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ਧਰਮ
ਇਤਿ ਸੁਕਰੇ ਖੁਆਗੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸੋ ਜਨੁ ਨ ਕਦਹ
ਹਰਵਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਪਉ ਪਾਗੇ ਸੁਮੁਖ ਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਗੇ ਅਨਿਕ
ਤਪ ਸਿਆ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਨਰਕ ਸੁਗਾਠਿ ਰਿਠਿ ਰਿਅਵਤਾਗੇ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕ
ਰਿਅਤ ਮਨ ਹੀ ਝੁਵੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕ ਪੁਕੈ ਸੋ ਗਵੈ ਆਪ ਸਕਉ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹ
ਵੈ ॥ ਤਿਸ ਹਿ ਭਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਰਬ ਕੀਰਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕਤ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਉ ਹੋਇ ॥ ਤਬ ਇਸ ਕ
ਉ ਸੁਖੁ ਨ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਬ ਇਯਾਨੈ ਮੈ ਕਉ ਕਰਤਾ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭ ਜੋ ਨਿਮ
ਹਿ ਠਿਹਤਾ ॥ ਜਬ ਧਾਰੈ ਕਉ ਬੈਰੀ ਮੀਤਾ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨ ਹੀ ਚੀਤਾ ॥ ਜ
ਬ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਧਰਮ ਮਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਹ
ਪਾਤੋ ਬੰਧਨ ਤੁਟੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੁਟੈ ॥ ੪ ॥ ਸਹਸਰ ਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ
ਪਾਵੈ ॥ ਓਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇ ਆਪ ਭੈ ਪਾਵੈ ॥ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿਅ ਕੇ ਕਰੈ ॥
ਨਹ ਰਿਪਤਾ ਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਗੈ ॥ ਬਿਨਸੈ ਤੋ ਖਨ ਹੀ ਕਉ ਗਜੈ ॥ ਸੁਪਨਾ ਮਨੋ ਰਥ ਬਿ
ਥੇ ਸਭ ਕਾ ਜੈ ॥ ਨਾਮ ਹੀ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਬਡ ਭਾਗੀ ਕਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕਰ
ਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥ ੫ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰ
ਨੈ ਹਰਾ ॥ ਇਸ ਕੋ ਹਾਥਿ ਕਰਾ ਬੀਚਰਾ ॥ ਜੈ ਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੈ ਤੈ ਸਾ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆ
ਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਜੋ ਕਿਉ ਕੀਨੈ ਸੁ ਅਪਨੈ ਗੰਗੇ ॥ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭ ਪੁਕੈ ਸੰਗਿ
॥ ਬੁਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ॥ ਆਪ ਹਿ ਏਕ ਆਪ ਹਿ ਅਨੇਕ ॥ ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ
ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹੀ ਹਰਿ ਆਸ ਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪਿ ਆਪੇ
ਹਰਿ ਆਸ ਭਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਆਪਿ ਕੀਨੈ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਗ ॥ ਸਭ ਕਉ ਉਸਕਾਓ ਪੁਕ
ਰੈ ਨਹ ॥ ਉਸਤੇ ਭੀ ਨ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ਥਾਨ ਥਾਨ ਤਹਿ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ
ਆਪਿ ਕਰੈ ਏਹਾ ॥ ਕਉ ਤਕ ਕਰੈ ਗੰਗਾ ਆਪਾਗ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਹਿ
॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੭ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਿਨੈਵਿਖਿਆਨੀ॥ ਸਚੁਸਚੁਸਚੁਸਚੁਕੀਨਾ॥ ਕਿਟਿਮਧੇਕਿਨੈਵਿਗਲੇਚੀਨਾ॥ ਭਲਾਭ
 ਲਾਭਲਾਤੇਹੁਪਾ॥ ਅਤਿਸੁੰਦਰਅਪਾਰਅਨੁਪਾ॥ ਨਿਗਮਲਨਿਗਮਲਨਿਗਮਲ
 ਤੇਗੀਬਾਣੀ॥ ਪਟਿਪਟਿਸੁਨੀਸੁਵਨਬਖਾਣੀ॥ ਪਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰਪੁਨੀ
 ਤਾ॥ ਨਾਮੁਜਪੈਨਾਨਕਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ ੮॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੰਤਸਹਨਿਜੋਜਨੁਪਰੈ
 ਸੋਜਨੁਉਪਰਨਤਗਾ॥ ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਨਾਨਕਾਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਅਵਤਾਰ॥ ੧॥ ਅਸ
 ਟਪਦੀ॥ ਸੰਤਕੋਦੁਖਨਿਅਗਜਾਘਟੈ॥ ਸੰਤਕੋਦੁਖਨਿਜਮਤੇਨਹੀਛੁਟੈ॥
 ਸੰਤਕੋਦੁਖਨਿਸੁਖਸਭੁਜਾਇ॥ ਸੰਤਕੋਦੁਖਨਿਨਰਕਮਹਿਪਾਇ॥ ਸੰਤਕੋਦੁਖ
 ਨਿਮਤਿਤੋਇਮਲੀਨਾ॥ ਸੰਤਕੋਦੁਖਨਿਸੋਭਾਤੇਹੀਨਾ॥ ਸੰਤਕੋਹਤੇਕਉਰਖੈਨਕੋਇ
 ॥ ਸੰਤਕੋਦੁਖਨਿਥਾਨਭ੍ਰਸਟੁਹੋਇ॥ ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਜੋਕਰੈ॥ ਨਾਨਕਸੰਤਸੰ
 ਗਿਨਿੰਦਕੁਭੀਤੈ॥ ੧॥ ਸੰਤਕੋਦੁਖਨਤੇਸੁਖੁਭਵੈ॥ ਸੰਤਕੋਦੁਖਨਿਕਾਗਾਜਿਉਲਵੈ
 ॥ ਸੰਤਕੋਦੁਖਨਿਸਹਪਜੋਨਿਪਾਇ॥ ਸੰਤਕੋਦੁਖਨਿਤ੍ਰਿਗਦਜੋਨਿਕਿਰਮਾਇ॥ ਸੰਤ
 ਨਕੋਦੁਖਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਮਹਿਜਲੈ॥ ਸੰਤਕੋਦੁਖਨਿਸਭੁਕੋਭਲੈ॥ ਸੰਤਕੋਦੁਖਨਿਤੇਜੁਸ
 ਭੁਜਾਇ॥ ਸੰਤਕੋਦੁਖਨਿਨੀਚੁਨੀਚਾਇ॥ ਸੰਤਦੇਖੀਕਾਥਾਉਕੋਨਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਸੰਤ
 ਭਾਵੈਤਾਓਇਭੀਗਤਿਪਾਹਿ॥ ੨॥ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਮਹਾਅਤਤਾਈ॥ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦ
 ਕੁਖਿਨੁਟਿਕਨੁਪਾਈ॥ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਮਹਾਹਤਿਅਗਾ॥ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਪਰਮੇ
 ਸੁਹਿਮਾਗਾ॥ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਰਾਜਤੇਹੀਨਾ॥ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਦੁਖੀਆਅਰੁਦੀਨਾ॥ ਸੰਤ
 ਕੋਨਿੰਦਕਕਉਸਹਬੋਗਾ॥ ਸੰਤਕੋਨਿੰਦਕਕਉਸਦਾਬਿਜੋਗਾ॥ ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਦੇਖ
 ਮਹਿਦੇਖੁ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤਭਾਵੈਤਾਉਸਕਾਭੀਹੋਇਸੋਖੁ॥ ੩॥ ਸੰਤਕਾਦੇਖੀਸ
 ਦਅਪਵਿਤ੍ਰਾ॥ ਸੰਤਕਾਦੇਖੀਕਿਸੈਕਾਨਹੀਮਿਤ੍ਰਾ॥ ਸੰਤਕੋਦੇਖੀਕਉਭਨੁਲਾਗੈ॥
 ਸੰਤਕੋਦੇਖੀਕਉਸਭਤਿਅਗੈ॥ ਸੰਤਕਾਦੇਖੀਮਹਾਅੰਕਗੀ॥ ਸੰਤਕਾਦੇਖੀਸਦਾ
 ਬਿਕਾਗੀ॥ ਸੰਤਕਾਦੇਖੀਜਨਮੈਮਗੈ॥ ਸੰਤਕੀਦੁਖਨਸੁਖਤੇਟਗੈ॥ ਸੰਤਕੋਦੇਖੀਕ
 ਉਨਹੀਨਾਉ॥ ਨਾਨਕਸੰਤਭਾਵੈਤਾਲਣੇਮਿਲਾਇ॥ ੪॥ ਸੰਤਕਾਦੇਖੀਅਧਬੀਚ
 ਤੇਫੁਟੈ॥ ਸੰਤਕਾਦੇਖੀਕਿਤੈਕਾਜਿਨਪਹੁਚੈ॥ ਸੰਤਕੋਦੇਖੀਕਉਉਦਿਅਨਭ੍ਰਮਾ

ਈਐ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਉਭਰਿ ਪਾਈਐ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਅੰਤਰੇ ਬੋਧਾ॥ ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿ
 ਨਾ ਮਿਰਤ ਕ ਕੀਲੇਥਾ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕੀਜ ਰਿਕਿਉ ਨਹਿ॥ ਅਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ
 ਹੀ ਖਾਹਿ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨਹਾਖ ਨਹਾ॥ ਨਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾਲਏ ਉਬਾ
 ਰਿ॥ ਪਾ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਇਉ ਬਿਲਲਾਇ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਰੁ ਨ ਮਭੁਲੀ ਤਰੁ ਫਰਾਇ
 ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਭੁਖਾ ਨਹੀ ਗਯੋ॥ ਜਿਉ ਪਾਵ ਕੁਈ ਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਭੁ
 ਏਇ ਕੇਲਾ॥ ਜਿਉ ਬੁਧਾ ਭੂਤਿ ਲੁਖੇ ਤਮਾਹਿ ਢੁਕੇਲਾ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਧੰਗ ਮਤੇਹ
 ਤਾ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਮਿਥਿ ਅਕਰਤਾ॥ ਕਿਹਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਇਆ॥ ਨਨਕ
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਿਆ॥ ੬॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਬਿਗੜੁ ਪੂਰੇਇ ਜਾਇ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ
 ਕਉ ਦਰਗਾਹ ਮੇਲੇ ਸਜਾਇ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਨਮ
 ਹੋ ਨਜੀਵਾਈਐ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕੀਪੁ ਜੈਨ ਅਸਾ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਉਠਿ ਚਲੇ ਨਿਗਸਾ
 ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਨਿਰਿ ਸੋਟੇ ਕੋਇ॥ ਜੈ ਸਾਭਾ ਵੈ ਤੈ ਸਾਕੋਈ ਹੋਇ॥ ਪਇਆ ਕਿਹਤੁ ਨ ਮੇ
 ਏ ਕੋਇ॥ ਨਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ॥ ੭॥ ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਉਕਰੇ ਨੇਹਗਾ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ
 ਤਿਸ ਕਉ ਨਮ ਸਕਾਹਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ
 ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ॥ ਸਭ ਕਭੁ ਵਰਤੇ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ॥ ਜੈ ਸਾਕੇ ਹਤੇ ਸਾਕੇ ਥੀਆ॥ ਅਪ
 ਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰੇ ਨੇਹਗਾ॥ ਭੁਸਕਉ ਨੁਕਰੈ ਬੀਚਗਾ॥ ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆ
 ਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ॥ ਬਰਤਾਹੀ ਨਨਕ ਜਨ ਸੋਇ॥ ੮॥ ਸਭਾ ਸੋਲੇ ਕੁ॥ ਤਜਹੁ ਸਿਆ
 ਨ ਪਸੁ ਹਿਜਨ ਪੁਸਿ ਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇ॥ ਏਕ ਅਸਹਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਨਕ ਧੁਖੁ
 ਭਗਮੁ ਭਉ ਜਾਇ॥ ੯॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਦੇਕ ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ॥ ਦੇਵ ਨ
 ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਦੀਐ ਹੋਰੈ ਆਪਾਇ॥ ਬਹੁ ਹਿਨ ਤਿਸ ਨਾਲ ਹੋਆਇ
 ॥ ਮਾਰੈ ਗੋਏ ਕੋ ਆਪਿ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਉ ਸਹੀ ਹਾਥਿ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸੁਖੁ ਹੋ
 ਇ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੀਠਿ ਪਹੋਇ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥ ਨਨਕ ਬਿ
 ਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ॥ ਕਰਿ ਮਨ ਮੋਹੇ ਸਤਿ ਬਿ
 ਉਹਗਾ॥ ਨਿਗਮ ਲਗ ਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ॥ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਹਿ ਲੇਤਿ ਜੀਉ॥ ਨੈਨ ਹੁਧੇ

ਖੁਠਕੁਰਕਰੰਗੁ॥ ਸਾਧਸੰਗੀ ਬਿਨਸੇਸਤਸੰਗੁ॥ ਚਰਨਚਲਉ ਮਾਗਿਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਮਿਟਹਿ ਪ
 ਪਜਪੀਐ ਹਰਿਬਿੰਦਾ॥ ਕਰਹਰਿਕਰਮਸੁਵਨਹਰਿਕਥਾ॥ ਹਰਿਦਰਗੰ ਹਨਨਕਉਜਲ
 ਮਥਾ॥ ਜ॥ ਬਡਭਾਗੀਤੇਜਨਜਗਮਾਹਿ॥ ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਹਿ॥ ਗਮਨਾਮ
 ਜੋਕਹਰਿਬੀਚਗਾ॥ ਸੋਧਨਵੰਤਗਨੀਸੰਸਾਰਾ॥ ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਬੋਲਹਿਹਰਿਮੁਖੀ॥
 ਸਦਾਸਦਾਜਨਪੁਤੇਸੁਖੀ॥ ਏਕੋਏਕੁਏਕੁਪਛਾਨੈ॥ ਇਤਉਤਕੀਓਹੁਸੋਈਜਨੈ॥ ਸ
 ਮਸੰਗੀਜਿਸਕਾਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਨਨਕਤਿਨਹਿਨਿਰੰਜਨੁਜਾਨਿਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਆਪਨਾਪੁਸੁਏ॥ ਤਿਸਕੀਜਨਪੁਤਿਸਨਾਬੁਏ॥ ਸਾਧਸੰਗੀਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤਾ॥
 ਸਰਬੋਗਤੇਓਹਹਰਿਜਨੁਹਤਾ॥ ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕੇਵਲਬਖਾਨੁ॥ ਗ੍ਰਿਹਸਤ
 ਮਹਿਸੋਈਨਿਰਬਾਨੁ॥ ਏਕਉਪਹਿਜਿਸੁਜਨਕੀਆਸਾ॥ ਤਿਸਕੀਕਟੀਐਜਮਕੀ
 ਫਾਸਾ॥ ਪਾਹਬ੍ਰਹਮਕੀਜਿਸੁਮਨੀਬੁਖਾ॥ ਨਨਕਤਿਸਹਿਨਲਾਗਹਿਦੁਖਾ॥ ਜਿਸਕ
 ਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਚਿਤਿਅਵੈ॥ ਸੋਸੰਤਸੁਏਲਾਨਹੀਰੁਲਾਵੈ॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਕਿ
 ਹਪਕੈਗੈ॥ ਸੋਸੇਵਕੁਰਹੁਕਿਸਤੇਰੈ॥ ਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾਦਿਸਟਾਇਆ॥ ਅਪੁਨੇਕ
 ਹਜਮਹਿਆਪਿਸਮਾਇਆ॥ ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਤਸੀਇਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤਤੁ
 ਸਭਬੁਏਆ॥ ਜਬਦੇਖਉਤਬਸਭਕਿਭੁਮੁਲਾ॥ ਨਨਕਸੋਸੁਖਮੁਸੋਈਅਸ
 ਭੁਲਾ॥ ਪਾ॥ ਨਹਕਿਭੁਜਨਮੇਨਹਕਿਭੁਮੈ॥ ਆਪਨਚਲਿਤੁਆਪਹੀਕਰੈ॥ ਆ
 ਵਨੁਜਾਵਨੁਦਿਸਦਿਅਨਦਿਸਦਿ॥ ਆਗਿਅਕਾਗੀਧਾਗੀਸਭਸਿਸਦਿ॥ ਅਪੇ
 ਆਪਿਸਗਲਮਹਿਆਪਿ॥ ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਹਰਿਥਾਪਉਥਾਪਿ॥ ਅਥਿਨਾਸੀ
 ਨਾਹੀਕਿਭੁਖੰਡਾ॥ ਧਾਰਣਧਾਰਿਹਰਿਓਬ੍ਰਹਮੰਡਾ॥ ਅਲਖਅਭੇਵਪੁਰਖਪਰਤ
 ਪਾ॥ ਆਪਿਜਪਾਏਤਨਨਕਜਪਾ॥ ਛਾ॥ ਜਿਨਪ੍ਰਭੁਜਾਤਸੁਸੋਭਾਵੰਤਾ॥ ਸਗਲਸੰਸਾ
 ਰਉਧਰੈਤਿਨਮੰਤਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਸਗਲਉਧਾਰਨਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਦੁਖਾਬਿਸਰ
 ਨਾ॥ ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਕਿਰਪਾਣਾ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਜਪਿਭਏਨਿਹਲਾ॥ ਉਨਕੀਸੇ
 ਵਸੋਈਲਾਗੈ॥ ਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਹਰਿਬਡਭਾਗੈ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਪਾਵਹਿਬਿਸ੍ਰਮਾ॥
 ਨਨਕਤਿਨਪੁਰਖਕਉਉਤਮਕਰਿਆਨਾ॥ ੭॥ ਜੋਕਿਭੁਕੈਸੁਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ॥ ਸ

ਦਾਸਦਾਬਸੇਹਰਿਸੰਗੀਸਹਜਸੁਭਾਇਹੋਵੈਸੋਹੋਇਕਰਹੈਹਰੁਪਛਾਣੈਸੋਇਆਪ੍ਰਭ
ਕਾਕੀਆਜਨਮੀਠਲਗਾਨਾਜੋਸਾਸਾਤੈਸਾਦ੍ਰਿਸਟਨਾਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸੁਮਾ
ਹਿਸਮਾਏਓਇਸੁਖਨਿਧਾਨਉਨਪੁਬਨਿਆਏਆਪਸਕਉਆਪਿਦੀਨੋਆਨੁ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਜਨੁਏਕੋਜਾਨੁ॥੮॥ਸਭਾਸਲੋਕੁ॥ ਸਰਬਕਲਾਭਗਪੁਰਪ੍ਰਭਾਬਿਰਥਾ
ਜਾਨਨਹਗਾਜਕੋਸਿਮਰਨਿਉਪਰੀਐਨਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਗਾ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥
ਟੁਟੀਗਾਂਢਨਹਰੋਪਾਲਾਸਰਬਜੀਅਪੋਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਸਗਲਕੋਚਿਤ
ਜਿਸੁਮਨਮਾਹਿਤਿਸਤੇਬਿਰਥਾਕੋਈਨਹਿਗੋਮਨਮੋਹਸਦਾਹਰਿਜਾਪਾਅਥਿ
ਨਾਸੀਪ੍ਰਭੁਆਪੋਆਪਾਆਪਨਕੀਅਕਥੁਨਹੋਇਜੇਸਉਪ੍ਰਾਨੀਲੋਚੈਕੋਇ
ਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੋਤੈਰੋਕਿਉਕਾਮਾਗਤਿਨਨਕਜਪਿਏਕਹਰਿਨਾਮਾ॥੧॥ਰੂਪਵੰਤੁ
ਚੋਇਨਹੀਮੋਹੈਪ੍ਰਭਕੀਜੋਤਿਸਗਲਾਘਟਸੋਹੈਧਨਵੰਤਹੋਇਕਿਅਕੋਗਰਹੈ
ਜਾਸਭੁਕਿਉਤਿਸਕਾਦੀਆਦਰਬੈਅਤਿਸੁਗਜੋਕੋਉਕਹਵੈਪ੍ਰਭਕੀਕਲਾ
ਬਿਨਕਹਧਾਵੈਜੇਕੋਹੋਇਥਹੋਦਾਤਾਗਤਿਸੁਦੇਨਹਰੁਜਾਨੈਗਾਵਹੁਜਿਸੁਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭੁਟੇਹੋਹੋਗੁਨਾਨਕਸੇਜਨੁਸਦਾਅਹੋਗੁ॥੧॥ਜਿਉਮਦਹਕਉਥਾਮੇ
ਥੀਮਨੁਤਿਉਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨਹਿਅਸਥੀਮਨੁਜਿਉਪਾਖਾਨੁਵਚਰਿਤਹੈ
ਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਚਰਣਲਗਾਤੁਨਿਸਤਹੈਜਿਉਅੰਧਕਾਰਦੀਪਕਪਰਗਾਸੁਗੁਰਦ
ਰਸਨੁਦੇਖਿਮਨਿਹੋਇਬਿਗਾਸੁਜਿਉਮਹਾਉਦਿਆਨਮਹਿਮਾਰਗੁਪਾਵੈਤਿਉ
ਸਾਪੁਸੰਗਿਮਿਲਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟਾਵੈਤਿਨਸੰਤਨਕੀਬਾਭਉਧੁਗਿਨਾਨਕਕੀਹਰਿ
ਏਚਾਧੁਗਿ॥੩॥ਮਨਮੂਰਖਕਾਹੋਬਿਲਾਣਾਣੀਐਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਿਖਿਆ
ਪਾਣੀਐਦੁਖਸੁਖਪ੍ਰਭਦੇਵਨਹਗੁਅਵਹਤਿਅਗਿਭੂਤਿਸਹਿਚਿਤਗੁਜੇ
ਕਥੁਕਰੈਸੋਣੀਸੁਖੁਮਾਨੁਭੂਲਾਕੋਹੋਹਿਅਜਾਨਾਕਉਨਬਸਤੁਆਣੀਤੇ
ਹੈਸੰਗਾਯਾਪਟਿਹਰਿਓਹਸਲੋਭੀਪਤੰਗਾਗਮਨਾਮਜਪਿਹਿਰਦੇਮਾਹਿਨਾਨਕ
ਪਤਿਸੇਭੀਘਰਿਜਾਹਿ॥੪॥ਜਿਸੁਵਖਰਕਉਲੋਨਿਭੁਆਇਆਗਮਨਾਮੁਸੰਤ
ਨਘਰਿਪਾਇਆਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਲੇਹੁਮਨਮੋਇਗਾਗਮਨਾਮਹਿਰਦੇਮਹਿਤੋਇ

॥ ਲਾਇਖੋ ਪਸੰਤ ਹਸੰਗਿ ਚਾ ਲੁ॥ ਅਵਗਤਿ ਆਗਿ ਬਿਖਿ ਆਜੰ ਜਾ ਲਾ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕ
 ਏ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਮੁਖ ਉਜਲਾ ਰਿਦਗ ਹਸੇਇ॥ ਇਹੁ ਵਾਪਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਰੈ॥ ਨ
 ਨਕ ਤਾ ਕੇ ਸੰਦ ਬਲਿ ਹਰੈ॥ ੫॥ ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇਓ ਇਪੀਉ॥ ਅਗਪਿ ਸਾਧ
 ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਧੁਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੁ॥ ਸਾਧ ਉਪਰਿ ਜਾਣੀ ਐਕੁਰ
 ਬਾਨੁ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਨੁ ਗਾਈਐ॥ ਅ
 ਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੁ ਰਖੋ॥ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਇਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੋ॥ ਓਟ ਗਈ ਸੰਤ
 ਹਦਰਿ ਆਇਐ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਐ॥ ੬॥ ਮਿਰਤ ਕਕਉ ਜੀਵਾਲ
 ਨਹਾਗ॥ ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਆਪਾਗ॥ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ॥ ਪੂਰਬ
 ਇਖੇ ਕਾਲ ਹਟਾ ਪਾਹਿ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰੈ ਨੈਜੋਗੁ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਸਰ
 ਹੋ ਅਨੋਹੋਗੁ॥ ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੋਣੀ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰ
 ਣੀ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਜਿ ਸਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ॥ ੭॥
 ਜਾ ਕੋ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਅਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਨੁ
 ਨੀਐ॥ ਤਿਹੁ ਲੇਇ॥ ਜਾ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਹੋਇ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤਾ॥ ਸਚੁ ਹਿ
 ਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤਾ॥ ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਸੁ॥ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸੁ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਹਿ ਜਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ॥ ੮॥ ੧੫॥ ਸੋ ਲੇ
 ਕੁ॥ ਹੁਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤਿਹੁ ਹੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭੀਨਾ॥ ਤਿਸੁ ਹਿ ਬੁਝੈ ਨਾਨਕ
 ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਆਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਖੁ॥ ਮਾ
 ਨੁਖ ਕੀ ਤੁਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਐ ਆਗੁ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋ
 ਏ॥ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ॥ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰੁ ਗਹਿਰੀ ਰਸੁ ਜਾਨਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁ
 ਰੁ ਹੋ ਬੰਦਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਾਨ ਦਇਆਲ ਬਖਸੰਦਾ॥ ਸਾਧ ਤੇ ਰੇਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਉ॥ ਨਾਨਕ
 ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ॥ ੧॥ ਮਨ ਸਾਧੁ ਰਨ ਸਰਨ ਜੋਗਾ॥ ਜੋ ਕਹਿ ਪਾਇਐ ਅਸੋਈ ਹੋਗੁ
 ॥ ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕੇ ਨੇੜੇ ਹੋਗੁ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਗੁ॥ ਅਨਦੁ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸਦ
 ਜਾ ਕੋ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਸੁਨੀ ਅਤਿ ਪਰਿਤਾ ਕੋ॥ ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ॥ ਤਪ ਮ

ਹਿਤਪੀਸਰੁਗ੍ਰਿਹਸਤਮਹਿਭੇਗੀ॥ਪਿਆਇਪਿਆਇਭਗਤਹਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿ
 ਸੁਪੁਰਖਕਾਕਿਨੈਅੰਤੁਪਾਇਆ॥੨॥ਜਾਕੀਲੀਲਾਕੀਮਤਿਨਹਿ॥ਸਗਲਦੇਵਹਰੇ
 ਅਵਗਾਹਿ॥ਪਿਤਾਕਾਜਨਮੁਕਿਜਨੈਪੁਤਾ॥ਸਗਲਪਰੋਣੀਅਪੁਨੈਸੁਤਿ॥ਸੁਮਤਿ
 ਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਜਿਨਦੇਇ॥ਜਨਦਾਸਨਾਮੁਪਿਆਵਹਿਸੇਇ॥ਤਿਹੁਗੁਣਮਹਿਜ
 ਕਉਭਗਮਾਏ॥ਜਨਮਿਮਰੈਫਿਰਿਅਵੈਜਾਏ॥ਉਚਨੀਚਤਿਸਕੇਅਸਥਾਨਾਜੈ
 ਸਾਜਨਵੈਤੈਸਾਨਕਜਾਨਾ॥੩॥ਨਾਨਾਨੁਪਨਾਨਾਜਾਕੇਰੰਗ॥ਨਾਨਾਭੇਖਕਰਹਿਇਕ
 ਰੰਗ॥ਨਾਨਾਬਿਧਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਗੁ॥ਪ੍ਰਭੁਅਥਿਨਸੀਏਕੰਕਾਗੁ॥ਨਾਨਾਚਲਿਤਕ
 ਰੋਖਿਨਮਾਹਿ॥ਪੁਰਿਹਰਿਓਪੁਰਨੁਸਰੁਠਾਇ॥ਨਾਨਾਬਿਧਿਕਰਿਬਨਤਬਨਈ॥ਅ
 ਪਨੀਕੀਮਤਿਅਪੋਪਾਈ॥ਸਭਘਟਤਿਸਕੇਸਭਤਿਸਕੇਠਾਉ॥ਜਪਿਜਪਿ
 ਜੀਵੈਨਾਨਕਹਰਿਨਾਉ॥੪॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲੇਜੰਤਾ॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡ
 ॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਨਾ॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸੁਨਨਗਿਆਨਪਿਆਨਾ॥ਨਾਮ
 ਕੇਧਾਰੇਅਗਾਸਪਾਤਾਲਾ॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲਅਕਾਗਾ॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਪੁਰੀਆਸ
 ਭਭਵਨਾ॥ਨਾਮਕੇਸੰਗਿਉਧਾਰੇਸੁਨਿਸੁਵਨਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਅਪਨੈਨਾਮਿਲਾ
 ਏ॥ਨਾਨਕਚਉਥੇਪਦਮਹਿਸੋਜਨੁਗਏ॥੫॥ਗੁਪੁਸਤਿਜਾਕਾਸਤਿਅਸ
 ਥਨੁ॥ਪੁਰਖੁਸਤਿਕੇਵਲਪਰਧਾਨੁ॥ਕਰਤੁਤਿਸਤਿਸਤਿਜਾਕੀਬਾਣੀ॥ਸਤਿਪੁਰ
 ਖਸਤਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਸਤਿਕਰਮੁਜਾਕੀਰਚਨਾਸਤਿ॥ਮੁਏਸਤਿਸਤਿਉਤਪਤਿ
 ॥ਸਤਿਕਰਣੀਨਿਗਮਲਾਨਿਗਮਲੀ॥ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਤਿਸਹਿਸਭਭਈ॥ਸਤਿ
 ਨਾਮੁਪ੍ਰਭਕਾਸੁਖਦਾਈ॥ਬਿਸੁਸੁਸਤਿਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾਈ॥੬॥ਸਤਿਬਚਨ
 ਸਾਧੁਉਪਦੇਸਾ॥ਸਤਿਤੇਜਨਜਾਕੈਰਦੈਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ਸਤਿਨਿਗਤਿਬੁਝੈਜੇਕੋਇ॥ਨਾਮੁ
 ਜਪਤਤਾਕੀਗਇਹੋਇ॥ਆਪਿਸਤਿਕੀਆਸਭੁਸਤਿ॥ਆਪੇਜਾਨੈਅਪਨੀਮਿਤਿ
 ਗਤਿ॥ਜਿਸਕੀਸਿਸਟਿਸੁਕਰਣੈਹਰਾ॥ਅਵਰਨਬੁਝਿਕਰਤਬੀਚਰਾ॥ਕਰਤੇ
 ਕੀਮਤਿਨਾਨੈਕੀਆ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਵਰਤੀਆ॥੭॥ਬਿਸਮਨਬਿਸ
 ਮਭਏਬਿਸਮਾਦਾ॥ਜਿਨਿਬੁਝਿਅਤਿਸੁਆਇਆਸੁਦਾ॥ਪ੍ਰਭਕੇਰੰਗਿਗਾਇ

ਜਨਹੋ॥ ਗੁਰਕੋਬਚਨਿਪਦਾਰਥਲਹੋ॥ ਏਇਦਾਤੇਦੁਖਕਾਟਨਹਗਾ॥ ਜਕੈਸੰਗਿਤਰੇ
ਸੰਸਾਰ॥ ਜਨਕਾਸੇਵਕੁਸੇਵਭਗੀ॥ ਜਨਕੈਸੰਗਿਏਕਾਇਵਲਾਗੀ॥ ਗੁਨਗੋਬਿੰਦ
ਕੀਰਤਨੁਜਨੁਗਾਵੈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਫਲੁਪਾਵੈ॥ ੮॥੧॥੬॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ਆਦਿ
ਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ॥ ਏਭਿਸਚੁਨਾਨਕਹੋਸੀਭਿਸਚੁ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਚਰ
ਨਸਤਿਸਤਿਪਰਸਨਹਗਾ॥ ਪੂਜਾਸਤਿਸਤਿਸੇਵਦਾਗਾ॥ ਦਰਸਨੁਸਤਿਸਤਿਪੇਖਨ
ਹਗਾ॥ ਨਮੁਸਤਿਸਤਿਧਿਆਵਨਹਗਾ॥ ਆਪਿਸਤਿਸਤਿਸਭਧਾਰੀ॥ ਆਪੇਗੁਣਅ
ਪੇਗੁਣਕਾਰੀ॥ ਸਬਦੁਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਬਕਤਾ॥ ਸੁਰਤਿਸਤਿਸਤਿਜਸੁਸੁਨਤਾ॥ ਬੁ
ਝਨਹਾਰਕਉਸਤਿਸਭਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਸੇਇ॥੧॥ ਸਤਿਸਹੂਪੁਰਿਦੈਜਿ
ਨਿਮਾਨਿਆ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਤਿਨਿਮੂਧੁਪਥਾਨਿਆ॥ ਜਕੈਰਿਦੈਬਿਸ੍ਵਾਸੁਪ੍ਰਭਅ
ਇਆ॥ ਤਤੁਗਿਆਨੁਤਿਸੁਮਨਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਹੋਇਬਸਾਨਾ॥ ਜਿ
ਸਤੇਉਪਜਿਆਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ ਬਸਤੁਮਾਹਿਲੇਬਸਤੁਗਭਾਈ॥ ਤਾਕਉਭਿ
ਨਨਕਹਨਾਜਾਈ॥ ਬੁਝੈਬੁਝਨਹਰੁਬਿਬੇਕਾ॥ ਨਹਾਇਨਮਿਲੇਨਾਨਕਏਕਾ॥੧॥ ਠਾ
ਕੁਰਕਾਸੇਵਕੁਆਗਿਆਕਾਰੀ॥ ਠਾਕੁਰਕਾਸੇਵਕੁਸਦਾਪੂਜਾਰੀ॥ ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕ
ਕੈਮਨਿਪਰਤੀਤਿ॥ ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕਕੀਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥ ਠਾਕੁਰਕਉਸੇਵਕੁਜਾਨੈ
ਸੰਗੀ॥ ਪ੍ਰਭਕਾਸੇਵਕੁਨਾਮਕੋਹੰਗੀ॥ ਸੇਵਕਕਉਪ੍ਰਭਪਾਲਨਹਗਾ॥ ਸੇਵਕਕੀਰਾਖੈ
ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਸੇਸੇਵਕੁਜਿਸੁਟਇਆਪ੍ਰਭੁਧਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਸੇਸੇਵਕੁਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾ
ਰੀ॥੩॥ ਅਪੁਨੇਜਨਕਾਪਰਦਾਢਾਕੈ॥ ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕੀਸਰਪਰਗਾਏ॥ ਅਪੁਨੇਦਸ
ਕਉਦੇਇਵਡਾਈ॥ ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕਉਨਾਮੁਜਪਾਈ॥ ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪਿਪ
ਤਿਗਾਏ॥ ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕੋਇਨਲਾਏ॥ ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਕਉਕੋਨਪਹੁਚੈ॥ ਪ੍ਰਭ
ਕੇਸੇਵਕਉਚਤੇਉਚੈ॥ ਜੇਪ੍ਰਭਿਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਸੇਸੇਵਕੁਦਹਦਿ
ਸਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥੪॥ ਨੀਕੀਕੀਰੀਮਹਿਕਲਗਾਏ॥ ਭਸਮਕਰੈਲਸਕਰਕੇਟਿਲਾਏ॥
ਜਿਸਕਾਸਾਸੁਨਕਾਢਤਆਪਿ॥ ਤਾਕਉਰਖਤਦੇਕਹਿਧਾ॥ ਮਾਨਸਜਤਨਕਰਤਬ
ਹੁਭਾਤਿ॥ ਤਿਸਕੇਕਰਤਬਬਿਰਥੇਜਾਤਿ॥ ਮਾਰੈਨਰਾਏਅਵਹੁਨਕੋਇ॥ ਸਰਬਜੀਆ

ਕਾਗਖਸੋਇ। ਕਾਹੋਸੋਚਕਹਿਓਪ੍ਰਣੀ। ਜਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਅਲਖਵਿਡਾਣੀ॥੫॥ ਬਰ
ਬਾਰਬਰਪ੍ਰਭੁਜਪੀਐ॥ ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤਇਉਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਪੀਐ॥ ਨਾਮਰਤਨੁਜਿਨਿਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਾਇਆ॥ ਤਿਸੁਕਿਭੁਅਵਰੁਨਾਹੀਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ ਨਾਮੁਪਨੁਨਾਮੋਰੂਪੰਗੁ॥ ਨਾਮੋ
ਸੁਖੁਹਰਿਨਾਮਕਾਸੰਗੁ॥ ਨਾਮਰਸਿਜੋਜਨਵਿਪਤਾਨੋ॥ ਮਨਤਨਨਾਮਹਿਨਾਮਿਸਮਾਨੋ॥ ਉ
ਠਤਥੈਠਤਸੇਵਤਨਾਮਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਨਕੈਸਦਕਾਮਾ॥ ਵਾਬੇਲਹੁਜਸੁਜਿਹਬਾਦਿ
ਨੁਗਾਤਿ॥ ਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਜਨਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ ਕਹਹਿਭਗਤਿਅਤਮਕੋਚਾਇ॥ ਪ੍ਰਭਅਪ
ਨੈਸਿਉਹਰਹਿਸਮਾਇ॥ ਜੋਹੋਅਹੋਵਤਸੇਜਾਨੋ॥ ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਕਾਹੁਕਮੁਪਚਾਨੋ॥
ਤਿਸਕੀਮਹਿਮਾਕਉਨਬਖਾਨਉ॥ ਤਿਸਕਾਗੁਨੁਕਹਿਏਕਨਜਨਉ॥ ਆਠਪਹਰ
ਪ੍ਰਭਬਸਹਿਹਜੁਗੇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਈਜਨਪੁਗੇ॥ ੬॥ ਮਨਮੋਹਿਤਿਨਕੀਓਟਲੇਹਿ॥
ਮਨੁਤਨੁਅਪਨਾਤਿਨਜਨਦੇਹਿ॥ ਜਿਨਿਜਨਿਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਪਛਾਤਾ॥ ਸੇਜਨੁਸਰ
ਬਥੈਕਕਾਦਾਤਾ॥ ਤਿਸਕੀਸਰਨਿਸਰਬਸੁਖਪਾਵਹਿ॥ ਤਿਸਕੈਦਰਸਿਸਭਪਾਪ
ਮਿਟਾਵਹਿ॥ ਅਵਰਸਿਆਨਪਸਗਈਛਾਗੁ॥ ਤਿਸੁਜਨਕੀਤੁਸੇਵਾਲਾਗੁ॥ ਆ
ਵਨੁਜਾਨੁਨਹੋਈਤੇਗਾ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਕੇਪੁਜਹੁਸਦਪੈਗਾ॥ ੮॥ ੧੬॥ ਸੋਏਕੁ॥
ਸਤਿਪੁਰਖੁਜਿਨਿਜਾਨਿਆਸਤਿਗੁਰੁਤਿਸਕਾਨਉ॥ ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਸਿਖੁਉਧਰੈ
ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਉ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੀਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥
ਸੇਵਕਕਉਗੁਰੁਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ ਸਿਖਕੀਗੁਰੁਦੁਗਮਤਿਮਧੁਹਿਗੈ॥ ਗੁਰਬਚ
ਨੀਹਰਿਨਾਮੁਉਚਰੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੇਥੰਪਨਕਾਟੈ॥ ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਬਿਕਾਰਤੇਹਟੈ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਉਨਾਮਪਨੁਦੇਇ॥ ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਵਡਭਾਗੀਹੋ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖ
ਕਾਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵੇਰੈ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਉਜੀਅਨਾਇਸਮਾਗੈ॥ ੧॥ ਗੁ
ਰਕੈਹਿਹਿਸੇਵਕੁਜੋਰੈ॥ ਗੁਰਕੀਆਗਿਆਮਨਮਹਿਸਹੈ॥ ਆਪਸਕਉਕਹਿਕਭੁ
ਨਜਨਾਵੈ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਧਿਆਵੈ॥ ਮਨੁਬੇਚੈਸਤਿਗੁਰਕੈਪਾਸਿ॥ ਤਿਸੁਸੇਵ
ਕਕੇਕਾਰਜਗਾਸਿ॥ ਸੇਵਕਰਤਹੋਇਨਿਹਕਾਮੀ॥ ਤਿਸਕਉਹੋਤਪਗਾਪਤਿਸੁਆਮੀ॥
ਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਤਿਸੁਆਪਕਰੇਇ॥ ਨਾਨਕਸੇਸੇਵਕੁਗੁਰਕੀਮਤਿਏਇ॥ ੨॥ ਬੀਸ

ਬਿਸਵੇਗੁਰਕਾਮਨੁਸਨੈ॥ਸੇਸੇਵਕੁਪਰਮੇਸੁਰਕੀਗਤਿਜਨੈ॥ਸੇਸਤਿਗੁਰੁਜਿਸੁਰਿਦੈਰ
 ਰਿਨਉ॥ਅਨਿਕਬਾਹੁਰਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਜੀਅਕਾਦਾਤਾ॥ਅਠ
 ਪਹਰਪਾਹਬ੍ਰਹਮਾਹੰਗਿਗਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਮਹਿਜਨੁਜਨਮਹਿਪਾਹਬ੍ਰਹਮਾ॥ਏਕਹਿਅ
 ਪਿਨਹੀਕਭੁਰਗੁਮਾ॥ਸਹਸਸਿਅਨਪਲਾਇਅਨਜਾਈਐ॥ਨਨਕਐਸਾਗੁਰੁਬ
 ਡਭਾਗਿਪਾਈਐ॥੩॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਪੇਖਤਪੁਨੀਤਾ॥ਪਰਸਤਚਰਨਗਤਿਨਿਰ
 ਮਲਗੀਤਾ॥ਭੇਟਤਸੰਗਿਗਾਮਗੁਨਰਵੇ॥ਪਾਹਬ੍ਰਹਮਕੀਦਰਗਹਗਵੇ॥ਸੁਨਿਕਰਿ
 ਬਚਨਕਰਨਆਘਾਨੇ॥ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਅਤਮਪਤੀਅਨੇ॥ਪੁਰਾਗੁਰੁਅਖਿਓਜਕਾ
 ਮੰਤਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਪੇਖੈਹੋਇਸੰਤਾ॥ਗੁਣਬਿਅੰਤਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਨਨ
 ਕਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਈ॥ਯਾਜਿਹਥਾਏਕਉਸਤਤਿਅਨੇਕਾ॥ਸਤਿਪੁਰਖ
 ਪੁਰਨਬਿਬੇਕਾ॥ਕਾਹੁਬੋਲਨਪਹੁਚਤਪੁਨੀ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭਨਿਰਬਾਨੀ॥ਨਿ
 ਹਾਰਨਿਰਵੈਰਸੁਖਦਾਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਅਨਿਕਭਗਤਬੰਦਨ
 ਨਿਤਕਰਹਿ॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਸਿਮਰਹਿ॥ਸਦਬਖਿਸਾਰੀਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇ॥
 ਨਨਕਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਐਸਾਪ੍ਰਭੁਜਪਨੇ॥੪॥ਇਹੁਹਰਿਗੁਪਾਵੈਜਨੁਕੋਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਪੀਵੈਅਮਰੁਸੋਹੋਇ॥ਉਸੁਪੁਰਖਕਾਨਾਹੀਕਦੋਬਿਨਾਸਾ॥ਜਾਕੈਮਨਿਪ੍ਰਗਟੇਗੁਨਤਾ
 ਸਾ॥ਅਠਪਹਰਹਰਿਕਾਨਾਸੁਣਾਈ॥ਸਚੁਉਪਦੇਸੁਸੇਵਕਕਉਦੇਇ॥ਸੋਹਮਾਇ
 ਅਕੈਸੰਗਿਨਲੇਪੁ॥ਮਨਮਹਿਰਖੈਹਰਿਹਰਿਏਕੁ॥ਅਧਕਾਰਦੀਪਕਪਰਗਾਸੇ॥ਨ
 ਨਕਭਗਮਸੋਹਦੁਖਤਹਤੇਨਾਸੇ॥੬॥ਤਪਤਿਮਾਹਿਠੰਢਿਵਰਤਾਈ॥ਅਨਦੁਭਇ
 ਅਦਖਨਠੇਭਾਈ॥ਜਨਮਮਰਨਕੇਮਿਟੇਅਦੇਸੇ॥ਸਾਧੁਕੇਪੁਰਨਉਪਦੇਸੇ॥ਭਉ
 ਚੁਕਾਨਿਰਭਉਹੋਇਬਸੇ॥ਸਗਲਬਿਅਧਿਮਨਤੇਖੈਨਸੇ॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਿਕਰ
 ਪਾਧਾਗੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥ਥਿਤਿਪਾਈਚੁਕੇਭ੍ਰਮਗਵਨਾ॥ਸੁਨਿਨਨਕ
 ਹਰਿਹਰਿਜਸੁਸੁਵਨਾ॥੭॥ਨਿਰਗੁਨੁਆਪਿਸਰਗੁਨੁਭੀਓਹੀ॥ਕਲਾਧਾਰਿਜਿਨਿਸ
 ਗਈਸੋਹੀ॥ਅਪਨੇਚਰਿਤਪ੍ਰਭਿਅਪਿਬਨਾਏ॥ਅਪੁਨੀਕੀਮਤਿਅਪੇਪਾਏ॥
 ਹਰਿਬਿਨੁਦੁਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋਸੋਇ॥ਓਤਿਪੋਤਿਰਵਿਅਗੁ

ਪਰੰਗਾ। ਭਏ ਪੁਰਾਸਾਧਕੈ ਸੰਗਾ। ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲਪਾਗੀ। ਅਨਿਕ ਬਾਹਨਾਨਕ ੧੪੦
 ਬਲਿਹਾਰੀ। ੮॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਏ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ
 ਭਾਗੁ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕਾਇ ਪੁਨੁ ਸਾਗੁ॥੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਸੰਤ
 ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰ ਪੁਬੀ ਚਾਗੁ। ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਅਧਾਗੁ। ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਮੀ
 ਤ ਬਿਸਾਰਾ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦਮ ਰਿਉ ਰਿਧਾਰਾ। ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰ
 ਥਾ। ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਹਰ ਪੁਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਧਾ। ਇਹੁ ਪੁਨੁ ਸੰਚ ਹੋਵੁ ਪੁਤਰ ਗਵੰਤਾ। ਸੰਤ ਜ
 ਨਾ ਨਿਰਮਲਾ ਮੰਤਾ। ਏਕ ਅਸਰਾਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ। ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਇ
 ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਪਨਕ ਉਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਪਾਵਹਿ। ਸੋ ਪਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ। ਜਿਸੁ ਸੁ
 ਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛਾ ਹਿਮੀਤਾ। ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਪੁ ਸੰਗੀ ਪਰੀਤਾ। ਜਿਸੁ ਸੇਭਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭ
 ਣੀ ਕਰਨੀ। ਸਾਸੇ ਭਾਭ ਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ। ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ। ਰੋਗੁ ਮਿ
 ਟੈ ਹਰਿ ਅਵਖ ਧੁਲਾਇ। ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ। ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦ
 ਰਗ ਹਿ ਪਰਵਾਨੁ॥੨॥ ਮਨੁ ਪਰਬੋ ਪੁਹਾਰਿ ਕੈ ਨਾਇ। ਦਹਦਿ ਸਿਧਾ ਵਤ ਅਵੈ ਠਾਇ
 ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ। ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ। ਕਲਿ ਤਾ ਤੀਠੰ ਚਾਹ
 ਰਿ ਨਾਉ। ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਉ। ਭਉ ਬਿਨ ਸੋ ਪੁਰਨ ਹੋਇ ਅਸਾ। ਭਗਤਿ
 ਭਾਇ ਅਤ ਮਪਰਗਾਸਾ। ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਟੀ ਜ
 ਮ ਫਾਸੀ॥੩॥ ਤਤੁ ਬੀਚਰੁ ਕਰੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ। ਜਨਾ ਮਿ ਮੈ ਸੋ ਕਾਚੈ ਕਾਚਾ। ਅਵਗ
 ਵਨੁ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ। ਆਪੁ ਤਿ ਅਗਿ ਸਗਨਿ ਗੁਰ ਦੇਵਾ। ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕੋ ਹੋਇ
 ਉਪਾਗੁ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੁਨ ਅਧਾਗੁ। ਅਨਿਕ ਉਪਾਵਨ ਭੂਟ ਨ ਹੋਗੇ। ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
 ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਰੇ। ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ। ਮਨਿ ਬੰਢਤ ਨਾਨਕ ਫਲ
 ਪਾਇ॥੪॥ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਣ ਸਿਤੇ ਰੋਧਨਾ। ਤੁਕਿ ਆਲਪਟਾਵਹਿ ਮੁਹਖ ਮਨਾ। ਸੁਤ ਮੀ
 ਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ। ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤਮ ਕਵਨ ਸਨਥਾ। ਗਜ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਿ
 ਸਥਾਗਾ। ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਭੂਟ ਕਾਗ। ਅਸੁ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ। ਭੂਟ ਰੰਭੁ ਭੂ
 ਠੁਪ ਸਾਗੀ। ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਨਾ। ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਭੁ ਤਾਨਾ॥੫॥

ਗੁਰਕੀਮਤਿ ਤੁਏ ਹਿਏ ਆਨੇ। ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਭੁਭੇ ਸਿ ਆਨੇ। ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ।
 ਨਮੀਤਾ। ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ ਹੋ ਚੀਤਾ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ। ਜਨਮ ਜਨਮ
 ਕੇ ਕਿਲਾ ਬਿਖ ਜਾਹਿ। ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰ ਨ ਮੁਜ ਪਾਵਹੁ। ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਹਰਤ ਗਤਿ
 ਪਾਵਹੁ। ਸਾਹਭੁ ਤਸਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ। ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ। ੬॥ ਗੁਨ ਗਾ
 ਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰ ਸਿ ਮੈਯਾ। ਬਿਨ ਸਿ ਜਾਇ ਹਉ ਮੈ ਬਿਖੁ ਛੇਯਾ। ਹੋਹਿ ਅਚਿਤੁ ਬਸੈ
 ਸੁਖ ਨਾਇ। ਸਾਸਿ ਸੁਆਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ। ਛਾਡਿ ਸਿ ਆਪ ਸਗਲੀ ਮਨਾ। ਸਾਧ
 ਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਪਨਾ। ਹਰਿ ਪੂਜੀ ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ। ਈਹ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈ
 ਕਾਹੁ। ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਦੇਖੁ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੈ ਕੈ ਮਸਤ ਕਿਏ ਖੁ॥ ੭॥ ਏਕੋ ਜਪਿ
 ਏਕੋ ਸਾਈ। ਏਕੁ ਸਿ ਮਰਿ ਏਕੋ ਮਨ ਆਹਿ। ਏਕ ਸਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ। ਮਨਿ ਤ
 ਨਿਜ ਪਿਏ ਕਭਗ ਵੰਤ। ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ। ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਓਪੁ ਭੁਬਿ
 ਆਪਿ। ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ। ਏਕੁ ਅਗਾਧਿ ਪਰਾਥਾ ਤਗਏ। ਮਨ ਤਨ ਅ
 ਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ॥ ੮॥ ੧੬੧॥ ਸੋਲੇ ਕੁ॥ ਫਿ
 ਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਆਪਿ ਅਤ ਉਸਰਨਾਇ। ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭ
 ਗਤੀ ਲਾਇ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਜਾਚ ਕਜ ਨੁਜਾ ਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਨੁ। ਕਰਿ ਕਿਹ ਪਾਦੇ
 ਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ। ਸਾਧ ਜਨ ਕੀ ਮਾਗ ਉਧੁਗਿ। ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਗਿ। ਸਦਾ ਸ
 ਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ। ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹਿਧਿ ਆਵਉ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ
 ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ। ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ। ਏਕ ਓਟ ਏਕੋ ਆਪਾਗੁ। ਨਾਨਕੁ ਮਾ
 ਗੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਗੁ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ। ਹਰਿ ਸੁਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ
 ॥ ਜਿਨ ਚਾਖ ਅਸੇ ਜਨ ਵਿਪਤਾਨੇ। ਪੂਰਨ ਪੂਰਖ ਨਹੀ ਛੋਲਾਨੇ। ਸੁਭ ਰਭੇ ਪ੍ਰੇਮ ਹਸਿ ਹੀ
 ॥ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ। ਪਰੇ ਸਰਨਿ ਆਨ ਸਤਤਿ ਆਗਿ। ਅਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨ
 ਦਿ ਨੂਲਿ ਵਲਾਗਿ। ਬਡ ਭਾਗਿ ਜਪਿ ਆਪੁ ਭੁਭੇਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ੧॥
 ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨ ਸਾਪੁਰੀ ਭਈ। ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ। ਜਨਕ ਉਪੁ ਭੁਭੇਇ
 ਓਟ ਇਥਾ ਲੁ। ਸੇਵਕੁ ਕੀ ਨੋ ਸਦਾ ਨਿਹਾਇ। ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇਆ। ਜਨ

ਮਮਰਨਤੁਬੁਭੁਗਾਇਆਇਢਪੁਨੀਸਰਧਾਸਰਪੁਰੀ। ਰਵਿਹਰਿਅਸਦਸੰਗਿਹ
ਜੁਗੀ। ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਿਦੀਆਮਿਲਾਇ। ਨਨਕਭਗਤੀਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੩॥ ਸੋਕਿ
ਉਬਿਸਰੋਜਿਪਾਲਨਭਾਨੋ। ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੋਜਿਕੀਅਜਾਨੋ। ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੋਜਿ
ਨਿਸਭੁਕਿਉਦੀਆ। ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੋਜਿਜੀਵਨਜੀਆ। ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੋਜਿਅ
ਗਨਿਮਹਿਰਾਖੋ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਬਿਰਲਾਯਾਖੋ। ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੋਜਿਬਿਖੁਤੇਕਾ
ਢੈ। ਜਨਮਜਨਮਕਾਦੁਟਗਢੈ। ਗੁਰਿਪੂਰੈਤਤੁਇਪੈਬੁਝਾਇਆ। ਪ੍ਰਭੁਅਪ
ਨਾਨਕਜਨਧਿਆਇਆ॥੪॥ ਸਾਜਨਸੰਤਕਰਹੁਇਪੁਕਾਮੁ। ਆਨਤਿਆਗਿਜ
ਪੁਹਰਿਨਾਮੁ। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਵਹੁ। ਆਪਿਜਪਹੁਅਵਰੁਪ
ਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ। ਭਗਤਿਭਾਇਤਰੀਐਸਾਗੁ। ਬਿਨੁਭਗਤੀਤਨੁਹੋਸੀਢਾਗੁ।
ਸਰਬਕਾਇਆਣਸੁਖਨਿਧਿਨਾਮੁ। ਬੁਝਤਜਾਤਪਾਏਬਿਸਾਮੁ। ਸਗਲਦੁਖਕਾ
ਹੋਵਤਨਾਮੁ। ਨਨਕਨਾਮੁਜਪਹੁਨਤਾਮੁ॥੫॥ ਉਪਜੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਸੁਚਰੀ। ਮ
ਨਤਨਅਤਰੀਇਹੀਸੁਆਉ। ਨੇੜੁਪੇਖਿਦਰਸੁਸੁਖੁਹੋਇ। ਮਨੁਬਿਗੋਸੈਸਾਧਰ
ਨਹੋਇ। ਭਗਤਿਜਨਕੋਮਾਨਿਤਨਿਰੰਗੁ। ਬਿਰਲਾਕੋਉਪਾਵੈਸੰਗੁ। ਏਕਬਸਤੁਦੈ
ਜੈਕਹਿਮਾਇਆ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਮੁਜਪਿਲਾਇਆ। ਤਾਕੀਉਪਮਾਕਹੀਨਜਾਇ
॥ ਨਨਕਹਰਿਅਸਰਬਸਮਾਇ॥੬॥ ਪ੍ਰਭਬਖਸੰਦਦੀਨਦਇਆਲਾ। ਭਗਤਿ
ਵਢਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾ। ਅਨਥਨਾਥਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਲਾ। ਸਰਬਘਟਕਰਤਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਾ। ਆਦਿਪੁਰਖਕਾਰਣਕਰਤਗ। ਭਗਤਜਨਕੋਪ੍ਰਾਨਅਧਾਗ। ਜੋਜੋਜਪੈਸੁ
ਹੋਇਪੁਨੀਤਾ। ਭਗਤਿਭਾਇਲਾਵੈਮਨਹੀਤਾ। ਹਮਨਿਰੰਗੁਨੀਅਰਨੀਚਅਜਾਨਾ।
ਨਨਕਤਮਗੀਸਰਨਿਪੁਰਖਭਗਵਾਨਾ॥੭॥ ਸਰਬਥੈਠੁਠਮੁਕਤਿਸੋਖਪਾਏ। ਏਕ
ਨਿਮਖਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਏ। ਅਨਿਕਰਾਜੋਭੋਗਬਡਿਅਈ। ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਕਥਾਮ
ਨਿਭਾਈ। ਬਹੁਭੋਜਨਕਾਪਰਸੰਗੀਤਾ। ਰਸਨਜਪਤੀਹਰਿਹਰਿਨੀਤਾ। ਭਈਸੁ
ਕਰਨੀਸੋਭਾਧਨਵੰਤਾ। ਹਿਰਦੈਬਸੇਪੁਰਨਗੁਰਮੰਤਾ। ਸਾਧਸੰਗਪ੍ਰਭਦੇਹੁਨਿਵ
ਸਾ। ਸਰਬਸੁਖਨਾਨਕਪਰਗਾਸਾ॥੮॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ਸਰਗੁਨਨਿਰੰਗੁਨਨਿ

ਭੰਕਾਰਸੁੰਨਸਮਾਧੀਆਪਿ॥ ਆਪਨਕੀਆਨਨਕਾਅਪੋਤੀਠਿਰਿਜਾਪਿ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੰ
 ਜਬਅਕਾਰੁਇਹੁਕਭੁਨਵਿਸਟੇਤਾ॥ ਪਾਪਪੁੰਨਤਬਕਹਤੈਤੋਤਾ॥ ਜਬਪਾਹੀ
 ਆਪਨਸੁੰਨਸਮਾਧੀ॥ ਤਬਬੈਰਬੈਰੋਧਕਿਸੁਸੰਗਿਕਮਾਤਿ॥ ਜਬਇਸਕਾਬਹੁਨੁਰਿ
 ਹਨੁਨਜਾਪਤਾ॥ ਤਬਹਰਖਸੋਗਕਹੁਕਿਸਹਿਬਿਅਪਤਾ॥ ਜਬਆਪਨਆਪਆਪਿ
 ਪਰਬੁਧਮਾ॥ ਤਬਮੋਹਕਹਾਕਿਸੁਪੋਵਤਭਰਮਾ॥ ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਿਵਹਤੀਜਾ॥ ਨਨ
 ਕਕਰੈਨੈਹਾਹੁਨਭੁਜਾ॥ ੧॥ ਜਬੋਹੋਵਤਪ੍ਰਭਕੇਵਲਾਧਨੀ॥ ਤਬਬੰਧਮੁਕਤਿਕਹੁਕਿ
 ਸਕਉਗਨੀ॥ ਜਬਏਕਹਿਹਰਿਅਗਮਅਪਾਗ॥ ਤਬਨਰਕਸੁਗਰਕਹੁਕਉਨਅ
 ਉਤਗ॥ ਜਬਨਿਰਗੁਨਪ੍ਰਭਸਹਜਸੁਭਾਇ॥ ਤਬਸਿਵਸਕਤਿਕਹੁਕਉਤਠਾਇ॥
 ਜਬਆਪਹਿਆਪਿਅਪਨੀਜੋਤਿਧਰੈ॥ ਤਬਕਵਨਨਿਡਹੁਕਵਨਕਤਡਹੈ॥ ਆਪ
 ਨਚਲਿਤਆਪਿਕਰੈਨੈਹਾਗਾ॥ ਨਨਕਠਕੁਰਅਗਮਅਪਾਗ॥ ੨॥ ਅਥਿਨਸੀਸੁਖ
 ਆਪਨਆਸਨਾ॥ ਤਤਜਨਮਮਰਨਕ੍ਰੂਬਿਨਸਨਾ॥ ਜਬਪੁਰਨਕਰਤਾਪ੍ਰਭੁਸੇਇ॥
 ਤਬਜਮਕੀਰਾਸਕਹੁਕਿਸੁਪੋਇ॥ ਜਬਆਬਿਗਤਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭਏਕਾ॥ ਤਬ
 ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਕਿਸੁਪੁਛਤਏਖਾ॥ ਜਬਨਾਥਨਿਰੰਜਨਅਗੋਚਰਅਗਾਧੋ॥ ਤਬਕ
 ਉਨਭੁਟੇਕਉਨਬੰਧਨਥਾਧੋ॥ ਆਪਨਆਪਆਪਹੀਅਚਰਜਾ॥ ਨਨਕਆਪ
 ਨਹੁਪਆਪਹੀਉਪਰਜਾ॥ ੩॥ ਜਹਾਨਿਰਮਲਪੁਰਖੁਪੁਰਖਪਤਿਹੋਤਾ॥ ਤਹਾਬਿਨੁ
 ਮੇਲੁਕਹਤੁਕਿਅਧੋਤਾ॥ ਜਹਾਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਬਾਨਾ॥ ਤਹਕਉਨਕਉਮਾਨ
 ਕਉਨਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਜਹਸਹੁਪਕੇਵਲਜਗਦੀਸਾ॥ ਤਹਭਲਾਭਿਦੁਲਾਗਤਕਹੁ
 ਕੀਸਾ॥ ਜਹਜੋਤਿਸਹੁਪਜੋਤਿਸੰਗਿਸਮਾਵੈ॥ ਤਹਕਿਸਹਿਭੁਖਕਵਨੁਰਿਪਤਾਵੈ॥
 ਕਰਨਕਰਵਨਕਰੈਨੈਹਾਗਾ॥ ਨਨਕਕਰਤੇਕਾਨਹਿਸੁਮਾਗੁ॥ ੪॥ ਜਬਅਪਨੀਜੋਤਾ
 ਪਨਸੰਗਿਥਨਈ॥ ਤਬਕਵਨਮਾਇਬਾਪਮਿਤ੍ਰਸੁਤਭਾਈ॥ ਜਹਸਰਬਕਲਾਆ
 ਪਹਿਪਰਬੀਨਾ॥ ਤਹਬੇਦਕਤੇਬਕਹਕਉਚੀਨਾ॥ ਜਬਆਪਨਆਪੁਆਪਿਉਹਿਧ
 ਰੈ॥ ਤਉਸਗਨਅਪਸਗਨਕਹਾਬੀਚਰੈ॥ ਜਹਆਪਨਉਚਆਪਨਆਪਿਨੇਗਾ॥ ਤ
 ਹਕਉਨਠਕੁਰਕਉਨੁਕਹੀਐਚੇਗਾ॥ ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਹੋਬਿਸਮਾਦਾ॥ ਨਨਕਅ

ਪਨੀਗਤਿਜਨਹੁਆਪਿ॥੫॥ਜਹਅਭਲਅਭੇਦਅਭੇਦਸਮਾਇਆਉਹਾਕਿਸ
 ਹਿਬਿਆਪਤਮਾਇਆਆਪਸਕਉਆਪਹਿਆਦੇਸੁ॥ਤਿਹੁਗੁਣਕਾਨਹੀਪਰਵੇਸੁ॥
 ਜਹਏਕਹਿਏਕਏਕਭਗਵੰਤ॥ਤਹਕਉਨੁਅਚਿੰਤੁਕਿਸੁਲਾਗੋਚਿੰਤਾ॥ਜਹਆਪਨ
 ਆਪੁਆਪਿਪਤੀਆਗਾ॥ਤਹਕਉਨੁਕਥੈਕਉਨੁਸੁਨੈਹਗਾ॥ਬਹੁਥੈਅੰਤਉਚਤੇਉਚ
 ॥ਨਾਨਕਆਪਸਕਉਆਪਹਿਪੁਚਾ॥੬॥ਜਹਆਪਿਹਚਿਓਪਰਪੰਚੁਅਕਾਗਾ॥ਤਿ
 ਹੁਗੁਣਮਹਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਗਾ॥ਪਾਪੁਪੁਨੁਤਹਭਈਕਹਾਵਤਾ॥ਕਉਨਕਕਉਸੁਰ
 ਗਥੰਛਾਵਤਾ॥ਅਲਾਜਾਲਮਾਇਆਜੰਜਾਲਾ॥ਹਉਮੈਮੋਹਭਗਮਭੈਭਾਗਾ॥ਦੁਖ
 ਸੁਖਮਾਨਅਪਮਾਨਾ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਓਬਖਾਨਾ॥ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਿਕਰਿਦੇਖੈ
 ॥ਖੇਲੁਸੰਕਚੈਤਉਨਨਕਏਕੈ॥੭॥ਜਹਅਭਿਗਤਭਗਤਤਹਆਪਿ॥ਜਹਪਸ
 ਰੈਪਾਸਹੁਸੰਤਪਰਤਾਪਿ॥ਦੁਪੁਪਾਖਕਾਆਪਹਿਧਨੀ॥ਉਨਕੀਸੋਭਾਉਨਹੁਬਨੀ॥
 ਆਪਹਿਕਉਤਕਕਰੈਅਨਦਚੰਜਾ॥ਆਪਹਿਰਸਭੋਗਨਨਿਗੋਗਾ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁ
 ਆਪਨਨਾਇਲਾਵੈ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਖੇਲਾਖਿਲਾਵੈ॥ਬੇਸੁਮਾਰਅਥਾਹਅਗਨ
 ਤਅੰਤਲੈ॥ਜਿਉਬੁਲਾਵਹੁਤਿਉਨਨਕਦਾਸਥੈਲੈ॥੮॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ਜੀ
 ਅਜੰਤਕੇਠਕੁਗਾਆਪੇਵਹਤਣਹਗਾ॥ਨਾਨਕਏਕੋਪਸਹਿਆਦੁਜਾਕਹਵਿਸਟ
 ਗਾ॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਆਪਕਥੈਆਪਿਸੁਨੈਨੇਹਗਾ॥ਆਪਹਿਏਕੁਆਪਿਬਿ
 ਸਥਾਗਾ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਸੁਸਟਿਉਪਾਏ॥ਆਪਨੈਭਾਣੈਲਾਏਸਮਾਏ॥ਤੁਮਤੇ
 ਭਿੰਨਨਹੀਕਿਭੁਓਇ॥ਆਪਨਸੁਤਿਸਭੁਜਗਤੁਪਰੋਇ॥ਜਾਕਉਪੁਤਜੀਉਆ
 ਪਿਬੁਝਾਏ॥ਸਚੁਨਾਮੁਸੇਈਜਨੁਪਾਏ॥ਸੇਸਮਦਰਸੀਤਤਕਾਥੇਤਾ॥ਨਾਨਕਸ
 ਗਲਸੁਸਟਿਕਾਜੇਤਾ॥੧॥ਜੀਅਜੰਤੁਸਭਤਾਕੈਹਾਥਾ॥ਦੀਨਦਇਆਲਅਨਾ
 ਥਕੈਨਾਥਾ॥ਜਿਸੁਗਾਥੈਤਿਸੁਕੈਨਿਮਾਗੈ॥ਸੋਮੁਆਜਿਸੁਮਨਹੁਬਿਸਾਗੈ॥ਤਿਸੁਤ
 ਜਿਅਵਰਕਹਕੈਜਾਇ॥ਸਭਾਸਿਰਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨਗਾਇ॥ਜੀਅਕੀਜੁਗਤਿਜਾਕੈ
 ਸਭਹਾਥੀ॥ਅੰਤਭਿਧਾਹਰਿਜਨਹੁਸਾਥੀ॥ਗੁਨਨਿਧਾਨਥੈਅੰਤਅਪਗਾਨਾਨਕ
 ਦਾਸਸਦਾਥਾਇਹਗਾ॥੧॥ਪੁਰਨਪੁਰਿਹੋਦਇਆਲਾ॥ਸਭਉਪਰਿਹੋਵਤਕਿਰਪਾ

ਲਾਅਪਨੇਕਰਤਬਜਨੈਆਪਿ॥ ਅੰਤਰਿਜਮੀਰਹਿਓਬਿਆਪਿ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਏਜੀਅ
 ਨਬਹੁਭਾਤਿ॥ ਜੋਜੋਰਹਿਓਸੁਤਿਸਹਿਧਿਆਤਿ॥ ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਾਏਮਿਲਾਇ॥
 ਭਗਤਿਕਹਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥ ਮਨਅੰਤਰਿਬਿਸ੍ਵਾਸੁਕਰਿਮਾਨਿਆ॥ ਕਰਨਹਰੁ
 ਨਾਨਕਇਕੁਜਾਨਿਆ॥ ੨॥ ਜਨੁਲਾਗਾਹਰਿਏਕੈਨਾਇ॥ ਤਿਸਕੀਆਸਨਬਿਰਥੀਜਾ
 ਏ॥ ਸੇਵਕਕਉਸੇਵਾਬਨਿਅੰਈ॥ ਹੁਕਮੁਬੁਝਿਪਗੰਮਪਦੁਪਾਈ॥ ਇਸਤੇਉਪਰਿ
 ਨਹੀਬੀਚਗੁ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਬਸਿਆਨਿਕੰਗੁ॥ ਬੰਧਨਤੇਰਿਭਏਨਿਰਵੈਗਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ
 ਪੁਜਾਓਗੁਰਕੇਪੈਗਾ॥ ਇਹਲੋਕਸੁਖੀਏਪਹਲੋਕਸੁਖੇਲੇ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਬੁਝਾਪ
 ਹਿਮੇਲੇ॥ ੪॥ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਕਰਹੁਅਨੰਦਾ॥ ਗੁਨਗਾਵਹੁਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ਭਾ
 ਮਨਾਮਤਤੁਕਰਹੁਬੀਚਗੁ॥ ਦੁਲਭਦੇਹਕਾਕਰਹੁਉਪਾਗੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਹਰਿਕੇ
 ਗੁਨਗਾਉ॥ ਪ੍ਰਾਨਤਗਨਕਾਇਹੋਸੁਆਉ॥ ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਪੇਖਹੁਨੇਗਾ॥ ਮਿਏਅ
 ਗਿਆਨੁਬਿਨਸੈਅਧੇਗਾ॥ ਸੁਨਿਉਪਦੇਸੁਹਿਰਦੈਬਸਾਵਹੁ॥ ਮਨਇਛੋਨਾਨਕਛਲ
 ਪਾਵਹੁ॥ ੫॥ ਹਲਤੁਪਲਤੁਦਇਲੇਹੁਸਵਾਗੀ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਗੀ॥ ਪੂਰੇ
 ਗੁਰਕੀਪੂਰੀਦੀਖਿਆ॥ ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਤਿਸੁਸਾਚੁਪਰੀਖਿਆ॥ ਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁ
 ਜਪਹੁਇਵਲਾਇ॥ ਦੁਖਦਰਦਮਨਤੇਭਉਜਾਇ॥ ਸਚੁਵਾਪਾਹੁਕਰਹੁਵਾਪਾਗੀ॥
 ਦਰਗਾਹਨਿਬਰੈਖੇਪਤੁਮਾਗੀ॥ ਏਕਾਟੇਕਰਖਹੁਮਨਮਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਬਹੁਰਿਨਾਵ
 ਹਿਜਾਹੀ॥ ੬॥ ਤਿਸਤੇਦੁਰਿਕਹਾਕੋਜਾਇ॥ ਉਬਰੈਰਾਖਨਹਰੁਧਿਆਇ॥ ਨਿਰਭਉਜ
 ਪੈਸਗਲਭਉਮਿਏ॥ ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਪ੍ਰਾਣੀਭੁਟੇ॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਤਿਸੁਨਾਹੀਦੁ
 ਖਾ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਮਨਿਹੋਵਤਸੁਖਾ॥ ਚਿਤਾਜਾਇਮਿਏਅੰਕਾਗੁ॥ ਤਿਸੁਜਨਕਉਕੋ
 ਇਨਪਹੁਚਨਾਗੁ॥ ਸਿਰਉਪਰਿਠਢਗੁਰੁਸੁਗਾ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੇਕਾਰਜਪੁਗਾ॥ ੭॥ ਮ
 ਤਿਪੂਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟੀ॥ ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਉਪਰਤਸ੍ਰਿਸਟੀ॥ ਚਰਨਕਮਲ
 ਜਾਕੇਅਨੁਪਾ॥ ਸਫਲਦਰਸਨੁਸੁੰਦਰਹਰਿਗੁਪਾ॥ ਧੰਨੁਸੇਵਾਸੇਵਕੁਪਰਵਾਨੁ॥ ਅੰਤ
 ਰਜਾਮੀਪੁਰਖੁਪ੍ਰਧਾਨੁ॥ ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਹੋਤਨਿਹਾਨੁ॥ ਤਾਕੈਨਿਕਦਿਨਾਵਤ
 ਕਾਲੁ॥ ਅਮਰਭਏਅਮਰਾਪਦੁਪਾਇਆ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ ੮॥

੨੨॥ ਸੋਲੇਕੁ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਗ ਨੂਹਿ ਚੀਟੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
ਸੰਤ ਭੇਟਿ ਆਨ ਨ ਕਮ ਨਿਪਰਗਾਸੁ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਅੰਤ ਰਿਪੁ ਭੁਭੀਠਾ॥
ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਲਾ ਗਾਮੀਠਾ॥ ਸਗਲ ਸਮਿ ਗ੍ਰੀਏ ਕਸੂ ਪਟ ਮਾਹਿ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨ ਦ੍ਰਿਸ
ਟਾਹਿ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕਾਨਾਮੁ॥ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸਾਮੁ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅ
ਨਤ ਤਤਤ ਨ ਦਾ॥ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰ ਜਾ ਬਿਸਮਾਦਾ॥ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿ ਆਜਿ ਸੁਆਪਿ
ਦਿਖਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੋਈ ਪਾਏ॥ ੨॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸੋਬਾ ਹਰਿ ਅਨੰਤਾ॥ ਘਇ ਘਇ
ਬਿਆਪਿ ਹਰਿ ਆਭ ਗਵੰਤਾ॥ ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ ਆਕਾਸ ਪਇਆ ਣਾ॥ ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੁ
ਰਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਣਾ॥ ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਚੈ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ॥ ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ॥
ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸੇ ਸਮਾਹਿ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ
ਕੋਠਾਉ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਪਾਉ॥ ੩॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ॥ ਸਸੀ
ਅਰਸੁ ਰਨ ਖੜ ਮਹਿ ਏਕੁ॥ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ॥ ਆਪਿ ਅਡੋਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਡੋਲੈ॥
ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲਾ॥ ਮੋਲਿ ਨ ਪਾਈ ਐ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲਾ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ
ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ॥ ਧਾਰਿ ਹਰਿ ਓਸੁ ਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਕਾਨਾਸੁ॥ ਨਾ
ਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ॥ ੪॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕਾ ਪੇਖ ਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮਾ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕੋ ਹਿ
ਰਦੈ ਸਭਿ ਧਰਮਾ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚਨ॥ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਹਮ ਸੰਗਿ ਰਚ
ਨਾ॥ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਹਰਤਾ॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਕਹਤਾ॥ ਜੋ ਜੋ ਹੋਇ ਸੋ
ਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ॥ ਅੰਤ ਰਿਬ ਸੋਬਾ ਹਰਿ ਭੀਓਹੀ॥ ਨਾਨ
ਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਮੋਹੀ॥ ੫॥ ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀ ਆਸ ਭੁਸਤਿ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਗ
ਲੀ ਉਤਪਤਿ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕੋ ਬਿਸਥਾਹੁ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਹੁ॥ ਅਨਿਕ ਕ
ਲਾ ਲਖੀ ਨਹ ਜਾਇ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਾਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀ
ਐ ਢੁਗਿ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਭਰਪੂਰੀ॥ ਅੰਤ ਰਗ ਤਿਜਿ ਸੁਆਪਿ ਜਨਾਏ॥ ਨਾਨਕ
ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ॥ ੬॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਗ॥ ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖ
ਨਹਾਗ॥ ਸਗਲ ਸਮਾਗੀ ਜਾ ਕਾਤਨਾ॥ ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪਹੀ ਸੁਨਾ॥ ਆਵਨ ਜਾਨੁਇ

ਕੁਖੇਲੁ ਬਨਇਆ ਆਗਿਆ ਕੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ਸਭ ਕੋ ਮਧਿ ਅਇ ਪੋਤੇ ਹੈ। ਜੇਕਿ
 ਉਕਰਹਾ ਸੁਆਪੇ ਕਹੈ। ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਜਾਏ ਤਾਲੇ ਸ
 ਮਾਇ। ੬॥ ਇਸ ਤੋਂ ਹੋਇ ਸੁਨਾਹੀ ਬੁਧਾ। ਓਹੋ ਕਹਹੁ ਕਿ ਨੈਕ ਭੁਕਾ ਆਪਿ ਭੁਲਾ ਕਰਤੁ
 ਤਿਅਤਿ ਨੀਕੀ। ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ। ਆਪਿ ਸਾਚੁ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਚੁ। ਓਤਿ ਪੋਤਿ
 ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਗਾਚੁ। ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ। ਦੁਸਰੇ ਹੋਇ ਤੋ ਸੋਈ ਪਾਇ। ਤਿ
 ਸਕਾ ਕੀ ਆਸ ਭੁਪਰਵਾਨੁ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ। ੭॥ ਜੇ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁ
 ਖੁ ਹੋਇ। ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪੁਤ੍ਰ ਸੋਇ। ਓਹੁ ਧਨ ਵੰਤ ਕੁਲ ਵੰਤੁ ਪਤਿ ਵੰਤੁ। ਜੀਵ
 ਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ। ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ। ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜ
 ਗਤੁ ਤਰਾਇਆ। ਜਨ ਆਵਨ ਕਾਇ ਪੈ ਸੁਆਉ। ਜਨ ਕੋ ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ। ਆ
 ਪਿ ਮੁਕਤ ਮੁਕਤ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ। ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਾਮ ਸਕਾਰੁ। ੮॥ ੨॥ ਸੋਲ
 ਕਾ। ਪੁਰਾ ਪੁਰਾ ਆਗਾਧਿ ਆਪੁਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ। ਨਾਨਕ ਪੁਰਾ ਪਾਇ ਆਪੁਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾ
 ਉ। ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ। ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ। ਪਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ
 ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਹੋ ਬਿੰਦਾ। ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦਾ। ਆਸ ਅਨਿਤ ਤਿ ਆ
 ਗਹੁ — ਤਰੰਗਾ। ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਪੂਰਿ ਮਨ ਮੰਗਾ। ਆਪੁ ਭੋਰਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹਾ। ਸਾਧ ਸੰ
 ਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹਾ। ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਭੰਗਾ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਨਾਮ ਸਕਾਰ
 ॥ ੧॥ ਖੇਮ ਕੁਸਲਾ ਸਹਜ ਅਨੰਦ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦ। ਨਰਕਿ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾ
 ਰਹੁ ਜੀਉ। ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ। ਚਿਤਿ ਚਿਤ ਵਹੁ ਨਾਗਇਣ ਏਕਾ। ਏਕ
 ਰੁਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ। ਗੋਪਾਲ ਦਾਸੇ ਦਰਦੀਨ ਦਇਆਲਾ। ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੁਰਨ ਕਿਰ
 ਪਾਲਾ। ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਰੰਬਾਰ। ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਕਾਇ ਹੈ ਅਧਾਰ। ੨॥ ਉਤਮ
 ਸੋਲੋਕ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ। ਅਮੁਲੀ ਕਲਾ ਲਏ ਹਿਰਤਨ। ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਹੋਤ ਉਧਾਰ।
 ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕ ਹਨਿ ਸਤਗੁ। ਸਫਲ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ। ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗ
 ਹਰਿ ਰੰਗੁ। ਜੈ ਜੈ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਵਾਜੈ। ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਦ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ। ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁ
 ਪਾਲ ਮਹਾਂ ਤਰੈ ਮਾਥੇ। ਨਾਨਕ ਉਧਾਰੈ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਥੇ। ੩॥ ਸਗਨਿ ਜੋ ਗੁਸੁਨਿ ਸਰਨੀ ਆਇ

॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੈਰ ਭਏ ਸਭ ਰੋਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰ १੬੪
 ਗਿਲੈਨਾ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਪੁਰਨੋਈ ਸੇਵ ਕਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਆਲਾਜੰਜਾਲ ਬਿਕਾਰ
 ਤੇ ਰਹਤੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਨਿ ਰਸ ਨ ਕਹਤੇ ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿ
 ਬਹੀ ਖੋਪਹ ਮਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤਾ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਏਕ ਗਰਚੀ
 ਤਾ ॥ ਸੁਖ ਮਨੀ ਸਹਜੋ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮਾ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਹੇਤ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸਰਬ ਇ
 ਞਾਤਾ ਕੀ ਪੁਰਨੋਈ ॥ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਪਾਏ ਅਸਥਾ
 ਨੁ ॥ ਬਹੁ ਹਿਨੋ ਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨੁ ਸੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਹਿ
 ਪਗ ਪਤਿ ਤੇਇ ॥ ੫ ॥ ਖੋਮ ਸਾਤਿ ਰਿਧਿ ਨ ਵਨਿ ਧਿ ॥ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ ॥
 ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗਿਆਨੁ ਸਰੋਸਟ ਉਤਮ ਇਸਨਨੁ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦ
 ਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਸਭ ਕੋ ਮਧਿ ਸਗਲ ਤੇ ਉਦਾਸਾ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥
 ਸਮਦਰਸੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਇਹ ਫਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੋ ਮੁਖਿ ਭੋਨਾ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬ
 ਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥ ੬ ॥ ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮਨ ਕੋਇ ॥ ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਗਾਤਿ ਤੇਇ ॥
 ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਣੀ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਵ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ॥ ਸਗਲ ਮਤਾਂ ਤ
 ਕੇ ਵਲਾਹਿ ਨਾਮਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕੋ ਮਨਿ ਬਿਸੁਆ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਸਾਧਸੰ ਗਿਮਿਟੇ
 ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੇ ॥ ਜਾ ਕੋ ਮਸਤ ਕਿਰਗ ਮਪ੍ਰਭਿ ਪਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾ
 ਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥ ੭ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੇ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੰ
 ਤਿ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਦੁਲਾਭ ਦੇਹ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਨਿਗਮ ਲੋਧੈ
 ਭਾਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਦੁਖ ਹੋਗਾ ਬਿਨਸੈ ਭੈ ਭਰ
 ਮਾ ॥ ਸਾਧਨ ਮਨਿ ਰਮਣ ਤਕੇ ਕਰਮਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਤਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ
 ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਮਨੀ ॥ ੮ ॥ ੨੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਗੁਰਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਥਿਤੀ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਿਅਸੁਆਮੀਸਿਰਜਨਹਗੁ॥ ਅਨਿਕਭੁਤਿ
ਹੋਇਪਸਰਿਅਨਨਕਏਕੰਕਾਗੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਏਕਮਏਕੰਕਾਗੁਪ੍ਰਕੁਰਉਬੰਦ
ਨਾਧਿਆਇ॥ ਗੁਣਗੋਬੰਦਗੁਪਾਲਪ੍ਰਤਸਰਨਿਪਰਉਹਰਿਗਇ॥ ਤਾਕੀਆਸਕਲਿ
ਆਣਸੁਖਜਾਤੇਸਤੁਕਭੁਹੋਇ॥ ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮਿਓਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁ
ਨਕੋਇ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਨੇਬਹੁਬਿਧਿਕਰਉਬੀਚਗੁ॥ ਪਤਿਤਉਧਾਨਭੇ
ਹਰਨਸੁਖਸਾਗਰਨਿਰੰਕਾਗਦਤਾਭੁਗਤਾਦੇਨਹਹੁਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਇ॥ ਜੇ
ਚਾਹਹਿਸੋਈਮਿਲੈਨਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੧॥ਗੋਬੰਦਜਸੁਗਾਈਐਹਰਿਨੀਤਾ॥
ਮਿਲਿਭੁਜੀਐਸਾਧਸੰਗਿਮੇਰੇਮੀਤਾ॥੧॥ਹਰਉ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਕਰਉਬੰਦਨਅਨਿ
ਕਵਾਰਸਰਨਿਪਰਉਹਰਿਗਇ॥ ਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਨਨਕਸਾਧਸੰਗਿਦੁਤੀਆਭਾਉਮਿਟਾ
ਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਦੁਤੀਆਦੁਰਮਤਿਦੁਰਿਕਰਿਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿਨੀਤਾ॥ ਗਮਰਤਨੁ
ਮਨਿਤਨਿਬਸੇਤਜਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੀਤਾ॥ ਮਹਤਮਿਦੈਜੀਵਨੁਮਿਲੈਬਿਨਸਹਿ
ਸਗਲਕਲੇਸਾ॥ ਅਪੁਤਜਹੁਗੋਬੰਦਭਜਹੁਭਾਉਭਗਤਿਪਰਵੇਸਾ॥ ਲਾਭੁਮਿਲੈ
ਤੇਟਾਹਿਹੋਹਰਿਦਰਗਹਪਤਿਵੰਤਾ॥ ਗਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚਵੇਸਾਚਸਾਹਭਗਵੰਤਾ॥ ਉ
ਠਤਥੈਠਤਹਰਿਭਜਹੁਸਾਧੁਸੰਗਿਪਰੀਤਾ॥ ਨਨਕਦੁਰਮਤਿਭੁਇਗਈਪਰਬ੍ਰਹ
ਮਬਸੇਚੀਤੀ॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ ਤੀਨਿਬਿਅਪਹਿਜਗਤਕਉਤੁਰੀਆਪਵੈਕੋਇ
॥ ਨਨਕਸੰਤਨਿਰਮਲਾਭੁਏਜਿਨਮਾਨਿਬਸਿਆਸੋਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ
ਵੈਗੁਣਾਥਿਥੈਠਲਾਕਥਉਤਮਕਥਨੀਚੁ॥ ਨਰਕਸੁਰਗਭ੍ਰਮਤਉਘੋਲੇਸਦਾਸੰਘਾ
ਹੈਮੀਚੁ॥ ਹਰਖਸੋਗਸਹਸਾਸੰਸਾਰਹਉਹਉਕਰਤਾਬਿਹਾਇ॥ ਜਿਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿ
ਨਜਾਣਨੀਚਿਤਵਹਿਅਨਿਕਉਪਾਇ॥ ਆਧਿਬਿਅਧਿਉਪਾਧਿਰਸਕਥਹੁਨਤੁਏ
ਤਾਪਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਧਨੀਨਹਭੁਏਪਰਤਾਪਾ॥ ਸੋਹਭਰਮਭੁਰਤਘੋਲੇਮਹਾ
ਨਰਕਮਹਿਵਾਸਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਰਾਖਿਲੇਹੁਨਨਕਤੇਰੀਆਸਾ॥੩॥ਸਲੋਕੁ॥
ਚਤੁਰਸਿਆਣਾਸੁਘਰੁਸੋਇਜਿਨਿਤਜਿਅਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸ

ਟਸਿਧਿਤਜੁਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥੫੭੩॥ ਚਤੁਰਥਿਚਰੇਬੇਦਸੁਣਿਸੋਧਿਓਤਤੁ
 ਬੀਚਗੁ॥ਸਰਬਖੇਮਕਲਿਆਣਨਿਧਿਗਮਨਾਮੁਜਪਿਸਹੁ॥ਨਰਕਨਿਵਾਰੈਦੁਖਤਰੈ
 ਤੁਟਤਿਅਨਿਕਕਲੇਸਾ॥ਮੀਚੁਪੁਟੈਜਮਤੇਛੁਟੈਹਰਿਕੀਰਤਨਪਰਵੇਸਾ॥ਭਉਬਿਨਸੈਅ
 ਮ੍ਰਿਤੁਗੈਰੀਗੀਰਤੇਨਿਰੰਕਾਰਾਦੁਖਦਾਹਿਦਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾਨਾਸਹਿਨਾਮਅਧਾਗਾਸੁਹਿਨ
 ਰਮੁਨਿਜਨਖੋਜਤੇਸੁਖਸਾਗਰਗੋਪਾਲਾ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਮੁਖੁਭੁਜਲਾਹੋਇਨਾਨਕਸਾ
 ਧਰਵਾਲਾ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ਪੰਚਬਿਕਾਰਮਨਮਹਿਬਸੇਗਚੇਮਾਇਆਸੰਗਿ॥ਸਾਧ
 ਸੰਗਿਹੋਇਨਿਰਮਲਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੋਗੀ॥੧॥੫੭੪॥ ਪੰਚਮਿਪੰਚਪ੍ਰਧਾਨਤੇਜਿ
 ਹਜਾਨਿਓਪਰਪੰਚੁ॥ਕੁਸਮਬਾਸਬਹੁਰੰਗੁਪਟੇਸਭਮਿਥਿਅਬਲਬੰਦੁ॥ਨਹਜ
 ਪੈਨਹਬੁਝੀਐਨਹਕਭੁਕਰਤਬੀਚਗੁ॥ਸੁਦ੍ਰੁਸੋਹਸਬੇਧਿਓਅਗਿਅਨੰਗਰਿ
 ਓਸੰਸਗੁ॥ਜਨਮਮਰਣਬਹੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਲਕੀਨੇਕਰਮਅਨੇਕਾ॥ਰਚਨਹਰੁਨਹਸਿ
 ਮਓਓਮਨਿਨਬੀਚਾਹਿਬਿਬੇਕਾ॥ਭਉਭਗਤਿਭਗਵਾਨਸੰਗਿਮਾਇਆਇਪਤਨ
 ਰੰਚਾ॥ਨਾਨਕਾਬਿਰਲੇਪਾਈਅਹਿਜੋਨਰਚਹਿਪਰਪੰਚਾ॥੫॥ਸਲੋਕੁ॥ ਖਟਸਾਸ
 ਤਉਚੋਓਕਹਹਿਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਗਾਭਗਤਸੋਹਹਿਗੁਣਗਾਵਤੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੋਦੁਅ
 ਗਾ॥੫੭੫॥ ਖਸਟਮਿਖਟਸਾਸਤ੍ਰਹਰਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਕਥਹਿਅਨੇਕਾ॥ਉਤਮ
 ਉਚੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਣਅੰਤੁਨਜਾਣਹਿਸੇਖਾ॥ਨਰਦਮੁਨਿਜਨਸੁਕਬਿਅਸਜਸੁ
 ਗਾਵਤਗੋਬੰਦਾ॥ਰਸਗੀਧੋਹਰਿਸਿਉਬੀਧੋਭਗਤਰਚੇਭਗਵੰਤਾ॥ਸੋਹਮਾਨਭ੍ਰਮੁ
 ਬਿਨਸਿਓਪਾਈਸਹਨਿਦਇਆਲਾ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਿਤਨਿਬੇਸਦਰਸਨੁਦੇਖਿ
 ਨਿਤਲਾ॥ਲਾਭੁਮਿਲੈਤੋਟਾਹਿਰੈਸਾਧਸੰਗਿਇਵਲਾਇ॥ਖਾਟਿਖਜਾਨਗੁਣਨਿ
 ਧਿਹੋਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੬॥ਸਲੋਕੁ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਹਰਿਜਸੁਕਥਹਿਬੋਲਹਿਸ
 ਤਿਭਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨੁਸੰਤਖੀਐਏਕਸੁਸਿਉਇਵਲਾਇ॥੧॥੫੭੬॥ ਸਪਤਮਿ
 ਸੰਚਤੁਨਾਮਪਨੁਟੁਟਿਨਜਾਹਿਭੰਡਗਾ॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਮਹਿਪਾਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਗਾ
 ॥ਆਪੁਤਜਪੁਗੋਬੰਦਭਜਹੁਸਹਨਿਪਰਹੁਹਰਿਗਾਇ॥ਦੁਖਹਰੈਭਵਜਲੁਤਰੈਮਨ
 ਚਾਇਅਠਲੁਪਾਇ॥ਅਠਪਾਰਮਨਹਰਿਜਪੈਸਠਲੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ॥ਅੰਤ

ਰਿਬਾਹਰਿਸਦਾਸੰਗਿਕਰਨੈਹਰੁਪਛਾਣੁ। ਸੋਸਾਜਨੁਸੋਸਖਾਮੀਤੁਜੋਹਰਿਕੀਮਤਿਦੇ
 ਇ।। ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਰੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਇ।। ੭।। ਸੋਲੇਕੁ। ਆਠਪਹ
 ਰਗੁਨਗਾਈਅਹਿਤਜੀਅਹਿਅਵਗਿਜੰਜਾਲਾ। ਜਮਕੰਕਹੁਜੋਹਿਨਸਕਈਨਾਨਕ
 ਪ੍ਰਭੁਦਇਆਲਾ।। ੧।। ਪਉੜੀ।। ਅਸਟਮੀਅਸਟਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿ।। ਸਗਲਪ
 ਦਾਰਥਪੁਰਨਬੁਧਿ। ਕਵਲਪ੍ਰਗਾਸਸਦਾਅਨੰਦ। ਨਿਰਮਲਗੀਤਿਨਿਰੋਧਗਮੰਤਾ।।
 ਸਗਲਧਰਮਪਵਿਤ੍ਰਇਸਨਨੁ। ਸਭਮਹਿਉਚਬਿਸੇਖਗਿਆਨੁ। ਹਰਿਹਰਿਭਜਨੁਪੁ
 ਰੇਗੁਰਸੀਗੀ। ਜਪਿਤਗੀਐਨਾਨਕਨਾਮਹਰਿਗੰਗੀ।। ੮।। ਸੋਲੇਕੁ। ਨਗਾਇਤੁਨਹਸਿ
 ਮਹਿਓਮਹਿਓਦੁਬਿਕਾਗਾਨਾਨਕਨਾਮਬਿਸਾਰਿਐਨਰਕਸੁਰਗਅਵਤਾਰਾ।। ੧।। ਪ
 ਉੜੀ।। ਨਉਮੀਨਵੇਬਿਦੁਅਪਵੀਤਾ। ਹਰਿਨਾਮੁਨਜਪਹਿਕਰਤਬਿਪਰੀਤਿ। ਪਰ
 ਵਿਅਗਮਹਿਬਕਹਿਸਾਧਨੰਦ। ਕਰਨਨਸੁਨਹੀਹਰਿਜਸੁਬੰਦਾ। ਹਿਰਹਿਪਰਦਰਬੁ
 ਉਦਰਕੈਤਾਈ। ਅਗਨਿਨਿਵੈਰੈਤਿਸਨਾਨਬੁਝਾਈ।। ਹਰਿਜੇਵਾਬਿਨੁਏਹਫਲਲਾ
 ਗੋ।। ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਤਮਹਿਜਮਹਿਅਭਗੋ।। ੯।। ਸੋਲੇਕੁ। ਦਸਦਿਸਖੇਜਤ
 ਮੇਠਿਹਿਓਜਤਦੇਖਉਤਤਸੋਇ। ਮਨੁਬਸਿਆਵੈਨਾਨਕਜੇਪੁਰਨਕਿਰਪਾਹੋਇ।। ੧।। ਪ
 ਉੜੀ।। ਦਸਮੀਦਸਦੁਅਰਥਸਿਕੀਨੋ। ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਨਾਮੁਜਪਿਲੀਨੋ। ਕਰਨੀਸੁਨੀ
 ਐਜਸੁਗੋਪਾਲਾ। ਨੈਨੀਪੇਖਤਸਾਧਦਇਆਲਾ। ਹਸਨਗੁਨਗਾਵੈਬੇਅੰਤਾ। ਮਨਮਹਿ
 ਚਿਤਵੈਪੁਰਨਭਗਵੰਤਾ। ਹਸਤਚਰਨਸੰਤਟਹਲਕਮਾਈਐ।। ਨਾਨਕਇਹਸੰਜਮੁਪ੍ਰ
 ਭਾਕਿਰਪਾਪਈਐ।। ੧੦।। ਸੋਲੇਕੁ। ਏਕੋਏਕੁਬਖਾਨੀਐਬਿਹਲਾਜਾਏਸ੍ਵਾਦੁ। ਗੁ
 ਟਗੋਬੰਦਨਜਾਣੀਐਨਾਨਕਸਭੁਬਿਸਮਾਦੁ।। ੧।। ਪਉੜੀ।। ਏਕਾਦਸੀਨਿਕਟਿਪੇ
 ਖਹੁਹਰਿਗੁਆਈਦੀਬਸਿਕਹਿਸੁਣਹੁਹਰਿਨਾਮੁ। ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਸਰਬਜੀਅਦਇ
 ਆਇਨਾਬਿਧਿਬਹਤਸੰਪੁਰਨਭਇਆ। ਧਾਵਤਮਨੁਗਾਏਇਕਠਾਇ।। ਮਨੁਤਨੁਭੁ
 ਪੁਜਪਤਹਰਿਨਾਇ। ਸਭਮਹਿਪੁਰਿਹੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ। ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰਿਅਟਲ
 ਏਹੁਧਰਮਾ।। ੧੧।। ਸੋਲੇਕੁ। ਦੁਰਮਤਿਹਰਿਸੇਵਾਕਰੀਭੇਟੇਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਨਾਨਕ
 ਪ੍ਰਭਸਿਉਮਿਲਿਹੋਬਿਨਸੇਸਗਲਜੰਜਾਲਾ।। ੧।। ਪਉੜੀ।। ਦੁਆਦਸੀਦਾਨੁਨਾਮੁਇ

ਨਨ੍ਹਾ। ਹਰਿਕੀਰਤਿ ਕਰਹੁ ਤਜਿ ਮਾਨ੍ਹਾ। ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕਰਹੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ। ਮਨ ਤਿਪਤਾ १੪੬
 ਸੈਕੀਰਤ ਨ ਪ੍ਰਭਗੀ। ਕੋਮਲ ਬਾਣੀ ਸਭ ਕਉ ਸੰਤੋਖੈ। ਪੰਚ ਭੂ ਅਤਮਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ
 ਧੋਖੈ। ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਏਹ ਨਿਰਚਉ ਪਾਈਐ। ਨਾਨਕ ਗਾਮਰਾਮ ਤਠਿ ਰਿਜੈ ਨਿਨ ਆਈਐ।
 ੧੨॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ਤੀਨਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਬਿਅਪਿ ਆਪੁਰਨੈ ਤਨ ਕਾਮਾ। ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰ
 ਲੁਮਨਿ ਬਸੈ ਨਾਨਕ ਬੂਟੈ ਨਾਮਾ॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਉ ਦਸੀ ਤੀਨਿ ਤਾਪ ਸੰਸਾਰਾ ਅਵ
 ਤਜਾਤ ਨਰਕ ਅਵਤਾਰਾ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਨ ਮਨ ਮਹਿ ਆਇਓ। ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਮ
 ਖਨ ਗਾਇਓ। ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ਦੇਹ ਕਰਿ ਬਾਧਿਓ। ਦੀਹ ਘੋਰ ਗੁਮਾਇਆ ਆਸਾਧਿਓ।
 ਦਿਨ ਹਿ ਬਿਕਾਰ ਕਰਤ ਸੁਪਾਇਓ। ਨੈਨੀ ਨੀਦ ਸੁਪਨ ਬਰਤਾਇਓ। ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ
 ਹੋਵਤ ਏਹੁ ਯਾ। ਸਹ ਨਿਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲਾ॥ ੧੩॥ ਸੋਲੋਕੁ॥
 ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਚਉਦਹ ਭਵਨ ਸਗਲ ਬਿਅਪਤਗਾਮਾ। ਨਾਨਕ ਉਨਨ ਦੇਖੀਐ ਪੁਰਨ
 ਤਕੇ ਕਾਮਾ॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਉਦਹ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ। ਸਗਲ ਭਵਨ ਪੁਰ
 ਨ ਪਰਤਾਪਾ। ਦਸੇ ਦਿਸਾਹਿ ਆਪੁ ਭੁਏ ਕੁ। ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ ਸਭ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖੁ।
 ਜਲ ਥਲ ਬਨ ਪਰਬਤ ਪਾਤਾਲਾ। ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਤਹ ਬਸਹਿ ਦਇਆਲਾ। ਸੁਖ ਅਮ
 ਸ ਸੁਲਾਸਗਲ ਭਗਵਨਾ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਨਾ॥ ੧੪॥ ਸੋਲੋਕੁ॥
 ਅਤਮੁ ਜੀਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਗੁਣ ਗਾਏਗੋ ਬੰਦਾ। ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਭੈ ਮਿਟੇ ਨਾਨਕ ਬਿਨ
 ਸੀਚੰਦਾ॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਮਾਵਸ ਅਤਮ ਸੁਖੀ ਭਏ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀਆ ਗੁਰ ਦੇ
 ਵਾ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਸਹ ਜਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵਾ। ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ
 ਸਫਲ ਪੁਰਨ ਤਕੇ ਕਾਮਾ। ਢਗਮਤਿ ਮਿਟੀ ਹਉ ਮੈਥੁ ਦੀਸਿ ਮਰਤ ਹਥਿ ਕੋ ਨਾਮਾ।
 ਸਹ ਨਿਗਹੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਮਿਟਿ ਅਭਾਵ ਗਵਨਾ। ਆਪਿ ਤਰਿ ਆਕੁਟ ਬਸਿਉ
 ਗੁਣ ਗੁਬੰਦ ਪ੍ਰਭ ਹਵਨਾ। ਹਰਿ ਕੀਟ ਹਲਕਾ ਵਲੀ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕਾਨ੍ਹਾ। ਗੁਰ ਪੁ
 ਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਬਿਸਮਾ॥ ੧੫॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ਪੁਰਨ ਕਬਹੂੰ ਨ ਡੋਲਤਾ ਪੁ
 ਰੀ ਆਪੁ ਭਾਪਿ। ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹੋਤ ਨ ਘਾਟਿ॥ ਪਉ
 ਝੀ॥ ਪੁਰਨ ਮਾਪੁਰਨ ਪ੍ਰਭ ਏਕੁ ਕਰਣ ਕਾ ਠਸ ਮਹਾਬੁ। ਜੀ ਅਜੰਤ ਦਇਆਲ

ਪੁਰਖੁ ਸਭਉ ਪਰਿਜਕਾ ਹਥਾ ਗੁਣਨਿ ਪਾਨਗੋ ਬਿੰਦੁ ਗੁਰਕੀਆ ਜਾ ਕੋ ਹੋਇ। ਅੰਤ
 ਰਜਾ ਮੀਪੁ ਭੁਜਨੁ ਅਲਖਾ ਨਿਰੰਜਨ ਸੋਇ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੋ ਸਭ ਬਿਧਿ
 ਜਾਨਣਹਾਰਾ। ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਸਹਾਇ ਜੋਗੁ ਅਠਪਹਰਨ ਮਸਕਾਰਾ। ਅਕਥਕਥਾਨੁ
 ਬੁਝੀਐ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨਾ। ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਅਨਥਾਨ ਥਨਾਨ ਕਪੁਤਕੀ ਸ
 ਰਨਾ। ੧੬। ਸੋਲੇ ਕੁ। ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸਹਸਾ ਗਇਓ ਸਹਾਇ ਹਰਿ ਗਇ। ਮਨਿ
 ਚਿੰਟੇ ਛਲਾ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਇ। ੧। ਪਉੜੀ। ਕੋਈ ਗਵੇ ਕੋ ਸੁਣੈ
 ਕੋਈ ਕਰੇ ਬੀਚਗੁ। ਕਉ ਪਦੇ ਸੋ ਕੋ ਦ੍ਰਵੈ ਤਿਸ ਕੋ ਹੋਇ ਉਧਾਰਾ। ਕਿਲਾ ਬਿਖਰਾਏ
 ਹੋਇ ਨਿਗਮ ਲਾਜਨ ਮਜਨ ਮਮਲੁ ਜਾਇ। ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲਾਨ ਹੋਇ
 ਤਿਸੁ ਮਾਇ। ਸੋ ਸੁਰਤਾ ਸੋ ਬੈਸਨੇ ਸੋ ਗੀਅਨੀ ਪਨਵੰਤੁ। ਸੋ ਸੁਰਕੁਲ ਵੰਤੁ ਸੋਇ ਜਿ
 ਨਿਭਾਜਿ ਅਭਗਵੰਤੁ। ਖੜੀ ਬ੍ਰਹਮ ਫੁਲੁ ਦੁਬੈ ਸੁਭਿ ਪਰੈ ਸਿਮਰਿ ਚੰਡਾਲਾ। ਜਿ
 ਨਿਜਾ ਨਿਓ ਪੁਰੁ ਆਪਨਾ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਹਿਰਵਾਲਾ। ੧੭। ੧। ੩॥

ਗੁਰੂ ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਸੋਲੇ ਕਾਨ ਲਿਖ ਹਲਾ ੪ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸੋਲੇ ਕਾ ਮਹਲਾ ੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਲੁ ਹੋ ਜਿਸਨੇ ਸਮਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇ। ਏਕ
 ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਦੇਖਦਾ ਮਨ ਭਾਵਨੀ ਤੇ ਸਿਧਿ ਹੋਇ। ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋਹਿ
 ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪਦੁ ਸੋਇ। ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਪਾਤੇ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ।
 ੧। ਮ: ੪ ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਸਭਾ ਬਿਖੁ ਹੈ ਨਿਤ ਜਗਿ ਤੇਟਾ ਸੰਸਾਰੀ। ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਪਨੁ
 ਖਾਇ ਆਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ। ਹਉ ਮੈ ਮੈਲੁ ਬਿਖੁ ਉਤਰੈ ਹਰਿ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ
 ਉਹ ਪਾਗੀ। ਸਭਿ ਕਾਰਜਾ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਿ ਪਾਧਾਰੀ। ਨਾਨਕ ਜੋ ਪੁ
 ਰਿ ਮਿਲੇ ਸੋ ਮਿਲਿ ਹੋਹਿ ਮੇਲੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੀ। ੧। ਪਉੜੀ। ਤੁਸਚਾ ਸਾਨਿ ਬੁਸ

ਚੁਪੈਸਚੁਸਚਗੋਸਾਈ॥ ਤੁਧੋਨੇਸਭਧਿਆਇਦੀਸਭਲਗੈਤੇਗੀਪਾਈ॥ ਤੇਗੀਸਿਫਤਿ
 ਸੁਆਇਉਸਹੁਪੈਯੋਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਸੁਪਾਰਿਲਾਘਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਨੇਫਲੁਪਾਇਦਾ
 ਸਚਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥ ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਵਡੀਤੇਗੀਵਡਿਆਈ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪
 ਵਿਦੁਨਾਵੈਤੋਹੁਸਲਾਪਣਾਸਭੁਬੋਲਾਤੁਫਿਕਾਸਾਦਾ॥ ਮਨਮੁਖਅਹੰਕਾਰੁਸਲਾਹਦੇ
 ਹਉਮੈਮਮਤਾਵਾਦਾ॥ ਜਿਨਿਸਾਲਾਹਨਿਸੇਮਹਾਹਿਖਪਿਜਾਵੈਸਭੁਅਪਵਾਦਾ॥ ਜਨ
 ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬੋਲੈਪਿਹਰਿਹਰਿਪਰਮਾਨਾਦਾ॥ ॥ ਮਃ ੪ ਸਤਿਗੁਰਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
 ਦਸਿਨਾਮੁਧਿਆਈਮਨਿਹਰੀ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਪਵਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿਬੋਲੀਸਭਿਦੁਖਪਰ
 ਹਰੀ॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਭਾਪੇਅਪਿਨਿਰੰਕਹੁਏਨਿਰੰਜਨਹਰਿਹਾਇਆ॥ ਜਿਨੀਤੁ
 ਇਕਮਨਿਸਚੁਧਿਆਇਆਤਿਨਕਾਸਭੁਦੁਖਗਵਾਇਆ॥ ਤੇਰਾਸਰੀਕੁਕੋਨਾਹੀਜਿ
 ਸੋਨੇਲਵੇਲਾਇਸੁਣਾਇਆ॥ ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਦਤਾਤੁਧੈਨਿਰੰਜਨਤੁਧੈਸਚੁਮੇਰੇਮਾ
 ਭਾਇਆ॥ ਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੇਸਚੁਨਾਇਆ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਮਨਅੰਤਰਿ
 ਹਉਮੈਰਹੁਏਕ੍ਰਮਿਭੂਲੇਮਨਮੁਖਦੁਗਜਨਾ॥ ਨਨਕਹਰਿਗੁਗਵਾਇਮਾਇਸਤਿਗੁਰ
 ਸਾਧੁਸਜਨਾ॥ ॥ ਮਃ ੪ ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰੰਗਸਿਉਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਤਾਸਾ॥ ਜਨ
 ਨਨਕਹਰਿਸਰਣਗਤੀਹਰਿਮੇਲੇਗੁਰਸਾਬਾਸਿ॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਕਰਤਾਪੁਰ
 ਖੁਅਗਮੁਏਕਿਸੁਨਾਇਤੁਵਡੀਐ॥ ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਏਇਸੁਆਖੀਐਤੁਧੁਜੇਹਾਤੁਧੈਪ
 ਵੀਐ॥ ਤੁਘਟਿਘਟਿਇਕੁਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਵੀਐ॥ ਤੁਸਚਾਸਭਸਦਖ
 ਸਮੁਧੈਸਭਦੁਤੁਚਵੀਐ॥ ਤੁਕਰਹਿਸੁਸਚੇਏਇਸੀਤਕਾਇਤੁਕਵੀਐ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮਃ ੪ ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਪਰੰਮਕਾਅਠਪਹਰਲਗੰਨਿ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਿਰਪਾਧਾ
 ਰਿਪ੍ਰਭਸਤਿਗੁਰਸੁਖਿਵਸੰਨਿ॥ ॥ ਮਃ ੪ ਜਿਨਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਰੰਮਕੀਜਿਉਬੋ
 ਲਨਿਤਿਵੈਸੋਹੰਨਿ॥ ਨਨਕਹਰਿਅਪੇਜਾਣਦਾਜਿਨਿਲਾਈਪ੍ਰੀਤਿਪਿਰੰਨਿ॥ ॥ ਪਉ
 ਢੀ॥ ਤੁਕਰਤਾਅਪਿਅਭੁਲੁਏਭੁਲਣਵਿਚਿਨਹੀ॥ ਤੁਕਰਹਿਸੁਸਚੇਭਲਾ
 ਹੈਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਹੀ॥ ਤੁਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਏਦੁਜਾਕੋਨਹੀ॥ ਤੁਸਾਹਿਬੁਝਾ
 ਮੁਦਇਆਏਸਭਿਤੁਧੁਧਿਆਈ॥ ਸਭਿਜੀਅਤੇਹੇਤੁਸਭਸਦਾਤੁਸਭਭਰਾਹੀ॥ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ਸੁਤਿ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਦੇਸੁ ਅਖੀਤਾਰ ਲਗੀਨਿ। ਗੁਰਿ ਤੈਠੈ ਸਜਨੁ ਮੇਲਿ
 ਅਜਨਨ ਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੰਨਿ॥੧॥ ਮ: ੪ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਦਇਆ ਲੁਧੈ ਜਿਸਨੇ ਦਇ
 ਆਸ ਦਾਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਦਰੁ ਨਿਰਵੈ ਰੁਪੈ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮਾਇਕੁ ਸੋਇ॥ ਨਿਰਵੈ
 ਨਾਇ ਜਿਵੈ ਰਚਨਾਇ ਦੇਤਿ ਨਾਵਿਚਹੁ ਤਿਸਦਿ ਅਨਕੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭ ਨਦਰੁ ਲਾ
 ਮਨਾਇ ਦਾਤਿ ਸਦਾ ਬੁਧਾ ਕਿਉਂ ਹੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਹੋ ਕੋਇ ਭਾਵੈ ਤੇ ਤਫਲੁ ਪਾਏ ਕੋਇ
 ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਭੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਦੁ ਕਿਭੁ ਗੁਣ ਨਹੋਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਨੇ
 ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਵਡਾ ਜਾਣੀ॥ ਜਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿਲਾਏ ਸੋ ਸਾਹਿਬ
 ਮਨਿ ਭਾਣੀ॥ ਜੇ ਕੋਓ ਸਦੀਗੀ ਸਕਰੇ ਸੋ ਮੁਕਤ ਅਜਾਣੀ॥ ਜਿਸਨੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੁਗੁਣ
 ਹੋਵੈ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਬੁਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪
 ਹਰਿ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ ਜਿਨ ਜਪਿ ਆਇ ਕਮਨਿ ਇ
 ਕਚਿ ਤਿਤਿ ਨ ਲਥਾਹੁ ਉਮੈ ਭਗੁ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਗਾਧਿ ਆਤਿ ਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੈ
 ਕਾਗੁ॥ ਕੋਈ ਨਿਦਾ ਕਰੇ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀਤਿ ਸੋਨੇ ਫਿਟੁ ਫਿਟੁ ਕਰੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਖਣਹਾਰੁ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਤਿਸਨੇ
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਮ ਸਕਾਰੁ॥ ਜਨਨ ਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਵਾਰਿ ਆ ਜਿਨ ਜਪਿ ਆਸਿ ਰਜਣਹਾਰੁ॥
 ੧॥ ਮ: ੪ ਆਪੇ ਪਰਤੀਸਾਜੀ ਅਨੁ ਆਪੇ ਆਕਾਸੁ॥ ਵਿਚਿ ਆਪੇ ਜੰਤਉ ਪਾਇ ਅਨੁ ਮੁ
 ਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਗਿਰਾਸੁ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਤੀਗੁਣ ਤਾਸੁ॥ ਜਨਨ ਨਕ
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੁਸਭਿ ਕਿਲਾਵਿ ਖਕਟੇ ਤਾਸੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ
 ਹੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭਾਵੈ॥ ਜੇ ਤੁਸਚੁ ਸਲਾਹ ਦੇਤਿ ਨ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮੁ
 ਖਦ ਹਉ ਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਚਾ ਭਾਵੈ॥ ਕੁੜਿ ਆਗਿ ਪਛਾਹਾ ਸਦੀ ਅਨਿਕੁ ਤੁ
 ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਮਹਾਦ ਖੁਪਾਵੈ॥ ਮੁਹਕਾ ਲੇਕੁੜਿ ਆਗੀ ਆਕੁੜਿ ਆਗੁੜੈ ਹੋਇ ਜਾਵੈ
 ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਤੀਪਰਮ ਹੈ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੇ ਹੋ ਕੋਈ ਜੇ ਤੇ ਤਫਲੁ
 ਪਾਏ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੀਜਿ ਆਤਿ ਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਹਰਿ ਪਾਏ॥ ਓਨਾ ਲਤਿ ਪ
 ਲਾਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਓਇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਚੀ ਪੈ ਨਾਏ॥ ਇਕਨ ਅੰਦਰਿ ਬੋਧੁ ਨਿਤ ਖੋਟ

ਕਮਾਵਹਿ ਓਹੁ ਜੇਹਾ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ। ਜਾਸਤਿਗੁਰੁ ਸਗਲੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁਆ
 ਵਗੀਰਸਤਿ ਓਹੁ ਘੜਿਆ ਏ। ਓਹਿ ਜੇਹਾ ਚਿਤ ਵਹਿ ਨਿਤ ਤੇਹਾ ਪਾਇ ਨਿਓਇ ਤੇਹਾ ਜੇਹਾ
 ਦਯਿ ਵਜਾਏ। ਨਾਨਕ ਦੁਹੀ ਸਿਰੀਖਸ ਸੁਆਪੇ ਵਰੈ ਨਿਤ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਚਲਤ ਸ
 ਬਾਏ। ॥ ੧੫੪ ॥ ਇਕੁ ਮਨੁ ਇਕੁ ਵਰਤ ਦਾਜਿ ਤੁਲਗੋ ਸੋਥਾਇ ਪਾਇ। ਕੋਈ ਗਲਾ
 ਕਹੇ ਘਨੇਰੀਆ ਜਿਘਰਿ ਵਧੂ ਹੋਵੇ ਸਾਈਖਾਇ। ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋਈ ਨਾਪਵੈ ਅਹੰ
 ਕਾਰੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ। ਅਹੰਕਾਰੀ ਆਨੇ ਦੁਖ ਭੁਖ ਪੈਹ ਬੁਤ ਰਹਿ ਘਰਿ ਮੰਗਾਇ
 ॥ ਕੁਛੁ ਠਗੀ ਗੁਣੀ ਨਹ ਪੈ ਮੁਲੰਮਾ ਪਾਜੁ ਲਾਹਿ ਜਾਇ। ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿਆ
 ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪੁਤੁ ਆਇ। ਜਿਓ ਲੋਹਾ ਪਾਹਿ ਸਿਰੇ ਟੀਐ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸੁ
 ਵਰਨੁ ਹੋਇ ਜਾਇ। ਜਨਨ ਨ ਕਰੇ ਪੁਰ ਭੁਧਣੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ। ॥ ੧੫੫ ॥ ਪਉ
 ਵੀ॥ ਜਿਨਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ। ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝੁ ਤਿਨ
 ਸਿਉ ਕਰੀ ਸਤਿ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ। ਅਭਿਗਣ ਛੋਟਿ ਪਲਰੀ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ
 ਸੁਸਚੇ ਪਾਏ। ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰੁ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਅਭਿਗਣ ਮੇਟਿ ਗੁਣ ਪਗਟੀ ਆਏ
 ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇਰੀ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਆਲਾਏ॥ ॥ ੧੫੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਚਿ
 ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਮਤ ਸੁਚ ਸੰਜ
 ਮੁਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਵਿਪਤਾਵੈ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਾਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਰਖ ਕਰਾਵੈ।
 ਜੋ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਪੂਜੇ ਗੁਰੁ ਮੁਹਰਿ ਸੋ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਵੈ। ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁ
 ਰੇ ਕੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤਾ ਮਾਰਿ ਦਿਵਾਵੈ। ਫੇਰਿ ਓਹੁ ਵੇਲਾ ਓਹੁ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਓਹੁ ਆਪਣਾ
 ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਪਾਵੈ। ਨਗਕਿਘੋਰਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੇ ਖੜਿਆ ਜਿਉ ਤ ਸਕਹੁ ਪਾਇ ਗਲਾ
 ਵੈ। ਫੇਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਵੈ ਤਾਊ ਬਰੈ ਜਾਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ। ਹਰਿ ਬ
 ਤਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ॥ ॥ ੧੫੭ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰੁ ਕਾਹੁ ਕਮੁ ਨ ਮੰ
 ਨੈ ਓਹੁ ਮਨ ਮੁਖੁ ਆਗੀ ਆਨੁ ਠਾਥਿ ਖੁਸਾਇਆ। ਓਹੁ ਅੰਦਰਿ ਕੁਛੁ ਕੁਛੁ ਕੋ ਕਰਿ ਬੁਝੈ
 ਅਣਹੋਦੇ ਭੁਗਵੈ ਦਯਿ ਓਸਦੈ ਗਲਿ ਪਾਇਆ। ਓਹੁ ਗਲ ਫੇਰੇ ਸੀਕਰੇ ਬਹੁ ਤੇਰੀ
 ਓਸਦਾ ਬਾਇਆ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਇਆ। ਓਹੁ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੋਏ ਜਿਉ ਰਿਨ ਦੋਹਾ ਗਇ ਓਹੁ

ਨਾਨਕੁ ਪੁਰੋਹਿਤੁ ਸੁਤੀਲਾ ਚੁਲਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁਆਇ ਪਤਿ ਵਰਤੈ ਓਸ
 ਦਾ ਪਾਸੁ ਛਾਡਿ ਗੁਰਪਾਸਿ ਬਹਿ ਜਾਇਆ ਜੋ ਗੁਰੁ ਹੋ ਪੇਆ ਪਣਾ ਸੁਭਲਾ ਨਹੀ ਪੰਚ
 ਹੁਓ ਨਿਲਾਹਾ ਮੁਲੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ਪਹਿਲਾ ਅਗਮੁ ਨਿਗਮੁ ਨ ਕੁਆ ਖਿਸੁਣਾ
 ਏ ਪੁਰੇ ਗੁਰਕਾ ਬਚਨੁ ਉਪਰਿ ਆਇਆ ਗੁਰਸਿਖਾ ਵਡਿਆਈ ਭਵੈ ਗੁਰਪੁਰੋਕੀ ਮ
 ਨਮੁਖਾ ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤ ਦੁਵਡਾ ਪੈਸੇ
 ਲਏ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਏਕੋ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਚੁਧਿਆਇ ਦਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਏਕੋ ॥ ਸੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਪੰਜੇ ਦੁਤ ਕੀਤੇ ਵਸਿ ਛਿਕੋ ॥ ਜਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਣਾਇ ਦੇ ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕੁ ਛੁਡਿ ਦੁਛਿਦੁ ਮੁਹ ਛਿਕੋ ॥ ਓਇ ਬੋਲੇ ਕਿਸੇ
 ਨ ਭਾਵਨੀ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਚੁਕੋ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ॥ ਹਰਿ ਪੁਰਕਾ ਸਭੁ ਖੇਤੁ ਪੈ
 ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਿਰਸਾਣੀ ਲਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਜਮਾਈ ਅਨੁਮਨ ਮੁਖੀ ਮੁਲੁ
 ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਭੁ ਕੋ ਬੀਜੇ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਨਹਿ ਭਾਵੈ ਸੁਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖੀ
 ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜੇ ਆਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਛਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਮੁ ਚੁਹਾ ਕਿਰਸਾਣਿ
 ਤਕੁ ਰਕਦਾ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਮਾਰਿ ਕਛਾਇਆ ਕਿਰਸਾਣੀ ਜੰਮੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੁ ਬ
 ਖਸਜਮਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਸਭੁ ਲਾਹਿਓ ਨੁ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਿ
 ਆਇਆ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਨ ਮੁਆਧਿ ਆਆਪਿ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥
 ੧॥ ਮ: ੪ ॥ ਸਾਹਾਇ ਨੁਲਾ ਲਾਹਿਓ ਅਮਨ ਮੁਖਿ ਹੋਗੇ ਗਲਾ ॥ ਰਾਤੀ ਉਘੈ ਦਬਿਆ ਨਵੇ
 ਸੋਤ ਸਭਿ ਢਿਲਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖਾ ਦੇ ਸਿਰਿ ਜੋਗ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਤ ਦੇਵ ਹਿਰਲਾ ॥ ਜੋਗ ਦਾ
 ਆਖਿ ਆਪੁ ਰਖ ਕਮਾਵੇ ਸੇ ਅਪਵਿਤ ਅਮੋਧ ਖਲਾ ॥ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੇ ਕੁਸੁਧਨ
 ਹਸੇ ਜੋਗ ਪੁਛਿ ਚਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਆਖਿ ਐ ਜੋ ਚਲੇ ਸੋ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਭਲੁ ਭਲਾ ॥
 ਜੋਗ ਪੁਰਸ ਜਭਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਅਨੁਹਿ ਖੇਲਾ ਸਭਿ ਖਿਲਾ ॥ ਸਭੁ ਤੇ ਹੀ ਬਣਤ ਬ
 ਣਾਵਣੀ ਨਾਨਕ ਭਲੁ ਭਲਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਵੇ ਪਰਵਾਹੁ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਅਤੁਲੁ
 ਕਿਉ ਤੁਲੀਐ ॥ ਸੇਵਤ ਭਾਗੀ ਜਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇ ਦੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੀਐ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਭੁ ਪੁਰੋਗੁਰ ਬਾਣੀ ਬਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗੀ ਸੋ ਹਰਿ ਕਚੁ ਪਿ

ਚੁਥੇਲਦੇਸੇਕੁੜਿਆਹਕੁੜੇਫਿਪਵੀਐ॥ ਓਨਾਅੰਦਰਿਤੋਰੁਮੁਖਿਤੋਰੁਪੈਬਿਖੁਮਾ ੧੪੫
 ਇਐਨੇਫਿਮਹਦੇਕਵੀਐ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ੪ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਨਿਗਮਲੀਨਿ
 ਹਮਲਜਨੁਹੋਇਸੁਸੇਵਾਘਾਏ॥ ਜਿਨਅੰਦਰਿਕਪਦੁਵਿਕਾਰੁਭੂਠੁਓਇਆਪੇਸਚੈਵ
 ਖਿਕਢੇਜਜਮਾਏ॥ ਸਚਿਆਹਸਿਖਬਹਿਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਘਾਲਨਿਕੁੜਿਆਹਨ
 ਲਭਨੀਕਿਤੈਥਾਇਭਾਏ॥ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਕਾਅਖਿਅਸੁਖਾਵੈਨਹੀਤਿਨਾਮੁਪਭਏ
 ਰੇਫਿਹਹਿਦਯਿਗਾਏ॥ ਜਿਨਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਹਰਿਕੇਰੀਸੇਕਿਚਰਕੁਵੇਗਈਅਨਿ
 ਮਨਮੁਖਬੋਤਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਨੇਮਿਲੈਸੁਆਪਣਾਮਨੁਥਾਇਰਖੈਓਤੁਆਪਿਵਰਤੈ
 ਆਪਣੀਵਸੁਨਾਏ॥ ਜਨਨਨਕਾਇਕਨਗੁਰੁਮੇਲਿਸੁਖੁਦੈਵੈਇਕਿਅਪੇਵਖਿਕਢੈ
 ਠਗਵਾਏ॥ ੧॥ ਮਃ੪ ਜਿਨਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਤਿਨਕੇਕਾਜਦਯਿਅਦੇਹ
 ਸਿ॥ ਤਿਨਚੁਕੀਮੁਹਤਾਜੀਲੋਕਨਕੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅੰਗੁਕਰਿਬੈਠਾਪਾਸਿ॥ ਜਾਕਰਤਾਵ
 ਲਿਤਾਸਭੁਕੋਵਲਿਸਤਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿਕਹਹਿਸਾਬਾਸਿ॥ ਸਾਹੁਪਾਤਿਸਾਹੁਸਭੁਹਰਿ
 ਕਾਕੀਆਸਭਜਨਕਉਆਇਕਹਹਿਹਰਗਾਸਿ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਕੀਵਡੀਵਡਿਅਈਹਰਿ
 ਵਡਾਸੇਵਿਅਤਲੁਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੋਦਾਨੁਦੀਆਹਰਿਨਿਹਚਲੁਨਿਤਬਖ
 ਸੇਚਵੈਸਵਾਇਆ॥ ਕੋਈਨਿੰਦਕੁਵਡਿਅਈਦੇਖਿਨਸਕੈਸੋਕਰਤੈਆਪਿਪਚਾ
 ਇਆ॥ ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਣਬੋਲੈਕਰਤੈਕੇਭਗਤਾਨੇਸਦਾਹਖਦਾਆਇਆ॥ ੩॥ ਪਉ
 ਝੀ॥ ਤੁਸਾਹਿਬੁਅਗਮਦਇਆਲੁਹੈਵਡਦਾਤਾਦਾਣਾ॥ ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਮੈਹੋਰੁ
 ਕੇਦਿਸਿਨਆਵਈਤੁਹੈਸੁਘਤੁਮੈਹੈਮਨਿਭਾਣਾ॥ ਮੇਰੁਕੁਟਿਬੁਦਿਸਿਅਵਦਾਸ
 ਭੁਚਲਣਹਰਾਅਵਣਜਾਣਾ॥ ਜੋਬਿਨੁਸਚੈਹੋਰੁਤੁਚਿਤੁਏਦੇਸੇਕੁੜਿਆਹਕੁ
 ਝਾਤਿਨਮਾਣਾ॥ ਨਨਕਸਚੁਪਿਆਇਤੁਬਿਨੁਸਚੈਪਾਚਿਪਾਚਿਮੁਏਅਜਾਣਾ॥ ੪॥ ਸ
 ਲੋਕੁ ਮਃ੪ ਅਗੋਦੇਸਤਤਾਉਨਦਿਚੈਪਛੋਦੇਅਖਿਅਕਾਮਿਨਆਵੈ॥ ਅਪ
 ਵਿਚਿਫਿਰੈਮਨਮੁਖੁਵੇਚਾਗਾਗਲੀਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਸ
 ਤਿਗੁਰਕੀਸੁਕੁੜੀਆਵੈਕੁੜੀਜਾਵੈ॥ ਜੇਕੁਪਕਰੇਮੇਗਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਤਾਸਤਿ
 ਗੁਰਪਾਹਬੁਹਮੁਨਦਹੀਆਵੈ॥ ਤਾਅਪਿਉਪੀਵੈਸਬਦੁਗੁਰਕੇਗਸਭੁਕਾਝਾਅੰਦ

ਸਾਭਹਮੁਚਕਾਵੈ॥ ਸਦਾਅਨਦਿਗੈਦਿਨੁਗਤੀਜਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਪਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥
 ੧॥੧੫੪॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕਾਜੋਸਿਖੁਅਖਾਏਸੁਭਲਾਕੇਉਠਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ ਉਦ
 ਮੁਕਰੇਭਲਾਕੇਪਰਭਾਤੀਇਸਨਾਨੁਕਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਹਿਨਵੈ॥ ਉਪਦੇਸਿਗੁਰੁਹਰਿਹਰਿਜ
 ਪੁਜਾਪੈਸਭਿਕਿਲਾਵਿਖਪਾਪਦੇਖਲਾਹਿਜਾਵੈ॥ ਫਿਰਿਚੜ੍ਹਦਿਵਸੁਗੁਰਬਾਣੀਗਾ
 ਵੈਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ ਜੇਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਧਿਆਏਮੇਹਹਰਿਹਰਿ
 ਸੋਗੁਰਸਿਖੁਗੁਰੁਮਨਿਭਾਵੈ॥ ਜਿਸਨੇਦਇਆਉਹੋਵੈਮੇਹਸੁਆਮੀਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖ
 ਗੁਰੁਉਪਦੇਸੁਸੁਣਾਵੈ॥ ਜਨਨੁਨਕੁਪੁਕਿਮੰਗੈਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਕੀਜੋਆਪਜਪੈਅ
 ਵਰਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ ੧॥੧੫੫॥ ਜੋਤੁਪੁਸਚੁਧਿਆਇਦੇਸੇਵਿਹਲੇਥੇੜੇ॥ ਜੋ
 ਮਨਿਚਿਤਿਇਕੁਅਰਾਧਦੇਤਿਨਕੀਬਰਕਸਿਖਾਹਿਅਸੰਖਕਰੇੜੇ॥ ਤੁਧੋਨੇਸਭਧਿ
 ਆਇਦੀਸੇਥਾਇਪਏਜੋਸਾਹਿਬਲੇੜੇ॥ ਜੋਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਖਾਦੇਪੈਨਦੇਸੇਮੁ
 ਏਮਹਿਜੰਮੇਕੇੜੇ॥ ਓਇਹਾਜਗੁਮਿਠਾਥੇਲਦੇਬਾਹਰਿਵਿਸੁਕਛਹਿਮੁਖਿਘੋਲੇ॥
 ਮਨਿਖੋਟੇਦਾਯਿਵਿਛੋੜੇ॥ ੧॥੧੫੬॥ ਸਲੋਕ੧੫੪ ਮਲੁਜੁਈਭਰਿਅਨੀਲਾਕਾਲਾ
 ਖਿਧੋੜਾਤਿਨਿਵੇਮੁਖਿਵੇਮੁਖੋਨੋਪਾਇਆ॥ ਪਾਸਿਨਦੇਈਕੋਈਬਹਦਿਜਗਤਮਾ
 ਹਿਗੁਪਕਿਸਗਵੀਮਲੁਲਾਇਮਨਮੁਖੁਆਇਆ॥ ਪਗੁਈਨਿੰਦਾਚੁਗਲੀਨੋਵੇਮੁ
 ਖੁਕਰਿਕੈਭੇਜਿਅਓਥੇਭੀਮੁਪੁਕਾਲਾਦੁਹਾਵੇਮੁਖਾਦਾਕਰੀਇਆ॥ ਤੜਸੁਇਆ
 ਸਭਤੁਜਗਤਵਿਚਿਭਾਈਵੇਮੁਖੁਸਟੈਨਫਰੋਪਉਲੀਪਉਦੀਛਵਾਰੇਇਕੋਉ
 ਠਿਘਰਿਆਇਆ॥ ਅਗੈਸੰਗਤੀਕੁੜਮੀਵੇਮੁਖੁਹਲਣਾਨਮਿਲੇਤਾਵਹੁਟੀਭਤੀ
 ਜੀਠਿਰਿਆਇਘਰਿਪਾਇਆ॥ ਹਲਤੁਪਲਾਤੁਦੇਵੈਗਏਨਿਤਭੁਖਕੁਕੇਤਿਹਾਇਆ॥
 ਪਨੁਪਨੁਸੁਆਮੀਕਰਤਾਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਨਿਅਉਸਚੁਬਹਿਅਪਕਰਾਇਆ॥ ਜੋਨ
 ਦਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰਪੁਰੋਕੀਸੋਸਾਚੈਮਾਰਿਪਚਾਇਆ॥ ਏਹੁਅਖਰੁਤਿਨਿਅਖਿਆ
 ਜਿਨਿਜਗਤਸਭਉਪਾਇਆ॥ ੧॥੧੫੭॥ ਸਾਹਿਬੁਜਿਸਦਾਨੰਗਾਭੁਖਾਹੋਵੈਤਿਸ
 ਦਾਨਫਰੁਕਿਥਪੁਰਜਿਖਾਏ॥ ਜਿਸਾਹਿਬਕੇਘਰਿਵਥੁਹੋਵੈਸੁਨਫਰੋਹਥਿਆਵੈਅ
 ਟਹੋਦੀਕਿਥਪੁਪਾਏ॥ ਜਿਸਦੀਸੇਵਾਕੀਤੀਠਿਹਿਲੇਖਾਮੰਗੀਐਸਾਸੇਵਾਅਉਖ

ਚੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿਗੁਰਸ ਛਲਦ ਸਾਨਕੀ ਛਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਨ ਕੋਈ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ ਨਾਨਕ ਵੀਚਾਰ ਹਿਸੰਤ ਜਨ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਕਰੰਦੋ॥ ਭਗਤ ਮੁਖੇ ਤੇ ਬੋਲਦੇ
ਸੇਵ ਚਨੋ ਵੇਦੋ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪਰਗਟਾ ਪਦਾ ਸਭਿ ਲੋਕ ਸੁਣਦੋ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇ ਨਿਮੁਗ
ਧਨ ਗਸੰਤ ਨਾ ਲਿਖੰਦੋ॥ ਓਇ ਲੋਚਨਿ ਓਨਿ ਗੁਣੈ ਨ ਓਇ ਅੰਕਾਰਿ ਸਵੰਦੋ॥ ਓਇ
ਵਿਚਾਰੇ ਕਿਅ ਕਰਹਿ ਜਾਭਾ ਗਧੁਰਿ ਮੰਦੋ॥ ਜੇ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੇਕਿ ਸੋ ਨ ਸੰਦੋ॥
ਵੈਰੁ ਕਰਹਿ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾ ਲਿਖਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ਪਚੰਦੋ॥ ਜੇ ਜੋਸੰਤਿ ਸਹਾਇ ਆਸੇ ਛਿਰਿ
ਭਵੰਦੋ॥ ਪੇਰੁ ਮੁਢਾ ਪੁਕਟਿ ਆਤਿ ਸੁਰਾ ਲਾਸੁ ਕੰਦੋ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ੪ ਅੰਤਰਿ
ਹਰਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇ ਦਾ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਤੁਸਿ ਦਿਤੀ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਇਕੁ
ਤਿਲੁ ਕਿਸੇ ਦੀ ਘਟਾਈ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਵਾਲੈ ਤੇ ਤਾਝੁ ਖਿਝੁ ਖਿਮੈ ਸਭ
ਯੋਕਾਈ॥ ਨਿੰਦਕਾ ਕੇ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰੈ ਤੇ ਆਪਿ ਵਧਾਈ॥ ਜਿਉ ਸਿਉ ਨਿੰਦਕ
ਨਿੰਦ ਕਰਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਗਾਧਿਆਤਿ ਨਿ
ਪੈਰੀ ਆਇ ਸਭ ਪਾਈ॥੧੩॥ ਮਃ੪ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਗਣਤ ਜਿਹੇ ਪੈਰ ਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸ
ਭੁਤਿ ਸਕਾਗਇਆ॥ ਨਿਤ ਝੁਪੀ ਆਪਾਏ ਝੁਗੁ ਸੁਟੇ ਝੁਖਦਾ ਝੁਖਦਾ ਝੁਕਿ ਪਇਆ॥
ਨਿਤ ਉਪਾਵ ਕਰੇ ਮਾਇਆ ਪਨਕਾਗਣਿ ਅਗਲਾ ਪਨੁਭੀ ਉਡਿ ਗਇਆ॥ ਕਿਆ ਓਹੁ
ਖਟੇ ਕਿਆ ਓਹੁ ਖਾਵੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਪਇਆ॥ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾ ਲਿਖਿ ਵੈਰੁ
ਚਾਏ ਸਭੁ ਪਾਪੁ ਜਗਤੈ ਕਾਰਿ ਨਿਸਿਰਿ ਲਾਇਆ॥ ਓਸੁ ਅਗੈ ਪਥੈ ਚੋਈ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਅੰ
ਦਰਿ ਨਿੰਦਾ ਮੁਹਿ ਆਬੁ ਪਇਆ॥ ਜੇ ਸੁਇਨੈ ਨ ਓਹੁ ਪੁਪਾਏ ਤਾਖੈ ਹੁਸੈ ਤੀਰ ਲਿਗ
ਇਆ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਹਣੀ ਛਿਰਿ ਓਹੁ ਆਵੈ ਤਾਪਿ ਥਲੇ ਅਉਗਣ ਬਖਸਿ ਲਾਇਆ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੁਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਲਾ ਵਿਖਾਪਾ ਪਗਾਇਆ॥
੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਹੈ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁਸਭ ਦੁਓ ਪਰਿ ਤੁਦੀ ਬਾਲਾ॥ ਜੇ ਤੁਸੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇ
ਦੇ ਸਚੁ ਸੇਵ ਨਿਸਚੈ ਤੇ ਗਮਾਲਾ॥ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਚੁ ਬੋਲ ਨਿਸਚੈ
ਤੇ ਗਤਾਲਾ॥ ਸੇਭ ਗਤ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਲਾ॥ ਸਚੁ
ਨਿਸਚੈ ਸੇਵ ਦੇ ਤਿਨ ਵਾਗੀਸ ਦਕੁਰ ਬਾਲਾ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ੪ ਧੁਰਿ ਮਾਰੇ ਪੂਰੈ ਸ

ਤਿਹੁਰੁ ਸੇਈ ਹੁਇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਗੇ ॥ ਜੇ ਮੇਲਾ ਟੋਨੇ ਬਹੁ ਤੇ ਹੋਲੇ ਚੀਐ ਨ ਦੇਈ ॥ ਮਲਾਣਕਰ
 ਤਾਗੇ ॥ ਸਤਸੰਗ ਤਿਛੋਈ ਨਾਲ ਹਨਿ ਵਿਚਿ ਸੰਗ ਤਿਹੁਰੀ ਵੀਚਾਗੇ ॥ ਕੋਈ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਹੁ
 ਏ ਓਨੋ ਨੋ ਤਿਸੁ ਮਾਗੇ ਜਮੁ ਜੰਦਾਗੇ ॥ ਗੁਰਿ ਬਾਥੈ ਫਿਟਕੇ ਸੇਫਿਟੇ ਗੁਰਿ ਅੰਗ ਦਿਕੀ ਤੇਕੁ
 ਵਿਆਗੇ ॥ ਗੁਰਿ ਤੀਜੀ ਪੀੜੀ ਵੀਚਾਰਿ ਆਕਿਆ ਹਥਿਏ ਨ ਵੇਚਾਗੇ ॥ ਗੁਰੁ ਚਉਥੀ ਪੀ
 ਝੀ ਏਕਿਆ ਤਿਨਿ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਤਾਗੇ ॥ ਕੋਈ ਪੁਤ ਸਿਖੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ
 ਤਿਸੁ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵੇਗੇ ॥ ਜੇ ਇਥੈ ਜੋਫਲੁ ਪਾਇ ਸੀ ਪੁਤ ਧਨੁ ਲਖ ਮੀਖ ਕਿ ਮੇਲੈ
 ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਗੇ ॥ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਚਿ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਹ ਧਾਗੇ ॥ ਸੋਪ
 ਏ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿ ਆਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਗੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮਗੈ ਪੂਰਿ ਤਿਨੋ ਜੋ
 ਗੁਰ ਸਿਖ ਮਿਤ ਪਿਆਗੇ ॥ ੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਯਗਤ ਭੀ
 ਆਪੇ ਆਇ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਗੀ ਪਾਏ ॥ ਡਹੀਐ ਤਾ ਜੇ ਕਿਛੁ ਆਪ ਦੂਰੀ ਚੈ ਸਭੁ ਕਰਤ ਆ
 ਪਣੀ ਕਲਾ ਵਧਾਏ ॥ ਦੇਖੁ ਭਾਈਏ ਹੁ ਅਖਾੜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਚੇ ਕਾ ਜਿਨ ਆਪ
 ਏ ਜੋਹਿ ਸਭਿ ਆਇ ਨਿਵਾਏ ॥ ਆਪਣਿ ਆਭਗਤ ਕੀਰਖ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਨਿੰਦ
 ਕਾ ਦੁਸਟ ਕੇ ਮੁਹਕਾਏ ਕਰਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਚੋੜੈ ਸਵਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ
 ਰਤਿ ਭਗਤਿ ਨਿਤ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸ
 ਤਿਗੁਰੁ ਘਰੀ ਵਸਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਹਿ ਜਾਣੁ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਹਰਿ
 ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਮੁਹੁ ਕਢਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੇ ਮੁਹ ਉਜਲੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰ ਕਾ
 ਜੈ ਕਾਹੁ ਸੰਸਾਰਿ ਸਭ ਭੁਕਾਏ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਜ
 ਰਖਾਏ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਾਹਰਾ ਮਾਗੇ ॥ ਸਚੁ ਪੁਜੀ
 ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਪ੍ਰਭ ਵਲ ਜਾਗੇ ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਵਣ ਜਿਥੇ ਹਿਗੁਣ ਕਥਹਿ
 ਨਿਰਾਗੇ ॥ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਸੇਜ ਨ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵਾਗੇ ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਲਖੁ
 ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਲਖਾਗੇ ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾਤਿ ਪਾਈ ਰਵੈ ਤਿਸ
 ਦਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੀ ਭਲਾ ॥ ਓਸ ਦੇ ਆਖਿਐ ਕੋਈ ਨ ਲਾਗੈ ਨਿਤ ਓਜਾੜੀ ਪੁਕਾਰੇ ਖਲਾ
 ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਚੁਗਲੀ ਚੁਗਲੀ ਵਜੈ ਕੀਤਾ ਕਰਤਿ ਆ ਓਸ ਦਾ ਸਭੁ ਗਇਆ ਨਿਤ

ਹਿੰਦੁਇਆ ਨਰਕਘੋਰੁ ਦੁਖ ਖੂਹੁ ਪੈਓ ਥੋਪਕਰਿ ਓਹੁ ਚੋਇਆ ਭੁਕਪੁਕ ਹੋਕੇ ਨ
 ਸੁਣੇ ਓਹੁ ਅਉਖਾਹਿੰਦੁਇਆ ਓਨਿਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ਲਾਹਾ
 ਮੁਖੁ ਸਭੁ ਖੋਇਆ ਓਹੁ ਤੇਲੀ ਸੰਦਾ ਬਲਦੁ ਕਰਿ ਨਿਤ ਭਲਕੇ ਓਠਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋਇਆ
 ਹਰਿਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸਭੁ ਕਿਭੁ ਤਿਦੁ ਕਿਭੁ ਗੁਣਾ ਨਹੋਇਆ ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋਲੁਣੈ
 ਜੇਹਾ ਪੁਗਬਿਕਿ ਨੈਥੋਇਆ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪੁਰੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰ
 ਟੋਧੋਇਆ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਤਹਿ ਗਇਆ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਕਾ ਠਸੰਗੋਇਆ ਜ
 ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੁਜਾ ਪਹਿਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ਵਡਭਾ
 ਗਿਆ ਸੋਹਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿਹਾਇ ਅਤਹਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀਆ
 ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਹੁ ਸਗੀਹੁ ਸਭੁ ਧਰਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਹਿ ਸਚੇ
 ਕੀ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ॥ ਗੁਰ ਜਗਤ ਨ ਵਿਚਿ ਯੁਕਿ ਹੋਕੇ ਈਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਕਢੈ ਖੋਤਿ ॥ ਸ
 ਭੁ ਅਤਮ ਗੁਰਮੁਖ ਛਾਇਆ ਤਾਇਕੁ ਗਵਿਆਇ ਕੋ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆਇ
 ਕੁਮੰਨਿਆਇ ਕੋ ਸੁਣਿਆ ਸੁਣਣ ਸੋਹਿਤਿ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਤੁ ਸਚੁ ਸਚੇ
 ਸੇਵਾ ਤੇ ਹੋਇਤਿ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਸਭਿ ਗੁਰਸਤਿਨ ਕੋ ਹਿੰਦੋਹਿ ਜਿਨਹਰਿ ਵਸਿਆ
 ਮਨਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿਦਗਗਹਿ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇਤਿ ਨਕਉ ਸਭਿ ਦੇਖਣ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਨਿਰ
 ਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਹਰਿਉ ਤਮੁ ਤਿਨੀ ਸੋਹੇ ਵਿਆਜਿ
 ਨਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਆਹਿ ॥ ਤੇਹਰਿ ਦਗਗਹਿ ਪੈਨਾਈ ਅਹਿ ਜਿਨਹਰਿ ਵੁਠਾਮਨ
 ਮਾਹਿ ॥ ਓਇਆ ਪਤਰੇ ਸਭ ਕੁਟ ਬਸਿਉਤਿ ਨਾਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਹਿ ॥ ਜਨਨਾ
 ਨਕਉ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਜਨਤਿ ਨਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਹਮਜੀਵਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ਸਾਧਰਤੀ ਕੁਈ
 ਹਰੀਆ ਵਲੀ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੈਠਾਇ ॥ ਸੇਜੰਤ ਭਏ ਹਰੀਆ ਵਲੇ ਜਿਨੀ ਮੇ
 ਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਪਿਤਾ ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਕੁਲੁ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁਜਨ ਨੀਜਿ ਨਿ
 ਗੁਰੁ ਜਾਇਆ ਮਾਇ ॥ ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧਿਆ ਪਤਰਿਆ ਜਿਨੀ ਰਿ
 ਠਾਤਿ ਨ ਲਾਏ ਛਡਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਧੋਵੇ ਪਾਇ ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਹਿ ਹਰਿਉ ਰਿਧਾਰਿਆ ਸ

ਦੁਸਰਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਪੈਜਿਨਿਕਾਮੁਕੋਪੁਬਿਖੁਮਾਰਿਆਜਾਡਿਠਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁ
ਤਾਅੰਦਰਹੁਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ।ਬਇਹਰੀਗੁਰੁਆਪਣੇਸਦਾਸਦਾਧੁਮਿਵਾਰਿਆ
।।ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਤਾਮਨਮੁਖਿਹਾਰਿਆ।।੭।।ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇ
ਇਓਨੁਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਸੀ।।ਸਕਰੇਜਿਸਤਿਗੁਰੁਭਾਵਸੀਗੁਰੁਪੁਰਾਧ
ਰੀਵਸਾਇਸੀ।।ਜਿਨਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪੈਤਿਨਕਾਤਉਸਭੁਗਵਾਇਸੀ।।ਜਿਨਰ
ਖਣਕਉਹਰਿਆਪੋਰੇਇਹੋਰੇਤੀਝੁਖਿਝੁਖਿਜਾਇਸੀ।।ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਤੁਹਰਿਹਲਤਿਪਲਤਿਛੋਡਾਇਸੀ।।੧।।ਮਃ੪ ਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮਨਿਭਾਵਦੀਗੁਰ
ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ।।ਹਰਿਗਾਖਪੁਪੇਜਸਤਿਗੁਰੁਕੀਨਿਤਚੇਵੇਸਵਾਈ।।ਗੁਰ
ਸਤਿਗੁਰਕੇਮਨਿਪਰਬ੍ਰਹਮੁਪੈਪਰਬ੍ਰਹਮੁਛਡਾਈ।।ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਤਾਤੁਦੀਬਾ
ਤੁਹਰਿਤਿਨਿਸਭਿਆਇਨਿਵਾਈ।।ਜਿਨੀਡਿਠਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭਾਉਕਰਿਤਿਨਕੇ
ਸਭਿਪਾਪਗਵਾਈ।।ਹਰਿਦਰਗਹਤੇਮੁਖਉਜਲੇਬਹੁਸੇਭਾਪਾਈ।।ਜਨਨਾਨਕੁਮ
ਹੈਪੁਕਿਤਿਨਜੇਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਭਾਈ।।੧।।ਪਉੜੀ॥ ਹਉਆਖਿਸਲਾਹੀਸਿ
ਠਤਿਸਚੁਸਚੁਕੀਵਡਿਆਈ।।ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਲਾਹਸਚੁਸਚੁਕੀਮਤਿਕਿਨੇ
ਨਪਾਈ।।ਸਚੁਸਚਾਰਸੁਜਿਨੀਚਖਿਆਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਆਪਾਈ।।ਇਹੁਹਰਿਗੁਰੁ
ਸੇਈਜਾਣਦੇਜਿਉਗੁਗੈਮਿਠਿਆਈਖਾਈ।।ਗੁਰਿਪੁਰੈਹਰਿਪੁਰੁਸੇਵਿਆਮਨਿਵ
ਜੀਵਾਪਾਈ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ਜਿਨਅੰਦਰਿਉਮਰਿਥਲਸੇਈਜਾਣਨਿਸੁਲੀ
ਆ।।ਹਰਿਜਾਣਹਿਸੇਈਬਿਰਹੁਹਉਤਿਨਵਿਟਹੁਸਦਧੁਮਿਘੋਲੀਆ।।ਹਰਿਮੇਲ
ਹੁਸਜਤਪੁਰਖੁਮੇਰਾਸਿਰੁਤਿਨਵਿਟਹੁਤਲੋਲੀਆ।।ਜੇਸਿਖਗੁਰਕਾਰਕਮਾਵ
ਹਿਹਉਗੁਲਾਮੁਤਿਨਕਾਰੋਲੀਆ।।ਹਰਿਗੰਗਿਚਲੁਲੈਜੇਰਤੇਤਿਨਭਿੰਨੀਹਰਿਗੰਗ
ਚੋਲੀਆ।।ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਮੇਲਿਗੁਰਪਹਿਸਿਰੁਵੇਚਿਆਮੇਲੀਆ॥੧॥ਮਃ੪
ਅਉਗਣੀਭਰਿਆਸਗੀਰੁਪੈਕਿਉਸੰਤਹੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ।।ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਵੇਹਾਈ
ਅਹਿਮਲੁਹਉਮੋਕਛੋਧੋਇ।।ਸਚੁਵਣਜਹਿਗੰਗਾਸਉਸਚੁਸਉਦਾਹੋਇ।।ਤੇਟਾ
ਮੁਇਨਆਵਣੀਲਾਹਹਰਿਭਾਵੈਸੋਇ।।ਨਾਨਕਤਿਨਸਚੁਵਣਜਿਆਜਿਨਾਧੁਰਿਇ

ਖਿਆਪਗਪਤਿਤੋਇ॥੨॥ਪਓੜੀ॥ ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਾਲਾਹਣਾਸਚੁਸਚਾਪੁਰਖੁਨਿ
 ਲੋ॥ਸਚੁਸੇਵੀਸਚੁਮਨਿਵਸੇਸਚੁਸਚਾਹਰਿਖਵਾਲੇ॥ਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਅਗਧਿ
 ਅਸੇਜਾਇਰੇਲੇਸਚਨਾਨੇ॥ਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਨਸੇਵਿਆਸੇਮਨਮੁਖਮੁਕਤਬੇਤਾਲੇ
 ਆਓਹਆਲੁਪਤਾਲੁਮੁਹੁਬੇਲਦੇਜਿਉਪੀਤੈਮਦਿਅਤਵਾਲੇ॥੧੯॥ਸਲੋਕੁਮੁੰ३
 ਗਉੜੀਗੰਗੀਸੁਲਾਖਣੀਜੇਖਸਮੈਚਿਤਿਕਰੇਇ॥ਭਾਣੇਚਲੈਸਤਿਗੁਰੁਕੈਐ
 ਸਾਸੀਗੁਰੁਕਰੇਇ॥ਸਚਾਸਬਦੁਭਤਹੁਪੈਸਦਾਸਦਾਗਵੇਇ॥ਜਿਉਉਬਲੀਮ
 ਜੀਠੈਗੁਗਾਹਗਾਹਤਿਉਸਚੈਨੋਜੀਉਦੇਇ॥ਗੰਗਿਚਲੁਲੈਅਤਿਹਤੀਸਚੇਸਿਉ
 ਲਗਾਨੇਹੁ॥ਕੁੜੁਠਗੀਗੁਣੀਨਗਪੈਕੁੜੁਮੁਲੰਮਾਪਲੇਟਿਧੇਹੁ॥ਕੁੜੀਕਰਨਿਵਡਾ
 ਈਆਕੁੜੇਸਿਉਲਗਾਨੇਹੁ॥ਨਾਨਕਸਚਾਆਪੈਐਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧੦॥ਮੁੰ४
 ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਉਸਤਤਿਐਸੰਗਿਸਾਧੁਮਿਲੇਪਿਆਰਿਆਓਇਪੁਰਖਪ੍ਰਾ
 ਣੀਧੀਨਿਜਨਹਰਿਉਪਦੇਸੁਕਰਹਿਪਰਉਪਕਾਰਿਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿਹਰਿ
 ਨਾਮੁਸੁਣਾਵਹਿਹਰਿਨਾਮੇਜਗੁਨਿਸਤਾਰਿਆ॥ਗੁਰਵੇਖਣਕਉਸਭੁਕੋਣੀਲੇਚੇ
 ਨਵਖੰਡਜਗਤਿਨਮਸਕਾਰਿਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਆਪੁਰਖਿਆਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਗੁਰੁ
 ਆਪੇਤੁਧੁਸਵਾਰਿਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਪੁਜਹਿਪੁਜਕਰਵਹਿਸਤਿਗੁਰਕਉਸਿਰਜਣਹ
 ਰਿਆ॥ਕੋਈਵਿਭੁੜਿਜਾਇਸਤਿਗੁਰੁਪਾਸਹੁਤਿਸੁਕਾਲਾਮੁਹੁਜੀਮਮਾਰਿਆ॥ਤਿ
 ਸੁਅਗੈਪਿਛੈਢੇਣੀਨਹੀਗੁਰਸਿਖੀਮਨਿਵੰਚਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਨੇਮਿਲੇਸੇਈਸਨ
 ਉਬਰੇਜਿਨਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸੰਗਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਗੁਰਸਿਖਪੁਤਹੁਹਰਿਜਪਿਅਹੁ
 ਹਰਿਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੨॥ਮੁੰ३ ਹਉਮੈਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆਦੁਹਮਤਿਬਿਖਿਆ
 ਬਿਕਾਸੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੇਤਨਦਹਿਐਮਨਮੁਖਅਧਅਧਿਆਗਾਨਾਨਕਆਪੇ
 ਮੇਲਿਲਾਏਜਿਸੇਸਬਦਿਲਾਏਪਿਆਗੁ॥੩॥ਪਓੜੀ॥ ਸਚੁਸਚੇਕੀਸਿਫਤਿ
 ਸਲਾਹੈਸੋਕਰੇਜਿਸੁਅੰਦਰੁਭਿਜੈ॥ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕੁਅਗਧਿਆਤਿਨਕਕੰਧੁ
 ਨਕਬਹੁਭਿਜੈ॥ਧਨੁਧਨੁਪੁਰਖਸਬਾਸਿਹੈਜਿਨਸਚੁਗਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈ॥ਸਚੁ
 ਸਚਾਜਿਨਮਨਿਭਾਵਦਾਸੇਮਨਿਸਚੀਦਗਹਲਿਜੈ॥ਧਨੁਧਨੁਜਨਮੁਸਚਿਅਗੀ॥੧੯

ਆਮੁਖਉਜਲਸਚੁਕਰਿਜੈ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ਸਾਕਤਜਾਇਨਿਵਹਿਗੁਮਾਗੋਮਨਿ ੧੫੩
 ਖੋਟੇਕੁੜਿਕੁੜਿਅਗੇ॥ਜਗੁਰੁਕਹੈਉਠਹੁਮੇਰਭਾਈਬਹਿਜਾਹਿਘੁਸਰਿਬਗੁਲਾਗੇ॥
 ਗੁਰਸਿਖਾਂਅਦਰਿਸਤਿਗੁਰੁਵਰਤੇਚੁਟਿਕਢੇਲਧੇਵੇਗੇ॥ਓਇਅਗੋਪਿਛੇਬਹਿਮੁ
 ਹੁਛਪਾਇਨਿਨਗਲਨੀਖੋਟੇਅਗੇ॥ਓਨਦਾਭਖੁਸੁਓਥੇਨਾਹੀਜਾਇਕੁੜੁਲਾਹਨਿਭੇ
 ਰਾਗੇ॥ਜੇਸਾਕਤਨਹੁਖਾਵਾਈਐਲੋਚੀਐਬਿਖੁਕਢੇਮੁਖਿਉਗਲਾਗੇ॥ਹਰਿਸਾਕ
 ਤਸੇਤੀਸੰਗੁਨਕਰੀਅਪੁਓਇਅਗੇਸਿਰਜਣਹਾਗੇ॥ਜਿਸਕਾਇਹੁਖੇਲੁਸੇਈਕਰਿਵੇ
 ਥੇਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਗੇ॥੧॥ਮਃ੪ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਪੈਜਿਸੁਅਦਰਿਹੁ
 ਹਿਉਹਿਧਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਨੇਅਪਵਿਕੋਇਨਸਕਈਜਿਸੁਵਲਿਸਿਰਜਣਹਾਰਿ
 ਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਕਾਖੜਗੁਸਜੇਉਹਰਿਭਗਤਿਹੈਜਿਤੁਕਾਯੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਵਿਡਾਰਿਆ
 ॥ਸਤਿਗੁਰੁਕਾਰਖਣਹਾਰਹਰਿਆਪਿਰੇਸਤਿਗੁਰੁਕੋਪਿਛੇਹਰਿਸਭਿਉਬਾਰਿਆ॥
 ਜੇਮੰਦਾਚਿਤਵੇਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰੁਕਾਜੇਆਪਿਉਪਾਵਣਹਾਰੇਮਾਰਿਆ॥ਏਹਗਲਹਵੇ
 ਹਰਿਦਰਗਹਸਚੇਕੀਜਨਨਾਨਕਅਗਮੁਵੀਚਾਰਿਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਸੁ
 ਤਿਆਜਿਨੀਅਗਧਿਆਜਾਉਠੇਤਾਸਚੁਚਵੇ॥ਸੇਵਿਰਲੇਜੁਗਮਹਿਜਣੀਅਹਿ
 ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਰਵੇ॥ਹਉਬਲਿਹਰੀਤਿਨਕਉਜਿਅਨਦਿਨੁਸਚੁਲਵੇ॥ਜਿਨਮ
 ਨਿਤਨਿਸਚਾਭਾਵਦਸੇਸਚੀਦਗਹਗਵੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੈਸਚੁਨਾਮੁਸਚੁਸਾ
 ਚਾਸਦਾਨਵੇ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ਕਿਆਸਵਣਾਕਿਆਜਾਗਣਾਗੁਰਮੁਖਿਤੇਪਰ
 ਵਲੁ॥ਜਿਨਾਸਾਸਿਗਿਰਸਿਨਵਿਸਰੈਸੇਪੁਰੇਪੁਰਖਪਰਧਾਨਾ॥ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈ
 ਐਅਨਦਿਨੁਲਗੈਧਿਆਨੁ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਦਗਹਪਾਈਅਨੁ॥ਸਉਂ
 ਦੇਵਾਹੁਵਾਹੁਉਚਹਰਿਉਠਦੇਭੀਵਾਹੁਕਰੇਨਿ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਜਿਨਿਤਉਠਿ
 ਸਮਾਏਨਿ॥੧॥ਮਃ੪ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਆਪਣਾਪਾਈਐਨਾਮੁਅਪਹਾ॥ਭਉਜਈ
 ਭੁਬਦਿਆਕਢਿਲਏਹਰਿਦਤਿਕਰੇਦਾਤਾਗੁ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਸੇਸਾਹੈਜਿਨਾਮਿਕਰਹਿ
 ਵਾਪਗੁ॥ਵਣਜਹੇਸਿਖਅਵਦੇਸਬਦਿਲਾਘਾਵਣਹਾਗੁ॥ਜਨਨਾਨਕਜਿਨਕਉ
 ਕ੍ਰਿਪਾਭਈਤਿਨਸੇਵਿਆਸਿਰਜਣਹਾਗੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਸਚੇਕੇਜਨਭਗ

ਤਹਿਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਅਹਾਧਿਆਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਧੋਜਿਛੰਛੰਇਆਤਿਨਅੰਦਰੁਪੁ
 ਸਚੁਲਾਧਿਆਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚੁਜਿਨੀਸੇਵਿਅਕਾਏਕੰਟਕੁਮਾਰਿਤਿਨੀਸਾਧਿਆ
 ਸਚੁਸਚਾਸਭਭੁਵਰਾਏਸਚੁਸੇਵਨਿਸੇਸਚਿਰਲਾਧਿਆਸਚੁਸਚੇਨੋਸਾਬਾਸਿ
 ਏਸਚੁਸਚਾਸੇਵਿਫਲਾਧਿਆ॥੨੨॥ ਸੋਲੋਕੁਮਃ੪ ਮਨਮੁਖਪ੍ਰਣੀਮੁਗਧੁਏਨਮ
 ਹੀਣਭਰਮਾਇ। ਬਿਨੁਗੁਰਮਨੁਆਨਾਟਿਕੈਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਇ। ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪ
 ਦਇਆਲੋਹਿਤਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਆਇ। ਜਨਨਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੁਜਨਮ
 ਮਹਾਦਭੁਜਾਇ॥੨੩॥ ਮਃ੪ ਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਬਹੁਬਿਧਿਗੰਗਿਸੁਭਾਇ। ਸ
 ਤਿਗੁਰਸੇਤੀਮਨੁਰਤਾਰਖਿਆਬਣਤਬਣਾਇ। ਜਿਤਵਾਸਾਲਾਹਿਨਗਜਣੀਹਰਿ
 ਪ੍ਰੀਤਮਚਿਤੁਲਾਇ। ਨਨਕਨਾਵੇਕੀਮਨਿਭੁਖਏਮਨੁਦ੍ਰਿਪਤੇਹਰਿਸੁਖਾਇ॥੨੪॥
 ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਸਚਾਕੁਦਰਤਿਜਾਣੀਐਦਿਨੁਗਤੀਜਿਨਿਬਣਾਈਆਸੇਸਚੁ
 ਸਲਾਹੀਸਦਾਸਦਾਸਚੁਸਚੇਕ੍ਰੀਵਡਿਅਈਆ। ਸਲਾਹੀਸਚੁਸਲਾਹਸਚੁਸ
 ਚੁਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆ। ਜਾਮਿਲਿਆਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤਾਹਜਗੁਨਦਰੀਆ
 ਈਆ। ਸਚੁਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਸਲਾਹਿਆਤਿਨਭੁਖਾਸਤਿਗਵਾਈਆ॥੨੫॥ ਸੋਲੋ
 ਕੁਮਃ੪ ਮੇਮਨੁਤਨੁਖੇਜਿਥੇਜੇਦਿਆਸੇਪੁਰੁਲਧਾਏਹਿ। ਵਿਸਟਗੁਰੁਮੇਪਾਇ
 ਆਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦਿਤਾਜੇਹਿ॥੨੬॥ ਮਃ੨ ਮਾਇਆਧਾਰੀਅਭਿਅੰਨਬੋਲਾ। ਸ
 ਬਭਨਸੁਣਈਬਹੁਹੋਲਘਚੋਲਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ। ਹ
 ਰਿਨਾਮੁਸੁਣਿਮੰਨੇਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਕਰੇਕਰਾਇਆ। ਨਨਕਵ
 ਜਦਾਜੰਤੁਵਜਾਇਆ॥੨੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਕਰਤਾਸਭੁਕਿਭੁਜਾਣਦਾਜੋਜੀਆ
 ਅੰਦਰਿਵਹੇਤੈ। ਤੁਕਰਤਾਆਪਿਅਗਟਤੋਏਸਭੁਜਗੁਵਿਚਿਗਣਤੈ। ਸਭੁਕੀਤਾ
 ਤੇਰਾਵਰਤਦਾਸਭਤੇਰੀਬਣਤੋਏ। ਤੁਘਦਿਘਟਿਏਕੁਵਰਤਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬਚ
 ਲੇਤੈ। ਸਤਿਗੁਰੋਨਿਮਿਲੇਸੁਹਿਮਿਲੇਨਾਹੀਕਿਸੇਪਰਤੈ॥੨੮॥ ਸੋਲੋਕੁਮਃ੨ ਇਹੁ
 ਮਨੁਆਦਿਤੁਕਰਿਗਖੀਐਗੁਰਮੁਖਿਲਾਣੀਐਚਿਤਾ। ਕਿਉਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਵਿ
 ਸਾਗੀਐਬਹਦਿਅਭਿਠਦਿਆਨਿਤਾ। ਮਹਣਜੀਵਣਕੀਚਿਤਾਗਈਇਹੁਜੀ

ਅਵਾਹਹਿਪ੍ਰਭਵਸਿ।ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਹਖੁਤੁਜਨਨਾਨਕਨਾਮਬਖਸਿ॥੧॥ਮੁੰ३
ਮਨਮੁਖੁਅੰਕਰੀਮਾਯੁਨਾਜਾਏਖਿਨੁਅਗੋਖਿਨੁਪੀਥੈ॥ਸਦਾਬੁਲਾਈਐਮ
ਇਨਅਵੈਕਿਉਕਰਿਦਗਹਸੀਥੈ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਮਾਯੁਵਿਰਲਾਜਾਏਸਦਾ
ਹੈਕਰਜੋਰਿ॥ਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਰਿਮੇਰਾਨਾਨਕਲਾਏਬੋਲਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥
ਸਾਸੇਵਾਕੀਤੀਸਫਲਹੈਜਿਤੁਸਤਿਗੁਰਕਾਮਨੁਮੰਨੈ॥ਜਾਸਤਿਗੁਰਕਾਮਨੁਮੰ
ਨਿਆਤਾਪਾਪਕਸੰਮਲਭੰਨੈ॥ਉਪਦੇਸੁਜਿਦਿਤਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਸੁਦਿਆਸਿਖੀਕੰ
ਨੈ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਆਤਿਨਚਰੀਚਵਗਣਿਵੰਨੈ॥ਇਹਚਾਲਨਿਰ
ਈਗੁਰਮੁਖੀਗੁਰਦੀਖਿਅਸੁਦਿਮਨੁਭਿੰਨੈ॥੨੫॥ਸਲੋਕੁਮੁੰ३ ਜਿਨਿਗੁਰੁਗੋ
ਪਿਆਆਪਣਾਤਿਸੁਠਉਰਨਠੰਊ॥ਹਲਾਤੁਪਲਾਤੁਦੇਵੈਗਏਦਗਹਨਾਥਾਉ
ਓਹਵੇਲਾਹਥਿਨਅਵਈਠਿਸਤਿਗੁਰਲਗਾਹਿਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਗਣਤੈਪੁ
ਸੀਐਦੁਖੇਦੁਖਿਵਿਹਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਿਰਵੈਹੁਏਅਪੋਲਾਏਜਿਸੁਲਾਇ॥ਸ
ਨਕਦਰਸਨੁਜਿਨਾਵੇਖਾਇਓਨੁਤਿਨਾਦਗਹਲਾਏਛਾਡਾਇ॥੧॥ਮੁੰ३ ਮਨਮੁ
ਖੁਅਗਿਆਨੁਦੁਰਮਤਿਅੰਕਰੀ॥ਅੰਤਰਿਕ੍ਰਿਪੁਜੁਐਮਤਿਹਰੀ॥ਕੁਤੁਕੁਸਤੁ
ਓਹਪਾਪਕਮਾਵੈ॥ਕਿਅਓਸੁਦੈਕਿਆਆਖਿਸੁਣਾਵੈ॥ਅਨਬੋਲਾਖੁਇਓ
ਝੁਕਿਪਾਇ॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਅਵੈਜਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਥਾਇਨਪਾਇ॥
ਨਾਨਕਪੁਰਬਿਇਖਿਅਕਮਾਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਕੇਚਿਤਕੋਠਹਰਿਸੇ
ਬਹਿਨਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਓਥੈਸਚੁਵਰਤਦਾਕੁੜਿਆਗਾਓਤਉਦਾਸਿ॥ਓਇ
ਵਲੁਭਲੁਕਰਿਝੁਤਿਕਢਦੇਠਿਰਿਜਾਇਬਹਰਿਕੁੜਿਆਗਪਾਸਿ॥ਵਿਚਿਸਚੇ
ਕੁਤੁਨਗਡਈਮਨਿਵੇਖਪੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ॥ਕੁੜਿਆਗਕੁੜਿਆਗੀਜਾਇਹੇਲਸ
ਚਿਆਗਸਿਖਬੋਠੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥੨੬॥ਸਲੋਕੁਮੁੰ४ ਹੁਦੇਖੁਹਦੇਨਿੰਦ
ਕਮਾਰਿਅਨੁਕਰਿਅਪੇਆਹੁ॥ਸੰਤਸਹਾਈਨਾਨਕਾਵਰਤੈਸਭਜਾਹੁ॥੧॥ਮੁੰ
੪ ਮੁੰਢਹੁਭੁਲੇਮੁੰਢਤੇਕਿਥੈਪਾਇਨਿਹਥੁ॥ਤਿਨੈਮਾਗਨਾਨਕਾਜਿਕਰਣਕਾਰਣ
ਸਮਰਥੁ॥੧॥ਪਉੜੀਮੁੰ४ ਏਠਹੋਗਤੀਤੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਏਪ੍ਰਾਣੀ॥ਤਕਹਿਨਾ

ਰਿਪਹਾਈਆਲੁਕਿਅੰਦਰਿਠਾਣੀ॥ਸੰਨੀਦੇਨਿਵਿਖੰਮਥਾਇੰਮਿਠਾਮਦਮਾਣੀ॥ਕ
 ਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਆਪੋਪਭੁਤਾਣੀ॥ਅਜਗਈਲੁਫੇਸਤਾਤਿਲਪੀਵੇਘਾਣੀ॥
 ੨੭॥ਸਲੋਕੁਮੰਪ ਸੇਵਕਸਚੇਸਾਹਕੇਸੇਈਪਰਵਲੁ॥ਦੁਜਾਸੇਵਨਿਨਾਨਕਾਸੇ
 ਪਚਿਪਚਿਮੁਏਅਜਾਣਾ॥੧॥ਮੰਪ ਜੇਧੁਰਿਲਿਖਿਅਲੇਖੁਪੁਤਮੇਟਣਾਜਾਇ
 ॥ਗਮਨਾਮੁਪਨੁਵਖੋਨਾਨਕਸਦਾਧਿਆਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਮੰਪ ਨਗਇਦਿ
 ਲਾਇਆਨਾਨੁਗਤਾਪੈਰਕਿਥੈਰਖੈ॥ਕਰਦਾਪਾਪਅਮਿਤਿਆਨਿਤਵਿਸੋਚਖੈ॥
 ਨਿੰਦਾਕਰਦਾਪਚਿਮੁਆਵਿਚਿਦੇਹੀਭਖੈ॥ਸਚੈਸਾਹਿਬਮਾਰਿਆਕਉਲੁਤਿਸੋ
 ਰਖੈ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਹਣਾਗਤੀਜੋਪੁਰਖੁਅਲਖੈ॥੨੮॥ਸਲੋਕੁਮੰਪ ਨਰਕ
 ਘੋਰਬਹੁਦਖਘਟੇਅਕਿਰਤਘਟਾਕਾਥਨੁ॥ਤਿਨਿਪੁਤਿਮਾਰੇਨਾਨਕਾਹੋਇਹੋਇ
 ਮੁਏਹਰਾਮੁ॥੧॥ਮੰਪ ਅਵਖਧਸਭੇਕੀਤਿਅਨੁਨਿੰਦਕਕਾਦਹੁਨਾਹਿ॥ਆਪਿ
 ਭੁਲਾਏਨਾਨਕਾਪਚਿਪਚਿਜੋਨੀਪਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਮੰਪ ਤੁਸਿਦਿਤਾਪੁਰੋਸ
 ਤਿਗੁਰੁਹਰਿਧਨੁਸਚੁਅਖੁਦਾ॥ਸਭਿਅੰਦੇਸੇਮਿਟਿਗਏਜਮਕਾਭਉਭੁਦਾ॥
 ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬੁਰਿਆਈਆਸੰਗਿਸਾਧੁਤੁਦਾ॥ਵਿਲੁਸਚੇਦੁਜਾਸੇਵਦੇਹੋਇਮਰ
 ਸਨਿਬੁਦਾ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਬਖਸਿਆਨਮੈਸੰਗਿਜੁਦਾ॥੨੯॥ਸਲੋਕੁਮੰਪ
 ਤਪਾਨੋਹੋਵੈਅੰਦਰਹੁਲੋਭੀਨਿਤਮਾਇਆਨੋਫਿਰੇਜਜਮਾਇਆ॥ਅਗੋਦੇਸਦਿ
 ਆਸਤੈਦੀਭਿਖਿਆਲਾਏਸਹੀਪਿਛੇਦੇਪਭੁਤਾਇਕੈਆਇਤਪੈਪੁਤੁਵਿਚਿਬ
 ਹਾਇਆ॥ਪੰਚਲੋਗਸਭਿਹਸਟਲਗੇਤਪਾਲੇਭਿਲਹਰਿਹੋਗਾਇਆ॥ਜਿਥੈਥੈ
 ਕਾਪਨੁਵੇਖੈਤਿਥੈਤਪਾਭਿਦੈਨਾਹੀਪਨਿਬਹੁਤੈਰਿਠੈਤਪੈਧਰਮੁਹਾਰਿਆ॥ਭਾਈ
 ਇਹੁਤਪਾਨੋਹੋਵੀਬਗੁਲਾਹੈਬਹਿਸਾਧਜਨਾਵੀਚਾਰਿਆ॥ਸਤਪੁਰਖਕੀਤਪਾ
 ਨਿੰਦਾਕਰੈਸੰਸਾਰੀਉਸਤਤੀਵਿਚਿਹੋਵੈਏਤੁਦੇਖੈਤਪਾਦਯਿਆਰਿਆ॥ਮਹਾ
 ਪੁਰਖਾਂਕੀਨਿੰਦਾਕਵੇਖੁਜਿਤਪੈਨੋਫਲੁਲਗਾਸਭੁਗਾਇਆਤਪੈਕਾਘਾਇਆ॥
 ਬਹਰਿਬਹੈਪੰਚਾਵਿਚਿਤਪਾਸਦਾਏ॥ਅੰਦਰਿਬਹੈਤਪਾਪੰਕਮਾਏ॥ਹਰਿਅੰਦਰ
 ਏਪਾਪੁਪੰਚਨੋਉਘਾਕਰਿਵੇਖਾਇਆ॥ਧਰਮਗਾਇਜਮਕੰਕਰੋਨਿਆਖਿਭਾਰਿ

ਅਏਸੁਤਪੋਨੋਤਿਥੋਖਵਿਪਇਹੁਜਿਥੋਮਹਾਮਹਾਂਹਤਿਅਰਿਆਠਿਰਿਏਸੁਤਪੋਦੇ
ਮੁਹਿਕੋਣੀਲਗਹੁਨਾਰੀਏਹੁਸਤਿਗੁਰਿਪੈਠਿਟਕਾਰਿਆਹਰਿਕੈਦਰਿਵਹਤਿਅਸੁ
ਨਾਨਕਿਆਖਿਸੁਣਾਇਆਸੋਬੁਝੈਜੁਦਜਿਸਵਾਰਿਆਸਾਮਃ੪ ਹਰਿਭਗਤਾਂ
ਹਰਿਆਗਧਿਆਹਰਿਕੀਵਡਿਅਈਹਾਰਿਕੀਰਤਨੁਭਗਤਨਿਤਗਾਂਵਦੇਹਰਿਨ
ਮੁਸੁਖਦਾਈਹਾਰਿਭਗਤਾਂਨੋਨਿਤਨਵੇਦੀਵਡਿਅਈਬਖਸੀਅਨੁਨਿਤਚੜੇਸ
ਵਾਈਹਾਰਿਭਗਤਾਂਨੋਥਿਰੁਘਰੀਬਹਾਇਅਨੁਅਪਣੀਪੈਜਗਖਾਈਨਿੰਦਕਾਪਾ
ਸਹੁਹਰਿਏਖਾਮੰਗਸੀਬਹੁਦੇਇਸਜਾਈਜੇਹਾਨਿੰਦਕਅਪਣੈਜੀਇਕਮਾਵਦੇ
ਤੋਤੋਫਲੁਪਾਈਅੰਦਰਿਕਮਾਣਾਸਗਪਰਉਘਵੈਭਾਵੈਕੋਣੀਬਹਿਧਰਤੀਵਿਚਿ
ਕਮਾਈਜਨਨਾਨਕੁਦੇਖਿਵਿਗਸਿਆਹਰਿਕੀਵਡਿਅਈਹਾਰਿਭਗਤਾਂਨੋਪਉੜੀਅਮਃ੫
ਭਗਤਜਨਾਂਕਾਹਾਖਾਹਰਿਆਪਿਰੈਕਿਆਪਾਪੀਕਰੀਐਗੁਮਾਨੁਕਰਹਿਮੁ
ਕੁਮਾਨੀਆਵਿਸੁਖਾਧੀਮਗੀਐਆਇਲਗੋਨੀਦਿਹੋਥੜਵੇਜਿਉਪਕਾਖੇਤ
ਲੁਣੀਐਜੇਹੋਕਰਮਕਮਾਵਦੇਤੇਵੇਹੋਭਣੀਐਜਨਨਾਨਕਕਾਖਸਮੁਵਡੇਹੋਸ
ਭਨਾਦਾਧਣੀਐਹਾਰਿਭਗਤਾਂਨੋਸਲੋਕੁਮਃ੪ ਮਨਮੁਖਮੁਲਹੁਭੁਇਆਵਿਚਿਲਾਬੁ
ਲੋਭੁਅੰਕਗੁਏਗਕਾਕਗਦਿਆਅਨਦਿਨੁਗੁਦਰੈਸਬਦਿਨਕਰਹਿਵੀਚਗੁ
ਸੁਧਿਮਤਿਕਰੈਸਭਹਿਰਿਲਈਬੋਲਨਿਸਭੁਵਿਕਗੁਦਿਤੇਕਿਤੇਨਸੰਤਖੀਅੰਦਿ
ਅੰਤਰਿਤਿਸਨਾਬਹੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧਗੁਨਾਨਕਮਨਮੁਖਾਨਾਏਤੁਟੀਭਲੀਜਿਨ
ਮਾਇਆਸੋਹਪਿਆਗੁਸਾਮਃ੪ ਜਿਨਅੰਦਰਿਧੁਜਾਭਾਉਹੋਤਿਨਗੁਗਮੁਖਿ
ਪ੍ਰੀਤਿਨਹੋਇਓਹੁਆਵੇਜਾਇਭਵਾਈਐਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਕੋਇਕੁਕੁਕਮਾਵੇਕੁ
ਕੁਓਚੈਕੋਕੁਕਿਲਾਗਿਆਕੁਕੁਹੋਇਮਾਇਆਸੋਹੁਸਭੁਦੁਖੁਹੋਦੁਖਿਥਿਨਸੋਚੁ
ਖੁਹੋਇਨਾਨਕਧਾਤੁਇਵੈਜੋਕੁਨਾਵਈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇਜਿਨਕਉਪੋਤੈਪ੍ਰੰ
ਨੁਪਇਆਤਿਨਗੁਗਸਬਦੀਸੁਖੁਹੋਇਹਾਰਿਭਗਤਾਂਨੋਪਉੜੀਅਮਃ੫ ਨਾਨਕਵੀਚਾਰਹਿਸੰ
ਤਮੁਨਿਜਨਚਾਰਿਵੇਦਕਹੰਦੋਭਗਤਮੁਖੈਤੇਬੋਲਦੇਸੇਵਚਨਹੋਵੰਦੋਪਗ
ਟਪਾਹੋਜਾਪਦੇਸਭਿਲੋਕਸੁਣੰਦੋਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੁਗਧਨਗਸੰਤਨਾਨਕਹੰਦੋ

ਓਇ ਲੋਚਨਿ ਓਨ ਗੁਣੈ ਨ ਓਇ ਅੰਕਾਰਿ ਸਵੰਦੇ। ਓਇ ਵਿਚਹੋ ਕਿਆ ਕਹਿ ਜਾਂਭਾ
 ਗਧੁ ਹਿਮੰਦੇ। ਜੋ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੇਕਿ ਸੋ ਨ ਸੰਦੇ। ਵੇਹੁ ਕਹਨਿ ਨਿਰਵੈ ਹਨਾਇ
 ਧਰਮਿ ਨਿਆਇ ਪਚੰਦੇ। ਜੋ ਜੋ ਸੰਤਿ ਸਗਾਪਿਆ ਸੇ ਫਿਰਹਿ ਭਵੰਦੇ। ਪੇਡੁ ਮੁਢਾਤੁ
 ਕਟਿ ਆਤਿ ਸੁਡਾਲ ਸੁਕੰਦੇ॥੩੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ਗੁਰਨਾਨਕ ਪਹਿਨਾ ਮੁਦਿ ਕ੍ਰਾਇ
 ਆਤੰਨ ਟਪਾਵਣਾ ਸਮਰਥਾ। ਪੁਤ੍ਰ ਸਦਾ ਸਮਾਲਹਿ ਮਿਤ੍ਰ ਤੁਢੁ ਖੁਸਬਾਇਆ
 ਲਥਾ॥੧॥ ਮ: ੫ ਖੁਧਿ ਆਵੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ਲਾਜ ਕੁਲਾਜ ਕੁਬੈਲਾ। ਨਾਨਕ ਮਾਰੇ
 ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਰ ਪਾਸ ਜੋਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੇਵੇਹੋ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦਾ ਤੇਵੇਹੋ
 ਫਲ ਤੇ। ਚਬੇਤ ਤਾਲੇ ਹਸਾਹੁ ਵਿਚਿ ਸੰਘੈ ਪਲਤਾ। ਪਤਿਗਲਾਵਾਂ ਚਾਲੇ ਆਤਿ
 ਨਿਭੁਤਿ ਅਮਲਤਾ। ਕਾਣੀ ਆਸਨ ਪੁੰਨੀ ਆਨਿਤਿ ਪਰਮ ਲੁਹਿਰੇਤਾ। ਕੀਆ ਨ ਜਾਣੈ
 ਅਕਿਰਤ ਘਣਾ ਵਿਚਿ ਜੋ ਨੀ ਫਿਰੇਤਾ। ਸਭੇ ਧਿਰਾਂ ਨਿਖੁਟੀ ਅਸੁਹਿਰਿ ਲਈ ਅਸੁਪਰ
 ਤੇ। ਵਿਣੁ ਟਕਲ ਹਨ ਦੇਵਦਾਤਾ ਲਾਇ ਆਕਰੇਤਾ। ਜੋ ਜੋ ਕਰੇਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਕਿਧਰ
 ਤੀ ਪੜੇਤਾ॥੩੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਹੋਇ। ਹਰਿਗੁ
 ਣ ਗਾਵੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰੁ ਪੋਰੇਇ। ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨੁ ਪਰਮ ਬੀਚਾਰੀ। ਜਿਓ ਸੁਮਿਲੈ ਤਿਸੁ
 ਪਾਰਿਉਤਾਰੀ। ਅੰਤਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ। ਹਰਿਦਰਿ ਸੋਭਾ ਮਹਾਉਤਮ ਬਾ
 ਣੀ। ਜਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਣੈ ਸੁਹੋਇ ਨਿਹਾਲਾ। ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮਲਿਐ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਪ
 ਨੁਮਾ ਲਾ॥੧॥ ਮ: ੪ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਹਜਾ ਪੈ ਕਿਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ। ਗੁਰ
 ਸਿਖਾਂ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਰੇਤੈ ਜੋ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਲੈਚੈ ਸੋ ਗੁਰਖੁ ਸੀ ਆਵੈ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਆ
 ਪੈ ਸੁਕਾਰ ਕਮਾਵਨਿ ਸੁਜ ਪੁਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਕੀ ਪਾਲ ਸਚਾ ਬਾਇਪਾਵੈ। ਵਿਣੁ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪੁਕਮੈ ਜਿ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਪਾਸੁ ਪੁਕਮੁ ਕਰਾਇ ਆਲੇ ਕੇਤਿ ਸੁਗੁਰ ਸਿਖੁ ਫਿਰਿ
 ਨੇਵਿਨ ਆਵੈ। ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਕੇ ਜੀਉ ਲਾਇ ਪਾਏ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਕਰ
 ਕਮਾਵੈ। ਜਿਠਗੀ ਆਵੈ ਠਗੀ ਉਠਿ ਜਾਇ ਤਿਸੁ ਨੇਵੈ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਮੁਲਿਨ ਆਵੈ। ਬ੍ਰਹ
 ਮੁਖੀ ਚਾਰੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ਜਿ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਨੁ ਮਨੈ ਕਮੁ ਕਰਾਏ ਸੋ ਜੀ
 ਤੁ ਮਹਾਤਪੁ ਪਾਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਆਤਿ ਵਡਾ ਤੁਹਿ ਜੇ ਵਡੁ ਤੁ

ਵਡਵਡੇ॥ ਜਿਸੁ ਤੁਮੇ ਲਹਿ ਸੋ ਤੁਮਿ ਲੇ ਤੁੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੇ ਲਿਖੇ ਖਾਢੇ॥ ਜਿਸ
 ਨੇ ਤੁਮਾ ਪਿਮਿ ਲਾਇ ਦਾਸੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਸੇਵੇ ਮਨੁ ਗਰਗੇ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੁ
 ਸਕੁ ਜੀਉ ਪਿਤੁ ਚੰਮੁ ਤੇਰਾ ਹਥੇ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੇ ਤਿਉ ਗੁਰੂ ਸਚਿ ਆਨਨ ਕਮ ਨਿਆ
 ਸਤੇਰੀ ਵਡਵਡੇ॥ ੩੩॥੧॥

ਛਾਗ ਉੜੀ ਕੀ ਵਡ ^{ਮਹਲਾ ੫} ^{੧੬} ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸੋ ਲੇ ਕੁਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੋ ਜਨੁ ਜਪੈ ਸੋ ਆਇ ਆਪ ਹਵਾਨੁ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ
 ਕੇ ਬਾਲਿ ਹਾਏ ਜਿਨਿ ਭਨਿਆ ਪੁਰਨਿ ਰਬਾਨੁ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਕਟਿ ਆਹਰਿ
 ਭੇਟਿ ਆਪੁ ਰਖੁ ਜਨਾਨੁ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸਾਗਰੁ ਤੇਰੇ ਜਨ ਨਕ ਸਚਾ ਤਾਨੁ॥੧॥ ਮੁੰ ੫
 ਤਲ ਕੇ ਉਠਿ ਪਗ ਪੁਣਾ ਮੇਰੈ ਪਰਿ ਆਵਉ॥ ਪਾਉ ਪਖਾ ਲਾਇ ਸਕੇ ਮਨਿ ਤਨਿ
 ਤਭਾਵਉ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੇ ਨਾਮੁ ਸੰਗੈ ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਵਉ॥ ਗੁਰੂ ਪਨੁ ਸਭੁ ਪਵਿ ਤ੍ਰੇਹੇ ਇ
 ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਉ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਵਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ॥ ਤੁਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤ ਦਾਸ ਭਮਾ
 ਹਿ ਸਮਾਣਾ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤ ਰਿਹ ਵਿਹਰਿ ਆਜੀ ਅੰਦਰਿ ਜਾਣਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ
 ਪਾਈ ਐ ਮਨਿ ਸਚੇ ਭਾਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰ ਬਾਣਾ॥੧॥ ਸ
 ਲੇ ਕੁਮੁੰ ੫ ਚੇਤਾ ਈਤਾ ਚੇਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸੋ ਪਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਵਿਚ
 ਵਿਬੋ ਹਿਥਿ ਭਉ ਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਉ॥੧॥ ਮੁੰ ੫ ਵਾਉ ਸੰਦੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਿ ਗਰਬਿ
 ਗਵਾਗ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇਨ ਚਲਾਨੀ ਜਲਿ ਬਲਿ ਰੇਏ ਛਾਗ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਈਉ
 ਬੇਗੈ ਗੋਵਿ ਰਿਜੈ ਸਚੇ ਰਖੋ॥ ਮੂਹਿ ਰਿਠੈ ਤਿਨ ਕੇ ਜੀਵੀ ਐ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖੋ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ
 ਭੁਭੋ ਹੁਸੰਗੀ ਸਾਧਾ ਭਖੋ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪਰਖੋ॥ ਨਾਨਕ ਚ

ਲਤਨਜਾਪਨੀਕੋਸਕੋਨਲਖੋ॥੨॥ਸੋਲੋਕੁਮ:੫ ਨਾਨਕਸੋਈਦਿਨਸੁਸੁਹਵਵਾਜਿਤੁ
 ਪੁਤੁਆਵੈਚਿਤਿ॥ਜਿਤੁਦਿਨਿਵਿਸਰੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਛਿਟੁਭਲੇਗੀਗੁਤਿ॥੧॥ਮ:੫ ਨਾਨ
 ਕਮਿਤਾਈਤਿਸੁਸਿਉਸਭਕਿਛੁਜਿਸਕੋਹਾਥਿ॥ਕੁਮਿਤਾਸੋਈਕਾਛੀਅਹਿਇਕਵਿ
 ਖਨਚਲਹਿਸਾਥਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਧਨੁਹੈਮਿਲਿਪੀਵਹੁਭਾਈ॥
 ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖੁਪਾਈਐਸਭਤਿਖਾਬੁਝਾਈ॥ਕਰਿਸੇਵਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰੁਭਖ
 ਹੋਨਕਾਈ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਨਿਆਅਮਰਾਪਦੁਪਾਈ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਤੁਹੈਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਸਰਣਾਈ॥੩॥ਸੋਲੋਕੁਮ:੫ ਚਿਠਕੋਹਭਠਾਇਉਣਨਕਾਈਜਾ
 ਇ॥ਨਾਨਕਲਧਾਤਿਨਸੁਆਉਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆ॥੧॥ਮ:੫ ਦਾਮਨੀ
 ਚਮਤਕਾਰਤਿਉਵਰਤਾਰਜਗਖੋ॥ਵਬੁਸੁਹਵੀਸਾਇਨਾਨਕਨਉਜਪਦੋਤਿਸੁ
 ਧਣੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਸੋਧਿਸਭਿਕਿਨੈਕੀਮਨਜਾਣੀ॥ਜੋਜਨੁ
 ਭੇਟੈਸਾਪਸੰਗਿਸੋਹਰੰਗੁਮਾਣੀ॥ਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਏਹਰਤਨਾਖਾਣੀ॥ਅਸ
 ਤਕਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਹਰਿਸਿਮਰਿਪਰਾਣੀ॥ਤੇਸਾਦਿਚੈਸਚੁਨਾਮੁਨਾਨਕਮਿਹਮਾਣੀ
 ॥੧॥ਸੋਲੋਕੁਮ:੫ ਅੰਤਰਿਚਿਤਾਨੈਣੀਸੁਖੀਸੁਖਿਨਉਤਹੈਭੁਖਾ॥ਨਾਨਕਸਚੇ
 ਨਾਮਾਬਿਨੁਕਿਸੇਨਲਥੇਦੁਖਾ॥੧॥ਮ:੫ ਮੁਠਕੋਸੋਈਸਾਬਜਿਨੀਸਚੁਨਲਦਿਆ॥
 ਨਾਨਕਸੋਸਾਬਾਸਿਜਿਨੀਗੁਰਮਿਲਿਇਕੁਪਛਾਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਨਿਥੈਬੈਸ
 ਨਿਸਾਧਜਨਸੋਥਾਨੁਸੁਹੰਦਾ॥ਓਇਸੇਵਨਿਸੰਮ੍ਰਿਤੁਆਪਣਾਬਿਨਸੋਸਭੁਮਦਾ॥ਪਤਿ
 ਤਉਧਾਰਣਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੰਤਬੇਦੁਕਹੰਦਾ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਤੇਗਬਿਰਦੁਹੈਜੁਗਿਜੁਗਿ
 ਵਰਤੰਦਾ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਏਕੁਨਾਮੁਮਨਿਤਨਿਭਾਵੰਦਾ॥੫॥ਸੋਲੋਕੁਮ:੫ ਚਿੜੀਚੁ
 ਹਕੀਪਹੁਟੀਵਗਨਿਬਹੁਤੁਤਰੰਗਾ॥ਅਚਰਜਹੁਪਸੰਤਨਰਚੈਨਾਨਕਨਾਮਹਿਰੰਗ
 ॥੧॥ਮ:੫ ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਅਤਹੀਜਹਤੁਆਵਹਿਚਿਤਿ॥ਦੁਨੀਆਕੀਆਵਰਿ
 ਆਈਆਨਾਨਕਸਭਿਕੁਮਿਤਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਧਨੁਸਚੀਗਾਸਿਹੈਕਿਨੈਵਿਗੇ
 ਜਾਤਾ॥ਤਿਸੈਪਰਾਪਤਿਭਾਇਹੁਜਿਸੁਦੇਇਥਿਧਾਤਾ॥ਮਨਤਨਭੀਤਰਿਮਉਦਿਆ
 ਹਰਿਹੰਗੀਜਨੁਰਾਤਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਗੁਣਗਾਇਆਸਭਿਦੋਖਹਖਾਤਾ॥ਨਾਨਕਸੋਈ

ਜੀਵਿਆਜਿਨਿਦਿਰੁਪਥਾਤਾ॥੬॥ਸੋਲੋਕਮ:੫ ਖਖਵੀਆਸੁਹਵੀਆਲਗ ੧੫੭
 ਵੀਆਅਕਕੰਠਿ॥ਬਿਹਰਿਵਿਭੋਰਾਪਣੀਸਿਉਨਾਨਕਸਹਜੈਗੰਠਿ॥੧॥ਮ:੫ ਦਿ
 ਸਰੋਦੇਮਰਿਗਏਮਰਿਭਿਨਸਕਹਿਮੂਲਿ॥ਵੇਖੁਖੋਰੇਏਗਮਤੇਜਿਉਤਸਕਰਉਪਰਿ
 ਸੁਲਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਸੁਖਨਿਧਾਨੁਪੁਭੁਏਕੁਏਅਥਿਨਾਸੀਸੁਣਿਆ॥ਜਲਿਥਲਿ
 ਮਹੀਅਲਿਪੁਰਿਅਘਟਿਘਟਿਹਰਿਭਟਿਅ॥ਉਚਨੀਚਸਭਿਇਕਸਮਾਨੀਕੀਟ
 ਹਸਤੀਬਟਿਅ॥ਮੀਤਸਖਾਸੁਤਬੰਧਿਪੈਸਭਿਤਿਸਦੇਜਟਿਅ॥ਤੁਸਿਨਾਨਕੁਦੇਵੇ
 ਜਿਸੁਨਾਮੁਤਿਨਿਹਰਿਗੰਗੁਮਟਿਅ॥੭॥ਸੋਲੋਕੁਮ:੫ ਜਿਨਾਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸ
 ਰੋਹਰਿਨਾਮਾਮਨਿਮੰਤਾਪੰਨੁਸਿਸੇਈਨਾਨਕਾਪੁਰਨੁਸੇਈਸੰਤਾ॥੧॥ਮ:੫ ਅਠੇ
 ਪਹਰਭਉਦਾਠਿਰੋਖਾਵਣਸੰਦੜੇਸੁਲਿ॥ਦੇਜਕਿਪਉਦਾਕਉਗੈਜਾਚਿਤਿਨੇਹੇ
 ਹਸੁਲਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੈਸਰੋਵਹੁਪ੍ਰਾਣੀਤੋਜਿਸਦੇਨਉਪਲੋ॥ਐਥੋਹਹੁਸੁਰੋ
 ਲਿਅਅਗੋਨਾਇਚਲੋ॥ਘਰੁਬੰਧਹੁਸਚਧਰਮਕਾਗਡਿਬੰਮੁਅਹਲੋ॥ਓਟਲੋਹੁ
 ਨਗਾਇਣੈਦੀਨਦੁਨੀਅਝੁਲੋ॥ਨਾਨਕਪਕੜੇਚਰਣਹਰਿਤਿਸੁਦਗਗਹਮਲੋ॥੮॥ਸ
 ਲੋਕੁਮ:੫ ਜਾਚਕੁਮਗੈਦਾਨੁਦੇਹਿਪਿਆਰਿਅ॥ਦੇਵਣਹਾਹੁਦਾਤਾਹੁਮੇਨਿਤਚਿ
 ਤਾਰਿਅ॥ਨਿਖੁਟਿਨਜਾਈਮੂਲਿਅਤੁਲਿਭੰਡਾਰਿਅ॥ਨਾਨਕਸਬਦੁਅਪਹੁਤਿ
 ਨਿਸਤੁਕਿਭੁਲਾਓਅ॥੧॥ਮ:੫ ਸਿਖਹੁਸਬਦੁਪਿਆਰਿਓਜਨਮਾਮਰਣਕੀਟੇ
 ਕਾਮੁਖਉਜਲਸਦਾਸੁਖੀਨਾਨਕਸਿਮਰਤਏਕਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਓਥੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਵੰਡੀਐਸੁਖੀਆਹਰਿਕਰਣੇ॥ਜਮਕੈਪੀਥਿਨਪਾਣੀਅਰਿਠਿਰਿਨਾਹੀਮਰਣੇ॥ਜਿਸ
 ਨੇਅਇਆਪ੍ਰੇਮਹਸੁਤਿਸੈਹੀਜਰਣੇ॥ਬਾਣੀਉਚਰਹਿਸਾਧਜਨਅਮਿਉਚਲਹਿ
 ਝਰਣੇ॥ਪੇਖਿਦਰਸਨੁਨਾਨਕੁਜੀਵਿਆਮਨਅੰਦਰਿਧਰਣੇ॥੯॥ਸੋਲੋਕੁਮ:੫
 ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰੋਸੇਵਿਐਭੁਖਾਕੋਇਨਾਸੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਅਗਧਿਐਕਾਹਜੁਆਵੈ
 ਹਾਸਿ॥੧॥ਮ:੫ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੰਕਟਭੁਟਹਿਅਨਦਮੰਗਲਬਿਸੁਆ॥ਨਾਨਕਜ
 ਪੀਐਸਦਾਹਰਿਨਿਮਖਨਬਿਸਕਉਨਾਮੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਤਿਨਕੀਸੋਭਾਕਿਅਗ
 ਣੀਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਲਧਾ॥ਸਾਧਸਰਣੀਜੋਪਵੈਸੋਭੁਏਬਧਾ॥ਗੁਣਗਾਵੈਅਥਿਨ

ਸੀਐਯੋਨਿਗਰਭਿਨਦਧਾਗੁਰੁਭੇਟਿਅਪਰਬ੍ਰਹਮ੍ਹਰਿਪਤ੍ਰਿਬੁਭਿਸਮਧਾਨਾਨਕ
 ਪਾਇਆਸੋਪਣੀਹਰਿਅਗਮਅਗਧਾ॥੧॥ਸੋਲੋਕਮ:੫ ਕਾਮੁਨਕਰਹੀਆਪ
 ਟਾਠਿਹਰਿਅਵਤਾਲੇਇ।ਨਾਨਕਨਾਇਵਿਸਾਰਿਐਸੁਖੁਕਿਨੇਹਾਰੇਇ॥੧॥ਮ:੫
 ਬਿਖੇਕਉਤਤਲਿਸਗਲਮਹਿਜਗਤਹੀਲਪਟਾਇ।ਨਾਨਕਜਨਿਵੀਚਾਰਿਅ
 ਮੀਠਾਹਰਿਕਾਨਉ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਇਹਨੀਸਾਣੀਸਾਧਕੀਜਿਸੁਭੇਟਤਤਹੀਐ॥
 ਜਮਕੰਕਰੁਨੇਵਿਨਆਵਈਠਿਰਿਬਹੁਵਿਨਮਹੀਐ॥ਭਵਸਾਗਰੁਸੰਸਾਰੁਬਿਖੁ
 ਸੋਪਾਰਿਉਤਹੀਐ॥ਹਰਿਗੁਣਗੁੰਠਹੁਮਨਮਾਲਹਰਿਸਭਮਲੁਪਰਹੀਐ॥ਨਾ
 ਨਕਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲਿਹਰੇਪਰਬ੍ਰਹਮਨਹਹੀਐ॥੧॥ਸੋਲੋਕਮ:੫ ਨਾਨਕਆ
 ਏਸੇਪਰਵਾਣੁਹੋਜਿਨਿਹਰਿਵੁਠਾਰਿਤਿ।ਗਾਈਅਲਪਲਾਈਆਕੰਮਿਨਆਵਹਿ
 ਮਿਤਾ॥੧॥ਮ:੫ ਪਰਬ੍ਰਹਮ੍ਹਪੁਰੁਦ੍ਰਿਸਟੀਆਇਆਪੁਰਨਅਗਮਬਿਸਮਾਦਾ॥
 ਨਾਨਕਗਮਨਾਮੁਪਨੁਕੀਤਾਪੁਰੇਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਧੇਰੁਨਚਲੀਖ
 ਸਮਨਾਲਿਲਾਬਿਸੋਹਿਵਿਗੁਤੋ।ਕਰਤਬਕਰਨਿਭਲੇਹਿਆਮਦਿਸਾਇਆਸੁਤੇ
 ॥ਠਿਰਿਠਿਰਿਜੁਨਿਭਵਾਈਅਨਿਜਮਮਾਗਹੀਮੁਤੋ।ਕੀਤਾਪਾਇਨਿਆਪਣਾਦੁਖਸੇ
 ਤੀਜੁਤੋ।ਨਾਨਕਨਾਇਵਿਸਾਰਿਐਸਭਮਦੀਹੁਤੋ॥੧॥ਸੋਲੋਕਮ:੫ ਉਠਦਿ
 ਆਬਹੰਦਿਆਸਵੰਦਿਆਸੁਖੁਸੋਇ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਲਾਰਿਐਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੇ
 ਇ॥੧॥ਮ:੫ ਲਾਲਾਚਿਅਟਿਅਨਿਤਠਿਰੈਸੁਆਰਥੁਕਹੇਨਕੋਇ।ਜਿਸੁਗੁਰੁਭੇ
 ਏਨਾਨਕਾਤਿਸੁਮਨਿਵਸਿਐਸੋਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਸਭੇਵਸਤੁਕਉੜੀਆਸਚੇ
 ਨਉਮਿਠਾ।ਸਾਦੁਆਇਆਤਿਨਹਰਿਜਨਾਚਖਿਸਾਧੀਰਿਠਾ।ਪਰਬ੍ਰਹਮੰਜਿਸੁਇ
 ਖਿਆਮਨਿਤਿਸੇਵੁਠਾ।ਇਕੁਨਿਭੰਜਨੁਰਵਿਹਰਿਆਭਾਉਦਯਾਕੁਠਾ।ਹਰਿਨਾਨਕੁ
 ਮਗੋਜੋਵਿਕਰਪ੍ਰਬੁਦੈਵੈਤੁਠਾ॥੧॥ਸੋਲੋਕਮ:੫ ਜਾਚਵੀਸਾਸਾਰੁਜੋਜਾਚੰ
 ਦੀਹੋਕੋਵੋ।ਗਾਈਬਿਅਵਿਕਾਰਨਾਨਕਪਣੀਵਿਹੁਣੀਆ॥੧॥ਮ:੫ ਨਹਿਜਿ
 ਵਿਧਾਮਨੁਪਥਾਣੁਵਿਹੋਲੇਥਿਥੀ।ਜੇਕੁਣਹਰਾਸੰਤਨਾਨਕਪਾਧੁਪਧੋਗੇ॥੧॥ਪ
 ਉੜੀ॥ ਸੋਈਸੇਵਿਹੁਜੀਅਵੇਦਾਤਾਬਖਸਿੰਦੁ।ਕਿਲਵਿਖਸਭਿਬਿਨਾਸੁਹੋਨਿ

ਸਿਮਰਤੋਹੋਵੰਦੁ॥ ਹਰਿਮਾਰਗੁਸਾਧੁਦਸਿਅਜਪੀਐਗੁਰਮੰਤ੍ਰਾ॥ ਮਾਇਆਸ੍ਵਾਦਸਭਿ
 ਠਿਕਿਅਹਰਿਮਨਿਭਵੰਦੁ॥ ਧਿਆਇਨਨਕਪਰਮੇਸਰੈਜਿਨਿਦਿਤੀਜੀਂਦੁ॥੧੪॥
 ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਵਤਲਗੀਸਚੇਨਾਮਕੀਜੋਬੀਜੋਸੇਖਾਇ॥ ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਨਨ
 ਕਾਜਿਸੋਲਿਖਿਆਆਇ॥੧॥ਮਃ ੫ ਮੰਗਣਾਤਸਚੁਇਕੁਜਿਸੁਤੁਸਿਦੇਵੈਨਾ
 ਪਿ॥ ਜਿਤੁਖਾਧੋਮਨੁਵਿਪਤੀਐਨਨਕਸਾਹਿਬਦਾਤਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਯਾਹਾਜ
 ਗਮਹਿਸੇਖਟਹਿਜਿਨਹਰਿਪਨੁਗਾਸਿ॥ ਦੁਤੀਆਭਾਉਨਜਾਣਨੀਸਚੇਦੀਆਸਾ॥
 ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਸਰੇਵਿਅਹੋਗੁਸਭਵਿਣਾਸੁ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਸੁਵਿਸਰੈਤਿਸੁਬਿਰ
 ਥਾਸਾਸੁ॥ ਕੀਠਿਲਾਇਜਨਗਖਿਆਨਨਕਬਲਿਜਾਸੁ॥੧॥੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਪਰ
 ਬ੍ਰਹਮੰਡੁਰਮਾਇਆਮੀਉਵੁਠਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਅੰਨੁਧੰਨੁਬਹੁਤੁਉਪਜਿਆਪ੍ਰਿ
 ਥਮੀਰਜੀਤਿਪਤਿਅਘਾਇ॥ ਸਦਾਸਦਾਗੁਣਉਚਰੈਦੁਖੁਦਾਲਦੁਗਾਇਆਬਿ
 ਲਾਇ॥ ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਮਿਲਿਆਤਿਸੈਰਜਾਇ॥ ਪਰਮੇਸਰਿਜੀਵਾਲਿ
 ਆਨਨਕਤਿਸੈਪਿਆਇ॥੧॥੫॥ ਜੀਵਨਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁਇਕੋਸਿਮਰੀਐ॥ ਦੁ
 ਜੀਨਾਹੀਜਾਇਕਿਨਬਿਧਿਧੀਗੀਐ॥ ਡਿਠਾਸਭੁਸੰਸਾਰੁਸੁਖੁਨਨਾਮਬਿਨੁ॥ ਤਨੁਪਨੁ
 ਹੋਸੀਭਾਗੁਜਾਣੈਕੋਇਜਨੁ॥ ਅੰਗੁਪਰਸਬਾਦਿਕਿਕਰਹਿਪਰਾਣੀਆ॥ ਜਿਸੁਭੁਲਾ
 ਏਆਪਿਤਿਸੁਕਲਾਨਹੀਜਾਣੀਆ॥ ਗੰਗੋਰਤੇਨਿਰਬਾਣੁਸਚਗਾਵਹੀ॥ ਨਨਕ
 ਸਹਇਦੁਆਰਿਜੇਤੁਪੁਭਾਵਹੀ॥੧॥੫॥ਪਉੜੀ॥ ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਤਿਨਕਉ
 ਜੋਹਰਿਲਾਕਿਲਾਗੋ॥ ਜੀਵਤਸੇਪਰਵਾਣੁਹੋਏਹਰਿਕੀਰਤਨਿਜਾਗੋ॥ ਸਾਧਸੰਗੁ
 ਜਿਨਪਾਇਆਸੇਈਵਡਭਾਗੋ॥ ਨਾਇਵਿਸਰਿਐਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣਾਤੁਟੇਕਚਧਾ
 ਗੋ॥ ਨਨਕਪੁਰਿਪੁਨੀਤਸਾਧਲਖਕੋਟਿਪਰਾਗੋ॥੧॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਧਰਇ
 ਸੁਵੰਨੀਖੜਕਤਨਜੜਾਵੀਹਰਿਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖੁਮਨਿਵੁਠਾ॥ ਸਭੇਕਾਜਸੁਹੇਲਾੜੇ
 ਥੀਏਗੁਰੁਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾ॥੧॥੫॥ ਠਿਹਦੀਠਿਹਦੀਦਹਦਿਸਾਜ
 ਲਪਰਬਤਬਨਗਾਇ॥ ਜਿਥੇਡਿਠਾਮਿਰਤਕੋਇਲਿਬਹਿਨੀਆਇ॥੧॥੫॥ਪਉੜੀ
 ॥ ਜਿਸੁਸਰਬਸੁਖਾਛਲਾਏਵੀਅਹਿਸੋਸਚੁਕਮਾਵਉ॥ ਨੇੜੇਦੇਖਉਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ

ਮੁਇਕੁਨਾਮੁਧਿਆਵਉਹੋਇਸਗਲਕੀਰੇਤੁਕਾਹਰਿਸੰਗਿਸਮਾਵਉ। ਤੁਖੁਨਦੇਈਕੀ
 ਸੈਜੀਅਪਤਿਸਿਉਘਬਿਜਾਵਉ। ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਾਨਕਸੁਣਾਵਉ॥
 ੧੭॥ ਸਲੋਕਦੇਹਮਃ੫ ਏਕੁਜਿਸਾਜਨੁਮੈਕੀਆਸਰਬਕਲਾਸਮਰਬੁਜੀ
 ਉਹਮਾਹਾਖੰਨੀਐਹਰਿਮਨਤਨਸੰਦਰੀਵਬੁ॥੧॥ ਮਃ੫ ਜੇਕਰਗੁਰਚਿਪਿਆਰ
 ਵੇਤਪੁਨਭੋਰਾਮੁਇਆਹਰਿਭੋਰਨਿਸੇਦੁਗਜਨਾਪੜਹਿਦੇਜਕਕੈਸੁਇਆ॥੧॥ ਪ
 ਉਵੀ॥ ਸਭਿਨਿਧਾਨਘਰਿਜਿਸਦੇਹਰਿਕਰੇਸੁਹੋਵੈ। ਜਾਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਸੰਤ
 ਜਨਪਾਪਮਲੁਧੋਵੈ। ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਵਸਹਿਸੰਕਟਸਭਿਭੋਵੈ। ਗੁਰਪੁਰ
 ਜਿਸੁਭੇਈਐਮਹਿਜਨਮਿਨੋਰੋਵੈ। ਪ੍ਰਭਦਰਸਪਿਆਸਨਾਨਕਘਣੀਕਿਰਪਾਕ
 ਰਿਦੇਵੈ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਡਖਣਾਮਃ੫ ਭੋਗੀਭਗਮੁਵਣਾਇਪਿਗੀਮੁਹਬਤਿਹਿਕੁ
 ਤੁ। ਜਿਥੁਹਵੈਜਾਇਤਿਥਾਉਮਉਜੂਦਸੋਇ॥੧॥ ਮਃ੫ ਚੜ੍ਹਕੇਘੋੜੇਕੇ
 ਦੇਪਕੜਹਿਖੁੰਗੀਦੀਖੇਡਾਗੀ। ਹੰਸਾਸੇਤੀਚਿਤੁਉਲਾਸਹਿਕੁਕੜਦੀਓਡਾਗੀ॥੧
 ੧॥ ਪਉਵੀ॥ ਹਸਨਾਉਚਰੇਹਰਿਸੁਵਣੀਸੁਣੈਸੋਉਧਰੇਮਿਤਾ। ਹਰਿਜਸੁਲਿਖ
 ਹਿਲਾਇਭਾਵਨੀਸੇਹਸਤਪਵਿਤਾ। ਅਠਸਠਿਤੀਹਥਮਜਨਾਸਭਿਪੁਨਤਿਨਿ
 ਕਿਤਾ। ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤੇਉਧਰੇਬਿਖਿਆਗਵੁਜਿਤਾ। ਨਾਨਕਲੜਿਲਾਇਉਧ
 ਰਿਉਨੁਦਯੁਸੇਵਿਅਮਿਤਾ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਧੰਧਕੁਲਾਹਚਿਤਿਨਾ
 ਵੈਹੋਕੜੇ। ਨਾਨਕਸੇਈਤੰਨਟੁਟਿਨਿਜਿਨਸਾਈਵਿਸਰੈ॥੧॥ ਮਃ੫ ਪ੍ਰੇਤਹੁਕੀ
 ਤੇਨੁਦੇਵਤਾਤਿਨਿਕਰਣੈਹਰੇ। ਸਭੇਸਿਖਉਥਾਰਿਅਨੁਪ੍ਰਭਿਕਾਜਸਵਰੇ। ਨਿੰਦ
 ਕਪਕੜਿਪਥਾੜਿਅਨੁਝੁਠਦਰਬਰੇ। ਨਾਨਕਕਾਪੁਭੁਵਡਾਹੈਆਪਿਸਾਜਿਸਵ
 ਰੇ॥੨॥ ਪਉਵੀ॥ ਪ੍ਰਭੁਬੇਅੰਤੁਕਿਉਅੰਤੁਨਹਿਸਭੁਤਿਸੈਕਰਣਾ। ਅਗਮਅ
 ਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੋਜੀਆਂਕਾਪਰਣਾ। ਹਸਤਦੇਇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਭਰਣਪੋਖਣੁਕ
 ਰਣਾ। ਮਿਠਵਨੁਬਖਸਿੰਦੁਆਪਿਜਪਿਸਚੇਤਰਣਾ। ਜੋਤੁਪੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਨ
 ਨਕਦਾਸਸਰਣਾ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਤਿਨਭੁਖਨਕਾਰਹੀਜਿਸਦਾਪ੍ਰਭੁਹੋਸੇ
 ਈ। ਨਾਨਕਚਰਣੀਲਗਿਅਉਧਰੇਸੋਭੇਕੋਇ॥੨॥ ਮਃ੫ ਜਾਚਿਕੁਮਗੋਨਿਤ

ਨਮੁਸਾਹਿਬੁ ਕਰੇ ਕਬੂਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਜਮਾਨੁ ਤਿਸਹਿ ਭੁਖਨ ਮੁਇਆ ॥ ੧ ॥ ਪ
ਉੜੀ ॥ ਮਨੁਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਜੋੜੋ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ
ਏਹੁ ਸਤੀਘੋੜੋ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਖੁਸੀ ਆਪਣੀ ਧਿਆਇ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੋ ॥ ਢਾਢੀ ਦ
ਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗਣਾ ਦਰੁ ਕਦੇ ਨ ਢੋੜੋ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਉਏ ਹੁਨਿ ਤ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਲੋ
ੜੋ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੨੪੨ ॥ ੪੪ ॥ ੨੧ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੩੦੨ ॥

ਗਗੁਗਉੜੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕੀ ਬੀਰਜੀ ਬੀ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗਗੁਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਉਕੇਚ ਉਪਦੇ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਜਲਤ ਰਾਮ
ਜਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਤਨੁ ਜਲਤ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰਟਕ
ਹਇ ਬਨ ਜਾਈਐ ॥ ਜੋ ਜਲੁ ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਜਿਹ ਪਾਵਕ ਸੁਰਿ ਨ
ਪੈ ਜਾਗੇ ॥ ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਜਨ ਜਲਤ ਉਬਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰੀ
ਵਿਹ ਪੈ ਜਲ ਨਿਖੁਟਤ ਨ ਹੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਗਿ ਪਾਨੀ ॥ ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਮੇ
ਰੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਨੀ ॥ ੪ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਮਾਧਉ ਜਲ ਕੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਲ
ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਉਠੀ ਅਧਕਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਭੁਜਲ ਨਿਧਿ ਹਉ ਜਲ ਕਾ ਅੰਨੁ ॥
ਜਲ ਮਹਿ ਹਉ ਜਲ ਹਿ ਬਿਨੁ ਖੀਨੁ ॥ ੧ ॥ ਭੂੰਪਿ ਜਹੁ ਹਉ ਸੁਆਟਾ ਤੋਗ ॥ ਜਮੁ ਮੰਜ
ਰੁ ਕਹਾ ਕਰੈ ਮੋਗ ॥ ੨ ॥ ਭੁਤ ਰਵਹੁ ਹਉ ਪੰਖੀ ਆਹਿ ॥ ਮੰਦ ਭਾਗੀ ਤੋਹ ਦਰਸਨੁ ਨਾਹਿ ॥
੩ ॥ ਭੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਹਉ ਨ ਉਤਨੁ ਚੇਲਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਿਲੁ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥ ੪ ॥
ਗਉੜੀ ॥ ਜਬ ਹਮ ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਤਬ ਲੋਗ ਹਕਾਰੇ ਦੁਖੁ ਮਾਨਿਆ
॥ ੧ ॥ ਹਮ ਅਪਤ ਹ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਬੋਈ ॥ ਹਮ ਰੋਖੋ ਜਿ ਪਹੁ ਮਤਿ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥
ਹਮ ਮੰਦੇ ਮੰਦੇ ਮਨ ਮਾਰੀ ॥ ਸਾਝੁ ਪਤਿ ਕਾ ਹੁਨਿ ਉਨਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਪਤਿ ਅਪਤਿ ਤਾ ਕੀ ਨ

ਹੀਲਾਜਾ॥ਤਬਜਾਨਪੁਗੇਜਬਉਘਰੈਗੋਪਾਜਾ॥੩॥ਕਪੁਕਬੀਰਪਤਿਹਰਿਪਰਵਾਨਾ॥ਸ
 ਰਬਤਿਆਗਿਭਜੁਕੇਵਲਾਗਾ॥੪॥ਗਉੜੀ॥ ਨਗਨਠਿਰਤਜਉਪਾਣੀਐ
 ਜੋਗੁ॥ਬਨਕਾਮਿਹਗੁਮੁਕਤਿਸਭੁਯੋਗੁ॥੧॥ਕਿਆਨਗੋਕਿਆਬਾਧੇਚਾਮਾ॥ਜਬ
 ਨਹੀਚੀਨਸਿਆਤਮਹਾਮਾ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਮੁੰਡਮੁੰਡਾਏਜੋਸਿਧਿਪਾਣੀ॥ਮੁਕਤੀਭੇ
 ਡਨਗਈਆਕਾਈ॥੧॥ਬੰਦੁਗਾਖਿਜਤੁਗੀਐਭਾਈ॥ਖੁਸਰੈਕਿਉਨਪਰਮਗ
 ਤਿਪਾਣੀ॥੩॥ਕਪੁਕਬੀਰਸੁਨਤੁਨਰਭਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਨਿਗਤਿਪਾਣੀ॥੪॥
 ਗਉੜੀ॥ ਸੰਧਿਆਪ੍ਰਤਇਸਨਾਨੁਕਰਹੀ॥ਜਿਉਭਏਦਾਦੁਰਪਾਨੀਮਾ
 ਹੀ॥੧॥ਜਉਪੈਰਾਮਗਮਤਿਨਹੀ॥ਤੇਸਭਿਧਰਮਗਾਇਕੈਜਾਹੀ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਕਾਇ
 ਆਰਤਬਤੁਪੁਰਚਾਹੀ॥ਤਿਨਕਉਦਇਆਸੁਪਨੈਭੀਨਹੀ॥੧॥ਚਾਰਿਚਰਨਕ
 ਹਰਿਬਤੁਆਗਗਾ॥ਸਾਧੂਸੁਖਪਾਵਹਿਕਲਿਸਾਗਗਾ॥੩॥ਕਪੁਕਬੀਰਬਤੁਕਾਇ
 ਕਰੀਜੋ॥ਸਰਬਸੁਭੋਡਿਮਹਾਰਸੁਪਜਿਐ॥੪॥ਪਾਗਉੜੀ॥ ਕਿਆਜਪੁਕਿਆ
 ਤਪੁਕਿਆਬ੍ਰਤਪੁਜਾ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਭਾਉਪੈਦੁਜਾ॥੧॥ਗੋਜਨਮਨੁਮਾਧਉਸਿਉਲਾ
 ਈਐ॥ਚਤੁਰਾਣੀਨਚਤੁਰਭੁਜਪਾਣੀਐ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਪਰਹਰੁਲੋਕੁਅਹੁਲੋਕਾ
 ਚਾਗੁ॥ਪਰਹਰੁਕਾਮੁਕੈਪੁਅਹੰਕਾਗੁ॥੧॥ਕਰਮਕਰਤਬਧੇਅਹੰਮੇਵਾ॥ਮਿਲਿਪਾ
 ਥਰਕੀਕਰਹੀਮੇਵਾ॥੩॥ਕਪੁਕਬੀਰਭਗਤਿਕਰਿਪਾਇਆ॥ਭੋਲੇਭਾਇਮਿਲੇਗਘੁ
 ਰਾਇਆ॥੪॥ਗਉੜੀ॥ ਗਰਭਵਾਸਮਹਿਕੁਲੁਨਹੀਜਾਤੀ॥ਬ੍ਰਹਮਬੰਦ
 ਤੇਸਭਉਤਪਾਤੀ॥੧॥ਕਪੁਕਬੀਰਤਬਾਮਨਕਬਕੇਹੁਏ॥ਬਾਮਨਕਹਿਕਹਿਜਨ
 ਮੁਖਤਥੇਏ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਜੋ ਤੁਬ੍ਰਹਮਤੁਬ੍ਰਹਮਣੀਜਾਇਆ॥ਤਉਆਨਬਾਟ
 ਕਾਹੇਨਹੀਆਇਆ॥੧॥ਤੁਮਕਤਬ੍ਰਹਮਣਹਮਕਤਸੂਦਾ॥ਹਮਕਤਲੇਹੁਤੁਮ
 ਕਤਦੁਧਾ॥੩॥ਕਪੁਕਬੀਰਜੋਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਗੈ॥ਸੋਬ੍ਰਹਮਤੁਕਹੀਅਤੁਹੈਹਮਗੈ
 ॥੪॥ਗਉੜੀ॥ ਅੰਧਕਾਰਸੁਖਿਕਬਹਿਨਸੇਈਹੈ॥ਗਾਜਾਗੁਕੈਉਮਿਲਿ
 ਰਈਹੈ॥੧॥ਜਉਪੈਰਸਨਾਮੁਨਕਹਿਬੋ॥ਉਪਜਤਾਬਿਨਸਤਰੇਵਤਹਰਿਬੋ॥੧॥
 ਗਉੜੀ॥ਜਸਦੇਖੀਐਤਹਵਰਕੀਛਾਇਆ॥ਪ੍ਰਾਨਗਾਏਕਪੁਕਾਕੀਮਾਇਆ॥ਸ

ਜਸਜੰਤੀਮਹਿਜੀਉਸਮਾਨਾਮੁਏਮਹਮੁਕੇਕਾਕਰਜਾਨਾ॥੩॥ਹੰਸਾਸਰਵਹੁਕਾਲੁਸ
ਹੀਗਾਮਰਸਾਇਨਪੀਉਕੇਕਬੀਗਾ॥੪॥ਗਉੜੀ॥ ਜੋਤੀਜਾਤਿਜਾਤਿਕੀ
ਜੋਤੀ॥ਤਿਤੁਲਾਗੋਕੰਚੁਆਫਲਮੇਤੀ॥੧॥ਕਵਨੁਸੁਘਹੁਜੋਨਿਰਭਉਕਹੀਐ॥ਭ
ਉਭਜਿਜਾਇਅਭੇਤੋਇਹਹੀਐ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਤਦਿਤੀਰਥਿਨਹੀਮਨੁਪਤੀਆਇ॥
ਚਾਰਅਚਾਰਹੁਏਉਹਣਾਇ॥੧॥ਪਾਪਪੁੰਨਦੁਇਏਕਸਮਾਨਾਨਿਜਪਧਰਪਾਸੁ
ਤਜਹੁਗੁਨਅਨਾ॥੩॥ਕਬੀਰਨਿਰਗੁਣਨਾਮਨਹੋਸੁ॥ਇਸੁਪਰਚਾਇਪਰਚਿਰਹੁ
ਏਸੁ॥੪॥੧॥ਗਉੜੀ॥ ਜੋਜਨੁਪਰਮਿਤਿਪਰਮਨੁਜਾਨਾ॥ਬਤਨਹੀਥੈਕੁੰਠਸ
ਮਾਨਾ॥੧॥ਨਾਜਾਨਾਥੈਕੁੰਠਕਹਾਂਹੀ॥ਜਾਨੁਜਾਨੁਸਭਿਕਹਹਿਤਹਾਂਹੀ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਕਹ
ਨਕਹਾਵਨਨਪਤੀਅਈਹੈ॥ਤਉਮਨੁਮਾਨੈਜਾਤੇਹਉਮੈਜਈਹੈ॥੧॥ਜਬਲਗੁ
ਮਨਥੈਕੁੰਠਕੀਆਸਾ॥ਤਬਲਗੁਹੋਇਨਹੀਚਰਨਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਹ
ਕਹੀਐਕਾਹਿ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਥੈਕੁੰਠੈਆਹਿ॥੪॥੧॥ਗਉੜੀ॥ ਉਪਜੈਨਿਪਜੈ
ਨਿਪਜਿਸਮਾਈ॥ਨੇਨਹਦੇਖਤਈਪੁਜਗੁਜਾਈ॥੧॥ਲਾਜਨਮਹਪੁਕਹਹੁਪਹੁਮੇ
ਗਾ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਨਹੀਕਭੁਤੇਗਾ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਾਇਆਪਾਈ॥
ਮਹਤੀਬਾਰਅਗਨਿਸੰਗਿਜਾਈ॥੧॥ਚੋਅਚੰਦਨੁਮਹਦਨਅਗਾਸੇਤਨੁਜਏ
ਕਾਠਕੈਸੰਗਾ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਸੁਨਪੁਰੇਗੁਨੀਆ॥ਬਿਨਸੋਗੋਪੁਦੇਖੈਸਭਦੁਨੀਆ
॥੪॥੧॥ਗਉੜੀ॥ ਅਵਹਮੁਏਕਿਅਸੋਗੁਕਹੀਜੈ॥ਤਉਕੀਜੈਜਉਆਪਨਜੀ
ਜੈ॥੧॥ਮੋਨਮਹਉਮਹਿਥੋਸੰਸਾਰਾ॥ਅਬਸੋਹਿਮਿਲਿਓਜੀਆਵਨਹਗਾ॥੧॥ਗ
ਉੜੀ॥ਇਅਦੇਹੀਪਰਮਲਮਾਕੰਦਾ॥ਤਾਸੁਖਬਿਸਰੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੧॥ਕੁਅਟ
ਏਕੁਪੰਚਪਨਿਹਰੀ॥ਦੁਟੀਲਾਜੁਭਹੈਮਤਿਹਰੀ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਕੁਬੁਧਿਬੀਚ
ਰੀ॥ਨਾਓਪੁਕੁਅਟਾਨਾਪਨਿਹਰੀ॥੪॥੧॥ਗਉੜੀ॥ ਅਸਥਾਵਰਜੰਗਮਕੀਟ
ਪਤੰਗਾ॥ਅਨਿਕਜਨਮਕੀਏਬਹੁੰਗਾ॥੧॥ਐਸੇਘਰਹਮਬਹੁਤੁਬਸਾਏ॥ਜਬਹ
ਮਹਮਗਰਭਹੋਇਆਏ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਬ੍ਰਹਮਚਰੀ॥ਕਬਹੁਰਾਜਾਭ
ਵਪਤਿਕਬਹੁਭੇਖਾਰੀ॥੧॥ਸਾਕਤਮਹਹਿਸੰਤਸਭਿਜੀਵਹਿ॥ਰਾਮਰਸਾਇਨੁਰਸਨ

੫੫੫੮

ਪੀਵਹਿ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ਹਰਿਪਰੇਅਬਪੁਰਾਦੀਜੈ॥੪॥੧੩॥
ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਕੀਨਾਲਿਰਲਾਇਲਿਖਿਅਮ॥੫॥ ਐਸੇਅਚਰਜੁਦੇਖਿਓ
ਕਬੀਰਾਦਿਧਿਕੈਭੁਲੈਵੇਰੇਲੈਨੀਗੁ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਹਰੀਅੰਗੁਰੀਗਦਹਚਰੈ॥ਨਿ
ਤਉਠਿਹਸੇਹੀਗੇਮਰੈ॥੧॥ਮਾਤਾਭੈਸਾਅਮ੍ਰਿਤਜਾਇ॥ਕੁਦਿਕੁਦਿਚਰੈਗਸਾਤਇ
ਪਾਇ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਪਰਗਟੁਭਈਖੇਡਾ॥ਲੇਲੇਕਉਚੁਘੈਨਿਤਭੇਡਾ॥੩॥ਹ
ਮਰਮਤਮਤਿਪਰਗਟੀਆਈ॥ਕਹੁਕਬੀਰਗੁਰਿਸੋਈਪਾਈ॥੪॥੧੪॥ਗਉੜੀ
॥ ਜਿਉਜਲਭੋਰਿਬਾਰਹਿਭਇਓਮੀਨਾ॥ਪੁਰਬਜਨਮਹਉਤਪਕਾਰੀਨਾ॥
੧॥ਅਬਕਹੁਰਮਕਵਨਗਤਿਸੋਹੀ॥ਤਜੀਲੇਬਨਰਸਮਤਿਭਈਥੋਹੀ॥੧॥ਹਰਾ
ਉ॥ਸਗਲਜਨਮੁਸਿਵਪੁਰੀਗਵਾਇਆ॥ਮਰਤੀਬਾਰਮਗਹਰਿਉਠਿਆਇਆ
॥੨॥ਬਹੁਭਥਰਸਤਪੁਕੀਆਕਾਸੀ॥ਮਰਨੁਭਇਆਮਗਹਰਕੀਬਾਸੀ॥੩॥ਕਾਸ
ਮਗਹਰਸਮਬੀਚਰੀ॥ਓਛੀਭਗਤਿਕੈਸੋਉਤਰਸਿਪਾਹੀ॥੪॥ਕਹੁਗੁਰਗਜਸਿ
ਵਸਰੁਕੈਜਾਨੈ॥ਮੁਆਕਬੀਰੁਰਮਤਸੁਗਮੈ॥੫॥੧੫॥ਗਉੜੀ॥ ਚੋਆਚੰਦ
ਨਮਰਦਨਅਗਾਸੋਤਨੁਜਲੈਕਾਠਕੈਸੰਗਾ॥੧॥ਇਸਤਨਪਨਕੀਕਵਨਬਡਾਈ॥
ਪਰਨਿਪਰੇਉਰਵਾਰਿਨਜਾਈ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਗਤਿਜਿਸੋਵਹਿਦਿਨਕਹਹਿਕਾ॥ਇ
ਕੁਖਿਨੁਲੇਹਿਨਹਰਿਕੋਨਾਮ॥੧॥ਹਾਥਿਤਰੇਰਮੁਖਿਖਾਇਓਤੈਥੋਗਾਮਰਤੀਬਾਰਕ
ਸਿਬਾਧਿਓਚਰਾ॥੩॥ਗੁਰਮਤਿਹਸਿਹਸਿਹਰਿਗੁਨਗਾਵੇ॥ਗਮੇਰਮਰਮਤਸੁਖੁ
ਪਾਵੇ॥੪॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ਹਰਿਹਰਿਬਾਸੁਸੁਗੰਧਬਸਾਈ॥੫॥ਕ
ਹਤਕਬੀਰਚੇਤਿਰੇਅੰਧਾ॥ਸਤਿਗੁਮੁਝੁਠਾਸਭੁਧੰਧਾ॥੬॥੧੬॥ਗਉੜੀ॥ ਜ
ਮਤੇਉਲਟਿਭਏਹੈਰਾਮਾ॥ਭਖਾਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਓਬਿਸਰਾਮਾ॥ਥੋਹੀਉਲਟਿਭਏ
ਹੈਮੀਤਾ॥ਸਾਕਤਉਲਟਿਸੁਜਨਭਏਚੀਤਾ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਸਰਬਕੁਸਲਕਰਿ
ਮਾਨਿਆਸਾਤਿਭਈਜਬੋਗੋਬਿਦੁਜਾਨਿਆ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਤਨਮਹਿਤਤੀਕੋਟਿ
ਉਪਾਧੀ॥ਉਲਟਿਭਈਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਧੀ॥ਆਪੁਪਛਾਨੈਆਪੇਆਪਾਗੋਗੁਨ
ਬਿਆਪੇਤੀਨੰਤਾਪਾ॥੨॥ਅਬਮਨੁਉਲਟਿਸਨਤਨੁਤੁਆ॥ਤਬਜਾਨਿਆਜਬ

ਜੀਵਤਮੁਆਕਹੁਕਬੀਰਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਵਉ।ਆਪਿਨਰਹਉਨਅਵਰੁਡਾ
 ਵਉ॥੩॥੧੭॥ਗਉੜੀ॥ ਪਿਰਿਮੁਐਜੀਉਕਿਘਰਿਜਾਤਾ॥ਸਬਦਿਅਤੀਤਿਅਨ
 ਹਦਿਗਤਾ॥ਜਿਨਿਗਮੁਜਾਨਿਆਤਿਨਹਿਪਛਾਨਿਆ॥ਜਿਉਗੁੰਗੇਸਾਕਰਮਨੁਮਾਨਿ
 ਆ॥ਐਸਾਗੀਅਨੁਕਥੈਬਨਵਗੀ॥ਮਨਹੋਪਵਨਦ੍ਰਿੜਸੁਖਮਨਨਗੀ॥੧॥ਹਰ
 ਉ॥ਸੋਗੁਰੁਕਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਕਰਨਾ॥ਸੋਪਤਰਵਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਰਵਨਾ॥ਸੋਧਿਆ
 ਨੁਪਰਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਪਰਨਾ॥ਐਸੇਮਹਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਮਰਨਾ॥੨॥ਉਲਟੀਗੰਗਾ
 ਜਮੁਨਮਿਲਾਵਉ॥ਬਿਨੁਜਲਸੰਗਮਮਨਮਹਿਨਵਉ॥ਏਚਾਸਮਸਹਿਉਹੁਬਿ
 ਉਹਗਾ॥ਤਤੁਬੀਚਾਰਿਕਿਆਅਵਹੀਬੀਚਗਾ॥੩॥ਅਪੁਤੇਜੁਬਾਇਪ੍ਰਿਥਮੀਅਕ
 ਸਾ॥ਐਸੀਹਤਹੁਉਹਰਿਪਾਸਾ॥ਕਹੈਕਬੀਰਨਿਰੰਜਨਧਿਆਵਉ॥ਤਿਤੁਘਰਿ
 ਜਾਉਸਿਬਹੁਰਿਨਆਵਉ॥੪॥੧੮॥ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਤਿਪਦੇ॥ ਕੰਚਨ
 ਸਿਉਪਾਣੀਐਨਹੀਤੋਲਾ॥ਮਨੁਦੇਗਮੁਲੀਆਹੈਮੋਲਾ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਗਮੁਅਪੁਨਕਰਿ
 ਜਾਨਿਆ॥ਸਹਜਸੁਭਾਇਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੨॥ਹਰਉ॥ਬੁਧਮੇਕਥਿਕਥਿਅਤੁਨ
 ਪਾਇਆ॥ਰਾਮਭਗਤਿਬੈਠੇਘਰਿਆਇਆ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਚੰਚਲਾਮਤਿਤਿਆਗੀ
 ॥ਕੇਵਲਰਾਮਭਗਤਨਿਜਭਾਗੀ॥੪॥੧੯॥ਗਉੜੀ॥ ਜਿਹਮਰਨੈਸਭੁਜਗਤੁਤਗਸਿ
 ਆ॥ਸੋਮਰਨਗੁਰਸਬਦਿਪ੍ਰਗਾਸਿਆ॥੧॥ਅਬਕੈਸੇਮਰਉਮਰਨਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਮ
 ਰਿਮਰਿਜਾਤੇਜਿਨਗਮੁਨਜਾਨਿਆ॥੨॥ਹਰਉ॥ਮਰਨੈਮਰਨੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਸਹਜੇਮ
 ਹੈਅਮਹੁਹੈਐਸੋਈ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦਾ॥ਗਇਆਭਰਮੁਹਰਿਐਪ
 ਰਮਾਨੰਦਾ॥੪॥੨੦॥ਗਉੜੀ॥ ਕਤਨਹੀਠਉਰਮੁਲੁਕਤਲਾਵਉ॥ਬੋਜਤਤਨਮ
 ਹਿਠਉਰਨਪਾਵਉ॥੧॥ਲਾਗੀਹੋਇਸੁਜਾਨੈਪੀਗਾਰਾਮਭਗਤਿਅਨੀਆਲੇਤੀਰਾ॥
 ਹਰਉ॥ਏਕਭਾਇਦੇਖਉਸਭਨਗੀ॥ਕਿਆਜਾਨਉਸਹਕਉਨਪਿਆਰੀ॥੨॥ਕਹੁ
 ਕਬੀਰਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥ਸਭਪਰਹਰਿਤਾਕਉਮਿਲੈਸੁਹਾਗੁ॥੩॥੨੧॥ਗਉੜੀ
 ॥ ਜਾਕੈਹਰਿਸਾਠਕੁਰੁਭਾਈ॥ਮੁਕਤਿਅਨੰਤਪੁਕਾਰਇਜਾਈ॥੧॥ਅਬਕਹੁਰਾਮ
 ਭੋਗੈਸਾਤੋਗਾ॥ਤਬਕਾਹੁਕਾਕਵਨੁਨਿਤੋਗਾ॥੨॥ਹਰਉ॥ਤੀਨਿਲੋਕਜਾਕੈਹਰਿਭਾਗੁ॥

ਸੇਕਾਹੇਨਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਗਾ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਹਇਕਬੁਧਿਬੀਚਗੀ॥ਕਿਆਬਸੁਜਉਬਿਖੁ
 ਦੇਮਹਤਗੀ॥੩॥੨੨॥ਗਉੜੀ॥ ਬਿਨੁਸਤਸਤੀਤਇਕੈਸੇਨਾਗਿ॥ਪਡਿਤਦੇਖ
 ਹੁਰਿਦੈਬੀਚਗੀ॥੧॥ਪ੍ਰਤਿਬਿਨਕੈਸੇਬਧੈਸਨੇਹੁ॥ਜਬਲਗਗਸੁਤਬਲਗਨ
 ਹੀਨੇਹੁ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਸਾਹਨਿਸਤੁਕਰੈਜੀਅਅਪਨੈ॥ਸੋਹਮਯੋਕਉਮਿਲੈਨਲੁਪ
 ਨੈ॥੨॥ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਹੁਪੁਸਉਪਿਸਰੀਗੁ॥ਸੇਈਸੁਹਾਗਨਿਕਰੈਕਬੀਗੁ॥੩॥੨੩॥
 ਗਉੜੀ॥ ਬਿਖਿਆਬਿਖਾਪਿਅਸਗਲਸੰਸਾਰੁ॥ਬਿਖਿਆਲੈਭੂਬੀਪਰਵ
 ਹੁ॥੧॥ਗੋਨਗਨਵਚਉਵਿਕਤਥੈੜੀ॥ਹਰਿਸਉਤੇਰਿਬਿਖਿਆਸੰਗਿਜੈੜੀ॥੧॥ਗ
 ਹਉ॥ਸੁਹਨਹਦਾਧੇਲਾਗਿਆਗੀ॥ਨਿਕਟਿਨੀਰੁਪਸੁਪੀਵਸਿਨਝਾਗੀ॥੨॥ਚੇ
 ਤਤਚੇਤਤਨਿਕਸਿਓਨੀਗੁ॥ਸੋਜਲੁਨਿਗਮਲੁਕਥਤਕਬੀਗੁ॥੩॥੨੪॥ਗਉੜੀ
 ॥ ਜਿਹਕੁਲਿਪੁਤੁਨਗਿਆਨਬੀਚਗੀ॥ਬਿਧਵਕਸਨਭਈਮਹਤਗੀ॥੧॥ਜਿ
 ਹਨਗਮਭਗਤਿਨਹਿਸਾਧੀ॥ਜਨਮਤਕਸਨਮੁਓਅਪਰਾਧੀ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਮੁਚੁ
 ਮੁਚੁਗਰਭਗਏਕੀਨਬਚਿਆ॥ਬੁਡਭੁਜਹੁਪਜੀਵੇਜਗਮਝਿਆ॥੨॥ਕਹੁਕ
 ਬੀਹਜੈਸੇਸੁੰਦਰਸਹੁਪਾ॥ਨਮਬਿਨਾਜੈਸੇਕੁਬਜਕੁਹੁਪਾ॥੩॥੨੫॥ਗਉੜੀ॥
 ਜੋਜਨਲੋਹਿਖਸਮਕਾਨਉ॥ਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਰੈਜਾਉ॥੧॥ਸੋਨਿਗਮਲੁਨਿਗਮ
 ਲਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥ਸੋਭਾਈਮੈਰੈਮਨਿਭਾਵੈ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਜਿਹਘਟਿਭਾਮੂਹਰਿਅਭ
 ਰਪੁਗੀ॥ਤਿਨਕੀਪਗਪੰਕਜਹਮਧੁਗੀ॥੨॥ਜਾਤਿਜੁਲਾਹਮਾਤਿਕਾਧੀਗੁ॥ਸਹ
 ਜਿਸਹਜਿਗੁਣਹਮੈਕਬੀਗੁ॥੩॥੨੬॥ਗਉੜੀ॥ ਗਗਨਰਸਾਲਚੁਝੈਸੇਹੀ
 ਭਾਠੀ॥ਸੰਚਿਮਹਾਰਸੁਤਨੁਤਇਅਕਾਠੀ॥੧॥ਉਅਕਉਕਹੀਝੈਸਹਜਮਤਵ
 ਹਾ॥ਪੀਵਤਗਮਰਸੁਗੀਅਨਬੀਚਗੀ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਸਹਜਿਕਲਾਲਨਿਜਉਮਿਲਿ
 ਆਈ॥ਅਨਦਿਮਾਤੇਅਨਦਿਨੁਜਾਈ॥੨॥ਚੀਨਤਚੀਤੁਨਿਹੰਜਨਲਾਇਆ॥
 ਕਹੁਕਬੀਹਤੈਅਨਭਉਪਾਇਆ॥੩॥੨੭॥ਗਉੜੀ॥ ਮਨਕਾਸੁਭਾਉਮਨਹਿ
 ਬਿਆਪੀ॥ਮਨਹਿਮਾਰਿਕਵਨਜਿਧਿਥਾਪੀ॥੧॥ਕਵਨੁਸੁਮੁਨਿਜੈਮਨੁਮਾਰੈ॥ਮਨ
 ਕਉਮਾਰਿਕਹੁਕਿਸੁਤਾਗੈ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਮਨਅੰਤਹਿਥੈਲੈਸਭੁਕੈਈ॥ਮਨਮਾਰੈ

ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੇ ਜਾਨੈ ਭੇਉ॥ ਮਨੁ ਮਧੁ ਸੁਦਨੁ ਤਿਭਵਣ ਦੇਉ॥
 ੩॥੧੮॥ ਗਉੜੀ॥ ਓਇ ਜੁਦੀਸਹਿ ਅਬਰਿਤਾਹੇ॥ ਕਿਨਿ ਓਇ ਚੀਤਿ ਚੀਤਨ ਹੋ
 ॥੧॥ ਕਹੁ ਹੋਪਤਿ ਅਬਰੁ ਕਾ ਸਿਉ ਲਾਗਾ॥ ਬੁਝੈ ਬੁਝਨ ਹਰੁ ਸਭਾਗਾ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥
 ਸੁਹਜ ਚੰਦੁ ਕਹਹਿ ਉਜੀਅਗਾ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਪਸਹਿ ਅਬਰੁ ਮਪਸਾਗਾ॥੨॥ ਕਹੁ ਕ
 ਬੀਰ ਜਾਨੈ ਗਾਸੋਈ॥ ਚਿਹਦੈ ਗਾਮੁ ਮੁਖਿ ਗਾਮੈ ਹੋਈ॥੩॥੨੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਬੇਦ ਕੀ
 ਪੂਤੀ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਭਾਈ॥ ਸੰਕਲ ਜੇ ਵਹੀ ਲੈ ਪੈ ਆਈ॥੧॥ ਆਪਨ ਨਗਰੁ ਆਪ ਤੇ ਬਾ
 ਧਿਆ ਮੋਹ ਕੈ ਠਾਧਿ ਕਾਲਾ ਸਹੁ ਸਾਧਿਆ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਕਟੀਨ ਕਟੈ ਤੁਟਿ ਨ ਹੋ
 ਈ॥ ਸਾਸਾ ਪਨਿ ਹੋਇ ਜਗ ਕਉ ਖਾਈ॥੨॥ ਹਮ ਦੇਖਤ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਯੁਟਿਆ॥
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੈ ਗਾਮ ਕਹਿ ਭੂਟਿਆ॥੩॥੩੦॥ ਗਉੜੀ॥ ਦੇਇ ਮੁਹਾਰ ਲਗਾ ਮੁਖ
 ਹਿ ਗਵਉ॥ ਲਗਾ ਲਤ ਜੀਨੁ ਗਗਨ ਦਉ ਗਵਉ॥੧॥ ਆਪਨੈ ਬੀਚਾਰਿ ਅਸਵਾਰੀ
 ਕੀ ਜੈ॥ ਸਹਜ ਕੈ ਪਾਵੈ ਪਗੁ ਧਰਿ ਲੀਜੈ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਚਲੁ ਰੋਬੈ ਕੁੰਠ ਤੁਝ ਹਿਲੇ
 ਤਾਹਉ॥ ਚਿਰ ਹਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਚਾਬ ਕੁ ਮਾਹਉ॥੨॥ ਕਹੁ ਤਕਬੀਰ ਭਲੇ ਅਸਵਾਰਾ॥ ਬੇਦ
 ਕਤੇਬ ਤੇ ਹਰਿ ਨਿਹਾਰਾ॥੩॥੩੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਿਹ ਮੁਖਿ ਪਾਚਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਏ॥ ਤਿ
 ਹ ਮੁਖ ਦੇਖਤ ਲੁਕਟ ਲਾਏ॥੧॥ ਇਕੁ ਢੁਖੁ ਰਾਮ ਗਾਇਕਾਟੁ ਮੇਰਾ॥ ਅਗਨਿ ਦੈ ਪ੍ਰੇ
 ਰੁ ਗਰਭ ਬਸੇਰਾ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਕਾਇਆ ਬਿਗੁਤੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤੀ॥ ਕੋਜ ਰੋਕੈ ਗਰਿ
 ਲੇ ਮਾਟੀ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਚਰਣ ਦਿਖਾਵਹੁ॥ ਪਾਥੈ ਤੇਜ ਮੁਕਿ ਉਨ ਪਠਾਵਹੁ
 ॥੩॥੩੨॥ ਗਉੜੀ॥ ਆਪੇ ਪਾਵਹੁ ਆਪੇ ਪਵਨਾ॥ ਜਾਗੈ ਖਸਮੁ ਤਰਾਖੈ ਕਵਨਾ॥
 १॥ ਰਾਮ ਜਪਤ ਤਨੁ ਜਰਿ ਕੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਇ॥੧॥ ਹਰਾਉ
 ਕਾ ਕੋ ਜਹੈ ਕਾਹਿ ਹੋਇ ਹਾਨੀ॥ ਨਟ ਵਟ ਖੇਲੈ ਸਾਹਿਗ ਪਾਨੀ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਖਰ
 ਦੁਇ ਭਾਖੀ॥ ਹੋਇ ਗਾਖ ਸਮੁਤ ਲੇਇ ਗਾਹਾਖੀ॥੩॥੩੩॥ ਗਉੜੀ॥ ਢੁਪਦੇ॥
 ਨਾਮੈ ਜੋਗਾਧਿ ਆਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗਨ ਭੂਟ ਸਿਮਾਇਆ॥੧॥ ਕੋਸੇ
 ਜੀਵਨੁ ਹੋਇ ਹਮਾਗਾ॥ ਜਬ ਨ ਹੋਇ ਗਮ ਨਾਮ ਅਧਾਗਾ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਖੋਜ
 ਉ ਅਸਮਾਨਾ॥ ਰਾਮ ਸਮਾਨ ਨ ਦੇਖਉ ਆਨਾ॥੨॥੩੪॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਿਹ ਸਿਰਿ

ਚਿਰਚਿਬਾਧਤਪਾਗਾਸੇਸਿਰੁਚੁਚਸਵਹਿਕਗਾ॥੧॥ਇਸੁਤਨਧਨਕੋਕਿਆਗਰਬ
ਈਆਗਮਨਾਮੁਕਾਹੇਨਦਿੜਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਮਨਮੇਰੇ॥
ਇਹੀਹਵਾਲਹੋਹਿਗੋਤੇਗੇ॥੨॥੩੫॥

ਗਗੁਗਉੜੀਗੁਅਰੇਗੀਅਸਟਪਦੀਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੁਖਮਾਗਤਦੁਖੁਅਰੇਸਾਵੈ॥ਸੇਸੁਖੁਹਮਹੁਨਮਾਗਿਆਭਾਵੈ॥੧॥ਬਿਖਿਆਅ
ਜਹੁਸੁਗਤਿਸੁਖਆਸਾਕੈਸੇਹੋਈਹੋਰਾਜਾਗਮਨਿਵਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਸੁ
ਖਤੇਸਿਵਬ੍ਰਹਮਡਰਨਾ॥ਸੇਸੁਖੁਹਮਹੁਸਾਚੁਕਹਿਜਾਨਾ॥੨॥ਸਨਕਾਦਿਕਨਰ
ਦਮੁਨਿਸੇਖਾ॥ਤਿਨਭੀਤਨਮਹਿਮਨੁਨਹੀਪੇਖਾ॥੩॥ਇਸੁਮਨਕਉਕੋਈਥੋਜਹੁ
ਭਾਈ॥ਤਨੁਛੁਟੇਮਨੁਕਹਾਸਮਾਈ॥੪॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜੇਦੇਉਨਮਾ॥ਭਗਤਿਕੋ
ਪ੍ਰੀਮਇਨਹੀਹੋਜਾਨਾ॥੫॥ਇਸੁਮਨਕਉਨਹੀਅਵਨਜਾਨਾ॥ਜਿਸਕਾਭਰਮੁਗ
ਇਆਤਿਨਿਸਾਚੁਪਛਾਨਾ॥੬॥ਇਸੁਮਨਕਉਗੁਪੁਨਹੇਖਿਆਕਾਈ॥ਹੁਕਮਹੋ
ਇਆਹੁਕਮੁਬੁਝਿਸਮਾਈ॥੭॥ਇਸਮਨਕਾਕੋਈਜਨੈਭੇਉ॥ਇਹਮਨਿਲੀਦ
ਭਏਸੁਖਦੇਉ॥੮॥ਜੀਉਏਕੁਅਹੁਸਗਲਸਗੀਗਾ॥ਇਸੁਮਨਕਉਹਵਿਹਰੇ
ਕਬੀਰਾ॥੯॥੩੬॥ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਗੀ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਏਕਨਮਜੋਜਾਗੇ॥
ਕੇਤਕਸਿਧਭਏਲਿਵਲਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿਹਰੇ॥ਇ
ਕਨਮਕਲਿਪਤਹਤਾਗੇ॥ਜੋਹਰਿਹਰੇਸੁਹੋਹਿਨਆਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗਮਨਾ
ਮਪਛਾਨਾ॥੨॥੩੭॥ਗਉੜੀ ਸੋਹਣੀ॥ ਰੋਜੀਅਨਿਲਜਲਜਤੋਹਿ
ਨਾਹੀ॥ਹਰਿਤਾਜਿਕਤਕਾਹੁਕੇਜਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਕੇਠਾਕੁਹਉਚਾਹੋਈ॥ਸੇ
ਜਨੁਪਰਘਰਜਾਤਨਸੇਹੀ॥੨॥ਸੇਸਾਹਿਬੁਹਰਿਅਭਰਪੁਗਿ॥ਸਦਾਸੰਗਿਨਾਹੀ
ਹਰਿਭੁਗਿ॥੩॥ਕਵਲਾਚਰਨਸਰਨਹੋਜਾਕੇ॥ਕਹੁਜਨਕਾਨਾਹੀਘਰਤਾਕੇ॥੪॥
ਸਭੁਕੋਉਕਹੋਜਾਸੁਕੀਬਾਤਾ॥ਸੇਸੰਮੁਖੁਨਿਜਪਤਿਹੋਦਾਤਾ॥੫॥ਕਹੋਕਬੀ
ਰੁਪੁਰਨਜਗਸੇਈ॥ਜਕੇਹਿਰਦੈਅਵਰੁਨਹੋਈ॥੬॥੩੮॥ਗਉੜੀ
ਕਉਨੁਕੋਪੁਤਪਿਤਾਕੋਕਾਕੋ॥ਕਉਨੁਮਰੈਕੋਦੇਇਸੰਤਾਪੋ॥੧॥ਹਰਿਠਗ

ਜਗਕਉਠਗਉਗੀਲਾਣੀ॥ਹਰਿਕੋਬਿਓਗਕੋਸੇਜੀਅਉਮੇਗੀਆਈ॥੧॥ਹਰਉ।ਕਉ
ਨਕੋਪੁਰਖੁਕਉਨਕੀਨਗੀ॥ਇਆਤਤਲੇਹੁਸਹੀਰਬਿਚਗੀ॥੨॥ਕਹਿਕਬੀਰਠ
ਗਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਗਈਠਗਉਗੀਠਗੁਪਹਿਚਾਨਿਆ॥੩॥੩੬॥ਗਉੜੀਗੁ
ਅਹੋਗੀ॥ ਅਬਸੋਕਉਭਏਗਜਾਮਸਹਈ॥ਜਨਮਮਰਨਕਟਿਪਰਮਗਤਿ
ਪਾਈ॥੧॥ਹਰਉ॥ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਦੀਓਲਾਇ॥ਪੰਚਦੂਤਤੇਲੀਓਛਡਾਇ॥ਸ੍ਰ
ਮ੍ਰਿਤਨਮੁਜਪਉਜਪੁਰਸਨਾ॥ਅਮੋਲਦਾਸੁਕਹਿਲੀਨੋਅਪਨਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਨੇਪਰਉਪਕਾਗੁ॥ਕਾਢਿਲੀਨਸਾਗਰਸੰਸਾਰ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ
॥ਗੋਬਿੰਦੁਬਸੈਨਿਤਾਨਿਤਚੀਤਾ॥੨॥ਮਾਇਆਤਪਤਿਬੁਝਿਅਅੰਗੀਆਗੁ॥ਮ
ਨਿਸੰਤੋਖੁਨਾਮੁਆਧਾਗੁ॥ਜਲਿਥਲਿਪੁਰਿਹੋਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥ਜਤਪੋਖਉਤਤ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੩॥ਅਪਨੀਭਗਤਿਆਪੀਦਿਵਾਈ॥ਪੁਰਬਲਿਖਤੁਮਿਲਿ
ਅਮੋਹੋਭਾਈ॥ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੋਤਿਸੁਪੁਰਨਸਾਜਾ॥ਕਬੀਰਕੋਸੁਆਮੀਗਹੀ
ਬਨਿਵਾਜਾ॥੪॥੪੧॥ਗਉੜੀ ॥ ਜਾਇਹੋਸੁਤਕੁਖਲਾਹੋਸੁਤਕੁਸੁਤ
ਕਓਪਤਿਹੋਈ॥ਜਨਮੇਸੁਤਕੁਮੁਏਫੁਨਿਸੁਤਕੁਸੁਤਕਪਰਜਬਿਹੋਈ॥੧॥
ਕਹੁਹੋਪੰਡੀਆਕਉਨਪਵੀਤਾ॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਜਪਹੁਮੋਹੋਮੀਤਾ॥੧॥ਹਰਉ॥
ਨੈਨਹੁਸੁਤਕੁਬੈਨਹੁਸੁਤਕੁਸੁਤਕੁਸੁਵਨੀਹੋਈ॥ਉਠਤਬੈਠਤਸੁਤਕੁਲਾ
ਗੈਸੁਤਕੁਪਹੋਰਸੋਈ॥੨॥ਫਸਨਕੀਬਿਧਿਸਭੁਕਉਜਨੈਛੁਟਨਕੀਇਕੁਕੋ
ਈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗਮੁਹਿਦੇਬੰਚਹੋਸੁਤਕੁਤਿਨੈਨੋਹੋਈ॥੩॥੪੨॥ਗਉੜੀ॥
ਝਗਰਾਏਕੁਨਿਬੋਹਹੁਆ॥ਜਉਤਮਅਪਨੇਜਨਸੋਕਾਮੁ॥੧॥ਹਰਉ॥ਇਹੁ
ਮਨੁਬਡਾਕਿਜਾਸਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਗਮੁਬਡਾਕੋਗਮਹਿਜਾਨਿਆ॥੧॥ਬ੍ਰਹ
ਮਾਬਡਾਕਿਜਾਸਉਪਾਇਆ॥ਬੇਦੁਬਡਾਕਿਜਹੰਤੋਆਇਆ॥੨॥ਕਹਿਕ
ਬੀਰਹਉਭਇਆਉਦਾਸੁ॥ਤੀਰਬੁਬਡਾਕਿਹਰਿਕਾਦਾਸੁ॥੩॥੪੩॥ਗਉੜੀ
ਚੇਤੀ॥ ਦੇਖੋਭਾਈਗਿਆਨਕੀਆਈਆਂਧੀ॥ਸਭੈਉਡਾਨੀਭ੍ਰਮਕੀਟਾਟੀਰ
ਤੇਨਮਾਇਆਬਾਂਧੀ॥੧॥ਹਰਉ॥ਦੁਚਿਤੇਕੀਦੁਇਬੁਨਿਗਿਰਨੀਐਹਬਲੋਡਾ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਫੁਟਾ॥ ਤਿਸਨਾ ਚਾਨਿ ਪਰਿਪਰਿ ਦੁਹਮਤਿ ਭਾਂਡਾ ਫੁਟਾ॥ ਆਪੀ ਪਾਏ ਜੇ
 ਜਲੁ ਬਰਖੇ ਤਿਹ ਤੇਗ ਜਨੁ ਭੀਨਾ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਉਦੈ ਭਨੁ
 ਜਬ ਚੀਨਾ॥ ੪੩॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ॥

॥ ਐਸੇ ਲੋਗ ਨ ਸਿਉ ਕਿ ਅਕਹੀ ਐਸੇ
 ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਭਗਤ ਤੇ ਬਾਜਤਿ ਨ ਤੇ ਸਦਾ ਭਗੇ ਨਹੀ ਐਸੇ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਆਪਿ
 ਨ ਦੇਹਿ ਚੁਭੁ ਭਰਿ ਪਾਨੀ॥ ਤਿਹ ਨਿਦਹਿ ਜਿਹ ਗੰਗਾ ਅਨੀ॥ ੨॥ ਬੈਠਤ ਉਠਤ ਕੁ
 ਟਿਲਤ ਚਾਲਹਿ॥ ਆਪੁ ਗਏ ਅਉਹਨ ਪੁਪਾਲਹਿ॥ ੩॥ ਛਾਡਿ ਕੁਚਰਚ
 ਅਨਨ ਜਾਨਹਿ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪੂਰੇ ਕਹਿ ਓਨ ਮਾਨਹਿ॥ ੪॥ ਆਪੁ ਗਏ ਅਉਹਨ ਪੁ
 ਥੇਵਹਿ॥ ਆਗਿ ਲਗਾਇ ਮੰਦਰ ਮੈ ਸੇਵਹਿ॥ ੫॥ ਅਵਗਨ ਹਸਤ ਆਪ
 ਹਰਿ ਕਾਨੇ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਖਿ ਕਬੀਰ ਲਜਾਨੇ॥ ੬॥ ੪੪॥ ਗਉੜੀ
 ਪੁਰਖੀ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ ਜੀਵਤ ਪਿਤਰ ਨ ਮਨੈ ਕਉ ਮੁਏ ਸਿਰਾ ਪਕਰਾਹੀ॥
 ਪਿਤਰ ਭੀ ਬਪੁਰੇ ਕਹੁ ਕਿਉ ਪਾਵਹਿ ਕਉ ਅਕੁ ਕਰਖਾਹੀ॥ ੧॥ ਮੋਕਉ ਕੁਸਲੁ
 ਥਤਾ ਵਹੁ ਕੋਈ॥ ਕੁਸਲੁ ਕੁਸਲੁ ਕਰਤੇ ਜਗੁ ਬਿਨ ਮੈ ਕੁਸਲੁ ਭੀ ਕੋ ਸੋਹੈਈ॥
 ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਮਾਟੀ ਕੋ ਕਰਿ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜੀਉ ਦੇਹੀ॥ ਐਸੇ ਪਿਤਰ
 ਤਮਰੇ ਕਹੀ ਅਹਿ ਆਪਨ ਕਹਿ ਆਨ ਲੇਹੀ॥ ੨॥ ਸਗਜੀ ਉਕਾਟਹਿ ਨਿਰਜੀਉ
 ਪੁਜਹਿ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕਉ ਭਾਹੀ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਭੈ ਭੂ ਬੇਸੰਸਾਹੀ॥
 ੩॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਪੁਜਹਿ ਤੇ ਲਹਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਹੀ ਜਾਨਾ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਅਕੁ
 ਲੁਨਹੀ ਚੇਤਿ ਆਬਿਖਿ ਅਸਿਉ ਲਪਟਾਨਾ॥ ੪॥ ੪੫॥ ਗਉੜੀ॥ ਜੀਵ
 ਤਮਰੇ ਮਰੇ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ਐਸੇ ਸੁਨਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਹਰੀ
 ਐਬਹੁ ਤਿਨ ਭਵ ਜਲਿ ਪਾਇਆ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਐਸਾ ਖੀਰੁ ਬਿਲੇਈ ਐਸਾ॥ ਗੁ
 ਰਮਾਤਿ ਮਨੁ ਆਸਾ ਬਿਰਹਾ ਪਹੁਇ ਨ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਓਈ ਐਸਾ॥ ੧॥ ਹਰਾ
 ਉ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਾਣਿ ਬਜਰ ਕਲਥੇ ਦੀ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਪਦੁ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਸਕਤਿ ਅਧੇ
 ਰ ਜੇਵੜੀ ਭੁਖੁ ਚੁਕਾਨਿ ਚਲੁ ਸਿਵ ਪਰਿਬਾਸਾ॥ ੨॥ ਤਿਨਿ ਬਿਨੁ ਬਾਣੇ ਪਾ

ਖੁਚਢਾਈਐਇਹੁਜਗੁਬੇਧਿਅਭਾਈ॥ਦਹਦਿਸਬੁਡੀਪਵਨੁਭੁਲਾਵੈਡੋਰਿਹੀ
ਇਵਲਾਈ॥੩॥ਉਨਮਨਮਨੁਆਸੁਨਿਸਮਾਨਾਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿਭਾਗੀ॥ਕਹੁ
ਕਬੀਰਅਨਭਉਇਕੁਦੇਖਿਆਹਮਨਮਲਿਵਲਾਗੀ॥੪॥੫॥੬॥ਗਉੜੀਪੂ
ਰਥੀ— —॥ ਉਲਟਤਪਵਨਚਕੁਖਟੁਭੇਦੇਸੁਰਤਿਸੁਨਅਨਗੀ॥
ਆਵੈਨਜਾਇਮੇਰੇਨਜੀਵੈਤਾਸੁਖੋਜੁਬੈਰਾਗੀ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਮਨਹੀਉਲਟਿਸਮਾ
ਨਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਕਲਿਭਈਅਵਗੈਨਤਰੁਥਾਬੈਰਾਨਾ॥੧॥ਗਉੜੀਨਿਵਰੇ
ਦੁਰਿਦੁਰਿਫੁਨਿਨਿਵਰੇਜਿਨਿਜੈਸਾਕਰਿਮਾਨਿਆ॥ਅਲਉਤੀਕਾਜੈਸੇਭਇ
ਆਬੋਭਾਜਿਨਿਪੀਆਤਿਨਿਜਾਨਿਆ॥੨॥ਤੇਹੀਨਿਗੁਨਕਥਾਕਾਇਸਿਉ
ਕਹੀਐਐਸਾਕਾਇਬਿਬੇਕੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਿਨਿਦੀਆਪਲੀਤਾਤਿਨਤੇਸੀ
ਝਲਦੇਖੀ॥੩॥੪॥੫॥੬॥ਗਉੜੀਪੂਰੀ॥ਤਹਪਾਵਸਸਿੰਧੁਧੁਪਨਹੀਭਹੀਆ
ਤਹਉਤਪਤਿਪਹਲਉਨਹੀ॥ਜੀਵਨਮਿਹਤਨਦਖੁਸੁਖੁਬਿਅਪੈਸੁਨਸ
ਮਾਧਿਦੇਉਤਹਨਹੀ॥੧॥ਸਹਜਕੀਅਕਥਕਥਾਹੈਨਿਰਾਗੀ॥ਤੁਲਿਨਹੀਚਢੈ
ਜਾਇਨਮੁਕਾਤੀਹਲੁਕੀਲਗੋਨਭਾਗੀ॥ਗਉੜੀਅਰਧਉਹਪਦੇਉਤਹਨਹੀ
ਗਤਿਦਿਨਸੁਤਹਨਹੀ॥ਜਲੁਨਹੀਪਵਨੁਪਾਵਕੁਫੁਨਿਨਹੀਸਤਿਗੁਰਤਹਸ
ਮਾਹੀ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਹੁਰਹੈਨਿਰੰਤਰਿਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲਹੀਐ॥ਕਹੁਕਬੀਰ
ਬਲਿਜਾਉਗੁਰਅਪੁਨੇਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹੀਐ॥੩॥੪॥੫॥੬॥ਗਉੜੀਪੂਰੀ॥
ਪਾਪੁਪੁਨੁਦਇਬੈਲਾਬਿਸਾਹੋਪਵਨੁਪੁਜੀਪਗਾਸਿਓ॥ਵਿਸਨਗੁਣਿਭਗੀਘਟ
ਭੀਤਹਿਇਨਬਿਧਿਟਾਂਡਬਿਸਾਹਿਓ॥ਐਸਾਨਾਇਕੁਰਾਮੁਹਮਾਗਾਸਗਲਾਸ
ਸਾਰੁਕੀਓਬਨਜਾਗਾ॥ਗਉੜੀਕਾਮੁਕੁਧੁਦਇਭਏਜਗਾਤੀਮਨਤਰੰਗਬਟ
ਵਾਗਾਪਚਤਤੁਮਿਲਿਦਾਨੁਨਿਬੇਰਹਿਟਾਂਡਉਤਹਿਓਪਾਗਾ॥੨॥ਕਹਤਕਬੀ
ਰਸੁਨਪੁਰੇਸੰਤਹੁਅਬਐਸੀਬਨਿਆਈ॥ਪਾਟੀਚਢਤਬੈਲੁਇਕੁਥਾਕਾ
ਚੋਲੋਹੋਨਿਛਿਟਕਾਈ॥੩॥੪॥੫॥੬॥ਗਉੜੀਪ੍ਰਚਪਦਾ॥ ਪੇਵਕਵੈਦਿਨ
ਚਾਰਿਹੋਸਾਪੁਰਵੈਜਾਣਾ॥ਅਪਾਏਕੁਨਜਾਣਈਮੁਰਖੁਏਆਣਾ॥ਕਹੁਕਬੀ

ਆਬਧੋਪਨਖੜੀ ਪਾਤੁਘਰਿਅਏ ਮੁਕਲਾਉ ਆਏ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਓਹੁ ਜਿਦਿ ਸੈ ਖੁਹ
 ਵੀ ਕਉਨ ਲਾਜੁ ਵਹਾਗੀ ॥ ਲਾਜੁ ਘੜੀ ਸਿਉ ਟੁਟਿ ਪਵੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਪਨਿਹਾਗੀ ॥ ੨ ॥
 ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆ ਲੁਕਿ ਪਾਕਰੇ ਆਪੁ ਨ ਕਾਹ ਜੁ ਸਵੇਗੇ ॥ ਤਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜਾ
 ਣੀ ਐ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਬੀਚਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕਿਰਤ ਕੀ ਬਾਧੀ ਸਭ ਫਿਰੇ ਦੇਖੁ ਬੀਚਰੀ ॥
 ਏਸੇ ਨਿਕਿਅ ਆਖੀ ਐ ਕਿਅ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਚਿ
 ਤ ਬੰਧਿ ਨ ਪੀਗੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਭਜੁ ਸਹਇ ਕਬੀਰੀ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥
 ਗਉੜੀ ॥ ਜੋਗੀ ਕਹਹਿ ਜੋ ਗੁਰੁ ਲਾਮੀ ਠਾ ਅਵਹੁ ਨ ਦੁਜਾ ਭਾਈ ॥ ਹੁੰਦਿ ਤ ਮੁੰਡਿ ਤ
 ਏਕੈ ਸਬਦੀ ਏਇ ਕਹਹਿ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਅੰਧਾ ॥ ਜ
 ਪਹਿ ਜਾਉ ਆਪੁ ਭੁਟਕਾ ਵਨਿ ਤੇ ਬਾਧੇ ਬਹੁ ਠੰਧਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੀ ਤਹ
 ਸਮਾਨੀ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਿਸਰੀ ਤ ਬਹੀ ॥ ਪੰਡਿਤ ਗੁਨੀ ਸੁਹਾਮ ਦਾ ਤੇ ਏਹ ਕਹਹਿ
 ਬਰਹਮਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੁਝੈ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਕਿਉ ਹੀ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰਮਿ ਲੇਅੰਧੇ ਹਾਚੁ ਕੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਾਣ ਕੁਲਾਹੀ ਐ ॥ ੪ ॥ ਤਜਿ ਬਾਵੇ ਦਹਨੇ ਬਿ
 ਕਾਰਾ ਹਰਿ ਪਦਾਇ ਵੁਕਰਿ ਹੀ ਐ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁੰਗੋ ਗੁਰੁ ਖਾਇ ਆਪੁ ਭੋਤੇ ਕਿ
 ਆ ਕਹੀ ਐ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਗੰਗੁ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜਹ ਕ
 ਭੁਆ ਹਾਤ ਹਾਕਿ ਭੁਨਾਹੀ ਪੰਚਤਤੁ ਤਹ ਨਹੀ ॥ ਇਵਾ ਪਿੰਗਲਾ ਸੁਖ ਮਨ ਬੰਦੇ ਏਅ
 ਵਗਨ ਕਤ ਜਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਤਾਗਾ ਤੁਟਾ ਗਗਨੁ ਬਿਨ ਸਿਗਾਇ ਆਤੇ ਹਾਥੇ ਲਤੁ ਕਹਾ ਸ
 ਮਾਈ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਕਉ ਅਨਾਦਿ ਨੁਬਿ ਆਪੈ ਮੋ ਕਉ ਕੋ ਨ ਕਹੈ ਸਮਝਾਈ ॥ ੨ ॥ ਹਰ
 ਉ ॥ ਜਹ ਬਰਭੰਡੁ ਪਿੰਡੁ ਤਹ ਨਹੀ ॥ ਰਚਨਾ ਹੁਤ ਹਨਾਹੀ ॥ ਜੇ ਵਣਹੋ ਸਦਾ ਅ
 ਤੀਤਾ ਏਹ ਕਹੀ ਐ ਕਿ ਸੁਮਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਵੀ ਯੁਕੈ ਨ ਤੇ ਵੀ ਤੁਟੈ ਜਬ ਲਗੁ ਹੋਇ ਬਿ
 ਨਸੀ ॥ ਕਾਕੋ ਠਾਕੁ ਕਾਕੋ ਸੇਵ ਕੁਕੋ ਕਾਹੁ ਕੈ ਜਾਸੀ ॥ ੪ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਲਿਵਲਾ
 ਗਿ ਹੀ ਪੈ ਜਹ ਬਸੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਉਆ ਕਾਮ ਮੁਓਹੀ ਪਹੁ ਜਾਨੈ ਓਹੁ ਤ ਉਸਦਾ
 ਅਬਿਨਸੀ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਸੁਹਾਤਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਦੁਇ ਕੀ ਨੀ ਮੁੰਦਾ ਪਗੀ ॥
 ਤਿਬਾਹ ਹਿਖੀ ਥਾ ॥ ਸੁੰਨ ਗੁਠ ਮਹਿ ਆਸਾਨੁ ਕੈਸਾ ਕੁਲਾਪ ਬਿਬਰ ਜਿਤ ਪੰਥਾ

॥ ਮੇਰੇ ਹਾਜਨ ਮੇਰੇ ਬੈਠੀ ਜੋਗੀ ਮਰਤਨ ਸੋਗ ਬਿਓਗੀ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ
 ਮਹਿ ਸਿੰਢੀ ਮੇਰਾ ਬਣੁ ਅਸਭੁ ਜਗੁ ਭਸਮਾ ਧਰੀ ॥ ਤਾ ਵੀਲਾਗੀ ਦਿਪਦੁ ਪ
 ਲਣੀ ਐਛੁ ਦੋਹੇ ਇਪਸਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਪਵਨੁ ਢਇ ਤੁਥਾ ਕਰੀ ਪੈਜੁ ਗਜੁ ਗ
 ਸਾਹਦ ਸਾਜੀ ॥ ਬਿਰੁਭਣੀ ਤੰਤੀ ਤੁਟ ਸਿਨਾਹੀ ਅਨਹਦ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਾਜੀ ॥ ੩ ॥ ਸੁ
 ਨਿਮਨ ਮਗਨ ਭਏ ਪੋਪੁਰੇ ਮਾਇਆ ਡੋਲਨ ਲਾਗੀ ॥ ਕਪੁਕ ਬੀਰਤਾ ਕਉ ਪੁਨ
 ਹਪਿ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਖੋਲਿਗਾਇ ਓਥੇ ਹਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਗਉ ਵੀ ॥ ਗਜਨਵ
 ਗਜਦ ਸਗਜ ਇਕੀ ਸਪੁਰੀ ਆਏ ਕਤਨਾਣੀ ॥ ਸਾਠ ਸੁਤਨ ਵਖੰਡ ਬਹਤਰ
 ਪਾਟੁ ਲਾਗੇ ਆਧਿਕਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਗਈ ਬੁਨਾਵਨ ਮਾਹਿ ॥ ਘਰ ਛੋਡਿ ਐ ਜਾਇ ਜੁਲਾ
 ਹੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਜੀ ਨ ਮਿਨੀ ਐ ਤੇ ਲਿਨ ਤੁਲੀ ਐ ਪਾਚਨੁ ਸੇਰ ਅਛਾਣੀ ॥ ਜੋ
 ਕਰਿ ਪਾਚਨੁ ਬੇਗਨ ਪਾਵੈ ਝਗਰੁ ਕਰੈ ਘਰ ਹਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਦਿਨ ਕੀ ਥੋਠ ਖਸਮ ਕੀ ਬ
 ਰਕਸ ਇਹ ਬੇਲਾ ਕਤ ਆਈ ॥ ਛੁਟੇ ਕੁੰਡੇ ਭੀ ਗੋਪੁਰੀ ਆਚ ਲਿਓ ਜੁਲਾਹੇ ਹੀ
 ਸਾਈ ॥ ੩ ॥ ਛੋਛੀ ਨ ਲੀਤ ਤੁਨਹੀ ਨਿਕੋ ਸੇਨ ਤਰਹ ਹੀ ਉਰਣਾਈ ॥ ਛੋਡਿ ਪਸਰੁ
 ਣੀ ਹਰਪੁ ਬਪੁਰੀ ਕਪੁਕ ਬੀਰਸ ਮਝਾਈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਗਉ ਵੀ ॥ ਏਕ ਜੋਤਿ
 ਏਕ ਮਿਲੀ ਕਿ ਬਾਹੇ ਇਸਹੇਇ ॥ ਜਿ ਤੁਘ ਦਿਨ ਮੁਨ ਉਪਜੈ ਫੁਟਿ ਮੋਹੇ ਜਨੁ ਸੇ
 ਇ ॥ ੧ ॥ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ਗਮਣੀ ਆਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ਤਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੁ
 ਮਿਲੈ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਐ ਕਿਏ ਪੁਜੇ ਗੁਰਿ ਭੋਗੁ ॥ ਢੁਧੀ ਮਲਿਕਾਰ ਜੁ ਉਪਜੈ ਗਮਨ
 ਮਸੰ ਜੋਗੁ ॥ ੨ ॥ ਲੋਗੁ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਗੀਤੁ ਪੈ ਇਹੁ ਤਉ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਗ ॥ ਜਿਉ ਕ
 ਸੀ ਉਪਦੇਸੁ ਹੋਇ ਮਾਨਸ ਮਰਤੀ ਬਾਗ ॥ ੩ ॥ ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾਇ
 ਤੁਲਾਈ ॥ ਕਪੁਕ ਬੀਰਸੰ ਸਾਨਹੀ ਆਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਗਉ
 ਵੀ ॥ ਜੇ ਤੇਜ ਤਨ ਕਰਤ ਤੇ ਭੂਬੇਭਵ ਸਾਗੁ ਨਹੀ ਤਾਰਿਓਗਾ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕ
 ਰਤੇ ਬਹੁ ਸੰਜਮ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਮਨੁ ਜਾ ਰਿਓਗਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਸਗੁ ਸਕੋ ਦਾਤੈ ਠਕੁਰੁ ਸੋ
 ਕਿਉ ਮਨੁ ਧਰਿ ਸਾਰਿਓਗਾ ॥ ਹੀਰਾਲਾ ਲੁਭੈ ਲੁਭੈ ਜਨਮੁ ਪੈ ਕਉ ਗੀ ਬਦਲੈ ਹਰਿ
 ਓਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਸਨਾ ਦਿਖਾਭੁ ਖਭੁ ਮਿਲਾਗੀ ਹਿਰਦੈ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰਿਓ

॥ ਉਨਮਤਿਮਾਨਹਿਰਿਓਮਨਮਾਹੀਗੁਰਕਾਸਬਦਨਧਾਰਿਓ॥੨॥ਸੁਆਦਲੁ
 ਭਤਇੰਦੀਰਸਪੇਰਿਓਮਦਰਸਲੈਤਾਬਿਕਾਰਿਓਕਰਮਭਗਸੰਤਨਸੰਗਨੇ
 ਕਾਸਟਲੋਰੁਧਾਰਿਓ॥੩॥ਧਾਵਤਜੋਨਿਜਨਮਭ੍ਰਮਿਥਾਕੇਅਬਦੁਖਕਰਿ
 ਰਮਹਾਰਿਓਗੋਕਹਿਕਬੀਰਗੁਰਮਿਲਤਮਹਾਰਸੁਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਨਿਸਤਾਰਿ
 ਓ॥੪॥੫॥੫੬॥ਗਉੜੀਮਯਕਾਲਬੁਤਕੀਰਸਤਨੀਮਨਬਉਗੇਚ
 ਲਾਤੁਰਚਿਓਜਗਦੀਸਾਕਾਮਸੁਆਇਗਜਬਸਿਪਰੇਮਨਬਉਗੇਅੰਕਸੁ
 ਸਹਿਓਸੀਸਾ॥੧॥ਬਿਖੇਬਾਚੁਹਰਿਗਚੁਸਮਝੁਮਨਬਉਗੇਗਾਨਿਰਭੇਰੋਇ
 ਨਹਰਿਭਜੇਮਨਬਉਗੇਗਾਗਹਿਓਨਰਾਮਜਹਾਨੁ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਮਹਕਟਮੁਸ
 ਟੀਨੰਜਕੀਮਨਬਉਗੇਲੀਨੀਹਾਬੁਪਸਾਗਿਛੁਟਨਕੇਸਹਸਾਪਰਿਅਮਨ
 ਬਉਗੇਨਚਿਓਘਰਘਰਬਾਗ॥੨॥ਜਿਉਨਾਨੀਨੀਸੁਆਟਾਗਹਿਓਮਨਬਉ
 ਗੇਮਾਇਆਇਪੁਬਿਉਹਗਾਜੈਸਾਹੰਗੁਕਸੁੰਤਕਾਮਨਬਉਗੇਤਿਉਪਸਰਿ
 ਓਪਸਾਗੁ॥੩॥ਨਾਵਨਕਉਤੀਰਥਘਨੇਮਨਬਉਗੇਪੂਜਨਕਉਬਹੁਦੇਵ
 ॥ਕਪੁਕਬੀਰਛੁਟਨੁਨਹੀਮਨਬਉਗੇਛੁਟਨੁਹਰਿਕੀਸੇਵਾ॥੪॥੫॥੫੬॥
 ਗਉੜੀ॥ ਅਗਨਿਨਦਰੋਪਵਨੁਨਹੀਮਗਨੈਤਸਕਹੁਨੇਰਿਨਆਵੇ॥ਰਾਮ
 ਨਾਮਧਨੁਕਰਿਸੰਚਉਨੀਸੋਧਨੁਕਤਹੀਨਜਾਵੇ॥੧॥ਹਮਰਾਧਨੁਮਾਧਉਗੋਬਿ
 ਦੁਪਰਣੀਪਰੁਇਹੋਸਾਰੁਪਨੁਕਹੀਐਜੈਸੁਖੁਪ੍ਰਭਗੋਬਿਦਕੀਸੇਵਾਸੋਸੁਖੁਗਾਜਿ
 ਨਲਹੀਐ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਇਸੁਧਨਕਾਹਣਿਸਿਵਸਨਕਾਦਿਕਖੋਜਤਭਏਉਦ
 ਸੀ॥ਮਨਿਮੁਕੰਦੁਜਿਹਬਾਨਗਾਇਨੁਪਰੈਨਜਮਕੀਠਸੀ॥੨॥ਨਿਜਧਨੁਗਿਅ
 ਨੁਭਗਤਿਗੁਰਿਦੀਨੀਤਾਸੁਸੁਮਤਿਮਨੁਲਾਗਾ॥ਜਲਤਅੰਭਥੰਭਮਨੁਧਾਵ
 ਤਭਰਮਥੰਧਨਭਉਭਾਗਾ॥੩॥ਕੋਪੋਕਬੀਰੁਮਦਨਕੇਮਾਤੇਹਿਰਦੈਦੇਖੁਬੀਚ
 ਗੀ॥ਤੁਮਘਰਿਲਾਖਕੋਟਿਅਸੁਹਸਤੀਹਮਘਰਿਏਕੁਮੁਰਾਗੀ॥੪॥੫॥੫੬॥
 ਗਉੜੀ॥ ਜਿਉਕਪਕੇਕਰਮੁਸਟਿਚਨਨਕੀਲੁਬਧਿਨਤਿਅਗੁਦਇਓ॥
 ਜੋਕਰਮਕੀਏਲਾਲਚਸਿਉਤੇਠਿਰਿਗਰਹਿਪਇਓ॥੧॥ਭਗਤਿਬਿਨੁਬਿਰਥੇ

ਜਨਮੁਗਾਇਓਸਾਪਸੰਗਤਿਤਗਵਾਨਭਜਨਬਿਨੁਕਪੀਨਸਚੁਰਹਿਓ॥੧॥ਗੁਰੂ
ਉ॥ਜਿਉਉਦਿਆਨਕੁਸਮਪਰਫੁਲਿਤਕਿਨਹਿਨਘੁਉਲਾਇਓ॥ਤੇਸੇਕੁਮ
ਤਅਨੇਕਜੋਨਿਮਹਿਫਿਰਿਫਿਰਿਕਾਲਹਇਓ॥੨॥ਇਆਪਨਜੋਬਨਅਹੁਸੁ
ਤਦਾਗਪੋਖਨਕਉਜੁਦਇਓ॥ਤਿਨਹੀਮਾਹਿਅਟਕਿਜੋਉਰਏਇਓ॥੩॥ਪ੍ਰੇਰਿ
ਲਾਇਓ॥੩॥ਅਉਧਅਨਲਤਨੁਤਿਨਕੋਅੰਦਰੁਚਹੁਦਿਸਿਠਵਠਇਓ॥ਕ
ਹਿਕਬੀਰਭੇਸਾਗਰਤਰਨਕਉਮੋਸਤਿਗੁਰਓਟਲਾਇਓ॥੪॥੫॥ਪਈਗਉ
ਵੀਚੇਤੀ॥ ਪਾਨੀਮੈਲਾਮਾਟੀਗੋਗੀ॥ਇਸਮਾਟੀਕੀਪੁਤਗੀਜੋਗੀ॥੧॥ਮੈਨ
ਹੀਕਛੁਆਹਿਨਮੋਗਾਤਨੁਪਨੁਸਭੁਰਸੁਗੋਬਿੰਦਤੋਗਾ॥੧॥ਗੁਰੂਉ॥ਇਸਮਾਟੀਮ
ਹਿਪਵਨੁਸਮਾਇਆ॥ਭੁਠਪਰਪਚੁਜੋਰਿਚਲਾਇਆ॥੨॥ਕਿਨਹੂਲਾਖਪਾਚ
ਕੀਜੋਗੀ॥ਅੰਤਕੀਬਾਗਗੀਅਟੋਗੀ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਇਕਨੀਵਉਸਾਗੀ॥
ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸਿਜਾਇਅਹੰਕਾਰੀ॥੪॥੧॥੬॥ਗਉਵੀਗੁਅਭੰਗਮਜਪਉ
ਜੀਅਭੇਸੇਭੇਸੇ॥ਧੂਪੁਹਿਲਾਦਜਪਿਓਹਿਜੈਸੇ॥੧॥ਦੀਨਦਇਆਲਭ
ਰੇਸੇਤੋਗੇ॥ਸਭੁਪਰਵਾਰੁਚਵਾਇਆਬੇੜੇ॥੧॥ਗੁਰੂਉ॥ਜਾਤਿਸੁਭਵੈਤਾਹੁਕ
ਮੁਮਨਵੈ॥ਇਸਬੇੜੇਕਉਪਾਰਿਲਘਾਵੈ॥੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਐਸੀਬੁਧਿਸ
ਮਾਨੀ॥ਚੂਕਿਗਈਫਿਰਿਅਵਨਜਾਨੀ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਭਜੁਸਾਹਿਗਪਾਨੀ॥
ਉਰਵਾਰਿਪਾਰਿਸਭਏਕੋਦਨੀ॥੪॥੫॥੬॥ਗਉਵੀ॥ ਜੋਨਿਛਾਰਿਜਉਜਗ
ਮਹਿਅਇਓ॥ਲਾਗਤਪਵਨਖਸਮੁਬਿਸਰਾਇਓ॥੧॥ਜੀਅਹਾਰਿਕੇਗੁਨਗ
ਉ॥੧॥ਗੁਰੂਉ॥ਗਰਭਜੋਨਿਮਹਿਉਰਧਤਪੁਕਰਤਾ॥ਤਉਜਠਰਅਗਨਿਮ
ਹਿਹਰਤਾ॥੨॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਅਇਓ॥ਅਬਕੇਛੁਟਕੇਠਉ
ਰਨਠਾਇਓ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਭਜੁਸਾਹਿਗਪਾਨੀ॥ਅਵਤਦੀਸੋਜਾਤਨਜਾਨੀ
॥੪॥੫॥੬॥ਗਉਵੀਪੁਰਬੀ॥ ਸੁਗਥਾਸੁਨਬਾਢੀਐਡਰੀਐਨਨਰਕਿ
ਨਿਵਾਸੁ॥ਹੋਨਪੈਸੋਹੋਈਹੋਮਨਹਿਨਕੀਜੈਆਸਾ॥੧॥ਗਮਣੀਆਗੁਨਗਾਈਐ॥
ਜਾਤੇਪਾਈਐਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥੧॥ਗੁਰੂਉ॥ਕਿਅਜਪੁਕਿਅਤਪੁਸੰਜਮੋਕਿਅ

ਬਰਤੁਰਿਆਇਸਨਾਨੁ। ਜਬਲਗੁਜੁਗਤਿਨਜਾਨੀਐ। ਭਾਉਭਗਤਿਭਗਵਾਨਾ॥੨॥
 ਪੇਦੇਖਿਨਹਰਖੀਐ। ਬਿਪਤਿਦੇਖਿਨਹੋਇ। ਜਿਉਸਪੈਤਿਉਬਿਪਤਿਹੋ। ਬਿਧਨੇ
 ਹਰਿਅਸੋਹੋਇ॥੩॥ ਕਹਿਕਬੀਰਅਬਜਾਨਿਆਸੰਤਨਹਿਦੈ। ਮਝਗਿ। ਸੇਵਕ
 ਸੇਸੇਵਾਭਲੇਜਿਹਘਟਬਸੇਮੁਹਾਰੀ॥੪॥੬੩॥ ਗਉੜੀਥੈਗੁਰੇਮਨਤੇਰੋਕਾਇ
 ਨਹੀਘਿਚਿਲੇਇਜਿਨਿਭਾਗੁ। ਬਿਰਖਬਸੋਰਪਾਖਿਕਤੈਸੋਇਉਸੀਸਾਗੁ॥੧॥ ਗਮ
 ਹਸੁਪੀਅਗੇ। ਜਿਹਰਸਬਿਸਹਿਗਏਹਸਅਉਗੁ॥੧॥ ਹਰਾਉ। ਅਉਰਮੁਣਕਿ
 ਅਰੋਣੀਐਜਉਆਪਾਬਿਰੁਨਹਰਾਇ। ਜਉਪਜੈਸੋਬਿਨਸਿਪੈਦੁਖੁਕਰਿਹੋਵੈ
 ਬਲਾਇ॥੨॥ ਜਹਕੀਉਪਜੀਤਹਰਚੀਪੀਵਤਮਰਦਨਲਾਗੁ। ਕਹਿਕਬੀਰਹਿ
 ਤਿਚੇਤਿਅਗਮਸਿਮਰਿਥੈਗਾਗੀ॥੩॥੪॥੬੪॥ ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਪਥੁਨਿਹੋਕਾਮ
 ਨੀਲੋਚਨਭਰੀਲੇਉਸਾਸਾ। ਉਸਭੀਜੈਪਗੁਨਾਖਿਸੋਹਰਿਦਰਸਨਕੀਆਸਾ॥੧॥
 ਉਰਪੁਨਕਾਗਾਕਾਗੇ। ਬੋਗਿਮਿਲੀਜੈਅਪੁਨੇਗਮਪਿਅਗੇ॥੧॥ ਹਰਾਉ। ਕਹਿਕਬੀ
 ਰਜੀਵਨਪਦਕਾਰਨਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰੀਜੈ। ਏਕੁਆਪਾਗੁਨਾਮੁਨਗਇਨਹਸਨਾ
 ਗਮੁਰਵੀਜੈ॥੨॥੩॥੬੫॥ ਗਉੜੀ॥ ਆਸਪਾਸਘਨਤੁਰਸੀਕਾਬਿਰਵਾਮਾਝ
 ਬਨਹਸਿਗਾਉਗੇ। ਉਆਕਾਸਗੁਪੁਦੇਖਿਮੇਹੀਗੁ। ਅਹਨਿਸੋਕਉਢੋਭਿਨਾਉ
 ਨਜਾਪੁਗੇ॥੧॥ ਤੇਰਿਚਰਨਮਨੁਲਾਗੇ। ਸਾਹਿਗਧਰੁਸੋਮਿਲੈਜੇਬਡਭਾਗੇ॥੧॥ ਹਰਾ
 ਉ॥ ਬੰਦਾਬਨਮਨਹਰਨਮੋਨਹਰਕਿਸਨਚਰਾਵਤਗਾਉਗੇ। ਜਾਕਾਠਕੁਹਤੁਪੀ
 ਸਾਹਿਗਧਰਮੋਰਿਕਬੀਰਾਨਉਗੇ॥੨॥੩॥੬੬॥ ਗਉੜੀਪੁਰਬੀ॥ ਬਿਪਲਬ
 ਸੜਕੇਤੇਪਹਿਰੇਕਿਆਬਨਮਧੇਬਾਸਾ। ਕਹਾਭਇਆਨਹਦੇਵੋਧੇਖੇਕਿਆਜ
 ਲਿਬੇਰਿਓਹੀਆਤਾ॥੧॥ ਜੀਅਹੇਜਾਹਿਗਮੇਜਾਨਾ। ਅਬਿਗਤਸਮਝੁਇਆ
 ਨਾ। ਜਤਜਤਦੇਖਉਬਹੁਰਿਨਪੇਖਉਸੰਗਿਮਾਇਆਲਪਟਾਨਾ॥੧॥ ਹਰਾਉ।
 ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਬਹੁਉਪਦੇਸੀਇਹੁਜਗੁਸਗਲੇਧੰਧਾ। ਕਹਿਕਬੀਰਹਿਕਰ
 ਮਨਮਾਬਿਨੁਇਆਜਗੁਮਾਇਆਅੰਧਾ॥੨॥੩॥੬੭॥ ਗਉੜੀ॥ ਮਨਹੇਛਾਡ
 ਪੁਤਰਮੁਪ੍ਰਗਟਹੋਇਨਚਹੁਇਆਮਾਇਆਕੇਛਾਂਡੇ। ਸੁਹੁਕਿਸਨਮੁਖਰਨਤੇਰ

ਹੋਏ ਸਤੀ ਕਿ ਸੰਚੈ ਭਾਂਡੇ ॥ ਭਗਮਗਛਾ ਭੋਮਨ ਬਉਗਾ ॥ ਅਬ ਤਉ ਜਹੇ ਮੇਰੇ ਸਿਧਿ ਪਾ ॥ ੧੬੭ ॥
 ਈਐ ਲੀਨੇ ਹਾਥਿ ਸੰਧੰ ਉਗਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾ ਉਗਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲੀਨੇ ਇਐ ਆਬਿਧਿ
 ਜਗਤੁ ਬਿਗੁਤਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਾਗਮਨ ਬੋਰ ਉਸਗਲ ਉਚਤੇ ਉਚਾ ॥ ੨ ॥
 ॥ ੬੮ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਫੁਰਮਾਨੁ ਤੇਰਾ ਸਿਰੇ ਉਪਰਿ ਠਿਰਿ ਨ ਕਰਤ ਬੀਚਗਾ ॥ ਤੁਹੀ
 ਦਰੀਆ ਤੁਹੀ ਕਰੀਆ ਤੁਏ ਤੇ ਨਿਸਤਾਗਾ ॥ ਬੰਦੇ ਬੰਦਗੀ ਇਕਤੀ ਆਗਾ ਸਾਹਿ
 ਬੁਰੇ ਸੁਧਰ ਉਕਿ ਪਿਆਗਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾ ਉਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਪਾਹੁ ਮੇਰਾ ਜਿਉ ਫੁਲੁ ਜਣੀ
 ਹੋਨਾਗੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਲਾਮੁ ਘਰ ਕਾਜੀ ਆਇਓ ਵੇ ਮਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੬੮ ॥ ਗਉੜੀ
 ਵੀ ਪੁਰਬੀ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾ ਸੀਪ ਜੀ ਅਜੇ ਨਿਮਹਿ ਭ੍ਰਮ ਤਨੰਦੁ ਬਹੁ ਥਕੇਗੇ ॥ ਭ
 ਗਤਿ ਹੋਤਿ ਅਵਤਾਰੁ ਲੀਓ ਪੈਰਾ ਗੁਬਰੇ ਬਪੁਰ ਕੋਗੇ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਜੁ ਕਪਤ ਹਉਨੰਦ
 ਕੋ ਨੰਦ ਨੁਨੰਦ ਸੁਨੰਦ ਨੁਕਾ ਕੋਗੇ ॥ ਧਰਨਿ ਅਕਾਸੁ ਦਸੇ ਦਿਸਨਾ ਹੀਤ ਬਇਹੁ ਨੰਦੁ ਕ
 ਹਾਥੇਗੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾ ਉਗਾ ॥ ਸੰਕਟਿ ਨਹੀ ਪਰੇਜੇ ਨਿਨਾਹੀ ਆਵੈ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾ ਕੋਗੇ ॥ ਕਬੀ
 ਰ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਐਸੇ ਠਕੁਰੁ ਜਾ ਕੋ ਮਾਈ ਨ ਬਾਧੇਗੇ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਨਿੰਦ
 ਉਨਿੰਦ ਉਮਕ ਉਲੋਗੁ ਨਿੰਦ ਉਗਾ ॥ ਨਿੰਦਾ ਜਨਕ ਉਖਰੀ ਪਿਆਗੀ ॥ ਨਿੰਦਾ ਬਪਾ ਨਿੰਦਾ
 ਮਹਤਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾ ਉਗਾ ॥ ਨਿੰਦਾ ਹੋਇ ਤਬੇ ਕੁਠ ਜਾਣੀ ਐ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਹਿ ਬਸ
 ਈ ਐ ॥ ਹਿਦੈ ਸੁਧ ਜਉ ਨਿੰਦਾ ਹੋਇ ॥ ਹਮਰੇ ਕਪਰੇ ਨਿੰਦ ਕੁਧੋਇ ॥ ੧ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕੈ ਰਸੁ
 ਹਮਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਾ ਹਿ ਹਮਰਾ ਚੀਤੁ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕੁਧੋ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਹੋਗੈ ॥ ਹਮਰਾ ਜੀ
 ਵ ਨੁਨਿੰਦ ਕੁਧੋਗੈ ॥ ੨ ॥ ਨਿੰਦਾ ਹਮਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਗਾ ॥ ਨਿੰਦਾ ਹਮਰਾ ਕਰੈ ਉਧਾਗਾ ॥
 ਜਨਕ ਬੀਰ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਸਾਗਾ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕੁਭੁ ਬਾਹਮ ਉਤਰੇ ਪਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ਗਉੜੀ
 ਵੀ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਤੁਐ ਸਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਰਾਮ ਰਾਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾ ਉਗਾ ॥
 ਬਹਮ ਹੋਤੇ ਤਬ ਤੁਮ ਨਾਹੀ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਹਰੁ ਹਮ ਨਾਹੀ ॥ ਅਬ ਹਮ ਤੁਮ ਏ ਕਰੁ ਏ
 ਹੋਏ ਕੈ ਦੇਖਤ ਮਨੁ ਪਤੀ ਆਹੀ ॥ ੧ ॥ ਜਬ ਬੁਧਿ ਹੋਤੀ ਤਬ ਬਲੁ ਕੈ ਸਾ ਅਬ ਬੁਧਿ
 ਬਲੁ ਨ ਖਟਾਈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ਲਈ ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਬਦਲੀ ਸਿਧਿ ਪਾਈ
 ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੭ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਖਟਨੇ ਮਕਰਿ ਕੋ ਠਹੀ ਬਾਧੀ ਬਸਤੁ ਅਨੁਪੁ ਬੀਚਪਾ

ਈ॥ ਕੁੰਜੀਕੁਲਫੁਪ੍ਰਨਕਰਿਗਥੇਕਰਤੇਬਰਨਲਾਈ॥ ੧॥ ਅਬਮਨਜਗਤਹੁਰੇਕੁ
 ਈ॥ ਗਾਠਲੁਹੇਇਕੋਜਨਮੁਗਵਾਇਓਚਰਮੁਸੇਘਰੁਜਾਈ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਪਚਪ
 ਹਰੁਆਦਰਮਹਿਹਰਤੇਤਿਨਕਾਨਹੀਪਤੀਆਗਾ॥ ਚੇਤਿਸੁਚੇਤਤਿਤੋਹੇਇਹੁਤ
 ਉਲੋਪਗਾਸੁਉਜਾਗਾ॥ ੨॥ ਨਉਘਰਦੇਖਿਜੁਕਮਨਿਭੁਲੀਬਸਤੁਅਨੁਪਨਪ
 ਈ॥ ਕਹਤੁਕਬੀਰਨਵੈਘਰਮੁਸੇਦਸਵੇਤਤੁਸਮਾਈ॥ ੩॥ ੧॥ ੭੩॥ ਗਉੜੀ॥
 ਮਾਈਸੋਹਿਅਵਰੁਨਜਾਨਿਓਅਨਾਸਾ॥ ਸਿਵਸਨਕਾਦਿਜਾਸੁਗੁਨਗਾਵਹਿ
 ਤਾਸੁਬਸਹਿਸੇਪ੍ਰਾਨਾਨਾ॥ ਗਹਾਉ॥ ਹਿਰਦੇਪ੍ਰਗਾਸੁਗਿਆਨੁਗੁਰਗੀਮਿਤਗ
 ਗਨਮੰਡਲਮਹਿਧਿਆਨਾ॥ ਬਿਖੋਰੋਗਭੇਖੰਧਨਭਾਗਮਨਜਿਘਰਿਸੁਖਜ
 ਨਾਨਾ॥ ਏਕਸੁਮਤਿਗਤਿਜਾਨਿਮਾਨਿਪ੍ਰਭਤੁਸਰਮਨਹਿਨਆਨਾ॥ ਚੰਦਨ
 ਬਾਸੁਭਏਮਨਬਾਸਨਤਿਆਗਿਘਟਿਓਅਭਿਮਾਨਾ॥ ੨॥ ਜੋਜਨਗਾਇਧਿਆ
 ਇਜਸੁਠਕੁਰਤਾਸੁਪ੍ਰਭੁਪੈਥਾਨਾ॥ ਤਿਹਬਡਭਾਗਬਸਿਓਮਨਜਾਕੈਕਰਮਪ੍ਰ
 ਧਨਮਥਾਨਾ॥ ੩॥ ਕਾਟਿਸਕਤਿਸਿਵਸਹਜੁਪ੍ਰਗਾਸਿਓਏਕੈਏਕਸਮਨਾ॥
 ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਰਭੇਟਿਮਹਾਸੁਖਕੁਮਤਹੋਮਨੁਮਾਨਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੭੪॥

ਗਗੁਗਉੜੀਪੁਰਬੀਬਾਵਨਅਖਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਬਾਵਨਅਭਰਲੋਕਤ੍ਰੈਸਭੁਕਭੁਇਨਹੀਮਾਹਿ॥ ਏਅਖਰਖਿਰਿਜਾਹਿਗੋਓਇਅ
 ਖਰਇਨਮਹਿਨਾਹਿ॥ ੧॥ ਜਹਬੋਲਤਹਅਭਰਆਵਾ॥ ਜਹਅਬੋਲਤਹਮਨੁ
 ਨਹਹਵਾ॥ ਬੋਲਅਬੋਲਮਧਿਹੋਸੋਈ॥ ਜਸਓਹੁਹੋਤਸਲਾਖੋਨਕੋਈ॥ ੨॥
 ਅਲਾਹਲਾਹਉਤਉਕਿਅਕਹਉਕਹਉਤਕੋਉਪਕਾਗਾ॥ ਬਟਕਬੀਜਮਹਿਗਵਿ
 ਹਹਿਓਜਕੋਤੀਨੋਲੋਕਬਿਸਥਾਗ॥ ੩॥ ਅਲਾਹਲਾਹੰਤਾਭੇਦਥੇਕਭੁਕਭੁਪਾਈ
 ਓਭੇਦਾਉਲਾਇਭੇਦਮਨੁਬੋਧਿਓਪਾਇਓਅਭਗਅਭੇਦਾ॥ ੪॥ ਤੁਰਕਤਗੀ

ਕਤਿਜਾਨੀਐਹਿੰਦੁਬੇਦਪੁਰਾਨਾਮਨਸਮਸ਼ਵਨਕਰੇਨਕਥੁਅਕਪੜੀਐਗਿਆ ੧੬੮
 ਨਾ॥੫॥ਓਅੰਕਾਰਾਦਿਮੇਜਾਨਾ॥ਲਿਖਿਅਹੁਮੇਟੇਤਾਹਿਨਮਾਨਾ॥ਓਅੰਕਾਰਲ
 ਖੇਜਉਕੋਈ॥ਸੋਈਲਖਿਮੇਟਦਾਨੋਈ॥੬॥ਕਕਾਕਿਰਟਿਕਮਲਮਹਿਪਾ
 ਵਾ॥ਸਸਿਬਿਗਾਸਸੰਪਟਨਹੀਆਵਾ॥ਅਹੁਜੇਤਹਕੁਸਮਹਸੁਪਾਵਾ॥ਅਕਹ
 ਕਹਾਕਹਿਕਾਸਮਸ਼ਵਾ॥੭॥ਖਖਾਇਹੋਖੋੜੀਮਨਆਵਾ॥ਖੋੜੇਛਾਰਿਨਟਹ
 ਦਿਸਿਪਾਵਾ॥ਖਸਮਹਿਜਾਇਖਿਮਾਕਰਿਗੋ॥ਤਉਹੋਇਨਿਖਿਅਉਅਖੋਪ
 ਦੁਲਹੋ॥੮॥ਗਗਾਗੁਰੇਕਬਚਨਪਛਾਨਾ॥ਦੁਜੀਬਾਤਨਧਰਈਕਾਨਾ॥ਗਹੋ
 ਬਿੰਗਮਕਤਹਿਜਾਈ॥ਅਗਹਗਹੋਗਹਿਗਗਨਹਾਈ॥੯॥ਘਘਾਘ
 ਟਿਘਟਿਨਿਮਸੋਸੋਈ॥ਘਟਿਫੁਟੇਘਟਿਕਬਹਿਨੋਈ॥ਤਾਘਟਮਹਿਘਟ
 ਜਉਪਾਵਾ॥ਸੋਘਟੁਛਾਰਿਅਵਘਟਕਤਧਾਵਾ॥੧੦॥ਫੁੰਫੁਨਿਗੁਹਿਸਨੇਹੁਕ
 ਰਿਨਿਰਵੋਹਸੰਦੇਹਾ॥ਨਹੀਦੇਖਿਨਭਾਜੀਐਪਰਮਸਿਆਨਪਏਹਾ॥੧੧॥ਚ
 ਚਾਹਚਿਤਚਿੜਹੋਭਾਗੀ॥ਤਜਿਚਿੜੇਚੇਤਹਚਿਤਕਾਗੀ॥ਚਿੜਬਚਿੜਇਹੋ
 ਅਵਏਹਾ॥ਤਜਿਚਿੜੇਚੇਤਹਾਖਿਚਿਤੇਹਾ॥੧੨॥ਛਛਾਇਹੋਛੜਪਤਿਪਸਾ
 ਛਕਿਕਿਨਹਹੁਛਾਰਿਕਿਨਆਸਾ॥ਗੇਮਨਮੈਤਉਓਨਓਨਸਮਸ਼ਵਾ॥ਤਾ
 ਹਿਛਾਰਿਕਤਆਪੁਬਧਾਵਾ॥੧੩॥ਜਜਾਜਉਤਨਜੀਵਤਜਗਵੈ॥ਜੋਬਨਜਾ
 ਹਿਜੁਗਤਿਸੋਪਵੈ॥ਅਸਜਹਿਪਰਜਹਿਜਹਿਜਬਹੋ॥ਤਬਜਾਇਜੋਤਿਉ
 ਜਾਹਉਲਹੋ॥੧੪॥ਝਝਉਹਝਿਸੁਹਝਿਨਹੀਜਾਨਾ॥ਹਹਿਓਝਝਕਿਨਹੀਪਰਵਾ
 ਨਾ॥ਕਤਝਖਿਝਖਿਅਉਹੁਨਸਮਸ਼ਵਾ॥ਝਗਹੁਕੀਏਝਗਹਉਹੀਪਾਵਾ॥੧੫॥
 ਟੁਟਾਨਿਕਟਿਜੁਘਟਿਹਹਿਓਟੁਰਿਕਹਤਜਿਜਾਇ॥ਜਾਕਾਰਟਿਜਗੁਛੁਛਿਅਉ
 ਨੇਨਉਪਾਇਅਉਤਾਹਿ॥੧੬॥ਟਟਾਬਿਕਟਘਟਘਟਮਾਹੀ॥ਖੋਲਿਕਪਾਟਮ
 ਹਲਿਕਿਨਜਾਹੀ॥ਦੇਖਿਅਟਲਟਲਿਕਤਹਿਜਾਵਾ॥ਹੋਲਪਟਿਘਟਪਰ
 ਚਉਪਾਵਾ॥੧੭॥ਠਠਾਇਹੋਦੁਰਿਠਗਨੀਰਾ॥ਨੀਠੀਨੀਠੀਮਨੁਕੀਆਪੀਗਾ॥ਜਿ
 ਨਿਠਗੀਠਗੀਆਸਗਲਜਗੁਖਾਵਾ॥ਸੇਠਗੁਠਗੀਆਠਉਹਮਨੁਆਵਾ॥੧੮॥

ਰਤਰਤਉਪਜੇਰਹੁਜਾਈ॥ਤਾਡਰਮਹਿਰਹੁਹਿਆਸਮਾਈ॥ਜਉਡਰਡਰੈਤਫਿਰਿ
 ਰਹੁਲਾਗੈ॥ਨਿਰਹੁਪੁਆਰਹੁਉਰੋਇਭਾਗੈ॥੧੫॥ਚਛਾਛਿਗਛੁਛਹਿਕਤਅਸ
 ਾਛੁਛਤਹੀਛਹਿਗਏਪਰਨਾ॥ਚਕਿਸੁਮੇਰਿਛੁਛਿਜਬਆਵਾ॥ਜਿਹਗਕੁਗਕਿ
 ਓਸੁਗਕਮਹਿਪਾਵਾ॥੨੦॥ਣਾਣਗਣਿੰਰੂਤਉਨਹਨੇਹੀਕਰੈ॥ਨਾਨਿਵੈਨਛੁਨਿਸੈ
 ਚੈ॥ਧੰਨਿਜਨਮੁਤਾਹੀਕਰੈਲੈ॥ਮਾਰੈਏਕੂਤਜਿਜਾਇਘਟੈ॥੨੧॥ਤਰਾਅਤ
 ਰਤਰਿਓਨਪਜਾਈ॥ਤਨਵਿਭਵਣਮਹਿਰਹਿਓਸਮਾਈ॥ਜਉਕਿਭਵਣਤ
 ਨਮਾਹਿਸਮਾਵਾ॥ਤਉਤਤਹਿਤਤਮਿਲਿਆਸਚੁਪਾਵਾ॥੨੨॥ਥਥਾਅਥਾਹ
 ਥਾਹਨਹੀਪਾਵਾ॥ਓਹੁਅਥਾਹਇਹੁਥਿਰੁਨਹਾਵਾ॥ਥੈਵੈਥਾਇਥਾਨਕਅਹੰ
 ਭੈ॥ਥਿਨੁਹੀਥਾਂਭਹਮੰਦਰੁਥੰਭੈ॥੨੩॥ਦਦਾਦੇਖੰਜੁਬਿਨਸਨਹਾਗਾ॥ਜਸਅ
 ਦੇਖੰਤਸਹਾਖਿਬਿਚਾਗਾ॥ਦਸਵੈਦੁਆਰੰਕੁਜੀਜਬਦੀਜੈ॥ਤਉਦਇਆਲ
 ਕੇਦਰਸਨੁਕੀਜੈ॥੨੪॥ਧਧਾਅਧਧਿਉਰਧਨਿਬੇਗਾ॥ਅਧਧਿਉਰਧੰਮੁਇਬ
 ਸੇਗਾ॥ਅਧਧਿਛਾਡਿਉਰਧਜਉਆਵਾ॥ਤਉਅਧਧਿਉਰਧਮਿਲਿਆਸੁ
 ਖਪਾਵਾ॥੨੫॥ਨੰਨਾਨਿਮਿਦਿਨੁਨਿਰਖਤਜਾਈ॥ਨਿਰਖਤਨੈਨਹਰੇਰਤਵਾਈ॥
 ਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਜਬਜਾਇਪਾਵਾ॥ਤਬਲੇਨਿਰਖਹਿਨਿਰਖਮਿਲਾਵਾ॥੨੬॥
 ਪਪਾਅਪਪਾਹੁਨਹੀਪਾਵਾ॥ਪਰਮਜੋਤਿਸਿਉਪਰਚਉਲਾਵਾ॥ਪਾਂਚਉਇੰਦ੍ਰੀਨਿ
 ਹੁਕਰਈ॥ਪਪੁਪੁਨੁਦਉਨਿਰਵਰਈ॥੨੭॥ਛਛਾਛਿਨੁਛੁਲਾਹਛਲੁਹੋਈ॥
 ਤਾਛਲਛਕਲਖੇਜਉਕੋਈ॥ਢੁਢਿਨਪਰਈਛਕਬਿਚਰੈ॥ਤਾਛਲਛਕਸਭੈ
 ਤਨਛਰੈ॥੨੮॥ਬਬਾਬੰਦਹਿਬੰਦਮਿਲਾਵਾ॥ਬੰਦਹਿਬੰਦਨਬਿਭੁਰਨਪਵ
 ॥ਬੰਦਉਹੋਇਬੰਦਗੀਗਯੋ॥ਬੰਦਕੋਹੋਇਬੰਧਸੁਧਿਲਯੋ॥੨੯॥ਭਭਾਭੇਦਹਿਭੇ
 ਦਮਿਲਾਵਾ॥ਅਬਭਉਭਾਨਿਭਰੋਸੁਆਵਾ॥ਜੋਬਾਹਰਿਸੋਭੀਤਰਿਜਾਨਿਆ॥
 ਭਇਆਭੇਦੁਭੁਪਤਿਪਹਿਚਾਨਿਆ॥੩੦॥ਮੰਮਾਮੁਲਗਹਿਅਮਨੁਮਾਨੋ॥ਮਗਮ
 ਹੋਇਸੁਮਨਕਉਜਾਨੋ॥ਮਤਕੋਈਮਨਮਿਲਤਾਬਿਲਮਾਵੋ॥ਮਗਨਭਇਆਤੇ
 ਸੋਸਚੁਪਾਵੋ॥੩੧॥ਮੰਮਾਮਨਸਿਉਕਾਜੁਹੋਮੰਨਸਾਧੋਸਿਧਿਹੋਇ॥ਮਨਹੀਮਨਸਿ

ਉਕਰੈ ਕਬੀਰਾ ਮਨਸਾ ਮਿਲਿਆ ਨ ਕੋਇ ॥ ੩੭ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਕਤੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੀਉ ॥ ੧੬੯ ॥
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੰਚਤਤ ਕੋ ਜੀਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੇਜ ਉਉਨ ਮਨਿ ਰਹੈ ॥ ਤਉ ਤੀਨਿ ਲੋਕ
 ਕੀ ਬਾਤ ਕੋ ਹੋ ॥ ੩੮ ॥ ਯਯਾਜ ਉਜਾਨ ਹਿਤ ਉਦੁਗਮਤਿ ਹਨੀ ॥ ਕਰਿ ਬਾਸਿਕਾਂ ਇ
 ਆਗਾਉ ॥ ਹਟਿ ਰੂਤ ਉਭਾ ਜੈ ਨਹੀ ਸੁਰ ਉਥਾ ਹਉਨਾਉ ॥ ੩੯ ॥ ਹਰਾਹ ਸੁਨਿ ਰਸ ਕਰਿ
 ਜਾਨਿਆ ॥ ਹੋਇ ਨਿਰਸ ਸੁਰ ਸੁਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥ ਇਹੁ ਸਭਾ ਭੇਓ ਹਰ ਸੁਆਵਾ
 ਓਹੁ ਸੁਪੀਆ ॥ ਇਹੁ ਸੁਨਹੀ ਭਾਵਾ ॥ ੪੦ ॥ ਲਲਾਐ ਸੋਇ ਵਮਨੁ ਲਾਵੈ ॥ ਅਨ
 ਤਨ ਜਾਇ ਪਰਮ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ ਅਹੁ ਜਉ ਤਹ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵਲਾਵੈ ॥ ਤਉ ਅਲਹ
 ਲਾਪੈ ਲਹਿ ਚਰਨ ਸਮਾਵੈ ॥ ੪੧ ॥ ਵਵਾਬਾ ਹਬਾ ਹਬਿਸਨ ਸਮਾਗਿ ॥ ਬਿਸਨ ਸ
 ਮਾਗਿ ਨ ਆਵੈ ਹਾਥੀ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜੋ ਬਿਸਨ ਤਨ ਜ ਸੁਗਾਵੈ ॥ ਬਿਸਨ ਮਿਲੇ ਸਭ
 ਹੀ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ ੪੨ ॥ ਵਵਾਵਾ ਹੀ ਜਾਨੀਐ ਵਾਜਾਨੇ ਇਹੁ ਹੋਇ ॥ ਇਹੁ ਅਹੁ ਉਹੁ
 ਬਮਿਲੇ ਤਬ ਮਿਲਤ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ੪੩ ॥ ਸਸਾਸੋ ਨੀਕ ਕਰਿ ਸੋਧਹੁ ॥ ਘਟ ਪਰ
 ਚਾਕੀ ਬਾਤ ਨਿਹੋਧਹੁ ॥ ਘਟ ਪਰ ਚੈ ਜਉ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ॥ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਆਤ ਹਰਿ
 ਵਟਹਾਉ ॥ ੪੪ ॥ ਖਖਾਖੇ ਜਿ ਪੈਰੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ ਜੋਖੇ ਜੋ ਸੋ ਬਹੁ ਹਿਨੋਰਣੀ ॥ ਖੋਜ
 ਬੁਝਿ ਜਉ ਕਰੈ ਕੀਚਾਗ ॥ ਤਉ ਭਵ ਜਲ ਤਹ ਤਨ ਲਾਵੈ ਬਾਗ ॥ ੪੫ ॥ ਸਸਾਸੋ
 ਸਹਸੇ ਜਸ ਵਹੈ ॥ ਸੋਣੀ ਸਹੀ ਸੰਦੇਹ ਨਿਵਹੈ ॥ ਅਲਪ ਸੁਖ ਭਾਠਿ ਪਰਮ ਸੁਖ
 ਪਾਵਾ ॥ ਤਬ ਇਹ ਰਿਅ ਓਹੁ ਕੰਤੁ ਕਹਾਵਾ ॥ ੪੬ ॥ ਹਰਾਹ ਤਹੋਇ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਜ
 ਬਹੀਰੇ ਇਤ ਬਹਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ਹੋਤ ਉਸਹੀ ਲਾਖੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ ਤਬ ਓਹੀ ਓਹੁ
 ਏਹੁ ਨਹੋਈ ॥ ੪੭ ॥ ਲਿਉਲਿਉ ਕਰਤ ਫਿਰੈ ਸਭ ਲੋਕੁ ॥ ਤਾਕਾ ਹਟਿ ਬਿਆਪੈ ਬ
 ਹੁੰਗੁ ॥ ਲਖ ਮੀਬਰ ਸਿਉ ਜਉ ਲਿਉਲਾਵੈ ॥ ਸੋਗੁ ਮਿਟੈ ਸਭ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥
 ੪੮ ॥ ਖਖਾਖਿਰਤ ਖਪਤ ਗਏ ਕੋਤਾ ॥ ਖਰਤ ਖਪਤ ਅਜ ਪੁੰਨ ਹੋਰੇਤਾ ॥ ਅਬ ਜ
 ਗੁਜਾਨਿ ਜਉ ਮਨ ਹੋਇ ॥ ਜਹ ਕਾ ਬਿਭੁਰਾਤ ਹਥਿ ਰੁਲੈ ॥ ੪੯ ॥ ਬਾਵਨ ਅਖਰ
 ਜੋਰੇ ਆਨਿ ॥ ਸਕਿਆਨ ਅਖਰੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨਿ ॥ ਸਤ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਬੀਰ ਕਹੈ ॥
 ਪਡਿ ਤਹੋਇ ਸੁਅਨ ਭੋਰੈ ॥ ਪਡਿ ਤਲੇਗਾ ਹਕਉ ਬਉਹਾਗ ॥ ਹੀਅਨ ਵੰਤ ਕ

ਉਤਤਬੀਚਗਾਜਕੋਜੀਅਜੋਸੀਬੁਧਿਹੋਈ। ਕਹਿਕਬੀਰਜਾਨੈਗਾਸੋਈ॥੧੫
॥੧॥੭੫॥

ਗੁਗਉਤੀਬਿਤੀਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ਸੋਲੇਕੁ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪਦੁਹਥਿਤੀਸਤਵਗਾਕਹਿਕਬੀਰਉਹਵਰਨਪਗਾਸਾਧਿਕਸਿਪਲਖੈਜਉ
ਭੇਉ। ਅਪੋਕਰਤਾਅਪੋਦੇਉ॥੧॥ਬਿਤੀ॥ ਅੰਮਾਵਸਮਹਿਅਸਨਿਵਰਹੁ। ਅ
ਤਰਜਾਮੀਰਮਸਮਾਹੁ। ਜੀਵਤਪਾਵਹੁਮੇਖਤਅਗਾਅਨਤਉਸਬਦੁਤਤ
ਨਿਜੁਸਾਗਾ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਗੋਬਿੰਦਗੰਗੁਲਾਗਾ। ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਮਨਿਨਿਗਮ
ਲਹਰਿਕੀਰਤਨਮਹਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥੧॥ਹਰਾਉ। ਪਰਿਵਾਪ੍ਰੀਤਮਕਰਹੁਬੀਚ
ਗਾਘਟਮਹਿਖੇਲੈਅਘਟਅਪਗਾਕਾਲਕਲਪਨਕਦੇਨਖਾਇ। ਅਦਿਪੁਰਖ
ਮਹਿਰੋਸਮਾਇ। ਜ॥ਦੁਤੀਆਦੁਹਕਹਿਜਾਨੈਅੰਗਾ। ਮਾਇਆਬੁਹਮਹੇਸਭ
ਸੰਗਾ। ਨਹਿਉਬਛੈਨਘਟਤਾਜਾਇ। ਅਕੁਲਾਨਿਰੰਜਨਏਕੈਭਾਇ॥੩॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਤੀ
ਨੇਸਮਕਹਿਲਿਅਵੈ। ਅਨਦਮੂਲਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ। ਸਾਧਸੰਗਤਿਉਪਜੈਬਿ
ਸੁਆ। ਬਾਹਰਿਭੀਤਹਿਸਦਾਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੪॥ਚਉਥਹਿਚੰਚਲਮਨਕਉਗਹਹੁ।
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਸੰਭਿਕਬਹੁਨਬਹਹੁ। ਜਲਥਲਮਾਰੇਅਪੰਨ੍ਹਾਪਾ। ਅਪੋਜਪ
ਹੁਅਪਨਜਾਪਾ॥੫॥ਪਾਂਚੈਪੰਚਤਤਬਿਸਥਾਗ। ਕਨਿਕਕੰਮਨੀਜੁਗਾਬਿਉਹ
ਗਾਪ੍ਰੇਮਸੁਧਾਰਸੁਪੀਵੈਕੋਇ। ਜਗਮਰਦਤਖੁਠੇਰਿਨਹੋਇ॥੬॥ਭਾਠਿਖਟੁ
ਚਕੁਫੁੰਦਿਸਿਧਾਇ। ਬਿਨੁਪਰਚੈਨਹੀਥਿਰਹਾਇ। ਦੁਬਿਧਾਮੋਟਿਖਿਮਾਗ
ਹਿਹਹੁ। ਕਰਮਧਰਮਕੀਸੂਲਨਸਹਹੁ॥੭॥ਸਾਤੇਸਤਿਕਹਿਬਾਚਾਜਾਇ। ਅ
ਤਮਗਮੂਲੇਹੁਪਰਵਾਇ। ਭੂਟੈਸੰਸਾਰਿਦਿਜਾਂਹਿਦੁਖਾ। ਸੁੰਨਸੋਰੇਵਰਪਾਵਹੁਸੁ
ਖਾ॥੮॥ਅਸਟਮੀਅਸਟਧਾਤੁਕੀਕਾਇਆ। ਤਾਮਹਿਅਕੁਲਮਹਾਨਿਧਿਰਾਇਆ।
ਗੁਰਗਮਗੀਅਨਬਤਾਵੈਭੇਦਾ। ਉਲਟਾਰੈਅਭਗਅਭੇਦਾ॥੯॥ਨਉਮੀਨਵੈ
ਦੁਆਰਕਉਸਾਧੀ। ਬਹਤੀਮਨਸਾਰਖਹੁਬਾਂਧੀ। ਲੋਭਮੋਹਸਭਬੀਸਹਿਜਹੁ
ਗਾਜੁਗੁਜੁਗੁਜੀਵਹੁਅਮਰਠਲਾਖਾਹੁ॥੧੦॥ਦਸਮੀਦਹਦਿਸਿਹੋਇਅਨੰਦ॥

ਭੁਟੈ ਭਗੁਮੀ ਲੈ ਗੋਬਿੰਦਾ ਜੋ ਤਿਸ ਰੂਪੀ ਤਤ ਅਨੁਪਾ ਅਮਲ ਨਮਲ ਨ ਭਾਹਨੀ ਪੁ ੧੭੦
 ਪਾ ੧੧॥ ਏਕਾਦਸੀ ਏਕਾਦਿਸ ਪਾਵੈ। ਤਉ ਜੋ ਨੀਸੰਕਟ ਬਹੁ ਹਿਨ ਅਵੈ। ਸੀਤਲਾ
 ਨਿਗਮਲ ਭਇਆ ਸਗੀਗਾ। ਦੁਰਿ ਬਤਾਵਤ ਪਾਇਆ ਨੀਗਾ ੧੨॥ ਬਰਸਿ ਬਰਹ
 ਉਗਵੈ ਸੁਗਾ। ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਬਜੇ ਅਨੁਦਤੁ ਗਾਵੈ। ਪਿਆਤਿ ਪੁੰਨ ਕਕਾ ਪੀਉ। ਅ
 ਚਰਜੁ ਭਇਆ ਜੀਵਤੇ ਸੀਉ। ੧੩॥ ਤੇਹ ਸਿਤੇਹ ਅਗਮ ਬਖਾਇ। ਅਰਧ ਉਹ
 ਪਾਬਿਚਿ ਸਮਪਹਿਚਾਇ। ਨੀਚ ਉਚ ਨਹੀ ਮਾਨ ਅਮਨਾ। ਬਿਅਪਿਕਰਾ ਮਸਗ
 ਲਾਸਾਨਾ ੧੪॥ ਚਉਦ ਸਿਚ ਉਦਹ ਲੋਕ ਮਝਾਗਿ। ਰੋਮ ਰੋਮ ਮਹਿ ਬਸਹਿ ਸੁਗਾ
 ੧੫॥ ਸਤਸੰਤੋਖ ਕਾ ਪਰਪੁਧਿ ਅਨਾ। ਕਥਨੀ ਕਥੀ ਐਬੁ ਹਮਾਨੀ ਅਨਾ ੧੬॥ ਪੁਨਿ ਓ
 ਪੁਰਾਚੰਦ ਅਕਾਸਾ। ਪਸਹਿ ਕਲਾਸ ਹਜ ਪਰਗਾਸਾ। ਆਦਿ ਅਤਿ ਮਧੋਹ ਇਹ
 ਹਿਅ ਥੀਗਾ। ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਰਮਹਿ ਕਬੀਗਾ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥

ਗੁਗਉ ਵੀਵਾਹ ਸਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ॥ ੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸੋਲੇਕਾ॥ ਧਰਮ ਬਰਵਿਚਿ ਬੇਲ ਵੀਤਿ ਹਲਾ ਲਾਸੁ ਗੰਧਾ ਫੁਲਾ। ਅਖਰ ਓਹ
 ਲਾਖਿ ਓਨੀ ਹੋਜਾ ਕਰੈ ਰਬੁ ਲਾਸਾ। ਬਰਬਾਹ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ। ਗੁਰਗਮਿਭੇ
 ਤ ਸੁਹਰਿ ਕਾ ਪਾਵਉ। ੧॥ ਹਰਉ। ਆਦਿ ਤਕੈ ਭਗਤਿ ਅਰੰਭਾ। ਕਾਇਆ ਮੰਦਰ
 ਮਨ ਸਾਥੰਭਾ। ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਅਖੰਡ ਸੁਰੀ ਜਾਇ। ਤਉ ਅਨੁਦ ਬੇਨੁ ਸਹਜ ਮ
 ਹਿ ਬਾਇ। ੨॥ ਸੋਮ ਵਾਹ ਸਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਝੋਗੈ। ਚਾਖਤ ਬੇਗਿ ਸਗਲਾ ਬਿਖਰੈ।
 ਬਾਣੀ ਹੋਰਿ ਅਰੰਭੈ ਦੁਆਰੀ। ਤਉ ਮਨ ਮਤ ਵੋਰ ਪੀਵਨ ਹਾਗੈ। ੩॥ ਮੰਗਲ ਵਾਰੈ
 ਲੇਮਾ ਹੀਤੀ। ਪਚੋਚੋਰ ਕੀ ਜਾਣੈ ਗੀਤੀ। ਪਰਿਭੋਭੰਬਾ ਹਰਿ ਜਿ ਨਿਜਾਇ। ਨਤ
 ਰੁਖ ਗਾਰੈ ਸੈ ਪੈਰਾਇ। ੪॥ ਬੁਧਿ ਵਾਰਿ ਬੁਧਿ ਕਰੈ ਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਮਹਿ
 ਰਿਕਾ ਬਾਸੁ। ਗੁਰਮਿਲਿ ਵੇਉ ਏਕ ਸਮਧੈ। ਉਹ ਪਪ ਕਲੇ ਸੁਧਾ ਕਰੈ। ੫॥ ਬ੍ਰਿਹ
 ਸਪਤਿ ਬਿਖਿਅਦੈ ਇਬਹਾਇ। ਤੀਨ ਦੇਵ ਏਕ ਸੰਗੀ ਲਾਇ। ਤੀਨਿ ਨਦੀ ਤਹ
 ਵਿਕੁਟੀ ਮਾਹਿ। ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਕਸਮ ਲੋਧੈ ਹਿਨਾਹਿ। ੬॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਸਹਾਰੈ ਸੁਇ

ਹਰਤਿਚਕੋ। ਅਨਦਿਨਆਪਿਆਪਸਿਉਲਕੋ। ਸੁਰਖੀਪਾਂਚਉਗੇਖੋਸਬੋ। ਤਉ
 ਦੁਜੀਦਿਸਦਿਨਪੇਸੈਕਬੋ॥੬॥ ਥਾਵਹਾਥਿਕਹਿਗੇਖੋਸੋਇ। ਜੋਤਿਦੀਵਟੀਘ
 ਟਮਹਜੇਇ। ਥਾਹਰਿਭੀਤਹਿਭਾਇਆਪੁਗਾਸੁ। ਤਬਪੁਆਸਗਲਕਰਮਕਾਨਾ
 ਸੁ॥੭॥ ਜਬਲਗੁਪਟਮਹਿਦੁਜੀਆਨਾ। ਤਉਲਉਮਹਾਇਨਕਭੈਜਾਨਾ। ਹਮ
 ਤਰਮਸਿਉਲਾਗੇਗੁ। ਕਹਿਕਬੀਰਤਬਨਿਰਮਲਅੰਗਾ॥੮॥੧॥੧॥

ਗਗੁਗਉੜੀਚੇਤੀਨਾਮਦੇਉਜੀਉਕੀ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਦੇਵਾਪਾਹਨਤਾਗੀਅਲੋ। ਹਮਕਹਤਜਨਕਸਨਤਗੇ॥੧॥ ਹਰਾਉ। ਤਾਗੀਲੋਗ
 ਨਿਕਾਥਿਨੁਗੁਪਕੁਥਿਜਾਥਿਆਪਿਅਜਮਲੁਤਾਗੀਅਲੋ। ਚਰਨਥਾਪਿਕਜ
 ਨਤੇਉਮੁਕਤਿਭਏ। ਹਉਬਲਿਬਲਿਜਿਨਿਰਮਕਪੇ॥੨॥ ਦਾਸੀਸੁਤਜਨੁਬਿਦ
 ਰੁਸੁਦਆਉਗੇਸੈਨਕਉਗਜਦੀਏ। ਜਪਹੀਨਤਪਹੀਨਕੁਲਹੀਨਕੁਮਹੀਨ
 ਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਤੇਉਤਗੇ॥੩॥੧॥

ਗਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਰਵਿਦਾਸੁਨੀਕੇਪਦੇ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮੇਰੀਸੰਗਤਿਪੋਚਸੋਚਦਿਨੁਗਤੀ॥ ਮੇਰਕਰਮੁਕੁਟਲਿਤਾਜਨਮੁਕੁਭਾਂਤੀ॥੧॥
 ਹਮਗੁਸਈਆਜੀਅਕੇਜੀਵਨਾ। ਮੋਹਿਨਬਿਸਾਹੁਮੇਜਨੁਤੇਗਾ॥੨॥ ਹਰਾਉ।
 ਮੇਰੀਹਰਪੁਬਿਪਤਿਜਨਕਹਪੁਸੁਭਾਣੀ॥ ਚਰਣਨਢਾਡਉਸਰੀਰਕਲਾਜਾਣੀ॥
 ੩॥ ਕਹੁਰਵਿਦਾਸਪਰਉਤੇਹੀਸਾਭਾ। ਬੇਗਮਿਲਪੁਜਨਕਹੀਨਬਿਲਾਬਾ॥੪॥
 ੧॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀ॥ ਬੇਗਮਪੁਰਾਸਹਰਕੋਨਉ। ਦੁਖੁਅੰਦੋਨਹੀਤਿਤਿ
 ਠਉ। ਨਤਸਵੀਸਖਿਰਾਜੁਨਮਾਣੁ। ਖਉਭੁਖਤਾਨਤਰਸੁਜਵਾਣੁ॥੫॥ ਅਬ
 ਸੋਹਿਖੁਬਵਤਨਗਹਪਾਣੀ। ਉਹਾਂਖੇਰੀਸਦਾਮੇਰੇਭਾਣੀ॥੬॥ ਹਰਾਉ। ਕਾਇਮੁਦ
 ਇਮੁਸਦਾਪਾਤਿਸਾਹੀ। ਦੇਮਨਸੇਮਏਕੋਸੋਆਹੀ॥੭॥ ਆਬਾਦਾਨੁਸਦਾਮਸਹੁਗ
 ॥ਉਹਾਂਗਨੀਬਸਹਿਮਾਨੁਗਾ॥੮॥ ਤਿਉਤਿਉਸੇਲਕਹਹਿਜਿਉਭਵਹਿ। ਮਹਮ
 ਮਹਲਨਕੋਅਟਕਵੈ। ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਖਲਾਸਚਮਾਗਾ। ਜੋਹਮਸਹਰੀਸੁਮੀ

ਤੁਹਮਾਗਾ॥੩॥੧॥ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਇ॥ ਘਟਅਵਘਟਤੁਹਮਾਗਾਇਕੁ
ਨਿਰਗੁਣੁਬੈਲੁਹਮਾਗਾਗਮਣੀਏਸਿਉਇਕਬੇਨਤੀਮੇਰੀਪੁਜੀਗਘੁਮੁਰਾਗਿ॥
ਕੋਬਨਜਾਹੋਗਮਕੋਮੋਰਟਾਂਡਾਲਾਦਿਆਜਾਇਗੇ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਹਉਬਨਜਾਹੋਗਮਕੋ
ਸਹਜਕਰਉਬਾਪਗੁਮੇਰਾਮਨਮਪਨੁਲਾਦਿਆਬਿਖੁਲਾਦੀਸੰਸਾਰੀ॥੧॥ਉਹ
ਵਾਹਪਾਰਕੇਦਾਨੀਆਲਿਖਿਲੇਪੁਆਲਪਤਾਲੁ॥ਮੋਹਿਜਮਭੰਡਨਲਾਗਣੀਤ
ਜੀਲੇਸਰਬਜੰਜਾਲਾ॥੩॥ਜੈਸਾਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਤੇਸਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁ॥ਮੇਰੇਗਮਣੀ
ਏਹੰਗੁਮਜੀਠਕਾਕਪੁਰਵਿਦਾਸਚਮਾਗਾ॥੧॥੩॥ਗਉੜੀਪੁਰਬੀ॥ ਕੁਪੁ
ਭਹਿਓਜੈਸੇਦਾਦਿਰਕਭੁਦੇਸੁਬਿਦੇਸੁਨਬੁਝਾਐਸੇਮੇਰਾਮਨੁਬਿਖਿਆਬਿ
ਮੋਹਿਆਕਭੁਆਰਾਪਾਹੁਨਸੁਣਾ॥੧॥ਸਗਲਭਵਨਕੋਨਾਇਕਾਇਕੁਭਿਨੁਦਰ
ਸੁਦਿਖਾਇਜੀ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਮਾਨਿਨਭਣੀਮਤਿਮਾਪਵਤੇਗੀਗਤਿਲਖੀਨਜਾ
ਇ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਭੁਮੁਚੁਕਣੀਮੈਸੁਮਤਿਦੇਹੁਸਮਝਾਇ॥੨॥ਜੈਗੀਸਰਪਵ
ਹਿਨਪੀਤੁਅਗੁਣਕਥਨੁਅਪਾਗ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੋਕਰਹੈਕਪੁਰਵਿਦਾਸਚਮਾ
॥੩॥੧॥੧॥ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਇ॥ ਸਤਨਾਮੁਸਤੁਤੇਤਾਜਗੀਦੁਆਪਰਿਪੂਜਾਰ
ਗੀ॥ਤੀਨੋਜੁਗਤੀਨੋਦਿਵੈਕਲਿਕੇਵਲਾਨਮਅਪਾਗ॥੧॥ਪਾਰੁਕੈਸੇਪਾਇਬੈਗੇਮੇ
ਸਉਕੋਉਨਕਹੈਸਮਝਾਇ॥ਜਾਤੇਆਵਾਗਵਨੁਬਿਲਾਇ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਬਹੁਬਿਧਿ
ਧਰਮਨਿਰੂਪੀਐਕਰਤਾਦੀਸੈਸਭਲੇਇ॥ਕਵਨਕਰਮਤੇਭੂਟੀਐਜਿਹਸਾਧੇਸ
ਭਿਸਿਧਿਹੋਇ॥੧॥ਕਰਮਅਕਰਮਬੀਚਾਰੀਐਸੰਕਾਸੁਨਿਬੇਦਪੁਰਾਨਾ॥ਸੰਸਾ
ਸਦਹਿਰਦੈਬਸੈਕਉਨੁਹਿਰੈਅਭਿਮਾਨੁ॥੩॥ਬਹੁਉਦਕਿਪਖਾਰੀਐਘਟਿਭੀ
ਤਹੀਬਿਥਿਧਿਬਿਕਾਗਾ॥ਸੁਪਕਵਨਪਰਹੋਇਬੈਸੁਚਕੁੰਚਗਬਿਧਿਬਿਉਹਗਾ॥
ਗਾਰਵਪੁਰਾਸਰਜਨੀਜਥਾਗਤਿਜਾਨਤਸਭਸੰਸਾਰਾਪਾਰਸਮਾਨੇਤਾਬੈਭੁਏਕ
ਹਨਕਹੈਤਨਹੀਬਾਗਾ॥੫॥ਪਰਮਪਰਸਗੁਰੁਭੇਟੀਐਪੁਰਬਲਿਖਤਲਿਲਾਟਾ॥
ਉਨਮਨਮਨਸਨਹੀਮਿਲੇਭੁਟਕਤਬਜਰਕਪਾਟਾ॥੬॥ਭਗਤਿਜੁਗਤਿਮਤਿ
ਸਤਿਕਰੀਭੁਮਬੰਧਨਕਾਇਬਿਕਾਗਾ॥ਸੋਣੀਬਸਿਰਸਿਮਨਮਿਲੇਗੁਨਨਿਰਗੁ

ਨਏਕ ਬਿਚਾਰ॥੭॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਿਰੁਪਕੀਏ ਟਹੀਨ ਟਹੈ ਭ੍ਰਮ ਠਸਾ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ
ਨਹੀ ਉਪਜੈ ਤਾ ਤੇਰੇ ਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸਾ॥੫॥੫॥

੫੫੫ ੫੫੫ ੫੫੫ ੫੫੫ ੫੫੫ ੫੫੫ ੫੫੫ ੫੫੫ ੫੫੫ ੫੫੫

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ

ਹੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਪਤਾਇ

ਗਗੁਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਸੇਦਹੁ ਤੇਰੇ ਕੇਹਾ ਸੋਘੁ ਕੇਹਾ ਜਿ ਤੁਥ ਹਿਸਰ ਬ
ਸਮਾਏ॥ ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇ ਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾ ਵਟ ਹਗੇ॥ ਕਿਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਪ
ਗੀ ਸਿਉ ਕਹੀ ਅਹਿ ਕੇ ਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾ ਵਟ ਹਗੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇਪ ਉਲੂਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤ
ਗੁਗਾ ਵੈਰਾ ਜਾ ਪਰਮ ਦੁਆਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਾ ਨਿਲਿ
ਖਿ ਲਿਖਿ ਪਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇਈ ਸਰਬ ਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸ
ਦਾਸ ਵਗੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇਈ ਦੁਇ ਦਾਸ ਦਿਬੈ ਠੇ ਦੇਵਤਿ ਆਦਰਿ ਨ ਲੋ॥ ਗਾ
ਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ
ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਪੰਡਿਤ ਪੜ੍ਹੇ ਗਰ
ਗੁਗੁਗੁਗੁ ਬੇਦਾਨ ਲੋ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਸੋਹਣੀ ਆਮਨੁ ਸੋਹਨਿ ਸੁਗੁਮਾ ਬੁ
ਪਇਆ ਲੋ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨ ਲੋ॥ ਗਾ
ਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੁਗਾ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ
ਨੇ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ॥ ਸੇਈ ਤੁਧੋ ਨੇ ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧ
ਤਾ ਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾ ਲੋ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਤੇ ਤੁਧੋ ਨੇ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਸੋਚਿ ਤਿਨ ਆਵ
ਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਸੇਈ ਸੇਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ॥

ਹੋਭਾਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ੧੭੨
 ਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੇਕੀਤਾਅਪਣਾਜਿਉਤਿਸਦੀਵਰਿ
 ਆਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੇਸੋਈਕਰਸੀਫਿਰਿਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ਸੋਪਾਤਿ
 ਸਾਹੁਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਨਕਰਹੁਪਦੁਰਜਾਈ॥੧॥੧॥ਅਸਾਮਹਲਾ੪
 ਸੋਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਅਕਸਾਅਗਮਅਪਗਾਸਭਿਧਿਆਵ
 ਹਿਸਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁਪੁਜੀਹਰਿਸਚੇਸਿਰਜਣਹਰਾਸਭਿਜੀਅਤੁਮਹੇਜੀਤੁ
 ਜੀਅਕਾਦਾਤਾਗਾਹਰਿਧਿਆਵਹੁਸੰਤਪੁਜੀਸਭਿਦੁਖਵਿਸਰਣਹਰਾਹਰਿ
 ਆਪੇਠਾਕੁਰੁਹਰਿਆਪੇਸੇਵਕੁਜੀਕਿਆਨਨਕਜੰਡਵਿਚਗਾਸਾਤੁਘਟਘ
 ਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜੀਹਰਿਏਕੋਪੁਰਖੁਸਮਾਣਾਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਭੇ
 ਖਾਹੀਜੀਸਭਿਤੇਹੋਚੋਜਵਿਡਾਣਾਤੁਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਹਉਤਪੁ
 ਬਿਨੁਅਵਹੁਨਜਾਣਾਤੁਪਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁਜੀਤੇਹੋਕਿਆਗੁਣਾ
 ਖਿਵਖਾਣਾਜੋਸੇਵਹਿਜੋਸੇਵਹਿਤੁਪੁਜੀਜਨੁਨਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ॥੧॥ਹ
 ਰਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਧਿਆਵਹਿਤੁਪੁਜੀਸੋਜਨਨੁਗਾਮਹਿਸੁਖਵਾਸੀਸੋਮੁਕ
 ਤਸੋਮੁਕਤੁਭਏਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਟੂਟੀਜਮਕੀਛਾਸੀ॥ਜਿਨਨਿ
 ਰੰਭਉਜਿਨਹਰਿਨਿਰੰਭਉਧਿਆਇਆਜੀਉਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗਵਾਸੀ॥ਜਿਨ
 ਸੇਵਿਆਜਿਨਸੇਵਿਆਮੋਹਹਰਿਜੀਉਤੇਹਰਿਹਰਿਭੂਪਿਸਾਸਾਸੀ॥ਸੋਧੰਨੁਸੋ
 ਧੰਨੁਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਉਜਨੁਨਨਕੁਤਿਨਬਲਿਜਾਸੀ॥੩॥ਤੇਰੀਭ
 ਗਤਿਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਜੀਭੋਬੇਅੰਤਬੇਅੰਤਾਤੇਰੇਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤਸਲਾ
 ਹਨਿਤੁਪੁਜੀਹਰਿਅਨਿਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿਕਕਰਹਿਹ
 ਰਿਪੁਜਾਜੀਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿਕੇਅੰਤਾਤੇਰੇਅਨੇਕਤੇਰੇਅਨੇਕਪਵਹਿਬਹੁ
 ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਜੀਕਰਿਕਿਰਿਆਖਟੁਕਰਮਕਰੰਤਾਸੋਭਗਤਸੋਭਗਤਭਏ
 ਜਨਨਨਕਜੀਜੋਭਾਵਹਿਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥੪॥ਤੁਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁ
 ਕਰਤਾਜੀਤੁਪੁਜੇਵਹੁਅਵਹੁਨਕੇਈ॥ਤੁਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਸਦਾਸਦਾਤੁਏਕੋਜੀ

ਭੁੰਨਿ ਹਰਦੁ ਕਰਤਾ ਸੇਈ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁਰੇਈ॥
ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਹਜਿ ਸਭ ਗੋਈ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁ
ਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੈ ਕੇ ਜੀ ਜੋ ਸਭ ਸੇਕਾ ਜਾਣੇਈ॥੫॥੧॥੨॥

ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੋ॥ ਘਰੁ ੨ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੁਦਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭ ਕੇਈ॥ ਕੇਵ ਭੁਵ ਭਾਡੀ ਠਹੋਈ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿ ਆ
ਜਾਈ॥ ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਹੋ ਸਮਾਈ॥੧॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰਿ ਬਾਗਹਿ ਰਹੀ ਭੀ ਗੁ
ਣੀ ਗਾਹੀ ਗਾ ਕੇਈ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰੇ ਕੇਤ ਕੇਵ ਭੁਚੀ ਗਾ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੀਸਿ
ਇਸੁ ਗਤਿ ਕਮਾਈ॥ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ
ਗੁਰ ਪਾਈ॥ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਣੀ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ॥੩॥ ਸਤਿਸਤ ਸਤਿਤਪ ਸਤਿ
ਚੰਗੀ ਆਈ ਆ॥ ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀ ਆਵਡਿਆਈ ਆ॥ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ
ਪਾਈ ਆ॥ ਕਹੀ ਮਿਲੈ ਨ ਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ ਆ॥੪॥ ਆਖਾਇ ਵਾਲਾ ਕਿ ਆਵੈ ਚ
ਗਾ॥ ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡ ਗਾ॥ ਜਿਸੁ ਤੁਧੇ ਹਿਤਿ ਸੇਕਿਆ ਚਾਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸ
ਵਰਣੁ ਹਾਗਾ॥੫॥੧॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਹਿ ਜਾਉ ਆ
ਖਾਇ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੁਖਾ॥ ਤਿਤੁ ਭੁਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀ ਆ
ਹਿ ਭੁਖਾ॥੧॥ ਸੇਕਿ ਉਦਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਰਿ ਬੁਝਾ ਚੋਣਾਈ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥
ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ॥ ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ॥ ਜੇ ਸਤਿ ਮਿਲਿ
ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਹਿ॥ ਵਡਾ ਨਹੈ ਵਧਾਇ ਨ ਜਾਈ॥੩॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਨਹੈ ਵੈਸੇ ਗੁਣ ਦੇ
ਹੈ ਨ ਚੁਕੈ ਭੋਗੁ॥ ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋ ਨਹੀ ਕੋਈ॥ ਨਾ ਕੋਹੋ ਆਨਾ ਕੋਹੋਈ॥੪॥ ਜੇ ਵਡੁ
ਆਪਿ ਤੇ ਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ॥ ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਹਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਗਤਿ॥ ਖਸਮੁ ਬਿਸਾਹਿ ਤੇ
ਕਮ ਜਾਤਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ ਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ॥੫॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘੋਰੇ ਦਰਿ ਮਾਂ
ਗਤੁ ਭੁਕ ਕਰੇ ਮਹਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਣੋ॥ ਭਾਵੈ ਪੀਰ ਕਭਾਵੈ ਪਕੇਣੇ ਕਵਡਾਈ ਦੇਈ॥੧॥
ਜਾਣਹੁ ਜੇ ਤਿਨ ਪੁਰੁ ਪੁਜਾਤੀ॥ ਆਗੈ ਜਾਤਿ ਨਹੀ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਣੇ ਮਾਂ
ਪਿਕਰੇਈ॥ ਆਪਿ ਉਲਾਸੈ ਚਿਤਿ ਪੋਰੇਈ॥ ਜਾਤੁ ਕਰਣੁ ਹਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁ॥ ਕਿ ਆਮੁ

੧੭੩
 ਹਤਾਜੀਕਿਅਸੀਸਾਗੁ॥੧॥ਆਪਿਉਪਏਅਪੇਦੇਇ॥ਆਪੇਦੁਰਮਤਿਮਨਹਿਕਰੇ
 ਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਅਇ॥ਦੁਖੁਅਨੇਗਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥੩॥ਸਾਚੁ
 ਪਿਅਰਾਆਪਿਕਰੇਇ॥ਅਵਗੀਕਉਸਾਚੁਨਦੇਇ॥ਜੇਕਿਸੈਦੇਇਵਖਾਣੇ
 ਨਾਨਕੁਅਗੋਪੁਛਿਨਲੇਇ॥੪॥੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਤਾਲਮਦੀਰੇਘਟ
 ਕੇਘਾਟਾਦੇਲਕਦੁਨੀਆਵਾਜਹਿਵਾਜਾ॥ਨਰਦਨਚੇਕਲਿਕਾਭਾਉ॥ਜਤੀ
 ਸਤੀਕਹਰਖਹਿਪਾਉ॥੧॥ਸਨਕਨਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨੁ॥ਅੰਧੀਦੁਨੀਆ
 ਸਾਹਿਬੁਜਾਨੁ॥੧॥ਹਰਹੀਗੁਰੁਪਾਸਹੁਫਿਰਿਚੇਲਾਖਾਇ॥ਤਾਮਿਪਰੀਤਿ
 ਵਸੈਘਰਿਅਇ॥ਜੇਸਉਵਰਿਅਜੀਵਣਖਾਨੁ॥ਖਸਮੁਪਥਾਣੇਸੋਦਿਨੁ
 ਪਰਵਾਨੁ॥੨॥ਦਰਸਨਿਦੇਖਿਐਦਇਆਨਹੋਇ॥ਲਏਦਿਤੇਵਿਲੁਹੋਏ
 ਕੋਇ॥ਗਾਜਾਨਿਅਉਕਰੇਹਥਿਹੋਇ॥ਕਹੈਖੁਦਾਇਨਮਾਨੈਕੋਇ॥੩॥ਮਦ
 ਸਮੁਹਤਿਨਾਨਕੁਨਾਮੁ॥ਕਰਣੀਕੁਤਾਦਰਿਛੁਰਮਾਨੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਜਾਣੇ
 ਮਿਹਮਾਨੁ॥ਤਾਕਿਉਦਗਹਪਾਵੇਮਾਨੁ॥੪॥੪॥੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਜੇਤਾ
 ਸਬਦਸੁਹਤਿਪੁਨਿਤੇਤੀਜੇਤਾਹੁਪੁਕਾਇਆਤੇਗੀ॥ਤੂੰਆਪੇਰਸਨਾਆਪੇਬ
 ਸਨਾਅਵਹੁਨਦੁਜਾਕਹਉਮਾਣੀ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਗਾਏਕਹੈ॥ਏਕਹੈਭਾਣੀਏ
 ਕਹੈ॥੧॥ਹਰਹੀਆਪੇਮਾਰੇਆਪੇਥੋਭੈਆਪੇਲੇਵੇਦੇਇ॥ਆਪੇਵੇਖੈਆਪੇ
 ਵਿਗਸੈਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੨॥ਜੇਕਿਉਕਰਣਸੋਕਹਿਗਹਿਅਅਵੁਕ
 ਰਣਾਜਾਣੀ॥ਜੇਸਾਵਰਤੈਕਹੀਐਸਭਤੇਗੀਵਡਿਆਈ॥੩॥ਕਲਿਕਲ
 ਵਾਲੀਮਾਇਆਮਦੁਮੀਠਾਮਨੁਮਤਵਾਲਾਪੀਵਤੁਰਹੈ॥ਆਪੇਹੁਪਕਰੈਬ
 ਹੁਤਾਂਤੀਨਾਨਕੁਬਪੁੜਾਏਵਕਹੈ॥੪॥੫॥੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਵਾਜਾਮਤਿ
 ਪਖਾਵਜੁਭਾਉਹੋਇਅਨੰਦੁਸਦਾਮਨਿਚਾਉ॥ਏਹਭਗਤਿਏਹੋਤਪਤਾਉ॥
 ਇਤੁਹੰਗੀਨਚਹੁਰਖਿਰਖਿਪਾਉ॥੧॥ਪੂਰੇਤਾਲਜਾਣੈਸਾਲਾਹਾਰੋਰੁਨਚਣਾ
 ਖੁਸੀਆਮਨਮਾਹਿ॥੧॥ਹਰਹੀਸਤੁਸੰਤੋਖੁਵਜਹਿਦਇਤਾਲਾਪੈਰੀਵਾ
 ਜਾਸਦਾਨਿਹਾਲਾ॥ਗੁਰਨਾਨਕਹੀਦੁਜਾਭਾਉ॥ਇਤੁਹੰਗੀਨਚਹੁਰਖਿਰਖਿ

ਪਉ॥ ੨॥ ਭਉਫੇਰੋਹੈ ਮਨਚੀਤੀ॥ ਬਹਾਦਿ ਅਉਗਦਿ ਅਨੀਤਨੀਤ॥ ਲੇਟਾਇਲੇਟਿ ਜਾ ਲੈਤਨੁਤੁਆ
 ਹੁ॥ ਇਤੁਗੀਰੀਨਾਚਹੁਰਖਿਗੰਧਪਉ॥ ੩॥ ਸਿਖਸਭਾਦੀਖਿਅਕਾਭਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਲਾਲਾਸਾਚਾਨਉ॥
 ਨਨਕਾਖਲੁਵੇਰਾਵੇਗਾ॥ ਇਤੁਗੀਰੀਨਾਚਹੁਰਖਿਗੰਧਪੈਗਾ॥ ੪॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੧
 ਪਉ॥ ਉਪਾਇਧਰੀਸਭਪਰਤੀਜਲਅਗਨੀਕਾਕੰਧੁਕੀਆ॥ ਅੰਧੁਲੈਦਹਸਿਰਿਮੁੰਨੁਕਟਾਇਆ
 ਰਾਵਲੁਮਾਰਿਕਿਅਵਡਾਭਾਇਆ॥ ੧॥ ਕਿਅਉਪਮਾਤੇਰੀਆਖੀਜਾਇ॥ ਤੂੰਸਰਬੇਪੁਰਿਰਹਿਆਲਿਵ
 ਲਾਇ॥ ਰਹਉ॥ ਜੀਅਉਪਾਇਜੁਗਤਿਹਥਿਕੀਨੀਕਾਲੀਨਥਿਕਿਅਵਡਾਭਾਇਆ॥ ਕਿਸੁਤੁਪੁਰਖੁਜੇਰੁਕ
 ਉਲਕਹੀਐਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰਹਿਰਹਿਆ॥ ੨॥ ਨਾਲਿਕੁਟੰਬੁਸਾਥਿਵਰਦਾਤਾਬਹਮਾਭਾਲਲਸਿਸਟਿ
 ਗਇਆ॥ ਅਗੈਅੰਤੁਨਪਾਇਓਤਾਕਾਕੰਧੁਛੇਦਿਕਿਅਵਡਾਭਾਇਆ॥ ੩॥ ਰਤਨਉਪਾਇਧਰੇਖੀਕੁਮ
 ਥਿਅਹੋਰਿਭਖਲਏਜਿਅਸੀਕੀਆ॥ ਕਹੈਨਨਕੁਛਪੈਕਿਉਛਪਿਅਏਕੀਏਕੀਵੀਡਿਦੀਆ॥ ੪॥ ੧॥
 ਅਸਾਮਹਲਾ ੧ ਕਰਮਕਰਤੁਤਿਥੇਲਿਥਿਸਥਰੀਰਾਮਨਾਮੁਛਲੁਹੁਆ॥ ਤਿਸੁਗੁਨਰੇਖਅਨਹਦਵਜੈਸਥਦੁਨਿ
 ਰੰਜਨਕੀਆ॥ ੧॥ ਕਰੇਵਖਿਅਲੁਜਾਨੈਜੇਕੋਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਵੈਸੇਈ॥ ਰਹਉ॥ ਜਿਨਪੀਅਸੇਸਤਭਏਹੈਤੂਏ
 ਵੇਪਨਫੇਰੇ॥ ਜੇਤੀਜੋਤਿਸਮਾਨੀਗ੍ਰੀਤਰਿਤਛੇਰੇਮਾਇਅਕੇਲੇ॥ ੨॥ ਸਰਬਜੋਤਿਗੁਪੁਤੇਰਾਦੇਖਿਅਸਗਲ
 ਭਵਨਤੇਰੀਮਾਇਆ॥ ਰਾਹੈਗੁਪਿਨਿਰਾਲੁਮੁਖੈਰਾਨਦਰਿਕਰੇਵਿਚਿਛਾਇਆ॥ ੩॥ ਬੀਲਾਸਥਦਵਜਵੈਜੋਰੀ
 ਦਰਸਨਿਗੁਪਿਅਪਗਾ॥ ਸਥਦਿਅਨਹਦਿਸੇਸਹੁਰਤਾਨਕੁਕਹੈਵਿਚਗਾ॥ ੪॥ ੮॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੧
 ਮੰਗੁਲਗਲਾਕੇਸਿਰਿਭਾਰ॥ ਗਲੀਗਲਾਸਿਰਜਲਹਗਾ॥ ਖਾਲਾਪੀਲਾਹਸਲਾਬਾਦਿ॥ ਜਬਲਗੁਰਿਦੈਨਾ
 ਵਹਿਯਾਦਿ॥ ੧॥ ਤਉਪਰਵਹਕੇਹੋਕਿਅਕੀਜੈ॥ ਜਨਮਿਜਨਮਿਕਿਛੁਲੀਜੀਯੀਜੈ॥ ਰਹਉ॥ ਮਨਕੀਮਤਿਮਤ
 ਗਲਮਤਾ॥ ਜੋਕਿਛੁਥੇਲੀਐਸਭੁਖਤੇਖਤਾ॥ ਕਿਅਮੁਧੁਲੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥ ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦਾਇਸਾਖੀਪਾਸਿ॥ ੨॥
 ਜੈਸਤੂਕਰਿਹਿਤੈਸਾਕੋਹੋਈ॥ ਤੁਝਾਬਿਨੁਦੁਜਾਨਹੋਕੋਈ॥ ਜੇਹੀਤੂੰਮਤਿਦੇਹਿਤੇਹੀਕੋਪਵੈ॥ ਤੁਝਾਪੇਭ
 ਵੈਤੇਵੈਚਲਵੈ॥ ੩॥ ਰਾਗਰਤਨਪਰੀਆਪਰਵਾਰਾ॥ ਤਿਸੁਵਿਚਿਉਪਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਗ॥ ਨਨਕਕਰਤੇਕਾ
 ਇਹੁਪਨੁਮਾਲਾ॥ ਜੋਕੋਰੁਝੈਏਹੁਬੀਚਗਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੧ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੈਘਰਿਅਇ
 ਆ॥ ਤਾਮਿਲਿਸਖੀਅਕਾਜੁਕਾਇਆ॥ ਖੇਲੁਦੇਖਮਨਿਅਨਦੁਭਈਆਸਹੁਵੀਅਹਲਾਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਗ
 ਵਹੁਗਾਵਹੁਕਾਮਲੀਥਿਥੇਕਬੀਚਗਾ॥ ਹਮਰੈਘਰਿਅਇਆਜਗਜੀਵਨੁਭਤਗਾ॥ ਰਹਉ॥ ਗੁਰੁਦੁਆਰੈ
 ਹਮਰਵੀਅਗੁਜੋਰੇਅਜਾਸਹੁਮਿਲਿਅਤਾਜਨਿਆ॥ ਤਿਹੁਲੋਕਾਮਹਿਸਥਦੁਰਵਿਅਹੈਆਪੁਗਾਇਆ

ਮਨੁਮਸਿਅੰ ਆਪਲਾ ਕਰਜੁ ਆਪਸਵਰੋ ਹੋਗਿ ਕਰਜੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਜਿ ਤੁਕਰਜਿ ਸਤੁ ਸਿਤੋ ਖੁਦਇ ਅਧਰਮੁ ਹੈ
ਰਖੁ ਖੁਦੈ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥ ਭਨਾਤਿ ਨ ਕੁਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਰਏ ਕੋ ਸੋਈ ॥ ਜਿ ਸੇਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸਾਸੇ ਹਾਗਾ ਲੋਹੇਈ ॥ ੧੦ ॥
ਆਸਮਝਲਾ १ ॥ ਗਿਹੁ ਬਹੁ ਸਮਸਰਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਦਰਮਾਤਿ ਗਤੁ ਭਈ ਕੀਰਤਿ ਰਇ ॥ ਸਚ ਪਦਿ ਵੀਸਾ ਚਉਤੁ
ਖਨਿਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਏ ਨਿਜ ਬਉ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਚੁਰੇਖਣੁ ਦਰਸਨ ਜਾਨੁ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਪੁਕਠ ਗਵਨੁ ਰਹਉ ॥
ਅਧਿਕਾਰਿ ਅਸਥੇ ਥਕੁ ਕਰੈ ॥ ਦੁਖ ਬਿਖਿਅਸੁ ਭੁਤ ਨਿਪਰਹੈ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅੰਤਰਿ ਪਨੁ ਹਿਰੈ ॥ ਦੁਖਿ ਪਛੋਰਿ ਨੀਮ
ਨਿਸਤਰੈ ॥ ੨ ॥ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹੁ ਲਾਸਹ ਜਾਨੈ ॥ ਸਖਸੈ ਨੁਪੇ ਮੁਗਥਿ ਦਾ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਦਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ
ਗਿਹਿ ਅਗੈ ਜਿੰਦਾ ॥ ੩ ॥ ਭੂਠ ਵਿਕਰਮਹਾ ਦੁਖੁ ਦੇਹ ॥ ਭੇਖ ਵਰਨ ਦੀਸਹਿ ਸਭਿ ਖੇਹ ॥ ਜੇ ਉਪਜੈ ਸੇਅਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਨ
ਕਾ ਅਸਥਿਤੁ ਨ ਮੁਰਜਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ਆਸਮਝਲਾ ੨ ॥ ਏਕੋ ਸਰਵ ਵਕਮਲ ਅਨੁਪਾਸ ਦਾ ਬਿਗਾਸੈ ਪਰਮਲਗੁਪਾਉ
ਜਲਮੇਰੀ ਦੁਗਹਿ ਹੋਸਾ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਗ ਦੀ ਸੈ ਅੰਸਾ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੋ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਸਰਵ ਰਿਕਮਲੁ ਨ
ਦੀਸੈ ॥ ਰਹਉ ॥ ਬਿਕਲਾ ਬੁਝੈ ਪਵੈ ਭੇਦੁ ॥ ਸਖ ਤਨਿ ਕਰੈ ਨਿਤ ਭੇਦੁ ॥ ਨਾਦ ਬੰਦ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ
ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮੁਕਤੋ ਰਾਤ ਉਠੈ ਗਿਰਵਾਤਉ ॥ ਰਾਜਨਰ ਜਿ ਸਦਾ ਏਕਾਸਤਉ ॥ ਜਿ ਸੁਤੁ ਰਖਹਿ ਕਿਰਪਾ
ਗਿ ॥ ਚੁਰਤ ਪਠਨਤ ਰਹਿਤਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਤਿਭਵਲ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਤਿਭਵਲ ਮਹਿ ਜਾਇਆ ॥ ਚਿਲਟ ਭਈ ਪਰੁ ਧਰਮ
ਹਿ ਅਇਆ ॥ ਮਹਿ ਸਿਭਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਨਨ ਕੁਤੇ ਨ ਕੋਲਾਹੈ ਪਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ਆਸਮਝਲਾ ੩
ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਹੁਜਾਤੇ ਦੁਰਿ ॥ ਬਹੁਤ ਸਿਅਲਪਲਾ ਗੋਪੁਰਿ ॥ ਲਾਗੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟੈ ਸਚਨਾਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਰੋਹੈ
ਵਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹੋਰੁ ਰਿਹਾ ਜਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਾਦੁ ਕਰਤੇ ਪਭਪਾਸਿ ॥ ਰਹਉ ॥ ਕੁਰੁ ਕਮਵੈ ਅਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਕ
ਹਿ ਕਥਨਿ ਵਰਨਹੀ ਅਵੈ ॥ ਕਿਅ ਦੇਖਾ ਸੁਖੁ ਕੁਝ ਨ ਪਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਮਨਿ ਤਿਪਤਿ ਨ ਅਵੈ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਜਨ ਮੈ ਸੋ ਰੋਗਵਿ
ਆਪੋ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ ਸੋ ਤਪੋ ॥ ਜੇ ਜਨ ਬਚੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਰਖੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਖੇ ॥ ੩ ॥ ਚਲਤਈ
ਅਨੁਗਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਭਖੇ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ
ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ੧੩ ॥ ਆਸਮਝਲਾ ੧ ॥ ਜੋਤਿ ਨਿਕੀ ਅਸੋ ਜਚੁ ਥੀਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨ ਮੁਖ
ਤਿਹੁ ਰਿਦੀਆ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਹੋਅੰਤੰਗੁ ॥ ਅਨਦਿ ਨੁਨਾ ਲਿਖਿ ਅਰੇ ਸੰਗੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਹੁ ਅਪ
ਨੀਸਰਣਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਸੁਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦ ਰਬੁ ਨ ਉਨਿ ਪਿਪਾਈ ॥ ਰਹਉ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਚੁ
ਸਾਚਾ ਨਉ ॥ ਤਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਰੈ ਜਾਈ ॥ ਜੇ ਹਰਿਗ ਤੇ ਜੇ ਜਾਨ ਪਰਵਦੁ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮਾਨਿ ਪਾ
ਨੁ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਵਹੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ਪਨ ਨਹੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਸਬਦੁ ਵੀਚਰੀ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਨੀਗਤਿ ਕੁਲਤਰੈ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਤਰੁ ਵੀਚਰੈ ॥ ੩ ॥ ਅਮਰੀਜਾਤਿ ਪਤਿਸੁ ਚੁਨਾਉ ॥ ਕਰਮਧਰਮਾਸੀਜਮੁ ਸਤਤਾਉ ॥ ਨਾਨਕ
 ਬਖਸੇ ਪੁਕਾਰੈ ॥ ਦੂਜਾ ਮੋਟੇ ਏਕੋ ਜੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹਿ ਆ
 ਈ ॥ ਇਕਿ ਹਰਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਸਮਾਈ ॥ ਇਕਿ ਪਗਨਿ ਗਗਨ ਮਹਿ ਠਹਿਰਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸੇਕਹ ਮਹਿ ਟਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਨਾਮਿ ਆਵਹਿ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ ਤੇ ਗਤਿ ਅਤਿ ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਜੀਸਾ ਰੂਬਿ ਖੁਵਤ ਅਤਿ ਭਇਨਾ ਲੁਗੁ ਸਬਦੁ
 ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲਘਾਈ ॥ ਰਹਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਲਏ ਪੁਕਾਰੈ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕਲੁ ਨਾਮ ਕੋ ਪੇਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿ
 ਰਮਲਾ ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ॥ ਜਿਹੀ ਲਾਅੰਤੁ ਪਰਿਕਮਲ ਨਿਰੰਗੈ ॥ ੨ ॥ ਬੁਧ ਭਲਾ ਕਹੁ ਕਿਸਨੋ ਕਹੀਐ ॥ ਦੀਜੈ ਬ
 ਹਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਹੀਐ ॥ ਅਕਬੁ ਕਬਹੂੰ ਗੁਰਮਤਿ ਵੀਚਰੈ ॥ ਮਿਲਿ ਗੁਰਸੰਗਤਿ ਪਾਵਉ ਪਾਰੈ ॥ ੩ ॥ ਨਾ
 ਸਤ ਬੇਦਿ ਅਤਿ ਬਹੁ ਭੇਦਾ ॥ ਅਠਾਠਿ ਅਜਨੁ ਹਰਿ ਸੁਰੇਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜੇ ਲੁਨ ਲੇਹੈ ॥ ਨਾਨਕ
 ਦਿਖੈ ਨਾਮੁ ਵਡੇ ਪੁਰੀਭਗੈ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਿਵਿਨਿਵਿਪਾਇ ਯਗਦਿ ਗੁਰਮੁਖੇ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਨਿ
 ਹਾਰਿਆ ॥ ਕਰਤ ਬੀਚਰੁ ਹਰਿ ਦੈਰਿ ਰਵਿ ਆਹਿਰ ਦੈਰੇ ਬਿਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰਮੁਖੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਯਥੈ ਮਿਟੈ ॥ ਅਗੇ ਅਨੁਰੋਏ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਰਹਉ ॥ ਰਵਨੀਰਵੈ ਬੰਧਨ ਨਹੀ ਭੂਟਹਿ
 ਵਿਚਿ ਹਉ ਮੈਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ ਤਹ ਉਮੈ ਭੂਟੈ ਤਕੇ ਲੇਖੈ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਪਿਆ
 ਪੀਤਮੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਉਬਰੇ ॥ ਭਗਤਿ ਵਡਲੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਅਤਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਮਨਸਿ ਉਜੂਏ
 ਮੈਥੋ ਪੁਕਾਰੈ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਏ ॥ ਨਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਹਜ ਭਾਇ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਿਸ ਕਉ ਕਹਹਿ ਸੁਲਾਵਹਿ ਕਿਸ ਕਉ ਕਿਸੁ ਸਮਣੁ ਵਹਿ ਸਮਣਿ ਰੇ ॥ ਕਿਸੈ ਪੜਵਹਿ ਪਵਿਗੁ
 ਦਿਖੁ ਵੇਸਤਿ ਗੁਰਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖਿ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਗੁਰਮਤਿ ਰਮਤੁ ਸਗੈਰਾ ॥ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰ
 ॥ ੨ ॥ ਰਹਉ ॥ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਚੇ ਹਰਿ ਗੁਲ ਸਿਰਾ ॥ ਮਿਥਿ ਅਜਨਮੁ ਸਾਕਤ ਸਿਰਾ
 ਰਾ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ਰੇ ਨਿਰਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਚੀਕੀਏ ਆਹਰਿ ਗੁਲ ਗਾਇਆ ॥ ਅਤਮੁ ਚੀਨਿ ਰੇ ਲਿਵਲਾਇਆ
 ਆਇਆ ਪੁਰਾਪੁਰੀ ਪਹੁੰਗਾ ॥ ਲਾਇ ਰਤ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਪੀਰਾ ॥ ੪ ॥ ਕਥਨੀ ਕਹਹਿ ਕਹਹਿ ਸੇ ਮੁਏ ॥ ਸੇ ਪੁਕਾਰਿ ਨਹੀ ਪੁ
 ਕਾਰੈ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਮਾਇਆ ਛਾਇਆ ॥ ਨਨਕ ਕਹੁ ਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ੫ ॥ ੧੭ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
 ॥ ਤਿਤੁ ਕਾਕੇਈ ਭੀਖੁ ਭੀਖਿਆ ਖਾਇ ॥ ਕਿਈ ਰਾਜਾ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਕਿਸਹੀ ਮਨੁ ਕਿਸੈ ਅਪਮਾਨੁ ॥ ਛਾਹਿ ਉਸਰੇ
 ਪਰੇ ਪਿਆਨਾ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਵਡਾ ਨਹੀ ਕੇਈ ॥ ਕਿਸੁ ਵੇਖਾਈ ਚੰਗਾ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰਾ ॥ ਤੁਧ ਤਕ
 ਰਲਹੁ ਭਕਤ ਭਾਗ ॥ ਰਹਉ ॥ ਵਾਟਨ ਪਾਵਉ ਵੀਗਾ ਜਾਇ ॥ ਦਰਗਾਹ ਥੈ ਸਲਾਹੀ ਬਥਾਇ ॥ ਮਨਕਾ ਅੰਤੁ ਲਾਮ

ਵਿਅਕਤੀਧੀਨਖਰਬੁਧੈਵੈਨਿਤਕੰਪੁ। ਖਾਲਜੀਵਲਕੀਬਹੁਤੀਆਸਾ। ਲੇਖੈਤੈਰੈਸਾਸਾਗਿਰਾਸਾ॥ ੨॥ ਅਹਿਨਿ
 ਸਿਅੰਧੁਲੇਦੀਪਕੁਦੇਈ। ਕਉਦਿਜਲ੍ਹਾਨੁਬਤਾਚੈਤਕਰੇਈ। ਕਹਹਿਸੁਲਹਿਜੈਮਨਹਿਨਉ। ਹਉਬਲਿਹਰੈਤ
 ਕੈਜਉ। ਨਨਕੁਏਕਕਹੈਅਰਦਾਸਿ। ਜੀਉਪ੍ਰਿੰਨੁਸਭੁਤੈਰੈਪਾਸਿ॥ ੩॥ ਜਾਤੁਦੇਹਿਜਪੀਤੋਰਨਉ। ਦਰਗ
 ਹਕੈਸਦਹੈਵੈਥਉ। ਜਾਤੁਪੁਭਵੈਤਾਦੁਗਮਤਿਜਾਇ। ਗਿਆਨਰਤਨੁਮਨਿਵਸੈਆਇ। ਨਦਰਿਕਰੇਤ
 ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ। ਪੁਲਵਤਿਨਨਕੁਭਵਜਲ੍ਹਤਗੈ॥ ੪॥ ੧੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਪੰਚਪਦੇ
 ਦੁਪਾਥਿਨੁਪੇਨੁਪੰਖਾਥਿਨੁਪੰਖੀਜਲ੍ਹਾਥਿਨੁ। ਉਤਭੁਜਕਾਮਿਨਹੀ। ਕਿਅਸੁਲਤਨੁਸਲਾਮਵਿਹੁਦਾ
 ਅਧੀਕੋਠੀਤੇਰਨਾਮੁਨਹੀ॥ ੧॥ ਕੀਵਿਸਰਹਿਦੁਖੁਬੰਦਤਾਲਾਗੈ। ਦੁਖੁਯਾਗੈਤੂਵਿਸਰਨਹੀ। ਰਹਉ। ਅ
 ਧੀਅੰਧੁਨੀਭਰਮੁਨਹੀਕੈਨੀਪਵਲਾਨਵਾਜੈ। ਚਰਦੀਚਲੈਪਜੁਤਾਮਠੈ। ਵਿਲੁਸੇਵਾਫਲਾਗੈ॥ ੨॥ ਅ
 ਧਰਾਥਿਰਖਬਗਭਾਇਚੋਖੀਸਿੰਚਤਭਉਕਰੇਈ। ਸਭਨਾਫਲਾਗੈਨਾਮੁਏਕੈਥਿਨੁਕਰਮਾਕੈਸੇਲੇਈ।
 ੩॥ ਜੇਤੇਜੰਅਤੇਤੇਸਭਿਤੇਰੈਵਿਲੁਸੇਵਾਫਲੁਕਿਸੈਨਹੀ। ਦੁਖੁਸੁਖੁਭਾਲਾਤੇਰਹੈਵੈਵਿਲੁਨਵੈਜੀਉਰ
 ਹੈਨਹੀ॥ ੪॥ ਮਤਿਏਚਿਮਰਲੁਜੀਵਲੁਹੋਰੁਕੈਸਾਜਾਜੀਵਤਾਜੁਗਤਿਨਹੀ। ਕਹੈਨਨਕੁਜੀਵਾਲੇਜੀਅ
 ਜਹਭਵੈਤਹਗਭੁਤਹੀ॥ ੫॥ ੧੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਕੀਇਅਬ੍ਰਹਮਾਮਰੂਏਪੋਤੀ। ਗਿਆਨੁਜਨੇਉ
 ਧਿਅਨੁਕੁਸਪਾਤੀ। ਹਰਿਨਾਮਾਜਸੁਜਾਚਉਨਉ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬਹਮਿਸਮਾਉ॥ ੧॥ ਪੀਰੈਐਸਾਬ
 ਹਮਈਚਗਾਨਾਮੇਸੁਚਿਨੇਮੇਪੜਉਨਾਮੇਚਜੁਅਚਗਾਰਹਉ। ਬਾਹਰਿਜਨੇਉਜਿਚਰੁਜੋਤਿਹੈਨਾਲਿ।
 ਪੋਤੀਟਿਕਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ। ਐਥੈਚੋਖੀਬਹੀਨਾਲਿ। ਵਿਲੁਨਵੈਹੋਰਿਕਰਮਨਭਾਲਿ॥ ੨॥ ਪੁਜਾਪੇਮਮਇ
 ਆਪਰਜਾਲਿ। ਏਕੋਵੇਖਹੁਅਵਰਨਭਾਲਿ। ਚੀਨੈਤਤੁਗਗਨਦਸਦੁਆਗਾਹਰਿਮੁਖਿਪਾਠਪੜੈਈ
 ਚਾਗਾਭੋਜਨੁਭਉਭਰਮੁਭਉਭਗੈ। ਪਾਹੁਮਰਛਾਥਿਚੋਰਨਲਾਗੈ। ਤਿਲਕੁਲਿਲਾਟਿਜਾਏ
 ਪਕੁਏਕੁ। ਬੁਝੈਬਹੁਮੁਅੰਤਗਿਥਿਥੇਕੁ॥ ੩॥ ਅਚਾਹੀਨਹੀਜੀਤਿਅਜਾਇ। ਪਾਠਪੜੈਨਹੀਕੀਮਤਿ
 ਪਾਇ। ਅਸਟਦਸਿੰਚਹੁਭੇਦਨਪਾਇਆ। ਨਨਕਸਤਿਗੁਰਿਕਹਮੁਦਿਖਾਇਆ॥ ੫॥ ੨੦॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਸੇਵਕੁਦਾਸੁਭਗਤੁਜਨੁਸੇਈ। ਠਾਕੁਰਕਾਦਾਸੁਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ। ਜਿਨਿਸਿਰਿਸਾਜੀ
 ਤਿਨਿਫੁਨਿਗੋਈ। ਤਿਸੁਥਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰਨਕੋਈ॥ ੧॥ ਸਾਦਨਾਮੁਗੁਰਸਥਾਦਿਵੀਚਾਗਿ। ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਾਚੇਸਾਚੈਦਰਬਾਗਿ। ਰਹਉ। ਸਚਾਅਰਜੁਸਚੀਅਰਦਾਸਿ। ਮਹਲੀਖਸਮੁਸੁਲੇਸਾਬਾਸਿ। ਸਚੈ
 ਤਖਤਿਬੁਝਾਵੈਸੋਈ। ਦੇਵਰਿਅਈਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ ੨॥ ਤੇਰਤਾਲੁਤੁਹੈਦੀਬਾਲਾ। ਗੁਰਕਾਸਥਦੁ

ਸਦੁਨੀਸਾਨੁ ਅੰਨੇ ਪੁਕਾਤੁ ਪਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਸਦੁਨੀਸਾਨੇ ਠਕਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪਰਹਿ
 ਵਖਾਣਿ ਪਿਵੇ ਦੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਿ ਪਿਭੇ ਦੁ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਨੁ ਜੋਈ ਬੁਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਾਚਾ ਗੁਰੂ
 ਗੁਰਿ ਆਪੁ ਭੁਜੇਇ ॥ ੪ ॥ ਕਿਆ ਪਉ ਅਖਾ ਅਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਤੁਆ ਪੇਜਾਣਿ ਪਸਰ ਥਾਵਿ ਛਾਣੀ
 ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੇ ਦਰੁ ਦੀ ਬਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤ ਹਰੁ ਦਰਾਣੁ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
 ਕਾ ਚੀਗਾ ਗਾਹਿ ਦੇ ਪਦੁ ਪੈਲੀ ਉਪ ਜੈ ਬਿਨੁ ਸੇ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਇਉ ਜਗੁ ਸਾਗਰੁ ਦੁ ਤਰੁ ਕਿਉ ਤਰੈ
 ਐ ਬਿਨੁ ਪਰਹਰੁ ਪਾਹਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ
 ਕੋਇ ਪਰਾਸਰੁ ਥੀਰੀ ਪੀਤੁ ॥ ਤੇਰੇ ਬਖਸ਼ਿ ਜਿਸੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਹਰਉ ਸਾਸੁ ਬੁਝੀ ਘਰਿ
 ਸੁਦੈ ਵੈ ॥ ਪਹਿਉ ਮਿਲਣ ਨ ਦੇਇ ਬੁਝੀ ॥ ਸਖੀ ਸਾਜ ਨੀਕੇ ਪਉ ਚਰਨ ਸਰੇ ਵਡੁ ਹਿਰੁ ਗਕਿਰ ਪਾ
 ਤੇ ਨ ਦਰਿ ਪਸੀ ॥ ੨ ॥ ਆਪੁ ਥੀ ਚਾਹੀ ਮਾਹਿ ਅਨੁ ਦੇਖਿ ਆਤੁ ਅਸਾ ਮੀਤੁ ਨ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ
 ਰਾਖਿ ਤਿਵੈ ਹਰੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਕਹਿ ਜੋਈ ॥ ੩ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੨ ਉੱਥਿ ਨ ਸਤ ਤਿਉ ਕੁ
 ਠਾ ਅਨਿਹਾ ਸਭਈ ॥ ਤੁਹੀ ਆਵਸਥਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ ਸੀਤਾ ਸਭ ਕੀ ਓਟ ਲਈ ॥ ੪ ॥ ਗਿਆਨ ਪਿ
 ਆਨ ਸਗਲੇ ਸਭਿ ਜਪ ਤਪ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਦੇ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਮਨੀ ਮਨੁ ਗਾਤਰੁ ਗਮ
 ਰਿ ਪਾਏ ਸਾਜ ਸੇਵਾ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਮੇਰੁ ਕੁਟੰਬੁ ਮੇਰੁ ਸਰਕਾਰੁ ਮੇਰੁ ਤੁਮ ਤਜੁ
 ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੁ ਅਰੁ ਭਾਗੁ ਤਜੁ ਤੁਮ ਥੀਹਾ ॥ ਸਾਚੁ ਨ ਮੁਰਿ ਦੇਹੈ ਸਗੀਹਾ ॥ ਹਰਉ ਸਾ
 ਚੁ ਨ ਮੁਜਾਨ ਵਨਿ ਪਾਈ ॥ ਰੋਵੈ ਪੁਤੁ ਨ ਕਲ ਪੇਸਾਈ ॥ ੨ ॥ ਏਤੁ ਮੇਰਿ ਭੁਥਾ ਸਾਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਏਤੁ ਮੇਰਿ ਫਿਰਿ ਧੁਨੀ ਪਾਹੀ ॥ ਮੇਰੇ ਯਾਗ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਦੀਖਿ ਅਲੇਖ ਪੁਤ
 ਪੁੰਕ ਮਾਹੀ ॥ ਨ ਮੇਰੁ ਤੁਝੈ ਨ ਥਾਇ ਪਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਏ ਮੇਰੁ ਜਾਇ ॥ ਨ ਕਰਹਿ ਸਿਉ ਰੋਸ ਮਾਇ ॥ ੬ ॥
 ੨੩ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਅਪਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਅਲਖ ਅਪਾਗੁ ॥ ਹਉ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਬਖਸਲ ਹਗੁ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰਾ ਭਾਲਾ ਸ
 ਭੁਕਿ ਛੁਹੈ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਕੀ ਚੈ ਅੰਤਿ ਵਿਗੋਵੈ ॥ ਹਰਉ ਮਨ ਮੁਖ ਕੀ ਮਤਿ ਭੁਕਿ ਵਿਆਪੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮ
 ਰ ਲਪਿ ਪਸੰਤ ਪੀ ॥ ੨ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ਯਾਹਿ ਕਿਉ ਲੇਵਹਾ ॥ ਜੇ ਉਪਜੈ ਸੇ ਅਲਖ ਅਭੇਵਹਾ ॥ ੩ ॥
 ਐਸਾ ਹਮਰਾ ਸਖਾ ਸਹਾਈ ॥ ਗੁਰਹਰਿ ਮਿਲਿ ਅਭਗਾਤਿ ਦਿੜਾਈ ॥ ੪ ॥ ਸਗਲੀ ਸਉਦੀ ਤੇਰਾ ਆਵੈ ॥ ਨ
 ਨ ਕਰਾ ਮਨ ਮੁਮਿ ਭਵੈ ॥ ੫ ॥ ੨੪ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਵਿਦਿਆਵੀਚਾਰੀ ਤਾਪਰਉ ਪਕਾਰੀ
 ਜਾਂ ਪੰਚਰਸੀ ਤੰਤੀ ਰਥ ਵਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਪੁੰਘੁ ਪਰਵਾਜੈ ਜੇ ਮਰੁਯਾ ਗੈ ॥ ਤਉ ਜਮੁ ਕਰ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਸਿਉ ਆਗੈ ॥

ਰਹੁਇ। ਅਸਨਿਰਸੀਤਉਸੇਨਿਅਸੀ। ਜਾਂਜਤੁਜੇਗੀਤਾਕੀਇਅਭੇਗੀ॥ ੨॥ ਚਇਆਦਿਰੀਬਰੁਚੇ
 ਹਬੀਚਗੀ॥ ਅਪਿਮਰੈਅਵਤਨਹਮਾਰੀ॥ ੩॥ ਏਕੁਤੁਰੇਰਿਵੇਸਬਹੁਤੇਗੇ। ਨਨਕੁਜਾਏਚੇਜਨਤੇਗੇ।
 ੪॥ ੨੫॥ ਅਸਮਹਯਾ ੧ ਏਕਨਭਰੀਅਗੁਲਕਰਿਧੇਵਾ। ਮੇਰਸਹਜਾਰੀਹਉਨਿਸਿਭਰਿਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਇ
 ਉਕਿਉਕੀਤੀਪਅਰੀਹਵਾ। ਸਹਜਾਰੀਹਉਨਿਸਿਭਰਿਸੇਵਾ। ਰਹੁਇ। ਅਸਪਿਅਸੀਸੇਜੈਅਵਾ। ਅ
 ਗੈਸਹਭਵਕਿਨਭਾਵਾ॥ ੨॥ ਕਿਅਜਨਾਕਿਅਹੋਇਗਾਗੀਮਈ। ਹਰਿਦਰਸਨਾਬਿਨੁਰਹਨੁਜਾਈ॥
 ਰਹੁਇ। ਪੇਖੁਨਚਾਖਿਅਮੇਰੀਤਿਸਨਦੁਣੀ। ਗਾਇਆਸੁਜੇਬਨੁਪਨਪਛੁਤੀ॥ ੩॥ ਅਜੈਸੁਜਾਗਉਅ
 ਸਪਿਅਸੀ॥ ਭਈਯੇਉਦਸੀਰਹਉਨਿਰਸੀ। ਰਹੁਇ। ਹਉਮੈਖੋਇਕਰੇਸੀਗਾਗਾ। ਤਉਕਾਮਲਿਸੇਜੈ
 ਰਵੈਭਤਾਗਾ॥ ੪॥ ਤਉਨਨਕਕੀਤੈਮਨਿਭਾਵੈ। ਛੋਡਿਬਡਾਈਅਪਲੋਖਸਮਸਮਾਵੈ॥ ੫॥ ਰਹੁਇ॥ ੨੬॥
 ਅਸਮਹਯਾ ੧ ਪੇਵਕਵੈਪਨਖਰੀਇਅਲੀ। ਤਿਸੁਸਹਕੀਮੈਸਾਰਨਜਾਲੀ॥ ੧॥ ਸਹਮੇਰਏਕੁਦੁਜਾ
 ਨਹੀਕੋਈ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਮੇਲਾਵਹੋਈ॥ ਰਹੁਇ। ਸਹੁਰਵੈਪਨਸਾਚੁਪਛਾਲਿਆ। ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਅਪ
 ਲੀਪਰੁਜਾਇਆ॥ ੨॥ ਗੁਰਪਸਾਦੀਮੈਸੀਮਤਿਅਵੈ। ਤਕਾਮਲਿਕੀਤੈਮਨਿਭਾਵੈ॥ ੩॥ ਕਹਤੁਨਨ
 ਕੁਭੈਭਵਕਾਕਰੇਸੀਗਾਗਾ। ਸਦਹੀਸੇਜੈਰਵੈਭਤਾਗਾ॥ ੪॥ ੨੭॥ ਅਸਮਹਯਾ ੧ ਨਕਿਸਕਾਪੁਤੁਨਕਿਸ
 ਕੀਮਈ॥ ਝੂਠੈਮੋਹਿਭਰਮਿਭਯਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਹਉਕੀਤਾਤੇਗਾ। ਜੈਤੁੰਦੇਹਿਜਪੀਨਉਤੇਗਾ। ਰਹੁਇ॥
 ਬਹੁਤੇਅਉਗਲਕੁਕੋਕੋਈ॥ ਜਾਤਿਸੁਭਵੈਬਖਸੇਸੇਈ॥ ੨॥ ਗੁਰਪਸਾਦੀਦੁਰਮਤਿਖੋਈ॥ ਜਹਦੇ
 ਖਾਤਹਏਕੋਸੇਈ॥ ੩॥ ਕਹਤੁਨਨਕਮੈਸੀਮਤਿਅਵੈ। ਤਕੋਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵੈ॥ ੪॥ ੨੮॥ ਅਸਮਹਯਾ ੧
 ਦੁਪਦੇ ਤਿਤੁਸਰਵਰਵੈਭਈਯੇਨਿਵਾਸਪਲੀਪਵਕੁਤਿਨਹਿਕੀਆ। ਪੰਕਜੁਮੋਹਪਹੁਨਹੀਚਏ
 ਹਮਦੇਖਾਤਹਭੂਬੀਅਯੇ॥ ੧॥ ਮਨਏਕੁਨਚੇਤਾਸਿਮੁਖਮਨਾ। ਹਰਿਬਿਸਰਤਤੇਰੇਗੁਲਗਲਿਆ॥
 ੧॥ ਰਹੁਇ। ਨਾਹਉਜਤੀਸਤੀਨਹੀਪਵਿਆ। ਮੁਰਖਮੁਗਧਜਨਮੁਭਾਇਆ। ਪੁਲਾਵਤਿਨਨਕਤਿਨਕੀ
 ਸਰਲਾ। ਜਿਨਤੁਨਹੀਵੀਸਰਿਆ॥ ੨॥ ੨੯॥ ਅਸਮਹਯਾ ੧ ਛਿਅਘਰਛਿਅਗੁਰਛਿਅਉਪਦੇਸਾ।
 ਗੁਰਗੁਰੁਏਕੋਵੇਸਅਨੇਕਾ॥ ੧॥ ਜੈਘਰਿਕਰਤੇਕੀਗਤਿਹੋਈ। ਸੇਘਰੁਰਾਖੁਵਡਾਈਤੇਹੀ। ਰਹੁਇ॥
 ਵਿਸੁਏਚਾਸਿਆਘੜੀਆਪਹਰਾਥਿਤੀਵਾਰੀਮਾਹੁਭਾਇਆ। ਸੂਰਜੁਏਕੋਗੁਤਿਅਨੇਕਾ। ਨਨਕਕਰਤੇ
 ਕੇਕੇਤੇਵੇਸਾ॥ ੨॥ ੩੦॥ ਅਸਮਹਯਾ ੧ ਘਰੁ੩ ਲਖਲਾਸਕਰਲਖਵਾਜੇਨੇਜੇਲਖਉਠਿਕਰਹਿ
 ਸਲਾਮੁ। ਲਖਉਪਰਿਛਰਮਾਈਸਿਤੇਰੀਲਖਉਠਿਰਾਖਹਿਮਨੁ। ਜੀਪਤਿਲੇਖੈਨਪਵੈਤਸਭਿਨਿਰਛ

ਲਕਸ਼ਮੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨ ਜਗੁ ਮਿਧਾ ॥ ਜੇ ਬਹੁ ਤਾ ਸਮਝਾਈ ॥ ਮੈ ਭੋਲਾ ਭੁੱਲੇ ਸੇ ਅੰਧੇ ਅੰਧਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ
 ਖਟੀ ਅਹਿ ਲਖ ਸੇਜੀ ਅਹਿ ਖਜਹਿ ਲਖ ਅਵਹਿ ਲਖ ਜਾਹਿ ॥ ਜੀ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨ ਪਵੈ ਜੂ ॥ ਅਕਿ ਥੈ ਫਿਰਿ ਪਾਹਿ ॥
 ੨ ॥ ਲਖ ਸਾਸਤ ਸਮਝਵਈ ਲਖ ਪੈਰਿ ਤਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਜੀ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨ ਪਵੈ ਤਾਂ ਸਭੇ ਕੁਪਰਵਾਣਾ ॥
 ੩ ॥ ਸਚਨਾਮਿ ਪਤਿ ਉਪਜੈ ਕਰਮਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਰਿ ਰਦੈ ਜੇਵੇ ਸੈ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰੀ ਪਾਉ ॥ ੧ ॥
 ੩ ॥ ਅਸਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੁਖੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ਤੇਲਾ ॥ ਉਨਿ ਚਾਨਾ ਲਿਓ ਹੁਸੇ ਖਿਅ ਦੂਕਾ
 ਜਮ ਸੇ ਉਮੇਲਾ ॥ ਲੋਕਾ ਮਤੁ ਛੁੱਕ ਰਿਖਾਇ ॥ ਲਖ ਮਾਝੀ ਅਕਰਿ ਏਕ ਠੇਏ ਕਰਤੀ ਲੇਭਾਹਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿਤ੍ਰ
 ਪਤਾ ਲੇਖੈ ਮੇਰੇ ਸਉ ਕਿਰਿਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ॥ ਮੈ ਥੈ ਚੈ ਥੈ ਅਗੈ ਪਛੈ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਗਿਰਥ
 ਨਗਸਿਨਿ ਫਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਨਵੈ ਆਤਮਾ ॥ ਸਚਨਾ ਵਲੁ ਤੀਥੀ ਮੈ ਜੀ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥ ੩ ॥ ਇ
 ਕਲੇ ਕੀ ਹੋਰੁ ਛਮਿ ਛਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਲਵਣਿ ਪਿਤ੍ਰ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਤ੍ਰ ਬਖਸੀ ਸਕਾ ਕਬਹੂੰ ਨਿਖੁਟਾ ਸਿਨਾਹਿ ॥ ੪ ॥
 ੨ ॥ ੩੨ ॥ ਅਸਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ਦੇਵਤਿ ਅਦਰਸਨ ਕੈ ਤਈ ਦੁਖ ਭੂਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਜੁ
 ਗਤਿ ਮਹਿ ਰਹੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ਭਏ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਕਾਗਦਿ ਸਾਹਿਬ ਗੀਰਿ ਰਤੇ ॥ ਚੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇ
 ਕਾ ਰੂਪ ਅਨੰਤ ਕਹਲੂ ਜੀ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੇਤੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਘਰ ਮਹਲਾ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਛੋਰਿ ਵਿ
 ਲਾਇ ਤਿਦੇ ਸਗਏ ॥ ਪੀਰ ਪੇਕੈ ਬਰਸਾ ਲਿਕਸਾ ਦਿਕ ਛੋਰੀ ਦੁਨੀ ਆਥਾਇ ਪਏ ॥ ੨ ॥ ਸਾਦਸ ਯਾ ਸੁਖ
 ਰਸ ਕਸਤ ਜੀ ਅਲੇ ਕਪੜੇ ਛੋਰੇ ਚਮੜਾ ਲੀਏ ॥ ਦੁਖੀ ਏ ਦਰਦ ਵੰਦ ਦਰਿ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਵੇਸ ਭਏ ॥
 ੩ ॥ ਖਲਵੀ ਖਪਰੀ ਲਕਵੀ ਚਮੜੀ ਸਿਖਾ ਸੁਤੁ ਪੋਤੀ ਕੀਨੀ ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਹਉ ਸਾਗੀ ਤੇਰਾ ਪੁਲਵੈ ਨਲ
 ਕੁਜਾ ਤਿਕੈ ਸੀ ॥ ੧ ॥ ੩੩ ॥ ਅਸਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ਭੀ ਤਰਿ ਪੰਚ ਗੁਪਤ ਮਨਿ ਵਸੇ ॥ ਬਿਰੁਨ ਕ
 ਹਿ ਜੈ ਸੇਭ ਵਹਿ ਉਦਸੇ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ ਬਿਰੁਨ ਰਹੈ ॥ ਲੇਭੀ ਕਪਟੀ ਪਾਪੀ ਪਖੰਡੀ ਮ
 ਏਆ ਅਧਿਕ ਲਗੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛੂਲਾ ਮਾਲਾ ਗਲਿ ਪਹਿਰਿ ਉਗੀ ਹੋਰੇ ॥ ਮਿਲੇ ਗਾਪੀ ਤਮੁ ਤਬ ਕਰਿ
 ਗੀ ਸੀ ਗਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਹਮਏ ਕੁਭ ਤਾਰੇ ॥ ਪੇਰਿ ਲਗੀ ਹੈ ਜੀ ਮਛਾ ਚਾਲ ਲਹਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਪੰਚ ਸਖੀ
 ਮਿਲਿ ਰੁਦੁ ਕਰੇ ॥ ਸਾਹੁ ਪਜੁ ਤਾ ਪੁਲਵਾ ਤਿਨ ਕਲੇਖ ਦੇਹਾ ॥ ੧ ॥ ੩੪ ॥ ਅਸਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ
 ਮਨੁ ਮੇਰੀ ਜੇਗਹਲਾ ਹੋਵੈ ਪਉਲੁ ਹੋਵੈ ਸੁਤਧਾਰੀ ॥ ਖਮਾ ਸੀ ਗਾਰੁ ਕਾਮਾ ਲਿਤ ਨਿਪਹਿਰੈ ਗਵੈਲਾ ਲੇਪਿਆ
 ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਲਾਲ ਬਹੁ ਗੁਲਿ ਕਾਮਾ ਲੇਖੀ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਹੋਰਿ ਨ ਅਵਗੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੁ ਕੀ ਠੀਕੇ
 ਪਹਿਰੈ ਦਮੋਦਰੁ ਚੰਡੁ ਲੇਖੀ ॥ ਕਰਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕੰਗਨ ਪਹਿਰੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਪਰੇਈ ॥ ੨ ॥ ਮਧੁ ਸੁ

ਦੁਨੁ ਕਰਮੁੰਦਰੀ ਪਰਿਰੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਟੁਲੇਈ॥ ਪੀਰਜੁ ਪਰੀ ਥੰਧੈ ਕਾਮਲਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗੁ ਸੁਰਮਾ ਦੇਈ॥ ੩॥ ਮ ੧੧੧
 ਨਮੰਦਰਿ ਜੇਦੀ ਪਕੁਜ ਲੇਕਾਇਆ ਸੇਜ ਕਰੇਈ॥ ਗੀਅਨ ਰਾਉ ਜਾ ਬਸੇਜੈ ਅਵੈ ਤਨ ਕਭੇ ਗੁਕਰੇਈ॥
 ੧॥ ੧॥ ੩॥ ੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਕੀਤਹੋ ਵੈ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਤਿਸੁ ਕਿਅ ਕਹੀਐ ਭਾਈ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰ
 ਲਾਸੇ ਕਰਿ ਰਹਿਅ ਕੀਤੇ ਕਿਅ ਚਉਰਾਈ॥ ੧॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਭਲਾ ਭੁਭਾਵੈ॥ ਨਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੇ
 ਵਡਾਈ ਸਾਚੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਾਇਆ ਪਰਵਾਨਾ ਲਿਖਿਅ ਬਾਹੁ ਤੇ ਹੁਕਮੁ ਨ ਹੋਈ॥ ਜੈਸਾ
 ਲਿਖਿਅ ਤੈਸਾ ਪਵੈਆ ਮੇਰਿ ਨਸਕੈ ਕੋਈ॥ ੨॥ ਜੋ ਕੇ ਦਰਗਹ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲੈ ਨਉ ਪਵੈ ਬਾਜਾਗੀ॥ ਸਤ
 ਰੰਜ ਬਾਜੀ ਪਕੈ ਨਹੀ ਕਚੀ ਅਵੈ ਸਾਰੀ॥ ੩॥ ਨਕੋ ਪਵੈਆ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨ ਨਕੋ ਮੁਰਖੁ ਮੰਦਾ॥ ਬੰਦੀ ਅੰਦਰਿ
 ਸਿਫਤਿ ਕਰਾਏ ਤਾ ਕਉ ਕਹੀਐ ਬੰਦਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਮਨੈ ਮਹਿ ਮੁੰਦਰ
 ਖਿਖਾਖਿਅ ਚੜਵਉ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨ ਉਸਹ ਜੋ ਗਨਿ ਪਿਪਾਵਉ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਜੁਗਤਾ ਜੀਉ
 ਜੁਗਾਯੈ ਗੀ॥ ਪਰਮਤੰਤ ਮਹਿ ਜੋ ਗੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨ ਪਾਇਆ ਗੀਅਨ ਕੀਐ ਆਰਸ ਭੇਰੀ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਸਿਵਨ ਗਰੀਮਹਿ ਆਸਾ ਲਿਖੈ ਸਉ ਕਲਪਾਤਿ ਆਗੀ ਬਾਦੀ॥ ਸਿੰਫੀ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਪੁਨਿ ਸੋਰੈ ਅ
 ਨੁਨਿ ਸਿਪੁਰੈ ਨਾਈ॥ ੨॥ ਪਤੁਵੀਚਾਰੁ ਗੀਅਨ ਮਾਤਿ ਭੰਡਾ ਵਰਤ ਮਨਾ ਬਿਭੂਤੀ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰਹ ਰਾਸਿ
 ਹਮਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਅਤੀਤੀ॥ ੩॥ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਹਮਾਰੀ ਸੀਮਿਅਨ ਨ ਵਰਨ ਅਨੇਕੀ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਸੁ
 ਲਿਭ ਰਬ ਰਿਜੇ ਗੀ ਪਰਬੁ ਹੀਮ ਲਿਵ ਏਕੀ॥ ੪॥ ੩॥ ੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਗੀਅਨੁ ਪਿਆ
 ਨੁ ਕਰਿ ਪਵੈ ਕਰਿ ਕਰਲੀ ਕਸੁ ਪਈਐ॥ ਭਠੀ ਭਵਨੁ ਪੇਸ ਕਾਪੋ ਚਾਇ ਤੁਰਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚੁਆਈਐ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ
 ਮਨੁ ਮਤ ਵੋਰਨਾ ਮਰਸੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜ ਰੰਗ ਗਚਰਿ ਰਹਿਆ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿ ਬਨੀ ਪੇਸਾ ਲਿਵਲਾਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦ ਗਹਿਆ॥
 ਰਹਾਉ॥ ਪੁਰਸਾਚੀ ਪਾਠਾ ਸਹਜੋ ਤਿਸਹਿ ਪੀਅਏ ਜਾ ਕਉ ਤਦ ਰਿਕੇਗਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਪ ਗੋਰੈ ਵੈ ਕਿਅ ਮਦਿ
 ਫੂਛੈ ਭਉਧੇ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਲੀ ਪੀਵਤੀ ਪਰਵਾਨਾ ਭਉਐਆ॥ ਦਰਦ ਰਸ ਨ ਕਾਪੀ ਤਮੁਰੇ
 ਵੈ ਮੁਕਤਿ ਬੈਠੈ ਠੈ ਕਰੈ ਕਿਆ॥ ੩॥ ਸਿਫਤੀ ਰਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਜੂਐ ਜਨ ਮੁਨਹ ਗੈ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਸੁਲਿਭ ਰਬ ਰਿ
 ਜੇ ਗੀ ਖੀਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਰੈ॥ ੪॥ ੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪੁਰਸਨ ਖਸਮ ਨ ਕੀਆ ਹਿੰਦੁ ਸਤ ਨੁਰਾਇਆ॥
 ਆਪੈ ਦੇਸੁ ਨ ਦੇਈ ਕਰਤਾ ਜਮੁ ਕਰਿ ਮੁਗਲੁ ਚੜਾਇਆ॥ ਏਤੀ ਮਰਪਈ ਕਰਲਾ ਦੇ ਤੈ ਕੀ ਦਰਦੁ ਨ ਆਇਆ॥
 ੧॥ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੇਈ॥ ਜੇ ਸਕਤਾ ਸਕਤੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ਤਾ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਨ ਹੋਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਕਤਾ ਸੀ ਹਮਾਰੇ
 ਪੈਵ ਗੈ ਖਸਮੇ ਸਾ ਪੁਰਸਾਈ॥ ਰਤਨ ਵਿਗਾੜਿ ਵਿਗੇਏ ਕੁਤੀ ਮੁਇਆ ਸਾਰਨ ਕਾਈ॥ ਆਪੈ ਜੋ ਵੈਛੋ ਵੈਛੋ ਆਪੈ

ਵੇਖੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ॥ ੨॥ ਜੇਕੋ ਨ ਉਪਭੋਵੈ ਤਾ ਸਾਦਕਰੇ ਮਨਿ ਭਲੋ॥ ਖਸਮੈ ਨ ਦਰੀ ਕੀ ਜਾ ਆਵੈ ਜੇ ਤੇ ਦੁਖੋ
ਦਾ ਲੋ॥ ਮਹਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਏ ਨ ਨਕਤਾ ਮੁਵਖਾ ਲੋ॥ ੩॥ ੫॥ ੩॥ ੧੦॥ ੨॥ ੧੦॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਵਉਪਦੇ ਪਰੁ ੨

ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵੈ ਵਡਭਾਗੀ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿ ਸਚੈ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਖਟ ਦਰਸਨ ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰਾ॥ ਗੁਰ
ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਹੋਇ॥ ਸਾਚਾ ਅਪਿਵੈ ਸੈਮ ਨਿਸੇਇ॥ ਭਉ
ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਉਧੈ ਸੈਸਾਰਾ॥ ਜੇਕੋ ਲਾਏ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ॥ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ਲਾਏ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ॥ ਗੁਰਕੈ ਦ
ਰਸਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਪਰਵਾਰ ਸਾਧਾਰਾ॥ ਨਿਗੁਰੇ
ਕਉ ਗਤਿ ਕਾਈ ਨਹੀ॥ ਅਵਗਾਨਿ ਮੂਠੇ ਚੋਟਾ ਖਾਹੀ॥ ੩॥ ਗੁਰਕੈ ਸਥਾਦਿ ਸੁਖੁ ਸੀਤਿ ਸਰੀਰਾ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਤਾ ਕਉ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰਾ॥ ਜਮ ਕਾ ਲਾਭਿ ਸੁਨੇਵੈ ਨ ਆਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ॥ ੧॥ ੧੦॥ ੩॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਸਥਾਦਿ ਮੁਆਵਿ ਚਹੁ ਅਪੁਰਵਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ॥ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤ
ਸਦਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਸਚੀ ਬਲੀ ਪਾਏ ਭਾਗੀ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਗੁਲ ਸੰਗੁ ਹੁਵਿ ਚਹੁ ਅਉ ਗੁਲ ਜਾਹੀ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰਕੈ ਸਥ
ਾਦਿ ਸਮਾਹੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਲ ਕਾ ਗਾਹ ਕੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਗੁਲ ਜਾ ਲੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਥਾਦਿ ਨ ਮੁਵਖਾ ਲੈ॥ ਸਾਚੀ ਬਲੀ
ਸੁਚ ਹੋਇ॥ ਗੁਲ ਤੇ ਨ ਮੁਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਗੁਲ ਅਮੋਲ੍ਹ ਪਾਏ ਨ ਜਾਹੀ॥ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਾ ਸਾਚੈ ਸਥਾਦਿ
ਮਾਹੀ॥ ਸੇਵ ਭਭਾਗੀ॥ ਜਿਨ ਨ ਮੁਖਿ ਆਇਆ॥ ਸਦਾ ਗੁਲ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ॥ ੩॥ ਜੇ ਗੁਲ ਸੰਗੇ
ਤਿਨ ਬਲਿ ਹਾਰੈ ਜਾਇ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਗੁਲ ਗਾਇ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਤਿ ਕਰ
ਲੁਨ ਜਾਇ॥ ੧॥ ੨॥ ੧੦॥ ੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁਨੇ ਮੇ
ਲਿ ਮਿਲਾਈ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਆਪਣੀ ਕੀ ਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਮੂਤਿ ਕਿਨ ਬਿ
ਧਿ ਹੋਈ॥ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਕੈ ਸਥਾਦਿ ਮਿਲੈ ਜਨੁ ਕੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀ
ਮਤਿ ਜਾ ਲੈ ਕੋਇ॥ ਵਿਰਲੇ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਉਚੀ ਬਲੀ ਉਚ ਹੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਥਾਦਿ ਵਖਾ ਲੈ
ਕੋਇ॥ ੨॥ ਵਿਲੁਨ ਵੈ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਸਹੀਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਉ ਤਰੈ ਪੀਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ
ਮਨ ਮੁਖਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੀਰਾ॥ ਅਤਿ ਰਸੁ ਹੋਇ॥ ਪੀਵਤ ਰਹੈ ਪੀਆਏ ਸੋਇ॥

ਵੇਖੁਤੇਰੀਵਡਿਅਈ॥ ੨॥ ਜੇਕੋਨਉਪਭਏਵਡਾਸਾਦਕਰੇਮਨਿਭਲੋ॥ ਖਸਮੈਨਦਰੀਕੀਕਾਅਵੈਜੇਤੇਚੁਕੇ
ਦਾਏ॥ ਮਰਿਮਰਿਜੀਵੈਤਾਕਿਛੁਪਏਨਨਕਨਮੁਵਖਾਏ॥ ੩॥ ੫॥ ੩॥ ੧॥ ੨॥ ੧॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ

ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੨

ਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਵੈਵਡਭਾਗਿ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸਚੈਬੈਰਾਗਿ॥ ਖਟਦਰਸਨਵਰਤੈਵਰਤਾਰਾ॥ ਗੁਰ
ਕਦਰਸਨੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਕੈਦਰਸਨਿਮੁਕਤਿਗਤਿਹੋਇ॥ ਸਾਚਾਅਪਿਵਸੈਮਨਿਸੋਇ॥ ਰਹਉ॥
ਗੁਰਦਰਸਨਿਉਧਰੈਸੀਸਾਰਾ॥ ਜੇਕੋਲਾਏਭਾਉਪਿਆਰਾ॥ ਭਾਉਪਿਆਰਾਏਵਿਰਲਾਕੋਇ॥ ਗੁਰਕੈਦ
ਰਸਨਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਕੈਦਰਸਨਿਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਪਰਵਾਰਸਾਧਾਰਾ॥ ਨਿਗੁਰੇ
ਕਉਗਤਿਕਾਈਨਹੀ॥ ਅਵਗਲਿਮੁਠੇਚੋਟਾਖਾਹੀ॥ ੩॥ ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸੁਖੁਸੀਤਿਸਰੀਰਾ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਤਕਉਲਗੈਨਪੀਰਾ॥ ਜਮਕਾਲਾਤਿਸੁਨੇਵੈਨਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੈਸਮਾਵੈ॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਸਥਾਦਿਮੁਆਵਿਚਹੁਆਪੁਰਵਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥ ਨਿਰਭਉਦਾਤਾ
ਸਦਾਮਨਿਹੋਇ॥ ਸਚੀਬਲੀਪਏਭਾਗਿਕੋਇ॥ ੧॥ ਗੁਲਸੰਗਹੁਵਿਚਹੁਅਉਗੁਲਜਾਹੀ॥ ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਥ
ਦਿਸਮਾਹੀ॥ ਰਹਉ॥ ਗੁਲਕਾਰਾਹਕੁਹੋਵੈਸੋਗੁਲਜਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਥਾਦਿਨਾਮੁਵਖਾਏ॥ ਸਾਚੀਬਲੀ
ਸੁਚਹੋਇ॥ ਗੁਲਤੇਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ੨॥ ਗੁਲਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਏਨਜਾਹੀ॥ ਮਨਿਨਿਰਮਲਸਾਚੈਸਥਾਦਿਸ
ਮਾਹੀ॥ ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਨਾਮੁਪਿਆਈਆ॥ ਸਦਾਗੁਲਦਤਾਮੀਨਿਵਸਾਈਆ॥ ੩॥ ਜੇਗੁਲਸੰਗੇ
ਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ ਦਰਿਸਚੈਸਾਚੇਗੁਲਗਾਉ॥ ਅਪੇਦੇਵੈਸਹਜਸੁਭਾਇ॥ ਨਨਕਕੀਮਤਿਕਰ
ਲੁਨਜਾਈ॥ ੧॥ ੨॥ ੧॥ ੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਵਡੀਵਡੀਅਈ॥ ਚਿਰਵਿਛੁਨੇਮੇ
ਲਿਮਿਲਾਈ॥ ਅਪੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ ਅਪਲੀਕੀਮਤਿਅਪੇਪਾਏ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੀਮੁਤਿਕਿਨਾਥ
ਧਿਰੈ॥ ਹਰਿਅਪਰੰਪਰਾਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਮਿਲੈਜਨੁਕੋਇ॥ ਰਹਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੀ
ਮਤਿਜਾਏਕੋਇ॥ ਵਿਰਲੇਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਉਚੀਬਲੀਉਚਹੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਥਾਦਿਵਖਾਏ
ਕੋਇ॥ ੨॥ ਵਿਲੁਨਵੈਦੁਖਦਰਦੁਸਰੀਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਉਤਰੈਪੀਰਾ॥ ਬਿਨੁਗੁਰੁਭੇਟੇਦੁਖਕਮਾਈ
ਮਨਮੁਖਿਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਈ॥ ੩॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੀਰਾਅਤਿਰਸੁਹੋਇ॥ ਪੀਵਤਰੈਪੀਅਏਸੋਇ॥

ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਗੁਪਏ॥ ਨਨਕਨਾਮਿਰਤੇਗਾਤਿਪਏ॥ ੧॥ ੩॥ ੪॥ ੧॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੩ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾ
ਚਾਗਹਿਰਗੰਭੀਗਾਸੇਵਤਹੀਸੁਖੁਸੀਤਿਸਰੀਗਾਸਬਦਿਤਰੇਜਨਸਹਜਸੁਭਾਇ॥ ਤਿਨਕੈਹਮਸਦ
ਲਾਗਪਾਇ॥ ੧॥ ਜੇਮਨਿਰਾਤੇਹਰਿਰੇਗੁਲਾਇ॥ ਤਿਨਕਾਜਨਮਮਰਲਵਖੁਲਾਥਾਤੇਹਰਿਦਰਗਹ
ਮਿਲੇਸੁਭਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਬਦੁਚਖੈਸਚਾਸਦੁਪਏ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੀਤਿਵਸਏ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਦਾਰਹਿ
ਅਭਰਪੁਰਿ॥ ਆਪੇਨੇਵੈਆਪੇਦੁਰਿ॥ ੨॥ ਅਖਾਇਆਖੈਬਕੈਸਭੁਕੋਇ॥ ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏਸੋਇ॥
ਕਹਲੈਕਥਨਿਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾ
ਇ॥ ਹਰਿਗੰਭੀਰਾਤੇਮੋਹੁਚੁਕਾਇ॥ ਅਤਿਨਿਰਮਲੁਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਗਾਨਨਕਨਾਮਿਸਵਰਲਹਾਗਾ॥
੧॥ ੧॥ ੪॥ ੧॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੩ ਦੂਜੈਭਾਇਲਗੇਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ
ਆਸਾਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਈਹੋਇ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਨਲਾਗੈਕੋਇ॥ ੧॥ ਮੁਲਿਲਾਗੇਸੇਜਨਪਰਵਾਨਾ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁਰਮਨਾਮੁਜਪਿਹਿਰਦੈਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਏਕੋਜਾਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਾਲੀਯਗੈਨਿਰਫਲੁਜਾਇ॥ ਅੰਧੀਕੰਮ
ਅੰਧਸਜਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਅੰਧਾਠਉਰਨਪਾਇ॥ ਬਿਸਟਾਕਾਕੀੜਾਬਿਸਟਾਮਾਰਿਪਚਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸ
ਦਾਸੁਖੁਪਏ॥ ਸਿਤਸੰਗਾਤਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਲਗਾਏ॥ ਨਾਮੇਨਾਮਿਕਰੇਵੀਚਗਾ॥ ਆਪਿਤਰੈਕੁਲਉਪਰਲਹ
ਗਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਕੀਬਾਲੀਨਾਮਿਵਜਾਏ॥ ਨਨਕਮਹਲੁਸਬਦਿਘਰੁਪਏ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਤਸਰਿਹਰਿਜਾਇ
ਨਾਇਆ॥ ਦੁਰਮਤਿਮੇਲੁਸਭੁਦਰਤੁਗਵਾਇਆ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੩
ਮਨਮੁਖਮਹਿਮਰਿਮਰਲੁਵਿਗਾੜਹਿ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਆਤਮਸਿਘਰਹਿ॥ ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਕਰਿਵਿਗੁਤਾ॥ ਆ
ਤਮੁਨਦੀਨੈਭਰਮੈਵਿਚਿਸੁਤਾ॥ ੧॥ ਮਰਮੁਇਆਸਬਦੇਮਰਿਜਾਇ॥ ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਗੁਰਿਸਮਜਾਨਾ
ਈ॥ ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਲਾਹਾਰਿਜਪਿਲੈਜਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮਵਿਹੁਲਗਰਭਗਾਨਿਜਾਇ॥ ਬਿਰਥਾਜਨਮੁ
ਦੂਜੈਭਾਇ॥ ਨਾਮਵਿਹੁਲੀਦੁਖਿਜਲੈਸਥਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰੈਬੁਝੁਬੁਝਾਈ॥ ੨॥ ਮਨੁਚੰਚਲੁਬਹੁ
ਚੋਟਾਖਾਇ॥ ਏਥਹੁਫੁੜਕਿਆਠਉਰਨਪਾਇ॥ ਗਰਭੁਜੇਨਿਵਿਸਟਾਕਾਵਾਸੁ॥ ਤਿਤੁਘਰਿਮਨਮੁਖਕਰੇਨਿ
ਵਾਸੁ॥ ੩॥ ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਥਲਿਜਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤੀਜੋਤੀਮਿਲਾਈ॥ ਨਿਰਮਲੁਬਲੀਟ
ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ॥ ਨਨਕਹਉਮੈਮਾਰੇਸਦਉਦਾਸਾ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੩ ਲਾਏਆਪਣੀਜਾਤਿ
ਗਵਾਈ॥ ਤਨੁਮਨੁਅਰਧੇਸਤਿਗੁਰਸਰਲਾਈ॥ ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਡੀਵਡਿਅਈ॥ ਸਦਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪ੍ਰਭੁਕੋਇ
ਸਥਾਈ॥ ੧॥ ਸੋਲਾਨਾਜੀਵਤੁਮਗੈਸੋਗੁਹਰਮੁਦਾਇਸਮਕਰਿਜਾਨੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਬਦਿਉਧਰੈ॥ ਰਹਾਉ॥

ਕਰਲੀਕਾਰਪੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕੋਥਾਇ ਨ ਪਾਈ॥ ਕਰਲੀਕੀ ਗਤਿ ਨਾ ਮੁਵਸਾਈ॥ ਆਖੇ
 ਵੈਦਿਲਾਨ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਬਿਨੁ ਰਸੀ ਕੂੜਾ ਕਰੇ ਵਾਪਰੁ॥ ਵਿਦੁ ਰਸੀ ਵਖਰੁ
 ਪਲੈ ਨ ਪਾਈ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਲਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਈ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੁਯਾਲਾ ਹੋਈ॥ ਉਤਮ ਜਾਤੀ ਉਤ
 ਮੁਸਾਈ॥ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਸਭ ਦੂਰਿ ਚਾਹੋਈ॥ ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਹੋਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩
 ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਲੈ ਭੁਲਾ ਕਮਾਵੈ॥ ਖਸਮੈ ਕਾਮਹਲੁ ਕਦੇ ਨ ਪਵੈ॥ ਦੂਜੈ ਲਗੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵੈ॥ ਮਮਤਾ ਬਾ
 ਧਾ ਅਵੈ ਜਵੈ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ ਗਲੀ ਕਾ ਮਨ ਦੇਖੁ ਸੀਰਾਗੁ॥ ਪੁੜਕ ਲਾਭਿ ਪਨਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤਾ ਏਨੁ ਮੋਹੁ
 ਪਾਖੈ ਨੁਵਿਕਾਰੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗ ਲਿਜੋ ਪਰਭਾਵੈ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਰਾ ਰੁਬਲਾਵੈ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ
 ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਵੈ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਵੈ॥ ੨॥ ਸੋ ਸੋਹਾਗ ਲਿਸਾ ਚੀਜਿ ਸੁਸਾਚਿ ਪਿਆਰੁ॥ ਅ
 ਪਲਾਪਿ ਪੁਰਖੈ ਸਦਾ ਉਪਗਿ॥ ਨੇਵੈ ਵੈਖੈ ਸਦਾ ਹਦੁਰਿ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰਖ ਸਰਬ ਹਰਿਆ ਭਰਪੂਰਿ॥ ੩॥ ਅਗੈ
 ਜਾਤਿ ਭੁਪੁਨ ਜਾਈ॥ ਤੇਹੋ ਵੈ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ॥ ਸਬਦੇ ਉਚੈ ਉਚੈ ਹੋਈ॥ ਨਨਕ ਸਾਚੇ ਸਮਾਵੈ ਸੋ
 ਈ॥ ੪॥ ੧੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਭਗਤਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ਸਹਾਜੇ ਸੁਭਾਈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਸਮਾ
 ਈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਲੈ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਦਾ ਪਿਆ
 ਈ॥ ਸੰਦ ਅਨੰਦ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਜੋਇ ਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤੇ ਪੁਰ ਪਾਏ॥ ਹਿਰਦੈ ਸ
 ਬਦ ਸਚੁ ਨਾ ਮੁਵਸਾਏ॥ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨ ਏ॥ ਸਦਾ ਹੁਚੈ ਸਾਚੇ ਸਮਾਏ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਪੁਰ
 ਵੈ ਖੈ ਸਦਾ ਹਨੁਰਿ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ॥ ਜਹਾ ਜਾਇ ਤਹ ਵੇਖੋ ਸੋਈ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ
 ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ੩॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਪੁਰ ਭੰਡਾਰੁ॥ ਉਤਮ ਰਤਨ ਜਵਹਰ ਅਪਾਰੁ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੇਵ
 ਲਹਾਰੁ॥ ਨਨਕ ਬਖਸੇ ਬਖਸ ਲਹਾਰੁ॥ ੪॥ ੧੮॥ ੫੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰੁ ਸਾਇਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾ
 ਚੁ ਸੋਈ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਹੋਈ॥ ਸੋ ਚੁਣੈ ਜਿ ਸੁਆਪਿ ਚੁਣੈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵ ਕਰਾਏ॥ ੧॥ ਕਿ
 ਮਾਨਰਤੀ ਨਿਸਭ ਸੋਈ ਹੋਈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨ ਸੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਵੈਖੈ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਮੇਰੁ ਗੁਰੁ ਮਨੁ ਗੁਰੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਈ ਪਾਏ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਹਲੁ ਗੁਰੁ ਸਬਦਿ ਪਛਲੈ
 ॥ ਆਵ ਲਾਜਾ ਲੁਕੈ ਬਿਨੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ॥ ੨॥ ਜੀ ਮਲੁ ਮਰਲਾ ਹੋ ਸੀ ਸਗੁ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਅਚੇਤੁ ਮਾਇਆ ਮੇ
 ਹੁ ਬਾਰੁ॥ ਪਰਸਾਦਿ ਬਹੁ ਕੁਰੁ ਕਮਾਵੈ॥ ਵਿਸਟਾਕ ਕੀੜਾ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ॥ ੩॥ ਸਤ ਸੀਰਾ ਤਿ
 ਮਿਲਿ ਸਭ ਸੋਈ ਪਾਏ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦਿਵਾਏ॥ ਭਾਲਾ ਮੰਨੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਨਨਕ ਸ

ਚਿਸਮੈ ਵੈਸੋਇ ॥ ੧॥ ੫੧॥ ਆਸਮਹਲਾ ੩ ਪੰਚਪਦੇ ਸਥਾਦਿ ਮੈਰੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਏਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾ ਨਾਠਿਰਿ ਮੈਰੈ ਨਾਵੈ ਜਾਇ ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧॥ ਜਿਨਕਉ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਅਧੁਰਿ
 ਲੇਖੁ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹਿ ਗੁਰਪੁਰੇ ਤੇ ਭਗਤਿ ਵਿਸੇਖੁ ਰਹਾਇ ॥ ਜਿਨਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਈ ਮਿ
 ਲਾਇ ॥ ਤਿਨਕੀ ਗਹਲੁ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰਦਿ ਤੀਵਰਿ ਅਈ ॥ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਹਰਿ
 ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ੨॥ ਜੇਕਿ ਭੁਕਰੇ ਸੁਆਪੇ ਆਪੀ ॥ ਏਕਘੜੀ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥੀ ॥ ਕਹਿਕਹਿਕਹਾ ਆਖਿ ਸੁਲਾ
 ਏ ॥ ਜੇਸਉ ਘਲੇ ਥਾਇ ਨ ਪਏ ॥ ੩॥ ਜਿਨਕੈ ਪੈ ਤੈ ਪੁਨੁ ਤਿਨਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਦੁ ਬਾਲੀ ਗੁਰਸਥ ਦਸੁ
 ਲਾਏ ॥ ਜਹਾ ਸਥ ਦਵੈ ਸੋ ਚਹਾ ਦਖੁ ਜਾਏ ॥ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥ ੪॥ ਨਵੈ ਜੇਵ ਭੁਰੇ ਰੁਪ
 ਨੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸਨੇ ਬਖਸੇ ਸਾਚੈ ਸੇਇ ॥ ਪੁਰੈ ਸਥਾਦਿ ਮੈਰੈ ਵਸਾਏ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਏ ॥ ੫॥ ੧੨॥
 ਪਰਾ ॥ ਆਸਮਹਲਾ ੩ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਵੇਵ ਜਾਏ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅੰਧੈ ਥਾਹੈ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਲਾਏ ॥ ਅੰ
 ਤਰਿਓ ਭੁਭਰੁ ਅਨਲਵਾਇ ॥ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਨ ਸੋਈ ਪਾਇ ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਘਟਿ ਚਨਲੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ
 ਪਛਾਣਿ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਤਿ ਹਰਿ ਯਾਰੈ ਭਾਇ ॥ ਪੁਰੇ ਤਲਾਵਿ ਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥
 ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਜਾਨੁ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਥਾਦਿ ਅੰਤਰਿ ਕਹੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਿ
 ਤਿ ਪਿਆਗੁ ॥ ਗੁਰਕਾ ਸਥ ਦਸਹ ਜੀਵੀ ਚਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਚੈ ਸੋਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨਿ
 ਰਤਿ ਦਖੁ ਹੋਇ ॥ ੩॥ ਏਹੁ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰੈ ॥ ਗੁਰਕੈ ਬਚਨਿ ਭਰ
 ਤਿ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੪॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਿਰਚਲ ਭਗ
 ਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਚੈ ਸੋਇ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੫॥ ੧੨॥ ੫੩॥
 ਆਸਮਹਲਾ ੩ ਕਠੀ ॥ ੫੪॥ ਹਰਿਕੈ ਭਲੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮਿਲੈ ਸਚੈ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ
 ਵਸੈ ਹਰਿ ਭੁਝੈ ਸੋਇ ॥ ੧॥ ਮੈਸਹੁ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਕਿ ਰਖਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾਸ ਦਸੁ ਖੁ
 ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗਮਹਿ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਪਈ ॥ ਮੈ ਗੁਰਵੀਚਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਜਾਮੈ ਕੈਵ ਸਿਹੈ ਮਨੁ
 ਖਿਅੰਧਗਵਾਰਿ ॥ ੨॥ ਹਰਿਕੈ ਭਲੈ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਭੁਝੈ ਸਚੈ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿਕੈ ਭਲੈ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਮੈ ਭਲੈ ਮਨਿ ਸੁਖੁ
 ਹੋਇ ॥ ੩॥ ਹਰਿਕੈ ਭਲੈ ਜਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ॥ ਅਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੫੪॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦੇ ॥

ਗੁਰੁ ਆਸਮਹਲਾ ੫੪

ਤੁਕਰਤਾਸਚਿਆਰੁਮੈਰਾਸੀਈ। ਜੇਤਉਭਵੈਸੇਈਥੀਸੀਜੇਤੁਦੇਹਿਸੇਈਹਉਪਈ। ਰਹਾਈ। ਸਭਤੇ
 ਗੀਤੁੰਸਭਨੀਧੀਆਈਆ। ਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿਨਿਨਮਰਤਨੁਪਾਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਿਯਾਮਨਮੁਖਿ
 ਗਵਾਇਆ। ਤੁਧੁਆਪਿਵੇਛੋਕਿਅਮੀਪੀਮਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਤੂੰਦਗੀਆਉਸਭਤੁਣੀਮਾਹਿ। ਤੁਧੁ
 ਬਿਨੁਦੁਜਾਕੇਈਨਾਹਿ। ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਖੇਲਾ। ਵੇਜੋਗੀਮਿਲਿਵੇਛੁਕਿਅਸੰਜੋਗੀਮੇਲਾ॥ ੨॥
 ਜਿਸਨੇਤੁਜਾ ਲਾਇਹਿਸੇਈਜਨੁਜਾ ਲੈ। ਹਰਿਗੁਲਾਸਦੀਆਖਿਵਖਲੈ। ਜਿਨਹਕਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁ
 ਪਾਇਆ। ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਤੁਮਾਪੇਕਰਤਤੇਰਕੀਅਸਭੁਹੋਇ। ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੁਜਾ
 ਅਵਰੁਨਕੋਈ। ਤੁਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਜਾਨਹਿਸੋਈ। ਜਨਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਵੋਹੋਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੫॥
 ਆਸਮਹਲਾ੦ ਕਿਸਹੀਪੜਾਕੀਆਮਿਤਸੁਤਨਾਭਿਭਾਈ। ਕਿਸਹੀਪੜਾਕੀਆਕੁੜਮਸਕੇਨਾਭਿਜਵਾ
 ਈ। ਕਿਸਹੀਪੜਾਕੀਆਸਿਕਦਰ ਚਉਪਰੀਨਾਭਿਅਪਲੈਸੁਅਈ। ਹਮਾਰਾਪੜਾਹਰਿਗਹਿਅਸਮ
 ਈ॥ ੧॥ ਹਮਹਰਿਸਿਉਪੜਾਕੀਆਮੇਰੀਹਰਿਦੇਕਾ। ਮੇਰੀਬਿਨੁਪਖੁਪੜਾਅਵਰੁਨਕੋਈਹਉਹਰਿਗੁ
 ਲਗਵਾਅਸੀਖਅਨੇਕਾਰਹਾਉ। ਜਿਨਸਿਉਪੜੇਕਰਹਿਸੇਜਾਹਿ। ਟੂਟਪੜੇਕਰਿਪਛੋਤਾਹਿ। ਬਿਰੁਨ
 ਹਹਿਮਨਿਖੇਦਕਮਾਹਿ। ਹਮਹਰਿਸਿਉਪੜਾਕੀਆਜਿਸਕਾਕੋਈਸਮਰਥੁਨਾਹਿ॥ ੨॥ ਏਹਿਸਭਿਧੜੇਮਾ
 ਇਅਮੋਹਪਸਰੀ। ਮਾਈਅਕਉਧੂਧੂਹਿਗਵਰੀ। ਜਨਮਿਮਰਹਿਜੂਐਬਜੀਹਰੀ। ਹਮਰੋਹਰਿਪੜਾਜਿਹਲਤ
 ਪਲਤੁੰਸਵਰੀ॥ ੩॥ ਕਾਲੇਜੁਗਮਹਿਪੜੇਪੰਚਚੇਰਣਗੜਾਏ। ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੇਹੁਅਭਿਮਾਨੁਵਧਾਏ। ਜਿਸਨੇ
 ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਸਤਸੀਗੀਮਿਲਾਏ। ਹਮ੍ਹ੍ਹਰਿਪੜਾਜਿਨਿਏਹਧੜੇਸਭਿਗਵਾਏ॥ ੪॥ ਮਿਥਿਆਤੁਜਾਭਉ
 ਪੜੇਬਹਿਪਵੈ। ਪਗਾਇਆਛਿਦੁਅਟਕਲੈਅਪਲਾਅਰਿਕਉਵਧਵੈ। ਜੈਸਾਬੀਜੈਤੈਸਾਖਵੈ। ਜਨਨਨਕ
 ਕਾਹਰਿਪੜਾਪਰਮੁਸਭਾਸਿਸਦਿਜਿਲਿਆਵੈ॥ ੫॥ ੩॥ ੫੬॥ ਆਸਮਹਲਾ੦ ਹਿਰਦੈਸੁਦਿਸੁਦਿਮ
 ਨਿਅੰਮਿਤਭਾਇਆ। ਗੁਰਬਾਣੀਹਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੁਨਹੁਮੇਰੀਭੈਨਾ। ਏਕੋਰਵਿ
 ਰਹਿਆਪਟਅੰਤਰਿਮੁਖਿਬੋਲਹੁਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਭੈਨਾ। ਰਹਾਉ। ਮੇਮਨਿਤਨਿਪੇਮੁਮਹਾਭੈਰਾਗੁ। ਸਤਿਗੁ
 ਰੁਪੁਰਖੁਪਾਇਆਵਰੁਭਾਗੁ॥ ੨॥ ਦੂਜੈਭਾਇਭਵਹਿਬਿਖੁਮਾਇਆ। ਭਾਗਹੀਨਨਹੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥
 ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਗੁਰਹਿਆਪਿਪੀਅਇਆ। ਗੁਰਿਪੂਰੈਨਕਹਰਿਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੩॥ ੫੭॥
 ਆਸਮਹਲਾ੦ ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪੇਮੁਨਾਮੁਅਧਾਗੁ। ਨਾਮੁਜਪੀਨਾਮੇਸੁਖਸਾਗੁ॥ ੧॥ ਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਸਾਜਨ
 ਸੇਨਾ। ਨਾਮਾਥਿਨਾਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲੈਨਾ। ਰਹਾਉ। ਨਾਮਾਥਿਨਾਨਹੀਜੀਵਿਆਜਾਇ

ਵੈਰੈਭਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਇ॥੨॥ਨਾਮਹੀਨਕਾਂਠਖਮੁਖਿਮਾਇਆਨਾਮਾਬਿਨਾਪਿਗੁਪਿਗੁਜੀਵਾਇਆ॥
੩॥ਵੈਰੈਭਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆ॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥
ਗੁਲਗਾਵਾਗੁਲਬੋਲੀਬਲੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਲਾਅਖਿਵਖਲੀ॥੧॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਮਨਿਭਇਆ
ਅਨੰਦਾ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆਗਸਿਗਾਏਗੁਲਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਗੁਲਗਾਵੈ
ਹਰਿਜਨਲੋਗਾ॥ਵੈਰੈਭਾਗਿਪਾਏਹਰਿਨਿਰੋਜੋਗਾ॥੨॥ਗੁਲਵਿਹੁਲਮਾਇਆਮਲੁਪਰੀ॥ਵਿਲੁਗੁਲਜਨ
ਮਿਮੁਏਅਹੰਕਾਰੀ॥੩॥ਸਗਰਿਸੋਰੇਵਰਿਗੁਲਪਰਗਟਿਕੀਏ॥ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਥਿਤਤੁਕਚੀਏ॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥
ਪਏ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੮ ਨਾਮੁਸੁਲੀਨਾਮੋਮਨਿਭਾਵੈ॥ਵੈਰੈਭਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਵੈ॥੧॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਗਾਸਾ॥ਨਾਮਾਬਿਨਾਮੈਪਰਨਹੀਕਾਈਨਮੁਰਵਿਆਸਭਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੈਸੁਗਤਿਸੁਨੀਮਨਿਭਾਈ
ਜੇਨਾਮੁਸੁਨਵੈਸੋਮੇਗਾਮੀਤੁਸਖਾਈ॥੨॥ਨਾਮਹੀਲਗਾਏਮੁਜਨੰਗਾ॥ਪਚਿਪਚਿਮੁਏਬਿਖੁਦੀਖਿਪਤੰਗਾ॥੩॥
ਆਪੇਥਾਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇ॥ਨਨਕਨਾਮੁਦੇਵੈਹਰਿਆਪੇ॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥
ਵੇਹਿਵਧਾਈ॥ਛਲਛਲਾਗੇਹਰਿਰਸਕਰਸਾਈ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਅਨਤਤਰੰਗਾ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁ
ਗੁਰਮਤਿਸਲਾਹੀ॥ਮਾਰਿਆਕਾਯੁਜਮਕੈਕਰਤੁਇਅੰਗਾ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਗੁਰਮਹਿਭਗਤਿਰਖਾਈ॥
ਗੁਰੁਤੁਨਾਸਿਖਦੇਵੈਮੇਰੇਭਾਈ॥੨॥ਹਉਮੈਕਰਮਕਿਛੁਬਿਧਿਨਹੀਜਾਏ॥ਜਿਉਕਿਚਰਨਾਇਖਕਸਿਰਿਛਾਏ॥
੩॥ਜੇਵਰੁਭਾਗਹੋਵਹਿਵਰੁਉਚੇ॥ਨਨਕਨਾਮੁਜਪਹਿਸਚਿਸੁਚੇ॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਕੀਮਨਿਭੂਖਲਗਾਈ॥ਨਾਮਿਸੁਨਿਐਮਨੁਦਿਪਤੈਮੇਰੇਭਾਈ॥੧॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਮਿ
ਤਾ॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਨਾਮੋਸੁਖਪਾਵਹੁਨਾਮੁਰਖਹੁਗੁਰਮਤਿਮਨਿਚੀਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੋਨਾਮੁਸੁਲੀਮਨੁਜਰਸਾ॥ਨਮੁ
ਲਾਠਾਏਗੁਰਮਤਿਬਿਗਸਾ॥੨॥ਨਾਮਾਬਿਨਾਕੁਸਟੀਮੇਹੁਅੰਧਾ॥ਸਭਨਿਰਫਲਕਰਮਕੀਏਦੁਖਧਿਧਾ॥੩॥ਹ
ਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਜਪੈਵਰੁਭਾਗੀ॥ਨਨਕਗੁਰਮਤਿਨਾਮਾਭਿਵਲਾਗੀ॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥
ਘਰੁ ੬ ਹਥਿਕਰਿਤੰਤੁਵਜਾਵੈਜੋਗੀਥਿਥਰਵਾਜੈਥੇਨਾ॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਗੁਲਬੋਲਹੁਜੋਗੀ॥ਇਹਮਨੁ
ਅਹਰਿਗੀਭੋਨਾ॥੧॥ਜੋਗੀਹਰਿਦੇਹੁਮਤੀਉਪਦੇਸੁ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਹਰਿਉਕੈਵਰਤੈਤਿਸੁਅਰੀਹਮਾਅਚੇ
ਸੁ॥ਰਹਾਉ॥ਗਾਵਹਿਰਾਗਭਾਂਤਿਬਹੁਬੋਲਹਿਇਹਮਨੁਅਖੇਲੈਖੇਲਾ॥ਜੇ ਵਹਿਭੂਪਸਿੰਚਨਕਉਥਸੁਧਾ
ਉਹਿਥੈਲਗਾਏਚਰਿਬੋਲਾ॥੨॥ਕੀਏਅਨਗਰਮਹਿਕਰਮਹਰਿਬੋਵਹੁਹਰਿਜਾਮੈਹਰਿਅਖੇਤਾ॥ਮਨੁ
ਅਸਥਿਭੁਥੈਲੁਮਨੁਜੋਵਹੁਹਰਿਸਿੰਚਹੁਗੁਰਮਤਿਜੇਤਾ॥੩॥ਜੋਗੀਜੋਗਮਾਸਿਸਟਿਸਭਤੁਮਹੀਜੋਦੇ

ਹੁਮਰੀਤਿਤੁਚੇਲਾ ਜਨਨਕਕੇਪੁਭਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਲਾਵਹੁਮਨੁਆਪੇਲਾ॥੧॥੧੦॥੬੩॥
 ਆਸਾਮਹਲਾਰ ਕਬਕੇਭਾਏਪੁਘਰੁਤਾਲਕਬਕੇਬਜਾਵੈਰਬਾਬੁਆਵਤਜਾਤਬਰਖਿਨੁਲਗੇ
 ਹਉਤਬਲਗੁਸਮਾਰਉਨਾਮੁ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਮੈਸੀਭਗਤਿਬਨਿਆਈ॥ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿ
 ਨਸਕਉਜੈਸੇਜਲਾਬਿਨੁਮੀਨੁਮਭਿਜਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਕਬਕੇਉਮੇਲੈਪੰਚਸਤਗਾਇਲਕਬਕੇਗਰਾਧੁ
 ਨਿਉਠਵੈ॥ਮੇਲਤਦੁਨਤਖਿਨੁਪਲੁਚਸਾਲਾਗੈਤਬਲਗੁਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮ॥ਗੁਨਗਵੈ॥੨॥ਕਬਕੇਨ
 ਚੈਪਵਪਸਰੈਕਬਕੇਹਾਥਪਸਰੈ॥ਹਾਥਪਵਪਸਰਤਬਿਲਮੁਤਿਲੁਲਾਗੈਤਬਲਗੁਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਸਮੁ
 ਗੈ॥ਕਬਕੇਉਯੋਗਨਕਉਪਤੀਅਵੈਯੋਕਿਪਤੀਲੈਨਾਪਤਿਹੋਇ॥ਜਨਨਕਹਰਿਹਿਰਦੈਸਦਧਿਅਵ
 ਹੁਤਾਜੈਕੇਰੇਸਭਕੋਇ॥੧॥੨॥੧੦॥੬੪॥ਆਸਾਮਹਲਾਰ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੀਐਹਰਿਸਾਧੁਮਿਲਿ
 ਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਨਗਾਈ॥ਗੀਅਨਰਤਨੁਬਲਿਆਘਟਿਚਸਲੁਅਗਿਆਨੁਮੈਰਾਜਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜ
 ਨਨਾਚਹੁਹਰਿਹਰਿਪੈਆਈ॥ਐਸੇਸੰਤਮਿਲਾਹਿਮੇਰੇਭਾਈ॥ਹਮਜਨਕੋਪੋਵਹਪਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿ
 ਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਜੇਇਛੁਹੁਸੇਈਫਲੁਪਵਹੁਫਿਰਿਭੂਖਨਲਾਗੈਆਈ॥੨॥
 ਆਪੇਹਰਿਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਹਰਿਅਪੇਬੋਲਿਬੁਲਾਈ॥ਸੇਈਸੰਤਭਲੇਤੁਪੁਰਵਹਿਜਿਨਕੀਪਤਿਪਵਹਿ
 ਥਾਈ॥੩॥ਨਨਕੁਆਖਿਨਗੈਹਰਿਗੁਲਾਜੈਉਅਖੈਤਿਉਸੁਖੁਪਾਈ॥ਭਗਤਿਭੰਡਾਰਦੀਏਹਰਿਅਪੁ
 ਨੇਗੁਲਗਾਹਕੁਵਲਾਜੈਏਜਾਈ॥੧॥੩॥੧੧॥੬੫॥ਆਸਾਮਹਲਾਰ ਘਰੁ੮ਕਫੀ
 ਆਇਆਮਰਲੁਪੁਰਾਹੁਉਮੈਰੇਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਅਸਥਿਰੋਰੇਈਐ॥੧॥ਗੁਰਪੁਰੇਸਾਥਾਸਿ
 ਚਲਦੁਜਾਇਆਲਾਹਨਾਮੁਸੁਸਰਸਬਦਿਸਮਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਰਬਿਲਿਖੇਰੇਹਸਿਆਈਮਾਇ
 ਆ॥ਚਲਦੁਅਜੁਕਿਕਲਿਪੁਰਹੁਰਮਾਇਆ॥੨॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਤਿਨਾਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਜੂ
 ਐਖੋਲੁਜਾਗਿਕਿਇਹੁਮਨੁਹਰਿਆ॥੩॥ਜੀਵਲਿਮਗਲਿਸੁਖੁਹੋਇਜਿਨਾਗੁਰੁਪਾਈਆ॥ਨਨਕਸਚੇ
 ਸਚਿਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੧॥੧੨॥੬੬॥ਆਸਾਮਹਲਾਰ ਜਨਮੁਪਦਾਰਬੁਪਾਇਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗੁ
 ਰਪਰਸਦੀਬੁਝੈਸਾਚਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਜਿਨਪੁਰਿਲਿਖਿਆਏਖੁਤਿਨੀਨਾਮੁਕਮਾਇਆ॥ਦਰਿਸਚੈਸਚਿ
 ਆਰਮਹਲਿਬੁਲਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਪਾਤੁਰੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਹਰਿ
 ਗੁਲਗਈਐ॥੨॥ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਅਨੇਕਮਨਮੁਖਿਨਹੀਪਈਐ॥ਹਉਮੈਗਰਬੈਗਰਬੁਆਪਿਖੁਆਈ
 ਐ॥੩॥ਨਨਕਆਪੇਆਪਿਆਪਿਖੁਆਈਐ॥ਗੁਰਮਤਿਮਨਿਪਰਗਾਸੁਸਚਪਾਈਐ॥੧॥੧੩॥੬੭॥

ਅਸਮਾਨਾ ਪਰੁ ੧੬ ਸੁਧੰਗਾਹਉਅਨਦਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਕੀਰਤਨੁਕਰਉ।ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਹਰਿਨਾਮੁਕ
 ਤਾਇਆਹਉਹਰਿਬਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਗਹਿਨਸਕਉ।ਰਹਾਉ।ਹਮਰੈਸਵਲਾਸਿਮਰਨੁਹਰਿਕੀਰਤਨੁਹਉਹਰਿ
 ਬਿਨੁਹਰਿਨਸਕਉਹਉਇਭਖਿਨੁ।ਜੈਸੇਹੋਸੁਸਰਬਗਬਿਨੁਹਰਿਨਸਕੈ।ਤੈਸੇਹਰਿਜਨੁਕਿਉਰਹੈਹਰਿਸੇਵਾ
 ਬਿਨੁ॥੧॥ਕਿਨਹੂੰਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਦੂਜਾਭਉਰਿਚਧਾਰਿਕਿਨਹੂੰਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਮੇਰਾਅਪਮਾਨਾਹਰਿਜਨਪ੍ਰੀਤਿਲਾ
 ਈਹਰਿਨਿਰਬਾਲਪਦਨਨਕਸਿਮਰਤਹਰਿਹਰਿਭਰਾਵਨਾ॥੨॥੧॥੧੭॥੬੮॥ਅਸਮਾਨਾ
 ਮਈਮੋਖੇਪ੍ਰੀਤਮੁਰਮੁਖਤਵਹਰੀਮਾਈ।ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਗਹਿਨਸਕਉ।ਜੈਸੇਕਰਹਲੁਥੇਓਰੀਭਾ
 ਈ।ਰਹਾਉ।ਹਮਰਾਮਨੁਬੈਰਾਗਾਬਿਰਕਤੁਭਾਇਓਹਰਿਦਰਸਨਮੀਤਕੋਤਾਈ।ਜੈਸੇਅਲਿਕਮਲਾਬਿਨੁ
 ਹਰਿਨਸਕੈ।ਤੈਸੇਮੋਹਿਹਰਿਬਿਨੁਹਰਨੁਜਾਈ॥੧॥ਗੁਪਤਗਣਿਜਗਦੀਸੁਗੰਧਾਰੇਮੋਹਿਸਰਧਾਪੁਰਿਹਰਿ
 ਰੁਸਾਈ।ਜਨਨਨਕਕੈਮਨਿਅਨਦੋਰਤਹੈਹਰਿਦਰਸਨੁਨਿਮਖਦਿਖਾਈ॥੨॥੨॥੧੫॥੭੧॥੧੩॥੬੯॥

ਰਾਗੁਅਸਮਾਨਾਪ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੨ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥

ਜਿਨਿਲਾਈਪ੍ਰੀਤਿਸੇਈਫਿਰਿਖਾਇਆ।ਜਿਨਿਸੁਖਿਥੈਠਲੀ।ਤਿਸੁਭਉਚਹੁਤਾਦਿਖਾਇਆ।ਭਾਈਮੀਤ
 ਕੁਟਬਦੇਖਿਬਿਬਾਦੇ।ਹਮਅਈਵਸਗਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦੇ॥੧॥ਐਸਦੇਖਿਬਿਮੋਹਿਤਹੋਏ।ਸਾਧਿਕਸਿ
 ਧਸੁਰਦੇਵਮਨੁਖਾਬਿਨੁਸਾਧੁਸਭਿਧੋਹਨਿਧੋਹ।ਰਹਾਉ।ਈਕਿਫਿਰਹਿਉਦਾਸੀ।ਤੇਨਕਾਮਿਵਿਅਪੈ।ਇ
 ਕਿਸਚਹਿਗਿਰਹੀ।ਤਿਨੋਹੋਇਨਾਪੈ।ਇਕਿਸਤੀਕਹਵਹਿ।ਤਿਨਬਹੁਤੁਕਲਪਵੈ।ਹਮਹਰਿਰਾਖੇਲਗਿ
 ਸਤਿਗੁਰਪਵੈ॥੨॥ਤਪੁਕਰਤੇਤਪਸੀਭੂਲਾਏ।ਪ੍ਰੀਤਿਤ ਮੇਰੇਭੋਭਿਸਬਏ।ਤੈਭੁਲਸੇਹੋਮੋ
 ਹਿਅਅਕਾਸੁ।ਹਮਸਤਿਗੁਰਗਖੇਦੇਕਰਿਹਾਥੁ॥੩॥ਗਿਅਨੀਕੀਹੋਇਵਰਤੀਦਾਸੀ।ਕਰਜੇਵੇਸੇਵ
 ਕਰੇਅਰਦਾਸੀ।ਜੇਤੂਕਹਹਿਸੁਕਾਰਕਮਵਾ।ਜਨਨਨਕਗੁਰਮੁਖਨੋਵੈਨਾਵਾ॥੪॥੧॥ਅਸਮਾਨਾ ਪ
 ਸਸੁਤੇਪਿਰਿਕੀਨੀਵਖਿ।ਦੇਗਜਿਠਲੀ।ਮੁਈਦੂਖਿਸੰਤਾਪਿ।ਘਰਕੇਜਿਠੇਰੇਕੀਚੂਕੀਕਾਲੀ।ਪਿਰਿਠੀਖ
 ਅਕੀਨੀਸੁਘਰੁਜਾਇ॥੧॥ਸੁਨਹੁਭੋਕਾਮੈਪੇਮਰਸੁਪਾਇਆ।ਦਰਜਨਮਰੇਵੈਰੀਸਿਧਾਰੇਸਤਿਗੁਰਮੋ
 ਕਉਹਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆ।ਰਹਾਉ।ਪਥਮੇਤਿਅਗੀਹਉਮੈਪ੍ਰੀਤਿ।ਦੁਤੀਅਤਿਅਗੀ।ਯੋਗਾਗੀਤਿ।
 ਤੈਭੁਲਾਤਿਅਗਿਦਰਜਨਮੀਤਸਮਨੇ।ਤੁਰੀਆਗੁਲਮਿਲਿਸਪਛਨੇ॥੨॥ਸਹਜਗੁਠਮਹਿਅਸ
 ਲੁਥੀਪਿਆਜੋਤਿਸਰੂਪਮਨਹਦਵਾਜਿਆ।ਮਹਾਅਨੰਦਗੁਰਸਬਦਵੀਚਰਿ।ਪ੍ਰਿਅਸਿਉਰਤੀਪ

ਨੇ ਸੋਹ ਗਲਿ ਨਹਿ ॥ ੩ ॥ ਜਨਨ ਕੁ ਬੇਧੇ ਬਹੁ ਚੀਚ ਗੁ ਜੇ ਸੁਲੇ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਉਤਰੈ ਪਾਗਿ ॥ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ
 ਨ ਅਵੈ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਹਰੈ ਸਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਜ ਭਗਤੀ ਸੀਲਵੰਤੀ
 ਨਹਿ ॥ ਭੁਪਿ ਅਨੁਪ ਪੂਰੀ ਆਚਾਰਿ ॥ ਜੇ ਤੁਹਿ ਹਿਓ ਸੋ ਸੋਗਿ ਹੁ ਸੋਭ ਵੰਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੇ
 ਜੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਕਰ ਲੀਕਾ ਮਲਿ ਗੁਰਮਿਲਿ ਹਮ ਪਾਈ ॥ ਜਾਜਿ ਕਾਜਿ ਪਰਥਾਇ ਸੁਹਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿ ਚਰੁ
 ਵਸਿ ਪਿਤਾ ਕੋ ਸਾਥਿ ॥ ਤਿ ਚਰੁ ਕੰਤੁ ਬਹੁ ਫਿਰੈ ਦਿਸਾਇ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਆਲੀ
 ਘਰਮ ਹਿਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਬਤੀ ਹਸੁ ਲਖ ਲੀ ਸਚੁ ਸੰਤ ਤਿ ਪੂਤਾ ॥ ਆਗਿ ਆਕਾਰੀ ਸੁਘੜ
 ਸਰੂਪਾ ॥ ਇਛੁ ਪੂਰੇ ਮਨ ਕੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਸੰਤੋਖੀ ਦੇਰ ਜੇਰ ਨੀ ॥ ੩ ॥ ਸਭ ਪਰਵਰੈ ਮਹਿ ਸਰੇਸਰਾ
 ਮਤੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵਰ ਜੇ ਸਟਾ ॥ ਪੈਨੁ ਸੁਗੰਧੁ ਜੇ ਤੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਅਇ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਸੁ ਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥
 ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਤਾ ਕਰਉ ਸੋ ਪਕਤਿ ਨ ਦੇਈ ॥ ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਕੈ ਰਿਕਟਿ ਖਲੋਈ ॥ ਵੇਕਰੈ ਬਹੁ ਰੂਪਿ
 ਖਵੈ ॥ ਗਹਿ ਬਸਤਿ ਨ ਦੇਈ ਵੀਖ ਵੀਖ ਭਰਮਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਘਰ ਕੀ ਨਾਇ ਕਿ ਘਰ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ॥ ਜਤਨ ਕਰਉ
 ਚਿਰ ਝਾਇ ਪਰੇਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰਕੀ ਭੇਜੀ ਆਈ ਆਮਰਿ ॥ ਨ ਦਿਖੈ ਭਜੀ ਤੇ ਸਭਿ ਥਨ ਥਨ ਤਗ ॥ ਤਟਿ ਤੀ
 ਰਥਿ ਨ ਛੋੜੈ ਜੋਗ ਸਿਰਿ ਆਸਾ ॥ ਪਵਿਥ ਕੇ ਸੀਮਿ ॥ ਤਿ ਬੇਦ ਅਭਿ ਆਸਾ ॥ ੨ ॥ ਜਹ ਕੈ ਸਉ ਤਹ ਨਾਲੇ ਬੈਸੈ
 ਸਗਲ ਭਵਨ ਮਹਿ ਸਬਲ ਪਵੈ ਸੈ ॥ ਹੋਛੀ ਸਗਲਿ ਪਾਇ ਆਰਹ ਲੁਨ ਪਾਈ ॥ ਕਹੁ ਮੀਤਾ ਹਉ ਕੈ ਪਰਿ
 ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਲਿ ਉਪਦੇਸੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪਰਿ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੋਹਿ ਮੰਤ੍ਰਾ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿ ਆ ਗੁਲਾਨੁ ਭੰਨੈ ਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੀ ਮਲਿ ਚਿਨਾਨ ਕਭਏ ਆਚੰਤਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ਘਰੁ ਮੇਰਾ ਇਹ ਨਾਇ ਕਿਹ
 ਮਾਰੀ ॥ ਇਹ ਆਮਰਿ ਹਮ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਦਰ ਬਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ੪ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਤਾ ਜੀ ਪੜੀ ਦਲਾਵਉ ॥ ਦੁਤੀਏ ਮਤਾ ਦਾਇ ਮਨੁ ਖਪੁ ਚਾਵਉ ॥ ਤਿਤੀਏ ਮਤਾ ਕਿਛੁ ਕਰ
 ਉਉ ਪਾਇਆ ॥ ਮੈਸਭ ਕਿਛੁ ਛੋਰੈ ਪਭਤੁ ਹੀ ਪਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਅਚੰਤ ਸਹਜਾਇਆ ॥
 ਦੁਸਮਨ ਦੁਤਮੁਏ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮੋਕਉ ਦੀ ਆਉ ਪਦੇਸੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਸਭੁ ਹਰਿ
 ਕ ਦੇਸੁ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੀ ਸੁਤੇਰਾ ਤਾਲਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਚਿਟ ਤੂੰ ਹੋਈ ਬਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਤੁਧੋ ਨੇ ਛੋਰਿ ਜਾਈ ਐ ਪਭ ਕੈ
 ਪਰਿ ॥ ਅਨਨ ਬੀ ਅਤੇਰੀ ਸਮਸਰਿ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਕਾਲੀ ॥ ਸਕਤੁ ਰੂਝਾ ਛੋਰੈ ਬੇਬਾਲੀ ॥
 ੩ ॥ ਤੇਰੀ ਵਾਰਿ ਆਈ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਹ ਕਹਰਾ ਖਿਲੈ ਹਿ ਗਲਿ ਲਾਈ ॥ ਨਨ ਕਦਾ ਸਤੇਰੀ ਸਰਲਾਈ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਗਾਖੀ ਪੈ ਜਵ ਜੀਵਾ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰਦੇ ਸੁਣਾਗਿ ਸਉ ਦੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥ ਵਸਤੁ

ਅਨੁਪਸੁਲੀਯਾਭਾਇਆ ਗੁਲਗਾਸੀਬੀਨਿਪਲੈਅਨੀ।ਦੇਖਰਤਨੁਇਹੁਮਨੁਪਦਨੀ॥੧॥ਸਾਹਵਾਪਾ
ਰੀਦੁਅਰੋਅਏ।ਵਖਰੁਕਾਦੁਸਉਦਾਕਰਾਏ।ਰਹਾਉ।ਸਾਹਿਪਠਾਇਆਸਾਹੈਪਾਸਿ।ਅਮੋਲਰਤ
ਨਅਮੋਯਾਗਾਸਿ।ਵਿਸਟਸੁਭਾਈਪਾਇਆਮੀਤਾ।ਸਉਦਮਿਲਿਆਨਿਰਚਲਚੀਤਾ॥੨॥ਭਉਨਹੀਤ
ਸਕਰਪਉਲਨਪਾਨੀ।ਸਹਾਜੇਵਿਹਾਈਸਹਜਿਲੈਜਾਨੀ।ਸਤਕੈਖਟਿਐਦੁਖੁਨਹੀਪਾਇਆ।ਸਹੀਸ
ਲਾਮਤਿਘਰਿਲੈਆਇਆ॥੩॥ਮਿਲਿਆਲਾਹਭਏਅਨੰਦਾ।ਪਿਨੁਸਾਹਪੁਰੇਬਖਸਿੰਦਾ।ਇਹੁਸਉਦਾਰੁ
ਰਮੁਖਿਕਿਨੈਵਿਗਲੈਪਾਇਆ।ਸਹਾਯੀਖੇਪਨਕੁਲੈਆਇਆ॥੪॥੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਗੁਨੁਅਵਗਨੁਮੋਰਕਛੁਨਬੀਚੋਗੇ।ਨਹਦੇਖਿਚਿਤੁਪਰਿਗਸੀਗੋਗੇ।ਚਜਾਅਚਰਕਿਛੁਬਿਧਿਨਹੀਜਾ
ਨੀ।ਬਾਹਪਕਰਿਪਿਅਸੇਜੈਅਨੀ॥੧॥ਸੁਨਿਬੇਸਖੀਕੀਤਿਹਮਾਰੇਕੀਅਲੇਖਸਮਾਨਾ।ਕਰੁਮਸਤਕਿਪਰਿ
ਗਖਿਚਿਕਰਿਅਪੁਨਾਕਿਅਜਨੈਇਹੁਲੇਕਅਜਾਨਾ।ਰਹਾਉ।ਸੁਹਗੁਹਮਾਰੇਅਥਹੁਦਿਸੇਹਿਚਿ।ਕੀਤੁ
ਮਿਲਿਚਿਮੋਰਸਭੁਦੁਖੁਜੋਹਿਚਿ।ਅੰਗਨਿਮੋਰੈਸੋਭਾਚੰਦਾ।ਨਿਸਿਬਸੁਗਪਿਅਸੀਗੀਅਨੰਦਾ॥੨॥ਬਸ
ਤਹਮਾਰੇਰੀਚਲੂਲਾ।ਸਗਲਾਅਭਰਲਸੋਭਾਕੀਠਿਛੂਲਾ।ਪਿਅਪੇਖੀਦ੍ਰਿਸਟਿਪਏਸਗਲਾਨਿਧਨਾ।
ਦੁਸਟਦੁਤਕੀਚੁਕੀਕਾਨੀ॥੩॥ਸਦਖੁਸੀ।ਆਸਦਰੰਗਮਦੇ।ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਗਿਹਮਹਿਤਿਪਤਨੇ।ਕ
ਹੁਨਾਨਕਜਉਪਿਰਹਿਸੀਗਾਹੀ।ਬਿਭੁਸੇਹਗਨਿਸੀਗੀਭੁਤਾਰੀ॥੪॥੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਦਾਨੁਦੇਇਕਰਿਪੂਜਾਕਰਨਾ।ਲੈਤਦੇਤਉਨਮੁਕਰਿਪਰਨਾ।ਜਿਤੁਦਰਿਤੁਮਹੈਬਾਹਮਲਜਾਲਾ।ਤਿ
ਤੁਦਰਿਤੁਹੀਹੈਪਛੇਤਾਲਾ॥੧॥ਐਸੇਬਾਹਮੰਦੂਥੇਭਾਈ।ਨਿਰਪਰਾਧਾਚਿਤਵਹਿਚੁਰਿਆਈ।ਰਹਾਉ
ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਠਿਗਹਿਹਲਕਾਏ।ਨਿੰਦਾਕਰਗਿਸਿਰਿਭਾਭਉਠਾਏ।ਮਾਇਅਵੈਤੈਨਾਹੀ।ਰੁਰਮੇਭੂਲਾ
ਬਹੁਤੀਰਾਹੀ॥੨॥ਬਾਹਰਿਭੇਖਕਰਹਿਘਨੇਗੇ।ਅੰਤਰਿਬਿਖਿਆਉਤਰੀਘੇਗੇ।ਅਵਰਉਪਦੈਸੈਅ
ਪਿਨਕੁਣੈ।ਐਸਾਬਾਹਮਲੁਕਹੀਨਸੀਝੈ॥੩॥ਮੁਰਖਬਾਮਲਪਰੂਸਮਾਯਿ।ਦੇਖਤਸੁਨਤਤੇਰੈਰੈਨਾਇ
ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਹੋਵੀਭਾਰੁ।ਮਾਨੁਛੋਰਿਗੁਰਚਰਲੀਲਾਗੁ॥੪॥੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਦੁਖਰੋਗਭਏਗਤੁਤਨਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਹਰਿਗੁਲਗਾਇ।ਭੁਏਅਨੰਦਮਿਲਿਸਾਪੂਸੀਗੀਅਬ
ਮੇਰਾਮਨੁਕਤਹੀਜਾਇ॥੧॥ਤਪਾਤਿਭੁਣੀਗੁਰਸਬਦੀਮਾਇ।ਬਿਨਾਸੀਗਾਇਚਿਤਾਪਸਭੁਸਹਜਾ
ਗੁਰਸੀਤਲੁਮਿਲਿਚਿਸਹਾਜੇਸੁਭਾਈ।ਰਹਾਉ।ਧਵਤਰਹੇਏਭਾਇਭੁਭੁਣੀਆਆਇਬਸੇਅਬਦਿ
ਹਦਲੁਭਾਇ।ਜਗਤੁਉਪਾਰੰਨਸੈਤਤਮਰੇਦਗਸਨੁਪੇਖਤਹੋਅਘਾਇ॥੨॥ਜਨਮਦੇਖਪਰੇਮੇਰੇਪਛੇ

ਅਬ ਪਕਰੇ ਨਿਹਚਲੁ ਸੁਪਾਇ। ਸਹਜ ਪੁਨਿ ਗਵੈ ਮੰਗਲ ਮਨੁ ਆ ਅਬ ਤਕ ਉਠ ਨਿਕਾ ਲੁਨਖਾਇ॥ ੩॥ ਕਰਨ ਕ
 ਰਨ ਸਮਰਥ ਹਮਾਰੇ ਸੁਖ ਦਈ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਈ। ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਨਕ ਚਿਤਿ ਪੈਤਿ ਮੇਰੇ ਸੀਰੀ ਸਹਾਇ॥
 ੪॥ ੯॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਅਰਵ ਵੈ ਬਿਲਾ ਲਵੈ ਨਿੰਦਕਾ। ਪਰ ਕਹੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਬਿਸਰਿਆ ਅਪਲਾ ਕੀ
 ਤਾਪ ਵੈ ਨਿੰਦਕਾ ਰਹਾਇ। ਜੋ ਕੋਈ ਉਸ ਕਾ ਸੀਰੀ ਹੋਵੈ ਨਾ ਲੇਲਾ ਏਸਿ ਧਵੈ। ਅਲਹੋ ਦਾ ਅਜ ਗੁਰੁ ਭਾਉ ਉ
 ਏ ਨਿੰਦਕਾ ਅਗਨੀ ਮਾਹਿ ਜਲਾਵੈ॥ ੧॥ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਦੁਆਰੈ ਜੋ ਹੋਇ ਬਿਤੀ ਤੈ ਸੁਨਾਨੁ ਆਖਿ ਸੁਲਾਵੈ॥
 ਭਗਤ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਮਨਿ ਦੋਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ਬਿਗਸਵੈ॥ ੨॥ ੧੦॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਜੁ ਤੈ ਮੈ ਕੀ ਅਉਸ ਗਲ ਸੀ ਗਾਰਾ। ਤਉ ਭੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਨ ਪਤੀ ਆਗਾ ਅਨਿਕ ਸੁਰੀ ਪਤਤ ਮਹਿ ਲਾਵ
 ਚਿ। ਓਹੁ ਸੁਖਾ ਤੇ ਲੁਸਾ ਮਨਿ ਨਹੀ ਪਵਾਇ। ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤ ਵਉ ਐਸੀ ਅਸਈ। ਪਿਆ ਦੇਖਤ ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ
 ਮਾਈ॥ ੧॥ ਮਾਈ ਕਹਾ ਕਰਾਇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨ ਧੀਰੈ। ਪਿਆ ਪ੍ਰੀਤ ਮਥੈ ਰਾਗੁ ਹਿਰੈ। ਰਹਾਇ। ਬਸਤਾ ਬਿਬੁਖਨ
 ਸੁਖ ਬਹੁਤਾ ਬਿਸੇਖੈ। ਚਿਓ ਭੀ ਜਨ ਉਕਿ ਤੈ ਨ ਲੇਖੈ। ਪਾਤਿ ਸੋਭਾ ਅਹੁ ਮਨੁ ਮਹਤਾ। ਆਗਿ ਆਕਾਰੀ ਸਗ
 ਲ ਜਗਤਾ। ਰਿਹੁ ਐਸੈ ਹੋ ਸੁੰਦਰ ਲਾਲਾ। ਪਭ ਭਾਵਾ ਰਾਸ ਦਾ ਨਿਹਾਲਾ॥ ੨॥ ਬਿੰਨ ਭੋਜਨ ਅਨਿਕ ਪਰ
 ਕਾਗ। ਰਿਗਤ ਮਾਸੇ ਬਹੁਤ ਬਿਸਥਾਗ। ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਅਰੁ ਬਹੁਤ ਫੁਰਮਾਇ ਸੀ। ਮਨੁ ਨਹੀ ਧ੍ਰਿਪੈ ਤਿਸ ਗਾਨ
 ਏ ਸੀ। ਬਿਨੁ ਮਿਲ ਬੇਇਹੁ ਦੇਨੁ ਨਾ ਬਿਹਵੈ। ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਸ ਭਾਉ ਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਸੁਨੀ ਇਹ
 ਜੋਇ। ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਚਿਨ ਕੋਈ। ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁਣਿ ਨਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ। ਪੂਰੀ ਆ
 ਸਾ ਮਨੁ ਰਿਪਤਾਇਆ। ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਤਾ ਦੁਕੀ ਰੰਝਾ। ਨਨਕ ਲਾਧ ਮਨ ਤਨ ਮੰਝਾ॥ ੪॥ ੧੧॥
 ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ। ਦੁਤੀ ਆਤੇਰੀ ਮਨੀ ਐਪੀਤਿ। ਤਿਤੀ ਆਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਬ
 ਨੁ। ਬਿਗੜੁ ਪੁਮਨ ਮਹਿ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ੧॥ ਸੋਹਨੀ ਸਰੂਪਿ ਸੁਜਾਇ। ਬਿਚਖਨਿ ਅਤਿ ਗਰਬੈ ਸੋਹਿ ਫਕੀ
 ਤੈ। ਰਹਾਇ। ਅਤਿ ਸੁਚੀਤੇਰੀ ਪਕਸਾਲਾ। ਕਰਿ ਏਸਨੁ ਪੁਜਾਤਿ ਲਕਲਾਲਾ। ਗਲੀ ਗਰਬਹਿ ਮੁ
 ਖਿਰੋ ਵਹਿਗੀ ਆਨਾ। ਸਭਾ ਬਿਧਿ ਖੋਈ ਲੋਭਿ ਸੁਆਨਾ॥ ੨॥ ਕਾਪਰ ਪਹਿਰਿ ਭੋਗਿ ਭੋਗਾ। ਆਚਾਰ ਕ
 ਰਹਿ ਸੋਭਾ ਮਹਿ ਲੋਗਾ। ਜੋ ਆਚੰਦਨੀ ਬਿਸਥਾਗ। ਸੀਰੀ ਖੋਟ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਦਾ॥ ੩॥ ਅਵਰ ਜੋ ਨਿਤੇਰੀ ਪ
 ਨਿਹਾਗੀ। ਇਸੁ ਪਰਤੀ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਸਿਕੰਦਾਰੀ। ਸੁਏਨਾ ਰੂਪਾ ਤੁਣ ਪਹਿਦਾ ਮਾ। ਸੀਲਾ ਬਿਗਾਰਿ ਚਿਤੇਰਾ ਕ
 ਮਾ॥ ੪॥ ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਾਇ ਆਹਰਿ ਗਈ। ਸਾਬੰਦੀ ਤੇਲਈ ਛਡਾਇ। ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਮਾਇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪ
 ਏਆ। ਕਹੁ ਨਨਕ ਸਭਾ ਚਿਹਰੀ ਇਆ॥ ੫॥ ਸਭਿ ਭੁਖਾ ਭਿਖੁ ਬਨੇ ਸੁਹਾਗਨੀ। ਅਤਿ ਸੁੰਦਰੀ ਬਿ

ਚਖਨਿਤੁ। ਰਹਾਇਤੁ ਜਾ॥ ੧੨॥ ਆਸਮਹਲਾ ੫ ਜੀਵਤਦੀਸੈ। ਤਿਸੁ ਸਰਪਰਮਰਣਾ। ਮੁਅਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਨਿ
ਹਚਲੁ ਰਹਣਾ॥ ੧॥ ਜੀਵਤਮੁਏ ਮੁਏ ਸੇਜੀਵੈ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਅਵਖਪੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਅਗੁਰਸਬਦੀਰ
ਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੈ। ਰਹਾਇ॥ ਕਾਦੀ ਮਟਕੀ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਸਾ॥ ਜਿਸੁ ਛੂਟੈ ਤਿਛੁਟੀ। ਤਿਸੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ
੨॥ ਉਚਾਚੈ ਸੁਪਵੈ ਪਾਇਆ। ਧਰਨਿ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਨਕਾਲਾ॥ ੩॥ ਕ੍ਰਮਤਫਿਰੇ ਤਿਨ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾ
ਇਆ। ਸੇਅਸਥਿਰ ਜਿਨ ਗੁਰਸਬਦ ਕਮਾਇਆ॥ ੪॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਮਾਲਾ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਿ
ਲਿਭਏ ਨਿਹਾਲਾ॥ ੫॥ ੧੩॥ ਆਸਮਹਲਾ ੫ ਪੁਤਰੀਤੇਰੀ ਬਿਪਿਕਰਿਥਾਟੀ। ਜਨੁਸਤਿ ਕਰਿਹੋਇਰੀ
ਮਟੀ॥ ੧॥ ਮੁਲੁ ਸਮਾਲੁ ਅਚੇਤਗਵਾਗਾ। ਇਤਨੇ ਕਉਤੁ ਮਕਿਆਗਰਥੇ॥ ੨॥ ਰਹਾਇ॥ ਤੀਨਿਸੇ
ਕਾ ਦਿਹਵੀ ਮਿਹਮਨਾ। ਅਵਰਵਸਤੁਤੁ ਪੁਰਿਅਮਨਾ॥ ੩॥ ਬਿਸਟਾ ਅਸਤਰ ਕਤੁ ਪਰੇਟੇ ਚਾਮ
ਇਸੁ ਉਪਰਿ ਲੇਗੀ ਖਚਿਗੁਮਨਾ॥ ੪॥ ਏਕਵਸਤੁ ਬੁਝਹਿ ਤਹੇਵਹਿ ਪਾਕਾ। ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਤੁਸਦਨਾ ਪਕ
ਠਾ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਕਉ ਭਰਥਾਗਾ। ਜਿਸਤੇ ਪਾਈਐ ਹਰਿਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨਾ॥ ੫॥ ੧੪॥ ਆਸਮਹਲਾ ੫ ਇਕੁ ਕੁਛੁ ਹਉਪਦ
ਇਕਘੜੀ। ਦਿਨਸੁ ਮੇਕਉ ਬਹੁਤੁ ਦਿਹਗੇ। ਮਨੁ ਨਰੈ ਕੈਸੇ ਮਿਲਉ ਪਿਆਰੇ॥ ੧॥ ਇਕੁ ਪਲੁ ਦਿਨਸੁ ਮੇ
ਕਉਕ ਬਹੁਤਾ ਬਿਹਵੈ। ਦਰਸਨਕੀ ਮਨਿਆਸਘਨੇਰੀ ਕੋਈਐ। ਸਾਸੀਤੁ ਮੇਕਉ ਪਿਰਹੀ ਮਲਾਵੈ॥ ਰਹਾਇ॥
ਚਾਰਿ ਪਹਰਚਹੁ ਗੁਰਸਮਨੇ। ਗੈਲਿਬਈਤ ਬਅੰਤੁ ਨਜਨੇ॥ ੨॥ ਪੰਚਵਤੀ ਮਲਿਪਿਕਹੁਵੈਛੋਵੀ। ਕ੍ਰਮਿ
ਕ੍ਰਮਿਰੈਵੈ ਹਥਪਛੋਵੀ॥ ੩॥ ਜਨਨਨਕਕਉਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦਿਖਾਇਆ। ਆਤਮਚੀਨਿ ਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆ॥ ੪॥
੧੫॥ ਆਸਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਸੇਵਾ ਮਹਿ ਪਰਮਨਿਪਨਾ। ਹਰਿਸੇਵਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥ ੧॥ ਹਰਿਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਸਿ
ਰਿਸਖਾਈ। ਦੁਖਿਸੁਖਿਸਿਮਰੀਤਹਮਉਚੁ ਦੁਜਮੁਕਪੁਰਾ ਮੇਕਉ ਕਹਾਰਾਈ॥ ਰਹਾਇ॥ ਹਰਿਮੇਰੀ ਚਿਟ
ਮੈਹਰਿਕਾਤਲਾ। ਹਰਿਮੇਰਾ ਸਖਾਮਨਮਾਰਿਦੀਬਲਾ॥ ੨॥ ਹਰਿਮੇਰੀ ਪੁਜੀ ਮੇਰਾ ਹਰਿਵੇਸਾਗਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ
ਧਨੁਖਟੀ ਹਰਿਮੇਰਾ ਸਾਗਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਇਹਮਾਤਿਅਵੈ। ਜਨਨਨਕੁਹਰਿਕੈਅੰਕਿਸਮਵੈ॥ ੪॥
੧੬॥ ਆਸਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭੁਗੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਇਹੁਮਨੁਲਾਈ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਭੈਛਲਪਾਈ॥ ੧॥ ਮਨਕਿ
ਉਥੈਰਗੁਕਰਹਿਗਾ। ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾ। ਮਨਸਕਾਦਾਤਾ ਸਭਸੁਖਨਿਪਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਸਦਹੀ। ਗੁਰਪੁਰਾ।
ਰਹਾਇ॥ ਜਰਨਕਮਲਰਿਦਅੰਤਰਿਧਰੇ। ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮਿਲੇਗਾਮਪਿਆਰੇ॥ ੨॥ ਪੰਚਸਖੀ ਮਿਲਿਮੇਰ
ਲੁਗਾਇਆ। ਅਨਹਦਬਾਲੀ ਨਦੁਵਜਾਇਆ॥ ੩॥ ਗੁਰਨਨਕੁਤਰੀਮਲਿਆਹਰਿਗਈ। ਸੁਖਿਰੈ
ਲਿਵਿਹਾਲੀਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥ ੪॥ ੧੭॥ ਆਸਮਹਲਾ ੫ ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਪਰਗਟੀਆਇਆ।

ਮਲਿਸਤਿਗੁਰਪਤੁਪੁਰਪਇਆ॥ ੧॥ ਮੈਸਾਹਰਿਪਤੁਸੇਚੀਮੈਭਈ॥ ਭਰਿਨਜਲੈਜਲਿਨੀ॥ ਭੂਖੈਸੀਗੁਛੇ
 ਨਿਕਰਿਕਤਤੁਨਜਾਈ॥ ਰਹਉ॥ ਤੇਟਿਨਅਵੈਨਿਖੁਟਿਨਜਾਈ॥ ਖਾਇਖਰਚਿਮਨੁਗਹਿਆਮਘਾਈ॥
 ੨॥ ਸੋਸਚੁਸਹਾਜਿਸੁਖਰਿਗਰਿਪਤੁਸਿਚਲਾ॥ ਇਸੁਪਨਤੇਸਭੁਜਗੁਵਰਸਾਲਾ॥ ੩॥ ਤਿਨਿਹਰਿਪਤੁਪਇ
 ਆਜਿਸੁਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਹਲਾ॥ ਜਨਨਕਅੰਤਿਵਾਰਨਮੁਗਹਲਾ॥ ੪॥ ੧੮॥ ਆਸਮਹਲਾ ੫
 ਜੈਸੇਕਿਰਸਲੁਬੈਕਿਰਸਨੀ॥ ਕਾਚੀਪਕੀਥਾਢਿਪਰਨੀ॥ ੧॥ ਜੇਜਨਮੈਸੋਜਨਹੁਮੁਆ॥ ਗੋਵਿੰਦਭਗ
 ਤੁਅਸਾਥਿਰੁਪੈਥੀਆ॥ ਰਹਉ॥ ਦਿਨਤੇਸਰਪਰਪਉਸੀਗਤਿ॥ ਗੈਲਿਗਈਠਿਰਿਹੋਇਪਰਭਾਤਿ॥ ੨॥
 ਮਾਇਅਮੋਹਿਸੋਇਰਹੇਅਭਾਗੇ॥ ਗੁਰਪਸਾਦਿਕੋਵਿਗਲਾਜਾਗੇ॥ ੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਲਗਈਅਹਿਨੀਤ
 ਮੁਖਉਜਲਹੋਇਨਿਗਮਲਚੀਤਾ॥ ੪॥ ੧੯॥ ਆਸਮਹਲਾ ੫ ਨਉਨਿਪਿਤੈਰੋਸਗਲਨਿਧਨਾ॥ ਇਛਾਪੁਰ
 ਕਰਖੈਨਿਦਨਾ॥ ੧॥ ਤੁਮੋਰੀਪਅਰੇਤਾਕੈਸੀਭੂਖਾ॥ ਤੁਮਸਿਵਸਿਆਯਗੈਨਦੁਖਾ॥ ਰਹਉ॥ ਜੇਤੁਕਰਹਿ
 ਸੋਈਪਰਵਦੁ॥ ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਤੇਰਸਚੁਫੁਰਮਾਨੁ॥ ੨॥ ਜਾਤੁਪੁਭਾਵੈਤਾਹਰਿਗੁਲਗਉ॥ ਤੇਰੈਘ
 ਰਿਸਦਾਸਦਾਹੈਨਿਅਉ॥ ੩॥ ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ ਨਾਨਕਲਾਇਆਲਾਗਾਸੇਵਾ॥ ੪॥ ੨੦॥
 ਆਸਮਹਲਾ ੫ ਨਿਕਟਿਜੀਅਕੈਸਦਹੀਸੀਗਾ॥ ਕੁਦਰਤਿਵਰਤੈਰੁਪਅਰੁਰੀਗਾ॥ ੧॥ ਕਰੈਨਣੁਰੈਨਾ
 ਮਨੁਰੇਵਨਹਾਰਾ॥ ਅਵਿਨਸੀਅਵਿਗਤੁਅਗੋਚਰੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਖਸਮੁਹਮਾਗਾ॥ ਰਹਉ॥ ਤੇਰੇਦਾਸਰੇ
 ਕਉਕਿਸਕੀਕਾਇ॥ ਜਿਸਕੀਸੀਰਗਏਆਇ॥ ੨॥ ਜੇਲਉਚਪ੍ਰਭਿਕੀਅਮਜਾਤਿ॥ ਤਿਸੁਲਉਚੇ
 ਕਉਕਿਸਕੀਤਾਤਿ॥ ੩॥ ਵੇਮੁਹਤਾਜਵੇਪਰਵਾਹੁ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਕਹਹੁਗੁਰਵਾਹੁ॥ ੪॥ ੨੧॥
 ਆਸਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਰਸੁਛੇਡਿਹੋਛੈਰਸਿਮਾਤਾ॥ ਘਰਮਹਿਵਸਤੁਬਾਹਰਿਉਠਿਜਾਤਾ॥ ੧॥ ਸੁਨੀਨ
 ਜਾਈਸਚੁਅੰਮਿਤਕਾਥਾ॥ ਰਾਰਿਕਰਤਤੂਰੀਲਾਰੀਗਾਥਾ॥ ਰਹਉ॥ ਵਜਹੁਸਾਹਿਬਕਸੇਵਾਥਿਰ
 ਨੀ॥ ਮੈਸੇਗੁਨਹਅਛਾਦਿਚਿਪਨੀ॥ ੨॥ ਤਿਸੁਸਿਏਲੂਕਜੈਸਦਹੀਸੀਗੀ॥ ਕਾਮਿਨਅਵੈਸੋਛਿਰਿਠਿ
 ਰਿਮੀਰੀ॥ ੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਜਿਉਭਵੈਤਿਉਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ੪॥ ੨੨॥
 ਆਸਮਹਲਾ ੫ ਜੀਅਪਾਨਪਨੁਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ ਈਹਉਹਉਨਸੀਗੀਕਾਮੁ॥ ੧॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਅਵਰੁ
 ਸਭੁਭੇਰਾ॥ ਤਿਪਤਿਅਘਾਵੈਹਰਿਦਰਸਨਿਮਨੁਮੇਰਾ॥ ਰਹਉ॥ ਭਗਤਿਭੰਡਾਰਗੁਰਬਾਦੀਲਾਲਾ॥
 ਗਵਤੁਨਤਕਮਵਤਨਿਹਾਲਾ॥ ੨॥ ਚਰਲਕਮਲਾਸਿਉਲਾਗੇਮਨੁ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਿਤੂਠੈਕੀਨੋਦਨੁ॥
 ੩॥ ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਦੀਖਿਅਦੀਨਾ॥ ਪ੍ਰਭਅਥਿਨਾਸੀਘਟਿਘਟਿਚੀਨਾ॥ ੪॥ ੨੩॥ ਆਸਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿਮੰਤਰੀਮਾਤ੍ਰੇਮਹੀਸਦਾਅਨੰਦੀ॥ ਮਾਨਸਮਹਿਦੀਅਮੋਹੀ॥

ਅਨਦਬਿਨੋਦਭਰੇਪੁਰਿਪਾਰਿਆਅਪੁਨਕਾਰਜੁਅਪਿਸਵਾਰਿਆ॥੧॥ਪੁਰਸਮਰੀਪੁਰੇਠਕੁਰੰਕੀ॥੧੮੮
 ਭੁਕਿਪੁਰਿਪਾਰਿਹੀਸੋਭਜਾਕੀ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਨਿਪਨੁਜਾਕੀਨਿਰਮਲਸੋਈ॥ਅਪੇਕਰਤਾਅਵਤੁਨਕੋਈ॥
 ੨॥ਜੀਅਜੀਤਸਭਿਤਕੋਭਾਖੀ॥ਗਵਿਰਹਿਆਪੁਰੁਸਭਕੋਸਾਖੀ॥੩॥ਪੁਰਾਗੁਰੁਪੁਰੀਬਲਤਬਲ
 ਈ॥ਨਨਕਭਗਤਮਿਲੀਵਡਿਆਈ॥੪॥੨੦॥ਅਸਮਹਲਾ੫ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਬਨਵਹੁਇਹਮਨੁ
 ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਸੇਚਹੁਹਰਿਪਨੁ॥੧॥ਉਤਮਮਤਿਮੇਰੈਰਿਦੈਤੁਅਉ॥ਪਿਆਵਉਗਾਵਉਗੁਲਗੋ
 ਵਿਦਾਅਤਿਪੀਤਮਮੋਹਿਲਗੈਨਉ॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਪਤਿਅਘਵਨੁਸਚੈਨਾਇ॥ਅਰਸਮਿਮਜਨੁਸੇਤਪੁ
 ਰਾਇ॥੨॥ਸਭਮਹਿਜਨਉਕਰਤਾਏਕਾਸਾਖੀਗਤਿਮਿਲਿਬੁਧਿਕਿਬੇਕ॥੩॥ਦਸੁਸਗਲਕਛ
 ਰਿਅਭਿਮਨੁ॥ਨਨਕਕਉਗੁਰਿਦੀਨੋਦਨੁ॥੪॥੨੧॥ਅਸਮਹਲਾ੫ਬੁਧਿਪਗਾਸਕਈਮਤਿਪੁ
 ਰੀ॥ਤਤੇਥਿਨਸੀਦਰਮਤਿਦੂਰੀ॥੧॥ਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਈਅਲੋ॥ਬੁਝਤਘੋਰਅੰਧਕੁਪਮਹਿਨਿਕ
 ਸਿਦਿਮੇਰੇਭਈਗੋਰਹਾਉ॥ਮਹਾਅਗਰਅਗਨਿਕਾਸਾਗਰਾਗੁਰੁਬੋਹਿਬੁਤਾਰੇਤਨਾਗਰਾ॥੨॥ਦੁਤਰ
 ਅੰਧਕਿਖਾਇਹਆਈਆਗੁਰਿਪੁਰੈਪਰਗਟਮਾਰਗੁਦਿਖਾਇਆ॥੩॥ਜਾਪਤਾਪਕਛੁਉਕਤਿਨੇਰੈ
 ਗੁਰਨਨਕਸਰਲਾਗਤਿਤੋਰੀ॥੪॥੨੨॥ਅਸਮਹਲਾ੫ਹਰਿਰਸੁਪੀਵਤਸਦਹੀਰਾਤਾ॥ਅਨਰਸਾਖਿਨ
 ਮਹਿਲਹਿਜਾਤੁ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵੈਅਲਮਸਤੁਮਤਵਰਾ॥ਅਨਰਸਾਸਭਿਓਛੋਗੋਰਹਾਉ॥ਹਰਿਰਸਕੀਕੋ
 ਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈ॥ਹਰਿਰਸੁਸਾਪੁਹਾਇਸਮਾਈ॥ਲਾਖਕੋਰੋਰੀਮਿਲੈਨਕੇਗਾਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸਹੀ
 ਦੇਹੀ॥੨॥ਨਨਕਚਾਖਿਭਏਬਿਸਮਾਦਾ॥ਨਨਕਗੁਰਤੇਆਈਆਸਾਦਾਈਤਉਤਕਤਛੋਰਿਨਜਾ
 ਈ॥ਨਨਕਗੀਧਹਰਿਰਸਮਾਹਿ॥੩॥੨੩॥ਅਸਮਹਲਾ੫ਕਾਮੁਕੋਪੁਲੋਭੁਮੋਹੀਮਟਾਵੈਛੁਟਕੈਦੁਰ
 ਮਤਿਅਪੁਨੇਧਾਰੀ॥ਹੋਇਨਿਮਲੀਸੇਵਕਮਾਵਹਿਤਾਪੀਤਮੋਹਵਹਿਮਨੀਪਆਰੀ॥੧॥ਸੁਹਿਸੁਚਰਿਸਾਪੁ
 ਬਚਨਉਧਾਰੀ॥ਦੁਖਭੂਖੀਮਟੈਤੋਰੇਸਹਸੁਖਪਵਹਿਤੁਸੁਖਮਨਿਨਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਪਖਾਰਕਰ
 ਉਗੁਰੇਵਾਅਤਮਸੁਪੁਬਿਖੁਤਿਅਸਨਿਵਾਰੀ॥ਦਾਸਨਕੀਹੋਇਦਸਿਦਾਸਰੀਤਾਪਵਹਿਸੋਭਹਰਿਦ
 ਆਰੀ॥੨॥ਇਹੀਅਚਾਗਇਹੀਬਿਉਹਾਰਾਅਗਿਆਨਿ॥ਭਗਤਿਹੋਇਤੁਮਾਰੀ॥ਜੋਇਹਮੰਤੁਕ
 ਮਵੈਨਨਕਸੋਭਉਜਲਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੩॥੨੪॥ਅਸਮਹਲਾ੫ਦੁਪਦੇਭਈਪਰਾਪਤਿਮਨੁਖਦੇ
 ਹੁਰੀਆਗੋਬਿੰਦੀ॥ਲਲਕੀਇਹਤੇਰੀਬਰੀਆ॥ਅਵਰਿਕਜਤੇਰੈਕਿਤੇਨਕਮਾਮਿਲੁਸਾਪਸੇਗਤਿ
 ਭਜੁਕੇਵਲਨਾਮ॥੧॥ਸਰੈਜਾਮਿਲਾਗੁਭਵਜਲਤਰਨਕੈ॥ਜਨਮੁਬਿਖਾਜਾਤਰੀਗਿਆਈਅਕੋ॥ਰਹਾਉ॥

ਹਰਿਰਸਕੀਕੋ ਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈ॥ਹਰਿਰਸੁਸਾਪੁਹਾਇਸਮਾਈ॥ਲਾਖਕੋਰੋਰੀਮਿਲੈਨਕੇਗਾਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸਹੀ
 ਦੇਹੀ॥੨॥ਨਨਕਚਾਖਿਭਏਬਿਸਮਾਦਾ॥ਨਨਕਗੁਰਤੇਆਈਆਸਾਦਾਈਤਉਤਕਤਛੋਰਿਨਜਾ
 ਈ॥ਨਨਕਗੀਧਹਰਿਰਸਮਾਹਿ॥੩॥੨੩॥ਅਸਮਹਲਾ੫ਕਾਮੁਕੋਪੁਲੋਭੁਮੋਹੀਮਟਾਵੈਛੁਟਕੈਦੁਰ
 ਮਤਿਅਪੁਨੇਧਾਰੀ॥ਹੋਇਨਿਮਲੀਸੇਵਕਮਾਵਹਿਤਾਪੀਤਮੋਹਵਹਿਮਨੀਪਆਰੀ॥੧॥ਸੁਹਿਸੁਚਰਿਸਾਪੁ
 ਬਚਨਉਧਾਰੀ॥ਦੁਖਭੂਖੀਮਟੈਤੋਰੇਸਹਸੁਖਪਵਹਿਤੁਸੁਖਮਨਿਨਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਪਖਾਰਕਰ
 ਉਗੁਰੇਵਾਅਤਮਸੁਪੁਬਿਖੁਤਿਅਸਨਿਵਾਰੀ॥ਦਾਸਨਕੀਹੋਇਦਸਿਦਾਸਰੀਤਾਪਵਹਿਸੋਭਹਰਿਦ
 ਆਰੀ॥੨॥ਇਹੀਅਚਾਗਇਹੀਬਿਉਹਾਰਾਅਗਿਆਨਿ॥ਭਗਤਿਹੋਇਤੁਮਾਰੀ॥ਜੋਇਹਮੰਤੁਕ
 ਮਵੈਨਨਕਸੋਭਉਜਲਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੩॥੨੪॥ਅਸਮਹਲਾ੫ਦੁਪਦੇਭਈਪਰਾਪਤਿਮਨੁਖਦੇ
 ਹੁਰੀਆਗੋਬਿੰਦੀ॥ਲਲਕੀਇਹਤੇਰੀਬਰੀਆ॥ਅਵਰਿਕਜਤੇਰੈਕਿਤੇਨਕਮਾਮਿਲੁਸਾਪਸੇਗਤਿ
 ਭਜੁਕੇਵਲਨਾਮ॥੧॥ਸਰੈਜਾਮਿਲਾਗੁਭਵਜਲਤਰਨਕੈ॥ਜਨਮੁਬਿਖਾਜਾਤਰੀਗਿਆਈਅਕੋ॥ਰਹਾਉ॥

ਜਪੁਤਪੁਸੈਜਪੁਪਰਮੁਨਕਮਾਇਆਸੇਵਾਸਾਪਨਜਾਨਿਆਹਰਿਗਾਇਆਕਹੁਨਕਹਮਨੀਚਕਰੀਆ॥
 ਸਗਲਿਪਰੇਕੀਰਾਖਹੁਸਰਮਾ॥੨॥੧॥੨॥੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਤੁਝਾਬਿਨੁਅਵਰੁਨਹੀਮੈਦੂਜਾਤੁਮੇ
 ਰੇਮਨਮਾਹੀ॥ਤੁਸਾਜਨੁਸੀਰੀਪਭੁਮੇਰਕਾਹੇਜੀਅਡਰਾਹੀ॥੧॥ਤੁਮਰੀਚਿਟਤੁਮਰੀਆਸਾ॥ਏਠਤਉ
 ਠਤੋਸੇਵਤਜਾਗਤਾਵਿਸਰੁਨਹੀਤੁਸਾਸਗਿਰਸਾ॥ਰਹਾਉ॥ਗਧੁਗਧੁਸਗਲਿਪਭਅਪਨੀਅਗਨਿਸਾ
 ਗਰਵਿਕਰਾਣਾ॥ਨਨਕਕੇਸੁਖਦਾਤੇਸਤਿਗੁਰਹਮਤੁਮਰੇਬਾਲਗੁਪਯਾ॥੨॥੨॥੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
 ਹਰਿਜਨਲੀਨੇਪਭੁਛਡਾਇ॥ਪੀਤਮਾਸਿਉਮੋਰੇਮਨੁਮਾਨਿਆਤਾਪੁਮੁਆਬਿਖੁਖਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਯਾ
 ਤਉਕਛੂਨਾਕਿਆਪੈਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਇ॥ਭਾਕੀਕੋਚਿਤਿਕਛੂਨਲਾਗੈਚਰਨਕਮਲਸਰਨਾਇ॥੧॥
 ਸਿਤਪਸਾਦਿਭਏਕ੍ਰਿਪਾਯਹੋਏਆਪਿਸਹਈ॥ਗੁਨਨਿਧਾਨਾਨਿਤਗਾਵੈਨਨਕੁਸਹਸਾਦੁਖੁਮਿਟਾਇ॥੨॥
 ੩॥੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਅਦਿਖਪੁਖਾਇਚਿਹਰਿਕੋਨਉ॥ਸੁਖਪਾਏਦੁਖਾਬਿਨਾਸਿਆਥਉ॥੧॥
 ਤਾਪੁਗਾਇਆਬਚਨਿਗੁਰਪੁੰਗ॥ਅਨਦੁਭਾਏਆਸਭੀਮੇਵੇਵਿਸੁਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੈਤਸਗਲ
 ਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਪਾਰਬਹੁਨਨਕਮਨਿਧਿਆਇਆ॥੨॥੪॥੩੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਬੀਛਤਨਹੀਸੁ
 ਥੇਲਾਅਈ॥ਬਿਨੁਹੁਕਮੈਕਿਉਚੁਏਚੁਏਈ॥ਰਹਾਉ॥ਠੰਢੰਤਤੀਮਿਟੀਖਈ॥ਚਿਹਨਬਾਲਾਬੁਛ
 ਭਾਈ॥੧॥ਨਨਕਦਾਸਸਾਧਸਰਲਾਈ॥ਗੁਰਪਸਾਦਿਭਉਪਾਰਿਪਰਾਈ॥੨॥੫॥੩੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ
 ੫ ਸਦਾਸਦਾਅਤਮਪਰਗਾਸੁ॥ਸਾਧਸਿਗਤਿਹਰਿਚਰਨਾਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਾਨਿਤਿਜਪਿਮਨਮੇ
 ਗੇ॥ਸੀਤਲਸੀਤਿਸਦਾਸੁਖਪਾਵਹਿਕਿਲਾਵਿਖਜਾਹਿਸਭੇਮਨਤੇਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪੁਰਨਕਰਮਾ
 ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਪੁਰਨਪਾਰਬਹੁਮਾ॥੨॥੬॥੩੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਜਾਕਾਹਰਿਸੁਆਮੀਪਭੁਥੇਲੀ॥
 ਪੀੜਗਈਠਿਰਿਨਹੀਦੁਹੇਲੀ॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਚਰਨਸੀਰੀਮੇਲੀ॥ਸੁਖਸਹਜਾਨੀਦਸੁਹੇਲੀ॥
 ੧॥ਸਾਧਸੀਰੀਗੁਲਗਾਇਅਤੇਲੀ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਨਨਕਭਈਅਮੇਲੀ॥੨॥੭॥੩੫॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਮਦਮਤਸਰਏਖੇਲਤਸਭਿਜੂਐਹਾਰੇ॥ਸਤੁਸੀਤੇਖੁ
 ਦਇਆਪਰਮੁਸਦਾਇਹਅਪੁਨੈਗੀਹਭੀਤਰਿਵਾਰੇ॥੧॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਕੇਸਭਿਭਾਰੇ॥ਮਿਲਤਸੀਰੀ
 ਭਾਇਚਿਮਨੁਨਿਰਮਲਗੁਰਿਪੂਰੈਲੈਖਿਨਮਹਿਤਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਕੀਰੇਨੂਹੇਇਰਹੈਮਨੁਆਸਗਲੇ
 ਦੀਸਹਿਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਸਭਮਧੋਗਵਿਆਮੇਰਾਠਕੁਰਦਾਨੁਦੇਤਸਭਿਜੀਅਸਮਾਰੇ॥੨॥ਏਕੋਏਕੁਆ
 ਪਿਇਕੁਏਕੋਰੈਸਗਲਾਪਾਸਗੇ॥ਜਪਿਜਪਿਰੋਏਸਗਲਸਾਧਜਨਏਕੁਨਾਮੁਧਿਆਇਕਹੁਤਉਪਧੇ॥
 ਏਕੋ

੩॥ਗਹਿਰਗੀਭੀਗਬਿਅੰਤੁਸੰਈਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁਪਾਰਵਾਰੇ॥ਤੁਮਗੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਗੁਨਗਵੈਨਨਕਪਿ
ਆਇਧਿਆਇਪੁਰਕਉਨਮਸਕਾਰੇ॥੧॥੩੬॥ਆਸਮਹਲਾ੫ ਤੂਬਿਅੰਤੁਅਵਿਗਤਅਗੇ
ਚਗੁਇਹੁਸਰੁਤੇਰਾਅਕਾਰੁ॥ਕਿਆਹਮਜੰਤਕਰਹਚਤੁਰਾਈਜੀਸਭੁਕਿਛੁਤੁਏਮਝਾਗਿ॥੧॥
ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਬਾਲਿਕਰਾਖਹੁਲੀਲਾਪਾਗਿ॥ਦੇਹੁਸੁਮਤਿਸਦਗੁਲਗਵਾਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮ
ਅਪਗਾਰਹਾਇ॥ਜੈਸੇਜਨਨਿਜਠਰਮਹਿਪ੍ਰੀਤਿਚੁਰਹਤਾਨਾਮਅਧਾਗਿ॥ਅਨਵਕਰੈਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮ
ਰੈਨਪੈਰੈਅਗਨਾਗਿ॥੨॥ਪਰਪਨਪਰਦਾਰਾਪਰਨਿੰਦਾਇਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਿਵਾਗਿ॥ਚਰਨਕਮਲਸੇਵੀ
ਰਿਦਅੰਤਰਿਗੁਰਪੁਰੇਕੈਆਧਾਗਿ॥੩॥ਗਿਹੁਮੰਦਰੁਮਹਲਾਜੇਦੀਸਹਿਨਕੋਈਸੰਗਾਗਿ॥ਜਬਲ
ਗੁਜੀਵਹਿਕਲੀਕਾਲਮਹਿਜਨਨਕਨਮੁਸਮਾਗਿ॥੪॥੨॥੩੭॥ਆਸਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩
ਰਾਜਮਿਲਾਕਜੇਬਨੇਗਿਹਸੇਭਰੂਪਵੈਤੁਜੇਅਨੀ॥ਬਹੁਦਰਬੁਧਸਤੀਅਤੁਘੋੜੇਲਾਲਲਾਖਬੈ
ਅਨੀ॥ਅਗੈਦਰਗਹਿਕਾਮਿਨਅਵੈਛੋਰੇਚਲੈਅਭਿਮਨੀ॥੫॥ਕਾਰੇਏਕਾਬਿਨਾਚਿਤਲਈਐ॥ਉਠ
ਤਬੈਠਤਸੇਵਤਜਾਗਤਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਐ॥ਰਹਾਇ॥ਮਹਾਬਚਿਤਸੁੰਦਰਆਖਾਵੈਰਦਾਮਹਿ
ਜਿਤੇਪਵਛੋ॥ਹਉਮਰਉਹਉਬੰਧਉਛੋਵਉਮੁਖਤੇਬੰਧਛੋ॥ਆਇਆਹੁਕਮੁਪਰਬਹਮਕਛੋਰੇਚਲੈਅ
ਏਕਾਦਿਹਾਛੋ॥੬॥ਕਰਮਧਰਮਜੁਗਾਤੇਬਹੁਕਰਤਕਰਦੈਹਾਰੁਨਜਨੈ॥ਉਪਦੇਸੁਕਰੈਅਪਿਨਕਮਵੈਤ
ਤੁਸਬਦਨਪਛੋਗੈ॥ਨੀਗਾਆਇਅੰਤੁਜੀਜਿਉਹਸਤੀਖਕਛੋਗੈ॥੭॥ਸੰਤਸਜਨਸੁਨਹੁਸਭਿਮੀਤਾਝੂਰਏ
ਹੁਪਨਗਾਮੇਰੇਮੇਰੇਕਰਿਕਰਿਤੂਬੰਧੀਪਖੀਪਮੁਏਗਵਾਰਾ॥ਗੁਰਮਿਉਨਨਕਨਮੁਧਿਆਇਆਸਾਚਿਨਮਿਨਿਸ
ਤਰਾ॥੮॥੧॥੩੮॥ਆਸਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੫ ਤੂਮਹਿਸੇਈਸਗਲਜਗਤਧੰਧਾਅੰਧਾਕਿਉਜਾਗੈਹਰਿ
ਜਨੁ॥੧॥ਮਹਾਮੋਹਨੀਮਗਨਪਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪਨਾਕਿਉਤਿਅਗੈਵਿਰਲਾ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਆਨੁਪਹਰਿਸੰਤ
ਮੰਤਾਕਿਉਲਗੈਸਾਧੂ॥੩॥ਨਨਕਸਾਧੂਸੀਗਿਜਾਗੈਗੀਅਨਰੀਗੀ॥ਵਡਭਾਗੋਕਿਰਪਾ॥੪॥੧॥੩੯॥
ਆਸਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੬॥ਜੇਤੁਧੁਭਵੈਸੋਪਰਵਨਸੁਖੁਸਹਜੁਮਨਿਸੇਈ॥ਕਰਲਕਾਰਲਾਸਮਰਥਅਪਾਰਅ
ਵਰੁਨਹੀਰੋਕੋਈ॥੫॥ਤੇਰੇਜਨਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਲਗਵਹਿ॥ਮਸਲਾਤਿਮਤਾਸਿਆਲਪਜਨਕੀਜੇਤੂਕ
ਗਹਿਕਰਾਵਹਿ॥ਠਹਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤਮਾਰਾਪਿਆਰੇਸਾਧਸੀਗਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਧਾਇਸੇਈਜ
ਨਪੁਰੇਸੁਖਨਿਧਨੁਹਰਿਗਾਇਆ॥੬॥ਜਾਕਉਟੇਕਤਮਾਰੀਸੁਆਮੀਤਾਕਉਟਾਹੀਚੀਤਾ॥ਜਾਕਉਦਇ
ਆਤੁਮਗੀਹੋਈਸੇਸਾਹਭੁਗਵੈਤਾ॥੭॥ਭਰਮਮੋਹਧੋਹਸਭਿਨਿਕਸੇਜਬਕਾਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਵਰਤਇ

[illegible]

ਧਨਸਾਹਿਬਮਨਿਮੇਲਾ ਸਗਲਿਪਇਆਨਕਸੁਹੇਲਾ ॥ ੧॥ ੧੦੮॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫
 ਤੁਵਿਸਗਹਿਤਸਭੁਕੇਲਾਰੁਚੀਤਿਅਵਹਿਤਸੇਵਾ ॥ ਅਵਰੁਨਕੇਉਦੁਜਾਸੁਣੈਸਾਚੇਅਲਖਅ
 ਭੇਵਾ ॥ ੧॥ ਚੀਤਿਅਵੈਤਸਦਾਦਾਇਅਲਾਲੇਗਨਕਿਅਵੇਚਗੇ ॥ ਚੁਰਭਯਾਕਹੁਕਿਸਨੇਕਹੀ
 ਐਸਗਲੇਜੀਅਤਮਗੇਰਹਾਉ ॥ ਚੇਰਿਦੇਕਤੇਰਾਆਧਾਰਹਾਥਦੇਇਤੁਰਾਖਹਿ ॥ ਜਿਸੁਜਨਉਪਰਿ
 ਤੇਰੀਕਿਰਪਾਤਿਸਕਉਬਿਪੁਨਕੇਉਭਾਖੈ ॥ ੨॥ ਚਿਰਸੁਖਚਿਰਵਡਿਆਈਜੋਪਤਜੀਮਨਿਭਾਲੀ ॥ ਤੁ
 ਦਾਨਤੁਸਦਮਿਹਰਵਨਾਨਾਮੁਮਿਲੈਰੰਗੁਮਾਲੀ ॥ ੩॥ ਚੁਪੁਅਗੈਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਜੀਉਪਿਤੁਸਭੁ
 ਤੇਰਾ ॥ ਕਹੁਨਕਸਭੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈਕੋਈਨਾਉਨਜਾਲੈਮੇਰਾ ॥ ੪॥ ੧੦੯॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਭਅੰਤਰਜਾਮੀਸਾਪਸੀਰਿਹਰਿਪਈਐ ॥ ਖੋਲਿਕਿਵਗਦਿਖਾਲੇਦਰਸਨੁਪੁਨਰਪਿਜ
 ਨਮਿਨਆਈਐ ॥ ੧॥ ਮਿਲਉਪਰੀਤਮਸੁਆਮੀਅਪੁਨੇਸਗਲੇਦੁਖਹਰਉਗੇ ॥ ਪਾਰਬਹਮੁਜਿਨਿਰਿਦੈ
 ਅਰਾਧਿਆਤਕੈਸੀਰਿਤਰਉਗੇਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾਉਦਿਆਨਪਵਕਸਾਗਰਭਏਹਰਖਸੇਗਮਹਿਬਸ
 ਨਾਸਤਿਗੁਰਭੇਟਿਭਾਇਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜੀਪਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸਨਾ ॥ ੨॥ ਤਨੁਪਨੁਥਾਪਿਕੀਚਿਸਭੁ
 ਅਪਨਕੋਮਲਬੰਧਨਬਾਧਿਆ ॥ ਕੁਰਪਗਸਾਦਿਭਏਜਨਮੁਕਤੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆ ॥ ੩॥ ਰਾਖਿ
 ਲੀਏਪ੍ਰਭਿਰਾਖਨਹਾਰੈਜੋਪਭਅਪੁਨੇਭਾਲੇ ॥ ਜੀਉਪਿਤੁਸਭੁਤਮਰਦਾਤੇਨਕਸਦਕੁਰਬਾਲੇ ॥
 ੪॥ ੧੧॥ ੫੦॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫ ਮੋਹਮਲਨਨੀਦਤੇਛੁਟਕੀਕਉਨੁਅਨੁਗਹੁਭਾਇਚਿਰੀ ॥ ਮਹਾਮੋਹਨੀ
 ਤੁਪੁਨਵਿਐਪੈਤੇਰਾਆਲਸੁਕਹਾਗਾਇਚਿਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਗਾਖੋਰੇਸੀਮਿਕਉਨਛੁ
 ਟਿਚਿਰੀ ॥ ਸੁਰਿਨਰਦੇਵਅਸੁਰਤ੍ਰੈਗੁਨੀਆਸਗਲੇਭਵਨੁਲੁਟਿਚਿਰੀ ॥ ੧॥ ਦਵਾਅਗਨਿਬਹੁਤਤਿ
 ਲਜਾਯੋਕੋਈਹਰਿਆਥੁਵਰਹਿਚਿਰੀ ॥ ਐਸੇਸਮਰਬੁਫਰਨਿਨਸਕਉਤਕੀਚਿਪਮਾਜਾਤਨਕਹਿਚਿ
 ਰੀ ॥ ੨॥ ਕਾਜਰਕੋਠਮਹਿਭਈਨਕਾਰੀਨਿਰਮਲਬਰੁਬਨਿਚਿਰੀ ॥ ਮਹਾਮੰਤੁਗੁਰਹਿਰਦੈਬਾਸਿਚਿ
 ਅਚਰਜਨਾਮੁਸੁਨਿਚਿਰੀ ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਭਨਦਰਿਅਵਲੋਕਨਅਪੁਨੇਚਰਦਲਾਗਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ
 ਭਗਤਿਨਾਨਕਸੁਖਪਾਇਆਸਾਪੁਸੀਰਿਸਮਈ ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੫੧॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
 ਲਾਲਚੇਲਨਾਤੇਤਨਿਸੋਹਿਆ ॥ ਸੁਰਿਜਨਭਨੀਤਮਨੁਸੋਹਿਆ ॥ ੧॥ ਕਵਨਬਨੀਰੀਤੇਰੀਲਾਲੀ ॥
 ਕਵਨਗੀਰੀਤੁਭਈਗੁਲਾਲੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਹੀਸੁੰਦਰਿਤੁਮਹਿਸੁਹਾਗੁ ॥ ਤੁਮਘਰਿਲਾਲਨੁਤੁ
 ਮਘਰਿਭਾਗੁ ॥ ੨॥ ਤੁਸਤਵੰਤੀਤੁਪਰਧੀ ॥ ਤੁਪੀਤਮਭਨੀਤੁਹੀਸੁਗਰੀਆਨੀ ॥ ੩॥ ਪੀਤਮ

ਭੁਨੀਤਾਰੀਗੁਲਾਯਾਕਹੁਨਕਸੁਭਦਿਸਦਿਨਿਹਲਾਯਾਸੁਨਿਰੀਸਖੀਇਹਹਮਰੀਘਲਾਪੁਭਾਅ
ਪਿਸੀਗਾਰਿਸਵਰਨਹਰਾਰਹਉਦੁਜਾ॥੧॥੫੨॥ਅਸਮਹਲਾਪਦੁਖੁਘੋਰੇਜਬਹੋਤੇਦੁਗਿਅਬ
ਮਸਲਾਤੇਮੋਹਿਮਿਲੀਹਦੁਗਿ॥੧॥ਦੁਕਾਨਿਹੋਰਸਖੀਸੋਹੇਗੀ॥ਭਰਮੁਗਏਆਗੁਰੀਪਰਸੀਗੀਮੇਰੀ
ਰਹਉ॥ਨਿਕਟਿਅਨਿਪਿਅਸੇਜਪਗੀ॥ਕਾਟਿਕਢਨਤੇਛੂਟਿਪਗੀ॥੨॥ਮੰਦਰਿਮੇਰੈਸਬਦਿਉਜਾਰਾ
ਅਨਦਬੋਰੇਦੀਖਸਮੁਹਮਾਗਾ॥੩॥ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਮੈਪੁਰੁਘਰਿਆਇਆਥਿਭੁਸੋਹਗੁਨਾਨਕਜਨ
ਪਾਇਆ॥੪॥੫੩॥ਅਸਮਹਲਾਪਸਾਚੇਨਾਮਿਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗਾ॥ਯੋਗਨਸਿਉਮੇਰਾਠਾਠਾਬਗਾ
੧॥ਬਹਰਿਸੁਤੇਸਗਲਾਸਿਉਮਉਲਾ॥ਅਲਿਪਤੁਰਹਉਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਉਲਾ॥ਰਹਉ॥ਮੁਖਕੀ
ਬਾਤਸਗਲਾਸਿਉਕਰਤਾ॥ਜੀਅਸੀਗਿਪਤੁਅਪੁਨਾਪਰਤਾ॥੨॥ਦੀਸਿਆਵਤੈਬਹੁਤੇਭੀਹਲਾ
ਸਗਲਚਰਨਕੀਇਹਮਨੁਗਲਾ॥੩॥ਨਾਨਕਜਨਿਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇਆ॥ਮੰਤਰਿਬਹਰਿਏਕੁਦਿਖਾ
ਇਆ॥੪॥੫੪॥ਅਸਮਹਲਾਪਪਾਵਤੁਰਲੀਅਜੋਬਨਿਬਲੀਆ॥ਨਾਮਾਬਿਨਾਮਟੀਸੀਗਿ
ਰਲੀਆ॥੧॥ਕਾਨਭੰਡਲੀਆਬਸਤ੍ਰਓਢਲੀਆ॥ਸੇਜਸੁਖਲੀਆ॥ਮਨਿਗਰਬਲੀਆ॥ਰਹਉ॥
ਤਲੈਕੁੰਚਗੀਆ॥ਸਿਰਿਕਨਕਛਤਰੀਆ॥ਹਰਿਭਗਤਿਬਿਨਲੇਪਰਨਿਗਡਲੀਆ॥੨॥ਗੁਪਸੁੰ
ਦਰੀਆ॥ਮਨਿਕਇਸਤਰੀਆ॥ਹਰਿਰਸਾਬਿਨੁਸਭਿਸੁਆਦਫਕਰੀਆ॥੩॥ਮਾਇਆਛਲੀਆ
ਬਿਕਾਰਬਿਖਲੀਆ॥ਸਗਲਿਨਾਨਕਪੁਰੁਪੁਰਖਦਾਇਅਲੀਆ॥੪॥੫੫॥ਅਸਮਹਲਾਪ
ਏਕੁਬਰੀਚਾਪੇਰੁਘਨਕਰਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤਹਾਮਹਿਠਲਿਆ॥੧॥ਐਸਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁਗੀਅ
ਨੀ॥ਜਾਤੇਪਾਈਐਪਦਨਿਰਬਨੀ॥ਆਸਿਪਾਸਿਬਿਖੁਆਕੇਕੁੰਦਬੀਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਭਾਈਗੇ॥ਰਹਉ॥
ਸਿੰਚਨਹਰੇਏਕੈਮਾਲੀ॥ਖਬਰਿਕਰਤੁਹੈਪਤਪਤਡਾਲੀ॥੨॥ਸਗਲਬਨਸਪਾਤਿਆਇਜਵਾਈ॥
ਸਗਲੀਛੁਲੀਨਿਛਲਨਕਾਈ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਛਲਨਾਮੁਜਨਿਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਦਸਤਰੀਤਿ
ਨਿਮਾਇਆ॥੪॥੫੬॥ਅਸਮਹਲਾਪਰਾਜਲੀਯਤੇਰੈਨਾਮਿਬਨਾਈ॥ਜੇਗੁਬਨਿਆਤੇਰਾਕੀਰ
ਤਨੁਗਈ॥੧॥ਸਰਬਸੁਖਾਬਨੇਤੇਰੈਓਲੈ॥ਭ੍ਰਮਕੇਪਰਦੇਸਤਿਗੁਰਖੋਲੈ॥ਰਹਉ॥ਹੁਕਮੁਬੂਝੈ
ਰੋਗਰਸਿਮਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਮਹਾਨਿਰਬਾਏ॥੨॥ਜੇਨਿਤੁਜਾਤਾਸੋਗਿਰਸਤਉਦਾਸੀਪਰਵਲੁ॥
ਨਾਮਰਤਾਸੋਈਨਿਰਬਲੁ॥੩॥ਜਾਕਉਮਿਲਿਓਨਾਮੁਨਿਪਨਾ॥ਭਨਤਿਨਾਨਕਤਾਕਾਪੁਰਖਜਲਾ॥੪॥
੬॥੫੭॥ਅਸਮਹਲਾਪਤੀਰਬਿਜਾਉਤਹਉਉਕਰਤੇ॥ਪੀਰਿਤਪੁਛਉਤਮਾਇਆਰਤੇ॥੧॥

ਜੇ ਅਸਥਾਨੁ ਬਤਵਹੀਤਾ॥ ਜਾ ਕੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਨੀਤਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਸਤ੍ਰਥੇ ਦਪਾਪੁ ਨ ਵੀਚਾਰਾ॥
 ਨਰਕਿ ਸੁਗਹਿ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਅਉਤਾਰਾ॥ ੨॥ ਗੀਰਸਤ ਮਹਿ ਚਿਤ ਉਦਾਸ ਅੰਕਾਰਾ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ
 ਨੀ ਅਕਉ ਜੀ ਜਾਗ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਇਆ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀਤਿ ਨਿਮਾਇਆ॥
 ੪॥ ਸਾਪਸੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ॥ ਇਹੁ ਅਸਥਾਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈਐ॥ ਰਹਾਉ॥ ੧॥ ੫੮॥
 ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰਮਹਿ ਸੁਖ ਬਾਹਰਿ ਛਾਨਿ ਸੁਖਾ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਗਲਾ ਬਿਨਾਸੇ ਦੁਖਾ॥ ੧॥ ਸਗਲ
 ਸੁਖ ਜਾਤਾ ਚਿਤਿ ਆਵੈ॥ ਸੇ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜੇ ਨਹੁ ਤੁਪੁਰਾਵੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੇ
 ਗਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਫਰੈ ਦੁਖ ਰੋਗਾ॥ ੨॥ ਹੁਕਮੁ ਕੁਝੁ ਸੋਈ ਪਰਵਨਾ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਜਾ ਕੀ ਸਨਾ॥ ੩॥
 ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਵਾਇਆ॥ ਭਨਤਿ ਨਨਕ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੫੯॥
 ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜਗ ਪਠਾਵਹੁ ਤਹ ਤਹ ਜਾਈ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਸੁਖ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਸਦ ਚੇਰੇ ਗੋਵਿ
 ਦ ਗੋਸੀਈ॥ ਤੁਮ ਗੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਘਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮ ਰਾਦੀ ਆਪੈ ਨ ਉਖਾਈ॥ ਤਉ ਪਸ
 ਦਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖੀ ਵਲਾਈ॥ ੨॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਨਿਤਾਇ ਵੈਧਿ ਆਈ॥ ਗਾਤਿ ਹੋਵੈ ਸੈਤ ਹਲਾਹਿ ਪਾਈ॥ ੪॥ ੬੦॥
 ੬੦॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸਵਤਿ ਪਿਆਈਐ॥ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗਾਈਐ॥
 ੧॥ ਸਵਨ ਸੁਨੀ ਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ॥ ਜਾ ਸੁਸੁਨੀ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਦੁਖ ਰੋਗ ਮਨ ਸਗਲੇ ਲਥਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾ
 ਰ ਜਿ ਕਾ ਮਿਥਾ ਟਪਾਟ ਜਪੀ ਜੈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ॥ ੨॥ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਨਿਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾ
 ਈਐ॥ ਸੇ ਜਨੁ ਜਮ ਕੀ ਵਾਟ ਨ ਪਾਈਐ॥ ੩॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਿ ਸੁਵਿਸਰਹਿ ਨਹੀ॥ ਗਾਤਿ ਹੋਵੈ ਨਨਕ ਤਿ
 ਸੁਲਾਹਿ ਪਾਈ॥ ੪॥ ੬੧॥ ੬੧॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜਾ ਕੋ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਖ ਨਿਵਾਸੁ॥ ਭ
 ਈ ਕਾਹਿ ਆਲ ਦੁਖ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ॥ ੧॥ ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਅਪੁਨਾ ਸ
 ਦਸ ਦਾ ਮਨਾਵਹੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਸਦੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੁ॥ ਬਿਰਘ ਰਿਖੈ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨਾ ਪ
 ਵਹੁ॥ ੨॥ ਪਰਕਾ ਬੁਗਨ ਰਾਖਹੁ ਚੀਤਾ॥ ਤੁਮ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਭਾਈ ਮੀਤਾ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੈ ਤੁਮ
 ਤੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ॥ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਨਨਕ ਅਨਾਦਿ ਨਹੀ ਨਾ॥ ੪॥ ੬੨॥ ੬੨॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਜਿ ਸੁਨੀ ਚਕਉ ਕੋਈ ਨ ਜਾਨੈ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਹੁ ਚਰੁ ਭੰਟ ਮਾਨੈ॥ ੧॥ ਦਰਸਨੁ ਮਾਗਉ ਦੇਹਿ ਪਿਆ
 ਰੇ॥ ਤੁਮ ਗੀ ਸੇਵਾ ਕਉ ਨ ਕਉਨ ਨ ਤਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਕੋ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਈ॥ ਸਗਲਾ ਸਿਸਟਿ ਉ
 ਆ ਕੇ ਚਰਨ ਮਾਹਿ ਪੋਈ॥ ੨॥ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤ ਕਾ ਹੂਨ ਆਵਤ ਕਾਮਾ॥ ਸੈਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾ ਕੇ ਜਪੀ ਐ ਨਾਮਾ॥ ੩॥

ਸਪਸੰਗਿ ਮਨਿ ਸੇਵਤ ਜਾਗੇ॥ ਤਬ ਪੁਰਨ ਕਮੀ ਠੇਲਾਗੇ॥ ੧੨॥ ਏ३॥ ਅਸਮਧਲਾ ੫

ਏਕੋਏਕੀ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਉ॥ ਸਦਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਉ॥ ੧॥ ਰਾਮਗੁਮਾ ਗੁਨਗਾਵਉ॥ ਸੰਤਪਤੀ ਪਸਾਪਕੈ ਸਿਰੇ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਉਗੇ॥ ਰਹਉ॥ ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਜਾਕੈ ਸੁਤਿ ਪਰੇਈ॥ ਘਟਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਅਸੇਈ॥ ੨॥

ਚਿਪਤਿ ਪਰਲਉ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਤਾ॥ ਅਪਿ ਅਲੇਪ ਨਿਰਗੁਨੁ ਰਹਤਾ॥ ੩॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਅ

ਨੰਦ ਕਰੈ ਨਨਕ ਕਾਸੁ ਅਮੀ॥ ੧੩॥ ਏ४॥ ਅਸਮਧਲਾ ੫ ਕੇਟਿ ਜਨਮ ਕੇਰੇ ਭਵਾਰੇ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਜੀਤੀ ਨ

ਹੀਰਾਰੇ॥ ੧॥ ਕਿਲਾ ਬਿਖਾ ਬਿਨਸੇ ਦੁਖ ਦਰਦ ਦੂਰਿ॥ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਸੰਤ ਨ ਕੀਪੁਰਿ॥ ਰਹਉ॥ ਪੁਰ ਕੇਸਿਤ ਉਪ

ਰਨ ਜੇਗਾ॥ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਜਿਸੁ ਪੁਰਿ ਸੰਜੋਗਾ॥ ੨॥ ਮਨਿ ਅਨੰਦ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰਿ ਦੀਆ॥ ਤਿਸਨ ਬੁਣੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਥੀਆ॥

੩॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ॥ ਨਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਈ ਬੁਧਿ॥ ੧੪॥ ਏ५॥ ਅਸਮਧਲਾ ੫

ਮਿਟੀ ਤਿਅਸ ਅਗਿ ਅਨ ਅੰਧੇਰੇ॥ ਸਾਪਸੇਵਾ ਅਘ ਕਟੇ ਘੇਰੇ॥ ੧॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਘਨਾ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਏ ਮ

ਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾ॥ ਰਹਉ॥ ਬਿਨਸਿ ਚਿਮਨ ਕਾ ਮੁਰਖੁ ਛੀਠਾ॥ ਪੁਰ ਕਾ ਭਲਾ ਲਾਗ ਅੰਗ॥ ੨॥

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੇ ਚਰਨ ਗਏ॥ ਕਿਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਪਪਾਯੇ॥ ੩॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਇਹੁ ਸਫਲ ਭਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਪੁਰ

ਕਰੀ ਮਇਆ॥ ੧੫॥ ਏ६॥ ਅਸਮਧਲਾ ੫ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦਸਦਾ ਸਮਾਰੇ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕੇ ਸਿ

ਰਿਝਾਰੇ॥ ੧॥ ਜਾਗੁਰੇ ਮਨ ਜਾਗਨਾਰੇ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਵਰਨ ਅਵਸਿਕਾ ਮੂਠਾ ਮੇਹੁ ਮਿਥਿ ਅਪਸਾਰੇ॥ ਰਹਉ॥

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਇ॥ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਲੁਹੈ ਦੁਖੁ ਜਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਬਚਿ॥ ਗੁਰੁ ਦਤ

ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਨਉ॥ ੩॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਅਪੀ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਨਨਕ ਗੁਰ ਜਾਪਿ॥ ੧੬॥ ਏ७॥ ਅਸਮਧਲਾ ੫

ਆਪੇ ਪੇਰਾ ਬਿਸਥਾਰੀ ਸਾਖਾ॥ ਅਪਨੀ ਖੇਤੀ ਅਪੇਰਾਖਾ॥ ੧॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਏਕੈ ਚਹੀ॥ ਘਟਘਟ ਅੰਤਰਿ ਅ

ਪੇਸੇਈ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਆਪੇ ਸੁਗੁਰਿ ਗਲਿ ਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਸੇਈ ਗੁਪਤੁ ਸੇਈ ਆਕਾਰਾ॥ ੨॥ ਸਰਗੁ ਲਾਨਿਰਗੁ

ਲਾਥਾ ਪੈਨਉ॥ ਦੁਹੀ ਮਲਿ ਏਕੈ ਕੀਨੈ ਠਉ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਗੁਰਿ ਭੂਮੁ ਭਉ ਭੋਇਆ॥ ਅਨਦੁ ਪੁਸਤੁ ਨੈਨ ਅ

ਲੋਇਆ॥ ੧੭॥ ਏ८॥ ਅਸਮਧਲਾ ੫ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨ ਪਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਾ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਲਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵ

ਖਨਾ॥ ੧॥ ਮੈਰਿ ਗੁਨ ਗੁਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਰ ਪੁਰੇ ਸੇਈ॥ ਰਹਉ॥ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗੀ ਅਨ

ਅਵੀਚਾਰੀ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਅਸਮਨਿ ਪਾਰੀ॥ ੨॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮ ਨ ਸਾਧਾ॥ ਨਾਮੁ ਪੂਰੁ ਕਾਮਨੁ ਹਿਅਰਾਧਾ॥

੩॥ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ਤਿਮੇਰੀ ਥੋਰੀ॥ ਬਿਨ ਵੀਤੇ ਨਨਕ ਚਿਟ ਪੁਰੇ ਤੋਰੀ॥ ੧੮॥ ਏ९॥ ਅਸਮਧਲਾ ੫

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਦਇਐ ਫਿਮਾਲਾ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਤਭਏ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ੧॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅ

ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਰਾਖੁ ਸਰਲਾਈ ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਰੇ ਹਰਿ ਜਪਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਉਰ ਮੰਤਰਿ ਪਾ
 ਗੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਲ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨਿਵਰੈ ॥ ੨ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਮਾ ਲੈ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਏਤ ਉਤ ਕਤ ਹਿ
 ਨ ਭੋਲੈ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋਗ ਚੈਨਾਇ ॥ ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਤ ਕੈ ਸੀਰੀ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ੧੦ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ॥ ਜੇ ਸਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਲੇਖੁ ਨਾ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦੀ ਮੁਕਤਾ ॥
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭੁਲ ਜਨ ਕੈ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਦਾਸ ਕੀ ਜੁਗਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲਾ ਤਿਅਗਿ ਹਰਿ ਸਰ
 ਲੀਆਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਕੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਸੁਪ
 ਨੈ ਨਹਿ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੁਰਾਪਾਇਆ ॥ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਸਗਲਾ ਬਿਨਸਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ੧੧ ॥
 ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੇ ਉਪਸੀਨੇ ਹੋਇ ਰਿਮੇਗਾ ॥ ਤੰਦੁ ਭੁਭਰਮੁ ਕਹੁ ਕੈ ਸੇਨੇਗਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜੀਵ ਸੋਇ
 ਦੁਮਾਰੀ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕਉ ਲੇਹੁ ਉਪਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈਆ ਦੁਖੁ ਬਿਸਾਰੀ ਚਿੰਤਾ ॥ ਠਲੁ ਪਾਇਆ
 ਜੀਪਸਾ ਤਿਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸੋਈ ਸਤਿਸਤਿ ਹੋ ਸੋਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰਖੁ ਕੀਰਿ ਪੋਰੇਇ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਕਉ ਤਉ ਹਕਰਮਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥ ੧੨ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ॥ ਕੀਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਹੁ ਤੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਛੂਟੇ ॥ ੧ ॥ ਸੋਇ ਰਹੇ ਮਾਇਆ ਮਦਮਾਤੋ ॥ ਜਾ
 ਗਤ ਭਗਤ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਗਤੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹ ਭਗਿ ਮਬਹੁ ਜੋ ਨਿਭਵਾਇਆ ॥ ਅਸਾ ਬਿਰਭਗਤ
 ਹਰਿ ਚਰਣਾਪਿ ਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਬੀਪਨ ਅੰਧ ਭੁਪਾਰਿ ਹਮੇਗਾ ॥ ਮੁਕਤੇ ਸਿਤ ਬੁਝਹਿ ਹਰਿ ਨੇਗਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕ ਜੋ ਪਭਿ ਸਰਲਾਈ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਗਤਿ ਪਈ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥ ੧੩ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਤਰੰਗੁ ਹਮੀ ਨ ਤਮਾਰੇ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਠਕੁਰ ਹਮ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਕਰਤਾ ਹਉ ਸੇਵਕ
 ਤੇਗਾ ॥ ਸਗਲਿ ਗਹੀ ਪਭਗੁ ਨੀਗਹੇਗਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਤੂ ਆਪਾ ਭਾ ॥ ਤੁਝ ਹਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸੈ
 ਕਉ ਲਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਪਾਤਿ ਤੂ ਪਰਵਸੁ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਮੈ ਤੇਰਾ ਤਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਅਨਾਦਿ ਜਪਉ
 ਨਾਮੁ ਗੁਲਤਾਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸੀ ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥ ੧੪ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ॥ ਰੇਵਨ ਹਾਰੈ ਸੂਰੁ ਮਾਨਾ ॥ ਹਸਿ ਹਸਿ ਸੇਗੁ ਕਰਤ ਬੇਗਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕੋਮੁ ਆਕਾਂਕੈ ਪਰਿਗਵਨੁ ॥ ਕੋਰੇਵੈ
 ਕੋਹ ਸਿਹਾ ਸਿਪਾਵਨੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲਾ ਚਿਸ੍ਰ ਬਾਰੇ ਬਿਰਧਾਨਾ ॥ ਪਹੁਚਿਨੁ ਮੁਕਾਠਿ ਰਿਪ ਛੂਤਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਕੋ
 ਹੁ ਗੁਲਾਮ ਹਿਵਰ ਤੈ ਸੀਸਾਰਾ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਉਤਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਾਇਆ
 ਨਾਮਾ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਾ ਕਾ ਪਰਯਨਾ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ੧੫ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਸਾਇਰੀ ਪੁਰਖ ਬਰਿਨਾਨੀ ॥ ਭੋਰੁ ਭਾਇਆ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਪਿਅਪ੍ਰੇਮ ਸਹਜਿ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਪਰਉਰੀ ॥
ਪੁਰਮਿਲ ਬੇਕੀ ਯਾਸਾਤਾ ਤੇ ਅਲਾਸੁ ਕਹਾ ਕਰਉਰੀ ॥ ਰਹਉ ॥ ਕਰਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਨਿ ਨਸਾਰਿਓ ॥
ਖਿਸਰਿਗਾਇ ਚਿਤੁ ਮਪਰਿ ਭਾਰਿਓ ॥ ੨ ॥ ਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਯਾਦੀ ਅਠੰਕਾਰੇ ॥ ਦੇਸੁ ਨਹੀ ਮੁਭ ਕਰਲੈ ਹਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸਾ
ਧਸੀਗੀ ਮਿਟੇ ਭਰਮ ਅੰਧਾਰੇ ॥ ਨਨਕ ਮੇਲੀ ਸਿਰਜਨੁ ਹਰੇ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ੧੬ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਆਸਾ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਮ ਕੰਕਰ ਨਸਿ ਗਏ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਤੂਚਿ ਤਿਆਵਹਿ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥ ਸਿਮ
ਰਤ ਨਾਮ ਸਗਲ ਰੋਗ ਖਾਇਆ ॥ ਰਹਉ ॥ ਅਨਿਕ ਦੇਵਹਿ ਅਵਰ ਕਉ ॥ ਪਹੁਚਿ ਨਸਾ ਕਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਕਉ ॥ ੨ ॥
ਦਰਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਪਿਆਸ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਬੰਸ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ਨਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਜੈ ॥ ਕਿਵਲ
ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਦੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ੧੭ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨੁ ਰਿਪਤ ਨੇ ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਪੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਹੋਇਆ
ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਲੀ ਥਨੀ ॥ ਜਾ ਕੋ ਗਹਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ॥ ਪੁਰਨੁ ਸੇਭੇ ਟਿਆਰਿ ਭੋਧੀ ॥ ਰਹਉ ॥
ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਾਧਕਿ ਪਾਲਾ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਭੁਖ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਠਕੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀ ਨੀਦ ਤਿ ॥ ਜਲਨਿ
ਬੁਝੀ ਮਨਿ ਤੇਈ ਸੀਤਿ ॥ ੩ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਭਾਲ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਨਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਖਜਨਾ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥
੧੮ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਠਕੁਰ ਸਿਉ ਜਾ ਕੀ ਬਰਿਆਈ ॥ ਭੋਜਨ ਪੂਰਨ ਹੋਆ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਕਛੁ ਨ ਬੋਰਹ
ਰਿਭ ਗਤ ਨ ਕਉ ॥ ਖਾਤਖਰਚ ਚਾਬਿਲ ਛੁਤ ਦੇਵਨ ਕਉ ॥ ਰਹਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਪਨੀ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ॥ ਮਨੁ ਖ
ਕੀ ਕਹੁ ਕੇਤ ਚਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਈ ॥ ਪਲਕਾ ਦਿਸਟਿ ਤਾ ਕੀ ਯਾਗੁ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥
ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਨੁਆਮੀ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਨਹੀ ਤਿਨ ਕਾ ਮੀ ॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥ ੧੮ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਬ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਗਣਤ ਬਿਨਾ ਸਿਧਿ
ਸੈਸਾ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਭਏ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਰਹਉ ॥ ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਹਿਬੁ ਚੀਤਿ ॥ ਤਉ ਭਉ ਮਿਟਿ ਚਿਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥
੨ ॥ ਜਉ ਮੈ ਚਿਟ ਗਹੀ ਪੁਭ ਤੇਰੀ ॥ ਤੀ ਪੁਰਨ ਹੋਈ ਮਨ ਸਾਮੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਮਨਿ ਭਏ ਦਿਲਾਸਾ ॥ ਨਨਕ
ਦਾਸ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੨੯ ॥ ੧੯ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਅਨਾਦਿ ਨੁਮਾਨਾ ਜੁਟਕਾਈ ॥ ਗੀਰ ਤ ਕੂਪਮ
ਹਿਖਹਿ ਮਿਠਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸੋਚਤ ਸਾਚਤ ਰੈਨਿ ਬਿਹਨੀ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਚਿਤ ਵਤ ਕਬਹੂ ਨ ਸਿਮਰੈ ਸਾ
ਰਿੰਗ ਪਨੀ ॥ ਰਹਉ ॥ ਦੁਮਕੀ ਛਾਇਆ ਨਿਹ ਦਲਾਹਿ ਹੁਬੰਧਿਆ ॥ ਕਾਲ ਕੈ ਠਾਂ ਸਿਸਕਤ ਸਹੁਸਾ ਪਿਆ ॥ ੨ ॥
ਬਾਲੁ ਕਨਕਾ ਤਰੰਗ ਮੁਖ ਆਇਆ ॥ ਸੇਧ ਨੁਮਾ ਤਿਹ ਚਲੁ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੀ ਗੀਤ ਪਿਚਿ ਰਹਿ
ਗਈ ॥ ਨਨਕ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੁਲਗਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩੦ ॥ ੨੦ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਉਨਕੈ ਸੀਰੀ ਤੂ ਕਰਤੀ ਕੇਲ

ਉਨਕੈਸੀਗੀਹਮਤਮਸੀਗੀਮੇਲਾਉਨਕੈਸੀਗੀਤਮਸਭੁਕੋਉਲੇਰੈ। ਚਿਸੁਬਿਨਕੋਉਮੁਖੁਨਹੀਜੋਰੈ॥
 ੧॥ ਤੇਥੈਰਾਗੀਕਰਾਸਮਏ॥ ਚਿਸੁਬਿਨੁਤੁਹੀਦੋਰੀਗੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਨਕੈਸੀਗੀਤੁਹੀਹਮਹਿਮਾਰ
 ਗਿ॥ ਉਨਕੈਸੀਗੀਤੁਹੀਏਯਾਹਗੀ॥ ਉਨਕੈਸੀਗੀਤੁਹੀਪੋਪੋਲੀ॥ ਚਿਸੁਬਿਨਤੁਛੁਟਕੀਰੇਲੀ॥ ੨॥ ਉ
 ਨਕੈਸੀਗੀਢੇਰਾਮਨੁਮਹਤੁ॥ ਉਨਕੈਸੀਗੀਤੁਮਸਾਕੁਜਗਤੁ॥ ਉਨਕੈਸੀਗੀਤੇਰੀਸਭਾਬੀਧੀਥਾਈ॥ ਚਿ
 ਸੁਬਿਨਤੁਛੁਟਕੀਰੇਲੀ॥ ੩॥ ਚਿਹੁਥੈਰਾਗੀਮਰੈਨਜਾਈ॥ ਹੁਕਮੇਥਾਧਕਾਰਕਮਾਈ॥ ਜੋਨਿਵਿਛੋਰੇ
 ਨਨਕਬੀਪਾਅਪਨੀਕੁਦਰਤਿਜਾਈਆਪਿ॥ ੪॥ ੩੧॥ ੮੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਨਚਿਹਮਰਤਨਹ
 ਮਰਹਿਐ॥ ਨਚਿਹੁਬਿਨਸੈਨਾਹਮਕਾਕੁਆਨਚਿਹੁਨਿਰਧਨੁਨਾਹਮਭੁਖੇ॥ ਨਚਿਸੁਦੁਖੁਨਾਹਮਕਉਦੁਖੇ॥
 ੧॥ ਅਵਰੁਨਕੋਉਮਾਰਨਵਾਗਾਜੀਅਉਹਮਰਾਜੀਉਦੇਨਹਾਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਚਿਸੁਬੀਧਨਾਹਮਥੰਧੇ॥
 ਨਚਿਸੁਬੀਧਨਾਹਮਥੰਧੇ॥ ਨਚਿਸੁਮੈਲੁਨਾਹਮਕਉਮੈਲਾ॥ ਚਿਸੁਅਨੰਦਤਹਮਸਦਕੇਲਾ॥ ੨॥ ਨਚਿਸੁਸੇ
 ਚੁਨਾਹਮਕਉਸੋਚਾ॥ ਨਚਿਸੁਲੇਪੁਨਾਹਮਕਉਪੋਚਾ॥ ਨਚਿਸੁਭੁਖਨਾਹਮਕਉਕਿਸਨਾ॥ ਜਾਉਹੁਨਿਰਮ
 ਲੁਤਾਹਮਜਚਨਾ॥ ੩॥ ਹਮਕਿਛੁਨਾਹੀਏਕੋਚਿਹੀ॥ ਆਗੈਪਛੈਏਕੋਸੋਈ॥ ਨਨਕਗੁਰਿਖੋਏਕੁਮਭੰ
 ਗਾ॥ ਹਮਚਿਏਮਿਓਹੋਏਏਕਰੰਗਾ॥ ੪॥ ੩੨॥ ੮੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਅਨਿਕਭਾਤਿਕਰਿਸੇ
 ਵਾਕਗੀਐ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਧਨੁਆਗੈਧਰੀਐ॥ ਪਨੀਪਖਾਕਰਾਉਤਜਿਅਭਿਮਨੁ॥ ਅਨਿਕਥਾਕਰਾ
 ਏਐਕੁਰਚਨੁ॥ ੧॥ ਸਾਈਸੁਹਾਗਾਦਿਜੋਪਭਭਾਈ॥ ਤਿਸਕੈਸੀਗੀਮਿਲਉਮੇਰੀਮਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਦਾਸਨਿਦਾਸੀਕੀਪਨਿਹਾਗੀ॥ ਉਨਕੀਰੇਲੁਬਸੈਜੀਅਨਾਏ॥ ਮਾਥੈਭਾਗੁਤਪਵਉਸੰਗੁ॥ ਮਿਲੈਸੁਆ
 ਮੀਅਪੁਨੈਰੀਗੀ॥ ੨॥ ਜਾਪਤਪਦੇਵਉਸਭਨੇਮਾ॥ ਕਰਮਧਰਮਅਰਪਉਸਭਹੇਮਾ॥ ਗਰਬੁਮੋਹੁਤਜਿ
 ਹੋਵਉਰੇਨਾ॥ ਉਨਕੈਸੀਗੀਦੇਖਉਪ੍ਰਭੁਨੈਨਾ॥ ੩॥ ਨਿਮਖਨਿਮਖਏਹੀਆਰਾਧਉ॥ ਦਿਨਸੁਗੈਲੇਏਹਸੇਵਾ
 ਸਾਧਉ॥ ਭਏਕਿਪਾਲਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਸਾਧਸੀਗੀਨਨਕਬਖਾਸਿੰਦਾ॥ ੪॥ ੩੩॥ ੮੪॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਕੀਪੀਤਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪੀਤਿਦੁਖੁਲਗੈਨਕੋਈ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪੀਤਿਹ
 ਉਮੈਮਲੁਖੋਈ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪੀਤਿਸਦਨਿਰਮਲੁਹੋਈ॥ ੧॥ ਸੁਨਹੁਮੀਤਐਸਾਪ੍ਰੇਮੀਪਾਹਾ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਪਟ
 ਪਟਆਧਾਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪੀਤਿਭਏਸਗਲਾਨਿਧਨਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪੀਤਿਭਿਦੈਨਿਰਮਲਨਾਮਾ॥ ਪ੍ਰ
 ਕੀਪੀਤਿਸਦੋਸੋਭਾਵੰਤਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪੀਤਿਸਭੀਮਟੀਹੋਚੰਤਾ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪੀਤਿਏਹੁਭਵਜਲੁ
 ਤਰੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪੀਤਿਜਮਤੇਨਹੀਡਰੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪੀਤਿਸਗਲਉਪਾਰੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪੀਤਿਚਲੈਸੀਗਾ

ਹੈ॥੩॥ਆਪਹੁਕੋਈਮਿਲੈਨਕੁਲੈ॥ਜੇਸੁਕ੍ਰਿਪਾਉਤਿਸੁਸਾਪਸੀਰੀਘੁਲੈ॥ਕਹੁਨਕਤੇਰੈਕੁਰਬਲੁ॥੧੯੦
 ਸੰਤਦਿਪੁਤਰੇਰਾਤਲੁ॥੧॥੩੯॥੮੫॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਰੂਪਾਤਿਹੋਇਕੈਰਾਜੁਕਮਾਇਆ॥
 ਕਰਿਕਰਿਅਨਰਥਾਵੇਹਈਮਾਇਆ॥ਸੰਚਤਸੰਚਤਥੈਲੀਕੀਨੀ॥ਪੁਤਿਉਸਤੇਰੁਰਿਅਵਰਕਉ
 ਦੀਨੀ॥੧॥ਕਾਚਗਗਰੀਆਅੰਤਮਝਰੀਆ॥ਗਗਬਿਗਗਬਿਉਆਹੁਮਹਿਪਰੀਆ॥ਰਹਉ॥ਨਿ
 ਰਕੁਉਹੋਇਓਭਾਇਅਨਿਹੰਗਾ॥ਚੀਤਿਨਆਇਓਕਰਤਾਸੰਗਾ॥ਲਾਸਕਰਜੇਵੇਕੀਆਸਥਾ॥ਨਿ
 ਕਸਿਅਕੂਕਤਹੋਇਗਾਇਓਸੁਆਹਾ॥੨॥ਉਚੇਮੰਦਰਮਹਲਾਅਰੁਗੀ॥ਸੁ॥ਤਿਘੇਵੇਜੇਵੇਮਨਿ
 ਭਾਨੀ॥ਵਰਪਰਵਰਪੁਤਅਰੁਪੀਆ॥ਮੋਹਿਪਚੇਪਚੇਅੰਧਾਮੁਆ॥੩॥ਜਿਨਹਿਉਪਾਭਿਨਹਿਓ
 ਨਾਹਾ॥ਰੰਗਰਸਾਜੈਸੇਸੁਪਨਾਹਾ॥ਸੋਈਮੁਕਤਾਤਿਸੁਰਾਜੁਮਾਹਾ॥ਨਨਕਦਾਸਾਜੇਸੁਖਸਮੁਦਾਇਆਹਾ॥
 ੧॥੩੫॥੮੬॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਇਨਸਿਉਪੀਤਿਕਰੀਘਨੇਰੀ॥ਜਉਮਿਲੀਐਤਉਵਪੈਵਪੈਰੀ॥
 ਗਹਿਚਮੜੀਜਉਛੋਰੈਨਹੀ॥ਲਾਗਿਛੁਟੇਸਾਤਿਗੁਰਕੀਪਈ॥੧॥ਜਗਮੋਹਨੀਹਮਤਿਆਰੀ
 ਗਵਈ॥ਨਿਰਗੁਨਮਿਲਿਓਵਜੀਵਪਈ॥ਠਹਉ॥ਐਸੀਸੁੰਦਰਿਮਨਕਉਮੋਰੀ॥ਬਾਟਿਘਾਟਿਗੀ
 ਰਿਬਨਿਬਨਿਜੋਰੀ॥ਮਨਿਤਨਿਲਾਗੀਹੋਈਕੈਮੀਨੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਖਟੀਡੀਨੀ॥੨॥ਅਗਰਕਉਸ
 ਕੇਵਡੇਠਗਾਉ॥ਛੋਰਹਿਨਹੀਚਾਪਨਮਾਉ॥ਮੇਲੀਅਪਨੇਉਨਿਲੇਥਾਧੋ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮੈਸਗਲੇ
 ਸਾਧੋ॥੩॥ਅਥਮੋਰੈਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦਾ॥ਭਉਚੁਕਾਵੂਟੇਸਭਿਫੰਦਾ॥ਕਹੁਨਨਕਜਾਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰ
 ਏਆ॥ਘਰੁਸਗਲਾਮੈਸੁਖੀਬਸਾਇਆ॥੧॥੩੬॥੮੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਆਠਪਰਨਿਕਵਿਕ
 ਰਿਜਾਨੈ॥ਪੁਰਕਾਕੀਆਮੀਠਮਾਨੈ॥ਏਕੁਨਾਮੁਸੰਤਨਾਪਾਗੁਹੋਇਰਹੇਸਭਕੀਪਗਛਾਹੁ॥੧॥ਸੰਤ
 ਰਹਤਸੁਨਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਉਆਕੀਮਹਿਮਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ਠਹਉ॥ਵਰਤਲਿਜਾਕੈਕੇਵਲਨਾਮਾ॥
 ਅਨਦਰੂਪਕੀਰਤਨੁਬਿਸਾਮਾ॥ਮਿਤਸਤੁਜਾਕੈਏਕਸਮਾਨੈ॥ਪੁਰਅਪੁਨੇਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਨੈ॥੨॥
 ਕੋਟਿਕੋਟਿਅਘਕਾਟਨਹਾਗਾ॥ਦੁਖਦੁਰਿਕਰਨਜੀਅਕੇਦਾਤਾਗਾ॥ਸੁਰਬੀਰਰਬਚਨਕੇਬ
 ਲੀ॥ਕਉਲਾਬਪੁਰੀ॥ਸੀਤੀਛਲੀ॥੩॥ਤਾਕਸੰਗੁਬਛਹਿਸੁਰਦੇਵਾ॥ਅਮੋਘਦਰਸੁਸਫਲ
 ਜਾਕੀਸੇਵਾ॥ਕਰਜੋਵੈਨਨਕੁਕਰੇਅਰਦਾਸੀ॥ਮੋਹਿਸੰਤਹਟਹਲਾਦੀਜੈਗੁਲਤਾਸੀ॥੧॥੩੭॥
 ੮੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਸਗਲਾਸੁਖਜਪਿਏਕੈਨਾਮਾ॥ਸਗਲਾਧਰਮਹਰਿਕੈਗੁਲਗਾਮਾ॥ਮਹਾਪ
 ਵਿਤਸਾਧਕਾਸੰਗਾ॥ਜੇਸੁਭੇਟਤਲਾਗੈਪੁਰੰਗੁ॥੧॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਓਇਆਨੰਦਪਾਵੈ॥ਜੇਸੁ

ਸਿਮਰਤ ਸਾਨਿ ਹੋਇ ਪਗ ਸਾਤ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਰਨੁ ਨ ਜਾਵੈ ਰਹਉ। ਵਰਤਨੇ ਮਮ ਜਨ ਤਿਸੁ ਪੁਜ
 ਆਥੇ ਦੁਪੁਰਨ ਤਿਨੀ ਸਿਮਰਿ ਸੁਨੀ ਜਾਮੁ ਪੁਨੀ ਤਜਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਬਨੁ। ਸਾਪਸਿ ਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਕਰਿ
 ਨਾਮੁ॥ ੨॥ ਪਗਟਿ ਚੋਜੇ ਜਨੁ ਸਗਲੇ ਭਵਨਾ। ਪਤਿ ਤਪੁਨੀ ਤਤ ਕੀ ਪਗ ਕੇਨਾ ਜਾ ਕ ਉਭੇ ਟਿਓ ਹਰਿ
 ਰਿਗਾਈ। ਤਾ ਕੀ ਗੁਮਿ ਤਿਕ ਬਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ੩॥ ਆਠ ਪਰਕਰ ਜੋ ਗ੍ਰੰਥੀ ਆਵਉ। ਉਨ ਸਾਧਾ ਕਾ ਦ
 ਰਸ ਨੁਪਾਵਉ। ਮੋਹਿ ਗਰੀਬ ਕ ਉਲੇਹੁ ਰਖਾਈ। ਨਨਕ ਆਇ ਪਏ ਸਰਲਾਈ॥ ੪॥ ੩੮॥ ੮੯॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਆਠ ਪਰਉ ਦਕਾਇ ਸਨੀ॥ ਸਦ ਹੀ ਭੋਗੁ ਲਗਾਇ ਸੁਗੀ ਅਨੀ॥ ਬਿਰਥਾ ਕਾ ਤੁ
 ਫੈ ਰੈ ਨਹੀ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਤਿਸੁ ਯਾਗੁ ਪਈ॥ ੧॥ ਸਲਾਹਿ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸੇਵਾ॥ ਪੁਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦ
 ਨ ਦੇਵਾ॥ ਰਹਉ। ਘੰਟਾ ਜਾ ਕਾ ਸੁਨੀ ਐ ਚਹੁ ਕੁੰਟਾ॥ ਆਸਨੁ ਜਾ ਕਾ ਸਦਾ ਬੈਠੈ॥ ਜਾ ਕਾ ਚਵਰੁ ਸਭ ਉਪ
 ਰਿਝੁ ਲੈ॥ ਤਾ ਕਾ ਪੁਪੁਸ ਦਾ ਪਰਛੁ ਲੈ॥ ੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੀ ਪਟੁ ਹੈ ਰੇ ਜਾ ਕਾ॥ ਅਭਗ ਸਭ ਸੀ ਗਿ ਹੈ ਸਾਧਾ॥ ਅ
 ਰਤੀ ਕੀ ਰਤਨੁ ਸਦ ਅਨੰਦਾ॥ ਮਹਿ ਮਾਸੁ ਦਰਸਦਾ ਬੇ ਅੰਤਾ॥ ੩॥ ਜਿਸ ਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸ ਹੀ ਲਹਨਾ॥
 ਸਿਤ ਚਰਨ ਚਿਹੁ ਆਇ ਓਸਰਨਾ॥ ਹਥ ਚੜ੍ਹਿ ਚਿਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿ ਰਾਮਾ॥ ਕਰੁਨ ਨ ਕਰੁ ਰਿਕੀਨੇ ਦਨੁ॥ ੪॥
 ੩੯॥ ੯੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਹ ਪੈ ਰੈ ਲੂਟੀ ਪਨਿਹ ਗੀ॥ ਸੋ ਮਾਰਗੁ ਸਿਤਨ ਦੁਹਾਰੀ॥ ੧॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ
 ਪੁਰੈ ਸਾਦੁ ਕਹਿ ਆ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮੁਕਤ ਬੀਬੀ ਜਮ ਕਾ ਮਰਗੁ ਦੂਰਿ ਰਹਿਆ॥ ਰਹਉ॥ ਜਹਲਾ ਲਚ
 ਜਾਗਾ ਤੀਘਾ ਦੂਰਿ ਰਹੀ ਉਹ ਜਨ ਤੇ ਬਾਟਾ॥ ੨॥ ਜਹ ਅਵਟੇ ਬਹੁਤ ਘਨ ਸਥਾ ਪਰ ਬਹੁ ਮਕੇ ਸੀ ਰਹਿ
 ਸਾਧਾ॥ ੩॥ ਚਿਕਰੁ ਪਤੁ ਸਭ ਲਿਖਿ ਭੇਲੇਖਾ॥ ਭਗਤ ਜਨ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪੇਖਾ॥ ੪॥ ਕਰੁਨ ਨ ਕਾਜਿ ਸੁ
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ॥ ਵਾਜੇ ਤਾ ਕੈ ਅਨਹ ਦੂਰਾ॥ ੫॥ ੯੦॥ ੯੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ
 ਸਾਪੁ ਸੀਰੀ ਸਿਖਾਇ ਚਿਨਾਮੁ॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ॥ ਬੁਝੈ ਗਈ ਤਿਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸ ਹਿ ਅਘਨੋ॥ ਜ
 ਪਿ ਜੀਪ ਜੀਵਾ ਸਾਰਿ ਗਪਨੋ॥ ੧॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਨਿ ਪਰਿਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇ
 ਅਮਿਟਿ ਆਮ ਪੈਰਾ ਚੰਦੁ ਚਾੜ੍ਹਿਆ॥ ੨॥ ਰਹਉ॥ ਲਾਲ ਜਵੇ ਹਰ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥ ਤੇਇਨ ਅਵੈ ਜ
 ਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਅਮਿਤ ਸਬਦੁ ਪੀਵੈ ਜਨੁ ਕੋਈ॥ ਨਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪਗ ਮਗਤਿ ਹੋਈ॥ ੩॥ ੯੧॥ ੯੨॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਤਾ ਪਿਆਈ॥ ਸੀਰੀ ਸਾਥੀ ਸਗਲ ਭਗਈ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ
 ਸੀਰੀ ਸਦਾ ਹੋਨਾ ਲੋ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸਮਾ ਲੋ॥ ਰਹਉ॥ ਤੇਰਾ ਕੀ ਅਮੀਰਾ ਲਾਗੈ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ
 ਦਾਰ ਬੁਨ ਕੁਮਾਰੈ॥ ੨॥ ੯੨॥ ੯੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਪੁ ਸੀਰੀ ਤਿਤਾ ਰਿਆਸੀ ਸਾਰੁ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾ

ਮੁਮਨਹਿ ਆਧਾਰੁ॥ ੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਦੇਵੀ ਪਿਆਰੇ॥ ਪੂਜ ਹਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈ ਕੈ ੨੯੧
 ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿ ਆਭਾਰੁ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਤਕਾਥਿ ਹੋਸੇ ਹਾਰੁ॥ ੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਮੀਠੀ ਆਗੀਆ ਪਰ ਕੀਲਾ ਗੀ॥ ਸਉ ਕਰਿ ਪਰ ਕੀ ਕੀਤੀ ਤਿਆਗੀ॥ ਪਿਆਸੇ ਹਰਾਨਿ ਸੀ ਗਾਰਿ ਕਰੀ॥ ਮ
 ਨ ਮੇਰੇ ਕੀਤ ਪਾਇ ਹਰੀ॥ ੧॥ ਭੁਭੇ ਭੁਭੇ ਚੀ ਪਿਆ ਕਰਿ ਆਮ ਨਿਆ॥ ਸੁਖ ਸਹਜੁ ਇਸੁ ਪਰ ਕਾ ਜਾਨਿਆ॥ ਰ
 ਹਾਉ॥ ਹਉ ਬੰਦੀ ਪਿਆ ਖਿਜਾ ਮਤ ਦਗਾ॥ ਚਿਹਾ ਬਿਨਾ ਸੀ ਅਗਮ ਅਪਾਗਾ॥ ਲੇਖੀ ਪਿਆ ਝੁਲਾਉ ਪਾਏ॥
 ਗੁਰੀ ਗਏ ਪੰਚ ਦੁਤਾਰਾ॥ ੨॥ ਨਮੈ ਕੁਲੁ ਨਾਮੋ ਭਾਵੈ ਤਾ॥ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਉ ਭਾਨੀ ਕੰਤਾ॥ ਮੋਹਿ ਅਨ
 ਬਗਰੀ ਬਨਿ ਮਾਨੀ॥ ਕੰਤ ਪਕਰਿ ਹਮ ਕੀ ਨੀਰਨੀ॥ ੩॥ ਜਬ ਖੁਖਿ ਪੀਤ ਮੁਸਾਜਨੁ ਲਾਗਾ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ
 ਮੇਰਾ ਪੁਰੋਸੇ ਹਾਰਾ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਮੇਰੀ ਪੂਰਨ ਆਸਾ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੇਲੀ ਪਰ ਗੁਲਾ ਤਾਸਾ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਮਥੈ ਰਿਵਟੀ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੂਗਿ॥ ਬੋਲੈ ਕਉ ਤਾਜਿ
 ਹਥ ਕੀ ਭੂਵੀ॥ ਸਦ ਭੂਖੀ ਪਰੁ ਜਨੈ ਦੂਰੀ॥ ੧॥ ਮੈਸੀ ਇਸ ਵੀ॥ ਇਕਰਾ ਮਿਉ ਪਾਈ॥ ਚਿਨਿਸ ਭੁਜਨੁ
 ਖਾਇ॥ ਅਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਇ ਠਗ ਚਿਲੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੋਹਿਆ॥ ਬਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮ
 ਦੇ ਉਮੋਹਿਆ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨੀਲ ਰੇਸੇ ਸੋਹਿਆ॥ ੨॥ ਵਰਤਨੇ ਮਕਰਿ ਥਕੇ ਪੁਰ ਹਰਨਾ॥ ਤਟ ਤੀਰ ਥ
 ਭਵੇ ਸਭ ਪਰਨਾ॥ ਸੇਉ ਬਰੇ ਜਿਸਾ ਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ॥ ੩॥ ਮਾਇ ਆਮੋਹਿ ਸਭੇ ਜਗੁ ਬਾਧਾ॥ ਹਉ ਮੈ ਪਚੈ
 ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਰਾਖਾ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਹਮ ਰਾਖਾ॥ ੪॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਸਰਬ ਦੁਖ ਜਬਾ ਬਿਸਰਹਿ ਸੁਆਮੀ॥ ਏਹ ਉਹ ਕਾ ਮਿਨ ਪਾਨੀ॥ ੧॥ ਸੰਤਾ ਤਿਪਤਾ ਸੇਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇ॥ ਕ
 ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਨਾਇਲਾ॥ ਏਸ ਰਬ ਸੁਖ ਪਰੁ ਤੁਮਰੀ ਰਜਾਈ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੀਗਿ ਹੋਵਤ ਕਉ ਜਾਨਤ
 ਦੂਰੀ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮਰਤਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਦੂਰੀ॥ ੩॥ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਚਿਤ ਵਤਨਾਹਿ॥ ਮਹਾ ਬਿ
 ਖਿਆ ਮਹਿ ਦਿਨੁ ਰੋਨਿ ਜਾਹਿ॥ ੪॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰਹੁ ਏਕਾ॥ ਗਤਿ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਟੇਕਾ॥ ੫॥
 ੧੬॥ ੧੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿਆ॥ ਕਲਮ ਲੇਖ ਸਗਲ ਪਰਹਰਿਆ॥
 ੧॥ ਸੋਈ ਦਿਵਸੁ ਭਲਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਪਰਮ ਗਾਤਿ ਪਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੇ ਪੂਜੇ ਪੈਰ
 ਜਿ ਮਟੇ ਉਪਦ੍ਰੁਹ ਮਨ ਤੇ ਥੈਗਾ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਸੁਗਰੁ ਚੁਕਾਇਆ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭੇ ਵਸਗਾ ਤਿਆਇ
 ਆ॥ ੩॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ॥ ਨਨਕ ਰਿਸੁ ਉਪਰਿ ਭਰ ਬਨੁ॥ ੪॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਗਾਵਿ ਲੇਹਿ ਤੁਗਾ ਵਰਹਾਰੇ॥ ਜੀਅ ਪੰਛ ਕੇ ਪੁਰ ਅਧਾਰੇ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਸੁਖ ਪਵਹਿ॥ ਅਵ

ਰਕਾਹੁ ਪਹਿ ਚਹੁ ਕੈਨ ਜਾਵਹਿ॥ ੧॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨੰਦੀ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨ ਨਿਪਟਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪੀਐ॥
 ਬਾਲਿਹ ਗੀਤਿ ਸੁਸੰਤਾਪਿ ਅਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਵਸੀਐ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਕਾ ਦਨੁ ਨਿਖੁਵੈ ਨਹੀ॥
 ਭਯੋ ਭੀਤਿ ਸਭ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਹੀ॥ ਜਾਕੀ ਬਖਸ਼ ਸਨਮੈ ਦੈ ਕੋਈ॥ ਮਨਿ ਵਸਾਈਐ ਸਾਚਾ ਸੇਈ॥ ੨॥ ਸਗ
 ਲ ਸਮੁਗੀ ਜਾਕੈ ਪੂਰਨਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਨ ਭੂਰਨਾ॥ ਚਿਟ ਗਹੀ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਈਐ॥ ਸਾਸਿ ਸ
 ਸਿਸੇ ਗੁਨ ਨਿਪਿਗਈਐ॥ ੩॥ ਦੂਰਿ ਨਹੀ ਕਤ ਹੂ ਜਾਈਐ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਰਿਹ ਰਿਪਾਈਐ॥ ਅਰ
 ਦਾ ਸਿਕਰੀ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਪਾਸੀ॥ ਨਨਕੁ ਮੰਗੈ ਹਰਿ ਪਨੁ ਗਸੀ॥ ੪॥ ੪੮॥ ੯੯॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਪ੍ਰਥਮੀ ਮਿਟਿਅ ਤਨਕਾ ਦੂਖਾ ਸਿਗਲ ਕਉ ਹੋ ਅਸੁਖਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਦੀਨੈ ਨਉ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਿ
 ਸੁਸਤਿ ਗੁਰ ਕਉ ਜਾਉ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇ ਚਿਮਰੇ ਭਈ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭ ਦੂਖਾ ਬਿਨਾ ਸੇਸਤਿ ਗੁਰ
 ਕੀ ਸਰਲਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ॥ ਮਨ ਚਿੰਤਤ ਸਗਲੇ ਠਲ ਪਾਏ॥ ਅਕਾ ਨਿਬੁ
 ਝੀ ਸਭ ਹੋਈ ਸੀਤੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਦਾਤੀ॥ ੨॥ ਨਿਥ ਵੇਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੈ ਥਨੁ॥ ਨਿਮਰੇ ਕਉ
 ਗੁਰਿ ਕੀਨੈ ਮਨੁ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸੇਵਕ ਕਰਿ ਰਾਖੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਨੀ ਰਸਨਾ ਚਾਖੇ॥ ੩॥ ਵਰੈ ਭਾਗੀ ਪੂਜ ਗੁਰ
 ਚਰਨਾ॥ ਸਗਲਾ ਤਿਆਗਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਾਈ ਅਦਾਇ ਅਲਾ॥ ਸੋ ਜਨੁ
 ਹੋ ਅਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ॥ ੪॥ ੪੯॥ ੧੦੦॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੈ ਦੀ ਅਭੇਜੀ॥ ਚਿਤੁ ਜੀਵ
 ਨੁ ਉਪਜਿ ਅਸੀ ਜੋਗੀ॥ ਉਦਰੇ ਮਾਹਿ ਅਇਕੀ ਮਾਨਿ ਵਸੁ॥ ਮਾਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਹੁ ਤਾ ਬਿਗਾਸੁ॥ ੧॥ ਜੀਮਿਆ
 ਪੂਤੁ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਅਸਭੁ ਮਹਿ ਲਿਖਿ ਅਪੁਰਕਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਹੁਕਮਿ ਬਲ
 ਕ ਜਨ ਮੁਖੀਆ॥ ਮਿਟਿਅ ਸੇਹੁ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਖੀਆ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਖੀ ਅਨੰਦ ਗਾਵੈ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੈ
 ਮਨਿ ਭਾਵੈ॥ ੨॥ ਵਧੀ ਵੇਲਿ ਚਹੁ ਪੀਰੀ ਚਾਲੀ॥ ਪਰਮ ਕਲਾ ਹਰਿ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ॥ ਮਨ ਚੀਦਿ ਅਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਦਿਵਾਈਆ॥ ਭਏ ਅਚੰਤ ਏਕਾ ਲਿਵਲਾਈਆ॥ ੩॥ ਜੇ ਉਬਲ ਭੁਪਿਤ ਉਪਰਿ ਕਰੇ ਬਹੁ
 ਲਾ॥ ਬੁਲਾਈ ਅਚੋਲੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਲੀ॥ ਗੁਣੀ ਛੰਨੀ ਨਹੀ ਬਾਤਾ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕੁਤੁਠ ਕੀਨੀ ਦਾਤੀ॥ ੪॥
 ੫॥ ੧੦੧॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਰਾਖਿਆ ਦੇਹ ਬਾ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਾਈ ਅਜਨਕਾ ਪਰਤਾਪੁ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ
 ਗੁਰੁ ਜਪੀ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪਿਆਈ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਗੁਰੁ ਪਹਿ ਪਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਨਿ ਪਰੇਸਾ ਚੇਹੁਰ
 ਦੇਵਾ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾ॥ ੨॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜੋ ਬਹੁ ਗਏ ਪਾਨਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਕਰ ਬਾਨਾ॥ ੩॥
 ੫੧॥ ੧੦੨॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਕਾਂਢੀ ਮੈ ਬੰਦਾ ਬੈਖਰੀ ਦਸ ਦੁਸਹਿ ਬੁਧੇਗਾ॥ ਜੀਉ

ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮਲੁ ਨਿਮਲੇ ਤੁਪਲੀ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਅਨ
 ਟੇਕ ਹੈ ਸੋ ਜਾਨੁ ਕਾ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰੈ ਕੋਈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰ ਭੇਟਸੀ
 ਸੋ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਸਿਆਲ ਪਾਕਿ ਤੈ ਕਾ ਮਿਨ ਅਈਐ ॥ ਤੁਠਾਸਾ ਹਿਥੁ ਜੇ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ
 ਪਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ਅਹਿ ਕਿਛੁ ਪਵੈ ਨ ਥੰਧਾ ॥ ਜਨ ਨ ਕਰੀ ਤਾ ਨਾਮੁ ਪਰਹੇ ਹੁਛੈ ਰਿ
 ਅਖਿਯਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੦੩ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਰਬ ਸੁਖ ਮੈ ਭਾਇਆ ਹਰਿ ਜੇਵਨੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਤੁਠੈ
 ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰੁ ਅਪਲੇ ਸਦ ਸਦ ਕਰ ਬਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਿ ਉਇਕੁ
 ਬਿਨੁ ਚਸਾਇਹੁ ਕੀਜੈ ਦਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਗੁ ਤੁਸਚਾ ਸੋਇ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੁਹਰਿ ਪਤ੍ਰ ਅੰਤਰਿ ॥ ਸੋਛੁ ਟੈ ਮਹਾ ਜਾਨਾ
 ਤੇ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਸਚ ਦਿਰੰਤਰਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਆ ਕਹਾ ਗੁਰੁ ਬਿਖੈ ਕਸਤ ਸਗੁ ॥ ਚਿਹਾਦਿ
 ਜੁਗ ਦੀ ਜੁਗ ਹਜੁ ਗੁਪੁਰਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਮਿਆਵਹੁ ਸਦ ਸਦ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਰੰਗੇ ॥ ਜੀਉ ਪੁਲ
 ਪਨੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥ ੪ ॥ ੧੦੪ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸੀਈ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੈ ਭੇਰੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਦੁ
 ਖੁਦਰ ਦੁਰਹੁ ਮਾਇ ਮੈ ਰਾਹੁ ਨ ਸੈ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਵੰਞ ਕਰ ਬਲੁ ਸੀਈ ਅਪਲੇ ॥ ਹੋਵੈ ਅਨੰਦੁ ਘਲਾ ਮਨਿ
 ਤਨਿ ਜਾਪ ਲੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿੰਦ ਕ ਗਾਇ ਸੁਲੀਸ ਚੇਤਿ ਸੁਪਲੀ ॥ ਸੁਖੀ ਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਮਾਇ ਨ ਕੀ ਮਗਲੀ ॥
 ੨ ॥ ਨੈਲਾ ਪਸੰਦੈ ਸੋਇ ਪੇਖਿ ਮੁਸਰ ਕੁਭਈ ॥ ਮੈਰਿ ਰਗੁ ਲਿਮੇਰੀ ਮਾਇ ਅਪਲਾ ਕੀਲਾਇ ਲਈ ॥ ੩ ॥ ਬੇਦ ਕ
 ਤੇ ਬਸੀ ਸਾਰਹੁ ਭੁੰਧਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਤਿ ਸਾਹੁ ਦਿਸੈ ਜਾਹਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧੦੫ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਲਾਖ ਭਗਤ ਅਰਾਧਿ ਜਪ ਤੇ ਪੀਉ ਪੀਉ ॥ ਕਵਨ ਜੁਗ ਤਿ ਮੇਲਾ ਵਉ ਨਿਰਗੁਣਾ ਬਿਖਈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
 ਤੇਰੇ ਟੇਕ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਦਈ ਅਲਪੁ ਭਾ ॥ ਤੂੰ ਸਭ ਨ ਕੇਨ ਬਠੇਰੀ ਸਿਸਟਿ ਸਭਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ
 ਸਹਾਈ ਸਿਤ ਪੇਖ ਹਿਸਦ ਹਜੁਰੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨ ਹੋ ਅਸੇ ਮਰਨਿ ਵਿਸੁਰਿ ਵਿਸੁਰਿ ॥ ੨ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸਤ
 ਲਭਾਇ ਮਿਟਿ ਆਤਿ ਨ ਗਉਲੁ ॥ ਵਿਸਰਿ ਆ ਜੇ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਵਾਹ ਲੁਕਉ ਲੁਕ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਸੇਖ ਸੁਹ
 ਰਿ ਮਾਉ ਤੈ ਸਾਸੀ ਸਾਰੁ ਸਭਾ ॥ ਨਨਕ ਬੀਪਨ ਕਾਟਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਆਪਿ ਪਭਾ ॥ ੪ ॥ ੧੦੬ ॥
 ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਹਥੋ ਬੋਕਾ ਵਿਸਾਰਿ ਹੋ ਕੋਖਿ ਆਲੁ ਕਰਿ ॥ ਝੁਠਾ ਲਾਹਿ ਗੁਮਾਨੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਪਰਿ ॥ ੧ ॥
 ਅਠ ਪਰਸਾਣਾ ਹਿਸੇ ਜਾਨਹਾਰ ਤੂੰ ॥ ਜੀਵੈ ਤੇਰੇ ਦਾਤੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਈ ਕੀ ਮੁਕ
 ਮਾਇ ਜਿ ਤੁਮੁ ਉਜਾਣਾ ॥ ਸੋਈ ਲਗੈ ਸਾਚੇ ਜੇ ਸੁਤੈ ਦੇਹਿ ਅਲਾ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਨ ਦਰੈ ਦੇਹੁ ਲਿਸੇ ਘਰੁ ਰਾ
 ਸਿ ਕਰਿ ॥ ਹਿਕੋ ਚਿਤਿ ਵਸਾਇ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ਮਰਿ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮੁ ਜੇ ਪਭੁ ਭਾਇਆ ਗੁਰ

ਪ੍ਰਸਾਦਿਅਕਬੁਨਾਨਕਿਵਖਾਇਆਥਾ॥੫॥੧੦੭॥ ਆਸਮਹਲਾ੫ ਜਿਨਨ ਵਿਸਰੈਨਾਮੁਸੇਕਿ
ਨੇਰਿਆਭੇਦੁਨਜਾਨਹੁਮੁਲਿਸੀਈਜੇਰਿਆ॥੧॥ਮਨੁਤਨੁਹੋਇਨਿਹਾਉਤਮਸੀਗਿਭੇਟਿਆਸੁ
ਖੁਪਾਇਆਜਨਪਰਸਾਦਿਦੁਖੁਸਭੁਮੋਟਿਆਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਖੰਡਕਰਮੰਡਉਪਾਰੇਤਿਨਖੇ॥ਜਿਨਮ
ਨਿਵੁਠਾਅਪਿਪੁਰੇਭਗਤਸੇ॥੨॥ਜਿਸਨੇਮਨੈਅਪਿਸੇਈਮਨੀਐ॥ਪਰਗਟਪੁਰਖੁਪਰਵਾਲੁਸਭਠਈ
ਜਾਨੀਐ॥੩॥ਦਿਨਸੁਰੈਦਿਆਗਪਿਸਮਾਲੇਸਾਹਸਾਹ॥ਨਨਕਕੀਯੋਚਾਪੁਰਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ॥੪॥
੬॥੧੦੮॥ਆਸਮਹਲਾ੫ ਪੁਰਿਗਹਿਆਸਥਠਾਇਹਮਾਰਾਖਸਮੁਸੇਇ॥ਏਕਸਾਹਿਬੁਸਿਰਿਛੁ
ਤੁਦੁਜਾਨਾਹਿਕੋਇ॥੧॥ਜਿਉਭਵੈਤਿਉਗੁਰਾਖਲਹਾਰਿਆ॥ਤੁਝਾਬਿਰੁਅਵਰਨਕੋਇਨਦਰਿ
ਨਿਹਾਰਿਆਰਹਾਉ॥ਪਾਤਿਪਾਲੇਪਰੁਆਪਿਘਟਿਘਟਿਸਾਗੀਐ॥ਜਿਸੁਮਨਿਵੁਠਾਅਪਿਤਿਸੁਨ
ਵਿਸਾਗੀਐ॥੨॥ਜੇਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪਿਅਪਲਗੁਲਿਆ॥ਭਗਤਾਕਾਸਹਈਜੁਗਿਜੁਗਿਜਾਲੀ
ਆ॥੩॥ਜਪਿਜਪਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕਦੇਨਤੂਰੀਐ॥ਨਨਕਦਰਸਾਪਿਅਸਲੋਚਾਪੁਰੀਐ॥੪॥੧੦੯॥
ਆਸਮਹਲਾ੫ ਕਿਅਸੇਵਹਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਗਠਲਗਹਿਲਿਆ॥ਕਿਤੀਏਤੁਦਰੀਆਇਵੈਦ
ਨਿਵਹਦਿਆ॥੧॥ਬੋਹਿਬੜਾਹਰਿਚਰਨਮਨਚਰਿਲੀਘੀਐ॥ਅਠਪਹਰਗੁਲਗਾਇਸਾਪੁਸੀਗੀ
ਐ॥ਰਹਾਉ॥ਭੋਗਹਿਭੋਗਅਨੇਕਵਿਦੁਨਵੈਸੁੰਦਿਆ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਥਿਨਮਰਿਮਰਿਤੀਨਿਆ॥
੨॥ਕਪੜਭੋਗਸੁਗੰਧਤਨਿਮਰਦਨਮਾਲਲੀ॥ਮਹਾਬਿਖਮੁਸੀਸਾਰੁਵਿਰਲੈਪੇਖਿਆ॥ਛੁ
ਟਨੁਹਰਿਕੀਸਰਲਿਲੇਖੁਨਨਕਲੇਖਿਆ॥੪॥੧੧੦॥ਆਸਮਹਲਾ੫
ਕੋਇਨਕਿਸਹੀਸੀਗਿਕਾਰੇਗਰਬੀਐ॥ਏਕਨਾਮੁਆਪਾਭੁਭਉਜਲੁਤਰਬੀਐ॥੧॥ਮੈਗਰੀਬ
ਸਚੁਟੇਕਤੂੰਮੇਰੇਸਾਤਿਗੁਰਪੂਰੇ॥ਦੇਖਿਤੁਮਾਰਾਦਰਸਨੇਮੇਰਾਮਨੁਪੀਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਜੀਜਾ
ਲੁਕਾਜਿਨਕਿਤੈਗਨੇ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਆਪਾਭੁਨਿਯਚਲੁਏਹੁਪੇਰੇ॥੨॥ਜੇਤੇਮਾਇਆਰੰਗਤੇ
ਤਪਛਾਵਿਆ॥ਸੁਖਕਾਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵਿਆ॥੩॥ਸਚਾਗੁਲੀਨਿਪਾਨੁਤੁਪਭਗਹਿਰ
ਗੀਭੀਰੇ॥ਆਸਭਰੇਸਾਖਸਮਕਾਨਨਕਕੇਜੀਅਗੇ॥੪॥੧੧੧॥ਆਸਮਹਲਾ੫
ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਜਾਇਸਹਜਸੁਖਪਾਈਐ॥ਗੈਲੋਦਿਨਸੁਕਰਜੋਵਿਹਰਿਹਰਿਪਿਆਈਐ॥੧॥
ਨਨਕਕਾਪੁਭੁਸੋਈਜਿਸਕਾਸਭੁਕੋਈ॥ਸਰਬਗਹਿਆਭਰੰਪੁਰਿਸਚਾਸਚੁਸੋਈ॥ਰਹਾਉ॥ਅ
ਤਰਿਬਹਰਿਸੀਰੀਸਹਾਈਗਿਆਨਜੇਗੁ॥ਤਿਸਹਿਅਗਾਧੀਮਨਾਥਿਨਸੈਸਗਲਭੋਗੁ॥੨॥ਰ

ਖਨਾਹੁ ਅਪਰਾਧੈ ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ। ਸੀਤਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਤਪਤਿ ਜਾਇ॥ ੩॥ ਸੁਖਸਹਜਾ
 ਨਦਘਲਾਨ ਨਕਜਨ ਪੁਰਾ॥ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਿਧਿ ਭਏ ਭੇਟਿ ਆਗੁ ਰੁਪੁਰਾ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣੀ ਨਿਪਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ਐ। ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਲੀ
 ਐ॥ ੧॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਾਹੁ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀ ਆ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਮੁ ਤਾਜਿ ਲਾਜ ਲੋਕਾ ਲੀ ਆ॥
 ਰਹਾਉ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਨ ਮੁਹਿ ਵੈ ਅਨ ਦਘਲਾ॥ ਮਿਥਿ ਆਸੇ ਹੁ ਸਿਸਾ ਰੂਠਾ ਵਿਦਾਸ ਲਾ॥ ੨॥ ਚਰਲ ਕਮ
 ਲਾ ਸੀਰੀ ਨੇਹੁ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਲਾਇ ਆ॥ ਪਿਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਮੁਖੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਆ॥ ੩॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ
 ਕਾਲਾ ਸਿਮਰਤ ਮਿਦਿ ਜਾਵਈ॥ ਨਨਕ ਕੈ ਸੁਖੁ ਸੋਇ ਜੋ ਪੁਭਭਾਵਈ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਰਸਕਸ ਸਭਿ ਭੁੰਚਹਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਹਿ ਮਿਲਿ ਪਾਪੁ ਚਹਾ॥ ੧॥ ਤ
 ਤੁਵੀਚਾਰੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਤਾਭੇ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ॥ ਖੀਨ ਭਏ ਸਭਿ ਤਸਕਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨੁ ਜਾਗੈ॥ ਰਹਾਉ
 ਬੁਧਿ ਗਰੀਬੀ ਖਰਚੁ ਲੈਹੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਜਾਹੁ॥ ਸਾਚਾ ਹਵੁ ਪੁਰਸਦਿ ਦਾ ਵਖਰੁ ਨ ਮੁਖਾਹੁ॥ ੨॥ ਜੀਤਿ
 ਪਿੰਡੁ ਪਨੁ ਅਗੰ ਪਾਸੇਈ ਪਤਿਵੰਤੈ॥ ਆਪਨੇ ਪੁਭਭਾ ਲਿਆਨਿ ਤਕੇਲ ਕਰੰਤੈ॥ ੩॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮਦੁ ਜੋ ਪੀ
 ਵੇਤੈ ਬਿਖਲੀ ਪਤਿ ਕਮਲੀ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨਿ ਜੋ ਰਤੇ ਨਨਕ ਸਚ ਅਮਲੀ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੧੩॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਉਦਮੁ ਕੀਅਕਰਾਇ ਆ ਆਰੰਭੁ ਰਚਾਇ ਆ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਜਪਿ ਜੀਵਨਾ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰਾ ਦ੍ਰਿ
 ਫਾਇ ਆ॥ ੧॥ ਪਾਇ ਪਰਸਤਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਜਿਨਿ ਭਰਮੁ ਬਿਦਾਰਿ ਆ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਾ ਅਪਲੀ ਸਚੁ ਸਾਜਿ
 ਸਵਰਿ ਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਆਪਣੇ ਸਚੁ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ॥ ਜੋ ਪੁਰਿ ਦਿਤੀ ਦਾਤਿ ਸਾਪੁ ਰਨਵਰਿ
 ਅਈ॥ ੨॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਈ ਅਹਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਨੇਮੁ ਨਿਬਾਹਿ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰੂ ਪੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰੀ॥
 ੩॥ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ਲਾਭੁ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦਿਤਾ॥ ਵਲ ਜਾਰੇ ਸੰਤ ਨਨਕਾ ਪੁਰੁਸਹੁ ਅਮਿਤਾ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਜਾ ਕਾ ਨੁਕੁਰੁ ਤੁਹਿ ਪੁਭਤ ਕੇਵਡ ਭਗ॥ ਚਿਹੁ ਸੁਹੇਲਾ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਸਭੁ ਕੁ ਮੁਭਉ ਭਗ॥ ੧॥ ਅਚਕਰ
 ਗੋਬਿੰਦੂ ਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਭਗ॥ ਕਰਨ ਕਰਵਨ ਸਗਲਾ ਬਿਧਿ ਸੋਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਾਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੂਜਾ ਗਾਹਿ ਅਉ
 ਰੁਕੋਤਾ ਕਾਭਉ ਕਰੀ ਐ॥ ਗੁਰਸੇਵ ਮਹਾਪਾਈ ਐ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀ ਐ॥ ੨॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਈ
 ਐ ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਿਪਨਾ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮਾ ਕਿਰਪਾ ਲਭਏ ਸੇਵਕ ਸੇ ਪਰਵਨਾ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੈ ਕੇਵ
 ਰ ਲਾਪੀਵੈ॥ ਵਜਹੁ ਨਨਕ ਮਿਲੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ॥ ੪॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਜਾਪੁ ਭਰੀ ਹਉ ਚੇਲੀ ਸੋਸਤਿ ਚੇਚਾ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾ ਕਾ ਕੀਠੀ ਐ ਥੋਰਾ ਅਗੁ ਮੁਚਾ॥ ੧॥ ਜੀਅ ਪੁਨ ਮੇ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਰਾਖੋ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਮਨੀ ਆਨ ਮਿਜਿ ਸੈ ਕੈ ਉਜਲੀ ਤਿਸੁ ਦਸੀ ਗਨੀ ਆਰਹਾਉ। ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਨੰਦ ਮੈ
 ਨਾਉ ਮਾਲਕ ਹੀ ਗਾਰਜੀ ਪਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਾ ਕਾ ਤੂ ਮੀਰਾ॥ ੨॥ ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ਸੰਗ ਕੀ ਸੁਮਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਉ
 ਸੇਵਹੁ ਸਾਧੁ ਭਾਉ ਕਰਿ ਤਉ ਨਿਸਿ ਹਰਿ ਪਵਉ॥ ੩॥ ਸਗਲੀ ਦਸੀ ਠਾਕੁਰੈ ਸਭ ਕਹੀ ਮੇਰਾ॥ ਜਿਸਹਿ
 ਸੀ ਗਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ ਸੁਖ ਹਿਥ ਸੇਰਾ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤ ਕੀ ਹੋਇ ਦਾਸ ਗੀਏ
 ਹੁਮਚਾਰਾ ਸਿਖੁ ਗੀ॥ ਸਗਲ ਗੁਲਾ ਗੁਲਾਉ ਤੇ ਮੇਰਾ ਤਾਦੁ ਰਿਨੀ ਪਖੁਰੀ॥ ੧॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਸੁੰਦਰਿ ਆਪਲ
 ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਜੀਠੈ ਰੀਰੀ ਗੀ॥ ਤਿਥਾ ਗੀ ਸਿਅਲ ਪਚਾਤੁਰੀ ਤੂ ਜਾਲਾ ਗੁਪਾਲ ਹਿਸੀ ਗੀਰੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੁ
 ਰਤਾ ਕਹੈ ਸੁਮਾਨੀ ਐਏਹੁ ਸੀ ਗਾਰੁ ਬਲਾਇਰੀ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਵਿਸਾਹੀ ਐਏਹੁ ਤੋ ਕੋਲਾਖਾਇਰੀ॥ ੨॥ ਗੁ
 ਰਕਾਸ ਬਦੁ ਕਰਿ ਦੀਪਕੋ ਇਹ ਸਤ ਕੀ ਸੇਜਾ ਬਿਛਾਇਰੀ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋ ਰਿਹੁ ਤਉ ਭੇਟੈ ਹਰਿ
 ਗਾਇਰੀ॥ ੩॥ ਤਿਸਹੀ ਚਜੁ ਸੀ ਗਾਰੁ ਸਭੁ ਸਾਈ ਹੁਪ ਅਪਾਰਿਰੀ॥ ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਾ ਲਿਨਾਨਕਾ ਜੋ ਭਲੀ ਕ
 ਰਤਾਰੀ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਚੀਗਨ ਰੋਲਾਤ ਉਲਉ ਜਉ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ॥ ਕੁਮ
 ਕਾਟੇ ਗੁਰਿ ਆਪਲੈ ਪਾਏ ਬਿਸਰਾਮਾ॥ ੧॥ ਚਿਓ ਬਿਖਾ ਦੀ ਦੇਖੀ ਅਤੇ ਗੁਰ ਤੇ ਹੂਟੇ॥ ਹਮ ਛੂਟੇ ਅਬਉਨਾ
 ਤੇ ਚਿਓ ਹਮ ਤੇ ਛੂਟੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰ ਤੇਰਾ ਜਨਤਾ ਤਬ ਹੀ ਬੂਝਾ॥ ਗੁਰਿ ਕਾਟੀ ਅਗੀ ਅਨਤਾ ਤਬ ਛੂਟ ਕੇ
 ਠੰਧਾ॥ ੨॥ ਜਬਲ ਗੁਹੁ ਕਮੁਨ ਚੁਝਤਾ ਤਬ ਹੀ ਲਉ ਦੁਖੀਆ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਲਿ ਅਤਬ ਹੀ
 ਤੇ ਸੁਖੀਆ॥ ੩॥ ਨਾ ਕੇ ਦੁਸਮਨੁ ਦੇਖੀ ਅਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਵ ਕੋ ਨਾਨਕ ਖਸਮੇ ਬੰਦਾ॥ ੪॥ ੧੭॥
 ੧੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਖ ਸਹਜਾ ਅਨ ਦਘਲਾ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਨੁ ਗਾਉ॥ ਗਰਹ ਨਿਵਾਰੇ ਸਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਅ
 ਪਲਾਨਉ॥ ੧॥ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪਲੇ ਸਦ ਸਦ ਬਾਲਿ ਜਾਉ॥ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਉਵਾਰਿਆ ਜਿ ਸੁਮਿਲਿਸ
 ਚੁਸੁਆਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹੁਨ ਅਪਸਹੁਨਾ ਤਿਸ ਕਉਲਾ ਗਹਿ ਜਿ ਸੁਚੀ ਤਿਨ ਆਵੈ॥ ਤਿਸੁ ਜਮੁਨੇ ਤਿਨ ਆ
 ਵਈ ਜੋ ਹਰਿ ਪਭਿਭਾਵੈ॥ ੨॥ ਪੁਨ ਦਾਨ ਜਪ ਤਪ ਜੇ ਤੇ ਸਭ ਉਪਰਿਨਾਮਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਪੁ
 ਰਨਕਾਮਾ॥ ੩॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਕੁਮੋਹ ਗਏ ਕੋ ਦੇਸੈ ਨ ਥੀਆ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਖੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਠਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ॥ ੪॥
 ੧੯॥ ੨੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ਦੇ ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਵਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਵਉ ਆਰੈ ਭਾਵਉ ਕਿਨ ਭਾ
 ਵਉ॥ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ਰੁਸਗਲ ਹੈ ਜਾਚਿ ਕ ਦੂਸਰ ਕੈ ਪਹਿ ਜਾਵਉ॥ ੧॥ ਹਉ ਮਾਗਉ ਅਨਲ ਜਾਵਉ॥ ਸਗ
 ਲ ਛੁੜ ਪਤਿ ਏਕੋ ਛੁਕੁ ਕਉ ਨੁਸਮ ਸਾਰਿ ਲਾਵਉ॥ ਰਹਉ ਸਉਠਿ ਬੈਸਉ ਹਰਿ ਭਿਨਸਾ ਕਉ ਦਰਸ
 ਨੁਖੇ ਜਿਥੇ ਜਾਵਉ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਕਸਨ ਕਾ ਦਿਕਸਨ ਕਸਨ ਦਨਸਨਾ ਤਨਸਨ ਤਕੁਮਾ ਗਉ ਕਉ ਮਹਲੁ ਵ

ਲਗਵਉ॥ ੨॥ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਮ ਪਿਥੋ ਪਕੀਮਾਤਿ ਪਰੈ ਨ ਪਵਉ॥ ਤ ਕੀਸਰ ਲਿਸਤਿ ਪੁਰਖ ਕੀਸਤਿ ਗੁ
ਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੀਅਵਉ॥ ੩॥ ਭਾਇਚਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਦਾਇਆ ਲੁਪੁ ਭੁਠਾ ਕੁਰੁ ਕਾਟਿ ਚਿੰਬੁ ਗਰਾਵਉ॥ ਕਰੁ ਨ
ਕਰੁ ਉਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇ ਚਿਤੁ ਭਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਉ॥ ੧॥ ੧॥ ੧੨੧॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫
ਅੰਤਰਿ ਗਾਵਉ ਬਾਰਿ ਗਾਵਉ ਗਾਵਉ ਜਾਗਿ ਸਵਾਗੀ॥ ਸੀਗਿ ਚਲਨ ਕਉ ਤੇ ਸਾਦੀ ਨਾਗੀ ਬਿੰਦਨਾ ਮਕੋਇ
ਉਹਾਗੀ॥ ੧॥ ਅਵਗਥਿ ਸਾਗੀ ਬਿਸਾਗੀ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਮੈਏ ਚੋਆਧਾਗੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਖ ਨਿਗਾ
ਵਉ ਸੁਖਿ ਭੀਗਾਵਉ ਮਾਗੀ ਪੰਥਿ ਸਮਾਗੀ॥ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜੁ ਗੁਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਦੀਆ ਮੋਰੀ ਤਿਸਾ ਬੁਝਾਗੀ॥ ੨॥
ਦਿਨੁ ਭੀਗਾਵਉ ਰੋਨੀ ਗਾਵਉ ਗਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਾਗੀ॥ ਸਤ ਸੰਗਾਤਿ ਮਹਿ ਬਿਸਾਸੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਜੀਵਤ ਮ
ਰਤ ਸੰਗਾਗੀ॥ ੩॥ ਜਨਨ ਨ ਕਉਇ ਹੁਦੁ ਦੇਹੁ ਪੁਰਖਾਵਉ ਸੰਤ ਕੋਨੁ ਉਰਿ ਧਾਗੀ॥ ਸਵਨੀ ਕਥਾ ਨੈ ਨਦਰ
ਸੁਪੇਖ ਉਮਸਤ ਭਗੁਰ ਚਰਨਾਗੀ॥ ੧॥ ੨॥ ੧੨੨॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫ ੫੨੧੦ ਜਿਸਨੇ ਤੁਅਸਾ ਬਿਕਰਿ ਮ
ਨਹਿ ਤੇ ਪਾਹੁ ਨ ਦੇਦਾਹਾ॥ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕੀਹ ਸਗਲਾ ਸਮਗੀ ਸਭੀ ਮਾਥਿ ਆ ਅਸਨਾਹਾ॥ ੧॥ ਰੇ ਮਨਾ ਕੀ ਅਕਰ
ਹਿ ਹੋਹਾਹਾ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖੁ ਜੈ ਸੇਹਰਿ ਚੰਦ ਉਰੀ॥ ਇਕੁ ਰਾਮ ਭਜਨੁ ਲੈ ਲਾਹਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈ ਸੇ ਬਸਤਰ ਦੇਹ
ਚਿਛੋਨੇ ਦਿਨ ਦੇਇ ਚਾਰਿ ਭੋਗਾਹਾ॥ ਭੀਚਿ ਉਪਰੇ ਕੇਤ ਕੁਧਾਈ ਮੈ ਅੰਤਿ ਚਿਰ ਕੇਆਹਾ॥ ੨॥ ਜੈ ਸੇ
ਅੰਤ ਕੁੰਡੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਰਤਾ ਸਿੰਧੁ ਗਲਿ ਜਾਹਾ॥ ਆਵਾਰੀ ਆਗੀ ਆਪਾਰ ਬਹਮ ਕੀ ਉਰਿ ਜਾਸੀ ਮੁਹਤਰਸਾ
ਹਾ॥ ੩॥ ਰੇ ਮਨ ਲੈਖੈ ਚਾਲਹਿ ਲੈਖੈ ਬੈਸਹਿ ਲੈਖੈ ਲੈਦਾਸਾਹਾ॥ ਸਦਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਰਿ ਨਨਕਹਰਿ ਕੀ ਉਬਰ
ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨ ਚਿਟਾਹਾ॥ ੧॥ ੧॥ ੧੨੩॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫ ਅਪੁਸਟ ਬਾਤ ਤੇ ਭਈ ਸੀ ਪਗੀ ਦੂਤ ਦ
ਸਟ ਸਜਨਈ॥ ਅੰਧ ਕਾਰ ਮਹਿ ਰਤਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਚਿਮਲੀ ਨਕੁ ਪੈਰ ਛਨਈ॥ ੧॥ ਜਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੀ ਬਿੰਦ ਭਈ॥
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਛਲਾ ਪਏ ਸਤਿ ਗੁਰੀ ਮਲਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਤ ਸਗਲ
ਭਵਨ ਪ੍ਰਗਟਈ॥ ਸੀਗਿ ਬੈਠ ਨੈਕ ਹੀ ਨ ਪਵਤ ਹੁਲਿਸ ਗਲ ਚਰਨ ਸੇਵਈ॥ ੨॥ ਅਛਾ ਅਛਾ ਕਉ ਠਿ
ਰਤ ਛੁਛ ਤੇ ਮਨ ਸਗਲਾ ਤਿਸਨ ਬੁਝਿ ਗਈ॥ ਏਕੁ ਬੋਲੁ ਭੀਖਵ ਤੇ ਨਹੀ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤਿ ਸੀਤ ਲਈ॥ ੩॥
ਏਕ ਜੀ ਹਰੁ ਲਾਕਵਨ ਵਖਰੈ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਮਈ॥ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੋ ਕਰੀ ਅਹੁ ਜਨਨ ਸਕਰ
ਰਿਸਰ ਟਈ॥ ੧॥ ੨॥ ੧੨੪॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫ ਰੇ ਮੁਵੇ ਲਾਹੇ ਕਉ ਤੂਢੀ ਲਾਢੀ ਲਾਤੇ ਦੇ ਕਉ ਬੋਰਿ
ਧਾਈਆ॥ ਸਸਤ ਵਖਰੁ ਤੂੰ ਪਿੰਨ ਰਿਸਹੀ ਪਾਪੀ ਬਾਧ ਰੇ ਨਾਇਆ॥ ੧॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਤੇਰੀ ਆਸਾਈਆ॥
ਪਤਾਤਿ ਪਵਨੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਪਾਰਬਹਮ ਮੈਏ ਹਾਓ ਟਾਇਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੀ ਪਦ ਵੇਲਾ ਸੁਲਾਹਿ ਉਰਣੁ ਵਹਿ

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਲਕਾਇਆ ਨਿੰਦਾ ਚੰਦ ਕਉ ਬਹੁਤ ਉਮਾਰਿ ਚਿਉ ਭੁਣੀ ਉਲਟਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪਰਧਰ
ਪਰਤਨ ਪਰਤੀ ਨਿੰਦਾ ਅਖਾਧਿ ਖਾਹਿ ਹਰਕਾਇਆ ॥ ਸਾਚ ਧਰਮਾ ਸਿਉ ਗੁਰਿ ਨਹੀ ਅਵੈ ਸਾਤਿ ਸੁਨ ਤਥੇ
ਹਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਭਿ ਪਾਲਾ ਪੁਰਖ ਕਰ ਭਗਤ ਟੇਕਹਰਿ ਨਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਅਹਿਸ
ਰਣ ਪੁਰਖ ਆਇ ਚਿਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪਨਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੨੫ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਮਿਥਿਆ ਸੀਰੀ
ਸੀਰੀ ਲਪਟਾਏ ਮੋਹ ਆਇਆ ਕਰਿ ਥਾਪੋ ॥ ਜਰ ਜਨੇ ਸੇਰੀ ਤਿਨ ਅਵੈ ਅਹਿ ਚੁਧਿ ਭਏ ਆਪੋ ॥ ੧ ॥ ਅ
ਨਥੈ ਰਾਗੀ ਕਿਉ ਨ ਅਗਾਧੋ ॥ ਕਾਚੋ ਕੋਠਰੀ ਮਾਰਿ ਤੂ ਬਸਤਾ ਸੀਰੀ ਸਗਲਾ ਕਿਖੈ ਕੀ ਬਿਅਧੋ ॥ ਰਹ
ਉ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਦਿਨੁ ਰੋਨਿ ਬਿਹਵੈ ਪਲੁ ਖਿਨੁ ਛੀਜੈ ਅਰਜਾਧੋ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮੀਠੈ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਏ ਫੂਠ
ਪੀਪਿ ਦੁਰਗਾਧੋ ॥ ੨ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹਾਇ ਗਈ ਦੀਰ ਸਿਲਾ ਪਟਾਧੋ ॥ ਦੋਈ ਭਵਾਰੀ ਪੁਰਖਾ ਬਿ
ਧਾ ਤੈ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਜਨਮਾਧੋ ॥ ੩ ॥ ਜਉ ਭਇ ਚਿਰੁ ਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤਉ ਗੁਰੀ ਮਾਨਿ ਸਭ ਸੁ
ਖ ਲਾਧੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦਿਨੁ ਰੋਨਿ ਪਿਆਵਉ ਮਾਰਿ ਕਢੀ ਸਗਲ ਉਪਧੋ ॥ ੪ ॥ ਇਉ ਜੀ ਪਰਿ ਭਾਈ ਪੁਰਖੁ
ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਭਾਇ ਚਿਰੁ ਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਲਾਭੇ ਜਹ ਬਿਦੁਜ

ਨਿਮਖ ਕਾਮ ਸੁਅਦ ਕਾਗਲਿ ਕੋਟਿ ਦਿਨ ਸਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਪਰੀ ਮੁਹਤ ਰੰਗ ਮਾਲਹਿ ਠਹਿਰਿ ਬਹੁਰਿ
ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ॥ ੧ ॥ ਅੰਧੇ ਚੇਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਭੇਰ ਸੋ ਦਿਨੁ ਨੇਵੈ ਆਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪਲਕਾ ਦਿਸਾਇ ਦੀਖੁ ਭੂਲੇ ਆਕਨੀ ਮਕੇ ਤੁਮਹਾ ॥ ਜੈ ਸਾ ਸੰਗੁ ਬਿਸੀ ਅਰਸਿ ਉਰੈ ਰੋਤੈ ਸੇਹੀ ਇਹੁ ਪਰਕਿ
ਹੁ ॥ ੨ ॥ ਥੈਰੀ ਕਾਗਲਿ ਪਾਪ ਕਰਤਾ ਬਸਤੁ ਰਹੀ ਅਮਾਨਾ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਤਿਨਹੀ ਸਿਉ ਸੇਰੀ ਸਾਜਨ ਸਿ
ਉ ਥੈਰਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾਇ ਹੈ ਬਿਧਿ ਬਿਅਪਿ ਚਿਸਿਉ ਬਰਿਚਿ ਜਿ ਸੁਹੁ ਰੁਪੁਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਵ
ਸਾਗਰੁ ਤਰਿ ਚਿਭਏ ਪੁਨੀਤ ਸਰੀਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧੨੬ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ
ਲੂਕਿ ਕਮਨੇ ਸੇਈ ਤੁਮ ਪੇਖਿ ਚਿਮੁੜ ਮੁਗਧ ਮੁਕਰਾਨੀ ॥ ਆਪ ਕਮਨੇ ਕਉ ਲੇਚਾਧੇ ਠਹਿਰਿ ਪਛੈ ਪਛੁ
ਤਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰ ਮੇਰੇ ਸਭਾ ਬਿਧਿ ਆਗੈ ਜਾਨੀ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੁਸੇ ਤੂ ਗਖਤ ਪਰਦਾ ਪਛੈ ਜੀ ਅਕੀ ਮਈ
ਰਹਾਉ ॥ ਜਿ ਤਾਜਿ ਤੁਲਾਏ ਤੇ ਤਤਿ ਤੁਲਾਗੇ ॥ ਕਿਅ ਕੋ ਕਰੈ ਪਰਾਨੀ ॥ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਪਾਰਬਹਮ
ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਸਦਕੁ ਰਬਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ੧੨੭ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਅਪੇਗਾਥੈ

ਅਪੇਨਾ ਮੁਖਾ ਪਵੈ ॥ ਜਹ ਜਹ ਕਾਜਾ ਕਿਰਤਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ॥ ਤਹ ਤਹ ਉਠਿ ਪਵੈ ॥ ੧ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਿਕਟੀ ਹੋ
 ਏਦਿਖੈ ॥ ਜੇ ਜੇ ਕਹੈ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਸੇਵਕ ਤਤ ਕਲਹੇ ਏ ॥ ਆਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੋ ਹਉ ਬਾਲਿਹਾ
 ਰਹੈ ॥ ਅਪਨੇ ਪਭਭਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਇ ਸੁਲੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਆ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ ਪਰਸਾਇ ਆਵੈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੨੬ ॥
 ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰੁ ੧੧ ॥ ਨਵੁ ਆਭੇਖਾ ਦਿਖੈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਪਿ ਜੈ ਸਾਹੈ ॥ ਚਿਹੁ ਤੈ ਸਾਗੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜੇ ਨਿਭੁ ਮਿਠੈ ॥
 ਮਠੀ ਤਰਿ ਸੁਖ ਹਿਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਹਮਾਰੇ ਮੀਤਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨੀਤਾਗੇ ॥ ਸਾਪਸੀਗੇ
 ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਏ ॥ ਇਹ ਜਨ ਮੁਪਦਾ ਰਜੂ ਜੀਤਾਗੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੈਰੁ ਲਮਾਇ ਆਬਹਮ ਕੀ ਕੀਰੀ ਕਹਹੁ
 ਕਵਨਾ ਬਿਪਿ ਤਰੀਐਗੇ ॥ ਘੁਮਨ ਘੇਰਾ ਮਗਾਹ ਗਾਖਰੀ ਗੁਰਸਬ ਦੀ ਪਾਰਿਉਤਰੀਐਗੇ ॥ ੨ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜ
 ਤਖੋ ਜੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਚਿਤ ਤਨ ਨ ਕਾਇਹੁ ਜਾਨਾਗੇ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਨਿਪਟੁ ਨਿਰਮੇਲੁ ॥ ਕੁਮਨੁ ਮਾਲਕੁ ਪਤੀਅ
 ਨਾਗੇ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੧੨੭ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥ ਜੇ ਮਾਗਉ ਸੋ ਪਵਉਗੇ ॥ ਨਾ
 ਮਗੀਗੇ ॥ ਇਹ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨਾ ਬਹੁ ਰਿਨ ਕਤ ਹੁਪਾਵਉਗੇ ॥ ੧ ॥ ਹਮਰਾ ਠਾਕੁਰ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ਗੈਲਿ ਦਿਨ
 ਸੁਤਿ ਸੁਗਾਵਉਗੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਾਪਿ ਉਥਾ ਪਨਹਾਗਾ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਤੁਝ ਹਿਰਦਾ ਵਉਗੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਦੇਖ
 ਉਪਕੁ ਅਪੁਨਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਉ ਅਵਰ ਹਿਚੀਤਿ ਨ ਪਵਉਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਪਾਭਿ ਅਪਿ ਪਹਿਗਾਇ ਆਕੁ ਮੁ
 ਭਉ ਮੇਟਿ ਲਿਖਾਵਉਗੇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੨੮ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚਉਹਾ ਕੇ ਮਰਦ ਨਖਟ ਦਰ
 ਸਨ ਕਰਤ ਲੀਗੇ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘਰ ਸਰੂਪ ਸਿਆਨੇ ਪੰਚਹੁ ਹੀ ਮੋਹਿ ਛਲੀਗੇ ॥ ੧ ॥ ਜੀਤੀ ਮਿਲਿ ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਸੂਰ
 ਬੀਰ ਐਸੇ ਕਉ ਨੁਬਲੀਗੇ ॥ ਜੀਤਿ ਪੰਚ ਮਾਗਿ ਬਿਦਾਰਿ ਗੁਦਾਰੇ ਸੋ ਪੂਰਾ ॥ ਏਹ ਕਲੀਗੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡੀ ਕੋਮ
 ਵਸਿਭਾਗ ਹਿਨਾਹੀ ਮੁਹਕ ਮਠ ਉਜਹ ਠਲੀਗੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨਿ ਨਿਰਦਾਲਿ ॥ ਅਸਾ ਪਸੰਗਾ ਤਿਕੈ
 ਸੁਲੀਗੇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੨੯ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੀਕੀ ਨੀਅਕੀ ਹਰਿ ਕਥ ਉਤਮਾ ॥ ਅਨਸਗਲ ਰਸ ਠੀਕੀਗੇ
 ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਗੁਨਿ ਪੁਨਿ ਮੁਨਿ ਜਨਖਟ ਬੇਤੇ ॥ ਅਵਰੁ ਨਾ ਕਿਛੁ ਲਾਣੀਕੀਗੇ ॥ ੧ ॥ ਬਿਖਾਰੀ ਨਿਰਾਰੀ ਅਪਾਰੀ
 ਸਹਜਾਰੀ ॥ ਸਾਪਸੀਗੇ ਨਾਨਕ ਪੀਕੀਗੇ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧੩੦ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੀਕੀ ਸਾਪਸੀਗਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਪਹਰ ਮੁਰਤ ਪਲਗਾ ਵਤਗਾ ਵਤਗੇ ॥ ਵੈਦਗੇ ਵੈਦ ਵਖਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਚਾਲਤ ਬੈਸਤ ਸੇਵਤ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮ
 ਨਿਤ ਨਿਚਰਨ ਖਟਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਹਉ ਹਉ ਰੋਤੁ ਹਾਕੁਰ ਗਉਰੋ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਛਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥ ੧੩੧ ॥
 ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰੁ ੧੨ ॥ ਤਿਆਗਿ ਸਗਲਾ ਸਿਆਨ ਪਾਭੁ ਜੁਪਾਰ ਬਹਮਨਿ ਰੰਕਗਾ ॥ ਏਕਸਾ ਚੇਨਾ ਮ
 ਬਾਝੁ ਹੁਸਗਲ ਦੀ ਸੈਛਾ ॥ ਸੋਪੁ ਜੁਲੀ ਐਸ ਦਸੀਗੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝੀ ਐਏ ਕਹਰਿ ਕੈਰੀਗੇ ॥

੧੨੬ ੫
 ਹਮਗੀਪਿ ਅਗੀਆਂ ਤਪਗੀ ॥ ਗੁਰਿ ਨਿਮੰ ॥ ਮਨ ਤੇ ਟਾਗੀਗੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਸਰਮਤ ਰਸਨਾ ॥ ਰਬੀਰ ਗੀਕ
 ਰਤਾਗੀਗੇ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਰਮਗੁਰਗਾਹਿ ਦਸਨ ਨ ਜਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਿਨਾਨ ਕਉ ਚਿਹੁ ਗੀਗੇ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੩੬ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲਿ ਸਮਰਥ ਏਕ ਕੇਰੀ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਰਹਿ॥ ਮਹਾਭਉ ਜਲਾਨੀ ਪੀਐ ਸਦਾ ਹਰਿਗੁਲਗ
 ਉ॥ ੨॥ ਜਨਮ ਮਰਨੁ ਨਿਵਾਰੀ ਐ ਦੁਖੁ ਜੂਮੁ ਪੁਰਿ ਹੋਇ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਨੁ ਸੋਈ ਪਾਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪੁਰੁਸੋਈ॥ ੩॥
 ਏਕ ਏਕ ਅਧਾਰੁ ਏਕ ਏਕ ਕਾਮ ਨਿਜੇਗੁ॥ ਨਨਕ ਜਪੀ ਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਹ ਰਿਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਭੁ
 ਯ॥ ੧॥ ੧੩੬॥ ਆਸਮ ਹਲਾਪੁ ਜੀਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਤ ਪੁਛ ਕੇ ਦੀਏ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗੁ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਪਜੀਅ
 ਦਾਤਾ ਸਗਲਿ ਰਾਖ ਲਾਜੋਗੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨਾਧਿ ਆਇ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਉ॥ ਹਲਾਤਿ ਪਲਾਤਿ ਸਹਾਇ ਸੰਗੇ ਏ
 ਕ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਨਾਧਿ ਆਵਰਿ ਭਰ ਲਕ ਉਸੈ ਸਾਰੁ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਅਨੇ
 ਕ ਕਿਰਿਆ ਸਭ ਉਪਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਾਰੁ॥ ੨॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ਮਿਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਨਾਮੁ ਦਿ
 ਵੁ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਲੀ ਪੁਛ ਕੀਸੇਵਾ॥ ੩॥ ਚਰਲ ਸਰਲ ਦਇਆਲੁ ਤੇਰੀ ਤੂ ਨਿਮਾਣੇ ਮਾਲੁ॥
 ਜੀਅ ਪਾਲਾ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਨਨਕ ਕਾ ਪੁਛੁ ਤਾਲੁ॥ ਯ॥ ੨॥ ੧੩੭॥ ਆਸਮ ਹਲਾਪੁ
 ਡੋਲਿ ਡੋਲਿ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨਾ ਸਾਧੁ ਸੰਗਾ॥ ਖਾਟਿ ਲਾਭੁ ਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਰਬਰਮ ਇਕ ਰੰਗਾ॥
 ੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਐ ਨੀਤਿ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਇ ਸੋ ਪੁਰਾਤਿ ਆਗਿ ਅਵਰ ਪਰੀਤਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰ
 ਲ ਕਾਰਲਾ ਸਮਰਥ ਸੋ ਪੁਰੁ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਆਪਿ॥ ਤਿ ਆਗਿ ਸਗਲਾ ਸਿਆਲ ਪਾਅਰ ਪਰ ਪੁਰੁ ਜਾਪਿ॥
 ੨॥ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਸਹਾਇ ਸੰਗੀ ਉਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ॥ ਚਰਲ ਕਮਲ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ਜੀਅ ਕੋ ਅਧਾਰੁ॥
 ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰੁ ਪਾਰਬਰਮ ਗੁਲ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਗਾਉ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਵਡੀ ਵਾਰਿ ਆਈ ਨਾਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ
 ਨਉ॥ ਯ॥ ੩॥ ੧੩੮॥ ਆਸਮ ਹਲਾਪੁ ਉਦਮੁ ਕਰ ਉਕਰਾ ਵਹੁ ਠਾਕੁ ਰਪੇਖ ਤਸਾਧੁ ਸੰਗੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਚਰਾ ਵਹੁ ਰੰਗ ਨਿਅਪੇਹੀ ਪੁਛ ਰੀਗੀ॥ ੧॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਾਪਿ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਵਸਹੁ ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ
 ਹੋਇ ਸਹਾਈ ਆਪਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਨਾਮੁ ਤਮਾਰਾ ਪੀਤਮ ਪੁਛੇਖ ਨ ਕਾਚਉ॥ ਦਾਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਰ
 ਮ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਏਹੈ ਮੇਰੇ ਰਸੁ ਸੁਆਉ॥ ੨॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਪੁਛੁ ਮੇਰਾ ਹਮਰੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ॥ ਜੀਉ
 ਜੀਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਰਹਲਾ ਤੇਰਾ ਦੀਆਖਹਿ॥ ੩॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੈ ਮਨੁ ਹਰਿ ਜ
 ਨ ਪੂਰਿ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭਰਮ ਭਉ ਨਸੈ ਹਰਿ ਨਨਕ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ॥ ਯ॥ ੧॥ ੧੩੯॥
 ਆਸਮ ਹਲਾਪੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਭਾਰੁ॥ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਿਕ੍ਰਿਪਾ
 ਪੁਰਿ ਪਰੀਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਬਖਸੈ ਅਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ੧॥ ਕਾਲਿ ਜੁਗੁ ਉਪਰਿ ਆਗੁਰ ਦੇਵਾ ਮਲਾ ਮੁਤ ਮੁਕਾ ਜਿਮੁ
 ਪਦ ਹੋਤੇ ਸਭਿ ਲਗੇ ਤੇਰੇ ਸੇਵਾ ਰਹਾਉ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਕਰ ਤਾਸਭਾ ਸਿਸਟਿ ਪਰਤਾ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿ ਅਸਮਾਇ

ਧਰਮਗਾਥਾ ਬਿਸਮਾ ਦੁਹਾਸਭੰਪਈ ਪੈਰੀਆਇ॥ ੨॥ ਸਤਗੁਰੂ ਤੇ ਤਾ ਦੁਆਪਰੁ ਭਲੀ ਮੈ ਕਲਿ ਜੁਗੁ ਉ
ਤਮੇ ਜੁਗਮਾਹਿ॥ ਅਹਿਕਰੁ ਕਰੇਸੁ ਅਹਿਕਰੁ ਪਏ ਕੋਈ ਨ ਪਕੜੈ॥ ਮੈਕੋ ਸੋਥਾਇ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਜੀ ਉਸੇਈ ਕ
ਰਹਿ ਜਿ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਜਾਚਹਿ ਏਹੁ ਤੇਗ ਬਿਰਦਾ॥ ਕਰ ਜੋ ਤਿਨਾਨ ਕਦਨੁ ਮਾਰੈ ਅਪਦਿਅਸੈ ਤਾ ਦੇਹਿ
ਰਿਦਰਸੁ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੪੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ੫੨ ੧੩ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੁ ਮਾਰੈ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਸਤਰੇ
ਰਹਾਇ॥ ਮਯਾ ਬਿਖਾਈ ਦਸਣ ਅਪਵਾਦੀ॥ ਤੇ ਪੁਨੀਤ ਸੰਗਾਰੇ॥ ੧॥ ਜਾਨਤੁ ਭਵੰਤੈ ਨਰਕਿ ਪੜੈ ਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕੁਲ
ਉਧਾਰੇ॥ ੨॥ ਕੋਈ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ਨ ਮਾਨੈ ਸੇ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ॥ ੩॥ ਕਵਨੁ ਉਪਮਾ ਦੇ ਉਕਵਨ ਵਡਾਈ ਨਾਨਕ
ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਵਾਰੇ॥ ੪॥ ੧੪੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਬਵਰ ਸੋਇ ਰਹੇ॥ ਰਹਾਇ॥ ਮੇਰ ਕੁਟੰਬ ਬਿਖੈ ਰਸਮਾ ਤੇ ਮਿ
ਥਿਅਗੁ ਹਨਗੇ॥ ੧॥ ਮਿਥਨ ਮੋਰ ਬਸੁ ਪਨਾਨੈ ਦਉਲਾਸਾ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਾਤਿ ਕਰੇ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪ
ਦਾਰ ਬੁਝੈ ਗੋ॥ ਤਿਲੁ ਮਰਮੁ ਨ ਲਯੇ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖੈ ਸਤ ਸੰਗੇ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਲਿ ਆਹੇ॥ ੪॥ ੧੪੨॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ ਓਹ ਪੇਸੀ ਪੀਰੀ॥ ਰਹਾਇ॥ ਕਨਿਕਾ ਨਿਕਰਾਜ ਮੋਤੀ ਅਨਲਾਲਨਾ॥ ਨਹਨ ਹਨਹਿ
੧॥ ਰਾਜਨ ਭਾਗਨ ਹੁਕਮਨ ਸਾਦਨਾ॥ ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਨ ਚਾਹੀ॥ ੨॥ ਚਰਨ ਨ ਸਰਨ ਨ ਸੰਤਨ ਬੰਦਨਾ॥ ਸੁਖੇ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਹਰੀ॥ ਮਿਲੇ ਪੇਸੀ ਪੀਰੀ॥ ੩॥ ੩॥ ੧੪੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇ ਓਲੇਏ
ਨਾ॥ ਰਹਾਇ॥ ਈਤਹਿ ਉਤਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ॥ ਤੂੰ ਹੀ ਤੂੰ ਹੀ ਮੋਹਿਨਾ॥ ੧॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ਪਾਰਨ ਪਰਨਾ॥
ਏਕੇ ਏਕੇ ਸੋਹਿਨਾ॥ ੨॥ ਸੰਤਨ ਪਰਸਨ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਦਰਸਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸੋਇਨਾ॥ ੩॥ ੪॥ ੧੪੪॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ॥ ਓਹੁ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ॥ ਰਹਾਇ॥ ਸੀਰੀ ਸਹਾਈ ਛੋਰੇ ਨ ਜਾਈ ਓਹੁ ਅਗ
ਹ ਅੰਤੋਲਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਭਾਈ ਬਾਪੁ ਮੋਰੇ ਮਾਈ ਭਗਤ ਨ ਕਾਓਲਾ॥ ੨॥ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ਆਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇ ਅ
ਨਾਨਕਾਇ ਹੁਰਿ ਕਾਓਲਾ॥ ੩॥ ੫॥ ੧੪੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਆਪੁਨੀ ਭਗਤਿ ਨਿਬਾਹਿ॥ ਠਾਕੁਰ ਆਇ ਓਕਾ
ਹਿ॥ ਰਹਾਇ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹੋਇ ਸਕਾ ਰਬੁ ਹਿਰਦੈ ਚਰਨ ਬਸਾਹਿ॥ ੧॥ ਏਹੁ ਮੁਕਤ ਏਹੁ ਜੁਗਤ ਰਾਖਹੁ ਜਿ
ਤਸੰਗਾਹਿ॥ ੨॥ ਨਾਮੁ ਪੈਆਵ ਉਸਹ ਜਿ ਸਮਵਉ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਹਿ॥ ੩॥ ੬॥ ੧੪੬॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਠਾਕੁਰ ਚਰਨ ਸੁਹਾਵੇ॥ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਪਾਵੇ॥ ਰਹਾਇ॥ ਆਪੁਗਵਾਇ ਅਸੇਵਕ ਮਾਇਆ ਗੁ
ਨ ਰਸਿ ਗਸਿ ਗਵੇ॥ ੧॥ ਏਕਹਿ ਆਸਾ ਦਰਸਿ ਆਸਾ॥ ਆਨਨ ਭਾਵੇ॥ ੨॥ ਦਇਆ ਤੁਹਾਰੀ ਕਿਅਜੈ
ਤਵਿ ਚਾਹੀ ਨਾਨਕ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਜਾਵੇ॥ ੩॥ ੭॥ ੧੪੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਮਾਹੀ॥
ਰਹਾਇ॥ ਨਾਮੁ ਪੈਆਵ ਹੁਰਿ ਦੈਬ ਸਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਹੀ॥ ੧॥ ਪਭ ਸਰਨੀ ਅਈ ਮੈ ਸਰ ਬਠਲਾ ਪਈ ਮੈ

ਜਗਲੇਦੁਖਜਾਹੀ॥੨॥ਜੀਅਨਕੇਦਾਤਾਪੁਰਖੁਕਿਪਾਤਾਨਨਕਘਟਿਘਟਿਆਹੀ॥੩॥੮॥੧੦੮॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਬਿਸਰਤੋਸੇਮੁਆਰਹਉ॥ਨਮੁਪਿਆਵੈਸਰਬਫਲਪਵੈਸੇਜਨੁਸੁਖੀਆਹੁਆ॥
 ੧॥ਰਾਜੁਕਹਵੈਹਉਕਰਮਕਮਾਏ॥ਬੀਧਿਓਨਿਨੀਭ੍ਰਮਿਸੁਆ॥੨॥ਕਹੁਨਨਕਾਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਇ
 ਆਸੇਜਨੁਨਿਹਚਲੁਬੀਆ॥੩॥੯॥੧੦੯॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੦ ਓਹੁਨੇਹੁਨਵੇਲਾਅਪੁਨੇ
 ਪ੍ਰਾਤਮਸਿਦਿਲਾਗੇਰਹੈ॥ਰਹਉ॥ਜੇਭੁਭਵੈਜਨਮਿਨਅਏ॥ਹਰਿਪੇਮਭਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਰਚੈ॥੧॥੫
 ਰੁਜੀਰੀਮਿਲੀਜੈਇਹੁਮਨੁਦੀਜੈ॥ਨਨਕਨਾਮੁਮਿਐਅਪਨੀਦਇਅਕਰਹੁ॥੨॥੧॥੧੫੦॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਮਿਲੁਗਮੀਪਅਰੇਤਮਾਥਿਰੁਪੀਰਜੁਕੇਨਕਰੈ॥ਰਹਉ॥ਸੀਮਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਥਹੁਕਰਮ
 ਕਮਾਏ॥ਪਭੁਤਮਰੇਦਰਸਾਥਿਨੁਸੁਖਨਹੀ॥੧॥ਵਰਤਨੇਮਸੰਜਮਕਰਿਥਾਕੇ॥ਨਨਕਸਾਧਸਗਦਿਪ੍ਰਭ
 ਸੋਗਿਵਸੈ॥੨॥੨॥੧੫੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੫ ਪੜਤਾਲਾ॥ਬਿਕਾਰਮਾਇਆਮਾਦਿਸੇਇ
 ਓਸੁਣੁਬੁਣਨਅਏ॥ਪਕਰਿਕੇਸਜੀਮਉਠਾਰਿਓਤਦਹੀਘਰਿਜਾਏ॥੧॥ਲੋਭਾਬੀਖਿਆਬਿਖੈਲਾ
 ਗੇਹਿਰਿਵਿਤਚਿਤਦਖਾਏ॥ਖਿਨਭੰਗੁਨਾਕੈ॥ਮਾਨਿਮਾਤੇਅਸੁਰਜਾਨਹਿਨਹੀ॥ਰਹਉ॥ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਜ
 ਨਪੁਕਾਰਹਿਉਨੈਨਹੀਰੋਗਾ॥ਨਿਪਟਿਥਾਜੀਹਰਿਮੁਕਾਪਛੁਤਾਇਚਿਮਨਿਭੋਗਾ॥੨॥ਭਨੁਸਗਲਰੋਰਵ
 ਜਹਿਭਰਿਆਦੀਵਨਯੋਥੈਨਪਰਿਆ॥ਜੇਹਕਰਜਿਰੋਏਚਿਲਾਸੇਕਾਮੁਨਕਰਿਆ॥੩॥ਐਸੇਜਗੁਮੋਹਿ
 ਗੁਰਿਦਿਖਾਇਓਤਉਏਕਕੀਰਤਿਗਾਇਆ॥ਮਾਨੁਤਨੁਤਾਜੀਸਿਆਨਪਸਗਦਿਨਸਕੁਆਇਆ॥੪॥
 ੧॥੧੫੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਚਾਪਾਰਿਗੋਵੰਦਨਾਏ॥ਸਾਧਸੰਤਮਨਾਏ॥ਪਿਅਪਾਏਗੁਨਗਾਏ॥ਪੰਚਨਾਦਤੂ
 ਰਕਜਾਏ॥ਰਹਉ॥ਕਿਰਪਾਪਾਏਸਹਜਾਏਦਰਸਾਏ॥ਅਥਗਾਤਿਅਗੋਵੰਦਸਿਉ॥ਸੰਤਸੇਵਿਪ੍ਰੀਤਿਨ
 ਥਰੇਗੁਲਾਘਨਲਾਏ॥੧॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਮਨਿਦ੍ਰਵਾਏਰਹਸਾਏਨਹੀਅਏ॥ਸਹਜਾਏਮਨਿਨਿਧਾਨੁਪਾਏ॥
 ਸਭਤਜੀਮਨੈਕੀਕਾਮਕਗਾ॥ਚਿਗੁਚਿਗੁਚਿਗੁਚਿਗੁਭਾਇਆਮਨਿਬਹੁਤੁਪਿਆਸਲਾਗੀ॥ਹਰਿਦਰ
 ਸਨੇਦਿਖਾਵਹੁਮੋਹਿਤੁਮਥਤਵਹੁ॥ਨਨਕਦੀਨਸਗਦਿਆਏਗਾਯਿਲਾਏ॥੨॥੨॥੧੫੩॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਕੇਉਬਿਖਮਗਾਰਤੇਰੈ॥ਆਸਪਿਆਸਧੋਹਮੇਭਰਮਹੀਤੇਰੈ॥ਰਹਉ॥ਕਮਕੋਪਲੇ
 ਭਮਨਇਹਬਿਆਧਿਛੋਰੈ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਿਨਾਮਰੰਗਿਗੁਨਗੋਵੰਦਗਾਵਉ॥ਅਨਾਦਿਨੇਪ੍ਰਭਾਧੀਅਵਉ॥ਭ੍ਰ
 ਮਭੀਤਿਜੀਤੀਮਟਾਵਉ॥ਨਿਧਿਨਾਮੁਨਨਕਸੇਰੈ॥੨॥੩॥੧੫੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫
 ਕਾਮੁਕੋਪੁਲੋਭੁਤਿਅਗੁ॥ਮਾਨਿਸੀਮਰਿਗੋਬੰਦਨਾ॥ਹਰਿਭਜਨਸਫਲਕਾਮਾ॥ਰਹਉ॥ਤਾਜੀਮਨ

ਮੇਰੇ ਵਿਕਾਰੀ ਮਿਥੀਆ ਜਪਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਨ ਸੇ ਤਨਾ ਕੈ ਚਰਨਿ ਲਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰੋਹਿਤ ਪਾਤਕੀ ਨ ਦਇਆਲਾ
 ਪਾਤਿ ਤਪਾਵਨ ਪਰਬਰਾਹਰਿ ਚਰਨ ਸਿਮਰਿ ਜਾਗੁ ॥ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਭਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ੧੫੫ ॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਖ ਸੋਗ ਬੈਰਾਗ ਅਨੈ ਏਖੇ ਲੁਗੈ ਦਿਖਾਇ ਚਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨ ਹੁੰ ਭੈ ਨਿਰਭੈ ਖਿਨ ਹੁੰ ਖ
 ਨ ਹੁੰ ਚਿ ਠਿਧਾਇ ਚਿ ॥ ਖਿਨ ਹੁੰ ਰਸ ਭੋਗ ਨੀ ਖਿਨ ਹੁੰ ਖਿਨ ਹੁੰ ਤਾਜਿ ਜਾਇ ਚਿ ॥ ੧ ॥ ਖਿਨ ਹੁੰ ਜੋਗ ਤਾਪ ਬਹੁ ਪੂਜਾ
 ਖਿਨ ਹੁੰ ਭਰਮਾਇ ਚਿ ॥ ਖਿਨ ਹੁੰ ਕਿਰਪਾ ਸਾਪੁ ਸੰਗ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ਚਿ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੫੬ ॥
 ਆਸਾ ਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪਰ ੧੭ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਿ ਹੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੀ ਪਿਆਰਿ ਹੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਅ
 ਸੁ ਚਿਤਿ ਪਰਿ ਹੀ ॥ ਅਨਾ ਸੇ ਉਤਰਿ ਫੇਰਿ ਹੀ ॥ ਐਸੇ ਲਾਲ ਨੁਪਾਇ ਚਿ ਗੀ ਸਖੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਕਜ ਮੇਹ ਸਾਰਿ ਹੀ ॥
 ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਲੈ ਹਰਿ ਹੀ ॥ ਗਹਰਿ ਚਿ ਪੂਰਨ ਰਿਹੀ ॥ ਅਨਿਨ ਉਪਵ ਕਰਿ ਹੀ ॥ ਤਉ ਨਿਕਸੈ ਸਗਨੈ ਪੈਰੀ ਸਖੀ ॥ ੧
 ਬਿਗਬਿਗ ਚਿਤ ਬਿਰਹੀ ॥ ਬਹੁ ਗੋਹੁ ਸਮ ਸਰਿ ਹੀ ॥ ਅੰਤ ਰਿਏ ਕਪਿਰਹੀ ॥ ਬਹਰਿ ਅਨੇ ਕਧਰਿ ਹੀ ॥ ਰਾਜਨ ਜੋ
 ਗੁ ਕਰਿ ਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਲੋਗ ਅਲੋਗੀ ਗੀ ਸਖੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੫੭ ॥ ਆਸਾ ਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਸਾਏ ਕਮਾਨਿ ਹੀ
 ਗੁਰ ਸਿਉ ਨੇਤਾ ਪਿਆਰਿ ਹੀ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸੰਤ ਮੰਤਾ ਗੀ ਅਨਿ ਹੀ ॥ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਚਰਨਿ ਹੀ ॥ ਤਉ ਮਿਲੀ ਐ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਨਿਮੋਰੇ ਮਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛੂਟੇ ਅਨਭਗਨਿ ਹੀ ॥ ਗਵਿਚਿ ਸਰਬ ਥਾਨਿ ਹੀ ॥ ਲਾਹਿ ਚਿ ਜਮ ਭਾਉ ਨਿ ਹੀ ॥ ਪਾਇ ਚਿ
 ਪੇੜ ਥਾਨਿ ਹੀ ॥ ਤਉ ਚੁਕੀ ਸਗਲ ਕਾਨਿ ॥ ੧ ॥ ਲਹੇ ਨੇ ਜਿ ਸੁਮਥਾਨਿ ਹੀ ॥ ਭੈ ਪਵ ਕਪਾਰਿ ਪਰਾਨਿ ਹੀ ॥ ਧਿਜ ਪਰਿ
 ਤਿਸ ਰਿਥਾਨਿ ਹੀ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਰਸ ਹਿ ਮਾਨਿ ਹੀ ॥ ਲਾਭੀ ਤਿਸ ਭੁਖਾਨਿ ਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ਚਿ ਰੇ ਮਨਾ ॥ ੨ ॥
 ੨ ॥ ੧੫੮ ॥ ਆਸਾ ਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ਹੀ ॥ ਜਪੀ ਐ ਸਹਜ ਪੁਨੀ ਹੀ ॥ ਸਾਪੁਰਸਨ ਭੁਨੀ ਹੀ ॥ ਛੂ
 ਟਨਿ ਬਿਧਿ ਸੁਨੀ ਹੀ ॥ ਪਾਈ ਐ ਵਡ ਪੁਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਹਿ ਜਨ ਮੁਨੀ ਹੀ ॥ ਸਬ ਕਾ ਪਭ ਪੁਨੀ ਹੀ ॥ ਦੁਲ
 ਭ ਕਾ ਲਿਦੁਨੀ ਹੀ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਾ ਸਨੀ ਹੀ ॥ ਪਰ ਪੂਰਨ ਆਸਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਸੇ ਸੇਵੀ ਐ ਹੀ ॥ ਅਲਖ ਅਭੇ
 ਵੀ ਐ ਹੀ ॥ ਤਾ ਸਿਉ ਪੀਤਿ ਕਰਿ ਹੀ ॥ ਬਿਨ ਸਿਨ ਜਾਇ ਮਰਿ ਹੀ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਿ ਅਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅ
 ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੫੯ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਏਕਾ ਚਿਟ ਗੁਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਹੀ ॥ ਆਰੀ ਆਸਤਿ
 ਸਹੀ ॥ ਮਨ ਹਿ ਨਿਧ ਨੁਲਾਹੀ ॥ ਸੁਖ ਹਿ ਸਮਾਈ ਐ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਵਤ ਜੋ ਮਰੈ ਹੀ ॥ ਦੁਤਰ ਸੇ ਤਰੈ ਹੀ ॥
 ਸਭ ਕੇ ਰੇਨੂੰ ਹੋਇ ਹੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕਹਉ ਸੇਇ ਹੀ ॥ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿ ਅਹੀ ॥ ਸਿਤ ਉਪਦੇਸਿ ਅਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿ
 ਸੁਨਨ ਨਾਮੁ ਖੁਹੀ ॥ ਤਿਸੁ ਨਿਕਟਿ ਨਕਦੇ ਦੁਖੁ ਹੀ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨੇ ਹੀ ॥ ਸਭ ਕੇ ਤਿਸੁ ਮੰਨੇ ਹੀ ॥ ਸਫ
 ਲੁ ਸੁਆਇ ਅਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰੁ ਭਾਇ ਆਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧੬੦ ॥ ਆਸਾ ਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਅਲਿਹਰਿਜਸੁਗਈਐਹੀ॥ ਪਰਮਪਦਪਈਐਹੀ॥ ਇਅਰਸਜੋਬਿਧੇਹੀ॥ ਤਕਉਸਗਲਾਸਿਧੇਹੀ॥ ਅਨ
 ਦਿਨੁਜਾਗੀਹੀ॥ ਨਾਨਕਬਡਭਾਗੀਆਮੇਰੇਮਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਤਪਗਧੇਈਐਹੀ॥ ਦੁਆਤਿਖੇਈਐਹੀ॥ ਦਾ
 ਸਹਰੇਨੁਹੇਈਹੀ॥ ਬਿਆਪੈਦੁਖੁਨਕੋਈਹੀ॥ ਭਗਤਾਂਸਗਤਿਪਰੁਹੀ॥ ਜਨਮਿਨਕਦੇਮਰੁਹੀ॥ ਅਸਾਥਿਰੁਸੇ
 ਰੁਏਹੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਜਿਨਜਾਪਿਲਏਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਤੁੰਹੀ॥ ਨਾਮੁਦ੍ਰਵਾਈਖੁੰਹੀ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹਿ
 ਕੋਈਹੀ॥ ਮਨਹਿਅਗਧਿਸੋਈਹੀ॥ ਤਿਮਖਨਵੀਸਰੈਹੀ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਕਿਉਸਰੈਹੀ॥ ਗੁਰਕਉਕਰਬਾਨੁ
 ਨਾਉ॥ ਨਨਕਜਪੇਨਉਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੨॥ ੫॥ ੧੬੧॥ ਅਸਵਰੀਮਹਲਾ੫ ਕਾਰਨਕਰਨਤੁੰਹੀ॥ ਅਵਰੁਨ
 ਸੁਣੈਤੁੰਹੀ॥ ਕਰਹਿਸੁਹੇਈਐਹੀ॥ ਸਹਜਿਸੁਖਿਸੇਈਐਹੀ॥ ਧੀਰਜਮਨਿਭਏਹੀ॥ ਪੁਰਕੋਦਰਿਪਏਮੇ
 ਰੇਮਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਪੁਸੰਗਮੇਹੀ॥ ਪੂਰਨਸੰਜਮੇਹੀ॥ ਜਬਤੇਛੁਟੇਆਪਹੀ॥ ਤਬਤੇਮਿਟੇਤਾਪਹੀ॥ ਕਿਰਪਾ
 ਧਾਰੀਆਹੀ॥ ਪਤਿਰਖੁਬਨਵਾਰੀਆਮੇਰੇਮਨਾ॥ ਏਹੁਸੁਖੁਜਾਨੀਐਹੀ॥ ਹਰਿਕਰੇਸੁਮਾਨੀਐਹੀ॥ ਮਦਿਲਾ
 ਹਿਕੋਈਹੀ॥ ਸਿਤਕੀਰੇਨਹੇਈਹੀ॥ ਆਪੋਜਿਸੁਰਖੈਹੀ॥ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੋਚਖੈ॥ ਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੩॥ ਜਿਸਕਾ
 ਨਹਿਕੋਈਹੀ॥ ਤਿਸਕਾਪੁਰੁਸੋਈਹੀ॥ ਅੰਤਰਗਤਿਬੁਣੈਹੀ॥ ਸਭਾਕਿਛੁਤਿਸੁਸੁਣੈਹੀ॥ ਪਾਤਿਤਉ
 ਧਾਰਿਲੇਹੁਹੀ॥ ਨਾਨਕਅਰਦਾਸਿਏਹੁਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੩॥ ੬॥ ੧੬੨॥ ਅਸਵਰੀਮਹਲਾ੫
 ਚੀਈਪਰਦੇਸੀਆਹੀ॥ ਸੁਨਤਸੀਦੇਸੀਆਹੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਸਿਉਗਚਿਰੇਹੀ॥ ਸਭਕਉਤਜਿਗਏਹੀ॥
 ਸੁਪਨਾਜਿਉਭਏਹੀ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨਿਲਏ॥ ੧॥ ਹਰਿਤਜਿਅਨਲਗੇਹੀ॥ ਜਨਮਾਹਿਮਰਿਭਗੇਹੀ॥ ਹ
 ਰਿਹਰਿਜਨਲਹੇਹੀ॥ ਜੀਵਤਸੇਰੇਹੀ॥ ਜਿਸਹਿਕ੍ਰਿਪਾਘੁਰੇਈਹੀ॥ ਨਾਨਕਭਗਤੁਸੋਈ॥ ੨॥ ੭॥
 ੧੬੩॥ ੮੧॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੨੩੨॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰੁ੨
 ਉਤਰਿਅਵਘਟਿਸਰਵਰਿਨਵੈ॥ ਥਕੈਨਥੋਲੈਹਰਿਗੁਰਗਵੈ॥ ਜਲੁਆਕਾਸੀਸੁਨਿਸਮਵੈ॥ ਰ
 ਸੁਸਤੁਣੈਲਿਮਹਾਰਸੁਪਵੈ॥ ੧॥ ਐਸਾਗਿਆਨੁਸੁਨਹੁਅਭਮੇਰੇ॥ ਭਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਗਹਿਅਸਭਠਉਰੇ॥
 ਰਹਾਉ॥ ਸਚੁਬਤੁਨੇਮੁਨਕਾਲੁਸਿਤਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਥਾਦਿਕੋਰੇਪੁਜਾਵੈ॥ ਗਗਨਿਨਿਵਾਸਿਸਮਾਪਿ
 ਲਗਵੈ॥ ਪਾਰਸੁਪਗਸਿਪਰਮੁਪਦਪਵੈ॥ ੨॥ ਸਚੁਮਨਕਾਗਤਿਤਤਾਕਿਲੈਵੈ॥ ਸੁਭਰਸਰਵਰਿਖੈ॥
 ਨਪੈਵੈ॥ ਜੈਸਿਉਗਤਾਤੈਸੇਹੋਵੈ॥ ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਵੈ॥ ੩॥ ਗੁਰਹਿਵਸੀਤਲੁਅਗਤਿਬੁਣੈ॥

ਵੈ। ਸੇਵਾ ਸੁਗਤਿ ਬਿਭੂਤ ਚਰਵੈ। ਦਰਸਨੁ ਅਪਿਸਰਜ ਘਰਿ ਆਵੈ। ਨਿਰਮਲ ਬਾਲੀ ਨਾਦ ਬਜਾ
ਵੈ। ੧॥ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾਰਸੁ ਸਗਾ। ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਗੁਰਵੀਚਾਰਾ। ਅੰਤਰਿ ਪੁਜਾਥਾਨੁ ਮੁਰ
ਗਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਹਾਰਾ। ੫॥ ਗਸਿਰਸਿ ਆਮਾਤਿ ਏਕੈ ਭਾਇ। ਤਖਤ ਨਿਵਾਸੀ ਪੰਚ ਸਮਾਇ।
ਕਾਰਕ ਮਾਈ ਖਸਮ ਰਜਾਇ। ਅਵੇਗਤ ਨਾਥੁ ਨਲਾਖ ਅਜਾਇ। ੬॥ ਜਲਮਹਿ ਉਪਜੈ ਜਲ ਤੇ ਦੁਹਿ।
ਜਲਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਹਿ ਆਬਰ ਪੁਰਿ। ਕਿਸੁ ਨੇਵੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਦੁਹਿ। ਨਿਪਿਭੁ ਲਗਾਵ ਦੇਖਿ ਹ ਦੁਹਿ। ੭॥
ਅੰਤਰਿ ਬਹਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ। ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਭਿ ਨਿਹੋਇ। ਸੁਲਿਭ ਰਥਾਰਿ ਨ ਨਕ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰ।
ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰ। ੮॥ ੧॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੧ ਸਾਭਿ ਜਪਸਭਿ ਤਪਸਭ ਚਤੁਰਈ। ਉਝਰੈ ਭ
ਰਮੇਰ ਹਿਨ ਪਾਈ। ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਕੋਊ ਨ ਪਾਈ। ਨਾਮ ਵਿਹੁ ਲੈ ਮਾਥੇ ਛਾਈ। ੧॥ ਸਾਚ ਪਈ ਜਗੁ ਆਈ ਬਿਨ
ਸਾ। ਛੂਟ ਸਿਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਸਾ। ਹਰਾਉ ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਬਾਧ ਬਹੁਤੀ ਆਸਾ। ਗੁਰਮਤੀ ਇਕਿ ਭਏ ਉਦਾ
ਸਾ। ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ। ਤੇਨ ਕਉ ਨ ਹੀ ਜਮ ਕੀ ਝਾਸਾ। ੨॥ ਜਗੁ ਰੇ ਆਜੇ ਤੁਕਾ ਮਹਿ ਹਿਤ
ਕਰੀ। ਪੁਤ ਕਲ ਝਲਾਗਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ। ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਅਥਾਜੀ ਹਰੀ। ਸਾਭਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕਰ ਲੀ
ਸਾਰੀ। ੩॥ ਬਾਹਰੁ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਕਹਾਏ। ਅੰਦਰੁ ਮੁਕਤੁ ਲੇ ਪੁਕਦੇ ਨ ਲਾਏ। ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਰਸ ਬ
ਦਿ ਜਲਾਏ। ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਪਿਆਏ। ੪॥ ਧਵਤੁ ਗੈਠਾ ਕਿਰਹਾਏ। ਸਿਖ ਸੰਗਾ ਤੇ ਕਰਮਿ ਮਿ
ਲਾਏ। ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੂਲੇ ਅਵੇ ਜਾਏ। ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਸੋ ਜੋਗਿ ਮਿਲਾਏ। ੫॥ ਰੂੜੇ ਕਹਉ ਨ ਕਹਿ ਆਜਾਈ। ਅ
ਕਥ ਕਥ ਉਨ ਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਈ। ਸਭ ਦੁਖ ਤੇਰੇ ਸੁਖ ਰਜਾਈ। ਸਾਭਿ ਦੁਖ ਮੇਰੇ ਸਾਚੈ ਨਾਈ। ੬॥ ਕਰ ਬਿਨੁ
ਜਾਪ ਗਾਇਨੁ ਤਾਲਾ। ਜੇ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਤ ਸਦੁ ਨਿਰਲਾ। ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸਭੇ ਸੁਖ ਨ ਲਾ। ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਰਾਖੈ
ਰਖਵਾਲਾ। ੭॥ ਕਿਭ ਵਲਾ ਸੁਝੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ। ਬਾਲੀ ਬੁਝੈ ਸਾਚੈ ਸਮਵੈ। ਸਬਦ ਵੀਚਰੇ ਏਕਾਓ ਵਤ
ਗਾ। ਨਨਕ ਪੈਰੁ ਸਵਾਰ ਲਹਾਰਾ। ੮॥ ੨॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੧ ਲੇਖ ਅਸੀਖਾ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਮਾਨੁ। ਮਨਿ ਮਾਨਿ ਮੈ
ਸਦੁ ਸੁਗਤਿ ਵਖਨੁ। ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਪਰਿਪਰਿਭਾਨੁ। ਲੇਖ ਅਸੀਖਾ ਲੇਖੁ ਅਪਾਨੁ। ੧॥ ਮੈਸਾ ਸਚਾ ਤੁਝੈ
ਜਾਲਾ। ਜੈ ਮਲਾ ਮਰਨਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨਾ। ਰਹਾਉ। ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਬਾਧ ਜਮ ਕਾ ਲੀ। ਬਾਧ ਛੂਟੈ ਨਾਮੁ ਸ
ਮਾ ਲੀ। ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲੀ। ਹਲਾਤਿ ਪਲਾਤਿ ਨਿਬਰੀ ਤੁਪੁ ਨਾਲੀ। ੨॥ ਸਬਾਦਿ ਮਰੈ ਤਾ
ਏਕਾਓ ਵਲਾਏ। ਮਚਰੁ ਚਰੈ ਤ ਭਰਮੁ ਦੁਕਾਏ। ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ
ਸਾਚੈ ਸਮਾਏ। ੩॥ ਜੀਨਿ ਪਰਸਾ ਜੀ ਗਗਨੁ ਅਕਾਸੁ। ਜੀਨਿ ਸਭ ਥਾਥੀ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ। ਸਰਬ ਨਿਰੋਤਰਿ ਆਪੈ

ਆਪਿ ਕਿਸੈ ਨ ਪੁਛੇ ਬਖਸੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਤੁਹ ਸਾਗਰ ਮਾਲ ਕਰੀ ਗੁ ॥ ਤੁਨਿ ਗਲ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀ ਗੁ ॥ ਸੁਖ
ਮਨੈ ਭੈ ਗੁਰ ਪੀਰਾ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਵਜੀ ਗੁ ॥ ਪਾ ॥ ਜਗੁ ਬੰਦੀ ਮੁਕਤੇ ਹਉ ਮਾਰੀ ॥ ਜਾਗੀ ਗੀ ਆਨੀ
ਵਿਰਲਾ ਆਚਾਰੀ ॥ ਜਾਗੀ ਪੀਰੇ ਤੁ ਵਿਰਲਾ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਭੈ ਟੇ ਸਭ ਫਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥
੬ ॥ ਜਗੁ ਦੁਖੀ ਅਸੁਖੀ ਅਜਨੂਕੋਈ ॥ ਜਗੁ ਰੋਗੀ ਭੈਰੀ ਗੁ ਲੋਗੀ ॥ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਪਾਤਿਖੋਈ ॥
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਦੂਝੈ ਸੋਈ ॥ ੭ ॥ ਮਹਾਘੋਸੇ ਲਿਭਾਰਿ ਮਠਾ ॥ ਮਟਲਾ ਮਛਲੁ ਗੁਰ ਮਤੀ ਪਾਗੁ ॥ ਭਾਇ ਮਿ
ਲੈ ਭਵੈ ਭੈਰਾ ॥ ਨਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏਕੁ ਮਰੈ ਪੰਚੇ ਮਿਲਿ ਰੇਵਹਿ ॥
ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ ਸਥਾ ਦਿ ਮਲੁ ਪੋਵਹਿ ॥ ਸਮਾਝੈ ਸੁਝੈ ਸਹਜ ਘਰਿ ਹੋਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਕੁਝੈ ਸਗਲੀ ਪਾਤਿਖੋ ਵਹਿ ॥
੧ ॥ ਕਉਨੁ ਮਰੈ ਕਉਨੁ ਰੋਵੈ ਚਹੀ ॥ ਕਰ ਲਾਕਾਰ ਲਸਭ ਸੈ ਸਿਰਿ ਤੇਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਏ ਕਉਨੋ ਰੋਵੈ ਦੁਖੁ
ਕੋਈ ॥ ਸੋਰੋਵੈ ਜਿ ਸੁਖੇ ਦਨੋਈ ॥ ਜਿ ਸੁਖੀ ਤੀਜਾ ਲੈ ਪ੍ਰਭੋ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤ ਕਰੇ ਸੁਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ਜੀਵਤ
ਮਰਲਾ ਤਾਰੇ ਤਰਲਾ ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਪਰਮਗਤਿ ਸਰਲਾ ॥ ਹਉ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਚਰਲਾ ॥ ਗੁਰ
ਬੋਹਿ ਸੁਖਾ ਦਿਭੈ ਤਰਲਾ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਭਉ ਆਪਿ ਨਿਰੋਤਿ ਜੋਤਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਤ ਕੁਜਾਰੀ ਛੋਤਿ ॥ ਦੁ
ਰਮਾਤਿ ਬਿਨਸੈ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੇਤਿ ॥ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸੋਰੇਤਿ ॥ ੪ ॥ ਮੁਏ ਕਉਨੁ ਸੁਚੋਰੇ ਵਹਿ ਮੀਤਾ ॥
ਗੁਣ ਰੇਵਹਿ ਨੀਤ ਨੀਤਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਰਹਾਰੇ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਚੀਤਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਦਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਗੀਤਿ ॥ ਪਾ ॥
ਭੀਤ ਰਿਏ ਕੁਮਰੇ ਕਅਸੀਖਾ ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਬਹੁ ਸੀਖਾ ਅਸੀਖਾ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਵਹਿ ਮਿਲਿ ਪਰਮਾਰਥਾ ॥ ੬ ॥ ਆਪਿ ਮਰੈ ਮਰੇ ਭੀ ਆਪਿ ॥ ਆਪਿ ਉਪਏ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ
ਜੇ ਤੀਤੁ ਜਾਤਿ ॥ ਸਬਦੁ ॥ ਵੀਚਾਰਿ ਮਿਲੁ ਨਹੀ ਭ੍ਰਾਤਿ ॥ ੭ ॥ ਸੁਤ ਕੁਮਰਿ ਭਖੈ ਜਗੁ ਖਾਈ ॥ ਸੁ
ਤ ਕੁਜਾ ਲਿਖਿ ਸਭ ਹੀ ਖਾਈ ॥ ਨਨਕ ਸੁਤ ਕਿ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੈ ਸੁਪਰਖੇ ਹੀਰਾ ॥ ਏਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਾਰੇ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮਨੈ ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ਪੀ
ਰਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਸਾਹੁ ਸਰਫੀ ਕਰੈ ॥ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਏਕਾ ਲਿਵਤੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁੰਜੀ ਨਾਮੁ ਨਿਰੋਜਨ ਸਾਗੁ ॥ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਸਾਚਿ ਰਤ ਪੈ ਕਰਾ ॥ ਸਿਫਤਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਥਾ ਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਰਾਮ ਨ
ਗਾਇ ਲੁਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਵਾਟ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਜੋਤਿ ਅਨੂਪਾ ॥ ਤਿਭਵ ਲ
ਦੇਵ ਸਗਲ ਸਰੂਪਾ ॥ ਮੈ ਸੋ ਪਨੁ ਪਲੈ ਸਾਚੁ ਅਖੁਟਾ ॥ ੪ ॥ ਪੰਚ ਤੀਨਿ ਛੋਰਾ ਰਿਸਮ ਵੈ ॥ ਪਗਲਿ ਚਗਰੁ
ਕਲਾ ਪਾਰਿ ਰਹੈ ॥ ਚਾਹਿ ਜਾਤ ਉਉਯਾਟਿ ਪਰਵੈ ॥ ਪਾ ॥ ਮੁਰਖੁ ਹੋਇ ਨ ਆਖੀ ਸੁਣੈ ॥ ਜਿਹ ਵਾਰ ਸੁਨ

ਹੀਕਿਆਬੁਝੈ॥ ਬਿਖੁਕਮਾਤਾਜਗਸਿਉਲੁਝੈ॥ ੬॥ ਉਤਮਸੰਗਤਿਉਤਮੁਹੋਵੈ॥ ਗੁਣਕਭਿਧਵੈ॥
 ਵਗਲਪੈਵੈ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇਸਹਜੁਨਹੋਵੈ॥ ੭॥ ਹੀਰਨਾਮੁਜਵੇਹਰਲਾਲਾ॥ ਮਨੁਮੋਤੀਹੈਤਿਸਕਾਮਾਨੁ॥
 ਨਨਕਪਰਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਨੁ॥ ੮॥ ੫॥ ਆਸਮਹਲਾ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪੈਅਨੁਮਨਿਮਾਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮਹਲੀਮਹਲਪਛਾਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਗਤਿਸਬਦਨੀਸਨੁ॥ ੧॥ ਐਸੇਪੇਸਭਗਤਿਵੀਚਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥ ੨॥ ਰਹਾਰੀ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮਲੁਥਾਨਿਸੁਖਲੁ॥ ਤੀਨਭਵਨੈਕੋਵਲਗਿਆਨੁ॥ ਸਾਚੇ
 ਗੁਰਤੇਹੁਕਮੁਪਛਾਨੁ॥ ੩॥ ਸਾਚਾਹਰਖੁਨਹੀਤਿਸੁਸੇਧਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਗਿਆਨੁਮਹਾਰਸੁਭੇਧਾ॥ ਪੰਚਸਮ
 ਟੀਸੁਖੀਸਭੁਯੋਗੁ॥ ੪॥ ਸਗਲੀਜੋਤਿਤੇਰਾਸਭੁਕੋਈ॥ ਅਪੇਜੋਤਿਵਿਛੋੜੈਸੇਈ॥ ਅਪੇਕਰਤਾਕ
 ਰੇਸੁਹੋਈ॥ ੫॥ ਚਾਹਿਉਸਾਰੇਹੁਕਮਿਸਮਵੈ॥ ਹੁਕਮੇਵਰਤੇਜੋਤਿਸੁਭਵੈ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਪੁਰਾਕੋਇਨਪਵੈ॥
 ੫॥ ਬਾਯਕਾਬਿਗਧਿਨਸੁਗਤਿਪਗਾਨੀ॥ ਭਰਿਜੋਥਨਿਬੁਝੈਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਬਿਨੁਨਵੈਕਿਆਲਹਾਸਿਨਿ
 ਦਨਿ॥ ੬॥ ਜਿਸਕਾਅਨੁਪਤੁਸਹਜਿਨਜਾਨਾ॥ ਭਰਮਿਭੁਲਸਾਠਿਰੇਪਛੁਤਾਨਾ॥ ਗਲਿਠਹੀਬਭਿਰ
 ਬਭਿਰਨਾ॥ ੭॥ ਬੁਝਤਜਗਦੀਖਅਤਉਚਰਿਭਗੋ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਰਖੇਸੇਵਰਭਗੋ॥ ਨਨਕਗੁਰ
 ਕੀਚਰਲੀਲਾਗੋ॥ ੮॥ ੬॥ ਆਸਮਹਲਾ੧॥ ਗਵਹਿਗੀਤੇਰੀਤਿਅਨੀਤੇ॥ ਗਗਸੁਲਾਇਕਹਾ
 ਵਹਿਬੀਤੇ॥ ਬਿਨੁਨਵੈਮਨਿਛੂਹਅਨੀਤੇ॥ ੧॥ ਕਹਾਚਾਹੁਮਨਰਹਹੁਪਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਮਿ
 ਤਿਪਤਾਸੇਖੋਜਤਪਾਵਹੁਸਹਜਿਹੋ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮੁਕੋਪੁਮਨਿਮੋਹੁਸਰੀਰਾ॥ ਲਭੁਯੋਭੁਅਹੰਕ
 ਰਸੁਪੀਰਾ॥ ਰਾਮਨਾਮਾਬਿਨੁਕਿਉਮਹੁਪੀਰਾ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਿਨਵਲਾਸਾਚੁਪਛਾਨੈ॥ ਅੰਤਰਕੀਰਾਤਿਗੁਰ
 ਮੁਖਿਜਾਨੈ॥ ਸਾਚਸਬਦਾਬਿਨੁਮਹਲੁਨਪਛਾਨੈ॥ ੩॥ ਨਿਰੰਕਾਰਮਹਿਅਕਾਰੁਸਮਵੈ॥ ਅਕਲਕ
 ਲਾਸਦੁਸਰਿਉਟਿਕਾਵੈ॥ ਸੇਨਹੁਗਰਭਜੋਨਿਨਹੀਅਵੈ॥ ੪॥ ਜਹਨਾਮੁਮਿਲੈਤਹਜਾਉ॥ ਗੁਰਪਰਸ
 ਦੀਕਰਮਕਮਾਉ॥ ਨਾਮੇਰਾਤਾਹਰਿਗੁਲਗਾਉ॥ ੫॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਅਪੁਪਛਾਤਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਵਸਿ
 ਆਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਅਨਦਿਨੁਚਾਲੀਨਾਮੇਰਾਤਾ॥ ੬॥ ਮੇਰਾਪਭੁਲਾਏਤਾਕੋਲਾਗੈ॥ ਹਉਮੈਮਾਰੇਸਬਦੇ
 ਜਾਗੈ॥ ਅੰਥੈਰੇਖੈਸਦਸੁਖੁਆਗੈ॥ ੭॥ ਮਨੁਚੰਚਲਾਬਿਧਿਨਹੀਜਾਨੈ॥ ਮਨਮੁਖਿਮੇਲਾਸਬਦੁਨਪਛਾ
 ਨੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਵਖਾਨੈ॥ ੮॥ ਹਰਿਜੀਉਆਗੈਕਰੀਅਰਦਾਸੀ॥ ਸਾਧੁਜਨਸੰਗਤਿਹੋਇ
 ਨਿਵਸੁ॥ ਕਿਯਵਿਖਦੁਖਕਏਹਰਿਨਾਮੁਪਗਾਸੁ॥ ੯॥ ਕਰਿਬੀਚਾਰੁਆਚਾਰੁਪਰਾਤਾ॥ ਸਤਿਬੁਰਬ
 ਚਨੀਏਕੋਜਾਤਾ॥ ਨਨਕਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਰਾਤਾ॥ ੧੦॥ ੧॥ ਆਸਮਹਲਾ੧॥ ਮਨੁਮੋਹਲਾਸਕਤੁਦੇਵ

੨੯੮

ਨਾ। ਬਨਖੰਡਿ ਮਾਇ ਅਮਰਿ ਹੋਰ ਸਾ। ਇਤਦਿ ਤਜਾ ਰਿਕਾਲ ਕੇ ਚਾਪੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋ ਜਿ ਲਯੋ ਘੁਟਾ ਅਪੈ।
 ੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਸਬਦੈ ਮਨੁ ਨ ਹੀਠਿ ਰਾ। ਸਿਮਰਨੁ ਰਾਮਨਾਮੁ ਆਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਵਰਤਿ ਆਗਹੁ ਹਉ
 ਮੈ ਕਉ ਰਾ। ਰਹਾਉ। ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਰਹਸੀ। ਬਿਨੁ ਸਮਝੈ ਜਾਮਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹਸੀ। ਆਪੇ
 ਬਖਸੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲੈ। ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਰੇ ਸਦੁ ਪੇਲੈ। ੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਰਮਾਇਹੁ ਮਨੁ ਪਰਮਾ। ਇਹੁ ਮਨੁ
 ਪੰਚਰਤੁ ਤੇਜਨਾ ਸਾਕਤੁ ਲੋਭੀ। ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਕਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਮਨੁ ਰੁਕਾ। ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮ
 ਨੁ ਅਸਥਾਨੋ ਸੇਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਭਵਲਿ ਸੋਈ ਹੋਈ। ਇਹੁ ਮਨੁ ਜੇ ਗੀਭੋ ਗੀਤ ਪੁਤਪੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਹ
 ਰਿਖੁ ਭੁਆਪੈ। ੪॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਹਉ ਮੈ ਤਿਆਗੀ। ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਨਸਾ ਦਿਧਾ ਣਾਗੀ। ਰਾਮਰਸਾਇਲੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੈ। ਦਰਿ ਘਰਿ ਮਹਲੀ ਹਰਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ। ੫॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੂਰ ਸਿਰਾਮੀ। ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਭ
 ਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ। ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਅਪੁਨੈ ਵਸਿ ਕੀਏ। ਹਉ ਮੈ ਗਾਸਿ ਇਕੁ ਭਾਇ ਕੀਏ। ੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਗ
 ਸੁਆਦ ਅਨਤਿ ਆਗੇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਗਤੀ ਜਾਗੇ। ਮਨਹ ਦਸੁ ਲਿਮਾਨਿ ਅਸਥਾਵੀ ਚਾਗੇ।
 ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ। ੭॥ ਇਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਪੂਨਿ ਹੋਈ।
 ਅਹਿਨਿ ਸਿਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ। ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋ ਪੁਰੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ। ੮॥ ਰਾਮਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮ
 ਨੁ ਮਾਤਾ। ਸਰਬਰਸਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ। ਭਗਤਿ ਹੋਤੁ ਗੁਰਚਰਨ ਨਿਵਾਸਾ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ
 ਕੇ ਦਸ ਨਿਦਾਸਾ। ੯॥ ੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ਪਨੁ ਕੰਕਿ ਕਰੀ ਮੈ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮਨਾਮੁ ਕਰ
 ਲੀ ਮੈ। ਰਾਮਨਾਮੁ ਪਨੁ ਸੀਰਿ ਸਖਾਈ। ਅਹਿਨਿ ਸਿਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਈ। ੨॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਬਿਨੁ ਕਵਰੁ
 ਹਮਾਰਾ। ਸੁਖਦੁਖ ਸਮਕਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਲਹਾਰਾ। ਰਹਾਉ। ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਹੋਤੁ ਗ
 ਵਾਰਾ। ਦਾਬਿਧਾ ਲਾਗੇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ। ਜਿਸੁ ਤੂ ਬਖਸਹਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ। ਦੂਤੁ ਨ ਲਾਗਿ ਸਕੈ ਕੁਨਰਾਈ।
 ੩॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮਗੁਪਤਾ। ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਦਇਆਲਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾ
 ਏ ਆ। ਰੋਗ ਮਿਟੇ ਦੁਖੁ ਰਾਕਿਰਹਾਇਆ। ੪॥ ਅਵਰੁਨ ਅਉਖਧੁ ਤੰਤਨ ਮੰਤਾ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ
 ਕਿਯਾ ਵਿਖਰੇਤਾ। ਤੂ ਆਪਿ ਭੁਲਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ। ਤੂ ਆਪੇ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾਧਾਰਿ। ੫॥ ਰੋਗੁ ਭਰ
 ਮੁਭੇ ਦੁਮਨਿ ਦੂਜਾ। ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗੀ ਮਜਾ ਪਹਿ ਜਪੁ ਦੂਜਾ। ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਗੁਰਦਰਸਨ ਦੇਖਹਿ। ਵਿਲੁ
 ਗੁਰਸਬਦੈ ਜਨਮੁ ਕਿਲੇਖਹਿ। ੬॥ ਦੇਖਿ ਅਚਰਜੁ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦਿ। ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਕਨ ਰਸਹ ਜਸਮਾਧਿ।
 ਭਰਿ ਪੁਰਿ ਪਾਰਿ ਰਹੇ ਮਨਮਾਹੀ। ਤੁਮ ਸਮਸਾਰਿ ਅਵਰੁ ਕੋਨਾਹੀ। ੭॥ ਜਾ ਕੀਭੁ ਗਤਿ ਹੋਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ। ਸੰਤ

ਰਗਤਕੀ ਸੰਗਤਿ ਰਾਖਾ ਬੰਧਨ ਤੇਰੇ ਸਹਜੇ ਪਿਆਰਾ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ
ਮਦੁ ਤਦੁ ਖੁਤਿ ਸੁਲਾਹੈ ॥ ਜੇ ਜਨੁ ਰਾਮਨਾਮਿ ਲਿਖਿ ਜਾਵੈ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥ ਨ
ਨਕਮੁ ਕਤਿ ਭਏ ਹਰਿ ਗੰਗੇ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੇਠ ਕਰ ਜਾਨੈ ॥ ਦੁਖੀ ਮੈਂਦੈ ਸਚੁ ਸਚ
ਦਿਖਛੈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮੁ ਜਪੁ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਖੈ ਨੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਦੇਖਹੁ ਪਭੁ ਨੈਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੰਧਨ ਮਾ
ਤਿ ਪਿਤਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਬੰਧਨ ਕੀਨਿਆ ਅਰੁ ਨਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਬੰਧਨ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਉ ਕੀਆ ॥ ਬੰਧਨ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ
ਤੁ ਮਨਿ ਕੀਆ ॥ ੩ ॥ ਬੰਧਨ ਕਿਰਖੀ ਕਰਹਿ ਕਿਰਸਨਾ ॥ ਹਉ ਮੈਂਦੈ ਨੁ ਸਹੈ ਰਾਜਾ ਮੰਗੈ ਦਨਾ ॥ ੪ ॥ ਬੰਧ
ਨ ਸਉਦਾ ਅਲਵੀ ਚਾਹੈ ॥ ਤਿ ਪਤਿ ਨ ਕੀਆ ਆਮੋਹ ਪਸਾਰੈ ॥ ੫ ॥ ਬੰਧਨ ਸਾਹ ਸੰਚਹਿ ਧਨੁ ਜਾਇ ॥
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥ ੬ ॥ ਬੰਧਨ ਬੇਦੁ ਬਾਦੁ ਅੰਕਾਰਾ ॥ ਬੰਧਨਿ ਬਿਨੁ ਸੈ ਮੋਹ ਵਿਕਾਰਾ ॥
੧ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮਨਾਮ ਸਰਲਾਈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਰਖੈ ਬੰਧੁ ਨ ਪਈ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ਤ
ਜਿਨ ਸਿਰਿ ਸੋਹਨਿ ਪਟੀਆ ਮੰਗੀ ਪਾਇ ਸੰਪੁਰਾ ॥ ਸੇ ਸਿਰਕਾ ਤੀ ਮੁਨੀ ਅਨਿ ਗਲਾ ਵਿਚਿ ਅਵੈ ਪੁਰੀ ॥ ਮਹਲਾ
ਅੰਦਰਿ ਹੋਈ ਅਹੁਲਿ ਬਹੁ ਨਿਮਿਲਾ ਨਿਹਦੁਰਿ ॥ ੧ ॥ ਆਦੇਸੁ ਬਾਬਾ ਅਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇਰਾ ਅੰਤ
ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੇਸਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਦੁ ਸੀ ਆਵੀ ਆਹੀ ਆਲਾ ਵੇਸਹਿ ਨਿਪਾਸੀ ॥ ਹੀਂ ਚੋਲੀ ਚਾੜ੍ਹ
ਆਈ ਆਦੈ ਦਖੰਡ ਕੀ ਤੇਰਾ ਸੀ ॥ ਉਪਰਹੁ ਪਲੀਵਾਰੀ ਐਝਲੇ ਝੁਮਕ ਨਿਪਾਸੀ ॥ ੨ ॥ ਏਕੁ ਲਖੁ ਲਖ
ਬਹਿਰੀ ਆਲਖੁ ਲਗਨਿ ਖੜੀਆ ॥ ਗਗਨੁ ਹਰੇਖ ਦੀਆ ਮਾਲਾ ਤਿਸੇ ਜੜੀਆ ॥ ਤਿਨ ਗਲਿ ਸਿਲਕਾ
ਪਈਆ ਤੁਟ ਨਿਮੋਂ ਸੂਰੀਆ ॥ ੩ ॥ ਧਨੁ ਜੇ ਬਹੁ ਦਾਇਵੈ ਹੀਂ ਹੋਈ ਜੀਨੀ ਰਖੈ ਰੋਗੁ ਲਾਇ ॥ ਦੁਤਾਨੋਂ ਫੁਰਮਾ
ਇਆ ਲੈ ਚਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਜੇ ਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਜੇ ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ਅਗੇ ਦੇ
ਜੇ ਚੇਤੀ ਐ ਤੀ ਕਾਇ ਤੁਮਿ ਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸਾਹਿ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ਆਗੈ ਤਮਾ ਸੈ ਚਾਇ ॥ ਬਾਬਰ ਵਾਲੀ
ਠਿਰਿ ਗਈ ਕਾਇ ਰੁਨੇਰੀ ਥਾਇ ॥ ੫ ॥ ਏਕੁ ਨਾਵਖਤ ਖੁਆਈ ਆਹਿ ਏਕੁ ਨਾ ਪੁਜਾ ਜਾਇ ॥ ਚਉਕੈ ਵਿ
ਲੁਹਿ ਦਵਾਲੀ ਆਕਿ ਉਟਿ ਕੇ ਕਛਹਿ ਨਾਇ ॥ ਰਾਮੁ ਕਬਹੂ ਚੇਤੇ ਚਿਹੁ ਲਿਕਹੁ ਲਿਨਿ ਮਿਲੈ ਖੁਦਾਇ ॥
੬ ॥ ਏਕਿ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ਆਪ ਲੈ ਏਕਿ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਪੁਛਹਿ ਸੁਖਾ ॥ ਏਕੁ ਨਾ ਏਹੋ ਲਿਖਿ ਆਬਹਿ ਬਹਿਰੇ
ਵਹਿ ਦੁਖਾ ॥ ਜੇ ਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਧੀ ਐ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਨੁ ਖਾ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
ਕਹਾ ਸੁਖੇਲ ਤ ਬੇਲਾ ਘੋੜੈ ਕਹਾ ਭੇਰੀ ਸਹਨਾਈ ॥ ਕਹਾ ਸੁਤੇ ਗਬੰਦ ਗਾਢੈ ਗਵਿ ਕਹਾ ਸੁਲਾਹ ਕਵਾਈ ॥
ਕਹਾ ਸੁਆਰਸੀ ਆਹੁ ਬੰਕੇ ਐਥੈ ਦਿਸਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਏਹੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੁਰੀਸਾਈ ॥ ਏਕੁ ਘੜੀ ਮਹਿ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਥਾਪਿਉਥਾਪੇਜਭਵੀਰੇਦੇਵੈਭਾਣੀ॥ ਰਹਉ॥ ਕਹਾਸੁਪਰਦਰਮੰਤ੍ਰਪਮਹਲਾਕਹਾਸੁਚੰਕਸਰਾਣੀ॥ ਕ
 ਹਾਸੁਸੇਜਸੁਖਲੀਕਮਲੀਜਿਸੁਵੇਖਿਨੀਦਨਪਾਈ॥ ਕਹਾਸੁ ਪਾਤਰਥੋਲੀਹਰਮਾਹੋਈਆਛਾਈਮ
 ਈ॥ ੨॥ ਈਸੁਜਰਕਾਗਲਿਘਲੀਵਿਗੁਤੀਇਨਿਜਰਘਲੀਖੁਆਈ॥ ਪਾਪਾਬਾਣੁਹੋਵੈਨਹੀਮੁਇਅ
 ਸਾਥਿਨਜਾਈ॥ ਜਿਸੇਅਪਿਖੁਅਏਕਰਤਾਖੁਸਿਲਏਚੰਗਿਆਈ॥ ੩॥ ਕੋਟੀਹੁਪੀਰਵਗਜਿਰ
 ਹਏਜਾਮੀਰੁਸੁਲਿਆਧਾਇਆ॥ ਥਾਨਮੁਕਾਮਜਲੇਬਿਜਮੰਦਰਮੁਛਿਮੁਛਿਕੁਇਰਕੁਲਾਇਆਕੋ
 ਈਮੁਗਲੁਨੇਅਅੰਧਾਕਿਨੈਨਪਰਚਾਲਾਇਆ॥ ੪॥ ਮੁਗਲਪਠਲਾਭਈਯਜਾਈਰਲਮਹਿਤੇਗ
 ਵਗਾਈ॥ ਚਿਨੀਤੁਪਰਤਾਲਿਚਲਾਈਚਿਨੀਹਸਤਿਚਿੜਾਈ॥ ਜਿਨਕੀਚੀਰੀਦਰਗਹਪਾਈ
 ਤਿਨਮਰਲਾਭਾਈ॥ ੫॥ ਈਕਹਿੰਦਵਾਦੀਅਵਰਤੁਰਕਾਲੀਭਟਿਆਲੀਠਕੁਰਾਈ॥ ਈਕਨਾਪੇਰ
 ਲਾਜਿਰਖੁਰਪਾਟੇਇਕਨਵਾਸੁਮਸਾਲੀ॥ ਜਿਨਕੇਥੰਕੇਘਰੀਨਾਂਆਇਆਤਿਨਕਿਉਰੈਗੇਲੀਵਿਹਲੀ
 ਥੀ॥ ਅਪੇਕਰੇਕਰਏਕਰਤਾਕਿਸੇਅਪਿਖੁਲਾਈਐ॥ ਹੁਕਮੀਹੁਕਮਿਚਲਾਏਵਿਗਸੈਨਕਾਇ
 ਥਿਆਪਾਈਐ॥ ੬॥ ੨॥ ੧੨॥ ਅਸਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੮ ਜੈਸੇਗੋਇਲਿਗੋਇਲੀਤੇਸੇਸਿਸਾਗਾਕੁ
 ਰੁਕਮਵਹਿਅਦਮੀਬੀਧਹਿਘਰਬਾਰਾ॥ ੧॥ ਜਾਗਹੁਜਾਗਹੁਸੁਤਿਹੋਚਾਲਿਆਵਲਜਾਗਾ॥ ਰਹ
 ਉ॥ ਨੀਤਨੀਤਘਰਬੀਧੀਅਹਿਜੇਰਹਲਾਹੋਈ॥ ਪੀਰੁਪਵੈਨੀਉਚਲਸੀਜੇਜਾਣੈਕੋਈ॥ ੨॥ ਚਿਰੀ
 ਚਿਰੀਕਿਆਕਰਹੁਹੋਸੀਸੋਈ॥ ਤੁਮਰੋਵਹੁਰੇਓਸੇਤੁਮਕਉਕਉਲੁਰੇਈ॥ ੩॥ ਧੀਧਾਪਿਟਿਹੁ
 ਰਾਈਹੋਤੁਮਭੁਰੁਕਮਵਹੁ॥ ਚਿਹਨਸੁਲਈਕਤਹੀਤੁਮਯੋਕਸੁਲਾਵਹੁ॥ ੪॥ ਜਿਸਤੇਸੁਤਾਨਕ
 ਜਾਗਾਏਸੋਈ॥ ਜੇਘਰੁਬੁਝੈਆਪਲਾਤਨੀਦਨੋਈ॥ ੫॥ ਜੇਚਲਦਾਏਚਲਿਆਕਿਛੁਸੈਪੈਨ
 ਯੋ॥ ਤਾਪਨੁਸਿੰਹਹੁਦੇਖਿਕੈਬੁਝਹੁਬੀਚਯੋ॥ ੬॥ ਵਲਜੁਕਰਹੁਮਖਸੁਦਲੇਹੁਮਤਪਛੋਤਵਹੁ॥ ਅ
 ਉਗਲਛੋਰਹੁਗੁਲਕਰਹੁਮੈਸੇਤਤੁਪਰਵਹੁ॥ ੭॥ ਪਰਮੁਭੂਮਿਸਤੁਬੀਜੁਕਰਿਐਸੀਕਿਰਸਕਮ
 ਵਹੁ॥ ਤਵਾਪਰੀਜਾਣੀਅਹੁਲਾਹਲੈਜਵਹੁ॥ ੮॥ ਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਬੁਝੈਵੀਚਾਰਾ॥ ਨ
 ਮੁਵਖਲੈਸੁਲੇਨਮੁਨਾਮੋਬਿਉਹਾਰਾ॥ ੯॥ ਜਿਉਲਾਹਾਤੇਟਾਤਿਵੈਵਾਟਚਲਦੀਆਈ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਵੈ
 ਨਾਨਕਸਾਈਵਰਿਆਈ॥ ੧੦॥ ੧॥ ੧੨॥ ਅਸਮਹਲਾ੧ ਚਾਰੇਭੰਡਛੁਛੀਅਕੋਨੀਸੀਮੈਰਾ॥ ਜੇ
 ਤੁਪੁਭਵੈਸਾਰਿਥਾਤੁਮੈਹਉਤੇਰਾ॥ ੧॥ ਦਰਬੀਭਾਮੈਨੀਮਕੋਕੈਕਰੀਸਲਾਮੁ॥ ਹਿਕੋਮੈਰਾਤੁਪਈ
 ਸਾਚਾਮੁਖਿਨਾਮੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਧਸੇਵਾਨੀਸਿਧਪੀਰਮਾਗਹਿਗਧਿਸਿਧਿ॥ ਮੋਇਕੁਨਮੁਨਵੀਸਰੈਸਦੇ

ਗੁਰਬੁਧੀ॥ ੨॥ ਜੋਗੀਭੋਗੀਕਾਪੜੀਕਿਆਭਵਹਿਦਿਸੰਤਗਾਗੁਰਕਾਸਬਵਨਜੀਤਹੀਤਤੁ ੨੦੧
 ਸਾਰਿਰੰਤਗ॥ ੩॥ ਪੰਡਿਤਪਾਪੋਜੋਇਸੀਤਿਤਪੜਹਿਪੁਰਾਲਾਅੰਤਰਿਵਸਤੁਨਜਲਨੀਪੁ
 ਟਿਕਹਮੁਲਕਾਲਾ॥ ੪॥ ਏਕਿਤਪਸੀਬਨਮਹਿਤਪੁਕਰਹਿਤਿਤਤੀਰਥਵਾਸਾ॥ ਆਪੁਨਚੀਨਹਿਤ
 ਮਸੀਕਾਭੇਭਏਉਦਾਸਾ॥ ੫॥ ਏਕਿਬਿੰਦੁਜਤਨਕਰਿਰਾਖਦੇਸੇਜਤੀਕਹਾਵਹਿ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦ
 ਨਛੂਟਹੀਭ੍ਰਮਿਅਵਹਿਜਵਹਿ॥ ੬॥ ਏਕਿਗਿਰਹੀਸੇਵਕਸਾਪੈਕਾਗੁਰਮਤੀਲਾਗੇ॥ ਨਾਮੁਦੁ
 ਏਸਨਾਨੁਦ੍ਰਿਹੁਰਿਭਗਾਤਿਸੁਜਾਗੇ॥ ੭॥ ਗੁਰਤੇਦਭੁਪੁਜਾਲੀਐਸੋਜਾਇਸਿਵਲੈ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਾਚੇਮਨੁਮਨੈ॥ ੮॥ ੨॥ ੧॥ ਅਸਮਹਲਾ ੧ ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇਲੇਭਉਜਲੁਸ
 ਚਿਤਰਲਾ॥ ਆਦਿਗੁਰਾਦਿਦਇਆਲੁਤੂਠਕੁਰਤੇਰੀਸਰਲਾ॥ ੧॥ ਤੂਦਤੇਹਮਜਾਚੇਕਾਹਰਿਦ
 ਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪੈਅਈਐਮਨਮੰਦਰੁਭੀਜੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੁੜਾਲਾਨਚੁਛੋਡੀਐਤਉਸਚੁ
 ਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਈਐਪਰਮਾਰਥੁਜਾਣੈ॥ ੨॥ ਏਹਮਨੁਗਜਾਲੇਭੀਆਲੁਭਤਉਲੋਭਾ
 ਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਲੋਕੁਗਿਵਾਰੀਐਹਰਿਸਿਉਬਲਿਆਈ॥ ੩॥ ਕਲਰਿਖੇਤੀਬੀਜੀਐਕਿਉਲਾਹਪਵੈ॥ ਮ
 ਨੁਖੁਸਾਚਿਨਭੀਜਈਕੁੜਕੁਰਿਗਰਵੈ॥ ੪॥ ਲਾਲਚੁਛੋਡਹੁਅੰਧੈਰੇਲਾਲਚਿਤੁਖੁਭਾਰੀ॥ ਸਾਚੇਸ
 ਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਹਉਐਬਿਖੁਮਾਰੀ॥ ੫॥ ਦੁਬਿਧਛੋਡਕੁਵਦਵੀਮੁਸਹੁਗੇਭਾਈ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਸਲਾ
 ਹੀਐਸਾਤੇਗੁਰਸਰਲਾਈ॥ ੬॥ ਮਨਮੁਖਪਥਰੁਸੈਲੁਹੈਪਿਗੁਜੀਵਲੁਫੀਕਾ॥ ਜਲਮਹਿਕੇਤਾਰਾਖੀਐਅਭ
 ਅੰਤਰਿਸੁਕਾ॥ ੭॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਪਸੁਹੈਪੁਰੈਗੁਰਿਦੀਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਮਥੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆ॥ ੮॥ ੩॥
 ੧५॥ ਅਸਮਹਲਾ ੧ ਚਲੇਚਲਲਹਾਰਵਟਵਟਾਇਆ॥ ਪੀਧੁਪਿਟੇਸੰਸਾਰੁਸਚੁਨਭਾਇਆ॥ ੧॥ ਕਿ
 ਆਭਵੀਐਕਿਅਛੁੰਢੀਐਗੁਰਸਬਦਾਦਿਖਾਇਆ॥ ਮਮਤਾਮੋਹੁਵਿਸਰਾਜਿਆਅਪਨੈਘਰਿਆਇਆ॥
 ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚਿਮਿਲੈਸਾਚਿਆਰੁਕੁੜਿਨਪਈਐ॥ ਸਾਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏਚਹੁਕੁੜਿਨਾਈਐ॥ ੨॥ ਮੁਏ
 ਆਕਉਕਿਆਰੇਵਹੁਰੇਇਨਜਲਹੁਰੇਵਹੁਸਚੁਸਲਾਹਿਹੁਕਮੁਪਛਾਲਹੁ॥ ੩॥ ਹੁਕਮੀਵਜਹੁਲਿਖਾਇ
 ਆਇਆਜਾਲੀਐ॥ ਲਾਹਪਲੈਪਾਇਹੁਕਮੁਸਿਵਲੀਐ॥ ੪॥ ਹੁਕਮੀਪੈਪਾਇਦਰਗਹੁਭਾਲੀਐ॥ ਹੁ
 ਕਮੇਹੀਸਿਰਿਮਾਰਬੰਦਿਰਵਲੀਐ॥ ੫॥ ਲਾਹਸਚੁਤਿਆਉਮੰਨਿਵਸਾਈਐ॥ ਲਿਖਿਆਪਲੈਪਾਇਗਰਬੁ
 ਵਵਾਈਐ॥ ੬॥ ਮਨਮੁਖੀਆਸਿਰਿਮਾਰਵਾਦਿਖਾਈਐ॥ ਨਾਗਿਮੁਠੀਕੁੜਿਅਰਬੰਨਿਚਲਾਈ
 ਐ॥ ੭॥ ਸਾਹਿਬੁਰਿਦੇਵਸਾਇਨਪਛੋਤਾਵਹੀ॥ ਗੁਨਹੀਬਖਸਲਹੁਰਸਬਦੁਕਮਵਹੀ॥ ੮॥ ਨਾਨਕਮੰਗੋ

ਸਦੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲੀ ਐ ॥ ਸੋ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ਐ ॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
ਕਿ ਅਜੇ ਗੁਰੂ ਦੁੰਦੀ ਜਾਇ ਮੈ ਘਰਿ ਬਹੁ ਹਰੀ ਆਵਣਾ ॥ ਸਾਚੇ ਟਿਕੇ ਘਰਿ ਆਇ ਸਬਦਿ ਉਤਾਵਣਾ ॥
੧॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਇ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਈ ਐ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਮਹਾ ਪਛਾਲੀ ਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਖਿ
ਮਿਲਾਵੈ ਸਦੁ ਤਾਮਰਿ ਭਾਵਈ ॥ ਚਲੈ ਸਦਾ ਰਜਾਇ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਈ ॥ ੨॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥
ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵਰਿ ਆਈ ਆਵੇ ਤੇ ਟਿਕੇ ਟਿਕੇ ਟਿਕੇ ॥ ੩॥ ਅਖੇਤ ਬੇਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਿਉ ਦਰਗਹ ਪਾ
ਵੈ ॥ ਪਥਰ ਕੀ ਬੇੜੀ ਜੇ ਚੜੈ ਭਰਨਾ ਲਿਖੁ ਚਾਵੈ ॥ ੪॥ ਆਪਨ ਜਾਮਨੁ ਵੇਚੀ ਐ ॥ ਸਿਰੁ ਦੀ ਜੈ ਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਵਸਤੁ ਪਛਾਲੀ ਐ ॥ ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਭਾਲੇ ॥ ੫॥ ਜੀਮਲ ਮਰਲਾ ਆਖੀ ਐ ॥ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕੀ ਆ ॥ ਆਪੁ
ਗਵਾਇ ਅਮਰਿ ਰਹੇ ॥ ਫਿਰਿ ਮਰਨੁ ਨ ਥੀਆ ॥ ੬॥ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਈ ॥ ਪੁਰ ਕੀ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਸ
ਤਿ ਗੁਰ ਦੇ ਮਿਲੈ ॥ ਕਿਨਿ ਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਈ ॥ ੭॥ ਰਤਨ ਪਾਰਖੁ ਸੋ ਪਈ ॥ ਤਿਨਿ ਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਤ ਕਸ
ਹਿ ਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੮॥ ੫॥ ੧॥ ੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਅਦੁ ਜੈ ਭਰੀ ਮ
ਭੁਲਾਈ ॥ ਮੁਲੁ ਛੋਰਿ ਰਾਲੀ ॥ ਲਗੇ ਕਿਆ ਪਾਵਹਿ ਛਾਈ ॥ ੧॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀ ਐ ॥ ਜੇ ਜਾ ਲੋਕ
ਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਛੂਟੀ ਐ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪਾਤਿ ਬੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਸੇਵਿ ॥ ਆਪੁਰੀ ਮਾਤਿ ਭਾਈ ॥
ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਨ ਹਰਿ ਸਰਲਾਈ ॥ ੨॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਹੈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਹੀ ਭਾਈ ॥ ਕਿਰਪਾ
ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਆਸਾ ਚੇ ਪਰਥਾਈ ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਓਕੇ ਤੀ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ਵ
ਟਰੀ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ॥ ਦ੍ਰੜਾਏ ॥ ੪॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਜੇ ਸਮਝਾਈ ਐ ॥ ਭੀਉ ਝੜੇ ਜਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਛੂਟ
ਸੀ ॥ ਮਰਿ ਨ ਰਕਸ ਮਾਏ ॥ ੫॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਭਰਮਾਈ ਐ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਤਾਕੀ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨ ਪਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁ
ਰ ਕੀ ਸੇਵੈ ॥ ੬॥ ਜੇ ਹੀ ਸੇਵਕ ਰਾਈ ਐ ॥ ਕਰਲੀ ਭੀ ਸਾਈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਐ ॥ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥
੭॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਕਰੇ ॥ ਜੇ ਸੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਨਤ ਕਸਿਰੁ ਦੇ ਛੂਟੀ ਐ ॥ ਦਰਗਹ ਪਾਤਿ ਪਾਏ ॥ ੮॥ ੬॥
੧੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰੂੜੇ ਠਕੁਰ ਮਾਰੇ ॥ ਰੂੜੀ ਗੁਰ ਬਾਲੀ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਪਾਈ
ਐ ॥ ਪਦੁ ਸਿਰ ਬਾਲੀ ॥ ੧॥ ਮੈ ਚਿਯ ਗੀ ॥ ਚਿਯ ਗੀ ॥ ਹਮਛੇ ਰੁਖਾਗੇ ॥ ਜਿਉ ਤੂਰਖ ਹਿਤਿ ਉਰਹ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਘਲੀ ॥ ਭਲੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ਐ ॥ ਮੇਰੇ ਠਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈ ॥ ਆਤਮਾ
ਲੇ ਪਾਤਿ ਪਾਈ ਐ ॥ ੨॥ ਸਾਚ ਉਦੁਰਿ ਨ ਜਾਈ ਐ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹੋ ਸੇਈ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਵਿਗਰਹੇ ॥ ਕਿਨਿ ਕੀ ਮ
ਤਿ ਹੋਈ ॥ ੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੀ ਐ ॥ ਇਉ ਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਈ ॥

॥ ਜੀਵਦਿਆਲਾਹਿਮਿਐ ਗੁਰਕਾਰਕਮਵੈ ॥ ਪੁਰਬਿਹੈਵੈਲਿਖਿਆਤਸਤਿਗੁਰੁਪਵੈ ॥ ਪਾਮਨਮੁ
 ਖੋਟੇਟਾਨਿਤਹੈਭਰਮਹਿਭਰਮਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖੁਅੰਧੁਚੇਤਈਕਿਉਦਰਸਤੁਪਾਏ ॥ ਫਿਰਜਾਗੀਆਇ
 ਅਜਾਲੀਐਸਚੈਓਵਲਾਏ ॥ ਗੁਰਭੇਟੇਪਰਸੁਭਏਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈਨਿਰਲਾ
 ਮੋਕਾਰਪੁਰਕੀਕਰਲੀ ॥ ਨਨਕਨਮਿਸੰਤੋਖੀਆਗਤੇਹਰਿਚਰਲੀ ॥ ੧ ॥ ੧੯ ॥ ਅਸਮਹਲਾ ੧
 ਕੇਤਾਅਖਲੁਅਖੀਐਤਕੇਅੰਤਨਜਾਲਾ ॥ ਮੈਨਿਧਰਿਆਧਰਏਕਤੂਮੈਤਲੁਸਤਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਕ
 ਕੀਅਰਦਾਸਿਹੈਸਚਨਮਿਸੁਹੇਯਾ ॥ ਆਪੁਗਇਅਸੇਈਪਈਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈਗਰਬੁ
 ਗਵਈਐਪਈਐਵੀਚਗਾਸਾਹਿਬਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਅਦੇਸਚੁਅਪਗਾ ॥ ੨ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਨਮਿਸੰਤੋਖੀਅ
 ਸੇਵਾਸਚੁਸਈ ॥ ਤਕਉਬਿਘਨੁਨਲਾਗਈਚਾਲੈਹੁਕੀਮਰਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਹੁਕੀਮਰਜਾਈਜੋਚਲੈਸੋਪ
 ਵੇਖਜਾਨੈ ॥ ਖੋਟੇਠਵਰਨਪਾਇਨੀਰਲੇਜੁਠਾਨੈ ॥ ੪ ॥ ਨਿਤਨਿਤਖਰਸਮਾਲੀਐਸਚੁਸਉਦਾਪਈਐਖੋਟੇ
 ਨਦਰਿਨਅਵਨੀਯੇਅਗਨਿਜਲਾਈਐ ॥ ਪਾਜੀਨੀਅਤਮੁਚੀਨਿਅਪਰਮਾਤਮੁਸੇਈ ॥ ਏਕੋਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਤਬਿਰਖੁਹੈਫਲਅੰਮ੍ਰਿਤਹੋਈ ॥ ਫਿਰਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਾਜੇਨੀਚਖਿਆਸਾਚਿਰਹੈਅਪਈ ॥ ਤਿਨਾਭਰਮੁਨ
 ਕੇਦੁਹੈਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹੁਕੀਮਸੰਜੋਗੀਆਇਅਚਲੁਸਦਾਰਜਾਈ ॥ ਅਉਗਲਿਆਰੇਕਉ
 ਗੁਲਨਨਕੈਸਚੁਮਿਲੈਵਰਾਈ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥ ੨੦ ॥ ਅਸਮਹਲਾ ੧ ਮਨੁਰਾਤਉਹਰਿਨਾਇਸਚੁਵਖਾ
 ਲਿਆ ॥ ਲੋਕਾਂਦਕਿਆਜਾਈਜਾਤੁਪੁਭਾਲਿਆ ॥ ੧ ॥ ਜਉਲਗੁਜੀਉਪਰਾਲਸਚੁਧਿਆਈਐ
 ਲਾਹਹਰਿਗੁਲਗਈਮਲੈਸੁਖੁਪਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੀਤੇਰੀਕਾਰਦੇਹਿਦਇਅਲਾਤੁ ॥ ਹਉਜੀਵਾ
 ਤੁਪੁਸਾਣਹਿਮੈਟੇਕਅਪਰੁਤੁ ॥ ੨ ॥ ਦਰਿਸੇਵਕੁਦਰਵਾਨੁਦਰਦੁਜਲਾਹੀ ॥ ਭਗਤਿਤੇਰੀਹੈਰ
 ਨੁਦਰਦੁਗਵਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਦਰਗਹਨਾਮੁਹਦੁਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਲਸੀ ॥ ਵੇਲਾਸਚੁਪਰਵਲੁਸਬਦੁ
 ਪਛਲਸੀ ॥ ੪ ॥ ਸਤਸੰਤੋਖੁਕਰਿਭਾਉਤੇਸਾਹਰਿਨਾਮੁਸੇਈ ॥ ਮਨਹੁਛੋਰੈਵਿਕਾਰਸਚਾਸਚੁਦੇਈ ॥
 ਪਾਸਚੇਸਚਾਨੇਹੁਸਚੈਲਾਈਆ ॥ ਆਪੇਕਰੇਨਿਆਉਜੋਤਿਸੁਭਾਈਆ ॥ ਫਿਰ
 ॥ ਸਚੇਸਚੀਦਾਤਿਦੇਹਿਦਇਅਲਾਹੈ ॥ ਤਿ
 ਸੁਸੇਵੀਦਿਨੁਗਤਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਹੈ ॥ ੧ ॥ ਤੁਝਉਤਮੁਹਉਨੀਚੁਸੇਵਕੁਕੀਛੀਆ ॥ ਨਨਕਨਦਰਿਕਰੇ
 ਹੁਮਿਲੈਸਚੁਵਾਂਛੀਆ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥ ੨੧ ॥ ਅਸਮਹਲਾ ੧ ਅਵਲਜਾਲਕਿਉਰਹੈਕਿਉਮੇਲਾਰੋਈ
 ਜਨਮਮਰਨਕਦੁਖੁਪਲੋਨਿਤਸਹਸਦੇਈ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁਨਵੈਕਿਆਜੀਵਨਾਫਿਟਾਧਿਗੁਜਰਈ ॥

ਸਤਿਗੁਰਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਿਅਹਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਅਵਲੁ ਜਾਵਲੁ ਤਉ ਰਹੈ ਪਈ ॥ ਐਕੁ
 ਪੁਰਾ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਪੁਰਾ ॥ ਸੇਵਿ ਬਿਨੈ ਕੁਮੁਕੁ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਪੁਰੁ ਪੁਰੁ ਜਸੁ ਗਏ ॥
 ਅਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰਿ ਪਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਏ ॥ ੩ ॥ ਨਟੁ ਐ ਸੰਗੁ ਬਲਾਈ ॥ ਅਬਾਜੀ ਸਿਸਾਗਾ ॥ ਖਿਨੁ
 ਪਲੁ ਬਾਜੀ ਦੇਖੀ ॥ ਐਉ ਝਰਤ ਨਹੀ ਬਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ਹਉ ਮੈ ਚਉ ਪਾਵੈ ਖੇਲ ਲਾਝੂ ॥ ਅਹੈ ਕਾਗਾ ॥ ਸਭੁ ਜ
 ਗੁਰੈ ਸੋ ਜਿ ਲੈ ਗੁਰਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧੁ ਲੈ ਹਥਿ ਟੋਹਲੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ॥ ਰਾਮਨਾ
 ਮੁਰਿ ਟੋਕੈ ॥ ਨਿਸਿ ਦਉ ਤਸਵਾਰੈ ॥ ੬ ॥ ਜਿਉ ਭੁਗਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾਹਿ ਰਿਨਾਮਾ ॥ ਅਧਾਗਾ ॥ ਐਤਿ ਸਖਈ
 ਪਾਈ ॥ ਅਜਨਮੁ ਕਾਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ੭ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਮੇਟਿ ॥ ਅਜੀ ਪਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੈ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਨ
 ਵੀਸੈ ॥ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਤਾਰੈ ॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥ ੨੨ ॥

੨੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਾਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਪਰੁ ੨
 ਸਾਸਤਰ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਹਿ ॥ ਤਿਸਰੁ ਤੇਰਾ ਸੁਰਸਰੀ ॥ ਚਰਨ ਸਮਾਲੀ ॥ ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਮੂਲੁ ਮਤਿ ਰਵੈ ਤੂੰ ਤ
 ਸਰਬ ਵਿਰਲੀ ॥ ੧ ॥ ਤਕੇ ਚਰਨ ਜਪੈ ਜਨੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਲੀ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਤੇਤੀ ਸਕੋਰੇ ਵੀ
 ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਗਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਲ ਅਧਾਰੀ ॥ ਤਕੇ ਰੂਪ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਲਖ ਲੇਕਿ ਅਕਰਿ ਅਖਿਵੀਚਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਤ
 ਨਿਗੁਲਾ ਤੇਰੇ ॥ ਜੁਗਹੀ ਅੰਤਰਿ ਚਰੇ ॥ ਤੇਰੀ ਅਖਾਲੀ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾਪਰਮ ॥ ਪਦ ਪਾਈ ॥ ਐਕਥੇ ਅਕਥਕ
 ਹਾਲੀ ॥ ੩ ॥ ਤੁਕਰ ਚਰਕੀ ॥ ਅਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਿਅਕੇ ਕਰੇ ਪਰਲੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰਹਿ ॥ ਤੁਅਪਲੀ ਸ
 ਈਸਚਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ੪ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੇ ॥ ਤੁਹੈ ਜੇ ਤੀ ॥ ਅਵਲ ਜਾਲੀ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਚਾਵੈ ॥ ਤਾ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਭੁਝੈ ॥ ਹੋਰ ਮਨ ਮੁਖਿ ਠੇਰੈ ॥ ਏਇਆਲੀ ॥ ੫ ॥ ਚਰੇ ਵੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕਉ ਦੀਏ ॥ ਪਾਵੈ ਪਾਵੈ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤਾ ਕ
 ਹੁਕਮੁ ਨ ਭੁਝੈ ॥ ਬਪੁਜਾਨਗ ਕਿਸੁ ਗਰਿ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਜੁਗਾ ॥ ਜੁਗਾ ॥ ਕੇਰ ਜੇ ਕੀਏ ॥ ਗਵਹਿ ਕਰਿ ਅਵਤ
 ਰੀ ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਅੰਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਕਾ ਕਿਅਕਰਿ ਅਖਿਵੀਚਾਰੀ ॥ ੭ ॥ ਤੁਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕੀ ॥ ਅਸਭੁ ਸਾਚ
 ਦੇਹਿ ਤਸਾਚੁ ਵਖਾਲੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਚੁ ਭੁਝੈ ॥ ਵਹਿ ਅਪਲਾ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥
 ਮਾਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਮਗਭ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ॥ ਮੀਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਸਬਦੁ
 ਰੀਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸੁਲਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਦੇਵ ਲਵਲਾਸ ॥ ਭਾਖਿ ਪਿਯਾ ਲੈ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਪਾਈ ॥ ਐਨ ਮੁਨਿ ਪਨਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ॥ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਮਮਤਾ ॥ ਅਗਨਿ ਤਿਸਨਾ

ਬੁਝਾਈ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਹਰਿਗੁਲਗਈ ॥ ੨ ॥ ਵਿਲੁਗੁਰਪੁਰੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਆਇ ਅਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾ
ਲੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੁਖਿ ਲੈ ਹਰਿ ਬਾਲੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤਪਾਸਿ ਰਿਤਪੁਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭਦੁ
ਖਵਿਸਾਰ ਲਹਾਗੁ ॥ ਦਰਿਸਾਚੈ ਦੀਸੈ ਸਚਿਆਗੁ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਭੋਵਿ ਭਵਲਾਜੈ ਭੀ ਹੋਈ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਲਿ
ਹਰਿ ਪਵੈ ਸੋਈ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਲੀ ਮਹਾਪੁਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਪਾ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਭੋ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨ ਮੁ
ਰਖੈ ਉਰਿ ਪਾਰੇ ॥ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਸਾਚੈ ਦੁਆਰੇ ॥ ਫਿ ਸੇਵਾ ਰਭਾਰੀ ॥ ਜਿ ਗੁਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਭਗ
ਤਿਸ ਦੁਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਨਮੋ ਉਪਰੇ ਕੁਲ ਸਥਾਏ ॥ ੧ ॥ ਨਨਕੁ ਸਚ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਰਖੁ
ਉਰਿ ਪਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੨੦ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩
ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਨਿਰਸਾਰੇਈ ॥ ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਸੁਭੇ ਕਈ ਲੋਈ ॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਾਗ
ਵੈ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨ ਮੁਬੁਝਾਈ ॥ ਆਵਿ ਨੁ ਵੈ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮੋ ਵਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੈ ਨ
ਮੁਖਿ ਲੈ ਤਿਸੈ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹਿ ਕੀਰਤਿ ਸਬਦੁ ਪਛਨੁ ॥ ਏਹ ਭਗਤਿ ਦੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਐਹੈ ਪਰਵਨੁ ॥ ਜੀਨਿ ਆਸ ਕੀਤੀ ਤਿਸੇ ਜਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ਜਿਸ
ਬਦੁ ਸੁਲਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨ ਮੁਖਿ ਰਿਵਸਾਏ ॥ ਏਹੁ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਸਦਾ
ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੁਵਸਾਏ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਵੈ ਆਪਿ ਮਾਰ
ਗਿ ਪਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੋ ਬਾਲੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਅ
ਖਿ ਵਖਾਲੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮੋਹਿ ਭਗਮਿ ਭੋਲਾ ਲੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਸਭ ਫਿਰੈ ਬਉਰਾ ਲੀ ॥ ਪਾ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ
ਮਹਿ ਏਕਾ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਪਾਵੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੁਖੁ ਸਬ
ਦਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਫਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਭ
ਗੋਰ ਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਸਹਜੇ ਅਨੀਦਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸਾਚੀ ਪਆਰਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਪਿ ਪਤੀ
ਐ ਗੁਰਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਪਿ ਪਤੀ ਐਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪੀ ਐਭੈ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਨ
ਕਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਉਰਿ ਪਾਰਿ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ੨੫ ॥ ਆਸ ਕਾਠੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੮
ਗੁਰਤੇ ਸੀਤਿ ਉਪਜੈ ॥ ਜੀਨਿ ਵਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ॥ ਐਵਰੀ ਵਰਿ ਆਈ ॥
੧ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੋਤਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਦੇਖਿ ਕੈਭਾ ਜਿ ਪਏ ਸਰਲਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਤੇ
ਰੀ ਅਨੁ ਉਪਜੈ ਮਹਾਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਤੇ ਘਰੁ ਦਰੁ ਪਾਈ ॥ ਆਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ੨ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰੀਤਮੈ ਚੁਣੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜਲਾਹੈ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ੩ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ਮੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ
 ਮਿਲਿ ਮੈ ਅਪੁਰਾ ॥ ਇਸਾਇ ਭਵਲੋ ਸੋਈ ਪਾਈ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋ ਤਿ ਪਸਰਿ ਰਹੀ ਜੋ ਤੀ ਜੋ ਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥
 ੫ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ਮਾਤਿ ਚੁਤ ਮੋਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰੁ ਸੀਤਲੁ ਸੀਤਿ ਹੋਇ ਨ ਮੋਹੁ ਖੁਹੋਈ ॥ ੬ ॥ ਪੁਰਾ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੀ ਮਲੈ ਜਨ ਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ ਕਿਲਾਵਿ ਖਪਾ ਪਸਤ ਕਟੀ ਅਰਿ ਫਿਰਿ ਦੁਖਾ ਬਿਘਨੁ ਹੋਈ ॥
 ੭ ॥ ਆਪਲੈ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈ ਆਦੇ ਨ ਮੋਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਵਰਿ ਮਾਈ ਪਾਏ ॥
 ੮ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੁਦਿ ਮਨ ਮੀਨਿ ਵਸਾਇ ਤੁ ਆਪੇ ਅਧੀ ਮਲੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਅਨ
 ਦਿਨੁ ਸਗੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਚੈ ਚੇਤਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਏਕੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰੀਤਮੈ ਚੁਣੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਉ
 ਮੈ ਦੂਜਾ ਦੁਰਿ ਕਰਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਇਸੁ ਭਗਤੀ ਨੇ ਸੁਰਿ ਨਰਮੁ ਨਿਜ ਨ ਲੋਚਦੇ ਵਿਲੁ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪੀਰਿ ਤਪੜਦੇ ਜੋਤ ਕੀ ਤਿਨ ਬੁਝਨ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਆਪੈ ਬੈਸੁ ਭਗਤਿ ਚਿਨ੍ਹ
 ਕਿਛੁ ਕਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਸੁਪਾਈ ਮੈ ਗੁਰਿ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਿ ਤਿਸ ਦੇਸ
 ਭਨਾ ਕਸੇਈ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੇ ਆਖੀ ਮੈ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ਏਕੈ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਏਕਾ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ
 ਆਪਿ ਭਵਾਈ ॥ ਦਿਤੀ ਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਤੀ ਅਨੁ ਬੁਝਿ ਨਿਵੀ
 ਚਾਰਾ ॥ ਭਗਤਿ ਭੀ ਚਿਨ੍ਹ ਨੇ ਬਖਸੀ ਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਗਿਆਨੀ ਨੇ ਸਭੁ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੋਈ
 ਹੋਈ ॥ ਚੀਏ ਭੁਲਾਏ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨ ਭੁਲੀ ਸਚੁ ਜਾਲ ਨਿਸੇਈ ॥ ੭ ॥ ਘਰਮ ਹਿਪੰਚ ਵਰਤਦੇ ਪੰਚੇ ਵੀ
 ਚਾਰੀ ॥ ਨਨਕਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਸਿ ਨ ਆਵੀ ਨਾਮਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਵਖਰੈ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਕ
 ਪਟ ਖੁਲਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ਮੈ ਭਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦ
 ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾਰਾ ਹੁਕਮੈ ਸੋਲਾਏ ਪਾਏ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖੋਲੈ ਦਿਕਾ ਦਿਸਾ ਦਿਦੈ
 ਮੁਕਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਾ ਅਨੇਕ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰੇ ਵਸੇਗਾ ॥ ਮਨ ਚੀਦਿ ਆਫਲੁ ਪਾਇ ਸੀ
 ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਗਾ ॥ ੩ ॥ ਪਾਰਖੀ ਵੱਧੁ ਸਮਾਲਿ ਲਈ ਗੁਰਸੋਈ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮੁਲੁ ਸਾਰੁ
 ਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ੪ ॥ ਬਾਹਰੁ ਭਾਲੈ ਸੁਕਿਆ ਲਾਹੈ ਵਬੁ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਭਾਈ ॥ ਭਰਮੈ ਭੁਲਾ ਸਭੁ ਜਗੁ
 ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿਗਵਾਈ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਛੇਡੈ ਆਪਣਾ ਪਰਾਪਰਿ ਝੂਠਾ ਜਾਈ ॥ ਚੋਰੈ ਵੀ ਗੁਪ

ਕਰੀਐ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਚੋ ਫਾਈ॥ ਫਿਰ ਜੀਤੀ ਪਰ ਜਾਤਾ ਅਪਲਾ ਸੇਸੁ ਖੀਏ ਭਾਈ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਹੁ ਪਛਾਇ ੨੦੪
 ਅਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ॥ ੧॥ ਆਪੇ ਦਸੁ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਤੂ
 ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾਈ॥ ੮॥ ੩॥ ਫਿਰ ੮॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਇ ਅਸਾ ਦੁਮੀ ਰਾਭਾਈ॥
 ਹਰਿ ਰਸਿ ਚਾਖੀਐ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨਾ ਸਾਚੇ ਭਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲਾ ਮਨਿ ਵ
 ਸਾ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਬੀਖਿ ਆਮਰਿ ਉਦਾਸਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਆਪੁ ਨ ਜਾਪਈ ਸਭਾ ਅੰਧੀ ਭ
 ਈ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਟਿ ਚਨਨ ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ॥ ੨॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਨਾਮਿ ਵਰਤ ਦੇ ਨਾਮੇ ਵਰਤਾਰਾ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਨਾਮੁ ਖਿਨਾ ਮੂਰੈ ਨਾਮੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ॥ ੩॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀਐ ਨਾਮੁ ਮੰਨੀਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੇ ਮਹਲਾ ਪਈ॥ ੪॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਟਿ ਚਨਨ ਨਾਮੇ ਸੋਭਾਈ॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਨਾਮੇ ਸਰਲ
 ਈ॥ ੫॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਕੋਇ ਨਮੋ ਨੀਐ ਮਨੁ ਖਿਪਤਿ ਗਵਾਈ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਥਾਪੇ ਮਰੀ ਅਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾ
 ਈ॥ ਫਿਰ ਨਾਮੇ ਕੀ ਸਭ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਹੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨੀਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ॥ ੧॥ ਜਿ
 ਸੇ ਨ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ॥ ਨਨਕ ਸਭ ਕਿਛੁ ਨਾ ਵੈਕੋ ਵਸਿ ਹੈ ਪੂਰੈ ਭਾਗੀ ਕੋ ਪਈ॥ ੮
 ੪॥ ੧॥ ੩੯॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਦੋਹਰਾ ਲੀ ਮਹਲਾ ਨ ਪਾਇਨੀ ਨ ਜਾ ਲਾਨੀ ਪਰਕਾਸੁ ਆਉ॥ ਫਿਕਾ ਬੋਲਾਹਿ
 ਨ ਨਿਵਹਿ ਦੁਜਾ ਭਉ ਸੁਆਉ॥ ੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਕਿਉ ਕਰਿ ਵਸਿ ਆਵੈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਠਾਕੀਐ ਗਿਆ
 ਨ ਮਤੀ ਪਰਿ ਆਵੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋਹਾਗ ਲੀ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ਚਿਨੁ ਲਾਇ ਪੇਸੀ ਪਾਗੁ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਠੈ ਚ
 ਲਾਈ ਅਨਾਮੇ ਸਹਜੇ ਸੀ ਗਾਰੁ॥ ੨॥ ਸਦਾ ਰਵਹਿ ਪਰੁ ਆਪਲਾ ਸਚੈ ਸੇਜ ਸੁਭਾਈ॥ ਪਰ ਕੈ ਪੈਸੇ ਹੀ ਆ
 ਮਿਲਿ ਪੀਤ ਮਸੁਖੁ ਪਾਈ॥ ੩॥ ਗਿਆਨ ਅਪਾਰੁ ਸੀ ਗਾਰੁ ਹੈ ਸੋਭਾ ਵੰਤੀ ਨਾਗਿ॥ ਸਾਸਭਰਾਈ ਸੁੰਦਰੀ ਪਰ
 ਕੈ ਰੇਤਿ ਪਿਆਗਿ॥ ੪॥ ਸੋਹਾਗ ਲੀ ਵਿਚਿ ਰੰਗੁ ਗੰਧਿ ਚਿਨੁ ਸਚੈ ਅਲਖਿ ਅਪਾਰਿ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਅਪ
 ਲਾਸਚੈ ਭਾਈ ਪਿਆਗਿ॥ ੫॥ ਸੋਹਾਗ ਲੀ ਸੀ ਗਾਰੁ ਬਲਾਇ ਅਗੁਲ ਕਾ ਗਾਲਿ ਰਗੁ ਪੇਸੀ ਪਰ ਮਲੁ ਚ
 ਨਿਲਾਵਲਾ ਅੰਤਰਿ ਰਚਨੁ ਵੰਚਾਰੁ॥ ਫਿਰ ਗਾਤਿ ਰਤੇ ਸੇਉ ਤਮਾਜਤਿ ਪਤਿ ਸਬਦੇ ਹੋਇ॥ ਬਿਨੁ
 ਨਾਵੈ ਸਭਨੀ ਚ ਜਾਤਿ ਹੈ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਹਉ ਉਕਰ ਦੀ ਸਭ ਠਿਗੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉ ਨ
 ਜਾਈ॥ ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਹਉ ਮੈ ਗਈ ਸਚੈ ਰਹੇ ਸਮਾਈ॥ ੮॥ ੫॥ ੮॥ ੩੦॥
 ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਸਚੇ ਰਤੇ ਸੇਨਿ ਰਸ ਲੇ ਸਦਾ ਸਚੀ ਸੋਇ॥ ਐਸੈ ਪਰਿ ਪਰਿ ਜਾਪ ਦੇ ਆਗੈ ਜੁ ਗਿਜੁ
 ਗਿ ਪਰ ਗਣਹੋਇ॥ ੧॥ ਏ ਮਨੁ ਰੇ ਰੰਗੁ ਲੇ ਤੂ ਸਚ ਰੰਗੁ ਚੜਾਈ॥ ਰੁਜੀ ਬਲੀ ਜੇ ਰਪੈ ਨਾਇ ਹਰਿ ਰੁ

ਲਹੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਹਮ ਨੀ ਚਮੈ ਯੋ ਅਭਿ ਅਭਿ ਮਨੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪਾਰਸੀ ਮਾਇ
 ਮੈ ਕੈ ਚਨੁ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਰੰਗੀ ॥ ਮੈ ਗੁਰੀ ਮਾਇ ਮੈ ਰੰਗੁ ਚਕੁ
 ਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭਾਇ ਜੋ ਰਤੇ ਸਿਫਤੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ੩ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਲਾਗਿ ਨ ਲਾਗਈ ਨਾਮ ਨੁ ਨਿਰਮਲ
 ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਲੇ ਝੂਠੇ ਠੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸਨੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਸੁਰਪ ਸੀ ਸਤ ਸੰਗਾ ਤਿ ਮਿਲ
 ਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਤ ਸੰਗਾ ਤਿ ਉਪ ਜੈ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤੀ ਸਾਭਿ ਮੈ ਸੇ ਰਹਿ ਜੈ ਸੇ ਪ
 ਸੁਫੇ ਗਾਜਿ ਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿ ਸੈ ਨ ਜਾ ਲਨੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਾਭਿ ਚੋਗ ॥ ੬ ॥ ਇਕਿ ਕੁਲਾਵੇ ਹਾਝਿ ਅਉਗ
 ਲਾਵਿ ਕਲਾਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨ ਉਪਾਇ ਆਵੁ ਠਾ ਅੰਦਰਿ ਆਇ ॥ ੭ ॥ ਸਭਾ ਕ
 ਦਾ ਤਾਏ ਕੁਹੈ ਸਿਰਿ ਪੈ ਯਾਇ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੇ ਯਾਇ ਸਵਾਰਿ ਅਨੁ ਸਬ ਦੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ੩੧
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਭ ਨਾਵੈ ਨ ਲੋਚਈ ਜਿ ਸੁਕ੍ਰਿ ਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਦੁਖੁ ਹੋ ਸੁਖੁ ਤਿ ਸੁਜਿ ਸੁਖ
 ਨਿਵਸਾਏ ॥ ੧ ॥ ਤੂੰ ਬੇ ਅੰਤੁ ਦਇਆ ਲੁਹੈ ਤੇਰੀ ਸਰਲਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈ ਮੈ ਨਾਮੇ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਰ
 ਹਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਹੋ ਬਹਾ ਬਿਪਿ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਕਾਰ ਕਰਾਇ ਦਾਦੁ ਜਾ ਕੇ ਸੁਕ
 ਹੀ ਮੈ ਭਾਈ ॥ ੨ ॥ ਬੁਝੁ ਲਾ ਅਬੁਝੁ ਲਾ ਤੁਧੁ ਕੀ ਆਇ ਹੋ ਤੇਰੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥ ਇਕ ਨਾਮ ਬਖਸਿ ਮੋਇ
 ਲੇਹਿ ਇਕਿ ਦਰਗਹ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਕੂੜੇ ਅਗ ॥ ੩ ॥ ਇਕਿ ਪੁਰੋਪਾਇਤ ਪਵਨ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਨਾਮੇ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ
 ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਉਪ ਜੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ੪ ॥ ਇਕਿ ਬੁਝੁ ਚਲੁ ਚਲੀ ਲਾਵਿ ਖਲੀ ਪਤੇ ਨ ਵਹੁ ਆਪੁ
 ਆਏ ॥ ਨ ਉਨਿ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਹੋ ਨ ਸੰਜਮੀ ਠਹਰਿ ਉਤਵ ਤਾਏ ॥ ੫ ॥ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿ ਸੁਆਪ ਲੀਹਿ ਸ
 ਨੇ ਭਾਵਨੀ ਲਾਏ ॥ ਸਤੁ ਸੋ ਤੇ ਭਾਇ ਹੋ ਸੰਜਮੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੁ ਸੁਲਾਏ ॥ ੬ ॥ ਲੇਖਾ ਪੜ੍ਹਿਨ ਪੁਰੀ ਮੈ
 ਕਾ ਬਿਕਲੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਈ ਮੈ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਸੋਈ ਪਾਈ ॥ ੭ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇਹਿ
 ਸੋ ਪਿਤੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਨਕਾਇ ਸੁਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਨ ਮੂਨਿ ਪਾਨੁ ਹੋ ਪਾਈ ਮੈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੋਤਿ ਅਪਾਰਿ
 ੮ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚਿ ਰਤੀ ਆਸੇ ਹਾਗ ਲੀ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀ ਗਾਰਿ
 ਘਰ ਹੋ ਸਿਪਿਰੁ ਪਾਇ ਆਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਅਵਗਲ ਗੁਲੀ ਬਖਸਾਇ ਆਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿ
 ਵਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇ ਆਕਾਸ ਲੀ ॥ ਗੁਰਿ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਇਕਿ ਪਿਰੁ ਹੁਤੁ ਰਿਨ ਜਾ ਲਨੀ ਦੁ
 ਜੈ ਗੁਰ ਮਿਭੁਲਾਈ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈ ਨਿ ਰੋਹਾ ਗਲੀ ਦੁਖੀ ਗੋਲਿ ਵਿਹਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਵਾਸਿ ਆ
 ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਹਜਾ ਸਿਉ ਸਚੇ ਮਾਰਿ ਸਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਵੇਹਾ ਗਲੀ ਭਗੀ ਮਭੁਲਾਈ

ਅਕੁਰੁ ਚੇਲਿ ਬਿਖਾਰੀ॥ ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਲਾ ਨਿਆ ਪਦਾ ਸੁਵੀ ਸੇਜ ਦੁਖ ਪਾਰੀ॥ ੧॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ
ਹੈ ਮਤ ਮਨ ਭਗਿ ਮਿਭੁਲਾਹਿ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭਿ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੀਨਿ ਵਸਾਹਿ॥ ੫॥ ਸੇਹ ਗਲੀ ਸਦਾ
ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ॥ ਪਿਰ ਸੇਤੀ ਅਨਾਦਿ ਨੁਗਰਿ ਰਹੀ ਸੇਜ ਸੁਖ ਪਾਇ॥ ੬॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ
ਗਏ ਪਲੈ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਇ॥ ਮਹਾਨ ਹੀ ਕੋਹ ਗਲੀ ਅੰਤਿ ਗਈ ਪਛੁਤਾਇ॥ ੭॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕੁ
ਸੁਸਿਉ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਸੁਖੁ ਲੋੜਿ ਕਾਮਲੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਨਿ ਵਸਾਇ॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨ ਚਖਾਇ ਚਿਨ੍ਰੁ ਰਸੁ ਆਇ ਆਸਾ ਜੇ ਸੁਭਾਇ॥ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸ
ਨੇ ਤਿਲੁ ਨ ਭਰਾਇ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚਾ ਵਰਸਦੁ ਗੁਰ ਮੁਖ ਮੁਖਿ ਪਾਇ॥ ਮਨੁ ਸਦਾ ਹਰੀ ਅਵਲਾਸੁ
ਜੇ ਹਰਿ ਗੁਲ ਗਾਇ॥ ਰਹਾਇ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਦੇਹ ਗਲੀ ਦਰਿਖਤੀ ਆਬਿਲਾਹਿ॥ ਜਿਨਾ ਪਿਰ ਕਸੁ
ਆਦਨ ਆਇ ਚਿਨ੍ਰੁ ਗਿਲਿਖਿ ਆਸੁ ਕਮਾਹਿ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੀਜੇ ਸਚੁ ਜਮੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਾਪਰੁ ਜੇ ਇਤੁ
ਲਾਹੈ ਲਾਇ ਅਨੁਭਵ ਗਤੀ ਦੇਇ ਭੰਗਾ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੇਹ ਗਲੀ ਭੈਭ ਗਤਿ ਸੀ ਗਾਹਿ॥ ਅਨਾਦਿ
ਨੁਗਰਿ ਪਿਰੁ ਅਪਦਾ ਸਚੁ ਰਖਿ ਉਰ ਪਾਰੀ॥ ੪॥ ਜਿਨਾ ਪਿਰੁ ਗਵਾਇਆ ਪਦਾ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਬਾਲਿ ਜ
ਉ॥ ਸਦਾ ਪਿਰ ਕੈ ਸੀਰੀ ਰਹਿ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ॥ ੫॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੁਖੁ ਉਜਲੈ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਈ ਪ
ਆਹਿ॥ ਸੇਜ ਸੁਖ ਲੀ ਪਿਰੁ ਰਵੈ ਹਉਮੈ ਬਿਸਨ ਮਾਹਿ॥ ੬॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਰਿਆਇ ਆਗੁਰ ਕੈ ਹੋਤਿ
ਅਪਾਰਿ॥ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸੇਹ ਗਲੀ ਕੇ ਵਲ ਏਕੁ ਮੁਗਰਿ॥ ੭॥ ਸਭੇ ਗੁਨ ਹਬਖਸਾਇ ਲਾਇ ਚਿਨ੍ਰੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲ
ਲਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਅਖ ਲੁਆਖੀ ਐ ਜੇ ਸੁਲਿਧ ਗੋਪ ਆਹੁ॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗੁਲ ਉਪਜੈ ਜਾਪੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ॥ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਪੀਅਈ ਐਰੀ ਅਨੁਪਰ ਗਵਹੈ॥ ੧॥ ਏ
ਮਨ ਮਤ ਜਾਲਾ ਹਿਰਿ ਦੂਰਿ ਹੈ ਸਦਾ ਵੇਖੁ ਹਦੁ ਗਿ॥ ਸਦ ਸੁਲਦਾ ਸਦ ਵੇਖਦਾ ਸਬਾਦਿ ਰਹਿ ਆਭੁ ਗੁਰਿ
ਰਹਾਇ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਛਾਲਿਆ ਤਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ॥ ਸਦਾ ਰਵਹਿ ਪਿਰੁ ਅਪਦਾ ਸਚੈ ਨਾਮ
ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਏ ਮਨ ਤੇ ਰਕੇ ਨਹੀ ਕਰਿ ਵੇਖੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਹਰਿ ਸਰਲਾਈ ਭਾਜੈ ਪਉ ਪਾਇ ਰਿ
ਮੇਖਦੁ ਆਹੁ॥ ੩॥ ਸਬਦਿ ਸੁਲੀ ਐ ਸਬਦਿ ਬੁਝੀ ਐ ਸਚੈ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਰੀ ਐ
ਸਦੈ ਮਹਾ ਲਿਸੁਖ ਪਾਇ॥ ੪॥ ਏ ਸੁਜੁਗ ਮਹਿ ਸੋਭਾ ਨਾਮ ਕੀ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੋਭ ਨਹੈ॥ ਏਹ ਮਾਇਆ ਕੀ ਸੋ
ਭਾ ਚਾਹਿਦਿ ਹਰੇ ਜਾਣੀ॥ ਬਿਲੁ ਮੁਨੋਹੈ॥ ੫॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜਾਹਿ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਸ
ਦਨ ਆਇ ਚਿ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਸਮਾਹਿ॥ ੬॥ ਏ ਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁਮਨਾਦਿ ਨੁਨ ਮੇਲਾਇ॥

ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚਿ ਰਹਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਲੀਐ ਨ ਦੇਖੀਐ ਜਗੁ ॥ ਬੇ
 ਯਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਭਰਮਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਸੀ ਨਾ ਮੁਖਿ ਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ॥ ੮॥ ਜਿਨ ਬਾਲੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ
 ਲਾਇ ਅਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕ ਦੇ ਨ ਵੀ ਸਰੈ ਸੇ ਦਰਿ ਸਚੇ ਜਾਨੁ॥ ੯॥ ੧੦॥
 ੧੨॥ ੩੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਸਬਦੈ ਹੀ ਭਗਤ ਜਾਪ ਦੇ ਜਿਨ ਕੀ ਬਾਲੀ ਸਚੀ ਹੋਇ॥ ਵੇਚਹੁ
 ਆਪੁ ਗਇਆ ਨਾਉ ਮੀਨੀ ਆਸਾ ਚਿ ਮਿਲਾਵਹੋਇ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਪਾਤਿ ਹੋਇ॥ ਸਫਲੁ ਤਿ
 ਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਹੋਇ ਤਿਨ ਮੈ ਨੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਤਿ ਮਨੁ॥ ਸਬਾਦਿ
 ਮੈ ਰੈ ਤਾ ਜਾਤਿ ਜਾਇ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤਿ ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨੁ॥ ੨॥ ਪੁਰਾਸਾ ਚਿ ਗੁਰੁ ਭੋਟਿ ਅਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਹ
 ਮਾਗਾ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਇਆ ਭਰੇ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ॥ ੩॥ ਆਵਹਿ ਇਸੁ ਗਾ ਸੀ ਕੇਵਾ ਪਰੀਏ ਜਿਨ ਨਾ
 ਮੁਖਿ ਅਧਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਪਰੁ ਪਾਇ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦ ਵੀ ਚਰਾ॥ ੪॥ ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਲੀ ਮ
 ਨੁਖ ਅੰਕਾਰੀ॥ ਧੁਰਹੁ ਅਪਿ ਪਖੁ ਆਇ ਅਨੁਜੁ ਐ ਬਾਜੀ ਹਰੀ॥ ੫॥ ਬਿਨੁ ਪਿਅਰੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ
 ਨਾਮੁ ਖੁਯੋਇ ਸਗੀਰੀ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਈਐ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਮਨ ਪੀਰੀ॥ ੬॥ ਜਿ ਸਨੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋ ਕ
 ਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀ ਚਰੀ॥ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਹਉ ਮੈ ਦੁਬਿਧ ਮਾਰੀ॥ ੭॥ ਭਗਤ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਏਕੋ
 ਨਾਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਲਏ ਸਵਾਹਿ॥ ਸਦਾ ਸਰਲਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਜੀ ਉਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰੀ॥ ੮॥ ਭਗਤਿ
 ਨਿਰਾਲੀ ਅਲਾਹ ਦੀ ਜਾਪੈ ਗੁਰ ਵੀ ਚਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਭੈ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਵਾਹਿ॥ ੯॥ ੧੧
 ੧੨॥ ੩੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨਰਸ ਮਹਿ ਭੋਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਦੁਖ ਪਾਇ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ
 ਨ ਭੋਟਿ ਚੀਜਿ ਸਚੀ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਇ॥ ੧॥ ਏਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਵਲੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇ॥ ਅਨਰਸਿ ਲਾਗ
 ਚੂਠਿ ਰਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖ ਨਿਰਮਲੇ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਰਹਿਾਇ
 ਵਲਾਇ॥ ਵਿਲੁਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਹੀ ਕਿਅ ਕਰਿ ਕਹਿ ਆਜਾਇ॥ ੨॥ ਆਪੁ ਪਛਾਲਿ ਸਬਾਦਿ
 ਮਰਹਿ ਮਨੁ ਹਤਾਜੀ ਵਿਕਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਸਰਲਾਈ ਭਾਜਿ ਪਏ ਬਖਸੇ ਬਖਸ ਲਹਾਰਾ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਸੁਖੁ ਨ
 ਪਾਈਐ ਨਾ ਦੁਖੁ ਵਿਚ ਹੋ ਜਾਇ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿ ਅੰਦੁਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ॥ ੪॥ ਦਿ
 ਹਾ ਗਲੀ ਪਿਰਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਲੀ॥ ਕਿਅ ਕਰਿ ਕਹਿ ਸੀ ਗਾਗੁ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਜਾਨ ਦੀਆ ਠਿਕਾਇ
 ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਨ ਭਤਾਗੁ॥ ੫॥ ਸੇਹਾ ਗਲੀ ਮਹਲਾ ਪਾਇਆ ਵੇਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀ ਗਾਗੇ
 ਆਪ ਪਠੇ ਸਹਿ ਲਈਆ ਮਿਲਾਇ॥ ੬॥ ਮਰਲਾ ਮਨੁ ਹੁਵਿ ਸਾਰਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰਾ॥ ਮਨੁਖ

ਮਰਿਮਰਿਜੀਮਹਿਭੀਮਹਰਿਜਨਦਰਿਹੋਹਿਖੁਮਾਰੁ॥੧॥ਅਪੀਮਿਯਾਇਅਨੁਸੇਮਿਯੇਗੁਰਸਥਾਦਿਈ ੨੦੬
ਚਾਗਿਨਨਕਨਮਿਸਮਾਦੇਮੁਖਇਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਥਾਰਿ॥੮॥੧੨॥੧੫॥੩੧॥

੧ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੁਆਸਮਯਾਪ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰੁਰ
ਪੰਚਮਨਾਏਪੰਚਗੁਸਾਏ॥ਪੰਚਵਸਾਏਪੰਚਗਵਾਏ॥੧॥ਇਨਿਬਿਧਿਨਗੁਰੁਵਠਾਮੇਰੇਭਾਈ॥ਦੁਰਤ
ਗਾਇਆਗੁਗਿਗਿਆਨੁਦਿਵਾਈ॥ਗਹਾਇ॥ਸਾਚਪਰਮਕੀਕਰਿਦੀਨੀਵਾਰਿ॥ਠਹੇਮੁਖਮਗੁ
ਗੰਗੀਅਨੁਬੀਚਾਰਿ॥੨॥ਨਮੁਖੇਤੀਬੀਜਹਭਾਈਮੀਰਾ॥ਸਉਦਾਕਰਹੁਗੁਰੁਸੇਵਹੁਨੀਤਾ॥੩॥
ਸੀਤਿਸਯਜਸੁਖਕੇਸਤਿਹਾਟਾਸਾਹਵਾਪਾਰੀਏਕੈਥਾਟਾ॥੪॥ਜੇਜੀਆਰੰਨੁਕੋਲਏਨਜਗਾਤਿ॥
ਸਤਿਗੁਰਿਕਾਈਨੀਪੁਰਕੀਛਾਪਾ॥੫॥ਵਖਰੁਨਮੁਲਾਦਿਖੇਪਚਲਾਵਹੁ॥ਏਲਾਹਾਗੁਰਮੁਖਿਘ
ਰਿਆਵਹੁ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਹੁਸਿਖਵਲਜਾਗੇ॥ਪੁੰਜੀਨਾਮੁਯੇਖਾਸਾਚੁਸਮਝੇ॥੭॥ਸੇਵੇਸੇਇਤੁ
ਘਰਿਜਿਸੁਗੁਰੁਪੁਰਸੇਵਾ॥ਅਥਿਚਲਨਗਰੀਨਨਕਦੇਵਾ॥੮॥੧॥੩੮॥ਅਸਾਵਰੀਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ੩ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਸਿਉਲਾਗੀਪੀਤਿ॥ਸਾਧਸੋਗਿਹਰਿਹਰਿਜਪਤਨਿਰਮਲਸਾਚੀਗੀਤਿ॥
ਰਹਾਰਿ॥ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਘਲੀਚਿਤਵਤਅਨਿਕਪਕਾਗਾਕਰਹੁਅਨੁਗੁਪਾਰਬਹਮਹ
ਗਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਮੁਗਾਰਿ॥੧॥ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਆਇਆਮਿਓਚਿਸਾਧਕੈਸੀਗੀ॥ਜੇਸੁਵਖਰਕਉਚ
ਹਤਸੇਪਾਇਚਿਨਾਮਹਿਗੀ॥੨॥ਜੇਤੇਮਾਇਆਰੰਗਕਸਾਬਿਨਸਿਜਾਹੀਖਨਮਾਹਿ॥ਭਗਤਰ
ਤੇਤੇਰੇਨਾਮਸਿਉਸੁਖੁਭੰਚਹਿਸਭਠੀਏ॥੩॥ਸਭੁਜਗੁਚਲਤਉਪੇਖੀਮੈਨਿਹਚਲੁਹਰਿਕੋਨ
ਉ॥ਕਰਿਮਿਤਾਈਸਾਧਸਿਉਨਿਹਚਲੁਪਵਹਿਠਾਉ॥੪॥ਮੀਤਸਾਜਨਸੁਤਬੰਧਪਾਕੋਉਹੋਤਨ
ਸਥਾ॥ਏਕੁਨਿਵਾਹੁਰਾਮਨਾਮਦੀਨਕਾਪ੍ਰਭੁਨਾਥ॥੫॥ਚਰਨਕਮਲਬੋਰਿਥਭਏਲਾਗੀਸਾਗਰੁ
ਤਰਿਓਤੇਗਾਭੋਟਿਚਿਪੁਰਸਤਿਗੁਰੁਸਾਚਾਪ੍ਰਭਸਿਉਨੇਹ॥੬॥ਸਾਧਚੇਰੇਕੀਜਾਚਨਾਵਿਸਰੁਨ
ਸਾਸੋਗਿਗਾਸਿ॥ਜੇਤੁਪੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਤੇਰੈਭਾਣੈਕਾਰਜਗਾਸੀ॥੭॥ਸੁਖਸਾਗਰਪੀਤਮਾਮਿਯੇ
ਉਪਜੇਮਹਾਅੰਦਾਕਹੁਨਾਨਕਸਾਭਿਦੁਖੀਮਟੇਪ੍ਰਭਭੇਟੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੮॥੧॥੨॥੩॥੧੬
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਬਿਰਹਵੇਘਰੁ ਛੰਤਾਕੀਜਾਤਿ॥ ਪਰ ਬਹੁਮੁਪ੍ਰਭਸਿਮਰੀਐ
ਪਿਆਰੇਦਰਸਨਕਉਥਾਯਿਜਾਉ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਬੀਸਗਰਿਪਿਆਰੇਸੋਕਿਉਤਜਲਾਜ

ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ ਰਾਗੁਆਸਾਮਠਲਾ ੧ ਪਟੀਲਿਖੀ
ਸੋਸੋਇਸਿਸਟੀਜਿਨੀਸਾਜੀਸਭਨਾਸਾਰਿਬੁਏਕੁਭਾਇਆ॥ ਸੇਵਤਰਹੋਚਿਤਾਜਿਨਕਾਘਾਗਾ
ਆਇਆਤਿਨਕਾਸਫਲੁਭਾਇਆ॥ ੧॥ ਮਨਕਾਰੇਭੂਲੇਪੁਰਸਤਾਨਾਜਬਲੇਖਾਦੇਵਹਿਬੀਰਤਉ
ਪਾਵੈਆਰਹਾਉ॥ ਈਵਫੀਆਦੇਪੁਰਖੁਹੈਦਾਤਾਆਪੇਸਚਾਸੇਈ॥ ਏਨਾਅਖਰਾਮਹਿਜੋਗੁਰਮੁ
ਖਿਬੁਝੈਤਿਸੁਸਿਰਿਯੇਖੁਨਹੋਈ॥ ੨॥ ਚਿਵੈਉਪਮਾਤਕੀਕੀਜੈਨਾਕਾਮੰਤ੍ਰਨਪਾਇਆ॥ ਸੇਵਾ
ਕਰਹਿਸੇਈਫਲੁਪਵਹਿਜਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਫੁਫੈਫੁਅਲੁਬੁਝੈਜੋਕੇਈਪਾਵੈਆਪੀਰਿਤੁ

ਸੋਈ ਸਰਬਜੀਅ ਸਹਿਏ ਕੇ ਜਾ ਲੈ ਤਾਹ ਉਮੈ ਕਰੈ ਨ ਕਈ ॥ ੭ ॥ ਕਕੈ ਕੇ ਸਪੁਰ ਜਾ ਬਹੁ ਏ ਵਿਲਾਸ ਬੁ
 ਲੈ ਉ ਜਲਿਆ ॥ ਜਮਗ ਜੇ ਕੇਹੇ ਹੁ ਮਏ ਮਾਇ ਮਕੈ ਸੰਗ ਲਿਖੀ ਪਿਛਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਖਖੈ ਖੁਦ ਕਰੁ ਸਹ
 ਅਲਾ ਮੁਕਤਿ ਖਗੀ ਦਿਨਿ ਨਿਖਰ ਚੁ ਦੀਆ ॥ ਚੰਪਨਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚੰਪਿਆ ਮਵਰੀ ਕਾ ਨਹੀ ਹੁਕਮੁ
 ਪਇਆ ॥ ੯ ॥ ਗਗੈ ਗੋਇ ਗਾਇ ਨਿਨਿਛੋਰੀ ਗਲੀ ਗੋਇ ਦੁਗਰ ਬਿਭਾਇਆ ॥ ਘਟਿ ਭੀਨੈ ਨਿਨਿ
 ਮਾਈ ਸਾਜੀ ਨਾ ਕੁਲ ਵੀਰੈ ਤਈ ਕੀਆ ॥ ੧੦ ॥ ਘਘੈ ਘਾਲ ਸੇਵ ਕੁਜੇ ਘਲੈ ਸਥਾ ਦਿਗੁ ਕੈ ਠਾਗੀਰ
 ਹੋ ॥ ਬੁਗ ਭਲਾ ਜੇ ਸਮਕਰਿ ਜਾ ਲੈ ਏਨ ਬਿਪਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਮਤੁ ਰੋ ॥ ੧੧ ॥ ਚਚੈ ਚਾਰਿ ਵੇਦਾ ਨਿਨਿ ਸਾਜੇ
 ਚਾਰੇ ਖਲੀ ਚਾਰਿ ਜੁਗਾ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੋਗੀ ਖਲੀ ਭੋਗੀ ਪਾਵੀਆ ਪੀਤੁ ਆਪਿ ਖੀਆ ॥ ੧੨ ॥ ਛਛੈ
 ਛਾਇਆ ਵਰਤੀ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰ ਕੀਆ ਭਗੁ ਮੁਹਿਆ ॥ ਭਗੁ ਮੁਹਿ ਪਾਇ ਭੁਲਾਈ ਅਨੁ ਅਪੇ ਤੇਰ
 ਕਰ ਮੁਹਿਆ ਤਿਨ ਗੁਮਿ ਮਲਿਆ ॥ ੧੩ ॥ ਜਜੈ ਜਗੁ ਮੰਗਤ ਜਗੁ ਜਾ ਚੈ ਲਖ ਚਉਰ ਸੀਰ ਭੀ ਖਭਾਵੀਆ
 ਏਕੋ ਲੋਵੈ ਏਕੋ ਦੇਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਮੈ ਸੁਲਿਆ ॥ ੧੪ ॥ ਝਝੈ ਝੂਰਿ ਮਰਹੁ ਕਿਆ ਪੁਲੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਦੇਲਾ
 ਸੁਦੇ ਰਹਿਆ ॥ ਦੇਦੇ ਵੈ ਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਜਿਉ ਜੀਅ ਰਿਜ ਕੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਞਞੈ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾ ਦੇ
 ਖਾਦੁ ਜਾ ਕੇਈ ਨਹੀ ॥ ਏਕੋ ਗਵਰਹਿ ਆਸਭ ਥਾਈ ਏਕੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ਟਟੈ ਟੁਕਰਹੁ ਕਿ
 ਆਪੁ ਲੀਘ ਜੀ ਕਿ ਮੁਹਿ ਤਿਉ ਚਿੰਚਲ ਲਾ ॥ ਜੂਐ ਜਗੁ ਮੁਨ ਹਾਰਹੁ ਅਪਲਾ ਭਾਜਿ ਪੜਹੁ ਤਮ ਸੁਰਲਾ ॥
 ੧੭ ॥ ਠਠੈ ਠਾਂਢੇ ਵਰਤੀ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਚਰਲੀ ਜੇ ਨਕਾਰਿ ਤੁਲਾਗਾ ॥ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਸੇਈ ਜਨ
 ਨਿਸਤਰੇ ਤਉ ਪਰਸਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧੮ ॥ ਡਡੈ ਡੁਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪੁਲੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋ ਅਸੁ ਸਭੁ
 ਚਲ ਲਾ ॥ ਤੈਸੇ ਸੇਵਹੁ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਗਵਰਹਿ ॥ ੧੯ ॥ ਢਢੈ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੈ
 ਆਪੇ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਕੇਗੇ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੈ ਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ
 ਕੇਗੇ ॥ ੨੦ ॥ ਲਲੈ ਲਵਤੁ ਰਹੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾ ਵੈ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ
 ਪੁਨਰਿ ਪਿਜਨ ਮੁਨ ਹੋਈ ॥ ਤਤੈ ਤਾਰੁ ਭਵ ਜਲੁ ਹੋਆ ਤਾ ਕਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਤਰ ਨਾ ਤੁਲਾਹ
 ਹਮ ਬੁਝ ਸਿਤਾਰਿ ਲੇਹਿ ਤਾਰ ਲਗਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ਥਥੈ ਥਾਨਿ ਥਨ ਚਰਿ ਸੇਈ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਆ ॥
 ਕਿਆ ਭਗੁ ਕਿਆ ਮਾਇਆ ਕਹੀ ਮੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ॥ ੨੨ ॥ ਦਦੈ ਦੇਸੁ ਨ ਦੇਉ ਕਿਸੈ ਦੇ
 ਸੁ ਕਰੰ ਮਾਪੁ ਲਿਆ ॥ ਜੋ ਮੈ ਕੀਆ ਸੋ ਮੈ ਪਾਇਆ ਦੇਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਅਵਰ ਜਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਧਧੈ ਧਾਰਿ ਕਲਾ
 ਨਿਨਿਛੋਰੀ ਹਰਿ ਚੀਜੀ ॥ ਜਿਨਿ ਚੀਜੀਆ ॥ ਤਿਸਦਾ ਦੀਆ ਸਭ ਨੀਲੀਆ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੁਕਮੁ

ਪਇਆ॥ ੨੨॥ ਨੈਨੈ ਨਹਿ ਭੋਗਿ ਤੋਭੋ ਗੈ ਨਾ ਭੀ ਨਾ ਸੀ ਮਾਇਆ ਗਈ ਹਉ ਸੋਹ ਗਾਇ ਭੈਲੇ ਕੀ ਤੁਰਕ
 ਬਹੁ ਮੈ ਮਿਲਿਆ॥ ੨੩॥ ਪੈਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਵੇਖ ਲਕਉ ਪਰਪੰਦੁ ਕੀਆ॥ ਵੇਖੈ ਬੁਝੈ ਸਭਾ ਕਿ
 ਢੁਜਾਈ ਅੰਤਰਿ ਬਹਰਿ ਰਹਿ ਰਹਿਆ॥ ੨੪॥ ਛਾਛਾ ਛਾਛਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਛਾਛਾ ਜਮਕੈ ਸੋਗਾ ਲਿਖੀ ਪੀਲ
 ਪਇਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸੇਨਰ ਉਥਰੇ ਜਿਹ ਰਿਸਰ ਲਾਗਾ ਤਿਥਾ ਜੀ ਪਇਆ॥ ੨੫॥ ਬਥੈ ਬਾਜੀ ਖੇਲ
 ਲਾਗਾ ਚਉਪਾਵੈ ਕੀਤੇ ਚਾਰਿ ਜੁਗਾ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭ ਸਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪਾਸਾ ਛਾਛਾ ਲਿਖੀ ਪੀਲ
 ਗਾ॥ ੨੬॥ ਭਭੈ ਭਾਲਹਿ ਸੇਛ ਲੁਪਾਵਹਿ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨ ਕਉ ਭਉ ਪਾਇਆ॥ ਮਨ ਮੁਖਾ ਛਿਰ
 ਹਿਨ ਚੇਤਹਿ ਮੁਕੇ ਲਖ ਚਉਰਸੀ ਹਠੇ ਰੁਪਇਆ॥ ੨੭॥ ਮੈ ਮੈ ਮੈ ਹੁਮਰੁ ਲਾਮੁ ਸੁਦਰੁ ਮਰੁ ਲੁਛ
 ਪਇਆ ਤਬ ਚੇਤਾਵਿਆ॥ ਕੀਇਆ ਭੀ ਤਰਿ ਅਵਰੋ ਪਾਵੈ ਅਮੈ ਮਾ ਅਖਰੁ ਵੀ ਸਰਿਆ॥ ੨੮॥
 ਯਯੈ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਵੀ ਕਦਹੀ ਜੇ ਕਰਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੈ ਜਾ
 ਲੈ॥ ੨੯॥ ਗਰੈ ਗਵਿਰਹਿ ਅਸਭ ਅੰਤਰਿ ਜੇਤੇ ਕੀਏ ਜੰਤਾ॥ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਪੈਸਭ ਲਾਏ ਕ
 ਮੁਹੋ ਆਤਿ ਨਨਾ ਮੁਲਾਇਆ॥ ੩੦॥ ਲਲੈ ਲਲਾਇ ਪੈਸੈ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕੀਆ॥ ਪਾ
 ਲਾਪੀ ਲਾਸ ਮਕਰਿ ਸਹ ਲਾਭਾ ਲੈਤਾ ਕੈ ਹੁਕਮੁ ਪਾਇਆ॥ ੩੧॥ ਵਵੈ ਵਾਸੁ ਦੇਉ ਪਰਮੇਸਰੁ ਵੇਖ ਲਕ
 ਉ ਜਿਨਿ ਵੇਸੁ ਕੀਆ॥ ਵੇਖੈ ਗਾਖੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾ ਲੈ ਅੰਤਰਿ ਬਹਰਿ ਰਹਿ ਰਹਿਆ॥ ੩੨॥ ਵਵੈ ਵ
 ਰਿਕਰਹਿ ਕਿਆ ਪੁਲੀ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਵਹੁ ਜੀ ਅਮਰੁ ਹੋਆ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਵਹੁ ਸਾਚੇ ਸਮਾਵਹੁ
 ਚਿਸੁ ਵੇਟੁ ਹੁਕਮੁ ਲਕੀਆ॥ ੩੩॥ ਹਰੈ ਹਰੈ ਨ ਕੋਈ ਦਾਤਾ ਜੀ॥ ਮਉਪਾਇ ਜੀਨੀ ਰਿਜ ਕਦੀਆ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਵਹੁ ਮਨਾ ਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਆ॥ ੩੪॥ ਆਇ ਵੈ ਆਪ
 ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰ ਲਾਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ॥ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾ ਲੈ ਨਨਕਸਾਇਰ
 ਪਇਵ ਕਹਿਆ॥ ੩੫॥ ੧॥

ਗੁਰਮਾਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਪਟੀ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ
 ਅਯੋ ਅੰਧੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਇਆ ਕਾਖੈ ਘੰਝੈ ਕਾ ਲੁਭਾਇਆ॥ ਗੀ ਗੀ ਲਲੀ ਪਾਪ ਕਮਾ ਲੋਪਾਵੈ ਅਵਗ
 ਲੁਗੁ ਲਵੀ ਸਰਿਆ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੈ ਸਾਯੋ ਖਾਤੁੰ ਕੀ ਪਵੈਆ॥ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਤੇਰੈ ਸਿਰਿ ਰਹਿਆ॥ ਹਰਿ
 ਸਿਧ ਛਾਇ ਮੈ ਸੋ ਮਰਹਿ ਨਹੀ ਨੈਨ ਤੁਧੁ ਨਾਮੁ ਲਾਇਆ॥ ਛਾਛਾ ਛਾਛਾ ਜਿਹ ਅਹਿਨਿ ਸਿਮੁਕੈ ਕਿਉ ਛੁ
 ਠਹਿ ਜੀ ਮਿਪਾ ਕਾਵੈਆ॥ ੨॥ ਬਥੈ ਬੁਝਹਿ ਨਹੀ ਮੁਕੇ ਭਗਿ ਮੁਛੇ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਾਇਆ॥ ਅਲੋ

ਦਨਾਉਪਗਾਇਚਿਪਾਅਵਠੈਕਾਰਾਉਤਪੁਲਾਇਆ॥੩॥ਜਜੈਜੋਤਿਹਿਰਿਲਈਤੇਰੀਮੁਕੇਅ
 ਤਿਗਾਇਆਪਛੁਤਵਹਿਗਾ॥ਏਕਸਬਦਤੂਚੀਨਹਿਨਹੀਠਿਰਿਠਿਰਿਜੂਨੀਅਵਹਿਗਾ॥੪॥ਤਪੁ
 ਸਿਰਿਲਿਖਿਅਸੋਪਰੁਪੀਡਿਤਅਵਰੋਨਸਿਖਾਨਿਬਿਖਿਆਪਹਿਲਾਠਾਹਾਪਇਆਪਧੇਪਿਛੇਦੇ
 ਗਾਉਚਾਟਕਿਆ॥੫॥ਸਸਸਿਜਮੁਗਾਇਚਿਮੁਕੇਏਕਦਹੁਤਪੁਕਥਾਇਲਾਇਆਸਾਈਪੁਤੀਜ
 ਜਮਨਕੀਸਾਤੇਰੀਏਤੁਖੈਏਤੋਗਜਨਮੁਗਾਇਆ॥੬॥ਮੈਮਾਤਿਹਿਰਿਲਈਤੇਰੀਮੁਕੇਹਉਮੈਵ
 ਰੋਰੇਗੁਪਾਇਆਅੰਤਰਮਾਤਮੈਕਹਮੁਨਚੀਨਿਆਮਾਇਆਕਾਮੁਤਾਜੁਭਾਇਆ॥੭॥ਕਕੈਕ
 ਮਿਕਾਪਿਭਗੀਮਚਿਹੁਮੁਕੇਮਮਤਾਲਾਗੇਤਪੁਹਰਿਵਿਸਰਿਆਪੜਹਿਗੁਲਹਿਤੂਬਹੁਤਪੁਕਾਰਹਿ
 ਵਿਲੁਬੁਏਤੂਬੁਥਮੁਆ॥੮॥ਤਤੈਤਾਮਸਿਜਲਿਚਿਹੁਮੁਕੇਥਥੈਥਨਭਰਿਸਟੋਰੇਆਪਧੇਪ
 ਰਿਧਰਿਠਿਰਹਿਤੂਮੁਕੇਦਦੈਦਹੁਨਤਪੁਲਾਇਆ॥੯॥ਪਪੈਪਾਰਿਨਪਵਹੀਮੁਕੇਪਰਪੀਚਿਤੂਪ
 ਲਾਚਿਰਹਿਆਸਚੈਆਪਖੁਆਇਚਿਹੁਮੁਕੇਇਹੁਸਿਰਿਤੇਰੈਲੇਖੁਪਾਇਆ॥੧੦॥ਭਭੈਭਵਜਲਿ
 ਰੂਥੋਹੁਮੁਕੇਮਾਇਆਵੇਚਿਗਲਤਾਜੁਭਾਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੇਜਾਨੈਏਕਘੜੀਮਹਿਪਾ
 ਰਿਪਾਇਆ॥੧੧॥ਵਵੈਵਰੀਆਈਆਮੁਕੇਵਾਸੁਦੇਉਤਪੁਵੀਸਰਿਆਏਹਵੇਲਾਨਲਹਸਹਿਮੁ
 ਕੇਠਿਰਿਤੂਜਮਕੈਵਸਿਪਾਇਆ॥੧੨॥ਝਝੈਝੁਰਹਿਮੁਕੇਸਤਿਗੁਰਕਾਉਪਦੇਸੁਸੁਲਿਤੂਵਿਖੀ
 ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੁਗੁਰਨਹੀਕੋਈਨਿਗੁਰੇਕਾਹੈਨਉਬੁਧਾ॥੧੩॥ਧਧੈਧਵਤਵਗਜਿਰਖੁਮੁਕੇ
 ਅੰਤਰਿਤੇਰੈਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਤਹਰਿਰਸੁਪੀਵਹਿਜੁਗਾਜੁਗੀਤਰਿਖਾਹਿਪਾਇ
 ਆ॥੧੪॥ਗਗੈਗੋਬਿੰਦੁਚੇਤਿਕਰਿਮੁਕੇਗਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਆਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਵਸਾਇਮੁਕੇ
 ਪਿਛਲੇਗੁਨਹਸਭਥਖਸਿਲਾਇਆ॥੧੫॥ਹਹੈਹਰਿਕਥਾਬੁਝੈਮੁਕੇਤਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈਮਨਮੁਖ
 ਪੜਹਿਤੇਤਦਖੁਲਾਗੈਵਿਲੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਾਤਿਨਹੋਈ॥੧੬॥ਰਰੈਰਮੁਚਿਤਿਕਰਿਮੁਕੇਹਿਰਦੈ
 ਜਿਨਕੈਰਵਿਰਹਿਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨੀਰਾਮੁਪਛਾਤਾਨਿਰਗੁਲਗਮੁਤਿਨੀਬੁਝੈਲਾਹਿਆ॥੧੭॥
 ਤੋਰਅੰਤੁਜਾਈਲਾਖਿਆਅਕਥੁਤਜਾਈਹਰਿਕਥਿਆਨਨਕਾਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆ
 ਤਿਨਕਾਯੋਖਾਨਿਥਕਿਆ॥੧੮॥੧॥੨॥੩॥੪॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦੇ ਗਗੁਆਸੋਮਹਲਾ ੧੫੨੧
 ਮੁਪਜੇਥਨਿਥਾਲਵੀਏਮੇਰੀਪਰਚਲੀਆਲਾਰਮਾਧਨਪਿਰਨੇਹੁਪਲਾਗਸਿਪੀਤਿਦਇਆਲਾਰ

ਆਪਨਪਿਰਹਿਮੇਲਾਹੋਇਤੁਆਮੀਆਪਿਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਕਰੇ।ਸੇਜਾਸੁਹਾਵੀਸੀਗਿਪਿਰਕੈਸਾਤਸਰ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੇ।ਕਰਿਦਾਇਆਮਾਇਆਦਾਇਆਲਾਸਾਚੇਸਥਾਦੀਮਾਇਗੁਲਗਾਵਚੀ।ਨਨਕਾ
ਰਿਵਰਦੇਖੀਬਿਗਸੀਮੁੰਧਮਨਿਚਿਮਹਚੀ॥੧॥ਪੁਸਹਜਸਯੋਨਵੀਏ।ਇਕਯੋਮਾਬਿਨੈਤੀਰਾਮਾ।ਮੈ
ਮਨਿਤਨਿਹਰਿਭਾਵੈ।ਪ੍ਰਭਸੰਗਮਿਰਾਤੀਰਾਮਾ।ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੇਮਿਰਾਤੀਰਗਿਬਿਨੈਤੀਨਾਮਿਹਰਿਕੈਸੁਖਿਵ
ਸੈ।ਤਉਗੁਲਪਛਾਟਹਿਤਾਪ੍ਰਭਜਾਨਹਿਗੁਲਹਵਾਸਿਅਵਗਲਨਸੈ।ਤੁਪੁਬਾਣੁਇਕਾਤਿ
ਯੁਗਹਿਨਸਾਕਾਕਹਾਨਿਸੁਨਾਨਿਨਪੀਜਏ।ਨਨਕਾਪਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰਿਪੁਕਾਰੇਰਸਨਗਸਿਮਨੁਭੀ
ਜਏ॥੨॥ਸਖੀਹੋਸਹੇਲਵੀਹੋਮੇਰਾਪਿਰਵਲਜਾਰਾਗਾ।ਹਰਿਨਾਮੁਵਲੀਯੁੰਦੈ।ਅਗਸਿਮੋਲਿਅ
ਪਾਰਾਗਾਮੋਲਿਅਮੋਲੋਸਚਘਰਿਢੋਲੋਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਮੁਪਭਯੀ॥ਇਕਿਸੀਗਿਹਰਿਕੈਕਰਹਿਰ
ਯੀਅਹਉਪੁਕਾਰੀਦਰਿਖਯੀ॥ਕਰਲਕਾਰਲਸਮਰਥਸੀਪਰਮਾਪਿਕਾਰਜੁਸਾਰਏ।ਨਨਕ
ਨਦਰੀਧਨਸੋਹਗਾਲਿਸਬਦੁਅਭਸਾਧਾਰਏ॥੩॥ਹਮਘਰਿਸਾਚਾਸੋਹਿਯਵਾਪ੍ਰਭਾਇਅ
ਵੇਮੀਤਾਗਾ।ਗਵੇਰੰਗਰਾਤਕਿਆਮਨੁਲੀਅਵਾਦੀਤਾਗਾ।ਅਪਲਾਮਨੁਦੀਅਹਰਿਵਰੁ
ਯੀਆਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਗਵਏ।ਤਨੁਮਨੁਪਿਰਮਾਰੈਸਥਾਦਿਸਥਾਰੈਘਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਪ
ਵਏ।ਬੁਧਿਪਾਠਿਨਪਾਈਐਬਹੁਚਤੁਰਾਈਐਭਾਈਮਲੈਮਨਿਭਾਲੇ।ਨਨਕਠਕਰਮੀਤਹ
ਮਾਰੇਹਮਨਹੀਯੋਕਾਏ॥੪॥੧॥ਅਸਾਮੂਹਯ॥੧॥ਅਨਹਦੇਅਨਹਦਵਾਜੈਰੁਲਸੁਲਕਾਰੇ
ਗਾਮਾਮੇਰਾਮੇਰਾਮਨੁਗਚਾਯਾਯਾਪਿਅਰੇਰਾਮਾ।ਅਨਦਿਨੁਗਤਾਮਨੁਬੈਰਾਗੀਸੁੰਨਮੰਡਲਿ
ਘਰੁਪਾਇਆ।ਅਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਪਿਆਰਾਸਤਿਗੁਰਿਅਲਖੁਯਾਇਆ।ਅਸਾਦਿਬੈ
ਸਾਦਿਬਿਰਨਗਾਇਲਾਤਿਤਮਨੁਗਤਾਵੀਚਾਰੇ।ਨਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਅਨਹਦਰੁਲਸੁਲ
ਕਾਰੇ॥੧॥ਤਿਤਮਨੁਗਤਾਤਿਤਮਨੁਗਤਾਪੁਰੇਕਹੁਕਿਤਾਬਿਪਿਜਾਈਐਰਾਮਾ।ਸਚੁਸੰਜਮੇਸਾਰਿ
ਗੁਲਾਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਈਐਰਾਮਾ।ਸਚੁਸਬਦੁਕਮਾਈਐਨਿਜਘਰਿਜਾਈਐਪਾਈਐਗੁਲੀ
ਨਿਧਾਨਾ।ਤਿਤਸਖਾਮੂਲਪੁਤਨਹੀਡਾਯੀਸਿਰਿਸਭਨਪਰਧਾਨਾ।ਜਪੁਤਪੁਰਿਕਾਰਿਕਾ
ਸੰਜਮਥਕੀਹਰਿਨਿਕਹਿਨਹੀਪਾਈਐ।ਨਨਕਸਹਾਜੀਮਯੋਜਗਜੀਵਨਸਾਤਿਗੁਰਬੁਝਬੁਝ
ਈਐ॥੨॥ਗੁਰਸਾਗਰੇਰਤਨਾਗਰਾਤਿਤਰਤਨਘਲੇਰੇਰਾਮਾ।ਕਰਿਮਜਨੋਪੁਤਸਰੇਮਨਸੇਰ
ਮਲਮੇਰੇਰਾਮਾ।ਨਿਰਮਲਜਾਨਿਨਾਏਜਾਪ੍ਰਭਭਾਵੈਪੰਚਮਿਯੋਵੀਚਾਰੇ।ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਕਪਟਾਬਿਖਿ

ਰਿਲਾਗੇਪਵੈ॥ ਹੁਮਤਿਹਰਿਰਸੁਹਰਿਫਲੁਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿਜੀਉ॥ ਜਿਨਾਇਕਮ
 ਨਿਪਿਆਇਆਤਿਨਸੁਖਪਾਇਆਤੇਵਿਰਲੇਸੀਸਾਰਿਜੀ॥ ੨॥ ਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆਪੈਲਾਇ
 ਆਤਿਸੈਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨੁਜੀਉ॥ ਤਾਕੀਸੇਵਕਰੀਜੈਲਾਹਲੀਜੈਹਰਿਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਲੁਜੀ
 ਉ॥ ਹਰਿਦਰਗਹਮਨੁਸੇਈਜਨੁਪਾਵੈਜੇਨਰੁਣੇਕੁਪਛਲੈ॥ ਚਿਹਨਵਨਿਪੈਪੈਵੈਹੁਮਤਿਹਰਿਪਿਆਵੈ
 ਨਿਤਹਰਿਗੁਲਾਆਖਵਖਏ॥ ਅਹਿਨਿਸੈਨਾਮੁਤਿਸੈਕਾਯੀਜੈਹਰਿਉਤਮੁਪੁਰਖੁਪਰਧਾਨੁਜੀਉ॥ ਜਿ
 ਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆਪੈਲਾਇਆਹਉਤਿਸੈਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨੁਜੀਉ॥ ੩॥ ਨਾਮੁਲੈਨਿਸੈਸੇ
 ਹਿਤਿਨਸੁਖਫਲਹੋਵਹਿਮਨਹਿਸੇਜਿਲਿਜਾਹਿਜੀਉ॥ ਤਿਨਫਲਤੇਟਿਨਆਵੈਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈ
 ਜੇਜੁਗਕੇਤੇਜਾਹਿਜੀਉ॥ ਜੇਜੁਗਕੇਤੇਜਾਹਿਸੁਆਮੀ॥ ਤਿਨਫਲਤੇਟਿਨਆਵੈ॥ ਤਿਨਜਗਤ
 ਮਰਲਾਨਗਕਿਨਪਰਲਾਜੇਹਰਿਨਾਮੁਆਵੈ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਸਿਸੁਕਾਰਿਨਹੀਨਾਨਕਪੀੜਨਖਾਹਿਜੀਉ॥
 ਨਾਮੁਲੈਨਿਸੈਸੇਹਰਿਤਿਨਸੁਖਫਲਹੋਵਹਿਮਨਹਿਸੇਜਿਲਿਜਾਹਿਜੀਉ॥ ੪॥ ੧॥ ੧॥ ਆਸਾਮਯਲਾ
 ਛੰਤਘਰੁ੩ ਤੂੰਸੁਲਿਹਰਲਾਕਾਲਿਆਕੀਵਾ੩ੀਐਰਾਤਚਮਾ॥ ਬਿਖੁਫਲਮੀਗਚਾਰਿਦਿ
 ਨਠਿਰਿਹੋਵੈਤਾਤਾਮਾਠਿਰਿਹੋਇਤਾਤਾਖਗਮਾਤਾਨਾਮਾਬਿਨੁਪਰਤਪਏ॥ ਚਿਹਨੇਵਸਾਇਰ
 ਦੇਇਲਹਗੀਬਿਜੁਲਾਜਿਵੈਚਮਕਏ॥ ਹਰਿਬਣੁਰਖਕੋਇਨਹੀਸੋਇਤੁਭੁਗਿਬਿਸਾਰਿਆਸਾ
 ਚੁਕੈਨਨਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਮਹਹਿਹਰਲਾਕਾਲਿਆ॥ ੧॥ ਭਵਰਾਭੁਲਿਭਵੀਤਿਆਦੁਖੁਅਤਿਭੁ
 ਗੀਗਮਾਮੈਗੁਰੁਪੁਛਿਆਆਪਲਾਸਾਚਾਬੀਚਾਰੀਗਮਾ॥ ਬੀਚਾਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੁਣੈਪੁਛਿਆਭਵਰ
 ਬੇਲੀਰਾਤਚੀ॥ ਸੁਰਜੁਚਾਰੀਆਪੀਤੁਪਾਵਿਆਤੇਲੁਤਾਵਲਿਤਾਤਚੀ॥ ਜਮਮਾਰੀਬਾਧਾਖਾਹਿ
 ਚੇਟਾਸਬਦਾਬਿਨੁਬੇਤਾਇਆਸਚੁਕੈਨਨਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਮਹਹਿਭਵਰਕਾਲਿਆ॥ ਮੇਰੇਜੀਅ
 ਾਵੈਆਪਰਦੇਸੀਆਕਿਤੁਪਵਹਿਜੀਜਾਏਗਮਾ॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਮਰਿਵਸੈਕੀਫਾਸਹਿਜਮਜਾਏਗਮਾ॥
 ਮਛੁਲੀਵਿਛੁੰਨੀਨੈਲਹੁੰਨੀਜਾਲੁਬਧਿਕਿਪਾਇਆਸੀਸਾਹਮਾਇਆਮੇਹੁਮੀਠਾਅੰਤਰਿਭਰਮੁਚੁਕ
 ਾਇਆ॥ ਭਗਤਿਕਹਿਚਿਤੁਲਾਇਹਰਿਸਿਉਛੋਰੇਮਨਹੁਅੰਦੇਸੀਆਸਚੁਕੈਨਨਕੁਚੇਤਿ
 ਰੇਮਨਜੀਆਵੈਆਪਰਦੇਸੀਆ॥ ੩॥ ਨਦੀਅਵਾਹਵਿਛੁੰਨੀਆਮੇਲਾਸੰਜੋਗੀਗਮਾ॥ ਜੁਗੁਜੁਗੁਮੀਠਾ
 ਵਿਸੁਭਰੇਕੇਜਾਣੈਜੋਗੀਗਮਾ॥ ਕੋਈਸਹਜਿਜਾਣੈਹਰਿਪਛਲੈਸਤਿਗੁਰੂਜੀਨਿਚੇਤਿਆ॥ ਬਿਨੁਨ
 ਮਹਰਿਕੇਭਗਮਿਭੂਲੇਪਚਹਿਮੁਗਧਅਚੇਤਿਆ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਭਗਤਿਨਰਿਵੈਸਾਚਾਸੇਅੰਤਿਧਾ

ਹੇਠਿਨੀਆਸਦੁਕਰੈ ਨਾਨਕਸਥਾਦਿਸਚੈ ਮੇਲਿਚਿਗੀਵਿਛੁਨੀਆ ॥ ੧॥ ੫॥ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੨੧੦
 ਗੁਰਮਾਸਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤੁਪਉੜੀ ੧ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੨੧੦
 ਪਤਿਪਰਮੇਲੁਭਇਆਪੁਭਿਅਪੀਮਿਲਾਇਆਰਾਮਾਪੁਭਿਅਪੀਮਿਲਾਇਆਸਦੁਮੀਰਿਵਸਾਇ
 ਅਕਾਮਲਿਸਹਜੇਮਾਤੀ ॥ ਗੁਰਸਥਾਦਿਸੀਗਾਰੀਸਾਚਿਸਵਾਰੀਸਦਾਰਵੇਰੀਗੀਰਾਤੀ ॥ ਆਪੁਗ
 ਵਾਏਹਰਿਵਰੁਪਾਏਤਾਰਿਰਸੁਮੀਰਿਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਸਥਾਦਿਸਵਾਰੀਸਫਲਿਉਜਨਮੁ
 ਸਥਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਦੁਜਕੈਕਾਮਲਿਭਗੀਮਭੁਲੀਹਰਿਵਰੁਪਾਏਗਾਮਾਕਾਮਲਿਗੁਲਨਾਹੀਬਿਰਥ
 ਜਨਮੁਗਵਾਏਗਾਮਾਬਿਰਥਜਨਮੁਗਵਾਏਮਨਮੁਖਿਇਆਲੀਅਚਿਗੁਲਵੰਤੀਝੂਗਾਆਪਲਾ
 ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਤੀਪਰਮਿਲਿਆਹਦੂਗੇਦੇਖਿਪਿਰਵਿਗਸੀਅੰਦਰਹੁਸਰਸੀਸ
 ਚੈਸਥਾਦਿਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕਵਿਲੁਨਵੈਕਾਮਲਿਭਗੀਮੀਲਿਪੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਿਰਸੀਗੀਕਾਮ
 ਲਿਜਾਲਿਆਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈਗਾਮਾਅੰਤਰਿਸਥਾਦਿਮਿਲੀਸਹਜੇਤਪਤਿਬੁਝਾਈਗਾਮਾਸ
 ਥਾਦਿਤਪਤਿਬੁਝਾਈਅੰਤਰਿਸੀਤਿਆਈਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਮਿਲਿਪੀਤਮਅਪਲੇਸ
 ਦਾਰੇਗੁਮਾਲੇਸਚੈਸਥਾਦਿਸੁਭਾਖਿਆਪਾਕੈਪਾਕੈਪੀਰਤਮੇਨੀਥਾਕੇਭੇਖੀਮੁਕਤਿਨਪਈ ॥ ਨਾਨ
 ਕਾਬਿਰੁਭਗਤੀਜਗੁਬਉਰਨਾਸਚੈਸਥਾਦਿਮਿਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਨਮਾਨਿਅਨਦੁਭਇਆਹਰਿਜੀਉ
 ਮੇਲਿਪਿਅਰੇਗਾਮਾਸਾਧਨਹਰਿਕੈਰਸੀਰਸੀਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਅਪਾਰੇਗਾਮਾਸਥਾਦਿਅਪਾਰੇਮਿਲੇ
 ਪਿਅਰੇਸਦਾਗੁਲਸਾਰੇਮੀਰਿਵਸੇ ॥ ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਜਾਪਿਰਿਰਵੀਮਿਲਿਪੀਤਮਅਵਗਲਨਸੇ ॥
 ਜੀਤੁਪਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਦਾਪੀਆਈਅੰਸੋਹਿਲਵਾਚੁਗਚਰੇ ॥ ਨਾਨਕਨੀਮਰਤੇਸਦਾਅਨਦੁਹੈਹਰਿ
 ਮਿਲਿਆਕਾਰਜਸਾਗੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ਆਸਛੰਤਮਹਲਾ ੩ ਘੜ੩ ਸਾਜਨਮੇਰੇਪੀਤਮਹੁਤਮਸ
 ਹਕੈਭਗਤਿਕਰੇਗੇ ॥ ਗੁਰਸੇਵਹੁਸਦਾਆਪਲਾਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਲੇਗੇ ॥ ਭਗਤਿਕਰਹੁਤਮਸਹੈਕੇਰੀ
 ਜੋਸਹੀਪਿਅਰੇਭਾਵਏ ॥ ਆਪਲਾਭਾਲਾਤਮਕਰਹੁਤਾਠਿਰਿਸਹੁਸੀਨਆਵਏ ॥ ਭਗਤਿਭਵ
 ਨਇਹਮਾਰਗੁਕਿਖੜਗੁਰਦੁਆਰੈਕੋਪਾਵਏ ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਜੇਸੁਕਰੇਕਿਰਪਾਸੇਹਰਿਭਗਤੀ ॥ ਚਿ
 ਤੁਲਾਵਏ ॥ ੫ ॥ ਮੇਰੇਮਨਥੈਰਾਹੀਆਤੂਥੈਰਾਗੁਕਰਿਕਿਸੁਦਿਖਾਵਹੀ ॥ ਹਰਿਸੋਹਿਲਾਤਿਨਸਦਸ
 ਦਾਜੇਹਰਿਗੁਲਗਾਵਹੀ ॥ ਕਰਿਥੈਰਾਗੁਤੂੰਛੋਰਿਪਾਖੰਡੁਸੇਸਹੁਸਭਕਿਛੁਜਾਲਏ ॥ ਜਾਲਿਥਲਿ
 ਮਹੀਆਇਏਕੋਸੇਈਹੁਅਖਿਹੁਕਮੁਪਛਾਲਏ ॥ ਜੀਤਿਹੁਕਮੁਪਛਤਾਰੀਕੇਰਸੇਈਸਰਬਸੁਖ

ਪਾਵਏ॥ ਇਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇਬੈ ਗਰੀਅਨ ਦਿਨੁ ਭਗਿਉ ਵਲਾਵਏ॥ ੨॥ ਜਹਾਨ ਮਨ ਤੂੰ ਪਾਵ
 ਦਾਤ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਨਾਯੋ॥ ਮਨ ਸਿਆਲ ਪਛੋਤੀ ਐ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਯੋ॥ ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਸੇਸ
 ਹੁਸ ਦਾਗੈ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਯੋ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਕਟੇ ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਵੋ॥
 ਸਚੇ ਨਾਇ ਤੇਰੀ ਛੁਲਾ ਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਯੋ॥ ਇਕੁ ਰੈ ਨਾਨਕੁ ਜਹਾਨ ਤੂੰ ਪਾਵ ਦਾਤ ਹਰਿ
 ਤੇਰੈ ਸਦਾ ਨਾਯੋ॥ ੩॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੀ ਮਲਿ ਐ ਪਾਵਤੁ ਥੀਮੁ ਆਨਿ ਜਘਰਿ ਵਸੈ ਆਆਏ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਹੁਣੇ
 ਨਾਮੁ ਲਏ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਸਮਾਏ॥ ਪਾਵਤੁ ਥੀਮੁ ਆਸਾਤਿ ਗੁਰੀ ਮਲਿ ਐ ਦਸਵ ਦੁਆਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਤਿਥੈ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਜਿਤੁ ਸਬਦਿ ਜਗਤੁ ਥੀਮੁ ਰਗਾਇਆ॥ ਤਹ ਅਨੇਕ ਵਾਜੇ ਸ
 ਦਾ ਅਨਦੁਰੈ ਸਚੇ ਹਰਿ ਅਸਮਾਏ॥ ਇਕੁ ਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿ ਗੁਰੀ ਮਲਿ ਐ ਪਾਵਤੁ ਥੀਮੁ ਆਨਿ ਜ
 ਘਰਿ ਵਸੈ ਆਆਏ॥ ੪॥ ਮਨ ਤੂੰ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਅਪਲਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਲੁ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇਰੈ ਨਾਇ
 ਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਮਾਲੁ॥ ਮੂਲੁ ਪਛਾਲਹਿ ਤਾ ਸਹਜ ਲਹਿ ਮਰਲ ਜੀਵ ਲਕੀ ਸੋਈ ਹੋਈ॥ ਗੁਰ
 ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਲਹਿ ਤਾ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਹੋਈ॥ ਮਨਿ ਸੀਚਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਤਹੋ ਅਪਰਵ
 ਲੁ॥ ਇਕੁ ਰੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਤੂੰ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਅਪਲਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਲੁ॥ ੫॥ ਮਨ ਤੂੰ ਗਾਗ ਬਿਅਟਿ
 ਅਗਾਗ ਬਿਲਾਟਿ ਅਜੀਹਿ॥ ਮਾਇ ਅਮੋਹ ਲੀ ਮੋਹਿ ਆਠਿ ਰਿਠਿ ਰਿਜੂ ਨੀ ਭਵਾਹਿ॥ ਗਾਗ ਬਿਲਾ
 ਗਾਜਾਹਿ ਮੁਗਧ ਮਨ ਅੰਤਿ ਗਾਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹੋ॥ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਿਸਨ ਰੇਗੁ ਲਗਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨ
 ਮੁਗਵਾਵਹੋ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਚੇਰਹਿ ਨਾਰੀ ਅਗੈ ਗਾਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹੋ॥ ਇਕੁ ਰੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਤੂੰ
 ਗਾਗ ਬਿਅਟਿ ਅਗਾਗ ਬਿਲਾਟਿ ਅਜਵਹੋ॥ ੬॥ ਮਨ ਤੂੰ ਮਤ ਮਾਲੁ ਕਰਹਿ ਜਿਹ ਉਕਿਛੁ ਜਲ
 ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਮਾਲਾ ਹੋਗਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗੈ ਅਨੁਹ ਉਬੁਧੈ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਮਲੁ ਖੋਗਾ॥ ਹੋਗੁ ਨਿਮਾਲੁ
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਗੈ ਮਤ ਕਿਛੁ ਆਪੁ ਲਖਾਵਹੋ॥ ਆਪਣੈ ਅਹੰਕਾਰਿ ਜਗਤੁ ਜਾਲਿਅ ਮਤ ਤੂੰ ਆ
 ਪਣਾ ਆਪੁ ਗਵਾਵਹੋ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਕਰਹਿ ਕਾਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਲਾਗੈ ਰਹਾ॥ ਇਕੁ ਰੈ
 ਨਾਨਕੁ ਆਪੁ ਛਾਡੈ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਨਿਮਾਲਾ ਹੋਇ ਰਹਾ॥ ੭॥ ਪੈਰੁ ਸੁਵੇਲਾ ਜਿਥੁ ਮੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰੀ ਮ
 ਲਿ ਅਸੇ ਸਹੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ॥ ਮਹਾ ਮਨੰਦੁ ਸਹਜੁ ਭਾਇਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥
 ਸੇਸੁ ਹੁਚਿਤਿ ਆਇਆ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ਅਵਗਲ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰੇ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਲਾ ਗੁਲ ਪਰਗਟ
 ਹੋਏ ਸਤਿ ਗੁਰ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ॥ ਸੇਜਨ ਪਰਵਾ ਲਹੇਏ ਜਿਨੀ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਦਿਵੈ ਅਦੁਤੀਆ ਭਉ

ਚੁਕਾਇਆ ਏ ਉਕਰੈ ਨਨਕੁ ਪ੍ਰਸੂਦੇ ਲਾਜਿ ਤੁਮੈ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿ ਅਸੇ ਸਹਾਚਰਿ ਤਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਇਕਿ ਜੀਤ ਭਗਿਮ ਭੁਲੇਹੇ ਤਿਨਿ ਸਹਿ ਅਪਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਠਿਗਹਿ ਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਤਿਨਿ
 ਸਹਿ ਅਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕੁਮਾਰਿ ਪਾਏ ॥ ਤੇ ਨਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਤੂੰ ਪੈ ਜਾਣ
 ਹਿਜੀ ਨੀ ਇਹ ਚਰਚ ਚਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਤੇਰਾ ਖਗਭਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਖੁਝਾਏ ॥ ਏ ਉਕਰੈ ਨਨਕੁ ਕਿ
 ਅਜੈ ਤਵਿ ਚਰੇ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਗਿਮ ਭੁਲਾਏ ॥ ੮ ॥ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾਸ ਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਤੂੰ ਪਰ
 ਬਹੁ ਖਿਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿ ਆਈ ਜਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਮੀਨਿ
 ਵਸਾਈ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਲਗਾਵਹੇ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਲਗਾਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵਹੇ ॥ ਜਿ
 ਸੇ ਤੇ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਹਿ ਸੁਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ ਏ ਉਕਰੈ ਨਨਕੁ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾਸ ਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿ
 ਆਈ ॥ ੧੦ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰੁ ਅਸਮਰਲਾਹ ਛੰਤ ਪਰੁ ੧

ਜੀਵਨੇ ਮੈ ਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਏ ਗਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਮੇਰੈ ਪਾਨਿ ਵਸਾਏ ਗਾਮਾ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪਾਨਿ ਵਸਾਏ ਸਭੁ ਸੇਸ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅਦਿ ਸਦਾ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਪੀਅ
 ਇਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਗਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਲੀ ॥ ਨ
 ਨਕਦਾ ਤੇ ਕਰੀ ਪਾਭਿ ਦਾਤੇ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤੇ ਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਾ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮੁਏ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਗਾਮਾ ॥
 ਖਿਨੁ ਅਵੇ ਖਿਨੁ ਜਾਵੈ ਦੁਰਗੰਧ ਮਜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਗਾਮਾ ॥ ਲਾਇਆ ਦੁਰਗੰਧ ਮਜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਜਿਉਰੈ
 ਰੁਕਸੁੰਭ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਖਿਨੁ ਪੁਗਬਿ ਖਿਨੁ ਪਛਮਿ ਛਾਏ ਜਿਉ ਚਕੁ ਕਮਿ ਅਰਿਭਵਾਇਆ ॥ ਦੁਖੁ ਭਵਹਿ
 ਦੁਖੁ ਸੰਚਹਿ ਭੋਗਹਿ ਦੁਖੁ ਕੀ ਬਿਰਧਿ ਵਧਈ ॥ ਨਨਕਾ ਬਿਖਮੁ ਸੁਯੋਯਾ ਤਰੀ ਮੈ ਜਾ ਆਵੈ ਗੁਰ ਸਰਲਾ
 ਈ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੇ ਠਾਕੁਰੀ ਕਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਗਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਪੁੰਜੀ ਹਰਿ ਪੁੰਜੀ ਚਰੀ ਮੇਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਹ
 ਗਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਪੁੰਜੀ ਚਰੀ ਨਾਮੁ ਬਿਸਰੀ ਗੁਲਗਾਵੈ ਗੁਲਭਾਵੈ ॥ ਨੀ ਦਭੁਖ ਸਭ ਪਰਹਿਤਿ ਆਗੀ ਸੁੰਨੇ ਸੁੰ
 ਨਿਸਮਾਵੈ ॥ ਵਲ ਜਾਗੇ ਇਕਭਾਤੀ ਅਵਹਿਲਾਹ ਹਰਿ ਗਮੁ ਲੈ ਜਾਏ ॥ ਨਨਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਗੰ ਪਗੁਰ ਅ
 ਗੈ ਜਿਸੁ ਪਾਤਿਸੇ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਰਤਨ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਬਹੁ ਸਾਗੁ ਭਾਰਿਆ ਗਾਮਾ ॥ ਬਾਲੀ ਗੁਰ ਬਾਲੀ
 ਗੁਰ ਬਾਲੀ ਗੋਤਿ ਨਹ ਬਿਚਾਰੈ ਆਗਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਬਾਲੀ ਲਾਗੇ ਤਿਨਹ ਬਿਚਾਰੈ ਅਨਿਰੋਮੇ ਲਕੁਰਤ
 ਨੁ ਅਪਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਤੇ ਲਕੁ ਪਾਇਆ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਸਮੁੰਦਾ ਵੇਰੇ ਲਿਸਰੀ ਰੁ

ਹਮਦੀਖਿਆਇਕਵਸਤਅਨੁਪਦਿਖਾਈ। ਗੁਰਗੋਵਿੰਦਗੁਵਿੰਦਗੁਰੁਪੈ ਨਨਕਭੇਦਨਭਈ॥ ੧॥
 ੮॥ ਅਸਮਹਯਾਰ ਛੰਤ ਟਿੀਮਾਇਮੇਇਮੀਇਮਿਵਰਸੈਅੰਮਿਤਧਾਰਾਮਾਗੁਰਮੁਖੇਗੁਰਮੁ
 ਖਿਨਦਰੀਗਮੁਪਿਅਰਾਮਾਗਮਨਾਮੁਪਿਅਰਾਜਗਤਨਿਸਤਾਰਾਮਨਾਮਿਵਚਿਅਈ॥ ਕਾਏ
 ਜੁਗਿਰਾਮਨਾਮੁਬੋਹਿਥਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਯਾਈ॥ ਹਯਾਤਿਪਲਾਤਿਰਾਮਨਾਮਿਸੁਹੇਲੇਗੁਰਮੁਖਿਕਰ
 ਨੀਸਰੀ॥ ਨਨਕਦਾਤਿਦਇਅਕਰਿਦੇਵੈਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰੀ॥ ੧॥ ਗੋਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਆਦੁ
 ਪਕਿਲਵਿਖਨਸਗਵਾਇਅਰਾਮਾਗੁਰਪਰਚੈਗੁਰਪਰਚੈਪੀਆਇਅਮੈਹਿਰਦੈਰਾਮੁਰਵਾਇਆ
 ਰਾਮਾਗਵਿਆਗਮੁਹਿਰਦੈਪਰਮਗਾਤਿਪਈਜਾਗੁਰਸਰਲਾਈਅਏ॥ ਲੋਭਵਿਕਾਰਨਵਰੂਥਦੀ
 ਨਿਕਲੀਜਾਸਾਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦਿਜਾਏ॥ ਜੀਅਦਨੁਗੁਰਿਪੂਰਦੀਅਰਾਮਨਾਮਿਚੈਤਲਾਏ॥ ਅਪਿ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕ੍ਰਿਪਕਰਿਦੇਵੈਨਨਕਗੁਰਸਰਲਾਏ॥ ੨॥ ਬਾਲੀਰਾਮਨਾਮੁਲੀਸਿਪਿਕਾਰਜਸਭਿਸੁ
 ਹਏਰਾਮਾਗੋਰੇਮੋਰੀਮੋਰੀਮੋਰੇਮੈਗੁਰਮੁਖਿਗਮੁਪਿਅਏਰਾਮਾਗਮਨਾਮੁਪਿਅਏਪਵਿਤ੍ਰੋਹੇਇਅਏਤਿ
 ਸੁਰੁਪੁਨਗੇਖਿਅਕਾਈ॥ ਗੋਰਾਮੁਗਵਿਆਪਟਅੰਤਰਿਸਭਰਿਸਤਾਭੂਖਗਵਾਈ॥ ਮਨੁਤਨੁਸੀਤ
 ਲੁਸੀਗਾਗੁਸਭੁਹੋਅਗੁਰਮਾਤਿਗਮੁਪਗਾਸਾ॥ ਨਨਕਆਪਿਅਨੁਗੁਰੁਕੀਅਹਮਦਾਸਨਿਦਾਸ
 ਨਿਦਾਸ॥ ੩॥ ਜਿਨੀਗੋਰਾਮਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅਸੇਮਨਮੁਖਮੁਕਤਅਭਾਗੀਰਾਮਾਤਿਨਅੰਤਰੇਮੋਹੁ
 ਵਿਅਪੈਖਿਨੁਖਿਨੁਮਾਇਅਲਾਗੀਰਾਮਾਮਾਇਅਮਲਾਗੀਮੁਕਤਭਏਅਭਾਗੀਜਿਨਰਾਮ
 ਨਾਮੁਨਹਭਾਇਆਅਨੇਕਕਰਮਕਰਹਿਅਭਿਮਨੀਹਰਿਗੋਰੇਨਾਮੁਚੇਰਾਇਆਮਹਾਬਿਖਮੁਜ
 ਮਪੰਥੁਦੋਲਾਕਾਲੂਖਤਮੋਹਅੰਧੀਆਗਾਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਅਇਆਤਾਪਏਮੋਖਦੁਖ
 ਗਾਠੀ॥ ਗੋਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰੁਗਮੁਗੁਰਮੁਖੇਜਲੈਰਾਮਾਇਹਮਨੁਅਖਿਨੁਉਭਪਾਇਅਈਭਰਮ
 ਦਾਇਕੂੰਘਰਿਅਲੈਰਾਮਾਮਨੁਇਕਤਘਰਿਅਲੈਸਭਗਾਤਿਮਿਤਿਜਲੈਹਰਿਗੋਰੇਨਾਮੁਰਸ
 ਏ॥ ਜਨਕੀਪੈਜਰਖੈਰਾਮਨਾਮਪਹਿਲਾਦਉਧਾਰਿਤਗਏ॥ ਗੋਰਾਮੁਗੋਰਮੁਉਚਾਗੁਲਕਹ
 ਤਿਆਅੰਤੁਪਾਇਆਨਨਕਰਾਮਨਾਮੁਸੁਲੇਭੀਨੇਗੋਰੇਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ ੪॥ ਜਿਨਅੰਤਰੇਰਾਮ
 ਨਾਮੁਵਸੈਤਿਨਚੈਤਾਸਭਗਵਾਇਅਰਾਮਾਸਭਿਅਰਥਸਭਿਧਰਮਿਮਿਲੇਮਨਿਚੀਦਿਅਸੇ
 ਫਲੁਪਾਇਅਰਾਮਾਮਨਾਚੀਦਿਅਫਲੁਪਾਇਅਰਾਮਨਾਮੁਪਿਅਇਅਰਾਮਨਾਮੁਲਗਾਏ॥ ਦੁ
 ਰਮਤਿਕਥੁਪੈਗਈਸੁਪੈਹੋਈਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਲਾਏ॥ ਸਫਲੁਜਨਮੁਸਰੀਰੁਸਭੁਹੋਆਜਿਤੁਰਾਮ

ਨਮੁਪਰਗਾਸੈਆ ਨਨਕਹਰਿਭਜੁਸਦਾਦੇਨੁਗਤੀਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘਰਿਵਾਸਿਆ॥੬॥ਜਿਨਸਰਪਾਰਮ
ਨਮਿਲਗੀਤਿਨਦੂਜੈਚਿਤਨਲਾਇਆਰਾਮਾਜੇਪਰਤੀਸਭਕੰਚਨੁਕਰਿਦੀਜੈਕਿਨੁਨਵੈਅਵ
ਰੁਨਭਾਇਆਰਾਮਾਗਮਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆਮੀਤਿਚਲਾਇਆਨਾਇਸਖਾਈ॥
ਰਾਮਨਾਮਪੁਨੁਜੀਸੀਚੀਨਾਤੂਬੈਨਾਜਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਇਸੁਜੁਗਮਹਿਤੁਲਹਾਜਮਕਾਏਨਾਕੈਨਾ
ਵੈ॥ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਪਛਾਤਾਕਰਿਕਿਰਪਾਮੀਪੀਮਿਲਾਵੈ॥੭॥ਗੋਮੇਰਾਮਨਾਮੁਸਤੇਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਇਆਰਾਮਾਸੇਵਕੇਗੁਰਸੇਵਾਲਾਗਾਜੇਨਿਮਨੁਤਨੁਮਗਪਿਚਰਾਇਆਰਾਮਾਮਨੁਤਨੁਮਗਪਿ
ਆਬਹੁਤਮਨਿਸਗਧੀਆਗੁਰਸੇਵਕਭਈਮਿਲਾਏ॥ਦੀਨਾਨਭੁਜੀਆਕਾਦਾਤਾਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਏ
ਗੁਰਸਿਖਾਸਿਖੁਗੁਰੂਏਕੋਗੁਰਉਪਦੇਸੁਚਲਾਏ॥ਰਾਮਨਾਮਮੰਤੁਹਿਰਦੈਦੇਵੈਨਨਕਮਿਲਲੁਸੁਭ
ਏ॥੮॥੨॥੧॥ਆਸਾਮਹਲਾਓਛੰਤਘਰੁਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਦੁਖਾਬਿਨਾਸਨੁਪਤਿਤਪਵ
ਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉ॥ਹਰਿਸੇਵਾਭਾਈਪਰਮਗਤਿਪਈਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਹਰਿਕਾਮੁਜੀਉ॥ਹਰਿਉਤ
ਮੁਕਾਮੁਜਪੀਐਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਜਪੀਐਅਸਥਿਭੁਹਵੈ॥ਜਨਮਮਰਲਦੇਵੈਦੁਖਮੇਦੇਸਹਜੇਹੀਸੁਖਿਸੇ
ਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਹੁਠਾਕੁਰਹਰਿਜਪੀਐਆਤਮਰਾਮੁਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਦੁਖਾਬਿਨਾਸ
ਨੁਪਤਿਤਪਵਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉ॥੧॥ਹਰਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਕਾਏਜੁਗਿਉਤਮੁਹਰਿਜਪੀਐਸਤਿ
ਗੁਰਭਾਏਜੀਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪੜੀਐਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸੁਲੀਐਹਰਿਜਪਤਸੁਲਤਦੁਖਜਾਇਜੀਉ॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਅਦੁਖਾਬਿਨਾਸੀਆਹਰਿਨਾਮੁਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਬਾਲਿਆ
ਘਟਿਚਨਦੁਆਰੀਆਨੁਮੰਪੇਰਗਵਾਇਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤੀਆਰਾਪਿਆਜਿਨਮਸਤਕਿਧੁਰਿ
ਗਲਿਖਪਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਕਾਏਜੁਗਿਉਤਮੁਹਰਿਜਪੀਐਸਤਿਗੁਰਭਾਏਜੀਉ॥੨॥
ਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆਹਰਿਯਾਹਪਦਨਿਰਬਾਲੁਜੀਉ॥ਹਰਿਪੀਤਿਲਗਾਈ
ਹਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈਭ੍ਰਮੁਦੁਕਾਅਵਲੁਜਾਲੁਜੀਉ॥ਅਵਲਜਾਲਾਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਗੁਲਗਾਇਆ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਯਾਵਿਖਦੁਖਉਤਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ਜਿਨਹਰਿਪੀਆਇਆ
ਧੁਰਿਭਾਗਾਇਖਿਪਾਇਆਤਿਨਸਫਲੁਜਨਮੁਪਰਵਾਲੁਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆਹ
ਰਿਯਾਹਪਦਨਿਰਬਾਲੁਜੀਉ॥੩॥ਜਿਨਹਰਿਮੀਰਲਗਾਨਾਤੇਜਨਪਰਧਾਨਾਤੇਉਤਮਹਰਿਹਰਿਲੋਗ
ਜੀਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਵਡਾਈਹਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਰਸਭੋਗਜੀਉ॥ਹਰਿਰਸਭੋਗਮਹਾਨਿਰ

ਜੇਗਵਤ ਭਾਰੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਜੇਪਿ ਨੁ ਵਡੇ ਸਤ ਪੁਰਖ ਪੁਰੇ ਜੇਨ ਗੁਰਮਾਤਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ
 ਆ ਜਨ ਨੁ ਨ ਕਰੇ ਦੁਖ ਮੈ ਰੋਸੁ ਪੁ ਮਨਿ ਦੁਖ ਸੇ ਗੁਣ ਜੀਉ ਜੇਨ ਹਰਿ ਮੀਰਲਗਨ ਤੇ ਜਨ ਪ
 ਰਧਨ ਤੇ ਉਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥ ੧॥ ੩॥ ੧॥ ਆਸਾ ਮੂਹਲਾ ੮ ਸਤ ਜੁਗਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖ ਸ
 ਰੀਰਾ ਪਗ ਚਰੇ ਪਰਮੁ ਪਿਆਰੁ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹਿ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਵਹਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਕੁ
 ਲਗਿ ਅਨੁਜੀਉ ॥ ਗੁਲਾਗੀ ਅਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ਸੇਭ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਏਕੈ ਦੂਜਾ ਅਵਤਰ ਕੇਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਦਰਗ
 ਹ ਪਵੈ ਮਨੁ ਜੀਉ ॥ ਸਤ ਜੁਗਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖ ਸਰੀਰਾ ਪਗ ਚਰੇ ਪਰਮਾ ਪਿਆਰੁ ਜੀਉ ॥ ੧॥ ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ
 ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੇ ਰੁਪਾਇਆ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਖਿਸਿਆ ਝੈ ਪਗ
 ਟਿਕਿਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾ ਬਿਸਲੇ ਪੁਨਿ ਰਪਾਵਹਿ ਲਾਵ
 ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਰੇ ਗੁਲਗਨਾ ਹਉ ਮੈ ਅੰਕੁਰ ਵਧਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ
 ਮੇਰੇ ਠਕੁਰਿ ਬਿਖੁ ਗੁਰਮਾਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੇ ਰੁਪਾ
 ਏਆ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ੨॥ ਜੁਗੁ ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ ਭਰੀ ਮਭਰਮਾਇਆ ਹ
 ਰਿਗੋਪੀ ਕਰੁ ਉਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤਪੁਤਾ ਪਨਤਾ ਪਹਿ ਜਗਪੁੰਨ ਅਰੰਭੁ ਹਿਅਤਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕ
 ਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਪਗਵਾਇ ਖਿਸਕਾਇਆ ਦਾਇ ਪਗਟਿ ਕੈਟਿ ਕਾਇ ਜੀ
 ਉ ॥ ਮਹਾ ਜੁਧ ਜੋਧ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਵਿਚਿ ਹਉ ਮੈ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ਜੀਉ ॥ ਦੀਨ ਦਾਇਆ ਲਿਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾ
 ਏਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਗੁਰਮਾ ਲੁਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜੁਗੁ ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ ਭਰੀ ਮਭਰਮਾਇਆ
 ਹਰਿਗੋਪੀ ਕਰੁ ਉਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ੩॥ ਕਾਲਿ ਜੁਗੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਪਗ ਝੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿ
 ਕਾਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਸਬਦ ਕਮਾਇਆ ਅਉਖਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸੀਤਿ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥
 ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰੁਤਿ ਆਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ॥ ਕਾਲਿ ਜੁਗਿ ਬੀਜੁ
 ਬੀਜੇ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਸੁ ਭੁਲਾਹਾ ਮੁਲੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਜਨਨਾ ਨਕਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ
 ਲਖਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਾਲ ਜੁਗੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਪਗ ਝੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥ ੪॥
 ੧੧॥ ਆਸਾ ਮੂਹਲਾ ੮ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਭਈ ਪਰਮ ਗਾਇ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਰਲਗਨ ਜੀ
 ਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਾਤਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਰਾਗੁ ਪੁਰਾਨ ਜੀਉ ॥ ਪੁਰਿ ਮਸ

ਤਕਿਭਾਗੁਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹਰੁਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਗੁਲਗਾਇਆਮਸਤਕਿਮਲੀਪੀਤਿਬਹੁਪਗਵੀਹਰਿਨਾਮੈ
ਹਰਿਸੇਯਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤੀਮਲੀਪੁਭੁਪਾਇਆਮਲਿਸਤਿਗੁਰਮਨੁਆਮਾਨਜੀਉਹਰਿਕੀਰਤਿ
ਮਨਿਭਾਈਪਰਮਗਤਿਪਈਹਰਿਮਨਿਤਨਿਸੀਠਲਗਾਨਜੀਉ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਆਪਰਮਪ
ਦੁਪਾਇਆਤੇਉਤਮਜਨਪਰਪਾਨਜੀਉ॥ਤਿਨਹਮਚਰਲਸਰੇਵਹਿਭੁਖਿਨੁਪਗਧੇਵਹਜਿਨਹਰਿਮੀ
ਠਲਗਾਨਜੀਉ॥ਹਰਿਮੀਠਲਾਇਆਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆਮੁਖਿਭਾਗਾਰਤੀਚਰੇ॥ਗੁਰਮਾਤਿਹਰਿਗਾਇ
ਆਹਰਿਹਰੁਉਰਿਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਕੀਠਧਾਰੇ॥ਸਭਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮਤੁਕਰਿਦੈਖੈਸਭੁਆਤਮਰਾ
ਮੁਪਛਨਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਤੇਉਤਮਜਨਪਰਪਾਨਜੀਉ॥੨॥ਸਤਸੰ
ਗਤਿਮਨਿਭਾਈਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈਵੇਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁਹੋਇਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧੈਮਾਤੁ
ਰਸਬਦਿਵੇਗਾਸਿਆਬੀਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਅਵਰੁਨਕੋਇਹਰਿਮੀਮ੍ਰਤੁਸੋਇਜੀਤਿਪੀਆਸੇ
ਵਿਧਿਜਾਣੈ॥ਪਤੁਪੰਨੁਗੁਰੁਪੁਰਾਪੁਭੁਪਾਇਆਲਾਗੇਸੰਗਤਿਨਾਮੁਪਛਲੈ॥ਨਾਮੋਸੇਵਿਨਾਮੋਆਰਾਧੈਬਿਰੁਨ
ਮੈਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਨਿਭਾਈਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈਵੇਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁਹੋਇਜੀਉ॥
੩॥ਹਰਿਦਇਆਪੁਭਪਾਰਹੁਪਾਖਲਹਮਤਾਰਹੁਕਢਿਲੇਵਹੁਸਬਦਿਸੁਭਾਇਜੀਉ॥ਮੋਹਚੀਕੜਿ
ਠਥੇਨਿਘਰਤਹਮਜਾਤੇਹਰਿਬੀਰਪੁਕਰਾਇਜੀਉ॥ਪੁਰਿਬੀਰਪਕਰਾਈਉਤਮਮਾਤਿਪਈ
ਗੁਰਚਰਲੀਜਨੁਲਾਗਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਪਾਆਰਾਧੈਆਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁਸਭਾਗਾਜਨਨਾ
ਨਕਹਰਿਕਿਰਪਧਾਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਮੀਠਲਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿਦਇਆਪੁਭਪਾਰਹੁਪਾਖਲਹਮਤਾਰ
ਹੁਕਢਿਲੇਵਹੁਸਬਦਿਸੁਭਾਇਜੀਉ॥੪॥੫॥੧੨॥ ਆਸੰਮੁਹਯਾਹ
ਮਨਿਨਾਮੁਜਪਨਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਨਾਹਰਿਭਗਤਜਨਾਮਨਿਚਾਉਜੀਉ॥ਜੋਜਨਮਰਿਜੀਵੇਤਿਨਾਮੈ
ਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇਮਨਿਲਾਗਾਗੁਰਮਾਤਿਭਾਉਜੀਉ॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਭਾਉਗੁਰੁਕਰੇਪਸਾਉਜੀਵਨਮੁਕਤੁ
ਸੁਖੁਹੋਈ॥ਜੀਵਲਿਮਗਲਿਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹੇਲੇਮਨਿਹਰਿਹਰਿਹਿਰਦੈਸੇਈ॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਵਸਿਆ
ਗੁਰਮਾਤਿਹਰਿਰਸਿਆਹਰਿਹਰਿਰਸਗਟਾਕਪੀਅਉਜੀਉ॥ਮਨਿਨਾਮੁਜਪਨਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਨਾ
ਹਰਿਭਗਤਜਨਾਮਨਿਚਾਉਜੀਉ॥੫॥ਜਾਗੇਮਰਲੁਨਭਾਇਆਨਿਤਆਪੁਲੁਕਾਇਆਮਤ
ਜਮੁਪਕਰੈਲੈਜਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿਮੈਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪੁਭੁਏਕੋਇਹੁਜੀਅਵਾਰਖਿਅਨਜਾਇਜੀਉ॥
ਕਿਉਜੀਉਰਖੀਜੈਹਰਿਵਸਤੁਲੋਵੀਜੈਜਿਸਕੀਵਸਤੁਸੇਲੈਜਾਇਜੀਉ॥ਮਨਮੁਖਕਰਲਪਯਾਵ

ਕਰਿ ਰੁਮੇਸਭਿ ਅਉਖਪਦੁਕਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜੇਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਏ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਉਥੇ ਸ
 ਬਦੁ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜਗਿ ਮਰਨੁ ਨ ਭਾਇਆ ਨਿਤ ਅਪੁਲੁਕਾਇਆ ਮਤ ਜਮੁ ਪਕਰੈ ਲੈ ਜਾਇ
 ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਧੁਰਿ ਮਰਨੁ ਲਿਖਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਯਾਇਆ ਜਨ ਉਥੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾਇਆ ਨਿ ਜੀਉ ॥
 ਹਰਿ ਸੋਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਡੇ ਅਈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਨਿ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ
 ਸੋਧੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੇਵੈ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਹਰਿ ਰਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ
 ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਹੋਇ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕਸਮਾਨਿ ਜੀਉ ॥ ਧੁਰਿ ਮਰਨੁ ਲਿਖਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਯਾਇਆ
 ਜਨ ਉਥੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾਇਆ ਨਿ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਸੈ ਲਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸ
 ਥਿਰੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਵਏ ਹਰਿ ਰਸ ਕਿਰਸਾਣੇ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਚੋਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮੁਖਿ ਜੀਵਾਇਆ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁ ਜੇ ਮਰਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇ
 ਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਟੇਕੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਜਗੁ ਉ
 ਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਸੈ ਲਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ਅਸਾਮੁ ਮਹਲਾ ੪
 ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੈ ਨ ਜਾ
 ਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਵਡੇ ਅਈ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ਅਪਰਿਪ
 ਰੁ ਅਪੁ ਅਪਲ ਜਾ ਲੈ ॥ ਕਿਆ ਏਹ ਜੀਤਾ ਵਿਚਾਰੇ ਕਹੀ ਅਹਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਅਖਿ ਵਖਾ ਲੈ ॥ ਜੇ ਸੇਰੁ ਨ ਦ
 ਰਿ ਕਰਿ ਹਿਤੁ ਅਪਲੀ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅ
 ਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤੁਆ ਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਰਨਾਇਆ ਜਾਇ
 ਜੀਉ ॥ ਤੁਘ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿ ਆਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਰ
 ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਾ ਦਿਸੈ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅ
 ਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤੁਆ ਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪ
 ਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਰਨਾਇਆ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਤੂੰ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅਥਿਨਾਸੀ ਹਰਿ
 ਰਿਗੁਣੀ ਨਿਪਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਆ ਪੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਪੁਰਖੁ
 ਸੁਜਾਨੁ ਤੁਪਰਾਨੁ ਤੁਪ੍ਰਯੋਗੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਸਭੁ ਤੂੰ ਹੋਵਰਤ ਹਿਤੁ ਆਪੇ ਕਰ
 ਹਿ ਸੁਰੇਈ ॥ ਹਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿ ਆਏ ਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਖਿ ਅਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਤੁਸਾ ਤਿ ਪਰਮੇ

ਸਰਸਦ ਅਥਿਨਾਸੀ ਹਰਿਹਰਿ ਗੁਲੀ ਨਿਪਤੁ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਭੁ ਤੂ ਹੈ ਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇਰੇ ਵਡੇ ਅਈਜੇ॥
 ਉਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਜੀਉ॥ ਤੁਧੁ ਅਪੇਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਸਭ ਤੇਰੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ॥
 ਸਰਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਰੇ ਸਬਦਿ ਵਡੇ ਅਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪਈਐ ਮਾਪੁ ਗਵਈਐ॥
 ਸਬਦੇ ਰਹੇ ਅਸਮਾਈ॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ॥ ਸਭੁ ਤੂ
 ਹੈ ਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇਰੇ ਵਡੇ ਅਈਜੇ ਉਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੧॥ ਅਸਫੰਤ ਮਨੁ ੪
 ਘਰੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਭੀ ਨੈਲੋਇਲਾ ਮਨੁ ਪੀਮਰ ਤੇਰਾ ਮਰ ਜੋ॥ ਮਨੁ ਗਾਮਿ ਕਸਵਈ ਲਾਇ ਅਕੰਧ
 ਨੁ ਸੋਵੈਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੰਗੇ ਚਲਾਓ ਅਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤੇਰੇ ਭੀਨਾ॥ ਜਨੁ ਨ ਕੁਸੁ ਸਕਿ ਝੁਕੇ ਲਿਖਾ
 ਸਭੁ ਜਨ ਮੁਖੁ ਪੈਨਾ॥ ੫॥ ਹਰਿ ਪੀਮਕਾ ਲੀ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਮਲੀਆਲੇ ਮਲੀਆਰਾ ਮਰ ਜੋ॥ ਜਿਸੁ ਲਗੀ
 ਪੀਰੀ ਪੀਰੀ ਸੋ ਜਾ ਲੈ ਜਗੀਆ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਅਖੀਐ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਮਰੀਆ॥ ਜਨਨ ਸਕਸਤਿ ਰੁ
 ਰੁਮੇ ਲਿਹਰਿ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਆ॥ ੬॥ ਮਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਸਰਲਾਗਤੀ ਮਿਲੁਗੇ ਵਿਦਰ ਗਾਰਾ ਮਰਾ
 ਜੋ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਇਕਮੰਗਾ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸੀਆ ਜਪਿ ਅਨਤ
 ਤਰੀਆ॥ ਮਿਲਿ ਸੇਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਤ ਸੈਰਾ॥ ੭॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਗੁ ਲਿਖੇਨ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਭ
 ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਮਰ ਜੋ॥ ਹਉਮਾਰ ਉਸਰਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ॥ ਭਗਤਿ ਵਡਾ
 ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਇਆ॥ ਜਨੁ ਨ ਕੁਸੁ ਸਰਲਾਗਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇਆ॥ ੮॥ ੧॥ ੮॥
 ੧੫॥ ਅਸਮੁਝਲਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਢੂੰਢੁ ਢੂੰਢੁ ਦਿਆਹਿ ਸਜਲ ਲਧਾਰਾ ਮਰ ਜੋ॥ ਕੰਧਰਵ ਕੀਇ
 ਅਕੋਟੇ ਗੜਾਵਿ ਚਿਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਧਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੋਰਾ ਰਤਨੁ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਵਿਧਾ॥ ਪੁਰਿ ਭਾਗਵਤੁ ਹ
 ਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗਸਿ ਗੁਧਾ॥ ੧॥ ਪੰਥੁ ਦਸਾਵਾਨਿ ਤਖੜੀ ਮੁੰਧ ਜੋ ਬਨਿ ਬਾਝੀ ਮਰ ਜੋ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ
 ਮੁਚੇਤਾਇ ਗੁਰ ਹਰਿ ਮਗਰਿ ਚਲੀ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਸ
 ਤਿ ਰੁਰੁਮੇ ਲਿਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਲਾਇਆ ਬਨਵਾਲੀ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਅਈ ਮਿਲੁ ਮੈ ਚੀਵੈ ਛੁਨੇਰਾ
 ਮਰ ਜੋ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿ ਆਹਰਿ ਨੈਲ ਗਸਿ ਭੀਨੈ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸਿ ਗੁਰ
 ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮੰਨੈ॥ ਹਉਮੁਰ ਖੁਕਾਰੈ ਲਾਈਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਮੇ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੀਨੀ ਦੇਹੁ ਰੀ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੁਰਕੇ ਮਰ ਜੋ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕੇ ਛਕੇ॥ ਗੁਰ ਤੂ ਹੈ ਹਰਿ ਪ
 ਈਆ ਚੁਕੇ ਧਰ ਪਕੇ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਈਕੇ॥ ੪॥ ੨॥ ੧॥ ੧੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੈ ਗੁਰਸਾਤਿ ਗੁਰਪਸੇਰਾ ਮਰਜੋ ॥ ਗੁਰਸਾਤਿ ਗੁਰਸਾ
 ਚਾਸਾ ਹੁੰਦਾ ਸਿਖ ਦੇਇ ਹਰਿ ਰਸੋ ॥ ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਵਲ ਜਾਰਾ ਵਲ ਜੂਏ ਗੁਰਸਾ ਹੁਸਾ ਬਾਸੋ ॥ ਜਨੁ ਨਨਕ ਕੁ
 ਰਤਿ ਨੀਪਾਇਆ ਜਿਨ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਤਾ ਲਿਖਾਇ ਲਿਖਾਇ ॥ ੧ ॥ ਅਸਚੁ ਸੁਹਾਗਾ ਰੂਪ ਦੀ ਸਭੁ ਜਗ
 ਤੁ ਵਲ ਜਾਗਾ ਮਰਜੋ ॥ ਸਭ ਥੀਰੇ ਤੁਪੈ ਸਾਜੀਆ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਹਰਿ ਥਾਰਾ ॥ ਜੇ ਪਵਹਿ ਭੀਰੇ
 ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਸਾਨਿ ਕਲੈ ਕਿਅ ਕੋਈ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਥਖਾਸੀਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ
 ਭੰਡਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਅਕਿਆ ਗੁਲ ਤੇਰੇ ਵਿਖਰਹੁ ਆਮੀ ਤੁਅਪਰਾ ਮਪੋਰਾ ਮਰਜੋ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਾ
 ਲਾਹਾ ਦਿਨੁ ਗਤਿ ਏਹਾ ਅਸਾ ਮਪੋਗਾ ॥ ਹਮੁ ਰਖ ਕਿਛੁ ਅਨ ਜਾਲਾ ਕਿਵ ਪਵਹ ਪੋਗਾ ॥ ਜਨੁ ਨ
 ਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਪੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਪਤਿ ਹੋਗੇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਿ ਲੈ ਹਮ ਸਗਲਿ ਪੁਤਾ ਆ
 ਏਰਾ ਮਰਜੋ ॥ ਹਮ ਭੂਲਿ ਵਿਗਾੜਹਾ ਦਿਨੁ ਸੁਰਾਤਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਏ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤ
 ਹੈ ਦੇ ਮਤ ਸਮਝਾਏ ॥ ਜਨੁ ਨਨਕ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਛੇ ਆਹਿ ਪੈ ਜਰਖਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਮਸਤ ਕਿਉਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਆਤਿ ਨਾਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਮਰਜੋ ॥
 ਅਗਿਆਨੁ ਅਪੋਰਾ ਕਟਿ ਆਗੁ ਗਰੀਅਨੁ ਘਟਿ ਬਲਿਆ ॥ ਹਰਿ ਲਾਪਾਰਤ ਰੂਪ ਦਰਬੇ ਠਿਰਿ ਬ
 ਹੁ ਤੈ ਨ ਚਲਿਆ ॥ ਜਨ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਆਗਾਧੀਆ ਆਗਾਧੀ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਐਸਾ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਓ ਸੇ ਕਾਹੇ ਜਾਗੀ ਆਏਰਾ ਮਰਜੋ ॥ ਏਹੁ ਮਾਲਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲਭੁ ਪੈ ਨਾਮੁ ਬਿਰਥਾ ਸਭੁ ਜਾ
 ਏ ॥ ਗੁਲਿ ਵਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੀਜਿ ਓ ਅਗੈ ਭੁਖ ਕਿਆ ਖਾਏ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਨੇ ਠਿਰਿ ਜਨਮੁ ਨਨਕ ਕ
 ਰਿਭਾਏ ॥ ੨ ॥ ਤੂੰ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੇਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏਰਾ ਮਰਜੋ ॥ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਕਿਸੈ ਦੇ ਕਿਛੁ
 ਨਾਥੈ ਸਭਿ ਚਲਹਿ ਚਲਾਏ ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਪਿਅਰੇ ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਿਲਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਮਾਨਿਭਾਏ ॥ ਜਨ
 ਨਨਕ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਆਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕੋਈ ਗਵੈਰਾ ਗੀਨਾ ਦੀਬੇ ਦੀਬਾ ਹੁ ਭਾਤਿ ਕ
 ਰਿਨਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੀਜੈਰਾ ਮਰਜੋ ॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕਪਵਾ ਵੇਕਾ ਰੁਏ ਤਿਨੇ ਗਈ ਕਿਅ ਕੀਜੈ ॥ ਹਰਿ
 ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਲ ਦਾ ਸਿਰਿ ਰੋਗ ਹੁ ਚੁਈਜੈ ॥ ਜਿਨ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾਸੁ ਪੁਰੈ ਹਰਿ ਭ
 ਗਤਿ ਹਰਿ ਲੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੀਤਿ ਹੈ ਤੇਜ
 ਨਸੁ ਘੜਾਸਿ ਆਏਰਾ ਮਰਜੋ ॥ ਜੇ ਬਾਹਰ ਹੁ ਭਾਉ ਚੁਕਿ ਬੋਲ ਦੇ ਭੀਖੇ ਹਰਿ ਭਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤ
 ਨੇ ਹੋ ਭਥ ਉਨਹੀ ਹਰਿ ਮਾਲੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥ ਜਨ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾ ਲੁਏ ਹਰਿ ਤਾਨੁ ਸਤਾਲੇ ॥ ੧ ॥ ਜਿ

ਬੈਥਾਇ ਬੈਠੇ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਖਨੁ ਸੁਭਾਵਾਰਾ ਮਰਾਜੀ ਗੁਰਮਰਾ ਸੇਖਨੁ ਭਾਇਆ ਲੈ ਪੁਰਿ ਮੁਖਿ
ਲਾਵਾ ਗੁਰਸੇਖਾਂ ਕੀ ਘਾਠ ਥਾਇ ਪਈ ਜਿਨ ਹਰਿਨਾ ਮੁਖੀ ਆਵਾ ਜਿਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜੇ ਆਤਿ
ਨਹਿ ਪੂਜ ਕਰਾਵਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਸੇਖਾ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿਨਾ ਮਹਰਿ ਚੇਰੀ ਰਾਮਰਾਜੀ ਕਰਿ ਸੇਵ
ਹਿ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੁਖੈ ਯਹਿ ^{ਜਾਇ} ਮੇਰੀ ਗੁਰਸੇਖਾਂ ਕੀ ਭੁਖ ਸਭ ਗਈ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਹੋਰ ਥਾਇ
ਘਟੇਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੂਰਨੁ ਥੀ ਜਿ ਆਠਿ ਰਿਤੇ ਫਿਰਾਵੈ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਕੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਸੇਖਾ ਮਨਿ
ਵਧਾਈ ਆ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਡਿਠਾ ਰਾਮਰਾਜੀ ਕੋਈ ਕਰਿ ਗਲ ਸੁਲਾਵੈ ਹਰਿਨਾ ਮਕੀ ਸੋ ਲਗੈ
ਗੁਰਸੇਖੀ ਮਨਿ ਮਿਠਾ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਗੁਰਸੇਖ ਪੈਨਈ ਅਹਿ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੁਗਾ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਜਿਨ ਭੋਟਿ ਆ ਮੇਰਾ
ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਹਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਵੈਰਾ ਮਰਾਜੀ ਤਿਸ ਕੀ ਤਿਸ ਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿਨਾ
ਮੁਖੀ ਆਵੈ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾ ਮੁਖੀ ਆਇ ਦੇ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜੇ ਨਾ ਆਵੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
ਰਿਨਿ ਤ ਜਪੈ ਹਰਿਨਾ ਮੁਹਰਿ ਨਾ ਮਿਤਰਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ ਮੁਖੀ ਆਇ ਆਤਿ ਨਾ ਠਿਗਿਰਿ
ਘਨੁ ਨੇਈ ਰਾਮਰਾਜੀ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇ ਆਤਿ ਨਾ ਪੂਜੇ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨਾ ਸੁਖੁ ਸਦ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟਿ ਆਤਿ ਨਾ ਮਿਲਿਆ
ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤਿਨ ਹਰਿ ਰਖ ਲਹਾਰਾ ਰਾਮਰਾਜੀ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿ
ਦਾ ਕੋਈ ਕਿ ਅਕਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿਨਾ ਮੁਖੀ ਆਗਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਭ ਦਸਟ ਸੁਖ ਮ
ਗਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾ ਮੁਖੀ ਆਇ ਆਹਰਿ ਰਖ ਲਹਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਉਪਾਇ ਆਪੈ
ਜਰਖਦਾ ਆਇ ਆਰਾਮ ਰਾਜੀ ਹਰ ਲਾਖ ਸੁਦਸਵ ਹਰਿ ਮਾਰਿਆ ਪਹਲਾ ਦੁਤਰਾਇ ਆਮਰਿ
ਕਾਠੀ ਆਨਿੰਦ ਕਾ ਪਿਠਿ ਦੇਇ ਨਾ ਮਦੇ ਉਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸਾਹਰਿ ਸੇਵਿ ਆਮਰਿ ਤਿਲ
ਏ ਛੁਡਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੨੦ ॥ ਅਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ਪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰਦੇ ਸੀਵੇ ਪਿਆ
ਰੇ ਅਉਘਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰਮਿਲਾਵਹੁ ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੇ ਪਰਿਵੈ ਸੋਹੇ ॥ ਠੀਕੀ ਕਲੀ ਆਮਾਲ ਹੁ ਮੇਰੀ ਪਿਆ
ਰੇ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਭੁਠਾ ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲੇ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੀ ਪਿਆ
ਰੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ॥ ਮਨਿ ਤਿਸ ਨਾਨਕੁ ਝੰਮੇਰੀ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਅਸ ਕਰੇ ॥ ਨਿਤ ਜੋ ਬਨੁ ਜਾਵੈ ਮੇਰੀ ਪਿਆ
ਰੇ ਜਮੁ ਸਾਸਹਿਰੇ ॥ ਭਗਮਲੀ ਸੋਹ ਗਾਇ ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਿਰ ਰਤਿ ਤੇ

ਮੇਰੇ ਲੋਇਲੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਚਾੜ੍ਹਕ ਚੁੰਦਾ ਜੀਵੈ॥ ਮਨੁ ਸੀ ਤਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਚੁੰਦ ਪੀਵੈ॥
 ਤਨਿ ਬਿਗੁਨ ਗਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨੀਦ ਨ ਪਵੈ ਕਿਵੈ॥ ਹਰਿ ਸਜਲੁ ਲਾਘਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਨ ਕਰੁ ਰੁਕਿ
 ਵੈ॥ ੨॥ ਚਰਿ ਬੰਸੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਲੀ ਅਰੁ ਤੇ॥ ਪਿਰ ਬਾਣੀ ਅਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਅੰਝੁ ਦਿਸੁ
 ਵਿਲੁ ਤੇ॥ ਮਨੁ ਅਸੁ ਰਿਡੀਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੁਇ ਨੈ ਨਜੁ ਤੇ॥ ਗੁਰੁ ਨਨ ਕੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆ
 ਰੇ ਜਿਉ ਮਤੁ ਤੇ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਅਕਥਾ ਕਹਾ ਲੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਲਾਈਆ॥ ਗੁਰੁ ਵਿ
 ਟਾਵੈ ਅਹੁ ਉਘੇਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾਈਆ॥ ਸਾਭਿ ਅਸਾ ਹਰਿ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮ
 ਨਿ ਚੀਦਿ ਅਵਾਛਾ ਪਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨੁ ਨਨ ਕੁ ਨਾ ਮਿਸਾਇਆ॥ ੫॥ ਪਿਆਰੇ
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪੇਸੁ ਨ ਖੋਲਾਸਾ॥ ਕਿਉ ਪਈ ਗੁਰੁ ਜਿ ਤੁਲਾਗੀ ਪਿਆਰ ਦੇਖਸਾ॥ ਹਰਿ ਦਾਤ ਕੇ ਮੇਲਿ ਗੁਰੁ
 ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮੇਲਾਸਾ॥ ਗੁਰੁ ਨਨ ਕੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਯੋ ਖੁਸਾ॥ ੬॥ ੧॥ ੧੦॥ ੫॥ ੨॥
 ੨੧॥ ਗੁਰੁ ਅਸੁ ਮੁਹਲਾ ੫ ੫੨੧ : ੧੮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕ੍ਰਿਸਾਦਿ॥

ਅਨਦੇ ਅਨਦੁ ਪਲਾ ਮੈਸ ਪੁਰੀ ਠਾਠਾ॥ ਚਾਖਿ ਅਵਾ ਚਾਖਿ ਅਵਾ ਮੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਠਾਠਾ॥ ਹਰਿ ਰ
 ਸੁ ਮੀਠਾ ਮਨ ਮਹਿ ਵੁਠਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਸਹਜੁ ਭਇਆ॥ ਗੁਰੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ
 ਪੰਚ ਦੁਸਟ ਚੀਏ ਭਾਗਿ ਗਾਇਆ॥ ਸੀਤਲਾ ਆਪਾ ਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਲੇ ਸਾਜਨ ਸੀਤ ਬਸੀਠਾ॥ ਕਹੁ
 ਨਨ ਕਹਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਸੇ ਪੁਰੀ ਲੀਡੀਠਾ॥ ੧॥ ਸੋਹਿ ਅਵੈ ਸੋਹਿ ਅਵੈ ਮੇਰੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰੇ ਰਾਮ
 ਪਾਹੁ ਨਵੇ ਪਾਹੁ ਨਵੇ ਮੇਰੇ ਸੀਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮਾ॥ ਸੀਤ ਪਿਆਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਿ ਯਗੇ ਸੇਵਾ॥
 ਆਪੇ ਜਾਵੀ ਆਪੇ ਮਾਈ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਦੇਵਾ॥ ਅਪਲ ਕਾਰਜੁ ਸਵਾਰੇ ਆਪੇ ਪਾਰਨ ਪਾਰੇ॥ ਕਹੁ ਨ
 ਨ ਕਸਹੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬੈਠਾ ਸੋਹੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰੇ॥ ੨॥ ਨਵਨਿ ਪੇਨ ਉਨਿ ਪੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਮਹਿ ਆਈ ਰਾਮਾ॥ ਸਭੁ ਕਿ
 ਛੁ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਰਾਮਾ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਸਦਾ ਸਖਾਈ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ਗੋਵਿੰਦਾ॥
 ਗਲ ਤੀਮਟਾਈ ਚੁਕੀ ਪਈ ਕਦੇ ਨ ਵੀ ਆਪੈ ਮਨ ਚੀਦਾ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਜੇ ਅਨਹਦ ਵਜੇ ਅਚਰਜ
 ਸੇਭ ਬਲਾਈ॥ ਕਹੁ ਨਨ ਕੀ ਪੁਰ ਮੇਰੇ ਸੰਗੇ ਤਮੈ ਨਵਨਿ ਪਿਪਾਈ॥ ੩॥ ਸਗਸਿ ਅਵੈ ਸਗਸਿ ਅਵੈ ਮੇ
 ਰੇ ਭਾਈ ਸਭ ਮੀਤਾ ਰਾਮਾ॥ ਬਿਖੋ ਮੇ ਬਿਖ ਮੁਅਖ ਵਾ ਮੈ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਜੀਤਾ ਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਜੀਤਾ ਰਾ
 ਠਿ ਹਰਿ ਕੀਤਾ ਤੁਠੀ ਭੀਤਾ ਭਰਮ ਗਵਾ॥ ਪਾਇਆ ਖਜਾਨਾ ਬਹੁ ਤੁਨਿ ਪਾਨਾ ਸਾਦਾ ਬਮੇਰੀ ਆਪਿ ਖ
 ਵਾ ਸੋਈ ਸੁਗੀਅਨਾ ਸੋ ਪਰਪਾਨਾ ਜੋ ਪੁਤਿ ਅਪਨ ਕੀਤਾ॥ ਕਹੁ ਨਨ ਕਜਾਵਾ ਲਿਸੁਆ ਮੀਤਾ ਸਗੇ ਸਭ

ਈਮੀਤਾ॥ ੧॥ ੧॥ ਅਸਾਮੁਹਲਾਪ ਅਕਥਾਰਿਅਕਥਕਥਾਕਿਛੁਜਾਇਨਜਾਲੀਰਾਮਾਸੁ
 ਰਿਨਰਸੁਰਿਨਰ ਮੁਨਿਜਨਸਹਜੇਵਖਾਲੀਰਾਮਾਸਹਜੇਵਖਾਲੀਅਮਿਉਬਲੀਚਰਲਕਮਲਰੇ
 ਗੁਲਾਇਆਜੀਪਏਕਮਲਖੁਪਭੁਨਿਠੰਜਨੁਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆਤਾਜੇਮਨੁਮੇਹੁਵਿ
 ਕਰੁਦੁਜਾਜੇਤੀਜੇਤਿਸਮਲੀ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਦਾਹਰਿਠੰਗੁਮਲੀ॥ ੧॥ ਹ
 ਰਿਸਿਤਹਰਿਸੀਤਸਜਨਮੇਰੇਮੀਤਸਹਈ ਰਾਮਾਵਡਭਾਗੀਵਡਭਾਗੀਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਰਾਮਾ
 ਵਡਭਾਗੀਪਾਏਨਾਮੁਪੀਅਏਲਾਥੇਦੁਖਸੀਤਾਪੈ॥ ਗੁਰਚਰਲੀਲਾਗੇਕੁਮਭਉਭਾਗੇਆਪੁਮਿਟਾ
 ਏਆਪੈ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲੇਪਰਿਅਪੁਨੈਵਿਛੁੜਿਕਤਹਿਨਜਾਈ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਕਦਾਸੁ
 ਤੇਰਾਸਦਹਰਿਸਰਲਾਈ॥ ੨॥ ਹਰਿਦਰੇਹਰਿਦਰਿਸੋਹਨਿਤੇਰੇਭੁਗਤਪਿਅਰੇਰਾਮਾਵਾਗੀਤਿ
 ਨਵਗੀਜਵਾਸਦਥਾਲਿਹਾਰੇਰਾਮਾਸਦਥਾਲਿਹਾਰੇਕਰਿਨਮਸਕਾਰੇਜਿਨਭੇਟਤਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥
 ਘਟਿਘਟਿਹਵਿਹਰਿਆਸਭਥਾਈਪੁਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ ਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਆਨਾਮੁਪੀਅਏਆ
 ਜੂਐਜਨਮੁਨਹਾਰੇ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਕਸਗਲਿਤੇਗੀਰਾਖੁਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ ੩॥ ਬੇਅੰਤਾਬੇਅੰਤਗੁ
 ਲਤੇਰੇਕੇਤਕਗਵਾਰਾਮਾਤੇਰੇਚਰਲਾਤੇਰੇਚਰਲਪੁਰਿਵਡਭਾਗੀਪਾਵਾਰਾਮਾਹਰਿਪੂਰੀਤਈ
 ਐਮੈਲੁਗਵਾਈਐਜਨਮਮਰਲਦੁਖਲਾਥੇ॥ ਅੰਤਰਿਬਹਰਿਸਦਾਹਦੂਰੇਪਰਮੇਸਰਪ੍ਰਭੁਸਾਥੇ॥ ਮਿ
 ਟੇਦੁਖਕਾਲਿਅਲਕੀਰਤਨਬਹੁੜਿਜੇਨਿਨਪਵਾ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਕਗੁਰਸਗਲਿਤਗੀਐਆਪਦੇ
 ਪ੍ਰਭੁਵਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਅਸਛੰਤਮਹਲਾਪ ਘਰੁ ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਮਨੁਬੇਪਿਆਕਿਛੁਅਨਨ
 ਮੀਠਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿ ਆਗਪਿਆਹਰਿਘਟਿਘਟੇਡੀਠਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਹਰਿਘਟਿਘਟੇ
 ਡੀਠਾਅਮ੍ਰਿਤੁਵੂਠਾਜਨਮਮਰਨਦੁਖਨਾਥੇ॥ ਗੁਲਨਿਪੈਗਾਇਆਸਭਦੁਖੀਮਟਾਇਆਹਉਮੈਬਿ
 ਨਸੀਗੰਠੇ॥ ਪ੍ਰਿਥਿਸਹਜਸੁਭਾਈਛੋਡਿਨਜਾਈਮਨਿਲਾਗਾਰੰਗੁਮਜੀਠਾ॥ ਹਰਿਨਕਬੇਪੇਚਰਨ
 ਕਮਲਕਿਛੁਅਨਨਮੀਠਾ॥ ੧॥ ਜੇਉਰਤੀਜਾਲਿਮਾਛੁਲੀਤਿਉਰਾਮਗਸੇਮਾਤੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਗੁਰ
 ਪੁਰੈਉਪਦੇਸਿਆਜੀਵਨਗਤਿਭੈਤੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਜੀਵਨਗਤਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਅਪਲੀਏ
 ਲਾਵਿਲਾਏ॥ ਹਰਿਰਤਨਪਦਾਰਥੇਪਰਗਟੇਪੁਰਨੇਛੋਡਿਨਕਤੁਜਾਏ॥ ਪ੍ਰਭੁਸੁਘਰੁਸਰੁਪੁਸੁਜਾਨੁ
 ਸੁਆਮੀਤਕੀਮਿਟੈਨਦਾਤੇ॥ ਜਲਸੰਗਿਰਾਤੀਮਾਛੁਲੀਨਕਹਰਿਮਾਤੇ॥ ੨॥ ਚਾੜਿਕੁਜਾਵੈਬੁਦ
 ਜਿਉਹਰਿਪਾਨਅਧਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਮਾਲੁਖਜੀਨਸੁਤਕ੍ਰਤਮੀਤਸਭਹੁੰਤੀਪਆਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਸ

ਕੁੰਤੀ ਪਿਆਰ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਰਾ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਲੀ ਐ॥ ਹਰਿ ਸਾਸਿ ਗੀ ਗਸਿ ਨਾ ਬਿਸਰੈ ਕਥਨੁ
 ਗੁਰਸਬਦੀ ਰੰਗੁ ਮਲੀ ਐ॥ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਜਗਜੀਵਨੇ ਸਿਤਰਸੁ ਪੀਵਨੇ ਜੀ ਪਿਭਰਮੇ ਹਦੁਖਾ
 ਰਾਗਾ ਚਾੜ੍ਹੇ ਕੁਜਾਚੈ ਬੁੰਦਾ ਜੇਏ ਨਨਕਹਰੀ ਪਿਆਰਾ॥ ੩॥ ਮਿਲੇ ਨਰਾਇਣ ਮਾਪਲੇ ਮਨੋਰ
 ਥੋ ਪੁਰਾਣ ਮਰਾਜੇ॥ ਚੰਗੀ ਭੀਤਿ ਭਰਮ ਕੀ ਭੇਟ ਤਗੁਰੁ ਸੁਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਪੁਰਨ ਗੁਰਪਾਏ ਪੁਰਖਿ
 ਨਿਖਾਏ ਸਭ ਨਿਪਿੰਦੀ ਨਦਾਏ ਆਲਾ॥ ਆਦਿ ਮਾਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ਸੁੰਦਰ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ ਸੁਖ
 ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਘਰੇ ਰੇ ਪਤਿ ਤਪਾਵਨ ਸਾਧੂ ਪੁਰਾ॥ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਨਰਾਇਣ ਨਨਕ ਮਨੋਰਥੋ ਪੁਰਾ॥ ੪॥
 ੧॥ ੩॥ ਅਸਾ ਮੂਹਲਾ ਪਘਰੁ ਏ ਸੋਭੁ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਜਪਤਾ
 ਨਨਕ ਪੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਭੇਟ ਤਸਾ ਪਸੈ ਗਾਤਾ॥ ੧॥ ਛੰਤਾ॥ ਜਲਦ ਪਨਿਆਈ ਰੀ
 ਤਿ ਅਬਦੁ ਪਾਮਾ ਚਨਹੀ ਮਨ ਐਸੀ ਪੀਤਿ ਹਰੇ॥ ਅਬਉ ਗਏ ਚਿ ਅਲਿਕ ਮਲੇ ਹਥਾ ਸਨ ਮਾਹਿ ਮਰ
 ਨਾਇ ਕੁਖਿ ਨੁਭੀ ਨਾਹਿ ਟੈਗੀ॥ ਖਿਨੁ ਨਾਹਿ ਟੈਗੀ ਐ ਪੀਤਿ ਹਰੇ ਐਸੀ ਗਾਰਭਿ ਰਸ ਅਰਪੀ ਐ॥ ਜਹ
 ਦੁਖੁ ਲੀਐ ਜਮ ਪੰਥੁ ਭਲੀ ਐ ਤਹ ਸਾ ਪਸੈ ਗਿਨ ਰਹੀ ਐ॥ ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਲੀ ਐ
 ਗਲਪ ਛਤ ਦੁਖ ਹਰੇ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਛੰਤ ਗੁਵਿੰਦ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ਐਸੀ ਮਨ ਪੀ
 ਤਿ ਹਰੇ॥ ੧॥ ਜੈਸੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਗਇ ਕੁਖਿ ਨੁਭੀ ਨਾਹੀ ਰੇ ਮਨ ਐਸਾ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ॥ ਜੈਸੀ ਚਾੜ੍ਹੇ ਕਪਿਅ
 ਸੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਬੁੰਦ ਚਵੈ ਬਰਸੁ ਸੁਹਵੇ ਮੇਹਾ॥ ਹਰਿ ਪੀਤਿ ਕਰੀ ਜੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਅਤਿ ਲਾਈ ਐ ਚਿਤੁ
 ਮੁਰਗੀ॥ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਗਲਿ ਪਰੀਜੈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਹਰੀ॥ ਗੁਰਸੁ ਪਸੈ ਨੇ ਮਿਲੁ ਨਾਹਿ ਛੰਤੋ ਪਨ
 ਦੇਈ ਸਾ ਚੁਸੇਹਾ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਛੰਤ ਅਨੰਤ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੀਜੈ ਨੇਹਾ ਮਨ ਐਸਾ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ
 ੨॥ ਚਕਵੀ ਸੁਰਸਨੇਹਾ ਚਿਤਵੈ ਆਸ ਘਲੀ ਕਾਦਿ ਦਿਨੀ ਅਰੁ ਦੇਖੀ ਐ॥ ਕੋਕਿਲ ਅੰਥ ਪਗੀਤਿ
 ਚਵੈ ਸੁਹਵੀ ਅਮਨ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਜੀ ਐ॥ ਹਰਿ ਪੀਤਿ ਕਰੀ ਜੈ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਇਕਰਾ ਤੀ ਕੇਹਰੀ
 ਪਹੁਲੀ ਆ॥ ਅਬ ਕਿਅਰੇ ਗੁਲਾਇ ਚਿ ਮੇਹੁ ਰਚਾਇ ਚਿ ਨਾਗੇ॥ ਅਵਲ ਜਾਵਹਿ ਆ॥ ਬਿਰਸਾ ਪੁਸ
 ਰਲੀ ਪੜੀ ਐ ਚਰਲੀ ਅਬ ਟੁਟਿ ਸਿਮੇ ਹਜੂ ਕੀਤੀ ਐ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਛੰਤ ਦਾਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ਮ
 ਨ ਹਰਿ ਲਾਇ ਪਗੀਤਿ ਕਬਦਿਨੀ ਅਰੁ ਦੇਖੀ ਐ॥ ੩॥ ਨਿਸਿਭੁਰੇ ਕਜੈ ਸੇ ਨਾ ਦਸੁ ਲੀਸੁ ਵਲੀ ਹੀ
 ਉਡਿਵੈ ਮਨ ਐਸੀ ਪੀਤਿ ਕੀਜੈ॥ ਜੈਸੀ ਤਰੁ ਲਿਭਤਾ ਰੁਚਿ ਰਣੀ ਪਰਹਿ ਸਿਵੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਲਦੀ
 ਜੈ॥ ਮਨੁ ਲਾਲਹਿ ਦੀਜੈ ਭੋਗ ਕਰੀ ਜੈ ਹਭਿ ਖੁਸੀ ਅਰੇ ਗਮ ਲੋ॥ ਪਿਰੁ ਅਪਨਾ ਪਾਇ ਅਰੇ ਗੁਲ

ਲੁਥਣਾਇਆ ਅਤਿਮਿਲਿਓ ਮਿਤਾ ਚਿਰਾਏ॥ ਗੁਰੁਖੀ ਅਸਖੀ ਤਾਡਿਠੁ ਅਖੀ ਪਿਰਜੇਹਾ ਅਵਰੁਨ
 ਦੀਸੈ॥ ਕਹੁਨਕਛੰਤ ਦਇਆਲੋ ਮੇਰੇ ਮਨਹਰਿ ਚਰਨਗਹਿਜੈ ਐਸੀ ਮਨਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ॥ ੧॥ ੧॥
 ੧॥ ਅਸ੍ਰਮੁਲਾਪੁ ਸਲੋਕੁ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਠਿਰਤੀਖੋ ਜਤੀਹ ਗੀਬਹੁ ਅਵਗਾਧਿ॥ ਨਾਨਕ ਭੇਟੇ ਸਾਧਜਬ
 ਹਰਿਪਾਇਆ ਮਨਸਾਗਿ॥ ੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਜਾਕਉ ਖੋਜਹਿ ਅਸਿਖ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕ ਤਪੋ॥ ਬਹੁ ਮੇਕੋਟਿ ਅਗਧਹਿਰਿ
 ਅਨੀਜਾ ਪਾਪੋ॥ ਜਪਤਾ ਪਸੰਜ ਮਕਿਰਿ ਅਪੁਜਾ ਅਨਿਕ ਸੇਧਨ ਬੰਝਨ॥ ਕਰਿਗਵਨੁ ਬਸੁਧਾ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ
 ਮਿਲਨ ਕਉ ਨਿਰੰਜਨਾ॥ ਮਾਨੁਖ ਬਨੁ ਤਿਨੁ ਪਸੁਪੰਖੀ ਸਗਲ ਤੁਝਹਿ ਅਰਧਤਾ ਦਇਆਲਾ ਲਾਗੋ॥ ਬੰਦ
 ਨਾਨਕ ਮਿਲੁ ਸਾਪਸੰਗ ਤਿਹੋਇ ਗਤੇ॥ ੧॥ ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਸੰਕਰ ਜਟਾਧਾਗਾ॥ ਚਾਹਿ ਤੁਝਹਿ
 ਦਇਆਰ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੁਚਾ ਅਧਾਗਾ॥ ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਗੋਬੰਦ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਪੂਰਕ ਪਭਧਨੀ॥ ਸੁਰਸਿ ਪਰ
 ਲਗੇ ਪਠ ਬਧਿ ਅਵਹਿ ਜਖ ਕੋਨ ਰਗੁ ਦਭਨੀ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਅਨੇਕ ਦੇਵ ਜਪਤ ਸੁਆਮੀ ਜੈ ਜੈ ਕਾਗਾ॥
 ਅਨਾਥਨਾ ਬਦਇਆਲ ਨਾਨਕ ਸਾਪਸੰਗ ਤਿਮਿਲਿਉਧਾਗਾ॥ ਨਾਕੋਟਿ ਦੇਵੀ ਜਾਕਉ ਸੇਵਹਿ ਲਾਖਿ ਮੀਅਨਿ
 ਕਭਾਤਿ॥ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਕਉ ਅਗਧਹਿ ਪਉਲ ਪਲੀਦਿਨ ਸੁਰਾਤਿ॥ ਨਖਿ ਅਤ੍ਰ ਸਸੀ ਅਰਸੂਰਧੀਆ
 ਵਹਿ ਬਸੁਧਗ ਗਨਗਾਵਏ॥ ਸਗਲ ਖਾਲੀ ਸਗਲ ਬਾਲੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪਿਆਵਏ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨ ਚਤੁ
 ਰਥੇ ਦਯਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਾਕਉ ਜਪਾਤਿ॥ ਪਾਤਿਤ ਪਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀ ਐਸੀ ਗਿਸਾਤਿ॥ ੨॥
 ਜੇਤੀ ਪਭੂ ਜਨਾਈ ਰਸਨ ਤੇਤ ਭਨੀ॥ ਅਨਜਨ ਤਜੇ ਸੇਵੈ ਤੇ ਤੀਨਹ ਜਾਇਗੀ॥ ਅਵਿਗਤ ਅਗਨ
 ਤ ਅਥਹ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਮਏ ਬਹਗਾ॥ ਸਰਬ ਜਾਚਿ ਕਏ ਕੁਦਤਾ ਨਹ ਦੂਰਿ ਸੰਗੀ ਜਾਹਗਾ॥ ਵਸਿ ਭਗ
 ਤ ਭੀ ਅਮਿਲੇ ਜੀਅ ਤਕੀਉ ਪਮਾਕਿਤ ਗਨੀ॥ ਇਹ ਦਾਨੁ ਮਨੁ ਨਾਨਕੁ ਪਾਏ ਸੀ ਸੁਸਾਧ ਹਧਰਿ ਚਰਨੀ॥
 ੧॥ ੨॥ ੫॥ ਅਸ੍ਰਮੁਲਾਪੁ ਸਲੋਕੁ॥ ਇਦੁ ਮੁਕਰਹੁ ਵਡ ਭਾਗੀ ਹੋਸਿ ਮਰਹੁ ਹਰਿਹਰਿ ਰਾਈ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਸੁਖੋਵਹਿ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਭੁਜਾਈ॥ ੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬੰਦ
 ਨਾ ਅਲਸਾਈਐ॥ ਭੇਟਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਜਮ ਪੂਰਿ ਰਹਿਐ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਨ ਭਉ ਬਿਅਪੈ ਨਾਮੁ ਸਿ
 ਮਰਤ ਸਦ ਸੁਖੀ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਧਿ ਹਰਿਹਰਿ ਧਿਆਈ ਸੋ ਪਭੂ ਮਨੁ ਮੁਖੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਰਸਾਲੁ ਭੁ
 ਲਾਇ ਕਰਿ ਦਇਆ ਸੇਵਲਾਈਐ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਾਇਐ ਚਰਨ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬੰਦ ਨਹੁ ਲੱਝੀ
 ਐ॥ ੧॥ ਪਾਵਨ ਪਾਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ॥ ਭਰਮ ਅੰਧੇ ਗਬਿ ਨਾਸਾਗਿ ਅਨਗੁਰ ਅੰਜਨਾ॥ ਗੁਰਗਿ
 ਅਨ ਅੰਜਨ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾ ਲਿਖ ਲਿਖੀ ਅਭਿਪੂਰਿਆ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਜਾਕੋ ਰਿਦੈ ਵਸਿ ਅਮਿਟੇਤਿ

ਸਹਿਵਿਸੁਰਿਆ ਅਗਾਧਿਥੋ ਪੰਸਮਰਥਸੁਆਮੀ ਸਰਬਕਾਭਉ ਭੰਜਨਾ ॥ ਨਨਕੁਪਾਇ ਅੰਪੈ ਚਰਨਜੀ
 ਪੈਪਵਨਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਨਾਮਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ੨ ॥ ਚਿਟਗਹੀਗੋਪਲਦਇਅਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੋ ਮੋਹਿਆਸਰ
 ਤੁਅਚਰਨਤੁਮਾਗੇਸਗਨਿਸਿਧੋ ॥ ਹਰਿਚਰਨਕਾਰਨਕਰਨਸੁਆਮੀਪਤਿਤਉਧਾਰਨਹਰਿਹਰੇ ॥ ਸਾ
 ਗਰਸਿਸਾਰਭਵਉਤਾਰਨਾਮੁਸਿਮਰਤਬ੍ਰਹੁਤਗੇ ॥ ਆਦਿਅੰਤਿਬੇਅੰਤਖੋਜਹਿਸੁਨੀਉਧਰਨਸੰਚ
 ਸੰਗਾਥਿਧੋ ॥ ਨਨਕੁਪਾਇ ਅੰਪੈ ਚਰਨਜੀਪੈ ਚਿਟਗਹੀਗੋਪਲਦਇਅਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੋ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤਿਵਛ
 ਲੁਹਰਿਬਿਰਦੁਆਪਿਬਨਾਇਆ ॥ ਜਹਜਹਸੰਤਅਰਧਹਿਤਹਤਹਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਪਭਿਅਪਿ
 ਲੀਏਸਮਾਇਸਹਜਿਸੁਭਾਇਭਗਤਕਾਰਜਸਾਰਿਆ ॥ ਅਨੰਦਹਰਿਜਸਮਗਮੰਗਲਸਰਬਦੁਖਵਿ
 ਸਾਰਿਆ ॥ ਚਮਤਕਾਰਪ੍ਰਗਸੁਦਹਦੇਸਏਕੁਤਹਦਿਸਟਾਇਆ ॥ ਨਨਕੁਪਾਇ ਅੰਪੈ ਚਰਨਜੀਪੈ
 ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਬਿਰਦੁਆਪਿਬਨਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥ ਆਸਛੈਤਮਯਯਪ ਥਿਰੁਸੰਤ
 ਨਸੇਹਗੁਮਰੈਨਜਾਵਏ ॥ ਜਾਕੈਗੋਹਿਹਰਿਨਾਹੁਸੁਸਦਹੀਗਵਏ ॥ ਅਵਿਨਾਸੀਅਵਿਗਤਸੇਪ੍ਰਭੁਸ
 ਦਾਨਵਤਨੁਨਿਰਮਲਾ ॥ ਨਹਦੁਰਿਸਦਾਹਦੁਰਿਠਕੁਰਦਹਦਿਸਪੁਰਨੁਸਦਸਦਾ ॥ ਪਨਪਤਿਗ
 ਤਿਮਤਿਜਾਤੇਪਿਅਪੀਤਿਪੀਤਮੁਭਾਵਏ ॥ ਨਨਕੁਵਖਲੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਨੈਥਿਰੁਸੰਤਨਸੇ
 ਹਗੁਮਰੈਨਜਾਵਏ ॥ ੫ ॥ ਜਾਕਉਗੁਭਤਾਤੁਤਕੈਅਨੰਦਘਲਾ ॥ ਸੁਖਵੰਤੀਸਾਨਰਿਸੇਭਾਪੁਰਿਬ
 ਲਾ ॥ ਮਨੁਮਹਤਕਲਿਆਲੁਹਰਿਜਸੁਸੀਰਿਸੁਰਜਨੁਸੇਪ੍ਰਭਾ ॥ ਸਰਬਸਿਧਿਵਨਿਧੀਤਿਭਾਗੀਨਿ
 ਹਉਨਾਸਕੁਕਛੂ ॥ ਮਪੁਰਬਨੀਪਹਿਮਨੀਥਿਰੁਸੇਹਗੁਤਕਾਥਲਾ ॥ ਨਨਕੁਵਖਲੈਗੁਰਬਚ
 ਨਿਜਾਨੈਜਾਕੈਗੁਭਤਾਤੁਤਕੈਅਨੰਦਘਲਾ ॥ ੬ ॥ ਅਉਸਖੀਸੰਤਪਾਸਿਸੇਵਾਲਾਗੀਐ ॥ ਪੀਸਉ
 ਚਰਨਪਖਰਿਆਪੁਤਿਅਗੀਐ ॥ ਚਾਜੇਆਪੁਮਿਟੈਸੰਤਾਪੁਆਪੁਨਹਜਾਲਾਈਐ ॥ ਸਗਲੇਗਹਿ
 ਜੈਮਾਨਿਲੀਜੈਕਰੇਸੇਸੁਖਪਾਈਐ ॥ ਕਰਿਦਾਸਦਾਸੀਤਾਜਿਉਦਾਸੀਕਰਜੋਗੀਦਿਨੁਦੈਲਿਜਾਗੀ
 ਐ ॥ ਨਨਕੁਵਖਲੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਨੈਅਉਸਖੀਸੰਤਪਾਸਿਸੇਵਾਲਾਗੀਐ ॥ ੭ ॥ ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭ
 ਗਸਿਸੇਵਾਲਾਇਆ ॥ ਤਾਕੀਪੁਰਨਾਸਾਜਿਨਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੀਗਹਰਿਕੈਗੰਗੋਬੰਦਸਿ
 ਮਰਲਾਗਿਆ ॥ ਭਰਮੁਮੇਹੁਵਿਕਾਰਦੂਜਾਸਗਲਾਤਿਨਹਿਤਿਆਗਿਆ ॥ ਮਨਿਸੀਤਿਸਹਜੁ
 ਸੁਭਉਵੂਰਾਅਨੰਦਮੰਗਲਗੁਲਗਾਇਆ ॥ ਨਨਕੁਵਖਲੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਨੈਜਾਕੈਮਸਤਕਿ
 ਭਗੁਸਿਸੇਵਾਲਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਆਸੁਮੁਯਯਪ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਤਿਅਕਛੁਰਕ

ਹੈ ਜਾਮਕਾਲਾ ਨਰਕ ਮੁਤਨੁ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਅੰਤਿ ਮਿਲੈ ਗੋਪਲਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਮਿਲਉ ਸਿਤ ਕੈ ਸੀਰੀ ॥
ਹਿਉ ਪਾਗਿ ਲੇਹੁ ॥ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰ ਜੋਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਗਉ ਚਰਲ ਲਾਗਉ
ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ਤੁਮਦਇਆ ॥ ਕਤਹੁ ਤਪਾਵਉ ਸਗਲਿ ਪਾਵਉ ਕਰੁ ਲਾਮੈ ਪਭ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ॥ ਸ
ਮਰਥ ਅਗਥ ਅਪਾਰਨਿ ਰਮਲਾ ਸੁਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਬਿਨਉ ਏਹੁ ॥ ਕਰ ਜੋਵੈ ਨਰਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਜਨਮ ਮਾ
ਰਲ ਨਿਵਾਰਿ ਲੇਹੁ ॥ ੧ ॥ ਅਪਰਾਧੀ ਮਤਿ ਹੀਨੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਮਨਾ ਬੁਨੀਚੁ ॥ ਸਠ ਕਰੈ ਰੁਕਲ ਹੀਨੁ ਬਿਆਪ
ਤ ਮੋਹ ਕੀਚੁ ॥ ਮਲਭ ਰਮਕਰਮ ਮਹੀਮ ਮਤ ਮਰਲੁ ਹੀ ॥ ਤਿਨ ਆਵਣੇ ॥ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਮਾਇ
ਆ ਅਗਿਆਨ ਤਾਲਪਟਾਵਣੇ ॥ ਖਿਸੈ ਜੋ ਬਹੁ ਬਪੈ ਜਹੁ ਆਦਿ ਨਿਤ ਰੇ ਸੀਰੀ ਮੀਚੁ ॥ ਬਿਨਵੀ ਤਿਨ ਨ
ਕਾਸ ਤੇਗੀ ਸਗਲਿ ਸਾਧੁ ਗੁਨੀਚੁ ॥ ੨ ॥ ਭਰਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ਸੈਕਟ ਮਹਾ ਜੋਨਾ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿ ਚਿਤਿ
ਹੀ ਸੀਰੀ ਮੀਰੇ ਭੋਗ ਸੋਨਾ ॥ ਭ੍ਰਮਤ ਭਾਰ ਅਗਤ ਭਾਇ ਚਿਬਹੁ ਪਦੇ ਸਹਧਾਇ ਚਿ ॥ ਅਬ ਚਿਟ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰ
ਮੁਗਰੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਇਕ ॥ ਗਖਨ ਹਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰੇ ਮੁਣੁ ਤੇ ਕਛੂ ਨਹੀ ਆਹੋਨਾ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਆ
ਨੰਦ ਨਰਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਗੀ ਤਰੈ ਭਉਨਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮ ਧਰੀ ਕਉ ਧਰੈ ਭਗਤ ਹੀ ਸਾਕਉਨਾ ॥ ਜੇਨ ਕੇਨ ਪਰਕ
ਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਹੁ ਸਵਨਾ ॥ ਸੁਨਿ ਸਵਨ ਬਾਨੀ ਪੁਰਖ ਗਿਆਨੀ ॥ ਮਨਿ ਨਿਪਾਨਾ ਪਵਣੇ ॥ ਹਰਿ ਹੀਰੀ ਰ
ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਪਾਤੇ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਲ ਗਾਵਣੇ ॥ ਬਸੁ ਪਕਾਗਦ ਬਨ ਗਜ ਕਲਾ ਮਾਇ ਖਲ ਕਉ ਜੋਰੈ ਇਪਵ
ਨਾ ॥ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਪਾਇਆ ॥ ਗਹੀਨ ਨਰਕ ਚਰਲ ਸਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੮ ॥ ॥ ਆਸਾ ਮੁਹਲਾ ਪ
ਪੁਰਖ ਪਤੇ ਭਗਵਨ ਤਾ ਕੀ ਸਗਲਿ ਗਹੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਪਰਨਾ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਲਗੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ
ਸੁਤ ਮੀਤ ਸੁਰਿ ਜਨਾਇ ਸਟ ਬੰਧ ਪਜਾਇਆ ॥ ਗਹਿ ਕੀ ਠਿਲਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾ ॥ ਜਸੁ ਬਿਮਲ
ਸੰਤ ਵਖਾਇਆ ॥ ਬੇਅੰਤ ਗੁਲ ਅਨੇਕ ਮਹਿਮਾ ਕੀ ॥ ਮਤਿ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ਕਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਅਨਿਕ ਅਲ
ਖ ਭਰ ਚਿਟ ਨਰਕ ਤਿਸੁ ਗਹੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਹੁ ਸੈਸੁ ਰੁਸਾਈ ॥ ਅੰਪਭਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਹਾਰੁ
ਬਿਖੁ ਕੇ ਦਿਵਸ ਗਏ ॥ ਗਤੁ ਭਰਮ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੈ ਜੋਨਿ ॥ ਆਵਲ ਸਭ ਰਹੇ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ
ਭਏ ਸੀਤਲ ਸਾਧ ਅੰਚਲ ਗਹਿ ਰਹੇ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਦਾਇਆ ॥ ਲਸੀ ਮਿਥ ਬੋਲਿ ਸਾਧੁ ਹਰਿ ਜੋ ਜਏ ॥
ਨਰਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਪੂਰਨ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ੨ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਭਹ ਸੀਰੀ ਏਕੋਰ ਵਿਰ
ਹਿਆ ॥ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ॥ ਅੰਪਵਿਰਲੈ ਕੈਨੈ ਲਹਿਆ ॥ ਜਾਲਿ ਬਾਲਿ ਮਹੀ ॥ ਅਲਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਕੀਟਹ
ਸਤਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੋ ਮਾਧੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਸਰਿਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਲੀਲਾ

ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਲਾਨਿ ਪਿਜਾਨਿ ਕਰਿਆ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਹਰਿ ਏਕ ਨਾਨਕ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ੩ ॥
 ਦਿਨੁ ਰੋਲਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਆਈ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਹੋਗੇ ॥ ਚਰਲ ਕਮਲ ਸੀਰੀ ਪੀਤੋ ਕਲਮਲ ਪਾਪ ਟੋਗੇ ॥
 ਦੂਖ ਭੂਖ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਨਠੇ ਪ੍ਰਗਟੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਮਨਿ ਲੋੜੀ ਦਾ ਪਾਇਆ ॥
 ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਦਸ ਗੁਣਿ ਵਪੁ ਨੀਕੁ ਲਸੈ ਬੁਧ ਸਭਿ ਤਗੇ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੋਲੀ ਅਨੰਦ ਅਨ ਦਿਨੁ ਸਿਮਰੇ ਤਨਾ
 ਨ ਕਹਹਿ ਹੋਗੇ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥ ਗਾਗੁਆ ਸਾਮਹਲਾ ਪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ਸਲੋਕੁ ॥
 ਸੁਭ ਚੰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕਮਲ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੁ ਸੰਗੇ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰ ਉਇ ਕਘੜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਭਗਵੰਤ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਭੀਨੀ ਰੈਨ ਵੀਐ ਚਮਕ ਨਿਤ ਗੇ ॥ ਜਾਗਹਿ ਸਿਤ ਜਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮੀ ਪਾਏ ਗੇ ॥ ਰਾਮ
 ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਹਿ ਅਨ ਦਿਨੇ ॥ ਚਰਲ ਕਮਲ ਪਿਆਨੁ ਹਿਰਦੈ ਪਭਾ ਕਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਇਕੁ
 ਖਿਨੇ ॥ ਤਾਜਿ ਮਨੁ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰੁ ਮਨ ਕਾ ਕਲਮਲਾ ਦੁਖ ਜਾਗੇ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤੇ ਨਨਕ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਹਰਿ ਦਾ
 ਸੰਤੋਖ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੀ ਸੇਜ ਵੀਐ ਐਸਾ ਭੈਰਵ ਬਾਲਿਆ ॥ ਮਨਿ ਮਨ ਦੁਭਾਇ ਆਪੁ ਭੁਆਵਤ ਸੁਲਿ
 ਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਹਗਾਮੀ ਚਾਵਨੰਗ ਲਾਗੁ ਭਰੇ ॥ ਅੰਗ ਸੀਰੀ ਲਾਗੇ ਦੂਖ ਭਾਗੇ ਪਾਲਾ ਮਨ
 ਤਨ ਸਭਿ ਹੋਗੇ ॥ ਮਨਾਇ ਛਪਈ ਪ੍ਰਭਾ ਪਿਆਈ ਸੰਜੇ ਗੁਸਾਰੁ ਸੁਭ ਗਾਇਆ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤੇ ਨਨਕ ਮਿ
 ਲੇ ਸੀਪਰ ਸਗਲਾ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ਬਾਲਿਆ ॥ ੨ ॥ ਮਿਲਿ ਸਖੀ ਆਪੁ ਛਹਿ ਕਹੁ ਕੰਤ ਨੀਸਾਲੀ ॥ ਗਸੈ ਪ੍ਰੇਮ
 ਭਰੀ ਕਛੁ ਬੋਲਿ ਜਲੀ ॥ ਗੁਲ ਗੁਜਰੁ ਪਤ ਅਪਾਰ ਕਰਤੇ ਨਿਗਮ ਅੰਤੁ ਪਾਵੇ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ
 ਪਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਲ ਗਾਵੇ ॥ ਸਗਲ ਗੁਲ ਸੁਰੀ ਅਨ ਪੂਰਨ ਆਪ ਲੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਲੀ ॥
 ਬਿਨ ਵੀਤੇ ਨਨਕ ਗੰਗਿ ਰਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਜਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ੩ ॥ ਸੁਖ ਸੋਹਿਲ ਵੇਹਰਿ ਗਾਵ ਲਾਗੇ ॥ ਸਾਜ
 ਨ ਸਗਲ ਅੰਗੇ ਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ਭਾਗੇ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਰਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ॥
 ਹਰਿ ਚਰਲ ਲਾਗੇ ਸਦਾ ਜਾਗੇ ॥ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਬਨ ਵਾਰੀਆ ॥ ਸੁਭਾ ਦਿਵਸ ਆਏ ਸਹਜੇ ਪਾਏ ਸਗਲ
 ਨਿਪਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੇ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤੇ ਨਨਕ ਸਗਲਿ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਤਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥
 ਆਸਾ ਮੂਹਲਾ ਪ ਉਠਿ ਵੇਵੁਟਾ ਉਕਿ ਆਭੈ ਕਿਆ ਚੇਹੁ ਲਾਇਆ ॥ ਮੂਹਲਾ ਤਿਪੁੰਨ ਜੀ ਆਕੇ ਤੁ
 ਕੂਕੇ ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਕੂਕੇ ਲੁਭਾਇਆ ॥ ਧੋਹੁ ਮਾਇਆ ਕਰਹਿ ਪਾਪ ਅਮਿਤਿਆ ॥ ਤਨੁ ਭਸਮ ਦੇਹੀ ਜ
 ਮਹਿ ਹੋਰੀ ਕਾਲਿ ਬਪੁੜੀ ਜੀਤਿਆ ॥ ਮਾਲੁ ਜੇ ਬਨੁ ਛੋੜੈ ਵੈਸੀ ਗਹਿ ਚੰਪੈ ਨ ਲੁਖਾਇਆ ॥ ਨਨਕ ਕਮਲਾ
 ਸੀਰੀ ਜੁਲਿਆਨ ਹਜਾਇ ਕਿਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਛੋਭੀ ਮਰਗ ਜਿਵੈ ਪੇਖਿ ਰੈਲਿ ਚੰਦਾਇ ਲਾ ॥ ਸੁ

ਖਰਦੁਖਰਏਨਿਤਪਾਕਮਾਇਲਾਪਾਕਮਾਏਛੁਡਹਿਤਹੀਏਚਲੇਪਾਤਿਗਲਾਵਿਆਹਰਿਚੰਦੁ
ਗੇਦੀਖਮੁਠਕੁਰੁਸੇਜਾਗਵਿਆਲਾਬਿਓਰਿਅਹਿਕਾਰਿਮਾਤਗਗਬਿਭਾਇਆਸਮਾਇਲਾਨਾਨਕ
ਮਿਗਅਗਿਆਨਿਬਿਨਸੇਨਹੀਮਟੈਆਵਲੁਜਾਇਲਾ॥੨॥ਮਿਠੈਮਖੁਮੁਆਕਿਉਲਏਚਿਤ੍ਰਾਗੀ॥ਹਸਤੈ
ਗਗਤਿਪਾਇਆਕਿਉਤਰੀਐਤਾਗੀ॥ਤਰਲੁਦੁਹੇਲਾਭਾਇਆਖਿਨਮਹਿਖਸਮੁਚਿਤਿਨਆਇਚਿ॥
ਦੁਖਸਜਾਈਗਲਤਨਹੀਕੀਆਅਪਲਾਪਾਇਚਿ॥ਗੁਣਕਮਲਾਪ੍ਰਗਟਹੋਆਈਤਉਤਹਿਖੁ
ਆਗੀ॥ਨਨਕਸਤਿਗੁਰਬਾਣੁਮੁਠਮਨਮੁਖੈਅਹਿਕਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਜੀਵੇਲਾਗਪ੍ਰਭਕੀਚਰ
ਣੀ॥ਕੈਠਿਲਗਾਇਲੀਏਤਿਸੁਠਕੁਰਸਰਲੀ॥ਬਲਬੁਧੀਗਿਆਨੁਪੈਆਨੁਅਪਲਾਆਪਿਨਮੁਜਪਾ
ਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਅਪਿਰੋਆਆਪਿਜਗਤੁਤਗਾਇਆ॥ਗਖਿਲੀਏਰਖਲਹਰੈਸਦਾਨਿਰਮਲਕ
ਰਲੀ॥ਨਨਕਨਰਕਿਨਜਹਿਕਬਹੁਹਰਿਸੈਤਹਰਿਕੀਸਰਲੀ॥੪॥੨॥੧੧॥ਆਸਾਮੂਹਲਾਪ
ਵੇਵੇਮੇਰੇਆਲਸਾਹਰਿਪਸਿਥੇਨੈਤੀ॥ਰਵਉਸਹੁਆਪਨਜਪ੍ਰਭਸੰਗਿਸੋਹੰਤੀ॥ਸੰਗੋਸੋਹੰਤੀਕੰਤਸੁਅ
ਮੀਦਿਨਸੁਰੇਲੀਰਾਵੀਐ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰਿਜੀਵਪ੍ਰਭੁਪੈਰਿਗੁਲਗਾਵੀਐ॥ਬਿਰਹਾਲਜਾਇ
ਆਦਰਸੁਪਾਇਆਮੀਮਉਦਿਸਟਿਸਿੰਚੰਤੀ॥ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕੁਮੇਰੀਏਛਪੁਨੀਮਿਯੋਜਿਸੁਖੇਜੰਤੀ॥
੧॥ਨਸਿਵੈਵਹੁਕਿਲਾਵਿਖਹੁਕਰਤਾਘਰਿਆਇਆ॥ਦੂਤਹਦਹੁਭਾਇਆਗੋਵਿੰਦੁਪ੍ਰਗਟਾਇ
ਆ॥ਪ੍ਰਗਟੇਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਲਾਲਨਸਾਧਸੰਗਿਵਖਾਲਿਆ॥ਆਚਰਜੁਰੀਰਾਅਮਿਉਵੁਠਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦੀਜਾਲਿਆ॥ਮਨਿਸੀਤਿਅਈਵਜੀਵਪਈਨਹਅੰਤੁਜਾਈਪਾਇਆ॥ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਸੁਖਸਯੋਜਿ
ਮੇਲਾਪ੍ਰਭੁਆਪਿਬਲਾਇਆ॥੨॥ਨਨਕਨਰੀਰਵੀਆਸਿਮਰਤਨਾਗਾਇਲਾ॥ਜੈਜੈਧਰਮੁਕਰੇਦੂਤ
ਭਏਪਲਾਇਲਾ॥ਧਰਮਪੀਰਜਸਹਜਸੁਖੀਏਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਭਜੇ॥ਕਰਿਅਨੁਕਹੁਰਾਖਿਲੀਰੈਮੇ
ਮਮਤਾਸਭਤਜੇ॥ਗਹਿਕੈਠਿਲਾਏਗੁਰਿਮਿਲਾਏਗੋਵਿੰਦਜਪਤਾਘਾਇਲਾ॥ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕ
ਸਿਮਰਿਸੁਅਸੀਸਗਲਆਸਪੁਜਾਇਲਾ॥੩॥ਨਿਧਿਸਿਧਿਚਰਲਗਹੇਤਾਕੇਹਕਾਵਾਸਾਭਿਕਿਛੁ
ਵਸੋਜੈਸੈਸੋਪ੍ਰਭੁਅਸਾਵਾ॥ਗਹਿਭੁਜਾਈਨੇਨਾਮਦੀਨੇਕਹੁਧਾਰਿਮਸਤਕਿਰੀਖਿਆ॥ਸਿਸਾਰਸਾ
ਗੁਰਨਹਵਿਅਪੈਅਮਿਉਹਰਿਗੁਰਚਾਖਿਆ॥ਸਾਧਸੰਗੇਨਾਮਰੰਗੇਰਲੁਜੀਤਿਵਡਾਅਖਾਵਾ॥ਬਿਨ
ਵੀਤਿਨਨਕਸਗਲੀਸੁਅਸੀਬਗੁਣਿਜਮਿਨਉਪਾਵਾ॥੪॥੨॥੧੨॥ਆਸਾਮੂਹਲਾਪ
ਦਿਨੁਰਾਤਿਕਮਾਇਅਵੈਸੋਆਇਚਿਮਥੀ॥ਜਿਸੁਪਾਸਿਲੁਕਾਏਦਵੈਸੇਵੇਖੀਸਾਖੀ॥ਸੀਰੀਦੇਖੈਕਰ

ਲਹਰਾ ਕੀ ਏ ਪੁਕਮ ਏ ਐ। ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕੀ ਜੈ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਨਗਕਿ ਮੁਲਿ ਨ ਜਾਈ ਐ। ਆਠ ਪਹਰ ਰ
 ਰਿਤ ਮੁਸਿ ਮਰੁ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਸਾਥੇ। ਭਜੁ ਸਾਪਸੀ ਗਤਿ ਸਦਾ ਨ ਕਮਿ ਟਹਿ ਦੇਖ ਕਮ ਤੇ॥੧॥ ਵਲਵੇਚ
 ਕਰਿ ਉਦਭਗ ਹਿ ਮੁਖਗ ਵਾਗ। ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਰਹਿ ਆਗ ਰਿ ਦੇਵ ਲਹਰਾ। ਦਾਤਾ ਰੁਸ ਦਾ ਦਇ
 ਆਲੁ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਏ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾ ਗੀ ਐ। ਮਿਲੁ ਸਾਪਸੀ ਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੀ ਗੇ ਕੁਲਾ ਸਮੁਹ ਤਾਰੀ ਐ। ਸਿਧ
 ਸਾਧਿਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਜਨ ਭਗਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ। ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਭਜੀ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਕਰ ਲੈ ਹਰਾ
 ਰ॥ ਖੇਤ ਨ ਕੀ ਚਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਖ ਲਹਰਾ। ਕੂਕੁ ਪਵ ਕਮਾਵ ਦੇਵ ਜਨ ਮਹਿ ਸਿਸਾਰਾ। ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗੁ ਭਿ
 ਨੀਤ ਰਿ ਆਜੇ ਨੀ ਏ ਕੁਧਿ ਆਇਆ। ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਨੰਦ ਨਿੰਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਲਾਈ ਆਇਆ।
 ਜਾਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਰਵਿ ਆਸੁ ਆਮੀ ਉਚਾ ਮਗ। ਮਾਪਾ ਗਾ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜਨ ਕੀ
 ਚਰਲ ਕਮਲਾ ਮਧਾਰਾ॥ ੨॥ ਪੇਖੁ ਹਰਿ ਚੰਦ ਉਰ ਫੀ ਅਸਾ ਬਿਰੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ। ਆਇ ਅਰੰਗ ਜੇਤੇ
 ਸੇ ਸੀਰੀ ਨ ਜਾਹੀ। ਹਰਿ ਸੀਰੀ ਸਾਥੀ ਸਦਾ ਤੇਰੈ ਦੇਨ ਸੁਰੇਲਿ ਸਮਾਲੀ ਐ। ਹਰਿ ਏਕ ਬਿਰੁ ਕਛੁ ਅਵ
 ਰੁ ਨਾਹੀ ਭਾਉ ਦੁਤੀ ਆ ਜਾਲੀ ਐ। ਮੀਤੁ ਜੇ ਬਹੁ ਮਾਲੁ ਸਰਬ ਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਕਰਿ ਮਨ ਮਾਹੀ। ਬਿਨ ਵੀ
 ਤਿ ਨਾਨਕੁ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈ ਐ ਸੁਖਿ ਸਹਾਜੇ ਸਮਾਹੀ॥ ੧॥ ੧॥ ੧੩॥ ਅਸਾ ਛੈਤ ਮਹਲਾ ੫ ਅਰੁ
 ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਹੈ ਅਵਧ ਅਕਾਰ ਬਜਾਤਾ। ਗਹ ਬਰ ਬਨ ਘੋਰ ਗਹ ਬਰ ਬ
 ਨ ਘੋਰੇ ਹਰਿ ਮੁਸਤ ਮਨ ਚੋਰੇ ਦੇਨ ਕੋਰੇ ਅਨਾਦਿ ਨੁਖ ਤਾ। ਦੇਨ ਖਾਤ ਜਾਤਾ ਬਿਹਤ ਪਭਾ ਬਿਰੁ
 ਮਿਲੁ ਹੁਕੁ ਲਾਪਤਾ। ਜਨ ਮਮਰ ਲਾ ਅਨੇਕ ਬੀਤੇ ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਗਾ ਬਿਰੁ ਕਛੁ ਨਹ ਗਤੇ। ਕੁਲ ਰੂਪ ਧੁਪ
 ਰਿ ਅਨਹੀ ਨੀ ਤੁਣਾ ਬਿਨ ਮੋਹਿ ਕਵਨ ਮਾਤਾ। ਕਰ ਜੋਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਗਲਿ ਆਇ ਓਪਿ ਅਨਾਥ ਨਹ ਰ
 ਰ ਕਰਹੁ ਗਤਾ॥ ੧॥ ਮੀਨ ਜਲ ਹੀਨ ਮੀਨ ਜਲ ਹੀਨ ਹੋ ਚਿਹਾ ਬਿਛੁਰਤ ਮਨ ਤਨ ਖੀਨ ਹੋ ਕਤ ਜੀ
 ਵਨੁ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਰੁ ਹੋਤਾ। ਸਨ ਮੁਖ ਸਹਿ ਬਨ ਸਨ ਮੁਖ ਸਹਿ ਬਨ ਹੋ ਮਿਗ ਅਰਪੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਨ ਹੋ ਚਿਹੁ ਬੇ
 ਪਿਓ ਸਹ ਜਸੋ ਰੇਤਾ। ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮਿਲੁ ਬੈਰਾਗੀ ਖਿਰੁ ਰਹੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ। ਘਰੁ ਕਲ
 ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਿਅ ਪੇਸ ਪਗੈ ਚਿਤ ਵੀਤਿ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਪ੍ਰਭ ਮਨਾ। ਸਿਰੰਗਾਰ ਤੇ ਨਾਮਾ ਤੇ ਭੈ ਭਰਮ ਦੁਤੀ ਅ
 ਸਗਲ ਖੋਤਾ। ਕਰਿ ਮਇਆ ਦਇਆ ਦਇਆ ਲਪੁਰਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਨਕ ਮਗਨ ਹੋਤਾ॥ ੨॥ ਅਲੀ
 ਅਲ ਗੁਜਾਤ ਅਲੀ ਅਲ ਗੁਜਾਤ ਹੋ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਬਸਨ ਮਾਤ ਹੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਮਲ ਬੰਧਾਵਤ ਅਪ
 ਚਾੜਿ ਕਾਚਿਤ ਪਿਅਸ ਚਾੜਿ ਕਾਚਿਤ ਪਿਅਸ ਹੋ ਘਨ ਭੁੰਦ ਬਾਚਿਤ ਮਨਿ ਅਸਹੋ ਅਲਪੀ

ਵਤ ਬਿਨਸਤ ਤਾਪਾ ਤਾਪਾ ਬਿਨਸਤ ਦੁਖ ਨਾ ਸਨ ਮਿਲੁ ਪੇਸੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਤਿ ਘਨਾ ਸੁੰਦਰੁ ਤੁਰੁ
 ਜਾਨਸੁ ਅਮੀ ਕਵਨ ਰਸ ਨਾ ਗੁਲ ਭਨਾ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਰਤ ਮਿਟਤ ਪਾਪਾ
 ਨਾਨਕੁ ਜੈ ਪੈ ਪਤਿ ਤਪਾ ਵਨ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਪੇਖਤ ਨਹ ਸੇਤ ਪਾ ॥ ੩ ॥ ਚਿਤ ਵਉ ਚਿਤ ਨਾਥਾ ਚਿਤ ਵਉ
 ਚਿਤ ਨਾਥੇ ਗੀਖ ਲੇਵਹੁ ਸਗਲੀ ਅਨਾਥੇ ਮਿਲੁ ਚਉ ਚਾਈ ਲੇਪਨਾ ਸੁੰਦਰ ਤਨ ਪਿਆਨ ਸੁੰਦਰ
 ਨਾਥਿ ਅਨੇ ਮਨੁ ਲੁਖ ਪਗੇ ਪਾਲਾਗੇ ਅਨੇ ਜਾ ਚਿਕ ਜਨ ਗਖਤ ਮਾਨਾ ਪੁਰ ਮਾਨ ਪੂਰਨ ਦੁਖਾ ਬਿਦੀਰਨ
 ਸਗਲਾ ਏਛ ਪੁਜੰਤੀਆ ਹਰਿ ਕੇ ਠਿਲਾਗੇ ਦੇਨ ਸਭਾਗੇ ਮਿਲਿ ਨਾਹ ਸੇਜ ਸੇਹੰਤੀਆ ਪੁਰ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਗੇ
 ਮਿਲੇ ਮੁਗੀ ਸਗਲ ਕਲ ਮਲ ਭਏ ਹਨਾ ਬਿਨ ਵੀਤੇ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰਨੀ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰ ਗੁਲ ਨਿਧਨ
 ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੧੦ ॥ ੩੫ ॥

ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੧ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਟੁੰਡੇ ਅਸਰ ਜੈ ਕੀ ਪੁਨੀ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰੁ ਆਪ ਲੇਦਿ ਉਹ ਵੀ ਸਦਵਾਗਾ ਜਿ
 ਨਿਮਲ ਸਤੇ ਦੇਵ ਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨਾਗੀ ਵਾਗ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ਜੇਸ ਉਚੈ ਦਾਉ ਗਵਹਿ ਸੁਰਜ ਚੜਹਿ
 ਜਾਗਾ ਏਤੇ ਚਾਨ ਲਹੇਦਿ ਆਗੁ ਗਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਗ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪ
 ਲੈ ਸੁਚੇਤਾ ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੁਝਾ ਫੁਜਿ ਉਸੁ ਵੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤਾ ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿ ਆਕੁ ਨਾਨਕ ਸਉਨ
 ਗਾ ਛਲੀ ਅਹਿ ਛਲੀ ਅਹਿ ਬਪੁ ਫੇਭੀ ਤਨ ਵੇਚਿ ਸੁਆਗ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀ ਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿ ਚੇ ਆਪੀ
 ਨੈਰ ਚਿੰਨ੍ਹ ਉਦਯੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀ ਐ ਕਰਿ ਅਸਲਾ ਝੋਠੇ ਚਉ ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਅਪਿ ਭੂਤਾ ਸਿਦੇ
 ਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਉ ॥ ਭੂਜਾ ਲੇਈ ਸਭ ਸੈ ਦੇਲੈ ਸਹਿ ਜੈ ਦੁਕਵਾਉ ॥ ਕਰਿ ਅਸਲਾ ਝੋਠੇ ਚਉ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ
 ਮਃ ੧ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ ਖੰਡ ਮੰਗ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੇ ਅਸਚੇ ਆਕਾਸ ਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰ ਲੇ ਸਰਬ ਬੀਚਾਗ ॥
 ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰ ਸਚਾ ਦੀਬਾਨਾ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਨਾ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਲਾ ॥
 ਸਚੇ ਭੂਪੁ ਆਖਹਿ ਲਖ ਕੋਹੀ ॥ ਸਚੈ ਸਤਿ ਤਾਲਿ ਸਚੈ ਸਭਿ ਜੋਗਿ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਧਾਗ ॥
 ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਪਿਆਇ ਨਿਸਚਾ ॥ ਜੇ ਮਰਿ ਜੀ ਮੇਸੁ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੧ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਜਾਵਡਾਨਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਜਾਸਦੁ ਨਿਅਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਜਾ
 ਨਿਤ ਚਲਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਜਾ ਲੈ ਆਲਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਕੁਝੈ ਸਭਿ ਭਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ

ਅਈਜਾਪੁਛਿਨਦਾਭੋ। ਵਡੀਵਾਰਿਅਈਜਾਅਪੇਅਪਿ। ਨਨਕਕਾਰਨਕਥਨੀਜਾਈ। ਕੀਤਾਕਰ
 ਲਾਸਰਬਰਜਾਈ॥ ੨॥ ੫੦:੨ ਇਹੁਜਗੁਸਚੈਕੀਪੈਕੋਠਕੀਸਚੇਕਾਵਿਚਿਵਾਸੁ। ਇਕਨਹੁਕੀਮਸਮਾ
 ਇਲਏਇਕਨਹੁਕਮੇਕਰੇਵਿਲਾਸੁ। ਇਕਨਭਾਏਕਾਢਿਲਏਇਕਨਮਾਇਆਵਿਚਿਨਿਵਾਸੁ। ਏਵ
 ਭਿਅਖਿਨਜਾਪਈਜੀਕਿਸੈਅਲੇਗਸਿ। ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਈਐਜਾਕਉਅਪਿਕਰੇਪਰਗਾਸੁ॥ ੩॥
 ਪਉੜੀ॥ ਨਨਕਜੀਅਉਪਾਇਕੋ। ਲਿਖਿਨਵੈਪਰਮੁਥਗਾਇਆ। ਚਿਥੈਸਚੇਹੀਸਾਚਿਨਿਬਜੈਦਾ। ਲਿਵੀਖਕ
 ਦੇਜਜਮਲਿਆ। ਥਾਉਨਪਾਇਨਿਕੂਕਿਅਰਮੁਹਕਾਲੈਦੇਜਕਿਚਾਇਆ। ਤੇਰੈਨਾਇਰਤੇਸੋਜੀਲਿ
 ਗਏਗਰਿਗਏਸਿਠਗਲਵਾਇਆ। ਲਿਖਿਨਵੈਪਰਮੁਥਗਾਇਆ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧

ਵਿਸਮਾਦਨਾਦਵਿਸਮਾਦਵੇਦਾ। ਵਿਸਮਾਦਜੀਅਵਿਸਮਾਦਭੇਦਾ। ਵਿਸਮਾਦਗੁਪਵਿਸਮਾਦਰੰਗਾ। ਵਿ
 ਸਮਾਦਨਗੇਠਿਗਹਿਜੀਤਾ। ਵਿਸਮਾਦਪਉਲਾਵਿਸਮਾਦਪਾਲੀ। ਵਿਸਮਾਦਅਗਨੀਖੇਡਹਿਵਿਡਲੀ। ਵਿ
 ਸਮਾਦਪਰਤੀਵਿਸਮਾਦਖਾਲੀ। ਵਿਸਮਾਦਸਾਦਿਲਗਹਿਪਗਲੀ। ਵਿਸਮਾਦਸੰਜੋਗੁਵਿਸਮਾਦਵਿਜੋ
 ਗੁ। ਵਿਸਮਾਦਭੁਖਵਿਸਮਾਦਭੋਗੁ। ਵਿਸਮਾਦਸਿਫਤਿਵਿਸਮਾਦਸਾਯਾਹ। ਵਿਸਮਾਦਉਣ੍ਹਵਾਵਿਸਮਾ
 ਦੁਗਾਹ। ਵਿਸਮਾਦਨੇਕੈਵਿਸਮਾਦਦੁਗਿ। ਵਿਸਮਾਦਦੇਖੈਹਜਗਹਜੁਗਿ। ਵਿਖਿਵਿਡਾਲਗਹਿਅਵਿ
 ਸਮਾਦਾ। ਨਨਕਬੁਝਲੁਪੁਰੈਭਾਗੀ॥ ੧॥ ੫੦:੧ ਕੁਦਗਤਿਦਿਸੈਕੁਦਗਤਿਸੁਲੀਐਕੁਦਗਤਿਭਉਸੁ
 ਖਸਾਗੁ। ਕੁਦਗਤਿਪਤਾਲੀਅਕਾਸੀਕੁਦਗਤਿਸਰਬਅਕਾਗੁ। ਕੁਦਗਤਿਵੇਦਪੁਗਲਕਤੇਥਾ
 ਕੁਦਗਤਿਸਰਬਵੀਚਗੁ। ਕੁਦਗਤਿਖਾਲਾਪੀਲਾਪੈਨਲੁਕੁਦਗਤਿਸਰਬਪਿਆਗੁ। ਕੁਦਗਤਿਜਾ
 ਤੀਜਿਨਸੀਰੰਗੀਕੁਦਗਤਿਜੀਅਜਹਨਾ। ਕੁਦਗਤਿਨੇਕੀਅਕੁਦਗਤਿਬਦੀਅਕੁਦਗਤਿਮਾਰੂ
 ਅਭਿਮਾਨੁ। ਕੁਦਗਤਿਪਉਲਪਾਲੀਥੈਸੰਤਰੁਕੁਦਗਤਿਪਰਤੀਖਕੁ। ਸਭਤੇਰੀਕੁਦਗਤਿਤੂਕਚਿ
 ਰੁਕਰਤਾਪਕੀਨਈਪਕੁ। ਨਨਕਹੁਕਮੇਅੰਦਰਿਵੇਖੈਵਰਤੈਤਕੋਤਾਕੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਅਪੀਨੈਭੋਗਭੋਗਿਕੋਹੋਇਭਸਮਜੁਭਉਰਸਿਧਾਇਆ। ਵਡਹੋਅਦੁਨੀਦਰੁਗਾਇਸੰਗਲਾਪਾਤਿਚ
 ਲਾਇਆ। ਅਗੈਕਰਲੀਕੀਗਤਿਵਦੀਐਬਹਿਲੇਖਕਰਿਸਮਸ਼ਾਇਆ। ਥਾਉਨਹੋਵੀਪਉਦੀਈਹੁ
 ਲਿਸੁਲੀਐਕਿਅਰੂਅਣੀਆ। ਮਨਿਅੰਪੈਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧

ਭੈਵਿਚਿਪਵਲੁਵਹੈਸਦਵਾਉ। ਭੈਵਿਚਿਚਲਹਿਲਖਦਰੀਅਉ। ਭੈਵਿਚਿਅਗਨਿਕਫੈਵੇਗਾਰੀ। ਭੈ
 ਵਿਚਿਪਰਤੀਦਬੀਭਾਗੀ। ਭੈਵਿਚਿਏਦਫਿਰੈਸਿਰਭਾਗੀ। ਭੈਵਿਚਿਰਜਾਪਰਮਦੁਆਰਾ। ਭੈਵਿਚਿਸੁ

ਰਜੁਭੈਵਿਚੇਚੰਦਾਕੋਰਕੋਰੀਚਲਤਨਅੰਤਾਭੈਵਿਚਿਸਿਪਬੁਧਸੁਰਨਥਾਭੈਵਿਚਿਆਚਾਦੇਆ
ਕਾਸਾਭੈਵਿਚਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੁਗਭੈਵਿਚਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਪੁਗਸਗਲਿਆਭਉਲਿਖਿਆਸਿਕਿਏ
ਖੁਨਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਏਕੁ॥੧॥ਮਃ੧ ਨਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਹੋਰਿਕੇਤੇਰਾਮਰਵਾਲਾ
ਕੇਤੀਅਕੰਨਕਹਾਲੀਅਕੇਤੇਬੇਦਬੀਚਾਗਕੇਤੇਨਚਹਿਮੰਗਤੇਗਿਕਿਮੁਕਿਪੁਰਹਿਤਾਲਾਬਾਜ
ਗੀਬਾਜਾਮਹਿਆਇਕਚਹਿਬਾਜਾਗਾਗਵਹਿਰਾਜੇਗਲੀਅਬੋਲਹਿਆਲਪਤਾਲਾਲਖਲਕਿ
ਅਕੇਮੁੰਦਵੇਲਾਖਟਕਿਅਕੇਰਗਾਜਿਤੁਤਨਿਪਾਈਅਹਿਨਨਕਸੇਤਨਹੋਵਹਿਛਾਗਾਬੀਅਨੁਰਗ
ਲੀਈਢੂੰਢੀਐਕਥਨਕਰਵਾਸਾਗਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਹੋਗਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮੁਖੁਅਗ॥੨॥ਪਉੜੀ
ਨਟਰਿਕਰਹਿਜੇਆਪਲੀਤਾਨਦਗੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਏਹੁਜੀਉਬਹੁਤੇਜਨਮਭਰੀਮਿਆਤਾ
ਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਲਾਇਆਸਤਿਗੁਰਜੇਵਹੁਦਾਤਾਕੇਨਹੀਸਭਿਸੁਲਿਅਹੁਲੋਕਸਬਾਇਆ
ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆਜੇਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆਜੇਨਿਸਚੇਸਚੁਬੁਝਾਇਆ
ਯਾਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਘੜੀਅਸਭੇਗੋਪੀਆਪਹਰਕੰਨਗੋਪਾਲਾਗਹਲੇਪਉਲੁਪਾਈਬੈਸੰਤਹੁਚੰਦੁਸੁਰ
ਨੁਅਵਤਾਗਾਸਗਲੀਧਰਤੀਮਾਨੁਪਹੁਵਰਤਲਿਸਰਬਜੰਜਾਲਾਨਨਕਮੁਸੈਗਿਆਨਵਿਹੁਲੀਖਾਇ
ਗਇਆਜਮਕਲਾ॥੧॥ਮਃ੧ ਵਾਇਨਿਚੇਲੇਨਚਨਿਗੁਗਪੈਰਹਲਾਇਨਿਫੇਰਨਿਸੈਗਉਰਿਉਰਿ
ਰਵਾਣੁਦੈਪਾਇਵੇਖੈਲੋਕੁਹਸੈਘਰਿਜਾਇਰੋਟੀਅਕਾਰਲਿਪੁਰਹਿਤਾਲਾਆਪੁਪਛਾੜਹਿਧਰਤੀ
ਨਾਲਿਗਾਵਨਿਗੋਪੀਆਗਾਵਨਿਕਨਾਗਾਵਨਿਸੀਤਾਰਾਜੇਰਾਮਾਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਨਾਮੁ॥ਜਾ
ਕਾਕੀਅਸਗਲਜਹਨੁਸੇਵਕਸੇਵਹਿਕਰਮਿਚੜਾਉ॥ਭਿੰਨੀਗੈਲਿਜੇਨਾਮਨਿਚਾਉ॥ਸਿਖੀਸਿਖ
ਆਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਨਦਗੀਕਰਮਿਲਾਘਾਏਪਾਰਿ॥ਕੋਲੂਚਰਖਾਚਕੀਚਕੁ॥ਬਲਵਾਰੇਲੇਬਹੁਤਾਮਨੰ
ਤੁਲਾਟੁਮਾਧਾਲੀਆਅਨਗਾਗਾਪੀਖੀਭਉਦੀਅਲੈਨਿਨਸਾਗਾਸੁਮੈਚਾਵਿਭਵਾਈਅਹਿਜੰਤਾਨ
ਨਕਭਉਦਿਆਗਲਤਨਅੰਤਾਬੰਧਨਬੀਧੰਭਵਾਏਸੋਇ॥ਪਾਇਐਕਿਗਤਿਨਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ਨਚਿ
ਨਚਿਹਸਹਿਚਲਹਿਸੋਗੋਇ॥ਉਰਿਨਜਾਹੀਸਿਧਨਹੋਹਿ॥ਨਚਲੁਕੁਦਲੁਮਨਕਾਚਾਉ॥ਨਨਕਾਜੇਨਮ
ਨਿਭਉਤਿਨਾਮਨਿਭਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਉਤੇਰਾਨਿਰੰਕਾਰੁਹੋਨਾਇ॥ਲਾਇਐਨਗਕਿਨਜਾਈਐ
ਜੀਉਪੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਦੇਖਾਜੈਆਖਿਗਵਾਈਐ॥ਜੇਲੋੜਹਿਚੰਗਾਆਪਲਾਕਾਰਿਪੁੰਨਹੁਨੀਚੁ
ਸਦਾਈਐ॥ਜੇਜਰਵਾਲਾਪਰਹਰੈਜਰਵੇਸਕਰੇਦੀਆਈਐ॥ਕੋਰਹੈਨਭਗੀਐਪਾਈਐ॥੫॥

ਸਯੋਕੁਮ: ੧ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਿਫਤਿ ਸਹੀਅਤਿ ਪਾਤ੍ਰਿ ਪਤ੍ਰਿ ਕਰਹਿ ਥੀ ਚਗਾ ਬੰਦੇ ਸੇ ਜੋ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ
 ਦੀਵੇ ਖਲਕ ਉਦੀ ਚਗਾ ਹਿੰਦੂ ਸਾਲਾ ਹੀ ਸਾਲਾ ਹਨਿ ਦਰਸਤਿ ਗੁਪ ਅਪਗਾ ਤੀ ਗਥਿ ਨ ਵਹਿ ਅਰਚਾ ਪੁ
 ਜਾ ਅਗਰ ਵਾਸੁ ਬਹਕਾਗਾ ਜੋ ਗੀਸੁ ਨਿਧੀ ਅਵਤਿ ਜੇਤੇ ਅਲਖ ਨ ਮੁਕਰਤਗਾ ਸੁਖ ਮੁਗਤਿ ਨ ਮੁ
 ਨਿਭੇ ਜਨ ਕਾਇਆ ਕਾ ਅਕਾਗਾ ਸਤੀ ਅਮਨਿ ਸੇ ਤੇ ਖੁਦ ਪੁਜੈ ਦੇਲੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਵੇ ਮੰਗਹਿ ਸਹਸਾ ਗੁ
 ਲਾਸੇ ਭੁਕਰੇ ਸੀਸਾਗਾ ਚੇਰਾ ਜਾਰ ਤੇ ਕੂੜੇ ਆਰਾਖਾ ਬਾਵੇ ਕਾਗਾ ਇਕੋ ਦਾਖਾ ਏਚ ਲਾਹਿ ਮੈਥਾ ਉਤਿ
 ਨਾ ਭਿਕਾਈ ਕਾਗਾ ਜਾ ਲਿਖ ਲਿਖੀਆ ਪੁਰੀ ਆਲੋਆ ਅਕਾਰਾ ਅਕਾਗਾ ਚਿਈ ਜੇ ਅਖਹਿ ਸੁਤੈ ਜੇ ਲਾਹਿਤਿ
 ਨਾ ਭਿਤੇ ਗੀਸਾਗਾ ਨਨ ਕਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਲਾ ਹੁਲਾਸ ਦੁਨ ਮੁਆਪਗਾ ਸਦਾ ਅਨੀ ਦਿਭਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਲਾ
 ਵ੍ਰਤਿ ਅਪਛਗਾ ੧॥ ਮ: ੧ ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ ਪੈਰੈ ਪਈ ਕੁਮੀਅਗਾ ਪਾਤ੍ਰਿ ਭੀ ਰੇ ਏਟਾ ਕੀਆ ਜਲ ਦੀਕ
 ਰੇ ਪੁਕਾਗਾ ਜਾ ਲਿਖ ਲਿਖੇ ਵੈ ਬਪੁਰੀ ਝਾੜੇ ਝਾੜੇ ਪਵਹਿ ਅੰਗੀਆਗਾ ਨਨ ਕਾ ਜੋ ਨਿਕਰ ਤੈ ਕਾਰ ਲੁਕੀਆ
 ਸੇ ਜਾ ਲੈ ਕਰਤਗਾ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਏ ਚਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਏ ਆਸ
 ਤਿਗੁਰ ਵਿਚੇ ਆਪੁਰੀ ਖਚਿਨੁ ਕਰਿ ਪਰਗਟਾ ਅਖਿਸੁ ਕਾ ਏਆ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮਾਲਿ ਮੈਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ
 ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਕਾ ਏਆ ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਥੀ ਚਾਹੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤ ਲਾਏਆ ਜਗਜੀ
 ਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਏਆ ੬॥ ਸਯੋਕੁਮ: ੧ ਹਉ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਜੀਮ
 ਆਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਲਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਖਵਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਾਇਆ
 ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚੇ ਆਰ ਕੂੜੇ ਅਗਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਪਪੁ ਨ ਵੀਚਗਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਨਗ ਕਿਸੁ ਗਰੀ ਅਵਤਗਾ
 ਹਉ ਵਿਚਿ ਹੋਸੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਰੋਵੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਭਰੀ ਐ ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੋਵੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਜਾਤੀ ਜੇਨ ਸੀਖੇਵੈ
 ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਗਧੁ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਿਆਲਾ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਲਾ ਹਉ ਮਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾ
 ਏਆ ਹਉ ਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੰਤਉ ਪਾਏਆ ਹਉ ਮੈ ਬੂਝੈ ਤਦੁ ਸੁਝੈ ॥ ਗੀਅਨਾ ਵਿਹੁ ਲਾਕਾ ਬਿਕਾਥਿ
 ਲੂਝੈ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੀ ਐਲੇਖਾ ਜੇਹਾ ਵੇਖਹਿ ਤੇਹਾ ਵੇਖੁ ੧॥ ਮ: ੨ ਹਉ ਮੈ ਏਹ ਜਾਤਿ ਹੈ ਹਉ ਮੈ
 ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ਹਉ ਮੈ ਏਈ ਬੰਧਨ ਛਿਰੇ ਛਿਰੇ ਜੇਨੀ ਪਾਹਿ ਹਉ ਮੈ ਕਿਥਹੁ ਉਪਜੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਏਹ
 ਜਾਇ ਹਉ ਮੈ ਏਹੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਪਾਏ ਐ ਕਿਰਤਿ ਛਿਰੇ ਹਉ ਮੈ ਦੀਗਧੇ ਗੁਰੈ ਦਾਭੁ ਭੀ ਏਸੁ ਮਾਹਿ ਕਿ
 ਰਪ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ਨਨਕ ਕਰੈ ਸੁਲਹੁ ਜਨਹੁ ਏਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ੨॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਵਕੀ ਤੀਸੈ ਤੇ ਥੀਈ ਜਿਨੀ ਸਚੇ ਸਦਾ ਪਿਆਇਆ ਦਿਨੀ ਮੈਦੈ ਪੈਰੁ ਨ ਰਖਿ ਚਿਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਪਰ

ਮੁਕਸਾਇਆ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਕੇਵਲ ਪਨਾ ਅੰਤੁਪਾਲੀਥੋਰਾਇਆ ਤੂਥਪਸੀਸੀ ਅਗਲਾ ਨਿਤ ਦੇ
ਵਹਿਚ ਕਹਿ ਸਕਾਇਆ ਵਰਿਓ ਆਈ ਵਰਾਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਪੁਰਖਾ ਬਿਰਖਾ ਤੀਰਥੀ ਤਟ
ਮੇਘ ਖੇਤਾਂਗਾ ਦੀਪ ਲੋਅੰ ਮੰਡਲਾ ਖੰਡ ਵਰਥੀ ਭੰਗਾ ਅੰਡ ਜ ਜੇਰ ਜ ਉਤ ਭੁਜਾ ਪਾਲੀ ਸੇਜਾਂਗਾ ਸੇਮਿਤਿ
ਜਾ ਲੈਨਾ ਕਾਸਰ ਮੇਰਾ ਜੀਤਾਂਗਾ ਨਸਕ ਜੀਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਸੀਮਾ ਲੇਸਭਨਾਗਾ ਜੀਨਿਕਰ ਤੈ ਕਰ ਲਾਕੀਆ
ਜਿੰਤ ਭਿਕਰ ਲੀਤੀ ਗਾ ਸੇਕਰ ਤਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ਜੀਨੇ ਉਪਾਇਆ ਜਗਾ ਤਿਸੁ ਜੋਹਾ ਗੇ ਸੁ ਅਸਤਿ ਤਿਸੁ
ਤਿਸੁ ਦੀ ਬਾਲਾ ਅਭਗੁ ਨਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਟੇਕਾ ਕਿਆ ਭਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਲਖ ਰੇ ਕੀਆ ਚੰ
ਗੀਆਈ ਅੰਲਖ ਪੁੰਨਾ ਪਰਵਣਾ ਲਖ ਭਪ ਉਪਰਿ ਤੀਰਥਾ ਸਹਜ ਜੋਗ ਬੇਬਾਲਾ ਲਖ ਸੁਰਤ ਲਸਿਗਰਾ
ਮਰਲਾ ਮਹਿ ਛੁਟਹਿ ਪਰਲਾ ਲਖ ਸੁਰਤੀ ਲਖਾ ਗਿਆਨਾ ਪਿਆਨ ਪਤੀ ਅਹਿ ਪਠ ਪੁਰਲਾ ਜੀਨਿਕਰ ਤੈ
ਕਰ ਲਾਕੀਆ ਲਿਖਿਆ ਅਵਲ ਜਾਲਾ ਨਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥੀਆ ਕਰਮੁ ਸਚਾਨੀ ਸਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤਿਨੀ ਸਚੁ ਕ
ਮਾਇਆ ਸਾਤਿ ਗੁਰੀ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ਪੁਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਲਨੀ ਮਨ ਮੁਖੀ
ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ਵੇਚਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾਰੇ ਆਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਪਾਵਿ ਪਾਵਿ ਕਰੀ ਲਦੀ ਅਹਿ ਪਾਵਿ
ਪਾਵਿ ਭਗੀ ਅਹਿ ਸਾਥਾ ਪਾਵਿ ਪਾਵਿ ਬੇਰੀ ਪਾਈਐ ਪਾਵਿ ਪਾਵਿ ਗਰੀ ਅਹਿ ਖਾਤਾ ਪਾਵੀ ਅਹਿ ਜੇਤੇ ਥਰਸ
ਥਰਸ ਪਾਵੀ ਅਹਿ ਜੇਤੇ ਮਸਾ ਪਾਵੀ ਐ ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ ਪਾਵੀ ਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਸਾ ਨਨਕ ਲੇਖੈ ਏਕ ਗਲਹੇ
ਰੁਏ ਮੈ ਸੁਖ ਲਾਭਾ ॥ ੪ ॥ ਮਃ ੧ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪਾਵਿ ਆਤੇ ਤਾ ਕਾਵਿ ਆਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭਵੇ ਆਤੇ ਤੇ
ਲਾਵਿਆ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕੀਆ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਆ ਸਹੁ ਵੇਜੀਆ ਅਪਲਾ ਕੀਆ ਅੰਤੁ ਨ ਖਾਇਆ ਸਾਦੁ ਗ
ਵਾਇਆ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ਬਸ ਵਨ ਪਰਿਰੈ ਅਹਿ ਨਿਸਿਕਰੇ ਗੇ ਮੇਨਿ ਵਿਭੁ ਤਾਕਿਉ
ਜਾਗੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੁਤਾ ਪਗ ਉਪੇਤਾ ਲਾਅਪਲਾ ਕੀਆ ਕਮਾਲਾ ਅਲੁ ਮਲੁ ਖਾਈ ਸੀਰਿਛਾਈ ਪਾਈ
ਮੁਗੀ ਖਾਈ ਪਾਇ ਗਵਈ ॥ ੫ ॥ ਵੇਲੁ ਨ ਵੇਕਿ ਛੁਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਰਹੈ ਬੇਬਾਲੀ ਮਜ਼ੀ ਮਸਾਲੀ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ
ਠਿਰਿ ਪਛੁਤਾ ਲੀ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਨਕ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥
ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਯੋਕੇ ਵਲੁ ਰਹਿ ਮੈ ਸਬਾ ਦੇ ਜਲਾਏ ॥ ੬ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵ ਦੇ ਦਰਿ ਸੇ
ਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਵਦੇ ॥ ਨਨਕ ਕਰਮਾ ਬਹਰੇ ਦਰਿ ਚੈ ਅਨਲ ਹਨੀ ਧਵਦੇ ॥ ਏਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਨਿ ਆਪਲਾ
ਅਲਹੋ ਦਾ ਅਪੁਰਾਣਾ ਏਕੋ ॥ ਹਉ ਛਾਢੀ ਕਾਨੀ ਚ ਜਾਤਿ ਹਉ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾ ਏਕੋ ॥ ਤਿਨ ਮੰਗਾ ਜਿ

ਤੁਪੁਵੇਕੀ ਜਗਤੁ ਪਾਇਆ ਏਕ ਨਰੇਤੁ ਮੇਲਿ ਲੈ ਗਿ ਏਕਿ ਆਪੁ ਤੁਪੁਖੁ ਆਇਆ ਗੁਰਕਿ ਰਖਾ ਤੇ
 ਜਾਇਆ ਜਿਥੈ ਤੁਪੁਖੁ ਪੁਬੁਝਾਇਆ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਾਚੇ ਸਮਾਇਆ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਦੁਖੁ ਦਾਤੁ ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ
 ਗੁਣਿ ਅਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨਹੀ ॥ ਤੈ ਕਰਤ ਕਰਲਾ ਮੈ ਨਹੀ ਜਾਹ ਉਕਰੀ ਨਹੀ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿ
 ਆ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰ
 ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਹਿ ਬੁਝਿਓ ਤਿਸੁ ਆਇਓ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਜੋ ॥ ਪਾਇਆ ਕਹੁ ਨ ਕਰਤ ਤੇ
 ਕੀਆ ਬਾਤ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਲਾ ਸੁਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ੨॥ ਮਃ ੨ ਜੋਗ ਸਬਦੀ ਗੀਅਨ ਸਬਦੀ ਬੇਦ ਸਬਦੀ
 ਕਾਮਲ ਗਾਖ ਦੀ ਸਬਦੀ ਸੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਦ੍ਰ ਸਬਦੀ ਪਰਕ੍ਰਿਤ ਗਾਸਰਬ ਸਬਦੀ ਏਕ ਸਬਦੀ ਜੋ ਕੋ ਜਾਣੈ
 ਭੇਉ ॥ ਨਨਕੁ ਤਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੇਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥ ੩॥ ਮਃ ੨ ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸਰਬ ਦੇਵ ਦੇਵ ਦੇਵ ਤਾਮ
 ਤਮਾ ਅਤਮਾ ਬਾਸੁ ਦੇਵ ਸਿ ਜੋ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਨਕੁ ਤਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੇਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥ ੪॥ ਮਃ ੧
 ਕੁੰਭ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲਾ ਬਿਨੁ ਕੁੰਭੁ ਨਹੀ ॥ ਗੀਅਨ ਕਾ ਬਧ ਮਨੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗੀਅਨੁ ਨਹੀ ॥ ੫॥ ਪ
 ਰਿਥੀ ॥ ਪਰਿਥੀ ਆਹੈ ਗੁਨ ਗਾਰੁ ਤਚਿ ਮੀਸਾ ਪੁਨ ਮਗੀ ਮੈ ॥ ਜੇਹ ਘਾਲੇ ਘਾਲ ਲਾ ਤੇਵੇਹੋ ਨ ਉਪਚਾਰੀ ਮੈ ॥
 ਮੈ ਸਿ ਕਲਾ ਨਖੇਰੀ ਮੈ ਜਿ ਤੁਦਰਗ ਰਿਹੀ ਮੈ ॥ ਪਰਿਥੀ ਅਮ ਤੇ ਚਿਮੀ ਆਵੀ ਚਰਾ ਅਗੈ ਵੀਚਰੀ ਮੈ ॥ ਮੁਹਿ ਚਲੈ
 ਸੁਅਗੈ ਮਗੀ ਮੈ ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਨਨਕ ਮੇਰੁ ਸਗੀਰ ਕਾ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਫੇਰਿ ਵਟਾਈ
 ਅਹਿ ਗੀਅਨੀ ਕੁਝੁ ਨ ਭਗਿ ॥ ਸਤ ਨੁਹਿ ਰਬੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਪਰਮੁ ਅਗੈ ਰਬ ਵਹੁ ॥ ਤੇਰੈ ਰਬੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੇਰੁ
 ਅਗੈ ਰਬ ਵਹੁ ॥ ਦੁਆ ਪੁਰਿ ਰਬੁ ਤਪੈ ਕਾਸ ਤੁਅਗੈ ਰਬ ਵਹੁ ॥ ਕਲ ਜੁਗਿ ਰਬੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਭੁਭੁ ਅਗੈ ਰਬ
 ਵਹੁ ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਸਾਮ ਕਹੈ ਸੇਤੈ ਬਰੁ ਸੁਅਮੀ ਸਚ ਮਹਿ ਆਛੈ ਸਾਚੇ ਰਹੇ ਸਭੁ ਕੋ ਸਾਚੇ ਸਮਾਵੈ ॥ ਰਿਗੁ ਕਹੈ ਰਹਿ
 ਅਭਰੁ ਪੁਗਿ ॥ ਰਮਨਾ ਮੁਦੇਵਾ ਮਹਿ ਸੁਗਾਨਾ ਏਲਾਇ ਐ ਪਰਾਛੁ ਤਜਾਹਿ ॥ ਨਨਕ ਤਉ ਮੇਖੰਤ ਰੁਪਾਹਿ ॥ ਜੁਜ
 ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਛਲੀ ਚੇਦੁ ਵਲਿ ਕਾਨ੍ਹ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਜਾਦੁ ਮੁਭਾਇਆ ॥ ॥ ਪਰਜਾ ਤੁਗੋ ਪੀਲੈ ਆਇਆ ਬਿੰਦੁ ਬ
 ਨ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ਕਲਿ ਮਹਿ ਬੇਦੁ ਅਥਰਬ ਲੁਹੁ ਆਨ ਉਖੁ ਦਾਈ ਅਲਹੁ ਭਾਇਆ ॥ ਨੀਲ ਬਸ ਕਲੇਕ
 ਪਵੇ ਪਹਿਰੇ ਤੁਰਕ ਪਠਾਨੀ ਅਮਲੁ ਕੀਆ ਚਰੇ ਵੇਦੋਤੇ ਸਾਚੇ ਅਗ ॥ ਪਰਹਿ ਗੁਲਹਿ ਤਿਨ ਚਾਰਵੀ
 ਚਾਗਾ ਭਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਨੀਚੁ ਸਦਾਏ ॥ ਤਉ ਨਨਕ ਮੇਖੰਤ ਰੁਪਾਏ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਦੁ
 ਵਰਿ ਆਜਿ ਤੀਮਾ ਲਿਖੈ ਸਮੁਸਮਾ ਲਿਆ ॥ ਜਿਸੇ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗੀਅਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਏਨੀ ਨੇਤੀ ਜ
 ਗਤਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਪਸਮੁ ਛੋਰਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਚੁਕੇ ਸੇਵ ਲਜਾਹਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹੈ ਵੇਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀ ਚਾਰਿ
 ਬਰਿਖਾ

ਆਕਿਰਿਕਿਰਪਾਪਰਿਉਤਾਰਿਆ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਸਿੰਮਲਰੁਖੁਸਗਾਇਗੁੰਮਾਂਤਿਦੀਰ
ਘਮਤਿਮੁਚਾਚਿਇਜਿਅਵਹਿਅਸਕਰਿਜਹਿਨਿਰਸੇਕਿਤਾ॥ਫਲਫਿਕੇਫਲਬਕਬਕੇਕੀਮਿਨ
ਅਵਹਿਪਤਾਮਿਠਤੁਨੀਵੀਨਨਕਾਗੁਲਚੀਗਿਅਈਅਤਤਾਸਭੁਕੋਨਿਵੈਅਪਕਉਪਰਕਉਨਿ
ਵੈਨਕੋਇ।ਪਰਿਤਰਾਜੁਤੋਲੀਐਨਿਵੈਸੁਗਉਰਹੋਇ।ਅਪਰਾਧੀਦੁਲਾਨਿਵੈਜੋਤੀਮਿਰਗਾਹੀ।
ਸੀਸਿਨਿਵਾਇਐਕਿਆਬੀਐਜਾਰਿਦੈਕੁਸੁਪੇਜਾਹਿ॥੧੪॥ਮਃ੧ ਪਰਿਪੁਸਤਕਸੀਧੀਆਬਾਦੀ।ਸਿਲ
ਪੁਜਾਸਿਬਗੁਲਸਮਾਧੀ।ਮੁਖਿਸ਼ੁਭਾਥਿਭੂਖਲਾਸਾਹੀ।ਤ੍ਵੈਪਾਲਤਿਹਲਾਥਿਚਰੀ।ਗਾਲਿਮਾਲਾਤਿਲ
ਕੁਲਿਯਾਟੀ।ਦੁਇਪੋਤੀਬਸਤਕਪਾਟੀ।ਜੇਜਾਲਾਸਿਬਅੰਕਰੀ।ਸਭਿਫੋਕਟਨਿਸਚਉਕਰਮੀਕ
ਹੁਨਨਕਨਿਹਚਉਧੀਐਵੈ।ਵਿਲਾਸਤਿਗੁਰਵਾਟਨਪਵੈ॥੧੫॥ਪਉੜੀ।ਕਪੜੁਹੁਪੁਸੁਹਵਲਾਛੜ
ਦੁਨੀਆਅੰਦਰਿਜਾਵਲਾ।ਮੰਦਾਚੰਗਾਅਪਲਾਅਪੇਹੀਕੀਤਾਪਵਲਾ।ਹੁਕਮਕੀਏਮਨਿਭਾਵਦੇਰ
ਹਿਭੀਵੈਅਗੈਜਵਲਾ।ਨੰਗਾਦੇਜਕਿਚਾਲਿਅਤਾਦੈਸੈਖਰਾਤਰਾਵਲਾ।ਕਰਿਅਉਗਲਪ
ਛੋਤਵਲਾ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਦਇਅਕਪਾਹਸੰਤੋਖੁਸੁਤੁਜਤੁਗੀਦੀਸਤੁਵਟਾਏਹੁਜਨੇਉਜੀ
ਅਕਾਹਈਤਪੀਵੈਘਤਾ।ਨਏਹੁਤੁਟੈਨਮਲੁਲਗੈਨਏਹੁਜਲੈਨਜਾਇ।ਪੈਰੁਸੁਮਾਲਾਸਨਾਨਕਾਜੇ
ਗਲਿਚਲੇਪਾਇ।ਚਉਕਾਵੈਮੁਲਿਅਲਾਇਅਬਹਿਚਉਕੈਪਾਇਆ।ਸਿਖਾਕੈਨਿਚੜਾਈਅਗੁ
ਰੁਕੁਹਮਲਾਥਿਆ।ਚਿਹੁਮੁਅੰਚਿਹੁਸੁਵੈਪਾਇਅਵੇਤਗਾਗਾਇਆ॥੧੭॥ਮਃ੧ ਲਖਚੋਰੀਅਲ
ਖਜਾਗੀਅਲਖਕੂਰੀਅਲਖਗਾਲਿ।ਲਖਠਗੀਆਪਹਿਨਾਸੀਆਗਾਤਿਦਿਨਸੁਜੀਅਨਾਇ।ਤ
ਗੁਕਪਾਹੁਕਤੀਐਬਮਲੁਵਟੇਆਈ।ਕੁਹਿਬਕਰਾਗਿਨਿਖਾਈਅਸਭੁਕੋਆਖੇਪਾਇ।ਹੋਇਪੁਰ
ਲਾਸੁਟੀਐਭੀਠਿਰਿਪਈਐਹੋਹਾ।ਨਨਕਤਗੁਨਤੁਟਈਜੇਤਗੋਹੋਵੈਜੇਗੁ॥੧੮॥ਮਃ੧ ਨਾਇਮੀਨਿ
ਐਪਤਿਉਪਜੈਸਾਲਾਗੀਸਚੁਸੁਤਾ।ਦਰਗਹਅੰਦਰਿਪਾਈਐਤਗੁਨਤੁਟਸੈਪੁਤਾ॥੧੯॥ਮਃ੧
ਤਗੁਨਾਇੰਦ੍ਰੀਤਗੁਨਨਗੀ।ਭਲਕੇਬੁਕਪਵੈਨਿਤਦਾਵੀ।ਤਗੁਨਪੈਰੀਤਗੁਨਹਥੀ।ਤਗੁਨਸਿ
ਹਵਤਗੁਨਅਖੀ।ਵੇਤਗਾਅਪੇਵਤੈ।ਵਟਿਧਾਗੇਅਵਥਾਪਤੈ।ਲੈਭਾਵਿਕਰੇਵੀਅਹਾ।ਕਦਿ
ਕਾਗਲੁਦਸੇਰਹਾ।ਸੁਲਿਵੇਖਹੁਲੋਕਾਏਹੁਵਿਡਲਾ।ਮਨਿਅੰਧਨਉਸੁਜਲਾ॥੨੦॥ਪਉੜੀ।ਸੰਹਿ
ਬੁਹੋਇਦਇਅਲੁਕਿਪਾਕਰੇਤਸਾਈਕਾਰਕਗਾਇਸੀ।ਸੋਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੇਜੇਸਨੇਹੁਕਮੁਮਨਾਇਸੀ।
ਹੁਕਮਿਸੀਕੀਐਹੋਵੈਪਰਵਲੁਤਖਸਮੈਕਾਮਹਲੁਪਾਇਸੀ।ਖਸਮੈਭਵੈਸੇਕਰੇਮਨਹੁਚੀਦਿਅਸੇਫਲਪਾ

ਇਸੀ॥ ਤਾ ਦਰਗਾਹ ਪੈ ਧਾਜਾ ਇਸੀ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੧ ਗਉ ਬਿਰਾਮ ਲਕਉ ਕਰੁ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰਿ ਤਰੁ
 ਨਜਾਈ॥ ਪਿਤੀ ਟਿਕਾ ਤੈ ਜਪ ਮਾਲੀ ਧਨੁ ਮਲੇ ਛਾਖਈ॥ ਅੰਤ ਰਿਪੁ ਜਾਪ ਕਰਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜ ਮੁਤਰ ਕਾਭਾਈ॥
 ਛੇਡੀ ਲੇਖੀ ਭਾਨਾ ਮਿਲਾਈ॥ ਐ ਜਾਹਿ ਤਰੀਚਾ॥ ੧॥ ਮ॥ ੧ ਮਲਾ ਸਖਾ ਲੇਕ ਰਹਿ ਨਿਵਾਜਾ॥ ਛੁਰੀ ਵਗਾਈ ਨਿ
 ਤਿਨ ਗਾਇ ਤਾਗਾ॥ ਤਿਨ ਘਰਿ ਬਹੁ ਮੈ ਪੁਰਹਿ ਨਾਦਾ॥ ਉਨਾ ਭਿਅ ਵਹਿ ਚਿਈ ਸਾਦਾ॥ ਕੂੜੀ ਗਾਸਿ ਕੂੜਾ ਵਾਪਰਾ॥
 ਕੂੜ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਅਹੁ॥ ਸਰ ਮਧੋ ਮਕਾ ਡੇਰਾ ਦੂਰਿ॥ ਨਨਕ ਕੂੜ ਰਹਿ ਅਭਰ ਪੂਰਿ॥ ਮਥੇ ਟਿਕਾ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪੇ ਤੇ
 ਕਖਈ॥ ਹਥਿ ਛੁਰੀ ਜਗਤ ਕਸਈ॥ ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਿ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਲਾ॥ ਮਲੇ ਛਪਨੁ ਲੇ ਪੁਜਹਿ ਪੁਰਲਾ॥ ਅ
 ਭਖਿਅ ਕਕਰਾ ਬਕਰਾ ਖਾਲਾ॥ ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਲਾ॥ ਦੇਕੈ ਚਉਕਾ ਕਢੀ ਕਗਾ॥ ਉਪਰਿ ਆਇ ਬੈ
 ਠੇਕੁ ਰਿਅਗਾ॥ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ॥ ਇਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾ ਡਠਿਟੈ॥ ਤਨਿ ਫਿਟੈ ਫੇੜ ਕਰੇਨੀ॥ ਮਨਿ ਚੁਠੈ ਚੁ
 ਲੀਭ ਰੇਨੀ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈ॥ ਐਸੁ ਚਿਹੰ ਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸੁਭ ਕੇ
 ਵੇਖਿ ਨਦਰੀ ਹੋਰਿ ਚਲਾਇ ਦਾ॥ ਅਪੇ ਦੇਵ ਰਿਅਈ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰ ਮਕ ਗਇ ਦਾ॥ ਵਰੁ ਹਵ ਭਵ ਭੁਮੇ ਦਨੀ॥
 ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਪੈਲਾਇ ਦਾ॥ ਨਦਰਿ ਉਪਰੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ॥ ਘੁਕ ਗਇ ਦਾ॥ ਦਰਿ ਮੰਗ ਨਿ ਭਿਖਤ ਪਾਇ ਦਾ॥
 ੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੧ ਜੇ ਮੋਹ ਕਾ ਘਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਪਤਰੀ ਦੇਇ॥ ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਵਾਲੀ॥ ਐ ਪਿਤਰੀ ਚੇ
 ਰ ਕਰੇਇ॥ ਵਢੀ ਅਹਿ ਹਥ ਦਲਾਲ ਕੇ ਮੁਸਫੀਏ ਹਕਰੇਇ॥ ਨਨਕ ਅਗੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿਖਟੇ ਘਲੇ ਦੇਇ॥ ੧॥ ਮ॥ ੧
 ਜਿਉ ਜੇਭੁ ਸਿਰਨ ਵਲੀ॥ ਆਵੈ ਵਾਰੇ ਵਾਗਾ॥ ਜੂਠੇ ਜੂਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਤਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰਾ॥ ਸੁਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੈ
 ਅਹਿ ਬਹੁ ਨਿਜੀ ਪੰਡੋਇ॥ ਸੁਚੇ ਸੇਈ ਨਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਸੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਰੇ ਪਲਾ ਲੇ ਪਉਲਾ
 ਵੇਗ ਹਰਿ ਰੰਗੀ॥ ਹਰ ਮਸਵਾਰਿਆ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀ॥ ਆਲਾਇ ਥੋਠੇ ਕਰਿ ਪਸਾਰਿਆ॥ ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾ
 ਵ ਦੇ ਹਰਿ ਬੁਝਨਿ ਨਾ ਹੀ ਹਰਿਆ॥ ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਈ ਸਿਖਾਇ॥ ਆਵੇ ਖਿਮ ਹਲਤਿ ਮਰਲਾ ਵਿਸਾਰਿਆ॥ ਜਰੁ
 ਆਈ ਜੇ ਬਨਿ ਹਾਰਿਆ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੧ ਜੇ ਕਰਿ ਸੁਤ ਕੁ ਮੰਨੀ॥ ਐਸਭ ਤੈ ਸੁਤ ਕੁ ਹੋਇ॥ ਗੋਰੇ ਅ
 ਤੈ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜ ਹੋਇ॥ ਜੇ ਤੇ ਦਲੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਪਹਿਲਾ ਪਾਲੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿ
 ਤੁਹਿ ਆਸੁ ਭੁਕੇਇ॥ ਸੁਤ ਕੁ ਕਿਉ ਰੁਖੀ॥ ਐਸੁ ਤੁਕੁ ਪਵੈ ਗਸੋਇ॥ ਨਨਕ ਸੁਤ ਕੁ ਦੇਵਨ ਉਤਰੈ ਗੀਅ
 ਨੁ ਉਤਰੈ ਹੋਇ॥ ੧८॥ ਮ॥ ੧ ਮਨਕਾ ਸੁਤ ਕੁ ਲੋਭੁ ਹੈ ਜਿਹ ਵਾਸੁ ਤੁਕੁ ਭੁਭੁ॥ ਅਖੀ ਸੁਤ ਕੁ ਵੇਖ ਲਾਪਰਾਹਿ
 ਅਪਰਧਨੁ ਪੁਕਾਰੈ॥ ਸੁਤ ਕੁ ਕੀਤੀ ਪੈਲਾਇ ਤਬਾਹੀ ਖਾਂਹਿ॥ ਨਨਕ ਹੋਸਾ ਆਦਮੀ ਬਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ॥
 ੨॥ ਮ॥ ੧ ਸੋਭੇ ਸੁਤ ਕੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ॥ ਜੀਮ ਲਮਹੁ ਲਾਹੁ ਕਮੁ ਹੈ ਭਾ ਲੈ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਖਾ

ਮ॥ ੧॥

ਲਾਪੀਲਾਪਾਵਿਤ੍ਰੇਦੇਤੇਨੁਰਿਜਕੁਸੰਥਾਗਿ॥ ਨਾਨਕਾਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਿਅਤਿਨਾਸੁਤਕਨਾਗਿ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਾਤਿਗੁਰੁਵਡਾਕਰਿਸਾਯਾਹੀਐਜਿਸੁਵਿਚਿਵਡੀਆਵਡਿਅਈਆ॥ ਸਾਹਿਮੇਲੇ
 ਤਨਦਰੀਆਈਆ॥ ਜਾਤਿਸੁਭਲਾਤਾਮੀਨਿਵਸਾਈਆ॥ ਕਰਿਹੁਕਮੁਮਸਤਕਿਹੁਧਰਿਗਵਿਚ
 ਹੁਮਾਰਿਕਫੀਆਬੁਰਿਆਈਆ॥ ਸਾਹਿਤੁਰੈਨਉਨਿਪੀਪਈਆ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਪਹਿਲਾਸੁਚਾਅ
 ਪਿਰੇਇਸੁਚੈਥੈਠਾਈ॥ ਸੁਚੇਅਗੈਗੰਧਿਕੁਕੋਇਨਭਿਟਿਚਿਜਾਇ॥ ਸੁਚੇਰੋਭੈਕੈਜੋਵਿਆਲਗਾਪ
 ਕੁਲਿਸਲੋਕੁ॥ ਕੁਹਥੀਜਾਈਸਟਿਆਕਿਸੁਏਹੁਲਗਾਦੇਖੁ॥ ਅੰਨ੍ਹਦੇਵਤਾਪਾਲੀਦੇਵਤਾਥੈਸਿਤਰੁਦੇ
 ਵਤਾਧੁਲਪੰਜਵਾਪਾਇਆਪਿਰਤਾ॥ ਤਾਰੇਆਪਭੁਪਾਵਿਤਾ॥ ਪਾਪੀਸਿਉਤਨੁਗਾਭਿਆਬੁਕਾਪਈਅ
 ਤਿਤਾ॥ ਜਿਤਮੁਖਿਨਾਮੁਨਉਚੰਗੁਬਿਨੁਨਵੈਰਸਖਾਗਿ॥ ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਲੀਐਤਿਤਮੁਖਿਬੁਕਾਪਾਹਿ॥
 ੧॥ ਮਃ੧ ਭੀਰੋਜੀਐਭੀਰੋਨਿਮੀਐਭੀਰੋਮੰਗਲੁਵੀਆਹੁ॥ ਭੰਡਹੁਰੈਵੈਦੇਸਤੀਭੰਡਹੁਚਲੈ
 ਰਾਹੁ॥ ਭੰਡਮੁਅਭੰਡੁਭਾਲੀਐਭੰਡੋਰੈਵੈਥੰਧਨੁ॥ ਸੋਕਿਉਮੰਦਾਅਖੀਐਜਿਤਜੰਮਹਿਰਜਾਸਾ॥
 ਭੰਡਹੁਹੀਭੰਡੁਉਪਜੈਭੰਡੈਥਾਨੁਕੋਇ॥ ਨਾਨਕਭੰਡੈਥਾਨੁਰਾਏਕੋਸਚਾਸੋਇ॥ ਜਿਤਮੁਖਿਸਦਾ
 ਸਾਯਾਹੀਐਭਾਗਾਰਤੀਚਾਗਿ॥ ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਿਉਜਲੋਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਗਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁਕੇ
 ਅਖੈਆਪਲਾਜਿਸੁਨਾਹੀਸੋਚੁਲਿਕਫੀਐ॥ ਕੀਤਾਅਪੋਆਪਲਾਅਪੇਰੀਲੇਖਾਸੰਢੀਐ॥ ਜਾਹੁਲਾ
 ਨਾਹੀਐਤਜਗਿਤਾਕਾਇਤੁਗਾਗਥੀਠੰਢੀਐ॥ ਮੰਦਾਕਿਸੈਨਾਖੀਐਪਰਿਅਖਰੁਤੈਵੈਬੁਝੀਐ॥ ਸੁ
 ਰੇਖੇਨਾਲਿਨਲੁਝੀਐ॥ ੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਨਾਨਕਫਿਕੈਕੋਲਿਐਤਨੁਮਨੁਫਿਕਾਰੋਇ॥ ਫਿਕੋਫਿਕਾ
 ਸਦੀਐਫਿਕੋਫਿਕੀਸੋਇ॥ ਫਿਕਾਦਰਗਹਸਦੀਐਮੁਹਿਬੁਕਾਫਿਕੇਪਾਇ॥ ਫਿਕਾਮੁਰਖੁਅਖੀਐਪਲਾ
 ਲੈਸਜਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ੧ ਅੰਦਰਹੁਝੂਠੈਪੈਜਥਾਹਰਿਦਨੀਆਅੰਦਰਿਫੈਲੁ॥ ਅਠਸਾਠਤੀਰਥਜੇਨਾ
 ਵਹਿਉਤਰੈਨਾਹੀਮੈਲੁ॥ ਜਿਨਪਟਅੰਦਰਿਥਾਹਰਿਗੁਦਰੁਤੇਭਲੇਸੰਸਾਰਿ॥ ਤਿਨਨੇਹੁਲਗਾਰਥਸੇਤ
 ਦੇਖਨੇਈਚਾਗਿ॥ ਠੀਰੀਹਸਤਿਠੀਰੀਰੋਵਹਿਉਪਭੀਕਰਿਜਾਗਿ॥ ਪਰਵਾਹਨਾਹੀਕਿਸੈਕੋਰੀਥਾਝੁਸਚੈ
 ਨਾਹ॥ ਦਰਿਵਾਟਉਪਰਿਖਰਚੁਮੰਗਾਜਥੈਦੇਇਤਖਾਗਿ॥ ਦੀਬਾਰੁਏਕੋਕਲਮਏਕਾਹਮਾਤਾਮਾਮੇਲੁ॥
 ਦਰਿਲਏਲੇਖਾਪੀੜਿਛੁਟੈਨਾਨਕਾਜਿਉਤੇਲੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਰੀਕਰਲਾਕੀਓਕਲਾਅਪੈਝੂਪ
 ਗੀਐ॥ ਦੇਖਹਿਕੀਤਾਅਪਲਾਪਰਿਕਚੀਪਕੀਸਾਰੀਐ॥ ਜੋਆਇਆਸੋਚਲਸੀਸਭੁਕੋਈਆਈਵ
 ਗੀਐ॥ ਜਿਸਕੋਜੀਅਪਲਾਹਹਿਕਿਉਸਾਹਿਬੁਮਨੁਹਿਵਿਸਾਖੀਐ॥ ਆਪਲਾਹਥੀਆਪਲਾਅਪੇਰੀਕ

੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਆਸ ਕੀ ਦੂਜੇ ਲਗੇ ਜਾਇ ॥ ਨਨਕ ਆਸ ਕੁ ਕੰਢੀ ਐਸ ਦ ੨੨੫
 ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਚੰਗੇ ਚੰਗੇ ਕਰਿ ਮਨੈ ਮੰਦੈ ਮੰਦੇ ਹੋਇ ॥ ਆਸ ਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀ ਐ ਜਿ ਲੇਖੈ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥ ੧॥
 ਮਃ ੨ ਸਭਾ ਮੁਜ ਬਾਬੁ ਦੇਵੈ ਕਰੇ ਮੁੰਢੁ ਹੁਧੁ ਜਾਇ ॥ ਨਨਕ ਦੇਵੈ ਕੂੜੀ ਆਥਾ ਇਨ ਕਾ ਟੀਪਾਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਜਿ ਤੁਸੇ ਦਿ ਐ ਸੁਖੁ ਪਈ ਐ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾ ਸਮਾ ਲੀ ਐ ॥ ਜਿ ਤੁਰੀਤਾ ਪਈ ਐ ਆਪਣਾ ਸਾਧਾ ਲੁਕੁਰੀ
 ਕਿਉ ਘਲੀ ਐ ॥ ਮੰਦਾ ਮੁਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇਲੀ ਮੀ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾ ਲੀ ਐ ॥ ਜਿ ਉਸਾਹਿ ਬਨਾ ਲਿਨ ਹਾਗੈ ਐ ਤੇ
 ਵੇਰਾ ਪਾਸਾ ਚਾ ਲੀ ਐ ॥ ਕਿਛੁ ਲਾਹੇ ਉਪਰਿ ਘਲੀ ਐ ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਚਾਕਰੁ ਲਗੇ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ
 ਗਾਰ ਬੁਢਾ ਦਾ ॥ ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਲੇ ਗੀ ਆਖ ਸਮਨ ਪਏ ਸਾਦਾ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥
 ਨਨਕ ਜਿ ਸੋਨੇ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੇ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਜੇ ਜੀਏ ਹੋਇ ਸੁਉਗਵੈ ਮੁਹਕਾ ਕਰਿ ਆ
 ਵਉ ॥ ਬੀਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੀ ਐ ਮਿਤੁ ਦੇਖੁ ਏਹੁ ਨਿਅਉ ॥ ੨॥ ਮਃ ੨ ਨਾਲਿ ਇਅਲੇ ਦੇਸ ਤੀ ਕਦੇ ਨ ਐਵੈ
 ਗਸੀ ॥ ਜੇਹਾ ਜਾਲੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਦੇਖੁ ਕੇ ਨਿਰਜਾ ਸੀ ॥ ਚਸਤੂ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੂਜੀ ਹੋਵੈ ਪਾਸੀ ॥
 ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਥਲੈ ਅਰਦਾਸੀ ॥ ਕੂੜੀ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੇ ਹੋਵੈ ਨਨਕ ਸੇਠਾ ਤਿਵੈ ਗਸੀ ॥ ੧॥
 ੩॥ ਮਃ ੨ ਨਾਲਿ ਇਅਲੇ ਦੇਸ ਤੀ ਵਡਾ ਹੁਸੈ ਉਨੇਹਾ ਪਾਲੀ ਅੰਦਰਿ ਲੀਕਾ ਜੇ ਉਤਿ ਸਦਾ ਥਾਉ ਤਥੇ
 ਹੁ ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਹੋਇ ਇਅਲਾ ਕਰੇ ਕੀਮੁ ਆਲਿਨ ਸਕੈ ਗਸੀ ॥ ਜੇ ਏਕ ਅਪਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਭੀ ਵੇਰਾ
 ਸੀ ॥ ੫॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਾਕਰੁ ਲਗੇ ਚਾਕਰੀ ॥ ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੈ ਕੁਇ ॥ ਹੁਰਮਾਤਿ ਤਿਸੇ ਅਗਲੀ
 ਚਿਹਨ ਹੁਭਿ ਦੁਲਾਖਾਇ ॥ ਖਸਮੈ ਕਰੇ ਬਗਾਬਗੀ ਠਿਰੀ ਗੋਰਾ ਤਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥ ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਅਗ
 ਲਾ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਲਾਖਾਇ ॥ ਜਿ ਸਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਨਾ ਤਿਸੁ ਕਹੀ ਐ ਸਾਥਾ ਸੀ ॥ ਨਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾਲਿ
 ਖਸਮ ਚਲੈ ਅਰਦਾਸੀ ॥ ੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਈ ਐ ॥ ਨਨਕ ਸਾਕਰ ਮਾ
 ਤਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿ ਤੁਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਨਕ ਸੇਵ ਕਰ
 ਕੀ ਢੀ ਐ ਜਿ ਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਆਪਿ ਕ
 ਰਾਏ ਸਾਖੀ ਠਿਰੀ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਗਾ ॥ ਏਕ ਨ ਗਲੀ ਜੀ ਜੀ ਗੀ ਆਇ ਕਿ ਤੁਰੀ ਚੜ੍ਹਹਿ ਬਿਸੀ ਆਗਾ ॥
 ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਨਨਕ ਕਰਨਾ ਜਿ ਨਿਕੀ ਆਠਿ ਚਿਤਿ ਸਹੀ ਕਰਲੀ
 ਸਾਗਾ ॥ ੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਆਪੇ ਭਾਨੈ ਸਜਿ ਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਨੁ ਦੇਇ ॥ ਏਕ ਨੀ ਦੁਪੁਸਮਾਈ ਐ ਏਕਿ
 ਚੁਲੈ ਰਹਿ ਨ ਚੜ੍ਹੇ ॥ ਏਕਿ ਨਿਹਾ ਲੀ ਪੋਸਵਾਨੀ ਏਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਿ ਨਿਖੜੇ ॥ ਤਿਸ ਵਾਰੇ ਨਨਕਾ ਜਿਨ ਕ

ਉਨਦਰਿਕੇਗੇ॥੧॥੫੦:੨ ਅਪੇਸਾਜੇਕਰੇਆਪਿਜਾਈਭਿਰੇਖੇਆਪਿਤਿਸੁਵਿਚਿਜੰਤਉਪਾਇਕੇਦੇ
 ਖੇਖੀਪਉਥੀਪਾਕਿਸੇਕਰੀਐਨਕਸਭੁਕਿਛੁਅਪੇਆਪਿ॥੨॥ਪਉਤੀਵਡੇਕੀਅਵਡਿਆ
 ਈਆਕਿਛੁਕਰਲਾਕਰਲੁਨਜਾਈਸੇਕਰਤਾਕਦਰਕਰੀਪੁਦੇਜੀਆਰਿਜਤੁਸੰਥਾਗਿਸਾਈਕ
 ਰਕਮਾਵਲੀਪੁਰਿਛੋਡੀਤਿਨੈਪਾਈਨਾਨਕਏਕੀਬਾਰੀਹੋਰਦੁਜੀਨਹੀਜਾਈਸੇਕਰੇਜੀਤਿਸੇ
 ਰਜਾਈ॥੨੦॥੧॥

ਗਗੁਆਸਾਬਾਲੀਭਗਤਕੀਰਜੀਉਕੀ॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦੇ॥

ਗੁਰਚਰਲਾਗੀਹਮ ^{ਆਸਾਕ} ਥਿਰਵਤਾਪੁਛਤਕਰਜੀਉਪਾਇਆਕਵਨਕਾਜਿਜਗੁਉਪਜੈਥਿਨਸੇ
 ਕਰਹੁਮੇਹਿਸਮਣਾਈਆ॥੧॥ਦੇਵਕਰਹੁਦਾਇਆਮੇਹਿਮਾਗਗਿਲਾਵਹੁਜਿਤੁਭੈਥੀਪਤਤੁਦੈ॥ਜ
 ਨਮਸੁਦੇਖਫੇਜਕਰਮਸੁਖਜੀਅਜਨਮਤੇਛੂਟੈਰਹਾਚਿ॥ਮਾਇਆਫਾਸਬੰਧਤਹੀਫਾਰੈਅਹਮਤਸੁ
 ਨਿਨਲੂਕੇਆਪਪਦੁਤਿਰਬਾਲੁਨਚੀਨਿਆਇਨਾਬਿਧਿਅਭਿਨੰਦੂਕੇ॥੨॥ਕਹੀਂਤਉਪਜੈਉਪਜੀ
 ਜਾਨੈਭਾਵਅਭਾਵਾਬਿਹੁਲਾਉਦੈਅਸਤਕੀਮਨਕੁਪਿਨਸੀਤਉਸਦਾਸਹਜਿਓਵਲੀਲਾ॥੩॥
 ਜਿਉਪਤਿਬੰਧੁਬੰਧਕਉਮਿਲੀਰੋਉਦਕਕੁਭਾਬਿਗਰਨਾਕਰੁਕਬੀਰਐਸਾਗੁਲਕੁਮੁਭਾਗ
 ਤਉਮਨੁਸੁਨਿਸਮਾਨਾ॥੪॥੧॥ਆਸਾਗਜਸਾਫੇਤੈਤੈਧੋਤੀਆਤਿਹਰੇਪਾਇਨਿਤਗਾਗਲੀ
 ਜਿਨਜਪਮਲੀਆਲੇਟੇਹਥਿਨਿਬਗਾਚਿਏਹਰਿਕੇਸੈਤਨਾਖੀਅਹਿਬਨਗਸਿਕੇਠਗਾ॥੫॥ਐ
 ਸੇਸਤਨਮੇਕਉਭਾਵਹਿ॥ਡਾਲਾਸਿਉਪੇਡਾਰਟਕਾਵਹਿ॥ਰਹਾਚਿ॥ਬਾਸਨਮਾਜਿਚਰਾਵਹਿਉਪ
 ਰਿਕਾਠੀਧੋਇਜਲਾਵਹਿ॥ਬਸੁਧਾਖੋਦਿਕਰਹਿਦੁਇਚੁਲੇਸਾਰੇਮਲਾਸਖਾਵਹਿ॥੨॥ਚਿਏਪਾਪੀਸ
 ਦਾਫਿਰਹਿਅਪਰਾਪੀਮੁਖਹੁਅਪਰਸਕਰਵਹਿ॥ਸਦਾਸਦਾਫਿਰਹਿਅਭਿਮਾਨੀਸਗਲਕੁਟੇਬਡੁਬਵ
 ਹਿ॥੩॥ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲਗਾਤੈਸੇਕਰਮਕਮਾਵੈ॥ਕਰੁਕਬੀਗਜਿਸੁਸਾਤਿਗੁਰਭੇਦੈ
 ਪੁਨਰਪਿਜਨਮਿਨਾਵੈ॥੪॥੨॥ਆਸਾਬਾਪਦਿਲਾਸਾਮੇਰੇਕੀਨਾਸੇਜਸੁਖਾਲੀਮੁਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੈ
 ਨਾਤਿਸੁਬਾਪਕਉਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀ॥ਅਗੈਗਇਆਨਕਾਜੀਹਰੀ॥੧॥ਮੁਈਮੇਰੀਮਈਰ
 ਉਖਰਸੁਖਲਾਪਹਿਰਉਨਹੀਦਗਲੀਲਗੈਨਪਾਲਾਠਹਾਉ॥ਬਲਿਤਿਸੁਬਾਪੀਜਿਨਿਹਉਜਾਈਆ
 ਪੰਚਮੇਰਸਿਗੁਚੁਕਾਇਆਪੰਚਮਾਰਿਪਵਤਾਉਦੀਨੇ॥ਹਰਿਸੇਮਰਨਿਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਭੀਨੇ॥੨॥

ਪਿਤਾਮਹੋਵਰਗੋਸਾਈ॥ ਤੇਸੁਪਿਤਾਪਹਿਉਕਿਉਕਰਿਜਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੀਮਲੇਤਮਾਰਗੁਦਿਖਾਈਆ॥ ੨੬
 ਜਗਤਪਿਤਾਮਹੋਮਨਿਭਾਈਆ॥ ੩॥ ਹਉਪੁਤੁਤੇਰਾਤੁਥਾਪੁਮੇਗਾ॥ ਏਕੋਠਹਰਦੁਹਾਥਸੇਗਾ॥ ਕਹੁਕਬੀ
 ਰਜਨਏਕੋਬੁਝਿਆ॥ ਗੁਰਪਸਾਦੈਸਭਕਿਛੁਸੁਝਿਆ॥ ੪॥ ਆਸਾ॥ ਏਕਤੁਪਤਰਿਭਰਿਉਰ
 ਕਟਕੁਠਕਟਏਕਤੁਪਤਰਿਭਰਿਪਾਨੀ॥ ਆਸਿਪਾਸਿਪੰਚਜੇਗੀਆਬੈਠੇਬੀਚੇਨਕਟਦੇਰਨੀ॥ ੫॥ ਨਕ
 ਟੀਕੋਠਨਗਨੁਕਾਡਾਡੀ॥ ਕਿਨਹਿਬਿਬੇਕੀਕਾਟੀਤੂੰ॥ ਰਹਾਇ॥ ਸਗਲਮਾਹਿਨਕਟੀਕਾਵਾਸਾਸਗਲਮਾ
 ਹਿਅਉਰੇਗੀ॥ ਸਗਲਿਆਕੀਹਉਥਹਿਨਭਨਜੀ॥ ਜੇਨਹਿਥਗੀਤਿਸੁਚੇਗੀ॥ ੬॥ ਹਮਰੇਭਰਤਾਥਰੇ
 ਬਿਬੇਕੀਆਪੇਸੀਤੁਕਹਾਵੈ॥ ਚਿਹੁਆਰੇਮਾਥੈਕਾਇਸੁਅਉਰੁਮਰੈਨਿਕਟਿਨਾਵੈ॥ ੭॥ ਨਾਕਹੁਕਾ
 ਟੀਕਾਨੁਕਟੀਕਾਟਿਛੁਟਿਕੈਡਾਗੀ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਸੈਤਨਕੀਥੈਰਨਿਤੀਨਿਛੋਕਕੀਪਿਆਗੀ॥ ੮॥ ਆ
 ਸਾ॥ ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਸਿਨਿਆਸੀਕਹੁਤੀਰਥਭ੍ਰਮਨਾ॥ ਲੁੰਜੇਤਮੁੰਜੇਤਮੋਨਿਜਟਾਧਰਅੰਤਿ
 ਤਉਮਰਨਾ॥ ੯॥ ਤਾਤੇਸੇਵੀਅਲੇਹਮਨਾ॥ ਰਸਨਗਮਨਾਮਹਿਤੁਜਾਕੈਕਹਾਕਰੈਜਮਨਾ॥ ਰਹਾਇ॥ ਆ
 ਗਮਨਿਰਗਮਜੋਤਿਕਜਨਹਿਬਹੁਬਹੁਬਿਅਕਰਨਾ॥ ਤੇਤਮੰਤ੍ਰਸਭਅਉਖਪਜਨਹਿਅੰਤਿਤਉ
 ਮਰਨਾ॥ ੧੦॥ ਰਾਜਭੋਗਅਹੁਛੜਾਸੀਘਾਸਨਬਹੁਸੁੰਦਰਿਰਮਨਾ॥ ਪਨਕਪੁਰਸੁਥਾਸਕਚੰਦਨਅੰਤਿ
 ਤਉਮਰਨਾ॥ ੧੧॥ ਬੇਦਪੁਰਨਾਸਿੰਮਿਤਿਸਭਖੇਜੇਕਹੁਨਉਥਰਨਾ॥ ਕਹੁਕਬੀਗਏਉਗਮਹਿਜੇਪ
 ਉਮੋਟਿਜਨਮਮਰਨਾ॥ ੧੨॥ ਆਸਾ॥ ਫੀਲੁਰਬਾਬੀਬਲਦੁਪਖਾਵਜਕਉਆਤਾਲਥਜਾਵੈ॥ ਪ
 ਹਿਰਿਚੋਲਨਾਗਦਹਾਨਾਚੈਭੈਸਾਭਗਤਿਕਰਾਵੈ॥ ੧੩॥ ਰਾਜਰਾਮਕਕਰੀਆਬਕੇਪਕਾਏ॥ ਕਿਨੈਛੁਝ
 ਨਹੈਖਾਏ॥ ਰਹਾਇ॥ ਬੈਠਿਸਿੰਘੁਘਰਿਪਨਲਗਾਵੈ॥ ਪੀਸਗਲਉਰੇਲਿਆਵੈ॥ ਘਰਿਘਰਿਮੁਸਰੀ
 ਮੰਗਲੁਗਵਹਿਕਛੂਆਸੇਖੁਥਜਾਵੈ॥ ੧੪॥ ਬੰਸਕੋਪੁਤੁਬੀਆਹਨਚਲਿਆਸੁਏਨੇਮੰਡਪਛਾਏ॥
 ਰੁਪਕੀਨਿਆਸੁੰਦਰਿਬੇਪੀਸਸੈਸਿੰਘਗੁਨਗਾਏ॥ ੧੫॥ ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਕੀਟੀਪਰਬਤ
 ਖਾਇਆ॥ ਕਛੂਆਕਹੈਅੰਗਾਗਭਿਲੋਰਉਲੂਕੀਸਥਦੁਸੁਨਾਇਆ॥ ੧੬॥ ਆਸਾ॥ ਬਟੁਆਏਕੁ
 ਬਤਤਰਿਅਧਰੀਏਕੋਜਿਸਹਿਦੁਆਗਾ॥ ਟਵੈਖੰਡਕੀਪਿਥਮੀਮਾਗੈਸੋਜੇਗੀਜਾਗਿਸਾਗਾ॥ ੧੭॥ ਮੈਸਾਜੇ
 ਗੀਨਉਨਿਪਿਪਵੈ॥ ਤਲਕਾਥਮੁਲੇਗਗਾਨਿਚਰਾਵੈ॥ ਰਹਾਇ॥ ਖਿਥਾਰੀਅਨਾਪਿਅਸਕਰਿਸੁਈ
 ਸਥਦੁਤਾਗਾਮਥਿਘਾਏ॥ ਪੰਚਰਤੁਕੀਕਰਿਮਿਰਗਲੀਗੁਰਕੋਮਾਗਰਿਚਾਏ॥ ੧੮॥ ਦਾਇਆਫਹੁ
 ਰੀਕੀਇਆਕਰਿਪੁਈਦੁਸਟਿਕੀਅਗਨਿਜਲਾਵੈ॥ ਤਿਸਕਾਭਉਲਏਰਿਦਅੰਤਰਿਚਹੁਜੁਗ

ਤਾ ਜੀ ਲਾਵੈ॥ ੩॥ ਸਭ ਜੋਗ ਤੋਰਾ ਮਨ ਮੂਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਨਾ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੇ ਕਿਰਪਾ ਪਾਏ
 ਇਸ ਚਾਨੀਸਾਨਾ॥ ੧॥ ਆਸਾ॥ ਹਿੰਦੁ ਤਰਕ ਕਰਾ ਤੇ ਆਏ ਕਿਨਿ ਏਹ ਰਾਹ ਚਲਾਈ॥ ਦਿਲ
 ਮਹਿ ਸੋਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਕਵਾ ਦੇ ਰਿਸ ਤੇ ਦੇ ਜ ਕ ਕਿਨਿ ਪਈ॥ ੧॥ ਕਾ ਜੀ ਤੈ ਕਵਨ ਕਤੇ ਬ ਬਖਾਨੀ॥
 ਪੜ੍ਹਤ ਗੁਨ ਤਾਐ ਸੇ ਸਭ ਮਰੇ ਕਿਨ ਪੁਖ ਬਰਿਨ ਜਾਨੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਕਤਿ ਸਨੇਹ ਕਰਿ ਸੁਨਾ ਤਿ ਕਰੇ
 ਐਸੇ ਨ ਬਦ ਉਗਾਭਾਈ॥ ਜਉ ਰੇਖੁ ਦਾਇਮ ਹਿੰਦੁ ਰਕੁ ਕਰੈ ਗਾ ਆਪਨੀ ਕਟਿ ਜਾਈ॥ ੨॥ ਸੁਨਾਤਿ
 ਕੀਏ ਤੁਰਕੁ ਜੋ ਹੋਇ ਗਾ ਅਉਰ ਤਕਾ ਕਿਆ ਕਰੀ ਐ॥ ਅਰਧ ਮਰੀ ਗਿਨਾ ਰਿਨ ਛੋੜੈ ਤਾ ਤੇ ਹਿੰਦੁ ਹੀ
 ਰਹੀ ਐ॥ ੩॥ ਛਾਰਿ ਕਤੇ ਬਰਾਮ ਭਜੁ ਬਉਰੇ ਜੁਲਾਮ ਕਰਤ ਹੋਭਾਗੀ॥ ਕਬੀਰੈ ਪਕਰੀ ਟੇਕਰਾ
 ਮਕੀ ਤੁਰਕ ਰਹੇ ਪਚਿਹਾਗੀ॥ ੪॥ ੮॥ ਆਸਾ॥ ਜ ਬਲ ਗੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵੇ ਮੁਖਿ ਬਾਤੀ ਤ ਬਸੂ ਝੈ ਸ
 ਭੁਕੇਈ॥ ਤੇਲ ਜਲੇ ਬਾਤੀ ਨਹਾਨੀ ਸੁਨਾ ਮੰਦ ਹੋਈ॥ ੧॥ ਰੇ ਬਉਰੇ ਤਹਿ ਘਰੀ ਨਰਾਖੈ ਕੋਈ॥
 ਤੁਰਾਮਨਾ ਮੁਜੀ ਪਸੋਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾ ਕੀ ਮਾਤੀ ਪਤਾ ਕਹੁ ਕਾ ਕੇ ਕਵਨ ਪੁਰਖ ਕੀ ਜੋਈ॥ ਘਟ ਛੂਟੇ ਕੇ
 ਉਬਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕਾ ਢਹੁ ਕਾ ਢਹੋਈ॥ ੨॥ ਦੇਹੁ ਗੈਰੀ ਮਾਤਾ ਰੈ ਵੈਖਟੀ ਆਲੇ ਗਏ ਭਾਈ ਲਟਾਛਿ
 ਟਕਾਏ ਤਿਹੀ ਆਰੈ ਵੈਰੀ ਸੁਇ ਕੇ ਲਾਜਾਈ॥ ੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤ ਹੁਭੈ ਸਾਗਰ ਕੈ ਤਾਈ
 ਇਸੁ ਬੰਦੇ ਸਿਰਿ ਜੁਲਾਮੁ ਹੋਤੈ ਜਮੁ ਨ ਹੀ ਹਟੈ ਗੁਸਾਈ॥ ੪॥ ੯॥ ਆਸਾ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ ਸਨਕ ਸਨੈਦ
 ਅੰਤੁ ਨ ਹੀ ਪਾਈ ਆ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹੇ ਪੜ੍ਹੇ ਬਹੁ ਮੇਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਬਿਲੇਵਨਾ ਬਿਲੇਵ
 ਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਸਹਾਜੇ ਬਿਲੇਵ ਹੁ ਜੈ ਸੇਤ ਤੁਨ ਜਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਨੁ ਕਰਿ ਮਟਕੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਲੇ
 ਈ॥ ਇਸੁ ਮਟਕੀ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਸੰਜੋਈ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਬਿਲੇਵਨਾ ਮਨ ਕਾ ਬੀਚਾਗਾ॥ ਗੁਰਪਸਾ
 ਦਿਪਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਗਾ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਮੀਰਾ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਲਾਗੀ ਉਤਰੇ ਤੀਰਾ॥
 ੪॥ ੧॥ ੧੦॥ ਆਸਾ॥ ਬਾਤੀ ਸੁਰੀ ਤੇਲੁ ਨਿਖੁਟਾ॥ ਮੰਦ ਲੁਨ ਬਾਜੈ ਨਦੁ ਪੈਸੁਤਾ॥ ੧॥ ਬੁਝਿ ਗਈ
 ਅਗਨਿ ਨਾਨਿਕਾ ਸਿਚਿ ਪੁਆ॥ ਗਵਿਹਰਿ ਆਏ ਕੁਮਵਰੁ ਨਹੀ ਦੁਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਟੂਟੀ ਤੀਤ ਨਵ
 ਜੈਰ ਬਾਬਾ॥ ਭੂਲਿ ਬਿਗਾਰਿ ਚਿਅਪਨਾ ਕਾਜੁ॥ ੨॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਹਨੁ ਕਹਾਵਨੁ॥ ਸਮਝਿ
 ਪਗੀਤ ਉਬਿਸਰਿ ਚਿਗਾਵਨੁ॥ ੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਪੰਚ ਜੋ ਦੁਹੈ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਨਾਹਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਦੁਹੈ
 ੪॥ ੨॥ ੧੧॥ ਆਸਾ॥ ਸੁਤੁ ਅਪਰਾਧ ਕਰਤ ਹੋ ਜੇਤੇ॥ ਜਨਨੀ ਚੀਤਿ ਨਰਾਖ ਸਿਤੇਤੇ॥ ੧॥ ਰ
 ਮਈ ਅਉਰ ਬਾਰਿਕੁ ਤੇਗਾ॥ ਕਾਹੇ ਨ ਖੰਡ ਸਿਅਵਗਨੁ ਮੇਗਾ॥ ਜੇ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰੇ ਕਰਿ ਪਾਇਆ॥

ਗੁਰਗੀ॥

ਤੁਭੀਯੋਤਿਨਰਾਖਸਿਮਾਇਆ॥੨॥ਚਿਤਭਵਤਿਮਨੁਪਰਿਚਿਹਮਾਰਾ॥ਨਮਾਥਿਨਾਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਰਾ॥੨੨१
 ੩॥ਦੇਹਿਬਿਮਲਮਾਤਿਸਦਾਸਰੀਰਾ॥ਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਨਰਵੈਕਬੀਰਾ॥੩॥੧੨॥ਆਸਾ॥
 ਹਜਰਮਾਰੀਗੋਮਤੀਤੀਗਾਜਹਾਬਸਹਿਪੀਤੀਬਰਪੀਰਾ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਿਆਖੁਬੁਗਵਤਹੈ॥ਹਰਿਕਾਨਮੁ
 ਮੇਰੈਮਨਿਭਵਤਹੈ॥ਰਹਾਇ॥ਨਾਰਦਸਾਰਦਕਰਹਿਖਵਾਸੀ॥ਪਾਸਿਥੈਗੀਬੀਬੀਕਵਲਾਦਾਸੀ॥੨॥ਕੈਰੋਮਲਾ
 ਜਿਹਵਰਾਮੁ॥ਸਹਿਸਨਾਮੁਲੈਲੈਕਰਉਸਲਾਮੁ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਰਾਮਗੁਨਗਾਵਦਿ॥ਹਿੰਦੂਤਰਕਦੇਉਸ
 ਮਝਵਦਿ॥੧॥੧੨॥ਆਸਾਪੰਚਪੁਦੋਪਾਤੀਤੋਰੈਮਲਨੀਪਾਤੀਪਾਤੀਜੀਉ॥ਜਿਸੁਪਾਹਨਕਉਪਾਤੀ
 ਤੋਰੈਸੋਪਾਹਨਨਿਰਜੀਉ॥੧॥ਭੂਲੀਮਲਨੀਹੋਏਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਾਗਤਹੋਏਉ॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਮੁਪਾਤੀਬਿ
 ਸਨੁਡਾਗੇਭੂਲਾਸਿਕਰਦੇਉ॥ਤੀਨਿਦੇਵਪਤਖਿਤੋਗਹਿਕਰਹਿਕਿਸਕੀਸੇਉ॥੨॥ਪਾਖਾਨਗਛਿਕੈਮੁਰਤਿ
 ਕੀਨੀਦੈਕੈਛਾਤੀਪਾਉ॥ਜੇਏਹਮੁਰਤਿਸਾਚੀਹੈਤਉਗਵਲਹਾਰੇਖਉ॥੩॥ਗੁਰੁਪਹਿਤਿਅਰੁਣਫਸੀ
 ਕਰਕਰਕਸਾਗਾ॥ਭੋਗਨਹਾਰੇਭੋਗੀਆਇਸੁਮੁਰਤਿਕੈਮੁਖਛਾਗਾ॥੧॥ਮਾਲਤਿਭੂਲੀਜਗੁਭੂਲਾਨਹਮ
 ਭੂਲਾਨੇਨਾਹਿ॥ਕਹੁਕਬੀਰਰਾਮਰਾਖੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਗਈ॥੫॥੧੧॥ਆਸਾ॥ਬਾਰਹਬਰਸਬਾਲਪਨ
 ਬੀਤੇਬੀਸਬਰਸਕਛੁਤਪੁਨਕੀਰੀ॥ਤੀਸਬਰਸਕਛੁਦੇਵਨਪੁਜਾਠਿਰਿਪਛੁਤਨਾਬਿਰਧਿਭਉਇਚਿ॥੧॥
 ਮੇਥੈਮੇਰੀਕਰਤੇਜਨਮੁਗਇਚਿ॥ਸਾਇਰੁਸੋਖਿਭੁਜੈਬਲਾਇਚਿ॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਕੇਸਰਵਰਿਪਾਲਿਬੀਧਵੈਲੂਲੈਖੋ
 ਤਿਹਖਵਰਿਕਰੈ॥ਆਇਚਿਚੇਰੁਤਰੰਤਹਲੇਗਾਇਚਿ॥ਮੇਰੀਰਾਖਤਮੁਗਧੁਠਿਗੈ॥੨॥ਚਰਨਸੀਸੁਕਰ
 ਕੀਪਨਲਾਗੈਨੈਨੀਨੀਰੁਅਸਾਰਬਹੈ॥ਜਿਹਵਾਚਚਨੁਸੁਪੁਨਹੀਨਿਕਸੈਤਬਰੇਪਰਮਕੀਅਸਕਰੈ॥੩॥
 ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਕਰੈਉਵਲਾਵੈਲਾਹਾਰਿਹਰਿਨਾਮੁਲੀਚਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਧਨੁਪਾਇਚਿ॥ਮੈਭੇਚ
 ਲਾਇਅਨਾਲੇ॥ਜਲੇਚਿ॥੧॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੇਤਹੁਅਨੁਪਨੁਕਛੁਮੈਲੈਨਗਾਇਚਿ॥ਅਈ
 ਤਲਬਗੋਪਲਗਾਇਕੀ॥ਮਾਇਆਮੰਦਰਛੋਡਿਚਲੇਚਿ॥੫॥੨॥੧੫॥ਆਸਾ॥ਕਹੁਦੀਨੇਪਾਟਪਟ
 ਬਰਕਾਹੁਪਲਾਪਨਿਵਾਰਾ॥ਕਹੁਗਰੀਰੋਦਰੀਨਹੀਕਹੁਖਾਨਪਰਾਰਾ॥੧॥ਅਹਿਰਖਵਾਦੁਨਕੀਜੈਰੇਮ
 ਨਾ॥ਸੁਕ੍ਰਿਤਕਰਿਕਰਿਲੀਜੈਰੇਮਨਾਰਹਾਉ॥ਕੁਮਰੈਏਕਜੁਮਾਦੀਗੁਪੀ॥ਬਹੁਕਿਪਿਬਨੀਲਾਈ॥ਕਹੁਮ
 ਹਿਮੇਤੀਮੁਕਤਾਹਲਕਾਹੁਕਿਆਧਿਲਗਾਈ॥੨॥ਸੁਮਹਿਧਰੁਗਾਖਨਕਉਦੀਆਮੁਗਧੁਕਹੈਧਨੁਮੇਰਾ
 ਜਮਕਾਠੰਡੁਮੁੰਡਮਹਿਲਾਗੈਖਿਨਮਹਿਕਰੈਨਿਬੇਰਾ॥੩॥ਹਰਿਜਨੁਉਤਮੁਭਗਤਸਦਾਵੈਆਰੀਆ
 ਮਨਿਸੁਖੁਪਈ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸਤਿਕਰਿਮਨੈਭਾਲਾਮੰਨਿਵਸਾਈ॥੧॥ਕਹੈਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੇਤਹੁ

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਭੂਰੀ ॥ ਚਿਰ ਗਟ ਫਰਿ ਚਟਾ ਰਏ ਗਾਇ ਚਿਤੀ ਤਾਰੀ ਛੂਟੀ ॥ ੫॥ ੩॥ ੧੬ ॥ ਅਸਾ ॥
 ਹਮ ਸਕੀਨ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੇ ਤੁਮਰਾ ਜਸੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਅਲਹੁ ਅਵਲਿ ਦੀਨ ਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਜੋ ਰੁਨਹੀ ਫੁਰਮਾ
 ਵੈ ॥ ੧॥ ਕਾਜੀ ਬੋਲਿ ਮਾਥਨਿ ਨਹੀ ਅਵੈ ॥ ਰਹਾਇ ਰੋਜਾ ਪਰੈ ਨਿਵਾਜੁ ਜਾਰੈ ਕਲਮਾ ਭਿਸਤਿ ਨਹੀ ॥
 ਸਤਿ ਕਾ ਬਾਘਟ ਹੀ ਭੀ ਤਰਿ ਜੇ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥ ੨॥ ਨਿਵਾਜ ਸੋਈ ਜੋ ਨੇ ਅਉ ਬਿਚਾਰੈ ਕਲਮਾ ਅ
 ਕਲਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ਪਾਚਹੁ ਮੁਸਿ ਮੁਸਲਾ ਬਿਛਾਵੈ ਤਬ ਤਉ ਦੀਨੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ੩॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾਨਿ ਤਰਸ ਕਰਿ
 ਜੀਅ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਮਦੀ ਕਰਿ ਫੀਕੀ ॥ ਅਪੁਜਾਨਾਇ ਅਵਰ ਕਉ ਜਾਨੈ ਤਬ ਹੋਇ ਭਿਸਤ ਸਰੀ ਕੀ ॥ ੪॥
 ਟੀਏ ਕਭੇ ਖਸਰਿ ਨਾਨਾ ਤਮਹਿ ਕਹੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ ਭਿਸਤ ਛੋਰਿ ਕਰਿ ਦੇ ਜਕਸਿ ਉਮਰੁ ਮਨਾ ॥
 ੫॥ ੧॥ ੧੭॥ ਅਸਾ ਗਗਨ ਨਗਾਇਕ ਬੁੰਦ ਨ ਬਰਖੈ ਨ ਦੁਕਹਾ ਜੁਸ ਮਨਾ ॥ ਪਰ ਕਹਮ ਪਰਮੇ ਸੁਰਮਾਏ
 ਪਰਮਹੰਸੁ ਯੋ ਸਿਧਾਨਾ ॥ ੧॥ ਬਬ ਬੋਲ ਤੇ ਕਹਾਇ ॥ ਦੇਹੀ ਕੇ ਸੀਰੀ ਰਹਤੇ ॥ ਸੁਗਤਿ ਮਾਹਿ ਜੋ ਨਿਰਤੇ
 ਕਰਤੇ ਕਬਾ ਚਾਰਤ ਕਹਤੇ ॥ ਰਹਾਇ ਬਜਾਵਨ ਹੋਰ ਕਹਾਇ ॥ ਚਿਜਿ ਨਿਇਹੁ ਮੰਦਰ ਕੀਨਾ ॥ ਸਾਖੀ ਸ
 ਬ ਦੁਸੁਗਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੈ ਖਿੰਚਿ ਤੇ ਜੁਸ ਭੁਲੀਨਾ ॥ ੨॥ ਸਵਨ ਨਾਥਿ ਕਲ ਭਏ ਸੀਰੀ ਤੇ ਗੋਇ ਦੀ ਕਾ ਬਲ
 ਥਾਕਾ ॥ ਚਰਨ ਹੋਰ ਕਹ ਦੁਗ ਕਿ ਪਰੈ ਮੁਖ ਹੁਨਿ ਕਸੈ ਥਾਤਾ ॥ ੩॥ ਥਾ ਕੇ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭ ਤਸਕਰ ਅਪ
 ਆਪ ਲੈ ਭ੍ਰਮ ਤੇ ॥ ਥਾਕਾ ਮਨੁ ਕੰਚਰ ਉਰ ਥਾਕਾ ਤੇ ਜੁਸੁ ਤੁਪਰਿ ਰਮਤੇ ॥ ੪॥ ਮਿਰਤ ਕਰ ਭਏ ਦਸੈ ਬ
 ਦ ਛੂਟੇ ਮਿਤ ਭਾਈ ਸਭ ਛੋਗੇ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰਾ ਜੋ ਹਰਿ ਪੈ ਅਵੈ ਜੀਵਤ ਕੀ ਪਨ ਤੇ ਗੇ ॥ ੫॥ ੫॥
 ੧੮॥ ਅਸਾ ਸਰਪਨੀ ਤੇ ਉਪਰਿ ਨਹੀ ਬਲੀਆ ॥ ਜਿਨਿ ਕਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾ ਦੇ ਉਛਲੀਆ ॥ ੧॥ ਮ
 ਹਮ ਹੁਸ ਪਨੀ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਪੈਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਤਿਭਵ ਲੁਭ ਸੀ ਅਲੇ ਗੁਰ ਪਸਾਦਿ ਕੀ ਗੀ ॥ ਰਹਾਇ ਸ
 ਪਨੀ ਸਪਨੀ ਬਿਅ ਕਹਹੁ ਭਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਪਛਾਨਿ ਆਤਿ ਨਿਸਪਨੀ ਖਾਈ ॥ ੨॥ ਸਪਨੀ ਤੇ ਮਨ ਛੂ
 ਛ ਨਹੀ ਅਵਗਾ ॥ ਸਪਨੀ ਜੀਤੀ ਕਹ ਕਰੈ ਜਮਗਾ ॥ ੩॥ ਇਹ ਸਪਨੀ ਤਾ ਕੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ॥ ਬਲਾਮ
 ਬਲਾਕਿ ਆਇਸ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ੪॥ ਇਹ ਬਸਤੀ ਤਾ ਬਸਤ ਸਗੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਸਾਦਿ ਸਹਾਜਿ ਤਰੇ ਕਬੀ
 ਰਾ ॥ ੫॥ ੬॥ ੧੯॥ ਅਸਾ ਕਹਾ ਸੁਅਨ ਕਉ ਸਿਮਿਤਿ ਸੁਨਾਏ ॥ ਕਹਾ ਸਕਤ ਪਹਿਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥
 ਹਮ ਗਮਗਮ ਗੇ ਗਮਿਰਹੀ ਐ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਭੂਲਿ ਨਹੀ ਕਹੀ ਐ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਕਉ ਅਕਹਾ ਕਪੂਰ
 ਚਰਾਏ ॥ ਕਹਾ ਬਿਸੀ ਅਰ ਕਉ ਦੂਧੁ ਪੀਆਏ ॥ ੨॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਾਠਿ ਬਿਬੇਕ ਛੁਪਿ ਹੋਈ ॥ ਪਰਸੁ
 ਪਾਗਿ ਲੋਹ ਕੰਚਨੁ ਸੋਈ ॥ ੩॥ ਸਾਕਤ ਸੁਅਨੁ ਸਭ ਕਰੇ ਕਹਾਇਆ ॥ ਜੋ ਪੁਰਿ ਗਿਐ ਆਸੁ ਕਰਮ

ਕਰਾਇਆ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਲੈਲੈ ਨੀਮੁ ਸਿੰਚਾਈ॥ ਕਰਤ ਕਬੀਰ ਉਅ ਕੇਸਹ ਜੂਨ ਜਾਈ॥ ੫॥ ੧॥ ੨॥
ਆਸਾ॥ ਯੈ ਕਾਜ ਕੇਵਨ ਭੁੰਦ ਨੇਖਾਈ॥ ਤਿਹ ਰਾਵਨ ਘਰ ਖਥਰਿ ਨ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿ
ਫੁਥਿ ਰੁਨ ਰਹਾਈ॥ ਦੇਖਤ ਨੈਨ ਚਲਿ ਚਿਜ ਗੁਜਾਈ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਇਕੁ ਯਖੁ ਪੁਤ ਸਵਾਲ ਖੁਨਾਤੀ॥
ਤਿਹ ਰਾਵਨ ਘਰ ਦੀਅਨ ਬਾਢੀ॥ ੨॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜੁ ਜਾ ਕੇ ਤਪਤ ਰਸੇਈ॥ ਬੈਸਿਤ ਰੁਜਾ ਕੇ ਕਪੜੇ
ਈ॥ ੩॥ ਗੁਰਮਤਿ ਗੈਨ ਮਿਥਸਈ॥ ਅਸਥਿ ਰਹੈ ਨ ਕਤ ਰੁਜਾਈ॥ ੪॥ ਕਰਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨ ਹਰੇਲੇ
ਈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ ੫॥ ੧॥ ੨॥ ੧॥ ਆਸਾ॥ ਪਹਿਲਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਛੈ ਗੀਮਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਲਾਗੇ
ਲੇਕੀ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਏਕੁ ਅਚੰਭ ਉਸੁਨ ਹੁਤ ਮਭਾਈ॥ ਦੇਖਤ ਸਿੰਘੁ ਚਰਾ ਵਤ ਗਈ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਜਲ ਕੀ ਮ
ਫੁਲੀ ਤਰਵਰਿ ਬਿਆਈ॥ ਦੇਖਤ ਕੁਤਰ ਲੈ ਗਈ ਬਿਲਾਈ॥ ੨॥ ਤਲੈ ਰੇਬੈ ਸਾਉ ਪਰਿ ਸੁਲਾ॥ ਤਿਸ
ਕੋ ਪੈਡਿ ਲਗੇ ਫਲ ਫੁਲਾ॥ ੩॥ ਘੋਰੈ ਚਰਿ ਭੈਸ ਚਰਾ ਵ ਨ ਜਾਈ॥ ਬਾਰਿ ਬੈਲੁ ਗੋਨਿ ਘਰਿ ਮਾਈ॥ ੪॥
ਕਰਤ ਕਬੀਰ ਜੁਇ ਸਪਦ ਬੁਝੈ॥ ਰਾਮ ਰਮਤਾ ਤਿਸੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ॥ ੫॥ ੧॥ ੨॥ ੨॥ ਆਸਾ ਤਿਪਦੇ
ਦੁਤ ਕੇ॥ ਬਿੰਦੁ ਤੇਜਿ ਨਿਪਿੰਡੁ ਕੀਆ ਮਗਨਿ ਭੰਨੁ ਰਹਾਇਆ॥ ਦਸ ਮਾਸ ਮਾਤਾ ਉਦਰਿ ਗਧਿ ਆਥ
ਹੁਰਿ ਲਾਗੀ ਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਨੀਕਾ ਹੋ ਕਉ ਲੋਭਿ ਲਾਗੇ ਰਤ ਨ ਜਨ ਮੁਖੇਇਆ॥ ਪੂਰਬ ਜਨੀ ਮਕਰ ਮਭੂ
ਮਿਥੀ ਜੁਨ ਹੋ ਬੋਇਆ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਬਾਰਿਕ ਤੇ ਬਿਗਧਿ ਭਇਆ ਹੋ ਨਾ ਸੋਹੇਇਆ॥ ਜਾਨ ਮੁਖੇ ਫੁਟ ਪਕ
ਰੈਤ ਬਹਿ ਕਾਹੋ ਰੋਇਆ॥ ੨॥ ਜੀਵਨੈ ਕੀ ਆਸ ਕਰਹਿ ਜਮੁ ਨਿਹੈ ਸਾਸਾ॥ ਚਾਜੀ ਗਰੀ ਸੈਸ ਰੁਕ ਬੀ
ਰਾਚੇ ਤਿਛਾ ਲਿਪਸਾ॥ ੩॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ਆਸਾ॥ ਤਨੁ ਰੈਨੀ ਮਨੁ ਪੁਨਰੀ ਪਕਰਿ ਹਉ ਪੀਚ ਉਤਤ ਬਰਾਤੀ॥
ਰਾਮ ਗਾਇ ਸੋਇ ਭਾਵਰਿ ਲੈ ਹਉ ਅਤਮ ਤਿਹ ਹੀ ਗੋਰਾਤੀ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ਗਾਉ ਗਾਉ ਗੀ ਦੁਲਾਹੀ
ਮੰਗਲ ਚਾਗਾ॥ ਮੇਰੇ ਗੋਰਾ ਮਾਏ ਰਾਜਾ ਮਭਤਾਗਾ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਮਹਿ ਬੇਦੀ ਗਚਿ ਲੇਖ
ਮਗਿ ਅਨ ਉਚਾਗਾ॥ ਰਾਮ ਗਾਇ ਸੋ ਦੁਲਾਹੁ ਪਾਇ ਚਿਅ ਸਬਡ ਭਾਗਾ ਹਮਾਗਾ॥ ੨॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਕ
ਉਤਕਾ ਮਾਏ ਕਟਿ ਤੇਤੀ ਸਉ ਜਾਨਾ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੋਹਿ ਬਿਆਹਿ ਚਲੈ ਪੁਰਖ ਏਕ ਭਗਵਾਨ॥ ੩॥
੨॥ ੨॥ ੧॥ ਆਸਾ॥ ਸਾਸੁਰੀ ਦੁਖੀ ਸਸੁਰ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਜੇਠ ਕੇ ਨੀਮ ਰਉਗੇ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਨ ਦ ਗਹੇਲੀ
ਦੇਵਰ ਕੇ ਬਿਗਹਿ ਜਰ ਉਗੇ॥ ੧॥ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਬਉਰੀ ਮੇਰਾ ਮੁਖਿ ਸਾਰਿ ਚਿ॥ ਕਿਨ ਬਿਪਿਰਹਿ ਨਿਰਉਗੇ॥
ਸੇਜੈ ਰਮਤ ਨੈਨ ਨਹੀ ਪੇਖਉ॥ ਇਹ ਦੁਖ ਕਾਸ ਉਕਰਉਗੇ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਬਾਪੁ ਸਾਵਕਾ ਕਰੈ ਲਾਗਾਈ ਮਾਇਆ
ਸੰਦ ਮਤ ਵਾਗੀ॥ ਬਰੇ ਭਾਈ ਕੋ ਜਬ ਸੀਗੇ ਤੇਤੀ ਤਬ ਹਉ ਨਾਹਿ ਪਿਆਰੀ॥ ੨॥ ਕਰਤ ਕਬੀਰ ਪੀਚ

ਕੇਸ਼ਗਰਾਣਗਰਤਜਨਮੁਗਵਾਇਆ ਭੂਮੀਮਾਇਆਸਭੁਜਗੁਥਾਪਿਆਮੈਰਾਮੁਰਮਤਸੁਖੁਪਾਇਆ
 ੩॥੩॥ ੨੫॥ਆਸਾਹਮਘਰਿਸੁਤਤਨਹਿਨਿਤਤਨਕੀਰਿਜਨੇਉਤਮਾਰੇ॥ਤਮਤਉਥੇਦਪੜ
 ਹੁਗਾਇਤੀਗੋਬਿੰਦੁਰਿਦੈਰਮਾਰੇ॥੧॥ਮੇਰੀਜਿਭਾਬਿਸਰੁਨੈਨਨਗਾਇਨਹਿਰਦੈਬਸਹਿਗੋਬਿੰਦਾ
 ਜਮਦੁਆਰਜਬਪੁਛਾਸਿਥਵੇਰੇਤਥਕਿਆਕਹਸਿਮੁਕੰਦਾ॥ਰਹਚਿ॥ਹਮਗੋਭੁਤਮਗੁਅਰਗੁਸ
 ਈਜਨਮਜਨਮਰਖਵੇਗੇ॥ਕਥਹੁੰਨਪਾਰਉਤਾਰਿਚਗਾਇਹੁਕੈਸੇਖਸਮਹਮਾਰੇ॥੨॥ਤੂਬਮਹੁਮੈਕਾ
 ਸੀਕਾਜੁਲਾਹਾਭੁਭੁਮੋਗਰੀਅਨਾ॥ਤਮਤਉਜਾਚੇਭੂਪਤਿਗਜੇਹਰਿਸਉਮੋਗੇਧੀਅਨਾ॥੩॥
 ੪॥੨੬॥ਆਸਾਜਗੀਜੀਵਨੁਮੈਸਾਸੁਪਰੇਜੈਸਾਜੀਵਨੁਸੁਪਰਸਮਨੀ॥ਸਾਚਕਰਿਹਮਗੀਰਿਦੀਨੀ
 ਢੇਰਿਪਰਮਾਧੀਅਨੀ॥੧॥ਬਾਬਾਮਾਇਆਮੋਹਰਿਤੁਕੀਨਾ॥ਜਿਨਿਗਿਆਨੁਰਤਨੁਹਿਰਿਲੀਨਾ॥ਠ
 ਚਾਨੈਨਦੇਖਿਪਤੰਗੁਉਰਥੈਪਸੁਨਦੇਖੈਆਗੀ॥ਕਾਲਫਾਸਨਮੁਗਪੁਚੇਤੈਕਨਿਕਕਾਮਿਨਿਲਾਗੀ॥
 ੨॥ਕਰਿਬਿਚਬੁਥਿਕਾਰਪਰਹਰਿਤਰਨਤਾਰਸੇਇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਜਗਜੀਵਨੁਮੈਸਾਦਤੀਅਨਾਹੈਕੋ
 ਈ॥੩॥੫॥੨੭॥ਆਸਾਜਉਮੈਰੂਪਕੀਏਬਹੁਤੇਰੇਅਬਫੁਰਿਹੁਪੁਨਹੋਈ॥ਤਾਗਤੰਤਸਾਜੁਸਭੁ
 ਥਕਾਰਾਮਨਮਥਸਿਰੋਈ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਨਾਚਨਨਅਵੈ॥ਮੇਰਾਮਨੁਮੰਦਗੀਅਨਥਜਾਵੈ॥ਰਹਚਿ॥ਕ
 ਮੁਕੇਸੁਮਾਇਆਲੈਜਾਗੀ॥ਇਸਨਾਗਾਗਰਿਫੁਟੀ॥ਕਾਮਚੇਲਨਾਭਇਆਹੈਪੁਰਨਾਗਾਇਆਭਰਮੁਸ
 ਭੁਫੁਟੀ॥੨॥ਸਰਬਭੂਤਏਕੈਕਰਿਜਾਨੈਆਚੁਕੇਬਾਦਾਬਿਬਾਦਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮੈਪੁਰਾਪਾਇ
 ਆਭਏਗਮਪਰਸਾਦਾ॥੩॥੬॥੨੮॥ਆਸਾਹੋਜਾਪਰੈਮਨਵੈਅਲਹੁਸੁਮਾਦਤਿਜੀਅਸੀ
 ਘਰੈ॥ਆਪਾਦੇਖਿਅਵਰਨਹੀਦੇਖੈਕਾਰੋਕਉਝਖਮਾਰੈ॥੧॥ਕਾਜੀਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੇਹੀਮਹਿ
 ਤੇਗਾਸੋਚਿਬਿਚਾਰਿਨਦੇਖੈ॥ਖਬਰਿਨਕਰਹਿਦੀਨਕੇਬਉਰੇਤਾਂਤੇਜਨਮੁਅਲੇਖੈ॥ਰਹਚਿ॥
 ਸਾਚੁਕਤੇਬਬਖਨੈਅਲਹੁਨਾਰਿਪੁਰਖੁਨਹੀਕੋਈ॥ਪਛੇਗੁਨੇਨਹੀਕਫੁਬਉਰੇਜਉਦਿਲਮਹਿ
 ਖਬਰਿਨਹੋਈ॥੨॥ਅਲਹੁਗੋਬੁਸਗਲਾਘਟਭੀਤਰਿਹਿਰਦੈਲੇਹੁਬਿਚਾਰੀ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੁਹੁ
 ਮਹਿਏਕੈਕਹੈਕਬੀਰਪੁਕਾਰੀ॥੩॥੭॥੨੯॥ਆਸਾਕੀਚਿਸਿੰਗਾਰੁਮਿਲਨਕੇਤਾਈ॥ਹਰਿਨ
 ਮਿਲੇਜਗਜੀਵਨੁਗੁਸੀਈ॥੧॥ਹਰਿਮੋਗਪਿਰੁਹਉਹਰਿਕੀਬਹੁਗੀਆ॥ਗਮਥਰੇਮੈਤਰਕਯਹੁ
 ਗੀਆ॥ਰਹਚਿ॥ਪਨਪਿਰਏਕੈਸੀਗੀਬਸੇਗਾਸੇਜਏਕਪੈਮਿਲਨੁਦੁਹੋਗਾ॥੨॥ਧੀਨਿਸੁਹਾਗਾਨਿ
 ਜੋਪੀਅਭਵੈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਠਿਰਿਜਨਮਿਨਅਵੈ॥੩॥੮॥੩੦॥ਆਸਾਦੁਪਦੇ॥

ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੋਧਿ ਪਵਨ ਮਨੁ ਸਹ ਜੇਹ ਹਿ ਆਸ ਮਾਈ ॥ ਸਗਲ ਜੋ ਤੇ ਇਨਿ ਤੀਰੈ ਥੇ ਪੀਸ ਤਿਹੁ ਰਚ ਚਨੀ
 ਮੇਪਈ ॥ ੧ ॥ ਹੀਰੈ ਕੀ ਕਥਾ ਅਨਾਹਦ ਚਨੀ ॥ ਹਿਸੁ ਗੁਣੈ ਹੀਰਾ ਲੇਇ ਪਛਨੀ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹੀਰਾ
 ਅਸਦੀ ਖਚਿ ਜਗ ਮਹ ਰਹਾਸ ਮਾਈ ॥ ਗੁਪਤ ਹੀਰਾ ਪਗਟ ਭਇ ਚਿਜ ਬਹੁ ਰਗ ਮਦੀ ਆਦਿ ਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥
 ੩ ॥ ਆਸਾ ॥ ਪਹਿਲੀ ਕਹੂ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤਿਕੁ ਲਖ ਨੀਸਾ ਹੁਰੈ ਪੇਈ ਮੈ ਬੁਗੀ ॥ ਅਬ ਕੀਸੁ ਰੂਪਿ ਸੁਜਾਨਿ ਸੁਲਾਖ
 ਨੀਸਾ ਹਜੇ ਉਦਰਿ ਪਗੀ ॥ ੧ ॥ ਭਲੀ ਸਗੀ ਮੁਈ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਬਗੀ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਵਦੇ ਮੇਰੀ ਅਬ ਕੀ ਪਗੀ
 ਰਹਾਇ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਬ ਲਹੁ ਰੀਆਈ ਬਡੀ ਕਾਸੁ ਹਾਗੁ ਟਰਿਓ ॥ ਲਹੁ ਰੀਸੀ ਗੀਤੁ ਈਅਬ ਮੇਰੈ ਜੇਰੀ
 ਅਉਰੁ ਪਰਿਓ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਆਸਾ ॥ ਮੇਰੀ ਬਹੁ ਕੀ ਅਕੋਪਨੀ ਆਨਾਇ ॥ ਲੇ ਰਾਖਿ ਚਿਰਾਮ ਜਨੀ ਆਨਾ
 ਓ ॥ ੧ ॥ ਇਨ ਮੁੰਡੀ ਅਨ ਮੇਰਾ ਘਰੁ ਪ੍ਰਿਧ ਰਵਾ ॥ ਬਿਟਵਹਿ ਰਾਮ ਰਮ ਓ ਆਲਾਵਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ
 ਰਸੁ ਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਇਨ ਮੁੰਡੀ ਅਨ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਰਵਈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ਆਸਾ ॥ ਰਹੁ ਰਹੁ ਰੀ ਬਹੁ ਰੀ
 ਆਪੁ ਘਟਾ ਜਿਨਿ ਕਾਢੈ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਲੈ ਰੀ ਨਾਮਾਢੈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਘੁਪਟ ਕਾਢੈ ਗਈ ਤੇਰੀ ਆਰੋ ॥
 ਉਨ ਕੀ ਗੋਲਿ ਤੇਰੀ ਜਿਨਿ ਆਰੋ ॥ ੧ ॥ ਘੁਪਟ ਕਾਢੈ ਕੀ ਇਹੈ ਬਡਈ ॥ ਦਿਨ ਦਸ ਪਾਚ ਬਹੁ ਭਲੇ ਅ
 ਈ ॥ ੨ ॥ ਘੁਪਟ ਤੇਰੇ ਤਉ ਪਰਿਸਾਚੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇਕੂ ਦਹਿ ਅਰੁ ਨਾਚੈ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਬ
 ਹੁਤ ਬਜੀਤੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਜਨ ਮੁਖਿ ਤੀਤੈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਆਸਾ ॥ ਕਰਵਤੁ ਭਲਾ ਨ ਕਰ
 ਵਟ ਤੇਰੀ ॥ ਲਾਗੁ ਗਲੇ ਸੁਨਾ ਬਿਨਤੀ ਮੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਵਰੀ ਮੁਖੁ ਠੇਗੀ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਰਵਟ ਦੇਸੇ ਕਉ ਕਾ
 ਰੇ ਕਉ ਮੇਰੇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਜਉ ਤਨੁ ਚੀਰਹਿ ਅੰਗੁ ਨ ਮੋਰਉ ॥ ਪ੍ਰੰਤੂ ਪਰੈ ਤਉ ਪੀਤਿ ਨ ਤੋਰਉ ॥ ੨ ॥ ਅਮਤ
 ਮਥੀਦੁ ਭਇ ਚਿਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਤੁਮਹਿ ਸੁਕੰਤ ਨਾਰਿਹ ਮੋਈ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥ ਅ
 ਬ ਤੁਮਰੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨੋਈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੩ ੫ ॥ ਆਸਾ ॥ ਕੋਰੀ ਕੋਕਾ ਹੁਮ ਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਅਨਿ
 ਤਨਾਇ ਚਿਤਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਜਬ ਤੁਮ ਸੁਨਿ ਲੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਤਬ ਹਮਾਇ ਤਨ ਕੁਪ ਸਰਿ ਚਿ
 ਤਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ ਕੀ ਕਰਗ ਹਬਨਾਈ ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਦੁਇ ਸਾਬ ਚਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪਾਈ ਜੋਰਿ
 ਬਾਤ ਇਕ ਕੀਨੀ ਤਹਤ ਭੀ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ਜੇਲਾਹੇ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਚੀਨਾ ਘਟਹੀ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ
 ਕਬੀਰੁ ਕਾਰਗ ਹਤੋਰੀ ॥ ਸੁਤੈ ਸੁਤੈ ਮਲਾਏ ਕੋਰੀ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੩ ੬ ॥ ਆਸਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਜੇਤੀ ਰਬ
 ਨਾਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਥੈ ਕੰਠ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਲੋਕ ਪਚੀਲੈ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਰਾਮੁ ਯਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਪੁਜਹੁ ਰਾਮੁ ਏਕੁ ਹੀ
 ਦੇਵਾ ॥ ਸਾਚਾ ਨਵਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਜਲ ਕੈ ਮਜਨਿ ਜੇਗਾ ਤਿਹੈ ਵੈਨਿ ਤਨਿ ਤਮੇਰੁ ਕਨਾਵ

ਗਿ। ਜੈਸੇ ਮੇਰੁ ਕਤੇਰੇ ਚਿ ਇਨ ਗਠਿ ਰਿਠਿ ਜੋਨੀ ਆਵਹਿ॥ ੨॥ ਅਨੁਕਰੇ ਹੁਮੈ ਰੈ ਬਨਾਗਿ ਸਿਨ
 ਰਕੁ ਨ ਬਾਚਿ ਆਜਾਈ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਮਰੈ ਹਰੈ ਕੈ ਤਸਗਲੀ ਸੈ ਨ ਤਰਾਈ॥ ੩॥ ਦਿਨ ਸੁਰੇਨਿ
 ਬੇਦੁ ਨ ਹੀ ਸਾਸ ਤਰਾ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਗਤਿ ਸਹਿ ਪਿਆਵਹੁ ਬਾਰਿ ਆਸੀਸਾ
 ਗਾ॥ ੧॥ ੩॥

੧੪ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾ ਬਾਲੀ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਚਿ ਕੀ॥

ਏਕਾ ਅਨੇਕਾ ਬਿਅਪਕ ਪੁਰ ਕਜਤ ਦੇਖ ਉਤਤ ਸੇਈ॥ ਮਾਇਆ ਚਿ ਤਬ ਚਿ ਤਾ ਬਿਮੋਹਿ ਤਾ ਬਿ
 ਠਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ॥ ੧॥ ਸਰੂਪੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸਰੂਪੁ ਗੋਬਿੰਦੁ॥ ਗੋਬਿੰਦਾ ਬਿਨੁ ਨ ਹੋ ਕੋਈ॥ ਸੁਤੁ ਏਕੁ ਮ
 ਲਿਸਤ ਸਹਿ ਸਜੈ ਸੇ ਚਿ ਤਿ ਪੋਤਿ ਪੁਤ੍ਰੁ ਸੇਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਲ ਤਰੇ ਗਾ ਅਠੁ ਫੇਨ ਬੁਦ ਬੁਦ ਜਲ ਤੇ
 ਭਿੰਨ ਨ ਹੋਈ॥ ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੰ ਲੀਲਾ ਬੇਚਰਤਾ ਆਨ ਨ ਹੋਈ॥ ੨॥ ਮਿਥਿ ਅਭਰ
 ਮੁ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਸਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਜਾਨਿਆ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮਨ ਸਾਗੁਰੁ ਉਪਦੇਸੀ ਜਾਗਤ ਹੀ ਮਨੁ
 ਮਾਨਿਆ॥ ੩॥ ਕਹਤ ਨਾਮ ਦੇਉ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਦੇਖੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਪਟ ਪਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰ
 ਬਿਰਿਤਿ ਤਰਿ ਕੇਵਲ ਏਕ ਮੁਰਾਰੀ॥ ੧॥ ਆਸਾ॥ ਅਨੀਲੇ ਕੁੰਭੁ ਰਾਈ ਲੇਉ ਦਕ ਠਕੁ ਰ
 ਕਉ ਇਸਗੁਰੁ ਕਰਉ॥ ਬਇਆਲੀ ਸਲਖ ਜੀ ਜਲ ਮਹਿ ਹੋਤੇ ਬੀਰਲੁ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ॥ ੨॥
 ਜੜ੍ਹ ਜਉ ਤਤ ਬੀਰਲੁ ਭੈਲਾ॥ ਮਠ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨੀਲੇ ਫੂਲ ਪਰੇਈ
 ਲੇ ਮਾਲਾ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਹਉ ਪੁਜ ਕਰਉ॥ ਪਹਿਲੇ ਬਾਸੁ ਲਈ ਹੈ ਭਵਰਹਦੀ ਗਲ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰ
 ਉ॥ ੨॥ ਅਨੀਲੇ ਦੂਧੁ ਗੋਪਾਈ ਲੇਖੀ ਰੰਗੁ ਕਉ ਨੈਵੇ ਦੁਕਰਉ॥ ਪਹਿਲੇ ਦੂਧੁ ਬਿਟਾਰਿ
 ਚਿ ਬਛਰੈ ਬੀਰਲੁ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ॥ ੩॥ ਈਭੈ ਬੀਰਲੁ ਉਭੈ ਬੀਰਲੁ ਬਿਨੁ ਸ੍ਰੀਸਾਗੁਰੁ ਹੀ॥ ਥ
 ਨ ਥਨੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪਲਵੈ ਪੁਰਿ ਗਹਿ ਚਿ ਤੂਸੁ ਬਮਰੀ॥ ੧॥ ੨॥ ਆਸਾ॥ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਗੁਜਾ ਜੈ ਹਰਿ ਮੇਰੇ
 ਕਾਤੀ॥ ਮੀਪ ਮੀਪ ਕਾਟ ਉਜਮ ਕੀ ਫਸੀ॥ ੧॥ ਕਹਾ ਕਰਉ ਜਾਤੀ॥ ਕਹਾ ਕਰਉ ਪਾਤੀ॥ ਰਮ ਕੇਨ
 ਮੁਜਾ ਪਉ ਦਿਨ ਰਾਤੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਰੰਗ ਰਿਰੰਗ ਉਸੀ ਵਨਿ ਸੀਵਉ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਅਨਜੀ
 ਵਉ॥ ੨॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਅਪਨਾ ਖਸਮੁ ਪਿਆਵਉ॥ ੩॥ ਸੁ
 ਇਨੇ ਕੀ ਸੁਣੀ ਰੁਪੇ ਕਾ ਪਾਗਾ॥ ਨਾਮੇ ਕਾ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਉ ਲਾਗਾ॥ ੧॥ ੩॥ ਆਸਾ॥ ਸਾਪੁ ਭੀ ਚਛੇ
 ਭੈ ਬਿਖੁ ਨ ਹੀ ਛਾਡੈ॥ ਉਦਕ ਮਹਿ ਜੈਸੇ ਬਗੁ ਪਿਆਨੁ ਮੀਡੈ॥ ੧॥ ਕਹਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਪਿਆਨੁ ਜ

ਪੰਨਾ ਜਾਤ ਬਤੇਸੁ ਪੁਨਹੀ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ਰਹਾ ਚਿ। ਸਿੰਘ ਚਭੇ ਜਨੁ ਜੇਨ ਰੁਜਾਨੈ। ਮੈਸੇ ਹੀ ਰਗ ਦੇਉ ਬ
 ਖੇਨੈ॥ ੨॥ ਨਾਮੇ ਕੇਸੁ ਅਮੀ ਲਾਇਏ ਸੁਗਗਾ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਉਰੇ ਦਗਗਾ॥ ੩॥ ਧਿਆਸਾ॥
 ਪਰਬੁ ਨੁਜੇ ਚੀਨ ਸੀ ਅਸ ਤੇਨ ਭਾਵ ਸੀ॥ ਰਾਮ ਭਗਤ ਹਚੇ ਤੀ ਅਲੇ ਅਚਿੰਤ ਮਨੁ ਰਖ ਸੀ॥ ੧॥ ਕੈ
 ਸੇ ਮਨ ਤਰਹਿ ਗਾਰੇ ਸੀ ਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਬਿਖੈ ਕੋਥਨਾ॥ ਸੁਠੀਆਇ ਅਦੀਖ ਕੈ ਭੂਲਾਰੇ ਮਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਛੀ
 ਪੇਕੇ ਘਰਿ ਜਨਮੁ ਦੇਲਾ ਗੁਰਦੇ ਪਦੇ ਸੁਭੈ ਲਾ॥ ਸੰਤ ਹਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਭੇਟੁ ਲਾ॥ ੨॥ ੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸਾ ਬਦੀ ਸੀਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ॥
 ਮ੍ਰਿਗਮੀਨਾ ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗ ਕੁੰਚ ਰਣੇ ਕਦੇ ਖਾਥਿ ਨਾਸਾ॥ ਪੰਚਦੇਖ ਅਸਾ ਪਜਾ ਮਹਿ ਤਾਰੀ ਕੇਤ ਕਾ ਅਸਾ॥
 ੧॥ ਮਧੋ ਅਬਿਦਿ ਮਹਿ ਤਕੀਨਾ॥ ਬਿਬੇਕ ਦੀ ਪਮਲੀਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੇਨਿ ਅਚੇਤ ਸੀ
 ਭਵ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਅਸੋਚਾ॥ ਮਾਨੁਖ ਅਵਤਾਰ ਦੁਲਭ ਤਿਹੀ ਸੀ ਗਤਿ ਪੋਚਾ॥ ੨॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜ
 ਹਾ ਜਹਾ ਲਗੁ ਕਰਮ ਕੇ ਬਾਸਿ ਜਾਇ॥ ਕਾਲ ਛਾਸ ਅਬ ਧਲਾਹੇ ਕਛੁ ਨ ਚਲੈ ਉਪਾਇ॥ ੩॥ ਗਵਿ
 ਦਾਸ ਦਾਸ ਉਦਾਸ॥ ਤਨੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਪਨ ਤਪੁ ਗੁਰਗਿਆਨਾ॥ ਭਗਤ ਜਨ ਭੈਰਵ ਪਰਮ ਨੈਦ ਕਰ
 ਹੁਨਿ ਦਾਨਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਅਸਾ॥ ਸਿਤ ਤੁਝੀ ਤਨੁ ਸੀ ਗਤਿ ਪਾ॥ ਨਾ ਸਤਿਗੁਰਗੀਅਨ ਜਨੈ ਸਿਤ ਦੇਵਾ
 ਦੇਵਾ॥ ੧॥ ਸਿਤ ਚੀ ਸੀ ਗਤਿ ਸਿਤ ਕਥਾ ਰਸੁ॥ ਸਿਤ ਪੇਸਾ ਮਝੈ ਦੀਜੈ ਦੇਵਾ ਦੇਵਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਤ ਅ
 ਚਰਨ ਸਿਤ ਚੇ ਮਾਰਗੁ॥ ਸਿਤ ਚਰਿ ਲਗ ਚਿਲ ਗਲੀ॥ ੨॥ ਅਉਗਇ ਕਮਾਗਉ ਭਗਤਿ ਚਿ
 ਤ ਮਲਿ॥ ਜਲੀ ਲਖਾਵਹੁ ਅਸਿਤ ਪਾਪੀਸਲਿ॥ ੩॥ ਗਵਿਦਾ ਸੁਭ ਲੈ ਜੇ ਜਾ ਲੈ ਸੇ ਜਾ ਲਾ॥ ਸਿਤ
 ਅਨੰਤ ਹਿਅੰਤ ਰੁਨਹੀ॥ ੪॥ ੨॥ ਅਸਾ॥ ਤੁਮ ਚੰਦ ਨਹਾਇ ਰਤ ਬਾਪੁਰੇ ਸੀਰੀ ਤੁਮਾਰੇ ਬਾਸਾ॥
 ਨੈਚ ਰੁਖ ਤੇ ਭੁਝੈ ਹੀ ਪਸੁਰੀ ਪਨਿਵਾਸਾ॥ ੧॥ ਮਾਧਉ ਸਤ ਸੀ ਗਤਿ ਸਗਤਿ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਹਮ ਅਉ
 ਗਨ ਤੁਮ ਉਪਕਾਰੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮ ਮਖ ਭੂਲ ਸੁਪੇਦ ਸਪੀਅਲ ਹਮ ਬਪੁਰੇ ਜਸ ਕੀਰੀ॥ ਸਤ ਸੀ
 ਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀ॥ ਮਾਧਉ ਜੈ ਸੇ ਮਧੁ ਮਖੀਰਾ॥ ੨॥ ਜਾ ਤੈ ਚਿਛਾ ਪਾਤੀ ਚਿਛਾ ਚਿਛਾ ਜਨਮੁ ਹਮ
 ਠਾ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸੇਵਨ ਕੀ ਨੀਕਰਿ ਰਸਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ॥ ੩॥ ੩॥ ਅਸਾ॥ ਕਹਾ ਭਇ ਚਿਜ ਉਤਰੁ
 ਭਇ ਚਿਛਾ ਨੁਛਿਨੁ॥ ਪ੍ਰੇਮੁ ਜਾਇ ਤਉ ਰਹੈ ਤੈਰੇ ਜਨੁ॥ ੧॥ ਦੁਸ਼ਹਿ ਚਰਨ ਅਗ ਬਿੰਦ ਭਵਨ ਮ
 ਨੁ॥ ਪਨ ਕਰਤ ਪਾਇ ਚਿਪਾਇ ਚਿਰਾਮਈ ਅਪਨੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੀ ਪਤਿ ਬਿਪਾਤਿ ਪਟਲਾ ਮਾਇ ਅ

ਧਨੁ ਤਾਮਹਿ ਮਗਨ ਹੋਤ ਤੋਰੇ ਜਨੁ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਜੇ ਵਰੀ ਬਾਧਿ ਓਤੋਰੇ ਜਨੁ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿ ਦਾਸ ਭੂਟਿ
 ਬੇਕਵਨ ਕੁਨੁ ॥ ੩ ॥ ॥ ਆਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਨ ਗਏ ਨਿਸ
 ਤਰਿ ਤਰੇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਥੀ ਰਉ ਜਾਗਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਾਟੇ ਕਾਗਗ ॥ ੧ ॥ ਨਿਮਤ
 ਨਾਮ ਦੇ ਉਤ੍ਰੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਤਉ ਜਗ ਜਨਮ ਸੰਕਟ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਨ ਗਵਿ ਦਾਸ ਗਮਰੀ
 ਗਿਰਾਤਾ ॥ ਏਉ ਗੁਪਤ ਸਾਦਿ ਨਰਕ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਆਸਾ ॥ ਮਟੀ ਕੇ ਪੁਤਰਾ ਕੈ ਸੇਨ ਚਤੁਰੇ
 ਦੇਖੈ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ॥ ਦਉ ਰਿਓ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਜਬ ਕਛੁ ਪਵੈ ਤਬ ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ॥ ਮਾਇ
 ਆਗਈ ਤਬ ਰੇ ਵਨੁ ਲਗਤੁ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਬਚਕ੍ਰਮ ਰਸ ਕਸਰਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥ ਬਿਨ ਸਿਗਾਇ ਆਜਾਇ
 ਕਹੁ ਸਮਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿ ਦਾਸ ਬਾਜੀ ਜਗੁ ਭਈ ॥ ਬਾਜੀ ਗਰਸਉ ਮੂਹਿ ਪੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ੩ ॥
 ੬ ॥

ਆਸਾ ਬਾਲੀ ਪੈਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਭ੍ਰਮ ਤਫਿਰਤ ਬਹੁ ਜਨਮਾ ਬਿਲਾਨੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਰੁ ਨਹੀ ਪੀਗੇ ॥ ਲਾਲ ਚਾਖਿ ਕਾ ਮਲੁ ਬਧਰ ਤਾਮ
 ਨਿਬਿਸੇ ਪ੍ਰਭ ਹੀਗੇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਬਿਖੁ ਫਲ ਮੀਠ ਲਗੇ ਮਨ ਬਏਰੇ ਚਾਗ ਬਿਚਾਰ ਨ ਜਾਨੇ ਆ ॥ ਗੁ
 ਨ ਤੇ ਪੀਤਿ ਬਢੀ ਅਨਭਾਤੀ ਜਨਮ ਮਰਨ ਫਿਰਿ ਤਾਨੇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਜੁਗਾ ਤੇ ਜਾਨਿ ਰਹਿ ਦੇਨੇ ਵਸੀ
 ਜਲ ਤਜਾ ਲਜ ਮਛ ਪਪਰੇ ॥ ਬਿਖੁ ਫਲ ਸੀਚੇ ਭਰੇ ਮਨ ਐਸੇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪਭ ਮਨਾ ਬਿਸਰੇ ॥ ੨ ॥ ਗਿ
 ਆਨ ਪਵੇ ਸੁਗੁਰ ਹਿਪਨੁ ਦੀਆ ਪੀਆ ਨੁ ਮਨ ਏਕ ਮਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਾਨੀ ਸੁਖੁ ਜਾਨੇ ਆ ਤੇ ਪਾਤਿ
 ਅਘਨੇ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਤਿਸਾਇ ਸਮਾਨੀ ਜਾ ਕੈ ਅਢਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿਚਾਨੇ ਆ ਪੈਨੇ ਪਰੁ ਪਾ
 ਏ ਆਪਰਲੀ ਪਰੁ ਮਿਓ ਜਨ ਸੰਤ ਸਮਾਨੇ ਆ ॥ ੪ ॥ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਸੀਗ
 ਨਾਮ ਦੇ ਉਮਨੁ ਲੀਲਾ ॥ ਅਢ ਦਾਮ ਕੇ ਛੀਪੇ ਰੇ ਓਲਾਖੀ ਲਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਬੁਨਨ ਤਨ ਨਾਤਿ ਆਗਿ ਕੈ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਕਬੀਰਾ ॥ ਨੀਚ ਕੁਲਾ ਜੇ ਲਾਹਰਾ ਭਾਇ ਓਗੁਨੀ ਯਗਹੀਰਾ ॥ ੧ ॥ ਗਵਿ ਦਾਸੁ ਢੁੰਡੈ ਤਾਢੇ ਰਨੀ
 ਤਿਤਿ ਤਿਨਿ ਤਿਅਗੀ ਮਾਇਆ ॥ ਪਰਗਟੁ ਹੋ ਆਸਾ ਪਸੀਗਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸੈਨੁ ਨ ਈਬੁਤ
 ਕਾਰੀ ਅਚਿਹੁ ਪਰਿਪ੍ਰਸੂਨੇ ਆ ॥ ਹਿਰਦੇ ਵਸਿ ਆਪਾਰ ਕਰਮੁ ਭਗਤ ਮਹਿ ਗਾਨੇ ਆ ॥ ੩ ॥ ਏਹ
 ਬਿਪ੍ਰਸੂਨਿ ਕੈ ਜਾਟੇ ਉਠਿ ਭਗਤੀ ਲਾਗਾ ॥ ਮਿਲੇ ਪਤਿ ਗੁਸਾਈ ਆਪੈ ਨ ਵਰਭਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਆਸਾ ਪੈਨੇ ਜੀ ਉਕੀ ਬਾਲੀ ॥ ਰੇਚਿ ਤਚੇਤ ਸਿਕੀਨ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰਾ ਬਿਬਹਿਤ ਜਾਨਾ ਸੇਕੇਈ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰ

ਵਹਿਕਾਮੰਤਖੰਡਕਉਕਰਤਾਕਰੈਸੁਹੇਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਨੀਕੇਰੇਉਦਰਉਦਕਮਹਿਪੰਚੂਕੀਆਦਸ
ਦੁਆਰਾ॥ ਦੇਇਅਹੁਅਗਨਿਮਹਿਗਐਐਸਾਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥ ੧॥ ਕੁੰਮੀਜਲਮਹਿਤਨਤਿਸੁਥਾਰਿ
ਪੰਖੀਗੁਤਿਨਨਾਹੀ॥ ਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦਮਨੋਰਸਮਾਇਏਖੁਮਨਮਾਹੀ॥ ੨॥ ਪਾਖਲਿਕੀਵਗੁਪਤ
ਤਉਰਹਤਾਤਾਚੇਮਾਰਗੁਨਾਹੀ॥ ਕਰੈਪੈਨਾਪੂਰਨਤਾਹੁਕੇਮਤਰੇਜੀਅਰਹਾਹੀ॥ ੩॥ ੧॥ ੩॥

੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁਆਸਾਸੇਖਫਰੀਦਜੀ॥

ਦਿਲਹੁਮੁਖਤਿਜੇਨਸੇਈਸਾਚਿਆ॥ ਜੇਨਮਨਿਹੋਰੁਮੁਖਿਹੋਗੁਸਿਕੰਢੇਕਚਿਆ॥ ੧॥ ਰਤੇਇਸ
ਕਖੁਦਾਇਠੀਗੀਦੀਦਾਰਕੇ॥ ਵਿਸਰਿਆਜਿਨਨਮੁਤੇਭਾਇਭਾਰੁਬੀਏ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਸੀਪਲੀਏਲਾ
ਜਿਲਾਇਦਰਦਰਵੇਸਸੇ॥ ਤਿਨਪੈਨੁਜਲੇਦੀਮਉਆਏਸਫਲੁਸੇ॥ ੨॥ ਪਰਵਦਗਾਰਅਪਾਰਮਰ
ਮਥੇਅੰਤਤੁ॥ ਜਿਨਪਛਾਤਾਸਦੁਦਮਪੈਗੁੰ॥ ੩॥ ਤੇਗੀਪਰਹਖੁਦਾਇਤੁਬਖਸੈਦਗੀ॥ ਸੇਖਫ
ਰੀਦੈਖੁਦੀਜੇਬੰਦਗੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਆਸਾਸੇਖਫਰੀਦਾਅਸਟਪਦੀ॥ ਚੋਲੈਸੇਖਫਰੀਦੀਪਆਰੇਅ
ਲਲਗੇ॥ ਇਹੁਤਹੁਸੀਖਕਨਿਮਾਲੀਗੋਰਘਰੇ॥ ੧॥ ਆਜੂਮਿਲਾਵਸੇਖਫਰੀਦਟਾਕਿਮਕੁੰਜ
ਦੀਆ॥ ਮਨਹੁਮਚਿੰਦਰੀਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਜਲਾਮਰਿਜਾਈਐਪੁਮਿਨਆਈਐ॥ ਝੂਂਦੁਨੀਆਲਰਿ
ਨਾਪੁਵਵਾਈਐ॥ ੨॥ ਚੋਲੀਐਸਚੁਪਰਮੁਝੂਨਚੋਲੀਐ॥ ਜੇਗੁਰਦਸੈਵਾਟਮੁਰੀਦਾਜੇਲੀਐ॥
੩॥ ਛੈਲਲੀਘੰਦੇਪਾਰਿਗੋਰੀਮਨੁਪੀਰਿਆ॥ ਕੰਚਨਵੰਨੇਪਸੇਕਲਵਾਤਿਚੀਰਿਆ॥ ੪॥ ਸੇਖਹਯਤੀ
ਜਗਿਨਕੋਈਥਿਰਹਿਆ॥ ਜਿਸੁਆਸਾਦਿਹਮਥੈਠੇਕੇਤੇਥੈਸਿਗਾਇਆ॥ ੫॥ ਕਤਕਕੁੰਜਾਚੇਤਿਰ
ਉਸਾਵਾਦਿ॥ ਬਿਜੁਲੀਆ॥ ਸੀਅਲੇਸੇਹੰਦੀਆ॥ ਪਿਰਗਲਿਕਾਰੁਦੀਆ॥ ੬॥ ਚਲੇਚਲਦਾਹਾਗਵਿਚ
ਹਾਲੇਇਸੇਨਾ॥ ਗੰਢੇਦਿਆਛਿਅਮਾਰਤੁਰੀਦਿਆਰਿਕੁਖਿਨੇ॥ ੭॥ ਜਿਮੀਪੁਛੈਅਸਮਾਨਫਰੀਦਖੇਵ
ਟਕਿਨਿਗਏ॥ ਜਾਲਲਗੇਰਾਨਾਲਿਉਲਾਮੇਜੀਅਸਰੇ॥ ੮॥ ੧॥ ੨॥

੧ ਚ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ

ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧

ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ਤੇਰਨਾ ਮੁਕਰੀ ਚਨਦਾ ਗੰਠੀ ਆਜੇ ਮਨੁ ਉਰਸਾਹੋਇ ॥ ਕਰਲੀ ਕੰਗੁ ਜੇਰ
ਏ ਘਟਾ ਅੰਤਰਿ ਪੁਜਾਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪੁਜਾ ਕੀ ਚੈਨਾ ਮੁਖੀ ਆਈਐ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੁਜਨਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾ
ਹਰਿ ਦੇਵ ਪਖਾਣੀ ਅਹਿ ਜੇ ਮਨੁ ਪੈਵੈ ਕਾਇ ॥ ਜੂਠਿ ਲਹੈ ਜੀਉ ਮਾਜੀਐ ਮੋਖ ਪਾਇਆ ਲਾਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਸੁ
ਮਿਲਾਹਿ ਚੰਗੀ ਆਈ ਆਖ ਰੁਖਾਵਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਹੀ ॥ ਨਾਮਾ ਵਿਹੁ ਲੇਖਾ ਦਮੋ ਪਿਉ ਜੀਵ ਲਾ ਕਰਮ ਕਰੇਹੀ ॥
੩ ॥ ਨੇੜਾ ਹੋਇ ਰਿਨ ਜਾਲਿ ਅਹੁ ਨਿਤ ਸਾਰੇ ਸੀਮਾਲੇ ॥ ਜੇ ਦੇਵੈ ਸੇਖਾ ਵਲਾ ਕਹੁ ਨ ਕਸਾ ਚਾਹੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧

ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਤੇ ਬਹਮ ਉਪਜੇ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਮੁਖਿ ਕੀਰਿ ਸਵਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ
ਲਖ ਲਾ ਆਵਤ ਜਾਤ ਰਹੈ ਗੁਬਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਪੀਤਮਾ ਕਿਉ ਬਿਸਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪਾਲ ਅਧਾਗਾ ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ
ਕਰਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਵਿਸ ਸਿਦੀ ਪਕ ਜਾ ਕੇ ਤਿਭਵ ਲਿਏ ਕਾਜੇ
ਮੁਗਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁਆਹਿ ਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਰੇਲਿ ਅੰਧਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਿਪਸ ਮਾਪਿ ਕਰਹਿ ਨਿ
ਤ ਸੁਗਰਾ ਦੁਹਲੋ ਚਨਾ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋ ਤਿਸ ਬਦ ਮੁਨਿ ਜਾਗੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੁਗਰੁ ਨਿਬੇ
ਰੈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰਨ ਥਾਥੇ ਅੰਤ ਅਜੇ ਨੀਸਾ ਚੈ ਮਹਲਿ ਅਧਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਾਜਿ ਮਿਲੇ ਜਗ ਜੀਵਨ ਨਦ
ਰਿ ਕਰਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

ਮਹਿ ਗੁਇਵੇਹ ਜੀਵ ਲਾਜੇ ਤੁਹਰਿ ਪੀਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਜਿ ਤੁਕੀ ਮਿਹਰਿ ਵੀਸਰੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਐ
ਸਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਮਨਾ ॥ ਜਿ ਤੁਸੇ ਵਿਐ ਗੋਵਿਦ ਪੀਤਿ ਉਪਜੈ ਅਵਗਵਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਰਹਿ ਸੇ
ਤੀ ਚਿਤੁ ਗਹਿਰੈ ਜਗ ਕਾਭਉ ਨ ਹੋਵਈ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਵਿਦ ਪੀਤਿ ਸਿਉ
ਇਕੁ ਸਹਜੁ ਉਪਜਿ ਆਵੇ ਖੁਜੈ ਸੀਭਗਤਿ ਬਨੀ ॥ ਆਪਸੇ ਤੀ ਆਪੁ ਖਾਇਆ ਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ
ਜੇ ਤੀਜੋ ਤਿਸ ਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾਐ ਸਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਨ ਪਈਐ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਭੁਝੈ ਕੀ ਪਾ
ਲਿ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਤਾਸ ਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਕਿਆ ਚਿਹੁ ਸੇਵ ਕਸੇਵਾ ਕਰੇਹੁ
ਰਾਮ ਗੋਜੀ ਉਧਰੇਇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਲਾ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਅਪੇਕ੍ਰਿ ਪਕਰੇਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩

ਹਰਿ ਕੀ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਹੁਚਿ
ਦਿਆ ਠਲੁ ਪਈਐ ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਜਨ ਮੁਖਿ ਰਖਾ ਜਾਇ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਪੀਤਿ ਗੀਤਿ ਹੋਹਿ ਮੇਰੀ

ਹਰਿਮੇਰੀ ਕਥਾ ਕਹਾਨੀ ਜੀ॥ ਗੁਰਪਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀ ਜੈ ਏਹਾ ਸੇਵ ਬਨੀ ਜੀਉ॥ ਰਹਾਇ॥ ਹਰਿਮੇਰਾ ਨਿ
ਮਿਤਿ ਹਰਿਮੇਰਾ ਸਾਸੜ ਹਰਿਮੇਰਾ ਬੰਧ ਪੁਰਿ ਮੇਰਾ ਭਾਈ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਮੈ ਭੂਖ ਣਾਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ
ਇਪੈ ਤੇ ਹਰਿਮੇਰਾ ਸਾਕੁ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਗਾਸਿ ਕੂੜੀ ਹੋ ਚਲਾਇਆ ਨਾਲਿ ਨ
ਕਾਈ॥ ਹਰਿਮੇਰਾ ਪਨੁ ਮੇਰੇ ਸਾਥਿ ਚਲੈ ਜਹਾ ਹਉ ਜਾਉ ਤਹ ਜਾਈ॥ ੩॥ ਸੋ ਸੁਠਾ ਜੋ ਸੁਠੇ ਣਾਗੈ ਸੁਠੇ
ਕਰਮ ਕਮਾਈ॥ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਭਲਾ ਹੋ ਆਕਰ ਲਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ॥ ੪॥ ੨॥ ੧॥ ਗੁਜਗੀ ਮਹਲਾ ੩
ਜੁਗਮਹਿ ਨਾਮੁ ਦਲੀਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋਇ ਉਪਾ
ਇ॥ ੧॥ ਬਾਧਿ ਹਰੀ ਗੁਰਾ ਆਪਲੇ ਸਦ ਬਲਿ ਹਾਰੈ ਜਾਇ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੀ ਮਾਏ ਮੇਰਿ ਮਾਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਰ
ਹੈ ਸਮਾਈ॥ ਰਹਾਇ॥ ਜਾਭੁ ਉਪਾਏ ਆਪਲਾ ਬੈਰਾ ਗੁਉ ਪਜੈ ਮਨਿਆਈ॥ ਬੈਰਾਗੈ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈ॥ ਮੇਰ
ਹਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਈ॥ ੨॥ ਸੋਇ ਮੁਕਤਾ ਜੋ ਮਨੁ ਜਿਲਹਿ ਫਿਰਿ ਪਾਤਨ ਣਾਗੈ ਆਈ॥ ਦਸਵੈ ਦੁਆ
ਰਿ ਹਰਤ ਕਰੇ ਤਿਭਵ ਲੋਸੈ ਪਾਈ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਗੁਰ ਹੋਇ ਆਵੇਖਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਜਾਈ॥
ਇਹੁ ਕਾਰ ਲੁਕਰਤਾ ਕਰੇ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤਿਸਮਾਈ॥ ੪॥ ੩॥ ੫॥ ਗੁਜਗੀ ਮਹਲਾ ੩
ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਹੋਇ॥ ਗੁਰਪਸਾਦੀ ਰਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਫਲੁ ਪਾਵੈ ਕੋਇ॥ ੧॥
ਅੰਤਰਿ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਿ ਸੁਝਾਗੈ ਪੀਤਿ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚੀਤਿ॥
ਰਹਾਇ॥ ਠਿਠਾਏ ਜਿਨ ਕੋ ਕਪਟੁ ਵਸੈ ਬਾਹਰੁ ਸੰਤ ਕਹਾਹਿ॥ ਤਿਸਨਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕਈ ਅੰਤਿ ਗਏ
ਪਛੁਤਾਹਿ॥ ੨॥ ਅਨੇਕ ਤੀਰਥ ਜੇ ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਾ ਅੰਤਰੀ ਹਉ ਮੈ ਕਦੇ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸੁ ਨ ਰਕੀ
ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਜਾਈ ਪਰਮ ਗਾਇ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਸਜਾਈ॥ ੩॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ
ਕੋਈ॥ ਨਾਨਕਾ ਵਿਚੁ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰੇ ਤੀ ਹਰਿ ਭੋਟੈ ਸੋਈ॥ ੪॥ ੪॥ ੬॥ ਗੁਜਗੀ ਮਹਲਾ ੩
ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੀ ਤਿਸਦਾ ਮਾਤਿ ਨਿਤ ਚਲਾ ਜਿਸ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਗਵਾਏ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁ
ਝੈ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮਨ ਜੋਇ ਛਹਿ ਸੋਫਲੁ ਹੋਈ॥ ਗੁਰਪਸਾਦੀ
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਵਹਿ ਪੀਵਤ ਰਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਰਹਾਇ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਭੋਟੇ ਤਾ ਪਰਸੁ ਹੋਵੈ ਪਰਸੁ
ਹੋਇ ਤ ਪੂਜ ਕਰਾਏ॥ ਜੇ ਉਸੁ ਪੂਜੈ ਸੋਫਲੁ ਪਾਏ ਦੀਖਿ ਆਵੈ ਵੈਸਾ ਦੁਖੁ ਝਾਏ॥ ੨॥ ਵਿਲੁਪਾਗੈ
ਪੂਜਨ ਹੋਵਈ ਵਿਲੁ ਮਨ ਪਰਚੈ ਅਵਗਾਸੁ ਝਾਏ॥ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਏ ਆਗੈ ਆਗੈ ਅੰਧਾ ਕਿਸੁ ਚਿਹੁ ਮਾਰਹਿ
ਪਾਏ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਾ ਵਿਲੁ ਨ ਦਰੀ ਕਛੂ ਨ ਪਾਈ॥ ਮੈ ਜਿਸੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੈ ਸੋ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਪਸਾਦੀ ਦੇਵਿ

੩

२
 ਆਈ ਅਪਲਾਸ ਥਵਰਤਾਏ ॥ ੧॥ ੫॥ ੧॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਪੰਚਪਦੇ ਨਾਕਸੀ ਮਾਤਿ ਉਪ
 ਜੈ ਨਾਕਸੀ ਮਾਤਿ ਜਾਈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੀ ਮਾਲਿਐ ਮਾਤਿ ਉਪ ਜੈ ਤਾਇ ਹੋਸੈ ਝੀ ਪਾਈ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕਥਾ
 ਸੁਲੇਹੇ ਮਨ ਸਥਾਈ ॥ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਇਹ ਮਾਤਿ ਤੇਰੀ ਥਿਰ ਹੋਤੈ ਭਰਮੁ ਵੇਚਹੁ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਤੂ ਕਿਲਾਵੇ ਖੋਰੇ ਵਹਿ ਨਾਸੁ ॥ ਪੰਚ ਰੂਪ ਅਤਮਾ ਵਸੇ ਕਰਹਿ ਤੀਰਥ
 ਰਹਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੨॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਹੋਸੈ ਝੀ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੁਖ ਬੁਝਈ ਅੰਤਿ ਗ
 ਏਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ੩॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਕੀਸੀ ਸਾਭਿ ਤੀਰਥ ਸੰਮਿਤਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀ ਆਬੁ ਝਾਈ ॥ ਅਰਸ
 ਠਿ ਤੀਰਥ ਤਿਸੁ ਸੀਰੀ ਰਹਿ ਜਿਨ ਰਹਿ ਰੇ ਦੇ ਰਹਿ ਆਸਾਈ ॥ ੪॥ ਨਾਨਕ ਸਾਤਿ ਗੁਰੀ ਮਾਲਿਐ ਹੁਕ
 ਮੁ ਝਾਈ ਆਏ ਕੁਵਸਿ ਆਮਾਰੀ ਆਈ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੋਸਚੈ ਹੋਸਮਾਈ ॥ ੫॥ ੧॥ ੬॥ ੮॥
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਨਿਪਨੁ ਪੀਤਿ ਤਸੁ ਲਿਖਿ ਸੁਚੇ ਸੇਈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜੇ ਤਾ ਪੜਹਿ ਪ
 ਰਤ ਗੁਲਤ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਤੂਲਾ ਗਿਰਹੁ ਗੁਰ ਸਥਾਇ ਸੇਝੀ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ
 ਸੁਰਸ ਨਾ ਚਾਖੁ ਤੂੰ ਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੀ ਮਾਲਿਐ ਮਨੁ ਸੇ ਤੇਖੀ ਐ ਤਾਠਿ ਰਿ
 ਵਿਸਨਾ ਭੂਖਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਪਨੁ ਪਾਈ ਆਪਰਘ ਰਿਜਾਇ ਨ ਕੋਈ ॥ ੨॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਜੇ ਕੋ
 ਮਨ ਮੁਖਿ ਬੁਝਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵੈ ਸੋਈ ॥ ੩॥ ਸੁਲਿਸ ਸਤੁ ਤੁਨ ਬੁ
 ਝੀ ਤਾਠਿ ਰਿਕਾਰੇ ਬਗਾਸੇ ਮੁਰਖੁ ਜੋ ਆਪੁਨ ਪਛਾ ਲਈ ਸਚਿਨ ਪਰੋਪਾ ਆਗਾ ॥ ੪॥ ਸਚੈ ਜਗ
 ਤੁ ਤਰਕਾਈ ਆਕਹਲਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜੇ ਉਤਿ ਸਕੀਰ ਜਾਈ ॥
 ੫॥ ੨॥ ੧॥ ੬॥

੧੬ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪਾਸਾਇ

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਰਿਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ਹਉ ਬੈਠਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸੇ ॥ ਅਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਰਲਾ
 ਏ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸੇ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਸੀਤ ਗੁਰ ਦੇਵੇ ਮੇਕ ਉਰਾ ਮਨੁ ਪਰਗਾਸੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨ
 ਮੁਖੇ ਰਾਖਨ ਸਥਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਗਾਸੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜੀਨ
 ਰਿਹਰਿ ਸਰਪਾ ਹਰੀ ਪਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਲੈ ਤਿਪਤਾ ਸਹਿ ਮਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਪਰਗਾਸੇ ॥ ੨॥
 ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈ ਆਤੇ ਭਾਗੀ ਲਜ ਮਪਾਸੇ ॥ ਜੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਰਲਿ ਸੰਗਤਿ
 ਨਹੀ ਆਏ ਪੈ ਗੁਜੀ ਵੇ ਪੈ ਗੁਜੀ ਵਾਸੇ ॥ ੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਪੁ

ਰਿਸਤਕਿਲੀਖਆਲਿਖਾਸੀਪੈਨੁਪੈਨੁਸਤਸੇਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪਾਇਅਮਿਲਿਨਕਨਾਮੁਪਰ
ਗਾਸੀ॥੧॥੧॥੧॥ਗੁਜਰੀਮਲਾ੮ ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲਿਸਤਸੇਗਤਿ
ਸਬਦਿਮਨੁਮੈ॥ਜੀਪਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਪ੍ਰੀਅਈਮੈਸਭਕਉਦਾਂਤੁਦੇਇਪ੍ਰਭਚਿ॥੧॥ਮੇਰੇਭਾਈ
ਜਨਮੇਕਉਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਮਨੁਮੈ॥ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੁਲਗਾਵਾਮਿਲਿਕੁਰ
ਸਾਪਸੇਗਤਿਜਨੁਮੈ॥ਰਹਾਗੀਸੁਖਸਾਗਰਹਰਿਭਗਤਿਹੈਗੁਰਮਾਤਿਕਉਲਾਗਿਪ੍ਰੀਸਿਪ੍ਰੀਲਾਗੈਪਰਿ
ਚੈ॥ਜਨਕਉਰਾਮਨਾਮੁਅਧਾਰਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਹਰਿਨਾਮੇਸੈ॥੨॥ਦੁਰਮਾਤਿਭਾਗਹੀਨਮਤਿ
ਯੋਕੇਨਾਮੁਸੁਨਤਅਵੈਮਨਿਰੈ॥ਕਉਆਕਾਗਕਉਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਪਾਈਮੈਤ੍ਰਿਪਤੈਵਿਸਟਾਖਾਇ
ਮੁਖਿਗੈ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਸਤਿਗੁਰਸਾਤਿਵੰਦੀਜਿਤੁਤਾਭੈਕਉਅਹਿਸੁਰੈ॥ਨਾਨਕਪਨੁਪੈਨੁਵ
ਰੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਗੁਰਮਾਤਿਨਾਮੁਰਿਦੈਮਲੁਪੈ॥੧॥੨॥੧॥ਗੁਜਰੀਮਲਾ੮
ਹਰਿਜਨਉਤਮਉਤਮਬਾਲੀਮੁਖਿਬੋਲਹਿਪਰਉਪਕਾਰੇ॥ਜੇਜਨੁਸੁਲੈਸਰਪਭਗਤਿਸੇਤੀਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਰਾਮਮੇਕਉਹਰਿਜਨਮੋਲਿਪਿਆਗੇ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਨਸਾਤਿਗੁਰਗੁਰ
ਪੂਰਾਹਮਪਾਪੀਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ਰਹਾਗੀਗੁਰਮੁਖਿਵਡਭਾਗੀਵਡਭਾਗੇ॥ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾ
ਗੇ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪਾਵਹਿਗੁਰਮਾਤਿਭਗਤਿਭੈਡਾਰੇ॥੨॥ਜਿਨਦਰਸਨੁਸਾਤਿਗੁਰ
ਸਤਪੁਰਖਨਪਾਇਅਤੇਭਾਗਹੀਲਜਮਾਰੇ॥ਸੇਕੁਕਰਸੁਕਰਗਰਪਭਪਵਹਿਗਰਭਜੇਨੀਦਯੋ
ਮੇਰੇਮਹਾਂਤਿਅਰੇ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲੋਹੁਜਨਉਪਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਲੋਹੁਉਥਾਰੇ॥ਨਾਨਕਜਨ
ਹਰਿਕੀਸਰਲਾਈਹਰਿਭਾਵੈ॥ਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥੩॥੧॥ਗੁਜਰੀਮਲਾ੮
ਹੋਹੁਦਇਆਲਮੇਰਾਮਨੁਲਵਹੁਹਉਅਨਦਿਨੁਰਾਮਨਾਮੁਪ੍ਰੀਅਈ॥ਸਭਿਸੁਖਸਭਿਗੁਲਸਭਿਨਿ
ਧਨਹਰਿਜਿਤੁਜੀਪਮੈਦੁਖਭੁਖਸਭਲਹਿਜਾਈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਮੇਰਾਮਨਾਮੁਸਖਾਹਰਿਭਾਈ॥ਗੁਰ
ਮਾਤਿਰਾਮਨਾਮੁਜਸੁਗਾਵਾਅੰਤਿਬੋਲੀਦਰਗਲਏਛੁਡਾਈ॥ਰਹਾਗੀਤੂਆਪੇਦਤਾਪ੍ਰਭਾਮੈ
ਤਜਾਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਲੋਚਮੇਰੈਮਨਿਲਾਈ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਯੋਚਲਗੀਹਰਿਸੇਤੀਪ੍ਰਭਿਯੋਚਪੁ
ਠੀਸਾਤਿਗੁਰਸਰਲਾਈ॥੨॥ਮਾਲਸਜਨਮੁਪ੍ਰੀਤਕਰਿਪਾਇਆਵਿਨੁਨਾਵੈਪ੍ਰੇਗਾਪ੍ਰੇਗਾਬਿਰਥਾਜਾ
ਈ॥ਨਾਮਾਥਿਨਾਰਸਕਸਦੁਖਾਵੈਮੁਖੁਫੀਕਾਬੁਕਬੁਕਮੁਖਿਪਾਈ॥੩॥ਜੇਜਨਹਰਿਪ੍ਰਭਹਰਿਹਰਿਸਰ
ਲਾਤਿਨਦਰਗਹਰਿਹਰਿਦੇਵਡਿਅਈ॥ਪੈਨੁਪੈਨੁਸਾਬਾਸਿਕੈਪ੍ਰਭਜਨਕਉਜਨਨਕਮੋਲਿ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਕਰੇਹੇਮਨਚਿਤ ਹਿਉਦਮੁਜ ਹਰਿਜੀਉ ਪਰਿਆਸੈਲਪਥਰਮਹਿਜਿਤ ਉਪਏਤ ਕਾਰਿਜਕੁਆ
ਗੈਕਰਿਪਰਿਆ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਧਉਜੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੇਸਿਤਰਿਆਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਅ
ਸੁਕੇਕਾਸਟਹਰਿਆ॥ ਰਹਉ॥ ਜਨਨਿਪਿਤਲੋਕਸੁਤਬਨਿਤਕੋਇਨਕਿਸਕੀਪਰਿਆਸਿਗਿਸਿਰਿ
ਰਿਜਕੁਸੇਬਹੇਠਕੁਕਾਹੇਮਨਠਉਕਰਿਆ॥ ੨॥ ਉਤ੍ਰੇਉਰਿਅਵੈਸੈਕੋਸਾਤਿਸੁਪਛੈਬਚਰੇਛਰਿ
ਆਉਨਕਵਨੁਖਲਾਵੈਕਵਨੁਦਗਾਵੈਮਨਮਹਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਆ॥ ੩॥ ਸਭਤਿਪਾਨਦਸਅਸਟਾਸਿਪਾ
ਨਠਕੁਰਕਰਤਲਪਰਿਆਜਨਨਾਨਕਬਾਲਿਬਾਲਿਸਦਬਾਲਿਜਾਈਐਤੇਰਾਮੰਤੁਨਪਾਰਾਵਰਿਆ॥
੪॥ ੧॥ ੧॥ ਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੫ ਪਰੁ ੨ ਕਿਰਿਆਚਾਰਕਰਹਿਖਟਕਰਮਾਇਤੁਰਾਤੇਸਿਸਾਰੀਅੰਤ
ਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਉਮੈਬਿਨੁਗੁਰਬਾਜੀਹਾਰੀ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਠਕੁਰਗਖਿਲੇਵਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੀਕੋਟਿਮਧੇ
ਕੋਵਿਗਲਾਸੇਵਕੁਹੋਰਿਸਗਲੇਬਿਉਹਾਰੀ॥ ਰਹਉ॥ ਸਾਸਤਬੇਦਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਭਿਸੇਪੇਸਭਏਕਾਬਾ
ਤਪੁਕਾਰੀ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਕੋਉਪਵੈਮਾਨਿਵੇਖਹੁਕਰਿਬੀਚਾਰੀ॥ ੨॥ ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਕਰਿ
ਇਸਨਨਾਭ੍ਰਮਿਅਏਪਰਸਾਰੀ॥ ਅਨਿਕਸੋਚਕਰਹਿਦੇਨਰਤੀਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਅੰਧਿਆਰੀ॥ ੩॥ ਪਾ
ਵਤਪਵਤਸਭੁਜਗੁਸਾਇਓਅਬਾਏਹਰਿਦੁਆਰੀ॥ ਦੁਰਮਾਤਿਮੇਟਿਉਪੀਪਰਗਾਸੀਜਨਨਾਨ
ਕਗੁਰਮੁਖਿਤਾਰੀ॥ ੪॥ ੧॥ ੨॥ ੧੮॥ ਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਪਤੁਜਾਪਹਰਿਪਤੁਤਾਪਹਰਿਪਤੁਤੇ
ਜਨੁਭਾਇਆਨਿਮਖਨਾਬਿਸਰਉਮਨਤੇਹਰਿਹਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਮਾਈਖਾਟਿ
ਆਇਓਘਰਿਪੁਤਾ॥ ਹਰਿਪਤੁਚਲਤੇਹਰਿਪਤੁਥੈਸੇਹਰਿਪਤੁਜਾਗਤਸੁਤਾ॥ ਰਹਉ॥ ਹਰਿਪਤੁ
ਇਸਨਨੁਹਰਿਪਤੁਗਿਆਨੁਹਰਿਸੀਗਿਲਾਇਧਿਆਨਾ॥ ਹਰਿਪਤੁਤੁਲਹਾਰਹਰਿਪਤੁਥੈਵੀਹਰਿਹਰਿਤ
ਰਿਪਰਨਾ॥ ੨॥ ਹਰਿਪਨਮੇਗੀਚੋਤਵਿਸਾਰੀਹਰਿਪਨਿਲਾਹਿਅਧੇਖਾ॥ ਹਰਿਪਨਤੇਮੈਨਵਨਿਧਿਪਾ
ਈਹਾਬਿਚਰਿਓਹਰਿਥੇਕਾ॥ ੩॥ ਖਵਹੁਖਰਚਹੁਤੇਟਿਓਵੈਹਲਤਪਲਤਕੈਸਿਗੇ॥ ਲਾਦਿਖਜਾਨਾ
ਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਆਇਹੁਮਨੁਹਰਿਠੀਗਿਰੇਗੇ॥ ੪॥ ੨॥ ੩॥ ੧੯॥ ਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੫
ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਭਿਕਿਲਾਵੇਖਨਸਹਿਪਿਤਗੋਰੋਇਉਧੋਗੇਸੋਹਰਿਹਰਿਤੁਮਸਦਹੀਜਾਪਹੁਜਾ
ਕਾਅੰਤੁਨਪੋਰੇ॥ ੧॥ ਪੁਤਾਮਾਤਾਕੀਆਸੀਸਾ॥ ਨਿਮਖਨਾਬਿਸਰਉਤੁਮਕਉਹਰਿਹਰਿਸਦਾਭਜ
ਹੁਜਗਦੀਸਾ॥ ਰਹਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੁਮਕਉਹੋਇਦਾਇਆਲਾਸਿਤਸੀਗਿਤੇਰੀਪੀਤਿ॥ ਕਾਪਹੁਪ
ਤਿਪਰਮੇਸਰਗਾਖੀਭੋਜਨੁਕੀਰਤਨੁਨੀਤਿ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਹੁਸਦਾਚਿਰਜੀਵਹੁਹਰਿਸਿਮਰ

ਤੁਅਨਦਅਨੰਤਾ। ਰੰਗਤਮਾਸਾ ਪੂਰਨਆਸਾ ਕਬਹਿਨਾਬੀਆਪੈਚੈਤਾ॥ ੩॥ ਭਵਰੁਤਮਾਗਾਇ
 ਹੁਮਨੁਹੋਵਉਹਰਿਚਰਲਾਹੋਹੁਕਉਲਾ। ਨਸਕਦਾਸੁਉਨਸੀਗੀਲਪਟਾਇਚੈਜੀਉਬੁਦਹਿਚ
 ਵਿਕੁਮਉਲਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੪॥ ੨॥ ਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੫ ਮਤਾਕਰੈਪਛਮਕੈਤਈਪੁਰਬਹੀਲੈਜਾ
 ਤਾਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾਅਪਨਹਾਥਿਮਤੀਤਾ॥ ੧॥ ਸਿਆਨਪਕਾਹੁਕਾਮਿਨਮਾਤਾਜੇ
 ਅਨਗੁਪਿਓਠਕੁਰਿਮੈਰੈਹੋਇਹੀਉਹਬਤਾ। ਰਹਾਇ। ਦੇਸੁਕਮਵਨਪਨਜੇਰਨਕੀਮਨਸਾਬੀਚੇ
 ਨਿਕੇਸਸਾ। ਲਸਕਰਨੇਬਖਵਾਸਸਭਤਿਅਗੇਜਮਪੁਰਿਉਠੀਸਿਧਸਾ॥ ੨॥ ਹੋਇਅਨੰਨਿਮਨਹਠਕੀਵੈ
 ਕੁਤਾਆਪਸਕਉਜਾਨਤਾ। ਜੇਅਨੰਦਨੰਦਕਰਿਛੋਛੋਚਿਸੋਈਠਿਰਿਠਿਰਿਖਾਤਾ॥ ੩॥ ਸਹਜਸੁ
 ਭਾਇਭਏਕਿਰਪਾਲਾਤਿਸੁਜਨਕੀਕਾਟੀਠਾਸਾ। ਕਹੁਨਨਕਗੁਰਪੁਰਾਭੇਟਿਆਪਰਵਾਨਾਗੀਰਸ
 ਤਉਦਾਸਾ॥ ੪॥ ੪॥ ੨॥ ਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੫ ਨਾਮੁਨਿਧਨੁਜੇਨਿਜਨਿਜਪਿਓਤਿਨਕੇਬੰਧਨਕਾ
 ਟੋ। ਕਾਮਕੋਧਮਾਇਆਬਿਖੁਮਮਤਾਇਹਾਬਿਆਪੈਤੇਹਟੋ॥ ੧॥ ਹਰਿਜਸੁਸਧਸੀਗੀਮਿਥੀ
 ਗਾਇਚੀ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਭਾਇਚਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਪਾਇਅਉ। ਰਹਾਇ। ਜੋਕਿਛੁ
 ਕੀਚਿਸੋਈਭਲਮਾਨੈ। ਮੈਸੀਭਗਤਿਕਮਾਨੀ। ਮਿਤਸਤੁਸਭਏਕਸਮਾਨੇ। ਜੋਗਜੁਗਾਤਿਨੀਸਈ॥
 ੨॥ ਪੂਰਨਪੁਰਿਗਹੋਚਿਸੁਬਥਾਈਆਨਨਕਤਹੁਜਾਤਾ। ਘਟਘਟਮੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿ
 ਗੀਗਰਵਿਚੋਗੀਰਤਾ॥ ੩॥ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਾਇਆਲਗੁਪਾਲਾਤਾਨਿਰਭੈਕੈਘਰਿਆਇ
 ਆ। ਕਾਲਿਕਲੇਸਮਿਟੀਖਨਭੀਤਰਿਨਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੨੨॥
 ਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸੁਮਨੁਖਪਹਿਕਰਉਥੇਨਤੀਸੋਅਪਨੈਦੀਖਭਰਿਆ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਜੇਨਿ
 ਰਿਦੈਅਗਾਧੀਆਤਿਨਿਭਉਸਾਗਰੁਤਇਆ॥ ੧॥ ਗੁਰਹਰਿਬਿਨੁਕੋਨਾਬਿਥਾਦੁਖੁਕਾਟੈ। ਪੁਰ
 ਤਜਿਅਵਰਸੇਵਭੁਜੋਹੋਈਹੋਤਿਤੁਮਨੁਮਹਤੁਜਸੁਘਾਟੈ। ਰਹਾਇ। ਮਾਇਆਕੇਸਨਬੰਧਸੈਨਸ
 ਕਾਕਿਤਹੀਕਾਮਿਨਮਾਇਆ। ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਨੀਚਕੁਲਉਚਾਤਿਸੁਸੀਗੀਮਨਥਾਂਛੁਤਠਲ
 ਪਾਇਆ॥ ਲਾਖਕੋਟੀਬਿਖਿਅਕੋਬੰਜਨਤਾਮਹਿ। ਵਿਸਨਨਬੁਝੀ। ਸਿਮਰਤਨਮੁਕੋਦਿਉਜੀ
 ਆਰਾਥਸਤੁਅਗੇਚਰਸੁਣੀ॥ ੩॥ ਠਿਰਤਠਿਰਤਤੁਮਰੈਦੁਆਰਿਆਇਆਭੈਭੈਜਨਹਰਿ
 ਗਾਇਆ। ਸਾਪਕੇਚਰਨਪੁਰਿਜਨੁਥਾਛੈ। ਸੁਖਨਨਕਾਇਹੁਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੬॥ ੭॥ ੨੩॥
 ਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁਰਪੰਚਪਦ। ਪਥਮੇਗਰਭਮਾਤਾਕੈਵਾਸ। ਉਹਛੋਛੋਛੋਧਰਨਿਮਹਿਆ

ਇਆ। ਚਿੰਤਾ ਲਾਉਂਦੇ ਰਾਗੀ ਸੰਗੀਤ ਨਕਲ ਹੁੰਦਾ ਏ। ੧। ਅਵਗਤੀ ਮਿਥੀ ਆਉਂਦਾ
ਲਾਏ। ਗੁਰੇ ਪੁਰੇ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਮਾਜੀ ਅਕਉ ਏ ਹਵਸਤੁ ਠਕੀ। ਰਹਾ ਚਿ। ਇਸਦੀ ਤਬੀ
ਧਪਸਤੁ ਤਾਈ ਸਿਰੀ ਬਨਿ ਤਾਗ ਚਿਹਾ ਸਿਆ ਜਬ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਿ ਚਿਹੇ ਉਨੇਖ ਤਰੀਕਾ
ਲਿਗ ਸਿਆ। ੨। ਕਰਿ ਕਰਿ ਅਨਰਥਾ ਬਿਹਾਈ ਸੈ ਪੈਸੁ ਏ ਨਾ ਰੂਪ ਦਾ ਮਾ। ਭਾਵੀ ਕਉ ਚਿਹੁ ਭਾਵੀ ਮਿ
ਲਿ ਅਉਰੁ ਸਗਲ ਭਾਇ ਚਿ ਬਿਰਨਾ। ੩। ਹੋਵਰ ਗੋਵਰ ਰਥ ਸਿਥਾ ਹੋ ਗੁਰ ਕਰਿ ਕੀਨੇ ਮੇਰੇ। ਜਬ ਤੋਰੇ ਏ
ਲੀਯਾ ਏ ਚਲਾਨਿ ਨਹੀ ਏ ਕਪੈ ਗੇ। ੪। ਨਾਮੁ ਪਤੁ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਰਾਜਾ ਨਾਮੁ ਕੁਟੰਬ ਸਹਾਈ। ਨਾਮੁ ਸੈ ਪਤਿਗੁ
ਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀ ਏ ਚਿਹ ਮੈਰਾ ਅਵੈ ਜਾਈ। ੫। ੧। ੮। ੨੪। ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਪੁਰੁ
ਦੁਖਾ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀ ਅਨਿਵਾਸਾ। ਤੇ ਸਨਾ ਜਲਾਨਿ ਬੁਝਾਈ। ਨਾਮੁ ਨਿਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਈ ਆ ਬਿਨ
ਸਿਨ ਅਵੈ ਜਾਈ। ੧। ਰਹਿ ਜਪਿ ਮਾਇਆ ਬੀਧਨ ਤੂਟੇ। ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਾਇਆ ਲਪ ਭਮੇਰੇ ਸਾਪਸੇ
ਗਤੀ ਮਿਲਿ ਛੂਟੇ। ਰਹਾ ਚਿ। ਅਠਪਰਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਪੇਸ ਗਸੈ ਮਾਤਾ। ਰਹਖ ਸੋਗ ਦੁਹੁ
ਮਾਹਿਨੇ ਗਲਾ ਕਰ ਲੈਹਾ ਰੁਪ ਛਾਤਾ। ੨। ਜਿਸ ਕਾਸਾ ਤਿਹੀ ਗਿਖਲੀ ਆਸ ਗਲ ਜੁਗਾ ਤਿ ਬਾਲਿ ਅਈ
ਕਹਨ ਨਕ ਪੁਰਖ ਦਾਇਆ ਲਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ। ੩। ੧। ੯। ੨੫। ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਲੀਏ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਗਲ ਕਰਤ ਅਸਕਾਰੇ। ਬਰਨੁ ਜਾਤਿ ਕਉ ਪੁਛੈ ਨਹੀ ਬਾਛ
ਹਿ ਚਰਨ ਰਵੇਰੇ। ੧। ਠਕੁਰ ਮੈਸੇ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੇ। ਸਗਲਾ ਸਿਸਟਿ ਕੋ ਪਲੀਕ ਹੀ ਜੈ ਜਨ ਕੇ ਅੰਗੁ ਨਿਰਾ
ਗੇ। ਰਹਾ ਚਿ। ਸਾਪਸੀ ਗਿਨ ਨਕ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਆਪਾਰੇ। ਨਾਮ ਦੇ ਉਤ੍ਰਿ ਲੋਚਨੁ ਕਬੀਰ ਦਾਸ
ਰੇ ਮੁਕਤਿ ਭਾਇ ਚਿਹੀ ਮਾਓਗੇ। ੨। ੨। ੧੦। ੨੬। ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹੈਨਾ ਹੀ ਕਉ ਬੁਝਨ ਹੋਰੇ
ਜਨੈ ਕਹਨੁ ਭਤਾ। ਸਿਵਾ ਬਿਰੀਚਿ ਅਰੁ ਸਗਲ ਮੋਨਿ ਜਨ ਗਹਿਨ ਸਕਾਰਿਗਤਾ। ੧। ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਗ
ਮ ਅਗਾਧਿ ਕਥਾ। ਸੁਨੀਐ ਅਵਰ ਅਵਰ ਬੀਪਿ ਬੁਝੀਐ ਬਕਨ ਕਥਨ ਰਹਤਾ। ਰਹਾ ਚਿ। ਅਪੇਭਰਾ
ਤ ਅਪਿਸੁ ਅਸੀ ਅਪਨ ਸੀਰਿਗਤਾ। ਨਨਕ ਕੋ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਿਗਹਿ ਚਿਹੇ ਪੀਖਿ ਚਿਜ ਤਕਤਾ। ੨। ੩। ੧੧।
੨੭। ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਤਾ ਮਸੁਗਤਿ ਅਵਗਸਿ ਅਤਪ ਜਨ ਕਉ ਕਛੂ ਨ ਆਇ ਚਿ। ਜਹ ਜਹ ਅ
ਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਿ ਚਿਹੇ ਤਹ ਤਹ ਰਹਿ ਪਿਆਇ ਚਿ। ੧। ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਭਗਤਿ ਵਛਲਾ ਬਿਰਦਾਇ ਚਿ।
ਕੇਰੇ ਪਤਿ ਪਲ ਬਾਰਿਕ ਕੀ ਨਿਅਈ ਜਨ ਕਉ ਲਾਗ ਲਾਗੁ ਏ ਚਿ। ਰਹਾ ਚਿ। ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਕਰਮ
ਧਰਮ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਨੁ ਜਨਿਗਾਇ ਚਿ। ਸਗਨਿ ਪਰਿਚਿਨ ਨਕ ਰਾਕੁਰ ਕੀ ਅਭੈਦਾਨੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਚਿ। ੨।

੧॥੧੨॥੨੮॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਾਰਾ ਪਹਿਪ ਮਰੇ ਨਿਖੁ ਨ ਕੀਜੈ ਢੀਲਾ ॥
 ਸਿਤ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਭਾਵਨੀ ਲਾਈ ਐਤਿ ਆਗਿ ਮਨੁ ਹਾਠੀਲਾ ॥ ੧॥ ਮੇਰੁ ਪੁਨ ਮਨ ਰਾਗੀਲਾ ॥ ਬਾ
 ਸਿ ਰਹਿ ਚਿਹੀ ਮਰੇ ਕੈ ਸੰਗੇ ਪੈਖਿ ਮੋਹਿ ਚਿ ਮਨੁ ਲੀਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਸੇ ਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ
 ਉਤਰੈ ਮਨੁ ਜ ਗੀਲਾ ॥ ਮਿਲ ਬੇਕੀ ਮਹਿ ਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾ ਕਉ ਨਾਨਕ ਪਰੈ ਪਗੀਲਾ ॥ ੨॥੫॥
 ੧੩॥੨੯॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮੁਨਿ ਜੋ ਗੀ ਸਾਸ ਕਾਰੀ ਕਰਾਵ ਤਸਭ ਕੀ ਨੇਕਾ ਸਿਆਪਨ ਹੀ ॥
 ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਅਰੁ ਕੋਵੈ ਤੇ ਤੀਸਾ ਤਿਨ ਕੀ ਹੈਗ ਤਿ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ॥ ੧॥ ਬਲਵੀ ਤਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹੀ ਸਭ
 ਮਹੀ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕਉ ਮਰਮ ਗੁਰ ਕਰਿ ਪਾਤਲ ਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀ ਤਿ ਜੀ ਤਿ ਜੀ ਤੇ ਸਾਭਿ
 ਬਾਨਾ ਸਗਲ ਭਵਨ ਲਪਟ ਹੀ ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਸਾਪਤ ਭਾਗੀ ਹੋਇ ਚੇਰੀ ਚਰਨ ਗਹੀ ॥ ੨॥੬॥੧੦॥
 ੩੦॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋਵੈ ਕਰੈ ਬੇਨਤੀ ਠਾਕੁਰੁ ਅਪਨਾ ਪਿਆਇਆ ॥ ਰਬ ਦੇਇ
 ਗਏ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਰ ਹੋਏ ਆਪਿ ਦਾਇਆ ਲਾਭੁ ਈ ਕਾਇਆ
 ਲਾਭ ਨੈਦੁ ਪੁਣੁ ਈਹੋ ਉਬਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲਿ ਵਰਨਾਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਕ
 ਜੈ ਕਾਗ ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕਾ ਤਿ ਸੁਗੁਰ ਬਲਿ ਹਰੀ ਜਿਨਿ ਸਭ ਕਾ ਕੀਆ ਉਧਾਰਾ ॥ ੨॥੧॥੧੫॥ ੩੧॥
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪਾਤਿ ਨ ਕਾ ਬਲੁ ਹੋਏ ਗਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਮਾਇ
 ਆ ਕੇ ਪੈਖੇ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲੈ ਭੋਗਾ ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਆਹਿ ਨ ਮੇਗਾ ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਨਿਰਗੁ
 ਨ ਗੁਲਨ ਹੀ ਮੈ ਆਹਿ ਚਿ ਤੁਮ ਗੋਪੇਗਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਚਰਨ ਤੁਮ ਰੇ ਈਹ ਉ
 ਰਾ ਤੁਮ ਰਾਜੇਗਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਪਾਇ ਚਿ ਬਿਨਾ ਸਿ ਚਿ ਸਗਲ ਨਿਹੇਗਾ ॥ ੨॥੮॥੧੬॥੩੨॥
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਆਲਜਾ ਲਭੁ ਮੋਹਤ ਜਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥ ਮਨ ਕਉ ਇਹ ਉਪਦੇ
 ਸੁਦ੍ਰਿਫਾਵੈ ਸਹਾਜੇ ਸਹਾਜੇ ਗੁਲ ਗਈ ॥ ੧॥ ਸਾਜਨ ਐਸੇ ਸਿਤੁ ਸਹਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟੇ ਤੂਟਿ ਹੀ ਮਾਇਆ
 ਚੰਧ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਅਨਿਕ ਕਹੁ ਭਾਤੀ ਨੀਕੀ ॥ ਇਹ ਠਹਰਾਈ ॥
 ਮਿਲਿ ਸਾਪੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਭਵਨ ਲੁਪਾਰਿ ਪਗਈ ॥ ੨॥੯॥੧੭॥ ੩੩॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਨਿਖਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨ ਰਾਕੀ ਮਾਤਿ ਜਾਇ ਨ ਕਰੀ ॥ ਰਾਜਾ ਰੰਗ ਕਰੈ ਖਿਨ ਭੀ ਤਾਰੀ ਨੀਚ ਹੋਜੋ ਤਿ
 ਧਰੀ ॥ ੧॥ ਪਿਆਈ ਐਸੇ ਅਪਨੇ ਸਦਾ ਰਹੀ ॥ ਸੇਚ ਅੰਦੇਸਾ ਤਾ ਕ ਕਰ ਕਰੀ ਐਸਾ ਮਹਿ ਏਕ ਘਰੀ ॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਦੇਕ ਪੂਰੇ ਮੇਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮਨ ਸਗਨਿ ਤੁਮਰੇ ਪਗੀ ॥ ਅਚੇਤਾ ਏ ਅਨੇ ਬਾਰਿ ਕਨਕ

੭੫੩ ਮਰਾਖੁ ਪਾਇਕਰੀ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੧੮॥ ੩੦॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਦਾਤਾ ਜੀ ਅਸਭ
 ਨਾਕ ਬਸੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਗੀ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ਤਹ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ਨਹੀ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਰ
 ਜਾ ਸਿਮਰਾ ਤੁ ਤਾਹੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੂਬਾ ਤਿਪਾਲ ਕਪੁਤਕ ਉਸਦਾ ਸਟਾਹੀ॥ ਠਹਾਚੀ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਤੇ
 ਰਸਾ ਮੁਸਮਾਰ ਉ ਤੁ ਮਹੀ ਕਉ ਪੁਛਾ ਮਾਗੀ॥ ਨਨਕ ਦੇ ਕਭ ਟੀ ਕਰਤੇ ਕੀ ਹੋਰ ਅਸਾ ਬੀਡਾ ਲੀਲਾਹੀ॥ ੨॥
 ੧੧॥ ੧੨॥ ੩੫॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨਾ ਦਰਸੁ ਦੀਜੈ ਜਸੁ ਗਾਵਉ ਨਿਸਿ ਅਰੁ ਭੋਗਾ
 ਕੇ ਸਸਿ ਗਿਦਾ ਸਪਗ ਝਰਉ ਏਹੈ ਮੇਰੇ ਰਥ ਮੇਰੇ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਰ ਤੁ ਝਾਥਿ ਨੂਬੀ ਅਨੋਹੇ ਗਾਚਿ ਚਿਤਿ ਤਵ
 ਉਹਰਿ ਰਸਨਾ ਅਗਪਉ ਨਿਰਖਉ ਤੁ ਮਹੀ ਚਿਗਾ ਠਹਾਚੀ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਸਰਬ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਬਿਨ ਉਕ
 ਠਉ ਕਰਿ ਜੋਗੀ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਨਕ ਦਾ ਸੁਤ ਮਰਉ ਪਗ ਸਿਆਖੀ ਫੋਗਾ॥ ੨॥ ੧੨॥ ੨੦॥ ੩੬॥
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਹੁ ਮਲੋਕ ਅਰੁ ਦੁਲੋਕ ਆਈ ਏਹੈ ਕਤੇ ਪਾਈ॥ ਸਾਪ ਸਿਗਾ ਤਿ ਕਉ ਜੋਗਿ
 ਨਾ ਕੈ ਮਾਲਿ ਮਾਲਿ ਪੈਵੈ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਅਬ ਮੇਰੇ ਆਇ ਪਰਿ ਚਿਸਰ ਨਾਈ॥ ਗੁਰ ਜਪਾਵ ਕੇ ਬਹੁ ਤੁ ਪਾ
 ਰੈ ਮੇ ਕਉ ਸਾ ਤੇ ਗੁਰਿ ਦੀ ਚਿਹ ਬਤਾਈ॥ ਠਹਾਚੀ॥ ਸਿਪਸਾ ਪਿਕਾ ਅਰੁ ਜਖ ਕੀਨ ਰਨ ਰਹੀ ਕੀ ਠਉ ਰ
 ਝਾਈ॥ ਜਨਨ ਨਨਕ ਅੰਗੁ ਕੀ ਆਪੁ ਭਿਕਰ ਤੈ ਜਾ ਕੈ ਕੋਟਿ ਮੈਸੀ ਦਾਸਾਈ॥ ੨॥ ੧੩॥ ੨੧॥ ੩੭॥
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪ ਜਸੁ ਮਿਟੈ ਤੈ ਵੈ ਕੀ ਗਤਿ ਦਰਗਹ ਬੈਸਲੁ ਪਾਈਐ॥ ਜਮ ਕੀ ਤਾਸਨ ਸੋਹਣੀ ਖ
 ਨ ਮਹਿ ਸੁਖ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਪਰਿ ਜਾਈਐ॥ ੧॥ ਜਾ ਤੇ ਪਾਲਨਾ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈਐ॥ ਅਠਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ
 ਪੁਰੁ ਅਪਨਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਦਾ ਪਿਆਈਐ॥ ਠਹਾਚੀ॥ ਮੇਰਿ ਸਗਨਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੁ ਦੇਹਿ ਸੇਈ ਪੁਰੁ ਪ
 ਏਈਐ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਨਕ ਗੀਰਾ ਤੇ ਹਰਿ ਦਾਸ ਹੁਪੈ ਜਰਖਾਈਐ॥ ੨॥ ੧੪॥ ੨੨॥ ੩੮॥
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਸੈ ਭਰਜੀ ਅਨ ਕੇ ਦਾਤਾ ਭੁਗਾ ਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਗਾ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਫਲ ਨ ਹੋਵ
 ਤੀਖ ਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਉਧਾਗਾ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੀ ਗੀਰਾ ਚਾਸ ਗਲਾ ਜੀ ਅਜਾ ਕਉ ਅਗਧ ਹਿਤਾ
 ਹੁਕਉ ਤੁ ਜਾਦਾ॥ ਠਹਾਚੀ॥ ਨਨਕ ਸਗਲਿ ਤੁ ਮਾਹੀ ਕਰਤੇ ਤੁ ਪੁਰੁ ਪਾਨ ਅਧਾਗਾ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ਜਿਸੁ
 ਤੁ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਰਾ ਕਰੇ ਸੀਸਾਗਾ॥ ੨॥ ੧੫॥ ੨੩॥ ੩੯॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ਅ
 ਪਾਠਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀ ਚਿਗੁਰਿ ਅਵਖੁ ਉਤਰਿ ਗਇ ਚਿਸ ਭੁਤਾਪਾ॥ ਠਹਾਚੀ॥ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗਖਿ ਚਿਪ
 ਰੇ ਮੇਸਰਿ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀ॥ ਮਿਟੀ ਬਿਆਸਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਏ ਹਰਿ ਗੁਲਾਸ ਦਾ ਬੀਚਾਗੀ॥ ੧॥ ਅੰਗੀਕ
 ਰੁ ਕੀ ਚਿਮੈਰੇ ਕਰਤੇ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਅਬ ਚਲਨੀ ਵਧੀ ਗੁਰਨ ਨਕ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚਜੈ ਸਵਾ

ਈ॥੨॥੧੬॥੨੭॥੧੭॥ ਗੁਜਰੀਮਲਾਪ ਕਬਹੂਹਰਿਸਿਉਚੀਤਨਲਾਇਚੀ॥ਪੰਧਕਰ
 ਤਾਦਿਹਨੀਅਉਪਹਿਗੁਲਨਿਪਿਨਮੁਨਗਾਇਚੀਰਹਚੀ॥ਕਉਡੀਕਉਡੀਜੋਰਤਕਪਦੇਅਨਿਕਜੁ
 ਗਾਤਿਕਰਿਪਾਇਚੀ॥ਬਿਸਰਤਪੁਰਕੇਤੇਦੁਖਗਨੀਅਹਿਮਹਮੋਹਨੀਖਾਇਚੀ॥੧॥ਕਰਹੁਅਨੁਕ
 ਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇਗਨਹੁਨਮੋਰਿਕਮਾਇਚੀ॥ਗੋਬਿੰਦਦਾਇਆਲਾਕ੍ਰਿਪਲਾਸੁਖਸਾਗਰਨਨਕਹਰਿਸਰ
 ਲਾਇਚੀ॥੨॥੧੭॥੨੫॥੧੭॥ ਗੁਜਰੀਮਲਾਪ ਰਸਨਾਰਮਰਮਰਵੰਤਾਢੋਡਿਅਨਾਬਿਉ
 ਹਰਮਿਥਿਅਭਜੁਸਦਭਗਵੰਤਾਰਹਚੀ॥ਨਮੁਏਕੁਅਪਭਗਤਈਤਅਗੈਦੇਕਾਕਰਿਕ੍ਰਿ
 ਪਾਗੋਬਿੰਦਦੀਅਗੁਗਰੀਅਨੁਚੁਪਿਬਿਬੇਕਾ॥੧॥ਕਰਲਕਾਰਲਸੈਮਥਸੈਪਰਸਰਲਿਤਕੀਗ
 ਹੀ॥ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਰਵਾਲਾਸਾਪੁਨਨਕਹਰਿਨਿਪਿਲਹੀ॥੨॥੧੮॥੨੬॥੧੮॥ ਗੁਜਰੀਮਲਾਪ
 ਪਰੁਚਉਪਦੇ ਛਾਡਿਸਗਲਾਸਿਆਲਪਾਸਾਪਸਰਲੀਅਉ॥ਪਾਰਬਹਮਪਰਮੇਸਰੇਪੁਰਕੇਰੁ
 ਲਗਾਉ॥੧॥ਗੋਚਿਤਚਰਲਕਮਲਾਅਗਾਧੀ॥ਸਰਬਸੁਖਕਾਲਿਅਲਪਵਹਿਮਿਦੈਸਗਲਉਪਾ
 ਧੀ॥ਰਹਚੀ॥ਮਾਤਾਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਭਾਈਤਿਸੁਚਿਨਨਹੀਕੋਈ॥ਈਤਉਤਜੀਅਨਾਲਿਸੈਗੀਸ
 ਰਬਗਵਿਅਸੋਈ॥੨॥ਕੋਟਿਜਤਨਉਪਵਿਮਿਥਿਅਕਛੁਨਾਵੈਕਾਮੀ॥ਸਗਲਿਸਾਪੁਨਿਰਮਲਾ
 ਗਾਤਿਹੋਇਪੁਰਕੈਨਾਮੀ॥੩॥ਅਗਮਦਇਆਲਪੁਰੁਉਚਾਸਗਲਿਸਾਪੁਜੇਗਾ॥੧॥੨੭॥੧੮॥
 ਗੁਜਰੀਮਲਾਪ ਆਪਨਾਭਰੁਸੇਵਿਸਦਹੀਰਮਹੁਗੁਲਗੋਬਿੰਦਾਸਾਸੈਸਾਸੈਅਗਾਧੀਰਹਿਰਿ
 ਲਾਹਿਜਾਇਮਨਕੀਚੰਦਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਾਪਪੁਰਕਸਾਉ॥ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਪਾਵਹਿਮਿਲੀਨਿ
 ਰਮਲਥਾਉ॥ਰਹਉ॥ਸਾਪਸੀਗੋਇਧਾਰਿਏਹੁਮਨੁਅਠਪਰਅਗਾਧੀ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੇਪੁਅਹੰਕਾਰਥਿਨ
 ਸੈਮਿਦੈਸਗਲਉਪਾਧੀ॥੨॥ਅਟਲਅਛੇਦਅਭੇਦਸੁਆਮੀਸਗਲਿਤਕੀਅਉ॥ਚਰਲਕਮ
 ਲਾਅਗਾਧੀਹਿਰਦੈਏਕਾਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥੩॥ਪਾਰਬਹਮਪੁਰਿਦਾਇਆਧਾਰੀਬਖਸਿਲੀਨੇਅ
 ਧੀ॥ਸਰਬਸੁਖਹਰਿਨਾਮੁਦੀਅਨਨਕਸੇਪੁਰਜਾਧੀ॥੧॥੨॥੨੮॥੧੮॥ ਗੁਜਰੀਮਲਾਪ
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪੁਰਾਪਿਆਇਅਗਈਸੈਕਾਤੂਟੀ॥ਦੁਖਅਨੇਰਾਭੈਥਿਨਸੇਪਾਪਗਏਨਿਖੁਟੀ॥੧॥
 ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਕੀਮਾਨੀਪੀਤੀ॥ਮਿਲਿਸਾਪਬਚਨਗੋਬਿੰਦਪਿਆਏਮਹਾਨਿਰਮਲਗੀਤੀ॥ਰਹਉ॥
 ਜਾਪਤਪਾਅਨੇਕਕਰਲੀਸਫਲਾਸਿਮਰਤਨਾਮਾ॥ਕਰਿਅਨੁਗਰੁਅਪਿਰਾਖੇਭਏਪੁਰਨਕਾਮਾ॥੨॥
 ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਾਬਿਸਰਕਬਹੁਕ੍ਰਮਪੁਰਸਮਰਥਾ॥ਗੁਲਅਨਿਕਸਨਾਰਿਅਾਬਖਾਨੈਅਗੁਤਸਦ
 ਪਾਰ

ਗੁਜਰੀਮਲਾਪ
 ਤਿਸੁਪਦਾਤਿਨਨਕਾ

ਅਕਥਾ॥੩॥ਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰਿਤਾਰਲਦਇਆਲਾਕਿਰਪਾਕਰਲਾਅਟਲਪਦਵੀਨਾਮਸਿਮ
 ਰਲਾਦਿਤੁਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਸਰਲਾ॥੪॥੩॥੨੯॥੪੫॥ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਅਹੰਕੁਪੀਬਹੁਸਘ
 ਨਮਾਇਆਮਹਾਦੀਰਘੋਰੇਗੁਹਰਿਨਾਮੁਅਭਿਪੁਰੁਰਿਨਾਮੁਦੀਨੋਕਰਲਕਾਰਲਜੋਗੁ॥੧॥ਮੰਨਿ
 ਰੁਨਿਥਾਛੀਐਜਨਪੁਰਿਕੋਟਿਜਨਮਕੇਲਹਰਿਪਾਤਿਕੋਗੋਬਿੰਦਲੋਚਾਪੁਰਿ॥ਰਹਾਚੀਆਦਿਅ
 ਤੇਮਾਧੀਆਸਾਕੁਕਰੀਬਿਕਗਲਾਗੁਗਰੀਆਨਕੀਰਤਨਗੋਬਿੰਦਗਮਲੀਕਾਟੀਐਜਮਜਾਲਾ॥
 ੨॥ਕਾਮਕੋਧਲੋਭਮੋਹਮੁਠੇਸਦਾਅਵਾਗਵਲਾਪੁਭਪੇਮਭਗਤਿਗੁਪਾਲਾਸੈਮਰਲਾਮਿਟਤਜੋ
 ਨੀਭਵਲਾ॥੩॥ਮਿਤ੍ਰਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸੁਰਿਦਤੀਨਿਤਾਪਜਲੰਤਾਜਾਪਿਗਮਰਾਮਾਦੁਖਨਿਵਾਰੀ
 ਲੋਹਰਿਜਨਸੇਤਾ॥੪॥ਸਰਬਾਥਿਪਿਤ੍ਰਸਤੇਪੁਕਾਰਿਕਤਹਿਨਗੋਛੇਦਿ॥ਹਰਿਚਰਲਸਰਲਾਅਪ
 ਰਪੁਭਕੋਦਿਤੁਗਰੀਨਨਕਥਿਟਾ॥੫॥੪॥੩੦॥੪੬॥ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁਦੁਪਦੇ
 ਅਗਪਿਸੀਪਰਸਫਲਮੁਗਤਿਕਰਲਕਾਰਲਜੋਗੁਗੁਲਗਮਲਸਵਲਾਅਪਰਮਹਿਮਾਫਿਰਿਨੋ
 ਤੁਬਿਚਿਗੁ॥੧॥ਮਨਚਰਲਾਗਬਿੰਦਉਪਸਾਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੈਤਸਿਮਗਲੀਕਾਟਿਜਮਦੂਤਠ
 ਸਾਰਹਾਚੀਸਤ੍ਰਦਹਨਹਰਿਨਾਮਕਰਨਅਵਰਕਛੁਨਉਪਉਕਾਰਿਅਨੁਗੁਪੁਭੁਮੋਰੇਨਾਨਕਨਾ
 ਮਸੁਆਉ॥੨॥੧॥੩੧॥੪੭॥ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਤੂਸਮਰਥੁਸਰਨਿਕੇਦਾਤਾਦੁਖਭੰਜਨੁਸੁਖ
 ਗਇ॥ਜਾਹਿਕਲੇਸਮਿਟੈਭੈਭਰਮਾਨਿਰਮਲਗੁਲਪੁਭਗਾਇ॥੧॥ਗੋਵਿੰਦਤੁਝਾਥਿਨੁਅਵਰੁਨ
 ਠਉਕਾਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਕਹਮਸੁਆਮੀਜਪੀਤੁਮਾਰਾਉ॥ਰਹਾਚੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਲਗੋਹਰਿ
 ਚਰਨੀਵਰੈਭਾਗੀਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਵਲਪਗਾਸਭਏਸਾਧਸੈਗੇਦਰਮਾਤਿਚੁਪੀਤਿਆਗੀ॥੨॥
 ਅਠਪਰਹਰਿਕੇਗੁਲਗਵੈਸਿਮਰੈਦੀਨਦੇਆਲਾ॥ਆਪਤਰੈਸੰਗਾਤਿਸਭਉਪਰੈਬਿਨਸੇਸਗ
 ਲਜੰਜਾਲਾ॥੩॥ਚਰਲਾਅਪਾਰੁਤੇਗਪੁਭਸੁਆਮੀਚਿਤਿਪੋਤਿਪੁਭਸਾਥੀ॥ਸਰਨਿਪਰਿਚਿਨਨ
 ਕਪੁਭਤੁਮਗੇਦੇਗੀਖਚਿਹਰਿਹਾ॥੪॥੨॥੩੨॥੧੬॥੪੮॥

ਗਗੁਗੁਜਰੀਮਹਲਾ੧
 ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੧
 ਏਕਤਗਰੀਪੰਚਚੋਰਬਸੀਅਲੇਖਰਜਤਚੋਰੀਧਾਵੈ॥੩੮੮
 ਸਮਾਲਰਖੈਜੇਨਾਕਮੋਖਮੁਕਤਿਸੇਪਵੈ॥੧॥ਚੇਤਹੁਕਾਸੁਦੇਉਬਨਵਾਲੀ॥ਗੁਰਿਦੈਜਪਮਕੀ॥
 ਰਹਾਚੀ॥ਉਰਧਮੁਲਾਜਿਸੁਸਾਖਤਲਾਹਚਾਰਿਬੇਦਾਜੀਤੁਲਾਗੇ॥ਸਹਜਭਾਇਜਾਇਤੇਨਾਨਕ

ਪਰ ਕਹੇ ਮਾਇਵ ਜਾਗੇ ॥ ੨ ॥ ਪਰ ਜਾਤੁ ਘਰਿਆ ਗਨਿ ਮੈਰੈ ਪੁਰ ਪਪੜ ਤਤੁ ਭਯਾ ॥ ਸਰਬ
 ਜੋਤਿ ਨਿਰੋਜਨ ਸਿਭੁ ਛੋੜੁ ਬਹੁ ਤਜ ਜਾਣਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਲੋ ਸਿਖ ਵੈ ਤੇ ਨਨ ਕਾ ਬਿਨ ਵੈ ਛੋੜੁ ਮਾਇਆ
 ਜਾਣਾ ॥ ਮਨਿ ਥੀ ਚਾਰੇ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਪੁਨ ਭੀ ਪਿਯੋਨ ਮੁਕਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ਸੋ ਗੁਰੂ ਸੇ ਸਿਭੁ ਕਥੀ ਅਲੇ ਸੇਵੈ
 ਦੁਜਿ ਜਾਣੈ ਰੋਗੀ ॥ ਤਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਕੰਮੁ ਨ ਪੰਧਾਨ ਹੀ ਪੈ ਪੈ ਗੰਗੇ ਜੋਗੀ ॥ ੫ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤ
 ਜੀ ਅਯੋਯੋ ਭੁਮੇ ਹੁ ਤਿਸ ਮਾਇਆ ਮਨਿ ਤਤੁ ਅਵਿਗਤੁ ਪਿਆਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥
 ੬ ॥ ਗਿਆਨੁ ਪੈਅਨੁ ਸਭ ਦਾ ਤਿਕਥੀ ਅਲੇ ਸੇਤ ਬਰਨ ਸਾਭਿ ਦੂਤਾ ॥ ਬਹਮ ਕਮਲ ਮਧੁ ਤਸੁ ਕਸਾ
 ਦੇ ਜਾਗਤ ਨਹੀ ਸੁਤਾ ॥ ੭ ॥ ਮਹਾ ਗੰਭੀਰ ਪੜ ਪਾਤਾਲਾਨ ਨ ਕਸਰ ਬਜੁ ਆਇਆ ॥ ਚਿਪ ਦੇਸ ਗੁਰੂ
 ਮਮ ਪੁਨਰਿ ਨ ਗਰਭੀ ਬਿਖੁ ਤਜਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧
 ਕਵਨ ਕਵਨ ਜਾ ਚਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾ ਤੇ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਜੈ ਸੀ ਰੂਪ ਹੋਇ ਅਭ ਅੰਤ ਰਿਤੁ
 ਸਮਰਥੁ ਸਚੁ ਦੇਵ ਲਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਐ ਜੀ ਜਪੁਤ ਪੁਸੀ ਜਮੁ ਸਚੁ ਅਧਾਰ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਸੁਖ ਪਾਈ
 ਐ ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਗ ॥ ੨ ॥ ਰਹ ਰਹਿ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਰਹਿ ਹਿਉ ਵਲਾਗੇ ਏਕਾ ਏਕੀ ਸਬਦੁ ਬੀ
 ਚਾਗਾ ॥ ਜਲੁ ਖਲੁ ਪਰਲਿ ਗਗਨੁ ਤਰ ਨਹੀ ਆਪੇ ਆਪੁ ਕੀ ਆਕਰਤਾਗ ॥ ੩ ॥ ਨਾਤਾ ਦਿਆਇਆ
 ਨਗਨੁ ਨ ਛਾਇਆ ਨ ਸੁਰਜ ਚੰਦਨ ਜੋਤਿ ਅਪਾਗਾ ॥ ਸਰਬਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਲੋਚਨ ਅਭ ਅੰਤ ਰਿਏ ਕਾਨ
 ਦ ਰਿਸੁ ਤਿਭਵ ਲਸਾਗ ॥ ੪ ॥ ਪਵਨੁ ਪਾਲੀ ਅਗਨਿ ਤਿਨਿ ਕੀ ਆਬਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸ ਅਕਾਗ ॥
 ਸਰਬੇ ਜਾਚੇ ਕੁਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਅਪੁਨੈ ਥੀ ਚਾਗ ॥ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਤੇ ਤੀਸ ਜਾ ਚਹਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਇ
 ਕ ਦੇ ਦੇ ਤੇਟਿ ਨਹੀ ਭੰਡਾਗ ॥ ਉਪੈ ਭੀ ਕੈ ਕਛੁ ਨ ਸਮਾਵੈ ਸੀ ਪੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਰੈ ਨਿਹਾਗ ॥ ੬ ॥ ਸਿਧ ਸਮਾ
 ਧੀ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਚਹਿ ਹਿਧੀ ਸਿਧਿ ਜਾਚੇ ਕਰਹਿ ਜੈ ਕਾਗ ॥ ਜੈ ਸੀ ਪਿਆਸ ਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤ ਰਿਭੈ ਸੋ ਜਲੁ
 ਦੇਵਹਿ ਪਰਕਾਗ ॥ ੭ ॥ ਬਰੇ ਭਾਗੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਅਪੁਨਾ ਭੇਦੁ ਨਹੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ਮੁਰਗ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਾਲੁ
 ਨਹੀ ਜਮੁ ਜੋਹੈ ਬੁਝਹਿ ਅੰਤ ਰਿਸ ਬਦੁ ਥੀ ਚਾਗ ॥ ੮ ॥ ਅਬ ਤਬ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਪਹਿਨਾਨੁ
 ਨਿਰੋਜਨ ਦੀ ਜੈ ਪਿਆਗ ॥ ਨਾਨਕ ਚਾੜੈ ਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਮਾਗੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀ ਜੈ ਕਿ ਕਪਾਧਾਗ ॥ ੯ ॥ ੨ ॥
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਐ ਜੀ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਆਵੈ ਫੁਨਿ ਜਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾ
 ਠੀ ਨਾਮੇ ਰਤੇ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਰੋਗ ਮਨਾ ਮਿਚਿ ਤੁਲਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
 ਜਾਚੇ ਐਸੀ ਨਾਮ ਬਡਾਈ ॥ ਰਹ ਰਹਿ ਐ ਜੀ ਬਹੁ ਤੇ ਭਖ ਕਰਹੇ ਭੀਖ ਆਕਉ ਕੇਤੇ ਉਦਰੁ ਭਰਨ ਕੈ

ਤਈ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗਰ ਬੁਧ ਜਾਈ॥ ੨॥ ਐ ਜੀ ਕਾਲੁ ਸਦਾ ਸਿਰ
ਉਪਰਿ ਠਾਢੇ ਜਨਮਿ ਜਨਮਿ ਵੈਰਾਈ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇਖੀ ਚੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ॥ ੩॥ ਗੁ
ਰਸਰਲਾਈ ਜੋਹਿ ਨਸਾ ਕੈ ਦੂਤੁ ਨਸ ਕੈ ਸੰਤਾਈ॥ ਆਵਿ ਗਤਾ ਬਨਿ ਰੰਜਨਿ ਰਤੇ ਨਿਰਭਉ ਸਿਉ
ਲਿਵਲਾਈ॥ ੪॥ ਐ ਜੀ ਨਮੁ ਦਿ ਕੁਨਾ ਮੋਲਿ ਵਲਾਵਹੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਦੇ ਕਟਿ ਕਾਈ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾ ਵੈਸੇ
ਈ ਕਰਸੀ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੋਟੇ ਆਜਾਈ॥ ੫॥ ਐ ਜੀ ਭਾਗਿ ਪਰੇ ਗੁਰ ਸਰਲਿ ਤੁਮਾਰੀ ਮੈ ਅਵਰਨ ਦੂਜੀ ਭ
ਈ॥ ਅਬ ਤਬ ਏਕੇ ਏਕੁ ਪੁਕਾਰਉ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਖਾਈ॥ ੬॥ ਐ ਜੀ ਰਾਖਹੁ ਪੈ ਜਨਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ
ਤੁਝ ਹੀ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ॥ ੭॥ ਐ ਜੀ
ਕਿਆ ਮੰਗਉ ਕਿਛੁ ਰਹੈ ਨਦੀ ਸੈ ਇਸੁ ਜਗਮਹਿ ਆਇ ਆਜਾਈ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੀ ਜੈ ਹਿਰ
ਦੈ ਕੈ ਠਿਥਲਾਈ॥ ੮॥ ੩॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਐ ਜੀ ਨਾਮੁ ਉਤਮੀ ਚ ਨਾਮੁ ਪਿਮਹਿ ਸਰਲਾ ਗਾਇਹ
ਹਿ ਕੋਲੋ ਗਾ॥ ਨਾਮ ਰਤੇ ਕੇ ਵਲ ਥੈ ਰਾਗੀ ਸੋ ਗਾਇ ਜੋ ਗਾਇ ਸਰਲਾ ਜੋ ਤੋਰੇ ਗਾ॥ ੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ
ਤੇ ਭਗਤਿ ਠਾਕੁਰ ਕੀ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਵਾਕਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਜਮ ਕਾਲਿ ਨ ਜਮ ਕੀ ਬਾਕੀ॥ ਰਹਾ
ਇ॥ ਹਰਿ ਗੁਲਰ ਸਨ ਰਵਹਿ ਪੁਰਸੋਗੇ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾ ਵੈਸਹ ਜੋਹੀ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਬਿਥਾ ਜਾਗੀ ਜੀਵ
ਨੁ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨਿਰਠਲਾ ਮੇ ਕਘਰੀ॥ ੨॥ ਐ ਜੀ ਥੋਟੇ ਠਉ ਰਨਾਹੀ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿੰਦਕ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕ
ਈ॥ ਰੇ ਸੁਕਰੈ ਪੁਰੁ ਬਖਸਨ ਮੈਟੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚਰੈ ਸਵਾਈ॥ ੩॥ ਐ ਜੀ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੈਟੈ ਕੋਈ ਮੈ
ਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਆਪਿ ਦਿਵਾਈ॥ ਨਿੰਦਕ ਨ ਰਕਾਲੇ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਾ ਜੇਨ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਭਾਈ॥ ੪॥ ਐ ਜੀ
ਸਰਲਿ ਪਰੇ ਪੁਰੁ ਬਖਸੀ ਮਿਲਾਵੈ ਬਿਲਸਨ ਅਪੁਆਰਾਈ॥ ਅਨਦਮੁ ਲੁਨਾ ਸੁਮਿਰਿ ਨਾਥਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰ
ਮੋਲੀ ਮਿਲਾਈ॥ ੫॥ ਐ ਜੀ ਸਦਾ ਦਾਇਆ ਲੁਕਾਰਿ ਗਵਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਕ੍ਰਮ ਨਿਚੁ ਕਾਈ॥ ਪਾਰਸੁ ਭੋਟੈ
ਕੰਚਨੁ ਪਾਤੁ ਏਈ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਵਾਡੀ ਆਈ॥ ੬॥ ਹਰਿ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੁ ਏਸ ਨੀਮ ਜਨੁ ਸਾਤਿ
ਗੁਰ ਭਾਈ॥ ਪੁਨਹੀ ਪਜਨ ਮੁਨਾਹੀ ਜਨ ਸੇ ਗਤਿ ਜੋ ਤੋ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ॥ ੭॥ ਭੂਵਨੁ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮ
ਤੋਰੇ ਵਹੁ ਮਪੀ ਖੀਤੁ ਮਾਹੀ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੀ ਜੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗੀ ਸਬਾਦਿ ਸਲਾਹੀ॥ ੮॥ ੧॥
ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ਭਗਤਿ ਪੇਸ ਆਰਾਧਿ ਤੇ ਸਦੀਪ ਅਸਪਰਸਹਿ ਤੀ॥ ਬਿਲਲਾਪ
ਬਿਲਲਾ ਬਿਨੋਤੀ ਆਸੁ ਖਭਾਈ ਚਿਤਹਿ ਤੀ॥ ੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਰਲੀ॥ ਸੋ ਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤ
ਰਿਤ ਠਲ ਰਸਨਾ ਮ ਕਰਿ ਕਰਲੀ॥ ਰਹਾਇ॥ ਏ ਮਨੁ ਭੂਚਿਤੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰਮਲੀ॥ ਮਾਤਿ ਤ

ਪ੍ਰਸਤ

ਤੁਹਿਗਿਆਨੀ ਕਾਲਿਆਲ ਨਿਪਨੀ ਹਰਿਨਾਮ ਮਨਿ ਰਮਈ॥ ੨॥ ਚਲਾ ਚਿਤਾਵਿ ਤਰ੍ਹਮ ਭ੍ਰਮੰ ਜਭੁਮੇ
 ਹਮਗਨਹਿ ਤੀ॥ ਥਿਰਨਾਮ ਭਗਤਿ ਦਿਵੰ ਮਤੀ ਗੁਰਵਾ ਕਿਸ ਬਦਰਤੀ॥ ੩॥ ਭਰਮਾਤਿ ਭਰਮੁਰ
 ਚੁਕਈ ਜਗੁਜਨੀ ਮਾਥਿ ਆਪਿ ਖਪੀ॥ ਅਸਥਾਨੁ ਹਰਿਨਿ ਹਕੇਵਲੀ ਸਤਿ ਮਤੀ ਨਾਮ ਤਪੀ॥ ੪॥ ਏਕੁ
 ਗੁਮ ਹੋਤਾ ਥਿ ਅਪਿ ਤੇ ਦੁਖੁ ਆਪਿ ਕਜਨ ਮਮਰਈ॥ ਭਜੁ ਸਗਲੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਉਬਰਹਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਰਿ
 ਵਰਮਈ॥ ੫॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਨਿਹਚਲ ਮਨਿ ਮਨੁ ਮਨੀ ਸਹਜਾ ਥਿ ਚਾਗੀ॥ ਸੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਜੇ ਤੁਸਾ ਚੁਅ
 ਤੁਹਿਗਿਆਨਰ ਤਨੁ ਸਾਰੀ॥ ੬॥ ਭੈਭਾਇ ਭਗਤਿ ਤਰ੍ਹਭਵ ਜਲੁ ਮਨਾ ਚੇ ਤੁਲਾਇ ਹਰਿ ਚਰਈ॥
 ਹਰਿਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਪਾਵਿ ਤੁਪਾਵਨੁ ਏਹੁ ਸਹੀਰੁ ਤਉ ਸਰਈ॥ ੭॥ ਲਬਕੇ ਭਲਾ ਹਰਿਨਿ ਵਰਲੀ ਹਰੇ
 ਨਾਮ ਗਾਸਿ ਮਨੀ॥ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਸਰਨੀ॥ ੮॥ ੧॥ ੫॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ
 ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਏਹੁ ਮਨੁ ਚਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁਰਾਵਾਈ॥ ਚਿਤੁ ਥਿਰੁ ਗਖੈ ਸੋ ਮੁਕਾ ਤੇਰੇ
 ਵੇਜੋ ਏਛੋ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਨਾਚੁ ਰੇ ਮਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਆਗੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਲੈ ਨਾਚਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵ
 ਠਿ ਮੈ ਤੇ ਜਮ ਭਉ ਭਾਗੈ॥ ਠਹਰਿ ਆਪਿ ਨ ਚਾਏ ਸੋ ਭਗਤੁ ਕਹੀ ਐ ਆਪਲਾ ਪਿਆਰੁ ਆਪਿ ਲਾਏ
 ਆਪੇ ਗਵੈ ਆਪਿ ਲਾਵੈ ਏਸੁ ਮਨ ਅਪੇ ਕਉ ਮਾਗਹਿ ਪਾਏ॥ ੨॥ ਅਨਦੇ ਨੁਨਾ ਚੈ ਸਕਾ ਤਿਨਿ ਵੈਰੈ ਸਿ
 ਵ ਘਰਿ ਨੀ ਦਨਹੋਈ॥ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਜਗਤੁ ਸੁਤਾਨਾ ਚੈ ਟਪੈ ਅਵਰੇ ਗੀਵੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਨਹੋਈ॥
 ੩॥ ਸੁਰਿਨਰ ਵਿਗਤਿ ਪੀਥ ਕਰਮੀ ਨਾਚੇ ਮੁਨ ਜਨਾਗੀ ਅਨਥੀ ਚਾਗੀ॥ ਸਿਪਸਾ ਧੀ ਕਾਲਿ ਵਲਾਗੀ
 ਨਾਚੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਚੁਪਿ ਵੀਚਰੀ॥ ੪॥ ਖੰਡ ਭ੍ਰਮੰ ਤੈ ਗੁਲਾਨਾ ਚੇ ਜੇ ਨਲਾਗੀ ਹਰਿ ਲਿਵਤੁ ਮਾਰੀ॥
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੇ ਹੀ ਨਾਚੇ ਨਾਚਹਿ ਖਾਲੀ ਚਾਗੀ॥ ੫॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇਈ ਨਾਚਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਥ
 ਵਿ ਲਿਵਲਾਏ॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਤੁਹਿਗਿਆਨੀ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ॥ ੬॥ ਏਹੁ ਭਗਤਿ ਸਚੇ ਸਿਉ
 ਲਿਵਲਾਗੈ॥ ਥਿਨੁ ਸੇਵਾ ਭਗਤਿ ਨਹੋਈ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਸਥ ਦੁਖੀ ਚਾਰੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਕੋਈ॥ ੭॥
 ਮਾਇਆ ਕੈ ਅਗਥਿ ਬਹੁਤੁ ਲੋਕ ਨਾਚੇ ਕੋਵੈ ਰਲਾਤੁ ਭੀ ਚਾਗੀ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਜਿ
 ਨ ਕਉ ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ॥ ੮॥ ਏਕੁ ਦੁਸਾ ਚਾਵੀ ਸੈਰੈ ਸਾਵੇਲਾ ਥਿਰਥਾ ਜਾਈ॥ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ਸਦਾ ਸਮਾ
 ਲੀ ਐ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਰਜਾਈ॥ ੯॥ ਸੇਈ ਨਾਚਹਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਥ ਦੁਵੀ ਚਾਗੀ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ॥ ੧੦॥ ੧॥ ਫਿਰਿ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪
 ਘਰੁ ੨ ਹਰਿ ਥਿਨੁ ਜੀਅ ਗਾਹਿ ਨਸਕੈ ਜੇ ਉਥਲ ਕੁ ਖੀਰ ਅਪਾਗੀ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪੁਰੁ ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਪਈਐ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਾਲਿ ਹਰੀ॥ ੧॥ ਮਨ ਰੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ॥ ੨੩੬
 ਤਜਲੁ ਪਈਐ ਜਨ ਕਉ ਕਿ ਪਾਤੁਸੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਨਕ ਸਨੈਦਨ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਸੇਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜ
 ਪਤਰਹਿ ਬਨਵਰੀ॥ ਸਰਲਾਗਤਿ ਪੁਲਾਦ ਜਨ ਆਏ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈ ਜਸਵਰੀ॥ ੨॥ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜ
 ਨੁ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਸਾਭਿ ਜਾਚਿ ਕਹੂ ਏਕੋ ਦਤਾ ਮਾਗਹਿ ਹਾਥ ਪਸਾਰੀ॥ ੩॥ ਭੁਗ
 ਤ ਜਨ ਕੀ ਉਤਮ ਬਾਲੀ ਗਾਵਹਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਨਿਤ ਨਿਆਰੀ॥ ਸਫਲੁ ਜਨ ਮੁਭਾਇਆ ਤਿਨ ਕੋ ਰਾਖ
 ਪਿਤਰੇ ਕੁਲਤਾਰੀ॥ ੪॥ ਮਨ ਮੁਖ ਦਾ ਬਿਧਾ ਦੁਗਮ ਤਿਥਿ ਅਪੇ ਜਨ ਅੰਤਰਿ ਮੋਹੁ ਬਰੀ॥ ਸਿਤ ਜਨ ਕੀ
 ਕਥਾ ਨ ਭਾਵੈ ਚਿਓ ਭੂਬੇਸਲੁ ਪਰਵਰੀ॥ ੫॥ ਨਿਦ ਕੁਨਿਦ ਕਰਿ ਮਲੋਧੈ ਚਿਹਮਲੁ ਭੁਖੁ ਮਾਇਆ ਧਾ
 ਗੀ॥ ਸਿਤ ਜਨ ਕੀ ਨਿਦਾ ਵਿਆਪੇ ਨਾਉਰਵਾਰਿਤ ਪਰੀ॥ ੬॥ ਇਹੁ ਪਰਪੈ ਚੁਖੇਲੁ ਕੀ ਅਸਭੁ ਕਰਤੈ ਹਰਿ
 ਕਰਤੈ ਸਭ ਕਲਪਾਰੀ॥ ਹਰਿ ਏਕੋ ਸੁਭ ਵਰਤੈ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਸੁਤੀਖੈ ਏਕੋ ਕਰੀ॥ ੭॥ ਰਸ ਨਿਰਸ
 ਨਿਰਸਿਗਾ ਵਹਿ ਹਰਿ ਗੁਲ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਗਹਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਪੈ
 ਤਿਪਿਆਰੀ॥ ੮॥ ੧॥ ੧॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪਰੁ ੨ ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਤੁਰਾਜਾ ਕਹੀ ਅਹਿ ਭੂਮਨ ਮਹਿ
 ਭੂਮਾ॥ ਠਕੁਰ ਮਹਿ ਠਕੁਰਾਈ ਤੇਰੇ ਕੋ ਮਨ ਸਿਰਿ ਕੋਮਾ॥ ੧॥ ਪਿਤਾ ਮੋਰੇ ਬਰੋਧ ਨੀਅਗਾਮਾ॥ ਉਸਤਤਿ
 ਕਵਨ ਕਰੀਜੈ ਕਰਤੈ ਪੀਖਰੇ ਬਿਸਮਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖੀ ਅਨਮਹਿ ਸੁਖੀ ਅਭੁਕਹੀ ਅਹਿ ਦਾਤਨਾ ਸੇ
 ਰਿਦਾਤਾ॥ ਤੇਜਨ ਮਹਿ ਤੇਜਵੰਸੀ ਕਹੀ ਅਹਿ ਰਸੀ ਅਨਮਹਿ ਰਾਤਾ॥ ੨॥ ਸੁਰਨ ਮਹਿ ਸੁਰਾਭੁਕਹੀ ਅ
 ਹਿ ਭੋਗਨ ਮਹਿ ਭੋਗੀ॥ ਰਸਤਨ ਮਹਿ ਤੂਥ ਡੋਗੇ ਅਤੀਜੇਗਨ ਮਹਿ ਜੋਗੀ॥ ੩॥ ਕਰਤਨ ਮਹਿ
 ਤੂਕਰਤਾ ਕਹੀ ਅਹਿ ਮਾਚਾਰਨ ਮਹਿ ਮਾਚਾਰੀ॥ ਸਹਨ ਮਹਿ ਤੂਸਾਚਾ ਸਾਹਵਾ ਪਰਨ ਮਹਿ ਵਪਾਰੀ॥
 ੪॥ ਦਰਬਾਰਨ ਮਹਿ ਤੋਰੇ ਦਰਬਾਰ ਸਰਨ ਪਾਲਨ ਟੀਕਾ॥ ਲਖਿ ਮੀਕੇ ਤਕਗਨੀ ਨਜਾਈਐ ਗਾਨਿ
 ਨ ਸਕਉ ਸੀਕਾ॥ ੫॥ ਨਾਮਨ ਮਹਿ ਤੋਰੇ ਪ੍ਰਭਨ ਮਾਹੀ ਅਨਨ ਮਹਿ ਗੀਅਨੀ॥ ਜੁਗਤਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭੁ
 ਗਤਾ ਇਸਨਨ ਮਹਿ ਇਸਨਨੀ॥ ੬॥ ਸੇਧਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਧਾ ਕਰਨ ਨਾਸਿਰਿ ਕਰਮਾ॥ ਆਗਿਆ
 ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗਿਆ ਹੁਕਮ ਸਿਰਿ ਹੁਕਮਾ॥ ੭॥ ਜਿਉ ਬੋਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਬੋਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਕੁਦਰ
 ਤਿਕ ਵਨ ਹਮਾਰੀ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਕਜ ਸੁਗਾਇ ਚਿਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਅਤੀਪਿਆਰੀ॥ ੮॥ ੧॥ ੮॥
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪਰੁ ੪ ਨਾਥਨ ਰਹਰਦੀ ਨ ਥੀਧਵ ਪਾਤਿਤ ਪਾਵਨ ਦੇਵਾ॥ ਭੈੜਾ ਸਨਾਸਕਿ ਪਲ
 ਗੁਲ ਨਿਧਿ ਸਫਲ ਸੁਆਮੀ ਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਗੋਪਾਲ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਚਰਲ ਸਰਲ ਦਾਇਆ ਲਕੇ

ਸਵਤਾਰਿ ਜਗੁਰੁਵਸਿੰਧਾ ਭਰਾਗਿ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਹਰਨਮਦਮੋਹਦਰਨਮੁਗਾਰਿ ਮਨਮਕਰੰਦਾ।
 ਜਨਮਮਰਨਨਿਵਾਰਿਧਰਲੀਧਰਪਤਿਗਭੁਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ਜਲਤਾਮਨਿਕਤਰੰਗਮਾਇਆ
 ਗੁਰਗਿਆਨਹਰਿਰਿੰਦਮੰਤਾਛੇਦਿਅਹਿਬੁਧਿਕਰੁਲਾਮੈਚਿੰਤਮੋਟਿਪੁਰਖਮਨੰਤਾ॥ ੩॥ ਸਿ
 ਮਰਿਸਮਰਥਪਲਮਹੂਰਤਪੁਰਾਧਿਅਨੁਸਰਜਸਮਾਧਿ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਪਸਿਨਪੁਰਤਜਾਂਚੀਐ
 ਰਜਸਾਧਾ॥ ੪॥ ਮੋਹਮਿਥਨਦਰੰਤਅਸਾਥਾਸਨਾਥਿਕਾਗਰਭੁਪਰਮਭਗਮਾਥਿਦਾਰਿਮਨਤੇਉਪ
 ਰੁਹਰਿਨਿਰੰਕਾਗੋਧਨਾਢਿਆਢਿਭੰਡਾਰਹਰਿਨਿਪਿਰੋਤਜਿਨਾਨਚੀਗਾਖਲਮੁਗਧਮੁਕਤਕਟਾਖ
 ਸਿਪਰਭਏਗੁਲਮੰਤਿਧੀਗਾ॥ ੫॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਜਗਦੀਸਜੀਪਮਨਧਾਰਿਰਿਦਪਰਤੀਤੀ॥ ਜੀ
 ਅਦਾਇਆਮਾਇਆਸਰਥਤਰਮਲੀਪਰਮਹੋਸਹਗੀਤੀ॥ ੬॥ ਦੇਤਦਰਸਨੁਸਵਨਹਰਿਜਸੁਰ
 ਸਨਨਮੁਦਿਚਾਗਾਅੰਗਸੰਗਭਗਵਾਨਪਰਸਨਪੁਰਨਾਨਕਪਤਿਤਉਧਾਰਾ॥ ੮॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫
 ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥

ਜਲੇਕਾਨਾਇ

੧੮ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਜਗੀਕੀਵਰੰਮਹਲਾ੩ ਸਿਕੰਦਰਾਬਿਰਾਮਕੀਧੁਨਿਸਲੋਕਮਃ੩
 ਇਹੁਜਗਤੁਮਮਤਾਮੁਅਜੀਵਲਕੀਬਿਧਿਨਾਹਿ॥ ਗੁਰਕੈਭਾਲੈਜੇਚਲੈਤਾਜੀਵਲਪਦਵੀ
 ਪਾਹਿ॥ ਚਿਇਸਦਾਸਦਾਜਨਜੀਵਤੇਜੇਹਰਿਚਰਲੀਚਿਤੁਲਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਨਦਗੀਮਾਨਿਵਸੈਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸਹਜੇਸਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਮਃ੩ ਅੰਦਰਿਸਹਸਾਦਖੁਹੈਆਪੈਸਿਰਿਪੈਪੈਮਾਗਾ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਸੁਤੇਕ
 ਬਹਿਨਜਾਗਹਿਮਾਇਆਮੋਹੀਪਾਗਾ॥ ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਸਬਦੁਨਵੀਚਾਰਹਿ॥ ਇਹਮਨਮੁਖਕਾਅਚ
 ਗਾਹਰਿਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਨਮੁਬਿਰਥਾਗਵਾਇਆਨਾਨਕਜਮੁਮਾਰਿਕਰੇਖੁਆਗਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਮਾਪਲਾਆਪੁਉਪਾਇਚਿਨੁਤਦਹੁਹੋਰੁਨਕੇਈ॥ ਮਤਾਮਸੁਗਤਿਆਪਿਕਰੇਜੇਕਰੇਸੁਹੇਈ॥ ਤਦਹੁ
 ਆਕਾਸੁਨਪਤਾਲੁਹੈਨਾਵੈਲੋਈ॥ ਤਦਹੁਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਕਰੁਹੈਨਾਚਿਪਤਿਹੋਈ॥ ਜਿਉਤਿ
 ਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਕਰੇਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੇਈ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਸਦਾਹੈਦੈਸੈਸਥ
 ਦੁਕਮਾਇ॥ ਚਿਹੁਅਉਹਾਲੀਕਦੇਨਾਹਿਨਾਅਵੈਨਾਜਾਇ॥ ਸਦਾਸਦਾਸੇਸੇਵੀਐਜੇਸਭਮਹਿਸੈਮਾ
 ਾਇ॥ ਅਵਰੁਦੁਜਾਕਿਉਸੇਵੀਐਜੈਸੈਤੈਮਰਿਜਾਇ॥ ਨਿਰਛਲਾਤਿਨਕਾਜੀਵਿਆਜੀਖਸਮੁਨਜ
 ਲਹਿਆਪਲਾਅਵਰੀਕਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕਰਤਕੇਤੀਦੇਇਸਜਾਇ॥ ੧॥

ਮਃ ੩ ਸਚਾਨਾਮੁ ਪੀਅਈਐ ਸਭੇ ਵਰਤੈ ਸਚਾ ॥ ਨਨਕ ਕਹੁ ਕਮੁ ਬੁਝੈ ਪਰਵਾ ਲੁਭੈ ਤਫਲੁ ਪਵੈ ਸ
ਚਾ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰ ਚਾਠੈ ਹੁਕਮੈ ਮੁਲਿ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਧਾ ਕਹੁ ਨਿਕਚਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸੋ ਜੋ ਗੁਣਿ ਜੋ ਗੁਣਿ ਪਾਇ ਚਿਤੁ ਸਿਸਟੀ ਕਾ ਮੁਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਅਨੁਜੇ ਤੀਜੇ ਚਿ
ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਜੋ ਤੀਹੁ ਸਭ ਚਾਨਲਾਸ ਤਿਹੁ ਰਿਸ ਬਦੁ ਸੁਲਾਇਆ ॥ ਚੁਕਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤੈ ਗੁ
ਲਾ ਸਿਰਿ ਪੈਲਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਲੁ ਰਚਾਇ ਚਿਤੁ ਤੁਰੀਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
ਜੋ ਜਪੁ ਸੋ ਤਪੁ ਜੋ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਵੈ ਵਾਰਿ ਆਇ ਪਵੈ ॥ ਨਨਕ ਕਾ ਪੁਛੈ ਗੁਰਮ
ਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਮਃ ੩ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਕੇ ਵਿਰਲਾ ਲੇਵੈ ॥ ਨਨਕਾ ਚਿਸੁ ਮੰਧਿ ਵਾਚਿ ਮਾਈ ਦੇਵੈ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ॥ ਆਗੇ ਅਨੁਗੈ ਬਿਖਮੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਪਥਰ ਪਥਰ ਚਲਾਇ
ਆਕਿਉ ਤਰੀ ਐਤਰੀ ॥ ਅਨਾਦਿ ਤੁਭਗ ਤੀਰਤਿ ਆਹਿ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਉਮੈ
ਛਾਡਿ ਵਿਕਰੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੀਅਈਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਰੀ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਬੀਰ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ
ਸੋ ਕਰੈ ਈਦ ਸਵੈ ਭਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤਉ ਮੈ ਗਲੁ ਹੋਇ ਰਹਿ ਨਿਕਾਸਿ ਆਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਇਆ ॥ ਮੈਸਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਜੇ
ਮਿਲੈ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਇਆ ॥ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਮੋਕਲਾ ਸਹਜੇ ਆਵਉ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਨਨਕ ਕਹੁ ਕਮੁ ਤਿਦੁ
ਆਗਾ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਨਨਕ ਹੋਇ ਸੁਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਨੁ ਅਸਥੁਲੁ ਹੋਕਿ ਉਕਰਿ ਵਿਚੁ ਦੇ ਜਾਇ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ
ਐਹ ਉਮੈ ਗਈ ਜੋ ਤਿਹੀ ਸਭ ਆਇਆ ॥ ਏਹੁ ਜੀਉ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੋ ਸਹਜੇ ਰਹਿ ਆਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਪ੍ਰਥਿ ਸਿਸਟੁ ਉਪਾਇ ਕੈਵ ਸਿਆਪ ਲੈ ਕੀਤਾ ॥ ਗਲਾਭੈ ਪਭੂਤ ਪਾਈਐ ॥ ਦੂਜੈ ਭਰਮੀ ਤਾ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ
ਜੀਵਤੁ ਮੈਰ ਬੁਝੈ ਸਾਚਿ ਸਮੀਤਾ ॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਈਐ ॥ ਹਰਿ ਮੋਲੀ ਮਲੀਤਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾ ਲੈ ਕਰੇ ਆ
ਪਿਆਪੇ ਵਿਗਸੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇ ਚਿਨੁ ਮੁਨ ਵਸਿ ਚਿਮਨਿ ਆਇ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ
ਇਵੇਹ ਜੀਵਿ ਆਕਿ ਅਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਖੋਈ ਗਸਿਹੈ ਏਕਚ ਸੇਮਹਿ ਪਾਜੁ ਲਾਹਿ ਜਾਇ ॥
ਹਥੁ ਛੁਡਕੀ ਤਨੁ ਸਿਆਹੁ ਹੋਇ ਬਦਨੁ ਜਾਇ ਕੁਮਲਾਇਆ ॥ ਜੇ ਨਸਤਿ ਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਨ
ਸੁਖੁ ਵਸਿ ਆਮਨਿ ਆਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੀਅਵਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਨਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਧ
ਨੁਸਤਿ ਪਿਆ ਜੇ ਜੀਅ ਮਹਿ ਰਹਿ ਆਸਨਾਇ ॥ ਰੰਗੁ ਤਿਸੈ ਕਉ ਅਗਲ ਵੰਨੀ ਚੜੈ ਚੜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩
ਮਾਇਆ ਹੋਈ ਨਾਗਨੀ ॥ ਜਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਏਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਤਿਸਹੀ ਕਉ ਠਿਕਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕੋ
ਈ ਗਾਰਵੁ ਤਿਨਿ ਮਲੇ ਦਾਲੇ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥ ਨਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿਸ ਚਿਰ ਹੋ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਚਾਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ਪੁਕਾਰੁ ਭੁਲਾਇ ਸੀ॥ ਅੰਦਰਿ ਪੀਰ ਕਰੇ ਏ ਪੁਰਾ ਪਾਇ ਸੀ॥ ਜੇ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਲੇ ਖੁਸੇ ਕਰਮ
 ਕਮਾਇ ਸੀ॥ ਜੇ ਹੋਵੈ ਖਸਮੁ ਦਾਇਆ ਲੁਤਾ ਮਯੁ ਪੁਰਾਇ ਸੀ॥ ਸੇ ਪੁਰੁ ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਵਡਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇ
 ਲਾਇ ਸੀ॥ ਪਾਸ ਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸਭ ਨ ਕਾਸੁ ਏ ਕੁਹੈ ਸਦੀ ਰਹੈ ਹਜੂ ਗਿ॥ ਨਨਕ ਕੁਰਮੁ ਨ ਮੰਨਈ ਤਪ
 ਰਹੀ ਅੰਦਰਿ ਦੁਗਿ॥ ਹੁਕਮੁ ਤੀਰਥ ਮਨਾਇ ਸੀ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਏ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੀਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
 ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਹਾਗ ਲਿਹੇ ਏ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਏ ਲਿਸਬਾਈ ਜਾਲਿ ਮੁਈ ਕੰਤ ਨ ਆਇ ਚਿਭਾਇ॥ ਨਨਕ ਸੁਖਿ ਵ
 ਸਨਿ ਸੁਹਾਗ ਲੀ॥ ਜਿਨ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੁ ਦਰਿ ਰਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰਿ ਮੈ ਦੇਖਿ ਆਹਿ ਗਇ ਕੇ
 ਦਾ ਤਾ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੇ ਨ ਪਈ ਐ ਹਰਿ ਕਰਮ ਥਿਧਾ॥ ਗੁਰਸਾਖੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਜਾਤਾ॥
 ਅੰਦਰੁ ਹਰਿ ਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਹਰਿ ਮੀ॥ ਮਤ ਸਰਿ ਨ ਤਾ॥ ਵਡਾ ਵਡਾ ਨਾਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲ
 ਤਾ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਕਾਂਇ ਆਹਿ ਸਾਕਿ ਆਪੀ॥ ਤਿਹੈ ਜਿ ਪਾਇ ਆਹਿ ਛਾਡੇ ਜਾਇ॥ ਏਸ ਨੇ ਕੁਝੁ ਬੋ
 ਲਿ ਕਿਖਵਾਲੀ ਐ॥ ਜੇ ਚਲਾਇ ਆਨਾ ਲਿਨ ਜਾਇ॥ ਕੀਏ ਆਮਿਟੀ ਅੰਧੁਰੇ ਪਉਲੈ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ॥ ਹਉ
 ਤਮਾਇ ਆਮੋਹਿ ਆਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਾਜਾਇ॥ ਨਨਕ ਦੁਕਮੁ ਨ ਜਾਤੇ ਖਸਮੁ ਜੇ ਰਹਾ ਸਾਚੇ ਸਮਾਇ॥
 ੧॥ ਮਃ ੩ ਏ ਕੋਰਿ ਹਚਲ ਨਾਮ ਪਤੁ ਹੋ ਰੁਪਤੁ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਏ ਸੁਪਨ ਕਉ ਤਸ ਕਰੁ ਜੇ ਹਿਨ ਸਕਈ ਨ
 ਓਰ ਕਲੈ ਜਾਇ॥ ਏ ਹਉ ਰਿਪਤੁ ਜੀ ਐਸੇ ਤੀਰਥ ਵਿਵਹਿ ਆਜੀ ਐ ਨਾਲੇ ਜਾਏ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਐ
 ਮਨ ਮੁਖਿ ਪਲੈ ਨ ਪਾਈ॥ ਪਤੁ ਵਾਪਰੀ ਨਨਕਾ ਜਿਨ ਨਾਮ ਪਤੁ ਖਾਇਆ ਆਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅ
 ਤਿ ਵਡਾ ਸਦੁ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰਾ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੀਰਾ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ
 ਐ ਨਿਹਚਲੁ ਪਤੁ ਪੀਰਾ॥ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭੈਰਵੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ॥ ਗੁਲਵੈ ਤੀਸਾ ਲਾਹਿਆ॥ ਸਦਾ ਬਿਰੁ
 ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਪੁਰਾ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਪ੍ਰਿਥੁ ਤਿਨ ਦਾ ਜੀਵਿ ਆਜੇ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿ ਆਗ ਦੇ
 ਦੁਖੁ ਹਉ ਮੈ ਪਾਪ ਕਮਾਇ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਆਗਿ ਆਨੀ ਮਾਇ ਆਮੋਹਿ ਵਿਆਪੈ ਤਿਨ ਦੁਖੁ ਨ ਕਈ ਪਾਇ॥ ਹਲ
 ਤਿ ਪਲਾਤਿ ਓਇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਹਿ॥ ਜਿਨ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋਨ
 ਮੁਖਿ ਆਏ॥ ਤਿਸੁ ਹਉ ਮੈ ਵੇਚਹੁ ਜਾਈ॥ ਨਨਕਾ ਜਿ ਸੁਪੁਰਖਿ ਹੋਵੈ॥ ਲਿਖਿ ਆਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਾਇ॥
 ੧॥ ਮਃ ੩ ਮਨ ਮੁਖੁ ਉਪਾਕਉ ਲੁਕੈ ਨਾ॥ ਤਿਸੁ ਭਗਾ ਤਿਨ ਤਾ॥ ਸਕਤੀ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤਦਾ ਕੂੜਾ ਤਿਸ
 ਕਹੈ ਉਪਾਇ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਦਰੁ ਚਿਤੁ ਨ ਭਿਜਈ ਮੁਖਿ ਫੀਕਾ ਆਲਾਇ॥ ਜਿੰਦਿ ਪਰੀ ਮਰਲਾ ਏ ਨ ਰਲਾ
 ਨਿ ਚਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਸੁਆਇ॥ ਨਨਕ ਕਰਤੇ ਬਲ ਤਬ ਲਾਈ ਮਨ ਮੁਖੁ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਕੂੜੁ

ਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਜੀਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਥਿਰੁ ਬੁਝੈ ਵਡੇ ਰੁਪਇ ਆਠਿ ਰਿਸਾਵੈ ਜਾਈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਕੀ ੨੬
 ਸੇਵਾ ਨ ਕੀਤੀ ਆਮੀ ਤਿਗਇ ਆਪਛੁ ਤਾਈ ॥ ਆਪਲੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ॥ ਐਵੇ ਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥
 ਵਿਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਚਹੁ ਉਤਰੈ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਐਹਿ ਰਦੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ੮ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਸ ਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਲਾ ਤਿਸੇ ਨੇ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਭਨਾ ਉਪਵਾਸਿ ਰਿਉ ਪਾਉਂਦੈ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਲਾ ਸੀਤਿ ਵਸੈ ਜੀਪਿ ਰਿਦੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਪੈਨਲਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏਮਨ ਗੁਰਕੀ ਸਿਖ ਸੁਲਹਿ ਰਹਿ ਪਵਹਿ ਗੁਲੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥
 ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਗੁਮਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਗੀ ਪਾਈ ॥ ਐਤਾ ਅਨਾਦਿ ਨੁਲਾਗੈ ਪੈਅਨੁ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭੁ ਸਚੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤਾ ॥ ਅੰਦਰੁ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਗਾਇ ਆਮਨੁ ਸਹਜੇ ਜਿ
 ਤਾ ॥ ਤਹ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਿਤਾ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਹਿ ਕੇ ਕੁਲ ਰਵੈ ਗੁਲਾ ਪਰਗ
 ਟੁਕਿਤਾ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੋਇ ਕੋਰਿ ਮਿਤਾ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਹੁਮਾਥੀ ਦੋਸੈ ਬ੍ਰਹਮ ਲੁਕਹਿ
 ਐਕਿ ਅਨਾਦਿ ਨੁਹਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਛੈ ਸਦਾ ਸੰਜਮੁ ਕਮਾਵੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਤਿਸੁ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ
 ਗੁਲਾਗਵੈ ਗੁਲਾ ਸੰਗੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਏਸੁ ਜੁਗਮਹਿ ਕੋਵਿ ਰਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ ਜਿਹ
 ਉਮੈ ਮੋਟਿ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੇ ਨੇ ਮਿਲਾਇ ਅੰਸ ਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਐਕਿ ਅਨਾਦਿ ਨੁਹਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ॥ ੧ ॥
 ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਰਸਨਾ ਝੂਠੁ ਬੋਲਾਇ ॥ ਕਪਟਿ ਕੀਤੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੀਜੈ ਨਿ
 ਤਵੈ ਪੈਸੁ ਲੈ ਸੁਭਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜਾਇ ਜਗੁ ਪਰਚੈ ਪੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਈ ॥ ਏਤੁ ਕਮਲੈ ਸ
 ਦਾ ਦੁਖੁ ਪਵੈ ਜੀਮੈ ਮੋਹੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕਈ ਵਿਚਿ ਵਿਸਦਾ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥ ਜਿਸ
 ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰਕੀ ਸਿਖ ਸੁਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਅ
 ਤਿਛੁ ਰਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇ ਚਿਤੁ ਤੇ ਪੂਰੇ ਸਿਸਾਰਿ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਲਾ ਪੂ
 ਰੈ ਸਚ ਦਿਵੀ ਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਕਰੀ ਸਚੈ ਸਚ ਦਿਪਿ ਆਗਿ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲਾ ਤਿਨੀ ਪਾਈ ਅਜਿ
 ਨਹਿ ਐਵੇ ਚਹੁ ਮਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖੀ ਮਾਠਿ ਰਹੇ ਜੀਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਨ ਸਹਜ ਪੂਰਿ ਉਪਜੈ ਸਾਚਿ ਨਾਮਾ ਚਿਤੁ ਲਾਈਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਾਦਿ ਨੁਹੈ ਰੋਗਿ ਰੋਗਿ
 ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਵੇਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਹਾਜੈ ਰੋਗੁ ਲਾਈਆ ॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖੀ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸੇ ਮਰਾਗਿ ਅਨੁ ਅਪੇਰੁ ਚੁਕਾਈਆ ॥ ਜਿਸੇ ਸੇਕੇ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ

ਪੁਰਿਪੁਰਾਤਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥੧॥ਮਃ੩ ਸਤਿਗੁਰਾਜਿਨਾਮੋਵਿਚਿਸਥ
 ਦਿਨਲਗੋਪਿਆਗੁਸਹਜੇਨਾਮੁਨਾਪਿਆਇਆਕਿਤੁਆਇਆਸੀਸਾਗਿ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਈ
 ਐਵਿਸਵਾਸਦਾਖੁਆਗੁਕੁਜੈਲਾਲਚਿਲਾਗਿਆਨਉਰਵਾਰੁਨਪਾਗੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਥ
 ਗੇਜਿਆਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਗਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਭਗਤਸਚੈਦਰਿਸੋਦੇਸਚੈਸਥਾਦੇਹਯੇ॥ਹਰਿ
 ਕੀਪੀਤਿਤਿਨਉਪਜੀਹਰਿਪੇਸਕਸਾਏ॥ਹਰਿਗੋਗਿਹਰਿਸਦਗੋਗਿਰਾਤੇਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਪਿਆ
 ਏ॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਜੀਨੀਭਰਮੁਖਿਜਾਤਾਹਰਿਜੀਉਰਿਦੈਵਸਾਏ॥ਬਾਣੁਗੁਰੁਫਿਰੈਬਿਲਾਲਚੈ
 ਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਏ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਕਲਜੁਗਮਹਿਨਾਮੁਨਿਪਤੁਭਗਤੀਖਟਿਆਹਰਿਉ
 ਤਮਪਦੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਇਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਪਿਆਇਆਵਿ
 ਚੇਰਿਹਰਗੁਰਬਚਨਉਦਸੀਹਉਮੈਮੋਹਜਲਾਇਆਆਪਿਤਰਿਆਕੁਲਜਗਤੁਤਗਾਇਆ
 ਪੈਨੁਜਲੇਦੀਆਇਆਐਸਾਸਤਿਗੁਰਸੇਈਪਾਏਜਿਸੁਪੁਰਿਮਸਤਕੇਰਹਿਓਖਿਪਾਇਆਜਾ
 ਨਨਕਕਬਲਿਹਰਿਗੁਰਮਾਪਲੋਵਿਟਹੁਜੀਨਿਭ੍ਰਮਿਭੁਲਮਾਗਗਿਪਾਇਆ॥੧॥ਮਃ੩
 ਤੇਗੁਲਮਾਇਆਵੇਖਿਭੁਲੇਜਿਉਦੇਖਦੀਪਕਿਪਤੰਗਪਚਾਇਆਪੀਤਿਤਭੁਲਿਭੁਲਿਮਾਇ
 ਆਵੇਖਹਿਦਿਖਾਕਿਨੈਕਿਹੁਆਲਿਚੜਾਇਆਦੂਜੈਭਾਇਪੜਹਿਨਿਤਾਬਿਖਿਆਨਵਹੁਦਾਸਿ
 ਖੁਆਇਆਜੋਗੀਜੋਗਮਸੈਨਿਆਸੀਭੁਲੇਓਨਾਮਹਿਕਾਰੁਕਹੁਗਰਬੁਵਪਾਇਆਛਾਦਨੁਭੋਜ
 ਨੁਨਲੇਹੀਸਤਭਿਖਿਆਮਨਹਰਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆਏਤਵੇਆਵਿਦਹੁਸੇਜਨੁਸਮਧਾਜੀਨਿਗੁਰ
 ਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਕਿਸਨੇਅਖਿਸੁਲਾਈਐਜਾਕਰਦੇਸਭਿਕਰਾਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
 ਮਾਇਆਮੋਹਪਰੇਤੁਰੋਕਾਮੁਕੋਪੁਅਰੰਕਾਗਾਏਹਜਮਕੀਸਿਰਕਾਰੈਏਨਉਪਰਿਜਮਕਾਭੰਡਕਰਾਗਾ
 ਮਨਮੁਖਜਮਮਗਿਪਾਈਅਨਿਜਿਨਦੂਜਾਭਉਪਿਆਗਾਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਗੀਅਨਿਕੋਸੁਲੇਨਪੁਕਾਰਾ
 ਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲੈਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਗਾ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਹਉਮੈਮਮਤਾਮੋਹ
 ਲੀਮਨਮੁਖਨੇਗਈਖਾਈਜੋਮੋਹਿਦੂਜੈਚਿਤੁਲਾਇਦੇਤਿਨਾਵਿਆਪਰਹੀਲਪਟਾਈਗੁਰਕੈ
 ਸਥਦਿਪਰਜਾਲੀਐਤਾਏਹਵਿਚਹੁਜਾਈਤਨੁਮਨੁਹੈਉਜਲਾਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਈਨਾਨਕਮਾ
 ਏਆਕਾਮਰਲੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਈ॥੧॥ਮਃ੩ ਇਹਮਨੁਕੋਤਵੇਅਜੁਗਭਰਮਿ
 ਆਖਿਭਰੈਨਾਮਵੈਜਾਈਹਰਿਭਾਲਾਤਾਭਗਮਾਇਅਨੁਕਰਿਪਾਪੰਚੁਖੇਲੁਉਪਾਈਜਾਹਰਿਬਖ

ਸੇਤਾਗੁਰੀਮਲੈਅਸਥਿਰੁਰੋਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਨਕਿਛੁਮੈਰੋਨਜਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ੨
 ਕਾਇਅਕੋਵਅਪਰੁਹੀਮਲਦਾਸੈਜੋਗੀ॥ ਕਾਇਆਮੰਦਰਿਅਪਿਵਸਿਗਹਿਆਪੇਰਸਰੋਗੀ॥ ਅ
 ਪਿਅਤੀਤਅਲਿਪਤੁਹੈਨਿਰਜੋਗੁਹਰਿਜੋਗੀ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਹਰਿਕਰੇਸੁਹੇਗੀ॥ ਹਰਿਗੁਰਮੁ
 ਖਿਨਾਮੁਖਿਅਈਐਲਹਿਜਾਹਿਵਿਜੋਗੀ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਵਾਹੁਵਾਹੁਅਪਿਅਖਾਇਦਗੁਰ
 ਸਬਦੀਸਚੁਸੋਇ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸੇਠਤਿਸਲਾਹੈਗੁਰਮੁਖਿਭੂਝੈਕੋਈ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਥਾਲੀਸਚੁਹੈਸਚਿ
 ਮਿਲਾਵਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਪੁਭੁਪਾਇਆਕਰਮਿਪਰਪਾਤਿਹੋਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁਵਾ
 ਹੁਕਰਤੀਰਸਨਾਸਬਦਿਸੁਹਾਈ॥ ਪੂਰੈਸਬਦਿਪੁਭੁਮਿਲਿਆਆਈ॥ ਵਰਭਾਗੀਆਵਾਹੁਵਾਹੁਮੁਹ
 ਹੁਕਛਾਈ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇਈਜਨਸੇਯੋ॥ ਤਿਨਕਉਪਰਜਾਪੁਜਲਾਆਈ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਮਿਪਰ
 ਪਤਿਹੋਵੈਨਾਨਕਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਜਰਕਪਟਕਾਇਆਗਫ਼ਬੀਤਰਿਕੁਕੁਕੁਸ
 ਭੁਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਭਗਮਿਭੂਯੋਨਦਰਿਨਆਵਨੀਮਨਮੁਖਅੰਧਅਗਿਆਨੀ॥ ਉਪਾਇਕਿਤੇਨਲਭਨੀਕਰਿ
 ਕੁਖਥਕੇਭੇਖਵਨੀ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਖੋਲਾਈਅਨਿਹਰਿਨਮੁਜਪਾਨੀ॥ ਹਰਿਜੀਉਅੰਮ੍ਰਿਤਾਬਿਰਖੁਹੈਜਿਨ
 ਪੀਆਤੇਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੪ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਅਭੈਲਿਸੁਖਿਵਿਧਾਈ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿ
 ਅਸਦਾਅਨੰਦੁਹੈਵੈਮੋਗੀਆਈ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਅਹਰਿਸੇਉਲਿਵਲਾਈ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਮੀਥੇਲੈ
 ਥੇਲਾਈ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਅਸੋਭਾਪਾਈ॥ ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਸਾਤਿਰਜਾਈ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁਵਾਹੁ
 ਥਾਲੀਸਚੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਲਪੀਭਾਲਿ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਬਦੇਉਚਰੈਵਾਹੁਵਾਹੁਹਿਰਦੈਨਾਲਿ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕ
 ਰਤਿਅਹਰਿਪਾਇਆਸਹਜੇਗੁਰਮੁਖਿਭਾਲਿ॥ ਸੇਵਭਭਾਗੀਨਾਨਕਾਹਰਿਹਰਿਰਿਦੈਸਮਾਯਿ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਏਮਨਅਭਿਲੋਭੀਅਨਿਤਲੋਭੇਰਾਤਾ॥ ਸਾਇਆਮਨਸਾਮੇਹਲੀਦਹਦਿਸਫਿਰਾਤਾ॥
 ਅਗੈਨਉਜਾਤਿਨਜਾਇਸੀਮਨਮੁਖਿਦੁਖਾਤਾ॥ ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਨਚੀਖਚਿਠੀਕਾਬੋਲਾਤਾ॥ ਜਿਨਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਚੀਖਾਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਤਾ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੇਅਖੀਐ
 ਜਿਸਚਾਗਹਿਰਹੀਭੀਉ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੇਅਖੀਐਜਿਗੁਲਦਤਾਮਤਿਪੀਗੁ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸ
 ਨੇਅਖੀਐਜਿਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਨੇਅਖੀਐਜਿਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸਥਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਵਾਹੁਵਾਹੁਇਕੋਕਰਿਸਲਾਹੀਐਜਿਸਤਿਗੁਰਦੀਆਦਿਖਾਈ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਮੁਖਸ
 ਦਕਰਹਿਮਨਮੁਖਮਹਹਿਬਿਭੁਖਾਈ॥ ਚਿਨਵਾਹੁਵਾਹੁਨਭਵਈਦੁਖੇਦੁਖਿਵਿਧਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀ

ਵਲਾਵਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਏਵਲਾਈ। ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇਜਨਨਿਗਮਏ। ਤਿਭਵਲਸੇਈਪਾਇ।
 ੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਕੈਭਲੈਗੁਰਮਿਲੈਸੇਵਭਗਤਿਬਨੀਜੈ। ਹਰਿਕੈਭਲੈਹਰਿਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਰਸੁਪ੍ਰਿ
 ਜੈ। ਹਰਿਕੈਭਲੈਸੁਖਪਾਈਐਹਰਿਲਾਹਨਿਤਲੀਜੈ। ਹਰਿਕੈਰਖਤਿਬਹਾਲੀਐਨਿਜਪਹਿਸਦਾਵਸੈ
 ਜੈ। ਹਰਿਕਭਾਲਾਤਿਨੀਮਨਿਆਜਨਗੁਰਮਿਲੀਜੈ॥ ੧੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸੇਜਨਸਦਾ
 ਕਰਹਿਜਨਕਉਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਈ। ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਮਨੁਨਿਗਮਏਹੈਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਈ।
 ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਸਿਖੁਜੋਨਿਤਕਰੇਸੇਮਨਚੰਦਿਆਠਲਪਾਈ। ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇਜਨਸੇਹਲੇਹਗਿਤਿਨਕੈ
 ਸਿਗੰਮਿਲਾਈ। ਵਾਹੁਵਾਹੁਹਿਰਦੈਉਚਰਾਮੁਖੁਪੁਰੀਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰੇਉ। ਨਾਨਕਜੈਕਰਹਿਹਉਤਨੁਮਨੁ
 ਤਿਨਕਉਦੇਉ॥ ੧॥ਮਃ੩ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਾਹਿਬੁਸਦੈਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤਜੈਕਾਨਉ। ਜਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਠਲੁ
 ਪਾਇਆਹਉਤਿਨਬਲਿਹੈਜਉ। ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਨਿਪਨੁਹੈਜਿਸਨੇਦੇਇਸੁਖਾਈ। ਵਾਹੁਵਾਹੁਜਾਇਥਾਨਿ
 ਭਰਪੂਰੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਈ। ਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਸਿਖਨਿਤਸਭਕਰਹੁਗੁਰਪੂਰੇਵਾਹੁਵਾਹੁਭਾਵੈ। ਨਾਨਕਵਾ
 ਹੁਵਾਹੁਜੇਮਨਿਚਿਤਿਕਰੇਤਿਸੁਜਮਕੈਕਰੁਨੇਜਿਨਅਵੈ॥ ੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸਦੈਹੈਸਚੀਬੁਰਥਲੀ।
 ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਚੁਪਛਾਲੀਐਸਾਚਿਸਹਜਿਸਮਾਲੀ। ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਹਿਨਾਸਵਹਿਜਾਗਤਰੈਲਿਵਿਹਲੀ।
 ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਗੁਰਚਾਖਿਅਸੇਪੁਨਪਰਲੀ। ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਚਿਪਚਿਮੁਏਅਜਾਲੀ॥ ੧੭॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩
 ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਲੀਨਿਰੰਕਾਰਹੈਤਿਸੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੋਈ। ਵਾਹੁਵਾਹੁਅਗਮਅਥਹੈਵਾਹੁਵਾਹੁਸਚਾਸੇਈ।
 ਵਾਹੁਵਾਹੁਵੇਪਰਵਹੁਹੈਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰੇਸੁਹੋਈ। ਵਾਹੁਵਾਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਈ। ਵਾਹੁਵਾਹੁ
 ਕਰਮੀਪਈਐਅੰਮ੍ਰਿਤਦਾਇਆਕਰਿਦੇਈ। ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਏਈ॥ ੧॥ਮਃ੩
 ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੇਵੇਸਾਤਿਨਅਵਈਦੂਜੀਨਹੀਜਾਈ। ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਏਚੀਐਵਿਲਕਰਮੈਨਪਾਇਆ
 ਜਾਈ। ਜਿਨਅੰਤਹਿਏਭਵੇਕਰੁਹੈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਈ। ਜੀਮਲੁਮਰਲੁਨਚੁਕਈਹਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖੁ
 ਪਾਈ। ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤਲਾਈਆਸੁਖਾਈਕੋਈਨਹੀ। ਤਿਨਜਮਕੀਤਲਬਨਹੋਵਈਨਾਚਿਈ
 ਦੁਖਸਹਾਹਿ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥ ੨॥ਪਉੜੀ॥ਛਾਛੀਤਿਸਨੈਅਖੀਐਜੀਖਸਮੈ
 ਧਰੀਪਅਗਾਦਰਿਖਵਸੇਵਕਰੇਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਗਾਛਾਛੀਦਰੁਪਪਾਇਸੀਸਚੁਰਖੈਉਰਧਾਹਿ। ਛਾ
 ਛੀਕਾਮਹਲੁਅਗਲਾਹਰਿਕੈਨਾਈਪਅਰਿ। ਛਾਛੀਕੀਸੇਵਾਚਕਰੀਹਰਿਜੀਪਹਰਿਨਿਸਤਾਹਿ॥ ੧੮॥
 ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਗੁਜਗੀਜਾਤਿਗਵਰਿਜਾਸਹੁਪਾਏਅਪਲਾ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿਜਪੁ

ਜਪਲਾ ਜੇਸੁਸ ਤੇ ਗੁਰਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਭਉਪਵੈ ਸਾਕੁਲਵੰਤੀ ਨਾਗਿ ਸਾਹੁ ਕਮੁਪਛਾ ਲੈ ਕੰਤਕਾ ਜੇਸੇ ਨਕ੍ਰਿ
 ਪਕੀਤੀ ਕਰਤਾਗਿ ਚਿਹੁਕਚ ਜੀ ਕੁਲਖ ਲੀਪਹਰਿਛੋ ਭੈ ਭਤਾਗਿ ਭੈਪਇਐ ਮਲੁ ਕਟੀਐ ਨਿਰਮ
 ਲੋਵੈ ਸਰੀਰਾ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਤਿ ਉਤਮੋਵੈ ਹਰਿਜਪਿ ਗੁਲੀਗਹੀਗੁ ਭੈਵਿਚੈ ਬੈਸੈ ਭੈਰੋ ਭੈਵਿਚੈ
 ਕਮਵੈ ਕਾਗਾਐ ਬੈਸੁ ਖੁਵਾਝੇ ਆਈ ਆਦਰਗਹੋ ਮੇਖਦੁਆਗਾ ਭੈਤੇ ਨਿਰਭਉਪਈਐ ਮਿਲਿਐ ਜੋਤੀਜੋਤਿਅ
 ਪਗਾ ਨਨਕਖਸੈ ਭਵੈ ਸਭਲੀ ਜੇਸੇ ਆਪੇ ਬਖਸੈ ਕਰਤਾਗੁ ॥੧॥ਮਃ ੩ ਸਦਾਸਦਾਸਾ ਲਾਹੀਐ ਸਚੇ ਕ
 ਉਥਲਿ ਜਾਇ ਨਨਕਏ ਕੁਛੋ ਚਿਦੁ ਜੈਲਗੈ ਸਾਜਿਹਵਾ ਜਲਿਜਾਇ ॥੨॥ਪਉਤੀ ॥ ਅੰਸ ਅਉਤਾਉਉ
 ਪਾਇਓਨੁ ਭਉਦੁ ਜਾਕੀਆ ਜੇ ਉਗਜੇਰਾਜੁ ਕਮਵਦੇ ਦੁਖਸੁਖਭਿਗੀਆ ਈਸਰੁ ਬਹਮਸੇਵਦੇਅੰ
 ਭੁਤਿਨੀਨਲਹੀਆ ਨਿਰਭਉਤਿਰੰਕਰੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਗਟੀਆ ਭੈਬੈਸੈ ਗੁਵਿਜੇ ਗੁਨਾਵੇ ਅਪ
 ਈਅਸਥਿਰੁ ਜਾਗਿਥੀਆ ॥੧॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਏਹੁ ਸਭਕਿਛੁ ਅਵਲਜਾ ਲੁਹੈ ਜੇਤਾ ਹੈ ਆਕਾਗਾ ਜਿ
 ਨਿਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਆਸੋਹੋ ਅਪਰਵਾਨਾ ਨਨਕਜੋਕੇ ਆਪੁਗਲਾਇ ਦਾਸੇ ਮੁਰਖੁ ਗਵਾਹੁ ॥੧॥ਮਃ ੩
 ਮਨੁਕੈ ਚਰਪੀਲ ਕੁਗੁਗੁਰੀਆ ਮਨੁਕੈ ਚਾਜਹੀ ਬੰਦੇ ਤਹਜਾਇ ਨਨਕਹਸਤੀ ਕੰਢੇ ਬਾਹਰਾ ਠਿਠਿਰਿਉ
 ਝੁਕਿਪਾਇ ॥੨॥ਪਉਤੀ ॥ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਜਿਨਿਉ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਲਾਸੇਵਿਸਭ ਠਲਪਾ
 ਏਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕਾਨਉ ਸਦਾਪਿਆਈਆ ਸਿਤਜਨਾਕੈ ਸੰਗਿ ਦੁਖਮਿਟਾਇਆ ਨਨਕਭਏ ਅਚੰਤੁ
 ਹਰਿਪਤੁ ਨਿਹਚਲਾਇਆ ॥੨॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਖੇਤਿਮਿਅਲਾਉਚੀਆ ਘਰੁ ਉਚਾਨਿਰਲਉ ਮਹਲਭ
 ਰਤੀਘਰੁ ਸਰੈ ਸਜਲਪਹੁਲਿਅਉ ਬਰਸਤਾਤ ਬਰਸੁ ਘਨਾਥਹੁਵੈ ਬਰਸਹਿਕਾਰੀ ਨਨਕਾਤਿਨ ਬਾਲਿਹ
 ਰਲੈ ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਮਨਮਾਹਿ ॥੧॥ਮਃ ੩ ਮਿਠਾਸੇਜੇ ਭਵ ਦਾਸਜਲੁਸੇਜੇ ਗਸੈ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
 ਜਾਲੀਐ ਜਾਕਉ ਅਪਿਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੨॥ਪਉਤੀ ॥ ਪਭਪਾਸਿ ਜਨਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਤੂਸਚਾਸਈ ॥ ਤੂਰਖਵਾ
 ਲਾਸਦਾਸਦਾ ਹਉਤੁਪਾਏਈ ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਿਆ ਤੂਰਹਿ ਆਸਮਾਈ ॥ ਜੇ ਦਾਸਤੇਰੇਕੀ ਨਿੰਦਾਕ
 ਰੇਤਿਸੁ ਮਹਿਪਚਾਈ ॥ ਚੰਤਾਛੁਡਿਅਚੰਤੁ ਹਉਨਨਕਲਾਗਿਪਾਈ ॥੨॥ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਆਸਾਕਰਤਾਜ
 ਗੁਮੁਆ ਆਸਾ ਮਰੈਨਜਾਇ ਨਨਕਆਸਾਪੂਰੀਆ ਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ ॥੧॥ਮਃ ੩ ਆਸਾਮਨਸਾਮਰਿਜਾ
 ਏਸੀਜਿਨਿਕੀਤੀਸੇਲੈਜਾਇ ਨਨਕਨਿਹਚਲੁਕੇਰਤੀਬਾਝੁਹਰਿਕੈਨਾਇ ॥੨॥ਪਉਤੀ ॥ ਆਪੇਜਗਤ
 ਉਪਾਇਚਿਨੁਕਰਿਪੁਰਾਖਾਣਾ ॥ ਆਪੇਸਹੁਆਪੇਵਲਜਾਣਾ ॥ ਆਪੇਹੀਹਰਿਹਵਾ ॥ ਆਪੇਸਗੁਰੁਆਪੇਬੋਹਿਥਾਆਪੇ
 ਹੀਖੇਵਾਣਾ ॥ ਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲੈਐਆਪੇਆਪੇਦਸੇਘਾਣਾ ॥ ਜਨਨਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਤੂ ਸਭਿਕਿਲਾਵਿਖਕਾਣਾ

ਰਗੁਗੁਜਰੀਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕਮਃ ੫
 ਅੰਤਰਿਗੁਰੁ ਅਰਪਣਾ ਜੋਰਵਾ ਜਪਿਗੁਰਨਾਇਕੇ ਤੀਸਤਿਗੁਰੁਪੇਖਲਾਸਵਲੀਸੁਨਲਾਗੁਰਨਾਇਕਾ
 ਤਿਗੁਰਸੇਤੀਗਤਿਅਦਰਗਪਈਐਠਉ। ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸਨੇਏਰਵਕੁਦੇਈ। ਜਗਮਰਿ
 ਉਤਮਕਾਢੀਅਹਿਵਿਰਲੇਕੇਈਕੇਈ॥੧॥ਮਃ ੫ ਰਖੇਰਖਲਾਹਰਿਅਪਿਉਥਾਰਿਅਨੁ। ਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪ
 ਇਕਾਜਸਵਾਰਿਅਨੁ। ਹੋਆਆਪਦਇਆਲੁਮਨੁਨਵਿਸਾਰਿਅਨੁ। ਸਪਜਨਕੈਸੀਹੀਭਵਜਲੁਤਰਿਅ
 ਨੁ। ਸਾਕਤਨਿਦਕਦੁਸਟਖਿਨਮਾਹਿਬਿਦਾਰਿਅਨੁ। ਤੇਸੁਸਾਹਿਬਕੀਟੇਕਨਨਕਮਨੈਮਾਹਿ। ਜਿਸੁਸਿਮਰ
 ਤਸੁਖੁਏਸਗਲੇਦੁਖਜਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਅਕੁਲਾਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖੁਮਗਮੁਅਪਾਰੀਐ। ਸਚੇਸਚਾਸਚੁ
 ਸਚੁਨਿਰੰਗੀਐ। ਕੁਰੂਨਜਪੈਕਿਛੁਤੇਗੀਰੀਐ। ਸਭਸੈਦੇਦਤਰੁਜੇਤਉਪਰੀਐ। ਇਕਤੁਸੁਤਿ
 ਪਰੇਇਜੋਤਿਸਿਜਾਗੀਐ। ਹੁਕਮੇਭਵਜਲਮੀਏਹੁਕਮੇਤਾਗੀਐ। ਪਰਜੀਉਤੁਪੁਪਿਅਏਸੋਇਜਿਸੁਭਾ
 ਗੁਮਥਾਗੀਐ। ਤੇਗੀਗਤਿ— ਮਿਤਿਲਖੀਨਜਾਇ। ਹਉਤੁਪੁਬਲਿਹਗੀਐ॥੧॥ਸਲੋਕਮਃ ੫
 ਜਾਤੁਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਨਅਚੰਤੁਵਸੁਮਨਮਾਹਿ। ਜਾਤੁਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਨਤਉਨਿਧਿਅਗਮਹਿਪਾਹਿ। ਜਾ
 ਤੁਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਨਤਗੁਰਕਾਮੰਤੁਕਮਾਹਿ। ਜਾਤੁਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਨਤਨਾਨਕਸਾਚਿਸਮਾਹਿ॥੧॥
 ਮਃ ੫ ਕਿਤੀਬੈਹਰਿਬੈਹਲੇਮੁਦਵਜਾਇਨਵਜਾ। ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਲੁਕਿਸੈਨਰਹੀਆਲਜਾ॥੨॥ਪਉੜੀ
 ਤੁਪੁਪਿਅਈਨਿਬੇਦਕਤੇਥਾਸਲੁਖਵੇ। ਗਲਤੀਗਲੀਨਜਾਇਤੇਰੈਦਰਿਪਵੇ। ਚਹਮੇਤੁਪੁਪਿਅਾਇ
 ਨਿਏਂਦੁਇੰਦ੍ਰਾਸਲਾ। ਸੰਕਰਥਿਸਨਅਵਤਾਰਹਰਿਜਸੁਮੁਖਿਭਲਾਪੀਰੀਪਕਾਬਰਸੇਖਮਸਾਇਕਅ
 ਉਲੀਏ। ਚਿਤਿਪੋਤਿਨਿਰੰਕਾਰਘਟਿਘਟਿਮਉਲੀਏ। ਕੁਰੂਹਕਰੇਵਿਲਾਸੁਪਰਮੇਤਗੀਐ। ਜੀਤੁ
 ਜਿਤੁਲਾਇਹਿਅਪਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗੀਐ॥੨॥ਸਲੋਕਮਃ ੫ ਚੀਰੀਆਈਆਲੁਕਰੇਚੁਰਿਅਈ
 ਹੋਇਸੇਗ। ਨਾਨਕਅਜੁਕਾਇਅਵਸੀਗਛਲਛਲੀਪੇਗ॥੧॥ਮਃ ੫ ਕਿਤੀਅਕੁਢੰਗਗੁਣਾ। ਬੀਐਂਤਿਤੁ
 ਨਾਨਕਸੁਹਿਦਕਿਅਮਨਮਹਿਸਚਾਮਿਤਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਹਉਮਾਂਗਉਤੁਝੈਦਇਆਲਕਰਿਦਾਸਾਂਗੋਲਿਆ
 ਨਉਨਿਧਿਪਈਗਜੁਜੀਵਾਥੋਲਿਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਧੁਦਸਾਘਰਿਘਲਾ। ਤੇਨਕੈਸੀਗਿਨਿਹਾਸਵਲੀ
 ਜਸੁਸੁਲਾ। ਕਮਾਵਾਤੇਨਕੀਕਰੰਸਰੀਰਪਵੇਤੁਹੋਈ। ਪਖਾਪਾਲੀਪੀਸਿਥਿਗਸਾਪੈਰਧੋਈ। ਅਪਹੁਕਛੁਨੇ
 ਇਪੁਭਨਦਰਿਨਿਹਲੀਐ। ਮੋਹਿਮਿਰਗੁਲਾਦਿਚੈਥਉਸਿਤਧਰਮਸਾਲੀਐ॥੩॥ਸਲੋਕਮਃ ੫

ਸਜਨ ਤੋਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਿ ਸਦ ਪੁਰਿਗਿ। ਨਨ ਕਸਰ ਦਿ ਤੁਹ ਗੀਅਪੇਖ ਉਸ ਦਾ ਹਜੁਰਿਗਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਪਾਤਿਤ
ਪੁਨੀਤ ਅਸਿਖ ਹੋਇ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਯਾਤਾ ਪੁਰਾ ਜਿਸੁ ਨਨ ਕਸਰ ਤਕੇ ਕੁ
ਗਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿਤ ਜਪੀਐ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨਾਉ ਪਰਵਾਦਿ ਗਾਠਦਾ॥ ਜਿਸਨੇ ਕਰੇ ਰਹੀਅਤਿ ਸੁਨਾਵੇ ਸਾ
ਦਾ॥ ਅਪਿਉ ਪਵਨ ਹਰ ਅਪੇਰੀ ਮਾਰਦਾ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾ ਲੈ ਜਾ ਲੁਭੁ ਵਿਵੀਚਾਰਦਾ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪੀਖ
ਨਮਾਹਿ ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਠਦਾ॥ ਜਿਸਨੇ ਲਾਏ ਸਾਚਿ ਤਿਸਹਿ ਉਪਾਰਦਾ॥ ਜਿਸਦੈ ਹੋਵੈ ਵਲਿ ਸੁਕ ਦੇਨ ਹਾਰਦਾ॥
ਸਦਾ ਅਭੁਤੁ ਦੀਬਾਨੁ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਨਮਸਕਾਰਦਾ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਛੋੜੀਐ ਦੀਜੈ ਅ
ਗਨਿ ਜਲਾਇ॥ ਜੀਵਦਿ ਅਨਿਤ ਜਪੀਐ ਨਨ ਕਸਾਚਾ ਨਾਉ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤੁ ਅਪਲਾਸ
ਭੁਲਾ ਪਏ ਅਹਿ॥ ਨਨ ਕਨਾਮੁ ਅਗਾਧੀਆ ਗੁਰਪੁਰੇ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋ ਪੁਰਤ ਸੇਸਾਰਿ
ਜਿ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਗਈ ਬਲਾਈ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿਆ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਦਸਨੁ ਦੀਖ ਜਗਤ ਨਿਰ
ਲੁਭੇਇ॥ ਜਨ ਕੇ ਸੇਗਿ ਨਿਹਾਲੁ ਪਾਪੈ ਲੁਭੇਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ਚਿਖੈ ਜਪੀਐ॥ ਮਨ ਕਉ ਹੋਇ ਸੰਤੋਖੁ ਭੁ
ਖਾਧੀਐ॥ ਜਿ ਸੁਘਟਿ ਵਸੈ ਮਾਨਉ॥ ਤਿਸੁ ਥੰਧਨ ਕਾਟੀਐ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਹਰਿਖੂਟੀਐ॥ ੫॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤ ਵਉ ਦਿਤ ਵਨੈ ਉਦਮੁ ਕਰ ਉਉਰਿ ਨੀਤਾ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਕਾ ਅਹੋ ਰੋਜੁ ਹੁ
ਨਾਨ ਕ ਕੇ ਸੀਤਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਰਿ ਪਭਿਰਾਖਿ ਅਮਰੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਮੁਲਿ॥ ਨਨ ਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭਤਾ ਲੀਅ
ਮਰਉ ਵਿਚਾਰੀ ਸੁਲਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਥਾਰੈ ਇਸੁ ਗੁਰਪਰਿ ਮਰਦਾ ਸਿਕਰਿ॥ ਛੋੜੈ ਸਿਅ ਦਾ ਪ
ਸਗਲ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਗਿ ਪਧਰਿ॥ ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਕੈ ਪੈਰ ਦਰਮਾ ਤਿ ਜਾਇ ਜਾਗਿ॥ ਸਾਧ ਜਨ ਕੇ ਸੇਗਿ ਭਵ ਜਲਾਇ
ਖਮੁ ਤਰਿ॥ ਸੇਵਹੁ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਅਗੈ ਨ ਮਰਹੁ ਡਗਿ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਨਿਰਲੁ ਉਲੇਸੁ ਭਰਭਗਿ॥ ਮਨ ਕਉ
ਹੋਇ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਆਈਐ ਸਦਾ ਹਰਿ॥ ਸੋ ਲਗਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵ ਜਾ ਕਉ ਕਰਮੁ ਪੁਰਿ॥ ੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫
ਲਗਵੀ ਅਸੁਖ ਨਿਜੇ ਰਵਾਹਰੈ ਜੋ ਵੀਆ॥ ਨਨ ਕ ਲਹਰੀ ਲਖ ਸੈਆਨ ਰੁਥ ਲਵੇ ਇਨ ਮਾਪਿਰੀ॥ ੧॥
ਮਃ ੫ ਬਨਿ ਭੀਰ ਵਲੈ ਹਿ ਕੁਸਾਥੀ॥ ਲਪਮੁ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਨਨ ਕ
ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਈ ਅਨਿਸਾਭਿ ਨਿਪਨ ਤੋਰੈ ਰੀਰਿ ਰਤਿਆ॥ ਨਹੋ ਵਈ ਪਛੋਤ ਉਤਪਨੇ ਜਪਤਿ
ਆਪੁ ਨੁ ਸਕੈ ਕੋਇ ਚੇਰੀ ਟੇਕ ਜਨਾ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ ਵਹੁ ਵਹੁ ਸੁਖ ਲਹੈ ਚਿਤ ਰਿਮਨਾ॥ ਗੁਰਪਾਹਿ ਸਿਫਾ ਤਿਭੀ
ਡਾਕੁ ਕਰੀ ਪਈਐ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ਬਹੁ ਨਿਪਾਈਐ॥ ਰਖੈ ਅਪਿਦਇ ਅਲੁ ਕਰਿ ਦਸ
ਆਪਲੇ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾਂ ਸੁਲੇਸੁ ਲੇ॥ ੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਪੇਸ ਪਵੇ ਲਾਭੈ ਸਹਿ ਦਿਤ ਫਕ

ਲਕੁਪਤਿ ਮੇਰੀ॥ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਾਈ ਮੈ ਚ ਨਾਨਕ ਸਾਰਨ ਜਾ ਲਾ ਤੇਰੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਤੈਰੈ ਸਿਮਰਦੀ ਹ
 ਭਾਕਿ ਛੁਲਾਧ ਮੁਖਿ ਮੁਨਾ ਰਿਠ ਮੁਕਈ॥ ਜੇ ਸੁਪਾਤਿ ਰਖੈ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਮੋਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਹੋਵੈ ਸੁਖੁ ਘਲਾ ਦਯਾ ਪਿਆਈਐ॥ ਵੈਰੋਗਾ ਘਾਲਿ ਹਰਿਗੁਲ ਕਾਇਐ॥ ਅੰਦਰਿ ਵਰ
 ਤੈਠਾ ਦਿ ਪੁਰਿ ਚਿਤਿ ਆਇਐ॥ ਪੁਰਨੋਵੈ ਅਸਨਾਇ ਮੀਰੀ ਵਸਾਇਐ॥ ਕਾਇਨਲ ਗੋਬਿਧ ਨੁਆਪੁਰ
 ਵਾਇਐ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਮਾਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਐ॥ ਤਿਨਿ ਪਏ ਸਭੋ ਥਕਾ ਜੇ ਸੁਆਪਿ ਦਿਵਾਇਐ॥ ਤੂਸ
 ਭਨਾ ਕਖਸ ਮੁਸਭ ਤੇਰੀ ਛਾਇਐ॥ ੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਨਦੀ ਤਰੰਦ ਕੀ ਮੈ ਰਾਖੇ ਚੁਨ ਖੁੰਭੈ ਮੀਠੀ ਮੁਹਰ ਚਿ
 ਤੇਰੀ॥ ਤਉ ਸਹਚਰ ਲੀ ਮੈ ਰਾਹੀ ਅਵਾਸੀ ਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਤਲਾਭੇ ਜੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਜਿਨਾ ਦੇ ਸੂਰ੍ਜ
 ਆਦੁ ਰਮਾਤਿ ਵੈਵੈ ਮਿਤ ਅਸਾ ਨਵੇ ਸੇਈ॥ ਹਉ ਛੁਛੇ ਦੀ ਜਗੁ ਸਥਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਿਗਲੇ ਕੋਈ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਅਵੈ ਸਾਹਿਬੁ ਚਿਤਿ ਤੇਰੇ ਅਭਗਤਾ ਰੇ ਰਿਆ॥ ਮਨ ਕੀ ਕਟੀ ਮੈ ਮੈਲੁ ਸਾਪ ਸੀ ਗਵਿਠਿਆ॥ ਜਨਮ
 ਮਰਲ ਭਉ ਕਟੀ ਮੈ ਜਨ ਕਾ ਸਥ ਦੁਜੀ ਪਾ॥ ਬੀਪ ਰਖੇ ਲਿਸੈ ਤਵੁ ਤਸਾਭਿ ਜਾਹਿ ਛਾਪਾ॥ ਤੇ ਸੁਸਿਉ ਲਾਇ ਨਿ
 ਠੇਰਾ ਜਿਸ ਦੀ ਸਭਿ ਪਾ ਗਿਆ॥ ਉਚੀ ਹੁਉ ਚਾਬ ਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾ ਗਿਆ॥ ਗੈਲਿ ਦਿਨ ਸੁਕਰ ਜੋ ਰੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
 ਪਿਆਈਐ॥ ਜਾ ਅਪੋਹੋ ਦਇਆ ਭੁਤਾ ਭਗਤ ਸੇ ਗੁਪਾਈਐ॥ ੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਥਾਗਿ ਵੇਚਾਨ ਵੈਰੁ
 ਮਸਪੁ ਮਸਕੁ ਕਾਪਈ ਆਗੀ॥ ਤਉ ਸਹਸੇ ਤੀਲਾ ਗਵੈ ਰੋਗੀ ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਬਨੁ ਗਾਹੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੫
 ਸਚੀ ਬੈਸਕਾ ਤਿਨਾ ਸੀ ਗੀ ਜਿਨ ਸੀ ਗੀ ਜਪੀ ਮੈਨ ਉ॥ ਤਿਨ ਸੀ ਕਿ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਚਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਅਪਲਾ ਸੁਆ
 ਚੇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਾਵੇਲਾ ਪਰਵਾਨਾ ਜੇ ਤੁਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ॥ ਹੋ ਅਸਾ ਪੁਸਿ ਗੁਠਿ ਰਿਦੁ ਖਨ ਤੇਟਿ
 ਆ॥ ਪਾਇਆ ਨਿਹਚਲੁ ਬਨੁ ਠਿਰਿ ਗਗਨ ਭਿਨ ਲੇਟਿਆ॥ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਇਕੁ ਸਗਲ ਬਯੋਟਿਆ॥
 ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਲਾਇ ਪਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੇਟਿਆ॥ ਸਭੇ ਜਪੀ ਮੈ ਜਾਪੁ ਜਿ ਮੁਖ ਹੁਥੇ ਲੇਟਿਆ॥ ਹੁਕਮੇ ਚੁਠਿ
 ਨਿਹਾਲੁ ਸੁਖਿ ਸੁਖੇਟਿਆ॥ ਪਰਿਖਿ ਜਾਨੈ ਪਾਏ ਸੇ ਬਹੁ ਵੈਰੁ ਖੇਟਿਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਵਿਛੋਰੇ ਜੈ
 ਚੁਰਖ ਵੇਨ ਵੈਰਿ ਗਾਖੇ॥ ਜੇ ਸੋ ਪਲੀ ਮਿਲੀ ਨਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਬੁ ਹਸਦੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਜਿ ਮੀਵ ਸੇਈ ਪਾਲੀਐ
 ਈਧਲੁ ਰਖੈ ਭਾਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਹੁਆਹਿ ਜਾ ਕੈ ਅਨਾਹਿਤੁ ਭੁਕੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੇਰੇ ਕੀ ਤੇਰੀ ਮਤੁ ਪੈਰੀ
 ਗੋਚਰੇ॥ ਸੇਈ ਵਰਤੈ ਜਗਿ ਜੀ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਪੁਗਾ॥ ਬਿਸਮੁ ਭਏ ਬਿਸਮਾ ਦਦੇ ਖਿਕੁ ਦਗਤਿ ਤੇਰੀਆ॥
 ਸਗਲਿ ਪਰੇ ਤੇਰੀ ਦਸ ਕਰਿ ਗਾ ਤੇਰੇ ਮੇਰੀਆ॥ ਤੇਰੇ ਹਥਿ ਨਿਧਾਨੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹੀ॥ ਜੇ ਸਨੇਹੇ ਦਿ
 ਏਆ ਲੁਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਇ ਲੇਹੀ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕੇ ਅੰਤ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ॥ ਜੇ ਸਨੇਹੇ ਕੀ ਪਾਲੁ ਸੁ

ਰਹਿ

ਨਮੁਖਿਅਈਐ॥੧੧॥ਸਲੋਕਮਃ ੫ ਕੜਛੀਆਠਿਗੋਨਿਸੁਅਉਨਜਲਨਿਸੁਵੀਆਸੇਈਮੁਖ
ਦਿਸੈਨਿਨਕਰਤੇਪੇਮਗਸਿ॥੧੧ਮਃ੫ ਪੋਜੀਲਪਮੁਖੋਚੁਛਰੀਅਉਜਾਵੀ॥ਤੈਸਹਿਦੇਰੀਵਾਜੇ
ਨਨਕਖੇਤੁਨਛੇਜਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਅਗਪਿਹੁਸਚੇਸੇਇਸਭੁਕਿਛੁਜਿਸੁਪਾਸੀ॥ਦੁਗਸਿਰਿਆਖਸਮੁਖ
ਪਿਖਿਨਮਹਿਕਰੇਗਸਿ॥ਅਤੇਅਗਹੁਸਗਲਉਪਾਵਤਿਸਕੀਚਿਟਗਹੁ॥ਪਉਸਗਲਾਈਭਾਜੇਸੁਖੀਹੁਸੁਖ
ਲਗੁ॥ਕਰਮਧਰਮਤਤਾਗੀਅਨੁਸਿਤਸਿਹੁਹੋਈ॥ਜਪੀਐਅੰਮਿਤਨਾਮੁ॥ਬਿਘਨੁਨਲਗੈਕੋਈ॥ਜਿਸੇਨੇਅ
ਪਿਦਇਆਲੁਤਿਸੁਮਨਿਵੁਠਿਆ॥ਪਾਈਅਨਿਸਭਿਨਿਪਨਸਾਹਿਬਿਤੁਠਿਆ॥੧੨॥ਸਲੋਕਮਃ ੫
ਲਧੁਲਭੁਲਹਾਰੁਕਰਨੁਕਰੰਦੇਮਾਪਿਗੀ॥ਏਕੋਸਿਰਜਲਹਾਰੁਨਕਾਕਿਅਨਪਸੀਐ॥੧੫ਮਃ੫ ਪਾਪ
ਨਵੀਆਪਛਾੜਿਬਾਲਾਸਚਾਵਸੀਨੈਕੈ॥ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਜਾਚੇਤਾਰੇਨਨਕਦਖੁਨਥੀਵਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਵਹੁਵਹੁਸਿਰਜਲਹਾਰਪਾਈਅਨੁਠਾਂਢੇਆਪੀ॥ਜੀਅਜੀਤਮਿਹਰਵਾਨੁਤਿਸੇਨੇਸਦਾਜਾਪੀ॥ਦਾਈਅ
ਧਾਗੇਸਮਗਬਿਚੁਕੇਬਿਲਾਬਿਲਾਪਾ॥ਨਠੇਤਪਦਖੋਰਗਪੁਰੇਗੁਰਪਤੀਪਾ॥ਕੀਤੀਅਨੁਆਪਲੀਰਖਗ
ਰੀਬਨਿਵਾਜਿਥਾਪੀਆਪੇਲਾਈਅਨੁਛਡਾਈਚੰਧਨਸਗਲਕਾਪੀ॥ਤਿਸਨਬੁਣੀਅਸਪੁਨੀਮਨਸਿ
ਤੋਖਿਧੀਪਾ॥ਵਡੀਹੁਵਡਾਅਪਾਰਖਸਮੁਜਿਸੁਲੇਪੁਨਪੁਨੀਪਾ॥੧੩॥ਸਲੋਕਮਃ ੫ ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿ
ਪਲਪਭਹਰਿਹਰਿਸੇਈਜਪਾਤਾ॥ਨਨਕਪੀਤਿਲਗੀ॥ਤਿਨਰਾਮਸਿਉਭੇਟਤਸਾਪਸਿਗਾਤਾ॥੧੪ਮਃ੫
ਗਮੁਗਮਹੁਬਡਭਾਗੀਹੋਜਾਨਿਥਲਿਮਹੀਆਲਿਸੋਈ॥ਨਨਕਨਾਮਅਗਪਿਐਬਿਘਨੁਨਲਗੈਕੋਈ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਭਗਤਕਾਬੋਲਿਆਪਰਵਾਨੁਹੋਦਰਗਹਪਵੈਥਾਈ॥ਭਗਤਾਤੇਰੀਟੇਕਰਤੇਸਚਿਨਾਈ॥ਜਿ
ਸੇਨੇਹੋਈਕ੍ਰਿਪਲੁਤਿਸਕਾਦੁਖੁਜਾਈ॥ਭਗਤਤੇਰੇਦਾਈਅਲਚਿਨਾਮਿਹਰਪਾਈ॥ਦੁਖੁਦਰਦਵਰੇਰੇਰੁ
ਨਪੋਹੋਤਿਸੁਮਾਈ॥ਭਗਤਏਹੁਅਧਾਰੁਬੁਲਗੋਵੰਦਗਾਈ॥ਸਦਾਸਦਾਦਿਗੁਰੈਲਿਏਕੋਈਕੁਪੀਆਈ॥
ਪੀਵਤਿਅੰਮਿਤਨਾਮੁਜਨਨਮੇਰੇਅਘਾਈ॥੧੫॥ਸਲੋਕਮਃ੫ ਕੋਟਿਬਿਘਨਤਿਸੁਲਾਗਤੇਜਿਸ
ਨੇਵਿਸੈਨਾਉ॥ਨਨਕਅਨਾਦੇਨੁਬਿਲਪਤੇਜਿਉਸੁਵੈਘਰੇਕਾਉ॥੧੬ਮਃ੫ ਪਿਰੀਮਿਲਾਵਾਜਾਥੀਐ
ਸਾਈਸੁਹਾਵੀਰਾਤੇ॥੫੩੩ਮੁਹਤੁਨਹਵੀਸੈਨਨਕਰਵੀਐਨਿਤਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੁਰਬੀਰਵਰੀਆਮ
ਕਿਨੈਨਹੋਵੀਐ॥ਫਉਜਸਤਲੀਹਠਪੰਚਾਜੇਵੀਐ॥ਦਸਨਰੀਅਉਪੁਤਦੇਨਿਚਮੇਵੀਐ॥ਜੀਲੇ
ਜਿਲਿਐਨਿਰਲਾਈਏਰੇਟੇਨਾਏਵੀਐ॥ਤੈਰੁਲਾਈਨਕੈਵਸਿਕਿਨੈਨਮੇਵੀਐ॥ਭਰਮੁਕੇਵਮਾਈਆ
ਖਈਕਹੁਕਿਤਾਬਿਪੈਤੇਵੀਐ॥ਗੁਰਪੁਰਾਅਗਪੀਬਿਖਮਦਲੁਫੇਵੀਐ॥ਹਉਤਿਸੁਅਗੈਦਿਨਗਤਿਰ

ਹਰਭਜੇਗੀਐ॥੧੫॥ਸਲੋਕਮਃ੫ ਕਿਲਾਵਿਖਸਭੇਉਤਗਨੀਤਨੀਤਗੁਲਗਾਉ॥ਕਿਟਿਕਏ
 ਸਾਉਪ॥ਜਹਿਨਾਨਕਾਬਿਸਰੈਨਾਉ॥੧੫ਮਃ੫ ਨਾਨਕਸਾਤਿਗੁਰਿਭੇਟਿਐਪੁਰੀਹੈਵੈਜੁਗਾਤਿ॥ਹਸਿਦਿ
 ਆਖੇਲੀਦਿਅਪੈਨੀਦਿਅਖਾਵੇਦਿਅਵਿਚੋਹੈਵੈਮੁਕਤਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੋਸਾਤਿਗੁਰੁਪਰੁਪੈਨਾਜੀਨਿ
 ਭਰਮਗੁਰੁਤੇਰੀਆ॥ਸੋਸਾਤਿਗੁਰੁਵਹੁਵਹੁਜੀਨਿਹਰਿਸਿਉਜੋਰੀਆ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਅਖੁਵਗੁਰੁ
 ਦੇਇਦਭੁਰੀਮਹਾਰੇਗੁਬਿਕਰਲਾਤਿਨੈਬਿਦਭੁਰੀ॥ਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਬਹੁਤਖਜਾਨੀਆ॥
 ਜਿਤਜਨਮੁਅਪਾਰੁਆਪੁਪਛਾਨਿਆ॥ਮਹਿਮਾਕਰੀਨਜਾਇਗੁਰਸਮਰਥਦੇਵਾ॥ਗੁਰਪਾਰਬਰਮ
 ਪਰਮੇਸੁਰਮਪਰੰਪਰਮਲਖਅਭੇਵਾ॥੧੬॥ਸਲੋਕਮਃ੫ ਉਦਮੁਕਰੇਦਿਅਜੀਉਤੁਕਮਾਵਾਦਿਅ
 ਸੁਖਭੁੰਚੁ॥ਪੈਆਇਦਿਅਤੂਪ੍ਰਭੂਮਿਲੁਨਾਨਕਉਤਰੀਚਿੰਤਾ॥੧੬ਮਃ੫ ਸੁਭਾਚਿੰਤਨਗੋਬਿੰਦ
 ਰਮਲਨਿਰਮਲਸਾਧੁਸੇਗਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਾਵੇਸਰਉਇਕਘੜੀਕਰਿਕਿਰਪਭਗਵੰਤਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
 ਤੇਰਕੀਤਹੋਇਤਕਹੇਰੁਗਪੀਐ॥ਜਿਸੁਮਿਲਿਜਪੀਐਨਾਉਤਿਸੁਜੀਉਅਗਪੀਐ॥ਆਇਐ
 ਚਿਤਿਨਿਹਾਲੁਸਹਿਬਦੇਸੁਮਾਗਾ॥ਤਿਸੇਨੋਪੋਰੇਕਵਲੁਜਿਸੁਵਲਿਨਿਰੰਕਗਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕੈਵ
 ਸਿਨਕਈਬਹਗਾ॥ਸੋਭਗਤਮਨਿਵੁਠਾਸਚਿਸਮਾਹਗਾ॥ਤੇਰਦਾਸਾਪੈਆਇਨਿਤੁਪੁਤੁਰਖਲਵਾ
 ਲਿਆ॥ਸਿਰਿਸਭਨਾਸਮਰਬੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥੧੭॥ਸਲੋਕਮਃ੫ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਲੋਭਮੋਹਦੁਸਟ
 ਬਾਸਨਾਨਿਵਾਰਿ॥ਗਾਖਿਯੇਹੁਪਭਾਪਲੇਨਾਨਕਸਦਬਾਲਿਹਾਰਿ॥੧੭ਮਃ੫ ਖਾਦਿਅਖਾਦਿਅਮੁਹੁਖਾ
 ਠਪੈਨੀਦਿਅਸਭੁਅੰਗੁ॥ਨਾਨਕਾਪੈਗੁਤਿਨਦਾਜੀਵਿਆਜਿਨਸਾਚਿਨਲਗੇਰੈਗੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜੀਉ
 ਜੀਉਤੇਰਾਹੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਉਹੋਵਲਾ॥ਜਹਜਹਰਖਹਿਅਪਤਹਜਾਇਖਜੇਵਲਾ॥ਨਾਮਤੇਰੈਕੈਗੀਰੀ
 ਦੁਗਮਤਿਪੋਵਲਾ॥ਜਪਿਜਪਿਤੁਪੁਨਿਰੰਕਾਰਭਰਮੁਭਉਖੇਵਲਾ॥ਜੇਤੇਰੈਗੀਰੀਰਤੇਸੇਜੋਨਿਨਜੇ
 ਵਲਾ॥ਅੰਤਰਿਬਹਰਿਇਕੁਨੈਲਅਲੇਵਲਾ॥ਜੀਨੀਪਛਤਾਹੁਕਮੁਤਿਨਕਦੇਨਰੇਵਲਾ॥ਨਉ
 ਨਾਨਕਬਖਸੀਸਮਨਮਾਹਿਪੋਰੇਵਲਾ॥੧੮॥ਸਲੋਕਮਃ੫ ਜੀਵਦਿਆਨਚੇਤਿਚਿਮੁਆਰਲੰਦਜੇਖਾ
 ਕਾ॥ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਸੀਰੀਗੁਦਾਰਿਆਸਾਕਤਮੁਜਨਪਾਕਾ॥੧੮ਮਃ੫ ਜੀਵਦਿਆਹਰਿਚੇਤਿਆ
 ਮਰਦਿਆਹਰਿਰੀਰੀ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਬੁਤਾਰਿਆਨਾਨਕਸਾਧੁਸੀਰੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਆ
 ਪਿਰਖਲਵਾਲਿਆ॥ਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁਸਚੁਪਸਾਰਿਆ॥ਉਲਾਕੀਨਹੋਇਘਟੇਘਟਿਸਾਰਿਆ॥
 ਮਿਠਰਵਨਸਮਰਥਆਪੇਗੀਘਾਲਿਆ॥ਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਮੀਪਸੋਸਦਾਸੁਖਾਲਿਆ॥ਆਪੇਰਚਨੁਰਚਾ

ਇਆਪੇਰੀਪਾਲਿਆਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਅਪਿਥੇਅੰਤਮਪਰਿਆਗੁਰਪੁਰੇਕੀਟੇਕਨਨਕਸੀਲਿਆ॥
 ੧੯॥ ਨਲੋਕਮਃ੫ ਆਦਿਸੰਪਿਅਨੁਅੰਤੋਪਰਮੇਸਰਿਗਿਆਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤਾਰਿਨਾਮੁਅੰਮਿਤੁ
 ਚਖਿਆਸਧਸੇਗੁਅਪਰਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਲਰਵੈ॥ ਪਾਏਮਨੇਰਬਸਭਿਜੋਨੀਨਹਭਵੈ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਕਰ
 ਤੇਭਵਿਕਰਲੁਜੋਕਰੈ॥ ਨਨਕਮੰਗੈਦਨੁਸਿਤਪੁਰਿਤਰੈ॥ ੧੯॥ ਮਃ੫ ਤਿਸਨੇਮੰਨਿਵਸਾਇਜੀਨਿਉਪਾਇ
 ਆਜੀਨਿਜੀਨਿਪਿਆਏਅਖਸਮੁਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਸਫਲੁਜਨਮੁਪਰਵਲੁਗੁਰਮੁਖਿਆਇਆ॥ ਹੁਕ
 ਮੈਬੁਝਿਨਿਹਲੁਖਸਮਿਠੁਗਮਾਇਆ॥ ਜਿਸੁਰੇਅਮੀਪਕਿਪਾਲੁਸੁਨਹਭਗਮਾਇਆ॥ ਜੋਜੋਦਿਤਖਸ
 ਮਿਸੇਈਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਨਨਕਾਜਿਸਹਿਦਾਇਅਲੁਬੁਝਾਏਹੁਕਮੁਮਿਤ॥ ਜਿਸਹਿਕੁਯਾਏਅਮੀਪਮਰਿਮਰਿ
 ਜਮਹਿਨਿਤ॥ ੨॥ ਪਦਿਵੈ॥ ਨਿੰਦਕਮਾਰੇਤਤਕਾਭਿਖਿਨੁਟਿਕਲਨਦਿਤੇ॥ ਪਰੁਦਸਕਾਦੁਖੁਨਖਵਿਸ
 ਕਹਿਠਾਵੈਜੋਨੀਜੁਤੇ॥ ਮਥੇਵਾਭਿਪਛਾਵੈਅਨੁਜਮਮਾਗਿਮੁਤੇ॥ ਦੁਖਿਯਗੈਬਿਲਲਾਇਆਨਰਕਿ
 ਘਰਿਸੁਤੇ॥ ਕੀਠਿਲਾਇਦਾਸਗੀਖਅਨੁਨਕਹਰਿਸਤੇ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕਮਃ੫ ਗਮੁਜਪਹੁਬਭਗੀਹੋਜ
 ਭਿਥਲਿਪੁਰਨੁਸੋਈ॥ ਨਨਕਨਮਿਪਿਆਇਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਈ॥ ੧੯॥ ਮਃ੫ ਕੋਟਿਬਿਘਨਤਿਸੁਲਾ
 ਗਤੇਜੋਸਨੇਵਿਸਰੈਨਉ॥ ਨਨਕਅਨਦਿਨੁਬਿਲਪਤੇਜਿਉਸੁਵੈਘਰਿਕਾਉ॥ ੨॥ ਪਦਿਵੈ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦ
 ਤਾਰੁਮਨੇਰਬਪੁਰਿਆ॥ ਏਛੁਪੁੰਨੀਮੰਨਿਅਸਗਏਵਿਸੁਰਿਆ॥ ਪਾਇਅਨਮੁਨਿਪਨਾਜਿਸਨੇਭਲਦਾ॥ ਜੋਤਿ
 ਸਿਮਲੀਸੀਗੀਜੋਤਿਰਹਿਆਘਲਦਾ॥ ਨੁਖਸਹਜਅਨੰਦਵੁਠਾਤਿਤੁਘਰਿ॥ ਅਵਲਜਾਲਗੇਜਨਮੁਨਤਹ
 ਮਗਿਸਾਹਿਬੁਸੇਵਕੁਇਕੁਇਕੁਦਿੰਦਾਇਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਨਕਸਾਚਿਸਮਾਇਆ॥ ੨੧॥ ੧॥ ੨॥

੧੯ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗੁਜਰੀਬਲੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕੀ ਘਰੁ੨
 ਨਾਰੇਪਵਦਾਇਸਿੰਗਹੁੰਗਮੁਖਤਬਕੈਸੇਗੁਨਗਈਯੈ॥ ਉਠਤਬੈਠਤਠੰਗਪਰਿਉਤਬਕਤਮੁੰਡਲੁ
 ਕਈਯੈ॥ ੧॥ ਹਰਿਬਿਨੁਬੈਲਾਬਿਰਨੇਹਈਯੈ॥ ਠਾਟੇਨਕਨਣੁਟੇਕੈਪਨਕੇਦਉਕੋਭੁਸੁਖਈਯੈ॥ ਰਹਾਇਸਰੋ
 ਦਿਨੁਡੋਲਤਬਨਮੀਆਅਜਹੁਨਪੇਟਅਘਈਯੈ॥ ਜਨਭਗਤਨਕੋਕੋਯਨਮੋਕੀਚਿਅਪਨੇਪਈਯੈ॥ ੨॥
 ਦੁਖਸੁਖਕਰਤਮਹਾਭ੍ਰਮਿਬੁਝੈਅਨਿਕਜੋਨਿਭਰਮਈਯੈ॥ ਰਤਨਜਨਮੁਖੈਓਪ੍ਰਭਾਬਿਸਰਿਚਿਏਹੁ
 ਅਉਸਰੁਕਤਪਈਯੈ॥ ੩॥ ਭ੍ਰਮਤਠਿਰਤਤੇਲਕੋਕੋਕੀਪਾਜੋਉਗਤਿਬਿਨੁਗੈਨੀਬਿਹਈਯੈ॥ ਕਹਤ

ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਰੁਪੁ ਨੇ ਪਛੁਤਈ ॥ ੧॥ ਗੁਜਰੀ ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥
 ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਰੋਵੈ ਕਬੀਰ ਕੀ ਮਾਈ ॥ ਏਕ ਰਿਕ ਕੈ ਸੇਜੀ ਵਹਿੰ ਪੁਰਾਈ ॥ ੧॥ ਤਨ ਨਾ ਬੁਨ ਨਾ ਸਭੁ ਤਾਜੇ ਚਿੰ
 ਕਬੀਰ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਲੀਚਿ ਸਰੀਰ ॥ ਠਹਰਿ ॥ ਜਬ ਯਹੁ ਤਾਗਾ ਬਾਹੁ ਉਥੇ ਹੀ ॥ ਤਬ ਯਹੁ
 ਚਿਸਰੈ ਰਾਮੁ ਸਨੇ ਹੀ ॥ ੨॥ ਚਿਛੀ ਮਾਤਿ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਚਿਮੈ ਲਾਹਾ ॥ ੩॥ ਕਰਤ
 ਕਰੀ ਰਸੁ ਨ ਹੁਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਮ ਗਾਇਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਰਘੁ ਰਾਈ ॥ ੪॥ ੫॥ ਗੁਜਰੀ ਬਾਲੀ ਨਾਮ ਦੇਵਿ
 ਉਕੀ ॥ ੫॥ ੧॥ ਜੋਗ ਜੁ ਦੇਹਿ ਤਕ ਵਨ ਬਡਾਈ ॥ ਜੋਗੀ ਖਮ ਗਾਵਹਿ ਤਕਿਆ ਘਟਿ ਜਾਈ ॥ ੧॥
 ਤੂੰ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਪਦ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ਬਹੁ ਰਿਨ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਅਵਤੁ ਜਾਨੁ ॥ ਠਹਰਿ ॥ ਸਭੁ ਤੈ ਉਪਾਈ ਭਰ
 ਮ ਰੁਝਾਈ ॥ ਜੇ ਸਤੁ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸ ਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ੨॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਸਹ ਸਾਜਾਈ ॥ ਕਿਸੁ ਹ
 ਉਪੁ ਜਉ ਦੁਜਾਨ ਦਰਿ ਨ ਆਈ ॥ ੩॥ ਏਕੈ ਪਾਥਰ ਕੀ ਜੈਭਾਉ ॥ ਦੂਜੈ ਪਾਥਰ ਪਰੀਐ ਪਉ ॥ ਜੇ ਚਿਹੁ ਦੇ
 ਉਤ ਚਿਹੁ ਭੀ ਦੇਵਾ ॥ ਕਹਿ ਨਾਮ ਦੇਉ ਹਮ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁਜਰੀ ਮਲੈ ਨਲਾਛੈ ਪਾਗਮਲੇ ਪਰਮ
 ਲੀਚਿ ਬੈਠੈ ਗੀਆਈ ॥ ਆਵਤ ਕਿਨੈ ਨ ਪੇਖਿ ਚਿਕ ਵਨੈ ਜਾ ਲੈ ਗੀ ਬਾਈ ॥ ੧॥ ਕਉਲ ਕਹੈ ਕਾ ਲਿਖੁ ਬੁਝੈ
 ਰਮਈਆ ਆਕੁ ਲੁਗੀ ਬਾਈ ॥ ਠਹਰਿ ॥ ਜੇਉ ਆਕਾਸੈ ਪੰਖੀ ਅਲੇਖੇ ਜੁ ਨਿਰਖਿ ਚਿਨ ਜਾਈ ॥ ਜੇਉ ਜਲ ਮ
 ਝੈ ਮਛਲੇ ਮਾਰਗੁ ਪੇਖ ਲੇਨ ਜਾਈ ॥ ੨॥ ਜੇਉ ਆਕਾਸੈ ਘਰੁ ਅਲੇਖਿ ਮਿਗਾ ਵਿਸਨ ਭਰਿਆ ॥ ਨਮੋ ਚੇ ਸੁਆ
 ਮੀ ਬੀਠਲਾ ਜੀਤਿ ਤ੍ਰਿਜੋਰਿਆ ॥ ੩॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ਗੁਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗਵਿਦਾਸ ਜੀ ॥ ੫॥ ੩
 ਦੂਪੁ ਤਬ ਛਰੈ ਥਨ ਹੁ ਬਿਟਾਰਿ ਚਿ ॥ ਛੁਲ੍ਹੁ ਭਵਰਿ ਜਲੁ ਮੀਨਿ ਬਿਗਾਰਿ ਚਿ ॥ ੧॥ ਮਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਪੁਜਾ
 ਕਹਾ ਲੈ ਚਗਵਉ ॥ ਅਵਤੁ ਨ ਛੁਲ੍ਹੁ ਅਨੁਪੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥ ਠਹਰਿ ॥ ਮੈਲਾ ਗਰਬੈ ਰੂਹੈ ਭਾਇ ਅੰਗਾ ॥ ਬਿਖੁ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਸਹਿ ਇਕ ਸੰਗਾ ॥ ੨॥ ਧੁਪ ਦੀਪ ਨਈ ਬੇਦਹਿ ਬਾਸਾ ॥ ਕੈਸੇ ਪੁਜ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ਦਾਸਾ ॥ ੩॥ ਤਨੁ
 ਮਨੁ ਅਗੁ ਪਉ ਪੁਜ ਰਗਵਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦਿ ਨਿਰੋਜਨੁ ਪਾਵਉ ॥ ੪॥ ਪੁਜਾ ਅਰਚਾ ਆਹਿਨ ਤੇਰੀ ॥ ਕਹਿ
 ਵਿਦਾਸ ਕਵਨ ਗਾਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ੫॥ ੧॥ ੫॥ ਗੁਜਰੀ ਤਿਲੋਚਨ ਜੀ ॥ ੫॥ ੧॥ ਅੰਤਰਮਾਓ ਨਿਰਮਲੁ
 ਹੀਰੀ ਨਾ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖਉ ਦਾਸੀ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਜੀਤ ਕਾਰੇ ਭਾਇ ਅਸੈ ਨਿਅਸੀ ॥ ੧॥ ਭਰ
 ਮੇ ਭੂਲੀ ਰੇ ਜੈ ਚੰਦਾ ॥ ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਚੀਤਿ ਆਪ ਰਮਨੰਦਾ ॥ ਠਹਰਿ ॥ ਪਰਿ ਪਰਿ ਖਾਇਆ ਪੀਤੁ ਬਧਾਇਆ ਪੀ
 ਬਾ ਮੁੰਦਾ ਮਾਇਆ ॥ ਭੂਮਿ ਮਸਾਲ ਕੀ ਭਸਮ ਲਗਾਈ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੨॥ ਕੀਏ ਜਪ ਹਰੇ ਕੀ
 ਏਤ ਪਹੁਰੇ ਕੀਏ ਬੀਲੇ ਵਹੁ ਪਾਲੀ ॥ ਲਖ ਚਉਰਸੀ ਹਜੇ ਨਿਉ ਪਾਈ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਰਬਾਲੀ ॥ ੩॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ

ਗੁਰਦੇਵੀਧਾਰੀ ਮਲਾਰ ਘਰੁ ੧ ਦੁਪਦੇ

ਮੁਗਤਿ ਅਦੁਨੀਸੈ ਭੰਗੁ ਪਰਸਾਦਿ॥

ਸੇਵਕ ਜਨ ਬਨੇ ਰਕੁ ਗਏ ਵਲਾਗੇ॥ ਜੇ ਤੁਮਰਾ ਜ ਸੁਕੁ ਹਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਤਿਨੁ ਮੁਭਾਗ ਸਭਾਗੇ॥ ਰਹਾਉ॥
ਟੂਟੇ ਮਾਇ ਅਕੇ ਬੰਧਨ ਫਰੇ ਹਰਿਗਮਨ ਮਾਲਿ ਵਲਾਗੇ॥ ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਚਿਗੁਰ ਮੋਹਨੇ ਹਮਾ ਬਿਸਮਭ
ਈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੇ॥ ੧॥ ਸਗਲੀ ਗੈਲਿ ਸੇਈ ਅੰਧੀ ਆਰੀ ਗੁਰਕੀ ਚਤਾਕਿ ਰਪਾ ਜਾਗੇ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਕੇ ਪਭਉ
ਦਰਸੁ ਅਮੀ ਮੋਹਿ ਤੁਮਸਾਰਿ ਅਵਰਨ ਲਾਗੇ॥ ੨॥ ੧॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹੰਤ ਮੇਰੇ ਸੁੰਦਰ ਕਹਹੁ ਮਿਲੈ ਕਿ
ਤੁਗਲੀ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਬਚਾਵਹੁ ਮਾਰਗੁ ਹਮ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਿਅਕੇ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀ ਅ
ਗੈ ਇਹ ਚਾਲ ਬਨੀ ਹੈ ਭਲੀ॥ ਲਟੁਰੀ ਮਪੁਰੀ ਠਾਕੁਰ ਭਾਈ ਚਿਹ ਸੁੰਦਰਿ ਹਰਿ ਫੁਲਿ ਮਿਲੀ॥ ੧॥ ਏ
ਕੇ ਪਿਉ ਸਖੀ ਆਸਾ ਭੀ ਪਿਅਕੀ ਜੋ ਭਾਵੈ ਪਿਰਸਾ ਭਲੀ॥ ਨਨ ਕੁਰਗੀ ਬੁਕਿ ਅਕਰੈ ਬਿਚਾਰੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ
ਜਿ ਤੁਗਹਿ ਚਲੀ॥ ੨॥ ੨॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹੰਤ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਗੀਰ ਚਲੁ ਲੈ ਗਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀ ਨੀ ਚੋਲੀਐ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉ ਫਿਰਿ ਦਿਵਨੀ ਆਵਲ ਬਾਵਲਾ ਤਿਸੁ
ਕਾ ਗਲਿ ਹਰਿ ਚੋਲੀਐ॥ ਕੋਈ ਮਲੈ ਮੇਰਾ ਪੀਤ ਮੁਖਿ ਆਰਾਮ ਤਿਸਕੀ ਗੁਲਗੋਲੀਐ॥ ੧॥ ਸਾਤਿ ਗੁ
ਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਵਹੁ ਅਪੁਨਾ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਏ ਲੀਐ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨਨ ਨ ਕਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ਦੇਹ
ਟੋਲੀਐ॥ ੨॥ ੩॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹੰਤ ਅਥਹ ਮਚਲੀ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿਯੋਗਿ॥ ਜਬ ਹਮ ਸਗਲਿ ਪੁਰੂ
ਕੀ ਆਈ ਗਖੁ ਪੁਰੁ ਭਵੈ ਮਾਗਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਲੋਕਨ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ਉਪਮਾ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰਿ ਜਾਗਿ॥ ਕੋਈ
ਭਲਾ ਕਹਉ ਭਵੈ ਬੁਰਾ ਕਹਉ ਹਮ ਤਨੁ ਦੀ ਚਿਹੰਦਾਗਿ॥ ੧॥ ਜੇ ਅਵਤ ਸਗਲਿ ਠਾਕੁਰ ਪੁਰੁ ਤਮਰੀ
ਤਿਸੁ ਗਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਗਿ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਸਗਲਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗਖਹੁ ਲਾਜ ਮੁਗਰਿ॥ ੨॥ ੪॥
ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹੰਤ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਵੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਰੀ॥ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਸਾਧ ਗੁਰ ਦਰਸ
ਨੁ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਮੁਗਰੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਪੁਰਖ ਪਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰੀ ਮਿਲ
ਹ ਜੂਠਾਗੀ॥ ਹਮ ਰੋਜੀ ਏਹੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਤਰੈ ਹਮ ਕਰਮ ਗੀਲ ਕੂੜੇ ਆਗੀ॥ ੧॥ ਹਮਰੀ ਮੁਦ ਨਾਮੁ ਹਰਿ
ਸੁਆਮੀ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਦੁਸਟ ਦੁਸਟਾਗੀ॥ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਗਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨਨ ਨ ਕਸਗਲਿ ਤੁਮ
ਰੀ॥ ੨॥ ੫॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹੰਤ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਸੁੰਦਰਿ ਹੋ ਨ ਕਟੀ॥ ਜੀਉ ਬੇਸੁਆਕੇ ਘਰਿ ਪੁਤ
ਜਮ ਤੁਧੈ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਪਰਿ ਚਿਹੰਦਾ ਕਟੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਨ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਬਿਗੜ ਰੁਪ

ਬੇਰਕਟੀ॥ ਜਿਉਨਿਗੁਰਬਚਤਾਜਾਏ ਚਿਹਰਿਦਰਗਹੈ ਕੁਸਟੀ॥ ੧॥ ਜਿਨਕਉਦਇਆ
ਲੁਹੇਅਮੇਰਾਸੁਆਮੀ॥ ਤਿਨਸਾਧਜਨਾਪਗਚਕਟੀ॥ ਨਾਨਕਪਤਿਤਪਾਵਿਤਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਰਸਤਿ
ਗੁਰਪਾਏਛੁਟਕੀ॥ ੨॥ ੬॥

੨੦੮

ਗੁਰਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਯਲਾਪਘਰੁ ੨

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦੇ

ਮਾਈਗੁਰਚਰਲੀ॥ ਚੇਤੁਲਾਈਐ॥ ਪ੍ਰਭੁਗੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕਮਲੁਪ੍ਰਗਸੇਸਦਾਸਦਾਹਰਿਪਿਆਈਐ॥
ਗੁਰਚਿ॥ ਅੰਤਰਿਏਕੋਬਾਹਰਿਏਕੋਸਭਮਹਿਏਕੁਸਮਾਈਐ॥ ਘਟਿਅਵਘਟਿਗਵਿਆਸਭਠਾਂਈ
ਹਰਿਪੁਰਨਬਹੁਮੁਦਿਖਾਈਐ॥ ੧॥ ਦਿਸਤਤਿਕਰਹਿਸੇਵਕਮੁਨਿਕੇਤੇਤੇਰਾਅੰਤਨਕਤਹੁਪਾਈਐ॥ ਸੁ
ਖਦਾਤੇਦੁਖਭੈਜਨਸੁਆਮੀ॥ ਜਨਨਨਕਸਦਥਾਯਿਜਾਈਐ॥ ੨॥ ੧॥ ੧॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਯ
ਮਾਈਹੋਨਹਰਸੋਈਐ॥ ਗਚਿਹਰਿਚਿਰਚਨਾਪ੍ਰਭੁਅਪਨੀਕਹਾਲਾਭੁਕਹਾਥੇਈਐ॥ ਗੁਰਚਿ॥ ਕਹ
ਛੁਲਹਿਅਨੰਦਾਬੀਖੈਸੋਗਕਥਹਸੋਕਥਰੇਈਐ॥ ਕਥਹੁਮੈਲੁਭਰੇਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਕਥਸਾਧੁਸੀਗਿਧੇ
ਈਐ॥ ੧॥ ਕੋਇਨਮੇਵੈਪ੍ਰਭਕਾਕੀਆਦੁਸਰਨਹੀਅਯੋਈਐ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਾਤਿਸੁਗੁਰਬਾਧਿਹਰੀਜਿ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸੋਈਐ॥ ੨॥ ੩॥ ੬॥ ਮਯ ੧॥ ਮਾਈਸੁਨਤਸੋਚਭੈਰੁਰਤਾਮੇਰਤੇਰੁਜੁਓਅਭਿਮਾ
ਨਸਰਨਿਸੁਆਮੀ॥ ਕੀਪਰਤਾਗੁਰਚਿ॥ ਜਿਜੇਕਹੈਸੋਈਭਲਮਾਤਿਨਾਹਿਨਕਾਬੋਲਕਰਤਾਨਿਮਖ
ਨਖਿਸਰਉਹੀਏਮੋਰੇਤੇਬਿਸਰਤਜਾਈਹਉਮਰਤਾ॥ ੧॥ ਸੁਖਦਾਈਪੁਰਨਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਮੇਰੀਥਹੁ
ਤਾਈਆਨਪਜਰਤਾ॥ ਨਿਰਗੁਨਿਕਗੁਪਿਕੁਲਹੀਲਨਨਕਹਉਅਨਦਰੁਪਸੁਆਮੀਭਰਤਾ॥ ੨॥
੩॥ ੧॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਯ ੧॥ ਮਨਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਿਸਦਹੁ॥ ਗਾਵਤਸੁਨਤਜਪਤਉਪਰੈਬਰਨ
ਅਬਰੁਸਭਹੁ॥ ਗੁਰਚਿ॥ ਜਹਤੇਉਪਜਿਚਿਤਹੀਸਮਾਇਓਇਠਾਬਿਧਿਜਾਨੀਤਥਹੁ॥ ਜਹਾਜਹਾ
ਨਇਹਦੇਹੀਧਰੀਰਹਨੁਪਾਇਓਕਥਹੁ॥ ੧॥ ਸੁਖੁਆਇਓਭੈਰੁਮਾਥਿਨਸੋਕ੍ਰਿਪਾਲਹੁਏਪ੍ਰਭਜਥ
ਹੁ॥ ਕਹੁਨਨਕਮੇਰੇਪੁਰੇਮੇਰੇਥਸਾਧਸੀਗੀਤਜਿਲਥਹੁ॥ ੨॥ ੪॥ ੧॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਯ
ਮਨਜਿਉਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਭਵਉ॥ ਨੀਚਹੁਨੀਚੁਨੀਚੁਅਤਿਨਨਾਹੋਇਗਰੀਬੁਕਲਵਉ॥ ਗੁਰਚਿ॥ ਅ
ਨਿਕਅੰਧਬਰਮਾਇਅਕੋਬਿਰਥੇਤਾਸਿਉਪੀਤਿਘਟਵਉ॥ ਜਿਉਅਪੁਨੇਸੁਆਮੀ॥ ਸੁਖੁਮਾਨੈਤ
ਮਹਿਸੋਭਾਪਵਉ॥ ੧॥ ਦਾਸਨਦਾਸੇਰੇਲੁਦਾਸਨਕੀਜਨਕੀਟਹਲਕਮਵਉ॥ ਸਰਬਸੁਖਥਾਧਿਅ
ਈਨਾਨਕਜੀਵਉਮੁਖਹੁਛੁਲਾਵਉ॥ ੨॥ ੫॥ ੧॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਯ ੧॥ ਪ੍ਰਭਜੀਤਉਪਸਾਦਿਭੁ

ਮੁਕਾਰਿਚਿ। ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭੁਕੇ ਅਪਨਾ ਮਨ ਮਹਿ ਇਹੈ ਥੀ ਚਰਿਚਿ। ਰਹਾਚਿ। ਕੋਟਿ ਪਗਧਮਿ ਦੇ
 ਭੇਗੀ ਸੇਵਾ ਦਰਸਨਿ ਦੁਖੁ ਉਤਾਰਿਚਿ। ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਚਿ। ਚੰਤਰੇ ਗੁਬਿਦਾਰਿਚਿ॥ ੧॥ ਕ
 ਮੁਕ੍ਰੇ ਪੁਲੋਕੁ ਭੂਭੂਨੰਦਾ ਸਾਧੂ ਸੀਰੀ। ਬਿਸਾਰਿਚਿ। ਮਾਇਆ ਬੰਧਕਾ ਦੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਨਕਾ ਅਪਿਉਧਾ
 ਰਿਚਿ॥ ੨॥ ੬॥ ੧੨॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ਮਨਸਗਲਾ ਸਿਆਨ ਪਰਹੀ। ਕਰਨ ਕਰਵਨ ਹਾਰਸੁ
 ਆਸੀ ਨਨਕ ਚਿਟਗੀ। ਰਹਾਚਿ। ਆਪੁ ਮੇਟਿ ਪਏ ਸਰਲਾਈ। ਇਹ ਮਾਤਿ ਸਧੂ ਕਹੀ। ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗੀ ਅ
 ਮਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭਰਮੁ ਅਪੇਰਣਹੀ॥ ੧॥ ਜਾਨ ਪਈ ਨ ਸੁਆਸੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਗਲੇ ਤੁਮਾਰੀ ਅਹੀ। ਖਿ
 ਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿਉ ਥਾਪਨ ਹਰੇ ਕੁਦਗਤਿ ਕੀ ਮਨ ਪਹੀ॥ ੨॥ ੭॥ ੧੩॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਃ ੫
 ਹਰਿ ਪਨ ਪਭੂ ਸੁਖ ਦਾਤੇ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਾ ਹੁਜਾਤੇ। ਰਹਾਚਿ। ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮਾਰੇ ਪੀਤ ਮਾਤਿ ਨ ਕਉ
 ਕਾਲ ਨ ਖਾਤੇ। ਗੀਰੀ ਤੁਮਾਰੇ ਲਾਲ ਭਏ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੇਮਾਤੇ॥ ੧॥ ਮਹਾ ਕਿਲਾ ਬਿਖ ਕੋਟਿ ਦੇਖੋ ਰੇ ਗ
 ਪ੍ਰਭ ਦਿਸਟਿ ਤੁਹਾਰੀ ਹਾਤੇ। ਸੇਵਤ ਜਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਨਨਕ ਚੰਦਨ ਪਰਾਤੇ॥ ੨॥ ੮॥
 ੧੪॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ਸੇਪੁ ਭੁਜਤ ਕਤ ਪੇਖਿ ਚਿਨੈ ਲੀ। ਸੁਖ ਦਾਈ ਜੀ ਅਨ ਕੇ ਦਾਤਾ ਅਸੀ ਮੁਤ
 ਜਾ ਕੀ ਬੈਲੀ। ਰਹਾਚਿ। ਆਗੀ ਆਨੁ ਅਪੇਰਾ ਸੀਤੀ ਕਾਟਿ ਆ ਜੀ ਅਦਾਨੁ ਗੁਰ ਦੈਲੀ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਰਿਲੀ ਨੇ ਅਪੁਨਾ ਜਲ ਤੇ ਸੀਤ ਲਹੇ ਲੀ॥ ੧॥ ਕਰਮੁ ਪਰਮੁ ਕਿਛੁ ਉਪਾਜਿ ਨ ਆਇ ਚਿਨਹ ਉਪਜੀ ਨਿਰ
 ਮਲ ਕਰਲੀ। ਛਾਡਿ ਸਿਆਨ ਪਸੈ ਜਮ ਨਨਕ ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਲੀ॥ ੨॥ ੯॥ ੧੫॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਃ ੫
 ਹਰਿ ਗਮਨਾ ਮੁਜੀ ਪਲਾਹਾ। ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ਕਦੇ ਜਮ ਕੇ ਛਾਹਾ। ਰਹਾਚਿ। ਖੋਜਤੋ ਖੋ
 ਜਤੋ ਖੋਜੇ ਥੀ ਚਰਿਚਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨ ਪਹਿ ਆਹਾ। ਤਿਨ ਪਰਾਪਤਿ ਏਹੁ ਨਿਪਨਾ ਜਿਨ ਕੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਾਹਾ
 ੧॥ ਸੇਖ ਭਭਾਗੀ ਸੇਖ ਤਿਵੰਤੇ ਸੇਈ ਪੁਰੇ ਸਾਹ। ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਸਭੁ ਪਤੇ ਨਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਵਿਸਾਹਾ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੧੬॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ਮਨ ਕਹ ਅਹੰਕਾਰਿ ਅਛਾਹਾ। ਦੁਰਗੀਧ ਅਪਾਵਿਤ
 ਅਪਾਵਨ ਭੀ ਤਰਿ ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੋ ਛਾਹਾ। ਰਹਾਚਿ। ਜਿਸਿ ਕੀ ਆਤਿ ਸੁਸੈ ਮਰਿ ਪਰਨੀ ਜੀਉ ਪਾਨਾ ਜਿਨਿ ਪਾ
 ਗਾ। ਤਿਸਹਿ ਤਿ ਆਗੀ ਅਵਰ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਹਾ॥ ੧॥ ਅੰਧ ਗੁੰਗੀ ਪੰਗੁਲ
 ਮਾਤਿ ਹੀਨਾ ਪ੍ਰਭ ਰਖਹੁ ਰਖਨ ਹਾਹਾ। ਕਰਨ ਕਰਵਨ ਹਾਰਸ ਮਰਥਾ ਕਿਆ ਨਨਕ ਜੀਤਾ ਬਿਚਾਰਾ॥ ੨॥
 ੧੧॥ ੧੭॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ਸੇਪੁ ਭੁਨੈ ਰਹੁ ਤੇਨੈ ਰੀ। ਸਿਮਰਿ ਪੈ ਆਇ ਗਾਇ ਗੁਨ ਗੋਬੰਦਾ ਦਿਨੁ
 ਰੋਨਿ ਸਾਸੁ ਸਵੈ ਰੀ। ਰਹਾਚਿ। ਉਪਰੁ ਦੇਹ ਦੁਲਭ ਸਾਧੂ ਸੀਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਰੀ। ਪ੍ਰਗੀਨ ਮੁਤ ਤੁ

ਨਚਸਾਬਿਲੀਬਹੁਕਾਉਨਿਤੁਨਿਤਹੈ॥੧॥ਅੰਧਾਬਿਲਾਤੇਕਾਦੁਕਰਤੇਕਿਆਗੀਘਰਿਤੇਹੈ॥ਨ
ਮੁਅਪਦੀਜੈਨਸਕਕਉਅਨੰਦਸੁਖਘਨੈ॥੨॥੧੩॥੧੫॥ਦੇਵਗੀਧਰੀਮਃ੫
ਮਨਗੁਗੀਮਲਿਨਾਮੁਅਗਾਪਿਚਿ॥ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਮੰਗਲਰਸਜੀਵਨਕਾਮੁਲੁਚਾਪਿਚਿ॥ਰਹਾਚਿ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਦਸੁਕੀਨੈਕਾਟਮਾਇਆਛਾਪਿਚਿ॥ਭਾਉਭਗਤਿਗਾਇਗੁਲਗੋਬਿੰਦਜਮਕਾ
ਮਾਰਗੁਸਾਪਿਚਿ॥੧॥ਭਾਇਚਿਅਨੁਗੁਮਿਟਿਚਿਮੇਰਚਾਅਮੋਲਪਦਾਰਬੁਲਾਪਿਚਿ॥ਬਲਿਰਹੈਨ
ਨਕਲਖਬੇਗਮੇਰੇਠਕੁਰਮਗਮਾਮਗਾਪਿਚਿ॥੨॥੧੩॥੧੫॥ਦੇਵਗੀਧਰੀਮਃ੫
ਮਾਈਜੋਪਭਕੇਗੁਨਗਵੈ॥ਸਫਲਾਮਾਇਆਜੀਵਨਫਲੁਤਾਕੋਪਾਰਬਹਮਾਇਵਲਾਵੈ॥ਰਹਾਚਿ॥
ਸੁੰਦਰਸੁਘਰੁਸੁਰਸੇਖੇਤਜੋਸਾਧੂਸਿੰਗੁਪਵੈ॥ਨਮੁਚਿਚਰਕਰੇਹਰਿਰਸਨਾਬਹੁਵੈਨਜੋਨੀਪਵੈ॥
੧॥ਪੂਰਨਬਹੁਮੁਗਵਿਆਮਨਤਨਮਹਿਆਨਨਾਦ੍ਰਿਸਟੀਆਵੈ॥ਨਰਕਰੇਗਨਹੀਹੋਵਤਜਨਸਿਰੀਨ
ਨਕਜਿਸੁਲਾਵਿਲਾਵੈ॥੨॥੧੪॥੨੦॥ਦੇਵਗੀਧਰੀਮਃ੫ ਚੰਚਲਸੁਪਨੈਹੀਉਰਝਾਇਚਿ॥ਇ
ਤਨੀਨਬੁਝੈਕਚਹੁਚਲਨਾਬਿਕਲਭਾਇਚਿਸੀਗੀਮਾਇਚਿ॥ਰਹਾਚਿ॥ਕੁਸਮਰੰਗਸਿੰਗਰਸਿਰਚਿਅ
ਕਿਖਿਆਏਕਉਪਾਇਚਿ॥ਓਭਸੁਨੈਮਨਿਸੁਖਕਰਿਮਾਨੈਬੋਰੀਤਹਉਠਿਧਾਇਚਿ॥੧॥ਫਿਰਤ
ਫਿਰਤਬਹੁਤੁਸਮੁਪਾਇਚਿਸੰਤਦੁਆਰੈਮਾਇਚਿ॥ਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਪਾਰਬਹਮਿਸੁਆਮੀਨਨਕਲੀਚਿਸ
ਮਾਇਚਿ॥੨॥੧੫॥੨੧॥ਦੇਵਗੀਧਰੀਮਃ੫ ਸਰਬਸੁਖਾਗੁਰਚਰਨਾ॥ਕਾਲਿਮਲਾਨਾਰਨਮਸ
ਹਿਸਧਾਰਨਾਇਹਆਸਰਮੇਹਿਤਰਨਾ॥ਰਹਾਚਿ॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਸੇਵਾਬੰਧਨਾਇਹੋਟਹਲਮੇਹਿਕਰਨਾ॥
ਬਿਗਸੈਮਨੁਹੋਵੈਪਰਗਾਸਾਬਹੁਰਿਨਗਰਭੈਪਰਨਾ॥੧॥ਸਫਲਾਮੁਗਤਿਪਰਸਉਸੰਤਨਕੀਇਹੋਧੀ
ਅਲਾਪਰਨਾ॥ਭਾਇਚਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਠਕੁਰਨਨਕਕਉਪਰਿਚਿਸਾਧਕੀਸਰਨਾ॥੨॥੧੬॥੨੨॥
ਦੇਵਗੀਧਰੀਮਃ੫ ਅਪੁਨੇਹਰਿਪਹਿਬਿਨਤੀਕਹੀਐ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਨੰਦਮੰਗਲਨਿਧਿਸੁ
ਖਸਹਜਾਸਿਧਿਲਹੀਐ॥ਰਹਾਚਿ॥ਮਾਨੁਤਿਆਗਿਹਰਿਚਰਨੀਲਾਗਉਤਿਸੁਪਭਅੰਚਲਗਹੀਐ॥
ਅੰਚਨਲਾਗੈਅਗਨਿਸਾਗਰਤੇਸਗਨਿਸੁਆਮੀਕੀਅਹੀਐ॥੧॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਸਹਾਅਕ੍ਰਿਤਘਨ
ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਪਭਸਹੀਐ॥ਕਰੁਲਾਮੈਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਨਾਨਕਾਤਿਸੁਸਰਨਹੀਐ॥੨॥੧੭॥
੨੩॥ਦੇਵਗੀਧਰੀਮਃ੫ ਕੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਪਰਵੇਸਾ॥ਰੋਗਸੋਗਸਭਿਦੁਖਾਬਿਨਾਸੇਉਤਰੇਸਗ
ਲਕਲੇਸਾ॥ਰਹਾਚਿ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਵਿਖਨਾਸਹਿਕੋਟਿਮਜਨਾਇਸਨਾਨਾ॥ਨਮੁਨਿਪਰੁਗਾਵਤ

ਗੁਲਗੋਵਿੰਦਲਾਗੋਸਹਜਿਧਿਅਸਾ॥ ੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਦਸੁਕੀਰਥਿਪਨਤੋਰਿਨਿਰੋ॥ ਜਪਿ
 ਜਪਿਨਾਮੁਜੀਵਾਤੇਰੀਬਲੀਨਨਕਦਸਬਲਿਹਰੇ॥ ੨॥ ੧੮॥ ਦੇਵਗੀਧੀਮਃ੫
 ਮਾਈਪਭਕੇਚਰਨਿਹਰੀ॥ ਕਰਹੁਅਨੁਗਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇਮਨਤੇਕਬਹੁਤਭਾਰੀ॥ ਰਹਾਇ॥ ਸਾਧੂ
 ਪੂਰਿਲਾਈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਕਾਮਕੋਪਾਬਿਖੁਜਾਰੀ॥ ਸਭਤੇਨੀਦੁਆਤਮਕਾਰਿਮਨਉਮਨਮਹਿਇ
 ਹੁੰਦੁ॥ ੧॥ ਗੁਨਗਵਰਠਕੁਰਆਬਿਨਾਸੀਕਲਮਲਸਗਲੇਝਰੀ॥ ਨਾਮਨਿਪਨੁਨਕਦਹੁ
 ਪਵਉਕੋਠਿਲਾਇਉਰੇਧਾਰੀ॥ ੨॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ਦੇਵਗੀਧੀਮਃ੫ ਪਭਜੀਉਪੇਖਉਦ
 ਗੁਤਮਾਗਾਸੁੰਦਰਪੈਅਸੁਧਰਦਿਨੁਰੈਨੀਜੀਅਪਾਤਤੇਪਿਆਰਾ॥ ਰਹਾਇ॥ ਸਾਸਰਬੇਦਪੁਰਨਅਵਿ
 ਲੋਕੇਸੀਮਾਤਿਤਤੁਬੀਚਾਰਾਦੀਨਾਨਥਪਾਨਪਤਿਪੁਰਨਭਵਜਲਉਧਰਨਹਾਰਾ॥ ੧॥ ਆਦਿਯੁ
 ਗਾਦਿਭਗਤਜਨਸੇਵਕਤਾਰੀ॥ ਬਿਖੈਅਧਾਰਾਤਿਨਜਨਕੀਪੁਰਿਬਾਛੈਨਿਤਨਕਪਰਮੇਸਰਦੇਵ
 ਨਹਾਰਾ॥ ੨॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ਦੇਵਗੀਧੀਮਃ੫ ਤੇਰਜਨੁਗਮਸਾਇਲਿਮਾਤਾਪੇਮਗਸਾਨਿਧਿਜ
 ਕਉਉਪਜੀਛੋਰਿਨਕਤਹੁਜਾਤਾ॥ ਰਹਾਇ॥ ਬੈਠਤਹਰਿਹਰਿਸੇਵਤਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਰੁਭੋਜਨੁ
 ਖਾਤਾ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਮਜਨੁਕੀਨੇਸਾਧੂਪੁਰੀਨਤਾ॥ ੧॥ ਸਠਲਜਨਮੁਹਰਿਜਨਕਾਉਪਾਇ
 ਜਿਨਿਕੀਨੇਸਉਤਾਬਿਧਾਤਾ॥ ਸਗਲਸਮੁਹਲੈਉਧੇਰਨਕਪੁਰਨਕਹੁਪਛਾਤਾ॥ ੨॥ ੨੧॥ ੨੨॥
 ੨੩॥ ਦੇਵਗੀਧੀਮਃ੫ ਮਾਈਗੁਗਬੀਨੁਗਿਆਨੁਪਾਈਐ॥ ਅਨਿਕਪਕਾਰਠਰਤਾਬਿਲਲ
 ਤੇਮਿਲਤਨਹੀਗੋਸਾਈਐ॥ ਰਹਾਇ॥ ਮੇਰੇਗੋਸਗਤਨੁਬਾਧਿਚਿਬਹੁਜੇਨੀਭਰਮਾਈਐ॥ ਟਿਕਨੁ
 ਨਪਵੈਬਿਨੁਸਤਸੰਗਤਿਕਿਸੁਅਗੈਜਾਇਰੁਆਈਐ॥ ੧॥ ਕਰੈਅਨੁਗਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰਸਾਧਚ
 ਰਨਚਿਤਲਾਈਐ॥ ਸਿਕਟਘੋਰਕਟੇਖਿਨਭੀਤਰਿਨਾਨਕਹਰਿਦਗਸਿਸਮਾਈਐ॥ ੨॥ ੨੨॥ ੨੩॥
 ਦੇਵਗੀਧੀਮਃ੫ ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਪਹਿਬਿਨਉਕਹਿਆ॥ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਾਇਆਲਦੁਖਭੰਜ
 ਨਮੇਰਸਗਲਅੰਦੇਸਗਗਾਇਆ॥ ਰਹਾਇ॥ ਹਮਪਾਪੀਪਾਖੰਡੀਭੀਭੀਹਮਗਾਗੁਰੁਅਵਗੁਰੁਸਭਸਹਿ
 ਆ॥ ਕਰਮਸਤਕਿਧਾਰਿਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਮੁਏਦੁਸਟਜੇਖਾਇਆ॥ ੧॥ ਪਰਉਪਕਾਰੀਸਰਬਸਪਾਰੀ
 ਸਠਲਦਰਸਨਸਹਜਾਇਆ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਰਗੁਲਕਉਦਾਤਾਚਰਲਕਮਲਉਰਧਰਿਆ॥ ੩॥
 ੨੩॥ ੨੪॥ ਦੇਵਗੀਧੀਮਃ੫ ਅਨਾਥਨਥਪਭਹਮਾਰੇ॥ ਸਗਨਿਆਇਚਿਰਖਨਹਾਰੇ॥ ਰਹਾਇ॥
 ਸਰਬਪਾਖਭੁਭਾਰੇ॥ ਆਗੈਪਛੈਅੰਤੀਵਾਰੇ॥ ੧॥ ਜਬਾਚਿਤਵਉਤਬਤੁਹਾਰੇ॥ ਉਨਸਮਾਰਿ

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਧਾਰੇ॥ ੨॥ ਸੁਨਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਰ ਬਚਨੇ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾ ਉਸਾਪਦਰਸਾਰੇ॥ ੩॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਖਹਿ
 ਏਕਾਗਸਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਪਭ ਮੇਰੇ ਕਰਨੈ ਹਾਰੇ॥ ੪॥ ੨੪॥ ੩॥ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ਪ੍ਰਭ ਇਹੈ ਮਨੋ ਰਬੁ ਮੇਰਾ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਸਨ ਦਇਆ ਲਾਮੋਹਿ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਸੰਤ ਕਾ ਚੇਰਾ ਰਹਾਇ॥ ਪਾਤਕ ਕਾਲ ਲਾਗਹਿ ਜਨ ਚਰਨੀ ਨਿ
 ਸਬਾ ਸੁਰ ਦਰਸੁ ਪਾਵਹਿ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਗੀ ਪਕਰਹਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ॥ ੧॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿ
 ਮਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸੰਤ ਸੀਰੀ ਨਿਭ ਹੀਐ॥ ਏਕੁ ਅਪਾਰ ਨਾਮੁ ਪੁਨ੍ਰ ਮੇਰਾ ਅਨਦ ਨਾਨਕਾਇ ਹੁਲੀਐ॥ ੨॥
 ੨੫॥ ੩॥ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ਘਰੁ ੩ ਮੀਤਾ ਐਸੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਏ॥ ਛੇ ਰਿਜਾਈ ਸਦ ਹੀ ਸੀਰੀ ਅਨ
 ਦਿ ਨੁਗੁ ਗੀਮਾਇ ਗਾਏ॥ ਰਹਾਇ॥ ਮੀਲਿ ਚਿਮਨੋ ਰੁਸਰ ਬਸੁਖੈ ਨਾ ਤਿਆਗਿ ਨ ਕਤੁ ਜਾਏ॥ ਅਨਿਕ ਅ
 ਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਪੇਖੀ ਪਾਐ ਮਨ ਸਮ ਸਰਿ ਲਾਏ॥ ੧॥ ਮੰਦਰਿ ਭਾਗੁ ਸੋਭਦੁ ਆਰੈ ਅਨਰ ਤਹੁ ਲੁਝੁ ਲੁਝੁ
 ਏ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਨੇ ਗੋਹ ਪਿਅਬੀਤੇ ਸਦ ਬਾਏ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੬॥ ੩੨॥ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਃ
 ਮੀਤਾ ਪਿਅਬ ਚਨ ਤੁਹਾਰੇ॥ ਆਤਿ ਸੁਦਰ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਪਿਆਰੇ ਸਭ ਹੁਮ ਪਿਨਿ ਰਾਗੇ॥ ਰਹਾਇ॥ ਰਾਜੂ ਨ ਚਾ
 ਹੁਇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਚਾਹੁਇ ਮਨ ਪੀਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲਾਰੇ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸਾਸਿ ਪਾਸੁ ਨਿਏ ਦੁਮੋਹਿ ਠਾਕੁ ਰਹੀਦ
 ਯਾਰੇ॥ ੧॥ ਦੀਨੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇ ਠਾਕੁ ਰਸਗਨਿ ਪਰਿ ਚਿਸੰਤ ਹਾਰੇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਮਨੋ ਹਰ ਮ
 ਨੁ ਸੰਤ ਲਾਬਿ ਗਸਾਰੇ॥ ੨॥ ੩॥ ੨੭॥ ੩੩॥ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ਹਰਿ ਜੀਪ ਸੇਵਕ ਪਾਰਿਉ ਤਾਰਿ ਚਿ
 ਦੀ ਨਦਾਇਆ ਲਭੁ ਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਬਹੁੜਿ ਜਨ ਮਿਨ ਹੀ ਮਾਰਿ ਚਿ॥ ਰਹਾਇ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਿਗੁ ਲਗਾਵਹ
 ਹਰਿ ਕੇਰਤ ਜਨ ਮੁਨ ਹੀ ਹਰਿ ਚਿ॥ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਗਾਇ ਬਿਖੈ ਚਨੁ ਤਰਿਆ ਕੁਲ ਹਸਮੂਹ ਉਪਾਰਿ ਚਿ॥ ੧॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸਿ ਆਰਿਦ ਭੀ ਤਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਉਚਾਰਿ ਚਿ॥ ਨਾਨਕ ਚਿਟ ਗਹੀ ਜਗ ਦੀ ਸੁਰ ਪੁਨ
 ਪੁਨ ਹੁਕਾਇ ਹਰਿ ਚਿ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੮॥ ੩੪॥ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ਘਰੁ ੪ ਕਰਤ ਫਿਰੇ ਬਨ ਬੇਖ ਮੇ
 ਹਨ ਹਰਤ ਨਿਰਾਗਾ ਰਹਾਇ॥ ਕਥਨ ਸੁਨਾਵਨ ਠੀਤ ਨੀਕੇ ਗਾਵਨ ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਤੇ ਗਾਗ॥ ੧॥ ਆਤਿ ਸੁ
 ਦਰ ਬਹੁ ਚਤੁਰ ਸਿਆਨੇ ਬਿਦਿਆ ਰਸਨਾ ਚਾਗੂ ਮਾਨ ਮੋਹ ਮੇਰੇ ਤੇਗ ਬਿਬਗ ਜੇ ਤਏ ਹਮਾਰੁ ਖੰਡੇ ਪਾਗ॥
 ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਤਿਨਿ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰੀ ਮਲੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਸੰਗਾਗ॥ ੧॥ ੨੬॥
 ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ਘਰੁ ੫ ਮੈ ਪੇਖਿ ਚਿਰੀ ਉਚਾ ਮੇਹੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ॥ ਆਨਨ ਸਮੈ ਸਰਿ ਕੋ ਉਲਾਗੈ
 ਦੂਢਿ ਰੇਹੇ ਹਮ ਮੁਚਾ ਰਹਾਇ॥ ਬਹੁ ਬੇਅੰਤੁ ਆਤਿ ਬਡੇ ਗਾਹੇ ਥਾਹਨੀ ਅਗਹੁ ਚਾਤੇ ਲਿਨ ਤੁਲੀ
 ਐਸੇ ਯਿਨ ਮੁਲੀ ਐ ਕਤ ਪਾਈ ਐ ਮਨ ਭੁਚਾ॥ ੧॥ ਖੋਜ ਅਸਿਖਾ ਅਨਿਕ ਤਪ ਥਾਥੇ ਨੁਗੁਰ ਨਹੀ ਪਹੁਚਾ॥

੨੬॥ ੩੩॥ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ਘਰੁ ੪ ਕਰਤ ਫਿਰੇ ਬਨ ਬੇਖ ਮੇ
 ਹਨ ਹਰਤ ਨਿਰਾਗਾ ਰਹਾਇ॥ ਕਥਨ ਸੁਨਾਵਨ ਠੀਤ ਨੀਕੇ ਗਾਵਨ ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਤੇ ਗਾਗ॥ ੧॥ ਆਤਿ ਸੁ
 ਦਰ ਬਹੁ ਚਤੁਰ ਸਿਆਨੇ ਬਿਦਿਆ ਰਸਨਾ ਚਾਗੂ ਮਾਨ ਮੋਹ ਮੇਰੇ ਤੇਗ ਬਿਬਗ ਜੇ ਤਏ ਹਮਾਰੁ ਖੰਡੇ ਪਾਗ॥
 ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਤਿਨਿ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰੀ ਮਲੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਸੰਗਾਗ॥ ੧॥ ੨੬॥
 ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ਘਰੁ ੫ ਮੈ ਪੇਖਿ ਚਿਰੀ ਉਚਾ ਮੇਹੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ॥ ਆਨਨ ਸਮੈ ਸਰਿ ਕੋ ਉਲਾਗੈ
 ਦੂਢਿ ਰੇਹੇ ਹਮ ਮੁਚਾ ਰਹਾਇ॥ ਬਹੁ ਬੇਅੰਤੁ ਆਤਿ ਬਡੇ ਗਾਹੇ ਥਾਹਨੀ ਅਗਹੁ ਚਾਤੇ ਲਿਨ ਤੁਲੀ
 ਐਸੇ ਯਿਨ ਮੁਲੀ ਐ ਕਤ ਪਾਈ ਐ ਮਨ ਭੁਚਾ॥ ੧॥ ਖੋਜ ਅਸਿਖਾ ਅਨਿਕ ਤਪ ਥਾਥੇ ਨੁਗੁਰ ਨਹੀ ਪਹੁਚਾ॥

ਕਹੁਨਕਕਿਰਪਾਕਰੀਠਕੁਰੀਮਲਿਸਾਪੁਰਸਭੁੰਚਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਃ੫
 ਮੈਕਹੁਬਿਪਿਪੇਖਿਓਦੁਜਾਨਹੀਰੀਕੋਉਖੰਡਦੀਪਨਤੀਤਸਭਤੀਤਰਿਗਵਿਆਪੁਰਿ
 ਰਹਿਚਿਸਭੁਲੇਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗਮਅਗੀਮਾਕਵਨਮਹਿਮਾਮਨੁਜੀਵੈਸੁਨਿਸੋਉ॥ ਚਾਰਿਆਸਭਮ
 ਚਾਰਿਬਰੇਨਾਮੁਕਤਿਭਏਸੇਵਤੇਉ॥ ੧॥ ਗੁਰਿਸਬਦੁਦ੍ਰਿਸ਼ਾਇਆਪਗਮਪਦੁਪਾਇਆਦੁਤੀਅਭ
 ਏਸੁਖੋਉ॥ ਕਹੁਨਕਕਭਵਸਾਗਰੁਤਾਰਿਆਹਿਨਿਧਿਪਾਈਸਹਜੋਉ॥ ੨॥ ੩੩॥ ੩੪॥
 ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਃ੫ ਘਰੁਓ ਏਕੈਰਹਿਏਕੈਜਾਨਾਏਕੈਰਹੁਰਮੁਖਿਜਾਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹੇਕੁਮਾ
 ਤਹਉਤਮਕੁਮਹੁਨਭਈ॥ ਗਵਿਆਰੇਗਵਿਆਸੁਖਥਾਨਾ॥ ੧॥ ਜਿਉਚੈਸਿਤਕੁਸਟਮਝਾਗੀ॥
 ਨਬਿਨੁਸੰਜਮਨਹੀਕਾਰਜਸਾਗੀ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਨਪਾਵੈਗੋਹਰਿਜੀਕੋਦੁਆਗਾਮਿਲਿਸੰਗਤਿਤਾਜਿਅਭਿ
 ਮਾਨਾ॥ ਕਹੁਨਕਪਾਏਐਪਰਮਨਿਧਾਨਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਃ੫ ਜਾਨੀਨਜਾਈਤਾ
 ਕੀਗਾਤਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਪੇਖਾਰਉਹਉਕਰਿਚਤੁਰਈਬਿਸਮਨਾਬਿਸਮੇਕਹਨਕਹਤਿ॥ ੧॥ ਗਦਗੀ
 ਪਰਬਾਸਿਧਅਰੁਸਾਧਿਕਸੁਰਿਨਰਦੇਵਕੁਮਕੁਮਾਦਿਕਾ॥ ਚਤੁਰਬੇਦਉਚਰਤਿਦਿਨੁਗਤਿ॥ ਅਗ
 ਮਅਗਮਠਕੁਰੁਆਗਾਧੀ॥ ਗੁਨਬੇਅੰਤਬੇਅੰਤਭਨੁਨਾਨਕਕਹਨੁਨਜਾਈਪਰੈਪਗਤਿ॥ ੨॥ ੩੫॥
 ੩੬॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਃ੫ ਧਿਆਏਗਾਏਕਰਨੈਹਾਗਾ॥ ਭਉਨਹੀਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਅਨਿਕ
 ਚਹੀਰੇਏਕਸਮਾਗਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਫਲਪੁਰਤਿਗੁਰਮੈਰਮਾਥੈ॥ ਜਤਕਤਪੇਖਉਤਤਤਤਸਾਥੈ॥ ਚਰਨ
 ਕਮਲਮੇਰੇਪਾਨਅਧਾਰ॥ ੧॥ ਸਮਥਅਥਹਬਡਾਪੁਰਮੇਗਾ॥ ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਾਹਿਬੁਨੇਗਾ॥ ਚਾਂਕੀ
 ਸਗਨਿਆਸਰਪਭਨਾਨਕਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਰ॥ ੨॥ ੩॥ ੩੫॥ ੩੬॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਃ੫
 ਉਲਟੀਗੇਮਨਉਲਟੀਗੇ॥ ਸਾਕਤਸੀਉਕਰਿਉਲਟੀਗੇ॥ ੧॥ ਝੂਠੈਕੀਰੇਝੂਠਪਗੀਤਿਛੁਟਕੀਰੇਮ
 ਨਛੁਟਕੀਰੇ॥ ਸਾਕਤਸੀਗਿਨਛੁਟਕੀਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉਕਾਜਰਭਹਿਮੰਦਰੁਰਖਿਓਜੋਪੈਸੈਕਾ
 ਲੂਖੀਗੇ॥ ਦੁਹੁਹੀਤੇਭਾਗਿਗਾਇਓਹੋਜਿ॥ ਸੁਗੁਰੀਮਲਿਛੁਟਕੀਤ੍ਰਿਕੁਟੀਗੇ॥ ੧॥ ਮਾਗਉਦਾਨੁਕਿ
 ਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਮੇਗਾਮੁਖੁਸਾਕਤਸੀਗਿਨਜੁਟਸੀਗੇ॥ ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਾਸਕੋਕਰੀਅਹੁਮੇਗਾਮੁਖੁਸਾ
 ਧਪਗਯੋਠਿਰੁਲਸੀਗੇ॥ ੨॥ ੩੭॥ ੩੮॥ ੩੯॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਃ੫ ਘਰੁ੧ ਸਭਦਿਨਕੇਸਮਰਥ
 ਪੰਥਾਬਿਨੁਲੇਨਉਬਲਿਭਲਿਜਉ॥ ਗਾਵਨਭਵਨਸੇਤਨਤੇਰੈਚਰਨਉਵਾਕੋਪਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ
 ਸਨਕਾਸਨਸਹਜਕੇਲਕੁਰੁਲਮੈਏਕਾਅਨੰਤਅਨੁਪੈਠਉ॥ ੧॥ ਗਿਸਿਸਿਧਿਨਿਧਿਕਰਤਲਜਗਜੀਵ

ਨਸਕਨਾਥ ਮੈਨੈ ਕੈਨਾਉ। ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਿਰਪਾ ਨਕ ਕ ਉਸੁ ਨਿਉ ਨਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾਉ॥੨॥੩॥੬॥ ੨੫੧

ਗੁਰਾਬਿਰਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਚਉਪਦਾ ਘਰੁ ੧

੧ ਚ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੂਤਨ ਸੇਗਰੀਆ। ਭੁਇਐ ਮੰਗਨਿ ਬਸਰੀਆ। ਅਨਿਕ ਉਪਰੀਆ॥ ੧॥ ਚਉ ਮੈਰਹਿ ਰਿਕਰੀਆ॥

ਚਉ ਸੁਖ ਸਹਜ ਗੀਆ। ਠਹਰਿ ਮਿਥ ਨ ਮੋਹਰੀਆ। ਅਨਕ ਉਮੇਰੀਆ। ਵਿਚਿ ਘੁਮਨੀਘਰੀਆ॥ ੨॥ ਸ

ਗਲ ਥਟ ਗੀਆ। ਬਿਰਖਾਇ ਕਤਰੀਆ। ਬਹੁ ਬੰਧਹਿ ਪਰੀਆ॥ ੩॥ ਬਿਰੁਸਾ ਪਸ ਫਰੀਆ। ਜਹ ਕੀਰਤ

ਨੂਰੀਆ। ਨਨਕ ਸਰਨ ਗੀਆ॥ ੪॥ ੧॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਾਬਿਰਗੜਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ। ਮੈ ਮੇਰੀ ਜੀ ਦੁਰੀਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੇ। ਗਮਾਹਰਿ ਗਸਿ ਬੀਧਹਰਿ ਮਨੁ ਪਿਆ

ਰਾਮਨੁ ਹਰਿ ਗਸਿ ਨਾਮਿ ਸੁਕੋਲੇ। ਗਮਾ। ਗੁਰਮਾਤਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਈ। ਮੈ ਮੇਰੀ ਜੀ ਦੁਰੀਏ। ਅਨਤਨ ਕਾਹੁ ਭੋਲੇ। ਗ

ਮਾਮਨ ਚਿੰਦਿਅ ਜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ। ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਲ ਨਨਕ ਬਾਲੀ ਚੋਲੇ। ਗਮਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿ

ਤ ਦੁਰਦਾ ਮੇਰੀ ਜੀ ਦੁਰੀਏ। ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੈਲਾ ਅਲਾਏ। ਗਮਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਲੀ ਭਗਤ ਜਨ ਕੀ ਮੇਰੀ ਜੀ

ਦੁਰੀਏ। ਮਨਿ ਸੁਲੀ ਮੈ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਏ। ਗਮਾ। ਚਿਗ ਵਿਛੁਨਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ। ਗਲੀ ਮਾਲੀ ਅਸਹ ਜਿ

ਸੁਭਾਏ। ਗਮਾ। ਜਨਨ ਨਕ ਮਨਿ ਅਨਦੁਭਾਇਆ। ਮੈ ਮੇਰੀ ਜੀ ਦੁਰੀਏ। ਅਨਤ ਸਬਦ ਵਜਾਏ। ਗਮਾ॥ ੨॥ ਸ

ਬੀਸਹੇਲੀ ਮੇਰੀ ਅਮੇਰੀ ਜੀ ਦੁਰੀਏ। ਕੋਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਲਿ ਮਿਲਾਵੈ। ਗਮਾ। ਹਉ ਮਨੁ ਦੇਵਉ। ਤਿਸੁ ਆਪਲਾ

ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਹਰਿ ਪਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ਰਾਮਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਮਰਾਧਿ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ
 ਤੀਏ ਮਨਾ ਚੰਦਿ ਮਨਾ ਠਲੁ ਪਵੈ ਰਾਮਾ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਸਰਲਾ ਗਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਵਚੁ
 ਭਗੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ਰਾਮਾ ॥ ੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਰਮਾਈ ਮਿਲੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸੈ ਰਾਮਾ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਣੁ ਉਗੈ ਲੀਅ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਜਿਉ ਜਲਾ ਬਿਨੁ ਕਮਲ ਉਦਾਸੈ ਰਾਮਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ
 ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਹਰਿ ਸਜਦੁ ਹਰਿ ਪੁਸ਼ਪੈ ਰਾਮਾ ਪਨੁ ਪਨੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਦਸਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ
 ਨੀਮਾ ਬਿਗਾਸੈ ਰਾਮਾ ॥ ੫॥ ੧॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਰਾਮਾ ਹਉ ਮੈਆਇਆ ਬਿਖੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਿਖੁ ਲਹਿ ਜਾਏ ਰਾਮਾ ਮਨੁ
 ਸੁਕਾ ਹਰਿ ਆਹਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਭਾਗਵਤੋ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ
 ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨੀਮਾ ਸਮਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਬੋਧਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਜਿਉ ਬਾਲ ਕਲ
 ਰਿਦੁ ਪਖੀ ਰੋਗੈ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸੀਤਿ ਨ ਪਾਈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਜਿਉ ਚਾੜ੍ਹਕੁ ਜਲਾ ਬਿਨੁ ਟੋਰੈ ਰਾਮਾ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਸਰਲੀ ਜਾਇ ਪਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਗੁਲ ਦਸੈ ਹਰਿ ਪਭ ਕੇ ਰੇ ਰਾਮਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ
 ਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਪਰਿਵਾਜੈ ਸਬਦ ਘਲੇ ਰਾਮਾ ॥ ੨॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹਉ ਮੈਵੈ ਛੁੜੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਕਿ
 ਖੁਬ ਧੋਹ ਉਮੈ ਜਾਲੇ ਰਾਮਾ ਜਿਉ ਪੰਖੀ ਕਪੋਤਿ ਆਪੁ ਬਨਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਤੇ ਉਮਨ ਮੁਖੰ ਵਸਿ
 ਕਾਲੇ ਰਾਮਾ ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚੇਤਨਾਇ ਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਸੇ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁੜਾ ਬਿਤਾਲੇ ਰਾਮਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
 ਹਿ ਸਰਲਾ ਗਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲੇ ਰਾਮਾ ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਭਿਵ ਉਬਰੇ ਮੇਰੀ
 ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਪੁਰੇ ਭਾਗਵਤੋ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੈ ਤੁਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਗੁਰ ਖੇਵਟ ਸਬ
 ਦਿ ਤਗਾਇਆ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੂ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੀਲਾ ਗਾਇਆ ਰਾਮਾ
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਲਿਖੈ ਨਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ੪॥ ੨॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੮
 ਜਾਗਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਪਾਰੈ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ
 ਤੁਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਧਾਰੈ ਰਾਮਾ ਸਭਾ ਕਿਲਾਵਿ ਖਪਦੁ ਖਕਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ
 ਏ ਮਲੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਉਤਾਰੈ ਰਾਮਾ ਵਡੁ ਪੁੰਨੀ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੁਖ ਮੁਗਧਾ ਨਿਸਤ
 ਰੈ ਰਾਮਾ ॥ ੧॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਤਿਨ ਪੰਚੇ ਵਸਗਤਿ ਆਏ ਰਾਮਾ ਅੰਤਰਿ ਨਵ
 ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਲੁ ਖੁਲਾ ਖਾਏ ਰਾਮਾ ਗੁਰਿ ਅਸਾ ਮਨ ਸਾ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੀ

ਜਿੰਦੁਰੀਏਹਗਿਆਲਿਆਕੁਖਸਭਜਾਏਗਾ॥ ਪੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਪੁਭਿਲਿਖਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜਨਨ
ਨਕਹਰਿਗੁਲਗਾਏਗਾ॥ ੨॥ ਹਮਪਾਪੀਬਲਵੰਚੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਪਰਦ੍ਰੋਠਗਮਾਇਆਗਾ॥
ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਗੁਰਿਪੁਰੈਗਾਤਿਮਿਤਿਪਾਇਆਗਾ॥ ਗੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿ
ਚੋਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਫਿਰਿਮਰਦਾਬਹੁਕੀਵਾਇਆਗਾ॥ ਜਨਨਨਕਸਾਚਿਗੁਰਜੀਮਿਲੇਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁਰੀਏਤਿਨਕੇਸਭਦੁਖਗਵਾਇਆਗਾ॥ ੩॥ ਅਤਿਉਤਮੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜਿਤੁ
ਜੀਪਐਪਾਪਗਵਾਏਗਾ॥ ਪਾਤਿਤਪਾਵਿਤਗੁਰਿਹਰਿਕੀਏਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਚਹੁਕੰਡੀਚਹੁਜੁਗੀਜਾ
ਏਗਾ॥ ਹਰਿਮੈਲੁਸਭਉਤਰੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਸਾਰਿਨਾਏਗਾ॥ ਅਪਰਾਧੀਪਾਪੀਉ
ਪਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜਨਨਨਕਖਿਨੁਹਰਿਗਾਏਗਾ॥ ੪॥ ਬਿਹਗਵਾਮਹਲਾਹ
ਹਉਬਲਿਹਰੀਤਿਨਕਉਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਪਾਰੇਗਾ॥ ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿ
ਕਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਬਿਖੁਭਉਜਲੁਤਾਰਲਹਰੇਗਾ॥ ਜਿਨਇਕਮਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰ
ਦੁਰੀਏਤਿਨਸਿਤਜਨਾਜੈਕਾਰੇਗਾ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਸੁਖੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਸਭਿਦੁਖਨਿਵਾ
ਰਲਹਰੇਗਾ॥ ੫॥ ਸਰਸਨਾਪਨੁਪੰਨੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਗੁਲਗਾਵੈਹਰਿਪਭਕੇਰੇਗਾ॥ ਤੇਸਵਨਭਲੇ
ਸਿਭਨੀਕਹਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਲਹਿਹਰਿਤੇਰੇਗਾ॥ ਸੋਸੀਸੁਭਯਾਪਾਵਿਤਪਾਵਨੁਹੈ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜੋਜਾਇਯਗੈਗੁਰਪੈਰੇਗਾ॥ ਗੁਰਵਿਟਹਨਨਕਵਾਰਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜਿਨਿਕਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤੇਰੇਗਾ॥ ੬॥ ਤੇਨੇਤਭਲੇਪਰਵਾਲਹਰਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜੋਸਾਧੁਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਹਿ
ਗਾ॥ ਤੇਹਸਤਪੁਨੀਤਪਾਵਿਤਹਰਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜੋਹਰਿਜਸੁਹਰਿਹਰਿਲੇਖਹਿਗਾ॥ ਤਿ
ਸੁਜਨਕੇਪਗਨਿਤਪੂਜੀਅਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜੋਮਾਗਰੀਧਰਮਚਲੇਸਹਿਗਾ॥ ਨਨਕਾਤਿਨਵਿਟ
ਹੁਵਾਰਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਹਰਿਸੁਲਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨੇਸਹਿਗਾ॥ ੭॥ ਪਰਤਿਪਾਤਲਾਅਕਾਸੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰ
ਦੁਰੀਏਸਭਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਗਾ॥ ਪਉਲੁਪਾਲੀਥੈਸਤਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਤਿਤਹਰਿਹਰਿ
ਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈਗਾ॥ ਵਲਾਕਿਲੁਸਭੁਅਕਾਸੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਗਾ॥
ਨਨਕਤੇਹਰਿਦਰਿਪੈਨਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜੋਗੁਰਮੁਖਿਭਗਾਤਿਮਨੁਯਾਵੈਗਾ॥ ੮॥ ੮॥
ਬਿਹਗਵਾਮਹਲਾਹ ੧ ਜੇਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਤੇਮਨਮੁਖਮੁੜਾਇਆਲੇ
ਗਾ॥ ਜੋਮੋਹਿਆਇਆਚਿਤਲਾਇਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਸੇਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਲੇਗਾ॥ ਹਰਿਦਰਗਾ

ਹਰੇਈਨਲਹਨਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜੋਮਨਮੁਖਪਾਪਭਾਵੇਰਾਮਾਜਨਨਕਗੁਰੀਮਾਇਉਰੇਰੇਰੀ
 ਜਿੰਦੁਰੀਏਹਰਿਜਪਿਹਰਿਨੀਸਮਾਲੇਰਾਮਾ॥੧॥ਸਭਿਜਾਈਮਲਹੁਸਭਿਗੁਰੁਕਉਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
 ਰੀਏਜੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਵੈਰਾਮਾ॥ਹਰਿਜਪਦਿਆਖਿਨੁਦੋਲਨਕੀਜਈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏ
 ਮਤਕਿਜਪੈਸਹੁਅਵੈਕਿਨਅਵੈਰਾਮਾ॥ਸਾਵੇਲਾਸੋਮੁਰਤੁਸਾਘਰੀਸੋਮੁਹਤੁਸਫਲਹੈਮੇਰੀਜਿੰ
 ਦੁਰੀਏਜਿਤੁਹਰਿਮੇਰਾਚਿਤਿਅਵੈਰਾਮਾ॥ਜਨਨਕਨਾਮੁਪੈਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜਮ
 ਕੰਕਰਨੇਕਿਨਅਵੈਰਾਮਾ॥੨॥ਹਰਿਵੈਖੁਲੈਨਿਤਸਭਕਿਛੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜੋਰੇਰੀਜਿਨਪਾਪ
 ਕਮਤੇਰਾਮਾ॥ਜਿਸੁਅੰਤਹਰਿਦਸੁਪੁਰੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਤਿਜਨਿਸਭਿਰਗੁਦਿਘਤੇਰਾਮਾ
 ਹਰਿਨਿਰਭਉਨੀਪਤੀਜਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਸਭਿਝਖਮਾਰਨੁਦਸਟਭਪਤੇਰਾਮਾ॥ਗੁਰਪੁਰਗ
 ਨਕਿਸੇਵਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜਿਨਿਪੈਰੀਆਲਿਸਭਿਘਤੇਰਾਮਾ॥੩॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਿਤਸੇਵੀਐ
 ਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜੋਸਭਦੁਸਾਹਿਬੁਵਡਾਰਾਮਾ॥ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕਅਗਾਧਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀ
 ਏਤਿਨਨਾਹੀਕਿਸੈਕਿਛੁਚਡਾਰਾਮਾ॥ਗੁਰਸੇਵਿਐਹਰਿਮਹਲਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਝ
 ਖਮਾਰਨੁਸਭਿਨਿਦਕਘਡਾਰਾਮਾ॥ਜਨਨਕਨਾਮੁਪੈਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਪੁਰਿਮਸਤ
 ਕਿਹਰਿਲਿਖਿਛੁਡਾਰਾਮਾ॥੪॥ਪਾਥਿਹਗੜਮਹਲਾਭਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁਵਰਤਦਮੇਰੇਹਰਿ
 ਪਰਤੁਜਾਨਹਿਜੋਜੀਇਕਮਾਈਐਰਾਮਾ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਹਰਿਨਾਲਿਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਸਭਵੈ
 ਖੈਮਨਿਮੁਕਰਾਈਐਰਾਮਾ॥ਮਨਮੁਖਨੇਹਰਿਦੁਰਿਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਸਭਾਬਿਰਥੀਘਾਲਗਵਾਈਐ
 ਰਾਮਾ॥ਜਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪੈਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਹਰਿਹਜਰਨਦਰੀਆਈਐਰਾਮਾ॥੫॥
 ਸੇਭਗਤਸੇਸੇਵਕਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜੋਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮਨਿਭਾਲੇਰਾਮਾ॥ਸੇਹਰਿਦਰਗਹਪੈਨਾਇਆ
 ਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏ ~~ਜਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਵੈਰਾਮਾ~~ ਅਹਿਨਿਸਿਸਾਚਿਸਮਾਲੇਰਾਮਾ॥ਤਿਨਕੈਸਿਰਿ
 ਮਲੁਉਤਰੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਗਰਿਗਤੇਨਦਰਿਨੀਸਾਲੇਰਾਮਾ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
 ਰੀਏਮਿਲਿਸਾਪੁਸੀਗਿਆਪਾਲੇਰਾਮਾ॥੬॥ਹੇਰਸਨਜਪਿਗੋਬਿੰਦੋਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਜਪਿਹਰਿਹ
 ਰਿਸਿਸਨਾਜਾਏਰਾਮਾ॥ਜਿਸੁਦਇਆਕਰੇਮੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਤਿਸੁਮਨਿਨਾਮੁਵਸ
 ਏਰਾਮਾ॥ਜਿਸੁਭੇਟੇਪੁਰਾਸਭਿਗੁਰੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਸੇਹਰਿਪਨੁਨਿਧਿਪਾਏਰਾਮਾ॥ਵਡਭਗਤ
 ਸੇਗਤਿਮਿਲੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਰੀਏਨਾਨਕਹਰਿਗੁਲਗਾਏਰਾਮਾ॥੭॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਗਵੈਕਹਿਅਐ

ਗੀਜਿੰਦਰੀਏ ਪਰਬਰੁ ਪੁਰੁਦਾ ਤਾ ਰਾਮਾ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਪਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦਰੀਏ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ
 ਰਾਮਾ ਸਰਬ ਜੀਅ ਪ੍ਰਤਿ ਪਲ ਦਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦਰੀਏ ਜੀਉ ਬਾਲਕ ਪਿਤਾਮਾ ਤਾ ਰਾਮਾ ਸਹਸਾ ਸਿਆਲ
 ਪਨਹੀ ਮਲੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦਰੀਏ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਵੀ॥

ਗੁਰਬਿਹਾਰਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਹਰਿ ਕਏ ਕਾਮਚੰਡਿ ਦੇਖਿਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁਧਰਮ ਨਿਆਏ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਅਖੜਾ ਪਾਇ
 ਚਿਨ੍ਹ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਅਵਲੁ ਜਾਲੁ ਸਥਾਏ ਰਾਮਾ ਅਵਲੁ ਤਜਾ ਦਾ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ਜੀਨਿ ਮੇਦਨ ਸਿ
 ਰਜੀਆ ਇਕਨਾ ਮੋਲੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਠਿਗਦਿਆ ਅੰਤੁ ਤੇਰ ਭੂਏ ਜਾ
 ਲਹਿ ਭੂਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿ ਅਸਮਾਏ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਲਹੁ ਹਰਿ ਵਰ ਤੈਧਰਮ ਨਿਆਏ ॥੧॥ ਅਵਹੁ ਮਿ
 ਲਹੁ ਸਹੇਲੀ ਹੋ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਗਧੇ ਰਾਮਾ ਕਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ
 ਜਮਕਾ ਮਰਗੁ ਸਾਧੇ ਰਾਮਾ ਮਰਗੁ ਬਿਖੜਾ ਸਾਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੇਭਾ ਪਈਐ ਜੀਨਕ ਚਿ ਬਿਧਾਤੈ
 ਪੁਰੁ ਇਖਿਆ ਤਿਨਹੈ ਲਿਦਿ ਨੁਲਿ ਵਲਾਈਐ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਫੁਟਾ ਜਾ ਸੀਰੀ ਮਿਲਿਆ ਸਾਧੇ ॥੨॥
 ਨੁਕਹੈ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤੁ ਹੋਅ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਗਧੇ ॥੨॥ ਕਰਜੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਤਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਅ
 ਥਿਨਾ ਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪੁਜੇ ਹਾਰਾਮਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੁਜਾਏ ਜੀਐ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਗਧੇ ਰਾਮਾ
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਨੁ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰਾ ਕਿਅਕੋ ਪੁਜ ਚੜਾਵਏ ॥੩॥ ਜਿਉ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਾਇਆ ਲੁਸੁਆ ਸੀ ਸੇ ਪ੍ਰਭਾ ਅ
 ਕਿਸਮਾ ਵਏ ॥੪॥ ਭਾਗੁ ਮਸਤਕਿ ਹੋਇ ਜਿਸ ਕੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰਨਾਲਿ ਸਨੇਹਾ ॥੫॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁਜੇ ॥੬॥ ਦਹਦਿ ਸੋਖ ਜਤ ਹਮਠਿ ਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਹਰਿ ਪਾਇ ਅਵਾਘਰਿ ਅਏ ਰਾਮਾ
 ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਜਿ ਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਰਹਿ ਅਸਮਾਏ ਰਾਮਾ ਸਰਬੇ ਸਮਾਦਾ ਅ
 ਪਿਸੁਆ ਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧੇਰਾ ਦੁਖੁ ਨਾਠਾ ਮਿਉ ਹਰਿ ਸੁਚੇਇਆ ਜਹ ਦੇਖ
 ਤਹਾ ਸੁਆਮੀ ਪਰਬਰੁ ਮੁਨ ਭਰਾਏ ॥੭॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰਿ ਪਾਇ ਅਵਾਘਰਿ ਅਏ
 ॥੮॥ ੧॥ ਬਿਹਾਰਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨ ਮੋਹਨਾ ਪਟੇ ਸੋਹਨਾ ਪਾਨ ਅਧਾਰ ਰਾਮਾ ਸੁੰਦਰ ਸੇਭਾ
 ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦਾਇਆ ਲਕੀ ਅਪਰਾਪਾਰ ਰਾਮਾ ਗੋਪਾਲ ਦਾਇਆ ਲਗੋ ਬਿੰਦ ਲਾਲ ਨ ਮਿਲਹੁ ਕੰਤ ਨਿਮ
 ਲੀਆ ਨੈਨ ਤਰਸਨ ਦਰਸ ਪਰਸਨ ਨਹੀ ਦੋਹੈ ਲਿਵਿਹਾਲੀਆ ਗੀਅਨ ਅੰਜਨ ਨਾਮਾ ਬਿਜਨ ਭਏ ਸਗ

ਏਸੀਗਾਰਾ ਨਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤਜੰਪੈਮੇਲਿਕੰਤੁਹਮਾਰਾ॥ ੧॥ ਲਾਖਦਿਯਾਹੇਨੇਮੋਹਿਹਰਿਜਬਲਗੁਨ
 ਹਮਿਲੈਰਾਮਾਮਿਲਨਕਉਕਰਉਉਪਵਕਿਛੁਹਮਾਰਾਨਚਲੈਰਾਮਾਚਲਾਚਿਤਾਬਿਤਮਾਨਿਤੀਪ
 ਆਬੇਨੁਕਵਨਾਬਿਪੈਨਪੀਜੀਮੈ॥ ਖਨਪਨਸੀਗਾਰਾਬਿਰਥੇਹਰਿਕੰਤਾਬਿਨੁਕਿਉਜੀਜੀਮੈ॥ ਅਸਾਪਿਆ
 ਸੀਰੈਨਿਦਿਨੀਅਹੁਹਰਿਨਸਕੀਮੈਇਕਾਤਿਲੈ॥ ਨਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤਦਸੀਤਉਪਸਾਦਿਮੇਰਾਪੁਰਮਿ
 ਲੈ॥ ੨॥ ਸੇਜਏਕਪਿਉਸਿਗਿਦਗੁਨਪਈਅੰਗਮਾਅਵਗਨਮੋਹਿਅਨੇਕਕਤਮਹਲਿਬੁਲਾਈਮੈ
 ਰਾਮਾਨਿਰਗੁਨਿਨਿਮਾਲੀਅਨਾਬਿਬਿਨਵੈਮਿਲਹੁਪਭਕਿਰਪਾਨਿਧੋ॥ ਭੁਮਭੀਤਿਖੋਈਮੈਸਹਜਿਸੋਈਮੈ
 ਪਭਪਲਕਪੇਖਤਨਵਨਿਧੋ॥ ਗਹਿਯਾਉਅਵੈਮਹਲਪਵੈਮਿਲਿਸੀਗਿਮੰਗਲੁਗਾਈਮੈ॥ ਨਨਕੁਪਇ
 ਅੰਪੈਸੰਤਸਰਲੀਮੋਹਿਦਰਸੁਦਿਖਾਈਮੈ॥ ੩॥ ਸਿਤਨਕੈਪਰਸਾਦਿਹਰਿਹਰਿਪਾਇਆਰਾਮਾਇਛੁਪੁੰਨੀਮ
 ਨਿਸੀਤਿਤਪਤਿਬੁਝਾਇਆਰਾਮਾਸਠਲਾਸੁਦਿਨਸਰੈਦੇਸੁਹਵੀਅਨਦਮੰਗਲਰਸੁਪਨਾ॥ ਪ੍ਰਗਦੇਗੁਪਲ
 ਗੋਬਿੰਦ॥ ਲਾਲਨਕਵਨਰਸਨਾਗੁਲਭਨਾ॥ ਭੁਮਲੋਭਮੋਹਬਿਕਾਰਥਾਕੇਮਿਲਿਸਖੀਮੰਗਲੁਗਾ
 ਇਆ॥ ਨਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤਜੰਪੈ॥ ਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਸੰਜੋਗਿਮਿਲਾਇਆ॥ ੪॥ ੨॥ ੮॥

ਬਿਹਗੜਾਮਹਲਪ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਪਰਬਰਮਪੁਰੇਅਨਦਿਨੁਨਮੁਵਖਾਲਾਰਾਮਾਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਲੀ
 ਉਚਰਾਹਰਿਜਸੁਮਿਠਾਲਾਗੈਤੇਰਾਭੁਲਾਰਾਮਾਕਰਿਦਇਆਮਾਇਅੰਗਪਲਗੋਬਿੰਦਕੋਇਨਹੀਤੁ
 ਝੁਕਿਨਾ॥ ਸਮਰਥਅਗਥਅਪਾਰਪੁਰਨਜੀਉਤਨੁਪਨੁਤਮਮਨਾ॥ ਮੁਰਖਮੁਗਧਾਮਨਾਥਚੰਚਲਥ
 ਲਹੀਨਨੀਚਅਜਾਲਾ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਸਗਲਿਤੇਰੀਰਖਿਯੇਵਹੁਆਵਲਜਾਲਾ॥ ੧॥ ਸਾਧਹਸਰਲੀ
 ਪਈਅੰਹਰਿਜੀਉਗੁਲਗਾਵਹਰਿਨੀਤਾਰਾਮਾ॥ ਧੁਰਿਭਗਤਨਕੀਮਨਿਤਨਿਲਗਉਹਰਿਜੀਉਸ
 ਭਪਤਿਤਪੁਨੀਤਾਰਾਮਾ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਹੋਹਿਤਿਨਸੰਗਿਜਿਨਾਬਿਧਾਤਾਪਾਇਆ॥ ਨਾਮਰਾਤੇਜੀਅਦਾ
 ਤੇਨਿਤਦੇ॥ ਹਿਚੜਹਿਸਵਾਇਆ॥ ਗਿਧੀਸੰਪਿਨਵਨਿਧੀਹਰਿਜੀਪਾਜੀਨੀਅਤਮੁਜੀਤਾ॥ ਬਿਨਵੀਤਿ
 ਨਨਕੁਵਡਭਾਗਪਈਅਹਿਸਾਧਸਾਜਨਮੀਤਾ॥ ੨॥ ਜਿਨੀਸਚੁਵਲੀਜੀਅਹਰਿਜੀਉਸੇਪੁਰੇਸਾਹਰਾ
 ਮਾ॥ ਬਹੁਤਖਜਨਾਤਿਨਪਹਿਹਰਿਜੀਉਹਰਿਕੀਰਤਨੁਲਾਹਾਰਾਮਾ॥ ਕਾਮੁਕੋਪੁਨਲੋਭਾਬਿਅਪੈਜੋਜਨ
 ਪ੍ਰਭਸਿਉਗਾਤਿਆ॥ ਏਕੁਜਾਨਹਿਏਕੁਮਾਨਹਿਰਾਮਕੈਰੀਗਿਮਾਤਿਆ॥ ਲਾਗਿਸੰਤਚਰਲੀਪੜੇਸਰਲੀ
 ਮਨਿਤਿਨਚਿਮਾਹਾ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕੁਜਿਨਨਾਮੁਪਲੈਸੇਈਸਚੇਸਾਹਾ॥ ੩॥ ਨਨਕਸੇਈਸਿਮਰੀਐਹ
 ਰਿਜੀਉਜਾਕੀਕਲਪਾਰੀਗਾਮਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਨਵੀਸਰੈਹਰਿਜੀਉਕਰਤਾਪੁਰਖੁਮੁਰਾਰੀਗਾਮਾ॥ ਦੁਖ

ਰੋਗੁਨੰਦਿਅਪੈਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਆਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰੇਭਵਜਲੁਪੁਗਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ
ਵਜੋਵਪਈਮਨਿਸੰਤਿਅਈਮਿਲਿਆਪੁਰਖੁਅਪਾਰੀ। ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਸਿਮਰਿਹਰਿਹਰਿਏਛਪ੍ਰੀ
ਨੀਹਮਾਰੀ॥੧॥੨॥੯॥ ਬਿਹਗੜਾਛੰਤਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ਵਸੁਲੁਖੁਰੈਨਵੀਏਪਿਅਪੇਮੁਲਗਾ।
ਘਟਦੁਖਨੀਦਵੀਏਪਰਸਉਸਦਾਪਗਾ। ਪਗਪੁਰਿਬੀਛਉਸਦਾਜਾਚਉਨਮਗਸਿਥੈਰਾਗਨੀ॥ ਪਿਅ
ਗਗਿਰਾਤੀਸਹਜਮਾਤੀਮਹਦੁਰਮਾਤਿਤਿਆਗਨੀ॥ ਗਹਿਭੁਜਾਯੀਨੀਪੇਮਭੀਨੀਮਿਲਨੁਪ੍ਰੀਤਮਸਚ
ਮਗਾ। ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਧਾਰਿਕਿਰਪਾਰਉਚਰਦਹਸੀਗਿਲਗਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੀਸਖੀਸਹੇਲਵੀਰੋਪਭਕੈਚ
ਗਲਿਲਗਾ। ਮਨਿਪਿਅਪੇਮੁਘਲਾਹਰਿਕੀਭਗਤਿਮੰਗਾ। ਹਰਿਭਗਤਿਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਪਿਆਈਐ
ਜਾਈਮਿਲੀਐਹਰਿਜਨਾ। ਮਨੁਮੋਹਬਿਕਾਤੁਤਜੀਐਅਗਪਿਤਨੁਪਨੁਇਹਮਨਾ। ਬਚੁਪੁਰਖਪੁੰਗੁਲੁਸੇ
ਪੁਰਨਕੁਮਭੀਤਿਹਰਿਹਰਿਮਿਲਿਭਗਾ। ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਸੁਲਿਮੰਤੁਸਖੀਏਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਨਿਤ
ਨਿਤਜਪਾ॥ ੨॥ ਹਰਿਨਾਰਿਸੁਘਾਏਸਭਿਰੇਗਮਾਏ। ਗੰਡਨਥੈਸਈਪ੍ਰਭਪੁਰਖਚਿਰਾਏ। ਨਹਦੁਖ
ਪਵੈਪ੍ਰਭਪਿਆਵੈਪੈਨਿਤੇਬਡਭਾਗੀਆ। ਸੁਖਸਹਜੈਸੇਵਹਿਕਿਲਾਬਿਖਖੇਵਹਿਨਮਗਸਿਰੇਗਿਜਾਗੀਆ
ਮਿਲਿਪੇਮਹਲਾਹਰਿਨਾਮੁਗਹਲਾਪਿਅਬਚਨਮੀਰੇਭਾਏ। ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਮਨਾਇਛਪਾਈਹਰੀਮਲੇ
ਪੁਰਖਚਿਰਾਏ॥ ੩॥ ਤਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਸੇਹਲਵੇਕੋਡਅਨੰਦਾਮਨਿਤਨਿਗਵਿਰਹਿਅਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦਾ। ਹ
ਰਿਕੈਤਅਨੰਤਦਇਆਲਸੀਪਰਗੋਬਿੰਦਪਤਿਤਉਧਰਾਏ। ਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਹਰਿਮੁਰਾਰੀਭੈਸਿਪੁ
ਸਾਗਰਤਰਾਏ। ਜੋਸਗਲਿਅਵੈਤਿਸੁਕੀਠਿਯਾਵੈਇਹੁਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀਸੰਦਾ। ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਹਰਿ
ਕੰਤੁਮਿਲਿਆਸਦਕੇਲਕਰੇਦਾ॥੧॥੧॥੧॥ ਬਿਹਗੜਾਮਹਲਾ੫
ਹਰਿਚਰਨਸਰੋਵਰਤਹਕਰਹੁਨਿਵਾਸੁਮਨਾ। ਕਰਿਮਜਨੁਹਰਿਸਰੇ ਸਭਿਕਿਲਾਵਿਖਾਨਾਸੁਮਨਾ।
ਕਰਿਸਦਾਮਜਨੁਗੋਬਿੰਦਸਜਨੁਦੁਖਅੰਧੇਰਨਾਸੋ। ਜਨਮਮਰਲੁਨਹੋਇਤਿਸਕਉਕੈਦੇਜਮਕੇਠਾਸੋ।
ਮਿਲੁਸਾਪਸਿਗੇਨਮਰੇਗੇਤਹਪੁਰਨਅਸੋ। ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਧਾਰਿਕਿਰਪਾਰਹਰਿਚਰਦਕਮਲਾਨਿ
ਵਸੋ। ਤਹਅਨੰਦਾਬਿਨੋਦਸਦਾਮਨਹਦਣੁਲਕਾਰੇਰਾਮਾ। ਮਿਲਿਗਾਵਹਿਸੰਤਜਨਾਪ੍ਰਭਕਾਜੈਕ
ਰੇਰਾਮਾ। ਮਿਲਿਸੰਤਗਾਵਹਿਖਸਮਭਾਵਹਿਹਰਿਪੇਮਰਸਗੋਗੀਭਿੰਨੀਆ। ਹਰਿਲਾਭੁਪਾਇਆਆਪੁਮ
ਟਾਇਆਮਿਲੋਚਿਗੇਵੇਛੁਨਿਆ। ਗਹਿਭੁਜਾਯੀਨੇਦਾਇਆਕੀਨੇਪ੍ਰਭਏਕਮਗਮਅਪਾਰੀ। ਬਿਨਵੀ
ਤਿਨਨਕਸਦਾਨਿਰਮਲਸਦੁਸਬਦੁਲਣੁਲਕਾਰੇ॥ ੨॥ ਸੁਲਿਵਡਭਾਗੀਆਹਰਿਮੀਮ੍ਰਤਬਲੀ

ਰਾਮਾ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰੀ ਮਲਿਖੀ ਤੇ ਸੁਰਿ ਦੈਸਾ ਲੀਰਾ ਮਾ ਅਕਥ ਕਹਾ ਲੀ ਤੀ ਜਾ ਲੀ ਜਿਸੁ ਅਪਿ
 ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਥਾ ਕਰੇ ਮਮਰੁ ਧੀਆ ਠਹਿਰਨੁ ਮਾ ਕਉ ਕਉ ਸਾ ਦੁਖ ਹੋਗਾ ਹਰਿ ਸਗਲੀ ਪਾਈ ਤਾ ਜਿਨ ਜਾ
 ਈ ਪੁਤ੍ਰ ਪੀਤਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾ ਲੀ ਆ ਬਿਨ ਵੈ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਗਈ ਮੈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਲੀ ॥ ੩ ॥ ਮਨ
 ਤਨ ਗਲ ਤੁਭ ਏ ਕਿਛੁ ਕਹੁ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮਾ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਅਵਾ ਤੇ ਨਿਲੀ ਅਸਮਾਈ ਰਾਮਾ ਮਿ
 ਠਿਕੁ ਮਨੋ ਤੇ ਚਿਤਿ ਤੇ ਤੇ ਉਦਕੁ ਉਦਕਿ ਸਮਾਇਆ ਜਾ ਲਿਖਾ ਲਿਖੀ ਅਲਿਏ ਕੁਰਵਿ ਅਨਹ
 ਦੁਜਾ ਦਿਸਾਇਆ ਬਾਣੀ ਤਿਲਿ ਤਿਭੁਵਲਿ ਪੁਰਿ ਪੁਰਨ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹੁ ਨ ਜਾਈ ਆ ਬਿਨ ਵੈ ਤਿਨ
 ਨਕਾ ਮੀਪਿ ਜਾ ਲੈ ਜਿਨਿ ਏਹ ਬਲ ਤਬ ਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੧ ॥ ਬਿਗਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਖੇਜ ਤਸੈ ਤਠਿ ਰਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਲਾ ਮਪਾਰੇ ਰਾਮਾ ਤਾਲੁ ਤਨੁ ਭੀ ਨ ਭਾਇਆ ਬਿਨੁ ਮਿਲਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮਾ ਪੁ
 ਭ ਮਿਲਾਹੁ ਪਿਆਰੇ ਮਾਇਆ ਪਾਰੇ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲਾਗੁ ਜੀਐ ਦੇਹਿਨ ਮੁਖ ਪਨਾ ਜਪ ਉਸੁ ਅਮੀਰ
 ਰਿਦ ਰਸ ਪੇਖੇ ਜੀ ਜੀਐ ਸਮ ਰਥ ਪੁਰਨ ਸਦਾ ਨਿਹ ਚਲੈ ਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ਨਾ ਬਿਨ ਵੈ ਤਿਨ ਕਥਾ
 ਰਿਕਿਰਪਾ ਮਿਲਾਹੁ ਪਾਨੀ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧ ॥ ਜਪ ਤਪ ਬਰਤ ਕੀਨੇ ਪੇਖਨ ਕਉ ਚਰਲਾ ਰਾਮਾ ਤਪਾ ਤਿਨ ਕਤ
 ਹਿਛੁਣੈ ਬਿਨੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਲਾ ਰਾਮਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸਗਲੇ ਤੇਰੇ ਕਾਟਿ ਬੇਰੇ ਸੇਸ ਰੁਸਾ ਰੁਤਾ ਗੇਐ ਅਨਾਥ
 ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਹੁ ਨ ਜਾਨਾ ਮੇਰਾ ਗੁਣ ਅਉਗੁਣ ਨ ਚੀਚਾ ਗੇਐ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਗੁ ਪਾਲ ਪੀਤ ਮਸਮ
 ਰਥ ਕਾਰ ਲਕਰ ਲਾਗਾ ਨਾਨਕ ਚਾਕਿ ਕਹਿ ਰਿਉ ਦਮੀਰੈ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਲਾ ॥ ੨ ॥ ਅਮਿ ਅਸਰੇ ਵੇਰੇ
 ਪੀਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਰਾਮਾ ਸਿਤ ਹਸੈ ਗਿਮਿਲੈ ਜਪਿ ਪੁਰਨ ਕਾਮਾ ਰਾਮਾ ਸਭ ਕਾਮ ਪੁਰਨ ਦੁਖਾ ਬਿਦੀਰਨ ਹ
 ਰਿਨਿ ਮਖਮਨ ਹਨ ਥੀ ਸੇਰੈ ਅਨੰਦ ਅਨਾਦਿ ਨੁਸ ਦਾਸਾ ਚਾਸ ਰਥ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ਅ ਗੁਣ ਤਉ ਚ
 ਅਪਾਰ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਜਾ ਕੋ ਪਾਮਾ ਬਿਨ ਵੈ ਤਿਨ ਕਰੇ ਗਈ ਏ ਛੁਪੁ ਕਰ ਮਿਲੇ ਸੇਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਕ
 ਈ ਕੋਟਿ ਕਜ ਗਫਲਾ ਸੁਲਿ ਗਵਨ ਹਾਰੇ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪ ਤ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਾਰੇ ਰਾਮਾ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਜਪ ਤ ਸੇਰੈ ਤ ਪਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਤ ਗਨਾ ਹਰਿ ਬਿਸਰੁ ਨ ਹੀ ਪਨਾ ਪਿਆਰੇ ਚਿਤ ਵੈ ਤਿਦਰ
 ਸਨੁ ਸਦਮਨਾ ਸੁਭਾ ਦਿਵਸ ਅਏ ਗਹਿ ਕੀ ਠਿਲਾਏ ਪੁਤ੍ਰ ਉਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ਬਿਨ ਵੈ ਤਿਨ ਕਸ ਫਲੁ
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਲੇ ਅਤੀ ਪਿਆਰੇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥ ੧੨ ॥ ਬਿਗਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਅਨਕਾ ਏਰਾ ਤਾਵੇ ਆਵਾ ਦਵੇ ਲੀ ਰਾਮਾ ਪਾਪ ਕਮਾਵਾ ਦਿਅ ਤੇਰੇ ਕੋਈ ਨ ਬੇਲੀ ਰਾਮਾ ਕੋਈ ਨ ਬੇਲੀ ਹੋਈ
 ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਪਛੇ ਤਾਵੇ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨ ਜਪ ਹਿਰਸਨਾ ਠਿਰਿ ਕਦੁ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੇ ਤਰਵ ਗਵਿਛੁਣੇ

ਨਪਤਰੁ ਤੇਜਸਮੀ ਗਉਨੁ ਇਕੋਲੀ ॥ ਬਿਨਵੈ ਤਨਨਕਾ ਬਿਨੁ ਨ ਮਹਿਰਿ ਕੇ ਸਦਾ ਠਿਰਤ ਦੁਹੇਲੀ ॥
੧॥ ਤੁਵਲਵੈ ਚਲੁ ਕਿ ਕਰਹਿ ਸਭੁ ਜਲੈ ਜਾਈ ਗਮ ॥ ਲੇਖਾ ਪਰਮ ॥ ਕਉ ਆਤਿ ਲਪੀ ਜੇਘਾਈ ਗਮ ॥ ਕਿ
ਰਤ ਕਮਲੇ ਦੁਖ ਸਹੁ ਪਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭੁਆਇਆ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਸੀ ਗਿਰਾਤਾਰ ਤਨ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
ਇਕ ਸੁਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਾਣੁ ॥ ਅਨਕਾ ਜਾਸਿਆ ਲੀਯਾ ॥ ਬਿਨਵੈ ਤਨਨਕਾ ਖੁਲਿਖਾ ਭੁਗਿ ਮੋਹਿ ਲੁਭਾਈ ॥
੨॥ ਬੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇ ਅਕਿਰਤ ॥ ਘਲੁ ਵਿਛੁੜਿ ਪਾਇਆ ॥ ਅਏਖੇ ਕਰਿ ਤਨ ਮਕੈ ਕਰਿ ਪਕਾਵਿ ਲਾਇਆ ॥
ਪਕਵੈ ਚਲਾਇਆ ॥ ਅਪਲਾ ਕਮਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਗਾਤਿਆ ॥ ਗੁਨ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਜਾਪਿਆ ॥ ਤਪਤ ਬੰਸ
ਗਲਿ ਲਾਤਿਆ ॥ ਕਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਕਿਰਿ ਮੁਠਾ ਖੋਇ ਗਿਆ ॥ ਪੁਛੁ ਤਾਪਿਆ ॥ ਬਿਨਵੈ ਤਨਨਕਾ ਸੋ ਜੋਗਿ
ਕੂਲਾ ਹਰਿ ਜਪੁ ਰਸਨ ਜਾਪਿਆ ॥ ੩॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨਹੀ ਪਭੁ ਗਥਨਾ ਰਾਗਮ ॥ ਪਾਤਿ ਤਉ ਪਾਰਲਾਹਰਿ ਬਿ
ਰਦੁ ਤੁਮਾਰਾ ਗਮ ॥ ਪਾਤਿ ਤਉ ਪਾਰਨ ਸਗਨਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆ ਲਾਗਾ ॥ ਅੰਪੁ ਪਤੇ ਉਪਰ ਕਰਤੇ
ਸਗਲ ਘਟ ਪਾਤਿ ਪਾਯਾ ॥ ਸਗਨਿ ਤੇਰੀ ਕਟਿ ਮਹਾ ਥੇਰੀ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੈ ਤਨਨਕਾ ਕਰਦੇ
ਇਕ ਪੁਰੋਹਿਤ ਦੀ ਨਦਇਆ ਗਾ ॥ ਸੋ ਦਿਨੁ ਸਫਲੁ ਗਲਿਆ ॥ ਹਰਿ ਪੁਛੁ ਮਿਲਾਇਆ ਗਮ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ
ਪਰਗਟਿ ॥ ਅਦੁਖ ਦੂਰਿ ਪਗਾਇਆ ਗਮ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨਦਾ ਬਿਨੋਦ ਸਦਹੀ ॥ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨਿਤ ਗਾਈਐ ॥
ਕੁਜੁ ਸਾਪਸਿ ਗੇਮਿ ਲੇਰੇ ਗੇਬਹੁ ਜੋ ਜੋਨਿ ਪਾਈਐ ॥ ਗਹਿ ਕੀਰਿ ਲਾਏ ਸਗ ਜੇ ਸੁਭਾਏ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੁ ਤੁਮਾਇ
ਆ ॥ ਬਿਨਵੈ ਤਨਨਕਾ ਅਪਿ ਮਿਲਿਆ ਬਹੁ ਜੋ ਕਤ ਹੁਨ ਜਾਇਆ ॥ ੫॥ ੧॥ ੧॥ ੨॥
ਬਿਰਗਵਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਨਹੁ ਬੇਨੰਤੀਆ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਗਮ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪਾਧ ਭਰੇ ਭੀ ਤੇਰੇ ਚੇਰੇ ਗਮ ॥ ਦੁ
ਖ ਹਰਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨ ਮੇਰੇ ਨਕਲਿ ਕਲੇਸਹੁ ਭੀ ਜਨਾ ॥ ਸਗਨਿ ਤੇਰੀ ਗੰਧ ਲੇਹੁ ਮੇਰੀ ਸਰਬ ਮੋਨਿ ਰੋਜਨਾ ॥
ਸੁਨਤ ਪੇਖਤ ਸੀਰੀ ਸਭ ਕੈ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰ ਹੁਤੇ ਨੇਰੇ ॥ ਅਭਾਸਿ ਨਨਕ ਸੁਨਿ ਸੁਆਮੀ ਗੰਧ ਲੇਹੁ ਪਰ ਕੇਚੇ
ਗੇ ॥ ੧॥ ਤੁਸਨ ਰਬੁ ਸਦਾ ਹਮ ਦੀਨ ਭੇਖ ਗੰਗਾ ॥ ਆਇਆ ਮੋਹਿ ਮਗਨੁ ਕਾਢੇ ਲੇਹੁ ਮੁਰਗੀ ਗਮ ॥ ਲੋਭਿ
ਮੋਹਿ ਬਿਕਾਰਿ ਬਾਧਿਓ ॥ ਅਨਿਕ ਦੇਖ ਕਮਾਵੇਨਾ ॥ ਅਲਿਪਤ ਬੰਸਨ ਰਹਤ ਕਰਤ ਕੀਆ ॥ ਅਪਨਾ ਪਵ
ਨੋ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਤਿ ਤਪਾਵਨ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਕ੍ਰਮ ਤੇਰੀ ॥ ਬਿਨਵੈ ਤਨਨਕਾ ਸੁਹਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਅ ਪਾ
ਨ ਅਪਾਰੀ ॥ ੨॥ ਤੁਸਨ ਰਬੁ ਵਰਾ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਥੋਰੀ ਗਮ ॥ ਪਾਲਹਿ ਅਕਿਰਤ ਘਨਾ ਪੁਰਨ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੇਰੀ
ਗਮ ॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਪਾਰ ਕਰਤੇ ਮੋਹਿ ਨੀਚ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਸੇਗੁ ਨ ਕਉ ਚੀ ਪਸੁਨੀ
ਚਇਆ ਨਾ ॥ ਤਿਆਗਿ ਚਲਤੀ ਮਹਾ ਚੰਚਲਿ ਦੇਖ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੋਰੀ ॥ ਨਨਕ ਸਗਨਿ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ

ਪੈਜਗਪੁਸੇਗੀ॥ ੩॥ ਜਾ ਤੇ ਵੀ ਛੁੜਿਆ ਤਿਨੇ ਅਪਿਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮਾ ਸਾਪੁ ਸਿਗਮੇ ਹਰਿਗੁਲਗ
 ਇਆ ਰਾਮਾ ਗੁਲਗਾਇ ਗੋਵਿੰਦ ਸਦਨੀ ਕੇ ਕਾਲਿਆਲ ਮੈ ਪਰਗਟਭਏ॥ ਸੇ ਜਾ ਸੁਹਾਵੀ ਸੀਰੀ ਪੁਤ੍ਰ
 ਕੋ ਅਪਦੇ ਪੰਥ ਕਰਿ ਲਏ॥ ਛੁੜਿ ਚਿਤ ਅਚਿਤ ਹੋਏ ਬਹੁ ਜੀ ਦੁਖੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ
 ਜੀਵੇ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਲਗਾਇਆ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ੩੫॥ ੩੬॥ ੩੭॥ ੩੮॥ ੩੯॥ ੪੦॥ ੪੧॥ ੪੨॥ ੪੩॥ ੪੪॥ ੪੫॥ ੪੬॥ ੪੭॥ ੪੮॥ ੪੯॥ ੫੦॥ ੫੧॥ ੫੨॥ ੫੩॥ ੫੪॥ ੫੫॥ ੫੬॥ ੫੭॥ ੫੮॥ ੫੯॥ ੬੦॥ ੬੧॥ ੬੨॥ ੬੩॥ ੬੪॥ ੬੫॥ ੬੬॥ ੬੭॥ ੬੮॥ ੬੯॥ ੭੦॥ ੭੧॥ ੭੨॥ ੭੩॥ ੭੪॥ ੭੫॥ ੭੬॥ ੭੭॥ ੭੮॥ ੭੯॥ ੮੦॥ ੮੧॥ ੮੨॥ ੮੩॥ ੮੪॥ ੮੫॥ ੮੬॥ ੮੭॥ ੮੮॥ ੮੯॥ ੯੦॥ ੯੧॥ ੯੨॥ ੯੩॥ ੯੪॥ ੯੫॥ ੯੬॥ ੯੭॥ ੯੮॥ ੯੯॥ ੧੦੦॥

੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪਾਦਿ॥ ਵਰਗਿ ਹਰਗੋਬੀ ਸਲੋਕਾਨਾ ਲਿਖਿਯਾਹ ਸਲੋਕੁ ੬੩
 ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਈਐ ਹਰਬੈ ਸੁਖੁ ਨ ਭਾਲਿ॥ ਗੁਰਬੈ ਸਥਾਇ ਮਨੁ ਭੇਦੀਐ ਸਦਾ ਵਸੈ ਹਰਿਨਾਲਿ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਨਕੁ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਦੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਰਾਲਿ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ੩੫॥ ੩੬॥ ੩੭॥ ੩੮॥ ੩੯॥ ੪੦॥ ੪੧॥ ੪੨॥ ੪੩॥ ੪੪॥ ੪੫॥ ੪੬॥ ੪੭॥ ੪੮॥ ੪੯॥ ੫੦॥ ੫੧॥ ੫੨॥ ੫੩॥ ੫੪॥ ੫੫॥ ੫੬॥ ੫੭॥ ੫੮॥ ੫੯॥ ੬੦॥ ੬੧॥ ੬੨॥ ੬੩॥ ੬੪॥ ੬੫॥ ੬੬॥ ੬੭॥ ੬੮॥ ੬੯॥ ੭੦॥ ੭੧॥ ੭੨॥ ੭੩॥ ੭੪॥ ੭੫॥ ੭੬॥ ੭੭॥ ੭੮॥ ੭੯॥ ੮੦॥ ੮੧॥ ੮੨॥ ੮੩॥ ੮੪॥ ੮੫॥ ੮੬॥ ੮੭॥ ੮੮॥ ੮੯॥ ੯੦॥ ੯੧॥ ੯੨॥ ੯੩॥ ੯੪॥ ੯੫॥ ੯੬॥ ੯੭॥ ੯੮॥ ੯੯॥ ੧੦੦॥

ਤੁਵਰਤਦਾ ਤੁਸਭਨੀਪੀਆਇਆ। ਤਿਸਦੀ ਤੁਰਗਤਿ ਥਾਇਪਾਇਹਿਜੇ ਤੁਪੁਮਨਿਭਾਇਆ।
 ਜੋਹਿਪਭਭਾਵੈਸੇਥੀਐਸਭਿਕਰਨਿਤੇਰਕਥਾਇਆ। ਸਲਾਹਿਹੁਹਿਸਭਨਾਤੇਵਚਾਜੇਸੀਤਜਨਾ
 ਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਇਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਨਨਕਾਗਿਆਨੀਜਗੁਜੀਤਾਜਾਗਿਜੀਤਾਸਭਕੋਇ। ਨਾ
 ਮੁਕਾਰਜਾਸਿਧਿਹੈਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਇ। ਗੁਰਮਾਤਿਮਾਤਿਮਚਲ੍ਹੈਚਲ੍ਹਨੈਸਕੋਕੋਇ। ਭਗਤਕਾਮੁਹੀ
 ਕਾਰੁਕਰੇਕਾਰਜੁਸੁਹਾਵਹੋਇ। ਮਨਮੁਖਮੁਲਹੁਭਲਾਇਅਨੁਵਿਚਿਲਭੁਲੇਭੁਅਹੰਕਾਰ। ਫੁਗਵਾਕ
 ਗਇਆਮਨਦਿਨੁਗੁਦੈਸਥਦਿਨਕਰੈਵੀਚਗ। ਸੁਪਿਨਾਤਿਕਰਤੈਹਿਰਿਲਈਬੋਲਨਿਸਭੁਵਿਕਾਰ।
 ਦਿਤੈਕਿਤੈਨਸੈਰੇਖੀਅਨੀਅੰਤਰਿਵਿਸਨਾਥਹੁਤਅਗਨੁਅੰਧਾਰ। ਨਨਕਮਨਮੁਖਨਾਲਹੁਤੁਟੈ
 ਅਭਲੀਜੇਨਾਮਾਇਅਮੋਹਿਪਿਆਰ। ੧॥ ਮਃ ੩ ਤਿਨਭਉਸਿਸਾਕਿਆਕਰੇਜੇਨਸਤਿਗੁਰਸਿਰਿ
 ਕਰਤਾਰ। ਪੁਰਿਤਿਨਕੀਪੈਜਰਖਦਾਅਪੇਰਖਲਹਾਰ। ਮਿਲਿਪੀਤਮਸੁਖਪਾਇਆਸਚੈਸਥਦਿਵੀ
 ਚਰਿ। ਨਨਕਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਿਆਅਪੇਪਰਖਲਹਾਰ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਿਆਤੁ
 ਸਭਨਾਗੀ। ਜਿਸਨੇਤੁਦੇਹਿਤਿਸੁਸਭਕਿਛੁਮਿਲੈਕੋਈਹੋਰਸਗੋਬੁਨਹੀਤੁਪੁਪਾਸੀ। ਤੁਇਕੋਦਤ
 ਸਭਸਦਾਹਰਿਪਹਿਅਰਦਾਸੀ। ਜਿਸਦੀਤੁਪੁਭਾਵੈਤਿਸਦੀਤੁਮੀਨਿਲੈਹਿਸੇਜਨੁਸਾਥਾਸੀ। ਸਭੁਤੇਰਾ
 ਜੇਜੁਵਰਤਦਾਦੁਖੁਸੁਖਤੁਪੁਪਾਸੀ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਭਵਦੇਦਰਿਸਚੈਸਾਚਿਆਰ।
 ਸਾਜਨਮਨਿਅਨੰਦਹੋਗੁਰਕਾਸਥਦਵੀਚਰਿ। ਅੰਤਰਿਸਥਦਵਸਾਇਆਦੁਖਕਾਟਿਆਚਨਲੁਕੀਅ
 ਕਰਤਾਰਿ। ਨਨਕਰਖਲਹਾਰਥਸੀਅਪਲੀਕਿਥਾਧਾਰਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਭੈਰ
 ਚਿਕਾਰਕਮਾਇ। ਜੇਹਾਸੇਵੈਤੇਹੋਰਵੈਜੇਦਲੈਤਿਸੈਰਜਾਇ। ਨਨਕਸਭੁਕਿਛੁਅਪੈਹੈਅਵਰੁਨ
 ਦੂਜੀਜਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੇਗੋਵਰਿਅਈਤੁਹੈਜਾਲਦਾਤੁਪੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੋਈ। ਤੁਪੁਜੇਵ
 ਰੁਹੋਰਸਗੋਬੁਨਹੈਤਾਅਖੀਐਤੁਪੁਜੇਵਰੁਤੁਹੋਈ। ਜੇਤਿਤੁਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖਪਾਇਆਹੋਰ
 ਤਿਸਦੀਗੀਸਕਰੇਕਿਅਕੋਈ। ਤੁਭੰਨਲਘਵਲਾਸਮਰਬੁਦਾਤਾਰਹਿਤੁਪੁਅਗੈਮੰਗਲਨੇਰਥ
 ਜੇਦ੍ਰਿਖਲੀਸਭਹੋਈ। ਤੁਪੁਜੇਵਰੁਦਾਤਾਰੁਮੈਕੋਈਨਦਰਿਨਅਵਈਤੁਪੁਸਭਮੈਨੇਦਨੁਦਿਤਖੀ
 ਗੋਵਰਭੰਗੀਪਾਤਲੀਪੁਰਈਸਭਲੋਈ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਮਨਿਪਰਤੀਤਿਨਾਈਆਸਹ
 ਜਿਨਲਗੇਭਾਉ। ਸਥਦੈਸਦਨਪਾਇਚਿਮਨਹਰਿਕਿਆਗੁਲਗਾਇ। ਨਨਕਾਮਾਇਅਸੇਪਰਵਾਲ
 ਹੋਜਿਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਅਪਲਾਅਪੁਨਪਛਾਣੈਮੁਰਾਅਵਰਅਖਿਦੁਖਾਏ॥

ਮੁਢਲੀ ਖਸਲਾਤਿ ਗਈਆ ਅੰਧੇ ਵਿਛੁੜੇ ਚੋਟਾ ਖਾਏ। ਸਾਇ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੀ ਨਿਘਾੜਿ ਚਿਰੈ ਮੀਰਿ ਸਮਾਏ।
 ਅਨਾਦਿ ਨੁਸਰਾ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕੈ ਬਿਨੁ ਸਥਾਏ ਦੁਖ ਪਾਏ। ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੰਤਰਿ ਸਥਲਾ ਨਿਤ ਪੈ ਪਾਕਰ ਬ
 ਵਿਹਏ। ਚਰਨ ਕਰ ਦੇਖ ਤ ਸੁਲਿਖ ਕੇ ਦੇਹ ਮੁਕੇ ਨੈ ਭੈ ਆਏ। ਸਚਾਨਾ ਮੁਨ ਲੋਗੇ ਮੀਰਾ ਜੇ ਤੁਨ ਮਨ
 ਵਨਿ ਪਿਪਾਏ। ਜੀਵ ਤੁਮੈ ਮੇਰੇ ਭੁਨਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਮੇਖੰਤ ਰੁਪਾਏ। ਧੁਰਿ ਕਰ ਮੁਨ ਪਾਇ ਚਿਪਰਾ ਲੀਵਿ ਲੁਕਰ
 ਮਾਕਿਆ ਪਾਏ। ਗੁਰ ਕਾ ਸਥ ਦਸ ਮਾਲਿ ਤੂ ਮੁਕੇ ਗਾਤਿ ਮਾਤਿ ਸਥ ਦੇ ਪਾਏ। ਨਾਨਕ ਸਾਇ ਗੁਰ ਤਦ ਹੀ
 ਪਾਏ ਜਾਵਿ ਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸ ਦੈ ਚੇਤਿ ਵਸਿ ਅਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੇ ਨੇ ਕਿਉ
 ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਸੈ ਗਲੈ ਦਾਏ ਜੀਐ। ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਸ ਭਨਾ ਗਲਾ ਕਾ ਤਿਸੇ ਨੇ ਪਿਆਇ ਦਿਆ ਕਿਵੇ ਨਿਮ
 ਖਘ ਜੀ ਮੁਹੁ ਮੇਰੀਐ। ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਆ ਤਿਸੇ ਨੇ ਸਰਬ ਕਾ ਲਿਆ ਲੋਏ ਨਿਤ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਸੰ
 ਗਤਿ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਮੁਹੁ ਜੇਰੀਐ। ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੁਖ ਰੋਗ ਗਾਏ ਹਰਿ ਸੇਵ ਕੇ ਸਭਿ ਜਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਤੇ
 ਜੀਐ। ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਆ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਗਤੁ ਤਰਿਆ ਸੁਭ
 ਲੇ ਜੀਐ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸਾਰਸ ਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਸੁਆਉ ਨ ਪਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਕਸਨ
 ਸਥ ਦਿ ਰਸਾਇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਸਾਰਸ ਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਵਿ
 ਸਾਰਿਆ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਸ ਨਾ ਹਰਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਅਪੇਠ ਭੁਰੁ ਸੇ
 ਵ ਭੁਭਗਤੁ ਹਰਿ ਅਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ। ਹਰਿ ਅਪੇ ਵੇਖੈ ਵੇ ਗੈਸੇ ਅਪੇ ਜੇ ਤੁਭਾ ਵੈਤਿ ਤੁਲਾਏ। ਹਰਿ ਇ
 ਕਨ ਮਗਰਿ ਪਾਏ ਅਪੇ ਹਰਿ ਇਕਨ ਚੁਣਾ ਜੀ ਪਾਏ। ਹਰਿ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵ ਸੁਕਰਿ ਵੇਖੈ ਚਲਾ
 ਤਸਕਾਏ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਭੁਲ ਗਾਏ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਦਰਵੇਸੀ ਕੋ ਜ
 ਲਾਸੀ ਵਿਗਲਾ ਕੇ ਦਰਵੇਸੁ। ਜੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਠੀਛੈ ਮੰਗ ਦਾ ਪਿਗੁ ਜੀਵ ਲੁਪਿ ਗੁਵੇਸੁ। ਜੇ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤ
 ਜਿ ਰਹੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੀਖਿਆ ਨਾਉ। ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀ ਮਹਿ ਨ ਸਕਹ ਉਬਲਿ ਹਰੈ ਜਾਉ॥ ੧॥
 ਮਃ ੩ ਨਾਨਕ ਭਰਵ ਭੁਏ ਭੁਠ ਲੁਦਾਇ ਪੈਖੇ ਗੁਆਗਿ। ਆਵਤ ਜਾ ਤਨ ਦੀ ਸਹੀ ਨਾ ਪਰਪੰਖੀ ਤਾਗਿ।
 ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਰਸ ਭੋਗਿਆ ਸਥ ਦਿ ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਲਾ। ਹਰਿ ਰਸਿ ਠਲਿ ਰਤੇ ਨਾਨਕ ਕਰੀ ਮਸਚਾਨੀ ਸਾਲਾ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਪੇ ਪਰਤੀ ਅਪੇ ਰੈ ਰਾਹੁ ਅਪਿ ਜੀਆਇ ਪੀਸਾਵੈ। ਅਪਿ ਪਕਾਵੈ ਅਪਿ ਭੀ ਚੇਦੇ ਇਪਰੈ
 ਸੈ ਅਪੇ ਹੀ ਬਹਿਖਾਵੈ। ਅਪੇ ਜਲੁ ਅਪੇ ਦੇਛਿ ਗਾ ਅਪੇ ਚੁਲੀ ਭਰਾਵੈ। ਅਪੇ ਸੰਗਤਿ ਸਾਦਿ ਬਹਾ ਲੈਅ
 ਪੇ ਵਿਦਾ ਕਰਾਵੈ। ਜਿਸੇ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਲੁਹੈ ਵੇਗਰਿ ਅਪੇ ਤਿਸੇ ਨੇ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਵੈ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩

ਕਰਮਧਰਮਸਭਿਬੰਧਨਾਪਾਪੁੰਨਸਨਬੰਧੁ। ਮਨਤਮੋਹੁਸੁਬੰਧਨਾਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸੁਪੰਧੁ। ਜਹਦੇਖਾਤਹ
ਜੇਵਰੀਮਾਇਅਕਾਸਨਬੰਧੁ। ਨਨਕਸਚੇਨਮਾਵਿਨੁਵਰਤਾਦਿਵਰਤੈਅੰਧੁ॥੧॥ਮਃ੪ ਅੰਧੇਚਾਨਲੁਤਾ
ਬਿਐਜਾਸਤਿਗੁਰੀਮਲੈਰਜਾਇ। ਬੰਧਨਤੋਰੈਸਾਚਿਵਸੈਅਗਿਆਨੁਅਪੇਰਜਾਇ। ਸਭੁਕਿਛੁਦੇਖੈਤਿ
ਸੈਕਾਜਿਨਿਕੀਅਤਨੁਸਾਜਿ। ਨਨਕਸਗਦਿਕਰਤਾਰਕੀਕਰਤਾਰਕੈਲਾਜਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਦੁ
ਅਪੇਖਾਤੁਕੀਆਬਹਿਕਰਤੈਤਦਹੁਪੁਛਿਨਸੇਵਕੁਬੀਆ॥ਤਦਹੁਕਿਆਕੋਲੇਵੈਕਿਆਕੋਦੇਵੈ
ਅਵਰੁਨਦੁਜਾਕੀਆ॥ਠਿਰਿਅਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਆਕਰਤੈਦਾਨੁਸਭਨਾਕਉਦੀਆ॥ਅਪੇਸੇਵਕਦ
ਈਅਨੁਗੁਰਮੁਖਿਅਪੇਅੰਮਿਤੁਪੀਆ॥ਅਪਿਨਿਰੰਕਾਰਅਕਾਰੁਹੈਅਪੇਅਪੇਕਰੈਸੁਖੀਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ
੩ ਗੁਰਮੁਖਿਪਭੁਸੇਵਹਿਸਦਸਾਚਾਅਨਾਦਿਨੁਸਹਜੇਪਿਆਗਿ। ਸਦਾਅਨੰਦਿਗਾਵਹਿਗੁਲਸਾਚੇਅ
ਗਧਿਉਗਧਿਉਰਿਧਾਗਿ॥ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਵਸਿਆਧੁਰਿਕਰਮੁਲਿਖਿਆਕਰਤਾਗਿ॥ਨਨਕਅਪਿਮਿਲਾਇ
ਅਨੁਅਪੇਕਿਰਪਧਾਗਿ॥੧॥ਮਃ੩ ਕਹਿਐਕਥਿਐਨਪਾਈਐਅਨਾਦਿਨੁਰਹੈਸਦਾਗੁਲਗਾਇ॥ਵਿਲਕਰ
ਮੇਕਿਨੈਨਪਾਇਚਿਭਉਕਿਮੁਏਬਿਲਾਯਾਇ॥ਗੁਰਕੈਮੁਨੁਤਨੁਰਿਜੈਅਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਨਕਨਦਰੁ
ਪਾਈਐਅਪੇਲਈਮਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਅਪੇਵੇਦਪੁਰਲਸਭਿਸਾਸਤਅਪਿਕਥੈਅਪਿਭੀਜੈ॥ਅਪੇ
ਹੀਬਹਿਪੁਜੇਕਰਤਾਅਪਿਪਰਪੰਚਕਰੀਜੈ॥ਅਪਿਪਰਵਿਗਤਿਅਪਿਨਿਗਵਿਰਤੀਅਪਿਅਕਬੁਕਬੀਜੈ॥
ਅਪੇਪੁੰਨਸਭੁਅਪਿਕਰਾਏਅਪਿਅਲਿਪਤੁਵਰਤੀਜੈ॥ਅਪੇਸੁਖੁਦੁਖੁਦੇਵੈਅਪੇਬਖਸਕਰੀਜੈ॥੮॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਸੇਖਾਅੰਦਰਹੁਜੇਰੁਛਰਿਤੁਭਉਕਰਿਸੁਲਗਵਾਇ॥ਗੁਰਕੈਭੈਕੇਤੇਨਿਸਤਰੈਭੈਵਿਚਿ
ਨਿਰਭਉਪਾਇ॥ਮਨੁਕੋਰੁਸਥਾਦੇਭੈਦਿਤੁਸੀਤਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਸੀਤੀਵਿਚਿਕਾਰਕਮਾਵਲੀਸਾਖਸਮੁ
ਪਾਏਥਾਇ॥ਨਨਕਕਾਮਿਕੋਧੋਕਿਨੈਨਪਾਇਚਿਪੁਛਹੁਗਿਆਨੀਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩ ਮਨਮੁਖਮਾਇਅਮੋਹੁਰੈਨਾਮਿ
ਨਲੋਗਪਿਆਗੁ॥ਕੁਰੁਕਮਾਵੈਕੁਰੁਸੰਗੈਕੁਰੁਕਰੇਆਗੁ॥ਬਿਖੁਮਾਇਆਪਨੁਸੀਚਿਮਗਹਿਅੰਤੋਰ
ਇਸਭੁਛਾਗੁ॥ਕਰਮਧਰਮਸੁਚਸੰਜਮਕਰਹਿਅੰਤਰਿਯੋਭੁਵਿਕਾਗੁ॥ਨਨਕਾਜਿਮਨਮੁਖਕਮਾਵੈਸੁ
ਥਾਇਨਾਪਵੈਦਰਗਹਿਯੋਏਖੁਮਾਗੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਅਪੇਖਾਲੀਅਪੇਬਾਲੀਅਪੇਖੰਡਵਰਭੰਡਕਰੇ॥
ਅਪਿਸਮੁੰਦਾਅਪਿਪੈਸਾਗਰੁਅਪੇਯੋਵਿਚਿਰਤਪਰੇ॥ਅਪਿਲਹਾਏਕਰੇਜਿਸੁਕਿਰਪਾਜਿਸਨੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਕਰੇਹਰੇ॥ਅਪੇਭਉਜਲੁਅਪਿਪੈਬੋਹਿਥਾਅਪੇਖੇਵਵਾਅਪਿਤਰੇ॥ਅਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਅਵਰੁਨ
ਦੁਜਾਤੁਝੈਸਰੇ॥੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਸਾਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਠਲਹੈਜੇਕੋਕਰੇਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਾਮੁਪਦ

ਰਬੁਪਾਈਐਐਚੈਤੁਵਸੈਮਨਿਆਇ। ਜਨਮਮਰਨਦਖੁਕਟੀਐਹਉਮੈਮਤਾਜਾਇ। ਉਤਮਪਦਵੈ
 ਪਾਈਐਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ। ਨਨਕਪੁਗਬਿਜੇਨਕਉਲਿਖਿਆਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰੀਮਲਿਆਮਾਆਇ॥੧॥
 ਮਃ੩ ਨਾਮਿਰਤਾਸਤਿਗੁਰੂਹੈਕਾਉਜੁਗਬੋਹਿਬੁਧੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪਾਰਿਪਵੈਜਿਨਾਮੰਦਰਿ
 ਸਚਸੋਇ। ਨਾਮੁਸਮਾਲੇਨਾਮੁਸੰਗਲੈਨਾਮੇਰੀਪਤਿਹੋਇ। ਨਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਕਰਮਿਪਰਾਪ
 ਤਿਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਪਰਸੁਆਪਿਧਾਤੁਹੈਆਪਿਕੀਤੇਨੁਕੰਚਨੁ। ਆਪੇਠਕੁਰੁਸੇਵਕੁਆਪੇ
 ਆਪੇਹੀਪਾਪਖੰਡਨੁ। ਆਪੇਸਭਿਘਟਭੇਗਵੈਸੁਆਮੀਆਪੇਹੀਸਭਅੰਜਨੁ। ਆਪਿਬਿਬੇਕੁਆਪਿਸਭੁਬੇ
 ਤਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਭੰਜਨੁ। ਜਨੁਨਨਕਸਾਲਾਹਿਨਰਜੈਤੁਪੁਕਰਤੇਤੂਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਵਡਨੁ॥੧੦॥
 ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜੀਅਕੇਬੰਧਨਾਜੇਤੇਕਰਮਕਮਾਹਿ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਵਕਰ
 ਪਾਵਹੀਮਰਿਜੈਮਰਿਅਵਹਿਜਾਹਿ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਿਕਾਬੋਲਲਾਨਾਮੁਨਵਸੈਮਨਿਆਇ। ਨਨਕ
 ਕਾਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਮਪੁਰਿਬਪੇਮਾਰੀਅਹਿਮੁਹਿਕਾਲੈਉਠਿਜਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩ ਇਕਿਸਤਿਗੁਰਕੀ
 ਸੇਵਾਕਰਹਿਚਾਕਰੀਹਰਿਨਾਮੇਲਗੈਪਿਆਰਾ। ਨਨਕਜਨਮੁਸਵਾਰਨਿਅਪਲਾਕੁਲਕਾਕਰਨਿਉਧਾਤੁ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਚਦਸਾਲਆਪਿਹੈਪਾਧਆਪੇਚਾਟਫੇਪੜਲਕਉਆਲੇ। ਆਪੇਪਿਤਾਮਾਤਾਹੈਆਪੇ
 ਆਪੇਬਾਲਕਕਰੇਸਿਆਲੇ। ਏਕਥੈਪਾਵੈਤੁਣੈਸਭੁਆਪੇਏਕਥੈਆਪੇਕਰੇਇਆਲੇ। ਏਕਨਾ
 ਅੰਦਰਿਮਹਾਲਿਬੁਲਾਏਜਾਆਪਿਤੇਰੈਮਨਿਸਚੇਭਾਲੇ। ਜਿਨਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਰਿਐਈਸੇਜਨ
 ਸਚੀਦਰਗਹਜਾਲੇ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮਰਦਾਨਾ॥੧॥ ਕਾਉਕਲਵਾਲੀਕਾਮੁਮਦੁਮਨੁਆਪੀਵਲ
 ਹਾਰਾਕ੍ਰੋਧਕਟੋਰੀਮੋਰਿਭਰੀਪੀਲਾਵਅਹਿਕਾਰਾ। ਮਜਲਸਭੁਵੇਲਾਬਕੀਪੀਪੀਹੋਇਖੁਆਰਾ। ਕਰਲੀ
 ਲਾਹਲਿਸਤੁਗੁਰੁਸਚੁਸਰਾਕਰਿਸਾਰਾ। ਗੁਲਮੰਡੇਕਰਿਸੀਲੁਪਿਉਸਰਮੁਮਾਸੁਆਹਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪਾਈਐਨਨਕਾਖਾਧੈਜਾਹਿਬਿਕਾਰਾ॥੧॥ਮਰਦਾਨਾ॥੧॥ ਏਕਾਇਆਲਾਹਲਿਆਪੁਮਦੁਮਜਲਸਵਿਸਨਾਧਾ
 ਤਾਮਨਸਾਕਟੋਰੀਕੁਵੈਭਰੀਪੀਲਾਏਜਮਕਾਲਾ॥੧॥ ਏਤੁਮਦਿਪੀਤੈਨਨਕਾਬਹੁਤੇਖਟੀਅਹਿਬਿਕਾ
 ਗਾਰਿਅਨੁਗੁਰੁਸਲਾਹਮੰਡੇਭਉਮਾਸੁਆਹਾਰਾ। ਨਨਕਾਇਹੁਭੇਜਨੁਸਚੁਹੈਸਚਨਾਮੁਆਧਾਰਾ॥੨॥ਕੀ
 ਏਕਾਲਾਹਲਿਆਪੁਮਦੁਅੰਮਿਤਾਤਿਸਕੀਧਾਰਾ। ਸਤਸੰਗਾਤਿਸਿਉਮੇਲਪੁਰੋਇਲਿਵਕਟੋਰੀਅੰਮਿਤ
 ਭਰੀਪੀਪੀਕਟਹਿਬਿਕਾਰਾ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਸੁਰਿਨਰਗਲਗੀਧਰਚਾਆਪੇਖਟਵਰਸਨਕੀਬਾਲੀ।
 ਆਪੇਸੇਵਸੈਕਰਮਹੋਸਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਹਾਈ। ਆਪੇਜੋਗੀਆਪੇਭੋਗੀਆਪੇਸੀਨਿਆਸੀਠਿਭੈ

ਬਿਬਲੀ॥ ਅਪੈਨਾ ਲਿਗਾ ਸਟੇਆਪਿਉਪਦੈਸੈਆਪੇਸੁਘਰੁਸਰੁਪੁਸਿਅਲੀ॥ ਅਪਲਾਚੇਰੁਕਰਿਵੈਖੇਅ
ਪੇਆਪੇਸਭਨਾਜੀਆਕਹੈਜਾਦੀ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਏਹਸੀਪੀਅਪਰਵਾਲੁਹੈਜੇਤੁਹਰਿਮੇਗਚਿਤਿਅ
ਵੈ॥ ਹਰਿਸਿਉਪੀਤਿਉਪਜੈਮਾਇਅਮੇਹਜਲਾਵੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੁਬਿਧਮਰੈਮਨੁਆਮਸਥਿਰੁਸੰਧਿ
ਆਕਰੇਵੀਚਗੁ॥ ਨਨਕਸੀਪੀਆਕਰੈਮਨਮੁਖੀਜੀਉਨਟਿਕੈਮਰਿਜਮੈਰੋਇਖੁਆਗੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਪਿਉਪਿਉ
ਕਰਤੀਸਭੁਜਗੁਠਿਗੀਮੇਰੀਪਿਆਸਨਜਾਇ॥ ਨਨਕਸਾਤਿਗੁਰੀਮਾਲਿਅੰਮੇਰੀਪਿਆਸਗਈਪਰੁਪਾਇਅ
ਪਰਿਆਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਪੇਤੰਤੁਪਰ੍ਹੰਤੰਤੁਸਭੁਆਪੇਆਪੇਠਾਕੁਰਦਾਸੁਭਾਇਆ॥ ਅਪੇਦਸਅਠਵਰ
ਨਉਪਦਿਅਨੁਅਪਿਬਹਮੁਆਪਿਰਾਜੁਲਾਇਆ॥ ਅਪੇਮਾਰੇਆਪੇਛੈਵੈਆਪੇਬਖਸੇਕਰੇਦਾਇਆ॥ ਅਪਿ
ਅਭੁਲੁਨਭੁਲੈਕਬਹੀਸਭੁਸਦੁਤਪਵਸੁਸਦੁਬੀਆ॥ ਅਪੇਜਿਨਾਬੁਝਾਏਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨਅੰਦਰੁਦੁ
ਜਾਭਰਮੁਗਇਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਮਃ ੪ ਹਰਿਨਾਮੁਨਸਿਮਰਹਿਸਾਪਸੀਗਿਭੈਤਨਿਉਛੈਖੇਗਾਜਿਨਿਕੀਤੀ
ਤਿਸੈਨਜਾਦਾਈਨਨਕਠਿਟਅਲੂਲੀਦੇਗ॥ ੧॥ ਮਃ ੪ ਅਵਿਵਸਹਿਚਰਲਾਗਈਦਰਸਨਾਜਪੈਗੁਪ
ਲਾ॥ ਨਨਕਸੇਪਰੁਸੇਮਗੀਐਤਿਸੁਦੇਹੀਕਉਪਾਲਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਪੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਕਰਤਾਅਪਿ
ਕਰੇਇਸਨਾਨੁ॥ ਅਪੇਸਿਜਮਿਵਰਤੈਸ੍ਵਾਮੀਅਪਿਜਪਾਇਹਿਨਾਮੁ॥ ਅਪਿਦਾਇਅਲੁਹੋਇਭਉਖੰਡਨੁਅ
ਪਿਕਰੈਸਭੁਦਾਨੁ॥ ਜਿਸੇਗੁਰਮੁਖਿਅਪਿਬੁਝਾਏਸੇਸਦਹੀਦਰਗਹਿਪਾਏਮਾਨੁ॥ ਜਿਸਦੀਪੈਜਰਖੈਹਰਿਸੁ
ਆਮੀਸੋਸਚਾਹਰਿਜਾਨੁ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਨਨਕਾਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਦੇਜਗੁਅਪੁਰੈਅੰਧੈਕਰਮਕ
ਮਾਇ॥ ਸਬਦੈਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਵਈ॥ ਜੇਤੁਸੁਖਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ਤਾਮਾਸਿਯਗਾਸਦਾਠਿਰੈਅਹਿਨਿਸਿ
ਜਲੁਤੁਬਿਯਾਇ॥ ਜੇਤਿਸੁਭਵੈਸੇਖੀਅੰਕਲਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰੂਛਰਮਾਇਆਕ
ਗਿਏਹਕਰੇਹਾ॥ ਗੁਰੁਦੁਆਰੈਰੋਇਕੈਸਾਹਿਬੁਸਿਮਾਯੇਹਾ॥ ਸਾਹਿਬੁਸਦਾਹਜੂਰਿਹੈਭਰਮੈਕੇਛਉਛਕਟਿ
ਕੈਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪਰੇਹਾ॥ ਹਰਿਕਾਨਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਦਾਰੁਏਹੁਲਾਏਹਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਭਾਲਾਚਿਤਿਰਖਹੁਸਿ
ਜਮੁਸਚਰੇਹਾ॥ ਨਨਕਅੰਥੈਸੁਖੈਅੰਦਰਿਰਖਸੀਅਗੈਹਰਿਸਿਉਕੇਲਕਰੇਹਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਪੇਭਾਰਅਠ
ਹਥਲਸਪਤਿਅਪੇਹੀਛਲਲਾਏ॥ ਅਪੇਮਾਲੀਅਪਿਸਭੁਸਿੰਚੈਆਪੇਹੀਮੁਹਿਪਏ॥ ਅਪੇਕਰਤਾਅਪੇਭੁ
ਗਤਾਅਪੇਦੇਇਦਿਵਏ॥ ਅਪੇਸਾਹਿਬੁਆਪੈਰੂਪਾਅਪੇਰਹਿਆਸਮਏ॥ ਜਨੁਨਨਕਵਾਡਿਅਈਅੰਥੈਹਰਿ
ਕਰਤੇਕੀਜਿਸੇਰੇਤਿਲੁਨਭਮਾਏ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਮਾਲਸੁਭਰਿਆਮਾਲਿਆਮਾਲਸੁਭਰਿਆਅ
ਇ॥ ਜੇਤੁਪੀਤੈਮਤਿਦੁਰਿਹੋਇਬਰਲੁਪਵੈਵੀਚਿਆਇ॥ ਅਪਲਾਪਗਾਇਆਨਪਛਲਾਈਖਸਮੁਧਕੇ

ਖਾਇ। ਜਿਤੁ ਪੀਭੈ ਖਸਮੁ ਵਿਸਰੈ ਦਰਗਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ। ਝੂਠਾ ਮਦੁ ਖੁਲਿ ਨ ਪੀਚਈ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿਵਸ
 ਾਇ। ਨਨਕਨ ਦਰੀਸਚੁ ਮਦੁ ਪਈ ਮੈਸਾ ਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ। ਸਦਾ ਸਹਿ ਥਕੈ ਗਿਰੈ ਹੈ ਮਹਲੀ
 ਪਵੈ ਬਉ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੁਜੀ ਵਤੁ ਮੈਰੈ ਜਾਇ ਸਨੈ ਸੋਈ ਹੋਇ। ਜਾਤਿ ਨਿਸਵਾਲਿ ਮਾਤਾ ਸਵਿ
 ਰਹਿ ਆਜਗਾ ਏਤਾ ਸੁਪਿ ਹੋਇ। ਨਨਕਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਅਪਲੀ ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੀ
 ਵਤੁ ਮੈਰੈ ਤਾਠਿ ਰਿਮਰਲੁ ਨ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸਨੇ ਪਰਵਰਨਾ
 ਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ। ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਗਾ ਦੇਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਖਵੈ ਸਭੁ ਮੁਹਤਾ ਜੀ ਕਢੈ ਤੇਰੀ। ਜਿਤੁ ਪਨੈ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਸ
 ਭੁ ਕਿਛੁ ਪਵੈ ਜਿਸਨੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਰੰਜਨ ਕੇਰੀ। ਸੋਈ ਸਹੁ ਸਚਾ ਵਲ ਜਾਗਾ ਜਿਨਿ ਵਖਰੁ ਲਾਇਆ ਹਰਿਨ
 ਮੁਖਨੁ ਤੇਰੀ। ਸਾਭਿ ਤਿਸੈ ਸਾਲਾਹਿ ਸੰਤਹੁ ਜਿਨਿ ਦੂਜੇ ਭਾਵਰੀ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰੀ ਦੇਰੀ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕੁ
 ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿਭਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ। ਮੈਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨ ਹੋਇ॥
 ੧॥ ਮਃ ੩ ਕਿਆ ਜਾਲਾ ਕਿਵ ਮਰਹਰੈ ਕੋਸਾ ਮਰਲਾ ਹੋਇ। ਜੇ ਕਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨੁ ਹਨਵੀ ਸਰੈ ਤਸਹਿ ਲਾ
 ਮਰਲਾ ਹੋਇ। ਮਰਲੈ ਤੇ ਜਗੁ ਝੂਰੈ ਜੀਵੈ ਆਲੇ ਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮੈਰੈ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ
 ਸੋਇ। ਨਨਕ ਮੈਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਤਾਸਦਾ ਜੀਵਲੁ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਾਅੀ ਪ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ
 ਸੁਆਮੀ ਤਾਅਪਲਾ ਨ ਉਹਰਿ ਅਪਿ ਜਪਵੈ। ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਅਪਲਾ ਸੇਵਕੁ ਅਪਿ ਪ
 ਰਿਭਵੈ। ਅਪਲਿ ਅਸੇਵਕਾ ਕੀ ਅਪਿ ਪੈ ਜਗੈ ਅਪਲਿ ਅਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਵੈ। ਪਰਮਗਾਇ ਹੋ
 ਰਿਕਾ ਕੀ ਅਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਨੇਰਿ ਨ ਆਵੈ। ਜੋ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਸਭੁ ਨਾ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਸੁਖਿ
 ਸੁਖਿ ਅਵੈ ਜਾਵੈ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਗੁਰਮੁਖਰ ਤਾਸਭੁ ਜਗੁ ਠਿਕੈ ਗੁਰਮੁਖ ਪਾਇ ਅੰਜਾਇ। ਅਗ
 ਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਤਿ ਵਰਾ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੁਲਿ ਆਜਾਇ। ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਪਾਈ ਆਕਿ ਤੈ ਨਾਇ ਆਜਾਇ
 ਗੁਰਕੈ ਸਭਾ ਵਿਭੇਦਿ ਆਇਨ ਬਿਪਿਵਰਿ ਅਮਨਿ ਆਇ। ਨਨਕ ਅਪਿ ਅਮੋਓ ਹੈ ਗੁਰਕੇ ਰਪ ਤੇ ਹਰਿ ਆ
 ਸਜਾਇ। ਆਪੇ ਮਿਲਿ ਮਾਮਿ ਲਿਹਰਿ ਆ ਆਪੇ ਮਿਲਿ ਮਾਅਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਏਮਨ ਇਹੁ ਪਨੁ ਨ ਮੁਹੈ ਜੇ
 ਤੁਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ। ਤੇਟਾ ਮੁਲਿ ਨ ਆਵਈ ਲਾਹਸਦ ਹੀ ਹੋਇ। ਖਾਪੈ ਖਗਚਿ ਮੈ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵਈ ਸ
 ਦਾਸਦ ਚਿਹੁ ਦੇਇ। ਸਹਸਾ ਮੁਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਲਤ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ। ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਮੈ ਜਾ ਕਉ ਨਦ
 ਰਿ ਕਰੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇ ਸਭੁ ਘਟਾ ਅੰਦਰੇ ਆਪੇ ਹੋ ਬਹਰਿ। ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜ
 ਹਰਿ। ਜੁਗਛਤੀ ਹੁਗੁ ਬਾਹੁ ਬਰਿ ਵਰਤਿ ਆਸੁ ਨਹਰਿ। ਚਿਖੈ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਸਤਾ ਆਪੇ ਹਰਿਨ

ਰਹਿਗਿ ਬੈਠਤ ਵੀਲਾਇ ਅਪਿਸਭਦੁ ਹੀ ਬਠਗਿ ਆਪਣੀ ਮਿਤਿ ਆਪਿ ਜਾਲਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗਉਰਗੁ ॥
੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਮਰਦੇ ਮਰਦ ਜਾਇ ॥ ਜਿ ਚਰੁ ਵਿਚਿ ਦੇ ਮੁਏ ਤਿ ਚਰੁ ਨ ਚੇ
ਤਈ ਕਿ ਕਰੇ ਗੁ ਅਗੈ ਜਾਇ ॥ ਗਿ ਅਨੀ ਹੋਇ ਸੁਚੇ ਤੰਨੁ ਹੋਇ ਅਗਿ ਅਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਨਕਾ ਏਥੈ ਕਮਾ
ਵੈ ਸੀ ਲੈ ਅਗੈ ਪਾਏ ਜਾਇ ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਧੁਰਿ ਖਸਮੈ ਕਹੁ ਕਮੁ ਪਾਇ ॥ ਆਵਿ ਲੁਸਤਿ ਗੁਰਚੇ ਤਿ ਆਨ ਜਾਇ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਗਵਿਰਹਿ ਅਸਦਾਰਹਿ ॥ ਆਲਿ ਵਲਾਇ ॥ ਟੀਮ ਦੀ ਮਸਦਾ ਸਮਾ ਲੰਦਾ ਦੇ ਮੁਨ
ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥ ਨਨਕਾ ਏਹੁ ਮਰਤ ਬਾਤਿ ਸੋਨੇ ਦੇ ਏ
ਜਿ ਸੋਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਰ ਜਾਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਦਨਾ ਬੀਨਿਆ ਆਪੇ ਪਰਪਾਨਾ ॥ ਆਪੇ ਰੂਪ ਦਿਖਾ ਲਦਾ ਆ
ਪੇ ਲਾਇ ਪਿਆਨਾ ॥ ਆਪੇ ਮੋਨੀ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਕਥੈ ਗਿਆਨਾ ॥ ਕਉ ਵਾ ਕਿਸੈ ਨ ਲਗਈ ਸਭ ਨਹੀ ਭਨਾਇ
ਸਤਿ ਬਰਨਿ ਨ ਸਕੀ ਮੈ ਸਦਾ ਸਦ ਬੁਰਥਾਨਾ ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਕਲੀ ਮੈ ਦਰਿ ਨਨਕਾ ਜੀਤਾ ਦਾ ਅਚਿ
ਤਾਗੁ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਜਿਨੁ ਰਾਖੀ ਅਜਿਨੁ ਰੀਜੇ ਭੁਜਿ ਨ ਦਸਿ ਕਦਰੁ ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਹਿੰਦੂ ਮੁਏ ਕੂਲੇ ਅਖੁਟੀ ਜਾਹੀ ॥
ਨਗਦਿ ਕਹਿ ਆਸਿ ਪੁਜ ਕਰਹੀ ॥ ਅੰਧੇ ਗੁਰੇ ਅੰਧ ਅੰਧਾਗੁ ॥ ਪਾਥ ਰੁਲੇ ਪੁਜਹਿ ਮੁਕਾ ਪਗਵਾਗ ॥ ਚਿਣੀ ਜਾ ਆ
ਪਿਤੁ ਬੇ ਤੁਮਕਾ ਤਰ ਲਹਗੁ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਕਿਉ ਤੈਰੈ ਵਸੈ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਭਗਤ ਰਤੇ ਹੋਗੇ
ਏਕੈ ਪੁਰਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਨ ਮੁਹਰਿ ਰਿਜਿ ਰਜਿ ਜਨਖਾਹੁ ॥ ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈ ਆਨਿ ਸਿਮਰ
ਲੁਸਚੁ ਲਾਹੁ ॥ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਪਾਰਬਰਮ ਨਨਕ ਹਰਿ ਮਗਮ ਮਗਾਹੁ ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁ
ਕਮੇ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥ ਜੇਕੇ ਮੁਗਧੁ ਆਪੁ ਜਾ ਲੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਨਕਾ ਕਹੁ ਕਮੁ
ਕੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ॥ ਜਿ ਸੋਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਰ ਜਾਇ ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿ ਸੋਨੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਮੁ ਪਰਪਾਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਜੋਗੀ ਕੀ ਨਗਰੀ ਸਭੁ ਕੇ ਵਸੈ ਭੇਖੀ ਜੇ ਗੁਨ ਹੋਇ ॥ ਨਨਕਾ ਮੈ ਸਾਵਿਰ ਲਾ ਕੇ ਜੋਗੀ
ਜਿ ਸੁਪਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਜੀਤ ਉਪਾਇ ਅਨੁ ਆਪੇ ਆਪਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਸੁਖ ਮੁਭਾ ਲੀ ਮੈ
ਆਪੇ ਪਾਸਾਹੁ ॥ ਆਪਿ ਏਕ ਤੀਹੋਇ ਰਹੈ ਆਪੇ ਵਡੁ ਪਰਵਾਹੁ ॥ ਨਨਕ ਮੈ ਗੈ ਦਨੁ ਹਰਿ ਸੰਤਾਰੇ ਨਾਹੁ ॥ ਹੋਰੁ ਦ
ਤਾਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਤੂ ਦੇਵ ਲਹਗੁ ॥ ੨੧॥ ੧॥

ਗਗੁਵਰੁਹੇਸੁਮਯਲਾ ੧
ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧

੧ ਚ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
ਰੁਮਕਲਾ ਮੁਗਤਿ ਮਜੁਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਅੰਬਰੈ ਮਛੀ ਨੀਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਰਤੇ ਸਹਿ ਆਪਣੇ ॥ ਤਿਨ ਭਵੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਹ
ਉਵਾਰੀ ਵੇਵਾਖੀ ਨੀਐ ਵੇਵਾ ਤਉ ਸਹਿਬ ਕੇਨਾਵੈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਸਹਿਬੁ ਸਫਲਿ ਚਿਰੁ ਮਜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਜਾ ਕਨਾਇ ॥ ਜਿਨ ਪੀਅਤੇ ਇਪਤ ਭਏ ਹਉ ਤਿਨ ਬਾਲਿ ਹਰੈ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮੈਕੀਨ ਦਰਿਨ ਅਵ
ਹੋਵਸਹਿ ਭੀਨ੍ਹਾ ॥ ਤਿਖਾ ਤਿਹਾਇ ਆਕਿਉ ਲੈ ਜਾਸਰ ਭੀ ਤਰਿਯਾਇ ॥ ੩ ॥ ਨਨਕੁ ਤੇਰਾ ਬਾਲੈ
ਅਤੁ ਸਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਸੀ ॥ ਮਨ ਤੇ ਪੋਖਾ ਤਾਲੈ ਜਾ ਸਿਫਾ ਤੇ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਵਰੁਹੇਸੁਮਯਲਾ ੧
ਗੁਲਵੰਤੀ ਸਹੁਰਾਵੈ ਆਨਿਰ ਗੁਲ ਕੁਕੇਕਾਇ ॥ ਜੇ ਗੁਲਵੰਤੀ ਥੀ ਕੈ ਤਾ ਭੀ ਸਹੁਰਾਵਲਾ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰਾ ਕੇ ਤੁਰੀ ਸਾਲੂ ਕੀ ਪਨ ਅਵਰਾ ਵੇਜੀ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਕਰਲੀ ਕਾ ਮਲ ਜੇ ਥੀ ਮੈ ਜੇ ਮਨੁ ਪਾਗਾ ਹੋਇ ॥ ਮ
ਨ ਕੁ ਮੁਹਿਨ ਪਈ ਮੈਲੀ ਜੇ ਚਿਤਿ ਪੋਰੇਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਦੁਸਾਈ ਨ ਜੁਲੀ ਆਖਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਅਸੁ ॥ ਤੈਸਹ
ਨਾਇ ਅਕੁ ਅਲਾਕਿਉ ਥੀ ਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ ੩ ॥ ਨਨਕਾ ਏਕੀ ਬਾਰਹੋ ॥ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੈਸਹ ਲਗੀ ਜੇ
ਹੋਭੀ ਸਹੁਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਵਰੁਹੇਸੁਮਯਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਮੇਰੀ ਗੁਲ ਬੁਲਾਯਾਇ ਆਭੈ ਲੇਸਾਵ
ਲਾਯਾਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਮੁਪਕਟੇਰੇ ਜੇ ਵਡਾ ਤਿਨਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭੁ ਭਾਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨਾਵੈ ਟਹੁ ਖੰਨੀਐ
ਵੇਵਾ ਤੇਰੇ ਨੂੰ ਵੇਟਹੁ ਕਰ ਬਾਲੇ ॥ ਜਾਤੁ ਤਮੈ ਮਾਲੁ ਕੀ ਆਹੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕੇਹਾ ਮੇਰਾ ਮਾਲੋ ॥ ਦੂਜਾ ਭੰਨੁ
ਪਈ ਘਸਿਉ ਮੁੰਧੇ ਸਲਾਬਾ ਹੀ ਸਲਾਬਾ ॥ ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇ ਦੀਏ ਮੁੰਧੇ ਸਹੁਰਾ ਤੇ ਅਵਰਾ ॥ ਨਾਮਨੀ
ਅਰੁਨ ਚੁੜੀ ਆਨਾ ਸੇਵੈ ਗੁੜੀ ਆਨਾ ॥ ਜੇ ਸਹਕੀਰਿ ਨਲਗੀਆ ॥ ਜਲਨੁ ਸਿਬਾਹੜੀ ਆਨਾ ॥ ਸਭਿਸ
ਹੀ ਆਸਹੁਰਾ ਵਾਲਿ ਗਈ ਆਹਉ ਦਾਖੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਵਾ ॥ ਅੰਮਲੀ ਹਉ ਖਰੀ ਸੁਚ ਜੀ ਤੈਸਹ ਏਕਿਨ ਭ
ਵਾ ॥ ਮਾਠਿ ਗੁੰਦਾਈ ਪਟੀ ਆਭਰੀ ਮੈ ਮੀਰਾ ਸਪੁਰੇ ॥ ਅਗੈ ਗਈ ਨ ਮਨੀ ਆਮਰਉ ਵਿਸੁਰਿ ਵਿਸੁਰੇ ॥
ਮੈਰੇ ਵੰਦੀ ਸਭੁ ਜਗੁਰੰਤਾ ॥ ਭੰਨ ਵੇਵਲਹੁ ਪੀਖੇ ॥ ਇਕੁ ਭੰਨਾ ਮੈਰੇ ਤਨਕਾ ॥ ਬਿਰਹਾ ਜੇ ਨਿਹਉ ਪਿਰ
ਹੁਵੇ ਛੇੜੀ ॥ ਓਪਨੈ ਆਇ ਆਭੀ ਗਇਆ ਮੈ ਜਲੁ ਭਰਿ ਆਗੇਇ ॥ ਆਇਨ ਸਕਾਤੁ ਬੁਕਨੀ ਪਿਆਰੇ
ਭੋਜਿਨ ਸਕ ਕੋਇ ॥ ਅਉਸਭਾ ਗੀਨੀ ਦੜੀਏ ਮਤੁ ਸਹੁ ਦੇਖਾ ਸੋਇ ॥ ਤੈਸਹਿ ਬਕੀ ਬਾਤਾ ਜੀ ਆਖੈ ਕ
ਹੁਨ ਲਕਰਿ ਆਦੀਜੈ ॥ ਸੀਸੁ ਵਚੇ ਕਰਿ ਥੈ ਸਲਾਦੀ ਜੈ ਵਿਲਾਸਿ ਰਸੇ ਵਕਰੀ ਜੈ ॥ ਕਿਉ ਨ ਮਰੀ ਜੈ ਜੀ
ਅਜਾਨ ਦੀਜੈ ਜਾਸਹੁ ਭਾਇਆ ਵਿਡਲਾ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ੧ ਚ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩੫੨ ॥ ਮਨਿਮੈਲੈਸਭਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ਤਨਿਧੈਤੈਮਨੁਹਛਾਨਹੋਇ ॥ ਇਹਜਗਤੁਭਗਿਮ ੨੬੦
 ਕੁਲਾਇਆਵਿਰਲਾਭੁਏਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਜੀਪਮਨਮੇਰੇਤੂਏਕੋਨਾਮਾਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਮੋਕਉਏਹਨਿਪਨਾਰ
 ਹਚਿ ॥ ਸਿਧਕੇਆਸਲਜੇਸਿਖੈਈਦੀਵਸਿਕਰਿਕਮਾਇ ॥ ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਉਤਰੈਹਉਨੈਮੈਲੁਨਜਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਇਸੁਮਨੁਉਹੋਰੁਸੇਜਮੁਕੋਨਾਧਿਵਿਦੁਸਾਤਿਗੁਰਕੀਸਰਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਉਲਟੀਭਈਕਹਲਾ
 ਕਿਛੁਨਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਭੁਲਤਿਨਰਕੁਸਤਿਗੁਰਕਉਮਿਲਦੇਮਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਠਿਰਿਜੀਵੈਕੋਇ ॥ ਮ
 ਮਤਕੀਮਲੁਉਤਰੈਇਹੁਮਨੁਹਛਾਨਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਐਨਦ
 ਰੀਸੇਵਹੋਇ ॥ ਨਦਰੀਇਹੁਮਨੁਵਸਿਆਵੈਨਦਰੀਮਨੁਨਿਗਮਲੁਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇਮਨਚੇਤਿਸਚਸੋਇ ॥ ਏਕੇ
 ਚੇਤਹਿਤਾਸੁਖੁਪਵਹਿਠਿਰਿਦੁਖੁਮੁਲੋਹੋਇ ॥ ਰਹਚਿ ॥ ਨਦਰੀਮਰਿਕੈਜੀਵੀਐਨਦਰੀਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿ
 ਆਇ ॥ ਨਦਰੀਹੁਕਮੁਕੁਸ਼ੀਮੈਹੁਕਮੇਰੈਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿਜਿਹਵਾਹਿਰਿਸੁਨਚਖਿਚਿਸਾਜਿਹਵਾਜ
 ਲਿਜਾਇ ॥ ਮਨਰਸਸਾਦੇਲਾਗਿਰੀਦੁਖੁਪਾਇਆਦੁਜੈਭਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸਭਨਾਨਦਰਿਏਕਹੈਆਪੇਠਰਕੁ
 ਕੋਇ ॥ ਨਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਠਲੁਪਾਇਆਨਾਮੁਵਰਾਈਦੇਇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩
 ਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੈਗੁਰਕਿਨਾਗਿਅਨੁਨਹੋਈ ॥ ਸਬਦਿਲਗੋਤਿਨਬੁਝੈਆਦੁਜੈਪਰਜਵਿਗੋਈ ॥
 ੧ ॥ ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮਤਿਕਰਲੀਸਾਗ ॥ ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਪੁਰਵਹਿਤਾਪਵਹਿਮੋਖਦੁਆਗ ॥ ਰਹਚਿ ॥ ਗੁ
 ਲਕਾਨਿਪਨੁਏਕਹੈਆਪੇਦੇਇਤਕੋਪਏ ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਵਿਛੁੜੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੇ
 ਮੇਰੇਕਰਦੇਪਟਿਗਏਤਿਨਹਥਿਕਿਹੁਨਆਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚਿਮਿਲੇਸਚਿਨੀਸਮਾਇ
 ਆ ॥ ੩ ॥ ਆਸਾਮਨਸਾਏਹੁਸਰੀਰੁਹੈਅੰਤਰਿਜੋਤਿਜਗਾਏ ॥ ਨਨਕਮਨਮੁਖਿਕੰਪੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਕ
 ਗਏ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ਸੋਹਗਲੀਸਦਾਮੁਖੁਉਜਲਾਗੁਰਕੈਸਹਜੇਸੁਭਾਇ ॥ ਸਦਾਪੁਰਗ
 ਵਹਿਅਪਲਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇਮਨਤੂਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਹਰਿਦੀ
 ਮਾਭੁਝਾਇ ॥ ਰਹਚਿ ॥ ਦੋਹਰਲੀਖਰੀਆਬਿਲਲਾਦੀਆਤਿਨਾਮਹਲੁਨਪਾਇ ॥ ਦੁਜੈਭਾਇਕਰੁਪੀਦੁਖ
 ਪਵਹਿਆਗੈਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਲਵੰਤੀਨਿਤਗੁਲਰਵੈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਇ ॥ ਅਉਗਲਵੰਤੀਕਮਲੀਦੁ
 ਖੁਲਗੈਬਿਲਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸਭਨਾਕਭਤਾਰੈਏਕਹੈਸੁਆਮੀਕਹਲਾਕਿਛੁਨਜਾਇ ॥ ਨਨਕਆਪੇ
 ਵੇਕਰੀਤਿਅਨੁਨਾਮੇਲਾਇਅਨੁਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਮੀਠਾ
 ਲਾਗਾਗੁਰਸਬਦੀਸਾਦੁਆਇਆ ॥ ਸਚੀਬਾਲੀਸਹਜੇਸਮਾਲੀਹਰਿਜੀਉਮਨਿਵਸਾਇਆ ॥ ੧ ॥

ਹਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਇਆਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥੪੪॥ਚਰਮੈਥੇ
 ਦਬਾਲੀਪਰਗਾਸੀਆਇਆਮੋਹਪਸਾਰਾ॥ਮਹਾਦੇਉਗੀਅਨੀਵਰਤੈਘਰਿਆਪਲੈਤਾਮਸੁਬਹੁਤ
 ਅੰਕਰਾ॥੨॥ਕਿਸਨੁਸਦਾਅਵਤਾਰੀਰੂਪਾਕਿਤੁਲਾਰਿਤਰੈਸੇਸਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਿਰਤੇਜੁਗ
 ਅੰਤਰਿਦੂਕੈਮੋਹਗੁਬਾਰਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਚੇਨਿਸਤਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰੈਸੇਸਾਰਾ॥ਸਾਚੈਨਾਇਰਤੇ
 ਬੈਰਾਗੀਪਾਇਨਿਮੋਖਦੁਆਰਾ॥੪॥ਏਕੋਸਚੁਵਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿਸਭਤਾਕਰੇਪਾਤਿਪਾਲਾ॥ਨਨਕਾਇ
 ਕਸੁਕਿਨੁਮੈਅਵਰਨਜਾਲਾਸਭਨਦੀਵਨੁਦਇਆਲਾ॥੫॥੫॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੰਜਮੁਤਤਰਿਆਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਲਗੈਪਿਆਨੁ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਮੇਰੇਨਾਮੁਸਮ
 ਲਿਆਸਦਾਨਿਥਹੈਚਲੈਤਰੈਨਾਲਿ॥ਰਹਾਚਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਿਪਾਤਿਸਚੁਸੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿ
 ਸਖਾਈਪੁਭੋਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੇਸਨੇਆਪਿਕਰੇਸੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਵਡਈਦੇਵੈਸੋਇ॥੩॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸਚੁਕਰਲੀਸਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਨਕਪਰਵਾਰੈਸਾਧਾਰਾ॥੪॥੬॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩
 ਰਸਨਹਰਿਸਾਦਿਲਗੀਸਹਜੇਸੁਭਾਇ॥ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇ॥੧॥ਸਦਾਸੁਖੁਸਾਚੈ
 ਸਬਦਿਵੈਚਾਰੀ॥ਆਪਲੇਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਸਦਾਬਾਲਿਹਰੀ॥ਰਹਾਚਿ॥ਅਖੀਸੈਤੋਖੀਆਏਕਾਇ
 ਵਲਾਇ॥ਮਨੁਸੈਤੋਖੀਆਦੁਜਾਬਾਉਗਵਾਇ॥੨॥ਦੇਹਸਗਰਿਸੁਖੁਹੋਵੈਸਬਦਿਹਰਿਨਾਇ॥ਨਾਮੁਪ
 ਰਮਲੁਹਿਰਦੈਹਰਿਆਸਮਾਇ॥੩॥ਨਨਕਮਸਤਕਿਜਿਸੁਵਡਭਗੁ॥ਗੁਰਕੀਚਲੀਸਹਜਬੈਰਾਗੁ
 ॥੪॥੧॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਇਆਜਾਇ॥ਸਦੈਸਬਦਿਸਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਏਮਨਨ
 ਮੁਨਿਧਨੁਤ੍ਰਪਾਇ॥ਆਪਲੇਗੁਰਕੀਮੰਨਿਲੈਰਜਾਇ॥ਰਹਾਚਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵਿਚਹੁਮੈਲੁਗਵਾਇ॥ਨਿ
 ਰਮਲੁਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੨॥ਗੁਰਮੇਭੁਲਾਫਿਰੈਸੇਸਾਰਾ॥ਮਰਿਜਨਮੈਜਮੁਕਰੇਖੁਆਰਾ॥੩॥ਨਨਕ
 ਸੇਵਡਭਾਗੀਜੇਨਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥੪॥੮॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩
 ਹਉਮੈਨਵੈਨਾਲਿਵਿਰੋਧੁਹੈਦੁਇਵਸਹਿਇਕਠਾਇ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਸੇਵਨਹੋਵਈਤਾਮਨੁਕਿਰਖਾਜਾ
 ਏ॥੧॥ਹਰਿਚੇਤਮਨਮੇਰੇਤੂਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ਹੁਕਮੁਮਨਹਿਤਾਹਰਿਮਲੈਤਾਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜ
 ਏ॥ਰਹਾਚਿ॥ਹਉਮੈਸਭਸਗੇਰੁਹੈਹਉਮੈਚਿਪਤਿਹੋਇ॥ਹਉਮੈਵਡਗੁਬਰੁਹੈਹਉਮੈਵਿਚਿਭਾਣਿਨ
 ਸਕੈਕੋਇ॥੨॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਭਗਤਿਨਹੋਵਈਹੁਕਮੁਨਬਾਣੈਆਜਾਇ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਜੀਉਥੰਧੁਹੈ
 ਨਾਮੁਨਵੈਮਨਿਆਇ॥੩॥ਨਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਮੈਹਉਮੈਗਈਤਾਸਚੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਸਚੁ

੨੩
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਗਸੋਹਰਿਹਰਿਸਦਾਸਮਾਲੋਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸਦਾਸਮਾਲੋਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਮੇਰਮੇਓ
ਆਨਨਕਹਰਿਜਨਹਰਿਏਕੋਹੋਏਹਰਿਜਪਿਹਰਿਸੇਤੀਗਭਿਆ॥੬॥੧॥੩॥੩॥੮॥੧੫॥
ਰਗੁਵਰਹੰਸੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ਅਤਿਉਚਾਤਾਕਦਰਬਾਗਾਅੰਤਨਹੀਕਿਛੁਪਾਠਵਾਗਾਕੋਇ
ਕੋਟਿਕੋਟਿਲਖਪਾਵੈ॥੧॥ਏਕਾਤਿਲੁਤਾਕਾਮਹਲੁਨਪਾਵੈ॥੧॥ਸੁਗਵੀਕਉਲੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤਪੁਭਮੇਲਾ
ਰਹਾਓਲਾਖਭਗਤਜਾਕਉਆਗਧਹਿ॥ਲਾਖਤਪੀਸਰਤਪੁਰੀਸਾਧਹਿ॥ਲਾਖਜੇਗੀਸਰਕਰਤੇਜੇਗਾ
ਲਾਖਭੇਗੀਸਰਭੇਗਹਿਭੇਗਾ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਵਸਹਿਜਾਲਹਿਥੇਗਾਹੈਕੋਈਸਾਜਲਪਰਦਾਤੇਗਾ
ਕਰਉਜਤਨਜੋਹੋਇਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਤਾਕਉਦੇਈਜੀਉਭਰਬਾਨਾ॥੩॥ਠਿਰਤਾਠਿਰਤਸੰਤਨਪ
ਹਿਆਇਆਦੁਖਭ੍ਰਮੁਮਾਰਾਸਗਲਾਮਿਟਾਇਆਮਹਾਉਥੁਲਾਇਆਪ੍ਰਭਅੰਮ੍ਰਿਤਭੁੰਚਾਕਹੁਨਸ
ਕਪੁਭਮੇਰਉਚਾ॥੪॥੧॥ਵਰਹੰਸੁਮਹਲਾ੫ ਧਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤਦਰਸਨੁਕਰਲਾਹਉਥਲਿਹਰੀਸ
ਤਿਗੁਰਚਰਲਾ॥੧॥ਜੀਅਕੇਦਾਤੇਪੀਤਮਪੁਭਮੇਰੇਮਨੁਜੀਵੈਪੁਭਨਾਮੁਚਿਤੇਗੇਰਹਾਓਸਚੁ
ਮੰਤ੍ਰਤੁਮਾਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਸੀਤਲਪੁਰਖਦਿਸਦਿਸੁਜਾਲੀ॥੨॥ਸਚੁਹੁਕਮੁਤੁਮਾਰਾਤਖਾਤਿਨਿ
ਵਸੀ॥ਆਇਨਜਾਵੈਮੇਰਪੁਭਆਥਿਨਸੀ॥੩॥ਤੁਮੀਮਹਰਵਨਦਾਸਹਮਦੀਨਾਨਨਕਸਾਹਿਬੁਰ
ਗੁਰਿਲੀਲਾ॥੪॥੨॥ਵਰਹੰਸੁਮਹਲਾ੫ ਤੂਥੇਅੰਤਕੋਵਿਰਲਾਜਲੈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਸਥਦਿ
ਪਛਾਣੈ॥੧॥ਸੇਵਕਕੀਅਰਦਾਸਿਪਿਆਗੇਜਪਿਜੀਵੈਪੁਭਚਰਲਤੁਮਾਰੇਰਹਾਓਦਇਆਲ
ਪੁਰਖਮੇਰੇਪੁਭਦਾਤੇਜੀਸਹਿਜਨਾਵਹੁਤਿਨਹਿਤੁਮਜਾਤੇ॥੨॥ਸਦਾਸਦਾਜੀਈਥਲਿਹਰੀਏਤ
ਉਤਦੇਖਉਚਿਟਤੁਮਾਰੀ॥੩॥ਸੇਹਿਨਿਰਗੁਲਗੁਲੁਕਿਛੁਨਜਾਤਾਨਨਕਸਾਪੁਦੇਖਿਮਨੁਰਾਤਾ
ਠਾ॥੩॥ਵਰਹੰਸੁਮਹਲਾ੫ ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੇਪੁਭਪੁਰਾਦਾਨੁਦੇਇਸਾਪੁਰੀਪੁਰਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਭ
ਦੀਨਦਾਇਆਲਾ॥ਤੇਰੀਚਿਟਪੁਰਨਗੋਪਾਲਾ॥ਰਹਾਓਜਾਥਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਠਹਿਅਭਰਪੁਰੇਗਾਨਿ
ਕਟਿਵਸੈਨਾਹੀਪੁਭਦੁਰੇ॥੨॥ਜਿਸੇਨਦਰਿਕਰੇਸੇਧਿਆਏਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਲਗਾਏ॥੩॥ਜੀ
ਅਜੰਤਸਗਲੇਪਾਤਿਪਾਰੇਸਗਨਿਪਰਿਚਿਨਨਕਹਰਿਦੁਆਰੇ॥੪॥੧॥੮॥੧੫॥ ਵਰਹੰਸੁਮਹਲਾ੫
ਤੂਵਰਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਮਹਿਗਵਿਆਪੁਰਨਪੁਭਸੁਆਮੀ॥੧॥ਮੇਰੇਪੁਭਪੀਤਮਨਾਮੁਅਧਾਰਾ
ਹਉਸੁਲਿਸੁਲਿਜੀਵਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥ਰਹਾਓਤੇਰੀਸਗਲਿਸਤਿਗੁਰਮੇਰੇਪੁਰੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇਸਿਤ
ਪੁਰੇ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਉਰਿਧਾਰੇਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਜਾਈਥਲਿਹਾਰੇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ

ਤੇਰੇ ਗੁਲਗਵਾਨ ਸਕਨਾ ਮੁਜਪਤ ਸੁਖਪਾਵਾ ॥ ੧॥ ੫॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਧਸੀਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ
ਨਾਜੈ ਉ ਮੈਰਨ ਕਬਹੂੰ ਛੀਜੈ ॥ ੧॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਪੁਰ ਪਈ ਮੈ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈ ਮੈ ॥ ਰਹਾ
ਗਿ ॥ ਰਤਨ ਵਰਹਰਿ ਮਾਲ ਕਲਾ ਲਾਸਿ ਮਰਿ ਸਿ ਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੨॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖ ਉ ਸਾਧੁ ਸ
ਰਲਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਲਗਵਾਇ ਨਿਰਮਲ ਮਨੁ ਕਰਲਾ ॥ ੩॥ ੫੮੫੮ ਅੰਤਰਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਦੂਠਾ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਪਾਇ
ਆਪੁ ਭੂਤੁ ॥ ੧॥ ੬॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਵਿਸਰਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਨਦਾਇਆ ਲਾ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਦੀ ਪੂਰਨ ਕਿ
ਰਪਾਲਾ ॥ ਰਹਾਗਿ ॥ ਜਹ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਸੇਥ ਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਜੇ ਤੁਵੇਲਾ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾਲਾ ਗੇਹਾਵਾ ॥ ੧॥ ਤੇਰੇ
ਜੀਅ ਤੁਸਦ ਹੀ ਸਾਥੀ ॥ ਸੇਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਦੁ ਦੇਹਾ ਥੀ ॥ ੨॥ ਆਵਲੁ ਜਾਲਾ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਆ ॥ ਜੇ ਸੁਤੁਰ
ਖਹਿ ਤੇ ਸੁਦੁਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥ ੩॥ ਤੁਏ ਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਗਿ ॥ ਬਿਨ ਉਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਕਰ ਜੋਗਿ ॥ ੧॥ ੭॥
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਤੂ ਜਾਲਾਇ ਹਿ ਤਾ ਕੋਈ ਜਾ ਲੈ ॥ ਤੇਰਾ ਦੀਅਨਾ ਮੁਖ ਪਾ ਲੈ ॥ ੧॥ ਤੁਅਚਰਜੁ ਕੁ
ਦਰਤਿ ਤੇਰੀ ਬਿਸਮਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਗਿ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਾਰਲੁ ਆਪੇ ਕਰਲਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਜੀ ਮਲੁ ਹੁਕਮੇ ਮਰਲਾ ॥ ੨॥
ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਮਨ ਤਨ ਆਧਾਰੀ ॥ ਨਨਕ ਦਸ ਬਖਸੀ ਸਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ੩॥ ੮॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ੫੮੨
ਮੈਰੈ ਅੰਤਰਿ ਚਾਮਿਲੁ ਲਕੀ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰਪੂਰੇ ॥ ਜੇ ਸਉਖੇ ਲਖੇ ਲਾਈ ਮੈ ਬਾਲੁ ਰੁ
ਹਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਥੀਗੇ ॥ ਮੈਰੈ ਅੰਤਰਿ ਕੁਖ ਤ ਉਤਰੈ ਅੰਮਲੀ ॥ ਜੇ ਸਉ ਭੋਜਨ ਮੈ ਨੀਗੇ ॥ ਮੈਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿ
ਰੈ ਮਕਾ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨਾ ਕਿਉ ਮਨੁ ਪੀਗੇ ॥ ੧॥ ਸੁਲਿਸ ਜਲ ਮੇਰੇ ਪੀਤ ਮਭਾਈ ਮੈ ਮੇਲਿ ਹੁੰਮਤੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥
ਉਹੁ ਜੀਅ ਕੀ ਮੇਰੀ ਸਭ ਬੇਦਨ ਜਾ ਲੈ ॥ ਨਿਤ ਸੁਲਾਵੈ ਹਰਿ ਕੀ ਆਥਾਤਾ ॥ ਹਉ ਇਕੁ ਪਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ
ਨਸਕਾ ਜੇ ਉਚਾੜਿ ਕੁ ਜਲ ਕਉ ਬਿਲਲਾਤਾ ॥ ਹਉ ਕਿਆ ਗੁਲ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮਾਈ ਮੈ ਨਿਰਗੁਲੁ ਰ
ਖਿਲੇਤਾ ॥ ੨॥ ਹਉ ਭਈ ਉਡੀਲੀ ਕੰਤ ਕਉ ਅੰਮਲੀ ਸੋ ਪਰ ਕਾਦੈ ਨੈਲੀ ਦੇਖਾ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗ ਲੀਵਿ
ਸਗੇ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿ ਤੈਨ ਲੇਖਾ ॥ ਇਹੁ ਕਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਖਾਵਈ ਕਰਿ ਨਸਕ ਉਹ ਉਵੇਸਾ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਲਾਲੁ
ਗਵਿਅ ਪਿਆਰਾ ਤਿਨ ਆਗੈ ਆ ਦੇਸਾ ॥ ੩॥ ਮੈ ਸਾਭਿ ਸੀ ਗਾਰਬ ਲਾਇਆ ਅੰਮਲੀ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਾ ਮਿਨ ਅ
ਏ ॥ ਜਾਸਹਿ ਬਾਤਨ ਪੁਛੀਆ ਅੰਮਲੀ ਤਾ ਬਿਰਥਾ ਜੇ ਬਨੁ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਤੇ ਸੋਹ ਗਲੀ ਅੰਮਲੀ
ਜਿਨ ਸਹੁਰਹਿ ਆਸਮਾਏ ॥ ਹਉ ਵਾਰਿ ਆਤਿ ਨ ਸੋਹ ਗਲੀ ਅੰਮਲੀ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਪੋਵਾ ਸਦ ਪਾਏ ॥ ੧॥ ਜਿਚ
ਰਦੁ ਜਾ ਭਰਮੁ ਸਾ ਅੰਮਲੀ ॥ ਤਿਚ ਰੁਮੈ ਜਾਲਿ ਆਪੁ ਭੁਦੁਗੇ ॥ ਜਾਮਿ ਲਿਆ ਪੂਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅੰਮਲੀ ਤ
ਆਸ ਮਨਸਾ ਤਭ ਪੂਰੇ ॥ ਮੈ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਅੰਮਲੀ ॥ ਪਿਰੁ ਸਰਬ ਹਰਿ ਆਭੁ ਪੂਰੇ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਹ

ਰਿੰਗੁਮਾਲੀਆਂ ਮਾਲੀਗੁਰਮਤਿਗੁਰਕੈਲਾਗੀਪੈਰੇ॥ ੫॥੧॥੧॥੨੦॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਸਾਦੇ ਹਾਹੁਵਰੁਸੁਮਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਅ

ਸਚੀਬਲੀਸਚੁਪਨਿਸਚੁਸਬਦਵੈਚਾਰਾਅਨਦਿਨੁਸਚੁਸਲਾਹੁ ਲਾਪਨੁਪਨੁਵਡਭਾਗਮਾਰਾ॥ ੧॥ਮ
ਨਮੋਸਚੇਨਮਾਵੈਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਦਸਨਿਦਾਸੋਹੋਇਰਹਿਤਪਵਹਿਸਚਾਨਉ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਵਸਦੀ
ਸਚਿਰਤੀਤਨੁਮਨੁਸਚਹੋਈ॥ਬਿਨੁਸਚੋਹੋਰੁਸਲਾਹਲਾਜਸਹਿਜਨਮੁਸਭੁਖੋਈ॥੨॥ਸਚੁਖੇਤੀਸਚੁਬੀਜ
ਲਾਸਚਵਾਪਗਾਅਨਦਿਨੁਲਾਹਸਚੁਨਾਮੁਪਨੁਰਗਤਿਭਰੇਭੰਡਗਾ॥੩॥ਸਚੁਖਲਾਸਚੁਪੈਨਲਾਸ
ਚੁਟੇਕਰਹਿਨਾਉ॥ਜਿਸੋਬਖਸੋਤਿਸੁਮਿਲੈਮਹਲੀਪਏਖਉ॥੪॥ਅਵਹਿਸਚੇਜਾਵਹਿਸਚੇਠਿਰਿਜੁ
ਨੀਮੁਲਿਨਪਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਿਸਾਦੈਸਾਚੇਅਰਹਹਿਸਚੇਮਹਿਸਮਾਹਿ॥੫॥ਅੰਤਰੁਸਚਾਮਨੁਸਚ
ਸਚੀਸਿਫਤਿਸਮਾਈ॥ਸਚੈਬਾਨਿਸਲਾਹਲਾਸਤਿਗੁਰਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੬॥ਸਚੁਵੇਲਾਮੁਰਤੁਸ
ਚੁਜਿਤੁਸਚੇਨਾਲਿਪਿਆਗਾ॥ਸਚੁਵਖਲਾਸਚੁਬੋਲਲਾਸਚਸਭੁਅਕਾਗਾ॥੭॥ਨਾਨਕਸਚੈਮੇਲੇਤਾਮ
ਲੇਆਪੇਲਏਮਿਲਾਈ॥ਜਿਉਭਵੈਤਿਉਰਖਸੀਅਪੇਕਰੇਰਜਾਈ॥੮॥੧॥ਵਰੁਹੋਸੁਮਲਾ ੩
ਮਨੁਆਦਹਦਿਸਪਾਵਦਾਰਿਹੁਕੈਸੇਹਰਿਗੁਲਗਵੈ॥ਇੰਦ੍ਰੀਵੇਅਪਿਰਹੀਅਧਿਕਈਕਮੁਕ੍ਰੇਪੁਨਿਤ
ਸਿਤਵੈ॥੧॥ਵਾਹੁਵਹੁਸਹਜੇਗੁਲਰਵੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਇਸੁਜੁਗਮਹਿਦਲਭੁਹੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਗੁਰਸੁਪ੍ਰ
ਜੈ॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਤਹਰਿਕੇਗੁਲਗਵੈ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੈਆਪੁਪਛਾਣੈ
ਤਨਿਜਘਰਿਵਾਸਪਵੈ॥੨॥ਏਮਨਮੇਰੇਸਦਰੀਗੀਰਤੇਸਦਹਰਿਕੇਗੁਲਗਉ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਸ
ਦਾਸੁਖਦਾਤਮਨਿਚਿੰਦਿਆਛਾਪਉ॥੩॥ਹਮਨੀਚਸੇਉਤਮਭਏਹਰਿਕੀਸਰਲਾਈ॥ਪਾਥਰੁ
ਬਦਾਕਾਢਿਲੀਆਸਾਚੀਵਰਿਆਈ॥੪॥ਬਿਖੁਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤਭਏਗੁਰਮਤਿਬੁਧਿਪਈ॥ਅਕਹੁਪਰ
ਮਲਭਏਅੰਤਰਿਵਾਸਨਾਵਸਈ॥੫॥ਮਲਸਜਨਮੁਦਲੀਭੁਹੈਜਗਮਹਿਖਟਿਆਆਈ॥ਪੂਰੇਭਾਗੀ
ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ॥੬॥ਮਨਮੁਖਭੂਲੇਬਿਖੁਲਗੇਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਹਰਿਕ
ਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਸਾਗਰੁਸਾਚਾਨੁਭਾਇਆ॥੭॥ਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਸਭੁਕੋਕਰੈਵਿਰਲੈਹਰਦੈਵਸਾਈ
ਆ॥ਨਾਨਕਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਵਾਸਿਆਮੇਖਮੁਕਤਿਤੇਨਪਾਇਆ॥੮॥੨॥

ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ੧ ਛੰਤ

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੨੬੩

ਕੀਇਅਭੂਵਿਗਾਵਿਕਾਹੇਨਈਐ॥ ਨਤਸੋਪਰਵਲੁਸਦੁਕਮਾਈਐ॥ ਜਬਸਾਚਅੰਦਰਿਹੋਇਸਾ
 ਚਾਤੀਮਸਾਚਪਈਐ॥ ਲਿਖੇਬਾਣੁਹੁਸੁਗਚੇਨਹੀਥੋਲਿਖੋਲਿਗਵਈਐ॥ ਜੀਥੈਜਾਇਬਹੀਐਭੁ
 ਲਾਕਹੀਐਸੁਗਤੇਸਬਦੁਲਿਖਈਐ॥ ਕਾਂਇਅਭੂਵਿਗਾਵਿਕਾਹੇਨਈਐ॥ ੧॥ ਤਮੈਕਹਿਅਕਰ
 ਲੁਜਾਤੁਏਕਹਾਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਿਕਾਨਾਮੁਮੈਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥ ਨਾਮੁਮੀਠਮਨਹਿਲਾਗਾਦੂਖਿਰੋਰਚਾ
 ਰਿਆ॥ ਸੁਖੁਮਨਮਹਿਮਾਇਵਸਿਆਜਾਮਿਤੈਫੁਰਮਾਇਆ॥ ਨਦਰਿਤੁਪੁਅਰਦਾਸਿਮੇਰੀਜੇਨਿਆਪੁਉ
 ਪਾਇਆ॥ ਤਮੈਕਹਿਅਕਰਲੁਜਾਤੁਏਕਹਾਇਆ॥ ੨॥ ਵਰੀਖਸਮੁਕਢਾਏਕਿਰਤੁਕਮਾਵਲਾ॥ ਮੰਦਾਕਿ
 ਸੈਨਅਖਿਸੁਗਰਾਪਾਵਲਾ॥ ਨਹਪਾਇਸੁਗਰਾਸੁਆਮਿਸੇਤੀਆਪਿਆਪੁਵਵਾਵਲਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਲਿਸਿ
 ਗਤਿਕਰਿਸਗੀਕੀਜਾਇਕਿਆਭੂਮਾਵਲਾ॥ ਜੋਦੇਇਸਹਲਾਮਨਹਿਕਹਲਾਅਖਿਨਹੀਵਾਵਲਾ॥ ਵਰੀਖ
 ਸਮੁਕਢਾਏਕਿਰਤੁਕਮਾਵਲਾ॥ ੩॥ ਸਭਉਪਾਈਅਨੁਆਪਿਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇ॥ ਕਉਜਾਕੋਇਨਮੈਰੈ
 ਨੀਠਸਭਮਾਗੈ॥ ਸਭਕੋਇਮੀਠਮੀਗਦੇਖੈਖਸਮਭਵੈਸੋਕਰੇ॥ ਕਿਛੁਪੁੰਨਦਨਅਨੇਕਕਰਲੀ॥ ਨਮਤੁਲਿਨ
 ਸਮਸੇਰੇ॥ ਨਨਕਾਜੇਨਨਾਮੁਮਾਇਅਕਰਮੁਹੋਆਪੁਰਿਕਦੇ॥ ਸਭਉਪਾਈਅਨੁਆਪਿਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇ॥
 ੪॥ ਵਰੀਖਸਮੁਕਢਾਏਕਿਰਤੁਕਮਾਵਲਾ॥ ਸਭਉਪਾਈਐਅਪਿਆ
 ਪੇਸਰਬਸਮਾਲਾ॥ ਸਰਬੇਸਮਾਲਾਅਪਿਤੂਰੈਉਪਾਇਪੈਲਾਈਆ॥ ਇਕਿਤੁਝੁਰੀਕੀਏਰਜੇਇਕਨ
 ਰਿਖਭਵਾਈਆ॥ ਲੋਭੁਮੇਹੁਤੁਝੁਕੀਅਮੀਠਾਏਤੁਭਰੀਮਭੁਲਾਲਾ॥ ਸਦਾਦਇਅਕਰਹੁਅਪਲੀਤ
 ਮਿਨਮੁਵਖਲਾ॥ ੧॥ ਨਾਮੁਤੇਰਹੈਸਾਚਾਸਦਾਮੈਮਨਿਭਾਲਾ॥ ਦੂਖੁਗਾਇਆਸੁਖੁਮਾਇਸਮਾਲਾ॥ ਗਾਵ
 ਨਿਸੁਰਿਨਰਸੁਘਰਸੁਜਲਾ॥ ਸੁਰਿਨਰਸੁਘਰਸੁਜਲਗਾਵਹਿਜੋਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵਹੇ॥ ਮਾਇਅਮੋਹੇਚੇਤ
 ਹਿਨਹੀਅਹਿਯਾਜਨਮੁਗਵਵੇਗਾ॥ ਇਕਿਮੁਕਤਮੁਗਪਨਚੇਤਹਿਮੁਯੋਜੋਆਇਆਤਿਸੁਜਲਾ॥ ਨਾਮੁਤੇਰ
 ਸਦਾਸਾਚਾਸੋਇਮੈਮਨਿਭਾਲਾ॥ ੨॥ ਤੇਰਵਖਤੁਸੁਹਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੇਰੀਥਾਲੀ॥ ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਭਾਉ
 ਕਰਿਯਾਗਾਸਉਪਗਲੀ॥ ਸਉਪਲੀਤੇਨਾਲਾਗਾਜੇਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆ॥ ਨਾਮਿਤੇਰੈਜੋਇਠਤੇਨਿਤ
 ਚੜ੍ਹਹਿਸਵਾਇਆ॥ ਇਕੁਕਰਮੁਪਰਮੁਨਹੋਇਸੰਜਮੁਜਾਮਿਨਏਕੁਪਛਲੀ॥ ਵਖਤੁਸੁਹਵਾਸਦਾਤੇਰ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇਰੀਥਾਲੀ॥ ੩॥ ਹਉਥਾਉਹੀਗੀਸਾਚੇਨਾਵੈ॥ ਰਾਜੁਤੇਰਕਬਹੁਨਜਾਵੈ॥ ਰਾਜੋਤੇਰਸਦਾ
 ਨਿਰਚਲੁਏਹੁਕਬਹੁਨਜਾਵੈ॥ ਚਾਕਰੁਤੇਰਸੋਇਹੋਵੈਜੋਇਸਹਾਜੇਸਮਵੈ॥ ਦਸਮਨੂਤਦੂਖੁਨਲ

ਗੋਮੁਖੇ ਪਾਪੁ ਨੇ ਜਿਨ ਅਵਏ ॥ ਉਥਾ ਯਿਹ ਗੀਸ ਦਾ ਹੋਵਾ ਏ ਕਤੇਰੇ ਨ ਵਏ ॥ ੧॥ ਜੁਗ ਹੰਤੁਰੀ ਤਰਿ ਭਗਤ ਤੁ
 ਮਾਗੇ ॥ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੈ ਦਮਗੇ ॥ ਜਪਹਿ ਤਸਾਚਾ ਏ ਕੁਮੁਰਗੇ ॥ ਸਾਚਾ ਮੁਰਗੇ ਤਮਿ ਜਪਹਿ ਜਾ
 ਮਿਸੀ ਵਿਸਵੇ ॥ ਭਗੇ ਭੁਲਾਵਾ ਤੁਝਹਿ ਕੀਆ ਜਾਮਿ ਏ ਹੁਚੁਕਾਵੇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਏ ਹੁਜਾਮ
 ਹੁਥਿ ਕਰੇ ॥ ਜੁਗ ਹੰਤੁਰੀ ਤਰਿ ਭਗਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਪਾਵਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਰਿ ਉ
 ਥੇ ਨ ਤੀਹ ਉਥੀ ਖਿਨ ਜਾਲਾ ॥ ਨ ਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤਸਾਚੁ ਪਛਾਲਾ ॥ ਸਾਚੇ ਪਛਾਲਾ ਤਮਿ ਤੇਰਾ ਜਾਮਿ ਅਪਿ ਭੁਲਾ
 ਵੇ ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਿਸਰਿ ਕੀਏ ਸਹਸ ਏ ਹੁਚੁਕਾਵੇ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨ ਕੁਝ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਬੁਝੈ ॥ ਗੁਰਬੀਚਾਰਾ ਵਡ
 ਸਾਹਿਬੁ ਹੈ ਅਪਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਫਿਰ ਤੇਰੇ ਬੀਕੇ ਲੋਇਲ ਦੰਤ ਗੀਸਾ ਲਾ ॥ ਸੋਹਦੇ ਨ ਕਾਜਿ ਨ ਲੀਮ ਜੇ
 ਵਾਲਾ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਸੁਇਨੇ ਕੀਛਾਲਾ ॥ ਸੇਵੇ ਨ ਛਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮਾਲਾ ॥ ਜਪਹੁ ਤੁਸੀ ਸੋਹੀ ਹੋ ॥ ਜਮ ਦੁ
 ਆਰਿ ਨ ਹੋਹੁ ਖੜੀਆ ਸਿਖ ਭੁਲਾਹੁ ਮਹੇਲੀ ਹੋ ॥ ਹਿਸਰੀ ਸਾਬ ਗਥ ਗਾਲ ਹੈ ਮਨ ਕੀ ਜਾਲਾ ॥ ਬੀਕੇ ਲੋਇ
 ਲ ਦੰਤ ਗੀਸਾ ਲਾ ॥ ੧॥ ਤੇਰੀ ਚਾਲ ਸੁਹਾਵੀ ਮਪੁਰਾ ਵੀਥੀ ॥ ਕੁਹ ਕਰਿ ਕੇ ਕਿਲਾਤ ਰਲ ਜੁਆਲੀ ॥ ਤ
 ਰਲਾ ਜੁਆਲੀ ਅਪਿ ਭਾਲੀ ॥ ਇਛ ਮਨ ਕੀ ਪੁਰੀਏ ॥ ਸਾਰੇ ਗਾਜੇ ਉਪਗੁਧੇ ਗੋਠੀ ਮਿਠੀ ॥ ਅਪਿ ਅਪੁਸਿ ਪੁਰੇ
 ਸੀਰਿ ਗਰਤੀ ਠਿਕੈ ਮਾਤੀ ॥ ਉਦਕੁ ਰੰਗ ਵਾਲੀ ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨ ਕੁਝ ਦਾ ਸੁਹਰਿ ਕਾ ਤੇਰੀ ਚਾਲ ਸੁਹਾਵੀ ਮ
 ਪੁਰਾ ਵੀਥੀ ॥ ੨॥ ੨॥

੧॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰੁ ਵਡੇ ਸੁਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ
 ਅਪਲੇ ਪਿਰਕੈ ਗੋਰਤੀ ਮੁਈਏ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰੇ ॥ ਸਚੈ ਸਥਾਦਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਮੁਈਏ ਪਿਰੁ ਗਵੇ ਭਾਇ
 ਪਿਆਗੇ ॥ ਸਚੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੀ ਕੀਤਿ ਸਵਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਅਪੁਰੁ ਗਵਾਇਆ ਤਪਿਰੁ
 ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਥਾਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧਨ ਸਥਾਦਿ ਸੁਹਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ਪਿਆਰੀ ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਾਧਨ ਮੇਲਿ ਲਈ ਪਿਰਿ ਅਪੇਸਾ ਚੈ ਸਾਹਿਬ ਵਾਕੀ ॥ ੧॥ ਨਿਰਭੁਲ ਵੰਤ ਵੀਏ ਪਿਰੁ ਦੇਖਿ ਯਦੁ ਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਜੀਨੀ ਗਵਾਇਆ ਮੁਈਏ ਪਿਰੁ ਗਵੇ ਰਹਿ ॥ ਆਭਰੁ ਪੁਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਪਿਰੁ ਗਵੇ ਰਹਿ ॥ ਆਭਰੁ ਪੁਰੇ ਵੇਖੁ ਹਜੂਰੇ ਜੁਗਿ
 ਜੁਗਿ ਏ ਕੇ ਜਾਤਾ ॥ ਧਨ ਬਲੀਭੇਲੀ ਪਿਰੁ ਸਹਾਜੇ ਰਾਵੈ ॥ ਮਿਲਿ ਅਕਰਮਾ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜੀਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾ
 ਖਿਅ ਸਥਾਦਿ ਸੁਭਾਖਿਅ ਹਰਿ ਸਰਿ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਲਿ ਸਾਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸਥਾਦੇ ਰਹੈ ਯਦੁ ਰੇ ॥ ੨॥
 ਸੇਰ ਗਲੀ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਮੁਈਏ ਜੀਨੀ ॥ ਵਿਚਹੁ ਅਪੁਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪਿਰੁ ਕਹੁ ਕਮੁਨ ਪਾਇਚਿ ਮੁਈਏ ਜਿ
 ਨੀ ਵਿਚਹੁ ਅਪੁਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਜੀਨੀ ਅਪੁਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਤੇਨੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਰੇਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਲੈ ॥

ਸਦਰਿਗਿਰੀਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਅਨਦਿਨੁਨਮੁਖਲੀਕਾਮਲਿਬਡਭਾਗੀਅੰਤਰਿਭਿਵਲਾਗੀਹਰਿਕਾਪੇ
ਮੁਸੁਭਾਇਆ॥ ਨਨਕਕਾਮਲਿਸਹਜੇਰਤੀਜੇਨਿਸਦੁਸੀਗਾਰੁਬਲਾਇਆ॥ ੨॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਮੁਈਏਤੂ
ਚਲੁਗੁਰਕੈਭਾਏ॥ ਹਰਿਵਰੁਹਰਿਸਦਮੁਈਏਨਿਜਘਰਿਵਾਸਪਾਏ॥ ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਪਾਏਸਬਦਵਜ
ਏਸਦਮੁਗਗਲਿਨਾਗੀ॥ ਪਿਰੁਰਲੀਆਲਾਜੇਬਨੁਕਾਲਾਅਨਦਿਨੁਕੈਤਿਸਵਰੀ॥ ਹਰਿਵਰੁਸੇਹਰੀਮਸਤ
ਕਿਭਗੋਸਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ ਨਨਕਕਾਮਲਿਹਰਿਰੀਗਿਰੀਤੀਜਾਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ ੧॥
ਵਡਹੰਸੁਮਯਲਾ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਨਭੁਵਪਰੁਭਲਾਜੇਸਹਜੇਕੀਜੈਗਾ॥ ਅਨਦਿਨੁਨਮੁਖਲੀਐਲਾਹਾਰਿ
ਗੁਪੀਜੈਗਾ॥ ਲਾਹਾਰਿਗੁਲੀਜੈਹਰਿਰਵੀਜੈਅਨਦਿਨੁਨਮੁਖਲੀ॥ ਗੁਲਸੇਗਰਿਅਵਗਲਾਵਿ
ਕਲਹਿਅਪੈਆਪੁਪਛਲੀ॥ ਗੁਰਮਤਿਪਾਈਵਡੀਵਡਿਅਈਸਚੈਸਬਦਿਗੁਪੀਜੈ॥ ਨਨਕਹਰਿਕੀ
ਗੁਗਤਿਨਿਗਲੀਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕੀਜੈ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਖੇਤੀਹਰਿਅੰਤਰਿਬੀਜੀਐਹਰਿਲੀਜੈਸਗੀਰਿ
ਜਾਏਗਾ॥ ਆਪਦੋਘਰਮੰਦਰਿਗੁਰੁਚੁਤੂਲਾਹਲੈਪਰਥਾਏਗਾ॥ ਲਾਹਾਪਰਥਾਏਹਰਿਮੀਨਿਵਸ
ਏਪਨੁਖੇਤੀਵਾਪਗਾ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏਮੀਨਿਵਸਾਏਭੂਏਗੁਰਵੀਚਾਗਾ॥ ਮਨਮੁਖਖੇਤੀਵਲਜੁਕਰਿਥਕੇ
ਵਿਸਨਾਭੁਖਨਜਾਏ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਖੀਜੈਮਨਮੰਦਰਿਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਏ॥ ੨॥ ਹਰਿਵਪਾਰਿਸੇਜਨਲਾਗੇ
ਜਿਨਮਸਤਕਿਮਲੀਵਡਭਗੋਗਾ॥ ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਸਚੈਸਬਦਿਥੈਗੋਗਾ॥ ਮੁਖਿਮ
ਸਤਕਿਭਗੋਸਚਿਥੈਗੋਗਾ॥ ਚਰਤੇਵੀਚਾਰੀ॥ ਨਾਮਾਥਿਨਾਸਭੁਜਗੁਬਝਿਰਨਾਸਬਦੇਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ ਸ
ਚੈਸਬਦਿਲਾਗੀਮਤਿਉਪਜੈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੇਹਗੋ॥ ਨਨਕਸਬਦਿਮਿਲੈਭਉਭੈਜਨੁਹਰਿਰਵੈਮਸਤਕਿ
ਭਗੋ॥ ੩॥ ਖੇਤੀਵਲਜੁਸਭੁਹਕਹੁਹੈਹਕਮੇਮੀਨਿਵਡਿਅਈਗਾ॥ ਗੁਰਮਤੀਹਕਮੁਭੂਈਐਹਕਮੇਮੇ
ਲਿਮਲਾਈਗਾ॥ ਹਕਮਿਮਿਲਾਈਸਹਜੇਸਮਾਈਗੁਰਕਾਸਬਦਅਪਾਗਾ॥ ਸਚੀਵਡਿਗੁਰਤੇਪਾਈਸਚ
ਸਵਾਰਲਾਗਾ॥ ਭਉਭੈਜਨੁਪਾਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥ ਕਹੁਨਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜ
ਨੁਮਗਮੁਅਗੋਚਰੁਹਕਮੇਹਰਿਆਸਮਾਈ॥ ੪॥ ੨॥ ਵਡਹੰਸੁਮਯਲਾ੩ ਮਨਮੇਰਿਆਤੁਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲਿਜੀ
ਉ॥ ਆਪਲੋਘਰਿਤੂਮੁਖਿਵਸਹਿਪੋਹਿਨਸਕੈਜਮਕਾਲੁਜੀਉ॥ ਕਾਲੁਜਾਲੁਜਮੁਜੋਹਿਨਸਕੈਸਾਚੈਸਬਦਿ
ਲਿਵਲਾਏ॥ ਸਦਾਸਚਿਰਤਾਮਨੁਨਿਗਲਾਅਵਲੁਜਾਲੁਰਹਾਏ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਭਗਮਿਵਿਗੁਤੀਮਨਮੁ
ਖਿਮੇਰਿਜਮਕਾਲੀ॥ ਕਹੈਨਨਕਸੁਲਿਮਨਮੇਰੇਤੁਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲੀ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰਿਆਅੰਤਰਿਤੇਰੈਨਿਪ
ਨੁਹੈਬਹਰਿਵਸਤੁਨਭਾਲੀ॥ ਜੇਭਾਵੈਸੇਭੀਚਿਤੁਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਮ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਕੇਰੇਕਿਨੁਅਖੀਐਹੋਰੁਕਰਲਾਕਿਛੂਨਜਾਈ॥੧॥੧॥ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩ ਸਚਾਸਉਦਹਰਿਨਾਮੁ ੨੬੫
 ਹੇ ਸਚਵਪਾਰਾਮਾਗੁਰਮਤੀਹਰਿਨਾਮੁਵਲਜੀਐਅਤਿਮੋਲਾਮਠਾਰਾਮਾਅਤਿਮੋਲਾਮਠਾਰਾਸਚ
 ਵਪਾਰਾਸਾਚਿਵਪਾਰਿਭਗੇਵਡਭਾਗੀ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਭਗਤੀਠਤੇਸਾਚਿਨੀਮਾਲਿਵਲਾਗੀ॥
 ਨਦਰਿਕੇਰੇਸੇਈਸਚੁਪਾਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਗਾ॥ਨਨਕਨੀਮਰਤੇਤੇਨਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਸਾਚੈਕੇਵ
 ਪਾਗਾ॥੧॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੈਲੁਰੈਮਾਇਆਮੈਲੁਭਰੀਜੈਰਾਮਾ॥ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਰਮਲਾਰਸਨਾਹਰਿਗੁ
 ਪੀਜੈਰਾਮਾ॥ਰਸਨਾਹਰਿਗੁਪੀਜੈਅੰਤਰੁਭੀਜੈਸਾਚਸਬਦਿਵੀਚਾਗੀ॥ਅੰਤਰਿਖੁਟਾਮੀਮਾਤਿਭ
 ਰਿਆਸਬਦੇਕਾਢਿਪੀਐਪਨਿਹਾਗੀ॥ਜਿਸੁਨਦਰਿਕੇਰੇਸੇਈਸਾਚਿਲਗੈਰਸਨਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ਨਨਕਨ
 ਮਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲਾਹੋਰਹਉਮੈਮੈਲੁਭਰੀਜੈ॥੨॥ਪੀਤਿਤਜੋਤਕੀਸਾਭਿਪਵਿਪਵਿਛੁਕਦੇਕਿਸੁਪਹਿਕ
 ਰਹਿਪੁਕਾਰਾਮਾਮਾਇਆਮੈਲੁਅੰਤਰਿਮਲੁਲਗੈਮਾਇਆਕੇਵਪਾਰਾਮਾਮਾਇਆਕੇਵਪਾਰਾਜਗਤਿ
 ਪਿਆਰਾ॥ਅਵਦਿਜਾਇਦੁਖੁਪਾਈ॥ਬਿਖੁਕਕੀੜਾ॥ਬਿਖੁਸਿਉਲਾਗਾ॥ਬਿਸਟਮਾਹਿਸਮਾਈ॥ਜੋਪੁਗਿਲਿ
 ਖਿਆਜੋਇਕਮਵੈਕੋਇਨਮੋਵਲਹਾਰਾ॥ਨਨਕਨੀਮਰਤੇਤੇਨਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਹੋਰਿਕੂਕਿਮੁਏਗਾ
 ਵਗਾ॥੩॥ਮਾਇਆਮੈਹਿਮਨੁਗਿਗਿਆਮੈਹਿਸੁਪਿਨਕਾਈਰਾਮਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਹੁਮਨੁਰੀਐਦੂਜਾਰੀ
 ਗੁਜਾਈਰਾਮਾ॥ਦੂਜਾਰੀਗੁਜਾਈਸਾਚਿਸਮਾਈਸਾਚਿਭੇਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਵੈਸੇਈਚੂਣੈਸਾਚਿਸਵ
 ਰਲਹਾਰਾ॥ਆਪੇਮੇਏਸੋਹਰਿਮਿਲੈਹੋਰੁਕਰਲਾਕਿਛੂਨਜਾਈ॥ਨਨਕਵਿਲੁਨਵੈਭਰੀਮਭੁਲਾਇਆ
 ਇਕਿਨਮਿਰਤੇਰਗੁਲਾਈ॥੪॥੫॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩ ਏਮਨਮੇਰਿਆਅਵਗਉਲੁਸਿਸਾਰੁਹੈਅੰ
 ਤਿਸਾਚਿਨਿਬੇੜਾਰਾਮਾ॥ਆਪੇਸਚਾਬਖਸਿਲਾਏਠਿਰੋਹੋਇਨੇਠਾਰਾਮਾ॥ਠਿਰੋਹੋਇਨੇਠਾਰਾਮੀਤਿਸਾਚਿ
 ਨਿਬੇੜਾਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਸਚੈਗੀਗਰਤੇਸਹਜੇਮਤੇਸਹਜੇਰੇਸਮਾਈ॥ਸਚਮਨਿਭਾਇਆ
 ਸਚੁਵਸਾਇਆਸਬਦਿਰਤੇਅੰਤਿਨਿਬੇਗਾ॥ਨਨਕਨੀਮਰਤੇਸੇਸਾਚਿਸਮਾਦੇਬਹੁਰਿਨਭਵਜਲਿਠੇਰਾ
 ੧॥ਮਾਇਆਮੈਹੁਸਭੁਭਰਲੁਹੈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਈਰਾਮਾ॥੨॥ਤਪਿਤਾਸਭੁਹੋਤੁਹੋਤੇਪਲਚਾ
 ਈਰਾਮਾ॥ਹੋਤੇਪਲਚਾਈਪੁਗਬਿਕਮਾਈਮੋਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥ਜਿਨਿਸਿਸਾਦਿਸਾਜੀਸੇਕਰਿਵੈਖੈਚਿਸੁਜੇਵ
 ਰੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਤਪਿਤੀਪਖਪੈਬਿਨੁਸਬਦੈਸੀਤੇਨਾਈ॥ਨਨਕਾਬਿਨੁਨਵੈਸਭੁਕੋਈ
 ਭੁਲਾਮਾਇਆਮੈਹਿਖੁਆਈ॥੨॥ਇਹੁਜਗੁਜਲਤਾਦੀਖਕੈਭਾਜਿਪਾਏਹਰਿਸਰਲਾਈਰਾਮਾ॥ਅਰਦਾ
 ਸਿਕਰੀਗੁਰਪੁਰੇਆਗੈਗਖਿਲੇਵਹੁਦੇਹੁਵਡਾਈਰਾਮਾ॥ਗਖਿਲੇਵਹੁਸਰਲਾਈਹਰਿਨਾਮੁਵਡਾਈਤੁਪੁ

ਜੇਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ॥ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਸੇਵਾ ਰਭਾਰੇ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੈ ਜਾਤਾ ॥ ਜ ਤੁਸਤੁ ਸੇਜਾ ਮੁਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥
 ਬਿਨੁ ਗੁਰਗਾਤਿ ਨ ਹੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕਾ ਤੇ ਸੇ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ਜੋ ਜਾਣੈ ਪਵੈ ਹਰਿ ਸਰਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਮਾਇ
 ਦੇਇ ਸਾਭਿ ਪਾਏ ॥ ਹਰਮਾਤਿ ਨ ਕਾਈ ਗਮਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਤੂ ॥ ਅਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ਗਮਾ ॥ ਅਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾ
 ਏ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੁਚਾਖਿਆ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਦਾ ਹੋ ਸਾਚਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ ਪਰਮਹਿ
 ਨਿਜ ਪਰਪਾਇ ॥ ਅਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬਡਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇਈ ਮਹਾਪਾਇ ਨਿਮਾਤਿ ਪਰਵਾਨੁ ਸਚੁ
 ਸਾਈ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥

ਗੁਰੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਾਨ ਛੰਤ ॥ ੧ ॥ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਾਨਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਗਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮੀਨੈ ਵਸਾਈ ਗਮਾ ॥ ਹਰਿ
 ਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮੀਨੈ ਵਸਾਈ ॥ ਸਭਿ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰ ਲਹਾਰਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇ ॥ ਅਪਨੁ ਪਨੁ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਮਾਗਾ ॥ ਉਠਤ ਥੈਠਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹ ਜਿ ਤੁਸੇ ਵਿਐ ਸੀਤਿ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਾਨਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ਲਗਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਜੀਵਹ ਉਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ ਗਮਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਵਿਗਸੇ ਗਮਾ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਲਾ ਪਰਗਸੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਹਉ ਮੈਰੇ ਗੁਗਾਇਆ
 ਦੁਖੁ ਲਾਭਾ ॥ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਸੁਖੁ ਸਾਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਮਨੁ ਪ
 ਰਸੇ ॥ ਹਉ ਜੀਵੈ ॥ ਹਉ ਜੀਵੈ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ ॥ ੨ ॥ ਕੋਈ ਆਲਿ ਕੋਈ ਆਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗਮਾ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਾ ॥ ਤਿਸੁ ਕਾਟਿ ਸਗੀ ਗਮਾ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ
 ਤਿਸੁ ਦੇਈ ॥ ਜੋ ਸਾਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਲਾਏ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਾਇਆ ॥ ਬੈਰਾਗੀ ਮਿਲਿ ਗੁਰੁ ਸੁਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਿਪਾਕ ਰਹੁ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਦੇਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਰਨ ਹਮ ਪੂਰਾ ॥ ਕੋਈ ਆਲਿ ਕੋਈ ਆਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥
 ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਜੇਵਰੁ ਗੁਰੁ ਜੇਵਰੁ ਦਾਤਾ ॥ ਮੇਰਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਗਮਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਨ ਹੋਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ॥
 ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਈ ਗਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਨੀ ਅਗਾਧੀ ॥ ਅਤਿ ਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਸੇਵਕ
 ਭਾਇ ਮਿਲੇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਨ ਗੁਰੁ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪੀ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰ
 ਪਸੁ ਪੂਰੇਈ ॥ ਗੁਰੁ ਜੇਵਰੁ ਗੁਰੁ ਜੇਵਰੁ ਦਾਤਾ ॥ ਮੇਰਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਾਨ
 ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਲੀ ਗਮਾ ॥ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ॥ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸਮਾ ਲੀ ਗਮਾ ॥
 ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾ ਲੀ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹਉ ਚੁੰਦਿ ਚੁੰਦੇ ਦੇਵੈ ॥

ਸੋਸਜਲੁਹਰਿਪਾਇਆ। ਏਕੁ ਹੋਇਸਟਿਹਰਿਏਕੋਜਾਤਾਹਰਿਆਤਮਗੁਪਛਾਈ॥ ਹਉਗੁਰਬਿ
ਨੁਹਉਗੁਰਬਿਨੁਖਗੋਨਿਮਾਈ॥ ੧॥ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਤਿਨਹਰਿਪੁਭੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏਰਾਮਾ
ਤਿਨਚਰਣਾਤਿਨਚਰਣਸਰੇਵਹਮਲਾਗਹਤਿਨਕੋਪਏਰਾਮਾ। ਹਰਿਹਰਿਚਰਣਸਰੇਵਹਤਿਨਕੋਜਿਨਸਤਿ
ਗੁਰਪੁਰਖਪੁਭੁਪਿਅਇਆ। ਤੂਵਡਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀਮੇਰੀਸਰਸਪੁਰਿਹਰਿਗਾਇਆ। ਗੁਰਸਿਖਮੇਲਿਮੇ
ਰੀਸਰਸਪੁਰੀਅਨਦਿਨੁਰਮਗੁਲਗਏ॥ ੨॥ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਤਿਨਹਰਿਪੁਭੁਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਏ॥ ੩॥ ਹਉਵਾਰੀਹਉਵਾਰੀਗੁਰਮੀਤਪਿਅਰੇਰਾਮਾ। ਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਨਾਮੁਸੁਲਾਏਮੇਰਾਪੀਤਮੁਨਾਮੁਅਧਾਰੇ
ਰਾਮਾ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾਪੁਨਸਖਾਈ। ਤੇਸੁਬਿਨੁਪੜੀਨਿਖਨਹੀਜੀਵੀ। ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰ
ਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੀ। ਹਰਿਅਪੇਸਰਸਾਲਾਇਮਿਲਾਏ। ਹਰਿਅਪੇਅਪਿਸਵਾਰੇ। ਹਉਵਾਰੀਹਉਵਾਰੀਗੁਰਸਿਖ
ਮੀਤਪਿਅਰੇ॥ ੪॥ ਹਰਿਅਪੇਹਰਿਅਪੇਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੇਈਰਾਮਾ। ਹਰਿਅਪੇਹਰਿਅਪੇਮੇਲੈਕੋਰੋਸੋਹੋਈਰਾਮਾ
ਜੇਹਰਿਪੁਭੁਭਵੈਸੋਈਹੋਵੈਅਵਤਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ ਬਹੁਤਸਿਆਲਪਲਾਇਆਨਜਾਈਕਰਿਥਾਕੇਸ
ਭਿਚਤੁਰਈ॥ ਗੁਰਪਸਦਿਜਨਨਾਨਕਦੇਖਿਆਮੇਰਿਬਿਨੁਅਵਤਨਕੇਈ॥ ਹਰਿਅਪੇਹਰਿਅਪੇਪੁਰਖੁਨਿਰੰ
ਜਨੁਸੇਈ॥ ੫॥ ੬॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾਹਰਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਹਰਿਸਤਿਗੁਰਚਰਣਹਮ
ਭਾਇਆਰਾਮਾ। ਤਿਮਰਅਗਿਅਗੁਰਵਾਇਆਗੁਰਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਗੁਰਿਪਾਇਆਰਾਮਾ। ਗੁਰਗਿਆਨਅੰ
ਜਨੁਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਅਗਿਆਨਅੰਧੇਗਥਿਨਸੋ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਪਰਮਪਦਪਾਇਆਹਰਿਜੀਪਿਅਸਾ
ਸਗਿਰਸੋ॥ ਜਿਨਕਉਹਰਿਪੁਭਿਕਿਰਪਧਾਰੀਤੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਯਾਇਆ। ਹਰਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਸਤਿਗੁਰਮੇ
ਲਿਹਰਿਸਤਿਗੁਰਚਰਣਹਮਭਾਇਆ॥ ੭॥ ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਪਿਅਰਾਮੇਗੁਰਬਿਨੁਰਹਣ
ਨਜਾਈਰਾਮਾ। ਹਰਿਨਾਮੋਹਰਿਨਾਮੁਦੈਵੈਮੇਰਾਅੰਤਿਸਖਾਈਰਾਮਾ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾਅੰਤਿਸਖਾਈਗੁਰਿਸਤਿ
ਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਵਾਇਆ। ਜਿਥੈਪੁਤਕਲਤੁਕੇਈਥੇਲੀਨਹੀਤਿਥੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਛੁੜਾਇਆ। ਧਨੁਧਨੁਸਤਿ
ਗੁਰਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਜਿਤਮਿਲਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਅਈ॥ ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਪਿਅਰਾਮੇਗੁਰਬਿਨੁਰ
ਹਣਨਜਾਈ॥ ੮॥ ਜਿਨੀਦਰਸਨੁਜਿਨੀਦਰਸਨੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਨਪਾਇਆਰਾਮਾ। ਤਿਨਨਿਹਠਲਾਤਿਨ
ਨਿਹਠਲੁਜਨਮੁਸਭਾਬਿਥਾਗਵਾਇਆਰਾਮਾ। ਨਿਹਠਲੁਜਨਮੁਤਿਨਬਿਥਾਗਵਾਇਆਤੇਸਾਕਤਮੁਏਮਰਿ
ਝੂਭਾਪੁਰਿਹੋਵੈਰਤਨਿਪਦਗਥਿਭੂਭਾਗਹੀਲਹਰਿਦੁਰੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਤਿਨਕਾਦਰਸੁਨਕਰੀਅਹਾਜਿਨੀਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਅਇਆ। ਜਿਨੀਦਰਸਨੁਜਿਨੀਦਰਸਨੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਨਪਾਇਆ॥ ੯॥ ਹਮਚਾਕਿਰਹ

ਮਚਾੜਿਕ ਦੀਨਹਰਿਪਾਸਿਬੈਠੈਤੀਰਾਮਾਗੁਰਮੇਲਿਗੁਰਮੇਲਿਮੇਰਾਪਿਆਰਾਮਸਤਿਗੁਰਕਰਹਭਰ
 ਤੀਰਾਮਾਹਰਿਹਰਿਸਤਿਗੁਰਕਰਹਭਰਤੀਜੀਹਰਿਪੁਭੁਕਿਰਪਾਧਰੇਮੇਗੁਰਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਬੋਲੈ
 ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਲਹਮਾਰੇਕਹੁ ਨਾਨਕਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਵਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਤੀਹਮਚਾੜਿ
 ਕਹਮਚਾੜਿਕ ਦੀਨਹਰਿਪਾਸਿਬੈਠੈਤੀ॥ ੧॥ ੩॥ ਵਡੈਸੁਮਝਾਠ ਹਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿ
 ਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਸੁਖਦਾਤਾਰਾਮਾਹਮਪੁਛਹਮਪੁਛਹਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਹਰਿਬਾਤਾਰਾਮਾਸਤਿਗੁ
 ਰਪਾਸਿਹਰਿਬਾਤਪੁਛਹਜਿਨਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਪਾਇਲਾਗਹਨਿਤਕਰਹਬਿਨੈਤੀਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿ
 ਪੰਥੁਬਤਾਇਆਸੇਈਭਗਤੁਦੁਖਸੁਖਸਮਤਕਰਿਜਾਣੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਹਰਿਹਰਿਤਾਹਰਿਕਿਰਪਾਹ
 ਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਸੁਖਦਾਤਾ॥ ੧॥ ਸੁਲਿਗੁਰਮੁਖਿਸੁਲਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਭਿਬਿਨਸੇ
 ਹਉਮੈਪਾਰਾਮਾਜਪਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਲਾਥਿਅਵੇਜਾਕਿਤਾਪਾਰਾਮਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨੈ
 ਮਾਰਾਧਿਆਤਿਨਕੇਦੁਖਪਾਪਨਿਵਾਰੇਸਤਿਗੁਰਿਗਿਆਨਖੜਗੁਹਥਿਦੀਨਾਜਮਕੰਕਰਮਾਗਿਬਿਦਾਰੇ
 ਹਰਿਪਭਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਸੁਖਦਾਤੈਦੁਖਲਾਥੇਪਾਪਸਿਤਾਪਾਸੁਲਿਗੁਰਮੁਖਿਸੁਲਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਭਿਬਿਨ
 ਸੇਹਉਮੈਪਾਪਾ॥ ੨॥ ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੈਰੈਮਨਿਭਾਇਆਗਾਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਪੁਖਿਗੁਰ
 ਮੁਖਿਜਪਿਸਭਿਰੋਗਗਵਾਇਆਗਾਮੁਖਿਜਪਿਸਭਿਰੋਗਗਵਾਇਆਮਰੋਗਤਭਏਸਰੀਰਾਮ
 ਨਦਿਨੁਸਹਜਸਮਾਧਿਹਰਿਲਾਗੀਹਰਿਜਪਿਆਗਹਿਰਗੀਭੀਰਾਜਾਤਿਅਜਾਤਿਨਾਮੁਜਿਨਧਿਆਇਆ
 ਤਿਨਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਜਪਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੈਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥ ੩॥ ਹਰਿਧਾਰਹੁਹਰਿਧਾਰ
 ਹੁਕਿਰਪਾਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹਉਥਰੇਰਾਮਾਹਮਪਾਪੀਹਮਪਾਪੀਨਿਰਗੁਲਦੀਨਤੁਮਾਰੇਰਾਮਾਹਮਪਾਪੀਨਿ
 ਰਗੁਲਦੀਨਤੁਮਾਰੇਹਰਿਦਾਇਆਲਸਰਲਾਇਆਤੂਦੁਖਭੰਜਨੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾਹਮਪਾਥਰਤਰੇ
 ਤਗਾਇਆਸਤਿਗੁਰਭੇਟਿਗਮਰਸੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਉਧਾਰੇਹਰਿਧਾਰਹੁਹਰਿਧਾਰਹੁਕਿਰ
 ਪਾਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹਉਥਰੇਰਾਮਾ॥ ੪॥ ੪॥ ਵਡੈਸੁਮਝਾਠ ਪੇੜੀਆ॥
 ਦੇਹਤੇਜਲਿਜੀਗਮਿਉਪਾਈਆਗਾਮੁਖਿਨੁਮਾਲਸਜਨਮੁਪੁੰਨਿਪਾਈਆਗਾਮਾਲਸਜਨਮੁਵਡਪੁੰਨੇ
 ਪਾਇਆਦੇਹਸੁਕੰਚਨਚੰਗਵੀਆਗੁਰਮੁਖਿਰੋਗੁਚਲੂਲਾਪਵੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਵਰੋਗਵੀਆਏਹਦੇਹ
 ਸੁਖੀਕੀਜਿਤੁਹਰਿਜਪੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹਾਵੀਆਵਡਭਾਗੀਪਾਈਨਾਮੁਸਖਾਈਜਨਨਾਨਕਗਮਿਉਪਾ
 ਈਆ॥ ੫॥ ਦੇਹਪਾਵਉਜੀਨੁਬੁਝੈਚੰਗਾਰਾਮਾਚਾਵਿਲੰਘਾਜੀਬਿਖਮੁਭਾਇਅੰਗਾਰਾਮਾਬਿਖਮੁਭ

ਇਨੰਗ ਅਨਤਤਰੰਗ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਿਲੰਘਏ ॥ ਹਰਿ ਚੋਹ ਧਿ ਚ ਵਿਵਰਤ ਗੀਲੰਘੈ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟ ਸਬਦਿ ਤਰੰ
ਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਗੁਲਗਵੈ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ॥ ਜਨਨਿ ਰਬ ਲਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਉਤਮੁ
ਹਰਿ ਪਦ ਚੋਗਾ ॥ ੨ ॥ ਕਵੀਆ ਲੁਖੇ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਗਮਾ ॥ ਤਨਿ ਪ੍ਰਮੁਹ ਰਿਚਾ ਬਕੁਲਾਇਆ ਗਮਾ ॥
ਤਨਿ ਪ੍ਰਮੁਹ ਰਿਹਾਇ ਚਾ ਬਕੁ ਮਨੁ ਜਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿਆ ॥ ਅਪਵੇਘ ਵੈ ਸਬਦੁ ਪਾਵੈ ਅਪਿਉ ਹਰਿ
ਗੁਪੀਤਿਆ ॥ ਸੁਲਿਸ਼ਵਟਾ ਕਾਲੀ ਗੁਰਿ ਵਖਲੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਤੁਰੰਗ ਚੜਾਇਆ ॥ ਮਹਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਜ
ਨਨਕ ਪਾਰਿਲੰਘਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਘੋੜੀ ਤੇਜਾ ਦਿ ਦੇਹ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ਗਮਾ ॥ ਜਿ ਤੁਹਰਿ ਪੁਛੁ ਜਾਪੈ ਸਾਪਨੁ ਪੈ
ਨੁ ਤੁਥਾਈਆ ਗਮਾ ॥ ਜਿ ਤੁਹਰਿ ਪੁਛੁ ਜਾਪੈ ਸਾਪਨੁ ਸਾਥੈ ਪੁਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਕਿਰਤੁ ਚੁਕੈ ਦਾ ॥ ਚੜੈ ਦੇਹ ਵਿਘੋੜੈ
ਬਿਖਮੁਲਾ ਘਾਏ ॥ ਮਿਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਨੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਮਿਲਿ ਸੇਤ ਜਨਾ ਜੰਵਾ ਆਈ ॥ ਜ
ਨਨਕ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮੰਗਲੁ ਮਿਲਿ ਸੇਤ ਜਨਾ ਵਧਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਵਡੈ ਸੁਮਹਲਾ ॥ ੪
ਦੇਹ ਤੇ ਜਨ ਜੀ ਹਰਿ ਨ ਵਰੰਗੀਆ ਗਮਾ ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਮੰਗੀਆ ਗਮਾ ॥ ਗਿਆਨ ਮੰਗੀ ਹਰਿ ਕਥਾ
ਚੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਾਇ ਮਿਤਿ ਜਾਲੀਆ ॥ ਸਭੁ ਜਨ ਮੁਸਠ ਲਿਉ ਕੀਆ ਕਰਤੈ ਹਰਿ ਗਮਨਾ ਮਿਵ ਕਾਲੀਆ ॥ ਹ
ਰਿ ਗਮਨਾ ਮੁਸਲਾ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗੀਆ ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਨਕ ਸੁਲਹ ਸੇਤ ਹਰਿ ਭਗਤਿ
ਗਵਿੰਦ ਚੰਗੀਆ ॥ ੧ ॥ ਦੇਹ ਕੰਚਨ ਜੀਨੁ ਸੁਵਿੰਨਾ ਗਮਾ ॥ ਜਾਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤੈ ਨਾ ਗਮਾ ॥ ਜਾਇ ਨਾਮ ਰਤਨੁ
ਗਵਿੰਦ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਗੁਲ ਸੁਖ ਘਲੇ ॥ ਗੁਰਸਬਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ
ਰੰਗ ਹਰਿ ਬਲੇ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਹਰਿ ਨਵਤਨ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੀਆ ॥ ਨਨਕ ਵਖਲੈ ਨਾਮੁ ਜ
ਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪੁਰ ਮੰਗੀਆ ॥ ੨ ॥ ਕਵੀਆ ਲੁਖੇ ਗੁਰ ਅੰਕੁਸੁ ਪਾਇਆ ਗਮਾ ॥ ਮਨੁ ਮੰਗਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਵਸਿਆਇਆ ਗਮਾ ॥ ਮਨੁ ਵਸ ਗਾਇਆ ॥ ਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧਨ ਕੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ
ਹਰਿ ਸੇਤੀ ॥ ਪਰਿਸੇਰੈ ਹਰਿ ਪੁਛੁ ਨ ਗੀ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਰਾਤੀ ॥ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਪੁਛੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥
ਨਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਦਾਸੁ ਕਹੁ ਤੁਰੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ॥ ੩ ॥ ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਜੀ ॥ ਜਿ ਤੁਹਰਿ ਪਾਇਆ
ਗਮਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਜੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਗਮਾ ॥ ਹਰਿ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਗਮਨਾ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਸੇਵ ਕੇ ਸੇਵ ਕੀ ॥ ਪ
ਛੁ ਜਾਇ ਪਵੈ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਲੇ ਰੰਗ ਕੀ ॥ ਗੁਲ ਰਾਮ ਗਾਏ ॥ ਮਨਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਤੀ ॥ ਮਨਿ ਪਿਆ
ਇਆ ॥ ਜਨਨ ਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰੀ ॥ ਦੇਹ ਘੋੜੀ ॥ ਚੜੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥

ਗੁਰੁ ਵਡੈ ਸੁਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤਾ ॥ ੫੨੪ ॥ ੧ ਚ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਿਲਿਯਾਜੀਰਾਮੁਪਿੰਮਾਰਾਮਾਇਹੁਤਨੁਮਨੁਦਿਤਵਾਵਾਰੇਵਾਰਾਮਾਤਨੁਮਨੁਦਿਤਵੁ
 ਜਲਾਜੀਤਾਚੁਕੀਕਾਲਿਜਮਾਲੀਅਸਥਿਰੁਥੀਆਮੀਮਿਤਪੀਆਰਹਿਆਮਵਲਜਾਲੀਸੇਘਰੁਲ
 ਪਸਹਜਿਸਮਪਾਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰਾਕਹੁਨਸਕਸੁਖਿਮਲੇਰਲੀਆਗੁਰਪੁਰੇਕਦਿਨਮਸਕਾਰਾ॥੧॥
 ਸੁਲਿਸਜਲਜੀਮੈਰਜੇਮੀਤਰਾਮਾਗੁਰਿਮੰਤੁਸਬਦੁਸਦੁਦੀਤਰਾਮਾਸਚੁਸਬਦੁਪਿਆਇਆਮੈ
 ਗਲੁਗਾਇਆਚੁਕੇਮਨਹੁਅਦੇਸਾਸੇਪਭੁਪਾਇਆਕਤਹਿਤਜਾਇਆਸਦਾਸਦਾਸੀਗਿਥੈਸਾਪਭੁਜੀ
 ਕਾਲਾਸਚਮਾਲਾਪਭਿਹਰਿਪਨੁਸਹਜੇਦੀਤਾਕਹੁਨਾਨਕਾਤਿਸੁਜਨਕਲਿਹਾਰੀਤੇਰਾਦਾਨੁਸਭਨੀਹੈ
 ਲੀਤਾ॥੨॥ਤਦਿਭਲਾਤਾਤਿਪਤਿਅਘਾਏਰਾਮਾਮਨੁਥੀਆਠੇਢਾਸਭਾਤਿਸਤਬੁਝਾਏਰਾਮਾਮਨੁਥੀਆ
 ਠੇਢਾਚੁਕੀਠੇਢਾਪਾਇਆਬਹੁਤਖਜਾਨਾਸਿਖਸੇਵਕਸਭਿਭੁੰਚਲਲਗੇਹਉਸਾਤਿਗੁਰਕੈਕੁਰਥਾਨਾਨਿ
 ਰਭਦਿਭਏਖਸਮਰੀਗਿਰਾਤੇਜਮਕੀੜਾਸਬੁਝਾਏ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਸੀਗਿਸੇਵਕਤੇਰੀਭਗਤਿਕਰਦਿ
 ਲਿਵਲਾਏ॥੩॥ਪੁਰੀਆਸਾਜੀਮਨਸਾਮੇਰੇਰਾਮਾਸਿਹਿਨਿਰਗੁਲਜੀਦਿਸਭਿਗੁਲਤੇਰੇਰਾਮਾਸਭਿਗੁਲਤੇ
 ਰੇਠਕੁਰਮੇਰੇਕਿਤਮੁਖਿਤੁਪੁਸਲਾਹੀ॥ਗੁਲਅਵਗੁਲਮੇਰਾਕਿਛੁਨਕੀਚਾਰਿਆਬਖਸਿਲੀਅਖਿਨਮਾਹੀ॥
 ਨਉਸੋਪਿਪਾਈਵਜੀਵਾਧਾਈਵਾਜੇਅਨਹਦਤੁਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਵਹੁਪਰਿਪਾਇਆਮੇਰੇਯਥੇਜੀਸਗਲਾਵਿ
 ਦੁਰੇ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾਪਸਲੋਕੁਕਿਆਸੁਲੇਦੇਕੁਕੁਵੈਵਿਪਵਲਾਝੁਲਾਰਿਆਨਾਨਕਸੁਲੇ
 ਅਰਤੇਪਰਵਲੁਜੇਸੁਲੇਦੇਸਚੁਪਲੀ॥੧॥ਛੈਤਾ॥ਤਿਨਘੋਲਿਘੁਮਾਈਜਿਨਪਭੁਸਵਲੀਸੁਲਿਆਰਾਮਾ
 ਸੇਸਹਜੇਸੁਹੇਲੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿਰਸਨਾਭਲਿਆਰਾਮਾਸੇਸਹਜੇਸੁਹੇਲੇਗੁਲਹਅਮੇਲੇਜਗਤਦਿਪਾਰਲਾ
 ਆਏਮਭੈਭੋਹਿਖਸਾਰਪਭਚਰਲਾਕੇਤੇਪਾਰਿਲਘਾਏ॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਕਰੀਮੈਰੇਠਕੁਰਿਤਿਨਕਾਲੇਖਾਨ
 ਗਲਿਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਾਤਿਸੁਘੋਲਿਘੁਮਾਈਜਿਨਿਪਭੁਸਵਲੀਸੁਲਿਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਲੋਇਲਲੋਈਡਿਰ
 ਪਿਆਸਨਬੁਝੈਪੁਘਲੀ॥ਨਾਨਕਾਮਖਰੀਆਬਿਆਨਿਜੇਨੀਡਿਸੈਦੇਮਾਪੀਰੀ॥੧॥ਛੈਤਾ॥
 ਜਿਨੈਪ੍ਰਭੁਡਿਠਾਤਿਨਕੁਰਬਲੇਰਾਮਾਸੇਸਾਚੀਦਰਗਹਭਾਲੇਰਾਮਾਠਕੁਰਿਮਨੇਸੇਪਰਧਨੇਹਰਿਸੇਤੀਰੀਕਿ
 ਰਾਤੇ॥ਹਰਿਰਸਹਿਆਘਾਏਸਹਜੇਸਮਾਏਘਟਿਘਟਿਗਈਆਜਾਤੇ॥ਸੇਈਸਜਲਸੇਤਸੇਸੁਖੀਏਠਕੁ
 ਰਾਮਪਲੇਠਾਏ॥ਕਹੁਨਾਨਕਾਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਡਿਠਾਤਿਨਕੈਸਦਕੁਰਬਾਲੇ॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥
 ਦੇਹਅੰਧਾਰੀਅੰਧਸੁਵੀਨਾਮਵਿਹੁਲੀਆ॥ਨਾਨਕਸਫਲਜਨੈਮੁਜੈਘਟਿਵੁਠਾਸਚੁਪਲੀ॥੧॥ਛੈਤਾ॥
 ਤਿਨਖੰਨੀਮੈਵੈਵਾਜਿਨਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਡਿਠਾਤਿਨਕਾਜਨਕਾਖਅਘਾਏਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਮੀਠਰਾਮਾਹ

ਹਿਸਨਹਿਮੈਠਾਪਕੁਤੂਠਾਅਮਿਓਵੂਠਾਸੁਖਭਏ॥ ਦੁਖਨਾਸਭਰਮਾਬਿਨਾਸਤਨਤੇਜਪਿਜਗਦੀਸਈਸਹਜੈ ੨੬੮
 ਜਏ॥ ਮੋਹਰਤਬਿਕਾਰਥਾਕੇਪੰਚਤੇਸੰਗੁਤੂਟਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਾਤਿਨਖੰਨੀਐਵੰਢਾਜਿਨਘਟਿਮੋਹਰਪਕੁ
 ਵੂਠਾ॥ ੩॥ ਸਲੋਕ॥ ਜੋਲੋਕੀਦੇਗਮਸੇਵਕਸੇਈਕੰਢਿਆ॥ ਨਨਕਜਾਨੇਸਤਿਸੀਈਸਿਤਨਥਾਰਾ॥ ੧॥
 ਫੁੰਡਾਮਿਓਜਲੁਜਲਹਿਖਟਾਨਾਗਮਾ॥ ਸੀਗਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਨਾਗਮਾ॥ ਸੀਮਾਇਪੁਰਨਪੁਰਖਕਰਤੇ
 ਅਪਿਅਪਹਿਜਾਦੀਐ॥ ਤਹਸੁਨਿਸਹਜਿਸਮਪਿਲਾਗੀਏਕੁਏਕੁਵਖਾਦੀਐ॥ ਅਪਿਗੁਪਤਾਅਪਿਮੁਕ
 ਤਾਅਪਿਅਪੁਵਖਾਨਾ॥ ਨਨਕਭ੍ਰਮਭੈਗੁਲਾਬਿਨਾਸੇਮਿਓਜਲੁਜਲਹਿਖਟਾਨਾ॥ ੪॥ ੨॥
 ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭਕਰਲਕਾਰਲਸਮਰਥਾਗਮਾ॥ ਰਖੁਜਗਤੁਸਗਲਦੇਹਥਾਗਮਾ॥ ਸਮਰਥਸਰਲਾ
 ਜੋਗੁਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਿਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਹਉਕੁਰਬਦੀਦਾਸਤੇਰੋਜਿਨੀਏਕੁਪਛਾਤਾ॥ ਵਰਨੁਚਿਹਨੁਨਜਾਇ
 ਲੀਖਾਕਥਨਤੇਅਕਥਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕਸੁਲਹੁਬਿਨਤੀਪ੍ਰਭਕਰਲਕਾਰਲਸਮਰਥਾ॥ ੧॥ ਏਹਿਜੀ
 ਅਤੇਰੋਤੂਕਰਤਾਗਮਾ॥ ਪ੍ਰਭਚੁਖਦਰਦਭ੍ਰਮਰਤਾਗਮਾ॥ ਭ੍ਰਮਦੁਖਦਰਦਨਿਵਾਰਿਖਿਨਮਹਿਗੀਖਲੇਹੁਦੀਨ
 ਦਇਅਲਾ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਆਮਿਸਜਲੁਸਭੁਜਗਤੁਕਾਲਗੋਪਲਾ॥ ਜੋਸਗਦਿਅਵੈਗੁਲਾਨਿਧਾਨਪਵੈਸੋਬ
 ਹੁਵਿਜਨੀਮਨਮਰਤਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕਦਸੁਤੇਰਾਸਭਿਜੀਅਤੇਰੋਤੂਕਰਤਾ॥ ੨॥ ਅਠਪਹਰਹਰਿਪਿਅ
 ਈਐਰਮਾਮਨਇਛਮਜਾਠਲੁਪਈਐਰਮਾ॥ ਮਨਇਛਪਈਐਪ੍ਰਭੁਪਿਅਈਐਮਿਟਹਿਜਮਕੇੜਾਸਾ॥
 ਗੋਬਿੰਦਗਾਇਆਸਾਪਸੈਗਾਇਆ॥ ਭਈਪੁਰਨਾਸਾ॥ ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਵਿਕਰਸਗਲੇਪ੍ਰਭੁਕੈਮਨਿਭਾਈ
 ਐ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਸਕਾਦਿਨਸੁਰੇਲੀਸਦਾਹਰਿਹਰਿਪਿਅਈਐ॥ ੩॥ ਦਰਿਵਾਜਹਿਅਨਹਤਵਾਜੇਰਮਾ॥ ਘ
 ਟਿਘਟਿਹਰਿਗੋਬਿੰਦਗਾਜੇਰਮਾ॥ ਗੋਵਿੰਦਗਾਜੇਸਦਾਬਿਰਾਜੇ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਚੁਚਾ॥ ਗੁਲਾਖੇਅੰਤ
 ਕਿਛੁਕਲੁਨਜਾਈਕੋਇਨਸਕੈਪਹੂਚਾ॥ ਅਪਿਉਪਾਏਆਪਿਪਤਿਪਾਲੇਜੀਅਜੀਤਸਭਿਸਾਜੇ॥ ਬਿਨਵੰ
 ਤਿਨਨਕਸੁਖੁਨੀਮਭਗਤੀਦਰਿਵਾਜਹਿਅਨਹਤਵਾਜੇ॥ ੪॥ ੩॥ ੪੩॥

ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੧ ਅਲਾਹਲੀਅ ਘਰੁ ੫ ੧ ਓਸਭਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਪੈਨੁਸਿਰੇਦਾਸਚਾਪਤਿਸਾਹੁਜਿਨਿਜਗੁਪੈਪੈਲਾਇਆ॥ ਮੁਹਲਾਤਿਪੁੰਨੀਪਾਈਭਗੀਜਾਨੀਅਜਾਪਤਿਚਲਾਇ
 ਆ॥ ਜਾਨੀਘਤਿਚਲਾਇਆਲਿਖਿਆਆਇਆ॥ ਤੇਵੀਰਸਥਾਏ॥ ਕੋਇਅਹਿਸਥੀਅਵੇਛੋੜਾਜਾਦਿਨ
 ਪੁੰਨੇਮੇਰੀਮਏ॥ ਜੇਹਾਲੀਖਅਤੇਪਾਇਆਜੇਹਾਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ॥ ਪੈਨੁਸਿਰੇਦਾਸਚਾਪਤਿਸਾਹੁਜਿਨਿਜ

ਗੁਪੈਪੈਲਾਇਆ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈਹੋਸਭਨਾਏਹੁਪਇਅਲਾਏਥੈਪੈਪਕੁਜਾਚਗਿਦਿ
 ਆਗੈਸਰਪਰਜਾਲਾ॥ਆਗੈਸਰਪਰਜਾਲਾਜਿਹੀਮਹਾਲਾਕਾਰੇਗਾਰਬੁਕੀਜੈ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦਰਗਹ
 ਸੁਖੁਪਈਐਨਾਮੁਤਿਸੈਕਾਲੀਜੈ॥ਆਗੈਹੁਕਮੁਨਚਲੈਮੁਲੇਸਿਰਿਸਿਰਿਕਿਆਵੇਹਲਾ॥ਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਿਹੁ
 ਮੇਰੇਭਾਈਹੋਸਭਨਾਏਹੁਪਇਅਲਾ॥੨॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸਿਮਥਸੇਥੀਐਹੀਲੜਾਏਹੁਸਿਸਾਗੇ॥ਜਲਿਥਥਿ
 ਮਹੀਅਲਿਗਵਿਗਰਿ॥ਅਸਚੜਾਸਿਰਜਲਹਰੇ॥ਸਾਚਾਸਿਰਜਲਹਰੇਅਲਖਾਮਪੌਰੇਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪ
 ਇਆ॥ਅਇਆਤਿਨਕਸਫਲੁਭਾਏਅਹੈਇਕਮਨਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆ॥ਢਾਹੇਢਾਹਿਉਸਾਰੇਅਪੇਹੁ
 ਕਮਿਸਵਾਰਦਹਰੇ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸਿਮਥਸੇਥੀਐਹੀਲੜਾਏਹੁਸਿਸਾਗੇ॥੩॥ਨਨਕਭੰਨਥਾਥਾਜਾਣੀ
 ਐਜੇਰੋਵੈਲਾਇਪਿਅਗੇ॥ਵਾਲੇਵੇਕਾਗਲਿਥਾਥਰੇਈਐਰੋਵਲੁਸਗਲਾਥਿਕਾਰੇ॥ਰੋਵਲੁਸਗਲਾਥਿ
 ਕਾਰੇਗਾਫਲੁਸਿਸਾਗੇ॥ਅਕਾਗਲਿਰੋਵੈ॥ਚੰਗਮੰਦਾਕਿਛੁਸੁਝੈਨਹੀ॥ਇਹੁਤਨੁਏਵੈਖੈਐਐਐ
 ਇਆਸਭੁਕੇਜਾਸੀਕੁੜਿਕਰਹੁਅਠਕਾਰੇ॥ਨਨਕਭੰਨਥਾਥਾਜਾਣੀਐਜੇਰੋਵੈਲਾਇਪਿਅਗੇ॥੪॥੧॥
 ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੧॥ਅਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀਹੋਸਚੜਾਨਾਮੁਲਏਹਾ॥ਰੋਵਹਿਥਿਰਹਾਤਨਕਾਅਪਦਾਸ
 ਹਿਬੁਸਿਮਲੇਹਾ॥ਸਾਹਿਬੁਸਮਾਹਿਪੰਥੁਨਿਗਲਿਹਅਸਾਭਿਚਿਥੈਜਾਲਾ॥ਜਿਸਕਾਕੀਆਤਿਨਿਹੀਲੀਅ
 ਹੋਆਤਿਸੈਕਾਭਾਲਾ॥ਜੇਤਿਨਿਕਰਿਪਾਇਆਸੁਅਗੈਆਇਆਅਸੀਕਿਹੁਕਮੁਕਰੇਹਾ॥ਅਵਹੁਮਿਲ
 ਹੁਸਹੇਲੀਹੋਸਚੜਾਨਾਮੁਲਏਹਾ॥੧॥ਮਰਲੁਨਮੰਦਾਯੋਕਾਅਖੀਐਜੇਮਰਿਜਾਣੈਐਸਾਕੋਇ॥ਸੇਵਿਹੁ
 ਸਾਹਿਬੁਸਿਮਥੁਅਪਦਾਪੰਥੁਸੁਹੇਲਾਅਗੈਹੋਇ॥ਪੀਥਿਸੁਹੇਲੈਜਾਵਹੁਤਾਫਲੁਪਵਹੁਅਗੈਮਿਲੈ
 ਵਡਾਈ॥ਭੇਟੈਸਿਉਜਾਵਹੁਸਾਚਿਸਮਾਵਹੁਤਾਪਤਿਲੇਖੈਪਾਈ॥ਮਲੀਜਾਇਪਾਵਹੁਖਸਮੈਭਵਹੁਰੰਗਸਿ
 ਉਕਲੀਆਮਾਦੈ॥ਮਰਲੁਨਮੰਦਾਯੋਕਾਅਖੀਐਜੇਕੋਈਮਰਿਜਾਣੈ॥੨॥ਮਰਲੁਮੁਲਾਸੁਰਿਆਹਕੁਰੈ
 ਹੋਇਮਗਨਿਪਰਵਲੋ॥ਸੁਰੇਸੇਈਅਗੈਅਖੀਅਹਿਦਰਗਹਪਵਹਿਸਚੀਮਾਣੋ॥ਦਰਗਹਮਾਨੁਪਵਹਿਪ
 ਤਿਸਿਉਜਾਵਹਿਅਗੈਨਾਮੁਗੈ॥ਕਰਿਏਕੁਪਿਆਵਹਿਤਾਫਲੁਪਵਹਿਜਿਤੁਸੇਵਿਐਭਉਭਗੈ॥ਉਚ
 ਨਹੀਕਹਲਾਮਨਮਹਿਰਹੈਅਪੇਜਾਣੈਜਾਣੈ॥ਮਰਲੁਮੁਲਾਸੁਰਿਆਹਕੁਰੈਜੇਹੋਇਮਗਨਿਪਰਵਲੋ॥੩॥
 ਨਨਕਕਿਸਨੇਥਾਥਰੇਈਐਥਾਜੀਹੈਇਹੁਸਿਸਾਗੇ॥ਕੀਤਾਵੈਖੈਸਾਹਿਬੁਅਪਦਾਕੁਦਗਤਿਕਰੇਥੀਚਾਗੇ॥ਕੁ
 ਦਗਤਿਥੀਚਾਗੇਪਾਰਲਾਪਗੇਜੇਨਿਕੀਅਸੇਜਾਣੈ॥ਅਪੇਵੈਖੈਅਪੇਢੁਝੈਅਪੇਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈ॥ਜਿਨਿਕਿਛੁ
 ਕੀਅਸੇਈਜਾਣੈਤਾਕਾਭੁਪੁਅਪਗੇ॥ਨਨਕਕਿਸਨੇਥਾਥਰੇਈਐਥਾਜੀਹੈਇਹੁਸਿਸਾਗੇ॥੪॥੨॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲ ੧ ਦਖਲੀ ਸਚੁ ਸਿਰੀਦਾ ਜਾਲੀ ਐਸਚੜਾ ਪਰਵਦ ਗੋਗੇ ॥ ਜਿਨੀਆਪੀਨੈ ਆਪੁਸਾ ੨੬੫
 ਜਿਅਸਚੜਾ ਅਲਖ ਅਪੋਗੇ ॥ ਦਇਪੁਰੁ ਜੋ ਰਿਵਿਛੋਰਿ ਅਨੁਗੁਗ ਬਿਨੁ ਘੇਰ ਅਪੋਗੇ ॥ ਸੁਰਜੁ ਚੰਦੁ
 ਸਿਰਜੀ ਅਨੁਅਹਿਨਿ ਸਿਚਲ ਤੁਵੀਚਾਰੇ ॥ ੧॥ ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੁਸਚੜਾ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ੨॥ ਰਹੁਇ ॥
 ਤੁਪੁਸਿਰ ਜੀਮੇਦਨੀ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਲਹਾਰੇ ॥ ਨਗੀ ਪੁਰਖ ਸਿਰਜੀ ਐ ਬਿਖੁ ਮਾਇ ਆਸੇ ਹੁਪਿਆਰੇ ॥ ਖਾਲੀ ਬ
 ਲੀ ਤੇਰੀ ਆ ਦੇਹਿ ਜੀਆ ਆਪੋਗੇ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇ ਆਸਚਿਨਿ ਬੇੜਲਹਾਰੇ ॥ ੩॥ ਆਵਾਗਵਲੁ ਸਿ
 ਰਜੀ ਆਤੁ ਬਿਰੁਕਰ ਲੈਹਾਰੇ ॥ ਜੰਮਲੁ ਮਰਲੁ ਆਇ ਗਇ ਆਬਾਧਿ ਕੁਜੀ ਉਬਿਕਾਰੇ ॥ ਭੂਡਰੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ
 ਆਬੁਡਰੈ ਕਿ ਆਤਿ ਸੁਚਾਰੇ ॥ ਗੁਲਛੋਰਿ ਬਿਖੁ ਲਾਇ ਆਮਵ ਗੁਲਕਾ ਵਲਜਾਰੇ ॥ ੪॥ ਸਦਰੈ ਆਏ ਤਿ
 ਨ ਜਾਨੀ ਆਹੁ ਕੀਮਤ ਚੇਕਰ ਤਾਰੇ ॥ ਨਗੀ ਪੁਰਖ ਵਿਛੁਨਿ ਆਵਿਛੁਰਿ ਅਮੇਲ ਲਹਾਰੇ ॥ ਭੂਪੁਤ ਜਾਲੈ ਸੋਹਲੀ ਐ
 ਹੁਕਮਿ ਬਧੀ ਸਿਰਿਕਾਰੇ ॥ ਬਾਲਕ ਬਿਗਧਿ ਨ ਜਾਲੀ ਤੇ ਰੁਨਿ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ੫॥ ਨਦਿ ਦਰਗਾ ਕੇ ਹੁਕਮਿ ਸਚੈ
 ਸੁਗਇ ਆਗੈ ਲਾਗੇ ॥ ਸਾਪਨ ਛੁਟੀ ਮੁਠੀ ਝੁਠਿ ਵਿਧਲੀ ਆਮਿਰਤ ਕੜਾ ਅੰਫੁਨ ਰੇਥਾਰੇ ॥ ਸੁਗਤਿ ਮੁਈ ਮਰਮਾਣੀ
 ਏ ਮਹਲੁ ਰੁਨੀ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਰੇਵ ਹੁਕੰਤ ਮਹੀ ਹੋਸ ਚੇਕੇ ਗੁਲਸਾਰੇ ॥ ੬॥ ਜਾਲਿ ਮਾਲਿ ਜਾਨੀ ਨਵਲਿ ਆਕਪਾ ਰਿ
 ਪਟਿ ਅੰਬਾਰੇ ॥ ਵਾਜੇ ਵਜੇ ਸਚੀ ਬਾਲੀ ਆਪੰਚ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ॥ ਜਾਨੀ ਵਿਛੁਨ ਰੇਥੇ ਮੇਰਾ ਮਰਲੁ ਭਾਇ ਆਪਿਰੁ
 ਜੀਵਲੁ ਸੀਸਾਰੇ ॥ ਜੀਵ ਤੁਮਰੈ ਸੁਜਾਲੀ ਐ ਪਿਰਸ ਚਰੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ੭॥ ਤੁਸੀਰੇ ਵਹੋਰੇ ਵਲਾ ਮਾਈ ਹੋਰੁ
 ਠਿਮੁਠੀ ਸੀਸਾਰੇ ॥ ਹਉ ਮੁਰਤੀ ਪੈਧਾ ਵਲੀ ਆਪਿਰਿ ਛੋਰਿ ਅਤੀ ਵਿਧਲ ਕਾਰੇ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤੁ ਮਹੇਲੀ ਆ
 ਭੂਰੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹ ਲਾਹਉ ਰਹਿ ਸਿਮਰੀ ਨਾਮਿ ਭਤਾਰੇ ॥ ੮॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਵੇਸੁ ਪਲਟਿ
 ਅਸਾਪਨ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੇ ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸੇਲੀ ਹੋਸਿ ਮਰਹੁ ਸਿਰਜ ਕਾਰੇ ॥ ਬਈ ਅਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਗਲੀ ਸ
 ਚੁਸਵਾਰ ਲਹਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹੁ ਗੀਤੁ ਬਿਰਹੜਾ ਨਨਕ ਬਹਮ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ੯॥ ੩॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲ ੧
 ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਸਿਰਜਿ ਸਮਾਇ ਆਸੇ ਸਾਹਿਬੁ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਲੇਵਾ ॥ ਸਚੜਾ ਦੂਰਿ ਨ ਭਾਲੀ ਐ ਘਟਿ ਘਟਿ
 ਸਬਦੁ ਪਛੋਲੇਵਾ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਪਛੋਲਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਲਹੁ ॥ ਜਿਨਿ ਏਠ ਚਰਨ ਰਚੀ ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ
 ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਪੜਕਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਥਾਪੀ ਬਿਧਿ ਜਾਲੈ ਸੋਈ ਕਿ ਆਕ ਕਹੈ ਵਖਾਲੇ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਥਾਪਿ ਵਤਾਇ
 ਅਜਾਲੈ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਪਰਵਾਲੇ ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਆਇ ਅਰੈ ਉਠਿ ਚਲ ਲਾਅਪ ਪੈਰੈ ਸੀਸਾਰੇਵਾ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ
 ਸਚੜੈ ਲਿਖਿ ਆਦੁ ਸੁਖੁ ਪੁਰ ਬਿਵੀਚਾਰੇਵਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੀਆ ਜੇਹਾ ਕੀ ਆਸੋ ਨਿਬਹੈ ਜੀਅ ਨਾਲੇ ॥ ਜੇ
 ਹੇਕਰ ਮਕਰ ਏਕਰ ਚਾਹੁ ਜੀ ਕਾਰਨ ਭਾਲੇ ॥ ਅਪਿਨਿ ਰਲੁ ਮੁਪੈਥਾ ਪੀਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਛੁਡਾਵਲਹਾਰੇ ॥ ਅ

ਜੁਕਾਇਕੰਡਚਿਅਕਾਲਾਥਿਆਪੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇਵਿਕਾਰੇ॥ ੨॥ ਜਮਮਾਰਗਪੰਥੁ ਨ ਸੁਣਈ ਉਝੜਾਅ
 ਧਰੁ ਥਰੇਵਾ॥ ਨਜਲੁਏਫਤਲਾਈਅਨਭੇਜਨ ਪਰਕਾਰੇਵਾ॥ ਭੇਜਨ ਭਉ ਨ ਠੰਢਾਪਾ ਲੀਨਾ ਕਾਪ
 ਰੂਸੀ ਗਾਗੇ॥ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਉਭੈ ਨ ਦੀਸੈ ਘਰਵੇਗੇ॥ ਇਥ ਕੇਰਾਹੇ ਜੀਮਨਿ ਨਾਹੀ ਪਛੁਤਾ
 ਲੇਸਿ ਰਿਭੇਗੇ॥ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੇ॥ ੩॥ ਬਾਬਰੇ ਵਹਿਰੇ ਵਹਿਸੁ ਜਾਲੇ
 ਅਹਿ ਮਿਲਿ ਰਵੈ ਗੁਲਸਾਰੇਵਾ॥ ਰਵੈ ਮਾਇਆ ਮੁਰਤੀ ਪੈ ਪੜ੍ਹਾਰੇ ਵਲਹਾਰੇਵਾ॥ ਪਿਧਾਰੇਵੈ ਮੈਲੁ ਨ ਪੈਵੈ
 ਸੁਪਨੇ ਤਰੁ ਸੋਗੇ॥ ਜੇ ਉਚਾਜੀ ਗਰੁ ਭਰਮੈ ਰੂਏ ਝੂਠਿ ਮੁਠੀ ਮਹਿ ਕਾਰੇ॥ ਆਪੇ ਮਾਰੀ ਪਾਵਲਹਾਰੇ
 ਰਾ ਆਪੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ॥ ਨੀਮਰਤੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਗਖੇ ਨਾਨਕ ਸਹਾਜੇ ਸੁਭਾਏ॥ ੪॥ ੪॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧
 ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਠਿ ਚਲ ਲਾਇਹੁ ਜਗੁ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰੇਵਾ॥ ਸਚਾ ਘਰੁ ਸਚੈ ਸੇਵੀ ਐਸ ਦੁਖ ਰਾਸ ਚਿ
 ਆਰੇਵਾ॥ ਕੁੜੀ ਬਿਜਾਥਾ ਇਨ ਪਾਸੀ ਅਗੈਲੈ ਨ ਠਾਹਿ॥ ਅੰਤਰਿ ਆਉ ਨ ਬੈਸਹੁ ਕਹੀ ਐ ਜੇ ਉਸੁ ਵੈ
 ਘਰਿ ਕਾਹਿ॥ ਜੀਮਲਾ ਮਰਦੁ ਵਡਾ ਵੇਛੈ ਜਾ ਬਿਨਸੈ ਜਗੁ ਸਥਾਏ॥ ਲਾਬਿ ਪੈਸੈ ਮਾਇਆ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ
 ਕਾਲੁ ਖੜਕੁ ਆਏ॥ ੫॥ ਬਾਬਾ ਆਵਹੁ ਭਾਈ ਹੋ ਗਲਿ ਮਿਲਹੀ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਦੇਹ ਅਸੀਸਾਹੇ॥ ਬਾਬਾ ਸਚਰਾ
 ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਪੀਤਮ ਕੀਆ ਦੇਹ ਅਸੀਸਾਹੇ॥ ਅਸੀਸ ਦੇਵਹੋ ਭਗਤਿ ਕਰੇਵਹੋ ਮਿਲਿ ਅੰਕਾਰਿ ਅਮੋਘੇ॥
 ਇਕਿ ਭੂਲੇ ਨਾ ਵਹੁ ਥੋਹੁ ਥਾਵਹੁ ਗੁਰ ਸਥਾਈ ਸਚੁ ਖੇਲੇ॥ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਨਹੀ ਜਾਲਾ ਸਥਾਈ ਸਮਾਲਾ ਜੁਗਿ
 ਜੁਗਿ ਸਾਚੈ ਵੇਸੇ॥ ਸਾਜਨ ਸੈਲਾ ਮਿਲਹੁ ਸੰਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਖੇਲੇ ਠਸੇ॥ ੬॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਜਗਮ
 ਹਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਖੇਲੁ ਖਾਇਆ॥ ਲਿਖਿ ਅਰਾਸਾਹਾ ਨਾਟਲੈ ਜੇਹੜਾ ਪੁਰ ਬਿਕਮਾਇਆ॥ ਬਹਿਸਾਚੈ ਲਿਖਿ ਅ
 ਮੀ ਮੁਤਾ ਬਿਖਿਆ ਜੇ ਭੁਲਾਇਆ ਤਿਭੁਲਾਗਾ॥ ਕਾਮਲਿ ਮਾਰੀ ਕਾਮਲ ਪਾਏ ਬਹੁਰੇ ਗੀ ਗਲਿ ਤਾਗਾ॥
 ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਭਾਇਆ ਮਨੁ ਹੋਛਾ ਗੁਰੁ ਸਾਮਖੀ ਖਾਇਆ॥ ਨਾਮ ਰਜਾ ਦੁਆਇਆ ਕਾਲਿ ਕੀਤਰਿ ਨਾਗੇ ਬੰ
 ਧਿ ਚਲਾਇਆ॥ ੭॥ ਬਾਬਰੇ ਵਹੁ ਜੇ ਕਿਸੈ ਰੇਵਲਾ ਜਾਨੀ ਅਰਾਬੀ ਪਿਧਾਇਆ ਹੈ॥ ਲਿਖਿ ਅੰਝੇ ਖੁਨ ਮੇਟੀ
 ਐ ਦਰਿਹ ਕਾਰਕੁ ਆਇਆ ਹੈ॥ ਹਕਾਰਾ ਆਇਆ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਇਆ ਰੁੰਨੈ ਰੇਵਲਹਾਰੇ॥ ਪੁਤਰ ਭਾਈ
 ਭਾਤੀ ਜੇ ਰੇਵਹਿ ਪੀਤਮ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ॥ ਭੈਰਵੈ ਗੁਲਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਕੇ ਮਰੈ ਨ ਮੁਇ ਅਸਾਲੇ॥ ਨਾਨਕ ਜੁ
 ਗਿ ਜੁਗਿ ਜਾਲਿ ਸਿਜਲਾ ਰੇਵਹਿ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ॥ ੮॥ ੫॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਅਲਾਹ ਦੀਆ ੧ ਭ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾਇ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਰਾਹਿ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਕਾਰਜੁ ਕਰਲੈ ਜੋਗੁ॥ ਸਾਧਨ ਰੇ ਰੁਨ ਕਬਹੂ ਬੈਸਈ ਨ ਕਦੋਰੈ ਵੇਸੇਗੁ॥
 ਸਭ ਕਿਛੁ

ਨਕਦੇਤੇਵੇਸੇਗੁਅਨਦਿਨੁਸਭੇਗਸਾਪਨਮਹਲਿਸਮਾਲੀ॥ਜੀਨੀਪਿਉਜਾਤਾਕਰਮਾਥਿਧਾਤਾਬੋਲੇਅੰ२. ੧੦
 ਮਿਤਬਾਲੀ॥ਗੁਲਵੇਤੀਅਗੁਲਸਾਗਰਿਅਪਲੇਕੰਤਸਮਾਲਰਿਨਾਕਦੇਲਗੈਵੇਜੋਗੋ॥ਸਚਜਾਪਿਰੁ
 ਸਾਲਾਹੀਐਸਭੁਕਿਛੁਕਰਲੈਜੋਗੋ॥੧॥ਸਚਜਾਸਾਹਿਬੁਸਥਦਿਪਛਾਣੀਐਆਪੇਲਈਮਿਲਾਏ॥
 ਸਪਨੀਪੁਅਕੈਰੀਗਿਰਤੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏਠਿਰਿਕਲੁਨਖਾਏਗੁਰਮੁਖਿਏਕੈ
 ਜਾਤਾ॥ਕਾਮਲਿਏਛਪੁਨੀਅੰਤਰਿਭਿੰਨੀਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ॥ਸਥਦਗਿਰੀਰਤੀਜੋਬਨਿ
 ਮਾਤੀਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਏ॥ਸਚਜਾਸਾਹਿਬੁਸਥਦਿਪਛਾਣੀਐਆਪੇਲਈਮਿਲਾਏ॥੨॥ਜੀਨੀਅ
 ਪਲਾਕੰਤਪਛਾਣੀਅਹਉਤਿਨਪੁਛਉਸੰਤਾਜਾਏ॥ਆਪੁਛੋਭਿਸੇਵਕਰੀਪਿਰੁਸਚਜਾਮਿਲੈਸਹਜਿ
 ਸੁਭਾਏ॥ਪਿਰੁਸਚਾਮਿਲੈਅਏਸਾਚੁਕਮਾਏਸਾਚਿਸਥਦਿਧਨਰਤੀ॥ਕਦੇਨਰੋਡੁਸਦਾਸੇਹਾਗਾਇ
 ਅੰਤਰਿਸਹਜਸਮਾਧੀ॥ਪਿਰੁਗਹਿਅਭਰਪੁਰੇਵੇਖੁਹਵੁਰੇਠੰਗੁਮਾਲੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਜੀਨੀਆਪਲਾ
 ਕੰਤਪਛਾਣੀਅਹਉਤਿਨਪੁਛਉਸੰਤਾਜਾਏ॥੩॥ਪਿਰੁਹਵੇਛੁਨੀਅਭੀਮਿਲਹਜੇਸਤਿਗੁਰਲਾ
 ਗੁਸਾਚੇਪਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਦਾਦਾਏਆਲੁਰੈਅਵਗੁਲਸਥਦਿਜਲਾਏ॥ਅਉਗਲਸਥਦਿਜਲਾ
 ਏਦੂਜਾਭਉਗਵਾਏਸਚੇਰੀਸਾਚਿਰਤੀ॥ਸਚੈਸਥਦਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏਅਹਉਮੈਗਈਭਰਤੀ॥
 ਪਿਰੁਨਿਰਮਾਇਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਨਾਨਕਸਥਦਿਮਿਲਾਏ॥ਪਿਰੁਹਵੇਛੁਨੀਅਭੀਮਿਲਹਜੇਸਤਿਗੁਰ
 ਲਾਗੁਸਾਚੇਪਾਏ॥੪॥੧॥ਵਡਹੈਸੁਮਹਲਾ੩ ਸੁਦਿਅਹੁਕੰਤਮਹੇਲੀਹੋਪਿਰੁਸੇਵਿਹੁਸਥਦਿ
 ਵੀਚਗਿ॥ਅਵਗਲਵੇਤੀਪਿਰੁਨਜਾਲਈਪੁਰੀਰੋਵੈਕੰਤਵਿਸਾਗਿ॥ਰੋਵੈਕੰਤਸਮਾਲਿਸਦਾਗੁਲਸਾ
 ਰਿਨੀਪਿਰੁਮਰੈਨਜਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਥਦਿਪਛਾਤਾਸਾਚੈਪ੍ਰੇਮਿਸਮਾਏ॥ਜੀਨੀਅਪਲਾਪਿਰੁਨ
 ਹੀਜਾਤਾਕਰਮਾਥਿਧਾਤਾਕੁਰੀਪੁਰੀਕੁਰੀਅਗੇ॥ਸੁਦਿਅਹੁਕੰਤਮਹੇਲੀਹੋਪਿਰੁਸੇਵਿਹੁਸਥਦਿਵੀ
 ਚਗੇ॥੫॥ਸਭੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਏਚਿਨ੍ਹੁਆਵਲੁਜਾਲੁਸੰਸਾਰਾ॥ਮਾਏਆਮੋਹੁਖੁਆਏਅਨੁਮਰਿਜੈ
 ਮੈਵਾਰੋਵਾਗਾ॥ਮਰਿਜੈਮੈਵਾਰੋਵਰਾਵਧਹਿਬਿਕਾਰਾਗੀਅਨਾਵਿਹੁਲੀਪੁਰੀ॥ਬਿਨੁਸਥਦੈਪਿਰੁਨਪਾਏ
 ਚਿਜਨੁਗਵਾਏਚਰੋਵੈਅਵਗੁਲਿਆਗੀਝੂਰੀ॥ਪਿਰੁਜਗਜੀਵਨੁਕਿਸਨੋਰੋਈਅੰਰੋਵੈਕੰਤਵਿਸਾ
 ਗੇ॥ਸਭੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਏਚਿਨ੍ਹੁਆਵਲੁਜਾਲੁਸੰਸਾਰੇ॥੬॥ਸੇਪਿਰੁਸਚਾਸਦਹੀਸਾਚੈਨਾਚਿਨ੍ਹਮਰੈ
 ਨਜਾਏ॥ਭੂਲੀਠਿਰੈਪਨਇਅਲੀਅਰੰਡਥੈਠੀਦੂਜੈਭਾਏ॥ਰੰਡਥੈਠੀਦੂਜੈਭਾਏਮਾਏਆਮੋਹਿਦ
 ਖੁਪਾਏਅੰਵਘਟੈਤਨੁਛੀਜੈ॥ਜੋਕਿਛੁਆਏਆਸਭੁਕਿਛੁਜਾਸੀਦੁਖੁਯਾਗਾਭਾਏਦੂਜੈ॥ਜਮਕਲੁ

ਨਸੁਏ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਲੂਏ ਲਾਬਿਲੇ ਭਿਚਿ ਤੁਲਾਏ। ਸੋ ਪਿਰੁ ਸਾਚਾ ਸਦਰੀ ਸਾਚਾ ਨ ਚਿਹ ਮੈਰੇ ਨਜ
 ਏ। ਇਕਿ ਰੇਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਅੰਧੀ ਜਲੈ ਪਿਰੁ ਨਾਏ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰ
 ਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ। ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਮਾਲੇ ਸਦਾ ਹੋ ਨਾਏ। ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦੁਗੇ। ਇਹੁ ਤਨੁ ਰੁਲੈ ਰੁਲਾਇ ਅੰ
 ਕਾ ਮਨ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਤਾ ਦੁਗੇ। ਨਨਕ ਸਾਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾ
 ਲੇ। ਇਕਿ ਰੇਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਅੰਧੀ ਨ ਜਲੈ ਪਿਰੁ ਹੋ ਨਾਏ। ੧॥ ੨॥ ਵਰੁ ਹੋ ਸੁਮਹਲਾ ੩
 ਰੇਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚ ਜਾਹੈ ਸਦਾ ਨਾਏ। ਜਿਨੀ ਚਲਦਾ ਸਹੀ ਜਾਇਆ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ
 ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ। ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਹੋ ਨਾਏ। ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ। ਸਬ ਦੇ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਸ
 ਚੁਓ ਰਿਧਾ ਰਿਠਿ ਰਿਅ ਵਲੁ ਜਾ ਲੁਟਹੋਇਆ। ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ। ਰੇਵਹਿ ਪਿ
 ਰੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚ ਜਾਹੈ ਸਦਾ ਨਾਏ। ੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੁਓ ਚਾਹੈ ਕਿਉ ਮਿਲਾ ਪੀਤਮ
 ਪਿਆਰੇ। ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀਤਾ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀ। ਪਿਰੁ ਗੰਥ ਅਚਿਰਧਾਰੇ। ਸਦਾ ਚਿਰਧਾਰੇ ਨੇਨਕਾਇ ਪਿਆ
 ਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤੋ ਪਿਰੁ ਦਿਸੈ। ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾ ਕਚਾ ਚੇਲਾ ਤਿ ਤੂੰ ਪਹੁ ਪਿਸੈ। ਪਿਰੁ ਗੰਗਾ ਤਸੇ ਸਚਾ ਚੇਲਾ
 ਤਿ ਤੂੰ ਪੈ ਤਿਖਾ ਵਿਵਰੇ। ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੁਓ ਚਾਹੈ ਕਿਉ ਮਿਲਾ ਪੀਤਮ ਪਿਆਰੇ। ੨॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸ
 ਚੁਪਛਾਇਆ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਅਵਗਾਇਆ। ਮੈ ਸਦਾ ਰਵੈ ਪਿਰੁ ਅਪਲਾ ਸਚ ਜੈ ਸਥਾ ਦਿਵੀ ਚਾਗੇ। ਸ
 ਚੈ ਸਥਾ ਦਿਵੀ ਚਾਗੇ ਗੰਗਾ ਤੀਰੇ ਮਿਲਿਸਤਿ। ਗੁਰੁ ਪੀਤਮੁ ਪਾਇਆ। ਅੰਤਰਿ ਗੰਗਾ ਤੀਰੇ ਸਹਜੇ ਨ
 ਤੀ ਗਇਆ ਦਸਮੁ ਦੁਖੁ ਸਥਾਇਆ। ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਕਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਤੀ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਤਿਸਨਾ
 ਦੁਖ ਵਿਵਰੇ। ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਪਛਾਇਆ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਅਵਗਾਇਆ। ੩॥ ਸਚ ਜੈ ਅੰਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪ
 ਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੇ। ਅੰਪਿ ਮਿਲਾਏ ਅੰਪਿ ਮਿਲੇ। ਅਪਦੇਇ ਪਿਆਰੇ। ਅਪਦੇਇ ਪਿਆ
 ਰੇ ਸਹਜੇ ਵਾਪਰੇ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਗੇ। ਪਤੁ ਜਗਮਹਿ ਆਇਆ। ਪੁਗਵਾਇਆ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿ
 ਆਗੇ। ਗੰਗਾ ਤੀਰੇ ਤਿ ਘਟਿ ਚਲਦੇ ਹੋ। ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੇ। ਸਚ ਜੈ ਅੰਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ। ਗੁ
 ਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੇ। ੪॥ ੩॥ ਵਰੁ ਹੋ ਸੁਮਹਲਾ ੩ ਇਹੁ ਸਗੀਰੁ ਜਗੀਰੇ। ਇਸਰੇ ਜਗਤੁ ਪਹੁਚੈ ਆ
 ਏ। ਗੁਰੇ ਗੰਥ ਸੇਉ ਬਰੇ ਹੋਰੁ ਮਾਰਿ ਜੈ ਮੈ ਆਵੈ ਜਾਏ। ਹੋਰਿ ਮਾਰਿ ਜੈ ਮਾਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ
 ਪਛੁਤਾਵਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ। ਅੰਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋਫਲੁ ਪਵੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪੈਤਿਓਈ। ਜਮ ਪੁਰਿ ਘੋਰ ਅੰ
 ਧਾਰੁ ਮਹਾਰੁ ਬਰੁ ਨਾ ਤਿਥੈ ਭੈਲ ਨ ਭਾਈ। ਇਹੁ ਸਗੀਰੁ ਜਗੀਰੇ। ਇਸਰੇ ਜਗਤੁ ਪਹੁਚੈ ਆਈ। ੧॥ ਕੀਇਆ

ਕੰਚਨੁਤਾਥੀਐ ਜਾਸਤਿ ਗੁਰੁਲਈ ਮਲਾਏ ॥ ਭ੍ਰਮੁਆਇਆ ਵੇਚੁ ਕਦੀ ਐ ਸਚ ਹੈ ਨੀ ਮਸਮਾਏ ॥ ਸ
ਚੈ ਨੀ ਮਸਮਾਏ ਹਰਿਗੁਲਾਗਈ ਮਾਲਿ ਪੀਤ ਮਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੀ ਦੇਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਵੇਚਹੁ ਚੰਮੈ
ਜਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਹਰਿਨੀ ਮਾਚਿ ਤੁਲਾਇਆ ਤਿਨ ਕੈ ਉਲਾਹ ਉਪਾਏ ॥ ਕੀਏ ਆ ਕੰਚਨੁਤਾਥੀਆ
ਜੀਸਤਿ ਗੁਰੁਲਈ ਮਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸੇਸਚਾਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਐ ਜੇਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਗੰਮਿ ਭੁਲਾ ਲੀਆ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਨਿ ਆਗੈ ਜਾਏ ॥ ਕਿਆ ਦੇਨਿ ਮੁਹੁ ਜਾਏ ਅਵਤੁਲ ਪਛੁਤਾਏ ਦੁਖੇ ਦੁਖੁ
ਕਮਾਏ ॥ ਨੀ ਮਰਤੀ ਆਸੇ ਰੋਗਿ ਚਲਾਯਾ ਪਰਕੈ ਆ ਕਿਸਮਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਜੇਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਣਈ ਕਿਸੁ ਅਥੈ
ਕਹੀ ਐ ਜਾਏ ॥ ਸੇਸਚਾਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਐ ਜੇਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚਜਾਸਚੁ ਸਲਾਹਿਅ
ਹਉ ਤਿਨ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥ ਸੇਜਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ ਤਿਨੀ ਮਲਿ ਆਮ ਲੁਸਭ ਜਾਏ ॥ ਤਿਨੀ ਮਲਿ ਆਮ ਲੁਸਭ
ਜਾਏ ਸਚੈ ਸਚਿ ਨਾਏ ਸਚੈ ਸਹਾਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਏ ॥
ਅਨ ਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਰੋਗਿ ਗਤੇ ਨਨਕਸ ਚਿਸਮਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚਜਾਸਚੁ ਪਿਆਇਆ ਹਉ ਤਿਨ
ਕੈ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥

ਲਾਗਉ

੧੮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਦਿ ਗੁਰੁ ਵਡਹੰਸ ਕੀ ਵਾਰਸ ਲੋਕਾਨਾ ਲਿਖਤ ਲਾਗ

ਲਾਗਾ ਬਹਲੀ ਮਾਰੀ ਧੁਨਿ ਗਵਲੀ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩
ਸਥਾ ਦਿਰਤੇ ਵਡਹੰਸੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਰਿਪਾਗਿ ॥ ਸਚੁ ਸੰਗੁ ਹਰਿ ਸਦਾ ਚਰਿ ਰਹਿ ਸਚੈ ਨੀ ਮਿਪਿ ਆਗਿ ॥
ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਨਦਰਿ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਨਕ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਾਲਿ ਹਾਰ ਲੈ ਜੇ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ਮੁਗਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਵਡਹੰਸੁ ਹੈ ਤਮੈ ਕੀ ਆਸੈ ਗੁ ॥ ਜੇ ਜਾ ਲਾਬ ਗੁ ਬਪੁੜਾ
ਤ ਜਨੀ ਮੈ ਦੇਇ ਮੈ ਗੁ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੧ ਹੋਸਵੀਖਤ ਹੋਇਆ ਬਗਾਉ ਆਇਆ ਚਾਉ ॥ ਭਾਖਿ ਮੁਏ ਬ
ਗ ਬਪੁੜੇ ਸਿਰੁ ਤਾਲਿ ਉਪਰਿ ਪਾਉ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪੈਰੇ ਆਪਿ ਕਾਰ ਲਕੀਆ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਥੀਆ ॥ ਤੂ ਕਰ ਲਕਾਰ ਲਸਮ ਰਖੁ ਹੈ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁਖੀਆ ॥ ਤੂ
ਅਲਮੀ ਗੋਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਲਾ ਸਭ ਨਾਹ ਜੀਆ ॥ ਸਭਿਆ ਪੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਵਡਹੰਸੁ ਜਿਨਿ ਦਨੁ ਹਰਿਨ
ਮੁਖਿ ਦੀਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਭੈਵਿਚਿ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਸਾਵੈ ਐ ਹਰਿ ਮਾਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਭਉ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਤਿਸਨੇ ਨੇੜੇ ਨ ਆਵੈ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋ

ਇਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਅਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੁਰੇਇ। ਨਾਨਕ ਅਧੰਗੀ ਪਤਿ ਰਖ ਸੇਕਾਰ ਜਸ ਵਾਰੇ ਸੇ
 ਏ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਇਕਿ ਸਜਲਾ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚਲਿ ਗਏ ਰਹਦੇ ਭੀ ਫੁਨਿ ਜਾਹਿ॥ ਜਿਨੀ ਸਚਿ ਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿ
 ਓਅੰ ਏ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਹਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਤਿਸੁ ਮਿਲੀ ਐ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਜਲੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਲ ਕਾਰੀ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀ ਐ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੀਤੰ ਮੈ
 ਜਿਨਿ ਹਉ ਮੈਵਿ ਚੁਮਾਰੀ॥ ਸੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਪਨੁ ਪੈਰੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਸਵਾਰੀ॥
 ਨਿਤ ਜਪਿ ਅਹੁ ਸੰਤ ਗੁਰੁ ਮਨ ਮੁਭਉ ਜਲਾ ਬਿਖੁਤਾਰੀ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿ ਆਗੁ ਗਵਿਟਾੜੀ
 ਅਹੁ ਉਸਦ ਵਾਰੀ॥ ੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚ ਕਰੀ ਸੁਖੀ ਹੁੰ ਸੁਖ ਸਾਭਾ॥ ਐਥੈ ਮਿਲਿ ਨਿਵ
 ਰਿ ਆਈ ਅਦਰਗ ਹੋਖ ਦੁਆਗਾ॥ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਲੀ ਸਚੁ ਪੈਨ ਲਾਸ ਚੁਨਾ ਮੁਅਪਾਰਾ॥ ਸਚੀ ਸਿਗਤਿ ਸ
 ਚੀ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਾ॥ ਸਚੈ ਸਥਾ ਦਿਹ ਰਖੁ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਆਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ
 ਸੇ ਕਰੈ ਜਿਸੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੈ ਕਰਤਾਰਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਹੋਰ ਵਿਡਾਲੀ ਚਾਕਰੀ ਪਿਉ ਜੀਵ ਲਾਪਿ ਗੁਵਾਸੁ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੋਡੈ ਬਿਖੁ ਯਗੋ ਬਿਖੁ ਖਟਲਾ ਬਿਖੁ ਗਸਿ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਲਾ ਬਿਖੁ ਪੈਨ ਲਾ ਬਿਖੁ ਕੇ ਮੁਖਿ ਗਿਰਾਸਾ॥ ਐ
 ਥੈ ਦੁਖੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਲਾ ਮੁਇ ਅਨਰ ਕਿਨਿ ਵਾਸੁ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਹਿ ਮੈਲੈ ਸਬ ਦੁਨ ਜਾਲ ਨੀ ਕਮ ਕਰੈ ਪਿਵਿ ਲਾਤੁ
 ਸਤਿ ਗੁਰ ਕ ਭਉ ਛੋਡੈ ਭਿਆ ਮਨ ਹਠਿ ਕੀ ਮੁਨ ਅਵੈ ਗਸਿ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਹਿ ਕੋ ਨ ਸੁਲੇ ਅਰਦਾਸਿ॥
 ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਕਮ ਵਲਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੁਨਿ ਵਾਸੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਹੁ ਸਾਪ ਜਨੁ
 ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ ਸੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਜਹੁ ਦਿਨ ਸੁਰਾਤਿ॥ ਜਿਨਿ ਜਗੀਤਾ ਬੁਜਗ ਦੀ ਸੁਜ
 ਪਾਇਆ॥ ਸੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦੇਖਹੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾਹਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ॥ ਤਿਸੁ ਸਤਿ ਗੁ
 ਰ ਕੀ ਸਭ ਪਗੀ ਪਵਹੁ ਜਿਨਿ ਮੇਰ ਅੰਧੇ ਰੁਚ ਕਾਇਆ॥ ਸੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਸਭਿ ਪੰਨੁ ਪੈਨੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਰ
 ਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਭੁਖ ਗਈ ਭੇਖੀ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ॥ ਦੁ
 ਖਿਲ ਗੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਠੇਰੈ ਅਗੈ ਦੂਲੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਹਜੁ ਨ ਆਇ ਚਿਸਹ ਜੇ ਹੀਲੈ ਖਾਇ॥
 ਮਨ ਹਠਿ ਜਿਸੇ ਤੇ ਮੰਗਦਾ ਲੈਲਾ ਦੁਖੁ ਮਨਾਇ॥ ਇਸੁ ਭੇਖੈ ਵਹੁ ਗਿਰੈ ਭਲਾ ਜਿਥੁ ਕੋ ਵਰਸਾਇ॥ ਸ
 ਥਾ ਦਿਰਤੇ ਤਿਨੇ ਸੋਈ ਪਈ ਦੂਜੈ ਭਰੀ ਮਭੁਲਾਇ॥ ਪਾਇ ਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਲਾ ਕਹਲਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ॥
 ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵਿ ਸੇਭ ਲੋ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਵਹਿ ਥਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਸੇਵਿ ਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਨ
 ਮ ਮਰਲ ਦੁਖੁ ਜਾਇ॥ ਚੰਤਾ ਮੁਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਅਚੰਡ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੀਰਥੁ ਗਿਆਨੁ ਹੋਸ

ਤਿਹੁਰਿਦੀਆਭੁਭੁਇ॥ ਮੈਲੁਗਈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਮੀਮਿਤਸਰਿਤੀਰਥਨਾਇ॥ ਸਜਲਮਿਲੇ
ਸਜਲਾਸਚੈਸਥਦਿਸੁਭਾਇ॥ ਘਰਹੀਪਰਚਾਪਾਇਆਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਇ॥ ਪਾਖੀਰਿਜਮਕਾਲੁਨਢੇਰ
ਈਲੈਜਾਸੋਪਾਤਿਗਵਾਇ॥ ਨਨਕਨੀਮਰਤੇਸੇਉਥੇਸਚੈਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਭੁਜਾਇ
ਬਹੁਸਤਸੇਗਤੀ॥ ਜੇਥੈਹਰਿਕਾਹਰਿਨਾਮੁਫਿਲੋਈਐ॥ ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮੁਲੇਹੁਹਰਿਤਤੁਨਖੇਈਐ॥
ਨਿਤਜੀਪਅਹੁਹਰਿਹਰਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਦਰਗਹਦੇਈਐ॥ ਸੋਪਾਏਪੁਰਾਸਤਿਭੁਜੁਜਿਸੁਪੁਰਿਮਸਤ
ਕਿਲਿਲਾਟਿਲਿਖਈਐ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਭਿਨਮਸਕਰੁਕਰਹੁਜਿਨਿਹਰਿਕੀਹਰਿਗਲਗਲੇਈਐ॥
ਗਾਸਲੋਕਮਃ੩ ਸਜਲਮਿਲੇਸਜਲਾਜਿਨਸਤਿਗੁਰਨਾਲੀਪਆਗਾਮਿਲਿਪੀਤਮਤਿਨੀਧਿਆਇਅ
ਸਚੈਪੇਮਿਪਿਅਗਾਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਗੁਰਕੈਸਥਦਿਅਪਾਗਿ॥ ਏਹਿਸਜਲਮਿਲੇਨਵੇਛੁੜਹਿਜਿਅ
ਪੇਮੇਲੋਕਰਤਾਗਿ॥ ਏਕਨਾਦਰਸਨਕੀਪਰਤੀਤਿਨਾਈਆਸਥਦਿਨਕਰਹਿਵੀਚਾਗਾਵੇਛੁੜੇਅਕਾ
ਕਿਆਵੇਛੁੜੈ॥ ਜਿਨਾਦੂਜੈਭਾਈਪਿਅਗਾਮਨਮੁਖਸੇਤੀਦੋਸਤੀਥੋੜਕਿਆਦਿਨਚਾਗਿ॥ ਏਸੁਪਰੀਤੀਤੁਟ
ਦੀਵਿਲਮੁਨਹੋਵਈ॥ ਏਤੁਦੋਸਤੀਚਲਾਨਿਵਿਕਾਗਾਜਿਨਅੰਦਰਿਸਚੈਕਭਉਨਹੀਨਾਮਿਨਕਰਹਿਪਿ
ਅਗਾਨਨਕਤਿਨਸਿਉਕਿਆਕੀਚੈਦੋਸਤੀਜਿਅਪਿਕੁਲਾਏਕਰਤਾਗਿ॥ ੧॥ ਮਃ੩ ਇਕਿਸਦਾਇਕ
ਤੇਰੀਗਰਹਿਤਿਨਕੋਹਉਸਦਥਲਿਹਾਰੈਜਾਇ॥ ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਅਰਪੀਤਿਨਕਉਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉ
ਪਾਇ॥ ਤਿਨਮਿਲਿਆਮਨੁਸੇਤਖੀਐਵਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ॥ ਨਨਕਨੀਮਰਤੇਸੁਖੀਏਸਦਾਸਚੈਸਿਉ
ਲਿਵਲਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਵਾਰਿਆਜਿਨਿਹਰਿਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਲਾਈ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉ
ਸਦਥਲਿਹਾਰਲੈ॥ ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਾਬਲਤਥਲਾਈ॥ ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪਿਅਗਮੈਰੈਨਾਲਿਹੈ॥ ਜੇਥੈਕੀਥੈਮੈ
ਨਲਏਛੁੜਾਈ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਥਾਸਿਹੈ॥ ਜਿਨੇਹਰਿਸੇਝੀਪਾਈ॥ ਨਨਕਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਨਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਦੀਅਮੇਰੇਮਨਕੀਆਸਪੁਰਾਈ॥ ੫॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ਵਿਸਨਾਦਾਧੀਜਾਨਿਮੁਈਜਾਨਿਜਾਨਿਕਰੇਪੁਕ
ਗਾਸਤਿਗੁਰਸੀਜੇਮਿਲੈਠਿਰਿਜਲੈਨਦੂਜੀਵਗਾਨਸਕਵਿਲੁਨਵੈਨਿਰਭਉਕੋਨਹੀਜਿਚਰੁਸਥਦਿਨ
ਕਰੇਵੀਚਾਗਾ॥ ੧॥ ਮਃ੩ ਭੇਖੀਅਗਨਿਨਭੁਭੁਈਚਿਤਾਹੈਮਨਮਾਹਿ॥ ਵਰਮੀਮਾਰੀਸਾਪੁਨਮਰੈਤਿਉਨਿ
ਕੁਰੇਕਰਨਕਮਾਹਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਸੇਵੀਐਸਥਦਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁ ਸੀਤਿਹੈ
ਇਵਿਸਨਾਅਗਨਿਭੁਭੁਈ॥ ਸੁਖਸਿਰਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇਜਾਵੇਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਉਦਾਸੀਸੇ
ਕਰੇਜਿਸਾਚਿਰੈਲਿਵਲਾਈ॥ ਚਿਤਮੁਲਿਨਹੋਵਈਹਰਿਨਾਮਿਰਜਾਆਪਾਈ॥ ਨਨਕਨਾਮਥਿਨਨ

ਜਿਸਤੁਸੁ

ਛੁਟੀਐਹਉਮੈਪਚਹਿਪਚਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆਤਿਨੀਪਾਇਅਵੇਸ
 ਰਬੁਖਾ॥ ਸਭੁਜਨਮੁਤਿਨਾਕਾਸਫਲੁਹੈਜਿਨਹਰਿਕੇਨਮਕੀਮਨਿਲਾਗੀਭੁਖਾ॥ ਜਿਨੀਗੁਰਕੈਬਚਨਿ
 ਆਰਾਧਿਆਤਿਨਾਵੇਸਰਿਗਏਸਭਿਦੁਖਾ॥ ਤੇਸਿਤਭਲੇਗੁਰਸਿਖੈਹੈਜਿਨਨਾਹੀਚਿਤਪਗਈਦੁਖਾ॥
 ਪਨੁਪਿਨੁਤਿਨਕਗੁਰੈਹੈਜਿਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਹਰਿਲਾਗੇਮੁਖਾ॥ ੬॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਕਾਯਿਮਹਿਜਮੁਜੈਦਾਤੁ
 ਹੈਰੁਕਮੇਕਾਰਕਮਾਈ॥ ਗੁਰਿਰਾਂਖੇਸੇਉਬਰੇਮਨਮੁਖਾਦੇਇਸਜਾਈ॥ ਜਮਕਾਲੈਵਸਿਜਗੁਬੰਧਿਆਤਿਸ
 ਦਫਰੁਨਕੋਈ॥ ਜਿਨਿਜਮੁਕੀਤਸੇਸੇਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੁਖੁਨਹੋਈ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਮੁਸੇਵਾਕਰੇਜਿਨ
 ਮਨਿਸਚਾਰੋਈ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਏਹਕੀਇਆਰਗਿਭਰੀਬਿਨੁਸਬਦੈਦੁਖੁਉਮੈਰਗੁਨਜਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੀ
 ਲੈਤਾਤਿਰਮਲਹੋਵੈਹਰਿਨਾਮੇਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖੁਵਿਸਰਿਆਸਹਜਿਸੁਭ
 ਏਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਿਜਗਜੀਵਨੁਉਪਦੇਸਿਆਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸੋਦਾਘੁਮਾਈਆ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉ
 ਹਉ ~~ਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆਤਿਸੁਗੁਰਕਉ~~ ~~ਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆਤਿਸੁਗੁਰਕਉ~~ ~~ਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆਤਿਸੁਗੁਰਕਉ~~
 ਮਵਗਲਕਟਿਗੁਲੀਸਮਣੁਈਆ॥ ਸੋਸਤਿਗੁਰਤਿਨਕਉਭੇਟਿਆਜਿਨਕੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਰਾਗੁਲਿ
 ਖਿਪਾਈਆ॥ ੭॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਭਗਤਿਕਰਹਿਮਰਜੀਵਨੇਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਦਹੋਈ॥ ਚਿਨਾਕਉ
 ਪੁਰਿਭਗਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਿਆਮੇਦਿਨਸਕੈਕੋਈ॥ ਗੁਲਨਿਧਾਨੁਮਾਨਿਪਾਈਆਏਕੋਸਚਾਸੋਈ॥ ਨਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖੀਮਲਿਹੋਠਿਰਿਵਿਛੋੜਾਕਦੇਨਹੋਈ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਆਕਿਆਉਹਕਰੇ
 ਵੀਚਾਰੁ॥ ਸਬਦੈਸਾਰਨਜਾਲਈ॥ ਬਿਖੁਭੂਲਾਗਾਵਾਰਾ॥ ਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਬਹੁਕਰਮਕਰਵੈਦੂਜੈਭਾਇ
 ਪਿਆਗੁ॥ ਅਲਹੋਦਾਅਪੁਗਲਾਇਦੇਜਮੁਮਾਰਿਕਰੇਤਿਨਖੁਆਗੁ॥ ਨਨਕਕਿਸਨੇਆਖੀਐਜਾਅਪੋ
 ਬਖਸਲਹਾਰਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਕਰਤਾਸਭੁਕੇਛੁਜਾਲਦਾਸਭਿਜੀਅਤਮਾਰੇ॥ ਜਿਸੁਤੁਭਾਵੈਤਿਸੁ
 ਤੂਮੇਲਿਲੈਹਿਕਿਅਜੰਤਵਿਚਾਰੇ॥ ਤੂਕਰਲਕਾਰਲਾਸਮਰਬੁਹੈਸਚੁਸਿਰਜਲਹਾਰੇ॥ ਜਿਸੁਤੂਮੇਲਾਉਪ
 ਆਰਿਆਸੇਤੂਪੁਮਲੈਗੁਰਮੁਖਿਵੀਚਾਰੇ॥ ਹਉਬਾਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਆਪਲੇਜਿਨਿਮੇਰਹਾਰੇਅਯਮੁਲ
 ਖਾਰੇ॥ ੮॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਰਤਨਾਪਰਖੁਜੋਹੈਸੁਰਤਨਾਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ ਰਤਨਾਸਾਰਨਜਾਲਈਅਗਿ
 ਮਾਨੀਅੰਧੁਅੰਧਾਰੁ॥ ਰਤਨੁਗੁਰੁਕਸਬਦੈਰੂਏਰੂਏਲਹਾਰੁ॥ ਮੁਰਖਾਪੁਗਲਾਇਦੇਮਰਿਜਮਰਿ
 ਹੋਈਖੁਆਗੁ॥ ਨਨਕਰਤਨਾਸੇਲੈਹੈਜਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਲਰੈਪਿਆਗੁ॥ ਸਦਾਸਦਾਨਾਮੁਉਚਰੈਹਰਿਨਾਮੇ
 ਤਾਬਿਉਹਾਰੁ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜੇਆਪਲੀਤਾਹਰਿਰਖਾਉਰਧਾਰਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀ

ਅਹਿਰਿਨਾਮਿਨਲਗੀਪਿਅਗਾਮਤਤਮਜਾਲਹੁਗਇਜੀਵਦੇਗਇਆਪਿਮਰੇਕਰਤਾਗਿਹਉਮੈਵਡ
 ਰਹੁਪੈਭਾਇਦੂਜੈਕਰਮਕਮਾਇ। ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਜੀਵਦਿਆਮੁਏਹਰਿਵਿਸਰਿਆਦੁਖੁਪਾਇ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁਅੰਤਹੁਹਿਰਦਾਸੁਪੁਰੈਤਿਸੁਜਨਕਉਸਭਿਨਮਸਕਾਗੀ॥ ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਹੈਤਿਸੁ
 ਜਨਕਉਹਉਥਾਉਹਗੀ॥ ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਬੁਧਿਬਿਬੇਕੁਹੈਹਰਿਨਾਮੁਰਾਗੀ॥ ਸੇਸਤਿਗੁਰੁਸਭਨਾਕਾਮਿਤੁਹੈ
 ਸਭਾਤਿਸਹਿਪਿਅਗੀ॥ ਸਭੁਅਤਮਗਾਮੁਪਸਾਰਿਆਗੁਰਬੁਧਿਥੀਚਰੀ॥੯॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁ
 ਰਸੇਵੇਜੀਅਕੇਥੰਧਨਾਵਿਚਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਗੀ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਉਰਤਪਾਵਹੀਮਰਿਜੀਮਹਿਅਵਹਿ
 ਜੀਗੀ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਛਿਕਾਬੋਲਾਨਾਮੁਰਵਸੈਮਨਮਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਾਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਮਪੁਰਿਥ
 ਪੇਸਗੀਅਨਿਮੁਹਿਕਾਏਉਰਿਜਾਗੀ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਜਾਲਉਐਸੀਗੀਤਿਜਿਤੁਮੈਪਿਅਗਵੀਸਰੈ॥ ਨਾਨਕਸਾਈ
 ਭਲੀਪਗੀਤਿਜਿਤੁਸਹਿਬਸੇਤੀਪਤਿਰਹੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਇਕੇਦਾਤਾਸੇਵੀਐਹਰਿਇਕੁਪਿਅਈਐ
 ਹਰਿਇਕੇਦਾਤਾਮੈਗੀਐਮਨਚਿਦਿਅਪਈਐ॥ ਜੇਦੂਜੇਪਾਸਹੁਮੈਗੀਐਭਾਲਾਜਮਗਈਐ॥ ਜਿਨਿਸੇਵਿ
 ਆਤਿਨਿਛਲੁਪਾਇਆਤਿਸੁਜਨਕੀਸਭਭੁਖਗਵਈਐ॥ ਨਾਨਕਾਤਿਨਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਨਅਨਾਦਿਨੁਹਿ
 ਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਪਿਅਈਐ॥੧॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਭਗਤਜਨਕਉਆਪਿਤੁਠਮੇਗੀਪਿਅਗਾਅਪੇਲਾਇ
 ਅਨੁਜਨਲਾਇ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀਭਗਤਜਨਕਉਦਿਤੀਅਨੁਸਿਰਿਛਤੁਸਚਾਹਰਿਥਲਾਇ॥ ਸਦਾਸੁਖੀਏਨਿ
 ਰਮਲੇਸਤਿਗੁਰਕੀਕਰਕਮਾਇ॥ ਗਜੇਚਿਦਿਨਅਖੀਅਹਿਭਿਵਿਮਰਹਿਛਿਰਿਜੂਨੀਪਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਵਿਲੁ
 ਨਵੈਨਕੀਵਛੀਛਿਰਹਿਸੋਭਾਮੁਲਿਨਪਾਗੀ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਸੁਨਿਸਿਖਿਐਸਾਦੁਨਆਇਚਿਜੇਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਸ
 ਥਦਿਨਲਾਗੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਵਿਚਹੁਕੁਮੁਭਉਭਾਗੈ॥ ਜੇਹਾਸਤਿਗੁਰਨੇਜਲੈਤੇਰ
 ਤੈਵੇਤਾਸਾਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਲੈਵਡਿਅਈਹਰਿਦਰਿਸੈਤਨਿਆਗੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਗੁਰਸਿਖੀਮਨਿਧਰਿਪੀਤਿਹੈਗੁਰਪੁਜਲਾਅਵਹਿ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਵਲੀਜਹਿਰੇਗਾਸੈਉਲਾਹਹਰਿਨਾਮੁਲੈ
 ਜਾਵਹਿ॥ ਗੁਰਸਿਖਕੇਮੁਖਉਜਲੇਹਰਿਦਰਗਹਭਵਹਿ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬੋਲੁਹਰਿਨਾਮਕਾਵਡਭਾਗੈ
 ਸਿਖਗੁਲਾਸੀਝੁਕਾਵਹਿ॥ ਤਿਨਗੁਰਸਿਖਕਉਹਉਵਾਰਿਅਜੇਥਹਦਿਅਉਠਦਿਅਹਰਿਨਾਮੁਪਿਅ
 ਵਹਿ॥੧॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਘਰਿਹੈਦੀਵਸੁਨਜਾ
 ਲਨੀਅੰਧੇਭਉਕਿਮੁਏਬਿਲਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਕੰਚਨਕੀਇਆਨਿਰਮਲੀਜੇਸਚਿਨਾਮਸਚਿਲਾਗੀ॥
 ਨਿਰਮਲਜੇਤਿਨਿਰੋਜਨੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਭੁਭਉਭਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਅਨਾਦਿਨੁ

ਹਰਿਬੈਰਗੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਗੁਰਸਿਖਪਤੁਪੈਨੂੰ॥ ਜੇਨੀਗੁਰਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿਆਹਰਿਕੰਨੀ॥ ਗੁਰਿਸਾਤਿ
 ਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਵਾਇਆਤਿਨਿਹਉਮੈਦਬਿਪਭੰਨੀ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਿਨਵੈਕੀਮਤੁਨਹੈਵੀਚਾਰਿਤਿਠਹਰਿਸੀ
 ਨੀ॥ ਜੇਨਗੁਰਸਿਖਕਉਹਰਿਸਿਤੁਸਵੈਉਤਿਨੀਸਾਤਿਗੁਰਕੀਗਲਮੰਨੀ॥ ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਇਦੇ
 ਤਿਨਚਰੀਚਵਗਲਿਵੈਨੀ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਮਨਮੁਖੁਕਾਇਰੁਕਰੂਪੁਯੋਬਿਨੁਨਵੈਨਕੁਨਾਹੀ॥ ਅ
 ਨਦਿਨੁਪੈਪੈਵਿਆਪਿਆਸੁਪਨੈਭੀਸੁਖੁਨਾਹੀ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਤਾਉਬਰਹਿਨਹਿਤਖਪੇਦਖਸ
 ਯਹੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਦਰਿਸੋਹਦੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਹੀ॥ ਅੰਤਰਿਸੀਤਿਸਦਾਸੁਖੁਦਰਿ
 ਸਚੈਸੇਭਾਪੀ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਪਾਇਆਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਹੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਹਿ
 ਲਾਦਿਜੀਪਹਰਿਗਤਿਪਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਕਿਹਰਿਨੀਮਾਲਿਵਲਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਸਿਸਟਿਹਰਿਉ
 ਪਦੇਸੁਸੁਲਾਈ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਹਰਿਨਾਮੁਨਕਿਨੈਪਾਇਆਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਭਗਤਿਹਰਿਆਪਿ
 ਲਾਈ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਸਾਤਿਗੁਰਕੀਪਰਗੀਤਿਨਮਈਆਸਬਦਿਨਲਗੇਭਾਉ॥ ਚਿਸੇਨੇਸੁ
 ਖੁਨਉਪਜੈਭਾਵੈਸਉਗੇਫਾਅਵਉਜਾਉ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਹਿਮਿਲੈਸਚੈਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥ ੧॥ ਮਃ ੩
 ਏਮਨਮੈਸਾਸਤਿਗੁਰੁਖੇਜਿਲਹਾਜਿਤੁਸੇਵਿਐਜਨਮਮਰਦਾਦੁਖੁਜਾਈ॥ ਸਹਸਾਪੁਲਿਨਹੋਵਈਹਉ
 ਮੈਸਬਦਿਜਲਾਈ॥ ਕੁਜੈਕੀਪਾਲਿਵਿਚਹੁਨਿਕਲੈਸਚੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ ਅੰਤਰਿਸੀਤੇਮਨਿਸੁਖੁਹੋਇ
 ਸਚਸਿਜਮਕਾਰਕਮਾਈ॥ ਨਾਨਕਪੂਰੈਕਰੀਮਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਹਰਿਜੀਉਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਈ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਕੈਘਰਿਦੀਬਾਹੁਹਰਿਹੋਵੈਤਿਸਕੀਮੁਠੀਵਿਚਿਜਗਤੁਸਭਾਏਆ॥ ਤਿਸਕਉਤਲ
 ਕੀਕਿਸੈਦੀਨਹੀਹਰਿਦੀਬਾਨਿਸਭਿਆਲਿਪੈਰੀਪਾਇਆ॥ ਮਾਲਸਾਕਿਅਹੁਦੀਬਾਲਹੁਕੋਈਨਸਿਭਜਿ
 ਨਿਕਲੈਹਰਿਦੀਬਾਲਹੁਕੋਈਕਿਥੈਜਾਈਆ॥ ਸੇਐਸਾਹਰਿਦੀਬਾਹੁਵਸਿਆਭਗਤਕੈਹਿਰਦੈਤਿਨਿਰ
 ਹਦੇਖੁਹਦੇਆਲਿਸਭਿਭਗਤਾਅਗੈਖਲਵਾਈਆ॥ ਹਰਿਨਵੈਕੀਵਾਚੁਆਈਕਰੀਮਪਰਪਾਤਿਹੋਵੈ
 ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਪਿਆਈਆ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਗਤੁਮੁਆਬਿਰਥਾ
 ਜਨਮੁਗਵਾਈ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਅਤਿਲਗਾਮਰਿਜੀਮੈਆਵੈਜਾਈ॥ ਵਿਸਟਾਮੈਦਰਿਵਾਸੁਹੋਠਿਰਿਠਿਰਿਤੁ
 ਨੀਪਾਈ॥ ਨਾਨਕਾਬਿਨੁਨਵੈਜਮੁਮਾਰਸੀਅੰਤਿਗਾਇਆਪਛੁਤਾਈ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਇਸੁਜਗਮਹਿਪੁਰਖੁ
 ਏਕੁਹੋਹੋਰਸਗਲੀਨਾਰਿਸਬਈ॥ ਸਭਿਘਟਭੋਗਵੈਅਲਿਪਤੁਰੈਅਲਖੁਨਲਖਲਾਜਾਈ॥ ਪੂਰੈਗੁਰਿ
 ਵੇਖਾਇਆਸਬਦੇਸੇਵੀਪਈ॥ ਪੁਰਖੈਸੇਵਹਿਸੇਪੁਰਖਹੋਵਹਿਜੇਨੀਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਈ॥ ਤਿਸਕਾਸਰੈ

ਗੁਰਿ ਮੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿ ਚਰ ਸਥਾ ਦਿਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਮੈ ਮੈਲੁ ਨੀਮਨ ਲਗੈ ਪਾਸੁ ॥ ਇਕਿ ਮਾ
 ਪੇਖਖਾਸੀ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁ ਦਾ ਬਿਧਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਾਇ ਕਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖ ਮਹਿ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰੇ ਤਿਪਾਸ
 ਗਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿ ਚਿ ਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁਤੁ ਦਖੁ ਲਾਗਾ ਜਲ ਤਾ ਕਰੇ ਪੁ
 ਕਾਗਾ ਜਿਨ ਕਾ ਰਹਿ ਗੁਰੂ ਵਿਸਰਿਆ ਸੇ ਨ ਉਪਕਰੇ ਅੰਧੀ ਵਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਖਸੇ ਬਖਸ ਲਾਹ
 ਗ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਅਪੇ ਅਪਿ ਅਪਿ ਸੁਕਰ ਤਾ ਕੇ ਟੀ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ਸੁ ਅਵਰ ਕਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਅਪੇ ਬੋਲੈ ਅਪਿ ਬੁ
 ਲਾਵੈ ਹਰਿ ਅਪੇ ਜਲਿ ਖਲਿ ਰਵਿ ਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਅਪੇ ਮਾਰੈ ਹਰਿ ਅਪੇ ਛੋੜੈ ਮਨ ਹਰਿ ਸਰਲੀ ਪਵਿ ਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਭਿ
 ਨੁ ਕੇਈ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਨਿਚੈ ਦਰਿ ਸਲੂ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ ਉਠਾ ਦਿਆ ਬਹਾ ਦਿਆ ਸੁ ਤਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭਿ ਹਰਿ ਲਹੀਐ ॥ ੨੧ ॥ ੨ ॥ ੫੩ ॥

ਗੁਰੁ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੧
 ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰ
 ਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਭਨਾ ਮਰਲਾ ਆਇ ਅਵੇਛੋ ਜਾ ਸਭਨਾਗ ॥ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਮਾਇ ਅਮਰੀ ॥ ਲਲਾ ਕਿਨਾਗ ॥ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ
 ਵੀਸੈ ਰੇਵੜ ਕੀ ਵੇਦਨਾ ਤਿਨਾਗ ॥ ੧ ॥ ਭੀਸਾਲਾ ਹਿਰਾ ਚਾਸੇਇ ॥ ਜਾ ਕੀਨ ਦਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਠਹਾ ਚੀ ॥ ਵਡਾ ਕਰਿ
 ਸਾਲਾਹ ਦਾਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀਇ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾ ਤਾਏ ਕੁਤੂ ਮਾਲਾ ਸਦਾ ਤਿਨ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੇਧੀਐ ਰੋਨ ਕਿਰੀ ਨੈ
 ਨਇ ॥ ੨ ॥ ਪਰਤਿ ਉਪਰਿ ਕੋਟਿ ਗੜ ਕੇਤੀ ਗਈ ਵਜਾਇ ॥ ਜੇ ਅਸਮਾਨਿ ਮਾਵਨੀ ॥ ਤਿਨ ਨ ਕਿਨ ਥਾਪਾਇ ॥ ਜੇ ਮਨਾ
 ਲਹਿ ਸੁਲੀਆ ਕਹੀ ਮਠਾ ਖਾਇ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਅਉਗਲ ਜੇ ਤਜੇ ਤੇ ਗਲੀ ਜੀ ਜੀਗ ॥ ਜੇ ਗੁਲ ਹੋਨਿ ਤ ਕਟੀ ਅਸਿ
 ਜੇ ਭਾਈ ਸੇਵੀਗਾ ਅਗੈ ਗਏ ਨ ਮੇਰੀ ਅਨਿ ਮਾਰਿ ਕਢੁ ਵੇਪੀਗ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਮਨੁ ਹਾਲੀ ਕਿਰਸਾਲੀ ਕਰ
 ਨੀਸਰ ਮੁਪਲੀ ਤਨੁ ਖੇਤੁ ॥ ਨਾਮੁ ਥੀ ਚੁਸੈ ਤੇ ਖੁਸੁ ਹਾਗ ॥ ਖੁਗਰੀ ਬੀਵੇ ਸੁਭਾ ॥ ਉਕਰ ਮਕਰਿ ਜੀ ਮਸੀਸੇ ਘਰਿ ਭਾਗ
 ਠਹੇ ਖੁ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇ ਅਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਨਿ ਮਾਇ ਅਜਗੁ ਮੇਹਿ ਆਵਿ ਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥ ਠਹਾ ਚੀ ॥ ਹਾਲਾਹਟੁ
 ਕਰਿ ਆਰਜਾ ਸਦਾ ਮੁਕਰਿ ਵਭੁ ॥ ਸੁਗਤਿ ਸੇਚ ਕਰਿ ਭੀ ਚਸਾਲਾ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਤਿਸੇ ਰਖੁ ॥ ਵਲ ਜਾਰਿ ਅਸਿਭਿ
 ਵਲ ਜੁਕਰਿ ਲੈਲਾ ਮਨ ਹਸੁ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨਿ ਸਾਸਤ ਸਉ ਦਾਗੀ ਸਤੁ ਘੋੜੇ ਲੈ ਚਲਾ ॥ ਖਰਦੁ ਬੰਨ੍ਹੀ ਗਿਆਈਅ
 ਮਤੁ ਮਨ ਜਾਲਾਹਿ ਕਲਾ ॥ ਨਿਰੋਕਾਰ ਕੈ ਦੇਸਿ ਜਾਹਿ ਤਾ ਸੁਖਿ ਲਹਹਿ ਮਹਲਾ ॥ ੩ ॥ ਲਾਇ ਚਿਤੁ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਮ

ਨਿਨਾਮੁ ਕਰਿ ਕੀਮੁ। ਬੰਨ੍ਹ ਬੰਨ੍ਹ ਦੀਅ ਕਰਿ ਪਾਵਨੀ। ਤਕੈ ਅਖੈ ਪੈਨੁ॥ ਨਨਕ ਵੇਖੈ ਨ ਦਰਿ ਕਰਿ ਚੜੈ ਚਵਗਲ
 ਵੇਨੁ॥ ੧॥ ੨॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੧॥ ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੇ ਬੇਟੀ ਕਾ ਸੁਰੈ ਚ ਤੁਰ ਜਵਈ॥ ਬਾਲ ਕੀ ਨਿਅ ਕੋ ਬਾਪੁ ਪਿ
 ਆਰਾਭੁ ਈਕੋ ਅਤਿ ਭਾਈ॥ ਹੁਕਮੁ ਭਾਇਆ ਬਾਹੁ ਘਰੁ ਛੋੜਿ ਅਖਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਗਈ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸ
 ਨਨੁ ਨ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਪੂਰਿ ਪੁਆਈ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਨਾ ਮੁਸਖਾਈ॥ ਪਾਇ ਪਰਉ ਗੁਰ ਕੈ ਬਾਧਿ ਹੋਯੋ ਜਿ
 ਨਿਸਾਚੀ ਬੁਝ ਬੁਝਈ॥ ਰਹਾਇ॥ ਜਗ ਸਿਉ ਝੂਠ ਪੀਤਿ ਮਨੁ ਬੋਧਿ ਆਜਨ ਸਿਉ ਵਾਤਰ ਚਾਈ॥
 ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਮਹਿ ਨਿਸਿ ਮਗੁ ਜੈ ਹੋ ਨਾਮੁ ਲੇਵੈ ਮੈਗੇ ਬਿਖੁ ਖਾਈ॥ ਗੋਪਲ ਵੇਲ ਰਤਾ ਹਿਤ ਕਾਰੀ ਸਥਾਈ
 ਰਤਿ ਨ ਆਈ॥ ਰੋਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਗਸਿਨੀ ਬੇਧਿ ਆਮਨ ਮੁਖਿ ਪਾਤਿ ਗਵਾਈ॥ ੨॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਸਹਜੁ ਨ ਚ
 ਖਿ ਆਜਿ ਹਰ ਸੁਨਹੀ ਗਈ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਨੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿ ਆਦਰ ਕੀ ਬਥਰਿ ਨ ਪਾਈ॥ ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਚ
 ਚਿ ਆਖੀ ਧਿਆ ਆਪੁ ਦੁਹ ਦਿਸੈ ਨ ਭਾਈ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਠ ਉਰਨ ਪਵੈ ਅਪੁਨਾ ਕੀ ਅਕਸਾਈ॥ ੩॥ ਨ
 ਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਅਖੀ ਵੇਖ ਕਹਲਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਕੰਨੀ ਸੁਲਿ ਸੁਲਿ ਸਥਾ ਦਿਸਲੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ॥
 ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਪੁਰਨ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ॥ ਨਨਕ ਗੁਰੁ ਵਿਲੁਤੁ ਮੁਨ ਭਾਗੈ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆ
 ਈ॥ ੧॥ ੨॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੧॥ ਪੁਰੁ ਪਰਤੀ ਪੁਰੁ ਪਾਲੀ ਅਸਲੁ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਚਉਥਾ ਆਸਗਲ ਭਵਲ ਕੀ
 ਮੁਰਤਿ ਏਕਾ ਮੁਖਿ ਤੈਰੈ ਟਕਸਾਲਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਲਾ ਜਾ ਲਿਖ ਲਿਖ ਮਹੀ ਅਲਿਭ ਰਿਪੁ
 ਰਿਲੀ ਲਾ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਲਾ॥ ਰਹਾਇ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤੇਰੁ ਪੁਕਿਰੇਯਾ॥ ਏਕੁ ਤੁਰੁ
 ਪਿਠਿ ਰਹਿ ਪਰਛੰਨਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸਹੀ ਜੇਯਾ॥ ੨॥ ਅੰਤ ਜ ਜੇਗਾ ਉਤ ਭੁਜ ਸੇ ਤਜ ਤੇਰੇ ਕੀ ਤੇਜੀ ਚਾਏ ਕੁ
 ਪੁਰਬੁ ਮੈ ਤੇਰਾ ਦੇਖਿ ਆਤੁ ਸਭ ਨਾਮਾ ਹਿਰਵੈ ਤਾ॥ ੩॥ ਤੇਰੇ ਗੁਲ ਬਹੁ ਤੇ ਮੈ ਏਕੁ ਨ ਜਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖ ਰਿਖੁ
 ਏਜੈ॥ ਪਲਵਤਿ ਨਨਕ ਸੁਲਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਤੁਥ ਦਾ ਪਥਰੁ ਏਜੈ॥ ੧॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੧॥
 ਹਉ ਪਾਪੀ ਪਤਿ ਤੁ ਪਰਮ ਪਾਖੰਡੀ ਤੁ ਨਿਗਮ ਲੁਨਿ ਰੋਕਾਰੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਪਰਮ ਗਸਿਰਾ ਤੇਰਾ ਕੁਰਸਗ ਦਿਤੁ
 ਮਾਗੀ॥ ੧॥ ਕਰਤਾ ਤੁ ਮੈ ਮਾਲੁ ਨਿਮਾ ਲੋ॥ ਮਾਲੁ ਮਹਤੁ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਪਲੈ ਸਾਚੈ ਸਥਾ ਦਿਸਮਾਲੇ॥ ਰਹਾਇ॥ ਤੁ ਪੁਰਾ
 ਹਮ੍ਹ੍ਰਿਏ ਤੁ ਗਉਗਾ ਹਮ੍ਹ੍ਰਿਏ॥ ਤੁ ਝੁਹੀ ਮਨ ਰਾਤੇ ਅਹਿ ਨਿਸਿੰਧੂ ਤੁ ਤੇਰਿ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਮਨ ਰੇ॥ ੨॥ ਤੁ ਮ
 ਸਾਚੈ ਹਮਤੁ ਮਹੀ ਗਾਯੇ ਸਥਾ ਦਿਭੇ ਦਿਛੁ ਨਿਸਾਚੇ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਨਾ ਮਰਤੇ ਸੇ ਸੁਚੈ ਮਹਿ ਜਨਮੇ ਸੇ ਕਾਢੇ॥ ੩॥
 ਅਵਹਨ ਦੀਸੈ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ਤਿਸਹਿ ਸਰੀ ਕੁਰ ਕੋਈ॥ ਪਲਵਤਿ ਨਨਕੁ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸਾ ਗੁਗਮਤਿ ਜਾਨਿ
 ਆਸੇਈ॥ ੧॥ ੫॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੧॥ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ਨਾਤਿ ਸੁਕਲੁ ਨ ਕਰਮਾ॥ ਜਾਤਿ ਅ

ਜਾਤਿ ਅਜੇ ਨੀ ਸੰਭਵਿ ਨਾਤਿ ਸੁਭਾਇ ਨ ਭਰਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਆਗਵਿਟੁ ਹੁਕੁ ਰਚਾਇ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਰੂਪ ਵਰੁ
ਨਤਿ ਰੇਖਿ ਆਸਾਚੈ ਸਥਾਇ ਨੀਸਾ ਲਾਗਹਾਰਿ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਮਾਤਿ ਪਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਨਾਤਿ ਸੁਕਾ ਮੁਨ ਨਹੀ ॥ ਅਕੁਲ
ਨਿਰੰਜਨ ਅਪਰਪਰੈ ਪਰਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਕੁ ਮੁਲੁ ਕਾਇਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ
ਸਥਾਈ ॥ ਬਜਰਕ ਪਾਟ ਮੁਕਤੇ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਰਭੈ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥ ਜੋਤਿ ਪਾਇ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਜੋਤਿ ਵਸਗਤਿ
ਗੁਗਤਿ ਸਥਾਈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਵਿਛੂਟਹਿ ਸਥਾਵਰੁ ਕਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ਸੁਚੈ ਭਾਵੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵੈ ਵਿਰਲੇ
ਸੁਚਾ ਚਾਗੀ ॥ ਤੈਰੇ ਉਪਰਮ ਤੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ਨ ਕਸਗਲੇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੧
ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਐ ਤਿਉ ਸਾਕੁ ਤਮਰੈ ਪਿਆਸਾ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮਰੈ ਐ ਰੇ ਮਨ ਜੇ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ਸਾ
ਸੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਾਸੁ ਲੇਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਾਇ ਹਰਿ ਸੁਰਿ ਉਲਾਹਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ॥ ਰਹਾਰਿ ਸਿਤ ਜਨਾ
ਮਿਲੁ ਸੋਗਤੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਜੋਗੀ
ਜਤ ਬਹਰਾ ਤਪੁ ਨਾਹੀ ਸਤ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਤਿਉ ਨਾਮੋ ਬਿਨੁ ਦੇਹੀ ਜਾਮੁ ਮਰੈ ਅੰਤ ਰਿਦੇਖੁ ॥ ੩ ॥ ਸਾਕੁ ਤਪੇ
ਮੁਨ ਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੂਪ ਭਦਾਤਾ ਦਾ ਨਿਮਤਿ ਪੂਰਾ ਹਨ ਬਾਰੇ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਮੈਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਬਿਰਨ
ਹਾਈ ਹਰਿ ਦੀ ਜੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗਵਿ ਰਹਿ ਆਬ ਨ ਵਰੀ ॥ ਜਾਲਿ ਥਾਲਿ ਮਹੀ ਆਲਿ ਗੁਪ
ਤੇ ਵਰਤੈ ਗੁਰ ਸਥਾਈ ਦੇਖਿ ਨਿਹਰੀ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਰਿ ਮਰਤ ਪਾਇ ਆਲਾ ਅਕਾਸੁ ਦੇਖਾਇ ਚੇ ਗੁਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸੇਕੁ ਮੁਅਜੇ ਨੀ ਰੈ ਭੀਰੋ ਨੀ ਘਟ ਭੀਤ ਰਿਦੇਖੁ ਮੁਰਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਉ
ਇਹੁ ਜਗੁ ਬਪੁੜੈ ਇਨਿ ਦੂਜੈ ਭਗਤਿ ਦੇਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ਐ ਸਾਕੁ ਤਬ ਜੀ
ਹਰੀ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਬੰਧਨ ਤੇ ਜੇ ਸਿਰੇ ਰੇ ਬਹੁ ਜਿਨ ਗਰਭ ਮਝਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਰਤਨ
ਪਰਗਾਸਿ ਆਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਨਿ ਰੇ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਜਲ ਨਿਪਿਕ ਗਲਿ ਤ
ਮਜਾਹਿ ਆਏ ਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰ ਪਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਛੇਤੁ ਦੇਸੁ ਭੇਖ ਚਤੁਰਾਈ ਦਾ ਬਿਧਾਇ ਹੁਣ ਲੁਨਹੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਮਨ ਰੇ ਬਿਰਹੁ ਮਤੁ ਕਤ ਜਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਬਾਰਿ ਚੂਢਤ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਪਵਹਿ ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਘਟ ਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥
ਰਹਾਰਿ ਅਵਗੁਲ ਛੇਰਿ ਗੁਲਾ ਕਉ ਪਾਵਹੁ ਕਰਿ ਅਵਗੁਲ ਪਛੁਤਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਸਰਾ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਾਰਨ ਜਾ
ਲਹਿ ਠਿਠਿਕਿ ਰੀਚ ਬੁਝਹੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤ ਰਿ ਮੈਲੁ ਲੇਭ ਬਹੁ ਝੂਠ ਬਾਰਿ ਨਾ ਵਹੁ ਕਹੀ ਜੀਉ ॥
ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਦ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅੰਤ ਰੀਗਤਿ ਤਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਪਰਹਰਿ ਲੇਭੁ ਨਿੰਦਾ ਬੁਝਾਤਿ ਅ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਚਨੀ ਛਲੁ ਪਹੀ ਜੀਉ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਨਨਾਨਕ ਸਥਾਇ ਸਭਾ ਹੀ ਜੀਉ ॥
 ੧॥ ੧॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਮੁਸਤਰਾ ਖਿਨ ਸਾ ਕਹਿ ਕੀਪਰਾ ਘਰੁ ਜੋ ਹਨ ਲਾਗਾ ॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਰਖਹਿ ਜੋ
 ਰਸੁ ਚਾਖਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਕਰਾਗਾ ॥ ੧॥ ਮਨਰੇ ਸਮਝੁ ਕਵਨ ਮਾਤਿ ਲਾਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਨਰਸ ਲੋਭਾ
 ਨੇ ਠਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹਿ ਅਭਾਗਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਅਵਤ ਕਉ ਹਰਖ ਜਾਤ ਕਉ ਰੋਵਹਿ ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨ ਲੇਲਾ
 ਗਾ ॥ ਆਪੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭੋਗਿ ਭੋਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਅਨਰਾਗਾ ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਰਸ ਉਪਰਿ ਅਵਰੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ
 ਜਿਨਿ ਪੀਅਸੈ ਰੋਪਤਾਗਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਤਾ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਸੁ ਖੋਇਆ ਜਾ ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਾਤਿ ਲਾਗਾ ॥ ੩॥
 ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨ ਪਤਿ ਦੇਹੀ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਦੇ ਉਸਮਾਗਾ ॥ ਜੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗਈ ਮਨੁ ਰੋਪਿ ਤੈ ਹਰਿ
 ਲਿਵਲਾਗਾ ॥ ੪॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰੀ ਮਾਲਿਐ ਜਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਸ ਮਨ ਮੁਜੀਪ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ਮਸਤ ਕਿਭਾਗਾ ॥ ੫॥ ੧॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਨੁ ਬਿਨੁ ਲੇਖੈ ਨ
 ਹੋ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਮਾਧਿਅ ਲੇਖੁ ਕਦਰ ਤਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥ ੧॥ ਮਨਰੇ ਗਮ ਜਪੁ ਹੁਸ
 ਕੂਹੇਈ ॥ ਮਹਿ ਨਿਸਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸੇਵਹੁ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਸੋਈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਜੇ ਅੰਤਰਿ ਸੇਧਾ ਹਰਿ
 ਦੇਖਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹੁ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਜੋ ਤਿਸ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥
 ੨॥ ਚਲੋ ਤੇ ਠਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਅਪਨੈ ਗੁਰੀ ਮਾਲਿਐ ਇਹ ਮਾਤਿ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥ ਦੇਖਿ ਅਵਿਸਦੁ ਹਰਿ ਚਿ
 ਸਮਾਦੀ ਦੁਖ ਬਿਸਰੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥ ੩॥ ਪੀਵਹੁ ਅਪਿਉ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥
 ਜਨਮ ਮਰਲ ਭਵ ਭੈ ਜਨੁ ਗਈਐ ਪੁਨਰ ਪਿਜਨ ਹੁਨ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥ ੪॥ ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜੋ ਤਿਸ ਥਾਈ ਸੋਈ
 ਭੇਦੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਅਪਰਿਪਗ ਪਾਰਬਰਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਨਕ ਗੁਰੀ ਮਾਲਿਐ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥ ੫॥ ੧॥
 ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵਾਤ ਦਹੀ ॥ ਗਵਾ ॥ ਤਾ ਗਵੇ ਕਾ ਛਲੁ ਪਾਵੀ ॥ ਗਵੇ ਕਾ ਛਲੁ ਹੋ
 ਈ ॥ ਜਾ ਅਪੇ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਨਿਪਿ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਚ ਮਹਿ ਰਹਿ ਅਸਮਾਈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਗੁ
 ਰਸਾਖੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥ ਤਾ ਚੰਚਲ ਮਾਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥ ਗੁਰਸਾਖੀ ਕਾਉ ਜੀਆਗਾ ॥ ਤਾ ਮਿਟਿ ਅਸਗ
 ਲ ਮੰਧਾਗਾ ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਤਾ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰੁ ਭਾਗਾ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇਆ ॥
 ਤਾ ਸਹਜੈ ਕੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ੩॥ ਭਲਾ ਤਿਨ ਪੁਕੁ ਚੁਣੈ ਕੀ ਚਾਗੀ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰ ਲੀਸਾਗੀ ॥ ਕ
 ਰ ਲੀ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਅਪੇ ਮਾਲਿਐ ਸੋਈ ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੨॥

ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੩੧

੧੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੇਵਕੇਵਕਹਿਸਭਿਤੇਗੀਜਿਨਸਬਦੈਆਇਆਕੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਿਰਮਲੁਹੋਆਜਿਨਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗ
 ਵਾਇਆਮਨਦਿਨੁਗੁਲਗਵਹਿਨਿਤਸਾਚੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਯਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਠਕੁਰਹਮਬਰਿਕ
 ਸਰਦਿਤੁਮਗੀ॥ਏਕੋਸਚਾਸਚੁਤੂਕੇਵਲੁਆਪਿਮੁਰਗੀ॥ਰਹਾਓਜਾਗਤਰੇਭੇਨੀਪੁਭੁਪਾਇਆਸਬ
 ਦੇਹਉਮੈਮਰੀ॥ਗਿਰੀਮਹਿਸਦਹਰਿਜਨਉਦਸੀਗਿਆਨਤਤਬੀਚਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁ
 ਇਆਹਰਿਗੀਖਮਾਉਰਧਾਰੀ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਮਾਦਹਦਿਸਿਧਾਵਦਾਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇਆਮਨਮੁਖਮੁਗਪੁ
 ਹਕਿਆਮੁਨਚੈਤੈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਸਤਿਗੁਰੁਭੇਦੇਤਨਉਪਏਹਉਮੈਮੇਹੁਦਕਾਇਆ॥੩॥ਹ
 ਰਿਜਨਸਾਚੇਸਾਚੁਕਮਾਵਹਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ਅਪੋਮੇਲਿਲਏਪੁਰਿਸਾਚੈਸਚੁਗੀਖਮਾਉਰਧਾਰੀ॥
 ਨਨਕਨਵਹੁਗਾਤਿਮਤਿਪਈਏਹਰਸਿਭਮਰੀ॥੪॥ਸੇਰਠਿਮਹਲਾ੩ ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਭਗਤਨ
 ਕਉਦੀਆਨਉਹਰਿਧਨੁਸਚੁਸੇਇ॥ਅਖੁਟਨਮੁਪਨੁਕਦੇਨਿਖੁਟੈਨਾਹੀਕਿਨੈਨਕੀਮਤਿਹੋਇ॥ਨਾਮਧਰਿ
 ਮੁਖਉਜਲੋਹੇਏਹਰਿਪਾਇਆਸਚੁਸੇਇ॥੫॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਬਿਨੁਸਬ
 ਦੇਜਗੁਕੁਲਦਾਠਿਰਦਾਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਰਹਾਓਇਸੁਦੇਹੀਮੰਦਰਿਪੰਚਚੇਰਵਸਹਿਕਾਮੁਕ੍ਰੇ
 ਪੁਲੋਭੁਮੇਹੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੁਟਹਿਮਨਮੁਖਨਹੀਬੂਝਹਿਕੋਇਤਸੁਲੈਪੁਕਾਰਾ॥ਅੰਧਾਜਗਤੁ
 ਅੰਧੁਵਰਤਾਰਥਾਝੁਗੁਰੁਗੁਬਾਰਾ॥੬॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਕਰਿਕਰਿਵਿਗੁਤੇਕਿਹੁਚਲੈਨਚਲਾਦਿਆਨ
 ਲਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਨਮੁਖਿਅਵੈਸਦਾਹਰਿਨਮੁਸਮਾਲਿ॥ਸਚੀਬਾਣੀਹਰਿਗੁਲਗਵੈਨਦਗੀਨਦ
 ਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੭॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਸਦਾਘਟਿਚਨਲੁਅਮਰੁਸਿਰਿਬਾਦਿਸਾਹਾ॥ਮਨਦਿਨੁਭਗਤਿ
 ਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗਮਨਮੁਸਚੁਲਾਹਾ॥ਨਨਕਗਮਨੀਮਨਿਸਤਾਰਾਸਬਦਿਰਤੇਹਰਿਪਾਹਾ॥੮॥੨॥
 ਸੇਰਠਿਮਹਲਾ੩ ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਹੋਵੈਤਾਹਰਿਪਾਏਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਈ॥ਭਗਤਾਕਕਾਰਜੁਹਰਿਅਨਿ
 ਦੁਹੈਮਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਲਗਈ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸਦਾਇਕਰੇਗੀਹਰਿਸਿਉਹੋਸਮਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉ
 ਸਾਚੀਨਦਰਿਤੁਮਗੀ॥ਆਪਾਇਆਦਾਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਪਾਅਰੇਗਾਖਹੁਪੈਜਹਮਾਰੀ॥ਰਹਾਓਸਬਦਿਸ
 ਲਾਹੀਸਦਾਹਉਜੀਵਾਗੁਰਮਤੀਭਉਭਾਰਾ॥ਮੇਰਪੁਰੁਸਾਚਅਤਿਸੁਆਲਿਉਗੁਰੁਸੇਵਿਆਚਿਤੁਲਾ
 ਗਾ॥ਸਾਚਾਸਬਦੁਸਚੀਸਚੁਬਾਣੀਸੋਜਨੁਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥੨॥ਮਹਾਰੀਭੀਰੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਤਿ
 ਸਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਕੀਨੀਅਚਿਤੁਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਸਦਾ
 ਸੁਖੁਅੰਤਰਿਵਿਚਹੁਭਰਮੁਦਕਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਕਾਮਾਰਗੁਸਦਾਪੰਥੁਵਿਖੜਕੋਪਾਏਗੁਰਵੀਚਾਰ

ਹਰਿਕੈਰਿਗਿਗਤਾਸਬਦੇਮਾਤਾਹਉਮੈਤਜੇਵਿਕਾਗਾ। ਨਾਨਕਨੀਮਰਤਾਇਕਰੇਰੀ। ਸਬਦਿਸਵਾਰ
 ਲਹਾਗਾ॥੧॥੩॥ ਸੋਰਠਿਮਯਲ੩ ਹਰਿਜੀਉਤੁਪੁਨੇਸਦਾਸਯਾਹੀ। ਪਿਆਰੇਜਿਚਰਘਟਅੰਤ
 ਰਿਹੈਸਾਸਾ॥ ਇਕਪਲੀਖਿਨੁਵਿਸਰਹਿਤੁਸੁਆਮੀਜਾਲਉਬਰਸਪਚਾਸਾ। ਹਮਮੁਕਮੁਗਪਸਦੈਭਾਈਗੁ
 ਰਕੈਸਬਦਿਪਗਾਸਾ॥੧॥ ਹਰਿਜੀਉਤੁਮਾਪੇਦੇਹੁਬੁਝਈ॥ ਹਰਿਤੁਪੁਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਸਦਹੀਤੇਰੇਨਾਮ
 ਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮਸਬਦਿਮੁਏਸਬਦਿਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਭਾਈਸਬਦੇਹੀਮੁਕਤਿਪਾਈ॥ ਸ
 ਬਦੇਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਹਿਵਸਿਆਮਨਿਆਈ॥ ਸਬਦੁਗੁਰਦਤਾਜਿਤੁਮਨੁਗਤਾਹਰਿਸਿਉਰ
 ਹਿਆਸਮਾਈ॥੨॥ ਸਬਦੁਨਜਾਲਹਿਸੇਸੇਨੇਕੇਲੇਸੇਕਿਤੁਆਏ॥ ਸੰਸਾਰਾਹਰਿਰਸੁਨਪਾਇਆਬਿ
 ਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਜੀਮਹਿਵਾਰੇਵਾਗਾ॥ ਬਿਸਟਾਕੇਕੀਵੇਬਿਸਟਾਮਾਰਿਸਮਲੇਮਨਮੁਖਮੁਗਪਗੁਬ
 ਗਾ॥੩॥ ਆਪੇਕਰਿਵੈਖੈਮਾਗਗਿਲਾਏਭਾਈਚਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰਨਕੇਈ॥ ਜੇਪੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕੋਇਨਮੇ
 ਟੈਭਾਈਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੇਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਮੰਤਰਿਭਾਈਅਵਰਨਦੂਜਾਕੇਈ॥੪॥੫॥
 ਸੋਰਠਿਮਯਲ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਕਰਹਿਪਭਭਵਹਿਅਨਾਦਿਨੁਮੁਵਖਾਲੇ॥ ਭਗਤਾਕੀਸਰਕਰ
 ਹਿਆਪਗਾਖਹਿਜੇਤੈਰੇਮਨਿਭਲੇ॥ ਤੂਗੁਲਦਾਤਾਸਬਦਿਪਛਾਤਾਗੁਲਕਹਿਗੁਲੀਸਮਾਲੇ॥੬॥ ਮਨ
 ਮੇਰੇਹਰਿਜੀਉਸਦਾਸਮਾਇਆ॥ ਅੰਤਕਾਲਿਤੇਰਾਬੇਲੀਭੈਸਦਾਨਿਬਰੇਤੈਰੇਨਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਸਟ
 ਚਉਕੜੀਸਦਾਕੁਕੁਕਮਵਹਿਨਾਬੁਝਹਿਵੀਚਰੇ॥ ਨਿੰਦਾਦੁਸਟੀਤੇਕਿਨਿਠਲੁਪਾਇਆਹਰਲਾਖਸ
 ਨਖਹਿਬਿਦਗੇ॥ ਪਹਿਲਾਦੁਜਨੁਸਦਹਰਿਗੁਲਗਾਵੈਹਰਿਜੀਉਲਾਏਉਬਾਗੇ॥੭॥ ਆਪਸਕਉਬਹੁ
 ਭਲਾਕਰਿਜਾਲਹਿਮਨਮੁਖਮਤਿਨਕਾਈ॥ ਸਾਪੁਜਨਕੀਨਿੰਦਾਵਿਆਪੇਜਾਸਨਿਜਨਮੁਗਵਾਈ॥ ਰਾਮਨ
 ਮੁਕਦੇਚੇਤਹਿਨਹੀਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਈ॥੮॥ ਸਫਲੁਜਨਮੁਭਗਤਾਕੀਤਾਗੁਰਸੇਵਾਅਪਿਲਾਏ॥
 ਸਬਦੇਗਤੇਸਹਜੇਮਤੇਅਨਾਦਿਨੁਹਰਿਗੁਲਗਾਏ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਰੈਕੇਨੰਤੀਹਉਲਾਗੀਤਿਨਕੈਪਏ॥
 ੧॥੫॥ ਸੋਰਠਿਮਯਲ੩ ਜੇਸਿਖੁਸਖਾਬੰਧਪੁਰੈਭਾਈਜੇਗੁਰਕੇਭਾਲੇਵਿਚਿਆਵੈ॥ ਆਪਦੈਭਾਏ
 ਜੇਚਲੈਭਾਈਵਿਛੁੜੇਚੇਟਖਾਵੈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੁਖੁਕਦੇਨਪਵੈਭਾਈ॥ ਨਿਰਿਠਿਰਿਪਛੇਰਾਵੈ॥੧॥
 ਹਰਿਕੇਦਾਸਸੁਹੇਲੇਭਾਈ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਬਿਖਦੁਖਕਾਟੇਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਇਹੁਕੁਟੇਬੁਸਭੁਜੀਅਕੇਬੰਧਨਭਾਈ॥ ਭਗਮਿਭਲਾਸੈਸਾਗਾ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਬੰਧਨਤੂਟਹਿਨਹੀਗੁਰਮੁ
 ਖਿਮੇਖਦੁਆਗਾ॥ ਕਰਮਕਰਹਿਗੁਰਸਬਦੁਨਪਛਲਹਿਮਾਰਿਜਨਮਹਿਵਾਰੇਵਾਗਾ॥੨॥ ਹਉਮੈਰਾਜ

ਗੁਪਤਚਿਰੰਗਿਯਾਭਾਈਕੋਇਨਕਿਸਹੀਕੋਗਾਗੁਰਮੁਖਿਮਹਾਪਾਇਨਿਗੁਲਗਾਵਨਿਨਿਜਘਰਿਹੋਇਬਸੇਗਾਐ
 ਥੋਕੁਏਸੁਆਪੁਪਛਾਏਹਰਿਪਭੋਹੋਤਿਸੁਕੇਗਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਦਾਦਇਆਲੁਹੈਭਾਈਵਿਲੁਭਾਗਾਕਿਆ
 ਪਾਈਐ॥ਏਕਨਦਰਿਕਰਿਵੈਖੈਸਭਉਪਰਿਜੇਹਭਾਉਤੇਹਠਲੁਪਈਐ॥ਨਾਨਕਨਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿ
 ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਈਐ॥੬॥ਸੋਗਠਿਅਯਲ ੩ ਸਚੀਭਗਤਿਸਤਿਗੁਰਤੇਹੋਵੈਸਚੀਹਿਰਦੈਬਾਲੀ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਦਾਪਾਏਹਉਮੈਸਬਦਿਸਮਾਲੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਚੇਭਗਤਿਨਹੋਵੀਹੋਰਭੂਲੀਠਿਗੋਇਆਲੀ॥
 ਮਨਮੁਖਿਟੋਹਿਸਦਾਦੁਖੁਪਾਵਹਿਨੂਕਿਮੁਏਵਿਲੁਪਈ॥੧॥ਭਾਈਰੇਸਦਾਰਹੁਸਰਲਾਈ॥ਅਪਲੀਨਦ
 ਰਿਕਰੋਪਚਿਰਖੈਹਰਿਨਾਮੋਦੇਵਡਿਆਈ॥ਰਹਾਓਪੁਰੇਗੁਰਤੇਆਪੁਪਛਾਤਾਸਬਦਿਸਚੈਵੀਚਗਾਹਿਰਦੈਜ
 ਵਨੁਸਦਵਸਿਆਤਜਿਕਮੁਕੋਪੁਅਹੰਕਾਰਾਸਦਹਜੁਰਿਗਵਿਆਸਭਠਾਈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਅਪਾਰਾਜੁਗਿਜੁ
 ਗਿਥਾਲੀਸਬਦਿਪਛਾਲੀਨਉਮੀਠਮੰਗਿਪਿਆਰਾ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਜਿਨਿਨਾਮੁਪਛਾਤਾਸਫਲਜਨ
 ਮੁਜਗਿਆਇਆ॥ਹਰਿਗੁਰੁਖਸਦਾਮਨੁਤਿਪਤਿਆਗੁਲਗਾਵੈਗੁਲੀਅਘਾਇਆ॥ਕਮਲੁਪਗਾਸਿਸਦ
 ਗੰਗਿਰਾਤਾਅਨਹਦਸਬਦੁਵਜਾਇਆ॥ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਕਮਲਬਾਲੀਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਰ
 ਮਨਮੰਗਾਤੋਕੋਇਨਬੂਝੈਗੁਰਮਤਿਰਿਦੈਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਮਗੁਪਛਾਏਹਰਿਗਸਿਰਸਨਗਸਾਈ॥ਜ
 ਪੁਤਪੁਸੈਜਮੁਸਭੁਗੁਰਤੇਹੋਵੈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਈ॥ਨਾਨਕਨਮੁਸਮਾਯਹਿਸੇਜਨਸੇਹਨਿਦਰਿਸਚੈਪਾਤਿਪਾਈ॥੪॥
 ੧॥ਸੋਗਠਿਅਯਲ ੩ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਉਲਟੀਭਈਭਈਜੀਵਤਮਰੈਚਾਬੁਝਪਾਈ॥ਸੋਗੁਰੁਸੇਸਿਖ
 ਹੋਜੇਸੁਜੇਤੀਜੋਤਿਮਲਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਹਰਿਹਰਿਸੇਤੀਓਵਲਾਇ॥ਮਨਹਰਿਜਪਿਮੀਠਲਾਗੈਭਾਈਗੁਰ
 ਮੁਖਿਪਾਏਹਰਿਥਾਈ॥ਰਹਾਓਬਿਨੁਗੁਰਪੀਤਿਨਉਪਜੈਭਾਈਮਨਮੁਖਿਦੂਜੈਤੁਹਕੁਟਹਿਮਨਮੁਖਕਰਮਕ
 ਰਹਿਭਾਈਪਲੈਕਿਛੂਨਪਾਈ॥੨॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਨਾਮੁਮਨਿਰਵਿਆਭਾਈਸਾਚੀਪੀਤਿਪਿਆਰਿ॥ਸਦਹ
 ਰਿਕੇਗੁਲਗਵੈਭਾਈਗੁਰਕੋਹੋਤਿਅਪਾਰਿ॥੩॥ਆਇਆਸੇਪਰਵਾਲੁਹੈਭਾਈਜਿਗੁਰਸੇਵਾਚਿਤੁਲਾਇ
 ਨਾਨਕਨਮੁਹਰਿਪਾਈਐਭਾਈਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਇ॥੪॥੬॥ਸੋਗਠਿਅਯਲ ੩ ਤਿਹੀਗੁਲੀਤਿਭਵਲ
 ਨਵਿਆਪਿਆਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਬੁਝਾਇ॥ਰਾਮਨਾਮਿਲਾਗਿਛੂਟੀਐਭਾਈਪੁਛਹਾਰਿਅਨੀਅਜਾਇ॥
 ੧॥ਮਨਰੇਤੈਗੁਲਛੋਡਿਚਉਖੈਚਿਤੁਲਾਇ॥ਹਰਿਜੀਉਤੇਰੈਮਨਿਵਸੈਭਾਈਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਲਗਾਇ॥
 ਰਹਾਓਨਾਮੈਤੇਸਭਿਉਪਜੈਭਾਈਨਾਇਵਸਰਿਐਮਰਿਜਾਇ॥ਅਗਿਆਨੀਜਗਤੁਅਪੁਰੈਭਾਈਸੁਤੇ
 ਗਏਮੁਟਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੇਸੇਉਬਰੇਭਾਈਭਵਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿ॥ਜਗਮਹਿਲਾਹਾਰਿਨਾਮੁਹੈਭਾ

ਏਹਿਰਦੈਗੀਅਉਰਧਾਗਿ॥ ੨॥ ਗੁਰਸਰਦਾਈਉਬਰੇਭਾਈਰਾਮਨਾਮਿਵਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਉਬੇੜ
 ਨਉਤੁਲਹੜਾਭਾਈ॥ ਜਿਤੁਲਗਿਪਾਰਿਜਨਪਾਈ॥ ੧॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿਮਯਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਸੁਖਸੰਗਰੁ
 ਜਗਅੰਤਰਿਹੋਰਖੈਸੁਖੁਨਾਹੀ॥ ਹਉਮੈਜਗਤੁਦਖਿਰੋਗਿਵਿਅਪਿਆਮਰਿਜਨਮੈਰੋਵੈਧਾਈ॥ ੧॥ ਪਲੈ
 ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਨਹਿਤਜਾਹਿਗਾਜਨਮੁਗਵਾਈ॥ ਰਹਚਿ॥
 ਤੈਗੁਲਪਤੁਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਹਰਿਰਸਸਾਦੁਨਆਈ॥ ਆਸੈਧਿਆਤਰਪਲੁਕਰਹਿਗਾਇਤੀਬਿਨੁਬੁ
 ਝੇਦੁਖੁਪਾਈਆ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰਨੇਵੈਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ ਜਿਸੇਨਾਪਿਮਿਲਾਏ॥ ਹਰਿਰਸੁਪੀਜਨਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤ
 ਸੇਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ ੩॥ ਏਹੁਜਗੁਅੰਧਾਸਭਾਅੰਧੁਕਮਾਵੈਬਿਨੁਗੁਰਮਗੁਨਪਾਏ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁ
 ਮਿਲੈਤਅਖੀਵੈਖੈਧਰੈਅੰਦਰਿਸਦੁਪਾਏ॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿਮਯਲਾ ੩ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਬਹੁਤਾਦੁ
 ਖੁਲਾਗਾਜੁਗਚਾਰੇਭਰਮਾਈ॥ ਅਮਦੀਨਤੁਮਜੁਗੁਜੁਗਦਾਤੇਸਬਦੇਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰਹੁਤੁਮਪਿਆਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਮੇਲਿਮਿਲਵਹੁਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵਹੁਆਪਾਰੇ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਮਨਸਮਾਰਿਦੁ
 ਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਲੀਪਾਈਆਨਾਮੁਅਪਾਗਾ॥ ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਅਕਿਲਾਬਿਖਕਾਟਲਾਹ
 ਗਾ॥ ੨॥ ਸਬਦਿਅਗੁਠਿਰਿਜੀਵਹੁਸਦੀਤਾਠਿਰਿਮਰਲੁਨਹੋਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਸਦਾਮਨਿਮੀਠਾਸਬਦੇ
 ਪਾਵੈਕੋਈ॥ ੩॥ ਦਾਤੇਦਾਤਿਰਖੀਯਥਿਅਪਲੈਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਦੇਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਸੁਖੁਪਾਈਆਦਰਗ
 ਹਜਾਪਹਿਸੇਈ॥ ੧॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿਮਯਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਤਾਸਹਜਪੁਨੇਉਪਜੈਗਤਿਮਤਿਤਦਹੀਪਾਏ॥
 ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਾਮਨਿਵਸਿਆਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਏ॥ ੧॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਰੁਜਗੁਬਚਿਰਨਾ॥ ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਾਸ
 ਬਦਨਜਾਣੈਝੂਠੈਭਗੀਮਭੁਲਾਨਾ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਤੈਗੁਲਮਾਇਆਭਗੀਮਭੁਲਾਇਆਹਉਮੈਬੰਧਨਕਮਾਏ॥
 ਜੈਮਲੁਅਰਲੁਸਿਰਉਪਰਿਉਭਉਗਰਭਜੇਨਿਦੁਖੁਪਾਏ॥ ੨॥ ਤੈਗੁਲਵਰਤਹਿਸਗਲਸੀਸਾਗਹਉਮੈ
 ਵਿਚਿਪਤਿਖੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਚਉਥਾਪਦੁਚੀਨੈਰਾਮਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈ॥ ੩॥ ਤੈਗੁਲਸਭਿਤੇਰੇਤੁਆ
 ਪੇਕਰਤਾਜੇਤੂਕਰਹਿਸੁਹੋਈ॥ ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਸਬਦੇਹਉਮੈਖੋਈ॥ ੧॥ ੧२॥ ੨੧॥
 ਰਾਗੁਸੋਗਠਿਮਯਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਲਿਪਦੇ॥ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਪੇਅੰਪਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਮਾਪੇਅੰਪਅਪਾਹੁ॥ ਵਲਜਾਰਾਜਗੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਮਾਪੇਸਚਾਸਾਹੁ॥ ਆ
 ਪੇਵਲਜੁਵਾਪਗੇਅੰਪਿਆਰਾਮਾਪੇਸਚੁਵੇਸਾਹੁ॥ ੧॥ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਾ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇ
 ਪਾਈਮੈਪਿਆਰਾਮੈਮਿਤੁਅਗਮਅਥਾਹ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਆਪੇਸੁਦਿਸਭਿਵੇਖਦਾਪਿਆਰਾਮੁਖਿਬੋਲੇਅੰਪਿ

੧॥ ਆਪੇ ਦਿਓ ਜਪਾਇਦੀ ਪਿਆਰਾ ਅਪਿਓ ਖਾਏ ਰਹਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਅਪਿਓ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਵੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥
 ੨॥ ਆਪੇ ਅਪਿਓ ਪਾਇਦੀ ਪਿਆਰਾ ਸਿਰਿ ਆਪੇ ਪੈਧੈ ਲਾਹਾ ॥ ਅਪਿਕਰਾ ਏਸ ਥੀ ਪਿਆਰਾ ਅਪਿਮਾਰੇ ਮਰਿ
 ਜਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਪਤਲੁ ਪਤਲੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪਾਰਿ ਲੈਯਾਹਾ ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥੀ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ
 ਅਪਿਚਲਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਚੜ੍ਹੇ ਲੀਯਦੀ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਚੋ ਜਵੈ ਖੈ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਅਪਿਦਇਆ ਲੁਏ ਪਿਆ
 ਰਾ ਜਨਨ ਕਰ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਹਾ ॥ ੪॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਆਪੇ ਅੰਤਰ ਜੇ ਰਜ ਸੇਤ ਜਉ ਤਭੁ ਜਾ ਆਪੇ ਖੰਡ
 ਆਪੇ ਸਭ ਲੋਇ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤੁ ਆਪੇ ਬਹੁ ਮਲੀਆ ਕਰਿ ਸਕਤੀ ਜਗਤੁ ਪੋਗੇਇ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸੁਤ ਪਾਰੁ ਹੀ ਪਿਆਰਾ ਸੁ
 ਤੁ ਖੰਚੇ ਢਹਿ ਦੇਗੇ ਹੋਇ ॥ ੫॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗਿਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਚਿ ਨ ਮੂਨਿ ਪਾਨੁ ਹੀ ਪਿਆਰਾ ਕ
 ਰਿਦਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੰਚੇਇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਆਪੇ ਜਲ ਥਲਿ ਸਭੁ ਤੁਹੈ ਪਿਆਰਾ ਪਭੁ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁਹੈਇ ॥ ਸਭਨਾ
 ਰਿਜਤੁ ਸਮਾਹਦੀ ਪਿਆਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਖੇਲਾਇਦੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁਹੈਇ ॥ ੬॥ ਅ
 ਪੇ ਹੀ ਅਪਿਨਿਰਮਲਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲਾ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕੀਸਤਿ ਪਾਇਦੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁਹੈਇ ॥ ਆਪੇ
 ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੈ ਮੈਂ ਪਿਆਰਾ ਅਪਿਲਖੈ ਵੈਸੋਇ ॥ ੭॥ ਆਪੇ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰੁ ਹੀ ਪਿਆਰਾ ਤਿਸੁ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵਰੁ
 ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਘਟਾ ਆਪੇ ਭੋਗਵੈ ਪਿਆਰਾ ਵਿਚਿ ਨਹੀ ਪੁਰਖ ਸਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦੀ ਪਿਆਰਾ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ੮॥ ੨॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਅਪਿਓ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਥਾਪਿਓ ਥਾਪੈ ॥ ਆਪੇ ਵੇ
 ਖਿਵਿਗਸਦੀ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਚੋ ਜਵੈ ਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਵਲਿ ਤਿਲਿ ਸਭੁ ਤੁਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ
 ਪੈ ॥ ੧॥ ਜੀਪਿ ਮਨਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਗਸਿਧਾਪੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨੁਮਹ ਗੁਸਮੀਠ ਗੁਰਸਬਦੀ ਚਖਿ ਜਾਪੈ ॥ ਰਹਾਇ ॥
 ਆਪੇ ਭੀਰੁ ਤੁਲਹੁ ਪਿਆਰਾ ਅਪਿਤਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੁ ਵਤਾਇਦੀ ਪਿਆਰਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਛੁ
 ਲੀਹਰਿ ਆਪੈ ॥ ਅਪਿਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਈ ਪਿਆਰਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਜਾਪੈ ॥ ੨॥ ਆਪੇ ਸਿੰਝੀ ਨਾ ਦੁਹੈ ਪਿਆ
 ਰਾ ਪੁਨੇ ਅਪਿਵਜਾਏ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਜੇਗੀ ਪੁਰਖੁ ਹੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਿਓ ਹੋ
 ਲਾਇ ਪਦੇ ਸੁਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਨਉ ਜਪਾਇਦੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ॥ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਪਿ
 ਹੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗੁਸੁ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਅਪਿਸਲਾਹਦੀ ਪਿਆਰਾ ਜਨਨ ਕਰਹਿ ਗਸਿਧਾਪੈ ॥ ੪॥ ੩॥
 ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਆਪੇ ਕੰਠਾ ਅਪਿਤਰਾ ਜੀਪੁ ਭਿਅਪੇ ਤੇ ਭਿੰਤ ਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਲਾਜਾ
 ਰਾ ਆਪੇ ਵਲਾਜੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਪਰਤੀਸਾਜੀ ਅਨੂਪਿ ਆਗੈ ਪਛੈ ਟੈਕੁ ਚਵਾਇਆ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨਹਰਿ
 ਤਰਿ ਪਿਆਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਮੂਨਿ ਪਾਨੁ ਹੀ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੀ ਠਾਢਾਇਆ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਆਪੇ

ਧਰਤੀ ਅਪਿਜਲੁ ਪਿਅਰਾ ਅਪੇ ਕੇਰੇ ਕਰਇਆ ਅਪੇ ਕੁਮਿਵਰਤਦਾ ਪਿਅਰਾ ਜਲੁ ਮਾਟੀ ਬੰਧਿ ਰਖਾਇ
 ਆ ਅਪੇ ਹੋਭਉ ਪਾਇਦਾ ਪਿਅਰਾ ਬੰਨਿ ਬਕਰੀ ਸੀਹੁ ਚਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਅਪੇ ਕਾਸਟ ਅਪਿਹਰਿ ਪਿਅਰਾ
 ਵਿਚਿ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਰਖਾਇਆ ਅਪੇ ਹੀ ਅਪਿਵਰਤਦਾ ਪਿਅਰਾ ਭੈ ਅਗਨਿ ਨਸਕੈ ਜਲਾਇਆ ॥
 ਅਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਇਦਾ ਪਿਅਰਾ ਸਾਹਲੈ ਦੇਸ ਭਿਲਵਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਅਪੇ ਤਲੁ ਦੀਬਲੁ ਹੈ ਪਿਅਰਾ ਅਪੇ
 ਪੇਕਰੈ ਲਾਇਆ ਜਿਉ ਅਪਿਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲੀਐ ਪਿਅਰੇ ਜਿਉ ਹਰਿ ਪਛਮੇਰੇ ਭਾਇਆ ਅਪੇ ਜੇ
 ਤੀਜੈ ਤੁਹੈ ਪਿਅਰਾ ਜਨਨ ਕਵਜਹਿ ਵਜਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਸੇਰਿ ਮਲਾਰ
 ਅਪੇ ਸਿਸਟਿਉ ਪਾਇਦਾ ਪਿਅਰਾ ਕਰਿ ਸੁਰਜੁ ਚੰਦੁ ਚਾਨਲੁ ॥ ਅਪਿਤਿ ਤਾਲਿਅ ਤਾਲੁ ਹੈ ਪਿਅਰਾ ਅਪਿ
 ਪਿਨਿ ਮਾਇਆ ਮਾਲੁ ॥ ਅਪਿਦਇਆ ਕਰਿ ਰਖਦਾ ਪਿਅਰਾ ਅਪੇ ਸੁਖ ਰੁਸੁ ਜਾਲੁ ॥ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾ
 ਮਨ ਮੁਨੀ ਸਾਲੁ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਪਿਆਇ ਤੁਹਰਿ ਹਰਿ ਬਹੁ ਕੰਨ ਅਵਲ ਜਾਲੁ ॥ ਰਹਿ ਆਪੇ ਹੀ
 ਗੁਲਵਰਤਦਾ ਪਿਅਰਾ ਅਪੇ ਹੀ ਪਰਵਲੁ ॥ ਅਪੇ ਬਖਸਕਰਾਇਦਾ ਪਿਅਰਾ ਅਪੇ ਸਚੁ ਨੀਸਾਲੁ ॥ ਅਪੇ ਹੁ
 ਕਮਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਅਰਾ ਅਪੇ ਹੀ ਫੁਰਮਾਲੁ ॥ ੬ ॥ ਅਪੇ ਭਗਤਿ ਭੈਰਵ ਹੈ ਪਿਅਰਾ ਅਪੇ ਦੇਵੈ ਦਲੁ ॥ ਅਪੇ
 ਪੇਸੇ ਵਕਰਾਇਦਾ ਪਿਅਰਾ ਅਪਿਦਿਵੈ ਮਾਲੁ ॥ ਅਪੇ ਤਵੀਲਾਇਦਾ ਪਿਅਰਾ ਅਪੇ ਗੁਲੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥
 ੭ ॥ ਅਪੇ ਵਰਾ ਅਪਿਹੈ ਪਿਅਰਾ ਅਪੇ ਹੀ ਪਰਧਾਲੁ ॥ ਅਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਅਰਾ ਅਪੇ ਤਲੁ ਪਕਵ
 ਲੁ ॥ ਅਪੇ ਅਤੁਲੁ ਤੁਲਾਇਦਾ ਪਿਅਰਾ ਜਨਨ ਕਵ ਸਦਕੁ ਰਬਾਲੁ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥ ਸੇਰਿ ਮਲਾਰ
 ਅਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇਦਾ ਪਿਅਰਾ ਅਪੇ ਭਗਤਿ ਉਮਾ ॥ ਅਪੇ ਗੁਲ ਗਵਾਇਦਾ ਪਿਅਰਾ ਅਪੇ ਸਥਾ ਦਿਸਮਾ
 ਯਾ ॥ ਅਪੇ ਲੇਖਾਇਆ ਪਿਲਿਖਾਰੀ ਅਪੇ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਰਾ ॥ ੯ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮਨ ਮੁਚਿ ਮਾਯਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ
 ਅਨਦੇਵੈ ਵਰਤਾਗੀ ਲੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਲਾਯਾ ॥ ਰਹਿ ਆਪੇ ਹੀ ਪੀਕਰੁ ਹੈ ਪਿਅਰਾ ਬੰਨਿ ਅਪੇ ਗਦੁ ਚਰਾ
 ਯਾ ॥ ਅਪੇ ਸਵਲ ਸੁੰਦਰਾ ਪਿਅਰਾ ਅਪੇ ਵੈ ਸੁਵਜਾਯਾ ॥ ਕੁਵਲੀ ਅਪੀ ਰੂਪ ਅਪਿਮਗਾਇਦਾ ਪਿਅਰਾ ਕਰਿ ਬਾ
 ਲਕ ਰੂਪ ਧਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਅਪਿ ਅਖ ਰੂਪਾਇਦਾ ਪਿਅਰਾ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਅਪਿ ਚੇਜਾਯਾ ॥ ਕਰਿ ਬਾਲਕ ਰੂਪੁ ਤਿ
 ਪਾਇਦਾ ਪਿਅਰਾ ਚੰਦੁ ਕੰਸੁ ਕੇਸੁ ਮਾਰਾਯਾ ॥ ਅਪੇ ਹੀ ਬਲੁ ਅਪਿਹੈ ਪਿਅਰਾ ਬਲੁ ਭੈਰਵ ਮੁਖ ਮੁਗਧਾਯਾ ॥
 ੧੧ ॥ ਸਭੁ ਅਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਅਰਾ ਵਸਿ ਅਪੇ ਜੁਗਤਿ ਹਥਾਯਾ ॥ ਗਲਿ ਜੇ ਵਹੀ ਅਪੇ ਪਾਇਦਾ ਪਿਅਰਾ
 ਗਾਜਿ ਉਪਭੁਖਿ ਚੈ ਤਿਉ ਜਾਯਾ ॥ ਜੇਗਰ ਬੈਸੇ ਪਚਸੀ ਪਿਅਰੇ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਸਮਾਯਾ ॥ ੧੨ ॥ ੬ ॥
 ਸੇਰਿ ਮਲਾਰ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨ ਮਥਿ ਛੁਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਮਹਿ ਕਰੀ ॥ ਸਾਧੁ ਪਸਤ ਹੀ

ਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗੋਬਿੰਦਸਗਣਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਅਤਿਪਿਆਰੀ॥ ਜਿਥਸਤਸੰਗਭਏ ੨੮੦
 ਸਾਧੁਜਨਹਿਰਦੈਮਲਿਆਸਾਤਿਮੁਰਾਰੀ॥ ਰਹਾਰੀ॥ ਭੂਹਿਰਦੈਗੁਪਤੁਵਸਹਿਦਿਨੁਰਤੀਤੇਰਭਉਨਬੁ
 ਣਹਿਗਵਰੀ॥ ਸਾਧਿਗੁਰਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗੁਲੰਗੁਲੁਵੀਚਾਰੀ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਾਸੁਭਾਇ
 ਆਸੀਤਿਆਈਦਰਸਾਤਿਬੁਧਿਨਿਵਾਰੀ॥ ਆਤਮਾਬ੍ਰਹਮਚੀਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਤਸੰਗਤਿਪੁਰਖਤੁਮਾਰੀ॥
 ੩॥ ਪੁਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਗੁਰਪਾਇਆਜਿਨਕਉਕਿਰਪਾਭਈਤੁਮਾਰੀ॥ ਨਨਕਅਭਲੁਸਹਜਸੁਖੁਪਾਇਆ
 ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਤੁਰੋਬਨਵਾਰੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੪ ਰਹਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਅੰਤਰਮਨੁਬੇਧਿਆਹਰਿਬਿ
 ਨੁਰਹਲੁਨਜਾਈ॥ ਜਿਉਮਛੁਲੀਬਿਨੁਨੀਗੋਬਿਨਸੈਤਿਉਨਮੋਬਿਨੁਮਰਿਜਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਜਲੁ
 ਦੇਵਹੁਰਿਨਈ॥ ਹਉਅੰਤਰਿਨਮੁਮੰਗਾਦਿਨਰਤੀਨਮੇਰੀਸੀਤਿਪਾਈ॥ ਰਹਾਰੀ॥ ਜਿਉਚਾੜਿਕੁਜਲੁ
 ਬਿਨੁਬਿਲਲਾਵੈਬਿਨੁਜਲਪਿਆਸਨਜਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਲਪਾਵੈਸੁਖਸਹਜੇਹਰਿਆਭਾਇਸੁਭਾਈ॥ ੨॥ ਮ
 ਨੁਖਭੂਖੇਦਹਦਿਸਰੋਲਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖਪਾਈ॥ ਜਨਮਿਮਰੈਠਿਰਿਜੋਨੀਅਵੈਦਰਗਹੀਮਲੈਸਜਾਈ॥
 ੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਰਿਰਸੁਅੰਤਰਿਪਾਈ॥ ਨਨਕਦੀਨਦਇਆਲਭਏਹੈਰਿਸਨਸਬ
 ਵਿਬੁਝਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੪ ਅਚਰਚਰੈਚਸਿਧਿਹੋਈਸੇਧੀਤੇਬੁਧਿਪਾਈ॥ ਪ੍ਰੇਮਕੇਸਰਭਾਗੇਤ
 ਨਭੀਤਰਿਤਾਕੁਮੁਕਾਇਅਜਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਅਪੁਨੇਜਨਕਉਦੇਹਿਬਢਿਆਈ॥ ਗੁਰਮਾਤਿਰਾਮਨਾ
 ਮੁਪਰਗਾਸਹੁਸਦਾਰਹੁਸਰਲਈ॥ ਰਹਾਰੀ॥ ਇਹੁਸੀਸਾਭਸਭੁਅਵਟਜਾਲਾਮਨਮੁਰਖਚੇਤਿਅਜਾਲਾ
 ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰਮੇਲਹੁਤਾਰਨਿਮਿਸਮਾਲਾ॥ ੨॥ ਜਿਸਕੀਵਬੁਸੇਈਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਜਿਸਨੇਦੇਇਸੁ
 ਪਾਏ॥ ਵਸਤੁਅਨੁਪਅਤਿਅਗਮਅਗੋਚਰਗੁਰਪੁਰਖਅਭਖੁਲਖਾਏ॥ ੩॥ ਜਿਨਿਏਹਚਖੀਸੇਈਜਾਣੈਗੁ
 ਗੋਕੀਮਿਠਿਆਈ॥ ਰਤਨੁਲੁਕਾਇਆਲੁਕੈਨਹੀਜੋਕੇਰਖੈਲੁਕਾਈ॥ ੪॥ ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਤੁਅੰਤਰਜਾ
 ਮੀਤੁਸਭਨਾਕਪ੍ਰਭੁਸੇਈ॥ ਜਿਸਨੇਦਭਿਕਰਹਿਸੇਪਾਏਜਨਨਾਨਕਅਵਰੁਨਕੇਈ॥ ੫॥ ੧॥ ੧੨॥ ੧੨॥
 ੩੩॥

ਗੁਰਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਪਉ ੧ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਕਿਸੁਉਜਾਚੀਕਿਸੁਆਗਪੀਜਸਭੁਕੇਕੀਤਹੋਸੀ॥ ਜੋਜੇਦੀਸੈਵਡਾਵੇਡੇਰਾਸੋਖਾਕੁਰਲਸੀ॥ ਨਿਰਭਉ ੧੧੬੪
 ਤਵਖੰਡਨੁਸਾਭਿਸੁਖਨਵਨਿਧਿਦੇਸੀ॥ ੧॥ ਹਰਿਜੀਉਤੇਰੀਦਾਤੀਰਾਜਾ॥ ਮਾਟਸੁਖਪੁਰਾਕਿਆਸਾਯਾਹੀਕਿ
 ਆਤਿਸਕਾਮੁਰਤਜਾ॥ ਰਹਾਰੀ॥ ਜਿਨਿਹਰਿਧਿਆਈਆਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਤਿਸਕੀਭੂਖਗਵਾਈ॥ ਮੈਸਧ

ਨੂਦੀਆਸੁਖਦਾਤੈਨਿਖੁਟਿਨਕਬਹੀਜਾਈ॥ ਅਨਦੁਭਾਇਆਸੁਖਸਹਜਿਸਮਲੇਸਾਤਿਗੁਰਿਮੋਖਿਮਿਲ
 ਈ॥ ੨॥ ਅਨਨਾਮੁਜਪਿਨਾਮੁਅਗਸਿਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਲੀ॥ ਉਪਦੇਸੁਸੁਲਿਸਾਧਸੰਤਕਾਸਭਚੁਕੀ
 ਕਾਟਿਜਮਦੀ॥ ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਲੁਹੋਆਪੁਭੁਮੇਰਸੇਲਾਗੇਗੁਰਕੀਬਾਲੀ॥ ੩॥ ਕੀਮਤਿਕਉਲੁਕਰੈ
 ਪੁਰਤੇਗੇਤੁਸਰਬਜੀਆਦਾਇਆਲਾ॥ ਸਭਕਿਛੁਕੀਤਾਤੇਰਵਰਤੈਕਿਆਹਮਥਾਲਗੁਪਾਲਾ॥ ਰ
 ਖਿਲੇਹੁਨਨਭਜਨੁਤਮਗਾਜਿਉਪਿਤਾਪੁਤਕਿਰਪਾਲਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫
 ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਸਲਾਹਿਐਭਾਈਨਤਿਤਨਿਹਿਰਦੈਪਾਗਾ॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਭਾਈਏਹਕਰਲੀਸਾਰ
 ਨਜਿਤੁਤਨਿਨਾਮੁਨਉਪਜੈਭਾਈਸੇਤਨਹੋਏਛੁਗਾ॥ ਸਪਸੰਗਾਤਿਕਉਵਾਰਿਆਭਾਈਜਿਨਏਕੈਕਾ
 ਰਅਧਰਾ॥ ੧॥ ਸੋਈਸਚੁਅਰਧਲਾਭਾਈਜਿਸਤੇਸਭਕਿਛੁਹੋਇ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਜਲਾਇਆਭਾਈਤਿ
 ਸੁਬਿਨੁਅਵਰਨਕੋਈ॥ ਰਹਚਿ॥ ਨਾਮਵਿਹੁਲੇਪਚਿਮੁਏਭਾਈਗਲਤਨਜਾਇਗਲੀ॥ ਵਿਲੁਸਜੋਸੋਚ
 ਨਪਾਈਐਭਾਈਸਾਚਾਅਗਮਪਲੀ॥ ਅਵਲਜਾਲੁਨਚੁਕਈਭਾਈਝੂਗੇਦੁਨੀਮਲੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਕੇਟਿਉਧਰਦਾਭਾਈਦੇਨਵੈਏਕਕਲੀ॥ ੨॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਸੋਧਿਆਭਾਈਵਿਲੁਸਤਿਗੁਰਭਭ
 ਮੁਨਜਾਈ॥ ਅਨਿਕਕਰਮਕਰਿਥਕਿਆਭਾਈਠਿਗਿਠਿਰਿਬੰਧਨਪਾਈ॥ ਚਾਰੇਕੰਡਾਸੋਧੀਅਭਾਈਵਿਲੁਸਤਿ
 ਗੁਰਨਾਹੀਜਾਈ॥ ਵਰਭਾਗੀਗੁਰਪਾਈਆਭਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ ੩॥ ਸਚੁਸਦਾਹੈਨਿਰਮਲਾਭਾਈ
 ਨਿਰਮਲਸਾਚੈਸੋਈ॥ ਨਦਰਿਕਰੋਜਿਸੁਆਪਦੀਭਾਈਤਿਸੁਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥ ਕੇਟਿਮਧੇਜਨੁਪਾਈਐਭਾਈ
 ਵਿਗਲਕੋਈਕੋਈ॥ ਨਨਕਰਤਾਸਚਿਨਾਮਿਭਾਈਸੁਦਾਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਈ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫
 ਜਉਲਉਭਾਉਅਭਾਉਇਹਮਨੈਤਉਲਉਮਿਲਲੁਦੁਗਈ॥ ਆਨਆਪਨਾਕਰਤਬੀਚਾਰਾਤਉਲਾ
 ਉਬੀਚੁਾਬਿਖਾਈ॥ ੧॥ ਆਪਵੇਐਸੀਦੇਹੁਬੁਝਈ॥ ਸੇਵਉਸਾਧਗਰਉਚਿਟਚਰਨਨਹਿਸੋਗੇਮੁਹਤੁਚ
 ਸਾਈ॥ ਰਹਚਿ॥ ਗੇਮਨਮੁਗਧਅਚੇਤਚੇਚਲਚਿਤਤਮਐਸੀਰਿਦੈਨਾਈ॥ ਪੁਨਪਤਿਤਿਆਗਿਆ
 ਨਤੁਗਚਿਆਉਗਝਿਉਸੀਗਿਥੈਰਈ॥ ੨॥ ਸੋਗੁਨਾਬਿਆਪੈਆਪੁਨਥਾਪੈਸਾਧਸੰਗਤਿਬੁਧਿਪਾਈ॥ ਸਾਕ
 ਤਕਾਥਕਨਾਇਉਜਾਨਉਜੈਸੇਪਵਨੁਝਲਾਈ॥ ੩॥ ਕੇਟਿਪਰਾਧਅਛਾਦਿਉਹੁਮਨੁਕਹਲਾਕਛੂਨ
 ਜਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਦੀਨਸਗਲਿਆਇਚਿਪ੍ਰਿਭਸਭਯੋਖਾਰਖਹਉਠਾਈ॥ ੪॥ ੩॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫
 ਪੁਤ੍ਰਕਲਝਲੋਕਗਿਹਥਨਿਤਾਮਾਇ॥ ਆਸਨਬੰਧੋਗੀ॥ ਅੰਤਰੀਥਾਰੋਕੇਖਰਨਹੋਸੀਸਭਮਿਥਿਆਅ
 ਸਨੇਹੀ॥ ੧॥ ਰੇਨਰਕਾਰੋਪੋਰਹੁਦੇਹੀ॥ ਉਝਿਜਾਇਗੋਪੁਮੁਖਾਦਗੋਇਕੁਭਾਜਹੁਗਮੁਸੇਨੇਹੀ॥ ਰਹਚਿ॥ ੩

ਨਿਸੰਦ੍ਰਿਅ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ਕੀਨੀ ਜਲ ਕੁ ਕਰ ਭਸਮੇ ਹੀ ॥ ਹੋਇ ਅਮੋਗ ਹਿਮ ਹਿ ਬੈਠ ਕਰ ਲ ਕਾਰ ਲਾਭਿ ਸੋਰੇ ਹੀ ॥ ੨ ॥
ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਮਲੀਏ ਸਾਜੇ ਕਾਚੈ ਤਾਗਿ ਪੋਰੇ ਹੀ ॥ ਤੂਟਿ ਜਾਇ ਗੋਸੁ ਤੁਥਾ ਪੁਰੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤੇ ਹੀ ॥ ੩ ॥
ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਸਿਰ ਜੇ ਸਿਰ ਜਿ ਸਵਰੇ ਤਿ ਸੁਧਿ ਆਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨੇ ਹੀ ॥ ਜਨਨ ਕਪਭ ਕਿਧਾ ਪਾਕੈ ਮੈਸਤਿ ਗੁਰ ਚਿਟ
ਗੇਹੇ ਹੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਪੁਰ ਭੇਟਿ ਚਿਵੇ ਭਭਾ ਗੀ ਮਨ ਹਿ ਭਾਇਆ ਪਰ ਗਾਸਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਪ
ਰੁਚਨ ਹਰਾ ਦੂਜਾ ਅਪੁਨੇ ਸਹਿ ਬਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਹਰੈ ॥ ਆਗੈ ਸੁਖ ਪਾਛੈ ਸੁਖ
ਸਹਜਾ ਪਰਿ ਮਨੈ ਦੁਆਰੈ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਕਰ ਲੈ ਹਰਾ ਸੇਈ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਚੁਰ
ਲੀਲਾ ਗੋਇ ਕਰਾ ਮਨ ਮਾਪਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਫਲ ਦਸਨੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਪਭੁ ਰੈ ਭੀ ਹੋਵਨ ਹਰਾ ॥ ਕੀਰਤਿ ਲਗ
ਇਅਪੁਨੇ ਜਨ ਗਖੇ ਅਪੁਨੀ ਪੀਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ੪ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਅਚਰ ਜਸੇ ਭਾ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਰਸੋ ॥
ਨਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਪੁਰ ਭੇਟਿ ਚਿਸ ਗਲੇ ਦੁਖ ਥਿਨਾਸੋ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਖੀਏ ਕਉ ਪੈਖੈ ਸਭ ਸੁ
ਖੀ ਅਰੋਗੀ ਕੈ ਭਾ ਲੈ ਸਭ ਰੇ ਗੀ ॥ ਕਰ ਲ ਕਰ ਵਨ ਹਰ ਸੁਆਮੀ ਆਪਨ ਹਾਥਿ ਸੋ ਜੋਗੀ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੋਰੇ ਜਿਨਿ ਅ
ਪੁਨ ਭਰਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਭਲੈ ਕੋਇ ਨ ਭੂਲਾ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਬਹੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਤ ਸੀਰੀ ਜ ਕ
ਮਨੁ ਸੀਤਲ ਚਿਹਨ ਲੈ ਸਗਲੀ ਠੀਠੀ ॥ ਹਉ ਮੈਰੇ ਗਿਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਬਿਅਪਿਤ ਚਿਹਨ ਮਿਮਰੈ ਬਿਲਾਤੀ ॥
੨ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀਨੈ ਤੀਪਵਿਅਤ ਕਉ ਸਰਬ ਪਗਾਸਾ ॥ ਅਗਿਆਨਿ ਅੰਧੈ ਰੈ ਸੁਣ ਸਿਨਾਹੀ ਬਹੁ ਬੋਝ
ਹੁਵੈ ਭਰਮਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਨ ਕਾਇ ਹੁਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ॥ ਜਨ ਕੀਤ ਨੁਤੇਰਾ ਸਾਧੁ ਗਵ
ਹਿ ਚਹੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਤਨੁ ਸੇਤਨ ਕਾ ਪਨੁ ਸੇਤਨ ਕਾ ਮਨੁ ਸੇਤਨ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ਸੇਤ
ਪੁਸਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਤਬ ਥੀਆ ॥ ੧ ॥ ਸੇਤਨ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਦਾਤਾ ਥੀਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸ
ਗਲਿ ਪੈਰੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੋ ਪਰਗਰਾਮੀ ਕੀਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਪੀ ਮਟਹਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨੁਗ ਸਿਗਾਈਐ ॥
ਈਹ ਸੁਖੁ ਅਗੈ ਮੁਖਿ ਜਲ ਜਨ ਕਾ ਸੋ ਗੁਵ ਭਭਾ ਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਰਸਨਾ ਏਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਪੂਰਨ ਜਨ ਕੀ ਕੋ
ਤ ਕਉ ਪਮਾ ਕਹੀਐ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਦਾ ਅਥਿਨਾਸੀ ਸਗਲਿ ਸੇਤਨ ਕੀ ਲਹੀਐ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਨੀਚ
ਅਨਥ ਅਪਰਾਪੀ ਚਿਟ ਸੇਤਨ ਕੀ ਅਹੀ ॥ ਬੂਝਤ ਮੇਰਾ ਹਿਅੰ ਪਕੂਪ ਮਹਿ ਨਨਕ ਲੇਹੁ ਨਿਬ ਭੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤੂ ਕਰ ਭੇਤਾ ਕੀਤੈ ਅਸਪੁਜਾਈ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਤੂ ਵਿਸਰ
ਹਿਨ ਹੀ ਚਰਨ ਪੁਵਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਣ ਨਿਪਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਸ
ਰੁਤੇ ਉਚ ਬਡਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਸੋ ਕਰਮ ਕਰ ਤੈ ਪਾਈ ਜੈ ਸੀ ਤੁਮ ਲਿਖ ਪਾਈ ॥ ਸੇਵ ਕ ਕਉ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਦੀ

ਨੀਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਆਖਈ॥ ੨॥ ਸਰਬਤਿ ਰੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸਮਾਨੇ ਜਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਭੁਝਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾ
 ਦਿ ਮਿਟਿ ਚਿਅਗਿ ਅਨਾਪੁਰਣ ਭਏ ਸਭ ਠਈ॥ ੩॥ ਸੋਈ ਗਿਅਨੀ ਸੋਈ ਪਿਅਨੀ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਭਈ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਸੁਭਏ ਦਇਆਲਾ ਚਾਕਉ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ॥ ੪॥ ੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
 ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੀ ਕਬਉ ਚੇਕ ਬਨੀ ਚੇ॥ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਈ ਐਕਾਨੁ ਜਤਨ ਚਿੜਕਿ ਕੋਨ ਪਹੁ ਚੇ॥ ੧॥
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਧ ਸਗਲਿ ਛੁਟ ਕਾਗਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਪੁਰੇ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਰਹਈ ਫਿਰਿ ਆਵਤ ਬਾਰੇ ਬਾਰਾ॥
 ਰਹਾਇ॥ ਚਿਹੁ ਭਰਮੁ ਕੁਲਾਵਾ ਕਹੀ ਅਭ ਤਿਨ ਮਹਿ ਚਿਗਾਇ ਚਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਪੂਰਨ ਭਗਤੁ ਪੁਰਖੁ
 ਆਮੀ ਕਾ ਸਰਬ ਕੋ ਬੇਨਿਆਗਾ॥ ੨॥ ਨਿੰਦ ਉਨਾਹੀ ਕਾ ਹੂਬਾ ਤੈਏ ਹੁਖ ਸਮ ਕਾ ਕੀਆ॥ ਜਾ ਕਉ ਕਿਪਾ ਕਰੀ
 ਪ੍ਰਭਿ ਮੈਰੈ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਨ ਚਿਲੀਆ॥ ੩॥ ਪਾਰਬੰਹਮ ਪੁਰੁਸ ਸਤਿ ਗੁਰਸਭ ਨ ਕਰਤ ਉਧਾਰਾ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨ ਹੀਤੀ ਐਏ ਹੁਪੁਰਨ ਤਤ ਬੀਚਾਰਾ॥ ੪॥ ੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਖੇਜਤ ਖੇਜਤ
 ਖੇਜੀ ਬੀਚਾਰਿ ਚਿਗ ਮਨ ਮਤਤ ਸਾਰਾ॥ ਕਿਲਾਵਿਖ ਕਾਟੇ ਨਿਮਖ ਅਗਾਧਿ ਆਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ॥ ੧॥
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਪੁਰਖਾ ਗਿਆਨੀ॥ ਸੁਲਿਸੁਲਿ ਮਹਾ ਰਿਪਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਸਾਧੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਨੀ॥ ਰਹਾਇ॥ ਮੁਕ
 ਚਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਪਾਈ ਐਸਰ ਬਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਭੁਗਤਿ ਦਨੁ ਦੇਵੈ ਪੂਰਨ
 ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ॥ ੨॥ ਸਵਲੀ ਸੁਲੀ ਐਰਸਨ ਗਈ ਐਹਿ ਰਦੈ ਪਿਆਈ ਐਸੋਈ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸ
 ਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਜਾਤੇ ਬਿਖਾਨੇ ਕੋਈ॥ ੩॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਰਚਨ ਜਨਮੁ ਪਾਇ ਆਕਰਹੁ ਕਿਪਾ ਕਿਰਪਾਲਾ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਲਗਾਵੈ ਸਿਮਰੈ ਸਦਾ ਗੁਪਾਲਾ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਕਹਿਏ ਸਨਾਨੁ ਸਿਮਰਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੇਗਾ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਲਾਥੇ ਪਭ ਸਰਣਾ ਪੁਗਟੇ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਦੀ
 ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਖਿਆ॥ ਗਾਵਹੁ ਸੁਲਹੁ ਪੜਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਗੁਰਪੁਰੈ ਤੂਰਾਖਿਆ॥ ੨॥ ਰਹਾਇ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਰਿ
 ਦੁਆ ਮੀਤਿ ਵਡਿ ਆਈ ਭੁਗਤਿ ਵਡਲ ਦਇਆਲਾ॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਪੈ ਜਰਬ ਦਾ ਆਇਆ ਆਇ ਬਿਰਦੁ
 ਪ੍ਰਦਿਪਾਲਾ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਨਿਤ ਭੁੰਚਹੁ ਸਰਬ ਵੇਲਾ॥ ਮੁਖਿ ਪਾਵਹੁ ਜਗਮਗਤਾ ਪੁਸਤੁ
 ਨਾਨਾ ਗੁਲਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਹੁ॥ ੪॥ ਸੁਲੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਆਮੀ ਮੈਰੈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਬਲਿ ਆਈ॥ ਪੁਰ
 ਟ ਭਈ ਸਗਲ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਨਾਨਕ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ॥ ੫॥ ੧੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
 ਏਕੁ ਪਤਾ ਏਕ ਸਕੇਹ ਮਥਾਰਿ ਕਤੂ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਹਾਈ॥ ਸੁਲਿ ਮੀਤਾ ਜੀਉ ਹਮਾ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਜਾ ਸੀ ਹਰਿ
 ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਈ॥ ੧॥ ਸੁਲਿ ਮੀਤ ਪੂਰੀ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ॥ ਰਹਾਇ॥ ਪਾਵਮ

ਲੇਵਾਮਲਿਮਲਿਧੋਵਾਇਹੁਮਨੁਤੈਭੁਦੇਸਾਸੁਦਿਮੀਤਾਹਉਤੇਰੀਸਰਲਾਮੁਆਇਆਪੁਭੀਮਲਉਦੇਹਉਪ
ਦੇਸਾ॥੨॥ਮਨੁਨਕੀਜੈਸਗਦਿਪਰੀਜੈਕਰੈਸੁਭਲਾਮਨਈਐਸੁਦਿਮੀਤਾਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਨੁਅਭਪੀ
ਜੈਇਉਦਰਸਨੁਹਰਿਜੀਉਪਈਐ॥੩॥ਭਇਓਅਨੁਗਹੁਪਸਾਦਿਸੈਤਨਕੋਹਰਿਨਮਾਹੈਮੀਠਾਜਨ
ਨਨਕਕਉਗੁਰਿਕਿਰਪਾਪਰੀਸਭੁਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨੁਗੀਠਾ॥੧॥੧੨॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫
ਕਟਿਕੁਮੈਭੋਕਠਭੁਰਸੁਆਮੀਸਰਬਜੀਆਕਾਦਤਗੇਪਤਿਪਾਏਨਿਤਸਾਰਿਸਮਾਏਇਕੁਗੁਨੁਨਹਿ
ਮੁਰਖਜਾਤਗੇ॥੧॥ਹਰਿਆਰਾਪਿਨਜਨਗੇਹਰਿਹਰਿਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਗੇਹਰਿਜੀਉਨਾਮੁਪਰਿਚਿਰਾਮ
ਦਾਸੁਾਰਹਾਰੀ॥ਦੀਨਦਇਅਲਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਖਸਾਗਰਸਰਬਘਟਾਭਰਪੂਰੀਗੇਪੋਖਤਸੁਨਤਸਦਾਹੈਸੇਰੇ
ਮੈਮੁਰਖਜਾਨਿਆਦੁਖੀਗੇ॥੨॥ਹਰਿਥੀਅੰਤੁਹਉਮਿਤਿਕਰਿਵਰਨਉਕਿਆਜਾਨਹੈਇਕੈਸੇਰੇਕਰ
ਉਥੋਨਤੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੈਮੈਮੁਰਖਦੇਹਉਪਦੇਸੇਰੇ॥੩॥ਮੈਮੁਰਖਕੀਕੇਤਕਥਾਤਹੈਕੋਟਿਪਰਪੀਤ
ਰਿਅਗੇਗੁਰੁਨਨਕੁਜਿਨਸੁਦਿਅਪੀਖਿਅਸ੍ਰੋਗੁਰਭਾਸਿਨਪਰਿਅਗੇ॥੪॥੨॥੧੩॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫
ਜਿਨਬਾਤਕੋਬਹੁਤਅੰਦੇਸੋਰੇਤੇਮਦੇਸਭਿਗਾਇਆਸਹਜਸੈਨਅਰੁਸੁਖਮਨਨਾਰੀਉਪਕਮਲਾਬਿ
ਗਸਇਆ॥੧॥ਦੇਖਹੁਅਚਰਜੁਭਾਇਆਜਿਹਠਕੁਰਕਉਸੁਨਤਅਗਾਧਿਥੋਧਿਸੋਰਿਦੈਗੁਰਿਦਇਆਮ
ਰਹਾਰੀਜੋਇਦੂਤਮੋਹਿਬਹੁਤਸੀਤਾਵਤਭੇਭਾਇਆਨਕਭਾਇਆਕਰਹਿਥੇਨਤੀਰਾਖੁਠਕੁਰਤੇਹਮਤੇ
ਰੀਸਰਨਇਆ॥੨॥ਜਹਭੈਭਾਰੁਗੋਵਿੰਦਕਾਖੁਲਿਆਜਿਹਪਾਪਤਿਤਿਹਲਾਇਆਏਕੁਰਤਨੁਮੋਕਉਹੁ
ਰਿਦੀਨਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਥਿਆ॥੩॥ਏਕਭੂੰਦਗੁਰਿਅੰਮਿਦੁਦੀਨੇਤਾਅਟਲੁਅਮਨੁਨਤੁਆ
ਭਗਤਿਭੈਭਾਰਗੁਰਿਨਨਕਕਉਸਉਪੇਠਿਰਿਯੋਖਾਮੁਲਿਨਲਾਇਆ॥੪॥੩॥੧੪॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫
ਚਰਨਕਮਲਾਨਿਉਜਾਕਾਮਨੁਲੀਨਾਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈਗੁਲਾਅਮੋਲਾਜਿਸੁਰਿਦੈਨਵਸਿਆਢੇਨ
ਗਤ੍ਰਿਸਨਤ੍ਰਿਖਾਈ॥੧॥ਹਰਿਆਰਾਧੇਅਰੇਗਅਨਦਾਈਜਿਸੋਨੋਵਿਸੈਰੇਮੇਰਾਗਮਸਨੇਹੀਤਿਸੁਲਾਖਥੇ
ਦਨਜਣੁਆਈ॥ਹਰਾਰੀਜਿਹਜਨਚਿਟਗਹੀਪੁਭਤੇਰੀਸੇਸੁਖੀਏਪੁਭਸਰਲੇਜਿਹਨਗਬਿਸਰਿਆਪੁ
ਰਖੁਬਿਧਤਾਤੇਦੁਖੀਅਮਹਿਗਨਲੇ॥੨॥ਜਿਹਗੁਰਮਾਨਿਪ੍ਰਭੂਉਵਲਾਈਤਿਹਮਹਾਅਨੰਦਰਸੁਕਰਿ
ਆਜਿਹਪ੍ਰਭੂਬਿਸਰਿਗੁਰਤੇਥੇਮੁਖਈਤੇਨਰਕਘੋਰਮਹਿਪਰਿਆ॥੩॥ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲ
ਗਤੈਸੋਹੀਵਰਤਭਾਨਨਕਸਹਪਕਰੀਸੈਤਨਕੀਰਿਦੈਭਏਮਗਨਚਰਨਾਗੇ॥੪॥੪॥੧੫॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫
ਗਜਨਮਹਿਗਜਾਉਰਝਾਇਚਿਮਾਨਨਮਹਿਅਭਿਮਨੀਲੋਭਨਮਹਿਯੋਭੀਲੋਭਾਇਚਿਤਿਉਹਰਿਗੀਰਿ

ਰਚੇਗਿਆਨੀ॥ ੧॥ ਹਰਿਜਨਕਉਇਹੀਸੁਹਵੈ॥ ਪੈਖਿਨਿਕਟਿਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਹਰਿਕੀਰਤਨੀਧੀ॥
 ਤਵੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਮਲਨਸਿਉਅਮਲੀਲਪਟਾਇਚਿਕੂਮਨਕੂਮੀਪਿਆਰੀ॥ ਖੀਰਸੀਰਿਬਾਰਿਕੁਹੈਲੀਨਾਪੁ
 ਭਸਿਤਐਸੇਹਿਤਕਾਰੀ॥ ੨॥ ਬਿਦਿਆਮਹਿਬਿਦੁਅਸੀਰਚਿਅਨੈਨਦੇਖਿਸੁਖੁਪਵਹਿ॥ ਜੈਸੇਰਸਨਾਸ
 ਦਿਲੁਭਨੀ॥ ਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਗੁਲਗਵਹਿ॥ ੩॥ ਜੈਸੀਭੂਖਤੈਸੀਕਾਪੁਰਕੁਸਗਲਾਪਟਾਕਾਸੁਆ
 ਮੀ॥ ਨਨਕੀਪਿਆਸਲਗੀਦਰਸਨਕੀਪੁਭੁਮਿਲਿਆਮੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੪॥ ੫॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫
 ਹਮੈਲੇਤੁਮਉਜਲਕਰਤੇਹਮਨਿਰਗੁਨਤੁਦਾਤਾ॥ ਹਮਮੁਰਖਤੁਮਚਤੁਗਸਿਆਲੇਤੁਸਰਬਕਲਾਕ
 ਗਿਆਤਾ॥ ੧॥ ਮਧੋਹਮਐਸੇਤੁਐਸਾ॥ ਹਮਪਾਪੀਤੁਮਪਾਪਖੰਡਨੀਕੇਠਕੁਰਦੇਸਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮ
 ਸਭਸਾਜੇਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਜੀਉਪਿਤੁਦੇਪਨਾ॥ ਨਿਰਗੁਨੀਅਰੇਗੁਨੁਨਹੀਕੋਈਤੁਮਦਾਨੁਦੇਹੀਮਹ
 ਰਵਾਨਾ॥ ੨॥ ਤੁਮਕਰਹੁਭਲਾਹਮਭਲੇਨਜਸਹਤੁਮਸਦਾਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ ਤੁਮਸੁਖਦਾਈਪੁਰਖਾਬਿ
 ਧਾਤੇਤੁਮਰਾਖਹੁਅਪੁਨੇਬਾਲਾ॥ ੩॥ ਤੁਮਨਿਧਨਅਟਲਸੁਲਿਤਨਜੀਅਜੰਤਸਭਿਜਾਚੈ॥ ਕਹੁਨ
 ਨਕਹਮਾਇਹੈਹਵਾਲਾਗੁਸੰਤਨਕੈਪਾਛੈ॥ ੪॥ ੫॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਮੰਤਰਗਰਭਮਹਿਆਪਨ
 ਸਿਮਰਨੁਦੇਤਹਤੁਮਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ ਪਵਕਸਾਗਰਅਥਾਹਲਹਰਿਮਹਿਤਾਰਹੁਤਾਰਨਹਾਰੇ॥ ੧॥ ਮਧੋਤੁਠ
 ਕੁਰਸਿਰਿਮੇਗਾ॥ ਈਹਉਹਤੁਹਰੇਧੋਗਾਰਹਾਉ॥ ਕੀਤੇਕਉਮੇਰੈਸੀਮਾਨੈਕਰਲਹਰੁਤਿਲੁਜਾਨੈ॥ ਤੁ
 ਦਾਤਾਮਗਨਕਉਸਗਲੀਦਨੁਦੇਹਿਪੁਭਭਾਨੈ॥ ੨॥ ਖਿਨਮਹਿਅਵਭੁਖਿਨੈਮਹਿਅਵਰਾਮਚਰਜ
 ਚਲਤੁਮਾਗੇ॥ ਭੁਭੇਗੁਭੇਗਹਿਰਗੀਭੀਰੋਉਚੈਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ ੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿਜਉਤੁਮਹਿਮਿ
 ਲਾਇਚਿਤਉਸੁਨੀਤੁਮਾਰੀਬਾਲੀ॥ ਅਨਦੁਭਾਇਆਪੇਖਤਹੀਨਨਕਪਤਪਪੁਰਖੁਨਿਰਬਾਲੀ॥ ੪॥
 ੧॥ ੧੮॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਹਮਸੰਤਨਕੀਰੇਨੁਪਿਆਰੇਹਮਸੰਤਨਕੀਸਰਲਾ॥ ਸੰਤਹਮਾਰੀਚਿਟਸਤਾ
 ਲੀਸੰਤਹਮਾਰਾਗਹਲਾ॥ ੧॥ ਹਮਸੰਤਨਸਿਉਥਦਿਆਈ॥ ਪੁਗਕਿਲੀਖਿਆਪਈ॥ ਇਹਮਨੁਤੇਰਾਭ
 ਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤਨਸਿਉਮੇਰੀਲੇਵਦੇਵੀਸੰਤਨਸਿਉਬਿਉਹਰਾ॥ ਸੰਤਨਸਿਉਹਮਲਾਹਖਾਟਿਆ
 ਹਰਿਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ ੨॥ ਸੰਤਨਮੇਕਉਪੁਜੀਸਉਪੀਤਉਚਿਤਰਿਆਮਨਕਾਧੇਖਾ॥ ਧਰਮਗਾਇ
 ਅਬਕਹਕੈਰੋਗੋਜਉਛਾਟਿਚਿਸਗਲੇਯੇਖਾ॥ ੩॥ ਮਹਾਮਨਿਦਭਏਸੁਖੁਪਾਇਆਸੰਤਨਕੈਪਰਸਾਦੇ॥ ਕ
 ਹੁਨਨਕਹਰਿਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਗੀਰਤੇਬਿਸਮਾਦੇ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੯॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਜੇਤੀਸਮਕੀ
 ਦੇਖਹੁਰੇਨਰਤੇਤੀਹੀਛਾਡੇਜਾਨੀ॥ ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਕਰਿਬਿਉਹਰਾਪਵਹਿਪਦੁਨਿਰਬਾਨੀ॥ ੧॥ ਪਿਆਰੇ

ਤੁਮੋਰੇ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਗੁ ਰਿਪੁ ਰੈ ਦੀ ਮਾਇ ਪਦੇ ਸਾ ਤੁਮ ਹੀ ਸੀ ਗਿ ਪਰਾ ਤਾਗੁ ਰਾਚੀ ਕਾ ਮਕੇ ਪਲੇ ਭਮੋਰ ਮਰਿ ਮ
ਨ ਤਾ ਮਹਿ ਸੁਖੁ ਨ ਹੀ ਪਾਈ ਐ ॥ ਹੋਰੇ ਨ ਤੁਸ ਗਲ ਕੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਉ ਅਨ ਦਮੰਗ ਲਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ੨ ॥ ਪਾ
ਲਾਨ ਭਾਨੈ ਅੰਤ ਗਥਿ ਪਿ ਜਾਨੈ ਤਾ ਕੀ ਕਰਿ ਮਨ ਸੇਵਾ ॥ ਕਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋ ਮਾਇ ਹੁ ਮਨੁ ਆ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰ
ਦੇਵਾ ॥ ੩ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾ ਮੇਦਰ ਦਾਇਆ ਲਾ ਮਾਪੇ ਪਾਰਬਰ ਮਨਿ ਰੰਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਰਤਾਇ ਨਾਮੇ ਵਲੇ ਵ
ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਪਾਨ ਅਧਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਰਤ ਕਕਦਿ ਪਾਇ ਚਿਤਿ ਨਿਸਾਸਾ ਬਿਛੁਰ
ਤਾ ਅਨਿਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਭਏ ਸੋਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਖਿਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਦੇਖੁ ਵਡਾ
ਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਚੀ ॥ ਦੁਖ ਸੋਗ ਕਾ ਢਾਹਿ ਚਿਨ੍ਹੈ ॥ ਅਨ ਦਮੰਗ ਲਾ ਬਿਸਰਾ ਮਾਮ
ਨ ਬਾਛੁ ਤਫਲੀ ਮਲੇ ਅਚਿਤਾ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਈਹ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖਿ ਜਲੀ ਮਟਿ ਗਏ ਆਵ
ਲਾ ਜਾ ਲੋ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਅਪੁਨੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਲੇ ॥ ੩ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ
ਗੁਲ ਗਾਵੈ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਬ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰ ਕਰੈ ਮਾਜਾ ਕਾ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥
੨੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਤਨੁ ਛਾਡਿ ਕਉ ਰੀਸੀ ਗਿਲਾਗੇ ਜਾ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਪਾਈ ਐ ॥ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬਰ ਮ
ਪਰੇਸੁਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਪਿਆਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਨੀ ॥ ਬਿਨਸੈ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਆਗਿਆ
ਨੀ ॥ ਠਾਕੀ ॥ ਮਿਗ ਵਿਸਨਾ ਅਰੁ ਸੁਖੁ ਮਨੇ ਰਖਤਾ ਕੀ ਕਛੂ ਨ ਬਡਾਈ ॥ ਰਾਮ ਭਜਨਾ ਬਿਨੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਸਿ
ਸੀ ਗਿਨ ਕਾਹੁ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤਾ ਬਿਗਾਇ ਅਵਰ ਦਾਜੀ ਅਕੇ ਕਾ ਮੁਨ ਕੀਨਾ ॥ ਪਾਵਤ ਪਾਵਤ ਨ
ਹਉ ਪਤਾ ਸਿਆਗ ਮਨਾ ਮੁਨੀ ਚੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾਦਾ ਬਿਕਰ ਬਿਖੈ ਰਸ ਮਾਤੇ ਅਸਿਖ ਖਰੇ ਕਰਿ ਫੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ
ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿ ਬਿਨਿਤੀ ਕਾਟਹੁ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੨੨ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਲ ਗਾਵਹੁ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਸਿ
ਕਾ ਮਕੇ ਪਾ ਬਿਖੁ ਜਾਗੇ ॥ ਮਯਾ ਬਿਖਮੁ ਅਗਨਿ ਕੋ ਸਾਗੁ ਸਾਧੂ ਸੀਗਿ ਉਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਮੇਟਿ ਚਿਰੁ ਮੁਖੀ
ਧੇਰਾ ॥ ਭਜੁ ਪੇਸੁ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥ ਰਹਾਚੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਰਸੁ ਪੀਆ ਮਨ ਤਨ ਰਹੇ ਅਧਾਈ ॥ ਜ
ਤ ਕਰਤ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਚਿ ਪਰੇਸੁਰ ਕਤ ਅਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜਪਤ ਪਸਿ ਜਮਾਗਿ ਅਨਤ ਤਬੇ ਤਾਜਿ
ਸੁਮਨਿ ਵਸੈ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਪਾਯਾ ॥ ੩ ॥ ਕਲਿਕਲੇ ਸੀਮ
ਟੇ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਭਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥
੨੩ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਲ ਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਤਾ ਪਾਰਬਰ ਮਪ ਭੁਸੁ ਆਮੀ ॥ ਸਗਲੇ ਜੀਅ
ਕੀ ਏਦਇਆ ਲਾਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਹੋ ਆਮੀ ਪਸਾਈ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ

ਅਚਰ ਜਤ ਏਕਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਗਲਿ ਪਏ ਭੈ ਨਾ ਸਾਚੀ ਦਰ ਗਯਾਨੇ॥ ਗੁਲਗਾ ਵਤ
 ਆਠਾਧਿ ਨਾਮੁ ਰਿਅਏ ਅਪੁਨੈ ਥੰਨੇ॥ ੨॥ ਜੈ ਜੈ ਕਰ ਕਰੈ ਸਭੁ ਉਸਤਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੀ ਪਿਆਰੀ॥ ਸਦਕ
 ਓਹ ਰਿਜਾ ਉਪਰਾ ਅਪੁਨੇ ਜੇ ਨਿਪੁਰਨ ਪੈ ਜਸਵਾਰੀ॥ ੩॥ ਗੋਸਟਿ ਗੀਅਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਲਿ ਉਧਰੇ ਜਿਨਿ ਜਿ
 ਨਿਦਰ ਸਨੁ ਪਾਇਆ॥ ਭਇ ਚਿਕਿ ਪਾਨੁ ਨ ਕਪੜੁ ਅਪੁਨ ਅਨਦ ਸੇਝੀ ਘਰਿ ਆਇਆ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੨੪॥
 ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਗਲਿ ਸਗਲ ਭੈ ਲਾਭੇ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਦਇਆ ਲੁਹੇ ਆਪਾਰ ਬਹੁ ਸੁ
 ਆਮੀ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਿਆਇਆ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਉਤੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇ
 ਆਲਾ ਗੁਲਗਾ ਵਉ ਰੀਗਿ ਰਾਤਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਪਤੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਬਿਨਸੀ॥ ਕ
 ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਲੀਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਥਿ ਨਸੀ॥ ੨॥ ਤਾਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰਿ
 ਅਪੁਨੈ ਰਖੇ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਿਰ ਸੁਚਾਖੇ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਸੇਵ ਸੇਵ ਕਪੜੁ ਅਪੁਨੇ
 ਜਿਨਿ ਮਨ ਕੀ ਇਛੁ ਪੂਜਾਈ॥ ਨਨ ਕਦਾਸਤਾ ਕੈ ਬਓਹੈ ਜੇ ਨਿਪੁਰਨ ਪੈ ਜਰਖਾਈ॥ ੪॥ ੧੪॥ ੨੫॥
 ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਗਨੁ ਅੰਧਿ ਅੰਧੇ ਦੇਵਨ ਹਰੁ ਨ ਜਾਨੈ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਾਜਿ ਜਿਨਿ ਗਚਿਅ
 ਬਲੁ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਮਨੇ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਮੁੜੇ ਦੇਖਿ ਰਹਿ ਚਿਪੜੁ ਸੁਆਮੀ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਸੇਈ ਜਲੈ ਰਹੈ
 ਕਛੁ ਮੈ ਛਾਨੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਹਵਾ ਸੁਆਦ ਲੇਭ ਮਾਦਿ ਮਾਤੈ ਉਪਜੇ ਅਨਿਕ ਬਿਕਾਰਾ॥ ਬਹੁਤ ਜੋਤਿ ਤੁ
 ਰਮਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਮੈ ਬੰਧਨ ਕੇਭਾਰਾ॥ ੨॥ ਦੇਇ ਬਿਵਾੜ ਅਨਿਕ ਪੜਦੇ ਮਹਿ ਪਰਦਾਰ ਸੰਗਿ
 ਠਕੈ॥ ਚਿੜਹੁ ਪਤੁ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗਹਿ ਤਬ ਕਉਨੁ ਪੜਦਾ ਤੇਰਾ ਢਕੈ॥ ੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਪੁਰ
 ਨ ਦੁਖ ਭੈ ਜਨ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਚਿਟ ਨ ਕਾਈ॥ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਸੀਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਨਨ ਕਪੜੁ ਸਰਦਾਈ॥ ੪॥ ੧੫॥
 ੨੬॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਰਬਹੁ ਮੁਹੇ ਆਸਹਾਈ ਕਥਾ ਕੀ ਰਤਨੁ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬਾਲੀ ਜਪਿ
 ਅਨ ਦੁਕਰਹੁ ਨਿਤ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਐਹ ਰਿਬਿਸ ਰਿ
 ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੇਰਾ ਜੇ ਸਿਮਰੈ ਸੇਜੀ ਵੈ॥ ਜਿਸੇ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਾ ਤੇਰੇ
 ਵੈ ਸੇਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬੀਵੈ॥ ੨॥ ਬਿਘਨ ਬਿਨਸਨ ਸਤਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨੁ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ॥ ਗੁਲਗਾ
 ਵਤ ਮਚੁਤ ਮਾਥਿ ਨਸੀ ਅਨਾਦਿ ਨੁਹਿ ਰੀਗਿ ਜਾਗਾ॥ ੩॥ ਮਨਾਇ ਛੇ ਸੇਈ ਠਲ ਪਾਏ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ
 ਸੁਣੇ ਲੀ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਨਨ ਕਕਉ ਸੇ ਪੁਛੁ ਹੋ ਆਖੇ ਲੀ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੨੭॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫
 ਬਿਨਸੈ ਮੇਰਾ ਮਰੁ ਤੇਰਾ ਬਿਨਸੈ ਅਪਨੀ ਪਾਗੀ॥ ੧॥ ਸਿਤਹੁ ਇਹ ਬਤਾਵਹੁ ਕਾਗੀ॥ ਜਿਤੁ ਹਉ ਮੈਗ

ਰਬੁਨਿਵਾਰੀ। ਰਹਾਚਿ। ਸਰਬਭੂਤ ਪਾਰਬਰਮੁਕਰਿ ਮਾਨਿਅਹੈ ਵੈਸਗਲਰੇਨਗੀ॥ ੨॥ ਪੈਖਿਚਿ ਪੁਰਜੀਉ
 ਅਪੁਨੈ ਦੁਕੈ ਭੀ ਤਿਭੁਮਗੀ॥ ੩॥ ਅਉਖਪੁ ਨਾਮੁ ਨਿਗਲ ਜਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਈਐ ਗੁਰੁ ਦੁਆਗੀ॥ ੪॥ ਕ
 ਹੁਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰੀ ਮਲਿ ਰੋਗਾ ਬਿਦਗੀ॥ ੫॥ ੧੧॥ ੨੮॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
 ਦੁਖ ਦੇਘੁ ੨ ਸਗਲ ਬਨ ਸਪਤਿ ਮਹਿ ਬੈਸਿਤੁ ਸਗਲ ਦੁਖ ਮਹਿ ਘੀਆ॥ ਚਿਤੀ ਜਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸਮਦੀ
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਧੁ ਉਜੀਆ॥ ੧॥ ਸਿਤਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿ ਆਸਮਾਇਓ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਚਿਸਰ ਬਮਹਿ ਜਾਇਬ
 ਲਿਖਮਈਆ ਮਹਿ ਚਿ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਗੁਲਨਿ ਪਨ ਨਨਕੁ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਦੁਕਾਇਓ॥ ਸਰਬ ਨਿਵ
 ਸੀਸ ਦਾ ਮਲੇ ਪਾਸੁ ਬਮਹਿ ਰਹਿ ਆਸਮਾਇਓ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੮॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਾਇ ਰੋਇਆ
 ਨੇਦਾ ਬਿਨੈ ਜਨਮ ਮਰਲ ਭੈ ਦੁਖੀ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਨਵਨਿ ਪਿਪਾਵਹਿ ਚਹੁਰਿ ਨਾਇ ਸਨਾਭੁਖੀ॥ ੧॥ ਜਾਕੈ ਨ
 ਮੁਏਤ ਤੁਸੁਖੀ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪਿਆਵਹੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਮਨ ਤਨ ਜੀਅ ਰੇ ਮੁਖੀ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਸੀਤਿ ਪਾਵਹਿ ਰੋਵਹਿ
 ਮਨ ਸੀਤਲਾ ਮਗਨਿ ਨ ਅੰਤ ਰਿਪੁਖੀ॥ ਗੁਰਨ ਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਇ ਬਲਿ ਤਿਭਵਾਨਿ ਭੁਖੀ॥ ੨॥
 ੨॥ ੨੮॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭੁ ਭੂਠੀ ਦਾਇਨ ਭੇਅੀ ਪਛੁਤਾਵਹੁ॥ ਇਹ ਭੀ ਤਰ ਭੇਇਨ ਕਉ
 ਚਾਰਹੁ ਆਪਨ ਨਿਕਟਿ ਬੁਝਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਅਪੁਨੀ ਬਿਸਿਆਪਿ ਜਨਵਹੁ॥ ਹਰਿ ਜਨਮ ਗਲ ਗਾਵਹੁ॥ ਰਹਾਚਿ॥
 ਬਿਸਰਨਾਹਿ ਕਬਹੂੰ ਏਤੇ ਇਹ ਬਿਸਿ ਮਨ ਮਹਿ ਪਾਵਹੁ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰ ਭੇਟਿ ਚਿਵ ਡੁਭਾ ਗੀ ਜਨਨ ਨਕ ਕਤ ਹਿਨ
 ਪਵਹੁ॥ ੨॥ ੩॥ ੨੮॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਾਇ ਸਭੁ ਕਛੁ ਪਾਈਐ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲਨ ਜਾਈ॥ ਤਿ
 ਸੁਪ੍ਰਭ ਤਿਆਗਿ ਮਵਰਕਤ ਰਾਚੁ ਜੇ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿ ਆਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਸੇਤ ਗੋਪਾਲਾ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਲਿਨ ਮੁਖਿ ਆਵਹੁ ਪੁਰਨ ਹੋਵੈ ਘਾਲਾ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਸਾਰਿ ਸਮਾਏ ਨਿਤ ਪਾਤਿ ਪਾਲੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤਿ ਗਲਿ ਘ
 ਵੈ॥ ਕਹੁਨ ਨਕ ਪੁਰਤ ਮਗੇ ਬਿਸਰਤ ਜਗਤ ਜੀਵਨੁ ਕੈ ਸੇਪਾਵੈ॥ ੨॥ ੪॥ ੩੨॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
 ਅਥਿਨਾ ਸੀਜੀ ਅਨਕੇ ਦਾਤਾ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਮਲੁਖੇਈ॥ ਗੁਲਨਿ ਪਨ ਭਗਤ ਨਕ ਉਬਰਤ ਨਿਬਿਗਲਾ ਪਾਵੈ
 ਕੇਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਪੁਰੁ ਸੇਈ॥ ਜਾਕੈ ਸਗਲਿ ਪਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਾਹੁ ਵੇਦੁ ਖੁਨਹੇ
 ਈ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨ ਭੇਟਤ ਦੁਰਮਤਿ ਕੇਈ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੁਰਿ ਨਨਕੁ ਦ
 ਸੁਖ ਛੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰੇਈ॥ ੨॥ ੫॥ ੩੩॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਨਿਵਰੈ ਸੁ
 ਕਾ ਮਨੁ ਸਪਾਗੈ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤੋ ਤਨਿ ਗਲਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਬੀਚਰੈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਬੈਦੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਅਉਖਪੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਕਾਟੈ ਜਮ ਕੀ ਫੈਧਾ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਬਿਪਾਤੇ ਆਪੇ ਕਰ ਲੈਹ ਗਾਅ

ਪੁਨਾਦਾਸੁ ਹਰਿ ਮਾਪਿਉ ਬਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੩੦ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ
 ਤੁਮ ਹੀ ਜਸੀ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਹਿ ਨਿਬੋਗੇ ॥ ਬਖਸਿਐ ਹੁਸਾਰਿ ਬਪੁਤ ਅਪਨੇ ਲਾਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਫੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਪੁਤ ਜੀ ਤੁਮੈ
 ਠਕੁ ਕੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਲ ਮੋਹਿ ਚੇਰੇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਕੇ ਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਉਚੇ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰੇ ॥ ਕਾਟਿ
 ਸਿਲਕ ਕੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਦਸਰੇ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕਹਾਨਿ ਹੋਰੇ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੩੫ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਗੁ
 ਗਵਿੰਦਾ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥ ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਗੁਲ ਗਾਏ ॥ ੧ ॥ ਭਏ ਸਮੁਰਤੁ
 ਪੁਰਾ ॥ ਸੰਤਿ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾ ਅਪੁਨੇ ਪਰਮੰਦਰ
 ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਪਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ ਇਛਾ ਪੂਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੩੬ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫
 ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਰਿਦਭੀ ਚਰਿ ਸੁਭ ਲਖ ਲਾਪੁ ਭੀਕੀਨੇ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਗੁ ਪੁਰਨ ਪਰਮੇ ਸਰਨ ਮਨਿ ਪਾਨ
 ਮਨਿ ਚੀਨੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਰੁ ਰਖਵਾਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਦੁਲਚ ਉਲੀ ਦੇਵ ਰਿਅਈ ਸੇਭਾ ਨੀਤ ਨੀਤਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ
 ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਵਰਸਨੁ ਦੇਖ ਲਾਹੇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਚਰ ਜਵਾਨਿ ਆਈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਹਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥
 ੩੭ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਚਨਿ ਕਰ ਉਨਾਮ ਪਨੁ ਨਿਰਮਲ ਥਾਤੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਿਲਾਛਿ ਬਿਨੋਦ ਅ
 ਨੰਦ ਸੁਖ ਮਾਲੁ ਪਾਇ ਜੀਵਹੁ ਸਿਖ ਪਰਵਾਰ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਪਾਰਾ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇ ਓ
 ਸ ਚੌਕੋ ਹਿਊ ਚਾੜ੍ਹੇ ਲੰਘਿਉ ਬਿਖਸੈ ਸਾਰਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਗੁ ਪੁਰਨ ਅਥਿਨਾਸੀ ਅਪਹਿ ਕੀਨੀ ਸਾਗਾ ਪੇ
 ਰਿਖ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕਾ ਬਿਗਸਨੇ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੩੮ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਅਪਨੀ ਕਲ
 ਧਾਰੀ ਸਭ ਘਟ ਉਪਜੀ ਦਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਡਾਈ ਕੀਨੀ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਭਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ
 ਪੁਰਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲਿ ॥ ਪਾਰਬਹੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਬਾਨ ਬਨੰਤ ਰਿਜਤ ਕਤ ਪੇ
 ਖ ਉਸੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ਚਿਵ ਰੁਭਾ ਗੀਤਿ ਸੁਜੇ ਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੩੯ ॥
 ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਸਹਜ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥ ਰਾਖ ਨਹਾਰੈ ਰਖਿ ਓ ਬਾਰਿ
 ਕੁਸਤਿ ਗੁਰਿ ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਉਥੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਲਾਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਨਾ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾ
 ਓ ॥ ਪਰਮ ਹਿਸੁਖ ਬਾਹਰਿ ਨਿਸੁਖ ਪੁਤ੍ਰ ਅਪੁਨੇ ਭਏ ਦਾਇਆ ਲਾ ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋ ਉਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ
 ਹੋ ਆਰਿ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੪੦ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਧੁ ਸੀ ਗਿਭਇਆ ਮਨਿ ਉਦਮੁ ਨ ਮੁਰਤ ਨੁ ਜਸੁ ਗਾਈ
 ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿੰਤਾ ਸਿਮਰਿ ਅਨੰਤਾ ਸਗੁ ਤਰਿਅ ਭਈ ॥ ੧ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਵਸਾਈ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
 ਸਹਜ ਪੁਨਿ ਉਪਜੀ ਰੋਗਾ ਘਾਲਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਕਿਆ ਗੁਲ ਤੇਰੇ ਅਖਿ ਵਖਾਣਾ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹੁ ਨ ਜਾ

ਈ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਭਏ ਅਥਿਨਾਸੀ ਅਪੁਨਾ ਪੁਰੁ ਭਾਇ ਆਸਹਾਈ॥ ੨॥ ੧੩॥ ੧੬॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫
ਗਏ ਕਲੇ ਸੋਗ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਪੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਆਠ ਪਹੁ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰਨ ਘਲਹ ਮਾਰੀ॥ ੧॥
॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਸੁਖ ਸੀ ਪਤਿ ਗਾਸੀ॥ ਰਾਖਿ ਲੈ ਹੁਭ ਈ ਮੇਰੇ ਕਉ ਪੁਭ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇ ਮਾਗ
ਉਸੇ ਈਸੇ ਈ ਪਵਉ ਅਪਨੇ ਖਸਮ ਭੋਰੇ ਸਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੁਰ ਭੇਟਿ ਚਿਮਿਟਿ ਚਿਸ ਗਲ ਅੰਦੇਸਾ॥ ੨॥ ੧੪॥
੧੬॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ॥ ਤਾਪ ਰੋਗ
ਭਏ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨਾਇ ਛੇ ਛਲਾ ਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਕਰ ਲਾ ਕਾਰ ਲਾ ਸਮਰਥ ਸੁਆ
ਮੀ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖਾ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨੰਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਗੁਲਗਾ ਵਹੁ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਭਏ ਦਇਆਲਾ॥
ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਭਏ ਜਗਤੀ ਤਰਿ ਹੋ ਆਪਰ ਬਹੁ ਮੁਖ ਵਾਲਾ॥ ੨॥ ੧੫॥ ੧੭॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫
ਹਮਰਿ ਗਲ ਤਨ ਗਲੀ ਆਕਾਈ ਅਪਲਾ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਲੀ॥ ਹਥ ਦੇਇ ਰਖੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੋਗੁ ਮਾ
ਲੀ॥ ੧॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦੀ ਮਹਰ ਵਾਲਾ॥ ਬੰਧੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹੋਈ ਸਰਬ ਕਾਲਿਆਲਾ॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਜੀਉ ਪਾਇ ਪਿਤ੍ਰ ਜੀਨਿ ਸਾਜਿ ਆਦਿ ਤਾਪੈ ਨ ਲੁਖਾਲਾ॥ ਅਪਲੇ ਦਾਸ ਕੀ ਅਪਿਪੈ ਜਗਾਖੀ ਨਾਨਕ ਸਦ
ਕੁਰਬਾਲਾ॥ ੨॥ ੧੬॥ ੧੮॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦੁਰਤ ਗਵਾਇ ਆਹਰਿ ਪੁਰਿ ਆਪੇ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰ ਉਥਾ ਰਿਆ॥ ਪਰ
ਬਹੁ ਮਿਧੁ ਭਿਰਿ ਕਰਪਾ ਧਾਰੀ॥ ਅਪਲਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਹਿ ਆ॥ ੧॥ ਹੋਈ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ਕੀ ਰਖ ਵਾਲੀ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨ
ਦ ਗੁਲਗਾ ਵਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ਸੁਖਾਲੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰ ਲਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮੇਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਵ
ਸਾ॥ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸਭਿ ਸਚੈ ਸਾਹਿਬਿ ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਾ॥ ੨॥ ੧੭॥ ੧੯॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫
ਬਖਸਿ ਆਪਾਰ ਬਹੁ ਮਪਰੇ ਸਰਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਬਿਦਰੇ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਲੀ ਉਬਰੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਰੇ॥
੧॥ ਹਰਿ ਜਨਿ ਸਿਮਰਿ ਆਨਾ ਮਾਮਧਾਰੀ॥ ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਲੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਗੋਇੰਦੁ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿਆ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਸਾ
ਦੁ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਭਾਖਿਆ॥ ੨॥ ੧੮॥ ੨੦॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਤ੍ਰਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ॥
ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇ ਆਭਾਈ ਠੀਛਿ ਪਈ ਸੰਸਾਰੀ॥ ਅਪਲੇ ਜੀਅ ਜੀਤ ਆਪੇ ਰਾਖੇ ਜਮਹਿ ਕੀ ਚਿਹਟ ਤਾਰੀ॥
੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਬਰਦਾਰਿ ਦੇਉ ਰਿਧਾਰੀ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀ ਐਭਾਈ ਦੁਖ ਕਿਲਾ ਬਿਖ ਕਾਟ ਲਹਾਰੀ॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਲੀ ਉਬਰੈ ਭਾਈ॥ ਜੀਨਿ ਰਚਿ ਆਸੁ ਕੋਇ॥ ਕਰ ਲਾ ਕਾਰ ਲਾ ਸਮਰਥੁ ਸੇਭਾਈ ਸਚੈ ਸਚੈ
ਸੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਈ ਐਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ ਲਹੇਇ॥ ੨॥ ੧੯॥ ੨੧॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਸਿਤਹੁਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭੁਵਿਸਰਦਿਨਹੀਮਨਚਿਦਿਅਵਾਫਲੁਪਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰੈਤਾਪੁਗਵਾਇਆਅਪਲੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਭਏਦਇਆਲਾਦੁਖੁਮਿ
 ਟਿਆਸਭਪਰਵਾਗੀ॥ ੧॥ ਸਰਬਨਿਪਨਮੰਗਲਰਸਰੂਪਾਰਿਕਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ ਨਨਕਪਤਿਰਖੀਪਰਮੇਸ
 ਰਿਉਪਰਿਆਸਭੁਸੀਸਾਰੇ॥ ੨॥ ੨੧॥ ੬੮॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਰਖਵਾਲਾਹੋਆ
 ਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੁਭਏਗਾਖਿਆਹਰਿਗੋਵਿਦੁਨਵਾਨਿਰੋਆਰਹਾਉ॥ ਤਾਪੁਗਾਇਆਪ੍ਰਭਿਅਪੀਮ
 ਟਾਇਆਜਨਕੀਲਾਜਰਖਾਈ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਤੇਸਭਫਲਪਾਏਸਤਿਗੁਰੈਕੋਬਲਿਜੀਈ॥ ੧॥ ੨੨॥
 ਤੁਪਲਤੁਪ੍ਰਭਦੈਸਵਾਰੇਹਮਰਗੁਲੁਅਵਗੁਲੁਨਬੀਚਾਰਿਆ॥ ਅਟਲਬਚਨੁਨਨਕਗੁਰਤੇ
 ਰਾਸਫਲਕਰੁਮਸਤਕਿਧਾਰਿਆ॥ ੨॥ ੨੧॥ ੬੯॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਜੀਅਜੀਤਸਭੁਤਿ
 ਤਿਸਕੇਕੀਏਸੇਈਸਿਤਸਹਾਈ॥ ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕੀਅਪੇਗਾਖੈਪੁਰਨਭਈਬਡਾਈ॥ ੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪੁਰਾਮੇਵੈ
 ਨਾਲਿ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਪੁਰੀ॥ ਸਭਰਾਖੀਹੋਏਸਰਬਦਇਆਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਨਨਕਨਾਮੁਪਿਆਏ
 ਜੀਅਪ੍ਰਨਕਦਤਾ॥ ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਕੰਠਿਲਾਇਗਾਖੈਜਿਉਥਾਰਿਕਪਿਤਮਾਤਾ॥ ੨॥ ੨੨॥ ੫੦॥
 ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ੩ ਚਰਿਪਦੇ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਦਿ ਮਿਲਿਪੰਚਹੁਨਹੀਸਰਸਾਦੁਕ
 ਇਆ॥ ਸਿਕਦਾਰਹੁਨਪਤੀਆਇਆ॥ ਇਮਰਾਵਹੁਆਗੈਝੇਗਾ॥ ਮਿਲਿਰਾਜਨਰਾਮਨਿਥੇਗਾ॥ ੧॥ ਅਥ
 ਦੂਢਨਕਤਹੁਨਜਾਈ॥ ਗੋਬਿਦਭੇਟੇਗੁਰਗੋਸਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਇਆਪ੍ਰਭਦਰਬਾਰਾ॥ ਤਾਸਗਲੀ
 ਮਿਟੀਪੁਕਾਰਾ॥ ਲਬਧਿਆਪਲੀਪਾਈ॥ ਤਾਕਤਾਵੈਕਤਜਾਈ॥ ੨॥ ਤਹਸਾਚਨਿਆਇਨਿਥੇਗਾਉ
 ਹਾਸਮਠਭੁਰਸਮਚੇਗਾ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਜਨੈ॥ ਚਿਨ੍ਰੁਕੋਲਤਾਪਿਪਛਾਨੈ॥ ੩॥ ਸਰਬਥਾਨਕੋਰਾਜਾ॥ ਤਹ
 ਅਨਹਦਸਥਦਅਗਾਜਾ॥ ਤਿਸੁਪਰਿਕਿਆਚਤੁਰਾਈ॥ ਮਿਲੁਨਨਕਆਪੁਗਵਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੫੧॥
 ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਇਹਾ॥ ਘਰਿਚੈਠੇਗੁਰੁਪਿਆਇਹਾ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਸਦੁਕਹਿਆ॥ ਸੋਸੁ
 ਖੁਸਾਚਾਲਹਿਆ॥ ੧॥ ਅਪੁਨਹੋਇਓਗੁਰੁਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ ਅਨਦਸੁਖਕਾਲਿਆਲਾ॥ ਮੰਗਲਾਸਿਉਘ
 ਰਿਅਏਕਰਿਇਸਨਾਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚੀਗੁਰਵਡਿਆਈ॥ ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹਲੁਨਜਾਈ॥ ਸਿਰਿਸਾ
 ਹਾਪਤਿਸਾਹਾ॥ ਗੁਰਭੇਟਤਮਨਿਚਿਮਾਹਾ॥ ੨॥ ਸਗਲਪ੍ਰਭਾਛਤਲਾਥੋ॥ ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਸਾਥੋ॥ ਗੁ
 ਲੁਨਿਪਨਹਰਿਨਾਮਾਂਜੀਪੁਰਨਹੋਏਕਾਮਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਿਕੀਨੋਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥ ਸਭਸਿਸਟਿਕਰੈਜੈਕਾਰਾ॥
 ਨਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰੈਸਾਥੋ॥ ਜਨਮਮਰਲਭੈਲਾਥੋ॥ ੪॥ ੨॥ ੫੨॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਿਪੁਰੈਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥

ਪ੍ਰਭਿਪੁਰੀਐ ਚਮਾਗੀ॥ ਕਰਿਏ ਸਨਾਨੁ ਗਿਹਿ ਆਏ॥ ਅਨਦਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਸਿਤਹੁ ਗਮਨੀ ਮਿਨਿ ਸਤ ੨੮੬
 ਗੰਐ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਐ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਸੁ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰੀ ਐ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਤਕਾ ਮਰਗੁ ਪਰਮ ਕੀ
 ਪਉੜੀ ਕੋ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕ੍ਰਿਲਾ ਬਿਖਨਾ ਸੇ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ੨॥ ਉਸਤਤਿ
 ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਜਿਨਿ ਪੁਰੀ ਕਲਗੰਧੀ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੀ॥
 ੩॥ ਬਿਘਨਾ ਬਿਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁਖਨਾ ਸਨ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ ਖੋਏ ਪਾਪ ਭਏ ਸਭਿ ਪਵਨ ਜਨਨ
 ਕ ਸੁਖਿ ਘਰਿ ਆਇਆ॥ ੪॥ ੩॥ ੫॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨੀ ਗਹੇਗਾ॥ ਘਰੁ ਲਸਕੁ ਸੁਭ ਤੇਰਾ
 ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਭਏ ਦਾਇਆਲਾ॥ ੧॥ ਜਪਿ ਅਨਦਿਹੁ ਉਗਰ ਚਰਨਾ॥ ਭਉ ਕਤ
 ਹਿਨੀ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰਿਆ ਦਾਸ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭਿਅ ਬਿਚਲਨੀ ਵਉ ਸਾਈ॥ ਬਲੁ ਪਤੁ
 ਤਰੀਅ ਤੇਰਾ॥ ਤੂਭਾਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ॥ ੨॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇਆ॥ ਸੇ ਪ੍ਰਭਿਅ ਪ੍ਰਭ ਗਇਆ॥ ਕ
 ਰਿਕਿਰਪਾ ਨਾਮ ਰਸੁ ਦੀਆ॥ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਥੀਆ॥ ੩॥ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭੂ ਸਹਈ॥ ਸਭ ਚਿਨਿ ਲਾਗੀ ਪਈ॥ ਸਾਸਿ ਸਾ
 ਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈ ਐ॥ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਨਾਨਕ ਗਈ ਐ॥ ੪॥ ੪॥ ੫॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
 ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿ ਚਿਮਨਿ ਭਵੰਦਾ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥ ਤਾਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਹ
 ਰਿਕੀ ਪੇਸ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ॥ ਨਿਤ ਬਾਜੇ ਅਨਹ ਤਬੀਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕੀ ਚਿਟ ਸਤਾਈ॥ ਸ
 ਭਚੁ ਕੀ ਕਾਇ ਲੋਕਾਈ॥ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਕਿਰਸ ਕਿਰੁ ਲਗਾਇਆ॥ ੨॥ ਪ੍ਰ
 ਭਿਕਾਇਆ ਜਮ ਕਾ ਫਾਸਾ॥ ਮਨ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ॥ ਜਹ ਪੇਖਾ ਤਹ ਸੇਈ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋ
 ਈ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਗਏ॥ ਸਭਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੁਖ ਲਾਭੇ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਅਟਲ ਸੁ
 ਖੁ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੫॥ ੫॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਠਾਢਿ ਪਈ ਕਰਤਾਰੇ॥ ਚਾਪੁ ਢੋਰਿ ਗਇਆ ਪਰਵ
 ਰੇ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹੋਰ ਥੀ॥ ਸਗਲਿ ਸਚੇ ਕੀ ਤਾਰੀ॥ ੧॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਆਪਿ ਹੋਆ ਰਖਵਾਲਾ॥ ਸੀਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਪਜੇ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਚਿ ਦਾਗੁ॥ ਤਿਨਿ ਸਗਲੇ ਰੇ ਗੁ
 ਰ ਬਿਦਾਗੁ॥ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥ ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਬਾਤ ਸਵਾਰੀ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਿਅ ਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿ
 ਆ॥ ਹਮ ਗੁਲੁ ਅਵਗੁਲੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਭਾਇ ਚਿਸਾਖੀ॥ ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਲਾ
 ਜ ਗਈ॥ ੩॥ ਬੋਲਾਇ ਆਬੋਲੀ ਤੇਰਾ॥ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨੀ ਗਹੇਗਾ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ॥
 ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕੀ ਪੈ ਜਗ ਥੀ॥ ੪॥ ੬॥ ੫੬॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਵਿਚਿ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਖੋਲੇਆ॥ ਵਾਲੁ

ਵਿਗਿਆਨ ਮਨੁਰੁਰਮਦਾਗਸੋ। ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਕਿਲਾਵਿਖਨਸੇ॥੧॥ ਸਿਤਹਰਮਦਾਸਸੇਰੇਵਰੁ
 ਨੀਕਾ। ਜੇਨਾਵੈਸੇਕੁਲੁਤਰਵੈਉਧਰੁਰੇਅਪੈਜੀਕਾ। ਰਹਿਓ। ਜੈਜੈਕਰੁਜਗੁਗਵੈ। ਮਨਚਿਦਿਅ
 ਕੇਛਲਪਵੈ। ਸਹੀਸਲਾਮਾਤਿਨਾਇਅਏ। ਅਪਲਪਕੁਧਿਅਏ॥ ੨॥ ਸਿਤਸੇਰੇਵਰਨਵੈ। ਸੇਜਨੁ
 ਪਰਮਗਤਿਪਵੈ। ਮਰੈਨਾਵੈਜਾਈ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ ੩॥ ਇਹੁਕਰਮਾਥਿਚਰੁਸੁਜਨੈ। ਜਿਸੁ
 ਦਇਅਲੁਹੋਇਭਗਵਨੈ। ਬਾਬਨਕਪੁਤਸਰਲਾਈ। ਸਭਾਚਿਤਾਗਲਤਮਿਟਾਈ॥੧॥੫੧॥
 ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਬਾਹੀਪੁਰੀ। ਕਾਈਬਾਤਰਹੀਅਉਰੀ। ਗੁਰਿਚਰਨਲਾਇਨਿਸਤ
 ਗੇ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥੧॥ ਅਪਨੇਦਾਸਕਾਸਦਾਰਖਵਾਲਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਕਰਿਰਾਖੇਮਾਤਪਿ
 ਤਾਜਿਉਪਾਲਾ॥੧॥ ਰਹਿਓ। ਵਡਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ। ਜੇਨਿਜਮਕਾਪੰਥੁਮਿਟਾਇਆ। ਹਰਿਭ
 ਗਤਿਭਾਇਚਿਤੁਲਾਗਾ। ਜਪਿਜੀਵਹਿਸੇਵਡਭਾਗਾ॥ ੨॥ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਲੀਗਵੈ। ਸਾਧਕੀਪੁਰੀ
 ਨਾਵੈ। ਅਪੁਨਾਨਾਮੁ ਅਪੇਦੀਆ। ਪੁਤਕਰਲਗਾਰਰਖਿਲੀਆ॥ ੩॥ ਹਰਿਦਰਸਨਪਾਨਅਧਾਗਾਇ
 ਹੁਪੁਰਨਾਥਿਮਲਬੀਚਗਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਅੰਤਰਜਾਮੀ। ਦਾਸਨਕਸਗਲਿਸੁਆਮੀ॥੧॥੮॥੫੮॥
 ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਿਪੁਰੈਚਰਨੀਲਾਇਆ। ਹਰਿਸੀਰੀਸਹਾਈਪਾਇਆ। ਜਹਜਾਈਐਤਹਾਸੁਰੇਏ॥
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਮੇਏ॥੧॥ ਹਰਿਗੁਲਗਵਹੁ। ਸਦਾਸੁਭਾਈ। ਮਨਚਿਦੇਸਗਲੇਛਲਪਵਹੁਜੀਅਕੈ
 ਸੀਰੀਸਹਾਈ। ਰਹਿਓ। ਨਾਗਇਲਪਾਲਅਧਾਗਾ। ਹਮਸਿਤਜਨਾਰੇਨਾਗਾ। ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਿਲੀਨੇ।
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਜਸੁਦੀਨੇ॥ ੨॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ। ਸਦਜੀਅਸੀਰੀਰਖਵਾਲਾ। ਹਰਿਦਿ
 ਨੁਰੈਲਿਕੀਰਚਨੁਗਾਈਐ। ਬਹੁਵਿਨਜੇਨੀਪਾਈਐ॥ ੩॥ ਜਿਸੁਦੇਵੈਪੁਰਖੁਥਿਧਾਤਾ। ਹਰਿਰਸੁਤਿ
 ਨਹੀਜਾਤਾ। ਜਮਕੰਕਰਨੇਵਿਨਆਇਆ। ਸੁਖੁਨਾਨਕਸਰਲੀਪਾਇਆ॥੧॥੯॥੫੯॥
 ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਿਪੁਰੈਕੀਤੀਪੁਰੀ। ਪ੍ਰਭੁਗਵਿਰਹਿਅਭਰਪੁਰੀ। ਥੇਮਕੁਸਲਭਾਇਆਇਸਨਨਾ
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਵਿਟਹੁਕਰਥਾਨਾ॥੧॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਵਲਾਰਿਦਧਾਗੇ। ਬਿਘਨੁਨਲਾਰੈਤਿਏਕਕੇਈ
 ਕਾਰਜਸਗਲਸਵਰੇ॥੧॥ ਰਹਿਓ। ਮਿਲਿਸਾਸੁਦਰਮਤਿਥੇਏ। ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਸਭਰੇਏ। ਰਾਮਦਾ
 ਸਿਸੇਰੇਵਰਨਤੇ। ਸਭਲਾਥੇਪਾਪਕਮਾਥੇ॥ ੨॥ ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਨਿਤਗਾਈਐ। ਸਾਧਸੀਰੀਮਿਲਿ
 ਪਿਆਈਐ। ਮਨਬਾਂਛਤਛਲਪਾਏ। ਗੁਰੁਪੁਗਾਰਿਦੈਪਿਆਏ॥ ੩॥ ਗੁਰਗੋਪਾਲਅਨੰਦਾ। ਜ
 ਪਿਜਪੀਵੈਪਰਮਨੰਦਾ। ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆ। ਪੁਤਅਪਨਾਥਿਰਦੁਰਖਾਇਆ॥੧॥੧੦॥

ਦਿਸੈਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਵਹਦਿਸਛਤ੍ਰੇਮੇਘਘਟਾਘਟਦਾਮਨਿਚਮਕਿਡਗਇਚਿਸੇਜਾਇਕੇਲੀ
ਨੀਦਨਹੁਨੈਨਹਪਿਰੁਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾਇਚਿ॥੧॥ਗੁਣਿਨਹੀਸੇਦੇਸੋਰੇਆਇਚਿ॥ਏਕਕੇਸੋਰੇਸਿਧਿਕਰਤਲਾ
ਲੁਤਥਚਤੁਰਪਾਤਰੇਆਇਚਿ॥ਰਹਚਿ॥ਕਿਉਚਿਸੋਰੇਇਹੁਲਾਘਪਿਅਰੇਸਰਥਗੁਲਾਸੁਖਦਾਇਚਿ॥
ਮੰਦਰਿਚਰਿਕੈਪੰਥੁਨਿਹਰਉਨੈਨੀਰਿਭਰਿਆਇਚਿ॥੨॥ਹਉਹਉਭੀਭਿਭਾਇਚਿ॥ਚੀਚੇਸੁਨਤਦੇ
ਸਿਨਿਕਟਾਇਚਿ॥ਭੀਭੀਰਿਕੇਪਾਤਪਰਦੇਬਿਨੁਪੇਖੇਦੁਗਾਇਚਿ॥੩॥ਭਾਇਚਿਕਿਰਪਾਲਸਰਥਕੋਠਕੁ
ਰੁਸਗੋਰੇਦੁਖੀਮਟਾਇਚਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਮੈਭੀਭਿਗੁਰਿਖੇਈਤਉਦਾਇਆਰੁਕੀਠਲੇਪਾਇਚਿ॥੪॥
ਸਭੁਗਹਿਚਿਅੰਦੇਸੋਰੇਆਇਚਿ॥ਜੋਦਾਹਤਸੋਗੁਰੁਮਿਲਾਇਚਿ॥ਸਰਥਗੁਨਾਨਿਪਿਰਾਇਚਿ॥ਰਹਉਦੁਜ॥
੧੧॥ਦਿਸੈਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਗਈਥਹੋਰੁਖੰਦੀਛੋਰੁਨਿਰੋਕਰੁਦੁਖਦਾਰੀ॥ਕਰਮੁਨਜਾਨਾਪਰਮੁਨ
ਜਾਨਾਏਭੀਆਇਆਧਾਰੀ॥ਨਾਮੁਪਰਿਚਿਭਗਤੁਗੋਵਿੰਦਕਾਇਹਰਾਖਹੁਪੈਜਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀ
ਉਨਿਮਾਣਿਅਤੁਮਾਣਾ॥ਨਿਰੀਜੀਅਚੀਜਕਰੇਮੇਰਗੋਵਿੰਦਤੇਰੀਕੁਦਰੁਤਿਕੁਰਬਾਣਾ॥ਰਹਚਿ॥
ਜੈਸਾਬਾਲਕੁਭਾਇਸੁਭਾਈਲਖਅਪਰਾਧਕਮਾਵੈ॥ਕਰਿਉਪਦੇਸੁਸ੍ਰਿਕਕੇਖਹੁਭੀਬਹੁਜੀਪਤਰ
ਲਿਲਾਵੈ॥ਪਿਛਲੇਅਉਗੁਲਬਖਸਿਲਏਪੁਰੁਆਗੈਮਾਗਗਿਪਵੈ॥੨॥ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਾਬਿਪਿਜਲੈ
ਤਾਕਿਸੁਪਹਿਆਖਿਸੁਲਾਈਐ॥ਕਹਲੈਕਥਨਿਨਭੀਜੈਗੋਬਿੰਦੁਹਰਿਭਵੈਪੈਜਰਖਾਈਐ॥ਅਵਰਚਿਟਮੈ
ਸਗਲੀਦੇਖੀਇਕਤੇਰੀਚਿਟਰਹਾਈਐ॥੩॥ਹਉਦਾਇਆਲੁਕਿਰਪਾਲਪੁਰੁਭਾਕੁਰਅਪੇਸੁਲੈਖੇਨੈਤੀ
ਪੁਗਸਤਿਗੁਰਮੋਲਿਮਿਲਾਵੈਸਭਦੁਕੈਮਨਕੀਚਿੰਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਵਖਦੁਮੁਖਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸੁ
ਖਿਵਸਤੀ॥੪॥੧੨॥ਦਿਸੈਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰੁਭਏਅਨੰਦਾਦੁਖਕਯੋਸਸਭਿਨਗੇ॥ਗੁ
ਨਗਾਵਤਪਿਆਵਤਪੁਰੁਅਪਨਕਾਰਜਸਗਯੋਸਾਠੇ॥੧॥ਜਗਜੀਵਨਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥ਗੁਰਪੁਰੇਦੀਚਿਉ
ਪਦੇਸਾਜਪਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥ਰਹਚਿ॥ਤੂਹੈਮੰਤ੍ਰੀਸੁਨਹਿਪੁਰੁਤੂਹੈਸਭੁਕਿਛੁਕਰਲੈਗਰਾ॥ਤੂਅ
ਪੇਦਤਾਅਪੇਭੁਗਤਾਕਿਆਇਹੁਜੀਤਵਿਚਾਰਾ॥੨॥ਕਿਆਗੁਲਤੇਰੇਆਖਿਵਖਾਲੀਕੀਮਤਿਕਹਲਾ
ਨਜਾਈ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਜੀਵੈਪੁਰੁਅਪੁਨਾਅਚਰਜੁਤਮਹਿਵਡਾਈ॥੩॥ਧਾਰਿਅਨੁਗੁਰੁਆਪਿਪੁਰੁਸੁਮੀਪਤਿਮਾ
ਤਿਕੀਨੀਪੁਰੀ॥ਸਦਾਸਦਾਨਨਕਬਲਿਹਰੀਬਛਉਸਿਭਾਪੁਰੀ॥੪॥੧੩॥ਦਿਸੈਗਠਿਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰਪੁਰਨਮਸਕਾਰੇ॥ਪੁਰਸਭੇਕਾਜਸਵਾਰੇ॥ਹਰਿਅਪਲੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਪੁਰਪੁਰਨਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੧॥
ਅਪਨੇਦਸਕੋਭਾਇਚਿਸਹਾਈ॥ਸਗਲਅਨੇਰਥਕੀਨੇਕਰਤੇਉਲੀਥਤਨਕਈ॥ਰਹਚਿ॥ਕਰਤੇਪੁਰ

ਖਿਤਾਉਦਿਵਾਇਆ ਪਿਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਟਿਨਕਤ ਹੁਆ ਵੈ॥ ਮੇਰੇ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾ
 ਵੈ॥ ੨॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਇਆ ਲਾਸ ਭਿਜੀ ਅਭਏ ਕਿਰਪਾ ਲਾਜੈ ਜੈ ਕਚੁ ਗੁਸੀਈ॥ ਜਿਨਿ ਪੁਰੀ
 ਬਲਤ ਬਲਾਈ॥ ੩॥ ਤੂਭਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਇਹੁ ਪੁੰਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਤੇਰਾ॥ ਜਨਨ ਕਏ ਕੁਧਿ ਆਇਆ
 ਸਰਬ ਫਲਾ ਪੁੰਨੁ ਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਦਿ०॥ ਸੋਗਠਿ ਮਯ ੫ ਪੜ੍ਹ ੩ ਦੁਪਦੇ
 ਗਮ ਦਾਸ ਸੋਰੇ ਵਰਿਨਾ ਤੇ॥ ਸਭਿ ਉਤਰੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਕਰਿ ਦਿਸਨਾ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਕੀਤੇ
 ਦਾਨ॥ ੧॥ ਸਭਿ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਪ੍ਰਭਿ ਪਗੇ॥ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਸਭਿ ਥੋਕ ਉਥਾਰੇ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰੇ॥ ਰ
 ਹਾਚਿ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਲਾਖੀ॥ ਪਰਬ ਹਮੁ ਭਇ ਚਿਸਥੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੁ
 ਪਾਇਆ॥ ੨॥ ੧॥ ਦਿ०॥ ਸੋਗਠਿ ਮਯ ੫ ਜਿਤੁ ਪਾਰਬਰਹੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ॥ ਸਿਧ ਹੁਦਸਿ
 ਵਸਾਇਆ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਤੀਸਰਾ ਸੰਗ ਲਮਿਟਾਇਆ॥ ੧॥ ਗਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ॥
 ਆਪ ਹਰ ਗੁਲ ਗਾਈ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤੇ ਪਾਈ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਈ॥ ਜਨ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬ
 ਟੀ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਵਖਾਈ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤੇ ਜਾਈ॥ ੨॥ ੨॥ ਦਿ०॥ ਸੋਗਠਿ ਮਯ ੫ ਆਗੈ ਸੁਖ
 ਗੁਰਿ ਦੀਆ॥ ਪਾਛੈ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਗੁਰਿ ਕੀਆ॥ ਸਰਬ ਨਿਪਾਣ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇ
 ਆ॥ ੧॥ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਮਨ ਇਛੈ ਫਲ ਪਾਈ॥ ਸਿਤ ਹੁਦਿ ਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜੈ ਸਵਾਈ॥ ਰਹਾਚਿ॥
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭਏ ਦਇਆ ਲਾਪ ਭਿਅਪਨੇ ਕਰਿ ਦੀਨੇ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਪ
 ਤੀਨੇ॥ ੨॥ ੩॥ ਦਿ०॥ ਸੋਗਠਿ ਮਯ ੫ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖਵੇਗੇ॥ ਚਉਕੀ ਚਉਗਿਰ ਦਹ ਮਾਰੇ॥ ਰਾ
 ਮਨ ਮਿਮਨੁ ਲਾਗਾ॥ ਜਮੁ ਲਜਾਇ ਕਰਿ ਭਾਗਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਤੁ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕਰੇ ਮਨੁ ਨਿ
 ਰਮਲੁ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਥਿਨਾਸੀ॥ ਤਾਰੀ ਸੇਵਨ ਬਿਗਬੀ ਜਾਸੀ॥ ਅਨਦਕ
 ਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ॥ ਜਪਿ ਪੁਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ॥ ੨॥ ੪॥ ਦਿ०॥ ਸੋਗਠਿ ਮਯ ੫ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨੇ ਬਾਲਿ ਹਰੀ॥
 ਜਿਨਿ ਪੁਰਨ ਪੈ ਜਸ ਵਾਗੀ॥ ਮਨ ਚੀਦਿ ਆਫਲੁ ਪਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ॥ ੧॥ ਸਿਤ ਹੁ
 ਤਿ ਸੁਖਿ ਨੁ ਅਵਤਰੇ ਕੀ॥ ਕਰਲ ਕਾਰਲ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਵਰ ਦੀਨੇ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ
 ਵਸਿ ਕੀਨੇ॥ ਜਨਨ ਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਤਾਸ ਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ॥ ੨॥ ੫॥ ਦਿ०॥ ਸੋਗਠਿ ਮਯ ੫
 ਤਪੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ॥ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਭੂਗੇ॥ ਸਰਬ ਕਾਲਿ ਆਲ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਿਦੀ
 ਨੇ॥ ੧॥ ਬੇਦਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪ ਗਵਾਈ॥ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਭਿ ਸਰਸੋਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਜੇ

ਮੰਗਹਿ ਸੋਲੇਵਹਿ ਪੁਰ ਅਪਲਿ ਅਸੈ ਤ ਦੇਵਹਿ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਪਾਤਿ ਗਾਖਿਆ ਜਨਨ ਕ ਸਾ ਦੁਸੁਤ ੨੮੬
 ਖਿਆ ੨॥ ੬॥ ੧੦॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਹਿ ਸਿਆਲ ਪਕਛੁ ਨ ਆਵੈ ਹ
 ਮ ਬਰਿ ਕਤ ਉਸਰ ਲਾਈ ਪਾਤਿ ਅਪੋ ਪੈ ਜਰਖਾਈ ॥ ੧॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤਿ ਪਤ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਤਿ
 ਪਾਲ ਲਾਗਾ ਕਰਿ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ਹਰਾਚਿ ਜੀਅ ਜੀਤ ਤੇਰੇ ਪਾਗੇ ਪੁਰ ਭੋਗੀ ਗਥਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜੇ ਕਰ
 ਵੈ ਸੋ ਕਰ ਲਾਗਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਲਾ ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੧॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪੋਗਇਆ ਸ
 ਕੁਕਾਜੁ ਹਮਾਰੇ ਹੋਇਆ ਪੁਰ ਚਰਲੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਪੁਰ ਨ ਜਾ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥ ੧॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੀਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆ
 ਏਆ ਆਠ ਪਹਰ ਅਗਧਿ ਚਿਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਚਿਦਿ ਆਠ ਲੁਪਾਇਆ ਹਰਾਚਿ ਪੁਰ ਪੁਰ ਬਲਾ ਅੰਕੁਰ
 ਜਾਗਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੨॥
 ੮॥ ੧੨॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰੀ ਮਲਿ ਪੁਛੁ ਦਿਤਾਰਿਆ ਕਾਰ ਜਸ ਭਿਸ ਵਾਰਿਆ ਮੰਦਿ ਕੋ ਨ ਅਲਾਏ
 ਸਭ ਜੈ ਜੈ ਕਰੁ ਸੁਲਾਏ ॥ ੧॥ ਸਿਤਹੁ ਸਾਚੀ ਸਗਲਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੀਅ ਜੀਤ ਸਭਿ ਹਥਿ ਤਿਸੈ ਕੈ ਸੋ ਪੁਰੁ ਮੰਤ
 ਰ ਜਾਮੀ ॥ ਹਰਾਚਿ ਕਰਤ ਬਸ ਭਿਸ ਵਾਰੇ ਪਾਤਿ ਅਪੁਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰੇ ਪਾਤਿ ਤਪਾਵਨ ਪੁਰ ਨਾਮਾ ਜ
 ਨਨਕ ਦਾਸ ਦੁਕਰ ਬਾਨਾ ॥ ੨॥ ੯॥ ੧੩॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਰਬਰੀ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ਇਹੁ ਲਹੁ
 ਵਾਹੁ ਉਥਿ ਬਾਗਿਆ ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਪਿਤਮਾਤਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ੧॥ ਸੁਭ ਚਿਤ ਵਨਿ ਦਾਸ
 ਤੁਮਾਰੇ ਗਾਖਹਿ ਪੈ ਜ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਾਰ ਜਾਪਿ ਸਵਾਰੇ ਹਰਾਚਿ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਪਰਉ ਪਕਾਰੀ ਪੁਰ ਨ ਕਲਾ
 ਜਿ ਨਿਧੀ ਗੀ ਨਾਨਕ ਸਰਲੀ ਆਇਆ ਮਨ ਚਿਦਿ ਆਠ ਲੁਪਾਇਆ ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੧੪॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪੋ ਪੁਰ ਬਾਲ ਕਰਾਖੇ ਅਪੋ ਸੀਤ ਲਾਠਾ ਕਿਰਹਾਈ ॥ ਬਿਘਨ ਗਏ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥ ੧॥
 ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਹੋ ਅਸ ਦਾਇਆ ਲਾਗਾ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਲੀ ਚਗਤ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਸਭ ਜੀਅ ਭਾਇਆ ਕਿਰਪਾ ਲਾਗਾ
 ਹਰਾਚਿ ਪੁਰ ਕਰਲ ਕਾਰਲ ਸਮਗਾਥਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕੀ ਸੁਲੀ ਥੇਨੇ
 ਤੀ ॥ ਸਭ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੈ ਤੀ ॥ ੨॥ ੧੧॥ ੧੫॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪਨਾ ਗੁਰੁ ਪਿਆਏ ॥ ਮਿਲਿ ਬੁਝ ਲ
 ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਏ ॥ ਨਾਮੈ ਕੀ ਵਰਿ ਆਈ ॥ ਤਿਸੁ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧॥ ਸਿਤਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਠਾ
 ਹੁ ਹਰਿ ਆਗਧਿ ਸਭੋ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ॥ ਮੈ ਕਾਰ ਜਸ ਗਲੇ ਸਾਧੁ ਹਰਾਚਿ ਪੇਮ ਭਗਤਿ ਪੁਰ ਲਾਗੀ ॥ ਸੋ ਪਾ
 ਏ ਜਿ ਸੁਵਰ ਭਾਗੀ ॥ ਜਨਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥ ੨॥ ੧੨॥ ੧੬॥
 ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪਰਮੇਸਰਿ ਦਿਤਾ ਬੰਨਾ ॥ ਦੁਖ ਭੋਗ ਕਾ ਭੋਗ ਬੰਨਾ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਨਰ ਨਰੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ

ਭਿਕਿਰਪਾਰੀ॥ ੧॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਸੁਖੁ ਹੋਆਸਭਥਾਈ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਪਰਮੇਸਰੁ ਹਰਿਹਰਿ ਆਸਭਨੀਜਾ
 ਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਰਕੀਥਾਈਆਈ॥ ਤਿਨੇਸਗਲੀਚਿਤੀਮਟਾਈ॥ ਦਇਆਲਪੁਰਖਮਿਹਰਵਨਾ॥ ਹਰਿ
 ਨਨਕਸਦਵਖਾਨਾ॥ ੨॥ ੧੩॥ ੧੧॥ ਜੋਗਿਮਹਲਾ ੫ ਐਥੈਚਿਥੈਰਖਵਾਯਾ॥ ਪੁਰਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦ
 ਾਇਆ॥ ਦਾਸਅਪਨੇਆਪਿਰਖੇ॥ ਘਟਿਘਟਿਸਥਦੁਸੁਭਖੇ॥ ੧॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਉਪਰਿਥਲਿਜਾਈ॥
 ਦਿਨਨੁਰੈਨਿਸਨਿਸਸਿਸਮਾਲੀਪੁਰਨੁਸਭਨੀਥਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪਿਸਹਈਹੋਆ॥ ਸਚੇਦਾਸਚਾਢੇਆ॥ ਤੇ
 ਰੀਭਗਤਿਵਰਿਥਾਈ॥ ਪਾਈਨਨਕਪੁਰਸਰਲਾਈ॥ ੨॥ ੧੪॥ ੧੨॥ ਜੋਗਿਮਹਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇਭਲਾ॥
 ਤਾਜਪਿਆਨਾਮੁਰਮਲਾ॥ ਗੋਬਿੰਦਕਿਰਪਾਰੀ॥ ਪੁਰਿਗਖੀਪੈਜਹਮਰੀ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੇਚਰਨਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥
 ਜੇਇਛੁਹੋਇਠਲੁਪਵਹਿਬਿਰਥੀ॥ ਅਸਨਜਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੋਜਿਸੁਪਾਤਪਤਿਦਤਸੋਈਸੰਤੁ
 ਗੁਲਗਵੈ॥ ਪੇਸਭਗਤਿਤਕਾਮਨੁਯੀਲਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਭਵੈ॥ ਅਠਪਹਰਹਰਿਕਾਜਸੁਰਵਲਾ॥ ਬਿਖੇ
 ਠਗਚਿਰੀਲਾਥੀ॥ ਸੀਗਿਮਿਲਾਇਲੀਆਮੇਰੈਕਰਤੈ॥ ਸੰਤਸਾਪਭਏਸਾਥੀ॥ ੩॥ ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਸਰਬਸੁ
 ਦਨੇਆਪਹਿਆਪੁਮਿਲਾਇਆ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸਰਬਥੋਕਪੁਰਨਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੧੩॥
 ਜੋਗਿਮਹਲਾ ੫ ਗਰੀਬੀਗਦਾਹਮਰੀ॥ ਖੰਨੁਸਗਲੇਰੇਨੁਛਾਰੀ॥ ਇਸੁਅਗੈਕੋਨਟਿਕੈਵੇਕਰੀ॥ ਗੁਰ
 ਪੁਰੇਏਹਗਲਸਾਰੀ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਨਮੁਸੰਤਨਕੀਚਿਟਾ॥ ਜੋਸਿਮਰੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਵੈਉਪਰਹਿਸਗਏਕੋਟ
 ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤਸੀਗਿਜਸੁਗਾਇਆ॥ ਇਹਪੁਰਨਹਰਿਪਤੁਪਾਇਆ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਆਪੁਮਿਟਾਇਆ॥ ਸਹੁਪਰਬ੍ਰ
 ਹਮੁਨਦਰੀਆਇਆ॥ ੨॥ ੧੬॥ ੧੪॥ ਜੋਗਿਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਿਪੁਰੈਪੁਰੇਕੀਨੀ॥ ਬਖਸਆਪੁਨੀਕਰਿਦੀਨੀ॥
 ਨਿਤਅਨੰਦਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਥਾਵਸਗਲੇਸੁਖੀਵਸਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਠਲਦਤੀ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈ
 ਕਿਰਪਾਕਰਿਦੀਨੀ॥ ਵਿਰਲੈਕਿਨਹੀਜਾਤੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਬਲੀਗਾਵਹਭਈ॥ ਚਿਹਸਠਲਸਦਾਸੁਖਦਾ
 ਈ॥ ਨਨਕਨਮੁਪਿਆਇਆ॥ ਪੁਰਬਿਲੀਖਿਆਪਾਇਆ॥ ੨॥ ੧੭॥ ੧੫॥ ਜੋਗਿਮਹਲਾ ੫
 ਗੁਰਪੁਰਆਰਧੋ॥ ਕਰਜਸਗਲੇਸਾਧੋ॥ ਸਗਲਮੋਰਥਪੁਰੇ॥ ਥਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥ ੧॥ ਸੰਤਹਰਮਜਪ
 ਤਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਸੰਤਅਸਥਾਨਿਬਸੇਸੁਖਸਹਜੇਸਗਲੇਦੁਖਮਿਟਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਕੀ
 ਥਾਈ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਭਲੀ॥ ਨਨਕਦਾਸਵਖਾਈ॥ ਨਿਰਮਲਅਕਥਕਹਾਈ॥ ੨॥ ੧੮॥ ੧੬॥
 ਜੋਗਿਮਹਲਾ ੫ ਕੂਖੇਖਾਵਤਲਾਜਨਮਵੈ॥ ਰਿਹਿਰਿਜਨੁਹਰਿਗੁਲਗਵੈ॥ ਅਪਨੇਕਾਜਕਹਿਕਿਭਿ
 ਅਲਕਾਈਐ॥ ਜਿਉਸਿਮਰਿਦਰਗਹਮੁਖੁਉਜਲਸਦਸਦਸੁਖਪਾਈਐ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉਕਾਮੀਕ

ਮਿਲੁਭਾਵੈ॥ ਤਿਉਹਰਿਦਸਹਰਿਜਸੁਭਾਵੈ॥ ੨॥ ਜਿਉਮਾਤਾਬਾਲਿਯਪਟਵੈ॥ ਤਿਉਗਿਆਨੀਨਾਮੁਕ
 ਮਾਵੈ॥ ੩॥ ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਵੈ॥ ਜਨਨਨਕਨਾਮੁਪਿਆਵੈ॥ ੪॥ ੧੯॥ ੮੩॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਸੁਖਸੀਦਿਘਰਿ
 ਆਇਆ॥ ਨਿੰਦਕਕੈਮੁਖਿਛਾਇਆ॥ ਪੂਰੈਗੁਰਿਪਰਿਗਈਆ॥ ਬਿਨਸੇਦੁਖਸਥਾਇਆ॥ ਸੰਤਹੁਸਚੇਕੀ
 ਵਡਿਆਈ॥ ਜਿਨਿਅਚਰਜਸੋਭਲਾਈ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਬੋਲੇਸਾਹਿਬਕੈਭਾਈ॥ ਦਸੁਬਾਲੀਬਹੁਵਖਾਈ॥
 ਨਨਕਪੁਭਸੁਖਦਾਈ॥ ਜਿਨਿਪੁਰੀਬਲਤਬਲਾਈ॥ ੨॥ ੨੦॥ ੮੪॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਪੁਰੁਅਪੁਨਰਿਦੈ
 ਪਿਆਏ॥ ਘਰਿਸਹਿਸਲਾਮਤਿਆਏ॥ ਸੰਤੋਖੁਭਾਇਆਸੰਸਾਰੇ॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਲੈਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਸੰਤਹੁਪੁਰੁਮੇਰਾਸਦਾ
 ਦਇਆਲਾ॥ ਅਪਨੇਭਗਤਕੀਗਲਤਨਗਲਈਗਥੈ॥ ਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰੇ॥
 ਤਿਨਿਸਭੋਥਕਸਵਾਰੇ॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਤੁਸਿਦੀਆ॥ ਠਹਿਰਨਨਕਦੁਖੁਨਥੀਆ॥ ੨॥ ੨੧॥ ੮੫॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫
 ਹਰਿਮਨਿਭਨਿਵਸਿਆਸੇਈ॥ ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰੇਸਭੁਕਈ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਈ
 ਨਜਾਈ॥ ੧॥ ਹਉਕੁਰਬਾਨੁਜਾਈਤੇਰੇਨਵੈ॥ ਜਿਸੇਥਖਸਿਲੈਹਿਮੇਰੀਪਆਰੇਸੇਜਸੁਤੇਰਗਾਵੈ॥ ਰਹਾਚਿ॥
 ਚੂਭਾਰੇਸੁਅਮੀਮੇਰਾ॥ ਸਿਤੀਭਰਵਾਸਤੇਰਾ॥ ਨਨਕਪੁਭਸਰਲਾਈ॥ ਮੁਖਿਨਿੰਦਕਕੈਛਾਈ॥ ੨॥ ੨੨॥
 ੮੬॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਆਗੈਸੁਖੁਮੇਰੇਸੰਤਾ॥ ਪਛੇਅਨਦਪੁਭਿਕੀਤਾ॥ ਪਰਮੇਸੁਰਿਬਲਤਬਲਾਈ॥
 ਠਹਿਰੇਚੋਲਤਕਤਤੁਨਾਈ॥ ੧॥ ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਿਦਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਹਰਿਸਰਬਨਿਰੋਤਰਿਜਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਰ
 ਹਾਚਿ॥ ਸਭਜੀਅਤੇਰੇਦਇਆਲਾ॥ ਅਪਨੇਭਗਤਕਰਹਿਪਤਿਪਾਲਾ॥ ਅਚਰਜੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ ਨਿਤਨ
 ਨਕਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ ੨॥ ੨੩॥ ੮੭॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਨਾਲਿਨਗਇਲੁਮੇਰੈ॥ ਜਮਦੁਤੁਨਅਵੈਨੇਰੈ॥ ਕੀਠਿਲਾ
 ਇਪਭਗਥੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸਦੁਸਾਥੈ॥ ੧॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੁਰੀਕੀਤੀ॥ ਦੁਸਮਨਮਾਰਿਵੈਰੇਸਗਲੇਦਾਸਕਉ
 ਸੁਮਤਿਦੀਤੀ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਪਰਿਸਗਲੇਥਨਵਸਾਏ॥ ਸੁਖਿਸਾਦਿਠਹਿਆਏ॥ ਨਨਕਪੁਭਸਰਦਾਏ॥ ਜਿਨਿ
 ਸਗਲੈਰੇਗਮਿਟਾਏ॥ ੨॥ ੨੪॥ ੮੮॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁਤਾਕੀਸਰਨੀਪ
 ਏਈ॥ ਦਰਸਨੁਭੇਟਤੋਤਅਨੰਦਾਦੁਖੁਗਾਇਆਹਰਿਗਈਐ॥ ੧॥ ਹਰਿਰਸੁਪੀਵਹੁਭਾਈ॥ ਨਾਮੁਜਪ
 ਹੁਨਮੇਅਰਾਧਹੁਗੁਰਪੁਰੇਕੀਸਰਨਾਈ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਤਿਸਹਿਪਗਾਪਤਿਜਿਸੁਪੁਰਿਲਿਖਿਆਸੇਈਪੁਰੁਭਾਈ॥
 ਨਨਕਕੀਥੈਨੀਤੀਪੁਭਜੀਨਾਮਿਰਹਾਇਵਲਾਈ॥ ੨॥ ੨੫॥ ੮੯॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਰਿ
 ਮੈਤਰਜਾਮੀਜਨਅਪੁਨੇਕੀਰਥੈ॥ ਜੈਜੈਕਾਰੁਤੇਰਜਗਥੀਤਰਿਸਥਤੁਰੁਰਸੁਚਾਥੈ॥ ੧॥ ਪੁਭਜੀਤੇ
 ਰੋਚਿਟਗੁਸੰਈ॥ ਤੁਸਮਰੁਸਰਨਿਕਦਤਾਅਠਪਹਰਤੁਮਾਧਿਆਈ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਜੇਜਨੁਭਜਨੁਕਰੇਪਚ

ਤੇਰਾ ਤਿਸੈ ਅੰਦੇਸ ਨਹੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਲਗੇ ਭਉ ਮਿਟਿ ਮਾਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ੨॥ ਸੁਖ ਸ
 ਹਜ ਅਨੰਦ ਘਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਦਿਲਾਸਾ॥ ਜੀ ਦਿ ਘਰਿ ਮਾਏ ਸੋਭਾ ਸੇਤੀ ਪੁਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ॥ ੩॥
 ਪੁਰਾ ਗੁਰ ਪੁਰੀ ਮਤਿ ਜਾ ਕੀ ਪੁਰਨ ਪੁਰ ਕੇ ਕਾਮਾ॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ ਤਰਿ ਚਿ ਭਵ ਸਾਗੁ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹ
 ਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ॥ ੪॥ ੨੬॥ ੮॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਭਉ ਚਿ ਕਿਰਪਾ ਲੁਟੀ ਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਅਪੇਸ ਭਾਖਿ
 ਥਟੀ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਗਏ ਖਿਲੀ ਚਿ ਜਨੁ ਅਪੁਨਾ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਥੋੜੀ ਕਾਟੀ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਦਾ ਪਿਆ
 ਈਐ॥ ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਇਨੁ ਤਨ ਤੇ ਮਨ ਚੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਈਐ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀ ਅਜੈ ਤਜ ਕੇਸ ਬਿ
 ਕੀਨੇ ਪੁਰੁ ਉਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ॥ ਮੁਖ ਉਜਲ ਭਏ ਦਰਬਾਰਾ॥ ੨॥
 ੨੭॥ ੯॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਿ ਅਪੁਨਾ ਸੀਈ॥ ਦਿਨ ਰੂਹੈ ਨਿਸਦਾ ਪਿਆਈ॥ ਹਥ ਦੇਇ ਜਿ ਨਿਰਭੇ
 ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਹਾਂ ਸਚਾਖੇ॥ ੧॥ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਉਪਰਿ ਕੁਰਬਾਨੁ॥ ਭਏ ਕਿਰਪਾ ਲੁਪੁਰਨ ਪੁਰ ਦਾਤੇ ਜੀ ਅਹੋਈ ਮ
 ਹਰ ਵਾਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸਰਨਈ॥ ਜੀ ਨਿਪੁਰਨ ਪੈ ਜਗ ਥਈ॥ ਸਗਲੇ ਦੁਖੀ ਮਟਾਈ॥ ਸੁਖੁ ਉਚਹੁ
 ਮੇਰੇ ਭਈ॥ ੨॥ ੨੮॥ ੧੦॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਨਹੁ ਬਿਨੈ ਤੀਰ ਕੁਰ ਮੇਰੇ ਜੀ ਅਜੈ ਤਤੇ ਰੇ ਪਾਰੇ॥ ਰਾਖੁ
 ਪੈ ਜਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਰਨ ਕਰ ਵਨਾਰੇ॥ ੧॥ ਪੁਰਜੀ ਖੂਸਮਾਨ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ॥ ਭੁਰੇ ਭਲੇ ਹਮ ਬਾਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਸੁਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸਵਾਰੇ॥ ਪਹਿਰਿ ਸਿਰ ਪਾਉ ਸੇਵਕ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ
 ਪਾਰੇ॥ ੨॥ ੨੯॥ ੧੧॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀ ਅਜੈ ਤਸ ਬਿਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਦਰਬਾਰੇ॥
 ਅੰਗੀ ਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪੁਰ ਅਪੁਨੇ ਭਵਨਿ ਪਿਪਰਿ ਉਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ॥ ਦੀਨ ਦਇ
 ਆਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪੁਰਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਉ ਬੈਠੁ ਅਦਰਸ ਭਥਈ ਉਨ ਨ ਕਤ ਉਥਾ
 ਤਾ॥ ਭਗਤਿ ਸਿਰ ਪਾਉ ਦੀਓ ਜਨਾਮ ਪੁਨੇ ਪਤਾ ਪੁਨ ਨ ਕਪੁਰ ਜਾਤਾ॥ ੨॥ ੩੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥
 ੧੦॥ ੧੨੭॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ਪੁਰੁ ੧
 ਦੁਬਿਧਾਨ ਪੜੁ ਉਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਪੁਜੈ ਮਫੈ ਮਸਾਦਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਤਿਸਨਾ ਰਾਚਿਨ ਪਰਘ ਰਿਜਾਵਾ ਤਿਸਨਾ
 ਮਿਥੁ ਝੁਈ॥ ਘਰ ਭੀ ਤਰਿ ਘਰੁ ਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇ ਆਸਹ ਜਿ ਰਤੇ ਮਨਿ ਭਈ॥ ਤੁਆਪੇ ਦਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨ ਤੁਦੇ
 ਵਹਿ ਮਤਿ ਸਈ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਰਤ ਉਬੈਰਾ ਗੀ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿ ਅਮੇਰੀ ਮਈ॥ ਅੰਤ ਰਿਜੇ ਤਿਨਿ ਰ
 ਤਰਿ ਬਲੀ ਸਾਚੇ ਸਹਿ ਬਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਸੀਖ ਬੈਰਾਗੀ ਕਰਹਿ ਬੈਰਾਗੀ ਸੇ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿਖ

ਸੋਭੈਵੈ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਥਾਇ ਸਦਾ ਭੈਰਵਿ ਅਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ ਏਕੇਚੇਤੇ ਮਨੁ ਅਨੋਖੈ ਯਾਵਤੁ ਵਰ ੨੦੮
 ਜਿਹਵੈ॥ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਸਦਾ ਹਿਰਾਤਾ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣਗਾਵੈ॥ ੨॥ ਮਨੁ ਅਪਉਦਾ ਬਿੰਦੁ ਸੁਖਵਾਸੀ
 ਨਾਮਿ ਵਸੈ ਸੁਖ ਭਾਈ॥ ਜਿਹਵੇਨੇ ਤੇਜੇ ਤਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜਲਿ ਬੁਝੀ ਤੁਝਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਅਸਨਿ ਰਾਸਰਹੈ ਬੈ
 ਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾਜੀ ਲਾਈ॥ ਭੀਖਾਨਾ ਮਿਰਜੇ ਸੰਤੋਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਹਜੇ ਪੀਆਈ॥ ੩॥ ਦੁਬਿਧਾਵਿ
 ਚਿਬੈਰਾ ਗੁਨੋਟੀ ਜਬਲ ਗੁਣੁ ਜੀਰਈ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੁਝੇ ਕੇ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜੋ
 ਤਦੁ ਖਿਸਦਾ ਨਿਵਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵ ਨਿਰਾਈ॥ ਅਪਰਾਪਰ ਅਰੀ ਮਾਗੇ ਚਰਕੁ ਲੈ ਕੀ ਮਨਪਾਈ॥ ੪॥ ਸੁ
 ਨਸਮਾਧਿ ਮਹਾਪਰਮਾਰਥੁ ਤੀਰਥ ਵਲਪਤਿ ਨਾਮੀ॥ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਜੀਅ ਜਾਗਿ ਜੋਨੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਜਾਮੀ॥
 ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਮੀ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਜੁਠਿ ਲਏ ਭੈ ਮਨੇ ਆਪੇ ਗਿਆਨੁ ਮਗਾਮੀ॥ ੫॥
 ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇਈ ਸਾਦੁ ਜਾਨਿ ਜਿਉਰੇ ਗਿਰਿਆਈ॥ ਅਕਥੈ ਕਾਕਿ ਕਾਕੀ ਐਭਾਈ ਚਾਲਉ ਸਦਾ ਰਜਾ
 ਈ॥ ਗੁਰਦਾਤਾ ਮੇਲੇ ਤਾਮਰੇ ਹੋਵੈ ਨਿਗੁਰੇ ਮਾਤਿ ਨ ਕਾਈ॥ ਜਿਉ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲਾਹੁ ਭਾਈ ਹੋਰ ਕਿਆ
 ਕੇ ਕਰੋ ਚਤੁਰਾਈ॥ ੬॥ ਇਕਿ ਭਗੀ ਮਭੁਲਾਏ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਗਤੇ ਤੇਰੇ ਖੇਲੁ ਅਪਾਗਾ॥ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਲਾਏ
 ਤੇਰਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤੁਹ ਕਮਿ ਚਲਾਵਹਾਰਾ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜੇਕਿ ਛੁਹੇਵੈ ਅਪਲਾ ਜੀਉ ਪਿਤੁ ਤਮਾਗਾ ਸਤਿ
 ਗੁਰੀ ਮਲਿ ਐਕਿ ਰਖ ਕੀਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਪਾਗਾ॥ ੭॥ ਗਗਨੈ ਤਰਿ ਵਾਸਿ ਆਗੁ ਦਪਰ ਗਾਸਿ ਆਗੁ ਦਮਰਿ
 ਗਿਆਨ ਪਿਆਨੀ॥ ਨਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਕਹੈ ਕਹੈ ਤੇਰੇ ਤੁਵਖਾਨੀ॥ ਸਥਦੁ ਗੁਰਪੀਰਾ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰਾ ਬਿਨੁ ਸ
 ਬਦੈ ਜਗੁ ਚਉਰਨੀ॥ ਪੁਰਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਗੀ ਸਦੁ ਨ ਸਕ ਮਨੁ ਮਾਨੀ॥ ੮॥ ੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧
 ਆਸ ਮਨਸਾ ਬੰਧਨੀ ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਰਮ ਬੰਧਕਾਰੀ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨਿ ਜਗੁ ਜਾਇ ਆਭਾਈ ਬਿਨੈ ਸੈਨਾ ਮੁਵਿਸਾਰੀ॥ ਇ
 ਹਮਾਇ ਆਜਾਗਿ ਮੋਹਨੀ ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਭੇ ਵੇਕਾਰੀ॥ ੧॥ ਸੁਲਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਮ ਕਾਰੀ॥ ਜਿਤੁ ਕਰਮਿ ਸੁਖੁ ਉ
 ਪਜੈ ਭਾਈ ਨੁਮਤ ਮਤ ਤੁਬੀ ਚਾਰੀ॥ ਰਹਾਇ ਸਾਸਤੁ ਬੇਦ ਬਕੈ ਖੋਭਾਈ ਕਰਮ ਕਰਹੁ ਸਿਸਾਰੀ॥ ਪਾਖੰਡਿ
 ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਭਾਈ ਅੰਤਰਿ ਮੋਲੁ ਵੇਕਾਰੀ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਭੂਬੀ ਮਾਕਰੀ ਭਾਈ ਉਚੀ॥ ਸਿਰਕੈ ਭਾਰੀ॥ ੨॥ ਦੁ
 ਰਮਤਿ ਘਲੀਵਿ ਗੁਤੀ ਭਾਈ ਦੂਜੈ ਭਾਈ ਬੁਆਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈ ਐਭਾਈ ਬਿਨੁ ਮੈਭਰਾਨੁ
 ਜਾਈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੇ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਭਾਈ ਅਵਰੁ ਜਾਨੁ ਰਹਾਈ॥ ੩॥ ਸਾਦੁ ਸਹਜੁ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ਭਾਈ
 ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੇ ਸਮਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਬੁਝੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਗੁਨ ਪਾਈ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਲੇਖੁ ਕਿ ਕਰਮ
 ਕਮਾਵੈ ਭਾਈ ਕੁਰੂ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਭਾਈ॥ ੪॥ ਪੰਡਿਤ ਦਹੀਵੇ ਲੇਈ ਐਭਾਈ ਵੇਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਤਥਾ ਜਲੁ ਮਖੀ

ਮੈਂ ਜਲਦੇਖੀ ਮੈਂ ਭਾਈ ਇਹ ਜਗੁ ਏਹ ਵਧਾ ਗੁਰਬਿਨੁ ਭਗਮਿ ਵਿਗੁ ਚੀ ਭਾਈ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਦੇਉ ਮ
 ਲਖਾ ਪਾਟਿ ਇਹ ਜਗੁ ਤਗੇ ਸੁਤ ਕੇ ਭਾਈ ਦਹ ਦਿਸ ਬਧੇ ਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗੀਰਿ ਨ ਛੁਟਈ ਭਾਈ ਥਕੇ
 ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਇਹ ਜਗੁ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਇ ਮਾ ਭਾਈ ਕਹਲਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਮੈ ਭੁਭਿ
 ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਭੈ ਮਰਲਾ ਸਚੁ ਲੇਖਾ ॥ ਮਜਨੁ ਦਨੁ ਚੰਗਿ ਮਾਈ ਮਾ ਭਾਈ ਦਰਗਹ ਨ ਮੁਢਿ ਸੇਖਾ ॥ ਗੁਰਮੰਕ
 ਸੁਜਿ ਨਿਨ ਮੁਦ੍ਰਿਕਾਇ ਮਾ ਭਾਈ ਮਨਿ ਵਸਿ ਮਾ ਚੁਕਾਰੇ ਖੁ ॥ ੭ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦਸਰਾ ਠਕੇ ਭਾਈ ਵਖਰੁ ਨ ਮੁਖ
 ਪਗੁ ॥ ਇਹੁ ਵਖਰੁ ਵਪਾਰੀ ਸੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਭਾਈ ਗੁਰਸਥਾ ਦਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਧਨੁ ਵਪਾਰੀ ਨ ਕਭਾਈ ਮੇਲਿ ਕਰੇ ਵ
 ਪਗੁ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਸੋਗਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮਾਪਿ ਮਾਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਸਾਥ ਤਰੇ ॥ ਤਿਨ ਠਕਨ ਪ
 ਏ ਮੈਪਿ ਮਾਰੇ ਮੀਤਰ ਸਨਹਰੇ ॥ ਚੂੜੇ ਭਾਰੇ ਭੈ ਬਿਨਾਪਿ ਮਾਰੇ ਤਰੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ੧ ॥ ਭੀਤੁ ਹੋ ਸਾਲਾਹ
 ਲਾਪਿ ਮਾਰੇ ਭੀਤੇ ਹੋ ਸਾਲਾਹ ॥ ਵਿਲੁਥੇ ਹਿਥ ਭੈ ਭੁਥੀ ਮੈਪਿ ਮਾਰੇ ਕੰਧੀ ਪਾਇ ਕਹਾਗ ॥ ਰਹਾਇ ਸਾਲਾ
 ਹੀ ਸਾਲਾਹ ਲਾਪਿ ਮਾਰੇ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਲਾਹ ਨਿਸੇ ਭਲੇ ਪਿਅਰੇ ਸਥਾ ਦਿ ਰਤੇ ਰੇਗੁ
 ਰੇਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਿਗਤਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਅਰੇ ਰਸੁ ਲੈ ਤੁਹਿ ਵਿਲੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ਸਾਚ ਕਾ ਪਿਅਰੇ
 ਨ ਮੁਸਚਾਨੀ ਸਾਲਾਹ ॥ ਆਇ ਮਾਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਵਲਾ ਪਿਅਰੇ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਲਾ ॥ ਗੁਰਬਿਨੁ ਹੁਕਮੁ ਨ
 ਚੂੜੈ ਮੈਪਿ ਮਾਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਹੁਕਮੈ ਮੰਦਰਿ ਨਿੰਮਿ ਮਾਪਿ ਮਾਰੇ ਹੁਕਮੈ ਦਿ ਦਰਮੁ ਝਗਿ
 ਹੁਕਮੈ ਮੰਦਰਿ ਜੀਮਿ ਮਾਪਿ ਮਾਰੇ ਉਪਦਿਸਿ ਰਕੈ ਭਾਗਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਜਾਲੀ ਮੈਪਿ ਮਾਰੇ ਚਲੈ
 ਕਾਰਜ ਸਾਗਿ ॥ ੪ ॥ ਹੁਕਮੈ ਮੰਦਰਿ ਮਾਇ ਮਾਪਿ ਮਾਰੇ ਹੁਕਮੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬੀਨਿ ਚਲਾਈ ਮੈ
 ਪਿਅਰੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਲੈ ਹੋ ਸਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਥਾ ਦਿ ਪਛਲੀ ਮੈਪਿ ਮਾਰੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ਹੁਕ
 ਮੇ ਗਲਤ ਗਲਾਈ ਮੈਪਿ ਮਾਰੇ ਹੁਕਮੇ ਹਉਮੈ ਦੇਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਭਵੈ ਭਵਾਈ ਮੈਪਿ ਮਾਰੇ ਅਵਗਾਨਿ ਮੁਠੀ
 ਰੇਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਿਵਾ ਪੈਸਾ ਹਕਾ ਪਿਅਰੇ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਮਾਈ ਹੋਇ ॥ ੬ ॥ ਮਾਖਲਿ ਅਉਖਾ ਮਾਖੀ ਮੈ
 ਪਿਅਰੇ ਕਿਉ ਭੁਲੀ ਮੈ ਸਚੁ ਨਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਸੋ ਸਾਲਾਹਿ ਮਾਪਿ ਮਾਰੇ ਹਉਤਿ ਬਲਿ ਹੋਰ ਜਾਇ ॥ ਨਾਉ ਮ
 ਲੈ ਸੋ ਤੇਖੀ ਮਾਪਿ ਮਾਰੇ ਨ ਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੭ ॥ ਕਾਇ ਮੀਕਾ ਗਦ ਜੇ ਥੀ ਮੈਪਿ ਮਾਰੇ ਮਨੁ ਮਸਵਾਲੀ
 ਪਾਗਿ ॥ ਲਾਲ ਤਲੇਖਲਿ ਸਚ ਕੀ ਪਿਅਰੇ ਹਰਿ ਗੁਲਾ ਲਿਖਹੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਧਨੁ ਲੇਖਾਰੀ ਨ ਕਾ ਪਿਅਰੇ
 ਸਚੁ ਲਿਖੈ ਉਧਿਗਿ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਸੋਗਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਭੂਗੁਲ ਦਾ ਤੇ ਨਿਰਮਲੇ ਭਾਈ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਹੋ
 ਏ ॥ ਹਮ ਅਪਗਧੀ ਨਿਰਗੁਣੇ ਭਾਈ ਭੂਝੀ ਤੇ ਗੁਣ ਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਪੀਤਮਾ ਭੂਕਰਤ ਕਰਿ ਵੇਖੁ ॥

ਹਉਪਾਪੀਪਾਖੰਡੀਆਭਈਮਨਿਭਨਿਨਾਮਾਵਿਸੇਖੁਰਹਾਇ। ਬਿਖੁਮਾਇਆਚਿਤੁਮੋਹਿਅਭਈਚਤੁਰਾ
 ਈਪਤਿਖੋਈ। ਚਿਤਮਹਿਠਕੁਰਸਚਿਵਸੈਭਾਈਜੇਗੁਰਗੀਅਨੁਜੋਇ॥ ੨॥ ਰੁਝੈਰੁਝੈਅਖੀਮੈਭਾਈ
 ਰੁਝੈਲਾਲਚਲੂਲਾ। ਜੇਮਨੁਹਰਿਸਿਉਬੈਰਾਗੀਮੈਭਾਈਦਰਿਘਰਿਸਚੁਅਭੂਲਾ॥ ੩॥ ਪਚਾਲੀਆ
 ਕਾਸਿਤੁਭਾਈਘਰਿਘਰਿਤੁਗੁਲਾਗੀਅਨੁ। ਗੁਰੀਮਾਇਮੈਸੁਖੁਪਾਇਆਭਾਈਚੁਕਾਮਨਹੁਗੁਮਾਨੁ।
 ਠਾ। ਜਲਿਮਲਿਕੀਇਆਮਾਜੀਮੈਭਾਈਭੀਮੈਲਾਤਨੁਹੋਇ। ਗਿਅਨਿਮਹਾਗਸਿਨਈਮੈਭਾਈਮਨੁਤਨੁ
 ਨਿਗਲਹੋਇ॥ ੪॥ ਦੇਵੀਦੇਵਪੂਜੀਮੈਭਾਈਕਿਆਮਗਉਕਿਆਦੇਹਿ। ਪਹਲੁਨੀਰਿਪਖਾਲੀਮੈਭਾਈ
 ਜਲਮਹਿਬੁਝਹਿਤੇਹਿ। ਫਿ। ਗੁਰਬਿਨੁਮਲਪੁਨਲਖੀਮੈਭਾਈਜਗੁਬੁਝੈਪਤਿਖੋਈ। ਮੇਰੇਠਕੁਰਹਾਬਿ
 ਵਝਾਈਆਭਾਈਜੈਭਾਵੈਭੈਦੇਇ॥ ੫॥ ਬਈਅਰਿਬੋਲੈਮੀਨੁਲੀਭਾਈਸਾਚੁਕਹੈਪਿਰਭਾਈ। ਬਿਰਹੈ
 ਬੇਧੀਸਾਚਿਵਸੀਭਾਈਆਧੀਕਰਹੀਹਰਿਨਾਇ॥ ੬॥ ਸਭੁਕੇਅਖੈਆਪਲਾਭਾਈਗੁਰਤੇਬੁਝੈਸੁਜਾਨੁ। ਜੇ
 ਬੀਪੇਸੇਉਬਰੇਭਾਈਸਬਦੁਸਚਨੀਸਯੁ॥ ੭॥ ਈਪਨੁਅਧਿਕਸਕੇਲੀਮੈਭਾਈਪਵਕੁਰੰਚਕਪਾਇ। ਬਿ
 ਨੁਪਲਨਮੁਰਿਦੈਵਸੈਭਾਈਨਨਕਮਿਲਲੁਸੁਭਾਈ॥ ੧੦॥ ਠਾ॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ   ਗੁਰਸਿਰਫਿਮਹਲਾ੩   ਅਸਟਪਦੀਆਪ੨੧

ਭਗਤਾਈਸਦਾਤੁਰਖਦਹਰਿਜੀਉਪੁਰਿਤੁਰਖਦਾਅਇਆ। ਪਹਿਲਾਦਜਨਤੁਪੁਰੀਖਿਲਏਹਰਿ
 ਜੀਉਹਰਦਾਖਸੁਮਾਰਿਪਚਾਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਨੋਪਰਤੀਤਿਹੈਹਰਿਜੀਉਮਨਮੁਖਭਗੀਮਭੁਭਾਇਆ॥
 ੧॥ ਹਰਿਜੀਏਹਤੇਗੋਵਿਧਿਅਈ। ਭਗਤਕੀਪੈਜਗੁਤੁਸੁਆਮੀਭਗਤਤੇਗੋਸਰਲਾਈ। ਰਹਾਉ।
 ਭਗਤਨੋਜਮੁਜੇਹਿਨਸਾਕੈਕਾਲੁਨਨੈਵੈਜਈ। ਕੇਵਲਗਮਨਮੁਮਨਿਵਸਿਆਨਮੇਹੀਮੁਕਾਤਿਪਾਈ। ਰਿ
 ਪਿਸਿਧਿਸਭਭਗਤਾਚਰਲੀਲਾਗੀਗੁਰਕੈਸਹਜੇਸੁਭਾਈ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖੀਨੋਪਰਤੀਤਿਨਾਵੀਮੈਤ
 ਰਿਏਕੁਸੁਮਾਉ। ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਸਬਦੁਨਭੇਦਿਓਹਰਿਨਾਮਿਨਲਾਗਾਭਉ। ਕੁੜਕਪਟਪਾਜੁਲਹਿਜਾ
 ਸੇਮਨਮੁਖਫੀਕਾਅਲਾਉ॥ ੩॥ ਭਗਤਾਵਿਚਿਅਪਿਵਰਤਦਪਭਜੀਭਗਤੀਹੁਤੁਜਾਤਾ।
 ਮਾਇਆਮੋਹਸਭਲੋਕਹੈਤੇਰੀਤੁਏਕੇਪੁਰਖਾਬਿਧਾਤਾ। ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਲੀਗੁਰਕੈਸਬ
 ਦਿਪਛਾਤਾ॥ ੪॥ ਅਚਿਤਕੈਮਕਰਹਿਪਭਾਤਿਨਕੈਜਿਨਹਰਿਕਾਨਮੁਪਿਆਰਾ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਸਦਾਮਨਿ
 ਵਨਿਅਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰਦਾਹਰਾ। ਓਨਕੀਰੀਸਕਰੇਸੁਵਿਗੁਚੈਜਿਨਹਰਿਪਭੁਹੈਰਖਵਾਰਾ॥ ੫॥ ਬਿਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰਨੇਵੇਕਿਨੈਨਪਾਇ। ਮਾਮਨਮੁਖਿਭਉਕਿਮੁਏਬਿਲਲਾਈ। ਅਵਹਿਜਾਵਹਿਠਉਰਨਪਵਹਿਦੁਖ

ਮਹਿਦੁਖਿਸਮਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਖਮੀਮਿਤ੍ਰਪੀਵੈ ਸਹਜੇਸਾਚਿਸਮਾਈ॥ ੬॥ ਬਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵੇ
 ਜਨਮੁਨਛੋਰੈ ਜੇਅਨੇਕਕਰਮਕਰੈਅਧਿਕਾਈ॥ ਵੇਦਪੜ੍ਹਹਿ ਤੈਵਾਦਵਖਾਨਹਿ ਬਿਨੁਹਰਿਪਤਿ
 ਗਵਾਈ॥ ਸਚਾਸਾਤਿਗੁਰਸਾਚੀ॥ ਜਿਸੁਬਾਲੀਭਾਜਿਛੂਟਹਿਗੁਰਸਰਲਾਈ॥ ੭॥ ਜਿਨਹਰਿ
 ਮਨਿਵਸਿਆਸੇਦਰਿਸਾਚੇਦਰਿਸਾਚੈਸਾਚਿਆਗਾਚਿਨਾਈਸੇਭਾਜੁਗਿਜੁਗਿਹੋਈਕੋਈਨਮੋਟਲਾ
 ਗਾਨਾਨਕਾਤਿਨਕੈਸਦਥਲਿਹਰੈਜਿਨਹਰਿਗੰਧਿਆਉਰਿਧਾਗਾ॥ ੮॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੩
 ਨਿਗੁਣਿਅਨੇਅਪੇਬਖਸਿਲਏਭਾਈਸਾਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਯਾਈ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਉਤਮਹੈਭਾਈ
 ਗਮਨਾਮਿਚਿਤੁਯਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿਜੀਉਅਪੇਬਖਸਿਮਿਯਾਈ॥ ਗੁਣਹੀਲਹਮਅਪਗਪੀਭਾਈਪੂਰੈਸ
 ਤਿਗੁਰਿਲਏਰਯਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਉਲਕਉਲਅਪਗਪੀਬਖਸਿਅਨੁਪਿਅਰੇਸਾਚੈਸਥ
 ਦਿਵੀਚਾਗਿ॥ ਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿਅਨੁਭਾਈਸਾਤਿਗੁਰਬੇਜੈਚਾੜਿ॥ ੨॥ ਮਨੁਰੈਤੇਕੋਚਨਭਏ
 ਭਾਈਗੁਰਪਾਰਸੁਮੇਲਿਮਿਯਾਈ॥ ਅਪੁਛੋਚਿਨਾਉਮਨਿਵਸਿਆਭਾਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਯਾਈ॥ ੩॥ ਹ
 ਉਵਾਰੀਉਵਾਰਲੈਭਾਈਸਾਤਿਗੁਰਕਉਸਦਥਲਿਹਰੈਜਉ॥ ਨਮੁਨਿਪਨਾਜਿਨਿਦਿਤਭਾਈਗੁਰਮ
 ਤਿਸਹਜਿਸਮਾਉ॥ ੪॥ ਗੁਰਬਿਨੁਸਹਜੁਤਉਪਜੈਭਾਈਪੁਛਹੁਗਿਆਨੀਆਜਾਈ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾ
 ਸਦਾਕਰਿਭਾਈਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈ॥ ੫॥ ਗੁਰਮਤੀਭਉਉਪਜੈਭਾਈਭਉਕਰਲੀਸਦੁਸਾਗਾਪੇ
 ਮਪਦਾਰਥੁਪਈਐਭਾਈਸਦੁਨਮੁਆਧਾਗੁ॥ ੬॥ ਜੇਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਅਪਲਾਭਾਈਤਿਨਕੈਹਉਲ
 ਗਉਪਾਈ॥ ਜਨਮੁਸਵਾਰੀਅਪਲਾਭਾਈਕੁਲੁਭੀਲਈਬਖਸਾਈ॥ ੭॥ ਸਚੁਬਾਲੀਸਦੁਨਬਦੁਹੈ
 ਭਾਈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹੋਈ॥ ਨਨਕਨਮੁਹਰਿਮਨਿਵਸੈਭਾਈਤੇਸੁਖਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਈ॥ ੮॥ ੨॥
 ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੩ ਹਰਿਜੀਉਸਥਦੇਜਾਪਦਾਭਾਈਪੂਰੈਛਾਗਿਮਿਯਾਈ॥ ਸਦਾਸੁਖੁਸੇਹਾਗਲੀਭਾਈ
 ਅਨਦਿਨੁਰਤੀਅਰੈਗੁਯਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿਜੀਉਅਪੇਰਗੁਚਵਾਈ॥ ਗਵਹੁਗਵਹੁਗੀਰਾਤਿਹੋਭਾ
 ਈਹਰਿਸੇਤੀਰੈਗੁਯਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵਲੀਭਾਈਅਪੁਛੋਚਿਚਿਤੁਯਾਈ॥ ਸਦਾਸਹ
 ਜੁਠਿਰਿਤੁਖੁਨਲਗਈਭਾਈਹਰਿਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ ੨॥ ਪਿਰਕਾਹੁਕਮੁਨਜਾਲਈਭਾਈਸਭ
 ਲਖਲੀਨਾਗਿ॥ ਮਨਹਠਿਕਰਕਮਾਵਲੀਭਾਈਵਿਲੁਨਾਵੈਭੂਜਿਆਗਿ॥ ੩॥ ਸੇਗਵਹਿਜਿਨਮਸਤਕਿ
 ਭਾਉਹੈਭਾਈਭਾਈਸਚੈਕੈਰਗੁ॥ ਅਨਦਿਨੁਰਤੇਗੁਲਰਵਹਿਭਾਈਨਿਰਭਉਗੁਗਲਿਵਲਾਗੁ॥ ੪॥
 ਸਭਨਾਮਾਰਿਜੀਵਾਯਦਾਭਾਈਸੇਸੇਵਹੁਦਿਨੁਗਤਿ॥ ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐਭਾਈਜਿਸਦੀਵਰੀਹੈ

ਦਾਤਿ॥੫॥ਮਨੁਖਿਮੈਲੀਵੈਸਦੀਭਾਈਦਰਗਹਨਹੀਥਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤਗੁਰਵੈਭਾਈਮਲਿਪੀਰ
 ਮਸਚਿਸਮਾਉ॥੬॥ਏਤੁਜਨਮਿਹਰਿਨਦੇਤਿਭਿਭਾਈਕਿਆਮੁਹਦੇਸੀਜਾਇ॥ਕਿਕੀਪਵੈਦੀਮੁਹਾਇਓਨੁ
 ਭਾਈਬੀਖਅਨੋਏਭਾਈ॥੭॥ਨਮੁਸਮਾਲਹਿਸੁਖਿਵਸਹਿਭਾਈਸਦਾਸੁਖੁਸੀਤਿਸਗੀਗਾਨਨਕਨਾਮੁਸ
 ਮਾਲਿਤੁਭਾਈਅਪਰਿਪਰਗੁਲੀਗਹੀਗ॥੮॥੩॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ - ਜੋਗਠਿਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰ੧

ਸਭੁਜਗੁਜਿਨਹਿਉਪਾਇਆਭਾਈਕਰਲਕਾਰਦਸਮਰਥੁ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਤਿਸਾਜਿਆਭਾਈਦੇਕਰਿ
 ਅਪਣੀਵਥੁ॥ਕਿਤਿਕਹੀਮੈਕਿਉਦੇਖੀਮੈਭਾਈਕਰਤਾਏਕੁਅਕਥੁ॥ਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁਸਲਾਹੀਮੈਭਾਈਜਿ
 ਸਤੇਜਾਪੈਤਥੁ॥੧॥ਮੇਰੇਸਨਜਪੀਮੈਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥ਨਮਦਾਨੁਦੇਇਜਨਅਪਨੇਤੁਖਦਰਦਕਾਰੰਤਾ॥ਰਹਾ
 ਓ॥ਜਾਕੈਘਰਿਸਭੁਕਿਛੁਹੈਭਾਈਨਉਨਿਪੈਭਰੇਭੰਡਾਗਾ॥ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਭਾਈਦੁਚਾਅਗਸਮ
 ਪਗਾਜੀਅਜੰਤਪਤਿਪਾਲਦਾਭਾਈਨਿਤਨਿਤਕਰਦਾਸਾਗਾ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਭੇਟੀਮੈਭਾਈਸਥਦਿਮਿਲ
 ਵਟਹਗ॥੨॥ਸਚੇਚਰਨਸਰੇਵੀਅਹਿਭਈਕੁਮੁਭਉਹੈਵੈਨਾਸੁ॥ਮਿਲਿਸਿਤਸਭਾਮਨੁਮਾਜੀਮੈਭਾਈਹਰਿ
 ਕੈਨਮਿਨਿਵਸੁ॥ਮਿਟੈਅੰਧੈਗਾਅਗਿਅਨਤਭਾਈਕਮਲਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ਗੁਰਬਰਨੀਸੁਖੁਉਪਜੈਭਾਈਸ
 ਭਿਠਲਾਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥੩॥ਮੇਰੇਰੋਛੇਛੀਮੈਭਾਈਹੋਈਮੈਸਭਕੀਧੁਰਿ॥ਘਟਿਘਟਿਬਹੁਪਸਾ
 ਰਿਆਭਾਈਪੈਖੈਸੁਦੈਹਜੂਰਿ॥ਜਿਤੁਦਿਨਿਵਿਸਰੈਪਰਬਹੁਭਾਈਤਿਤੁਦਿਨਿਮਰੀਮੈਸੂਰਿ॥ਕਰਨ
 ਕਰਵਨਸਮਰਥਭਾਈਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰਿ॥੪॥ਪੇਸਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁਹੈਭਾਈਮਾਇਅਮੋਹਿਬਿਨਾਸੁ॥ਤਿ
 ਸੁਭਾਵੈਤਾਮੋਲਿਲਏਭਾਈਹਿਰਦੈਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਮਲਪੁਗਾਸੀਮੈਭਾਈਰਿਦੈਹੋਵੈਪਰਗਾ
 ਸੁ॥ਪੇਗਟਭਇਆਪਰਤਪੁਪਭਭਾਈਮਉਲਿਆਪਰਤਿਅਕਾਸੁ॥੫॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਸਤੋਖਿਅਭ
 ਈਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗਾਭਾਉ॥ਰਸਨਾਗਮੁਰਵੈਸਦਾਭਾਈਸਾਚਾਸਾਦੁਸੁਆਉ॥ਕਰਨੀਸੁਲਿਸੁਲਿਜੀ
 ਵਿਆਭਾਈਨਿਝਰਲੁਪਾਇਆਥਉ॥ਜਿਸੁਪਰਤੀਤਿਨਅਵਈਭਾਈਸੋਜੀਅੜਾਜਾਉਜਾਉ॥੬॥ਬ
 ਹੁਗੁਦਮੇਰੇਸਾਹਿਬੈਭਾਈਹਉਤਿਸਕੈਬਾਲਿਜਾਉ॥ਓਹਨਿਰਗੁਲੀਅਰੇਪਾਲਦਾਭਾਈਦੇਇਨਿਬਦੇ
 ਥਾਉ॥ਰਿਜਕੁਸੇਬਹੇਸਾਸਿਸਿਭਾਈਗੁੜਜਾਕਨਉ॥ਜਿਸੁਗੁਰਸਾਚਾਭੇਟੀਮੈਭਾਈਪੁਗਾਤਿਸੁਕ
 ਰਮਉ॥੭॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵੀਮੈਭਾਈਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰਿ॥ਸਾਸਿਗਿਰਸਿਨਵਿਸਰੈਭਾਈਪੈ
 ਖਉਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਸਾਧੁਸੰਗਿਮਿਲਾਇਆਭਾਈਸਰਬਗਿਆਨਭਰਪੂਰਿ॥ਜਿਨਪੈਤਿਨਲਗੀਆਭਾਈ

ਸੇਨਿਤਨਿਤਮਰਦੇਭੂਗਿ॥੮॥ਅੰਜਲਿਲਾਇ॥ਤਗਇਆਭਾਈਭਉਜਲਦੁਖੀਸਗਾ
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਦਰੰਨਿਗਲਿਆਭਾਈਕੀਤੇਨੁਮੰਗੁਅਪਾਗੁ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇਆਭਾਈਭੋ
 ਜਨੁਨਾਮਅਪਾਗੁ॥ਨਨਕਤਿਸੁਸਰਲਾਗਤੀਭਾਈਜਿ॥ਕਿਲਾਬਿਖਕਟਲਹਾਰੁ॥੯॥੧॥
 ਮਾਤਗਰਭਦੁਖਸਾਗਰੇ॥ਪਿਆਰੇਤਰਅਪਲਾਨਮੁਜਪਾਇਆ॥ਬਹਰਿਕਾਛਿਬਿਖੁਪਸਰੀਆ॥
 ਪਿਆਰੇਮਾਇਆਮੇਹੁਵਧਾਇਆ॥ਜਿਸਨੇਕੀਤੇਕਰਮੁਅਪਿਪਿਆਰੇਤਿਸੁਪੁਰਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ॥
 ਸੋਆਰਧੇਸਾਸਿਸਾਸਿਪਿਆਰੇਰਾਮਨਮਾਲਿਵਲਾਇਆ॥੧॥ਮਨਿਤਨਿਤੇਰੀਟੇਕੈਪਿਆਰੇਮਨਿਤ
 ਨਿਤੇਰੀਟੇਕਾ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕਰਨਹਾਨੀਪਿਆਰੇਅੰਤਰਜਾਮੀਏਕਾ॥ਰਹਾਓਕਿਟਿਜਨਮਭੂਮਿ
 ਮਾਇਆਪਿਆਰੇਅਨਿਕਜੇਨਿਦੁਖਪਾਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਵਿਸਰਿਆਪਿਆਰੇਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥
 ਜਿਨਭੈਟੈਪੁਰਸਤਿਗੁਰੂਪਿਆਰੇਸੇਲਾਗੇਸਚੈਨਾਇ॥ਤਿਨਾਪਿਛੈਛੁਟੀਮੈਪਿਆਰੇਜੇਸਾਚੀਸਰ
 ਲਾਇ॥੨॥ਮਿਠਕਰਿਕੈਖਾਇਆਪਿਆਰੇਤਿਨਿਤਨਿਕੀਤਾਰੇਗੁ॥ਕਉੜਹੋਇਪਤਿਸਟਿਆਪਿਆ
 ਰੇਤਿਸਤੇਉਪਜਿਆਸੇਗੁ॥ਭੋਗਭੁੰਚਾਇਭੁਲਾਇਅਨੁਪਿਆਰੇਉਤਰੈਨਹੀਵਿਜੇਗੁ॥ਜੇਗੁਰਮੇ
 ਲਿਉਧਾਰਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਪੁਰੇਪਾਇਅਸਿਜੇਗੁ॥੩॥ਮਾਇਆਲਾਯਚਿਅਟਿਆਪਿਆਰੇਚਿਤਿਐ
 ਵਹਿਮੁਲਿ॥ਜਿਨਭੂਵਿਸਰਹਿਪਰਬਰਮਸੁਆਮੀਸਿਤਨਹੋਏਪੂਜਿ॥ਬਿਲਾਲਾਟਕਰਹਿਬਹੁਤੇਰਿ
 ਆਪਿਆਰੇਉਤਰੈਨਹੀਸੁਲਾ॥ਜੇਗੁਰਮੇਲਿਸਵਾਰਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਕਰਹਿਆਮੁਲਾ॥੪॥ਸਕਤ
 ਸੰਗੁਨਕੀਜਈਪਿਆਰੇਜੇਕਾਪਰਵਸਾਇ॥ਜਿਓਮਾਲਿਐਰਹਿਵਿਸਰੈਪਿਆਰੇਸੁਖੁਹਿਕਲੈਉਰਿ
 ਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਛੋਈਨਹੀਮਿਲੈਪਿਆਰੇਦਰਗਹੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਜੇਗੁਰਮੇਲਿਸਵਾਰਿਆਪਿਆਰੇਤਿ
 ਪੂਰੀਪਾਇ॥੫॥ਸੰਜਮਸਹਸਸਿਆਲਪਾਪਿਆਰੇਇਕਨਚਲੀਨਾਲਿ॥ਜੇਥੇਮੁਖਗੋਬੰਦਤੇਪਿਆਰੇ
 ਤਿਨਕੁਲਿਲਾਗੈਗਾਲਿ॥ਹੋਦੇਵਸਤੁਨਜਾਤੀਆਪਿਆਰੇਭੂਜੁਨਚਲੀਨਾਲਿ॥ਸਤਿਗੁਰੂਜਿਨਮੇਲਾ
 ਇਚਿਨੁਪਿਆਰੇਸਾਚਾਨਮੁਸਮਾਲਿ॥੬॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨੁਪਿਆਰੇਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇ॥ਅ
 ਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਗੁਲਰਵੈਪਿਆਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪੂਰਭਰੇ॥ਦੁਖਸਾਗਰੁਤਿਨਲੀਪਿਆਪਿਆਰੇਭਵਜਲੁ
 ਪਾਰਿਪਰੇ॥ਜਿਸੁਭਵੈਤਿਸੁਮੇਲਿਲੈਹਿਪਿਆਰੇਸੇਈਸਦਾਖਰੇ॥੭॥ਸਿਮਥਪੁਰਖੁਦਇਆਲਾਦੇਉਪਿ
 ਆਰੇਭਗਤਾਂਤਿਸਕਾਤਾਲਾ॥ਤਿਸੁਸਰਲਾਈਛਹਿਪਈਪਿਆਰੇਜਿਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਲਾ॥ਹਲਦੁ
 ਪਲਤੁਸਵਾਰਿਆਪਿਆਰੇਮਸਚਕਿਸਚੁਨੇਸਲਾ॥ਸੋਪੁਭਕਦੇਨਵੀਸਰੈਪਿਆਰੇਨਨਕਸਦਕੁਰਥਾ

ਸੋਭਨਮਹਲਾ ੫

८॥२॥ ॥ ਸੇਰਠਿਮਹਲਾਪਘਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਾਠਪਾਵਿਚਿਅਰੁਬੇਦੁਬੀਚਾਰਿਚਿਨਿਵਾਲਿਭੁਇਅੰ ॥ ੨੯ ॥ ੩ ॥
 ਗਮਸਾਧੋ॥ ਪੰਚਜਨਾਸਿਉਸੰਗੁਨਛੁਟਕਿਚਿਅਧਿਕਅਹੰਭੁਪਿਕਾਧੋ॥ ੧॥ ਪਿਅਗੇਇਨਾਬਿਪਿਮਿਲਲੁਨ
 ਕਾਈਮੈਕੀਏਕਰਮਅਨੇਕਾ॥ ਹਰਿਪਰਿਚਿਸੁਆਮੀਕੈਦੁਆਰੈਦੀਜੈਭੁਪਿਬਿਬੇਕਾ॥ ਮੂਨਿਭੁਇਚਿਕ
 ਰਪਤੀਰਹਿਚਿਨਗਨਠਿਰਿਥਨਮਾਯੀ॥ ਤਟਤੀਰਥਸਭਪਰਤੀਕ੍ਰਮਿਚਿਦੁਬਿਪਾਛੁਟਕੈਨਹੀ॥ ੨॥ ਮ
 ਨਕਾਮਨਤੀਰਥਜਾਇਥਸਿਚਿਸਿਰਿਕਰਵਤਪਰਏ॥ ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਉਤਰੈਇਹਚਿਪਿਜੇਲਖਜਤਕ
 ਰਏ॥ ੩॥ ਕਟਿਕਕਾਮਨੀਏਵਰਗੈਵਰਥਭੁਬਿਪਿਦਾਨੁਦਾਤਾਗਾ॥ ਅੰਨਥਸਤ੍ਰਭੂਮਿਥਹਮਰਪੇਨਹ
 ਮਿਲੀਮੈਹਰਿਦੁਆਰਾ॥ ੪॥ ਪੁਜਾਅਰਚਾਬੰਦਨਚੰਦਉਤਖਟਕਰਮਾਰਤੁਰਹਤਾ॥ ਹਉਉਕਰਤ
 ਬੰਧਨਮਹਿਪਰਿਆਨਹਮਿਲੀਮੈਇਹਜੁਗਤਾ॥ ੫॥ ਜੋਗਸਿਧਾਸਦਚਉਗਸੀਹਏਭੀਕਰਿਕਰਿਰ
 ਹਿਮਾ॥ ਵਡੀਆਰਜਾਠਿਰਿਠਿਰਿਜਨਮੈਹਰਿਸਿਉਸੰਗੁਨਗਹਿਮਾ॥ ੬॥ ਰਾਜਲੀਲਾਰਾਜਨਕੀਰਚ
 ਨਕਰਿਅਹੁਕਮੁਅਠਾਗਾ॥ ਸੇਜਸੇਹੀਚੰਦਨੁਚੋਆਨਰਕਘੋਰਕਾਦੁਆਰਾ॥ ੭॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿਸਾਪਸੈ
 ਗਤਿਹੈਸਿਰਿਕਰਮਨਕੈਕਰਨਾ॥ ਕਹੁਨਨਕਤਿਸੁਭਾਇਚਿਪਰਪਤਿਜੇਸੁਪੁਰਬਾਲਿਖੇਕਾਲਹਨਾ॥
 ੮॥ ਤੇਰੇਸੇਵਕੁਇਹਗੰਗਿਮਤਾ॥ ਭਇਚਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਨਿਇਹਮਨੁਰ
 ਤਾ॥ ਰਹਉਦੂਜਾ॥ ੮॥੧॥੩॥੧੦॥

੧॥ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ ਸੇਰਠਿਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਨਿਮਹਲਾਠ ਸਲੋਕਮਹਲਾ੧
 ਸੇਰਠਿਸਦਾਸੁਹਵਲੀਜੇਸਚਅਨਿਹੋਇ॥ ਦੋਦੀਮੈਲੁਨਕਤੁਮਨਿਜੀਭੈਸਚਾਸੋਇ॥ ਸਸੁਰੈਪੈਈਮੈਭੈਵ
 ਸੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸਿਗਾ॥ ਪਰਹਰਿਕਪੜ੍ਹਜੇਪਿਗੰਮਲੈਖੁਸੀਰਾਵੈਪਿਰੁਸੀਗੀ॥ ਸਦਾਸੀਗਾਰੀਨਾਉਮਨਿ
 ਕਦੇਨਮੈਲੁਪਤੰਗੁ॥ ਦੇਵਰਜੇਠਮੁਏਦੁਖਿਸਸੁਕਾਡੁਭਕਿਸੁ॥ ਜੋਪਰਭਾਵੈਨਾਨਕਕਰਮਮਲੀਸਭੁ
 ਸਚੁ॥ ੧॥ ਮਠੁ ਸੇਰਠਿਤਮਿਸੁਹਵਲੀਜਾਹਰਿਨਮੁਢੋਢੇਲੇ॥ ਗੁਰਪੁਰਖੁਮਨਾਵੈਆਪਲਾਗੁਰਮਤੀ
 ਹਰਿਹਰਿਬੋਲੇ॥ ਹਰਿਪੇਮਿਕਸਈਦਿਨਸੁਗਤਿਹਰਿਰਤੀਹਰਿਗੰਗਿਚੋਲੇ॥ ਹਰਿਜੈਸਾਪੁਰਖੁਨਲਭਈ
 ਸਭੁਦੇਖਿਅਜਗਤੁਮੈਦੋਲੇ॥ ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਵਾਇਆਮਨੁਅਨਤਨਕਾਤੁਡੋਲੇ॥ ਜਨੁਨਸਭ
 ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਗੁਰਸਾਤਿਗੁਰਕੋਭੋਲੋਗੋਲੇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਆਪੇਸਿਸਟਿਕਰਤਾਸਿਰਜਲਹਾਰਿਆ॥
 ਤੁਪੁਆਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇਤੁਪੁਆਪਿਸਵਰਿਆ॥ ਦਾਤਾਕਰਤਾਅਪਿਅਪਿਭੋਗਲਹਾਰਿਆ॥ ਸਭੁ

ਤੇਰਾ ਸਥਾਵਰ ਤੇ ਉਪਾਵਲਾਹਿਆ ॥ ਹਉਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੩
 ਹਉ ਮੈ ਜਲ ਤੇ ਜਲਿ ਮੁਏ ਕ੍ਰਮਿ ਆਏ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਰਖਿ ਲੀਏ ਆਪਣੈ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥ ਇ
 ਹੁ ਜਗੁ ਜਲ ਤਾਨ ਦਰੀਆਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਵਰ ਤੇ ਸੇਸੀ ਤਲ ਭਏ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕ
 ਮਾਇ ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਸਫਲਿ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ ਜੇਵੇ ਅਧਿਕੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਜਿਨ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਜੀਵਦਿ ਆ
 ਮੁਇ ਆਨ ਵਿਸਰੈ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਕਲੁ ਉਪਾਰੇ ਆਪਣਾ ਸੇਜ ਨਹੈ ਵੈ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਏ ਜੀਵ
 ਦੇ ਪਰਵਾਨੁ ਹਰਿ ਮਨ ਮੁਖ ਜਨਮਿ ਮਰਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਏ ਨਾ ਆਖੀ ਅਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਵਰਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਭਗਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਐ ॥
 ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਵਡੇ ਕਾਰ ਮੈ ਮੁਰਖ ਲਾਈਐ ॥ ਹਉ ਗੋਲਾ ਲਾਭੁ ਪੁਮੈ ਹੁਕਮੁ ਫਰਮਾਈਐ ॥ ਹਉ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ਜਿ ਗੁਰਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧॥ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿ ਆਕਮਾਵਲਾ ਜਿ ਕਰਤੈ ਲਿ
 ਖਿ ਆਸੁ ਮੋਹੁ ਹਉ ॥ ਲੀਪਈ ਅਨੁਵੇਸਰਿ ਆਗੁ ਲਤਾਸੁ ॥ ਮਤ ਜਾਲੁ ਹੁ ਜਗੁ ਜੀਵਦਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮੁਇ
 ਆਸੁ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੁਨ ਚੇਤਿ ਚੈ ਸੇ ਬਹੁ ਲਿਨਿ ਮਿਲਨੀ ਪਾਸੀ ॥ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਹੁ ਅਤਿ ਘਲਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬ
 ਲਾਤੁ ਨ ਸਾਥਿ ਕੋਈ ਜਾਸੀ ॥ ਲੋਕਾ ਵਿਚਿ ਮੁਹੁ ਕਾਝੋ ਆਮੈ ਦਰਿ ਉਭੈ ਸਾਸਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਤੋ ਕੋਵੈ ਸਹੀ ਚੁਕਿ
 ਗਾਇ ਆਵੇ ਸਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨੇ ਸੁਖੁ ਮਗਲਾ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਸੇਸੈ ਲਸੇ ਸਜ
 ਲਾ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਹਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਨਾ ਮਨ ਦਿਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇਸ ਚਿਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾ
 ਇਲ ਰੇ ਸਜਲ ਨ ਆਖੀ ਅਹਿ ਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਵੇਕਰਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਆਪਸੁ ਮਾਰੀ ਕਾਰ ਜੁ ਨ ਸਕਹਿ ਸ
 ਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿ ਆਕਮਾਵਲਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟ ਲਾਗੁ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾ
 ਇ ਕੈ ਆਪਿ ਖੋਲ੍ਹ ਰਚਾਇਆ ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਆਪਿ ਸਿਰਜਿ ਆਮਾਇ ਆਮੋਹ ਵਧਾਇਆ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉ ਮੈ ਲੇਖ
 ਮੰਗੀਐ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰ ਸਮਾਈਆ ॥ ਬਾਲਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਅ
 ਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘੁਮਾਇਆ ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੩॥ ਆਇ ਆਮ ਮਤ ਮੋਹ ਲੀ ਜਿਨਿ ਵਿਨੁ ਟੁਟੈ ਤਾ ਜਗੁ ਖਾ
 ਇਆ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਖਾਧੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਥੇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਜਗੁ ਕਮਲਾ
 ਠਿਕੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਦਰੀਆਇਆ ॥ ਧੰਧ ਕਰਤਿ ਆਨਿ ਠਠਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾ
 ਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿ ਆ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਪਰਹੀ ਮਹਿ ਮੰਮਤ
 ਭਰਪੂਰੈ ਮਨ ਮੁਖਾ ਸਾਦਨ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਉ ਕਸਤੂਰੀ ਮਿਰਗੁ ਨ ਜਾ ਲੈ ਭ੍ਰਮ ਦਾ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਮੰਮਤ

ਤਾਜਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗੈ ਕਰਤੈ ਅਪਿਖੁ ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੇ ਸੇਈ ਪਈ ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁ ਦਿਖਾਇ
ਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਆਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਸਬ ਦੇਹੀ ਨਉ ਉਪਜੈ ਸਬ ਦੇਹੇ ਲਿਖਿ ਮਿਲਾ
ਇਆ ਬਿਨੁ ਸਬ ਦੇ ਸਤੁ ਜਗੁ ਬਉਗਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੋ ਸਬ ਦੇਹੇ ਨ ਕਰੁ
ਗੁਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਹਿ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਕਉ ਬਿਧਿ ਪਈਐ ॥ ਤਿਉ ਪੁਨਰੇਖਾ ਅਦਿਸਟ
ਕਉ ਜਨਕਿ ਉਪਿਅਈਐ ॥ ਨਿਰੋਕਤੁ ਨਿਰੋਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗੰਮੁ ਕਿਅ ਕਹਿ ਗੁਲਗਈਐ ॥ ਜਿਸੁ ਅਪਿਬੁਝਾ
ਏ ਅਪਿਸੁ ਹਰਿ ਮਾਗਿ ਪਈਐ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇਵੇ ਖਾਲਿ ਮਾਗੁ ਸੇਵ ਪਈਐ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਉ ਤਨੁ ਕੋਲੁ
ਪੀੜੀਐ ਰਤੁ ਨ ਭੋਗੈ ਰੋਗਿ ॥ ਜੀਉ ਵੈਵੈ ਚਉਖੰਨੀਐ ਸਚੇ ਸੇਵੈ ਤੈ ਹੋ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਦੁਕਈ ਰਤੀ ਅਤੇ
ਰੋਗ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਜਲੁ ਮੈਰਾ ਰੇ ਗੁਲਾ ਰੇ ਗੁਲਾ ਏ ਮਨੁ ਲੇਇ ॥ ਜੀਉ ਮਾਜੀਐ ਕਪੜੇ ਰੋਗੀ ਪਹੋਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਰੇ ਗੁਨ ਉਤਰੈ ਬਿਅਨਲੁ ਗੈ ਕੋਹ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਅਪਿਵਰਤੈ ਅਪਿਹਰਿ ਅਪਿਬੁਝਾਇ
ਦਾ ॥ ਹਰਿ ਅਪੇਸਿ ਸਦਿ ਸਵਾਰਿ ਸਿਰਿ ਪੈਲਾਇ ਦਾ ॥ ਇਕਨਾ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ਇਕਿ ਅਪਿਖੁ ਆਇ ਦਾ ॥ ਇ
ਕਨਾ ਮਾਗਿ ਪਾਇ ॥ ਇਕਿ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਲਗਾਇ ਦਾ ॥ ੫ ॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅ ਫਲੁ ਪਾਵਲਾ
ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਚੰਪਨ ਤੇਵੈ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਇਸੁ ਜਗਮਹਿ ਨਾਮੁ ਅਲਭੁ ਹੈ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਲਾ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥
ਮਨਮੁਖ ਮਨੁ ਮਾਜੀ ਤੁਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸੇ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਦੁਖੈ ਦਿਖਿਹੁਇ ॥ ਪਰਿਪਰਿਪ
ਰਿਪ ਵਿਪਰਿਤ ਥਕੇ ਸਿਪਸਮਾ ਪਿਲ ਗਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿਨਾ ਵਈ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਭੋਖਧਾਰੀ ਭੋ
ਖਕਰਿ ਥਕੇ ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਮਨਕੀ ਸਾਰਨ ਜਾਲਨੀ ਹਉ ਮੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਰਉ ਪਾਇ ਅਵਛੁਛਾ ਗਵਸਿਅ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਭੋਪਾਇਐ ਮਨੁ ਵਰਿਹੈ ॥ ਆਹਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ਸ
ਚਿਰਤੇ ਸੇਨਿ ਰਮਲੇ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤੀਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਉ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥
੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਹੁ ਭੂਪਤਿ ਗਲੇ ਰੋਗਾ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਸੁਰ ਵਲਾ ॥ ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਰੋਗੁ ਕਸੁ ਭਖਿਨ ਮਹਿਲਾਹਿ
ਜਾਵਲਾ ॥ ਚਲਦਿ ਅਨਾਨਿਤ ਚਲੈ ਸਿਰਿ ਪਾਪਲੈ ਜਾਵਲਾ ॥ ਜਾਪਕਾ ਵਿਚਲਾਇ ॥ ਆਕਾਲਿ ਤਖਰਾ ਰੋ
ਵਲਾ ॥ ਚਿਹਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨਾਮ ਵੈਠਿ ਰਿਪਛੁ ਤਵਲਾ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹਿ ਫਿਰੇ ਸੇ ਬਖੇ
ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮਿਲੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ॥ ਜੇ ਮਹਿ ਤੈ ਮਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਸਹਸਾਰੇ ਗੁਨ ਛੋਰਈ ਦੁਖੀ ਮਹਿ ਦੁਖ

ਪਾਗਿ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਖਸਿ ਲੇਹਿ ਸਬ ਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧॥੫੦:੩ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹਿ ਫਿਰੇ ਤਿਨ
 ਠਹਿਰਨ ਠਾਇ ॥ ਜੇ ਉਛੁਟਾਵਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ਦੁਹ ਚਾਰ ਲਿ ਬਦਨ ਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸੀ ਅਹਿ
 ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨॥੫੦:੩ ਜੇ ਸੇਵਹਿ ਸਾਤਿ ਮੁਗਰਿ ਸੇਭ ਵਜਲ ਤਰਿ ਗਇਆ ਜੇ
 ਬੇਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਉਤਿਨ ਜ ਮੁਛੁ ਚਿਗਇਆ ॥ ਸੇਵਹਿ ਹਰਿ ਪੈ ਪੈ ਜਾਹਿ ਜੇ ਨ ਹਰਿ ਜ ਪਿਲਾਇਆ ॥
 ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਜੇ ਨ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਮਾਇਆ ॥ ਗੁਲਗ ਵਾਪਿ ਅਰੇ ਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮ ਭਉਗ
 ਇਆ ॥ ੧॥੫੦:੩ ਬਾਲੈ ਵਿਚਿ ਚੈ ਵਸਤੁ ਪਈ ਚਿਹਰਿ ਭੋਜਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਗੁ ॥ ਜਿ ਤੁਖੈ
 ਮਨੁ ਤਿਪਤੀ ਮੈ ਪਈ ਮੈ ਮੇਖਦੁਆਰਾ ॥ ਇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਅਲਭੁ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਲਭੈ ਗੁਰਵੀ ਚਾਗਿ ॥ ਏਹੁ ਮੁ
 ਦਾ ਵਲੀ ਕਿਉ ਵਿਚਹੁ ਕਢੀ ਮੈ ਸਦਾ ਰਖੀ ਮੈ ਉਰਿ ਪਾਗਿ ॥ ਏਹੁ ਦਾ ਵਲੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਈ ਗੁਰਸਿਖ
 ਲਪੀਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਭੁ ਭੁਟੇ ਸੁਭੁ ਭੁਟੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਇ ॥ ੧॥੫੦:੩ ਜੇ ਧੁਰਿ ਮੇ
 ਲੇ ਸੇ ਮਿਲਿ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਅਪਿ ਵਿਛੋੜੇ ਨੁ ਮੇ ਵਿਛੁੜੇ ਦੁਜੈ ਭਾਇਖੁਆਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਵਿਲੁ ਕਰਮਾ ਕਿਆ ਪਈ ਮੈ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿਅਕਮਾਇ ॥ ੨॥੫੦:੩ ਬਹਿਸਖੀਆ ਜਗੁ ਗਾਵਹਿ ਗਾ
 ਵਲਹਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਹੁਤਿ ਤਹਿ ਕਉ ਬਲਿਹਰੀਆ ॥ ਜਿਨੀ ਸੁਦਿ ਮੰਨਿਅਹਿ ਨ ਉਤਿਨ
 ਹਉ ਵਾਗੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਮਿਲਾਵਲਹਰੀਆ ॥ ਹਉ ਬਲਿਜਾਵਾਇ ਗੁਰਾ ਤੇ ਗੁਰ ਦੇਖਲਹ
 ਰੀਆ ॥ ੧॥੫੦:੩ ਵਿਲੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਭਰਮ ਦੇ ਨਿਤ ਜਾਗਿ ਤੇਟਾ ਸੈ ਸਾਗਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾ
 ਵਲੇ ਹਉ ਮੈ ਪੁਰਖਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਲਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ੧॥੫੦:੩
 ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਹਜੇ ਸੇਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਦਿਨੁ ਉਸਤਤਿ ਤੇਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮੈ ਸਹਜੇ ਰੇਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਿ
 ਤਾਨੀ ਦਰਸੈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਜਾਗਹਿ ਸਵਹਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਿ ਆਬਲਿਜਾਇ ॥ ੨॥੫੦:੩
 ਸੇਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਹਿ ਜੇ ਹਰਿ ਰਤਿਆ ॥ ਹਰਿ ਇਕੁ ਪਿਆਵਹਿ ਇਕੁ ਇਕੋ ਹਰਿ ਸਤਿਆ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਵ
 ਰੈ ਤੇ ਇਕੁ ਇਕੋ ਤਪਤਿਆ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਹਿ ਤਿਨ ਭੁਸਦਿ ਘਾਤਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਦੇਵੈ
 ਅਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਪਿਆ ॥ ੧॥੫੦:੩ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇ ਜਿ ਤੁਕਿ ਛੁਸੈ
 ਪਾਇ ॥ ਵਿਲੁ ਭਿਠਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਮੈ ਅੰਧ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਲੀ ਮੈ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮ
 ਨਿਆਇ ॥ ੧॥੫੦:੩ ਇਕਾ ਬਾਲੀ ਇਕੁ ਗੁਰੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਸਚਾ ਸਚਿ ਦਾ ਹਵਸ ਚੁਰਤਨੀ
 ਭਰੇ ਭੋਝਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਠ ਪਾਤੇ ਪਈ ਅਨਿਜੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਲਹਰਾ ॥ ਸਚਾ ਸਚਿ ਦਾ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਪਇਆ

ਪੁਸ਼ਪਗਾਵਿਖੁਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਦਿਅਕਰੀਮਪੀਅਵਲਹਗੁਨਨਕਸਦੁਸਲਾਹੈਸੰਤੁਸਵਰਲਹਗੁ। ੨। ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਅੰਦਰਿਕੁਰੁਵਰਤੈਸਦੁਨਭਾਵਈ॥ ਜੋਕੋਥਲੈਸਦੁਕੁਰੁਜਲਿਜਵਈ॥ ਭੂਕਿਅਗੈਰਜੈਕੁ
ਵਿਜਿਉਵਿਸਟਾਕਾਗੁਖਵਈ॥ ਜਿਸੁਹਰਿਹੋਇਕਿਪਾਲੁਸੇਨਾਮੁਪੀਅਵਈ॥ ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਗਪਿਕੁ
ਕੁਪਾਪੁਲਹਿਜਵਈ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸੇਖਚਉਚਕਿਆਚਉਵਾਇਆਏਹੁ ਮਨੁਇਕਤੁਪਾ
ਰਿਆਲਿ॥ ਏਹਕੁਤੇਹਕੁਛਚਿਤੁਗੁਰਕਸਬਦੁਪਛਾਲੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਅਗੈਚਹਿਪਉਸਭੁਕਿਛੁਜਲੈਜਾ
ਲੁਆਸਾਮਨਸਾਜਲਾਇਤੂਹੋਇਰਹਮਿਹਮਾਦੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੋਭਲੈਭੀਚਲਹਿਤਾਦਰਗਪਵਹਿਮਾਦੁ
ਨਨਕਾਜਿਨਮੁਨਚੇਤਨੀ॥ ਤਿਨਪੈਗੁਪੈਨਲਾਪਿਗੁਖਲੁ॥ ੧। ਮਃ ੩ ਹਰਿਗੁਲਤੇਟਿਨਾਵਈਕੀਮਤਿਕਰ
ਲੁਨਜਾਇ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਲਰਵਹਿਗੁਲਮਹਿਰੈਸਮਾਇ॥ ੨। ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਚੋਲੀਦੇਹਸਵਾਰੀ
ਕਛਿਪੈਪੀਭਗਤਿਕਰੀ॥ ਹਰਿਪਦੁਲਗਾਅਪਿਕਾਈਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਭਾਂਤਿਕਰੀ॥ ਕੋਈਕੁਝੈਕੁਝਲਹਗੁ
ਅੰਤਰਿਬਿਖੇਕੁਕਰੀ॥ ਸੋਭੁਝੈਏਹੁਬਿਖੇਕਾਜਿਸੁਭੁਝੈਅਪਿਧਰੀ॥ ਜਨੁਨਨਕੁਕਰੈਵਿਚਾਰਗੁਰਮੁ
ਖਿਹਰਿਸਤਿਹਰੀ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਪਰਥਾਇਸਾਖੀਮਹਾਪੁਰਖਬੋਲਦੇਸਾਝੀਸਗਲਜਹਨੈ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸੁਭਉਕਰੇਆਪਣਾਮਪੁਪਛਲੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮੈਰਤਾਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਨੈ॥ ਜਿਨਕਉਮਨਕੀ
ਤੋਇਪਰਤੀਤਿਨਹੀਨਨਕਸੇਕਿਆਕਥਹਿਗਿਆਨੈ॥ ੧। ਮਃ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਚਿਤੁਨਲਾਇਚਮੋਤਿਦੁਖੁਪਹਤ
ਆਇ॥ ਅੰਦਰਹੁਬਾਹਰਹੁਅੰਧੀਆਂਸੁਪਿਨਕਾਈਪਾਇ॥ ਪੰਡਿਤਤਿਨਕੀਬਰਕਤੀਸਭੁਜਗਤੁਖਾਇਜੋਰਤੇ
ਹਰਿਨਾਇ॥ ਜਿਨਗੁਰਕੋਸਬਦਿਸਲਾਹਿਆਹਰਿਸਿਉਰੋਸਮਾਇ॥ ਪੰਡਿਤਤੁਜੈਭਾਇਬਰਕਤਿਨਹੋਵਈ
ਨਾਧਨੁਪਲੈਪਾਇ॥ ਪਰਿਥਕੇਸੰਤੋਖੁਨਾਮਾਇਚਿਅਨਦਿਨੁਜਲਤਵਿਭਾਇ॥ ਕੂਕਪੁਕਾਰਨਚੁਕਈਨਾਸਿਸਾ
ਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ ਨਨਕਨਾਮਾਵਿਹੁਲਿਆਮੁਹਿਕਲੈਉਠਿਜਾਇ॥ ੨। ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਸਜਲਮੋਲਿਪਿਆ
ਰੇਮਿਲਿਪੈਬੁਦਸਾਈ॥ ਜੋਹਰਿਦਸੋਮਿਤਾਤਿਸੁਹਉਥਲਿਜਾਈ॥ ਗੁਲਸੀਝੀ॥ ਤਿਨਸਿਉਕਰੀਹਰਿਨਾਮੁ
ਪਿਆਈ॥ ਹਰਿਸੇਵੀਪਿਆਰਾਤਿਤਸੇਵਿਹਰਿਸੁਖੁਪਾਈ॥ ਬਲਿਹਰੀਸਤਿਗੁਰਤਿਸੁਜੀਨਿਸੇਝੀਪਾਈ॥
੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਪੰਡਿਤਮੈਲੁਨਚੁਕਈਜੇਵੇਦਪਰੈਜੁਗਚਾਰੀ॥ ਤੈਗੁਲਾਮਾਇਆਮੁਲੁਹੋਵਿ
ਚਿਉਮੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰੀ॥ ਪੰਡਿਤਭੂਲੇਦੂਜੈਲਾਗੇਮਾਇਆਕੈਵਾਪਾਰੀ॥ ਅੰਤਰਿਤਿਸਨਾਭੁਖੈਮੁਰਖ
ਭੁਖਿਆਮੁਏਗਵਾਰੀ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਅੰਪੁਇਆਸਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ ਅੰਦਰਹੁਤਿਸਨਾਭੁਖਗ
ਈ॥ ਜੋਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰੀ॥ ਨਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਹਜਰਜੋਜੀਨਾਹਰਿਕਿਆਉਠਿਪਾਰੀ॥ ੧। ਮਃ ੩ ਮਨਮੁ

ਖਹਿਰਿਨਾਮੁਨਸੇਵਿਅਦੁਖੁਲਗਾਬਹੁਤਾਆਇ॥ ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਅੰਧੈਰੈਸੁਧਿਨਕਾਈਪਾਇ॥
 ਮਨਹਰਿਸਹਜੇਨਬੀਜਿਓਭੁਖਾਕਿਅਗੈਖਾਇ॥ ਨਾਮੁਨਿਪਨੁਵਿਸਰਿਆਦੁਜੈਲਗਾਜਾਇ॥ ਨਾਨ
 ਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਹਿਵਡਿਅਈਅਜੇਅਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਰਸਨਾਹਰਿਜਸੁਗ
 ਵੈਖਰੀਸੁਹਵਲੀ॥ ਜੇਮਨਿਤਨਿਮੁਖਹਰਿਬੋਲੈਸਾਹਰਿਭਵਲੀ॥ ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਚਖੈਸਾਦਸਾਤ੍ਰਿਪਤਾ
 ਵਲੀ॥ ਗੁਲਗਾਵੈਪਿਅਰੇਨਿਤਗੁਲਗਾਇਗੁਲੀਸਮਝਵਲੀ॥ ਜੇਸੁਰੇਵੈਅਪਿਦਇਆਲੁਸਾ
 ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਬੁਝਾਵਲੀ॥ ੫੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਹਸਤੀਸਿਰਿਜਿਓਅੰਕਸੁਰੈਅਹਗਲਿਜਿਓਸਿ
 ਰੁਦੇਇ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਗੈਗਾਖਿਕੈਉਭੀਸੇਵਕਰੇਇ॥ ਏਉਗੁਰਮੁਖਿਅਪੁਨਿਵਾਰੀਐਸਭੁਰਾਜੁਸਿਸਦਿ
 ਕਾਲੇਇ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀਐਜਾਅਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਇ
 ਆਆਏਤੇਪਰਵਾਨਾ॥ ਨਨਕਕੁਲਉਧਾਰਹਿਆਪਲਾਦਰਗਹਪਵਹਿਮਾਲਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਆਸਿਖਗੁਰੁਮੇਲਾਈਆ॥ ਏਕਿਸੇਵਕਗੁਰਪਸਿਏਕਿਗੁਰਿਕਾਰੈਲਾਈਆ॥ ਜਿ
 ਨਾਗੁਰਪਿਆਰਾਮਨਿਚਿਤਿਤਿਨਾਭਉਗੁਰੁਦੇਵਾਈਆ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਇਕੋਪਿਅਰੁਗੁਰਮਿਤਾਪੁਤਾ
 ਭਾਈਆ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬੋਲਹੁਸਭਿਗੁਰਮਾਖਿਗੁਰੁਜੀਵਾਈਆ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩
 ਨਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਏਅਵਰੇਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ ਜਮਦਰਿਥਧੇਮਾਰੀਅਹਿਠਿਰਿਵਿ
 ਸਟਾਮਾਹਿਪਚਾਹਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਨਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਆਪਲਾਸੇਜਨਸਚੇਪਰਵਾਨਾ॥ ਹਰਿਕੈ
 ਨਇਸਮਾਇਕੇਚੁਕਾਅਵਲੁਜਾਨਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਨੁਸੈਪੈਆਇਅਸੈਚੀਐਅੰਤੇਦੁਖਦਾਈ॥
 ਘਰਮੰਦਗਮਯਲਸਵਾਰੀਅਹਿਕਿਛੁਸਾਥਿਨਜਾਈ॥ ਹਰਠੰਗੀਤੁਰੇਨਿਤਪਾਈਅਹਿਕਿਤੈਕਾਮਿਨਾ
 ਈ॥ ਜਨਲਾਵਹੁਚਿਤੁਹਰਿਨਾਮਸਿਉਅੰਤਿਰੋਇਸਖਾਈ॥ ਜਨਨਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਅਗੁਰਮੁਖਿਬੁ
 ਝੁਪਾਈ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਬਿਨੁਕਰਮੈਨਉਨਪਾਈਐਪੁਰੈਕਰਮਿਪਾਇਆਜਾਈ॥ ਨਨਕਨਦਰਿ
 ਕਰੇਜੇਅਪਲੀਤਾਗੁਰਮਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਇਕਦਫ਼ਰਿਇਕਦਫ਼ੀਅਹਿਇਕਤਕੁਤੇ
 ਖਾਹਿ॥ ਇਕਿਪਾਲੀਵਿਚਿਉਸਟੀਅਹਿਇਕਿਭੀਠਿਰਿਸਾਲੇਪਾਹਿ॥ ਨਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕਿਥੈਜ
 ਨਇਸਮਾਹਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਨਕਾਖਾਧਪੈਧਾਆਇਆਸਭੁਪਵਿਤੁਰੈਜੇਨਾਮਿਹਰਿਰਚੇ॥ ਤਿਨਕੇਧ
 ਰਮੰਦਗਮਯਲਸਵਾਰੀਸਭਿਪਵਿਤੁਹਰਿਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਾਭਿਅਗਤਜਾਇਵਰਸਤੇ॥ ਤਿਨਕੇ
 ਤੁਰੇਜੀਨਖੁਰਗੀਗਸਭਿਪਵਿਤੁਹਰਿਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਸਾਧਸੰਤਚੜਿਜਾਤੇ॥ ਤਿਨਕੇਕਰਮਧਰਮ

ਕਾਰਜ ਸਭਿਪਵਿ ਤਹਿ ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਤੇ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਪੈ ਤੈ ਪੁਨ੍ਹੈ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿ
ਖ ਗੁਰੁ ਪਹਿਜਾਤੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਨਾਨਕ ਨਵਹੁ ਘੁਥਿਆ ਹਲ ਤੁ ਪਲ ਤੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਜਪੁ ਤੁ
ਸੰਜਮੁ ਸਭੁ ਹਿਰਿ ਲਾਇਆ ਮੁਠੀ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਰਿ ਬਹੁ ਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩
ਸਿਤਾਨਾ ਲਿਵੈ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਦਸਵਾਨਾ ਲਿਸੇ ਹੁਪਿਆ ਗੁ ॥ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਮਰਿ ਜੀ ਮਹਿ ਵਰੇਵਾ ਗਾਇ
ਸਨਾਕ ਦੇ ਨਬੁ ਝੁਈ ਦੁਬਿਧੋ ਹੋਇ ਖੁਆ ਗੁ ॥ ਮੁਹਕਾ ਲੋਚਨ ਨਿੰਦਕਾ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਹੁਣਿਆ ਨਉ ਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਗਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਦੇ ਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਠੀ ॥
ਜਿਨ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਗਾਧਿ ਆਤਿ ਨਾਇਕ ਸਾਬਿਤੁ ਦੂਜਾ ਕੇ ਨਹੀ ॥ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਹਰਿ ਸੇਵ ਦੇ ਜੇਨ
ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲੇ ਖੁਲਿਖਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਲ ਨਿਤ ਗਾਵ ਦੇ ਹਰਿ ਗੁਲ ਗਾਇ ਗੁਲੀ ਸਮਝਾਹੀ ॥ ਵਾਰੇ
ਅਈ ਵਡੀ ਗੁਰਮੁਖ ਗੁਰਪੁਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖੀ ਸਿਰ
ਦੀ ਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਠਿਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤਾ ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਪਾਰਸ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਵੈ
ਸਚੇ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਪੁਰਖਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪੁਕੁ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਲ ਤੈ ਸੇ
ਵਕੁ ਨੀ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੇ ਪਵੈ ਥਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਮਹਲੁ ਕੁਮਹਲੁ ਨ ਜਾਲਨੀ ਪੁਰਖ ਅਪਦੈ ਸੁਆਇ ॥
ਸਬਦੁ ਚੀਨਹਿ ਤਾ ਮਹਲੁ ਲਹਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕਾਭਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸਭਾ ਸੇਈ ਪਾਇ
ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਪਦੈ ਪਰਿਵਰਤ ਦਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਪੁਰੀ ਪਈ
ਜਿਸਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੰਤੁ ਪਨੁ ਭਾਗਤਿ ਨਾ ਭਗਤ ਜਨਾ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਕ
ਹਤਿਆ ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਭਾਗਤਿ ਨਾ ਸਿਤ ਜਨਾ ਜੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਵਲੀ ਸੁਣਾਤਿਆ ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਭਾਗਤਿ ਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ
ਰਿਕੀਰਤ ਨੁਗਾਇ ਗੁਲੀ ਜਨ ਬਲਾਤਿਆ ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਭਾਗਤਿ ਨਾ ਗੁਰਮੁਖ ਜੋ ਗੁਰ ਸਿਖ ਲੈ ਮਨੁ ਜਿਣਾਤਿ
ਆ ॥ ਸਭ ਦੁਵੇਰੇ ਭਾਗ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਕੇ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਸਿਖ ਪੜਤਿਆ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਬਹੁ ਬਿਦੈ ਤਿ
ਸਦਾ ਬਹੁ ਮਤੁ ਲੈਏ ਕਸਬ ਦਿਲਿ ਵਲਾਇ ॥ ਨਵਨਿ ਪੀਅਰਾ ਹਰਿ ਸਿਧਿ ਪਿਛੈ ਲਗੀਆ ਠਿਰਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ
ਸਦਾ ਵਸਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਨ ਉਨ ਪਈਐ ਬੁਝੁ ਹੁਕਾਰਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰੈ ਭਾਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁ
ਖੁ ਪਏ ਜੁਗ ਚਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਕਿਆ ਗਭਰੁ ਕਿਆ ਬਿਰਧੈ ਮਨ ਮੁਖ ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ
ਤਿਆ ਸੀਤ ਲੁਠੇਏ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਤਿਪਤਿ ਸੇਤੀ ਖਿਆ ਠਿਰਿ ਭੁਖ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਸੇ ਪਰਵਾਨੁ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ ਗੁਰਮੁ

ਖਿਸਿਖਾ ਜਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ। ਸੁਲੇਕੀਰ ਤਨੁ ਹਰਿਗੁਲਾਰਵਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮ
 ਨਿਲਿਖਾ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ ਰੰਗਾ ਸਿਉ ਸਭਿ ਕਿਲਾਵਿ ਖਕਿਖਾ। ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਸੁਹਵਾ ਸੇ ਸਗੀਰ ਥਾਨੁ ਹੈ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ
 ਗੁਰੁ ਪਰੇਵਿਖਾ। ੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਵਈ ਨ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਮਾਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਿ
 ਹੁਲੇ ਮਨੁ ਖੀਜਾ ਸਨਿ ਜਨੁ ਗਵਾਇ। ੧॥ ਮਃ ੩ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਨਵੈ ਨੇ ਸਭਿ ਖੇਜ ਦੇ ਥਕਿ ਰਹੇ ਓਵਲਾਇ।
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਓਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ। ਬਿਨੁ ਨਵੈ ਪੈਨ ਲੁਖਾ ਦੁਸਭਾ ਦਿਓ ਪਿਗੁ ਸਿਧਿ
 ਪਿਗੁ ਕਰਮਾਤਿ। ਸਾਸਿ ਪਿਸਾਕਰਮਾਤਿ ਹੈ ਅਚੈ ਤੁਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵ
 ਸੈਏ ਹਾਸਿ ਪਿਏ ਹਾਕਰਮਾਤਿ। ੨॥ ਪਉੜੀ। ਹਮ ਛਾਢੀ ਹਰਿ ਪੁਭਖ ਸਮਕੇ ਨਿਤ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਗੁਲਾਛੀ
 ਤਾ। ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਹਾਤਿ ਸੁਕਵਲਾ ਕੰਭਾ। ਹਰਿ ਦਾਤ ਸਭੁ ਜਗਤਾ ਭਿਖਾਰੀ ਮਾਮ
 ਗਤ ਜਨ ਜੰਤਾ। ਹਰਿ ਦੇਵੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲੋ ਹੋਇ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕ੍ਰਿਮ ਜੰਤਾ। ਜਨਨ ਸਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ
 ਮਾਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਨਵੰਤਾ। ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਪੜਲਾ ਗੁੜਲਾ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰੈ ਅੰਦਰਿ ਤਿਸਨਾ ਵਿ
 ਕਾਰਾ। ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭਿ ਪਾਤਿ ਥਕੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਭਾ ਸੋ ਪਾਵੈ ਅਸੋ ਪੀਰੈ ਤੁਥੀ ਨ ਗੁਰ ਸਥਾ ਦਿ ਕਰੇਵੀ
 ਚਰਾ। ਅੰਦਰੁ ਖੇਜੈ ਤਤੁ ਲੈ ਪਾਏ ਮੇਖ ਦੁਆਰਾ। ਗੁਲਾਨਿ ਪਤੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਾਜੇ ਕਰੇਵੀ ਚਰਾ। ਪਿਰ
 ਵਾਪਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ। ੧॥ ਮਃ ੩ ਵਿਲੁ ਮਨੁ ਮਰੇ ਕੋਇ ਨ ਸਿਝਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਓਵਲਾ
 ਇ। ਭੇਖ ਪਾਰੀ ਤੀਰ ਥੀਭ ਵਿਖ ਕੇ ਨਾਏ ਹੁਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਜਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਓ
 ਵਲਾਇ। ਨਾਨਕਾਇ ਸੁਮਨ ਕੀ ਮਲਾਇ ਉਓ ਤਰੈ ਹਉ ਮੈ ਸਥਾ ਦਿ ਜਾਨਾਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤ
 ਮਿਲਾਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਵਹੁ ਇਕ ਕਿਨਕਾਰਾ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੀਗਾਰੁ ਬਨਾਵਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕਾਪ
 ਰੂਪ ਹਿਰਾਨੀਖ ਮਕਾ। ਮੈਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਮੇਰੇ ਪੁਭਭਾਵੈ ਹਰਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰਾ ਪਿਅਕਾ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਲਹੁ ਦਿਨੁ
 ਰਤੀ ਸਭਿ ਕਿਲਾ ਬਿਖ ਕਾਟੈ ਇਕ ਪਲਕਾ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੋ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਪ
 ਜਿਲਕਾ। ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀਇ ਸੁਮਨ ਕਉ ਮਲਾ ਲਾਗੀ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਸਿਆਹਾ। ਖੀ
 ਨ ਲੀਧੈ ਤੀਦਿ ਜਲੀ ਨੇਵਈ ਜੇਸੁ ਉਪੇਵ ਦਿਪਹਾ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਮਤਿ ਬ
 ਦਲਾਹਾ। ਨਾਨਕ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਨ ਠਿਰੈ ਜੇਨੀ ਪਹਾ। ੧॥ ਮਃ ੩ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਕਾਲਿ ਕਾਲੀ ਕੀਦੀ ਇਕ ਉ
 ਤਮ ਪਦਵੀ। ਇਸੁ ਜੁਗਮਾਗਿ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਫਲੁ ਪਾਈ। ਮੈ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਗੁ
 ਰਪਰਸਾਦੀ ਮਨਾ ਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਉਦਰ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ। ੨॥ ਪਉੜੀ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੋਲਿ

ਸਾਧਨ ਸੀਗਰਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਲੀ ਬਾਲੀ। ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਂ ਹਰਿ ਨਿਤ ਚਵਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਗੁਸਦ
ਮਾਲੀ। ਹਰਿ ਜੀਪ ਜੀਪ ਅਉਖਧ ਧਾਧਿ ਆਸ ਭਿਰੋ ਗਗਵਾ ਤੇ ਦੁਖ ਘਾਲੀ। ਜਿਨ ਸਾਸਿ ਗਿਰ ਸਿਨ ਵਿਸੈ ਸੇ
ਰਿਜਨ ਪੁਰੇ ਸਹੀ ਜਾਗੀ। ਜੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਅਰਾਧੇ। ਤੇ ਨ ਚੁਕੀ ਜਮ ਕੀ ਜਗਤ ਕਾਲੀ॥ ੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮੁ
ਰੇ ਜਨ ਉਥੈ ਦਬਿ ਚਿਹੁ ਸੁਤਿ ਅਗਈ ਵਿਗਈ। ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਲਿਨ ਜਾਗਿ ਚਿਅੰ ਤਰਿ ਨ ਉਪਜਿ
ਓਚਿ ਓ। ਸਹੀ ਰੁਜਲ ਉਗੁਲ ਕਾਰਨ ਜੋ ਗੁਰ ਕਾਰਨ ਕਮਾਇ। ਜਗਤੁ ਜਲੀ ਦਾਢਿ ਹੁਮੈ ਹਉ ਮੈ ਦੂਜੈ ਭਾ
ਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਲਾਈ ਉਥੇ ਸਦੁ ਮਨਿ ਸਬਦਿ ਪਿਆਈ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਉ ਮੈ ਗਈ ਸੇ
ਭਵੰਤੀ ਨ ਗਿ। ਪਿਰ ਕੈ ਭਲੈ ਸਦਾ ਚਲੈ ਤਾ ਬਨਿ ਅਸੀਗਗ। ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਗਵੈ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇ ਆ
ਨ ਗਿ। ਨਾ ਹਰਿ ਮੈਰ ਕਦੇ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗ ਲਿਨ ਗਿ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇ। ਓਲਈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੋਤਿ ਪਿ
ਅਗਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿ ਆਪਣਾ ਤੇ ਨ ਰਬੁ ਰਿਅਗੀ। ਹਰਿ ਜੀ ਉਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ
ਕਰੁ ਪਪਿ ਸਟਿਹਤਿ ਅਗੀ। ਚਿਹਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਠਿਹਰਿ ਕੁਸੁਪ ਮਨਿ ਜਿ ਉਪਰ ਕਟਨਾਗੀ। ਵਰ ਭਗੀ ਸਿ
ਗਤਿ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਵਾਗੀ। ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਹੁਸਤਿ ਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੁਰ ਕ ਉਥਾ ਲਿਹਰੀ॥ ੨੩॥ ਸਲੋ
ਕੁ ਮਃ ੩ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਠਿਹਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗੈ ਆਈ। ਜੀ ਮਲੁ ਮਰਲਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਕਲੈ ਕਾ
ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਇ। ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਗਵਿਹਰਿ ਆਸ ਚੇਹਰਿ ਆਸ ਮਾਇ। ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਾਲਿਹਰੀ ਤਿਨ ਕਉ
ਜੋ ਚਲਿਨਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਭਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਅਨੇਕ ਕੈਰੀ ਗਗ। ਪਿਰ ਕੀ ਸਾ
ਰਨ ਜਾ ਲਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਾ। ਸਾ ਕੁਸੁਪੁ ਸਾ ਕੁਲ ਖਲੀ ਨਾਨਕ ਨਾਗੀ ਵਿਚਿ ਭੁਨਾਗਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਲੀ ਦਇਆ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ਬੋਲੀ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਹਰਿ ਉਚਰਾ ਹਰਿ ਲਾਹ ਲੈਲੀ।
ਜੋ ਜਪ ਦੇਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨ ਸੁਰਾਤਿ ਤਿਨ ਹਉ ਕਰ ਬੋਲੀ॥ ਜਿਨ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਗਾ ਪਿਆਰਾ ਅਰਾਧਿ ਆਤਿ
ਨ ਜਨ ਦੇਖੈ ਲੀ। ਹਉ ਵਾਰਿ ਆਪਣੇ ਗੁਰੁ ਕਉ ਜਿਨਿ ਮੇਰੁ ਹਰਿ ਸਜਲ ਮੇਲਿ ਅਸੈ ਲੀ॥ ੨੪॥ ਸਲੋ
ਕੁ ਮਃ ੪ ਹਰਿ ਦਾਸ ਨ ਸਿਉ ਪੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਨ ਕੋ ਮਿਤਾ। ਹਰਿ ਦਾਸ ਨ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿ ਉਜੈ ਤੀ ਕੈ ਵਸਿ ਜੈ
ਤਾ। ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਦੇ ਕਰਿ ਪੀਤ ਮਸਿ ਉਨੇਹਾ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮਭ ਜਗ ਮਹਿ ਵ
ਰੈ ਮੇਹਾ। ਜੋ ਹਰਿ ਦਾਸ ਨ ਕੀ ਉਸਤ ਤਿਉ ਸਾਹਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ। ਹਰਿ ਆਪਲੀ ਵਡਿਆਈ ਭਾਵਈ ਜਨ
ਕਾ ਜੈ ਕਾ ਰੁਕਾਈ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨੁ ਇਕ ਸਮਾਨੀ। ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ
ਹੈ ਹਰਿ ਪੈ ਜਗ ਖਹੁ ਭਗਵਨ॥ ੧॥ ਮਃ ੪ ਨਸਕ ਪੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਾਚੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹੁ ਨ ਜਾਈ॥

ਸਤਿਗੁਰੀਮਲੈ ਤਪੁਗਪਈ ਮੈ ਹਰਿਗਸਿਰਸਨਰਸਾਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੋਲਿ ਦਿਨ ਸੁਪਰਭਾਤਿ ਤੂਹੈ
 ਗਾਵਲਾ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਰਬ ਤਨ ਉਤੇ ਗਧਿ ਆਵਲਾ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਤੇਗਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਲਾ॥
 ਭਗਤ ਜਨ ਕੈ ਸੀਰੀ ਪਾਪਗਵਾਵਲਾ॥ ਜਨਨ ਨਕਸਦ ਬਲਿ ਹਰੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਲਾ॥ ੨॥ ਪਾਸੋ
 ਕਮਰੂ॥ ਅੰਤਰਿ ਆਗੇ ਅਨੁਭਈ ਮਤਿ ਮਾਧਿ ਮਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਹੀ॥ ਅੰਦਰਿ ਕ
 ਪਟੁ ਸਭੁ ਕਪਟੇ ਕਰਿ ਜਾ ਲੈ ਕਪਟੇ ਖਪਿ ਖਪਾਹੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਵਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਆਪ ਲੈ ਸੁਆਇ
 ਠਿਕਾਹੀ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪ ਲੀਤਾ ਨਕਸਬ ਦਿਸਮਾਹੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੪॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਵਿਆਪੇ
 ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਨੁ ਆਥਿ ਭੁਨਾਹੀ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਜਲ ਤਰਹਾਹੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉ ਮੈ ਖਪਿ ਖਪਾਹੀ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋ
 ਕੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਹੀ॥ ਚਿਇ ਆਪਿ ਦੁਖੀ ਸੁਖ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਵਹਿ ਜਨਾ ਮਿਸਰਹਿ ਮ
 ਰਿ ਜਾਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪਦੁ ਸਾਚਾ ਜੇ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਹੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਿਤ ਭਗਤ ਪਰਵ
 ਲੁ ਜੇ ਪਭਿ ਭਾਇਆ ਸੇਈ ਬਿਚਖ ਲਜੈ ਤਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਪਟੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ॥ ਸੀ
 ਤ ਜਨ ਕੀ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਹਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇਆ॥ ੨॥ ਦਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸੀਤੈ ਮਾਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ॥ ਨਾਮੋ ਚਿਤਵੈ ਨਾਮੁ ਪਵੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਨਾ
 ਮੁਪਦਾਰ ਬੁਧਾਇਆ ਚਿਤਾ ਗਈ ਬਿਲਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮਾਲਿ ਮੈ ਨਾਮੁ ਉਪਜੈ ਤਿਸਨ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ॥
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੋ ਰਤਿ ਆਨਾਮੋ ਪਲੈ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿ ਮਰਿਆ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਅਘ ਭੁਛੈ
 ਡਿਗਾਇਆ॥ ਚਿਸੁ ਪਿਛੈ ਵਜੈ ਫਕਤੀ ਮੁਹੁ ਕਲਾ ਮਾਰੈ ਭਾਇਆ॥ ਚਿਸੁ ਮਗਲੁ ਬਗਲੁ ਮੁਹੁ ਨਿਕਲੈ
 ਨਿਤ ਝਗੁ ਸੁਟਦਾ ਮੁਆ॥ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਹੀ ਦੈ ਕੀ ਤੈ ਜਾ ਪੁਰਿ ਕਿਰਤੁ ਚਿਸ ਦਾਣੈ ਹੋ ਜੇਹਾ ਪਾਇਆ॥
 ਜਿਥੈ ਚਿਹੁ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਚਿਹੁ ਝੂਠਾ ਭੂਝੁ ਬੋਲੈ ਕਿਸੈ ਨ ਭਵੈ॥ ਵੇਖੁ ਭਾਈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਸੰਤ ਹੁਸਮਾਨੀ
 ਅਪੁਨੇ ਕੀਜੈ ਸਾਕੇਈ ਕਰੈ ਤੈ ਸਾਕੇਈ ਪਾਵੈ॥ ਏਹੁ ਕਹੁ ਮੁਖੀ ਚਰੁ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਅਗੈ ਦੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਆ
 ਖਿਸੁ ਲਾਵੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਿ ਸਚੈ ਬਧਾ ਬੋਹੁ ਖਵਾਲੇ ਗੁਰਿ ਦਿਤੇ॥ ਪੁਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮ
 ਨ ਰਤੇ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਿਖੇ ਅੰਤਿ ਅਵਗੁਲ ਸਭਿ ਹਤੇ॥ ਗੁਰਿ ਅਪਲੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਅਪਲੇ ਕਰਿ ਲਿਖੇ
 ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਹਾਰ ਜਿ ਸੁਗੁਰ ਕੇ ਗੁਲਾਇਤੇ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਤਾ ਕੀ ਰਜਾਇ ਲੇਖਿ ਆਪਾਇ
 ਅਥ ਕਿ ਅਕੀਜੈ ਪੀਠੇ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਹਾਸਲੁ ਤਦੋ ਹੋਇ ਨਿਬਾੜਿ ਮਹਿ ਚਹਿ ਜੀਅ ਕਮਦੇ॥ ੧॥ ਮਃ ੨॥
 ਨ ਕਿਨ ਬਖਸਮ ਹਥ ਕਿਰਤੁ ਪਕੇਦੇ॥ ਜਹੰ ਦਲੇ ਤਹੰ ਖਲੇ ਨਾਨਕਾਸ ਚਹੇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਜਥੇਗਲਾਂ ਅਪਿਥਟਿ ਬਹਾਲੀਚਿਨੁ॥ ਆਪੇਰਦਰੁਚਾਇ ਆਪੇਰੀਘਾਲਿਚਿਨੁ॥ ਆਪੇਜਤਦੁਪਾਇ
 ਅਪਿਪੁਤਿਪਾਲਿਚਿਨੁ॥ ਦਸਰਖੇਕੋਰਿਲਾਇਨਦਰਿਨਿਰਾਲਿਚਿਨੁ॥ ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਅਨੰਦਭਾਉਦੂਜਾ
 ਜਾਲਿਚਿਨੁ॥ ੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਏਮਨਹਰਿਜੀਪਿਆਇਤੂਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਭਾਇ॥ ਹਰਿਕੀਅਸ
 ਦਸਦਾਵਡਿਅਈਆਦੇਇਨਪਛੋਤਾਇ॥ ਹਉਹਰਿਕੋਸਦਬਲਿਹਾਰਲੈਜੇਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਇ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਆਪੇਸੇਵਾਲਾਇਅਨੁਆਪੇਬਖਸਕਰੇਈ॥ ਸਭ
 ਨਾਕਾਅਪਿਉਅਪਿਪੈਆਪੇਸਾਰਕਰੇਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਨਿਤਿਨਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁਰੈਚੁਗੁਜੁਗੁਸੇਭਰੈ
 ਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਕਰਲਕਾਰਲਾਸਮਰਭੁਤਹਿਕਰਤੇਮੈਤੁਭਵਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਸਿਸਾਟਿਸਿ
 ਰਜੀਅਆਪੇਭੁਤਿਗੋਈ॥ ਸਭਾਇਕੋਸਬਦਵਰਤਦਾਜੇਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ ਵਡਿਅਈਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਪ੍ਰਭੁਹਰਿ
 ਪਵੈਸੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਅਰਾਧਿਆਸਭਿਅਖਹੁਪੈਨੁਪੈਨੁਗੁਰੁਸੋਈ॥ ੨੬॥ ੧॥

੨੬੮

ਗੁਰਸੋਗਠਿਭਗਤਾਕੀਬਾਲੀ

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਰੀਬਾਲੀ ਘਰੁ ੧ ਬੁਤਪੁਜਿਪੁਜਿਹਿਦੂਖੁਏਤੁਰਕਮੁਏਸਿਰੁਨਾਈ॥ ਉਇਲੇਜਰੇ
 ਚਿਏਲੇਗਾਡੇਡੇਰੀਗਤਿਦੁਹੁਨਪਈ॥ ੧॥ ਮਨਰੇਸੋਸਭੁਅੰਧਗੇਰਾ॥ ਚਹੁਦਿਸਪਸਰਿਚਿਹੈਜਮਜੇਵਗਾਰ
 ਹਰਿ॥ ਕਬਿਤਪੜੇਪੜਿਕਬਿਤਮੁਏਕਪੜਕੇਦਰੈਜਾਈ॥ ਜਟਾਧਰਿਧਾਰਿਜੋਗੀਮੁਏਡੇਰੀਗਤਿਇਨ
 ਹਿਨਪਈ॥ ੨॥ ਦਰਬੁਸੀਚਿਸੀਚਿਠਜੇਮੁਏਗਭਿਲੇਕੰਚਨਭਾਰੀ॥ ਥੇਦਪੜੇਪੜਿਪੀਡਿਤਮੁਏਰੂਪੁਦੇਖਿ
 ਦੇਖਨਾਰੀ॥ ੩॥ ਗਮਨਾਮਾਥਿਨੁਸਭੈਥਿਗੁਤੇਦੇਖਹੁਨਿਗਿਖਸਰੀਗਾ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਾਥਿਨੁਕਿਨਿਗਤਿਪਈ॥
 ਕਹਿਦੁਪਦੇਸੁਕਬੀਗਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਜਬਜਗੀਐਤਬਰੋਇਭਸਮਤਨੁਰੋਕਿਰਮਦਲਖਾਈ॥ ਕਾਚੀਗ
 ਗਰਿਨੀਰੂਪਰਤੁਹੋਇਅਤਨਕੀਇਹੈਬਡਈ॥ ੧॥ ਕਾਹੇਭਈਆਫਿਰਤੈਭੂਲਿਆਭੂਲਿਆ॥ ਜ

ਬਦਸਮਾਸਿਉਰਪੁਖਰਤਸੋਦਿਨੁਕੈਸੇਭੂਲਿਆਰਹਾਚਿ। ਜਿਉਮਧੁਆਖੀਤਿਉਸਠਰਿਰਸੁਜੋਰਿਜੋ
 ਰਿਧੁਕੀਆਮਰਤੀ। ਬਰਲੇਹੁਲੇਹੁਕਰੀਐਭੂਤਰਹਨਕਿਉਦੀਆ॥੨॥ ਦੇਹੁਗਲੁਉਬਰੀਨਾਰਿ
 ਸਗਭਈਆਗੈਸਜਨਸੁਪੇਲਾ॥ ਮਰਘਟਲਉਸਭੁਲੇਗੁਕਦੰਬੁਭਇਚਿਆਗੈਹਸੁਅਕੇਲਾ॥੩॥ ਕਹਤੁ
 ਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਪਾਨੀਪਰੇਕਾਲਕਸਕੁਆ॥ ਸੁਗੀਮਾਇਆਆਪੁਬੰਧਾਇਆਜਿਉਨਾਇਨੀਕੁਮਿਧੁਆ॥
 ੪॥੨॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਭੈਮਤਸੁਨਿਕੈਕਰੀਕਰਮਕੀਆਸਾ॥ ਕਾਲਗਸਤਸਭਲੋਗਸਿਅਨੇਉਰਿਪੰਡ
 ਤਪੈਚਲੇਨਿਰਾਸਾ॥੧॥ ਮਨਰੇਸਰਿਚਿਨਦੈਕੈਕਾਜਾ॥ ਭਾਜਿਚਿਨਰਘੁਪਤਿਰਾਜਾ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਬਨਖੰਡਜਾ
 ਇਜੋਗੁਤਪੁਕੀਨੋਕੰਦਪੁਲੁਚੁਨਿਖਾਇਆ॥ ਨਾਦੀਏਦੀਸਬਦੀਸੇਨੀਜਮਕੇਪੈਟੈਲਿਖਾਇਆ॥੨॥ ਭ
 ਗਤਿਨਾਰਦੀਰਿਦੈਨਾਈਕਾਛਿਭੁਛਿਤਨੁਦੀਨਾ॥ ਰਗਰਾਗਨੀਰਿਭੋਏਏਥੈਉਨਿਹਰਿਪਰਿ
 ਕਿਆਲੀਨਾ॥੩॥ ਪਰਿਚਿਕਲੁਸਭੈਜਗਉਪਰਿਮਾਹਿਲਿਖੇਭ੍ਰਮਗਿਆਨੀ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਜਨਭਏਖਲਾ
 ਸੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਹਜਾਨੀ॥੪॥੩॥ ਸੋਗਠਿਘਰੁਦੁਇਦੁਇਲੋਚਨਪੇਖਾ॥ ਹਉਹਰਿਥਿਰੁਅਉਰੁਨ
 ਦੇਖਾ॥ ਨੈਨਰੇਹੋਰੁਲਾਈ॥ ਅਬਥੇਗਲਕਹਨੁਜਾਈ॥੧॥ ਹਮਰਾਭਰਮੁਗਾਇਆਭਉਭਾਗਾ॥ ਜਬ
 ਰਾਮਨਾਮਚਿਤੁਲਾਗਾ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਬਾਜੀਗਰਬੰਕਬਜਾਈ॥ ਸਭਖਲਕਤਮਾਸੇਆਈ॥ ਬਾਜੀਗਰਸੁ
 ਗੁਸਕੇਲਾ॥ ਅਪਨੇਰੰਗਰਵੈਅਕੇਲਾ॥੨॥ ਕਬੀਰਕਹਿਭਰਮੁਨਜਾਈ॥ ਸਭਕਥਿਕਥਿਰੀਲੁਕਾਈ॥
 ਜਾਕਉਗੁਰਮੁਖਿਅਪਿਬੁਝਾਈ॥ ਤਾਂਕੇਹਿਰਦੈਰਹਿਅਸਮਾਈ॥੩॥ ਗੁਰਕਿਚਤਕਿਰਪਾਕੀਨੀ॥
 ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਦੇਹਹਰਿਲੀਨੀ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਗੋਗਿਰਾਤਾ॥ ਮਿਲਿਚਿਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾ॥੪॥੪॥
 ਜਾਕੇਨਿਗਮਦੁਪਕੇਠਾਟਾ॥ ਸੁੰਦਾਬਿਲੋਵਨਕਉਮਾਟਾ॥ ਤਾਕੀਹੋਹੁਬਿਲੋਵਨਹਰੀ॥ ਕਿਉਮੇਟੈਗੋਛਾਛਿ
 ਤੁਹਰੀ॥੧॥ ਚੇਰੀਤੁਰਮੁਨਕਰਸਿਭਤਗਾ॥ ਜਗਜੀਵਨਪੁਨਅਧਗਾ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਤੇਰੇਗਲਹਿਤਉਕੁ
 ਪਗਥੇਰੀ॥ ਤੁਘਘਰਮਈਐਠਰੀ॥ ਤੁਅਜਹੁਨਚੇਤਸਿਚੇਰੀ॥ ਤੁਜਮਿਥਪੁਰੀਹੋਰੇਰੀ॥੨॥ ਪੁਰਕਰ
 ਨਕਰਵਨਹਰੀ॥ ਕਿਆਚੇਰੀਭਥਿਚਾਗੀ॥ ਸੋਈਸੋਈਜਾਗੀ॥ ਜਿਭੁਲਾਈਤਿਭੁਲਾਗੀ॥੩॥ ਚੇਰੀਥੈ
 ਸੁਮਤਿਕਹਾਂਤੇਪਾਈ॥ ਜਾਤੇਭ੍ਰਮਕੀਲੀਕਮਿਟਾਈ॥ ਸੁਗਸੁਕਬੀਰੈਜਾਨਿਆ॥ ਮੇਰੇਗੁਰਪਸਾਦਿਮਨੁਮਾ
 ਨਿਆ॥੪॥੫॥ ਸੋਗਠਿ॥ ਜਿਹਬਾਝੁਨਜੀਅਜਾਈ॥ ਜਉਮਿਲੈਤਘਾਲਅਘਾਈ॥ ਸਦਜੀਵਨੁਭਲੇ
 ਕਹਾਈ॥ ਯੁਏਥਿਰੁਜੀਵਨੁਗਈ॥੧॥ ਅਥਕਿਆਕਬੀਐਗਿਆਨੁਬੀਚਾਗਾ॥ ਨਿਜਨਿਰਖਤਗਤਾਬਿਉ
 ਹਗਾ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਘਸਿਭੰਕਮਚੰਦਨੁਗਾਰਿਆ॥ ਬਿਨੁਨੈਨਹੁਜਗਤਨਿਹਾਰਿਆ॥ ਪੁਤਿਪਿਤਾਇਕੁਜਾਇਆ॥

ਕਬੀਰ॥

ਬਿਨੁ ਠਹਰਨ ਗੁਰਬਸਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਾਚਕ ਜਨ ਦਾਤਾ ॥ ਪਾਇਆ ਸੇ ਦੀਆ ਨ ਜਾਈ ਖਾਇਆ ਛੇਡਿਆ
ਜਾਇ ਨ ਮੁਕਾ ॥ ਅਉਰਨ ਪਹਿ ਜਾਨ ਚੁਕਾ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਜੀਵਨ ਮਰਨ ਜਾਨੈ ॥ ਸੇ ਪੈਚੈ ਸੈਲ ਸੁਖ ਮਾਨੈ ॥ ਕਬੀਰੈ ਸੋ ਪਤੁ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਹਰਿ ਭੇਟਤਾ ਅਪੁੰਮਿ ਟਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਕਿਆ ਪਵੀਐ ॥ ਕਿਆ ਗੁਨੀਐ ॥ ਕਿਆ ਬੇਦ ਪੁਰਨ
ਸੁਨੀਐ ॥ ਪਵੈ ਸੁਨੇ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥ ਜਉ ਸਹਜ ਨ ਮਿਲਿ ਚਿਸੈਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਾ ਸਿਰਫ ਰਾਗਾ ॥ ਕਿਆ ਸੋ
ਚਹਿ ਬਰੇ ਬਾਗਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਅੰਧਿ ਅਰੇ ਦੀ ਪਕੁ ਚਹੀਐ ॥ ਇਕ ਬਸਤੁ ਅਗੇ ਚਰ ਲਹੀਐ ॥ ਬਸਤੁ ਅਗੇ ਚਰਪ
ਈ ॥ ਘਟਿ ਦੀ ਪਕੁ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜਬ ਜਾਨਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਮ
ਨ ਮਨੇ ਲੋਗੁ ਨ ਪਤੀਜੈ ॥ ਨ ਪਤੀਜੈ ਤਉ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਹਿੰਦੈ ਕਪਟ ਮੁਖਾ ਗਿਆਨੀ ॥ ਸੁਭੇ ਕਹ
ਬਿਲੇਵ ਸਿਪਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਕੀਇਆ ਮੀਜ ਸਿਕਉ ਨ ਗੁਨਾ ॥ ਜਉ ਘਟ ਭੀ ਤਰਿ ਹੈ ਮਲ ਨਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਲਉ ਕੀਅ ਠਸ
ਠਿਤੀ ਰਖ ਨਈ ॥ ਕਉ ਗਪ ਨੁ ਤਉ ਨ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੀ ਚਹੀ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੩ ॥
੮ ॥ ਸੋਗਿ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਬਹੁ ਪਰਪੰਚ ਕਰਿ ਪਰਪਤੁ ਲਿਆਵੈ ॥ ਸੁਤ ਦਾ ਰਾਪਹਿ ਆਨਿ ਲੁਟਾਵੈ ॥
੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭੁਲੇ ਕਪਟ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਅੰਤਿ ਨਿਖੇਰ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਪਹਿ ਲੀਜੈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਤਨੁ ਛੀਜੈ
ਜਗ ਜਨਾਵੈ ॥ ਤਬ ਤੇਰੇ ਚਿਕੋ ਕੋਈ ਪਾਨੀ ਚਿਨ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਕੋਈ ਨ ਹੀ ਤੇਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਗਾਮੁ ਕੀ
ਨ ਜਪਹਿ ਸਵੇਗਾ ॥ ੩ ॥ ੯ ॥ ਸਿਤਲ ਮਨ ਪਵਨੈ ਸੁਖੁ ਬਨਿਆ ॥ ਕਿਛੁ ਜੋ ਗੁਪਤ ਪਰਿ ਗਨਿਆ ॥ ਰਹਾਇ ॥
ਗੁਰਿ ਦਿਖਲਾਈ ਮੇਰੀ ॥ ਜਿ ਤੁਮਿ ਰਗ ਪੜਤ ਹੈ ਚੋਰੀ ॥ ਧੂੰਦਿ ਲੀਏ ਦਰਵਾਜੇ ॥ ਬਾਜੀ ਅਲੇ ਅਨਹ ਦਬਾ ਜੇ ॥
੧ ॥ ਕੰਭ ਕਮਲੁ ਜਲਿ ਭਰਿਆ ॥ ਜਲੁ ਮੇਟਿਆ ਉਭਾ ਕਰਿਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜਉ ਜਾ
ਨਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਗੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ॥ ਭੂਖੇ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਯਹ ਮਾਯਾ ਅਪਨੀ ਲੀਜੈ ॥ ਹਉ ਮਗ
ਉ ਸਿਤ ਨੇਰੇ ਨਾ ॥ ਮੈਨ ਹੀ ਕਿਸੀ ਕਾ ਦੇਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮਧੋ ਕੈ ਸੀ ਬਨੈ ਤੁਮ ਸੀ ਗੇ ॥ ਆਪਿ ਨ ਦੇਹੁ ਤਲੇ ਵਉ ਮੇਰੇ ॥ ਰਹਾਇ ॥
ਦੁਇ ਸੇਰ ਮਾਗ ਉਚੁਨਾ ॥ ਪਉਘੀ ਉਸੀ ਗੇ ਲੂਨਾ ॥ ਅਪਸੇ ਹੁ ਮਾਕਉ ਦਾ ਲੋ ॥ ਮੋ ਕਉ ਦੋਨ ਉਵਖਤ ਜਿ ਵਲੋ ॥
੨ ॥ ਖਾਟ ਮਾਗ ਉਚਉ ਪਈ ॥ ਸਿਰਗ ਨਾ ਅਵਰ ਤੁਲਾਈ ॥ ਉਪਰ ਕਉ ਮਾਗਉ ਖੀਧਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਜ
ਨੁ ਖੀਧਾ ॥ ੩ ॥ ਮੈਨ ਹੀ ਕੀਤਾ ਲਥਾ ॥ ਇਕੁ ਨ ਉਤੇਰਾ ਮੈਠ ਬੋ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਉ
ਹਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥

ਸੋਗਿ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਚਿਕੀ ॥ ੫੨ ੨ ॥ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਬਦੇਖਤਬਗਵਾਤਉਜਨਪੀਰਜੁਪਵਾ॥ ੧॥ ਨਾਦਿਸਮਾਇਓਗੇਸਾਤਿਗੁਰੁਭੇਟਲੇਵੇਵਾਰਹ
 ਚ॥ ਜਹਾਇਮਿਲਿਕਰਾਦਿਸੰਤਾ॥ ਤਹਅਨਹਦਸਬਦਬਜੀਤਾ॥ ਜੇਤੀਜੇਤਿਸਮਾਨੀ॥ ਮੈਗੁਰਪਰ
 ਸਾਦੀਜਾਨੀ॥ ੨॥ ਰਤਨਮਯੋਕੇਠਰੀ॥ ਚਮਕਾਰਬੀਜੁਲਤਰੀ॥ ਨੇਰੈਨਹੀਦੁਗਿ॥ ਨਿਜਾਮਤਮੈਰਹਿਅ
 ਭਰਪੁਰਿ॥ ੩॥ ਜਹਅਨਹਤਸੁਰਉਜਾਗਾ॥ ਤਹਦੀਪਕਜਲੈਛੰਛਾਰਾ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਾਨਿਆਜ
 ਨੁਨਾ॥ ਮਾਸਹਜਸਮਾਨਿਆ॥ ੪॥ ਸੋਰਹਿਨਾਮਦੇਵਜੀ॥ ਘਰੁਪਾੜਪੜੇਸਾਇਪੁਛਿਯੇਨਾਮਾਕਾਪ
 ਹਿਛੁਨਿਛਵਾਈਹੋ॥ ਚੋਪਹਿਦੁਗਲੀਮਜੂਰੀਦੈਹਉਮੋਕਉਥੇਢੀਦੇਹੁਬਤਾਈਹੋ॥ ੫॥ ਗੀਥਾਈਥੇਢੀ
 ਦੇਨੁਨਜਾਈ॥ ਦੇਖੁਥੇਢੀਗਹਿਓਸਮਾਈ॥ ਹਮਾਰੈਥੇਢੀਪਨਅਧਾਰਾ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਥੇਢੀਪੀਤਿਮਜੂਰੀਮਾਰੀ
 ਜਉਕੋਉਛੁਨਿਛਵਵੈਹੋ॥ ਲੋਗਕੁਟੰਬਸਭੁਤੇਤੇਰੈਤਉਆਪਨਥੇਢੀਅਵੈਹੋ॥ ੬॥ ਅੰਸਥੇਢੀਥ
 ਗਨਿਨਸਾਕਉਸਭਮੰਚਰਸਭਠਾਈਹੋ॥ ਗੁੰਗੈਮਹਾਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖਿਆਪੁਛੇਕਯੁਨਜਾਈਹੋ॥ ੭॥
 ਥੇਢੀਕੇਗੁਲਾਸੁਨਿਗੀਥਾਈਜਲਪਿਥਾਂਧਿ॥ ਪੂਥਾਧਿਓ॥ ਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਸੀਅਥਹੋਗੀਟੀਕਭਭੀਖ
 ਲਾਮਾਪਿਓ॥ ੮॥ ੧॥ ਨਾਮਦੇ॥ ਘਰੁਰੇਅਨਾਮਹਿਅਮੰਦਲੁਬਾਜੈ॥ ਬਿਨੁਸਵਲਾਘਨਹੁਗਾਜੈ॥ ਬਾ
 ਦਲਾਬਿਨੁਬਖਸੇਈ॥ ਜਉਤਤੁਬਿਚਾਰੈਕੋਈ॥ ੧॥ ਮੋਕਉਮਿਲਿਓਰਾਮੁਸਨੇਹੀ॥ ਜਿਹਮਿਲਿਅੰਦੇ
 ਹਸੁਦੇਹੀ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਮਿਲਿਪਚਸਕੰਚਨੁਹੋਇਆ॥ ਮੁਖਮਨਸਾਰਤਨੁਪੋਗੇਇਆ॥ ਨਿਜਭਾਉਭਇਆਭੂ
 ਮੁਭਾਗਾ॥ ਗੁਰਪੁਛੇਮਨੁਪਤੀਆਗਾ॥ ੨॥ ਜਲਭੀਤਰਿਭੁਭਸਮਾਨਿਆ॥ ਸਭਗਮੁਏਕੁਕਰਿਜਾ
 ਨਿਆ॥ ਗੁਰਚੇਲੇਹੈਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਜਨਨਾਮੈਤਤੁਪਛਾਨਿਆ॥ ੩॥ ੩॥

ਸੁਸੋਰਹਿਗੁਵਿਦਾਸਜੀਓ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ

ਜਬਹਮੋਤੇਤਬਤੁਨਾਹੀਅਬੰਤੁਹੀਮੈਨਾਹੀ॥ ਅਨਲਅਗਮਜੈਸੇਲਹਰਿਮਇਚਿਦਧਿਜਲਕੇਵ
 ਲਜਲਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਮਾਧਵੇਕਿਆਕਹੀਅੈਭੁਮੁਮੈਸਾ॥ ਜੈਸਾਮਾਨੀਮੈਹੋਇਤਤੈਸਾ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਨਰਪਤਿਏਕੁ
 ਸਿੰਘਸਨਿਸੋਇਆਸੁਪਨੇਭਾਇਆਭਿਖਾਰੀ॥ ਅਛਤਰਜਾਬਿਛੁਰਤਦੁਖਪਾਇਆਸੋਗਾਤਿਭਈਹਮਾ
 ਰੀ॥ ੨॥ ਰਾਜਭਾਇਅੰਗਪਸੰਗਜੈਸੇਹਰਿਅਬਕਛੁਮਰਮੁਜਨਾਇਆ॥ ਅਨਿਕਕਟਕਜੈਸੇਭੂਲਿਪ
 ਰੇਅਬਕਹਤੇਕਹਨੁਨਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਰਬੇਏਕੁਅਨੇਕੈਸੁਆਮੀਸਭਘਟਭੁਗਵੈਸੇਈ॥ ਕਹਿਰ
 ਵਿਦਾਸਭਪੈਨੈਰੈਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁਵਿਦਾਸਜੀ॥ ਜਉਹਮਥਾਪੈਮੋਹਠਾਸਹਮਪੇਮਥ
 ਜੋਹਿ

ਪਲਿਤੁਮਥਾਪੋ॥ ਅਪਨੇਛੂਟਨੇਕਜਤਨੁਕਰਹੁ॥ ਮਛੂਟੇਤੁਮਅਰਾਪੋ॥ ੧॥ ਮਾਪਵੇਜਾਨਤਹੁਜੈਸੀਤੈਸੀ॥
ਅਥਕਹਾਕਰਹੁਗੇਅੈਸੀ॥ ਰਹਾਚੈ॥ ਮੀਨੁਪਕਰਿਠੈਕਿਚੈਅਰੁਕਾਟਿਚੈਰਾਪਿਕੀਚੈਬਹੁਬਨੀ॥ ਖੰਡ
ਖੰਡਕਰਿਭੇਜਨੁਕੀਰੇਤਉਨਕਿਸਰਿਚਿਪਾਨੀ॥ ੨॥ ਅਪਨਥਾਪੈਨਹੀਕਿਸੀਕੇਭਾਵਨੇਕਹਰਿਰਾਜਾ॥ ਮੇਰ
ਪਟਲਸਭੁਜਗਤੁਬਿਅਪਿਚਿਭਗਤਨਹੀਸੰਤਾਪਾ॥ ੩॥ ਕਹਿਗਵਿਦਾਸਭੁਗਤਿਇਕਥਾਦੀਅਥ
ਇਹਕਾਸਿਉਕਹੀਐ॥ ਜਾਕਾਰਹਿਹਮਤੁਮਅਰਾਪੈਸੇਦੁਖੁਅਜਹੁਸਹੀਐ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੋਗਠਿ॥ ਦੁਖਭੁ
ਨਮੁਪੁੰਨਫਲਪਾਇਚਿਬਿਰਥਾਜਾਤਅਥਿਥੇਕੇ॥ ਰਾਜੇਇੰਦ੍ਰਸਮਸਰਿਗਿਹਅਸਨਕਿਨੁਹਰਿਭੁਗਤਿ
ਕਹੁਕਿਹਲੇਖੈ॥ ੧॥ ਨਬੀਚਾਰਿਚਿਰਾਜਾਰਮਕੋਰਸੁ॥ ਜਿਹਰਸਅਰਸਬੀਸਰਿਜਾਹੀ॥ ਰਹਾਚੈ॥ ਜਾ
ਨਿਅਜਨਭਏਹਮਥਾਵਰਸੇਚਅਸੋਚਦਿਵਸਜਾਹੀ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਸਬਲਾਨਿਬਲਾਬਿਥੇਕਬੁਧਿਪਰਮਾਰ
ਥਪਰਵੇਸਨਹੀ॥ ੨॥ ਕਹੀਅਤਅਨਅਚਰੀਅਤਅਨਕਛੁਸਮਣਪਰੈਅਪਰਮਾਇਆ॥ ਕਹਿਗਵਿ
ਦਾਸਉਦਾਸਦਾਸਮਤਿਪਰਹਰਿਕੋਪੁਕਰਹੁਜੀਅਦਇਆ॥ ੩॥ ੩॥ ਸੋਗਠਿਗਵਿਦਾਸਜੀ॥
ਸੁਖਸਾਗਰੁਸੁਰਤਗਚੈਤਮਨਿਕਮਪੇਨੁਬਸਿਜਾਕੇ॥ ਚਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਦਸਾਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਕ
ਰਤਲਤਕੇ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਜਪਹਿਰਸਨਾ॥ ਅਵਰਸਭੁਤਿਆਗਿਬਚਨਰਚਨਾ॥ ਰਹਾਚੈ॥ ਨਾ
ਨਾਖਿਅਨਪੁਰਨਥੇਦਾਬਿਧਿਚਉਤੀਸਅਖਰਮਾਹੀ॥ ਬਿਅਸਿਬਿਚਾਰਿਕਹਿਚਿਪਰਮਾਰਥੁਰਾਮਨਾਮਸ
ਰਿਨਹੀ॥ ੨॥ ਸਹਜਸਮਾਧਿਉਪਾਧਿਰਹਤਫੁਨਿਬਡੈਭਾਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਕਹਿਗਵਿਦਾਸਪ੍ਰਗਾਸੁ
ਰਿਦੈਪਰਿਜਨਮਮਰਨਭੈਭਾਗੀ॥ ੩॥ ੪॥ ਸੋਗਠਿਗਵਿਦਾਸਜੀ॥ ਜਉਤੁਮਗਿਰਿਵਰਤਉਹਮ
ਮੇਰਾ॥ ਜਉਤੁਮਚੰਦਤਉਹਮਭਏਕੁੰਕੇਰਾ॥ ੧॥ ਮਾਪਵੇਤੁਮਨਤੋਰਹੁਤਉਹਮਨਹੀਤੋਰਹੀ॥ ਤੁ
ਮਸਿਉਤੇਰਿਕਵਨਸਿਉਜੋਗਹੀ॥ ਰਹਾਚੈ॥ ਜਉਤੁਮਦੀਵਰਾਤਉਹਮਥਾਤੀ॥ ਜਉਤੁਮਤੀਰਥ
ਤਉਹਮਜਾਤੀ॥ ੨॥ ਸਾਚੀਪੀਤਿਹਮਤੁਮਸਿਉਜੋਗੀ॥ ਤੁਮਸਿਉਜੋਗਿਅਵਰਸੀਗਿਤੇਰੀ॥ ੩॥ ਜ
ਹਜਹਜਾਉਤਹਾਤੇਰੀਸੇਵਾ॥ ਤੁਮਸੇਠਕੁਰਅਉਰਨਦੇਵਾ॥ ੪॥ ਤੁਮਰੇਭੁਜਨਕਟਹਿਜਮਠਾਸਾ॥
ਭੁਗਤਿਹੇਤਗਵੈਗਵਿਦਾਸ॥ ੫॥ ੫॥ ਸੋਗਠਿਗਵਿਦਾਸਜੀ॥ ਜਲਕੀਤੀਤਿਪਵਨਕਾਥਿਭਾਰਕ
ਤਢੁਦਕਾਗਾਗਾ॥ ਤੁਮਸਨਾਵੀਕੋਪਿਜਤੁਪੀਖੀਬਸੈਬਿਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਪਨੀਕਿਆਮੇਰਾਕਿਆਤੇਰਾ॥
ਜੈਸੇਤਰਵਰਪੀਖਿਬਸੇਰਾ॥ ਰਹਾਚੈ॥ ਰਾਖੁਕੰਧਉਸਾਰਹੁਨੀਵੀ॥ ਸਾਢੇਤੀਨਿਭਾਥਤੇਰੀਸੀਵਾ॥ ੨॥ ਥੀ
ਕੇਬਾਲਪਾਗਸਿਭੇਰੀ॥ ਇਹੁਤਨੁਹੋਇਗੋਭਸਮਕੀਢੇਰੀ॥ ੩॥ ਉਚੇਮੰਦਰਸੁੰਦਰਨਹੀ॥ ਰਾਮਨਾਮਥਿ

ਨੁਬਾਜੀਹਾਰੀ॥ ੧॥ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਮੀਨੀ ਪਾਤਿ ਕਮੀਨੀ ਚਿਛਾ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ॥ ਤਮ ਸਰਨਗਤਿ ਰਾਜ
ਰਾਮਚੰਦ ਕਰਿ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ॥ ੫॥ ੬॥ ਸੋਗਠਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ॥ ਚਮਰਦਾਰੀ ਠਿਨ ਜਨਈ॥ ਲੇ
ਗੁਗਠਾਵੈ ਪਨਹੀ॥ ਰਹਾਚੀ॥ ਆਰਨਹੀ ਜਿਹ ਤੇ ਪਉ॥ ਨਹੀ ਗੰਥੀ ਠਿਉਂ ਪਉ॥ ੧॥ ਲੇ ਗੁਗਠਿ ਠਿਠਿਖ
ਗਾਥੇ ਗੁਚਾ॥ ਹਉ ਬਿਨੁ ਗਾਠੇ ਜਾਇ ਪਹੁਚਾ॥ ੨॥ ਰਵਿਦਾਸੁ ਜਪੈ ਰਾਮਨਾਮਾ॥ ਮੋਹਿ ਜਮ ਸਿਉ ਨਹੀ
ਕਾਮਾ॥ ੩॥ ੧॥

ਰਗੁਸੋਗਠਿ ਭੀਖਨ ਕੀ ਬਦੀ॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨੈਨਹੂ ਨੀਉ ਬੈਠੇ ਤਨੁ ਖੀਨਾ ਠਏ ਕੇਸ ਦੁਪਵਨੀ॥ ਰੂਪਾ ਕੰਨੁ ਸਬਦੁ ਨਹੀ ਉਚਰੈ ਅਥਕਿ ਅਕਰਹਿ ਪਰ
ਨੀ॥ ੧॥ ਰਾਮਗਾਇਹੋ ਹਿਥੈ ਦਬਨ ਵਾਰੀ॥ ਅਪਨੇ ਸੰਤ ਹਲੇਹੁ ਉਥਾਰੀ॥ ਰਹਾਚੀ॥ ਮਾਥੇ ਪੀਰ ਸਗੀਰਿ ਜਲ
ਨਿਠੈ ਕਰਕ ਕਰੇ ਜੋ ਮਾਰੀ॥ ਮੈਸੀ ਬੇਦਨ ਉਪਜਿ ਖਰੀ ਭਈ ਵਾਕਾ ਅਉਖਸੁ ਨਹੀ॥ ੨॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਅਉਖਸੁ ਜਾਗਿ ਸਾਰਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਹੈ ਜਨੁ ਭੀਖਨੁ ਪਾਵਉ ਮੋਖ ਦੁ
ਆਰਾ॥ ੩॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿ ਭੀਖਨ ਕੀ॥ ਮੈਸਾਨਾ ਮੁਰਤਨੁ ਨਿਗੋਲੁ ਭੁਪ੍ਰੀਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ॥ ਅਨਿਕ
ਜਤਨ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਗਾਖਿ ਆਰਤਨੁ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਰਿਗੁਨ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜੈ
ਸੇਭੀ ਗੋਬੀ ਮਿਠਿਆਈ॥ ਰਹਾਚੀ॥ ਰਸਨਾ ਰਮਤ ਸੁਨਤ ਸੁਖ ਸਵਨਾ ਚਿਤਚੇਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਕਹੁ ਭੀਖਨ
ਦੁਇ ਨੈਨ ਸੇਤੇ ਬੇਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹੋਸੇਈ॥ ੨॥ ੨॥

ਧਰਮਪਤਿ ਸਗੀਮਯ ੧

੧੮ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ੨੦੫

ਚਉਪਦੇ ੫੨੧

ਕਾਲਮੁਹਤਿ ਅਨੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੀਉ ਭਰਤੈ ਆਪਣਾ ਕੈਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰ ਲੁਸੇ ਵਿਆਸ ਦਾਸ ਦਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾ
 ਹਿਉ ਮੇਰੀ ਤਨਵਾ ॥ ਸਦਾਸ ਦਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀ ॥ ਮੈਂ ਤਿਛੁਡਾਏ ਸੇ
 ਏ ॥ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਮੇਰੀ ਕਾਮਣੀ ਪਾਰਿਉ ਤਰਹੈ ॥ ੨ ॥ ਦਇਆਲੇ ਤੇਰੀ ਮਿਤਰੀ ॥ ਸਦਕੁਰਬ ਲੈ ਜਾਇ
 ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬੰ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇ ਕਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ੩ ॥ ਤੁਧੁ ਬ
 ਝੁਪਿ ਅਰੇ ਕੇ ਵਰਗਾ ॥ ਸਵਰਿਐ ਆਈ ਦੇਹਿ ਜਿ ਤੁਨਾ ਮਿਤੇ ਰੇ ਲਾਗਿ ਰਹਾ ॥ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ਜਿ ਸੁਆ
 ਰੀਪਿ ਅਰੇ ਜਾਇ ਕਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵੀ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾ ਚਉ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾ
 ਸੁਰੈ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਦੁਖ ਦੁਖ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਦੁਖ ਦੁਖ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥

ਧਰਮਪਤਿ ਸਗੀਮਯ ੧ ॥ ਹਮ ਅਦਮੀ ਹੋਇ ਕਦਮੀ ਮੁਹਲਾ ਤਿਮੁਹੁ ਤਨ ਜਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੈ ਤਿਸੈ ਸਾ
 ਰੇ ਵਹੁ ਜਾ ਕੇ ਜੀ ਅਪਰਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਅੰਧੇ ਜੀ ਵਨ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਿ ਕੇ ਤੇ ਕੇ ਦਿਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸੁ ਮਾਸੁ ਸਭੁ ਜਿ
 ਉਤਮਾਰਾ ॥ ਤੁਮੈ ਖਰੀਪਿਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਇਓ ਏਵਕੁ ਤੁਹੈ ਸਚੇ ਪਰਵਦਗਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਤੂ ਕਿਸੈ ਨ
 ਦੇਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿ ਅਕੋ ਕਢੈ ਗਹਲਾ ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੈ ਸੋ ਕਿਛੁ ਪਈ ਮੈ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੈ ਕਾਲਹਲਾ ॥
 ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਚਿਤਿ ਨ ਕੀਆ ਕਪਟੀ ਕਪਟੁ ਕਮਾਲਾ ॥ ਜਮਦੁਆਰਿ ਜਾਪ ਕਰੈ ਚਲਾਇਆ ਤਾ
 ਚਲਦਾ ਪਛੁਤਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ਜਬਲਗੁਦਨੀ ਆਰਹੀ ਮੈ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਲੀ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰੀ ਮੈ ॥ ਕੁਲਿਹ
 ਹੋਹ ਮਰਹੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜੀਵਤਿ ਆਮਰਿ ਹੀ ਮੈ ॥ ੫ ॥ ॥ ਧਰਮਪਤਿ ਸਗੀਮਯ ੧ ॥ ੫੨੨

ਕਿਉ ਸਿਮਰੀ ॥ ਸਿਵਰਿਅ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਤਪੈਹਿ ਅਭਿਜੀ ਅਰੁ ਬਿਯਲਾਇ ॥ ਸਿਰਜਿ ਸਵਾਰੇ ਸਾਚਾ ਸੇ
 ਏ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਸਰਿ ਮੈ ਚੰਗਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਤਿਕਮਤਿ ਹੁਕੀਮ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸਾਚੇ
 ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਦੇਖ ਲੋਕੇ ਏਈ ਜਾਇ ॥ ਨਾ ਕੋ ਚਾਖੈ ਨਾ ਕੋ ਖਾਇ ॥ ਏਕਿ ਪਤੀ ਲੈ
 ਨਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਪਤਿ ਹੋਰਾ ਖੈ ਜਾਸੇਇ ॥ ੨ ॥ ਜਹਦੇ ਖਾਤਰ ਹੋਇਆ ਸਮਾਇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜੀ ਨ
 ਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਕੀ ਤੇ ਕਿ ਅਹੋਇ ॥ ਜਿਸਨੇ ਥਾਥੇ ਸਾਚਾ ਸੇਇ ॥ ੩ ॥ ਹੁਦਿ ਉਠਿ ਚਲਲਾ ਮੁਹਤਿ
 ਕਿਤਾਲੀ ॥ ਕਿਆ ਮੁਹਦੇ ਸਾਗੁ ਲਨ ਹੀ ਨਾਇ ॥ ਜੈ ਸੀਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਤੈਸੇ ਹੋਇ ॥ ਵਿਲੁਨ ਦਰੀ ਨਾਨਕ ਨਹੀ
 ਕੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਧਰਮਪਤਿ ਸਗੀਮਯ ੧ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਿਮਰਿਅ ਜਾਇ ॥ ਆਤਮਾ ਵੈਰੈ ਹੋਇ

ਵਲਾਇ। ਅਤਮਪਰਤਮਾਏਕੋਕੋਗੇ। ਅੰਤਰਕੀਵਥਿਧਾਅੰਤਰਿਮੈਗੇ। ੧। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾ
 ਇਆਜਾਇ। ਰਹਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਗੇ। ਠਿਰਿਕਾਨੁਖਾਇ। ਰਹਚਿ। ਸਚਿਸਿਮਰਿਐ। ਹਵੈਪਰਗਾਸੁ।
 ਤਾਤੇਬਿਖਿਅਮਹਿਰਹੈਉਦਾਸੁ। ਸਤਿਗੁਰਕੀਐਸੀਵਾਰਿਅਈ। ਪੁਤ੍ਰਕਲਤਵੇਚੇਗਤਿਪ
 ਈ। ੨। ਐਸੀਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕੋਗੇ। ਜਿਸਕਾਜੀਉਤਿਸੁਆਗੈਧੈਗਾ। ਸਾਹਿਬਭਾਵੈਸੇਪਰਵਲਾ। ਸੇਸੇਵ
 ਕੁਦਰਗਹਪਵੈਮਾਨੁ। ੩। ਸਤਿਗੁਰਕੀਮੁਗਤਿਹਿਰਦੈਵਸਾਏ। ਜੇਇਛੋਸੇਈਠਲੁਪਏ। ਸਾ
 ਚਾਸਾਹਿਬੁਕਿਰਪਾਕੋਗੇ। ਸੇਸੇਵਕੁਜਮਤੇਕੈਸਾਡੈਗੇ। ਗਭਨਤਿਨਨਕੁਕੋਵੀਚਗਾ। ਸਾਚੀਬਾਲੀ
 ਸਿਉਧਰੀਪਆਗਾ। ਤਾਕੋਪਵੈਮੋਖਦਮਾਗਾ। ਜਪੁਤਪੁਸਭਾਇਹੁਸਖਦੁਹੈਸਾਗਾ। ੫। ੨। ੧॥
 ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੧ ਜੀਉਤਪਤੁਹੈਬਾਰੇਬਾਰਾ। ਤਪਿਤਪਿਖਪੈਬਹੁਤੁਬੇਕਾਰਾ। ਜੈਰਨਿਬਾਲੀ
 ਵਿਸਰਿਜਾਇ। ਜੀਉਪਕਾਰੇਗੀਵਿਲਲਾਇ। ੧। ਬਹੁਤਬੋਲਲੁਝਖਲੁਹੋਇ। ਵਿਲੁਬੋਲੇਜਾਵੈਸ
 ਭੁਸੇਇ। ਰਹਚਿ। ਜਿਨਿਕਨਕੀਤੇਅਖੀਨਕਾ। ਜਿਨਿਜਿਹਵਾਦਿਤੀਬੋਲੇਤਾਤਾ। ਜਿਨਿਮਨੁਗਖਿਅ
 ਅਗਨੀਪਾਇ। ਵਾਜੈਪਵਲਾਅਪੈਸਭਜਾਇ। ੨। ਜੇਤਮੋਹਪਰੀਤਿਸੁਆਦਾ। ਸਭਾਕਾਯਖਦਾਰਾ
 ਦਾਗਾ। ਦਾਗਦੇਸਮੁਹਿਚਾਲਿਅਲਾਇ। ਦਰਗਹਬੈਸਲਨਾਹੀਜਾਇ। ੩। ਕਰਮਿਮਿਲੈਅਖਲੁਤੇ
 ਰਨਾਉ। ਜੀਤੁ। ਯਗੇਤਰਲਾਹੋਰੁਨਹੀਥਉ। ਜੇਕੋਭੂਖੈਠਿਰਿਹੈਸਾਗਾ। ਨਨਕਸਾਚਾਸਰਬਦਾਤਾ
 ਗਾ॥ ੨॥ ੫॥ ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੧ ਚੇਰੁਸਲਾਹੇਚੀਤੁਨਭੀਜੈ। ਜੇਬਦੀਕਰੇਤਾਤੁਨਛੀਜੈ।
 ਚੇਰਕੀਹਮਾਭਰੇਨਕੋਇ। ਚੇਰਕੀਅਚੰਗਾਕਿਉਹੋਇ। ੧। ਸੁਦਿਮਨਮੰਪੈਕੁਤੇਕੁਰੀਆਗਾ। ਬਿਰੁ
 ਬੋਲੇਬੁਝੀਐਸਚਿਅਗਾ। ੨। ਚੇਰੁਸੁਆਲਿਚਿਚੇਰੁਸਿਆਲਾ। ਖੇਟੇਕਾਮੁਲੁਏਕੁਦਗਾਲਾ। ਜੇਸਾਥਿ
 ਰਖੀਐਦੀਜੈਰਲਾਇ। ਜਾਪਰਖੀਐਖੇਟਾਹੋਇਜਾਇ। ੨। ਜੇਸਾਕਰੇਸੁਤੇਸਾਪਾਵੈ। ਅਪੀਬੀਜੇਆ
 ਪੇਰੀਖਾਵੈ। ਜੇਵਡਿਅਈਆਆਪੇਖਾਇ। ਜੇਹੀਸੁਰਤਿਤੇਰੈਰਹਿਜਾਇ। ੩। ਜੇਸਉਕੁਰੀਆ
 ਕੁਰੁਕਥਾਵਾ। ਭਾਵੈਸਭਾਅਖਉਸੰਸਾਰਾ। ਤਪੁਭਾਵੈਅਪੀਪਰਵਲਾ। ਨਨਕਜਾਵੈਜਲੁਸੁਜਾਲਾ॥
 ੧॥ ੧॥ ੬॥ ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੧ ਕੀਇਆਕਾਗਦਮਨੁਪਰਵਲਾ। ਸਿਰਕੇਲੇਖਨਪਵੈਈਆਲਾ। ਦਰ
 ਗਹਘਰੀਅਹਿਤੀਨੇਲੇਖਾ। ਖੇਟਾਕਾਮਿਨਅਵੈਵੇਖੁ। ੧। ਨਨਕਜੇਵਿਚਿਰੁਪਾਹੋਇ। ਖਰਾਖਰਾਅਪੈ
 ਸਭਕੋਇ। ਰਹਚਿ। ਕਾਦੀਕੁਰੁਬੋਲਿਮਲੁਖਾਇ। ਬਹਮਲੁਨਵੈਜੀਆਪਾਇ। ਜੇਗੀਜੁਗਤਿਨਜਾਵੈ
 ਅੰਧਾਤੀਨੇਚਿਜਾਕੇਕਾਥੀਪੁ। ੨। ਸੇਜੇਗੀਜੇਜੁਗਤਿਪਛਾਵੈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਵੈ। ਕਾਜੀ

ਸੋਜੇਉਲਟੀਕਰੈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤਮਰੈ। ਸੋਬਮਲੁਜੋਬਹੁਬੀਚਰੈ। ਅਪਿਤਰੈਸਗਲੇ
 ਕੁਲਤਰੈ॥ ੩॥ ਦਨਸਬੰਦੁਸੇਈਦਿਲਿਧੈਵੈ। ਮੁਸਲਮਾਨੁਸੇਈਮਲੁਖੈਵੈ। ਪਾਵਿਆਬੁਝੈਸੇਪਰ
 ਵਲੁ। ਜਿਸੁਸਿਰਿਦਰਗਹਕਾਨੀਸਲੁ। ੧॥ ੫॥ ੧॥ ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਕਾਲੁਨਾਹੀਜੋਗੁਨਾਹੀ
 ਨਹੀਸਤ ਕਾਢਬੁ। ਥਨਸਟਜਗਭਰਿਸਟਹੋਏਭੂਬਤਾਇਵਜਗੁ॥ ੧॥ ਕਲਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਸਾਗੁ।
 ਅਖੀਤਮੀਟਹਿਨਕਪਕੜਹਿਰਗਲਕਉਸੈਸਾਗੁ। ਰਹਾਇ। ਅੰਟਸੇਤੀਨਕਪਕੜਹਿਸੁਝੁਤੇਤਿਨੀ
 ਲੇਆ। ਮਗਰਪਛੈਕਛੁਨਸੁਝੈਏਹੁਪਦਮੁਅਲੋਆ॥ ੩॥ ਖੜੀਆਤਪਰਮੁਛੋਡਿਆਮਯੇਛੁਭਾਖਿਅ
 ਗੀ। ਸਿਸਟਿਸਭਾਇਕਵਰਨੋਈਪਰਮੁਕੂਤਿਰਹੀ॥ ੩॥ ਅਸਟਸਾਜਸਾਜਿਪੁਰਲੋਸੇਪਹਿਕਰਹਿਥੇ
 ਦਅਭਿਆਸੁ। ਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਮੁਕਤਿਨਹੀਕਰੈਨਨਕਦਾਸੁ॥ ੧॥ ੧॥ ੮॥ ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੧
 ਆਰਤੀ॥ ਗਗਨਮੈਥਲੁਗਵਿਚੰਦੁਦੀ। ਪਕਥਨੇਤਾਰਿਕਾਮੰਡਲਜਨਕਮੇਤੀ। ਧੁਪੁਮਲਾਅਨਲੇ
 ਪਵਲੁਚਵਰੇਕਰੇਸਗਲਥਨਗਇਛੁਲੀਤੇਜੇਗੀ॥ ੧॥ ਕੈਸੀਆਰਤੀਹੋਇਭਵਖੰਡਨਤੇਗੀਆਰਤੀ॥
 ਅਨੁਤਾਸਬਦਵਾਜੈਤੇਭੇਗੀ। ਰਹਾਇ। ਸਹਸਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨੈਤੇਤੋਰਿਕਉਸਹਸਮੁਗਤਿਨਨਏਕ
 ਤੇਗੀ। ਸਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨਏਕਪਦਗੀਧਬਿਨੁਸਹਸਤਵਗੀਪਇਵਚਲਤਮੇਗੀ॥ ੨॥ ਸਭਮਹਿਜੋਤਿ
 ਜੋਤਿਓਸੇਇ॥ ਤਿਸਕੈਚਨਲਿਸਭਮਹਿਚਨਲੁਹੋਇ। ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਵੋਹੋਇ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ
 ਸੁਮਾਰਤੀਹੋਇ॥ ੩॥ ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਲੋਭਿਤਮਨੇਅਨਦਿਨੇਮੇਹਿਅਹੀਪਿਆਸਾ। ਕ੍ਰਿ
 ਪਾਜਲੁਦੇਹਿਨਨਕਸਾਹਿਗਕਉਹੋਇਜਾਤੇਤੈਰਨਾਮਵਸਾ॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥

ਗੁਰਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੨ ੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੨
 ਇਹੁਪਨੁਅਖੁਣਨਨਿਖੁਣੈਨਜਾਇ। ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਇ। ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਥਾਲਿਜਾ
 ਈ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਮੰਨਿਵਸਈ॥ ੧॥ ਸੇਪਨਵੰਤਹਰਿਨਾਮਾਇਵਲਾਇ। ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਪਨੁਪਰਗਾ
 ਸਿਆਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਵੈਸੈਮਨਿਆਇ। ਰਹਾਇ। ਅਵਗੁਲਕਾਟਿਗੁਲਾਰਿਦੈਸਮਾਇ। ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਹ
 ਜਿਸੁਭਾਇ। ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਾਚੀਬਾਲੀ। ਸੁਖਮਨਅੰਤਰਿਸਹਜਿਸਮਾਲੀ॥ ੨॥ ਏਕਮਚਰਜੁਜਨਦੇਖ
 ਹੁਭਈ॥ ਦੁਬਿਧਮਹਿਹਰਿਮੰਨਿਵਸਈ। ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਨਪਾਇਆਜਾਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਇ।
 ੩॥ ਸਭਮਹਿਵਸੈਪਭੁਏਕੋਸੇਇ। ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਪਰਗਵੋਹੋਇ। ਸਹਜੇਜਿਨਿਪਭੁਜਾਇਪਛਾਲਿਆਨਨ
 ਕਨਮੁਮਿਲੈਮਨੁਮਨਿਆ॥ ੧॥ ੧॥ ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੩ ਹਰਿਨਾਮੁਪਨੁਨਿਰਮਲਾਅਤਿਅਪਾਰਾਗੁਰਕੈ

ਸਬਦਿ ਭੇਰੇ ਭੰਗਾ ਨਾਮ ਪਨ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਸਭ ਬਿਖੁ ਜਾਣਾ ॥ ਆਇ ਅਮੋਹਿ ਜਲੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਤੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਏ
 ਪਕੁ ਵਰਤੈ ਤਿਹੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਚਾਖੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨੀਮਹੁ ਮੈ ਮਲੁ ਪੋਇ ॥ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ
 ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਨਿਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਅਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਲੋਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਹਰਖੁ ਨ ਹੀ ਕਦੇ ਸੋਗੁ ॥ ਅਪਿ
 ਮੁਕਤੁ ਅਵਗਮੁ ਕਤੁ ਕਰਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਹਰਿ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸਭ ਮੁਈ ਬਿ
 ਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦਾਸੁ ਹਿਸਾਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮਿਲੈ ਸਭੁ ਤਿਸੁ ਨ ਬੁਝਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੀਤਿ ਸੁ
 ਖੁ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਦਾ ਪਨੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੋ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਜੇਨਹਿ ਪਤਿ ਪਾ
 ਲੋ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਲੋਕੁ ਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਪਾਵੈ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗੁਰੂ ਪਾਪੀ ਪਛੋਇ ॥ ਸੀਤਿ ਸੀਗਾਰੁ ਰਵੇ ਪੁ
 ਸੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪਕੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਮੂਲੁ ਹੁਭੁ ਲਾਜੁ ਨ ਮੁਗਵਾਏ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸੀਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਬਾਲੀ ॥
 ਸੇਵਾ ਸਾਚੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਪੀਤੁ ਮੁਸਦਾ ਪਿਆਏ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਅਪੇਕ
 ਰਤਾ ਚੁਗਿ ਚੁਗਿ ਸੋਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾ ਵਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਬਾਲੀ ਤੇ ਹਰਿ ਮੀਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਰਤੇ
 ਪਤਿ ਅਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਗੁ ਮੈਲਾ ਮੈਲੋ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਦੁਜੈ ਲੋਭੁ
 ਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਭ ਪਰਜਾ ਵਿਗੋਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਪਾਇ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਬੋਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਜਨੁ ਨਿਰ
 ਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਪਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਰਲਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ
 ਰਾਤੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਜਨੁ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚੇ ਰਤੇ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸਮਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸ
 ਚੇ ਕਾਗਾ ਹੁਕੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਸਾਚੀ ਗਾਸਿ ਸਾਚਾ ਵਾਪਰਾ ॥ ਸੋ ਪੈਨੁ ਪੁਰ
 ਖੁ ਜੇ ਸੁਨਾ ਮਿਪਿਆਰਾ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨਿ ਪਰਿਸਾਚੈ ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥ ਉਤਮ ਬਾਲੀ ਸਬਦੁ ਸੁਲਾਏ ॥ ਪਭਸਾ
 ਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰ ਲਹਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩
 ਜੇ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਬਾਲਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਨ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਸਚ ਮੁਖਿ ਨਾਇ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਸਮਾਇ ਹੁਕੁ ਜਾਇ ॥
 ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਬਾਲੀ ਮੂਲਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਰ
 ਹਾਇ ॥ ਕੁਰੂ ਕੁਸਤੁ ਤਿਸ ਨਾਮੁ ਗਤਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਿ ਸਹਜੇ ਹੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ
 ਤਾ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚੁ ਮਹਲਾ ਪਾਏ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਇ ॥ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਨ ਜਾਣੈ ਬਾਲੀ ॥ ਮਨ ਮੁ

ਖਿਨੈਪੈਵਿਹਲੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਦੇਤਾਸੁਖੁਪਾਏ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਠਕਿਰਹਏ॥੩॥ਕਿਸੇਕਹੀਐਦਾਤਾਇ
ਕੁਸੇਇ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਸਬਦਿਮਿਲਾਵਹੋਇ॥ਮਿਲਿਖੀਤਮਜਾਚੇਗੁਲਗਾਵਾਂ॥ਨਨਕਸਾਚੇਸਾਚਾਭੀਵਾਂ॥੪॥
ਪਾਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੩ ਮਨੁਮਰੈਪਾਤਮਰਿਜਾਇ॥ਕਿਨੁਮਨੁਏਕੈਸੇਰਹਿਪਾਇ॥ਇਹੁਮਨੁਮਰੈਦਾਤੁਜਾਦੈ
ਕੋਇ॥ਮਨੁਸਬਦਿਮਰੈਬੁਝੈਜਨੁਸੇਇ॥੧॥ਜਿਸਨੇਬਖਸੇਰਹਿਦੇਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਅ
ਈ॥ਰਹਾਚਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਲੀਕਾਰਕਮਵੈ॥ਤਾਇਸੁਮਨਕੀਸੋਈਪਵੈ॥ਮਨੁਮੈਮਤਮੈਗਲਮਿਕਦਾ
ਗਾਗੁਰਮੰਕਸੁਮਾਰਿਜੀਵਾਲਾਹਗਾ॥੨॥ਮਨੁਮਸਾਪੁਸਾਪੈਜਨੁਕੋਈ॥ਅਚਰਚਰੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਲਾਇਆਸਵਾਗਿ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਤਜੈਵਿਕਾਰ॥੩॥ਜੇਪੁਰਿਗੰਖਮਨੁਮੋਲਿਮਿਲ
ਇ॥ਕਦੇਨਵਿਛੁੜਹਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ਆਪਲੀਕਲਾਆਪੇਪੁਤ੍ਰਜਾਦੈ॥ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਦੈ॥
੪॥੧॥ਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੩ ਕਾਚਾਪਨੁਸੰਚਹਿਮੁਰਖਗਵਾਗਾ॥ਮਨੁਖਭੁਲੇਅੰਧਗਵਾਗਾ॥ਬਿਖਿਆ
ਕੈਪਨਿਸਦਾਦੁਖੁਹੋਇ॥ਨਸਾਥਿਜਾਇਨਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਸਾਚਾਪਨੁਗੁਰਮਤੀਪਾਏ॥ਕਾਚਾਪਨੁਨਿਅ
ਵੇਜਾਏ॥ਰਹਾਚਿ॥ਮਨੁਖਿਭੁਲੇਸਭਿਮਰਹਿਗਵਾਗਾ॥ਭਵਜਲਿਭੁਖੇਨਉਰਵਾਰਿਨਪਾਗਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇ
ਟੇਪੁਰੈਭਾਗਿ॥ਸਾਚਿਰਤੇਅੰਹਿਨਿਸਿਥੈਗਾਗਿ॥੨॥ਚਹੁਜੁਗਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਚੀਬਾਲੀ॥ਪੁਰੈਭਾਗਿਹ
ਰਿਨੀਮਸਮਾਈ॥ਸਿਪਸਾਪਿਕਤਰਸਹਿਸਭਿਭੋਇ॥ਪੁਰੈਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੩॥ਸਭੁਕਿਛੁਸਾਚਾਸਾ
ਚਾਹੋਸੇਇ॥ਉਤਮਬਹੁਪਛਾਦੈਕੋਇ॥ਸਚੁਸਾਚਾਸਚੁਆਪਿਦਿਵਾਏ॥ਨਨਕਆਪੇਵੈਖੈਆਪੇਸਚਿਲ
ਏ॥੪॥੧॥ਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੩ ਨਵੈਕੀਕੀਮਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਸੇਜਨਪੈਰੁਜਿਨਾਇਕਨੀਮਿਲਿਵ
ਲਾਇ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਚੀਸਾਚਾਵੀਚਾਹੁ॥ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵੀਚਾਹੁ॥੧॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਚਰਜੁਪੁਤ੍ਰਆਪਿਪੁ
ਲਾਏ॥ਕਲੀਕਲਾਵਿਚਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏ॥ਰਹਾਚਿ॥ਹਮਮੁਰਖਮੁਰਖਮਨਮਾਹਿ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਭੁਕਾਰਕ
ਮਾਹਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਜਾਇ॥ਆਪੇਬਖਸੇਲਾਏਮਿਲਾਇ॥੨॥ਬਿਖਿਆਕਾਪਨੁਥਹੁਤਮਭਿਮਨੁ
ਅਹੰਕਾਰਿਭੁਖੈਨਪਵੈਮਨੁ॥ਆਪੁਛੋਰਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸੇਈ॥੩॥ਆਪੇਸਾਜੇ
ਕਰਤਾਸੇਇ॥ਤਿਸੁਥਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜਿਸੁਸਾਚੇਲਾਏਸੇਈਲਾਗੈ॥ਨਨਕਨੀਮਿਸਦਾਸੁਖੁ
ਅਗੈ॥੪॥੧॥ਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੩ ਘਰੁਹਰਮਭੀਖਕਭੇਖਾਗੀਤੇਰੇਤੂਨਿਜਪਾਤਿਹੋਦਾਤਾ॥ਹੋਹੁਦ
ਇਆਲਨਾਮੁਦੇਹਮੰਗਤਜਨਕਉਸਦਾਰਹਉਗੀਗਿਰਤਾ॥੧॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੈਜਾਇਸਾਚੇਤੇਰੇਨ
ਮਵਿਵੁ॥ਕਰਲਕਾਰਲਾਸਭਨਾਕਏਕੈਅਵਰੁਨਦੁਜਾਕੋਈ॥ਰਹਾਚਿ॥ਬਹੁਤੇਫੇਰਪਏਕਿਰਪਨਕ

ਉਮਥਕਿਛੁਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ਹੋਹੁਦਇਮਾਲਦਰਸਨੁਦੇਹੁਅਪੁਨਾਐਸੀਬਖਸਕਰੀਜੈ॥੨॥ਭਨਤਿ
ਨਨਕਭਰਮਪਟਖੁਲੇਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਾਨਿਆਸਾਚੀਲਿਵਲਾਗੀ॥ਭੀਤਰਿਸਤਿਗੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾ
ਨਿਆ॥੩॥੧॥੯॥੧੮॥

ਗੁਰਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੮ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੇਹਰਿਸੇਵਹਿਸੰਤਭਗਤਤਿਨਕੇਸਭਿਪਾਪਨਿਵਾਰੀ॥ਹਮਉਪਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਸੁਆਮੀਰਖੁਸੰਗਤਿ
ਤੁਮਜੁਪਿਆਰੀ॥੧॥ਹਰਿਗੁਲਕਹਿਨਸਕਉਬਨਵਾਰੀ॥ਹਮਪਾਪੀਪਾਥਰਨੀਰਿਬੁਥਤਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾ
ਖਲਹਮਤਾਰੀ॥ਰਹਾਚਿ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਲਾਗੇਬਿਖੁਮੋਰਚਾਯਾਗਿਸੰਗਤਿਸਾਧਸਵਾਰੀ॥ਜਿਉਕੀਚ
ਨੁਖੈਸੰਤਰਿਤਾਇਚਿਮਲੁਕਾਟੀਕਟਿਤਉਤਾਰੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਜਪਉਦਿਨੁਗਤੀਜਪਿਹਰਿਹ
ਰਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰੀ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਅਉਖਪੁਜਾਗੀਪੁਗਾਜਪਿਹਰਿਹਰਿਉਮੈਮਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਅਰ
ਮਅਗਾਧਿਥੋਧਿਅਪਰੇਪਰਪੁਰਖਅਪਾਰੀ॥ਜਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਜਗਜੀਵਨਜਨਨਨਕਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੪॥
੧॥ਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੮ ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਹਰਿਜਪਿਚਿਤਿਨਕਾਦੁਖੁਭਰਮੁਭਉਭਾਰੀ॥ਅਪਨੀਸੇਵਾਆ
ਪਿਕਰਾਈਗੁਰਮਤਿਅੰਤਰਿਜਾਗੀ॥੧॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਰਤਬੈਰਾਰੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਣੀਮਨਿਭਈਗੁ
ਰਮਤਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਰਹਾਚਿ॥ਸੰਤਜਨਕੀਜਾਤਿਹਰਿਸੁਆਮੀਤੁਮਠਕੁਰਹਨਸਾਰੀ॥ਜੈਸੀਮ
ਤਿਦੇਵਹੁਹਰਿਸੁਆਮੀਹਮਤੈਸੇਬੁਲਗਬੁਲੀਗੀ॥੨॥ਕਿਆਹਮਕਿਰਮਨਨਕੀਕਰੀਰੇਤੁਮਵਡਪੁਰ
ਖਵਡਾਰੀ॥ਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹਿਨਸਕਹਪ੍ਰਭਹਮਕਿਉਕਰਿਮਿਲਹਮਭਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਸੁ
ਆਮੀਕਿਰਪਾਪਾਰਹੁਹਮਹਰਿਹਰਿਸੇਵਲਾਗੀ॥ਨਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਰਹੁਪ੍ਰਭਹਮਹਰਿਕਥਾਕਥਾਰੀ॥੪॥
੨॥ਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੮ ਹਰਿਕਾਸੰਤਸਤਗੁਰਸਤਪੁਰਖਾਜੋਬੋਲੈਹਰਿਹਰਿਬਨੀ॥ਜੋਜੋਕੈਸੁਣੈਸੇ
ਮੁਕਤਾਹਮਤਿਸਕੈਸਦਕੁਰਬਾਨੀ॥੧॥ਹਰਿਕੇ ਸੰਤਸੁਨਹੁਜਸੁਕਾਨੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨਹੁਇਕਨਿਮ
ਖਪਲਸਭਿਕਿਲਾਵਿਖਪਾਪਲਹਿਜਾਨੀ॥ਰਹਾਚਿ॥ਐਸਾਸੰਤਸਾਧੁਜਨਪਾਇਆਤੇਵਡਪੁਰਖਵਡਾ
ਨੀ॥ਤੇਨਕੀਪੁਰਿਮੰਗਹਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਹਰਿਯੋਚਲੁਚਾਨੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਸਫਲਉਚਿਬਿਰਖੁਪ੍ਰਭ
ਸੁਆਮੀਜਿਨਜਪਿਚਿਸੇਤ੍ਰਿਪਤਨੀ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਤ੍ਰਿਪਤਸੇਸਭਲਾਖੀਭੂਖਭੁਖਾਨੀ॥੩॥
ਜਿਨਕੇਵਡੇਭਗਵਡਉਚੇਤਿਨਹਰਿਜਪਿਚਿਜਪਨੀ॥ਤਿਨਹਰਿਸੰਗਤਿਮੋਲਿਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਜ
ਨਨਕਦਾਸਦਸਾਨੀ॥੪॥੩॥ਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੮ ਹਮਅੰਪੁਲੇਅੰਧਬਿਖੈਬਿਖੁਰਤੇਕਿਉਚਾਯਹੁ

ਰਚਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਹਮਲਾਵੈ ਆਪਨ ਪਾਲੀ॥ ੧॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੀਤ ਚਲਾਨੁ
ਰਚਾਈ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਰੈ ਸੇਈ ਭੁਲਾਮਾਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਰਾਲੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਤ ਸੁਲਹੁ ਜਨ ਭ
ਈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਹੁਕੇ ਗਿਬੇ ਗਾਲੀ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਖਰਚੁ ਹਰਿ ਬਾਂਧੁ ਮਤ ਜਾਲਾਹੁ ਆਜੁ ਕਿਕਾਲੀ॥ ੨॥
ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਤ ਜਪੁ ਹਰਿ ਜਪ ਲਾਹਿ ਸੇਤੁ ਚਲੈ ਹਰਿ ਨਾਲੀ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਹਰਿ ਮਿਲਿਅ
ਕੇਲ ਕੇਲਾਲੀ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਿ ਲੋਚ ਲੋਚ ਨੀ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਲੀ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੇ
ਗਤਿ ਸਾਪਹਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਗਾਲੀ॥ ੪॥ ੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੂੰਦ ਭਏ
ਰਿਸੁ ਆਸੀ ਹਮ ਚਾੜਿ ਕਬਿਲਾ ਲਾਬਿਲਾਤੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਮੁਖਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਿ
ਮਖਾਤੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਸਕ ਉਇ ਕਰਾਤੀ॥ ਜਿਉ ਬਿਨੁ ਅਮਲੈ ਅਮਲੀ ਮਰਿ ਜਾਈ॥ ਹਰਿ ਉ
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹਮ ਮਰਿ ਜਾਤੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਰਵਰ ਅਤਿ ਅਗਾਹ ਹਮਲਾ ਹਿਨ ਸਕਹਿ ਅੰਤੁ ਮਾਤੀ॥
ਤੂ ਪੈਰੈ ਪੈਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਨ ਗਾਤੀ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਚਿਗੁਰ
ਠੇਗਿ ਚਲੂ ਲੈ ਰਾਤੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ਅਤਿ ਸੇਭਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਚਿਉ ਤਮ ਪਾਤੀ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਠਾ
ਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕ ਅਪਿ ਬਨਾਵੈ ਭਾਤੀ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰੀ ਸਲਾਈ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਭਗਾਤੀ॥
੪॥ ੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਕਲਿ ਜੁਗ ਕਾ ਪਗ ਮੁਕਹੁ ਤੁਮ ਭਈ ਕਿਵ ਛੂਟਹੁ ਹਮ ਛੂਟ ਕਾ ਕੀ॥ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਬੇੜੀ ਹਰਿ ਤੁਲਹੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਚਿ ਤਰੈ ਤਰਾ ਕੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਜੀਲਾ ਜਰਖਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਵਹੁ ਅਪਨਾ ਹਮ ਮਾਗੀ ਭਗਤਿ ਇਕ ਕੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਜੀਨ
ਜਪਿ ਚਿ ਹਰਿ ਬਚਨ ਕੀ॥ ਲੇਖਾ ਚਿ ਤੁਗੁ ਪਤਿ ਜੇ ਲਿਖਿਆ ਸਭ ਛੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਬਾਕੀ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਤ ਜਪਿ
ਚਿ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਗਿ ਸੇ ਗਾਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਕੀ॥ ਦਿਨੀ ਅਰੁ ਸੁਰੁ ਤਿਸਨਾ ਅਗ ਨਿਬੁਝਨੀ ਸਿਵ ਚ
ਰਿ ਚਿੰਦੀ ਦੰਦਾ ਕੀ॥ ੩॥ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾ ਕੀ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀ ਜੈ ਕਰਿ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਦਸਾ ਕੀ॥ ੪॥ ੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਪੁਰੁ . ੫
ਦੁਪਦੇ॥ ਉਰਧਾਰਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮੁਗਾਰਿ ਗੋਰੁ ਮਨੁ ਸੋਹਨ ਨਾਮੁ ਜਪੀਨੇ॥ ਆਦਿ ਸਵ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰ
ਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਦੀਨੇ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਪਾਸ ਚੰਦਨ ਹਮ ਕਾਸਟ ਲੇਸਟਾ ਹਰਿ ਸੀਰੀ ਹਰ
ਸਤ ਸੇ ਗੁਭਏ ਹਰਿ ਕੰਚਨੁ ਚੰਦਨੁ ਕੀਨੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਵਾਛਿ ਅਖਣ ਬੋਲਹਿ ਮੁਖ ਆਗਰ ਮੇਰਾ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਇਵ ਨਪਤੀਨੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਤਿਰਦੈ ਸਦਾ ਪਿਆਵਹੁ ਇਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਭੀਨੇ॥ ੨॥ ੧॥

੧ ਪਨਾਸਗੀਮਲਾਰੁ ਗੁਰਕੁਰਹਿਲਹੁਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਇਵਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ਹਰਿਦਰਗਹ
 ਭਵਹਿਠਿਹਰਿਜਨਮਿਨਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜੋਤਿਸਮਾਈ॥ ੧॥ਜਪਿਮਨਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿਸਰਬਸੁਖੀ॥
 ਹਰਿਜਸੁਉਚਸਭਨਾਤੇਉਪਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸੇਵਿਛਰਾਈ॥ਰਹਾਚਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਿਕੀਨੀਗੁਰਿਭਗਤਿ
 ਹਰਿਦੀਨੀਤਬਹਗਿਸਿਉਪੀਤਿਥਨਿਆਈ॥ਬਹੁਚੈਤਵਿਸਾਗੀਹਰਿਨਾਮੁਉਰਿਧਾਗੀਨਨਕਹਰਿਭੁਏਹੈਸਖਾ
 ਈ॥੨॥੩॥੪॥ਪਨਾਸਗੀਮਲਾਰੁ ਹਰਿਪਕੁਰਹਿਲਿਖੁਹਰਿਜਪਿਹਰਿਗਾਉਹਰਿਭਉਜਲਪਾਰਿਉਤ
 ਕੀ॥ਮਨਿਬਚਨਿਰਿਦੈਪਿਆਈਹਰਿਹਰਿਸਿੰਤੁਸਵਾਇਵਭਲੁਹਰਿਨਾਮੁਮੁਰਗੀ॥੧॥ਮਨਿਜਪੀਐਹਰਿਜਗ
 ਦੀਨਾ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸਾਧੁਮੀਤਾ॥ਸਦਾਅਨੰਦਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਿਬਨਵਗੀ॥ਰਹਾਚਿਹਰਿਹ
 ਰਿਕਰੀਦ੍ਰਿਸਟਿਤਬਭਾਏਚਿਮਨਿਉਚਮੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਚਿਗਤਿਭਈਹਮਾਗੀ॥ਜਨਨਨਕੀਪਾਤਿਰਾਖੁ
 ਮੇਰੇਸੁਆਮੀਹਰਿਆਈਪਰਿਚਿਹੈਸਗਦਿਤੁਮਾਗੀ॥੨॥੩॥੪॥ ਪਨਾਸਗੀਮਲਾਰੁ
 ਚਉਗਸੀਸਿਪਬੁਧਤੇਤੀਸਕੋਟਿਮੁਨਿਜਨਸਭਿਚਹਰਿਹਰਿਜੀਉਤੇਰੇਨਾਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਵਿਰਲਾਪਾ
 ਵੈਜਿਨਕਉਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਪੁਰਿਭਾਉ॥੧॥ਜਪਿਮਨਰਾਮੈਨਾਮੁਹਰਿਜਸੁਉਤਮਕਾਮਾ॥ਜੋਗਾਵਹਿ
 ਸੁਲਹਿਤੇਰਾਜਸੁਸੁਆਮੀਹਉਤਿਨਕੈਸਦਥਲਿਹਰੈਜਾਉ॥ਰਹਾਚਿਸਰਲਾਗਤਿਪਾਤਿਪਾਲਕਹ
 ਰਿਸੁਆਮੀਜੋਤਮਦੇਹੁਸੋਈਹਉਪਾਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਜੈਨਨਕਹਰਿਸਿਮਰਲਾਕਾਹੈਚਾ
 ਉ॥੨॥੧॥੧੦॥ਪਨਾਸਗੀਮਲਾਰੁ ਸੇਵਕਾਸਿਖਪੁਜਨਸਭਿਅਵਹਿਸਭਿਗਵਹਿਹਰਿਹਰਿਉਤਮਥਨੀ॥
 ਗਵਿਆਸੁਦਿਆਤਿਨਕਾਹਰਿਥਾਇਪਵੈਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਕੀਆਗਿਆਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਨੀ॥੧॥
 ਬੋਲਹੁਭਾਈਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਭਵਜਲਤੀਰਥੀ॥ਹਰਿਦਗਿਤਿਨਕੀਉਤਮਥਾਤੇਹੈਸਤਹੁਹਰਿਕਥਾ
 ਜਿਨਜਨਹੁਜਨੀ॥ਰਹਾਚਿਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਹੈਆਪੇਆਪੇਹਰਿਪਕੁਚੇਜਾਵਿਛਨੀ॥ਜਨਨਨਕਆਪਿਮਿਲਾ
 ਏਸੋਈਹਰਿਮਿਲਸੀਅਵਰਸਭਾਤਿਆਗਿਚਿਹਰਿਭਨੀ॥੨॥੫॥੧੧॥ ਪਨਾਸਗੀਮਲਾਰੁ
 ਇਛਪੁਰੁਭੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਜਾਕੈਵਸਿਹੈਕਾਮਯੋਨਾ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਪਿਆਈਐਮੇਰੇਜੀਅਵੇਤਾ
 ਸਰਬਸੁਖਪਵਿਸੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਜਪਿਮਨਸਤਿਨਾਮੁਸਦਾਸਤਿਨਾਮੁ॥ਹਲਾਤਿਪਲਾਤਿਮੁਖਉਜਲਹੋਈ
 ਹੋਤਿਤਾਪਿਆਈਐਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਾ॥ਰਹਾਚਿਜਹਹਰਿਸਿਮਰਨੁਭਾਇਅਤਹਉਪਾਧਿਗਤੁਕੀਨੀ
 ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਜਪਨਾ॥ਜਨਨਨਕਕਉਗੁਰਿਏਹਮਾਤੇਦੀਨੀਜਪਿਹਰਿਭਵਜਲੁਤਰਨਾ॥੨॥੬॥
 ੧੨॥ਪਨਾਸਗੀਮਲਾਰੁ ਮੇਰੇਸਾਹਮੈਹਰਿਦਰਸਨਸੁਖੁਹੋਈ॥ਰਮਗੀਬੇਦਨਿਤੁਜਨਤਾਸਾਹਮਵਰੁ

ਕਿਉਂ ਜਨੈ ਕੋਇ। ਰਹਾਇ। ਸਚਾ ਸਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੁਮੇਰੇ ਸਾਹ ਤੇ ਰਾਕੀਆ ਸਚੁ ਸਚੁ ਹੋਇ। ਸੂਠਾ ਕਿਸਕਉ ੩੦੫
 ਅਖੀਐ ਸਾਹੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੁਵਰਤਦਾ ਸਾਹੁ ਸਭਿ ਤੁਝੁ ਹਿਧਿ ਅਵਹਿਦਿ ਨੁਰਤਿ॥
 ਸਭਿ ਤੁਝੀ ਥਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹੁ ਤੁਸਭਨਾ ਕਰਹਿ ਏਕਦਾਤਿ॥ ੨॥ ਸਭੁ ਕੇਤੁ ਝੁਗੀ ਵਿਚਿ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸਾਹੁ
 ਤੁਝੁ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਚੇਰੇ ਤੁਸਭਨਾ ਸਭਿ ਤੁਝੁ ਹਿਧਿ ਅਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹੁ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿ
 ਉਹੁ ਤੁਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪਾਤਿਸਾਹ॥ ੧॥ : ੧੩॥ ੩੧॥

ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

੧ ਓ ਸਾਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਭਵਖੰਡ ਨਦਾ ਖੰਡਿ ਜਨ ਸ੍ਵਾਮੀ ਭਗਤਿ ਵਛਲਿ ਰਿਕਰੇ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਪਿ ਮਟੇ ਖਿਨ ਭੀ ਤਰਿ ਜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸ
 ਮੇਰੇ॥ ੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ॥ ਦੀਨ ਦਾਇ ਅਲਿਕਰੀ ਪੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ਪੰਚ ਦੂਤਾਰੇ॥ ਰਹ
 ਓ॥ ਤੇਰਾ ਥਨੁ ਤੁਹਾਵਾ ਤੁਪੁਸੁਹਾਵਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੇਹਿ ਦਰਬਾਰੇ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ
 ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਚਾਰੇ॥ ੨॥ ਤੇਰੇ ਵਰਨੁ ਨ ਜਾਪੈ ਭੁਪੁਨ ਲਖੀਐ ਤੇਰੀ ਕਦਰ ਤਿ ਕਉ ਨੁਕੀ ਚਾਰੇ॥ ਜਾਇ
 ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿਗਵਿ ਅਸਥਨ ਈ ਅਗਮ ਰੂਪਾ ਗੋਰਧਾਰੇ॥ ੩॥ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸਗਲ ਜਨ ਤੇਰੀ ਤੂ ਅਥਿ
 ਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੇ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨਨ ਨਕਸਰ ਨਿਦਾ ਆਰੇ॥ ੪॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਬਿਨੁ ਜਲ ਪੁਨਤ ਜੈ ਹੈ ਮੀਨਾ ਜੈ ਨਿਜ ਲਾਸਿ ਉਹੇਤੁ ਬਢਾਇ ਓ॥ ਕਮਲ ਹੋਤਿ ਬਿਨਸਿ ਓ ਹੈ ਭਵਰ ਉਨਿ ਮ
 ਰਗੁ ਨਿਕਸਿਨ ਪਾਇ ਓ॥ ੧॥ ਅਥ ਮਨ ਏਕ ਸਾਸਿ ਉਮੇਹੁ ਕੀਨਾ॥ ਮੈਰੇ ਨ ਜਾਵੈ ਸਦਹੀ ਸੇਰੇ ਸਾਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ
 ਰੀਨਾ॥ ਰਹਾਇ॥ ਕਾਮ ਹੋਤਿ ਕ੍ਰਿਚ ਭੁਲੈ ਫਾਕਿ ਓਹੁ ਪਰਵਸਿ ਭਾਇ ਓ॥ ਬਿਚਾਰਾ ਨਾ ਦੇਹ ਤਿ ਸਿਰੁ ਝਰਿ ਓ
 ਕੁਠੈ ਕਉ ਸਹੀ ਤੇਤ ਬਿਦਾਰਾ॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟਿ ਬੁਲੇ ਭੋਮੇ ਹਿਓ ਪ੍ਰੀਤੀ ਮਾਇ॥ ਆਕਉ ਲਪਟਾਨਾ॥ ਅਤਿ ਗਚਿ ਓ
 ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨਾ ਉਨਿ ਛੋਡਿ ਸਰਾਪਰ ਜਾਨਾ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ ਗਾਥੰਦ ਅਵਰ ਸੀਰੀ ਨੇਹ ਓਹੁ ਜਾ ਲਹੁ ਸਦਾ ਦੁਹੇ
 ਲਾ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਗੁਰਿ ਏ ਹੈ ਭੁਝਾਇ ਓ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਦ ਕੇਲਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਚਿ ਮੇਰੇ ਨਾਮਾ ਥੀ ਪਨ ਤੇ ਛੁਟ ਕਾਏ॥ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਿ ਓ ਸਗਲੇ ਪਾਪ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਏ॥ ੧॥
 ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਚਿਤ ਬਿਰਾਨੀ ਛਾਡੀ॥ ਅਹੈ ਰੂਪਿ ਮੇਰੇ ਮਨ ਬਾਸਨ ਦੇ ਕਰਿ ਗਝਰਾ ਗਾਡੀ॥ ਰਹਾਇ॥ ਨਾਕੇ ਮੇਰੇ
 ਦੁਸਮਨੁ ਰਹਿਅ ਨਾਹ ਮਾ ਕਿਸ ਕੇ ਬੈਰਾਈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿ ਓ ਭੀ ਤਰਿ ਸਾਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੋਈ ਪਾਈ॥ ੨॥
 ਸਭੁ ਕੇ ਮੀਤੁ ਹਮ ਅਪਨ ਕੀਨਾ ਹਮ ਸਭਨਾ ਕੇ ਸਾਜਨਾ॥ ਦੂਰਿ ਪਗਾਇ ਓ ਮਨ ਕਾ ਚਿਰਾ ਤਾ ਮੇਲੁ ਕੀਚਿ ਮੇਰੇ
 ਰਾਜਨਾ॥ ੩॥ ਬਿਨਸਿ ਓ ਛੀਠਾ ਮੀਤੁ ਛੁਟਾ ਸਬਦ ਲਗੇ ਗੁਰਮੀਠਾ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਸਰਬ ਨਿਵਾ

ਸੀ ਨਨਕਰਮਈਆ ਡੀਗਾ ॥ ੩ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਕੁਲੇ ਦਿਨ ਸ
 ਚੀਏ ਆਏ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਸਦਾ ਕੀਰਤਨੁ ਪੁਰਖਾ ਬਿਧਾਤਾ ਪਏ ॥ ੧ ॥ ਅਥ ਮੇਰਿ ਗਾਮ ਜਸੇ ਮਾਨੀ ਗਾਇ ਚੀ ॥
 ਭਾਇ ਚਿਪਗਾ ਸੁਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖਾ ਏ ਚੀ ॥ ਰਹਾ ਚੀ ॥ ਗੁਲਾਨਿ ਪਾਨੁ ਰਿਦ ਭੀ ਤਰਿ ਵਸਿ ਮ
 ਤਾ ਦੁਖੁ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਭਈ ਪਗ ਪਾਤਿ ਵਸਤੁ ਅਗੇ ਦਰ ਰਾਮ ਨੀ ਮਰੈ ਗੁਲਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਚਿੰਤਾ ਮ
 ਚਿੰਤਾ ਸੋਚ ਅਸੋਚਾ ਸੋਗੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹ ਬਕਾ ॥ ਹਉ ਮੈਰੋ ਗਾਮਿ ਦੇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਭਏ ਬਿਬਾਕਾ ॥ ੩ ॥
 ਗੁਰ ਕੀ ਟਹਲ ਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਭਲੀ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕਾ ਜੀ ਨਿਜ ਮਤੇ ਕਾ ਢੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰ
 ਬਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੁਭਾਤਿ ਸਕਾ ਸੇਈ ਸੁਖ ਦੁਖੁ ਜਾਨੀ ॥ ਤਿ
 ਨਹੀ ਸੁਦਿਅ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਮੇਰਾ ਤਉ ॥ ਬਿਧਿ ਨੀ ਕੀਖਣੀ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅ ਕੀਏ ਕੈਹੀ ਪਹਿਮਾਨੀ ॥ ਅਵਰਿ ਜਤਨ
 ਕਰਿ ਰਹੇ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਚਿਨਤਿ ਲੁਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨੀ ॥ ਰਹਾ ਚੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਗੋਲ ਕੁਹੀਰਾ ਗੁਰਿ ਦੀਨੇ
 ਮੰਤਰੀ ॥ ਜਿ ਗੋਨ ਭੋਲੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਹਿ ਚਿ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤਿ ਪਤਨੀ ॥ ੨ ॥ ਚਿਏ ਜੁਬੀਚ ਹਮ ਤੁਮ ਕ
 ਦੁਰ ਤੇ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਤਾ ਬਿਯਾਨੀ ॥ ਅਲੰਕਾਰੀ ਮਲਿਕੈ ਲੀਏਈ ਰੇ ਤਾ ਤੇ ਕਨਿ ਕਵਖਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਚਿਜ
 ਤਿਸਹ ਜਾ ਸੁਖ ਸੋਭਾ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕਾ ਨਿਰ ਚਲਾ ਪਰ ਬਧਿ ਚਿ ਗੁਰਿ ਕੀ ਚਿ ਬੰਧਨੀ ॥ ੪ ॥
 ੫ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਵਡੇ ਵਡੇ ਰਾਜਨ ਅਰੁ ਭੂਮਤ ਤਾ ਕੀ ਤਿਸਨ ਨ ਬੁਝੀ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ
 ਮਾਤੇ ਲੋਚਨ ਕਛੂ ਨ ਬੁਝੀ ॥ ੧ ॥ ਬੀਖਿਆ ਮਹਿ ਕਿਨਹੀ ਤਿਪਤਿ ਨ ਪਈ ॥ ਜਿਉ ਪਵ ਭਈ ਪਨਿ ਨਹੀ ਪਾਏ ਨੁ
 ਰਿਕਤ ਅਘਾਈ ॥ ਰਹਾ ਚੀ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਕਰ ਤੇਰੇ ਜਨ ਬਹੁ ਬੰਜਨ ਤਾ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਭੂਖਾ ॥ ਉਦ ਮੁਕੈ ਰਸੁ ਅਨਕ
 ਨਿਆਈ ਚਾਰੇ ਕੁਟਾਘੋਖਾ ॥ ੨ ॥ ਕਾਮਵੰਤ ਕਾਮੀ ਬਹੁ ਨਹੀ ਪਗਗਹ ਜੋਹਨ ਚੁਕੈ ॥ ਦਿਨ ਪਾਤਿ ਕਰੈ ਕਰੈ ਪਛੁਤ
 ਪੈ ਸੋਗ ਲੋਭ ਮਹਿ ਸੁਕੈ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਰਾਮ ਮੇਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਏ ਕੁਨਿ ਪਨਾ ॥ ਸੁਖੁ ਸਹਜੁ ਅਨੰਦ ਸੇਤਨ
 ਕੈ ਨਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਲਵੈ ਨ ਲਾਗਨ ਕਉ ਰੈ ਕਛੂ ਮੈ ਜਾ ਕਉ ਠਿਗਿ ਇਹੁ
 ਧਵੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੈ ਇਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਸਹੀ ਕਉ ਬਨਿ ਮਵੈ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕਉ ਆਇ ਚਿਏ ਕੁਰਸਾ ॥ ਖ
 ਨ ਪਨ ਅਨ ਨਹੀ ਖੁਸਿਆ ਤਾ ਕੈ ਚਿਤਿ ਨ ਬਸਾ ॥ ਰਹਾ ਚੀ ॥ ਮਉਲਿ ਚਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਚਿ ਹਰਿ ਆਏ ਕਬੂਦ
 ਜਿਨਿ ਪਾਈ ॥ ਬਗਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਉਸਤਤਿ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਘਲਨ ਮਿਲਿ ਚਿ ਸੇਵਨ
 ਮਿਲਿ ਚਿ ਮਿਲਿ ਚਿ ਆਇਆ ਚਿੰਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰੀ ਮੈਰੇ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਕਮਨੈ ਮੰਤਾ ॥ ੩ ॥
 ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਸਦਾ ਕਿਰਪਾ ਲਾਸਰ ਬਜੀਆ ਪਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਚਿਤਿ ਪੋਤਿ ਨਨਕ ਸੰਗਿ ਰਵਿਆ ਜਿਉ ਮ

ਤਾਬਾਲਗੋਪਾਲਾ॥੧॥੧॥ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ੫ ਬਾਰਿਜਾਉਗੁਰਮਪੁਨੇਦੁਪਰਿਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਵਿੜਾ
ਇਆ॥ਮਹਾਉਦਿਆਨਅੰਧਕਰਮਹਿਜਿਨਿਸੀਪਾਮਾਰਗੁਦਿਖਾਇਆ॥੧॥ਅਰੇਪੁਨਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਾ
ਈਹਉਹਸਰਬੋਕਕੀਜਿਸਹਿਹਮਾਰੀਚੰਦਾਰਹਚਿ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਿਸਰਬਨਿਧਨਾਮਨੁਮਹਤੁਪਾਤਿ
ਪੁਰੀ॥ਨਮੁਲੈਚਕੋਦਿਅਘਨਸੇਭਗਤਬਾਛਹਿਸਭਿਪੁਰੀ॥੨॥ਸਰਬਮਰੇਰਬਜੇਕੇਚੈਸੇਵੈਏਕੁਨਿਧਨਾ
ਪਾਰਬਹਮਅਪਰੰਪਰਸੁਅਮੀਸਿਮਰਤਪਾਰਿਪਰਨਾ॥੩॥ਸੀਤਲਸੀਤਿਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਸੀਤਸੀਗੀਰ
ਰਿਚਿਓਲਾ॥ਹਰਿਪਨੁਸੰਚਨੁਹਰਿਨਾਮੁਭੇਜਨੁਇਹਨਾਨਕਕੀਰੋਚੋਲਾ॥੪॥੮॥ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ੫
ਜਿਹਕਰਣੀਹੋਵਹਿਸਗੀਮੰਦਾਇਹਕਮਨੀਗੀਤਿ॥ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਸਾਕਤੋਪੁਜਾਐਸੀਦ੍ਵੀਬਿਪਰੀਤਿ॥੧॥
ਮਾਇਅਮੋਹਭੂਲੋਅਵਰੋਹੀਤਾ॥ਹਰਿਚੰਦਉਗੀਬਨਹਰਪਾਤਗੇਇਹੋਤੁਹਰੋਬੰਤਾ॥ਹਰਚਿ॥ਚੰਦਨੁਲੇਪਹੋ
ਤਦੇਹਕਉਸੁਖੁਗਰ॥ਪਭੁਭਸਮਸੰਗੀਤਿ॥ਅਮੀਮੁਤਸੀਗੀਨਹਿਰੁਚਮਾਵਤਾਬਿਖੈਠਗਉਗੀਪੀਤਿ॥
੨॥ਉਤਮਸੰਤਭਲੇਸੰਜੋਗੀਇਸੁਜੁਗਮਹਿਪਵਿਤਪੁਨੀਤਾ॥ਜਾਤਾਅਕਾਰਥਜਨਪੁਦਾਰਥਕਾਚਥਾਦਰੈ
ਜੀਤਾ॥੩॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਦਖਭਾਗੇਗੁਰਿਗਿਆਨਅੰਜਨੁਨੇੜਦੀਤਾ॥ਸਾਪਸੀਗੀਇਨਦੁਖ
ਤੇਨਕਸਿਓਨਨਕਏਕਪਰੀਤਾ॥੪॥੯॥ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ੫ ਪਨੀਪਖਾਪੀਸਉਸੰਤਅਗੈਗੁਲਗੋਵਿੰਦਜ
ਸੁਰਈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਮਨੁਨਾਮੁਸਮਰੈਇਹੁਥਿਸਾਮਨਿਧਿਪਾਈ॥੧॥ਤੁਮਕਰਹੁਚਇਆਮੇਰੇਸੀਈ॥ਐਸੀਮਾਤਿ
ਦੀਜੈਮੇਰੇਠਕੁਰਸਦਾਸਦਾਤੁਪੁਧਿਅਈ॥ਹਰਚਿ॥ਤੁਮਗੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮੇਹਮਾਨੁਛੁਟੈਬਿਨਸਿਜਾਇਭਰਮਾਈ॥
ਅਨਦੁਪੁਰਵਿਚਿਸਭਮਪੇਜਤਕਤਪੇਖਉਜਾਈ॥੨॥ਤੁਮਦਇਆਲਾਕਿਰਪਾਲਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪਤਿਤਪਵਨ
ਗੋਸੀਈ॥ਕੋਦਿਸੁਖਅਨੰਦਗਜਪਾਏਮੁਖਤੇਨਿਮਖਬੁਲਾਈ॥੩॥ਜਾਪਤਪਭਗਤਿਸਾਪੁਰੀਜੋਪਭਕੈਮਸਿ
ਭਾਈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਾਤਿਸਨਾਸਭਬੁਝੈਹੋਨਨਕਾਤਿਪਤਿਅਘਾਈ॥੪॥੧੦॥ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ੫ ਜਿਨਿਕੀਨੇਵਸਿਆ
ਪੁਨੈੜੈਗੁਲਭਵਲਚਤੁਰਸੀਸਾਗਾ॥ਜਗਾਇਸਨਾਨਤਾਪਥਾਨਖੰਡੇਕਿਆਇਹਜੰਤੁਵਿਚਾਰਾ॥੧॥ਪਭਕੀ
ਚਿਟਗਹੀਤਉਛੂਟੋ॥ਸਾਪਪਸਾਦਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗਾਏਬਿਖੈਬਿਆਪਿਤਬਹੂਟੋ॥ਹਰਚਿ॥ਨਹਸੁਲੀਐਨਹ
ਮੁਖਚੇਥਕੀਐਨਹਸੋਹੈਉਹਰੀਰੀ॥ਐਸੀਠੰਢੀਪਾਇਭੁਲਾਵੈਨਿਸਭਕੈਲਾਰੈਸੀਰੀ॥੨॥ਮਾਇਬਪਪੁ
ਤਹਿਤਭੁਤਾਉਨਿਪਰਿਘਰਿਮੇਲਿਓਦੁਆ॥ਕਿਸਹੀਵਾਪਿਪਾਟਿਕਿਸਹੀਪਹਿਸਗਲੇਲਾਰਿਲਾਰਿਮੁਆ॥
੩॥ਹਉਬਲਿਹਰੀਸਤਿਗੁਰਮਪੁਨੇਜਿਨਿਇਹਚਲਾਤੁਦਿਖਾਇਆ॥ਗੁਣੀਭਾਰਿਜਲੈਸਿਸਚਾਭਗਤਨ
ਬਿਆਪੈਮਾਇਆ॥੪॥ਸੰਤਪਸਾਦਿਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਸਗਲੇਬੰਧਕਟੋ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਨਕਪਨੁਪਾਇਆਮ

ਪੁਨੈਘਰਿਲੈਆਇਆਖਾਟੇ॥੫॥੧੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਯੁਗ ੫ ਤੁਮਦਰੇਠਾਕੁਰਪਾਤਿਪਾਲਕਖੁਸਮ
 ਹਮਾਰੇ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਤੁਮਹੀਪਾਤਿਪਾਲਹੁਅਥਾਰਿਕਤੁਮਰੇਧਰੇ॥੧॥ਜਿਹਵਾਏਕਕਵਨਗੁਨਕਹੀਐ
 ॥ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਤੇਰੇਅੰਤੁਨਕਿਨਹੀਲਹੀਐ॥ਰਹਾਰਿਕੋਟਿਪਰਾਧਮਾਰੇਖੰਡਹੁਅਨਿਕ
 ਬਿਪੀਸਮਝਾਵਹੁ॥ਹਮਅਗਿਆਨਅਲਪਮਤਿਬੋਰੇਤੁਮਆਪਨਾਬਿਰਦੁਗਖਾਵਹੁ॥੨॥ਤੁਮਹੀਸਗਦਿ
 ਤੁਮਹੀਆਸਾਤੁਮਹੀਸਜਨਸੁਰੇਲੇ॥ਰਾਖਹੁਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲਾਨਨਕਘਰਕੇਗੋਯੇ॥੩॥ ੧੨॥
 ਧਨਾਸਰੀਮਯੁਗ ੫ ਪੁਜਾਵਰਤਤਿਲਕਇਸਨਾਨਪੁੰਨਦਾਨਬਹੁਦੈਨਾ॥ਕਹੁੰਨਭੀਜੈਸੰਜਮਸੁਆਮੀ
 ਬੋਲਹਿਮੀਰੇਬੈਨਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਾਮੁਜਪਤਮਨਚੈਨਾ॥ਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰਬੇਜਹਿਸਭਿਤਾਕਉਬਿਖਮੁਨਜਾਈ
 ਲੈਨਾ॥ਰਹਾਰਿਜਾਪਤਾਪਕ੍ਰਮਨਬਸੁਧਕਰਿਉਧਤਾਪਲੈਗੈਨਾ॥ਇਹਬਿਪਿਨਪਤੀਅਨੋਠਾਕੁਰਜੇ
 ਗਜੁਗਤਿਕਰਿਜੈਨਾ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨੇਗੋਲਕੁਰਿਜਸੁਤਿਨਿਪਾਇਚਿਜੇਸੁਕਿਰਪੈਨਾ॥ਸਾਧਮੀਗ
 ਰੀਗੀਪ੍ਰਭਭੇਟੇਨਨਕਸੁਖਿਜਨਰੈਨਾ॥੩॥ ੧੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਯੁਗ ੫ ਬੰਧਨਤੇਛੁਟਕਾਵੈਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾ
 ਵੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਵੈ॥ਅਸਥਿਰੁਕਰੇਨਿਹਚਲਾਇਹੁਮਨੁਆਬਹੁਰਿਨਕਤਹੁਧਵੈ॥੧॥ਹੈਕਉਐਸੇਹ
 ਮਗਮੀਤਾ॥ਸਗਲਸਮਗੀਜੀਉਹੀਉਦੇਉਅਰਪਉਅਪਨੇਚੀਤਾ॥ਰਹਾਰਿਪਰਪਨਪਰਤਨਪਰਕੀਲੀ
 ਵਾਇਨਸਿਉਪੀਤਿਨਲਾਗੈ॥ਸੰਤਹਸਿਗੁਸੰਤਸਭਾਖਨੁਹਰਿਕੀਰਤਨਿਮਨੁਜਾਗੈ॥੨॥ਗੁਲਨਿਪਾਨਦਾਇ
 ਆਲਪੁਰਖਪ੍ਰਭਸਰਬਸੁਖਦਾਇਆਲਾ॥ਮਾਗੈਦਨੁਨਾਮੁਤੋਰੇਨਾਨਕਾਜੇਉਮਾਤਾਬਲਗੁਪਾਲਾ॥੩॥
 ੧੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਯੁਗ ੫ ਹਰਿਹਰਿਲੀਨੇਸੰਤਉਥਾਗੈ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਕੀਚਿਤਵੈਬੁਰਿਆਈਤਿਸਹੀ
 ਕਉਠਿਰਿਮਾਗੈ॥ਰਹਾਰਿਜਨਕਾਅਪਿਸਹਾਈਹੋਅਨਿੰਦਕਭਾਗੇਹਗਿਕ੍ਰਮਤਕ੍ਰਮਤਉਹੀਮੁਏ
 ਬਹੁਗਿਰਿਹਿਨਮੈਝਾਗਿ॥੧॥ਨਾਨਕਸਰਦਿਪਰਿਚਿਦੁਖਭੰਜਨਗੁਨਗਾਵੈਸਦਾਅਪਾਗਿਨਿੰਦਕਕਾਮੁ
 ਖੁਕਾਲੋਹਅਦੀਨਦੁਨੀਅਕੈਦਰਬਾਗਿ॥੨॥੧੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਯੁਗ ੫ ਅਬਹਰਿਗਖਨਹਾਰਾਚੇਤਾ
 ਰਿਆ॥ਪਾਤਿਤਪੁਨੀਤਕੀਏਖਿਨਭੀਤਰਿਸਗਲਰੇਗੁਬਿਦਾਰਿਆ॥ਰਹਾਰਿਗੋਸਟਿਭਈਸਾਧਕੈਸੇ
 ਗਮਿਕਾਮਕੋਪੁਏਤੁਮਾਰਿਆ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰਨਨਗਾਇਨਸੀਰੀਸਗਲੇਤਾਰਿਆ॥੧॥ਅਉਖ
 ਧਮੰਤਮੁਲਮਨਏਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਵਾਸੁਪ੍ਰਭਪਾਰਿਆ॥ਚਰਨਰੇਨਬੰਛੈਨਿਤਨਨਕਪੁਨਾਪੁਨਾਬਲਿਹਰਿ
 ਆ॥੨॥੧੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਯੁਗ ੫ ਮੇਰਲਾਗੇਗਮਸਿਉਹੇਤਾ॥ਸਾਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਦਾਸਹਾਈਜਿਨਿਦੁ
 ਖਕਾਕਦਿਆਕੇਤਾ॥ਰਹਾਰਿਰਾਬਦੇਇਰਾਖਿਚਿਅਪੁਨਕਰਿਬਿਰਥਾਸਗਲਮਿਟਾਈ॥ਨਿੰਦਕਕੇਮੁ

ਖਕਲੇ ਕੀਨੇ ਜਨਕਾ ਅਪਿਸਹਾਈ॥ ੧॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋ ਆਰਖਵਾਲਾ ਰਾਖਿਲੀ ਏ ਕੋਰਿ ਲਾਇ॥ ਨਿਰਭ
ਉਭਏ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਾਦੇ ਨਨਕਹਰਿ ਗੁਲਗਾਈ॥ ੨॥ ੧੭॥ ਪਨਾਸਗੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਉਖਧੁ ਤੋਰੇ ਨਾਮੁ
ਦਇਆਲਾ॥ ਮੋਹਿ ਆਤੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੂ ਅਪਿਕਰਹਿ ਪਤਿ ਪਾਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ
ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਦੁਤੀ ਆਉ ਏਨਿ ਵਾਰਿ॥ ਬੀਪਨ ਕਾਟਿ ਲੇਹੁ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਆਵਹਾਰਿ॥ ੧॥ ਤੇਰੀ ਸ
ਰਨਿ ਪਈ ਆਹੁ ਏ ਜੀਵੀ ਤੂੰ ਸੰਮਥੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਨੁ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਰਾਧੀ ਨਨਕ ਸਦਕੁ ਰ
ਬਨੁ॥ ੨॥ ੧੮॥ ਪਨਾਸਗੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ॥ ਹਮ ਤੇ ਕੋਢੂ ਨ ਹੋਇ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਅਪੁਨ ਨ ਮੁਦੇਹੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗਨਿ ਕੁਟ ਬਿਸਾਗਰ ਸੈਸਾਗਾ॥ ਭਰਮ ਮੋਹ ਅਗਿ ਆਨ ਅੰਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਉਚ
ਨੀਚ ਸੁਖ ਦੁਖਾ ਪਾਸਿ ਨਹੀ ਰਿਸਨਾ ਭੂਖਾ॥ ੨॥ ਅਨਿਬਾਸ ਨ ਰਚਿ ਬੀਖੈ ਬਿਆਧੀ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਿਗਿ ਮ
ਹਾ ਅਸਾਧਾ॥ ੩॥ ਜੀ ਅਜਹਨੁ ਪੁਨ ਪਨੁ ਤੇਰਾ॥ ਨਨਕ ਜਾਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨੇਰਾ॥ ੪॥ ੧੯॥ ਪਨਾਸਗੀ ਮਹਲਾ ੫
ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿਠਾ ਕੁਰਗੈ ਜਨਕੀ ਅਪੀ॥ ਤਰਲ ਤਰਲ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਦੂਖੁ ਨ ਸਕੈ ਬਿਅਪੀ॥ ੧॥
ਸਾਪੁ ਸੀਗਿ ਭਜਹੁ ਗੁਪਾਯਾ॥ ਆਨ ਸੰਜਮ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਣੈ ਇਹ ਜਤਨ ਕਾਟਿ ਕਲਿ ਕਾਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਦਿ
ਅੰਤਿ ਦਇਆਲਾ ਪੁਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨ ਨਹੀ ਕੋਇ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰਿਠਾ ਜਪਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ॥
੨॥ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਕਬੈ ਸਾਸਤ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਈ ਐਸਾ ਪਸੰਗਤਿ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ
ਅੰਧਾਰਾ॥ ੩॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਰੁ ਜਨਕਾ ਰਸਿ ਪੂਜੀ ਏਕਾ॥ ਤਲੁ ਮਲੁ ਦੀਬਾ ਲੁਸਾ ਚਾਨਨ ਕਕੀ ਪ੍ਰਭਟੇ
ਕਾ॥ ੪॥ ੨੦॥ ਪਨਾਸਗੀ ਮਹਲਾ ੫ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਭੇਟੇ ਜਨ ਸਾਪੁ ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ॥ ਆਨ ਸਗਲਾ
ਬਿਧਿ ਕੀਮਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ੧॥ ਤਾ ਤੋ ਮੋਹਿ ਪਾਗਿ ਚਿਟ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਸਰਨਿ ਪਰਿਚਿ ਪੁਰਨ ਪ
ਰਮੇ ਸੁਗ ਬਿਨ ਸੇਸ ਗਲ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਰਗ ਮਿਰਤ ਪਈ ਆਲਾ ਰੂਮੰ ਚਲ ਸਗਲਾ ਬਿਅਪੇ ਮਾਇ॥
ਜੀ ਅਉਧਾਰਨ ਸਭ ਕੁਲ ਚਾਰਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ੨॥ ਨਨਕ ਨ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਗਾਈ ਐਪਈ ਐ
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੁ ਜਾਨਾ॥ ੩॥ ੨੧॥ ਪਨਾਸਗੀ ਮਹਲਾ ੫
ਪਹੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ਛੋਰਿ ਜਾਹਿ ਸੇਕਰਹਿ ਪਗਲਾ॥ ਕੀਮਨ ਆਵਹਿ ਸੇ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਸੀਗਿ ਨ ਚਾਲਹਿ ਤਿਨ
ਸਿਉ ਹੀਤਾ॥ ਜੋ ਬੈਰਾਈ ਸੇਈ ਮੀਤਾ॥ ੧॥ ਐਸੇ ਭਗਮਿ ਭੁਲੇ ਸੈਸਾਗਾ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ਗਵਾਰਾ॥ ੧॥ ਕਾ
ਰਿ॥ ਸਾਚੁ ਪਰਮੁ ਨਹੀ ਭਵੈ ਡੀਠਾ॥ ਝੂਠੁ ਪੈਸਿ ਉਗਰੁ ਚਿਮੀਠਾ॥ ਦਾਤਿ ਪਿਆਰੀ ਵਿਸਰਿ ਆਦਾਤਾਰਾ॥ ਜਾ ਲੈ
ਨਹੀ ਮਰਦਾ ਵਿਚਾਰਾ॥ ੨॥ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਕਉ ਰੋਵੈ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਸਗਲਾ ਏਕੈ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਭੁਲੈ ਆਵਦਾ

ਓਠਿ

ਜਾਣੇ॥ ਪਾਪ ਕਰੈ ਤਾ ਪਛੋਤਾ ਲੋ॥ ੩॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਤਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਤੇਭੇ ਭਲੇ ਨੇ ਕੁਰਬਾਨਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਾ
 ਰੀ ਬੁਥੀ ਦਾ ਜਗੁ ਤੇਗਾ॥ ਰਾਖਿਐ ਏਸਾ ਹੋ ਬੁਧੁ ਮੇਗਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੨॥ ਪਨਾਸ ਗੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਮੇਹਿ ਮਸਕੀਨ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਮੁ ਅਧਾਗੁ॥ ਖਾਟ ਲਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੋਜੁ ਗਾਗੁ॥ ਸਿੰਚ ਲਕਉ ਹਰਿ ਏਕੈ ਨਾਮੁ॥ ਹ
 ਲਤਿ ਪਲਾਤਿ ਤਕੈ ਅਵੈ ਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਗੰਗੀ ਅਪਗਾ॥ ਸਾਧ ਗਵਹਿ ਬੁਲਾਏ ਕੰਨਿ ਰੰਕਾਰਾ॥
 ਰਹਾਇ॥ ਸਾਧਕੀ ਸੋਭਾ ਅਤਿ ਮਸਕੀਨੀ॥ ਸੰਤ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਚੀਨੀ॥ ਅਨਦੁ ਸੰਤ ਕੈ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦਾ॥
 ਸੁਖੁ ਸੰਤ ਕੈ ਬਿਨਸੀ ਚੰਦਾ॥ ੨॥ ਜਹਸਾ ਪਸੰਤ ਨੇ ਵਹਿ ਏਕੜਾ॥ ਤਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਵਹਿ ਨਾਦ ਕਵਿਤਾ॥ ਸਾ
 ਪਸਭਾ ਮਹਿ ਅਨਦ ਬਿਸਾਮਾ॥ ਉਨ ਸੰਗੁ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿ ਸੁ ਮਸਤ ਕਿ ਕਰਾਮਾ॥ ੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਅਠ ਦਾਸਿ
 ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਰ ਗੁਲਤਾਸਾ॥ ਪੁਰ ਦਇਆ ਲਾਕਿ ਰਪਾਲ ਹਜੂਗਿ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਸੰਤ ਪੁਰਿ॥ ੪॥ ੨॥
 ੨੩॥ ਪਨਾਸ ਗੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੋ ਕਤਰੈ ਜੇਖ ਸਮੁਸਮਾਗੈ॥ ਭਰਿ ਭਰਿ ਪਚੇ ਮਨੁ ਖਵੈ ਚਗੈ॥ ਰਹਾਇ॥ ਸਿਰ
 ਉਪਰਿ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਸਫਲ ਮੁਰਤਿ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲਾ ਸੇਵਾ॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਰਾਸਿ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰ
 ਗਤਿ ਹੋਵਤ ਪਰਗਾਸਾ॥ ੧॥ ਜੀਅ ਨਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰਨ ਸਭ ਗਾਇ॥ ਕੋਟਿ ਕਲੇਸੀ ਮਟਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇ॥ ਜਨਮ ਮ
 ਰਨ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਨ ਸੈ॥ ਗੁਰੁ ਭੀਖ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ॥ ੨॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਅਪਿਲਾਏ ਲਾਭਿ ਲਾਇ॥ ਦਰਗਹੀ ਮ
 ਲੈ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਾਇ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਜਿਸਾ ਚੇ ਭਾਏ॥ ਜਮ ਕਲ ਭੇਭਏ ਨਿਕਾਏ॥ ੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਦ
 ਰਬਾਗੁ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉ ਲੁਕਾਏ ਬੀਚਾਗੁ॥ ਪਟਿ ਪਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲਾ ਅਧਾਗੁ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰੇਲਾਗੁ॥ ੪॥
 ੩॥ ੨੪॥ ਪਨਾਸ ਗੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਭੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ॥ ਜੂਜਨ ਕੈ ਹੈ ਸੀਗੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੀਤਮ
 ਪੁਤ੍ਰ ਅਪੁਨੇ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਹਰਿ ਗੰਗੀ॥ ੧॥ ਜਨ ਕਉ ਪੁਛਾ ਅਪਨੇ ਕਾਤਾ ਲਾ॥ ਜੇ ਤੂ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸਾ
 ਮਸਲਾਤਿ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਰਹਾਇ॥ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗਤਿ ਨਾਇ ਲੁਪਤੁ ਗੁਪਾਲ ਗੁਲਾਸਾਖੀ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾ
 ਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤੀ॥ ਏਹ ਬਿਧਿ ਜਾਤੀ॥ ੨॥ ੪॥ ੨੫॥ ਪਨਾਸ ਗੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲਾ ਮਨੋਰਥ ਪੁਭਤੇ
 ਪਾਏ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਗੁਰਿ ਗਾਖੋ॥ ਸਿਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਜਲ ਨਿਨ ਦੀਨੈ॥ ਕੈਨੈ ਨਦੁ ਤਰੁ ਭਾਖੋ॥ ੧॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਾ
 ਚਾ ਬਿਸੁਆਸੁ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਸੋਭਾ॥ ਅਨਦੁ ਸਦਾ ਉਲਾਸੁ॥ ਰਹਾਇ॥ ਚਰਨ ਸਰਨੇ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅ
 ਤਰ ਜਾਮੀ ਸਾਖਿ॥ ਜਾਨਿ ਬੁਝਿ ਅਪਨ ਕੀਚਿ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਨਕਾ ਅੰਕੁਰੁ ਰਾਖਿ॥ ੨॥ ੫॥ ੨੬॥
 ਪਨਾਸ ਗੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਹਜੂਰਿ॥ ਦੂਰਿ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਗਵਹਿ ਗਹੇ ਅਸਰ ਬਰਮੈ ਮਨ
 ਸਦਾ ਪਿਆਈ॥ ੧॥ ਏਤ ਉਤਨ ਹੀ ਬੀਛੁੜੈ ਸੇਸੀ ਗੀ ਗਨੀ॥ ਐ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਜੋ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਸੋ ਅਲਪ

ਸੁਖੁ ਭਨੀਐ ਠਹਾਰੀ ਪਤਿ ਪਲੈ ਅਪਿਅ ਉਦੇਇ ਕਛੁ ਉਨਨ ਹੋਈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲ ਤਮੇਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ॥ ੨ ॥
 ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਪਰ ਪ੍ਰਭ ਉਚਾ ਜਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦ ਜਨ ਅਚਰ ਜਾਨੁ ਪੂ ॥ ੩ ॥ ਸਾ
 ਮਤਿ ਦੇਹੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਜਿ ਭੁਤ ਮਹਿ ਅਰਧਾ ॥ ਨਨ ਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਰੇਨ ਪਗ ਸਾਧਾ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥
 ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਭੁਮ ਭੇਜੇ ਤਿਨ ਹਿ ਬੁਲਾਏ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਅਉ ॥ ਅਨ ਦਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾ
 ਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਨਿਹਚਲਾ ਰਾਜੁ ਕਮਾਉ ॥ ੧ ॥ ਭੁਮ ਘਰਿ ਅਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਭੁਮ ਰੇ ਦੇਖੀ ਹਰਿ ਅਪਿਨਿ ਵਰੇ ਅ
 ਪਦਾ ਭਈ ਬਿਭੀਤਾ ॥ ਠਹਾਰੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੇ ਹਰੇ ਨਾਸਨ ਭਾਜਨ ਥਾਕੇ ॥ ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਵਜਹਿ ਨਿ
 ਤਵ ਜੇ ਅਪੁਨੈ ਖਸੀ ਮਨਿ ਵਜੇ ॥ ੨ ॥ ਅਸਾਥਿ ਰਹਹੁ ਰੋਲਹੁ ਮਤ ਕਥਹੁ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਧਾਰਿ ॥ ਜੈ ਜੈ
 ਕਾ ਭੁਸਗਲ ਭੂਮੰਡਲ ਮੁਖ ਉਜਲ ਦਰਬਾਰ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨੈ ਹੀ ਠੇਰੇ ਅਪੇ ਭੁਟੈ ਸਹਾਈ ॥ ਅਚ
 ਰ ਜੁਕੀਅ ਕਰਨੈ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਡਿਅਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨੮ ॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ਛਿ
 ਸੁਨਹੁ ਸੇਤੀ ਪਾਅਗੇ ਬਿਨ ਉਹਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੁ ਜੀਉ ॥ ਠਹਾਰੀ ॥ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਕ
 ਰਿ ॥ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਹਰਿ ਅਵਰਿ ਜੀ ਜਾਲ ਭੇਰੈ ਕਾਹੁ ਨ ਕਾਮ ਜੀਉ ॥ ਜੀਵਨ ਦੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੇਵਾਇ ਹਉ
 ਪਦੇ ਸੁਮੇਕ ਉਗਰਿ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨਲਾਈ ਐ ਹੀਤਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀ ਬੀਤਾ ਮੰਤਰੀ ਬਾ
 ਰ ਉਹੁ ਸੀ ਹਿਨ ਚਾਲੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਆਰ ਪਹਿਰਿ ਕੇ ਪੀਤ ਮਸਾਪ ਜਾ ਕੈ ਸਿਗਿ ਭੇਰੈ ਬੰਧਨ ਛੂਟੈ ॥ ੨ ॥ ਗਹੁ ਪ੍ਰ
 ਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਨ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਚਰਨ ਅਵਗਾਸ ਕਛੁ ਪਟ ਲੁਟ ਕੀਜੈ ॥ ਸੇਈ ਚਗ ਭਾਗਿ ਅਨੀਧਿ ਅਨੀ
 ਤ ਪਸੇਈ ਨਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੨੯ ॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਭਲੇ ਰੋਭੁ
 ਹਰਿ ਮੰਗਨਾ ॥ ਦੇਖਹੁ ਪਸਾਰਿ ਨੈਨ ਸੁਨਹੁ ਸਾਧੁ ਕੈ ਬੈਠ ਪਾਤਿ ਚਿਤਿ ਰਾਖੁ ਸਗਲ ਹੈ ਮਰਨਾ ॥ ਠਹਾਰੀ ॥ ਚੰਦ
 ਨ ਦੇ ਆਰਸੇ ਭੋਗ ਕਰਤ ਅਨੈ ਕੈ ਬੀਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ਦੇਖੁ ਸਗਲ ਹੈ ਠੀਕੇ ਏਕੈ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਨਾਮੁ ਨੀਕੋ ਕਰਤ
 ਹੈ ਸਾਧ ਜਨਾ ॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਆਪਨ ਥਾਪਿ ਚਿਹਰਿ ਜਪੁ ਨਿਮਖ ਜਾਪਿ ਚਿਅਰ ਬੁਦ੍ਰੁ ਦੇਖੁ ਕਛੁ ਸੀਰੀ ਨੀਚਲਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਜਾ ਕੇ ਰੋਕੁ ਮੁਭਲਾ ਤਿਨਿ ਚਿਹਰੀ ਸਿਤ ਪਲਾ ਤਿਨ ਨ ਹੀਰੇ ਜਮੁ ਸੇਤਾ ਵੈਸਾ ਪੂਰੀ ਸਿਗਨਾ ॥ ਪਾਇੰਗੁ ਪ੍ਰਗਮਤਿ ਪਾ
 ਨੁ ਮਟਿ ਚਿਹਰੈ ਅਭਿਮਨੁ ਏਕੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਨਕ ਮਨੁ ਲਗਨਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੩੦ ॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧
 ਹਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਪਾਅਗੇ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਹਾ ਭਉ ਜਲੁ ਤਰੇ ॥ ਠਹਾਰੀ ॥
 ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖਾ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਨਿਚਿਤਾਰੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
 ਨਮਸਕਾਰ ਭੁਨਗੇ ਬਿੰਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਾਧ ਜਨ ਕੀਰੇ ਨਨਕ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਸਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੩੧ ॥

ਕੁਲੇਰੇ

ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੫ ੫੨੮ ਦੁਪਦੇ ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਵਉਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਲੇ॥ ਇਹ
 ਲੇਕਿਪਰਲੇਕਿਸੀਗੀਸਹਈਜਤਕਤਮੋਹਿਰਖਵਾਲੇ॥ ੧॥ ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਬਸੈਜੀਅਨਾਲੇ॥ ਜਲਿਨਹੀ
 ਰੂਬੈਤਸਕਹੁਨਹੀਲੇਵੈਭਾਹਿਨਸਕੈਜਾਲੇ॥ ਰਹਾਇ॥ ਨਿਰਪਨਕਉਪਨੁਅੰਪੁਲੇਕਉਟਿਕਮਾਤਦੂਪੁਜੈ
 ਸੇਥਾਲੇ॥ ਸਾਗਰਮਹਿਬੋਹਿਬੁਪਾਇਓਹਿਨਨਕਕਗੀਕ੍ਰਿਪਾਕਿਰਪਾਲੇ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੨॥ ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੫
 ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਅਲਗਾਬੰਦਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਿਦੈਸਿੰਘਈ॥ ਨਵਨਿਧਿਗਿਧਿਸਿਧਿਧਿਰਿਲਾਗਿਰਹੀਜਨਪਾ
 ਈ॥ ੧॥ ਸਿਤਕਉਅਨਦੁਸਗਲਹੀਜਾਈ॥ ਗਿਰਿਬਹਰਿਠਕੁਰੁਭਗਤਨਕਾਰਵਿਰਹਿਆਸਥਠਈ॥ ੨੩
 ਓ॥ ਤਕਉਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰਾਜਕੈਅੰਗਿਗੁਸੰਈ॥ ਜਮਕੀੜਾਸਮਿਟੈਜਿਸੁਸਿਮਰਤਨਨਕਨਾਮੁਧਿਅ
 ਈ॥ ੨॥ ੨॥ ੩੩॥ ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੫ ਦਰਬਵੈਤੁਦਰਬੁਦੇਖਿਗਰਬੈਭੂਮਵੈਤੁਅਭਿਮਨੀ॥ ਰਾਜ
 ਜਸੈਸਗਲਰਾਜੁਮਗਤਿਉਹਰਿਜਨਟੇਕਸੁਆਮੀ॥ ੧॥ ਜੇਕਉਅਪੁਨੀਓਟਸਮਰੈ॥ ਜੈਸਾਥਿਤੁਤੈਸ
 ਰੋਇਵਰਤੈਅਪੁਨਾਬਲੁਨਹੀਹੋਗਾਰਹਾਇ॥ ਅਨਤਿਅਗਿਭਏਇਕਅਸਰਸਗਲਿਸਗਲਿਕਾਰੇਅਏ
 ਸਿਤਅਨੁਗਹਭਏਮਨਨਿਰਮਲਨਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਏ॥ ੨॥ ੩॥ ੩੪॥ ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੫
 ਜਾਕਉਹਰਿਰਗੁਲਾਗੋਇਸੁਜੁਗਮਹਿਸੋਕਹੀਅਤਹੈਸੁਰਾ॥ ਆਤਮਜਿਲੈਸਗਲਵਸਿਤਕੈਜਾਕਾ
 ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾ॥ ੧॥ ਠਕੁਰਗਈਐਆਤਮਰੀਗੀ॥ ਸਰਲੀਪਵਨਨਾਮਧਿਆਵਨਸਹਜਿਸਾਵਨਸੀਰੀ॥
 ਰਹਾਇ॥ ਜਨਕੇਚਰਨਵਸਹਿਮੇਰੈਹੀਅਰੈਸੀਗਿਪੁਨੀਤਾਦੇਹੀ॥ ਜਨਕੀਪੁਰਿਦੇਹੁਕਿਰਪਾਨਿਧਿਨਾਨੁਕੁ
 ਏਹੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੫॥ ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੫ ਜਤਨਕਰੈਮੁਖਡਕਵੈਓਹਅੰਤਰਜਾਮੀਜੀਐ॥ ੫੫
 ਕਰੇਕਹਿਮੁਕਹਿਪਵੈਭੇਖਕਹੈਨਿਰਬਨੈ॥ ੧॥ ਜਾਨਤਦੂਰਿਤੁਮਹਿਪਭਯੋਗਿ॥ ਦਿਤਤਕੈਉਤਤੇਉਤਪੇ
 ਖੈਆਵੈਲੋਭੀਫੇਗਿ॥ ਰਹਾਇ॥ ਜਬਲਗੁਤੁਟੈਨਹੀਮਨਭਰਮਾਤਬਲਗੁਮੁਕਤੁਨਕੋਈ॥ ਕਹੁਨਨਕਦ
 ਏਆਲਸੁਆਮੀਸਿਤਭਗਤੁਜਨੁਸੇਈ॥ ੨॥ ੫॥ ੩੬॥ ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੫ ਨਾਮੁਗੁਰਿਦੀਰਿਐਅਪੁ
 ਨੈਜਾਕੈਮਸਤਕਿਕਰਮਾ॥ ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਵੈਨਾਮੁਜਪਵੈਤਾਕਾਜੁਗਮਹਿਪਰਮਾ॥ ੧॥ ਜਨਕਉਨਾਮੁਵਡਾਈ
 ਸੋਭਾ॥ ਨਾਮੋਗਤਿਨਾਮੋਪਤਿਜਨਕੀਮਾਨੈਜੋਜੋਹੋਗਾ॥ ਰਹਾਇ॥ ਨਾਮਪਨੁਜਿਸੁਜਨਕੈਪਲੈਸੇਈਪੁਰਾਸਾਹਾ॥
 ਨਾਮੁਬਿਉਹਾਰਾਨਨਕਅਧਾਰਨਾਮੁਪਰਪਤਿਲਾਹਾ॥ ੨॥ ੬॥ ੩੭॥ ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੫
 ਨੇੜਪੁਨੀਤਭਏਦਰਸਪੇਖੈਮਥੈਪਰਉਰਵਲਾਗਸਿਰਸਿਗੁਲਗਾਵਉਠਕੁਰਕੈਮੇਰੋਹਿਰਦੈਬਸਹੁ
 ਗੰਧਾਲਾ॥ ੧॥ ਤੁਮਤਉਗਖਨਹਾਰਦਇਆਲਾ॥ ਸੁੰਦਰਸੁਘਰੇਅੰਤਪਿਤਾਪਭਹੋਹੁਪਭੂਕਿਰਪਾਲਾ॥

ਰਹਾਇ॥ ਮਹਾਅਨੰਦਮੰਗਲਰੂਪਤੁਮਰੇਬਚਨਮਨੁਪਰਸਾਯਾਹਿਰਦੈਚਰਣਸਬਦੁਸਤਿਗੁਰਕੋਨਨ
ਕਬੀਧਿਚਿਪਾਯਾ॥ ੨॥੧॥ ੩੮॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਅਪਨੀਉਕਤਿਖਲਵੈਭੋਜਨਅਪਨੀਉਕਤਿਖੇ
ਲਾਵੈ॥ ਸਰਬਸੁਖਭੋਗਰਸਦੇਵੈਮਨਹੀਨਾਇਸਮਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਮਰੇਪਿਤਾਰੋਪਾਲਦਇਆਯਾ॥ ਜੀਉ
ਗਏਮਹਤਗੀਬਰਿਕਕਉਤੈਸੇਹੀਪ੍ਰਭਪਾਲਾ॥ ਰਹਾਇ॥ ਮੀਤਸਾਜਨਸਰਬਗੁਣਨਾਇਕਸਦਾਸਲਾਮ
ਤਿਦੇਵਾ॥ ਈਤਉਤਜਤਕਤਤਤਤੁਮਹੀਮਿਲੈਨਾਨਕਸੀਤਸੇਵਾ॥ ੨॥੮॥ ੩੯॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਸਿਤਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਦੋਸਦਰਕਾਮਕ੍ਰੋਧਾਥਿਖੁਜਾਰੇ॥ ਗਾਜੁਮਾਲੁਜੋਬਨੁਤਨੁ
ਕੀਅਗਾਇਨਉਪਰਿਲੈਬਾਰੇ॥ ੧॥ ਮਨਿਤਨਿਰਮਨਾਮਹਿਤਕਰੇ॥ ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਮੰਗਲਸਹਿਤਭਵਨਿ
ਧਿਪਾਰਿਉਚਾਰੇ॥ ਰਹਾਇ॥ ਧਿਨਿਸੁਖਨੁਪੀਨਿਓਇਭਵਨਾਜਾਮਹਿਸੇਤਬਸਾਰੇ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੀਸਰਪਾਪੁਰਹੁਰ
ਕੁਰਭਗਤਤੇਰੇਨਮਸਕਾਰੇ॥ ੨॥੯॥੪੦॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਛੁਡਾਇਲੀਓਮਹਾਬਲੀਤੇਅਪਨੇਚਰ
ਨਪਗਤਿ॥ ਏਕੁਨਾਮੁਦੀਰਿਮਨਮੰਤਾਬਿਨਸਿਨਕਤਹੁਜਾਤਿ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ ਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਦੀਰਿਕੀਰਤਨਕਉਭਈਹਮਾਰੀਗਾਤਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਇ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਭਗਤਨ
ਕੀਗਖੀਪਾਤਿ॥ ਨਸਕਚਰਨਗਰੇਪ੍ਰਭਅਪਨੇਸੁਖੁਪਾਇਚਿਦਿਨਗਤਿ॥ ੨॥੧੦॥੪੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫
ਪਰਹਰਨਲੇਭੁਣੂਠੀਦਇਵਹੀਕਰਤਗੁਦਾਰੀ॥ ਮਿਗਰਿਸਨਾਅਸੀਮਥਿਆਮੀਠੀਇਹਦੇਕਮਨਹਿਸਾ
ਧਾਰੀ॥ ੧॥ ਸਾਕਤਕੀਅਵਰਦਾਜਾਇਬਿਥਾਰੀ॥ ਜੈਸੇਕਾਗਦਕੇਭਾਰਪੁਸਾਤੁਕਿਗਵਾਵਤਕੀਮਨਹੀ
ਗਵਾਰੀ॥ ਰਹਾਇ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬਖਸੁਅਮੀਇਹਕੀਪਨਛੁਟਕਾਰੀ॥ ਬੂਝਤਮੰਧਨਸਕਪ੍ਰਭਕਾ
ਦੁਤਸਾਪਜਨਾਸਿਗਾਰੀ॥ ੨॥੧੧॥੪੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਅਪਨਾ
ਸੀਤਲਤਨੁਮਨੁਛਾਤੀ॥ ਰੂਪਰੰਗਸੁਖਪਨੁਜੀਅਕਾਪਾਰਬਖਸਮੇਰੈਜਾਚੀ॥ ੧॥ ਰਸਨਾਗਮਰਸਾਇਨੀਮਾ
ਤੀ॥ ਰਿਗਰਿਗੀਗਾਮਅਨੇਕੈਚਰਨਕਮਲਨਿਧਿਥਾਤੀ॥ ਰਹਾਇ॥ ਜੈਸਕਾਸਾਤਿਨਹੀਗੀਖਲੀਆਪੁਰਨਪ੍ਰ
ਭਕੀਭਾਤੀ॥ ਮੋਲਿਲੀਓਆਪੇਸੁਖਦਾਤੈਨਾਨਕਹਰਿਗਖੀਪਾਤੀ॥ ੨॥੧੨॥੪੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫
ਦੂਤਦੁਸਮਨਸਭਿਭੁਣੂਤੇਨਿਵਰਹਿਪਗਟਪਤਾਪੁਤਮਾਗਾ॥ ਜੈਜੈਤੇਰੇਭਗਤਦੁਖਾਏਚਿਹੁਤਤਕ
ਲਤਮਾਗਾ॥ ੧॥ ਨਿਰਖਉਤੁਮਰੀਚਿਰਿਹਰਿਨੀਤਾ॥ ਮੁਗਰਿਸਹਾਇਹੋਹੁਦਾਸਕਉਕਰੁਗਹਿਉਪਰਹੁ
ਮੀਤਾ॥ ਰਹਾਇ॥ ਸੁਦੀਬੇਨਤੀਠਕੁਰਿਮੇਰੈਖਸਮਾਨਕਰਿਅਪਿ॥ ਨਾਨਕਾਮਨਦਭਏਦੁਖਭਾਰੋਸਦਾ
ਸਦਾਹਰਿਜਾਪਿ॥ ੨॥੧੩॥੪੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਚਤੁਰਦਿਸਾਕੀਨੋਬਲਾਅਪਨਾਸਿਉ

ਪਰਿਕਰਪਾਰਿਚਿ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਟਾਖਮਵਲੋਕਨੁਕੀਨੋਦਾਸਕਾਦੁਖਾਬਿਦਾਰਿਚਿ ॥ ੧॥ ਹਰਿਜਨਰਖੇਬੁ
 ਰਗਵਿੰਦਾਕਿਰਿਲਾਇਅਵਗੁਲਸਭਿਮੇਦੇਦਇਆਲਪੁਰਖਬਖਸੀਦਾਰਹਾਰਿਜੇਮਗਹਿਰਕੁਰਮ
 ਪੁਨੇਤੇਸੇਈਸੇਈਦੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਮੁਖਤੇਜੋਬੋਲੈਈਹਉਹਸਦੁਹੈ ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੮੫॥
 ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੫ ਅਉਖੀਘਰੀਨਦੇਖਲਦੇਈਅਪਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਲੋ ॥ ਹਥਦੇਇਰਖੈਅਪਨੇਕ
 ਉਸਾਸਿਸਾਸਿਪਤਿਪਾਲੋ ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗਿਰਹਿਚਿਮੇਰਾਚੀਤ੍ਰਾਆਦਿਅੰਤਿਪੁਰੁਸਦਾਸਹਈਧੰਨੁ
 ਹਮਰਾਜੀਤ੍ਰਾਰਹਿ ॥ ਮਨਿਬਿਲਾਸਭਏਸਹਿਬਕੇਅਚਰਜਦੇਖਿਬਡਾਈ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਅਨਦ
 ਕਰਿਨਨਕਪੁਰਨਪੈਜਰਖਈ ॥ ੨॥ ੧੫॥ ੮੬॥ ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸਕਉਬਿਸਰੈਪੁਨਪਤਿਦ
 ਤੇਸੇਈਗਨਹਅਭਾਗਾ ॥ ਚਰਨਕਮਲਜਾਕਾਮਨੁਰੰਗਿਚਿਅਮਿਅਸਰੋਵਰਪਾਗਾ ॥ ੧॥ ਤੇਰਾਜਨੁਰਾਮ
 ਨਾਮਗੀਜਾਗਾ ॥ ਆਲਸੁਛੀਜਿਗਇਅਸਭੁਤਨਤੇਪੀਤਮਸਿਉਮਨੁਲਾਗਾ ॥ ਰਹਾਚਿ ॥ ਜਹਜਹਪੇ
 ਖਉਤਹਨਗਇਲਸਗਲਾਪਟਮਹਿਤਾਗਾ ॥ ਨਾਮਉਦਕੁਪੀਵਤਜਨਨਨਕਤਿਆਗੇਸਭਿਅਨੁਰਾਗਾ ॥
 ੨॥ ੧੬॥ ੮੭॥ ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੫ ਜਨਕੇਪੁਰਨਹੋਏਕਾਮਾਕਲੀਕਾਲਮਹਾਬੀਖਅਮਹਿਲਜਾਗਾਖੀ
 ਰਾਮਾਰਹਾਚਿ ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਜੀਪੁਰੁਅਪੁਨਾਨਿਕਟਿਨਮਾਵੈਜਾਮਾ ॥ ਯੁਕਤਿਬੈਥੈਠਸਾਧਕੀਸੰਗਤਿ
 ਜਨਪਾਇਚਿਹਰਿਕਾਧਾਮਾ ॥ ੧॥ ਚਰਨਕਮਲਹਰਿਜਨਕੀਥਾਤੀਕੋਟਿਸੁਖਾਬਿਸਾਮਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦਦਸੇਦਰ
 ਸਿਮਰਉਦਿਨਰੋਨਿਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਨਾ ॥ ੨॥ ੧੭॥ ੮੮॥ ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੫ ਮਗਉਗਮਤੇਇਕੁ
 ਦਾਨੁ ॥ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਰਨਹੋਵਹਿਸਿਮਰਉਤੁਮਰਨਾਨੁ ॥ ਰਹਾਚਿ ॥ ਚਰਨਤੁਮਾਰੇਹਿਰਦੈਵਾਸਹਿਸਿਤ
 ਨਕਸਿਉਪਵਉ ॥ ਸੇਗਅਗਨਿਮਹਿਮਨੁਨਵਿਅਪੈਆਠਪਹਰਗੁਲਗਵਉ ॥ ੧॥ ਸੂਸਤਿਬਿਵਸਥਾਹ
 ਰਿਕੀਸੇਵਾਮਧੰਤਪ੍ਰਭਜਾਪਲਾ ॥ ਨਨਕਰੇਗੁਲਗਾਪਰਮੇਸਰਥਹੁਕਿਜਨਮਨਛਪਲਾ ॥ ੨॥ ੧੮॥ ੮੯॥
 ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੫ ਮਗਉਗਮਤੇਨਭਿਬੋਕਾ ॥ ਮਨੁਖਕਉਜਾਚਤਸੁਪਾਈਐਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਮੇਖਾ ॥
 ਰਹਾਚਿ ॥ ਘੋਖੇਮੁਨਿਜਨਸਿਮਿਤਿਪੁਰਨਾਥੇਦਪੁਕਾਰਹਿਘੋਖਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਪੁਸੇਵਿਸਦੁਪਾਈਐਦੈਵੈਸੁਹੇਲੇ
 ਲੋਕਾ ॥ ੧॥ ਆਨਅਚਾਰਬਿਉਹਰੈਜੇਤੇਬਿਨੁਹਰਿਸਿਮਰਨਛੋਕਾ ॥ ਨਨਕਜਨਮਮਹਲਭੈਕਾਟੇਮਿਉ
 ਸਾਧੁਬਿਨਸੋਕਾ ॥ ੨॥ ੧੯॥ ੯੦॥ ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੫ ਤਿਸਨਾਬੁਝੈਹਰਿਕੈਨੀਮਾ ॥ ਮਹਸੀਤੇਕੁਹੈਗੁਰ
 ਬਚਨੀਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗੈਪੁਰਨਾਧਿਆਨੁ ॥ ਰਹਾਚਿ ॥ ਮਹਕਯੋਲਕੁਣਹਿਮਾਇਅਕੇਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਦੀ
 ਨਦਇਆਲਾ ॥ ਅਪਲਾਨਮੁਦੇਹਿਜਪਿਜੀਵਾਪੁਰਨਹੋਇਦਸਕੀਘਲਾ ॥ ੧॥ ਸਰਥਮਨੋਰਥਰਜਸੁਖਰ

ਸਸਦੁਸ਼ੀਅਕੀਰਤਨੁਜਪਿਨਮਾਜਿਸਕੈਕਰਮਲਿਖਿਆਪੁਰਿਕਰਤੈਨਨਕਜਨਕੇਪੁਰਨਕਾਮਾ
੨॥੨੦॥੫੧॥ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ੫ ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਰਬਹੀਸਾਗਾਨਿੰਦਕਟਿਕਨੁਪਵਨਿਮੁਛੇਉ
ਡਿਗਏਬੇਕਾਰ॥੧॥ਰਹਚਿ॥ਜਹਜਹਦੇਖਉਤਰਤਰਸੁਆਮੀਕੋਇਨਪੁਚਨਹਗਾਜੇਜੇਕੈਅਵ
ਗਿਆਜਨਕੀਹੋਇਗਇਅਤਤਛਰਾ॥੧॥ਕਰਨਹਭਰਖਵਲੋਹੇਅਜਾਕਾਅੰਤੁਪਰਾਵਗਾਨਨਕ
ਦਸਰਖੇਪਭਿਆਪੁਨੈਨਿੰਦਕਕਛੇਮਾਗਿ॥੨॥੨੧॥੫੨॥ ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁਏ ਪੜਤਲ
ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਗੋਬਿੰਦਦੁਖਭੰਜਨਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਨਾਮੁਦੇਵਹੁ॥ਦਿਸਦਿਪੁਰੁਪਾਰਹੁਕ੍ਰਿਪਕਰਿਤ
ਰਹੁਭੁਜਾਗਹਿਕੁਪਤੇਕਾਢਿਲੇਵਹੁ॥ਰਹਚਿ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕਰਿ ਅੰਧਮਾਇਅਕੇਬੰਧਅਨਿਕਦੇਖਾਤ
ਨਿਛਾਦਿਪੁਗੋਪਭਾਬਿਨਾਅਨਨਰਖਨਹਾਨਾਮੁਸਿਮਰਵਹੁਸਰਨਿਸੁਗੇ॥੧॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਲਾਜੀਅਜੰਤ
ਤਰਣਾਬੇਦਉਚਾਰਨਹੀਅੰਤੁਪਇਚਿਗੁਲਹਸੁਖਸਾਗਰਬਹਮਰਤਨਾਗਰਭਗਤਿਵਛਲੁਨਨਕਗ
ਇਚਿ॥੨॥੧॥੫੩॥ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ੫ ਹਲਤਿਸੁਖੁਪਲਾਤਿਸੁਖੁਨਿਤਸੁਖੁਸਿਮਰੇਨਾਮੁਗੋਬਿੰਦਕਾਸ
ਦਾਈਜੈ॥ਮਿਟਹਿਕਮਾਏਪਾਪਚਿਰਲੇਸਾਪਸੰਗਤਿਮਾਇਮੁਖਾਜੀਜੈ॥ਰਹਚਿ॥ਰਾਜਜੇਥਨਾਬਿਸਰੰਤ
ਹਰਿਮਾਇਆਮਹਾਦੁਖੁਏਹਮਹਾਤਕਧੈ॥ਆਸਪਿਆਸਗਲਹਰਿਕੀਰਤਨਏਹੁਪਦਾਰਥੁਭਾਗਵੰਤੁਲ
ਧੈ॥੧॥ਸਗਦਿਸਮਰਥਅਕਥਅਗੋਚਗਪਤਿਤਉਧਾਰਨਾਮੁਤੇਗਾਅੰਤਰਜਾਮੀਨਨਕਕੇਸੁਆਮੀ
ਸਰਬਤਪੁਰਨਠਾਕੁਭੇਮੇਗਾ॥੨॥੨॥੫੪॥ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ ੧੨ ਬੰਦਨਹਰਿਬੰਦਨਗੁਲ
ਗਵਹੁਗੋਪਾਲਗਇ॥ਰਹਚਿ॥ਵਡੈਭਾਗਿਭੁਟੇਗੁਰਦੇਵਾਕਿਟਿਪਰਾਧਮਿਟੇਹਰਿਸੇਵਾ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲ
ਜਾਕਾਮਨੁਰਾਪੈ॥ਸੋਗਅਗਨਿਤਿਸੁਜਨਨਬਿਆਪੈ॥੨॥ਸਾਗਰੁਤਰਿਆਸਾਪੁਸੰਗੇ॥ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਜਪ
ਹੁਰਿਰੰਗੇ॥੩॥ਪਰਪਨਦੇਖਕਿਛੁਪਪਨਫੇਰੇ॥ਜਮਜੰਦਰਨਅਵੈਰੇਰੇ॥੪॥ਤੈਸਰਾਅਗਨਿਪਭਿਆ
ਪਿਛੁਝਾਈ॥ਨਨਕਉਧਰੇਪਭਸਰਦਾਈ॥੫॥੧॥੫੫॥ ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ੫ ਤ੍ਰਿਪਤਿਭਈਸਚੁਭੇ
ਜਨੁਖਾਇਆ॥ਅਨਿਤਨਿਰਸਨਾਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥੧॥ਜੀਵਨਹਰਿਜੀਵਨਾਜੀਵਨੁਹਰਿਜਪਿਸਾਧਸੰਗਿ॥
ਰਹਚਿ॥ਅਨਿਕਪਕਾਰੀਬਸਤ੍ਰਚੰਦੋ॥ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਹਰਿਗੁਨਗਾਏ॥੨॥ਹਸਤੀਰਥਅਸੁਅਸ
ਵਾਰੀ॥ਹਰਿਕਮਾਰਗੁਰਿਦੈਨਿਹਾਰੀ॥੩॥ਮਰਤਨਅੰਤਰਿਚਰਨਪਿਆਇਆ॥ਹਰਿਸੁਖਨਿਧਨਨਕਦ
ਸਿਪਾਇਆ॥੪॥੨॥੫੬॥ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਕੇਚਰਨਜੀਅਕਾਨਿਸਤਗਾਸਮੁੰਦਸਾਗਰਾਜੇ
ਨਿਖਿਨਮਰਿਤਾਗਾ॥੧॥ਰਹਚਿ॥ਕੋਈਹੋਅਕੁਮਰਤੁਕੋਈਤੀਰਥਿਨਾਇਆ॥ਦਾਸੀਹਰਿਕਾਨਾਮੁਪਿਆ

ਇਆ॥੧॥ਬੰਧਨਕਾਟਨਹਰਸੁਆਮੀ॥ਜਨਨਾਨਕਾਸਿਮਰੈਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨

ਗੁਰਸਾਗਰੁਤਨੀਭਰਪੁਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਿਤਚੁਗਹਿਨਹੀਦੁਰੇ॥ਹਰਿਗੁਰਚੇਗਚੁਗਹਿਪੁਭਭਵੈ॥ਸਰ
ਵਰਮਹਿੰਸੁਪਨਪਤਿਪਵੈ॥੧॥ਕਿਆਬਗੁਬਪੁਤਾਛਪੁਤੀਨਾਇ॥ਕੀਚਵਿਰੂਥੈਮੈਲੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰ
ਗਖਿਗਖਿਚਰਨਪਏਵੀਚਰੀ॥ਦੁਬਿਧਾਛੇਰਿਭਏਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਹਰਿਗੁਰਸਚਾਖੋ॥ਆ
ਵਲਜਾਲਾਰੇਗੁਰਿਗਖੋ॥੨॥ਸਰਵਰੰਸਛੇਰਿਨਜਾਇ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕਰਿਸਹਜਿਸਮਾਇ॥
ਸਰਵਰਮਹਿੰਸੁਪਨਪਤਿਪਵੈ॥ਅਕਥਕਥਾਗੁਰਬਚਨੀਆਦਹੁ॥੩॥ਸੁਨਮੰਡਲਾਇਕੁਜੇਗੀ
ਥੈਸੋ॥ਨਾਰਿਨਪੁਰਖੁਕਹੁਕਉਕੈਸੋ॥ਵਿਭਵਲਜੇਤਿਰੇਲੇਵਲਾਈ॥ਸੁਰਿਨਰਨਾਥਸਚੇਸਰਲਾ
ਈ॥੪॥ਅਨੰਦਮੂਲੁਅਨਾਥਅਪਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਹਜਿਬੀਚਾਰੀ॥ਭਗਤਿਵਛਲਭੈਕਾਟ
ਲਹਾਰੇ॥ਹਉਮੈਮਾਗਿਮਿਲੇਪਗੁਪਾਰੇ॥੫॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਾਲੁਸੰਤਾਈ॥ਮਰਣਾਲਿਖਾਏਮੰਡਲ
ਮਹਿਆਈ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਦੁਬਿਧਾਥੈ॥ਆਪੁਨਚੀਨਸਿਭ੍ਰੀਮਭ੍ਰੀਮਰੇਵੈ॥ਵੀਕਹਤਉਪਨਤਉਸੁ
ਲਤਉਏਕਾ॥ਧੀਰਜਪਰਮਪਰਲੀਪਰਟੇਕਾ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਰਿਦੈਸਮਾਈ॥ਚਉਥੇਪਦਕਉਜੇਸ

ਨੁਪਤੀਆਏ॥ ੧॥ ਸਾਚੇ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਥਾ ਦਿਭਰ ਮਭਉ ਭਾਗੈ॥ ਸੁਗਤਿ ਮੁਗਤਿ ਆਇ॥
 ਅਨੁਪਾਤਨ ਕੁਝ ਚੈ ਸਾਚੁ ਸਤੁ ਪੁ॥ ੮॥ ੧॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਲਾ ੧ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲੈ ਆਪਰਵਾਨਾ ਨਾਇ
 ਸੁਮਰਦੁਨ ਆਵਤਾ ਜਾਵਾ॥ ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਮਹਿ ਸੋਇ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਈਐ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਿ ਆਈਐ ਜਾਈਐ॥ ਰਹਾਰੀ॥ ਸੋ ਗੁਰੁ ਕਰ ਉਜੀ
 ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜ ਵੈ॥ ਅਕਥੁ ਕਥ ਵੈ ਸਥਾ ਦਿਮਿਲਾਵੈ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਅਵਰੁ ਨ ਹੀ ਕਾਗਾ॥ ਸਾਚ ਉਠਾ ਕੁਰੁ ਸਾਚੁ ਪਿ
 ਆਗਾ॥ ੨॥ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਆਮਨ ਮਹਿ ਸਾਚਾ॥ ਸੋ ਸਾਚਾ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਰਾਚਾ॥ ਸੇਵਕੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਈ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਪੁਰੀ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ॥ ੩॥ ਅਪਿਦਿਖ ਵੈ ਅਪੇਦੇਖੈ॥ ਹਰਿ ਨ ਪਤੀ ਜੈ ਨ ਥਰੁ ਭੇਖੈ॥ ਘੜਿ ਭਾਗੈ ਜਿ ਨਿਮੈ ਮਿਤੁ
 ਪਾਇਆ॥ ਪੇਸਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮਨੁ ਪਤੀ ਆਇਆ॥ ੪॥ ਪੜਿ ਪਾਵਿ ਭੂਲਹਿ ਚੇਟਾ ਖੀਰੀ॥ ਬਹੁਤਾ ਸਿਆਲਾਪ ਅਵ
 ਹਿ ਜਾਹੀ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਭਉ ਭੋਜਨੁ ਖਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਹੋ ਸਮਾਈ॥ ੫॥ ਪੂਜਿ ਸਿਲਾ ਤੀਰਥ ਥਨ ਵਾਸਾ॥ ਭਰ
 ਮਤ ਡੋਲਤ ਭੁਏ ਉਦਾਸਾ॥ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸੂਚਾ ਕਿਉ ਹੋਇ॥ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪਵੈ ਪਤਿ ਸੋਇ॥ ੬॥ ਆਚਾਰ ਵੀਚਰੁ
 ਸਰੀਰੀ॥ ਆਇ ਯੁਗਾਦਿ ਸਹਜਿ ਮਨੁ ਪੀਰੀ॥ ਪਲਾਪੰਕਜ ਮਹਿ ਕੋਟਿ ਉਧਾਰੇ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪ ਚੁਰੁ ਮੋਲਿ ਪਿਆ
 ਗੇ॥ ੭॥ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਪਭਤੁ ਪੁਸਾਲਾਹੀ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਮੈ ਕੋ ਨਾਹੀ॥ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਜਾਈ॥
 ਨਨਕ ਸਹਜਿ ਭਾਇ ਕੁਦਾਗਾਈ॥ ੮॥ ੨॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਅਸਟਪਦੀ ^{੧੬} ਜਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਜੋ ਜੋ ਜੂਨੀ ਆਇ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਤਿਉ ਭਝਾਇ॥ ਉਮਾਲਾ ਸਜਨ ਮੁਸੰਜੋਗਿ ਪਾਇਆ॥ ਤਾਕੀ ਹੈ ਚਿਟ ਸਾਧਕ ਧੁੰਦੇ ਕ
 ਰਿਹਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਹਰਿ ਗਾਇਆ॥ ੧॥ ਅਨਿਕ ਜਨ ਮਭ੍ਰਮਿ ਬਿਭਿਨ ਹੀ ਪਈ॥ ਕਰ ਉਸੇ ਵ ਗੁਰਲਾਗ ਉਚ
 ਰਨ ਗੋਵਿੰਦ ਜੀ ਕਾ ਮਾਗੁ ਦੇਹੁ ਜੀ ਬਤਾਈ॥ ਰਹਾਰੀ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਰ ਉਮਾਇਆ ਕਉ ਬਾਚਿ ਤਿਧਉ
 ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤਾ ਸਦ ਹੀ ਵਿਹਵੈ॥ ਕੋਈ ਐਸੇ ਰੇ ਭੈ ਸੇ ਤੁਮੇਰੀ ਲਾਹੈ ਸਗਲਾ ਚੰਤ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਰੰਗੁ ਲਾ
 ਵੈ॥ ੨॥ ਪੜੇ ਰੇ ਸਗਲ ਥੇ ਦਨ ਹੁਕੈ ਮਨ ਭੇਦਾਇ॥ ਭਖਿਨੁ ਨ ਪੀਰਹਿ ਮੇਰੇ ਘਰ ਕੇ ਪੰਚਾ॥ ਕੋਈ ਐਸੇ ਰੇ ਭਗਤੁ ਜੁ ਮ
 ਏ ਆਤੇ ਹਰੁ ਤਾਇ ਕੁ ਅੰਨ ਤਨ ਮੁਮੈ ਰੈ ਰਿਦੈ ਸਿੰਚਾ॥ ੩॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਤੀਰਥ ਨਾਏ ਅਹੰਦੁ ਪਿਮੈ ਲਾਏ ਘਰ ਕੇ
 ਠਾਕੁਰ ਉਕਤਿ ਲੁਨ ਮੈਨੈ॥ ਕਾਦਿ ਪਵਉ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ॥ ਮਨਿ ਦੁਗਿ ਆਨ ਅੰਜਨਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਉ
 ਸਨੈ॥ ੪॥ ਸਗਲ ਅਸੁ ਮਕੀਰੇ ਮਨੁ ਅਨਘ ਤੀਰੇ॥ ਬਿਥੇ ਕਹੀ ਨ ਦੇਹੀ ਪੋਏ॥ ਕੋਈ ਪਈਐ ਰੇ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾ
 ਰਖੁ ਮਕੈਰੀ ਗੋਰਾ ਤਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਵਰ ਮਤਿ ਮਲੁ ਖੇਏ॥ ੫॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਜੁਗਤਾ ਨਿਖਰੇ ਤੁਕਰਤਾ ਗਗਨਿ
 ਗਗਨਿ ਪਵੈ ਕਹੀ ਨ ਲੇਖੈ॥ ਜਿ ਸੁਭੇਟੀ ਐ ਸਫਲ ਮੁਰਤਿ ਕਰੈ ਸਦਾ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕੋ ਉਨੇ ਵਹੁ ਪੈਖੈ॥

੬॥ ਮਨਹਰਿ ਜੋ ਕਮਾਵੈ ਤਿਉ ਨ ਲੇਖੈ ਵੈ ਬਹੁ ਲਾਜੈ ਉਧਿ ਅਧੁ ਲਾਵੈ ਮਾਇ ਅਰੇਧਰੀ ਕਿਈ ਐਸੇ ਰੇ
 ਸੁਖ ਹਦਾਈ ਪੁਭਕੀ ਕਥਾ ਧੁਨਾਈ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥ ੭॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਗੋਪਾਲ ਗਾਇ ਕਾਟੈ ਰੇ ਬੀਪਨ
 ਮਾਇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਚਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਭੇਟਿ ਚਿਨਿ ਰਭੈ ਗੋਬੰਦੁ ਸੁਖ ਨ ਕਲਾਧੇ ਹਰਿ
 ਚਰਨ ਪਰਤਾ ॥ ੮॥ ਸਠ ਲਾ ਸਠ ਲਾ ਭਈ ਸਠ ਲਾ ਜਾਤਾ ॥ ਅਵਲ ਜਾਲ ਰਹੇ ਮਿਲੇ ਸਾਧਾ ॥ ੯॥ ਰਹਿ
 ਦੂਜਾ ॥ ੧॥ ੩॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪਨਾਸਗੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਪੜ੍ਹ ੧ ਤੀਰਥਿ ਨ ਵਲ ਜਾਇ ਤੀਰਥੁ ਨ ਮੂਹੈ ॥ ਤੀਰਥੁ ਸਬਦ ਬੀਚ
 ਭੁਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਹੋ ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਸਾਚਾ ਥਨੁ ਤੀਰਥੁ ਦਸ ਪੁਰਖ ਸਦਾ ਦਸਾਹਗਾ ॥ ਹਉਨਾ ਮੂਹਿ ਰਿਕਾਸ
 ਦਾ ਜਾਚ ਉਦੇਹੁ ਪੁਰਖ ਲੀਧਾ ॥ ਜਿਸਾ ਰੋਗੀ ਨਾਮੁ ਦਾ ਭੁ ਮੈਲੁ ਲਾਗੈ ਸਚਾ ਬਿਨਾ ॥ ਗੁਰਵਾ ਕੁਨਿਰਮਲੁ ਸ
 ਦਾ ਚਾਨਲੁ ਨਿਤ ਸਾਦੁ ਤੀਰਥੁ ਮਜਨਾ ॥ ੧॥ ਸਾਚਿ ਨ ਲਾਗੈ ਮੈਲੁ ਕਿਆ ਮਲੁ ਪੈਈ ਐ ॥ ਕੁਲ ਹੋਰੁ ਪੁਰੋਇ ਕ
 ਸਕ ਉਰੋਈ ਐ ॥ ਵੀਚਾਰਿ ਮਾਰੈ ਚਰੈ ਚਰੈ ਉਲਟਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਣੇ ॥ ਅਪਿ ਪਾਰਸੁ ਪਰਮਿਅਨੀ ਸਾਦੁ ਸਾ
 ਚੇ ਭਾਵਣੇ ॥ ਅਨੰਦੁ ਅਨਦਿਤੁ ਹਰਖੁ ਸਾਚਾ ਦੂਖ ਕਿਲਾ ਵਿਖ ਪਰਹੇ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ
 ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਸਚ ਮਨੇ ॥ ੨॥ ਸੰਗਤਿ ਸੀਤ ਮਿਲਾ ਪੁਪੁਰਨ ਵਲੋ ॥ ਗਾਵੈ ਗਾਵਲ ਹਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹ ਵਲੋ ॥ ਸਾਲਾ
 ਹਿ ਸਾਚੇ ਮੰਨਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਨ ਦਨ ਦਇਆ ਮਤੇ ॥ ਪਿਰਸੰਗਿ ਭਾਵੈ ਸਹਜਿ ਨ ਵੈ ਬੇਲੀ ਤ ਸੰਗ ਮੁਸਤਸਤੇ ॥ ਅ
 ਰਪਿ ਏਕੈ ਕਾ ਭਾਸਾ ਚਾਨਿਤ ਦੇਇ ਚਕੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਗਤਿ ਸੰਗਿ ਸੀਤ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਨ ਦਰਿ ਮੇਲਿ
 ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੩॥ ਕਹਨੁ ਕਹੈ ਸੁਭ ਕਹੈ ਕਵਨੁ ਆਖੀ ਐ ॥ ਹਉ ਮੁਰਖੁ ਨੀਚੁ ਅਜਾਨੁ ਸਮਣੁ ਸਾਖੀ ਐ ॥
 ਸਚੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਸੀਤ ਭਾਖੀ ਤਿਭੁ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਮੇਰਾ ॥ ਕੂਚੁ ਕਰਹਿ ਅਵਹਿ ਬਿਖੁਲਾ ਦੇਸ ਬਾਦੇਸ
 ਚੈ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਆਖਲਿ ਤੇਟਿ ਨ ਭਗਚਿ ਭੰਗੀ ਭਰਪੁਰਿ ਰਹਿ ਆਸੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨਤੀ ਮਨੁ ਮ
 ਜੈ ਸੇਈ ॥ ੪॥ ੧॥ ਪਨਾਸਗੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਵੈ ਤੇਰੇ ਨਾਇ ਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ਤੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਨ ਉਗੁਲ
 ਗਏ ਦੁਹੈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਅਪਾਰ ਸਿਰਜ ਲਹਰਾ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਗੋਈ ॥ ਪਰਵਾਨਾ ਮਾਏਆ

ਸਚੁ

ਹੁਕਮਿ ਪਰਾਇ ਅਠੇ ਰਿਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਅਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਯੋਧੈ ॥ ਅਪੇ ਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ
 ਅਗੇ ਦਰੁਜੀ ਵਾਂਸ ਚੀਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁਨ ਕੋਇ ॥ ਆਇ ਅਜਾਇ ਸੀ ਜੀਉ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਇ ਨਿਕੇ ਕੁਭਰ
 ਮੁਕੁ ਕਾਇ ਸੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਦੁਕਾਏ ॥ ਅਕਬੁ ਕਰਾਏ ਸਚਮਹਿ ਸਾਚੁ ਸਮਾਦਾ ॥ ਅਪਿਉ ਪਾਏ ਅਪਿਸਮਾ
 ਏ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਸਚੀ ਵਾਚਿ ਆਈ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਤੁਮ ਨਿਮੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਨਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁਨ ਦੁ
 ਜਾਨਾ ਮਿਤੈ ਰੋਵਾਇ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ਤੁਸਰਾ ਸਿਰਜ ਲਹਾ ॥ ਅਲਖ ਸਿਰਿ ਦੇ ਆ ॥ ਏ ਕੁਸਾਹਿ ਬੁਝਾਇ ਰਾਹ ਵਾਦ
 ਵਪੈ ਦਿਅ ਜੀਉ ॥ ਦਾਇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਥਾਏ ॥ ਜਨਮਿ ਮੁਆਸੀ ਸਾਗਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥੇਲੀ ਬਿਖੁਲਾ
 ਦੀ ਸਿਰਿ ਭਾਗਾ ॥ ਹੁਕਮੀ ਆਇ ਅਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰ ਲਹਾ ਗਾ ॥ ਨਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਥਾ ਦਿਸਿ ਵਪੈ ਸਾਚ
 ਸਿਰਜ ਲਹਾ ਗਾ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤ ਸੇਹਰਿ ਦਰਵਾਰਿ ਸਥਾ ਦਿਸੁ ਗਾਇ ਅਜੀਉ ॥ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਦਿ ਰਸਨਰ
 ਸਾਇ ਅਜੀਉ ॥ ਰਸਨਰ ਸਾਏ ਨਾਮ ਤਿਸਾਏ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਥਾ ਦਿਵਿ ਕਲੇ ॥ ਪਰਸਿ ਪਰਸਿ ਮੈ ਪਰਸੁ ਹੋਏ ਜਾ ਚੈ ਰੇ ਮ
 ਨਿਭ ਲੇ ॥ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਅਵਿਰਲਾਗਿ ਅਨਵੀਚਰੀ ॥ ਨਨਕ ਭਗਤ ਸੇਹਰਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ
 ਸਾਚੈ ਕੇਵਾ ਪਰੀ ॥ ੪ ॥ ਭੂਖੀ ਪਾਸੇ ਆਥਿ ਕਿਉ ਦਰਿ ਜਾਇ ਸਾਜੀਉ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਛੁ ਉ ਜਾਇ ਨਾਮੁ ਪਿਆ
 ਇਸ ਜੀਉ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ॥ ਸਾਚੁ ਵਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਦੀਨ ਨਾ ਬੁਝਾਇ ॥ ਅਲਾ ਨਿਰੰਜਨੁ
 ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਕਰਲੀ ਕਾਰ ਪੁਰੁ ਹੁਕਮਈ ॥ ਅਪਿ ਮੁਆਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰਸੁ ਮੀਰਾਤਿ
 ਸਨਨਾ ਮਿਨਿ ਵਾਗੇ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ਪਨਾ ਸਗੇ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਿਰਸਿ ਗਿ ਮੁਰਵੀਏ ॥ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ਅਜੀਉ ॥ ਮਸਤ ਕਿਉ
 ਖਿਅਵਾਲੇ ਖੁਪੁ ਗਏ ਕਮਾਇ ਅਜੀਉ ॥ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇ ॥ ਅਕਿ ਅਜਾਣਾ ਕਿ ਅਹੋ ਸੀ ॥ ਗੁ
 ਲੀ ਅਚਾਰਿ ਨਹੀ ਗਿਰਤੀ ॥ ਅਵਗੁਣ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੇ ਸੀ ॥ ਪਨੁ ਜੇ ਬਨੁ ਮਾਕ ਕੀਛਾਇ ॥ ਅਬਿਗਧਿ ਭਏ ਦਿਨ ਪੁ
 ਨਿਆ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨ ਦੇਹ ਗਲੇ ਛੂਟੀ ਸ਼ੂਠਿ ਵਿਛੁਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਬੁਝੀ ਪਰੁ ਪਾਇ ਚਿ ਗੁਰਕੈ ਭਾਇ ਚਲੇ ॥
 ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ॥ ਪਵਹਿ ਲੁਖਿ ਮਹਲੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ॥ ਤਾਸੁ ਖੁਪਾਏ ਪੈਈ ਅਵੈ ਦਿਨ ਚਾਗੇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾ
 ਇ ਬੈਸ ਚੁਪਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਪਿਆਗੇ ॥ ਵਿਲੁ ਭਗਤੀ ॥ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੀ ॥ ਸੁਲਿ ਅਹੁਲੇ ਕਸਬਾਏ ॥ ਨਨਕ ਸ
 ਰਸੀ ॥ ਤਪਿ ਰੁਪਾਏ ਰਤੀ ॥ ਸਾਚੈ ਨਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਿਰੁ ਪਨ ਭਵੈ ॥ ਤਪਿ ਰੁਪਾਏ ਨਹੀ ਜੀਉ ॥ ਰੋਗਿ ਪੀਤ ਮਾਰਤੀ ॥ ਗੁਰਕੈ
 ਸਥਾ ਦਿਵੀ ਚਾਗੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਸਥਾ ਦਿਵੀ ਚਾਗੀ ਨਾਹਿ ॥ ਅਗੀ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇਈ ॥ ਆਇ ਅਮੋਹ ਜਲਾ
 ਏ ਪੈਤ ਮੁਰਸਮ ਹਿਰੰ ਗੁਕਰੇਈ ॥ ਪੁਭ ਸਾਚੈ ਸੇਤੀ ਰੀਰੀ ਰੇ ਗੇਤੀ ॥ ਲਾਲ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥ ਨਨਕ ਸਾਚੈ ਵਸੀ ਸੇ
 ਹ ਗਲਿ ਪਿਰਸਿ ਉਪੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ੩ ॥ ਪਿਰ ਘਰਿ ਸੇਤੀ ਨਾਰਿ ਜੇ ਪਿਰ ਭਵੈ ਜੀਉ ॥ ਸ਼ੂਠੈ ਲਚਵੇ ਕਾਮਿਨ

ਆਏ ਜੀਉ। ਭੂਠ ਅਲਾਵੈ ਕਾਮਿਨ ਆਵੈ ਨਾ ਪਿਰ ਦੇਖੈ ਨੈਲੀ। ਅਵਗੁਨ ਆਰੀ ਕੀਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਛੂਟੀ ਵਿਪਲਵੈ
 ਦੀ। ਗੁਰਸਬਦ ਨਸਾਨੈ ਫਾਰੀ ਫਾਰੀ ਸਾਧਨ ਮਹਾਨ ਪਏ। ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਝੈ
 ॥ ਪਨ ਸੇਰ ਗਾਇਨਾਰਿ ਜਿਨੀ ਪਿਰ ਜਾਇ ਆਜੀਉ। ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੁਝ ਅਰਿਭੂ ਕੁਕਮਾਇ ਆਜੀਉ। ਹ
 ਰਿਭਗਾਤਿ ਸੁਭ ਵੀਸਾ ਚੇਤਾ ਵੀਭਾਇ ਭਗਤਿ ਪੁਰਾਤੀ। ਪਿਰ ਤਲੀ ਆਲਾਜੇ ਬਨਿ ਬਾਲਾਤਿ ਸੁਰ ਵੇਰੀ
 ਗਿਰਤੀ। ਗੁਰਸਬਦਿ ਵੇਗਾ ਸੀ ਸੁਰ ਵਾਸੀ ਫਲ ਪਾਇ ਆਗੁ ਦਕਾਰੀ। ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ
 ਪਿਰ ਪਰਿਸੇਰੈ ਨਗੀ॥ ੫॥ ੩॥

ਪਾਸਗੀ ਨਗਲਾ ਛੰਤ ਪਰੁ ੧ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪਸਾਦੇ॥
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾਨੁ ਮੁਖਿ ਆਈ ਮੈ ਜੀਉ। ਸਤਿਗੁਰ ਮਲੈ ਸੁਭਾਇ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਈ ਮੈ ਜੀਉ।
 ਗੁਣ ਗਾਇ ਵਿਗਸੈ ਸਦਾ ਅਨਾਦਿ ਨ ਜਾ ਅਪਿਸ ਚੇਤਾ ਵਏ। ਅਹਿ ਕਾਰੁ ਹਉ ਮੈ ਤਜੈ ਮਾਇ ਆਸਹ ਜਿਨ ਮਿ
 ਸਰਾ ਵਏ। ਆਪਿ ਕਰਤ ਕਰੇ ਸੇਈ ਅਪਿ ਤੁਧਾਈ ਮੈ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾਨੁ ਮੁਖਿ ਆਈ ਮੈ ਜੀਉ॥
 ੧॥ ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨੇਹੁ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੇ ਜੀਉ। ਹਉ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਗਤਿ ਮੈ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੀਉ। ਕਦੇ ਨ ਵਿ
 ਸਾਰੀ ਅਨਾਦਿ ਨੁਸਾਰੀ ਜਾਨਾ ਮੁਲਾਈ ਤਾ ਜੀਵਾ। ਸਵਲੀ ਸੁਲੀ ਤਾਇ ਹੁਮਨੁ ਵਿ ਭੈ ਭਰ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਪੀਵਾ। ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਬਿਬੇ ਕ ਕੁਧਿ ਬਿਚਰੇ। ਅੰਦਰ ਸਾਚਾ ਨੇਹੁ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੇ
 ॥ ਸਤ ਸਿਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡ ਭਾਗਿ ਤਾਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵਏ ਜੀਉ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਣੁ ਤਾ ਸਹਜੇ ਸਮਾ
 ਵਏ ਜੀਉ। ਸਹਜੇ ਸਮਾਵੈ ਤਾਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸਦਾ ਅਤੀਤੁ ਬੈਰਾਗੀ। ਹਲਾਤਿ ਪਲਤਿ ਸੋਚਾ ਜਗ ਅੰਤਰਿ
 ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਗੀ। ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਜੋ ਪੁਕਰੇ ਸੁਭਾ ਵਏ। ਸਤ ਸਿਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡ ਭਾਗਿ
 ਤਾਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵਏ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਮਨ ਮੁਖ ਜਾਮਿ ਜੋਹਿ ਅਜੀਉ। ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰੇ ਦਿ
 ਨੁ ਗਤਿ ਮਾਇ ਆਦਿ ਮੋਹਿ ਅਜੀਉ। ਮਾਇ ਆਦਿ ਮੋਹਿ ਅਹਉ ਮੋਹਿ ਅਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤਾ ਵਿਹਵ
 ਏ। ਜੋ ਪੁਕਰੇ ਇਤਿ ਸੁਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ਅੰਤਿ ਗਾਇ ਆਪ ਭੁਤਾ ਵਏ। ਬਿਨੁ ਵੈਕੇ ਸਾਧਿਕ ਚਲੈ ਪੁਕਰ ਲੜ
 ਮਾਇ ਆਪੋਹਿ ਆ। ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਮਨ ਮੁਖ ਜਾਮਿ ਜੋਹਿ ਆ॥ ੪॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਾਨੁ
 ਰਿਪਾਇ ਆਜੀਉ। ਸਦਾ ਚੈਰੇ ਕਰ ਜੋਇ ਪੁਕਰ ਮਨਿ ਭਾਇ ਆਜੀਉ। ਪੁਕਰ ਮਨਿ ਭਵੈ ਤਾਹੁ ਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ਹੁਕ
 ਮੁ ਮੀਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਜਪਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਗਤਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਆਇ ਆ। ਨਾਮੇ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ
 ਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵਏ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਾਨੁ ਹਰਿ ਪਾਵਏ ਜੀਉ॥ ੫॥ ੧॥ ੪॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪਸਾਦੇ

ਪਨਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਜਿ ਸੁਸੰਗਿ ਹਰਿਗਾਵੀਐ ਜੀਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿਕਾਨਾ
 ਮੁਸਾਧ ਸਿਰਿ ਗਾਵੀਐ ਜੀਉ॥ ਭੁਜੁ ਸੇਕਿ ਸਾਧੁ ਇਕੁ ਅਰਾਧੁ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਨਾਸਏ॥ ਪੁਰਿ ਕਰ ਮੁਲਿ ਖਿਆ
 ਸਾਚੁ ਸਿਖਿਆ ਕਟੀ ਜਮ ਕੀ ਛਾਸਏ॥ ਭੈ ਭਰਮ ਨ ਰੇ ਛੁਟੀ ਗੈਰੇ ਜਮ ਪੀਥਿ ਮੁਲਿ ਨ ਆਵੀਐ॥ ਬਿਨ ਵੀਤੇ
 ਨਨਕ ਪਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਲ ਗਾਵੀਐ॥ ੧॥ ਨਿਪਰਿਆਧ ਰਏ ਕੁਨਾ ਮੁਰਿ ਰੇ ਜਨੇ ਜੀਉ॥ ਦੁਦਾਤਾ ਦਾ
 ਤੁਹ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜੇ ਜੀਉ॥ ਦੁਖ ਹਰਤ ਕਰਤਾ ਸੁਖ ਹਸੁ ਅਮੀ ਸਗਲਿ ਸਾਧੁ ਆਇਆ॥ ਸਿਸਾ ਰੁਸਾਗ
 ਰੁਮਾਧਿ ਖੜਾ ਪਲਏ ਕਮਹਿ ਤਗਾਇਆ॥ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਅਸਰ ਬਥਾਈ ਕੁਰਗਿ ਮਾਨੁ ਨੇੜੀਐ ਜਨੇ॥ ਬਿਨ ਵੀਤੇ
 ਨਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰੀ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜੇ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਅਪਿਲੀ ਏਲਾਵਿਲਾਇ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀਆ ਜੀਉ॥ ਮੇਰਿ ਨਿਰਗੁਣ
 ਨੀਚੁ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭ ਮਗਮਾਪਾਗੀਆ ਜੀਉ॥ ਦਇਆ ਲਾਜ ਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਸੁ ਅਮੀ ਨੀਚ ਥਾਪ ਲਹਿ ਆ॥ ਜੀਅ
 ਜੰਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਚੇਰੇ ਸਾਰਿਆ॥ ਅਪਿ ਕਰਤਾ ਅਪਿ ਭੁਗਤਾ ਅਪਿ ਸਗਲ ਬੀਚ ਗੀਆ॥ ਬਿਨ
 ਵੀਤੇ ਨਨਕ ਗੁਲ ਗਾਇ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਉ ਬਨਵਾਰੀਆ॥ ੩॥ ਤੇਰਾ ਦਰਸੁ ਅਪਾਰੁ ਨ ਮੁਅਮੋਲਈ ਜੀ
 ਉ॥ ਨਿਤ ਜਪਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਪੁਰਖ ਅਭੇਲਈ ਜੀਉ॥ ਸਿਤ ਰਸ ਨ ਵੂਹਾ ਅਪਿ ਭੂਠਾ ਹਰਿ ਰਸ ਹਿਸੇਈ॥ ਮਾਤਿਆ
 ਕੁਰਚ ਨ ਲਾਗੇ ਮਹਾ ਭਗੋ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰਤ ਬਸੁ ਅਮੀ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਲ ਬੋਲ
 ਈ॥ ਬਿਨ ਵੀਤੇ ਨਨਕ ਪੁਰਿ ਸਾਧੁ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਅਮੋਲਈ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥

ਗੁਪਨ ਸਰੀ ਬਾਲੀ ਕੁਗ ਤਕੁ ਬੀਰ ਜੀਉ

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਮਹੇਸ ਸਮਾਨੀ॥ ਸੇਖਨਾਗਿ ਤੇਰੇ ਮਰ ਮੁਨ ਜਾਨੀ॥ ੧॥ ਸਿਤ ਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਈ॥ ਰਹਾਇ॥
 ਹਨੁ ਮਨਸਾ ਹਿਰਾ ਕੁਵਰ ਸਮਾਨੀ॥ ਸੁਰਪਤਿ ਨ ਰਪਤਿ ਨ ਹੀ ਕੁਨ ਜਾਨੀ॥ ੨॥ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਅਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾ॥
 ਕਮਲਾ ਪਤਿ ਕਵਲਾ ਨ ਹੀ ਜਾਨੀ॥ ੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੇਭ ਗੈਨ ਹੀ॥ ਪਗਲਾ ਗਿਰਾ ਮਰੈ ਸਰਨ ਹੀ॥ ੪॥ ੫॥ ਪਨਸਰੀ॥
 ਦਿਨ ਤੇ ਪਹਰ ਪਹਰ ਤੇ ਘਰੀਆ ਅਵਘਟੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ॥ ਕਾਲੁ ਅਰੇਗੀ ਫਿਰੈ ਬਧਿ ਕਾਜਿ ਉਕਰੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ
 ਕੀਜੈ॥ ੬॥ ਸੋ ਦਿਨੁ ਅਵਨਯਾਗਾ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕਰੁ ਹੁਕੇ ਚੁੰਨੈ ਕੀ ਕਾ॥ ਜੁ ਬਲ ਗੁਜੈ ਤਿ
 ਕਾਇਆ ਮਹਿ ਬਰਤੈ॥ ਆਪਾ ਪਨੁ ਨ ਚੁਣੈ॥ ਲਾਲ ਚਕਰੈ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨ ਲੇਚਨ ਕਛੂ ਨ ਚੁਣੈ॥ ੨॥ ਕਰ

ਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਪ੍ਰੀਛੋਹੁਮਨਕੇਭਰਮਾਕੇਵਲਨਾਮੁਜਪਹੁਰੇਪ੍ਰੀਪਰੁਏਕਕੀਸਰਨਾ॥ ੩॥ ੨॥ ਧਨਸਰੀ॥
 ਜੇਜਨੁਭਉਭਗਤਿਕਛੁਜਨੈਤਕਉਅਚਰਜੁਕਹੋ॥ ਜਿਉਜਲੁਜਲਮਹਿਪੈਸਿਨਨਿਕਸੈਤਉਦੁਰਿਮਿ
 ਲਿਓਜੁਲਾਹੋ॥ ਪਾਰਿਕੇਲੋਗਮੈਤਉਮਾਤੇਕਾਭੋਗਾ॥ ਜਉਤਨੁਕਾਸੀਤਜਹਿਕਬੀਰਰਮਈਐਕਹਨਿਹੋਰਾ
 ਰਹੀ॥ ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਲੋਈਭਗਮਨਭੂਲਹੁਕੇਈ॥ ਕਿਆਕਾਸੀਕਿਆਉਖਰਮਗਹਰੁਰਾਮੁਰਿਦੈਜ
 ਉਹੋਈ॥ ੨॥ ੩॥ ਧਨਸਰੀ॥ ਇੰਦ੍ਰਲੋਕਸਿਵਲੋਕਹਿਜੈਬੋਭਿਛੋਤਪਕਰਿਬਹੁਰਿਐਬੋ॥ ੧॥ ਕਿਆਮਾਭ
 ਉਕਿਛੁਥਿਤਨਾਹੀ॥ ਰਾਮਨਾਮਰਮੁਮਨਮਾਹੀ॥ ਰਹਾਚਿਸੇਭਰਜਾਥਿਭੈਬਾਢਿਅਈ॥ ਅੰਤਿਨਕਾਹੁਸੀਗਿਸਹਈ॥
 ੨॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤਲਛਮੀਮਾਇਆ॥ ਇਨਤੇਕਹੁਕਵਨੈਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਕਹਤਕਬੀਰਮਵਰਨਯੀਕਾਮਾ॥
 ਹਰੈਮਨਪਨਰਾਮਕੇਨਾਮਾ॥ ੪॥ ੫॥ ਧਨਸਰੀ॥ ਰਾਮਸਿਮਰਿਰਾਮਸਿਮਰਿਰਾਮਸਿਮਰਿਭਈ॥ ਰਾਮਨਾਮਸਿਮਰ
 ਨਬਿਨੁਬੁਝਤੇਅਧਿਕਈ॥ ਰਹਾਚਿਥਨਿਤਾਸੁਤਦੇਹਰੇਹਸਿਪਤਿਸੁਖਦਈ॥ ਇਨਮਹਿਕਛੁਨਹਿਤੋਰੇਕਾਛ
 ਅਵਧਾਈ॥ ੧॥ ਅਜਮਲਗਜਗਨਿਕਾਪਤਿਤਕਰਮਕੀਨੇ॥ ਤੇਉਉਤਰਿਪਰਿਪਰੇਰਾਮਨਾਮਲੀਨੇ॥ ੨॥
 ਸੁਕਰਕੁਕਰਜੋਨਿਭੁਮੇਤਉਲਾਜਨਾਈ॥ ਰਾਮਨਾਮਛਾਡਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਹੋਬਿਖੁਖਈ॥ ੩॥ ਤਜਿਭਰਮਕ
 ਰਨਬਿਧਿਨਿਖੇਪਰਾਮਨਾਮੁਲੇਹੀ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਕਬੀਰਰਾਮੁਕਰਿਸਨੇਹੀ॥ ੪॥ ੫॥

ਧਨਸਰੀਬਾਲੀਭਰਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ

੧੪ ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਹਰੀਕਰਿਕੈਨੀਵਖੁਦਈਉਪਰਿਮੰਡਪਛਟੋ॥ ਮਾਰਕੇਡਤੇਕੋਅਧਿਕਈਜਿਨਿਤਿਲਧਰਿਹੁੰਡਖਲਾਏ॥
 ੧॥ ਹਮਰੋਕਰਤਾਰਾਮੁਸਨੇਹੀ॥ ਕਾਹੇਰੇਨਰਗਰਬੁਕਰਤਹੁਬਿਨਸਿਜਾਇਸੂਰੀਦੇਹੀ॥ ਰਹਾਚਿਮੇਰੀਮੇਰੀਕੋ
 ਰਉਕਰਤੇਦੁਰਜੋਧਨਸੇਭਾਈ॥ ਬਾਰਹਜੇਜਨਛਤ੍ਰਚਲੈਥਾਦੇਹੀਗਿਰਫ਼ਨਖਈ॥ ੨॥ ਸਰਬਸੁਇਨ
 ਕੀਲੀਕਾਹੇਤੀਰਵਨਸੇਅਧਿਕਈ॥ ਕਹਭਉਓਦਰਿਥਧੇਰਾਥੀਖਿਨਮਹਿਭਈਪਰਈ॥ ੩॥ ਦੁਰਬਾਸਾਸਿ
 ਉਕਰਤਰਗਉਰੀਜਾਦਵਏਫਲਪਾਏ॥ ਝਿਪਕਰੀਜਨਅਪੁਨੇਉਪਰਨਾਮਦੇਉਹਰਿਗੁਨਗਾਏ॥ ੪॥ ੫॥
 ਧਨਸਰੀ॥ ਦਸਥੈਰਾਗਨਿਮੋਹਿਬਸਿਕੀਨੀਪੰਚਹੁਕਾਮਿਟਨਵਉ॥ ਸਤਰਿਦੋਇਭਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਗਿਥੀ
 ਖੁਕਉਮਾਰਿਕਛਾਵਉ॥ ੧॥ ਪਾਛੈਬਹੁਰਿਨਾਵਨੁਪਵਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਲੀਘਟਤੇਉਚਰਉਆਤਮਕ
 ਉਸਮਝਵਉ॥ ਰਹਾਚਿਥਜਰਕੁਠਾਰੁਮੋਹਿਓਛੀਨਾਕਰਿਮੰਨਾਤਿਲਗਿਪਵਉ॥ ਸੰਤਨਕੇਹਮਉਲਟੇ
 ਸੇਵਕਭਗਤਨਤੇਰਾਪਵਉ॥ ੨॥ ਇਹਸੇਸਾਰਥੇਤਬੀਛੁਟਉਜਉਮਾਇਆਨਲਪਟਵਉ॥ ਮਾਇ

ਆਨਾਮੁਗਰਭਜੇਨਿਕਾਤਿਹਤਾਜੇਦਰਸਨੁਪਾਵਦਿ॥੩॥ਇਤੁਕਰਿਭਗਤਿਕਰਿਜੇਜਨਤਿਨਭਉਸਗਲਚੁ
ਕਾਈਐ॥ਕਰਤਮਦੇਉਬਹਰਿਕਿਆਭਰਮਹੁਇਹਸੰਜਮਹਰਿਪਈਐ॥੪॥੨॥ਧਨਾਸਗੀ॥
ਮਰਵਾਜਿਜੈਸੇਨੀਰੁਬਾਲਹਾਥੇਲਿਬਾਲਹਕਰਹਲਾ॥ਜੇਦੇਕੁਰਕਾਨੇਨਿਨਾਦੁਬਾਲਹਾਤਿਉਮੈਰੈਮਨਿਰਮ
ਈਆ॥੧॥ਚੇਰਨਾਮੁਰੁਕੇਰੁਪੁਰੁਕੇਅਤਿਰਗਰੁਕੇਮੈਰੈਰਮਈਆਰਹਾਓ॥ਜੇਉਪਰਦਿਉਇੰਦੁਬਾਲ
ਹਕਰਮਥਾਮੁਜੈਸੇਭਵਰਲਾ॥ਜੇਉਕੋਕਿਲਕਉਅੰਕੁਬਾਲਹਾਤਿਉਮੈਰੈਮਨਿਰਮਈਆ॥੨॥ਚਕਵੀਕ
ਉਜੈਸੇਰੁਬਾਲਹਾਮਨਸਰੇਵਰਹੰਸੁਲਾ॥ਜੇਉਤਰੁਕੇਰੁਬਾਲਹਾਤਿਉਮੈਰੈਮਨਿਰਮਈਆ॥੩॥ਬ
ਰਿਕਕਉਜੈਸੇਖੀਰੁਬਾਲਹਾਚਾਕਿਕਮੁਖਜੈਸੇਜਲਪਰਾ॥ਅਛੁਲੀਕਉਜੈਸੇਨੀਰੁਬਾਲਹਾਤਿਉਮੈਰੈਮਨਿ
ਰਮਈਆ॥੪॥ਸਾਧਿਕਾਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿਚਹਹਿਬਿਰਲੇਕਾਹੁੜੀਠੁਲਾ॥ਸਗਲਭਵਲਤੇਰੇਨਾਮੁਬਾਲਹਾ
ਤਿਉਨਾਮੈਮਨਿਥੀਠੁਲਾ॥੫॥੩॥ਧਨਾਸਗੀ॥ਪਹਿਲਪੁਰੀਏਪੁਰਕਵਨਾ॥ਤਾਚੇਹਿਸਾਸਗਲੇਜਨਾ॥
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਤੇਜਾਨਉਹਰਿਹਰਿਨਾਚੰਤੀਨਾਚਨਾ॥੧॥ਪਹਿਲਪੁਰਸਾਥਿਗਾਅਥੇਨਪੁਰਸਾਦਮਗਾਅਸਗਾਅਸਉ
ਸਗਾ॥ਹਰਿਕਾਬਗਰਨਾਚੈਪੀਪੀਮਹਿਸਗਾ॥੧॥ਰਹਾਓਨਾਚੰਤੀਗੋਪੀਜਨਾਨਈਆਤੇਬੈਰੋਕੰਨਾਤਰਕ
ਨਾ॥ਭ੍ਰਮੀਆਚਾਕੇਸਵਥਚਉਨੀਅਈਏਮਈਏਏਕਾਅਨਜੀਉ॥੨॥ਪੀਪੀਉਭੁਕਲੇਸੀਸਾਗਾਕ੍ਰਿਮਿਭ੍ਰ
ਮਿਅਏਭੁਮਚੇਤੁਅਗਾਭੁਕਨੁਗੇਮੈਜੀਨਾਮਾਓਜੀਆਲਾਤੇਨਿਵਰਲਾਜਮਕਾਰਲਾ॥੩॥੪॥
ਧਨਾਸਗੀ॥ਪਤਿਤਪਵਨਮਧਉਬਿਰਦੁਤੇਗਾਧੀਨਿਤੇਵੈਮੁਨਿਜਨਜਨਧਿਆਇਓਹਰਿਪੁਰੁਮੇਗਾ॥੧॥ਮੈ
ਰੈਮਥੈਲਾਗੀਲੇਪੁਰਿਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਕੀ॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਤਿਨਪੁਤੇਦੁਰਿਗਰਹਾਓਦੀਨਕਾਦਈਆ
ਲੁਮੈਧੈਗਰਬਪਰਹਾਗੀ॥ਚਰਨਨਰਨਾਮਾਥਲਿਤਿਹਾਗੀ॥੨॥੫॥੧੬ਸਤਿਗੁਰਪਦਾਦਿ

ਧਨਾਸਗੀਥਾਲੀਠਵੇਦਾਸਜੀਕੀ

ਹਮਸਰਿਦੀਨੁਦਾਇਆਲੁਨਤੁਮਸਰਿਅਥਪਤੀਆਗੁਕਿਆਕੀਜੈ॥ਬਚਨੀਤੇਰੈਰਮਨੁਮਨੈਜਨਕਉ
ਪੁਰਨੁਦੀਜੈ॥੧॥ਹਉਬਾਲੇਬਲਿਜਾਉਰਮਈਆਕਾਰਨੇ॥ਕਾਰਨਕਵਨਅਥੇਲਾ॥ਰਹਾਓ॥ਬਹੁਤਜਨ
ਮਾਥਿਛੁਰੇਥੇਮਧਉਇਹੁਜਨਮੁਤਮਾਰੇਲੇਖੇ॥ਕਹਿਠਵੇਦਾਸਆਸਲਾਗੀਜੀਵਉਚਿਰਭਾਇਓਦਰਸਨੁ
ਦੇਖੇ॥੨॥੧॥ਧਨਾਸਗੀ॥ਚਿਤਾਸਿਮਰਨੁਕਰਉਨੈਨਾਅਵਿਲੋਕਨੇਸਵਨਥਨੀਸੁਜਸੁਪੁਰਿਗਾਖਉ॥ਮ
ਨੁਤਮਪੁਕਰੁਕਰਉਚਰਨਹਿਰਦੇਧਰਉਰਸਨਅੰਮ੍ਰਿਤਰਾਮਨਾਮਭਾਖਉ॥੧॥ਮੇਰੀਪੀਤਿਗੋਬਿੰਦਾਸਿਉ
ਜਿਨਿਘਟੈਮੈਤਉਮੋਲਿਮਹਗੀਲਈਜੀਅਸਟੈ॥ਰਹਾਓ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨਾਭਉਨਹੀਉਪਜੈਭਵਖ

ਨੁਭਗਤਿ ਨਹੀ ਹੋਇ ਤੇਰੀ ॥ ਕਹੈ ਰਵਿ ਦਸੁ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪੈ ਜਾ ਰਖਹੁ ਰਾਜਾ ਮੇਰੀ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥
 ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਤੋਰੇ ਮਾਰਤੀ ਮਜਨੁ ਰਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਭੂਠੇ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਤੋਰੇ
 ਮਾਸਰੇ ਨਾਮੁ ਤੋਰੇ ਉਰਸਾ ਨਾਮੁ ਤੋਰੇ ਕੇਸਰੇ ॥ ਲਛਿਟ ਕਾਗੇ ॥ ਨਾਮੁ ਤੋਰੇ ਮੰਭੁਲਾ ਨਾਮੁ ਤੋਰੇ ਚੰਦਨੇ ਘਸਿ ਜਪੇ
 ਨਾਮੁ ਲੇ ਤੁਝ ਹਿਕ ਉਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਤੋਰੇ ਦੀਵਾ ਨਾਮੁ ਤੋਰੇ ਬਤੀ ਨਾਮੁ ਤੋਰੇ ਤੇਲੁ ਲੇ ਮਹਿ ਪਸਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਤੋਰੇ ਕੀ
 ਜੋਤਿ ਲਗਾਈ ਭਾਇ ਚਿਉ ਜੀ ਅਰੋ ਭਵਨ ਸਗਲਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਤੋਰੇ ਤਗ ਨਾਮੁ ਫੁਲ ਮਾਲਾ ਭਾਰ ਅਠਾਰ
 ਸਗਲ ਜੁਠਾਰੇ ॥ ਤੋਰੇ ਕੀ ਆਤੁ ਸੁਹਿਕਿ ਆਮਰ ਪਇ ਨਾਮੁ ਤੋਰੇ ਤੁਹੀ ਚਵਰ ਢੋਲਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਦਸ ਅਠਾਰ
 ਅਠ ਸਰੋ ਚਾਰੇ ਖਾਲੀ ਇਹੈ ਵਰਚਾਇ ਹੈ ਸਗਲ ਸਿਰਗੇ ॥ ਕਹੈ ਰਵਿ ਦਸੁ ਨਾਮੁ ਤੋਰੇ ਮਾਰਤੀ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਹੋਰ
 ਰਿਭੋਗ ਤੁਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਲੀ ਤਿਲੋਚਨ ॥ ਚ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਨਾਗਇਲਾਨਿ ਦਸਿ ਭੂਲੀ ਗਵਾ ਕੀ ॥ ਦੁਕਿ ਤੁਸੁ ਕ੍ਰਿਤੁ ਥਾਰੇ ਕਰਮੁਰੀ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਸਿੰਕਰਾ ਮਸਤ ਕਿ ਬਸਤ
 ਸੁਰਸਰੀ ਇਸਨਾਗੇ ॥ ਕੁਲ ਜਨਮ ਪੈ ਮਿਲਿ ਚਿਨਾਗਰ ਪਾਨਗੇ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਲੰਕ ਮਠੀ ਟਸਿਰੀ ॥ ੧ ॥ ਬਿਸੁ
 ਕਾਦੀ ਪਕੁ ਸੁਮੀਤ ਚੇਰੇ ਸੁਆਰਥੀ ਪੰਥੀ ਗਇ ਗੁਰੁ ਤਾ ਚੇਖਾ ॥ ਪਵਾ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਅਰੁ ਦਾ ਪਿੰਗੁ ਲਾਗੀ ॥
 ੨ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਤਿ ਕਹਰਤਾ ਤਿਭਵਨ ਨਾਥੁਰੀ ॥ ਤੀਰਥਿ ਤੀਰਥਿ ਕੁਮਤ ਲੈ ਨ ਪਾਰੁਰੀ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਪ
 ਲੁ ਮਠੀ ਟਸਿਰੀ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਸੀ ਅਪੇਨ ਲਾਛਿ ਮੀ ਕਲਪਾਤਿ ਰਸਿ ਖਰਿ ਸੁਨਾਗਰਨ ਦੀ ਚੇਨਾ ਥੀ ॥ ਕਰਮ ਕ
 ਰਿਖ ਰੁਮਠੀ ਟਸਿਰੀ ॥ ੪ ॥ ਦਾਧੀ ਲੇਲੀ ਕਾਗੁ ਉਪਵੀਲੇਰ ਵਲ ਬਲੁ ਸਾਇ ਬਿਜਲੇ ਆਇ ਤੇ ਖੀਲੇ ਹਰੀ ॥
 ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਛੁ ਉਦੀ ਮਠੀ ਟਸਿਰੀ ॥ ੫ ॥ ਪੁਰਖ ਲੇ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਮੁ ਨ ਮਿਟੈ ਗੈ ਘਰੇ ਹਰਿ ਤਾ ਚੇ ਮਹਿ ਜਾਪੀ ਅਲੇ
 ਗਮ ਚੇਨਾ ਮੀ ॥ ਬਦਤਿ ਤਿਲੋਚਨ ਰਾਮ ਜੀ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਸੀ ਸੈਲੁ ॥ ਧੁਪ ਦੀ ਪਾਘਿਤ ਸਾਜਿ ਮਾਰਤੀ ॥
 ਵਾਰਨੇ ਜਾਇ ਕਮਲਾ ਪਤੀ ॥ ੧ ॥ ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ॥ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਰਾਜਾ ਮਗਾਇਕੋ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਉਤਮ
 ਦੀ ਅਗਨਿ ਰਮਲ ਬਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਮਲਾ ਪਤੀ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮਾ ਭਗਤਿ ਰਾਮ ਨੈਦੁ ਜਨੈ ॥ ਪੁਰਨ ਪਰਮਾ
 ਨੈਦੁ ਬਖਾਨੈ ॥ ੩ ॥ ਮਦਨ ਮੂਰਤਿ ਭੈ ਤਾਰੇ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ ਸੈਨੁ ਭਲੈ ਭ ਰੁਪ ਰਮਾਨੈਦੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਪੀਪਾ ॥
 ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਕਾਂਇ ਚਿ ਦੇਵ ਕਾਇ ਅਉ ਦੇਵਲ ਕਾਇ ਅਉ ਜੀਗਮ ਜਾਤੀ ॥ ਕਾਇ ਅਉ ਧੁਪ ਦੀ ਪਨਈ ਬੇਢਾ
 ਕਾਇ ਅਉ ਪੁਜ ਉਪਤੀ ॥ ੧ ॥ ਕਾਂਇ ਆਬਹੁ ਖੰਡੇ ਜ ਤੇਨ ਵਨਿ ਪਿਪਾਈ ॥ ਨ ਕਛੁ ਆਇ ਬੇਨ ਕਛੁ ਜਾਇ
 ਬੇਰਾ ਮਕੀ ਦੁਹਾਈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਜੋ ਬਹਮੰਚੇ ਸੇਈ ਪੰਚੇ ਜੋ ਖੈ ਜੋ ਪਵੈ ॥ ਪੀਪਾ ਪਲਵੈ ਪਰਮਤ ਤੁਹੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ
 ਇਲਖਵੈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਪੀਨਾ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਗੋਪਾਲ ਤੇਰਾ ਮਾਰਤਾ ॥ ਜੋ ਜਨ ਤੁਮਰੇ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਤੇ ਤਿਰਕੇ
 १ ६ ਜਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਾਜ ਸਵਾਰਤਾ ਰਹਿ ਚਿੰਤਾ ਲਿਸੀ ਪਾਸ ਗਇਓ ਚਿੰਤਾ ਮਰਾ ਖੁਸੀ ਕਰੈ ਨਿਤ ਜੀ ਚਿੰਤਾ ਪਨੀ ਅਛਾ ਦੁਨੀ ਕਾ ਅ ੩੧੫
 ਨਾਜੁ ਮਗਿ ਸਤ ਸੀ ਕਾ ॥ ੧ ॥ ਗਉ ਭੈ ਸਮਗਿ ਲਾਵੇਰੀ ॥ ਇਕਤਾ ਜਨਿ ਤੁਰੈ ਚੰਗੇਰੀ ॥ ਪਰ ਕੀਰੀ ਹਨਿ ਚੰਗੀ
 ॥ ਜਨੁ ਪਿਨਾ ਲੇਵੈ ਮੰਗੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

ਭਗੁ ਜੈ ਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੮
 ਚਉ ਪਦੇ ਪੁ ੧

੧੮ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਮਕਾ
 ਲਾਮੁ ਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੇਰੈ ਪੀ ਮੇਰੈ ਰਤ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਸਿਆ ਗੁਰਿ ਹਾਥੁ ਪਰਿ ਚਿ ਮੇਰੈ ਮਾਥਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾ ਬਿਖਵਖ ਉਤਰੇ ਗੁ
 ਰਿਨਾਮੁ ਦਿ ਚਿ ਰਿਨੁ ਲਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਅਰਥਾ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰੜਾਇ ਆ ਬਿਨੁ ਨਾ
 ਵੈ ਸੀਵਨੁ ਬਿਰਥਾ ॥ ਰਹਾ ਚਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖ ਭਏ ਹੈ ਮਨ ਮੁਖ ਤੇ ਮੋਹ ਮਾਇ ਅਨਿਤ ਫਾਥਾ ॥ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਸੇਵੇ
 ਕ ਬਝੁ ਤਿਨ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਥਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵੇ ਤਿਨ ਸਫਲੇ ਚਿ ਜਨਮੁ ਜਨਾਥਾ ॥ ਮੇਕ ਉ
 ਕੀ ਜੈ ਦਸੁ ਦਸ ਦਸਨ ਕੇ ਹਰਿ ਦਇਆ ਪਰਿ ਜਰੀ ਨਾਥਾ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਅੰਧੁ ਲੋਗੀ ਅਨਹੀਨ ਅਗੀ ਅਨੀਕਿ
 ਉਚਾਲ ਹਮ ਗਰੀ ਪੰਥਾ ॥ ਹਮ ਅੰਧੁ ਲੋਕ ਉਗਰ ਅੰਧੁ ਦੀ ਜੈ ਜਨਨ ਸਕ ਚਲਹੀ ਮਲੀਥਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਜੈ ਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੮
 ਹੀ ਗਲਾ ਲਾ ਅਮੋਲ ਕੁੰਭੈ ਭਗੀ ਬਿਨੁ ਗਾਹ ਕਮੀ ਕਾ ਕਾਥਾ ॥ ਰਤਨ ਗਾਹ ਕੁਰੁ ਰੁਸਾ ਪੁਦੇਖਿ ਚਿਤ ਬਰਤਨੁ ਬਿਕਸੇ
 ਲਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਗੁਪਤ ਹੋਰਿ ਰਾਖਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਿਮਿਲਾਇ ਚਿ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਮੇਰੀ ਰੁਪ
 ਰਾਖਾ ॥ ਰਹਾ ਚਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕੇ ਟੀ ਅਗੀ ਅਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਤਿਨ ਪਰਿ ਰਤਨੁ ਲਾਥਾ ॥ ਭੇਉ ਝੁਜਿ ਭਗੀ ਮਮੁ ਏ ਗਵਾਰੀ ਮਾਇ
 ਅਭੁਇ ਅੰਗ ਬਿਖੁ ਚਾਥਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਮੇਲੁ ਜਨਨੀ ਕੇ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਸਗਲਿ ਹਮ ਰਾਖਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰਗੀ
 ਕਰੁ ਕਰੁ ਪੁਤ੍ਰੁ ਅਮੀ ਹਮ ਪਰੇ ਭਾਗੀ ਤੁਮ ਪਾਥਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹ ਵਾਕਿ ਅਗੁਲਾ ਅਖਿ ਵਖਲਾਹੁ ਤੁਮ ਵਡਾ ਮਗ

ਮਵਤੁਪੁਰਖਾ ਜਨਨਤਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ ਪਾਖਲੁ ਰੂਪਤਹਰਿਗਥਾ॥੧॥ ੨॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੮
 ਹਮਬਾਰਿਕਕਛੁ ਅਨਜਨਹਗਤਿਮਿਤਿਤੇਰੇਮੁਖਮੁਗਧਇਅਨਾ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਕੀਜੈਸਤਿਉਤਮ
 ਕਰਿਯੀਜੈਮੁਗਪੁਸਿਆਨਾ॥੧॥ਮੇਰਮਨੁਅਲਸੀਅਉਘਲਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਅਨੀਮਲਾਇਚਿਗੁਰਸਾਧੂਮਿ
 ਲਿਸਾਪੁਕਪਟਖੁਲਾਨਾ॥ਹਰਚਿ॥ਗੁਰੀਖਨੀਖਨੁਪੀਤਿਲਗਾਵਹੁਮੇਰੀਅਰੈਮੇਰੇਪੀਤਮਨਮੁਪਰਨਾ॥ਬਿਨੁਨ
 ਵੈਮਰਿਜਾਈਐਮੇਰੇਠਕੁਰਜਿਉਅਮਲੀਅਮਲਿਲੁਭਨਾ॥੨॥ਜਿਨਮਨਿਪੀਤਿਲਗੀਹਰਿਕੇਰੀਤਿਨਪੁਰਿ
 ਭਾਗਪੁਰਨਾ॥ਤਿਨਹਮਚਰਨਸੇਵਹਖਿਨੁਖਨੁਜਿਨਹਰਿਮੀਠਲਗਨਾ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਮੇਰੇਠਕੁਰਿ
 ਜਨੁਬਿਛੁਰਿਆਚਿਰੀਮਿਲਨਾ॥ਪਨੁਪਨੁਸਤਿਗੁਰਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਜਨੁਨਕੁਤਿਸੁਕੁਰਬਨਾ॥੪॥
 ੩॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੮ ਸਤਿਗੁਰਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਵਰਪਾਇਆਹਰਿਗਸਕਿਰਸਕਿਫਲਲਾਗਿਬਾ॥ਮਾਇਆਕੂਇ
 ਅੰਗਗਸਿਚਿਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਬਚਨੀਬਿਨੁਹਰਿਕਾਢਿਬਾ॥੧॥ਮੇਰਮਨੁਗਮਨਾਮਗਸਿਲਾਗਿਬਾ॥ਹਰਿਕੀਏ
 ਪਤਿਤਪਵਿਤ੍ਰਮਿਲਿਸਾਪਗੁਰਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਬਾ॥ਹਰਚਿ॥ਪਨੁਪਨੁਵਡਭਾਗੀਮਲਿਚਿਗੁਰਸਾਧੂਮਿ
 ਲਿਸਾਪੁਲਿਵਉਨਮਨਿਲਾਗਿਬਾ॥੨॥ਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝੀਸਤਿਪਈਹਰਿਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਗੁਨਗਾਇਬਾ॥
 ੩॥ਤਿਨਕੇਭਾਗਖੀਨਪੁਰਿਪਾਏਜਿਨਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਨਪਾਇਕਾ॥ਤੇਦੂਜੈਭਾਇਪਵਹਿਕਭਜੇਨੀਸਭੁ
 ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਤਿਨਜਾਇਬਾ॥੪॥ਹਰਿਦੇਹੁਬਿਮਲਮਤਿਗੁਰਸਾਧਪਗਸੇਵਹਹਮਹਰਿਮੀਠਲਗਾਇਬਾ॥
 ਜਨੁਨਕੁਰੇਲਸਾਧਪਗਮਗੈਹਰਿਹੋਇਦਇਆਲੁਦਿਵਾਇਬਾ॥੫॥੬॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੮
 ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਬਸਿਚਿਤਿਨਮਾਤਕੀਜੈਹਰਿਬਾਣਾ॥ਤਿਨਸੁਵੀਦੇਹਫਿਰਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਚਿਏਖਿਖਿਖ
 ਪਿਮੁਏਕਗਾਣਾ॥੧॥ਮੇਰਮਨਜਪਿਰਮਨਮੁਹਰਿਮਾਣਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪਤਿਧਾਰੀਗੁਰਗਿਆਨੁਦੀ
 ਚਿਮਨੁਸਮਾਣਾ॥ਹਰਚਿ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਕਲਜੁਰੇਪਦੁਉਤਮੁਹਰਿਪਈਐਸਤਿਗੁਰਮਾਣਾ॥ਹਉਬਲਿਹਰਿ
 ਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਜਿਨਿਗੁਪਤਨਮੁਪਗਾਣਾ॥੨॥ਦਰਸਨੁਸਾਧਮਿਲਿਚਿਵਡਭਾਗੀਸਭਿਕਿਲਾਖਿਖਗ
 ਏਗਵਾਣਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸਾਧੁਪਾਇਆਵਡਦਲਾਹਰਿਕੀਏਬਹੁਗੁਲਸਾਣਾ॥੩॥ਜਿਨਕਏਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀ
 ਜਗਜੀਵਨਿਹਰਿਉਰਿਪਾਰਿਚਿਮਨਮਾਣਾ॥ਪਰਮਗਾਇਦਰਿਕਾਰਦਫਰੇਜਨਨਕਲੇਖਾਸਮਾਣਾ॥੪॥
 ੫॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੮ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਪਈਵਡਭਾਗੀਮਨੁਚਲਤੇਭਉਚਿਮਿਛੁੜਾ॥ਅਨੁਤ
 ਪੁਨਿਵਜਹਿਨਿਚਵਾਜੇਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਧਰਗਸਿਲੀੜਾ॥੧॥ਮੇਰਮਨਜਪਿਰਮਨਮੁਹਰਿਕੁੜਾ॥ਮੇਰਮਨਿਤ
 ਨਿਪੀਤਿਲਗਈਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਮਿਲਿਚਿਲਾਇਝੁਪੀੜਾ॥ਹਰਚਿ॥ਸਕਤਬੰਧਭਏਏਮਾਇਆਬਿਖੁਸੈਚ

ਹਿਲਾਇ ਜ ਕੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਅਰਥਿ ਖਰਚਿ ਨਹ ਸਾ ਕਹਿ ਜਮ ਕਲੁ ਸਹ ਹਿ ਸਿਰਿ ਪੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਸਰੀ
ਰੁਲ ਗਾਇ ਅਗੁਰ ਸਾਧੁ ਬਹੁ ਸਰਪਾਲਾਇ ਮੁਖਿ ਪੂਤਾ ॥ ਹਲਾਤਿ ਪਲਾਤਿ ਹਰਿ ਸੇਭਾ ਵਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਮਨਿ ਰੂਤਾ ॥
੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ਸਾਧੁ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਕੀਤਾ ॥ ਜਨ ਨਨ ਕ ਪੀਤਿ ਲਗੀ ਪਗ ਸਾਧ ਗੁਰੀ ਮਾਇ ਸਾਧੁ
ਪਾਖਾਣੁ ਹਰਿ ਚਿਮਰੁ ਪੂਤਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਰਾਗੁ ਜੈਤ ਸਗੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਗਾ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਵਖੁ ਮਿਟੈ ਹਮਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲ ਵਹੁ
ਗੁਰੀ ਮਾਇ ਮੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾ ਵਹੁ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਧਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਣਾ ਵਹੁ ਗੁਰੀ ਮਾਇ ਮੈ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਮਧੁ ਸੁਦਨ ਹਰਿ ਮਧੋ ਪਾਨਾ ਮੈ ਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਮੀਠਲ ਗਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁ
ਖ ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰ ਨਨ ਕ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ੪ ॥
੧ ॥ ੧ ॥ ਜੈਤ ਸਗੀ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਗਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਲੈਲਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤ
ਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾ ਵਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਮਾਰਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਲਾਪੀਆਗਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਦਾ ਗੁ
ਦਗਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਪੂਰਿ ਪਵਹੁ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਿ ਉਮਾਰਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਅਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਗਾ ॥
ਸੁਦਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਾਮੁ ਲੈਲਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰੀ ਮਾਇ ਮੈ ਉਮਾਰਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ
ਜਸੁ ਅਗਮ ਅਥਾਤਾ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਾਵਾਗਾ ॥ ਮੇਕ ਉਪਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਿਲੀ ਮੈ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਹਰਿ ਨਨ ਕ ਭਗਤਿ
ਉਮਾਰਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਜੈਤ ਸਗੀ ਮਹਲਾ ੪ ਗਸਿਰ ਸਿਰ ਮੁਰਸਾਣੁ ਸਲਾਗਾ ॥ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਭੀਨਾ ਲੈਲਾਗਾ
ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਭਗਤਿ ਉਮਾਰਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਲਗੇ ਵਿੰਦ ਜਪਾਗਾ ॥ ਮਨੁ
ਤਨੁ ਜੀਤਿ ਸਥ ਦਲੈਲਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਪੰਚ ਦੂਤ ਵਸਿਅ ਵਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਉਮਾਰਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਇ ਸਦ ਲੈਲਾਗਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਮਧੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਮਾਰਾ
ਮਾ ॥ ੩ ॥ ਜੀਪਿ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪ ਉਮਨ ਮਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗੀ ਨਾਥੁ ਜਾਗੀਲਾਗਾ ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਵਡੇ ਠਕੁਰ ਪਭ ਮੇਰੇ ਜਪਿ
ਨਨ ਕ ਭਗਤਿ ਉਮਾਰਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੯ ॥ ਜੈਤ ਸਗੀ ਮਹਲਾ ੪ ਅਪੇ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਜੁਗਾਗਾ ॥ ਅਪੇ ਨਿਰ
ਭਉ ਤਰੀਲਾਗਾ ॥ ਅਪੇ ਹੀ ਅਪਿ ਅਪਿ ਵਰਤੈ ਅਪੇ ਨੀਮਿ ਉਮਾਰਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਅਪੇ ਦੀਪ ਲੋਅ ਦੀਪਾਗਾ ॥ ਅਪੇ ਸ
ਤਿ ਗੁਰੁ ਸਮੁਦ ਮਥਾਗਾ ॥ ਅਪੇ ਮਥਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢਾਏ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਉਮਾਰਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਮਿਲਿ ਗੁ
ਦਗਾਵਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿਲਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੀ ਮਨਿ ਭਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਮਾਰਾਗਾ ॥

੨॥ ਅਪੇਵ ਰੂਦਾ ਲਾ ਵਰਸਾ ਯਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾ ਯਾ ਯਰਿ ਯਰਿ ਦਾ ਤਿਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵੈ ਗੁਲ ਨਨਕਰ
 ਮੁਢਿ ਮਾਹਰਾਮਾ ॥ ੧॥ ੧੦॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਃ ੪ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਤਿਸੀ ਗਿ ਗੁਰਾ ਯਾ ਪੁੰਜੀ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਵੇਸਾ ਯਾ ਯਰਿ ਯਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਮਧੁ ਸੁਦਨ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਉਮਾਹਰਾਮਾ ॥ ੧॥ ਯਰਿ ਗੁਲਾ ਬਾਦੀ ਸਵਦਿ ਸੁਲਾ
 ਯਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿ ਗੁਰੀ ਮਲਾ ਯਾ ਗੁਲਗਾ ਵਹ ਗੁਲਾ ਚੋਲਾ ਚਾਲੀ ਯਰਿ ਗੁਲਾ ਜਪਿ ਉਮਾਹਰਾਮਾ ॥ ੨॥ ਸਭਿ
 ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਜਗ ਪੁੰਨ ਤੇ ਲਾ ਯਾ ਯਰਿ ਯਰਿ ਨਮਨ ਪੁਜਾਹਿ ਪੁਜਾ ਯਾ ਯਰਿ ਯਰਿ ਅਤੁਲ ਤੇ ਲਾ ਅਤਿਭਾਗੀ ਗੁਰਮ
 ਤਿ ਜਪਿ ਉਮਾਹਰਾਮਾ ॥ ੩॥ ਸਭਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਯਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾ ਯਾ ਕਿਲਾ ਵਿਖੈ ਲਾਪਾ ਪਧੇਵਾ ਯਾ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲੇਹ
 ਹੁਜਨ ਉਪਰਿ ਦੇਹੁ ਨਨਕਰ ਮੁਢਿ ਮਾਹਰਾਮਾ ॥ ੧॥ ੫॥ ੧੧॥

੧ ਚ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੂ ਜੈਤਸਰੀ ਮਃ ੫ ਪੁਰ ੩ ਕੇਈ ਜਨੈ ਕਵਨ ਈਹ ਜਾਗੀ ਮੀਤਾ ਜਿ ਸੁਹੇਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਸੇਈ ਬਿਧਿ ਬੁ
 ਝੈਤ ਕੀ ਨਿਗਲ ਗੀਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਾਇ ਸਟ ਮੀਤ ਅਰੁ ਭਾਈ ॥ ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਕੇ
 ਮਿਲੇ ਸੇ ਜੋਗੀ ਅੰਤ ਹਿ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ॥ ੧॥ ਮੁਕਤਿ ਮਾਲਕ ਨਿਕਲਾ ਲਹੀ ਰਾਮ ਨਰੈ ਜਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ਕਰ
 ਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਵਧਾਰਿਤ ਮਹਿ ਸੋਚੇ ਖੁਨ ਪਾਇਆ ॥ ੨॥ ਹਸਤਿ ਰਥ ਅਸ੍ਵ ਪਵਨ ਤੇਜ ਪਲੀਭੁ ਮਨ ਚਤੁਰੀ ਗਾ ॥ ਸਿ
 ਗਿ ਨ ਚਾਲਿ ਗਿਏ ਨ ਮਹਿ ਕਛੁ ਮੈ ਉਠਿ ਸਿਧਾਇ ਚਿਨੰਗਾ ॥ ੩॥ ਯਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਪਿਅਪੀਤ ਮਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤ ਕੈ ਯਰਿ ਯਰਿ
 ਗਾਈਐ ॥ ਨਨਕ ਈਹ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਉਜਲ ਸੀਗਿ ਸੰਤ ਕੈ ਪਾਈਐ ॥ ੪॥ ੧॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਃ ੫
 ਦੁਪਦੇ ਪੁਰ ੩ ਦੇਹੁ ਸੇ ਦੇਸੇ ਰੋਕਹੀ ਅਉ ਪਿਅਕਹੀ ਅਉ ॥ ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੁਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਸੁਯਾਗ
 ਨਿਸਹੀ ਅਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਕਹ ਤੇ ਸਭ ਬਹਾਰਿ ਬਹਾਰਿ ਕੇਕਹ ਤੇ ਸਭ ਮਹੀ ਅਉ ॥ ਬਰਨੁ ਨ ਦੀਸੈ ਚਿਹਨੁ ਨ ਲਾਖੀ
 ਐ ਸੁਯਾਗ ਨਿਸਾ ਤਿ ਬੁਝਹੀ ਅਉ ॥ ੧॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਅਲਾਪਹੀ ਅਉ ॥ ਨਨਕੁ ਕਹਤ
 ਸੁਨਹੇ ਹੋਲੇ ਗਾ ਸੰਤ ਰਸਨ ਕੋ ਬਸਹੀ ਅਉ ॥ ੨॥ ੧॥ ੨॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਃ ੫ ਧੀਰ ਉਸੁਨਿ ਧੀਰ ਉਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਪਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਰਪਉ ਨੀਰ ਉਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਨੀਰਉ ॥ ੧॥ ਬੇਸੁ ਮਾਰ ਬੇਅੰਤੁ ਬਰਦਾਤਾ ਮ
 ਨਹਿ ਗਹੀਰਉ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥ ੨॥ ਜੋ ਚਹਉ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਵਉ ॥ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਪੁਰਉ ਜਪਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥ ੩॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਨਕ ਮਨਿ ਵਾਸਿਆ ॥ ਦੂਖਿ ਨ ਕਥਹੁ ਭੂਰਉ ਬੁਝਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥ ੪॥ ੨॥ ੩॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਃ ੫
 ਲੇੜੀ ਦੜਾਸਾ ਜਨੁ ਮੇਗਾ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੀਗਲ ਗਾਵਹੁ ਨੀਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤਿਸਹਿ ਬਸੇਗਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖਿ ਅਰਾਧਨੁ
 ਦੂਖਿ ਅਰਾਧਨੁ ਬਿਸਰੈ ਨ ਕਾਹੁ ਬੇਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕੋਟਿ ਸੁਰਉ ਜਾਗਾ ਬਿਨੈ ਸੋਭਰ ਮੁਅੰਧੇਗਾ ॥ ੧॥ ਥਾਨਿ ਬਨੈ ਤ

ਰਿਸਤੀਜਾਈਜੋਦੀਸੈਸੋਭੇਗਾਸਿਤਸਿਗਿਪਵੈਜੋਨਨਕਾਤਿਸੁਬਹੁਰਿਨਹੋਈਏਗਾ॥੨॥੩॥ਯੈਤਸਰੀ
 ਮਃ੫ ਦੁਪਦੇਘਰੁ ਅਬਮੈਸੁਖੁਪਇਚਿਗੁਰਮਾਗਿ॥ਤਜੀਸਿਆਨਪਦਿਤਵਿਸਾਰੀਅਹੰਛੋਰਿਚਿਤਿਅਗਿ
 ਰਹਾਚਿ॥ਜਉਦੇਖਉਤਉਸਗਲਮੋਹਿਮੋਹੀਅਉਤਉਸਗਨਿਪਰਿਚਿਗੁਰਭਾਗਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਟਹਲਹਰਿਲਾ
 ਚਿਤਉਜਮਿਛੋਰੀਮੋਹੀਲਾਗਿ॥੧॥ਤਰਿਅਉਸਾਗੁਪਵਕਕੋਜਉਸੰਤਭੇਟੇਵਡਭਾਗਿ॥ਜਨਨਨਕਸਰ
 ਬਸੁਖਪਏਮੋਹੋਰਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਗਿ॥੨॥੧॥੫॥ਯੈਤਸਰੀਮਃ੫ ਮਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰਪਿਆਨੁਪਗਾਦਿਵਿ
 ਚਿਗਿਆਨੁਮੰਤੁਹਰਿਨਮਾਪੁਰਜੀਉਮਾਇਅਕਰਾ॥ਰਹਾਚਿ॥ਕਾਲਜਾਲਾਅਰੁਮਾਜੀਜਾਲਾਛੁਟਕੇਜਮਹਿਤ
 ਗਾਆਇਚਿਦੁਖਹਲਸਰਲਕਰੁਲਾਪਤਿਗਹਿਚਿਚਰਨਆਸਗਾ॥੧॥ਨਵਹੁਪਭਇਚਿਸਾਧਸੰਗੁਭਵਨਿਧਿ
 ਪਰਿਪਗਾਅਪਿਉਪੀਚਿਗਤੁਥੀਚਿਗੁਰਮਾਕਹੁਨਨਕਅਜਰੁਜਗਾ॥੨॥੨॥੬॥ਯੈਤਸਰੀਮਃ੫
 ਜਾਕਉਭਏਗੋਵਿੰਦਸਹਈ॥ਸੁਖਸਾਜਅਨੰਦਸਗਲਸਿਉਵਾਕਉਬਿਆਧਿਨਕਾਈ॥ਰਹਾਚਿ॥ਦੀਸਹਿਸਬ
 ਸਿਗਿਰਹਹਿਅਯੋਪਾਨਹਵਿਅਪੈਉਨਮਾਈ॥ਏਕੈਰਗਿਤਤਕੇਥੇਭੇਸਤਿਗੁਰਤੇਬੁਧਿਪਈ॥੧॥ਦਾਇਆਮਾਇਆ
 ਕਿਰਪਾਠਕੁਰਕੀਸੇਈਸੰਤਸੁਭਈ॥ਤਿਨਕੈਸਿਗਿਨਨਕਨਿਸਤਰੀਮੈਜਿਨਰਸਿਗਸਿਹਰਿਗੁਨਗਾਈ॥੨॥੩॥੧॥
 ਯੈਤਸਰੀਮਃ੫ ਗੋਬਿੰਦਜੀਵਨਪ੍ਰਸਾਦਨਹੁਪਾਅਗਿਆਨਮੋਹਮਗਨਮਾਪੁਨੀਅੰਧੀਅਰੇਮਹਿਦੀਪਾਰਹਾਚਿ॥ਸ
 ਛਲਦਰਸਨੁਤਮਾਪੁਤਪੀਤਮਚਰਨਕਮਲਾਅਨੁਪਾਅਨਿਕਥਾਰਕਰਉਤਿਤਬੰਦਨਮਨਹਿਚਰੁਵਉਧੁ
 ਪਾ॥੧॥ਗਠਿਪਰਿਚਿਤਮੈਪੁਰੁਵਅਰੈਦਿਕੁਕਰਿਗਹੀਤਮਾਗੀਲੁਕਾਕਾਛਿਯੇਹੁਨਨਕਅਪੁਨੇਕਉਸੰਸਾ
 ਗਵਕਕੇਕੁਪਾ॥੨॥੪॥੮॥ ਯੈਤਸਰੀਮਃ੫ ਕੋਈਜਨੁਹਰਿਸਿਉਦੇਵੈਜੋਗਿਚਰਨਗਹਉਥਕਉਸੁ
 ਭਰਸਨਾਦੀਜਹਿਪਨਮਕੋਗਿ॥ਰਹਾਚਿ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲਕਰਤਕਿਅਰੋਹਰਿਸਿੰਚੈਸੁਧਾਸਿਜੋਗਿ॥ਇਆਰਸਮ
 ਹਿਮਗਨੁਤੇਤਕਿਰਪਾਭੇਮਗਾਥਿਖਿਆਭੇਭੋਗਿ॥੧॥ਆਇਚਿਸਗਲਿਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਚਿਤਵਉਤਮਰੀ
 ਚਿਗਿ॥ਅਭੈਪਦਦਾਨੁਸਿਮਰਨੁਸੁਆਮੀਕੋਪੁਰਨਨਕਥੰਧਨਛੋਗਿ॥੨॥੫॥੯॥ ਯੈਤਸਰੀਮਃ੫
 ਚਾੜਿਕਚਿਤਵਤਬਰਸਤਮੋਗਾਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁਕਰੁਲਾਪੁਰਧਾਰਹੁਹਰਿਪੇਮਭਗਤਿਕੋਨੇਗਾ॥ਰਹਾਚਿ॥ਅ
 ਨਿਕਸੁਖਚਕਵੀਨੀਚਾਰਤਅਨਦਪੂਰਨਦੇਗਾ॥ਆਨਉਪਵਰਜੀਵਤਮੀਨਾਬਿਨੁਜਲਮਰਨਾਭੇਗਾ॥੧॥
 ਹਮਅਨਥਨਥਹਰਿਸਰਲੀਅਪੁਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਗਾ॥ਚਰਲਕਮਲਾਨਨਭੁਆਰਪੈਤਿਸੁਬਿਨੁਆਨਨਕੇਗਾ॥
 ੨॥੬॥੧੦॥ ਯੈਤਸਰੀਮਃ੫ ਮਨਿਤਨਿਥਸਿਰਹੇਮੇਰੇਪਨਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਧੁਸਿਗਿਭੇਟੇਪੁਰਨਪੁਰਖ
 ਸੁਜਾਨਾ॥ਰਹਾਚਿ॥ਪੇਮਠਗਉਰੀਜਿਨਕਉਪਈਤਿਨਰਸੁਪੀਅਉਭਾਗੀ॥ਤਕੀਕੀਮਾਤਿਕਹਲੁਨਜਾਈਕ

ਵਰਤਿ ਕਵਨਹਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਲਾਇਲਾ ਏਲਾਵੇ ਦਾਸਜਨਮਪੁਨੇਉਧਰੇਉਧਰਨਹਰੇ॥ ਪੁਤ੍ਰਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿ
 ਮਰਿਸੁਖਪਾਇਓਨਕਸਗਦਿਦੁਆਰੇ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੧॥ ਜੈਤਸਰੀਮਃ੫ ਆਏਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮਿਸਰਲੀ॥
 ਉਧਰਦੇਹਅੰਧਭੁਪਤੇਲਾਵਹੁਅਪੁਨੀਚਰਲੀ॥ ਰਹਾਓਗਾਰੀਅਨੁਧਿਅਨੁਕਿਛੁਕਰਮੁਨਜਨਾਨਾਹਿਨਨਿਰਮਲਾ
 ਕਰਲੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਅੰਚਲਿਲਾਵਹੁਬਿਖਮਨਦੀਜਾਇਤਰਲੀ॥ ੧॥ ਸੁਖਸੰਪਤਿਮਾਇਆਰਸਮੀਠੇਇ
 ਹਨਹੀਮਨਮਹਿਧਰਲੀ॥ ਹਰਿਦਰਸਨਾਤ੍ਰਿਪਤਿਨਨਕਦਾਸਪਵਤਹਰਿਨਾਮਰੰਗਅਭਰਲੀ॥ ੨॥ ੮॥ ੧੨॥
 ਜੈਤਸਰੀਮਃ੫ ਹਰਿਜਨਿਸਿਮਰਹੁਹਿਰਦੈਰਮਾ॥ ਹਰਿਜਨਕਉਅਪਦਾਨਿਕਟਿਨਅਵੈਪੂਰਨਦਾਸਕੇਕਾਮਾ॥
 ਰਹਾਓਕਿਟਿਬਿਘਨਾਬਿਨਸਹਿਹਰਿਸੇਵਾਨਿਹਚਲੁਗੋਵਿਦਧਮਾ॥ ਭਗਵੰਤਭਗਤਕਉਭਉਕਿਛੁਨਹੀ
 ਆਦਰਦੇਵਤਜਾਮਾ॥ ੧॥ ਤਾਜਿਗੋਪਾਲਾਅਨਜੋਕਰਲੀਸੋਈਸੋਈਬਿਨਸਤਖਾਮਾ॥ ਚਰਨਕਮਲਹਿਰ
 ਦੈਗਹੁਨਨਕਸੁਖਸਮੁਹਾਬਿਸਰਮਾ॥ ੨॥ ੯॥ ੧੧॥ ੧੩॥ ੨੦॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਛੰਤਘੜ੍ਹੇ ਸਲੋਕੁ
 ਵਰਸਨਪਿਆਸੀਦਿਨਸੁਗਤਿਚਿਤਵਉਅਨਦਿਨੁਨੀਤਾਖੋਲਿਕਪਟਗੁਰਿਮੇਲੀਆਨਨਕਹਰਿਸਿਰੀਸੀ
 ਤਾ॥ ੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਸੁਲਿਯਾਰਹਮਾਰੇਸਜਲਾਇਕਕਰਉਬੇਨੰਤੀਆ॥ ਤਿਸੁਮੇਲਲਾਲਪਿਆਰੇਹਉਫਿ
 ਰਉਬੇਜੰਤੀਆ॥ ਤਿਸੁਦਸਿਪਿਆਰੇਸਿਰੁਪਰੀਉਤਾਗੇਇਕਭੇਗੀਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ ਨੈਨਹਮਾਰੇਪਿਆਰੇਗਰੇ
 ਗੇਗੇਇਕਾਤਿਲੁਭੀਨਾਧੀਰੀਜੈ॥ ਪਭਸਿਉਮਨੁਲੀਨਾਜੇਉਜਲਮੀਰਚਾੜੇਕਾਜੈਵੈਤਿਸੀਤੀਆ॥ ਜਨਨਨ
 ਕਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿਆਸਗਲੀਤਿਖਾਬੁਝੰਤੀਆ॥ ੧॥ ਯਾਰਵੇਪਿਆਰਭੇਸਖੀਆਮੁਕਹੀਨਜੇਹੀਆ॥ ਯਾਰਵੇ
 ਹਿਕਭੂੰਹਿਕਿਚਾਵੈਹਉਕਿਸੁਚੇਤੇਹੀਆ॥ ਹਿਕਭੂੰਹਿਕਿਚਾਵੈਅਨਿਕਪਿਆਰੇਨਿਤਕਰਦੇਭੋਗਾਬਿਯਾਸਾ॥
 ਤਿਨਦੇਖਿਮਨਿਚਾਉਉਠੰਦਾਹਉਕਦਿਪਾਈਗੁਲਤਾਸਾ॥ ਜਿਨੀਮੈਡਾਲਾਉਗੀਝਾਇਆਹਉਤਿਸੁ
 ਆਗੈਮਨੁਰੇਹੀਆ॥ ਨਨਕਕੈਸੁਲਿਯਾਰਹਮਾਰੇਸੁਗਲਿਮੁਦਸਿਰਿਖਾਪਰਕੇਹੀਆ॥ ੨॥ ਯਾਰਵੇਪਿਗੁਆ
 ਪਲਭਲਾਕਿਛੁਨੀਸੀਛੰਦਾ॥ ਯਾਰਵੇਤੈਗਵਿਆਲਾਨੁਮੁਦਸਿਦਸੰਦਾ॥ ਲਾਲਨੁਤੈਪਾਇਆਮਾਪੁਗ
 ਵਾਇਆਜੈਪਨਭਾਗਮਥਲੋ॥ ਬਾਹਪਕਾੜਠਕੁਰਿਹਉਘਿਧੀਗੁਲਅਵਗਲਨਪਛਲੋ॥ ਗੁਲਹਰੁਤੈ
 ਪਾਇਆਠੰਗੁਲਾਉਬਦਾਇਆ॥ ਤਿਸੁਹਭੇਕਿਛੁਸੁੰਦਾ॥ ਜਨਨਨਕਪੈਨਿਸੁਗਲਿਸਾਈ॥ ਜਿਸੁਸੀਰੀਭ
 ਤਰੁਵਸੰਦਾ॥ ੩॥ ਯਾਰਵੇਨਿਤਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਾਮੈਪਾਈ॥ ਵਰੁਯੋਰੀਦਾਮਾਇਆਵਜੀਵਾਧਾਈ॥ ਮਹਮੇਰ

ਲੁਹਰਸੁਖੀਆਪਿਦੁਦਇਆਲੁਸਦਨਵਰੰਗੀਆਵਡਭਾਗਿਪਾਇਆਗੁਗਿਮਿਲਾਇਆਸਾਪਕੈਸਤਸੰਗੀ
ਆਆਸਾਮਨਸਾਸਗਲਪੁਰੀਪੁਆਮੀਕਿਅੰਕੁਮਿਲਾਈਥਿਨਵੀਤਿਨਨਕੁਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਾਮੈਗੁਗਿਮਿਲਿਪਾ
ਈ॥੧॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ਸਲੋਕੁ॥ ਉਚਾਅਗਮਾਮਪਾਰਪ੍ਰਕਥਨੁਨਜ
ਇਅਕਥੁ॥ਨਨਕਪ੍ਰਭਸਰਲਾਗਤੀਗਥਨਕਉਸਮਰਥੁ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਗੁਰੁਰਿਪਭ
ਰੇਗਿਆਕੇਤੇਗਨਉਅਸੀਖਅਵਗਲਮੇਰਿਆਅਸੀਖਅਵਗਲਖਤੇਫੇਰੇਨਿਤਪਤਿਸਦਭੂਲੀਐ॥ਮੇਤ
ਮਗਨਾਥੈਕਗਲਮਾਇਆਤਉਪਸਾਦੀਘੁਲੀਐ॥ਲੂਕਕਰਤਾਥਿਕਰਾਥਿਖਵੇਪ੍ਰਭਨੇਰਹੁਤੇਨੇਗਿਆ
ਥਿਨਵੀਤਿਨਨਕਦਇਆਧਾਰਹੁਕਾਢਿਭਵਜਲਫੇਰਿਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ਨਿਗਤਿਨਪਵੈਅਸੀਖਗੁਲਾ
ਉਚਾਪ੍ਰਭਕਨਉ॥ਨਨਕਕੀਥੇਨੀਤੀਆਮਿਲੈਨਿਥਵੇਥਉ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਦੂਸਰਨਾਹੀਠਉਕਾਪਹਿਜ
ਈਐ॥ਆਠਪਹਰਕਰਜੋਕੋਸੋਪ੍ਰਭੁਪਿਆਈਐ॥ਪਿਆਈਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਅਪੁਨਾਮਨਹਿਚੀਦਿਆਪਈਐ॥
ਤਾਜਿਮਾਨਸੋਹੁਵਿਕਾਰੁਦੂਜਾਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਈਐ॥ਅਗਪਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਭੁਅਗੈਆਪੁਸਗਲੀਮਟਾਈਐ॥
ਥਿਨਵੀਤਿਨਨਕਪ੍ਰਗਿਰਿਪਸਾਚਿਨਾਮਿਸਨਾਈਐ॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ ਰੇਮਨਤਾਕਉਪਿਆਈਐਸਭੁਥਿ
ਪਿਜਾਕੈਭਾਥਿ॥ਰਾਮਨਾਮਪਨੁਸੋਚੀਐਨਨਕਨਿਥੈਸਾਥਿ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਸਾਥੀਅਭਾਪ੍ਰਭੁਏਕਦੂਸਰਨਾਹਿਕੋ
ਇ॥ਥਨਥਨੀਤਗਿਆਪਜਾਥਿਥਲਿਪੁਰਸੋਈ॥ਜਾਥਿਥਥਿਮਹੀਆਥਿਪੁਰਿਗਹਿਆਸਰਬਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਪਨੀ॥
ਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਅੰਤੁਨਾਹੀਥੇਅੰਤਗੁਣਤਾਕੇਕਿਆਗਨੀ॥ਭਜੁਸਗਲਿਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਤਿਸੁਥਿਨਾ
ਅਨਨਾਹਿਕੋਈ॥ਥਿਨਵੀਤਿਨਨਕਦਇਆਧਾਰਹੁਤਿਸੁਪਰਾਪਤਿਨਾਮੁਹੋਈ॥੩॥ਸਲੋਕੁ॥ ਚਿਤਿਜਿ
ਚਿਤਵਿਅੰਸੋਮੈਪਾਇਆ॥ਨਨਕਨਾਮੁਪਿਆਈਸੁਖਸਥਾਇਆ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਅਥਮਨੁਛੁਟਿਗਾਇਆ
ਸਾਪੁਸੰਗਿਮਿਲੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਲਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਗਯੋ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਤਮਿਟੇਕਿਲਾਥਿਖਬੁਝੀ
ਤਪਤਿਅਧਾਰਿਆ॥ਗਹਿਭੁਜਾਈਨੇਦਇਆਕੀਨੇਅਪਨੇਕਰਿਮਾਨਿਆਲੈਅੰਕਿਲਾਏਹਰਿਮਿਲਾਏਕ
ਨਾਮਰਲਾਦੁਖਜਲੋ॥ਥਿਨਵੀਤਿਨਨਕਦਇਆਧਾਰੀਮੋਲਿਯੀਨੇਇਕਪਲੋ॥੪॥੨॥
ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਛੰਤੁ॥ ਪਾਪਾਨੁਸਿਸਾਰੁਗਾਗਥਿਅਟਿਆਕਰਚੇਪਪਅਨੇਕਮਾਇਅਰਿਗ
ਰਟਿਆਲੋਭੋਮੋਹਿਅਭਮਾਨਿਬੁਢੇਮਰਲਾਚੀਤਿਨਾਵਏ॥ਪੁਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਥਿਉਹਰਥਨਿਤਾਏਹਕਰਤ
ਥਿਹਵਏ॥ਪੁਜਦਿਵਸਆਏਲਿਖੇਮਾਏਦੁਖੁਪਰਮਦੂਤਹਡਿਠਿਆ॥ਕਿਰਤਕਰਮਨਮਿਦੈਨਨਕਹ
ਰਿਨਾਮਪਨੁਨਹੀਖਟਿਆ॥੧॥ਉਦਮਕਰਹਿਅਨੇਕਹਰਿਨਾਮੁਨਗਵਹੀ॥ਭਰਮਹਿਜੋਨਿਅਸੀਖਮਰਿਜ

ਨਮਹਿ ਆਵਹੀ॥ ਪਸੁਪੀਸੈਲ ਤਰਵਰਗਲਤ ਕਛੂ ਨ ਆਵਏ॥ ਬੀਜੁ ਬੋਵਸਿ ਭੋਗ ਭੋਗ ਹਿਕੀ ਆਮਪ
 ਲਾਪਵਏ॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਰੰਤਰੁ ਐਪਥੁ ਆਪਿਨ ਭਵਹੀ॥ ਬਿਨਵੀਤਿ ਨ ਕਭਰਮਹਿ ਭਰਮਾਏ ਖਿਨੁ
 ਏਕੁ ਟਿਕਲੁ ਨ ਪਵਹੀ॥ ੨॥ ਜੋ ਬਨੁ ਗਾਇ ਆਬਿ ਤੀਤਿ ਜਰੁ ਮਾਲਿ ਥੈ ਠੀ ਆ॥ ਕਰਕੀ ਪਹਿਸਿ ਰੁਡੇ ਲੈਲ
 ਨ ਡੀਠੀ ਆ॥ ਨਹੈ ਲਦੀ ਸੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨਈ ਸੈ ਛੋਰਿ ਮਾਇਆ ਚਾਲੀ ਆ॥ ਕਹਿਅਨ ਮਨਹਿ ਸਿਰਿਖ ਭਛਾਨ
 ਚਿਜਿ ਨ ਸੀਹੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਾਲੀ ਆ॥ ਸ਼ੀਰ ਮਰੰਗ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ਨਹਿ ਮਖ ਮਨਮਹਿ ਵੂਰੀ ਆ॥ ਬਿਨਵੀਤਿ ਨ
 ਨ ਕੋਟਿ ਕਗਰ ਬਿਨ ਸਬਰਨ ਝੂਠੀ ਆ॥ ੩॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਲਾਏ ਨ ਕੁਆਇ ਆ॥ ਦੁਤ ਭੁਭੈ ਸੀ
 ਸਰੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿਤਰਾਇ ਆ॥ ਮਾਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਭਜੇ ਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀਤਾਰੀ ਆ॥ ਹਰਿ ਮਾਨਿ ਲੀਏ ਨਾਮ ਦੈ
 ਏ ਅਵਤੁ ਕਛੂ ਨ ਬੀਚਾਰੀ ਆ॥ ਗੁਲ ਨਿਧਾਨ ਅਪਾਰ ਠਾਕੁਰ ਮਨਿ ਲੋੜੀ ਦਾਪਾਇ ਆ॥ ਬਿਨਵੀਤਿ ਨ ਕੁਸਦਾ
 ਰਿਪ ਭੋਗਿ ਨ ਭੁਭੇ ਜਨੁ ਖਾਇ ਆ॥ ੪॥ ੩॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਜੈਤ ਸਰੀਕੀ ਵਾਰੰ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫

ਆਦਿ ਪੂਰਨ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਅੰਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਗਾ ਸਿਮਰੀਤਿ ਸਿਤ ਸਰਬ ਤਰਮਲੀ ਨ ਕ ਅਪੁਨਾ ਸਨ
 ਜਗਦੀਸੁਰਗ॥ ੧॥ ਚ ਖਲਾ ਮਃ ੫ ਪੇਖਨ ਸੁਨਨ ਸੁਨ ਵੇਰੇ ਮਨਮਹਿ ਦ੍ਰਵੀ ਐਸਾ ਦਾ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿ ਚਿ ਸਰਬ
 ਤ੍ਰੈ ਨ ਕਹਾਰੀ ਰੀਗੀ ਗਾਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈ ਐ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ॥ ਕਰਲ ਕਾਰਲ
 ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁਭੇਈ॥ ਬਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਏਥਾ ਪਦਾਤਿ ਸੁ ਬਿਨੁ ਨ ਹੋ ਕੋਈ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰ ਰਪਤਾਲ ਦੀਪਰ
 ਵਿਅਸਭਲੇਈ॥ ਜਿ ਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝ ਸੀ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਸੋਈ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਰਚੀਤਿ ਜੀਅਰ
 ਚਨਾਮ ਤਗਰਭ ਅਸਥਾਪਨੀ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰੀਤਿ ਨ ਕ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਨਾ ਬਿਨਾਸਨੀ॥ ੧॥ ਚ ਖਲਾ ਮਃ ੫
 ਮੁਖੁ ਤਲੈ ਪੈਰ ਉਪਰੇ ਵਸੈ ਦੋ ਕੁਠ ਥਕੈ ਥਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਧ ਲੀ॥ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰਿ ਚਿਉ ਪਗਹਿ ਜਿਸ ਦੈ ਨਾਈ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਰਕਤਾ ਬਿੰਦੁ ਕਰਿ ਨਿਮਿਅ ਅਗਨਿ ਉਦਗ ਮਝਾਗਿ॥ ਇਰਧ ਮੁਖੁ ਕੁਚੀਲਾ ਬਿਕਲੁ ਨਗ ਕਿਯੋਗਿ॥
 ਗੁਬਾਰਿ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੂ ਨ ਜਲਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਗਧਾਗਿ॥ ਬਿਖ ਮਥਾਨੁ ਜਿ ਨਿਗਖਾ ਅਤਿ ਸੁਤਿ ਲੁਨ
 ਵਿਸਾਗਿ॥ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਸਰਤ ਸੁਖੁ ਕਦੇ ਨਾ ਹਿਜਾਸਹਿ ਜਨ ਮੁਹਾਰਿ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਨ ਵਿਛਾਵਨ ਕਰਲੀਸ

ਰਬਦ ਅਸਾਪੁਰਨਾ ਖੰਡ ਲੀਕਾਓ ਕਠੇ ਸਹਪਤ ਸਿਮਰਿ ਨਨਕਹ ਦੁਰਲਾਗ ॥ ੧ ॥ ਚੁਖਲਾ ॥ ਹਭਿਰੰਗਮਾ
 ਲਹਿ ਜੇ ਸੁਸੰਗਿ ਤੈਸਿ ਉਲਾਈ ਐਨੇਹੁ ॥ ਸੋਸਹੁ ਬੰਦਨ ਵਿਸਰਉ ਨਨਕਾ ਜਿਨਿ ਸੁਦਰੁ ਗਚਿ ਆਦੇਹੁ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਉ ਪਨਤਰੁ ਪਨੁ ਦੀਆ ਦੀਨੇ ਰਸਭੇਗਾ ॥ ਹਿਰਮੰਦਰ ਰਬ ਅਸੁਦੀਏ ਗਚਿ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗਾ ॥ ਸੁਤ ਬਨਿ
 ਤਾਸਾ ਜਨ ਸੇਵਕ ਦੀਏ ਪੁਤ ਦੇਵਨ ਜੋਗਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਆਲਹਿ ਜੀਉ ਵਿਜੋਗਾ ॥ ਸਾਪਸੀਗਿ
 ਹਰਿ ਗੁਲਗਮਹੁ ਬਿਨਸੇ ਸਭਿ ਰੋਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੁਟੰਬ ਜਤਨ ਕਰਲੀਆਇਆ ਅਨੇਕ ਉਦਮਗਾ ॥ ਹਰਿ
 ਭਗਤਿ ਭਾਵਹੀ ਲੀਨ ਨਨਕ ਪੁਤਾ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਪ੍ਰੇਤਤਗਾ ॥ ੧ ॥ ਚੁਖਲਾ ॥ ਤੁਟਵੀਆ ਸਾਪੀਤਿ ਜੋਲਾਈ ਬਿ
 ਅਨਸਿਉ ॥ ਨਨਕ ਸਚੀ ਗੀਤਿ ਸੰਦੇਸੀ ਗਤਿਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਬਿਸਰਤ ਤਨੁ ਭਸਮ ਹੋਇ ਕਰਤ ਸਭਿ
 ਪੇਤਾ ॥ ਖਿਨੁ ਹਿਰਮੰਦਰ ਸਨਦੇ ਵਹੀ ॥ ਜਿਨ ਸਿਉਂ ਹੋਤਾ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਦਰਬੁ ਸੀਚਿ ਆਸੋ ਕਰ ਜਿਕੇਤੁ ਮਜੈਸਾ
 ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਏ ਕਰਮਾਇ ਹੁਖੇਤਾ ॥ ਅਕਿਰਤ ਘਲਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿ ਆਜੈ ਨੀਭ ਰਮੇਤਾ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੋਟਿ ਦਸ
 ਇਸਨਨੀ ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਪਵਿਤਰ ਤਗਾ ॥ ਉਚਰੀਤਿ ਨਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਸਰਬ ਪਾਪਾ ਬਿਮੁਚਤਾ ॥ ੧ ॥ ਚੁਖਲਾ
 ਈਪਲ ਕੀਤੇ ਧੁਪਲਾ ਭੋਗਿ ਦਿਤੀ ਮੁਭਾਗਿ ॥ ਮਨਿ ਵਸਿ ਦਵੇ ਸਦੁ ਸਹੁ ਨਨਕ ਹਭੇ ਰੁਖਵੇ ਉਲਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਕੋਟਿ ਅਘਾਸ ਭਿਨ ਸਹੋਹੇ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਮਨ ਚੰਦੇ ਫਲ ਪਾਈ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਲਗਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ
 ਭੈ ਕਟੀ ਮਹਿ ਨਿਰਚਲ ਸਦੁ ਬਾਇ ॥ ਪੁਰਾ ਬਿਰੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਚਣਕ ਸਮਾਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਤਰਾ ਖਿਲੇਤੁ
 ਨਨਕ ਭਲਿ ਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਿਰਰਚਨਾ ਅਪਾਰੀ ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਸੁਆਦ ਰਸਗਾ ॥ ਕਦੀ ਚਨਹ ਸਿਮਰਿ ਤਿਨ
 ਕਤੇ ਜੀਤਾ ਬਿਸਟਾਕਿ ਮਹਾ ॥ ੧ ॥ ਚੁਖਲਾ ॥ ਚੁਚ ਅਰੰਭ ਰੁਤੁ ਕਿਹੁ ਮੀਝੇ ਮੁਹ ਬਤਿਨੇਹਾ ॥ ਸੋਸਈ ਜੈ ਵਿਸਰੇ ਨਨ
 ਕ ਸੋਤਨੁ ਖੇਹਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਦਰਸੇ ਜਾ ਅਨੇਕ ਸੁਖ ਆਭੇ ਗਲ ਪੁਰੇ ॥ ਗਿਹ ਸੋਇਨ ਚੰਦਨ ਸੁਰੀ ਪਲਾਇ ਮੇਤੀ
 ਹੀਗੇ ਮਨ ਇਛੇ ਸੁਖ ਮਾਲ ਦਾ ਕਿਛੁ ਨਹਿ ਵਿਸੁਰੇ ॥ ਸੋ ਪੁਤਰਿ ਤਿਨ ਆਵਈ ਵਿਸਟਾ ਕੇਕੀਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਨ
 ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਪੀਰੇ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਬਿਰਧੈ ਜੈਤ ਬੈਰਾ ਗੀਦਹ ਦਿਸਹਾ ॥ ਤਿਆ
 ਗੀਤ ਕਪਟ ਰੂਪ ਆਇਆ ਨਨਕ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਸਾਪਸੰਗ ਮਹਾ ॥ ੧ ॥ ਚੁਖਲਾ ॥ ਮਨਿ ਸੰਦੀ ਮੁਖਿ ਉਚਰਵਤਾ ਹਥੇ ਲੋਅ
 ਨਨਕ ਹਭੇ ਅਰੰਭ ਰੂਪ ਜੀਆ ਸੁਲਿਜੀਵਾ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਸਤ ਤੁਟੀ ਝੁਪੜੀ ਚੀਰਸ ਭਿਠਿ
 ਨਾ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿਨਾ ਮਦਰੇ ਉਦਿਅਨ ਝੁਮੰਨਾ ॥ ਮਿੜਨ ਇਠ ਪਨ ਰੂਪ ਹੀਲ ਕਿਛੁ ਸਾਕੁ ਨ ਸਿੰਨਾ ॥ ਰਾਜਾ ਸਗਲੀ ਸਿ
 ਸਟਿਕ ਹਰਿ ਨਾਮਨੁ ਭੋਨਾ ॥ ਤਿਸਕੀ ਪੁੜੀ ਮਨੁ ਉਧੈ ਪੁਛਹੋਇ ਸੁਪਸੰਨਾ ॥ ੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਨਿਕ ਲੀਲਾ ਰਾਜ
 ਰਸ ਰੂਪ ਛੁੜ ਚਮਰਤ ਖਤ ਆਸਨੀ ॥ ਰਚੀਤਿ ਮੁੜ ਅਗੀਅਨ ਅੰਧ ਨਨਕ ਸੁਪਨ ਮਰੇ ਰਬ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥

ਰਖਣਾ। ਸੁਪਨੈ ਭਰਿ ਗੰਮਾਇਆ ਮਿਠਾਯਾ ਗਏ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੁ ਲੀਆ ਸੁੰਦਰਿ ਮਾਇਆ ਯੋਗ। ੨।
 ਪਉੜੀ। ਸੁਪਨੈ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਮੁਰਖਿ ਲਾਇਆ। ਬਿਸਰੈ ਰਾਜ ਰਸ ਭੋਗ ਜਾਗਤ ਭਖਲਾਇਆ। ਆਰਜਾ
 ਗਈ ਵਿਹਾਇ ਪੈਧਾਇਆ। ਪੁਰਨ ਭਟੇਨ ਕਾਮ ਮੋਹਿ ਆਮਾਇਆ। ਕਿਆ ਵੇਚਾਰ ਜੰਤੁ ਜਾਮਾ ਪਿਭੁਲਾਇ
 ਆ। ੧। ਸਲੋਕੁ। ਥਸੀ ਤਿਸ੍ਰ ਗਲੇ ਕਰ ਜਿਤ ਤੇ ਪ੍ਰਵੀਨ ਵਖੰਡਣਾ। ਬਿਸਰੈ ਤਹ ਰਿਧੇ ਪਾਲਨ
 ਨ ਕਤੇ ਪੁਲੀ ਉਦਿਅਨ ਭਰਮ ਲਾਗ। ੨। ਰਖਣਾ। ਕਉ ਤਕ ਕੇਡ ਤਮਾਸਿਆ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵ ਸੁਨਾਉ।
 ਨਾਨਕ ਕੇਰੀ ਨਗ ਬਰਾਬਰੇ ਉਜੜੇ ਸੇਈ ਥਾਉ। ੨। ਪਉੜੀ। ਮਹਾ ਭਇਅਨ ਉਦਿਅਨ ਨਗਰ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ।
 ਸੂ ਅੰਗੀ ਪੈਖਿ ਸਦੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ। ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਠਹਿਰਿ ਦੇਵਾਨਿਆ। ਸਿਰਿਲ ਗਾਜ ਮਰੈ ਤੁਤ
 ਪਰ ਛਾਨਿਆ। ਬਿਨੁ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਠਿਰੈ ਸੈਤਾਨਿਆ। ੯। ਸਲੋਕੁ। ਰਾਜ ਕਪਟੰ ਪੁਕ ਪਟੰ ਪਨ ਕਪਟੰ ਕੁ
 ਲਗਰ ਬਤਾ। ਸੰਚੀਤਿ ਬਿਖਿਆ ਛਲੀ ਛੇਦੰ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਰਿਸੈ ਗਿਨ ਚਾਲਤੇ। ੧। ਰਖਣਾ। ਪੇਖੰ ਦੇਵੇ ਕੇ
 ਭੁਲੁ ਤਮਾਦਿ ਸਮੁਯੋਲਾ। ਅਢੁਨ ਲਹਦੇ ਤੇ ਮੁਲੁ ਨਾਨਕ ਸਾਥਿ ਨ ਜੁਲਾਈ ਮਾਇਆ। ੨। ਪਉੜੀ। ਚਲਾਇ
 ਅਸਾਨਿ ਨ ਚਲੈ ਸੇਕਿਉ ਸੰਜੀਐ। ਤਿਸ ਕ ਕਹੁ ਕਿਅ ਜਤਨੁ ਜਿ ਸਤੇ ਵੰਜੀਐ। ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਕਉ
 ਤਿਪਤਾ ਵੈ ਨ ਮਨੁ ਰੇਜੀਐ। ਪੁਛੁ ਢੋਰਿ ਅਨਲਾਗੈ ਨ ਰਕਿਸ ਮੰਜੀਐ। ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਨਾਨਕ ਭਉ
 ਭੀਜੀਐ। ੧। ਸਲੋਕੁ। ਨਚਰਾ ਜੰਮਿਸਟੰ ਨਚ ਭੋਗਰਾ ਸਮਿਸਟੰ ਨਚ ਮਿਸਟੰ ਸੁਖ ਮਾਇਆ। ਮਿਸਟੰ ਸਾਧਸੰ
 ਗਿਹਰਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਮਿਸਟੰ ਪੁਤ ਦਰਸਨੀ। ੧। ਰਖਣਾ। ਲਗਾਵੈ ਸੇਨੇਹੁ ਮੰਨ ਮਝਾਨੁ ਭਤਿਆ। ਵਿਧੇ ਸ
 ਚਥੇ ਕਿਨਾਨ ਕੀਮ ਠੜਾ ਸੇਪਲੀ। ੨। ਪਉੜੀ। ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਛੂ ਨ ਲਾਗਈ ਭਗਤ ਨ ਕਉ ਜੀਠਾ। ਅਨਾਸੁ ਅ
 ਦਸ ਭਿਠੀ ਕਿਅ ਕਰਿ ਨਿਰਤ ਉਡੀਠਾ। ਅਗਿਆਨੁ ਭਰਮੁ ਦੁਖੁ ਦਇਆ ਗੁਰ ਭਟੇ ਕੀਠਾ। ਚਰਨ ਕਮਲਾਮ
 ਨੁਖੇ ਪਿਆਜਿ ਉਠੰ ਗੁਮ ਜੀਗ। ਜੀਉ ਪਾਲਤਨੁ ਮਨੁ ਪੁਛੁ ਬਿਸੇਸ ਭਿਝੂਠਾ। ੧। ਸਲੋਕੁ। ਤਿਆਕਤ
 ਜਲੰਨਹ ਜੀਵ ਮੀਨੰ ਨਹ ਤਿਆਗਿ ਚਾੜਿ ਕਮੇਘ ਮੰਡਲਾਗ। ਬਾਲ ਥੇਪੈ ਚ ਕੁਰੇ ਕਨਾਟੀ ਅਲਿਖੀ ਪਨ ਕੁਸ
 ਮ ਬਾਸਨਾ। ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਰਚੀਤਿ ਸੰਤਹ ਨਾਨਕ ਆਨਨ ਰਚਤੇ। ੧। ਰਖਣਾ। ਮੁਖੁ ਰੇਖ ਉਪਲਾ ਕਛ
 ਰਿਅਨ ਨ ਰੇਉ ਚਿਤੁ। ਜੀਵ ਲਸਿਗ ਮੁਤਿ ਸੁਪਲੀ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸੇਤਾ ਮਿਤੁ। ੨। ਪਉੜੀ। ਜੀਉ ਮਛਲੀ
 ਬਿਨੁ ਪਾਲੀਐ ਕਿਉ ਜੀਵ ਲੁਪਵੈ। ਬੁੰਦ ਵਿਹੁਲਾ ਚਾੜਿ ਕੇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਤਿਪਤਾਵੈ। ਨਾਦ ਕੁਰੰ ਕਹਿਓ
 ਪਿਆਸ ਨ ਮੁਖ ਉਠਿਯਾਵੈ। ਭਵ ਰੁਲੇ ਭੀ ਬੁਸ ਮਥਾ ਸੁਕਾਇਆ ਪੁਬੰ ਪਾਵੈ। ਚਿਉ ਸੰਤ ਜਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਅਘਾਵੈ। ੧੨। ਸਲੋਕੁ। ਚਿਤ ਵੰਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਨਾ। ਨਗ ਬਿਸਰੈ

ਰੂਪਲਾ। ਸੁਪਨੇ ਗਭਿਰੇ ਗੰਮਾਇਆ ਮਿਠਾ ਲਗਾ ਮੇਰਾ ਨਨਕਰ ਮਾਵਿਹੁਲੀਆ ਸੁੰਦਰਿ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰੁਵਾ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ॥ ਸੁਪਨੇ ਸੇਭੀ ਚਿਤੁ ਮੁਰਖਿ ਲਾਇਆ॥ ਬਿਸਰੇ ਗਾਜਰ ਸਭੇ ਗਾਗਰ ਬਭਖ ਲਾਇਆ॥ ਮਾਰਜਾ
 ਗਈ ਵਿਗਾਇ ਪੈਧਾਇਆ॥ ਪੁਰਨ ਭਏ ਨਕਾ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ॥ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰ ਜੰਤੁ ਜਾਅ ਪਿਭੁ ਲਾਇ
 ਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ॥ ਬਸੰਤਿ ਸ੍ਵਰਗ ਲੋਕਾ ਜਿ ਤਤੇ ਪ੍ਰਵੀਨ ਵਖੰਡ ਲਾਗਾ॥ ਬਿਸਰਿ ਤਹ ਰਿਗੇ ਪਲਾਤਨਾ
 ਨਕਤੇ ਪ੍ਰਦੀਇ ਦਿਅਨ ਭਗਮ ਲਾਗਾ॥ ੧॥ ਰੂਪਲਾ॥ ਕਉ ਤਕ ਕੇ ਰਤ ਮਾਸਿਆ ਚਿਤਿ ਨਾ ਵਸੁਨਾਉ॥
 ਨਨਕ ਕੇ ਹੀ ਨਰਕ ਥਰ ਥਰੇ ਉਨ ਜੁ ਸੇਈ ਥਾਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਹਾ ਭਾਇ ਅਨਉ ਦਿਅਨ ਨਗਰ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ॥
 ਸ੍ਵਰਗੀ ਪੀਖ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਫਿਰਿ ਦੇਵਾਨਿਆ॥ ਸਿਰਿ ਲਗਾ ਜਾਮ ਰੰਗੁ ਤ
 ਪਰਾ ਭਾਨਿਆ॥ ਬਿਨੁ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਫਿਰੈ ਸੈ ਤਾਨਿਆ॥ ੯॥ ਸਲੋਕ॥ ਰਾਜ ਕਪਟੰ ਪੁਕਪਟੰ ਪਨਕਪਟੰ ਕੁ
 ਲਗਰ ਬਤਾ॥ ਸੰਚੀਤੇ ਬਿਖਿਆ ਛਲਾਢਿ ਦੰ ਨਨਕਾ ਬਿਨੁ ਰਿਸੈ ਗਿਨ ਚਾਲਤੇ॥ ੧॥ ਰੂਪਲਾ॥ ਪੇਖੰਦੇ ਵੇਖੈ
 ਭੁਲੁ ਤੁਮਾ ਦਿਸ ਮੁਸੋਲਾ॥ ਅਛੁ ਨ ਲਾਹਦੇ ਨੇ ਭੁਲੁ ਨਨਕ ਸਾਥਿ ਨ ਜੁਲਾਈ ਮਾਇਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਲਾਇ
 ਅਸਾ ਲਿਨ ਚਲੈ ਸੋ ਕਿਉ ਸੰਜੀਐ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕਹੁ ਕਿਅ ਜਤਨੁ ਜਿ ਸਤੇ ਵੰਜੀਐ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਕਿਉ
 ਰਿਪਤ ਵੈ ਨ ਮਨੁ ਰੰਜੀਐ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋੜਿ ਅਨਲਾਗੈ ਨ ਰਿਸ ਮੰਜੀਐ॥ ਹਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਨਨਕ ਭਉ
 ਭੰਜੀਐ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ॥ ਨਚਰਾ ਜੰਮਿ ਸਟੰ ਨਚਭੇ ਗਰਸ ਮਿਸਟੰ ਨਚਮਿਸਟੰ ਸੁਖ ਮਾਇਆ॥ ਮਿਸਟੰ ਸਾਧਸੈ
 ਗਿਹਰਿ ਨਨਕ ਦਾਸ ਮਿਸਟੰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਸਨੀ॥ ੧॥ ਰੂਪਲਾ॥ ਲਗਾ ਸੇਨੇ ਹੁਮੰਤ ਮਝਾ ਧੁਗਤਿਆ॥ ਵੇਖੈ ਸ
 ਚਥੇ ਕਿਨ ਨਕ ਮਿਠਾ ਸੋ ਪਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਨ ਲਾਗਈ ਭਗਤ ਨਕ ਉਜੀਠਾ॥ ਅਨਾ ਸੁਆ
 ਦ ਸਭਿ ਠੀਕਿਅ ਕਰਿ ਨਿਰਤ ਉਡੀਠਾ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਭਗਮੁ ਦੁਖੁ ਕਟਿਅ ਗੁਰ ਭਏ ਬਸੀਠਾ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮ
 ਨੁ ਬੇਧਿਆ ਜਿਉਂ ਗੁਮ ਜੀਠਾ॥ ਜੀਉ ਪਾਲਤਨੁ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸੇਸ ਭਿਝੂਠਾ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ॥ ਤਿਆ ਕਤ
 ਜਲੰਨ ਹੋ ਜੀਵ ਮੀਨੇ ਨਹ ਤਿਆ ਗਿਚਾੜਿ ਕਮੇ ਘਮੰ ਰਲਾਗਾ॥ ਬਾਲ ਬੇਧਿ ਚ ਕੁਠੇ ਕਨਾਟੀਆ ਬਿਪਨ ਕੁਸ
 ਮ ਕਾਸਨਾ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਚੀਤਿ ਸੇਤਹ ਨਨਕਾ ਅਨਨੁ ਚਤੇ॥ ੧॥ ਰੂਪਲਾ॥ ਮੁਖੁ ਰੇਖਾਉ ਪਲਾ ਕਛੁ
 ਤਿਆਨ ਨ ਰੇਉ ਚਿਤੁ॥ ਜੀਵ ਲਸੇ ਗਮੁ ਤਿਸੁ ਪਈ ਹਰਿ ਨਨਕ ਸੇਤਾ ਮਿਤੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ
 ਬਿਨੁ ਪਾਈਐ ਕਿਉ ਜੀਵ ਲੁਪਵੈ॥ ਧੁੰਦ ਵਿਹੁਲਾ ਚਾੜਿ ਕੋ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਿਪਤ ਵੈ॥ ਨ ਦਕੁਰੰ ਕਹਿ ਬ
 ਧਿਆ ਸਨ ਮੁਖ ਉਠਿ ਪਾਵੈ॥ ਭਵ ਰੁਲੇ ਭੀ ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਕਾ ਮਿਠਿਆ ਪੁਖੰ ਪਾਵੈ॥ ਤਿਉ ਸੇਤ ਜਨ ਹਰਿ ਪੀਤੈ
 ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਅਘਾਵੈ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ॥ ਚਿਤ ਵੰਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲੀ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਪਨਾ॥ ਨਗ ਬਿਸਰੈ

ਤਿਨਾਮ ਅਦੁਤ ਨਸਕਾ ਅਸਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ॥ ੧ ॥ ਭਖਲਾ ਸੀਤ ਭਾਮੀਨ ਸੰਤਹਿ ਪਲਕ ਨਥੀ ਵੈ ਚਾਰਾਨਾ ॥
 ਨਕਾ ਅਸਵੀ ਨਿਬਹਿ ਸਦ ਪੇਖੰਦੇ ਸਚੁ ਪਲੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਸਵੀਤੀ ਅਸਗੁਸਾਈ ਪੁਰੀਐ ॥ ਮਿਲਿ ਗੋਪਾਲ
 ਗੋਬਿੰਦ ਨਕਬਤੁ ਭੂਗੀਐ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਸੁਰੀਐ ॥ ਹੋਇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰੁ ਚਰਨ ਪੁਰੀਐ ॥
 ਪਾਰਬਰਮ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸਦ ਹਜੂ ਗੀਐ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਰਸਨ ਉਚਰੀਤਿ ਨ ਮੰਸਵਲੀ ਸੁਨੀਤਿ ਸਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ॥
 ਨਨਕ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਰੀ ਜੇਨਾ ਪਿਆਨੁ ਪਾਰਬਰਮ ਲਗ ॥ ੧ ॥ ਭਖਲਾ ॥ ਹਭਿ ਭੁਵਾ ਵੇਕੈ ਮਇਕ ਸੁਸਾਈ ਬਾ
 ਹੋ ॥ ਨਨਕ ਸੇਈ ਪੈਰਾ ਜੇਨਾ ਪਿਰਹਰੀ ਸਚ ਸਿਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਦ ਬਾਲਿਹਰੀ ਤਿਨਾ ਜਿ ਸੁਨ ਤੇ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥ ਪੁਰੇ
 ਤੇ ਪਰਪਾਨ ਨਿਵਾਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਥਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ ਬੇਅੰਤ ਸੇ ਹਰਿ ਸੇ ਹਥਾ ॥ ਚਰਨ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਚਾਯਾ ॥ ਭ
 ਪਥਾ ॥ ਸਿਤ ਸਿਗਿਉ ਪਰ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਭਵਿਉ ਦੇ ਤਕਰਲੀ ਹਰਿ ਰਮਲੀ ਸੰਜੋਗ ਪੁਨਨਾ ॥
 ਗੋਪਾਲ ਦਰਸ ਭੇਟੇ ਸਫਲ ਨਨਕ ਸੇ ਮਹੁਰਤ ॥ ਕੀਮਨ ਸਕਾ ਪਾਇ ਸੁਖੀ ਮਤੀ ਹੁ ਚਾਰੇ ॥ ਨਨਕ ਸਵੇਲਾ ਜੀਪ
 ਰਵਲਾ ਜੇ ਤੁਮਿ ਲੈ ਦੜੇ ਮਾਪਿ ਗੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਵੇਲਾ ਕਹੁ ਕਉਲੈ ਜੇ ਤੁਪ ਭਕਤਿ ਪਈ ॥ ਸੇ ਮੁਰਤ ਭ
 ਲਾ ਸੇ ਜੇ ਗੁਰੇ ਜੇ ਤੁਮਿ ਲੈ ਗੁਸਾਈ ॥ ਅਠਪਹਰ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਕੈ ਮਨ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥ ਵਰੈ ਭਾਗਿ ਸਚ ਸੰਗੁ ਹੋਇ
 ਨਿਵਿਠਾ ਗਾਈ ॥ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸੈ ਨਨਕ ਬਾਲਿ ਜਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਗੋਬਿੰਦ
 ਸਰਬ ਦੇਖ ਨਿਵਾਰ ਲਗਾ ॥ ਸਗਲਾ ਸੁਰ ਭਗਵਨ ਹਜ ਪਤਿ ਨਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਭਖਲਾ ॥ ਛੁਡਿਉ ਭੁਖ
 ਪੁਲਕੇ ਚਰਨ ਪਾਸਿ ॥ ਨਰਕ ਦੁਖ ਤਪੁ ਨਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖੰਦਿਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੇਲਿ ਲੈ ਹੁਦਇ ਆਲ ਦਹਿ ਪ
 ਏ ਦੁਆਰਿਆ ॥ ਰਖਿ ਲੇਵੁ ਹੁਦੀ ਨਦਇ ਆਲ ਭ੍ਰਮ ਤਬ ਹਰਿਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਲ ਲੁਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹਰਿ ਪਰਿ
 ਤਉ ਪਰਿਆ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨ ਹੋਇ ਬਿਨ ਉਸੇ ਹਿਸਰਿਆ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇ ਹੁਦਇ ਆਲ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਿਆ ॥ ੧੬ ॥
 ਸਲੋਕ ॥ ਸੀਤ ਉਪਰਲਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅਸਰੇ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨ ॥ ਨਿਰਮਲੇ ਸੀਤ ਸੰਗੇ ਲਓਟ ਨਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰ
 ॥ ੧ ॥ ਭਖਲਾ ॥ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਸਰਦ ਭਾਤਿ ਮੁਲਿਨ ਮਿਟਈ ਪਾਮਾ ॥ ਸੀਤ ਲੁਖੀ ਵੈ ਨਨਕ ਜਪੰਦੜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
 ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਚਿਟ ਉਪਰੇ ਸਗਲ ਜਨਾ ॥ ਸੁਣਿ ਪਰਤ ਪੁਗਵਿੰਦ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਮਨ ॥ ਤੇਟਿ
 ਨਾ ਵੈ ਭੁਲੇ ਸੰਚਿਆ ਨਾ ਮਪਨਾ ॥ ਸੀਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਤੁ ਪਾਈਐ ਵਰੈ ਪੁਨਾ ॥ ਅਠਪਹਰ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਿ
 ਤਸੁਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਦਇਆ ਕਰਲੀ ਦੁਖ ਹਰਲੀ ॥ ਉਚਰਨ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾ
 ਨ ਨਨਕ ਲਿਖਤ ਨਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਭਖਲਾ ॥ ਭਾਰਿ ਬਲੀ ਦੜੀ ਬੁਝਿ ਗਈ ਰਖੰਦੜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿਆ ॥ ਜੇਨਿ ਉਪਈ
 ਮੇਦਨੀ ਨਨਕ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾਪੁ ਭਭਏ ਦਇਆਲ ਨਾ ਬਿਅਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਕੋਟਿ ਅਧਾ ਗਏਨਾ

ਸਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਸਹਿਰ ਜਨ ਪੂਰੀ ਨਾਇਆ ॥ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਸੰਤੋਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾ
 ਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਕੁਟੰਬ ਸਿੰਗੀਓ ਗੁਲਾਸ ਥਾਇਆ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰਗੁਰਪੁ
 ਰਨ ਨਾਇਕਾ ॥ ਗੁਰਦਇਆ ਲਸ ਮਰਥ ਗੁਰਗੁਰਨਾਨਕ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰ ਲਗਾ ॥ ੧ ॥ ਭੁਖ ਲਾ ॥ ਭਉ
 ਜਲਾ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰਿ ਬੋਹਿਥੈ ਤਾਰਿ ਅਮ੍ਰਿਤਾਨੰਦ ਪੂਰ ਕਰੀ ਮਸਤਿ ਗੁਰਚਰਣੀ ਲਾਗੀਆ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵਾ ਜੇ ਸੁਸੰਗਿ ਹਰਿ ਜਪੇ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਲ ਜਥ ਭਏ ਤਮ ਵਗੁਲਾਸ ਭਿਛਪੇ ॥ ਪਾ
 ਰਬ ਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਨੀਚ ਹਉ ਚਥਪੇ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਦੁਖ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਅਪਦ ਸੇ ॥ ਗੁਲਗਾਏ ਬੇਅੰ
 ਤ ਗਾਨ ਹਰਿ ਜਸੇ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਤਏ ਕੋ ਸੁਨੀਅੰਤ ਏਕੋ ਵਰਚੈ ਤਏ ਕੋ ਨਰ ਹਰਾਨਾ ॥ ਮਦ ਸੁਜਾ
 ਚੰਤਿ ਨਨਕ ਦਇਆਲ ਪੂਰਖ ਭ੍ਰਿਪਾ ਕਰਾ ॥ ੧ ॥ ਭੁਖ ਲਾ ॥ ਹਿਕੁ ਸੇਵੀ ਹਿਕੁ ਸਿਮਲਾ ਹਰਿ ਇਕ ਸੁਪਰਿਅਰਦਾ ਸਿ ॥
 ਨਾਮ ਵਖਰੁ ਪੁਨੀਚਿਆ ਨਨਕ ਸਚੀ ਗਸਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਬੇਅੰਤ ਪੂਰਨ ਇਕ ਏਹੁ ॥ ਸਭੁ
 ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੂਜਾ ਕਰ ਕੇਹੁ ॥ ਆਪਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਨੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਲੇਹੁ ॥ ਆਵ ਲਜਾ ਲਾਹੁ ਕਮੁ ਸਭੁ
 ਨਿਹ ਚਲੁ ਤੁਧੁ ਬੇਹੁ ॥ ਨਨਕ ਮੰਗੈ ਦਨੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ੨੦ ॥ ੧ ॥ ੨੮ ॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰੁ ਜੈ ਤਸਗੀ ਬਾਲੀ ਭਗਤ ਰਵਿ ਦਾਸ ਜੀ ਰਿਕੀ
 ਨਾਥ ਕਛੂ ਅਨ ਜਾਨਇ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਕੈ ਗਾਥਿ ਬਿਕਨਇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਤਮ ਕਹੀ ਅਤ ਰੋਜ ਗਤ ਗੁਰਸੁ ਆਮੀ ॥
 ਹਮ ਕਹੀ ਅਤ ਕਾਹਿ ਜੁਗ ਕੇ ਕਾਮੀ ॥ ੧ ॥ ਇਨ ਪੰਚਨ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਜੁ ਬਿਗਾਰਿ ॥ ਪਲੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਅੰਤਰੁ
 ਪਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਜਤ ਦੇਖ ਉਤਤ ਦੁਖ ਕੀ ਗਸੀ ॥ ਅਜੈ ਨ ਪਣਾਇ ॥ ਨਿਗਮ ਭਏ ਸਾਖੀ ॥ ੩ ॥ ਗੋਤ ਮਨਾਰਿ ਉ
 ਮ ਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਿਸੁ ਪਗਨੇ ਸਹਸ ਭਗਗਾਮੀ ॥ ੪ ॥ ਇਨ ਦੂਤਨ ਖਲੁ ਬਪੁਕ ਰਿਮਾਰਿ ॥ ਬੇਰੋ ਨਿਲਾਜੁ ਅ
 ਜਨੁ ਨਹੀ ਹਰਿ ॥ ੫ ॥ ਕਹਿ ਗਵਿਦਾਸ ਕਹਾ ਕੈ ਸੇ ਕੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਰਘੁ ਨਾਥ ਸਗਨਿ ਕਾ ਕੀਲੀ ਜੈ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥

ਚਉਪਦੇ ੫੨੧

ਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਅਪਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਭਵ ਜਲਿ ਫੇਰਾ ਰਹਾਇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ
 ਅੰਗੇ ਲੋਚਨ ਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਨੈਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦਾਇਆ ਲਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ
 ਪਾਧੁ ਹਰਿ ਪਾਇ ਕੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ
 ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁਚੈ ਗੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰ ਜਨਮ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖੁ
 ਚੰਗੇਰਾ ਚਿਇ ਮਨ ਮੁਖ ਮੂਰਤਿ ਅਗੀ ਅਨੀ ਕਹੀ ਅਹਿ ਤਿਨ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁਮੈ ਦੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਈ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰਾ ਜਨਨ ਨ ਕਨਾ ਮੁਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਇਆ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁਲਿ
 ਖੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ^{੧੮} ਗੁਰੂ ਤੇਗੋ ਮਹਲਾ ੫ ੫੨੧ ਦੁਪਦੇ ਸੰਤਨ ਅਵਰਨ ਕਾਹੁ ਜਾਨੀ ॥ ਬੇਪਰਵਾਹ ਸਦਾ ਰੰਗੀ ਹਰਿ
 ਕੈ ਜਾ ਕੇ ਪਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਉਚਸਮਾਨ ਭਰਤੋਰ ਅਵਰਨ ਕਾਹੁ ਤਨੀ ॥ ਐਸੇ ਅਮਰ ਮਿਲਿ ਚਿਭਗ
 ਤਨ ਕਉ ਗਾਚਿ ਰਹੇ ਰੰਗੀ ਗੀਅਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੁਖ ਜਰ ਮਰ ਹਰਿ ਜਨ ਹਿਨੀ ਨਿਕਟਾਨੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋ
 ਇਠੇ ਲਿਵ ਲੈ ਕੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ^{੧੮} ਗੁਰੂ ਤੇਗੋ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਦਾ ਖੁਆਰੀ ॥
 ਤਕ ਉਧੋ ਖਾਕੁ ਭੀ ਆਪੈ ਜਾ ਕਉ ਚਿਟਤੁ ਹਰੀ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੇ ਜੀਵਨੁ ਬਲਾਨ ਸਰਪ ਜੈ ਸੇ ਅ
 ਰਜਾ ਹੀ ॥ ਨਵਖੰਡ ਨ ਕੇਰਾ ਜੁ ਕਮਵੈ ਅੰਤਿ ਚਲੈ ਗੇਹਰੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਲਨਿ ਧਨ ਗੁਲਤਿ ਨਹੀ ਗਾਏ ਜਾ ਕਉ
 ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀ ॥ ਸੋ ਸੁਖੀ ਆਪਿ ਨੁ ਉਜਨ ਮਾਨ ਨ ਕਤਿ ਸੁਖ ਲਿਹਰੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ^{੧੮} ਗੁਰੂ ਤੇਗੋ ਮਹਲਾ ੫
 ਚਉਪਦੇ ੫੨੨ ਪਾਇ ਚਿਰ ਮਨ ਦਹਦਿ ਸਪਾਇ ਚਿ ॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਸੁਆਦਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਚਿ ਤੇ ਨਿਪੁਰਿ
 ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਚਿ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਥਹਰਿ ਜਸ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਇਕ ਮੂਹੁ ਤੁਨਾਇ ਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ਚਿ ॥
 ਬਿਗਸਿ ਚਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰੰਗੁ ਕਸੁ ਭਕੇ ਪਗਰਿਹ ਜੇਹਨਿ ਜਾਇ ਚਿ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਸਿਉ ਭਉ ਨ ਕੀਨੇ ਨਹ ਸਤ ਪੁ
 ਰਖੁ ਮਨਾਇ ਚਿ ॥ ਪਾਵਤ ਕਉ ਪਾਵਹਿ ਬਹੁ ਭਤੀ ਜਿਉ ਤੇਲੀ ਬਲ ਦੁਭੁ ਮਾਇ ਚਿ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾ
 ਨੁ ਕੀਰਿ ਇਕਨਿ ਮਖ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇ ਚਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਠਿ ਲਾਇ ਮਨੁ ਤੇਖਿ ਚਿ ਨਹ ਬੁਝਿ ਚਿ ਅਪਨਾਇ ਚਿ ॥ ੩ ॥ ਪਰ
 ਉਪਕਾਰਨ ਕਬਹੂੰ ਕੀਏ ਨਹੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਿਆਇ ਚਿ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਗਚੈ ਸੰਗਤਿ ਗੋਸਟਿ ਮਤ ਵਾਰੇ
 ਮਦ ਮਾਇ ਚਿ ॥ ੪ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਛਲਾ ਸੁਇਆਇ ਚਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗੀ ਪ
 ਰਿਚਿ ਹਰਿ ਪਾਛੈ ਗੁਲਾਜ ਅਪੁਨਾਇ ਚਿ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ^{੧੮} ਗੁਰੂ ਤੇਗੋ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨੁ ਖਾ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਬਿਰਥਾ

ਆਇਆ। ਅਨਿਕਸਾਜਸੀਗਾਰਬਹੁਕਰਤਾਜਿਉਮਿਰਤਕੁਚਿਛਾਇਆ। ਰਹਾਉ। ਧਾਇਧਾਇਕੁ
ਪਨਸਮੁਕੀਨੋਇਕੜਕਰੀਹੈ। ਆਇਆ। ਦਾਨੁਪੁਨੁਨਹੀਸੰਤਨਸੇਵਾਕਿਤਹੀਕਾਜੇਨਾਆਇਆ॥ ੧॥ ਕਰਿ
ਆਭਰਲਸਵਾਰੀਸੇਜਾਕਮਨਿਥਾਵਥਨਾਇਆ। ਸਿਰੁਨਪਾਇਓਅਪੁਨੇਭਰਭੇਪੇਖਿਪੇਖਿਵਖੁਪਾਇਆ॥ ੨॥
ਸਾਰੇਦਿਨਸੁਮਜੁਰੀਕਰਤਾਤੁਹੁਪੁਸਲਹਿਛਗਾਇਆ। ਖੇਦੁਭਇਓਥੇਗਾਰੀਨਿਅਈਘਰਕੈਕਾਮਿਨਾ
ਇਆ॥ ੩॥ ਭਾਇਓਅਨੁਗੁਜਾਕਉਪਭਕੋਤਿਸੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਇਆ। ਸਾਪਸੀਗਾਤਿਕੈਪਛੈਪ
ਠਿਅਉਜਨਨਕਹਹਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੨॥ ੪॥ ੫॥ ਟੇਡੀਮਯਲਾਪੁ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਬਸਹੁ
ਰਿਦੈਰੀਤੀਤਾਭੈਸੀਬੁਧਿਕਰਹੁਪਰਗਸਾਯਾਰੈਪਭਸੀਗੀਪੀਤੀ। ਰਹਾਉ। ਦਾਸਤਮਾਰੇਕੀਪਵਉਪੁਰ
ਮਸਤਕਿਲੇਲੇਲਾਵਉ। ਮਹਾਪਤਿਤਭੇਰੋਤਪੁਨੀਤਾਹਰਿਕੀਰਤਨਗੁਨਗਾਵਉ॥ ੧॥ ਆਗਿਆਭ
ਮਰੀਮੀਠੀਯਾਗਉਕੀਚਿਤੁਹਾਰੇਭਵਉ। ਜੇਤੂਦੇਹਿਤਗੀਇਹੁਤਿਪਤੈਆਨਕਤਹੁਪਾਵਉ॥ ੨॥ ਸ
ਦਗੀਨਿਕਟਿਜਾਨਉਪਭਸੁਆਮੀਸਗਲਰੇਲੋਹਇਹੀਐ। ਸਾਧੁਸੀਗਾਤਿਹੋਇਪਰਾਪਤਿਤਾਪੁਰੁਅਪੁ
ਨਾਲਹੀਐ॥ ੩॥ ਸਦਾਸਦਾਹਮਛੋਹਰੇਤੁਮਰੇਤੁਪਭਹਮਰੇਸੀਗਾਨਨਕਥਾਰਿਕਤਮਮਾਤਪਿਤਾਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਤਮਰੇਖੀਗਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੫॥ ੬॥ ਟੇਡੀਮਯਲਾਪੁ ਦੁਪਦੇਘਰੁ ੨ ਮਾਗਉਦਨੁਗੁਕਰਨਾਮਾਅਵਹੁ
ਕਛੁਮੇਰੇਸੀਗਿਨਚਾਲੈਮਿਲੈਕ੍ਰਿਪਾਗੁਲਗਾਮਾ। ਰਹਾਉ। ਰਾਜੁਮਾਲਾਅਨੇਕਭੇਗਰਸਸਗਲਤਰਵਰਕੀ
ਛਾਮਾ। ਧਾਇਧਾਇਥੁਥਿਧਿਕਉਧਵੈਸਗਲਨਿਰਰਥਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਬਿਨੁਗੋਵੰਦਅਵਤੁਜੇਚਹਉਦੀਸੈ
ਸਗਲਥਾਤਹੈਖਾਮਾ। ਕਹੁਨਨਕਸਿਤਰੇਨਮਾਗਉਮੇਰੇਮਨੁਪਵੈਬਿਸਾਮਾ॥ ੨॥ ੪॥ ੬॥ ੭॥
ਟੇਡੀਮਯਲਾਪੁ ਪਭਜੀਕੋਨਾਮੁਮਨਹਿਸਧਾਰੈ। ਜੀਅਪਨਸੁਖਾਇਸੁਮਨਕਉਥਰਤਨਿਏਹਹਮਰੈ। ਰਹਾਉ।
ਨਾਮੁਜਾਤਿਨਾਮੁਮੇਰੀਪਤਿਹੈਨਾਮੁਮੇਰੈਪਰਵਾਰੈ। ਨਾਮੁਖਾਈਸਦਾਮੇਰੈਸੀਗਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਕਉਨਿਸਤਾਰੈ॥
੧॥ ਬਿਖੈਬਿਲਾਸਕਹੀਅਤਥਹੁਭੇਰੇਚਲਤਨਕਛੁਸੀਗਾਰੈ। ਇਸਦਮੀਤੁਨਾਮੁਨਨਕਕੋਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈ
ਭੰਡਾਰੈ॥ ੨॥ ੫॥ ੭॥ ੮॥ ਟੇਡੀਮਯਲਾਪੁ ਨੀਕੇਗੁਲਗਾਉਮਿਟਹੀਕੋਗਾ। ਮੁਖਉਜਲਾਮਨੁਨਿਰਮਲਾਰੈ
ਈਹੈਤੇਰੇਰਹੈਈਹਉਹਲੇਗਾ। ਰਹਾਉ। ਚਕਨਪਖਾਰਿਕਰਉਗੁਰਸੇਵਾਮਨਹਿਚਰਾਵਉਭੋਗਾ। ਛੋਡੈ
ਆਪਤੁਥਾਵਅੰਕਾਰਮਾਨੁਸੇਈਜੋਹੋਗਾ॥ ੧॥ ਸਿਤਟਹਲਸੇਈਹੈਲਾਗਾਜਿਸੁਮਸਤਕਿਓਧਿਅ
ਲਿਖੋਗੁ। ਕਹੁਨਨਕਏਕਾਧਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰਨਕਰਲੈਜੋਗੁ॥ ੨॥ ੬॥ ੮॥ ੯॥ ਟੇਡੀਮਯਲਾਪੁ
ਸਤਿਗੁਰਆਇਓਸਗਲਿਤੁਹਰੀ। ਮਿਲੈਸੁਖੁਨਾਮੁਹਰਿਸੇਭਾਚਿਤਾਲਹਿਰਮਾਰੀ। ਰਹਾਉ। ਅਵਰ

ਨਮੁਏ ਦੁਜੀ ਠਾਰ ਠਾਰਿ ਪਰਿ ਚਿਤਿ ਦੁਆਰੀ ॥ ਲੇਖ ਛੇ ਰਿਅਲੇਖੈ ਛੂਟਹ ਅਨਿਰਗੁਨ ਲੇਹੁ ਉਥੀ ॥ ੧ ॥ ੩੩੨

ਸਦ ਬਖਸਿ ਦੁਸਦੀ ਮਲਵਨੀ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥

ਸੰਤਿ ਸਹਜੁ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਉਪਜਿ ਚ ਸਗਲ ਦੁਖ ਪਲਾਇਲਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਜੇ ਮਾਗਹਿ ਸੇਈ ਸੇਈ ਪਾਵਹਿ ਸੇਵਿ ਹਰਿ

ਕੇ ਦਰਲ ਰਸਾਇਲਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਹੁ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ਭਵ ਜਲੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ਦਾਸ ਗੋਵਿੰਦ ਪਗਾਇਲਾ ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀਖੇ ਮਚਹਿ ਜੇਨ ਨ ਕਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਨ ਰਾਇਲਾ ॥

੨ ॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥

ਸਿਵ ਕੈ ਬਾਲਿ ਸਿਵ ਕਾ ਟਿਓ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਸਚ ਕਾ ਪੈਥਾ ਥਾ ਟਿਓ ॥ ਖਾਤਖਰਚ

ਕਿਛੁ ਨਿਖੁਟਤ ਨਹੀ ਗਮ ਰਤਨੁ ਪਨੁ ਖਾਇ ॥ ੧ ॥ ਭਸਮਾ ਭੂਤ ਹੋ ਅਖਿਨ ਭੀ ਤਰਿ ਅਪਨ ਕੀਆ ਆਇ

ਆ ॥ ਅਗਮ ਨਿਗਮੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਲੋਕੁ ਸਭਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥

ਕਿਰਪਨ ਤਨਮਨ ਕਿਲਾਵਿ ਖਰੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭਜਨੁ ਕਰਿ ਰੁਆ ਛਾਕਨ ਕਉਇ ਕਹੇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਛਿਦ੍ਰੇ

ਹਿ ਥਕੇ ਛੂਟ ਕਤ ਥਾਮਨ ਜਾਹੀ ਕਰੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਬੋਹਿ ਬੁਝਿ ਸੁਆਰਾ ਪੈਥੈ ਸੰਗਿ ਖਰੇ ॥ ੧ ॥ ਗਲੀ ਸੈਲੁ ਉਠਾਵਤ ਚ

ਉਚਿ ਉਹ ਹੀ ਪੈਥੈ ॥ ਜੇ ਰੁਸਕਤਿ ਨਨਕ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਪੁਰਾਖਹੁ ਸਗਲਿ ਪਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥

ਦੇਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਪਿਆਇ ॥ ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੀ ਪਤ ਬਾਤ ਹੀ ਤਾ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਇ ॥

ਰਹਾਇ ॥ ਤੀਨੇ ਤਪਨਿ ਵਾਰਦਾਰ ਦੁਖ ਹੀ ਤਾ ਸੁਖ ਗਾਇ ॥ ਤਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਇ ਲਾਗੈ ਜਾ ਕੀ ਪੁਛਾ ਮਰੈ ਅ

ਰਦਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੈਦ ਨ ਰਾਇਲ ਕਰਲ ਕਾਰਲ ਪੁਛੈ ਕਾ ॥ ਬਾਲ ਚੁਪਿ ਪੁਰਨ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਨ ਕਹਿ

ਹਰਿ ਦੇ ਕਾ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥

ਹਮਲੁ ਅਮੀ ਵਸਦੀ ਕੀਨੀਆ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇਠਿ ਰਿਤਿ ਨਹੀ ਸਮਾਲੇ ਬਿਨ ਸੇਸੇ ਗਸੈ ਤਾ ॥ ਰਾਬ ਦੇਇ ਰਾਬੇ

ਜਨ ਅਪਨੇ ਹਰਿ ਦੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅ ਜੀਤੋ ਏਮਿ ਹਰ ਵਾਨ ਦਇਆ ਧਰੀ ਹਰਿ ਨਾਥਾ ॥ ਨਨਕ ਸਗਨਿ ਪਰੇ

ਦੁਖ ਭੀ ਜਨ ਜਾ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਪਾ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥

ਕੋਇ ਅਪਰਾਧ ਭਨ ਕੇ ਦਾ ਬੇਤੁ ਬਿਨੁ ਕਉਇ ਪਾਗੇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਬਹੁ ਪਰ ਕਾਰੇ ਸਰਬ ਅਰ

ਥ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਚੀਧੀ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪੀਤਿ ਮ

ਨਿਲਾਗੀ ਸੁਰਿ ਜਨਮਿ ਲੇਪਿਆ ॥ ਨਨਕ ਅਨਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥

੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥

ਗੀ। ਰਹਿ। ਆਪਨ ਰਾਮੁ ਨ ਦੀਨੋ ਖਿਨੁ ਆ। ਜੋ ਪਰਾਈ ਸੁ ਅਪਨੀ ਸੁ ਆ। ੧। ਨਾਮੁ ਸੇਰੀ ਸੇ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾ
 ਇਓ। ਫੋਰੇ ਜਾਂਹਿ ਵਾਹੁ ਚੇਤੁ ਲਾਇਓ। ੨। ਸੇ ਸੇ ਚੇ ਚੇ ਜੇਤੁ ਭੂਖਾ ਤੇ ਸਾਇਓ। ਅਮੀ ਮਤਨਾ ਮੁਤੇ
 ਸਾਨੀ ਪਾਇਓ। ੩। ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹਿ ਕੂਪਿ ਪਰਿਆ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਨ ਕ ਕੇਤ ਰਿਆ। ੪। ੧॥ ੧੬॥ ੧੭॥
 ਟੇਡੀ ਮਃ ੫ ਹਮਾਰੈ ਏਕੈ ਹਰੀ ਹਰੀ। ਆਨ ਅਵਰ ਸਿਵਾ ਲਿਨ ਕਰੀ। ਰਹਾਇ। ਵਡੈ ਭਾਗੇ ਗੁਰ ਅਪੁਨ
 ਪਾਇਓ। ਗੁਰਿ ਮੋਕ ਉਠਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ। ੧। ਰਹਿ ਰਹਿ ਜਾਪ ਚਾਪ ਬਤਨੇ ਮਾ। ਰਹਿ ਰਹਿ ਪਿਆਇ
 ਭੁਸਲ ਸਭਿ ਖੇਮਾ। ੨। ਅਚਾਰ ਬਿਉਰਾ ਚਾਤੇ ਰਹਿ ਗੁਨੀਆ। ਮਹਾ ਮਨੈ ਦਕੀਰ ਤਨਹਿ ਸੁਨੀਆ।
 ੩। ਕਹੁ ਨਨਕਾ ਜਿਨਿ ਨ ਕੁਰੁ ਪਾਇਆ। ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੋ ਹਰ ਮਹਿ ਆਇਆ। ੪। ੨॥ ੧੭॥ ੧੮॥
 ਟੇਡੀ ਮਃ ੫ ਪੁਰੁ ਦੁਪਦੇ ਹੁਕਮੁ ਹਰਿ ਰੰਗੇ ਲੋਕੈ। ਗਾਲੀ ਭਰੀ ਨੀਹੁ ਨੇਇ। ਰਹਾਇ। ਹਉ ਛੁ
 ਢੇ ਦੀ ਦਰਸਨ ਕਾਰ ਲਿਖੀ ਥੀ ਥੀ ਪੇਖਾ। ਗੁਰ ਮਲਿ ਭਗ ਮੁਗਵਾਇਆ। ੧। ਇਹ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਮੈ ਸਾਧੂ ਕੰ
 ਹੁਲੇ ਖੁਲਿਖਿ ਚਿਉਰਿ ਮਥੈ। ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਨਕਾ ਰੰਗੇ ਲੋਕ ਅਲੋਇ। ੨। ੧॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ਟੇਡੀ ਮਃ ੫
 ਗਰਬਿ ਗਹਿਯੋ ਹੋ ਮੁੜ ਹੋ ਚਿਰੇ। ਹੋ ਚਿ ਮਹਾ ਜਗੀ ਮਾਇਓ ਭੀ ਹਰਨੇ ਆਈ ਮੋਹਿ ਫਾਕਿ ਚਿਰੇ। ਰਹਾਇ।
 ਘਲੇ ਘਲੇ ਘਲੇ ਸਦ ਲੋਕੈ। ਬਿਨੁ ਲਹ ਲੋਕੈ ਪਾਇਓ। ਮਹਾ ਜਗੇ ਗਾਥੁ ਵਾਹੁ ਸਿਉ ਲੁਭਾਵੈ ਚਿਰੇ ਹਭਗ
 ਵੇਭਾ ਹਿਸੇ ਜੋਇਓ। ੧। ਸੁਲਿ ਮਨ ਸੀਖ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸਗਲੇ ਥਾਰੇ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਮਿ ਚਿਰੇ। ਜਾ ਕੋ ਲਹ ਲੋ
 ਮਹਾ ਜਗੀ ਗਾਠ ਜੀਓ। ਜਨਨ ਨਕ ਗਰਭਾ ਸਿਨ ਪਉੜਿ ਚਿਰੇ। ੨॥ ੩॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ਟੇਡੀ ਮਃ ੫
 ਪੁਰੁ ਦੁਪਦੇ ਐਸੇ ਗੁਨੁ ਮੋਰੇ ਪਭ ਜੀ ਕੀਨਾ। ਪੰਚ ਦੇਖ ਅਹੁ ਮਹਿ ਰੋਗ ਇਹ ਤਨ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਰਿ ਕੀਨਾ।
 ਬੰਧਨ ਤੇ ਰਿਛੋ ਰਿਧਿ ਖਿਆ ਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਥ ਦ ਮੋਰੇ ਹੀ ਅਰੇ ਦੀਨਾ। ਗੁਪੁ ਅਨੁਪੁ ਮੋਰੇ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ਚਿਪੇ
 ਮਗਹਿ ਚਿ ਮੋਹਿ ਰਹਿ ਰੇਗ ਭੀਨਾ। ੧। ਪੇਖਿ ਚਿਲਾ ਲੁਪਾਟ ਬੀਚ ਖੇਏ ਅਨ ਦ ਚਿਤਾ ਹਰੇ ਪਤੀਨਾ। ਤਿਸ
 ਹੀ ਕੋਰਿ ਹੁਸੇਈ ਪੁਤ੍ਰ ਨਨਕਾ ਸੇਠਾ ਭੁਭੁਤਿ ਸਹੀ ਕੋ ਪੀਨਾ। ੨॥ ੧॥ ੨੧॥ ਟੇਡੀ ਮਃ ੫ ਮਾਈ ਮੋਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰ
 ਤਿ। ਏਹੀ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜਪ ਏਹੀ ਗਾਮਨਾ ਮਨਿ ਰਮ ਲਹੈ ਭੀਤਿ। ਰਹਾਇ। ਪੁਨ ਅਪਰ ਜੀਵਨ ਧਨ ਮੋਰੇ ਦੇਖ
 ਕਉ ਦਰਸਨ ਪਭ ਨੀਤਿ। ਬਟ ਘਾਟ ਤੇ ਸਾਸੀ ਗੋ ਮੋਰੇ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਮੋਹਿ ਸਖਾ ਕੀਤਾ। ੧। ਸਿਤ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ ਭਏ ਮਨ ਨਿਗਲ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਲੀਯਾ। ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਨਕਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
 ਦਿਜੁ ਗਾਇਭ ਗਤ ਨ ਕੇ ਮੀਤਾ। ੨॥ ੩॥ ੨੨॥ ਟੇਡੀ ਮਃ ੫ ਪਭ ਜੀ ਮਿਲੁ ਮੋਰੇ ਪੁਨਾ। ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ
 ਨਿਮਖ ਹੀ ਅਰੇ ਤੇ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਉ ਪੁਰਨ ਦਾਨਾ। ਰਹਾਇ। ਖੇਵਹੁ ਭਗ ਮੁਗਾ ਮੋਰੇ ਪੀਤ ਮਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ

ਹਾਇ

ਸੁਖ ਰੁਤੁ ਜਾਨਾ ਕਿਟਿਗ ਜਨਾ ਮਧੁ ਮੇਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਿਸਟਿ ਪਾਗੁ ਪ੍ਰਭ ਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਰਸਨ ਗੁਨ ਗਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥
 ਵੈ ਜਸੁ ਪੁਰਿ ਅਘਾਵਿ ਸਮਰਥ ਕਾਨਾ ਤੇਰੀ ਸਗਲਿ ਜੀਅ ਨ ਕੇਦਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨ ਕ ਕੁਰਥਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥
 ੨੩ ॥ ਟੋਡੀ ਮਃ ੫ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਪਰ ਕੀ ਪੁਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਪੀਤ ਮਮਨ ਮੇਰੇ ਨ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੀ ਲੇਚਾ ਪੁ
 ਗਿ ਰਹਾ ਓ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਰਵੇ ਰਹਿ ਅਜ ਸੁਤੁ ਮਰਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸਦਾ ਹਜੂ ਗਿ ਜੇ ਤੁਮਰ ਜਾ ਸੁਗਾ ਵਹਿਕ
 ਰਤੇ ਸੇ ਜਨ ਕਥਹੁ ਨ ਮਰਤੇ ਝੂਗਿ ॥ ੧ ॥ ਪਿਧ ਬੀਧ ਬਿਨ ਸੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਤੇ ਮਿਟੇ ਬਿਸੁਗਾ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ
 ਭੋਗ ਇਸੁ ਜੀਅ ਕੇ ਬਿਨੁ ਹੋਰੇ ਨ ਕ ਜਨੇ ਭੁਗ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥ ਟੋਡੀ ਮਃ ੫ ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ
 ਇਛੁ ਖਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਪੀਤ ਮਦ ਰਸਨ ਦੇਖ ਨ ਕਉ ਪਾਗੀ ਮਨਿ ਅਸਾ ਰਹਾ ਓ ॥ ਸਿਮਰ ਉਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨ
 ਕਰਤੇ ਮਨ ਤਨ ਤੇ ਸਭਿ ਕਿਲਾਵਿ ਖਨਾਸਾ ਪੁਰਨ ਪਰਬੁ ਮਸੁਖ ਦਾ ਤੇ ਅਥਿਨ ਸੀ ਬਿਮਲ ਜਾ ਕੋ ਜਾਸਾ ॥
 ੧ ॥ ਸੰਤ ਪਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਪੁਰ ਮੇਰੇ ਰਥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ਸੀ ਤਿਸੁ ਜਾ ਸੁਖ ਮਨਿ ਉਪਾਜਿ ਓ ਕੋਟਿ ਸੂਰ
 ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੨੫ ॥ ਟੋਡੀ ਮਃ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨਾ ਜੀਅ ਪੁਨ ਮਨ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾ
 ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਮਨ ਕੋ ਭਾਵਨਾ ਰਹਾ ਓ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜੁ ਚਤੁਰ ਸਭ ਥੇਤਾ ਰਿਦ ਦਾਸ ਨਿਵਾਸ ਭਗਤ ਗੁਨ
 ਗਾਵਨਾ ॥ ਨੇਰ ਮਲ ਰੂਪ ਅਨੁਪ ਸੁਆਮੀ ਕਰ ਮਛੂ ਮਿਥੀ ਜਨ ਸੇਖਾਵਨਾ ॥ ੧ ॥ ਬਿਸਮਨਾ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾ ਦਾ
 ਅਨਨ ਬੀਚਿ ਦੂਸਰਾ ਵਨਾ ॥ ਰਸਨਾ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾਨ ਨ ਕਦਾ ਸਦਾ ਬਾਲਿ ਜਾਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੨੬ ॥
 ਟੋਡੀ ਮਃ ੫ ਮਾਈ ਮਾਇਆ ਛਲਾ ਰਿਲ ਕੀ ਅਗਨਿ ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨਾ ਬਿਨੁ ਰੁਕਾ ਜਲੁ
 ਰਹਾ ਓ ॥ ਛੋਰੇ ਸਿਆਨ ਪਥਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਦਇਕਰ ਜੇ ਹਿਸਾ ਪਮਰਿ ਛਲਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ
 ਮਨੁਖ ਦੇਹ ਕਾਇਉ ਉਤਮ ਛਲਾ ॥ ੧ ॥ ਥੇਵ ਬੀਖਿ ਅਨਕਰਤ ਸਾਧੂ ਜਨ ਭਾਗੀਨ ਸਮਝਤ ਨਹੀ ਖਲਾ ॥ ਪੇਸ ਭਗ
 ਤਿਰ ਚੇ ਜਨ ਨਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਦਯ ਭਏ ਮਲਾ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੨੭ ॥ ਟੋਡੀ ਮਃ ੫ ਮਾਈ ਚਰਨ ਗੁਰ ਮੀਰੇ
 ॥ ਤਹਾ ਓ ॥ ਵੈਭੋ ਭਾਗਿ ਦੇਵੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋਟਿ ਫਲਾ ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਡੀਗੇ ॥ ਰਹਾ ਓ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਨ ਅਚਰ ਅਥਿਨ
 ਸੀਕਾ ਮਕ੍ਰ ਪਾਥਿਨ ਸੇਮ ਦਫੀਰੇ ॥ ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਸਾਚ ਗੀਰ ਤੇ ਜਨ ਮਮਰਨ ਬਾਹੁ ਰਿਨ ਹੀ ਧੀਰੇ ॥ ੧ ॥ ਬਿ
 ਨੁਹਰਿ ਭਜਨ ਰੰਗ ਰਸ ਜੇਤੇ ਸੰਤ ਦਇਆ ਲਾਜੇ ਸਭਿ ਝੂਗੇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇ ਓ ਜਨ ਨਨਕ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ
 ਨ ਚਲੇ ਸਭਿ ਝੂਗੇ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੨੮ ॥ ਟੋਡੀ ਮਃ ੫ ਸਾਪਸੀ ਗਿਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਗਾ ॥ ਸਹਾਜਿ ਅਨੰਦੁ ਤੇਵੈ
 ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਕੁਰੁ ਭਏ ਹਮਾਗਾ ॥ ਰਹਾ ਓ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰ ਭੇਟਿ ਓ ਬਡ ਭਾਗੀ ਜਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ਵਾਗਾ ॥ ਕਰੁ
 ਹਿਕਾਫਿਲੀ ਓ ਜਨੁ ਅਪੁਨਾ ਬਿਖੁ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਜਨ ਮਮਰਨ ਕਾਟੇ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਬਹੁ ਜਿਨ ਸਿਕਟ

ਦੁਆਰਾ ਨਾਨਕ ਸਗਨਿ ਗਹੀ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪੁਨਹੁ ਪੁਨਹੁ ਨ ਮਸਕਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੨੧ ॥ ਟੇਡੀ ਮਝਲਾ
 ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੇ ਸੁਖਾ ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ਗਾਜ ਸੁਖੁ ਭੁਗਵੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤਾ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਦੁਖਾ ਰਹਾ ਚਿਕੋ
 ਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਸਿਮਰਤ ਪਾਵਨ ਤਨ ਮਨ ਸੁਖਾ ਦੇਖਿ ਸਹੁ ਪੁਪੁਰੁ ਭਈ ਅਸਾ ਦਰ
 ਸਨੁ ਭੇਟ ਤਉ ਭਰੀ ਭੁਖਾ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਮਹਾ ਸਿਧਿ ਕਾ ਮਧੇਨੁ ਪਾਰਜਾਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੁਖਾ ਨਾ
 ਨਕ ਸਗਨਿ ਗਹੀ ਸੁਖ ਸਗਰ ਜਨਮ ਮਰਨ ਫਿਰਿ ਗਰਭ ਨ ਪੁਖੁ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੨੦ ॥ ਟੇਡੀ ਮਝਲਾ ੫
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਉਧਾਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜ ਸਫਲ ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਹਾ ਚਿ
 ਪੁਨਦਨ ਪੁਜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਤਤੁ ਥੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਭਲਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਆ ਠਾਕੁਰ ਅ
 ਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਜਨ ਪਾਰਬਰਾਮਿ ਅਪਨੇ ਕੀਨੇ ਤਿਨ ਕਾ ਬਹੁਰਿ ਕਛੁ ਨ ਥੀ ਚਾਰੇ ॥ ਨਾਮ ਰਤ ਨੁਸੁਨਿ ਜ
 ਪਿ ਜਾਪਿ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਨਨਕ ਕੰਠ ਮਝਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੨੦ ॥ ੩੧ ॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਟੇਡੀ ਬਾਲੀ ਭਗਤ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ
 ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਨਿਰਵਾ ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਦੁਗਿ ॥ ਜਲ ਕੀ ਮਾਛੁ ਲੀ ਚਰੈ ਖਜੂ ਗਿ ॥ ੧ ॥ ਕਾਇਰੇ ਬਕਥਾ ਦੁਲਾਇ ਚਿ
 ਜਿ ਨਿਰਪਾਇ ਚਿ ਤਿਨ ਹਿਛ ਪਾਇ ਚਿ ॥ ਰਹਾ ਚਿ ॥ ਪੀਰਿ ਤੁਹੈ ਕੈ ਬੇਦੁ ਵਖਾਨੈ ॥ ਮੁਰਖੁ ਨਾਮ ਦੇ ਉਗਮ
 ਹਿਜਾਨੈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਟੇਡੀ ॥ ਕਉਨ ਕੋ ਕਲੀ ਕੁਰਹਿ ਚਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਤੀ ॥ ਪਤਿ ਤਪ ਵਿਤ ਭਏ ਗਮੁ
 ਕਤ ਭੀ ॥ ਰਹਾ ਚਿ ॥ ਰਾਮ ਸੀਗਿ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜਨ ਕਉ ਪਤਾ ਗਿਆ ਆਈ ॥ ਏਕਾ ਦਸੀ ਕੁਤੁ ਰਹੈ ਕਹੈ ਕਉ
 ਤੀਰਥ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਮ ਦੇ ਉਸੁਕਿਤ ਸੁਮਤਿ ਭਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਮੁ ਕਹਿ ਕੋ ਕੋਨ ਬੈਠ ਗਏ ॥
 ੨ ॥ ੨ ॥ ਟੇਡੀ ॥ ਤੀਰਥ ਦੇਖੇ ਲੁਆਛੈ ॥ ਰਹਾ ਚਿ ॥ ਕੁਭਾਰ ਕੇ ਘਰ ਹੀ ਡੀਅਛੈ ॥ ਰਾਜ ਕੇ ਘਰ ਸਾਂਡੀ ਗੋ ॥ ਬ
 ਮਨ ਕੇ ਘਰ ਹੀ ਡੀਅਛੈ ॥ ਰਾਂਡੀ ਸਾਂਡੀ ਹੀ ਡੀ ਗੋ ॥ ੧ ॥ ਬਾਲੀ ਏਕੇ ਘਰ ਕੇ ਗੁਆਛੈ ॥ ਭੈ ਸਗਾ ਬੈਸੀ ਗੁਗਾ ਦੇ
 ਵਲ ਮਧੇ ਲੀ ਗੁਆਛੈ ॥ ਲੀ ਗੁਸੀ ਗੁਹੀ ਗੁਗੋ ॥ ੨ ॥ ਤੇਲੀ ਕੇ ਘਰ ਤੇਲੁ ਆਛੈ ॥ ਜੀਗਲ ਮਧੇ ਬੇਲ ਗੋ ॥ ਮਾਲੀ ਕੇ
 ਘਰ ਕੇਲਾ ਆਛੈ ॥ ਕੇਲ ਬੇਲ ਤੇਲ ਗੋ ॥ ੩ ॥ ਸੀਤਾ ਮਧੇ ਗੋ ਬਿਦੁ ਆਛੈ ॥ ਗੋ ਕਲ ਮਧੇ ਸੀਆ ਮਰੋ ॥ ਨਾਮੇ ਮਧੇ ਗ

ਗੁਰੂ ਬੈਰਾਵੀ ਮਹਲਾ ੪੦ ॥ ੧ ॥ ਚ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ
ਸੁਨਿ ਮਨ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਰਿਪਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਭਜੁ ਗੁਰਮਤਿ ਸੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਹਰਿ ਗਾਮਗਾਮਾ ਰਹਾਇ ॥ ਨਨਾਖਿਅਨ ਪੁਰਨ ਜਸੁ ਉਤਮ ਖਟ ਦਰਸਨ ਗਾਵਹਿ ਗਾਮਾ ਸੈ ਕਰ ਕ੍ਰੋੜਿ ਤੇਤੀਸ
ਧਿਆਇ ਚਿਨਹੀ ਜਾਨਿ ਚਿਹਰਿ ਮਗਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਲਗੀ ਪ੍ਰਥ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਸਭ ਗਾਵਤ ਜੇਤ ਉਪਾ
ਮਾ ਨਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹਰਿ ਜਿਨ ਕਉ ਤੇ ਸਿ ਤਭ ਲੇ ਹਰਿ ਗਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਬੈਰਾਵੀ ਮਹਲਾ ੪੦ ਮਨੀ ਮਾਇ ਸੰਤ
ਜਨ ਜਸੁ ਗਾਇ ਚਿਹਰਿ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨੀਕੋ ਗੁਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦਨੁ ਦਿਵਾਇ ਚਿਹਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਤਿ
ਸੁਜਨ ਕਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਇ ਚਿਹਰਿ ॥ ਪਨੁ ਮਾਇਆ ਸੈ ਪੈਤਿ ਸੁਦੇਵਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ
ਮੀਤੁ ਮਿਲਾਇ ਚਿਹਰਿ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ ਕਿਛਿ ਤਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗ ਦੀਸਰਿ ਤਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਧਿਆਇ ਚਿਹਰਿ ॥ ਜਨਨ
ਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਸੁਆਮੀ ਦੁਖੁ ਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ਚਿਹਰਿ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਬੈਰਾਵੀ ਮਹਲਾ ੪੦ ਹਰਿ ਜਨੁ ਗਾਮਗਾ
ਮਗੁ ਗਵਾਇ ॥ ਜੋ ਕੋਟੀ ਨਿਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਅਪੁਨ ਗੁਨ ਗਵਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁਆਪੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਅੰ
ਕਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਮਤਿ ਦੇਵੈ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੰਚ ਤਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ
ਵਿਚਿ ਪਤ੍ਰ ਪੰਚ ਅਪਿਪਾਵੈ ॥ ਜਨਨ ਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਝਗੜ ਕਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਬੈਰਾਵੀ ਮਹਲਾ ੪੦
ਜਪਿ ਮਨ ਗਾਮਗਾਮਿ ਸਤਾਗਾ ਕਿਟਕੇਟਿ ਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਸਭਿ ਖੈਵੈ ॥ ਭਵ ਜਲ ਪਾਰਿ ਉਠਾ ਗਾਮਗਾਮਿ ॥ ਕੀਏ
ਅਨਗਰਿ ਬਸਤ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਿਰਕੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਬਸਤ ਕਛੁ ਨ ਦਰਿਨ ਅਵੈਰੁ
ਰਿਲਾਪ ਗੁਰਵੀਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਸਾਹੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕੀਆ ਪਾਸਾਗਾ ॥ ਨਨਕਾ ਜੇ ਸੁਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ
ਸੁਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਰੈ ॥ ਸਚ ਵਲ ਜਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਬੈਰਾਵੀ ਮਹਲਾ ੪੦ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸ
ਦਾਸ ਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਮੈ ਸੁਖ ਦਤਾ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਪਾਰਵਾਰਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਅਗਨਿ ਭ੍ਰੰਟ ਮਹਿ ਉਠਾ ਲਿਵਲਾਗਾ
ਹਰਿ ਆਪੇ ਦਰਸਨਾਗਾ ॥ ਸੋਐ ਸਹਿ ਸੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾ ਵਲਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਅ
ਮੇਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਜਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਨ ਮਸਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਈ ਮੈ ਹਰਿ ਜਪੁ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਪਾਰਾ ॥ ੨ ॥

੫॥ ਬੈਰਾਵੀ ਮਃ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ਜੋਇ ਛਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਵਹਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ
 ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ। ਰਹਾਇ। ਸੋ ਜਪੁ ਸੋ ਤਪੁ ਸਾਥ ਤਪੁ ਜਾਜਿ ਤਹਿ ਸਿਉ ਪੀਤਿ ਲਗਾਇ। ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪੀਤਿ ਹੋ
 ਰ ਪੀਤਿ ਸਭ ਭੁਗੀ। ਇਕੀਖਨ ਮਹਿ ਬਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਤੁਥੇ ਅੰਤੁ ਸਰਬ ਕਲੁ ਪੁਰਾ ਕਿਛੁ ਕੀਮਤਿ ਕ
 ਹੀਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਹਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਛੁਡਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਬੈਰਾਵੀ ਮਃ ੫ ^{੧੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ}
 ਸੋ ਤਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇ। ਕਿਉਂ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਗਵਾਇ। ਰਹਾਇ। ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋਈ ਮਨਿ ਪਾਇ।
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਵਾਇ। ੧॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਾਤਿ ਪਾਈ॥

੨॥੧॥੧॥

੧੪ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ

ਰਗੁ ਤਿਲੀਗ ਮਠਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਯਕ ਅਰਜ ਗੁਫਤ ਮਪੇਸਿ ਤੇ ਦਰਗੋ ਸਕੁਨ ਕਰਤਗ। ਹਕਾ ਕਥੀਰ ਕਰੀ ਮਤੁ ਬੇਅੈ ਬਪਰਵਦਗਗ। ੧॥ ਦੁ
 ਨੀਆ ਮੁਕਾਮੇ ਫਨੀ ਤਹ ਕੀਕਾ ਦਿਲਦਨੀ। ਮਮ ਸਰਮੁਇ ਅਜਗਾਈ ਲਾਗਿ ਰਿਫਤ ਹ ਦਿਲ ਹੋਚਿਨਦਨੀ।
 ਰਹਾਇ। ਜਨ ਪਿਸਰ ਪਦ ਰੰਗਿ ਦਰ ਕਸਨੇ ਸਦ ਸਤੰ ਗੀਗ। ਅਖਿਗ ਬਿਅਫਤ ਮਕਸ਼ਦਾਰਦ ਚੁੰਸਵ
 ਦਤ ਕਬੀਗ। ੨॥ ਸਬਰੋ ਜਗ ਸਤਮ ਦਰਗ ਕਰਦੇ ਮਥ ਦੀਖਿਆਲਾ। ਗਾਰੇਨੇ ਕੀਕਾਰ ਕਰਦ ਮਮ
 ਈਚਿਨੀ ਅਹਵਾਲਾ। ੩॥ ਬਦ ਬਖਤ ਮਦੁ ਬਖੀਲਗਾ ਫਿਲੇ ਬਜਰ ਬੇਦਾ। ਨਨਕ ਬੁਰੋਸਦ ਜਗੁ ਤੁ
 ਰਾਤੇਰ ਚਾਕਰਾ ਪਖਾਕਾ। ੪॥ ੧॥ ਤਿਲੀਗ ਮਠਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਭਉ = ਭਾਂਗ ਖਲਜੀ ਮੇਰਾ ਚੀ
 ਤੁ। ਮੈਦੇ ਵਾਨ ਭਾਇਆ ਤੀਤੁ। ਕਰਕਾਸਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਭੂਖਾ। ਮੈਦਰਿ ਮਾਗਦਿ ਨੀਤ ਨੇਤ। ੧॥ ਤਉ ਦਰਸ
 ਨ ਕੀ ਕਰਦੇ ਸਮਾਇ। ਮੈਦਰਿ ਮਾਗਤੁ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ। ਰਹਾਇ। ਕੇਸਰਿ ਕੁਸਮ ਮਿਰਗੀ ਹਰਲਾ। ਸਰਬ ਸ
 ਹੀਰੀ ਚੜਲਾ। ਚੰਦਨ ਭਗਤਾ ਜੋ ਤਿਏਨੇ ਹੀ ਸਰਬੇ ਪਰਮਲੁ ਕਰਲਾ। ੨॥ ਪਿਅਮਪਦ ਭੀ ਚਾਕਰੇ ਨ ਕੋਇ।
 ਐਸ ਭਗਤੁ ਵਰਨ ਮਹਿ ਹੋਇ। ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵੈ ਰਹੈ। ਲਿਵਲਾਇ। ਨਾਨਕ ਤਿਨਦਰਿ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ। ੩॥

੨॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿ ਆਪਿ ਆਰੇ ਲੀਭ ਵਾਲਾ ਬਿਰਗਾਏ ॥ ਮੇਰੈ ਕੰ ੩੨੨
 ਤਨ ਭਵੈ ਚੋਲ ਵਾਪਿ ਆਗੇ ਕਿਉ ਪਰਸੇ ਜੈ ਜਾਏ ॥ ੧॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥
 ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲੈ ਨਿਜੇ ਤੇਰਾ ਉ ॥ ਲੈ ਨਿਜੇ ਤੇਰਾ ਉ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਂਇ ਆਰੇ ਵਾਹਿ ਜੇ ਥੀ ਐ ਪਿਆਰੇ ਪਾਈ ਐ ਨਉ ਮਜੀਠ ॥ ਰਿਫਲ ਵਾਲਾ ਜੇ ਰੈਏ ਸਹਿਬੁ ਐ ਸਾਰੈ ਰੁ
 ਨ ਡੀਠ ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚੋਲੇ ਰਤਨੇ ਪਿਆਰੇ ਕੰ ਤਾ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਕੀ ਜੇ ਮਿਲੈ ਜੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰ
 ਦਾਸਿ ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਨਿ ਕੈ ਭੈ ਭਵੈ ਆਪੇ ਹੀ ਰਵੈ ਏ ॥ ੪॥ ੧॥
 ੩॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧ ਇਆਨ ਵੀਏ ਮਨ ਵਾਕਾਇ ਕਰੇ ਗਿ ॥ ਆਪਨ ਹੈ ਘਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੇ ਕੀ ਨਮਾਏ ਗਿ ॥
 ਸੁਨੈ ਜੈ ਪਨ ਕੀ ਮਲੀਏ ਬਾਹਰੁ ਕਿਆ ਚੁਢੇ ਗਿ ॥ ਭੈ ਕੀ ਆਦੇ ਹਿਸਲਾਈ ਆਨੈ ਲੀਭ ਵਕਾ ਕਰਿ ਸੀ ਗਾਰੇ ॥ ਤਾਸੇ
 ਹਗਦਿ ਜਾਲੀ ਐ ਲਾਗੀ ਜਾ ਸਹੁ ਪਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧॥ ਇਆਨੀ ਬਾਲੀ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਾ ਪਨ ਕੰ ਤਨ ਭਵੈ ॥ ਕਰ
 ਦਪਲਾਹ ਕਰੇ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਸਾਪਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਵੈ ॥ ਵਿਲਕਰ ਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ਐ ਨਹੀ ਜੇ ਬਹੁ ਤੇਰਾ ਪਵੈ ॥ ਲਬ ਲੇਭ
 ਅਰਿ ਕਾਰ ਕੀ ਮਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈ ਐ ਨਹੀ ਭਈ ਕਮਾਲੀ ਇਆਨੀ ॥ ੨॥
 ਜਾਇ ਪੁਛੁ ਹੋ ਸੋ ਹਗਦੀ ਵਹੈ ਕਿਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਐ ਹਿਕਮਾ ਤੇ ਹੁਕਮੁ
 ਚੁਕਾਈ ਐ ॥ ਜਾ ਕੈ ਪੇਸਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ਐ ਤਉ ਚਰਲੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਐ ॥ ਸਹੁ ਕਰੈ ਸੋ ਕੀ ਜੈ ਤਨੁ ਮਰੇ ਦੀ ਜੈ ਐ
 ਸਾਪਨ ਮਹਲਾਈ ਐ ॥ ਏਵ ਕਹਹਿ ਸੋ ਹਗਦੀ ਭੈਲੇ ॥ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ੩॥ ਅਪੁਰਾ ਵਾਈ ਐ ਤਾਸ
 ਹੁ ਪਾਈ ਐ ਅਉਰੇ ਕੀ ਜਾਤੁ ਗਈ ॥ ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋ ਦਿਨੁ ਲੈਖੈ ਕਾਮਲਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਆਪਣੇ ਕੰਤ
 ਪਿਆਰੀ ਸਾਸੋ ਹਗਦਿ ਨਾਨਕ ਸਸਭ ਗਈ ॥ ਐਸੈ ਗੰਗੀ ਰਾਤੀ ਸਹੁ ਜਕੀ ਮਾਤੀ ਅਹਿ ਨੀਸਿਭਾਇ ਸਮਾਲੀ ॥
 ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਇ ਸਹੁ ਪਾਇ ਚਖਾਇ ਕਹੀ ਐ ਸਾਸਿ ਅਲੀ ॥ ੪॥ ੨॥ ੪॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧
 ਜੈ ਸੀ ਮੈ ਆਵੈ ਖਸਮ ਕੀ ਬਾਲੀ ॥ ਤੈ ਸੜਾ ਕਰੀ ਗਿ ਅਨੁਵੇਲਾ ਲੋ ॥ ਪਾਪਰੀ ਜੀਵ ਲੈ ਕਾਬਲੁ ਹੁ ਪਾਇ ਆ ਜੋਗੀ
 ਮੈ ਗੰਦਾਨੁ ਵੇਲਾ ਲੋ ॥ ਸਗੁ ਪਗਮੁ ਦਇਛੀ ਪਖਲੇ ਏ ਕੁੜੁ ਫਿਰੈ ਪਰਸਨੁ ਵੇਲਾ ਲੋ ॥ ਕਾਨੀ ਆਚਮਲਾ ਕੀ ਗ
 ਲਬ ਕੀ ਅਗਦੁ ਪੜੈ ਸੈ ਤਨੁ ਵੇਲਾ ਲੋ ॥ ਮੁਸਲਾ ਮਨੀ ਆਪੜੁ ਹਿਕਤੇ ਬਾਕਸਟ ਮਹਿ ਕਰਹਿ ਖੁਦਾਇ ਵੇਲਾ
 ਲੋ ॥ ਜਾਤਿ ਸਨ ਤੀ ਹੋਹਿ ਦਵਾਲੀ ਆਏ ਹਿਭੀ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ਵੇਲਾ ਲੋ ॥ ਖੁਨ ਕੇ ਸੋਹਿਏ ਗਵੀ ਅਹਿ ਨਨਕ ਰਤ
 ਕਾ ਕੰਗੁ ਪਾਇ ਵੇਲਾ ਲੋ ॥ ੧॥ ਸਹਿਬ ਕੇ ਗੁਲ ਨਸਕੁ ਗਵੈ ਮਾਸ ਪੁਰੀ ਵਿਚਿ ਆਖੁ ਮਸਲਾ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਗੰਗੀ ਰਵਾ ਦੀ
 ਥੈਰ ਵੇਖੈ ਵੀਖਿ ਏ ਕੇਲਾ ॥ ਸਚਾ ਸੋ ਸਹਿਬੁ ਸਦੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚ ਜਾਨਿ ਆਉ ਕਰੇ ਰੁਮੋਲਾ ॥ ਕੀਇ ਅਕਪੜੁ

ਟੁਕੁਟ ਕੋਸੀ ਹਿੰਦੁ ਸਤਨੁ ਸਮਾਲਸੀ ਬੋਲਾ ਅਵਨਿਅਰ ਤਰੈ ਜਾਹਿ ਸਤਨਵੈ ਹੋਰੀ ਉਲੀ ਮਰਦਕਾਰੇ
 ਲਾਸਚਕੀ ਥਾਲੀ ਨਨਕਾਖੈ ਸਚੁ ਸੁਲਾਇ ਸੀ ਸਚਕੀ ਬੋਲਾ ॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ਤਿਲੀਗਮਲਾ ੪
 ਘਰੁ ੨ ਸਭਿਆਏ ਹੁਕਮਿ ਪਨਮਾਹੁ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਵਰਤਨੀ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਖੇਲੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਪਨੀ ॥ ੧॥ ਸਾ
 ਲਾਹਿ ਹੁਸ ਦੁਸਭਉ ਪਰਿ ਹਰਿ ਪਨੀ ॥ ਜਿਸੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ਸਗੋ ਕੁ ਕਿਸੁ ਲੇਖੈ ਹੋਇ ਗਨੀ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਪਦਿਲਾਪਾਲੀ
 ਧਰਤੀਆ ਕਾਸੁ ਘਰਮੰਦਰ ਹਰਿ ਬਨੀ ॥ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਨਨਕਾਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹੁ ਕਿਅਗਨੀ ॥ ੨॥ ੧॥ ੬॥
 ਤਿਲੀਗਮਲਾ ੪ ਨਿਤ ਨਿਠ ਫਲ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਬਠਾਵੈ ਦੁਰਮਤੀਆ ॥ ਜਬ ਅਲੈ ਵਲਵੈ ਚਕਰਿ ਭੂਰੁਤ
 ਬਜਾਈ ਜਗੁ ਜੀਤੀਆ ॥ ੧॥ ਮੈਸਾ ਬਾਜੀ ਸੈਸਾ ਰੁਨਚੈ ਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨੈ ਸਭੁ ਭੂਰੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾਧਿ
 ਆਇ ਰਾਮਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਸਵੇਲਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਿਤ ਆਇ ਕੋਟਕ ਕਾਲੁ ਗਸੈ ॥ ਤਿਸੁ ਨਨਕਾ ਲਏ ਛਤਾਇ
 ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥ ੨॥ ੨॥ ੧॥ ^{੧੬ ਜਤਿਗੁਰਪਾਸਾਇ} ਗੁਗੁਤਿਲੀਗਮਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
 ਖਾਕੁ ਰੁਕਰਦੈ ਆਲਮ ਦੁਨੀਆਇ ॥ ਅਸਮਾਨ ਜਿਸੀ ਦਰਖਤ ਆਬ ਪੈਦਾਇ ਸਿਖੁ ਦਾਇ ॥ ੧॥ ਬੰਦੇ ਚਸਮ
 ਦੀਦੈ ਫਨਾਇ ॥ ਦੁਨੀਆ ਮੂਰਦਾਰ ਖੂਦਨੀ ਗਫਲਾਵਾਇ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਗੋਬਨਹੈ ਵਨ ਹਰਾਮ ਕੁਸਤਨੀ ਮੂਰ
 ਦਾਰ ਬਖੋ ਗਇ ॥ ਦਿਲ ਕਬਜਾ ਕਬਜਾ ਕਾ ਦਰਦੈ ਜਕਸ ਜਾਇ ॥ ੨॥ ਵਲੀਨਿ ਅਮਤਿ ਬਿਰਦਰ ਦਰਬਾ
 ਗਮਿਲ ਕਖਾਨਾਇ ॥ ਜਬ ਅਜਗਈ ਲੁਬਸਤਨੀ ਤਬ ਚਿਕਾਰੇ ਬਿਦਾਇ ॥ ੩॥ ਹਵਾਲਾ ਮਾਲੁ ਮੂਕਰਦੈ ਪਾ
 ਕਾ ਆਲਾ ॥ ਬੁਗੈ ਨਨਕਾ ਮਰਦਾ ਸਿਪੈ ਸਿਦਰਵੈ ਸਬੰਦਾ ॥ ੪॥ ੧॥ ੮॥ ਤਿਲੀਗਮਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
 ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਕਰਹਿ ਸੋਹੇਇ ॥ ਤੇਰੇ ਜੇਰੇ ਤੇਰੀ ਮਨਿ ਟੇਕਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਪਿ
 ਨਨਕਾਏਕਾ ॥ ੧॥ ਸਭਉ ਪਰਿ ਪਾਰ ਕਹੁ ਦਾਤਾ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਆਪਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਤੈ ਤੂੰ ਤੂੰ ਹੋਵਨ ਹਰਾ
 ਮਗਮ ਅਗਾਧਿ ਉਚਾ ਪਾਗ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਭਉ ਦੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਨਨਕਾ ਗੁਲਗਾਹੀ ॥ ੨॥
 ਜੇਦੀ ਸੈਸੇ ਤੇਰੇ ਰੂਪਾ ॥ ਗੁਲਾਨਿ ਪਨ ਗਵਿੰਦਾ ਅਨੁਪਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਨੈ ਸੋਇ ॥ ਨਨਕਾ ਕਰਮਿ ਪਥਾਪ
 ਤਿਹੋਇ ॥ ੩॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤਿਸਕਉ ਬਾਹਿਰਾ ॥ ਤਿਸਕੈ ਸੀਗਿ ਤਰੈ ਸੀਸਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕਾ ਪਭਾਏ ਚਾ
 ਪੁਗਿ ॥ ਸਿਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਾਛਉ ਪੁਗਿ ॥ ੪॥ ੧॥ ੧॥ ਤਿਲੀਗਮਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਿਹਰ
 ਵਾਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰੀ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਜੀਅ ਸਗਲ ਕਉ ਦੇਇ ਦਨੁ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਤੂ ਕਰੇਂ ਤੂੰ ਲਾਹਿਪਾਲੀਆ ਤੁਧੁ ਰਾਖੈ
 ਗਾਸਿ ਰਜਦਾਹੁ ॥ ਜਿਨਿ ਪੈਦਾਇ ਸਿ ਤੂ ਕੀ ਅਸੋਈ ਦੇਇ ਆਪਾ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਸੋਈ ਕਰਦਾ ਸਾ
 ਗਾ ॥ ਪਟਿ ਪਟਿ ਮਾਲ ਕੁਦਿਲਾ ਕਾਸਚਾ ਪਰਵਦਗਾ ॥ ੨॥ ਕੁਦਗਤਿ ਕੀ ਮਨਜਾਲੀ ਮੈਵਡਾਵੈ ਪਰਵਾਹੁ

ਕਰਿਬੰਦੇਤੁਬੰਦਗੀਜਿਚਰੁਘਟਮਹਿਸਹੁ॥ ੩॥ ਤੁਸਮਗੁਅਕਬੁਅਗੋਚਰੁਜੀਉਪਿਤੁਤੇਗੀਗਸਿ॥ ਰਹਮ ੩੨੬
 ਤੇਗੀਸੁਖੁਪਾਇਆਸਦਨਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥ ੪॥ ੧॥ ੩॥ ੧੧॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੫
 ਕਰਤੇਕੁਦਰਤੀਮੁਸਤਕੁ॥ ਦੀਨਦੁਨੀਆਏਕਤੁਹੀਸਭਖ॥ ਲਕਹੀਤੇਪਕੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉ
 ਥਾਪਦਾਅਚਰਜਤੇਰੇਰੂਪਾ॥ ਕਉਲੁਜਾਏਚਲਤਤੇਰੇਅੰਧਿਆਗੇਮਹਿਦੀਪਾ॥ ੧॥ ਖੁਦਿਖਸਮਖਲਕਜਹ
 ਨਅਲਹੀਮਠਵਾਨਖੁਦਾਇ॥ ਦਿਨਸੁਗੋਇ॥ ਜਿਤੁਪੁਅਗਧੇਸੋਕਿਉਦੇਜਾਕਿਜਾਈ॥ ੨॥ ਅਜਗਈਯੁਯਾ
 ਰੁਬੰਦੇਜਿਸੁਤੇਰਾਆਪਗੁ॥ ਗੁਨਹਉਸਕੇਸਗਲਾਅਫੁਤੇਰੇਜਨਦੇਖਹਿਦੀਦਾਗੁ॥ ੩॥ ਦੁਨੀਅਚੀਜਾਣਿ
 ਲਹਲਸਗਲੇਸਚੁਸੁਖਤੇਰਾਉ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਨਨਕਬੁਝਿਅਸਦਏਕਸੁਗਉ॥ ੪॥ ੨॥ ੪॥ ੧੧॥
 ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੫ ਮੀਰਾਂਦਨਾਦਿਲਸੇਚਾ॥ ਮੁਹਬਤੇਮਨਿਤਨਿਬਸੈਸਚੁਸਹਬੰਦੀਸੇਚਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੀਦਨੇ
 ਦੀਦਾਰਸਹਿਬਕਛੁਨਹੀ॥ ਇਸਕਾਮੇਲੁ॥ ਪਾਕਪਰਵਦਗਾਰਤੁਖੁਦਿਖਸਮੁਵਡਾਅਤੇਲੁ॥ ੧॥ ਦਸਤਗੀ
 ਗੀਦੇਹਿਦਿਲਾਵਰਤੁਹੀਤੁਹੀਏਕਾ॥ ਕਰਤਾਰਕੁਦਰਤਿਕਰਲਖਲਕਨਨਕਤੇਗੀਟੇਕਾ॥ ੨॥ ੩॥ ੫॥
 ੧੨॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ੨ ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਕਿਆਕਹੀਐਰੇਭਾਈ॥ ਆਪੇਜਾਏਕ
 ਰੇਅੰਧਿਜੇਨਿਵਾੜੀਹੋਲਾਈ॥ ੧॥ ਗਇਸਾਪਿਅਰੇਕਰਾਇਸਾ॥ ਜਿਤੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਿਗੀ
 ਕੰਤੁਨਗਵਿਆਸਾਪਛੋਰੇਤਲੀ॥ ਹਥਪਛੋਰੈਸਿਰੁਪੁਲੈਜਥਗੈਲੇਵਿਹਲੀ॥ ੨॥ ਪਛੋਤਵਾਨਾਮਿਲੈਜ
 ਬਚੁਕੈਗੀਸਾਰੀ॥ ਤਾਠਿਗੀਪਆਰਾਵੀਐਜਥਅਵੈਗੀਵਾਰੀ॥ ੩॥ ਕੰਤੁਲੀਅਸੋਗਗਲੀਮੈਰੇਵਪਵੈ
 ਏਹਾਸੇਗੁਲਾਮੁਏਨਾਵਨੀਕੈਜੀਦੋਪ੍ਰੇਰੇ॥ ੪॥ ਜਿਨੀਸਖੀਸਹੁਗਵਿਆਤਿਨਪੁਛਉਗੀਜਾਈ॥ ਪਾਇ
 ਲਗਉਥੇਨਤੀਕਰਉਲੇਉਗੀਪੰਥੁਬਤਾਈ॥ ੫॥ ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਨਨਕਾਭਉਚੰਦਰੁਲਾਵੈ॥ ਗੁਲਾ
 ਕਮਲਕਾਮਲਿਕਰੈਤਉਪਿਆਰੇਕਉਪਾਵੈ॥ ੬॥ ਜੋਦਿਲਿਮਿਲਿਆਸੁਮਿਲਿਗਹਿਅਮੀਮਿਲਿਆ
 ਕਹੀਐਰੇਸਈ॥ ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਏਚੀਐਥਾਤੀਮੇਲੁਨਹੋਈ॥ ੭॥ ਪਤਮਿਲੈਫੁਨਿਪਾਤੁਕਉਲਿਵਲਿ
 ਵੈਕਉਪਾਵੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਦੀਜਲੀਐਤਉਅਨਭਉਪਾਵੈ॥ ੮॥ ਪਾਨਵਾੜੀਗੋਇਘਰਿਖਰੁਸਾਰਨਜਾ
 ਲੈ॥ ਰਸੀਆਹੋਵੈਮੁਸਕਕਾਤਥਫੁਲਪਛਾਣੈ॥ ੯॥ ਅਪਿਉਪੀਵੈਜੇਨਨਕਾਭੁਮੁਝੀਮਸਮਾਵੈ॥ ਸਹਜੇਸ
 ਹਜੇਮਿਲਿਰਹੈਅਮਰਪਦੁਪਾਵੈ॥ ੧੦॥ ੧॥ ੧੩॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ੨
 ਹਰੇਕੀਅਕਥਾਕਹਾਈਆਗੁਰਮੀਤਿਸੁਲਾਈਆ॥ ਬਾਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਲੇਗੁਰਕਉਥਾਯਿਜਾਈਆ॥
 ੧॥ ਆਈਮਿਲੁਗੁਰਸਿਖਆਈਮਿਲੁ॥ ਤੁਮੇਰੇਗੁਰੁਕੋਪਿਆਗੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕੇਗੁਲਹਰਿਭਾਵਦੇਸੇਗੁ

ਰੂਤੇਪਾਏ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਵ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ ਜਾਏ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਆਖਿਆ
 ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਵਰੀ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਤੀ ਚਾਕਰੀ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿ ਹਰੀ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਮੂਰੈ ਦੁ
 ਖ ਮੇਟ ਦਹਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਈ ਮੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ॥ ੪॥ ਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਦੇ ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨਾ
 ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਨ ਭਵਾਰਿ ਆਸ ਦਾਸ ਦਾ ਕੁਰਬਾਨਾ॥ ੫॥ ਸਾਹਿ ਤੇਰੇ ਉਸਤਾਤਿ ਹੈ ਜੇ ਹਰਿ ਪਭ ਭਵੈ॥ ਜੇ ਗੁ
 ਰ ਮੁਖਿ ਪਿਆਰ ਸੇਵ ਦੇ ਤਿਨ ਹਰਿ ਫਲ ਪਵੈ॥ ੬॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪਿਰ ਹਰੀ ਤਿਨ ਜੀ ਅਪਭ ਨਾਲੇ॥ ਚਿਇ
 ਜੀ ਪਿਜੀ ਪਿਆਰ ਜੀਵ ਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ॥ ੭॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਿਆਰ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਘੁਮਿ ਜਾਏ
 ਆ॥ ਚਿਇ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਪਰਵਾਰ ਸਿਉ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਈਆ॥ ੮॥ ਗੁਰਿ ਪਿਆਰ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀ
 ਨੇ॥ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਦਸਿਆ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤੁ ਵਡ ਪ੍ਰੀਤੋ॥ ੯॥ ਜੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਗੁਰ ਸੇਵ ਦੇ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤ ਪਗਲੀ॥ ਜਨੁ ਨਾਨ
 ਕੁ ਤਿਨ ਕਉ ਵਾਰਿ ਆਸ ਦਾਸ ਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ॥ ੧੦॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਆਸੇ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਈਆ॥ ਹ
 ਰਿ ਦਰਗਾਹ ਪੈਨਾਈ ਆਹਰਿ ਆਪਿ ਗਾਲਿ ਲਾਈਆ॥ ੧੧॥ ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਦੇ
 ਜੈ॥ ਹਮ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲ ਦੇ ਧੂੜੇ ਘੋਲਿ ਘੋਲਿ ਪੀਜੈ॥ ੧੨॥ ਪਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਤੀ ਆਮੁਖਿ ਬੀੜੀ ਆਲਾਈ
 ਆ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ ਦੇਨ ਚੇਤਿ ਚਿ ਜਮਿ ਪਕਾਰੇ ਚਲਾਈਆ॥ ੧੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਆਹਿਰ ਦੇਉ
 ਰਿਧਾਰੇ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰ ਸਿਖ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ॥ ੧੪॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਿਧਾਨੁ ਹੈ ਕੋਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾ
 ਲੈ॥ ਨਨਕਾ ਜਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭੋਟੇ ਆਰੀ ਰਹੀ ਆਮ ਲੈ॥ ੧੫॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਆਖੀ ਮੈ ਤੁਸਿ ਕਰੇ ਪਸ
 ਚਿ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਾਰਿ ਆਜਿ ਨਿਦਿ ਤੜਨਾਚੀ॥ ੧੬॥ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤੁ ਗੁਰੁ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ॥
 ਹਉ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਗੁਰੁ ਵੇਗਾ ਸਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦੇਹਾ॥ ੧੭॥ ਗੁਰ ਰਸਨਾ ਮੈ ਮੁਤ ਬੋਲ ਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਰਾਵੀ॥
 ਜਿਨ ਸੁਲਿਸਿਖ ਗੁਰ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਵੀ॥ ੧੮॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਆਖੀ ਮੈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈ ਮੈ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਮੂਰੈ ਹਰਿ ਖਰਦ ਲੈ ਜਾਈ ਮੈ॥ ੧੯॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਿਆਰ ਪਿਆਸੇ ਸਹਵਤ ਦਲੇ॥ ਹਉ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਵਾਰਿ ਆਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸਮਾਲੇ॥ ੨੦॥ ਤੂਠ ਕੁਰੁ ਤੂਠ ਸਾਹਿਬੇ ਤੂਠ ਮੇਰਾ ਮੀਰਾ॥ ਤੂਠ ਭਾਵੈ ਤੇ
 ਰੀ ਬੰਦਗੀ ਤੂ ਗੁਲੀ ਗਹੀਰਾ॥ ੨੧॥ ਆਪੇ ਹਰਿ ਇਕਰੈ ਗੁਰੈ ਆਪੇ ਬਹੁਰੀ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਨਕਾ ਸਾਈ ਗਲ
 ਚੀਰੀ॥ ੨੨॥ ੧॥ ੨॥ ੧੪॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਤਿਲੀ ਗਥ ਲੀਭ ਗਤਾ ਕੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਓ

ਬੇਦਕਤੇਬਾਇਠਤਰਭਾਈ। ਦਿਲਕਾਫਿਕਰੁ ਨਜਾਇ। ਫੁਕੁਦਮੁਕਰਗੀਜਉਕਰਹੁਹਾਜਿਰਹਜੂਰਿਖੁ
 ਦਾਇ॥ ੧॥ ਬੰਦੇਖੋਜੁਦਿਲਹਰੇਰੇਜਨਾਫਿਰੁਪਰੇਸਨੀਮਾਹਿ॥ ਇਹਜੁਦਨੀਆਸਿਹਰੇਮੇਲਾਦਸਤਗੀਰੀਨ
 ਗਿ॥ ਰਹਾਇ॥ ਦੋਰੇਗੁਪਛਿਪਛਿਖੁਸੀਹੋਇਬੇਖਬਰਬਾਦੁਬਕਾਹਿ॥ ਹਕੁਸਚੁਖਾਲੁਖਲਕਮਿਅਨੇਸਿਆਮ
 ਮੁਗਤਿਨਾਹਿ॥ ੨॥ ਅਸਮਾਨਮਿਅਨੇਲਾਹਿਗਦਗੀਆਗੁਸਲਕਰਦਨਬੁਦਾ। ਕਰਿਠਕਰਦਾਇਮਲਾਇ
 ਰਸਮੇਜਹਤਹਮਉਜੁਦ॥ ੩॥ ਅਲਾਹਪਕੇਪਕੇਰੇਸਕਕਰਦਿਜੇਦੁਸਰਹੋਇ॥ ਕਬੀਰਕਰਮੁਕਰੀਮਕ
 ਉਹੁਕਰੇਜਨੈਸੋਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਤਿਲੰਗਨਮਦੇਵਜੀ॥ ਮੈਅੰਧੁਲੇਕੀਟੇਕਤੇਰਾਨਾਮੁਖੰਦਕਰਾਮੈ
 ਗੀਬਮੈਮਸਕੀਨਤੇਰਾਨਾਮੁਖੰਦਕਰਾਮੈ॥ ਕਬੀਰਮੰਗੀਆਲਾਹਤੂਗਨੀ॥ ਹਾਜਰਾਹਜੂਰਿਪ੍ਰੇਸਿਤੁਮ
 ਨੀ॥ ੧॥ ਦਗੀਅਉਤੂਦਿਹੰਦਤੂਬਿਸੀਅਰਤੂਪਨੀ॥ ਦੇਰਿਲੇਹਿਏਕੁਤੂਦਿਗਰਕੇਨਹੀ॥ ੨॥ ਤੂਦਨਾਤੂਬੀ
 ਨਮੈਬੀਚਰੁਕਿਆਕਰੀ॥ ਨਾਮੇਚੇਸੁਆਮੀਬਖਸਿਦਤੂਹੀ॥ ੩॥ ੧॥ ੨॥ ਤਿਲੰਗਾ॥ ਹਲੇਯਾਰਾਹਲੇਯ
 ਰੀਖੁਸਿਖਬਰੀ॥ ਬਾਲਿਬਾਲਿਜਉਹਉਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਉ॥ ਨੀਕੀਤੇਰੀਬਿਗਰੀਆਲੇਤੇਰਾਨਾਉ॥ ਰਹਾਇ॥
 ਕੁਜਾਅਮਦਕੁਜਾਰਠਤੀਕੁਜਾਮੇਰਵੀ॥ ਦੂਰਿਕਨਗਰੀਗਸਿਥੁਗੋਈ॥ ੧॥ ਖੁਬੁਤੇਰੀਪਗਰੀਮੀਠੀਤੇ
 ਰੇਬੋਲਾਦੂਰਿਕਨਗਰੀਕਾਰੇਕੇਮਗੋਲਾ॥ ਨਾਚਿਦੀਹਜਾਰਆਲਮਏਕਲਖਨਾ॥ ਹਮਚਿਨੀਪਾਤਿਸਾਹਸੀਵ
 ਲੇਬਰਨਾ॥ ੩॥ ਅਸਪਤਿਗਜਪਤਿਨਰਹਨਰਿਦਾ॥ ਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਮੀਰਮੁਕੰਦਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੩॥

ਰਗੁਸੁਹੀਮਹਲਾ੧
 ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧

੬੪ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾ
 ਲਮੁਗਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪਸਾਦਿ

ਚੰਦ੍ਰਪੋਇਬੈਸਿਪੁਪੁਦੇਵਹੁਤਉਦੂਪੈਕਉਜਾਵਹੁ॥ ਦੂਪੁਕਰਮਫੁਨਿਸੁਗਤਿਸਮਾਇਦੁਹੋਇਨਿਗਸਜ
 ਮਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਜਪਹੁਤਏਕੇਨਾਮਾਅਵਰਿਨਿਰਫਲਕਾਮਾ॥ ਰਹਾਇ॥ ਇਹਮਨੁਈਟੀਤਾਬਿਕਰਹੁਫੁਨੇਨੇ੩
 ਉਨੀਦਨਆਵੈ॥ ਰਸਨਾਨਾਮੁਜਪਹੁਤਬਮਥੀਐਇਨਾਬਿਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਵਹੁ॥ ੨॥ ਮਨੁਸੀਪਵਾਜਿਤੁਸਤਸ
 ਰਿਨਵਲੁਭਵਨਪਾਤੀ॥ ਤਿਪਤਿਕਰੇ॥ ਪੁਜਾਪਾਲਸੇਵਕੁਜੇਸੇਵੇਇਨਾਬਿਧਿਸਾਹਿਬੁਰਵਤਰੇ॥ ੩॥ ਕਹ

ਦੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਿ ਜਾਵਹਿ ਤਮ ਸਰਿ ॥ ੧ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਭਗਤਿ ਹੀ ਲੁਨ ਨ ਕੁ ਜਨੁ ਜੀ ਪੈਰ ਉਸਾਣਾ
 ਹੀ ਸਚਾ ਸੇਈ ॥ ੧॥ ੧॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨ ਥਾਹਿ ਜਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੇਤਿ ਕਹੈ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥
 ੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਜਪੁ ਮਨ ਮੇਗਾ ਹੋਵਹੁ ਦਾ ਕਰਸਾ ਚੇ ਕੋਰੇ ॥ ਹਰਿ ਆਗਿਆਨੁ ਐਸਾ ਸੁਭ ਕੋਈ ਕਵੈ ॥ ਬੀਪਨਿ
 ਬੀਪਿਆ ਸੁਭ ਜਗੁ ਭਵੈ ॥ ੨॥ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੁਚਾ ਕਰੁ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਲਿਖ ਲਿਖ ਮਹਿ ਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿ ਅਜੇਈ ॥ ੩॥ ਹਮਨ
 ਹੀ ਚੰਗੇ ਬੁਠਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਪੁਲਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਤ ਰੋਸੇਈ ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੬ ॥
 ਉਜਲੁ ਕੋਰਾ ਚਿਲ ਕਲਾ ਘੋਟਿ ਮਕਾਲੁ ਤੀ ਮਸਾ ਧੋਤਿ ॥ ਅਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਾ ਤਿਸੁ ॥ ੧॥ ਸਜ
 ਲਾਜੇਈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਚਲਾ ਦੇ ਅਨਾਲਿ ਚਲੀਨਾ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਮੈ ਤਿਥੈ ਖੜੋ ਦੇਸੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਰੋਮੈ ਚ
 ਪਮਾਨੀਆ ਪਾਸਹੁ ਚਿਤ ਵੀਆ ॥ ਦਰੀਅ ਕੀ ਮਿਨ ਅਵਨੀ ਵਿਚਹੁ ਸਖ ਲੀਆ ॥ ੨॥ ਬਗਾਬ ਗੋ ਕਪ
 ਰੇ ਤੀਰਥ ਮੈ ਭ੍ਰਿਵ ਸੀਨੀ ॥ ਘੁਟਿ ਘੁਟਿ ਜੀਆ ਵਲੇ ਬਗੈ ਨ ਕਹੀ ਅੰਨੀ ॥ ੩॥ ਸਿੰਮਲੁ ਰੁਖੁ ਸਗੀਰੁ ਮੈ ਮੈ ਜਨ
 ਦੇਖਿ ਭੁਲੀਨੀ ॥ ਸੇਠਲ ਕੀ ਮਿਨ ਅਵਨੀ ਤੇ ਗੁਲਾ ਮੈ ਤਨਿ ਹੀਨੀ ॥ ੪॥ ਅੰਧੁ ਲੈ ਭਾਉ ਗਾਇ ਭੁਗਵਾਟ ਬਹੁ
 ਭਾ ॥ ਅਖੀਓ ਵੀਨਾ ਲਹਾ ਹਉ ਚਾੜੇ ਲੀਘਾ ਕਿਤੁ ॥ ੫॥ ਚਾਕਰੀਆ ਚੀਰੀਆਈਆ ਅਵਰ ਸਿਆਲ ਪਕਿ
 ਤਾ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ਭੂਬਧਾ ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ ॥ ੬॥ ੩॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਘਰੁ ੬ ॥ ਜਪਤ ਪਕਾ ਬੰਧੁ
 ਬੇੜੁ ਲਾਜਿਤੁ ਲੀਘਾ ਹਿਵੇ ਲਾ ॥ ਨਾ ਸਗਵਰਨ ਉਛਲੈ ਐਸਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ੧॥ ਡੇਰਾ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਜੀਠ ਕਾ
 ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਚੇਲਾ ॥ ਸਦਰਿ ਗਢੇ ਲਾ ਕਾਠੀ ॥ ਸਾਜਨ ਚਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਗੁਲ ਹੋਵਹਿ ਹੀਰ
 ਵੀ ਐ ਮੇਲੇ ਗਸੇਈ ॥ ੨॥ ਮਿਲਿ ਅਰੇ ਇਨ ਵੀਛੁ ਰੈ ਜੇ ਮਿਲਿ ਅਰੇਈ ॥ ਅਵਗਉਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ਅਰੇ ਸਾਚ ਸੇਈ ॥
 ੩॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰਿ ਅਸੀ ਤੈ ਹੋ ਚੇਲਾ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਛਲੁ ਪਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲਾ ॥ ੪॥ ਨਨਕ ਕਹੈ ਸਹੇਈ
 ਹੋ ਸਹੁ ਖਰੀ ਪਿਆਗਾ ॥ ਹਮ ਸਹ ਕੇਰੀਆ ਦਾਸੀਆ ਸਾਚਾ ਖਸਮੁ ਹਮਾਗਾ ॥ ੫॥ ੧॥ ੪॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੧
 ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਭੀ ਚੈ ਭਾਉ ਤਿਨਾ ਸਵਾਰਸੀ ॥ ਸੁਖੀ ਕਰੈ ਪਸਾਉ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰਸੀ ॥ ਸਹਸਾ ਮੁਢੇ ਨਾਹਿ ਸਹ ਪਰਤਾ
 ਰਸੀ ॥ ੧॥ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿ ਅਗੁਰੁ ਆਇ ਜਿਨ ਕਉ ਲੀਖਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾਨ ਉਦੈ ਵੀਖਿਆ ॥ ਚਾਲਹਿ
 ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਾਇ ਭਵਹਿ ਨ ਭੀਖਿਆ ॥ ੨॥ ਜਾ ਕਉ ਮਹਲੁ ਹਜੂਰਿ ਦੂਜੇ ਨਿਵੈ ਕਿਸੁ ॥ ਦਰਿ ਦਰ ਵਾਲੇ ਨਾ
 ਹਿ ਭੁਲੇ ਪੁਛਤਿ ਸੁ ॥ ਛੁਟੈ ਤਾ ਕੋ ਬੋਲਿ ਸਹਿ ਬਨ ਦਰਿ ਜਿਸੁ ॥ ੩॥ ਘਲੇ ਅਲੇ ਅਮੀਪਾ ਜਿਸੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਮ
 ਤੈ ਕੋਈ ॥ ਦੁਹਿ ਉਸਾਰੇ ਸਾਜਿ ਜਾ ਲੈ ਸਭ ਸੇਈ ॥ ਨ ਉਨ ਕਥਖਸੀ ਸਨ ਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਈ ॥ ੪॥ ੨॥ ੫॥ ਸੁਹੀ ਮ:
 ਭੀ ਚਾਹੁ ਸੇਈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਵਸੀ ॥ ੧॥ ਭੀ ਚਾਹੁ ਅਤਿ ਮਲੀਲੁ ਧੋਤਾ ਹਛਾਨੇ ਹੋਈ ॥ ੨॥ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਹੋਈ ਸੇਈ ਪ

ਇਸੀ॥ ੩॥ ਏਤੁਦਮਰੈਧੋਇਠਛੋਹੋਇਸੀ॥ ੪॥ ਮੈਲੇਹਛੇਕਵੀਚਰੁਆਪਿਵਰਤਾਇਸੀ॥ ੫॥ ਮਤੁਕੋਜਾਵੈ ੩੨੮
 ਜਾਇਅਗੋਪਾਇਸੀ॥ ੬॥ ਜੇਹੇਕਰਮਕਮਾਇਤੇਹੋਇਸੀ॥ ੭॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਸਾਇਆਪਿਵਰਤਾਇਸੀ॥
 ੮॥ ਚਾਉਆਪਤਿਸਿਉਜਨਮੁਸਵਾਰਿਵਾਜਾਵਾਇਸੀ॥ ੯॥ ਮਾਲਸੁਕਿਆਵੇਚਰਾਤਿਹੁਏਕਸੁਲਾਇਸੀ॥
 ੧੦॥ ਨਨਕਾਮਾਪਿਨਿਹਾਲਸਭਿਕੁਲਤਾਰੀ॥ ੧੧॥ ੩॥ ੬॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੧ ਜੋਗੀਹੋਵੈਜੋਗਵੈਭੋਗੀ
 ਤਵੈਖਾਇ॥ ਤਪੀਆਹੋਵੈਤਪੁਕਰੇਤੀਰਥਿਮਾਲਿਮਾਲਿਨਾਇ॥ ੧॥ ਤੇਰਸਦਕਾਸੁਲੀਜੈਭਾਈਜੋਕੋਥਹੈਅਲਾ
 ਇ॥ ਗਹਿ॥ ਜੈਸਾਬੀਜੈਸੇਏਲੇਜੋਖਟੇਸੁਖਾਇ॥ ਅਗੋਪੁਛਨਹੋਵਈਜੇਸਲੁਨੀਸਾਦੈਜਾਇ॥ ੨॥ ਤੈਸੇਜੈ
 ਸਾਕੀਫੀਐਜੈਸੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ ਜੇਦਮੁਚਿਤਿਨਾਵਈਸੇਦਮੁਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ ੩॥ ਇਹੁਤਹੁਵੇਚੀਥੈਕ
 ਬੈਜੋਕੋਲਏਵਿਕਾਇ॥ ਨਨਕਕੀਮਿਨਾਵਈਜਿਤੁਤਨਿਨਾਹੀਸਚਾਨਉ॥ ੪॥ ੫॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੧
 ਪਰ ੧ ਜੋਗੁਨੀਖੀਥਜੋਗੁਨਰੈਭੈਜੋਗੁਨਭਸਮਚਕਾਈਐ॥ ਜੋਗੁਨਮੁੰਦੀਮੁੰਦੀਮੁੰਦੀਐ॥ ਜੋਗੁਨਸਿ
 ਫੀਵਈਐ॥ ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੀਰਹੀਐ॥ ਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਈਐ॥ ੧॥ ਗਲੀਜੋਗੁਨਹੋਈ॥ ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿ
 ਕਰਿਸਮਸਰਿਜਾਵੈਜੋਗੀਕਹੀਐਸੋਈ॥ ਰਹਾਰੀ॥ ਜੋਗੁਨਥਾਹਰਿਮਨੀਮਸਾਦੀਜੋਗੁਨਤਾਵੀਲਾਈਐ॥ ਜੋਗੁਨਦੇਸੀ
 ਦਿਸਿਭਰਿਭਵੈਐ॥ ਜੋਗੁਨਤੀਰਥਿਨਾਈਐ॥ ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੀਰਹੀਐ॥ ਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਈਐ॥ ੨॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁਭੈਏਤਾਸਹਸਤੁਟੈਪਾਵਤੁਵਰਜਿਰਹਈਐ॥ ਨਿਝੁਝੁਰੈਸਹਜਪੁਨਿਲਾਗੈਘਰੀਪਰਚਾਪਈਐ॥ ਅੰ
 ਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੀਰਹੀਐ॥ ਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਈਐ॥ ੩॥ ਨਨਕਜੀਵਤਿਅਮਰਿਰਹੀਐਐਸਾਜੋਗੁਕਮਾ
 ਈਐ॥ ਵਾਜੇਬਾਣੁਹੀਐਫੀਵਾਜੈਤਉਤਿਰਭਉਪਦੁਪਈਐ॥ ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੀਰਹੀਐ॥ ਜੋਗਜੁਗਤਿ
 ਤਉਪਈਐ॥ ੪॥ ੧॥ ੫॥ ੮॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੧ ਕਉਲਤਰਾਜੀਕਵਲੁਤੁਲਾਤੇਰਕਵਲੁਸਰਫੁਭੁ
 ਲਾਵਾ॥ ਕਉਲਗੁਰੁਕੈਪਹਿਦੀਖਿਆਲੇਵਕੈਪਹਿਮੁਲੁਕਰਾਵਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਲਾ
 ਤੁਜਲਥਲਿਮਹੀਆਲਿਭੁਰਿਪੁਰਿਲੀਲਾਤੁਆਪੇਸਰਬਸਮਾਲਾ॥ ਰਹਾਰੀ॥ ਮਨੁਤਰਾਜੀਚਿਤੁਤੁਲਾਤੇਰੀ
 ਸੇਵਸਰਫੁਕਮਾਵਾ॥ ਘਟਹੀਭੀਤਰਿਸੋਸਹੁਤੇਲੀ॥ ਇਨਾਬਿਸੇਚਿਤੁਰਾਵਾ॥ ੨॥ ਆਪੇਕੀਡਾਤੇਲੁਤਰਾਜੀਆਪੇ
 ਤੇਲੁਲਹਗਾ॥ ਆਪੇਦੈਖੇਆਪੇਬੁਝੈਆਪੈਵਲਜਾਗਾ॥ ੩॥ ਅੰਧੁਲਨੀਚਜਾਤਿਪਰਦੇਸੀਖਿਨੁਆਵੈਤੇਲੁਜਾ
 ਵੈ॥ ਤਕੀਸੀਗਤਿਨਨਕੁਰਹਦਾਕਿਉਕਰਿਮੁੜਾਪਵੈ॥ ੪॥ ੨॥ ੬॥ ੯॥ ੧੦॥ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ
 ਰਗੁਸੁਹੀਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧ ਮਨਿਗਮਨਾਮੁਆਗਧਿਆਗੁਰਸਥਦਿਗੁਰੁਗੁਰਕੇ॥ ਸਤਿਇਛਮ
 ਨਿਤਨਿਪੁਰੀਆਸਭੁਚੁਕਾਠਹੁਜਮਕੇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਗੁਲਗਾਵਹੁਰਾਮਨਮਹਰਿਕੇ॥ ਗੁਰਿਤਰੈਮਨੁਪਰਬੋਧਿ॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਹਰਿਗੁਲਗਵਾਜੀਵਾਮੇਰੀਮਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਦਇਆਉਗੁਲਨਮੁਦਿਵਾਈ॥ ੨॥ ਹਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾ
 ਢੁਢਿਢੁਢਾਈ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਰਸੁਪਾਈ॥ ੩॥ ਪੁਰਿਮਸੁਭਲੇਖਲਿਖੇਹਰਿਪਾਈ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ
 ਤੁਠਮੇਲੈਹਰਿਭਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੫॥ ਸੁਰੀਮਹਲਾ ੪ ਜਿਹਵਾਹਰਿਗੋਸਿਰੀਅਘਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੀਵੈਸਹਜਿ
 ਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿਰਸੁਜਨਚਾਖੁਜੋਭਾਈ॥ ਤਉਕਤਅਨਤਸਾਦਿਲੋਭਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮਾਤਿਰਸੁਰ
 ਖਉਰਿਧਾਗਿ॥ ਹਰਿਗੋਸਿਰਾਤੇਗੋਗਿਮੁਗਾਗੇ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਿਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਅਨਜਾਈ॥ ਹਉਮੈਕਰੈਬਹੁਤੀਮਿ
 ਲੈਸਜਾਈ॥ ੩॥ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਗੋਸਿਹਰਿਗੁਲਗਵਾਈ॥ ੪॥ ੩॥ ੬॥ ਸੁਰੀਮਹਲਾ
 ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮਨਿਹਰਿਰੇਗੁਲਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਰਿਨਮਿਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿਰੇਗੋਰਾਤਾਮਨੁਰੇਕਮਲੇ॥ ਸਦਾ
 ਅਨੰਦਿਠੈਦਿਨਰਾਤੀਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਰੇਗਕਉਲੋਚੈਸਭੁਕੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਰੇਗੁਚਲੂਯਾਹੋਈ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਿਮੁਗਪੁਨਰੁਕੇਰੋਹੋਈ॥ ਜੇਸਉਲੋਚੈਰੇਗੁਨਹੈਵੈਕੋਈ॥ ੩॥ ਨਦਰਿਕਰੇ
 ਤਾਸਤਿਗੁਰਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਗੋਸਿਹਰਿਗੋਗਿਸਮਾਵੈ॥ ੪॥ ੨॥ ੭॥ ਸੁਰੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁਢੇ
 ਨੀਚਜਾਤਿਹਰਿਜਪਤਿਆਉਤਮਪਦਵੀਪਾਈ॥ ਪੂਛਹੁਬਿਦਰਦਾਸੀਸੁਤੈਕਿਸਨੁਉਤਰਿਆਘਰਿਜਿ
 ਸੁਜਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੀਅਕਥਕਥਾਸੁਨਹੁਜਨਭਾਈ॥ ਜਿਤੁਸਹਸਾਦੁਖਭੂਖਸਭਯਹਿਜਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਵਿਦਾਸੁ
 ਚਮਰੁਉਸਤਤਿਕਰੇਹਰਿਕੀਰਤਿਨਿਮਖਾਇਕਗਾਈ॥ ਪਤਿਤਜਾਤਿਉਤਮੁਭਾਈ॥ ਆਚਰਿਵਰਨਪਏਪਥਿ
 ਆਈ॥ ੨॥ ਨਾਮਦੇਅਪੀਤਿਲਗੀਹਰਿਸੇਤੀਯੋਕੁਛੀਪਾਕਹੈਬੁਝਾਈ॥ ਖੜੀਥੁਮਲੀਪਠਿਦੇਛੋਰੈਹਰਿਨਾਮਦੇ
 ਉਯੀਆਮੁਖਿਯਾਈ॥ ੩॥ ਜਿਤਨੇਭਗਤਹਰਿਸੇਵਕਾਮੁਖਿਅਠਸਠਿਤੀਰਥਤਿਨਤਿਲਕੁਕਢਾਈ॥ ਜਨਨੁਨਾ
 ਕੁਤਿਨਕਉਅਨਦਿਨੁਪਸੇਜੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਗਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੮॥ ਸੁਰੀਮਹਲਾ ੪ ਤਿਨੀਅੰਤਰਿਹਰਿਆ
 ਰਾਪਿਆਜਿਨਕਉਪੁਰਿਲਿਖਿਆਲਿਖਤੁਲਿਯਾਗਾ॥ ਤਿਨਕੀਥਖੀਲੀਕੋਈਕਿਆਕਰੇਜਿਨਕਾਅੰਗੁ
 ਕਰੇਮੇਰਾਹਰਿਕਰਤਾਗਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਪਿਆਈਮਨਮੇਰੇਮਨਪਿਆਈਹਰਿਜਨਮਜਨਮਕੇਸਤਿਦੁਖਨਿਵਾਰ
 ਲਗਾਗਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਰਿਭਗਤਜਨਕਉਥਖਸਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗਤਿਭੈਰਾਗਾ॥ ਮੁਰਖੁਹੋਵੈਸੁਉਨਕੀ
 ਗੋਸਕਰੇਤਿਸੁਹਲਾਤਿਪਲਾਤਿਮੁਹਕਰਾ॥ ੨॥ ਸੇਭਗਤਸੇਸੇਵਕਾਜਿਨਾਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਤੇਹ
 ਰਿਪਾਈ॥ ਮੈਸਿਰਿਨਿਦਕਕੈਪਵੈਛਾਗਾ॥ ੩॥ ਜਿਸੁਘਰਿਵਿਰਤੀਸੋਈਜਾਣੈਜਗਤਗੁਰਨਾਨਕਪੁਛਿਕਰਹੁਥੀ
 ਚਾਗਾ॥ ਚਹੁਪੀੜੀਆਦਿਯੁਗਾਦਿਥਖੀਲੀਕਿਨੈਪਾਈ॥ ਹਰਿਸੇਵਕਭਾਈਨਿਸਤਾਗਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੯॥
 ਸੁਰੀਮਹਲਾ ੪ ਜਿਥੈਹਰਿਆਥਪੀਐਤਿਥੈਹਰਿਮਿਤੁਸਹਾਈ॥ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਹਰਿਮਨਿਵਸੈਹੋਰਤੁਬਿਧਿ

੩੨
 ੧॥ ਸੁਰੀਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮਨਿਹਰਿਰੇਗੁਲਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਰਿਨਮਿਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿਰੇਗੋਰਾਤਾਮਨੁਰੇਕਮਲੇ॥ ਸਦਾ
 ਅਨੰਦਿਠੈਦਿਨਰਾਤੀਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਰੇਗਕਉਲੋਚੈਸਭੁਕੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਰੇਗੁਚਲੂਯਾਹੋਈ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਿਮੁਗਪੁਨਰੁਕੇਰੋਹੋਈ॥ ਜੇਸਉਲੋਚੈਰੇਗੁਨਹੈਵੈਕੋਈ॥ ੩॥ ਨਦਰਿਕਰੇ
 ਤਾਸਤਿਗੁਰਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਗੋਸਿਹਰਿਗੋਗਿਸਮਾਵੈ॥ ੪॥ ੨॥ ੭॥ ਸੁਰੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁਢੇ
 ਨੀਚਜਾਤਿਹਰਿਜਪਤਿਆਉਤਮਪਦਵੀਪਾਈ॥ ਪੂਛਹੁਬਿਦਰਦਾਸੀਸੁਤੈਕਿਸਨੁਉਤਰਿਆਘਰਿਜਿ
 ਸੁਜਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੀਅਕਥਕਥਾਸੁਨਹੁਜਨਭਾਈ॥ ਜਿਤੁਸਹਸਾਦੁਖਭੂਖਸਭਯਹਿਜਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਵਿਦਾਸੁ
 ਚਮਰੁਉਸਤਤਿਕਰੇਹਰਿਕੀਰਤਿਨਿਮਖਾਇਕਗਾਈ॥ ਪਤਿਤਜਾਤਿਉਤਮੁਭਾਈ॥ ਆਚਰਿਵਰਨਪਏਪਥਿ
 ਆਈ॥ ੨॥ ਨਾਮਦੇਅਪੀਤਿਲਗੀਹਰਿਸੇਤੀਯੋਕੁਛੀਪਾਕਹੈਬੁਝਾਈ॥ ਖੜੀਥੁਮਲੀਪਠਿਦੇਛੋਰੈਹਰਿਨਾਮਦੇ
 ਉਯੀਆਮੁਖਿਯਾਈ॥ ੩॥ ਜਿਤਨੇਭਗਤਹਰਿਸੇਵਕਾਮੁਖਿਅਠਸਠਿਤੀਰਥਤਿਨਤਿਲਕੁਕਢਾਈ॥ ਜਨਨੁਨਾ
 ਕੁਤਿਨਕਉਅਨਦਿਨੁਪਸੇਜੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਗਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੮॥ ਸੁਰੀਮਹਲਾ ੪ ਤਿਨੀਅੰਤਰਿਹਰਿਆ
 ਰਾਪਿਆਜਿਨਕਉਪੁਰਿਲਿਖਿਆਲਿਖਤੁਲਿਯਾਗਾ॥ ਤਿਨਕੀਥਖੀਲੀਕੋਈਕਿਆਕਰੇਜਿਨਕਾਅੰਗੁ
 ਕਰੇਮੇਰਾਹਰਿਕਰਤਾਗਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਪਿਆਈਮਨਮੇਰੇਮਨਪਿਆਈਹਰਿਜਨਮਜਨਮਕੇਸਤਿਦੁਖਨਿਵਾਰ
 ਲਗਾਗਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਰਿਭਗਤਜਨਕਉਥਖਸਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗਤਿਭੈਰਾਗਾ॥ ਮੁਰਖੁਹੋਵੈਸੁਉਨਕੀ
 ਗੋਸਕਰੇਤਿਸੁਹਲਾਤਿਪਲਾਤਿਮੁਹਕਰਾ॥ ੨॥ ਸੇਭਗਤਸੇਸੇਵਕਾਜਿਨਾਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਤੇਹ
 ਰਿਪਾਈ॥ ਮੈਸਿਰਿਨਿਦਕਕੈਪਵੈਛਾਗਾ॥ ੩॥ ਜਿਸੁਘਰਿਵਿਰਤੀਸੋਈਜਾਣੈਜਗਤਗੁਰਨਾਨਕਪੁਛਿਕਰਹੁਥੀ
 ਚਾਗਾ॥ ਚਹੁਪੀੜੀਆਦਿਯੁਗਾਦਿਥਖੀਲੀਕਿਨੈਪਾਈ॥ ਹਰਿਸੇਵਕਭਾਈਨਿਸਤਾਗਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੯॥
 ਸੁਰੀਮਹਲਾ ੪ ਜਿਥੈਹਰਿਆਥਪੀਐਤਿਥੈਹਰਿਮਿਤੁਸਹਾਈ॥ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਹਰਿਮਨਿਵਸੈਹੋਰਤੁਬਿਧਿ

ਲਾਇਆ ਜਾਣੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਸੇਚੀ ਐਭਾਈ॥ ਜਿਯਾ ਤਿਪਲਾ ਤਿ ਹਰਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ॥ ਰਹਾਇ॥ ਸਤ ਸੰਗ
 ਤੀ ਹਰਿ ਪਨੁ ਖਟੀ ਐ ਹੋਰ ਥੈ ਹੋਰ ਤੁਧਾਇ ਹਰਿ ਪਨੁ ਕਿਤੇ ਨ ਪਾਈ॥ ਹਰਿ ਰਤ ਨੈ ਕਾ ਵਾਪਰੀ ਅਹਰਿ
 ਰਤ ਨ ਪਨੁ ਵਿਹਾਣੈ ਕਚੈ ਕੇ ਵਾਪਰੀ ਏਵਾ ਕਿ ਹਰਿ ਪਨੁ ਲਾਇਆ ਨ ਜਾਈ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਰਤ ਨੁ
 ਵੇਹੁ ਮਾਲੁ ਹਰਿ ਪਨੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਵੈ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਭਿਵਲਾਈ॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ
 ਵੈ ਤੈ ਕਾ ਬੀਜਿ ਅਭਗਤ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੇ ਨਿਖੁਟੈ ਨ ਹੀ ਹਯਾ ਤਿਪਲਾ ਤਿ ਹਰਿ ਪਨੈ ਕੀ ਭਗਤ ਕਉ
 ਮਿਲੀ ਵਰਿਅਈ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਨਿਰਭਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਸਥਿਰੁ ਹੈ ਸਾਚਾਇ ਹਰਿ ਪਨੁ ਅਗਨੀ ਤਸਕਾ
 ਰੋ ਪਾਣੀ ਐ ਜਮ ਦੂਤੈ ਕਿਸੈ ਕਾ ਗਵਾਇਆ ਨ ਜਾਈ॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਕਉ ਉਚਕਾਨੈ ਜਿਨ ਅਵਈ ਜਮੁ ਜਗਤੀ ਰੋ
 ਭੂਨ ਲਗਾਈ॥ ੪॥ ਸਾਕਤੀ ਪਾਪ ਕਰਿ ਕੈ ਬਿਖਿਅ ਪਨੁ ਸੇਚਿਆ ਤਿਨਾ ਇਕ ਵਿਖਨਾ ਲਿਨ ਜਾਈ॥ ਹਲਾਤੈ
 ਵਿਚਿ ਸਾਕਤ ਦੁਹਲੇ ਭਏ ਭਏ ਭਏ ਨਿਕਾਇਆ ਅਗੈ ਪਲਾਤਿ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਦੇਈ ਨ ਪਾਈ॥ ੫॥
 ਇਸੁ ਹਰਿ ਪਨੁ ਕਾ ਸਾਹੁ ਹਰਿ ਅਪੈ ਸੇਤ ਹੁ ਜਿ ਸਨੇ ਦੇਇ ਸੁਹਰਿ ਪਨੁ ਲਾਇ ਚਲਾਈ॥ ਇਸੁ ਹਰਿ ਪਨੈ ਤੈ ਕਾ ਦੇਨ
 ਅਵਈ ਜਨਨ ਕਕਉ ਹਰਿ ਸੇਈ ਪਾਈ॥ ੬॥ ੩॥ ੧੦॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਜਿ ਸਨੇ ਹਰਿ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਸੇ ਹਰਿ
 ਗੁਣਾ ਹਵੈ ਸੇ ਭਗਤੁ ਸੇ ਪਰਵਨੁ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਅ ਵਰਨੀ ਐ ਜਿ ਸਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਅ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾ
 ਨੁ॥ ੧॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਈ ਐ ਜੀਉ ਲਾਇ ਸਤਿ ਗੁਣੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਨੁ॥ ਰਹਾਇ॥ ਸੇ ਸਤਿ ਗੁਣੁ ਸਾਸੇਵਾ ਸਤਿ ਗੁ
 ਰ ਕੀ ਸਫਲਾ ਹੈ ਜਿ ਸਤੇ ਪਾਈ ਐ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ॥ ਜੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਾਕਤ ਕਾ ਮਨਾ ਅਰਥਿ ਦਰਗਹ ਪਸਰੇਵ ਦੇਸੇ
 ਨਿਰਛਲਾ ਸਭੁ ਅਗਿਆਨੁ॥ ੨॥ ਜਿ ਸਨੇ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕਾ ਗਵਾਇਆ ਥਾਇ ਪਵੈ ਸੇ ਪਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ॥
 ਜੋ ਬਿਨੁ ਪਰਤੀਤੀ ਕਪਟੀ ਭੁਭੀ ਭੁਭੀ ਅਖੀ ਮੀਟ ਦੇਉ ਨ ਕਉ ਤਰਿ ਜਾਇ ਗਾਧੂ ਗੁਮਾਨੁ॥ ੩॥ ਜੇ ਤਾਜੀ
 ਉਪੈ ਰੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਭੁਭੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ॥ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਨਕੁ ਜੇਹਾ ਭੁਕਾਇ ਰਿਤੇ
 ਹਰ ਉਬਰੀ ਵਿਖਿਆਨੁ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਤੇਰੇ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਣ ਕਹਿ ਕਹਿ
 ਗਵਾਤੁ ਸਾਹਿਬ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ॥ ਤੁਮਹੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿਨ ਸਾਕਉ ਭੂਠਾ ਕਰਉ ਚ ਭਗਵਾਨੁ॥ ੧॥ ਮੈਰ
 ਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਸੇਈ॥ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਮੈਤੁ ਬਿਨੁ ਅਵਭੁਤ ਕੇਈ॥ ਰਹਾਇ॥ ਮੈਤਾ
 ਲੁਦੀ ਬਾਲੁ ਭੂਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੈਤੁ ਪੁਅਥੈ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਮੈਰੇ ਭਥ ਉਨ ਹੀ ਜਿ ਸੁਪਰਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰਾ
 ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੁਧੀ ਪਾਸਿ॥ ੨॥ ਵਿਚੇ ਪਰਤੀਵਿਚੇ ਪਾਣੀ॥ ਵਿਚਿ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਪਰੀਜੈ॥ ਬਕਰੀ ਸੀਘ੍ਰਾ ਇਕ
 ਥੈ ਥਾਇ ਰਖੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ਭੁਭਉ ਦੁਰਿ ਕੀਜੈ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਰਿਅਈ ਦੇਖੁ ਸੇਤ ਹੁ ਹਰਿ ਨਿਮਾਣਿ॥

ਆਮਦਾਦੇਵਾਏ॥ ਜਿਉ ਪਰਤੀਚਰਣ ਤਲੇ ਤੇਉ ਪਰਿਆਵੈ ਤਿਉ ਨਨਕ ਸਾਧ ਜਨਾ ਜਗਤੁ ਆਇਸਭੁਪੈ
 ਗੀਪਾਏ॥ ੧॥ ੧੨॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੪ ਤੁਕਰਤਾਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਜਾ ਲਹਿ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁ
 ਲਾਈਐ॥ ਬੁਰਭਲਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭੁਝੈ ਜੇਹ ਕੇ ਕਰੇ ਤੇਹ ਕੇ ਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੁ ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਜ
 ਲਾਹਿ॥ ਬੁਰਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭੁਝੈ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਬੁਲਾਵਹਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭੁ ਮੇਹੁ ਆਇ ਆਸਰੀ ਰੁਹਰਿ
 ਕੀ ਆਵਿ ਚਿ ਦੇਹੀ ਮਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ॥ ਏਕਨਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਏਕਿ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਧਿ ਪਾਈ॥
 ੨॥ ਸਭੁ ਕੇ ਤੇਰਾ ਤੁ ਸਭੁ ਨਾਕਾ ਮੇਰੇ ਕਰ ਤੇ ਤੁਧੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿ ਆਲੇਖੁ॥ ਜੇਹੀ ਤੁਨ ਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੇਹ ਕੇ
 ਰਵੈ ਬਿਨੁ ਨ ਦਰੀਨਾ ਹੀ ਕੇ ਭੇਖੁ॥ ੩॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੁਹੈ ਜਾ ਲਹਿ ਸਭ ਤੁ ਮੇਨਿ ਤਧਿ ਆਈ॥ ਜੇ ਸਨੇ ਤੁ
 ਪੁਭਵੈ ਤਿਸਨੇ ਤੁ ਮੇਲਹਿ ਜਨਨ ਨਕਸੇ ਥਾਇ ਪਾਏ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੩॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੪ ਜਿਨ ਕੇ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ
 ਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ॥ ਤੇ ਮੁਕਤ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆਤਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ
 ਪਦੁ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਗਾਮਹਰਿ ਜਨ ਆਰੋਗ ਭਏ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਜਿਨ ਜਪਿ ਆਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਹਉ ਮੇਰੇ
 ਗਏ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾ ਦੇਉ ਵੈ ਗੁਣ ਗੀ ਵਿਚਿ ਹਉ ਮੈ ਕਾਰ ਕਮਾਈ॥ ਜਿਨਿ ਕੀ ਏਤਿ ਸਹਿਨ ਚੇ
 ਤਹਿ ਬਪੁ ਜੇਹਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੋਈ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਹਉ ਮੇਰੇ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿ ਆਤਿ ਨ ਕਉ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁ
 ਖੁਭਾਰੀ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਛੂਟੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਾਲਿਹਾਰੀ॥ ੩॥ ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋਈ
 ਹਰਿ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਾ ਤੁਧੁ ਅਪੋਗਾ ਨਨਕ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਹਰਿ ਬਿਗਸੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬਹੁ ਮੁਖੀ ਚਰੇ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੪॥
 ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੪ ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬਰਜਾਈ ਕਿਛੁ ਕੀਚੈ ਜੇ ਕਰਿ ਸਕੀਐ॥ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵੈ
 ਜਿਉ ਹਰਿ ਭਵੈ ਤਿਉ ਰਖੀਐ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭੁ ਕੇ ਤੇਰੇ ਵਸਿ॥ ਅਸਾ ਜੇ ਰੁਨਹੀ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਿਹ ਮਸਕ
 ਹ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਬਖਸਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ॥ ਜੇਹਾ
 ਤੁਹੁ ਕਮੁ ਕਰਹਿ ਤੇਹੋ ਕੇ ਕਰਮ ਕਮਵੈ ਜੇਹਾ ਤੁਧੁ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾ
 ਜੀ ਕੋਈ ਛੇਵਾ ਕਰਿ ਉ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਤ ਹੋਵੈ॥ ਏਕਨਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਤੁ ਬੁਝਵਹਿ ਏਕਿ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਸਿ
 ਰਵੈ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਹਉ ਆਖਿ ਨ ਸਕਾ ਹਉ ਮੁਰਖੁ ਮੁਰਖੁ ਪੁਨੀ ਚਾਲੁ॥ ਜਨਨ ਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿ
 ਲੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪਾਇ ਆਮ ਜਾਲੁ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੫॥ ੨੦॥

ਗੁਰੁ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧
 ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਬਾਜੀ ਗਰਿਜੈ ਸੇਬਾ ਜੀ ਪਈ॥ ਨਨਾ ਰੂਪ ਭੇਖ ਦਿਖ ਲਾਈ॥ ਸੰਗੁ ਉਤਾਰਿ ਬੀਮ ਚਿਪਸਾਗਾ॥ ਤਬ ਏਕੇ ਏਕੇ ਕੀ

ਗਾ॥ ੧॥ ਕਵਨ ਰੂਪ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਚਿੰਤਿ ਸਾਇੰਜਿ ਕਤ ਹਿਗਾਇ ਚਿਉ ਰੁਕਤ ਤੇ ਆਇ ਚੀਰਹਾ ਚੀ ਜਲ ਥੇ
 ਉਹਿ ਅਨਿ ਕਤ ਰੇਗਾ ਕਨਿਕ ਰੂਪ ਕੀਰੇ ਬਹੁ ਰੇਗਾ ਬੀਜੁ ਬੀਜਿ ਦੇਖਿ ਚਿਉ ਪਰ ਕਰਾ ਠਲ ਪਕੇ ਤੇ
 ਕੰਕਰਾ ॥ ੨॥ ਸਹਸ ਘਟਾ ਮਹਿ ਏਕਾ ਕਾਸੁ ਘਟ ਫੂਟੇ ਤੇ ਚੀ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਗਮ ਲੇਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਵਿਕਾਰ
 ਰੂਮ ਫੂਟੇ ਤੇ ਏਕ ਕਾਗ ॥ ੩॥ ਚਿਉ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਬਿਨਸਤ ਨਹੀ ਨਾ ਕੇ ਆਵੈ ਨਾ ਕੇ ਜਾਹੀ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਉਮੈ ਮ
 ਲੁਧੇਈ ਕਰੁਨ ਕਮੇਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕੀਤਾ ਲੇਖੁ ਹਿਸੇ ਪਭੋਈ ਜੇ ਜਨੁ
 ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ ਪੁਰਨ ਕਾਜਾ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀਰਾ ਖਹੁ ਲਾਜਾ ॥ ੧॥ ਤੇਰੀ ਸਗਲਿ ਪੁਕਾਦਇ ਮਾਲਾ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕ
 ਵਨੁ ਕਰੇ ਪਤਿ ਪਾਲਾ ਰਹਾ ਚੀ ਜਾਨਿ ਥਾ ਲਿਖੀ ਮਹੀ ਆਲਿ ਰਹਿ ਆਭੁ ਪੁਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੁਗਿ ਲੇਖ
 ਪਤੀ ਆਰੈ ਕਛੁ ਨ ਪਈ ਮੈ ਸਾਚਿ ਲਗੈ ਤਾਹ ਉਮੈ ਜਾਈ ॥ ੨॥ ਜਿਸੇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੇ ਲਾਗੈ ਗਿਅਨੁ
 ਠਤਨੁ ਅੰਤ ਗਿਤਿ ਸੁਜਾਗੈ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਏ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ॥ ੩॥ ਦਇਕਰ ਜੇ
 ਨਿਕਰ ਚਿਅਰ ਦਾਸਿ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤਾ ਆਲਹਿ ਗਸਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ਜਨਨ ਕਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸ
 ਦਾਸਿ ਆਇ ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪਨੁ ਸੇਹ ਗਤਿ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਛਾਨੈ ਮਨੈ ਹੁਕਮੁ ਤਜੈ ਅਭਿਮਾਨੈ ਪਿ
 ਅਸਿ ਉਗਤੀ ਰਲੀ ਆਮਾਨੈ ॥ ੧॥ ਸੁਨਿ ਸਖੀ ਏ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਨੀ ਸਨੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਗੰ ਪਤਿ ਲਾਜ ਲੇਕਾਨੀ
 ਰਹਾ ਚਿ ਸਖੀ ਸੇਹ ਲੀਕ ਉਸਮ ਸੁਵੈ ਸੇਈ ਕਮਵੈ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵੈ ਸੇਹ ਗਲਿ ਅੰਕਿਸਾ ਵੈ ॥ ੨॥ ਗਰ
 ਬਿਗਹੇ ਲੀ ਮਹਲਾ ਨ ਪਵੈ ਠਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ਜਬੈ ਗੇਲਿ ਬਿਰਾਵੈ ਕਰਮ ਹੀ ਲਿਖਨਾ ਖਿਦ ਖੁਪਾਵੈ ॥ ੩॥ ਬਿ
 ਨ ਉਕਰੀ ਜੇ ਜਾਨਾ ਦੁਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਰਹਿ ਆਭੁ ਪੁਰਿ ਜਨੁ ਨ ਕਰ ਗਵੈ ਦੇਖਿ ਦੁਗਿ ॥ ੪॥ ੩॥ ਸੁਹੀ ਮ
 ਹਲਾ ੫ ਗਿਰੁ ਵਸਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾਹ ਉਪਰ ਕੀਨਾਗਿ ਦਸਦਾ ਸੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਭਤਾਗਿ ਸਗਲ ਸਮਕੀ ਮੈ ਘਰ ਕੀ ਜੇਵੀ
 ਆਸ ਪਿਆਸਿ ਪਿਰ ਕਉ ਲੇਵੀ ॥ ੧॥ ਕਵਨ ਕਰ ਰੁਨ ਕੀਤੀ ਪਾਮਰੇ ਸੁਘੜੁ ਸਰੂਪ ਦਇਆ ਲਾਮੁ ਰਾਹੇ ਰ
 ਹਾ ਚੀ ਸਤੁ ਸੀ ਗਰੁਭ ਉਅੰ ਜਨੁ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੰਬੇਲੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਕੰਗਰ ਬਸਤ੍ਰ ਗਤ ਨੇ ਬਨੇ ਸੁ
 ਵੈ ਧਨ ਸਭ ਸੁਖ ਪਵੈ ਜਾ ਪਿਰੁ ਪਰਿ ਆਵੈ ॥ ੨॥ ਗੁਣ ਕਾ ਮਲ ਕਰਿ ਕੀਤੁ ਗੀਤਾਇਆ ਵਸਿ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਗੁਰਿ
 ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ਸਭ ਤੇ ਚੁਚਾ ਮੰਦਰ ਮੇਗਾ ਸਭ ਕਾ ਮਲਿ ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰਿਥਿ ਪ੍ਰਾਤ ਮੇਗਾ ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆ
 ਸੁਰੁ ਜੋ ਤਿਉ ਜੀਆਗਾ ਸੇਜਾ ਵਿਛਾਈ ਸਰਪ ਅਪਾਗਾ ਨਵਰੰਗ ਲਾਲ ਸੇਜਾ ਵਲਾ ਆਇਆ ਜਨਨ ਨ ਕ
 ਪਿਰਧਨੀ ਮਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪॥ ੪॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਉਮਕਿ ਚਿਉ ਉਮਿਲਨ ਪ੍ਰਭ ਤਾਈ ਖੋਜ ਤਚਰਿ
 ਚਿ ਦੇਖ ਉਪਿਅ ਜਾਈ ਸੁਨਤ ਸਦੇ ਸਰੋਪਿ ਆਰਿਹਿ ਸੇਜਾ ਵਿਛਾਈ ਕ੍ਰਮਿ ਕ੍ਰਮਿ ਆਇ ਚਿਤ ਉਨ ਦਰਿਨ ਪ

ਤੁਝਾ ਬਿਨੁ ਨ ਜਾਨੀ ਕੋਈ

ਈ॥ ੧॥ ਕਿਤਾਬਿ ਧਿਰੀ ਅਰੇ ਪੀਰੈ ਨਿਸਾ ਮਿਲੁ ਸਾਜਨ ਹਉ ਤੁਝੁ ਕਰ ਬਨੋ॥ ਰਹਿ॥ ਏਕ ਸੇਜ ਵਿਛੀ ਪਨ ਕੰਤਾ॥
 ਪਨ ਸੁਤੀ ਪਰੁਸਦ ਜਾਗੀਤਾ॥ ਪੀਚਿ ਮਦੋਧਨ ਮਤਵੰਤਾ॥ ਪਨ ਜਾਗੀ ਜੈ ਪਰੁ ਬੋਲੀਤਾ॥ ੨॥ ਭਈ ਨਿਰਸੀਥ
 ਹੁਤੁ ਦਿਨ ਲਾਗੇ॥ ਦੇਸਾ ਦਿਸਤਰ ਮੈ ਸਗਲੇ ਝਾਗੇ॥ ਖਿਨੁ ਰਹਨੁ ਪਵਉ ਬਿਨੁ ਪਗ ਪਾਗੇ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਪੁ ਬੀਮ
 ਲਾਗੇ॥ ੩॥ ਭਇਚਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਪਤ ਸੇਗਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਚੁਝੀ ਤਪਤਿ ਘਰਹੀ ਪਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਸਗਲ
 ਸੀਗਾਰ ਹੁਇ ਮੁਝ ਹਿਸੁ ਹਇਆ॥ ਕਹੁਨ ਨ ਕਹੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ॥ ੪॥ ਜਾਹ ਦੇਖ ਤਹੀ ਪਰੁ ਹੈ ਭਈ॥ ਖੋ
 ਲਿਓ ਕਪਟੁ ਤਮਨੁ ਠਹਰਾਈ॥ ਰਹਉ ਦੂਜਾ॥ ੫॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਿਆ ਗੁਲ ਤੇਰੇ ਸਰਿ ਸਮਾਲੀ ਮੇ
 ਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕੇ ਦਾਤਾਗੇ॥ ਬੈਖਰੀ ਦੁਕਿਆ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਇਹ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਸਭੁ ਥਾਗੇ॥ ੧॥ ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੇ
 ਪ੍ਰੀਤ ਮਮਨ ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਮ ਥਾਗੇ॥ ਰਹਿ॥ ਪਰੁ ਦਾਤਾ ਮੋਹਿ ਦੀਨੁ ਕੁਖਾਰੀ ਤਮ ਸਦਾ ਸਦਾ ਉਪਕਾ
 ਗੇ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀਜੈ ਮੈ ਤੇਰੇ ਵੈ ਮੇਰੇ ਭਾਗ ਮਗ ਮਾਪਾਗੇ॥ ੨॥ ਕਿਆ ਸੇਵਕ ਮਾਵਉ ਕਿਆ ਕਹਿਰੀ ਸੁਣਉ ਬਿ
 ਧਿ ਕਿਤੁ ਪਾਵਉ ਦਰਸਾਗੇ॥ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਈਐ ਮੈ ਤੁਨ ਲਹੀਐ ਮਨੁ ਤਰਸੈ ਚਰਨਾਗੇ॥ ੩॥ ਪਾਵਉ ਦਨੁ ਚੀਨੁ
 ਇਸਾਗਉ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸੰਤਰੇਨਾਗੇ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਉ ਕਉਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰਭਿਰਾਥ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾਗੇ॥ ੪॥ ਫਿ॥
 ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਸੇਵਾ ਥੇਰੀ ਮਾਗਨੁ ਬਹੁਤਾ॥ ਮਹਲਾ ਨ ਪਵੈ ਕਹਤੋ ਪਹੁਤਾ॥ ੧॥ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਮਨੋ ਤਿਨ ਕੀ
 ਗੀਤਾ॥ ਕੂਢੇ ਮੁਰਖ ਕੀਹ ਗੀਤਾ॥ ਰਹਿ॥ ਤੇਖਾ ਦਿਖਾਵੈ ਸਦਨ ਕਮਵੈ॥ ਕਹਤੋ ਮਹਲੀ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ॥ ੨॥ ਅ
 ਤੀਤੁ ਸਦਾ ਮਾਇਆ ਕਮਾਤਾ॥ ਮਨਿ ਨਹੀ ਪੀਤਿ ਕਹੈ ਮੁਖਿ ਰਾਤਾ॥ ੩॥ ਕਹੁਨ ਨ ਕਪੁਭਾ ਬਿਨ ਉਸੁਨੀ ਜੈ॥ ਕੁ
 ਚਲੁ ਕਠੋਰੁ ਕਾਸੀ ਮੁਕਤੀ ਜੈ॥ ੪॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਕੀਵਡਿ ਆਈ॥ ਤਮ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਪੁਖ ਸੁਭਾਈ॥ ਰਹਉ ਦੂਜਾ॥
 ੧॥ ੧॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚੁਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ਉਠਿ ਖਲੋਇਆ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਬੋਲਾ ਪੈਸੋਇਆ॥ ੧॥ ਅਉਸਰੁ ਅਪੁਨਾ ਬੁਝੈ
 ਨਾਇਆ ਨਾਇਆ ਮੋਹਰੀ ਗੀਲ ਪਟਨਾ॥ ਰਹਿ॥ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਕਉ ਬਿਗਸਿਛੁ ਭੈਠਾ॥ ਸਾਧ ਜਨ ਕਾ ਦਰ
 ਸੁਨ ਛੀਠਾ॥ ੨॥ ਕਬਹੂਨ ਸਮਝੈ ਅਗਿ ਅਨੁਗਵਾਗਾ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਲਪਟਿ ਚਿਜ ਜਾਗਾ॥ ਰਹਿ॥ ਬਿਖੈ
 ਨਾ ਦਕਰਨ ਸੁਦਿਭੀਨਾ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਆਲਸੁ ਮਨਿ ਕੀਨਾ॥ ੩॥ ਦਿਸਾਟਿ ਨਹੀ ਰੇ ਪੇਖਤ ਅੰਧੋ॥ ਛੋਰਿ
 ਜਾਹਿ ਸੁਠੇ ਸਾਭਿ ਪੰਧੋ॥ ਰਹਿ॥ ਕਹੁਨ ਨ ਕਪੁਭਾ ਬਖਸ ਕਹੀਜੈ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਦੀਜੈ॥ ੪॥ ਤ
 ਉਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਜਉ ਰੋਈਐ ਰੇਨਾ॥ ਜਿਸ ਹਿਰੁ ਸੁਣੈ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਲੈਨਾ॥ ਰਹਿ॥ ੧॥ ੨॥ ੮॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਘਰਮਹਿ ਠਾ ਕੁਹੁਨ ਦਰਿਨ ਆਵੈ॥ ਗਲਾ ਮਹਿ ਪਾਹੁ ਲੈ ਲਟਕਾਵੈ॥ ੧॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਾਕਤੁ ਠਹਰਤਾ॥ ਨੀਰੁ ਬਿ
 ਰੋਲੈ ਖੀਖੀ ਮਰਤਾ॥ ਰਹਿ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਹੁ ਲਕਉ ਠਾ ਕੁਹੁ ਕਹਤਾ॥ ਚਿਹੁ ਪਾਹੁ ਲੈ ਉਸ ਕਉ ਰੁਥਤਾ॥ ੨॥

ਗੁਨਰਗਰਲੁਨਰਮੀ॥ ਪਹਲਨਵਨਪਗਰਿਗਮੀ॥ ੩॥ ਗੁਰਮਿਲਿਨਨਕਠਕੁਰਜਤਾ॥ ਜਾਇਥਾਇਮ
 ਹੀਆਇਪੁਰਨਥਿਪਤਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੯॥ ਸੁਰੀਮਯੁਪ ਲਾਲਨੁਗਵਿਅਕਵਨਗਤੀਗੀ॥ ਸਖੀਥਤਾਵੁ
 ਮੁਝਹਿਮਤੀਗੀ॥ ੧॥ ਸੁਰਬਸੁਰਬਸੁਰਵੀ॥ ਅਪਨੇਪੀਤਮਕੈਰੀਗਰਤੀ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਪਵਮਲੇਵਉਸੀਗਿਨੈ
 ਨਭਤੀਗੀ॥ ਜਹਾਪਠਵਹੁਜਉਤਤੀਗੀ॥ ੨॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਦੇਉਜਤੀਗੀ॥ ਇਕਨਿਮਖਮਿਲਾਵਹੁਮੇਰਿ
 ਪਨਪਤੀਗੀ॥ ੩॥ ਮਾਨੁਤਲਾਅਹੰਬੁਧਿਤੀਗੀ॥ ਸਾਨਨਕਸੇਹਾਗਵਤੀਗੀ॥ ੪॥ ੪॥ ੧॥ ਸੁਰੀਮਯੁਪ
 ਤੁਜੀਵਨੁਤੁਪਨਅਧਾਗਾ॥ ਤੁਝੀਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨੁਸਾਧਾਗਾ॥ ੧॥ ਤੁਸਾਜਨੁਤੁਪੀਤਮੁਮੇਗਾ॥ ਚਿਤਹਿਨਬਿਸ
 ਰਹਿਕਾਤੁਬੇਗਾ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਬੈਖਰੀਦੁਹਉਦਾਸਰੇਤੇਗਾ॥ ਤੁਭਾਰੇਠਕੁਰਗੁਲੀਗਹੇਗਾ॥ ੨॥ ਕੋਟਿਦਾਸਜਾਕੈ
 ਦਰਬਾਰੇ॥ ਨਿਮਖਨਿਮਖਵਸੈਤਿਨਨਾਲੇ॥ ੩॥ ਹਉਕਿਛੁਨਹੀਸਭਕਿਛੁਤੇਗਾ॥ ਚਿਤਿਪੋਤਿਨਨਕਸਿਗਿਥ
 ਸੇਗਾ॥ ੪॥ ੫॥ ੧॥ ਸੁਰੀਮਯੁਪ ਸੁਖਮਯੁਜਾਕੈਉਚਦਮਾਗੇ॥ ਤਾਮਹਿਵਾਸਹਿਭਗਤਿਪਿਆਰੇ॥ ੧॥
 ਸਹਜਕਥਾਪੁਭਕੀ॥ ਅਤਿਮੀਰੀਵਿਰਲੈਕਾਹੁਨੇੜਹੁਡੀਗੀ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਤਹੀਤਨਾਦਅਖਾਰੇਸੇਗਾ॥ ਉਹ
 ਸਿਤਕਹਹਿਰਿਰੀਗਾ॥ ੨॥ ਤਹਮਰਲੁਨਜੀਵਲੁਸੇਗੁਨਰਖਾ॥ ਸਾਚਨਾਮਕੀਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰਖਾ॥ ੩॥ ਗੁਰੁਜ
 ਕਥਾਇਹਗੁਰਤੇਜਾਲੀ॥ ਨਨਕੁਬੋਲੈਹਰਿਹਰੇਬਣੀ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੨॥ ਸੁਰੀਮਯੁਪ ਜਾਕੈਦਰਸਿਪਾਪਕੈ
 ਟਿਉਤਾਰੇ॥ ਭੇਟਤਸੇਗੀਇਹੁਭਵਜਲੁਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਚਿਇਸਾਜਨਚਿਇਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ ਜੋਹਮਕਉਹਰਿ
 ਨਾਮੁਚਿਤਾਰੇ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਜਾਕਾਸਥਦੁਸੁਤਸੁਖਸਾਰੇ॥ ਜਾਕੀਟਹਲਜਮਦੁਤਬਿਦਾਰੇ॥ ੨॥ ਜਾਕੀਪੀਰਕ
 ਇਸੁਮਨਹਿਸਧਾਰੇ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਗਲਿਮੁਖਉਜਲਾਰੇ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਪਾਭਿਅੰਪਸਵਾਰੇ॥ ਸਗਟਿਨਨਕ
 ਤਿਨਸਟਥਾਲਿਹਾਰੇ॥ ੪॥ ੧੩॥ ਸੁਰੀਮਯੁਪ ਰਹੁਨਪਾਵਹਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵਾ॥ ਉਠਿਸਿਧਾਰੇਕਰਿ
 ਮੁਨਿਜਨਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਜੀਛਤਪੇਖੇਜੀਨੀਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ ਸਾਧਸੇਗਿਤਿਨੀਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ ਰਹਾਚਿ॥
 ਥਾਦਿਸਾਹਸਾਹਵਾਪਾਰੀਮਰਨਾ॥ ਜੇਦੀਸੈਸੋਕਲਹਿਖਰਨਾ॥ ੨॥ ਕੁਝੈਮੋਹਿਲਪਟਿਲਪਟਨਾ॥ ਛੋਰੇਚ
 ਲਿਆਤਾਠਿਰਿਖਛੁਤਨਾ॥ ੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਾਨਨਨਕਕਉਕਰਹੁਦਾਤਿ॥ ਨਾਮੁਤੇਰਾਜਪੀਦਿਨੁਗਤਿ॥
 ੪॥ ੮॥ ੧੪॥ ਸੁਰੀਮਯੁਪ ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਤੁਮਹਿਬਸਾਰੇ॥ ਸਗਲਸਮਗੀਸੁਤਿਤਮਾਰੇ॥ ੧॥
 ਤੁਪੀਤਮਤੁਪਨਅਧਾਰੇ॥ ਤੁਮਹੀਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸਾਰੇ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਅਨਿਕਜੇਨਿਭ੍ਰੀ॥ ਭ੍ਰੀਮਭ੍ਰੀਮਹਾਰੇ॥
 ਚਿਟਗਹੀਅਬਸਾਧਸੇਗਾਰੇ॥ ੨॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖਅਧਾਰੇ॥ ਨਨਕੁਸਿਮਰੈਦਿਨੁਰੈਨਾਰੇ॥ ੩॥ ੯॥
 ੧੫॥ ਸੁਰੀਮਯੁਪ ਕਵਨਕਾਜਮਾਇਆਵਾਰਿਆਈ॥ ਜਾਕਉਬਿਨਸਤਥਾਰਨਕਈ॥ ੧॥ ਇਹੁਸੁਪਨ

ਸੇਵਤਨੀ ਜਨੈ॥ ਅਚੇਤ ਬਿਵਸਥਾ ਮਹਿਲ ਪਟਨੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿ॥ ਓਗਵਾਗਾ ਪੇਖਤ ਪੇਖਤ
 ਉਠਿ ਸਿਧਾਗਾ॥ ੨॥ ਉਚਤੇ ਉਚਤਾ ਕਾ ਦਰਬਾਗਾ॥ ਕਈ ਜੀਤਾ ਬਿਨਾ ਹਿਉ ਪਾਗਾ॥ ਗਾਵੁ ਸਹੇ ਅਨਾ ਕੋ ਹੋਈ॥ ਜ
 ਪਿਨਾਨ ਕਪੁਤ ਏਕੋ ਸੋਈ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੧੬॥ ਸੁਗੀਮਃ ੪ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤ ਕਉ ਹਉ ਜੀਵਾ॥ ਚਰਣ ਕਮ
 ਲ ਤੇਰੇ ਧੋਇ ਪੋਇ ਪੀਵਾ॥ ੧॥ ਸੋਹਗਿ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਭਗਤ ਜਨ ਕੇ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਾ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ॥ ੨॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਲੀਲਾ ਮਨਿ ਅਨੰਦਾ॥ ਗੁਣ ਅਪਾਰ ਪਰਮਾ
 ਨੰਦਾ॥ ੩॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਿ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨ ਕਹਰਿ ਜਾਪੈ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੧੭॥ ਸੁਗੀਮਃ ੫
 ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਿਦੈ ਪਿਆਨੁ ਪਾਗੀ॥ ਰਸਨਾ ਜਪੁ ਜਪਉ ਬਨਵਾਰੀ॥ ੧॥ ਸਠ ਲਾਮੁ ਰਚਿ ਦਰਸਨ ਬਾਲਿਹਾਰੀ॥ ਚ
 ਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਪਾਲ ਅਧਾਰੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਧ ਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੁਣਿ ਕਰਨ
 ਅਧਾਰੀ॥ ੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਤਜਾਗੀ॥ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਨਾਮ ਦਨੁ ਇਸਨ ਨੁ ਸੁਚਾਰੀ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀ
 ਚਾਰੀ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਪਰਿਉਤਾਰੀ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੧੮॥ ਸੁਗੀਮਃ ੫ ਲੋਕਿ ਮੋਹਿ ਮਗਨ ਅਪਰਧੀ॥ ਕਰਣਾ
 ਕੀ ਸੇਵਨ ਸਾਧੀ॥ ੧॥ ਪਤਿ ਤਪਵਨ ਪੁਤ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਗਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਪ
 ਰਮੇਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮਨੁਖ ਅਭਿਮਾਨੀ॥ ੨॥ ਸੁਆਦ ਥਾਵਈ ਰਖ ਮਦ ਮਾਇਆ॥ ਇਨ ਸੰਗਿ ਲਾਗਿ ਰਿ
 ਤਨ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ॥ ੩॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਗ ਜੀਵਨ ਹਰਿ ਗਾਇਆ॥ ਸਗਲਾ ਤਿਆਗਿ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਇਆ॥
 ੪॥ ੧੩॥ ੧੯॥ ਸੁਗੀਮਃ ੫ ਪੇਖਤ ਚਖਤ ਕਹੀ ਅਤ ਅੰਧਾ ਸੁਨੀ ਅਤ ਸੁਨੀ ਐਨਹੀ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸਤੁ
 ਕਉ ਜਾ ਲੈ ਦੂਰੇ ਪਾਪੀ ਪਕਮਾਹੀ॥ ੧॥ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਜਿ ਤੁਛੁ ਦਹਿ ਪਰਨੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬ
 ਨੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਘੋਰ ਮਹਲਾ ਸਦਾ ਰਿਗਿ ਰਾਤਾ॥ ਸਿਰਿ ਤੁਮੈਰ ਕਛੁ ਨ ਜਾਤਾ॥ ਰਖਹਿ ਪੋਚਾਰਿ ਮਾਟੀ ਕਾ ਭੀਰਾ॥
 ਅਤਿ ਕੁਚੀਲੀ ਮਿਲੈ ਜਮ ਭੰਡਾਰੀ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹਿ ਬਾਧਾ॥ ਮਹਾ ਗਰਬ ਮਹਿ ਨਿਘਰਤ ਜਾਤਾ॥ ੪॥ ਨਾ
 ਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਜੈ॥ ਰੂਪ ਤਪਹਨ ਪੁਰ ਮੇਰੇ ਲੀਜੈ॥ ੫॥ ੧੪॥ ੨੦॥ ਸੁਗੀਮਃ ੫ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਬੁਝੈ
 ਪੁਝੈ ਸੋਈ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਰੀ ਮਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ॥ ੧॥ ਸੁਦਿ ਸਾਜਨ ਇਉਂ ਦੁਤਰਤਰੀ ਐ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਉਚਰੀ ਐ॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕਾ ਬਿਨਾ ਦੁਜਾ ਨਹੀ ਜਾਨੈ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬਹੁ ਪਛਾਣੈ॥ ੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ
 ਸੋਈ ਭਲਾ ਮਨੈ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਰੀ ਕੀ ਮਾਤਿ ਜਾਨੈ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਾਲਿਹਾਰੀ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ
 ਵਸਹਿ ਮੁਰਚੀ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੨੧॥ ਸੁਗੀਮਃ ੫ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕਰ ਲੈ ਹਗਾ॥ ਸਗਲਾ ਸਿਸਟਿ ਕਉ ਦੇਆਧਾ
 ਤਾ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਪਿਆਈ॥ ਦੁਖ ਦੁਰਦਇ ਸੁਤਨ ਤੇ ਜਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਵ ਜਾਇ

ਤੁਥਤਸਤਿਗੁਰਕਏ। ਜਨਮਜਨਮਕਵੁਟਾਗਏ॥ ੨॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਹੁਦਿਨਗਤਿ। ਸੁਖਸਹ
 ਜਮਨਿਅਵੈਸੀਤਿ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਰੇਲੁਵਡਭਗੀਪਾ॥ ਵੈ। ਨਨਕਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਜਾਵੈ॥ ੪॥
 ੧੬॥ ੨੨॥ ਸੁਹੀਮਃ੫ ਗੁਰਅਪੁਨੇਉਪਰਿਬਲਿਜਾਈਐ॥ ਅਠਪਰਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਈਐ॥ ੧॥
 ਸਿਮਰਉਸੇਪਭੁਅਪੁਨਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲਘਟਾਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਰਹਚੇ। ਚਰਣਕਮਲਾਸਿਉਲਾਗੀ
 ਪੀਤਿ॥ ਸਾਚੀਪੁਰਨਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥ ੨॥ ਸੰਤਪਸਾਦਿਵਸੈਮਨਮਾਹੀ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਵਿਖਜਾ
 ਹੀ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਪ੍ਰਭਚੀਨਦਇਅਲਾ॥ ਨਨਕਮਾਰੈਸੰਤਰਵਲਾ॥ ੪॥ ੧੭॥ ੨੩॥ ਸੁਹੀਮਃ੫
 ਦਰਸਨੁਦੀਖਜੀਵਾਗੁਰਰੇਗਾ॥ ਪੁਰਨਕਰਹੁਹੋਇਪਭਮੇਗਾ॥ ੧॥ ਇਹਬੇਨੰਤੀਸੁਲਿਪਭਮੇਗੇਦੇਹਿਨਾਮੁ
 ਕਰਿਅਪਦੇਚੇਗੇ॥ ਰਹਚੇ। ਅਪਨੀਸਗਦਿਗਧੁਪ੍ਰਭਦਚੇ॥ ਗੁਰਪਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਤੇ॥ ੨॥
 ਸੁਨਹੁਬਿਨਉਪਭਮੇਗੀਤਾ॥ ਚਰਣਕਮਲਵਸਹਿਮੇਰੇਚੀਤਾ॥ ੩॥ ਨਨਕਏਕਕਰੈਅਰਦਾਸੀ॥ ਵਿ
 ਸਰਨਹੀਪੁਰਨਗੁਲਤਸਿ॥ ੪॥ ੧੮॥ ੨੪॥ ਸੁਹੀਮਃ੫ ਮੀਰਸਾਜਨੁਸੁਤਬੰਧਪਭਈ॥ ਜਰਕਤ
 ਪੇਖਉਹਰਿਸੀਗਿਸਹਈ॥ ੧॥ ਜਤਿਮੇਰੀਪਤਿਮੇਰੀਪਨੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਸੁਖਸਹਜਾਨੈਦਬਿਸਰਾਮਾ॥ ਰਹਚੇ॥
 ਪਰਬਤਮੁਜੀਪਪਹਿਰਿਸਨਾਹ॥ ਕਿਟਿਅਵਪਤਿਸੁਖੇਪਤਨਾਹਿ॥ ੨॥ ਹਰਿਚਰਣਸਰਲਗੜਕੇਟਹਮ
 ਹੈ॥ ਕਾਲੁਕੰਟਕਜਮੁਤਿਸੁਨਾਬਿਦਰੈ॥ ੩॥ ਨਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਹਰੀ॥ ਸੇਵਕਸੰਤਰਜਾਰਾਮਮੁਰ
 ਗੀ॥ ੪॥ ੧੯॥ ੨੫॥ ਸੁਹੀਮਃ੫ ਗੁਲਗੋਪਾਲਪ੍ਰਭਕੇਨਿਤਗਾਹਾ॥ ਅਨਦਬਿਨੋਦਮੇਗਲਸੁਖਤਾਹਾ॥
 ੧॥ ਚਲੁਸਖੰਏਪ੍ਰਭੁਗਵਲਜਾਹਾ॥ ਸਾਪਜਨਾਕੀਚਰਲੀਪਾਹਾ॥ ਰਹਚੇ॥ ਕਰਿਬੇਨੰਤੀਜਨਪੁਰਿਬਛਹਾ॥
 ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਵਿਖਲਾਹਾ॥ ੨॥ ਮਨੁਤਨੁਪਾਲਜੀਉਅਰਪਾਹਾ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਮਾਨੁਮੇਹੁਕਟਾ
 ਹਾ॥ ੩॥ ਦੀਨਦਇਅਲਕਰਹੁਉਤਸਾਹਾ॥ ਨਨਕਦਾਸਹਰਿਸਰਦਿਸਮਾਹਾ॥ ੪॥ ੨੦॥ ੨੬॥
 ਸੁਹੀਮਃ੫ ਬੈਕੰਠਨਗੁਜਰਸੰਤਵਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਭਚਰਣਕਮਲਰਿਦਮਾਹਿਨਿਵਾਸਾ॥ ਸੁਲਿਮਨਰ
 ਨਤੁਤੁਸੁਖੁਦਿਖਲਾਵਉ॥ ਹਰਿਅਨਿਕਾਬੀਜਨਤੁਤੁਭੋਗਭੀਚਵਉ॥ ਰਹਚੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੀਚਮਨ
 ਮਾਹੀ॥ ਅਚਰਜਸਦਤਾਕੇਬਰਨੇਨਜਾਹੀ॥ ੨॥ ਲੋਭੁਮਾਵਿਸਨਾਭਾਝੰਕੀ॥ ਪਰਬਤਮਕੀਸ
 ਗਦਿਜਨਤਾਕੀ॥ ੩॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਭੈਮੇਹਨਿਵਾਹੇ॥ ਨਨਕਦਾਸਪ੍ਰਭਕਿਰਪਧੇਗੇ॥ ੪॥ ੨੧॥ ੨੭॥
 ਸੁਹੀਮਃ੫ ਅਨਿਕਥੀਗਦਾਸਕੇਪਰਹਰਿਆ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਕਰਿਆ॥ ੧॥ ਤੁਮਹਿਛੁਡਾਇਲੀ
 ਚਿਜਨੁਅਪਨਾਉਗਏਪਰਿਚਿਜਾਨੁਜਗੁਸੁਪਨਾ॥ ਰਹਚੇ॥ ਪਰਬਤਦੇਖਮਾਥੀਕਰਲਾ॥ ਧਿਨਮਹਿਦੁ

ਰਿਕੰਏਦਇਅਲਾ॥ ੨॥ ਸੋਗੋਗਾਬਿਪਤਿਅਤਿਭਰੀ॥ ਦੁਰਿਭਈਜਪਿਨਮੁਮੁਰਗੀ॥ ੩॥ ਦਿਸਦਿਧ
ਰਿਲੀਨੋਲਾਵਿਲਾਈ॥ ਹਰਿਚਰਨਗਰੇਨਨਕਸਰਲਾਈ॥ ੪॥ ੨੨॥ ੨੮॥ ਸੁਹੀਮਃ ੫ ਦੀਨੁਢੁਭਾਈ
ਦੁਨੀਜੋਲਾਈ॥ ਦੁਹੀਸਰਈਖੁਨਾਮੀਕਹਾਈ॥ ੫॥ ਜੋਤੇਸੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਲਾ॥ ਆਪਣੀਕੁਦਗਰਿਆਪੇ
ਜਲਾ॥ ਰਹਾਚੀ॥ ਸਚਾਪਰਮਪੁੰਨੁਭਲਾਕਹਾਈ॥ ਦੀਨਕੋਭੋਸੈਦੁਨੀਨਜਾਈ॥ ੬॥ ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋਜ
ਗੈ॥ ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਈਆ॥ ਤਿਤੁਤਿਤੁਕੋਲਾਗੈ॥ ਅਗਮਨੋਚਰੁਸਚੁਸਹਿਬੁਮੇਰਾ॥ ਨਨਕੁਬੋਲੈਬੋ
ਲਾਈਅਤੇਗਾ॥ ੭॥ ੨੩॥ ੨੯॥ ਸੁਹੀਮਃ ੫ ਪ੍ਰਤਹਕਾਲਿਹਰਿਨਾਮੁਦਿਚਾਰੀ॥ ਈਤਉਤਕੀਰਿਟ
ਸਵਾਰੀ॥ ੮॥ ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਹਰਿਨਾਮਾ॥ ਪੁਰਨਹੋਵਹਿਮਨਕੇਕਾਮਾ॥ ਰਹਾਚੀ॥ ਪ੍ਰਭੁਆਥਿਨਾਸੀਗੈਲੀਦੇ
ਨੁਗਾਇ॥ ਜੀਵਤਮਰਤਨਿਹਚਲੁਪਵਹਿਥਾਉ॥ ੯॥ ਸੋਸਾਹੁਸੇਵਿਜਿਤੁਤੇਟਿਨਅਵੈ॥ ਖਾਤਖਰਚ
ਤੁਧਿਅਨਦਿਵਿਹਵੈ॥ ੧०॥ ਜਗਜੀਵਨਪੁਰਖੁਸਾਪਸੀਗਿਪਾਈਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਨਕਨਾਮੁਪਿਆਈ
ਆ॥ ੧੧॥ ੨੪॥ ੩੦॥ ਸੁਹੀਮਃ ੫ ਗੁਰਪੁਰੇਜਥਭਏਦਇਅਲਾ॥ ਦੁਖਥਿਨਸੇਪੁਰਨਭਈਘਲਾ॥ ੧੨॥ ਪੇ
ਖਿਪੇਖਿਜੀਵਾਦਰਸੁਤੁਮਾਗਾ॥ ਚਰਨਕਮਲਜਾਈਥਲਿਹਗਾ॥ ਤੁਝਾਥਿਨੁਠਕੁਰਕਵਨੁਮਾਗਾ॥ ਰਹਾਚੀ॥ ਸਾ
ਪਸੀਗਤਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਥਾਇਆਈ॥ ਪੁਰਖਕਰਮਿਲਿਖਤਪੁਰਿਪਾਈ॥ ੧੩॥ ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਚਰਜੁਪ
ਰਤਾਪਾ॥ ਜਾਲਿਨਸਾਕਹਿਤੀਨੇਤਾਪਾ॥ ੧੪॥ ਨਿਮਖਨਥਿਸਰਹਿਹਰਿਚਰਨਤੁਮਚੇ॥ ਨਨਕੁਮਰੈਦਾਨੀਪਆਰੇ
ਯੋ॥ ੧੫॥ ੩੧॥ ਸੁਹੀਮਃ ੫ ਸੇਸੀਜੋਗਕਰਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇ॥ ਜਿਤੁਰਸਨਾਹਰਿਨਾਮੁਦਿਚਾਰੇ॥ ੧੬॥ ਸੁਨਿਥੇਨ
ਤੀਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਅਲਾ॥ ਸਾਪਗਾਵਹਿਗੁਣਸਦਾਰਸਾਯਾ॥ ਰਹਾਚੀ॥ ਜੀਵਨਗੁਪੁਸਿਮਰਲੁਪ੍ਰਭਤੇਗਾ॥ ਜਿ
ਸੁਕ੍ਰਿਪਕਰਹਿਬਸਹਿਤਿਸੁਨੇਗਾ॥ ੧੭॥ ਜਨਕੀਭੂਖਤੇਰਨਾਮੁਅਹਗਾ॥ ਤੁਦਾਤਪ੍ਰਭਦੇਵਲਹਗਾ॥ ੧੮॥ ਰਮ
ਰਮਤਸੰਤਨਸੁਖਮਾਨਾ॥ ਨਨਕਦੇਵਨਹਰਸੁਜਾਨਾ॥ ੧੯॥ ੨੬॥ ੩੨॥ ਸੁਹੀਮਃ ੫ ਬਹਤੀਜਾਤਕਦੇਦਿ
ਸਟਿਨਧਰਤਾ॥ ਮਿਥਿਆਮੇਰਥੀਧਰਿਨਿਤਪਾਰਚਾ॥ ੨੦॥ ਆਪਵੇਭੁਜੁਦਿਨਿਰਥੈਲੀ॥ ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਿ
ਹਰਿਸਰਲੀ॥ ਰਹਾਚੀ॥ ਕਰਤਾਥਿਕਰਦੇਉਕਰਸ਼ਾਰਤਾ॥ ਰਮਰਤਨੁਰਿਦਦਿਲੁਨਹੀਪਾਰਤਾ॥ ੨੧॥ ਭਰ
ਲੁਪੇਖਲਸੰਗਿਅਉਧਾਥਿਹਲੀ॥ ਜੈਜੰਗਦੀਸਕੀਗਤਿਨਹੀਜਲੀ॥ ੨੨॥ ਸਰਦਿਸਮਰਥਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀ॥
ਉਧਰਨਨਕਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੨੩॥ ੩੩॥ ਸੁਹੀਮਃ ੫ ਸਾਧਸਿਰਿਤਰੈਭੈਸਾਗਗਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਸਿਮਰਿਰਤਨਗਰੁ॥ ੨੪॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਨਗਾਇਲਾ॥ ਦੂਖਰੋਗਸੇਗਸਭਿਥਿਨਸੇਗੁਰਪੁਰੇਮਿਲਿਪਪਤ
ਜਾਇਲਾ॥ ਰਹਾਚੀ॥ ਜੀਵਨਪਦਵੀਹਰਿਕਨਾਉ॥ ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚੁਭੁਮਚਿ॥ ੨੫॥ ਆਠਪਠਰਪਚਰੁ

ਪੁਪਿਅਈਆ ਪੁਰਬਿਲਿਖਤੋਹਿਤਾਪਈਐ॥ ੩॥ ਸਗਲਿਪਏਜਪਿਦੀਰਦਇਆਲਾ ਨਨਕਜਾਚੈ
 ਸਿਤਰਵਲਾ॥ ੧॥ ੨੮॥ ੩੦॥ ਸੁਹੀਮਃ ੫ ਘਰਕਾਕਾਨਜਾਨੀਰੁਹਾ ਸੂਰੈਪੈਰਚਿਓਰੁ॥ ੧॥
 ਜਿਤੁਤੁਲਵਹਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ ਜਾਤੁਦੇਹਿਤੇਰਨਉਜਪਨਾ ਰਹਾਚਿ॥ ਹਰਿਕੇਦਸਹਰਿਸੇਤੀਰਾ
 ਤੇ॥ ਰੰਮਗਾਇਲਿਅਨਦਿਨੁਮਤੇ॥ ੨॥ ਬਹੁਪਕਰਿਪ੍ਰਭਿਅਪੇਕਛੇ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਟੁਟੇਗਾਂਛੇ॥ ੩॥
 ਉਪਰੁਸੁਅਸੀਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧੇਗਾ ਨਨਕਦਸਹਰਿਸਗਲਿਦੁਅਥੇ॥ ੪॥ ੨੯॥ ੩੫॥ ਸੁਹੀਮਃ ੫
 ਸਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਚਲੁਘਰੁਪਾਇਆ॥ ਸਰਬਸੁਖਠਿਰਿਨਹਿਚੁਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਗੁਰੁਪਿਆਇਹਰਿਚਰਨਮ
 ਨਿਚੀਨੇ॥ ਤਾਤੇਕਰਤੈਅਸਥਿਰੁਕੀਨੇ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਗੁਲਗਵਤਅਦੁਤਅਥਿਨਸੀ॥ ਤਾਤੇਕਦੀਜਮਕੇ
 ਠਾਸੀ॥ ੨॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਧੀਨੇਲਾਜ਼ੇਲਾਏ॥ ਸਦਾਅਨੰਦਨਨਕਗੁਲਗਏ॥ ੩॥ ੩੦॥ ੩੬॥ ਸੁਹੀਮਃ ੫
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਾਧਕੀਬਲੀ॥ ਜੇਜੇਜਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਰਸਨਬਖਾਨੀ॥ ਰਹਾਚਿ॥
 ਕਲੀਕਾਲਕੇਮਿਟੇਕਲੇਸਾ॥ ਏਕੋਨਾਮਨਮਹਿਪਰਵੇਸਾ॥ ੧॥ ਸਾਧੁਗੁਰਿਮੁਖਿਅਸਤਕਿਲਾਈ॥ ਨਨਕਉਪਰੇ
 ਹਰਿਗੁਰਸਰਲਾਈ॥ ੨॥ ੩੧॥ ੩੭॥ ਸੁਹੀਮਃ ੫ ਗੋਬਿੰਦਗੁਲਗਉਦਇਆਲਾ॥ ਦਰਸਨੁਦੇਹੁਪੁਰ
 ਨਕਿਰਪਾਧਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਤੁਮਹੀਪਤਿਪਲਾ॥ ਜੋਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਮਰਾਮਲਾ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾ
 ਮੁਚਲੈਜੀਪਨਾਲਾ॥ ਨਨਕਜਾਚੈਸਿਤਰਵਲਾ॥ ੨॥ ੩੨॥ ੩੮॥ ਸੁਹੀਮਃ ੫ ਤਿਸੁਥਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰਨਕੇ
 ਏ॥ ਅਪੇਖੈਸਚਾਸੇਈ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾ ਅਧਾਰ॥ ਕਰਲਕਾਰਲਸਮਰਥੁਅਧਾਰ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਸਭ
 ਰਗਮਿਟਵੇਨਵਾਨਿਰੋਆ॥ ਨਨਕਰਖਾਅਪੋਹੋਆ॥ ੨॥ ੩੩॥ ੩੯॥ ਸੁਹੀਮਃ ੫ ਦਰਸਨਕਉਲੇਚੈ
 ਸਭਕੇਈ॥ ਪੂਰੈਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਸਿਆਮਸੁੰਦਰਤਾਜੀਨੀਦਕਿਉਅਈ॥ ਮਹਾਮੋਹਨੀਦੁਭਾ
 ਲਾਈ॥ ੧॥ ਪੈਮਥਿਛੋਰਕਰਤਕਸਈ॥ ਨਿਰਦੈਜੀਤੁਤਿਸੁਦਇਅਨਪਈ॥ ੨॥ ਅਨਿਕਜਨਮਖੀਤੀ
 ਅਨਭਗਈ॥ ਘਰਿਵਾਸੁਨਦੇਵੈਦੁਤਰਾਈ॥ ੩॥ ਦਿਨੁਰੈਨਿਅਪਨਕੀਆਪਈ॥ ਕਿਸੁਦੇਨੁਨਦੀਜੈ
 ਕਿਰਤੁਭਵਈ॥ ੪॥ ਸੁਨਿਸਾਜਨਸਿਤਜਨਭਾਈ॥ ਚਰਲਸਰਲਾਨਨਕਗਤਿਪਈ॥ ੫॥ ੩੪॥ ੪੦॥
 ਸੁਹੀਮਃ ੫ ਘਰੁਭਲੀਸੁਰਵੀਛਾਪਰੀਜਾਮਹਿਗੁਨਗਏ॥ ਕਿਤਹੀਕੀਮਨਪਉਲਹਗਜੇਤੁਹਿ
 ਥਿਸਰਈ॥ ਰਹਾਚਿ॥ ਅਨਦੁਗਰੀਬੀਸਾਪਸੀਗੀ॥ ਜਿਤੁਪ੍ਰਭਚਿਤਿਅਏ॥ ਜਲਿਜਉਏਹੁਬਡਪਨਾਮਾ
 ਇਅਲਪਟਏ॥ ੧॥ ਪੀਸਨੁਪੀਸਿਚਿਢਕਾਮਰੀਸੁਖਮਨੁਸਿਤੋਖਏ॥ ਮੈਸੋਗਜੁਨਕਿਤੇਕਾਜਿਜਿਤੁਨਹਿ
 ਪਤਾਏ॥ ੨॥ ਨਗਨਠਿਰਤਰਿਗਏਕਕੈਚਹੁਸੇਭਾਏ॥ ਪਦਪਟਥਗਥਿਰਥਿਆਜਿਹਗਚਿਛੋਭਾਏ॥ ੩॥

ਸੁਭਕਿਉਤੁ ਮੈਰੈ ਹਥਿ ਪੁਤ ਅਪਿ ਕਰੇ ਕਰ ਏ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਨ ਕਦੁ ਪਾਏ॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥ ਸੁਭੀ ਮਃ ੫
ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਤੁ ਪਰਨ ਪਨ ਤਿਸ ਕਾ ਪਨਿ ਹਰਾ ਭਾਈ ਮੀਤ ਸੁਤ ਸਗਲ ਤੇ ਜੀਅ ਹੁੰਦੇ ਪਿਆਰਾ ਰਹਾ ਓ॥ ਕੇਸਾ ਕਾ ਕ
ਰਿਥੀ ਜਨ ਸੀਤ ਚੰਦਿ ਉਦੁਲਾ ਵਉ॥ ਸੀਸੁ ਨਿਹਰਉ ਚਰਨ ਤਹਿ ਪੂਰਿ ਭੂਖਿ ਲਾਵਉ॥ ੧॥ ਮਿਸਟ ਬਚਨ ਬੇਨਤੀ
ਕਰਉ ਦੀਨ ਕੀ ਨਿਆਈ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਨੁ ਸਰਨੀ ਪਰਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਪਿ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਅਵਲੋਕਨ ਪੁਨਰ ਪੁਨਰ
ਕਰਉ ਜਨ ਕਾ ਦਰਸਾਹਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿੰਚਉ ਬੰਦਉ ਬਾਰ ਬਾਰ॥ ੩॥ ਚਿਤ ਵਉ ਮਨਿ ਅਸਾ
ਕਰਉ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਮਾਗਉ॥ ਨਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦਾਸ ਚਰਨੀ ਲਾਗਉ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੦੨॥
ਸੁਭੀ ਮਃ ੫ ਜਿਨਿ ਮੇਰੇ ਬਹਮੰਤ ਖੰਡ ਤਾਹੁ ਮਹਿ ਪਾਉ॥ ਗਧਿ ਲੇਹੁ ਇਹੁ ਬਿਖਈ ਜੀਉ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਨਉ॥
ਰਹਾ ਓ॥ ਜਾਤੇ ਨਾਹੀ ਕੇ ਸੁਖੀ ਤ ਕੇ ਪਛੈ ਜਾਉ॥ ਛੇਰਿ ਜਾਤਿ ਜੋ ਸਗਲ ਕਉ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਲਪਟਉ॥ ੧॥ ਕ
ਰੁਕਿ ਪਾਕੁ ਲਾਪ ਤੇ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਉ॥ ਨਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਸਾਪਸੀ ਹੀ ਸਮਾਉ॥ ੨॥ ੩॥ ੧੦੩॥
ਸੁਭੀ ਮਃ ੫ ਘਰੁ ਪ ਪੜਤਾਲਾ॥ ਪੀਤਿ ਪੀਤਿ ਗੁਰੀਆ ਮੇਰਨ ਲਾਲਨਾ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿੰਦ ਏਕੈ ਅ
ਵਹੁਨ ਹੋ ਕੇ ਲੇਖੈ ਸੰਤ ਲਾਗੁ ਮਨ ਹਿ ਛਾਤੁ ਦਾ ਬਿਧ ਕੀ ਕੁਰੀਆ॥ ਰਹਾ ਓ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਹਰੀਆ ਸਰਗੁਨ ਪਰੀ
ਆ॥ ਅਸਿ ਕੇ ਕੇ ਠਹੀਆ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਰੀਆ॥ ਵਿਚਿ ਮਨ ਕੇ ਵਹੀਆ॥ ਨਿਜ ਮੰਦਰਿ ਪਰੀਆ॥ ਤ
ਹਾ ਅਨ ਦਕਰੀਆ॥ ਨਹ ਮਰੀਆ ਨਹ ਜਗੀਆ॥ ੧॥ ਕਿਰਤ ਨਿਜੁ ਗੀਆ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਠਹੀਆ॥ ਪਰ ਕਉ ਹਿਰੀ
ਆ॥ ਬਿਖਨੀ ਪਰੀਆ॥ ਅਬਸਾ ਪੁਸੀਗੀ ਪਰੀਆ॥ ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ਖਰੀਆ॥ ਦਰਸਨੁ ਕਰੀਆ॥ ਨਨਕ ਗੁਰੀ ਮ
ਰੀਆ॥ ਬਹੁ ਰਿਨ ਠਹੀਆ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੦੪॥ ਸੁਭੀ ਮਃ ੫ ਗਸਿ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਨੋ ਅਖਰਾ॥ ਸਗਲੇ ਸਾਜਿ ਰ
ਖਿਚਿ ਪਾਸਾਗਾ॥ ਰਹਾ ਓ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੁਰੰਗ ਅਪਾਗਾ॥ ਪੈਖੇ ਖੁਸੀ ਭੋਗਨ ਹੀਰਾ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਲੈ ਤਬ ਸਤ
ਨਿਰਾਗਾ॥ ੧॥ ਬਰਨੁ ਚਿਤਨੁ ਨਹੀ ਮੁਖੁ ਨ ਮਸਾਗਾ॥ ਕਰਨੁ ਜਾਈ ਖੇਲੁ ਤੁਹਾ॥ ਨਨਕ ਰੇ ਲਸੰਤ ਚਰਨਾਰਾ॥ ੨॥
੨॥ ੧੦੫॥ ਸੁਭੀ ਮਃ ੫ ਤਉ ਮੈਆਇਆ ਸਰਨੀਆਇਆ॥ ਭੁਰੇ ਸੈਆਇਆ॥ ਕਿਰਪਾ ਆਇਆ॥ ਜਿਉ
ਭਵੈ ਤਿਉ ਭਖੁ॥ ਸੁਆਮੀ ਮਾਰਗੁ ਗੁਰਹਿ ਪਗਾਇਆ॥ ਰਹਾ ਓ॥ ਮਹਾਦੁਤੁ ਆਇਆ॥ ਜੈ ਸੇ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾ
ਇਆ॥ ੧॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਹੀਰਾ ਗਾਇਆ॥ ਕਰੇ ਰਸ ਮਗਾਇਆ॥ ੨॥ ਰਿਹਾ ਅੰਧ ਕੁਪਾਇਆ॥ ਪਾਵਕੁ ਸਗਰਾਇ
ਆ॥ ੩॥ ਗਰੀਬਿਟ ਸਾਧਾਇਆ॥ ਨਨਕ ਰਹਿ ਪਿਆਇਆ॥ ਅਬ ਮੈ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੦੬॥
ਰਗੁ ਸੁਭੀ ਮਃ ੫ ਘਰੁ ਦਿ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬੇਨਤੀਆ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਤੁਠਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ
ਤਾ ਪੁਗਾਇਆ ਸਿਸਾਗਾ॥ ੧॥ ਭਗਤ ਕੀ ਟੇਕ ਤੂ ਸੰਤ ਕੀ ਚਿਟ ਤੂ ਸਚਾ ਸਿਰਜਨ ਹਰਾ॥ ਰਹਾ ਓ॥ ਸਚੁ ਦੇਖੈ

ਸਮਗਰੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰਾ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਖਜੀਨਿਆ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਅਨੂਪੁ
 ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰਾ ਹਉ ਕਰਬਾ ਲੀ ਤੇਰਿਆ ਸੇਵਕਾ ਜੇ ਨਹਿ ਰਿਨ ਮੁਖਿਆਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਭੇ ਏਛਾ ਜਾਪਾਇਆ ਅਗ
 ਮਾਪਾਰਾ ਗੁਰੁ ਨਨਕੀ ਮਲਿਆ ਪਾਰਬਰੁ ਮੁਤੇਰਿਆ ਚਰਲਾ ਕਚੇ ਚਾਲਿ ਰਹਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੭੭ ॥ ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ੫
 ਪਰੁ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਤੂ ਹੈ ਮਨਾਇਹਿ ਜਿਸੇ ਨੇ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ਸਾਈ ਭਗਤਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀ
 ਆਪੁ ਤਿਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਗਾਇ ਸੰਤ ਦੇ ਕਤੁ ਮਾਗੀ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ਨਿਤਿ ਤੇਰੇ ਮਧਾਗੀ
 ਰਹਾਇ ॥ ਤੂ ਦਇਆਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਮਨਸਾ ਪੁਰਦਾਰਾ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਸਭਿ ਪਦਾ ਪਾਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਤੁ ਭ
 ਗਤ ਨ ਕੀਪਿਆਰਾ ॥ ੨ ॥ ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਤਿ ਉਚਾ ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਤੇਰੀ ਭਾਓਇ ਹਮਰਾ ਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ
 ਸੁਆਮੀ ਵਿਸਭੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਲਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਲਗਵਾਜੇ ਸੁਆਮੀ ਤੁਧੁ ਭਵਾਨਾ ਮੁਤੇਰਾ ਸੁਖੁ ਨਨ
 ਕੁ ਮਾਗੀ ਸਾਹਿਬ ਤੁਰੈ ਪਾਵਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੭੮ ॥ ਸੁਹੀਮ ੫ ਵਿਸਰਹਿ ਨਹੀ ਜਿ ਤੁਧੁ ਕਬਹੂੰ ਸੇਖਾਨੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ
 ਅਠਪਰਗ ਜਿ ਤੁਧੁ ਪਿਆਈ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਦੇਹਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਉ ਸੇਖਾਨੁ ਭਾਲਦਾ ਆਇਆ ਬੇਜ ਤਖੇ ਜਤ
 ਭਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ਤਿਨ ਸਰਲਾਈ ਪਾਇਆ ਰਹਾਇ ॥ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹੇ ਪੜ੍ਹਿਓ ਮੇਰੇ ਏਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾ
 ਈ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧਿ ਰਹਿ ਬਿਲਲਾਤੇ ਚੇਭੀ ਮੇਰੇ ਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਦਸ ਅਉਤਾਰਾ ਜੇ ਹੋਇ ਵਰਤ ਮਹਾ ਦੇਵ
 ਅਉਤੁਤਾ ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਅੰਤੁ ਪਾਇ ਓ ਤੇਰਾ ਲਾਇ ਬੇਕੇ ਬਿਭੂਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸਹਜ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਨਾਮ ਰਸ ਹਰਿ ਸੰ
 ਤੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਿ ਓ ਗੁਰਨਾਨਕ ਤਾਮ ਨਿਤ ਨਿਹੰਗਿ ਪਿਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
 ੧੭੯ ॥ ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ੫ ਕਰਮ ਧਰਮ ਪਾਖੰਡ ਜੇ ਦੀਸਹਿ ਤਿਨ ਜਾਮੁ ਜਾਗਾ ਤੀਲੂਟੈ ਨਿਰਬਾਲ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾ
 ਵਹੁ ਕਰਤੇ ਕਾਨਿ ਮਖਸਿ ਮਰਤਾ ਜਿ ਤੁਛੁ ਟੈ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤੁ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬਚਨੁ ਕਮਾਵੈ ਸੰਤ
 ਕਾ ਸੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰੀਐ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਮਾਨਇ ਸਨਾਨਾਇ ਸੁਕਲ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀ ਜੈ ॥ ਸਾਧਸੰ
 ਗਿ ਜੇ ਹਰਿ ਗੁਲਗਵੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭਿ ਸਾਸਤਾਇ ਨ ਪਾਵੈ ਆਮੁ
 ਕਤਿ ਨਹੀ ॥ ਏਕੁ ਅਖਰੁ ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਈ ॥ ੩ ॥ ਖੜੀ ਬਹਮਲਾ ਸੁਦਵੈ ਸਉ ਪਦੇ
 ਸੁਚ ਹੁਵਰਨਾ ਕਉ ਸੰਝਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਉਪਰੈ ਸੇ ਕਾਨਿ ਮਹਿ ਪਟਿ ਪਟਿ ਨਨਕ ਮਾਝਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੫੦ ॥
 ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ੫ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੇਈ ਪ੍ਰਭ ਮਨਹਿ ਓਇ ਗਮਨਾ ਮਹੀ ਗਰਾਓ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਭਾ ਸਭ ਨੀਥਈ
 ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਚਰਨ ਪਰਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜੇ ਵਡੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਭਗਤ ਬਲਿਆਈ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ
 ਜਾਇ ਬਾਲਿ ਮਹੀ ਮਲਿ ਸੇਈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰੀ ਸੰਤ ਸੀਗਿ ਉਪਰੈ ਜਾਮੁ ਤਾ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨਾਵੈ ॥ ਜਨਮ

ਜਨਮਕਾਥਿਛੁਕੀਅਯੋਵੈਤਿਨਹਰਿਸਿਉਆਇਮਿਯਾਵੈ॥ ੨॥ ਆਇਅਮੋਹਭਰਮੁਭਉਕਵੈਸਿਤਸਰਲਿ
ਜੋਅਵੈ॥ ਜੇਹਾਮੋਹਭਰਮੁਕਰਿਅਯੋਸੇਸਿਤਨਤੇਪਵੈ॥ ੩॥ ਜਨਕੀਅਹਿਅਕੇਤਕਬਰਨਉਜੋਪਛਾਅਪਨੇਭ
ਲੋ॥ ਕਹੁਨਨਕਾਜਿਨਸਾਚਿਗੁਰੁਭਉਦਿਅਸੇਸਭਤੇਭਏਨਿਕਲੋ॥ ੪॥ ੫॥ ੫੧॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫
ਮਹਾਅਗਨਿਤੇਤੁਧੁਥਾਥਦੇਰਖੇਪਏਤੇਰੀਸਰਲਾਈ॥ ਤੇਰਾਮਲੁਤਾਲੁਰਿਦਾਮੰਤਰਿਹੋਰਦੂਜੀਆਸਦੁਕਾ
ਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਰਾਮਗਾਇਤੁਧੁਚਿਤਿਅਇਐਉਥਗੇ॥ ਤੇਰੀਟੇਕਭਯਾਨਾਤੁਮਰਾਜਪਿਨਾਮੁਤੁਮਰਾਉਪਗੇ॥
ਰਹਿ॥ ਅੰਪਭੁਪਤੇਕਾਢੇਲੀਏਤੁਮਆਪਭਏਕਿਰਪਾ॥ ਸਾਰਿਸਮਾਓਸਰਬਸੁਖਦੀਏਆਪਿਕਰੇਪਤਿਪਾਲਾ॥
੨॥ ਆਪਣੀਨਦਰਿਕਰੇਪਰਮੇਸੁਰਬੀਧਨਕਾਟਿਛੁਡਾਏ॥ ਆਪਣੀਭਗਤਿਪ੍ਰਭਿਅੰਪਿਕਰਾਈਆਪੇਸੇਵਾਏ॥
੩॥ ਭਰਮੁਗਇਅਭੈਮੋਹਥਿਨਸੇਮਿਟਿਅਸਗਲਵਿਸੁਗਾ॥ ਨਨਕਦਇਅਕਰੀਸੁਖਦਾਭੈਭਉਦਿਅਸਤਿਗੁਰੁ
ਪੁਗਾ॥ ੪॥ ੫॥ ੫੨॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਜਬਕਛੁਨਸੀਚਿਤਬਕਿਅਕਰਤਕਵਨਕਰਮਕਰਿਅਇਆਅਪਨਾ
ਖੇਲੁਆਪਿਕਰਦੈਖੈਰਾਕਰਿਰਚਨੁਰਚਾਇਆ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਰਾਮਗਾਇਮੁਝਤੇਕਛੁਨਹੋਈ॥ ਆਪੇਕਰਤਾਅਪਿਕਰਾ
ਏਸਰਬਨੇਰਤਰਿਸੇਈ॥ ਰਹਿ॥ ਗਦਤੀਗਦੀਨਛੁਟੈਕਤੁਕਾਚੀਦੇਹਇਅਲੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਕਰਲੈ
ਹਰੇਤੇਰੀਬਖਸਿਰਿਰਲੀ॥ ੨॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਤੇਰੇਕੀਤੇਘਟਿਘਟਿਤੁਹੀਧਿਆਈਐ॥ ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਹੇ
ਜਾਣਹਿਕੁਦਗਤਿਕੀਮਨਪਾਈ॥ ੩॥ ਨਿਰਗੁਣੁਗੁਪੁਅਜਾਣੁਅਗਿਆਨੀਕਰਮਪਰਮਨਹੀਜਾਣਾ॥ ਦਇਅ
ਕਹੁਨਨਕੁਗੁਣਗਵੈਮਿਠਾਲਗੈਤੇਰਾਭਾਲਾ॥ ੪॥ ੫॥ ੫੩॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਭਾਗਰਵੇਹਰਿਸਿਤਤੁ
ਮੇਰੇਜਿਨਘਰਿਪਨੁਨਾਮਾ॥ ਪਰਵਲੁਗਲੀਸੇਈਇਹਆਏਸਠਾਭਿਨਕੇਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਰਾਮਹਰਿਜਨਕੈਹ
ਉਥਲਿਜਾਈ॥ ਕੇਸਾਕਾਕਰਿਚਵਰਦੁਲਾਵਾਚਰਨਪੁਕਿਮੁਖਿਲਾਈ॥ ਰਹਿ॥ ਜਨਮਮਰਨਦੁਹੁਮਹਿਨਹੀ
ਜਨਪਰਉਪਕਾਰੀਆਏ॥ ਜੀਅਦਨੁਦੇਭਗਤੀਲਾਇਸੀਹਰਿਸਿਉਲੈਨਿਮਿਯਾਏ॥ ੨॥ ਸਚਾਅਮਰਸਚੀ
ਪਤਿਸਹੀਸਚੇਸੇਤੀਰਤੇ॥ ਸਚਾਸੁਖਸਚੀਵਡਿਅਈਜਿਸਕੇਸੇਤਿਨਿਜਤੇ॥ ੩॥ ਪਖਠੇਰੀਪਾਲੀਢਵਾਹਿ
ਜਨਕੈਪੀਸਲਪੀਸਿਕਮਾਵਾ॥ ਨਨਕਕੀਪਭਪਸਿਬੇਨੀਤੀਤੇਰੇਜਨਦੇਖਲੁਪਵਾ॥ ੪॥ ੫॥ ੫੪॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫
ਪਰਕੁਮਪਰਮੇਸਰਸਤਿਗੁਰਆਪੇਕਰਲੈਹਰਾ॥ ਚਰਨਪੁਕਿਤੇਰੀਸੇਵਕਮਗੈਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਥਲਿਰਗ
१॥ ਮੇਰੇਰਾਮਗਾਇਜਿਉਰਖਹਿਤਿਉਰਹੀਐ॥ ਤੁਧੁਭਵੈਤਨਾਮੁਜਪਵਹਿਸੁਖਤੇਰਾਦਿਤਾਲੀਐ॥ ਰਹਿ॥
ਮੁਕਤਿਭੁਗਤਿਜੁਗਤਿਤੇਰੀਸੇਵਾਜਿਸੁਤੁਆਪਿਕਰਾਈਹੇ॥ ਤਹਾਥੈਕੁੰਨੁਜਹਕੀਰਤਨੁਤੇਰਾਤੁਆਪੇਸਰਪਾ
ਲਾਇਹਿ॥ ੨॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਮੁਜੀਵਾਤਨੁਮਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲਾ॥ ਚਰਨਕਮਲਤੇਰੇਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾਮੇ

ਰੇਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ੩॥ ਕੁਰਬਾਨਾਈਉਤੁਵੇਲਾਸੁਹਵੀਜਿਤੁਤਮਰੈਦੁਆਰੈਆਇਆਨਰ
 ਕਕਉਪੁਭਭਏਕਿਰਪਾਲਸਾਰਿਗੁਰਪੁਰਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੮॥ ੫੫॥ ਸੁਯੋਮਃ੫ ਤਤੁਚਿਤਿਅਏਮਰਾ
 ਨਦਾਜਿਸੁਵਿਸਰਹਿਸੇਮਰਿਜਾਏ॥ ਦਇਆਲੁਹੋਵਹਿਜਿਤੁਉਪਰਿਕਰਤੇਸੇਤੁਪੁਸਦਾਧੈਆਏ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਸਾ
 ਹਿਥਤੁਮੈਮਦੁਨਿਮਦੀ॥ ਅਰਦਸਿਕਰੀਪੁਭਅਪਨੇਅਗੈਸੁਦਿਸੁਦਿਜੀਵਤੇਰੀਬਾਲੀ॥ ਰਹਚਿ॥ ਚਰਨ
 ਪੁਰਿਤੇਰੇਜਨਕੀਰੋਵਾਤੇਰਦਰਸਨਕਉਬਾਲਿਜਾਈ॥ ਅਮੀਤਬਚਨਰਿਦੈਉਰਿਪਕਿਤਉਕਿਰਪਾਤੇਸੇ
 ਗੁਪਈ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਕੀਗਾਤੇਤੁਪੁਪਹਿਸਾਗੈਤੁਪੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੇਈ॥ ਜਿਸਨੇਲਾਇਲੈਹਿਸੇਲਾਗੈਭਰਾ
 ਤੁਤੁਤਰਸੇਈ॥ ੩॥ ਦਇਕਰਜੋਬਿਮਾਗਇਇਕੁਦਨਸਾਹਿਬਿਤੁਰਪਵਾ॥ ਸਾਸਿਸਸਿਨਨਕਅਰਧੇਅਠ
 ਪਰਗੁਣਗਵਾ॥ ੪॥ ੯॥ ੫੬॥ ਸੁਯੋਮਃ੫ ਜਿਸਕੇਸਿਰਉਪਰਿਤੁਸੁਅਮੀਸੋਦੁਖਕੈਸਪਵੈ॥ ਬੋਲਿਨ
 ਜਾਏਮਾਇਆਮਾਦਿਮਾਤਾਮਰਲਾਚੀਤਿਨਅਵੈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਗਮਗਇਤੁਸੇਤਕਸੇਤਤੇਰੇ॥ ਤੇਰੇਸੇਵਕਕਉ
 ਭਉਕਿਛੁਨਹਿਜਮੁਨਹਿਅਵੈਗੈ॥ ਰਹਉਜੇਤੇਰੇਗਿਰਤੇਸੁਅਮੀਤਿਨਕਜਨਮਮਰਦਦੁਖਨਸਾ॥ ਤੇਰੀ
 ਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਈਸਾਤੇਗੁਰਕਾਦਿਲਾਸਾ॥ ੨॥ ਨਾਮੁਪਿਆਇਨਿਸੁਖਫਲਪਾਇਨਿਅਠਪਰਮਾਰਾਪਹਿ॥ ਤੇਰੀ
 ਸਰਦਿਤੇਰੇਭਰਵਾਸੈਪੰਚਦੁਸਟਲੈਸਾਧਿ॥ ੩॥ ਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਕਿਛੁਕਰਮੁਨਜਾਲਾਸਾਰਨਜਾਲਾਤੇਰੀ॥
 ਸਭਤੇਵਰਾਸਤਿਗੁਰਨਨਕਾਜਿਨਿਕਲਗਾਖੀਮੇਰੀ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੫੭॥ ਸੁਯੋਮਃ੫ ਸਗਲਤਿਅਗੈਗੁਰਸ
 ਰਲੀਆਇਆਰਾਖਹੁਰਖਰਾਗੈ॥ ਜਿਤੁਤੁਲਾਵਹਿਤਿਤੁਮਲਾਗਹਕਿਆਏਹਿਜੀਤਵਿਚਾਰੇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਰਾ
 ਮਜੀਤੁਤੁਪੁਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦੇਵਦਇਆਲਾਗੁਦਗਵਾਨਿਤਸੁਅਮੀ॥ ਰਹਚਿ॥
 ਅਠਪਰਪੁਰੁਪਿਆਈਮੈਗੁਰਪਸਾਦਿਭਉਤੇਰੀਮੈ॥ ਅਪੁਤਿਅਗਿਹੋਈਮੈਸਭਰੇਲਾਜੀਵਤਿਅਇ
 ਉਮਰੀਮੈ॥ ੨॥ ਸਫਲਜਨਮੁਤਿਸਕਾਜਗਤੀਤਰਿਸਾਧਸਿਗਿਨਉਜਾਪੇ॥ ਸਗਲਮੋਨਰਥਤਿਸਕੇਪੁਰਨਾਜਿਸੁ
 ਦਇਆਕਰੇਪੁਭਾਪੇ॥ ੩॥ ਦੀਨਦਇਆਲਾਕ੍ਰਿਪਾਲਪੁਭਰੁਅਮੀਤੇਰੀਸਰਦਿਦਇਆਲਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾ
 ਅਪਨਾਨਾਮੁਦੀਜੈਨਨਕਸਾਧਰਵਾਲਾ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੫੮॥ ੨੪॥ ੮੨॥

ਸਤਿਅਵਗਦਮੈ ਗੁਣਨਹੈ ਕੋਈ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਕੇਤਮੇਲਾ ਵਹੋਈ॥ ੧॥ ਨਮੈ ਰੂਪੁ ਬ੍ਰਹਮੈ ਨੈਲਾ॥ ਨਾ ਕੁਲ ਛੋਗੁ ਨ ਮੀ
ਠੈ ਥੈਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਜਿ ਸੀ ਗਰ ਕਾ ਮਟਿ ਕਰਿ ਆਵੈ॥ ਤਾ ਸੋਹ ਗਇ ਜਾ ਕੈ ਤੈਭਾਵੈ॥ ੨॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੋਖਿ ਆ
ਕਾਈ॥ ਅੰਤਿ ਨ ਸਹਿਬੁ ਸਿਮਰਿ ਆ ਜਾਈ॥ ੩॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰਈ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਵਹੁ ਪਾਈ॥ ੪॥
ਖਰੀ ਸਿਆਲੀ ਕੈ ਤਨ ਭਲੀ॥ ਮਾਇਆ ਲਾਗੀ ਭੁਗੀ ਮਭੁਲਾਈ॥ ੫॥ ਹਰਿ ਮੈ ਜਾਈ ਤਾ ਕੈ ਤਸਮਾਈ॥ ਤਉ ਕਾ ਮ
ਟਿ ਪਿਆਰੇ ਨ ਵਨਿਧਿ ਪਾਈ॥ ੬॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬਿਛੁਰਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਕਰੁ ਕਰਿ ਲੇਹੁ ਪੀਤਮ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਇਆ॥
੭॥ ਭਲਾ ਤਿਨ ਨ ਕਸਹੁ ਭੈ ਹੋਸੀ॥ ਜੈਭਾਵੈ ਪਿਆਰ ਤੈ ਰਵੇ ਸੀ॥ ੮॥ ੧॥ ਸੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲਾ ੧ ੫੨੨

ਕਚਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਥੇ ਕਥੇ ਆਦਿ ਨ ਚਾਰਿ ਜੀਉ॥ ਵਿਲੁਨਾਵੈ ਭੁਮਿ ਭੁਲੀ ਆਗਿ ਮੁਖੀ॥ ਭੁਭੈ ਆਰਿ ਜੀਉ॥
ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਹਤਿ ਆ ਜਨਮੁ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਿਗੇ ਕਾਕਿ ਆਰੰਗੀ ਐ ਜੇ ਰਤੇ ਰੇ ਗੁਣਾਇ ਜੀਉ॥ ਰਿਗ
ਲਵਲਾ ਸੇਵੀ ਐ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਜੀਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਾਰੇ ਭੰਡ ਜੇ ਭਵਹਿ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਹਿ ਜੀ
ਉ॥ ਅਵਗਦਿ ਮੁਖੀ ਜੇ ਫਿਰਹੇ ਬਧਿ ਕਥਾਇ ਨ ਪਾਰਿ ਜੀਉ॥ ਗੁਰਿ ਗਖੇ ਸੇ ਉਥੇ ਸਥਾ ਦਿਰਤੇ ਮਨ ਮਾਰਿ ਜੀਉ॥ ੨॥
ਚਿਟੇ ਜਿਨ ਕੇ ਕਪੜੇ ਮੈਲੇ ਚਿਤ ਕੋ ਠਰ ਜੀਉ॥ ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਨ ਉਪ ਜੈ ਦੂਜੈ ਵਿਆਪੇ ਚਰ ਜੀਉ॥ ਮੁਲੁ ਨ ਬੁਝ
ਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪਸੁ ਆਸੇ ਦੋਰ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਖੁਸੀ ਆ ਮਨੁ ਕਰੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੰਗੈ ਸੁਖ ਜੀਉ॥ ਕਰਤਾ ਚਿ
ਤਿਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ਜੀਉ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾ ਤਾਮ ਨਿਵਸੈ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਕੈ ਸੀ ਭੁਖ ਜੀਉ॥ ੪॥ ਥਾ
ਕੀ ਵਲ ਤਲਬੀ ਐ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜੇ ਦਾਹੁ ਜੀਉ॥ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਦੇਵਨਾ ਪੁਛੈ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਜੀਉ॥ ਸਚੇ ਕੀ ਲਿਵ
ਉਥੈ ਬਖਸੇ ਬਖਸਲਹੁ ਜੀਉ॥ ੫॥ ਅਨੇ ਕੇ ਕੀਜੈ ਮਿਤਰਾ ਖਾਕੁ ਰਲੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਬਹੁ ਰੋਗ ਦੇਖਿ ਭੁ
ਲਾਇ ਆ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਛੁਟੀ ਐ ਨਦਰੀ ਮੋਲੀ ਮਲਾਇ ਜੀਉ॥ ੬॥ ਗਛਲ
ਗਿਆਨ ਵਿਹੁਟੀ ਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਭਾਲਿ ਜੀਉ॥ ਖਿਚੇ ਤਾਟੇ ਵਿਹੁ ਚੀ ਐ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਗਲਿ ਜੀਉ॥
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭੈਰਤਿ ਆਸਭੁ ਜੇਹੀ ਜਮ ਕਾਲਿ ਜੀਉ॥ ੭॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਪਾਰਿ ਆਸਭੁ ਸੈ ਦੇਇ ਆਪਾ ਰਾਜਿ
ਉ॥ ਸੇਕਿਉ ਮਨੁ ਹੁਵੈ ਸਾਗੀ ਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾ ਰੁਜੀਉ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਨਿਧਾਰਾ ਆਪਾ ਰੁਜੀਉ॥ ੮॥ ੧॥

੨॥ ਸੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲਾ ੧ ੫੨੩ ੧੦ ਕਾਫੀ॥

ਮਾਦਾ ਸਜਨ ਮੁਦਲੀ ਭੁਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ॥ ਮਨੁ ਤ

ਨੂੰ ਹੋਇ ਚੁਲੀ ਭੁਜੇ ਸਤਿ ਭੁਭਾਇਆ॥ ੧॥ ਚਲੈ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਲੈ॥ ਪਾਤਿ ਪਾਏ ਦਰਬਾਰਿ ਸਤਿਗੁ
ਰਨ ਬਦਿਭੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨਿ ਭਾਇਆ॥ ਲਾਲਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਨਿ ਆ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖਾ

ਇਆ॥ ੨॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਕੁਲਸਾਰਿ ਅੰਤਰਿ ਤੂ ਵਸੈ॥ ਤੂ ਵਸਹਿ ਮਨਮਾਹਿ ਸਹ ਜੇਗ ਸਿਰਸੈ॥ ੩॥ ਮੁਰਖ ਮਨਸਮ
 ਭਾਇਆ ਖਉ ਕੇਤਵਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਕੁਲਗਾਇ ਰੀਰੀ ਰੇ ਰੇਤਵਾ॥ ੪॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਿਦੈ ਸਮਾ ਲਿਪੀਤ ਮੁਖ
 ਪਲਾ॥ ਜੇ ਚਲਹਿ ਕੁਲਨਾ ਤਿਨਾ ਹੀ ਦੁਖੁ ਸੇਤਾ ਪਲਾ॥ ੫॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ਤਿਸੁ ਰੇ ਗੁਰੈ॥ ਮਰਸੀ ਹੋਇ
 ਵਿਚਲਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੋਗੁ॥ ੬॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਕਾ ਏ ਲਾਹਾ ਘਰਿ ਆਇਆ॥ ਗੁਰ ਬਲੀ ਨਿਰਬਾਲਾ ਸਬਦਿ
 ਪਛਾਇਆ॥ ੭॥ ਇਕ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਵਸੀ॥ ਮੈਦੀ ਜੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ਹਰਿ ਕੁਲਗਾ ਵਸੀ॥ ੮॥ ੧॥ ੩॥
 ਸੁਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਜਿਉ ਅਗੈ ਏਹੋ ਭੋਨਿ ਘੜਾਈਐ॥ ਤਿਉ ਸਾਰਤੁ ਜੇਨੀ ਪਾਇ ਭਵੈ ਭਵਾਈਐ॥ ੧॥ ਬਿਨੁ ਬੁ
 ਝੇ ਸੁਭ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਲਾ॥ ਹਉ ਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਲਾ ਰਹਚਿ॥ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਖਲਾ ਹਰਹਿ ਰਿਨਾ
 ਮੁਖਿ ਆਈਐ॥ ਮੇਲਾ ਹੋਤੁ ਝੇਰਾ ਏ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ॥ ੨॥ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਅਪਿ ਦੇਹਿ ਸੁਪਾਈਐ॥
 ਤੂ ਦੇਖਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਦਰਬੀਨਾਈਐ॥ ੩॥ ਦੇਹੀ ਹੋਵਾ ਗਿਖਾ ਪਵਲੁ ਉਡਾਈਐ॥ ਏਹੁ ਕਿਥੈ ਘਰੁ ਅਚਿਤ ਕਮ
 ਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ॥ ੪॥ ਦਿਹੁ ਦੰਵੀ ਅੰਧ ਘੋਰੁ ਘਬਰੁ ਮੁਖਾਈਐ॥ ਗਰਬਿ ਮੁਸੈ ਘਰੁ ਦੇਹੁ ਕਿਸੁ ਰੁਆਈਐ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਚੋਰਨ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਗਾਈਐ॥ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾ ਕੇ ਆਗੈ ਜੋਤਿ ਦੀਪਾਈਐ॥ ੬॥ ਲਾਲਾ ਰਤਨੁ ਤਰਿਨਾ ਮੁਖੁ
 ਰਿਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈਐ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਰਕ ਮੁਜੇ ਗੁਰਮ ਤਿਪਾਈਐ॥ ੭॥ ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਰਿਨਾ ਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ॥
 ਨਾਨਕ ਮੋਲੀ ਮਲਾਇ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਈਐ॥ ੮॥ ੨॥ ੪॥ ਸੁਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਮਨੁ ਹਨਾ ਮੁਵਿ ਸਾਰਿ ਅਹਿ ਨਿਸਿਧਿਅ
 ਆਈਐ॥ ਜਿਉ ਰਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਰਿ ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਮੈ ਅੰਧੁ ਲੇਹਿ ਰਿਨਾ ਮੁਲਕੁ ਟੀਟੋਹਲੀ॥
 ਸਾਹਿਬ ਕੀਟੇ ਕਨ ਮੋਹੈ ਮੋਹਲੀ॥ ਰਹਚਿ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਚਰਨਾ ਲਿਗੁਰਿ ਦੇਖਾਇਆ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕਾ ਲਿਸਬ
 ਦਿਨਿ ਭਾਇਆ॥ ੨॥ ਸੇਵੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਇਨਾ ਮੁਨਿ ਰੋਜਨਾ॥ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਰਜਾ ਏ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭੋਜਨਾ॥ ੩॥
 ਜਨਮ ਤਰੀ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ਮਰਲਾ ਆਇਕੈ॥ ਜਨਮੁ ਮਰਲਾ ਪਰਵਾਨੁ ਹਰਿ ਕੁਲਗਾਇਕੈ॥ ੪॥ ਹਉ ਨਾਹੀ ਭੂਹੇ ਵਿਚਿ
 ਧਰੀ ਸਾਜਿਆ॥ ਅਪੇਥਾ ਪਿਉ ਥਾਪਿ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਜਿਆ॥ ੫॥ ਦੇਹੀ ਭਸਮੁ ਲਾਇ ਨ ਜਾਪੀ ਕਰਗਾਇਆ॥ ਆ
 ਪੇਰਹਿ ਅਸਮਾ ਏ ਸੋਵਿ ਸਮਾ ਦੁਭਾਇਆ॥ ੬॥ ਤੂ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਰਿਜਾ ਦਾਹਿ ਸਭ ਤੂਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਿ ਪ੍ਰਭੂ
 ਰਿਅੰਤਰਿ ਭੀ ਤੂਹੈ॥ ੭॥ ਮੈਦੀ ਜੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਤਿ ਹੋਈ॥ ਗੁਲਗਾ ਵੈ ਨਨਕ ਦਾ ਸੁਸਤਿ ਗੁਰਮ
 ਤਿਦੇਇ॥ ੮॥ ੩॥ ੫॥ ਸੁਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਨਮੋ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰਨਾ ਮੁਨ ਜਾ
 ਪੈ॥ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਗੁਮੀਰਾ ਬਿਨੁ ਚਖੇ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਪੈ॥ ਕਉ ਡੀਕ ਦਲੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਚੀਨ ਸਿਨਾਹੀ
 ਆਪੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤਾਏ ਕੇ ਜਾ ਲੈ ਹਉ ਮੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੇਤਾਪੈ॥ ੧॥ ਬਾਲਿਹ ਗੀ ਗੁਰ ਅਪਲੇ ਵਿਟਹਾ ਜਿਨਿ ਸਾਚੇ

ਸਿਉਲਿਵਲਾਈ। ਸਬਦੁਚੀਨਿ। ਅਤਪੁਰਗਾਸਿਆਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਈ। ਰਹਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਗਵੈਗੁਰਮੁਖਿ
 ਬੁਝੈਗੁਰਮੁਖਿਨਬਦੁਕੀਚੇਗੇ। ਜੀਉਪੈਬੁਝੁਰੁਤੇਇਪਜੈਗੁਰਮੁਖਿਕਰਜਸਵੇਗੇ। ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮੈਵੈਬਿ
 ਖੁਖਟੈਸੰਸਾਰੇ। ਮਾਇਅੰਮੋਹਿਸਦਦੁਖੁਪਏਬਿਨੁਗੁਰਮਤਿਪਿਆਰੇ॥ ੨॥ ਸੇਈਸੇਵਕਾਜਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਚਾਲੈਸਤਿ
 ਗੁਰਭਏ। ਸਚਾਸਬਦੁਸਿਠਤਿਹੈਸਚੀਸਾਚਾਨਿਵਸਾਏ। ਸਚੀਬਲੀਗੁਰਮੁਖਿਅਖੈਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਏ।
 ਅਪੇਦਾਤਾਕਰਮੁਹੈਸਾਚਾਸਾਚਾਸਬਦੁਸੁਲਾਏ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਲੇਗੁਰਮੁਖਿਖਟੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਾਏ। ਸ
 ਦਾਅਲਿਪਤੁਸਾਚੈਰੋਗਿਰਾਤਾਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਏ। ਮਨਮੁਖਸਦਰੀਕੁਚੋਬੋਲੈਬਿਖੁਬੀਜੈਬਿਖੁਖਾਏ। ਜਮ
 ਕਾਲਿਬਾਧਿਸਨਾਦਾਪਾਬਿਨੁਗੁਰਕਵਲੁਛਡਏ॥ ੪॥ ਸਚਾਤੀਰਬੁਜਿਤੁਸਤਸਰਿਨਵਲੁਗੁਰਮੁਖਿਅਪਿ
 ਬੁਝਏ। ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਗੁਰਸਬਦਿਦਿਖਾਏਤਿਤੁਨਾਤੈਮਲੁਜਾਏ। ਸਚਾਸਬਦੁਸਚਾਹੈਨਿਰਮਲੁਨਾਮਲੁ
 ਲਗੈਨਲਾਏ। ਸਚੀਸਿਠਤਿਸਚੀਸਾਲਾਹਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਏ॥ ੫॥ ਤਨੁਮਨੁਸਭਕਿਛੁਹਰਿਤਿਸੁਕੇਰਦੁਰਮਤਿਕ
 ਹੁਲਜਾਏ। ਹੁਕਮੁਹੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੈਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਏ। ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਸਹਜੇਚਾਖੀਤਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁ
 ਝਏ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਾਤਾਸਹਜੇਮਾਤਾਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ ੬॥ ਹਰਿਕਨਾਮੁਸਤਿਕਰਿਜਾਨੈਗੁਰਕੈਭਾਇ
 ਪਿਆਰੇ। ਸਚੀਵਡਿਆਈਗੁਰਤੇਪਈਸਚੈਨਇਪਿਆਰੇ। ਏਕੋਸਚਾਸਭਮਹਿਵਰਤੈਵਿਤਲਾਕੇਵੀਚਾਰੇ। ਅ
 ਪੇਮੋਲਿਲਏਭਾਖੈਸੇਸਚੀਭਗਤਿਸਵੇਰੇ॥ ੭॥ ਸਭੇਸਦੁਸਦੁਸਦੁਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਜਾਨੈ। ਜੀਮਦਮਰਦਾ
 ਹੁਕਮੇਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਅਪੁਪਛਲੈ। ਨਾਮੁਪਿਆਏਤਸਤਿਗੁਰਭਏਜੇਇਛੈਸੇਛਲਾਪਏ। ਨਾਨਕਤਿਸਦਾਸਭ
 ਕਿਛੁਹੈਜਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ ੮॥ ੧॥ ਸੁਤੀਮਹਲਾ ੩। ਕਾਇਆਕਮਲਿਅਤਿਸੁਆਲਿਉਪਿਰਵ
 ਸੈਜਿਸੁਨਾਏ। ਪਿਰਸਚੇਤੇਸਦਾਸੁਹਾਗਲਿਗੁਰਕਸਬਦੁਸਮਾਲੇ। ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਸਦਾਰੋਗਿਰਾਤਾਹਉਮੈ
 ਵਿਚਹੁਜਾਏ॥ ੧॥ ਵਾਹੁਵਹੁਪੁਰੇਗੁਰਕੀਬਲੀ। ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਇਪਜੀਸਾਚਿਸਮਾਦੀ। ਰਹਾ। ਕਾਇਆਅੰਦ
 ਰਿਸਭਕਿਛੁਵੈਸੇਖੰਡਮੰਡਲਪਤਾਲਾ। ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਜਗਜੀਵਨਦਾਤਵਸੈਸਭਨਾਕਰੇਪਤਿਪਾਲਾ। ਕਾਇ
 ਆਕਮਲਿਸਦਾਸੁਹੇਲੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਾ॥ ੨॥ ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਅਪੇਵਸੈਅਲਖੁਨਲਖਿਅਜਾਈ। ਮ
 ਨਮੁਖੁਗੁਰਮੁਖੁਭੁਝੈਨਾਹੀਬਾਹਰਿਭਾਲਾਇਜਾਈ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸਦਾਸੁਖੁਪਏਸਤਿਗੁਰਿਅਲਖੁਦਿਤਾਲ
 ਖਾਈ॥ ੩॥ ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਰਤਨਪਦਾਰਥਭਗਤਿਭੇਰਭੇਰਗਾ। ਇਸੁਕਾਇਆਅੰਦਰਿਨਉਖੰਡਪ੍ਰਥਮੀਹ
 ਟਪਟਲਾਥਾਜਾਗਾ। ਇਸੁਕਾਇਆਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਉਨਿਪਿਪਈਮੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ ੪॥ ਕਾਇਆਅੰ
 ਦਰਿਤੇਲਿਤੇਲਾਵੈਆਪੇਤੇਲਲਹਗਾ। ਇਹਮਨੁਰਤਨੁਜਵਾਹਰਮਲਕੁਤਿਸਕਾਮੇਲੁਅਠਗਾਮੋਇ

੨

ਕਿਤਹੀਨਾਮੁਪਾਈਐਨਾਹੀਨਾਮੁਪਾਈਐਕੁਰਬੀਚਗਾ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਾਇਅਖੈਜੈਹੋਰਸਭਕੁਰਮਿਭੁ
 ਲਾਈ॥ ਜਿਸੇਦੇਇਸੇਈਜਨੁਪਵੈਹੋਰਕਿਅਕੇਕਰੇਚਤੁਰਈ॥ ਕਾਇਅਅੰਦਰਿਭਉਭਉਵਸੈਗੁਰਪਰਸ
 ਏਪਈ॥ ੬॥ ਕਾਇਅਅੰਦਰਿਬਖਸਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਸਭਚਿਪਤਿਜੇਤੁਸੇਸਾਗਾਜਚੈਆਪਲਾਖੇਲੁਰਚਾਇਅ
 ਆਵਾਗਚਿਲੁਪਾਸਾਗਾ॥ ਪੂਰੈਸਾਤੇਗੁਰਿਅਪਿਦੇਖਾਇਆਸਚਿਨਾਮਿਨਿਸਤਰਾ॥ ੭॥ ਸਕਾਇਅਜੇਸਤਿਗੁ
 ਰੁਸੇਵੈਸਚੈਆਪਿਸਵਾਰੀ॥ ਵਿਲੁਨਾਵੈਦਰਿਓਈਨਾਹੀਤਾਜਮੁਕਰੇਖੁਆਗੀ॥ ਨਨਕਸਚੁਵਾਚੈਅਈਪਾਏ
 ਜਿਸੇਹੋਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ੮॥ ੨॥ ਸੁਹੀਮਯਲਾ ੩ ੫੨੧੦ ਕਾਠੀ ਦੁਨੀਅਤਸਾਲਾਹਿਜੇਮਰਿਵੈਥ
 ਸੀ॥ ਓਕਨਸਾਲਾਹਿਜੇਮਰਿਖਾਕੁਬੀਈ॥ ੧॥ ਵਹੁਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਵਹੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਸਚਵੇਪਰਵ
 ਹੁਾਰਹਾਚੈ॥ ਦੁਨੀਅਕੇਗੋਦੇਸਤੀਮਨਮੁਖਦਸ਼ਿਮਰੀਨੇ॥ ਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਵੇਲਾਨਲਾਹੀਨੇ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਸਚੈਸਥਦਿਲਗੀਨੇ॥ ਅਤਮਗਮੁਪਗਾਸਿਆਸਰਜੇਸੁਖਿਰਹੀਨੇ॥ ੩॥ ਗੁਰਕਾਸਥਦੁ
 ਵਿਸਰਿਆਦੂਜੈਭਾਇਰਚੀਨੇ॥ ਤਿਸਨਭੁਖਨਚਿਤਰੈਅਨਦਿਨੁਜਲਤਠਿਰੀਨੇ॥ ੪॥ ਦੁਸਟਨਾਉਦੇਸਤੀਨਾ
 ਲਿਸੀਤਾਵੈਰੁਕਰੀਨੇ॥ ਅਪਿਭੁਥੇਕੁਟੇਬਸਿਉਸਗਲੇਕੁਲਚੋਖੀਨੇ॥ ੫॥ ਗਿੰਦਾਭਾਈਕਿਸੈਕੀਰਹੀਮਨਮੁਖਮੁ
 ਗਪਕਰੀਨੇ॥ ਮੁਹਕਾਲੇਤਿਨਨਿਦਕਾਨਰਕੇਘਰਿਪਵੀਨੇ॥ ੬॥ ਏਮਨਜੈਸਾਸੇਵਹਿਚੈਸਾਹੋਵਹਿਤੇਹੋਕਰਮ
 ਕਮਾਇ॥ ਅਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਵਲਾਕਹਲਾਕਿਛੂਤਜਾਇ॥ ੭॥ ਮਯਪੁਰਖਕਾਥੇਲਲਾਹੋਵੈਕਿਤੈਪਰਥਾਇ
 ਚਿਇਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੇਭਰਪੁਰਹਰਿਚਿਨਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥ ੮॥ ਗੁਲਕਾਰੀਗੁਲਸਿਘਰੈਅਵਰਉਪਦੇਸੇਨੇ॥
 ਸੇਵਭਭਾਗੀਜਿਚਿਨਾਮਿਲਿਰਹੈਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲਏਨੇ॥ ੯॥ ਦੇਸੇਰਿਜਕੁਸੇਥਹਿਜਿਨਿਉਪਾਈਐਦਨੀ॥
 ਏਕੈਰੋਦਤਾਤੁਸਚਾਅਪਿਸਲੀ॥ ੧੦॥ ਸੋਸਚੁਤਰੈਨਾਲਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰਿਨਿਯਾਇ॥ ਅਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਲਾ
 ਏਸੇਪੁਰਸਦਾਸਮਾਇ॥ ੧੧॥ ਮਨੁਮੈਲਾਸਚੈਨਰਮਲਾਕਿਉਕਰੀਮਾਇਆਜਾਇ॥ ਪਕੁਮੇਲੇਤਾਮਿਲਿਰਹੈਰ
 ਚੈਮੈਸਥਦਿਜਲਾਇ॥ ੧੨॥ ਸੋਸਹੁਸਚਵੀਸਰੈਪਿਗੁਜੀਵਲੁਸੇਸਾਗਿ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਨਵੀਸਰੈਗੁਰਮਤੀਵੀ
 ਚਾਗਿ॥ ੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਲੇਤਾਮਿਲਿਰਹਾਸਾਚੁਰਖਾਉਰਧਾਗਿ॥ ਮਿਲਿਅਹੋਇਨਵੀਛੂਜੈਗੁਰਕੈਹੋਤਿਪਿ
 ਆਗਿ॥ ੧੪॥ ਪਿਰਸਾਲਾਹੀਆਪਲਾਗੁਰਕੈਸਥਦਿਵੀਚਾਗਿ॥ ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇਆਸੇਭਾਵੈਤੀਨਾਗਿ॥
 ੧੫॥ ਮਨਮੁਖਮਨੁਨਾਭਿਜਈਅਤਿਮੈਲੇਚਿਤਿਕਠੇਗਾਸਪੈਦੁਪੁਪੀਅਈਐਅੰਦਰਿਵਿਸੁਨੇਕੇਰਾ॥ ੧੬॥
 ਅਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਆਪੇਬਖਸਲਹਾਰਾ॥ ਗੁਰਸਥਦੀਮੇਲੁਉਤਰੈਤਾਸਚੁਥਾਇਆਸੀਗਾਰਾ॥ ੧੭॥
 ਸਚਾਸਹੁਸਚੇਵਲਾਜਾਰੈਚੈਥੁਛੈਨਾਟਿਕੀਨੇ॥ ਚਿਨਾਸਚੁਨਭਵਈਦੁਖਯੋਨਾਹਿਪਚੀਨੇ॥ ੧੮॥ ਹਉਮੈਮੈਲਾ

ਜਗੁਠੈ ਮਰਿ ਜੈ ਮੈ ਵੇਰੇ ਗਾਪਾਇ ਮੈ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟ ਲਾਗਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸਿਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਾਠਿ ਰਹੈ
 ਸਚਿ ਲਗੈ ਪਾਪਾਗੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹੈ ਸਚੁ ਮਨਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਮਾਗੁ ॥ ੨੦ ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ ਪੁਰੀ ਮਚਿ ਰੈ ਅਹਿ ਨਿਸਿਨਾ ਮੁਖਿ
 ਆਇ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਵਡੇਰਾ ਗੁਰੈ ਵਿਚੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰੁ ਸਲਾਹੈ ਅਪਣਾ ਨਿਵਿਨਿ ਵਿਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥ ਚਨੁ ਮ
 ਨੁ ਸੁਖਿ ਪੀਆ ਗੈ ਪਰੀ ਵਿਚੁ ਅਪੁਰਾਵਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਖਿੰਦੈ ਤਾਨਿ ਵਿਗੁਚੀ ਮੈ ਏਕ ਸੁਸਿ ਚਿਉ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਹਉ
 ਮੈ ਮੇਰਾ ਛੁਡਿ ਤੂਤਾ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਨੇ ਮਿਲੇ ਸਿਭਾਇਰਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲਗੀ ਨਿ ॥ ਸਾਚਿ ਮਿਲੇ
 ਮੇਰਾ ਵਿਛੁੜਹਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਦਿਸਿਨਿ ॥ ੨੪ ॥ ਸੇਭਾਈ ਸੇਸ ਜਲਾ ਜੋ ਸਚਾ ਸੇਵੈ ਨਿ ॥ ਅਵਗਣਾ ਵਿਕਾਇ ਪਲਰਨਿ ਗੁ
 ਲਕੀ ਸਾਧੁ ਕਰੀਨਿ ॥ ੨੫ ॥ ਗੁਲਕੀ ਸਾਧੁ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰੀਨਿ ॥ ਸਚੁ ਵਲੈ ਜਹਿ ਗੁਰੁ ਸਬ
 ਦ ਸਿਉ ਲਾਹਨਾ ਮੁਲਾਏ ਨਿ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਇਨ ਰੁਪਾ ਪਕਰਿ ਸੈਰੀ ਮੈ ਚਲੈ ਦਿਅ ਨਾਇ ॥ ਵਿਲਾਨ ਵੈ ਨਾ ਲਿਨ ਚ
 ਲਸੀ ਸਭ ਮੁਗੀ ^{ਕਰੀ} ਜਮ ਕਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਮਨ ਕਾ ਤੇਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ^{ਨਚਲ} ਹਿਰਦੈ ਰਖਹੁ ਸਮਾਇ ॥ ਏਹੁ ਖਰਚੁ ਅਖੁ ਵੈਰੈ ਗੁ
 ਰੁ ਮੁਖਿ ਬਹੈ ਨਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮੁਲਹੁ ਭੁਲਿ ਮਾਜਾ ਨਹਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਮਹਿ ਦੂਜੈ ਵਿਆਪ
 ਅ ਗੁਰੁ ਮਤੀ ਸਚੁ ਪਿਆਇ ॥ ੨੯ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਪਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖ ਲੁਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮ
 ਨੁ ਤਨੁ ਰਪੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਸੇਸੁ ਮੇਰਾ ਰੋਗੁ ਲਾ ਰੋਗੇ ਸਹਾਜੇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਕਾਮਾ ਲਿਰੈ ਗੁਤਾ ਚੜ੍ਹੈ ਜਾ
 ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਚਿਰੈ ਵਿਛੁੜੇ ਭੀ ਮਿਲਨਿ ਜੋ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਨਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਖਾਨਿ
 ਖਰਚਨਿ ਨਿਖੁਟਈ ਹਰਿ ਗੁਲਾ ਸਹਾਜੇ ਰਵੈ ਨਿ ॥ ੩੨ ॥ ਨਾ ਚਿਐ ਜਨਮਹਿ ਨਾ ਮਰਹਿ ਨਾ ਚਿਐ ਦੁਖ ਸਹੈ ਨਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਖੇ
 ਸੇਉ ਬਰੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇਲ ਕਰੀਨਿ ॥ ੩੩ ॥ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਨਵਿਛੁੜਹਿ ਜੇ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਮਿਲੇ ਰਹੈ ਨਿ ॥ ਇਸੁ ਜਗਮ
 ਹਿ ਵਿਰਲੇ ਜਾਲੀ ਅਹਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਲਹੈ ਨਿ ॥ ੩੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧੦ ਹਰਿ ਜੀ ਸੁਖ ਮੁਖ
 ਗੁਰੈ ਕਿਤਾ ਬਿਧਿ ਮਿਲਿ ਮਾਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀ ਮੈ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਿ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਰਹੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਗੁਲਾ ਸਦਾ ਰਵੈ ਨਿ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਸਰਵ ਰਮਾਨ ਸੇਵਕੁ
 ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਪੁਰਖ ਲਹੈ ਨਿ ॥ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਆਸੈ ਸੁਲੇ ਨਾਮੁ ਲਹੈ ਨਿ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਨਿਰੰਗ ਸਿਉ
 ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਹੈ ਨਿ ॥ ਪੁਰਿ ਪੁਰ ਬਿਰਹੈ ਲਿਖਿ ਮਾਗੁ ਰਭਾ ਲਾਮੰਨਿ ਲਾਏ ਨਿ ॥ ੩ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਘਰੁ ਖੋਜਿ ਆਪਾ
 ਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਪਨਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਵੇਖਾ ਲਿਖਾ ਪੁਰੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ਸਭ ਨਾਕਾ ਪੁਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰ
 ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਪਾਇ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ਸਭੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਬਹੁ ਮੁਹੈ ਬਹੁ ਮੁਵੈ ਸੋ ਸਭ
 ਥਾਇ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸਨੇ ਆਖੀ ਮੈ ਸਬਾਦੇ ਵੇਖਹੁ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੬ ॥ ਬੁਰਾ ਭੁਲਾਤਿ ਚਹੁ ਆਖਦਾ ਜੇ ਚਰੈ ਦੁਹ

ਮਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਬੁਝਿ ਆਏ ਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਖੁ ਭੁਭਾਵ ਸੀ ਜੇ ਪੁਰੁ ਪਾਏ ਥਾਇ ॥ ਜਨਨ ਨਕ
 ਹਰਿ ਅਰਧਿ ਮਾਗੁ ਰਚ ਰਲੀ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ਰਗੁ ਜੁਗਿ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਘਰੁ ੨
 ਕੋਈ ਆਇ ਨਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪੀਤ ਮੁਖਿ ਮਾਗੁ ਹਉ ਤਿਸੁ ਆਪੁ ਵੇਚਾਈ ॥ ੧ ॥ ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਦੇਖ ਲਕੈ ਭਾਈ ॥ ਕਿ
 ਪਕਰਹਿ ਤਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਜੇ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤ ਤੁਝਹਿ ਮਗਾਈ ਦੁਖਿ ਭੀ
 ਤੁਝੈ ਪਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਭੁਖ ਦੇਹਿ ਤ ਇਤਹੀਰਾ ਜਾਵੁ ਖਵਿਚਿ ਸੁਖ ਮਨਾਈ ॥ ੩ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਸਭੁ ਮਰ
 ਪੀਵਿਚਿ ਅਗਨੀ ਆਪੁ ਜਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ਪਖਾਫੇਰੀ ਪਾਲੀਓ ਵਾਜੇ ਦੇਵਹਿ ਸੇਖਾਈ ॥ ੫ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਗਨੁ ਚੁਛਿ ਪਾਇ
 ਆਵੁ ਆਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈ ਹੁਵਰਿ ਆਈ ॥ ੬ ॥ ਅਖੀ ਕਾਢਿ ਪਗੈ ਚਰਣਾ ਤਾਇ ਸਭੁ ਪਰਤੀ ਠਿਰਿ ਮਤ ਪਾਈ ॥
 ੭ ॥ ਜੇ ਪਾਸਿ ਬਹਾ ਲਹਿ ਤ ਤੁਝਹਿ ਮਗਾਈ ਜੇ ਮਾਰਿ ਕਢਹਿ ਪਿਆਈ ॥ ੮ ॥ ਜੇ ਲੋਕੁ ਸਲਾਹੈ ਤ ਤੇਰੀ ਦਿਪ ਮਾ
 ਜੇ ਨਿਦੈ ਤ ਛੋਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ੯ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਵਲਿ ਰਹੈ ਤ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਆਖਿ ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਿ ਮੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ੧੦ ॥
 ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਗੁਰੁ ਉਪਰਿ ਪੈਰੀ ਸਿਤ ਮਨਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰੁ ਭਾਇ ਆਇ ਵਨਾ ਹਰਿ ਤਉ ਦਰਸਨ
 ਕੇ ਭਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਖੁ ਭੁਭਾਵੀ ਮੀਰੁ ਵਰੇ ਸੇਭੀ ਗੁਰੁ ਦੇਖ ਲਾਜਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਮੁੰਦ ਸਾਗਰੁ ਹੋਵੈ ਬਹੁ ਖਾਰਾ ਗੁਰ ਸਿਖੁ
 ਲੀਘ ਗੁਰ ਪਹਿ ਜਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਜਿਉ ਪਦੀ ਜਲਾ ਬਿਨੁ ਹੋ ਮਰਤਾ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਜਿਉ
 ਪਰਤੀ ਸੋਭ ਕਰੇ ਜਲੁ ਥਰ ਸੈ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰੀ ਮਲਿ ਧਿਰਾ ਸਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਸੇਵਕ ਕਰੇ ਇਸੇ ਸੇਵਕੁ ਵਰਤ ਕਰਿ ਕ
 ਰਿ ਬਿਨੁ ਉਭੁ ਲਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਪਹਿ ਗੁਰੀ ਮਲਿ ਗੁਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਤੁਝ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੋ
 ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚਿਉ ਦੇ ਤੁਝਹਿ ਪਿਆਈ ॥ ੧੯ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਸੁ ਤੁਹੈ ਹੋਵਹਿ ਤੁਧੁ ਸੇਵਕ ਪੈ ਜਗਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਭੀ
 ਨਾਰ ਭਰੇ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ਜਿਸੁ ਤੁਧੁ ਦੇਹਿ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਹੋਰ ਨਿਰਠ ਲਾਜ
 ਭਚ ਚੁਰਾਈ ॥ ੨੨ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਸੋਇ ਆ ਮਨੁ ਜਾਗਾਈ ॥ ੨੩ ॥ ਇਕੁ ਦਨੁ ਮੈਰੀ
 ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰੁ ਹਰਿ ਦਾਸ ਨਿਦਾ ਸੁਕਰਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਭਿਖੁ ਕੇਤ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਜੇ ਬਖਸੇ ਤ ਗੁਰੁ ਵਡਿ ਆ
 ਈ ॥ ੨੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਸੇਥਾਇ ਪਾਏ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ੨੬ ॥ ਪਾਯੁ ਕਕਰੁ ਵਰਠ ਵਰਸੈ ਗੁ
 ਰ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਦੇਖ ਲਾਜਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਸਭੁ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਲਿਦੇ ਖਉ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਵਿਚਿ ਅਖੀ ਗੁਰ ਪੈਰ ਪਗਾਈ ॥ ੨੮ ॥
 ਅਨੇਕ ਉਪਾਵ ਕਰੀ ਗੁਰ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੇਥਾਇ ਪਾਈ ॥ ੨੯ ॥ ਰੋਲਿ ਦਿਨ ਸੁਗੁਰ ਚਰਣਾ ਮਗਾਈ ਦ
 ਾਇ ਆਕਰ ਹੁਮੈਰੇ ਸਾਈ ॥ ੩੦ ॥ ਨਾਨਕ ਜੂਝੀ ਚੀਪੈ ਤੁਹੁ ਗੁਰੀ ਮਲਿ ਤਿਪਾਤਿ ਆਪਾਈ ॥ ੩੧ ॥ ਨਾਨਕ ਕ
 ਪੁਰੁ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਚੁਜ ਤਕਤ ਤਤ ਗੋਸਾਈ ॥ ੩੨ ॥ ੧ ॥ ਸੁਰੀ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਘਰੁ ੧੦

ਅੰਦਰਿ ਸਚ ਦੇ ਹੁਲਾਇਆ ਪੀਤਮ ਆਪਣੈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਰਲਾਜ ਗੁਰ ਦੇਖਾ ਸਮਲੋ ॥ ੧ ॥ ਮੈਰਹਿ ਰਿਨਾਮੁ ੩੨
 ਵਿਸਹਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਚੇ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਗਮ ਅਥਾਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੀਆ ਹਰਿਨਾਮੇ
 ਗਾਪਿਆਹੁ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲਿ ਅਨੁਪਾਇਆ ਮੇਖਦੁਆਹੁ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਠੀ ਨਾਮ ਕਾਜੈ ਮਿਲੈ ਤਰ
 ਨੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ॥ ਜੇ ਪੁਰ ਬਿਠੈ ਵੈਲਿਖਿਆ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਹਜੇ ਪੀਏਉ ॥ ੩ ॥ ਸੁਚਿਅ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਮੈ ਉਠਾਇ
 ਅਭੀਗੁਰੁ ਆਲਾਉ ॥ ਕੋਈ ਮੈ ਸਾਗੁਰੁ ਖਿਜੇ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤੈ ਕੋਧੋ ਵਾਪਰੀ ॥ ੪ ॥ ਕੋਈ ਮੈ ਸਾਜਨੁ ਲੋਕੈ ਲਹੁ
 ਮੇ ਪੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਇ ਮੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਾਇ ਅਸਹਜੇ ਸੁਭਾਇ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾ
 ਗੁਰੁ ਲਨਾ ਮਕਾਮੈ ਤਿਸੁ ਦੇਖ ਲਕਾਰਾਉ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ ੬ ॥ ਜਿ
 ਉਮਛੁ ਲੀਵਿ ਲੁਪਾਈ ਮੈ ਰੋਨ ਕਿਤੇ ਦੇ ਪਾਇ ॥ ਚਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸੰਤਨ ਜੀਵਈ ਬਿਨੁ ਹਰਿਨਾਮੇ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥
 ੭ ॥ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਤੀ ਪਿਰਤ ਕੀ ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਜੀਵਾਉ ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਬਾਲੀ ਆਪੁ ਰੋਗੁਰ ਬਾਲੀ ਲਾਗੀ
 ਰਹਿਉ ॥ ੮ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਰਤੀਨੈ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਦੇਵੈ ਮਾਇ ॥ ਮੈ ਪਰਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਹਰਿਨਾਮਿ ਰਹਾ ਲਿਵਲਾਇ ॥
 ੯ ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਪਦ ਰਬੁ ਨਾਮੁ ਹੋਰਿ ਨਾਮੇ ਦੇਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਜਿ ਸੁਪਨਾ ਪਤਿ ਸੇਲੈ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗੈ ਆ
 ਏ ॥ ੧੦ ॥ ਅਕਥ ਕਰਾਈ ਪੇਮ ਕੀ ਕੋ ਪੀਰਤੁ ਆਖੈ ਆਇ ॥ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾ ਮਨੁ ਆਪਣਾ ਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥
 ੧੧ ॥ ਸਜਲ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਕਰਤ ਪੁਰਖੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੀਤੀ ਮਿਲਾਇਆ ਮੈ ਸਦਾ ਸਦ ਤੇਰਾ ਤਾਨਾ ॥
 ੧੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੈ ਛੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਚਿਹਾ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਪੁਰਖੁ ਰੋਸੁ ਮਹਿ ਰਹਿ ਆਸਨਾਇ ॥ ੧੩ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਪੁਨੀਚਿ ਆਸਾ ਬਤੁ ਪੁਜੀ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਥਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥
 ੧੫ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧
 ਉਹ ਸ੍ਰਿਹਰਿਚਿ ਬੀਖਿਆ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਮਨ ਹਿਥਿ ਆਪਣਾ ਨਿਕਤ ਰੇਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਗਮ ਮੇਰੇ ਚਗ ਕਤ ਪਾਈ
 ਮੈ ਪੁਰਖ ਮੇਰੇ ਸਗਾ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਮਗਮ ਮਹਿ ਰਹਿ ਆਥਿ ਆਪੇ ॥ ਅਤੇ ਤਿਸਨਾ ਕਥਾ ਨਹੀ ਪਾਪੇ ॥ ੨ ॥ ਥਾਇ ਕੋਰੇ ਪੁਸ
 ਗੀਰੇ ਚੰਡਾ ॥ ਆਗੀਆ ਨਿਨ ਸੁਣੈ ਮਹਾ ਗੁਬਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਭ੍ਰਮਤਾ ਬਿਆਪਤ ਜਗੇ ਕਿਵਾਰਾ ॥ ਜਾਨੁ ਨ ਪਾਈ ਮੈ ਪੁ
 ਭਦਰ ਬਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ਅਸਾ ਅੰਦੇਸ ਬੀਧਿ ਪਰਨਾ ॥ ਮਨੁ ਨ ਪਵੈ ਫਿਰਤਾ ਬਿਗਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸਗਲਾ ਬਿਆਪਿ ਕੈ ਵਸਿ ਕਰਿ
 ਦੀਨਾ ॥ ਫਿਰਤ ਪਿਆਸ ਜਿਉ ਜਲਾ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ॥ ੬ ॥ ਕਛੂ ਸਿਆਨ ਪਉ ਕਾਤਿ ਨੇਰੀ ॥ ਏਕਾ ਅਸਠਾ ਕੁਰਪੁ ਚੰਡੇਰੀ ॥
 ੭ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਿਤਨ ਪਸੋ ॥ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸੋ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਭਾਇ ਚਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਤਿਪਤੇ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਮਿਥਨ ਮੇਰੇ ਮਗਮ ਨਿਸੇਕ ਸਾਗਰ

ਕਰਿਕਿਰਪਾਉਪਰੁਹਰਿਨਾਗਗ॥ ੧॥ ਚਰਲਕਮਲਾਸਰਲਾਇਨਗਾਇਲਾ॥ ਦੇਨਨਥਰੁਗਤਪਗਾਇਲਾ॥
 ਹਰਿ॥ ਅਨਥਾਨਥਰੁਗਤਭੈਮੇਟਨਾ॥ ਸਾਧਨੀਗੀਜਮਦੁਤਨਭੇਟਨ॥ ੨॥ ਜੀਵਨਰੂਪਅਰੂਪਦਾਇਆਲਾ॥
 ਰਵਲਗੁਲਾਕਟੀਐਜਮਜਾਲਾ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਰਸਨਨਿਤਜਾਪੈ॥ ਰਿਗਰੂਪਮਾਇਅਨਥੀਅਪੈ॥ ੪॥ ਜਾ
 ਪਿਗੋਬਿੰਦਸੰਗੀਸਭਿਤਚੇ॥ ਪੋਤਨਹੀਪੰਚਬਟਵਚੇ॥ ੫॥ ਅਨਥਚਕ੍ਰਮਪ੍ਰਭੁਏਕਪਿਆਏ॥ ਸਰਬਠਲਾਸੇਈਜ
 ਰੂਪਏ॥ ਧ੍ਰੁਵਮਿਅਨੁਗੁਰੁਅਪਨਾਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾ॥ ਕੇਵਲਨਾਮੁਤਗਤਿਰਸੁਦੀਨਾ॥ ੬॥ ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੇਈ॥
 ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੇਈ॥ ੮॥ ੧॥ ੨॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯ ਜਿਨਰਿਖਿਮਨੁਰਹਸੀਐਕਿਉਪਈਐ
 ਤਿਨਸੰਗੁਜੀਉ॥ ਸੰਤਸਜਨਮਨਮਿਤਸੇਲਾਇਨਿਪ੍ਰਭਸਿਉਰੰਗੁਜੀਉ॥ ਤਿਨਸਿਉਪੈਤਿਨਤੁਟਈਕਥਹੁਨ
 ਹੋਵੈਭੰਗੁਜੀਉ॥ ੧॥ ਪਾਰਬਰਮਪ੍ਰਭਕਰਿਦਇਆਗੁਲਗਾਵਾਤੇਰਨਿਤਜੀਉ॥ ਆਇਮਿਲਹੁਸੰਤਸਜ
 ਲਾਨਾਮੁਜਪਰਮਮਿਤਜੀਉ॥ ਰਹਚਿ॥ ਦੇਖੈਸੁਲੇਨਜਾਲਈਮਾਇਆਮੋਹਿਆਅੰਧੁਜੀਉ॥ ਕਚੀਦੇਹਵਿਲ
 ਸਲੀਕੁਰੁਕਮਾਵੈਪ੍ਰਭੁਜੀਉ॥ ਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਸੇਜਿਉਚਲੇਗੁਰਪੁਰੇਸਨਬੰਧੁਜੀਉ॥ ੨॥ ਹੁਕਮੇਜੁਗਮਹਿ
 ਆਇਆਚਲਲੁਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗੀਜੀਉ॥ ਹੁਕਮੇਪਰਪੰਦੁਪਸਾਰਿਆਹੁਕਮਿਕਰੇਰਸਭੇਗਜੀਉ॥ ਜਿਸਨੇਕਰ
 ਤਾਵਿਸਰੈਤਿਸਹਿਵਿਛੋੜਾਸੇਗੁਜੀਉ॥ ੩॥ ਆਪਨਰੇਪਭਭਾਲਿਆਦਰਗਹਪੈਪਾਜਾਇਜੀਉ॥ ਅੰਧੈਸੁ
 ਖੁਮੁਖੁਭਿਜਲਾਇਕੇਨਾਮੁਧਿਆਇਜੀਉ॥ ਆਦਰੁਦਿਤਾਪਾਰਬਰਮਿਗੁਰਸੇਵਿਆਸਤਭਾਇਜੀਉ॥ ੪॥
 ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਗਵਿਗਧਿਆਸਰਬਜੀਆਪਤਿਪਾਲਜੀਉ॥ ਸਚਖਜਾਨਾਸਚਿਆਏਕੁਨਾਮੁਪਨੁਮਾਲਜੀਉ॥
 ਮਨਭੇਕਥਹੁਨਵੀਸਰੈਜਾਅਪੋਰੋਇਦਇਆਲਾਜੀਉ॥ ੫॥ ਆਵਲੁਜਾਲਾਰਹਿਗਏਮਨਿਵੁਠਾਨਿਰੰਕਾਰਾ
 ਜੀਉ॥ ਤਾਕਾਅੰਤੁਪਈਐਉਚਾਅਗਮਅਪਰੁਜੀਉ॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਅਪਲਾਵਿਸਰੈਸੇਮਹਿਜੀਮੈਲਾਖਵਰ
 ਜੀਉ॥ ੬॥ ਸਚਨੇਹੁਤਿਨਪੀਤਮਾਜੇਨਮਨਿਵੁਠਾਅਪਿਜੀਉ॥ ਗੁਲਸਾਂਝੀਤਿਨਸੰਗਿਥਸੇਆਰਪਰਪ੍ਰਭ
 ਜਾਪਿਜੀਉ॥ ਗੰਗਿਰਤੇਪਰਮੇਸਰੈਬਿਨਸੇਸਗਲਸੰਤਾਪਜੀਉ॥ ੭॥ ਤੁਕਰਤਾਤੁਕਰਲਾਹੁਤੁਰੈਏਕੁ
 ਅਨੇਕਜੀਉ॥ ਤੁਸਮਰਬੁਤੁਸਰਬਮੇਤੁਰੈਥੁਧਿਬਿਬੇਕਜੀਉ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਦਾਜਪੀਭਗਤਜਨਾਕੀ
 ਟੇਕਜੀਉ॥ ੮॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧॥ ਕਾਫੀ॥ ਜੇਭੁਲੀਜੇਚੁਕੀਸਾਈਭੀਤ
 ਰਿਜੀਕਾਂਢੀਆ॥ ਜਿਨਨੇਹੁਦੁਜਾਲੇਲਗਾਧੂਰਿਮਰਹੁਸੇਵਾਢੀਆ॥ ੧॥ ਹਉਨਾਛੋਰੁਉਕੰਤਪਸਗਾਸ
 ਦਰਿਗੀਲਾਲਾਧੁਪਿਆਰਏਹੁਮਹਿਜਾਅਸਰਾ॥ ਰਹਚਿ॥ ਸਜਲਾਤੁਰੈਸੈਲਾਤੁਰੈਤੁਰੈਪਰਿਬਹੁਮਾ
 ਲੀਆ॥ ਜਾਤੁਅੰਦਰਿਚਾਸੁਖੇਤੁਨਿਮਲੀਮਲੀਆ॥ ੨॥ ਜੇਤੁਤੁਰਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਾਨਨਾਦੁਜਾਵੇਖਾਇ॥ ਏਹ

ਪਈ ਮੁਦਾਤਰੀ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਪਾਵ ਜੁਲਾਈ ਪੰਧ ਤਉ ਨੈਲੀ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇ ॥ ਸਵਲੀ ਸੁ ੩: ੪੦
 ਲੀ ਕਹਲੀ ਆਜੇ ਗੁਰੂ ਥੀ ਵੈ ਕਿਰਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ਕਿਤੀ ਲਖ ਕਰੇ ਕ੍ਰਿਪਾਇ ਰੇ ਮਨ ਪੁਜਨਿ ਤੇਰਿਆ ॥ ਭੁਸਾਹੀ ਹੁਸਾ
 ਹੁਰਿ ਕਹਿਨ ਸਕਾ ਗੁਲ ਤੇਰਿਆ ॥ ੫ ॥ ਸਹੀ ਆਤ ਉ ਅਸਿਖ ਮੰਵ ਹੁਰ ਭਿਵ ਪਾਈ ਆ ॥ ਹਿਕ ਚੋਰੀ ਨ ਦਰਿ ਨਿਰਾ
 ਲਿ ਦੇਹਿ ਦਰਸੁ ਰੇ ਭੁਮਾਲੀ ਆ ॥ ੬ ॥ ਜੋ ਤੇਰੇ ਮਨੁ ਪੀਰੈ ਮੈ ਕਿਲਾਵਿ ਖਵੈ ਵਨਿ ਦੂਰੇ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮਾਓ ਮੈ ਜੋਰ
 ਹਿ ਆਭਰ ਪੂਰੇ ॥ ੭ ॥ ਹੋਇ ਨਿਮਾਲੀ ਚਹਿ ਪਈ ਮਿਲਿਆ ਸਹ ਜੇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਪੂਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਪਾਇ ਆਨਖ ਕਸਿਤ
 ਸਭਾਇ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੁਕਾਰਨਿ ਪੈਥੀ ਆ ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਸਭਿ ਭੁਭੁ
 ਗਾਈ ਹੋਈ ਆ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਨੁ ਅਪਾਰ ਭਗਤ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮੇਰੁ ਦੁਖੁ ਸਾਧੁ ਸੀਗਿ ਨਸੈ ॥ ਠਹਰਿ
 ਮੋਰਿ ਬਾਦਿ ਅਰਿਕਾਰਿ ਸਰਪਰ ਹੋਇ ਆ ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ ਮੁਖਿ ਨਾਮਾ ਵੇਛੁਨਿ ਆ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਧਾਰਿ ਬੰਧ
 ਨਿਥੀ ਪਿਆ ॥ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰ ਮਾਇ ਅਧੀ ਪਿਆ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਪਤ ਸੋ ਪਤ ਸੋ ਪਤ ਤੁਥੀ ਚਾਰਿ ਆ ॥ ਨਾਮ
 ਬਿਨਾ ਸੁਖੁ ਨ ਹਿ ਸਰਪਰ ਹੋਇ ਆ ॥ ੪ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਰਿ ਅਨੇਕ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮ ਤੇ ॥ ਬਿਨੁ ਭੁਭੁ ਸਭੁ ਵਾਦਿ ਜੋ
 ਨੀਭਰ ਮਤੇ ॥ ੫ ॥ ਜੇ ਨਕ ਉਭਏ ਦਇਆਲਾ ਤਿਨ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਭਾਇ ਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਜੋ ਪਿਲਾ
 ਇਆ ॥ ੬ ॥ ਬੇਜ ਹਿ ਕੋਟਿ ਅਸਿਖ ਬਹੁਤ ਅਨੰਤ ਕੋ ॥ ਜੇ ਸੁਖੁ ਭਾਏ ਆਪਿ ਨੇੜਾ ਤਿ ਸੁਰੇ ॥ ੭ ॥ ਵਿਸਰਨਾ ਹੀ ਦਾ
 ਤਰ ਮਾਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹਾ ॥ ਗੁਲ ਗਵਾਦਿ ਨੁਗਾ ਤਿਨ ਨਕ ਚਾਉ ਏਹਾ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੧
 ਕੁਚ ਜੀ ॥ ਮੰਵ ਕੁਚ ਜੀ ਅਮਾਵਲਿ ਨੇਸ ਫੇਰ ਉਕਿ ਉਸੁਰਾ ਵਲਿ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥ ਇਕ ਦੂਇ ਕਿਚਰੀ
 ਦੀ ਆਕ ਉਲਾਜ ਲੈ ਮੇਰਨ ਉ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਹੁਰਾਵਿ ਆਸੇ ਅੰਬੀ ਛਾਵ ਵੀ ਏਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸੇ ਗੁਲ ਮੰਵ
 ਨਾ ਵਨੀ ਹਉ ਕੈ ਜੀ ਦੇ ਸਪਰੇ ਉ ਜੀਉ ॥ ਕਿਆ ਗੁਲ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰਾਉ ਕਿ ਆਕਿਆ ਪੰਨਾ ਤੇਰਨ ਉ ਜੀਉ ॥
 ਇਕ ਭੁਟੇ ਲਿਨ ਅੰਬਰਾਉ ਸਦਕੁ ਰਬ ਲੈ ਤੇਰੇ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥ ਸੁਇਨ ਰੁਪਰੇ ਗੁਲਾ ਮੇਰੀ ਤੈ ਮਾਇ ਕੁਜੀ
 ਉ ਸੇਵ ਸਤੁ ਸਹਿਦਿ ਤੀ ਅਮੈ ਤਿਨ ਸਿਉ ਲਾਇ ਆਚਿਤੁ ਜੀਉ ॥ ਮੰਦਰ ਮਿਟੀ ਸੰਦਰੇ ਪਥਰ ਕੀ ਤੇਰਾ ਸਿ
 ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਏਨੀ ਟੋਲੀ ਭੁਲੀ ਅਸੁ ਤਿ ਸੁਕ ਤਨ ਬੈਠੀ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਅੰਬਰਿ ਭੁੰਜਾ ਕੁਰਲੀ ਆਬ ਗਬ ਹਿਰੇ ਆ
 ਇ ਜੀਉ ॥ ਸਾਧਨ ਚਲੀ ਸਾਹੁ ਰੈ ਕਿਆ ਮੁਹ ਦੇਸੀ ਅਗੈ ਜਾਏ ਜੀਉ ॥ ਸੁਤੀ ਸੁਤੀ ਬੁਲਾਥੀ ਆ ਭੁਲੀ ਵਾਟ ਵੀ
 ਆਸੁ ਜੀਉ ॥ ਤੈ ਸਯਾ ਲਹੁ ਮੁਤੀ ਅਸੁ ਦਖਾ ਕੁਪਰੀ ਆਸੁ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ ਗੁਲ ਮੈ ਸਭਿ ਅਵਗਯੁਨ ਨਕ ਕੀ ਮਰਦਾ
 ਸਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭਿ ਰਤੀ ਸੇਰਾ ਗਲੀ ਮੈ ਰੋਹ ਗਲਿ ਕਾਈ ਗਾਤਿ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸੁਚ ਜੀ ॥
 ਜਾਤੁ ਤਮੈ ਸਭੁ ਕੇਤੁ ਸਹਿਬੁ ਮੇਰੀ ਗਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ ਅੰਤਰਿ ਹਉ ਖਿਵ ਸਾਤੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਥਾ ਸਿ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥

ਲੇਖ ਪਤਿ ਵਰਾਣੀ ਅਭਾਈ ਭੀ ਖਉ ਦਸਿ ਜੀਉ॥ ਭਾ ਲੈ ਥਲਾ ਸਿਰਿ ਸਰੁ ਵਹੈ ਕਮਲੁ ਫੁਲੈ ਅਕਾਸਿ ਜੀਉ॥
 ਭਾ ਲੈ ਭਵ ਜਲੁ ਲੰਘੀ ਮੈ ਭਾ ਲੈ ਨੈਭੀ ਭਗੀ ਅਸਿ ਜੀਉ॥ ਭਾ ਲੈ ਸੇ ਸਹੁ ਰੇ ਗੁਲਾ ਸਿਫਤਿ ਰਤਾ ਗੁਲਾ
 ਤਾ ਸਿ ਜੀਉ॥ ਭਾ ਲੈ ਸਹੁ ਭੀ ਹਵਲਾ ਹਉ ਅਵਲਿ ਜਾਣਿ ਮੁਈ ਅਸਿ ਜੀਉ॥ ਤੂ ਸਹੁ ਅਗਮੁ ਅਤੇ ਲਵਾ
 ਹਉ ਕਹਿ ਕਹਿ ਚਹਿ ਪਈ ਅਸਿ ਜੀਉ॥ ਕਿ ਅਮਾਗਉ ਕਿ ਅਕਹਿ ਸੁਲੀ ਮੈ ਦਰਸਨ ਭੂਖੀ ਅਸਿ ਜੀਉ॥ ਗੁ
 ਰਸ ਬਦੀ ਸਹੁ ਪਾਇ ਅਸਚੁ ਨ ਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ॥ ੧॥ ੨॥ ਸੁਹੀ ਮਯਾ ਪ ਗੁਲਵੀ ਤੀ॥
 ਜੇਦੀ ਸੈ ਗੁਰ ਸਿਖ ਜਾ ਤਿ ਸੁਨਿ ਵਿਨਿ ਵਿਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ॥ ਅਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀ ਅਕੀ ਗੁਰ ਸਜਲ ਦੇ ਹਿਮ
 ਲਾਇ ਜੀਉ॥ ਸੋਈ ਦਸਿਉ ਪਦੇ ਜਗਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਅਨਤ ਕਾਹੁ ਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈ ਭੁਭੇਵ ਸਾ ਮੈ ਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁ ਬ
 ਤਾਇ ਜੀਉ॥ ਹਉ ਅਇਆ ਦੂਰੁ ਚਲਿ ਕੈ ਮੈ ਤਕੀ ਤਉ ਸਰਲਾਇ ਜੀਉ॥ ਮੈ ਅਸਾਰ ਖੀਚਿ ਤਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸਭੇ
 ਦੁਖੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ॥ ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਭਾਈ ਅਜੇ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੁਕਾਰ ਕਮਾਇ ਜੀਉ॥ ਤਿਆਗੇ ਮਨ ਕੀ ਮਤ ਜੀ
 ਵਿਸਰੇ ਦੂਜਾ ਚਉ ਜੀਉ॥ ਇਉ ਪਵਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸ ਵਜਾਨ ਲਗੈ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ॥ ਹਉ ਅਪਹੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾ
 ਲਾਦਾ ਮੈ ਕਹਿ ਅਸ ਭੁਭੁਕਾਉ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਅ ਗੁਰਿ ਨਨਕਿ ਕੀ ਆਪਸਾਉ ਜੀਉ॥
 ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਨਾ ਤੇ ਸਨ ਭੁਖ ਜੀ ਹਉ ਰਜਾ ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਜੀਉ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਦੀ ਸੈ ਸਿਖ ਜਾ ਤਿ ਸੁਨਿ ਵਿਨਿ ਵਿਲਾਗ
 ਉਪਾਇ ਜੀਉ॥ ੧॥ ੩॥ ੧੭੭॥

ਗੁਰੁ ਸੁਹੀ ਛੰਤ ਮਯਾ ੧   ਘਰੁ ੧   ੧੭੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਭਰਿ ਜੋ ਬਨਿ ਮੈ ਮਤ ਪੇਈ ਅਵੈ ਘਰਿ ਪਹੁਲੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ॥ ਮੈਲੀ ਅਵਗਾਨਿ ਚਿਤਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗੁਲਾਨ ਸਮਾਵ
 ਨੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ॥ ਗੁਲਾ ਸਰਨ ਜਾ ਲੀਭਗ ਮਿਭੁਲੀ ਜੋ ਬਨੁ ਬਾਦਿ ਗਵਾਇਆ ਵਰੁ ਘਰੁ ਦਰੁ ਦਰਸਨੁ ਨਹੀ
 ਜਾਤਾ ਪਿਰਕਾ ਸਹਜੁ ਨ ਭਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਛਿ ਨ ਮਾਰਗਿ ਚਲੀ ਸੁਤੀ ਗੈਲਿ ਵਿਹਲੀ॥ ਨਨਕ ਬਾਲਾ ਤ
 ਦਿਰਾ ਰੋਪਾ ਬਿਨੁ ਪਿਰਪਨ ਭੁਮਲਾਈ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਮੈ ਵਰੁ ਦੇਹਿ ਮੈ ਹਰਿ ਵਰੁ ਭਵੈ ਤਿ ਸਕੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ॥ ਰ
 ਵਿਰਹਿ ਅਜੁਗ ਚਾਰਿ ਤਿਭੁ ਵਲਾ ਬਾਣੀ॥ ਜਿ ਸਕੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ॥ ਤਿਭੁ ਵਲਾ ਕੰਤੁ ਰਵੈ ਸੋ ਗਾਇ ਅਵਗ
 ਦਾਵੈ ਤੀ ਦੂਰੇ॥ ਜੈ ਸੀ ਅਸਾ ਤੈ ਸੀ ਮਨਸਾ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਆਭਰੁ ਪੁਰੇ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸੁਸਰ ਬਸੁ ਗਾਇ ਰੰਗ ਨ ਮੈਲੈ ਵੇ
 ਸੇ॥ ਨਨਕ ਮੈ ਵਰੁ ਸਾਚ ਭਵੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪੀਤਮ ਤੈ ਸੇ॥ ੨॥ ਬਾਬਾ ਲਗਨੁ ਗਲਾਇ ਹੰਢੀ ਵੈਵਾ ਸਹੁ ਰੇ ਬਲਿ ਰਾ
 ਮ ਜੀਉ॥ ਸਹੁ ਰੁਕਮੁ ਰਜਾਇ ਸੇ ਨਦਾ ਲੈ ਜੋ ਪੁਰੁ ਕਰੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਾਇ ਅਕਰ ਤੈ ਕਹਿ ਪਾਇ ਅ
 ਮੈਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ॥ ਜਾਵੀਨ ਉਨਹ ਨਿਹ ਕੇਵਲੁ ਰਵਿ ਰਹਿਅਾ ਤਿਉ ਲੋਈ॥ ਮਾਇ ਨਿਰਾ ਸੀ ਗੋਇ ਵਿਛੁੰਨੀ ਬਾਲੀ

ਬਾਲੈ ਤੇ ਨਾਨਕ ਸਾਚ ਸਥਾਇ ਸੁਖ ਮਹਾਨੀ ਗੁਰਚਕਲੀ ਪੁਰੁਚੇ ਤੇ ॥ ੩ ॥ ਬਾਬੁਲਾਇ ਤਨੀ ਦੁਰਿਨਾ ॥
ਵੈਘਰਿ ਪੇਈ ਐ ਬਾਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਰਹਸੀ ਵੇਖਿ ਹੁਦੁਰਿ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ॥ ਘਰਿ ਸੋਧੀ ਐ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਸਾਚੈ ਪਿਰ ਲੇਖੀ ॥
ਪੀਤਮ ਜੋਤੀ ਮਾਤਿ ਪੁਰੀ ਪਰਧਨਾ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲਾ ਬਾਨਿ ਸੁਰੇਲਾ ਗੁਲਵੰਤੀ ਗੁਰਗੀ ਅਨੇ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਦਾ ਸ
ਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਪਿਰ ਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖੁ ਕ੍ਰਿਨ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਾਤਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੧
ਘਰੁ ੨ ॥ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਮਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਹਜੀ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ ਪੰਚ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ
ਆਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਜਿ ਸੁਸੇਤੀ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਮੇਲੁ ਭਾਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਪਰਮੰਦਰ ਸੇਰ
ਏ ॥ ਪੰਚ ਸਥ ਦੁਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਅਵਹੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਨਾਰੇ ॥
ਸਚੁ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਤਾ ਪੁਰੁ ਭਾਵਹੁ ਸੇਹਿ ਲੜਾ ॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ਬਾਨਿ ਸੁਰਾਇ ॥ ਕਾਰਜ ਸਥ
ਦਿਸਵੇਗਾ ॥ ਗੀਅਨ ਮਹਾਰਸੁ ਨੇਰੀ ਅੰਜਨੁ ਤਿਭਵ ਲਗੁ ਪੁਦਿਖਾਇਆ ॥ ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਗਸੇ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਹਮ ਘ
ਰਿ ਸਾਜਨੁ ਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭੀਨਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੇ ਮੁਰਤੀਨਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ॥ ਪਦਾਰਥੁ ਮੇ
ਰੈ ਪਰਮਤਤਵੀ ਚਾਰੇ ॥ ਜੀਤ ਭੇਖ ਤੁਸਠ ਲਿਉ ਦਤਾ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਦੇਵ ਲਹਾਰੇ ॥ ਤੁਜਾਨੁ ਗੀਅਨੀ ਅੰਤਰਾ
ਮੀਆ ਪੇਕਾਰ ਲੁਕੀਨਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸਖੀ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿਅਤਨੁ ਮਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਿਸਾਗਾ ॥ ਸਾ
ਚਾ ਖੇਲੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤੁਥਿ ਨੁਕਦਿ ਲਾਬੁ ਝਾਏ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸਿਅ ਦੇ ਕੇਤੇ
ਤੁਥਿ ਬਿਨੁ ਕਵਲੁ ਕਹਾਏ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਭਾਏ ਦੇਵ ਨੇ ਮਨੁ ਗਾਖਿਆ ਗੁਰਿ ਠਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਵ ਗਲ ਸਥਾਇ
ਜਲਾਏ ਗੁਲ ਸਿਗਮਿ ਪੁਰੁ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥ ਅਵਹੋ ਸਜਨਾ ਹਉ ਦੇਖਾ ਦਰਸ
ਨੁ ਭੇਰਾ ॥ ਆਪਣਾ ਪਨੜੈ ਖੜੀ ਤਕਾ ਮੈ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਨੇਰਾ ॥ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਨੇਰਾ ਸੁਨਿ ਪੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮੇਤੇ
ਰਭਰਵਾਸਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਈ ਨਿਰਕੇਵਲ ਜਨਮ ਮਰਲ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਜਤਾ ਤੁਸੇਈ ਮਿ
ਲਿਅ ਭਾਇ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਜਨ ਕਉ ਬਾਲਿ ਜਾਈ ਐ ਸਾਚਿ ਮਿਲੇ ਘਰਿ ਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਘਰਿ ਮਾਇ ਅਵੇਸਾ
ਜਨ ਤਾਪਨ ਖਰੀ ਸਰਸੀ ॥ ਹਰਿ ਮੋਹਿ ਅਵੇਸਾ ਚ ਸਥਾਇ ਠਕੁਰ ਦੇਖਿ ਰਹਿ ਸੀਰਾ ॥ ਗੁਲ ਸਿਗਿ ਰਹਿ ਸੀ ਖਰੀ ਸਰਸੀ ਜ
ਰਾਵੀ ਗਿਗਿਰਾਏ ॥ ਅਵਗਦ ਮਾਰਿ ਗੁਲੀ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ਪੂਰੈ ਪੁਰੀ ਖਾਥਿ ਪਾਏ ॥ ਤਸਕਰ ਮਾਰਿ ਵਸੀ ਪੰਚਾਇ
ਦਿਅ ਦਲੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਗੁਰਮਾਤਿ ਮਿਲਾਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ੨ ॥ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਛਾ
ਬਾ ਛਾਝੀਏ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਪੁਰੀ ਰਾਮਾ ॥ ਪਿਰਿ ਰਵਿ ਜੀ ਸਥਾਇ ਰਲੀ ਰਵਿ ਰਹਿਅ ਨਹ ਦੂਰੀ ਰਾਮਾ ॥ ਪੁਰੁ ਦੂਰਿ
ਨੇਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੇਈ ॥ ਤਿਸਕੀ ਨਾ ਰਿਸਥਾਈ ॥ ਅਪੇਰਸੀਆ ਅਪੇਰਵੇ ॥ ਜਿਉ ਤਿਸਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਮਰ

ਅਭੇਦੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਪਈਐ ॥ ਨਨਕਾ ਅਪੇਜੇ ਗਸਿ ਜੇ ਗੀਤ ਦਰਿ ਕਰੇ ਏਵਲਾਈਐ ॥ ੩॥
 ਪਿਰੁ ਉਚਰੀਐ ਮੜੀਐ ਤਿਹੁ ਆਸਿਰਤਾ ਜਾਮਾ ॥ ਹਉ ਬਿਸਮਭਈ ਦੇਖਿ ਗੁਲਾ ਅਨਹ ਦਸਬਦ
 ਅਗਾ ਜਾਮਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਰੀ ਕਰਲੀ ॥ ਸਾਹੀਰਾ ਮਨਾ ਮੁਨੀ ਸਲੋ ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਖੇਦੇ ਨਹੀ ਠਹਰਨਾ ਮੁਰਚਨੁ ਪ
 ਰਵਾਈ ॥ ਪਤਿ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪੂਰਾ ਪਰਵਾਨਾ ਵੈਰਾ ਜਾਸੀ ॥ ਨਨਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਪਛਾਣੈ ਸੇਅਵੈਰਾ ਸੀ
 ॥ ੧॥ ੩॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿ ਅਜਗੁ ਪੈ ਪੜੈ ਲਾਇਆ ॥ ਦਾਨਿ ਤੇਰੈ ਪ
 ਟਿਚਨ ਲਾਗਨਿ ਚੰਦ ਦੀਪਾਇਆ ॥ ਚੰਦ ਦੀਪਾਇਆ ਦਾਨਿ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਖੁ ਅਪੈਰਾ ਉਠਿ ਗਇਆ ॥ ਗੁਲਾ ਜੀਵ
 ਲਾਵੈ ਨਾਲਿ ਸੇਹੈ ਪਰੀਖ ਮੋਹ ਲੀਐ ਲਾਇਆ ॥ ਵੀਵਾ ਹੋਐ ਸੇਭ ਸੇਤੀ ਪੰਚ ਸਬਦੀਆਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ
 ਤਿਨਿ ਦੇਖਿ ਅਜਗੁ ਪੈ ਪੜੈ ਲਾਇਆ ॥ ੧॥ ਹਉ ਬਾਲਿ ਹਰੀ ਸਾਜਨਾ ਮੀਤਾ ਅਵਗੀਤਾ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜੇਨ ਗੁਰੂ
 ਆਮਨੁ ਲੀਅਤਾ ਦੀਤਾ ॥ ਲੀਅਤ ਦੀਆ ਮਨੁ ਜਿਨ ਸਿਉ ਸੇਸ ਜਲ ਕਿਉ ਵੀਸ ਗਹਿ ॥ ਜਿਨ ਦਿਸਿ ਆਇਆ ॥
 ਹਉ ਰਲੀਆ ਜੀਅ ਸੇਤੀ ਗਹਿ ਰਹਿ ॥ ਸਗਲ ਗੁਲਾ ਅਵਗਤੁ ਨ ਕੇਈ ਹਉ ਨੀਤ ਨੀਤਾ ॥ ਹਉ ਬਾਲਿ ਹਰੀ ਸ
 ਜਨਾ ਮੀਤਾ ਅਵਗੀਤਾ ॥ ੨॥ ਗੁਲਾ ਕਾਹੈ ਵੈਵਾ ਸੁਲਾ ਕਾਢਿ ਵਾਸੁ ਲਈਜੈ ॥ ਜੇ ਗੁਲਾ ਹੋਵਨਿ ਸਾਜਨਾ ਮੀਤਾ
 ਸਾਝੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਸਾਝੁ ਕਰੀਜੈ ਗੁਲਾ ਹੋਵੇਗੀ ਛੇਰਿ ਅਵਗਲ ਚਲੀਐ ॥ ਪਹਿਰੇ ਪਟੈ ਬਰਕਰਿ ਮਰੈ ਬਰਾ ਅਪਣ
 ਪਿਰੁ ਮਲੀਐ ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਭਲਾ ਕਰੀਐ ਝੋਲਿ ਮਮਿ ਤੁਪੀਜੈ ॥ ਗੁਲਾ ਕਾਹੈ ਵੈਵਾ ਸੁਲਾ ਕਾਢਿ ਵਾਸੁ
 ਲਈਜੈ ॥ ੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਅਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰੇ ਨ ਕੇਈ ॥ ਆਖਲਾਤਾ ਕਉ ਜਾਈਐ ਜੇ ਕੂਲਾ ਛੋਹੇਈ ॥ ਜੇ
 ਇਭੂਲਾ ਜਾਇ ਕਹੀਐ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਿਉ ਭੁਲੈ ॥ ਸੁਦੇ ਦੇਖੇ ਬਾਝੁ ਕਰਿਐ ਦਰੁ ਅਲਮੀਰੀ ਆਦੇਵੈ ॥ ਦਰੁ
 ਦੇਇ ਦਾਤਾ ਜਾਗੀ ਬਿਧਾਤਾ ਨਸਕਾ ਸਚੁ ਸੇਈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਅਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰੇ ਨ ਕੇਈ ॥ ੪॥ ੧॥ ੪॥
 ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਲਾ ਰਵੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ॥ ਗੁਰਕੀ ਪਉੜੀ ਸਾਚਕੀ ਸਾਚਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਸੁਖਿ ਸਹ
 ਜਿ ਆਵੈ ਸਾਚ ਭਾਵੈ ਸਾਚਕੀ ਮਾਠਿ ਕਿਉ ਟਲੈ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਸੁਰੀਆਨੁ ਮਜਨੁ ਆਪਿ ਅਛਾ ਲਿਉ ਕਿਉ ਛ
 ਲੈ ॥ ਪਰਪੰਚ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਨ ਦੇਈ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਲਾ ਰਵੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ॥ ੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਸ
 ਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕਾ ਰਲੁ ਕੀਆ ॥ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਮਨਿ ਮੈਲਿ ਮੈ ਕਿਨੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਇਹੁ ਮਨੁ
 ਦੀਆ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੈਲੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਆਪਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸਹਜੇ ਪਛਾਤਾ ਜਾਮਨੁ ਸਾਚੈ ਲਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਗੁਲ
 ਗਵਾਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਕਿਉ ਮਲੈ ॥ ਹਉ ਪਰਾਇਆ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਸ ਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ੨॥
 ਆਇ ਗਇਆ ਕੀਨਾ ਆਇ ਚਿਕਿਉ ਅਵੈ ਜਾਤਾ ॥ ਪੀਤ ਮਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਗੀਰਾ

ਤਸਚਕੀਤਾਜਿਨਿਬਿਬਕਕੋਟਉਸਰਿਆਪਚਰੂਨਾਇਕੋਅਪਿਸਿਰੰਦਾਜਿਨਿਸਚਕਾਪਿਤੁਸਵਾਰਿਆ
 ਰਮਵਗਦਿਆਮਰੇਤੁਸੁਦਿਪਿਅਰੇਤੁਪੁਭਵੈਸਚੁਸੇਈਆਵਲਜਲਾਨਥੀਐਸਾਚੀਮਾਤਿਹੋਈ॥੩॥ਅੰ
 ਜਨੁਤੈਸਾਮੰਜੀਐਜੈਸਪਿਰਭਵੈਸਮਣੈਸੁਣੈਜਲੀਐਜੈਅਪਿਜਲਾਵੈਅਪਿਜਲਾਵੈਮਾਗਗਿਪਵੈਅ
 ਪੇਸੁਆਯੋਵਏਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਅਪੇਕੀਮਾਤਿਕਉਦਾਅਭੇਵਏਤੰਤੁਮੰਤੁਪਾਖੰਡਨਜਲਾਰਾਮੁਰਿ
 ਦੈਸੁਮਾਨਿਆਅੰਜਨੁਨਾਮੁਤਿਸੈਤੇਸੁਣੈਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਜਾਨਿਆ॥੪॥ਸਾਜਨਹੋਵਤਿਆਪਲੋਕਿਉਪਰਘ
 ਰਜਾਯੀਸਾਜਨਰਤੇਸਚਕੇਸੀਗੋਮਨਮਾਹੀਮਨਮਹਿਸਾਜਨਕਰਹਿਰਈਅਕਰਮਪਰਮਸਥਾਇਆਅਰਸ
 ਠਿਤੰਗਥਪੁੰਨਪੁਜਾਨਮੁਸਾਚਭਾਇਆਅਪਿਸਾਜੇਥਾਪਿਵੈਖੈਤਿਸੈਭਲਾਭਾਇਆਸਾਜਨਗੰਗਿਰੰਗੀ
 ਲਫੇਰੰਗੁਲਾਭਲਾਇਆ॥੫॥ਅੰਧਾਅਗੁਜੇਥੀਐਕਿਉਪਧੁਜਲੈਅਪਿਮੁਸੈਮਾਤਿਹੋਛੀਐਕਿਉ
 ਰਾਪਛਾਏਕਿਉਗਹਿਜਵੈਮਹਲਪਵੈਅੰਧਕੀਮਤਿਅੰਧਲੀਵਿਲੁਨਮਹਰਿਕੇਕਛੁਨਸੁਣੈਅੰਧੁਬੁ
 ਝੰਧਲੀਦਿਨੁਗਭਿਚਨਲੁਚਉਉਪਜੈਸਥਵਗੁਰਕਮਨਿਵਸੈਕਰਜੇਰਿਗੁਰਪਰਿਕਰਿਬਿਨੰਤੀਗੁਰ
 ਪਧਰੁਗੁਰਦਸੈ॥੬॥ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀਐਸਭੁਦੇਸੁਪਰਾਇਆਕਿਸੁਪਰਿਖਿਲਉਗੰਠਵੀਵੁਖੀਭਰਿਆਇ
 ਆਦੁਖੀਭਰਿਆਇਆਜਗਤੁਸਥਾਇਅਕਉਲੁਜਲੈਬਿਧਿਮੇਰੀਆਆਵਲੇਜਵਲੇਖਰੇਰਰਵ
 ਲੇਤੇਟਿਨਮਵੈਠਗੀਆਨਮਵਿਹੁਲੇਉਲੇਫੂਲੇਨਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਲਾਇਆਮਨੁਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀਐਸਭੁ
 ਦੇਸੁਪਰਾਇਆ॥੭॥ਗੁਰਮਹਲੀਘਰਿਆਪਲੈਸੇਭਰਪੁਰਿਲੀਕਾਸੇਵਕਸੇਵਾਤਾਕਰੇਸਚਸਥਾਦਿਪਤੀ
 ਲਾਸਥਦੇਪਤੀਜੈਅੰਭੁਭੀਜੈਸੁਮਹਲਮਹਲਾਅੰਤਗੇਅਪਿਕਰਤਾਕਰੇਸੇਈਪਛੁਆਪਿਅੰਤਿਨਿਰੰਤ
 ਰੇਗੁਰਸਥਾਦਿਮੇਲਾਤਾਸੁਹੇਲਾਥਾਜੀਤਅਨਹਦਬੀਲਾਗੁਰਮਹਲੀਘਰਿਆਪਲੈਸੇਭਰਿਪੁਰਿਲੀਕਾ
 ੮॥ਕੀਤਾਕਿਆਸਾਯਾਹੀਐਕਰਿਵੈਖੈਸੇਈਤਾਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਜੇਲੇਚੈਕਈਕੀਮਤਿਸੇਪਾਵੈਅ
 ਪਿਜਲਾਵੈਅਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲਏਜੈਜੈਕਰੁਕਰਹਿਤੁਪੁਭਵਹਿਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਅਮੁਲਏਹਿਲਉ
 ਨਿਚੁਕਰਉਥੇਨੰਤੀਸਾਚੁਨਛੋਰਉਭਈਨਾਨਕਜਿਨਿਕਰਿਦੇਖਿਆਦੇਵੈਮਤਿਸਾਈ॥੯॥੨॥੫॥
 ਗੁਰੁਸੁਹੀਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੨ ਛੰਤ॥ ਸੁਖਸੇਹਿਲਫ਼ਾਰਹਿਪਿਆਵਹੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਛਲੁਪਾਵਹੁਗੁਰ
 ਮੁਖਿਛਲੁਪਾਵਹੁਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਹੁਜਨਮਸਨਮੁਖੁਖਿਵੈਗੇਬਲਿਹਰੰਗੁਰਅਪਲੋਵਿਦਹੁਜਿਨਿਕਾਰਜ
 ਸਭਿਸਵੈਗੇਹਰਿਪਛੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਜਾਪਹੁਸੁਖਛਲੁਹਰਿਜਨਪਵਹੁਨਾਨਕਕਰੈਸੁਲਹੁਜਨਭਈਸੁਖਸੇ
 ਹਿਲਫ਼ਾਰਹਿਪਿਆਵਹੁ॥੧॥ਸੁਦਿਹਰਿਗੁਲਭੀਨੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏਗੁਰਮਤਿਸਹਜੇਨਾਮੁਪਿਆਏਜਿਨਕ

੧੬ ਜਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ

ਉਪਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਗੁਰਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਜਨਮ ਮਰਲਾ ਉਭਾਰਾ ॥ ਅੰਦਰ ਹੁਦਰ ਮਤਿ ਦੂਜੀ ਖੋਈ
 ਸੇ ਜਨੁ ਹਰਿ ਓਹ ਲਾਗਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਿ ਪਕੀਰੀ ਮੈ ਰੋਹੁ ਆਸੀ ॥ ਤਿਨ ਅਨ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਲ ਗਾਏ ॥ ਸੁਦੀ ਮ
 ਨ ਭੀ ਨੇ ਸਹ ਜੀ ਸੁਭਾਏ ॥ ੨ ॥ ਜੁਗਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ਸਬ ਦਵੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬ ਦਵੀ
 ਚਾਰਾ ਮਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਜੀ ਸੁਕਿ ਰਪ ਕਰੇ ਸੁਪਾਏ ॥ ਸਹ ਜੇ ਗੁਲ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਕਿਲ ਵਿਖਸਿ ਗਵਾਏ ॥
 ਸਭੁ ਕੇਤੇ ਰਤੁ ਸਭਨ ਕਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂ ਆਰਾ ॥ ਜੁਗਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾ ਜਨਮਾਇ ਵੁਠੇ ਘਰ
 ਮਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਲ ਗਾਵਹਿ ਤਿਪਤਿ ਅਘਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਲ ਗਾਇ ਸਦਾ ਤਿਪਤਾ ਸੀ ॥ ਠਹਿਰ ਭੂਖਨ ਲਾਗੈ ਮਾ
 ਏ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪੂਜੇ ਹਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ॥ ਨਨਕ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋ ਵਿਵਿਛੋੜੇ ਹਰਿ ਗਬ
 ਨੁ ਕੇ ਦੁਜਾ ਨਾਹੀ ॥ ਸਾ ਜਨਮਾਇ ਵੁਠੇ ਘਰ ਮਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੁਹੀ ਮੁਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੩ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ
 ਹਰਿ ਜੀ ਉਰਖੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਰਖ ਦਾ ਆਇਆ ॥ ਸੇਭ ਗਤ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਹਉ ਮੈ ਸਥਾ ਦਿ ਜਲਾਇ
 ਆਰਾਮਾ ॥ ਹਉ ਮੈ ਸਥਾ ਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ਜੀ ਸਦੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ
 ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਲ ਸਚੀ ॥ ਨਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
 ਨਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਿਦ ਰਿਸਾਚੈ ਜੀਨੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਹੈ ਭਗਤ
 ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਲੇ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਵਹਿ ਜਿਨ ਗੁਲ ਅਵਗਲ ਪਛਾਣੇ ਰਾ
 ਮਾ ॥ ਗੁਲ ਅਉਗਲ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਭੈ ਭਗਤਿ ਮੀਰੀ ਲਗੀ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ
 ਘਰੀ ਮਹਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਜੀ ਉਵੇਖਹਿ ਸਦਾ ਨਾਏ ॥ ਨਨਕ ਸੇਭ ਗਤ
 ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਖਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਭਗਵਿਲਾਸਤਿ ਗੁ
 ਰ ਭਗਤਿ ਨੇਹੀ ਰਾਮਾ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਮਰਿ ਜਨਮ ਹਿਦੁ ਖੁਹੈ ਈਰਾਮਾ ॥ ਮਰਿ ਜਨਮ ਹਿਉ ਈ ਦੂਜੈ ਭ
 ਾਇ ਪਰ ਜਵਿਗੈ ਵਿਲੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਜਾਨਿਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਿਹੁਲਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਗੀ ਮਾਮੀ ਤਿਗੈ ਆਪਛੁ
 ਤਾਨਿਆ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕਿਨੈ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸੇਈ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਲੈਵਾ ਭਿਆਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋ
 ਈ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਕਰ ਜੁਸਾਚ ਹਰਿ ਗੁਲਾਸ ਦਵਖਾ ਲੇ ਰਾਮਾ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਆਪੇ ਦੀਆ ਕਾਲ ਕੰਟ
 ਭੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਰਾਮਾ ॥ ਕਾਲ ਕੰਟ ਕੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਲੇ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਅਖੁ ਵਕਦੇ
 ਨ ਸਿਖੁ ਦੈ ਹਰਿ ਦੀਆ ਸਹ ਜੀ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਉਚੇ ਸਦਹੀ ਉਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿ ਸੁਗਾਇਆ ॥ ਨਨਕ ਆਪੇ
 ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੇਭਾ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਸੁਹੀ ਮੁਹਲਾ ੩ ਸਥਾ ਦਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਜੀ

ਬੈਸਦੇ ਕਹੋਇ ਵੀਚਰੇ ਗਾਮਾ ਹਉਮੈ ਸਭਿ ਕਿਲਾ ਵਿਖਾ ਕੇ ਸਾਚੁ ਗੰਧਿਆ ਉਰਿ ਪਰੇ ਗਾਮਾ ਸਾਚੁ ਗੰਧਿਆ ਉਰਿ ਪਰੇ ਦੁਤਰ
 ਤਰੇ ਠਿਰਿ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰਨੁ ਹੋਈ ਸਾਚਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਵਿਖਾਇ ਅਸੇਈ ਸਾਚੇ ਗੁਲਗਾ
 ਵੈਸਾਚੇ ਸਮਾਵੈ ਸਚੁ ਵੈਖੈ ਸਭੁ ਜੇਈ ਨਨਕ ਸਾਚਾ ਸਹਿਬੁ ਸਾਚੀ ਨਈ ਸਚੁ ਨਿਸਤਾਰ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚੈ ਸਤਿ ਗੁਰਿ
 ਸਾਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸਚੁ ਸੇਈ ਗਾਮਾ ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਉ ਸਚਾ ਹੋ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਗਾਮਾ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ
 ਹੋਈ ਮੈਰੇ ਨਕੇਈ ਗਰਭਿ ਨ ਜੂਨੀ ਵਸਾ ਜੇ ਤੀਜੇ ਤੀਮਲਾਈ ਸਾਚੇ ਸਮਾਈ ਸਾਚੇ ਨਾਇ ਪਰਗਾਸਾ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਜਾ
 ਤਸੇ ਸਚੇ ਹੋਏ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਪਿਆਇਨਿ ਨਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜੇ ਨਹਿ ਦੇਵ ਸਿਆਨ ਵੀਛੁ ਤੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ॥ ੨ ॥ ਸਚੀ
 ਬਾਣੀ ਸਚੇ ਗੁਲਗਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਹਿ ਲਾਹੇਈ ਗਾਮਾ ਨਿਰਮਲ ਗੁਲਗਾਵੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਵਿਚਿ ਸਾਚਾ ਪੁਰਖੁ ਪੁ
 ਰਖੈਈ ਗਾਮਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੇ ਬੋਲੈ ਜੋ ਸਚੁ ਕਰੈ ਸੁਹੋਈ ਜਹਦੇਖਾ ਤਹਾ ਸਚੁ ਪਸਰਿਆ ਅਵਰਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ
 ਸਚੇਉ ਪਜੈ ਸਾਚੇ ਸਮਾਵੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੂਜੇ ਹੋਈ ਨਨਕ ਸਚੁ ਕਿਛੁ ਅਪੇਕਰਤਾ ਅਪਿਕਰਾਵੈ ਸੇਈ ॥ ੩ ॥ ਸਚੇ ਭਗਤ
 ਸੇਹਰਿ ਦਰਵਾਰੇ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਖਲੇ ਗਾਮਾ ਪਟ ਅੰਤਰੇ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਅਪਿਪਛਾ ਲੇ ਗਾਮਾ ਅਪੁਪਛਾ ਲਹਿਤਾ ਸ
 ਚੁ ਜਾਨਹਿ ਸਾਚੇ ਸੇਈ ਹੋਈ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੋ ਸੋਭਾ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਭਗਤ ਇਕਰੰਗੀ ਦੂਜਾ ਰ
 ਗੁਨ ਕੋਈ ਨਨਕਾ ਜੇ ਸਕਦਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੩
 ਜੁਗਚਾਰੇ ਪਨਜੇ ਭਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਹੁ ਗੁਨ ਹੋਈ ਗਾਮਾ ਨਿਰਚਲੁ ਰਾਜੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਰਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ
 ਗਾਮਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੇਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਨਾਨਿਆ ਪਨਾਪਰ ਮੇਲਾਵਾਹੇ ਅਗੁਰ ਮਤੀ ਮਨੁ
 ਮਾਨਿਆ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਾਇਆ ਤਹਿ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਹੋਈ ਨਨਕ ਕਾਮਲਿ ਕੀਤੈ ਰਾਵੈ ਮਨਿ ਮਾ
 ਨਿ ਮੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਨਬਾਲ ਵੀਏ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਵਹਿ ਸੇਈ ਗਾਮਾ ਸਦਾ ਹੋਵਹਿ ਸੇਹ ਗਦੀ ਠਿਰਿ ਮੈਲਾ ਵੇ
 ਸੁਨੇਈ ਗਾਮਾ ਠਿਰਿ ਮੈਲਾ ਵੇਸੁਨੇਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ਹਉਮੈ ਮਰਿ ਪਛਾਇਆ ਕਰਲੀ ਕਾਰਕਾਵੈ ਸਬ
 ਦਿ ਸਮਾਵੈ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਜਨਾਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਛੁਗਵੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਆਪਲਾ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ਨਨਕ ਕਾਮਲਿ
 ਪਿਰੁਠਾਵੈ ਆਪਲਾ ਗਵਹਿ ਆਪੁ ਭੁਜੇਈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਕੀ ਕਰਕੇ ਪਨਬਾਲ ਵੀਏ ਹਰਿ ਵਰੁ ਦੇਈ ਮਿਲਾਏ ਗਾਮਾ ਤ
 ਰਿਕੈਰੀ ਗਿਰਤੀ ਹੋ ਕਾਮਲਿ ਮਿਲਿ ਪੀਤ ਮਸੁਖੁ ਪਾਏ ਗਾਮਾ ਮਿਲਿ ਪੀਤ ਮਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਾਚੇ ਸਮਾਵੈ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਬਈ
 ਸਚਾ ਸੀ ਗੁਰੁ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਕਾਮਲਿ ਸਾਚੇ ਸਮਾਈ ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਕਾਮਲਿ ਲਾਇਆ ਕੀਠਿਲਾ
 ਏ ॥ ਨਨਕ ਮਹਲੀ ਮਹਲਾ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸਾਪਨ ਬਾਲੀ ਪੁਰਿ ਮੇਲੀ ਮੈਰੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਈ ਗਾਮਾ
 ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨੁ ਲੋਹੇ ਆਪੁ ਭੁਗਵਿਗਹਿ ਅਸਭੁ ਬਈ ਗਾਮਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗਵਿਗਹਿ ਅਸਭੁ ਬਈ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ਪੁਰ

ਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਸੇਜਸੁਖਾਣੀਮੇਰਪੁਰਭਲੀਸਦੁਸੀਗਾਰੁਥਲਾਇਆਕਾਮਾਦਿਨਿਰਮਲੁ
 ਉਮੈਮਲੁਖੇਈਗੁਰਮਾਤਿਸਾਚਿਸਾਈ। ਨਾਨਕਅਪਿਮਿਲਾਈਕਰਤੈਨਾਮੁਨਵੈਨਿਧਿਪਾਈ॥੧॥੩॥੧॥
 ਸੁਹੀਮਲੁਖੁ੩ ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਗੁਲਗਵਹੁਹਰਿਗੁਰਮੁਖੇਪਾਏਗਾਮਨਾਦਿਨਸਥਾਇਰਵਹੁਅਨਹਦਸ
 ਬਦਵਜਾਏਗਾਮਨਾਦਸਬਦਵਜਾਏਹਰਿਜੀਉਘਰਿਆਏਹਰਿਗੁਲਗਵਹੁਨਾਗੀਅਨਾਦਿਨੁ
 ਭਗਤਿਕਰਹਿਗੁਰਮਾਗੈਸਾਪਨਕੀਤਪਿਆਰੀ। ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵਸਿਆਘਟਾਮੈਤਰਿਸੇਜਨਸਥਾਦਿਸੁ
 ਹਏ। ਨਾਨਕਤਿਨਘਰਿਸਦਹੀਸੋਹਿਲਾਹਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਏ॥੧॥ਭਗਤਮਨਿਅਨਦੁਭਾਇਆ
 ਹਰਿਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਏਗਾਮਨਾਦੁਖੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਾਮਨਿਰਮਲੁਹਰਿਗੁਲਗਵਾਏਗਾਮਨਿਰਮਲੁ
 ਗੁਲਗਵਾਏਨਾਮੁਨਿਵਸਏਹਰਿਕੀਅੰਮ੍ਰਿਤਥਲੀ। ਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੇਈਜਨਨਿਸਤਰੇਘਟਿਘਟਿਸਥ
 ਦਿਸਮਾਦੀ। ਤੇਰੇਗੁਲਗਵਹਿਸਹਾਜਿਸਮਾਵਹਿਸਥਦੇਮੋਲਿਮਿਲਾਏ। ਨਾਨਕਸਫਲਜਨਮੁਤਿਨ
 ਕੇਰਾਜਿਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਮਾਗੀਪਾਏ॥੨॥ਸਿਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮੈਲੁਭਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏਗਾਮਨਾ
 ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸਦਜੀਵਨਮੁਖਤਭਏਹਰਿਕੈਨਾਮਿਲਿਵਲਾਏਗਾਮਨਾਹਰਿਨਾਮਿਚਿਤਲਾਏਗੁਰਿਮੋਲਿਮਿ
 ਲਾਏਮਨੁਅਰਤਹਰਿਨਾਮੋ। ਸੁਖਦਾਤਾਪਾਇਆਮੇਹੁਚੁਕਾਇਆਅਨਾਦਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਏ। ਗੁਰਸਥਦੇਰਾਤਾ
 ਸਹਜੇਮਾਤਾਨਾਮੁਮਨਿਵਸਏ। ਨਾਨਕਤਿਨਘਰਿਸਦਹੀਸੋਹਿਲਾਜਿਨਾਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਮਾਏ॥੩॥ਬਿ
 ਨੁਸਤਿਗੁਰਜਗੁਭਗੀਮਭੁਲਾਇਆਹਰਿਕਾਮਹਲੁਨਪਾਇਆਗਾਮਨਾਗੁਰਮੁਖੇਇਕੀਮੋਲਿਮਿਲਾਇਆ
 ਤਿਨਕੇਦੁਖਗਵਾਇਆਗਾਮਨਾਤਿਨਕੇਦੁਖਗਵਾਇਆਜਾਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆਸਦਾਗਵਹਿਰਿਗੀਰਤੋ
 ਹਰਿਕੇਭਗਤਸਦਾਜਨਨਿਰਮਲਜੁਗਿਜੁਗਿਸਦਹੀਜਾਤੇ। ਸਾਚੀਭਗਤਿਕਰਹਿਦਰਿਜਾਪਹਿ
 ਘਰਿਦਰਿਸਚਾਸੇਈ। ਨਾਨਕਸਚਾਸੋਹਿਲਾਸਚੀਸਚੁਥਲੀਸਥਦੇਹੀਸੁਖੁਹੋਈ॥੪॥੧॥੫॥
 ਸੁਹੀਮਲੁਖੁ੩ ਜੇਲੋਕੁਹਿਵਰੁਥਲੀਏਤਾਗੁਰਚਰਲੀਚਿਤਲਾਏਗਾਮਨਾਸਦਹੇਵਹਿਸੇਰਾਗਲੀਹ
 ਰਿਜੀਉਮੈਰਨਜਾਏਗਾਮਨਾਹਰਿਜੀਉਮੈਰਨਜਾਏਗੁਰਕੈਸਹਾਜਿਸੁਭਾਏਸਾਪਨਕੀਤਪਿਆਰੀ। ਸਾਚਿਸੰ
 ਜਮਿਸਦਾਹੈਨਿਰਮਲਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸੀਗਾਰੀ। ਮੇਰਪੁਰਸਾਚਾਸਦਹੀਸਾਚਾਜਿਨਿਅਪੇਅਪੁਉਪਾ
 ਏਆ। ਨਾਨਕਸਦੀਪਰੁਰਵੇਅਪਲਾਜਿਨਿਗੁਰਚਰਲੀਚਿਤਲਾਇਆ॥੧॥ਪਿਰੁਪਾਇਨਕਾਥਲ
 ਵੀਏਅਨਾਦਿਨੁਸਹਜੇਮਾਤੀਗਾਮਨਾਗੁਰਮਤੀਮਨਿਅਨਦੁਭਾਇਆਤਿਤਤਨਿਮੈਲੁਨਰਤੀਗਾਮਨਾਤਿਤ
 ਤਨਿਮੈਲੁਨਰਤੀਹਰਿਪੁਭਿਰਤੀਮੇਰਪੁਰਮੋਲਿਮਿਲਾਏ। ਅਨਾਦਿਨੁਰਵੇਹਰਿਪੁਰੁਅਪਲਾਵਿਚਹਾਮਾ

ਪੁਰਵਾਏ। ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਮਿਲਾਇਆ ਅਪਦੇ ਪੀਤਮ ਰਾਤੀ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮੈਲੈ ਵਰਿ ਆਈ ਪੁਰਾ
ਵੇਰੇ ਬਿਰਾਤੀ॥ ੨॥ ਪਿਰੁ ਰਵੇਰੇ ਗਿਰਾਤੀ ਏਪਿ ਰਕਮ ਹੁਤਿ ਨ ਪਾਇਆ ਗਾਮ। ਸੋ ਸਹੇ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਦਾਤਾ
ਜਿਨਿ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਰਾਮ। ਵਿਚੁ ਮੋਹੁ ਚਕਾਇਆ ਜਾਹਿ ਰਿਭਾਇਆ ਹਰਿ ਕਾ ਮਲਿ ਮਹਿ ਭਾਲੀ। ਅਨਾਦਿ
ਨੂਰੁ ਲਗਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਕਥੇ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ। ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਸਾਚ ਏਕੇ ਵਰਤੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਨਾਮ ਪਾਇਆ। ਨਾਨਕ
ਗੋਗਿ ਰਵੈ ਗੋਗਿ ਰਾਤੀ। ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥ ੩॥ ਕਾਮ ਲਿਖਿ ਸੋਹਿਲ ਵਾਸਾ ਜਨ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ
ਗਾਮ। ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਰਾਮ। ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਅਪਨ ਕਾਰਜੁ ਸਵਾ
ਰੇ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਜਾਤਾ। ਪੀਤਮ ਮੋਹਿ ਲਾਇਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਪਾਇਆ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ। ਸਾਚਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮੰਨਿ ਮੁਰਗੇ। ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਗੇ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥
ਸੁਖੁ ਮੁਖ ੩ ਸੋਹਿਲ ਵਾਹਿਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੇ ਰਾਮ। ਹਰਿ ਮਨੁ ਤਨੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੀ ਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿ
ਆਰੇ ਰਾਮ। ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ਸਭ ਕਲ ਉਧਾਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਬਾਲੀ। ਆਵ ਲਜਾ ਲਹੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਿ
ਅਨਦ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾਈ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੇ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ। ਸੋਹਿਲ ਵਾਹਿਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁ
ਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੇ॥ ੭॥ ਹਮ ਨੀਵੀ ਪੁਰੁ ਅਤਿ ਉਚਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਏ ਰਾਮ। ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਬਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ
ਹਰਿ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ਰਾਮ। ਮਿਲਾ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਰਾਮ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਏ। ਸੇਜ ਸੁਖਾਈ ਜਾਪ
ਭੁਭਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ। ਨਾਨਕ ਸੇਰ ਗਾਇ ਸਵਰ ਭਾਰੀ। ਜਿ ਚਲੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਭਾਏ। ਹਮ ਨੀਵੀ ਪੁਰੁ
ਅਤਿ ਉਚਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਏ ਰਾਮ॥ ੮॥ ਘਟਿ ਘਟੇ ਸਭ ਨਾਵਿਚਿ ਏਕੇ ਏਕੇ ਰਾਮ ਭਤਾਰੇ ਰਾਮ। ਇਕ
ਨਾਮੁ ਭੁਭੁਰਿ ਵਸੈ ਇਕ ਨਾਮੁ ਨਿਆਧਾਰੇ ਰਾਮ। ਇਕ ਨਾਮੁ ਨਾਧਾਰੇ ਸਿਰਜ ਲਹੇ ਵਰ ਭਾਰੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ। ਘ
ਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਏਕੇ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ। ਸਹਜੇ ਅਨਦੁ ਹੋਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਬਹੁ ਮੁ
ਖੀ ਚਰੇ। ਘਟਿ ਘਟੇ ਸਭ ਨਾਵਿਚਿ ਏਕੇ ਏਕੇ ਰਾਮ ਭਤਾਰੇ ਰਾਮ॥ ੯॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮਿ ਸਮਾਇਆ ਰਾਮ। ਹਰਿ ਪੁਰਿ ਦੇਵਹੁ ਮੈ ਪੁਰੇ ਕੁਰ ਕੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਇਆ ਰਾਮ। ਪਾਪੀ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਏ ਆ
ਪੁਰੁ ਗਵਾਏ ਨਿਜ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ਵਾਸਾ। ਬਿਬੇਕ ਬੁਧੀ ਸੁਖਿ ਗੋਲੀ ਵਿਹਾਣੀ ਗੁਰਮਾਤੀ ਨਾਮਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਨਦੁ
ਭਇਆ ਦਿਨੁ ਤੀਨ ਨਕ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਏ। ਕੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ॥ ੧੦॥ ੬॥ ੧॥

੫॥੧੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁਗ੍ਰੰਥੀ

ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜ ੧

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਅਵਗਣਾਵਿ ਕਲਾ ਗੁਲਰਵਾ ਬਾਲਿਗ ਮਜੀਓ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਗੁਰ
ਬਾਲੀ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚਵਾ ਬਾਲਿਗ ਮਜੀਓ॥ ਗੁਰ ਬਾਲੀ ਸਦਾ ਨੀਠੀ ਯਾਗੀ ਪਾਵਿਕਾਰ ਗਵਾਇਆ॥ ਹ
ਉ ਮੈਰੇ ਗੁਗਾਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਗੁਰ ਸਥਾਇ ਸੁਖਾਈ ਗਿਆ
ਨਤ ਤਿਕਰਿਓ ਗੋ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਖ ਮਾਏ ਨਿਤ ਗਈਆ ਨਨਕ ਪੁਰਿ ਸੇਜੇ ਗੋ॥ ੧॥ ਸਤੁ ਸੇਤੋ ਖੁਕਰਿ ਭਉ
ਕੁੜਮ ਕੁੜਮਾਈਆਇਆ ਬਾਲਿਗ ਮਜੀਓ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕਰਿ ਮੇਲੁ ਗੁਰ ਬਾਲੀ ਗਵਾਈਆ ਬਾਲਿ
ਗ ਮਜੀਓ॥ ਬਾਲੀ ਗੁਰ ਗਈ ਪਰਮ ਗਾਤਿ ਪਾਈ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੇਰਾਇਆ॥ ਗਾਇਆ ਕੋਰੇ ਪੁਮ ਮਤਾਤ
ਨਿਨਾਠੀ ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਹਉ ਮੈ ਪੀਰ ਗਈ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਅਰੋਗਤ ਭਏ ਸਰੀਰਾ॥ ਗੁਰ ਪ
ਰਸ ਦੀ ਬਹੁ ਪਛਾਤ ਨਨਕ ਗੁਲੀ ਗੀਰਾ॥ ੨॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਵਿਛੁੜੀ ਦੂਰਿ ਮਹਲਾ ਨ ਪਏ ਬਾਲਿਗਈ
ਬਾਲਿਗ ਮਜੀਓ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਕੁਰਿ ਕੁੜਵਿ ਹਏ ਕੁੜਿ ਲਈ ਬਾਲਿਗ ਮਜੀਓ॥ ਕੁੜ ਕਪਟ ਕਮਾ
ਵੈ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਵੈ ਵਿਲੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਗੁਨ ਪਾਇਆ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਪੰਥਿ ਕ੍ਰਮੇ ਗਵਾਈ ਪਿਨੁ ਪਿਨੁ ਪਕੇਖਾਇਆ॥
ਆਪੇ ਦਇਆ ਕੋਰੇ ਪੁਰੁ ਦਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਏ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਵਿਛੁੜੇ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਨਕ
ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਏ॥ ੩॥ ਆਇਆ ਲਗਨੁ ਗਲਾਇ ਹਿਰਦੈ ਸਨਚਿ ਮਾਹੀਆ ਬਾਲਿਗ ਮਜੀਓ॥ ਪੀੜਿਤ
ਪਾਪੇ ਆਲਿਪਤੀ ਬਹਿਵਾਚਈਆ ਬਾਲਿਗ ਮਜੀਓ॥ ਪਤੀ ਵਾਚਈ ਮਨਿ ਵਜੀ ਵਧਈ ਜਬ ਸਾਜਨ ਸੁ
ਲੇਖ ਰਿਅਏ॥ ਗੁਲੀ ਗੀਅਨੀ ਬਹਿ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ਫੇਰੇ ਚਤੁਰ ਦਿਵਾਏ॥ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰ
ਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦਾ ਵਤਨੁ ਬਾਲ ਸਖਾਈ॥ ਨਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲੇ ਵਿਛੁੜਿ ਕਦੇ ਨ ਜਾਈ॥ ੪॥
ਗੁਰੁ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ॥ ਹਰਿ ਪਹਿਲੀ ਯਾਵ ਪਰ ਵਿਰਤੀ ਕਰਮਾ ਦ੍ਰੜਾਇਆ ਬਾਲਿਗ ਮਜੀਓ॥ ਬਾ
ਲੀ ਬਹੁ ਮਵੇਤੁ ਪਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਪਾਪਤ ਜਾਇਆ ਬਾਲਿਗ ਮਜੀਓ॥ ਪਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਹੁ ਮਿਮ
ਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਆਰਾਧਨੁ ਸਭਿ ਕਿਲਾਵਿ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਹੋ
ਆਵਡ ਭਾਗੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਰਾ ਲਾਇਆ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਲਾਵ ਪਹਿਲੀ ਆਰੇ ਭੁਕ ਜੁਰ ਚਾਇਆ॥ ੫॥
ਰਿਦੂ ਜਗੀ ਲਾਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ਬਾਲਿਗ ਮਜੀਓ॥ ਨਿਰਭਉ ਭੈ ਮਨੁ ਹੋਇ ਹਉ ਮੈ ਲਗਵਾਇ
ਆ ਬਾਲਿਗ ਮਜੀਓ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਭਉ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਲ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਵੈਖਾ ਮੁਹੁ ਦੁਗੇ॥ ਹਰਿ ਆਤਮ ਗੁਪਤਾ
ਰਿਅ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਹਰਿ ਆਭੁ ਪੂਰੇ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਏਕੈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗਲ ਗਾਏ॥ ਜਨਨ ਨਕ

ਦੂਜੀ ਲਾਵ ਚਲਾਈ ਅਨੁਦਸ ਬਦਵ ਜਾਏ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਤੀਜ ਵੀ ਲਾਵ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਾਇਆ ਬੈਰਾਗੀਆ ਬ
 ਭਿਰਮ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀਆ ਬਭਿਰਮ ਜੀਉ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ
 ਗੁਲਗਾਇਆ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਬਾਲੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੰਥੀਐ ਅਕਥ ਕਹਾਈ ॥ ਹਿਰਦੈ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਨਿ ਉਪਜੀ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ॥ ਜਨੁ ਨ ਕਬਛੇ ਲੇਤੀ ਜੀ ਲਾਵੈ ਹਰਿ ਉਪਜੈ
 ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਚਉਥ ਵੀ ਲਾਵ ਮਨਿ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਭਿਰਮ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮਿਲਿਆ ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਬਭਿਰਮ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ਮ
 ਨ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਜੀ ਵਾਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿਰਾ ਕੁਰਿ
 ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ਧਨ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮਿ ਵਿਗਾਸੀ ॥ ਜਨੁ ਨ ਕਬਛੇ ਲੇਤੀ ਜੀ ਲਾਵੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥ ੪ ॥
 ੨ ॥ ਸੁਹਿਛੰਤ ਮਹਾਰਾਭ ॥ ੫੨੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਸ ਨ ਰਸਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਨ ਰਸਾ
 ਏ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ॥ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਮਨ ਦਿਨੁ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ਮੁਖਿ ਸੇਵੈ ਸਥਾ ਦਿਰਹੈ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਵ
 ਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਪਈਐ ॥ ਮਨ ਦਿਨੁ ਮੁਖਿ ਆਈ ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਨ ਕਉ ਨਿਸਮਾ
 ਏ ॥ ੧ ॥ ਸਿਗਤਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਹਿ ਨਿਰਮਲਿ ਨਾਏ ॥ ਨਿਰਮਲਿ ਜਾ ਲਿਨਾਏ ਮੇਲੁ ਗਵਾਏ ਭਏ ਪਾਵਿਤ੍ਰ
 ਸਗੀਰਾ ॥ ਦਰਮ ਤਿ ਮੇਲੁ ॥ ਗਈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ਹਉ ਮੈ ਬਿਨਹੀ ਪੀਰਾ ॥ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਨਿਜ ਘਰਿ
 ਹੋਆ ਵਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਮੰਗਲ ਰਸਿ ਰਸ ਨ ਰਸਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਥੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
 ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ਸਥਾ ਦਿਨਿ ਸਤਾਰੇ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅਪੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚਰਿਤੁ ਬਾਲਿਆ ਪ
 ਟਿਚਨੁ ॥ ਘਰਮੰਦਰ ਸੇਹਾਇਆ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਗੰ ਪੀਰਾ ਰਬ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚੇ ਭਾਇਆ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹੈ ਸੋ
 ਏ ਪ੍ਰਕੀਰਤੈ ਨਾਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀ ਅਗਣਿਆਇਆ ॥ ਵੀ
 ਅਗਣਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਾਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਅ
 ਪਿਸਵਾਗੀ ॥ ਸੁਰਿ ਨ ਰਗ ਲਗੀ ਪਰਬਾ ਮਿਲਿਆਏ ॥ ਅਪੁਰਬ ਜੀਵ ਬਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮੈ ਸਾਚਾ ਨਾਕ
 ਦੇ ਮੇਰੇ ਨ ਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਸੁਹਿਛੰਤ ਮਹਾਰਾਭ ॥ ੫੨੩ ॥ ਅਵਹੋ ਸੰਤ ਜਨੁ ਗੁਲਗਾਵਹੋ ॥ ਵਿਦਕੇ ਰੇ ਰਾਮਾ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ॥ ਘਰਿ ਵਾਜਹਿ ਸਬਦ ਘਨੇ ਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਸਬਦ ਘਨੇ ਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭ ਬਾਈ ॥ ਅ
 ਹਿਨਿ ਸਿਜ ਪੀਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ॥ ਸਾਚ ਸਥਾ ਦਿਵਲਾਈ ॥ ਮਨ ਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੀਰਾ ਤਾਰਾ ॥ ਮਨ ਮੁਰਿਦ ਪੁਜਾ ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਸਥਾ ਦਿ

ਰਵੈਰਵਿਰਹਿਅਸੋਪਰੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀਗਮਾਪਰੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਘਟਿਘਟਿਗਵਿਅਸੋਈ।
 ਗੁਰਮਤਿਸਚੁਪਈਐਸਹਜਿਸਮਾਈਐਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰਨਕੇਈ।ਸਹਜੇਗੁਲਗਵਾਜੇਪਭਭਵਾਅਪੇ
 ਲਈਮਲਾਏ।ਨਨਕਸੋਪਰੁਸਥਦੇਜਾਪੈਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਪਿਆਏ॥੨॥ਇਹੁਜਗੋਦੁਤਰਮਨਮੁਖੁਪਾਰਿ
 ਨਪਈਗਮਾਅੰਤਰੇਹਉਮੈਮਤਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਚਤੁਰਈਗਮਾਅੰਤਰਿਚਤੁਰਈਥਾਇਨਪਈਥਿਰਥਾਜ
 ਨਮੁਗਵਾਇਆਜਮਮਾਰੇਦੁਖਪਵੈਚੋਟਾਖਵੈਅੰਤਿਗਾਇਆਪਛੁਤਾਇਆ।ਬਿਨੁਨਵੈਕੋਥੇਲੀਨਹੀਪੁ
 ਤੁਕਟੇਬੁਸੁਤਭਾਈ।ਨਨਕਗਾਇਅਮੋਹੁਪਸਾਰਾਅਗੈਸਾਥਿਨਜਾਈ॥੩॥ਹਉਪੁਛਉਅਪਨਾਸਾਤਿਗੁਰਦਾ
 ਤਕਿਨਾਥਿਪਿਦੁਤਰਤਗੈਰਾਮਾਸਾਤਿਗੁਰਭਾਇਚਲਹੁਜੀਵਤਿਆਇਵਮਗੈਰਾਮਾਜੀਵਤਿਆਮਗੈ
 ਐਭਉਜਲੁਤਗੈਰਾਗੁਰੁਖਿਨਾਮਿਸਮਵੈ।ਪੁਰਾਪੁਰਖੁਪਾਇਅਵਰਭਾਗੀਸਾਚਿਨਾਮਾਇਵਲਾਵੈ।ਮਾਤਿ
 ਪਰਗਾਸੁਭਈਸੁਮਾਨਿਆਗਮਨਾਮਿਵਡਿਆਈ।ਨਨਕਪਰੁਪਾਇਆਸਥਦਿਮਿਲਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿ
 ਲਾਈ॥੪॥੧॥੧॥ ਸੁਹੀਛੰਤਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੫ ਗੁਰਸਿਤਜੋਨੀਪਿਆਰਮੈਮਿਲਿਆਮੇਰੀਕਿਸਨਾਬੁ
 ਸ਼ਿਗਈਅਸੋ।ਹਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਸਾਤਿਗੁਰੈਮੈਮੇਲੇਪਰੁਗੁਲਤਸੋ।ਪਨੁਪੈਨੁਗੁਰੁਵਰਪੁਰਖੁਪੈਮੈਦਸੇ
 ਹਰਿਸਾਥਾਸੋ।ਵਰਭਾਗੀਹਰਿਪਾਇਆਜਨਨਕਨਾਮਿਵਗਾਸੋ॥੫॥ਗੁਰੁਸਜਲੁਪਿਆਰਮੈਮਿਲਿਆ
 ਹਰਿਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਸਾਹਾ।ਘਰਿਅਵਹੁਚਿਗੀਵਿਛੁੰਨਿਆਮਿਲੁਸਥਦਿਗੁਰੁਪਭਨਾਹ।ਹਉਤੁਭਾਭੁ
 ਖਰੀਉਡੀਲੀਆਜਿਉਜਲਾਬਿਨੁਮੀਨੁਮਰਾਹ।ਵਰਭਾਗੀਹਰਿਪਿਆਇਆਜਨਨਕਨਾਮੁਸਮਾਹ॥੬॥ਮ
 ਨੁਦਹਦਿਸਿਚਾਲਿਚਾਲਿਭਗੀਮਾਮਨਮੁਖੁਭਗਮਿਭੁਲਾਇਆ।ਨਿਚਾਸਾਮਨਿਚਿਤਵੈਮਨਾਕਿਸਨਾਬੁ
 ਖਲਗਾਇਆ।ਮਨਤਾਪਨੁਸਰਿਦਾਬਿਆਠਿਗਿਬਿਖੁਭਾਲਗਾਇਆ।ਜਨਨਕਨਾਮੁਸਮਾਹਿਤੁ।ਬਿਨੁਨ
 ਵੈਪਚਿਪਚਿਮੁਈਆ॥੭॥ਗੁਰੁਸੁਦਰੁਮੇਨੁਪਾਇਕਰੇਹਰਿਪੇਮਥਾਲੀਮਨੁਮਾਰਿਆ।ਮੇਰੀਹਰਦੈਸੁਪਿਭੁਪਿਵਿ
 ਸਰਿਗਈਮਨਾਸਾਚਿਚਵਿਸਰਿਆਮੈਅੰਤਰਿਵੇਦਨਪੇਮਕੀਗੁਰਦੇਖਤਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ।ਵਰਭਾਗੀ
 ਪਰੁਆਇਮਿਲੁਜਨਨਕਖਿਨੁਖਿਨੁਵਾਰਿਆ॥੮॥੧॥੫॥ ਸੁਹੀਛੰਤਮਹਲਾ੪
 ਮਾਰੇਹਿਸੁਵੈਜਨਹਉਮੈਬਿਖਿਆਜਿਨਿਹਰਿਪਰਮਿਲਦਾਨਦਿਦੀਆ।ਦੇਹਕਚਨਵੇਵੰਨੀਆਇਨਿਹਉਮੈਮ
 ਰਿਵਿਗੁਤੀਆ।ਸੋਹਨਾਇਅਵੇਸਭਕਾਲਖਾਇਨਿਮਨਮੁਖਿਮੁਕਿਸਤੁਤੀਆ।ਜਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਗੁਰ
 ਸਥਦੀਹਉਮੈਛੁਟੀਆ॥੯॥ਵਸਿਆਲਿਹੁਵੈਜਨਾਇਸੁਮਨਕਉਮਨੁਕਾਸੇਜਿਉਨਿਤਭਉਦੇਦਿਆ।ਦੁਖਿਗੈਲਿ
 ਵੇਵਿਹਾਲੀਆਨਿਤਾਸਾਅਸਕਰੇਦਿਆ।ਗੁਰੁਪਾਇਅਵੇਸਿਤਜੋਨੀਮਨੀਅਸਪੁਰੀਹਰਿਚਉਦਿਆ।ਜ

ਨਨਕ ਪੁਰ ਦੇ ਹਮਰੀ ਚਰਿਅਸਾਨਿ ਤਸੁਖਿ ਸਉਦਿਆ ॥ ੨॥ ਸਾਪਨਾ ਅਸਾ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਰਾਮਗਾਜਿ ਅਹਰਿ ਪੁਰਸੇ
ਜਗੀ ਮੈ ਅਈ ॥ ਮੇਰਾ ਭਰੁ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਰਾਮਗਾਜਿ ਅਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਲੇਚਾ ਭੁਗਮੁਖੇ ਰਾਮਗਾਜਿ ਅਹਰਿ ਸਰਪ ਸੇਜ ਵਿਛਈ ॥ ਜਨਨ ਨਕਹਰਿ ਪੁਰੁ ਭੁਲੀ ॥ ਰਾਮਗਾਜਿ ਅਮਿਲਿ
ਆਸਾ ਜੀ ਸੁਭਾਈ ॥ ੩॥ ਏਕ ਤੁਸੇ ਜੈ ਹਰਿ ਪਰੇ ਰਾਮਗਾਜਿ ਅਗੁਰੁ ਦਸੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇਈ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੇਖੈ ਰਾਗੁ
ਰੇ ਰਾਮਗਾਜਿ ਅਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਈ ॥ ਹਉ ਗੁਰੁ ਵਿਟਹੁ ਘੋਲਿ ਪੁਆਈ ॥ ਰਾਮਗਾਜਿ ਅਜੀਉ ਸਤਿ ਗੁਰਮ
ਗੋਦੇਈ ॥ ਗੁਰੁ ਤੁਰਾ ਜੀਉ ਰਾਮਗਾਜਿ ਅਜਨਨ ਨਕਹਰਿ ਮੇਲੇਈ ॥ ੪॥ ੬॥ ੫॥ ੧॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸ ਦਿ
ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ੫੩੧ ਸੁਲਿਖ ਵਰੇ ਤੂ ਕਏ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਸੁਲਿਖ ਵਰੇ ਨੇਹੁ ਕੂੜਾ ਲਾਇ ਚਿਕਸਿ ਬਰੇ
ਗਾਨਾ ॥ ਕੁੜੀ ਰੇਖਿ ਭੁਲੇ ਅਢੁਲ ਹੈ ਨਮੁਲੇ ਗੋਵਿਦ ਨਾਮੁ ਜੀਗਾ ॥ ਥੀਵਹਿ ਲਾਲਾ ਅਤਿ ਗੁਲਾਲਾ ਸਬਦੁ ਚੀਨੇ
ਗੁਰਮੀਗਾ ॥ ਮਿਥਿਅ ਮੋਹਿ ਮਗਨੁ ਥੀ ਰਹਿਅਾ ਠਸੀ ਗਿਲਪਟਨਾ ॥ ਨਨਕ ਦੀਨ ਸਗਲਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਰਾਖੁ ਲਾਜੁ
ਗਤਨਾ ॥ ੧॥ ਸੁਲਿਖ ਵਰੇ ਸੇਵਿਠ ਕੁਦਨਾ ਬੁਪਰਾਲਾ ॥ ਸੁਲਿਖ ਵਰੇ ਜੋਆਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾਲਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਹਭੁ
ਵੈਸੀ ਸੁਲਿਖ ਦੇਸੀ ॥ ਸਿਤ ਸੀਗਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਪਈਐ ਭਾਗੀ ॥ ਸੁਲਿਖੈ ਰਾਗੀ ਚਰਲਾ ਪੁਰੁ ਗਹਿ ਰਹੀਐ ॥ ਏਹੁ
ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸਿਕਨ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਜਿ ਬਹੁ ਮਾਲਾ ॥ ਨਨਕ ਦੀਨ ਭਗਤ ਭਵਤਾ ਰਲ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਲਾ ਅਖਿਵ
ਖਲਾ ॥ ੨॥ ਸੁਲਿਖ ਵਰੇ ਕਿਆ ਕੀਚੈ ਕੂੜਾ ਮਨੇ ॥ ਸੁਲਿਖ ਵਰੇ ਹਭੁ ਵੈਸੀ ਗਰਬੁ ਬੁਝ ਮਨੇ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਹਭੁ ਜਾਲਾ ਮਿ
ਥਿਅ ਮਾਲਾ ॥ ਸਿਤ ਪਛੁਤੇ ਦਾਸਾ ॥ ਜੀਵਤ ਮਗੀਐ ਭਉ ਜਲੁ ਤਰੀਐ ਜੇ ਥੀਵੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿ ਅਸਾ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਜੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ॥ ਜਿਸੁ ਲਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਪਿਆਨੇ ॥ ਨਨਕੁ ਸਗਲਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ॥ ਹਉ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਸਦਕੁ ਰਥਾਨੇ
੩॥ ਸੁਲਿਖ ਵਰੇ ਮਤੁ ਜਾਲਾ ਹਿ ਪੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸੁਲਿਖ ਵਰੇ ਥੀਉ ਰੇ ਲਾਜਿ ਨੀ ਪੁਰੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਜੀਨਿ ਪੁਰੁ
ਪਿਆਇਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਵਡ ਕੂੜੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥ ਏਹੁ ਪੁਰੁ ਭਾਗੁ ਸੁਖਾ ਜੀਨਿ ਪੁਰੁ ਲਾਪਾ ॥ ਮਤਿ ਸੁਪਰਿ
ਅਪੁਵੇਦਾਇਆ ॥ ਨਨਕ ਦੀਨ ਸਗਲਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪਨਾਇਆ ॥ ੧॥ ੧॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤਾ ॥
ਹਰਿ ਚਰਲਾ ਕਮਲ ਕੀਟੇ ਕਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ॥ ਤਿਸੈ ਕੈ ਬਾਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰੇ ਚੰਡਾ ਰਸ ਭੁਕਿਛੁ
ਹੈ ॥ ਘਰਿ ਤਿਸੈ ਬਾਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਾਬੁਲੁ ਮੇਰਾ ਵਡ ਅਰਥਾ ਕਰਲਾ ਕਰਲਾ ਪੁਰੁ ਹਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ
ਕਈ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਭਉ ਜਲੁ ਪਰਿਉਤਾਰਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਨਕ ਰਾਖਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੀਵਾ ॥
ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰਸੁ ਮੀਰਾ ਅਨਦਿਨੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੀਵਾ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ਕਿਉ ਵੇਛੋੜਾ ਥੀਵਈ ਬ
ਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੇਰੇ ਟੇਕ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਜੀਵਈ ਬਾਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਤੇਰੇ ਟੇਕ ਤੁਝੈ ਤੇ ਪਈ ਸਚੇ ਸਿ

ਰਜਲਗਗਾਜਿਸਤੇਖਈਕੋਈਨਹੀਐਸਪ੍ਰਭੂਮਗਾਸਿਤਜਨਮਿਲਿਮੰਗਲਗਾਇਆਦਿਨ੍ਹੈਗੇਲਿਅਸ
 ਤੁਮਗੀਸਫਲਦਰਸੁਭੇਦਿਅਗੁਰੁਪੁਰਨਕਸਦਥਲਿਹਰੀ॥੨॥ਸਿਮਲਿਅਸਦਥਾਨੁਮਾਨੁਮਹਤਸ
 ਚੁਪਾਇਅਥਲਿਰਮਜੀਉਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਅਦਇਆਲੁਗੁਲਾਅਥਿਨਸੀਗਾਇਆਥਲਿਰਮਜੀ
 ਉਗੁਲਗੋਵੰਦਗਾਉਨਿਤਤਿਤਪਲਪੀਤਮਸੁਆਸੀਆਸੁਭਦਿਵਸਮਾਏਗਹਿਕੀਰੀਲਾਈਮਿਲੇਅ
 ਤਰਜਮੀਆਸਤੁਸੰਤੋਖੁਵਜਹਿਵਜੋਅਨਹਦਾਫੁਲਕਰੇਸੁਲਿਭੈਥਿਨਸੇਸਗਲਨਕਪ੍ਰਭੂਪੁਰਖਕਰ
 ਲੈਹਰੇ॥੩॥ਉਪਜਿਅਤਤੁਗਿਆਨੁਸਾਹੁਰੇਪੈਈਐਇਕਹਰਿਥਲਿਰਮਜੀਉਥਹਮੈਥਹਮੁਮਿਲਿਅਕੇ
 ਇਨਸਕੈਭਿਨਕਰਿਥਲਿਰਮਜੀਉਥਿਸਮੁਪੈਥਿਸਮੁਸੁਲੀਐਥਿਸਮਾਦਨਦਰੀਆਇਆਜਾਇਥਲਿਮ
 ਹੀਅਲਿਪੁਰਨਸੁਆਮੀਘਟਿਘਟਿਗਹਿਅਸਮਾਇਆਜਿਸਤੇਉਪਜਿਅਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਇਆਕੈ
 ਮਤਿਕਹਲੁਨਜਾਏ॥ਜਿਸਕੇਚਲਤਨਜਾਹੀਲਖੇਨਨਕਤਿਸਹਿਧਿਅਏ॥੪॥੨॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੨
 ਛੰਤ॥ਗੋਬਿੰਦਗੁਲਗਵਲਗੇ॥ਹਰਿਹਰਿਗਿਅਨਦਿਨ੍ਹਜਾਗੇ॥ਹਰਿਹਰਿਜਾਗੇ॥ਪਾਪਭਾਗੇਮਿਲੇਸੰਤਪਿ
 ਅਰਿਆਗੁਰਚਰਲਗੇ॥ਭਰਮਭਾਗੇਕਜਸਗਲਸਵਾਰਿਆਸੁਲਿਸਵਲਬਲੀਸਹਜਿਜਾਲੀਹਰਿਨਾਮੁ
 ਜਪਿਵਰਭਾਗੈ॥ਥਿਨਵੀਤਿਨਨਕਸਰਦਿਸੁਆਮੀਜੀਉਪ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਭਾਗੈ॥੫॥ਅਨਤਸਥਦੁਸੁਹਵਾਸਦੁ
 ਮੰਗਲੁਹਰਿਜਸੁਗਵਾ॥ਗੁਲਗਾਇਹਰਿਹਰਿਦੁਖਨਸੇਰਹਸੁਉਪਜੈਮਨਿਘਲਾਮਨੁਤੰਨੁਨਿਗਮਲੁਦੇਖਿਦਰਸ
 ਨੁਨਾਮੁਪ੍ਰਭਕਾਮੁਖਿਭਲਾਹੋਇਰੇਲਸਾਪੁਪ੍ਰਭਅਗਪੁਆਪਲੇਪ੍ਰਭਵਾ॥ਥਿਨਵੀਤਿਨਨਕਦਇਆਧਾਰੁ
 ਸਦਾਹਰਿਗੁਲਗਵਾ॥੨॥ਗੁਰਮਿਲਿਸਾਗਰੁਤਰਿਆਹਰਿਚਰਲਜਪਤਨਿਸਤਰਿਆਹਰਿਚਰਲਪਿ
 ਅਏਸਭਿਫਲਪਾਏਮਿਟੇਆਵਲਜਾਲਾ॥ਭਾਇਭਗਤਿਸੁਭਾਇਹਰਿਜਪਿਆਪਲੇਪ੍ਰਭਵਾ॥ਜਪਿਏ
 ਕੁਅਲਖਅਪਾਰਪੁਰਨਤਿਉਥਿਨਨਹੀਕੋਈ॥ਥਿਨਵੀਤਿਨਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਖੋਇਆਜਤਦੇਖਤਤਸੇਈ॥੩॥
 ਪਤਿਤਪਵਨਹਰਿਨਾਮਾਪੁਰਨਸਿਤਜਨਕੇਕਾਮਾਗੁਰਸਿਤਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਸਗਲਾਇਛਾਪੁੰਨੀਆ
 ਹਉਤਾਪਾਥਿਨਸੇਸਦਾਸਗੇਪ੍ਰਭਮਿਲੇਚਿਗੀਵਿਛੁੰਨਿਆਮਨਿਸੀਤਿਅਈਵਜੀਵਧਾਈਮਨੁਕਦੇਨਵੀਸਰੈ॥
 ਥਿਨਵੀਤਿਨਨਕਸਤਿਗੁਰਿਦ੍ਰੜਾਇਆਸਦਾਭਜੁਜਗਦੀਸਰੈ॥੪॥੧॥੩॥ਛੰਤਸੁਹੀਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੩
 ਤੁਠਕੋਰੇਬੈਰਗੇਰੇਮੈਜੇਹੀਘਲਚੇਰੀਗਾ॥ਤੁਸਾਗੇਰਤਨਾਗੇਰਹਉਸਾਰਨਜਾਲਾਤੇਰੀਗਾ॥ਸਾਰਨ
 ਜਾਲਾਤੁਵਰਦਲਾਕਰਿਮਿਹਰੈਮਤਿਸੀਈ॥ਕਿਰਪਕੀਜੈਸਾਮਤਿਦੀਜੈ॥ਅਧਰਤੁਪੁਧਿਆਈ॥ਗਰਬੁਨ
 ਕੀਜੈਰੇਲੋਹੀਜੈਤਾਗਾਤਿਜੀਅਰੇਤੇਰੀ॥ਸਭਉਪਰਿਨਨਕਕਾਠਾਭੁਭੁਮੈਜੇਹੀਘਲਚੇਰੀਗਾ॥੫॥ਤੁ

ਮਗਦਿਹਰਾਮਦਿਗਹਿਰੀਭੀਰਤੁਮਪਿਰਹਮਾਬਹੁਗੀਅਰਾਮਾਤੁਮਵਡੇਵਡੇਵਡੇਵਡੇਵਚੇਹਚਿਇਤਨੀਕਲ
ਹੁਗੀਅਰਾਮਾਹਚਿਕਿਛੁਰਹੀਏਕੇਚੁਰੈਅਪੇਅਪਿਸੁਜਾਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਮਖਪੁਤਜੀਵਸਰਬਰੰਗਰ
ਸਮਾਨਾਚਰਦਹਸਰਨੀਦਸਹਦਾਸੀਮਨਿਮਚਿਭੈਤਨੁਹੀਆਨਾਨਕਠਕੁਰਸਰਬਸਮਾਲਾਅਪਰਭਵਨ
ਕਰੀਆ॥ ੨॥ ਤੁਝਉਪਰਿਮੇਰਹੈਮਾਦਾਤੁਹੈਮੇਰਤਲਾਰਾਮਾਸੁਗਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈਤੇਰੀਤੁਜਾਦਾ
ਇਹਿਜਾਲਾਰਾਮਾਸੇਈਜਾਈਸੇਈਪਛਲੈਜਾਕਉਨਦਰਿਸਿਰੰਦੇ॥ ਮਨਮੁਖਿਭੂਯੀਬਹੁਤੀਰਹੀਠਾਥੀਆਇ
ਅਠਦੋ॥ ਠਕੁਰਭਾਲੀਸਾਗੁਲਵੰਤੀਤਿਨਹੀਸਭਰੰਗਮਦਾ॥ ਨਾਨਕਕੀਸਰਚੁਰੈਠਕੁਰਤੁਨਨਕਕਮਾਲਾ॥ ੩॥
ਉਦ੍ਰਿਗੀਵੰਵਯੋਲੀਵੰਵਤੁਪਰਬਤੁਮੇਰਓਲਾਰਾਮਾਹਚਿਥਾਲਿਜਾਈਲਖਲਖਲਖਬਰੀਆਜੀਰਿਭ੍ਰ
ਮੁਪਰਦਖੇਲਾਰਾਮਾਮਿਟੇਅੰਧਰੇਤਜੋਬਿਕਰੇਠਕੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾਪੁਤਜੀਭਾਲੀਭਈਨਿਕਾਲੀਸਠ
ਲਜਨਮੁਪਰਵਨਾ॥ ਭਈਅੰਮੋਲੀਭਰਾਭੇਲੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਦਭੇਲਾ॥ ਕਹੁਨਨਕਹਚਿਨਿਰਭਉਰੋਈਸੋਪ
ਭੁਮੇਰਚਿਲਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੪॥ ਜੁਹੀਮਹਲਾਪਛੰਤ॥ ਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਪੁਰਾਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਤਨ
ਜਾਲਾਰਾਮਾਮਾਤਪਿਤਾਭਈਸੁਤਬੰਧਜੀਅਪੁਲਮਨਿਭਾਲਾਰਾਮਾਜੀਉਪੰਡੁਸਭਾਤਿਸਕਾਦੀਆਸਰ
ਬਹੁਲਾਭਰਪੁਰੇ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੋਪਭੁਮੇਰਸਰਬਰਹਿਅਭਪੁਰੇ॥ ਤਾਕੀਸਰਦਿਸਰਬਸੁਖਪਾਏਹੋਏਸਰ
ਬਕਾਹਿਆਲਾ॥ ਸਦਾਸਦਾਪੁਤਕਉਥਾਲਿਹਰੈਨਾਨਕਸਦਕੁਰਥਾਨਾ॥ ੧॥ ਮੈਸਾਗੁਰੁਵਡੁਪਈਮੈਜਿਤੀਮ
ਇਮੈਪੁਤ੍ਰਜਾਪੈਰਾਮਾਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਵਿਖਉਤਰਹਿਹਰਿਸੰਤਪੁਰੀਨਿਤਨਾਪੈਰਾਮਾਹਰਿਪੁਰੀਨਈਮੈਪ
ਕੂਪਿਆਈਮੈਬਾਹੁਰੈਜੋਨਿਨਾਈਮੈ॥ ਗੁਰਚਰਲੀਲਾਗੇਭ੍ਰਮਭਉਭਗੇਮਨਿਚੰਦਿਆਠਲਾਪਈਮੈ॥ ਹਰਿ
ਗੁਲਨਿਤਗਾਏਨਾਮੁਪਿਆਏਫਿਰਿਸੇਗੁਨਹੀਸੰਤਪੈ॥ ਨਾਨਕਸੋਪੁਤ੍ਰਜੀਅਕਦਾਤਾਪੁਰਾਜਿਸੁਪਰਤਪੈ॥ ੨॥
ਹਰਿਹਰਹਰਿਗੁਲਨਿਪੇਹਰਿਸੰਤਨਕੈਵਸਿਆਏਰਾਮਾਸੰਤਚਕਲਗੁਰਸੇਵਾਯਾਗੋਤਿਨੀਪਰਮਪਦਪਾਏਰਾਮਾਪ
ਅਪਦਪਾਇਆਆਪੁਮਿਟਾਇਆਹਰਿਪੁਰਨਕਿਰਪਾਧਰੀ॥ ਸਠਲਜਨਮੁਹੋਅਭਉਭਾਗਾਹਰਿਭੋਟਿਆਏਕੁ
ਮੁਰਗੀ॥ ਜਿਸਕਸਾਤਿਨਹੀਮੇਲਿਲੀਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਜਪੀਮੈ॥ ਮਾਲਿਸਤਿਗੁਰ
ਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਗਾਉਮੰਗਲੋਨਿਤਹਰਿਜਨਹੁਪੁਰੀਏਛਸਥਈਰਾਮਾਹਰਿਗਰਤੇਅਪੁਨੇਸੁਆਮੀਸੇਤੀਮਰੈ
ਨਾਵੈਜਾਈਰਾਮਾਅਥਿਨਾਸੀਪਾਇਆਨਾਮੁਪਿਆਇਆਸਗਲਮਨੇਥਪਾਏ॥ ਸੰਤਿਸਹਜਾਨੀਦਘਨੇਰੇਗੁਰਚ
ਰਲੀਮਨੁਲਾਏ॥ ਪੁਰਿਰਹਿਆਪਟਿਪਟਿਅਥਿਨਾਸੀਥਾਥਨੰਤਰਿਸੰਈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਕਾਰਜਸਗਲੇਪੁਰੇਗੁਰਚ
ਰਲੀਮਨੁਲਾਈ॥ ੪॥ ੨॥ ੫॥ ਜੁਹੀਛੰਤਮਹਲਾਪ ਕਰਿਕਿਰਪਮੇਰੇਪੀਤਮਸੁਆਮੀਨੇੜਦੇਖਹਿਦਰਸੁਚੇਰਾ

ਰਾਮਾ ਲਾਖਾ ਜੇ ਹਵਾ ਦੇ ਹੁਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੁਖੁ ਹਰਿਆ ਰਾਖੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਮਾਗੇ ਜਾਮ ਪੰਥੁ ਸਾਧੇ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਅ
 ਪੈ ਕੋਈ॥ ਜਾਲਿ ਬਾਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਪੁਰਨ ਸੁਆਮੀ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੇਈ॥ ਭਰਮ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰਨ ਥੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰ ਹੁਤੇ
 ਨੇਰਾ ਨਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਨੈਤ ਦੇਖਹਿ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ॥ ੧॥ ਕੋਟਿ ਕਰਨ ਦੀ ਜਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪੀਤ ਮਹਾਰਿ ਗੁ
 ਲਾਸੁ ਦੀ ਅਹਿ ਆ ਬਿਨਾ ਸੀਰਾਮਾ॥ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਕਟੀ ਐਕਾ ਲਕੀ ਠਾ ਸੀਰਾਮਾ॥ ਕਟੀ ਐਕਾ
 ਠਾ ਸੀ ਸਿਮਰਿ ਆ ਬਿਨਾ ਸੀ ਸਗਲਾ ਮੰਗਲਾ ਸੁਗੀਆਨਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪੀ ਐ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਲਾਗੈ ਸਹਾਜੇ ਧਿਆਨਾ॥
 ਕਲਾ ਮਲਾ ਦੁਖ ਜਾਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤ ਰੇ ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਾਤਿ ਨਾਸੀ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਗੁਲਾਸੁ ਦੀ ਅ
 ਹਿ ਅਵਿਨਾਸੀ॥ ੨॥ ਕਰੋ ਨਿਰਜਤ ਤੇਰੀ ਟਲ ਕਮਾਵਹਿ ਚਰਦਾਚਲਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗਹਿ ਰਾਮਾ॥ ਭਵ ਸਾਗਰ ਨਾਵ
 ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਜੋ ਚੜ੍ਹੈ ਤਿਸੁ ਤਾਗਹਿ ਰਾਮਾ॥ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਆ ਸਗਲਾ ਮੋਰਥ ਪੂਰੇ॥ ਮਯਾ ਬਿਕ
 ਰ ਗਏ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਬਜੇ ਅਨਦੁਰੇ॥ ਮਨ ਬੰਢ ਤ ਛਲਾ ਪਏ ਸਗਲੇ ਕੁਦ ਗਤਿ ਕੀ ਮਾਪਾ ਗਹਿ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ
 ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਮਨੁ ਸਦਾ ਚਲੈ ਤੇਰੇ ਮਾਗਹਿ॥ ੩॥ ਏਤੋ ਵਰੁ ਏਤੋ ਵਡਿਆਈ ਇਹੁ ਪੁਨ੍ਹੇ ਇਵ ਭੁਭਾਗਾ ਰਾਮਾ॥
 ਏਤੋ ਰੰਗੁ ਏਤੋ ਰਸ ਭੋਗਾ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਰਾਮਾ॥ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਚਰਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਲੇ ਕਰ ਲਕਰ ਲਗੇ ਪਾਯਾ॥
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਮੇਰੇ ਰਾਗੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਲਾ ਪੀਤ ਮਨੁ ਸਾਗਰ ਸਿਤ ਸੀਰੀ ਮ
 ਨੁ ਜਾਗਾ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਲਾਗਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੬॥ ਸੁਹਿਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫
 ਹਰਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਾਜਿ ਆਸਿ ਤਭਗਤ ਗੁਲਾਗਾਵਹਿ ਰਾਮਾ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸਗਲੇ ਪਾਪ
 ਤ ਜਾਵਹਿ ਰਾਮਾ॥ ਹਰਿ ਗੁਲਾਗਾਇ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਤਮ ਬਾਲੀ॥ ਸਹਜ ਕਥਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਸੀ
 ਠੀ ਕਥੀ ਅਕਥ ਕਹਾਈ॥ ਭਲਾ ਸੰਜੋਗੁ ਮੁਰਤੁ ਪਲਾਸ ਚਾ ਅਥਿ ਚਲੁ ਨੀਵਰਖਾਈ॥ ਜਨਨ ਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਏਦਾਇ
 ਆਲਾਸ ਰਬ ਕਲਾ ਬਲਿ ਅਈ॥ ੧॥ ਅਨੰਦਾ ਵਜਹਿ ਤਿਤ ਵਜੇ ਪਾਰਬਰੁ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਮੁਖੇ ਸਦੁ ਕਰਨੀ
 ਸਾਰੀ ਬਿਨਸੇ ਕੁਮਭੈ ਭੂਠਾ ਰਾਮਾ॥ ਅਨਦ ਬਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਖਾਲੀ ਜਨੁ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ॥ ਸਰਬ
 ਸੁਖਾਇ ਸਹੀ ਬਲਿ ਅਏ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕਰਿਆ॥ ਪਰਮ ਹਿਰਦਾ ਨਿਧਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ਰਾਮਾ॥ ਮਿਰ ਗੁਲਾਗਾ॥
 ਨਨਕ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰੈ ਪੁਰਨ ਜਾ ਕੇ ਭਾਗਾ॥ ੨॥ ਛਾਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਛਤ ਪਤਿ ਕੀਨੀ ਸਗਲੀ ਤਪਤਿ ਬਿ
 ਨਾ ਸੀਰਾਮਾ॥ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾਰੇ ਰਾਛਾ ਕਰ ਜੁਆਇਆ ਰਾਸੀਰਾਮਾ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਸਿਟੀ ਬਲਾਇਆ ਸ
 ਦੁਪਰਮੁ ਪ੍ਰੰਤੂ ਫਲਿਆ॥ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਪੁਨਾ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਐ ਸੇਵਤ ਬੈਸਤ ਖਲਿਆ॥ ਗੁਲਾਨਿਧਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ
 ਅਮੀ ਜਾਲਿ ਬਾਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਸੇਈ॥ ਜਨਨ ਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਗਲਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ੩॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ

ਬਨਿਆ ਬਨੁਤਾ ਬਨਿਆ ਪਰਪਰਸੇ ਹਰਿਗਇਆਰਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੋਹਿਆ ਸੀਤ ਜਨ ਸਰਸੇ ਗੁਲ ਮੰਗਲ ਹਰਿਗਇ
ਆਰਾ ਗੁਲਗਾਇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਿਆਇ ਸਾਚਾ ਸਗਲਾਇ ਛਾਪਾਈਆ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਸਦਾ ਜਗੇ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਧ
ਈਆ ਕਰੀਨਦਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਰਗ ਮੀਰਲ ਤੁਪਲ ਤੁਸਵਰਿਆ ਬਿਨਵੈ ਚਿਨਕ ਕਨਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਜੀਉ
ਪ੍ਰਿਥੁ ਜਿਨਿ ਪਾਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਸੁਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਭੈ ਸਾਗਰੇ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ
ਆ ਬਹਿ ਬੜਾ ਹਰਿ ਚਰਨ ਅਗਧੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਰਿਲਾਪਾਏ ਰਾਗੁ ਸਬਦੀ ਤਰੀਐ ਬਹੁ ਵੈਨ ਮਗੀਐ ਚੁਕੈ
ਅਵਲ ਜਾਲਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੇਈ ਭਲਾ ਮਨੁ ਉਤਮਨੁ ਸਹਜੇ ਸਮਾਲਾ ਦੁਖ ਨ ਭੂਖਨੇ ਗੁਨਾ ਬਿਅਪੈ ਸੁਖ ਸਾਗਰ
ਸਰਦੀ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨ ਕਰੈ ਗਿਰਾ ਦਾ ਮਨ ਕੀ ਚੰਤ ਮਿਟਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰਾ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ
ਸਾਜਨ ਵਸਗਤਿ ਕੀਨੇ ਰਾਮਾ ਆਪਨ ਜਾਮਨੁ ਆਕੈ ਪਰਿਆ ਸਰਬ ਸੁਭਾ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਰਾਮਾ ਕਰਿ ਅਪੁਨੀ ਦਾਸਿ ਮਿਟੀਉ
ਦਾਸੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਬਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਿਮਰੁ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਚਾ ਵਿਛੁੜੈ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾਵਰ ਭਾਗਲਿ ਸ
ਦਾ ਸੋਹਗਾਇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣਾ ਚੀਨੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਹਿਗੇ ਗਿਰ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਸਿਭੀਨੇ ॥ ੨ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭਏ
ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲ ਸਦਾ ਹਮਰੈ ਰਾਮਾ ਆਪਨ ਜੈ ਪ੍ਰਭਿਅ ਪੀਸੀ ਗਾਰੀ ਸੋਭਾ ਵੰਤੀ ਨਰੈ ਰਾਮਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਏ
ਕਿਰਪਾਲਾ ਗੁਣ ਅਵਗਲ ਨ ਬੀਚਰਿਆ ਕੀਠਿ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰਿ ਪਾਰਿਆ ॥ ਮਨ ਮੋਹ
ਮਦ ਸਗਲਾ ਬਿਅਪੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਪੂਰਨ ਕਾਜ ਹਮਾਰੇ ॥ ੩ ॥
ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਵੁਨਿ ਤ ਸਖੀ ਤੇ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ਰਾਮਾ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਏਕੈ ਕਾਰੁ ਪਿ
ਆਏ ਰਾਮਾ ਜਪਿਏ ਕ ਪ੍ਰਭੂ ਅਨੇਕ ਰਵਿਅਾ ਸਰਬ ਮੰਤ੍ਰ ਲਿਛਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮੇ ਪਸਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਿਆ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ
ਦ੍ਰਿਸਟੀਆਇਆ ਜਾਨਿ ਬਾਲਿ ਮਹੀਆ ਲਿਪੁਰਿ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਏ ॥ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਬਿਗਸੇ ਆਪਿ
ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਸੁਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਅਬਿਚਲ ਨਗਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੁ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪ ਚ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਅਰਾਮਾ ਮਨ ਇਛੈ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਏ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਸਾਇਆ ਰਾਮਾ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਸਾਇਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਪੁਰ
ਤਾਈ ਸਿਖ ਬਿਗਸੇ ॥ ਗੁਣ ਗਵਹਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਰਸੇ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਰਖਾ ਆਪਿ
ਪਿਤਾ ਆਪਿ ਮਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੀਨਿਏ ਹੁਥਾਨੁ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਪਰਮੰਦਰੁ ਟਨ ਲੋਸੇ ਹੋ ਜੀ
ਸੁਵਿਚਿਨਾ ਮੁਨਿ ਵਾਸੀ ਰਾਮਾ ਸੰਤ ਭਗਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਰਾਮਾ ਕਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ਪ੍ਰਭਿਅ ਬਿ
ਨਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨ ਇਛੈ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਸੰਤ ਸਜਨ ਸੁਖਿ ਮਦ ਹਿਰਲੀਆ ਦੁਖ
ਦਰਦ ਭੁਖ ਨਾਸੀ ॥ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥ ੨ ॥ ਦਾਤਿਖ ਸਮਕੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਨਿਤ ਨਿ

ਤਚੈਸਵਾਈਗਮਾਪਰਬਰਮਿਖਸਮਾਨਕੀਆਜਿਸਦੀਵਡੀਵਡੀਆਈਗਮਾਅਦਿਜੁਗਾਦਿਭੁਗਤਨ
 ਕਾਰਖਾਸੇਪੁਭੁਭਇਆਦਾਇਆਲਾਜਿਨੀਅਜਿਤਸਭਿਸੁਖੀਵਸਾਏਪੁਭਿਅਪੇਕਰਿਪਤਿਪਾਯਾਦਰਦਿ
 ਸਪੁਰਿਰਹਿਅਜਸੁਸੁਆਮੀਕੀਮਾਤਿਕਹਨਜਾਈ॥ਕਹਨਕਸਾਤਿਗੁਰਬਾਹਿਰਾਗੀਜਿਨਿਆਬਿਚ
 ਲਨੀਵਰਖਾਈ॥੩॥ਗੀਅਨਪੈਅਨਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹਰਿਹਰਿਕਥਨਿਤਸੁਲੀਐਗਮਾਅਨਦਚੇਜਭਗਤ
 ਭਵਭੰਜਨਅਨਦਵਾਜੇਪੁਨੀਐਗਮਾਅਨਦਸੁਲਕਰੇਚਤੁਬੀਚਰੇਸੰਤਗੋਸਟਿਨਿਤਹੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਅ
 ਠਾਪਹਿਮੈਲੁਸਭਕਾਟਹਿਕਿਲਾਵਿਖਸਗਲੇਖੈ॥ਤਹਜਨਮਮਰਲਾਅਵਲਜਾਲਾਬਭਾਕੇਨਪਾਈਐਜੇ
 ਨੀਐ॥ਨਨਕਗੁਰਪਰਮੇਸੁਪਾਇਆਜਿਸੁਪਸਾਦਿਇਛਪੁਨੀਐ॥੪॥੬॥੮॥ ਸੁਹੀਛੰਤਮਯਯਪ
 ਸੰਤਕੇਕਾਰਜਿਅਪਿਖਲੋਇਆਹਰਿਕੰਮੁਕਗਵਾਇਆਇਆਗਮਾਧਰਤਿਸੁਹਾਵੀਤਲੁਸੁਹਾਵਾ
 ਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਛਾਇਆਗਮਾਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਛਾਇਆਪੁਰਨਸਾਜੁਕਗਾਇਆਸਗਲਮਨੇਰਬਪੁਰੇ
 ਜੈਜੈਕਰੁਭਇਆਜਗਅੰਤਰਿਲਾਖੇਸਗਲਾਵਿਸੁਗੇ॥ਪੁਰਨਪੁਰਖਅਚੁਤਅਥਿਨਾਸੀਜਸੁਵੇਦਪੁਰਾਣੀਗਾ
 ਇਆਅਪਨਾਬਿਰਦੁਰਖਿਆਪਰਮੇਸਰਿਨਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥੧॥ਨਵਨਿਧਿਸਿਧਿਗਿਧਿਦੀਨੇਕਰਤੇਤੇ
 ਟਿਨਅਵੈਕਾਈਗਮਾਖਾਤਖਰਚਤਾਬਿਲਛਤਸੁਖੁਪਾਇਆਕਰਤੇਕੀਦਾਤਿਸਵਾਈਗਮਾਦਾਤਿਸਵਾ
 ਈਸੀਖੁਟਿਨਜਾਈਅੰਤਰਜਾਮੀਪਾਇਆਕੋਟਿਬਿਘਨਸਗਲੇਉਠਿਨਰੇਦੂਖੁਨਰੇਛੈਆਇਆਸਾਤਿਸਗ
 ਮਾਨੰਦਘਨੇਗੇਬਿਨਸੀਭੂਖਸਥਾਈ॥ਨਨਕਗੁਲਗਾਵਹਿਸੁਆਮੀਕੇਅਚਰਚੁਜਿਸੁਵਾਡੀਆਈਗਮਾ॥੨॥ਜਿ
 ਸਕਕਰਚੁਤਿਨਹੀਕੀਆਮਾਲਸੁਕਿਆਵੇਚਾਰਾਗਮਾਭਗਤਸੇਹਰਿਹਰਿਕੇਗੁਲਗਾਵਹਿਸਦਕਰਹਿਜੈਕਾ
 ਗਮਾਗੁਲਗਾਇਗੋਬਿੰਦਅਨਦਉਪਜੇਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਗਿਬਨੀ॥ਜਿਨਿਉਦਮੁਕੀਆਤਾਲਕੇਰਾ
 ਤਿਸਕੀਉਪਮਾਕਿਆਗਨੀ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਪੁਨਕਿਰਿਆਮਹਾਨਿਗਮਲਚਾਗਾਪਤਿਤਪਵਨੁਬਿਰਦੁਸੁਆ
 ਮੀਨਨਕਸਥਦਅਧਾਗਾ॥੩॥ਗੁਲਨਿਧਨਮੇਰਾਪੁਕਰਤਾਉਸਤਤਿਕਉਨਕਗੀਜੈਗਮਾਸੰਤਕੀਥੇਨੀਤੀ
 ਸੁਆਮੀਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਦੀਜੈਗਮਾਨਾਮੁਦੀਜੈਦਨੁਕੀਜੈਬਿਸੁਨਾਹੀਇਕਥਿਨੋਗੁਲਗੋਪਲਉਚਰੁਗਸਨਾ
 ਸਦਾਗਈਐਅਨਦਿਨੋ॥ਜਿਸੁਪੀਤਿਲਾਗੀਨਾਮੇਤੀਮਨੁਤਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਭੀਜੈ॥ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਇਛਪੁਨੀ
 ਪੇਖਿਦਰਸਨੁਜੀਜੈ॥੪॥੧॥੧॥ਸੁਹੀਛੰਤਮਯਯਪ ਮਿਠਥੇਲੜਾਜੀਹਰਿਸਜਲੁਸੁਆਮੀਐਗਾਹਉਸਿਮ
 ਲਿੰਜੋਚਿਤੁਕੁਛੇਨੇਥੇਲੈਕਉਗਾਕਉਵਾਥੋਲਿਨਜਾਨੈਪੁਰਨਭਗਵਨੈਅਉਗਦੁਕੇਨਚਿਤਾਗੇ॥ਪਤਿਤਪਾ
 ਵਨੁਹਰਿਬਿਰਦੁਸਦਾਏਇਕਤਿਲੁਨਹੀਭੈਘਾਯੋਘਟਘਟਵਾਸਿਸਰਬਨਿਵਾਸੀਨੈਰਹੀਤੇਨੇਗਾਨਨਕਦਾਸੁਸ

ਦਾਸਰਲਾਗਤਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਜਦੁਮੇਰਾ॥ ੧॥ ਹਉਥਿਸਿਸੁਭਈਜੀਹਰਿਦਰਸਨੁਦੀਖਅਮਾਰਾ॥ ਮੇਰਾਸੁਦਰੁ
ਸੁਆਮੀਜੀਹਉਚਰਨਕਮਲਪਗਛਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਭਖੇਤਜੀਛੰਠੀਛੀਥੀਵਾਛਿਸੁਜੇਵਰੁਅਵਤਨਕੇਈ॥ ਅਦਿ
ਅੰਰਿਅਪਿਪ੍ਰਭੁਗਵਿਅਜਾਯਿਥਲਿਮਹਿਅਇਸੇਈ॥ ਚਰਨਕਮਲਜਪਿਸਾਗਰੁਤਰਿਅਭਵਜਲਉਤਰੇਪਾਗਾ॥
ਨਨਕਸਰਦਿਪੁਰਨਪਗੇਸੁਰਤੇਰਾਨੰਭੁਪਾਵਾਰਾ॥ ੨॥ ਹਉਨਿਖਨਛੇਰੁਜੀਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਨਅਧਾਰੇ॥ ਗੁਰਿ
ਸਾਭਿਗੁਰਕਹਿਅਜੀਸਾਚਾਨਗਨਕੀਝੋਰੇ॥ ਜਿਲਿਸਾਪੁਦੀਨਦਨਾਮੁਲੀਨਾਜਨਮਸਰਲਦੁਖਨਗੇ॥ ਸਹਜਸੁ
ਖਅਨੰਦਘਨੇਰੇਹਉਮੈਥਿਨਹੀਗਾਠੇ॥ ਸਭਕੈਮਧਿਸਭਹੁਤੇਥਾਹਰਿਰਗਦੇਖਤੇਨਿਅਗੇ॥ ਨਨਕਦਾਸਗੋ
ਬਿੰਦਸਰਣਈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਹਿਸਧਾਰੇ॥ ੩॥ ਮੈਖੋਜਤਖੋਜਤਜੀਹਰਿਨਿਹਚਲੁਸੁਘਰੁਪਾਇਆ॥ ਸਾਭਿਅਪ੍ਰਵ
ਰਿਠੇਜੀਉਤਾਚਰਨਕਮਲਚਿਤਲਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਭਅਥਿਨਸੀਹਉਤਿਸਕੀਦਾਸੀਮੈਰਨਾਵੈਜਾਏ॥ ਪਰਮਅ
ਰਥਕਾਮਸਭਿਪੁਰਨਮਨਿਚੈਦੀਏਛਪੁਜਾਏ॥ ਸੁਤਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਗੁਨਗਾਵਹਿਕਰਤੇਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਜਨਪਿਆ
ਇਆ॥ ਨਨਕਸਰਨਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸੁਆਮੀਵਡਭਾਗੀਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੧॥ ੫॥ ੧॥ ੬॥ ੨੯॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮੁਖੀ ਕੀ ਵਰਸ ਲੇ ਕਾਨਾਇ ਮਹਲਾ ੩ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩
ਸੁਭੇ ਸਿਦੇ ਹਗਲੀ ਪਰੀਪਰਾ ਵਲਾ ਜਾਇ। ਪਿਰੁ ਛੇਡਿ ਆਪਰਿ ਆਪੈ ਮੋਹੀ ਦੂ ਜੈ ਭਾਇ। ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇ
ਆਬਹੁਸ ਦਰੁ ਵਪਿ ਆਠੇ ਗੁ। ਸੁਪੁਤ ਭਾਤੁ ਹਰਿ ਛੇਡਿ ਆਠਿ ਰਿਲਾਗਾ ਜਾਇ। ਵੇਜੇ ਗੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਪਲਾਟਿ
ਅਹਰਿਗਤੀ ਸਾਜਿ ਸੀਗਾਰੀ। ਸਤ ਜਿਸਦੁ ਪਿਰੁ ਗਵਿ ਅਹਰਿਗਮਾ ਚਿਰਪਾਗੀ। ਆਗੀ ਆਕਾਸੀ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਾ ਲਿਆ
ਪਿਮੇਲੀ ਕਰਤਾਗੀ। ਨਾਨਕੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇ ਅਹਰਿਸਚਾ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਾ ਲਿਨਾਗੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਸੁਹਾਵੀ ਏਨਿ ਮਲੀ ਏਸੇ ਸਹੁਸ ਦਾਸ
ਮਾਲੀ। ਨਾਨਕ ਜਨਨੁ ਸ ਵਰਹਿ ਆਪਲਾ ਕੁਲੁ ਭੀ ਛੁਟੀ ਨਾ ਲੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇ ਭਖਤੁ ਰਚਾਇ ਚਿਨੁ ਆਕਾਸ ਪਤਾ
ਲਾ। ਹੁਕਮੇ ਪਰਤੀ ਸਾਜੀ ਅਨੁਸਾਰੀ ਪਰਮ ਸਾਲਾ। ਅਪਿਉ ਪਾਇ ਖਪਾਇ ਦਾਸ ਚੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ। ਸਭ ਨਾਰਿਜ ਕੁ ਸੰਥ
ਰਿਦਾ ਭੇਗੁ ਕਮੁ ਨਿਰਾਲਾ। ਆਪੇ ਅਪਿਵਰਤ ਦਾ ਆਪੇ ਪਤਿ ਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸੁਹਾਬ ਚਾਸੇ ਹਗਲੀ ਜਾ

ਮਨਿਲੈਹਿਸਚਨਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਲਾਸਨਾਇਲੈ ਰੂਪੁਰਵੀਤਾ ਅਗਲ ਦੂਜਾ ਰੀਥੀ॥ ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਬਲਾ
 ਇਤੁ ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਅਹਿਨਿਸਿਲਾ ਗੈਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਹਾ ਗਲਿ ਕਾ ਕਿਆ ਚਿਹਨੁ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮੁਖੁ ਉਜਾ
 ਲਾਖ ਸਮੇਸਾ ਹਿਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਏਕਵੇਹਿ ਸੁਹਵੀ ਸੁਹਾਵੇ ਸੁਕਰੀ॥ ਵੇਸੀ ਸੁਹਪਈ ਐਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਸਰੀ॥
 ਨਾਨਕ ਤਿਨੀ ਸੁਪਾਇਆ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਲੀ॥ ਜੋ ਤੇ ਸੁਭ ਵੈਸੇ ਬੀ ਐਇਨ ਬਿਧਿ ਕੰਤੀ ਮਲੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ
 ਹੁਕਮੀ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਅਨੁ ਬਹੁ ਭਿਤਿ ਸੇਸਾਗਾ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ਸਚੇ ਅਲਖਾ ਅਪਾਗਾ॥ ਇਕਨੇ ਤੇ ਭੁਮੇ
 ਲਿਲੈਹਿ ਗੁਰਸਥਾਦਿ ਬੀਚਗਾ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇਨਿ ਰਮਲੇ ਹਉ ਮੈਤ ਜਿਵਿ ਕਾਗਾ॥ ਜਿ ਸੁਭ ਮੈਲਾ ਹਿਸੇ ਭੁਮਿ ਲੈਸੇਈ
 ਸਚਿਆਰਾ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਸੁਹਵੀਏ ਸੁਹਾਸੁ ਸੇਸਾ ਹੁੰ॥ ਜਿਨ ਦੁਗਮ ਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਇ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਝੂਠੁ ਸਭੁ
 ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ॥ ਜਿਉ ਟਿਕੈ ਨ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇ॥ ਹੁਕਮੁ ਖਿਲ ਲੋਲਾ ਲੁਹੈ॥ ਜਿਉ ਗੰਗਿ ਮਜੀਠ ਸਚ ਛਾਇ॥ ਚਿਲਟੀ ਸਕ
 ਤਿ ਸਿਵੈ ਘਰਿ ਆਈ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰੁ ਅਪਲਾ ਜੋ ਤੁਮਿ ਲਿਖੈ ਹਰਿ ਗੁਲ
 ਗਾਇ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਸੁਹਾਰਿ ਗੁਵਿ ਕਰੁ ਹੈ ਕੰਤੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ॥ ਇਸੁ ਲਹਦੇ ਬਿਲਾਮ ਨ ਹੋਵਈ ਰੰਗ ਬੈਰੀ ਦੂਜੈ
 ਭਾਇ॥ ਮੁੰਧਾਇਆ ਲੀਟ ਮਲੀ ਸੁਹੈ ਵੇਸਿ ਭੁਭਾਇ॥ ਸਥਾਦਿ ਸਚੈ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਕਰਿ ਭੈਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ ਬਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਦਾ ਸੇਹਾ ਗਲੀ॥ ਜਿ ਚਲਾਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇ ਅਪਿਉ ਪਾਇ ਅਨੁ ਅਪਿਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਤਿਸ
 ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪਈ ਗੁਰਸਥਾਦਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਆਇਆ ਮੇਹੁ ਬਹੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਾਈ॥ ਮਨੁ ਖੁਠਿ ਰਨ ਪਾਇਨੀ ਠਿਰਿ
 ਆਵੈ ਜਾ ਬੀ॥ ਜੋ ਤੇ ਸੁਭ ਵੈਸੇ ਬੀ ਐਸ ਭਚਲੈ ਰਜਾਈ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਸੁਹੈ ਵੇਸਿ ਕਮਲਿ ਕੁਲਖਲੀ ਜੋ ਪ
 ਭਛੈ ਰਿਪਹੁ ਪੁਰਖ ਪਰੇਪਿਆਰਾ॥ ਚਿਸੀ ਲੁਨ ਸੇਜ ਮੁਸਦਾ ਝੂਠੁ ਬੋਲੈ ਮਨੁ ਖਿਕਰਮ ਖੁਆਰਾ॥ ਜਿ ਸੁਪੁਰਖਿ ਹੋਵੈ ਲਿ
 ਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਭਭਾਗਾ॥ ਸੁਹਵੇਸੁ ਸਭੁ ਉਤਾਰਿ ਪਰੇ ਗਲਿ ਪਹਿਰੈ ਖਮਾ ਸੀਗਾਰਾ॥ ਪਈ ਐਸੁ ਹੈ ਬਹੁ
 ਸੇਭਾ ਪਾਏ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕੇ ਸਭੁ ਸੇਸਾਰਾ॥ ਚਿਹਨਾਈ ਕਿਸੈ ਦੀਨਾ ਗਲੈ॥ ਜਿ ਸੁਹਵੇਸਿ ਰਜਨ ਹਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
 ਦਾ ਸੁਹਾਗਲੀ॥ ਜਿ ਸੁ ਅਵਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਭਭਾਗਾ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਸੁਹਾਰਿ ਗੁਰੁ ਪਨੈ ਨਿਨੀ ਬਿਨੁ ਤਰੇ ਗਲਿ ਹਾਰਾ॥ ਸਚਾ ਰੰਗੁ
 ਮਜੀਠ ਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਹੁ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਪੇਸਾ ਰਸੀ ਸਤਿਬੁਰਿਆਈ ਆਛਾਰਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਅਪਿ
 ਉਪਾਇ ਚਿਤੁ ਕਰਿ ਚੇਤੁ ਵਿਚਾਰਾ॥ ਪੰਚ ਪਾਤੁ ਵਿਚਿ ਪਾਈ ਅਨੁ ਮੇਹੁ ਝੂਠੁ ਗੁਮਨਾ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈ ਐਸਾ ਮਨੁ ਭੁਭ
 ਅਗਿਆਨਾ॥ ਇਕਨਾ ਅਪਿ ਬੁਝਾਇ ਚਿਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗਿਆਨਾ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਖਸਿ ਚਿਤੁ ਹਰਿਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨਾ॥ ੧॥
 ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਸੁਹਵੀਏ ਸੁਹਾਵੇ ਸੁਛਰਿ ਤੁਤਾ ਪਗਲ ਗੀਪਿਆਰਾ॥ ਸੁਹੈ ਵੇਸਿ ਪਿਰਕਿ ਨੈਨ ਪਾਇ ਚਿ ਮਨੁ ਖਿਦਰਿ
 ਮੁਈ ਗਵਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐਸੁ ਹਵੇ ਸੁਹਾਇ ਆਹਿ ਮੈਵਿ ਚਹਮਾਗਿ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਲਾਹੇ ਆਰਸਨਾ ਰਤੀ ਗੁਲ

ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਸੇਰ ਗਾਇ ਸਦਾ ਮਨਿ ਭੈ ਭਾਇ ਕਰੇ ਸੀ ਗਾਉ। ਨਨਕ ਕਰ ਸੀ ਮਹਾ ਪਾਇਆ ਪਿਰੁ ਰਖਿਅ ਉਰ ਪਾਇ॥੧॥ਮ:੩
ਮੁਖੇ ਸੁਖ ਪਰਹਰੁ ਲਾਲੁ ਕਰਹੁ ਸੀ ਗਾਉ। ਅਵਦਨਾ ਲਾਵੀ ਸੈਰੈ ਗੁਰ ਸਥ ਦੀਵੀ ਚਾਉ। ਮੁਖੁ ਹਵੀ ਸੋਹੰਦੀ ਜਿ ਸੁਖੁ
ਸੁਖੀ ਭਤ ਚਾਉ॥ ਨਨਕ ਸਾਧਨ ਰਵੀ ਐ ਰਵੇ ਗਵਦਹਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਮੇਰੁ ਕੁਕੁਕੁਟੀ ਕੁਰੈ ਮਨ ਮੁਖੁ ਮੁਖੁ ਰਤਾ॥ ਹਉ
ਮੈ ਮੇਰ ਕਰਿ ਮੁਏ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨਾਉ ਤਾ॥ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਜਮ ਕਾਲੁ ਨ ਸੁਣਈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਤਾ॥ ਠਿਠਿਵੇ ਲਾਗ ਬਿਨਾਵ
ਈ ਜਮ ਕਾਲਿ ਵਾਸਿ ਕਿਤਾ॥ ਜੇਹਾ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਚਿਨ੍ਹ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਿ ਤਾ॥ ਪਾਸ ਲੋਕੁ ਮ:੩ ਸਤੀ ਆਈ ਹਿਨ ਆਖੀ
ਅਨਿ ਜੋ ਮਰਿ ਆਲਾਗਿ ਜਲੀਨੀ॥ ਨਨਕ ਸਤੀ ਅਜਾਨੀ ਅਨਿ ਜੋ ਬਿਰਹੇ ਚੇਟ ਮਰੀਨੀ॥੧॥ਮ:੩ ਭੀ ਸੇ ਸਤੀ ਆ
ਜਾਨੀ ਅਨਿ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ਰਹੀਨੀ॥ ਸੇਵਨ ਸਾਈ ਆਪ ਲਾਨਿ ਤਉ ਠਿਸ ਮਾਲੀਨੀ॥੨॥ਮਹਲਾ ੩ ਕੀਤਾ ਨਾਲਿ ਮੇਰੇ
ਲੀ ਆਸੇਤੀ ਆਗਿ ਜਲਾਹਿ॥ ਜੇ ਜਾਨਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪ ਲਾਤਾ ਤਨਿ ਦੁਖ ਜਹਿ॥ ਨਨਕ ਕੀਤ ਨ ਜਾਨੀ ਸੇ ਕਿਉ ਅ
ਗਿ ਜਲਾਹਿ॥ ਭਵੈ ਜੀਵ ਉਕੈ ਮਰਉ ਦੂਰਹੀ ਭਾਜਿ ਜਾਹਿ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁ ਦੁਖੁ ਤੁਧੁ ਨਾਉ ਉਪਾਇਆ ਲੇਖੁ ਕਰੈ ਤੋ ਲਿਖਿਆ॥
ਸਵੈ ਜੇਵ ਰੋਹ ਦਾਤਿ ਨਹੀ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਗਿਖਿਆ॥ ਨਾਮੁ ਅਖੁਟਿ ਪਾਨੁ ਰੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਵ ਸੀ
ਠਿਠਿ ਲੇਖੁ ਨ ਲਿਖਿਆ॥ ਸੇਵ ਕਭਾਇ ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਿਆ॥੬॥ਸਲੋਕੁ ਮ:੩ ਜਿਨੀ ਚਲਾਨ ਜਾਨੀ
ਆਸੇ ਕਿਉ ਕਰਹਿ ਵਿਥਾਗ॥ ਚਲਾਨ ਸਾਗ ਨ ਜਾਨੀ ਕਾਜ ਸਵਾਰ ਲਹਾਗ॥੧॥ਮ:੩ ਗਤਿ ਕਾਗਲਿ ਪਨੁ ਸੰਚੀ ਐ
ਭਲ ਕੇ ਚਲਾਨ ਹੋਇ॥ ਨਨਕ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਠਿਠਿ ਪਛੁਤਾਵੋ ਹੋਇ॥੨॥ਮ:੩ ਬਧ ਚਟੀ ਜੋ ਭਰੇ ਨਾਗੁ ਲਾਨ ਉ
ਪਕਾਉ ਸੇਤੀ ਖੁਸੀ ਸਵਾਰੀ ਐ ਨਨਕ ਕਾਰਜੁ ਸਹਾ॥੩॥ਮ:੩ ਮਨ ਹਿਤ ਰਠ ਨ ਜਿ ਪਈ ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਘਾਲੇ॥ ਤ
ਰਠ ਜਿ ਲੈ ਸਤ ਭਉ ਦੇ ਜਨ ਨਨਕ ਸਥ ਦਵੀ ਚਾਰੇ॥੪॥ਪਉੜੀ॥ ਕਰਤੈ ਕਾਰਨਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੇ ਜਾਨੈ ਸੇਈ॥
ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਅਨੁ ਆਪੇ ਛੁਨਿ ਗੋਈ॥ ਜੁਗ ਚਰੇ ਸਭ ਭਾਵਿ ਥਕੀ ਕਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਹੋਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਏਕਾਵਿਖਾ
ਲਿਆ ਅਨਿ ਤਨਿ ਤੁਧੁ ਹੋਈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਐ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੋਈ॥੧॥ਸਲੋਕੁ ਮ:੩ ਜਿਨ ਭਉ ਤਿਨ ਨ
ਹਿ ਭਉ ਮੁਚੁ ਭਉ ਨਿਭਵਿਆ॥ ਨਨਕ ਏਹੁ ਪਟਿ ਤਰਾਤਿ ਤੁਦੀ ਬਾਲਿ ਗਇਆ॥੧॥ਮ:੩ ਤੁਰਦੇ ਕਉ ਤੁਰ
ਦਾ ਜਿ ਲੈ ਉਡੇ ਕਉ ਉਡਤਾ॥ ਜੀਵ ਤੇ ਕਉ ਜੀਵਤਾ ਮਿਲੈ ਮੁਏ ਕਉ ਮੁਆ॥ ਨਨਕ ਸੇ ਸਾਧਾਹੀ ਐ ਜਿਨਿ ਕਾਰ
ਲੁਕੀਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਨਿਸੇ ਸਚੇ ਗੁਰ ਸਥ ਦਵੀ ਚਾਹੀ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉ
ਚਿ ਪਾਹੀ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾਝੀ ਆਲਾਗਿ ਪਏ ਗਵਾਹੀ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸ ਹਿਨ ਜਾਨੀ ਮਨ ਮੁਖਿ ਗੁਬਾਰੀ॥ ਜਿਸੁ ਬੁ
ਝਾਇ ਹਿਸੇ ਬੁਝੀ ਸੀ ਸਾਚਿਆ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ॥੮॥ਸਲੋਕੁ ਮ:੩ ਕਾਮ ਲਿਤ ਉਸੀ ਗਾਰੁ ਕਰਿ ਜਾਪਹਿ ਲਾ
ਕੰਤ ਮਨਾਈ॥ ਮਤੁ ਸੇ ਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ਏਵੈ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ॥ ਕਾਮ ਲਿਪਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਉ ਥਲਿ ਆਸੀ ਗਾਰੁ॥

ਗੀਆਤਉਪਰਵਾਹੈ ਜਾਸੁਪਰੇਪਿਆਗੁਭਉਸੀਗਾਰਤਬੋਲਰਹੁਭੇਜਨੁਭਉਕਰੇਈ। ਤਨੁ ਮਨੁਸਉਪੇਕਿ
 ਤਕਉਤਉਨਕਭੇਗੁਕਰੇਈ॥੧॥ਮ:੩॥ ਕਾਜਲਾਛੁਲਾਤੋਬੋਲਰਸੁਲੇਪਨਕੀਆਸੀਗਾਰ। ਸੇਜੈਕਿਤਨਅ
 ਏਰਿਏਵੈਭਉਆਵਿਕਾਰੁ॥੨॥ਮ:੩॥ ਪਨਪਿਰੁਏਹਿਨਾਨਕੀਅਨਿਬਹਨਿਏਕਰੇਈ। ਏਕਜੋਤਿਦਾਇ
 ਖੁਰੀਪਨਪਿਰੁਕਹੀਮੈਸੋਈ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ਭੈਬਿਨੁਤਗਤਿਨੋਵਟੀਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਗੁ। ਸਾਤਿਗੁਰਿਮਿ
 ਾਲਿਮੈਭਉਉਪਜੈਭੈਭਾਇਰਹੁਸਵਰਿ। ਤਨੁਮਨੁਰਤਰੰਗਸੇਉਹਉਮੈਕਿਸਨਾਮਾਗਿ। ਮਨੁਤਨੁਨਿਗਲਾਅਤਿ
 ਸੋਲਾਭਉਅਕਿਸਨਮੁਰਗਿ। ਭਉਭਉਸਭੁਤਿਸਦਾਸੋਸਚੁਵਰਤੈਸਿਸਾਗਿ॥੪॥ ਸਲੋਕਮ:੧
 ਵਾਹੁਖਸਮਤੁਵਾਹੁਜਿਨਿਰਚਿਰਚਨਾਹਮਕੀਏ। ਸਾਗਰਲਹਰਿਸਮੁੰਦਸਰਵੇਲਿਵਰਸਵਰਾਹੁ। ਅਪਿਖੜੇਵਹਿਅ
 ਪਿਕਰਿਅਪੀਲੈਆਪਹੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਥਾਏਪਵੈਉਨਮਨਿਤਤੁਕਮਾਹੁ। ਅਸਕਤਿਲਹਹੁਮਜੁਗੀਆਸੀਗੀਮੀਗੀ
 ਖਸਮਦਗਾਹੁ। ਨਨਕਪੁਰਦਰਵੇਪਰਵਾਹਤਉਦਰਿਉਲਾਨਾਹਿਕੇਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੫॥ਮ:੧॥ ਉਜਲਮੋਤੀਸੋ
 ਹਲੇਰਤਨਨਲਿਜੁਫੀਨੀ। ਤਿਨਜਰੁਵੈਗੀਨਕਾਜੇਬੁਢੇਥੀਏਮਰੀਨੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਸਦਾਸਦਾ
 ਤਨੁਮਨੁਸਉਪਿਸਰੀਗੁ। ਗੁਰਸਥਦੀਸਚੁਪਾਇਆਸਚਾਗਹਿਰੀਭੀਗੁ। ਮਨਿਤਨਿਹਿਰਦੈਗਵਿਰਹਿਅਹਰਿਰੀਗ
 ਹੀਗੁ। ਜਨਮਮਰਲਕਾਦਖੁਗਾਇਆਠਿਰਿਪਵੈਨਠੀਗੁ। ਨਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਹਰਿਗੁਲੀਗਹੀਗੁ॥੩॥ਸਲੋਕ
 ਮ:੧॥ ਨਨਕਾਇਹੁਤਨੁਜਾਲਿਜਿਨਿਜਾਲਿਐਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆ। ਪਉਦੀਜਾਇਪਗਲਿਪਿਛੋਰਖੁਅੰਬਕੈਤਿਤੁ
 ਨਿਵੈਪੈਤਾਲਿ॥੪॥ਮ:੧॥ ਨਨਕਮਨਕੇਕੀਮਠਿਟਿਆਗਲਤਾਅਵਹੀ। ਕਿਤੀਲਹਾਸਹੀਮਜਾਬਖਸੇਤਾਪਕਾਨ
 ਹੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਅਮਰਚਲਾਇਚਿਰੁਕਰਿਸਚੁਫਗਮਾਹੁ। ਸਦਾਨਿਰਚਲੁਗਵਿਰਹਿਅਸੋਪੁਰਖੁਸੁਜਾਹੁ।
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਵੀਐਸਚੁਸਥਦਿਨੀਸਾਲਾ। ਪੁਰਾਥਾਵਥਲਾਇਆਰੰਗੁਗੁਰਮਤਿਮਾਹੁ। ਅਗਮਅਗੋਚਰੁ
 ਅਲਖੁਹੈਗੁਰਮੁਖਹਰਿਜਾਹੁ॥੫॥ਸਲੋਕਮ:੧॥ ਨਨਕਬਦਗਮਾਏਕਾਭੀਤਰਿਪਰਿਆਆਲਿ। ਖੇਟੇਖ
 ਰੇਪਰਖੀਅਨਿਸਾਹਿਬਕੈਦੀਥਾਲਿ॥੬॥ਮ:੧॥ ਨਵਲਚਲੇਤੀਰਥੀਮਨਿਖੈਤੈਤਨਿਚੇਗਾ। ਏਕੁਭਉਲਖੀ
 ਨਾਤਿਅਦੁਇਭਉਚਰੀਅਸੁਹੇਗ। ਥਾਹਰਿਪੈਤੀਤੁਮਰੀਅੰਦਰਿਵਿਸੁਨਿਕੇਗ। ਸਾਧਭਯੋਅਲਨਾਤਿਆ
 ਚੇਰਸਿਚੇਰਚੇਗ॥੭॥ਪਉੜੀ॥ ਅਪੇਹੁਕਮੁਚਲਾਇਦਾਜਗੁਪੈਪੈਲਾਇਆ। ਏਕਿਅਪੇਹੀਅਪਿਲਾਇਅਨੁ
 ਗੁਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ। ਦਹਦਿਸਾਇਹੁਮਨੁਪਵਦਾਗੁਰਿਠਕਿਰਯਾਇਆ। ਨਵੈਨੇਸਭਯੋਚਦੀਗੁਰਮਤੀਪ
 ਏਆ। ਪੁਰਿਲੀਖਾਨਮੇਦਿਨਸਕੀਐਜੋਹਰਿਯੀਖਪਾਇਆ॥੮॥ਸਲੋਕਮ:੧॥ ਦੁਇਦੀਵੇਚਉਦਹਦਹਨ
 ਲਾਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਵਲਜਾਗੇ। ਖੁਲੇਹਟੇਅਵਾਪਹੁ। ਜੇਪਹੁਚੈਸੋਚਲਾਹੁਗੁ। ਪਰਮੁਦਲਾਪਾਏਨੀ

ਸਾਨਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਨਾ ਪਰਿਅਏ ਵਜੀਵਾਪਈ ਸਚਨਾਮ ਕੀ ਮਿਲੀਵਤਿਅਈ॥ ੧॥ਮਃ ੧ ਰਾਤੀ
ਰੋਵਨਿਕਾ ਲੀਅਸੁ ਪੇਦਾਸੇਵੇਨਾ ਦਿਹੁ ਬਗਤ ਪੈਘਲਾ ਕਾਲਿਅਕਾਯੇਵੇਨਾ ਅੰਧੇਅਕਲੀਬਹਰੇ ਮੁਖਅੰਧਗੀ
ਅਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀਬਹਰੇ ਕਬਹਿਨ ਪਵਹਿਅਨੁ॥ ੨॥ਪਉੜੀ॥ ਕੀਇਅਕੋਵਰਚਾਇਆਤਰਿਸਚੈਆਪੋ॥ ਇਕਿ
ਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇਅਨੁਹਉਮੈਵਿਚਿਵਿਆਪੋ॥ ਇਹਮਨਸਜਨੁਦਲੰਭੁਸਾਮਨਮੁਖਸੰਤਾਪੋ॥ ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾ
ਏਸੇਬੁਝਸੀ॥ ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਭਾਪੋ॥ ਸਭੁਜਗੁਖੇਲੁਰਚਾਇਓਨੁਸਭਵਰਤੈਆਪੋ॥ ੧੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੧
ਚੋਰਜਾਠਰੰਡੀਅਕੁਟਲੀਅਦੀਬਾਲਾਵੇਦੀਨਾਕੀਦੇਸਤੀਵੇਦੀਨਾਕਾਖਾਲਾ॥ ਸਿਫਤੀਸਾਰਨਜਾਲਗੀਸਦਾ
ਵਸੈਸਤਨੁ॥ ਗਦਹੁਚੰਦਨਿਖਦਿਲੀਐਰੀਸਾਹੁਸਿਉਪਾਲਾ॥ ਨਾਨਕਕੁਜੈਕਤਿਐਕੁਜਾਤਲੀਐਤਲਾ॥ ਕੁਜਾ
ਕਪੜਕਢੀਐਕੁਜਾਪੈਨਲਾਮਲਾ॥ ੧॥ਮਃ ੧ ਥਾਗਬੁਰਹੁਸਿਫੀਅਨਾਲੇਮਿਲੀਕਲਾਲਾ॥ ਇਕਿਦਾਤੇ
ਚੁਕਿਮੰਗਤੇਨਮੁਤੇਰਾਪਰਵਲਾ॥ ਨਾਨਕਾਜਿਨੀਸੁਲਿਕੈਮੰਨਿਆਹਉਰਿਨਾਵਿਟਹੁਕਰਬਾਲਾ॥ ੨॥ਪਉੜੀ॥
ਮਾਇਆਮੇਹੁਸਭੁਕੁਜੈਕੁਜੈਹੋਇਗਾਇਆ॥ ਹਉਮੈਸੁਗਝਪਾਇਚਿਨੁਝਗਝੈਜਗੁਮੁਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਝ
ਗਝਕੁਕਾਇਚਿਨੁਝਕੋਗਵਹਿਅਸਾ॥ ਸਭੁਅਤਮਗਮੁਪਛਾਲਿਆਭਉਜਲੁਤਾਰਿਗਾਇਆ॥ ਜੋਤਿਸਮਾ
ਲੀਜੋਤਿਵਿਚਿਹਰਿਨਾਮਸਮਾਇਆ॥ ੧੦॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ਸਤਿਗੁਰਭੀਖਿਆਵੇਹਿਮੈਭੂਸਮਰਬੁਦਾਤਗਾ
ਹਉਮੈਗਰਬੁਨਿਵਾਰੀਐਕਾਮੁਕੁਪੁਅੰਕਗਾਲਾ॥ ਬੁਝੇਭੁਪਰਜਾਣੀਐਨਾਮੁਮਲੈਆਧਾਗਾ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਨਵਤ
ਨਨਿਰਮਲਾਮੈਲਾਕਬਹੁਨਹੋਈ॥ ਨਾਨਕਏਗਬਿਧਿਛੁਟੀਐਨਦਰਿਤੇਰੀਸੁਖੁਹੋਈ॥ ੧॥ਮਃ ੧ ਇਕੋਕੰਭੁਸ
ਬਈਆਜੋਤੀਦਰਿਖਵੀਆ॥ ਨਾਨਕਕੰਭੈਰਤੀਆਪੁਛਹਿਥਾਤਰੀਆ॥ ੨॥ਮਃ ੧ ਸਭੇਕੰਭੈਰਤੀਆ
ਮੈਦੇਹਗਲਿਕਿਭਾਮੈਤਨਿਅਵਗਲਏਤਵੇਖਸਮੁਨਫੇਰੇਚਿਭਾ॥ ੩॥ਮਃ ੧ ਹਉਥਲਿਹਗੀਤਨਕਉਸਿ
ਛਤਿਜਿਨਾਦੈਵਾਤਿ॥ ਸਭਿਰਾਤੀਸੋਹਗਲੀ॥ ਇਕੋਮੈਦੇਹਗਲਿਰਾਤਿ॥ ੧॥ਪਉੜੀ॥ ਦਰਿਮੰਗਤੁਜਾਚੈ
ਦਨੁਹਰਿਦੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਯੇਹੁਮਿਲਾਇਜਨੁਪਵੈਨਾਮੁਹਰਿ॥ ਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਇਜੋਤੀ
ਜੋਤਿਧਰਿ॥ ਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਲਗਾਇਜੈਜੈਸਬਦੁਹਰਿ॥ ਜਗਮਹਿਵਰਤੈਆਪਿਹਰਿਸੇਚੀਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿ॥ ੧॥
੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ਜਿਨੀਨਪਾਇਚਿਪੇਮਗੁਕੰਭਨਪਾਇਚਿਸਾਉ॥ ਸੁਵੇਘਰਕਾਪਹੁਲਾਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾ
ਉ॥ ੧॥ਮਃ ੧ ਸਉਚਿਲਾਮੋਦਿਨੈਕੋਰਾਤੀਮਿਲਨਿਸਹਿਸਾ॥ ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਲੁਛਾਡੈਕੈਕਰੰਗੀਲਗਾਹਿਸੁ॥
ਛਿਵਇਵੇਹਜੀਵਿਆਜਿਭੁਖਾਇਵਧਾਇਆਪੇਵਾ॥ ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਲਸਭੇਦਸਮਨੁਹੋਤਾ॥ ੨॥ਪਉੜੀ॥
ਛਾਛੀਗੁਲਗਾਵੈਨਿਤਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਸਲਾਹਿਸਚਾਉਰਧਾਰਿਆ॥ ਘਰੁਦੁਪਾਵੈਮਹ

ਲੁਨਾਮੁਪਿਅਰਿਆਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਨਾਮੁਹਉਗੁਰਕਉਵਾਰਿਆਤੁਆਪਿਸਵਾਰਹਿਅਪਿਸਿਰਜਨਰ
 ਰਿਆ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਦੀਵਾਬਲੈਅੰਧੇਰਜਾਇ॥ਬੇਦਪਠਮਾਤੇਪਾਖਾਇ॥ਉਗਵੈਭੁਰਨਜਾਪੈ
 ਚੰਦ॥ਜਹਗਿਆਨਪ੍ਰਗਾਸੁਅਗਿਆਨੁਮਿਟੰਤ॥ਬੇਦਪਠਸਿਸਾਰਕੀਕਾਗ॥ਪਾਵਿਪਾਵਿਪੀਝੇਤਕਰਹਿ
 ਬੀਚਗਾ॥ਬਿਨੁਬੁਝੇਸਭਹੋਇਖੁਆਗਾਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਗਿ॥੧੭॥ਮਃ੧ ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਅਇ
 ਚਿਨਮਿਨਲਗੇਪਿਆਗਾਗਸਨਾਫਿਕਬੋਲਣਾਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਗਾਨਨਕਪਾਇਐਕਿਗਤਿਕਮਵਲਾਕੋ
 ਇਨਮੇਟਲਯਤ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਪ੍ਰਭੁਸਲਾਹੇਅਪਲਾਸੋਸਭਾਪਾਏ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਦੁਰਿਕਰਿਸਚਮੀਨਿਵ
 ਸਾਏ॥ਸਚੁਥਾਨੀਗੁਲਉਚੈਰੋਸਚਾਸੁਖੁਪਾਏ॥ਮੇਲੁਭਇਆਚਿਗੀਵਿਛੁੰਨਿਆਗੁਰਪੁਰਖਿਮਿਲਾਏ॥ਮਨੁ
 ਮੈਲਾਇਵਸੁਪੁਰੈਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਕੀਇਅਕੁਮਲਫੁਲਗੁਲਨਨਕਗੁਪਾਸਿਮਾਯਾ॥ਏਕੁ
 ਫੁਲੀਰਉਕੇਰਅਵਰਕਿਚੁਲੀਅਹਿਤਾਯਾ॥੧੯॥ਮਃ੨ ਨਨਕਾਤਿਨਾਬਸੰਤੁਰੈਜਿਨਘਰਿਵਸਿਆਕੰਤੁ॥ਜਿ
 ਨਕੇਕੰਤਦਿਸਪੁਰੀਸੇਅਹਿਨਿਸਿਫਿਰਹਿਜਲੰਤ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਥਖਸੇਦਇਆਕਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕ
 ਚਨੀ॥ਅਨਾਦਿਨੁਸੇਵੀਗੁਲਰਵਾਮਨੁਸਚੈਰਚਨੀ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਬੇਅੰਤੁਰੈਅੰਤੁਕਿਨੈਨਲਖਨੀ॥ਸਾਤਿਗੁਰਚਰਨੀ
 ਲਾਗਿਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਤਜਪਨੀ॥ਜੇਇਛੈਸੇਫਲੁਪਾਇਸੀਸਾਬਿਘਰੈਵਿਚਿਜਚਨੀ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧
 ਪਹਿਲਖਸਿਤੈਆਗਮਨਿਪਹਿਲਮਉਲਿਓਸਾਇ॥ਜਿਤੁਮਉਲਿਐਸਭਮਉਲੀਐਤਿਸਹਿਨਮਉਲਿਉ
 ਕੋਇ॥੨੧॥ਮਃ੨ ਪਹਿਲਖਸਿਤੈਆਗਮਨਿਤਿਸਕਾਰਹੁਬੀਚਾਰਾ॥ਨਨਕਸੇਸਾਯਾਹੀਐਜਿਸਭਸੇਦੇਆ
 ਧਾਰਾ॥੨੨॥ਮਃ੨ ਮਿਲਿਐਮਿਲਿਆਨਾਮਿਲੈਮਿਲੈਮਿਲਿਆਜੋਹੋਇ॥ਅੰਤਰਅੰਤਮੈਜੋਮਿਲੈਮਿਲਿਆਕਰੀ
 ਐਸੋਇ॥੨੩॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਸਚੁਕਾਰਕਮਵੈ॥ਫੂਜੀਕਰੈਲਾਗਿਆਠਿਰਿਜੋਨੀਪਵੈ॥ਨਾ
 ਮਿਰਤਿਆਨਾਮੁਪਾਈਐਨਾਮੇਗੁਲਗਵੈ॥ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਸਲਾਹੀਐਹਰਿਨਾਮਿਸਮਵੈ॥ਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸ
 ਫਲਹੈਸੇਵਿਐਫਲਪਵੈ॥੨੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ਕਿਸਹੋਕੋਈਕੋਇਮੰਦੁਨਿਮਲੀਇਕੁਭੂ॥ਕਿਉਨਮੰਗੀਜੈ
 ਰੋਇਜਾਲਗੁਚਿਤਿਨਾਵਹੀ॥੨੫॥ਮਃ੨ ਜਾਸੁਖਤਾਸੁਹਾਵਿਚਿਦੁਖਭੀਸਿਮਾਓਚਿਇ॥ਨਨਕੁਕਰੈਸਿ
 ਅਲੀਏਇਉਕੰਤੀਮਲਾਵਹੋਇ॥੨੬॥ਪਉੜੀ॥ਹਉਕਿਆਸਾਯਾਹੀਕਿਰਮਜੋਤੁਵਡੀਤੇਰੀਵਰਿਆਈ॥
 ਤੂਅਗਮਦਇਆਲੁਅਗਮੁਰੈਅਪਿਲੈਹਿਮਿਲਾਈ॥ਮੈਤ੍ਰਬਿਨੁਬੇਲੀਕੋਨਹੀਤੂਅੰਤਿਸਖਾਈ॥ਜੇਤੇਰੀ
 ਸਰਦਾਰਗਤੀਤਿਨਲੈਚਿਛਰਾਈ॥ਨਨਕਵੇਪਰਵਾਹੈਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥੨੭॥੧॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਸੁਰੀਬਾਣੀਭਗਤਕੀ॥ ਕਬੀਰਜੀਓ॥

੩੫੩

ਅਵਤਰਿਆਇਕਹਾਤੁਮਕੀਨਾ॥ ਅਕੇਨਮੁਨਕਬਹੁਭੀਨਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਪੁਰਖਵਨਮਤਿਯਾਗੇ॥ ਮਰਿਜਇ
ਥੇਕਉਕਿਆਕਰਹੁਅਭਾਗੇ॥ ਰਹਾਇ॥ ਦੁਖਸੁਖਕਰਿਕੈਕੁਟੁਬੁਜੀਵਾਇਆ॥ ਮਰਤੀਬਾਗਇਕਸਰਦੁਖਪਾਇਆ॥
੨॥ ਕੰਠਗਰਨਤਥਕਰਨਪੁਕਾਗਾ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਅਗੇਤੇਨਸਿਮਗਾ॥ ੩॥ ੧॥ ਸੁਹੀ॥ ਬਰਹਰਕਪੈਥਾਯਾਜੀਉ॥
ਨਜਾਇਕਿਆਕਰਸੀਪੀਉ॥ ੧॥ ਰੋਨਿਗਈਮਤਦਿਨੁਭੀਜਾਇ॥ ਰੁਵਰਗਏਬਗਬੈਠਾਇ॥ ਰਹਾਇ॥ ਕਾਦੈ
ਕਰਵੈਲੈਨਪਨੀ॥ ਹੰਤੁਚਲਿਆਕਾਇਆਕੁਮਾਲੀ॥ ੨॥ ਕੁਆਰਕੀਨਿਆਜੈਸੇਕਰਤਸੀਗਾਗਾ॥ ਕਿਉਗਈਆ
ਮਨੈਬਝੁਭਤਗਾ॥ ੩॥ ਕਾਗਉਰਵਤਭੁਜਾਪਿਰਾਨੀ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਾਇਹਕਥਾਸਿਰਾਨੀ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੁਹੀ॥
ਅਮਲਾਸਿਰਨੇਲੇਖਦੇਨਾ॥ ਆਏਕਰਿਨਦੁਤਜਮਲੇਨਾ॥ ਕਿਆਚੈਖਟਿਆਕਰਗਵਾਇਆ॥ ਚਲਹੁਸਿਤਾਬ
ਦੀਬਸਿਬੁਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਚਲਦਹਾਉਦੀਬਾਨਿਬੁਲਾਇਆ॥ ਹਰਿਛਮਨੁਦਰਗਹਕਾਆਇਆ॥ ਰਹਾਇ॥
ਕਰਉਅਰਦਾਸਿਗਵਕਿਛੁਬਕੀ॥ ਲੇਉਨਿਬੇਰਿਆਜੁਕੀਰਤੀ॥ ਕਿਛੁਭੀਖਰਦੁਤਮਰਸਾਰਉ॥ ਸੁਬਹੀ
ਵਜਸਰਾਇਗੁਜਾਰਉ॥ ੨॥ ਸਾਧਸਿਰੀਜਾਕਉਹਰਿਰੇਗੁਲਾਗਾ॥ ਧਨੁਪਨੁਸੇਜਨੁਪੁਰਖੁਸਭਾਗਾ॥ ਈਤਉਤਜ
ਨਸਦਾਸੁਹੇਲੇ॥ ਜਨਪੁਦਾਰਬੁਜੀਤਿਅਮੋਲੇ॥ ੩॥ ਜਾਗਤੁਸੇਇਆਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਮਾਲਧਨੁਜੋਇਆ
ਕਉਏਆਪਗਾਇਆ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਤੇਈਨੁਭੂਲੇ॥ ਖਸਮੁਵੇਸਾਰਿਮਟੀਸਿਰਿਭੂਲੇ॥ ੪॥ ੩॥ ਸੁਹੀ॥ ਯਾਹਿਤਾ॥
ਥਾਕੈਨਸਵਨਸੁਨਿਥਾਕੈਥਾਕੀਸੁਦਰਿਕਾਇਆ॥ ਜਗਹਕਦੀਸਭਮਤਿਥਾਕੀਏਕਨਥਾਕਸਿਮਾਇਆ॥ ੧॥
ਥਵੇਰੇਤੈਰੀਆਨਬੀਚਹੁਨਪਾਇਆ॥ ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਰਹਾਇ॥ ਤਥਾਯਗੁਪਨੀਤਿਸੈਸਰੇਵ
ਹੁਜਬਲਾਯੁਪਟਮਹਿਸਾਸਾ॥ ਜੇਘਟਜਾਇਤਭਉਨਜਾਸੀਹਰਿਕੇਚਰਨਨਿਵਸਾ॥ ੨॥ ਜਿਸਕਉਸਬਦੁ
ਥਸਵੈਅੰਤਰਿਚੁਕੈਤਿਸਹਿਪਿਆਸਾ॥ ਹੁਕਮੈਬੁਝੈਚਉਪਕਿਖੈਲੈਮਨੁਜੀਇਛਾਯੋਪਾਸਾ॥ ੩॥ ਜੇਜਨਜ
ਨਿਭਜਹਿਅਥਿਗਤਕਉਤਿਨਕਾਕਛੂਨਨਸਾ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਤੇਜਨਕਬਹੁਨਹਾਰਿਛਾਉਜੁਜਾਨਹਿਪਾਸਾ॥
੪॥ ੧॥ ਸੁਹੀ॥ ਯਾਹਿਤਾ॥ ਏਕੁਕੇਵਪੰਚਸਿਕਦਾਥਪੰਚੇਮੰਗਹਿਹਯਾ॥ ਜਿਮੀਨਹੀਮੈਕਿਸਕੀਥੋਈਐ
ਸਾਦੇਨੁਦਖਾਯਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੇਲੇਗਾਮੈਕਉਨੀਤਿਰਸੈਪਟਵਾਰੀ॥ ਉਪਰਿਭੁਜਾਕਰਿਮੈਗੁਰਪਹਿਪੁਕਾਰਿਆਤਿ
ਨਿਰੁਲੀਅਉਬਗੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਉਚੰਡੀਦਸਹੰਸਫਧਹਿਰਈਅਤਿਥਸਨਨਦੇਰੀ॥ ਚੰਡੀਪੁਰੀਮਾਪਹਿਨਾ
ਰੀਬਹੁ॥ ਬਿਸਟਾਯਾਯੋਹੀ॥ ੨॥ ਬਹੁਤਰਿਘਰਏਕੁਪੁਰਖੁਸਮਾਇਆਉਨਿਦੀਆਨਮੁਲਿਖਾਈ॥ ਧਰਮ
ਰਏਕਾਦਫਤਰੁਏਮਿਆਥਾਕੀਰਿਜਨੇਕਈ॥ ੩॥ ਸਿਤਕਉਮਤਿਕੋਈਨਿਦਹੁਸਿਤਗਮੁਰੈਏਕੋ॥ ਕਹੁਕ

ਬੀਰੈ ਸੋਗੁ ਰੁਪਾਇਆ ਜਾ ਕਨ ਉਥਿ ਬੋਝੇ ॥ ੧॥ ੫॥ ਰੁਹੀ ਸੀਰਵਿਦਾਸ ਜੀਇ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸਤੀਸਰਸੁ ਹਾਗਨਿ ਜਨੈ ॥ ਤਾਜਿ ਅਭਿਮਨੁ ਸੁਖਰਯੀਆ ਮਨੈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ਨ ਅੰਤਰੁ ਗਧੈ ॥ ਅਵਰਾਦੇ
 ਖਿਨ ਮੁਨੈ ਅਭਾਧੈ ॥ ੧॥ ਸੋ ਕਤ ਜਨੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰੇ ਦਰਦੁ ਨ ਪਈ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਦੁਖੀ ਦੁਹਾਗਨਿ ਦੁ
 ੨ ॥ ੩॥ ੪॥ ਇਪਖਰੀਨੀ ॥ ਜਿਨਿ ਨਹ ਨੇਰੇ ਤਰਿ ਭੁਗਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ॥ ਪੁਰਸਲਾ ਤਕਾ ਪੰਥੁ ਦੇਖੇ ॥ ਸੀਰੀ ਨ ਸਖੀ
 ਗਵਨੁ ਇਕੋਲਾ ॥ ੨॥ ਦੁਖੀਆ ਦਰਦਵੈ ਦੁਹਾਗਨਿ ਆਇਆ ॥ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ਜਾ ਬਾਝੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹਿਰ
 ਵਿਦਾਸ ਸਗਨੈ ਪੁਭ ਤੇਗੀ ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਕਰੁ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ੩॥ ੧॥ ਸੁਹੀ ॥ ਜੋ ਦਿਨ ਅਵਹਿਸੇ ਦਿਨ
 ਜਾਈ ॥ ਕਰਨ ਭੁਦਰਹੁ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸੰਗੁ ਚਲ ਤੈਹ ਮਥੀ ਚਲਨਾ ॥ ਦੂਰਿ ਗਵਨੁ ਸਿਰਉ ਪਰਿ ਮਰਨਾ ॥ ੧॥ ਕਿਅ
 ਤੁਸੇਇਆ ਜਾਗੁਇਆ ਨਾ ॥ ਤੈਜੀ ਵਨੁ ਜਾਗਿ ਸਦੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਆ ਸੁਰਿ ਜਕ ਅੰਥ
 ਰਵੈ ॥ ਸਭ ਘਟ ਭੀ ਤਰਿ ਹਵ ਚਲਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਥੀਦੀ ਗੀਛਾ ਰਿਮੈ ਮੇਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾ ਮੁਸ ਮਰਿ ਸਵੇਰਾ ॥ ੨॥ ਜਨ
 ਮੁਸਿਰੈ ਪੰਥੁ ਨ ਸਵਰਾ ॥ ਸੰਤੁ ਪਰੀਦਹ ਦਿਸ ਅੰਧੀਆ ॥ ਕਹਿਰ ਵਿਦਾਸ ਨਿਦਾਨਿ ਦਿਵਾਨੇ ॥ ਚੇਤ ਸਿਨਾਹਿ ਦੁ
 ਨੀਆ ਫਨਖਨੇ ॥ ੩॥ ੨॥ ਸੁਹੀ ॥ ਉਚੈ ਮੰਦਰ ਸਲਰਸੇਈ ॥ ਏਕਘਰੀ ਫੁਨਿ ਰਹੁ ਨਹੇਈ ॥ ੧॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮੈਸਾ
 ਜੈਸੇ ਘਾਸ ਕੀਟਾਟੀ ॥ ਜਾਲਿ ਗਾਇ ਚਿਘਾ ਸੁਗਲਿ ਗਾਇ ਚਿਮਾਟੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਇ ॥ ਭਾਈ ਬੰਧੁ ਕੁਟਿ ਬਸਹੇਰਾ ॥ ਚਿਉ ਭੀ
 ਲਾਗੇ ਕਾਢੁ ਸਵੇਰਾ ॥ ੨॥ ਘਰ ਕੀ ਨਰਿ ਉਗਰਿ ਤਨ ਲਾਗੀ ॥ ਉਹ ਤਉ ਭੂਭੂਭੂ ਕਰਿ ਭਾਗੀ ॥ ੩॥ ਕਹਿਰ ਵਿਦਾ
 ਸ ਸਭੈ ਜਗੁ ਭੂਟਿਆ ॥ ਹਮ ਤਉ ਏਕਰਾ ਮਕਹਿ ਛੁਟਿਆ ॥ ੧॥ ੩॥ ੮॥ ਰਾਗੁ ਸੁਹੀ ਸੇਖ ਫਰੀਦਾ ॥ ੧॥
 ਤੀਪਤੀ ਪਲੁਹਿ ਲੁਹਿ ਹਥ ਮਰੇਰਉ ॥ ਬਾਵਲਿ ਹੋਈ ਸੋਸਹੁ ਲੋਰਉ ॥ ਤੈਸਹਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕੀ ਅਰੇ ਸੁਆਮੁ ਸੁਆਵ
 ਗਨ ਸਹਾਹਿ ਦਿਸੁ ॥ ੧॥ ਤੈਸਹਿ ਬਕੀ ਮੈਸਾਰਨ ਜਾਨੀ ॥ ਜੇ ਬਨੁ ਖੋਇ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਨੀ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਕਾਲੀ ਕੋਇਲ
 ਤੂਕਿ ਤਗੁ ਨ ਕਾਲੀ ॥ ਅਪਨੇ ਪੀਤ ਮਕੋਹ ਉਥਿ ਰਹੈ ਜਾਲੀ ॥ ਪਿਰਹਿ ਬਿਹੂ ਨ ਕਤਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਜਾਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਲੁਤਾ ਪਭੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ੨॥ ਵਿਪਲਾ ਖੁਹੀ ਮੁਪਇ ਕੋਲੀ ॥ ਨਾ ਕੇਸਾ ਥੀ ਨਾ ਕੇਥੇਲੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਪਸੀਰੀ ਮੇ
 ਲੀ ॥ ਜਾਠਿ ਰਿਦੇਖਾ ਤਾ ਮੇਰਾ ਮਲਹੁ ਬੋਲੀ ॥ ੩॥ ਵਾਟਹ ਮਗੀ ਖਰੀਉ ਡੀਲੀ ॥ ਖੰਨਿ ਅਹੁਤਿ ਥੀ ਬਹੁਤੁ ਪਈਲੀ ॥
 ਉਸੁ ਉਪਰਿ ਹੋ ਮਾਰਗੁ ਮੇਰਾ ॥ ਸੇਖ ਫਰੀਦਾ ਪੰਥੁ ਸਮਾਰਿ ਸਵੇਰਾ ॥ ੧॥ ੧॥ ਸੁਹੀ ॥ ਲਾਇਤਾ ॥ ਬੇੜਾ ਬੰਧਿ ਨਸ
 ਕਿਉ ਬੰਧਨ ਕੀ ਬੋਲਾ ॥ ਭਰਿਸਰ ਵਰੁ ਜਾ ਬਉਛ ਲੈ ਤਬ ਤਰਲੁ ਦੇਖੇ ॥ ੧॥ ਰਬੁ ਨ ਲਾਇ ਕਸੁ ਤਝੈ ਜਾਇ
 ਜਾਸਿ ਫੋਲਾ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਇਕਾਪੀ ਨੈਪਤਲੀ ਸਹਕੋਰੇ ਬੋਲਾ ॥ ਦੁਪਥਲੀ ਨਾ ਵਈ ॥ ਠਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਮੇਲਾ ॥ ੨॥
 ਕੋਰੇ ਫਰੀਦਾ ਸਹੇਲੀ ਹੋਸਹੁ ਅਲਾਏ ਸੀ ॥ ਰਿਸੁ ਚਲ ਸੀ ਰੁਮਲੋ ਅਹਿ ਤਨੁ ਫੇਰੀ ਥੀ ਸੀ ॥ ੩॥ ੨॥ ੧੦॥

ਰਹਿ ਪਦੇ ੫੩੧

ਕਾਲਾ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤੂਸੁ ਲਤਾਨੁ ਕਹਾਉ ਮੀਆ ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਵਡਾਈ॥ ਜੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੁ ਕਰਾਸੁ ਆਮੀ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕਹਾਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ੧॥
ਤੇਰੇ ਗੁਲਗਵਾ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਜੈਸੇ ਸਚ ਮਹਿਰਾਉ ਰਜਾਈ॥ ਠਹਾਰਿ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋ ਆਸੁ ਭੁਕਿਛੁ ਤੂ ਤੇ ਤੇ
ਗੀਸਭ ਸੋਨਈ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਅੰਧੁ ਯੋਕਿ ਅਚਤੁ ਰਾਈ॥ ੨॥ ਕਿਆ ਹਉ ਕਥੀ ਕਥੈ
ਕਥਿ ਦੱਖਾ ਮੈ ਅਕਸੁ ਨ ਕਥਨਾ ਜਾਈ॥ ਜੇ ਤੂ ਭਵੈ ਸੋਈ ਆਖਾ ਤਿਲੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ॥ ੩॥ ਏਤੇ ਕੁਕ
ਰਹਿ ਬੇਗਨ ਭਉ ਕਾਇਸੁ ਤਨਤਾਈ॥ ਭਗਤਿ ਹੀ ਲਗਨ ਭਜੇ ਹੋਇ ਗਾਤਾਖ ਸਮੈ ਨਾਇਨ ਜਾਈ॥ ੪॥

੧॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੧ ਮਨੁ ਮੋਦਤੁ ਤਨੁ ਦੇਸ ਕਲੀ ਦਰੁ ਘਟ ਹੀਤੀ ਗਥਿ ਨਵਾ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰ
ਨਿਬਸਤੁ ਹੈ ਬਹੁ ਫਿਜਨ ਮਿਨ ਆਵਾ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਬੋਧਿ ਆਦਇ ਆਲਸੇ ਤੀ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ਕਉ ਲੁਜਾਈ ਪ੍ਰ
ਰਪਾਈ॥ ਰਮਨ ਹੀ ਚਿਤ ਪਾਈ॥ ਰਹਚਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ਚਿਤ ਕਰਹੁ ਮਾਰੀ॥ ਜਨ ਲਿ
ਖਿ ਮਹੀ ਅਲਿਭੁ ਰਿਪੁ ਰਿਲੀਲਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ॥ ੨॥ ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਭ ਬੁਧਿ ਤੁਮਾਰੀ ਮੀਂਦਿ ਰਛ
ਵਤੇਗਾ॥ ਤੁਝਾ ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ ਜਾਨਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਗੁਲਗਵਾ ਨਿਤ ਤੇਰੇ॥ ੩॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਗਲਿ
ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਬ ਚਿਤ ਤੁਪਾਸੇ॥ ਜੇ ਤੂ ਭਵੈ ਸੋਈ ਚੰਗਾ ਇਕ ਨਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸੇ॥ ੪॥ ੨॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮ
ਹਲਾ ੧॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਆਪੇ ਨੀਸਾਨੁ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤ ਆਪੇ ਜਾਨੁ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਾਲਾ॥ ਤੂ ਦਤਾ ਨਾ ਮੁਖ
ਨਾ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ॥ ਹਉ ਜਾਚੁ ਤੂ ਅਲਖ ਅਭਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਇ ਆਸੇ ਹੁਪਰ ਕਟੀ ਨਾਗਿ॥ ਭੂ
ਰੀ ਕਾਮਲਿ ਕਾਮਲਿ ਅਗਿ॥ ਰਜੁ ਰੂਪੁ ਰੂਪਾ ਦਿਨ ਚਾਗਿ॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਚਾਨੁ ਲਾਅੰਧੀ ਅਗਿ॥ ੨॥ ਚੀਖਿ ਛੇਡੀ ਸ
ਹਜਨ ਹੀ ਕੋਈ॥ ਬਾਪੁ ਦੇਸੈ ਵੇਜਾ ਤਿਨ ਹੋਈ॥ ਏਕੇ ਕਉ ਨਾਹੀ ਭਉ ਕੋਈ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਵੈ ਸੋਈ॥ ੩॥
ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਾਰਿਆ॥ ਠਾਕਿ ਰਹੇ ਮਨੁ ਸਚੈ ਪਾਰਿਆ॥ ਅਵਰਨ ਸੁਣੈ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ॥ ਨਨਕ ਨਾਮਿ
ਰਤੇ ਨਿਸਤ ਰਿਆ॥ ੪॥ ੩॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੧ ਗੁਰਬਚਨੀ ਮਨੁ ਸਹਜ ਪਿਆਨੇ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਗੀਤ ਰਤਾ
ਮਨੁ ਰਨੇ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇਖ ਉਗਨੇ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀ ਮੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਨੇ॥ ੧॥ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੈ
ਸੇਵੈ ਉਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ॥ ਖਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰਖਿ ਸਰੋਹ
ਉਮਰ ਉਦਖਾਲੀ॥ ਸਾਸਿ ਗੀਗਾਸਿ ਜਪ ਉਹਰਿ ਭਾਲੀ॥ ਸਦ ਬੈਰਾਗਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਹਾਲੀ॥ ਅਥ ਜਾਨੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਨਾਲੀ॥ ੨॥ ਅਕਸ ਕਥਾ ਕਹੀ ਮੈ ਗੁਰ ਭਾਈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਦੇਇ ਦਿਖਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਲੀ ਕਿ

ਅਕਾਰਕਮਾਇ। ਹਉਮੈਮੇਟਿ ਚਲੈ ਗੁਰਸਬਦਿ ਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਮਨਮੁਖਵਿਛੁੜੈ ਮੋਟੀ ਰਾਸੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾ
ਮਿਮਲੈ ਸਾਥਾਸੀ। ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ। ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮਧਨੁ ਰਾਸੀ॥ ੪॥ ੧॥

ਬਿਭਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ ਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਖਾਇਆ ਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿ
ਗੁਸਾਇਆ ਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਕਾਪਨੁ ਅੰਗਿ ਚੜ੍ਹਾਇਆ। ਪ੍ਰਿਗੁਸਰੀਰੁ ਕਟਿ ਬਸਹਿ ਤਸਿਉ ਜਿ ਤੁਹਾਨਿਖਸਮੁਨ
ਪਾਇਆ। ਪਉੜੀ ਛੁੜਕੀ ਛਿਰਿਭਥਿਨਾ ਮਵੈ ਮਹਿਲਾ ਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ੧॥ ਦੂਜਾ ਭਉਨਦੇਈ। ਓਵਲਾ
ਗਇ। ਜਿਨਿ ਹਰਿਕੇ ਚਰਨਾਵਿਸਾਗੇ। ਜਗ ਜੀਵਨਦਤਾ ਜਨਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ਤਿਨਕੇ ਤੈ ਦੂਖਨਿਵਾਰੇ। ਰਹਾਉ॥
ਤੂਦਇਆਲੁ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਕਿਅ ਜੈਤਵਿਚਾਗੇ। ਮੁਕਤਬੰਧਸਾਭਿ ਤੁਝ ਤੋਹੈ ਮੈਸਾ ਅਖਿਵ
ਖਲੋ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਕਰੀ। ਮੈਸਾ ਮੁਖਬੰਧਵਿਚਾਗੇ॥ ੨॥ ਸੇਜਨੁ ਮੁਕਤਾ ਜਿ ਸੁਏ ਕਾਲਿ
ਵਲਾ ਗੀਸਦਾਰੈ ਹਰਿਨਾਲੇ। ਤਿਨਕੀ ਗਹਲਗਤਿ ਕਰੀ ਨਜਾਈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਸਵਾਗੇ। ਭਗਮਿਭੁਲਾ
ਦੇਸੇ ਮਨਮੁਖ ਕਰੀ ਅਹਿਨ ਚਿਰਵਾਰਿਨ ਪਾਗੇ॥ ੩॥ ਜਿਸਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ॥
ਹਰਿਜਨਮਾਇਆ ਮਹਿਨਿਸਤਾਰੇ। ਨਾਨਕਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਜਿ ਸੁਮਸਤਾ ਕਿ ਕਲਹਿ ਮਾਗਿ ਬਿਦਾਰੇ॥ ੪॥ ੧॥
ਬਿਭਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੇਲਿ ਆਜਾਇ। ਦੂਜਾ ਹੋਇ ਤਸੇਈ ਪਾਇ। ਤਿਸਤੇ ਦੂਜਾ
ਹੋਕੇਇ। ਤਿਸਦੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਛੁ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਗੁਰਪਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨੀਆਇ। ਤਕੇ ਜਾਲੈ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਇ।
ਰਹਾਉ॥ ਆਪਿ ਸਗੁਨੁ ਕਸਵਟੀਲਾਏ। ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਆਪਿ ਚਲਾਏ। ਆਪੇ ਤੇਲੇ ਪੁਰਾਹੋਇ। ਆਪੇ ਜਲੈਏ
ਕੇਸੇਇ॥ ੨॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਗੁਪੁ ਸਭੁ ਤਿਸਤੇ ਹੋਇ। ਜਿਸਨੇ ਮੇਲੇ ਸੁਨਿਗਮ ਲੁਹੋਇ। ਜਿਸਨੇ ਲਾਏ ਲਗੇ
ਤਿਸੁ ਆਇ। ਸਭੁ ਸਚੁ ਦਿਖਾਏ ਤਾਸਚਿ ਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਲਿਵਧਾ ਤੁਹੈ ਆਪੇ। ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਆਪੇ
ਜਾਪੇ। ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਆਪੇ। ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਸੁਲਾਏ ਆਪੇ॥ ੪॥ ੨॥ ਬਿਭਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩
ਸਹਿਬਤੇ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਸਾਹਿਬਤੇ ਕਿਅ ਭੂਹੈ ਬਹਾਨਾ। ਮੈਸਾ ਇਕੁ ਭੇਰਾ ਖੇਲੁ ਬਨਿ ਮੈਸਾ ਮਹਿਏ ਕੁਸਮ
ਨਾ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਰਚੈ ਹਰਿਨਾਮਿ ਸਮਾਨਾ। ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ਅਨਾਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਹਜ
ਪਿਆਨਾ। ਰਹਾਉ॥ ਕਿਅ ਕੋਈ ਤੇਰੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਕਿਅ ਕੋ ਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨਾ। ਜਬ ਅਪੁਨੀ ਜੋਤਿ ਖਿਚਹਿ ਤੁ
ਸੁਆਮੀ ਤਬ ਕੋਈ ਕਰਉ ਦਿਖਾਵਿਆਨਾ॥ ੨॥ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਗੁਲੀ ਨਿਧਾਨਾ। ਜਿਉ
ਆਪਿ ਚਲਾਏ ਤਿਵੈ ਕੋਈ ਚਾਲੈ। ਜਿਉ ਭੁਝੈ ਭਗਵਾਨਾ॥ ੩॥ ਕਰਤ ਨਾਨਕੁ ਤੁਸਾ ਚਾਸਾਹਿ ਬੁਕਉ
ਲੁਜਾ ਲੈ ਤੇਰੇ ਕਾਮਾ। ਇਕਨਾ ਘਰਮਹਿ ਦੇਵਾਰੈ ਆਈ। ਇਕਿ ਭਗਮਿਭਵਹਿ ਅਭਿਮਾਨਾ॥ ੪॥ ੩॥

ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩. ਪੁਰਖਾਵੁ ਬਲਾਇਆ ਪੁਰੈ ਵੇਖਹੁ ਏਕਸਮਾਨਾ। ਇਸੁ ਪਰਪੰਚ ਮਹਿ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵ
 ਰਿਆਈ ਮਤ ਕੋ ਪਰਹੁ ਗੁਮਨਾ। ੧। ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜਿਸਨੇ ਮਤਿ ਆਵੈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਮਹਿ ਸਮਾਨਾ। ਇਹ ਬਲੀ
 ਜੀ ਅਜਾਈ ਤਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਰਵੈ ਹਰਿਨਾਮਾ। ਰਹਾਉ। ਚਹੁ ਜੁਗਾ ਕਹੁ ਦਿਨਿ ਬੇੜਾ ਨਰਮ ਨੁਖਨੇ ਏਕ ਨਿਧਾਨਾ।
 ਜਤੁ ਸਿਜਮ ਤੀਰਥ ਚਿਨਾ ਜੁਗਾ ਕਾ ਪਰਮੁ ਹੈ ਕਾਇਮ ਹਿਕੀਰਤਿ ਹਰਿਨਾਮਾ। ੨। ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਪਰ
 ਮੁਹੈ ਸੋ ਪਿਏਖਹੁ ਬੇਦ ਪੁਰਨਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧੀ ਆਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗਿ ਤੇ ਪੁਰੇ ਪਰਵਾਨਾ। ੩। ਕਹਤ ਨਾਨਕ
 ਸਚੇ ਸਿਉ ਪੀਤਿ ਲਾਏ ਚੁਕੈ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨਾ। ਕਹਤ ਸੁਲਤਾਨ ਸਭੇ ਸੁਖ ਪਵਹਿ ਮਨ ਤਪਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ॥੪॥੫॥

ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩. ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਤਿ ਜਿਸਨੇ ਆਪੇ ਲਾਏ। ਤਿਉ ਘਰਿ ਬਿਲਵਲੁ ਗੁਰਸਥਾਇ ਸੁਰਾਏ।
 ਮੰਗਲੁ ਨ ਹੀਰਾ ਵਹਿਆ ਏ। ਮਿਲਿ ਪੀਤ ਮਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥੧॥ ਰਹਿਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਾਏ। ਹਰਿ
 ਜਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਏ। ਐਹਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਹਾਜਿ ਸੁਭਾਏ॥੨॥ ਰਹਾਉ। ਸਦਾ ਹੀਰਾ ਤੇ ਭੇਰੈ ਚਾਏ। ਹਰਿ
 ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ। ਆਪੇ ਸੋਭਾ ਸਦ ਹੀ ਪਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤੇ ਸਥਾਇ ਰ
 ਗਾਏ। ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ। ਹੀਰਾ ਚਲੂ ਲੈ ਹਰਿ ਸਿਭਾਏ। ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਸਾਚੇ ਸਮਾਏ॥
 ੪॥ ਅੰਤਰਿ ਸਥਾਇ ਮਿਟਿਆ ਮਰਿਅਤੁ ਅੰਧੇਰਾ। ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਿਲਿਆ ਪੀਤ ਮੁਰੇਰਾ। ਜੋ ਸਾਚੇ ਰਾਤੇ

ਤਿਨ ਕਉ ਵਿਨਫੇਰਾ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਪੁਰਾ ਗੁਰਮੇਰਾ॥੫॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩
 ਪੁਰੇ ਗੁਰਤੇ ਵਰਿਆਈ ਪਈ। ਅਚੰਤ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਈ। ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਸਥਾਇ ਜਲਾਈ। ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਗੁ
 ਰਤੇ ਸੋਭਾ ਪਈ॥੧॥ ਜਗਦੀਸ ਸੇਵ ਉਮੈ ਅਵਤੁ ਨ ਕਾਜਾ। ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੋਯੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਗਿ ਤੇਰਾ
 ਮੁਨਿ ਵਾਜਾ। ਰਹਾਉ। ਮਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਮਨ ਤੇ ਪਈ। ਪੁਰੇ ਗੁਰਤੇ ਸਥਾਇ ਬੁਝਾਈ। ਜੀਵਨ ਮਰਨ ਕੋ ਸਮ ਸਰਿ
 ਵੇਖੈ। ਬਹੁ ਵਿਨਮਰੈ ਨਾ ਜ ਮੁਪੈਖੈ॥੨॥ ਘਰਹੀ ਮਹਿ ਸਭਿ ਕੋਟ ਨਿਧਾਨਾ। ਸਚਿ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਏ ਗਾਇਆ ਅਭਿਮਾਨਾ। ਸਦ
 ਹੀਰਾ ਸਹਾਜਿ ਪਿਆਨਾ। ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਏਕੋ ਨਾਮ॥੩॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਵਰਿਆਈ ਪਈ। ਪੁਰੇ ਗੁਰਤੇ ਨਾਮੁ ਪਿਆ
 ਏ। ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ। ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਕੀ ਮਾਰਿ ਨ ਹੀ ਪਈ॥੪॥ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ। ਅੰ
 ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਿਖਾਇਆ। ਗੁਰ ਕਾ ਸਥਾਇ ਅਭਿਮੀਰਾ ਲਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥

੫॥੬॥੧॥
 ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ੫੨੩
 ਉਦਮ ਮਤਿ ਪੁਰਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ। ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਰੇ ਤਿਉ ਕਰਨਾ। ਜਿਉ ਨ ਟੂਟੈ ਤਿਉ ਵਜਾਏ ਤੀਤੀ। ਤਿਉ ਵਾਜਹਿ ਜੀਤ

ਜਨਾ॥ ੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਤਾ ਲਿਖੇ ਕੁਰਪਾਇ॥ ਆਹਿ ਰਿਹੈ ਚੈ ਹਰਿ ਬਸਨਾ॥ ਰ
 ਹਾਇ॥ ਮਾਇਆ ਗਿਰਸਤਿ ਭ੍ਰਮ ਤੁਹੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਖਿਲੇ ਵਹੁ ਜਨੁ ਅਪਨਾ॥ ਜੇ ਉਪਰਿ ਲਾ ਦੁਹਰ ਦਾਖ ਸਿਰਸਿ
 ਚਿਹਰਿ ਰਖਿ ਚਿਹਰਿ ਸਰਨਾ॥ ੨॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਥੈ ਐ ਹਰਿ ਕੀ ਏ ਪਤਿ ਤਪਵੀਨਾ॥ ਚਿਹਰੇ ਵੈ
 ਚੇਹਰੇ ਬਿਚ ਮੁਚ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਉਪਰਿ ਚਿਹਰਿ ਪਰਿ ਚਿਹਰਿ ਸਰਨਾ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਭੁ ਗਤ ਚਵਤਾਰਨ ਮਾਪੀ ਕ
 ਮੁਪਪਨਾ॥ ਭਰਿ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਦਾਸ ਮਕਰੈ ਅਹੁ ਜਨਨ ਕਵਨ ਦਾਸ ਦਾਸੈਨਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲੁ ੪
 ਹਮ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਆਗਿ ਆਨ ਮਤੀ ਸਰਲਾ ਗਤਿ ਪੁਰਖ ਅਜਨਮਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਕੁਰਹ ਮਪਾਖ
 ਰਹੀਨ ਅਕਰਮਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਯੁ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ਐ ਹੋਰਿ ਤਿਅਹੁ ਨਿਰਫਲ ਕ
 ਮਾ॥ ਰਹਾਇ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਸੇਹਰਿ ਤਰੇ ਹਮ ਨਿਯੁ ਨ ਰਾਖੁ ਉਪਮਾ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਕੇਈ ਮੇਰੇ ਕੁਰਹ ਹਰਿ
 ਜਪੀ ਐਵਰੇ ਕਰਮਾ॥ ੨॥ ਨਾਮ ਹੀਨ ਪ੍ਰਿਥੁ ਜੀਵ ਤੇ ਤੇ ਨਵ ਰੂਪੁ ਸਹੀਆ॥ ਚਿਏ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਜੇ ਨਿਭਵਾਈ ਅਹਿ
 ਮੰਦ ਭਾਗੀ ਮੁੜ ਅਕਰਮਾ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਜਨਨ ਮੁਖ ਪਾਰੈ ਪੁਰਿ ਪੁਰਾ ਬਿਲਿਖੇ ਵਰੁ ਕਰਮਾ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਨ
 ਮੁਦ੍ਰਿਕਾਇਆ ਜਨਨ ਕਸਫਲੁ ਜਨੀਆ॥ ੪॥ ੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲੁ ੪ ਹਮ ਚਿਤੁ ਲੁਭਤ ਮੇਰਿ ਬਿ
 ਖਿਅ ਬੁਝਦੁ ਮਤਿ ਮੈਲੁ ਭਗਾ॥ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨਸਕਹ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੁਗਧ ਤਰਾ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਨਰਾ
 ਨਾ ਮੁਨ ਰਹਾ॥ ਜਨ ਉਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਿਥਾਈ ਮਾਇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਰਿ ਪਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮਰੀ ਪਤ ਠਾਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆ
 ਮੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਜਸੁ ਕਰਾ॥ ਤੁਮਰੀ ਸੀ ਗਿਲ ਗੇਸੇ ਉਪਰੇ ਜਿਉ ਸੀ ਗਿਕਾ ਸਟ ਲੋਹਤਗਾ॥ ੨॥ ਸਾਕਤ ਨ ਕੋਈ
 ਮਤਿ ਮਾਧਿ ਮਾਜਿ ਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਨ ਕਰਾ॥ ਤੇ ਨ ਰਭੁ ਗਹੀਨ ਦੁਹਚਾਰੀ ਚਿਏ ਜਨ ਮਿ ਮੁਏ ਠਿਗਿ ਮਗਾ॥ ੩॥ ਜਿਨ
 ਕਉ ਤੁਮਰੀ ਮੇਲੁ ਹੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਨ ਏਸੈ ਤੇਖ ਗੁਰ ਸਰਾ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਹਰਿ ਭਾਜੀਆ ਜਨਨ ਕਪ
 ਰਿਪਗਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲੁ ੪ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਾਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਰਹੁ॥ ਹ
 ਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਧਿ ਬੁਝੈ ਕਲ ਜੁਗਿ ਖੇਵਟ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਤਰਹੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਗੁਲ ਹਰਿ ਉਚਰਹੁ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿ
 ਖ ਤਲਿ ਖੇਕੁ ਨ ਗਾਏ ਮਿਲਿ ਸੀ ਗਤਿ ਪਾਰਿ ਪਰਹੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੀਏ ਅਨਗਰ ਮਹਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਉਤਮੁ ਕਿਉ ਪਾਈ ਐ
 ਉਪਦੇਸੁ ਜਨ ਕਰਹੁ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਫਲ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਮਿਲਿ ਐ ਮਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਅਹੁ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
 ਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੰਠ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਚਖਿ ਦਿਖਹੁ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਬਿਸਰੇ ਸਭਿ ਬਿਖਯਹੁ॥ ੩॥
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਲੁ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਚਰੇ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਨ ਕਰਹਿ ਭਜਹੁ॥
 ੪॥ ੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲੁ ੪ ਖੜੀ ਬ੍ਰਹਮਲੁ ਸੁਦਵੈ ਸੁਕੇ ਜਾਪੈ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਜਪੈ ਨੀ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰ

ਪਰਬੁਕੁਰਿਤੁਜਹੁਤਿਤਸੇਵਹੁਦਿਨਸੁਭਰੈਨੀ॥ ੧॥ ਹਰਿਜਨਦੇਖਹੁਸਤਿਗੁਰੁਨੈਨੀ॥ ਜੋਇਛਹੁਸੇਈਛ
ਲੁਪਵਹੁਹਰਿਥੇਲਹੁਗੁਰਮਤਿਥੈਨੀ॥ ਰਹਾਇਅਸਿਕਉਪਵਾਚਿਤਵੀਅਹਿਬਹੁਤੇਰਸਹੋਵੈਜਿਥਤਰੇ
ਵੈਨੀ॥ ਅਪਨਭਲਸਭਕਈਥਾਛੋਸੇਕਰੇਜਿਮੈਰੋਚਿਤਨਚਿਤੈਨੀ॥ ੨॥ ਅਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗਹੁਹਰਿਜਨ
ਏਹਥਤਕਠੈਨੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਹੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੀਮਤਿਲੈਨੀ॥ ੩॥ ਮਤਿਸੁਮਤਿਤਰੈਵ
ਸਿਉਆਮੀਹਮਜੈਤਤੁਪੁਰਖੁਜੰਤੈਨੀ॥ ਜਨਨਕਕੇਪੁਰਕਰਤੇਸੁਆਮੀਜਿਉਤਵੈਤਿਵੈਬੁਝੈਨੀ॥ ੪॥ ੫॥
ਬਿਲਵਲੁਮਹਲਾ੪ ਅਨਦੁਗੁਪਿਆਇਚਿਪੁਰਖੇਤਤੁਅਨਦਿਨੁਅਨਦਅਨੰਦੋ॥ ਧਰਮਗਾਇਕੀਕਾਇਉ
ਕਈ॥ ਸਭਿਉਕੇਜਮਕਛੰਦੇ॥ ੧॥ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਗੁਪਿੰਦੋ॥ ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਗੁਲਗ
ਏਪਰਨੰਦੋ॥ ਰਹਾਇਸਾਕਤਤੁਰਮਾਇਅਕੇਬਧਿਕਵਿਚਿਆਇਆਫਿਰਹਿਫਿਰਦੇ॥ ਤਿਸਨਜਲਤਕਿਰਤਕੇਬਾ
ਪੋਜਿਉਤੇਲੀਥਲਦਭਵੰਦੇ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਲਗੇਸੇਉਪਰੇਵਡਭਾਗੀਸੇਵਕਰੰਦੇ॥ ਜਿਨਹਰਿਜਪਿਆਤਿ
ਨਛਲਪਾਇਆਸਭਿਤੁਟੇਮਾਇਆਫੰਦੇ॥ ੩॥ ਅਪੇਠਕਰੁਅਪੇਸੇਵਕਸਭੁਅਪੇਆਪਿਗੋਵੰਦੇ॥ ਜਨਨਕਅ
ਪੇਆਪਿਸਭੁਵਰਤੈਜਿਉਗਥੈਤਿਵੈਰੰਦੇ॥ ੪॥ ੬॥ ਬਿਲਵਲੁਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧੩ ਪੜਤਾਲਾ॥
ਬਿਲਹੁਭਈਅਗਮਨਾਮੁਪਤਿਤਪਵਨੋ॥ ਹਰਿਸਿਤਭਗਤਤਾਰਨੋ॥ ਹਰਿਭਰਿਪੁਰੇਰਹਿਆ॥ ਜਲਿਥਲੇਰਮ
ਨਾਮੁ॥ ਨਿਤਗਈਐਹਰਿਦੂਖਾਥਿਸਾਰਨੋ॥ ਰਹਾਇਹਰਿਕੀਅਹੈਸਫਲਜਨੰਗੁਰਾ॥ ਹਰਿਜਪਿਆਹਰਿਦੂਖਾਥਿ
ਸਰਨਰਾ॥ ਗੁਰੁਭੇਟਿਅਹੈਪੁਕਤਿਦਤਾ॥ ਹਰਿਕੀਈਹਮਗੀਸਫਲਜਤਾ॥ ਮਿਲਿਸੰਗਤੀਗੁਨਗਵਨੋ॥ ੧॥ ਮ
ਨਮਨਮਕਰਿਅਸਾ॥ ਭਾਉਦੁਜਾਬਿਨਸਿਥਿਨਸਾ॥ ਵਿਚਿੰਹੋਇਨਿਰਾਸੀ॥ ਸੋਜਨੁਮਿਲਿਆਹਰਿਪਾਸੀ॥ ਕੀਈਗਮਨ
ਮਗੁਨਗਵਨੋ॥ ਜਨੁਨਕਕਤਿਸੁਪਗਿਲਵਨੋ॥ ੨॥ ੧॥ ੧॥ ੧੧॥

ਗੁਰੁਬਿਲਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ਚਉਪਦੇ॥ ੧ਚਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥
ਨਰਗੀਅਵੈਤਿਸੁਸਿਉਮੋਹਾ॥ ਕਿਉਮਿਲੀਐਪੁਭਾਅਥਿਨਸੀਤੇਹੀ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਮੋਹਿਮਗਰਿਪਵਹੁ॥ ਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਕੈਅੰਚਲਿਲਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਕਿਉਤਰੀਐਬਿਖਿਆਸੰਸਾਰ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਥੇਹਿਥੁਪਵੈਪਾਗਿ॥ ਰਹਾਇਪਵਨਤੁ
ਲਗੇਨਾਇਆਦੇਇ॥ ਹਰਿਕੇਭਗਤਸਦਾਥਿਉਸੇਈ॥ ਹਰਖਸੰਗਤੇਰਹਹਿਨਿਰਗਾ॥ ਸਿਰਉਪਰਿਅਪਿਗੁਰੁਖ
ਵਾਗਾ॥ ੨॥ ਪਾਇਆਵੈਰੁਮਾਇਆਸਭੁਭਉਇਅੰਗਾ॥ ਹਉਮੈਪਚੇਦੀਪਕਦੀਖਪਤੰਗਾ॥ ਸਗਲਸੰਗਾਰਕਰੇਨ
ਹੀਪਵੈ॥ ਜਹੋਇਕਿਪਾਲਤਾਗੁਰੁਮਿਲਵੈ॥ ੩॥ ਹਉਫਿਰਉਉਦਾਸੀਮੈਇਕੁਰਤਨੁਦਸਾਇਆ॥ ਨਿਰਮੋਲਕੁ
ਹੀਰੀਮਲੈਨਉਪਾਇਆ॥ ਹਰਿਕਮੰਦਰੁਤਿਸੁਮਹਿਲਾਣਾ॥ ਗੁਰਿਖੋਲਿਆਪੜਦਾਦੀਖਭਈਨਿਹਾਣਾ॥ ੪॥ ਜਿਨਿਚ

ਖਿਆਤਿ ਸੁਖਾਇਆ ਸਾਦਾ ਜਿਓ ਭੁਗਮਨ ਮਹਿ ਬਿਸਮਾਦਾ ਅਨਦੁਪੁ ਸਭੁ ਨਦਰੀਆਇਆ ਜਨਨ
 ਨਕਰਿ ਰਿਗੁਲਾ ਅਖਿਸਮਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਰਬਕਾਇਆ ਲਕੀਏ ਗੁਰਦੇਵ
 ਸੇਵਕੁ ਅਪਨੀਯਾਇ ਚਿਸਵਾ ਬਿਘਨੁ ਲਗੈ ਜੀਪ ਅਲਖਾ ਮਭੇਵ ॥ ੧ ॥ ਧਰਤਿ ਪੁਨੀਤ ਭਈ ਗੁਰਗਾਏ ॥
 ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਹਰਿਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਨੀ ਥੀਈ ਗਵਿਆ ਆਪਿਆ ਆਇ ਜੁਗਾਇ ਜਾਕਾ ਵਚੁ ਪ
 ਰਤਾਪੁ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਨਹੋਇ ਸੋਤਾਪੁ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਕੇ ਚਰਨ ਲਗੇ ਮਨਿ ਮੀਰੇ ॥ ਨਿਗਬਿਘਨ ਹੋਇ ਸਭ ਥੀਈ ਵ
 ਠੇ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਤੂਠੇ ॥ ੩ ॥ ਪਰਬਰ ਮਪ ਭਭਏ ਰਖਵਾਲੇ ॥ ਜਿਥੈ ਬਿਥੈ ਦੀਸਹਿ ਨਾਲੇ ॥ ਨਨਕ ਦਾ
 ਸਖਸੀ ਮਪੁ ਤਿਪਾਲੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਖਨਿਧਾਨ ਪੀਤਮ ਪਭ ਮੇਰੇ ॥ ਅਗਨਤ ਗੁ
 ਲਾਠ ਕੁਰ ਪਭ ਭੇਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਤੁ ਮਹੀ ਸਰਲਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਚਰਨ ਪਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ
 ਬਸਹੁ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਲੀਜੈ ਲਾਵਿਯਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਤ ਕੈਸੀ ਭੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸੇ
 ਵ ਕਰੀ ਜਾਮਪੀਤਾ ॥ ਸਰਬ ਦੁਖ ਹਰਿ ਸਿ ਮਰਤਨ ਸੇ ॥ ਜਾਕੈ ਸੀਗਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾਨਾ ਮੁਖਿ
 ਤਨਿਆ ਪਾਗੁ ॥ ਬਿਸਰਤ ਨਾਮੁ ਹੋਵਤ ਤਨੁ ਛਾਹੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ਪੂਰਨ ਸਭ ਕਾ ਜਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸ
 ਭ ਕਾ ਮੁਹਤਾ ਜਾ ॥ ੩ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੀਗਿ ਲਾਗੀ ਪੀਤਿ ॥ ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਦੁਰਮਤਿ ਗੀਤਿ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤ
 ਰਿਹਿ ਰਿਹਿ ਮੰਤਾ ॥ ਨਨਕ ਭਗਤ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
 ਇਸਾਨ ਤੀਕੈ ਘਰਿ ਗਵਲਾ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮੈਸਨ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੈਸਨਿ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ ਅਵਰ ਸਿਆ
 ਲਾਪ ਬਿਰਥੀ ਆਪਿਆਰੇ ਰਾਖਨ ਕਉ ਤੁਮ ਏਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਿ ਗੁਰ ਪੂਰ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਤ
 ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸਨੇ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਫਲਾ ਮੁਗਤਿ ਗੁਰ ਦੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕ
 ਲਾਭ ਪੁਰੇ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰੁ ਪਰਬਰ ਮੁਪਰਮੇ ਸਭ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹੁਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵੈ ਤਿਨ ਕੀ ਜਨਮ ਪੁਨ
 ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਅਰਧ ਹਿਨਾ ਮੁਵਖਲਾ ਹਿਰਿਨਾ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਗੈ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ
 ਕਮਾਵਾ ॥ ਨਨਕ ਕੀ ਬੇਨੀਤੀ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖ ਲੁਪਾਵਾ ॥ ੨ ॥ ਵਚੁ ਭਾਗੀ ਸੇਕੈ ਢੀਅਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਤਸਿਗ
 ਤਿਜਿਨ ਵਸੋ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਰਧੀ ਐਨਿਗ ਲੁਮਨੈ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੋ ॥ ਜਨਮ ਮਰਦ ਦੁਖ ਕਾਟੀ ਐਪਿਆਰੇ
 ਚੁਕੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਲੇ ॥ ਤਿਨ ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ ਨਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪਲੇ ਭਲੇ ॥ ੩ ॥ ਦੁਖ ਅਪਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ
 ਕਉ ਲੁਕਾ ਲੈ ਗੁਲ ਤੇਰੇ ॥ ਗਵਤੇਰੇ ਪਰਹਿ ਸੁਲ ਤੇ ਉਧਰਹਿ ਬਿਨਸਹਿ ਪਾਪ ਘਨੇਰੇ ॥ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਕ
 ਉਤਰੇ ਪਰਨ ਪਰਿਉਤਰੇ ॥ ਨਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਲਾਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥

ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਠੀਕਤਿ ਆਗਿ ਗਿ ਸਬੀਏ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰਸੁ ਪੀਚਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗਸਚਾ ਕੇ ਬੁਝਿ ਗਈ ਸ
 ਗਈ ਸੁਖੀ ਨੇਹਤ ਜੀਚਿ ॥ ਮਨੁ ਮਹਤੁ ਨ ਕਰਤਿ ਰਿਖਈ ਸਾਧਾ ਦਸੀ ਬੀਚਿ ॥ ਨਨਕ ਸੇਦਹਿ ਸੇਭ ਵੈਤੇ ਜੇ ਪੁਰਿ ਅਪੁ
 ਨ ਕੀਚਿ ॥ ਹਰਿ ਚੰਦ ਉਗਿ ਚਿਤੁ ਮੁਸਖੀਏ ਮਿਗਾ ਤਿਸਨਾ ਦੁਖ ਛਾਇਆ ॥ ਚੰਚਲਿ ਸਿਰਿ ਗਿਰਾ ਲਾਤੀ ਸਬੀਏ ਅੰ
 ਤਿਤ ਜਿਨਾ ਵਤ ਮਾਇਆ ਗਸਿਭੇ ਗਦਾ ਮਾਭੇ ਰੂਪ ਰਸ ਮਾਭੇ ਇਨ ਸਿਰਿ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਧੀਨਿ ਪਿਨਿ ਹਰਿ ਸਾਧਜ
 ਨ ਸਬੀਏ ਸੀਤਾ ਸਿਰਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਤਹ ਦੁਖ ਨੁ ਭੁਖ ਨ ਰੇ ਗੁਚਿ ਅਪੈ ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਲਿਵਲਾਈਐ ॥ ਤਹ ਜਨਮ ਮੋ
 ਰੁਤੁ ਨ ਮਾਵਦ ਜਾਨਾ ਨਿਚਲੁ ਸਰਦੀ ਪਈਐ ॥ ਪੇਮਾ ਬਿਛੋਰੁ ਨ ਮੇਹੁ ਬਿਅਪੈ ਨਨਕ ਹਰਿਏ ਕੁਪਿਅਈਐ ॥
 ੩ ॥ ਦਿਸਾਇ ਪਰਿ ਮਨੁ ਕੇ ਪਿਆਪਿ ਮਾਰੇ ਰਤ ਵੇ ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਏ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਵੀ ਸੀਰੀ ਮਿਲਿ ਪੀਤ ਮਾਨ ਦਮੰਗ
 ਲਗੁ ਲਗਾਏ ॥ ਸਬੀਏ ਲੀਰ ਮਹਿ ਗਿਰ ਤੀ ਮਨ ਤਨਾਇ ਛਪੁ ਜਾਏ ॥ ਨਨਕ ਅਚਰ ਜੁ ਅਚਰ ਜਾ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ
 ਕਰਨਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

ਏਕ ਰੂਪ ਸਗਲੇ ਪਾਸਾਗਾ ॥ ਅਪੇ ਬਨੁ ਮਾਪਿ ਬਿਉਰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮੈ ਸੀਰੀ ਮਨੁ ਬਿਰਲੇਈ ਪਈ ॥ ਜਤ ਜਤ ਜਾਈਐ
 ਤਤੁ ਦਿਸਵਾਏ ॥ ਰਹਚਿ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਿਰਗੁਨਾਇ ਕਰੇਗਾ ॥ ਅਪੇ ਜਲੁ ਆਪਹੀ ਤਰੇਗਾ ॥ ੨ ॥ ਆਪਹੀ ਮੰਦ
 ਰੁ ਆਪਹੀ ਸੇਵਾ ॥ ਆਪਹੀ ਪੁਜਾਗੀ ਆਪਹੀ ਦੇਵਾ ॥ ੩ ॥ ਆਪਹੀ ਜੋਗਾ ਆਪਹੀ ਜੁਗਤਾ ॥ ਨਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦਹੀ ਮੁਕ
 ਤਾ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪਿਉ ਪਵਨ ਅਪਿਸ ਪਰਨਾ ॥ ਅਪਿਕਰ ਵਨ ਦੇ ਸੁਨ ਲੈਨਾ ॥ ੧ ॥ ਆਪ
 ਨ ਬਚਨੁ ਆਪਹੀ ਕਰਨਾ ॥ ਆਪਨਾ ਬਿਭਉ ਆਪਹੀ ਜਰਨਾ ॥ ਰਹਚਿ ॥ ਆਪਹੀ ਮਸਾਟੇ ਆਪਹੀ ਚੁਲਨਾ ॥ ਆਪਹੀ ਅ
 ਛਲੁ ਨ ਜਾਈ ਲਛਨਾ ॥ ੨ ॥ ਆਪਹੀ ਗੁਪਤਾ ਅਪਿ ਪਰਗਟਨਾ ॥ ਆਪਹੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅਪਿ ਅਲਿਪਨਾ ॥ ੩ ॥ ਅ
 ਪੇ ਮਵਿਗਤਾ ਆਪਹੀ ਗਿਰਚਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਭਿ ਜਚਨਾ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫

ਭੂਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨ ਹਿ ਬਤਾਇਆ ॥ ਮੈ ਸਾਗੁ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਰਮਨਾ ਮੁਚਿਤ ਰੇ ॥ ਬਸਿਰ
 ਹਰਿ ਦੇ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਪਾਏ ॥ ਰਹਚਿ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ॥ ੨ ॥
 ਦੁਖ ਰੁਖ ਕਰਤ ਜਨ ਮਿਠੁ ਨਿਮੁਆ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਿ ਆਸੁ ਮੁਦੀਆ ॥ ੩ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਭੂਤ ਸੀਸਾਗਾ ॥ ਨ
 ਨਕ ਬਾਹ ਪਕਰੇ ਸਾਭੇ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ ਅਰਪਿ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ॥
 ਕਵਨ ਸੁਮਤਿ ਜਿ ਤੁਹ ਰਿਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਆਸਾ ਆਇਚਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗਨਿ ॥ ਤੁਮ ਪੇਖ ਤੇ ਸੇਭ ਮੇਰੇ ਅੰਗਨਿ ॥ ਰ
 ਹਚਿ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤ ਬੀਚਾਰ ਚਿ ॥ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਇਸੁ ਮਨ ਹਿਉ ਪਾਰ ਚਿ ॥ ੨ ॥ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਚ
 ਤਰਈ ॥ ਤੀ ਮਲੀਐ ਜਾਏ ਮਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਨੈਨ ਸਿਤੋ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਸਫਲੁ ਹੋਆਈਆ ॥

੪॥੪॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ਮਾਤੀਪਤਾ ਸੁਤ ਸਥਿਨਾਇਆ ਸਾਧਸਿਰਿ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥
 ਗਵਿਰਿਅਪੁਰੁ ਸਭਮਹਿ ਆਪੋ ਰਿਜਪੁਰਸਨਾ ਦੁਖੁ ਨਵਿ ਆਪੋ ਰਹਾਚੀ ॥ ਤਿਖਾਭੁ ਪਥਹੁਤ ਪਤਿਵਿਆ
 ਪਿਆ ਸੀਤਲਭਏ ਹਰਿਹਰਿ ਜਸੁ ਜਾਪਿਆ ॥ ੨॥ ਕੇਟਿ ਜਤਨ ਸਿਤੇਖੁ ਪਾਇਆ ਮਨੁ ਕਿਪਤਨ ਹਰਿ
 ਗੁਲਗਾਇਆ ॥ ੩॥ ਦੇਹੁ ਭਗਤਿ ਪੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਨਨਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਆਮੀ ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੧॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ਗੁਰਪੁਰਾ ਵਰਭਾਗੀ ਪਈਐ ॥ ਮਾਲਿਸਾਧੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਪਿਆਈਐ ॥ ੧॥ ਪਾਰਬਰਮ ਪੁਰਤੋ
 ਗਿਸਰਨਾ ॥ ਕਿਲਾਬਿਖ ਕਾਟੈ ਭੁਜੁ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥ ਰਹਾਚੀ ॥ ਅਵਰਿਕ ਰਮਸਭਿ ਲੋਕ ਚਗਾ ॥ ਮਾਲਿਸਾਧੁ ਸੀ
 ਗਿਹੋਇ ਉਧਾਗ ॥ ੨॥ ਸਿਮਿਤਿ ਸਸਤ ਬੇਦਬੀ ਚਾਗੇ ॥ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਜਿਤੁ ਪਾਰਿਉਤਾਗੇ ॥ ੩॥ ਜ
 ਨਨਕ ਕਉ ਪੁਰ ਕਿਰਪ ਕਰੀਐ ॥ ਸਾਧੂ ਪੁੰਨੁ ਲੈਨਿ ਸਤਗੀਐ ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫
 ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਚੀਨਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਆਸੀਨਾ ॥ ੧॥ ਸਿਤ ਜਨਾਕਾ ਮੁਖੁ ਉਜਲ ਕੀਨਾ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਮੁਟੀਨਾ ॥ ਰਹਾਚੀ ॥ ਅੰਧ ਕੁਪਤੇ ਕਰੁ ਗਹਿਲੀਨਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤਿ ਪਗਟੀਨਾ ॥ ੨॥
 ਨੀਚੇ ਤੇ ਉਚਉ ਨ ਪੂਰੀਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਰਸੁ ਲੀਨਾ ॥ ੩॥ ਮਨਤਨਿ ਰਮਲਾ ਪਾਪ ਜਾ ਲਿਖੀਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਪੁ
 ਭਭਏ ਪਸੀਨਾ ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਈਐ ਮਹਿ ਮੀਤਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
 ਸਿਉ ਲਈਐ ਚੀਤਾ ॥ ੧॥ ਹਉ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਜੇ ਪੁਰੁ ਪਿਆਵਤਾ ॥ ਜਲਨਿ ਦੁਝੈ ਹਰਿਹਰਿ ਕੁਨਗਵਤਾ ॥ ਰਹਾਚੀ ॥
 ਸਫਲ ਜਨ ਮੁਹੋਵਤ ਬਰਭਾਗੀ ॥ ਸਾਧਸਿਰਿ ਗਮਹਿ ਲਿਵਲਾਗੀ ॥ ੨॥ ਮਤਿ ਪਤਿ ਪਨੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅੰਦਾਇ
 ਕਨਿ ਮਖਨ ਵਿਸਰਹੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ੩॥ ਹਰਿਦਸ ਨ ਕੀ ਮਨੀ ਪਿਆਸ ਘੋਨੇਗੀ ॥ ਭਨਤਿ ਨਨਕ ਸਗਲਿ ਪੁਰਤੋਗੀ ॥
 ੪॥ ੮॥ ੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਭ ਗੁਣ ਹਥਿ ਹੁਨਾ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਅਪੁਨ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ॥
 ੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਗੋਪਾਲਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰੁ ਘਰਮਹਿ ਸਾਇਆ ॥ ਰਹਾਚੀ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈਕ
 ਟਨਹੇਗੀ ॥ ਸਿਸਾਗਸਾਗਰ ਅਬਉਤਰੇ ਪਾਗੇ ॥ ੨॥ ਪਤਿਤ ਪਵਨ ਪਭਾ ਬਿਰਦੁ ਬੇਦਿ ਬੇਖੀਆ ॥ ਪਾਰਬਰਮੁ ਸੋਨੈਨੁ
 ਪੇਖਿਆ ॥ ੩॥ ਸਾਧਸਿਰਿ ਪਕਟੇ ਨਾਗਾਇਨਾ ॥ ਨਨਕ ਦਾਸ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਯਾਇਨਾ ॥ ੪॥ ੯॥ ੧੪॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ਕਵਨੁ ਜਾਨੈ ਪੁਰਤੁ ਮਹੀਸੇਵਾ ॥ ਪੁਰ ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ੧॥ ਗੁਲਬੇ ਅੰਤ ਪੁ
 ਭਗਹਿਰੀ ਭੀਗੇ ॥ ਉਚਮਹਲ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰ ਮੇਰੇ ॥ ਤੁਅਪਰੈ ਪਰਠਾ ਭਰ ਮੇਰੇ ॥ ਰਹਾਚੀ ॥ ਏਕ ਸਥਿਰੁ ਨਹੀ ਕੋ
 ਦੂਜਾ ॥ ਤੁਮਹੀ ਜਨਹੁ ਅਪਨੀ ਪੁਜਾ ॥ ੨॥ ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨਹੋਵਤ ਭਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪੁਰੁ ਦੇਵੈ ਸੋਨਾ ਮੁਖਈ ॥ ੩॥ ਕ
 ਹੁਨ ਨ ਕਜੇ ਜਨੁ ਪੁਰਤੁ ਏਆ ਗੁਲਾਨਿ ਧਨ ਪੁਰਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੧੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫

ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਯਾਥਦੇਗਖਿਆ। ਹਰਿਰਸੁਛੋਡਿਬਿਖਿਆਠਲੁਚਾਖਿਆ॥ ੧॥ ਭੁਜੁਗੋਬਿੰਦਸਭਛੋਡਿਜੋਜ
ਲਾ। ਜਾਬਜਮੁਆਇਸੀਘਰੈ। ਖੁਵੇਤਬਤਨੁਕਿਨਸਿਜਾਇਥੇਹਲਾ। ਰਹਾਉ॥ ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਅਪਨਾਕਰਿਬੀਪ
ਆ। ਕਰਨਹੁਇਕਨਿਮਖਨਜਾਪਿਆ॥ ੨॥ ਮਹਾਮੋਹਅੰਧਕੂਪਪਗਿਆ। ਪਾਰਬਹੁਮਾਇਆਪਟਲਿਬਿਸਰਿ
ਆ॥ ੩॥ ਵਰੈਭਾਗਿਪੁਤਰੀਰਤਨੁਗਾਇਆ। ਸੈਤਸੰਗਿਨਕਪਤੁਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੧੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਿਪਭਈ॥ ਨਾਨਕੋਹੋਆਪਾਰਬਹੁਮੁਸਹਈ॥ ੧॥ ਸੁਖਸਹਜਅਨੰ
ਦਘਟੇ॥ ਗੁਰੁਪੁਰੁਗੁਰੀਜਾਕੀਥਾਲੀਅਸਿਕਗੁਟਾਜਾਹਿਨਗਲੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲਸਰੋਜਮਕਰੇਪੁਤੁਆ
ਪੋ॥ ਭਏਮੋਨੇਰਥਸੇਪੁਤੁਜਾਪੋ॥ ਮਰਥਪਰਮਕਾਮੋਖਕਾਦਤਾ॥ ਪੂਰੀਭਈਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਬਿਪਾਚਾ॥ ੩॥ ਸਾ
ਧਸੰਚਿਨਨਕਿਰਿਗੁਮਾਇਆ॥ ਘਰਿਮਾਇਆਪੂਰੈਗੁਰਿਮਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਸੁਬਨਿਪਨਪੁਰਨਗੁਰਦੇਵ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਰਜੀਵੇ॥ ਮਰਿਖੁਅਰੁਸਾਕਤਰਬੀਵੇ॥ ੧॥ ਗਮਨਾ
ਮੁਹਮਾਰਥਵਾਰਾ॥ ਸੁਖਮਾਰਦਿਸਾਕਤੁਵੇਚਾਰਾ॥ ੨॥ ਨਿੰਦਾਕਰਿਕਰਿਪਚਹਿਘਨੇਰੇ॥ ਮਿਠਤਕਠਾਸਗਲੈਸਿ
ਰਿਪੈਰੇ॥ ੩॥ ਕਹੁਨਨਕਜਪਹਿਜਨਨਾਮਾ॥ ਤਕੈਨਿਕਟਿਨਅਵੈਜਾਮਾ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੩੫॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਦੁਪਦੇਘਰੁ ਕਵਨਸੰਜੋਗਮਿਲਉਪੁਤਮਪਨੇ॥ ਪਲੁਪਲੁਨਿਮਖਸਦਹ
ਰਿਜਪਨੇ॥ ੧॥ ਚਰਨਕਮਲਪੁਤਕੇਨਿਤਪਿਆਵਉ॥ ਕਵਨਸੁਮਤਿਜਿਤੁਪੀਤਮੁਪਾਵਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇ
ਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪੁਤਮੇਰੇ॥ ਹਰਿਨਨਕਾਬਿਸਰੁਨਕਹੁਬੇਰੇ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਚਰਨਕਮਲਪੁਤਹਿਰਦੈਪਿਆਏ॥ ਰਿਗਗਏਸਗਲੇਸੁਖਪਾਏ॥ ੧॥ ਗੁਰਿਦੁਖੁਕਾਟਿਅਦੀਨੇਦਨੁ॥ ਸਫ
ਲਜਨਮੁਜੀਵਨਪਰਵਨੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਕਥਕਥਾਅੰਮ੍ਰਿਤਪੁਤਬਨੀ॥ ਕਹੁਨਨਕਜਪਿਜੀਵੇਗੀਅਨੀ॥ ੨॥
੨॥ ੨੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਸੰਤਿਪਈਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰੇ॥ ਸੁਖਉਪਜੇਥਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਤਪਪਾਪਸੰਤਪਾਕਿਨਸੇ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਕਿਲਵਿਖਸਾਭਿਨਸੇ॥ ੧॥ ਅਨਦੁਕਰਹੁਮਿਲਿਸੁਦਰਨਗੇ॥
ਗੁਰਿਨਨਕਿਮੇਰੀਪੈਜਸਵਾਰੀ॥ ੨॥ ੩॥ ੨੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਮਮਤਾਮੋਹਧੋਹਮਾਦਿਮਤਾਬੰਧ
ਨਿਥਾਪਿਆਅਤਿਬਿਕਰਲਾ॥ ਦਿਨੁਦਿਨੁਛਿਜਤਾਬਿਕਾਰਕਰਤਾ॥ ਮਉਧਠਾਹੀਠਥਾਜਮਕੈਜਾਣਾ॥ ੧॥ ਤੇ
ਰੀਸਗਲਿਪੁਤਦੀਨਦਈਆਲਾ॥ ਮਹਾਬਿਖਮਸਾਗਰੁਅਤਿਭਾਰੀਉਧਰਹੁਸਾਪੁਸੰਗਿਰਵਾਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ
ਤੁਸੁਖਦਾਤੇਸਮਰਥਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿੰਤੁਸਭੁਤਮਗਮਾਲਾ॥ ਕ੍ਰਮਕੇਬੰਧਨਕਾਟਹੁਪਰਮੇਸਰਨਨਕਕੇਪੁਤਸ
ਦਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ੨॥ ੪॥ ੨੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਸਗਲਅਨੰਦਕੀਆਪਰਮੇਸਰਿਅਪਲਾ॥ ਬਿਰਦੁਸਮਾਧਿ

ਮਾਸਾਪਜਨਨੋਏਕਿਰਪਾਲਾਬਿਗਸੇਸਤਿਪਰਵਾਰਿਆ॥੧॥ਕਾਰਜੁਸਤਿਗੁਰਮਾਪਿਸਵਾਰਿਆ॥
 ਵਡੀਅਰਜਾਹਰਿਗੋਬਿੰਦਕੀਸੁਖਮੰਗਲਕਾਲਿਆਦਾਬੀਚਾਰਿਆ॥ਰਹਚੀ॥ਵਲਾਕਿਲਾਕਿਭਵਲਾ
 ਹਰਿਅੰਧੇਏਸਗਲੇਜੀਅਸਾਪਰਿਆਮਨਾਇਛੇਨਨਕਛਲਪਏਪੂਰਨਾਇਛਪੂਜਾਰਿਆ॥੨॥੫॥੨੩॥
 ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਜਿਸੁਉਪਰਿਹੋਵਤਦਾਇਅਲਾਹਰਿਸਿਮਰਤਕਟੈਸੋਕਾਲਾ॥੧॥ਰਹਚੀ॥ਸਾਪਸੀ
 ਗਿਭਜੀਐਗੋਪਲਾਗੁਨਗਵਤਤੂਟੈਜਮਜਾਲਾ॥੧॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਪਰਿਪਾਲਾਨਨਕੁਜਾਚੈਸ
 ਪਰਵਾਲਾ॥੨॥੬॥੨੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਮਨਮਹਿਸਿੰਚਹੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾਮਨਾਦਿਗੁਰੀਰਤਗੁ
 ਹਰਿਗੁਲਗਾਮਾ॥੧॥ਐਸੀਪੀਤਿਕਰਹੁਮਨਮੇਗਾਆਠਪਰਪਭਜਾਨਹੁਨੇਗਾ॥ਰਹਚੀ॥ਕਹੁਨਕਜਾਕੇ
 ਨਿਗਲਭਾਗਾਹਰਿਚਰਨੀਤਾਕਮਨੁਲਾਗਾ॥੨॥੭॥੨੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
 ਰਗੁਗਾਇਆਪੁਤਿਆਪਿਗਵਾਇਆਨੀਦਪਈਸੁਖਸਹਜਘਰੁਆਇਆ॥ਰਹਚੀ॥ਗਜਿਗਜਿਭੋਜਨੁਖਾ
 ਵਹੁਮੇਰਭਈ॥ਅੰਮਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿਧਿਆਈ॥੧॥ਨਨਕਗੁਰਪੂਰੇਸਰਨਾਈ॥ਜਿਨਿਅਪਨੇਨਾਮਕੀਪੈ
 ਜਰਖਾਈ॥੨॥੮॥੨੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਸਤਿਗੁਰਕਰਿਦੀਨੈਅਸਥਿਰਘਰਥਾਗਾਰਹਾ
 ਉ॥ਜੇਜੇਨਿੰਦਕਰੈਇਨਗਿਹਨਕੀਤਿਸੁਅਗੈਹੀਮਰੈਕਰਤਾਗ॥੧॥ਨਨਕਦਾਸਤਾਕੀਸਰਨਾਈਜਾਕੇਸਥ
 ਦੁਅਖੰਡਅਪਾਗ॥੨॥੯॥੨੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਤਾਪਸੀਤਾਪਸਗਲੇਗਏਬਿਨਸੇਢੇਰੇਗਾਪਾ
 ਰਥਹੀਮਤੁਬਖਸਿਆਸਿਤਨਸਭੇਗਾ॥ਰਹਚੀ॥ਸਰਥਸੁਖਾਤੇਹੀਮੰਡਲੀਚੇਰਾਮਨੁਤਗੁਅਰੇਗਾਗੁਨਗਾ
 ਵਹੁਨਿਤਗਮਕੋਇਹਅਵਖਦੋਗਾ॥੧॥ਆਇਬਸਹੁਘਰਦੇਸਮਹਿਇਹਭਲੇਸੋਜੇਗਾ॥ਨਨਕਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰ
 ਸਿਨਭਏਲਹਿਗਏਬਿਚਿਗਾ॥੨॥੧੦॥੨੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਕਾਹੁਸਿਗਿਨਚਾਲਹੀਆਇਆਜੀਜਾ
 ਲਾਉਨਿਸਿਪਾਰੇਛੜਪਤਿਸੋਤਨਕੈਖਿਆਲਾ॥ਰਹਚੀ॥ਅਹੰਬੁਧਿਕਉਬਿਨਸਨਾਇਹਪੂਰਕੀਚਾਲਾ॥
 ਕਹੁਜੇਨੀਜਨਮਹਿਮਗਹਿਬੀਖਿਆਬਿਕਰਾਲਾ॥੧॥ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੁਕਹਿਨਿਤਜਪਹਿਗੁਪਲਾਸਿਮਹਿਸਿ
 ਮਰਿਨਨਕਤਰੇਹਰਿਕੇਰੇਗਲਾਲਾ॥੨॥੧੧॥੨੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਸਹਜਸਮਾਧਿਅਨੰਦਸੁਖਾ
 ਪੂਰੇਗੁਰਿਦੀਨਾ॥ਸਦਾਸਹਈਸੀਗੋਪਰਅੰਮਿਤਗੁਲਾਚੀਨਾ॥ਰਹਚੀ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਗਤਮਹਿਲੇਚਹਿਸ
 ਭਿਨੀਆਸੁਪਸਿਨਭਏਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਭੁਕਛੁਬਿਘਨੁਨਖੀਆ॥੧॥ਜਾਕਾਮੰਗੁਦਾਇਆਲਪ੍ਰਭਤਾਕੇਸ
 ਰਦਾਸਾਸਦਾਸਦਾਵਾਰਿਆਈਆਨਨਕਗੁਰੰਪਾਸੀ॥੨॥੧੨॥੩੦॥ ਰਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
 ਚਉਪਦੇਅਰੁਪ ਮਿਤਮੰਡਲਜਗੁਸਾਜਿਆਜੈਉਬਾਲੁਘਰਥਾਗਾਬਿਨਸਤਥਾਰਨਲਾਗਈ

ਜਿਉ ਕਰਗਦ ਬੁਝਾਗ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨਿ ਮੇਰੀ ਸਨਸ ਮਨੈ ਮਹਿ ਸਤਿ ਦੇਖੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਿਧ ਜਾਧਿ ਕਾਰਿ ਹਰਿ ਜੋਗੀ ਤਾਜਿਗ ॥
ਏਘਰ ਬਗਾਰਹਾਰਿ ॥ ਜੈਸਾ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਿਕਾ ਤੈਸਾ ਸੀਸਾਗ ॥ ਦਿਸਟਿ ਮਨਸ ਭੁਭਿਨ ਸੀਐ ਕਿਆ ਲਗਹਿ ਗਵਾ ॥
ਗ ॥ ੨ ॥ ਕਹਾ ਸੁਭਾਈ ਸੀਤੈ ਦੇਖੁ ਨੈਨ ਪਸਾਰਿ ॥ ਏਕਿ ਚਾਲੇ ਏਕਿ ਚਾਲ ਸਹਿ ਸਭਿ ਅਪਨੀ ਵਗ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਪੁ
ਰਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਅ ਸੇਹੁ ਰਿਦਮਾਰਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਸੁ ਹੈ ਗਖੁ ਪੈ ਜਮੁ ਗਗਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩੧ ॥
ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲੁ ੫ ਲਕਨ ਕੀ ਮਵਰਿ ਮਈ ਮਾਥੈ ਸੈਤਰਿ ਪਗਉ ॥ ਜਿਉ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰਾ ਅਪਨਾ ਤੇਥੇ
ਲਕਰੈ ਗਉ ॥ ੧ ॥ ਜਉ ਪੁਰਜੀਉ ਦਇਆ ਲਹੈ ਤਉ ਭੁਗਤੀ ਲਾਗਉ ॥ ਲਾਪਟਿ ਰਹਿ ਚਿਨ੍ਹ ਬਾਸਨਾ ਗੁ
ਰੀ ਮਾਇਏ ਹਾਤਿ ਮਾਗਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਉ ਬੇਨਤੀ ਮਤਿ ਪਨੀ ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਹੋ ਮਗਉ ॥ ਮਰਥਾ ਮਨ ਸਭਿ ਵਾ
ਰਿ ਮਾਪਿ ਅਨਿਮਖ ਸੋਹਗਉ ॥ ੨ ॥ ਪੰਚ ਸੰਗੁ ਗੁਰੁ ਚੋਢੁ ਦੇਖ ਅਰੁ ਰਹਿ ॥ ਰਿਦੈ ਪਗਾ ਸੁਪਨਾ ਭਾਈਆ ਨੈ
ਸਿਧ ਸੁਰਜਾਗਉ ॥ ੩ ॥ ਸਗਲਿ ਸੋਹਗਤਿ ਮਾਇਆ ਜਿਨੁ ਮਸਤ ਕਿਭਾਗਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਤਨੁ
ਮਨੁ ਸੀਤ ਲਾਗਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੩੨ ॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲੁ ੫ ਲਾਲ ਰੰਗੁ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਾ ਜਿਸ ਕੇ ਵਚੁ
ਭਗਾ ॥ ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਨਹ ਲਗੈ ਦਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖ ਦਾਈਆ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥ ਸਹ
ਜਿਸ ਮਾਨ ਭੀਤਰੇ ਛੋਰਿਆ ਨਹ ਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗ ਮਰਨ ਹਵਾ ਪਈ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪੀਐ ਮ੍ਰਿਤੁ
ਆਪਣਿ ਅਗੁਰੇ ਅਮਰ ਕਰਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਜਨੈ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਅ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈਐ
ਕਿਅ ਕਹਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਪਾਰਬਰਹੁ ॥ ਲਿਪਿ ਤੇਰੀ ਬਾਲੀ ॥ ਪਵਉ ਪੂਰਿ ਤੇਰੇ ਦਸ
ਕੈ ਨਾਨਕ ਕਰ ਬਾਲੀ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੩੩ ॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲੁ ੫ ਗਖੁ ਅਪਨੀ ਸਗਲਿ ਪੁਰ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇ
ਵ ਕਰੁ ਨ ਜਾਨਉ ਨਾਨਕੁ ਮੁਖ ਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਕਰਉ ਤੁਧੁ ਉਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪੀਤ ਮੀਪ ਮਾਗੇ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਸਦ ਭੂਲ ਤੇ
ਤੁਮ ਬਖਸ਼ਨ ਹਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਅਵਗਨ ਕਰਹੁ ਅਸਿਖਨੀ ॥ ਤਿਤੁ ਮਨਿ ਰਹੁ ਨ ਦਾਤਾਰੇ ॥ ਦਾਸੀ ਸਿਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿ
ਅਗਿਏ ਕਰਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦਇਆ ਪਾਰਿ ਹਮ ਅਕਿਰਤ ਪਨਾਰੇ ॥ ਲਾਗਿ ਪਰੇ ਤੇਰੇ ਦਨ
ਸਿਉ ਨਹ ਚਿਤਿ ਬਸਮਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਭਵ ਕਟਨ ਹਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਗਲਿ ਦਇਆ ਲਗੁ
ਗੇਹੁ ਨੁਗਪਿ ਧਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੩੪ ॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲੁ ੫ ਦੇਸੁ ਨ ਕਾਹੁ ਦੀਜੀਐ ਪੁਰੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈਐ ॥
ਜਿ ਤੁਸੇਵਿ ਮੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਪਨਾ ਮਨ ਸੇਈ ਗਈਐ ॥ ੧ ॥ ਕਹੀਐ ਕਾਇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ॥ ਤੁਮ ਦਇਆ ਲਗੁ
ਆਨੰਦੁ ਅਵਗਨ ਹਮਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਤੁਮ ਗਖੁ ਤਿਉ ਰਹਾ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦਾਗਾ ॥ ਨੀਧਰਿ ਮਾਧਰ ਤੇਰੀ ਮਾਇ
ਕਾ ਮਾਧਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਤੇਰੇ ਸੇਈ ਭਲਾ ਮਨਿ ਲੇਤਾ ਮੁਕਤਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਕੈ

ਤੇਕੀਆਸਭਤੇਗੀਜੁਗਤਾ॥ ੩॥ ਚਰਲਪਖਰਉਕਰਿਸੇਵਾਜੇਰਕੁਰਭਾਵੈ॥ ਹਿਉਕ੍ਰਿਪਲਦਇਆਲਪੁਕੁ
 ਨਕੁਗੁਲਗਾਵੈ॥ ੪॥ ੫॥ ੩੫॥ ਬਿਲਵਲੁਮਃ੫ ਮਿਰਤੁਹਸੈਸਿਰਉਪਰੇਪਸੁਆਨਹੀਭੁਏ॥ ਬਾਦਸਾ
 ਦਅੰਕਰਮਹਿਮਰਲਾਨਹੀਸੁਏ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹੁਆਪਨਕਹੇਫਿਰਹੁਅਭਰੇ॥ ਦੇਖਿਕਸੁਭਰੰਗੁਲਾ
 ਕਹੇਕੁਲਿਲਾਗੇ॥ ਰਚਚਿ॥ ਕਰਿਕਰਿਪਾਪਦਰਬੁਕੀਆਵਰਤਲਕੈਤਾਈ॥ ਮਾਟੀਸਿਉਮਾਟੀਗਲੀਨਾਗਉ
 ਠਿਜਾਈ॥ ੨॥ ਜਾਕੈਕੀਐਸਮੁਕਰੈਤੇਬੈਗਥਿਰੇਪੀ॥ ਅੰਤਕਾਲਿਭਾਜੀਜਾਹਿਰੇਕਾਹੇਜਲਹੁਕਰੇਪੀ॥ ੩॥ ਦ
 ਸੇਲੁਸੇਈਹੋਆਜਿਸੁਮਸਤਕਿਕਰਮਾ॥ ਕਹੁਨਨਕਬੰਧਨਛੁਟੇਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਨਾ॥ ੪॥ ੬॥ ੩੬॥
 ਬਿਲਵਲੁਮਃ੫ ਪਿੰਗੁਲਪਰਥਤਪਾਰਿਪਰੇਖਲਚਤੁਰਥਕੀਤਾ॥ ਅੰਧੁਲੇਤਿਭਵਲਸੁਏਆਗੁਰਭੇ
 ਟਿਪੁਨੀਤਾ॥ ੧॥ ਮਹਿਮਾਸਾਧੁਸੰਗਕੀਸੁਨਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾ॥ ਮੈਲੁਖੋਈਕੋਟਿਅਘਰੇਨਿਰਮਲਭਏਚੀਛਾ॥ ਰਚ
 ਮੈਸੀਭਗਤਿਗੋਵਿੰਦਕੀਕੋਟਿਹਸਤੀਜੀਤਾ॥ ਜੇਜੇਕੀਨੋਆਪਨੋਤਿਸੁਅਭੈਦਾਨੁਦੀਤਾ॥ ੨॥ ਸਿੰਘੁਬਿਲਾਈ
 ਰਹਿਗਇਚਿਤਿਲੁਮੇਰੁਦਿਖੀਤਾ॥ ਸਮੁਕਰਭੇਦਮਆਛਕਉਤੇਗਨੀਪਨੀਤਾ॥ ੩॥ ਕਵਰੁਭਾਈਕਹਿਸਕ
 ਚੁਬੇਅੰਤਗੁਨੀਤਾ॥ ਕਰਿਕਰਿਪਾਮੋਹਿਨਪੁਦੇਹੁਨਨਕਦਰਸਣੀ॥ ੪॥ ੧॥ ੩੭॥ ਬਿਲਵਲੁਮਃ੫
 ਅੰਧੁਪਿਪਰਥਾਦਨੀਤਲੇਭਰਸਨਸਾਦਿ॥ ਲਪਟਿਕਪਟਿਗਿਹਿਬੇਧਿਅਨਿਥਿਆਥਿਖਿਆਦਿ॥ ੧॥ ਮੈਸੀਪੇ
 ਖੀਨੇ੩ਮਹਿਪੁਰੇਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਜਮਿਲਖਪਨਜੋਬਨਨਮੈਥਿਨੁਥਾਦਿ॥ ਰਚਚਿ॥ ਰੁਪੁਪੁਸੇਗੀਪਤਕਾਪਰਭੇਭਾ
 ਦਿ॥ ਮਿਲਤਸੀਗੀਪੀਪਸਟਤਨਹੋਏਦੁਰਗਾਦਿ॥ ੨॥ ਫਿਰਚਫਿਰਤਮਨੁਖੁਭਾਇਅਖਿਨਭੰਗਨਦੇਹਾਦਿ॥ ਇ
 ਹਮਉਸਰਭੇਦੁਕਿਆਬਹੁਜੋਨਿਭੁਮਾਦਿ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਗੁਰਮਿਲੇਹਰਿਹਰਿਬਿਸਮਾਦਿ॥ ਸੁਖਸਹਜਨਸਕ
 ਅਨੰਦਤਕੈਪੁਰਨਨਦਾ॥ ੪॥ ੮॥ ੩੮॥ ਬਿਲਵਲੁਮਃ੫ ਚਰਨਭਏਸੰਤਬੋਧਿਭਰੇਸਾਗਰਭਜੇਤਾਮਾ
 ਰਗਪਏਉਦਿਆਨਮਹਿਗੁਰਿਦਸੇਭੇਤਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇਤਾ॥ ਉਠਤਥੈਠਤਸੇ
 ਵਤੇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਚੇਚਾ॥ ਰਚਚਿ॥ ਪੰਚਚੇਰਅਗੈਭਰੇਜਬਸਾਪਸੰਗੇਤਾ॥ ਪੁੰਜੀਸਾਬਤੁਘਦੋਲਾਭਾਗਿਹਿਸੇ
 ਭਾਸੇਤਾ॥ ੨॥ ਨਿਹਚਲਾਮਾਸਲੁਮਿਟੀਚੰਤਨਹੀਨੋਲੇਤਾ॥ ਭਗਮੁਭੁਲਾਵਾਮਿਟਿਗਇਆਪ੍ਰਭਪੇਖਤਰੇਤਾ॥
 ੩॥ ਗੁਲਗੰਭੀਗੁਨਨਾਏਕਾਗੁਲਕਹੀਅਹਿਕੇਤਾ॥ ਨਨਕਪਾਇਆਸਾਪਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਅੰਮੇਤਾ॥ ੪॥ ੯॥ ੩੯॥
 ਬਿਲਵਲੁਮਃ੫ ਬਿਨੁਸਾਧੁਜੋਜੀਵਨਤੇਤੇਬਿਰਥਾਗੀ॥ ਮਿਲਤਸੀਗੀਜਤਿਭੁਮਿਟੇਗਤਿਭਈਹਮਾ
 ਗੀ॥ ੧॥ ਜਾਦਿਨਭੇਟੇਸਾਧਮੋਹਿਉਆਦਿਨਥਾਹਿਹੀ॥ ਤਨੁਮਨੁਅਪਨੇਜੀਅਗਠਿਗਿਠਿਗੋਹਉਵਾਗੀ॥ ਰਚ
 ਏਤਫਰਭਈਮੋਹਿਤੇਇਤਨੀਦ੍ਰਵਤਾਗੀ॥ ਸਗਲਰੇਨਇਹੁਮਨੁਭਾਇਆਬਿਨਸੀਅਪਧਗੀ॥ ੨॥ ਨਿੰਦਚੰਦ

ਪਰਦੁਖਨਏਖਿਨਮਹਿਜਾਗੀ॥ਦਇਆਮਾਇਆਮੰਗੁਰਿਕਟਿਪੇਖੁਨਹੀਦੁਰਗੀ॥੩॥ਤਨਮਨਸੀਤਲਭਏਅਥਮੁਕ
ਤੇਸਿਨਾਗੀ॥ਹੀਤਚੀਤਸਭਪਨਪਨਨਕਦਰਸਾਗੀ॥੪॥੧੧॥੪੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਟਲਕਰਉਤੇਰੇਦਾ
ਸਕੀਪਗਫੁਰਉਥਾਨਾਮਸਤਕਅਪਨਭੇਟਦੇਉਗੁਨਜੁਨਉਰਸਾਲਾ॥੧॥ਤੁਮਮਿਲਤੇਮੇਰਾਮਨੁਜੀਉਤੁਮ
ਮਿਲਦੁਦਇਆਲਾਨਿਸਿਥਾਸੁਰਮਨਿਅਨਦੋਤਚਿਤਵਤਕਿਰਪਾਲਾਰਹੀ॥ਜਗਤਉਧਾਰਨਸਾਧਪਭ
ਤਿਨਲਾਗੁਪਾਲਾਮੇਕਉਦੀਜੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਸੰਤਨਪਗਰਲਾ॥੨॥ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਕਛੁਨਹੀਨਹੀਕਛੁਪਾ
ਲਾਭੁਮਭੈਰਾਖਹੁਮੇਰਤੇਕਾਟਹੁਜਨਜਾਲਾ॥੩॥ਬਿਨਉਕਰਉਕਰੁਲਾਪਤੇਪਤਾਪਤਿਪਾਲਾਗੁਲਗਵਉ
ਤੇਸਾਧਸਿਗਿਨਨਕਸੁਖਸਾਲਾ॥੪॥੧੧॥੪੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਕੀਤਾਏਫਹਿਸੋਕਰਹਿਤੁਸ਼ਥਿਨੁਕ
ਛੁਨਹੀ॥ਪਰਤਪੁਤੁਮਰਦੀਖਕੈਜਮਦੂਤਛਡਿਜਾਹੀ॥੧॥ਤੁਮਗੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਛੂਟੀਐਬਿਨਸੈਮਹੀਮੇਵਾਸਰ
ਬਕਲਾਸਮਰਥਪ੍ਰਭਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵਾਰਹੀ॥ਖੇਜਤਖੇਜਤਖੇਜਿਆਨਮੈਬਿਨੁਕੁਗਾਜੀਵਨਸੁਖਸਭਸਾਧਸਿਗਿ
ਪ੍ਰਭਨਨਾਪੁਗਾ॥੨॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਲੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਹਿਸਿਆਨਪਸਭਜਾਲੀ॥ਜਤਕਤਤੁਮਭਗਪੁਰ
ਹੁਮੇਰਦੀਨਦਇਆਲੀ॥੩॥ਸਭਕਿਛੁਤੁਮਤੇਮਾਂਗਨਵਰਭਾਗੀਪਾਏ॥ਨਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਪ੍ਰਭਜੀਵਾ
ਗੁਨਗਏ॥੪॥੧੨॥੪੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਸਾਧਸਿਗਾਤਿਕੈਥਾਸਥੈਕਲਮਲਸਭਿਨਸਨਾਪ੍ਰਭਸੇ
ਤੀਗੀਗਾਤਿਆਤਤੇਗਗਭਿਨਗਸਨਾ॥੧॥ਨਾਮੁਕਹਤਗੋਵਿੰਦਕਾਸੁਚੀਭਈਗਸਨਾ॥ਮਨਤਨਨਿਰਮਲ
ਹਈਹੈਗੁਰਕਾਜਪੁਜਪਨਾਰਹੀ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਤਧਾਪਿਆਮਨਿਰਸੁਲੈਹਸਨਾ॥ਬੁਧਿਪਗਾਸਪ੍ਰਗਟਭ
ਈਉਲਾਟਿਕਮਲਾਥਿਗਸਨਾ॥੨॥ਸੀਤਲਸੀਤਿਸੰਤੋਖੁਹੋਇਸਭਬੁਝੀਕਿਸਨਾ॥ਦਹਦਿਸਧਾਵਤਮਿ
ਟਿਗਏਨਿਰਮਲਥਨਿਬਸਨਾ॥੩॥ਗਾਖਨਹਾਰੈਰਾਖਿਆਭਏਭ੍ਰਮਭਸਨਾ॥ਨਾਮੁਨਿਪਨਨਕਸੁਖੀਪੇਖਿ
ਸਾਧਦਰਸਨਾ॥੪॥੧੩॥੪੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਪਾਲੀਪਖਾਪੀਸੁਦਾਸਕੈਤਬੋਹੋਰਿਨਿਹਾਲਾ॥
ਰਾਜਮਿਲਖਾਸਿਕਦਾਗੀਆਮਗਨੀਮਹਿਜਾਲਾ॥੧॥ਸੰਤਜਨਕਾਛੇਹਰਾਤਿਸੁਚਰਲੀਲਾਗੀ॥ਮਾ
ਇਆਧਾਰੀਛੁਤਪਤਿਤਿਨਛੋਰਉਤਿਆਗੀ॥ਰਹੀਸੰਤਨਕਦਾਨਾਭੁਖਾਸੇਸਰਬਨਿਧਾਨਾਗੀ॥
ਸਾਕਤਛਤੀਹਪਕਾਰਤੇਬਿਖੁਸਮਾਨਾ॥੨॥ਭਗਤਜਨਕਾਯੁਗਰਾਚਿਦਿਨਗਨ੍ਹੇਈ॥ਸਾਕਤਾਸਿਰਪਉ
ਰੇਸਨੀਪਰਿਰਤਪਤਿਖੋਈ॥੩॥ਸਾਕਤਸਿਉਮੁਖਿਜੋਗਿਐਅਪਵੀਚਹੁਵੁਟੈ॥ਹਰਿਜਨਕੀਸੇਵਾਜੋਕਰੇਇਤ
ਉਭਰਿਛੂਟੈ॥੪॥ਸਭਕਿਛੁਤੁਮਹੀਤੇਹੋਆਮਾਪਿਬਲਤਬਲਾਈ॥ਦਗਸਨੁਭੇਟਤਸਾਧਕਨਨਕਗੁ
ਲਗਾਈ॥੫॥੧੪॥੪੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਸੁਵਨੀਸੁਨਉਹਰਿਹਰਿਹਰੇਠਾਭੁਰਜ

ਸੁਗਵਉ॥ ਸੰਤਚਰਨਕਰਸੀਸੁ ਪਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਪਿਆਵਉ॥ ੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾ ਦਇਆਲਪ੍ਰਭਾਇਹਨਿ
 ਧਿਸਿਧਿਪਵਉ॥ ਸੰਤਜਨਕੀਰੇਲੁਕਾਲੈਮਥੈਲਾਵਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਚਤੇਨੀਦੁ ਅਤਿਨੀਦੁਹੋਇਕਰਿਬਿ
 ਨਉਬੁਲਾਵਉ॥ ਪਵਮਲੇਵਾਅਪੁਤਿਆਗਿਸੰਤਨੇਗਿਸਮਾਵਉ॥ ੨॥ ਸਸਿਸਾਸਿਨਹਵੀਸਰੈਅਨਕਤ
 ਹਿਨਪਵਉ॥ ਸਫਲਦਸਨਗੁਰੁਭੇਟੀਐਮਨੁਮੋਹਿਮਿਟਾਵਉ॥ ੩॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਪਰਮੁਸੀਗਾ
 ਰੁਬਨਵਉ॥ ਸਫਲਸੁਗਾਇਨਨਕਾ ਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਾਵਉ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੧੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
 ਅਟਲਬਚਨਸਾਪੁਜਨਾਸਭਮਹਿਪਗਟਾਇਆ॥ ਜੇਸੁਜਨਹੋਆਸਾਪਸੇਗੁਤਿਉਭੇਟੈਹਰਿਗਾਇਆ॥
 ੧॥ ਇਹਪਰਤੀਤਿਗੋਵਿੰਦਕੀਜੀਪਹਿਰਿਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਅਨਿਕਥਾਤਾਸਭਿਕਰਿਰਹੇਗੁਰੁਪਰਿਲੈਆਇਆ॥ ਰ
 ਹਾਉ॥ ਸਗਲਪੇਰੇਕੀਰਖਤਾਨੀਨਸਾਇਆ॥ ਕਰਮਭੂਮਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਇਅਉਸਰੁਦਲਭਾਇਆ॥ ੨॥
 ਅੰਤਰਜਾਮੀਅਪਿਪ੍ਰਭੁਸਭਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਘਲੇਕਰੇਠਕੁਰਾਬਿਰਦਾਇਆ॥ ੩॥ ਮਤ
 ਭੂਲਹੁਮਨੁਖਜਨਮਾਇਆਭਰਮਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਪਤਿਰਾਖਸੀਜੇਪ੍ਰਤਿਪਹਿਗਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੧੬॥
 ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਮਟੀਤੇਜਿਨਿਸਾਜਿਅਕਰਿਦੁਰਲਭਦੇਹਾ॥ ਅਨੇਕਛਿਦ੍ਰਮਨਮਹਿਛਕੇਨਿਗਲਾਦਿਸਦੇਹਾ॥
 ੧॥ ਕਿਉਬਿਸਰੈਪ੍ਰਭੁਮਨੈਤੇਜਿਸਕੇਗੁਲਾਏਹਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਤਾਜੇਰਚੇਜੇਅਨਸਿਉਸੋਗਲੀਐਖੇਹਾ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਸਿਮਰਹੁਸਿਮਰਹੁਸਾਸਿਸਾਸਿਮਤਾਬਿਲਮਕਰੇਹਾ॥ ਛੋਡਿਪ੍ਰੰਚੁਪ੍ਰਭਸਿਉਰਚਹੁਤਾਜਿਕੁਛੈਨੇਹਾ॥ ੨॥ ਜਿ
 ਨਿਅਨਿਕਏਕਬਹੁਰਗਕੀਏਹੈਹੋਸੀਏਹਾ॥ ਕਰਿਸੇਵਾਤਿਸੁਪਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਤੇਮਤਿਲੇਹਾ॥ ੩॥ ਉਚੇਤੇਉਚਾਵ
 ਨਾਸਭਸਿਗਿਬਰਨੇਹਾ॥ ਦਾਸਦਾਸਕੇਦਾਸਰਾਨਨਕਕਰਿਲੇਹਾ॥ ੪॥ ੧੭॥ ੧੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
 ਏਕਟੇਕਗੋਵਿੰਦਕੀਤਿਆਗੀਅਨਆਸਾ॥ ਸਭਉਪਰਿਸਮਰਥਪ੍ਰਭਪੂਰਨਗੁਲਤਾਸਾ॥ ੧॥ ਜਨਕਨਾਮੁਅਪ
 ਰੁਹੈਪ੍ਰਭਸਰਲੀਪਾਹਿ॥ ਪਰਮੇਸਰਕਾਅਸਰਾਸੰਤਨਨਮਾਹਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਪਿਰਖੈਅਪਿਦੇਵਸੀਅਪੇਪ੍ਰਤਿ
 ਪਰੈ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਾਝੇਪਾਨਿਐਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਗੈ॥ ੨॥ ਕਰਲਹਰੁਜੋਕਰਿਰਹਿਅਸਾਈਵਡਿਅਈ॥ ਗੁਰਿ
 ਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਅਸੁਖੁਖਸਮਰਜਾਈ॥ ੩॥ ਚਿੰਤਅਦੇਸਾਗਲਤਤਾਜਿਜਾਨੇਹੁਕਮੁਪਛਾਣਾ॥ ਨਹਾਥਿਨਸੈਨਹ
 ਛੋਡਿਜਾਇਨਨਕਗੋਗਿਰਤਾ॥ ੪॥ ੧੮॥ ੧੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਮਹਤਪਤਿਭੂਈਸਾਤਿਪਰਸਤ
 ਪਾਪਨਠੇ॥ ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਗਲਤਥੇਕਛੇਦੇਹਾਥੇ॥ ੧॥ ਚਿਇਹਮਾਰੇਸਾਜਨਾਹਮਉਨਕੀਰੇਨਾ॥ ਜਿਨਭੇਟਤੇਹੋਵਤ
 ਸੁਖੀਜੀਅਟਨੁਦੇਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਪੂਰਬਲਾਲੀਖਿਆਮਿਅਮਾਮਥਾਇ॥ ਬਸਤਸੀਗਿਹਰਿਸਾਧਕੈ
 ਪੂਰਨਮਾਸਾਈ॥ ੨॥ ਭੈਥਿਨਸੋਤਿਹੁਲੋਕਕੇਪਏਸੁਖਥਾਨਾ॥ ਦਇਆਕਰੀਸਮਰਥਗੁਰਿਬੰਸਿਆਮਨਿਨਾ

ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰੀ ਐਸੇ ਪੁਰਖੁ ਦਾਤਾ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਚਰ
 ਨ ਕਮਲਾ ਸਿਉ ਰੇ ਗੁਲਗਾ ਅਚਰ ਜਗੁਰ ਦੇਵਾ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਤ ਕਉ ਲਾਵਹੁ ਸੇਵਾ ॥ ੩ ॥
 ਨਿਧਿ ਸਿਧਾਨ ਅੰਤੁ ਪੀਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਨੰਦਾ ਨਨਕ ਕਬਹੂ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥ ੫੪ ॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ਇਸਨ ਦੁਈ ਮਮਤਾ ਗਈ ਨਰੈ ਭੈ ਭਰਮਾ ਥਿਤਿ ਪਈ ਅਨਦੁ ਤਾਇਆ ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ
 ਪਰਮਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਆਗਾਧੀ ਆ ਬਿਨਸੀ ਮੇਰੀ ਪੀਗਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਸੀਤਲੁ ਭਇਆ ਸੁਖ ਬੀਗਾ ਸੇਵ
 ਤਰਿ ਜਾਪਿ ਜਾਗਿਆ ਪੇਖਿਆ ਬਿਸਮਾਦਾ ਪੀਅੰ ਮਿਤੁ ਤਿ ਪਤਾ ਸਿਆ ਤਾਕਾ ਅਚਰ ਜਗੁ ਅਦਾ ॥
 ੨ ॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤ ਸੰਗੇ ਤਰੇ ਕੁਲ ਕੁਟੰਬ ਚਿਧਾਗੇ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੀ ਨਿਗਲ ਦਰ ਬਾਗੇ ॥ ੩ ॥ ਨੀਚੁ
 ਅਨਭੁ ਅਜਾਨੁ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਣਾ ਹੀਨੁ ਨਨਕ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਦਾਸੁ ਅਪਨਾ ਕੀਨੁ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ੫੫ ॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ਹਰਿਗੁਰ ਤਾਕਾ ਅਸਰ ਅਨਨਹੀਰ ਚਿਤਲੁ ਦੀਬਲੁ ਪਰਵਾਰ ਪਨੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਨ ਚਿ
 ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਲੀ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਗੰਧਿ ਲੀਏ ॥ ਨਿਦ ਕੀਨੇ ਦਾ ਕਰਿ ਪਚੇ ਜਾਮਕਾ ਲਿਗੀਏ ॥ ਰਹਿ
 ਸਿਤਾਏ ਕੁਪਿ ਮਾਵਨ ਦੁਸਰੇ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕ ਸੁਆਗੈ ਬੇਨ ਤੀਰਵਿ ਆਸੁ ਬਾਏ ॥ ੨ ॥ ਕਥਾ ਪੁਰਾਤਨਾ ਇਉ ਸੁਲੀ
 ਭਗਤ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸਗਲ ਦੁਸਟ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਏ ਜਨ ਲੀਏ ਮਨੀ ॥ ੩ ॥ ਸਾਤਿ ਬਚਨ ਨਨਕ ਕਉ ਪਰਗਟ ਸਭ
 ਮਾਧਿ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਨਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ੫੬ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫
 ਬੰਧਨ ਕਟੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ ਕੈ ਕਲਹਾਥਾ ਅਵਰ ਕਰਮ ਨਹੀ ਛੂਟੀ ਐ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਨਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਸਰਲਾਗਾ
 ਤਿ ਮਾਪਵੇ ਪੁਰਨ ਦਇਆਲਾ ਛੂਟਿ ਜਾਇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਗਖੈ ਗੋਪਲਾ ਰਹਾਚਿ ॥ ਆਸ ਭਰਮਾ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ
 ਇਨ ਮਹਿ ਲੇਕਸਾ ॥ ਸੁਰਸਮ ਗੀ ਮਨਿ ਵਸੀ ਪਰਬਹੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁ
 ਮਾਗੇ ॥ ਜਿਉ ਤੁ ਗਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਪ੍ਰਭ ਮਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕਰਲ ਕਾਰਲਾ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹਿ ਅਪਨਾ ਨਾ
 ਚਿ ॥ ਨਨਕ ਤਰੀ ਐਸਾ ਪਸੀਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਚਿ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥ ੫੭ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ਕਵਰੁ ਕਵਰੁ ਨਹੀ
 ਪਤਰਿ ਮਾਤੁ ਮਗੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹੀ ਮੋਹਿ ਆਨਰ ਕੀ ਗੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਖੁਟਹਰ ਤੇਰਨ ਹੀ ਬਿਸਾਸੁ ਤੁ
 ਮਹਾਉ ਦਮਾਦਾ ॥ ਪਰਕਾ ਪੈਖਰੁ ਤਉ ਛੂਟੈ ਜਉ ਉਪਰਿ ਲਾਦਾ ॥ ਰਹਾਚਿ ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਦੁ ਮਖੰਡੇ ਜਮਕ
 ਦੁਖ ਭੰਡਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਨਹੀ ਜੋ ਨਿਦਖ ਨਿਰ ਲਯੇ ਭੰਡਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਸਿਰਿ ਸਹਾਈ ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰ ਤਿਸ ਸਿਉ ਤੇਰੇ
 ਦਾ ਬੀਧ ਪੈਰ ਬਟਵਾਰਈ ਉਪਾਜਿ ਚਿ ਮਹਾਖੇਦਾ ॥ ੩ ॥ ਨਨਕ ਤਿਨ ਸਿਤਨ ਸਰਲਾਗ ਤੀ ਜਿਨ ਮਨੁ ਵਸੇ ਕੀਨਾ
 ਤਨੁ ਸਰਬ ਸੁਆਪਲਾ ਪ੍ਰਭਿ ਜਨ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥ ੫੮ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਃ ੫
 ਪਨੁ

ਉਦਮੁਕਤਤਮਨਦਭਾਇਆਸਿਮਰਤਸੁਖਸਾਗੁਜੀਪਿਨਪਿਨਮੁਗੋਬਿੰਦਕਾਪੁਰਨਕੀਚਾਗੁ॥੧॥ਚਰਨਕ
ਮਲਗੁਰਕੇਜਪਤਹਰਿਜਪਿਹਦੇਜੀਵਾ॥ਪਰਬਹੁਮੁਆਰਾਧਤੇਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਾ॥ਰਹਾਚੀ॥ਜੀਅਜੀ
ਤਸਭਿਸੁਖਿਥਸੇਸਭਕੈਮਨਿਲੋਚਾ॥ਪਰਉਪਕਾਰਨਿਤਾਚਰਵਤੇਨਹੀਕਛੁਪੋਚਾ॥੨॥ਪੰਨੁਸੁਥਨੁਥਸੇ
ਤਪੰਨੁਜਹਜਪੀਐਨਾਮੁ॥ਕਥਕੀਰਤਨੁਹਰਿਆਤਿਘਨਾਸੁਖਸਹਜਾਬਿਸਾਮੁ॥੩॥ਮਨਤੇਕਦੇਨਵੀਸਰੈ
ਅਨਥਕੋਨਾਥਾ॥ਨਨਕਪੁਤਸਰਲਾਗਤੀਜਾਕੈਸਭਕਿਛੁਹਾਥਾ॥੪॥੨੯॥੫੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
ਜਿਨਿਤੁਕੋਪਿਕਰਿਛੋਰਿਅਛੁਨਿਸੁਖਮਾਹਿਪਾਇਆਸਦਾਸਿਮਰਿਚਰਦਾਗਬੰਦਸੀਤਲਹੋਤਾਇਅੰ॥
੧॥ਜੀਵਤਿਆਅਥਵਾਮੁਇਅੰਕਿਛੁਕਾਮਿਨਅਵੈ॥ਜਿਨਿਏਹੁਚਰਨੁਚਾਇਅਕੋਉਤਿਸਸਿਉਰਿਗੁਲਾ
ਵੈ॥ਰਹਾਚੀ॥ਰੇਪ੍ਰਦੀਉਸਨਸੀਤਕਰਤਾਕਰੈਘਮਤੇਕਾਢੈ॥ਕੀਰਤੇਹਸਤੀਕਰੈਵੂਟਾਏਗਾਢੈ॥੨॥
ਅੰਨ੍ਹਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਾਪੁਰੀਇਹਕਿਰਤੀ॥ਕਿਰਤਕਮਾਵਨਸਰਬਫਲਹਵੀਐਹਰਿਨੇਰ
ਤਿ॥੩॥ਹਮਤੇਕਛੁਨੋਵਨਸਗਦਿਪੁਤਸਧਾ॥ਮੇਹਮਗਨਕੁਪਅੰਧਤੇਨਨਕਗੁਰਕਾਢਾ॥੪॥੩੧॥੬੧॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਖੇਜਤਖੇਜਤਮੈਠਿਗਖੇਜਉਥਨਥਨਾ॥ਅਛਲਅਛਦਅਛਦਪੁਭਮੈਸੇਭਗ
ਵਨ॥੧॥ਕਥਦੇਖਉਪੁਤਾਪਨਾਅਤਮਕੈਗੀ॥ਜਾਗਨਤੇਸੁਪਨਭਲਾਥਸੀਐਪੁਭਸੀਗੀ॥ਰਹਾਚੀ॥
ਬਰਨਾਸਮਸਾਸਤਸੁਨਉਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਾ॥ਹੁਪੁਨੇਖਨਪੰਚਤਤਠਕਰਅਥਿਨਸਾ॥੨॥ਚਿਹੁਸ
ਹੁਪੁਸੰਤਨਕਹਹਿਵੇਰਏਜੇਗੀਸੁਗ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਕਉਮਿਲੇਧਰਿਧਨਿਤੇਈਸੁਗ॥੩॥ਜਿਅੰਤਰਿਸੇਥ
ਹੋਗਬਿਨਸੇਤਹਭਰਮਾ॥ਨਨਕਤਿਸੁਪੁਭੁਭੇਟਿਆਜਾਕੈਪੁਰਨਕਰਮਾ॥੪॥੩੧॥੬੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ ੫
ਜੀਅਜੀਤਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਦੇਖਿਪੁਭਪਰਤਾਪਾ॥ਕਰਜੁਉਤਾਰਿਆਸਾਤਿਗੁਰੁਕਰਿਆਹੁਆਪਾ॥੧॥ਖਾਤਖਰ
ਚਤਨਿਬਰਤਰੈਗੁਰਸਥਦਅਖੁਟਾ॥ਪੁਰਨਭਈਸਮਗਰੀਕਥਹੁਨਹੀਤੂਟਾ॥ਰਹਾਚੀ॥ਸਾਧਸੀਗੀਆਰਾਧ
ਨਹਰਿਨਿਧਿਆਪਗਾ॥ਧਰਮਅਰਥਅਰੁਕਾਮਮੋਖਦੇਤੇਨਹੀਥਾਗ॥੨॥ਭਗਤਮਰਾਧਹਿਏਕਰੀਗੀਗੋਬਿੰ
ਦਗੁਪਾਲਾ॥ਗਮਨਾਮਧਨੁਸੀਚਿਆਜਾਕਾਨਹੀਸੁਮਾਗ॥੩॥ਸਗਨਿਪਰੇਪੁਭਚੇਗੀਆਪੁਭਕੀਵਾਡਿਆਈ॥
ਨਨਕਅੰਤਨਪਾਈਐਥੇਅੰਤਗੁਸਾਈ॥੪॥੩੨॥੬੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰਨਪੁਰੂਕਾਰਜਭਏਗਸੀ॥ਕਰਤਾਰਪੁਰਿਕਰਤਾਵਸੈਸੰਤਨਕੈਪਾਸੀ॥੧॥ਰਹਾਚੀ॥
ਬਿਘਨੁਕੋਉਲਾਗਤਾਗੁਰਪਰਿਅਰਦਾਸੀ॥ਰਖਵਾਲਾਗੋਬਿੰਦਗਾਇਭਗਤਨਕੀਗਸੀ॥੨॥ਤੇਟਿਨ
ਅਵੈਕਦੇਮੁਲਿਪੁਰਨਭੰਡਾਗਾ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਿਤਨਿਬਸੇਪੁਭਮਗਮਅਪਾਗਾ॥੨॥ਥਸਤਕਮਵ

ਤਸਭਿਤੁਖੀਕੇਛੁਓਨਨਦੀਸੈ। ਸਿਤਪਸਾਦੇਭੇਦੇਪੁਰੁਪੁਰਨਜਗਦੀਸੈ॥ ੩॥ ਜੈਜੈਕਰਸਭੈਕਰਹਿ
 ਸਚੁਬਨੁਸੁਹਾਇਆ। ਜਪਿਨਨਕਨਮੁਨਿਪਨਸੁਖਪੁਰਾਗੁਰਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੩੩॥ ੬੩॥ ੮੦॥
 ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਅਰਾਧੀਐਹੋਈਐਅਰੇਗ। ਰਾਮਚੰਦਕੀਲਸ
 ਟਿਕਾਜਿਨਿਮਾਰਿਅਰੇਭਾ। ਰਹਾਉ। ਗੁਰਪੁਰਾਹਰਿਜਾਪੀਐਨਿਤਕੀਚੈਭੇਗ। ਸਾਪਸੰਗਤਿਕੈਵਾਰਲੈ
 ਮਿਲਿਆਸੰਜੋਗੁ॥ ੧॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖੁਪਾਈਐਬਿਨਸੈਬਿਚਿਗੁ। ਨਨਕਪੁਰਸਰਦਾਗਤੀਕਰਦਾ
 ਕਰਦਜੋਗੁ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੪॥ ੬੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ ੫ ਘਰੁਪਦੁਪਦੇ॥
 ਅਵਰਿਉਪਵਸਭਿਤਿਆਗਿਆਦਾਭੁਨਾਮੁਲਾਇਆ। ਤਪਪਸਭਿਮਿਟੋਰੋਗਸੀਤਲਮਨੁਭਾਇ
 ਆ॥ ੧॥ ਗੁਰਪੁਰਾਅਰਾਧਿਆਸਗਲਾਦੁਖੁਗਾਇਆ। ਰਾਖਨਹਾਰੇਗਖਿਆਅਪਨੀਕਰਿਮਾਇਆ। ਰਹਾ
 ਉ। ਬਾਹਪਕਰਿਕੁਛੁਛਾਕੀਨਾਅਪਨਾਇਆ। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਮਨਤਨਸੁਖੀਨਨਕਨਿਰਭਾਇਆ॥ ੨॥ ੧॥
 ੬੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ ੫ ਕਰੁਪਰਿਮਸਤਕਿਥਾਪਿਆਨਾਮੁਦੀਨੋਜਾਨਿ। ਸਫਲਸੇਵਾਪਰਬ੍ਰਹਮਕੀ
 ਤਾਕੀਹਨੀ॥ ੧॥ ਆਪੇਹੀਪਰੁਗਾਖਤਾਭਗਤਨਕੀਆਨਿ। ਜੋਜੋਚਿਤਵਹਿਸਾਪਜਨਸੇਲੇਤਾਮਾਨਿ। ਰਹਾ
 ਉ। ਸਗਲਪਰੇਚਰਦਾਗਬੰਦਜਨਪਭਕੇਪਨਾ। ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਨਨਕਮਿਲੇਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਨਾ
 ੨॥ ੨॥ ੬੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ ੫ ਚਰਲਕਮਲਕਾਅਸਰਦੀਨੋਪਭਾਆਪਿ। ਪਭਸਰ
 ਲਾਗਤਿਜਨਪਰੇਤਾਕਾਸਦਪਰਤਾਪੁ॥ ੧॥ ਰਾਖਨਹਾਰਾਪਰਪੁਰਚਕੀਨਿਰਮਲਸੇਵਾ। ਰਾਮਗਾਜ
 ਰਾਮਦਾਸਪੁਰਿਕੀਨੇਗੁਰਦੇਵਾ। ਰਹਾਉ। ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਐਕਿਛੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ। ਨਨਕਨਾਮੁ
 ਸਲਾਹੀਐਭੈਦਸਮਨਭਾਗੈ॥ ੨॥ ੩॥ ੬੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ ੫ ਮਨਿਤਨਿਪੁਰਾਅਰਾਧੀਐਮਿਲਿ
 ਸਾਪਸਮਾਗੈ। ਚਰਤਗੁਨਗੋਪਾਲਜਸੁਦੂਰਭੇਜਮੁਭਾਗੈ॥ ੧॥ ਰਾਮਨਾਮੁਜੋਜਨੁਜਪੈਅਨਦਿਨੁਸਦ
 ਜਾਗੈ। ਤੰਤੁਮੰਤਨਹੋਹਈ। ਤਿਤੁਚਾਖੁਨਲਾਗੈ। ਰਹਾਉ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਮਨਮੋਹਬਿਨਸੈਅਨਰਗੈ
 ਅਨੰਦਮਗਨਗਸਿਰਮਰਿਗਿਨਨਕਸਰਨਗੈ॥ ੨॥ ੪॥ ੬੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ ੫
 ਜੀਅਜੁਗਤਿਵਸਿਪੁਭੁਕੈਜੋਕਹੈਸੁਕਰਨਾ। ਭਏਪਸੰਨਗੋਪਾਲਗਾਇਭਉਕਿਛੁਨਹੀਕਰਨਾ॥ ੧॥ ਦੁਖੁਨ
 ਲਾਗੈਕਦੇਤੁਪੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਚਿਤਾਗੈ। ਜਮਕੀਕਰੁਨੇਵਿਰਾਵਈਗੁਰਸਿਖਪਿਆਗੈ। ਰਹਾਉ। ਕਰਦਾ
 ਕਰਦਾਅਮਰਬੁਧੈਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਹੋਗ। ਨਨਕਪੁਰਸਰਦਾਗਤੀਸਾਚਾਮਨਿਜੋਗੁ॥ ੨॥ ੬੦॥ ੬੧॥
 ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ ੫ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰਾਅਪਨਨਾਦੁਖਰਾਉ। ਬਿਸਾਮਪਾਈਮਿਲਿਸਾਪਸੰਗਿਤਾ

ਤੇਬੁਨਿਪਾਉ॥੧॥ ਬਾਹਿਰਗੰਗੁਰਾਪਨੇਚਰਨਥਾਉਜਾਉ॥ ਅਨਦਸੁਖਮੰਗਲਬਨੇਪੇਖਤਗੁਨਗ
ਉ॥੧॥ ਠਹਾਰੀ॥ ਕਥਾਕੀਰਤਗੁਰਗਨਦਪੁਨਿਇਹੁਬਨਿਚਿਸੁਅਉ॥ ਨਨਕਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਬਾਂਛ
ਭਫਲਪਾਉ॥੨॥੬॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਦਾਸਤੇਰੇਕੀਬੇਨਤੀਰਿਦਕਰਿਪਰਗਾਸੁ॥ ਤੁਮਰਿਕ੍ਰਿ
ਪਾਤੇਪਾਰਦਸਦੇਖਨਕੋਨਾਸੁ॥੧॥ ਚਰਨਕਮਲਕਾਅਸਗਪ੍ਰਭਪੁਰਖਗੁਲਤਾਸੁ॥ ਕੀਰਤਨਨਾਮੁਸਿਮ
ਰਤਰਹਉਜਬਲਗੁਪਟਿਸਾਸੁ॥ ਠਹਾਰੀ॥ ਮਾਤੀਪਤਾਬੰਧਪਤ੍ਰੈਤ੍ਰੈਸਰਬਨਿਵਾਸੁ॥ ਨਨਕਪ੍ਰਭਸਰਦ
ਗਤੀਜਾਕੋਨਿਰਮਲਜਾਸੁ॥੨॥੭॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫- ਸਰਬਸਿਪਿਰਗਾਈਐਸਭਿਭਲਾ
ਮਨਵਹਿ॥ ਸਾਧੁਸਾਧੁਮੁਖਭੇਕਹਹਿਸੁਲਿਦਾਸੁਮਿਲਾਵਹਿ॥੧॥ ਸੁਖਸਹਜਕਾਹਿਅਲਰਸਪੁਰੈਗੁਰਿ
ਕੀਨਾਜੀਅਸਗਲਦਇਅਲਭਏਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚੀਨਾ॥ ਠਹਾਰੀ॥ ਪੁਰਿਗਹਿਚਿਸਰਬਤਮਹਿਪ੍ਰਭਗੁ
ਨੀਗਹਿਗਾਨਨਕਭਗਤਅਨੰਦਮੈਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕੀਧੀਗ॥੨॥੮॥੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
ਅਰਦਾਸਿਸੁਲੀਦਾਤਾਰਿਪ੍ਰਭਿਹੋਏਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਰਖਿਲੀਆਅਪਨਾਸੇਵਕੋਮੁਖਿਨਿੰਦਕਛਾਗ॥੧॥ ਤੁਝ
ਹਿਜੈਰੈਕੇਮੀਤਜਨਤੁਗੁਰਕਾਦਾਸਾ॥ ਪਰਬਹਮਿਤੁਗਾਖਿਆਦੇਅਪਨੇਠਾਥਾ॥ ਠਹਾਰੀ॥ ਜੀਅਨਕਾਦਾ
ਤਏਕੁਰੈਕੀਅਨਹੀਹੋਗਾਨਨਕਕੀਬੇਨਤੀਆਮੈਤੇਰਜੇਗ॥੨॥੯॥੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
ਮੀਤਹਮਾਰੇਸਾਜਨਾਗਖੇਗੋਵੰਦਾ॥ ਨਿੰਦਕਮਿਰਤਕੋਹੋਇਗਏਤੁਮਹੋਹੁਨਿਚੰਦਾ॥੧॥ ਠਹਾਰੀ॥ ਸਗਲਮਨ
ਰਖਪ੍ਰਭਿਕੀਏਭੇਟੇਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਜੈਜੈਕਰੁਜਗਤਮਹਿਸਫਲਜਾਕੀਸੇਵਾ॥੧॥ ਉਚਅਪਾਰਮਗਨਤ
ਹਰਿਸਭਿਜੀਅਜਿਸੁਗਾਥਿ॥ ਨਨਕਪ੍ਰਭਸਰਦਾਗਤੀਜਤਕਤਮੈਰੈਸਾਥਿ॥੨॥੧੦॥੧੪॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਗੁਰਪੁਰਾਅਰਾਧਿਆਹੋਏਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਮਾਰਗੁਸੰਤਿਬਤਾਇਆਤੂਦੇਜਮਜਾਲਾ॥੧॥
ਦੁਖਭੁਖਸੰਸਾਰਿਗੋਵਤਪ੍ਰਭਨਾਮਾ॥ ਸਹਜਸੁਖਅਨੰਦਗਸਪੁਰਨਸਭਿਕਾਮਾ॥ ਠਹਾਰੀ॥ ਜਲਾਨਿਬੁਣੀਸੀ
ਤਲਭਏਰਖੇਪਾਭੀਆਪਾ॥ ਨਨਕਪ੍ਰਭਸਰਦਾਗਤੀਜਾਕਾਵਡਪਰਰਾਪਾ॥੨॥੧੧॥੧੫॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਪਰਤਿਸੁਹਾਵੀਸਫਲਥਾਨੁਪੁਰਨਭਏਕਾਮਾ॥ ਭਉਨਾਠਭ੍ਰਮੁਮਿਟਿਗਾਇਆਰਵਿ
ਅਨਿਤਰਾਮਾ॥੧॥ ਸਾਧਜਨਕੈਸੀਗੀਬਸਤਸੁਖਸਹਜਾਬਿਸਾਮਾ॥ ਸਾਈਘੜੀਸੁਲਖਲੀਸਿਮਰਤਹ
ਰਿਨਾਮਾ॥ ਠਹਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਗਟਭਏਸੰਸਾਰਮਹਿਫਿਰਤੇਪਰਨਾਮਾ॥ ਨਨਕਤਿਸੁਸਰਦਾਗਤੀਘਟਘਟਸਭਜਾ
ਨਾ॥੨॥੧੨॥੧੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਰੇਗੁਮਿਟਾਇਆਆਪਿਪ੍ਰਭਿਉਪਾਜਿਆਸੁਖੁਸੀਤਿ॥ ਵ
ਰੁਪਤਪੁਅਚਰਜਗੁਪੁਰਿਕੀਨੀਦਤਿ॥੧॥ ਗੁਰਿਗੋਵੰਦੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਗਾਖਿਆਮੇਭਾਈ॥ ਹਮਤਿ

ਸਕੀਸਰਲਾਗਤੀਜੋਸਦਾਸਹਾਈ॥ਰਹਾਚਿ॥ਬਿਰਥੀਕਦੇਨੋਵਈਜਨਕੀਅਰਦਾਸਿ॥ਨਨ
 ਕਜੇਭਗੋਵਿੰਦਕਾਪੁਰਨਗੁਲਾਤਾਸਿ॥੨॥੧੩॥੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
 ਮਰਿਮਰਿਜਨਮੋਜਿਨਾਬਿਸਰਿਆਜੀਵਨਕਦਾਤਾ॥ਪਾਰਬਰਹੁਜਨਿਸੇਵਿਆਅਨਾਦਿਗੁਰਗਿਰਤ
 ੧॥ਸੀਤਿਸਹਜੁਅਨਦੁਘਨਾਪੁਰਨਭਈਆਸਾ॥ਸੁਖਪੁਆਇਆਹਰਿਸਾਪਸੀਗੀਸਿਮਰਤਗੁਲਾਤਾਸਾ॥ਰਹ
 ਚਿ॥ਸੁਦਿਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿਜਨਤਮਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਗਵਿਰਹੇਨਨਕਕੇਸੁਆਮੀ॥੨॥
 ੧੪॥੧੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ॥ ਤਾਤੀਵਾਉਨਲਗਈਪਾਰਬਰਹਮਸਰਲਾਈ॥ਚਉਗਿਰਦ
 ਹਮਰੈਗਮਕਾਰਦੁਖਲਗੈਨਭਈ॥੧॥ਸੀਤਿਗੁਰਪੁਰਾਭੇਦਿਆਜਿਨਿਥਲਤਥਲਾਈ॥ਗਮਨਾਮੁਅਉਖ
 ਪੁਦੀਆਏਕਾਭਿਵਲਾਈ॥ਰਹਾਚਿ॥ਰਖਿਲੀਏਤਿਨਿਰਖਨਹਰਿਸਭਾਬਿਆਪੀਮਿਦਾਈ॥ਕਹੁਨਸਕਕਿ
 ਰਪਾਭਈਪ੍ਰਭਭਏਸਹਾਈ॥੨॥੧੫॥੧੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਅਪਲੇਬਾਯਕਆਪਿਰਖਿ
 ਅਨੁਪਾਰਬਰਹਮਗੁਰਦੇਵਾ॥ਸੁਖਸਾਤਿਸਯਾਅਨਦਭਏਪੁਰਨਭਈਸੇਵਾ॥ਰਹਾਚਿ॥ਭਗਤਜਨਕੀਬੇ
 ਨਤੀਸੁਲੀਪ੍ਰਭਆਪਿਰਗਮਿਦਾਈਜੀਵਾਲਿਅਨੁਜਾਕਵਡਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ਦੇਖਹਮਰੇਥਖਾਸਿਅਨੁ
 ਅਪਲੀਕਲਧਾਰੀ॥ਮਨਥਛਤਛਾਦਿਤਿਅਨੁਨਨਕਥਾਲਿਹਾਰੀ॥੨॥੧੬॥੮੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
 ਘਰੁ੬ ਮੇਰੇਮੇਰਨਸਵਨੀਇਹਨਸੁਨਾਏ॥ਸਾਕਤਗੀਤਨਦਪੁਨਿਥਵਤਥੋਲਤਥੋਲਅਜਾਏ॥
 ਰਹਾਚਿ॥ਸੇਵਤਸੇਵਿਸੇਵਿਸਾਧਸੇਵਉਸਦਾਕਰਉਕਿਰਤਾਏ॥ਅਭੈਦਸੁਪਵਉਪੁਰਖਦਾਤੇਮਿਲਿਸਿਗ
 ਤਿਹਰਿਗੁਲਾਗਾਏ॥੧॥ਰਸਨਾਅਗਹਅਗਹਗੁਨਰਾਤੀਨੈਨ੍ਹੰਸਰੰਗੁਲਾਏ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖ
 ਭੰਜਨਮੋਹਿਚਰਨਰਿਦੈਵਸਾਏ॥੨॥ਸਭਹੁਤਲੈਤਲੈਸਭਉਪਰਿਏਹਾਦ੍ਰਿਸਟਿਦ੍ਰਿਸਟਾਏ॥ਅਭਿ
 ਮਾਨੁਖੋਈਖੋਈਖੋਈਖੋਈਹਉਮੋਕਉਸਾਤਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰਾਦ੍ਰਿਵਾਏ॥੩॥ਅਤੁਲਾਅਤੁਲਾਅਤੁਲਾਨਹਤਲੀ
 ਐਭਗਾਤਿਵਛਲਾਕਿਰਪਾਏ॥ਜੋਜੋਸਗਲਿਪਰਿਚੰਗੁਰਨਾਨਕਅਭੈਦਾਨੁਸੁਖਪਾਏ॥੪॥੧॥੮੧॥
 ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਘਰੁ੬ ਦੁਪਦੇ॥ ਪ੍ਰਭਜੀਤੁਮੇਰੇਪਨਅਧਾਰੈ॥ਨਮਸਕਾਰਰੰਡਉਤਿਬੰਦ
 ਨਾਅਨਿਕਥਾਰਜਾਉਥਾਰੈ॥ਰਹਾਚਿ॥ਉਠਤਥੈਠਤਸੇਵਤਜਾਗਤਾਇਹਮਨੁਤੁਝਹਿਚਿਤਾਰੈ॥ਸੁਖ
 ਦੁਖਇਸੁਮਨਕੀਬਿਰਥਾਤੁਝਹੀਆਗੈਸਾਰੈ॥੧॥ਤੁਮੇਰੀਚਿਟਥਲਭੁਧਿਪਨੁਤੁਮਹੀਤੁਮਹਿਮੇਰੈਪ
 ਰਵਾਰੈ॥ਜੋਤੁਮਕਰਹੁਸੇਈਚਲਹਮਰੈਪੈਖਿਨਨਕਸੁਖਚਰਨਾਰੈ॥੨॥੨॥੮੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
 ਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰਭਤਉਸਗਲਉਧਰਨਾ॥ਸੋਹਮਗਨਪਤਿਤਸੀਰੀਪਨੀਐਸੇਮਨਹਿਬਿਸਾਰਨਾ॥ਰਹਾਚਿ॥

ਚਉਪਦੇ॥

ਸਚਿਬਿਖਿਆਲੇਕਹੁਕੀਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਮਨਤੇਚਾਰਨਾਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਰਤੁਨੈਦਾਸਤੁਸੰਤੋਖੁਬਿਦਾਰਨਾ ॥੩੬੩॥
 ੧॥ ਇਨਭੇਕਾਢਿਲੇਹੁ ਮੇਰੇਸੁਆਮੀਯਾਰਿਪਰੇਤੁਮਸਾਰਨਾਨਕਕੀਬੇਨਤੀਪ੍ਰਭੁਪਹਿਸਾਪਸੀਗੀਰੰਕਤਾ
 ਰਨਾ॥੨॥੩॥ ੮੩॥ ਬਿਲਵਲੁਮਃ ੫ ਸਿਤਨਕੈਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰਭਕੀਬਤਾਕਥਾਕੀਰਤਨੁਅਨੰਦਮੰਗਲ
 ਸੁਨਿਪੂਰਿਰਹੀਦਿਨਸੁਅਰੁਗਤਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਪ੍ਰਭੇਕੀਨੇਨਾਅਪੁਨੇਕੀਕੀਨੀਦਾਤਿ॥
 ਅਨਪਰਗੁਨਗਾਵਚਪ੍ਰਭਕੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਾਇਸੁਤਨਤੇਜਾਤਾ॥੧॥ ਰਿਪਤਿਅਪਾਏਪੇਖਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨੁਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਹਰਿਰਸੁਭੇਜਨੁਖਾਤਾਚਰਨਸਰਨਨਕਪ੍ਰਭਤੇਗੀਕਰਿਕਿਰਪਾਸਿਤਸੀਗੀਮਿਲਾਤਾ॥੨॥੧॥੮੪॥
 ਬਿਲਵਲੁਮਃ ੫ ਗੰਧਲੀਏਅਪਨੇਜਨਆਪਾਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਨੋਬਿਨਸਿਭਏਸਤੁਸੇਗਸੀ
 ਤਾਪਾਰਾਉ॥ ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਵਹੁਸਭਿਹਰਿਜਨਰਾਗਰਤਨਰਸਨਾਅਲਪਾਕੋਟਿਜਨਮਕੀਤੀਨਿਭ
 ਗੰਮਰਸਾਈਦਿਆਤਮਪ੍ਰਾਪ॥੧॥ ਚਰਨਗਹੇਸਰਲਿਸੁਖਦਾਤੇਗੁਰਕੈਬਚਨਿਜਪੇਹਰਿਜਾਪਾਸਾਗਰਤ
 ਰੇਭਗਮਭੈਬਿਨਸੇਕਹੁਨਾਨਕਠਾਕੁਪਰਤਾਪਾ॥੨॥੫॥੮੫॥ ਬਿਲਵਲੁਮਃ ੫ ਤਾਪੁਲਾਰਿਆਗੁਗਸਿ
 ਰਜਨਹਰਿਸਾਤਿਗੁਰਅਪਨੇਕਉਥਲਿਜਾਈਜਿਨਿਪੈਜਰਖੀਸਾਰੇਸੰਸਾਰਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰੁਮਸਤਕਿਪਾਰਿਥਾ
 ਲਿਕੁਗੰਧਲੀਨੋਪ੍ਰਭੇਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਾਰਸੁਦੀਨੋ॥੧॥ ਦਾਸਕੀਲਾਜਗਪੈਮਿਹਰਵਾਨਾਬੁਨਨਕੁਥਲੈਦਰਕ
 ਹਪਰਵਨਾ॥੨॥੬॥੮੬॥ ਬਿਲਵਲੁਮਃ ੫ ੫੫੭ ਸਤਿਗੁਰਸਥਦਿਉਜਾਰੇਈਪਾਥਿਨ
 ਸਿਰਿਅੰਧਕਰਤਿਹਮੰਦਰਿਰਤਨਕੋਠਵੀਖੁਲੀਅਨੁਪਾਥਿਸਮਨਾਬਿਸਮਭਏਜਉਪੇਖਿਚਿਕਹੁਨੁਨਜਾ
 ਏਵਡਿਅਈ॥ ਮਗਨਭਏਉਹਸੀਗੀਮਤੇਚਿਤਿਪੋਤਿਲਪੰਟਾਈ॥੧॥ ਆਲਜਲਨਹੀਕਛੂਜੀਜਾਰਾ
 ਅੰਧੁਪਿਨਹੀਭੇਗਾਉਚਨਉਚਾਬੀਚਨਖੀਚਾਉਤੇਰਾਤੁਮੇਰਾ॥੨॥ ਏਕੈਕਾਰਏਕੁਪਾਸਾਰਏਕੈਅ
 ਪਰਾਪਾਰਾਏਕੁਬਿਸਥੀਗੁਏਕੁਸੀਪੁਰਨੁਏਕੈਪਨਅਧਾਰਾ॥੩॥ ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਸੁਚਾਸੁਚੇਸੁਚਾਸੁਚੇਸੁ
 ਚਾਅੰਤਨਅੰਤਸਦਾਬੇਅੰਤਕਹੁਨਨਕਉਚੋਉਚਾ॥੪॥੧॥੮੭॥ ਬਿਲਵਲੁਮਃ ੫
 ਬਿਨੁਹਰਿਕਾਮਿਨਾਅਵਤਰੇਜਾਸਿਉਗਾਦਿਆਚਿਤੁਮਲਾਗੇਚਿਹਮੇਰੀਮੇਰਾਵਤਰੇਰਹਾਉ॥ ਕਨਿਕਕਾਮੀ
 ਨੀਸੇਜਸੇਹਨੀਛੋਡਿਖਿਨੈਮਹਿਜਾਵਤਰੇਉਗਝੈਗਹਿਚਿਏਦ੍ਰਿਸਪੇਰਿਚਿਬਿਖੈਠਗਉਗੀਖਾਵਤਰੇ॥੧॥ ਰਿ
 ਕੋਕੋਮੰਦਰਸਾਜਿਸਵਾਰਿ ਚਿਪਾਵਕੁਤਲੈਜਰਵਤਰੇ॥ ਅੰਸੇਗਛਮਹਿਅੰਠਹੀਲੇਛੁਲਿਛੁਲਿਕਿਆਪਾ
 ਵਤਰੇ॥੨॥ ਪੰਚਦੂਤਮੂਰਪਰਿਠਢੇਕੇਸਗਹੇਠਗਵਤਰੇ॥ ਦ੍ਰਿਸਦਿਨਾਵਹਿਅੰਧਆਗੀਆਸੀਏਹਰਿਚਿ
 ਮਦਮਾਵਤਰੇ॥੩॥ ਜਾਲਪਸਾਰਿਚੋਗਾਬਿਸਥਾਹੀਪਖੀਜਿਉਠਹਾਵਤਰੇ॥ ਕਹੁਨਸਕਬੰਧਨਕਾਟਨਕਉਮੈਸ

੪੬ ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਾਰ

ਤਿਹੁਰੁਪੁਰਖੁਪਿਆਵਤੋ॥੧॥੨॥੧੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਰਹਿਰਹਿਨਾਮੁਪਾਰਮੇਸ਼ੀ॥ਪੁਨਪਿਆ
 ਰੇਮਨਹਿਅਪਾਰੇਚੀਤਿਚਿਤਉ ਜੈਸੇਪਨਤੰਬੋਲੀ॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜੇਸਮਾਇਚਿਹੁਰਹਿਬਤਾਇਚਿਗੰਗ
 ਰੇਗੀਮੇਰੇਤਨਕੀਚੋਲੀ॥ਪਿਆਮੁਖਿਲਾਗੇਜਉਵਡਭਾਗੇਸੁਹਾਗੁਰਮੋਰਕਤਹੁਨੋਵੋਲੀ॥੧॥ਬੁਪਨਪੁਪਨ
 ਗੋਪਨਦੀਪਚਿਤਿਪੋਤਿਅੰਗਅੰਗਸੀਗਿਮਉਲੀ॥ਕਹੁਨਨਕਪਿਆਰਵੀਸੁਹਾਗਨਿਆਤਿਨੀਕੀਮੇਰੀਥਨੀਖੋ
 ਲੀ॥੨॥੩॥੮੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਕੋਬੰਦਗੋਬੰਦਗੋਬੰਦਮਈ॥ਜਬਤੇਭੇਟੇਸਾਧਚਈ
 ਅਰਤਬਤੇਦੁਗਮਤਿਦੁਰਿਭਈ॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਰਨਪੁਰਿਰਹਿਚਿਸੀਪੁਰਨਸੀਤਲਸਾਤਿਦਈਅਲਦਈ॥
 ਕਮਕੋਪਾਤ੍ਰਿਸਨਾਅੰਕਾਰਤਨਤੋਹੋਏਸਗਲਖਈ॥੧॥ਸਤੁਸੀਤੋਖਦਈਅਪਗੁਸੁਚਿਸੀਤਨਤੋਇਹੁ
 ਮੰਤੁਲਈ॥ਕਹੁਨਨਕਾਜਿਨਿਮਨੁਪਛਾਨਿਆਤਿਨਕਉਸਗਲੀਸੋਝਪਈ॥੨॥੧॥੮੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
 ਕਿਆਹਨਜੀਅਜੰਤਬੇਚਰੇਥਰਨਿਨਸਾਕਹਏਕੋਰਮਈ॥ਥਹਮਮੋਸਾਸਿਧਮੁਨਿਏਦ੍ਰਬੋਅੰਤਠਾਕੁਰਤੇ
 ਠੀਗਤਿਨਹੀਪਈ॥੧॥ਕਿਆਕਥੀਐਕਿਛੁਕਥਨੁਜਾਈ॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਈ॥ਰਹਾਉ॥
 ਜਹਮਹਭਾਇਅਨਦੁਖਜਮਸੁਨੀਐਤਹਮੇਰੇਪੁਤ੍ਰਤ੍ਰੈਸਹਾਈ॥ਸਰਨਿਪਰਿਚਿਹਰਿਚਰਨਗਰੇਪੁਤ੍ਰਗੁਰਿਨ
 ਨਕਕਉਬੁਝਬੁਝਈ॥੨॥੫॥੮੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਅਗਮਰੂਪਾਥੀਨਸੀਕਰਤਾਪਤਿਤ
 ਪਵਿਤਾਇਕਨਿਮਖਜਪਈਐ॥ਅਚਰਜੁਸੁਨਿਚਿਪਰਾਪਤਿਭੇਟੁਲੇਸੀਤਚਰਨਚਰਨਮੁਨੁਯਾਈਐ॥੧॥
 ਕਿਤੁਬਿਧੀਐਕਿਤੁਸੰਜਮਿਪਈਐ॥ਕਹੁਸੁਰਜਨਾਕਿਤੁਗਤੀਪਿਆਈਐ॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਮਾਨੁਖਮਾਨੁਖ
 ਕੀਸੇਵਾਚਿਹੁਤਿਸਕੀਲਈਲਈਛਨਿਜਾਈਐ॥ਨਨਕਸਰਾਨਿਸਗਦਿਭੁਖਸਾਗਰਮੋਹਿਟੇਕਤੇਗੋਇਕਨ
 ਈਐ॥੨॥੬॥੮੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਸਿਤਸਗਦਿਸਿਤਟਹਲਕਗੀ॥ਪਿਧੁਬੰਧੁਅਹੁਸਗਲ
 ਜੈਜੋਰੇਅਵਰਕਾਜਤੇਛੁਟਿਪਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਸਹਜਅਹੁਘਨੇਅਨੰਦਾਗੁਰਤੇਪਾਇਚਿਨਾਮੁਹਰੀ॥
 ਐਸੇਹਰਿਗੁਬਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਰੀਉਲਾਟਿਧਰੀ॥੧॥ਪੇਖਿਚਿਮੋਹਨੁਸਭਕੈਸਿਗੋਉਨਨਕਾਹੁ
 ਸਗਲਭਰੀ॥ਪੁਰਨਪੁਰਿਰਹਿਚਿਕਿਰਪਾਨਿਧਿਕਹੁਨਨਕਮੇਰੀਪੁਰੀਪਰੀ॥੨॥੧॥੮੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
 ਮਃ੫ ਮਨਕਿਆਕਰਤਾਹਉਕਿਆਕਰਤਾ॥ਜਨਪ੍ਰਬੀਨਠਾਕੁਰਪੁਤ੍ਰਮੇਰੇਤਿਸੁਆਗੈਕਿਆਕਰਤਾ
 ਰਹਾਉ॥ਅਨਬੋਲੇਕਉਤਹੀਪਛਾਨਹਿਜੋਜੀਅਨਮਹਿਰੇਤਾ॥ਰੇਮਨਕਾਇਕਹਲਉਤੁਕਹਿਜਉਪੇ
 ਖਤਹੀਸੀਗੀਮੁਨਤਾ॥੧॥ਐਸੇਜਾਨਿਭਏਮਨਿਆਨਦਆਨਥੀਚਿਕਰਤਾ॥ਕਹੁਨਨਕਗੁਰਭਏਚਈ
 ਅਰਾਹਰਿਹੰਗੁਨਕਬਹੁਲਤਾ॥੨॥੮॥੮੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਨਿੰਦਕੁਐਸੇਹੀਸੁਰਿਪਰੀਐ॥

ਇਹੀਸਾਨੀਸੁਨਹੁਤਮਭਈਜੇਉਕਲਰਭੀਤਿਗਿਗੀਐਠਹਉ।ਜਉਦੈਥੈਛੇਦੁਤਉਨਿੰਦਕੁਉਮਹੈਭੋ
ਦੇਖਿਦੁਖਭਗੀਐ॥ਆਠਪਹਚਿਤਵੈਨਹੀਪਹਚੈਚੁਗਚਿਤਵਤਚਿਤਵਤਮਹੀਐ॥੧॥ਨਿੰਦਕੁਪੁਰੁਤੁ
ਲਾਇਆਕਲੁਨੈਰੈਆਇਆਹਰਿਜਨਸਿਉਬਾਦੁਉਠਗੀਐ॥ਨਨਕਕਾਰਖਾਅਪਿਪੁਰੁਸੁਅਮੀਕਿਆਮਾ
ਨਸਬਪੁਰੇਕਰੀਐ॥੨॥੧੦॥੧੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਐਸੇਕਾਹੇਭੂਲਿਪਰੇ।ਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿ।ਪੁਕਰਿ
ਪਾਵਹਿ।ਪੇਖਤਸੁਨਤਸਦਸਿਗਿਹੇਗੇ॥ਠਹਉ॥ਕਾਚਥਿਹਾਝਨਕੰਚਨਢਾਡਨਚੈਗੀਸੀਗਿਹੇਤੁਸਾਜਨ
ਤਿਆਗਿਖੇਗੇਹਿਵਨੁਕਉਗਅਨਹੋਵਨੁਮੀਠਾਬਿਖਿਆਮਹਿਲਪਟਾਇਜਗੇ॥੧॥ਅੰਧਕੁਪਮਹਿਪਰਿਚਿਪਰ
ਨੀਠਮਗੁਬਾਹੋਹਬੀਸਿਪਗੇ।ਕਹੁਨਕਪੁਰੇਤਦਇਆਰਗੁਰੁਭੇਟੈਕਛੈਚਾਹਠਗੇ॥੨॥੧੦॥੧੬॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਮਨਤਨਰਸਨਹਰਿਚੀਨਾ।ਭਏਅਨੰਦੀਮਦੇਅੰਦੇਸੇਸਰਬਸੁਖਮੇਕਉਗੁਰਿਦੀਨਾ।
ਠਹਉ॥ਇਅਨਪਤੇਸਭਭਈਸਿਆਨਪਪੁਰੁਮੇਰਾਦਨਾਚੀਨਾ।ਹਥਦੇਇਰਾਖੈਅਪਨੇਕਉਕਾਹੁਨਕਰਤੇਕ
ਛੁਬੀਨਾ॥੧॥ਬਾਲਿਜਾਵਉਦਰਸਨਸਾਪੁਕੈਜਿਹਪਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਲੀਨਾ।ਕਹੁਨਕਠਾਭਰਭਰੇਸੈਕਹੂਨ
ਮਹਿਚਿਮਨਿਛੀਨਾ॥੨॥੧੧॥੧੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਗੁਰਿਪੁਰੈਮੇਗੀਗੀਖਿਲਈ॥ਅਮਿਤਨਾਮੁਰਿਦੇ
ਮਹਿਦੀਨੋਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਗਈ॥ਠਹਉ॥ਨਿਵੇਰੇਦੁਤਦੁਸਟਥੈਗਈਗੁਰਪੁਰੇਕਾਜੀਪਾਜਾਪੁ।ਕਹਾ
ਕੈਰੇਕਈਥੇਚਾਰਾਪੁਰਮੇਰੇਕਾਥਰਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਇਆਚਰਨਕਮਲਰਖੁਮਨ
ਮਹੀ॥ਤਕੀਸਰਨਿਪਰਿਚਿਨਨਕਦਾਸਜਾਤੇਉਪਰਿਕੋਨਹੀ॥੨॥੧੨॥੧੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਪੁਰਨਮਾ।ਜਗਮਰਾਕਛੁਦੁਖੁਨਾਬਿਅਪੈਆਰੈਦਰਗਹਪੁਰਨਕਾਮਾਠਹਉ॥ਅਪੁ
ਰਿਅਗਿਪਗੀਐਨਿਤਸਰਨੀਗੁਰਤੇਪਈਐਏਹੁਨਿਪਨੁ।ਜਨਮਮਰਦਕੀਕਟੀਐਠਾਸੀਸਚੀਦਰਗ
ਰਕੀਸਨੁ॥੧॥ਜੇਤੁਮਕਰਹੁਸੇਈਭਲਮਨਉਮਨਭੇਛੂਟੈਸਗਲਗੁਮਨੁ।ਕਹੁਨਕਤਕੀਸਰਦਾਈ
ਜਾਕਕੀਆਸਗਲਜਹਨੁ॥੨॥੧੩॥੧੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਪੁਰੁਆਹੀ।ਹਰਿ
ਗੁਨਗਵਤਪਰਉਪਕਾਰਨਿਤਤਿਸੁਰਸਨਾਕਾਮੇਲੁਕਿਛੁਨਹੀ॥ਠਹਉ॥ਕੁਲਸਮੁਹਉਪਰੇਖਿਨਭੀਤਰਿ
ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਲਾਹੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਅਮੀਪੁਰੁਅਪਨਾਅਨਦਸੇਤੀਬਿਖਿਆਬਨੁਗਾਹੀ॥੧॥ਚ
ਰਪੁਰੁਕੇਥੋਹਿਉਪਏਭਵਸਗਰੁਪਰਿਪਰਹੀ॥ਸੀਤਸੇਵਕਭਗਤਹਰਿਤਾਕੇਨਨਕਮਨੁਲਾਗਾਹੈਤਾਹੀ॥
੨॥੧੪॥੨੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਧੀਰਉਦੇਖਿਤੁਮਾਰੇਰੋਗਾ।ਤੁਹੀਉਅਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਤੁ
ਹੀਵਹਿਸਾਪਕੈਸੇਗਾ॥ਠਹਉ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਨਿਵਾਜੇਠਕੁਰਨੀਚਕੀਟਭੇਕਰਹਿਰਾਜਗੇ॥੧॥ਕਬਹੁ

ਨਾਥਿਸੈਰੇਹੀਏਮੇਰੇਤੇਨਨਕਦਾਸਇਹੀਦਨੁਮੰਗਾ॥ ੨॥੧੫॥੧੦੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
 ਅਚੁਤਪੁਜਾਜੋਗਗੋਪਾਲਾਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਰਖਉਹਰਿਆਗੈਸਰਬਜੀਅਕਾਰੈਪਤਿਪਾਲਾਰਹਉ॥ ਸਰ
 ਨਿਸਮਰਥਅਕਥਸੁਖਦਾਤਾਕਿਰਪਾਸਿਪੁਬਝੋਦਾਇਆਲਾਕੀਠਿਲਾਇਰਾਖੈਅਪਨੇਕਉਤਿਸਨੇਲਰੈਨ
 ਤਾਤੀਬਾਲਾ॥੧॥ਦਮੋਦਰਦਾਇਆਲਾਸੁਆਮੀਸਰਬਸੁਸੰਤਜਨਾਪਨਮਾਲਾਨਨਕਜਾਚੇਕਦਰਸੁਪੁਤ
 ਮਾਗੈਸੰਤਜਨਕੀਮਿਲੈਰਵਾਲਾ॥੨॥੧੬॥੧੦੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਸਿਮਰਤਨਾਨੁਕੋਟਿਜਤਨਭ
 ਏ॥ਸਾਪਸੀਗੀਮਿਲਿਹਰਿਗੁਨਗਾਏਜਮਤੁਤਨਕਉਤਾਸਅਹੋ॥ਰਹਉ॥ਜੇਤੇਪੁਨਚਰਨਸੇਕੀਨੇਮਾਨਿਤ
 ਨਿਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਗੇ॥ਆਵਲਜਲੁਭਰਮੁੰਨਾਠਾਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਵਿਖਦੇ॥੧॥ਨਿਰਭਉਹੋਇ
 ਭਜਹੁਜਗਦੀਸੈਏਹੁਪਦਾਰਥੁਬਝਭਾਗੀਭਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰਨਪ੍ਰਭਦਾਤੇਨਿਰਮਲਜਸੁਨਨਕ
 ਦਾਸਕੇ॥੨॥੧੭॥੧੦੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਸੁਲਹੀਤੇਨਗਇਲੰਗਭੁ॥ਸੁਲਹੀਕਾਰਥੁਕਹੀਨ
 ਪਹੁਚੈਸੁਲਹੀਹੋਇਮੁਆਨਪਕਾਰਹਉ॥ਕਾਢਿਕੁਠਹੁਖਸਮਿਸਿਰੁਕਾਟਿਆਖਿਨਮਹਿਹੋਇਗਾਇਅਹੋ
 ਖਕੁ॥ਮੰਦਾਰਿਤਵਤਚਿਤਵਤਪਚਿਆਜਿਨਿਰਚਿਆਤਿਨਿਦੀਨਪਾਕੁ॥੧॥ਪੁਤ੍ਰਮੀਤਪਨੁਕਿਛੂਨਰ
 ਨਿਚਿਸੁਛੋਡਿਗਇਆਸਭਭਾਈਸਕੁ॥ਕੁਨਨਕਾਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਾਇਹੀਜੀਨਿਜਨਕਕੀਨੋਪੁਰਨਵਕੁ॥
 ੨॥੧੮॥੧੦੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਪੁਰੀਸੇਵਾ॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤੈਸੁਆਮੀਕਾਰਜੁਗਾ
 ਸਿਕੀਆਗੁਰਦੇਵਾ॥ਰਹਉ॥ਆਦਿਮਧਿਪ੍ਰਭਮੀਤਿਸੁਆਮੀਅਪਨਾਥਵਥਨਾਇਚਿਆਪਿਆਅਪਨੇਸੇਵ
 ਕਕੀਆਪੇਰਾਖੈਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕੇਵਰਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ਪਰਬਰਮਪਰਮੇਸੁਰਸਾਤਿਗੁਰਵਾਸਿਕੀਨੋਜੀਨਿਸਗਲੇ
 ਜੀਤਾ॥ਚਰਨਕਮਲਨਨਕਸਰਲਾਈਰਾਮਨਾਮਜਪਿਨਿਰਮਲਮੰਤਾ॥੨॥੧੯॥੧੦੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
 ਤਾਪਪਾਪਤੇਰਾਖੇਆਪਾਸੀਤਲਭਏਗੁਰਚਰਨੀਲਾਰੇਰਾਮਨਾਮਹਿਰਦੇਮਹਿਜਾਪਾਰਹਉ॥ਕਰਿਕਿਰ
 ਪਾਸਤਪਤਿਦੀਨੇਜਗਤਉਧਾਰਨਵਖੰਡਪ੍ਰਤਾਪਾਦੁਖਾਥਿਨਸੇਸੁਖਅਨਦਪਵੇਸਾਤਿਸਨਥੁਈਅਨਤ
 ਨਸਚੁਪਾਪਾ॥੧॥ਅਨਥਕੋਨਥੁਸਗਲੇਸਮਰਥਸਗਲਾਸਿਸਟਿਕੋਮਾਈਥਾਪੁ॥ਭਗਤਿਵਛੁਭੈਭੰਜ
 ਨਸੁਆਮੀਗੁਣਗਾਵਤਨਨਕਆਲਾਪਾ॥੨॥੨੦॥੧੦੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਜਿਸਤੇਉਪਜੀਆ
 ਤਿਸਹਿਪਛਾਨੁਪਾਰਬਰਮੁਪਰਮੇਸੁਰਪਿਆਇਆਕੁਸਲਾਖੇਮਹੋਏਕਾਇਆਨਾ॥ਰਹਉ॥ਗੁਰਪੂਰਾਭੋਟਿਚਿ
 ਥਭਭਾਗੀਅੰਤਰਜਾਮੀਸੁਪ੍ਰਸੁਜਨਾਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਕਰਿਅਪਨੇਥਭਸਮਰਥੁਨਿਮਾਇਅਕੋਮਾਨੁ॥
 ੧॥ਕ੍ਰਮਭੈਥਿਨਸੇਗਏਖਿਨਭੀਤਰਿਅੰਧਕਾਰਪਰਵੇਚਨਲਾ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਆਰਾਪੈਨਨਕਦਾਸਦਾ

ਜਾਈਐਕੁਰਬਲਾ॥੨॥੨੧॥੧੦੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਦਵੈਥਾਵਰਖੇਗੁਰਸੁਗੇਹਲਤਪਲ
ਤਪਰਬ੍ਰਹਮਿਸਵਰੇਕਰਜੋਏਸਗਲੇਪੁਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਸਯਾਮਜਨੁਹੋਵ
ਰਸਾਪੁਪੁਰੇ॥ਅਵਲਾਜਾਲਾਰੇਥਿਤਿਪਾਈਜਨਮਮਰਲਕੇਮਿਟੋਬੈਸੁਗੇ॥੧॥ਭ੍ਰਮਭੈਤਰੇਛੁਟੇਭੈ
ਜਮਕੇਘਟਿਘਟਿਏਕੁਰਹਿਅਭਰਪੁਰੇ॥ਨਨਕਸਗਟਿਪਰਿਚਿਦੁਖਭੈਜਨਅੰਤਰਿਥਾਰਚਿਪੈਖਿਹਚੁਗੇ॥
੨॥੨੨॥੧੦੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਦਰਸਨੁਦੇਖਤਦੇਖਨਸੋ॥ਕਬਹੁਨੋਵਹੁਦੈਸਟਿਅਗੋਚ
ਰਜੀਅਕੈਸੀਗਿਬਸੇ॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੀਤਮਪਨਅਪਾਰਸੁਆਸੀ॥ਪੁਰਿਹੋਪਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥ਕਿਆਗੁ
ਲਤੇਰੇਸਾਹਿਸਮਾਗੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭਤੁਭੁਹਿਚਿਤਾਕੀ॥੨॥ਕਿਰਪਨਿਪਿਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਜੀਅ
ਜੀਤਕੀਕਰਹੁਪਤਿਪਾਯਾ॥੩॥ਆਪਹਰਤੇਰਨਾਮੁਜਨੁਜਾਪੋ॥ਨਨਕਪੀਤਿਲਾਈਪਭਿਆਪੋ॥੪॥੨
੩॥੧੦੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਤਨੁਪਨੁਜੇਬਨੁਜਲਤਗਾਇਆ॥ਰਾਮਨਾਮਕਭਜਨੁਨਕੀਨੋਕਰ
ਤਬਿਕਾਰਨਿਸਿਭੇਹੁਭਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਭੋਜਨਨਿਤਖਾਤੇਪੁਖਦੇਤਾਘਸਿਖੀਨਖਾਇਆ
ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਕਰਿਮੁਰੋਪਾਪਕਰਤਨਪਰੀਦਇਆ॥੧॥ਮਹਾਬਿਕਾਰਘੋਰਦੁਖਸਾਗਰਤਿਸੁਮਹਿਪ੍ਰ
ਦੀਗਲਤੁਪਇਆ॥ਸਗਨਿਪਰੇਨਨਕਸੁਆਮੀਕੀਬਾਰਪਕਰਿਪ੍ਰਭਕਾਢਿਲਾਇਆ॥੨॥੨੪॥੧੧੧॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਆਪਨਾਪ੍ਰਭੁਆਇਆਚੀਤਿ॥ਦੁਸਮਨਦੁਸਟਰੇਸੁਖਮਾਰਤਕੁਸਲੁਭਾਇਆਮੇ
ਰੇਭਾਈਮੀਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਗਈਬਿਆਪਿਉਪਾਪਿਸਭਨਾਸੀਅੰਗੀਕਾਰਕੀਚਿਕਰਤਾਰੀ॥ਸੀਤਿਸੁਖਅਗੁਆ
ਨਦਘਨੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁਰਿਦੈਉਰਿਹਗਿ॥੧॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਪਨੁਗਾਸਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀਤੁਸਮਰਬੁਧੁਆਮੀਮੇਗਾਦਾਸ
ਅਪੁਨੇਕਉਗਾਖਨਹਾਰਨਨਕਦਾਸਸਦਾਹੋਚੇਗਾ॥੨॥੨੫॥੧੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
ਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਿਹੋਆਕਾਇਆਲਾ॥ਮਿਟੀਉਪਾਧਿਭਾਇਆਸੁਖਸਾਚਾਅੰਤਰਜਾਮੀਸਿਮਰਿਅਜਲਾ
ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਕੇਜੀਅਤਿਨਿਕੀਏਸੁਖਯੇਰੁਗਤਜਨਕਉਸਚਾਤਾਲਾ॥ਦਾਸਅਪੁਨੇਕੀਆਪੇਰਾਖੀਭੈ
ਭੰਜਨਉਪਰਿਕਰਤੇਮਾਲਾ॥੧॥ਭੁਈਮਿਤਾਈਮਿਟੀਬੁਰਾਈਦੂਸਟਦੁਤਹਰਿਕਢੇਛਾਦਿ॥ਸੁਖਸਯਾ
ਅਨੰਦਘਨੇਰੇਨਨਕਜੀਵੈਹਰਿਗੁਣਾਹਵਖਾਦਿ॥੨॥੨੬॥੧੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
ਪਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਭਏਕ੍ਰਿਪਾਯਾ॥ਕਾਰਜਸਗਲਸਵਰੇਸਤਿਗੁਰਜਪਿਜਪਿਸਾਪੁਭਏਨਿਯਾ॥ਰਹਾਉ॥
ਅੰਗੀਕਾਰਕੀਆਪ੍ਰਭਿਅਪਨੇਦੇਖੀਸਗਲੇਭਏਰਵਾਨਾ॥ਕੰਠਿਲਾਇਗਾਖੇਜਨਅਪਨੇਉਪਰਿਲੀਏਲਾਇ
ਅਪਨੈਪਾਯਾ॥੧॥ਸਹੀਸਲਾਮਚਿਮਿਲਿਘਰਿਅਏਨੰਦਕਕੇਮੁਹੋਏਕਾਯਾ॥ਕਹੁਨਨਕਮੇਰਾਸਤਿ

ਗੁਰਪੁਰਾਗੁਰਪਸਾਦਿਪੁਰੁਭਏਨਿਹਲਾ॥ ੨॥੨੧॥੧੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫

ਮੁਲਾਨਸਿਓਪੀਤਿਬਨੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਚੇਨੀਤਤੁਟੈਛੋਰੀਨਛੁਟੈ ਅੰਸੀਸਾਧਿਚਤਨੀ॥੧॥ ਦਿਨਸੁਰੈ

ਨਿਮਨਮਹਿਬਸਤੁਰੈਤੁਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਭਅਪਨੀ॥ ੨॥ ਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਉਸਿਆਮਸੁਦਰਕਉਅਕ

ਥਕਥਾਜਾਕੀਬਾਤਸੁਨੀ॥ ੩॥ ਜਨਨਕਦਸਨਿਦਾਸੁਕਰੀਅਤਰੈਮੋਹਿਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਠਕਰਅਪੁਨੀ॥

੪॥੨੮॥੧੧੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਹਰਿਕੇਚਰਨਜਪਿਜਾਉਕਰਬਨੁ॥ ਗੁਰਮੇਰਾਪਰਬਰਮਪ

ਰਮੇਸੁਰਤਕਾਹਿਰਦੈਧਰਿਮਨਧਿਆਨੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਦਾਤਾਜਾਕਾਕੀਆ

ਸਗਲਜਾਨੁ॥ ਰਸਨਾਰਵੁਏਕਨਰਾਇਲੁਸਾਚੀਦਰਗਪਵਹੁਮਨੁ॥੧॥ ਸਾਧੁਸਿਗੁਪਰਪਾਤਿਜਾ

ਕਉਤਿਨਹੀਪਾਇਆਏਹੁਨਿਪਨੁ॥ ਗਵਉਗੁਲਕੀਰਤਨੁਨਿਤਸੁਆਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਨਕਦੀਜੈਦਨੁ॥

੨॥੨੯॥੧੧੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਰਖਿਲੀਏਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਲਾ॥ ਜੈਜੈਕਰੋਹੋਆਜ

ਗਮੀਤਰਿਪਰਬਰਮੁਮੋਰੋਤਾਰਲਤਰਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਵੇਭਰਪੁਰਨਸੁਖਦਾਤਾਸਗਲਸਮਗੀਪੇ

ਖਲਭਰਲਾ॥ ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸਰਬਾਨਿਰੰਤਰਿਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਈਹਰਿਕੇਚਰਲਾ॥੧॥ ਜੀਅਜੁਗਾਤਿ

ਵਾਸਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਰਬਸਿਧਿਤੁਮਕਾਰਲਕਰਲਾ॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਪੁਰੁਖਦਾਆਇਆਹਰਿਸਿਮ

ਰਤਨਾਨਕਨਹੀਚਰਲਾ॥ ੨॥੩੦॥੧੧੬॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਦੁਪਦੇਘਰੁ੮

ਮੈਨਹੀਪੁਰਸਭੁਕਿਛੁਤੇਗਾ॥ ਈਘੈਨਿਰਗੁਨਉਘੈਸਰਗੁਨਕੇਲਕਰਤਾਵਿਚਿਸੁਆਮੀਮੇਗਾ॥ ਰਹਾਉ॥

ਨਗਰਮਹਿਆਪਿਬਾਰਹਿਛੁਨਿਆਪਨਪੁਰਮੇਰੈਕੋਸਗਲਬਸੇਗਾ॥ ਆਪੇਹੀਰਜਨਆਪੇਹੀਗਾਇਆ

ਕਰਕਰਕਰਕਰਕਰਚੇਗਾ॥੧॥ ਕਾਕਉਦਰਾਉਕਾਸਿਉਬਲਬੀਚਾਜਹਜਹਪੇਖਉਤਰਤਰਨੇ

ਗਾ॥ ਸਾਧੁਗੁਰਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਓਨਾਨਕੀਮਲਿਸਾਗਰਬੁੰਦਨਹੀਹੋਗਾ॥ ੨॥੧॥੧੧੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫

ਤੁਮਸਮਰਥਾਕਰਨਕਰਨਾ॥ ਛਕਨਛਕਿਗੋਬਿੰਦਗੁਰਮੇਰੈਮੋਹਿਅਪਰਾਪੀਸਰਨਚਰਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇ

ਜੀਕੀਨਸੋਤੁਮਜਾਨਿਚਿਪੀਖਿਓਰਿਨਹੀਕਛੁਛੀਮੁਕਰਨਾ॥ ਬਡਪਰਤਾਪੁਸੁਨਿਚਿਪੁਰਤਮੇਰੈ

ਕੋਟਿਅਪਾਤੇਰਨਾਮਹਰਨਾ॥੧॥ ਹਮੇਰੇਸਹਾਉਸਦਸਦਭੂਲਨਤੁਮਰੇਬਿਰਦਪਾਤਿਤਉਪਰਨਾ

ਕਰੁਲਾਮੈਕਿਰਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੀਜੀਵਨਪਦਨਕਹਰਿਦਰਸਨਾ॥ ੨॥੨॥੧੧੮॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਮੈਸੀਕਿਰਪਾਮੋਹਿਕਰਹਾ॥ ਸਿਤਹਚਰਲਹਮਾਰੇਮਾਥਨੈਨਦਰਸੁਤਨ

ਪੁਰਿਪਰਹਾਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਕੋਸਥਦਮੇਰੈਹੀਮੈਰੇਬਾਸੈਹਰਿਨਾਮਾਮਨਸੀਗੀਧਰਹਾ॥ ਤਸਕਰਪੰਚਨਿ

ਵਾਹੁਠ ਕੁਰਸਗਲੇਭਗਮਹੀਮਜਗਹੁ॥ ੧॥ ਜੇਤੁਮਕਰਹੁਸੇਈਭਾਮਨੈਭਵਨੁਦਾਬਿਪਾਦੂਰਿਟਰਹੁ॥ ਨਨ
 ਕਕੇਪੁਭਤੁਮਹੀਦਤੇਸੰਤਸੀਗਿਲੇਮੋਰਿਉਧਰਹੁ॥ ੨॥ ੩॥ ੧੧੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫
 ਮੈਸੀਦੀਖਿਅਜਨਸਿਉਮੰਗਾ॥ ਤੁਮਰੇਧਿਆਨੁਤੁਮਰੇਰੰਗਾ॥ ਤੁਮਰੇਸੇਵਾਤੁਮਰੇਅੰਗਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਕੀਟਲਾ
 ਸੰਭਾਖਨੁਜਨਸਿਉਉਠਨੁਥੈਰਨੁਜਨਕੈਸੰਗਾ॥ ਜਨ ਚੁੰਗਜਮੁਖਿਮਾਥੈਲਾਗੀਆਸਾਪੁਰਨਅਨਤਤਰੰਗਾ॥
 ੧॥ ਜਨਪਾਰਬਰਮਜਾਕੀਨਿਰਮਲਮਹਿਮਾਜਨਕੇਚਰਨਤੀਰਥਕੋਟਿਕੰਗਾ॥ ਜਨਕੀਪੁਰਿਕੀਚਿਮਜਨੁ
 ਨਲਕਜਨਮਜਨਮਕੇਹਰੇਕਲੰਗਾ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੧੨੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਮੋਰਿਪਾਤਿਪਾ
 ਲਾਪਾਰਬਰਮਪਰਮੇਸਰਸਤਿਗੁਰਹਮਥਾਰਿਕਤੁਮਪਿਤਾਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੋਰਿਨਿਰਗੁਲਗੁਲੁਨ
 ਰੁਕੇਈਪਗਚਿਨਸਾਕਉਤੁਮਹੀਘਲਾ॥ ਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਹੀਜਨਹੁਜੀਉਪਿਤੁਸਭੁਤੁਮਰੇਮਾਯਾ॥
 ੧॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖਸੁਆਮੀਅਨਥੋਲਤਹੀਜਾਨਹੁਹਾਲਾ॥ ਤਨੁਮਹੁਸੀਤਲੁਹੋਇਹਮਾਰੇਨਨਕਪੁਭ
 ਜੀਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ॥ ੨॥ ੫॥ ੧੨੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਰਾਖੁਸਦਾਪੁਤਅਪਨੈਸਾਥਾ॥ ਤੁਹਮ
 ਰੋਪੀਤਮੁਮਨੋਮੋਹੁਤੁਣਾਬਿਨੁਜੀਵਨੁਸਗਲਾਅਕਾਥਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਰੋਕਤੇਰਾਉਕਰਚਖਿਨਤੀਤਰਿਪੁਭੁ
 ਮੋਰੇਅਨਥਕੋਨਥਾ॥ ਜਲਤਅਗਨਿਮਹਿਜਨਆਪਿਉਧਾਰੇਕਰਿਅਪੁਨੇਦੇਗਖੇਹਾਥਾ॥ ੧॥ ਸੀਚਲਸੁਖੁਪਾ
 ਇਚਿਮਨਵਿਖਤੇਹਰਿਸਿਮਰਤਸੁਮਸਗਲੇਲਾਥਾ॥ ਨਿਧਿਨਿਧਾਨਨਨਕਹਰਿਸੇਵਾਅਵਗਸਿਆਨਪਸਗਲ
 ਅਕਾਥਾ॥ ੨॥ ੬॥ ੧੨੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਕਥਹੁਨਾਬਿਸਾਰਹੁ॥ ਚਿਰਿਲਾਗਹੁ
 ਸੁਆਮੀਪੁਭਮੇਰੇਪੁਰਖਪੀਤਿਗੋਬਿੰਦਬੀਚਾਰਹੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨਪੁਭਾਬਿਰਵਤੁਮਰੇਹਮਰੇਦੇ
 ਖਰਿਦੈਮਤਧਾਰਹੁ॥ ਜੀਵਨਪਨਹਰਿਪਨੁਸੁਖੁਤੁਮਹੀਹਉਮੈਪਟਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਾਰਹੁ॥ ੧॥ ਜਲਾਬਿਨੁਨਮੋ
 ਨਕਤਜੀਵਨਦੁਧਾਬਿਨਾਰਨੁਕਤਬੋਗੋ॥ ਜਨਨਨਕਪਿਆਸਚਰਨਕਮਾਯਨਕੀਪੇਖਿਦਰਸੁਸੁਆਮੀਸੁ
 ਖਸੋਗੋ॥ ੨॥ ੭॥ ੧੨੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਆਗੈਪਛੈਕੁਸਲੁਭਾਇਆ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਪੁਰੀਸਭਰਾਖੀ
 ਪਰਬਰਮਪੁਭਿਕੀਨੀਮਇਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਅਹਰਿਪੀਤਮੁਦੁਖਦਰਦਸਗਲਾਮਿਟਿਗਇਆ॥
 ਸੀਤਿਸਹਜਅਨਦਗੁਲਗਾਏਦੁਤਦਸਟਸਭਿਹੋਏਖਾਇਆ॥ ੧॥ ਗੁਨੁਅਵਗੁਨੁਪੁਭਿਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿ
 ਚਿਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਕਰਿਲਾਇਆ॥ ਅਤੁਲਥਰਾਈਅਤੁਤਅਥਿਨਾਸੀਨਨਕਉਚੈਰਹਰਿਕੀਜਇ
 ਆ॥ ੨॥ ੮॥ ੧੨੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਬਿਨੁਭੈਭਗਤੀਤਰਨੁਕੈਸੋ॥ ਕਰਹੁਅਨੁਰ
 ਹੁਪਤਿਤਉਧਾਰਨਰਾਖੁਸੁਆਮੀਅਪਭੋਗੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਨੁਹੀਅਵਤਛਿਰਤਮਦਮਾਵਤਾਬਿਖਿ

ਮਾਰਤਾ ਸੁਮਨਜੈ ਸੋ। ਅਉਧਾਥਿਰਾਵਤ ਅਧਿਕੋਰਾਵਤ ਪਾਪਕਮਾਵਤ ਬੁਝੇਐ ਸੋ॥੧॥ ਸਗਨਿਦਖਭੰਜ
 ਨ ਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਰਵਦੁਜੈ ਸੋ। ਕੇਸਵ ਕਲੇਸਨਾਸ ਅਘਖੰਡਨ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤ ਦਰਸਦਿ ਸੋ॥੨॥
 ੯॥ ੧੨੫॥ ਬਿਯਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ੫੨੯ ਦੁਪਦੇ॥ ਅਪਹਿਮੋਲਿ ਲਏ। ਜਬ ਤੇ ਸਗਨਿ
 ਦੁਮਾਰੀ ਆਏ ਤਬ ਤੇ ਦੇਖ ਗਏ। ਰਹਾਉ। ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਅਗੁਚੈ ਤਾ ਬਿਰਾਨੀ ਸਾਧਨ ਸਰਨ ਪਏ। ਜਪਿ ਜ
 ਪਿਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੇ ਪੀਤਮ ਤਨ ਤੋਰੇ ਗਾਖਏ॥੧॥ ਮਹਾਮੁਗਧ ਅਜਾਨ ਅਗੀਆਨੀ ਰਖੇ ਪਾਰਿ ਦਏ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਪੁਰਾਭੇਟਿ ਚਿਅਵਨ ਜਨ ਰੇ॥੨॥੧॥ ੧੨੬॥ ਬਿਯਾਵਲੁ ਮਃ ੫ ਜੀਵਉ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀ। ਜਉ ਸੁਪ
 ਸੰਤ ਭਏ ਗੁਰਪੁਰੇ ਤਬ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੁਨੀ। ਰਹਾਉ। ਪੀਰ ਗਈ ਬਾਧੀ ਮਨਿ ਪੀਰ ਮੋਹਿ ਚਿਅਨ ਦਧੁਨੀ। ਉਪ
 ਜਿ ਚਿਉ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਭ ਪੀਤਮ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਖਿਨੀ॥੧॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਅਨਿਕ ਜਨ ਤਾਰੇ ਸਿਮਰਹਿ
 ਅਨਿਕ ਮੁਨੀ॥ ਅੰਧੁ ਲੇਟਿ ਕਨਿ ਰਧਨ ਪਨੁ ਪਾਇ ਚਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਅਨਿਕ ਗੁਨੀ॥੨॥੨॥ ਬਿਯਾਵਲੁ ਮਃ ੫
 ੧੨੭॥ ੫੨ ੧੩ ਪੜਤਾਲਾ॥ ਮੋਹਨੀ ਦਨ ਆਵੈ ਹਵੈ ਹਰ ਕਜਰ ਬਸ ਤੁਮ ਭਰਨ ਕੀਤੇ ਉਡੀਨੀ
 ਉਡੀਨੀ ਉਡੀਨੀ। ਕਬਘਰਿ ਆਵੈ ਗੀ। ਰਹਾਉ। ਸਗਨਿ ਸੁਹਾਗਨਿ ਚਰਨ ਸੀ ਸੁਪਰਿ। ਲਾਲਨੁ ਮੋਹਿ ਮਿਲ
 ਵਹੁ ਕਬਘਰਿ ਆਵੈ ਗੀ॥੧॥ ਸੁਨਹੁ ਸਹੇਰੀ ਮਿਲਨ ਥਾਤ ਕਹਉ ਸਗਰੇ ਅਹੰ ਮਿਟਵਹੁ। ਤਉ ਪਰਹੀ ਲਾ
 ਲਨੁ ਪਵਹੁ। ਤਬ ਸਮੰਗ ਲਗੁ ਨ ਗਵਹੁ। ਅਨਦ ਰੂਪਿ ਆਵਹੁ। ਨਨਕੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇ ਚਿ। ਤਉ ਮੈਲਾ
 ਲਨੁ ਪਾਇ ਚਿ ਗੀ॥੨॥ ਮੋਹਨ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਵੈ। ਅਬ ਮੋਹਿਨੀ ਦਸੁ ਹਵੈ। ਸਭ ਮੇਰੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਨੀ। ਅਬ ਮੈ ਸਹ
 ਜਿ ਸਮਗੀ। ਮੀਰੀ ਪਿਰਤਿ ਕਹਨੀ। ਮੋਹਨੁ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇ ਚਿ ਗੀ। ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ॥੧॥ ੧੨੮॥ ਬਿਯਾਵਲੁ ਮਃ ੫
 ਮੇਰੀ ਅਹੰ ਜਾਇ ਦਰਸਨ ਪਵਤੇ। ਰਾਚਨੁ ਥਹੀ ਸਹਾਈ ਸੰਤਨਾ। ਅਬ ਚਰਨ ਗਹੇ। ਰਹਾਉ। ਅਹੇ ਮਨ ਅ
 ਵਹੁਨ ਭਵੈ ਚਰਨ ਵੈ ਚਰਨ ਵੈ ਉਲਾਟਿ ਚਿ ਅਲਿਖ ਕੰਦਕਮ ਲਾਜਿ ਉ। ਅਨਰਸਨ ਹੀ ਚਾਹੈ ਏ ਕੋਹ ਰਿ
 ਲਾਹੈ॥੧॥ ਅਨ ਤੇਵੁਟੀਐ। ਰਿਖ ਤੇਵੁਟੀਐ। ਮਨ ਰਿਰਸ ਘੁਟੀਐ। ਸੀਰੀ ਸਾਧੂ ਉਲਟੀਐ। ਅਨ ਨਹੀ
 ਨਹੀ ਗੇ। ਨਾਨਕ ਪੀਤਿ ਚਰਨ ਚਰਨ ਰੇ॥੨॥੨॥ ੧੨੯॥ ੧੩੦॥ ੧੩੧॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪਾਦਿ ਗੁਰੂਬਿਲਵਲਮਭਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰ੧੦
ਨਿਕਟਿਵਸੈਦੈਖੈਸਭੁਸੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਗਲਾਬੁਝੈਕੋਈ॥ ਵਿਦੁਭੈਪਇਐਭਗਤਿਨੋਈ॥ ਸਥਾਦਿਰਤੇ
ਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ ੧॥ ਐਸਾਗਿਆਨੁਪਦਰਖੁਨਮੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਵਾਸਿਗਸਿਗਸਿਮਨੁ॥ ਠਹਰਿ॥ ਗਿਆਨੁਗੰ
ਅਨੁਕਥੈਸਭੁਕੋਈ॥ ਕਥਿਕਥਿਥਾਦੁਕਰੇਦੁਖੁਹੋਈ॥ ਕਥਿਕਹਲੈਤੇਰਹੈਕੋਈ॥ ਬਿਨੁਰਸਰਾਤੇਮੁਕਤਿਨ
ਹੋਈ॥ ੨॥ ਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਸਭੁਗੁਰਤੇਹੋਈ॥ ਸਾਚੀਕਤਸਾਚਾਮਨਿਸੋਈ॥ ਮਨਮੁਖਿਕਥਨੀਹੈਪਰਹਰ
ਤਨੋਈ॥ ਨਾਵਹੁਭੁਲੇਖਾਉਨੋਕੋਈ॥ ੩॥ ਮਨੁਮਾਇਆਬੰਧਿਚਿਸਰਜਾਨਿ॥ ਘਟਿਘਗਿਬਿਅਪਿਰਹਿਚਿ
ਬਿਖੁਨਾਨਿ॥ ਜੇਅਜੈਸੋਈਸੈਕਾਨਿ॥ ਕਾਰਜੁਸੰਧਿਰਿਦੈਸਮਾਨਿ॥ ੪॥ ਸੋਗਿਆਨੀਜਿਨਿਸਥਾਦਿਲਿਵ
ਲਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਿਹਉਮੈਪਤਿਗਵਾਈ॥ ਅਪੇਕਰਤੇਭਗਤਿਕਰਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਪੇਦੇਵਾਰਿਅਈ॥ ੫॥
ਗੈਲਿਅੰਧਾਰੀਨਿਗਮਲਜੋਤਿ॥ ਨਾਮਾਬਿਨਾਝੂਠੇਕੁਚਲਕਛੋਤਿ॥ ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੈਭਗਤਿਸੋਗਤਿ॥ ਸੁਲਿ
ਸੁਲਿਮਨੈਵੈਖੈਜੋਤਿ॥ ੬॥ ਸਸਤਸਿੰਮਤਿਨਾਮੁਦੇਵਾਮੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੀਤਿਉਤਮਾਕਰਮੀ॥ ਮਨਮੁਖਿਜੋ
ਨੈਦੁਖਸਹਮੀ॥ ਬੰਧਨਤੁਟੇਇਭਨਮੁਵਸਾਮੀ॥ ੭॥ ਮਨੈਨਾਮੁਸਚੀਪਤਿਪੁਜਾ॥ ਕਿਸੁਵੇਖਨਾਹੀਕੋਦੁਜਾ॥
ਦੇਖਿਕਹਉਭਾਵੈਮਨਿਸੋਈ॥ ਨਨਕੁਕਹੈਅਵਰੁਨਹੀਕੋਈ॥ ੮॥ ੧॥ ਬਿਲਵਲਮਭਾ ੧ ਘਰ੧੦
ਮਨਕਕਹਿਆਮਨਸਕਰੈ॥ ਇਹਮਨੁਪੁੰਨੁਪੁਰਿਚਰੈ॥ ਮਾਇਆਮਾਦਿਮਾਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਾਵੈ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਮੁਕਤਿਮਨਿਸਾਚਾਭਵੈ॥ ੧॥ ਤਨੁਪਤੁਕਲਤਸਭੁਦੇਖੁਅਭਿਮਨਾ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਛੁਸੀਗਿਨਜਾਨਾ॥ ਰ
ਹਉ॥ ਕੀਚਹਿਰਸਭੋਗਖੁਸੀਆਮਨਕਰੈ॥ ਪਨੁਯੋਕਾਂਤਨੁਭਸਮੈਢੇਰੀ॥ ਖਾਭੁਖਕੁਰਯੈਸਭੁਫਲਾ॥ ਬਿਨੁ
ਸਥਦੈਨਹੀਉਤਰੈਮੇਲਾ॥ ੨॥ ਗੀਤਰਾਗਘਨਤਾਲਸਿਕੁਗੇ॥ ਤਿਹੁਗੁਲਉਪਜੈਬਿਨਸੈਦੁਗੇ॥ ਦੁਜੀਦੁਰ
ਮਤਿਦਰਦਨਜਾਈ॥ ਛੂਟੈਗੁਰਮੁਖਿਦਾਹੁਗੁਲਗਾਈ॥ ੩॥ ਪੈਤੀਉਜਲਾਤਿਲਕੁਗਾਨਿਮਾਲਾਅੰਤ
ਰਿਕ੍ਰੋਧੁਪੜਾਨਿਟਸਾਲਾ॥ ਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਮਾਇਆਮਦਪੀਆ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨਹੀਸੁਖੁਥੀਆ॥ ੪॥ ਸੁ
ਕਰਸੁਆਨਗਰਪਭਮੰਢਾਗਾ॥ ਪਸੁਮਯੋਛਨੀਚਚੰਡਾਲਾ॥ ਗੁਰਤੇਮੁਹੁਫੇਰੇਤਿਨਜੋਨਿਭਵਾਈਐ॥ ਬੰਧ
ਨਿਥਾਪਿਆਮੀਐਜਾਈਐ॥ ੫॥ ਗੁਰਸੇਵਤੇਲਹੈਪਦਾਰਥੁ॥ ਹਿਰਦੈਨਮੁਸਦਾਕਿਰਤਾਰਥੁ॥ ਸਾਚੀ
ਦਰਗਹਪੁਛਨਹੋਈ॥ ਮਨੇਹੁਕਮੁਸੀਝੈਦਰਿਸੋਈ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਾਤਿਸਕਉਜਾਨੈ॥ ਰਹੈਰ
ਜਾਈਹੁਕਮੁਪਛਾਨੈ॥ ਹੁਕਮੁਪਛਾਲਿਸਚੈਦਰਿਵਾਸੁ॥ ਕਾਲਾਬਿਕਾਲਸਥਾਦਿਭਏਨਾਸੁ॥ ੭॥ ਰਹੈਅਤੀ
ਤੁਜਾਨੈਸਭੁਤਿਸਕਾ॥ ਤਨੁਮਨੁਅਰਪੈਹੈਇਹੁਜਿਸਕਾ॥ ਨਚਿਹੁਅਵੈਨਚਿਹੁਜਾਈ॥ ਨਨਕਸਾਚੈਸਾਚਿ

ਸਮਾਇ॥ ੮॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧੦॥ ਅਸਟਪਦੀ॥

ਜਗੁ ਕਉ ਆਮੁਖਿ ਦੰਚਾਗਿ ਅਨੁ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਤੂਹਾ ਅਰਿ ਮਨੁ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਗੁ ਨਿਦਾਨਿ॥

੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਚੀਤਿ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾ ਵੈ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਹੋਰੁ ਤੂ ਪਰੀਤਿ॥ ਰ

ਹਾਇ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿ ਆਸਾ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹੁ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵਹੁ॥ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਵਰਾਈ ਪਾਵਹੁ॥

੨॥ ਆਪਿ ਨ ਬੁਝੈ ਏਕ ਬੁਝੈ॥ ਮਨ ਕਾ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ॥ ਦੁਖੁ ਮਹਲੁ ਠਹਿਰੈ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਜੀ

ਉਸੇ ਵੀਸੈ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਜਿ ਸਕੀ ਜੇਤਿ ਸਮਾਨੀ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਉ ਕਿ ਅਚਲੈ ਪਰ ਨਾਮੀ॥

ਸਾਚ ਨਾਮੁ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਜਾਨੈ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲੈ ਦੁਕੈ ਅਭਿਮਾਨੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਾਨੈ॥ ੪॥ ਸ

ਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿ ਮੈ ਦੂਜੀ ਦੁਗਮਤਿ ਜਾਈ॥ ਅਉਗਲ ਕਾਟਿ ਪਾਪਾ ਮਾਤਿ ਖਾਈ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਂਢੈ ਅਜੇ ਤੀ

ਜੇਤਿ ਸਮਾਈ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਮੈ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਦੁਖੁ ਕਟੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ

ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥ ੭॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿ ਅਕਰਲੀ ਸਾਗੁ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿ ਅਮੋਖ ਦਾ ਅਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮ

ਤਿ ਮਾਨਿ ਅਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ॥ ੮॥੧॥ ੨॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀ ਆਘਰੁ ੧੧

ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਹਉਮੈ ਦੇ ਅਨਾਦਿ ਨੁਹਿਰਿ ਸਗੀਤ ਗਵਈਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਕੰਚਨ ਕਾਂਢੈ ਆਨਿ ਰਭਉ

ਜੇਤੀ ਜੇਤਿ ਮਿਲਈਆ॥ ੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਰਖਈਆ॥ ਬਿਨੁ ਪਾਨੁ ਰਹਿ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਠਾਏਈਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕੁ ਗੀਤੁ ਦਸਦੁ ਆਰਹੈ ਜਾਕੇ ਅਹਿ ਨਿਸਿਤ ਸਕਰਪੰਚ ਚੋਰ ਲਗ

ਈਆ॥ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਭੁ ਹਿਰਿ ਲੇਜਾ ਵਹਿ ਮਨੁ ਖਾਅੰਧੁ ਲੇਖ ਬਰਿਨ ਪਈਆ॥ ੨॥ ਕੰਚਨ ਕੇਟੁ ਬਹੁ ਮਦ

ਕਿ ਭਰਿਆ ਜਾਗੇ ਗਿਆਨ ਤਤਿ॥ ਓਵਲਈਆ॥ ਤਸਕਰਹੇ ਤੂ ਆਇ ਲੁਕਤੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਪਕਾਰਿ

ਬੰਧਿ ਪਈਆ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੋਤੁ ਬੋਧਿ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਿ ਲੈਘਈਆ॥ ਜਮੁ ਜਾਗਾ ਤੀਨੇ

ਵਿਨਾ ਵੈ ਨ ਕੋਤ ਸਕਰੁ ਚੋਰੁ ਲਗਈਆ॥ ੪॥ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤੇ ਅੰਤ

ਨ ਲਗਈਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਆਇ ਕਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ਮਿਲਉ ਗੁਪਲ ਨੀਸ ਨੁ ਵਜਈਆ॥ ੫॥ ਨੈਨੀ ਦੇਖਿ ਦਰ

ਸੁਮ ਨੁ ਰਿਪ ਤੈ ਸਵਨ ਬਾਲੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਲਈਆ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਤਮ ਦੇਵਹੈ ਕੁੰਨੇ ਗਸਿ ਗਸਿ ਰਾਮ

ਗੋਪਾਲ ਰਵਈਆ॥ ੬॥ ਤੈਭੁਲ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੈ ਤੁਰੀਆ ਗੁਲੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗਈਆ॥ ਏਕਾਦ੍ਰਿ

ਸਟਿ ਸਭੁ ਸਮਕਰਿ ਜਾਨੈ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਪਸਰਈਆ॥ ੭॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜੇਤਿ ਸਬਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਆਪੈ ਅਲਖੁ ਲਖਈਆ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਭਈ ਹੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ॥ ੮॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੪੦ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਿਤਲਜਲੁਪਿਆਵਹੁਰਿਚੰਦਨਵਾਸੁਸੁਗੰਧਗੰਧਈਆਮਿਲਿਸ
ਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦਪਾਇਆਮੈਰਿਰਤਪਲਾਸਸੰਗਿਹਰਿਬੁਧੀਆ॥੧॥ਜੀਪਿਜਗੀਤਾਬਜਗਦੀਸਗੁਸ
ਈਆਸਗਦਿਪਗੇਸੇਈਜਨਉਥਗੇਜੇਉਪਹਿਲਾਦਉਧਾਰਿਸਮਈਆਰਹਉ॥ਭਾਰਅਠਾਰਹਮਹਿਚੰ
ਦਨੁਉਤਮਚੰਦਨਨਿਕਟਿਸਭਚੰਦਨੁਈਆ॥ਸਾਕਤਕੁਵੇਉਭਸੁਕਹੁਏਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁਵਿਛੁਰੇ
ਦੂਰਿਗਈਆ॥੨॥ਹਰਿਗਤਿਮਿਤਿਕਰਤਆਪੇਜਾਨੈਸਭਾਬਿਧਿਹਰਿਹਰਿਆਪਿਥਨਈਆਜਿ
ਸੁਸਤਿਗੁਭੁਭੇਟੇਸੁਕੰਦਨੁਹੋਵੈਜੇਪੁਗਿਲਿਖਿਆਸੁਮਿਦੈਨਮਿਟਈਆ॥੩॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਗੁਰਮਾਤਿਪ
ਵੈਸਾਗਰਭਗਤਿਭੰਡਾਰਖੁਲਈਆਗੁਰਚਰਣੀਇਕਸਰਪਉਪਜੀਮੈਰਿਗੁਲਕਰਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਭਈ
ਆ॥੪॥ਪਰਮਥੈਰਗੁਨਿਤਨਿਤਹਰਿਪਿਆਏਮੈਰਿਗੁਲਕਰਤੇਭਵਨੀਕਹੀਆਥਾਰਥਾਗੰਧਨੁਖਿਨੁਪ
ਲੁਕਹੀਮੈਰਿਪਾਰਨਪਵੈਪੈਰਪਈਆ॥੫॥ਸਾਸਤਥੇਦਪੁਰਾਣਪੁਕਾਰਹਿਪਰਮੁਕਰਹੁਖਵਕਰਮ
ਦਿਕੁਈਆਮਨਮੁਖਪਾਖੀਰੇਭਗਮਿਵਿਗੁਤੇਲੋਭਲਹਰਿਨਵਭਾਰਿਬੁਭਈਆ॥੬॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਨਮੇ
ਗਤਿਪਵਹੁਸੀਮਿਤਿਸਾਸਤਨਾਮੁਦਿਕੁਈਆਹਉਮੈਜਾਇਤਨਿਗਮਲੁਹੋਵੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਪਰਮਪ
ਦੁਪਈਆ॥੭॥ਇਹੁਜਗੁਵਰਨੁਪੁਸਤੁਭੇਗਾਜੇਤੁਲਾਵਹਿਸੇਕਰਮਕਮਈਆਨਨਕਜੀਤਵਜਾ
ਏਵਾਜਹਿਜੇਤੁਭਵੈਤਿਤੁਰਹਿਚਲਈਆ॥੮॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੪੦ ਗੁਰਮੁਖਿਅਗਮਅ
ਗੋਚਰੁਪਿਆਇਆਹਉਥਾਭਿਥਾਭਿਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁਰਖਈਆਰਾਮਨਾਮੁਮੈਰੈਪਾਦਿਵਸਾਏਸਤਿਗੁ
ਰਪਰਸਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥੧॥ਜਨਕੀਟੇਕਹਰਿਨਾਮੁਟਿਕਈਆਸਤਿਗੁਰਕੀਪਰਲਾਗਾਜਾਵਾਗੁ
ਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਦਰੁਲਈਆਰਹਉ॥ਇਹੁਸਗੀਰੁਕਰਮਕੀਪਰਤੀਗੁਰਮੁਖਿਮਥਿਮਥਿਤਤੁਕਦਈ
ਆਲਾਲੁਜਵੇਰਨਾਮੁਪਗਾਸਿਆਭਾਭੈਭਉਪੈਵੈਤਿਤੁਅਈਆ॥੨॥ਦਾਸਨਿਦਾਸਦਾਸੋਹੋਇਰਹੀਮੈ
ਜੇਜਨਗਮਭਗਤਨਿਜਭਈਆਮਨੁਬੁਧਿਅਗੰਪਪਰਉਗੁਰਅਗੈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੈਅਕਬੁਕਥਈਆ॥
੩॥ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਹਵਿਆਪੇਇਹੁਮਨੁਤਿਸਨਾਜਲਤਤਿਖਈਆਗੁਰਮਾਤਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁ
ਪਾਇਆਅਗਨਿਬੁਝੀਗੁਰਸਥਦਿਬੁਝਈਆ॥੪॥ਇਹੁਮਨੁਨਚੈਸਤਿਗੁਰਅਗੈਅਨਹਦਸਥਦਧੁਨਿ
ਤੂਰਵਜਈਆਹਰਿਹਰਿਉਸਤਤਿਕਰੈਦਿਨੁਰਤੀਰਖਿਰਖਿਚਰਲਹਰਿਤਾਲਪੂਰਈਆ॥੫॥ਹਰਿਕੈ
ਰਗਿਰਤਾਮਨੁਗਵੈਰਸਿਰਸਲਰਸਿਸਥਦਰਵਈਆਨਿਜਘਰਿਧਾਰਦੁਮੈਆਤਿਨਿਰਮਲਾਜੀਨਿਪੀ
ਆਤਿਨਹੀਸੁਖੁਲਈਆ॥੬॥ਮਨਹਰਿਕਰਮਕਰੈਅਭਿਮਾਨੀਜੇਉਥਾਲਕਥਾਲੁਘਰਉਸਰਈਆਆ

ਵੈਲਹਰਿਸਮੁਦਸਾਗਰਕੀਖਿਨਮਹਿਭਿਨਭਿਨਢਹਿਪਈਆ॥੧॥ਹਰਿਸਰਸਾਗਰਹਰਿਹੈਅਪੋਇਹੁਜਗੁ
 ਹੈਸਭੁਖੇਲੁਖਿਲਈਆ॥ਜੇਭਿਜਲਤਰੇਗਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾਵਹਿਨਨਕਅਪੋਅਪਿਰਮਈਆ॥੮॥੩॥
 ਥਿਲਾਵਲੁਮਃ੦੮ ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਮਨਿਮੁੰਦ੍ਰਪਈਗੁਰਕਾਸਥਦੁਤਨਿਭਸਮਾਦਿਵਈਆ॥ਅਮ
 ਗੰਪਿੰਡਭਏਸਾਧੁਸੀਰੀਜਨਮਮਰਦਦੇਭੁਮਿਟਿਗਈਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਸਾਪਸਿਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਆ॥ਕ੍ਰਿ
 ਪਾਕਰਹੁਮਧੁਦਨਮਧਭਿਮੈਖਿਨੁਖਿਨੁਸਾਧੁਚਰਲਪਖਈਆ॥ਰਹਭਿ॥ਤਜੈਗਿਰਿਸਤੁਭਾਇਆਕਰ
 ਵਾਸੀ॥ਇਕੁਖਿਨੁਮਨੁਆਟਿਕੈਨਟਿਕਈਆ॥ਧਾਵਤੁਧਾਇਤਦੇਘਰਿਅਵੈਹਰਿਹਰਿਸਾਧੁਸਗਲਿਪਵ
 ਈਆ॥੨॥ਧੀਆਪੁਤਛੋਰਿਸਿਨਿਆਸੀਆਸਾਅਸਮਨਿਬਹੁਤੁਕਰਈਆ॥ਆਸਾਅਸਕਰੈਰਹੀਬੁਝੈ
 ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਨਿਗਸਸੁਖੁਲਹੀਆ॥੩॥ਉਪਜੀਤਰਕਾਦਿਗੰਥਹੁਹੋਆਮਨੁਦਹਦਿਸਿਚਾਲਿਚਾਲਿ
 ਵਨੁਕਰਾ॥ਪੁਤਵਨੁਕਰੈਬੁਝੈਨਹੀਕਿਸਨਾਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸਾਧਦਈਆਘਰੁਲਹੀਆ॥੪॥ਆਸਲਾਸਿ
 ਧਾਸਿਖਹਿਬਹੁਤੇਰੇਮਨਿਮਾਗਹਿਰਿਧਿਸਿਧਿਚੇਟਕਚੇਟਕਈਆ॥ਕਿਪਤਿਸੰਤੋਖੁਮਨਿਸੀਤਿਨਅਵੈਮ
 ਲਿਸਾਧੁਕਿਪਤਿਹਰਿਨਾਮਿਸਿਧਿਪਈਆ॥੫॥ਅੰਤੁਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਸਭਿਵਰਨਰੂਪਜੀਅ
 ਜੀਤਉਪਈਆ॥ਸਾਧੁਸਗਲਿਪਰੇਸੇਉਥਰੈਖੜੀਕਾਹਮਲਾਸੁਦਵੈਸੁਚੈਰਾਣਚੈਰਈਆ॥੬॥ਨਾਮਜੈ
 ਦੇਉਕੰਥੀਗੁਣਿਯੋਚਨੁਅਉਜਾਤਿਗਵਿਦਾਸੁਚੀਮਆਰੁਚਮਈਆ॥ਜੇਜੈਮਿਲੈਸਾਧੁਜਨਸੰਗਤਿਧਨੁ
 ਪੈਨਜਣਸੈਲਾਮਿਲਿਅਹਰਿਦਈਆ॥੭॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਹਰਿਪੈਜਰਖਈਭਗਤਿਵਛਲੁਮੰਗੀਕਾਰੁਕਰਈ
 ਆ॥ਨਨਕਸਗਲਿਪਰੇਜਗਜੀਵਨਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਰਿਰਖਈਆ॥੮॥੧॥ਥਿਲਾਵਲੁਮਃ੦੮
 ਅੰਤਗੰਧਿਆਸਉਠੀਪੁਰਕੇਰੀਸੁਲਿਗੁਰਬਚਨਮਨਿਤੀਰਲਗਈਆ॥ਮਨਕੀਕਿਰਥਾਮਨਹੀਜਾਨੈਅਵ
 ਰੁਕਿਜਾਨੈਪੀਰਪਰਈਆ॥੧॥ਰਾਮਗੁਰਿਮੋਹਨਿਮੋਹਿਮਨੁਲਈਆ॥ਹਉਆਕਲਾਥਿਕਲੁਭਈਗੁਰਦੇ
 ਖੋਹਉਲੋਟਪੋਟਹੋਇਪਈਆ॥ਰਹਭਿ॥ਹਉਨਿਰਖਤਫਿਰਉਸਭਿਦੇਸਦਿਸੰਤਰਮੈਪੁਰਦੇਖਨਕੋਬਹੁ
 ਤੁਮਨਿਚਈਆ॥ਮਨੁਤਨੁਕਾਟਿਦੇਉਦੁਰਾਮਾਗੈਜਿਨਿਹਰਿਪੁਤਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਿਖਈਆ॥੨॥ਕੋਈਆਦਿ
 ਸਦੇਸਾਦੇਇਪੁਰਕੇਰਾਰਿਦਅੰਤਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਈਆ॥ਮਸਤਕੁਕਾਟਿਦੇਉਚਰਲਾਤਾਇਜੈ
 ਹਰਿਪੁਰਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਈਆ॥੩॥ਚਲੁਚਲੁਸਖੀਹਮਪੁਰੁਪਰਬੋਧਹੁਲਕਾਮਲਕਰਿਹਰਿਪੁਰੁ
 ਲਹੀਆ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਵਾਕੋਨਮੁਕਹੀਅਤੁਹੈਸਗਲਿਪੁਰਾਤਿਸੁਪਛੈਪਈਆ॥੪॥ਖਿਮਸੀਗਾਰ
 ਕਰੇਪੁਰਖੁਸੀਆਮਨਿਦੀਪਕਗੁਰਗਿਆਨੁਬਲਈਆ॥ਰਸਿਗਸਿਭੇਗਕਰੇਪੁਰਮੇਕਾਹਮਤਿਸੁਆਗੈਜੀ

ਉਕਟਿਕਟਿਪਈਆ॥੫॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਕੀਰੀਥਨਿਆਮਨੁਮੋਤੀਦੁਰਵਰਗਹਨਗਹਨਈਆ॥ਹਰਿਹਰਿਸ
ਰਪਸੇਜਵਿਛਾਈਪੁਤੁਛੋਰਿਨਸਕੈਬਹੁਤਮਨਿਭਈਆ॥੬॥ਕੈਪੁਭੁਅਵਰੁਅਵਰੁਕਿਛੁਕੀਜੈਸਭੁਬ
ਦਿਸੀਗਾਰੁਛੋਕਟਛੋਕਟਈਆ॥ਕੀਚਿਸੀਗਾਰੁਮਿਲਾਛੋਕਟਈਪੁਭੁਲੀਚਿਸੁਹਾਗਨਿਭੁਕਮੁਖਿਪਈਆ॥
੭॥ਅਚੇਰੀਤੁਅਗਮਗੁਸਾਈਕਿਆਹਮਕਰਹਤੇਰੈਵਸਿਪਈਆ॥ਦਇਆਦੀਨਕਰਹਰਖਿਯੇਵਹੁਨ
ਨਕਰਹਿਗੁਰਸਗਦਿਸਮਈਆ॥੮॥੫॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੪ ਮੈਮਨਿਤਨਿਪੇਮੁਅਗਮਠਾਕਰਕਾਖਿਨੁ
ਖਿਨੁਸਭਾਮਨਿਬਹੁਤੁਭਈਆ॥ਗੁਰਦੇਖੇਸਭਾਮਨਪੁਰੀਜਿਉਚਾੜਿਕਪਿਉਪਿਉਭੁੰਦਮੁਖਿਪਈਆ॥
੯॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖੀਹਰਿਕਥਾਸੁਨਈਆ॥ਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰੇਪੁਭੁਮੇਲੈਮੈਤਿਸੁਆਗੈਸਿਰੁਕਟਿਕ
ਟਿਪਈਆ॥ਹਾਉਗੈਮੈਗੈਮਨਿਤਨਿਏਕਬੇਦਨਮੈਪੁਭਦੇਖਾਬਿਨੁਗੀਦਨਪਈਆ॥ਬੈਦਕਨਾਟਿਕ
ਦੀਖੁਭਲਾਨੇਮੈਹਿਰਦੈਮਨਿਤਨਿਪੇਮਪੀਰਲਗਈਆ॥੧੦॥ਹਉਖਿਨੁਖਲੁਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਪੀਤਮ
ਜਿਉਬਿਨੁਅਮਲੈਅਮਲੀਮਰਿਗਈਆ॥ਜਿਨਕਉਪਿਆਸਹਉਪੁਭਕੇਗੀਤਿਨਅਵਰੁਨਭਾਵੈਬਿਨੁ
ਹਰਿਕੋਦਈਆ॥੧੧॥ਕੋਈਆਨਿਆਨਿਮੇਰਾਪੁਭੁਮਿਲਾਵੈਹਉਤਿਸੁਵਿਟਹੁਬਾਲਿਬਾਲਿਘੁਮਿਗਈਆ॥
ਅਨੇਕਜਨਮਕੋਵਿਛੁੜੇਜਨਮੇਲੇਜਾਸਾਤਿਸਾਤਿਸਤਿਗੁਰਸਗਦਿਪਵਈਆ॥੧੨॥ਸੇਜਏਕਏਕੋਪੁਭੁਰ
ਕੁਰਮਹੁਨਪਵੈਮਨਮੁਖਭਰਮਈਆ॥ਗੁਰਗੁਰੁਕਰਤਸਗਦਿਜੇਅਵੈਪੁਭੁਆਈਮਿਲੈਖਿਨੁਛੀਲ
ਨਪਈਆ॥੧੩॥ਕਰਿਕਰਿਕਿਰਿਅਚਾਰਵਧਾਏਮਨਿਪਖੰਡਕਰਮੁਕਪਟਲੋਭਈਆ॥ਬੇਸੁਅਕੈਘਰਿਬੇਟ
ਜਨੀਅਪਤਤਾਹੋਕਿਆਨਮੁਸਦਈਆ॥੧੪॥ਪੁਰਬਜਨੀਮਭਗਤਿਕਰਿਅਏਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਹਰਿਭਗਤਿਜਮਈਆ॥ਭਗਤਿਭਗਤਿਕਰਤੇਹਰਿਪਾਇਆਜਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥
੧੫॥ਪੁਭਿਆਦਿਆਲਿਮਹਿਦੀਪੀਸਾਈਆਪੋਘੋਲਿਘੋਲਿਅੰਗਿਲਈਆ॥ਜਿਨਕਉਠਕੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ
ਬਾਧਕਰਿਨਨਕਕਛਿਲਈਆ॥੧੬॥੬॥੨॥੧॥੯॥ ੧੭॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
੧੮॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੨ ਅਸਟਪਈਆ॥ਉਪਮਾਜਾਤਨਕਹੀਮੇਰੇਪੁਭਕੀਉਪਮਾਜਾ
ਤਨਕਹੀ॥ਤਜਿਅਨਸਗਦਿਗਹੀ॥੧੯॥ਰਭਉਪੁਭਚਰਨਕਮਲਾਅਪਾਗਾਹਉਜਾਉਸਦਥਾਭਿਰਗਮ
ਨਿਪੀਤਿਲਾਗੀਤਾਹਿ॥ਤਜਿਅਨਕਤਹਿਨਜਾਹਿ॥੨੦॥ਹਰਿਨਾਮਰਸਨਾਕਹਨਾਮਲਪਾਪਕਲਮਲਦਹਨਾ
ਚਕਿਨਵਸੰਤਉਧਾਰਿ॥ਭੈਤਰੇਸਾਗਰਪਾਰਿ॥੨੧॥ਮਨਿਰੋਰਿਪੇਮਪਗੀਤਿ॥ਇਹਸੰਤਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥ਤ
ਜਿਗਏਪਾਪਥਿਕਾਗਾਹਰਿਮਿਲੇਪੁਭਿਨਿਰੋਕਾਗ॥੨੨॥ਪੁਭਪੇਖੀਐਬਿਸਮਾਦਾ॥ਚਖਿਅਨਦਪੁਰਨਸਾਦਾ॥

ਨਹੋਢਲੀਐਇਤਉਤਾਪੁਭਬਸੇਹਰਿਹਰਿਚੀਤਾ॥੧॥ਤਿਨਹਾਰਿਨਕਰਿਵਸੁ॥ਨਿਤਸਿਮਰਿਪੁਭਗੁ
ਲਤਾਸੁ॥ਤੇਜਪੁਨਖੇਖਹਿਨੈਨਾ॥ਸੁਨਿਮੋਹੈਅਨਹਤਥੈਨਾ॥੫॥ਹਰਿਸਗਲਿਸੁਰਗੁਪਾਯਾ॥ਪੁਭਗਤਵ
ਸਿਦਇਅਲਾ॥ਹਰਿਨਿਗਮਲਹਰਿਨਭੇਵ॥ਨਿਤਕਰਹਿਮੁਨਿਜਨਸੇਵ॥੬॥ਦੁਖਦੀਨਦਰਦਰਿਵਾਰਾਜਾ
ਕੀਮਯਾਬਿਖਰੀਕਾਰਾ॥ਤਾਕੀਮਿਤਿਨਜਾਨੈਕੋਈ॥ਜਾਲਿਥਾਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਈ॥੭॥ਕਰਿਬੰਦਨਾਲਖ
ਬਾਥਾਥਕਿਪਰਿਚਿਪੁਭਦਰਬਾਰਾ॥ਪੁਭਕਰਹੁਸਾਧੁਸੁਰਿ॥ਨਨਕਮਨਸਾਪੁਰਿ॥੮॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥ ਪੁਭਜਨਮਮਰਨਨਿਵਾਰਿ॥ਹਰਿਪਰਿਚਿਦੁਆਰਿ॥ਗਹਿਚਰਨਸਾਧੁਸਿਰਾ॥
ਮਨਮਿਸਟਹਰਿਹਰਿਠੰਗ॥ਕਰਿਦਇਅਲੇਹੁਲਾਕੁਲਾਈ॥ਨਨਕਾਨਾਮੁਪਿਆਈ॥੧॥ਦੀਨਨਾਥਦਾਇ
ਅਲਮੇਰੇਸੁਆਮੀਦੀਨਨਾਥਦਾਇਅਲਾ॥ਜਾਚਉਸਿਤਰਵਾਲਾਰਹਉ॥ਸਿਸਾਰਾਬਿਖਿਆਕੁਪਾ॥ਤਮਅ
ਗਿਆਨਮੋਹਤਧੁਮਾ॥ਗਹਿਭੁਜਾਪੁਭਜੀਯੋਹੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਪੁਨਾਦੇਹੁ॥ਪੁਭਤੁਝਾਬਿਨਾਨਹੀਰਾਉ॥ਨਨਕਬ
ਲਿਬਾਲਿਜਾਉ॥੨॥ਯੋਭਿਮੋਹਿਬਾਧੀਦੇਹਾ॥ਬਿਨੁਭਜਨਹੋਵਤਖੇਹਾ॥ਜਮਦੁਤਮਹਤਾਈਅਨਾ॥ਚਿਤ
ਹੁਪਤਕਰਮਹਿਜਾਨਾ॥ਦਿਨੁਰੈਸੀਸਾਖਿਸੁਨਾਈ॥ਨਨਕਾਹਰਿਸਰਨਾਈ॥੩॥ਭੈਭੈਜਨਾਮੁਰਾਗਿ॥ਕਰਿਦ
ਇਆਪਤਿਤਉਪਾਗਿ॥ਮੇਰੇਦੇਖਗਨੇਨਜਾਹਿ॥ਹਰਿਬਿਨਾਕਤਹਿਸਮਾਹਿ॥ਗਹਿਚਿਟਾਚਿਤਵੀਨਾਥਾ॥ਨ
ਨਕਾਦੇਰਖੁਹਾਖ॥੪॥ਹਰਿਗੁਲਨਿਪੈਰੋਪਾਲਾ॥ਸਰਬਘਟਪਤਿਪਾਲਾ॥ਮਨਿਪੀਤਿਦਰਸਨਪਿਆਸਾ॥ਗੋ
ਬੰਦਪੁਰਨਆਸਾ॥ਇਕਨਿਮਖਰਹੁਨਜਾਈ॥ਵਡਭਾਰਿਨਨਕਪਾਈ॥੫॥ਪੁਭਤੁਝਾਬਿਨਾਨਹੀਰੇਗਾਮ
ਨਿਪੀਤਿਚੰਦਚਕੋਗਾ॥ਜਿਉਮੀਨਜਲਸਿਉਹੋਤਾ॥ਅਲਿਕਮਲਭਿੰਨੁਨਭੇਤਾ॥ਜਿਉਚਕਵੀਸੁਰਜ
ਆਸਾ॥ਨਨਕਚਰਨਪਿਆਸਾ॥੬॥ਜਿਉਤਭੁਨਿਭਰਤਪਰਨਾ॥ਜਿਉਯੋਭੀਐਪਨੁਦਨਾ॥ਜਿਉਦੁਪਜ
ਲਹਿਸੋਗੁ॥ਜਿਉਮਹਾਧੁਪਿਆਰਥਭੇਗੁ॥ਜਿਉਮਾਤਪੁਤਹਿਹੋਤਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿਨਨਕਨੇਤਾ॥੭॥ਜਿ
ਉਦੀਪਪਤਨਪਤੰਗਾ॥ਜਿਉਚੋਹੁਹਿਰਤਨਿਸਿਗਾ॥ਮੇਗਲਹਿਕਾਮੈਥੰਧੁ॥ਜਿਉਗਸਤਬਿਖਈਧੰਧੁ॥ਜਿਉ
ਜੁਆਗਬਿਸਨੁਨਜਾਈ॥ਹਰਿਨਨਕਾਇਹੁਮਨੁਲਾਈ॥੮॥ਕੁਠਕਨਾਦੈਨੇਹੁ॥ਚਾੜਕੁਚਾਹਤਮੇਹੁ॥ਜ
ਨੀਵਨਸਤਸੀਗੀ॥ਗੋਬੰਦਭਜਨਾਗੀ॥ਰਸਨਾਥਖਾਨੈਨਾਮੁ॥ਨਨਕਦਰਸਨਦਨੁ॥੯॥ਗੁਨਗਾਇਸੁ
ਨਿਲਿਖਿਦੇਈ॥ਸੋਸਰਬਫਲਹਰਿਯੋਈ॥ਕੁਲਸਮੁਹਕਰਚਉਪਾਹੁ॥ਸਿਸਾਰਉਤਗਸਿਪਾਗਿ॥ਹਰਿਚ
ਰਨਬੋਹਿਥਤਾਹਿ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੀਰਿਜਸੁਗਾਹਿ॥ਹਰਿਪੈਜਰਖੈਮੁਰਾਰਿ॥ਹਰਿਨਨਕਸਰਨਿਦੁਆਰਿ॥੧੦॥
੨॥੧॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੂਬਿਲਾਵਲਮਲਾ ੧ ਥਿਤੀਘਰ ੧੦ ਜਾਤੇ

੩੯੦

ਏਕਮ ਏਕੰਕਰੁਨਿਗਲਾ॥ ਅਮਰਮਜੋਰੀਜਾਤਿਨਜਾਣਾ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁਪੁਨਰੋਖਿਆ॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਘ
ਟਿਘਟਿਦੇਖਿਆ॥ ਜੋਦੇਖਦਿਖਵੈਤਿਸਕਉਬਧਿਜਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦਪਾਈ॥ ੧॥ ਕਿਆਜਪੁ
ਕਾਪਉਬਿਨੁਜਗਦੀਸੈ॥ ਗੁਰਕੋਸਬਦਿਮਹਤੁਘਰੁਦੀਸੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੂਜੇਰਾਇਏਕੋਪਛੁ
ਤਾਣੇ॥ ਜਮਦਰਿਬਾਧੇਆਵਣਜਾਣੇ॥ ਕਿਆਏਆਵਹਿਕਿਆਏਜਾਹਿ॥ ਸਿਰਿਜਮਕਾਉ
ਸਿਚੋਟਖਾਂਹਿ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਿਨਛੂਟਸਿਕੋਇ॥ ਪਾਖੰਡਕੀਨੋਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ ੨॥ ਅਪੇਸਚੁ
ਕੀਅਕਰਿਜੋਇ॥ ਅੰਤਜਠੇਵਿਜੋਵਿਵੇਛੋਇ॥ ਧਰਤਿਅਕਸੁਕੀਏਏਸਲਕਉਬਾਉ॥ ਰਾਤਿਦਿ
ਨੰਦਕੀਏਏਏਏਏ॥ ਜਿਨਕੀਏਕਰਿਵੇਖਣਹਰਾ॥ ਅਵਰੁਨਦੁਜਾਸਿਰਜਲਹਰਾ॥ ੩॥ ਤਿਤੀ
ਆਬਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਾ॥ ਦੇਵੰਦੇਵਉਪਏਵੇਸਾ॥ ਜੋਤੀਜਾਤੀਗਣਤਨਅਵੈ॥ ਜਿਨਿਜਾਜੋਸੋਕੀਮ
ਤਿਪਵੈ॥ ਕੀਮਤਿਪਾਇਰਹਿਅਭਰਪੁਰਿ॥ ਕਿਸੁਨੇਕੋਕਿਸੁਆਖਾਦੁਰਿ॥ ੪॥ ਚਉਬਿਉਪਏਚਰੇਬੇਦ
ਖਦੀਚਰੇਬਾਦੀਭੇਦਾ॥ ਅਸਟਦਸਾਖਟਤੀਨਿਉਪਏ॥ ਜੋਬੁਏਜਿਸੁਆਪਿਬੁਏ॥ ਤੀਨਿਸਮਾਵੈ
ਚਉਬੈਵਸਾ॥ ਪੁਲਵਤਿਨਨਕਹਮਤਾਕੇਦਾਸਾ॥ ੫॥ ਪੰਚਗੰਪੰਚਬੂਤਏਤਾਲਾ॥ ਅਪਿਅਗੋਚਰੁ
ਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲਾ॥ ਇਕਿਭ੍ਰਮੁਖੇਮੋਹਿਪਿਆਸੋ॥ ਇਕਿਰਸੁਚਾਖਿਜਬਦਿਕਿਪਤਾਸੋ॥ ਇਕਿਗੰਗਾਭਤੇ
ਇਕਿਮਰਿਧੁਰਿ॥ ਇਕਿਦਰਿਘਰਿਜਾਚੇਦੇਖਿਹਦੁਰਿ॥ ੬॥ ਭੂਠੇਕਉਨਹੀਪਤਿਨਾਉ॥ ਕਬਤਨਜੁ
ਚਕਾਲਾਕਾਂਉ॥ ਪੰਜਰਿਪੰਖੀਬੀਧੀਅਕੋਇ॥ ਛੋਗੀਭਗੋਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ ਤਉਛੂਟੈਜਾਖਸੁਛਰਾਏ
ਗੁਰਮਤਿਮੇਲੇਭੁਗਤਿਦ੍ਰੁਭਾਏ॥ ੭॥ ਅਸਟਖੰਡਦਰਸਨਪ੍ਰਭਸਾਜੋ॥ ਅਨਹਦਸਬਦੁਨਿਰਾਲਾਵਜੋ
ਜੇਪੁਰੁਭਵੈਤਾਮਹਤਿਭੁਭਵੈ॥ ਸਬਦੇਭੇਦੇਤਉਪਤਿਪਵੈ॥ ਕਰਿਕਰਿਵੇਸਖਪਰਿਜਲਿਜਾਵਹਿ॥
ਸਚੈਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਫਹਿ॥ ੮॥ ਸਪਤਮੀਸਤੁਸੰਤਿਖੁਜਗੀਰਿ॥ ਸਤਸੁਮੰਦਭਰੇਨਿਰਮਲਨੀਰਿ॥ ਅ
ਜਨੁਸੀਲੁਸਚੁਰਿਦੇਵੀਚਰਿ॥ ਗੁਰਕੋਸਬਦਿਪਵੈਸਭਿਪਾਗਿ॥ ਅਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਉਭਾਇ॥ ਸਚੁ
ਨਿਸੰਦੇਠਕਨਪਾਇ॥ ੯॥ ਅਸਟਮੀਅਸਟਸਿਧਿਭੁਧਿਸਾਧੋ॥ ਸਚੁਨਿਧਕੇਵਲੁਕਰਮਿਅਗਧੋ॥ ਪਉਣ
ਪਾਣੀਅਗਨੀਬਿਸਰਾਉ॥ ਤਹੀਨਿਰੰਜਨੁਸਾਚੈਨਉ॥ ਤਿਸੁਮਹਿਮਨੁਅਹਰਿਅਹਿਵਲਾਇ॥ ਪੁਲਵਤਿ
ਨਨਕਕਾਛੁਨਖਾਇ॥ ੧੦॥ ਨਉਨਉਮੀਨਵੇਨਾਬਨਵਖੰਡਾ॥ ਪਪਿਘਟਿਨਾਭੁਮਹਤਬਲਵੰਡਾ॥ ਆਈਪੁ
ਤਾਏਹੁਜਗੁਸਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਭਾਏਸੁਆਦਿਰਖਵਾਗਾ॥ ਅਦਿਚੁਗਾਦੀਤੇਭੀਤੇਹੁ॥ ਓਤੁਅਪਰੰਪਰੁਕਹੈ

ਜੋਗੁ ॥ ੧੧ ॥ ਦਸਮੀ ਨਮੁ ਦਰੁ ਇਸਨਾਨੁ ਅਨਦਿਤੁ ਮਜਨੁ ਜਚਹੁ ਤਾਗਿ ਅਨੁਸਾਰਿ ਮੈ ਬੁਨਯਾਹੈ
 ਮੁਕਤਿ ਰਹੈ ॥ ਚਿਸਮੁ ਨਤੁ ਪਸਿ ਕਚੈ ਤਗੋ ॥ ਜਿਉ ਤਾਗ ਜਗੁ ਏਵੈ ਜਾਣਹੁ ਅਜਕਿਰੁ ਚੀਤੁ ਸਚੈ
 ਗੁਮਾਣਹੁ ॥ ੧੨ ॥ ਏਕਦਸੀ ਇਉ ਰਿਦੈ ਵਸਾਵੈ ॥ ਤਿਸਾ ਅਸਤਮੈ ਪੁਚਕਾਵੈ ॥ ਠਾਠੁ ਪਾਵੈ ਬੁਤੁ ਅਤ
 ਮਚੀਨੈ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਰਾਚਿ ਤਤੁ ਨਹੀ ਬੀਨੈ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਹਾਰਨਿ ਪਕੇਵਲੁ ॥ ਸੁਚੈ ਸਾਚੈ ਨਯਾਹੈ ਮੁ
 ॥ ੧੩ ॥ ਜਤਦੇਖਉ ਤਤੁ ਏਕੈ ਏਕਾ ॥ ਤਿਥਿ ਜੀਅਉ ਪਾਏ ਵੇਕੈ ਵੇਕਾ ॥ ਠਾਠੈ ਹਾਰਕੀਏ ਠਾਠੁ ਜਾਇ ॥
 ਰਜਕਸਖ ਏਸਾ ਦੁਗਵਾਇ ॥ ਕੂੜੈ ਲਾਸਾ ਚਿਲਪਾਏ ਲਪਟਾਇ ॥ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਕਾਇ ॥
 ॥ ੧੪ ॥ ਦੁਆ ਦਸਿ ਮੁੰਦੁ ਮਨੁ ਅਉ ਧੂਤਾ ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਜਾਗਤਿ ਕਥਾ ਤਿਨੁ ਸੁਤਾ ॥ ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹੈ
 ਇਵਲਾਇ ॥ ਗੁਰਪਰਚੈ ਤਿਸੁ ਕਾ ਬੁਨਖਾਇ ॥ ਅਤੀਤਿ ਰਏ ਮਹੇ ਬੈਰਾਣੀ ॥ ਪੁਲਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਤੁ
 ਵਲਾਣੀ ॥ ੧੫ ॥ ਦੁਆ ਦਸੀ ਦਇਆ ਦਨੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਤੋ ਭੀਤਰਿ ਆਣੈ ॥ ਬਰਤੀ ਬਰ
 ਤਰਤੈ ਨਿਤਕਾ ॥ ਅਜਪਾਜ ਪੁਜਪੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮਾ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਲਮਹਿ ਏਕੈ ਜਾਣੈ ॥ ਸਭਿ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ
 ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧੬ ॥ ਤੇਰਸਿ ਤਰਵਰਸੁ ਦਕਨਾਰੋ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਿਖਰਿ ਦਿਵਤਰੋ ॥ ਰਹਿ ਰਹਿ ਮ
 ਰੈ ਨ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਨਿਰੁ ਬੂਝਿ ਮਰੈ ਪਤਿ ਪੈਇ ॥ ਤਰਮਦਿ ਪਰਪਾਰਿ ਮਹਿ ਰੁਜਾਣੈ ॥ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ
 ਚਮਨਿ ਭੁਲੈ ॥ ੧੭ ॥ ਚਉਦਸਿ ਚਉਥੇ ਬਾਵਤਿ ਲਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਰਾਜਸਤਾਮਸਤਾ ਕਾਲਸਮਾਵੈ ॥ ਸਸੀ
 ਅਰਕੈ ਪਰਿਸੁ ਰੁਜਾਵੈ ॥ ਜੋਗੁ ਜੁਗਤਿ ਕੀਕੀ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਚਉਦਸਿ ਭਵਲਪਾਤਾ ਲਸਮਾਏ ॥ ਖੰਡਕ
 ਮੰਡਰਦਿ ਆਇ ਵਲਾਏ ॥ ੧੮ ॥ ਅਸਾਵਸਿਆ ਚੰਦੁ ਗੁਪਤਰੋ ॥ ਲਾਗਾ ਬੂਝਹੁ ਗਿਅਨੰ ਸਬਦੁ ਬੀ
 ਚਾਗਿ ॥ ਸਸੀ ਅਰੁ ਗਾਨਿ ਜੋਤਿ ਤਿਤੁ ਲੇਇ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕਰਤਾ ਸਈ ॥ ਗੁਰਤੇ ਦੀਸੈ ਜੋਤਿ ਸਤੀਮ
 ਹਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੈ ਆਵਤਿ ਜਾਹਿ ॥ ੧੯ ॥ ਪਰਦੁਰੁ ਬਪਿ ਬਿਰੁ ਬਨਿ ਸੁਹਵੈ ॥ ਅਪੁਪਛਾਣੈ ਜਸਤਿ
 ਗੁਰਪਾਵੈ ॥ ਜਤਅਸਤਪ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਸਾ ॥ ਛੂਟੈ ਪਰਦੁ ਬਿਧਾ ਮਨਜਾ ॥ ਮਮਤਾ ਜਾਣਤੈ ਰਹੈ ਉ
 ਦਾਸਾ ॥ ਪੁਲਵਤਿ ਨਾਨਕ ਪਸਤਾ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ੨੦ ॥ ੧ ॥ ^{੧੬ ਸਾਇਗਰਪਸਾਦਿ} ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਵਰਸਤਾ ॥
 ਪਰੁ ੧੦ ॥ ਅਦਿਤਵਾਰਿ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਤੈਸੀ ॥ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਚਿਤਿ ਪੈਤਿ ਜਗੁ ਰਹਿ
 ਆਪਰੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁਹੈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਭੂਝੈ ਕੋਈ
 ॥ ੧ ॥ ਤਿਰਦੈ ਜਪਨੀ ਜਪਉ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਅਗਾਸ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰਪਰਸੁ ਅਮੀ ॥ ਜਨਪਾਰਿ
 ਲਗਿ ਪਿਆਵਉ ਤੋਇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ਰਹਉ ਸੇ ਮਵਰਿਸ ਚਿਰਹਿ ਅਜਾਇ ॥ ਤਿਸਕੀ ਕੀਮਤਿ

ਕਰੀਨਜਾਇ॥ ਅਖੀਖੀਖਰੇਸਭਿਲਿਵਲਾਇ॥ ਜਿਸੁਦੈਵਤਿਸੁਪਲੈਪਾਇ॥ ਅਗਮਾਮੋਚਰੁਲੀਖੀਅਨ
 ਜਾਇ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਹਰਿਹਰਿਆਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਅੰਗਲਿਮਾਇਅਮੋਹੁਦਿਪਾਇਆ॥ ਅਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਧ
 ਪੈਲਾਇਆ॥ ਅਖੀਖੁਭੁਏਸੇਈਬੁਝੈ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਦਰੁਪਰੁਸੁਝੈ॥ ਪੇਮਭਗਤਿਕਰੇਲਿਵਲਾਇ॥ ਹਉ
 ਮੈਮਤਾਸਥਦਿਜਲਾਇ॥ ੩॥ ਚੁਪਵਾਰਿਅਪੇਤੁਪੀਤਾਗੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਲੀਸਥਦਵੀਚਰਾ॥ ਨਾਮਿਰਤੇਮਨੁ
 ਨਿਗਲੁਹੋਇ॥ ਹਰਿਗੁਲਗਵੈਹਉਮੈਮਲੁਖੋਇ॥ ਵਰਿਸਚੈਸਦੇਸੇਭਾਪਏ॥ ਨਾਮਿਰਤੇਗੁਰਸਥਦਿਸੁਹਾਏ॥
 ੪॥ ਲਾਹਨਾਮੁਪਏਗੁਰਦੁਆਰਿ॥ ਅਪੇਦੈਵਦੇਵਲਾਹਰਾ॥ ਜੇਦੈਵਤਿਸਕਉਥਾਲਿਜਾਈਐ॥ ਗੁਰਪਰ
 ਸਾਦੀਆਪੁਗਵਾਈਐ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਰਖਉਰਧਾਗਿ॥ ਦੇਵਲਾਹਰੇਕਉਜੈਕਾਰਾ॥ ੫॥ ਵੀਰਵਰਿਵੀਰਭਗਿਮ
 ਭੁਲਾਏ॥ ਪ੍ਰੇਤਭੂਤਸਭਿਦੂਜੈਲਾਏ॥ ਅਖੀਖਉਪਾਏਕਰਿਵੈਖੈਵੇਕਾ॥ ਸਭਨਾਕਰਤੇਤੇਗੋਟੇਕਾ॥ ਜੀਅਜੰਤਤੇ
 ਗੋਸਰਲਾਈ॥ ਸੋਮਿਲੈਜਿਸੁਲੈਗਿਮਲਾਈ॥ ੬॥ ਸੁਕਵਾਰਿਪ੍ਰਭੁਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ ਅਖੀਖਉਪਾਇਸਭਕੀਮਤਿ
 ਪਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਰੇਬੀਚਰਾ॥ ਸਚਸੰਜਮੁਕਰਲੀਹੈਕਾਗਾਵਰਤੁਨੇਮੁਨਿਤਪਤਿਪੁਜਾ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈਸ
 ਭੁਭਉਹੈਦੂਜਾ॥ ੭॥ ਛਨਿਛਰਵਾਰਿਸਉਲਸਾਸਤਬੀਚਰਾ॥ ਹਉਮੈਮੇਭਾਭਗੈਸਿਸਾਰਾ॥ ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਦੂਜੈ
 ਭਾਇ॥ ਜਮਦਰਿਥਧਾਚੇਟਾਖਾਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਦੀਸਦਾਮੁਖੁਪਾਏ॥ ਸਚਕਰਲੀਸਾਚਿਲਿਵਲਾਏ॥ ੮॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਵਭਗੀ॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਾਚਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਤੇਰੈਗੀਗਤੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਤੂਸੁਖਦਾਤਾ
 ਲੈਗਿਮਲਾਇ॥ ਏਕਸਤੇਦੂਜਾਨਹੀਕੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਸੇਈਹੋਇ॥ ੯॥ ਪੰਦ੍ਰਹਥੀਤੀਤੈਸਤਵਾਗਾਮ
 ਹਰੁਤੀਆਵਹਿਵਾਰਵਾਗਾ॥ ਦਿਨਸੁਗੋਦੀਤੈਵੈਸਿਸਾਰਾ॥ ਆਵਾਗਉਲਕੀਆਕਰਤਾਗਿ॥ ਨਿਰਚਲਾਸਾਚ
 ਰਹਿਆਕਲਧਾਗਿ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਕੋਸਥਦਵੀਚਰਿ॥ ੧੦॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਲਾ੩੫੨੧°
 ਅਦਿਪੁਰਖੁਆਪੇਸਿਸਟਿਸਜੇ॥ ਜੀਅਜੰਤਮਾਇਅਮੋਹਿਪਾਜੇ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਪਰਪੀਚਿਲਾਗੇ॥ ਆਵ
 ਹਿਜਾਵਹਿਮਰਹਿਅਭਗੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਭੇਟਿਐਸੇਈਪਾਇ॥ ਪਰਪੰਚਦੂਕੈਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਜਾਕੈਮਸ
 ਤੁਕਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁ॥ ਤਾਕੈਮਨਿਵਸਿਆਪੁਭੁਏਕੁ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਸਿਸਟਿਉਪਾਇਆਪੇਸਭੁਵੈਖੈ॥ ਕੋਇਨਮੈਦੈ
 ਤੇਰੈਲੇਖੈ॥ ਸਿਪਸਾਪਿਕਜੇਕੋਕਹੈਕਹਾਏ॥ ਭਰਮੇਭੂਲਾਅਵੈਜਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੇਜਨੁਬੁਝੈ॥ ਹਉਮੈਮ
 ਰੇਤਦਰੁਸੁਝੈ॥ ੨॥ ਏਕਸੁਤੇਸਭਦੂਜਾਹੁਆ॥ ਏਕੇਵਰਤੇਅਵਰੁਨਬੀਆ॥ ਦੂਜੇਤੇਜੇਏਕੋਜਾਨੈ॥ ਬੁ
 ਰਕੈਸਥਦਿਹਰਿਦਰਿਨੀਸਾਨੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਏਕੋਪਾਏ॥ ਵਿਚਹੁਦੂਜਾਠਕਿਰਹਾਏ॥ ੩॥ ਜਿਸਦਾ
 ਸਾਹਿਬੁਰਾਢਹੋਇ॥ ਤਿਸੇਨਾਮਿਨਸਾਕੋਕੋਇ॥ ਸਾਹਿਬਕੀਸੇਵਕੁਰਹੈਸਰਲਾਈ॥ ਅਪੇਬਖਸੇਦੇਵਤਿਅ

ਏ॥ ਤਿਸਤੇ ਉਪਰਿ ਨਹਿ ਕੋਇ॥ ਕਉ ਲੁਕੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਕਿਸਕਾ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸੀਤਿ ਵਸੈ ਸਗੀ॥ ਸ
 ਬਦੁ ਚੀਨਿ ਫਿਰਿ ਲਗੈ ਨ ਪੀਗਾ॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਨਾ ਦੁਖ ਪਾਏ॥ ਨਾ ਮੇਰਾ ਤੇ ਸਹਾਜੇ ਸਮਾਏ॥ ਨਾ ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਵੈਖੈ ਹੁਇ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸਦਾ ਹਰਿਆ ਭਰਪੂਰਿ॥ ਪਾਇ ਕਿਸੇ ਵਕਾਇ ਕਿਭਰ ਮਿਭੁਲਾਏ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਹਰਿਆ
 ਪਿਕਰਾਏ॥ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਮਨਿ ਰਹੈ ਕੀਜੈ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕਰ ਲੀਸਾ ਗੀ॥ ਦ
 ਰਿਸਾ ਚੈ ਸਾਚੇ ਵੀਚਰੀ॥ ੬॥ ਬਿਤੀ ਵਰ ਸਭਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਏ॥ ਬਿਤੀ ਵਰ
 ਸਭਿ ਅਵਹਿ ਜਾਹਿ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨਿਰਚਲੁ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ॥ ਬਿਤੀ ਵਰ ਤਾ ਜਾ ਸਾਚਿ ਰਾਤੇ॥ ਬਿਨੁ
 ਨਾਵੈ ਸਭ ਭਰਮ ਹਿਕਾਚੇ॥ ੭॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮਹਿ ਮਗਿ ਬਿਗਤੀ ਜਾਹਿ॥ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਦੂਜੈ ਲੋਕਾਹਿ॥ ਅਚੇਤਾ ਪ
 ਰੀਆਗੀ ਅਨਾਪਾਗਾ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਪਾਏ ਪਾਗਾ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਉਪਾਵ ਲਾਗਾ॥ ਆਪੇ ਕੀਤੇ ਨੁਗੁਰ ਵੀ
 ਚਾਗੁ॥ ੮॥ ਬਹੁ ਤੇ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਭੇਖ ਪਾਗੀ॥ ਭਾਵਿ ਭਾਵਿ ਰੁਮਹਿ ਕਾਚੀ ਸਾਗੀ॥ ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਆਗੈ ਹੋਇ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ
 ਮੁਏ ਅਪਲਾ ਜਨਮੁ ਪੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ॥ ਘਰੀ ਅੰਦਰਿ ਸਦਾ ਮਹਲੁ ਪਾਏ॥ ੯॥ ਆਪੇ
 ਪੁਰਾ ਕਰੇ ਸੁਹਾਇ॥ ਏਹਿ ਬਿਤੀ ਵਰ ਦੂਜਾ ਦੇਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਾਣੁ ਅੰਧੁ ਗੁਥਾਗੁ॥ ਬਿਤੀ ਵਰ ਸੇਵਹਿ ਮੁ
 ਗ ਪਗਵਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸੋਈ ਪਾਇ॥ ਇਕ ਤਨਾ ਮਿਸਦਾ ਹਰਿਆ ਸਮਾਇ॥ ੧੦॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥

੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਾਦਿ॥ ਰਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ੫੨੧ ਬਾਲੀ ਦਖਲੀ
 ਮੁੰਧ ਨਵੇਲਾ ਹੀ ਆਗੈ॥ ਲਿਅਈ ਗਾਮਾ॥ ਮਟਕੀ ਨ੍ਰਿਪ ਹੀ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਈ ਗਾਮਾ॥ ਲਿਵਲਾਈ ਹਰਿ ਸਿ
 ਉਰੀ ਗੋਇ॥ ਲਿਸਹਾਜੇ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀਆ॥ ਕਰ ਜੋ ਰੁਗੁ ਪਰਿਕਰਿ ਬਿਨੈ ਤੀ ਮਿਲਹੁ ਸਾਚੀ ਪਿਆ
 ਗੀਆ॥ ਪਨਭਾਇ ਭਗਤੀ ਦੇਖਿ ਪੀਤਮ ਕਾ ਮੋਕੁ ਪੁਨਿ ਵਾਰਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਮੁੰਧ ਨਵੇਲਾ ਸੁੰਦਰਿ ਦੇਖਿ ਪਿਰੁ ਸਾ
 ਧਾਰਿਆ॥ ੧॥ ਸਚਿ ਨਵੇਲਾ ਹੀ ਏ ਜੋ ਬਨਿ ਬਾਲੀ ਗਾਮਾ॥ ਅਉ ਨ ਜਾਇ ਕਹੀ ਅਪਨੇ ਸਹਾਈ ਗਾਮਾ॥ ਨਾਨਕ
 ਪਨੇ ਸੀਗੇ ਦਾਸੀ ਮੈ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਾਵਏ॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਕਬੁ ਕਬੀ ਐ ਸਹਾਜੇ ਪੁਰੁ ਗੁਲਗਾਵਏ॥ ਗਮਨਾ
 ਮਰਸਾਲ ਰਸੀ ਆਰਵੈ ਸਾਚੀ ਪਿਆਰੀਆ॥ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਦੀਆ ਦਾਨੁ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਵੀਚਰੀਆ॥ ੨॥ ਸ੍ਰੀ
 ਪਰਮੇ ਹਿਅ ਵੀ ਪਰਸੀ ਗੋ ਸੁਤੀ ਗਾਮਾ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਚਲੇ ਸਾਚਿ ਸੰਗੁ ਤੀ ਗਾਮਾ॥ ਪਨ ਸਾਚਿ ਸੰਗੁ ਤੀ ਹਰਿ ਸੀਗੀ
 ਸੁਤੀ ਸੀਗੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ॥ ਇਕ ਭਾਇ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੀਆ॥ ਦਿਨੁ ਰੋਹਿ ਦਿਖ
 ਵੀ ਨ ਚਸਾਵੈ ਸਹੈ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਰੰਜਨਾ॥ ਸਬਦਿ ਜੋ ਤਿਜਗਾਇ ਦੀ ਪਕੁ ਨਨਕਾ ਭਉ ਭੰਜਨੇ॥ ੩॥ ਜੋ ਤਿਸ
 ਬਾਇ ਵੀ ਏ ਰਿਭ ਵਲਾ ਸਹੈ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਆਮਲਾਖਾ ਮਪਰੇ ਗਾਮਾ॥ ਅਲਾਖਾ ਮਪਰੇ ਗਾਮਾ॥ ਮਪਰੇ ਗਾਮਾ॥

ਆਪੁਮਗਿੰਮਲਈਐ।ਹਉਮੈਮਤਾਏਭੁਜਾਯੁਸਥਦਿਮੈਲੁਦੁਕਾਈਐ।ਦਰਿਜਾਇਦਰਸਨੁਕਰੀਭਾਈਤਾ
 ਰਿਤਚਲਹਰਿਆ।ਹਰਿਨਾਮੁਮੀਖਿਤੁਚਾਖਿਤਿਪਤੀਨਨਕਉਘਾਰਿਆ॥੧॥ ਬਿਯਾਵਲੁਮਃ੧
 ਮੈਮਨਿਚਉਘਲਾਸਾਚਿਵੇਗਾਸੀਗਾਮੈਠੀਪੇਮਪਿਰੇਪ੍ਰਿਅਥਿਨਾਸੀਗਾਮਾਵਿਗਤੇਹਰਿਨਾਮੁ ਨਾਥਹਤਿਸੈ
 ਭਾਵੈਜੇਥੀਐ।ਕਿਰਪਾਯੁਸਦਾਇਆਲੁਦਤਾਜੀਆਮੈਦਰਿਤੁਜੀਐ।ਮੈਮਵਗੁਗਿਆਨੁਨਪਿਆਨੁਪੁਜਾ
 ਹਰਿਨਾਮੁਮੰਤਰਿਵਸਿਰੇ।ਭੇਖੁਭਵਨੀਹਨਜਾਨਾਨਕਾਸਚਗਹਿਰੇ॥੨॥ ਭਿੰਨਤੀਰੈਟਿਭਯੀਦਿਨਸੁਸੁ
 ਹਏਗਾਮਾਨਿਜਘਰਿਸੁਤਤੀਏ।ਪਰਮੁਜਗਾਏਗਾਮਾਨਵਹਾਨਿਨਵਪਨਸਥਦਿਜਾਗੀਆਪਟੇਪਿਰਭਾਣੀਆ
 ਤਾਜੇਕੁਕੁਪਟਸੁਭਉਦੁਜਾਚਾਕਗੀਯੋਕਾਣੀਆਮੈਨਾਮੁਹਰਿਕਾਹਕੰਠੇਸਾਚਸਥਦੁਨੀਸਾਣਿਆ
 ਕਰਿਜੇਵਿਨਨਕੁਸਾਚੁਮਾਰੇਨਦਕਿਕਰਿਤੁਪੁਭਾਣਿਆ॥੩॥ ਜਾਗੁਸਏਨਤੀਏਬੋਲੇਗੁਰਬਾਣੀਗਾਮਾਜਿ
 ਨਿਸੁਣਿਸੰਨਿਅਤੀਅਕਥਕਹਈਗਾਮਾਅਕਥਕਹਈਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀਕੋਵਿਰਲਾਗੁਰਮੁਖਿਥੁਏਏ
 ਓਹੁਸਥਦਿਸਮਾਏਆਪੁਗਵਾਏਭਿਭਵਾਣਿਸੇਈਸੁਏਏ।ਹਰੈਅਤੀਤੁਅਪਰੰਪਰਿਗਤਾਸਾਚੁਮਨਿਗੁਣਸਾ
 ਰਿਆਓਹੁਪੁਰਿਗਤਿਅਸਰਬਠਾਈਨਨਕਉਰਿਧਾਰਿਆ॥੪॥ ਮਹਤਿਬੁਧਾਇਕੀਏਭਗਤਿਸਨੇਹੀਗਾ
 ਗੁਰਮਤਿਮਨਿਰਹਸੀਸੀਅਸਿਦੇਹੀਗਾਮਾਨਾਮੁਹਰਿਗੀਏਸਥਦਿਸੀਏਤੋਲੋਕਨਾਥਪਛਾਣਏ।ਮਨੁਰੰ
 ਗਿਰੋਲਿਨਜਾਇਕਤਤੀਆਪਣਾਪਿਰਜਾਣਏ।ਮੈਆਧਰੁਤੇਰਾਤੁਖਸਮੁਮੇਰਾਮੈਤਾਤੁਤਕੀਅਤੇਰ
 ਚੀ।ਜਾਚਿਸੁਚਾਸਦਨਨਕਗੁਰਸਥਦਿਫਗੁਰਨਿਬੇਰੇ॥੫॥ ੨॥

ਬਿਯਾਵਲੁਮਹਲਾ੪ ਫੰਤਮੰਗਲਾ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਜੇਆਇਆਮਨੁਸੁਖਿਸਮਾਲਾਰਾਮਾਗੁਰੁਤੁਏਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗੀਰਣੀਆਮਾਲਾ
 ਰਾਮਾਵਤੁਰਗੀਆਸੰਤਗਣਿ।ਹਰਿਮਸਤਕਿਮਾਲਾਰਾਮਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਰਿਸੇਤਗੁਰੈਨਨਕਮਨਿਭਲਾਰਾਮਾ
 ॥੧॥ ਨਿਮਾਣਿਅਹਰਿਮਾਲੁਤੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਅਪੇਰਾਮਾ।ਗੁਰਮੁਖਆਪੁਗਵਾਇਆਨਿਤਯਹਰੰਜਾਪੇਰਾ
 ਮਾਮੇਰੇਹਰਪ੍ਰਭੁਭਵੈਸੋਕਰੇਹਰਿਗੰਗਹਰਿਰਾਪੇਰਾਮਾ।ਜਨਨਨਕਸਥਜਿਮਿਲਾਇਆਹਰਿਗੰਗਹਰਿਪ੍ਰਾ
 ਪੇਰਾਮਾ॥੨॥ ਮਾਲਸਜਨਮਹਰਪਾਈਐਹਰਿਗਵਾਣਿਵੇਰਾਮਾ।ਗੁਰਮੁਖਮਿਲੁਸੇਤਗੁਲੀਗੰਗੁਤੈਇਘਟੇ
 ਰਾਮਾ।ਜਿਨਮਾਲਸਜਨਮਿਨਪਾਇਆਤਿਨਭਾਗੁਮੰਦੇਰਾਮਾ।ਹਰਿਤਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਪ੍ਰਭੁਨਨਕਜਨੁਤੇਰਾ
 ਰਾਮਾ॥੩॥ ਗਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਗਮੁਦਿਵਾਇਆਮਨੁਤਨੁਕੰਠੀਨਰਾਮਾ।ਭਗਤਿਵਛੁਲੁਹਰਿਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ

ਦੀਨਾਗਾ ਬਹੁਗਰੇਨਮਨਜੀ ਵਧੇਜਿਉਜਲਾਇਨੁਮੰਨਾਗਾਸਭਕੁਜਨਮੁਹਰਿਪਾਇਅਨਨਕਪ੍ਰਤੀਕੀਨਾਗਾ
 ੧) ੪) ੧) ੨) ਬਲਾਵਤੁਮਹਲਾ ੪ ਸੋਢੇਕੁ। ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਨਤੁਏਹਿਲਾਮਨਿਵੇਰਭਾਗੁਗੁਰਿਪੁਰੇਵੇ
 ਬਲਿਅਨਨਕਹਰਿਇਵਲਾਗੁ। ੧) ਚੰਤ੍ਰਾਮੇਰਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰਵਦਿਆਈਅਹਰੇਮੇਬਖੁਏਗੇਰਾਗਾਗੁਰਮ
 ਤਿਆਪੁਸਿਟਾਇਅਹਰਿਤਰਿਲਵਲਾਗੇਰਾਗਾ ਅੰਤਰਿਕਮਦੁਪਰਗਾਸਾਗੁਰਗਿਅਨਜਾਗੇਰਾਗਾਜਨ
 ਨਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਪੁਰੇਵਰਭਾਗੇਰਾਗਾ ੧) ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਮਨਿਭਇਆਹਰਿਨਾਮਵਧਾਈਗਾਗੁਰਿ
 ਪੁਰੇਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਹਰਿਤਰਿਲਵਲਾਈਗਾਅਗਿਅਨੁਅੰਧੇਰਕਟਿਅਜੋਤਪ੍ਰਗਟਿਅਈਗਾਜਨਨਨ
 ਕਨਮੁਅਧਾਰੇਤਹਰੇਨਾਮਸਮਾਈਗਾ ੨) ਧਨਹਾਰਪ੍ਰਭੁਪਾਅੰਰਵਾਅਜਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਈਗਾਅਪੁ
 ਪ੍ਰਮਕਸਾਈਆਜਿਤ੍ਰਿਬਿਲਕਮਜਾਈਗਾਗੁਰਿਪੁਰੇਹਰੇਮੇਇਆਹਰੇਗਸੇਆਪਾਈਗਾਜਨਨਨ
 ਨਾਮਵੇਗਸੇਆਹਰਿਤਰਿਲਵਲਾਈਗਾ ੩) ਹਸਮੁਰਖਮੁਗਪਮਿਲਾਈਆਹਰੇਕਿਰਪਧਾਰੇਜਮਾ
 ਧਨਪੰਨੁਗੁਰੁਨਾਥਸਿਏਸਿਤਰੇਮਮਾਰੀਗਾਜਿਨਵਰਭਾਗਾਵਰਭਾਗੁਤਹਰਿਹਰਿਉਰਧਾਗੇਰਾਗਾਜਨ
 ਨਨਕਨਮੁਜਲਾਹਿਤੁਨਮੇਕਲਿਤਹੀਗਾ ੪) ੧) ਬਲਾਵਤੁਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤਾ ਮੰਗਲਸਾਚੁਭਾਇਆਪੁ
 ਅਪਨਗਾਇਆਗਾਅਬਨਸੀਵਰਸੁਲਾਅਮਨਿਤ੍ਰੇਪਜਿਆਚਾਇਆਗਾਅੰਨਪ੍ਰਾਤਲਾਹੈਵਰਭਾਗੇ
 ਕਬਾਮਲੀਐਪੁਕਪਤੇਸਹਰੇਸਮਾਈਐਗਵਦਪਾਵਲੈਦੇਹੁਸਖਾਈਮੇਹਮਤੇਹਦਨੁਗੇਨਠਾਠੀ
 ਕਰਤੇਜੇਵਪ੍ਰਕਵਨਨੁਗਤੀਪਾਈਆਬਿਨਵਤਨਨਕਕਰਪੁਕਿਰਪਾਈਹਮੇਹਲਾਕੁਲਾਈਆ ੧) ਭ
 ਇਅਜਮਾਹਰੁਹਰੇਤਨੁਵਸਹਰਾਗਾਖੇਜਾਖਜੁਲਾਹਰਿਸੰਤਪਾਹਰਾਗਾਅਲੰਨਿਤਪਅਰਦਾਈਆ
 ਰੇਕਯਹਿਅਕਥਬੀਚਰੇਗਾਈਕਾਦੰਤਾਕਮਨੇਧਿਆਈਸੁਆਸੀਲਾਈਪ੍ਰਾਤਪਅੰਗੇਕਰਜਾਵਪ੍ਰਪ
 ਕਗਿਬਨਤਮਏਹਰਜਸੁਲਾਹਾਬਨਵਤੇਨਨਕਦਸਤੇਗਮੇਰਪ੍ਰਭੁਅਗਾਅਥਾਹ ੨) ਹਰੇਅਰ
 ਦੁਗਾਦਾਪੁਰਨਸੰਜੇਗੇਰਾਗਾਸੁਖਹਜਮੁਹਤਾਈਗਾਈਆਵਜੇਗੇਰਾਗਾਮਿਲਿਜੰਤਅਏਪ੍ਰਭੁਧਾ
 ਏਕਦੇਅਚਗਜਾਵੀਆਸੰਨਾਈਕਰੇਵੇਵਸਯੋਏਏਮਨਪ੍ਰੀਤਿਪਜਾਵਾਈਆਮੇਏਜੇਏਜੇਤੀ
 ਚੀਤੇਪੇਤੀਹਰਨਾਮੁਸਭਿਰਸੇਤੇਗਾਬਨਵੀਤੇਨਨਕਸਤਸੰਤਮੇਈਪ੍ਰਭੁਕਰਣਕਾਰਣਜੇਗੇ ੩) ਭਵਨੁ
 ਸੁਹਵਦੁਸਰਤੇਜਤਗੀਗਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਇਅਹੁਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੀਗਾਗੁਰਚਰਣਲਾਗੀਸਹਾਜੇ
 ਜਗੀਜਗਲਾਏਭਪੁਨੇਆਮੇਗਾਅਸਪੁਰੀਸੰਤਪੁਰੀਹਰਿਮੇਏਕਤਵਭੁਨਾਨਾਅਨਦਅਨਦਿਨੁਦਜਾਇ
 ਵਜੇਅਹੰਮਤੇਮਨਕੀਤਾਗਾਬਿਨਵੀਤੇਨਨਕਸਹਾਣਜੁਆਮੇਸੰਤਸੰਗਾਇਵਲਾਗੀ ੪) ੧) ੫)

ਬੇਲਵਤੁਮਤਲਪ ਭਗਨੁਲਖਣਗਰਕੰਤਹਮਰਾਜਮਾਅਨੁਦਥਾਨਿ ੩੭ ਤੇਸੁਨੁਵਰਕਰਾਮਾਅਨੁਦ
ਅਨਾਦੁਵਨਾਤੇਵਾਜੇ ਦੇਨਸੁਰੇਲੁਭਿਮਾਹ ॥ ੩੭ ॥ ਤਹੇਗੋਜੋਗਨਦੁਖੁ ਵਿਅਪੇਜਨਮਮਰੁਨਤਤਾ ॥ ਗਯੇ
ਜਪੇਸੁਪਾਤਰੁਐਮਤਤਗਤਿ ਭੁਭੇਤਡਰਾਗਿਨਦਤੇਨਨਕਥਾ ਲਹਰਵੰਢਪਾਰਕੁਰਮਪ੍ਰਨਾਧਰਾ ॥ ੧ ॥
ਜੁਣੇਸਕੋਅਸਤੇਲਹੀਤੋਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਵਤਰਾਮਾ ॥ ਮਨੇਤਨੇਪ੍ਰੇਮੁਕਰੋਤੇਸੁਪ੍ਰਕਥਿਰਾਵਤਰਾਮਾਕਥਿ
ਪ੍ਰੇਮੁਗਾਵਤਾਤੇਸੋਭਾਵਤਾਇਕਾਨੇਸਖਪਲਕਨਤੇਅਗੋਐ ॥ ਗਾਏਕੋਠੇਲਾਈਐਨਹਲਜਾਈਐਚਰਨ
ਗਜਮਨੁਪਾਗੋਐ ॥ ਰੁਗਾਤੇਠਗਥਿਗੀਪਾਏਮੋਹਤਿਅਨਤਕਤਤੁਨਪਾਵਤਾ ॥ ਬਿਨਦੀਤੇਨਨਕਮਿਲਿਸੰ
ਗੇਸਾਜਨਅਸਥਪਦਵੀਪਾਵਤਾ ॥ ੨ ॥ ਆਚਸਮਨਬੇਜਮਤਈਮੋਖਿਗੁਣਅਬਿਨਸੀਰਾਮਾਕਰਗਤਿਭੁ
ਜਗਦੀਕਟਿਜਮਕੀਠਸੀਰਾਮਾਗਤਿਭੁਜਾਲੀਨੀਦਸੋਕੀਨੀਅੰਕੁਰਿਉਦੋਤਜਣਾਇਆ ॥ ਮਲਨ
ਮੋਹਾਬੇਕਾਰਨਤੇਦੇਵਸਨਿਹਮਲਾਇਆ ॥ ਦਿਸਟਿਧਾਰੀਮਨਿਪਿਅਗੀਮਹਾਦੁਰਮਤਿਨਜੀ ॥ ਬਿਨਦੀ
ਤੇਨਨਕਭਈਨੇਗਮਲਪ੍ਰਭਮਿਲੇਅਬੇਰਸੀ ॥ ੩ ॥ ਸੁਰਜਕਿਰਣੀਮਿਲੇਜਲਕਾਜਦੁਆਰਾਮਾਜੋ
ਤੇਜੋਤਿਰਣੀਨੋਪੁਰਤੁਖੀਆਰਾਮਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਦੀਨਿਬ੍ਰਹਮੁਲੀਐਕਏਕਵਖਾਣੀਐ ॥ ਆਤਮਪਸ
ਰਕਰਣਤਰਾਪ੍ਰਭਬਿਨਨਤੀਜਣੀਐ ॥ ਆਪਕਰਤਆਪਿਭੁਗਤਾਅਪਿਕਾਰਣਕੀਆ ॥ ਬਿਨਦੀਦੇ
ਨਨਕਸੇਈਜਾਣਾਦੇਜਿਨੀਤਰੇਰਜੁਪੀਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਬਿਲਵਤੁਮਤਲਪ ਸਖੀਅਉਸਖੀਵਾਜਿ
ਅਉਸਖੀਅਸੀ ॥ ਸਕਮੰਗਲੁਗਾਵਤਾ ॥ ਤਜਿਮਨੁਸਖੀਤਜਮਨੁਸਖੀਮਤੁਆਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਭਾਵਤਾ ॥
ਤਜਿਮਨੁਮੋਹੁਬਿਕਾਰੁਦੁਜਨੇਵਿਏਕੁਰਿਰੋਜੋਨੇ ॥ ਲਗੁਚਰਣਸਰਣਦਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਸਗਲਦੁਖ
ਤਬਿਖੰਡਨੇ ॥ ਤੇਇਦਾਸਦਾਸੀਤਜਿਉਦਾਨੀਬਹੁਵਿਬਿਧੀਨਧਾਵਾ ॥ ਨਨਕੁਪਾਇਐਪੈਕਰਤੁਕਿਰਪਾ
ਤੀਮਮੰਗਲੁਗਾਵਾ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਿਅਕਾਨਮੁਮੇਅੰਧੁਲੇਟੋਤਨੀ ॥ ਓਤਜੋਤੇਬਹੁਪਰਕਰਸੁਦਰਸੰ
ਤਨੀਮੋਤਨੀਮਤਬਚਿਤ੍ਰਿਚਰਣਿਅਨਿਕਭਾਵਦਿਖਾਵਏ ॥ ਤੇਇਛੀਰਮੀਠੀਮਨਾਪੇਲਾਹੈਨਮੁਲੇਦਨਿ
ਅਵਏ ॥ ਗਿਰਧਨਤਿਤੀਰੇਬਰਤਪੁਜਾਬਾਧਪਾਟੈਜੋਤਨੀ ॥ ਨਨਕੁਪਾਇਐਪੈਦਇਆਧਰਤੁਜੋਐ
ਪੁਲੋਟੋਤਨੀ ॥ ੨ ॥ ਮੋਹੇਅਨਥਪ੍ਰਿਅਨਥਜਿਉਜਨਤੁਤਿਉਰਖਹੁ ॥ ਚਤੁਰਾਈਮੋਹੇਨਹਿਰੀਣਾ
ਦੁਇਕਹਿਮੁਖਹੁ ॥ ਨਤਚਤੁਰਿਸੁਪਾਰਿਸੁਜਨਬੇਤੀਮੋਹਿਨਿਰੰਗੁਨੁਨਤੀ ॥ ਨਤਰੂਪਸੁਪਨਨੈਲਬੰਕੇਜਤ
ਭਵੈਤਹਰਖੁਤੁਤੀ ॥ ਜੋਜੋਜਇਅਪਹਿਜਗਲਜਕਉਕਰੁਣਪਤਿਗਤਿਕਿਨਿਬਖਹੁ ॥ ਨਨਕੁਪਾ
ਇਐਪੈਜੇਵਸੇਵਕੁਜਿਉਜਨਤੁਤਿਉਮੋਹਿਰਖਹੁ ॥ ੩ ॥ ਮੋਹਿਮਛੁਲੀਤੁਮਨੀਰਤੁਭਬਿਨੁਕਿਉਸ

ਰੋਮੇਰਿਚਾਕਿਕਤੁਮਬੁੰਦਤਿਪਤਉਮੁਖਿਪਰੋਮੁਖਪਰੋਤਰੋਪਿਆਸਮੇਰੀਜੀਅਹੀਆਪੁਨਪਤੇ
 ਲਾਡਿਏਲਾਡਾਇਸਤਮਹਿਮਿਦੁਹਮਾਰੀਤੋਇਗਤੇ। ਚੀਤਤਿਤਵਉਮਿਦੁਅਪਰੋਜਿਉਅਸਚਕਵੀ
 ਦਿਨੁਚਰੈ। ਨਨਕੁਪਇਅੰਪੈਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਮੇਲੰਮਛੁਲੀਨਿਰੁਨਵੀਸਰੋ॥੪॥ ਧਨਿਧੀਨਿਤਮਚੇਭਗਪਭਿਅ
 ਇਅਪਿਰੁਮੇਰਾਸੋਤਬੰਕਦੁਅਗਸਗਲਾਬਨੁਤਗਾ। ਹਰਹਰਸੁਆਮੀਸੁਖਤਗਾਮੀਅਨਦਮੰਗਲਰ
 ਸੁਖਲਾ। ਨਵਲਲਵਤਨਨਾਹੁਬਲਕਵਨਰਸਨਗੁਨਭਲਾ। ਮੇਰੀਸੇਜਸੋਤੀਦੇਖਿਮੇਤੀਸਗ
 ਲਸਤਸਾਦੁਖੁਤਗਾ। ਨਨਕੁਪਇਅੰਪੈਮੇਰੀਆਸਪੁਰੀਮਿਏਸੁਆਮੀਅਪਰੋਪਰਾ॥੫॥੩॥੭॥
 ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਛੰਤਮੰਗਲਾ। ਸਲੋਕਾ। ਸੁੰਦਰਸੀਤਿਦਇਆਲਪੁਭਸਰਬਸੁਖਾਨਿਧਿ
 ਪੀਉ। ਸੁਖਸਾਗਰਪੁਭਭੇਟਿਮੈਨਨਕਸੁਖੀਹੋਤਾਇਹੁਜੀਉ॥੧॥ ਛੰਤਾ। ਸੁਖਸਾਗਰਪੁਭਪਈਮੈਜਥ
 ਤਵੈਭਗੋਗਾਮਾਮਾਨਨਿਮਾਨੁਵਵਾਈਮੈਹਰਿਚਰਲੀਲਾਗੋਗਾਮਾਛੋਡਿਸਿਆਨਪਚਾਤੁਰੀਦੁਗਮਤਿਭੁ
 ਧਿਤਿਅਗੋਗਾਮਾਨਨਕਪਉਸਰਲਾਈਗਮਗਾਇਬਿਰਹੋਇਸੁਹਾਗੋਗਾਮਾ॥੧॥ ਸੋਪੁਭਤਜਿਕਤਲਾਗੀਮੈਜਿ
 ਸੁਬਿਨੁਮਰਿਜਾਈਮੈਗਾਮਾ। ਲਾਜਨਾਵੈਅਗੀਆਨਮਤੀਦੁਰਜਨਾਬਿਰਮਾਈਮੈਗਾਮਾਪਤਿਤਪਵਨਪੁਭ
 ਤਿਆਗਿਕਰੇਕਹੁਕਤਠਹਰਾਈਮੈਗਾਮਾਨਨਕਭਗਤਿਭਉਕਰਿਦਇਆਲਕੀਜੀਵਨਪਦਪਈਮੈਗਾਮਾ
 ੨॥ ਸੀਗੋਪਾਨੁਨਉਚਰਹਿਬਾਲਿਗਈਏਦੁਹਚਾਰਲੇਰਸਨਗਾਮਾਪੁਭਭਗਤਿਵਛਲੁਨਸੇਵਹੀਕੀਏ
 ਆਕਾਕਗਸਨਗਾਮਾਭ੍ਰਮਿਮੇਰੀਦੂਖੁਨਜਾਲਹੀਕੋਟਿਜੋਨੀਥਸਨਗਾਮਾਨਨਕਾਬਿਨੁਹਰਿਅਵਰੁਜੋਚਾਨਾ
 ਬਿਸਟਕ੍ਰਿਮਭਸਮਗਾਮਾ॥੩॥ ਲਾਇਬਿਰਹੁਭਗਵੰਤਸੀਗੋਹੋਇਮਿਲੁਬੈਰਾਗਨਿਗਾਮਾਚੰਦਨਚੀਰਸੁਰੀ
 ਪਰਸਾਹਉਮੈਬਿਖੁਤਿਆਗਨਿਗਾਮਾਈਤਉਤਨਹੋਲੀਮੈਹਰਿਸੇਵਾਗਾਗਨਿਗਾਮਾਨਨਕਾਜਿਨਿਪੁਭ
 ਪਾਇਆਆਪੁਲਾਸਾਮਟਲਸੁਹਗਨਿਗਾਮਾ॥੪॥੧॥੪॥੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਃ੫ ਹਰਿਭੋਜਹੁਵਰੁਭਾਗੀ
 ਹੀਮਾਲਿਸਾਪੁਸੀਗੋਗਾਮਾਗੁਨਗੋਵਿੰਦਸਟਗਾਈਅਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੋਗੋਗਾਮਾਸੋਪੁਭਸਦਹੀਸੇਵੀਮੈਪਾਈ
 ਅਹਿਛਲਾਮੰਗੋਗਾਮਾਨਨਕਪੁਭਸਰਲਾਗਤੀਜਪਿਅਨਤਤਰੋਗੋਗਾਮਾ॥੧॥ ਏਕਤਿਲੁਪੁਭਨਵੀਸਰੋਜਿ
 ਨਿਸਭੁਕਿਛੁਦੀਨਗਾਮਾਵਰੁਭਾਗੀਮੇਲਾਵਜਾਗੁਰਮੁਖੀਪੁਰੀਨਗਾਮਾਬਾਹਪਕਫ਼ਤਮਤੇਕਾਛਿਆ
 ਕਰਿਅਪੁਨਾਲੀਨਗਾਮਾਨਮੁਜਪਤਨਨਕਜੀਵੈਸੀਤਲੁਮਨੁਸੀਨਗਾਮਾ॥੨॥ ਕਿਆਗੁਲਤੇਰੇਕਹਿਸ
 ਕਉਪਭਾਮੰਤਰਜਾਮੀਗਾਮਾਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਗਾਇਲੈਭਏਪਰਗਾਮੀਗਾਮਾਗੁਨਗਵਤਗੋਵਿੰਦ
 ਕੇਸਭਇਛਪੁਜਾਮੀਗਾਮਾਨਨਕਉਧਰੇਜਪਿਹਰੇਸਭਹੁਕਸੁਆਮੀਗਾਮਾ॥੩॥ ਰਸਭਿਨੀਅਛੋਅਪੁਨੇਰ

ਮਸਗੇਸੇਲੋਇਲਨੀਕੇਰਮਾਪੁਭਪੇਖਤਇਛਾਪੁਨੀਆਮਿਲਿਸਜਨਜੀਕੇਰਮਾਅੰਮਿਤਰਸੁਹਿਪਾਇ
ਆਬਿਖਿਅਰਸਠੀਕੇਰਮਾਨਨਕਜਲਜਲਹਿਸਮਾਇਅਜੇਤੀਜੋਤਿਮੀਕੇਰਮਾ॥੧॥੨॥੫॥੨॥
੨॥੧॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁਬਿਲਾਵਲਕੀਵਾਰ ਸਲੋਕਨਾਲਿਮਹਲਾਰ ਸਲੋਕਮਹਲਾਰ
ਗੁਰਿਉਤਮੁਹਰਿਗਾਵਿਆਕਰਿਨਦਾਬਿਲਾਵਲੁਗੁਰੁਉਪਦੇਸੁਗੁਰੁਸੁਦਿਮੀਨੀਆਪੁਰਿਮਸਤਕਿਪੁਰਾ
ਗੁਰੁਸਭਾਦਿਨਸੁਰੇਲਿਗੁਲਉਚਰੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿਉਗਿਲੇਵਲਗੁਰੁਸਭੁਤਮੁਹਰਿਅਹੋਇਆਮ
ਨੁਖਿਫੀਅਹਰਿਅਧਗੁਰੁਅਗਿਆਨੁਅਪੈਰਮਿਟਗਇਆਗੁਰਚਾਨਲਾਗਿਆਨੁਚਰਾਗੁਰੁਜਨੁਨਕ
ਜੀਵੈਦੀਖਹਰਿਇਕਨਿਮਖਘੜੀਨੁਖਿਲਾਗੁ॥੧॥ਮਃ੩ ਬਿਲਾਵਲੁਤਬਹੀਕੀਜੀਮੈਜਥਾਨੁਖਿਹੋਵੈਨ
ਮੁਗਗਨਦਸਥਦਿਸੇਯੋਜਾਨਾਗੈਸਹਜਿਪਿਆਨੁਗਗਨਦਛੋਡਿਹਰਿਸੇਵੀਮੈਤਾਦਰਗਹਪਾਈ
ਮੈਮਨੁਗਨਕਗੁਰੁਮੁਖਿਕਹਮੁਖੀਚਰੀਮੈਚੁਕੈਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪਿਅਗੈ
ਮੁਰੈਸਭਿਤਪੁਰਿਪਾਇਆਤੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਸਭੁਜਗਤੁਸਥਾਇਆਤੁਪੁਆਪੇਤਾਵੀਲਾ
ਈਮੈਆਪੇਗੁਲਗਾਇਆਹਰਿਪਿਆਵਹੁਭਗਤਹੁਦਿਨਸੁਗਤਿਅੰਤਿਯਏਛਰਾਇਆਜਿਨਿਸੇ
ਵਿਆਤਿਨਿਸੁਪਾਇਆਹਰਿਨੀਮਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਸਲੋਕਮਃ੩ ਦੂਜੈਭਾਇਬਿਲਾਵਲੁਨਹੋਵਈਮ
ਨੁਖਿਥਾਇਨਪਾਈਪਾਖੀਡਿਭਗਤਿਨਹੋਵਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਪਾਈਆਜਾਇਮਨਹਰਿਕਰਮਕਮਵਲੇਖ
ਇਨਕੋਈਪਾਈਨਨਕਗੁਰੁਮੁਖਿਆਪੁਖੀਚਰੀਮੈਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆਪੇਆਪਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਰੈਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇਜੀਮਲਮਰਲਾਕਟਿਅਜੇਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮਃ੩ ਬਿਲਾਵਲੁਕਰਿ
ਹੁਤਮੀਪਆਹੋਏਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਇਜਨਮਮਰਲਦੁਖੁਕਟੀਮੈਸਚੇਕੈਸਮਾਇਸਦਾਬਿਲਾਵ
ਲੁਅਨੰਦੁਜੋਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇਸਤਸੰਗਤੀਥਹਿਭਉਕਰਿਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਲਗਾਇਨਨਕ
ਸੇਜਨਸੇਹਲੋਜਿਗੁਰਮੁਖਿਮੋਲਿਮਿਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਨਾਜੀਆਵਿਚਿਹਰਿਆਪਿਸੇਭਗਤ
ਕਾਮਤੁਹਗਿਸਭੁਕੋਈਹਰਿਕੈਵਸਿਭਗਤਕੈਅਨੰਦਘਗਿਹਰਿਭਗਤਕਾਮੇਯੀਸਰਬਤਸਉਨਿਸੁ
ਲਜਨਟੋਗਪਗਿਹਰਿਸਭਨਕਾਹੈਖਸਮੁਸੇਭਗਤਜਨਚਿਤਿਕਰਿਤੁਪੁਆਪਾਵੈਕੋਇਨਸਕੈਸਭਣ
ਖਿਣੁਖਿਪਵੈਸੁਣੀ॥੨॥ਸਲੋਕਮਃ੩ ਬ੍ਰਹਮੁਖੀਦਹਿਤੇਬ੍ਰਹਮਲਾਜੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ
ਜਿਨਕੈਰਿਚਦੈਹਰਿਵਸੈਹਉਮੈਰੇਗੁਗਵਾਇਗੁਲਰਵਹਿਗੁਲਸਿਗਹਰਿਜੇਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥੧॥

ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰੁ
ਪਉੜੀ

ਜੁਗਮਹਿਵਿਰਲੇਬਹਮਲਕਹਮੁਖਿਦਹਿਚਿਤੁਲਾਈ। ਨਾਨਕਾਜੀਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਹਰਿਸਚਾਸੇਨਾਮਿਰੇ
 ਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਮਃ੩ ਸਾਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਤੀਆਸਥਾਦਿਨਲਗੇਭਾਉ। ਹਉਮੈਰੇਗੁਰਮਾਵਲਾਅਥਿ
 ਦੀਕਪੁਬਹੁਸੁਆਉ॥ਮਨਹਰਿਕਰਮਕਮਵਲੇਫਿਰਿਫਿਰਿਜੇਨੀਪਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਫਲੁਯੈਜੇਸੇਨਾਮ
 ਪੇਲਾਈਮਿਲਾਈ। ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਕਰੇਤਾਨਾਮਪਨੁਪਲੈਪਾਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸਭਵਡਿਆਈਆ
 ਹਰਿਨਾਮਾਵਚਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਈਐ॥ਜਿਵਸਤੁਮੰਗੀਐਸਾਈਪਾਈਐਜੇਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਗੁ
 ਰਜਗਲਜੀਅਕੀਕੀਚੈਸਾਤਿਗੁਰਪਾਸਿਤਾਸਰਬਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਗੁਰਪੁਰਾਹਿਦਿਪਦੇਸੁਦੇਇਸਭਭੁ
 ਖਲਹਿਜਾਈਐ॥ਜਿਸੁਪੁਰਾਖੋਯੈਲਿਖਿਆਸੋਹਰਿਗੁਲਗਾਈਐ॥੩॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਸਾਤਿਗੁਰਤੇ
 ਖਾਈ। ਕੋਨਹੀਮੈਰੈਪੁਭਿਮੋਲਿਮਿਲਾਈ। ਸਾਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਸਫਲੁਯੈਜੇਹਕੋਇਛੇਤੇਹਫਲਪਾਈ। ਗੁਰਕਾਸ
 ਬਦਾਮੀਮਿਤ੍ਰਹੈਸਭਾਕਿਸਨਾਭੁਖਗਵਾਈ। ਹਰਿਗੁਪੀਸੰਤਖੁਰੇਆਸਦੁਵਾਸਿਆਮਨਿਆਈ। ਸਦੁ
 ਪਿਆਈਅਮਰਪਦੁਪਾਈਆਮਨਹਦਸਬਦਵਜਾਈ। ਸਚੇਦਰਦਿਸਿਪਸਾਰਿਆਗੁਰਕੈਸਹਾਜੇਸੁਭ
 ਏ। ਨਾਨਕਾਜੀਨਅੰਦਰਿਸਚੁਹੈਸੇਜਨਛਪਹਿਨਕਿਸੈਦੇਛੁਪਾਈ॥੪॥ਮਃ੩ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐ
 ਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਈ॥ਮਨਸਤੇਦੇਵਤੇਭਏਸਚੀਭਗਤੀਜਿਸੁਦੇਈ। ਹਉਮੈਮਹਿਮਿਲਾਈਅਨੁਗੁਰ
 ਕੈਸਥਾਦਿਸੁਦੇਈ। ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੇਨਾਮੁਵਡਿਆਈਦੇਈ॥੫॥ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਸਾਤਿਗੁ
 ਰਵਿਚਿਨਵੈਕੀਵਡੀਵਡੀਆਈਹਰਿਕਰਤੇਆਪਵਧਾਈ। ਸੇਵਕਾਸਿਖਸਭਿਵੈਖਿਵੈਖੀਵਨਿਚਿਨਾ
 ਅੰਦਰਿਹਿਰਦੈਭਾਈ॥ਨਿਦਕਦੁਸਟਵਡਿਆਈਵੇਖਿਨਸਕਾਨੈਚਿਨਾਪਠਾਈਅਭਯਾਨਸੁਖਾਈ। ਕਿ
 ਅਹੈਵੈਕਿਸਹੀਕੀਝੁਖਮਾਰੀਜਾਸਚੇਸਿਉਬਲਿਆਈ॥ਜਿਗਲਕਰਤੇਭਵੈਸਾਨਿਤਨਿਤਚਵੈਸਵਾ
 ਈਸਭਝੁਖੀਝੁਖੀਮੈਰੈਯੋਕਾਈ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਦਿਗੁਏਹਆਸਾਦੂਜੇਤਾਵਕੀਜੇਮੋਹਿਮਾਈਆ
 ਚਿਤੁਲਾਈ। ਹਰਿਸੁਖਪਲਗਿਤਿਆਗਿਆਨਾਮੁਵਿਸਾਰੈਦੁਖਪਾਈ। ਮਨਮੁਖਾਗਿਆਨੀਅੰਧੁਲੇਜ
 ਨਾਮਿਮਹਿਫਿਰਿਅਵੈਜਾਈ। ਕਾਰਜਾਸਿਧਿਰੇਵਡੀਅੰਤਿਗਾਈਆਪਛੁਤਾਈ। ਜਿਸੁਕਰਮੁਹੈਵੈਤਿ
 ਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ਨਾਮਿਰਤੇਜਨਸਦਾਸੁਖਪਾਈਨਿਜਨਨਯਕਤਿਨਬਾਧਿ
 ਜਾਈ॥੭॥ਮਃ੩ ਆਸਾਮਨਸਾਜਾਗੇਮੋਹਲੀਜਿਨਿਮੋਹਿਆਸੀਸਗਾਸਭੁਕੇਜਮਕੇਚੀਰੇਵਿਚਿਹੈਜੇਤ
 ਸਭੁਆਕਾਹਾ। ਹੁਕਮੀਹੀਜਮੁਲਗਦਾਸੋਉਥਰੈਜਿਸੁਖਖਸੈਕਰਤਾਗੁ। ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਇਹਮ
 ਨੁਤਾਤਰੈਜਾਛੈਰੈਅਠਕਾਗੁ। ਆਸਾਮਨਸਾਮਾਰੈਨਿਰਾਸੁਹੈਇਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਹੁ॥੮॥ਪਉੜੀ॥

ਜਿਥੈ ਜਾਈਐ ਜਗਤੁ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਸੀਈ॥ ਅਗੈ ਸਭੁ ਅਪੇਵਰਤ ਦਾਹਰਿ ਸਚਾਨਿਆਈ॥ ਕੁਛਿ ਆਰਕੇ ਮੁਹਿ ਟਿ
ਟਕੀ ਅਹਿ ਸਦੁ ਭਗਤਿ ਵਡਿਆਈ॥ ਸਦੁ ਸਹਿਬੁ ਸਚਾਨਿਆਈ ਸਿਗਿਨਿ ਦਕਛਾਈ॥ ਜਨਨ ਨਕਸਦੁ ਅ
ਗਧਿ ਆਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਜੇ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਬਖਸਕੇਇ
ਚਿਵਾਸਿ ਰਿਚਿ ਪਾਉਰੈ ਨ ਉਪਰਾਤਿ ਹੋਇ॥ ਅੰਦਰੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਤਿ ਰੈਰਿ ਦੈਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਣਾ ਪੈ
ਨਲਾ ਨਕਨਾਇ ਵਡਿਆਈ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਏਮਨ ਗੁਰਕੀ ਸਿਖ ਸੁਲਿ ਪਾਇ ਹਿਗੁਲੀ ਸਿਧੁ॥ ਸੁਖ ਦਾਤ ਤੇ
ਭੈ ਨਿਵੈ ਸੋਹਦਿ ਮੈ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਕਰਨ ਦਰੀਪਾਈਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਲੀ ਸਿਧੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿ ਤਨੇ
ਪਾਤਿ ਸਾਹਸ ਹਰਾ ਜੇ ਖਾਨ ਉਮਰਾਵਾ ਸਿਕਦਾਰ ਹਰਿ ਤਿ ਤਨੇ ਸਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਕੀਏ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕਰਵੈ ਸੁਚਿੰਦ
ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਅਰਥੀਏ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸਭ ਨਕਾ ਪੁਰੁ ਸਾਚਿ ਗੁਰ ਕੈ ਵਾਲਿ ਹੋਤਿ ਨਿਸਭਿ ਵਰਨ ਚਾਰੇ ਖਾਲੀ
ਸਭਾ ਸਿਸਟਿ ਗੋਲੇ ਕਰਿ ਸਾਚਿ ਗੁਰ ਅਗੈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਲ ਕਉ ਦੀਏ॥ ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਕੀਐ ਸੀਵਡਿਆਈ ਦੇਖਹੁ ਹਰਿ
ਹਿ ਸਤਹ ਜੀਨਿ ਵੇਚਹੁ ਕੀਏ ਅਨਗਰੀ ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਸਭਿ ਮਾਰਿ ਕਢੀਏ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੂਹੇ ਆਭਗ
ਤ ਜਨ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਆਪਲੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਆਪਨੀ ਖਲੀਏ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟ ਸਦਾ
ਦੁਖੁ ਹੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਆਨੁ ਨ ਲਾਗੈ॥ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਲੀ ਦੁਖੁ ਵਰਤੈ ਦੁਖੁ ਆਗੈ॥ ਕਰਮੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ
ਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਗੈ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਅੰਦਰੁ ਭੁਭੁਚਿ ਭਾਗੈ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ
ਹਰਿ ਰੇ ਗੁਰੇ ਹਰਿ ਕਾਨ ਉਮਰਿ ਭਾਈਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਲੁ ਖੋਲਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਆ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਅਨੁਪਗਾਸਿ ਆਤਿ ਮਰਾ ਅਗੈ ਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਈਆ॥ ੨॥ ਮਃ ੩ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮੈਲੇ ਮਰਹਿ ਗਵਾਗਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗਾਖਿ ਆਉਰ ਪਾਗਿ॥ ਭਨਾਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਲਹੁ ਜਨ ਭਈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਉਮੈ ਮ
ਲੁ ਜਾਈ॥ ਅੰਦਰਿ ਸੀਸਾ ਦੁਖੁ ਵਿਆਪੇ ਸਿਰਿ ਪੀਧਾ ਨਿਰਮਾਗਾ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਗਹਿ ਆਈਆ
ਮੇਹੀ ਪਾਯਾਗਾ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ਇਹੁ ਮਨ ਮੁਖ ਕਾ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਈਆ ਬਿਰਥਾ
ਜਨ ਮੁਗਵਾਈਆ ਨਾਨਕ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖੁਆਗਾ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸਦੁ ਬਖਸੀ
ਅਨੁਸੇ ਸਚਾ ਸਾਹੁ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਹਤਾ ਜੀ ਲੋਕ ਕਛ ਦਾਹਰ ਤੁਹਟਿ ਨ ਵਧੁ ਨ ਵੇਸਾਹੁ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਨ
ਮੁਖੁ ਹੈ ਸੁਹਰਿ ਗਾਸਿ ਲਏ ਵੇ ਮੁਖ ਭਸੁ ਪਾਹੁ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਵਪਾਰੀ ਹਰਿ ਭਗਤ ਹਰਿ ਜਮੁ ਜਾਗਾ ਤੀਤਿ ਨੇ
ਜਿਨ ਜਾਹੁ॥ ਜਨਨ ਨਕਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਨੁ ਲਾਦੇ ਆਸ ਦਾ ਵੇਪਰ ਵਾਹੁ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਇਸੁ ਜੁਗਮਹਿ
ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਪਨੁ ਖਾਟਿ ਆਹੋ ਰਸ ਭੁਜਗਤੁ ਭੁਗਿ ਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਾਸਿਆ ਅਨ

ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਥਿਖਿਆ ਮਾਹਿਉ ਦਸੈ ਹਉ ਮੈ ਸਥ ਦਿਜ ਯਾਇਆ ਮਾਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਲ
 ਉਪੇਗੈ ਨੁ ਜਲੇ ਦੀ ਮਾਇਆ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਸੁਖ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੇ ਸਿਉ ਏਵਯਾਇਆ ਬਹਾਥਿ
 ਸਨੁ ਮਹਾ ਦੇਉ ਤੈ ਗੁਣ ਕੁਲੇ ਹਉ ਮੈ ਹਉ ਵਧਾਇਆ ਪੀਰਿ ਤਪਾਵੈ ਪਵਿਸੈ ਨੀ ਭੁਲੇ ਤੁ ਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਯਾਇ
 ਆ ਜੋਗੀ ਜੀਗਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੁਲੇ ਵਿਲੁਗੁਰ ਤਤੁ ਪਾਇਆ ਮਨੁ ਮੁਖ ਦੁਖੀ ਏਸ ਦਾ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤਿਨੀ ਬਿ
 ਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਨੀ ਮਰਤੇ ਸੇਈ ਜਨ ਸਮਧੇ ਜਿ ਆਪੇ ਬਖਾਸੀ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩
 ਨਨਕ ਸੇਸ ਲਾਹੀ ਐ ਜੀ ਸੁਵਾਸਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਹਿਸਰੇ ਵਹੁ ਪਾਈ ਹੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪੁਰਖੁ
 ਟਿਓ ਸੇ ਦੇਵਾ ਲੀਏ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥ ਚਿਇ ਮੰਗ ਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਜਗਤ ਮਹਿ ਕੋਈ ਮੁਹਿ ਬੁਕਨਾ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾ
 ਹਿ ॥ ਪਗਈ ਥਖੀ ਲੀ ਕਰਹਿ ਆਪਣੀ ਪਰਤੀ ਤਿਖੇ ਵਰਿ ਸਗਵਾਥੀ ਆਪੁ ਲਖਾਹਿ ॥ ਜਿ ਸੁਕਾ ਗਈ ਦੁਗ
 ਯੀ ਕਰਹਿ ਸੇ ਪਤੁ ਦੁਗਲੀ ਗਥੀ ਨਾ ਵੈ ਚਿਓ ਭਵੈ ਤਿਥੈ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਹਰਿ ਪਨੁ ਮਿਲੈ ਤਿਥੈ
 ਹੁਕਮ ਹੀ ਲਾਏ ਨਾ ਸਕਹਿ ਹੋਰ ਥੈ ਦੇਸਾ ਦਿਸੈ ਤਰਿਹਰਿ ਪਨੁ ਨਾਹਿ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਸਾ ਮੁ
 ਲਿਨ ਹੋਵਈ ਚੰਤਾ ਵਿਚੁ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸੁਖ ਜੋ ਹੋਇ ਕਰਲਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਾ ਤਿਨ
 ਕਾ ਆਖਿਆ ਆਪਿ ਸੁਲੋ ਜੀ ਲਾਇ ਅਨੁਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਕਾਲੁ ਮਾਹਿ ਮਨ ਸਾਮਨ ਹਿ ਸਮਾਲੀ ਅੰਤਰਿ
 ਨਿਰਮਲੁ ਨ ਚਿ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਜਗੈ ਕਦੇ ਨ ਸੇਵੈ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇ ॥ ਮੀਠ ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਲੀ ਅਨ ਦਿ
 ਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਦਾ ਸੇਹ ਦੇ ਨਾਨਕਾ ਤਿਨੀ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਹਰਿ ਪਨੁ ਰਤਨ ਜਵੇਹੀ ਸੇ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਪਨੁ ਹਰਿ ਪਾਸ ਹੁ ਦੇਵਾਇਆ ॥ ਜੇ ਕਿਸੈ ਕਿਹੁ ਦਿਸਿਆ ਵੈ ਤਾ ਕੋਈ
 ਕਿਹੁ ਮੀਗਿ ਲਏ ਅਕੋ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਦੇਵਾ ਏਏ ਹੁ ਹਰਿ ਪਨੁ ਜੋ ਰਿਕੀ ਤੈ ਕਿਸੈ ਨਾ ਲਿਨ ਜਾਇ ਵੰਡਾਇਆ ਜਿ
 ਸੇਨੇ ਸਤਿ ਗੁਰਨਾ ਲਿਹਰਿ ਸਰਪਾਲ ਏ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਪਨ ਕੀ ਵੰਡੁ ਹਥਿ ਅਵੈ ਜਿ ਸੇਨੇ ਕਰਤੈ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥
 ਇਸੁ ਹਰਿ ਪਨ ਕਾ ਕੋਈ ਸਰੀ ਕੁਨ ਹੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਖਤੁ ਨ ਹੀ ਕਿਸੈ ਕੈ ਸੀ ਵਖਾਨੈ ਹੋਲੁ ਨ ਹੀ ਜੇ ਕੋ ਹਰਿ ਪਨ ਕੀ ਥਖੀ ਲੀ
 ਕਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਮੁਹੁ ਹਰਿ ਚਹੁ ਕੁੰਡਾ ਵਿਚਿ ਕਾਲਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਿਤੇ ਨਾ ਲਿਕਿ ਸੇ ਚੋਰੁ ਥਖੀ ਲੀ ਨ ਚਲ
 ਏ ॥ ਦਿਹੁ ਦਿਹੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੌਸਵਾਇਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾਰ ਥਿਐ ਆਪਣੀ
 ਕਿਰਪਾ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿ ਤੁਦਾ ਅਰੈ ਉਥੈ ਰੇ ਤਿਤੈ ਲੈ ਹਉ ਬਾਹਿ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਸੁਖੁ ਵੇਖਾ ਲਿਆ ਸਚਾ ਸਬ
 ਦੁ ਬੀਚਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਣਈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬਖਸਲਾਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਲੀ ਦੂਜੇ

ਲਗੈ ਜਾਇ। ਨਾਇਹ ਮਾਗੈ ਨਾਇਹ ਵਿਕਾਇ। ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰ ਜਾਈ। ਐਤਾਇਹ ਵਿਚੁ ਜਾਇ।
 ਤਹੁ ਮੁਹਿ ਵੈਓ ਜਲਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ। ਨਾਨਕ ਆਇ ਅਕਮਰ ਲੁਸਬਦੈ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਅਜਾਇ।
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤੀ। ਪੁਰਹੁ ਕਮੁ ਬੁਝੈ ਨੀਸਾ। ਪੁਤੀਭ ਤੀਈ
 ਸਕੀ ਅਗੁ ਪਿਛੁ ਹੋਇ। ਚਿਤੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨ। ਜਿਥੈ ਕੇਵਲੈ ਤਿਥੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ
 ਖਸਿ। ਚਿਤੁ ਸਭ ਜਨਨਾ। ਜਿਸਤਿਗੁਰੁ ਨੇ ਮਿਲਿ ਮਨੇ ਸੁਹਣਾ। ਤਿਪਯਾ ਤਿਸਿ ਏਨੇ। ਜੇ ਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁਫਲੈ ਭਰਿਸਟ
 ਥਾਨ। ਜਨਨ ਕਰਕੈ ਵਲਿ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ। ਹਰਿ ਜਨਾਨੁ ਪੁਰਖੁ ਜਨਨਾ। ਪਉਦੀ ਭਿਤਿ ਦੀਖੈ ਕੈ ਸਭਿਆ
 ਇਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ। ਚਿਤੁ ਸਭਨਾ ਕੀ ਅਹੁ ਮਨੁ ਗੁਮਨਾ। ੧॥ ਸਯੋਕੁਮਃ ੧ ਕੋਈ ਵਾਰੇ ਕੋਈ
 ਲੋਕੋ ਪਾਏ ਖਾਯੋ ਨਾ। ਨਾਨਕ ਏਵਨ ਜਾਪਈ ਕੋਈ ਖਾਇ ਨਿਦਾਨੀ। ੧॥ ਮਃ ੧ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤਰਿਆ
 ਜੇਇ। ਨਾਨਕ ਜੋਭਾਵੈ ਸੋਹੇਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਾਰਬਰ ਮਿਦਇ ਆਯਿ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰਿਆ। ਗੁਰਿ ਪੁਰੀ ਮਿਹਰ
 ਵਾਨਿ ਭਗੁ ਮੁਭਿ ਮਾਗਿਆ। ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਕਰਾਨੁ ਦੂਤ ਸਭਿ ਹਰਿਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਧਿਯਾਨੁ ਕੀਠੈ ਚਿਧਿ ਧਰਿ
 ਆ। ਨਾਨਕ ਸਾਧੁ ਸਿਰਿ ਜਨਮੁ ਮਰਨੁ ਸਵਾਰਿਆ। ੧॥ ਸਯੋਕੁਮਃ ੩ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ। ਕੁਛ ਕਰ
 ਲਕਹੀ ਨਾ। ਪੰਚ ਚੋਰ ਤਿਨਾ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਰਹਿ ਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸੀਨੀ। ਸਾਕਤ ਮੁਠੇ ਦਰਮ ਤੀਹ ਰਿਹ ਸੁਨ ਜਾਈ ਨੀ।
 ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੀ ਮਿਠਾਇ ਆਥਿ ਪੁਸਿ ਚਿਰ ਚਰਿ ਰਚੀ ਨੀ। ਦਸਟ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੀ ਜਨਾ ਸਿਉ ਵਾਕਰੀ
 ਨੀ। ਨਾਨਕ ਸਾਕਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਜਾਮਿ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹੀ ਨੀ। ਪਉਐ ਕਿਰਾਏ ਕਮਾਵਦੇ ਜਿਵਰਾ ਖਰਿਤਿ ਵੈਠੀ ਨੀ।
 ੧॥ ਮਃ ੩ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਾਨਿ ਤਾਲੇ ਤਿਸੁ। ਸਾਸਿ ਗਿਰਾ ਸਿਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਮੁ ਜੋਹਿਰ
 ਸਕੈ ਤਿਸੁ। ਹਿਠੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਵਲਾ ਸੇਵਕਿ ਤਿਸੁ। ਹਰਿ ਦਾਸ ਕਾ ਦਸੁ ਹੋਇ ਪਰਮ ਪਦਾ ਰਥੁ ਤਿ
 ਸੁ। ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨੀ ਜੇ ਸੁਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਹਉ ਸਦਕੁ ਰਥਾ ਲੈ ਤਿਸੁ। ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਾ ਬਿਧਿ ਖਿਆਰ ਸੁਸੰਤ
 ਜਨਾ ਸਿਉ ਤਿਸੁ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋ ਬੋਲੇ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸੁਲਿਆ। ਸੇਈ ਵਰਤਿਆ
 ਜਗਤ ਮਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੁਖਿ ਭਲਿਆ। ਬਹੁਤ ਵਡਿਆਈ ਆਸਾਹਿ ਬੈਠ ਜਾਹੀ ਗਲੀਆ। ਸਚੁ ਸਰ
 ਜੁ ਅਨਦੁ ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਪਾਸਿ। ਸਚੀ ਗੁਰਮਤੀ ਆ। ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਵਾਰੇ ਪਾਰਬਰੀ ਸਚੇ ਜਿਉ ਬਾਣਿਆ। ੧੨।
 ਸਯੋਕੁਮਃ ੩ ਅਪਲਾ ਅਪੁਨ ਪਛਾਣਈ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਜਾਤਾ ਦੂਰਿ। ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਸਰੀ ਕਿਉ ਮਨੁ ਰਹੈ
 ਹਰਿਗਿਆਨ ਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ। ਭੂਠੈ ਯਾਯਾ ਚਕੂਰਿ। ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁਸਰੇ ਸਬਦਿ ਹ
 ਦੂਰਿ। ੧॥ ਮਃ ੩ ਹਰਿ ਪੁਰੁਸ ਚਰਿਤਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹੋਵੈ ਦਾ। ਮਨਾ ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਯਾਨ ਲਾਹੀ ਜ

ਜਾਵਾਈ

ਪਿਆਮਨਿਅਨੰਦਾ। ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਇਆਪੁਰਨੁਪਰਮਾਨੰਦਾ। ਜਨਨਨਕਨਾਮੁਸਯਾਹਿਆਬਹੁਕੇ
 ਨਮਨਿਤਨਿਭੰਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਈਨੰਦਕੋਵੈਸਤਿਗੁਰੁਕਾਠਿਰਿਸਗਲੇਗੁਰਅਵੈ॥ਪਿਛ
 ਲੇਗੁਨਹਸਤਿਗੁਰੁਬਖਸਿਲਏਸਤਸੰਗਤਿਨਾਲਿਗਯਾਵੈ॥ਜੇਉਮੀਰਿਵੁਠੈਗਲੀਅਨਾਲਿਆਦੇ
 ਭਿਆਕਾਜਲੁਜਾਇਪਵੈਵਿਚਿਸੁਰਸਰੀਸੁਰਸਰੀਮਿਲਤਪਵੈਤੁਪਵਹੁਹੋਇਜਾਵੈ॥ਏਹਵਡਿਆਈ
 ਸਤਿਗੁਰਨਿਰਵੈਗਵੈਚਿਜੇਤਮਿਲਿਐਤਿਸਨਾਭੁਖਉਤਰੈਹਰਿਸੀਤਿਤਰਾਵੈ॥ਨਨਕਾਇਹੁਅ
 ਚਰਜੁਦੇਖਹੁਮੇਰੇਹਰਿਸਚੇਸਾਹਕਾਜਿਸਤਿਗੁਰੁਨੇਮਨੈਸੁਸਭਨਾਭਾਵੈ॥੧੩॥੨॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁਬਿਲਾਵਲੁਬਾਦੀਰਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥

ਐਸੋਇਹੁਸਿਸਾਹੁਪੇਖਨਾਹਨੁਨਕੋਉਪਈਹੈ॥ਸੁਪੇਸੁਪੇਗੇਗਿਚਲਹੁਤਮਨਤਰਕੁਪਕਾਦਿਵਈਹੈ॥
 ਰਹਾਉ॥ਬਾਰੇਬੁਢੇਤਰਨੇਭਈਆਸਭਹੁਜਮੁਲੈਜਈਹੈ॥ਮਨਸੁਬਪੁਰਾਮੁਸਾਕੀਨੋਮੀਦਾਬਿਲਾ
 ਈਆਖਈਹੈ॥੧॥ਪਨਵੈਤਾਅਗੁਨਿਰਧਨਮਨਈਤਾਕੀਕਛੁਨਕਾਨੀਗੇ॥ਰਾਜਾਪਰਜਾਸਮਕਰਿਮਾ
 ਹੈਐਸੋਕਾਯੁਬਡੀਗੇ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੇਵਕਜੋਹਰਿਭਾਏਤਿਨਕੀਕਥਾਨਿਰਗੀਗੇ॥ਅਵਹਿਤਜਾਨਿਨਕਥ
 ਹੁਮਰਤੇਪਰਬਹਮਸੰਗੀਗੇ॥੩॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤਲਾਛਿਮੀਆਇਆਈਹੈਤਜਹੁਜੀਅਜਾਨੀਗੇ॥ਕਹਤ
 ਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਮਿਲਿਹੈਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥੪॥੧॥ ਬਿਦਿਆਪ੍ਰਭੁਉਥਾਦਨੀਜਾਨਉ॥ਹ
 ਰਿਗੁਨਕਥਤਸੁਨਤਬਉਰਾਨੋ॥੫॥ਮੇਰੇਬਾਬਾਮੈਬਉਰਾਸਭਖਲਕਸੈਅਨੀਮੈਬਉਰਾ॥ਮੈਬਿਗਰਿਓ
 ਬਿਗਰੈਮਤਿਅਉਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਨਬਉਰਾਗਾਮਕੀਰਿਬਉਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਾਰਿਗਾਇਓਭ੍ਰਮੁਮੇ
 ਰਾ॥੬॥ਮੈਬਿਗਰੇਅਪਨੀਮਤਿਖਈ॥ਮੇਰੇਭਰਮਿਭੂਲਉਮਤਿਕੋਈ॥੭॥ਸੇਬਉਰਾਜੋਅਪੁਨਪਛਾ
 ਨੈ॥ਆਪੁਪਛਨੈਤਏਕੋਜਨੈ॥੮॥ਅਬਹਿਨਮਾਤਾਸੁਕਬਹੁਨਮਾਤਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗਾਮੈਰੀਗਿਰਾਤਾ॥
 ੯॥੨॥ਕਬੀਰਜੀ॥ ਗਿਰੁਤਜਿਬਨਖੰਡਜਾਈਐਚੁਨਿਖਾਈਐਕੋਦਾ॥ਅਜਹੁਬਿਕਾਰਨਛੇ
 ਝਈਪਾਪੀਮਨੁਮੰਦਾ॥੧॥ਕਿਉਛੁਟਉਕੈਸੇਤਰਉਭਵਜਲਾਨਿਧਿਭੂਰੀ॥ਰਖੁਰਾਖੁਮੇਰੇਬੀਰੁਲਾ

ਜਨੁਸਰਨਿਤਮਾਗੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਖੈ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਤਜੀ ਅਨੁਜਾਈ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿਗਈ ਐਠਿ
 ਗਿਠਿ ਰਿਝਾਈ॥ ੨॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਜੋ ਬਨੁ ਗਾਇਆ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਨੀਕਾ॥ ਇਹੁ ਜੀਅ ਗਤਿ ਗੇਲੇ ਕੇ
 ਕਉ ਡੀਯਾ ਗੀ ਸੀਕਾ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੇਰੇ ਮਾਪਵਾ ਤੁਸਰ ਬਾਥੀਆ॥ ਤੁਮ ਸਮਸਰਿ ਨਹੀ ਦਇਆ
 ਲੁਸੈ ਸਮਸਰਿ ਪਾਪੀ॥ ੪॥ ੩॥ ਤਿਤ ਉਰਿ ਕੋਰੀ ਗਾਗਰਿ ਅਨੈਲੀ ਪਤ ਜੀਉ ਗਾਇਚੀ॥ ਤਾਨਾ ਬਾ
 ਨ ਕਛੁ ਨ ਚੁਣੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਧਾ ਪਟਿਚੀ॥ ੧॥ ਹਮਾਰੇ ਕੁਝ ਕਉ ਨੈਰੇ ਮੁਕਤਿ ਚੀ॥ ਜਬ ਕੀ ਮਾਲਾ ਲਈ
 ਨਿਪੁ ਤੇਰ ਬਤੇ ਸੁਖੁ ਭਇਚੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਨਹੁ ਜੇਰਨੀ ਸੁਨਹੁ ਦੇਰਨੀ॥ ਅਚਰਜੁ ਏਕੁ ਭਇਚੀ॥ ਸਾਤ
 ਸੁਤ ਇਨਿ ਮੁਰੀ ਏਖੇ ਏਇਹੁ ਮੁਰੀ॥ ਅਕਿਉ ਨ ਮੁਇਚੀ॥ ੨॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਏਕੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ॥ ਸੋ ਗੁਰਿ ਨ ਮੁ
 ਦਇਚੀ॥ ਸਿਤ ਪੁਲਾਦ ਕੀ ਪੈ ਜਾਜਿ ਨਿਗਈ॥ ਹਰਨਾਖ ਸੁਨਖਾ ਬਿਦਰਿਚੀ॥ ੩॥ ਘਰ ਕੇ ਦੇਵ ਪਿਤਰ ਕੀ ਛੋਰੀ
 ਕੁਰ ਕੇ ਸਬਦੁ ਲਾਇਚੀ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸਗਲ ਪਾਪ ਖੰਡਨੁ ਸਿਤ ਹਲੈ ਉਪਰਿਚੀ॥ ੪॥ ੪॥ ਕਬੀਰ ਜੀ॥
 ਕਉ ਹਰਿ ਸਮਾਨਿ ਨਹੀ ਗਾਜਾ॥ ਏਥੁ ਪਤਿ ਸਭਾ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੇ ਝੂਠੇ ਕਰਤ ਦਵਾਜਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰੇ ਜਨੁ
 ਕਉ ਸੋਇ ਕਤ ਰੇ ਲੈ ਤੀਰਿ ਭਵਨ ਪਰਛਾਜਾ॥ ਹਥੁ ਪਸਾਰਿ ਸਕੈ ਕੋ ਜਨ ਕਉ ਥੋਲਿ ਸਕੈ ਨ ਅੰਦਾਜਾ॥ ੧॥
 ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮੁਕਤ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਜੇ ਅਨੁਦ ਬਾਜਾ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੀਸਾ ਤੁਮੁ ਚੁਕੋ ਪ੍ਰਾਪ੍ਰਿ ਲਾਦ ਨਿਵਾਜਾ॥
 ੨॥ ੫॥ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ ਗਖਿਲੇ ਹੁਮ ਤੇ ਬਿਗਰੀ॥ ਸੀਲੁ ਪਰਮੁ ਜਪੁ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ਹਉ॥ ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ
 ਦੁਪਗਰੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਮਰ ਜਾਨਿ ਸੀਚੀ॥ ਇਹ ਕਾਂਇਆ ਇਹ ਮਿਥੀਆ ਕਾਚੀ ਗਗਰੀ॥ ਜੀ ਨਹਿ ਨਿਵਾਜਿ ਸਾ
 ਜਿ ਹਮ ਕੀ ਏਤਿ ਸਹਿ ਬਿਸਾਰਿ ਅਵਰਾਗਰੀ॥ ੧॥ ਸਿਧਿ ਕਤੇਹਿ ਸਾਧਨ ਹੀ ਕਹੀ॥ ਅਉ ਸਗਨਿ ਪਰੇ ਤੁਮ ਹੀ ਪ
 ਗਰੀ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਹ ਬਿਨ ਤੀ ਸੁਨੀ॥ ਅਹੁ ਮਤ ਘਾਲਹੁ ਜਮ ਕੀ ਖਬਰੀ॥ ੨॥ ੬॥ ਕਬੀਰ ਜੀ॥
 ਦਰਮਾ ਦੇਠ ਦੇ ਦਰ ਬਾਗਿ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਸੁਰਤਿ ਕਰੈ ਕੋ ਮੇਰੀ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ਪੋਥਿ ਕਿਵਾਗ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮ
 ਪਨ ਪਰੀਉ ਦਾਗਤਿ ਮਾਗੀ॥ ਸੁਵਨਨ ਸੁਨੀ॥ ਅਤੁ ਸੁਜ ਸੁਤੁ ਮਾਗਾ॥ ਮਾਗਉ ਕਹਿ ਰੰਗ ਸਭ ਦੇਖਉ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਮੇ
 ਰੇ ਸਿਤਾਗੁ॥ ੧॥ ਜੈ ਦੇਉ ਨਾਮਾ ਬਿਪਸੁ ਦਾਮਾ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪ ਭਈ ਹੈ॥ ਅਪਾਗਾ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੁਮ ਸੀ ਮੁਖ ਦਾਤੇ
 ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਤਨ ਬਾਗ॥ ੨॥ ੭॥ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ ਚੰਡ ਮੁੰਦਾ ਖਿਥਾ ਆਪਾਗੀ॥ ਤੁਮ ਕੈ ਭਾਇ ਭਵੈ
 ਭੇਖਧਾਰੀ॥ ੧॥ ਅਸਨੁ ਪਵਨ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਬਵੇਗੇ॥ ਛੋਰਿ ਕਪਟੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਭਜੁ ਬਵੇਗੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਹ ਤੁਜਾ ਚ
 ਹਿ ਸੋਇ ਭਵਨ ਭੇਗੀ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੇਸਉ ਜਾਗਿ ਜੇਗੀ॥ ੨॥ ੮॥ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਜਗਦੀ
 ਸਹੁ ਸਾਈ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਚਰਨ ਬਿਸਾਰੇ॥ ਕਿੰਚਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੈ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਕਹਾ ਕਹਿ ਬੇਚਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਧ੍ਰਿਗੁਤਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁਤਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁਇਹ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁ ਮਤਿ ਬੁਧਿਫੰਗੀ॥ ਇਸ ਮਾਇਆ ਕਉ ਦ੍ਰਿਗੁ
 ਕਰਿ ਰਖਹੁ ਬੀਧੇ ਆਪ ਬਚੰਨੀ॥ ੧॥ ਕਿਆ ਖੇਤੀ ਕਿਆ ਲੇਵਾ ਦੇਣੀ ਪਰਪੰਚ ਭੂਟ ਗੁਮਨਾ॥ ਕਹਿ
 ਕਬੀਰ ਤੇ ਅੰਤਿ ਬਿਗੁ ਤੇ ਆਇਆ ਕਾਉ ਨਿਦਾਨਾ॥ ੨॥ ੧॥ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ ਸਰੀਰ ਸੋ ਰੇਵਰ ਭੀਤ
 ਰੇ ਅਛੈ ਕਮਲ ਅਨੁਪਾ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੁਰਖੇ ਤੇ ਮੇਜਾ ਕੈ ਰੇਖਨ ਰੂਪਾ॥ ੧॥ ਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਗੁ ਭੂਮੁ ਤ ਜਗੁ ਜ
 ਗਜੀ ਵਨ ਰਾਮਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਵਤ ਕਛੂ ਨ ਦੀਸਈ ਨਹ ਦੀਸੈ ਜਾਤਾ॥ ਜਹ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਤਹੀ ਜੈ ਸੇਪੁ
 ਰਿਵਨ ਪਾਤਾ॥ ੨॥ ਮਿਥੀਆ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਤ ਜੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਮਨ
 ਮੈ ਏ ਮੁਗੀ॥ ੩॥ ੧॥ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਗੋਬਿੰਦ ਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਜੀਵ
 ਤ ਸੁੰਨ ਸਮਾਨਿ ਆਗੁ ਰਸਾਖੀ ਜਾਗੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੀਸੀ ਤੇ ਪੁਨਿ ਉਪਜੈ ਪੁਨਿ ਕੀਸੀ ਜਾਈ॥ ਕੀਸੀ ਫੂਟੀ ਪੀੜੇ
 ਤਾ ਪੁਨਿ ਕਹੰ ਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਤਿਉ ਫੂਟੀ ਸਿਧਿ ਮੈ ਪੀਖਿਆ ਘਟੁ ਘਟ ਜਾਗੀ॥ ਐਸੀ ਬੁਧਿ ਸਮਾਚਰੀ ਘਟ ਮਾਰਿ
 ਤਿਆਗੀ॥ ੨॥ ਆਪ ਆਪ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਤੇ ਜਤੇ ਜੁ ਸਮਾਨਾ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨੁ ਮਾ
 ਨਾ॥ ੩॥ ੧॥ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਸੇਜਨੁ ਕਿਉ ਝੋਲੈ ਦੇਵਾ॥ ਮਨੋ ਸਭ ਸੁਖ
 ਨਉ ਨਿਧਿ ਤਾ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਜ ਸੁਭੋ ਲੈ ਦੇਵਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਬ ਇਹ ਮਾਤਿ ਜਉ ਸਭ ਮਹਿ ਪੈ ਕੁਟਿਲ ਗਾ
 ਰਿ ਜਬੋ ਲੈ ਦੇਵਾ॥ ਬਾਰੰਬਾਰ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਟਕੈ ਲੈ ਨ ਰਜਾ ਮਨੁ ਤੋ ਲੈ ਦੇਵਾ॥ ੧॥ ਜਹ ਉਹੁ ਜਾਇ ਤਹੀ
 ਸੁਖੁ ਪਵੈ ਮਾਇਆ ਤਾ ਸੁਨੇ ਲੈ ਦੇਵਾ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਚੈ ਲੈ ਦੇਵਾ॥ ੨॥
 ੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਲੀ ਗਵਿਦਾ ਸਜੀ ਚਕੀ॥ ਦਾਰਿਦੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਕੋਹ ਸੈ ਐਸੀ ਦਸਾ ਹਮਾਰੀ॥
 ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਕਰਤ ਲੈ ਸਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਤੂ ਜਾਨਤ ਮੈ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਭਵਖੰਡ ਨ ਰਾਮਾ॥ ਸਗਲ ਜੀ
 ਅਸਨਾ ਗਤੀ ਪੁਭ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇ ਤੇਰੀ ਸਨਾਹਤਾ ਤਿਨ ਨਹੀ ਭਰਾ॥ ਉਚੀ ਚਤੁ ਮਤੇ ਭਰੇ ਅ
 ਲਜੁ ਸੀਸਾਹੁ॥ ੨॥ ਕਹਿ ਗਵਿਦਾ ਸ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਹੁ ਕਾਇ ਕਰੀ ਜੈ॥ ਜੈ ਸਾ ਤੂ ਤੈ ਸਾ ਤੁਹੀ ਕਿਆ ਉਪਮਾ
 ਦੀਜੈ॥ ੩॥ ੧॥ ਗਵਿਦਾ ਸਜੀ॥ ਜਿਹ ਕੁਲ ਸਾਧੁ ਬੈਸਨੇ ਹੋਇ॥ ਬਰਨ ਅਬਰਨ ਭੰਡ ਨਹੀਈ
 ਸੁਗੁਧਿ ਮਲ ਬਾਸੁ ਜਨੀ ਐ ਜਾਗਿ ਸੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਹਮਨ ਬੈਸ ਸੁਦਾ ਅਰੁਖੜੀ ਤੇ ਮਚੰਡਾ ਰਾਮ ਲੇਛਮ
 ਨ ਸੋਇ॥ ਹੋਇ ਪੁਨੀ ਤਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਤੇ ਆਪੁ ਤਾਰਿ ਤਾਰੇ ਕੁਲ ਦੇਇ॥ ੧॥ ਧੀਨਿ ਸੁਗੰਧਿ ਧੀਨਿ ਸੋਹੰਉ
 ਧੀਨਿ ਪੁਨੀ ਤ ਕੁਟੰਬ ਸਭ ਲੋਇ॥ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸਾਹ ਰਸੁ ਤ ਜੇ ਆਨਰ ਸੋਹੰਉ ਰਸ ਮਗਨ ਰਾਗੇ ਬਿਖੁਖੋਇ॥
 ੨॥ ਪੰਡਿਤ ਸੁਰਛੜ ਪਤਿ ਰੰਜਾ ਭਗਤ ਬਰਾਬਰਿ॥ ਮਉਰੁਨ ਕੋਇ॥ ਜੈ ਸੇਪੁ ਰੇਨ ਪਾਤਰੈ ਜਲ ਸਮੀ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ
 ਸਾਦਿ

ਪਰਿਗਟਿ ਦਾਸ ਜਨਮੇ ਜਗਿ ਚਿਐ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਸਪਨਾ ॥ ਨਿਪਕੀਨੀ ਅਕੇਕਾਰਨੇ ਇਭੁਭਾਇਆ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਕ
 ਮਾਰਥੀ ਸੁਆਰਥੀ ਵਾਰੀ ਪੈ ਜਸ ਵਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਤਵ ਗੁਰ ਕਹਾ ਜਗਤ ਗੁਰਾ ਜਉ ਕਰਮੁ ਨ ਭਾਸੈ ॥ ਸਿੰਘ ਸਰਨ ਕਤ
 ਜਾਈ ਮੈ ਜਉ ਜੀ ਬੁਝ ਗਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਬੁੰਦ ਜਲ ਕਾਰਨੇ ਦਾ ਤਿਕੁ ਦੁਖ ਪਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਗਏ ਸਾਗਰ ਮਿਲੈ
 ਫੁਟਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੁਥਾ ਕੋ ਬਿਰੁਨੀ ਕੈ ਸੇ ਬਿਗਮਾਵਉ ॥ ਬੁਝਿ ਮੁਏ ਨ ਉਕਾਮਿ ਲੈ ਕਹੁ ਕਾਹਿਚ
 ਦਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ੧੫ ॥ ^{ਮੇਰੀ ਕਛੁਰੀ ਕੋ ਦੁਆਰੇ ਨ ਮੇਰਾ ਦੁਆਰਾ ਨਾਗਾਖਿ ਲੇਨਾ ਸਾਜੁ ਕਰਨਾ} ^{ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਮੈ ਕਉ ਗੁਰ ਕੀ ਨਾਦੁਖ}
 ਬਿਸਰਿ ਸੁਖ ਅੰਤ ਰਿਝੀ ਨਾਗਿ ਅਨਾ ਅੰਤ ਮੈ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਰੁਜੀ ਵਰੁ ਮਨ ਹੀਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਾਮ ਦੇਇ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਜਾਨੀ ॥ ਜਗ ਜੀਵਨਾ ਸਿਉ ਜੀਉ ਸਮਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੬ ॥

੩੭

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਦਿ

ਗੁਰਗੋਤਰ ਮਤਲਾਹ
 ਚਉਪਦੇ ਪਰੁ ੧

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲਮੂ
 ਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੇ ਮਨਿ ਦਿਤਿ ਆਸ ਰਖਹਿ ਹਰਿ ਉਪਰਿ ਤਾਮਨ ਚੰਦੇ ਅਨੇਕ ਅਨੇਕ ਫਲ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਾ ਲੈ ਸਭ ਕਿਛੁ
 ਜੇ ਜੀਇ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਿਸੈ ਕਾਇਕਾ ਤਿਲੁ ਗਵਾਈ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਕੀ ਜੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੇ ਸਭ
 ਮਹਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਸ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸ ਕਰਿ ਜਗ ਦੀ ਸਗੁ ਸਾਈ ॥ ਜੇ ਬਿਰੁਹਿ ਆਸ ਅਵਰ ਕਾ
 ਹੁਕੀ ਕੀ ਜੇ ਸਾਨਿ ਫਲ ਆਸ ਸਭਾ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਦੀਸੈ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਟੁਕੁ ਸਭੁ ਮਤ ਤਿਸ ਕੀ
 ਆਸ ਲਾਗੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ ਏਨ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਨ ਹੀ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਇਹਿ ਬਪੁੜੇ ॥ ਏਨ ਕਵਾਹਿ ਆ ਕਛੁ ਨ ਵ
 ਸਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪੀਤਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਜੇ ਤੁਝੁ ਤਰੈ ਤੇਰ ਕੁਟਿਬੁ ਸਭੁ ਫਰਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਕਿ

ਛੁਆਸਮਵਰਕਹਿਪਗੀਮੜੀਮਤਤੂਜਦਹਿਤੇਰੇਕਿਤੇਕੀਮਾਈਏਹਆਸਪਗੀਮੜੀਭਉਦੁਜਾ
 ਹੀਖਨਮਹਿਤੂਤੁਬਿਨਸਿਸਭਜਾਈ॥ਮੇਰੇਮਨਆਸਕਰਿਹਰਿਪੀਤਮਸਾਚੇਕੀਜੇਤੇਰਾਘਾਇਆਸਭੁਥਾਇ
 ਪਾਈ॥੩॥ਆਸਮਨਸਾਸਭਤੇਰੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਜੈਸੀਤੂਆਸਕਰਾਵਹਿਤੈਸੀਕੋਆਸਕਰਾਈ॥ਕਿਛੁਕਿਸੀ
 ਕੋਹਾਥਿਨਹੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਐਸੀਮੇਰੇਸਾਤਿਗੁਰਿਬੁਝੁਝੁਈ॥ਜਨਨਕਕੀਆਸਤੂਜਦਹਿਹਰਿਦ
 ਰਸਨੁਦੇਖਿਹਰਿਦਰਸਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਈ॥੪॥੧॥ ਗੋਡਮਃ੪ ਐਸਾਹਰਿਸੇਵੀਐਨਿਤਪਿਆਈਐਜੋਖਿ
 ਨਮਹਿਕਿਯਾਵਿਖਸਭਿਕੇਗਥਿਨਾਸਾ॥ਜੇਹਰਿਤਿਆਗੀਅਵਰਕੀਆਸਕੀਜੈਤਾਹਰਿਨਿਹਫਲਸਭੁਘਾਲਰਾ
 ਵਸਾ॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਸੇਵਿਹੁਸੁਖਦਾਤਾਸੁਆਮੀਜਿਸੁਸੇਵਿਐਸਭੁਭਖਲਹਾਸਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਉਪਰਿਕੀ
 ਜੈਭਰਵਾਸਾ॥ਜਯਾਈਐਤਹਨਾਭਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਹਰਿਅਪਨੀਪੈਜਰਖੈਜਨਦਾਸਾ॥ਠਾਉ॥ਜੇਅਪਨੀਬਿ
 ਰਥਾਕਹਹੁਅਵਰਾਪਹਿਤਾਅਗੈਅਪਨੀਬਿਰਥਾਬਹੁ ਬਹੁਤਕਢਾਸਾ॥ਅਪਨੀਬਿਰਥਾਕਹਹੁਹਰਿਅਪੁਨੇਸੁਆ
 ਮੀ ਪਹਿਜੇਤੁਮਰੇਦੁਖਤਤਕਾਲਕਟਾਸਾ॥ਜੇਐਸਾਪੁਰੁਛੋਭਿਅਪਨੀਬਿਰਥਾਅਵਰਾਪਹਿਕਹੀਐਅਵ
 ਰਾਪਹਿਕਹਿਮਨਲਾਜਮਰਾਸਾ॥੨॥ਜੇਸੀਸਾਰੈਕੇਕੁਟਬਮਿਤ੍ਰਭਾਈਦੀਸਹਿਮਨਮੇਰੇਤੇਸਾਭਿਅਪਨੇਸੁਆਈ
 ਮਿਲਾਸਾ॥ਜੇਤੁਦਿਨਿਉਨਕਾਸੁਅਉਹੋਇਨਾਵੈਤਿਤੁਦਿਨਿਨੇਕੈਕੋਨਫੁਕਾਸਾ॥ਮਨਮੇਰੇਅਪਨਾਹਰਿਸੇ
 ਵਿਦਿਨੁਗਤੀਜੇਤੁਪੁਛਿਪਕਰੈਦੁਖਿਸੁਖਾਸਾ॥੩॥ਤਿਸਕਾਭਰਵਾਸਾਕਿਉਕੀਜੈਮਨਮੇਰੇਜੇਮੰਤੀਅਉਸਹਿ
 ਗਥਿਨਸਕਾਸਾ॥ਹਰਿਜਪੁਮੰਤੁਗੁਰਉਪਦੇਸੁਐਜਾਪਹੁਤਿਨਅੰਤਿਛੁਭਾਏਜਿਨਹਰਿਪੀਤਿਚਿਤਾਸਾ॥ਜ
 ਨਨਕਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪਹੁਹਰਿਸੰਤਹੁਇਹੁਛੁਟਲਕਾਸਾਚਾਭਰਵਾਸਾ॥੪॥੨॥ ਗੋਡਮਃ੪
 ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਦਾਹੋਇਅਨੰਦਸੁਖੁਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸੀਤਲਮਨੁਅਪਨਾ॥ਜੈਸੇਸਕਤਿਪੁਰੁਬਹੁਜਲ
 ਤਾਗੁਰਸਾਸਿਦੇਖੇਲਹਿਜਾਇਸਭਤਪਨਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਅਨਦਿਨੁਪਿਆਇਨਾਮੁਹਰਿਜਪਨਾ॥ਜਹਾਕਹੈਤੁ
 ਝੁਕਾਖੈਸਭਠਾਈਸੇਐਸਾਪੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਤੂਅਪਨਾ॥ਠਾਉ॥ਜਾਮਹਿਸਾਭਿਨਿਧਨਸੇਹਰਿਜਪਿਮ
 ਨਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਲਹੁਹਰਿਰਤਨਾ॥ਜਿਨਹਰਿਪੀਆਇਆਤਿਨਹਰੇਪਾਇਆਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿ
 ਨਕੇਚਰਲਮਲਹੁਹਰਿਦਸਨਾ॥੨॥ਸਬਦੁਪਛਾਣਿਗਮਰਸੁਪਵਹੁਚਿਹੁਉਤਮੁਸੰਤੁਗੁਇਚਿਥਰਬ
 ਡਨਾ॥ਤਿਸੁਜਨਕੀਵਡਿਅਈਹਰਿਆਪਿਵਧਾਈਚਿਹੁਪਟੈਨਕਿਸੈਕੀਪਟਾਈ॥ਇਕੁਤਿਯੁਤਿਯੁ
 ਤਿਯਨਾ॥੩॥ਜਿਸਤੇਸੁਖੁਪਵਹਿਮਨਮੇਰੇਸੇਸਦਾਪਿਆਇਨਿਤ ਕਰਜੁਰਨਾ॥ਜਨਨਕਕਉਹਰਿ
 ਦਹੁਇਕੁਦੀਜੈਨਿਤਬਸਹਿਰਿਦੈਮੋਹਿਚਰਨਾ॥੪॥੩॥ ਗੋਡਮਃ੪ ਜਿਤਨੇਸਾਹੁਪਾਤਿਸਾਹਉ

ਭੀ

ਮਰਵਸਿਕਦਰਚਉਪਰੀਸਭਿਮਿਥਿਅਨੂਠੁਭਉਵੁਜਾਜਾਨਾਹਰਿਅਥਿਨਸੀਸਦਥਿਹਰਿਚਲਾਤਿਸੁ
ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਪਰਵਾਨਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਮੁਹੰਗਭਜੁਸਦਾਦੀਥਾਨਾਜੋਹਰਿਮਲਪਾਵੈਗੁਰਬਚਨੀਤਿਸੁਜੇਵ
ਕੁਮਵਰਨਹੀਕਿਸੈਦਾਤਾਨਾ॥੨॥ਹਰਿਯੋਗੇਤਨਪਰਵੰਤਕੁਯਵੰਤਮਿਲਖਵੰਤਦੀਸਹਿਮਨਮੇਰੇਸਭਿਥਿਨ
ਸਿਜਹਿਜਿਉਹੰਗੁਕਸੁਭਕਚਾਨਾ॥ਹਰਿਸਤਿਨਿਰੰਜਨੁਸਦਾਸੇਵਿਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਹਰਿਦਰਗਘਾਵਹਿਤੂਮ
ਨਾ॥੩॥ਬਹਮਲਖਵੀਸੁਦਵੈਸਚਾਰਿਵਰਨਚਾਰਿਅਸਮਹਰਿਜੋਹਰਿਧਿਅਵੈਸੋਪਰਧਨਾਜਿਉਚੰਦਨ
ਨਿਕਟਿਵਸੈਹਿਰਭੁਖਪੁਜਾਤਿਉਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਪਾਤਿਤਪਰਵਾਨਾ॥੪॥ਚਿਹੁਸਭਤੇਉਚਸਭਤੇਸੁਚਾ
ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਭਗਵਾਨਾ॥ਜਨਨਲਕੁਤਿਸਕੇਚਰਨਪਖਲੈਜੋਹਰਿਜਨੁਨੀਚੁਜਾਤਿਸੇਵਕਲਾ॥੫॥੬॥
ਗੋਡਮਃ੪ ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਤੇਵਰਤੇਜੋਹਰਿਕਰਾਏਤੇਹਕੋਕਰਈਐਜੋਐਸਾਹਰਿਸੇਵਿ
ਸਦਾਮਨਮੇਰੇਜੋਤੁਪਨੇਸਭਦੁਗੰਧਲਈਐ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਜੀਪਹਰਿਨਿਤਪੜਈਐਹਰਿਥਿਨੁਕੋਮਹਿ
ਜੀਵਾਲਿਨਸਕੈਤਮੇਰੇਮਨਕਾਇਤੁਕੜਈਐ॥੨॥ਹਰਿਪਰਪਦੁਕੀਅਸਭੁਕਰਤੈਵਿਚਿਅਪੇਅ
ਪਲੀਜੋਤਿਪਰਈਐ॥ਹਰਿਏਕੋਬੋਲੈਹਰਿਏਕੁਬੁਲਾਏਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਏਕੁਦਿਖਈਐ॥੩॥ਹਰਿਅੰ
ਤਰਿਨਲੇਥਾਹਰਿਨਲੇਕਹੁਤਿਸੁਪਾਸਹੁਮਨਕਿਆਚੋਰਈਐ॥ਨਿਰਕਪਟਸੇਵਕੀਜੋਹਰਿਕੇਰੀਤਮੇ
ਰੇਮਨਸਰਬਸੁਖਪਈਐ॥੪॥ਜਿਸਦੈਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਸੇਸਭਦੁਵਡੋਸਮੇਰੇਮਨਸਦਾਧਿਅਈਐ॥ਜ
ਨਨਕਸੇਹਰਿਨਾਨਿਹੈਤੇਰੈਹਰਿਸਦਾਧਿਆਇਤੁਤੁਪੁਲਾਏਛਡਈਐ॥੫॥੬॥ ਗੋਡਮਃ ੪
ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਮੇਰੈਬਹੁਤਪਤੈਜਿਉਰਿਖਵੰਤਾਥਿਨੁਨੀਗ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਪੇਮੁਯਗੋਹਰਿਤੀਗਾਹ
ਮਹੀਬੇਦਨਹਰਿਪੁਤੁਜਨਮੇਰੇਮਨਅੰਤਰਕੀਪੀਗਾਰਾਭਾ॥ਮੇਰੇਹਰਿਪੀਤਮਕੀਕੋਈਬਾਤਸੁਨਵੈਸੇਭਾ
ਈਸੋਮੇਰਾਥੀਗ॥੨॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖੀਗੁਲਕਹੁਮੇਰੇਪੁਭਕੇਲੇਸਤਿਗੁਰਕੀਮਤਿਪੀਗ॥੩॥ਜਨਨ
ਨਕੀਹਰਿਅਸਪੁਜਾਵਹੁਹਰਿਦਰਸਨਿਸੀਤਿਸਰੀਗ॥੪॥੬॥

ਗੋਡਮਃ੫ ਚਰਿਪਦੇ੫੨੧ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥
ਸਭੁਕਰਤਸਭੁਕਰਤਾ॥ਹਰਿਯੋਗੇਤਨਪਰਵੰਤਕੁਯਵੰਤਮਿਲਖਵੰਤਦੀਸਹਿਮਨਮੇਰੇਸਭਿਥਿਨ
ਤਿਕਰਤਾਪਰਲਉਕਰਤਾ॥ਥਿਆਪਤਕਰਤਾਅਲਿਪਤੇਕਰਤਾ॥੧॥ਬਕਤੇਕਰਤਾਬੁਝਤ
ਕਰਤਾ॥ਅਵਤੁਕਰਤਾਜਾਤੁਭੀਕਰਤਾ॥ਨਿਰਗੁਨਕਰਤਾਸਰਗੁਨਕਰਤਾ॥ਗੁਰਪਸਾਦਿਨਨਕ
ਸਮਦਿਸਟਾ॥੨॥੧॥੭ ਗੋਡਮਃ੫ ਛਕਿਚਿਮੀਨਕਪਿਕਕੀਨਿਆਈਤੁਉਗਝਿਹਰਿਚਿਕੁਸਿਭਾਇ

॥ १ ॥ ਪਗ ਪਰਹਿਸ ਸੁਲੇਖੈ ਲੈ ਤਉ ਉਪਰਹਿਰਿ ਗੁਣਗਾਇਲੇ ॥ १ ॥ ਮਨਸਮ ਟੁਛੈ ਰੋਆਵਾਇਲੇ ॥
 ਅਪਨੇਰਨ ਕਉ ਠਉਰਨ ਪਾਵਹਿ ਕਾਏ ਪਰਕੈ ਜਾਇਲੇ ॥ २ ॥ ਭਉ ਜਿਉ ਮੈ ਗਲਾਇੰਦੀ ਗਸਿ ਪੈਰਿ ਚਿ
 ਤੁਲਾਗੇ ਪਰਿ ਚਿਕਟੈ ਬਾਇਲੇ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੜਹੋਇ ਠਿਗਿ ਬਿਛੁਰੈ ਬਿਰਸਿ ਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਾ
 ਰਿਲੇ ॥ ੨ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮੀਨੁ ਰਸਸਾਦਿ ਬਿਨਸਿ ਚਿਉ ਮੁਰੰ ਮੁੜ ਲੇਭਾਇਲੇ ॥ ਤੁਹੇ ਅਪੰਚਵਾਸਿ ਵੈਰੀ
 ਕੈ ਛੂਟਹਿ ਪਰਸਰਨਾਇਲੇ ॥ ੩ ॥ ਤੇਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬੁਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸਭਿ ਤੁ ਮਰੇ ਜੀ ਅਜੰਤਾਇਲੇ ॥ ਪਾਵ
 ਉਦਾਨੁ ਸਦਾ ਦਰਸੁ ਪੇਖਾ ਮਿ ਬੁਨਨ ਕਦਾ ਸਦਾ ਸੁਇਲੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਗੋਡ ਮਾਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
 ਚਉਪਦੇ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀਏ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿ ॥ ਮਾਟੀ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਨਿਵਾਜਿ ॥ ਬਰਤਨ ਕਉ ਸੁਭ
 ਕਿਛੁ ਭੋਜਨ ਭੋਗਾਇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਮੁੜੇ ਕਤ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪਾਰਥੁ ਹਮ ਕੀਲਾਗ ਉਸੇਵਾ ॥ ਘਰ ਤੇ ਸੁ
 ਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਰੰਗ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਗਾ ॥ ਓਪਤਿ ਪਰਥ ਉਨਿ ਮਖਮਲ ਗਾਜ
 ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਦ ਧਿਆਇ ॥ ੨ ॥ ਅਇਨ ਜਾਵੈ ਨਿਤ ਚ ਬੁਧਨੀ ॥ ਬੇਅ
 ਤ ਗੁਣ ਤਕੇ ਕੇ ਤਕ ਗਨੀ ॥ ਲਾਭ ਨ ਮਜਾ ਕੈ ਭਰੇ ਭੰਡ ਗਾਸ ਗਲ ਘਟਾ ਦੇਵੈ ਆਪਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾਤਿ ਪੁਰਖੁ
 ਜੋ ਕੋਹੋ ਨ ਉਮਿ ॥ ਟਹਿਕੋਇ ਅਪਨਿ ਮਖਜ ਸੁਗਾਉ ॥ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ਭਗਤ ਨ ਕੇ ਮੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨ
 ਅਧਾਰਨ ਕਹਿ ਤਚੀਤਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਗੋਡ ਮਾਹਲਾ ੫ ਨਮਸੀਗ ਕੀਨੇ ਬਿਉ ਭਗਨ ਮੇਰੀਇ
 ਸੁਮਨ ਕਾ ਅਧਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਹੀ ਚਿਤ ਕੀਨੀ ਓਟਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤੀ ਮਟਹਿ ਪਾਪ ਕੋਟਿ ॥ ੧ ॥ ਰਾਜੇ ਦੀ ਈਹਾਹ
 ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਮਨ ਕਾ ਏਸੁ ਗੁਰ ਸੀਗਾ ਧਿਆਨੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮ ਰੇ ਜੀ ਅਕੀਰਾ ਸਿ ॥ ਨਾਮੁ ਸੰਗ
 ਜਤ ਕਤ ਜਤਾ ॥ ਨਾਮੋ ਹੀ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਸੁਭ ਮਹਿ ਨਾਮੋ ਭੀਠਾ ॥ ੨ ॥
 ਨਾਮੋ ਦਰਗਹ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ॥ ਨਾਮੋ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਪਰੇ ॥ ਨਾਮਿ ਹਮ ਰੇ ਕਰ ਜੀਧਾ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਇ
 ਹੁ ਮਨੁ ਆਗੀਧਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੋ ਹੀ ਹਮ ਨਿਰਭਉ ਭਯੋ ॥ ਨਾਮੋ ਅਵਨ ਜਾਵਨ ਰਹੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੇਲੇ ਗੁ
 ਲਤਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਗੋਡ ਮਾਹਲਾ ੫ ਨਿਮਨੇ ਕਉ ਜੇ ਦੇਤੇ
 ਮਾਨੁ ॥ ਸਗਲ ਬੁਖੈ ਕਉ ਕਰਤਾ ॥ ਦਾਨੁ ਗਾਰਬੁ ਪੀਰ ਮਹਿ ਰਖਨ ॥ ਭਾਤਿ ਸੁਠ ਕਰ ਕਉ ਸਦਾ
 ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਇ ॥ ਘਟਿ ਅਧ ਘਟਿ ਜਤ ਕਤਿ ਹਿਸਤਾਇ ॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ਕਰ ਉਜ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ॥ ਕੀਟਾ ਸਤਿ ਸਗਲ ਪੁਰਨਾ ॥ ਬੋਝੁ ਛੁਨਾ ਸਤਿ ਪਰੇ ॥ ਛੇ
 ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁਆਪਹਿ ਕਰੇ ॥ ੨ ॥ ਜਾਕ ਅੰਤੁ ਨ ਜਨ ਸਿਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜੋਇ ॥ ਆਪਿ ਅਕ

ਗੁਰਪਿਰਿ ਰੰਗੁ ਘਟੁ ਘਟੁ ਘਟਿ ਜਗੁ ਘਟੁ ਘਟੁ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮ ਹੀ ਗੁਰਗਤਿ ਭੁਏ ਲਾ ਲਾ ਜ ਸੁ ਕਰ ਤੇ
ਸੰਤ ਸਦਾ ਨਿਤਾ ਲਾ ਨਾਮ ਹੀ ਗੁਰ ਜਨ ਰਤੇ ਅਪਾਇ ਨਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਲਾ ਰੋ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ੧੧ ॥
ਗੋਡਮ: ੫ ਜਾ ਕੋ ਸੀਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨੇਰਾ ਮਤਾ ਜਾ ਕੋ ਸੀਗਿ ਤਰਿ ਹਰਿ ਸਿ ਮਰਨੁ ਜਾ ਕੋ ਸੀਗਿ ਕਿਲਾ ਬਿਖ
ਤੇ ਤਿਨ ਸਾ ਜਾ ਕੋ ਸੀਗਿ ਰਿਦੈ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਸੇ ਸੰਤ ਨ ਪਰਿ ਕੇ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਕੇ ਵਲ ਨਾ ਮੁਗਾਈ ਐਸੇ ਕੋ ਨ
ਤਾਰਾ ਉ ਜਾ ਕੋ ਮੀਤਿ ਤਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਾ ਕੋ ਉਪਦੇਸਿ ਭਗੁ ਭਉ ਨਸੈ ਜਾ ਕੋ ਕੀਰਤਿ ਨਿਰਮਲਾ
ਸਗਾ ਜਾ ਕੀਰੇ ਨੁਬ ਛੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਕੋਇ ਤੇ ਤ ਜਾ ਕੋ ਸੀਗਿ ਓਧਾਰਾ ਏਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜਾ ਕੋ ਨਾਮ ਅਪਰ
ਸਰਬ ਜੀਅ ਕਾ ਜਾਨੈ ਭਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥ ੩ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਾ ਤਬ
ਭੁਟੇ ਗੁਰਸਾਧ ਦਇਆ ਲਾ ਦਿਨੁ ਰੋਇ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸੁਖ ਜਪ ਜਾਨੈ ਦਹਰਿ ਨਾਏ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥
॥ ੧੨ ॥ ਗੋਡਮ: ੫ ਗੁਰਕੀ ਮੁਰਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਨੁ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦਿ ਮੰਤ੍ਰ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰ
ਨ ਰਿਦੈ ਲੈ ਪਾਰ ਉ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜ ਦਾਨ ਮਾਸ ਕਰ ਉ ॥ ੧ ॥ ਮਤ ਕੋ ਭਗਿ ਭੁਏ ਸੰਸਾਰਿ ਗੁਰ ਬਿਨੁ
ਕੋਇ ਨ ਉਤਰ ਸਿ ਪਾਗਿ ਰਹਾ ਉ ਭੁਏ ਕਉ ਗੁਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ਅਵਰਤਿ ਆਗਿ ਤਰਿ ਭਗਤੀ
ਲਾਇਆ ਜਨ ਮਾਮਰ ਨ ਕੀਤਾ ਸਮਿਟ ਈ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਕੀ ਬੇਅੰਤ ਵਰਾਈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਪਕਾਸ
ਬਿਗਾਸਾ ਅੰਧ ਕਾ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਗੁਰ ਕਿਧਾ ਤੇ ਮੁਗਧਾ
ਨੁਮਾਨਿਆ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕਰਤਾ ਗੁਰ ਕਰ ਲੈ ਜੋਗੁ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪੈਰੀ ਤੋਗੁ ਕਤੁ ਨਨਕ ਪ੍ਰਿਥਿ ਪੈਰੀ
ਨਾਈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ਐਥਾਈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੭ ॥ ੧੩ ॥ ਗੋਡਮ: ੫ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਮ
ਨੋਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨ ਮੇਨ ਪੀਤੋਗੁ ਗੁਰ ਕੀਟੇ ਕਰਤ ਭੁਏ ਨਾਤਾ ਜਾ ਕੀ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਦਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ
ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੋ ਜਾਣਾ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣਾ ਰਹਾ ਉ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ਦੁਖੁ ਦਰ
ਦੁਖੁ ਮੁਤਾ ਕਾ ਭਾਗੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਏ ਮਨੁ ਗੁਰ ਉਪਰਿ ਸਦਾ ਕਰ ਬਨੁ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ
ਨਿਤ ਲਾ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵ ਕਰੀ ਪੂਰਨ ਪਾਣਾ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵ ਕਰ ਉਦੁਖੁ ਨਾ ਬੇਅਪੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵ ਕਰ
ਤਦਿ ਸਿ ਜਾਪੈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿ ਮਾ ਕਬ ਨੁਨ ਜਾਇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਤਿਆਸ ਮਾਇ ਕਤੁ ਨ
ਨਕ ਜਾ ਕ ਪੂਰੇ ਭਾਗਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਤਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੮ ॥ ੧੪ ॥ ਗੋਡਮ: ੫ ਗੁਰ ਮੇ
ਰੀ ਪੁਜਾ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦਾ ਗੁਰ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਭਗਵੰਤਾ ਗੁਰ ਮੇਰਾ ਦੇਉ ਅਲਖ ਅਭਉ ਸਰਬ
ਪੂਰ ਚਰਨ ਗੁਰ ਜੇਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ ਪੀਐ ਬਉ ਅਨ ਦਿਨੁ ਜਪ ਉਗੁਰੁ ਗੁਰ ਨਉ ਰਹਾ ਉ

ਗੁਰਮੇਰਾਗਿਆਨੁਗੁਰੂਦੇਵੀਅਨੁਗੁਰੂਪਾਦਪੁਰਖੁਗਵਨੁਗੁਰਕੀਸਰਦਿਰਖੁਇਕਰਿਜੋ
 ਹਿਗੁਰੂਬਿਨਾਮੇਨਪੀਤੋਰਾ॥੨॥ਗੁਰੂਬੋਲਿਖੁਤਰੇਰੁਵਪਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਜਮਤੇਛੁਟਕਰਿਅੰ
 ਪਕਾਮਹਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰਉਜਾਰਾਗੁਰਕੈਸੰਗਿਸਗਣਨਿਸਤਰਾ॥੩॥ਗੁਰੂਪੁਰਾਪਾਈਐਵਰਭਗੀਅ
 ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਦੁਖੁਨਲਾਗੀਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਮੇਟੈਕੋਇਗੁਰਨਨਕਨਨਕਹਰਿਸੋਇ॥੪॥੧॥
 ॥੬॥੧੫॥ਗੋਰਮ:੫ ਰਾਮਰਾਮਸੰਗਿਕਰਿਬਿਉਤਰਾਰਾਮਰਾਮਰਾਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾਮਰਾਮਰਾਮ
 ਕੀਰਤਨੁਗਾਇਰਾਮਤਰਾਮੁਸਭਹਰਿਰਿਸਾਇ॥੧॥ਜੰਤਜਨਮਿਲਿਬੋਲਤੁਰਾਮਸਭਤੇਨਿਰਮ
 ਲਪੁਰਨਕਮਾਰਾਉਰਾਮਰਾਮਪਨੁਸੰਚਿਤੰਡਰਾਰਾਮਰਾਮਕਰਿਅਪੁਰਾਰਾਮਰਾਮਵੀਸਰਿਨ
 ਤਿਜਾਇਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦੀਆਬਤਾਇ॥੨॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਸਦਾਸਦਾਇਰਾਮਰਾਮਰਾਮਇ
 ਵਲਾਇਰਾਮਰਾਮਜਪਿਨਿਰਮਲਭਏਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਖਿਖਗਏ॥੩॥ਰਾਮਤਰਾਮਜਨ
 ਮਮਰਲੁਨਿਵਰੈਉਚਰਤਰਾਮਭੋਪਾਰਿਉਤਰੈਸਭਤੇਉਚਰਾਮਪਰਗਾਨਿਸਿਬਸੁਰਿਜਪ
 ਨਨਕਦਾਸਾ॥੪॥੮॥੧੦॥੧੬॥ਗੋਰਮ:੫ ਉਨਕਉਖਸਮਿਕੀਨੀਠਕਹਰੈਦਾਸਸੰਗਤੇਮ
 ਰਿਬਿਦਰੈਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕਮਹਦੁਨਪਾਇਆਰਾਮਜਨਮਿਲਿਸੰਗਦੁਗਾਇਆ॥੧॥
 ਸਗਲਜਿਜਟਿਕੇਪੰਚਸ੍ਰਿਣਗਰਾਮਭਗਤਕੇਪਾਨੀਤਰਾਰਹਾਉਰਾਮਭਗਤਪਾਸਤੇਲੇਤੇਦਨੁ
 ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕਉਕਰਹਿਸਲਾਮੁਦੁਟਿਲੇਹਿਸਾਕਤਪਤਿਖੋਵਹਿਸਾਧਜਨਪਰਾਮਇ
 ਅਇਧੋਵਹਿ॥੨॥ਪੰਚਪੁਤਜਲੇਇਕਮਾਇਉਤਭੁਜਖੇਲੁਕਰਿਜਗਤਿਵਿਆਇਤੀ
 ਨਿਗੁਣਕੋਸੰਗਿਹਰਿਗੁਸੇਇਨਕਉਛੋਰਿਉਪਰਿਜਨਦਸੇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਨਲੀਏ
 ਛਤਾਇਜਿਸਕੇਸੇਤਿਨਿਰਖੇਤਟਾਇਕੁਨਨਕਭਗਤਿਪ੍ਰਭਸਗੁਬਿਨੁਭਗਤੀਸਭ
 ਤੋਇਖੁਆਰਾ॥੪॥੬॥੧੧॥੧੭॥ਗੋਰਮ:੫ ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਤਰਿਨਾਇਦੁਖਬਿ
 ਨਸੇਸੁਖਕੀਨੋਠਾਉਜਪਿਜਪਿਆਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਧਾਏਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸਗਲਫਲਪਾਏ॥
 ॥੧॥ਰਾਮਜਪਤਜਨਪਾਰਿਪਰੇਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਤਰੈਰਹਾਉਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈ
 ਉਭਧਾਰੈਅਗਨਿਸਗਰਤੇਉਤਰੇਪਰੇਜਨਮਮਰਲਸਭਮਿਟੀਉਪਾਧਿਪ੍ਰਕ੍ਰਿਸਿਉਲਾ
 ਗੀਸਤਜਿਸਮਾਧਿ॥੨॥ਬਨਬਨੰਤਾਰਿਏਕੋਸੁਆਮੀਸਗਲਪਟਕਅੰਤਰਿਜਾਮੀ
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਕਉਮਤਿਦੇਇਆਠਪਤਰਪ੍ਰਕਾਨਉਲੇਇ॥੩॥ਜਾਕੇਅੰਤਰਿਵਸੈ

ਪ੍ਰਭੁਆਪਿਤਾ ਕੋ ਭੈ ਤੇ ਭੈ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਨੁ ਕਰੀ ਐਯ ਜਪਿ ਪਾਚ ਬ੍ਰਹਮ
ਨਕ ਨਿਸਤ ਗੀਐ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੧੨ ॥ ੧੪ ॥ ਗੋਡਮ: ੫ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਰਿ ॥ ਕ
ਮੁਕੋ ਪੁਇ ਸੁਤਨ ਤੇ ਮਾਗਿ ਤੇ ਇਹੀ ਐਸ ਗਲ ਕੀ ਗੀਨਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈ ਅਸਭ
ਮਇ ਚੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਗਮਤੁ ਗੁਪਾ ਲਗੇ ਵਿਦੁ ਤਨੁ ਪਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੀ ਦੁ
ਰਹਾਉ ॥ ਅਘਤਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਜੀ ਅਪੁਨ ਕੋਇ ਤੇ ਜੁਆਉ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਨੁ
ਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੀਰੀ ॥ ਜਾਪ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰੀਰੀ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਤੁਕੀ ਅਤਿ ਸਕਉ ਜਨੁ
ਅਗੇ ਦਰਗਤ ਪਾਵਹਿ ਮਨੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਗਮਤੁ ਤੇ ਇਨਿ ਹਥੁ ॥ ਗਜਨਨ ਮੁਖ ਪਤਰੀ
ਪਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਜ ॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਰਵਾਣਾ ॥ ਤੇ ਹੁਦਇ
ਅਲ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਨੁ ॥ ਨਨਕੁ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੧੩ ॥ ੧੫ ॥ ਗੋਡਮ: ੫
ਧੁਪ ਦੀਪ ਸੇਵ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਬੰਦਨ ਕਰਤਾਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਹਇ ਗਹੀ ਸਭ ਤਿਆਗ
ਗੁਰ ਸੁਪਸੰਨ ਭਏ ਵਡ ਭਗੀ ॥ ੧ ॥ ਅਘਤਰ ਗਾਈ ਐ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
ਜੀ ਦੁਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਮਤੁ ਭਏ ਅਨੰਦ ॥ ਪਾਰਬਤ ਮਪੁਰਨੁ ਬਖਸੀ ਦਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਜਨ ਸੇਵ ਲਾਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਦ ਦੁਖ ਮੇਟਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਇਤੁ ਤਤੁ ਗਿਆ
ਨੁ ॥ ਜਾਪ ਸੀਰੀ ਜਪੀ ਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਜਗਰਤ ਰਿਚੈ ਰਿਖ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ॥ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਜੀ ਪ੍ਰਭ
ਕਰਣ ਕਰਣ ॥ ੩ ॥ ਗਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਪਰਿ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਭਗੋ ਬਿਕਰਾਣਾ ॥ ਜੂਐ ਜਨ
ਮੁਨ ਕਬਹੂੰ ਤਾਗਿ ॥ ਨਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀ ਅਕਰਤਾਗਿ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੧੪ ॥ ੧੬ ॥ ੨੦ ॥ ਗੋਡਮ: ੫
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਖ ਅਨਦ ਕਰੇ ॥ ਬਾਲ ਕਰਾਖਿ ਲੀਏ ਗੁਰ ਦੇਵੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਲਦਾਇਆ ਲ
ਗੇ ਵਿਦੁ ॥ ਜੀ ਅਨੰਤ ਜਗ ਲੇ ਬਖਸੀ ਦਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੀ ਸਹਇ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾ ॥ ਪਾਰਬ
ਤ ਅਜਪਾਸ ਦਾ ਨਿਹਾਣਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਲਦੁ ਸਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਜ
ਬਸ ਮਾਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਾ ਤਲ ਤੁਪ ਲਤੁ ਸਦ ਰੋ ॥ ਪਤਿ ਤਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮਾਰੇ ॥
੨ ॥ ਅਉਖਧ ਕੋਇ ਸਿਮਰਿ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਭਜੀ ਐ ਭਗਵੰਤ ॥ ਰੋਗ ਜੋਗ ਮਿਟੇ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆ
ਏ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਪੂਰਨ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕਰਨ ਕਰਨ ਜਮ ਰਬ ਦਇਆਗ ॥ ਜਰ ਬਨਿਧਾਨ ਮਹਾ ਦੀ
ਚਗਾਨ ਨਕ ਬਖਸਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਿ ॥ ਜਦਾ ਸਦਾ ਏਕੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੧੫ ॥ ੨੧ ॥ ਗੋਡਮ: ੫

ਭਰਿਭਰਿਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਇਤੁ ਮਾਰ ਚੀਤਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਕੀ ਸਭ ਮਿਟੈ ਬਝਾਇ
 ਦੁਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਸਗਲਾ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਭਰਿਗੁਣ ਗਾਵਤ ਤਰੀ ਐਸੇ ਸਾਹੁ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰਖੁ
 ਅਪਰਾਧੁ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਕਰੈ ਕੀਰਤਨੁ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਧੋਰਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮ ਕਾ ਢਾਕਾ
 ਜਗਮਾਇ ਅਇਅਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪਨਖ ਸਮੁਪਛਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ਭਰਿਗੁਣ ਗਾਵੈ
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਿਟਾਇ ਉਨ ਮਾਦਾ ਸਦਾ ॥ ਤੁਰਿ ਜਾਣੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ
 ਪੂਰਨ ਨੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਭਰਿਪਨੁਖਾ ਟਿਕੀ ਏਭੰਡਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭਿ ਕਾ ਜਸ ਵਾਹਾ ॥ ਭਰਿਕੇਨ
 ਮਰੈ ਹਾਸੀ ਗਿਜਾਗਾ ॥ ਭਰਿਚਰਣੀ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ੧੬ ॥ ੨੨ ॥ ਗੋਰਮ: ੫
 ਭਵਸਾਗਰ ਬੇਦਿਖਹੁ ਚਰਣਾ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਛਿਰਿ ਮਰਣਾ ॥ ਭਰਿਗੁਣ ਗਮਤ ਨਹੀ
 ਜਮ ਪੰਥਾ ਮਹਾਦੀ ਚਰਪੰਚ ਦੁਤ ਤਮਿਥਾ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਜਰਣਾਈ ਪੂਰਨ ਨਥਾ ॥ ਜੰਤ ਅਪਨੇ ਕਉ
 ਦੀ ਜਾਇ ਤਥਾ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਜਾਸਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਕਰਹਿ ਵੀਖਾ
 ਣਾ ॥ ਜੋ ਗੀਜਤੀ ਬੈਸੇ ਨੇਹ ਮਦਸਾ ॥ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਧਿਨਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਕਰਣ ਪਣਾ ਹਕ
 ਰਹਿ ਸਿਵ ਦੇਵਾ ॥ ਤਿਥੁ ਨਹੀ ਬੁਝਾਇ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਸੁ ਅਪੇ ਦੇਇ ॥ ਜਗਮਾਇ
 ਵਿਰਲੇ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਕਿਛੁ ਨੁਹਾਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮ
 ਿਆ ॥ ਨਨਕ ਦੀਨੁ ਜਾਚੈ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਜੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੭ ॥ ੨੩ ॥ ਗੋਰਮ: ੫
 ਸੰਤ ਕਾਣੀ ॥ ਧਰਤਿ ਬਿਦਧਉ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਅਕਾਸ ਤੇ ਟਰਉ ॥ ਸੰਤ ਕਉ ਰਾਖਉ ਅਪੁਨੇ
 ਜੀਅ ਨਾਇ ॥ ਸੰਤ ਉਪਾਰਉ ਤਤਖਿਲ ਤਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੋਈ ਸਤੁ ਜਿਭ ਵੇਰਾ ਮਾ ॥ ਸੰਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕੋ
 ਏਕੈ ਕਾਮਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਕੋ ਉਪਾਰ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਥਾ ॥ ਸੰਤ ਕੋ ਸੀਰੀ ਬਸੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸਾਸਿ
 ਸਾਸਿ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਰਾਜ ਤੇ ਟਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥
 ਜੇ ਨਿੰਦੈ ਤਿਸ ਕਾ ਪਤਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਰਾਖੈ ਸਿਰਜਨ ਹਰਾ ॥ ਭਖ ਮਾਰਉ ਜਗਾਣ ਸੀਸੁ ॥ ੩ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਕਾ ਭਇਅ ਬਿਸਾਸੁ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਭੁ ਸਗੁਤਿ ਸਕੀਰਾਜਿ ॥ ਨਨਕ ਕਉ ਉਪਜੀ ਪਰਤੀਤਿ
 ਮਨ ਮੁਖ ਤਰਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਦ ਜੀਤੀ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ੧੮ ॥ ੨੪ ॥ ਗੋਰਮ: ੫ ਨਾਮੁ ਸਿਰਿ ਜਨੁ ਨਿਰਿ
 ਨ ਰਾਇ ॥ ਲਾਗਸਨਾ ਸਿਮਰਤ ਪਾਪ ਬਿਲਾਇ ॥ ਲਾਗਹਾਉ ॥ ਨ ਰਾਇ ਲਾਗ ਮਾਹਿਨਿ ਵਾਸੁ
 ਨ ਰਾਇ ਲਾਪਟਿ ਪਟਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਨ ਰਾਇ ਲਕਤ ਤੇ ਨ ਰਕਿਨ ਜਾਇ ॥ ਨ ਰਾਇ ਲਜੇ ਵਿਸਾਗਲ

ਠਲਪਾਹਿ॥੧॥ ਨਗਇਲਮਨਮਾਹਿਅਪਾਗਾ ਨਗਇਲਬੋਹਿਬਸੈਸਾਗਾ ਨਗਇਲਕਰਤਜਮੁਭਾਹਿ ੩ ੨੨
 ਪਲਾਇਲਾ ਨਗਇਲਦੰਤਭਨੇਗਇਲਾ॥੨॥ ਨਗਇਲਸਦਸਦਬਖਸਿਦਾ ਨਗਇਲਕੀਨੇਸੁ
 ਖਅਨੰਦਾ ਨਗਇਲਪ੍ਰਗਟਕੀਨੇਪਰਤਾਪਾ ਨਗਇਲਸੰਤਕੇਮਾਈਬਾਪਾ॥੩॥ ਨਗਇਲਸਾਧਸਿੰਗੀ
 ਨਗਇਲਾ ਬਾਰੰਬਾਰਨਗਇਲਗਾਇਲਾ ਬਸਤਅਗੋਚਰਗੁਰਮਿਲਿਲਾਹੀ॥ ਨਗਇਲਚਿਟਨ
 ਨਕਦਾਸਗੀ॥੪॥੧੭॥੧੮॥੨੫॥ ਗੋਰਮਃ੫ ਜਾਕਉਗਖੈਰਾਖਲਹਾਰੁਤਿਸਕਾਅੰਗੁਕਰੇ
 ਨਿਰੰਕਾਰਗਾਉ॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਅਗਨਿਨਜੋਗੈ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਨੋਪੈ॥ਸਾਧਸਿੰਗੀਜਪੈਨਿਰੰ
 ਕਾਰੁ॥ਨੰਦਕਕੈਮੁਹਿਲਾਗੈਛਾਉ॥੧॥ਗਮਕਵਚੁਦਾਸਕਾਸੀਨਾਹੁ॥ਦੂਤਦਸਟਾਤਿਸੁਪੋਹਤਨਾ
 ਹਿਜੋਜੋਗਰਬੁਕਰੇਸੇਜਾਈ॥ਗਰੀਬਦਾਸਕੀਪ੍ਰਭੁਸਰਲਾਈ॥੨॥ਜੋਜੋਸਗਲੀਪਾਇਆਹਰਿਗਾਇ
 ਸੇਦਾਸੁਗੰਧਾਅਪਲੈਕੀਰਿਲਾਈ॥ਜੋਕੋਬਹੁਤਕਰੇਅਹੰਕਾਰੁ॥ਚਿਉਖਿਨਮਹਿਭਲਭਾਖਾਕੁਨਾਈ॥
 ੩॥ਹੈਭੀਸਾਚੋਵਲਾਹਾਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਾਲਿਹਾਰੁ॥ਅਪਲੇਦਾਸਰਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭ
 ਪੁਲਅਧਾਰੁ॥੪॥੧੮॥੨੦॥੨੬॥ ਗੋਰਮਃ੫ ਅਚਰਜਕਥਾਮਹਾਮਨੁਪਾਪ੍ਰਤਮਾਪਰਬ੍ਰਹਮ
 ਕਾਰੁਪ੍ਰਾਰਥਾਉ॥ਨਾਇਹੁਬੁਢਾਨਾਇਹੁਬਾਲਾ॥ਨਾਇਸੁਦੁਖੁਨਹੀਜਮਜਾਣਾ॥ਨਾਇਹੁਬਿਨਸੈਨਾਇਹੁ
 ਜਾਇ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਗਹਿਅਸਮਾਈ॥੧॥ਨਾਇਹੁਉਸਤੁਨਹੀਏਸੁਸੀਤਾ॥ਨਾਇਸੁਦਸਮਨੁਨਾਇਸੁਮੀ
 ਤਾ॥ਨਾਇਸੁਹਰਖੁਨਹੀਏਸੁਸੇਗਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਏਸਕਾਇਹੁਕਰਨੈਜੋਗਾ॥੨॥ਨਾਇਸੁਬਾਪੁਨਹੀਏਸੁਮਾ
 ਏਆ॥ਇਹੁਅਪਰੰਪਰੇਤਾਆਈਆ॥ਪਾਪਪੁੰਨਕਾਇਸੁਲੇਪੁਨਲਾਗੈ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਦਹੀਜਾ
 ਗੈ॥੩॥ਤੀਨਿਗੁਲਾਇਕਸਕਾਤਿਉਪਾਇਆ॥ਮਹਾਮਾਈਆਤਾਕੀਹੈਛਾਇਆ॥ਅਛਲਾਅਛੇਦ
 ਅਭੇਦਦਾਇਆ॥ਦੀਨਦਇਆਲਾਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾ॥ਤਾਕੀਗਾਤੀਮਿਤਿਕਛੂਨਪਾਈ॥ਨਾਨਕਤਾ
 ਕੈਬਲਿਬਾਲਿਜਾਈ॥੪॥੧੮॥੨੧॥੨੭॥ ਗੋਰਮਃ੫ ਸੰਤਨਕੈਬਾਲਿਹਰੈਜਾਉ॥ਸੰਤਨ
 ਕੈਸਿੰਗਿਰਾਮਗੁਨਗਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਲਾਵਿਖਸਾਭਿਗਏ॥ਸੰਤਸਗਲਿਵਡਭਾਗੀਪਏ॥੧॥ਗਮੁ
 ਜਪਤਕਛੁਬਿਘਨੁਨਵਿਅਪੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈ॥ਠਾਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਥਹੋਇਦ
 ਇਆਲਾ॥ਸਾਪੁਜਨਕੀਕਰੈਰਵਾਲਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਏਸੁਤਨਤੇਜਾਈ॥ਗਮਰਤਨੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥੨॥
 ਸਫਲੁਜਨਮੁਤਕਾਪਰਵਾਲਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਣਾ॥ਭਾਇਭਗਤਿਪ੍ਰਭਕੀਰਤਨਿਲਾਗੈ॥
 ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਅਜਾਗੈ॥੩॥ਚਰਨਕਮਲਜਨਕਾਅਧਾਰੁ॥ਗੁਲਗੋਵਿੰਦਰਉਸਚੁਵਾਪਾਰੁ॥

ਦਸ ਜਨਾਹੀ ਮਨਸਾ ਪੁਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਭੈ ਜਨ ਪੁਰਿ ॥ ੨੦॥ ੨੨॥ ੬॥ ੨੮॥

ਗੁਰਗੋਰ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਰਿਨ ਮਸਕਾਰ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ਸਫਲ ਮੁਗਤਿ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪੁਰਖਾ ਬਿਪਤਾ ਅ
ਠਪਰ ਨਾਮ ਗੰਗਾ ਤਾ ॥ ੧॥ ਗੁਰਗੋਰ ਦਿੰਦ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਖ ਨਹਾਗਾ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਤਿ
ਸਾਹ ਸਾਹ ਉਮਰ ਉਪਤੀਆ ਏ ॥ ਦਸਟ ਅੰਕਾਰੀ ਮਾਰਿ ਪਰਏ ॥ ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਮੁਖਿ ਕੀਨੋ ਰੋਗੁ ਜੈਜੈ
ਕਰੁ ਕਰੇ ਸੁਭੁ ਲੋਗੁ ॥ ੨॥ ਅੰਤ ਨ ਕੋ ਮਨਿ ਮਤ ਅਨੰਦੁ ॥ ਅੰਤ ਜਪਹਿ ਗੁਰ ਦੇ ਉਭਗ ਵੰਤੁ ॥
ਸੰਗਤਿ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲ ਬੁਏ ॥ ਸਗਲ ਬਨ ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਗਏ ॥ ੩॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦੇ
ਪਰਬੁ ਅਗੁਰ ਬੋਧ ਰਵੇ ॥ ਸਗਲ ਬੁਏ ਮਿਟੇ ਜਬੀ ਸਗਨ ॥ ਨਿੰਦ ਕਮਾਰਿ ਪਾਏ ਸਭਿ ਪਰਨਿ ॥ ੪॥
ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਨ ਕੋਇ ਜੋ ਕਰੇ ਸੋ ਦੁਖੀ ਆਉਇ ॥ ਆਠ ਪਰ ਜਨੁ ਏਕੁ ਧਿਆਏ ॥ ਜਮੁ ਆਤ ਕੋ
ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ੫॥ ਜਨ ਨਿਰਵੈਰ ਨਿੰਦ ਕ ਅੰਕਾਰੀ ॥ ਜਨ ਭਲ ਮਨ ਹਿ ਨਿੰਦ ਕ ਵੇਕਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕੋ
ਸਿਖਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਉਬਰੇ ਨਿੰਦ ਕ ਨ ਕਿਪਾਇਆ ॥ ੬॥ ਸੁਦਿ ਜਾਨ ਮੇਰੇ ਮਤਿ ਪਿ
ਅਰੇ ॥ ਸਤਿ ਬਦ ਨਿਵਰਤ ਦਿਹਿ ਦੁਆਰੇ ॥ ਜੋ ਸਾਕਰੇ ਸੁਤੈ ਨਾ ਪਾਏ ॥ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕੀ ਜਤਨ ਸਰਪਰ ਜਾਏ
॥ ੭॥ ਨਿਧਰਿ ਅਸਤਿਗੁਰ ਪਰਿ ਤੇਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖਤੁ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਖਸਿ
ਹਰੀ ॥ ਜਕੋ ਸਿਮਰਨਿ ਪੇਜ ਸਵਰੀ ॥ ੮॥ ੧॥ ੨੬॥

ਗੁਰਗੋਰ ਬਦੰਤੁ ਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੧ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੰਤੁ ਮੇਲੇ ਕਿਛੁ ਕੀਐ ॥ ਮੇਲੇ ਅਸੰਤੁ ਮਸਟਿ ਕਰਿ ਕੀਐ ॥ ੧॥ ਬਾਬ ਬੋਲ ਨਾ ਕਿ
ਅਕੀਐ ॥ ਜੋ ਸੰਗ ਮਨ ਮਰਵਿ ਰਹੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤ ਨ ਸਿਉ ਬੋਲੇ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਮੁਖ ਸਿਉ
ਬੋਲੇ ਭਖ ਮਰੀ ॥ ੨॥ ਬੋਲਤ ਬੋਲਤ ਬਦੰਤ ਬਿਕਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਲੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ
॥ ੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਛੁਡਾ ਘਟੁ ਬੋਲੈ ॥ ਭਰਿ ਆਉਇ ਸੁਕ ਬਹੁ ਨ ਡੋਲੈ ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੋਰੁ ॥
ਨਭ ਮਹੇਨ ਰੁਕੀ ਨ ਆਵੈ ॥ ਪਸੁ ਮਰੈ ਦਸਕ ਜਸ ਵਰੈ ॥ ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਮੇਕਿਆ ਜਨ ਬਿ
ਮੇਕਿਆ ਜਨ ਉਬਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਭ ਜਲੇ ਜੋ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਕਾ ਭੂਖਾ ॥ ਕੇਸ ਜਲੇ ਜੋ ਨਾਪਾਸ
ਕਾ ਪੂਝਾ ॥ ੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਬ ਹੀ ਨਰ ਜਾਏ ॥ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਮੁਛਮ ਹਿਲਾਏ ॥ ੩॥ ੨॥ ਗੋਰੁ ॥

ਅਕਾਸਿਗਗਨੁਪਤਾਨਿਗਗਨੁਹੈਚਹੁਦਿਸਿਗਗਨੁਰਹਾਇਓ॥ਅਨਦਮੁਲੁਸਦਾਪੁਰਖੋਤਮੁਪਦਾਬਿਨ
ਸੈਗਗਨੁਨਜਾਇਓ॥੧॥ਮੋਹਿਬੈਰਾਗੁਭਇਓ॥ਇਹੁਜੀਉਅਇਕਹਗਇਓ॥ਰਹਾਚਿ॥ਪੰਚਤਤਮਿਲਿ
ਕਾਇਅਕੀਨੀਤਤੁਕਰੋਤੇਕੀਨੁਗੇ॥ਕਰਮਥਪਤਮਜੀਉਕਹਤੋਕਰਮਹਿਕਿਨਿਜੀਉਦੀਨੁਗੇ॥੨॥ਹ
ਰਿਮਹਿਤਨੁਹੈਤਨਮਹਿਹਰਿਹੈਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋਇਗੇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗਮਨਾਮਨਛੋਰੁਉਸਹਜੇਹੋਇਸੁ
ਹੋਇਗੇ॥੩॥੩॥ ਗੋਡਕਬੀਰਜੀਚਿ॥ਘਰੁ੨ ਭੁਜਾਥਾਪਿਭਿਲਾਕਰਿਡਾਰਿਚਿ॥ਹਸਤੀਕੋਪਿਮੂ
ਰਮਹਿਮਾਰਿਚਿ॥ਹਸਤਿਭਾਗਿਕੈਚੀਸਾਮਾਏ॥ਇਆਮੁਗਤਿਕੋਹਉਬਲਿਹੈਗੇ॥੪॥ਅਹਿਮੇਰੇਠਕਰਤਮਰਾ
ਜੇਗਾਕਾਜੀਥਕਿਬੋਹਸਤੀਤੇਗਾ॥ਰਹਾਉ॥ਰਿਮਹਾਵਤਤਤੁਡਰਉਕਾਟਿ॥ਇਸਹਿਤਰਵਹੁਘਾਘੁਹੁਸ
ਟਿ॥ਸਤਿਨਤੇਰੈਪੈਧਿਆਨੁ॥ਵਕੈਰਿਦੈਬਸੈਭਗਵਨੁ॥੨॥ਕਿਆਅਪਰਾਧੁਸੰਤਹੈਕੀਨਾ॥ਥਾਧਿਪੇਟ
ਕੰਚਰਕਉਦੀਨਾ॥ਕੰਚਰੁਪੇਟਲੈਲੈਨਮਸਕਾਏ॥ਬੁਝੀਨਹੀਕਾਜੀਅੰਧਿਆਏ॥੩॥ਤੀਨਿਥਾਰਪਤੀਆ
ਕੁਰਿਲੀਨਾ॥ਮਨਕਠੋਰਅਜਹੂਨਪਤੀਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗਮਰਾਗੋਬੰਦੁ॥ਚਉਥੇਪਦਮਹਿਜਨਕੀਜੀਦੁ॥੪॥
੧॥੪॥ ਗੋਡਾ॥ ਨਾਇਹੁਮਨਸੁਨਾਇਹੁਦੇਉ॥ਨਾਇਹੁਜਤੀਕਹਾਵੈਸੇਉ॥ਨਾਇਹੁਜੋਗੀਨਾਅਵਧੁਤਾ॥
ਨਾਇਸੁਮਾਇਨਕਾਹੁਪੁਤਾ॥੧॥ਇਆਮੰਦਰਮਹਿਕੋਨਬਸਾਈ॥ਤਾਕਾਅੰਤਨਕਉਪਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਇਹੁਗਿ
ਰਹਿਨਾਚਿਦਾਸੀ॥ਨਾਇਹੁਗਜਨਭੀਖਮੰਗਸੀ॥ਨਾਇਸੁਪੰਡਨਰਕਤੁਰਾਤੀ॥ਨਾਇਹੁਬਹਮਨੁਨਾਇਹੁਖਾਤੀ॥੨॥
ਨਾਇਹੁਤਪਾਕਹਾਵੈਸੇਖੁ॥ਨਾਇਹੁਜੀਵੈਨਮਰਤਦੇਖੁ॥ਇਸੁਮਰਤੇਕਉਜੋਕਉਰੋਵੈ॥ਜੋਰੋਵੈਸੇਈਪਤਿਖੈ
॥੩॥ਗੁਰਪੁਸਾਦਿਮੈਡਗੋਰਪਾਇਆ॥ਜੀਵਨਮਰਨੁਦੇਉਮਿਟਵਾਇਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਹੁਰਾਮਕੀਅੰਸੁ॥ਜਸਕਾ
ਗਦਪਗੀਮੈਟੈਨਮੰਸੁ॥੪॥੨॥੪॥ ਗੋਡਾ॥ ॥ ਤੁਟੇਤਾਗੋਨਿਖੁਟੀਪਾਨਿ॥ਦੁਆਰਉਪਰਿਭਿਲਾਕਾਵਹਿਕਨਾ॥ਕੁ
ਰਥਿਚਾਰੇਛੁਟੇਛਾਨਾ॥ਇਆਮੁੰਡੀਆਸਿਰਿਚਫਿਥੋਕਾਨਾ॥੧॥ਇਹੁਮੁੰਡੀਆਸਗਲੇਦੁਬੁਖੇਈ॥ਆਵਤਜਾ
ਤਨਕਸਰੋਈ॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਰੀਨਾਰਿਕੀਛੋਡੀਥਾਤਾ॥ਗਮਨਾਮਵਕਾਮਨੁਰਾਤਾ॥ਯਰਿਕੀਲਾਰਿਕਨਖੈਥੋਨਹਿ
ਮੁੰਡੀਆਅਨਦਿਨੁਪਾਪੇਜੀਗਿ॥੨॥ਇਕਦੁਇਮੰਦਰਿਇਕਦੁਇਥਾਟਾ॥ਹਮਕਉਸਾਥਹਉਨਕਉਖਾਟਾ॥ਮੁੰਡ
ਪਲੋਸਿਕਮਰਥਾਧਿਪੈਥੀ॥ਹਮਕਉਚਾਢੁਨੁਉਨਕਉਰੋਟੀ॥੩॥ਮੁੰਡੀਆਮੁੰਡੀਆਹੁਟੇਏਕਾ॥ਏਮੁੰਡੀਆਬੂਡਤ
ਕੀਟੇਕਾ॥ਸੁਨਿਅੰਧਲੀਲੋਈਬੇਪੀਗਿ॥ਇਨਮੁੰਡੀਅਨਭਜਿਸਗਨਿਕਬੀਗਾ॥੪॥੩॥੬॥ ਗੋਡਾ॥
ਖਸਮੁਮਰੋਤਉਨਾਰਿਕਰੋਵੈ॥ਉਸੁਰਖਵਡਾਅਉਰੋਝੈ॥ਰਖਵਡੇਕਹੋਇਬਿਨਾਸਾ॥ਅਗੈਨਰਕੁਣੀਹਭੇਗਾਬਿਲਾਸਾ॥
੧॥ਏਕਸੁਹਗਨਿਜਗਤਪਿਆਰੀ॥ਸਗਲੇਜੀਅਜੰਤਕੀਨਗੀ॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਹਗਨਿਗਾਇਸੋਹੈਰਹਾ॥ਸਿਤਕ

ਉਥਿਖੁਬਿਗਸੈਸਿਸਾਗੁ। ਕਰਿਸੀਗੁਬਹੈਪ੍ਰਿਅਗੀ। ਸਿਤਕੀਰਿਠਕੀਠਿਗੈਬਿਚਾਰੀ॥ ੨॥ ਸਿਤਭਾਗਿਚਿਰ
 ਪਾਛੈਪੈਗੈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਾਗੁਡੈ। ਸਾਕਤਕੀਚਿਰਪਿੰਡਪਗਾਇਲੀ। ਹਮਕਉਦਿਸਦਿਪਰੈਤ੍ਰਿਖਿਡਾਇਲੀ॥
 ੩॥ ਹਮਤਿਸਕਾਬਹੁਜਾਨਿਆਭੇਇ। ਜਾਬਹੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਮਿਲੇਗੁਰਦੇਇ। ਕਹੁਕਬੀਰਅਥਬਾਰਿਪਰੀ॥
 ਸੀਸਾਰਕੈਅੰਚਲਿਯਗੀ॥ ੪॥ ੫॥ ਗੋਡਾ॥ ਗਿਹਿਸੋਭਾਜਕੈਰੇਨਾਗਿਆਵਤਪਹੀਆਖੁਧੇਜਾਗੀ। ਵਾ
 ਕੈਅੰਤਰਿਨੀਸੰਤੋਖੁ। ਬਿਨੁਸੇਰਗਨਿਯਾਗੈਦੇਖੁ॥ ੬॥ ਪਰੁਸੇਰਗਨਿਮਠਪਵੀਤਾ। ਤਪੇਤਪੀਸਰਡੇਲੈਚੀ
 ਤਾਹੁਇ। ਸੇਰਗਨਿਕਿਰਪਨਕੀਪੁਤੀ। ਸੇਵਕਤਜਿਜਗਤਸਿਉਸੁਤੀ। ਸਾਧੁਕੈਠਫੀਦਰਬਾਗੀ। ਸਰ
 ਨਿਤੇਗੈਮੋਕਉਨਿਸਤਗੀ॥ ੭॥ ਸੇਰਗਨਿਐਅਤਿਉਂਦਗੀ। ਪਗਨੇਵਰਛਨਕਛਨਹਗੀ। ਜਉਲਗੁਪਨਤਉ
 ਲਗੁਸੰਗੀ। ਨਹਿਤਚਲੀਕੋਗਉਠਿਨਗੀ॥ ੮॥ ਸੇਰਗਨਿਭਵਨਤੈਲੀਆ। ਦਸਅਠਪੁਰਾਣਤੀਰਥਗਸਕੀ
 ਆ। ਬਹੁਆਬਿਸਨੁਮਹੇਸਰਬੋਧੋ। ਬਡੇਭੂਪਤਿਗਜੈਠਛੇਧੋ॥ ੯॥ ਸੇਰਗਨਿਉਰਵਾਰਿਨਪਾਗੀ। ਪੀਚਨਾਰਦ
 ਕੈਸੀਗੀਬਿਪਵਾਗੀ। ਪੀਚਨਾਰਦਕੈਮਿਟਵੇਛੂਟੇ। ਕਹੁਕਬੀਰਗੁਰਕਿਰਪਛੂਟੇ॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ਗੋਡਾ॥
 ਜੈਸੇਮੰਦਰਮਹਿਬਲਹਰਨਾਠਹੈ। ਨਾਮਥਿਨਕੈਸੇਪਾਰਿਉਤਹੈ। ਕੁੰਭਾਥਿਨਜਲਨਟੀਕਵੈ। ਸਾਧੁਬਿਨੁਐ
 ਸੇਅਥਗਤਜਵੈ॥ ੧੨॥ ਜਾਰਉਤਿਸੈਜੁਗਮੁਨਚੇਤੈ। ਤਨਮਨਮਤਹੈਮਹਿਖੇਤੈ। ਠਹਾਇ। ਜੈਸੇਹਲ
 ਹਰਥਿਨਾਜੇਮੀਨਹੀਬੋਈਐ। ਸੁਤਾਥਿਨਕੈਸੇਮਦੀਪਰੋਈਐ। ਘੁੰਡਾਥਿਨਕਿਅਗੈਠਿਚਵਾਈਐ। ਸਾਧੁ
 ਬਿਨੁਤੈਸੇਅਥਗਤਜਾਈਐ॥ ੧੩॥ ਜੈਸੇਮਤੀਪਤਾਥਿਨਬਾਯਨਹੋਈ। ਬਿੰਬਥਿਨਕੈਸੇਕਪਰੋਧੋਈ। ਘੋਰ
 ਥਿਨਕੈਸੇਅਸਵਗਾਸਾਧੁਬਿਨੁਨਹੀਦਰਵਾਰਾ॥ ੧੪॥ ਜੈਸੇਬਾਜੇਥਿਨਨੀਲੀਜੈਠਗੀ। ਖਸਮਿਦਹਗਨਿਤਾਜਿ
 ਅਉਹੋਗੀ। ਕਹੈਕਬੀਰਏਕੈਕਰਿਕਰਨਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਬਹੁਰਿਨਹੀਮਰਨਾ॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ਗੋਡਾ॥
 ਕੁਟਨੁਸੋਇਜੁਮਨਕਉਕੁਟੈ। ਮਨਕੁਟੈਤਉਜਮਤੇਛੂਟੈ। ਕੁਟਿਕੁਟਿਮਨਕਸਵਟੀਲਾਵੈ। ਸੇਕੁਟਨੁਮੁਕਤਿ
 ਬਹੁਪਵੈ॥ ੧੭॥ ਕੁਟਨੁਕਿਸੈਕਹੁਸੀਸਾਗਾਸਗਲਬੋਲਨਕੇਮਹਿਬੀਚਗਾਠਾਇ। ਨਾਚਨੁਸੋਇਜੁਮਨ
 ਸਿਉਨਚੈ। ਸੁਠਿਨਪਤੀਐਪਰਚੈਸਾਚੈ। ਏਸੁਮਨਅਗੇਪੁਰੈਤਲਾ। ਏਸੁਨਾਚਨਕੇਮਨਗਖਵਲਾ॥ ੧੮॥
 ਬਜਾਗੈਸੋਜੁਬਜਾਗਹਿਸੋਪੈ। ਪੀਚਪਲੀਤਹਕਉਪਰਬੋਧੈ। ਨਉਨਾਇਕਕੀਭਗਤਿਪਛਾਨੈ। ਸੇਬਾਜਾਕੈ
 ਹਮਗੁਰਮਨੇ॥ ੧੯॥ ਤਸਕਹੁਸੋਇਜਿਤਾਤਿਨਕੈਗਾਇਦੀਕੈਜਤਨਿਨਾਮੁਉਚੈ। ਕਹੁਕਬੀਰਹਮਾਐ
 ਸੇਲਖਨਾਪਿਨੁਗੁਰਦੇਵਅਤਿਰੂਪਾਬਿਚਖਨਾ॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ਗੋਡਾ॥ ਪਿਨੁਗੁਪਾਲਪਿਨੁਗੁਰਦੇਵਾ॥
 ਪਿਨੁਅਨਾਦਿਭੂਖੇਕਵਲੁਟਹਕੇਵਾ। ਪਨੁਚਿਏਸਿਤਾਜਿਨਐਸੀਜਾਨੀ। ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਬੋਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥ ੨੨॥

ਅਦਿਪੁਰਖਤੇਹੋਇਅਨਾਦਿ। ਜਪੀਐਨਾਮੁਅੰਨਕੈਸਾਦਿ। ਰਹਾਉ। ਜਪੀਐਨਾਮੁਜਪੀਐਨਾਮੁਅੰਨਕੈਸੈਬਿ ੩ ੮੦
 ਨੈਕਵੈਨੁ। ਅੰਨੈਬਹਰਿਜੇਨਰਹੈਵਹਿ। ਤੀਨਿਭਵਨਮਹਿਅਪਨੈਥੈਵਹਿ। ੨। ਛੋਡਹਿਅੰਨੁਕਰਹਿਪਾਖੰਡਾਨਾ
 ਸੋਹਗਾਨਿਨਾਚਿਹੈਰੰਡਾ। ਜਗਮਹਿ ਥਕਤੇਦੁਪਾਧਾਰੀ। ਗੁਪਤੀਖਵਹਿਵਟਿਕਾਸਾਰੀ। ੩। ਅੰਨੈਬਿ
 ਨਲੋਹੋਇਸੁਕਾਏ। ਤਾਜੀਐਅੰਨਿਨਮਿਥੈਗੁਪਾਏ। ਕਹੁਕਬੀਰਹਮਾਐਸੋਜਾਨਿਆ। ਧੰਨੁਅਨਾਦਿਠਾਕੁਰ
 ਮਨੁਮਾਨਿਆ। ੪॥ ੮॥੧੧॥

੧। ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਗੋਰਬਾਦੀਨਾਮਦੇਵਜੀਚਕੀ॥ ਘਰੁ੧
 ਅਸੁਮੇਧਜਗਨੇ। ਤੁਲਾਪੁਰਖਦਨੇ। ਪ੍ਰਗਟਿਸਨਨੇ॥ ੧॥ ਤਉਨਪੁਜਹਿਹਰਿਕੀਰਤਿਨਾਮਾ। ਅਪੁਨੇਗਮ
 ਹਿਭਜੁਰੇਮਨਆਲਸੀਆ। ਰਹਾਉ। ਗਾਇਆਪੰਡੁਭਰਤਾ। ਬਨਾਰਸਿਆਸਿਥਸਤਾ। ਮੁਖਿਥੇਦਚਤੁਰ
 ਪੜਤਾ॥ ੨॥ ਸਗਲਧਰਮਅਛਿਤਾ। ਗੁਗਰੀਅਨਾਇੰਦ੍ਰੀਦ੍ਰਿੜਤਾ। ਖਟਕਰਮਸਹਿਤਰਹਤਾ॥ ੩॥
 ਸਿਵਾਸਕਤਿਸੰਥਾਦੀ। ਮਨਛੋਰਿਛੋਰਿਸਗਲਭੇਦੀ। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੋਬਿੰਦੀ। ਭਜੁਨਾਮਾਤਗਸਿਭਵ
 ਸਿਧੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੋਡਾ। ਨਦਭੁਮੇਜੈਸੇਮਿਰਗਾਏ। ਪਨਤਜੇਵਕੋਧਿਅਨੁਨਜਾਏ॥ ੧॥ ਐਸੇਗਮ
 ਐਸੇਹੋਰਉ। ਗਮਛੋਰਿਚਿਤਅਨਤਨਫੇਰਉ। ਰਹਾਉ। ਜੀਉਮੀਨਹੋਰੈਪਸੁਅਗਾਸੇਨਾਗਢਤੇਹਿਰੈਸੁ
 ਨਗਾ॥ ੨॥ ਜੀਉਬਿਖਈਹੋਰੈਪਗਨਗੀ। ਕਉਡਾਰਤਹਿਰੈਜੁਆਰੀ॥ ੩॥ ਜਹਜਹਦੇਖਉਤਰਤਰ
 ਗਾ। ਹਰਿਕੇਚਰਨਤਿਤਪਿਆਵੈਨਾਮਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਗੋਡਾ। ਘਰੁ੨ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਮਿਟੇਸਭਿਭਰਮਾ॥
 ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਲੈਉਤਮਧਰਮਾ। ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਜਾਤਿਕੁਲਹਰੀ। ਸੋਹਰਿਅੰਪੁਲੇਕੀਲਾਕਰੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ
 ਏਨਾਸਤੇਹਰਿਏਨਮਗਾ। ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਨਹੀਦੁਖੁਜਮਗਾ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ। ਹਰਿਹਰਨਾਖਸਹਰੇਪਰਨਾ। ਅ
 ਜੈਮਲਕੀਚਿਥੈਭੈਭਰਿਥਨਾ। ਸੁਆਪੜਾਵਤਗਨਿਕਾਤਗੀ। ਸੋਹਰਿਨੈਨਹੁਕੀਪੁਤਗੀ॥ ੩॥ ਹਰਿਹਰਿਕ
 ਰਤਪੁਤਨਾਤਗੀ। ਬਾਲਾਘਾਤਨੀਕਪਟਹਿਭਗੀ। ਸਿਮਰਨਵੇਪਦਸੁਤਉਧਗੀ। ਗਉਤਮਸਤੀਸਿ
 ਲਾਸਿਤਗੀ॥ ੪॥ ਕੇਸੀਕੇਸਮਥਨੁਜੇਨਿਕੀਆ। ਜੀਅਦਨੁਕਾਲੀਕਉਦੀਆ। ਪੁਲਵੈਨਾਮਾਐਸੋਹਰੀ॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਅਬਰਿਸਨਾਦੁਕੀਜੀਪਮੁਕਦਸੇਵਤਤੁਕੀ॥੧॥ ਗੋਗਾ ਜੇਚਿਹੁਅਠਿਸਠਿਤੀਕਥਨਵੈ।ਜੇਚਿ ੩੮੫
 ਹੁਦੁਆਦਸਾਸਿਲਾਪੁਜਾਵੈ।ਜੇਚਿਹੁਕੁਪਤਟਾਦੇਵਾਵੈ।ਕਰੈਨਿਦਸਭਾਬਿਰਥਾਜਾਵੈ॥੧॥ਸਾਧਕਾਨਿਦਕੁਕੋਸੇ
 ਤਰੈ।ਸਰਪਰਜਾਨਹੁਨਰਕਹੀਪਗੈਰਹਾਇ।ਜੇਚਿਹੁਗੁਰ ਨਕਰੈਕੁਲਖੇਤਿ।ਅਰਪੈਨਾਰਿਸੀਗਾਰਸਮੋਤਿ।
 ਸਗਲੀਸਿੰਘਿਤਿਸਵਨੀਸੁਨੈ।ਕਰੈਨਿਦਕਵਨੈਨਹੀਗੁਨੈ।ਨਾਜੇਚਿਹੁਅਠਿਕਪਸਾਦਕਰਵੈ।ਭੂਮਿਦਨਸੇ
 ਭਾਮੀਰਪਿਪਾਵੈ।ਅਪਨਾਬਿਗਾਰਿਬਿਰਨਾਸਾਂਛੈ।ਕਰੈਨਿਦਬਹੁਜੇਨੀਰਛੈ॥੩॥ਨਿਦਾਕਹਾਕਰਹੁਸਿਸਾਰਾ
 ਨਿਦਕਕਾਪਰਗਟਿਪਾਹਗਾ।ਨਿਦਕੁਜੇਪਿਸਾਧਿਬੀਚਾਰਿਆ।ਕਹੁਗਵਿਦਾਸਪਾਪੀਨਰਕਿਸਿਪਾਰਿਆ॥੪॥
 ੨॥

ਗਗੁਰਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧
 ਚਉਪਦੇਘਰ ੧

੧ ਓ ਸਾਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅ
 ਕਾਲਮੁਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕੋਈਪੜਤਾਸਹਸਾਕਿਰਤਾਕੋਈਪਵੈਪੁਰਨਾ।ਕੋਈਨਾਮੁਜਪੈਜਪਮਾਲੀਲਾਗੈ।ਤਿਸੈਪਿਆਨਾ।ਅਬਹੀ
 ਕਬਹੀਕਿਛੁਨਜਾਨਾਤੇਰਾਏਕੋਨਾਮੁਪਛਨਾ॥੧॥ਨਜਾਲਾਹਰੇਮੇਰੀਕਵਨਗਤੇ।ਹਮਪੁਰਖਅਗੀਆਨਸਰ
 ਨਿਪੁਭਤੇਰੀਕਰਿਕਿਰਪਗਾਖਹੁਮੇਰੀਲਾਜਪਤੇ।ਰਹਾਇ।ਕਬਹੁਜੀਅਕਾਉਭਿਦਵਤੁਰੈਕਬਹੁਜਾਇ
 ਪਇਆਲੇ।ਯੋਭੀਜੀਅਕਾਥਿਨਰਹਤੁਰੈਚਾਰੇਭੈਡਾਭਾਯੇ॥੨॥ਮਹਲਾਯੋਖਾਇਮੰਡਲਮਹਿਅਏ
 ਜੀਵਨੁਸਾਜਹਿਮਾਈ॥ਏਕਿਚਲੇਹਮਦੇਖਹੁਸੁਆਮੀਭਾਰਿਬਲੀਤੀਆਈ॥੩॥ਨਕਿਸੀਕਾਮੀਤੁ
 ਨਕਿਸੀਕਭਾਈਨਾਕਿਸੈਥਾਪੁਨਮਾਈ॥ਪ੍ਰਵਤਿਨਨਕਜੇਤੁਦੇਵਹਿਅੰਤਹੋਇਸਖਾਈ॥੪॥੧॥

ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਸਰਬਜੋਤਿਤੇਰੀਪਸਰਿਰਹੀ।ਜਤਜਹਦੇਖਾਤਹਨਰਹੀ॥੧॥ਜੀਵਨਤਲਥ
 ਨਿਵਾਰਿਸੁਆਮੀ॥ਅੰਧਕੁਪਿਮਾਇਆਮਨੁਗਾਡਿਆਕਿਉਕਰਿਉਤਰਉਪਾਰਿਸੁਆਮੀ॥ਰਹਾਇ।ਜਤ
 ਭੀਤਰਿਘਟਭੀਤਰਿਬਸਿਆਥਾਹਕੁੰਨੀ॥ਤਿਨਕੀਸਾਰਕਰੇਨਿਤਸਾਰਿਬੁਸਦਾਚਿੰਤਮਨਮਾਹੀ॥
 ੨॥ਅਪੇਨੈਵੈਅਪੇਦੁਰਿ॥ਅਪੇਸਰਬਗਹੀਅਭਗੁਰਿ॥ਸਾਤਿਗੁਰਮਿਲੈਅਪੇਰਜਾਇ॥ਜਤਦੇਖਾਤ
 ਹਰਿਅਸਮਾਇ॥੩॥ਅੰਤਰਿਸਰਸਾਬਾਰਿਮਾਇਅਮੈਲੀਲਾਗਾਸਿਥਾਈ॥ਪ੍ਰਵਤਿਨਨਕਦਾਸ

ਨਿਦਾਸ ਪਰਤਾਪਿ ਗਾਪਾਣੀ ॥ ੪॥ ੨॥ ਰਾਮ ਕਣੀ ਮਹਤਾ ॥ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਵਸਹਿ ਕਵਨੁ ਦਰੁ ਕਹੀਐ ਦਰਾ
 ਭੀਤਿ ਦਰੁ ਕਵਨੁ ਲਹੈ ॥ ਜਿਨੁ ਦਰੁ ਕਰਿ ਛਿਰਾਉ ਦਾਸੀਐ ਦਰੁ ਕਵਨੁ ਲਹੈ ॥ ੧॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਸਾਗ
 ਰੁਤਰੀਐ ਸੀਧਿ ਤਿਆਨ ਹਮਰੀਐ ॥ ਰਹਉ ॥ ਦੁਖੁ ਦਰੁ ਵਜਾਰੈ ਰੁਖੁ ਵਾਲਾ ਅਸ ਅੰਦੇਸਾ ਦੁਇ ਪਦ ਜਵੇ
 ਮਇਆ ਜ ਦੁਖਈ ਪਈ ਪਦ ਬੰਧਿ ਅਸ ਤਰੇ ਅਸ ਟਿਪੁਰੁ ਰਹੈ ॥ ੨॥ ਕਿਤੇ ਨਾਮ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਆ
 ਤੁਸਾਰੇ ਨਹੀ ਅਵਰੁ ਯੋ ॥ ਉਚਨਹੀ ਕਹਣੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਹਣੁ ਆਪੇ ਜਾਣੇ ਅਪਿ ਕਰੇ ॥ ੩॥ ਜਬ ਅਸ
 ਅੰਦੇਸਾ ਤਬ ਪੀਰਿ ਉਕਰਿ ਏਕ ਕਰੈ ॥ ਅਸ ਭੀਤਰਿ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ਤਉ ਨ ਕਏ ਕੁਮਿ ਟੈ ॥ ੪॥ ਇਨ ਬਿ
 ਧਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥ ਜੀਧਿ ਤਿਆਇਉ ਮਹੀਐ ॥ ਰਹਉ ਦੁਜਾ ॥ ੩॥ ਰਾਮ ਕਣੀ ਮਹਤਾ ॥ ਸੁਗਤਿ
 ਸਬ ਦਸਖੀ ਮੇਰੀ ਸਿੰਧੀ ਬਜੇ ਏਕੁ ਸੁਣੇ ॥ ਪਤੁ ਏਕੀ ਮਗਲ ਕੇ ਤਈ ਭੀਖਿ ਅਨਮੁਪਏ ॥ ੧॥ ਬਾ
 ਬਾ ਗੋਰਖੁ ਜਾਗੈ ॥ ਗੋਰਖੁ ਸੋ ॥ ਜਿਨਿ ਗੋਇਉ ਠਲੀ ਕਰਤੇ ਬਾਗਨ ਲਾਗੈ ॥ ਰਹਉ ॥ ਪਾਣੀ ਪਾਣ
 ਪਵਣਿ ਬੰਧਿ ਰਾਖੇ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਮੁਖਿ ਦੀਏ ॥ ਮਰਣੀ ਵ ਲਕਉ ਪਰਤੀ ਦੀਨੀਏ ਤੇ ਗੁਣ ਵਿਸਰੇ ॥
 ੨॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਪੀਰ ਪੁਰਸਬ ਰੁਤੇ ॥ ਜੇਤਿਨ ਮਿਲਾਤ ਕੀਰਤਿ ਆਖਾਤ ਮ
 ਨੁ ਜੇਵੇ ਕਰੇ ॥ ੩॥ ਕਾਗਦ ਬੁਲਰਹੈ ਪ੍ਰਤ ਸੰਗੇ ਪਾਣੀ ਕਮ ਦੁਰਹੈ ॥ ਐਸੇ ਭਗਤਿ ਮਿਲਾਹਿ ਜਨਮ
 ਕਤਿ ਨ ਜਮੁ ਕਿਅ ਕਰੇ ॥ ੪॥ ੪॥ ਰਾਮ ਕਣੀ ਮਹਤਾ ॥ ਸੁਣਿ ਮਾਛਿ ਦਾਨ ਨ ਕੁਝ ਲੋ ॥ ਵਸਗਤਿ
 ਪੰਚ ਕਰੇ ਨ ਤੋਏ ॥ ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਜੋਗ ਕਉ ਪਾਏ ॥ ਅਪਿ ਤੋਰੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਰੇ ॥ ੧॥ ਜੇ ਅਉ ਪੁਤੁ
 ਐਸੀ ਮਤਿ ਪਵੈ ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿੰਧੀ ਨਿਸਮਾਧਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਰਹਉ ॥ ਉਖਿ ਅਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭੈ ਚਲੇ ॥ ਤੋਵੈ ਸੁ
 ਬਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖਿ ਅਮੁਲੈ ॥ ਧਿਆਨ ਰੁਪਿ ਹੋਇ ਅਸਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਚਿ ਨ ਮਿਤਾਵੀ ਚਿਤੁ ਲਵੈ ॥ ੨॥ ਨਾ
 ਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਣਿ ਮਾਛਿ ਦਾ ਅਉ ਪੁਨੀ ਜਾਣੀ ॥ ਅਨਾਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਵਲਾਏ ॥ ਨਿਤ
 ਉਨ ਨ ਕ ਕਰਤੇ ਪਾਏ ॥ ੩॥ ਪੁਲਵਤੇ ਨਾਨਕੁ ਅਗਮੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਕੀਸਿ ਧਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਦੀਖਿ
 ਆਦਰੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਏ ॥ ਛਿਅ ਦਰਸ ਨ ਕੀਜੇ ਏਧਾਏ ॥ ੪॥ ੫॥ ਰਾਮ ਕਣੀ ਮਹਤਾ ॥ ਹਮਰੇ ਲਤ
 ਬੇਵੀ ਪਾਪ ਭਰੀ ਪਵਣੁ ਲਗੈ ॥ ਮਤੁ ਜਾਣੀ ॥ ਜਨਮੁ ਖਸਿਧ ਭੇਟ ਕਉ ਅੰਏ ਨਿਤ ਤੁਧੈ ਟਿਛਿ ਛਾ
 ਏ ॥ ੧॥ ਗੁਰਤਾਰਿ ਤਾਰ ਲਤਾਰਿਆ ॥ ਦੇਓ ਭਗਤਿ ਪੂਰਨ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥ ਉਤ੍ਰ ਕਉ ਬੰਦ ਲਤਾਰਿਆ
 ਰਹਉ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੋਗੀ ਅਰੁ ਜੰਗਮ ਏਕੁ ਸਿਧੁ ਜਿਨੀ ॥ ਧਿਆਇਆ ਪਰਸਤ ਪੈਗਿ ਸਿਧ ਤਤੇ ਸੁਅ
 ਮੀ ਅਖਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਆਇਆ ॥ ੨॥ ਜਪਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਮੁਖ ਪਾਪੁ ਭੁ ਤੇਰਾ ਗੁਰੁ

ਰਮੇਸੁਰਨਨਕਭੇਟਿਚਿਸਚੇਸਥਦਿਨਿਬੇਰਾ॥੩॥੬॥ਰਾਮਕਣੀਮਤਲਾ१ ਸੁਰਤੀਸੁਰਤਿਰ
 ਚਾਈਐਏਤੁ॥ਤਨੁਕਰਿਤੁਲਾਤਲੀਪਾਤਿਜੇਤੁ॥ਅੰਤਰਿਭਾਤਿਤਿਜੇਤੁਰਖੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਦੀਵਾ
 ਬਲੈਅਥਕੁ॥੧॥ਐਸਾਦੀਵਨੀਰਿਤਗਾਇ॥ਜਿਤੁਦੀ ਵੇਸੁਭੁਜੇਈਪਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਹਛੀਐ
 ਧੀਜੇਈਹੋਇ॥ਤਕਾਕੀਆਮਾਨੈਸੋਇ॥ਕਰਣੀਤੇਕਰਿਚਕਤੁਛਕਾ॥ਐਥੈਓਥੈਨਿਬਤੀਨਾਇ॥
 ॥੨॥ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਜਸੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਤਾਬੂਝੈਕੋਇ॥ਤਿਤੁਪਟਿਦੀਵਨਿਤਚਤੁਤੋਇ
 ਪਈਮਰੈਨਬੁਝਾਇ॥ਜਾਇ॥ਐਸਾਦੀਵਨੀਰਿਤਗਾਇ॥੩॥ਡੋਥੈਵਉਨਵਡਾਹੋਇ॥ਜਾਪੈ
 ਜਿਉਸਿੰਘਾਸਾਇਤੋਇ॥ਖੜੀਬ੍ਰਾਹਮਣਸੁਦਕਿਵੇਸੁ॥ਨਿਗਤਿਪਾਈਆਗਣੀਸਤਿਸਾ॥ ॥ਐ
 ਸਾਦੀਵਾਥਾਥੈਕੋਇ॥ਨਨਕਸੋਪਾਰੰਗਤਹੋਇ॥੪॥ ॥ ॥ਰਾਮਕਣੀਮਤਲਾ१ ਤੁਧਨੇਨਿ
 ਵਲੁਮੰਨਤੁਤੇਰਾਨਉ॥ਸਾਚੁਭੇਟਥੈਸਲਕਉਥਉ॥ਸਤੁਨੰਤੋਖੁਤੋਵੇਅਰਦਾਸਿ॥ਤਾਸੁਣਿਸਾਦਿ
 ਬਤਾਥੇਪਾਸਿ॥੧॥ਨਨਕਬਿਰਥਕੋਇਨਤੋਇ॥ਐਸੀਦਰਗਹਜਾਚਸੋਇ॥ਰਹਉ॥ਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਪੋਤਕਰੁਪਸਾਉ॥ਤੁਦੇਵਹਿਮੰਗਤਜਨਚਾਉ॥ਭੰਡੈਭਉਪਵੈਤੋਤੁਆਇ॥ਪੁਰਿਤੋਛੋਡੀਕੀਮਤਿ
 ਪਾਇ॥੨॥ਜਿਸੀਕਿਛੁਕੀਆਸੋਕਿਛੁਕਰੈ॥ਅਪਨੀਕੀਮਤਿਅਪੇਧਰੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਤੋ
 ਆਹਰਿਰਇ॥ਨਕੋਆਵੈਨਕੋਜਾਇ॥੩॥ਏਕੁਪਿਕਾਰੁਕਰੈਮੰਗਤਜਨਮਗਤਮਨੁਪਾਇਆ
 ਸਤਕੀਆਗਲਾਦਰਕੀਆਬਾਤਤੋਤਕਹਲੁਕਤਾਇਆ॥੪॥ ॥ਰਾਮਕਣੀਮਤਲਾ१
 ਸਗਰਮਹਿਬੁੰਦਬੁੰਦਮਹਿਸਗਰੁਕਵਲੁਬੂਝੈਬਿਧੇਜਾਣੈ॥ਉਤਭੁਜਚਲਤਾਅਪਿਕਰਿਚੀਨੈ
 ਅਪੇਤਤੁਪਛਾਣੈ॥੧॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਦੀਚਾਰੈਕੋਈ॥ਤਿਸਤੇਮੁਕਤਿਪਰਮਗਤਿਹੋਈ॥ਰਹਉ
 ਦਿਨਮਹਿਹੋਇਗੋਇਮਹਿਦਿਨਿਅਉਭਿਸਨਸੀਤਥਿਧਿਜੋਈ॥ਤਕੀਗਤਿਮਿਤਿਅਵਰੁਨਜਾਣੈ
 ਗੁਰਬਿਨੁਸਮਝਨਤੋਈ॥੨॥ਪੁਰਖਮਹਿਨਰਿਨਰਿਮਹਿਪੁਰਖਾਬੂਝਤੁਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ॥ਪੁਨਿਮਹਿ
 ਪਿਅਨੁਪਿਅਨਮਹਿਜਾਨੀਆਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਤਨੀ॥੩॥ਮਨਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਮਹਿਮਨੁਆਪੀ
 ਚਮਿਥੈਗੁਰੁਬਾਈ॥ਨਨਕਤਿਨਕੋਸਦਬਲਿਹਰੀਜਿਨਏਕਸਥਾਦਿਓਵਲਾਈ॥੪॥੫॥
 ਰਾਮਕਣੀਮਤਲਾ१ ਜਾਤਭ੍ਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਤਾਤਉਮੇਵਿਚਤੁਮਹੀ॥ਸੋਸੇਵਕਿਰਾਨੀਪਾਆ
 ਗੀ॥ਜੇਗੁਰਸਥਦੀਬੀਚਾਰੀ॥੧॥ਸੋਤਰਿਜਨੁਤਰਿਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਭੁਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਤੀਤਾ

ਜਥੇ ਭਿੰਨ ਕੇ ਕੁਲਗਾਵੈ ॥ ਰਤਾ ਉਪਨਿਵਸੇ ਅਨਦਘੋਰਾ ॥ ਅਨੁਮਾਨਿਆ ਤਰਿ ਰਾਜਿ ਮੋਰਾ ॥ ਗੁ
 ਰਪੁਰੈ ਸਚੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਅਦਿਪੁ ਭੁਤ ਕਿਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਭਿ ਨਦ ਕੇ ਦਗੁ ਰਬ ਦੀਆ ॥ ਅਨੁਗਤ ਸ
 ਰਿਗਪਾਣੀ ॥ ਤਤਤੀਰਥ ਵਰਤਤ ਪਸਰੇ ॥ ਗੁਰੀ ਮਇਆ ਤਰਿ ਨਿਸਤਰੇ ॥ ੩ ॥ ਜਤਾ ਅਪੁਗਾਇਆ ॥ ਭ
 ਉਭਗਾ ॥ ਗੁਰਚਰਣੀ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਹਮੁ ਭੁਕਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਸਚ ਦਿਮ
 ਲਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਰਾਮ ਕਈ ਮਤਲਾ १ ॥ ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਮਾਗਤੁ ਭਰੇ ॥ ਖੁਧਿ ਆਦੁ ਸਟਜ ਲੈ ਦੁਖ
 ਆਗੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨੀਲੀ ਨੀਦੁਰਮਤਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਪਵੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗ
 ਤਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਏਕ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ॥ ਭੀਖਿਆ ਭਾਇ ਸਬ ਦਿਵਿ ਪਤਾਸੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਬੈਲ
 ਗਡੀਆ ਦੇ ਘਰੀ ॥ ਰਾਮ ਕਲਾ ਨਿਬਰੈ ਪਤਿ ਸਾਗੀ ॥ ਪਰਤੁ ਟੀਗਾ ਡੇਸਿ ਭਗੀ ॥ ਲਕਰੀ ਬਿਖਰਿ ਜਗੀ ਮੰਤ੍ਰ
 ਭਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਕਾ ਸਬ ਦਵੀਚਾਰਿ ਜੋਗੀ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮਕਰ ਲੋਸੇ ਗਬਿ ਚਗੀ ॥ ਭੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬ
 ਦਿਬੀਚਾਰੀ ॥ ਅਸਥਿਰ ਕੋ ਪੁਜੈ ਪੈਰਿ ਕਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ਸਹਜ ਜੋਗੇਟਾ ਬੀਪਨ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਗੁਰ ਸਬ ਦੀਲੁਟਾ ॥
 ਮਨ ਮਹਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਨ ਤਰਲਾ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮ ਕਈ ਮਤਲਾ ੩ ੫੨੧ ਸਤਗੁਰਿ ਸਦਕੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥
 ਸਤਗੁਰਿ ਪਰਮੁ ਰੂਪੈ ਚਗੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨਾ ਮਿਲਾਏ ਸੇ
 ਮੁਕਾਤਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ ਪਵੈ ਕੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਤੈ ਇਕੁ ਯਕੀਨੀ ਦੂਰੀ ॥ ਪਾਖੰਡ ਵਰਤਿਆ ਹਰਿ ਜਾਲ
 ਨਿਦੂਰੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸੋਈ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਦੂਜੈ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਈ ॥ ਭਰ
 ਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਜਾਲ ਹਿਦੋਈ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਪਰਮਿ ਦਇਐ ਰਖਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕਲਾ ਜੁ
 ਗੀ ਪਰਮ ਕਲਾ ਏਕ ਰਹਾਏ ॥ ਇਕ ਪੈਰਿ ਚਲੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅਤਿ ਭੁਬਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇ
 ਟੈ ਨਾਮਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ੪ ॥ ਸਤਗੁਰ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਦੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਸਾਚੀ ਕੀਰਤਿ ਸਦੁ

ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਸੁਖੁ ਦੈ ਕੋਈ॥ ਪਾਸ ਭਰੁ ਗਾਮਹਿ ਨਾਮੁ ਉਤ ਮੁਹਿ ਹੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਗਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਪਿਆਏ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੇਈ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਨੀਮਵਡਿ ਆਈ ਹੋਈ॥ ੬॥ ੧॥ ੧੨॥
੧॥ ਓਸਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪੨੧ ਜੇਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡ ਭਾਗੀ ਤਹਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮੇਸੁ ਖੁਪਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦਪਈ॥ ਹਿਰ
ਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੋਵੈ॥ ਓਵ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਮਿ ਸਮਾਵੈ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਿਰਤ ਨ ਜਵੇ ਹਰਮਾਲ ਕਬਹੂ ਸਾ
ਗਰਭੁ ਪੁਰੁ ਕੀਆ॥ ਜਿਸੁ ਵਡ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਵਡ ਮਸਤਕਿ ਤਿਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕਰਿ ਕਢਿ ਲੀਆ॥ ੨॥ ਰਤਨੁ ਜਵੇ ਹਰ
ਲਾਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਕਾਇਤ ਲੀ॥ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਭਾਗਹੀਨਾ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਨਹੀ ਲੀ॥ ਤਿਲ ਚਿਲੈ ਲਾਖੁ ਛਪਾਇਆ॥ ੩॥
ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਪੁਰਿ ਓਖਿ ਮਾਤਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਨ ਜਵੇ ਹਰਪਾਵੈ ਪਨੁ ਪਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪ
ਏ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪੨੨ ਰਾਮਜਨਮਿ ਓਭਾਇਆ ਮਨਦਾ ਹਰਿ ਨੀਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਇ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੇ
ਲੁਰਈ ਸਭਨੀ ਕਾਹਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਾਲਿ ਬੁਧਿ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਰਾਮਜਨ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਬੋਲਾਇ॥ ਜੇ ਜੇ ਸੁਲੈ ਕਹੈ ਸੇ ਮੁ
ਕਤ ਰਾਮ ਜਪਤ ਸੇ ਹਾਇ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਜਨ ਭੇਟਾਇ॥ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤ ਦੇਹੁ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਭੁ ਦਲਾ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਰਾਮਜਨ ਨੀਕੇ ਭਾਗਹੀਨ ਸੁਖਾਇ॥ ਜੇਉ ਜੇਉ
ਰਾਮਕਹਿ ਜਾਨਉ ਚੇਨ ਹਨਿ ਦਕ ਢੰ ਸੁਲਾਗਾਇ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਿਥੁ ਪ੍ਰਿਥੁ ਨ ਹਨਿ ਦਕਾ ਜਿਨ ਜਨ ਨਹੀ ਭਾਏ ਹਰਿ ਕੇ ਸਖਾ ਸਖਾਇ॥
ਸੇ ਹਰਿ ਕੇ ਚੇਰਵੇ ਮੁਖ ਮੁਖ ਕਾਲੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈ ਜਨ ਭਾਇ॥ ੪॥ ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਮਦੀ ਨ ਤੇ
ਰੀ ਸਰਲਾਇ॥ ਹਮਥਾਰਿਕ ਤੁਮ ਪਿਤਾ ਪੁਤ ਮੇਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ॥ ੫॥ ੨॥ ੧੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪੨੩
ਹਰਿ ਕੇ ਸਖਾ ਸਾਪ ਜਨ ਨੀਕੇ ਤਿਨ ਉਪਰਿ ਹਾਥੁ ਵਤਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੇਈ ਪੁਤ ਭਾਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਿ ਮਿਲਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਾ
ਮ ਮੋਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਮਨਿ ਭਵੈ॥ ਅਮਿਉ ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੈ ਮੀਠੀ ਮਾਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਹ
ਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਰਾਮਜਨ ਉਤ ਮੀਮਲਿ ਉਤ ਮਪਦਵੀ ਪਾਵੈ॥ ਹਮਰੇ ਵਤ ਚੇਰੀ ਦਾਸ ਦਾਸ ਨ ਕੀ ਮੇਰਾ ਠਕੁਰੁ ਖੁਸੀ ਕਰਾਵੈ॥
੨॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਸੇਵਡ ਭਾਗੀ ਹਿਰਦ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਤਿ ਲਗਾਵੈ॥ ਚਿਨ੍ਰਪੀਤੀ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤ ਕੂਕੂ ਬੋਲਿ
ਕੂਕੂ ਲਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਮੋਕਉ ਪਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾ ਤੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਪਹੀਲੇ ਪਾਵੈ॥ ਹਉ ਕਾਟਉ ਕਾਟਿ ਬਾਢਿ ਸਿਰੁ
ਖਉ ਜੇ ਤੁਨ ਕਸੰਤੁ ਚਾਕੀ ਆਵੈ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪੨੪ ਜੇਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡ ਮੇਰੇ
ਜਨ ਮਿਲਾਇਆ ਦਿਲ ਨ ਲਾਈਐ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੰਟ ਸਰਨੀ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗੀ ਤਿਨੁ ਵਾਈਐ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਮੋਕਉ
ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਰੋਲਾਈਐ॥ ਹਉ ਪਈ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਪ੍ਰਗਮ ਲੇਖਿ ਪੁਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ

ਜਨਵਰੇਵਰੇਵਰੇਉਚੇਜੋਸਾਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਈਐ॥ ਸਤਿਗੁਰਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੋਈਮਿਲਿਸਾਤਿਗੁ
 ਰਪੁਰਖਪਿਆਈਐ॥ ੨॥ ਸਾਤਿਗੁਰਸਰਦਿਪਰੇਤੇਨਪਾਇਆਮੇਰੇਠਕਰਣਾਜਰਖਈਐ॥ ਏਕਿਅਪਦੈਸੁਅ
 ਏਆਇਬਹਿਗੁਰਅਗੈਜਿਉਬਗੁਲਸਮਾਪਿਲਗਈਐ॥ ੩॥ ਬਗੁਲਾਕਾਗਨੀਚਕੀਸੰਗਤਿਜਾਇਕ
 ਰੰਗਾਬਿਖੁਖਿਲਾਈਐ॥ ਨਨਕਮੇਲਿਮੇਲਿਪੁਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹੰਸੁਕਰਈਐ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੬॥
 ਰਮਕਲੀਮਹਲਾ੮ ਸਤਿਗੁਰਦਇਅਕਰਹੁਹਰੇਮੇਲਹੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪੁਲਹਰਿਗਈਆ॥ ਹਮਚੇਰੀਰੇ
 ਇਲਗਹਗੁਰਚਰਲੀ॥ ਜਿਨਿਹਰਿਪੁਰਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦੇਖਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਮਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆ॥ ਮੇਰ
 ਗਿਬਿਰੁਅਵਰੁਨਕੋਈਖੇਲੀਮੇਰਪਿਤਮਚਾਰਿਸਖਾਇਆ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰੇਇਕੁਖਿਰੁਪਨਰੁਹਹਿਬਿਰੁ
 ਪ੍ਰੀਤਮਾਬਿਰੁਦੇਖੇਮਹਹਿਮੇਰੀਸਾਇਆ॥ ਪਨੁਪਨੁਵਰਭਾਗਗੁਰਸਰਦੀਅਏਹਰਿਗੁਰਮਿਲਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥
 ੨॥ ਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈਸੁਣੈਬੁਝੈਮਨਿਹਰਿਜਪੁਜਪਉਜਪਾਇਆ॥ ਨਮਹੀਲਾਠਿਹਰਿਸੇਤਕਟੇਤਿਨਪਾਸਿਪਾਸਿ
 ਨਕਵਛਾਇਆ॥ ੩॥ ਮੇਕਉਜਗਜੀਵਨਜੀਵਾਏਲੈਸੁਆਸੀਰਿਦਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਾਇਆ॥ ਨਨਕਗੁਰੁਗੁਰੁ
 ਹੈਪੁਰਮਿਲਿਸਾਤਿਗੁਰਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੭॥ ਰਮਕਲੀਮਹਲਾ੮ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਵਰਾਵਰ
 ਪੁਰਖੁਹੈਜਿਤਮਿਲਿਐਹਰਿਉਰਧਾਗੇ॥ ਜੀਅਦਗੁਰੁਗੁਰਿਪੁਰੈਦੀਅਹਰਿਸੀਮਿਤਨਾਮੁਸਮਾਗੇ॥ ੧॥ ਰਮਗੁਰਿਹਰਿ
 ਹਰਿਨਾਮੁਕੋਰਿਧਾਗੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਥਾਸੁਦੀਮਨਿਭਾਈਪਨੁਪਨੁਵਰਭਾਗਹਮਾਗੇ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਟਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਾਪਿ
 ਆਵਹਿਤਕਾਅੰਤੁਪਵਹਿਧਾਗੇ॥ ਹਿਰਦੈਕਾਮਕਾਮਨੀਮਾਗਹਿਰਿਧਿਮਾਗਹਿਹਾਥੁਪਸਾਗੇ॥ ੩॥ ਹਰਿਜਸੁਜਪਿ
 ਜਪੁਵਰਾਵਰੇਗਗੁਰਮੁਖਿਰਖਉਉਰਿਧਾਗੇ॥ ਜੇਵਰਭਾਗਹੋਵਹਿਤਾਜਪੀਐਹਰਿਉਜਲੁਪਰਿਉਤਾਗੇ॥
 ੩॥ ਹਰਿਜਨਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਹਰਿਜਨਹੈਹਰਿਰਾਖੈਕੀਠਿਜਨਧਾਗੇ॥ ਨਨਕਪਿਤਮਾਤਾਹਰਿਪੁਰੁਹਮਥਾਰਿਕਾ
 ਹਰਿਪੁਤਿਧਾਗੇ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੮॥

ਰਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਾਦਿ॥

ਕਿਰਪਾਕਰਹੁਦੀਨਕੇਦਤੇਮੇਰਗੁਲਾਅਵਗੁਲਨਬੀਚਰਹੁਕੋਈ॥ ਮਦੀਕਾਕਿਅਧੈਪੈਸੁਆਸੀਮਾਨਸਕੀਰ
 ਤਿਏਯੋ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਸਤਿਗੁਰਮੇਵਸੁਖੁਹੋਈ॥ ਜੇਇਛਹੁਸੋਈਠਲੁਪਵਹੁਠਿਰਿਦੁਖੁਨਾਵੇਅਪੈਕੋਈ॥ ੨॥
 ਰਹਾਉ॥ ਕਚੇਭਾਡੇਸਾਜਿਨਿਵਜੇਅੰਤਰਿਜੋਤੇਸਮਾਈ॥ ਜੈਸਾਲਿਖਤੁਲਿਖਿਆਸੁਰਿਕਰਭੈਹਮਤੇਸੀਰਿ
 ਰਤਿਕਮਾਈ॥ ੨॥ ਮਨੁਤਨੁਥਾਪਿਕੀਆਸਭੁਅਪਨਾਏਹੋਅਵਲਜਾਨਾ॥ ਜਿਨਿਦੀਆਸੋਚਿਤਿਨਮਾਵੈ

ਮਹਿਲਾ ਪਦਲਾ ॥ ਤਾ ਜਿਨੀ ਕੀ ਮਸੇਈ ਪੁਰਾਨਾ ਲੈਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲਾ ਅਪਗਾ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਲਗਵਾਨ ॥ ੨੮੮ ॥
 ਕਦਾ ਸੁਤਮਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ੧੯ ॥ ਗਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪਵਹੁ ਚਰਨ ਤਲਿ ਉਪਰਿ ਆਵਹੁ ਐਸੀ ਸੇਵਕ
 ਮਾਵਹੁ ॥ ਆਪਸ ਤੇ ਉਪਰਿ ਸਭ ਜਾ ਲਹੁ ਤਉ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ਸਿਤਹੁ ਐਸੀ ਕਥਹੁ ਕਰਣੀ ॥ ਸੁਰਪਵਿਤ
 ਨਰਦੇਵ ਪਵਿਤਾ ਖਿਨੁ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਪਦੁ ਛੋਰੈ ਸਹਜਾ ਘਰਿ ਬੈਸਹੁ ਝੂਠਾ ਕਹਹੁ ਨ ਕੋਈ
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਹੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਵਹੁ ਇਨਾ ਬਿਧਿ ਤਤੁ ਬਿਲੋਈ ॥ ੨ ॥ ਭਗਮੁ ਚੁਕਾਵਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵਲਾਵਹੁ ਅ
 ਤਮੁ ਚੀਨਹੁ ਭਾਈ ॥ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾ ਲਹੁ ਸਦਾ ਪੁਰਾਨਾ ਗੁਰਿ ਸੁਸਿਉ ਕਰਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ
 ਐਸਾ ਗੁਰਮੁਕਤਾ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇਨੁ ਅਮੀ ॥ ਧਨੁ ਪਨੁ ਸੇਜਨਾ ਜੇਨੀ ਕਾਲਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਨਨ ਸਕਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ
 ॥ ੨ ॥ ੨੦ ॥ ਗਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਆਵਤ ਹਰਖ ਨਜਾਵਤ ਦੁਖਾਨ ਥਾਏ ਅਪੈ ਮਨ ਰੋਗਨੀ ॥ ਸਦਾ ਅਨੀ
 ਦੁਗੁਣ ਪੁਰਾਪਾਇਆ ਤਉ ਉਤਰੈ ਸਗਲਾ ਬਿਚਿਗਨੀ ॥ ੧ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਹੈ ਮਨੁ ਜੋ ਗਨੀ ॥ ਮੇਰੇ ਸੇਹੁ ਰੋਗੁ ਲੋਗੁ ਨ
 ਬਿਅਪੈ ਤਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗ ਪਵਿਤਾ ਮਿਤ ਪਵਿਤਾ ਪਾਇਆ ਲਾਪਵਿਤਾ ਅਲੇ
 ਗਨੀ ॥ ਮਾਗਿ ਮਾਕਾਗੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚੈ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਹਰਿਗੁਨੀ ॥ ਜਾਨਹਿ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਜਲੁ ਨਹੀ ਪਵਨਾ ਤ
 ਹਮਕੁ ਨਹੀ ਮੇਦਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋਗ ਕਾਤ ਹਨਿ ਵਾਸਾ ਜਹਾ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਅਗਮ ਪਨੀ ॥ ੩ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ
 ਕਾ ਪਨੁ ਸਭ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਲ ਹਉ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤਮ ਗੁਰਿ ਪੋਈ ਹੈ ਅੰਭੈ ਅੰਭੁ ਮਿਲੇ ਗਨੀ ॥
 ॥ ੩ ॥ ੨੧ ॥ ਗਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੈ ਗੁਲ ਹਉ ਤਰੈ ਨਿਗਰੀ ਸਾਧਿਕਾ ਸਿਪਨ ਜਨੈ ॥ ਰਤਨ ਕੋਰਵੀ ਅ
 ਮਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਖਜਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਅਚਰਜੁ ਕਿਛੁ ਕਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਭਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇ
 ਲੁਨਹੀ ਕਿਛੁ ਕਹੈ ਨੋਗਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਸੁਲਾਏ ॥ ਕਥਨ ਕਹੁ ਨ ਕਉ ਸੋਈ ਨਹੀ ਜੋ ਪੈਖਾ ਤਿਸੁ ਬਹਿ ਆਵੈ ॥ ੨ ॥ ਸ
 ਈ ਜਲੈ ਕਰਲੈ ਹਰ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਬੇਚਾਰਾ ॥ ਆਪਣੀ ਗਤਿ ਮਤਿ ਆਪੇ ਜਾ ਲੈਹਰਿ ਆਪੇ ਪੁਰ ਭੋਰਾ ॥ ੩ ॥
 ਐਸਾ ਗੁਰਮੀ ॥ ਤਮ ਨਿਚੀਖਾ ਆਤਿ ਪਤਿ ਰਹੈ ਅਘਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਆਸਾ ਪੁਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਲਾਈ ॥
 ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥ ਗਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਗੀ ਕਾਰੁ ਕੀ ਆਪੁ ਭਿਅਪੈ ਨੈਥੈ ਗੋਸਲੇ ਸਾਧੋ ॥ ਜਿਨਿ ਬੈਠੈ ਹੋਇਹੁ
 ਜਗੁ ਲਟਿਅ ਤੇ ਬੈਠੈ ਲੈ ਬਾਧੋ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮੇਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਸਮਾ ਲੀਨ ਉਜਪੀ ਭਰਵਾਸ
 ਤੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵਸਿ ਦੂਜੀ ਬਾਤਾ ਸਿਰਉ ਪਰਿ ਰਖਵਾਗਾ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਹਉ ਤੈ ਸੁਆਮੀ ਇਕ ਨ ਮਕੈ
 ਅਧਾਰਾ ॥ ਜਾ ਪੁਰਨੋਇ ਮਿਲਿ ਚਿਸੁ ਖਦਾਈ ਉਨਨ ਕਾਈ ਬਾਤਾ ॥ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੁ
 ਜਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਬਗਤਿ ਨ ਸਾਕਉ ਜੈਸਾ ਤੂਹੈ ਸਾਚੇ ਅਲਖਾ ਅਪਗਾ ॥ ਅਤੁਲਾ ਅਥਾਹ ਅਭੈ ਲਾਸੁ ਅਮੀ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਹ

ਮਾਗਾ ॥ ੫ ॥ ੨੩ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁੰਦਨ ਤੁਅਥਿਚਲੁ ਤੁੰਹੀ ਤੁੰਜਾਤਿ ਮੇਰੀ ਪਾਤੀ ॥ ਤੁੰ
 ਅੰਗੁ ਕਦੇ ਨੇਲਿ ਨਹੀ ਤਾਹਮ ਕੈ ਸੀਤਾਤੀ ॥ ੧ ॥ ਏਕੈ ਏਕੈ ਏਕ ਤੁੰਹੀ ॥ ਏਕੈ ਏਕੈ ਤੁੰਗਇਆ ॥ ਤਉ ਕਿਰ
 ਪਾਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਤੁੰ ਸਾਗਰੁ ਮਹੀਸਤ ਮਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਮਹੀ ਮਾਟ ਕਲਾ ਲਾ ॥ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਤਿਲੁ ਸੇ
 ਕਨ ਮਨਹੁ ਮਭੰਚਹੁ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਅਥਾਹ ਕਤੁ ਮਪਿਤਾਹਮਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਮੁਖਿ ਦੇਵਹੁ ਖੀਗਾ ॥ ਰਮਖੇਲ ਰਸਭਿ
 ਲਾਡਲ ਰਵਹੁ ॥ ਤੁਮ ਸਦ ਗੁਲੀ ਗਹੀਗਾ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਰਹੇ ਸੀ ਪੁਰਨਹਮ ਭੀ ਸੀਗੀ ॥ ਅਘਾਏ ॥ ਮਿਲਤੀ ਮ
 ਲਤੀ ਮਿਲਤੀ ਮਲਿ ਰਹਿ ਮਨ ਨ ਕਕਲੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੨੪ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਕਰਕਰਿ ਤਲ ਪਖ ਵਜੁ ਨੈਨਹੁ ॥ ਮਥੈ ਬਜਹਿ ਰਬਾਬਾ ॥ ਕਰਨਹੁ ਮਧੁ ਬਾਸੁਰੀ ਬਾਜੈ ॥ ਜਿਹਵਾ ਪੁਨਿ ਅਗਾਜਾ ॥ ਨਿਰ
 ਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਮਨੁ ਮਨਾਚੈ ॥ ਅਦੋ ਘੁਪ ਰਸਾਜਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮਕਰਿ ਰਤਿ ਕਰੀ ॥ ਪੈਖੈ ਪੈਖਨ ਰੁਦਾਇਆ ॥ ਲਾਜੇ ਤਾਸਾ
 ਜੁ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਅਖਾਹ ਮੰਡਲੀ ਪਗਟਿ ਸਬਾਈ ॥ ਉਪਰਿ ਗਗਨੁ ਚੰਦੇ ॥ ਆਪ ਵਨੁ ਵਿਚੋ ਲਕਰ ਤਣ
 ਕੇਲਾ ॥ ਜਲ ਤੇ ਓਪਤਿ ਤੇ ॥ ਆਪੰਚ ਤਤੁ ਕਰਿ ਪੁਤਰ ਕੀਨਾ ॥ ਕਿਰਤ ਮਿਲਾਵੇ ਤੇ ॥ ੨ ॥ ਚੰਦੁ ਸੁਭੁ ਦੁਇ
 ਜਰੇ ਚਰਗਾ ॥ ਚਤੁਰੰਤਰੀਤ ਰਿਗਖੇ ॥ ਦਸ ਪਾਤਉ ਪੰਚ ਸੰਗੀਤ ॥ ਏਕੈ ਭੀਤ ਰਿਸਾਖੇ ॥ ਭੀਨੇ ਭੀਨੇ ਤੇਇ
 ਭਾਵਦਿਖਾਵਤਿ ਸਭੁ ਨਿਰਾਭਿ ਭਾਖੇ ॥ ੩ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਿਰਤਿ ਤੇ ॥ ਏਕੈ ਨੁਰਾਤੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਜੈ ਤੁੰਗਾ ॥ ਏਕਿ
 ਨਚਾਵਤਿ ॥ ਏਕਿ ਭਵਾਵਤਿ ॥ ਏਕਿ ਅਇਜਾ ॥ ਏਤੋ ॥ ਏਤੁ ਗਾ ॥ ਕਤੁ ਨ ਕਸੇ ਬ ॥ ਹੁਨ ਨ ਚੈ ਜਿ ਸੁਗੁਰੁ ਭੈਏ ॥ ਪੁ
 ਰਾਹ ॥ ੭ ॥ ੨੫ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਓਅੰ ਕਰਿ ਏਕ ਧੁਨਿ ਏਕੈ ॥ ਏਕੈ ਗੁਅਲਾਪੈ ॥ ਏਕ ਦੇਸੀ
 ਏਕੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਏਕੈ ਰਹਿ ਅਥਿਅਪੈ ॥ ਏਕਾ ਸੁਰਭਿ ॥ ਏਕਾ ਹੀ ਸੇਵਾ ॥ ਏਕੈ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥ ੧ ॥ ਭੁਲੇ ਭੁਲੇ
 ਕੀਰਤਨੀਆ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਛੇਰਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸੰਧ ਸੁਆਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਪੰਚ ਬਾਜਿ
 ਕਰੇ ਸੰਤੋਖਾ ॥ ਸਤ ਸੁਰ ਲੇਚਾ ਲੇ ॥ ਬਜਾਅਤੁ ਤਤੁ ਰਜਿਤ ਨਾਪ ॥ ਉਨ ਬੀਗਾ ਘਾਣੈ ॥ ਠੇਰੀ ਠੇਰੁ
 ਤਵੈ ਕਬੀ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਬੀਧਿ ਪਾਣੈ ॥ ੨ ॥ ਨਚਦੀ ਨਗਰ ਜਾਇ ॥ ਦੁਰਗਾ ॥ ਘੁਪ ਰਖਵ ਕਰਿ ਅਗ
 ਵਿਸੁਰੇ ॥ ਸਤ ਜਅਨੰਦ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਭਵੈ ॥ ਏਤੁ ਨਿਰਤਿ ਕਰੀ ਜਨਾ ਮਨ ਆਵੈ ॥ ੩ ॥ ਜੇਕੋ ਅਪਨੇ ਨ ਕਰ ਭਵੈ
 ਕੋਟਿ ਮਧਿ ॥ ਏਤੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੀਜਾਵਉ ॥ ਏਕਾ ॥ ਕਤੁ ਨ ਕਤਿ ਸੁਕੀਰਤਨੁ ਏਕਾ ॥
 ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ॥ ਕੋਈ ਸੇਵੈ ਗੁਸਈ
 ਅਕੋਈ ਅਲਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀਆ ॥ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿਹੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਕੋਈ ਨਵੇ ਤੀਰ
 ਬਕੋਈ ਯਜਜਾਇ ॥ ਕੋਈ ਕੋਰੇ ਪੁਰ ॥ ਕੋਈ ਜਿਉ ਨਿਵਾਇ ॥ ੨ ॥ ਕੋਈ ਪੜੈ ਬੇਦ ॥ ਕੋਈ ਕਤੇਬਾ ॥ ਕੋਈ ਓਢੈ ਨੀ

ਲੋਕੀ ਸੁਪੇਦ) ੩) ਕੋਈ ਕੋਈ ਤੁਰਕ ਕੋਈ ਕੋਈ ਤੋਂ ਦੂ ਕੋਈ ਬੰਢੇ ਬਿਸਤ ਕੋਈ ਸੁਰਗੀ ਦੂ) ੪) ਕਤੁਨਕ
ਜਿਨਿ ਤੁਕੁਪਛਾਤਾ ਪਛਾਤਿ ਬਕਾਤਿ ਨਿਭੇ ਦੁਜਾਤਾ) ੫) ੬) ੨੭) ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾਪ ਪਵਨੇ ਮਤ
ਪਵਨੁ ਸਮਾਇਆ ਜੋਤੀ ਮਤਿ ਜੋਤਿ ਰਹਿ ਜਾਇਆ ਮਾਟੀ ਮਾਟੀ ਤੋਈ ਏਕਾ ਰੋਵਨ ਹਾਰੇ ਕੀ ਕਵਨ ਟੇਕਾ) ੧) ਕਉ
ਨੁਮੁਆਰੇ ਕਉ ਨੁਮੁਆਰਾ ਬਤ ਮਰਿਅਨੀ ਮਇਕ ਰਤੁ ਬੀਚਰਾ ਇਤੁ ਤਉ ਚਲਤੁ ਕਉਇਆ) ੧) ਰਤਉ ਅਗਲ
ਕਿਛੁ ਬਚਿ ਨ ਪਾਈ ਰੋਵਨ ਹਾਰੁ ਭਿਉਹਿ ਸਿਧਾਈ ਭਰਮ ਮੋਤ ਕੇ ਬਧੇ ਬਧਾ ਸੁਪਨੁ ਭਇਆ ਭਖਲਾਏ ਅੰਧਾ)
੧) ੨) ਇਤੁ ਤਉ ਚਤੁਰਾਚਿਆ ਕਰਤ ਰਿਅਾਵਤ ਜਾਵਤੁ ਰਿਅਪਾ ਰਿਅਾਨਤ ਕੋ ਮੁਆਨ ਮਰਦੈ ਜੋਗੁ ਨ ਚਲਿਐ
ਅਥਿਨਾ ਸੀਤੋਗੁ) ੩) ਜੋਇ ਤੁਜਾਣੁ ਸੋਇ ਤੁਨਾਹਿ ਜਾਨਣ ਹਾਰੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ਕਤੁਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚਕਾਇ
ਆਨ ਕੋਈ ਮਰੇ ਨਾਵੇ ਜਾਇਆ) ੪) ੧੦) ੨੮) ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾਪ ਜੀਪਗੋ ਬਿੰਦੁ ਗੋਪਾ ਲਲਾ ਲੁਗਾ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਿ ਮਹਿ ਤੂੰ ਜੀਵਤਿ ਠਿਠਿ ਨ ਪਾਈ ਮਤ ਕਾਣਾ) ੧) ਰਤਉ ਕਿਟਿ ਜਨਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਮਾਇ ਰੀਯ
ਡੋਭੁ ਰਿਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇ ਰੀ) ੧) ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ ਨਹੀ ਉਪਗੁ ਬਾਬ ਨ ਕਾਏ ਖੇਏ ਤੁਬੀ ਚਹੁ) ੨) ੧੧) ੨੬)
ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾਪ ਪਰ ੨ ਚਾਰਿ ਪੁਕਾਰਿ ਨ ਤੂੰ ਮਾਨਹਿ ਪਟੁ ਭੀਏ ਕਾਬਾਤ ਵਖਾਨਹਿ ਦਸ ਅਸਟੀ ਮਿ
ਲਿਏ ਕੋ ਕਉਇਆ ਤਾਭੀ ਜੋਗੀ ਭੇਦੁ ਨ ਲਹਿਐ) ੧) ਕਿਕੁਰੀ ਅਨੁਪਵਜੋ ਜੋਗੀਆ ਮਤ ਵਰੇ) ੧) ਰਤਉ
ਪਥ ਮੇਵ ਸਿਆਸਤ ਕਾਖੇ ਵਾ ਵਿਤੀਏ ਮਤਿ ਕਿਛੁ ਭਇਆ ਦੁਤੇ ਵਾ ਦੁਤੀਆ ਅਰਧੇ ਅਰਧਿ ਜਮਾਇਆ ਏਕ
ਰਹਿਅਾਤ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ) ੨) ਏਕੇ ਸੁਤਿ ਪਰੇ ਮਲੀਏ ਗਾਠੀ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਤਣੀਏ ਠਿਰਤੀਆ
ਲਾਬੁ ਬਿਧਿ ਭਾਇ) ੩) ਚਿਅਾ ਸੁਤਤ ਆਈ ਬਾਇ) ੩) ਚਤੁ ਮਤਿ ਏਕੇ ਮਟੁ ਤੋ ਕੀਆ ਤਤ ਬਿਖਰੇ ਬਨ ਅਨਿਕ
ਖੜਕੀਆ ਮੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦੁਆਰੇ ਆਇਆ ਤਨ ਨ ਕੋ ਜੋਗੀ ਮਤਲਾਪ ਪਰ ਪਾਇਆ) ੪) ਇਉ ਕਿਕੁਰੀ ਅ
ਨੁਪਵਜੋ ਸੁਣਿ ਜੋਗੀ ਕੋ ਮਨਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੇ) ਰਤਉ ਦੁਜਾ) ੧੨) ੩) ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾਪ ਤਗਾ ਕਰਿ
ਕੋਲਾਈ ਬਿਗਣੀ ਲਉਨ ਕੁੰਜੁ ਆਤੋ ਅਸਤੀ ਅਭੈ ਕਾ ਕਰਿ ਤੰਤੁ ਪਰਿਆ ਕਿਆ ਤੂੰ ਜੋਗੀ ਗਰਬ ਦਿਖਿ
ਆ) ੧) ਜਪਿ ਨ ਬੁਦਿ ਨੁਰੇ ਨਾਈ ਤੇਰੀ ਖਿਥ ਦੇ ਦਿਤਈ) ੧) ਰਤਉ ਗਹਿ ਗੀ ਬਿਭੂਤਿ ਲਾਇ ਬੈਠਾਤ ਤੂੰ
ਮੇਰੀ ਤੋਰੀ ਨੁੰਦਾ ਗੀ ਮਾਗਤਿ ਟੁਕਾ ਰਿਪਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਨਾ ਬੁਢੇ ਰਿਜਾ ਚਲਿ ਲਾਜ ਨਾਵੈ) ੨) ਚਲਾ ਚਿਤ ਜੋ
ਗੀ ਅਸਲੁ ਤੇਰਾ ਸਿੰਫੀ ਵਾਜੇ ਨਿਤ ਉਦਾਸੇਰਾ ਗੁਰਗੋਖ ਕੀ ਤੇ ਬੁਝਨ ਪਾਈ ਠਹਿਰਿ ਠਿਰਿ ਜੋਗੀ ਆਵੇ ਜਾਈ
੧) ੩) ਜਿਸਨੇ ਤੇ ਅਨਾ ਬੁਝਿ ਪਾਣਾ ਰਤਰਾ ਸਿਤ ਮਾਰੀ ਗੁਰਗੋਪਾ ਲਾਨੇ ਮੇਰੀ ਬਨ ਮੇਰੀ ਬਸਤਰੁ ਜਨਨ ਨ ਕੋ
ਗੀ ਤੇ ਅਸ ਬਿਰੁ) ੪) ੧੩) ੩੧) ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾਪ ਕਰਨ ਕਰਵਨੇ ਜੋਈ ਅਨਨ ਦੀ ਜੋ ਕੋਈ ਠਾ
ਇਉ ਜਪਿ ਅਨਾ ਬੁਦਿ ਨੁਰੇ ਨਾਈ ਹੁਲੇ ਪਾਈ ਮਾਗੁ ਹੁਗੋ ਜਾਈ ਜਤ ਕੇ ਦੁਜਾ)

ਕੁਠੇਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸਤ ਜਾਗੁਰ ਮੁਖੀ ਮਾਲਿ ਮਾਰਿ ਗੁਮਨਾ ॥ ੧॥ ਐਸੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਚਲੈ ਝੰਗ
 ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਪੀਵਤ ਅਮਰ ਭਏ ਨਿਰਕਾਮਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਅਗਨਿ
 ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਅਨਦੁ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ੨॥ ਕਿਅ ਦੇਵ ਉਜਾਸ ਭੁਕਿ ਛੁਤੇਗਾ ॥ ਸਦ ਬਾਲਿ ਹਰ ਜਾਉ ਲਖ
 ਬੇਗਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡ ਦੇਸਾ ਜੀਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨੀਚੁ ਨਿਵਾਜੀਆ ॥ ੩॥ ਖੋਲਿ ਕਿਵਾਰ ਮਹਾਉ ਬੁ
 ਲਾਇਆ ॥ ਜੈ ਸਾਸ ਤੈਸਾ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਸਭੁ ਪੜਦਾ ਤੁਟਾ ॥ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਮੈ ਨਿਵੂਠਾ ॥ ੧੦॥ ੧੪॥
 ੩੨॥ ਗਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੇਵਕ ਲਾਇ ਚਿਅ ਪੁਨੀਸੇਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦੀਚੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵਾ ॥ ਸਗਲੀ ਚੰਤਾ
 ਅਪਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦ ਬਾਲਿ ਹਾਰੀ ॥ ੧॥ ਕਾਜ ਹਮਾਰੇ ਪੂਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਗਾ ॥ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੁਰੇ
 ਸਾਤਿ ਗੁਗਾ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਮਹਿਮਾ ਜਾ ਕੀ ਗਹਿਰ ਗੰਢੀਗ ॥ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਦੇਇ ਜਿਸੁ ਪੀਗ ॥ ਜਾ ਕੇ ਬੀਪ ਨਕਾਟੇ ਗਇ
 ਸੋ ਨਹ ਬਹੁ ਹਿਨ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥ ੨॥ ਜਾ ਕੇ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਚਿਅ ਪਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਨਹੀ ਦੁਖ ਸੀਤਾ ਪਾਲਾ ॥ ਲੁਕਤ ਨੁ
 ਤਿਸੁ ਪਲੈ ਪਹਿਆ ॥ ਸਗਲ ਕੁਟ ਬਚਿ ਹੁਜਨੁ ਲੈ ਤਰਿਆ ॥ ੩॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਭਗੁਨ ਦਾ ਬਿਧਾ ਦੁਜਾ ॥ ਏਕੇ ਏਕੁ
 ਨਿਠੰਜਨ ਪੂਜਾ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਸਾਲਾ ॥ ੧੦॥ ੧੫॥ ੩੩॥
 ਗਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਨ ਤੇ ਛੁਟ ਕੀ ਅਪਨੀ ਪਗੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਲਗੀ ਪਾਅਰੀ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁਮਨਿ ਮੇ
 ਰੈ ਮੀਠਾ ॥ ਤਾਇਹੁ ਅਚਰ ਜੁਨੈ ਨਹ ਝੰਗ ॥ ੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਜਨੀ ਰੇ ਮੇਰੀ ਗਈ ਬਲਾਇ ॥ ਬੁਝਿ ਗਈ ਤਿਸ ਨਿਵਾਰੀ
 ਮਮਤਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੀਚਿ ਸਮਝਾਇ ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਿ ਚਿਹਰਿ ਸਰਨਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪਕਰਾਏ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨਾ
 ਬੀਸ ਬਿਸੁਏ ਜਾ ਮਨ ਠਹਰਾਨੇ ॥ ਗੁਰ ਪਾਰਬਰਮ ਏਕੈ ਹੀ ਜਾਨੇ ॥ ੨॥ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਮਾਤਿ ਸਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੇ ਸ
 ਗਲ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਨਾ ਕੇ ਦੂਤ ਨਹੀ ਬੈਰਈ ॥ ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਚਲੇ ਏਕੈ ਭਈ ॥ ੩॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਦੀਏ ਸੁਖਾ ॥ ਤਾ
 ਕਉ ਬਹੁ ਹਿਨ ਲਾਗਹਿ ਦੁਖਾ ॥ ਆਪੇ ਅਪਿ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿ ਪਲਾ ॥ ਨਨਕ ਰਾਤ ਉਗਰਿ ਗੋ ॥ ਪਲਾ ॥ ੧੦॥ ੧੬॥ ੩੪॥
 ਗਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਪੜਤਾਈ ਕਾ ਸਹਿਤਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਗਮੁ ਨਹੀ ਪੂਰਨ ਹਰਤਾ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੇ ਕਹਿ ਲੋਕ
 ਦ੍ਰਿੜਵੈ ॥ ਅਪਨਾ ਕਹਿਆ ਅਪਿ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥ ੧॥ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰਿ ਪੰਡਿਤਾ ॥ ਮਨ ਕਾ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ਪੰਡਿਤਾ ॥ ੨॥
 ਠਹਾਉ ॥ ਅਗੈ ਰਾਖਿ ਚਿਸਾ ਲਗਿ ਰਾਮੁ ॥ ਮਨੁ ਕੀਨੇ ਦਹ ਦਿਸਾ ਬਿਸਮੁ ॥ ਤਿਲਕੁ ਚਰਾਵੈ ਪਈ ਪਾਇ ॥ ਲੋਕ ਪਚਾਰ ਅ
 ਪੁਕਮਾਇ ॥ ੨॥ ਖਟੁ ਕਰਮ ਅਕੁ ਅਸੁ ਪੋਝੀ ॥ ਭਾਗਿ ਗਹਿ ਪ੍ਰੈ ਨਿਤ ਪੋਝੀ ॥ ਮਾਲਾ ਠੇਰੈ ਮੰਗੈ ਬਿਭੂਤਾ ॥ ਇਹ ਬਿ
 ਧਿ ਕੋਇ ਨ ਤਰਿ ਚੀਤਾ ॥ ੩॥ ਜੋ ਪੰਡਿਤੁ ਗੁਰ ਸਥ ਦੁਕਮਾਇ ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਕੀ ਚਿਸੁ ਉਤਰੀ ਮਾਇ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਪੂਰ
 ਨਹਿ ਨਾਇ ॥ ਨਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਦੀ ਪਾਇ ॥ ੧੦॥ ੧੭॥ ੩੫॥ ਗਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕੋਟਿਬਿਘਨਨਹੀਨੈਗਿਆਨਿਕਮਾਇਆਤੁਕੀਚੇਗਿਆਨਿਕਪਤਕੇਪਨੀਹਗਾਜਾਕਉਮਇਆਭਈਕਰਤਾ
 ਗਾ॥੧॥ਜੇਸਹਿਸਹਈਹੋਇਭਗਵਨਾਅਨਿਕਜਤਨਉਵਕੈਸਰੰਜਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਤਾਰਖੈਕੀਤਕਉਨੁ
 ਕੀਬੀਜੀਤੋਸਗਲਾਭਵਨੁ॥ਬੇਅੰਤਮਹਿਮਾਤਕੀਕੇਤਕਬਰਨਾ॥ਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਈਐਤਾਕੇਚਰਨਾ॥੨॥ਤਿਨ
 ਹੀਕੀਆਜਪੁਤਪੁਸਿਅਨੁ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਆਤਿਨਿਦਨੁ॥ਭਗਤੁਸੇਈਕਾਇਮਹਿਪਰਵਨੁ॥ਜਾਕਉਠਕੁ
 ਰਿਦੀਆਮਨੁ॥੩॥ਸਾਧਸਿਗਿਮਿਲਿਭਏਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਸਹਜਸੁਖਅਸਨਿਵਾਸਾ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬਿਸਾਸਾ॥
 ਨਨਕਹੋਏਦਸਨਿਦਾਸਾ॥੪॥੧੮॥੩੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਦੇਸੁਨਦੀਜੈਕਾਹੁਲੋਗਾਜੋਕਮਾਵਹੁ
 ਜੇਈਭੋਗਾ॥ਅਪਨਕਰਮਅਪੇਹੀਬੰਧਾ॥ਅਵਨੁਜਾਵਹੁਮਾਇਆਧੰਧਾ॥੧॥ਐਸੀਜਨੀਸਿਤਜਨੀ॥ਪਰਗਸੁਭਇ
 ਆਪੁਰੇਗੁਰਬਚਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਪਨੁਕਲਤਮਿਥਿਆਬਿਸਥਾਨਾ॥ਹੈਵਰਗੈਵਰਚਾਲਨਹਾਗਾ॥ਰਾਜਰੰ
 ਗਰੁਪਸਭਿਕੁਗਾਨਾਮਾਥਿਨੋਹੋਇਜਾਸੀਪੂਗਾ॥੨॥ਭਗਮਿਭੂਲੇਬਾਦਿਅਠਕਾਗੀ॥ਸਿਗਿਨਹੀਰੇਸਗਲਪਸਾ
 ਗੀਜੋਗਠਰਖਮਹਿਦੇਹਬਿਰਧਨੀ॥ਸਾਕਤਇਵਹੀਕਰਤਾਬਿਰਨੀ॥੩॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਲਿਮਾਹਿ॥ਏ
 ਹੁਨਿਧਨਾਸਾਸੁਪਾਹਿ॥ਨਨਕਗੁਰਗਵੰਦੁਜਿਸੁਤੁਗਾ॥ਘਟਿਘਟਿਗਮਈਅਤਿਨਹੀਡੀਠਾ॥੪॥੧੯॥੩੭॥
 ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਪੰਚਸਬਦਤਹਪੁਰਨਾਦਾ॥ਅਨਹਦਬਜੇਅਚਰਜਾਬਿਸਮਾਦਾ॥ਕੇਲਕਰਹਿਸਿਤਹੀ
 ਲੋਗਾ॥ਪਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਾਨਿਰੰਜੇਗਾ॥੧॥ਸੁਖਸਹਜਅਸੰਦਭਵਨਾ॥ਸਾਧਸਿਗਿਬੈਸਿਗੁਲਗਾਵਹਿਤਹਰੇਗਸੇ
 ਗਨਹੀਜਨਮਮਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਹਾਸਿਮਹਰਿਕੇਵਲਨਾਮੁ॥ਬਿਰਲੇਪਾਵਹਿਚਿਹਾਬਿਸਮਾ॥ਭੋਜਨੁਭਾਉਕੀ
 ਰਤਨਾਧਾਰਾ॥ਨਿਹਚਲਾਅਸਨੁਬੇਸੁਮਾਗੁ॥੨॥ਛਿਗਿਨੇਡੇਲੈਕਤਹੁਤਪਾਵੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਇਹੁਮਹਲਾਪਾ
 ਵੈ॥ਭ੍ਰਮਭੈਮੋਹਨਮਾਇਆਜਾਨਾ॥ਸੁਨਸਮਾਧਿਪ੍ਰਭੂਕਿਰਪਾਯਾ॥੩॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਪਾਰਾਵਹੁ॥ਅਪੇਗੁਪਤੁਅਪੇ
 ਪਾਸਗੁ॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਹਰਿਹਰਿਸੁਆਦਾ॥ਕਰਨੁਜਾਈਨਨਕਾਬਿਸਮਾਦਾ॥੪॥੨੦॥੩੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫
 ਚੇਟਤਸਿਗਿਪਰਬ੍ਰਹਮੁਚਿਤਿਅਇਆ॥ਸਿਗਤਿਕਰਤਸਿਤੋਖੁਮਨਿਪਾਇਆ॥ਸਿਤਹਚਰਨਮਾਥਾਮੋਰਪਉ
 ਤਾ॥ਅਨਿਕਬਰਸੀਤਹਰੰਡਉਤਾ॥੧॥ਇਹੁਮਨੁਸਿਤਨਕੈਬਾਲਿਹਾਗੀ॥ਜਾਕੀਚਿਟਗਹੀਸੁਖਪਾਇਆਗਥੇਕਿਰ
 ਪਾਧੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਤਹਚਰਨਲੋਧੋਇੰਧੋਇਪੀਵਾ॥ਸਿਤਹਦਰਸੁਪੇਖਿਪੇਖਿਜੀਵਾ॥ਸਿਤਹਕੀਮੋਰੈਮਨਿਆਸ
 ਸਿਤਹਗੀਨਿਰਮਲਗਾਸਿ॥੨॥ਸਿਤਹਮਾਰਾਗਖਿਆਪੜਦਾ॥ਸਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਹਿਕਬਹੁਨਕੜਦਾ॥ਸਿਤਹ
 ਸਿਗੁਦੀਆਕਿਰਪਾਯਾ॥ਸਿਤਸਹਾਈਭਏਦਇਆਯਾ॥੩॥ਸੁਗਤਿਮਾਤਿਬੁਧਿਪਰਗਾਸੁ॥ਗਹਿਰਹੀਭੀਰਅ
 ਪਰਗੁਲਤਾਸੁ॥ਜੀਅਜੀਤਸਗਲੇਪਾਤਿਪਾਯਾ॥ਨਨਕਸਿਤਹਦੀਖਿਨਿਹਾਯਾ॥੪॥੨੧॥੩੯॥
 ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਤੇਰੈਕਾਜਿਨਗਿਹੁਰਾਜੁਮਲਾ॥ਤੇਰੈਕਾਜਿਨਬਿਖੈਜੰਜਾਲਾ॥ਇਸਟਮੀਤਜਾਦੁਸਭਛ

ਲੈ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ॥ ੧॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਲਗਾਇ ਲੇਖੀਤਾ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਲਾਜ ਰਹੈ॥
 ਹਰਿਸਿਮਰਤ ਜਮੁ ਕਰੁਨ ਕਹੈ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿਸਗਲਾਨਿ ਗਰਥ ਕਾਮਾ॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਮਟੀ ਦਾ॥ ਗੁ
 ਰਕਾਸ ਬਦ ਜਾਪ ਮਨ ਸੁਖਾ॥ ਈਹ ਉਹ ਤੇਰੇ ਉਜਲ ਮੁਖਾ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਵਰੇ ਵਰੇ ਗਾ॥ ਕਿਸੀ ਨ ਕੀਏ
 ਕਾਜ ਮਾਇਆ ਪੁਗੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ॥ ਤਾ ਕੀ ਅਸਾ ਪੂਰਨ ਹੋਇ॥ ੪॥ ਹਰਿਭਗਤ ਕੇ ਨਾਮੁ ਅ
 ਧਰਾ ਸਿਤੀ ਜੀਤ ਜਨਮੁ ਅਪਗੁ॥ ਹਰਿ ਸੰਤ ਕਰੈ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੈ ਕਰ ਬਾਨਾ॥ ੫॥ ੨੨॥
 ੬੦॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿੰਚਹਿ ਦਰਬੁ ਦੇਹਿ ਦੁਖੁ ਲੋਗਾ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨਾਮ ਵਰ ਜੋਗਾ॥ ਕਰਿ ਮਹੈ
 ਕਾਰੁ ਨੋਇ ਵਰਤਹਿ ਅੰਧਾ॥ ਜਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਤੂੰ ਆਗੈ ਬੰਧਾ॥ ੧॥ ਛਾਡਿ ਵਿਰਾਟੀ ਤਾਤਿ ਮੁਕੇ॥ ਈਹ ਬਸ ਨਾਹ
 ਤਿ ਮੁਕੇ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਾਤੇ ਤੈਉ ਹਿਚਲ ਨਾ॥ ਗਚਿ ਗਹਿਚਿ ਤੂੰ ਸੰਗਿ ਸੁਪਨਾ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾਲਾ ਬਿਵਸਥਾ ਬ
 ਰਿਕੁ ਅੰਧਾ॥ ਭਰਿ ਜੋ ਬਨਿ ਲਾਗਾ ਦੁਰਗੰਧਾ॥ ਤਿਤੀ ਅਥਿਵਸਥਾ ਸਿੰਚੇ ਮਾਇਆ॥ ਬਿਗਧਿ ਭਾਇਆ ਛੋਰਿ ਚਲਿ
 ਚਿਪਕੁ ਤਾਇ॥ ੩॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਪਾਈ ਦੁਲਭ ਦੇਗਾ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੁਲੀ ਹੋਈ ਖੇਯਾ॥ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਤੇ ਬੁਝੀ
 ਤਿਸਹਿ ਨ ਬੁਝੈ ਜੀਨਿ ਏਹ ਸਿਰੀ॥ ੪॥ ਸੁਦਿ ਕਰਤਾਰ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋ॥ ਧਾਲਾ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ॥
 ਤੁਮਹਿ ਛਡਾਵੁ ਛੁਟ ਕਹਿ ਬੰਧਾ॥ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵੁ ਨਾਨਕ ਜਗ ਅੰਧਾ॥ ੫॥ ੨੩॥ ੬੧॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਬਨਾਈ ਕਾਛੀ॥ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਰਹਿਓ ਏਨਾ ਗਾਚੀ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਗੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਗੈ॥ ਅੰਤ ਕੀ
 ਬਾਰ ਉਹਿ ਸਿਧਾਗੈ॥ ੧॥ ਲਮਾ ਬਿਨਾਸ ਭੂਭੂਪਰਨੀ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨਾ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਗਤੇ ਤੇ ਸਾਭਿ ਮਾਇ
 ਆਮੁਠ ਪਰਨੀ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੀਰਥ ਨਾਇਨ ਉਤਰ ਸਿਮੈਲਾ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਸਭਿ ਹਉਮੈ ਠੇਲਾ॥ ਲੋਕ ਪਚਾਰੈ
 ਗਾਤਿ ਨਹੀ ਹੋਇ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੁਲੇ ਚਲਾ ਸਹਿ ਰੋਇ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿਨਾਮ ਨਵੁ ਟੀਸ ਪਟਲਾ॥ ਸੋਪੇ ਸਾਸੜ ਸਿੰਮਿ
 ਤਿ ਸਗਲਾ ਜੋਨਾ ਮੁਜਪੈ ਜਿਸੁ ਅੰਧ ਜਾਪਾਏ॥ ਸਗਲ ਫਲਾਸੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਏ॥ ੪॥ ਗਾਖ ਨਹਾਰੇ ਗਾਖੁ ਅੰਧਾ॥
 ਸਗਲ ਸੁਖ ਪਭ ਤਮੈ ਰੋਧਾ॥ ਜਿ ਤੁਲਾਵਹਿ ਤਿ ਤੁਲਾਗਹੁ ਸੁਆਮੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ੫॥
 ੨੪॥ ੬੨॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਜਾਨਾ॥ ਮਨੁ ਅਸਮਝੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪ
 ਤੀ ਮਾਨਾ॥ ਰੋਲਨ ਤੇ ਚੁਕਾਠ ਰਾਇਆ॥ ਸਾਤਿ ਮਾਹਿਯੇ ਸਤਿ ਜਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਦੁਖੁ ਗਾਇਆ ਸਭੁ ਰੋਗੁ
 ਗਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕਾ ਸੰਗੁ ਭਾਇਆ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰ
 ਬ ਨਿਰਮਲਾ॥ ਜੇਵਰ ਤਾਏ ਸੋਈ ਭਲਾ॥ ਜਹਾ ਥੈ ਸੋਈ ਮੁਕਤਿ ਥਾਨੁ॥ ਜੇ ਜਪਾਏ ਸੋਈ ਨਾਮੁ॥ ੩॥ ਅਠ ਸਹਿ
 ਤੀਰਥ ਜਹਾ ਪਾਪ ਗਧਰਹਿ॥ ਤਹ ਥੈ ਭੰਡੁ ਜਹਾ ਮੁਉ ਚਗਹਿ॥ ਸਰਬ ਅਨੰਦ ਜਬ ਦਰਸਹੁ ਪਾਈਐ॥ ੪॥
 ਮਗੁ ਲਾਗਿ ਤਨਿ ਤਹ ਰਿਗਾਈਐ॥ ੫॥ ਅਪੋਪਟਿ ਪਟਿ ਰਹਿ ਆਬਿ ਮਾਪਿ॥ ਦਇਆਲਾ ਪੁਰਖ ਪਰਗਟ ਪਰ

ਤਾਪਾਕਪਟਖੁਲਾਨੇਭ੍ਰਮਨੇਦੁਗੇ। ਨਨਕਕਉਗੁਰਭੇਟੇਪੁਗੇ॥੧॥੨੫॥੧੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫
 ਕੋਟਿਜਪਤਪਾਥਿਸਮਾ। ਰਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਸੁਗਰੀਆਨਾ। ਅਨਿਕਰੁਪਰਿਗਭੇਗਰਸੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਮਖ
 ਰਿਦੈਵਸੈ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਵਡਿਅਈ। ਕੀਮਤਿਕਹੁਨਜਾਈ॥੧॥ਹਰਉ। ਸੁਰਬੀਰਪੀਰਜਮਤਿਪੂ
 ਗਾਸਹਜਸਮਾਧਿਪੁਨਿਗਹਿਰਗੀਭੀਗਾ। ਸਦਾਮੁਕਤਤਾਕੇਪੁਰੇਕਾਮਾ। ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸੈਹਰਿਨਾਮ॥੨॥
 ਸਗਲਸੁਖਅਨੰਦਅਰੇਗਾ। ਸਮਦਰਸੀਪੁਰਨਤਿਰਜੇਗਾ। ਆਇਨਜਾਇਨੋਲੈਕਤਨਹੀ। ਜਾਕੈਨਾਮੁਖ
 ਸੈਮਨਮਹੀ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਗੁਪਲਗੋਵੰਦਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਜਪੀਐਉਤਰੈਚੰਦਾ। ਨਨਕਕਉਗੁਰਿਦੀ
 ਆਨਮੁ। ਸਿਤਨਕੀਟਹਲਸੈਤਕਕਾਮੁ॥੧॥੨੬॥੧੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਬੀਜਮੰਤ੍ਰਹਰਿਕੀਰਤਨੁ
 ਗਉ। ਆਗੈਮਿਲੀਨਿਥਵੇਥਉ। ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਚਰਲੀਲਾਗੁ। ਜਨਮਜਨਮਕਸੋਇਜਾਗੁ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਜਪੁ
 ਜਪਲਾ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਿਰਦੈਵਸੈਭਉਜਲਪਾਰਿਪਰਲਾ॥੧॥ਹਰਉ। ਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਪਿਆਇਮਨਮਟਲਾ।
 ਤਛੂਟਹਿਮਾਇਆਕੇਪਟਲਾ। ਗੁਰਕਾਸਬਦਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਉ। ਤਾਤੇਹਰੋਇਨਿਰਮਲਜੀਉ॥੨॥ਸੋਪਤ
 ਸੋਪਤਸੋਧਿਬੀਚਾਰਾ। ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਨਹੀਛੂਟਕਾਰਾ। ਸੋਹਰਿਭਜਨੁਸਾਪਕੈਸੀਗੀ। ਮਨੁਤਨੁਪੈਹਰਿਕੈਰ
 ਗੀ॥੩॥ਛੋਡਿਸਿਅਦਪਬਹੁਚਤੁਰਈ। ਮਨਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਜਾਇਨਕਈ। ਦਇਆਪਾਗੀਗੋਵਿਦਗੋਸਈ। ਹਰਿ
 ਹਰਿਨਨਕਟੇਕਟਿਕਈ॥੧॥੨੭॥੧੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤਕੈਸੀਗਿਰਾਮਰਿਗਕੇਲਾ। ਆਗੈਜ
 ਮਸਿਉਹੋਇਨਮੇਲਾ। ਮਹਿਬੁਧਿਕਭਾਇਆਬਿਨਾਸਾ। ਦਰਮਤਿਹੋਈਸਗਲੀਨਾਸਾ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਕੁਲਗਾਇਪੀਰਿ
 ਤਾਕਰਮਕੀਤਅਹਿਕਾਹੁਨਕਾਜੈਕੁਸਲਸੇਤੀ। ਪਰਿਜਾਹਿਪੀਰਿਤਾ॥੧॥ਹਰਉ। ਹਰਿਕਾਜਸੁਨਿਧਿਲੀਆ
 ਲਾਭਾ। ਪੁਰਨਭਏਮਨੋਰਥਸਾਭਾ। ਦੁਖਨਾਠਾਸੁਖਪਰਮਹਿਆਇਆ। ਸਿਤਪੁਸਾਦਿਕਮਲਾਬਿਗਸਾਇਆ॥
 ੨॥ਨਾਮਰਤਨੁਜੀਧਿਪਾਇਆਦਨੁ। ਤਿਸੁਜਨਹੋਏਸਗਲਾਨਿਧਨਾ। ਸੰਤੋਖੁਆਇਆਮਨਿਪੁਰਾਪਾਈ। ਠਿਰਿ
 ਠਿਰਿਮੰਗਨਕਾਰੋਜਾਈ॥੩॥ਹਰਿਕੀਕਥਾਸੁਨਤਪਵਿਤਾ। ਜੀਹਵਾਥਕਤਪਾਈਗਤਿਮਤਿ। ਸੋਪਰਵਾਹਾਜਿ
 ਸੁਰਿਦੈਵਸਾਈ। ਨਨਕਤੇਜਨਉਤਮਭਾਈ॥੧॥੨੮॥੧੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫
 ਗੁਰਕਰਿਪਕਰੀਨਾਮਾਈਹਾਥੀ। ਪੀਤਿਕਰੀਚਾਲੀਨਹੀਸਾਥੀ। ਕਹੁਨਨਕਜਉਤਿਆਗੀਦਈ। ਤਬ
 ਚੰਚਰਲੀਆਇਪਈ॥੧॥ਸੁਲਿਸੰਤਹੁਨਿਰਮਲਬੀਚਾਰਾ। ਰਾਮਨਾਮਾਬਿਨੁਗਤਿਨਹੀਕਾਈਗੁਰਪੁਰਾ
 ਭੇਟਤਉਧਰਾ॥੧॥ਹਰਉ। ਜਬਉਸਕਉਕੋਈਦੈਵੈਮਨੁ। ਤਬਆਪਸਉਪਰਿਰਖੈਗੁਮਨੁ। ਜਬਉਸਕ
 ਉਕੋਈਮਨਿਪਰਹੈ। ਤਬਉਹਸੇਵਕਿਸੇਵਕਰੈ॥੨॥ਮੁਖਿਬੇਰਵੈਅੰਤਿਠਗਾਵੈ। ਇਕਤੁਠਉਰਚਿਹ

ਕਹੀਨਸਾਥੇ। ਉਨਿਸੇਹੇਬਹੁਤੇਬਹੁਤਾ। ਰਾਮਜਨੀਕੀਨੀਕੰਧੰਗ॥ ੩॥ ਜੋਮਹੈਸੋਭੁਖਾਰੈ। ਇਸੁ
 ਸੀਗਿਰਾਚੇਸੁਕਛੁਨਥਾਏ। ਇਸਹਿਤਿਅਗਿਸਤਸੰਗਤਿਕਰੈ॥ ਵਡਭਗੀਨਾਨਕਚਿਤੁਤੈ॥ ੪॥ ੨੬॥
 ॥੪੭॥ ਰਾਮਕਣੀਮਹਲਾ੫ ਅਤਮਰਾਮੁਸੁਖਮਹਿਪੇਖੁ। ਪੂਰਨਪੁਰਿਗਹਿਅਪੁਭਏਕਾਰਤਨੁਅੰਧੇ
 ਧੁਰਿਦੇਮਹਿਜਨੁ। ਅਪਣੀਵਸਤੁਤੁਅਪਿਪਛਾਨੁ॥ ੧॥ ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਤਨਪਰਸਾਦਿ। ਵਡਭਗਿਹੋਵਾਰਿ
 ਤਉਪਾਈਐ। ਬਿਨੁਜਿਤਵਕਿਅਜਾਣੈਸੁਆਦੁ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਅਠਦਸਬੇਦਸੁਏਕਹਤੋਗੋਕੋਟਿਪ੍ਰਗ
 ਸਨਦਿਸੈਅੰਧੇਗਾ। ਪਸੁਪਗੀਤਿਪਾਸਿਸੀਗੇਰਚੈ॥ ਜਿਸੁਨਹੀਬੁਝਵੈਸੋਕਿਤੁਬਿਧਿਬੁਝੈ॥ ੨॥ ਜਾਨਣ
 ਤਰੁਹਹਿਅਪੁਭੁਜਾਨਿ। ਓਤਿਪੋਤਿਭਗਤਨਸੰਗਾਨਿ। ਬਿਗਸਿਬਿਗਸਿਅਪੁਨਾਪੁਭੁਗਾਵਹਿ॥ ਨਨਕ
 ਤਿਨਜਮਨੇਹਿਨਅਵਹਿ॥ ੩॥ ੩੦॥੪੮॥ ਰਾਮਕਣੀਮਹਲਾ੫ ਦੀਨੋਨਮੁਕੀਰਿਪਵਿਤੁ। ਪਰਿਧਨੁ
 ਰਸਿਨਿਰਾਸਇਹੁਬਿਤੁ। ਕਾਟੀਬੀਦਿਹਰਿਸੇਵਲਾਏ॥ ਪਰਿਹਰਿਭੁਗਤਿਗਾਗੁਣਗਾਏ॥ ੧॥ ਬਾਜੇ
 ਅਨਤਦਬਾਜਾ। ਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਣਗਾਵਹਿ। ਹਰਿਜਨਅਪਨੇਗੁਰਦੇਵਨਿਵਜਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਅਇਬਨਿਓ
 ਪੂਰਬਲਭਗੁ। ਜਨਮਜਨਮਕਸੋਇਅਜਗੁ। ਗਈਗਿਲਾਨਿਸਾਪਕੈਸੀਰਿ। ਮਨੁਤਨੁਗੋਤੇਹਰਿਕੈ
 ਗੰਗਾ॥ ੨॥ ਰਾਖੇਰਖਨਤਰਦਇਆਲਾ। ਨਕਿਛੁਸੇਵਾਨਕਿਛੁਪਾਣਾ। ਕਰਿਕਿਘਪ੍ਰਭਕੀਨੀਦਇ
 ਆ। ਬੁਝਤਦੁਖਮਹਿਕਾਢਿਲਇਅ॥ ੩॥ ਸੁਦਿਗੁਣਿਉਪਜਿਓਮਨਮਹਿਚਉ। ਆਕਪਹਰਹਰਿ
 ਕੇਗੁਣਗਾਉ। ਗਾਵਤਗਾਵਤਪਰਮਗਾਤਿਪਾਈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਨਕਲਿਵਲਾਈ॥ ੪॥ ੩੧॥
 ॥੪੯॥ ਰਾਮਕਣੀਮਹਲਾ੫ ਕਉਗੀਬਦਲੈਤਿਅਗੈਰਤਨੁ। ਛੋਰਿਜਾਇਤਪੁਕਾਜਤਨੁ।
 ਸੋਸਚੈਜੋਤੋਛੀਬਤਾ। ਮਾਇਅਮੋਤਿਅਟੇਦਉਜਤਾ॥ ੧॥ ਅਭਾਗੋਤੈਲਾਜਨਹੀ। ਸੁਖਸਾਗਰ
 ਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰੁ। ਹਰਿਨਚੇਤਿਓਮਨਮਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਉਗਬਿਖਿਅਮੀਕੀ। ਸਕਤ
 ਕੀ। ਬਿਧਿਨੇਹੁਗੀਕੀ। ਕੁਵਿਕਪਏਅੰਤਕਰਿਗੀਝਨਾ। ਨਮੁਸੁਨਤਜਨੁਬਿਛੁਅਰਸਨਾ॥ ੨॥
 ਮਾਇਆਕਾਰਲਿਸਦਹੀਝੁਗੈ। ਮਨਿਮੁਖਿਕਬਹਿਨਭਿਸਤਤਿਕਰੈ॥ ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਰਦਤਨੁ।
 ਤਿਸੁਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਰੈਗਵਰੁ॥ ੩॥ ਸਭਸਾਹਸਿਸਿਸਾਚਾਸਾਹੁ। ਵੇਮੁਤਤਾਜੁਪੁਰਪਾਤਿਸਾਹੁ।
 ਮੋਹਮਗਨਲਪਦਿਓਭ੍ਰਮਿਗ੍ਰਿਹਾ। ਨਨਕਤਰੀਐਤੈਗੀਮਿਹਗਾ॥ ੪॥ ੩੨॥ ੫੦॥ ਰਾਮਕਣੀਮਹਲਾ੫
 ਗੋਇਦਿਨਸੁਜਪਉਹਰਿਨਉ। ਆਗੈਦਰਗਾਪਾਵਉਥਉ। ਸਦਅਨੰਦੁਤੋਵੀਸੋਗੁ। ਕਬਹੂਬਿ
 ਆਪੇਤਉਮੋਹੋਗੁ॥ ੧॥ ਯੋਜਤੁਸੰਤਤੁਪਰਿਬਹੁਮਗਿਅਨੀ। ਧਿਸਮਨਾਬਿਸਮਭਏਬਿਸਮਾਦਪ

ਗਮਤਿਯਾਵਤਿਤਰਿਸਿਮਰਿਪਰਨੀ॥੧॥ਗਤਉਗਨਿਮਿਨਿਦੇਖਤੁਜਗਤਬੀਚਗਿਨਾਮਬਿਨ
ਕੋਸਕੋਨਤਰਿਸਗਲਉਪਵਨਤਲਤਿਸੀਗੋਗੁਵਨਤੁਤਰੀਐਪੁਕੋਗੋਗੋ॥੨॥ਦੇਤਿ
ਵਿਨਉਤਰੇਮੇਥੁਗਤਉਮੋਬਿਅਪੇਦਬਿਧਫੇਥੁਗਤਉਤਰਿਅਉਪੁਜੋਜਨੁਪਾਇਤਕ
ਰੇਗੁਸਗਲਮਿਟਿਜਾਇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦਇਆਲਾਮਨਤੇਕਬਹੁਨਬਿਸੁ
ਗੁਪਾਲਾਤੇਰੇਦਾਸਕੀਤੇਵਧੂਗਿਨਨਕਕੀਪੁਰਸਰਧਾਧੂਗਿ॥੪॥੩੩॥੫੧॥ਰਮਕ
ਲੀਮਹਲਾ੫ ਤੇਗੀਸਰਦਿਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵਾਤੁਧੁਬਿਨੁਦੁਜਨਹੀਕੋਇਤੁਸਮਰਥਪੁਕਮਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਾਸੋਧਿਆਏਪੁਰਾਜਿਸੁਕਗੁ॥੧॥ਤਰਣਤਾਰਣਪੁਰਤੋਰਨੇਉਏਕਸਰਦਿਗਤੀਮਨ
ਮੇਤੁਧੁਬਿਨੁਦੁਜਨਹੀਠਉ॥੧॥ਗਤਉਜਪਿਜਪਿਜੀਵਤੇਰਨਉਅਗੇਦਗਹਪਾਵਉਰ
ਉਦੁਖਅੰਧੇਰਮਨਤੇਜਾਇਦੁਗਮਤਿਬਿਨਸੇਰਚੇਰਿਨਾਇ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਗ
ਪੀਤਿਗੁਰਪੁਰੇਕੀਨਿਰਮਲਗੀਤਿਭੁਭਿਗਾਨਿਰਭਉਮਨਿਬਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਗਜਨਨ
ਤਜਪੈ॥੩॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੋਕਟੇਫਾਧਾਇਲਾਭੁਸਚਧਨੁਲਾਧੇਤੇਟਿਨਅਵੈਅਖੁਟਭੰਡ
ਗਾਨਨਕਭਗਤਸੋਹਤਿਤਰਿਦੁਆਰਿ॥੪॥੩੪॥੫੨॥ਰਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਰਤਨਜਵੇ
ਰਨਮਾਸਤੁਸਤਿਧੂਗਿਆਨਾਸੁਖਸਤਜਦਇਆਕਾਪੋਤਾਤਰਿਭਗਤਾਤਵਾਏਤੋਤਾ
॥੧॥ਮੇਰੇਗਮਕੋਭੰਡਗੁਪਤਖਰਚਕਫੁਤੇਟਿਨਅਵੈਅੰਤੁਨਤੀਗਰੇਪਾਰਾਵਹੁ॥੧॥ਗਤਉ
ਕੀਰਤਨੁਨਿਗਮੇਲਕਤੀਰਾਅਨੰਦਗੁਲੀਗਤੀਰਾਅਨੰਦਬਲੀਧੂਜੀਸਤਨਹਬਿਰਾਖੀ
ਕੁੰਜੀ॥੨॥ਸੁਨਸਮਾਧਿਗੁਫਾਤਤਾਸਨੁਕੇਵਲਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਤਤਬਸਨੁਭਗਤਸੀ
ਗਿਪੁਰੁਗੋਸਟਿਕਰਤਾਤਤਤਰਖਨਸੋਗਨਜਨਮਨਮਰਤਾ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਅਪਿ
ਦਿਵਾਇਆਸਾਧਸੰਗਿਤਿਨਿਤਰਿਧਨੁਪਾਇਆਦਇਆਪੁਰਖਨਨਕਅਰਦਾਸਿ॥੪॥
ਮੇਰੀਵਰਤਇਤਰਿਮੇਰੀਗਾਜਿ॥੪॥੩੫॥੫੩॥ਰਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਮਹਿਮਾਨਜਨਪਿਬੇਦ
ਬ੍ਰਹਮੇਨਤੀਜਨਤਿਭੇਦਾਅਵਤਰਨਜਨਤਿਅੰਤੁਪਰਮੇਸਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੇਅੰਤੁ॥੧॥ਅਪ
ਨਿਗਤਿਅਪਿਜਨੈਸੁਦਿਸੁਦਿਅਵਰਵਖਨੈ॥੧॥ਗਤਉਜਿਕਰਨਤੀਜਨਤਿਭੇਦਾਧੋਜ
ਤਤਰੇਦੇਵਾਦੇਵੀਆਨਤੀਜਨੈਮਗਮਾਸਭਉਪਚਿਅਲਖਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥੨॥ਅਪਨੇਗੀਕ

ਰਤ ਕੇਣਾ ਅਪਿ ਚਿਛੋਰੈ ਅਪੇ ਮੇਲਿ ॥ ੨੨ ॥ ਇਕਿ ਭਗੇ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥ ਅਪਲ
 ਕੀ ਅਪਿ ਜਲਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਸੁਦਿ ਸਚੀ ਸਾਖੀ ॥ ਸੋ ਬੋਲਹਿ ਜੋ ਪੈਖਿ ਆਖੀ ॥ ਨਹੀ
 ਲੇਖੁ ਤਿਸੁ ਪੁੰਨਿ ਨ ਪਾਪ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੇ ਅਪਿ ॥ ੪ ॥ ੩੬ ॥ ੫੪ ॥ ਰਾਮ ਕਈ ਮਹਲਾ ਪ
 ਕਿਛੁ ਪੁਕਾਰੁ ਨ ਕੀਰਿ ਜਾਇ ॥ ਸੁਹਾਤਿ ਮੰਤਿ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਰੋਅਨਿ ॥ ਜਾਪਤ ਪਸੀਲ ਨਹੀ ਧਰਮਾ ਕਿ
 ਛੁ ਨ ਜਾਨ ਉਕੋ ਜਕਰਮਾ ॥ ੧ ॥ ਠਕੁਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੁਜ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕੁਲਹ
 ਚੁਕਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਰਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਗਥੁ ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਅਪਿ ਕੇਰਾ ਵਸਰਿ
 ਬਾਸੁ ॥ ਕਰਣ ਚਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕਾ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ਟੇਕਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਜੀਵਉ
 ਮਨਿ ਇਹੁ ਬਿਸੁਆ ॥ ਪਾਪ ਖੰਡਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ॥ ਤੂੰ ਅਗਨ ਤੁਜੀ ਅਕਾਟਾ ॥ ਜਿਸ ਹਿਜ
 ਲਾਵਹਿ ਤਿਨੇ ਤੁਜ ਤਾ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਉਪ ॥ ਇਉਂ ਤਿਸੁ ਤੇਰੀ ਆਸਾ ॥ ਸਗਲ ਅਰਧ ਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣ
 ਤਾਸਾ ॥ ਨਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਬੇਅੰਤ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਯ ਭਵਨੁ ॥ ੪ ॥ ੩੭ ॥ ੫੫ ॥
 ਰਾਮ ਕਈ ਮਹਲਾ ਪ ॥ ਰਾਖਨ ਹਰਦਇ ਆਲਾ ਕੋਟਿ ਭਵਖੰਡੇ ॥ ਨ ਮਖਿ ਆਲਾ ॥ ਸਗਲ
 ਅਰਧ ਤਿਜੰਤਾ ॥ ਮਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰੀ ਮਇ ਮਤਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀ ਅਨ ਕੋਟਾ ਤ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ਪੁਰਖ ਮੇਰੇ
 ਸੁਰਸੁਆ ਮੀਘ ਟਿਘ ਟਿਘ ਰਤ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਤਬੀਗ ਹੀ ਮਨ ਚਿਟਾ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇਰੇ ਏ
 ਛੋਟਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਮਨ ਮਾਹਿ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ॥ ੨ ॥ ਤਾਰਣ ਤਾਰਣ ਹਰਿ ਜਰਣਾ ॥
 ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਹਰਿ ਚਕਣਾ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਪ੍ਰਣ ਅਧਾਰਾ ॥ ਉਚੇ ਤੇ ਉਚ ਅਪਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਮਤਿ ਸਾਰ
 ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਜੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਥ ਨਿਸੁਆ ਪੈਦੀ ਜੈ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਤ ਹਿਨ ਉ
 ਨਨਕ ਜਪਿ ਆਗੁਰੀ ਮਇ ਨਉ ॥ ੪ ॥ ੩੮ ॥ ੫੬ ॥ ਰਾਮ ਕਈ ਮਹਲਾ ਪ ॥ ਸਗਲ ਸਿਅ
 ਨ ਪਛਾਡਿ ॥ ਕਰਿ ਜੇਵ ਜੇਵ ਕਸਾ ਜਿ ॥ ਅਪਨ ਅਪੁ ਜਗਲ ਮਿਟਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਜੇਈ ਛ
 ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤੇਤੁ ਸਾਵਧਾਨ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਸਿਉ ॥ ॥ ॥ ॥ ਆਸ ਮਨ ਸਾ ਪੁਰਨ ਤੇਵੈ ਪਾਵਹਿ
 ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰ ਸਿਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਦੁਜਾਨ ਹੀ ਜਨੈ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥
 ਮਨੁ ਖਕ ਕਰਿ ਰੂਪੁ ਨਾਨਕ ॥ ਮਲੀ ਨਿਸਾਨੇ ਮਨੁ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਹਥਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਇ ॥ ਅਵਰ
 ਆਸ ਜੁਲਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਖ ਗੁਨਿ ਧਨੁ ॥ ਤਾਰਗਤ ਪਾਵਹਿ ਮਨੁ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬ

ਚਰ੍ਯੁਪਿਮੰਤ੍ਰਾ ਏਹ ਭਗਤਿ ਸਰਤਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਨਨਕ ਦਾਸ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੩੮॥ ੫੧॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹੋਵੈ ਸੇਈ ਭਲਾ ਮਨੁ ਆਪਨਾ ਤਾਜਿ ਅਭਿਮਨੁ ਦਿਨੁ ਰੈ ਨਿਸ ਦਾ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਪੂਰਨਾਇ ਹਿ
ਸੁਆਉ ॥ ੧॥ ਅਨੰਦ ਕਰਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ਆਛਾ ਰੇ ਸਿਆਨ ਪਥ ਹੁਚਤੁ ਰਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਜਪਿ ਮੰਤ੍ਰ ਨਿਰਮਲਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸ ਭੀ ਤਰਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਪਿ ਨਾ ਮੁਹਰਿ ਰਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਮਸਕਾਰਿ ॥ ਭਵ ਜ
ਲੁ ਉਤਰਹਿ ਪਾਗਿ ॥ ੨॥ ਦੇਵ ਨ ਹਰ ਦਾ ਤਗਾ ਅੰਤੁ ਪਾਰ ਵਾਗਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਰਾਖ ਨ ਹਰਿ
ਦਨਾ ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਏਹੁ ਨਿਸਨਾ ॥ ਹਰੇ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਾ ॥ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਾਇ ਹੋਇ ॥ ਨਨਕ ਕਰਮਿ
ਪਠਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੪॥ ੪੦॥ ੫੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਸਵਾਗਿ ॥ ਜਾਹਿ ਨ ਦਰਗਹ ਰਾਗਿ ॥
ਹਲਾਤਿ ਪਲਾਤਿ ਤੁਧੋ ਹੋਇ ਵਾਰੇ ਆਈ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਲਾ ਲਏ ਛੁਡਾਈ ॥ ੧॥ ਰਾਮਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਹਲਾ
ਤੁ ਪਲ ਤੁਹੋ ਹੋਇ ਦੈ ਸੁਹੇਲੇ ਅਚਰ ਜਪੁ ਰਖੁ ਧਿਆਉ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ॥ ਬਿਨ ਸੋਜ
ਗਲ ਸੰਤ ਪੁਰਾ ਬੈਠੀ ਸਭਿ ਹੋਵਹਿ ਮੀਤਾ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਰੇ ਹੋਵੈ ਚੀਤਾ ॥ ੨॥ ਸਭ ਤੇ ਉਤਮਾਇ ਹੁਕਮੁ ॥ ਸਰ
ਲ ਪਰਮ ਮਹਿ ਸੇਸਟ ਪਰਮੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰੇ ਹੋਇ ਉਧਾਰਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਉਤਰੈ ਭਾਰਾ ॥ ੩॥ ਪੂਰਨ
ਤੇਰੇ ਹੋਵੈ ਆਸਾ ॥ ਜਮ ਕੀ ਕਟੀ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਛਾਸਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨੀ ਜੈ ॥ ਨਨਕ ਸੁਖਿ ਸਹਾਜੇ ਸਮੀਜੈ ॥
੪॥ ੪੧॥ ੫੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸ ਕੀ ਤਿਸ ਕੀ ਕਰਿ ਮਨੁ ਆਪਨਾ ਰਿਗੁ ਮਨੁ ॥ ਜਿ
ਸਕਾ ਤੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੁਭ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸ ਹਿ ਅਗਾਧਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੧॥ ਕਾਰੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮ ਹਿ ਬਿਗਨੇ ॥ ਨਾਮ ਬਿ
ਨਾ ਕਿਛੁ ਕਾਮਿ ਨਾ ਮਵੈ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਛੁੰਨੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੇਈ ਮਨਿ ਲੇਹੁ ॥ ਬਿਨੁ ਮਨੇ
ਗਲਿ ਹੋਵਹਿ ਖੇਹਾ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭਾਲਾ ਲਾਗੈ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵੇਰ ਲੇਖਿ ਫੂਠਾ ॥ ੨॥ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਮੇਰੇ
ਚਰ੍ਯੁ ਪਾਪਾ ॥ ਅਧਰ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥ ਜਿਸੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਬਿਨ ਸਹਿ ਦੁਖਾ ॥ ਹਲਾਤਿ ਪਲਾਤਿ ਤੇਰੇ ਉ
ਜਲ ਮੁਖਾ ॥ ੩॥ ਕਉਨ ਕਉਨ ਉਪੇਕੁ ਗਾਇ ॥ ਗਨ ਲੁਨਾਈ ਕੀ ਮਨ ਪਾਇ ॥ ਬੁਝਤ ਲੇਹ ਸਾਧ ਸੀਰੀਤ
ਰੈ ॥ ਨਨਕ ਜਿਸ ਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਕਰੈ ॥ ੪॥ ੪੨॥ ੬੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਮਹਿ ਜਪਿ ਭਗ
ਵੰਤਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹੁਦੈ ਨੇਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਭੈ ਭਾਸਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥ ੧॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥
ਕੀਮਤਿ ਕਿਛੁ ਕਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਚ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨ ਕਰ ਵਨ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸ
ਕਉ ਸਦਾ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨੀਤਾ ॥ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਪਵਹਿ ਮੀਤਾ ॥ ੨॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਅਤਿ
ਭਾਗਾ ॥ ਬਿਨ ਮਹਿ ਬਾਪਿ ਉਥਾ ਪਨਹਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਨ ਕਾਰਖਾ ਸੇਈ ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮ

ਰਦਾਸਿਸੁਲੀਜੈ॥ ਅਪਲੇਸੇਵਕਕਉਦਸਨੁਚੀਜੈ॥ ਨਨਕਜਾਪੀਜਪੁਜਾਪੁ॥ ਸਭਤੇਉਚਜਾਕਾਪੁ
 ਰਤਾਪੁ॥ ੪॥ ੪੩॥ ੬੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਬਿਰਥਾਭਰਵਾਸਾਏਕਾ॥ ਨਕਰਪੁਭਤੇ
 ਗੋਟੇਕਾ॥ ਅਵਰਛੂਟੀਸਭਾਸਾ॥ ਅਚਿਤਠਕੁਰਭੇਟੇਗੁਲਤਾਸਾ॥ ੧॥ ਏਕੋਨਾਮੁਧੀਆਇਮਨਮੇਗੇ॥
 ਕਾਰਜੁਤੇਰਹੈਪੁਰਾਹਿਰਿਹਿਰਿਗੁਲਗਾਇਮਨਮੇਗੇ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਹੀਕਾਰਨਕਰਨਾ॥ ਚਰ
 ਨਕਮਲਹਿਸਰਨਾ॥ ਮਨਿਤਨਿਹਰਿਚਹੀਧੀਆਇਆ॥ ਅਨੰਦਹਰਿਤੂਪਦਿਖਾਇਆ॥ ੩॥ ਤਿਸ
 ਹੀਕੀਚਿਟਸਦੀਵਾ॥ ਜਾਕੇਕੀਨੈਜੀਵਾ॥ ਸਿਮਰਤਹਰਿਕਰਤਨਿਧਨਾ॥ ਰਾਖਨਹਰਦੀਨਾ॥ ੩॥ ਸਰ
 ਬਕੀਗੇਲੋਹੇਵੀਜੈ॥ ਆਪੁਮਿਟਾਇਮਿਲੀਜੈ॥ ਅਨਦਿਨੁਧੀਆਈਐਨਾਮੁ॥ ਸਫਲਨਨਕਾਇਹੁਕਾਮੁ॥ ੪॥
 ੪੪॥ ੬੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਕਾਰਨਕਰਨਕਰੀਮਾ॥ ਸਰਬਪਤਿਪਾਲਹੀਮਾ॥ ਅਲਹਅ
 ਲਖਅਪਗਾਖੁਦਿਖੁਦਾਇਵਡਬੇਸੁਮਾਗ॥ ੧॥ ਚਿਨਮੋਭਗਵੰਤਗੁਸਾਈ॥ ਖਲਕੁਗਵਿਹਰਿਆਸਰਬ
 ਠਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਗੀਨਾਥਜਗਜੀਵਨਮਾਧੋ॥ ਭਉਭੰਜਨਹਿਦਮਾਹਿਅਗਧੋ॥ ਰਿਖੀਕੇਸਗੋਪਲਗੋਵਿੰਦਾ॥
 ਪੂਰਨਸਰਬਤ੍ਰਮੁਕੰਦਾ॥ ੨॥ ਮਿਹਰਵਾਨਮਉਲਾਤੁਹੀਏਕਾ॥ ਪੀਗਪੈਕਾਂਬਰਸੇਖਾ॥ ਦਿਲਾਕਾਮਾਲਕੁਕਰੇਹ
 ਕਾ॥ ਕੁਰਾਨਕਤੇਬੰਸੁਕਾ॥ ੩॥ ਨਾਗਇਲਨਹਰਦਇਆਲਾ॥ ਰਮਤਰਾਮਘਟਘਟਾਯਾਗ॥ ਥਾਸੁਦੇਵਰ
 ਸਾਤਸਭਠਾਇ॥ ਲੀਲਾਕਿਛੁਲਖੀਨਜਾਇ॥ ੪॥ ਮਿਹਰਦਇਆ ਕਰਿਕਕੈਹਗਾ॥ ਭਗਤਿਬੰਦਗੀਦੇਹਿਸਿ
 ਰਜਲਹਗਾ॥ ਕਤਨਨਕਗੁਰਿਖੇਏਭਗਾ॥ ਏਕੋਅਲਹਪਰਬਰਮਾ॥ ੫॥ ੪੫॥ ੬੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
 ਕੇਟਿਜਨਮਕੋਥਿਨਸੇਪਾਪਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਨਹੀਸੰਤਾਪਾ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਮਲਮਨਿਵਸੋ॥ ਮਹਾਬਿਕਾਰ
 ਤਨਤੇਸਾਭਿਨਸੋ॥ ੧॥ ਗੋਪਾਲਕੇਜਸੁਗਾਉਪਾਈ॥ ਅਕਥਕਥਾਸਾਚੀਪੁਤ੍ਰਪੂਰਨਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਈ॥
 ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਸਨਾਭੁਖਸਭਤਾਸੀ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਜਾਪਿਆਥਿਨਾਸੀ॥ ਰੈਨਿਦਿਨਸੁਪਭਸੇਵਕਮਨੀ॥
 ਹਰਿਮਿਲਲੈਕੀਏਹਨੀਸਾਨੀ॥ ੩॥ ਮਿਟੇਜੰਜਾਲਹੋਏਪੁਭਦਇਆਲਾ॥ ਗੁਰਕਾਦਗਸਨੁ॥ ਦੇਖਿਨਿਹਾਲਾ
 ਪੁਰਪੂਰਬਲਾਕਗੁਬਲਿਆਇਆ॥ ਹਰਿਕੇਗੁਲਨਿਤਗਸਨਗਾਇਆ॥ ੩॥ ਹਰਿਕੇਸੰਤਸਦਾਪਰਵਾ
 ਲਾ॥ ਸੰਤਜਨਾਮਸਤਕਿਨੀਸਾਲਾ॥ ਦਾਸਕੀਰੇਲੁਪਾਏਜੋਕੋਇ॥ ਨਨਕਾਤਿਸਕੀਪਰਮਗਾਤਿਹੋਇ॥ ੪॥
 ੪੬॥ ੬੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਦਗਸਨਕਉਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ॥ ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਪਰਿ
 ਧਿਆਨੁ॥ ਧੂਰਿਸੰਤਕੀਮਸਤਕਿਲਾਇ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੀਦੁਗਮਤਿਮਲੁਜਾਇ॥ ੧॥ ਜਿਸੁਭੇਦਤਮਿਟੈ
 ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਪਾਰਬਰਮੁਸਭਨਦਗੀਐਵੈਕਰਿਕਿਰਪਾਪੂਰਨਭਗਵਾਨ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਕੀਕੀਰਤੀਜ

ਪੀਐਠਿਨਾਉ। ਗੁਰਕੀਭਗਤਿਸਦਾਗੁਲਗਉ। ਗੁਰਕੀਸੁਗਤਿਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਨਾ। ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸ
 ਤਿਕਰਿਮਾਨਾ॥ ੨॥ ਗੁਰਬਚਨੀਸਮਸਰਿਸੁਖਦੁਖਾਕਦੇਨਾਬਿਅਪੈ। ਤੇਸਨਾਭੂਖਾ। ਮਨਿਸਿਤੋਖੁਸਬਦਿਗੁ
 ਰਨਜੇ॥ ਜਪਿਗੋਬਿੰਦੁਪੜਦੇਸਭਿਕਾਜੇ॥ ੩॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਗੁਰਗੋਵਿੰਦਾ। ਗੁਰਦਾਤਾਦਇਆਲਾਬਖ
 ਸਿੰਦਾ। ਗੁਰਚਰਨੀਜਾਕਾਮਨੁਲਾਗਾ। ਨਨਕਦਸਤਿਸੁਪੂਰਨਭਾਗਾ॥ ੪॥ ੪੭॥ ੬੫॥ ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫
 ਕਿਸੁਭਰਵਸੈਬਿਚਰਹਿਭਵਨਾ। ਮੁਕਤਮੁਗਪਤੇਰਸੀਗੀਕਵਨਾ। ਗਮੁਸੀਗੀ। ਤਿਸੁਗਤਿਨਹੀਜਨਹਿ। ਪੰਚ
 ਬਟਵਾਰੇਸੇਮੀਤਕਰਿਮਾਨਹਿ॥ ੧॥ ਸੋਘਰਸੇਵਾਜੇਤੁਉਪਗਹਿਮੀਤ। ਗੁਲਗੋਵਿੰਦਰਵੀਅਹਿਦਿਨੁਗਤਿ
 ਸਾਪਸੀਗੀਕਰਿਮਨਕੀਪੀਤਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਜਨਮੁਬਿਹਾਰੇਅਠਕਾਰਿਮਰੁਵਾਦਿ। ਤੇਪਤਿਨਾਮਵੈਬਿਖਿ
 ਆਸਾਦਿ। ਭਰਮਤਭਰਮਤਮਹਾਦਖੁਪਾਇਆ। ਤਰੀਨਜਾਈਦੁਤਰਮਾਇਆ॥ ੨॥ ਕਾਮਿਨਾਮਵੈਸੁ
 ਕਾਰਕਮਾਵੈ। ਆਪਿਬੀਜਿਅਪੇਯੀਖਵੈ। ਗਖਨਕਉਦੁਸਰਨਹੀਕੋਈ। ਤਉਨਿਸਤਰੈਜਉਕਿਰਪਹੋਈ॥ ੩॥
 ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਪੁਰਤੋਰੇਨਾਮੁ। ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਕੀਜੈਦਨਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਭਗਤਿਕਰਿਮੇਰੀ। ਸਗਲਿਗ
 ਹੀਨਨਕਪੁਭਤੇਰੀ॥ ੪॥ ੪੮॥ ੬੬॥ ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਇਹਲੋਕੇਸੁਖੁਪਾਇਆ। ਨਹੀਭੇਟਤ
 ਪਰਮਗਾਇਆ। ਹਰਿਦਰਗਹਸੇਭਾਵੰਤਾ। ਫੁਨਿਗਰਭਿਨਹੀਬਸੰਤਾ॥ ੧॥ ਜਾਨੀਸਿਤਕੀਮਿਤਾਈ। ਕਰਿਕਿ
 ਰਪਾਦੀਨੋਹਰਿਨਾਮਾਪੁਗਬਿਸੰਜੋਰੀਮਿਲਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਗੁਰਕੈਚਰਗਦੀਚਿਤੁਲਾਗਾ। ਪੀਨਿਪੀਨਿਸੰਜੋਰੁ
 ਸਭਾਗਾ। ਸਿਤਕੀਪੁਰਿਲਾਗੀਮੇਰੈਮਾਥੇ। ਕਿਲਾਵਿਖਵਖਸਗਲੇਮੇਰੇਲਾਥੇ॥ ੨॥ ਸਾਧਕੀਸਚੁਟਹਲਕ
 ਮਸੀ। ਤਬਹੋਏਮਨਸੁਪਪਰਨੀ। ਜਨਕਸਠਲਦਰਸੁਡੀਠਾ। ਨਾਮੁਪਭੂਕਾਘਟਿਘਟਿਵੂਠਾ॥ ੩॥ ਮਿਟ
 ਨੇਸਭਿਕਲਿਕਲੇਸਾ। ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸੁਮਹਿਪਰਵੇਸ। ਪਗਟੇਅਨੁਪਗੋਵਿੰਦਾ। ਪੁਭਪੁਰੇਨਾਨਕਬ
 ਖਸੰਦਾ॥ ੪॥ ੪੯॥ ੬੭॥ ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਗਉਕਉਚਾਰੇਸਾਰਦੁਲਾ। ਕਉਡੀਕਾਲਖਹੁ
 ਆਮੁਲਾ। ਬਕਰੀਕਉਹਸਤੀਪਤਿਪਾਏ। ਅਪਨਾਪੁਭੁਨਦਰਿਨਿਹਾਏ॥ ੧॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਪੀਤਮਪਭਮੇ
 ਰੇ। ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਬਹੁਗੁਨਤੇਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਦੀਸਤਮਾਸੁਖਾਈਬਿਲਾਈ। ਮਹਾਕਸਾਬਿਛੁਰੀਸਰਿ
 ਪਾਈ। ਕਰਲਹਾਰਪੁਭੁਰਿਠਦੈਵੂਠਾ। ਯਾਬੀਮਛੁਲੀਕਾਜਾਲਾਭੂਟਾ॥ ੨॥ ਸੁਕੇਕਾਸਟਹਰੇਚਲਾਉ
 ਚੈਥਲਿਛੂਲੇਕਮਲਾਮਨੁਪਾ। ਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀਸਤਿਗੁਰਦੇਵਾ। ਸੇਵਭਾਅਪਨੀਲਾਇਚਿਸੇਵਾ॥ ੩॥ ਅਕਿਰਤ
 ਘਲਾਕਾਕਰੇਉਪਤਾ। ਪੁਭਮੇਰੈਹਸਦਦਇਆਨਾ। ਸਿਤਜਨਾਕਾਸਦਾਸਹਾਈ। ਚਰਨਕਮਲਨਨਕਸ
 ਠਲਾਈ॥ ੪॥ ੫੦॥ ੬੮॥ ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਸੰਘਰਖੇਪਤਿਮਾਰਿ। ਦਸਾਬੀਘਾਮਾਤੀ

ਲਈ ਨਿਵਾਗਿ ਤੀਨਿ ਆਵਰਤ ਕੀ ਚੁਕੀ ਘੇਗਾ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਚੁਕੇ ਭੈ ਫੇਰ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵ ਗੋਵਿ
 ਦਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗਧਿ ਚਿਦਾਸੁ ਅਪਨਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਬਖਸਿਦਾ ॥੨॥ ਠਹਾਉ ॥ ਦਾਇਗਏ ਵਿਲਾਪ ਪਸੁ
 ਮੇਗਾ ਜਾਪਿ ਜਾਪਿ ਨਾਮੁ ਪੂਜੇ ਪਭੈ ਗਾ ਅਨਦੁਪ ਪ੍ਰਗਟਿ ਚਿੰਤਾ ਭਯਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜੋ ਗੀਤੁ ਖਮਾਨੀ ॥੨॥ ਸਾ
 ਗੁਰਤਰਿ ਚਿਦਾ ਛਰੇ ਜਾ ਖੇਦੁ ਪਾਇ ਚਿਨਹੁ ਨਿਰੋਜਾ ॥ ਸਿਪੁਸਮਾਇ ਚਿਦਾ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਕਰਦਾ ਹਰ ਕਉ
 ਕਿਛੁ ਅਚਰ ਜੁਨਾਹਿ ॥੩॥ ਜਉ ਛੂਟ ਉਤ ਉਜਾਇ ਪਾਇ ਆਲਾ ॥ ਜਉ ਕਾਢੇ ਚਿਤ ਉਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥
 ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਹਮਰੈ ਵਸਿ ਨਾਹਿ ॥ ਰਸ ਕਿਰਸਾ ਕਿਨ ਨ ਕਹੁ ਲਗਾਹਿ ॥੪॥੫॥੬॥੭॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਨਾਤ ਨੁਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਤੇਹੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿ ਆਪੋਹਿ ॥ ਕੁਦਮ ਕਰੈ ਗਾਤਰਾ ਜੀਉ ਛੇਲਾ ॥ ਆਚਿਤੁ
 ਜਾ ਲੁਕਾ ਲੁਕ ਪੇਲਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਾਇ ਮਨਾ ॥ ਗਮ ਨਾਮੁ ਜਾਪਿ ਸੀਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾ
 ਵਹਿ ਸਾਚੁ ਪਤਾ ॥੨॥ ਠਹਾਉ ॥ ਉਨੇ ਕਾ ਜਨ ਹੋਵਤ ਪੂਰਾ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਾਦਿ ਸਦਹੀ ਝੂਰੇ ॥ ਕਰੈ ਬਿਕਾਰ ਜੀਅ
 ਰੇ ਕੈ ਚਾਈ ॥ ਗਾਫਲ ਸੀਰੀ ਨਤ ਸੁਆਜਾਈ ॥੨॥ ਪਰਤ ਪੇਹ ਅਨਿਕ ਛਲ ਜਾਨੈ ॥ ਕਉ ਡੀਕਉ ਡੀਕਉ
 ਪਾਭਾ ਸਿਰਿ ਛਾਨੈ ॥ ਜੀਨਿ ਦੀਆ ਤਿਸੈ ਨ ਚੇਤੈ ਮੂਲੀ ॥ ਮਿਥਿ ਆਲੋਚੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸੁਲਾ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਾ
 ਬ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਾਧਰਵਾਲਾ ॥ ਹਸਤ ਕਮਲ ਲਾਇ ਨਿਯੋਨੇ ਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੈ ਸਾ
 ਚਿ ਸਾਈ ॥੪॥੫॥੬॥੭॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸਰਦਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਗੋ
 ਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਦੁਖ ਜਾਈ ॥੧॥ ਠਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈਰਾ ਮੁਖ ਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਦੁਤਰੁ ਪੇਖਤ
 ਨਹੀ ॥ ਸਗਲੇ ਕਾ ਜਸ ਵਾਰੇ ਅਪਨੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸ ਨਿਤ ਜਪਨੇ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤ ਕਿਹਾ ਬੁਹੁ
 ਪੈਗੈ ॥ ਸੇ ਦਾਸੁ ਅੰਦੇਸ ਕਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਚੁਕੀ ਕਾਲੀ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਉਪਰਿ ਕੁਰ ਬਾਲਾ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪਰਮੇ
 ਸਰੁ ਭੇਟਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਸੇ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਦਾਇਆਲਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸਾਧ ਸੀਰੀ
 ਭਵ ਜਲੁ ਤਰੈ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਹੁ ਸਾਧਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੁਖ ਉਜਲ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਤਾਜਿ
 ਸਗਲਾ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ਉਤਰਹੁ ਪਾਹਿ ॥੪॥੫॥੬॥੭॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਈਧਨ ਤੇ ਬੈਸਿ ਤਰੁ ਭਾਗੈ ॥ ਮਾਟੀ ਕਉ ਜਲੁ ਦਹਾਇ ਸਾਤਿ ਆਗੈ ॥ ਉਪਰਿ ਚਰਨ ਤਲੈ ਆਕਾਸੁ ॥ ਘਟ ਮ
 ਤਿਸੈ ਪੁਕੀ ਚਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਐਸਾ ਸੀਮੁ ਭੁਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਾ ॥ ਨਿਮਖ ਨਾ ਬਿਸਰੈ ਜੀਅ ਭਗਤ ਨ ਕੈ ਆਠਾ
 ਪਰਮਾਨ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥੨॥ ਠਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਾਖਨੁ ਪਛੈ ਦੂਜਾ ॥ ਮੈਲੁ ਕੀਨੈ ਸਾ ਬੁਨੁ ਸੁਧਾ ॥ ਭੈ ਤੇਰਿ ਭਉ
 ਤਰਤਾ ਛੈ ॥ ਹੋਈ ਕਉ ਅਲਹੋਈ ਹਿੰਦੈ ॥੨॥ ਦੇਹੀ ਗੁਪਤਾ ਬਿਦੇਹੀ ਦੀਸੈ ॥ ਸਗਲੇ ਸਾਜਿ ਕਰਤ

ਜਗਦੀਸੈ। ਠਗਦਾਹਰਮਦਠਗਦਾਠਗੈ। ਬਿਨੁਵਖਰਠਿਗਿਠਿਰਿਉਠਿਲਾਗੈ॥ ੩॥ ਸਿਤਸਭਮਿਲਿਕਰ
ਹੁਥਿਅਦਾ। ਸਿੰਘਿਤਿਸਸਤਬੇਦਪੁਰਾਣਾ। ਬਹਮਥੋਚਾਰੇਕੋਈ। ਨਨਕਤਕੀਪਰਮਗਤਿਹੋਈ॥ ੪॥
੫੪॥ ੧੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਜੋਤਿਸੁਭਵਸੇਥੀਆ। ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੀਸਰਲਾਈਪੁਰਾਬਿ
ਨੁਹੀਅਨਬੀਆ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ। ਪੁਤ੍ਰਕਲਤੁਲਾਖਿਮੀਦੀਸੈ। ਇਨਮਹਿਕਿਛੂਨਸੀਗਿਲੀਆ। ਬਿਖੈਠਗ
ਉਠੀਖਾਇਭੁਲਾਸਾਮਾਇਆਮੰਦਗਤਿਆਗਿਗਾਇਆ॥ ੧॥ ਸਿੰਦਾਕਰਿਕਰਿਬਹੁਤਵਿਗੁਤਾਗਰਭਜੇਨਿ
ਮਹਿਕਿਗਤਿਪਾਇਆ। ਪੁਰਬਕਮਲੈਛੋਰਹਿਨਹੀਜਮਦੂਤਿਗਸਿਚਿਮਹਾਭਾਇਆ॥ ੨॥ ਬੋਲੈਸੂਰੁਕਮਾ
ਵੈਅਵਰਾਕਿਸਨਨਬੁਝੈਬਹੁਤਹਈਆ। ਅਸਾਪੋਰਹੁਉਪਾਜੀਆਸੀਤਦੁਖਨਿਦੇਹਬਿਨਾਸੀਮਹਾਖਾਇ
ਆ॥ ੩॥ ਜੇਨਹਿਨਿਵਜੋਤਿਨਹੀਸਾਜੇ। ਅਪੇਕੀਨੇਸਿਤਜਾਇਆ। ਨਨਕਦਾਸਕੀਠਿਲਾਇਰਖੇਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਰਬਹਮਮਾਇਆ॥ ੪॥ ੫੫॥ ੧੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਐਸਾਪੁਰਾਗੁਰਦੇਉਸਹਾਈ।
ਜਾਕਾਸਿਮਰਨੁਬਿਰਥਨਜਾਈ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ। ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਹੋਇਨਿਹਲਾ। ਜਾਕੀਪੁਰਿਕਟੈਜਮਜਾਲਾ। ਚਰ
ਨਕਮਲਬਸੇਮੇਰੇਮਨਕੈ। ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੈਤਨਕੇ॥ ੧॥ ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਰਾਖੈਹਥਾ। ਪੁਰੁਮੇਰੇਅਨਾ
ਥਕੇਨਥਾ। ਪਤਿਤਉਪਾਰਲੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਾ। ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਕੁਰਬਨੁ॥ ੨॥ ਨਿਰਮਲਮੰਤ੍ਰਦੇਇਜਿਸੁ
ਦਨੁ। ਤਜਹਿਥਿਕਰਬਿਨਸੈਅਭਿਮਨੁ। ਏਕੁਪਿਆਈਐਸਾਧਕੈਸੀਗੀ। ਪਾਪਬਿਨਸੇਨਾਮਕੈਗੀ॥ ੩॥ ਗੁਰਪ
ਰਸੇਸੁਰਸਗਲਨਿਵਾਸਾ। ਘਟਿਘਟਿਗਵਿਰਹਿਅਗੁਲਤਾਸਾ। ਦਰਸੁਦੇਹਿਧਾਰਉਪੁਭਾਅਸਾ। ਨਿਤਨਨਕੁ
ਚਿਤਵੈਸਚੁਅਰਦਸਿ॥ ੪॥ ੫੬॥ ੧੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇਖਹੁ੨
ਗਵਹੁਰਾਮਕੇਗੁਲਗੀਤ। ਨਮੁਜਪਤਪਰਮਸੁਖਪਾਈਐ। ਅਵਗਉਲੁਮਿਟੈਮੇਰੇਮੀਤ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ। ਗੁ
ਲਗਵਤਹੋਵਤਪਰਗਸੁ। ਚਰਨਕਮਲਮਹਿਹੋਇਨਿਵਾਸੁ॥ ੧॥ ਸਿਤਸੀਗਤਿਮਹਿਹੋਇਉਪਾਗੁ। ਨਨਕ
ਭਵਜਲੁਉਤਗਸਿਪਾਗੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੫੭॥ ੧੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰੁਪੁਰਾਮੇਰਾਗੁਭੁਪੁਰਾ। ਰਾਮ
ਨਾਮਜਪਿਸਦਾਸੁਹੋਲੇਸਗਲਾਬਿਨਸੇਰੇਗਭੁਰਾ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ। ਏਕੁਅਰਾਧਹੁਸਾਚਾਸੇਈ। ਜਾਕੀਸਰ
ਨਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ ੧॥ ਨੀਦਸੁਹੋਲੀਨਾਮਕੀਲਾਗੀਭੂਖਾਹਰਿਸਿਮਰਤ। ਬਿਨਸੇਸਭਦੁਖਾ॥ ੨॥ ਸਭਜੇਅ
ਨੰਦਕਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈ। ਗੁਰਿਪੁਰੈਸਭਚੰਤਮਿਟਾਈ॥ ੩॥ ਅਠਪਰਪੁਰਕਾਜਪੁਜਾਪਿ। ਨਨਕਰਾਖਾ
ਹੋਆਮਪਿ॥ ੪॥ ੨॥ ੫੮॥ ੧੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਪਵਤਾਲਾਘਰੁ੩੧ਓਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ
ਨਰਨਰਨਮਸਕਾਰੀ। ਜਲਨਥਲਨਬਸੁਪਗਗਨਏਕਏਕੀਕਾਰੀ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ। ਹਰਨਪਰਨਪੁਨਪੁਨਹਕ

ਰਨਨਗਰਿਹਰਿਰਿਹਰੀ॥ ੧॥ ਗੀਤੀਰਪੀਰਨਾਮਹੀਰਉਚੁਚੁਅਪਰੀ॥ ਕਰਨਕੇਲਗੁਣਾਮੇਲਨਾਨਕਬ
 ਲਿਹਰੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੫੭॥ ੧੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫ ਰੂਪਰੰਗਸੁਰੀਧਰੇਗਾ॥ ਤਿਆਗਿਚਲੇਮਾ
 ਇਆਛਲੇਕਨਿਕਕਾਮਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਭੰਡਾਰਦਰੂਅਰਬਖਰਬਪੇਖਿਲੀਲਾਮਨੁਸਧਰੀ॥ ਨਹਸੈ
 ਗਿਗਾਮਨੀ॥ ੧॥ ਸੁਤਕਲਤ੍ਰਭ੍ਰਤਮੀਤਉਗਣਿਪਰਿਚਿਭਗੀਮੋਰਿਚਿਏਹਾਥਿਰਖਛਾਮਨੀ॥ ਚਰ
 ਨਕਮਲਾਸਰਨਨਕਸੁਖੁਸਿਤਭਵਨੀ॥ ੨॥ ੨॥ ਦਿ॥ ੧੮॥

ਗੁਰੂ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਪਰੁ ੧ ੧ ਰ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੋਈਚੰਦਚਰੁਹਿਸੇਤਰੇਸੋਈਦਿਨੀਅਰੁਤਪਤਰਹੈ॥ ਸਾਧਰਤੀਸੋਪਉਲਭੁਲਾਗੇਜੁਗਜੀਅਖੇਲੇ
 ਬਵਕੈਸੇ॥ ੧॥ ਜੀਵਨਤਸਬਨਿਵਰਿ॥ ਹੋਵੈਪਰਵਣਕਰਹਿਧਿਫੁਲਾਕਲਿਲਖਲਵੀ
 ਚਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਕਿਤੈਦੇਸਿਨਾਇਆਸੁਣੀਐਤੀਰਬਪਾਸਿਨਬੈਠਾ॥ ਦਤਾਨੁਕਰੇਤਤ
 ਨਹੀਮਹਲਉਸਾਰਿਨਬੈਠਾ॥ ੨॥ ਜੇਕੋਸਤੁਕਰੇਸੋਛੀਜੇਤਪਾਪਰਿਤਪੁਨਹੋਈ॥ ਜੇਕੋਨਾਉਲਏ
 ਬਦਨਵੀਕਲਿਪਤਕੇਲਖਲਏਈ॥ ੩॥ ਜਿਸੁਸਿਕਦਰੀਤਿਸਹਿਖੁਅਗੀਚਕਰਕੇਤੇਡਰ
 ਲਾ॥ ਜਾਸਿਕਦਰੈਪਵੈਜੰਜੀਤਚਾਕਰਹਬਹੁਮਰਣਾ॥ ੪॥ ਆਖੁਗੁਣਾਕਲਿਆਈਐ॥ ਤਿਹੁ
 ਜੁਗਕੇਗਹਿਅਤਪਵਸੁਜੇਗੁਣਦੇਹਿਤਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਕਲਿਕਬਵਲੀਸਰਨਿਬੇ
 ਵੀਕਾਜੀਕ੍ਰਿਸਨਹੋ॥ ਆ॥ ਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਾਬੇਦੁਅਬਰਬਣਕਰਣੀਕੀਰਤਿਲਾਹੋਆ॥ ੫॥ ਪਤਿ
 ਵਿਛਪੁਜਾਸਤਵਿਲੁਸੰਜਮੁਜਤਵਿਲੁਕਾਹੇਜਨੇਉ॥ ਨਵਹੁਧੋਵਹੁਤਿਲਕੁਚਵਹੁਸੁਚਵਿਲੁਸੇ
 ਚਨਹੋਈ॥ ੬॥ ਕਲਿਪਰਵਣੁਕਤੇਬਕੁਰਾਣਾ॥ ਪੇਬੀਪੀਡਿਤਰਹੋਪੁਰਾਣਾ॥ ਨਨਕਨਉਰੁਇਆਰਤ
 ਮਾਣਾ॥ ਕਰਿਕਰਤਤੂੰਏਕੋਜਾਣਾ॥ ੭॥ ਨਨਕਨਉਮਿਲੈਵਰਿਅਈ॥ ਏਦੁਉਪਰਿਕਰਮੁਨਤੀ॥
 ਜੇਪਾਰਿਤੈਮੰਗਦਿਜਾਈਐ॥ ਠਹਿਓਲਾਮਾਮਿਲੈਤਤੀ॥ ੮॥ ੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੧
 ਜਗੁਪਰਬੋਧਹਿਮਵੀਬਧਾਵਹਿ॥ ਅਸਲੁਤਿਆਗਿਕਾਹੇਸਚੁਪਾਵਹਿ॥ ਮਮਤਾਮੋਹੁਕਮਇਹਿ
 ਤਕਾਰੀ॥ ਨਅਉਪੁਤੀਨਾਮੀਸਾਰੀ॥ ੧॥ ਜੇਗੀਬੈਸਿਹਹੁਦੁਬਿਧਾਦੁਖੁਭਗੈ॥ ਪਪਰਿਪਚਿਮੰਗਤ
 ਲਾਜਨਲਾਗੈ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਗਾਵਹਿਗੀਤਨਚੀਨਹਿਅਪੁ॥ ਕਿਉਸਾਗੀਨਿਵਰੈਪਰਤਪੁ॥ ਗੁਰਕੈ
 ਸਬਦਿਰਚੈਮਨਭਾਇ॥ ਭਿਖਿਆਸਹਜਿਵੀਚਰੀਖਾਇ॥ ੨॥ ਭਸਮਚੜਾਇਕਰਹਿਪਖੰਡੁ॥ ਮਾਣ

ਅਮੋਹੁਸਹਤਿਜਮਡੰਡੁਯੈਪਹੁਭੀਖ ਨਰੁਇਾਦੰਧਨਿਬਾਧਿਅਵੈਜਾਇ॥ ੩॥ ਬਿੰਦੁਨਾ
ਖਰਿਜਤੀਕਹਵਹਿਅਮਾਈਮਾਗਤਤੈਲੋਭਵਹਿਅਨਿਰਦਇਅਨਨਿਜੋਤਿਉਤਾਨਾਬੂਰਤਬੂਰੇ
ਸਰਬਜੰਜਾਲਾ॥ ੪॥ ਭੇਖਕਰਹਿਖੰਥਾਬਤੁਬਟੁਆਯੁਠੋਖੇਬੁਖੇਲੋਬਤੁਨਟੁਆਅੰਤਰਿਅ
ਗਨਿਚਿਤਾਬਤੁਜਗੇਵਿਦੁਕਰਮਾਕੋਸੇਉਤਗਜਿਪਾਗੇ॥ ੫॥ ਮੁੰਦਾਫਟਕਬਨਈਕਨਿਮੁਕਤਿ
ਨਹੀਬਿਦਿਅਥਿਗਿਅਨੀਜਿਤਵਾਇਦੀਸਾਦਿਲੋਭਨਾਪਸੂਭਏਨਹੀਮਿਟੈਨੀਜਨਾ॥ ੬॥ ਭਿਬਿ
ਧਿਲੋਗਾਤਿਬਿਧਿਜੋਗਾਸਬਦੁਵੀਚਰੈਚੁਕਸਿਸੋਗਾਉਜਲੁਸਾਚੁਸੁਸਬਦੁਹੋਇਜੋਗੀਰੁ
ਗਤਿਵੀਚਰੈਸੋਇ॥ ੭॥ ਤੁਝਪਹਿਨਉਨਿਧਿਤੁਕਰਲੇਜੋਗੁਥਾਪਉਥਪੇਕਰੇਸੁਹੋਗੁਜਤੁਸ
ਤੁਜਿਮੁਸਚੁਸੁਚੀਤੁਨਨਕੋਜੋਗੀਰਿਭਵਣਮੀਤੁ॥ ੮॥ ੨॥ ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਖਟਮਟਦੇ
ਹੀਮਨੁਬੋਗੀਸੁਗਤਿਸਬਦੁਧੁਨਿਅੰਤਰਿਜਗੀਵਜੋਅਨੁਦੁਮੇਰਾਮੁਨੀਣਾਗੁਰਬਚਨਿ
ਸਚਿਨਮਿਪਤੀਣਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਣਿਰਾਮਭਗਤਿਸੁਖਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਤਰਿਮੀਠਲਾਗੇਤਰਿਤ
ਰਿਨੀਮਸਮਾਈਐ॥ ੨॥ ਰਹਤਉਮਾਇਅਮੋਹੁਬਿਵਰਜਿਸਮਾਏਸਤਿਗੁਰੁਭੋਏਮੇਲਿਮਸਾਏ
ਨਮੁਰਤਨੁਨਿਗੇਲਕੁਹੀਰਾਤਿਤੁਰਾਤਮੇਰਾਮਨੁਪੀਰਾ॥ ੩॥ ਹਉਮੈਮਮਤਰੇਗੁਨਲਾਗੇਗਮਭ
ਗਤਿਜਮਕਾਭਉਭਗੇਜਮਜੰਦਰੁਨਲਾਗੇਮੋਹਿਨਿਰਮਲਨਾਮੁਹਿਦੇਤਰਿਜੋਹਿ॥ ੪॥ ਸਬਦੁ
ਬੀਚਾਰਿਭਏਨਿਰੰਕਰੀਗੁਰਮਤਿਜਗੇਦੁਗਮਤਿਪਰਤਰੀਅਨਦਿਨੁਜਗਿਰੇਲਿਵਣਾ
ਈਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗਤਿਅੰਤਰਿਪਾਈ॥ ੫॥ ਅਧਿਪਤਗੁਣਮਹਿਰਤਹਿਨਿਰਾਗੇਤਜਕਰਪੰਚ
ਸਬਦਿਸੰਘਰੇਪਰਪਰਜਾਇਨਮਨੁਡੇਲਾਏਸਤਜਿਨਿਰੰਤਰੇਰਹਤਉਜਮਾਏ॥ ੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਗਿਰੇਅਉਧੁਤਾਸਦਬੋਗੀਤਤੁਪਰੇਤਾਜਗੁਸੁਤਾਮਰਿਅਵੈਜਾਇਯਬਿਨੁਗੁਰਸਬ
ਦਨਸੋਈਪਾਇ॥ ੭॥ ਅਨੁਦਸਬਦੁਵਜੋਦਿਨੁਰਤੀਅਵਿਗਤਕੀਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤੀਤ
ਉਜਨੀਜਸਬਦਿਪਛਾਨੀਏਕੋਰਵਿਗਤਿਅਨਿਰਬਨੀ॥ ੮॥ ਸੁੰਨਿਸਮਾਧਿਸਤਜਿਮਨੁਗਤਾ
ਤਜਿਤਉਲੋਭਏਕੋਜਤਾਗੁਰਚੇਲੇਅਪਨਾਮਨੁਮਾਨਿਆਨਨਕਦੁਜਮੇਦਿਸਮਾਨਿਆ॥ ੯॥ ੩॥
ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਸਾਤਗਣਨਿਕਰਹਿਬੀਚਗੁਸਾਹੇਉਪਰਿਏਕੰਕਰਾਜਿਸੁਗੁਰਮਿਲੇ
ਸੋਈਬਿਧਿਜਾਣੇਗੁਰਮਤਿਹੋਇਤਤੁਕਮੁਪਛਾਣੇ॥ ੧॥ ਭੂਨੁਬੋਲਿਪਡੇਸਚੁਕਹੀਐਹਉ
ਮੇਜਾਇਸਬਦਿਪਰੁਲਹੀਐ॥ ੨॥ ਰਹਤਉਗਾਣਗਣਿਜੋਤਕੁਕਾਂਡੀਕੀਨੀਪਵੈਸੁਣਾਵੈ

ਤਤੁਨਚੀਨੀ॥ ਸਭਸੇਉਪਰਿਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਹੁ॥ ਤੋਰਕਬਨੀਬਦਉਨਸਗਲੀਛਹੁ॥ ੨॥ ਨਾਵਹਿ
 ਧੋਵਹਿਪੁਨਹਿਸੇਥਾ॥ ਬਿਨੁਤਰਿਹਤੇਮੈਲੇਮੈਲਾ॥ ਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਮੈਲੇਪੁਰਸਾਰਥਿ॥ ਮੁਕਤਿਪ੍ਰਾਨ
 ਜਪਿਤਰਿਕਿਰਤਾਰਥਿ॥ ੩॥ ਵਾਰੇਵਾਦੁਨਬੇਦੁਬੀਚਹੈ॥ ਆਪਰੁਬੈਕਿਉਪਤਰਤਰੈ॥ ਪਧਿਪੁ
 ਟਿਬੁਮੁਚੀਨੈਜਨੁਕੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਸੇਈਤੋਇ॥ ੪॥ ਗਣਤਗਲੀਐਸਹਸਾਦੁਖੁ
 ਜੀਐ॥ ਗੁਰਕੀਜਗਦਿਪਵੈਸੁਖੁਥੀਐ॥ ਕਰਿਅਪਰਾਧਸਰਦਿਤਮਆਇਆ॥ ਗੁਰਹਰਿਭੇਟੇ
 ਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ॥ ੫॥ ਗੁਰਸਰਦਿਨਆਈਐਕੁਮੁਨਪਾਈਐ॥ ਭਗੀਮੁਲਾਈਐਜਨਮਿ
 ਮਰਿਆਈਐ॥ ਜਮਦਰਿਬਾਧਉਮਰੈਬਿਕਰੁ॥ ਨਰਿਦੈਨਾਮੁਨਸਬਦੁਅਚਾਰੁ॥ ੬॥ ਏਕਿ
 ਪਾਧੇਪੰਡਿਤਮਿਸਰਕਹਾਵਹਿ॥ ਦੁਬਿਧਾਰਤੇਮਹਤੁਨਪਾਵਹਿ॥ ਜਿਸੁਗੁਰਪਗਸਾਦੀਨਾਮੁਅ
 ਧਾਰੁ॥ ਕੋਟਿਅਧੈਕੋਜਨੁਆਪਾਰੁ॥ ੭॥ ਏਕੁਬੁਰਭਲਾਸਚੁਏਕੈ॥ ਬੁਝੁਗਿਆਨੀਸਤਿਗੁਰਕੀਟੈ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਚਲੀਏਕੋਜਾਇਆ॥ ਆਵਲੁਜਾਣਮੇਟਿਜਮਾਇਆ॥ ੮॥ ਜਿਨਕੋਤਿਰਦੇਏਕੰਕ
 ਰੁ॥ ਜਰਬਹੁਲੀਸਾਚਬੀਚਹੁ॥ ਗੁਰਕੋਭਾਣੈਕਰਮਕਮਵੈ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੇਜਾਚਿਸਮਵੈ॥ ੯॥
 ੧॥ ੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੧ ਤਨਿਗੁਰੁਕਰਿਕਾਂਇਆਛੀਜੈ॥ ਵਰਤੁਤਪਨੁਕਰਿਮਨੁਨਤੀ
 ਭੀਜੈ॥ ਰਾਮਨਾਮਸਰਿਅਵਕੁਨਪੂਜੈ॥ ੧॥ ਗੁਰਸੇਵਿਮਨਾਤਰਿਜਨਸੰਗੁਕੀਜੈ॥ ਜਮੁਜੰਦਰੁਜੋਰਿ
 ਨਤੀਸਕੇਸਰਪ ਨਿਰਸਿਨਸਕੈਹਰਿਕਾਹਸੁਪੀਜੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਾਦੁਪਰੈਗੀਜਗੁਭੀਜੈ॥
 ਤੈਗੁਲਾਬੋਖਿਅਜਨਮਿਮਰੀਜੈ॥ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਦੁਖੁਸਪੀਜੈ॥ ੨॥ ਚਾਰੁਸਿਪਵਨੁਸਿੰਘਸ
 ਨੁਭੀਜੈ॥ ਨਿਉਲੀਕਰਮਖਟੁਕਰਮਕਰੀਜੈ॥ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਿਰਥਾਸਸੁਲੀਜੈ॥ ੩॥ ਅੰਤ
 ਰਿਪਚਅਗਨਿਕਿਉਪੀਰਜੁਪੀਜੈ॥ ਅੰਤਰਿਚੇਰੁਕਿਉਸਾਦੁਲਪੀਜੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਕਾਂਇ
 ਆਗਵੁਲੀਜੈ॥ ੪॥ ਅੰਤਰਿਮੈਦੁਤੀਰਥਭਗੀਜੈ॥ ਮਨੁਨਤੀਜੁਚਾਕਿਆਸੋਚਕਰੀਜੈ॥ ਕਿ
 ਰਤੁਪਾਇਆਦੋਸੁਕਾਕਉਦੀਜੈ॥ ੫॥ ਅੰਨੁਨਖਾਤਿਦੇਤਿਦੁਖੁਦੀਜੈ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਗਿਆਨਤਿ
 ਪਤਿਨਤੀਥੀਜੈ॥ ਮਨਮੁਖਿਜਨਮੇਜਨਮਿਮਰੀਜੈ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਛਿਸੰਗਤਿਜਨਕੀਜੈ॥
 ਮਨੁਤਰਿਗਾਵੈਨਤੀਜਨਮਿਮਰੀਜੈ॥ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਅਕਰਮੁਕੀਜੈ॥ ੭॥ ਉਂਦਰਦੁੰਦਰਪਾ
 ਸਿਧੀਜੈ॥ ਪੁਰਿਕੀਸੇਵਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਲੈਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਕੀਜੈ॥ ੮॥ ੫॥
 ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੧ ਅੰਤਰਿਉਤਭੁਜੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ਜੋਕਤੀਐਸੋਪ੍ਰਭਤੇਤੋਈ॥ ਜੁਗਤ

ਚੁਗੀਤਰਿਸਾਹਿਬੁਸਚੁਸੇਈ।ਉਤਿਪਤਿਪਰਥਉਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੧॥ਅਯੋਸਾਮੇਰਠਕੁਰੁਗਤਿ
ਰਹੀਭੀਰੁ।ਜਿਨਿਜਪਿਆਤਿਨਹੀਸੁਖੁਪਾਇਅਹਰਿਕੋਨਮਿਨਤਗੋਜਮਤੀਹੁ॥੨॥ਰਹਤਉਨਾਮੁ
ਰਤੁਹੀਰਾਨਿਰੋਲੋਧੁਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਅਮਰੁਅੰਤੋਧੁ।ਜਿਤਵਸੂਚੀਯਾਚਾਥੋਧੁ।ਪਰਿਦਰਸ
ਚਨਪੀਰੋਧੁ॥੩॥ਇਕਿਬਨਿਮਤਿਕੋਸਹਿਤੁੰਗਰਿਅਸਥਨੁ।ਨਾਮੁਬਿਜਥਪਚਤਿਅਭਿਮਾਨੁ।
ਨਾਮਬਿਨਕਿਆਗਿਆਨਧਿਆਨੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਹਿਦਰਗਯਮਨੁ॥੪॥ਤਉਅਤਿਕਰਕੋਰੋਨਹੀ
ਪਾਵੈ।ਪਾਠਪੜੈਲੋਲੋਕਸੁਣਾਵੈ।ਤੀਰਥਭਗਮਿਸਿਬਿਆਧਿਨਜਾਵੈ।ਨਾਮਬਿਨਕੋਸੇਸੁਖੁਪਾ
ਵੈ॥੫॥ਜਤਨਕਰੋਬਿੰਦੁਕਿਵੈਨਰਪਈ।ਮਨੁਅਡੋਲੈਨਰਕੇਪਾਈ।ਜਮਪੁਰਿਬਧੋਲਕੋਲੋਜ
ਈ।ਬਿਨੁਨਵੈਜੀਉਜਿਥਿਬਲਿਜਾਈ॥੬॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਕੋਤੇਮੁਨਿਦੇਵਾ।ਹਰਿਨਿਗੁਣਿਨਿ
ਪਤਵਹਿਭੇਵਾ।ਸਬਦਵੀਚਾਰਿਗਤਹਿਗੁਰਸੇਵਾ।ਮਨਿਤਨਿਨਿਗਮਲਅਭਿਮਾਨਅਭੇਵਾ॥੭॥
ਕਹੀਮੀਮਲੋਪਾਵੈਸਚੁਨਾਉ।ਤਮਸਰਨਗਤਿਹਰਉਸੁਭਉ।ਤੁਸਤੇਉਪਜਿਓਭਗਤੀਭਉ।
ਜਪੁਜਪਉਗੁਰਮੁਖਿਤਕਿਨਉ॥੮॥ਹਉਮੇਗਰਬੁਜਾਇਅਨਭੀਨੈ।ਭੂਠਨਪਾਵਸਿਪਖੰਡ
ਕੀਨੈ।ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਹੀਪਰਬਗੁਨਲਕਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਬੀਚਰੁ॥੯॥੬॥ਗਾਮਕਲੰ
ਮਤਲਾ੧ ਜਿਉਅਇਆਤਿਉਜਾਵਹਿਬਉਰੋਜਿਉਜਨਮੇਤਿਉਮਰਣੁਭਇਆ।ਜਿਉਰਸ
ਭੋਗਕੀਏਤੇਤਾਦੁਖੁਲਾਗੋਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਭਵਜਾਪਇਆ॥੧॥ਤਨੁਧਨੁਦੇਖਤਗਰਬਿਗਈ
ਆ।ਕਨਿਕਕਾਮਨੀਸਿਉਤੇਤੁਵਧਾਇਤਿਕੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਹਿਭਗਮਿਗਇਆ॥੨॥ਰਹਤਉ।
ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸੀਲੁਨਗਖਿਆਪ੍ਰੇਤਪੀਜਗਮਹਿਕਾਸਟੁਭਇਆ।ਪੁਨੁਦਨੁਇਸਨਨੁਨਾਸੰ
ਜਮੁਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨੁਬਾਦੇਜਇਆ॥੩॥ਲਾਲਚਿਲਾਗੋਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਓਆਵਤਜਾਵਤਜ
ਨਮੁਗਇਆ।ਜਾਜਮੁਧਾਇਕੋਸਿਗਤਿਮਰੋਸੁਰਤਿਨਹੀਮੁਖਿਕਲਗਇਆ॥੪॥ਅਹਿਨਿਸਿ
ਨਿਦਤਾਤਿਪਗਈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਸਰਬਦਇਆ।ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਗਤਿਪਤਿਪਾਵਹਿਰਾ
ਮਨਾਮਬਿਨੁਲਕਿਗਇਆ॥੫॥ਪ੍ਰਿਧੂਮਤਿਵੇਸਕਰਹਿਨਟੁਆਜਿਉਮੋਤਪਾਪਮਹਿਗਲਤ
ਗਇਆ।ਇਤਉਤਮਾਇਆਦੇਖਿਪ੍ਰੰਗੀਸੋਤਮਾਇਆਕੋਮਗਨੁਭਇਆ॥੬॥ਕਰਹਿਬਿ
ਕਾਰਵਿਥਰਪਠੇਰੇਸੁਰਤਿਸਬਦਬਿਨੁਭਗੀਮਪਇਆ।ਹਉਮੈਰੋਗੁਮਹਾਦੁਖੁਲਾਗਾਗੁਰ
ਮਤਿਲੇਵਹੁਰੋਗੁਗਇਆ॥੭॥ਸੁਖਸੰਪਤਿਕਉਆਵਤਦੇਖੈਸਕਤਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁਭਇਆ

ਕਿਸਕਾਇਤੁਤਨੁਪੁਨੁਜੋਠਿਓਲੇਵੈਅੰਤਰਿਸਹਜਾਦੁਖੁਪਇਆ॥੩॥ਅੰਤਿਕਾਇਕਿਛੁਸਥਿ
 ਨਚਾਏਜੋਦੀਸੈਸਭੁਤਿਜਹਿਮਾਇਆਅਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਸੇਖੁਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਲੇਪਾਰਿ
 ਪਇਆ॥੮॥ਮੁਏਕਉਰੋਵਹਿਕਿਸਹਿਸੁਣਾਵਹਿਭੈਸਾਗਰਅਸਮਧਿਪਇਆਦੇਖਿਕੁ
 ਟੰਬੁਮਾਇਆਗਿਹਮੰਦਰੁਸਾਕਤੁਜੰਜਾਇਪਗਾਇਪਇਆ॥੯॥ਜਾਮਾਏਤਾਤਿਨਹਿਪ
 ਠਾਏਚਾਲੇਤਿਨੈਬੁਲਾਇਯਾਇਆਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਗਇਆਬਖਸਣਹਰੈਬਖਸਿ
 ਲਾਇਆ॥੧੦॥ਜਿਨਿਏਤੁਚਾਖਿਅਗਮਰਸਾਇਲੁਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਏਚੁਭਾਇਆਗਿਧਿ
 ਸਿਧਿਬੁਧਿਬੀਅਨੁਗੁਰੁਤੇਪਾਇਆਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਸਰਾਇਪਇਆ॥੧੧॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸਮਕਰਿਜਾਣਹਰਖਸੋਗਤੇਬਿਰਕਤੁਭਇਆਅਪੁਮਰਿਗੁਗੁਖਿਤਖਿਪਾਏਨਾਨਕ
 ਸਹਜਿਸਮਾਇਲਾਇਆ॥੧੨॥੭॥ਸਮਕਲੀਮਹਲਾ੧੨੫੯॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਾਚੁ
 ਦਿਵਾਇਆਸਾਚਸਬਦਿਰਸਿਲੀਲਾ॥੧॥ਮੇਰਗੁਰੁਦਇਆਬੁਸਦਰੀਗੀਲੀਲਾਅਹਿ
 ਨਿਸਿਰਹੈਏਕਇਵਲਾਗੀਸਾਚੇਦੋਖਿਪਤੀਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉਰਹੈਗਗਨਪੁਰਿਦਿਸਟਿਸਮੇ
 ਸਰਿਅਨਤਸਬਦਿਰੰਗੀਲਾ॥੨॥ਸਤੁਬੰਧਿਕੁਪੀਨਬੁਧਿਓਲੀਲਾਜਿਹਵਰੰਗਿਰਸੀਲਾ
 ॥੩॥ਮਿਲੈਗੁਰਸਾਚੇਜਿਨਿਰਚੁਰਚੇਕਿਰਤੁਵੀਚਾਰਿਪਤੀਲਾ॥੪॥ਏਕਮਤਿਸਰਬਸਰਬ
 ਮਤਿਏਕਾਏਤਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਦਿਖਾਈ॥੫॥ਜਿਨਿਕੀਏਖੰਡਮੰਡਲਬ੍ਰਹਮੰਡਸੋਪ੍ਰਭੁਲਖਨੁ
 ਨਜਾਈ॥੬॥ਦੀਪਕਤੇਦੀਪਕਪਰਗਾਸਿਅਤ੍ਰਿਭਵਲਜੋਤਿਦਿਖਾਈ॥੭॥ਸਚੇਤਖਤਿਸਚ
 ਮਤਲੀਏਠੇਨਿਰਕੁਉਤਵੀਲਾਈ॥੮॥ਮੋਹਿਗਇਆਬੈਰਾਗਿਜੋਗੀਪਟਿਪਟਿਕਿੰਗੁਰੀ
 ਵਾਈ॥੯॥ਨਾਨਕਸਰਾਇਪ੍ਰਭੂਕੀਛੂਟੇਸਤਿਗੁਰਸਚੁਸਖਾਈ॥੧੦॥੮॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ
 ਅਉਹਠਿਤਸਤਿਮਹੀਪਰਛਾਇਆਪਰਾਇਗਗਨਿਕਲਪਾਰੀ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੇਤੀਜਬਦ
 ਉਧਾਰੀਸੰਤਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉਅਮਤਮਾਰਿਹਉਮੈਸੋਖੈਤ੍ਰਿਭਵਲਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥ਅਨਸਮੁਹਿ
 ਮਨੈਮਹਿਰਖੈਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੩॥ਸਿਫੀਜੁਗਤਿਅਨਹਦਿਵਜੈਪਟਿਪਟਿਜੋਤਿ
 ਤੁਮਾਰੀ॥੪॥ਪਰਪੰਚਬੇਲੁਤਹੀਮਨੁਰਾਖਿਅਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਪਰਜਾਰੀ॥੫॥ਪੰਚਤਤੀਮਲਿ
 ਅਹਿਨਿਸਿਦੀਪਕਨਿਗਮਲਜੋਤਿਅਪਾਰੀ॥੬॥ਰਵਿਸਸਿਲਉਕੇਇਤੁਤਨੁਕਿੰਗੁਰੀਵਜੈ
 ਸਬਦੁਨਿਰਚੀ॥੭॥ਸਿਵਨਗਰੀਮਹਿਅਸਾਦੁਅਉਪੁਅਲਖੁਅਗੰਮੁਅਪਾਰੀ॥੮॥ਕੰਇਆ

ਨਗਰੀਇਹੁਮਨੁਰਾਜਾਪੰਚਵਸਹਿਵੀਚਰੀ॥੯॥ਸਥਾਦਿਰਵੈਆਸਦਿਘਰਿਰਾਜਾਅਦਲੁਕਰੇਗੁਲਾਕ
 ਗੀ॥੧੦॥ਕਾਲਾਥਿਕੁਲੁਕਰੇਕਹਿਥਪੁਰੇਜੀਵਤੰਮਨੁਮਾਗੀ॥੧੧॥ਬਹਮਾਥਿਸਨੁਮਹੇਸ ਇਕਮੁਗਤਿ
 ਆਪੇਕਰਤਾਕਾਗੀ॥੧੨॥ਕਾਇਆਸਥਿਤਰੈਕੁਵਸਾਗਰੁਅਤਮਤਤੁਵੀਚਰੀ॥੧੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਦਾ
 ਸੁਖੁਪਾਇਆਅੰਤਰਿਸਬਦੁਗਵਿਆਗੁਲਕਾਗੀ॥੧੪॥ਆਪੇਮੇਲਿਯਾਏਗੁਲਦਾਤਾਹਉਮੈਵਿਸਨਾਮਾ
 ਗੀ॥੧੫॥ਤੈਗੁਲਮੇਟੇਚਉਥੈਵਰਤੈਏਹਭਗਤਿਨਿਰਾਗੀ॥੧੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਆਤਮੁਚੀਨੈਰਿਦੈ
 ਏਕੁਮੁਗੀ॥੧੭॥ਮਨੁਮਾਮਸਥਿਰੁਸਬਦੇਰਤਾਏਹਕਰਲੀਸਾਗੀ॥੧੮॥ਬਿਦੁਬਾਦਨਪਖੰਡੁਅਉਪੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਖੀਚਾਗੀ॥੧੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗੁਕਮਾਵੈਅਉਪੁਜਤਸਤਸਬਦਿਵੀਚਾਗੀ॥੨੦॥ਸ
 ਥਾਦਿਮਹੈਮਨੁਮਾਗੈਅਉਪੁਜੋਗਜੁਗਤਿਵੀਚਾਗੀ॥੨੧॥ਜਾਇਆਮੋਹੁਭਵਜਲੁਹੈਅਉਪੁਸਬਦਿਤਰੈ
 ਕੁਲਤਾਗੀ॥੨੨॥ਸਥਾਦਿਸੁਰਜੁਗਚਾਰੈਅਉਪੁਬਾਲੀਭਗਤਿਵੀਚਾਗੀ॥੨੩॥ਏਹੁਮਨੁਮਾਇਆਮੋਹਿ
 ਆਅਉਪੁਨਿਕਸੈਸਥਾਦਿਵੀਚਾਗੀ॥੨੪॥ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਮੇਲਾਏਨਨਕਸਗਦਿਤੁਮਾਗੀ॥੨੫॥੯॥

ਗੁਮਕਲੀਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ॥੫੩੧ ੧ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸਰਮੇਦੀਆਮੁਦ੍ਰਕੀਪਾਇਜੋਗੀਖੰਥਕਰਿਤੂਦਇਆ॥ਅਵਲੁਜਾਨਾਥਿਕੁਤਿਲਾਇਜੋਗੀਤਾਤੀ
 ਨਿਛਵਲਾਜੀਦਿਲਾਇਆ॥੧॥ਐਸੀਕਿਗੁਰੀਵਜਾਇਜੋਗੀ॥ਜਿਤੁਕਿੰਗੁਰੀਅਨਹਦੁਵਾਜੈਹਰਿਸਿਉ
 ਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ਰਹਉ॥ਸਤਸੰਤੋਖੁਪਤਕਰਿਝੁਲੀਜੋਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਕੁਗਤਿਪਾਈ॥ਪਿਆਨਕ
 ਕਰਿਰੰਗਜੋਗੀਸਿੰਝੀਸੁਗਤਿਵਜਾਈ॥੩॥ਮਨੁਦ੍ਰਿਕੁਕਰਿਆਸਦਿਥੈਸੁਜੋਗੀਤਾਤੇਰੀਕਲਪਲਾਜਾ
 ਈ॥ਕੀਇਆਨਗਰੀਮਹਿਮੰਗਲਿਚਰਿਜੋਗੀਤਾਨਾਮੁਪਲੈਪਾਈ॥੪॥ਇਤੁਕਿੰਗੁਰੀਪਿਆਨੁਨਲਾਗੈ
 ਜੋਗੀਨਾਸਚੁਪਲੈਪਾਈ॥ਇਤੁਕਿੰਗੁਰੀਸਾਤਿਨਾਵੈਜੋਗੀਅਭਿਮਨੁਨਵਿਚਹੁਜਾਈ॥੫॥ਭਉਭਾਉ
 ਦਾਇਪਤਲਾਇਜੋਗੀਇਹੁਸਰੀਰੁਕਰਿਤੰਡੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਤਤੰਤੀਵਾਜੈਇਨਾਥਿਸਿਵਿਸਨਾਖੰਡੀ॥
 ੬॥ਹੁਕਮੁਬੁਝੈਸੋਜੋਗੀਕਰੀਐਏਕਸਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ॥ਸਹਸਤੂਟੈਨਿਰਮਲੁਰਵੈਜੋਗਜੁਗਤਿਇ
 ਵਪਾਏ॥੭॥ਨਦਰੀਆਵਦਾਸਭੁਕਿਛੁਥਿਨਸੈਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਤੇਰੀਭਵ
 ਨੀਲਾਗੈਤਾਇਸੋਝੀਪਾਈ॥੮॥ਏਹੁਜੋਗੁਨਹੈਜੋਗੀਜਿਕਟੈਥੁਛੈਤੋਪਰਭਵਲੁਕੰਗੀ॥ਗਿਹਸਰੀਰ
 ਮਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਪਣਾਹਰਿਪੁਛੁਲਾਹਰਿ॥੯॥ਇਹੁਜਗਤੀਮਟੀਕਾਪੁਤਲਾਜੋਗੀ

ਇਸੁਮਹਿਰੋਗੁਵਰਾਤਿਸਮਾਇਆਅਨੇਕਜਤਨਭੇਖਕਰੇਤੇਗੀਰੋਗੁਜਾਇਗਵਾਇਆ
 ੯॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਉਖਧੁੰਨੋਗੀਜਿਸਨੇਮੀਨੇਵਸਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੇਈਧੁਝੈਜੋਗਜੁਗਤਿਸੋ
 ਪਾਏ॥੧੦॥ਜੇਗੈਕਮਾਰਗੁਬਿਖਮੁੰਨੋਗੀਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੋਸੋਪਾਏ॥ਅੰਤਰਿਕਾਰਿਏਕੇਵੈਖੈਵਿਚਰੁਭ
 ਰਮੁਦੁਕਾਏ॥੧੧॥ਵਿਲੁਵਜਾਈਕਿਉਗੀਵਜੈਜੋਗੀਸਾਕਿਉਗੀਵਜਾਈ॥ਕਰੈਨਕਭਮੁਕਤਿਹੋਵਹਿਜੋ
 ਗੀਸਾਚੇਰਹਿਸਮਾਏ॥੧੨॥੧॥੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩ ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਗੁਰਮੁਖਿ
 ਜਾਤਾਸਾਤਿਗੁਰਿਬੁਝੁਬੁਝਾਈ॥੧॥ਸਿਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਰਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਇ॥ਸਾਚੇਰਹੁਸਦਾਸ
 ਰਹੁਸੁਖੁਉਪਜੈਕਾਮੁਕੁਪਾਵਿਚਹੁਜਾਈ॥੨॥ਅਪੁਛੇਰਿਨਾਮਾਏਵਲਾਗੀਮਮਭਾਸਬਦਿਜਲਾਈ॥
 ੩॥ਜਿਸਥੇਉਪਜੈਤਿਸਥੇਬਿਨਸੈਅੰਤੇਨਾਮੁਖਾਈ॥੪॥ਸਦਾਹਜੁਰਿਦੁਰਿਨਹਦੇਖਹੁਰਚਨਾਜਿ
 ਨਿਰਚਾਈ॥੫॥ਸਚਾਸਬਦੁਰਵੈਘਟਅੰਤਰਿਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥੬॥ਸਤਸਿਗਤਿਮਹਿਨਾਮੁ
 ਨਿਰਮੋਲਕੁਵਰੈਭਾਗਿਪਾਇਆਜਾਈ॥੭॥ਭਗਿਨਭੂਲਹੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹੁਮਨੁਰਖਹੁਇਕਠਾਈ॥
 ੮॥ਬਿਨੁਨਵੈਸਭਭੂਲੀਠਿਰਦੀਬਿਥਾਜਨਮੁਗਵਾਈ॥੯॥ਜੇਗੀਜੁਗਤਿਗਵਾਈਹੋਏਪਾਖੀਰਿਜੋਗਨ
 ਪਾਈ॥੧੦॥ਸਿਵਨਗਰੀਮਹਿਆਸਾਨਿਖੈਸੈਗੁਰਸਬਦੀਜੋਗੁਪਾਈ॥੧੧॥ਪਾਤਰਥਾਜੀਸਬਦਿਨਿ
 ਵਾਰੇਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥੧੨॥ਏਹੁਸਗੀਰੁਸਰਵਰੁਹੈਸਿਤਹੁਇਸਨਸੁਕਰੇਲਿਵਲਾਈ॥੧੩॥
 ਨਾਮਿਏਸਨਾਨੁਕਰਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲਸਬਦੇਮੈਲੁਗਵਾਈ॥੧੪॥ਤੈਗੁਲਾਅਚੇਤਨਾਮੁਚੇਤਹਿ
 ਨਾਹੀਬਿਨੁਨਵੈਬਿਨਸਿਜਾਈ॥੧੫॥ਬਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਰੈਮੁਗਤਿਤਿਗੁਲਿਭਗਿਮਭੁਲਾਈ॥੧੬॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਿਕੁਟੀਛੂਟੈਚਉਥੈਪਦਿਲਿਵਲਾਈ॥੧੭॥ਪਰਿਤਪੜਹਿਪਰਿਵਾਦੁਵਖਾਲਹਿ
 ਤਿੰਨਬੁਝਨਪਾਈ॥੧੮॥ਬਿਖਿਆਮਾਤੇਭਗਿਮਭੁਲਾਏਉਪਦੇਸੁਕਹਹਿਕਿਸੁਭਾਈ॥੧੯॥ਭਗਤ
 ਜਨਕੀਉਤਮਥਲੀਜੁਗਿਜੁਗਿਰਹੀਸਮਾਈ॥੨੦॥ਬਾਲੀਯਾਗੈਸੋਗਤਿਪਾਏਸਬਦੇਸਾਚਿਸਮਾ
 ਏਈ॥੨੧॥ਕਾਇਅਨਗਰੀਸਬਦੇਖੋਜੈਨਾਮੁਨਵੈਨਿਧਿਪਾਈ॥੨੨॥ਮਨਸਮਾਰਿਮਨੁਸਹਜਿਸਮਾਲਾ
 ਬਿਨੁਗਨ ਉਸਤਤਿਕਰਾਈ॥੨੩॥ਲੇਇਲਦੇਖਿਰੇਬਿਸਮਾਦੀਚਿਤੁਆਦਿਸਟਿਲਗਾਈ॥੨੪॥
 ਅਦਿਸਟਸਦਾਰੈਨਿਰਲਾਮੁਜੋਤੀਜੋਤੀਮਲਾਈ॥੨੫॥ਹਉਗੁਰਸਾਲਹੀਸਦਾਅਪਲਾਜਿਨਿਸਾਚੀ
 ਬੁਝੁਬੁਝਾਈ॥੨੬॥ਨਨਕੁਏਕਕਰੈਬੇਨਤੀਨਵਹੁਗਤਿਪਤਿਪਾਈ॥੨੭॥੨॥੧੧॥
 ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩ ਹਰਿਕੀਪੁਜਾਦੁਲੀਭਰੈਸਿਤਹੁਕਰਣਾਕਛੂਨਜਾਈ॥੧॥ਸਿਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿ

ਪੁਰਾਪਈ ਨਾਮੋ ਪੁਜਕਰਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਗਿਰਿ ਬਿਨੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ਸੀਤਹੁ ਕਿਆ ਹਉ ਪੁਜਚਰਾਈ ॥ ੨ ॥
 ਰਿਸਾਚੇ ਭਵੈ ਸਾ ਪੁਜਾਹੈ ਵੈ ਭਾ ਲਾਮੀ ਨੇਵ ਸਾਈ ॥ ੩ ॥ ਪੁਜਾਕਰੈ ਸਭ ਲੋਕ ਸੀਤਹੁ ਮਨ ਮੁਖਿ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥
 ਸਬਾਦਿ ਮੈਰੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੀਤਹੁ ਏਹੁ ਪੁਜਾਥਾਈ ਪਾਈ ॥ ੫ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਸੇਜਨ ਸਾਚੇ ਏਕ ਸਬਾਦਿ
 ਨਿਵਲਾਈ ॥ ੬ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਏਹੁ ਪੁਜਨਹੈ ਵੀ ਭਗਮਿ ਭੁਲੀ ਲੋਕਾਈ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੀਤਹੁ
 ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਵਲਾਈ ॥ ੮ ॥ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਪੁਜਕਰਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਥਾਈ ਪਾਈ ॥ ੯ ॥ ਪੁਜਾਕਰਹਿ ਪਤਾ ਬਿ
 ਧਿਨ ਹੀ ਜਾ ਲਹਿ ਤੁਜੈ ਭਾਇ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਪੁਜਾ ਜਾ ਲੈ ਭਾ ਲਾਮੀ ਨੇਵ ਸਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਭਾ
 ਲੇ ਤੇ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਸੀਤਹੁ ਅੰਦੇ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸੀਤਹੁ ਕੂੜੈ ਕਰਹਿ
 ਵਡਿਆਈ ॥ ੧੩ ॥ ਪਾਖੀ ਰੋਕੀ ਨੈਜ ਮੁਨਹਿ ਛੋੜੈ ਜਾ ਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਆ
 ਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਆਸੁ ਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵੈ ਜੇ ਤੀਜੇ ਚਿਮਿਲਾਈ ॥
 ੧੬ ॥ ਸੁਲਿਸੁਲਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਲਹਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਵੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ
 ਵਰਿਸਾਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਦੁ ਵਖਾਲੈ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਲਾਈ ॥ ੧੯ ॥ ਭੈਭੰ ਜਨੁ ਅਤਿ
 ਪਾਪ ਨਿਖੰਜਨੁ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ੨੧ ॥
 ੩ ॥ ੧੨ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਾਮ ਕੁਚਲ ਕੁਚੀਲਾ ਅਚਿ ਅਭਿ ਮਨੀ ਮਿਲਿ ਸਬਦੇ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੀ
 ੧ ॥ ਸੀਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਤਾਰੀ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਿ ਆਪਣਾ ਅੰਤਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਗਿਰਿ
 ਪਰਸ ਪਰਸੇ ਠਿਠਿ ਪਰਸੁ ਏਹੈ ਰਿਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾਧਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਏਕਿ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਠਿਠਿ ਅਭਿ ਮਨੀ
 ਤਿਨ ਜੁ ਐਥਾ ਜੀਹਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਏਕਿ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਅਨਾਦਿ
 ਨੁ ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਸਹਜੇ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ਕਬਹੂੰ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ੭ ॥
 ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ਆਗਿਆ ਤਿਤਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਭੰਡਾਰੀ
 ॥ ੯ ॥ ਤਿਸਕਿ ਆਗੁਣਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਆਹਉ ਗਵਾਸ ਬਾਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ਗਰਿਜੀਉ ਜਾ ਪੀਹ ਰਿਜੀ
 ਉਸਲਾਹੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰਤੇ ਪਾਇਆ ਅਖੁਟੁ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰੀ ॥ ੧੨ ॥ ਅ
 ਪਣਿ ਆਭਗਤਾਨੇ ਆਪੇ ਭੁਠਾ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਲਧਾਰੀ ॥ ੧੩ ॥ ਤਿਨ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਸਦਾ ਭੁਖ ਲਾਗੀ
 ਗਵਨਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਜੀਉ ਪਿਤ੍ਰੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਤਿ ਸਕਾ ਆਖੁਣਾ ਬਿਖਮੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ੧੫ ॥ ਸਬ
 ਦਿ ਲਗੇ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਭਉ ਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਕੋ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਵੈ ਭੁਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ ॥

੧੬॥ ਜੇ ਸੁਰਿ ਲਿਖਿ ਅਸੇਈ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਸਥਾ ਦਿਸਵਰੀ॥ ੧੭॥ ਕਾਂਇਅ ਕੰਚਨੁ ਸਥਾ ਦੇਗਤੀ
 ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੀ॥ ੧੮॥ ਕਾਂਇਆ ਅੰਤਿ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰੇ ਪਾਈ ਅੰਤਿ ਸਥਾ ਦਿਵੀ ਚਰੀ॥ ੧੯॥ ਜੇ ਪੁਤ੍ਰ
 ਖਜ ਹਿਸੇਈ ਪਵਹਿ ਹਰਿ ਛੂਟਿ ਮੁਏ ਅੰਤਿ ਕਰੀ॥ ੨੦॥ ਥਾਦੀ ਬਿਨਸਹਿ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਹੋਤਿ ਪਿਆ
 ਰੀ॥ ੨੧॥ ਜੇ ਜੋਗੀ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ਹਉਮੈ ਵਿਸਨਾ ਮਾਰੀ॥ ੨੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਤਿਨੈ ਪਛਾ
 ਤਾ ਜਿਸਨੇ ਭ੍ਰਿਪਤੁ ਮਾਰੀ॥ ੨੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੇ ਸੇਵਹਿ ਮਾਇਆ ਲਾਗੇ ਭੂਬਿ ਮੁਏ ਅੰਤਿ ਕਰੀ॥ ੨੪॥
 ਜਿਚਰੁ ਮੰਦਗਿ ਸਾਸੁ ਚਿਚਰੁ ਸੇਵਾ ਕੀਚੈ ਜਾਇ ਮਿਲੀ ਐਰਾ ਮਨੁ ਮਾਰੀ॥ ੨੫॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਜਾਗਤ
 ਹੋਇ ਨੁ ਰਾਤੀ ਅਪਨੇ ਪਿਆਪੀਤਿ ਪਿਆਰੀ॥ ੨੬॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਵਾਗੈ ਵਾਰਿ ਘੁਮਾਈ ਅਪਨੇ ਗੁਰੁ ਵਿਟਹੁ ਬ
 ਲਿਹਰੀ॥ ੨੭॥ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਗਏ ਬਰੇ ਸਥਾ ਦਿਵੀ ਚਰੀ॥ ੨੮॥ ਅਪਿ ਜਗਾਏ ਸੇਈ
 ਜਾਗੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿਵੀ ਚਰੀ॥ ੨੯॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਮੁਏ ਜਿਨ ਮੁਨਚੇ ਤਹਿ ਭਗਤ ਜੀਵੇ ਵੀਚਰੀ॥
 ੩੦॥ ੪॥ ੧੩॥ ਗਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਨਾਮੁ ਖਜਨਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਰਿਪਤਿ ਰੋਖ
 ਘਾਈ॥ ੧॥ ਸਿਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਪਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਰੇ ਕੀਵਰਿ
 ਆਈ॥ ੨॥ ਠਹਿਓ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭਗਤ ਦੇ ਦਾਰਿ ਜਕੁ ਸਥਾਈ॥ ੩॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰ ਲਾ
 ਸੇ ਕਰਿ ਹਰਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਨਾ ਜਾਈ॥ ੪॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਈ॥
 ੫॥ ਤਿਸਹਿ ਸੇਵਹੁ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ॥ ੬॥ ਆਪਣਾ ਅਪੁਆਪਿ ਉਪਾਏ
 ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ॥ ੭॥ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਆਪੇ ਤਿਸਨੇ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ॥ ੮॥ ਏਕਿ
 ਦਾਤੇ ਏਕਿ ਮੰਗਤੇ ਕੀਤੇ ਅਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ॥ ੯॥ ਸੇਵਕੁ ਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਏਕੇ ਜਾਤਾ ਸਚੇ ਰਹੇ ਸਮਾ
 ਈ॥ ੧੦॥ ਅਪਿ ਸੁਪੁਸਿਅਲਾ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਕਰਨੁ ਜਾਈ॥ ੧੧॥ ਆਪੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਅੰਤ
 ਰਿ ਆਪੇ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਈ॥ ੧੨॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਨਿਗੁਰੀ ਅੰਧਰੈ ਰੋਲੇ ਕਾਈ॥ ੧੩॥
 ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਦਾ ਆਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ॥ ੧੪॥ ਏਕਨਾ ਵਹੁ ਅਪਿ ਭੁ
 ਲਾਏ ਏਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ॥ ੧੫॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਹਿ ਹੁਸੀਤ ਹੁਤਿ ਸਦੀ ਵਡੀ ਵਰਿ
 ਆਈ॥ ੧੬॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਕਰਿ ਤਪਾਵੁ ਸੁਭਲਾ ਤਬਲਾਈ॥ ੧੭॥ ਨਿਅਉਤਿ
 ਸੈਕਾ ਹੋਸਦਾ ਸਾਚਾ ਵਿਰਯੇ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਈ॥ ੧੮॥ ਤਿਸਨੇ ਪੁਲੀ ਸਦਾ ਪਿਆਵਹੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ
 ਲਾਤ ਬਲਾਈ॥ ੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਏ ਜੇ ਜਨੁ ਸੀਏ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ॥ ੨੦॥ ਸਚਾ ਅਪਿ ਸਦਾ

ਹੈਸਾਚਾਬਾਈਸਥਦਿਸੁਦਾਈ॥ ੨॥ ਨਨਕਸੁਦਿਵੇਖਿਗਹਿਆਵਿਸਮਾਦਮੇਰਾਪੁਰੁਰਵਿਆਸਥਥਾਈ॥ ੪੦॥

੨੧॥੫॥੧੦॥

ਗੁਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਿਨਹੀਕੀਆਪਗਵਿਗਤਿਪਸਾਰਾ॥ ਕਿਨਹੀਕੀਆਪੂਜਾਬਿਸਥਗਾ॥ ਕਿਨਹੀਨਿਵਲਭੁਇਅੰਗਮਸਧੋ॥ ਮੇ
ਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਆਰਧੋ॥ ੧॥ ਤੇਰਾਭਰੋਸਾਪਿਆਰੇਅਨਨਜਾਨਾਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਿਨਹੀਗਿਹੁਤਜਿ
ਵਟਖੰਡਿਪਾਇਆ॥ ਕਿਨਹੀਮੋਨਿਅਉਪੁਤਸਦਾਇਆ॥ ਕੋਈਕਹਤਉਅਨੀਨਿਭਗਉਤੀ॥ ਮੋਰਿਦੀਨ
ਹਰਿਹਰਿਚਿਟਲੀਤੀ॥ ੨॥ ਕਿਨਹੀਕਹਿਆਹਉਤੀਰਥਵਾਸੀ॥ ਕੋਈਅੰਨੁਤਜਿਭਾਇਆਉਦਾਸੀ॥ ਕਿ
ਨਹੀਭਵਨੁਸਭਧਰਤੀਕਰਿਆ॥ ਮੋਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਦਰਿਪਰਿਆ॥ ੩॥ ਕਿਨਹੀਕਹਿਆਮੈਕਲਹਿਵਡਿਆ
ਈ॥ ਕਿਨਹੀਕਹਿਆਬਾਂਹਥਹੁਭਾਈ॥ ਕੋਈਕਹੈਮੈਧਨਹਿਪਸਾਰਾ॥ ਮੋਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਆਧਾਰਾ॥ ੪॥ ਕਿਨ
ਹੀਪ੍ਰਧਨਗਿਗਤਿਕਰਾਈ॥ ਕਿਨਹੀਵਰਤਨੇਮਮਾਯਾਪਈ॥ ਕਿਨਹੀਤਿਲਕੁਗੋਪੀਚੰਦਨਯਾਇਆ॥ ਮੋਰਿ
ਦੀਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਆ॥ ੫॥ ਕਿਨਹੀਸਿਧਥਹੁਚੇਟਕਲਾਏ॥ ਕਿਨਹੀਭੇਖਬਹੁਥਾਟਥਨਾਏ॥ ਕਿਨਹੀ
ਤੰਤਮੰਤਥਹੁਖੇਵਾ॥ ਮੋਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸੇਵਾ॥ ੬॥ ਕੋਈਚਤੁਰੁਕਰਵੈਪੰਡਿਤਾ॥ ਕੋਖਟੁਕਰਮਸਹਿਤ
ਸਿਉਮੰਡਿਤਾ॥ ਕੋਈਕਰੈਆਚਾਰਸੁਕਰਦੀ॥ ਮੋਰਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸਰਦੀ॥ ੭॥ ਸਗਲੇਕਰਮਧਰਮਜੁ
ਗਸੋਧੋ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੇਇਹੁਮਨੁਪਥੋਧੋ॥ ਕਹੁਨਨਕਜਉਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥ ਬੁਝੀਝਿਸਨਾਮਹਾਸੀਤਲਾਇ
ਆ॥ ੮॥੧॥੧੫॥ ਗੁਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਇਸੁਪਨੀਤੇਜਿਨਿਤੁਪਰਿਆਮਾਟੀਕਾਲੇਦੇਹੁ
ਰਕਰਿਆ॥ ਉਕਤਿਜੋਤਿਲੈਸੁਗਤਿਪਰੀਖਿਆ॥ ਮਤਗਰਭਮਹਿਜਿਨਿਤੁਰੀਖਿਆ॥ ੧॥ ਰਾਖਨਹਰੁਸਮ
ਰਿਜਨਾ॥ ਸਗਲੇਛੋਡਿਬੀਚਾਰਮਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਿਦੀਏਤੁਪੁਬਾਪਮਹਤਾਗੀ॥ ਜਿਨਿਦੀਏਭ੍ਰਾਤਪੁ
ਤਰਾਗੀ॥ ਜਿਨਿਦੀਏਤੁਪੁਬਨਿਤਾਅਰੁਮੀਤਾ॥ ਤਿਸੁਠਕੁਰਕਉਗਥਿਲੇਹੁਰੀਤਾ॥ ੨॥ ਜਿਨਿਦੀਆਤੁਪੁ
ਪਵਨੁਮੋਲਾ॥ ਜਿਨਿਦੀਆਤੁਪੁਨਿਰੁਮੋਲਾ॥ ਜਿਨਿਦੀਆਤੁਪੁਪਵਕੁਬਲਨਾ॥ ਤਿਸੁਠਕੁਰਕੀਰਹੁਮਨਸਰ
ਨਾ॥ ੩॥ ਛਤੀਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਜਿਨਿਭਿਜਨਦੀਏ॥ ਅੰਤਰਿਬੀਨਠਹਰਵਨਕਉਕੀਏ॥ ਥਸੁਪਾਦੀਚਿਬਰਤ
ਨਿਬਲਨਾ॥ ਤਿਸੁਠਕੁਰਕੇਚੇਤਿਗੁਪਚਰਨਾ॥ ੪॥ ਪੇਖਨਕਉਨੇਤਸੁਨਨਕਉਕਰਨਾ॥ ਹਸਤਕਮਾਵਨਥਾਸ
ਨਸਨਾ॥ ਚਰਨਚਲਨਕਉਸਿਭਕੀਨੇਮੇਰਾ॥ ਮਨਤਿਸੁਠਕੁਰਕੇਪੂਜਹੁਪੈਰਾ॥ ੫॥ ਅਪਵਿਤ੍ਰਪਾਵਿਤ੍ਰਜਿਧਿ
ਤੁਕਰਿਆ॥ ਸਗਲਜੋਨਿਮਹਿਤੁਸਿਰਿਧਰਿਆ॥ ਅਥਤੁਸੀਭੁਭਾਵੈਨਹੀਸੀਝੈ॥ ਕਾਰਜੁਸਵਰੈਮਨਪ

ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਦਵਾਅਗਨਿਹਰੇਤਰਿਬੂਟਾਮਾਤਗਰਭਸੰਕਟਤੋਛੁਟਾਜਾਕਾਨਾਮੁ
 ਸਿਮਰਤਕੁਇਜਾਇ। ਤੋਸੇਸੰਤਜਨਗਥੈਚਰਿਗਾਇ। ਐਸੇਗਥਨਚਦਾਇਆਲਾਜਤਕਤ
 ਦੇਖਉਤਮਪ੍ਰਤਿਪਾਯਾ। ੧। ਭਉਭਿਜਬੁਪੀਵਤਜਿਉਤਿਖੀਮਟਤਾ। ਧਨਬਿਗਸੋਗ੍ਰਿਹ
 ਆਵਤਕੰਤ। ਏਭੀਕਾਪਨੁਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰਾ। ਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਪਿਆਰਾ। ੨। ਕਿੰ
 ਸਨੀਜਿਉਗਥੈਰਖਵਾਯਾ। ਮਾਤੀਪਤਾਦਇਆਜਿਉਬਾਯਾ। ਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਖਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿ
 ਲਿਜਾਇ। ਤਿਉਹਰਿਜਨਗਥੈਕੰਡਿਯਾਇ। ੩। ਜਿਉਐਸੁਭੇਪੇਖਤੋਇਅਨੰਦਾ।
 ਗੁੰਗਾਬਕਤਗੰਢੇਬਹੁਛੰਦਾ। ਪਿੰਗੁਲਪਰਬਤਪਰਤੇਪਾਗਿ। ਹਰਿਕੋਨਾਮਸਗਲਉਧਾਰਿ
 ॥ ੪॥ ਜਿਉਪਾਵਕਸੰਗਿਸੀਤਕੋਨਾਜਾ। ਐਸੇਪ੍ਰਛਤਸੰਤਸੰਗਿ। ਬਿਨਸਾਜਿਉਸਾਬੁਨਿਕਾਪਰਉ

ਜਲਹੇਤਾਨਾਮਜਪਤਸਰਬੁਖੁਭਉਏਤਾ॥੫॥ ਜਿਉਚਕਵੀਸੁਰਜਕੀਆਸਾਜਿਉਚਾੜਿ
 ਕਬੂਦੀਪਆਸਾਜਿਉਕੁਰਕਨਾਦਕਰਨਸਮਯੋ॥ ਤਿਉਤੋਰਜਨਮਨਹਿਸੁਖਾਨੇ॥ ਭਾਤੁਮਹੀਕ੍ਰਿ
 ਪਤੇਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਦਇਆਲਾਭਏਤਾਯਾਏਦੀਤਿ॥ ਦਇਆਪਰੀਤਿਨਿਧਾਰਣਤਾਗਾਈ
 ਨਿਤੇਤੇਈਛੁਟਕਾਰਾ॥ ੭॥ ਸਭਿਥਾਨਦੇਖੇਨੈਣਅਲੋਇ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰਨਕੋਇ॥ ਕੁਮ
 ਭੈਛੁਟੇਗੁਰਪਰਸਾਦਾ॥ ਨਨਕਪੇਖਿਉਸਭੁਇਸਮਾਦਾ॥ ੮॥ ੧੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾਪ
 ਜੀਅਜੀਤਸਭਿਪੇਖੀਅਹਿਪੁਰਸਗਲਤੁਮਾਗੀਧਰਨਾ॥ ੧॥ ਇਉਮਨੁਤਰਿਕੋਨਮਿਉਧਰਨਾ॥ ੧॥ ਰਤਉ
 ਮਿਨਮਹਿਥੀਪਉਥਪੇਕੁਦਰਤਿਸਭਿਕਰਤੇਕੇਕਰਨਾ॥ ੨॥ ਕਾਮੁਕੋਪੁਲੋਭੁਛੁਨਿਦਾਸਪੁਸੰਗਿਬਿਦਾ
 ਦਰਨਾ॥ ੩॥ ਨਾਮੁਜਪਤਮਨੁਨਿਰਮਲਾਤੇਵੇਸੁਖੇਸੁਖਿਗੁਦਰਨਾ॥ ੪॥ ਭਗਤਸਰਦਿਜੇਅਵੇਪੁਲ
 ਤਿਸੁਈਤਉਤਨਤਰਨਾ॥ ੫॥ ਸੁਖਦੁਖਇਸੁਮਨਕੀਬਿਰਥਾਤੁਮਤੀਆਗੇਸਚਨਾ॥ ਭਾਤੁ
 ਦਾਤਾਸਰਨਜੀਅਕਾਅਪਨਕੀਆਪਾਣਨਾ॥ ੬॥ ਅਨਿਕਬਾਰਕੋਟਿਜਨਉਪਰਿਨਨਕੁਵੈਵੈ
 ਰਨਾ॥ ੮॥ ੫॥ ੧੯॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾਪ ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਪਾਪਸਭਿਨਸਤਿਤਰਿਸਿਉਦੇ
 ਇਮਿਲਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰਾਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਸੁਖਦਈ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਨਮੁਦ੍ਰਿਕਾਏਅੰਤੋਤੇਇਸਖਾਈ
 ॥ ੧॥ ਰਤਉਸਗਲਤੁਖਕਾਡੇਰਾਭੀਨਸੰਤਪੁਰਿਮੁਖਿਲਾਈ॥ ੨॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕੀਏਖਿਨਭੀ
 ਤਰਿਅਗਿਆਨੁਅਧੇਰੁਵੈਵਾਈ॥ ੩॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਭੁਜੁਆਮੀਨਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਈ॥ ੪॥
 ਈਪਨਤੇਵਿਚਰਨਕਮਲਾਦ੍ਰਿਕਾਏਏਕਸਥਾਦਿਲਿਵਲਾਈ॥ ੫॥ ਅੰਧਕੁਪਬਿਖਿਆਤੇਕਾਦਿਉ
 ਸਚਸਥਾਦਿਬਣਿਆਈ॥ ੬॥ ਜਨਮਮਰਣਕਸਹਸਾਚੁਕਾਬੁਕੁਤਤੁਨਧਾਈ॥ ੭॥
 ਨਾਮਰਸਾਇਣਿਇਉਮਨੁਰਾਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਤਪਤਾਈ॥ ੮॥ ਸੰਤਸੀਰੀਮਤਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਅ
 ਨਿਤਚਲਵਸਿਆਜਾਈ॥ ੯॥ ਪੂਰੇਗੁਰਪੂਰੀਮਤਿਦੀਨੀਯਗਿਬਿਨੁਆਨਨਭਾਈ॥ ੧੦॥ ਨਾਮੁਸਿਧਾ
 ਨੁਪਾਇਆਵਡਭਗੀਨਨਕਨਗਰਿਨਜਾਈ॥ ੧੧॥ ਪਾਸਸਿਆਣਪਉਕਤਿਨਮੇਰੀਪੂਰੇਗੁਰੁਕ
 ਮਾਈ॥ ੧੨॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਸੁਚਿਤੇਜੋਈਆਪੇਕਰੇਕਰਾਈ॥ ੧੩॥ ਪੁਤਕਲਿਤਮਤਾਬਿ
 ਖਿਅਮਤਿਗੁਰਿਸਾਚੇਲਾਇਤਰਾਈ॥ ੧੪॥ ਅਪਣੇਜੀਅਤੇਆਪਿਸਮਾਏਆਪਿਲੀਏਲਾਵਿ
 ਲਾਈ॥ ੧੫॥ ਸਾਚਧਰਮਕਾਥੇਵਾਬੰਧਿਆ ਭਵਜਲੁਪਾਰਿਪਵਾਈ॥ ੧੬॥ ਬੇਸੁਮਰਬੇ
 ਅੰਤਜੁਆਮੀਨਨਕਕਲਿਬਲਿਜਾਈ॥ ੧੭॥ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੰਭਉਕਲਿਅੰਧਕਾਰਿ

ਦੀਪਾਈ॥ ੧੮॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜੀ ਅਨਕ ਦਾਤਾ ਦੇਖਤ ਤਿਪਤਿ ਆਪਾਈ॥ ੧੯॥ ਏਕੈ ਕਉ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿ-
 ਰਭਉ ਸਭ ਜਾਇਥਾ ਯਿਹ ਹਿਅਸਮਾਈ॥ ੨੦॥ ਭਗਤਿ ਦੀਨੁ ਭਗਤੀ ਕਉ ਦੀਨਾ ਹਰਿ ਨਨਕ ਜਾਚੈ
 ਮਾਈ॥ ੨੧॥ ਫਿ॥ ੨੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕ॥ ਸਿਖ ਹੁਸਬ ਦੀਪਾ ਅਰਿ ਰੋਜਾ
 ਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਟੇਕਾ॥ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾਸ ਦਾ ਸੁਖੀ ਨਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ
 ਰਾਮੀ ਪਾਏ ਹਰਿ ਪੇਸ਼ ਭਗਤਿ ਬਲਿ ਆਈ ਸੰਤਹ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੈ ਪਨਿਥਾ ਹੀ ਸੰਤਹ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਾਭ
 ਦਾ ਸਕਉ ਦੀਅਸ ਗਲੀ ਵਿਸਨ ਉਯਾ ਹੀ ਸੰਤਹ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੋਜ ਤਖੇ ਜਤ ਲਾਭੁ ਇਕੁ ਪਾਇਆ
 ਹਰਿ ਕੀ ਮਤਿ ਕਰੁਣਾ ਨ ਜਾਈ ਸੰਤਹ॥ ੩॥ ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਪਿਆਨਾ ਸਾਚੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈ ਸਿ-
 ਤਹ॥ ੪॥ ਗੁਲ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤਿਪਤਿ ਆਪਾਈ ਸੰਤਹ॥ ੫॥ ਅੰਤ
 ਮਗੁ ਗਵਿ ਅਸਭ ਅੰਤਰਿ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ਸੰਤਹ॥ ੬॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸਭ ਜੀਅ
 ਕਾ ਸੁਖ ਦਾਈ ਸੰਤਹ॥ ਫਿ॥ ਆਪਿ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤ ਨਹੀ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਅਸਭ ਗਈ ਸੰਤਹ॥ ੭॥ ਮੀਤ
 ਸਾਜਨ ਮਾਲੁ ਜੋ ਬਹੁ ਸੁਤ ਹਰਿ ਨਨਕ ਬਾਪੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਸੰਤਹ॥ ੮॥ ੧॥ ੨੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਿਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਗੀ॥ ਘੁਮਨ ਪੇਰਿ ਮਹਾ ਅਤਿ ਬਿਖੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਗੀ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੁਖਾ ਬਹਿ ਸੁਖਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ਮਾਨ ਭਏ ਦੁਸਟਾਗੀ॥ ੨॥ ਜਿਸ ਤੇ ਲਾਗੋ ਤਿਨ ਹਿ-
 ਨਿ ਵਾਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅਪਲੀ ਕਿਠ ਪਧਾਗੀ॥ ੩॥ ਉਪਰੇ ਸਿਤ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨੀ ਪਾਚੇ ਬਿਨਸੇ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ॥
 ੪॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਧੁਲਾ ਪਾਇ ਆਇ ਕੁਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਧਾਗੀ॥ ੫॥ ਨਕੇਈ ਸੁਰੁ ਨਕੇਈ ਹੀਲਾ ਸਭ
 ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋ ਤਿਤੁ ਮਾਗੀ॥ ੬॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੇ ਚਰਗਵਿ ਆਏ ਕੁਮਾਰੀ॥ ਫਿ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉ
 ਲੁਕੇਰੇ ਤੇਰੀ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤੁ ਪਾਵਾਗੀ॥ ੭॥ ਨਾਮ ਦਸੁ ਨਸਕਵਾਰਿ ਆਈ ਤੇਰਿ ਅਸਿਤ ਜਨ ਰੇਲਾ
 ਗੀ॥ ੮॥ ੮॥ ੯॥ ੮॥ ੨੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅੰਤਿ॥ ੩ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਾਦਿ
 ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀਆ
 ਹਉਂਦੁ ਆਈਆ॥ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣਾ ਆਈਆ॥ ਸਬਦੇ ਤਗਾਵਹੁ ਹੀ ਕੇਰ

ਮਨਿਜੀਨੀਵਸਾਇਆ ਕਹੈਨਾਨਕੁਅਨੰਦਹੋਆਸਾਤਿਗੁਰੁਮੈਪਾਇਆ॥੧॥ ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੁਸਦਾਰਹੁ
ਰਿਨਾਏ॥ਹਰਿਨਾਏਹੁਤੁਮੰਨਮੇਰੇਦੁਖਸਾਭਿਵਿਸਾਰਣਾ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਚਿਹੁਕਰੇਤੇਰਕਾਰਜਸਾਭਿਸਵਾ
ਰਣਾ॥ਸਭਨਾਗਲਾਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਮੰਨਮੇਰੇਸਦਾਰਹੁਹਰਿਨਾਏ॥
੨॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਾਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੈ॥ਘਰਿਤਤੇਰੈਸਭੁਕਿਛੁਹੈਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਪਵਣੇ॥ਸਦਾਸਿਠ
ਤਿਸਲਾਹਤੇਗੰਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਵਣੇ॥ਨਾਮੁਜਿਨਕੈਮਨਿਵਸਿਆਵਾਜੇਸਬਦਘਰੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇਸਾਹਿਬ
ਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੈ॥੩॥ਸਾਚਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧੋਗੇ॥ਸਾਚਨਾਮੁਅਧਾਰੁਮੇਰਾਜਿਨਿਭੁਖਾਸਾਭਿਗਵਾਈ
ਆਕਰਿਸੰਤਿਸੁਖਮਨਿਆਇਵਸਿਆਜਿਨਿਏਛੁਪੁਜਾਈਆ॥ਸਦਾਕੁਰਬਾਨੁਕੀਤਾਗੁਰੁਵਿਟਹੁਜਿ
ਸਦੀਅਏਹਿਵਰਿਅਈਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਲਹਸੰਤਹੁਸਬਦਿਧਰਹੁਪਿਆਰੇ॥ਸਾਚਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧੋਗੇ॥੪॥
ਵਾਜੇਪੰਚਸਬਦਾਤਿਤੁਘਰਿਸਭਾਗੇ॥ਘਰਿਸਭਾਗੇਸਬਦਵਾਜੇਕਲਾਜਿਤੁਘਰਿਧਾਰੀਆ॥ਪੰਚਦੂ
ਤਤੁਪੁਵਸਿਕੀਤੇਕਾਨੁਕੰਟਕਮਾਰਿਆ॥ਧੁਰਿਕਗੰਮਪਾਇਆਤੁਧੁਜਿਨਕਉਸਿਨਾਮਿਹਰਿਕੈਲਾਗੇ॥ਕਹੈਨਾ
ਨਕੁਤਹਸੁਖੁਹੋਆਤਿਤੁਘਰਿਅਨਹਦਵਾਜੇ॥੫॥ਸਾਚੀਲਿਵੈਬਿਨੁਦੇਹਨਿਮਾਲੀ॥ਦੇਹਨਿਮਾਲੀਲਿਵੈਬਾ
ਝੁਹੁਕਿਆਕਰੇਵੇਚਾਰੀਆ॥ਤੁਧੁਬਾਝੁਸਮਰਥਕੋਇਨਾਹੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਬਨਵਾਰੀਆ॥ਏਸਨਚਿਹੋਰੁਖਉਨਾ
ਹੀਸਬਦਿਲਾਗੇਸਵਾਰੀਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਲਿਵੈਬਾਝੁਹੁਕਿਆਕਰੇਵੇਚਾਰੀਆ॥੬॥ਅਨੰਦੁਅਨੰਦੁਸਭ
ਕੋਕਹੈਅਨੰਦੁਗੁਰੁਤੇਜਾਇਆ॥ਜਾਇਆਅਨੰਦੁਸਦਾਗੁਰਤੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪਿਆਰਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਕਿਲਵਿਖਕਟੇਗਿਆਨਅੰਜਨੁਸਾਰਿਆ॥ਅੰਦਰਹੁਜਿਨਕਾਮੇਹੁਤਟਾਤਿਨਕਾਸਬਦੁਸਚੈਸਵਾਰਿਆ॥ਕ
ਹੈਨਾਨਕੁਏਹੁਅਨੰਦੁਹੋਅਨੰਦੁਗੁਰਤੇਜਾਇਆ॥੭॥ਬਾਬਾਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਸੇਈਜਨੁਪਵੈ॥ਪਵੈਤਸੇਜਨੁ
ਦੇਹਿਜਿਸਨੋਹੋਰਿਕਿਆਕਰਹਿਵੇਚਾਰੀਆ॥ਇਕਿਭਗੰਮਭੂਲੇਠਿਗਹਿਦਹਦੇਸਿਇਕਿਨਾਮਿਲਾਗੇਸਵਾ
ਰਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁਭਾਇਆਨਿਰਮਲਾਜਿਨਾਭਲਾਭਾਵਣੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਸੁਦੇਹਿਪਿਆਰੇਸੇਈਜ
ਨੁਪਵਣੇ॥੮॥ਆਵਹੁਸਿਤਾਪਿਆਰਿਏਅਕਥਕੀਕਰਹਕਹਲੀ॥ਕਰਹਕਹਲੀਅਕਥਕੇਗੀਕਿਤੁਦ
ਅਰੈਪਈਐ॥ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਸਭੁਸਚਿਪਿਗੁਰਕਉਹੁਕਾਮਿਮੀਨੈਐਪਈਐ॥ਹੁਕਮੁਮੀਨੈਹੁਗੁਰੁਕੇਰਗਾਵਹੁ
ਸਚੀਬਲੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਲਹਸੰਤਹੁਕਾਥਿਹੁਅਕਥਕਹਲੀ॥੯॥ਏਮਨਚੰਚਲਾਚਤੁਰਈਕਿਨੈਨਪਾ
ਇਆ॥ਚਤੁਰਈਨਪਾਇਆਕਿਨੈਤੂਸੁਲਿਮੰਨਮੇਰਿਆ॥ਏਹਮਾਇਆਮੋਹਲੀਜਿਨਿਏਤੁਭਗੰਮਭੂਲਾ
ਇਆ॥ਮਾਇਆਤਮੋਹਲੀਤਿਨੈਕੀਤੀਜਿਨਿਰਗਉਲੀਪਈਆ॥ਕੁਰਬਾਨੁਕੀਤਾਤਿਸੇਵਿਵ

ਨਿਸੇਹੀਰਾਣੀਆ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲ ਚ ਤੁਰਾਈ ਕੈ ਨੈਪਾਇਆ ॥੧੦॥ ਏ ਮਨੀਪਿਆਰਿਆ ਤੂ ਸ
 ਦਾਸ ਦਸਮਾਯੋ ॥ ਏ ਹੁਕਟ ਬੁਭੁਜਿ ਦੇਖਦ ਚਲੈ ਨਹੀ ਤੇਰੈ ਨਲੋ ॥ ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਹੀ ਤਿਸੁ ਗਾਲਿਕਿ
 ਉਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਐਸਾ ਕੀਮੁ ਮੁਲੇ ਨ ਕੀਚੈ ਜਿ ਤਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਕਉ ਪਦੇ ਸੁਸੁਲਿ
 ਤੁਹੈ ਵੈ ਤੇਰੈ ਨਲੋ ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਮਨੀਪ ਆਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਦਸਮਾਯੋ ॥੧੧॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ
 ਨਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤੋ ਨਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆਪਲਾ ਆਪੁ ਤੁਜਾ ਲਯੋ ॥ ਜੀਅ ਜੀਤ ਸਾਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ
 ਕੋਆਖਿ ਵਖਾਣੇ ॥ ਆਖਹਿ ਤਵੇਖਹਿ ਸਭੁ ਤੁਹੈ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਤੂ ਸਦਾ ਅਗੇ ॥
 ਤੇਰੇ ਰਾਮੰਤੁ ਨਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਸੁਰਿਨਗ ਮੁਨਿ ਜਨਮੀ ਮੁਤੁ ਖੋਜ ਦੇ ਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਇ
 ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੀਤ ਸਾਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇਐ ਕਿਵੇਖਿ ਪਰਸਾਇਆ
 ਏਆ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅੰਠ ਕਾਰੁ ਦੁਕਾਸ ਤਿਗੁਰੁ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਜਿਸੇਰੇ ਅੰਪਿਤੁ ਠਾਤਿ ਨਿਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ ਭਗਤ ਕੀ ਚਲਾਨਿ ਗਲੀ ॥ ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਣੀ ॥ ਭਗਤ ਹਕੋਗੀ ਬਿਖਮ ਮਗਰੀ
 ਚਲਾਣਾ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅੰਠ ਕਾਰੁ ਤਜਿ ਤੇਸਨਾ ਬਹੁ ਤਨਾਹੀ ਬੋਲਦਾ ॥ ਖੀਨਿ ਅਹੁਤਿ ਖੀਵਾ ਲਹੁ ਨਿਕੀ ਏਤੁ
 ਮਗਰੀ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ॥ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿ ਆਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਲੀ ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਚਲਾ ਭਗਤਾ ਜੂ
 ਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਣੀ ॥੧੪॥ ਜੇ ਉਤੁ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵ ਚਲਹੁ ਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਲ ਤੇਰੇ ॥ ਜੇ
 ਵਤੁ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਹੁ ਜਿਨਾ ਮਗਰੀ ਪਵੇਗੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨਾ ਮਿਲਾਇਹਿ ਸਿਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ
 ਪਿਆਵੇਗੇ ॥ ਜਿਸੇਰੇ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਲੀ ਸਿਗੁਰਦੁ ਅਰੈ ਸੁਖੁ ਪਵੇਗੇ ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜਿ
 ਉਭਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੇਗੇ ॥੧੫॥ ਏਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਬਦੁ ਸੁਹਵਾ ॥ ਸਬਦੇ ਸੁਹਵਾ ਸਦਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ
 ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ॥ ਜਿਨ ਪੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ॥ ਏਕਿ ਠਿਗਹਿ ਪਨੇਰੇ ਕਗਹਿ
 ਗਲਾ ਗਲੀ ॥ ਕਿਨੈ ਨਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥੧੬॥ ਪਵਿਤ੍ਰੇ ਏ
 ਸੇ ਜਨਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ਪਵਿਤ੍ਰੇ ਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਪਿਆਇਆ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ
 ਮਾਤਾ ਪਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਗਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥ ਕਹਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਲਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੇ ਪਵਿ
 ਤ੍ਰਾ ਜਿਨੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਸੇ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ॥੧੭॥ ਕਰਮੀ
 ਸਹਜੁ ਨ ਉਪਜੈ ਵਿਲਾਸਹ ਜੈ ਸਹਜਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਜਾ ਕਿਤੇ ਸਿ ਜਮਿ ਰਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ॥ ਸ
 ਹਜੈ ਜੀ ॥ ਉਮਲੀ ਲੁਹੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਧੋਤਾ ਜਾਈ ॥ ਮੰਨੁ ਪੋਵਹੁ ਸਬਦਿ ਲਾਗਹੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਹੁ ਚਿ

ਤੁਲਾਇ। ਕਤੋਨਕੁ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾ ਦੀਸਤੁ ਉਪਜੋਇ ਤੁਸਤਸਾਇਵ ਜਾਇ॥ ੧੮॥ ਜੀਅਤੁ ਮੇਲੇ ਬਾਤਰੁ ਨਿਰਮਲ
 ਬਾਤਰੁ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਤੁ ਤੇ ਮੇਲੇ ਬਿਨੀਜਨ ਮੁਖੁ ਐਤਰਿਆ ਏਤਰਿ ਸਨਾਵਰੇ ਗੁਲਗਾਮਰ ਲੁਮਨੁ ਵਿਸਾ
 ਰਿਆ ਵੇਦ ਮਹਿਨਾ ਮੁਢਿਤ ਮੁ ਸੋਸੁਣਤਿ ਨੀਤਿ ਫਿਰਹਿ ਜਿਉ ਬੇਤਰਿਆ ਕਤੋਨਕੁ ਜਿਨ ਸਚੁ ਤਜਿ ਆਕੂਰਿ
 ਲਾਗੇ ਬਿਨੀਜਨ ਮੁਖੁ ਐਤਰਿਆ॥ ੧੯॥ ਜੀਅਤੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਤਰੁ ਨਿਰਮਲਾ ਬਾਤਰੁ ਤਨਿਰਮਲ ਜੀ
 ਅਤੁ ਨਿਰਮਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾਈ ਕੁੜਕੀ ਸੋਇ ਪਤੁ ਚੇਨ ਪੀਮਨ ਸਾਸ ਚਿਸਮਾਈ ਜਨ
 ਮੁਰਤ ਨੂਜਿਨੀ ਖਟਿਆ ਭਲੇ ਸੇਵਣ ਜਗੇ। ਕਤੋਨਕੁ ਜਿਨ ਮੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਰਹਿ ਗੁਰਨ ਲੇ॥ ੨੦॥ ਜੇਕੋ ਸਿ
 ਖੁ ਗੁਰੁ ਸੇਤੀ ਸਨ ਮੁਖੁ ਤੇ ਵੈ। ਤੇ ਵੈ ਤਸਨ ਮੁਖੁ ਸਿਖੁ ਕੋਈ ਜੀਅਤੁ ਤੇ ਗੁਰਨ ਲੇ। ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਚਿਰ ਵੈ ਧਿਆਏ
 ਅੰਤਰਿ ਆਤਮੇ ਸਮਾ ਲੇ। ਆਪੁ ਛਡਿ ਸਦਾ ਰਤੇ ਪਰ ਲੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਛੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ। ਕਤੋਨਕੁ ਸੁਣਤੁ
 ਸੰਤੁ ਸੇ ਸਿਖੁ ਸਨ ਮੁਖੁ ਤੇ ਵੈ॥ ੨੧॥ ਜੇਕੋ ਗੁਰ ਤੇ ਵੈ ਮੁਖੁ ਤੇ ਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ। ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ
 ਤੇਰ ਬੈ ਕੋਈ ਪੁਛਤੁ ਬਿਬੇਕੀ ਆਜਾਏ। ਅਨੇਕ ਜੂਨੀ ਭਗੀਸਾ ਵੈ ਵੇਦ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ। ਫਿਰਿ ਮੁ
 ਕਤਿ ਪਾਵੈ ਲਾਗਿ ਚਰਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ। ਕਤੋਨਕੁ ਵੀਚਰਿ ਦੇਖਤੁ ਵੇਦ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ
 ॥ ੨੨॥ ਆਵਤੁ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੋ ਪਾਓ ਤੇ ਗਾਵਤੁ ਸ ਚੀ ਬਾਣੀ। ਬਾਣੀ ਤਗਾਵਤੁ ਗੁਰੁ ਕੋ ਗੀ ਬਾਣੀ ਅਸਿ
 ਰਿ ਬਾਣੀ। ਜਿਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰ ਮੁਖੁ ਤੇ ਵੈ ਚਿਰ ਵੈ ਤਿਨ ਸਮਾਣੀ। ਪੀਵਤੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਰਹਤੁ ਚਿਰਿ ਗਿਜ ਪਿਤੁ ਸਰਿ
 ਗ ਪਾਣੀ। ਕਤੋਨਕੁ ਸਦਾ ਗਾਵਤੁ ਏਤ ਸ ਚੀ ਬਾਣੀ॥ ੨੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਤੇਰ ਕਚੀ ਤੇ ਬਾਣੀ। ਬਾਣੀ ਤਕ
 ਚੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਾਣੀ ਤੇਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ। ਕਤ ਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣ ਦੇ ਕਚੇ ਕਚੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ। ਚਿਰਿ ਚਿਰਿ ਤਕ ਰਹਿ
 ਸਨ ਕਹਿ ਆਕਛੂ ਨ ਜਾਣੀ। ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਤਿਰਿ ਲਾਇਆ ਮਾਇਆ ਬੈਲ ਨਿਪ ਏਰਵਾਣੀ। ਕਤੋਨਕੁ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਬਾਣੀ ਤੇਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ॥ ੨੪॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਤੇ ਤੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜੜਭੀ। ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾਗਾ ਏਤੁ
 ਤੇ ਆਸਾਉ। ਸਬਦੁ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿ ਆਸ ਚੇਲਾਇ ਅਭਉ। ਆਪੇ ਤੀਰ ਰਤਨੁ ਆਪੇ ਜਿਸੇ ਨੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ।
 ਕਤੋਨਕੁ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਤੇ ਤੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜੜਭੀ॥ ੨੫॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਅਪਿਉ ਪਾਇ ਕੋ ਕਰਤ ਆਪੇ ਤੁਕ ਮੁਵਰਤ ਏ
 ਤੁਕ ਮੁਵਰਤ ਏ ਅਪਿਵੈ ਖੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿਸੇ ਬੁਝਾਏ। ਤੇ ਵੈ ਬੰਧਨ ਤੇ ਵੈ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿ
 ਸੇਨੇ ਅਪਿ ਕਰੇ ਸੁਤੈ ਵੈ ਕਸਾ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ। ਕਤੋਨਕੁ ਅਪਿ ਕਰਤ ਆਪੇ ਤੁਕ ਮੁਵਰਤ ਏ॥ ੨੬॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
 ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਚੀ ਚਰ ਦੇ ਤੇ ਸਾਗਨ ਜਾਣੀ। ਤੇ ਸਾਗਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰੁ ਬਾਣੀ ਤੇ ਸਾਗਨ ਜਾਣੀ। ਤਿਤੀ ਗੁਣੀ ਸਿਸੁ
 ਭੀ ਮਸਤੁ ਸੁਤਿ ਆਗੇ ਛੇਵਿਤਾਣੀ। ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੇ ਜਨ ਜਗੇ ਜਿਨ ਤਰਿ ਮਿਲਿ ਵਸਿਆ ਬੈਲ ਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ॥

ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ ਜਿ ਸੋ ਅਨਇਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਜਗਤ ਗੋਇ ਵਿਹਾਣੀ॥ ੨੭॥ ਮਾਤ ਕੇਉ ਦਰਮ ਹਿ ਪ੍ਰਤਿ
 ਪਾਠ ਕਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨੁ ਵਿਸਰੀ ਐ॥ ਮਨੁ ਕਿਉ ਵਿਸਰੀ ਐ ਏਵੁ ਦਤਾ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਆਹੁ ਪਤੁਰਾਵੇ॥
 ਓਸੇ ਨਿਕੁ ਪੈ ਚਿਨ ਸਕੀ ਜਿ ਸਨਓ ਅਪਣੀ ਲਿਵ ਲਾਵੇ॥ ਅਪਣੀ ਲਿਵ ਅਪੇ ਲਾਵੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾ
 ਲੀ ਐ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਏਵੁ ਦਤਾ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨੁ ਵਿਸਰੀ ਐ॥ ੨੮॥ ਜੈ ਸੀ ਅਗਨਿ ਉ ਦਰਮ ਹਿ ਤੇ ਸੀ ਬਾ ਹਰਿ
 ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸਭੁ ਇਕੋ ਜੇ ਪੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਸੁਰਚਾਇਆ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾ ਲਾਤਾ ਜੀ ਮਿਆ ਪਰਵਰਿ
 ਕੁਲਾਭੁ ਏਆ॥ ਲਿਵ ਭੁਕੀ ਲਾਗੀ ਵਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਆ॥ ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰੇ
 ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ਦੁਜਾ ਲਾਇਆ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਗੁਪਸਾ ਦੀ ਜਿਨ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤਿਨ ਵਿਚੇ ਮਾਇਆ ਪਾਇਆ॥ ੨੯॥
 ਤਹਿ ਮੁਲ ਕੁਤੇ ਮੁਲਿਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ॥ ਮੁਲਿਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਵਿਟੁਰੇ ਦੇ ਕਵਿ ਲਾਇ॥ ਐਸਾ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਿ ਸੋ ਸਿਰੁ ਸੁਖੀ ਐ॥ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਜਾਇ॥ ਜਿ ਸਦਾ ਜੀਉ ਤਿ ਸੁਖਿ ਲਿਖੇ ਦੇਹ ਵਿਸੈ ਮਨਿ ਆਇ
 ਤਹਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲ ਕੁਤੇ ਭਾਉ ਤਿਨ ਕੇ ਨਲਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਾਏ ਪਾਇ॥ ੩੦॥ ਤਹਿ ਗਾ ਸਿਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਲ ਜਾਗ
 ਤਹਿ ਗਾ ਸਿਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਲ ਜਾਗਾ ਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਗਾ ਸਿਜਾਣੀ॥ ਤਹਿ ਤਹਿ ਤਿਨ ਪਿਤੁ ਜੀ ਅਪੁਲਾ ਤਖਾਟੁ ਦਿਤੀ
 ਏਹੁ ਪੁਨੁ ਤਿਨ ਮਿਲਿ ਆਜਿਨ ਤਹਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਤਹਿ ਗਾ ਸਿਮੇਰੀ ਮਨੁ ਤੇ ਆਵ ਲਜਾਗਾ॥ ੩੧॥ ਏਹ
 ਸਨਾਤੁ ਅਨਗ ਸਿਰਾ ਚਰੀ ਤੇਰੇ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ॥ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਤੇਰੇ ਤੁਕਿ ਤੇਰੇ ਚਰੁ ਤਹਿ ਸੁਪਣੇ ਮਾਇ
 ਤਹਿ ਗੁਪਾਇ ਪਾਏ ਪੀਐ॥ ਤਹਿ ਗੁਪਾਇ ਪਾਏ ਵਿਨ ਤਿਨ ਲਾਗੇ ਆਇ॥ ਏਹੁ ਤਹਿ ਗੁਪਾਇ ਪਾਇ ਐਸਾ ਤਿ ਗੁਰ ਮਿ
 ਲੈ ਜਿ ਸੁਆਇ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਤੇਰੇ ਅਨਗ ਸਸਭਿ ਵੀ ਸਰੇ ਜਾਹਿ ਵਿਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ੩੨॥ ਏਹ ਗਾ ਸਿਮੇਰੀ ਮਨੁ ਤਹਿ
 ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋ ਤਿਰਖੀ ਤਤੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ॥ ਤਹਿ ਜੋ ਤਿਰਖੀ ਤਤੁ ਵਿਚਿ ਤਤੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ॥ ਤਹਿ ਆ
 ਪੇ ਮਤਾ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਜਿਨ ਜੀਉ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਆਤਾ ਚਲਤੁ ਤੇ ਆਚਲਤੁ
 ਨਦਰੀ ਆਇਆ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਸਿਸਟਿ ਕਮੁ ਸੁਰਚਿ ਅਜੋ ਤਿਰਖੀ ਤਤੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ॥ ੩੩॥ ਮਨਿ ਚ
 ਓਉ ਏਆ ਪ੍ਰਭ ਆਗ ਮੁਸੁਲਿਆ॥ ਤਹਿ ਮੰਗ ਲੁਗਾਉ ਸਖੀ ਗਿਹੁ ਮੰਦਰੁ ਬਲਿਆ॥ ਤਹਿ ਗਾਉ ਮੰਗ ਲੁ
 ਨਿਤ ਸਖੀ ਏਸੇ ਗੁਣੁ ਖੁਨ ਵਿਆਪੇ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭ ਗੇ ਆਪਣੀ ਪੁਜਾ ਪਏ॥ ਅਨਤ ਬਲੀ
 ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲੀ ਦਰਿਨ ਮੁਹਿ ਗੁਰੁ ਬੋਲੇ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਮਿਲਿ ਆਕਰ ਲਕਰ ਲੱਯੋ॥ ੩੪॥ ਏਸ
 ਗੇ ਗਾ ਮੇਰੇ ਆਇ ਸੁਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਕੋ ਕਿ ਆਤੁ ਪੁਕਰ ਮਕਾਇਆ॥ ਕਿ ਕਰ ਮਕਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਰੀਰ ਜਾਤੁ
 ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ॥ ਜਿਨਿ ਤਹਿ ਤੇਰਾ ਚਰਨੁ ਚਾਹੈ ਤਹਿ ਮਨਿ ਨਵਸਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਹਿ ਮੰਨਿ ਵ

ਸਿਆਪੁਰਾਬਿਧਿਖਿਅਪਾਇਆਕਤੈਨਨਕੁਏਤੁਸਰੀਰੁਪਰਵਾਤੁਤੋਅਸਿਨਿਸਤਿਗੁਰਸਿਭਿਚਿਤੁਲਾਇਅ
 ॥੩੫॥ਏਨੇਤੁਮੇਰਿਤੋਹਰਿਤੁਮਸਤਿਜੋਤਿਧਰੀਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦੇਖਤੁਕੋਈਪਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦੇਖ
 ਤੁਕੋਈਨਦਰੀਹਰਿਨਿਤਾਲਿਅਯਾਏਤੁਵਿਸੁਸੰਸਾਰੁਤੁਮਦੇਖਦੇਏਤੁਹਰਿਕਾਗੁਪੁਤੋਹਰਿਗੁਪੁਨਦਰੀਅਇ
 ਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੁਇਆਜਵੇਖਤਹਿਇਕੁਤੋਤਹਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਕਤੈਨਨਕੁਏਤਿਨੇਤਿ
 ਅਧਸੇਸਤਿਗੁਰਿਸਿਭਿਐਦਿਬਦਿਸਦਿਤੋਈ॥੩੬॥ਏਸੁਵਲਤੁਮੇਰਿਤੋਸਚੈਸੁਨਦੈਨੋਪਠਾਏਸਾ
 ਚੈਸੁਨਦੈਨੋਪਠਾਏਸਰੀਰਿਥਏਸੁਲਤੁਸਤਿਬਾਣੀਜਿਤੁਸੁਲੀਮਨੁਤਨੁਤਰਿਅਤੋਅਗਸਨਾਗਸਿਸਮ
 ਣੀਸਚੁਅਲਖਵਿਡਾਣੀਤਕੀਗਤਿਕਤੀਨਜਾਏਕਤੈਨਨਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੁਲਤੁਪਵਿਤੁਤੋਵਤੁ
 ਸਚੈਸੁਨਦੈਨੋਪਠਾਏ॥੩੭॥ਹਰਿਜੀਉਗੁਠਾਅੰਦਰਿਗਿਕੇਵਾਜਪਵਤੁਵਜਾਇਆਵਜਾਇਆਵਜਾ
 ਪਉਣਨਉਤੁਅਰੇਪਰਗਟੁਕੀਏਦਸਵਗੁਪਤੁਰਖਾਇਆਗੁਰਦੁਆਰੇਥਾਇਭਾਵਨੀਇਕਨਦਸਵ
 ਦੁਆਰੁਦਿਖਾਇਆ॥੩੮॥ਨੇਕਗੁਪਨਉਨਵਲਿਧਿਤਿਸਦਾਅੰਤੁਨਜਾਈਪਾਇਆਕਤੈਨਨਕੁਤਰ
 ਪਿਅੰਗੇਜੀਉਗੁਠਾਅੰਦਰਿਗਿਕੇਵਾਜਪਵਤੁਵਜਾਇਆ॥੩੯॥ਏਤੁਸਚਸੋਤਿਲਾਸਚੈਪਰਿ
 ਗਾਵਤੁਗਾਵਤੁਤਸੋਤਿਲਾਪਰਿਸਚੈਜਿਥੈਸਦਾਸਚੁਧਿਆਵਤੋਸਚੈਧਿਆਵਤਿਜਾਤੁਪੁ
 ਭਾਵਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਭੁਭਵਹੋਇਤੁਸਚੁਸਭਨਾਕਾਖਸਮੁਤੋਜਿਸੁਬਖਸੇਜੋਜਨੁਪਾਵਹੋਕਤੈ
 ਨਨਕੁਸਚੁਸੋਤਿਲਾਸਚੈਪਰਿਗਾਵਤੋ॥੪੦॥ਅਨਦੁਸੁਲਤੁਵਡਭਗੀਤੋਸਗਲਾਮਨੋਰਥਪੁ
 ਰੇਪਚਰਖਤਮੁਪ੍ਰਗੁਪਾਇਆਉਤਰੇਸਗਲਵਿਸੂਰੇਦੁਖਰੋਗਸੰਤਪਉਤਰੇਸੁਲੀਸਚੀਬਾਣੀ
 ਸੰਤਸਜਨਭਏਸਗਸੇਪੁਰੇਗੁਰਤੇਜਾਣੀਸੁਲਤੇਪੁਨੀਤਕਤਤੇਪਵਿਤੁਸਤਿਗੁਰਹਰਿਅਰੁਰ
 ਪੂਰੇਬਿਨਵੈਤਿਨਨਕੁਗੁਰਚਰਣਲਾਗੇਵਜੇਅਨਤਦਤੁ॥੪੦॥੧॥

ਗਗੁਰਮਕਲੀ ਸਦੁ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਜਾਗਿਦਤਸੋਇਭਗਤਿਵਡਲੁਤਿਪੁਤੋਇਜੀਉਗੁਰਸਥਾਦਿਸਮਾਵਏਅਵਰੁਨਜਾਣੈਕੋਇਜੀ
 ਉਅਵਰੋਨਜਾਣਤਿਸਥਾਦਿਗੁਰਕੋਏਕੁਨਾਮੁਧਿਆਵਤੋਪਰਸਾਦਿਨਨਕਗੁਰੁਅੰਗਦਪਰਮਪਦ
 ਵੀਖਵਤੋਆਇਆਤਕਾਰਾਚਲਦਹਰਪਰਿਮਨਮਿਸਮਾਇਆਜਗਿਆਮਰੁਅਟਕੁਅੰਤੋਤੁ
 ਠਕੁਰੁਗੁਤਿਤੇਤਰਿਪਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਭਾਣਗੁਰਗੁਇਆਗੁਰੁਜਾਵੇਤਰਿਪ੍ਰਗੁਪਸਿਜੀਉਸਤਿ

ਗੁਰੁ ਕਰੇ ਤਰਿ ਪਤਿ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਪੈ ਜਰਖ ਤੁ ਅਰਦਾ ਸਿਜੀ ਉ। ਪੈ ਜਰਖ ਤੁ ਤਰਿ ਜਨ ਕੇ ਗੀਤ ਰਿਦੇ ਤੁ ਨ
 ਮੁਨਿ ਰੰਜਨੇ। ਅੰਤਿ ਚਲਾ ਦਿ ਅੰਤਿ ਇ ਬੇਲੀ ਜਮ ਦੂਤ ਕਾ ਬੁਨਿਖੰ ਜਨੇ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਪਾਈ
 ਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾ ਸਿਜੀ ਉ। ਤਰਿ ਪਾ ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਲਾਇਆ ਧਨੁ ਪਨੁ ਕਤੈ ਸਾ ਬਾ ਸਿਜੀ ਉ
 ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਸੁਣੁ ਪੁਤ ਭਾਈ ਤੇ ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਭਾਣਾ ਅਉ ਮੇ ਪਾ ਸਿਜੀ ਉ। ਤਰਿ ਭਾਣਾ ਗੁਰੁ ਭਾਇਆ ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਪ੍ਰ
 ਭੁ ਕਰੇ ਸਾ ਬਾ ਸਿਜੀ ਉ। ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੋਈ ਜਿ ਸੁ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਣਾ ਭਾਵੇ। ਅਨੰਦ ਅਨੰਦ ਵਜ
 ਤਿ ਵਜੇ ਤਰਿ ਅਪਿ ਗਲਿ ਮੇਲਾਵੇ। ਤੁਸੀ ਪੁਤ ਭਾਈ ਮਰਵਹੁ ਮੇਰਾ ਮਨਿ ਵੇਖਤੁ ਕਚਿ ਨਿਰਜਾ ਸਿਜੀ ਉ।
 ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਪਰਵਾਣਾ ਠਿਕੇ ਨੀ ਗੁਰੁ ਜਾਇ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾ ਸਿਜੀ ਉ। ੩। ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਾਣੇ ਆਪਣੇ
 ਬਡਿ ਪਰਵਰੁ ਸਦਾਇਆ। ਮਤ ਮੇ ਪਿਛੇ ਕੋਈ ਰਵਾਜੀ ਸੋ ਮੇ ਮੁਲਿ ਨ ਭਾਇਆ। ਮਤੁ ਪੈ ਏ ਮੇ ਤੁ ਬਿਗ
 ਜੇ ਜਿ ਸੁ ਮੇਤ ਕੀ ਪੈ ਜਭਵੇ। ਤੁਸੀ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਤੁ ਪੁਤ ਭਾਈ ਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੈ ਨਾਵੇ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰ
 ਤਿਖਰੇ ਦੇ ਬਡਿ ਰਾਜੁ ਅਪਿ ਟਿਕਾਇਆ। ਸਭਿ ਸਿਖ ਬੰਧ ਪੁਤ ਭਾਈ ਰਾਮ ਦਾ ਸਪੈ ਗੀ ਪਾਇਆ। ੪।
 ਅੰ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ਮੇ ਪਿਛੇ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਅਤੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ਉ। ਕੇ ਸੋ ਗੋਪਾਣ ਪਾਤਿ ਤਸਦਿ ਅਤੁ
 ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਥਾ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣ ਜੀਉ। ਤਰਿ ਕਥਾ ਪੜੀਐ ਤਰਿ ਨ ਮੁਸੁਣੀਐ ਬੇਬਾਣੁ ਤਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਵੇ
 ਪਿਤੁ ਪਤਿ ਕਿਰਿਆ ਦੀਵਾਨੁ ਤਰਿ ਸਰਿ ਪਾਵੇ। ਤਰਿ ਭਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ਤਰਿ ਸਿਲ
 ਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਣੁ ਜੀਉ। ਰਾਮ ਦਾ ਸਜੇ ਠੀਤਿ ਲਕੁ ਦੀਆ ਗੁਰੁ ਸਬ ਦੁਸ ਚੁਨੀ ਸਭੁ ਜੀਉ। ੫। ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਬੋਲਿਆ ਗੁਰੁ ਸਿਖਾਂ ਮੰਨਿ ਲਈ ਰਜਾਈ ਜੀਉ। ਮੇਰੀ ਪੁਤ ਜਨਮੁ ਖੁੱਤੋਇ ਅਰਾਮ ਦਾ ਸੋ ਪੈ ਗੀ ਪਾਇ
 ਜੀਉ। ਸਭੁ ਪਵੈ ਪੈ ਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਗੀ ਜਿ ਬੋ ਗੁਰੁ ਆਪੁਰਖਿਆ ਕੋਈ ਕਰਿ ਬਖੀਲੀ ਨਿਵੇਨ ਤਿਠਿ ਰਿ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਣਿ ਨਿਵਾਇਆ। ਤਰਿ ਗੁਰੁ ਤਿਭਾਣਾ ਦੀਈ ਵਡਿਆਈ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਰਜਾਇ ਜੀਉ।
 ਕਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸੁਣੁ ਸੰਤ ਤੁਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪੈ ਗੀ ਪਾਇ ਜੀਉ। ੬॥ ੧॥ ॥

ਗੁਰੁ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤਾ)

੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਜਨ ਭਾਮੇਰਾ ਸਾਜਨ ਭਾਮਿ ਕਟਿਖ ਬੋਲੈ ਅਰੁ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨ ਭਾਮਿ ਜਾਨੀ ਅਰੁ ਤਰਿ ਜਾਨੀ ਅਰੁ ਨੈਦਾ
 ਬੋਲੈ ਅਰੁ ਤਰਿ ਜਾਨੀ ਅਰੁ। ਨੈਦਾ ਅਰੁ ਬੋਲੈ ਅਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਸੋਇਆ ਅੰਤਿ ਅੰ ਮੂਤ ਪ੍ਰਿਅ ਗੁਣਾ
 ਨ ਲਿਖੇ ਵੰਦਾ ਲਹਿ ਨ ਸਕੀ ਦਸੁਆਉ ਨਾਦੈ ਮੂੜਾ। ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਤਾ ਤੇ ਛੀ ਬਤਾ ਮਿਲਾਵੁ

ਨਾਈਭਰਮਪੜਾ। ਕਹੁਨਨਕਗੁਰਬਿਰੁ ਨਹੀਸੁ ਭੈਰਿਸਾਜਨੁ ਸਭਕੈਨਿਕਟਿਖੜਾ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦਮੇਰੇਗੋਬਿੰ
ਦਪੁਲਾਅਪਾਰਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾ। ਕਿਰਪਾਲਾਮੇਰੇਕਿਰਪਾਲਾਦਾਨਦਾਤਾਰਾਮੇਰੇਕਿਰਪਾਲਾਦਾਨਦਾਤਾਰਾ
ਅਪਰਾਅਪਰਾਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸੋਭਨਿਆ। ਏਕਦਾਸਿਪਾਗੀਸਬਲਪਸਾਰੀਜੀਅਜੰਤਲੈਮੋਹਨਿਆ। ਸਿ
ਸਰੇਗਖੈਸੋਸਦੁਭਖੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਾ। ਕਹੁਨਨਕਜੋਪੁਭਕਉਭਾਲਾਤਿਸਹੀਕਉਪੁਭੁਪਿਆ
ਗ॥ ੨॥ ਮਾਏਪੁਭਮਾਏਮੇਰੇਪੁਭਕਾਮਾਏ। ਜਾਏਪੁਭਜਾਏਸੁਆਮੀਸੁਘੜੁਸੁਜਾਏ। ਸੁਘੜੁਸੁਜਾਨਾ
ਸਦਪਰਪਨਾਮੀਮੁਤਹਰਿਕਾਨਾਮਾ। ਚਖਿਅਘਾਏਸਾਰਿਗਪਾਏ। ਜੇਨਕੈਭਾਗਮਥਨਾ। ਤੇਨਹੀਪਾਏਅ
ਤਿਨਹੀਧਿਆਇਆਸਗਲਾਤਿਸੈਕਮਾਏ। ਕਹੁਨਨਕਬਿਰੁਤਖਾਤਿਨਿਵਾਸੀਸਦੁਤਿਸੈਦੀਬਾਏ॥ ੩॥ ਮੇ
ਗਲਾਹਰਿਮੰਗਲਾਮੇਰੇਪੁਭਕੈਸੁਦੀਐ। ਮੰਗਲਾਸੋਹਿਲਾਵਾਪੁਭਸੋਹਿਲਾਵਾਅਨਹਦਪੁਨੀਐਸੋਹਿਲਾਵਾ।
ਅਨਹਦਵਾਜੇਸਬਦਅਗਾਜੇਨਿਤਨਿਤਜਿਸਹਿਵਧਈ। ਸੋਪੁਭੁਧਿਆਈਐਸਭੁਕਿਛੁਪਾਈਐਮਰੈਨ
ਅਵੈਜਾਈ। ਦੂਰਿਪਿਆਸਾਪੁਰਨਾਸਾਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੁਨਿਰਗੁਨੀਐ। ਕਹੁਨਨਕਘਰਿਪੁਭਮੇਰੇਕੈਨਿਤਨਿ
ਤਮੰਗਲੁਸੁਨੀਐ॥ ੪॥ ੧॥ ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਮਨਾਖਿਨੁਨਵਿਸਾਰੀਐ। ਰਾ
ਮਗਮਗਮਗਮਕੀਠਿਉਰਧਾਰੀਐ। ਉਰਧਾਰਿਹਰਿਹਰਿਪੁਰਖੁਪੁਰਨੁਪਾਰਬਹਮੁਨਿਰੰਜਨੇ। ਭੈਦੁਰਿਕਰਤ
ਪਾਪਹਰਭਾਦਸਹਦਖਭਵਖੰਡੇ। ਜਗਦੀਸਈਸਗੋਪਲਮਾਧੇਗੁਲਗੋਵਿੰਦਵੀਚਾਰੀਐ। ਬਿਨਵੀਤਿਨਨ
ਕਮਿਲਿਸੰਗਿਸਾਧੂਦਿਨਸੁਰੈਲਿਚਿਤਾਰੀਐ॥ ੧॥ ਚਰਨਕਮਲਾਅਧਾਰੁਜਨਕਾਅਸਗਾ। ਮਾਨੁਮਿਲਖਭੈਰਾ
ਰਨਮੁਅੰਤਧਗਾ। ਨਮੁਨਰਹਰਿਪਨੁ। ਜੇਨਕੈਰਸਭੇਗਏਕਨਗਾਏਲਾ। ਰਸਰੁਪਰੰਗਅਨੰਤਬੀਠਲਾਸਾਸਿ
ਸਾਜਿਧਿਆਇਲਾ। ਕਿਲਾਵਿਖਰਲਾਨਾਮਪੁਨਹਚਰਲਾਨਾਮੁਜਮਕੀਤਾਸਹਗਾ। ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਗਾਸਿ
ਜਨਕੀਚਰਨਕਮਲਹਆਸਗਾ॥ ੨॥ ਗੁਟਾਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਚੇਰੇਕੋਇਨਜਾਨਈ। ਦੇਖਿਚਲਤਦਇਆਲਾ
ਸੁਨਿਭਗਤਵਖਾਨਈ। ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੁਫੁਪਿਆਵਹਿਪੁਰਖਪਾਤਿਪਰਮੇਸਗਾ। ਸਰਬਜਾਚਿਕਏਕੁ
ਦਤਕਰੁਲਾਮੇਜਗਦੀਸਗਾ। ਸਾਧੂਸੰਤਸੁਜਾਨਸੇਈ। ਜਿਸਹਿਪੁਭਜੀਮਾਨਈ। ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਕ
ਹੁਕਿਰਪਸੇਇਤੁਫੁਪਿਛਨਈ॥ ੩॥ ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਟਾਅਨਭੁਸਰਨੀਆਇਆ। ਬਲਿਬਲਿਬਲਿਗੁਰਦੇ
ਵਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਵਾਇਆ। ਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਅਕੁਸਲੁਬੀਅਸਰਬਾਇਛਾਪੁੰਨੀਆ। ਜਲਨੇਬੁਝਾਈਸੀਤਿ
ਆਈਮਲੋਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ। ਅਨੰਦਹਰਖਸਹਜਸਾਚੇਸਹਮੰਗਲਗੁਲਗਾਇਆ। ਬਿਨਵੀਤਿਨਨ
ਕਨਮੁਪੁਭਕਾਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੨॥ ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਹੁਲਾਹੁਲੇਸਬਦਅਨਹਦਨਿਤ

ਉਠਿਗਈਐਸਤਕੈ। ਕਿਯਾਵਿਖਸਭਿਦੇਖਾਥਿਨਸਤੁਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਐਗੁਰਮੰਤਕੈ। ਹਰਿਨਾਮੁਪੀਜੈ
 ਅਮਿਦਿਪੀਜੈਗੈਦਿਨਸੁਅਗਾਧੀਐ। ਜੇਗਦਨਅਨੇਕਕਿਰਿਆਯਗਿਚਰਲਕਮਲਹਸਾਪੀਐ। ਭ
 ਉਭਗਤਿਦਇਆਯੋਜਨਦੁਖਸਗਲੇਪਰਹੈ। ਬਿਨਵੀਤਿਨਕਤਰੈਸਾਗੁਪਿਆਇਸੁਅਮੀਨਰ
 ਹੈ॥ ੧॥ ਸੁਖਸਾਗਰਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਲੁਭਗਤਗਵਹਿਗੁਲਾਤੇਰੈਰਾਮਾ। ਅਨਦਮੰਗਲਗੁਰਚਰਲੀਲਾ
 ਗੋਪਏਸੁਖਪਨੇਰੈਰਾਮਾ। ਸੁਖਨਿਧਨੁਮਿਯਾਇਆਦੁਖਹਰਿਆਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਪੁਭਗਥਿਆ। ਹਰਿਚਰਲਾਯਗਾ
 ਭੁਮੁਭਉਭਾਗਾ। ਹਰਿਨਾਮੁਸਨਭਾਥਿਆ। ਹਰਿਏਕਚਿਤਵੈਪੁਰੁਏਕੁਗਵੈ। ਹਰਿਏਕਾਦ੍ਰਿਸਟੀਆਇਆ।
 ਬਿਨਵੀਤਿਨਕਪਭਿਕਰੀਕਿਰਪਾਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਮਿਯਿਰਹੀਐਪੁਰਸਾਪਜਨਾਮਿਯਿਰ
 ਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਨੀਐਰਾਮਾ। ਦਇਆਲਪੁਰੁਦਮੇਦਮਧੋਅੰਤੁਪਈਐਗੁਨੀਐਰਾਮਾ। ਦਇਆਲਦੁ
 ਖਰਸਗਟਿਦਾਤਾਸਗਲਦੇਖਨਿਵਾਰੈ। ਮੇਰੇਗਵਿਕਰਥਿਖਵੈਜਪਤਨਮਉਧਾਰੈ। ਸਾਭਿਜੈ
 ਅਤੇਰੇਪੁਰੁਮੇਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਸਭਰੇਲਾਥੀਵਾ। ਬਿਨਵੀਤਿਨਕਪੁਭਮਾਇਆਕੀਜੈਨਾਮੁਤੇਰਾਜਪੀਜੀਵਾ।
 ੩॥ ਰਾਖਿਯੀਏਪੁਭਿਭਗਤਜਨਾਅਪਲੀਚਰਲੀਲਾਏਰਾਮਾ। ਆਠਪਰਮਪਤਾਪੁਰੁਸਿਮਰਹੈਕੋਨਾਮੁ
 ਪਿਆਏਰਾਮਾ। ਪਿਆਏਸੋਪੁਰੁਤੇਰੇਭਵਜਲਹੇ। ਆਵਲਜਾਲਾ। ਸਦਾਸੁਖਕਾਇਆਲਕੀਰਤਨੁਪੁ
 ਰੁਯਗਾਮੀਠਭਾਲਾ। ਸਭਇਛਪੁੰਨੀਆਸਪੁਰੀਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰਪੁਰਿਆ। ਬਿਨਵੀਤਿਨਕਪਭਿਅਪਿ
 ਮੇਲੇਠਿਰਿਨਹੀਦੁਖਵਿਸੁਰਿਆ॥ ੪॥ ੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਰਲਾ
 ਗਤੀਅਨਦਮੰਗਲਗੁਲਗਾਮਾ। ਨਨਕਪੁਰੁਆਰਾਪੀਐਬਿਪਤਿਨਿਵਾਰਲਗਾਮਾ॥ ੧॥ ਛੰਤੁ॥
 ਪੁਰਾਬਿਪਤਿਨਿਵਾਰੈ। ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਤੁਨਕੋਇਜੀਉ। ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਸਿਮਰੀਐਜਾਇਥਾਇਮਹੀ
 ਆਯਿਸੋਇਜੀਉ। ਜਾਇਥਾਇਮਹੀਆਯਿਪੁਰਿਗਹਿਆ। ਏਕਨਿਮਖਮਨੁਨਵੀਸਗੈ। ਗੁਰਚਰਨਲਾਗੈ
 ਦਿਨਸਭਾਗੇਸਰਬਗੁਲਜਗਦੀਸਗੈ। ਕਰਿਸੇਵਸੇਵਕਾਦਿਨਸੁਰੈਲੀ। ਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਹੋਇਜੀਉ। ਬਾਇਜ
 ਇਨਨਕੁਸੁਖਹਦਤੇਪਰਗਾਮੁਮਨਿਤਨਿਹੋਇਜੀਉ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਮਨੁਤਨੁਸੁਖੀਥਿ
 ਨਸੀਦਤੀਅਸੋਚਾ। ਨਨਕਦੇਕਰੁਪਲਕੀਗੋਵਿੰਦਸੰਕਟਮੋਚਾ॥ ੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਭੈਸੰਕਟਕਾਟੇਨਰ
 ਇਲਦਇਆਲਜੀਉ। ਹਰਿਗੁਲਾਅਨੰਦਗਾਏਪੁਰਦੀਨਨਾਥਪਤਿਪਾਲਜੀਉ। ਪਤਿਪਾਲਅਚੁਤ
 ਪੁਰਖੁਏਕੋ। ਤਿਸਹਿਸਿਉਰਗੁਲਗਾ। ਕਰਚਰਨਮਸਤਕੁਮੇਲਿਯੀਨੇਸਦਾਅਨਾਦਿਨੁਜਾਗਾ। ਜੀਉਪਿ
 ਰਾਗਿਉਖਨੁਤਿਸਕਾਤਨੁਜੇਬਨੁਪਨੁਮਾਇਜੀਉ। ਸਦਸਦਾਥਲਿਜਾਇਨਨਕਸਰਬਜੀਆਪੁਤਿਪਾਲ

ਜੀਉ॥੨॥ ਸਯੋਕੁ॥ ਰਸਨਾਉਚੈਹਰਿਹਰੇਗੁਲਗੋਵਿੰਦਵੀਖਿਆਨਾਨਾਨਕਪਕੜੀਟੇਕਏਕਪਰੇ
 ਸਰੁਖੈਨਿਦਾਨ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਸੋਸੁਆਸੀਪੁਰਖ ਨੇ ਅੰਚਲਿਤਕੈਲਾਗੁਜੀਉ॥ਭਜੁਸਾਧੂਸੀ
 ਗਿਦਇਅਲਾਦੇਵਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗੁਜੀਉ॥ਇਕਚਿਟਕੀਜੈਜੀਉਦੀਜੈਆਸਾਇਕਪਰਟੀਪੈਗੋਸਾ
 ਪਸੈਗੋਹਰਿਨਾਮਰੰਗੇਸਿਸਾਰੁਸਾਗਹੁਸਭੁਤਗੈ॥ਜਨਮਮਰਲਾਬਿਕਾਰਛੂਟੇਠਿਰਿਨਲਾਗੈਦਾਗੁਜੀਉ॥ਬਾਲਿ
 ਜਾਇਨਨਕਪੁਰਖਪੁਰਨਾਬਿਰੁਜਾਕਸੋਹਗੁਜੀਉ॥੩॥ ਸਯੋਕੁ॥ ਧਰਮਅਰਥਅਰੁਕਾਮਮੋਖਮੁਕਤਿ
 ਪਦਾਰਥਨਾਥ॥ਸਗਲਮੋਰਥਪੁਰਿਅਨਨਕਲਿਖਿਆਮਾਥ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਸਗਲਾਇਛਮੇਰੀਪੁੰਨੀਆ
 ਮਿਲਿਆਨਿਰੰਜਨਗਇਜੀਉ॥ਅਨਦੁਭਇਆਵਡਭਾਗੀਹੋਗਿਹਪਗਟੇਪੁਭਆਇਜੀਉ॥ਗਿਰਿਲਾਲ
 ਆਏਪੁਰਖਿਕਸਾਏਤਾਕੀਉਪਮਾਕਿਆਗਲਾ॥ਬੇਅੰਤਪੁਰਨਸੁਖਸਹਜਦਾਤਾਕਵਨਰਨਨਾਗੁਲਭਦਾ॥
 ਅਪੋਮਿਲਾਏਗਹਿਕੀਠਿਲਾਏਤਿਸੁਬਿਨਾਨਹੀਜਾਇਜੀਉ॥ਬਲਿਜਾਇਨਨਕੁਸਦਾਕਰਤੇਸਭਮਹਿਰਹਿ
 ਆਸਾਇਜੀਉ॥੪॥੫॥ ਰਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਰਲਾਝੰਝਨਝਾਰੁਤਿਸਖੀਹਰਿਏਕਾਧਿਆਵਹੁ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁਤਮਸੇਵਿਸਖੀਮਨਿਚੌਦਿਅਕਾਠਾਪਾਵਹੁ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਰੁਤੀ॥ ਸਯੋਕੁ॥ ਕਰਿਬੰਦਨਪਭਪਾਰਬਰਮਬਾਛੁਦਿਸਾਧਰਪੁਰਿ॥ਆ
 ਪੁਨਿਵਹਿਹਰਿਹਰਿਭਜਉਨਨਕਪੁਭਭਰਪੁਰਿ॥੧॥ਕਿਲਾਵਿਖਕਾਟਲਭੈਰਲਸੁਖਸਾਗਰਹਰਿਰਾਇ
 ਦੀਨਦਇਅਲਾਦੁਖਭੀਜਨੋਨਨਕਨੀਤਧਿਆਈ॥੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਜਸੁਗਾਵਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਕਰਿਕਿ
 ਰਪਭਗਵੰਤਜੀਉ॥ਰੁਤੀਮਾਹਮੂਰਤਘੜੀਗੁਲਉਚਰਤਸੇਭਾਵੰਤਜੀਉ॥ਗੁਲਗੋਗਿਰਤੇਧੀ
 ਨਿਤੇਜਨਜੀਨੀਇਕਮਨਿਧਿਆਈਆ॥ਸਫਲਜਨਮੁਭਾਇਆਤਿਨਕਾਜੀਨੀਸੋਪਭੁਪਾਈਆ॥ਪੁੰਨ
 ਦਾਨਤੁਲਿਕਿਰਿਆਹਰਿਸਰਬਪਾਪਹੰਤਜੀਉ॥ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਾਸਿਮਹਿਜੀਵਾਜਨਮਮਰਲਾਰਹਿ
 ਤਜੀਉ॥੧॥ਸਯੋਕੁ॥ ਉਦਮੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੋਚਰਨਕਮਲਨਮਸਕਾਗਾਕਥਨੀਸਾਤੁਪੁਭਾਵ
 ਸੀਨਨਕਨਾਮਅਧਾਗ॥੧॥ਸੰਤਸਗਲਿਸਾਜਨਪਰਹੁਸੁਆਸੀਸਿਮਰਿਅਨੰਤ॥ਸੁਕੇਤੇਹਰਿਬੀਅਨਨਕਜਪ
 ਭਗਵੰਤ॥੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਰੁਤਿਸਗਸਥਸੰਤਮਾਹਚੇਤੁਵੈਸਾਖਸੁਖਮਾਸੁਜੀਉ॥ਹਰਿਜੀਉਨਾ
 ਹੁਮਿਲਿਆਮਉਲਿਆਮਨੁਤਨੁਸਾਸੁਜੀਉ॥ਘਰਿਨਾਹੁਨਿਚਲਾਅਨਦੁਸਖੀਏਚਰਨਕਮਲਪਛਲਿ
 ਆ॥ਉਦਰੁਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣਾਬੇਤਾਗੁਲਗੋਵਿੰਦਅਮੁਲਿਆਵਡਭਾਗਿਪਾਇਆਦੁਖਗਵਾਇਆਭ

ਈਪੁਰਨਾਸਜੀਉ॥ ਬਿਨਵੀਤਿ ਨਨਕਸਗਦਿਤੇਰੀਮਿਟੀਜਮਕੀਕਾਸਜੀਉ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ॥
 ਸਾਪਸੰਗਤਿਬਿਨੁਭੀਮੁਈਕਰਤੀਕਰਮਅਨੇਕ॥ ਕੋਮਲਥੰਧਨਬਾਧੀਆਨਨਕਕਰਮਹਿਲੇਖ॥ ੧॥
 ਜੋਭਲੇਸੇਮੇਲਿਆਵਿਛੋੜੇਭੀਆਪਿ॥ ਨਨਕਪਭਸਰਲਾਗਤੀਜਾਕਾਵਚਪਰਤਾਪੁ॥ ੨॥ ਛੰਤੁ॥
 ਗੀਖਮਰੁਤਿਅਤਿਗਾਖਫੀਜੇਠਅਖਾਫੈਘਮਜੀਉ॥ ਪੇਅਥਿਛੋਰੁਦੁਹਗਈ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਨਕਰੀਰਾਮਜੀਉ॥
 ਨਹਦ੍ਰਿਸਟਿਅਵੈਮਰਤਹਵੈਮਹਗਗਥਿਮੁਰੀਆ॥ ਜਲਥਾਣੁਮਛੁਲੀਤੜਫੜਵੈਸੰਗਿਆਇਆਰੁਖੀ॥
 ਆਕਰਿਪਪੋਜੀਭੈਭੀਚੋਹਈਦੇਇਸਾਨਜਾਮਜੀਉ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਚਿਟਤੇਰੀਰਾਖੁਪੁਰਨਕਾਮ॥
 ਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਰਪਾਲਗੀਸੰਗਿਪੀਤਮੈਏਕੁਤਿਲੁਹਲੁਨਜਾਇ॥ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਰਿ
 ਵਿਰੇਨਨਕਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ੧॥ ਕਰੁਗਹਿਯੀਨੀਸਾਜਨਹਿਜਨਮਜਨਮਕੇਸੀਤਾ॥ ਚਰਨਹਦਸੀਕਰਿ
 ਲਈਨਨਕਪ੍ਰਭਹਿਤਚੀਤ॥ ੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਹੁਤਿਬਰਸੁਸੁਹੇਲੀਆਸਵਲਭਾਦਵੇਅਨੰਦਜੀ
 ਉ॥ ਪਲਦਿਨਵਿਵਰੇਜਲਥਲਪੁਰਿਆਮਕਰੰਦਜੀਉ॥ ਪ੍ਰਭਪੁਰਿਗਹਿਆਸਰਬਠਈਹਰਿਨਾਮਨਵ
 ਨਿਧਿਗਿਰਭਗੇ॥ ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਕੁਲਸਮੁਹਾਸਾਭਿਤਗੇ॥ ਪਿਅਰੇਗਿਜਗੇਨਗਛਿਦ੍ਰਲਗੇ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸਦਬਖਸਿੰਦਜੀਉ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਹਰਿਕੰਤੁਪਾਇਆਸਦਮਨਿਭਵੰਦਜੀਉ॥ ੪॥
 ਸਲੋਕੁ॥ ਆਸੀਪਿਆਸੀਮੈਠਿਰਉਕਥਪੇਖਉਗੋਪਾਲਾਹੈਕਈਸਾਜਨੁਸੇਤਾਨੁਨਨਕਪ੍ਰਭਮੇਲਣ
 ਹਰ॥ ੧॥ ਬਿਨੁਮਿਲਬੇਸੇਤਿਨਉਪਜੈਤਿਲੁਪਲੁਲੁਨਜਾਇ॥ ਹਰਿਸਾਧਸਰਲਾਗਤੀਨਨਕਾ
 ਸਪੁਜਾਇ॥ ੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਹੁਤਿਸਰਦਾਮਰੰਬਰੇਅਸੁਕਤਕੇਹਰਿਪਿਆਸਜੀਉ॥ ਖੋਜੰਤਿਦ
 ਰਸਨੁਠਿਰਤਕਚਿਮਲੀਮੈਗੁਲਤਾਸਜੀਉ॥ ਬਿਨੁਕੰਤਪਿਆਰੇਨਹਸੁਖਸਾਰੇਹਰਕੰਢੁਲਾਧਿਗੁਥ
 ਨਾ॥ ਸੁੰਦਰਿਸੁਜਾਲਿਚਤੁਰਿਬੇਤੀਸਾਸਾਬਿਨੁਜੈਸੇਤਨਾ॥ ਈਤਉਤਦਹਦਿਸਅਲੋਕਨਮਨਿਮਿਲ
 ਨਕੀਪ੍ਰਭਪਿਆਸਜੀਉ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਨਕਧਾਰਿਕਿਰਪਮੇਲਹੁਪ੍ਰਭਗੁਲਤਾਸਜੀਉ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁ॥
 ਜਲਦਿਬੁਝੀਸੀਤਲਭਏਮਨਿਤਨਿਉਪਜੀਸਾਂਤਿ॥ ਨਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਨਮਿਲੇਦੁਤੀਆਬਿਨਸੀਭੁੰਤਿ॥
 ੧॥ ਸਾਧਪਠਾਏਆਪਿਹਰਿਹਮਤੁਮਤੇਨਾਹੀਦੂਰਿ॥ ਨਨਕਭ੍ਰਮਭੈਮਿਟਿਗਏਗਮਲਗਮਭਰਪੂਰਿ॥ ੨॥
 ਛੰਤੁ॥ ਹੁਤਿਸਿਸੀਅਰਸੀਤਲਹਰਿਪ੍ਰਗਟੇਮੰਘਰੋਹਿਜੀਉ॥ ਜਲਨਿਬੁਝੀਦਰਸੁਪਾਇਆਥਿ
 ਨਸੇਮਾਇਆਧੋਹਜੀਉ॥ ਸਭਿਕਾਮਪੂਰੇਮਿਲਿਹਜੂਰੇਹਰਿਚਰਨਸੇਵਕਿਸੇਵਿਆ॥ ਹਰਚੋਰਸੀਗਾ
 ਰਸਭਿਰਸਗੁਲਗਾਉਅਲਖਅੰਭੋਵਿਆਭਉਭਗਰਿਗੋਵਿੰਦਬਾਂਛਤਜਮੁਨਸਕੈਜੋਹਿਜੀਉ॥

ਬਿਨਵਿਤਿਨਨਕਪਾਭਿਅਪਿਮੇਲੀਤਰਨਪੇਮਾਬਿਛੋਰਜੀਉ॥ ੬॥ ਸਲੋਕ॥ ਹਰਿਧਨੁਪਾਇਅਸੋਹਗਲੀਚੇ
 ਲਤਨਹੀਚੀਤਾ॥ ਸਿਤਸੰਜੋਗੀਨਨਕਾਰਿਹਿਪੁਗਟੇਪੁਭਸੀਤਾ॥ ੧॥ ਨਾਦਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦਕੋਰੁਪਿਆਪੀ
 ਤਮਸੀਗੀਬਨੇ॥ ਮਨਬਾਛਤਫਲਪਾਇਆਹਰਿਨਨਕਨਮਭਨੇ॥ ੨॥ ਛੰਤ॥ ਹਿਮਕਰਗੁਤਿਮਨਿਭਾਵਤੀ
 ਮਾਘੁਫਗਲੁਗੁਲਵੰਤਜੀਉ॥ ਸਖੀਸਹੇਲੀਗਾਉ ਮੰਗਲਾਗਿਹਿਅਏਹਰਿਕੀਤਜੀਉ॥ ਗੀਰਿਲਾਲਾਅਏ
 ਮਨਿਪਿਆਏਸੇਜਹੁਦਰਿਸੋਹੀਆ॥ ਵਲਾਇਲਾਇਭਵਲਭਏਹਰਿਆਦੇਖਿਦਰਸਨਸੋਹੀਆ॥ ਮਿਲੇਸੁ
 ਆਸੀਏਛਪੁੰਨੀਮਨਿਜਪਿਆਨਿਰਮਲਮੰਤਜੀਉ॥ ਬਿਨਵਿਤਿਨਨਕਨਿਤਕਰਹੁਰਲੀਆਹਰਿਮਿਲੇਸਿਧ
 ਰਕੀਤਜੀਉ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ॥ ਸਿਤਸਹਾਈਜੀਅਕੇਭਵਜਲਤਾਰਲਹਗਾਸਭਤੇਉਚੇਜਾਣੀਅਹਿ
 ਨਨਕਨਾਮਪਿਆਗਾ॥ ਜਿਨਜਾਨਿਆਸੇਈਚਰੇਸੇਸੁਰੇਸੇਬੀਗਾਨਨਕਾਤਿਨਬਲਿਹਾਰਦੈਹਰਿਜਪਿਉਤਰੇ
 ਤੀਗਾ॥ ੨॥ ਛੰਤ॥ ਚਰਲਾਬਿਗਾਜੇਤਸਭਉਪਰੇਮਿਟਿਆਸਗਲਕਲੇਸੁਜੀਉ॥ ਆਵਲਜਾਵਲਦੁ
 ਖਰੇਹਰਿਭੁਗਾਤਿਕੀਅਪਰਵੇਸੁਜੀਉ॥ ਹਰਿਗੀਰਾਤੇਸਹਜੇਮਾਤੇਤਿਲੁਨਮਨਤੇਬੀਸਗੈ॥ ਤਾਜੀਆਪੁ
 ਸਰਟੀਪਰੇਚਰਨੀਸਰਬਗੁਲਜਗਦੀਸਗੈ॥ ਗਵੰਦਗੁਲਨਿਧਿਸੀਰਿਗਸੁਆਮੀਆਦਿਕਉਅਦੇਸੁਜੀਉ॥
 ਬਿਨਵਿਤਿਨਨਕਮਾਇਆਪਾਰਹੁਜੁਗੁਗੋਇਕਵੇਸੁਜੀਉ॥ ੮॥ ੧॥੫॥

੧੯ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਦਖਲੀਚਿਅੰਕਾਰੁ॥ ੧

ਚਿਅੰਕਾਰਿਬ੍ਰਹਮਾਉਤਪਾਤਿ॥ ਚਿਅੰਕਾਰੁਕੀਆਜਿਨਿਰਿਤਿ॥ ਚਿਅੰਕਾਰਿਸੈਲਜੁਗਭਏ॥ ਚਿਅੰਕਾਰਿਬੇ
 ਦਨਿਰਮਏ॥ ਚਿਅੰਕਾਰਿਸਥਾਦਿਉਧੇਗੇ॥ ਚਿਅੰਕਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਤਰੇ॥ ਚਿਨਮਅਖਰਸੁਲਹੁਬੀਚਾਗੁ॥ ਚਿਨ
 ਮਅਖਗੁਇਭਵਲਾਸਭਾ॥ ੧॥ ਸੁਟਿਪਾਨੇਕਿਆਲਿਖਹੁਜੀਜਾਣਾ॥ ਲਿਖੁਰਾਮਨਾਮਗੁਰਮੁਖਿਗੋਪਾਣਾ॥
 ਰਹਾਉ॥ ਸਸੈਸਭੁਜਗੁਸਹਜੇਉਪਾਇਆਤੀਨਿਭਵਨਾਇਕਜੋਤੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋ
 ਵੈਚੁਲਿਐਮੇਤੀ॥ ਸਮਝੈਸੁਝੈਪਾਵਿਪਾਵਿਬੁਝੈਅੰਤਿਨਿਰੰਤਰਿਸਾਚਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਖੈਸਾਦੁਸਮਾ
 ਯੋਬਿਨੁਸਾਚੇਜਗੁਕਾਚਾ॥ ੨॥ ਪੈਪੈਸਰਮੁਪਰੇਸਰਮਾਪੁਰਿਗੁਲਕਾਰੀਮਨੁਪੀਰਾ॥ ਪੈਪੈਪੁਲਿਪਵੈਮੁਖਿ
 ਮਸਤਕਿਕੰਚਨਭਏਮਨੁਰਾ॥ ਪਤੁਪਰਲੀਪਰਮਾਪਿਅਜੋਨੀਤੇਲਿਬੋਲਿਸਚੁਪੁਗਾ॥ ਕਰਤੇਕੀਮ
 ਤਿਕਰਤਾਜਾਣੈਕੈਜਾਣੈਗੁਰੁਪੁਗਾ॥ ੩॥ ਫਿਅਨੁਗਵਾਇਆਵੁਜਾਭਾਇਆਗਰਬਿਗਯੋਬਿਖੁ

ਖਾਇਆ ਗੁਰਸੁਰੀ ਤਥਾ ਦਨੀ ਭਵੈ ਸੁਲੀ ਮੈ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ਮੈ
 ਮਿਤਲਹਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖਾਇਆ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆਇਆ ॥ ੪॥ ਏਕੈ
 ਏਕੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਹਉ ਮੈ ਗਰਬੁ ਵਿਆਪੈ ਅੰਤਰਿ ਬਹਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਏਕੁ ਘਰੁ ਮਹਲਾ ਸਿਵਾਪੈ ॥ ੫॥
 ਭੁਨੈ ਫੇਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣੈ ਏਕੈ ਸਿਸਟਿ ਸਥਾਈ ॥ ਏਕੈ ਕਾਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਨ ਕਏ ਕੁਸਾਮਈ ॥
 ਪਾਇ ਸੁਕਰ ਤੇ ਕਉ ਕਿਉ ਗਹਿਰਾਖਉ ਅਠਰਿ ਚਿਤਾ ਯਿਚਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਆਇ ਆਕੇ ਦੇਵਨੇ
 ਪਾਈ ਸੁਰਿ ਠਗਉ ਗੀ ਪਾਈ ॥ ਲਾਭਿ ਲੋਭਿ ਮੁਤਾਜਿ ਵਿਗੁ ਤੇ ਇਬਤ ਬਠਿਰਿ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਏਕੁ ਸਰੇ
 ਵੈ ਤਾਗਤਿ ਮਾਤਿ ਪਵੈ ਅਵਲੁ ਜਾਨੁ ਰਾਈ ॥ ੬॥ ਏਕੁ ਅਚਾਰੁ ਰਗੁ ਏਕੁ ਰੂਪੁ ਪਉਲਾ ਪਾਈ
 ਅਗਨੀ ਅਸਰੂਪੁ ॥ ਏਕੈ ਭਵਰੁ ਵੈ ਤਿਹੁ ਯੋਇ ॥ ਏਕੈ ਬੁਝੈ ਸੁਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਪੀਅਨੁ ਲੇ
 ਸਮ ਸਰਿ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋਲੈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਦੇਇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਅਖਿ
 ਸੁਲਾਏ ॥ ੭॥ ਉਗਮ ਪੁਰਮ ਜੋਤਿ ਉਜਾਣਾ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਗੁਰਗੋਪਾਣਾ ॥ ਉਗਵਿਆ ਅਸਰੂਪੁ
 ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਪਰਿ ਆਵੈ ॥ ਉਨ ਵਿਬਰਸੈ ਨੀਲ ਰਪਗਾ ॥ ਉਤਮ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਨਾ
 ਗਾਇ ਸੁਣੇ ਕੇਕਾ ਜਾ ਲੈਭੇਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਉ ॥ ੮॥ ਉਗਵੈ ਸੁਰੁ ਅਸੁਰ ਸੰਘਰੈ ॥ ਉਚਉ ਦੇ
 ਖਿਸਬਦਿ ਬੀਚਰੈ ॥ ਉਪਰਿ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਤਿਹੁ ਯੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਥੈ ਸੁਲੈ ਸੋਇ ॥ ਚਿਹਾ ਬਿਪਾਤਾ ਮਨੁ ਤ
 ਨੁ ਦੇਇ ॥ ਚਿਹਾ ਬਿਪਾਤਾ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੋਇ ॥ ਪੁਰੁ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਹੋ
 ਏ ॥ ੯॥ ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਰਵੈ ਹਿਤ ਕਾਰਿ ॥ ਰਲ ਮਹਿ ਲੂਝੈ ਮਨੁ ਆਮਾਗਿ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਨੀ ਤਿਹੈ ਗੀਰਾ ਤਾ
 ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਜੁਗ ਚਰੇ ਜਾਤਾ ॥ ਜੀਨਿ ਜਾਤਾ ਸੋਤਿ ਸਹੀ ਜੇਹਾ ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਮਾਇ ਲੁਸੀ ਸੁਸਿ ਦੇਹਾ ॥
 ਰਹੀ ਗਮੁ ਰਿਦੈ ਇਕ ਭਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਸਾਚਿ ਆਵਲਾਇ ॥ ੧੦॥ ਰੇ ਸੁਨ ਕੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ
 ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਸਿਸਾਗੇ ॥ ਰਜੇ ਗਾਇ ਰੋਕਨੁ ਨਹੀ ਕਲਾ ਆਇ ਜਾਇ ਜੁਗ ਚਰੇ ॥ ਰਹਨੁ ਕਹਨੁ ਤੇ ਰਹੈ ਨ
 ਕੋਈ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬਿਨੀਤੀ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਰਾਮਨਾਮ ਨਿਰੋਪਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਮਤੀ ॥ ੧੧॥ ਲਾਜ
 ਮਰੀਤੀ ਮਰਿ ਗਈ ॥ ਘੁਪਟੁ ਪੋਧਿ ਚਲੀ ॥ ਸਸੁ ਦਿਵਾ ਨੀਬਾ ਵਗੀ ॥ ਸਿਰ ਤੇ ਸਿਕਟ ਲੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮਿ ਬੁਲਾਈ
 ਰਲੀ ॥ ਸਿਉ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦੁ ॥ ਲਾਲਿ ਰਤੀ ਲਾਲੀ ॥ ਭਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਈ ਨਿਚੰਦੁ ॥ ੧੨॥ ਲਾ
 ਹਨਾ ਮੁਰਤ ਨੁ ਜਾਪਿ ਸਾਹ ॥ ਲਭੁ ਲੋਭੁ ਬੁਰਾ ਅਰਿ ਕਾਹ ॥ ਲਾੜੀ ਚਾੜੀ ਲਾਇ ਤਥਾ ਰਾਮਨ ਮੁਖੁ ਅੰਧ
 ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਹ ॥ ਲਾਹੇ ਕਾਰਨੀ ਆਇਆ ਜਾਗੀ ॥ ਹੋਇ ਮਜੁ ਰੁਗਾਇ ਆਠ ਗਾਇ ਠਗੀ ॥ ਲਾਹਨਾ ਮੁ

ਪੁਜੀਵੇਸਹੁ। ਨਨਕਸਚੀਪਤਿਸਚਾਪਤਿਸਹੁ॥ ੧੩॥ ਆਇਵਿਗੁਤਾਜਗੁਜਮਪੰਥੁਆਈਨਮੇ
ਟਲਕੇਸਮਰਥੁਆਥਿਸੈਲਨੀਚਘਰਿਹੋਇ। ਆਥਿਦੇਖਿਨਿਵੈਜੀਸੁਦੇਇ। ਆਥਿਹੋਇਤਾਮੁਗਧਾਸਿ
ਅਨਾ। ਭਗਤਿਬਿਹੁਨਾਜਗੁਬਇਰਨਾ। ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੋਸੋਇ। ਜੇਸਨਕਿਰਪਾਕਰੇਤਿਸੁਪਰਗਵਹੋਇ॥
੧੪॥ ਜੁਗਿਜੁਗਿਥੀਪਸਦਾਨਿਰਵੈਗੁ। ਜਨਮਿਮਰਦਿਨਹੀਧੋਧੈਗੁ। ਜੇਦੀਸੈਸੋਆਪੇਆਪੀ। ਆਪਿਉਪਾਇ
ਆਪੇਘਟਥੀਪਾ। ਆਪਿਅਗੋਚਰੁਪੈਲੋਈ। ਜੇਗਜੁਗਤਿਜਗਜੀਵਹੁਸੋਈ। ਕਰਿਆਚਰੁਸਚੁਸੁਖੁਹੋ
ਈ। ਨਮਵਿਹੁਲਾਮੁਕਤਿਕਿਵਹੋਈ॥ ੧੫॥ ਵਿਦੁਨਵੈਵੇਰੋਪੁਸਗੀਗ। ਕਿਉਨਮਿਲਾਰਿਕਾਟਹਿਮਨਪੀਗ।
ਵਾਟਵਟਾਉਅਵੈਜਾਇ। ਕਿਆਲੇਆਇਆਕਿਆਪਲੈਪਾਇ। ਵਿਦੁਨਵੈਤੇਟਾਸਭਥਾਇ। ਲਾਹਾ
ਮਿਲੈਜਾਦੇਇਬੁਝਾਇ। ਵਲਜੁਵਾਪੁਵਲਜੈਵਾਪਗੀ। ਵਿਦੁਨਵੈਕੈਸੀਪਤਿਸਾਗੀ॥ ੧੬॥ ਗੁਲਵੀ
ਚਗੇਗਿਅਨੀਸੋਇ। ਗੁਲਮਹਿਗਿਅਨੁਪਰਪਤਿਹੋਇ। ਗੁਲਦਾਤਾਵਿਗਯਾਸਿਸਾਗਿ। ਸਾਚੀਕਰਲੀਗੁ
ਰਵੀਚਾਗਿ। ਅਗਮਾਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ। ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਣਏਮਿਲਾਇ। ਗੁਲਵੀਤੀਗੁਲਸਾ
ਰੇਨੀਤਾ। ਨਨਕਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਐਸੀਤਾ॥ ੧੭॥ ਕਾਮੁਕੋਧੁਕਾਇਆਕਉਗਾਲੈ। ਜੇਉਕੰਚਨਸੇਰਗਾ
ਢਾਲੈ। ਕਸਿਕਸਵਟੀਸਹੈਸੁਤਾਉ। ਨਦਰਿਸਗਫਵੀਨੈਸਚੜਾਉ। ਜਗਤੁਪਸੁਅੰਕਾਯੁਕਸਾਈ। ਕ
ਰਿਕਰਤੈਕਰਲੀਕਰਿਪਾਈ। ਜੇਨਿਕੀਤੀਤਿਨਿਕੀਮਤਿਪਾਈ। ਤੋਰਕਿਆਕਹੀਐਕਿਛੁਕਹੁਨਜਾਈ॥
੧੮॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆ। ਖਿਮਾਗਹੀਮਨੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ। ਖਰਾਖਰਾਅਖੈਸਭੁਕੋਇ। ਖਰਾ
ਤਨੁਜੁਗਚਾਰੋਇ। ਖਾਤਪੀਅੰਤਮੁਏਨਹੀਜਾਨਿਆ। ਖਿਨਮਹਿਮੁਏਜਾਸਬਦੁਪਛਾਨਿਆ। ਅਸਥਿਰੁ
ਚੀਤਮਗਨਿਮਨੁਮਾਨਿਆ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਪਛਾਨਿਆ॥ ੧੯॥ ਗਗਨਗੀਤੀਗੁਗਨਨਤਰਿਵਾਸੁ। ਗੁ
ਲਗਾਵੈਸੁਖਸਹਜਿਸੇਵਾਸੁ। ਗਾਇਅਨਅਵੈਆਇਨਜਾਈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ। ਗਗ
ਨੁਮਗੋਮੁਅਨਾਥੁਅੰਜੋਨੀ। ਅਸਥਿਰੁਚੀਤਸਮਾਧਿਸਗੋਨੀ। ਹਰਿਨਾਮੁਚੇਤਿਠਿਰਿਪਵਹਿਨਜੁਨੀ। ਗੁਰਮਤਿ
ਸਾਰੋਰਨਮਥਿਹੁਨੀ॥ ੨੦॥ ਘਰਦਗਠਿਰਿਥਾਕੀਥਹੁਤੇਗੇ। ਜਾਤਿਅਸਿਖਾਅੰਤਨਹੀਮੇਗੇ। ਕੇਤੇਮਾਤਪਿ
ਤਾਸੁਤਪੀਆ। ਕੇਤੇਗੁਰਚੇਲੇਛੁਨਿਹੁਆ। ਕਾਚੇਗੁਰਤੇਮੁਕਤਿਨਹੁਆ। ਕੇਤੀਨਾਰਿਵਰੁਏਕੁਸਮਾਇ।
ਗੁਰਮੁਖਿਮਰਦੁਜੀਵਦੁਪਭਨਾਇ। ਦਰਦਿਸਚੂਢਿਘੈਰਮਹਿਪਾਇਆ। ਮੇਲੁਭਾਇਆਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲਾਇਆ॥ ੨੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਲਿਤੋਲਾਵੈਤੋਲੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਅਵੈ
ਜਾਇਨਿਸੇਗੁ। ਪਰਹਰਿਮੈਲੁਜਲਾਇਕਲੀਕਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਦਬੇਦਬੀਚਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਮਜਨੁਚਰੁ

ਅਚਾਗੁਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਮੀਮਿਤੁਹੈਸਗੁ। ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਪਗੁ॥ ੨੨॥ ਚੰਚਲੁਚੀਤੁਨਰ
 ਹਈਠਾਇ। ਚੰਗੀਮਿਰਗੁਅੰਗੁਗੀਖਾਇ। ਚਰਨਕਮਲਉਘਰੇਚੀਤਾ। ਚਿਤੁਜੀਵਹੁਚੇਤਨੁਨਿਤਨੀਤ।
 ਚਿਤਤਰੀਦੀਸੈਸਭੁਕੋਇ। ਚੇਤਹਿਏਕਤਰੀਸੁਖੁਹੋਇ। ਚਿਤਿਵਸੈਰਾਚੈਰਹਿਨਾਇ। ਮੁਕਤਿਭ
 ਏਆਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਇ॥ ੨੩॥ ਛੀਜੈਦੋਹਖੁਯੈਇਕਗੀਛੈ। ਛੇਆਨਿਤਦੇਖਹੁਜਾਗੀਛੈ॥
 ਧੁਪਛਾਵਜੇਸਮਕਰਿਜਾਏ। ਥੰਪਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿਘਰਿਅਏ। ਛਾਇਆਛੁਛੀਜਗਤੁਭਯਾਨਾ। ਲਿ
 ਖਿਆਕਿਰਤੁਪੁਰੇਪਰਵਨਾ। ਛੀਜੈਜੇਬਹੁਜਾਹੁਆਸਿਰਿਕਾਲਾ। ਕਾਂਇਆਛੀਜੈਭਈਸਿਥਾਲਾ॥ ੨੪॥
 ਜਾਪੈਆਪਿਪ੍ਰਭੁਚਿਹੁਯੋਇ। ਜੁਗਿਜੁਗਿਦਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ। ਜਿਉਭਵੈਤਿਉਰਾਖਹਿਰਾਖੁ। ਜ
 ਸੁਜਾਚਉਦੈਵਪਤਿਸਾਖੁ। ਜਾਗਤੁਜਾਗੀਰਹਤੁਪੁਭਵਾ। ਜਾਤੁਮੇਯਹਿਤਾਤੁਏਸਮਾਵਾ। ਜੈਜੈ
 ਕਾਹੁਜਪਉਜਗਦੀਸਾ। ਗੁਰਮਾਟਿਮਿਲੀਐਬੀਸਇਕੀਸਾ॥ ੨੫॥ ਝੁਖਿਬੋਯਲਾਕਿਅਜਗਸਿਉਵਾਦਾ। ਝੁ
 ਰਿਮਰੈਦੈਖੈਪਗਾਦਾ। ਜਨਮਿਮੁਏਰਹੀਜੀਵਲਾਅਸਾ। ਆਏਚਯੋਭਏਆਸਨਿਗਸਾ। ਝੁਰਿਝੁਰਿਝੁਖਿ
 ਮਾਟੀਠਾਯਿਜਾਇ। ਕਾਲੁਨਚਾਪੈਰਹਿਗੁਲਗਾਇ। ਪਾਈਨਵਨਿਧਿਹਰਿਕੈਨਾਇ। ਆਪੇਦੈਵਸਹਜੇਸੁਭਾਇ
 ॥ ੨੬॥ ਵਿਅਨੋਬੋਯੈਆਪੇਭੁਏ। ਆਪੇਸਮਝੈਆਪੇਸੁਏ। ਗੁਰਕਾਕਹਿਅਮੀਕਿਸਮਾਵੈ। ਧਿਰਮਲਸੁ
 ਚੇਸਚੇਭਵੈ। ਗੁਰਸਾਗਰੁਰਤਨੀਨਹੀਤੇਟਾ। ਯਾਯਪਦਾਰਥਸਾਚੁਅਖੇਟਾ। ਗੁਰਿਕਹਿਅਸਾਕਾਰਕਮਾ
 ਵਹੁ। ਗੁਰਕੀਕਰਲੀਕਾਰੇਪਾਵਹੁ। ਨਨਕਗੁਰਮਤਿਸਾਚਿਸਮਾਵਹੁ॥ ੨੭॥ ਟੂਟੈਨੇਹੁਕਿਬੋਯਹਿਸਹੀ।
 ਟੂਟੈਬੀਰਦੁਹੁਦੇਸਗਹੀ। ਟੂਟਿਪਰੀਤਿਗਈਬੁਰਬੋਯਾ। ਦੁਰਮਤਿਪਰਹਰਿਛਰੀਛੈਯੋ। ਟੂਟੈਗੀਰ
 ਪਛੈਵੀਚਗ। ਗੁਰਸਬਦੀਘਰਿਕਾਰਜੁਸਾਗਿ। ਯਾਹਾਸਾਚਨਾਵੈਤੇਟਾ। ਬਿਭਵਲਠਾਕੁਰਪੀਤ
 ਮੁਖੋਟਾ॥ ੨੮॥ ਠਾਕਹੁਮਨੁਆਗਖਹੁਗਾਇ। ਠਹਕਿਮੁਈਅਵਗੁਲਿਪਛੁਤਾਇ। ਠਾਕੁਰਏਕੁਸ
 ਥਾਈਨਾਗਿ। ਥਹੁਤੇਵੇਸਕਰੇਕੁਛੈਆਗਿ। ਪਰਘਰਿਜਾਤੀਠਾਕਿਠਾਈ। ਮਗਯਿਬੁਯਾਈਠਾਕਨਪ
 ਈ। ਸਬਦਿਸਵਰੀਸਾਚਿਪਿਆਰੀ। ਸਾਈਸੁਹਾਗਲਿਠਾਕੁਰਿਧਾਰੀ॥ ੨੯॥ ਡੋਲਤਡੋਲਤਡੋਲ
 ਖੀਠਾਟੇਚੀਗੀਗਾਗ। ਡਾਹਪਾਇਤਨਿਸੁਖੁਨਹੀਬਿਨੁਡਗਬੇਲਠੀਡਾਗ। ਡਰਪਿਮੁਈਘਰਿਅਪ
 ਲੈਡੀਠੀਕੇਤਿਸੁਜਾਲਿ। ਡਰਗਖਿਆਗੁਰਿਆਪਲੈਨਿਰਭਉਨਾਮੁਵਖਾਲਿ। ਡੂਗਰਿਵਾਸੁਤਿਖਾ
 ਘਲੀਜਬਦੇਖਾਨਹੀਦੁਗਿ। ਤਿਖਾਨਿਵਰੀਸਬਦਮੀਨਿਮੀਮਿਤੁਪੀਆਭਰਪੂਰਿ। ਦੇਹਿਦੇਹਿਅ
 ਖੈਸਭੁਕੋਈਜੈਭਵੈਤੈਦੇਇ। ਗੁਰੁਦੁਆਰੈਦੇਵਸੀਤਿਖਾਨਿਵਰੈਸੋਇ॥ ੩੦॥ ਢੰਢੇਯਤਢੰਢ

ਤਉਠਿਓ ਚਉਠਿਓ ਪਵਿਕਰਾਗਿ। ਭਾਰੇ ਚਉਠਿਓ ਪਵਿਕਰਾਗਿ। ਅਮਰ ਅਜਾਚੀਠਿ
ਮਿਲੇ ਤਿਨ ਕੋਠਿ। ਬਾਝਿ ਜਾਇ। ਤਿਨ ਕੀ ਪੁਰਿ ਅਪੁਲੀ ਮੈ ਸੋਗ ਤਿ ਮੋਲੀ ਮਿਲਾਇ। ਮਨੁ ਦੀ
ਅਗੁਰਿ ਮਾਪਦੈ ਪਾਇ। ਅਗਿਰ ਮਾਪਦੈ। ਜੀਨਿਨ ਮੁਦੀ। ਮਾਤਿ ਸੁਸੇਵਸਾਤਿ ਸੁਥਾਯਿ ਹੋਰੈ ਜਾਇ। ਜੋ
ਉਸਾਰੈ ਸੋਢਾ ਹਸੀ। ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਤਿਸੁ ਸੀਮਲਾ ਤਾਤਿ ਨਿਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ॥ ੩੧॥
ਨਾ ਕੋ ਮੋਰ ਕਿਸੁ ਗੀ ਨਾ ਕੋ ਹੋ ਮਾਨ ਹੋਗੁ। ਨਾ ਵਲਿ ਜਾਇ ਵਿਗੁਰੀ ਮੈ ਦਾਥਿ ਪਾਵਿ। ਆਪੈ ਹੋਗੁ। ਨਾ
ਅਵਿਹੁਲੇ। ਅਦਮੀ ਕਲਰ ਕੀ ਪਾਗੀ ਹੋਤਿ। ਵਿਲੁਨ ਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀ। ਮੈ ਜਾਇ ਸਾਤਾਯਿ ਅੰਤਿ। ਗਲ
ਤਗਲ ਵੈ ਅਖਰੀ। ਅਗਲ ਤੁਸਾਚਾ ਸੋਇ। ਅਗਿ ਅਗੀ। ਮਤਿ ਹੋਵੇ। ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗੀ ਅਨੁ ਨ ਹੋਇ।
ਤੂਟੀ ਤੋਤੁਰ ਬਾਥ ਕੀ ਵਾਜੈ ਨਹੀ ਵਿਜੋਗਿ। ਵਿਛੁੜਿ ਅਮੋਲੈ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗਿ॥ ੩੨॥ ਤਰ
ਵਰੁ ਕਾਇਆ ਪੀਖਿ ਮਨੁ ਤਰਵਰਿ ਪੀਖਿ ਪੰਚ। ਤਤੁਰ ਗਹਿ ਮਿਲਿਏ ਕਸੇ ਤਿਨ ਕਉ ਫਾਸ ਨ ਹੋਚਾ।
ਉਡਹਿ ਤਬੇ ਗੁਲ ਬੇਭੁਲੇ ਤਾਕਹਿ ਚੋਗਘਲੀ। ਪੰਖ ਤੁਟੇ ਫਾਹੀ ਪੜੀ। ਅਵਗੁਲਿ ਭੀੜ ਬਲੀ। ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ
ਕਿਉ ਛੂਟੀ। ਮੈ ਹਰਿ ਗੁਲ ਕਰਮਿ ਮਲੀ। ਅਪਿਛੁਰਾ ਏ ਛੂਟੀ। ਮੈ ਵਰਾ ਅਪਿਧਲੀ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਛੂਟੀ
ਮੈ ਕਿਰਪਾ ਅਪਿ ਕਰੇਇ। ਅਪਦੈ ਗਾਥਿ ਵਡਈ। ਅਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ॥ ੩੩॥ ਥਰ ਥਰ ਕੀ ਪੈ ਜੀ ਅਜਾਥਾਨ
ਵਿਹੁਲ ਹੋਇ। ਥਾਨਿ ਮਾਨਿਸ ਦੁਏ ਕੁਰੈ ਕਾਜੁ ਨ ਠੀਕੈ ਕੋਇ। ਬਿਰੁਨ ਗਇਲਾ ਬਿਰੁਨੁ। ਬਿਰੁਸਾ ਚਾਬੀ ਚਰੁ।
ਸੁਰਿਨ ਰਨਾਥ ਨਾਥੁ ਤੁਰਿ ਪਾਗਾ ਅਧਾਗੁ। ਸਰਬੇ ਥਾਨ ਥਨ ਤਰੀ ਤੂ ਦਤਾ ਦਾਤਾ। ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਤੂ
ਅੰਤੁ ਪਰਵਾਗੁ। ਥਾਨ ਥਨ ਤਰਿ ਰਵਿਗਹਿ। ਅਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੀ। ਅਲਮੀਰੀ। ਅਦਸੁ ਦੇਵ ਸੀਵਰਾ ਅ
ਗਮ ਅਪਾਗੁ॥ ੩੪॥ ਦਾਇਆ ਦਸੁ ਦਇਆਲੂ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਲਾਹਗੁ। ਦਾਇਆ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੋਲਿ
ਲੈਹਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਚਾਹਿ ਉਸਾਰਿ। ਦਾਨ ਤੂ ਬੀਨ ਤੁਹੀ ਦਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਨਾ। ਦਾਯਾਦ ਭੀ ਜਨ ਦੁਖ ਦਲਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ॥ ੩੫॥ ਧਰਿ ਗਾਇ ਮੈ ਬਰਿਸ਼ੂ ਗੀ ਮੈ ਪਨ ਮਹਿ ਚੀਤੁ ਗਵਾਗ। ਪਨੁ ਵਿਗਲੀ ਸਦੁ ਸੀ
ਚਿਅਾਨਿਗਮ। ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੀ। ਪਨੁ ਗਾਇਆ ਤਾ ਜਾਲ ਦੇਹਿ ਜੇਰਾ ਚਹਿ ਗੀ ਏਕਾ। ਮਨੁ ਦੀ ਜੈ ਸਿਰੁ ਸਉ ਪੀ
ਮੈ ਗੀ ਕਰਤੇ ਕੀ ਦੇਕਾ। ਪੰਧਾ ਪਵਤਹਿ ਗਏ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦ ਅਨੰਦ। ਦੁਰਜਨ ਤੇ ਸਾਜਨ ਭਏ ਭੇਟੇ ਗੁਰਗੋ
ਵਿਦਾ। ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਛੂਛਤੀ ਬਸਤੁ ਠੀਘਰਿ ਬਰਿ। ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੀ। ਮਿਲਿਹੀ ਜਨ ਮਮਰਲ ਦੁ
ਖੁਰਿ ਵਾਰਿ॥ ੩੬॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤ ਨ ਛੂਟੀ। ਮੈ ਵਿਲੁ ਗੁਲ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਗਿ। ਨਾਤਿ ਸੁਏਹੁ ਨ ਚਿਹੁ ਹੈ। ਅਵਗੁਲਿ
ਠਿਰ ਪਛੁਤਾਹਿ। ਨਾਤਿ ਸੁਗਿਆਨੁ ਨਾਪਿਆਨੁ ਹੈ। ਨਾਤਿ ਸੁਪਰਮੁ ਪਿਆਨੁ। ਵਿਲੁਨ ਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕਰਾਕਿਆ

ਜਾਲਾਅਭੇਮਨੁ। ਥਾਕਿਰਹੀਕਿਵਅਪੜਾਹਥਨਹੀਨਪਭਾ। ਨਸਾਜਨਸੇਰੇਗੁਏਕਿਉਪਹਿਕਰੀਪੁਕਥਾ। ਨ
 ਨਕੀਪਉਪਉਜੇਕਰੀਮੇਲੇਮੇਲਾਨਹਭਾ। ਜਿਨਿਵਿਛੋਰੀਸੇਮੇਲਸੀਗੁਰਕੈਰੇਤਿਅੰਪ੍ਰਾਗਿ॥ ੩੭॥ ਪਾਪੁਬੁ
 ਰਾਪਪੀਕਉਪਿਆਗਾਪਾਪਿਲਦੇਪਪੇਸਥਾ। ਪਰਹਰਿਪਾਪੁਪਛਾਏਆਪੁ। ਨਾਤਿਸੁਸੇਗੁਵਿਜੇਗੁਸੰਤਾਪੁ॥
 ਨਰਕਿਪਵੈਤਉਕਿਉਰੇਕਉਬੰਚੈਜਮਕਾਯੁ। ਕਿਉਆਵਲਜਾਲਾਵੀਸਰੈਭੂਭੁਰਖੈਕਾਯੁ। ਮਨੁ
 ਜੰਜਾਲੀਵੇਕਿਅਭੀਜੰਜਾਲਾਮਾਗਿ। ਵਿਲੁਨਵੈਕਿਉਛੂਟੀਐਪਾਪੇਪਚਹਿਪਚਾਗਿ॥ ੩੮॥ ਠਿਰਿਠਿਰਿ
 ਠਾਹੀਠਸੈਕਉਆ। ਠਿਰਿਪਛੁਤਨਅਥਕਿਅੰਤੁਆ। ਠਾਥਚੇਗਦੁਰੈਨਹੀਬੁਝੈ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤ
 ਅਖੀਸੁਝੈ। ਜੇਉਮਛੁਲੀਠਾਥੀਜਮਜਾਯਿ। ਵਿਲੁਗੁਰਦਾਤੇਮੁਕਤਿਨਭਾਯਿ। ਠਿਰਿਠਿਰਿਅਵੈਠਿ
 ਠਿਰਿਠਿਜਾਇ। ਇਕਰੀਗਰਚੈਰਹੈਲਿਵਲਾਇ। ਇਵਛੂਟੈਠਿਰਿਠਸਨਪਾਇ॥ ੩੯॥ ਬੀਰਬੀਰ
 ਕਰਿਰਹੀਬਰੰਭਏਬੈਰਾਇ। ਬੀਰਚਲੇਘਰਿਆਪਲੈਬਹਿਲਾਬਿਰਹਿਜਾਇਜਾਇ। ਬਾਬੁਲਕੈਘਰਿਥੇ
 ਟੜੀਬਾਯੀਬਾਲੈਨੇਹੀ। ਜੇਲੋਵਹਿਵਰਕਾਮਲੀ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਤੇਹੀ। ਬਿਰਲਉਹੀਅਸੀਬੁਝਲਾ
 ਉਸਤਿਗੁਰਸਾਚਿਮਿਲੇਇ। ਠਾਕੁਰਹਾਥਿਵਡਾਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ। ਬਾਲੀਬਿਰਲਉਬੀਚਾਰਸਿ
 ਜੇਕੇਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ। ਇਹਬਾਲੀਮਹਾਪੁਰਖਕੀਨਿਜਘਰਿਵਾਸਹੋਇ॥ ੪੦॥ ਭਾਨਿਭਾਨਿਘੜੀਐਘੜਿਘੜਿ
 ਭਜੈਛਾਹਿਉਸਾਰੈਉਸਰੇਛਾਹੈ। ਸਰਭਰੋਸੈਖੈਭੀਭਰੰਪੈਸਮਰਥਵੇਪਰਵਾਹੈ। ਭੁਰਮਿਭੁਲਾਨੇਭਏਦਿਵਾ
 ਨੇਵਿਲੁਭਾਗਕਿਆਪਾਈਐ। ਗੁਰਮੁਖਿਗੀਅਨੁਰੋਗੀਪਭਿਪਕਵੀ। ਜਿਨਖੈਚੈਤਿਨਜਾਈਐ। ਹਰਿਗੁ
 ਲਗਾਇਸਦਰੰਗਿਰਤੇਬਹੁਵੈਨਪਛੋਤਾਈਐ। ਭਭੈਭਾਯਹਿਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਹਿਤਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ
 ਪਾਈਐ। ਭਭੈਭਉਜਲਮਾਰਗੁਵਿਖੜਾਅਸਨਿਰਾਸਾਤਰੀਐ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੇਚੀਨੈਜੀਵਾਤਿ
 ਆਇਵਮਰੀਐ॥ ੪੧॥ ਮਾਇਆਮਾਇਆਕਰਿਮੁਏਮਾਇਆਕਿਸੈਨਸਾਥੀ। ਹੰਸੁਚਲੈਉਠਿਭੁਮਲੋਮਾ
 ਏਆਭੂਲੀਆਥੀ। ਮਨੁਭੂਠਾਜਮਿਜੋਹਿਮਾਅਵਗੁਲਚਲਾਹੇਨਾਯਿ। ਮਨਮਹਿਮਨੁਉਲਟੇਮਰੈਜੇਗੁ
 ਲਹੇਵਹਿਨਾਯਿ। ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਮੁਏਵਿਲੁਨਵੈਦੁਖਭਾਯਿ। ਗੜਮੰਦਰਮਠਯਾਕਰਾਜਿਉਬਾਜੀਦੀਬਾ
 ਲਾ। ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਲੁਭੂਠਾਅਵਲਜਾਲਾ। ਆਪੇਚਤੁਰਸਰੁਪੁਰੈਆਪੇਜਾਲਸੁਜਾਲਾ॥ ੪੨॥ ਜੋਆ
 ਵਹਿਸੇਜਾਹਿਛੁਨਿਆਇਗਏਪਛੁਤਾਹਿ। ਲਾਖਚਉਗਸੀਹਮੇਦਨੀਘਟੈਨਵਪੈਉਤਾਹਿ। ਸੇਜਨਉਬਰੇ
 ਜਿਨਹਰਿਭਾਇਆ। ਪੀਧਾਮੁਆਵਿਗੁਤੀਮਾਇਆ। ਜੇਦੀਸੈਸੋਚਾਲਸੀਕਿਸਕਉਮੀਤਕਰੇਉ। ਜੀਉ
 ਸਮਪਉਆਪਣਾਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਉ। ਅਸਥਿਰਕਰਤਾਭੂਪਲੀਤਿਸਹੀਕੀਮੈਚਿਟਾਗੁਲਕੀਮਰੀ।

ਹਉਮਈ ਸਥਾਇ ਰਤੀ ਮਨਿ ਚੋਟਾ ੭੩ ॥ ਗਲਾ ਗਉ ਨ ਕੋਰੈ ਰੋਗੁ ਨ ਤੰਗੁ ਫਕੀਰਾ ਵਾਰੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕਿ
ਇਨ ਬੈਧੀ ਗਾਰੁ ਬੁਰਭੀ ਹਵਲਾ ਸਰ ਚੂਗਰ ਅਸਗਾ ਗਾ ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਲ ਝਰਿ ਮੁਈ ਵਿਲੁ ਗੁਲਾ ਕਿਉ
ਘਰਿ ਜਾਗਾ ਗੁਟੀ ਆ ਗੁਲਾ ਲੇ ਪੁਰਮਿ ਲੇ ਕਿਉ ਤਿਨ ਮਿਲ ਉਪਿ ਆਗਿ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਜੈ ਸੀ ਥੀ ਰਹਾ ਜਪਿ ਜਾ
ਪਰਿ ਦੈ ਮੁਰਗਿ ॥ ਅਵ ਗੁਟੀ ਰਹੁ ਰਹੈ ਗੁਲ ਭੀ ਵਸਹਿ ਨਾਇ ॥ ਵਿਲੁ ਸਾ ਤਿ ਗੁਰ ਗੁਲ ਨ ਜਾਪਨੀ ਜੀ ਚਰੁ
ਸਥਾਇ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ७੪ ॥ ਲਾਸ ਕਰੀ ਆਪਰ ਸੇ ਮਯੇ ਆਏ ਵਜ ਗੁਲਿ ਖਾਈ ॥ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਸਿਰਿ ਧਟੀ
ਲਾਹ ਪਲੈ ਪਾਈ ॥ ਲਬੁ ਲੋ ਭੁਬੁਰਿ ਆਈ ਅਛੋ ਭੇ ਮਨ ਹੁਵਿ ਸਾਗਿ ॥ ਗਵਿ ਦੇ ਹੀ ਪਾਤਿ ਸਾਹ ਕੀ ਕ ਦੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾਗਿ
ਚਾਕਰੁ ਕਰੀ ਮੈ ਖਸਮ ਕਾ ਸਉ ਰੇ ਉਤਰ ਦੇਇ ॥ ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਆਪਣਾ ਤਖਾ ਤਿਨ ਬੈਸਹਿ ਸੇਇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਹਥਿ ਵਡਿ ਆਈ ਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਇ ॥ ੭੫ ॥ ਬੀਜ ਉਸੁ
ਝੋਕੇ ਨਹੀ ਬਰੈ ਦੁਲੀਚਾ ਪਾਈ ॥ ਨਰ ਕਨਿ ਵਾਰ ਲੁਨਰ ਨ ਰੁਸਾ ਚਉ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਵਲਾ ਤੇਲੁ ਢੂਢ ਤਫਿਰਿ
ਰਹੀ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰ ਉਬੀਚਾਰੁ ॥ ਲਾਲ ਰਤਨ ਬਹੁ ਮਾਲ ਕੀ ਸਾਚਿ ਗੁਰਗਾਥਿ ਭੀ ਭਾਰੁ ॥ ਉਤਮੁ ਹੋਵਾ ਪੁਰਮਿ ਲੈ
ਇਕ ਮਨਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥ ਨਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਸਿ ਮਿਲੇ ਲਾਹ ਲੈ ਪਰਥਾਇ ॥ ਠਚਨਾ ਗਾਚੈ ਜਿਨਿ ਰਚੀ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਆ
ਕਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੇਅੰਤੁ ਪਿਆਈ ਮੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ੭੬ ॥ ਜਾਵੈ ਰੁਕਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਥਿਰੁ ਰਾ
ਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਾਵੈ ਗੁਰੁ ਤੁਮ ਸੁਲਹੁ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈ ਮੈ ਮਤੁ ਕੋ ਭਗਿ
ਭੁਲਾਹਿ ॥ ਸੋਸਹੁ ਸਾਚਾ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਥਿਰੁ ਗਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਾ ਤੇ ਸੁਸਾ ਬਾਸਿ ॥ ਰੂੜੀ ਬਾਲੀ ਹਰਿ ਪਾਈ ਆਗੁ
ਰਸ ਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਆਪੁ ਗਾਇ ਆਦੁ ਖੁਕਟਿ ਆ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇ ਆਨਾਹਿ ॥ ੭੭ ॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸੀਚੀ ਮੈ ਪ
ਨੁਕਾ ਚਾਥਿ ਖੁਛਾਰੁ ॥ ਸਾਹੁ ਸਦਾ ਏ ਸੀਚਿ ਪਨੁ ਦਾ ਬਿਪਾਰੋਇ ਖੁਆਗੁ ॥ ਸਾਚਿ ਆਰੀ ਸਚੁ ਸੀਚਿ ਆਸਾ ਚਉ ਨ
ਮੁਆਸੇ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਣਿ ਲੁਭੈ ਜਲੈ ਪਤਿ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਬੋਲਾ ॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸੁਜਾ ਲੁਤੁ ਤੁਸਰ ਵਰੁ ਤੁਹਿ ਸੁ
ਸਾਚਉ ਠਕੁਰ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਉਬਾਲਿ ਹਰੀ ਤਿਸੁ ਆਇ ਆਮ ਮਤਾ ਮੋਹ ਲੀ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਰੀ ਸੋ ਜਾਣਾ ॥ ਬੀਖਿ
ਆਮੀ ਮਤੁ ਏਤੁ ਰੋਗੁ ਏ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾ ਲਾ ॥ ੭੮ ॥ ਖਿਮਾ ਵਿਹੁ ਫੇਖੀ ਪਗਏ ਖੁਹ ਲੀ ਲਖਾ ਮਸੀਖਾ ॥ ਗਲ ਤਨ ਆ
ਵੈ ਕਿਉ ਗਲੀ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਟੈ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ਖਸਮੁ ਪਛੁਟੈ ਆਪਣਾ ਖੁਲੈ ਬੰਸੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਥਾਇ ਮਹਲੀ ਖਰ ਤੁਖਿ ਮਾ
ਸਚੁ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥ ਖਰਦੁ ਖਰਾ ਪਨੁ ਪਿਆਰੁ ਤੁ ਆਪੇ ਵਸਹਿ ਸਗੀਗਿ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਦਾ ਗੁਲਾ ਮੰਤਰਿ
ਮਨਿ ਪੀਗਾ ॥ ਉਮੈ ਖਪੈ ਖਪਾਈ ਸੀ ਬੀਜ ਉਵ ਬੁਵੇ ਕਾਰੁ ॥ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਵਿਚਿ ਪਾਇ ਅਨੁਕਰਤਾ ਅਲਗੁ ਅ
ਪਾਰੁ ॥ ੭੯ ॥ ਸਿਸਟੇ ਭੋਉ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸਿਸਟਾ ਕਰੈ ਸੁਨਿ ਹਚਉ ਹੋਇ ॥ ਸਿਪੈ ਕਉਣੀ ਸਰੁ ਪਿਆਈ ਮੈ ॥ ਸਿ

ਪੈਪੁਗਬਿਲਿਖੇਕੀਪਈਐਸਪੈਕਗਲੇਚਕਰਚੇਗਸਪੈਸਥਿਨਚਲੈਹੋਗਾਬਿਨੁਸਚੇਨਕੀਦਰਗ
 ਹਮਾਨੁਹਾਰੇਰਸੁਪੀਵੈਛੁਟੈਨਿਦਾਨਿ॥੫੦॥ਹੇਰਤਹੇਰਤਹੇਸਖੀਹੋਇਹੀਹੋਰਨੁਹਉਹਉਕਰਤੀਮੈਮੁ
 ਈਸਥਦਿਰਵੈਮਨਿਗਿਅਨੁਹਾਰੇਰਕੰਕਨਘਲੇਕਰਿਥਕੀਸੀਗਾਗਾਮਿਲਿਪੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇ
 ਮਾਸਗਲਗੁਲਾਗਲਿਹੁਗਾਨਨਕਕੁਮੁਖਿਪਈਐਹਰਿਸਿਉਪੀਤਿਪਿਅਗਾਹਰਿਬਿਨੁਕਿਨਿਸੁ
 ਖੁਪਾਇਆਦੇਖਹਮਨਿਬੀਚਗਿਹਰਿਪੜਲਾਹਰਿਬੁਝਲਾਹਰਿਸਿਉਰਖਹੁਪਿਅਗਾਹਰਿਜਪੀਐਹ
 ਰਿਪਿਆਈਐਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਾ॥੫੧॥ਐਖੁਨਮਿਟਈਹੇਸਖੀਜੋਲਿਖਿਆਕਰਤਾਗਿਆਪੇਕਥੁ
 ਜਿਨਿਕੀਆਕਰਿਕਿਰਪਾਪਗੁਪਗਿਕਰਤੇਹਥਿਵਡਿਆਈਆਧੁਣੁਹੁਗੁਰਬੀਚਗਿਲਿਖਿਆਫੇ
 ਰਿਨਸਕੀਐਜਿਉਭਾਈਤਿਉਸਾਗਿਨਦਰਿਤੇਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਨਨਕਸਬਦਵੀਚਾਗਿਮਨਮੁਖਕੂਏ
 ਪਚਿਮੁਏਉਬਰੇਗੁਰਬੀਚਗਿਜਿਪੁਰਖੁਨਦਰਿਨਾਵਈਤਿਸਕਾਕਿਆਕਰਿਕਹਿਆਜਾਈ॥੫੨॥
 ਲਿਹਰੀਗੁਰਆਪਣੋਜਿਨਿਹਿਰਦੈਦਿਤਾਦੇਖਾਈ॥੫੩॥ਪਧਾਪਵਿਆਆਖੀਐਬਿਦਿਆਬਿਚਰੈ
 ਸਹਜਿਭੁਭਾਈਬਿਦਿਆਸੋਪੈਤਤੁਯਹੈਗਮਨਮਲਿਵਲਾਈਮਨਮੁਖੁਬਿਦਿਆਬਿਕ੍ਰਦਾਬਿਖੁਖ
 ਟੋਬਿਖੁਖਾਈਮੁਰਖੁਸਬਦਨੀਨਈਸੁਝੁਬੁਝਨਹਕਾਈ॥੫੪॥ਪਧਾਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਐਚਾਟਵਿਆਮ
 ਤਿਦੇਈਨਾਮੁਸਮਾਲਹੁਨਾਮੁਸੰਗਹੁਲਾਹਜਗਮਹਿਲੇਈਸਚੀਪਟੀਸਚਮਨਿਪੜੀਐਸਬਦਸੁਸ
 ਗਾਨਨਕਸੋਪਵਿਆਸੋਪੈਤਤੁਬੀਨਾਜਿਸੁਰਮਨਮੁਗਲਿਹੁਗਾ॥੫੫॥੧॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਸਿਧਗੋਸਟਿ॥ ਸਿਧਸਭਾਕਰਿਐਸਲਿਖੈਸੇਤਸਭਾਜੈਕੋਗੇ
 ਤਿਸੁਆਗੈਹਰਸਿਹਮਰੀਸਚਾਅਪਰਅਪੋਗੇ॥ਸਤਕੁਕਾਟਿਪਰੀਤਿਸੁਆਗੈਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇ
 ਚੁ॥ਨਨਕਸੰਤਮਿਲੈਸਚੁਪਈਐਸਹਜਭਾਇਜਸੁਯੋਉ॥੧॥ਕਿਆਭਈਐਸਚਿਸੁਚੋਹੋਈ॥ਸਚਸ
 ਬਾਦਿਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਕੋਈ॥ਕਾਉ॥ਕਵਨਤਮੇਕਿਆਨਉਤਮਚਾਕਉਨੁਮਾਰਗੁਕਉਨੁਸੁਆਚੀ॥
 ਸਾਚੁਕਉਅਰਦਾਸਿਅਗੈਹਉਸੇਤਜਨਾਬਾਹਿਜਾਚੀਕਹਬੈਸਹੁਕਹਗੀਐਬਾਲੇਕਹਅਵਹੁਕਹ
 ਜਾਏ॥ਨਨਕੁਬੋਲੈਸੁਲਿਖੈਰਗੀਕਿਆਤੁਮਾਰਗੇ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਬੈਸਿਨਿਰੰਤਰਿਰਹੀਐਚਾਲ
 ਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਈ॥ਸਹਜੇਆਏਹੁਕੀਸਿਧਏਨਨਕਸਦਾਰਜਾਏ॥ਅਸਲਿਖੈਸਲਿਖੈਬਿਨੁਨਾਗਾਇ

ਨੁਮੈਸੀਗੁਗਤਿਪਏ।ਗੁਗੁਖਿਬੁਝੈਆਪੁਪਛਾਦੈਸਚੇਸਚਿਸਮਏ॥੩॥ਦੁਨੀਆਸਾਗਰਦਤਰੁਕ
ਹੀਐਕਿਉਕਰਿਪਈਐਪੋਗਾਚਰਪਟਥੇਲੈਅਉਪੁਨਕਦੇਹੁਸਚਬੀਚਰੋ॥ਆਪੇਅਖੈਆਪੇਸਮ
ਝੈਤਿਸੁਕਿਅਉਤਰਦੀਜੈ॥ਸਾਦੁਰਤੁਤਮਪਾਰਗਰਮੀਤੁਤੁਕਿਅਬੈਸਦਾਦੀਜੈ॥੪॥ਜੈਸੇ
ਜਲਮਹਿਕਮਲੁਨਿਰਾਲਮੁਮੁਰਗਈਨੈਸਦੇ॥ਸੁਗਤਿਸਥਾਦਿਭਵਸਾਗਰਤਰੀਐਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖ
ਲੇ॥ਰਹਹਿਏਕਾਤਿਏਕੈਮਨਿਵਸਿਆਆਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾਜੇ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰਦੇਖਿਦਿਖਾਏਨਾਨਕ
ਤਾਕਦੋਸੇ॥੫॥ਸੁਨਿਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿਹਮਾਗੀਪੁਛਉਸਾਚੁਬੀਚਾਰੋਰਸੁਨਕੀਜੈਉਤਰਦੀਜੈਕਿ
ਉਪਈਐਗੁਰਦੁਆਰੇ॥ਇਹੁਮਨੁਚਲਤਉਸਚਘਰਿਬੈਸੈਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ
ਕਰਤਾਲਾਗੈਸਾਚਿਪਿਅਗੇ॥੬॥ਰਟੀਥਾਟੀਰਹਹਿਨਿਰਾਲੇਰੂਖਿਬਿਰਖਿਉਦਿਅਸੇ॥ਕੰਦਮੂਲਾਅਰ
ਰੇਖਾਈਐਅਉਪੁਥੇਲੈਗੀਅਗੇ॥ਤੀਰਥਿਨਾਈਐਸੁਖੁਫਲਪਈਐਮੇਲੁਨਲਾਗੈਕਾਈ॥ਗੋਰਖਪੁਤ
ਲੋਹਗੀਪਥੇਲੈਜੋਗਜੁਗਤਿਬਿਧਿਸਾਈ॥੭॥ਰਟੀਥਾਟੀਨੀਦਨਾਵੈਪਰਘਰਿਚਿਤਨਰੋਲਾਈ
॥ਬੰਨੁਨਾਵੈਮਨੁਟੇਕਨਟਿਕਈਨਾਨਕਭੂਖਨਜਾਈ॥ਰੁਪਟਫੁਘਰੁਗੁਭੁਦਿਖਾਈਆਸਹਜੇਸਚੁ
ਵਾਪੋਗੇ॥ਖੰਡਿਤਨਿਦ੍ਰਾਅਲਪਅਰਥੈਨਾਨਕਤਤੁਬੀਚਾਰੇ॥੮॥ਦਰਸਨੁਭੇਖਕਰਹੁਜੋਗਿੰਦ੍ਰਾਮੁੰਦ੍ਰਾ
ਝੇਲੀਖੀਥਾ॥ਥਾਰਹਅੰਤਰਿਏਕੁਸਰੇਵਹੁਖਵਦਰਸਨਾਇਕਪੀਥਾ॥ਇਨਾਬਿਧਿਮਨੁਸਮਝਈਐਪੁਰਖਾ
ਬਾਹੁ॥ਕਿਚੋਟਨਖਈਐ॥ਨਾਨਕਥੇਲੈਗੁਰੁਖਿਬੁਝੈਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਈਐ॥੯॥ਅੰਤਰਿਸਥ
ਦੁਨਿਰੰਤਰਿਮੁਦ੍ਰਾਹਉਮੈਮਮਤਾਦੁਰਿਕਰੀ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਨਿਵਰੈਗੁਰਕੋਸਥਾਦਿਸੁਸਮਝਪਰੀ॥
ਖੰਥਾਝੇਲੀਭਰਿਪੁਰਿਗਹਿਆਨਾਨਕਤਾਰੇਏਕੁਹਰੀ॥ਸਾਚਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈਪਰਖੈਗੁਰਕੀਥਾਤਖਰੀ॥
੧੦॥ਉਧਉਖਪੁਰਪੰਚਭੂਟੇਪੀ॥ਕਾਂਟਿਆਕਫ਼ਾਸਦੁਮਨੁਜਾਗੇਟੀ॥ਸਤਸੰਤੋਖੁਸੀਜਮੁਪੈਨਾਨਕੀ॥ਨਾਨ
ਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਏ॥੧੧॥ਕਵਨੁਸੁਗੁਪਤਾਕਵਨੁਸੁਮੁਕਤਾ॥ਕਵਨੁਸੁਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਜੁਗਤਾ॥
ਕਵਨੁਸੁਅਵੈਕਵਨੁਸੁਜਾਇ॥ਕਵਨੁਸੁਭਵਦਿਗਹਿਆਸਮਾਏ॥੧੨॥ਘਟਿਘਟਿਗੁਪਤਾਗੁਰਮੁਖਿਮੁ
ਕਤਾ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਥਾਦਿਸੁਜੁਗਤਾ॥ਮਨਮੁਖਿਬਿਨਸੈਅਵੈਜਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾ
ਇ॥੧੩॥ਕਿਉਕਰਿਬਾਧਾਸਰਪਨਿਖਾਧਾ॥ਕਿਉਕਰਿਖੇਇਆਕਿਉਕਰਿਲਾਧਾ॥ਕਿਉਕਰਿਨਿਰਮਲੁਕਿ
ਉਕਰਿਅੰਧਿਆਰਾ॥ਇਹੁਤਤੁਬੀਚਾਰੈਗੁਰੁਗੁਹਮਾਰਾ॥੧੪॥ਦੁਰਮਤਿਬਾਧਾਸਰਪਨਿਖਾਧਾ॥ਮਨਮੁਖਿ
ਖੇਇਆਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾਜਾਈ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮੋਟਿਸਮਾਏ॥੧੫॥ਸੁਨਨਿ

ਰਤਰਿ ਦੀਜੈ ਬੀਧੁ। ਉਢੈ ਨਹਿ ਸਾਪੈ ਨ ਕੰਧੁ। ਸਹਜ ਗੁਣਾ ਘਰੁ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ। ਨਾਨਕ ਸਾਚੈ ਭਵੈ ਸਾ
 ਚਾ॥੧੬॥ ਕਿਸੁ ਕਰਾਇ ਗਿਰੁ ਤਾਜੈ ਚਿਉ ਦਾਸੀ॥ ਕਿਸੁ ਕਰਾਇ ਇਹੁ ਭੇਖੁ ਨਿਵਾਸੀ॥ ਕਿਸੁ ਵਖਰ ਕੇਤੁ
 ਮਵਲ ਜਾਗੇ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸਾਧੁ ਲੀਘਾ ਵਹੁ ਪਾਗੇ॥੧੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਜਤ ਭਏ ਉਦਾਸੀ॥ ਦਗਸਨ ਕੈ ਤਾ
 ਈ ਭੇਖਾ ਨਿਵਾਸੀ॥ ਸਾਚ ਵਖਰ ਕੇ ਹਮਵਲ ਜਾਗੇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਗਸਿ ਪਾਗੇ॥੧੮॥ ਕਿਤਾ ਬਿਧਿ ਪੁ
 ਰਖਾ ਜਨਮੁ ਵਟਾਇਆ॥ ਕਾਹੇ ਕਉ ਤੁਝਾਇਹੁ ਮਨੁ ਣਾਇਆ॥ ਕਿਤਾ ਬਿਧਿ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਖਾਈ॥ ਕਿਤ
 ਬਿਧਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਈ॥ ਬਿਨੁ ਦੇਤਾ ਕਿਉ ਖਾਈ ਐਸਾ ਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ॥੧੯॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਜਨਮੇ ਗਵਨੁ ਮਿਟਾਇਆ॥ ਅਨਰਥਿ ਰਤੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਣਾਇਆ॥ ਮਨਸਾ ਆਸਾ ਸਬਦਿ
 ਜਾਣਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਈ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਖਾਈ ਐਸਾ ਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰ ਲਹਰੁ
 ੨੦॥ ਆਦਿ ਕਉ ਕਵਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਥੀ ਅਲੇਖੁ ਨ ਕਹਾਘਰ ਵਸੋ॥ ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕਵਨ ਕਥੀ ਅਲੇ
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਵਨ ਨਿਵਸੋ॥ ਕਾਲ ਕਾਗੀ ਗਾ ਕਿਉ ਜਾਣਾਈ ਅਲੇਖਿ ਉਨਿ ਰਭਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ਐ॥ ਸਹ
 ਜ ਸਿਤੋ ਖਕਾ ਆਸਨੁ ਜਾਣੈ॥ ਕਉ ਢੇਰੇ ਬੈਠਾਈ ਐ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਉ ਮੈ ਬਿਖੁ ਮਰੈ ਤਾਨਿ ਜਾ ਘਰਿ
 ਹੋਵੈ ਵਸੋ॥ ਜੋ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਤਿ ਸੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ਨਾਨਕ ਤਾਕਾ ਦਸੋ॥੨੧॥ ਕਹਾ ਤੇ ਮਵੈ
 ਕਹਾਇਹੁ ਜਾਵੈ ਕਹਾਇਹੁ ਹੋ ਸਮਾਈ॥ ਏਸੁ ਸਬਦ ਕਉ ਜੋ ਅਰਥ ਵੈਤਿ ਸੁ ਗੁਰ ਤਿ ਲੁਨਤ ਮਾਈ॥
 ਕਿਉ ਤਤੈ ਅਵਿਗਤੈ ਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੇ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚ
 ਰੇ॥ ਹੁਕਮੇ ਮਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਵੈ ਹੁਕਮੇ ਹੋ ਸਮਾਈ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਦੁ ਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾ
 ਈ॥੨੨॥ ਆਦਿ ਕਉ ਬਿਸਮਾਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਥੀ ਅਲੇਖੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਲੀਆ॥ ਅਕਲ ਪਰ
 ਮੁਦ੍ਰਾ ਗੁਰਗੀ ਅਨੁ ਬੀਚਾਰੀ ਅਲੇਖਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਜੀਆ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅਵਿਗਤਿ ਸ
 ਮਾਈ ਐਤ ਤਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਨੁ ਸਹਜੇ ਲਾਗੇ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਜੀ ਕਥਨ ਕਰ ਲੀ ਸੇਵੈ ਸਿਖੁ ਸੁਖੇ ਜਿ ਲਾਗੇ॥ ਹੁਕਮੁ
 ਬਿਸਮਾਦੁ ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ਜੀ ਅਜੁ ਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਸੇਈ॥ ਆਪੁ ਮੇਟਿ ਨਿਗਲ ਮੁਰੈ ਵੈ ਅੰਤਰਿ
 ਸਾਚੁ ਜੋਗੀ ਕਹੀ ਐਸੇਈ॥੨੩॥ ਅਵਿਗਤਿ ਨਿਰਮਾਇ ਲੁਭਿ ਜੇ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਸਰਗੁਣਾ ਬੀਆਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ਐਸਾ ਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ਲੀਆ॥ ਏਕੈ ਕਉ ਸਚੁ ਏਕਾ ਜਾਣੈ ਹਉ ਮੈ
 ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕੀਆ॥ ਸੇਜੇ ਗੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪਗਾ ਸੁਖੀਆ॥ ਜੀਵ ਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਸਭੁ
 ਕਿਛੁ ਸੁਣੈ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਦਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸਰਬ ਜੀਆ॥

੨੭॥ ਸਚੇ ਦਿਖੈ ਸਾਚਿ ਸਮਵੈ ਸਾਚੇ ਸੁਚੇ ਏਕ ਮਾਇਆ ਝੂਠੇ ਅਵਹਿ ਠਵਰਨ ਪਵਹਿ ਦੂਜੇ ਅਵਗ
 ਉਲਭਾਇਆ ਅਵਗ ਉਲਮਿਏ ਗੁਰਸਬਦੀ ਅਪੇਪਰਖੈ ਬਖਸਿਯਾਇਆ ਏਕਾ ਬੇਦਨ ਦੂਜੇ ਬਿਆਪੀ
 ਨਾਮੁ ਗਾਇ ਲਵੀ ਸਰਿਆ ਸੋਬੁਣੈ ਜੇ ਸੁਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਮੁਕਤ ਭਾਇਆ ਨਨਕ ਤਰੇਤ
 ਰਟਾਰਾ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਪਰਹਿਆ ॥ ੨੫॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੂਲੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਲੀ ਪਰਘਰੁ ਜੇ ਰੋਹ ਲੇ ਗਾਲੀ ਮਨ
 ਮੁਖਿ ਭਗਿਭਵੈ ਥੇਕਾਲੀ ਵੇਮਾਗੀ ਮੁਸੈ ਮੀੜੇ ਮਸਾਲੀ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਲਵੈ ਕੁਥਾਲੀ ਨਨਕ ਸਾਚਿ
 ਤੇ ਸੁਖੁ ਜਾਲੀ ॥ ੨੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਲੀ ਅਘਰੁ ਘਰੁ ਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ
 ਰਿਗੁ ਲਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦ ਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੰਮਗੰਮਿ ਹਰਿ ਪਿਆਵੈ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ
 ਸਮਾਵੈ ॥ ੨੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਤਰੀ ਐਤਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਸੁਸਬਦਿ
 ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਅੰਤ ਗਥਿ ਪਿਜਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ
 ਦੁਆਰਾ ॥ ੨੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਬੁ ਕਬੈ ਬੀਚਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਹੈ ਸਪਰਵਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀ ਐ ਅੰਤ ਰਿਪ
 ਅਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ ਸਬਦਿ ਅਚਾਰੀ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਜਾ ਲੈ ਜਾ ਲਾਈ ਨਨਕ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਈ
 ॥ ੨੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਤੀ ਸਾਚੈ ਸਾਜੀ ਤਿਸ ਮਹਿ ਚਿਪਤਿ ਖਪਤਿ ਸੁਬਾਜੀ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਗਪੈ ਰੰਗੁ ਲਾਇ
 ਸਾਚਿ ਰਤ ਉਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਈ ਸਾਚ ਸਬਦਾ ਬਿਨੁ ਪਤਿ ਨਹੀ ਪਵੈ ਨਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸਾ
 ਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੩੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਟ ਸਿਧੀ ਸਭ ਬੁਧੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰੀ ਐ ਸਚ ਸੁਧੀ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਰਮ ਪਸਰ ਬਿਧਿ ਜਾ ਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਵਿਗਤਿ ਨਗਵਿਗਤਿ ਪਛਾ ਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ
 ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੩੧॥ ਨਾਮੇ ਰਤੇ ਹਉਮੈ ਜਾਈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ਨਾਮਿ
 ਰਤੇ ਜੇ ਗੁਰਗਤਿ ਬੀਚਾਰਾ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਵਹਿ ਮੇਖ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਝਿਭਵ ਲੋਸੇ ਝੀਹੋਇ ਨਨਕ
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੩੨॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਿਧੋ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਚਪੁ ਹੋਇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸ
 ਦੁਕਰ ਲੀਸਾਰਾ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਲਾਗਿ ਅਨਬੀਚਾਰਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਥੋਲੈ ਸਭੁ ਵੇਕਰਾ ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
 ਤਿਨ ਕਉ ਜੈ ਕਾਰਾ ॥ ੩੩॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਜੇ ਗੁਰਗਤਿ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ਬਾਰਹ
 ਮਹਿ ਜੋ ਗੀਭਰਮਾਏ ਸਨਿਆਸੀ ਛਿਅਚਾਰੀ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਜੇ ਮਹਿ ਜੀਵੈ ਸੋ ਪਾਏ ਮੇਖ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨੁ ਸ
 ਬਦੈ ਸਭਿ ਦੂਜੇ ਲਾਗੇ ਦੇਖਹਿ ਦੈ ਬੀਚਾਰੀ ਨਨਕ ਵਡੇ ਸੇਵਕ ਭਾਗੀ ਜੀਨੀ ਸਦੁ ਰਖਿਆ ਉਰਪਾਰੀ
 ੩੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਲਾਗੈ ਲਿਵਲਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਖੈ ਰਤਨੁ ਸੁਭਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਰਕਮਾਇ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਤੀਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਭਿਪ੍ਰਾਧਾਏ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵੈ ॥
 ੩੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੁਇ ਸਨਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਯਾਗੈ ਸਹਾਜਿ ਪਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਭਉ ਭੈ ਨ ਪਗਪਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਲੀ ਕਾਰ ਕਰਾਏ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੩੬ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ੍ਰੋਤੀ ਸੀਮਾ ਤਿਥੇ ਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਭੇਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੈਰੋ ਪਗਵਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਗਲੀ ਗਲਤ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ੩੭ ॥ ਬਿਨੁ
 ਗੁਰ ਭਰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਘਾਲਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੁ ਆ ਅਤਿ ਰੋਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁ
 ਰ ਤਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਖੁ ਥਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਿਸੀ ਅਰੁ ਤੈ ਮਰਿ ਵਟਾ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘਟੇ ਘਟਾ ॥ ੩੮ ॥ ਜਿ
 ਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਰੈ ॥ ਅਵਗਲ ਮੈਟੇ ਗੁਲ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਮੁਕਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਗੁਰ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਿ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾਗਿ ॥ ਤਨੁ ਹਟ ਵੀਇ ਹੁ ਮਨੁ ਵਲ ਜਾਗਾ ॥ ਨਨਕ ਸਹਜੇ ਸਦੁ ਵਪਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਬਾਧਿ ਚੇ ਸੇਤੁ ਬਿਧਾਤੈ ॥ ਲੋਕਾ ਲੂਟੀ ਦੇਤ ਸੀਤ ਪੈ ॥ ਰਾਮ ਚੀਦ ਮਾਰਿ ਚਿ ਅਰਿ ਰਵਲਾ ॥ ਭੇਦ ਬਭੈ
 ਖਲ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾਇ ਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਇਰਿ ਪਾਹਲ ਤਾਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀ ਸਚਿ ਪਾਰੈ ॥ ੪੦ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਕੈ ਆਵਲ ਜਾਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਪਵੈ ਮਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਛਾਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਯਾਗੈ ਸਹਜਿ ਪਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ੪੧ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਰੰਗਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉ ਮੈ ਸਬਦੇ ਜਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਲ ਗਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਾਚੇ ਹੋ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਨਾਮ ਪਤਿ ਉਤ ਮਰੇਇ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲ ਭਵਲ ਕੀ ਸੇ
 ਈ ਰੇਇ ॥ ੪੨ ॥ ਕਵਲ ਮੁਲੁ ਕਵਲ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ॥ ਤੇਰ ਕਵਲ ਗੁਰੁ ਜਿ ਸਕਾ ਤੁਚੇ ਲਾ ॥ ਕਵਲ
 ਕਥਾਲੇ ਨਹੁ ਨਿਗਲੇ ॥ ਚੋਲੈ ਨਨਕ ਸੁਲਹੁ ਤ ਮਥਾਲੇ ॥ ਏਸੁ ਕਥਾ ਕਾ ਦੇਇ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਭਵ ਜਲੁ ਸ
 ਬਦਿ ਲੰਘਵਲਹੁ ॥ ੪੩ ॥ ਪਵਨ ਅਰੰਭੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਸੁਗਤਿ ਪੁਨਿ ਚੇ
 ਲਾ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾਲੇ ਨਹੁ ਨਿਗਲਾ ॥ ਨਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਜਿ ਤੁ ਕਥਾਵੀ
 ਚਾਗੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉ ਮੈ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ੪੪ ॥ ਮੈਲ ਕੇ ਦੀਤ ਕਿਉ ਖਾਈ ਐ ਸਾਗਾ ॥ ਜਿ ਤੁ ਗਰਬੁ
 ਜਾਇ ਸੁਕਵਲੁ ਮਹਾਗੁ ॥ ਹਿਵੈ ਕਾ ਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ਅਗਨਿ ਪਿਰਾਹਨੁ ॥ ਕਵਨ ਗੁਣਾ ਜਿ ਤੁ ਹੋ ਅਵਾਰਨੁ ॥
 ਇਤ ਉਤ ਕਿਸ ਕਉ ਜਾਲਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਕਵਨ ਪਿਆਨੁ ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੪੫ ॥ ਹਉ ਹਉ ਮੈ ਵਿ
 ਚਹੁ ਖੇਵੈ ॥ ਦੂਜਾ ਮੈ ਏਕੋ ਹੋਵੈ ॥ ਜਗੁ ਕਰਵਾ ਮਨੁ ਖੁਗਾਵਹੁ ॥ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ਐ ਖਈ ਐ ਸਾਗਾ ॥

ਤਰਿਬਾਰਿਏਕੋਜਾ ਲੈ॥ ਨਨਕਾ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾ ਲੈ॥ ੭੬॥ ਸਚ ਭੈਰਾਤਾ ਗੁਰ ਬੁਨਿਵਾਰੈ॥
 ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਸਬ ਦਵੀਚਾਰੈ॥ ਸਬ ਦਵਸੈ ਸਚੁ ਅੰਤ ਰਿਖਿਆ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੁਗਿ ਰੇ ਰੇ ਗੀਆ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋ
 ਧੁ ਬਿਖੁ ਅਭਾਨਿ ਨਿਵਾਰੈ॥ ਨਨਕਾ ਕਨ ਦਰੀਨ ਦਰੀਪ ਆਗੈ॥ ੭੭॥ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਚੰਦੁ ਤਿਵੈ ਘਰੁ ਛਾਇਆ॥ ਕਵਨ
 ਮੁਖਿ ਸੁਰ ਜੁਤ ਪੈਤ ਪਾਇਆ॥ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਕਾਲੁ ਜੋਹ ਤਨਿ ਤਰੈ॥ ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਤਿ ਕੈ॥ ਕਵ
 ਨੁ ਜੋ ਪੁਰੋ ਕਾਲੁ ਸੀਘਰੈ॥ ਬੋਲੈ ਬਾਲੀ ਨਨਕਾ ਬੀਚਾਰੈ॥ ੭੮॥ ਸਬ ਦੁਭਾਖਤਾ ਸਾਸਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਗਾ॥ ਸਸਿ
 ਘਰਿ ਸੁਰੁ ਵਸੈ ਮਿਟੈ ਅੰਧਿਅਰਾ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮਕਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਗਾ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਿਉਤ ਰਲਹਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਪਰ
 ਚੈ ਮਨੁ ਸਾਰਿ ਸਮਾਇ॥ ਪਲਵਤਿ ਨਨਕਾ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ॥ ੭੯॥ ਨਾਮ ਤਤੁ ਸਤਹੀ॥ ਸਿਰਿ ਜਾਪੈ॥ ਬਿਨੁ
 ਨਵੈ ਦੁਖ ਕਾਲੁ ਸੀਤਾਪੈ॥ ਤਤੋ ਤਤੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨੈ॥ ਦੂਜਾ ਜਾਇ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਅਨੈ॥ ਬੋਲੈ ਪਵਨਾ ਗ
 ਗਨੁ ਗਰਜੈ॥ ਨਨਕਾ ਨਿਹਚਲੁ ਮਿਲਾ ਲੁਸਾ ਜੈ॥ ੮੦॥ ਅੰਤ ਰਿਸੁਨਿ ਬਹਰਿ ਸੁਨੈ ਰਿਭਵਨਾ ਸੁਨ ਮਸੁਨੈ॥
 ਚਉਥੇ ਸੁਨੈ ਜੋ ਨਰ ਜਾ ਲੈ॥ ਤਾ ਕਉ ਪਾਪੁ ਨ ਪੁਨੀ॥ ਘਟ ਘਟਿ ਸੁਨ ਕਾਜ ਲੈ ਭੋਉ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜ
 ਨ ਦੇਉ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਨਾਮਾ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਤਾ॥ ਨਨਕਾ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਪਾਤਾ॥ ੮੧॥ ਸੁਨੈ ਸੁਰ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ॥ ਅਨਹਤ
 ਸੁਰੁ ਕਹਾ ਭੋਈ॥ ਅਨਹਤ ਸੁਨਿ ਰਤੇ ਸੇ ਕੈਸੇ॥ ਜੇ ਸਤੋ ਉਪ ਜੋਤਿ ਸਹੀ ਜੈਸੇ॥ ਚਿਇ ਜਨਾ ਮਨ ਮਰਹਿ ਨਾ
 ਵਹਿ ਜਾਹਿ॥ ਨਨਕਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਹਿ॥ ੮੨॥ ਨਦਿ ਸਹਸੁ ਭਰ ਦਸਵੈ ਪੁਰੇ॥ ਤਹ ਅਨਹਤ ਸੁਨ ਵਜਾਵ
 ਹਿ ਤੂਹੇ॥ ਸਾਚੈ ਰਾਚੇ ਦੀਖਹ ਜੂਹੇ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਦੁ ਰਹਿ ਅਭਰ ਪੂਰੇ॥ ਗੁਪਤੀ ਬਾਲੀ ਪਰਗਟੋਈ॥ ਨਨ
 ਕਾ ਪਰਖਿ ਲਾਏ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ੮੩॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਮਿਲੀ ਐਸੁ ਖੁਹੈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ॥ ਸੁਨ ਸਬ
 ਦੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਪਾਗੈ॥ ਕਹਤੇ ਮੁਕਤ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੈ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦੀਖਿ ਅਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ॥ ਨਨਕਾ ਅਪੁਰ
 ਵਾਇ ਮਿਲਾ ਲਨਹੀ ਭੂਤੇ॥ ੮੪॥ ਕੁਬੁਧਿ ਚਵੈ ਸੋ ਰਿਤੁ ਗਾਇ॥ ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ ਬੁਝੈ ਚੋਟਾ ਖਾਇ॥ ਜਮ
 ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਸਾਖੈ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬੁਝੈ ਪਵੈ ਪਾਗੁ॥ ਨਨਕਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਨ ਬੁਝੈ
 ਗਵਗੁ॥ ੮੫॥ ਕੁਬੁਧਿ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ॥ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੈ ਮਨ ਮੁਖੁ
 ਜਲਿ ਜਾਇ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਵਿਛੁੜੈ ਚੋਟਾ ਖਾਇ॥ ਮਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਭੇ ਗੁਲਾਗੀਆਨਾ॥ ਨਨਕਾ ਦਰਗਹ ਪਵੈ ਮਨੁ
 ॥ ੮੬॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਪਨੁ ਪਲੈ ਰੋਈ॥ ਅਪਤਰੈ ਤਾਰੇ ਭੀਸੋਈ॥ ਸਹਜਿ ਰਤਾ ਬੁਝੈ ਪਤਿ ਰੋਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀ
 ਮਤਿ ਕਰੈ ਨ ਕੋਈ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿ ਅਸਮਾਇ॥ ਨਨਕਾ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਸਚ ਭਾਇ॥ ੮੭॥ ਸੁਸਬਦ ਕਾ
 ਕਹਾਵਾ ਸੁਰਖੀ ਅਲੋਜਿ ਤਤੁ ਨੀਐ ਭਵ ਜਲੁ ਸੀਸਾਗੈ॥ ਤੈਸਤ ਅੰਗੁ ਲਵਈ ਕਹੀਐ ਤਿਸੁ ਕਹੁ ਕਵ

ਨੁਮਸਾਗੋਬੇਲੈਖੇਲੈਅਸਾਥਿਹੁਤੈਕਿਉਕਰਿਅਲਖੁਲਖਾਏਸੁਲਿਸੁਆਮੀਸਚੁਨਨਕਪਲ
 ਵੈਅਪਲੇਮਨਸਮਝਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੇਸਚਿਓਵਲਾਗੈਕਰਿਨਦਰੀਮੋਲਿਮਿਲਾਏਆਪੇ
 ਦਾਨਆਪੇਬੀਨਾਪੁਰੈਭਾਗਿਸਮਾਏ॥੫੮॥ਸੁਸਬਦਕਉਨਿਰੰਤਰਿਵਾਸੁਅਲਖੰਜਹਦੇਖਾਰ
 ਹਜੇਈ॥ਪਵਨਕਵਾਸਾਉਨਿਵਾਸਾਅਕਲਕਲਾਧਰਜੇਈ॥ਨਦਰਿਕਰੇਸਬਦੁਪਟਮਹਿਵਸੈਵੈ
 ਚਹੁਭਗੁਗਵਾਏ॥ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਥਾਨੀਨਾਮੁਮੀਨਿਵਸਾਏ॥ਸਬਾਦਿਗੁਰੁਭਵਸਾ
 ਗੁਰੁਤਰੀਐਇਤਉਤਏਕੋਜਾਨੈ॥ਚਹੁਵਗੁਨਹੀਛਾਇਆਮਾਈਆਨਨਕਸਬਦੁਪਛਲੈ
 ॥੫੯॥ਵੈਸਤਮੰਗੁਲਵਾਈਅਉਪੁਸੁਨਸਚੁਆਹੋਗਾਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈਤਤਾਬਿਰੋਲੈਚੀਨੈਅਲ
 ਖਅਪੋਗਾਵੈਗੁਲਮੈਸਬਦੁਵਸਾਏਤਾਮਨਿਚੁਕੈਅਹਕੋਗਾਅੰਤਰਿਥਾਹਰਿਏਕੋਜਾਨੈਤਹ
 ਰਿਨਾਮਿਲਗੈਪਿਅਹੋਗਾਸੁਖਮਨਾਇਕਾਪੰਗੁਲਬੁਝੈਜਾਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਏਨਨਕਤਿਹੁਤੇਉਪ
 ਰਿਸਾਚਾਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਏ॥੬੦॥ਮਨਕਾਜੀਉਪਵਨੁਕਥੀਅਯੋਪਵਨੁਕਹਾਰਸੁਖਾਈ॥ਗੀ
 ਆਨਕੀਮੁਦ੍ਰਕਵਨਅਉਪੁਸਿਪਕੀਕਵਨਕਮਾਈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਰਸੁਨਾਵੈਅਉਪੁਹਉਮੈਪਿਆ
 ਸਨਜਾਈ॥ਸਬਾਦਿਰਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਪਾਈਆਸਾਚੇਰਹੇਅਘਾਈ॥ਕਵਨਬੁਧੀਜਿਤਅਸਾਥਿਹੁ
 ਰੀਐਕਿਤੁਭੋਜਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ॥ਨਨਕਦਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਿਜਾਪੈਸਤਿਗੁਰਤੇਕਾਯਨਗਾਸੈ॥੬੧॥
 ਗੰਗਨਗਤਾਗਸਿਨੀਮਾਤਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਜਾਲਿਥਾਲਿਤਾਤਾ॥ਬਿੰਦਨਗਾਖਿਆਸਬਦੁਨ
 ਭਾਖਿਆ॥ਪਵਨੁਨਸਾਧਿਆਸਚੁਨਮਗਾਧਿਆ॥ਅਕਥਕਥਾਲੇਸਮਕਰਿਰਹੈ॥ਤਉਨਨਕਆਤਮਾ
 ਮਕਉਯਹੈ॥੬੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਰੋਗੋਰਤਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਸਾਚੇਮਾਤਾ॥ਗੁਰਵੀਚਾਰੀਅਗ
 ਨਿਨਿਵਾਗੀ॥ਅਪਿਉਪੰਚਿਆਤਮਸੁਖੁਸਾਗੀ॥ਸਚੁਗਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਤੁਤਾਗੀ॥ਨਨਕਬੁਝੈਕੋ
 ਵੀਚਾਗੀ॥੬੩॥ਇਹੁਮਨੁਮੈਗਲੁਕਹਾਬਸੀਅਯੋਕਹਾਬਸੈਇਹੁਪਵਨਾਕਹਾਬਸੈਸੁਸਬਦੁਆ
 ਉਪੁਤਾਕਉਚੁਕੈਮਨਕਾਭਵਨਾ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰਮੇਲੇਤਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਇਹੁਮਨੁ
 ਪਾਏ॥ਆਪੋਆਪੁਖਾਇਤਾਨਿਰਮਲੁਹਵੈਧਵਤੁਵਗਜੇਗਾਏ॥ਕਿਉਮੁਲੁਪਛਾਣੈਆਤਮੁਜਾਨੈਕਿ
 ਉਸਾਸਿਘਰਿਸੁਰਸਮਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੇਵੈਤਉਨਨਕਸਯਾਜੈਸਮਾਵੈ॥੬੪॥ਇਹੁਮਨੁਨਿ
 ਹਚਲੁਹਿਰਦੈਵਸੀਅਯੋਗੁਰਮੁਖਿਮੁਲੁਪਛਾਣਿਰਹੈ॥ਨਾਭਿਪਵਨੁਘਰਿਆਸਲਿਖੈਸੈਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤ
 ਤਤੁਲੈ॥ਸੁਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿਨਿਜਘਰਿਆਛੈ॥ਭਵਨਜੋਤਿਸੁਸਬਾਦਿਯਹੈ॥ਖਵੈਦੁਖਕੁਖ

ਜਾਚੇਕੀ ਸਾਚੇਗੀ ਕਿ ਪਤਾ ਸਿਰੇਯੋ ਅਨਦ ਬਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨੀ ਬਿਰਲੇ ਕੋ ਅਰਥਵੈ ਨਾਨਕ ਅਖੈਸ
ਚੁਪੁਭਾਖੈ ਸਾਚੇਗੀ ਰੋਗੁ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੬੫ ॥ ਜਾਇਹੁ ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ ਨਹੀ ਤੀਤਉ ਮਨੁ ਕੈ ਨੈਰਤਾ ਨਾਭਿ
ਕਮਲਾ ਅਸਥਿ ਭੁਨੋਤੇ ਤਾਪਵਨੁ ਕਵਨ ਘਰਿ ਸਹਤਾ ॥ ੬੬ ॥ ਪੁਨਰੋਤੇ ਰੇਖਨ ਕਾਈ ਤਾ ਸਬਦਿ ਕਹਾਇ ਵਲਾਈ ॥
ਰਕਤਾ ਬਿੰਦ ਕੀ ਮਵੀ ਨਹੀ ਤੀਆ ਤੇ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਹੀ ਪਈ ॥ ੬੭ ॥ ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਹੂ ਪੁਨ ਜਾਪੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਪਾ ਸਿਸਾਚਾ ॥
ਨਾਨਕਾ ਮਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਇਬਤ ਬਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ॥ ੬੮ ॥ ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ ਨਹੀ ਤੀ ਅਉਤੁ ਤਉ ਮਨੁ ਸੁਨਿਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥
ਨਾਭਿ ਕਮਲਾ ਅਸਥਿ ਭੁਨੋਤੇ ਤਾਨਿ ਜਾਘਰਿ ਬਸਤਉ ਪਵਨੁ ਅਨਰਾਗੀ ॥ ੬੯ ॥ ਪੁਨਰੋਖਿ ਆਜਾ ਤਿਨਹੀ ਤੀਤਉ
ਅਕੁਲੀ ਟਿਰਹਤਉ ਸਬਦੁ ਸੁਸਗਾ ਗਉ ਗੁਗਨੁ ਜਬਤ ਬਹਿਨਹੀ ਤਉ ਤਿਭਵਨ ਜੋਤਿ ਆਪੇ ਨਿਭ
ਕਹਾ ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਹੂ ਪੁਸੁਏ ਕੋਏ ਕੋ ਸਬਦੁ ਵਿਠਾ ਲੀ ॥ ੭੦ ॥ ਸਾਚਾ ਬਿਨਾ ਸੁਚਾ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਅਕਥਕ
ਹਲੀ ॥ ੭੧ ॥ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਦੁਖਾ ਬਿਨਾ ਸਿਜਾਈ ॥ ੭੨ ॥ ਮੈਵਿਚਿ ਜ
ਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਨਾਮਿ ਵਿਸਰਿ ਮੈਦੁ ਖੁਪਾਈ ॥ ੭੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਗੀਆ ਨੁਚਤੁ ਬੀਚਰੈ ਹਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜ
ਲਾਏ ॥ ੭੪ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਲੀ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ੭੫ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਚੁ ਰਖਿ ਆਉਰਿ
ਪਾਗੇ ॥ ੭੬ ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋ ਗੁਰ ਦੇਹ ਨਹੀ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ੭੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਰੈ ਕੋਇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬਾਲੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ੭੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਵਿਗਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ॥ ੭੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਹੋ
ਇ ॥ ੮੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੀ ਜੁਗਾਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ੮੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਜਲੈ ॥ ੮੨ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੈ ਜੋ ਗੁਰ
ਹਈ ॥ ੮੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਈ ॥ ੮੪ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥ ੮੫ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁ
ਰ ਭੇਟੇ ਮਹਾਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ੮੬ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਾਰਾਗਿ ਗੁਬਾਗਿ ॥ ੮੭ ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ ॥
੮੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਜੀਤਹਉ ਮੈ ਮਾਗਿ ॥ ੮੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਰਖਿ ਆਉਰਿ ਪਾਗਿ ॥ ੯੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਜਮਕ
ਲੁ ਮਾਗਿ ਬਿਦਾਗਿ ॥ ੯੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਨਾਮੈ ਵੈਰਾਗਿ ॥ ੯੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਸੁਜਾਣੈ ॥ ੯੩ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ੯੪ ॥ ਸਬਦੈ ਕਾਨਿ ਬੇੜਾ ਸੁਲਿਤੁ ਅਉਤੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋ ਗੁਰ ਨਹੀ ॥ ੯੫ ॥ ਨਾਮੇ ਰਤੇ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ਨਾਮੈ ਚੇਸੁ ਖੁਰੇਈ ॥ ੯੬ ॥ ਨਾਮੈ ਰਤੇ ਸਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਵੈ ਨਾਮੈ ਸੋਈ ਪਾਈ ॥ ੯੭ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇ
ਰੇਸਚੈ ਆਖਿ ਖੁਆਈ ॥ ੯੮ ॥ ਸਾਤੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ॥ ੯੯ ॥ ਅਉਤੁ ਜੋਗ ਜੁਗਾਤਿ ਤਾਰੇਈ ॥ ੧੦੦ ॥ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਮਨਿ
ਦੇਖਹੁ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧੦੧ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਰੈ ਜਾਲਹਿ ਕਿਅਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥
੧੦੨ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਗੁਪਤਾ ਆਪੇ ਪਰਗਟੁ ਆਪੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ॥ ੧੦੩ ॥ ਸਾਧਿਕਾ ਸਿਪਹੁ ਭੁਬਹੁ ਚੇਲੇ ਖੋਜਤ ਫਿਰਹਿ

ਗਮਦੈ॥ ਮਾਗਹਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇ॥ ਇਹ ਭਿਖਿਆ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕਰ ਬਦੈ॥ ਅਥਿ ਨਾਸੀ ਪਾਭਿਖੇ ਲਰਚਾ
ਇ ਮਾਗੁ ਮੁਖਿ ਸੇਈ ਹੋਈ॥ ਨਨਕ ਸਾਭਿ ਜੁਗ ਅਪੇ ਵਰ ਤੈ ਦੂ ਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥੧੩॥੧॥

੧੮ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਮ ਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਯਾ ੩ ਜੋ ਪੈਵੀ ਰੈ ਪੁਰ ਬਲੀ ਕੀ ਧੁਨਿ॥
ਸਲੋਕੁ ਮਯਾ ੩ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸਹਜੈ ਦਾਖੇ ਤੁਹੈ ਜਿ ਸਰੋਭਾ ਏ ਬਾਉ॥ ਨਉ ਬੀਜੇ ਨ ਉਭੈ ਗਵੈ ਨ ਮੇ
ਰੇ ਸਮਾਇ॥ ਹਉ ਮੈ ਏਹੋ ਬੀਜੁ ਹੈ ਸਯਾਗਾਇਆ ਵਿਲਾਇ॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਬੀਜੇ ਨ ਉਗਵੈ ਜੋ ਬਖਸੇ ਸੋਖਾਇ॥ ਅ
ਭੈ ਸੇ ਤੀਅੰਤੁ ਗਲਿਆ ਬਹੁ ਨਿਕਸਿਆ ਜਾਇ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਹੈ ਵੇਖੁ ਲੋਕਾ ਆਇ॥ ਲੋ
ਕੁ ਕਿਵੈ ਖੈ ਬਪੁਰਾ ਜਿ ਸੇ ਨ ਸੇਈ ਨਾਹਿ॥ ਜਿ ਸੁ ਵੇਖਾਏ ਸੋ ਵੇਖੈ ਜਿ ਸੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ॥੧॥੪੦੩
ਮਨ ਮੁਖੁ ਦਖ ਕਾਖੇ ਤੁਹੈ ਦਖੁ ਬੀਜੇ ਦਖੁ ਖਾਇ॥ ਦਖ ਵਿਚਿ ਜੀ ਮੈ ਦਖਿ ਮਰੈ ਹਉ ਮੈ ਕਰਤ ਵਿਯਾਇ॥ ਅ
ਵਲੁ ਜਲੁ ਨ ਸੁਣਈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ॥ ਜੇ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾ ਲਈ ਦਿਤੇ ਕਉ ਲਪਟਾਇ॥ ਨਨਕ ਪੁਰ
ਬਿਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਲਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਲਾ ਜਾਇ॥੨॥੪੦੩ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਮੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਿ ਸ
ਨੇ ਅਪੇ ਮੇਲੇ ਸੋਈ॥ ਸੁਖੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇ ਤੁਹੈ ਅੰਤੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ॥ ਅਗਿਆਨ ਕਾ ਭੁਲੁ ਕਟੀ ਮੈ ਗਿਆਨੁ ਪਰ
ਪਾਤਿ ਹੋਈ॥ ਨਨਕ ਏਕੋ ਨ ਦਰੀਆਇਆ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ॥੩॥੫੮੩॥ ਸਚੈ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇ
ਆ ਬੈਸਲ ਕਉ ਜਾਈ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਲਾਈ॥ ਆਪੇ ਕਦ ਗਤਿ ਸਾਜੀ ਅਨੁਕ
ਰਿ ਮਹਲਾ ਸਹਾਈ॥ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਦਾਇਚਾ ਨਲੇ ਪੁਰੀ ਬਲਤ ਬਲਾਈ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਲੇ ਆਪਿ ਗੁਰ ਸਬ
ਦਿ ਧਿਆਈ॥੧॥੬੭੬੭ ਸਚੇ ਪਾਤਿ ਸਾਹ ਤੁ ਸਚੀ ਨਾਈ॥੧॥੭੭੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਬੀਰ ਮਹਿਦੀ
ਕਰਿ ਕੈ ਘਾਲਿਆ ਆਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਈ॥ ਤੈ ਸਹ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਆ ਕਬਹੂੰ ਨ ਲਾਈ ਪਾਈ॥੧॥੪੦੩
ਨਨਕ ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਗਖਿਆ ਸੇ ਸਹੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਈ॥ ਆਪੇ ਪੀਸੈ ਆਪੇ ਘੋਸੈ ਆਪੇ ਧੀਲਾਇ ਲਾਏਈ॥ ਇਹੁ
ਪਿਰ ਮਾਪਿਆ ਖਸਮ ਕਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਈ॥੨॥੫੮੩॥ ਵੇਕੀ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਅਨੁ ਸਭੁ ਕ
ਮਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ॥ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦੁ ਜਾ ਕੋ ਨਹੀ॥ ਜਿ ਉਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਬੁਝਾਈ॥ ਸਭਨ ਤੇਰਾ ਜੋ ਰਹੈ ਜਿ ਉਭਾਵੈ ਤੈ ਚਲਾਈ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੈ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਲਾਈ॥

ਨਾਸਲੋਕਮ:੩ ਭਰਮਿਭੁਲਾਈਸਭੁਜਗੁਠਿਗੀਠਵੀਹੋਈਭਾਯਿਸੇਸਹਸਾਂਤਿਨਦੇਵਈਕਿ
ਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਯਿ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਧਿਆਈਐਅੰਤਰਿਰਖੀਐਉਰਧਾਰਿ। ਨਾਨਕਘਰਿਥੈ
ਠਿਆਸਹੁਪਾਈਆਜਾਕਿਰਪਾਕੀਤੀਕਰਤਾਗਿ॥੧॥ਮ:੩ ਧੰਧਾਧਵਤਾਦਿਨੁਗਾਇਆਗੈਲਿ
ਗਵਾਈਸੋਇ। ਭੁਭੁਥੋਯਿਬਿਖੁਖਾਈਆਮਨਮੁਖਿਚਾਯਿਆਗੈਈ। ਸਿਰੈਉਪਰਿਜਮਰੈਤੁਹੈਦੂਜੈ
ਭਾਇਪਾਤਿਥੋਈ। ਹਰਿਨਾਮੁਕਦੇਨਚੇਤਿਚਿਠਿਰਿਅਵਲਜਾਲਹੋਈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮਰਿਵਸੈ
ਜਮਰੈਤੁਨਲਾਗੈਕੋਈ। ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਠੈਕਰੀਮਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਇਕਿਆਪਲੀਸਿਠਤੀਲਾਈਅਨੁਦੇਸਾਤਿਗੁਰਮਤੀ॥ ਇਕਨਨੋਬਖਸਿਚਿਨੁਅਸਥਿਤੁਹਰਿਸਤੀ॥
ਪਉਲੁਪਲੀਬੈਸੋਤਰੇਹੁਕਮਿਕਰਹਿਭਗਤੀ॥ ਏਨੇ ^{ਨਉ} ਭਉਅਗਲਾਪੂਰੀਬਲਤਬਲਤੀ॥ ਸ
ਭਾਇਕੋਹੁਕਮੁਵਰਤਦਾਮੰਨਿਐਸੁਖਪਈ॥ ੩॥ ਸਲੋਕ॥ ਕਬੀਰਕਸਉਟੀਗਮਕੀਝੂਠਾਟਿਕੈ
ਨਕੋਈ। ਗਮਕਸਉਟੀਸੋਸਹੈਜਮਰਜੀਵਹੋਈ॥੧॥ਮ:੩ ਕਿਉਕਰਿਇਹਮਨੁਮਾਗੀਐਕਿਉਕਰਿਮਰ
ਤਕੁਹੋਈ। ਕਹਿਅਸਥਦੁਨਮਾਨਈਹਉਮੈਛੁਡੈਨਕੋਈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਛੁਟੈਜੀਵਨਮੁਕਤ
ਸੋਹੋਈ। ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਬਖਸੋਤਿਸੁਮਿਲੈਤਿਸੁਖਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਈ॥੨॥ਮ:੩ ਜੀਵਤਮਰਲਾ
ਸਭੁਕੋਕਹੈਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਿਉ ਤੋਈ। ਥੈਕਾਸੀਜਮੁਜੇਕਰੇਦਾਭੁਭਾਉਲਾਏਈ। ਅਨਾਦਿਨੁਗੁਨ
ਲਗਾਵੈਸੁਖਸਹਜੇਬਿਖੁਭਵਜਲੁਨਮਿਤਗੋਈ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਈ॥
੩॥ਪਉੜੀ॥ ਦੂਜਾਭਉਰਚਾਇਚਿਨੁਤੈਗੁਲਵਰਤਾਗਾਬਰਮਾਥਿਸਨੁਮਹੇਸੁਉਪਾਇਅਨੁ
ਹੁਕਮਿਕਮਾਵਨਿਕਾਗਾਪੀਰੋਤਪੜਦੇਜੋਤਕੀਨਾਬੁਝਹਿਬੀਚਗਾ। ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਖੇਲੁਹੈਸ
ਚੁਸਿਰਜਲਹਾਗਾ। ਜਿਸੁਭਵੈਤਿਨੁਬਖਸਿਲੈਹੋਸਾਚਿਸਥਾਦਿਸਮਾਈ॥੪॥ਸਲੋਕਮ:੩
ਮਨਕਾਝੂਠਾਝੂਠਕਮਾਵੈ। ਮਾਇਆਨੇਠਿਰੈਤਪਾਸਦਾਵੈ। ਭਰਮੇਭੂਲਾਸਭਿਤੀਰਥਗਹੈ। ਚਿਹੁਤਪਾ
ਕੈਸੇਪਰਮਗਤਿਲੈਹੈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਸਚੁਕਮਾਵੈ। ਨਾਨਕਸੋਤਪਾਮੇਖੰਤਰੁਪਾਵੈ॥੧॥ਮ:੩
ਸੋਤਪਾਜੀਇਹੁਤਪੁਪਾਯੋ। ਸਾਤਿਗੁਰਨਾਮਿਐਸਥਦੁਸਮਾਯੋ। ਸਾਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਇਹੁਤਪੁਪਰਵਾ
ਲਾ। ਨਾਨਕਸੋਤਪਾਦਰਗਹਿਪਾਵੈਮਾਣਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਗਤਿਦਿਨਸੁਉਪਾਇਅਨੁਸਿਸਾਰਕੀਵਰਤਈ
ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਲਾਅਨੇਗੁਬਿਨਾਸਲੀ। ਹੁਕਮੇਹੀਸਭਸਾਜੀਅਨੁਗਵਿਆਸਭਵਲਿਵਿਲੀ॥
ਸਭਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਰਿਭਾਲੀ। ਸਥਦੇਹੀਸੋਝੀਪਈਸਚੈਆਪਿਬੁਝਾਈ॥੫॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀ ਅਨਿ ਜੇ ਨ ਕੇਚਿ ਤ ਮਹਿ ਭਗੁ ਮਾਤਿ ਸਦੈ ਦਿਤੇ ਨ
 ਨ ਕਾ ਤੋਹ ਜੇਹਾ ਪਰਮੁ ਮਭੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਮ ਪਦ ਤ ਕਾ ਭੂਖ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਨ ਕਾਵਿਰ
 ਲਾਪ ਏਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀ ਅਨਿ ਜੇ ਪਰਘਰਿ ਭੋਜਨੁ ਕਰੇਨਿ ॥ ਉਦੈ ਕ
 ਰਹਿ ਆਪ ਦੇ ਬਹਲੇ ਭੋਖ ਕਰੇਨਿ ॥ ਅਭਿਆਗਤ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਆਤਮ ਗਉਲੁ ਕਰੇਨਿ ॥ ਭੁਯਾਇ
 ਲਹਿ ਨਿਸਹੁ ਆਪ ਲਾਨਿ ਜਾਘਰਿ ਰਲੁ ਕਰੇਨਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਬਰੁ ਪਗਤਿ ਵਿਛੋੜੈ ਅਨੁਵਿਚਿ ਸ
 ਚਾ ਅਸਰੁ ਉਘਰੁ ਦਰੁ ਸਭੇ ਸਦੈ ਜੇ ਸੁਵਿਚਿ ਸਚਾਨੁ ਉਸਤੁ ਸਚਾਨੁ ਕਮੁ ਵਰਤ ਦਾਗੁ ਮੁਖਿ
 ਸਾਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ਸਚਾ ਆਪਿ ਤਖਤੁ ਸਚਾ ਬਹਿ ਸਚਾ ਕਰੇਨਿ ਆਉ ॥ ਸਤੁ ਸਚੇ ਸਦੈ ਵਰਤ ਦਾਗੁ ਰ
 ਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਭਾਈ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਰੈਲਾਇ ਗਹਿ ਅਨੰਤੁ ਹੈ ਭੂਵੀ ਅਵੈ ਜਾਇ ॥ ਭੁਲੈ ਚਲੈ
 ਆਪ ਲੈ ਬਹੁ ਤੀਲਹੈ ਸਜਾਈ ॥ ਰੈਲਾਇ ਗਹਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ
 ਮੈ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਸਹਜੇ ਸਾਰਿ ਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿ ਓਵਿ ਓਵਿ ਚਉ ਮੈ ਜਨਮਿ ਬਿਨਾਸੁ ॥
 ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿ ਓਕ ਮਲੁ ਨ ਹੋਇ ਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਚਿਖੁ ਖਾਧੀ ਮਨ ਮੁਖੁ ਮੁਆ ਮਾਈ ਆਸੇ ਹਿਵਿ ਲਾ
 ਸੁ ॥ ਏਕ ਸੁਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਏਹੁ ਪ੍ਰਿਥੁ ਜੀਵ ਲਾਧਿ ਗੁਣਾਸੁ ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਪੁਤੁ ਸਚਾ ਤ ਹੋਵੈ ਦਾਸ ਨਿ
 ਦਾਸੁ ॥ ਤ ਅਨ ਦਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੀ ਕਬਹਿ ਨ ਛੋੜੈ ਪਾਸੁ ॥ ਜੇ ਉਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਆਇ ਪਤੇ ਵ
 ਰਤੈ ਤਿਉ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹਿ ਦਾਸੁ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ਆਸੁ ॥ ਕੋ ਜੇ ਉਭਵੈ ਤਿਵ ਹਰੇ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥
 ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛਤੀਹ ॥ ਜੁਗੁ ਗੁਬਾਹੁ ਸਾ ਆਪੇ ਗਲਤ ਕੀਨੀ ॥ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ਅਨੁ ਆਪਿ ਮ
 ਤਿ ਦੀਨੀ ॥ ਸਿਮਤਿ ਸਾਸਤ ਸਾਜੀ ਅਨੁ ਪਪੁਨ ਗਲਤ ਗਲੀਨੀ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝੈ ਸੇ ਬੁਝੀ ਸੀ ਸਚੈ ਸਥ
 ਦਿ ਪਤੀਨੀ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤ ਦਾ ਆਪੇ ਬਖਾਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੇ
 ਰਤੈ ਰਤਾ ਬਿਨੁ ਤਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਸਹਿ ਰਤੇ ਆਪ ਲੈ ਤਿਨ ਤਨਿ ਲੇ ਚਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਭੈਪਇ ਮੈ ਤਨੁ
 ਖੀਲਹੋਇ ਲੋਭੁ ਤਵਿ ਚਹੁ ਜਾਈ ॥ ਜੇ ਉਥੈ ਸੰਤ ਰਿਧਾ ਤੁਧੁ ਹੋਇ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਭਉ ਦੁਗਾਤਿ ਮੈ
 ਲੁਗਵਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੇਹ ਲੇ ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਰਾਮ ਕਲੀ ਗੁਮਾਨਿ ਵਸਿ
 ਆਤਾ ਬਨਿ ਆਸੀ ਗਾਗੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿਕ ਮਲੁ ਬਿਗਾਸੀ ॥ ਆਤਾ ਸਉਪਿ ਆਭਗਾ ਤਿਭੈ ਤਾਗੁ ॥ ਭਰ
 ਮੁਗਾਇ ਆਤਾ ਜਾਗੀ ਆਚੁ ਕਾ ਆਗੀ ਆਨ ਅੰਧਾਗੁ ॥ ਤਿਸੇ ਨੇ ਰੂਪੁ ਆਤਿ ਅਗਲਾ ਜੇ ਸੁਹਰਿ ਨਾਈ
 ਪਿਆਗੁ ॥ ਸਦਾ ਰਵੈ ਪਿਉ ਆਪ ਲਾਸੇ ਭਵੰਤੀ ਨਾਗੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੀ ਗਾਗੁ ਨ ਜਾ ਲਨੀ ਜਾਸ ਨਿਜ ਨ ਮੁਹਿ

ਸਭ

ਗਿਆਥਿਨੁਹਰਿਭਗਤੀਸੀਗੁਰੁਕਰਹਿਨਿਤਜੀਮਹਿਰੋਇਖੁਆਗੁਸੈਸਰੈਵੇਚੇਸੇਭਨਪਾਇਨੀਅਗੈਜਿਕੇ
ਸੁਜਾਏਕਰਤਗਾਨਨਕਸਚਾਏਕੁਰੈਦੁਹਵਿਚਿਰੈਸੈਸਗਾਚੈਗੈਮੈਅਪਿਯਾਇਅਨੁਸੇਕਰਨੀਜੀਅਪਿਕ
ਗਏਕਰਤਗਾ॥੨॥ਮਃ੩ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੀਤਿਨਆਵਈਦੂਜੀਨਹੀਜਾਇ।ਜੇਥਹੁਭੇਗਏਚੈ
ਮੈਵਿਲਕਰਮਾਪਾਇਆਨਜਾਇ।ਅੰਤਰਿਯੋਭੁਵਿਕਾਭੁਰੈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇ।ਤਿਨਜੀਮਲੁਮਰਲੁਨ
ਚੁਕਈਹਓਮੈਵਿਚਿਦੁਖਪਾਇ।ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤਲਾਇਆਸੇਖਾਈਕੋਈਨਾਹਿ।ਤਿਨਜੀਮਕੀ
ਤਲਥਨਹੋਵਈਨਾਹਿ।ਇਦੁਖਸਹਾਗਿਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਥਰੇਸਚੈਸਥਦਿਸਮਾਹਿ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਅਪਿ
ਅਪਿਪਤੁਰੈਹੋਰਿਪੈਸਭਿਧਾਵਹਿ॥ਅਪਿਨਿਚਲੁਅਚਲੁਰੈਹੋਰਿ।ਅਵਹਿਜਾਵਹਿ।ਸਦਾਸਦਹਰਿਧਿ
ਆਈਮੈਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਪਾਵਹਿ।ਨਿਜਪਰਿਵਾਸਪਾਈਮੈਸਚਿਸਿਫਤਿਸਮਾਵਹਿ।ਸਚਾਗਹਿਰੀਭੀਰੁਰੈਗੁ
ਰਸਥਦਿਬੁਝਾਈ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਸਚਨਾਮੁਪਿਆਇਤੂਸਭੇਵਰਤੈਸਚਾ।ਨਨਕਹੁਕਮੈਜੋਬੁਝੈਸੋ
ਛਲਪਾਏਸਚਾ।ਕਥਨੀਬਦਨੀਕਰਤਾਛੈ।ਹੁਕਮੁਨਬੁਝੈਸਚਾ।ਨਨਕਹਰਿਕਾਭੁਲਾਮਨੈਸੇਭਗਤੁਹੋਇ
ਵਿਲੁਮੈਕਚੁਨਿਕਚਾ॥੧॥ਮਃ੩ ਮਨਮੁਖਬੋਲਿਨਜਲਨੀਚਿਨਾਮੰਦਰਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਹੋਕਭਾ।ਚਿਏ
ਥਉਭਥਉਨਜਲਨੀਚਿਨਾਮੰਤਰਿਯੋਭੁਵਿਕਾਭੁ।ਚਿਏਆਪਦੈਸੁਆਇਆਇਬਹਿਗਲਾਕਰਹਿਚਿ
ਨਾਮਰੇਜਮੁਜੰਦਗਾ।ਅਗੈਦਰਗਤਲੇਖੈਸੀਗੈਮੈਸਾਰਿਖੁਆਰੁਕੀਚਹਿਭੂਫੀਆਗਾਏਹਕੂਫੈਕੀਮਲੁ
ਕਿਉਚਿਤਰੈਕੋਈਕਛਹੁ।ਇਹੁਵੀਚਾਗਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਨਾਮੁਦਿਵਾਏਸਭਿਕਿਯਾਵਿਖਕਟਲਹਾ
ਗਾਨਾਮੁਜਪੈਨਾਮੋਅਗਪੈਤਿਸੁਜਨਕਉਕਰਹੁਸਭਿਨਮਸਕਾਗਾਮਲੁਕੁਫੀਨਾਮਿਉਤਾਰੀਅਨੁਜਪਿਨਾਮੁਹੋ
ਆਸਚਿਅਗ।ਜਨਨਾਨਕਜੇਸਦੇਏਹਿਚਲਤਹਹਿਸੋਜੀਵਉਦੇਵਲਹਗਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਪੁਜੇਵ
ਰੁਦਾਤਨਹਿਕਿਸੁਆਖਿਸੁਲਾਈਮੈ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਜਿਥਹੁਉਮੈਜਾਈਮੈ।ਰਸਕਸਸਾਦਾਬਾਠ
ਰਾਸਚੀਵਰਿਏਆਈਮੈ।ਜਿਸੇਨਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਇਅਪਿਯਾਏਮਿਯਾਈਮੈ।ਪਟਅੰਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਗੰਥ
ਚਿਨੁਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਪਿਆਈ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਬਾਬਾਲੀਆਕਰਲੀਆਪੁਤਸਪੁਤਕਰੇਨਿ।ਜਿਸਥਿ
ਗੁਰਭਾਵੈਮੁਨਿਯੈਨਿਸੇਈਕਰਮਕਰੇਨਿ।ਜਾਇਪੁਛਹੁਸਿਮਾਤਿਸਾਸਤਾਬਿਅਸਸੁਕਨਾਰਦਬਚਨਸ
ਭਾਸਿਸਟਿਕਰੇਨਿ।ਸਚੈਲਾਏਸਚਿਲਗੇਸਦਾਸਚੁਸਮਾਯੇਨਿ।ਨਨਕਆਏਸੇਪਰਵਦੁਭਏਨਿਸਗ
ਯੇਕਯਤਾਰੇਨਿ॥੧॥ਮਃ੩ ਗੁਰੁਜਿਨਾਕਾਅੰਪੁਯਾਸਿਖਭੀਅੰਧੇਕਰਮਕਰੇਨਿ।ਚਿਏਭਾਏਚਲਾਨਿਅ
ਪਲੈਨਿਤਫੂਠਫੂਠਬੋਯੇਨਿ।ਕੁਰੁਕਸਤਕਮਵਦੇਪਰਨਿਦਾਸਦਾਕਰੇਨਿ।ਚਿਏਅਪਿਭੁਧੇਪਰਨੈ

ਦਕਾਸਗਏ ਕੁਲ੍ਹੇ ਬੇਨਿ। ਨਨਕਾਜਿ ਤੁਚਿ ਏਲਾਏ ਤਿਤੁਲਗੇ ਚਿਏ ਬਪੁੜੇ ਕਿਅ ਕਰੇਨਿ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਸਭਨ ਦਰੀਅੰਦਰਿ ਰਖਦ ਜੇ ਤੀਸਿ ਸਾਟਿ ਸਭ ਕੀਤੀ॥ ਏਕਿ ਕੁਰੈ ਕੁਸਾਤਿ ਲਾਇ ਅਨੁ
 ਮਨ ਮੁਖ ਵਿਗੁਤੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਐਸੇ ਅੰਦਰਿ ਰਹਿ ਪੀਤੀ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੇ ਪੁਨ੍ਹਰੈ ਤਿਨ ਵਾਇ
 ਸਿ ਪੀਤੀ॥ ਨਨਕਾ ਮੁਖਿਆਈ ਐਸੇ ਸਚੁ ਸਿਫਤਿ ਸਨਈ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਸਤੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਸ
 ਤੁ ਕਮਾਹਿ॥ ਗੁਰਦੀਖਿਆ ਘਰਿ ਦੇਵ ਲਜਾਹਿ॥ ਏਸਤਰੀ ਪੁਰਖੈ ਖਾਟਿ ਐਭਾਉ॥ ਭਾਵੈ ਆਵਉ ਭਾਵੈ
 ਜਾਉ॥ ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਨ ਮਨੈ ਕੋਈ॥ ਆਪੇ ਆਪੇ ਪੁਜਾਹੋਈ॥ ਕਾਜੀ ਹੋਇ ਕੈ ਬਹੈ ਨਿਆਈ॥ ਠੇਰੇ ਤਸਬੀਕ
 ਰੇ ਖੁਦਾਈ॥ ਵਡੀ ਐਕੈ ਰਕੁ ਗਵਾਈ॥ ਜੇ ਕੋ ਪੁਛੈ ਤਪ ਕੈ ਸੁਲਾਈ॥ ਤੁਰਕ ਮੰਤ੍ਰ ਕਨਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਹਿ॥ ਓ
 ਕ ਮੁਹਾਵਰਿ ਚਾਨੀ ਖਾਹਿ॥ ਚਉ ਕਾ ਦੇ ਕੈ ਸੁਚਾਹੋਈ॥ ਐਸਾ ਹੋਵੈ ਖਹੁ ਕੋਈ॥ ਜੇ ਗੀਗਰੀ ਜਟਾ ਬਿਭੂ
 ਤਾ॥ ਅਗੈ ਪਛੈ ਰੋਵਹਿ ਪੁਤਾ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਾਇਆ ਜੁਗਾਤਿ ਗਵਾਈ॥ ਕਿਤੁ ਕਾਗਟੀ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ॥ ਨਨ
 ਕ ਕਾਹਿ ਕਾਟੇ ਹੁਪਗਵਾਨਾ॥ ਆਪੇ ਆਖਣੁ ਆਪੇ ਜਾਨਾ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਹਿੰਦੂ ਕੈ ਘਰਿ ਹਿੰਦੂ ਆਵੈ॥ ਸੁ
 ਤ ਜਨੇ ਉਪਕ੍ਰਿਸ਼ਣਾ ਪਵੈ॥ ਸੁਤ ਪਾਇ ਕਰੇ ਬੁਰਿ ਮਈ॥ ਨਾ ਤਪੋ ਤਾਥਾ ਏਨ ਪਾਈ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਕਰੇ ਵ
 ਰਿ ਮਈ॥ ਵਿਲੁ ਗੁਰਪੀਰੈ ਕੋਥਾ ਏਨ ਪਾਈ॥ ਰਹੁਦ ਸਾਇ ਰਿਖੈ ਕੋ ਜਾਈ॥ ਕਰਲੀ ਬਾਝੁ ਹੁਭਿ ਸਾਤਿ ਨ ਪਾ
 ਏ॥ ਜੇ ਗੀਕੈ ਘਰਿ ਜੁਗਾਤਿ ਦਸਾਈ॥ ਤਿਤੁ ਕਾਗਟੀ ਕਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ ਫਿਰੈ ਸਿਸਾਗਿ॥ ਜਿ
 ਥੈ ਕਿਥੈ ਸਿਰ ਜਲਹਗੁ॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਤੇ ਤੇਵਟਾਉ॥ ਚੀਗੀ ਆਈ ਫਿਲ ਨ ਕਾਉ॥ ਏਥੈ ਜਾਲੈ ਸੁਜਾਈ
 ਸਿਵ ਲੈ॥ ਹੋਰੁ ਠਕੜੁ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨੈ॥ ਸਭਨ ਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾਹੋਈ॥ ਕਰਲੀ ਬਾਝੁ ਤੇਰੇ ਨ ਕੋਈ॥
 ਸਚੇ ਸਦੁ ਵਖਲੈ ਕੋਈ॥ ਨਨਕਾ ਅਗੈ ਪੁਛਨਹੋਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਆਖੀ ਐ ਕਾਈ ਆਕੇ
 ਟੁਗੜੁ॥ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੜੁ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸਗੀਰੁ ਆ ਤਿਸੇ ਹਲਾਹਰਿ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜੁ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਆਪਿ ਖੁਆਈ ਅਨੁਮਾਈ ਆਸੇ ਹਨਿ ਤਕੜੁ॥ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੈ ਪੁਰੈ ਭਾ
 ਗਿ ਪਾਈ ਆਜਾਈ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਨਾਸਤਿ ਦੁਖੀ ਅਨਾਸਤਿ ਸੁਖੀ ਅਨਾਸਤਿ ਪਾਲੀ ਜੰਤ
 ਫਿਰਹਿ॥ ਨਾਸਤਿ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਈ ਕੇ ਸੀ ਨਾਸਤਿ ਪਾਕੀ ਆ ਦੇਸਾ ਫਿਰਹਿ॥ ਨਾਸਤਿ ਰੁਖੀ ਬਿਰਖੀ ਪਥਰਾ
 ਪੁਤਛਾ ਵਹਿ ਦੁਖ ਸਹਹਿ॥ ਨਾਸਤਿ ਬੁਧੇ ਸੰਗਲਾਨਾ ਸਤਿ ਪੁਰੁ ਚਰਹਿ॥ ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਸਿਪਿ ਦੇਵੈ ਜੇ ਸੋਈ ਜਿਸ
 ਨੇ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਆਈ ਮਐ॥ ਨਨਕਾ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ॥ ਜਿਸੁ ਪਟ ਭੀਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵੈ॥ ਸਤਿ ਘਟ ਮੇ
 ਰੇ ਹਉ ਸਭਨਾ ਅੰਦਰਿ ਜਿਸਹਿ ਖੁਆਈ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਦੁਕਰੈ॥ ਜਿਸਹਿ ਦਿਖਾਵਟੁ ਵੀਤਿ ਸਹਿ ਭੁਲਾਵੈ

ਕਉਲਾ। ਜਿਸਹਿ ਭੁਲਾਈ ਪਾਸਿ ਰਿਤਿ ਸਹਿ ਦਿਖਾਵੈ ਕਉਲਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਜੋਗਿ ਰਹੀ ਜੋ ਨਿਗੁਰੁ
ਗੈ। ਜਪੁਤਪੁਸਿ ਜਮੁ ਭੀਖਿ ਅਕਰੈ। ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ਕਰੇ ਸਗੋ। ਸੋਗਿ ਰਹੀ ਗੰਗਾ ਕਰੀ। ਬੋਲੈ ਈਸ
ਰੁਸਤਿ ਸਹੁਪਾ। ਪਰਮ ਤੰਤਮ ਹਿਰੇਖਨ ਰੁਪਾ॥ ੨॥ ਮਃ ੧ ਜੋ ਅਉਤੁਤੀ ਜੋ ਪੁਪੈਆਪੁ। ਭੀਖਿ
ਭੋਜਨੁ ਕਰੈ ਸੰਤਪਾ। ਅਉਰੁ ਪਦਲਾ ਮਹਿ ਭੀਖਿ ਅਕਰੈ। ਸੋ ਅਉਤੁਤੀ ਸਿਵ ਪੁਰਿ ਚੜੈ। ਬੋਲੈ ਗੋਰੁ ਸਤਿ
ਸਹੁਪਾ। ਪਰਮ ਤੰਤਮ ਹਿਰੇਖਨ ਰੁਪਾ॥ ੩॥ ਮਃ ੧ ਜੋ ਉਦਾਸੀ ਜੋ ਪਾਏ ਉਦਾਸੁ। ਅਰਪਉ ਰਪ ਕਰੈ ਨਿ
ਰੰਜਨ ਵਸੁ। ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਪਾਏ ਗੰਢਾ। ਤਿਸੁ ਉਦਾਸੀ ਕਾ ਪੜੈ ਨ ਕੰਧਾ। ਬੋਲੈ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਸਤਿ ਸਹੁਪਾ॥
ਪਰਮ ਤੰਤਮ ਹਿਰੇਖਨ ਰੁਪਾ॥ ੪॥ ਮਃ ੧ ਜੋ ਪਾਖੰਡੀ ਜੋ ਕਾਇਆ ਪਖਾਯੋ। ਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬਹੁ ਪਰ
ਜਾਯੋ। ਸੁਪਨੈ ਬੰਦੁ ਨ ਦੇਈ ਝੁਲਾ। ਤਿਸੁ ਪਾਖੰਡੀ ਜਗਤ ਮਰਲਾ। ਬੋਲੈ ਚਰਪਣ ਸਤਿ ਸਹੁਪਾ। ਪਰਮ
ਤੰਤਮ ਹਿਰੇਖਨ ਰੁਪਾ॥ ੫॥ ਮਃ ੧ ਜੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋ ਉਧਟੇ ਬਹੁ। ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਰੋਪੈ ਥੀਮੁ। ਅ
ਹਿਨਿ ਸਿਮੰਤ ਰਿਹੈ ਪਿਆਨਾ। ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਸਭ ਸਮਾਨਾ। ਬੋਲੈ ਭਰਥਰਿ ਸਤਿ ਸਹੁਪਾ। ਪਰਮ ਤੰਤਮ
ਹਿਰੇਖਨ ਰੁਪਾ॥ ੬॥ ਮਃ ੧ ਕਿਉ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ਕਿਉ ਜੀਵੈ ਜੁਗਤਿ। ਕੰਨ ਪੜਾਇ ਕਿਆ ਖਾਜੈ ਭੁਗਤਿ।
ਆਸਤਿ ਨਾਸਤਿ ਏਕੋ ਨਉ। ਕਉਲਾ ਸੁ ਅਖਰਾ ਜੋ ਤਰਹੈ ਰਿਅਉ। ਸੁਪਣਾ ਵਜੇ ਸਮਕਰਿ ਸਹੈ।
ਤਾਨ ਕਾ ਅਖੈ ਗੁਰੁ ਕੋ ਕਹੈ। ਛਿਅ ਵਰਤਾਰੇ ਵਰਤ ਰਿਪੁਤਾ। ਨਾਸਿ ਸਚੀ ਨਾ ਅਉਤੁਤਾ। ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਜੋ
ਹੈ ਸਮਾਇ। ਕਾਰੇ ਭੀਖਿ ਅਮੰਗਲਿ ਜਾਇ॥ ੭॥ ਪਉੜੀ। ਹਰਿ ਮੰਦ ਬੁਝੈ ਈਆਖੀ ਐ। ਜਿਥੁ ਹਰਿ ਜ
ਤਾ। ਮਨ ਸਦੇਹ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਪਾਇਆ ਸਭਾ ਅਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ। ਬਾਹਰਿ ਮੁਢਿ ਨ ਖੋਜੀ ਐ। ਪਰਮ ਹਿ
ਰਿਖਤਾ। ਮਨ ਮੁਖ ਹਰਿ ਮੰਦ ਰਕੀ ਸਾਰਨ ਜਾਲਨੀ। ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਗਵਤਾ। ਸਭ ਮਹਿ ਇਕ ਵਰਤ
ਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਈ॥ ੮॥ ਸਭੋ ਕਮਃ ੩ ਮੁਰਖੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸੁਲੈ ਮੁਰਖ ਕਾ ਕਰਲਾ। ਮੁਰਖ
ਕੋ ਕਿਆ ਲਖ ਲਹੈ। ਕਿਆ ਮੁਰਖ ਕਾ ਕਰਲਾ। ਮੁਰਖੁ ਚਿਹਾ ਜੋ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਅਰਿ ਕਾਰੇ ਮਰਲਾ। ਏਤ ਕਮਲੈ ਸ
ਦਾ ਦੁਖੁ ਦਖਹੀ ਮਹਿ ਰਹਲਾ। ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ਪਵੈ ਖੁਹਿ ਕਿਹੈ ਜਮੁ ਕਰਲਾ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਈ ਸੁਕਰੇ ਵੀ
ਚਰਚੈ। ਸੁਆਧਿ ਪਤੈ ਰਹਲਾ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਆਪਿ ਉਪਰੈ ਚਿਸੁ ਪਛੈ ਰੁਬ ਦੇਭੀ ਤਰਲਾ। ਨਾਨਕ ਜੋ
ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜੋ ਦੇਈ ਸੁ ਸਹਲਾ॥ ੯॥ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕ ਅਖੈ ਰੇ ਮਨਾ ਸੁਣੀ ਐ। ਸਿਖ ਸਹੀ। ਏਖਾ ਰਬੁ
ਮੰਗਸੀ ਅਖੈ ਠਾਕਾ ਢੇਵਹੀ। ਤਲਬ ਪਉਸਨਿ ਅਕੀਆ ਬਾਕੀ ਜਿਨ ਰਹੀ। ਅਜ ਰਈ ਲੁਟੂ ਰੇ ਸਤਾਰੇ
ਸੀਆਇ ਤਈ॥ ਅਵਲ ਜਾਨੁ ਨ ਸੁਣਈ ਭੀ ਝੀਗਲੀ ਫੁਹੀ। ਕੂੜ ਨਿਪੁਟੇ ਨਾਨਕ ਚੜੈ ਕਿਸਾ ਚਰਹੀ॥

੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕਾਸਭੁਸਰੀਰੁ ਹੈ ਹਰਿਗਵਿਰੂਪਿ ॥ ਅਸਭੁਸਰੀਰੁ ਹਰਿਕੀਰੀਅਤਿ ਨਪਵੈ ਕਿ
 ਛੁਕਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਾਯਾਹੀ ॥ ਐ ਹਰਿਭਗਤੀਗੋਪੈ ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਅਹੋਇਆਮ
 ਰਿਕਾਗਵਾਪੈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿਕਾਖੇਲੁ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਛੁਟਾਈ ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧
 ਸਹਿਸਰਦਾਨੁ ਦੇਇ ਇੰਦੁ ਗੋਇਆ ॥ ਪਰਸਗੁਰੁ ਵੈਖਰਿਆਇਆ ॥ ਅਜੈ ਸੁਰੁ ਵੈਰੀਖਿਆਖਾਇ
 ਐਸੀ ਦਰਗਹੀ ਮੇਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਰੋਵੈ ਰਾਮੁ ਨਿਕਲਾ ਭਾਇਆ ॥ ਸੀਤਾ ਲਖਮਣੁ ਵੀ ਛੁਟੈ ਗਇਆ ॥
 ਰੋਵੈ ਦਹਸਿ ਰੁਲੈ ਕਗਵਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸੀਤਾਮਾਂ ਦੀ ਚਉਰੁ ਵਾਇ ॥ ਰੋਵਹਿ ਪੰਚੁ ਵਭਏ ਮਜੂਗਾ ॥ ਜਿਨਕੈ
 ਸੁਆਮੀ ਰਤਤ ਦੁਗਿ ॥ ਰੋਵੈ ਜਨਮੇਜਯੁ ਭਾਇਆ ॥ ਏਕੀ ਕਗਲਿ ਪਾਪੀ ਭਾਇਆ ॥ ਰੋਵਹਿ ਸੇਖਮ
 ਸਾਇਕ ਪੀਗਾ ਅੰਤਿ ਕਾਹਿ ਮਤੁ ॥ ਲਾਗੈ ਭੀੜਾ ਰੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ਕੈ ਨਪਵਾਇ ॥ ਪਰਿਪਰਿ ਮਾਗਹਿ ਭੀ
 ਖਿਆਜਾਇ ॥ ਰੋਵਹਿ ਕਿਰਪਸਿ ਚਹਿ ਪਨੁ ਜਾਇ ॥ ਪੀੜਿ ਤਰੋਵਹਿ ਗੀਅਨੁ ਗਵਾਇ ॥ ਬਾਘੀ ਰੋਵੈ ਨਾ
 ਠਿਭਤਾ ॥ ਨਨਕਦਖੀਅਸਭੁਸੰਸਾਰੁ ॥ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨਉ ਸੋਈ ਜੀਲਿ ਜਾਇ ॥ ਅਰਿਹੀ ਕਰਮਨਲੇਖੈ
 ਯਾਇ ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਪੁਤਪੁਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੰਨਿ ਮੈ ॥ ਅਵਰਿਕਾਰਾ ਸਭਿ ਬਾਦਿ ॥ ਨਨਕ ਮੰਨਿ ਅਮੰਨੀ
 ਮੈ ਬੁਝੈ ਮੈ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇਆ ਹਿਸਤੁ ਰਿਮੇਲੁ ਕਰਤੈ ॥ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥
 ਸਭਮਹਿਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਗੁਲਗਵੈ ਗੁਲਉ ਚਰੈ ॥ ਗੁਲਮਾਰਿ ਸਮਾ
 ਾਇਆ ॥ ਸਚੀ ਬਾਲੀ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪੇਅਪੈ ਹੈ ॥ ਅਪੇਦੇਇ ਵਡਿ
 ਆਈ ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੨ ॥ ਨਨਕ ਮੰਧਹੋਇ ਕੈ ਰਤਨਾ ਪਰਖਲਜਾਇ ॥ ਰਤਨਾ ਸਾਰਨ ਜਾਲ
 ਈਅਵੈਆਪੁਯਾਇ ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਰਤਨਾ ਕੇਰੀ ਗੁਥਲੀ ॥ ਰਤਨੀ ਪੋਲੀਆਈ ॥ ਵਖਰਤੈ ਵਲਜਾ
 ਰਿਆਦੁ ਹਰੀ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਗੁਲਪਲੈ ਨਨਕਾ ਮਾਲਕ ਵਲਜਹਿ ਸੋਇ ॥ ਰਤਨਾ ਸਾਰਨ ਜਾਲੀ
 ਅਪੇਵਤਹਿ ਲੋਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਕਾਇਆ ਕੋ ਵਹੈ ਦਸਵੈ ਗੁਪਤੁ ਰਖੀਜੈ ॥ ਬ
 ਜਰਕਪਦਨ ਖੁਲੀ ਗੁਰਸਬਦਿ ਖੁਲੀਜੈ ॥ ਅਨਦਵਜੇ ਪੁਨਿ ਵਜਦੇ ਗੁਰਸਬਦਿ ਸੁਲੀਜੈ ॥
 ਤਿਤੁ ਪਟਅੰਤਰਿ ਚਨਲਾ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ਸਭਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਨਿ ਅਪੇਰਚ
 ਨਰਚਾਈ ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੨ ॥ ਅੰਧੈ ਕੈ ਗਹਿਦਾ ਸਿਐ ॥ ਅੰਧਹੋਇ ਸੁਜਾਇ ॥ ਹੋਇ ਸੁਜਾਖਨ ਨ
 ਕਾ ॥ ਜੋ ਕਿਉ ਉਝੜਪਾਇ ॥ ਅੰਧੈ ਹੋਨ ਮਾਖੀਅਨਿ ॥ ਜਿਨ ਮੁਖਿ ਲੋਇ ਲਨਾਹਿ ॥ ਅੰਧੈ ਸੋਈ
 ਨਨਕਾਖਸਮਹੁ ਖੁਬੇ ਜਾਹਿ ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾਹਿਬ ਅੰਧਾ ਜੋ ਕੀਆ ਕਰੇ ਸੁਜਾਖਾਹੋਇ ॥ ਜੇਹਾ ਜਾਹੈ

ਤੇਤਵਰਤੈ ਜੇਸਉ ਅਖੈ ਕੋਇ। ਜਿਥੈ ਸੁਵਸਤੁ ਨ ਜਾਪਈ। ਆਪੇ ਵਰਤ ਉ ਜਾਗਿ॥ ਨਨਕਗਾਹ
ਕੁਕਿਉਲਏ ਸਕੈ ਨਵਸਤੁ ਪਛਾਣਿ॥ ੨॥ ਮਃ ੨ ਸੋਕਿਉ ਅੰਧਾ ਅਖੀਐ। ਜਿਹੁ ਕਮਹੁ ਅੰਧਾ
ਤਹਿ॥ ਨਨਕਹੁ ਕਮੁ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਧਾ ਕਹੀਐ ਸੋਇ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇ ਅੰਮੰਦਰਿ ਗੁਰੂ ਕੇ
ਜੇ ਸਾਭਿ ਦਿਸਿ ਤਰਦੇ ਸਾ॥ ਆਪੇ ਤਵੀਲਾਈ ਅਨੁਸਭ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸਾ॥ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਅਨੁਅੰਧ
ਗੁਪਤ ਰਖੇ ਸਾ॥ ਗੁਰੇ ਵਾਤੇ ਜਾਇ॥ ਆਸਚੁ ਪਰਗਟੀਏ ਸਾ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਚੇ ਸਚੈ ਗੁਰਿ ਸੋਈ ਪਾਈ॥ ੧੬॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਸਾਵਲਗਤਿ ਅਹੁੜਾ ਦਿਹੁ ਕਮੁ ਕੋਪੁ ਦਾਇਖੇ॥ ਲਭੁ ਵੜਦੇ ਰਹੁ ਬੀਉਹਾਲੀ ਰਹੁ ਰੁਤੇ॥
ਹਲੁ ਬੀਚਹਾ ਵਿਕਾਸੁ ਲਹੁ ਕਮੀ ਖਟੇ ਖਾਈ॥ ਨਨਕ ਲੇਖੈ ਮੀਰੀਐ ਅਉਤੁ ਜਾਨੇ ਦਾ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਕੁਉ
ਕੁਉ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਲੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਬਲੇ ਦਾ॥ ਹਲੁ ਹਲੇ ਮੀਰਾਨੀ ਚਿਤੁ ਚੇਤਾ ਵੜਵਖਤ ਸਿਜੇ ਗੁ॥ ਨਉ ਬੀਜੁ
ਬਖਸੀ ਸੋ ਹਲਦੁ ਨੀਆ ਸਗਲ ਦੋਰੇ ਗਾ॥ ਨਨਕ ਨੰਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿ ਸਗਲਾ ਵਿਜੇ ਗਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਹੋਹੁ ਬਹੁੰਦੁ ਜੈਗਾਇ ਬੋਲੈ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੋਨਿ ਤਨੀ ਗਵਿਰੇ ਲੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪੀਆਈ
ਐਸਾ ਬਿਤਤੁ ਕਢੇ ਲੈ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਟੁ ਪਟਿ ਚਨਦਾ ਹਰਿ ਲਾਪਟੇ ਲੈ॥ ਆਪੇ ਭਗੀ ਮਭੁਲਾਇ ਦਾ ਕਿਛੁ ਕਰ
ਨਾਨਕਾਈ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਨਨਕ ਚਿੰਤਾ ਮਤਿ ਕਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਤਿਸਹੀ ਹੋਇ॥ ਜਲਾ ਮਹਿ ਜੈਤਉ ਪਾਇ ਅ
ਨੁ ਤਿਨਾ ਭੈਰੋ ਚੀਦੇਇ॥ ਚਿਥੈ ਹਟ ਨ ਜਲਈ ਨਾ ਕੋ ਕਿਰਸ ਕਰੇਇ॥ ਸਉ ਦਾ ਮੁਢਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨ ਕੋ ਲਏ ਨ ਦੇਇ॥ ਜੀ
ਆਕਾ ਅਹੁ ਜੀ ਅਖਾਲਾਏ ਹੁਕਰੇਇ॥ ਵਿਚਿ ਉਪਾਏ ਸਾਇ ਗਤਿ ਨਾ ਬਿਸਾਰ ਕਰੇਇ॥ ਨਨਕ ਚਿੰਤਾ ਮਤ ਕਰਹੁ
ਚਿੰਤਾ ਤਿਸਹੀ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਨਨਕਾਇ ਹੁਜੀਐ ਮਛੁਲੀ ਝੰਵਰੁ ਰਿਸਨਾ ਕਲਾ॥ ਮਨੁ ਅੰਮੰ ਪੁਰਚੇਤਈ ਪੜੈ
ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਣਾ॥ ਨਨਕ ਚਿੰਤਾ ਮਚੇ ਤੁਹੈ ਚਿੰਤਾ ਬਧਾ ਜਾਈ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਲੈ ਤਾ ਆਪੇ ਲਾਏ ਮਿਲਾ
ਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਜਨ ਸਾਚੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜੀਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਉਦਾ
ਕੀਤਾ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਘਰੀ ਮਾਹਿਰੈ ਵਡਭਾਗੀ ਲੀਤਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਰਿਸਨਾ ਮਰਿ ਗਈ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਈ ਤਾ॥
ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਵੇਲਿ ਪੀਵਾਇ ਅਕਤਿ ਵੁਲਾਇ ਅ
ਕਟਿ ਕੁਟਿ ਕਰਿ ਖੁਬੀ ਚੜਾਇ॥ ਆਲੋਚਵਢੇ ਦਰਜੀ ਖੜੇ ਸੁਈ ਪਾਗਾ ਸੀਵੈ॥ ਏਉ ਪਤਿ ਪਟੀ ਸਿਫਤੀ ਸੀ
ਪੈ ਨਨਕ ਜੀਵਤ ਜੀਵੈ॥ ਰੋਇ ਪੁਰਲਾ ਕਪੜੁ ਪਟੈ ਸੁਈ ਪਾਗਾ ਗੰਢੈ॥ ਮਾਹੁ ਪਖੁ ਕਿਹੁ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਘੜੀ ਮੁਹਤ
ਕਿਛੁ ਹੋਢੈ॥ ਸਚੁ ਪੁਰਲਾ ਹੋਵੈ ਨਹੀ ਸੀਤਾ ਕਦੇ ਨ ਪਾਟੈ॥ ਨਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੇ ਸਚਾ ਤਿਚਰੁ ਜਾਪੀ ਜਾਪੈ॥
੧॥ ਮਃ ੧ ਸਚਕੀ ਕਾਤੀ ਸਚੁ ਸਭੁ ਸਗਾ॥ ਘੜਤਾ ਤਿਸਕੀ ਅਪਗ ਅਪਗਾ॥ ਸਬਦੇ ਸਾਲਗਾਈ ਲਾਈ॥

ਗੁਲਕੀਥੇਕੋਵੇਚਿਸਮਾਇ॥ਤਿਸਦਕਠਾਰੋਵੈਸੇਖੁ॥ਏਹੁਕੁਨਿਕਥਾਵੇਖੁ॥ਹੋਇਹਲਾਲਗੋਰ
 ਕਿਜਾਇ॥ਨਨਕਦਰਿਦੀਦਾਰਿਸਮਾਇ॥੨॥੧੦੧॥ਕਮਰਿਕਟਰਬੰਕੁੜਾਬੰਕੇਕਾਅਸਵਗਾਗ
 ਰੰਨਕੀਜੈਨਨਕਮਤੁਸਿਰਿਅਵੈਭਾਗ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਸੋਸਤਸੰਗਤਿਸਥਾਦੀਮਯੈਜੋਗੁਰਮੁਖਿਚ
 ਲੈ॥ਸਚਾਧਿਆਈਨਿਸੇਸਚੇ॥ਜਿਨਹਰਿਖਰਦੁਪਨੁਪਯੈ॥ਭਗਤਸੋਹਨੀਗੁਲਗਾਵਦੇਗੁਰਮਤਿਅ
 ਚਲੈ॥ਰਤਨਬੀਚਹਮਨਿਵਸਿਆ॥ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਭਲੈ॥ਆਪੇਮੋਇਮਿਯਾਇਦਾਆਪੇਦੇਇਵਰਿ
 ਆਈ॥੧॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥੩॥ਆਸਾਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਕੋਇਨਿਰਸਾਰੋਇ॥ਨਨਕਜੋਮਰਿਜੀਵਿਆ
 ਸਹਿਯਾਆਇਆਸੋਇ॥੧॥੧੦੩॥ਨਾਕਿਛੁਆਸਹਥੈਕੋਇਨਿਰਸਾਰੋਇ॥ਕਿਆਕਰੇਏਹਬਪੁ
 ਰੀਜੀਭੁਲਾਏਸੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਧਿਗੁਜੀਵਲਸਿਸਾਰਸਚੇਨਾਮਾਬਿਨੁ॥ਪਭੁਦਾਤਾਦਾਰਨਿਹ
 ਚਲੁਏਹੁਪਨੁ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਅਗਧੇਨਿਰਮਲੁਸੋਇਜਨੁ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਅਗਮੁਰਸਨਏਕੁਭਨੁ॥
 ਗਵਿਗਹਿਅਸਰਬਤਿਨਨਕਬਾਏਜਾਈ॥੨॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥੧॥ਸਰਵਹੰਸਪੁਰੇਹੀਮੇਲਾਖਸ
 ਮੈਏਵੈਭੁਲਾ॥ਸਰਵਰਾਮੰਦਰਿਹੀਰਾਮੇਤੀਸੋਹਿਸਾਕਾਖਾਲਾ॥ਬਗੁਲਾਕਾਗੁਨਰਹਈਸਰਵਰਿ
 ਜੋਹੋਵੈਅਤਿਸਿਆਲਾ॥ਚਿਨਰਿਜਕੁਨਪਇਚਿੰਬੈਚਿਨਹੋਰੇਖਾਲਾ॥ਸਾਚਕਮਲੈਸਚੇਪਾਈਐ
 ਕੁੜੈਕੁੜਾਮਾਲਾ॥ਨਨਕਤਿਨਕੋਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਜਿਨਪੁਰੇਪਾਇਆਪਰਵਾਲਾ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾ
 ਚਿਜਲਾਜੋਕੋਚਿਤਕਰੇਈ॥ਨਨਕਸੋਈਸੇਵੀਐਸਦਾਸਦਾਜੋਦੇਈ॥ਨਨਕਸੋਈਸੇਵੀਐਜੇਤੁ
 ਸੇਵਿਐਦੁਜਾਈ॥ਅਵਗੁਲਵੰਫਨਿਗੁਲਰਵਹਿਮਨਿਸੁਖੁਵਸੈਆਈ॥੨॥੧॥ਪਉੜੀ॥
 ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪਿਤਾਵੀਲਾਈਅਨੁ॥ਆਪੇਹਿਚਿਪਦੇਸਦਾਗੁਰਮੁਖਪਤੀਆਈਅਨੁ॥ਏ
 ਕਿਆਪੇਉਝੁੜੀਪਾਇਅਨੁ॥ਇਕਿਭਗਤੀਲਾਈਅਨੁ॥ਜੇਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਆਪੇਨਾਇ
 ਲਾਈਅਨੁ॥ਨਨਕਨਾਮੁਪਿਆਈਐਸਚੀਵਡਿਆਈ॥੨੧॥੧॥

੧. ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਮਕਲੀਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਉਮਹਲਾ੫ ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੫
 ਜੈਸਾਸਤਿਗੁਰਸੁਲੀਦਾਰੋਸੋਹੀਮੈਰੀਗੁ॥ਵਿਛਾਰਿਅਮੇਲੇਪ੍ਰਭੂਹਰਿਦਰਗਹਕਾਬਸੀਗੁ॥ਹਰਿ
 ਨਾਮੋਮੰਤ੍ਰਾਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾਕਟੇਹਉਮੈਰੋਗੁ॥ਨਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਿਨਾਮਲਾਐਜਿਨਪੁਰੇਪਾਇਆਸੰਜੋਗੁ॥
 ੧॥੧੦੫॥੫॥ਇਕੁਸਜਲੁਸਭਿਸਜਲਾਇਕੁਵੈਗੀਸਭਿਵਾਦਿ॥ਗੁਰਿਪੁਰੇਦੇਖਾਇਆਵਿਲਨਵੈਸਭਿਬ

ਦਿ। ਸਾਕਤ ਦੁਰਾਨ ਭਗਿਆ ਜੋ ਲਗੇ ਦੂਜੈ ਸਾਦਿ। ਜਨਨ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਬੁਝੈ ਅਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ
ਪਰਸਾਦਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਥਟ ਲਹ ਰੈ ਥਾਵ ਅਪੇਰੀ ਥਟਿਆ ਆਪੇ ਪੁਰਾਸਤੁ ਅਪੇਰੀ ਥਟਿਆ ਆਪੇ ਕਰਿ
ਪਾਸਾਤੁ ਅਪੇਰੀ ਗਰਟਿਆ ਭੁਦਗ ਤੇ ਕੀਮਤ ਪਾਏ ਅਲਖ ਕਰਮ ਟਿਆ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਥੇ ਅੰਤ ਪੈ
ਪਰਟਿਆ ਆਪੇ ਵਡ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਅਪਿ ਵਜਗਿ ਟਿਆ ਕੋਇ ਨ ਜਾ ਲੈ ਕੀਮ ਕੇਵਡੁ ਮਟਿਆ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਪਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟਿਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਸੁਟਿ ਸਜਲ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਰਿਆ ਮੈਸਾ ਤਿਗੁਰੁ ਦੇਹੁ ਦੇਖਾਇ॥
ਹਉ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾ ਮਨੁ ਅਪਲਾ ਨਿਤ ਰਿਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਇ॥ ਏਕ ਸੁਸਤਿਗੁਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਿਭੁ ਜੀਵ ਲੁਸੈ ਸਾਗਿ॥ ਜਨ
ਨਨ ਕਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਮਿਲਾਇ ਚਿਨੁ ਜਿਨ ਸਦੀ ਵਰਤੈ ਨਾਲਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਮੈਰੈ ਅੰਤ ਰਿਚੇ ਚਾਮਿਲੁ ਲ
ਕੀ ਕਿਉ ਪਵਾਪੁ ਭੁਤੈ ਗਿ ਕੋਈ ਮੈਸਾ ਸਜਲੁ ਕੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੁਜੇ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਜਤ
ਦੇਖਤ ਭੋਲੈ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਸੇ ਪੁਰੁਸੇ ਵਿਆਤਿ ਨੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਹੁਨ ਕੋਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੇਵ ਲਹ ਰੁਦਾ ਤਾਹੁ
ਕਿ ਤੁਮੁਖਿ ਸਾਧਾ ਗੈ॥ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਰਿਜ ਕੁਸਮਾ ਗੈ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸੀ ਵਾਸਿ ਸਭਨਾ ਏਕ ਪਗਾਪਾ
ਲੇ ਬਲ ਕਵਾਂਗਿ ਦੇ ਕੈ ਅਪਿ ਕਗਾ ਕਰਦਾ ਅਨਦਾ ਬੋਨੇ ਦਕਿ ਛੂਨ ਜਾ ਲੀ॥ ਮੈਸਾ ਸਰਬ ਪਾਰਸ ਮਰਥ ਹਉ ਤਿਸੁ
ਕੁਰਬਾ ਲੀ॥ ਗਾਈ ਮੈਗਾ ਤਿਦੈ ਨੇਤੁ ਗਵਲ ਜੋ ਗਿਆ ਜੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਰਿ ਤਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗਿਆ॥
੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਭੀਰੁ ਹਮੇ ਕਲਾਈ ਕੀ ਤੀਅਨੁ ਸਭ ਰਖੇ ਕੁਟੈ ਬੈਨਾਇ॥ ਕਾਰਜ ਅਪਿ ਸਵਾਰਿ ਅਨੁਸੇ
ਪੁਰੁਸ ਦਾਸ ਮਾਇ॥ ਪੁਰੁਸਾਤ ਪਿਤਾ ਕੀ ਠਿਲਾਇ ਦਾਲਹੁ ਰੇ ਬਾਲ ਕਪਾਲਿ॥ ਦਇਆ ਲਹੇ ਏਸ ਭਜੀ
ਅਜੈ ਰਹਿ ਨਨ ਕਨ ਦਰਿ ਨਿਰਾਲਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਵਿਲੁ ਤੁਪੁਰੇ ਗਾਜੇ ਮੰਗਲਾ ਸਿਰਿ ਦੁਖਾ ਕੈ ਦੁਖਾ॥ ਦੇਰਿ ਨਾ
ਮੁਸੀਤੋ ਖੀਅ ਉਤਰੈ ਮਨ ਕੀ ਭੁਖਾ॥ ਗੁਰਿ ਵਲੁ ਤਿਲੁ ਹਰਿ ਆਕੀ ਤਿਆਨ ਕਕਿਆ ਮਨੁਖਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸੋ ਮੈਸਾ ਦਤਾਹੁ ਮਨੁ ਨ ਵੀਸਰੈ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਹੁਤੁ ਚਸਾਤਿ ਸੁਥਿਨੁ ਨਾਸਰੈ॥ ਅੰਤ ਰਿਬਾਹ ਰਿਸੀ ਗਿ ਕਿ
ਅਕੋਲੁ ਕਿ ਕਰੈ॥ ਜਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖੈ॥ ਅਪਿ ਸੋ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰੈ॥ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ਤਪਾ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ॥
ਸੋ ਪੁਰਾਪਰ ਪੁਰਾ ਜਿਸੇ ਬਲੁ ਪਰੈ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਏ ਅਪਿ ਸੋਈ ਅਜਰੁ ਜਗੈ॥ ਤਿਸਹੀ ਮਿਲਿਆ ਸਦਮੈ ਤੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੈਗੈ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਧੰਨੁ ਸੁਰਗ ਸੁਰਗ ਰੇ ਅਲਾਪਤ ਸਭਾ ਤਿਖ ਜਾਈ॥ ਧੰਨੁ ਸੁਜੈ ਤ
ਸੁਹਵਰੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪ ਦੇਨਾਉ॥ ਜਿਨੀ ਏਕ ਮਨੀ ਏਕੁ ਅਗਾਧੀਆ ਤਿਨ ਸਦ ਬਾਲਿ ਹਰੈ ਜਾਉ॥ ਤਿਨ
ਕੀ ਪੁਰਿ ਹਮ ਬਛ ਦੇ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਈ॥ ਜੋਰ ਤੇਰੀ ਗੋਗੋ ਵਿਦਕੈ ਹਉ ਤਿਨ ਬਾਲਿ ਹਰੈ ਜਾਉ॥ ਅਖਾਬਿਰ
ਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਹਰਿ ਸਜਲਾ ਮੇਲਹੁ ਗਾਈ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਲ ਦੁਖੁ ਜਾਈ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਪਾਇ

ਆਮਗਮਤੁਪੁਅਨਤਨਕਾਤੁਜਾਇ॥੧॥੫੦ ੫ ਪੈਨੁਸੁਵੇਲਾਘਵੀਪੈਨੁਸੁਨੁਤੁਤਪਲਸਾਤੁਪੈਨੁਸੁਦਿਨ
ਸੁਸਿਜੋਗਵਾਜਿਤੁਤਿਠਾਗੁਰਦਰਸਾਤੁਮਨਕੀਆਇਛਾਪੁਰੀਆਹਰਿਪਇਆਮਗਮਅਪਾਗੁਹਉਮੇ
ਤੁਟਮੇਰਵਾਇਕੁਸਦਨਾਮੁਅਪਾਗੁਜਨੁਨਸਤੁਲਗਾਸੇਵਹਰਿਉਧਰਿਆਸਗਲਾਜਿਸਾਗੁ॥੨॥
ਪਉਵੀਸਿਠਤਿਸਲਾਹੁਤੁਗਤਿਵੇਰਯੇਦੇਤੀਅਨੁਸਉਪੇਜਿਸੁਭੰਡਾਰਠਿਰਿਪੁਛਨਲੀਤੀਅ
ਨੁਜਿਸੇਨੇਲਗਾਰੰਗੁਸੇਰੀਗਿਰਤਿਆਚਿਨਾਇਕੋਨਾਮੁਅਪਾਗੁਇਕਾਉਨਤੁਤਿਆਚਿਨਾਪਿਛੈਜਗੁ
ਭੁਚੈਭੋਗਈਚਿਨਾਪਿਅਠਾਰਬੁਚਿਨਾਹੋਗਈਜਿਸੁਮਿਠਿਆਗੁਰੁਆਇਤਿਨਿਪਤੁਜਾਇਆਹਉ
ਬਯਿਹਰੀਤਿਨਾਜਿਖਸਮੈਭਾਲਿਆ॥੧॥੫੦੫੫ ੫ ਹਰਿਇਕਸੈਨਾਯਿਮੈਦੇਸਤੀਹਰਿਇਕਸੈਨਾਯਿ
ਮੈਰੇਗੁਹਰਿਇਕੋਮੇਗਸਜਲੇਹਰਿਇਕਸੈਨਾਯਿਮੈਸੇਗੁਹਰਿਇਕਸੈਨਾਯਿਮੈਗੋਸਟੇਮੁਹਮੈਲਾਕਰੇਨ
ਭੇਗੁਜਲੈਬਿਰਥਜੀਅਕੀਕਦੇਨਮੈਰੇਗੁਹਰਿਇਕੋਮੇਗਸਲਾਤੀਭੰਨਲਾਘਜਨਸਮਰਬੁਹਰਿ
ਇਕੋਮੇਗਦੇਤੁਪੈਸਿਠਿਦਾਤਿਆਜਗਹਬੁਹਰਿਇਕਸੈਦੀਮੈਟੇਕਰੈਜੋਸਿਰਿਸਭਨਾਸਮਰਬੁਸ
ਤਿਗੁਰਿਸੰਤੀਮਲਾਇਆਮਸਤਕਿਪਰਿਕੈਹਬੁਵਡਾਸਹਿਬੁਗੁਰੁਮਿਲਾਇਆਜਿਨਿਤਾਰਿਆਸਗਲ
ਜਗਤੁਮਨਕੀਆਇਛਾਪੁਰੀਆਪਾਇਆਧੁਰਿਸਿਜੋਗੁਨਨਕਪਾਇਆਸਦਨਾਮੁਸਦਹੀਭੋਗੇਭੋਗੁ
੧॥੫੦੫੫ ਮਨਮੁਖਕੇਗੋਦੇਸਤੀਪਾਇਆਕਾਸਨਬੰਧੁਵੇਖਦਿਆਹੀਭਜਿਜਾਨਿਕਦੇਨਪਾਇਨਿਬੰਧੁ
ਜਿਚਤੁਪੈਨਨਿਖਵੇਨੋਤਿਚਰੁਰਖਨਿਗੰਢੁਜਿਤੁਦਿਨੋਕਿਛੁਨਹੋਵਈਤਿਤੁਦਿਨੋਕੋਲਾਨਿਗੰਧੁਜੀ
ਅਕੀਸਾਰਨਜਾਨੀਮਨਮੁਖਅਗੀਅਨੀਅੰਧੁਕੁੜਾਗੇਛੁਨਚਲਈਚਿਕਵਿਪਥਰਬੰਧੁਅੰਧੇਅਪੁਨ
ਜਾਨੀਠਕੜੁਪਿਟਨਿਪੀਧੁਸੁਠੈਮੋਰਿਲਪਟਾਇਆਹਉਹਉਕਰਤਾਬੰਧੁਪਾਕਿਪਕਗੇਜਿਸੁਅਪਲੀ
ਪੁਰਿਪੁਰਾਕਗੁਕਗੇਈਜਨਨਾਨਕਸੇਜਨਉਥਰੈਜੋਸਤਿਗੁਰਸਗਲਪੇਗੇ॥੨॥ਪਉਵੀਜੋਰਤੇਦੀਦਾਰ
ਸੇਈਸਦਹਕੁਜਿਨੀਜਾਤਾਖਸਮੁਕਿਉਲਭੈਤਿਨਾਖਕੁਮਹੁਮੈਲਾਵੇਕਹੁਹੈਸੀਗਿਪਕੁਦਿਸੈਸ
ਚਾਮਹਲੁਖੁਲੈਭਰਮਤਕੁਜਿਸਹਿਦਿਖਾਲੇਮਹਲੁਤਿਸੁਨਮਿਲੈਧਕੁਮਨੁਤਨੁਹੋਇਨਿਗਲਾਬੰਦਕਨ
ਦਰਿਛਕੁਨਉਨਿਪੈਨਮੁਨਿਪਦੁਗੁਰਕੈਸਥਦਿਲਾਗੁਤਿਸੈਮਿਲੈਸਿਤਖਕੁਮਸਤਕਿਜਿਸੈਭਗੁ॥੫॥
ਸਲੋਕੁਮ੦੫ ਹਰਲਾਖੀਭੁਸਦਵੈਲਾਸੁਲਾਈਜੋਤਉਕਰਉਧਾਰਲਾਸੁਦਰਬਚਨਤਮਸੁਲਾਹੁਛ
ਬੀਲੀਪਿਰੁਤੈਡਾਮਨਸਾਪਾਰਲਾਦੁਰਜਨਸੇਤੀਨੇਹੁਰਚਾਇਚਿਦਸਿਵਿਖਮੈਕਾਰਲਾਉਲੀਨਹੀਛੁ
ਲੀਨਹੀਨਹੀਕਿਸੈਵਿਹੁਲੀਪਿਰੁਛੈਲੁਛਬੀਲਾਛਾਡੇਗਵਾਇਚਿਦੁਰਮਾਤਿਕਰੀਵਿਹੁਲੀਨਹਉ

ਭੁਲੀ ਨਹ ਉਦ੍ਧੀ ਨ ਮੈਨ ਹੀ ਦੇਸਾ ਜਿ ਤੁਹ ਉਦ੍ਧੀ ਭਿਤੁ ਹਉ ਭਗੀ ਤੁਸੁ ਲਿਖਿ ਸਦੁ ਸੇ ਦੇਸਾ ਸਾਈ ਸੁਰ
ਗਾਇ ਸਾਈ ਭਾਗਾ ਲਿਖੈ ਪਿਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀ ਪਿਰਿ ਅਉਗਲਾ ਤਿ ਸਕੇ ਸਤਿਗਵਾਏ ਗਲਾ ਸੇ ਤੀਲਾਇ ਸਵਾ
ਗੀ ਕਰਮ ਹੀ ਲਖਨ ਕਰੇ ਬਿਨੈ ਤੀਨੈ ਨਕ ਮਵੈ ਵਾਗੀ ਸਾਭਿ ਸੁਰਗਾ ਲਿਖਾ ਲਹਿ ਰਲੀਆ ਇਕ ਦੇ ਵਹੁਰਾ ਤਿ
ਮੁਰਗੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਕਰੇ ਮਨ ਤੁਹ ਲਤਾ ਹਰਿ ਮਨ ਸਾ ਪੁਰ ਦਹ ਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਿਆਇ ਤੁਸੁ ਭਿਦੁ ਖਵਿ
ਸਰ ਦਹ ਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਅਗਾਪਿ ਮਨ ਸਤਿ ਕਿਲਾ ਵਿਖਾਇ ਵਿਕਾਗਾ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਖੀ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਕਉ
ਲਗਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਚਿਨੀਛਾ ਰੇਆ ਮਾਇਆ ਸੁਆਵ ਰਾਧ ਨੁ ਸੀਚਿਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਗਾ ਅਠੇ ਪਹਰ ਇਕ ਤੈਲੀ ਵੈਸ
ਨਿਰੰਕਰ ਮੁਅਪਗਾ ਜਨੁ ਨਨਕ ਮੰਗੈ ਦਗੁ ਇਕ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਾਨੀ ਪਿਆਗਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿ ਸੁਤੁ ਆਵ
ਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੇ ਸਦਾ ਸੁਖਾ ਜਿ ਸੁਤੁ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਜਮਨਾ ਹਿ ਦਖਾ ਜਿ ਸੁਤੁ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿ
ਸੁਕਿ ਕਾਇਆ ਜਿ ਸਦਾ ਕਰਤਾ ਮਤੁ ਸਤਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਆ ਜਿ ਸੁਤੁ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੇ ਪਰਵਾਨਾ
ਨਾ ਜਿ ਸੁਤੁ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਬਹੁਤਾ ਤਿਸੁ ਪਨਾ ਜਿ ਸੁਤੁ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੇ ਵਰ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਜਿ ਸੁਤੁ
ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨੇ ਕੁਲ ਉਪਰਿਆ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਅੰਦਰੁ ਅੰਨ ਬਾਹਰੁ ਅੰਨ ਕੁੜੀ ਕੁੜੀ ਗ
ਵੈ ਦੇਹੋ ਪੈਵੈ ਚਕੁ ਬਲਾਏ ਮਾਇਆ ਨੇ ਬਹੁ ਪਾਵੈ ਅੰਦਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉ ਮੈ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਨੀ
ਦਵਿਅ ਪਿਆ ਕੀ ਮਸਤਾ ਪਿਆ ਮੁਖੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਵੈ ਬੈਸਨੇ ਨਾਮੁ ਕਰਮ ਹਉ ਜੁਗਤਾ ਤੁਹ ਕਟੇ ਕਿਆ ਠ
ਲੁਪਾਵੈ ਹੋਸਾਵਿ ਚਿਥੈ ਠਾਥੁ ਨ ਬਲਈ ਨਿਤ ਬੈਠਾ ਮਛੀ ਨੇਤਾ ਰਲਾਵੈ ਜਾਹਿ ਸਸਭਾ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਿ ਦੇਖਿ
ਤਾਬ ਗਾਨਾ ਲਿਖੈ ਕੁਕ ਦੇਨਾ ਵੈ ਹੋਸਾ ਹੀ ਗਮੇ ਤੀਚੁ ਗਲਾ ਬਹੁਤਾ ਰਾਭਾ ਲਾਜਾਵੈ ਚਿਨ੍ਹਗਿ ਮਵੈ ਚ
ਗਬ ਗੁਲਾ ਮਤੁ ਹੋਵੈ ਮੰਦੁ ਲਖਾਵੈ ਜਿ ਤੁਕੇ ਲਾਇਆ ਤਿਤੀ ਲਾਗਾ ਕਿਸੁ ਦੇਸੁ ਦਿਚੈ ਜਾਹਿ ਦੇਵੈ ਭਵੈ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਵਰਤਨੀ ਭਰਪੂਰੇ ਜਿ ਸੁਪਾਪਤਿ ਸੋਪਾਵੈ ਸਿਖ ਹੋਸ ਸਰਵਗਿ ਇਕ ਠੋਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਹੁਕ
ਮਾਵੈ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਲ ਕਸਰਵਰਿ ਭਰਪੂਰੇ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੇ ਤੇਟਿ ਨਾ ਵੈ ਸਰਵਰਹਿ ਸੁਦੂਰਿ ਨ
ਹਈ ਕਰਤੇ ਵੈ ਭਵੈ ਜਨਨ ਨਕਾ ਜਿ ਸਦੈ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁਪੁ ਗਿਲਿਖਿਆ ਸੇ ਸਿਖੁ ਗੁਪੁ ਪਿਆਵੈ ਅ
ਪਿਤਰਿ ਮਕੁਟ ਬਸਤਿ ਤਰੇ ਸਭਾ ਸਿਸਟਿ ਛਡਾਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਪੀਰਿ ਤੁਆ ਖਾਏ ਬਹੁਤੀ ਗਹੀ ਕੋਰ
ਕੋਰ ਜਿਨੇ ਨਾ ਅੰਦਰਿ ਮੈਲੁ ਨਿਤ ਭੁਗੀ ਮਵਿਅ ਪਿਆ ਤਿਸਟਾ ਸਿਨ ਹੀ ਦੇਹਾ ਭੁੜੀ ਅਵੈ ਭੁੜੀ ਜਾਵੈ ਮਾਇ
ਆ ਕੀ ਨਿਤ ਜੇ ਨਾ ਸਦੁ ਕਹੈ ਤਾਛੋਹੇ ਅਵੈ ਅੰਤਰਿ ਬਹੁਤਰੇ ਨਾ ਵਿਅਪਿਆ ਦੁਗਮ ਤਿਕੁ ਬੁਧੀ ਕੁਮੁਕਾ ਮ
ਨਿਲਾਗਾ ਤਿਸੁ ਮੇਯਾ ਠਗੈ ਸੇਤੀ ਠਗੁ ਗਲਿਆਇਆ ਸਾਭੁ ਭਾਇ ਕੇ ਜੇਯਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਨੁ ਨਵੀ ਵਿਚਦੇ

ਕਛੈਤਾਇਯਾਵਿਅਇਆਯੋਯਾਬਹੁਤੇਗੀਥਾਈਗਯਾਇਰਲਾਇਦਿਤਾਇਯਾਵਿਅਪੜਦਾਅਗੈਆ
 ਏਖਲੋਯਾਸਾਤਿਗੁਰਕੀਜੇਸਰਲੀਅਵੈਠਿਰਿਮਨੁਰਹੁਕੰਚਨੁਹੋਯਾਸਾਤਿਗੁਰਨਿਰਵੈਰਪੁਤਸਤਸਮਾ
 ਨੇਅਉਗਟਕਟੇਕਰੇਸੁਪੁਦੇਯਾਨਨਕਾਜੇਸੁਪੁਰਿਮਸਤਕਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਾਤਿਗੁਰਨਾਇਸ
 ਨੇਯਾਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਈਸਾਤਿਗੁਰਪੁਰੇਕੀਜਿਸੁਕਿਰਪਾਯੁਹੋਵੈਤਿਸੁਰਿਦੈਵਸੇਯਾਅਵਲਜਾਣਾਤਿਸ
 ਕਾਕਟੀਅੰਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਯਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਜੋਤੁਭਲਾਜੋਤੁਸੋਤੁਪੁਬੁਝਈ॥ਜੋਤੁਭਲਾ
 ਜੋਤੁਸੁਦਰਗਯਾਸਿਝਈ॥ਜਿਸਨੇਤੇਗੀਨਦਰਿਹਉਮੈਤਿਸੁਗਈ॥ਜਿਸਨੇਤੁਸਿਤਸਟਕਲਮਯਾਤਿਸੁ
 ਖਈ॥ਜਿਸਕੇਸੁਆਮੀਵਾਲਿਨਿਰਭਉਸੋਭਈ॥ਜਿਸਨੇਤੁਕਿਰਪਾਯੁਸਦਾਸੋਥਿਅਈ॥ਜਿਸਨੇਤੇਗੀਮ
 ਇਅਨਪੈਰੈਅਗਨਈ॥ਤਿਸਨੇਸਦਾਦਾਇਆਲਾਜਿਨਿਗੁਰਤੇਮਾਤਿਲਈ॥੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੫ ਕਰਿਕਿ
 ਰਪਾਕਿਰਪਾਯੁਅਪੇਖਸਿਲੈਸਦਾਸਦਾਜਪੀਤੇਰਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਪਾਈਪੈ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਵਸੁਦੁਖਾ
 ਨਾਸੁਹੋਇ॥ਭਥਦੇਇਅੰਪਰਖੁਵੈਅਪੈਭਉਨਕੋਇ॥ਗੁਲਗਾਵਾਦਿਨੁਰੋਲਿਏਤੈਕੀਮਿਯਾਈਸਿਤਜ
 ਨਾਕੈਸੀਗਹਉਮੈਰੋਗੁਜਾਈ॥ਸਰਬਨਿਰੋਤਰਿਖਸਮੁਦੇਕੋਰਵਿਗਹਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਦੁਸਚੇਸਚੁ
 ਲਾਹਿਆ॥ਦਇਅਕਰਹੁਦਾਇਆਲਾਅਪਲੀਸਿਠਤਿਦੇਹਾ॥ਦਰਸਨੁਦੀਖਨਿਯਾਨਨਕਪੀਤਿਏਯਾ॥੨॥
 ਮਃ੫ ਏਕੋਜਪੀਅੰਮੈਮਾਹਿਇਕਸਕੀਸਰਲਾਇ॥ਇਕਸਾਸਿਉਕਰਿਪਿਰਹਵੀਦੁਜੀਨਾਹੀਜਾਈ॥
 ਏਕੋਦਤਾਮੈਗੀਅੰਸਭੁਕਿਛੁਪਲੈਪਾਈ॥ਮਨਿਤਨਿਸਾਸਿਗਿਰਸਿਪੁਭੁਇਕੋਇਕਾਧਿਆਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਚੁਗੁਰੁਪਾਈਅਜਾਈ॥ਵਰਭਾਗੀਤੇਸਿਤਜਨਜਿਨਮਨਿਵਠਾਅਈ॥ਜਲਿਥਾਲਿਮਹੀਅ
 ਯਿਗਵਿਗਹਿਆਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ਨਾਮੁਪੈਅਈਨਾਮੁਉਚਰਾਨਨਕਖਸਮਰਜਾਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
 ਜਿਸਨੇਤੁਗੁਰਵਾਯਾਮਾਗੇਤਿਸੁਕਉਲਾ॥ਜਿਸਨੇਤੁਗੁਰਵਾਯਾਜਿਤਾਤਿਨੈਭੈਲਾ॥ਜਿਸਨੇਤੇਰਾਮੰਗੁਤਿਉ
 ਮੁਖਉਜਲਾ॥ਜਿਸਨੇਤੇਰਾਮੰਗੁਸੁਨਿਰਮਲੀਉਨਿਰਮਲਾ॥ਜਿਸਨੇਤੇਰੀਨਦਰਿਨਲੇਖਾਪੁਛਿਐ॥ਜਿ
 ਸਨੇਤੇਗੀਖੁਸੀਤਿਨਿਉਨਿਪਿਭੁਚੀਐ॥ਜਿਸਨੇਤੁਪੁਭਵਲਿਤਿਸੁਕਿਆਮੁਹਛੈਦਗੀ॥ਜਿਸਨੇਤੇਗੀਮ
 ਹਰਸੁਤੇਗੀਬੰਦਗੀ॥੮॥ ਸਲੋਕਮਃ੫ ਤੇਰੁਕ੍ਰਿਪਾਯੁਆਮੀਮੈਰੇਸਿਤਾਸੀਗਿਵਿਹਵੇ॥ਤੁਪੁਭੁ
 ਲੇਸਿਜੀਮਿਜੀਮਿਮਰਦੇਤਿਨਕਦੇਨਦੁਕਨਿਹਵੇ॥੧॥ਮਃ੫ ਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੁਆਪਲਾਪਟਿਅਵ
 ਪਟਿਘਟਿਘਟਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਤਿਅਕੋਇਨਬੰਧੈਵਦਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਤਿਥੈਤੁਸਮਰਥੁਜਿ
 ਥੈਕੋਇਨਾਹਿ॥ਤਿਥੈਤੇਗੀਰਖਾਮਗਨੀਉਦਰਮਾਹਿ॥ਸੁਲਿਕੈਜਮਕੇਦੁਤਨਾਇਤੇਰੈਛਰਿਜਾਹਿ॥ਭਉ

ਜਲੁਬਿਖਮੁ ਅਸਗੁਰੁ ਰਸ ਬਦੀ ਪਰਿਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਗੀ ਪਿਆਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੇਇਖਾਹਿ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ
 ਏਹੋ ਪੁੰਨੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਹਿ ॥ ਸਭੁ ਸੈਨੋ ਕਿਰਪਾ ਲੁਸਮਾ ਲੇਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ॥ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ਜੇ ਅਵੈ
 ਤੁਧੁ ਆਹਿ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਦੂਜਾ ਤਿਸੁ ਨ ਬੁਝਾਇ ਹੁਪਰ ਬਰਮਨੁ ਦੇਹੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋ
 ਚ ਭੁਜਾਹਿ ਬੋ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਤਤੁ ॥ ਤੁਨਿ ਹਚ ਲੁਨਿ ਰਵੈ ਰਸਦੁ ਸਚਾ ਤੁਧੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਹੁ
 ਨ ਜਾਈ ਐਸੈ ਤਨ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਪਭ ਛੋਰਿ ਹੋਹੁ ਜਿ ਮੰਗ ਲਾਸ ਭੁਬਿਖਿਆ ਰਸ ਢੁਗੁ ॥ ਸੇਸੁ ਖੀਏ ਸਚੁ ਸਾ
 ਹ ਸੇ ਜਿਨ ਸਚਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨ ਲਗੀ ਪੀਤਿ ਪਭਨਾ ਮਸਹ ਜ ਸੁਖ ਸਾਗੁ ॥ ਨਨਕਾਇ ਕੁ ਅਗਧੇ ਸਿਤਲੇ ਲ
 ਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅਨਦ ਸੁਖ ਬਿਸਮਤਿ ਤਹਿ ਕ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ॥ ਅਵਗਸਿ ਮਦਾ ਪਛਾਡਿ ਦੇਹਿ ਨਨਕ
 ਉਪਗਸਿ ਨਾਇ ॥ ਨਾਪਉ ਤੀ ॥ ਨਤੁ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਬਹੁ ਤੀਘ ਲਾਵਲੋ ॥ ਨਤੁ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਬੇਦ ਪਕੁ
 ਵਲੋ ॥ ਨਤੁ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ॥ ਨਤੁ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਪਰਤੀਪਾਈਐ ॥ ਨਤੁ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਕਿ
 ਤੈ ਸਿਅ ਲਾਪੈ ॥ ਨਤੁ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ਬਹੁ ਤ ਦਨੁ ਚੋ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੈਰੈ ਵਸਿ ਮਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ॥ ਤੂਭਗ ਤਕੈ
 ਵਸਿ ਭਗਤਾ ਤਲਾ ਤੇਗ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਆਪੈ ਵੈਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਗਇਲਾ ॥ ਏਹਿ ਵੈਦ ਜੀਅ ਕਾ ਦੁਖੁ ਲਾ
 ਏਲਾ ॥ ਗੁਰਬਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਖਾਇਲਾ ॥ ਨਨਕਾ ਜਿ ਸੁਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਦੁਖੀ ਮਟਾਇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫
 ਹੁਕਮਿ ਉਛਲੈ ਹੁਕਮੇ ਹੋ ॥ ਹੁਕਮੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਕਰਿ ਸੋ ॥ ਹੁਕਮੇ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਨਨਕਾ ਜਿ ਸੋ
 ਰਵੈ ਦਾਤਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਮਰੈ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਜੀਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਨਾਵਡਾ ਥੀਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸੋਗ ਰਖ ਅਨੰਦਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਜ
 ਪੈ ਨਿਰੋਪਰ ਗੁਰਮੰਤਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵਲ ਜਲੁ ਰਹਣੇ ॥ ਨਨਕਾ ਜਾ ਕਉ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਹਉ ਤਿਸੁ ਛਾਢੀ ਕੁਰਬਾਨਾ ਜਿ ਤੇਰਾ ਸੇਵ ਦਗੁ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਛਾਢੀ ਬਾਲਿਹਾਗ ਜਿ ਗਾਵੈ ਗੁਲ ਅਪਾਗੁ ॥
 ਜੇ ਛਾਢੀ ਪਨੁ ਪੀਨੁ ਜਿ ਸੁਯੋਵੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਜੇ ਛਾਢੀ ਭਾਗੁ ਜਿ ਸੁਸਚਾ ਦੁਆਰ ਬਾਰੁ ॥ ਚਿਹਨ ਛਾਢੀ ਤੁਧੁ
 ਧਿਆਇ ਕਲਾ ਲੇਦਿ ਨੁਰੈ ਲਾਗੁ ॥ ਮਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨ ਅਵੈ ਕਦੇ ਹਰਿ ॥ ਕਪੜੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਰਹਦਾ ਓ
 ਵੈਧਾਗ ਸੇਛਾ ਛਾਢੀ ਗੁਲ ਵੰਤੁ ਜਿ ਸੋਨੇ ਪਭ ਪਿਆਗੁ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਲੀ ਅਮਿਉ ਰਸੁ
 ਹਰਿ ਕਨਾਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਆਠ ਪਰਗੁਲ ਗਾਇ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਲਹੁ ਤੁਮ ਗੁਰ ਸਿਖ
 ਹੁਸਚਾਇ ਹੈ ਸੁਆਇ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਹੋਇ ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਇ ਹੁਭਾਇ ॥ ਸੁਖ ਸਰਜ ਅਨਦੁ ਪਲਾਪੁ
 ਭਜ ਪਤਿ ਆਦੁ ਭੁਜਾਇ ॥ ਨਨਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਬਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਨਕਾ ਨਾਮੁ
 ਪਿਆਈਐ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਮਾ ਤਿਦੇਇ ॥ ਭਾਵੈ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮੇਭਾਵੈ ਹੀ ਕਾਢਿ ਯੋਇ ॥ ਭਾਵੈ ਜੋਤਿ ਭਵਾਈ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ

ਮੈਭਾ ਲੈਖਖਸਕਰੇਇ। ਭਾ ਲੈਦੁਖਸੁਖੁਭੋਕੀ। ਮੈਭਾ ਲੈਕਰਮਕਰੇਇ। ਭਾ ਲੈਮਿਟੀਸਾਜਿਕੈਭਾ ਲੈ
 ਜੋਤਿਪਰੇਇ। ਭਾ ਲੈਭੋਗਭੋਗਾਇਦਾ ਭਾ ਲੈਮਨਹਿਕਰੇਇ। ਭਾ ਲੈਨਰਕਿਸੁਗਰੀਅਉਤਰੇਭਾ ਲੈ
 ਧਰਦਿਪਰੇਇ। ਭਾ ਲੈਹੀਜਿਸੁਭਗਤੀਯਾਏ ਨਨਕਵਿਹਲੇਯੇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਡਿਆਈਸਚੇ
 ਨਾਮਕੀਹਉ ਜੀਵਾਸੁਟਿਸੁਲੋ। ਪਸੁਪਰੇਤਅਗਿਆਨ। ਉਪਰੇਇਕਖਲੋ। ਦਿਨਸੁਗੈਲਿਤੇਰਾਨਉਸਦਾ
 ਸਦਜਾਪੀਐ॥ ਤਿਸਨਾਭੁਖਵਿਕਰਾਯਨਾਇਤੇਰਾਪੀਐ॥ ਰੋਗੁਸੇਗੁ ਦੁਖਵੈਵੀਜਿਸੁਨਉ ਨਨਿਵਸੈ॥
 ਤਿਸਹਿਪਠਾਪਤਿਯਾਯੁਜੇਗੁਰਸਬਦੀਰਸੈ॥ ਖੰਡਬਰਮੰਡਬੇਅੰਤਉਪਾਰਲਹਾਰਿਆ। ਤੇਰੀਸੋਭਤੁ
 ਪੁਸਚੇਮੇਰੀਪਆਗਿਆ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਮਿਤ੍ਰਪਿਆਰਨਾਨਕਜੀਮੈਛਾਡਿਗਵਾਇਆਰੀਗੀ
 ਕਸੁਭੈਭੁਲੀ॥ ਤਉਸਜਲਕੀਮੈਕੀਮਨਪਉਦੀਹਉਤੁਧੁਬਿਨੁਅਦੁਨਲਾਹਦੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਸਸੁਵੈ
 ਗਇਲਿਨਾਨਕਜੀਉਸਸੁਰਾਵਾਦੀਜੇਠਪਉਪਉਲੂਯੇ॥ ਹਭੇਭਸੁਪੁਲੇਦੇਵਤਨੁਜਾਮੈਸਜਲਤੂਯੇ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁਤੁਵੁਠਾਚਿਤਿਤਿਸੁਦਰਦਨਿਵਰੇਲੋ॥ ਜਿਸੁਤੁਵੁਠਾਚਿਤਿਤਿਸੁਕਦੇਨਹਾਰੇਲੋ॥ ਜੀ
 ਸੁਮਿਲਿਆਪੁਰਾਗੁਰੁਸੁਸਰਪਰਤਾਰੇਲੋ॥ ਜਿਸੇਨੇਲਾਏਸਚਿਤਿਸੁਸਚੁਸਮਾਯਲੋ॥ ਜਿਸੁਆਇਆਹ
 ਬਿਨਿਪਦੁਸੁਗਹਿਅਭਾਲੋ॥ ਜਿਸੇਨੇਇਕੋਗੁਭਗਤਸੇਜਲੋ॥ ਚਿਹਸਭਨਾਕੀਰੇਲਾਬਿਰਹੀਚਾਰੇਲੋ॥ ਸ
 ਰਿਤੇਰੇਚੇਜਵਿਡਲਸਭਤੇਰਾਕਾਰੇਲੋ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਨਨਕਜੀਮੈਹਭਵ
 ਵਾਈਛੋਕੀਆਹਭੁਕਿਣੁਤਿਆਗੀ॥ ਹਭੇਸਕਭੁਫਵੇਰਿਠੇਤਉਪਲੈਤੈਰੇਯਾਗੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਫਿਰਦੀ
 ਫਿਰਦੀਨਾਨਕਜੀਉਹਉਫਵੀਥੀਈਬਹੁਤਦਿਸਵਰਪੰਧਾ॥ ਤਾਹਉਸੁਖਿਸੁਖਾਲੀਸੁਤੀਜਾਗੁਰੀਮਲਿਸਜ
 ਲੁਮੈਲਧਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੇਦੁਖਸੰਤਪਜੀਤੁਪਹੁਭੁਲੀਐ॥ ਜੇਕੀਚਨਿਲਾਖਉਪਵਤੀਕਰੀ
 ਨਘੁਲੀਐ॥ ਜਿਸੇਨੇਵਿਸਰੈਨਉਸੁਨਿਘਨੁਕਾਦੀਐ॥ ਜਿਸੇਨੇਵਿਸਰੈਨਉਸੁਜੇਨੀਹਦੀਐ॥ ਜਿਸੁਖਸਮੁਤਾ
 ਵੈਚਿਤਿਤਿਸੁਜਮਰੰਦੁਦੋ॥ ਜਿਸੁਖਸਮੁਨਾਵੀਚਿਤਿਰੋਗੀਸੇਗਲੋ॥ ਜਿਸੁਖਸਮੁਨਾਵੀਚਿਤਿਸੁਖੋ
 ਅਹੰਕਾਰੀਆ॥ ਜੇਈਦਰੇਲਾਜਗੀਜਿਗਿਨਉਵਿਸਾਰੇਆ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਤੇਰੀਬੰਦਸਿਮੈਕੋ
 ਇਨਡਿਠਾਤੁਨਨਕਮਨਿਭਲਾ॥ ਘੋਲਿਘੁਮਾਈਤਿਸੁਮਿਤਵਿਚੇਲੈਜੈਮਿਲਿਕਤੁਪਛਾਲਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੫
 ਪਵਸੁਰਵੇਜੀਤਉਪਿਰਿਜੁਲਦੇਸਿਸੁਸੁਰਾਵਾਚਰਲੀ॥ ਮੁਖਸੁਰਾਵਾਜਾਤਉਜਸੁਗਵੈਜੀਉਪਾਇਆ
 ਤਉਸਰਲੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਿਲਿਨਰੀਸਤਸਿਗਿਮੰਗਲੁਗਵੀਆ॥ ਪਰਕਰੇਆਬੰਧਨੁਬਹੁਰਿਨ
 ਪਵੀਆ॥ ਬਿਨਹੀਦੁਰਮਤਿਦੁਰਤੁਸੋਇਭੁਫਵੀਆ॥ ਸੀਲਵੀਤੇਪਰਪਾਨਿਰਿਦੈਸਚਵੀਆ॥ ਅੰਤਇ

ਬਾਹਰਿ ਭਾਇ ਕਰੀ ਤਵੀਆ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਚਰਕ ਦਾਸ ਵੀਆ ਸੋਭਾ ਬਲੀ ਸੀ ਗੁਰ ਪਸੀਮ
ਜਾਰ ਵੀਆ ਮਿਲੀਆ ਆਇ ਸਿ ਜੋਗੀ ਜਾਂਤਿ ਸੁਭਾ ਵੀਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਗੁਰਿ ਗੁਲ ਤੈਰੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਉ ਮੈ ਕੁਥੀ ਏ ਮੈ ਨਿਰ ਗੁਲ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ॥ ਤਉ ਜੇਵਰੁ ਦਾਤੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚੁ ਸਦਾ ਜਾਚੇਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੫
ਦੇਹ ਛਿਜੈ ਦਰੀਉ ਲਖ ਦੁਲਾ ਗੁਰਿ ਸਜਾਇ ਜੀਉ ਪਗਾਇਆ ਹਭੇ ਸੁਖ ਸੋਭੈ ਲੜਾ ਸੁਤਾ ਜਿਤਾ ਜਗੁ ਸ
ਬਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਦਰ ਬਾਰ ਸਚਾ ਤੁਧੁ ਤਖਤਾ ਸਿਰਿ ਸਾਧ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨਿਚਲੁ ਚਉ
ਰੁਛੁ ਤਾ ਜੋਭਾ ਵੈ ਪਰਬੁ ਮਸੇਈ ਸਚੁ ਨਿਅਉ ॥ ਜੇਭਾ ਵੈ ਪਰਬੁ ਮਨਿ ਬਾਵੈ ਮਿਲੈ ਬਾਉ ॥ ਜੇ ਕੀਨੀ ਕਰਤਾ
ਰਿਸਾਈ ਭਲੀ ਗਲਾ ਜਿਨੀ ਪਛਾਤਾ ਖਸਮੁ ਸੇ ਦਰਗਾਹ ਮਲਾ ॥ ਸਹੀ ਤੇਰਾ ਰੁਮਾਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਫੇਰੀ ਐ ॥ ਕਾਰ ਲ
ਕਰ ਲਕਰੀ ਮਭ ਦਰ ਤੇਰੀ ਐ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਜੇਇ ਸੁਲੀਦਰੀ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਲਾ ਨ ਮੁਜਾਪੀ
ਦਰੀ ਲਾਈ ॥ ਪੀਧਿ ਜੁਲੀਦਰੀ ਮੇਰਾ ਅੰਦਰੁ ਠੰਢਾ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਲੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਠਮ ਝਾਉ ਮੈ ਮਾਲ
ਕੁਲਾ ॥ ਮੁਲਿ ਨ ਪਿਪਾ ਮੈ ਭੁਸਤਿ ਗੁਰ ਦਿਤਾ ॥ ਛੁਛ ਵਣਾਈ ਬੀਆ ਬੀਤਾ ॥ ਜਨ ਮੁਖ ਦਰ ਬੁਨਨ ਕੀਤਾ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਸੋਵੈ ਲਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੀ ਮਾਓ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਆਸੋ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥ ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਚਰਣ ਗਬੰਦ ਸਭੁ ਭੁਭਉ ਭਯਾ ॥ ਅਤਮੁ ਜਿਤਾ ਗੁਰ ਮਤੀ ਆਗੀ ਜਤਪ
ਗਾ ॥ ਜੀਸ ਹਿਧਿ ਆਇ ਅਪਰਬੁ ਮੁਸੋਕਾਓ ਮਹਿਤਾਗਾ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਅਨਸਰਿ ਮਜਨ ਗਾ ॥ ਜੀ
ਸੁਪੁਰੀ ਮਾਓ ਆਪਲਾ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸਭਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਦੇਵਤਾ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫
ਜੀ ਪਿਰਾ ਅੰਦਰਿ ਤਾਪਨ ਬਾਹਰਿ ॥ ਜੀ ਪਿਰਾ ਬਾਹਰਿ ਤਾਪਨ ਮਾਹਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਬਹੁ ਫੇਰ ਫਿਰਾਹਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਸੰਗਿ ਦੇਖਾਇਆ ਜਾਹਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਅਹਰ ਸਭਿ ਕਰਦਾ ਠਿਕੈ ਆ
ਹਰਾਇ ਭਨੋਹੈ ॥ ਨਾਨਕਾ ਜੀਤਾ ਆਹਰਿ ਜਗੁ ਉਪਰੈ ਵੇਰਾ ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਵਡੀ ਹੁਵਡਾ ਅਪਰੁ ਤੇਰਾ ਸਤ ਬਾ ॥ ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਅਨੇਕ ਨ ਜਾਪ ਨਿਕਰਤ ਬਾ ॥ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਜਾਲਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਤੇਰਾ ਪਰੁ ॥ ਭਾਯਾ ਤੇਰੈ ਪਰਿ ਅਨੰਦ ਵਧਾਈ ਤੁਧੁ ਪਰਿ ॥ ਮਾਲੁ
ਮਹਤਾ ਤੇਰਾ ਪਲਾ ਆਪ ਜਗਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰੁ ਦਿਸੈ ਜਤ ਕਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸੁ ਤੁਧੁ ਆ
ਗੈ ਬਿਨ ਵਤਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਛਤ ਕੇ ਬਾਜਾਰ ਸੋਹਨੀ ਵਿਚਿ ਵਾਪਰੀਏ ॥ ਵਖਰੁ ਹਿਕ ਅਪਰੁ ਨਾਨ
ਕ ਖਟੈ ਸੋ ਪਲੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਕਬੀਰ ਹਮਰ ਕੋਰੀ ਹਮ ਕਿਸਹੂ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ ਜੀਨਿ ਇਹੁ ਚਤੁਰ ਚਾਇਆ ਤਿਸ
ਹੀ ਮਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਫਲਿ ਉਬਿਰਖੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਹਰਿ ਸਫਲ ਅਮ੍ਰਿਤਾ ॥ ਮਨੁ ਭੋਝੈ ਉਨਮਿ

ਲਲਕਉਕਿਉਵੈਵੈਪਿਤਾਵਰਨਾਚਿਨਾਬਾਰਚਿਹਮਗਮੁਅਜਿਤਾਚਿਹੁਪਿਆਰਜੀਅਕਾ
 ਜੋਖੋਲੈਭਿਤਾਸੇਵਾਕਰੀਤਸਾਵੀਆਮੈਦਸਿਹੀਮਤਾਕੁਰਬਦੀਵੇਵਾਰਫੈਬਲੇਬਾਲਿਕਿਤਾ
 ਦਸਨਿਸਿਤਪਿਆਰਿਆਸੁਲਹੁਲਾਇਚਿਤਾਜੇਸੁਲੀਖਿਆਨਕਦਾਸਤਿਸੁਨਾਉਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਤਿਗੁ
 ਰਿਦਿਤਾ॥੧੯॥ਸਲੋਕਮਃ੫ ਕਬੀਰਪਰਤੀਸਾਪਕੀਤਸਕਰਥੈਸਹਿਗਾਹਿਪਰਤੀਭਾਰਿਨਾਖਿਆ
 ਪਈਉਨਕਉਲਾਹੁਲਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੫ ਕਬੀਰਚਾਵਲਕਾਰਲੇਤੁਮਕਉਮੁਹਲੀਲਾਇਸੀਗਿਕੁਸੰਗੀ
 ਥੈਸਤੇਤਬਪੁਛੇਪਰਮਗਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਹੀਵਡਪਰਵਰਾਮਪਿਏਕਾਤੀਆਆਪਲੀਕੀ
 ਮਤਿਆਪਿਆਪੇਹੀਜਾਤੀਆਸਭਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਆਪਿਉਪੀਨਿਆਆਪਲਾਕੀਤਾਆਪਿਆਪਿਵ
 ਠੀਨਿਆਪੈਨੁਸੁਤੇਰਾਬਨੁਜੀਥੈਤੁਵੁਗਾਪੈਨੁਸੁਤੇਰੇਭਗਤਾਜੇਨੀਸਚਤ੍ਵਾਰਿਠਾਜਿਸੇਤੇਰੀਦਇ
 ਆਸਲਾਹੋਸੇਇਤੁਧਾਜੇਸੁਗੁਰਭੇਦੇਨਕਨਿਗਲਸੇਈਸੁਧਾ॥੨॥ਸਲੋਕਮਃ੫ ਠਗੀਦਭੂਮਿ
 ਰਗਵਲੀਮੀਝੈਵਿਸੁਲਾਬਾਗੁਜੇਨਰਪੀਰਿਨਿਵਾਜੇਆਤਿਨਾਅੰਚਲਾਗਾ॥੧॥ਮਃ੫ ਠਗੀਦਉਮਰਸੁ
 ਹਵਰੀਸੀਗਿਸੁਵੈਨਰੀਦੇਗਾਵੇਰਲੇਕੇਈਪਈਅਨਿਜੇਨਾਪਿਅਰੇਰੇਗਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੈ
 ਜਮੁਦਾਇਆਪਰਮੁਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਪਏਜਿਸੁਬੁਝਾਇਰਿਅਗਨਿਆਪਿਸੇਨਾਮੁਪਿਆਏਅੰਤਰਜਾਮੀ
 ਅਗਮਪੁਰਖਾਇਕਦ੍ਰਿਸਟਿਦਿਖਾਏਸਾਪਸੰਗਤਿਕੈਆਸਰੈਪ੍ਰਭਸਿਉਰੰਗੁਲਾਏਅਚਿਗਲਕਾਟਿਮੁ
 ਖੁਚਿਜਲਾਹਰਿਨਾਮਿਤਗਾਏਜਨਮਮਰਣਭਉਕਟਿਚਿਨੁਠਿਰਿਜੇਨਿਨਪਏਅੰਧਕੁਪਤੇਕਾਛਿਅਨੁ
 ਲਾਹੁਆਪਠਛਾਏਨਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਰਖੇਗਾਲਿਲਾਏ॥੨॥ਸਲੋਕਮਃ੫ ਮੁਹਬਤਿਜਿਸੁ
 ਖੁਦਾਇਦੀਰਤਰੀਗਿਚਲਾਹਿਨਨਕਵਿਰਲੇਪਈਅਹਿਤਿਸੁਜਨਕੀਮਨਮੁਲਾ॥੧॥ਮਃ੫ ਅੰਦਰੁ
 ਵਿਧਾਸਚਿਨਾਇਬਾਰਿਭੀਸਚਾਭੈਰੀਆਨਨਕਗਵਿਅਹਭਥਾਇਵਲਿਕੀਲਿਕਿਭਵਲਿਕੀਗੀ॥
 ੨॥ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਕੀਤੇਰਚਨੁਆਪੇਹੀਗਤਿਆਆਪੇਹੀਏਚੀਏਕੁਆਪੇਬਹੁਭਾਤਿਆ
 ਆਪੇਸਭਨਾਮੀਏਆਪੇਬਹਗਾਆਪੇਜਲਹਿਦੂਰਿਆਪੇਹੀਜਾਹਗਾਆਪੇਹੀਵਹਿਗੁਪਤਾਆਪੇਪਰ
 ਠੀਮੈਕੀਮਤਿਕਿਸੈਨਪਾਇਤੇਰੀਥਟੀਮੈਗਹਿਰੀਭੀਰੁਅਥਹੁਅਪਰਾਅਗਲਤੁਤੀਨਨਕਵ
 ਰੇਭੈਇਕਾਇਕੋਇਕੁਤੀ॥੨੨॥੧॥੨॥

੧੯ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰਗਾਇਬਲਵੰਡਿਤਥਾਸਚੈਭੂਮਿਆਖੀ॥

ਨਉਕਰਤਾਕਦਰੁਕਰੇਕਿਉਬੋਲੁਹੈਜੋਖੀਵਦੈ।ਦੇਗੁਨਸਤਿਭੈਲਾਭਗਵੈਪਰਿਗਤਿਦਲੁਪਤੀਵ
ਦੈ।ਨਨਕਿਗਜੁਚਲਾਇਆਸਚੁਕੋਦਸਤਲੀਨੀਵਦੈ।ਯਹਲੇਪਰਿਚਿਹੁਛੁਤਸਿਰਿਕਰਿਸਿਛਤੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਦੈ।ਮਾਤਿਗੁਗਮਾਤਮਦੇਵਦੀਖੜਗਿਜੋਰਿਪਗਛਾਇਜੀਮਦੈ।ਗੁਰਿਚੇਲੇਗੁਗਸਿਕੀ
ਈਨਨਕਿਸਲਾਮਾਤਿਥੀਵਦੈ।ਸਹਿਤਿਕਾਦਿਤੇਸੁਜੀਵਦੈ॥੧॥ਯਹਲੇਦੀਫਿਗਈਐਨਨਕਾਦੇਹੀ
ਖਟੀਐ।ਜੋਤਿਚਿਹੁਗੁਗਤਿਸਾਇਸਾਹਿਕਾਇਅਠੇਰਿਪਲਟੀਐ।ਸੁਲੈਸੁਛੁਤਿਰੰਜਨੀਮਾਇਤ
ਖਤੁਬੈਠਾਗੁਗਟੀਐ।ਕਰਹਿਜਿਗੁਗਛੁਗਮਾਇਆਸਿਯਜੋਗੁਅਲੁਲੀਚਟੀਐ।ਲੀਗਰੁਚਲੈਗੁਗ
ਸਥਦਿਹਰਿਤੇਟਿਨਆਟੀਖਟੀਐ।ਖਰਚੇਦਿਤਿਖਸੀਮਦੀਆਪਖਰਦੀਖੈਰਿਦਬਟੀਐ।ਹੋਵੈਸਿਛ
ਤਿਖਸੀਮਦੀਨੁਰਅਗਸਹੁਕੁਗਸਹੁਸ਼ਟੀਐ।ਤੁਧੁਰੰਠੇਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਮਲੁਜਨਮਜਨਮਦੀਕਟੀਐ।ਸ
ਚੁਜਿਗੁਗਛੁਗਮਾਇਆਕਿਉਏਦੁਬੋਲਹੁਟੀਐ।ਪੁਤੀਕਉਲੁਪਾਇਓਕਰਿਪੀਰਹੁਕੰਨਮੂਰਟੀਐ।
ਦਿਲਿਖੋਟੈਆਕੀਫਿਗਰਿਥੀਭਭਉਚਾਇਨਿਛਟੀਐ।ਜਿਨਿਆਖੀਸੋਈਕਰੇਜੇਨਿਕੀਤੀਤਿਨੈ
ਬਟੀਐ।ਕਉਲੁਹਰੇਕਿਨਿਉਵਟੀਐ॥੨॥ਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਮੰਨਲਾਕੋਸਾਯਾਜੇਵਹੇਸਾਲੀ।ਧਗਮਗ
ਇਹੈਦੇਵਤਾਯੋਗਲਾਕਰੇਦਲਾਲੀ।ਸਾਤਿਗੁਗਮਾਖੈਸਚਾਕਰੇਸਾਥਾਤੋਵੈਦਰਹਾਲੀ।ਗੁਗਮ
ਗਦਦੀਦੇਹੀਫਿਗਿਸਚੁਕਰਤੈਬਿਧਿਥਾਲੀ।ਨਨਕੁਕਾਇਆਪਲਟਕਾਰੇਮਾਇਤਖਤੁਬੈਠਾਸੈਰ
ਲੀ।ਦਰੁਸੇਵੇਉਮਤਿਖੜੀਮਸਕਲੈਹੋਇਜੰਗਾਲੀ।ਦਰਿਦਰਵੇਸੁਖਸੀਮਦੈਨਾਇਸਚੈਥਾਲੀਲਾਲੀ।
ਬਲਵੰਡਖੀਵੀਨੇਕਜਨਾਜਿਸੁਬਹੁਤੀਛਾਉਪੜਾਲੀ।ਲੀਗਰਿਦਉਲਾਤਿਵੰਡੀਐਗੁਗਮੰਮ੍ਰਿਤਖੀ
ਗਿਘਆਲੀ।ਗੁਗਸਿਖਕੇਮੁਖਉਜਲੇਮਨਮੁਖਖੀਏਪਗਲੀ।ਪਏਕਬੁਲੁਖਸਮਨਾਲਿਜਾਘਲ
ਮਰਦੀਘਾਲੀ।ਮਾਤਾਖੀਵੀਸਹੁਸੇਇਜਿਨਿਗੋਇਉਠਾਲੀ॥੩॥ਹੋਰਿਚਿਹੀਗਵਹਾਈਐਦੁਨੀਆ
ਈਅਖੈਕਿਕਿਚਿਨੁ।ਨਨਕਈਸਥਿਜਗਨਨਾਥਉਚਹਦੀਵੈਲਾਵਗਿਕਿਚਿਨੁ।ਮਾਧਾਲਾਪਰਬਤੁਕ
ਰਿਨੇਤੈਬਾਸਕੁਸਥਦਿਰਿਕਾਕਿਚਿਨੁ।ਚਉਦਹਰਤਨਨਿਕਾਲਿਅੰਨੁਕਰਿਅਵਾਗਉਲਾਚਿ
ਲਾਕਿਚਿਨੁ।ਕੁਦਗਤਿਅਹਿਵੇਖਾਲੀਅਨੁਜੋਲਿਐਵਡਪਿਡਠਿਲਾਕਿਚਿਨੁ।ਲੁਲੇਪਰਿਚਿਹੁਛੁਤੁ
ਜਿਰਿਅਸਮਾਨਿਕਿਅਵਾਛਕਿਚਿਨੁ।ਜੋਤਿਸਮਾਲੀਜੋਤਿਮਾਰਿਆਪੁਆਪੈਸੇਤੀਮਿਕਿਚਿਨੁ।ਸਿ
ਖਪੁਤਾਘੋਖਿਕੈਸਭਉਮਾਤਿਵੇਖਹਾਜੋਕਿਚਿਨੁ।ਜਾਂਸੁਪੋਸੁਤਾਯਹਲਾਟਿਕਿਚਿਨੁ॥੪॥ਫੇਰਿਵਸਾਇ
ਅਠੇਰੁਮਾਲਿਸਾਤਿਬੁਰਿਖਾਕੂਹ।ਜਪੁਤਪੁਸੇਜਮੁਨਾਲਿਤੁਪੁਰੇਹੁਮੁਦਗਕੂਹ।ਲਾਬੁਵਿਲਾਹੇਮ

ਲਸਾਜਿਉ ਪਾਨੀਭੁਗਾਵਰਿਐ ਦਰਗਹੁਕੁਕੀਕੁਦਰਤੀਭੁਗਾਜਿਤੁਸੁਖਾਖਨਸਭਈਤੁਚਿਹੁਰ
 ਰੁਗਾਨਚਿਨਿਪਿਨਾਮੁਨਿਪਨੁਹੈਤੁਪੁਵਿਚਿਭਗੁਗਾਨੰਦਾਤੇਰੀਜੋਕਰੇਸੇਵੈਵੈਦੁਗਾਨੇਵੈਦਿਸੈਮਾਤਲੇਕ
 ਤੁਪੁਸੁਏਦੁਗਾਨੇਰਿਵਸਾਏਅਫੇਰੁਆਲਿਸਤਿਗੁਰਿਖਾਬੂਗਾ॥੫॥ਸੋਟਿਕਸੇਖੈਹਲਾਸੇਈਦੀਥਾਲਾ
 ਪਿਯੁਦਾਦੇਜੇਵਿਹਪੋਤਪਰਵਲਾਜਿਨਿਥਾਸਭਨੇਤੈਪਾਤਿਅਕਾਰਿਨੇਹੀਤਲਾਜਿਨਿਸਮੁੰਦਾਵਿ
 ਗੇਲਿਅਕਾਰਿਮੇਰੁਮਪੁਲਾਚਉਦਰਤਨਿਕਾਇਅੰਨੁਕੀਤੇਨੁਚਨੇਲਾਘੋਜਕੀਤੇਸਹਜਦਾਜ
 ਤੁਕੀਚਿਪਲਾਪਲਪੁਚਕਾਇਚਿਸਤਦਾਜਸਹਦਾਬਲਾਕਾਇਵਿਚਿਪੁਅੰਪਰਸਾਚਾਕੀਅਏਭੁ
 ਲਾਸਤਹੁਖੇਤਜਮਾਇਚਿਸਤਹੁਛਵਲਾਨਿਤਸੇਈਤੇਰੀਐਘਿਉਮੈਦਖਾਲਾਚਾਰੇਕੇਰਾਸੁ
 ਟੀਚਿਸੁਮਨਸਹਿਸਥਦਪਰਵਲਾਅਵਾਗਉਲੁਕਿਵਰਿਚਿਕਰਿਨਦਰਿਨੀਸਲਾਅਉਤਰਿਆਅ
 ਓਤਾਹੁਏਸੇਪੁਰਖੁਸੁਜਲਾਸੁਖਾਵਿਦਉਨੇਭਲਈਪਰਬਤਮੇਰਲਾਜਾਦੀਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਜਾ
 ਲੀਹੁਜਲਾਕਿਅਸਾਲਾਹੀਸਚੇਪਤਿਸਹਜਾਤੁਪੁਪੁਜਸੁਜਲਾਦਨੁਜਿਸਤਿਗੁਰਭਾਵਸੀ
 ਸੇਸਤੇਦਲਾਨਨਕਹੰਦਾਛਤਸਿਰਿਉਮਾਤਿਹੋਰਲਾਸੋਟਿਕਸੇਖੈਹਲਾਸੇਈਦੀਥਾਲਾਪਿਯੁਦਾ
 ਦੇਜੇਵਿਹਪੋਤਪਰਵਲਾਦਿਐਨੁਪੈਨੁਰਮਦਾਸਗੁਰਜਿਨਿਸਿਰਿਆਤਿਨੈਸਵਾਰਿਆਪੁਰੀਹੋਈਕਰਾ
 ਮਾਤਿਅਪਿਸਿਰਜਲਾਹੈਧਾਰਿਆਸਿਖੀਅਏਸਿਗਤੀਪਰਬਤਮੁਕਰਿਨਮਸਕਾਰਿਆਅਟਲੁ
 ਅਥਾਹੁਅਤੇਲੁਤੁਤੇਰਾਅੰਤਪਰਵਾਰਿਆਜਿਨੀਤੁਸੇਵਿਅਭਾਉਕਰਿਸੇਤੁਪੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿ
 ਆਯਾਯਭੁਏਭੁਕਾਮੁਕੁਪੁਸੇਹਮਾਰਿਕਢੇਤੁਪੁਸਪਰਵਾਰਿਆਪੈਨੁਸੁਤੇਰਾਥਾਨੁਹੈਸਦੁਤੇਰਾਪੈਸਕਾਰਿ
 ਆਨਨਕੁਤੁਲਹਲਾਤੁਹੈਗੁਰੁਅਮਰਤੁਵੀਚਾਰਿਆਗੁਰੁਰਿਠਾਤੀਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ॥੬॥ਚ
 ਠੇਜਾਗੇਚਹੁਗੁਰੀਪੰਚਾਇਲਾਅਪੋਰਿਆਅਪੀਰੈਆਪੁਸਾਜਿਚਿਨੁਆਪੇਰੀਥੀਮਖਲੋਆਆਪੇਪ
 ਟੀਕਲੰਮਆਪਿਆਪਿਖਲਹਾਰੇਆਸਭਉਮਾਤਿਅਵਲਜਾਵਲੀਆਪੇਰੀਨਵਾਰੈਰੋਆ
 ਤਖਤਿਬੈਠਾਅਰਜਨੁਗੁਰੁਜਤਿਗੁਰਕਾਖਿਵੈਚੰਦੇਆਉਗਵਲਹੁਤੇਅਥਵਲਹੁਚਹੁਚਕੀਕੀ
 ਅਨੁਯੋਆਜਿਨੀਗੁਰੁਨੇਵਿਚਿਮਨਮੁਖਪਾਇਆਸੋਆਦੁਲੀਚਉਲੀਕਰਾਮਾਤਿਸਚੇਕਾਸਚਾ
 ਢੇਆਚਠੇਜਾਗੇਚਹੁਗੁਰੀਪੰਚਾਇਲਾਅਪੋਰਿਆ॥੭॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀਥਾਨੀਭੁਗਤਾਕੀ॥ ਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਦਿ॥
 ਕੀਏਅਕਲਾਨਿਯਾਹਨਿਮੇਲਉਗੁਰਕਾਸਥਦੁਗੁਰੁਕੀਨੁਗੇ॥੨॥ਤਿਸਨਕਾਮੁਕੁਪੁਮਦਮਤਸਰਕਾ

ਟਿਕਟਿਕਸੁਦੀਨੁਗੇ॥੧॥ਕੋਈਹੋਸੁਤਸਹਜਸੁਖਅੰਤਰਿਜਾਕਉਜਪੁਤਪੁਦੇਉਦਲਾਈਗੇ॥੨॥
ਕਉਦਭਰਿਤਨੁਮਨੁਦੇਵਉਜੋਮਦਦੇਇਕਲਾਈਗੇ॥੩॥ਭਵਨਚਤੁਰਦਸਭਠੀਕੀਨੀਥ
ਹਮਅਗਨਿਤਨਿਜਾਗੇ॥੪॥ਮੁਦਮਦਕਸਹਜਪੁਨਿਲਾਗੀਸੁਖਮਨਪੋਚਨਹਾਗੇ॥੫॥ਤੀਰਥਬ
ਰਤਨੇਸਸੁਚਿਸੰਜਮਰਵਿਸਾਸਿਗਯੈਦੇਉਗੇ॥੬॥ਸੁਗਤਿਪਾਮਲਾਸੁਧਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਹੁਮਹਾਰਸੁਪੇ
ਉਗੇ॥੭॥ਨਿਝਰਪਾਰਦਮੈਅਤਿਨਿਰਮਲਾਇਹਸਮਨੁਆਰੋਤੇ॥੮॥ਕਰਿਕਬੀਰਸਗਲੇਮਦਛੂ
ਢੇਇਹੈਮਹਾਰਸੁਸਾਚੇ॥੯॥੧॥ ਗੁਰੁਕਰਿਗਿਆਨੁਪੈਅਨੁਕਰਿਮਹੁਆਭਉਭਾਗੀਮਨਧਾ
ਗਾ॥ਸੁਖਮਨਨਗੀਸਹਜਸਮਾਗੀਪੀਵੈਪੀਵਨਹਾਗਾ॥੨॥ਅਉਪੁਮੇਗਮਨੁਮਤਵਾਗਾ॥ਉਨਮਦਚਢਾ
ਮਦਨਹਸੁਚਾਖਿਆਤਿਭਵਨਭਾਈਅਉਜਾਆਗਾਰਹਾਇ॥ਦੁਇਪੁਰੋਜੋਰਿਗਸਾਈਭਠੀਪੀਉਮ
ਹਾਰਸੁਭਾਗੀ॥ਕਾਮੁਕੋਪੁਦਇਕੀਏਜਯੇਤਾਛੂਟਿਗਈਸੀਸਰੀ॥੩॥ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਗਾਸਾਗੀਆਨਗੁਰ
ਗੀਮਿਤਸਾਤਿਗੁਰਤੇਸੁਪੀਪਾਈ॥ਦਾਸੁਕਬੀਰਤਾਸੁਮਦਮਾਤਾਉਚਕਿਨਕਬਹੁਜਾਈ॥੪॥੨॥
ਤੁਮੈਰੇਮੇਰੁਪਰਬਤੁਨੁਅਮੈਓਟਿਗਹੀਮੈਤੇਗੀ॥ਨਤਮੈਡੋਲਹੁਨਹਮਾਗਿਰਤੇਗੀਖਲੀਨੀਹਰਿਮੇਰੀ॥
੧॥ਅਬਤਬਜਬਕਬਤੁਹੀਤੁਹੀ॥ਹਮਤੁਅਪਰਸਾਦਸੁਖੀਸਦਹੀ॥੨॥ਠਹਉ॥ਤਿਰੋਤੋਰੇਸੇਮਥ
ਹਰਬਸਿਚਿਮੈਰੇਤਨਕੀਤਪਤਿਬੁਝਈ॥ਪਹਿਯੇਦਰਸਨੁਮਗਹਰਪਾਇਓਟਿਕਾਸੀਬਸੇਆਈ॥੩॥
ਜੈਸਾਮਗਹਰਤੇਸੀਕਾਸੀਅਏਕੋਕਰਿਜਨੀ॥ਹਮਨਿਰਪਨਜਿਉਇਹੁਪਨੁਪਾਇਆਮਰਤੇਛੂਟਿਭੁਮਨੀ॥
੩॥ਕਰੈਗੁਮਨੁਚਭਹਿਤਿਸੁਸੁਲਾਕੋਕਢਨਕਉਨਹੀ॥ਅਜੈਸੁਚੋਭਕਉਬਿਲਾਭਿਲਾਤੇਨਰਕੇ
ਘੋਰਪਚਾਹੀ॥੪॥ਕਵਨੁਨਰਕਕਿਆਸੁਰਗੁਬਿਚਾਰਸੇਤਨਦੇਉਗਦੇ॥ਹਮਕਾਹੁਕੀਕਾਲਿਨਕਢਤੇਅਪੋਨੇ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੇ॥੫॥ਅਬਤਉਜਾਇਚਢੇਸਿੰਘਸਨਿਮਿਲੇਹੈਸਾਭੰਗਪਨੀ॥ਗਮਕਬੀਰਾਏਕਭਏਹੈਕੋਇ
ਨਸਕੈਪਛਨੀ॥੬॥੩॥ ਸਿਤਮਨਉਦੁਤਾਤਨਉਇਹਕੁਟਵਹੀਮੇਰੀ॥ਦਿਵਸਗੈਨਿਤੇਰੇਪਉਪ
ਲੇਸਉਕੇਸਚਵਰਕਰਿਛੇਰੀ॥੧॥ਅਕੁਕਰਤੇਰੈਦਰਬਾਗਿਭਉਕਹਿਆਗੈਬਦਨੁਪਸਾਗਿ॥ਠਹਉ॥
ਪੁਰਬਜਨਮਹਮਤਮੇਰੇਸੇਵਕਅਬਤਉਮਿਟਿਆਨਜਾਈ॥ਤੇਰੇਦੁਆਰੈਪੁਨਿਸਹਜਕੀਆਖੈਮੇਰੇਦਗਾਈ॥
੨॥ਦਾਗੋਹੋਹਿਸੁਗਨਮਹਿਜੁਝਹਿਬਿਨੁਦਾਗੇਭਾਗਿਜਾਈ॥ਸਾਪੁਰੋਇਸੁਭਗਤਿਪਛਨੈਹਰਿਯਾਏਖਜਾਈਪਾ
ਈ॥੩॥ਕੋਠਰੇਮਹਿਕੋਠਰੀਪਰਮਕੋਠੀਬੀਚਗੀ॥ਗੁਰਿਦੀਨੀਬਸਤੁਕਬੀਰਕਉਲੇਵਹੁਬਸਤੁਸਮਾਗਿ॥
੪॥ਕਬੀਰਦੀਈਸੀਸਾਰਕਉਲੀਨੀਜੇਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਜਿਨਿਪਾਇਆਥਿਭੁਤਾਕਾ

ਸੋਹਗੁ॥੫॥੧॥ ਜਿਹਮੁਖੇਦਗਾਇਤੀਕਿਸੈਸੋਕਿਉਬਹਮੁਖਿਸੁਰਕੈ॥ਜਾਕੈਪਾਇਜਕ
 ਤਸੁਤੁਲਾਗੈਸੋਕਿਉਪਾਤਿਤਹਰਿਨਕੈ॥੧॥ਕਾਰੇਮੇਰੇਬਾਮਨਹਰਿਨਕਹਹਿ॥ਗਮੁਨੇਭੋਲਹਿਪੰਡੇਦੇ
 ਜਕੁਤਰਹਿ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਨਉਚਨੀਚਘਰਿਭੋਜਨੁਹਠੇਕਰਮਕਰਿਉਦਰੁਭਰਹਿ॥ਚਉਦਸਾਮਾਵ
 ਸਗਚਿਗਚਿਮਾਗਚਿਕਰਦੀਪ੍ਰਭਲੈਭੁਪਪਗਹਿ॥੨॥ਤੁੰਬਹਮਨੁਮੈਕਾਸਿਕਜੁਲਾਹਮੁਰਿਭੋਰਿਬਰਾ
 ਬਗੈਕੈਸੋਕੈਬਨਹਿ॥ਹਮੇਰੇਮਨਾਮਕਹਿਉਬਰੇਬੇਦਭਰੇਸੇਪੰਡੇਗੁਬਿਮਗਹਿ॥੩॥੫॥ ਤਰਵਰੁਏਕੁ
 ਅਨੰਤਰਸਾਖਾਪੁਰਪਪੜਰਸਭਗੈਆ॥ਇਹਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਥਾਵੀਹੋਰੇਤਿਨਿਹਰਿਪੁਰੋਕਰੀਆ॥੧॥ਜਾ
 ਨੀਜਾਨੀਰੇਰਾਜਾਗਮਕੀਕਹਨੀ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਗਮਪਰਗਾਸਾਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਜਾਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਭਵਰੁ
 ਏਕੁਪੁਰਪਸਬੀਪਾਥਾਗਲੇਉਰਧਰਿਆਸੋਰਹਮਪੇਪਵਨੁਝੁਕੇਰਿਆਆਕਾਸੇਠਰੁਠਰਿਆ॥੨॥ਸ
 ਹਜਸੁਨਿਏਕਾਬਿਰਵਉਪਾਜੀਆਪਰੰਤੀਜਲਹਰੁਸੇਖਿਆ॥ਕਹਿਕਬੀਰਹਉਤਾਕਾਸੇਵਕਾਜੀਨਿਏ
 ਹੁਬੇਰਵਦੇਖਿਆ॥੩॥੬॥ ਮੁੰਦ੍ਰਮੋਹਿਦਇਅਕਰਿਏਲੀਪੜਕਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁਗੇ॥ਖਿਥਾਇਹੁਤ
 ਨੁਸੀਅਉਅਪਨਾਨਮੁਕਰਉਆਪਾਰੁਗੇ॥੧॥ਐਸਾਜੇਗੁਕਮਵਹੁਜੇਗੀ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮੁਗੁਰਮੁਖਿਭੋਗੀ॥
 ਰਹਾਉ॥ਬੁਧਿਬਿਭੁਤਿਚਛਾਵਉਅਪੁਨੀਸਿੰਗੀਸੁਗਭਿਮਲਾਈ॥ਕਰਿਬੈਰਗੁਠਿਰਉਤਨਿਨਗਰੀਮਨਕੀ
 ਕਿੰਗੁਰੀਬਜਾਈ॥੨॥ਪੰਚਤਤੁਲੈਹਿਰਦੈਗਖਹੁਕੈਨਿਰਾਲਮਤਵੀ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਤੁਹਰੇਸੰਤਹੁਪਰਮੁ
 ਦਇਅਕਰਿਥਾਵੀ॥੩॥੭॥ ਕਵਨਕਾਜਸਿਰਜੇਜਗਭੀਤਰਿਜਨੀਮਕਵਨਫਲਪਾਇਆ॥ਭ
 ਵਨਿਪਿਤਗਨਤਰਨਚਿੰਤਮਨਿਏਕਨਿਮਖਨਾਇਹੁਮਨੁਯਾਈਆ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਰਮਐਸੇਅਪਰਾਧੀ॥
 ਜਿਨਿਪੁਰਿਜੀਉਪਿੰਡੁਥਾਦੀਆਤਿਸਕੀਭਉਭਗਾਤਿਨਹੀਸਾਧੀ॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਪਨਪਰਤਨਪਰਤੀ
 ਨਿੰਦਪਰਅਪਥਾਦਨਛੁਟੈ॥ਆਵਾਗਵਨੁਹੋਤੁੰਛੁਨਿਠਨਿਏਹੁਪਰਸੰਗੁਨਤੁੰਛੁਟੈ॥੨॥ਜੇਹਘਰਕਥੋ
 ਤਹਰਿਸੰਤਨਾਇਕਨਿਮਖਨਕੀਨੇਮੈਠੇਗਾ॥ਲੀਪਟਚੋਰਦੁਤਮਤਵਾਰੇਤਿਨਸਿਰਿਸਦਾਬਸੇਗਾ॥੩॥ਕਮ
 ਕੋਪਮਾਇਆਮਦਮਤਸਰਏਸੈਪੈਸੇਮਾਰੀ॥ਦਇਆਧਰਮੁਅਰੁਕੁਰਕੀਸੇਵਾਏਸੁਪਨੰਤਰਿਨਹੀ॥੪॥
 ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਦੋਦਰਭਗਤਿਬਛਲਭੈਹਰੀ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰਤੀਰਜਨਗਖਹੁਹਰਿਸੇਵਾ
 ਕਰਉਤਮਾਰੀ॥੫॥੮॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਹੋਇਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥ਜਾਹਿਬੈਕੀਠਨ
 ਹੀਸਿਸਾਗਿਨਿਰਭਉਕੈਘਰਿਥਜਾਵਹਿਤੁਗਾ॥ਅਨਹਦਥਜਹਿਸਦਾਭੁਰਪੁਗਾ॥੧॥ਐਸਾਸਿਮਰਨੁਕ
 ਰਿਮਨਮਾਗਿ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਮੁਕਤਿਕਤਨਹਿ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਨਹੀਨਨਕਾਰਾ॥ਮੁਕਤਿਕ

ਰੋਇਤੈ ਬਹੁਤਾ ਨਾਮ ਕਰੁ ਕਰਿਹਿ ਰੋਇ ਮਾਗਿ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਤੇਰਾ ਅਵਤਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਿ
 ਕਰਿ ਤੁਕੇਲਾ ਦੀਪ ਕੁਬੀਧਿ ਰਿਚਿ ਬਿਨੁ ਤੇਲਾ ਸੇਈ ਪਤ ਅਮਰ ਕੁਸੇਸਾਗਿ ॥ ਕਾਮ ਕੋ ਪਾਬਿ ਖੁਕਾ ਦੀਲੇ
 ਮਾਗਿ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਿ ਦੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰੁ ਰੁਖੁ ਕੋ ਠਿਪਰੋਈ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰੁ ਕਰਿ ਨਹੀ ਗੁਰੁ ਉਤਾ
 ਗਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਤਰਿ ਪਾਗਿ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਯਸਿ ਮਰਿ ਨਹੀ ਤੁਰਿ ਕਾਨਿ ॥ ਮੰਦਰਿ ਸੋਵਹਿ ਪਟੈ ਬਰਤਾਨਿ ॥ ਸੋ
 ਜਸੁ ਖਾਯੀ ਬਿਗਸੈ ਜੀਉ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰੁ ਤੁਅਨ ਦਿਨੁ ਪੀਉ ॥ ੫ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਿ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਾਝਾਈ ॥ ਜਿਹ
 ਸਿਮਰਿ ਨ ਤੁਝੁ ਪੈਰੈ ਨ ਮਾਈ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਈ ॥ ਐ ॥ ਏ ॥ ਹੁਸਿ ਮਰੁ ਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਐ ॥
 ਫਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਦੇਨੁ ਗਤਿ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸਾਸਿ ਗੰਗਾ ਸੀ ॥ ਜਾਗੁ ਸੋਈ ਸਿਮਰਿ ਰਸ ਭੋਗਾ ॥ ਹਰਿ
 ਸਿਮਰੁ ਪਾਈ ॥ ਐ ॥ ਜੋਗ ॥ ੬ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਿ ਨਹੀ ਤੁਝੁ ਭਾਗ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥ ਕਹਿ ਕ
 ਬੀਰ ਜਾਕਾ ਨਹੀ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਅਗੇ ਤੇ ਤੁਮ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਪਰੁ ੨ ਬੰਧ ਚਿਬੰਧੁ ਪਾਇਆ ॥
 ਮੁਕਤੈ ਗੁਰਿ ਅਨਲੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਜਬ ਖਾਸਿ ਪਾਇ ਹਮ ਨੁਹੀ ਨਾ ॥ ਤਬ ਅੰਤਰਿ ਮਜਰੂ ਕੀ ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਪਵਨ ਪਤਿ
 ਉਨ ਨਹੀ ਰਹੁ ਖਗਾ ॥ ਨਹੀ ਮਿਰ ਤੁਨ ਜਨਮੁ ਜਗਾ ॥ ਰਹਉ ॥ ਉਲਟੀ ਲੇਸ ਕਤਿ ਸਰਹੀ ॥ ਪੈਸੀ ਲੇਗਾ ਗਨਮ
 ਸ੍ਰੀ ॥ ਬੇਧੀ ਅਲੇ ਚਕੁ ਭੁਮੰਗਾ ॥ ਭੇਟੀ ਅਲੇ ਗਈ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ਚੁਕੀ ਅਲੇ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਸਾਸਿ
 ਕੀ ਨੇ ਸੁਗੰਗਾ ਸਾ ॥ ਜਬ ਭੈ ਭਕੁ ਭਰਿ ਪੁਰਿ ਠੀਲਾ ॥ ਤਤ ਬਾਜੇ ਅਨਦ ਬੀਲਾ ॥ ੩ ॥ ਬਕਤੈ ਬਕਿ ਸਥ
 ਦਸੁ ਨਾਇਆ ॥ ਸੁਨਤੈ ਸੁਨਿ ਮੀਨ ਬਸਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਤ ਉਤਰ ਸਿਪਾਹੀ ॥ ਕਰੈ ਕਬੀਰ ਸਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥
 ਚੰਦ ਸੁਰਜੁ ਦਇਜੋ ਤਿਸ ਰੂਪੁ ॥ ਜੋਤੀ ਅੰਤਰਿ ਬਹੁ ਅਨੂਪੁ ॥ ੧ ॥ ਕਰੇ ਗੰਗਾ ਅਨੀ ਬਹੁ ਮਥੀ ਚਰਾ ॥ ਜੋਤੀ
 ਅੰਤਰਿ ਪਰਿਆਪਸਾਗਾ ॥ ਰਹਉ ॥ ਹੀਰਾ ਦੀਖੀ ਰੇ ਕਰ ਉਆ ਦੇਸੁ ॥ ਕਰੈ ਕਬੀਰ ਨਿਰੰਜਨ ਅਲੇਖੁ ॥ ੨ ॥
 ੨ ॥ ੧੧ ॥ ਦੁਨੀਆ ਹੁਸੀਆਰ ਬੇਦਾਰ ਜਾਗਤ ਮੁਸੀਅਤ ਹਉਰੇ ਭਾਈ ॥ ਨਿਗਮ ਹੁਸੀਆਰ ਪਰਹੁ ਅਦੇਖਤ
 ਜਮੁ ਲੇਜਾਈ ॥ ਰਹਉ ॥ ਨੀਬੁ ਭਾਇਚਿ ਅੰਬੁਆ ਬੁਭਾਇਚਿ ਨੀਬੀ ਕੇਲਾ ਪਾਕਾ ਝਾਗਿ ॥ ਨਾਲੀ ਏਰ ਫਲੁ ਸੇਬਾਹਿ
 ਪਕਾ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਭਾਇਚਿ ਖੀਰੁ ਰੇ ਤਮਹਿ ਬਿਖਰਿ ਚਿਹ ਸਤੀ ਦੁਨਿ ਚਿਨ ਜਾਈ ॥ ਕਹਿ ਕਮੀਰ
 ਕੁਲ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਤਜੇ ਚੀਟੀ ਹੋਈ ਦੁਨਿ ਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥

ਰਾਮ ਕਲੀ ਥਾ ਦੀ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਉਕੀ ॥ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਨੀ ਲੋਕਾ ਗਦੁ ਕਾਟੀ ਲੇਗੁ ਡੀਅਰਾ ਸਮਧੇ ਭਰੀ ਅਲੇ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਬਤ ਬਤ ਉਅਚੀ ਤੁਸੁ ਰੋਹੀ ਗ
 ਧੀ ਅਲੇ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੇਧੀ ਅਲੇ ॥ ਜੈ ਸੇਕ ਨਿਕ ਕਲਾ ਚਿਤ ਮੀਡੀ ਅਲੇ ॥ ਰਹਉ ॥ ਅਨੀ ਲੇ ਭੈ ਭੁਭ

ਗਈਏਉਦਕਰਾਜਕੁਆਰਿਪੁਰਦਰੀਏ। ਨਸਤਾਬਿਨੇਦਬੀਚਾਰਕਰਤੀਹੀਤੁਸੁਗਾਰਿਗਾ
 ਖੀਅਏ॥ ੨॥ ਮੈਦਰੁਏਕੁਦਆਰਦਸਜਾਕੇਗਉਚਰਵਨਛਾਡੀਅਏ॥
 ੧॥ ਪੰਚਕੋਸਪਰਗਉਚਰਵਤਚੀਤੁਸੁਥਛਰਾਖੀਅਏ॥ ੩॥ ਕਰਤਨਾਮਦੇਉਸੁਨਹੁਤਿਲੇ
 ਚਨਥਾਲਕੁਪਾਯਨਪਉਦੀਅਏ॥ ਅੰਤਰਿਥਾਰਿਕਜਾਬਿਰੁਪੀਚੀਤੁਸੁਥਾਰਕਰਖੀਅਏ॥ ੪॥
 ੧॥ ਬੇਦਪੁਰਸਾਸਤਾਅੰਤਰੀਤਕਾਬਿਤਨਗਵਉਗੋ॥ ਅਖੰਡਮੰਡਲਾਨਿਰਕਾਗਮਹਿਅਨੁਦ
 ਬੇਨੁਵਜਾਵਉਗੋ॥ ੨॥ ਬੈਰਾਗੀਗਮਹਿਗਵਉਗੋ॥ ਸਥਾਦੇਅਤੀਤਅਨਾਹਦਿਰਤਾਅਕੁਲਕੈਘ
 ਰਿਜਾਉਗੋ॥ ਰਹਾਉ॥ ੩॥ ਏਕਾਪੰਗੁਲਾਅਉਰੁਸੁਖਮਤਾਪਉਰੈਬੰਧਿਗਉਗੋ॥ ਚੰਦੁਸੁਰਦੁਦਇਸ
 ਮਕਰਿਗਉਰੁਮਜੋਤੀਮਾਲਿਜਾਉਗੋ॥ ੪॥ ਤੀਰਥਦੇਖਿਨਜਲਮਹਿਪੈਸਉਜੀਅਜੰਤਨਸੰਤਵਉਗੋ॥
 ਅਨੁਸਰਿਤੀਰਥਗੁਰੁਦਿਖਾਏਪਟਹੀਭੀਤਰਿਨਉਗੋ॥ ੫॥ ਪੰਚਸਾਈਜਨਕੀਸੇਭਾਭਲੇਭਲੇਨਕਰ
 ਵਉਗੋ॥ ਨਾਮਕਰੈਚਿਤਹਰਿਸਿਉਗਤਾਸੁਨਸਮਾਪੈਸਮਾਉਗੋ॥ ੬॥ ੨॥ ਮਾਇਨਹੋਤੀਬਾਪੁਨਹੋਤਾ
 ਕਰਮੁਨਹੋਤੀਕੀਏਆ॥ ਹਮਨਹੀਹੋਤੇਭਮਨਹੀਹੋਤੇਕਵਨੁਕਰਤੇਆਇਆ॥ ੧॥ ਗਮਕੋਇਨਕਿਸਰੀ
 ਕੇਗਾਜੈਸੇਤਰਵਰਪੀਖਬਸੇਗਾਰਹਾਉ॥ ਚੰਦਨਹੋਤਾਸੁਰਨਹੋਤਾਪਾਨੀਪਵਨੁਮਿਲਾਇਆ॥ ਸਾਸਤ
 ਨਹੋਤਾਬੇਦਨਹੋਤਾਕਰਮੁਕਰਤੇਆਇਆ॥ ੨॥ ਖੇਚਰਭੂਚਰਦੁਲਸੀਮਾਲਾਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇ
 ਆ॥ ਨਾਮਪਲਵੈਪਰਮਤਤੁਹੈਸਤਿਗੁਰਹੋਇਲਖਾਇਆ॥ ੩॥ ੩॥ ਗਮਕਲੀਘਰੁ
 ਬਾਨਗਸੀਤਪੁਕਰੈਉਲਟਿਤੀਰਥਮਰੈਅਗਨਿਦਹੈਕਾਂਇਆਕਲਪੁਕੀਜੈ॥ ਅਸੁਮੇਧਜਗੁਕੀਜੈਸੋਨਾ
 ਗਰਭਦਨੁਦੀਜੈਗਮਨਾਮਸਰਿਤਉਨਪੁਜੈ॥ ੪॥ ਛੋਰਿਛੋਰਿਛੋਰਪਾਖੰਡੀਮਨਕਪਟਨਕੀਜੈ॥ ਹਰਿਕ
 ਨਾਮੁਨਿਤਨਿਤਹਿਲੀਜੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੀਗਾਜਉਗੇਦਵਰਿਜਾਈਐਕੀਭਿਜਉਕੇਦਾਰਨਈਐਗੋਮ
 ਤੀਸਹਸਗਉਦਨੁਕੀਜੈ॥ ਕੋਟਿਜਉਤੀਰਥਕਰੈਤਨੁਜਉਹਿਵਾਲੇਗਾਰੈਗਮਨਾਮਸਰਿਤਉਨਪੁ
 ਜੈ॥ ੨॥ ਅਸੁਦਨਗਜਦਨਸਿਹਜਨਾਗੀਭੂਮਿਦਨੁਐਸੇਦਨੁਨਿਤਨਿਤਹਿਕੀਜੈ॥ ਆਤਮਜਉ
 ਨਿਗਮਾਇਲਕੀਜੈ॥ ਅਪਥਗਥਰਿਕਚਨੁਦੀਜੈ॥ ਸੁਨਿਰਮਲਾਨਿਰਥਾਲਪਦਚੀਨਿਲੀਜੈ॥ ਜਸਰਥਗ
 ਇਨੈਦਰਜਾਮਰਾਮਚੰਦਪਲਵੈਨਾਮਤਤੁਗੁਅਮਿਰੁਪੀਜੈ॥ ੬॥ ੬॥
 ਗਮਕਲੀਥਾਦੀਗਵਿਦਸਜੀਕੀ॥ ੧॥ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥
 ਪਵੀਐਗੁਨੀਐਨਾਮੁਸੁਨੀਐਅਨਭਉਭਉਨਦਗੈ॥ ਯੇਹਕੇਚਨੁਹਿਰਨਹੋਇਕੈਜੋਜਉਪਾਰਸਹਿ

ਗਮਨਾਮਸਰਿਤਉਨਪੁਜੈ॥ ੩॥ ਮਾਨਸਿਨਹੀਜੈਗੋਸੁਜਮਹਿਨਦੀਜੈ॥

ਨਪਰਸੈ॥੧॥ ਦੇਵਸੈ ਗੰਠਿ ਨ ਛੂਟੈ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤ ਸਗਇ ਨ ਪੰਚਹ ਮਿਲਿ ਲੂਟੇ॥ ਠਹਾਉ॥
ਅਬ ਡਕਾ ਬਿਭਲੀ ਨਹ ਪਾਤਿ ਤਹ ਜੋ ਗੀਸੀ ਨਿਆਸੀ॥ ਅਗੀ ਅਲੀ ਗੁਨੀ ਸੁਰ ਅਦ ਤੇ ਇਹ ਬੁਧਿ ਕਬ
ਹਿਨਾਸੀ॥੨॥ ਕਹੁ ਗਵਿਦ ਸਸਭੈ ਨਹੀ ਸਮਾਣੁ ਸਿਭਾਉ ਪਰੇ ਜੈ ਸੇਬ ਉਗੇ॥ ਮੇਰਿ ਅਪਾਰ ਨਾਮੁ ਨਾਇ ਨ ਜੀ
ਵਨ ਪਲਪਨ ਮੇਰੇ॥੩॥੧॥ ਠਾਮ ਕਲੀ ਬਾਲੀ ਬੇਲੀ ਜੀ ਕੀ॥ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਇਕ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅਉਰ ਸੁਖ ਮਨ ਤੀਨਿ ਬਸਹਿ ਇਕ ਠਾਈ॥ ਬੇਲੀ ਸਿਗਮੁਤ ਹੀ ਪਰਾ ਬੁਮਨੁ ਮਜਨੁ ਕਰੇ
ਤਿਥਾਈ॥੧॥ ਸਿਤਹੁਤ ਹਨਿ ਰਿਜਨ ਗਮੁ ਹੈ॥ ਗੁਰਗਮਿ ਚੀਨੈ ਵਿਗਲਾ ਕੋਈ॥ ਤਹਾਨਿ ਰਿਜਨੁ ਗਮਾਯੋ ਹੋਈ॥
ਠਹਾਉ॥ ਦੇਵ ਸਥਾਨੈ ਕਿਆ ਨੀਸਾ ਲੀ॥ ਤਹਾ ਜੇ ਸਥਦ ਮਨ ਹਦ ਬਾਲੀ॥ ਤਹ ਚੰਦਨ ਸੁਰਜੁ ਪਉ ਲੁਨ ਪਾ
ਲੀ॥ ਸਾਖੀ ਜਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਲੀ॥੨॥ ਉਪਜੈ ਗੀਅਨੁ ਦਰਮ ਤਿਛੀ ਜੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਸਿ ਗਗਨ ਤਰਿ ਭੀਜੈ॥
ਏਸੁ ਕਲਾ ਜੋ ਜਾਲੈ ਭੇਉ॥ ਭੇਟੈ ਤਾਸੁ ਪਰਮ ਗੁਰ ਦੇਉ॥੩॥ ਦਸਮ ਦੁਆਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਪਰਮ ਪੁਰਖ
ਕੀਘਟੀ॥ ਉਪਰਿ ਹਦੁ ਹਟ ਪਰਿਅਲਾ ਆਲੇ ਭੀ ਤਰਿਥਾਤੀ॥੪॥ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਸੁਕ ਬਹੁ ਨ ਸੇਵੈ॥ ਤੀਨ
ਤਿਲੋਕ ਸਮਾਪਿ ਪਲੇਵੈ॥ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰ ਲੇਹਿ ਦੇ ਰਹੈ॥ ਮਨੁ ਆਉ ਲਾਟੇ ਸੁਨ ਮਹਿ ਗਹੈ॥੫॥ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਨ
ਅਲੀ ਅਭਾਖੈ॥ ਪੰਚ ਉਏ ਦੀਬਾ ਸਿਕਰਿ ਗਖੈ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਗਖੈ ਚੀਤਿ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮਰ ਪੇਕ੍ਰਿ ਸਨ ਪਰੀਤਿ॥
੬॥ ਕਰ ਪਲਾਵ ਸਾਖਾ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਅਪਨ ਜਨਮੁ ਨ ਜੁਐ ਹਾਰੇ॥ ਅਸੁਰ ਨ ਦੀਕਾ ਬੀਧੈ ਮੁਲਾ॥ ਪਛਮ ਠੇਹਿ ਚੜ੍ਹਾ
ਵੈ ਸੁਹਾ॥ ਅਜ ਰੁਜਰੈ ਸੁਨਿ ਟੁਟੁਣੈ॥ ਜਗਿ ਨਾਥਾ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਕਰੈ॥੭॥ ਚਉ ਮੁਖ ਦੀਵਾ ਜੋ ਤਿਦੁ ਆਗ ਪਾਨੁ
ਅਨਤ ਮੁਲਾ ਬਿਚਕਾਗਿ॥ ਸਰਬ ਕਲਾਏ ਆਪੇ ਰਹੈ॥ ਮਨੁ ਮਾਲ ਕੁਰਤ ਨ ਮਹਿ ਗਹੈ॥੮॥ ਮਸਤ ਕਿਪਦ
ਮੁਦ ਅਲੈ ਮਲੀ॥ ਮਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਿਭਵ ਲਪਲੀ॥ ਪੰਚ ਸਥਦ ਨਿਗਮਾਇ ਲਾਬਾਜੇ॥ ਦੁਲਾ ਕੇਚ ਵਰ ਸਿਖ
ਘਨ ਗਾਜੇ॥ ਦਲਿ ਮਲਿ ਦੇ ਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ॥ ਬੇਲੀ ਜਾਚੈ ਤੇਰਾ ਮੁ॥੯॥੧॥

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਾਇ ਨਮਹਲਾ ੪
ਚਉਪਦੇਘ ੧

੧ ਚ ਸਾਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
ਨਾਮਕਾ ਲਾਮੁ ਰਤਿ ਮਨੁ ਨੀਸੈ ਭੰਗੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਹੋ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਦੇਖ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਪਾਸਿ ਪਰੇ ॥ ਰਹਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਜਪਹਿ ਅਗਧਾਇ ਸੇਵਕ ਭਾਇਖੋ ॥ ਕਿਲਾ ਬਿਖ ਦੇਖ ਗਏ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਮੈ ਲਾਹੇ ॥ ੧ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ
ਨੁਨ ਨੁਨ ਗਾਇ ਨੁਨਾ ਵਹਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਨਰਨ ਰਹੇ ॥ ਪੰਚ ਦੇਖ ਅਸਾਧਨ ਗਰਮਹਿ ਏਕਿ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਦੂਰਿ ਕਰੇ
ਨਾ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਹੋ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਿਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪੁਭ ਜਾਚਉ ਮੈ ਮੁਕਤੁ
ਗਧਨਿ ਸਤ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰਿ ਜਗ ਜੀਵਨ ਖਿਲੇ ਵਹੁ ਸਗਨਿ ਪਰੇ ॥ ਨਨ ਕੁਜਨੁ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਾਈ ਹਰਿ
ਰਖਹੁ ਲਾਜ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਨਟਮਹਲਾ ੪ ਗਮ ਜਪਿ ਜਨ ਗਮੈ ਨਾਮਿ ਗਏ ॥ ਗਮਨਾ ਮੁਜਪਿ ਚਿਹੁਰ ਬ
ਚਨੀ ਹਰਿ ਪਾਗੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੇ ॥ ਰਹਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਜਪਿ ਮਿਲਿ ਸਲਾ ਸਲਾ ਲੇ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਸਿਤ ਮਿਲਿ ਗਮ ਰਸੁ ਪਾਇ ॥ ਅਹਮ ਜਨ ਕੈ ਬਾਲਿ ਬਲਾ ਲੇ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰਖੇ ਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨਿ ਗਾਇ ਚਿਸ
ਤਿ ਦਲ ਦੁਖ ਦਲਾ ਲੇ ॥ ਵੇਚਿ ਦੇਹੀ ਦੇਖ ਅਸਾਧ ਪੰਚ ਪਾਤੁ ਹਰਿ ਕੀ ਏਕਿ ਨ ਪਗਲੇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸਿਤ
ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਜਿਉ ਦੇਖੈ ਸਾਸਿ ਕਮਲੇ ॥ ਉਨ ਵੈਘਨੁ ਘਨ ਘਨਿ ਹਰ ਗਰਜੈ ਮਨਿ ਬਿਗਸੈ ਮੇਰੁ ਮੁਰਲੇ ॥
੩ ॥ ਹਮਰੇ ਸੁਆਮੀ ਲੇਚਨ ਅਗਾਈ ਹਮ ਜੀਵਹ ਦੇਖ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਮਲਾ ਹਰਿ ਲਾਏ
ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਅਨਦ ਭਲੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਨਟਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਚਿਹਮ ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਖੇ ॥ ਰਹਉ ॥ ਉਤਮ ਜਗੀਨਾਥ ਜਗ ਦੀ ਸੁਰਹਮ ਪਾਪੀ
ਸਗਨਿ ਰਖੇ ॥ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਦੀ ਨਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਦੀ ਚਿਨਾਮੁ ਮੁਖੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਉਚਨੀ ਚਹਮ ਗਾਏ ਗੁ
ਰਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੀਗਿ ਸਖੇ ॥ ਜਿਉ ਚੰਦਨ ਸੀਰੀ ਬੋਲੈ ਨਿਮੁ ਬਿਰਖਾ ਗੁਨ ਚੰਦਨ ਕੇ ਬਸਖੇ ॥ ੨ ॥ ਹਮਰੇ ਅਵਰ
ਨਾ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੈ ਕੇ ਬਹੁ ਬਾਗ ਬਗਨਿ ਮਖੇ ॥ ਅਵਗਨਿ ਆਰੇ ਪਥਰ ਭਾਰੇ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਸੀਗਿ ਜਨਖੇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ
ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਰਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸਭਿ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਕ੍ਰਿਖੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕੇ ਦਇਆਲਾ ਪੁਭ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਦ
ਸਟ ਤਾਰੇ ਹਰ ਲਖੇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਨਟਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਮ ਰੋਗੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬ
ਗੀ ਜਗ ਦੀ ਸੁਰੇ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਚਿਨਾਮ ਪਾਗੇ ਲਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਭੂਲ ਚੁਕਹਮ ਅਥਾਏ
ਪੁਭ ਸਰਨਗੇ ॥ ਤੁਮ ਸਰਨਾਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਰਖਹੁ ਵਡ ਪਾਪਗੇ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਕੀ ਸੀਗਤਿ ਹ
ਰਿ ਕੋ ਕੋਨ ਉਪਰਿ ਚਿ ਪੁਛੀਏ ਪਾਤਿਤ ਪਵਗੇ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਛੀਪਾ ਦੁਸਟਾ ਰਿ ਚਿ ਪੁਛਾਖੀ ਪੈ ਜਨਗੇ ॥ ੨ ॥

ਜੇਤੁਮਰੇਗੁਨਗਵਹਿਸੁਆਮੀਹਉਬਾਲਿਬਾਲਿਬਾਲਿਤਿਨਗੇ॥ਭਵਨਭਵਨਪਾਵੇਤਸਭਿਕੀਏਜਹਪੁਰਿ
ਪਰੀਜਨਪਗੇ॥ ੩॥ ਤੁਮਰੇਗੁਨਪੁਰਕਹਿਨਸਕਹਿਹਮਤੁਮਵਡਵਡਪੁਰਖਵਡਗੇ॥ਜਨਨਕਕਉਦਇ
ਆਪਭਧਾਰਹਮਸੇਵਹਤੁਮਜਨਪਗੇ॥੪॥੫॥ ਨਟਮਹਲਾ ੬॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮ
ਨੇ॥ਜਗੀਨਾਥਿਕਿਰਪਾਪੁਭਿਧਾਰੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮਥਨੇ॥੧॥ਠਾਉ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਜਸੁਹਰਿਹਰਿਗ
ਇਉਉਪਦੇਸਿਗੁਰੁਗੁਰਸੁਨੇ॥ਕਿਲਾਬਿਖਪਾਪਨਾਮਹਰਿਕਾਟੇਜਿਵਖੇਤਕ੍ਰਿਸ਼ਨਿਲੁਨੇ॥੧॥ਤੁਮਰੀਉ
ਪਮਾਤੁਮਰੀਪੁਰਜਾਨਹੁਹਮਕਹਿਨਸਕਹਿਹਰਿਉਨੇ॥ਜੈਸੇਤੁਮਤੈਸੇਪੁਰਤੁਮਰੀਗੁਰਜਾਨਹੁਪੁਰਮ
ਪੁਨੇ॥੨॥ਆਇਆਠਸਬੰਧਬਹੁਬੰਧੇਹਰਿਜਪਿਓਖੁਲਖੁਲੁਨੇ॥ਜਿਉਜਲਕੀਚਰੁਤੰਦੂਮੈਥਾਪੈਓ
ਹਰਿਚੇਤਿਓਮੋਖਮੁਖੇਨੇ॥੩॥ਸੁਆਮੀਪਾਰਬਹਮਪਰਮੇਸਰੁਤੁਮਖੋਜਹੁਗੁਗਨੇ॥ਤੁਮਗੀਥਾਪਈਨ
ਹੀਪਵੈਜਨਨਾਨਕਕੇਪੁਰਵਡੇਨੇ॥੪॥੫॥ ਨਟਮਹਲਾ ੭॥ ਮੇਰੇਮਨਕਾਲਿਕੀਰਤਿਹਰਿਪਵਲੇ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਦਇਆਲਿਦਇਆਪੁਰਧਾਰੀਲਾਗਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਜਪਲੇ॥ਠਾਉ॥ਹਰਿਤੁਮਵਡਾਮਗਮਅਗੋਚਰ
ਸੁਆਮੀਸਭਿਧਿਐਆਵਹਿਹਰਿਭਵਲੇ॥ਜੀਨਕਉਤੁਮਰੇਵਡਕਟਾਖੈਤੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਲੇ॥
੧॥ਏਹਪਰਪੰਚੁਕੀਆਪੁਰਸੁਆਮੀਸਭੁਜਗਜੀਵਹੁਗੁਗਲੇ॥ਜਿਉਸਲਲੈਸਲਲਉਠਹਿਥ
ਹੁਲਹਰੀਮਿਲਿਸਲਲੈਸਲਲਾਸਮਲੇ॥੨॥ਜੋਪੁਰਕੀਮਾਸੁਤੁਮਰੀਜਾਨਹੁਹਮਨਹਜਾਲੀਹਰਿਗਹ
ਲੇ॥ਹਮਥਾਹਿਕਕਉਰਿਦਉਸਤਤਿਧਾਰਹੁਹਮਕਰਹਪੁਭੂਸਿਮਰਲੇ॥੩॥ਤੁਮਜਲਾਨਿਧਿਹਰਿਮਾਨ
ਸੇਵਹਜੈਸੇਵੈਸਭਫਲਲੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬਾਛੈਹਰਿਦੇਵਹੁਕਹਿਕ੍ਰਿਪਲੇ॥੪॥੫॥
ਨਟਮਹਲਾ ੮॥ ਪੜਚਾਲਾ॥ ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਸਫਲਹਰਿਪਾਲਾ॥ਲੇਗੁਰਪਗਰੇਨਰਵਾਲਾ॥
ਸਭਿਦਾਲਿਦਭੀਜੇਦੁਖਦਾਲਾ॥ਹਰਿਹਰੇਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ॥ਠਾਉ॥ਹਰਿਕਾਰੀਹੁਹਰਿਆਪਿਸ
ਵਾਰਿਚਹਰਿਭਗਤਗਮਹਲਬੇਅੰਤਲਾਲਾਲਾਹਰਿਲਾਲਾ॥ਹਰਿਆਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਆਪਿਗਿ
ਹਿਆਇਚਿਹਮਹਰਿਕੀਗੁਰਕੀਈਹੈਬਸੀਗੀਹਮਹਰਿਦੇਖੇਭਈਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਾ॥੧॥
ਹਰਿਆਵਤੇਕੀਖਬਰਿਗੁਰਿਪਾਈਮਤਿਤਨਿਆਨਦਮਾਨੈਦਭਏਹਰਿਆਵਤੇਸੁਨੇਮੇਰੇਲਾਲਾਹਰਿਲਾ
ਲਾ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਹਰਿਮਿਲੇਭਏਗਲਤਾਨਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਾ॥੨॥੧॥੧॥ ਨਟਮਹਲਾ ੯॥
ਮਨੀਮਲੁਸੰਤਸੰਗਤਿਸੁਭਵੰਤੀ॥ਸੁਨਿਅਕਥਕਥਾਸੁਖਵੰਤੀ॥ਸਭਕਿਲਾਬਿਖਪਾਪਲਟੰਤੀ॥ਹ
ਰਿਹਰੇਹਰੇਲਿਖਤਾਲਿਖੰਤੀ॥ਠਾਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਕਲਜੁਗਾਵੇਚੈਉਤਮਮਤਿਗੁਰਮਤਿਕਥਾਭ

ਜੀਤੀ। ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਸੁਲੀ ਮਨੀ ਹੈ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਤਿ ਸੁਜਨ ਕੈ ਹਉ ਬੁਰਬਨੇ ਤੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਅਕਥਕਥਾ
ਕਾਜੀ ਨੇ ਸੁਚਾਖਿਆ ਤਿ ਸੁਜਨ ਸਭ ਭੁਖ ਲਏ ਤੀ॥ ਨਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਰੇ ਪਤੇ ਜਪਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਵੇ ਤੀ॥ ੨॥ ੩॥ ੮॥ ਨਟਮਯ ਕੋਈ ਅਨਿਸੁਨਾਵੈ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਗਾਯਾ ਤਿਸ
ਕਉ ਹਉ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਬਾਲਾ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹੈ ਭਲ ਭਾਲਾ ਹਰਿ ਹੋਰੋ ਮੇਲਿ ਨਿਹਾਲਾ ਰਹਾਇ॥ ਹਰਿ
ਕਾਮ ਰਗੁ ਗੁਰ ਸੀਤਿ ਬਤਾਏ ਓਹੁ ਰਿਚਲਾ ਦਿਖਾਈ ਹਰਿ ਚਾਲਾ ਅੰਤ ਰਿਕਪਟ ਦੁਕਵਨੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰ
ਸਿਖੁ ਹੁਨਿ ਕਪਟ ਕਮਾਵਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਪਾਲਾ ਨਿਹਾਲਾ ਨਿਹਾਲਾ ਨਿਹਾਲਾ॥ ੧॥ ਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ
ਰਿਪੁ ਭਿਭਾਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਜਾਨਿ ਓ ਮੇਰਾ ਨਾਲਾ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਮਾਤਿ ਹਰਿ ਪੁਤਿ ਦੀਨੀ ਹਰਿ ਦੇਖ
ਨਿਕਟਿ ਹਉ ਰਿਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲਾ॥ ੨॥ ੩॥ ੯॥

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕਾਇ ਨਮਸਕਾਰੁ ੧ ਓ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਮ ਹਉ ਕਿਅ ਜਾਨਾ ਕਿਅ ਭਾਵੈ॥ ਮਨਿ ਪਿਆਸ ਬਹੁ ਦਰਸਾਵੈ॥ ਰਹਾਇ॥ ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਜਨੁ
ਤੇਗਾ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਚਮਾਵੈ॥ ਰਿਪੁ ਕਰਹੁ ਜਿਸੁ ਪੁਰਖ ਥਿਧਾ ਤੇ ਸੋ ਦਾਸ ਦਾਤੁ ਪੁਪਿਆਵੈ॥ ੧॥ ਕਵਨ
ਜੋਗ ਕਵਨ ਗਿਆਨ ਪਿਆਰਾ ਕਵਨ ਗੁਨੀ ਗੋਝਾਵੈ॥ ਸੋਈ ਜਨੁ ਸੋਈ ਨਿਜ ਭਗਤਾ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਰੰਗੁ
ਲਾਵੈ॥ ੨॥ ਸਾਈ ਮਾਤਿ ਸਾਈ ਬੁਧਿ ਸਿਆਨ ਪਾਜਿ ਤੁਨਿ ਅਖਨ ਪੁਤੁ ਬਿਸਰਾਵੈ॥ ਸੰਤ ਸੀ ਗਿਲਾ ਗਿਏ ਹੁ
ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਓਹੁ ਰਿਗੁਨ ਸਦ ਹੀ ਗਾਵੈ॥ ੩॥ ਦੇਖਿ ਓ ਅਚਰਜੁ ਮਹਾ ਮੰਗਲੁ ਪੁਕਿਛੁ ਅਨਨੀ ਦਿਸਦਾ
ਵੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਗੁਰਿ ਲਾਹਿ ਤਹ ਗਰਭ ਜੋ ਨਿਕਰਾਵੈ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੦॥ ਨਟਮਯ ੫
ਦੁਪਦੇ॥ ਉਲਾਹਨੇ ਮੈ ਕਹੁਨ ਦੀਓ ਮਨ ਮੀਠ ਤਹ ਰੋਕੀ ਓ॥ ਰਹਾਇ॥ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਜਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਨਾਮੁ ਤਹ ਰੋਜੀ ਓ॥ ਈਹ ਉਹ ਹਰਿ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਹੀ ਇਹ ਗੁਰ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰ ਦਿਵੀ ਓ॥ ੧॥
ਜਬ ਤੇ ਜਾਨਿ ਪਾਈ ਏਹ ਬਾਤਾ ਤਬ ਭੁਲਖੇ ਮਸਥ ਬੀਓ॥ ਸਾਧ ਸੀ ਗਿਨ ਸਕ ਪਰਗਾਸਿ ਓ॥ ਅਨਨੀ
ਰੋਕੀ ਓ॥ ੨॥ ੨॥ ੧੧॥ ਨਟਮਯ ੫ ਜਾਕਉ ਭਈ ਤੁਮਾਗੀ ਪੀਗਾ ਜਮ ਕੀ ਦਾਸ ਮਿਟੀ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ਨਿਕਸੀ ਹਉ ਮੈ ਪੀਗਾ ਰਹਾਇ॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਰੇ ਪਤੇ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਖੀਗਾ ਮਾਤ
ਪਿਤਾ ਜਾਨ ਸੰਤ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਬੀਗਾ॥ ੧॥ ਖੁਲੇ ਭ੍ਰਮ ਭੀ ਤਿ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਹੀਰੇ ਕੇ ਪੇਰੀ ਗਾ ਬਿਸਮ
ਭਏ ਨਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਨ ਕੁਰ ਗੁਨੀ ਗਹੀਗਾ॥ ੨॥ ੩॥ ੧੨॥ ਨਟਮਯ ੫ ਅਪਨ ਜਨੁ ਅਪਰਿ
ਆਪਿ ਉਪਰਿ ਓ॥ ਅਠਪਰ ਜਨ ਕੈ ਸੀਗੇ ਬਸਿ ਓ॥ ਮਨ ਤੇ ਨਾਹਿ ਬਿਸਰਿ ਓ॥ ਰਹਾਇ॥ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਹੀ

ਕਿਉਪੈਖਿਚਿਦਸਕਾਕੁਲਨਾਬਿਚਾਰਿਓਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਹਰਿਦੀਚਿਸਿਹਜੀਸੁਭਾਇਸਵਾਰਿਓ॥੧॥
ਮਗਥਿਖਮੁਅਗਨਿਕਾਸਾਗਭਾਤਿਸਤੇਪਾਰਿਉਤਾਰਿਓਪੈਖਿਪੈਖਿਨਕਾਕਿਗਸਾਰੇਪੁਨਹਪੁਨਹਬਾਓ
ਹਰਿਓ॥੨॥੧॥੧੩॥ ਨਟਮਃ ੫ ਹਰਿਹਰਿਮਨਮਹਿਨਾਮੁਕਰਿਓਕੋਟਿਅਪਾਧਮਿਟਹਿਖਿ
ਨਭੀਤਰਿਤਕਾਦੁਪੁਨਹਰਿਓਹਰਾਉ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਾਇਚੈਰਾਗੀਸਾਪੁਸੀਗਿਯਹਿਓਸਗਲ
ਤਿਅਗੀਏਕਾਏਵਲਾਗੀਹਰਿਹਰਿਚਰਨਗਹਿਓ॥੧॥ਕਹਤਮੁਕਤਸੁਨਤੇਨਿਸਤਾਰੇਜੋਜੋਸਰ
ਨਿਪਇਓਸਿਮਹਿਸਿਮਹਿਸੁਆਮੀਪੁਭਾਅਪੁਨਾਕਹੁਨਨਕਾਮਨਦਭਾਇਓ॥੨॥੫॥੧੪॥ਨਟਮਃ੫
ਚਰਨਕਮਲਸੀਗਿਯਗੀਰੇਗੀ॥ਸੁਖਸਾਗਰਕਰਿਪਗਮਗਤਿਮੇਗੀ॥ਹਰਾਉ॥ਅੰਚਲਾਗਹਾਇਚਿਜਨਅਪੁ
ਨੇਕਉਮਨੁਖੀਪੈਪੈਮਕੀਖੇਗੀ॥ਜਸੁਗਵਤਭਗਤਿਰਸੁਉਪਾਜਿਓਮਾਇਅਕੀਜਾਈਚੇਗੀ॥੧॥ਪੁਰਨ
ਪੁਰਿਹਰੇਕਿਰਪਾਨਿਪਿਆਨਪੇਖਉਰੇਗੀ॥ਨਨਕਮੇਘਿਯੀਚਿਦਾਸੁਅਪੁਨਾਪੀਤਿਨਕਬਹੁਖੇਗੀ॥੨॥੬॥
੧੫॥ ਨਟਮਃ੫ ਮੇਰੇਮਨਜਪੁਜਾਪਿਹਰਿਨਗਾਇਲਾ॥ਕਬਹੁਨਾਥਿਸਰਹੁਮਨਮੇਰੇਤੇਆਘਰ
ਗੁਨਗਾਇਲਾ॥ਹਰਾਉ॥ਸਾਪੁਪੁਰਿਕਰਉਨਿਤਮਜਨੁਸਭਕਿਯਾਥਿਖਪਪਗਵਾਇਲਾ॥ਪੁਰਨਪੁਰਿਹਰੇ
ਕਿਰਪਾਨਿਪਿਘਟਿਘਟਿਦਿਸਟਿਸਮਾਇਲਾ॥੧॥ਜਾਪਤਪੋਕੋਟਿਯਖਪੁਜਾਹਰਿਸਿਮਰਲਤਾਲਿਨਲਾ
ਇਲਾ॥ਦਾਇਕਰਜੋਰਿਨਨਕਦਨੁਮਗੈਤੇਰੇਦਾਸਨਿਦਾਸਦਸਾਇਲਾ॥੨॥੭॥੧੬॥ ਨਟਮਃ੫
ਮੇਰੇਸਰਬਸੁਨਾਮੁਨੇਪਨਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਪੁਸੀਗਿਅਏਚਿਸਤਿਗੁਰਿਦੀਨੇਦਨਾ॥ਹਰਾਉ॥ਸੁਖਦਤਾਦਖ
ਭੈਜਨਹਾਰਾਉਕੀਰਤਨੁਪੁਕਰਗਿਆਨਾ॥ਕਾਮੁਕੋਪੁਯੋਭੁਖੰਡਖੰਡਕੀਨੇਬਿਨਸਿਚਿਪੁਕਾਅਭਿਮਾਨਾ॥
੧॥ਕਿਆਗੁਲਤੇਰੇਅਖਿਵਖਲਾਪੁਭਾਮੰਤਰਜਾਮੀਜਲਾ॥ਚਰਨਕਮਲਸਗਨਿਸੁਖਸਾਗਰਨਨਕਸ
ਦਕੁਰਬਾਨਾ॥੨॥੮॥੧੭॥ ਨਟਮਃ੫ ਵਾਰਿਵਾਰਿਜਉਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਹਰਾਉ॥ਮੋਹਿਨਿ
ਗੁਨਤਮਪੁਰਨਦਤੇਦੀਨਨਾਥਦਇਆਲਾ॥੧॥ਉਠਤਥੈਠਤਸੇਵਤਜਾਗਤਜੀਅਪਾਨਧਨਮ
ਲਾ॥੨॥ਦਰਸਨਪਿਆਸਥਹਤਮਨਿਮੇਰੇਨਨਕਦਰਸਨਿਹਾਲਾ॥੩॥੯॥੧੮॥ ਨਟਮਃ੫
ਪੜਤਾਲਾ॥ਕੋਉਏਮੇਰੇਸਾਜਨੁਮੀਤਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਵੈਨੀਤਾ॥ਬਿਨਸੈਦਖਾਬਿਪਗੀਤਾ॥ਸਭਅਗ
ਓਮਨੁਤਨੁਚੀਤਾ॥ਹਰਾਉ॥ਕਿਈਵਿਰਲਾਅਪਨਕੀਤਾ॥ਸੀਰੀਚਰਨਕਮਲਮਨੁਸੀਤਾ॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਹਰਿਜਸੁਦੀਤਾ॥੧॥ਹਰਿਭਾਜੋਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਾ॥ਕੋਟਿਪਤਿਤਤੋਹਿਪੁਨੀਤਾ॥ਨਨਕਦਾ
ਸਥਾਏਬਾਏਕੀਤਾ॥੨॥੧੦॥੧੯॥੧੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅਸਟਪਦੀਆਮਰਾਗ

ਗਮਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਨਮੁਅਪਾਰੇ॥ ਧਿਨੁਪੁਰਹਿਤਸਕਉਬਿਨੁਸੇਵਾਮੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥ ਰਹਉ
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਪਿਆਵਹੁਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰੇ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਭਏਪ੍ਰਭਠਕੁਰਗੁਰ
ਕੈਸਥਾਦਿਸਵਰੇ॥ ੧॥ ਮਸੁਦਨਜਗਜੀਵਨਮਾਧੇਮੇਰੇਠਕੁਰਮਗਮਾਪਾਰੇ॥ ਇਕਬਿਨਉਬੇਨਤੀ
ਕਉਗੁਰਮਾਰੇ॥ ਮੈਸਾਪੁਚਰਨਪਾਰੇ॥ ੨॥ ਸਹਸਰੇਤਨੇਤ੍ਰੈਪ੍ਰਭਕਉਪ੍ਰਭਏਕੋਪੁਰਖੁਨਿਗੇ॥ ਸਯਮੁ
ਗਤਿਏਕੋਪ੍ਰਭਠਕੁਪ੍ਰਭਏਕੋਗੁਰਮਤਿਤਾਰੇ॥ ੩॥ ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦਮੇਦਰੁਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਉਰਿਧਾਰੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਬਨੀਆਰਿਮੀਠੀਜਿਉਗੁਰਮਾਗਟਕਸਮਾਰੇ॥ ੪॥ ਗਸਨਾਸਦਚਖੈਭਾਇਦੂਜੇ
ਆਤਿਠੀਕੇਲੋਭਾਥਿਕਾਰੇ॥ ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸਾਦਚਖਹਿਗਮਨਾਮਾਸਭਅਨਰਸਸਾਦਾਬਿਸਾਰੇ॥ ੫॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਗਮਨਾਮੁਪੁਪਾਇਆਸੁਦਿਕਥਤਿਆਪਾਨਿਵਾਰੇ॥ ਧਰਮਗਾਇਜਮੁਨੇਵਿਨਾਮੈਵੇਮੇਰੇਠਕੁਰਕੇਜਨ
ਪਿਆਰੇ॥ ੬॥ ਸਾਸਸਾਸਸਾਸੈਜੇਤੇਮੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥ ਸਾਸੁਸਾਸੁਜਾਇਨਾਮੈਬਿਨੁਸੇਬਿਥਾਸਾ
ਸੁਥਿਕਾਰੇ॥ ੭॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਨਪ੍ਰਭਸਰਨੀਮੋਕਉਹਰਿਜਨਮੇਲਿਪਿਆਰੇ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁ
ਕਹਤੈਹਮਦਾਸਨਕੇਪਨਿਹਾਰੇ॥ ੮॥ ੧॥ ਨਟਮਰਾਗ ਗਮਮਪਥਰਨਿਰਗੁਨੀਆਂਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰਿਗੁਰਮਿਲਾਏਹਮਪਾਨਸਥਾਦਿਗੁਰਤਾਰੇ॥ ਰਹਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਆਤਿਮੀਰਾਮੈਲਾ
ਗੁਰਮਲਗਾਰੇ॥ ਨਾਮੈਸੁਗਭਿਵਜੀਹੈਦਹਦਿਸਿਹਰਿਮੁਸਕੀਮੁਸਕਗੀਪਾਰੇ॥ ੧॥ ਤੇਗੀਨਿਰਗੁਨਕਥਾਕਥਾਰੇ॥
ਮੀਠੀਗੁਰਿਨੀਕੇਚਚਨਸਮਾਰੇ॥ ਗਾਵਤਗਾਵਤਹਰਿਗੁਰਗਾਏਗੁਰਗਾਵਤਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੨॥ ਬਿਥੇ
ਕੁਰੁਕੁਰੁਸਮਦਗਸੀਤਿਸੁਮਿਲੀਮੈਸੀਕਉਤਾਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਾਇਮੈਪਰਮਪਦਪਾਇਆਹਉਸ
ਤਿਗੁਰਕੈਥਲਿਹਾਰੇ॥ ੩॥ ਪਖੰਡਪਖੰਡਕਰਿਕਰਿਭਗੇਲੋਭੁਪਖੰਡੁਜਾਕਿਭੁਰਿਆਰੇ॥ ਹਲਾਤਿਪਲਾ
ਤਿਦੁਖਦਈਹੋਵਹਿਜਮਕਲਖੜਾਸਿਰਿਮਾਰੇ॥ ੪॥ ਉਗਵੈਦਿਨਸੁਆਲੁਜਲੁਸਮਾਯੈਬਿਖੁਮਾਇਆ
ਕੋਬਿਸਥਾਰੇ॥ ਆਈਗੈਨੀਭਾਇਆਸੁਪਨੰਤਗੁਬਿਖੁਸੁਪਨੰਤੀਦੁਖਸਾਰੇ॥ ੫॥ ਕਲਰੁਖੇਤਲੈਕੁਰੁਜਾਮਾ
ਇਆਸਭਭੁਫੈਕੇਖਲਵਾਰੇ॥ ਸਾਕਤਨਗਭਿਭੂਖਭੁਖਨੇਦਰਿਠਢੇਜਮਜੈਦਾਰੇ॥ ੬॥ ਮਨਮੁਖਕਰਜੁ
ਚੜਿਆਬਿਖੁਭਗਉਤੈਸਥਦਈਚਾਰੇ॥ ਜਿਤਨੇਕਰਜਕਰਜਕੇਮੰਗੀਏਕਰਿਸੇਵਕਪਾਰਿਲਾਗੀਵ
ਰੇ॥ ੭॥ ਜਗੀਨਾਥਸਭਿਜੈਤਉਪਾਏਨਕਿਖੀਨੀਸਭਨਥਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਪਭੀਖੈਚੈਦਿਵਚਲੀਮੈਜਿਉਭਾ
ਵੈਗਮਪਿਆਰੇ॥ ੮॥ ੨॥ ਨਟਮਰਾਗ ਗਮਮਹਿਮੀਖਤਸਰਿਨਵਾਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਕਿਆਨੁਮਜ

ਨੂਹੈ ਨੀਕੀ ਮਾਇਕਲ ਮਲਪ ਉਤਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਗਤਿ ਕਾ ਕੁ ਨੁਬਤੁ ਤ ਅਧਿਕਾਈ ਪਾਵੈ ਸੁਆਗਤ ਕਉ
ਧਰੇ ॥ ਪਰਸਨ ਪਰਸਭ ਏਕ ਬਿਜਾ ਕਉ ਲੈ ਥੈ ਭੈਰਿ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਅਜਾ ਮਲਪੀ ਤਿਪੁਤ ਪਤਿ ਕੀਨੀ ਕਰਿਨ
ਗਇਲ ਬੋਲਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਇ ਭਾਵਨੀ ਜਮ ਕੈ ਕਰਮ ਗਿਬਿਦਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁਖ ਕੈ ਬੈਕ ਬਿਲੇ
ਕਸੁਨ ਵੈ ਜੋ ਬੋਲੈ ॥ ਸਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਤ ਸਿਗਤੀ ਮਲੈ ਤਦਿ ਤਤਾ ਅਵੈ ਹਰਿਗਮਨ ਮਨਿ ਸਤਾਰੇ ॥ ੩ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਉ ਪੈ ਤੁਹੈ ਸਾਬਤੁ ਤ ਬਲਗਿ ਕਿਛੁ ਨ ਆਰੇ ॥ ਜਬ ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਗਿ ਲਗਨੀ ਕਾਦਿ
ਕੁਪੁਕ ਫੈਪ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਸਾਕਤ ਜਿਉ ਮਨ ਮੇਲੁ ਨ ਕਰੀ ਅਹੁ ॥ ਜੀ ਨਿਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਸਾਕਤ ਬਚਨ ਬੀ
ਛੁਆ ਜਿਉ ਤਸੀਐ ਤਾ ਜੀ ਸਾਕਤ ਪਰੈ ਪਰਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਲਾਗਿ ਲਾਗਿ ਪੀਤਿ ਬਹੁ ਪੀਤਿ ਲਾਗਾਈ ਲਾਗਿ ਸਾਧੂ
ਸੰਗਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਠਾਕਰ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬਿਪੁਰ ਬਿਜਨ ਮਿਪਰ ਬੁਨ
ਕਮਾਏ ਹਰਿਗਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਗਾਵੈ ਗੁਰੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿ
ਰਿਛੁ ਪਰਿਗਸਤਿ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਨ ਲਾਲ ਗੁਲਾਰੇ ॥ ਜੈਸਾ ਰੇ ਗੁਣੇ ਆਪਣੇ ਵੈ ਕਿਆ ਨ ਕਰ ਜੀਤਾ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ੩ ॥
ਨਟਮ ਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਗੁਰਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖ ਵਾਰੇ ॥ ਜੀਉ ਕੁੰਚਰੁ ਤੈ ਦੂਐ ਪਕਰਿ ਚਲਾਇ ਚਿਕਰਿ ਉਪਰੁ
ਕਾਢਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਬਹੁ ਉਆਤੀ ਕੇ ਮਨਿ ਸਰਧਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਪਰਸਰਧਾ
ਭਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਜਨ ਕੀ ਪੈ ਜਸ ਵਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ਸਭੁ ਦੈਖੈ ਬਹੁ ਅਪਸਾਰੇ ॥ ਏਕ ਪੁਰ
ਖੁਇ ਕੁਨ ਦਰੀਅ ਵੈ ਸਭ ਏਕ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਗਵਿ ਅਸ ਕੁਠਾਈ ਸਭੁ ਚੇਰੀ ਜਗ
ਤੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ਅਪਦ ਇਆਲੁ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਵੇਚਿ ਪਾਥਰ ਕੀਰੇ ਕਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਬਹੁਤੁ ਮੁਸਕ
ਈ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਾਮਿ ਰਗੁ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਛੁਛੈ ਛੁਛੈ ਛਿਰਿ ਬਾਕੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਘਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਚਾ
ਲੀ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਚਾਲੀ ਵੇਚਿ ਬਾਲੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਬਾਲੀ ਕਰੈ ॥ ਸੇਵਕ ਜਨੁ ਮਨੈ ਪਰਤ ਖਿਰੁ
ਰੁਨਿ ਸਤਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਸਭੁ ਦੈਖੈ ਬਹੁ ਮੁਖੁ ਮੁਖੁ ਪਸਾਰੇ ॥ ਮਨਿ ਬੀਜਿ ਆਖਾਵਾਰੇ ॥ ਜੀਉ ਜਨ ਚੰਦ੍ਰਾ ਸੁਦਖਿਆ
ਮਿਸਟ ਬੁਧੀ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਜਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਜਨੁ ਮੰਤਰਿ ਲੈ ਚੈ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਕੇ ਸਾਸਨਿ ਹਾਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਦਿਵਾਏ ਜਨ ਪੀਛੈ ਜਗੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਆਪਨ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ
ਸਿਸਾ ਦਿਸਵਾਰੇ ॥ ਜਨ ਨਨਕਾ ਅਪੋ ਆਪਿ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ੪ ॥ ਨਟਮ ਹਲਾ ੪
ਰਾਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਥਾਰੇ ॥ ਜੀਉ ਪਕਰਿ ਦੋਪਤੀ ਦੁਸਟੀ ਅੰਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਚਿ ਕਜਨ ਤੇਰੇ ਏਕੁ ਮਾਗਉ ਦਨੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਨਿਤ ਸਰਧਾ ਲਾਗੀ ਮੇਕ ਉਹਰਿ

ਗੁਰਮੇਲਿ ਸਵਾਰੇ॥ ੧॥ ਸਾਕਤ ਕਰਮ ਪਾਣੀ ਜਿਉ ਮਥੀ ਮੈ ਨਿਤ ਪਾਣੀ ਏਲਾ ਝੁਲਾਰੇ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗ
 ਤਿਪਰਮ ਪਦ ਪਾਇਆ ਕਢਿ ਮਖਨ ਕੇ ਗਟ ਕਾਰੇ॥ ੨॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਾਂਇਆ ਮਨੁ ਕੀਆ ਨਿਤ ਮਾਇਆ
 ਲਿਦੇ ਹਸਵਾਰੇ॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਬਚਨ ਤਥਾ ਏਸ ਭਠੇ ਕਟ ਚਾਰੀ ਗਾਰੇ॥ ੩॥ ਮਟਕਿ ਮਟ
 ਕਿ ਚਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਸਾਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪੁਭ ਭਾਈ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮਲਾ
 ਲਾਖਾਰੇ॥ ੪॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਸਭ ਨਾਰੀ ਸਭੁ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੇ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀਰੇਨੁ ਮਨਿ ਭਾਈ ਮਿਲਿ
 ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੫॥ ਗਾਮ ਗਾਮ ਨਗਰ ਸਭ ਠਿਰਿਆ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਰੇ॥ ਸਰਧਾ ਸ
 ਰਧਾ ਚਿਪਾਇ ਮਿਲਾਏ ਮੇਕ ਉਹਰਿ ਗੁਰ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੬॥ ਪਵਨ ਸੁਤੁ ਸਭੁ ਨੀਕਾਰੀਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸ
 ਬ ਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ ਨਿਜਾ ਘਰਿ ਜਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਆ ਬਿਨੁ ਨੈਨਾ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਰੇ॥ ੭॥ ਤਉ ਗੁਨ ਈਸਾ
 ਬਰਨਿ ਨਹੀ ਸਾਕਉ ਤੁਮ ਅੰਦਰ ਹਮ ਨਿਕ ਕੀਰੇ॥ ਨਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰਮੇਲਹੁ ਮੇਰਾ ਮੁਜਾਪਤ ਮਨ ਪੀ
 ਰੇ॥ ੮॥ ੫॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਠਾਕੁਰ ਮਗਮਾਪਾਰੇ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਬਹੁ ਨਿਰ ਗੁਣੀਆ
 ਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ਠਹਾਉ॥ ਸਾਧੂ ਪੁਰਖ ਸਾਧ ਜਨ ਪਾਏ ਇਕਾ ਬਿਨ ਉਕਰਉ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪੁਰਖੁ ਜੀ ਦੇਵੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਨਾਭੁ ਖਨਿ ਵਾਰੇ॥ ੧॥ ਪਚੈ ਪਤੰਗੁ ਮਿਰਗ ਭਿੰਗੁ ਕੁੰਚਰੀ ਨਾਇਕਾ ਏੰਦੀ ਪ
 ਕਰਿ ਸੈਯਾਰੇ॥ ਪੰਚ ਭੂਤ ਸਥਲੈ ਦੇਹੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ॥ ੨॥ ਸਾਸ ਤਬੇਦ ਸੋਧਿ ਸੋਧਿ ਦੇਖੇ ਮੁ
 ਨਿਨਾ ਰਦ ਬਚਨ ਪੁਕਾਰੇ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪੜਹੁ ਗਤਿ ਪਵਹੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੩॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪੀ ਤਿ
 ਲਗੀ ਪੁਭ ਕੇਰੀ ਜਿਵ ਸੁਰਜੁ ਕਮਲਾ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਬਹੁ ਨਾਚੈ ਜਬ ਉਨਵੈ ਘਨ ਘਨ ਹਾਰੇ॥ ੪॥ ਸਾਕ
 ਤ ਕਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਹੁ ਸੰਚਹੁ ਸਭ ਝਲਾ ਝਲਾ ਬਿਸੁਕਾਰੇ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਿਵਰਿ ਸਾਕਤ ਨਗੇਤੀ ਛੇਰੀ
 ਛੇਰੀ ਕਦੈ ਬਿਖਾਰੇ॥ ੫॥ ਸੰਤ ਨ ਸੰਤ ਸਾਧਾ ਮਿਲਿ ਨੀਮੈ ਗੁਣ ਬੋਲਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰੇ॥ ਸਿਤੈ ਸਿਤੈ ਮਿਲੈ
 ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਜਲ ਮਿਲਿ ਕਮਲਾ ਸਵਾਰੇ॥ ੬॥ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਸਭੁ ਸੁਆਨੁ ਲਭੈ ਹਯਾ ਕਿਚਿ
 ਸਭਾ ਹੋ ਬਿਗਾਰੇ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਦੀਬਾਨਿ ਖਬਰਿ ਤੁਈ ਗੁਰਿਗੀ ਅਨੁਖਵੁ ਗੁਲੇ ਮਾਰੇ॥ ੭॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ
 ਖੁਪੁ ਭਮੇਰੇ ਮੇਰਾ ਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰੇ॥ ਨਨਕ ਮੈ ਪਰਮ ਵਰਨ ਕਈ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੮॥ ੬॥

੭॥ ੧॥ ੨੫॥

੧੮ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਪਤਾਦਿ
ਗੁਪਤਾ ਲੀਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਅੰਤ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਹਰਿ
ਰਿਅਗ ਮਾਮਗ ਮਾਮਗਾ ਸਿਥੈ ਪਿਆ ਦੇਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਗਾਇਆ ਹਰਉ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਿਤ ਬੁ
ਧਰਤੇ ਬੁਧ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਮਾਖੁ ਮਾਖੁ ਦੀਨ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਇਆ॥ ੧॥ ਸਰਦਾਰ ਗਤੀ ਪ੍ਰਭਿ
ਪਾਲਤੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਡਾ ਨਾਇਆ ਪੁਰਿ ਲਾ ਦੁਜ ਨੂਰ ਨਾਖਿ ਪਕਰਿਆ ਹਰਿ ਗਖਿ ਲੀਚਿਤ ਰਾ
ਇਆ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਹਲਾ ਪਾਵ ਲਾਸ ਭਉਖ ਭੈ ਜਨੁ ਗਾਇਆ ਭਉ ਜਨ ਮਮਰਨ ਨਿਵਾਰਿ
ਨਾ ਕਰਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਭਉ ਭਗਤ ਭੈ ਜਨੁ ਗਾਇ
ਆ ਹਰਿ ਹਰਹਰਿ ਉਰਿ ਪਾਰਿ ਚੈ ਜਨਨ ਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ॥ ੪॥ ੧॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪
ਜਪਿ ਮਨ ਗਾਮਨਾ ਮੁਖ ਦਾਤਾ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਹੁ ਪਛਾਤਾ ਹਰਉ॥
ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰੀ ਮਾਲਿ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈ ਲੁਗਈ ਸਭ ਨੀਕ ਰਿਹਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਾਤਾ॥ ੧॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਸਾਧਿ ਜੀਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਪੁਛੁ ਉਹਰਿ ਕੀਥਾਤਾ ਪਾਇ ਲਗ
ਉਨਿਤ ਕਰਉ ਜੁਦਗੀਆ ਹਰਿ ਮੈਲੁ ਕਰੀ ਮਥਿਸਾਤਾ॥ ੨॥ ਲਿਲਾਇ ਲਿਖੇ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਮਿਲੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਕਿਲਾਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਤਾ॥ ੩॥ ਗਾਮਗਾਇਨਾ ਜੀ
ਨ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਕੀਉ ਤਮਥਾਤਾ ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕਪਈ ਮੈ ਵਡਭਾਗੀ ਜਨਨ ਨਕ ਚਰਨਿ ਪਰਤਾ
॥ ੪॥ ੨॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਸਭਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨ ਮਨਿ ਭਵਨੀ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਚੀਅਪ
ਰੇ ਪਰੋਪਰ ਬਹੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਗੁਰੁ ਲਖਾਇ ਚੀ ਹਰਉ॥ ਹਮਨੀ ਰਾਮ ਪਿਮਕਰ ਮਕੀਏ ਨਹੀ ਚੇਤਿ ਚੀ
ਹਰਿ ਗਾਇ ਚੀ ਹਰਿ ਅਨਿਮੋਲਿ ਚੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਖਿਨੁ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ਚੀ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਿ ਮਸਤਕੇ ਧੁਰਿ ਲੀਖਿਆ
ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਇ ਚੀ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਦਰਗਹ ਬਾਜੀਆ ਹਰੀ ਮਾਲਿ ਚੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇ ਚੀ॥ ੨॥ ਪਾ
ਤਿਤ ਪਵਨੁ ਨਾਮੁ ਨ ਰਹਿ ਮੰਦਭਾਗੀਆ ਨਹੀ ਭਾਇ ਚੀ॥ ਤੇਗਰਭੁ ਜੇਨੀ ਗਾਲੀਅਹਿ ਜਿਉ ਲੇਨੁ ਜਲਹਿ
ਗਲਾਇ ਚੀ॥ ੩॥ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਗੁਰ ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਨੁ ਮੈਲਾਇ ਚੀ॥ ਹਰਿ ਗਾਮਨਾ ਮੈ ਰਹਉ ਲਾ
ਗੇ ਜਨਨ ਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਚੀ॥ ੪॥ ੩॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਗਾਮਨਾ ਮਿਲਿ ਲਾਗਾ
ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਾਇਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪਿ ਚਿਭੁ ਮੁਭਉ ਭਾਗਾ ਹਰਉ॥ ਚੈਭਾਇ ਭਗਤਿ ਲਾਗੇ ਮੇਰਾ
ਹੀ ਅਗਮੁ ਸੋਇ ਚਿ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗਾ ਕਿਲਾ ਬਿਖਖੀਨ ਭਏ ਸੀਤਿ ਆਈ ਹਰਿ ਉਰ ਪਾਰਿ ਚੈ ਵਡਭਾਗਾ

੧॥ ਮਨੁਖ ਰੇ ਗੁਰੁ ਸੁਭੈ ਕੁ ਚੁਆ ਜੇ ਉਕਸਮ ਚਾਗਿ ਦਿਨ ਚਾਗਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਪਰਤਾ ਪੈਥੈ
 ਰੂਪ ਰਸ ਗਏ ਕਾਲਾਗਾ ॥ ੨॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਾਤਿ ਸਾਧ ਅਤਿ ਗੁਰੀ ਜੇ ਉਠੈ ਗੁਮ ਜੀ ਠਬਹੁ ਲਾਗਾ ॥ ਕਾ
 ਏ ਮਾਕਾ ਪਤੁ ਚੀਰ ਬਹੁ ਫਾਰੇ ਹਰਿ ਰੇ ਗੁਨ ਲਹੈ ਸਭਾਗਾ ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਚਾਰਿ ਰਿਹੈ ਗੁਮਿ ਲੈ ਗੁਰੁ ਸੇਭਾ ਹਰਿ ਰੇ
 ਹਰਿ ਚਲਾ ਲੈ ਰੰਗਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖੈ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ੪॥ ੫॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲੀਨੁ ਭਇਆ ਰਾਮ ॥
 ਨਾਮੈ ਮਾਤਿ ਗੁਰਮਾਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਮੈ ਹਰਿ ਮੂਨਿ ਜਪੀ ਮੈ ਹਰਿ ਜਪ ਮਾਲਾ ॥
 ਜਿਨ ਕੇ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ਹਰਿ ਮਾਇਆ ਹਰਿ ਬਨ ਮਾਲਾ ॥ ੧॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਮਾਤਿ ਨ ਦੁਕੇ ਸਰ
 ਬ ਜੀ ਜਾਲਾ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨਾਮੁ ਵਈ ਗੁਰਿ ਰਖੇ ਹਰਿ ਰਖ ਵਾਲਾ ॥ ੨॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਲਾ ॥ ਹੁ
 ਰਿ ਮਾਤਿ ਪਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਕਰੁਣਾ ਏ ਮਾ ਅਗਨਿ ਨਿਤ ਮੇਲਤੇ ਗੁਰਿ ਰਖੇ ਦੀਨ ਦਾਇਆਲਾ ॥ ੩॥ ਬਹੁ
 ਮੈ ਲੇਨਿ ਗਲਹੈ ਏ ਮਾਸ ਭਾਕਿ ਲਾਬਿਖ ਹਰਿ ਜਾਸਿ ਜਾਲਾ ॥ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਨਨ ਨ
 ਕਸ ਬਾਦਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ੪॥ ੫॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਰਿ ਸਭਾਕਿ ਲਾਬਿਖ ਕਟਾ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਪਰਿ ਉਰਿ ਪੁਰੈ ਮੇਰੇ ਸੀਸੁ ਕੀਜੈ ਗੁਰ ਵਾਟਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮੈ ਬਾਤ ਸੁਨਵੈ ਤੇ ਸੁਮ
 ਨੁ ਦੇਵ ਉਕਟਿ ਕਟਾ ॥ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਮੇਲਿ ਉਰਿ ਪੁਰੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਬਿਕਾਰੇ ਹਟਿ ਗਟਾ ॥ ੧॥ ਮਕਰ ਪਾਗਿ ਦਨੁ
 ਬਹੁ ਕੀ ਮਾਸ ਗੀਰੁ ਦੀਚਿ ਅਧ ਕਾਟਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੇ ਮੁਕਾਤਿ ਨ ਪਵੈ ਬਹੁ ਕੰ ਚਰੁ ਦੀਜੈ ਕਟਿ ਕਟਾ ॥ ੨॥
 ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਗੁਰਮਾਤਿ ਜਸੁ ਗਾਇਚਿ ਮਨਿ ਉਘਰੇ ਕਪਟ ਕਪਟਾ ॥ ਤਿਉ ਛਟੀ ਠੇਰੇ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭੁਗਾ ਲਾਜ
 ਭਾਨੀ ਮਟਕੀ ਮਟਾ ॥ ੩॥ ਕਲਾ ਚੁਗਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਤਿ ਨਿਪਾਇਆ ਜਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖੇ ਲਿਖਾਟਾ ॥ ਜ
 ਨਨ ਕਰ ਸੁਆਮੀ ਮੁਤ ਪੀਆ ਸਭ ਸਖੀ ਭੂਖਾਤਿ ਖਾਟਾ ॥ ੪॥ ੫॥

ਰਹਾ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੇ ਮਨ ਟਹਲਾ ਹਰਿ ਸੁਖ ਸਾਗਾ ॥ ਅਵਰ ਟਹਲਾ ਝੂਠੀਆ ਨਿਤ ਕਰੈ ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਗਾ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ਤੇ ਮਾਲੇ ਸਿਗਰਾ ॥ ਸਿਸ ਭਭਉ ਜਲੁ ਤਾਰਿ ਮਾ ਹਰਿ ਸਿਤ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰਾ ॥
 ੧॥ ਨਿਤ ਚਰਨ ਸੇਵਹੁ ਸਾਧਕੇ ਤਾਜੇ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਤਜਹੁ ਝੂਠੀਆ ਸਭੀ ਰਖੁ ਆਸਾ ਏ ਕਨਿਕ
 ਕਰਾ ॥ ੨॥ ਏਕਿ ਭਰੀ ਮਭੂਲੇ ਸਾਕਤਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੰਧ ਅੰਧਾਗਾ ॥ ਧੁਰਿ ਹੋਵਨਾ ਸੁਰੇ ਏ ਮਾ ਕੇ ਨ ਮੇਟ ਲਾਗਾ ॥ ੩॥

ਅਗਮਗੁਪੁਗਬਿੰਦਕ ਅਨਿਕ ਨਾਮ ਅਪਗਾਪਨੁਪੈਨੁਤੇਜਨਨਕਾਜੇਨਰਿਨਾਮਉਰਿਧਾਗਾ ॥ ੧॥੧॥
ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਯਲਾਪ ਰਾਮਨਾਮਕਉਨਾਮਕਾਗਾਜਾਨੁਜਪਤੋਵਤਉਧਾਗਾਰਹਉ। ਜਾਕੈਸਿਮਰ
ਨਿੰਦਿਐਯਾਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਛੁਟਹੋਬੰਧਾ। ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਮੁਖਚਤੁਗਾਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕੁਲਾਉਧਾਗਾ
੧॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਭਉਦੁਖਹੋਗਾ। ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਅਪਦਾਟਹੋਗਾ। ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਮੁਚਤਪਾਪਾ। ਜਾਕੈਸਿਮਰ
ਨਿਨਹੀਸੋਤਾਪਾ॥ ੨॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਰਿਦਬਿਗਾਸਾ। ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕਵਲਾਦਾਸਿ। ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਨਿਧਿ
ਨਿਧਨਾ। ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਚਰੇਨਿਦਨਾ॥ ੩॥ ਪਾਤਿਤਪਾਵਨੁਨਮੁਹੀ। ਕੋਟਿਭਗਤਉਧਾਰੁਕਰੀ। ਹਰਿਦਾ
ਸਦਾਸਾਦੀਨੁਸਰਨਾ। ਨਨਕਾਥਾਸੰਤਚਰਨਾ॥ ੧॥ ੨॥੮॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਯਲਾਪ
ਮੈਸੋਸਾਈਹਰਿਕੋਨਾਮਾਸਾਧਸੰਗਤਿਭਜੁਪੁਰਨਕਾਮਾਠਹਉ। ਬੁਝਤਕਉਜੈਸੇਥੇਰੀਮਿਲਤਾ। ਬੁ
ਝਤਦੀਪਕੀਮਿਲਤਾਤਿਲਤਾ। ਜਲਤਮਗਨੀਮਿਲਤਨੀਗਾਜੈਸੇਬਾਰਿਕਮੁਖਹਿਖੀਗਾ॥ ੧॥ ਜੈਸੇਠਲ
ਮਹਿਸਖਭੁਤਾ। ਜੈਸੇਭੂਖੇਭੋਜਨਮਾਤਾ। ਜੈਸੇਕਿਰਖਹਿਚਰਨਮੇਘਾ। ਜੈਸੇਪਾਲਨਸਰਨਿਸੇਘਾ॥ ੨॥
ਗਰਜਮੁਖਿਨਹੀਸਰਪੜਾਸਾ। ਸੁਆਪੀਜਰਿਨਹੀਖਾਇਬਿਲਾਸੁ। ਜੈਸੇਅੰਡੇਹਿਰਦੇਮਾਹਿ। ਜੈਸੇਦੌਲੇ
ਚਕੀਦਗਹਿ॥ ੩॥ ਬੁਝਤਚਿਪਮਥੋਰਕਰੀ। ਹਰਿਅਗਮਅਗਮਅਗਾਪਿਤੁਹੀ। ਉਚਮੁਚੇਬਹੁਅਪਾ
ਗਾਸਿਮਰਤਨਨਕਤਰੇਸਾਗਾ॥ ੧॥ ੩॥੯॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਯਲਾਪ ਇਹੀਹਮਰੈਸਫਲਕ
ਜਾ। ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਏਹੁਨਿਵਾਜੀਠਹਉ। ਚਰਨਸੰਤਰਮਾਥਮੇਗਾਨੈਨਿਦਰਸੁਪੇਖਉਨਿਸਿਭੇਗਾਹਸਤ
ਅਰੇਸੰਤਟਹਲਾਪਨਮਨੁਪਨੁਸੰਤਬਹਲਾ॥ ੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿਮੇਰੇਮਨਕੀਪੀਤਿ। ਸੰਤਗੁਨਬਸਹਿਮੇਰੇ
ਚੀਤਿ। ਸੰਤਆਗੀਆਮਨਹਿਮੀਨਾ। ਮੇਰਾਕਮਲਾਬਿਗਸੈਸੰਤਰੀਨਾ॥ ੨॥ ਸੰਤਸੰਗਿਮੇਰੇਹੋਇਨਿਵਾ
ਸੁ। ਸੰਤਨਕੀਮੇਰਿਬਹੁਤਪਿਆਸਾ। ਸੰਤਬਚਨਮੇਰੇਮਨਹਿਮੰਤਾ। ਸੰਤਪਸਾਦਿਮੇਰੇਬਿਖੈਰੰਤ॥ ੩॥
ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਏਹਨਿਧਨਾ। ਪ੍ਰਭਦਾਇਆਲਮੇਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨਾ। ਨਨਕਕਉਪ੍ਰਭਦਾਇਆਧਾਰਿ।
ਚਰਨਸੰਤਨਕੇਮੇਰੇਰਿਦੇਮਝਗਿ॥ ੧॥੧॥ ੧੦॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਯਲਾਪ ਸਭਕੈਸੇਗਨਹੋਤੁ
ਗਿ। ਕਰਨਕਰਵਨਹਾ। ਜਮਜੁਗਿਰਹਉ। ਸੁਨਤਜੀਚਿਨਾਸੁਨਾਮੁ। ਦੁਖਾਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਚਿਬਿਸਮੁ।
ਸਗਲਨਿਧਿਹਰਿਹਰਿਹੋਗੇ। ਮੁਨਿਜਨਤਾ ਕੀਸੇਵਕਰੇ॥ ੧॥ ਜਾਕੈਘਰਿਸਗਲੇਸਮਾਹਿ। ਜੀਸਤੇ
ਬਿਰਥਕੋਇਨਾਹਿ। ਜੀਅਜੀੜਕਰੇਪਾਤਿਪਾਲਾ। ਸਦਾਸਦਾਸੇਵਹੁਕਿਘਾਲਾ॥ ੨॥ ਸਦਾਧਰਮੁਜਾਕੈ
ਦੀਬਾਇ। ਬੇਮੁਹਤਾਜਨਹੀਕਿਛੁਕਾਇ। ਸਭਕਿਛੁਕਰਨਾਅਪਨਾਮਾਪਾ। ਰੇਮਨਮੇਰੇਭੂਤਾਕਉ

ਜਾਪਿ॥ ੩॥ ਸਾਧਸਿਗਤਿ ਕਉ ਹਉ ਬਾਲਿਹਾਗਾ ਜਾਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਉਧਾਰਾ ਨਾਮ ਸੀਰੀ ਮਨ ਬਨਹਿ
 ਰਤਾ ਨਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਦਾਤਿ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੧॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ॥
 ਹਰਿ ਸਮਰਥ ਕੀ ਸਰਨਾ ਜੀ ਉਪਿਰੁ ਪਨੁਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਕਰਨ ਕਰਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮ
 ਰਿਸ ਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜੀ ਵਲੈ ਕਾ ਮੁਖੁ॥ ਰਹਿ ਰਹਿ ਅਸਰ ਬਤਠਾਈ ਸੁਖ ਮੇ ਅਸ ਬੁਝਾ॥ ੧॥ ਮਾਲੀ
 ਲਾਬਿ ਕਰਤਾ ਜਿਸਾ ਭਿ ਹਰਿ ਗੁਨਾ ਨਿਚਿ ਗਉ॥ ਕਰ ਜੋ ਰਿਨ ਨ ਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਰੈ ਦੇਹੁ ਅਪਨਾਨਉ॥ ੨॥
 ੧॥ ੬॥ ੧੨॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥ ਦੇਵ ਅਪਗਾ ਕਉ ਨੁਜਾਨੈ ਚਾਉ ਤ
 ਤੇਰੇ ਕਿਉ ਅੰਤ ਨ ਹੋ ਪਗਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਕੀਖਨ ਹਿਥੀ ਪਿਉ ਬਾਪ ਦਾ ਘਰਿ ਭੀ ਨਿਕਰਨੈ ਹਰਾ ਜੇਤ ਕੀਨ
 ਉਪਾਗ ਜਾਨਾ ਪ੍ਰਭ ਦਸੁ ਦੇਇ ਦਤਾ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਮਾਇ ਦਿ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਉਚ ਅਗਮ ਮੁ
 ਰਾਗਾ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਭਉ ਜਲਾ ਬਿਖਮ ਤੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ॥ ੨॥ ੩॥ ੧॥ ੧੩॥
 ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ ਗੋਪਾਲਾ ਦੀਨ ਬੀਪ ਵਭੁ ਗਤਿ ਵਛਲਾ ਸਦਾ ਸਦਾ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਦਿ ਅੰਤ ਮਿਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਨਾ ਨ ਹੋ ਕੋਈ॥ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਅਸਗਲ ਮੰਡਲ ਏਕ
 ਸੁਆਮੀ ਸੋਈ॥ ੧॥ ਕਰਨਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ਨੇਕ ਦਰਸਨੁ ਰਸਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਉ॥ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਏ ਸਦਾ ਨ
 ਨ ਕੁ ਦੇਹੁ ਅਪਨਾਨਉ॥ ੨॥ ੩॥ ੮॥ ੧੪॥
 ਰਾਗੁ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਬਾਲੀ ਭਗਤ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਚਿਕੀ॥ ੧੪ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਧਨਿ ਪੈਨਿ ਚਿਕੀ ਅਬੇਨੁ ਬਾਜੈ॥ ਮਧੁਰ ਮਧੁਰ ਧੁਨਿ ਅਨੁਤ ਗਾਜੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਨਿ ਪਨਿ ਮੇਘ ਰੇਖਾ ਵਲੀ॥ ਧ
 ਨਿ ਪਨਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਚੰਦ੍ਰਕਾ ਬਲੀ॥ ੧॥ ਧਨਿ ਪਨਿ ਤੂਮਾਰਾ ਦੇਵ ਕੀ॥ ਜਿਹ ਰਿਹ ਰਮਈ ਅਕ ਵਲਾ ਪਤੀ॥ ੨॥
 ਧਨਿ ਪਨਿ ਬਨ ਬੰਗ ਬੰਦ੍ਰਾ ਬਨਾ॥ ਜਹ ਖੇਲੈ ਸੀਤਾ ਗਇਨਾ॥ ੩॥ ਬੇਨੁ ਬਜਵੈ ਗੋਪਨੁ ਚੈ॥ ਨਾਮੇ ਕਾ ਸੁਆ
 ਮੀ ਅਨਦ ਕਰੈ॥ ੪॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਬਾਪੁ ਮਾਪਉ ਤੂ ਪਨੁ ਕੇ ਸੋ ਸਾਵਲੀ ਚਿ ਬੀਨੁ ਲਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਪ
 ਰੇਚ ਕੁ ਬੈਠੈ ਠਤੇ ਮਾਏ ਗਜ ਰਸ ਤੀ ਪ੍ਰਨ ਉਧਾਰੀ ਅਲੇ॥ ਦੁਸਾ ਸਰ ਕੀ ਸਭਾ ਦੇ ਪਤੀ ਅੰਬ ਰਲੇ ਤਉ
 ਬਾਗੀ ਅਲੇ॥ ੧॥ ਗੋਤ ਮਨਾਰਿ ਮਹਾ ਲਿਅਤ ਗੋ ਪਾਵਨ ਕੇ ਤਕਤਾ ਗੀ ਅਲੇ॥ ਮੇਸਾ ਮਧੁ ਮੁਖਾ
 ਤਿਨਾ ਮਦੇ ਉਤ ਉਸਰਨਾ ਗਤਿ ਆਈ ਅਲੇ॥ ੨॥ ੩॥ ਸਭੈ ਪਟ ਗਮੁ ਬੋਲੈ ਰਾਮਾ ਬੋਲੈ॥ ਰਾਮ
 ਬਿਨ ਕੋ ਬੋਲੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕ ਲਾਮਾ ਟੀਕੈ ਜਰੀ ਟੀਕੈ ਜਨੈ ਬਹੁ ਨਾਰੇ॥ ਅਸਥਾ ਵਰ ਜੋਗ ਮਕੀ
 ਟਪਤੈ ਗਮਾ ਪਟਿ ਪਟਿ ਰਾਮ ਸਮਾਨੇ॥ ੧॥ ਏਕ ਲਾਚੈ ਤਾ ਰਾਖੁ ਮਨਿ ਤਾ ਮਉਰਤ ਜਹੁ ਸਭਾ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਠਾਕੁ ਮਾਭੁ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀਰਤਿ ਏਨਾ ਸਦ
 ਧੁੰਗਿ ਨਾਨਕ ਸਗਲਿ ਤੁਹੀ ਆਪੇ ਖਉ ਸਦਾ ਜੁਗਿ ॥ ੧ ॥ ਸਬਦਾ ॥ ਪਿਛੁ ਹੁਣੀ ਸਦ ਰਾਤਾ
 ਮੁਖ ਸਮਕਾਲੇ ਹੀ ॥ ਖੇਮੇ ਛੜ ਸਗਾਇ ਚੇਦਿ ਸਨਿ ਰਬੀ ਵੇ ॥ ਜਿਨੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸ
 ਦਿ ਮਿਲੇ ॥ ੧ ॥ ਥਾਕ ਮੈ ਕਰ ਮਹੀਲ ਕੁੜੀਆਗਾ ਨਾਮੁ ਨ ਧਾਇਆ ਤੇਗਾ ॥ ਅੰਧ ਭੁਗੀ ਮਭੂਲਾ ਮਨੁ ਮੇਗਾ ॥
 ੧ ॥ ਠਾਉ ॥ ਸਾਦਕੀ ਤੇ ਦੁਖ ਪਰਛੁੜੇ ਪੁਰਖੀ ਲਿਖੇ ਆਇ ॥ ਸੁਖ ਬੇੜੇ ਦੁਖ ਅਗਲੇ ਦੂਖੇ ਦੂਖੀ ਵਿਭਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਵਿਛੁੜੇ ਆਕਾਕਿ ਆਵੀ ਛੁੜੈ ਮਿਲਿ ਆਕਾਕਿ ਆਮੇਲਾ ॥ ਸਹਿਜੁ ਸੇ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦੇਖਿ ਆਖੇਲਾ ॥
 ੩ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲਾ ਵੜਾਇ ਨਿਤ ਕੀਤੇ ਭੋਗ ॥ ਵਿਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜੇ ਨਾਨਕ ਤੀ ਸੰਜੋਗ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
 ਮਾਭੁ ਮਹਲਾ ੧ ਮਿਲਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪੰਡੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਕਰ ਤੇਲੇ ਖੁਲਿਖਾਇਆ ॥ ਲਿਖੁ ਦਾਤਿ
 ਜੋਤਿ ਵੰਡੀ ॥ ਮਿਲਿ ਆਇਆ ਸੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੁਰਖ ਮਨ ਕਾਰੇ ਕਰ ਸਹਿਮਾਲਾ ॥ ਉਠਿ ਚਲਾ ਲਾਖ
 ਸਮੈ ਭਲਾ ॥ ੧ ॥ ਠਾਉ ॥ ਤਾਜੇ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਘਰਿ ਛੁਡ ਲੇ ਰੋ ਰੋ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਿਛੁ ਖਾਜੈ ਕਿਛੁ
 ਪਰਿਜਾਈ ॥ ਐ ਜੇ ਬਹੁ ਕੋ ਦੁਨੀਆ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ਸਜੁ ਕਾਇਆ ਪਟੁ ਹਢਾਈ ॥ ਫੁਰਮਾਈ ਸੇਬੁ ਤੁਚਲਾ
 ਏ ॥ ਕਰਿ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੇਵੈ ॥ ਰਬੀ ਪਉਦੀ ਕਾਰੇ ਰੋਵੈ ॥ ੩ ॥ ਘਰੁ ਪੁੰਮਲ ਵਾਲੀ ਭਾਈ ॥ ਪਾਪ ਪਥਰ ਤਰਲ
 ਜਾਈ ॥ ਭਉ ਬੇੜਾ ਜੀਉ ਚੜਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਕਾਹੁ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਮਾਭੁ ਮਹਲਾ ੧
 ਕਰਲੀ ਕਾਗਦ ਮਨੁ ਮਸਵਦੀ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਲੇਖ ਪਏ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਿਰਤੁ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲੀ
 ਐ ਤਉ ਗੁਲਾਨ ਹੀ ਅੰਤੁ ਹੋਗੇ ॥ ੧ ॥ ਚਿਤ ਚੇਤਾ ਸਿਰੀ ਨਹੀ ਬਾਵਰਿਆ ॥ ਨਹੀ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਲਾਨ
 ਲਿਆ ॥ ੧ ॥ ਠਾਉ ॥ ਜਾਲੀ ਗੈਰੀ ਜਾਲਾ ਦਿਨੁ ਮਾਜੇ ਤੀ ਘਰੀ ਠਹੀ ਤੇਤੀ ॥ ਗਸਿਰ ਸਿਚੋ ਗਦਗ

ਹਿਨਿਤਠਾਸਹਿਛੁਟਸਿਮੁਕੇਕਵਨਗੁਲੀ॥ ੨॥ ਕਾਟਿਆਆਰਲਮਨੁਵਿਚਿਯੋਹਪੰਚਅਗਨਿਤਿਤੁ
 ਯਾਗਿਠੀ॥ ਕੋਇਲੇਪਪਵੇਤਿਉਉਪਰਿਮਨੁਜਾਇਆਸੀਨੀ॥ ਚੰਤਭਈ॥ ੩॥ ਭਈਆਮਨੁਕੁੰਚ
 ਨੁਠਿਰਿਹੈਜੋਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਨੇਯਾਏਕੁਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਚਿਹਦੇਵੈਤਉਨਾਨਕਾਕੋਸਟਸਿਦੇਯਾ॥ ੪॥ ੩॥
 ਮਾਤੁਮਯਾ॥ ੧॥ ਬਿਮਲਮਯਾਰਿਚਸਸਿਨਿਰਮਲਜਲਪਦਮਨਿਜਵਲਾਹੇ॥ ਪਦਮਨਿਜਵਲਾ
 ਜਲਰਸਸਿਗਤਿਸੋਗਦੇਖਨਹੀਗੇ॥ ੧॥ ਦਾਦਰਤੁਕਬਹਿਨਜਾਨਸਿਗੇ॥ ਭਖਸਿਸਿਬਲੁਬਸਾਨਿਨਿਰਮ
 ਲਜਲਾਮੰਮ੍ਰਿਤਨਲਖਾਸਿਗੇ॥ ੧॥ ਠਹਿ॥ ਬਸੁਜਲਾਨਿਤਨਵਸਤਅਲੀਅਲਮੇਰਚਚਾਗੁਨਗੇ॥ ਚੰਦ
 ਕਮੁਦਨੀਦੁਰੁਨਿਵਸਸਿਅਨਭਉਕਾਠਨੇਗੇ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਖੰਡੁਧਿਮਪੁਸੈਚਸਿਤੁਬਨਚਾਤੁਰੇਗੇ॥
 ਅਪਨਾਅਪੁਤੁਕਬਹੁਨਛੋਰਸਿਪਸਨਪੀਤਾਜਿਉਗੇ॥ ੩॥ ਪ੍ਰੰਤੂਸੋਗਿਵਸਹਿਜਨਾਨੁਰਖਆਗਮ
 ਸਾਸੁਨੇ॥ ਅਪਨਾਅਪੁਤੁਕਬਹੁਨਛੋਰਸਿਸੁਮਨਪੁਛਿਜਿਉਗੇ॥ ੪॥ ਏਕਿਪਖੰਡੀਨਾਮਿਨਰਾਚ
 ਠਿਏਕਿਹਰਿਹਰਿਚਰਲੀਗੇ॥ ਪੂਰਬਿਯੋਖਿਆਪਵਸਿਨਾਨਕਰਸਨਾਮੁਜਪਿਯੇ॥ ੫॥ ੪॥ ਮਾਤੁਮਯਾ॥ ੧
 ਸਯੋਭਾ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਅਸਿਖਹੋਤਿਹਰਿਚਰਨੀਮਨੁਯਾਗਾ॥ ਅਠਸਠੀਤੀਰਥਨਾਮੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕ
 ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗਾ॥ ੧॥ ਸਥਦਾ॥ ਸਖੀਸਹੇਲੀਗਗਬਿਗਹੇਲੀ॥ ਸੁਲਿਸਹਕੀਏਕਥਾਤਸੁਹੇ
 ਲੀ॥ ੧॥ ਜੋਮੈਬੇਦਨਸਾਕੇਰੁਆਖਾਮਾਈ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਉਨਗੇਕੋਸੇਰਾਖਾਮਾਈ॥ ੧॥ ਠਹਿ॥ ਠਉਦੇ
 ਹਗਲਿਖਗੰਠਵਲੀ॥ ਗਾਇਆਸੁਜੋਬਨੁਪਨਪਛੁਤਲੀ॥ ੨॥ ਤੂਦਨਾਸਹਿਬੁਸਿਰਿਮੇਰਾ॥ ਖਿਜਮਾਰਿਕ
 ਰੀਜਨੁਬੰਦਚੇਗਾ॥ ੩॥ ਕੁਲਾਤੇਨਨਕੁਅੰਦੇਸਾਏਹੀ॥ ਬਿਨੁਦਰਸਨਕੋਸੇਰਵਉਸਨੇਹੀ॥ ੪॥ ੫॥
 ਮਾਤੁਮਯਾ॥ ੧॥ ਮੁਲਖਰੀਦੀਯਾਯਾਗੋਯਾਮੇਰਨਾਉਸਭਾਗਾ॥ ਗੁਰਕੀਬਚਨੀਯਟਿਬਿਕਾਨਾਜਿਤੁ
 ਲਾਇਆਤਿਤੁਯਾਗਾ॥ ੧॥ ਤੇਰੇਯਾਯੋਕਿਅਚਤੁਗਈ॥ ਸਾਹਿਬਕਾਹੁਕਮੁਨਕਰਲਾਜਾਈ॥ ੧॥
 ਠਹਿ॥ ਮਾਯਾਲੀਪਿਉਲਾਯਾਮੇਰਾਹਉਯਾਲੇਕਾਜਾਏਆ॥ ਲਾਲੀਨਚੈਲਾਯਾਗਾਵੈਭਗਤਿਕਰ
 ਉਤੇਰੀਗਈਆ॥ ੨॥ ਪੀਅਹਿਤਪਾਲੀਆਲੀਮੀਰਖਾਹਿਤਪੀਸਲਜਾਉ॥ ਪਖਾਠੇਗੀਪੈਰਮਯੋਵਾ
 ਜਪਤਰਹਾਤੇਰਨਾਉ॥ ੩॥ ਯੂਲਹਰਮੀਨਨਕੁਲਾਯਾਬਖਾਸਿਹਿਤੁਪੁਵਡਿਆਈ॥ ਆਦਿਜੁਗਾ
 ਦਿਦਾਇਆਪਤਿਦਾਤਾਤੁਪੁਵਿਲੁਮੁਕਤਿਨਪਈ॥ ੪॥ ੬॥ ਮਾਤੁਮਯਾ॥ ੧
 ਕੋਈਅਖੈਭੂਤਨਕੋਕਹੈਬੇਤਾਯਾ॥ ਕੋਈਅਖੈਆਦਮੀਨਨਕੁਵੇਚਾਗਾ॥ ੧॥ ਭਈਆਦਿਵਨਾਸਾ
 ਕਾਨਕੁਬਭਿਗਾ॥ ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਮਵਹੁਨਜਾਨਾ॥ ੧॥ ਠਹਿ॥ ਤਉਦੇਵਨਾਜਾਦੀਮੇਜਾਭੈਦੇ

ਵਨਹੋਇ। ਏਕਾਸਾਹਿਬਬਾਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰ ਨਜਾ ਲੈਕੋਇ। ੨। ਤਉ ਦੇਵਾਨ ਜਾ ਏਕਾ ਕਾਰਕ ਮਾਇ।
ਹੁਕਮੁ ਪਛਾ ਲੈਖਸ ਮਕ ਦੂਜੀ ਅਵਰ ਸਿਆਲ ਪਕਾਇ। ੩। ਤਉ ਦੇਵਾਨ ਜਾ ਏਕਾ ਲੀਐ ਜਾ ਸਾਹਿਬ ਪਰੀਖ
ਅਹ। ਮੰਦਾ ਜਾ ਲੈ ਅਪਕਉ ਅਵਰ ਭਲਾ ਸੋਸਾਹ। ੪। ੧॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੧ ਇਹੁ ਪਨੁ ਸਰਬ ਰਹਿ
ਆਭੁ ਰੂਪੁ ਗਿਆਨ ਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਸਿਜਾ ਲਹਿ ਦੂਰਿ। ੧। ਸੋ ਪਨੁ ਵਖਰੁ ਨਾ ਮੁਰਿ ਦੈ ਰਮੈ। ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ
ਤਿਸੈ ਤਿਸ ਤਰੈ। ੧। ਠਹਰਿ। ਨ ਇਹੁ ਪਨੁ ਜਲੈ ਨ ਤਸਕਰੁ ਲੈ ਜਾਈ। ਨ ਇਹੁ ਪਨੁ ਬੈਨਾਇ ਸੁਪਨ
ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਜਾਈ। ੨। ਇਹੁ ਪਨੁ ਕੀ ਦੇਖਹੁ ਫਿਰਾਈ। ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਅਨ ਦੇਹੁ ਜਾਈ। ੩। ਇਕ
ਬਾਤ ਅਨੁਪ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਭਾਈ। ਇਹੁ ਪਨਾ ਬਿਨੁ ਕਰਤੁ ਕਿਨੈ ਪਗ ਮਗਾ ਤਿਪਾਈ। ੪। ਭਲਾ ਤਿਨ ਨ
ਕੁਮਕਥ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਲਾਏ। ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾਇਹੁ ਪਨੁ ਪਾਏ। ੫॥ ੮॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੧
ਸੁਗਰੁ ਸੋਸਿ ਲੈ ਸੋ ਮਸਹੁ ਪੋਖਿ ਲੈ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਮਰਤੁ ਸੁਸਨ ਬੰਧੁ ਕੀਜੈ। ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲਾ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮ
ਨੁਗਾਖੀ ਐ ਉਝੈ ਨਹੀਂ ਸੁਨਹੁ ਕੰਪੁਛੀ ਜੈ। ੧। ਮੁਕੇ ਕਾਇਚੇ ਭਗਿ ਮਭੁਲਾ। ਨਹੀਂ ਨਿਅਪਰਮਾਨੈ ਦੁਬੈ
ਠਹੀ। ੧। ਠਹਰਿ। ਅਜ ਰਹਹੁ ਜਾਰਿ ਲੈ ਅਮਰ ਗੁਮਾਰਿ ਲੈ ਭੂਤਿ ਤਜਿ ਫਿਰਿ ਤਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ।
ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲਾ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁਗਾਖੀ ਐ ਉਝੈ ਨਹੀਂ ਸੁਨਹੁ ਕੰਪੁਛੀ ਜੈ। ੨। ਭਲਾ ਤਿਨ ਨ ਕੁਜੋਰ
ਵੈ ਜੇ ਹਰਿ ਮਨੋ ਮਨ ਪਵਨਾ ਸਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ। ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲਾ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁਗਾਖੀ ਐ ਉਝੈ ਨਹੀਂ ਸੁ
ਨਹੁ ਕੰਪੁਛੀ ਜੈ। ੩॥ ੯॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੧ ੫੩੧ ਮਾਇ ਅਮੁਈ ਨ ਮਨੁ ਮੁਆਸੁ ਰਲਹੀ ਮੈ ਮਤਾ।
ਬੋਹਿਬੁ ਜਲਾ ਸਿਰਿ ਤਰਿ ਟਿਕੈ ਸਾਚਾ ਵਖਰੁ ਜੋਤਾ। ਮਾਟਾ ਭਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ਸਾਚੇ ਟਲਾ ਗੈ ਕਭਾ।
ਰਜਾ ਤਖਤਿ ਟਿਕੈ ਗੁਣੀ ਭੈ ਪੰਚਾਇ ਦਰਤਾ। ੧। ਬਾਬਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦੁਰਿ ਨ ਦੇਖਾ। ਸਰਬ ਜੋ
ਤਿਜਗਤੀ ਵਨਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਾਚਾ ਲੇਖਾ। ੧। ਠਹਰਿ। ਬਰਮਾ ਬਿਸਰੁ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਸਿਕਰਾਈ ਦੁਤ ਪੈਭੇ
ਖਰੀ। ਅਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੋ ਦਰਿਸਾਚੈ ਅਕੀ ਮਰਹਿ ਅਠਹੀ। ਜੰਗਮ ਜੋਧ ਜਤੀ ਸੀਨੀ ਅਸੀ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਵੀਚ
ਰੀ। ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਫਲੁ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਵਿ ਸੇਵਾ ਕਰਈ ਸਾਰੀ। ੨। ਨਿਪਨਿਅ ਪਨੁ ਤਿਹਾਰਿ ਆਗੁ ਰਹੀ ਮਾਇ ਅ
ਤੁਮਲਾ। ਅੰਧੁ ਲੈ ਮਾਟਾ ਕੁਰੁ ਪਕਾਵੈ ਆਨਿ ਤਾਲਿ ਅਤੁਤਾਲਾ। ਹੋਮ ਜਪਨ ਹੀ ਜਾਲਿ ਆਗੁ ਰਮਤੀ
ਸਾਚੁ ਪਛਾਲਾ। ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀਂ ਦਰਿ ਛੇਈ ਸੁਠਾ ਅਵਲਾ ਜਾਲਾ। ੩। ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ
ਪਤਿ ਹੋਇ। ਗਿਆਨ ਰਤਨਿ ਮਨੁ ਮੀਜੀਐ ਬਹੁ ਫਿਨੈ ਯੋਗ ਹੋਇ। ਜਬ ਯਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਬ ਯਹੁ
ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਇ। ਨਨਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਛੁਟੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ। ੪॥ ੧੦॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੧

ਜੇਗੀਜੁਗਤਿਨਾਮੁਨਿਗਮਾਇਲੁਤਕੈਮੈਲੁਰਾਤੀ॥ਪੀਤਮਨਾਬੁਸਦਾਸਦੁਸਿਰੇਜਨਾਮਰਲਗਤਿ
 ਬੀਤੀ॥੧॥ਗੁਸੀਈਤੇਰਕਰਨਾਮੁਕੈਸੇਜਾਤੀ॥ਜਾਤਉਭੀਤਰਿਮਹਾਉਬੁਝਵਰਿਪੁਛਉਥਾਤਰਿ
 ਰੀਤੀ॥੨॥ਰਹਚਿ॥ਬੁਝਮਲਾਬੁਝਮੁਗੀਅਨਾਇਸਨਨੀਹਰਿਗੁਲਪੁਜੇਪਤੀ॥ਏਕੋਨਾਮੁਏਕੁਨਾਗਾਇ
 ਲਾਕੇਭਵਲਾਏਕਾਜੋਤੀ॥੩॥ਜਿਹਵਾਡੀਗੀਇਹਘਟਛਾਬਾਤੋਲਉਨਾਮੁਅਜਾਚੀ॥ਏਕੋਹਦਸਾ
 ਹੁਸਭਨਾਸਿਰਿਵਲਜਾਗੇਏਕਭਾਤੀ॥੪॥ਦੋਵੈਸਿਰੇਸਾਤਿਗੁਰੂਨਿਬੇਡੇਸੋਬੁਝੈਜਿਸੁਏਕਾਓਵ
 ਲਾਗੀਜੀਅਹੁਗੈਨਿਭਰਾਤੀ॥ਸਬਦਵਸਾਏਭਰਮੁਦਕਾਏਸਦਾਸੇਵਕਦਿਨੁਰਾਤੀ॥੫॥ਉਪਰਿਗਗ
 ਨੁਗਗਨਪਰਿਗੋਰਮੁਤਾਕਾਅਗਮੁਗੁਰੂਪੁਨਿਵਾਸੀ॥ਗੁਰਬਚਨੀਥਾਹਰਿਘਰਿਏਕੋਨਾਨਕਭਾਈਅਉ
 ਵਾਸੀ॥੫॥੧੧॥

ਗੁਰਮੁਖਮਹਾਨਾ੧ ਘਰੁ੫ ੧ ਚ ਸਾਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗੈਨੀਦਨਸੇਵੈ॥
 ਜੇਜਾਨੈਜਿਸੁਏਦਨਸੇਵੈ॥ਪ੍ਰੇਮਕੇਕਰਨਯਗੇਤਨਭੀਤਰਿਵੈਦਾਕਿਜਾਨੈਕਾਗੀਜੀਉ॥੧॥ਜਿਸੇਸ
 ਚਾਸਿਫਤੀਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਗਲੇਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਸਰਸੋਈਜਾਨੈਜੀਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਵਾਪ
 ਗੀਜੀਉ॥੨॥ਰਹਉ॥ਪਿਰਸੇਤੀਧਨਪੇਮੁਰਚਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਥਾਚਿਤਯਾਏ॥ਸਹਜਸੇਤੀਧਨ
 ਪਰਿਸੁਏਲੀਵਿਸਨਾਤਿਖਨਿਵਾਗੀਜੀਉ॥੩॥ਸਹਸਾਚੇਡੇਭਰਮੁਦਕਾਏ॥ਸਹਜੇਸਿਫਤੀਧਨਪੁਚਰਾ
 ਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਹੈਮਨੁਮਾਰੇਸੁਦਰਿਜੋਗਾਧਰੀਜੀਉ॥੪॥ਹਉਮੈਜਾਨਿਆਮਨਹਾਵਿਸਾਗੇਜਾ
 ਮਪੁਰਿਵਜਾਹਿਖੜਗਕਰਾਗੇ॥ਅਬਕੈਕਹਿਐਨਾਮੁਨਮਿਲਈਤੁਸਹਜੀਅਵੇਭਾਗੀਜੀਉ॥੫॥ਮ
 ਏਆਮਮਤਾਪਵਹਿਖਿਆਲੀ॥ਜਮਪੁਰਿਫਸਹਿਗਾਜਮਜਾਨੀ॥ਰੇਤਕੇਬੰਧਨਤੋਵਿਨਸਾਕਹਿਤ
 ਜਮੁਕਰੇਖੁਅਗੀਜੀਉ॥੬॥ਨਾਹਉਕਰਤਾਨਮੈਕੀਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਾਤਿਗੁਰਿਦੀਆ॥ਜਿਸੁ
 ਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆਚਾਰਾਨਨਕਸਗਲਿਤੁਮਾਗੀਜੀਉ॥੬॥੧॥੧੨॥

ਗੁਰਮੁਖਮਹਾਨਾ੩ ਘਰੁ੧ ੧ ਚ ਸਾਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥
 ਜਹਬੈਸਯਹਿਤਹਬੈਸਾਸੁਆਮੀਜਹਭੇਜਹਿਤਹਜਾਵਾ॥ਸਭਨਗਰੀਮਰਿਏਕੋਰਜਾਸਭੇਪਵਿ
 ਤੁਹਰਿਥਾਵਾ॥੧॥ਬਾਬਾਦੇਹਿਵਸਾਸਚਗਾਵਾ॥ਜਾਤੇਸਹਜੇਸਹਜੇਸਮਾਵਾ॥੨॥ਰਹਉ॥ਬੁਝ
 ਕੁਝਕਿਛੁਆਪਸਤੇਜਾਨਿਆਏਈਸਗਲਵਿਕਾਗਾ॥ਇਹੁਰਮਾਈਅਖਸਮਕਾਰੋਆਵਰਤੈਇਹੁਸੀ
 ਸਾਗਾ॥੩॥ਏਈਪਾਤੁਸਬਯਕਰੀਅਤਰੇਈਦੀਕਿਸਤੋਰੇਈ॥ਆਪੇਖੇਲਕਰੈਸਾਭਿਕਰਤਾਮੈਸਾਬੁ

ਏਕੋਈ॥ ੩॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕਲਿਵਲਾਗੀਦੁਬਿਧਤਦੇਬਿਨਸੀ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਲਾਸੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿ
ਅਕਾਟੀਜਮਕੀਫਸੀ॥ ੪॥ ਭਟਾਤਿਨਸਕੁਲੇਖਮਗੈਕਵਨਾਜਾਦੁਕਮਨਿਆਭਿਮਾਨਾ॥ ਤਾਸੁਤਾਸੁਪਰਮ
ਗਇਜਪਤ੍ਰੈਪਏਸਚੇਕੀਸਰਨਾ॥ ੫॥ ੧॥ ੧੩॥ ਮਾਤੁਮਹਲਾ੩ ਅਵਲਜਾਲਸਾਖੀਐਨਿ
ਜਘਰਿਵਾਸੋਇ॥ ਸਦੁਖਜਾਨਾਬਖਸਿਆਅਪੇਜਲੈਸੋਇ॥ ੧॥ ਏਮਨਹਰਿਜੀਉਚੇਤਿਤੁਮਨਹੁਤ
ਜਿਵਿਕਾਗਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਿਆਇਤੁਸਾਚੇਲਗੀਪਆਹੁ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ॥ ਮੈਥੈਨਵਹੁਭੁਲਿਆਠ
ਰਿਹੁਕਿਥਾਉਨਪਾਇ॥ ਜੋਨੀਸਭਿਭਵਾਈਅਨੀਬਿਸਟਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਪਾਇਆ
ਪੁਗਬਿਲਿਖਿਆਮਾਈਅਨਾਦਿਨੁਸਚੀਭਗਤਿਕਰਿਸਚਾਲਣੇਮਿਲਾਈ॥ ੩॥ ਅਪੇਸਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀ
ਅਨੁਅਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ ਨਸਕਨਮਿਵਰਿਅਈਅਜੈਭਵੈਤੋਦੇਇ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੪॥ ਮਾਤੁਮਹਲਾ ੩
ਪਿਛਲੇਗੁਰਬਖਸਾਇਜੀਉਅਬਤੁਮਗਗਿਪਾਇ॥ ਹਰਿਕੀਚਰਲੀਲਾਗਿਠਹਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾ
ਇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਹਰਿਪਿਆਈ॥ ਸਦਾਹਰਿਚਰਲੀਲਾਗਿਠਹਾਇਕਮਨਿਏਕੈਭਾਈ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ॥
ਨਮੈਜਾਤਿਨਪਤਿਰੈਨਾਮੈਥੇਹੁਨਥਾਉ॥ ਸਬਦਿਭੇਦਿਭੁਮੁਕਟਿਅਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਆਸਮਝਾਈ॥ ੨॥ ਇ
ਹਮਨੁਲਾਲਚਕਰਦਾਠੈਰੈਲਾਲਾਚੇਲਾਗਾਜਾਈ॥ ਪੈਪੈਭੁਕਿਵਿਅਪਿਆਜਮਪੁਰਿਚੋਟਾਖਾਈ॥ ੩॥
ਨਸਕਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਰੈਦੂਜਾਨਹੀਕੋਈ॥ ਫਗਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਿਚਿਨੁਗੁਰਮੁਖਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ ੪॥ ੩॥
੧੫॥ ਮਾਤੁਮਹਲਾ ੩ ਸਚਿਰਤੇਸੋਟੇਲਿਲੁਸੇਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿ॥ ਤਿਨਮਿਲਿਆਮੁਖੁਚਿਜਲਾਜਪਿਨਾ
ਮੁਮੁਗਰਿ॥ ੧॥ ਬਾਬਾਸਾਚਸਾਹਿਬੁਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਅਪਨਾਪੁਛਿਦੇਖੁਏਹਵਖਰੁਭਾਲਿ॥ ੧॥ ਠ
ਹਾਉ॥ ਏਕੁਸਚਾਸਭਸੇਵਦੀਪੁਰਿਭਾਗੀਮਿਲਾਵਹੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੇਸੇਨਵਿਛੁੜਹਿਪਵਹਿਸਚੁਸੋਈ॥
੨॥ ਏਕਿਭਗਤੀਸਰਨਜਦਨੀਮਨਮੁਖਭਗਿਮਭੁਲਾਈ॥ ਚਿਨਾਵਿਚਿਅਪਿਵਰਤਦਾਕਰਲਾਕਿਛੁ
ਨਜਾਈ॥ ੩॥ ਜਿਸੁਨਾਲਿਜੇਹੁਨਚਲਈਖਲੇਕੀਚੈਅਰਦਾਸੀ॥ ਨਸਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਤਾਸੁਦਿ
ਕਰੇਸਾਬਾਸਿ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੬॥ ਮਾਤੁਮਹਲਾ ੩ ਮਾਤੁਤੇਸੀਤਲੁਕਰੇਮਨੁਰਹੁਕੰਚਨੁਹੋਈ॥ ਸੋਸਾ
ਚਾਲਾਹੀਐਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਕੋਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਅਨਾਦਿਨੁਪਿਆਇਹਰਿਨਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੈਬ
ਚਨਿਅਗਾਧਿਤੁਅਨਦਿਨੁਗੁਰਗਾਉ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਲੀਐਜਾਸਾਤਿਗੁਰਦੇਇਬੁਝਾਈ॥
ਸੋਸਤਿਗੁਰਸਾਯਾਹੀਐਜਿਦੂਏਹਸੇਈਪਾਈ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁਛੋਰਿਦੂਜੈਯਗੇਕਿਆਕਰਨੀਅ
ਗੈਜਾਈ॥ ਜਮਪੁਰਿਬਖਸੇਮਗੀਅਹਿਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਈ॥ ੩॥ ਮੇਰਾਪੁਰੁਵੇਪਰਵੈਰੈਨਾਤਿਲੁਨਤਮ
ਤਿਸੁ

ਇਹ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ ਸਰਲਾ ਈ ਭਾਜਿ ਪਉ ਅਪੇਖ ਸਿਮਿਲਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ੫ ॥ ੧੧ ॥

ਗੁਰਮਾਤੁ ਮਹਲਾ ੧੦ ੫੨੨

੧੦ ਸਤਿਗੁਰ ਪਸਾਦਿ ॥

ਜਪਿ ਚਿਨਾਮੁ ਸੁਕ ਜਨਕ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਗਲਿ ਪਰੇ ॥ ਦਾਯਦੁ ਭੀ ਜਿ ਸੁਦਾ ਮੇਲਿ ਚਿ ਭਗ ਤੀਭਾ
ਇਤਗੇ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕ੍ਰਿਤਾ ਰਬੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਧਰੇ ॥
ਪ੍ਰਪੁਰਿਲਾਦ ਬਿਦਰਦਾਸੀ ਸੁਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਤਰੇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਉ ॥ ਕਲਜੁ ਗਿਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਗਤ
ਜਨ ਉਧਰੇ ॥ ਨਾਮਾ ਜੈ ਦੇਉ ਕਬੀਰਾ ਤਿਲੋਚਨੁ ਸਭਿ ਦੇਖ ਗਏ ਚਮਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਸ
ਭਿ ਕਿਲਾ ਬਖਸਾ ਪਟਰੇ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਜੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਅਪਰਾਧੀ ਸਭਿ ਤਿਨ ਕੇ ਦੇਖ ਪਰਹਰੇ ॥ ਬੇਸੁਆਰ ਵਤ ਅਜਾ
ਮਲੁ ਉਧਰਿ ਚਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਨਾਗਾਇਲੁ ਨ ਰਹੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਗਰੈ ਲਿਗਤਿ ਪਾਈ ਤੋਰਿ ਚੰਪਨ ਮੁਕਤਿ
ਕਰੇ ॥ ੪ ॥ ਜਨਕ ਉਆਪਿ ਅਨੁਗਯੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਮੰਗੀ ਕਰੁ ਕਰੇ ॥ ਸੇਵ ਕਪੈ ਜਰਥੈ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦ ਸਰ
ਲਿਪਰੇ ਉਧਰੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਉਧਰਿ ਚਿਨਾਮੁ ਤਰੇ ॥ ੧ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ਮਾਤੁ ਮਹਲਾ ੧੦
ਸਿਧਸਾਧਿ ਜਪਿ ਚਿਲਿ ਵਲਾਈ ਸਾਧਿ ਕਮੁਨਿ ਜਪਿਆ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸਿਤੋ ਖੀਧਿਆ ਏਆ ਮੁਖਿ ਏਵਾ
ਦਿਕਰਵਿਆ ਸਗਲਿ ਪਰੇ ਜਪਿ ਚਿ ਤੇਭਾਣੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਰਿਆ ॥
ਧਰਾ ਜਟ ਬਲਾ ਮੀਭੁ ਬਟਵਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਰਹਉ ॥ ਸੁਰਿਨਰ ਗਲਗਿ ਪਰ ਬੇਜਪਿ ਚਿ
ਗਿਖ ਬਪੁਰੈ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਸਿਕਰਿ ਕ੍ਰਮੇ ਦੇਵੀ ਜਪਿ ਚਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਏਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਜੀਨਾ ਅਨੁਭੀਨਾ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀ ਸਾਧਿਆ ਏ ਚਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਏਆ ਮੰਤ੍ਰਨ
ਪਾਇਆ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿੰਘਿ ਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮੁਖਿ ਪੰਡਿਤ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਗਲਾ ਜੀਨਾ ਮਨੋ ਵਸਿ
ਆ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਅਨਤ ਤਰੰਗੀ ਨਾਮੁ ਜੀਨ ਜਪਿਆ ਮੇਗਲ ਤਨ ਕਰਿ ਸਕਿਆ ॥
ਗੋਬਿੰਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਾਇ ਪਾਏ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪਾਗਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਚਿ ਜਨਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ੫੩ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੨੫

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਪਟੁ ਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਹਲਾਤਿ ਪਲਾਤਿ ਨਾਲਿ ਚਲਦਾ ਹਰਿ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛੁਡਾ
 ਏ ॥ ਜੈ ਥੈ ਅਵਧਟ ਗਲੀ ਆਭੀ ਫੀਆ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਚਿ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਮਤ ਪਿਤਾ ਮੁਤ ਬੰਧ ਪੇ ਮੇਰੇ ਗਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਠਹਰਿ ॥ ਮੇਰੇ ਗਿ ਬਿਰਹੀ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰੋਕੇ ਏ ॥ ਆਲੀ ਮਿਲਾਵੈ ਆਇ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮੈ ਜੇ ਦਰੀ ਮੇਰਾ ਪੀਤ ਮੁਦੇ ਏ ॥ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲਾ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਫਿਰਾਨ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਨਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਚਿ ਸੇਭਾ ਗਹੀਲ ਮਰਿ
 ਜਾਇ ॥ ਚਿ ਏ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋ ਨਿਭਵਈ ਅਰਿ ਮਰਿ ਜੋ ਮਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਚਿ ਏ ਜਾਮਦਰਿ ਬਧੇ ਮਰੇ ਅਰਿ
 ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਤੁਪੁਰਖੁ ਅਸਰ ਲਾਗਤੀ ਮੋ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲੈ ਹੁ ਹਰਿ ਗਈ ॥ ਹਰਿ ਪਾ
 ਰਿ ਕਿ ਪਾਜਗ ਜੀਵਨਾ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਜਾਨਨ ਕਰਹਿ
 ਮੇਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ੨੦ ॥ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸਾਇ ਦਾ ਕੋ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੀ ॥ ਹਰਿ
 ਤਿਸੁ ਵਿਦੁ ਪੁਰਖੁ ਨੀ ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੀ ॥ ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰਮ ਕਾ ਕਿਉ ਸਜਲੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਮਨੀ ਪਾਇ ਆਮਿਤਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁਰਖੁ ਸੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਆਹਰਿ ਪੀਰ ਕਰਹਿ ਸਾਥਾ ਸੀ ॥ ੧ ॥
 ਠਹਰਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪੀ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਲਭਈ ਜਨ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਨਿਰ
 ਜਾ ਸੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਵਿਚੇ ਆਪੁਰਖਿ ਆਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਥਾ ਸੀ ॥ ੨ ॥ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹਰਿ ਪੁ
 ਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤਰਖੋਲਿ ਦੇਇ ਮੁਖਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਰਗਾਸੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭਾਗਾਵਿ ਹੁਲਿ
 ਆਤਿ ਮੁਈ ਕੋ ਪੀ ਪਾਸੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾ ਰੂਹੇ ਹਰਿ ਮਾਗ ਭੰਦਾ ਗੁਰ ਪਾਸੀ ॥ ਚਿ ਗੀਵਿ ਛੁਨਾ ਮੇ
 ਲਿ ਪੁਭ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਰਤੀ ਆਸਾ ॥ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੁਲਿ ਬੇਨਤੀ ਜਨਨ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥
 ੨੧ ॥ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸਾਇ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਦੇ ਸਮਾਲੀ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਕਥਾ ਵਰਤਾ ਗੀ ਆਹਰਿ ਉਤਮ ਪਦ ਨਿਰਥਾਲੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ੧ ॥
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਲੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸਦ ਬਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਰਲੀ ॥ ੧ ॥ ਠ
 ਹਰਿ ॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੋਧਿ ਛੋਛੋਲਿ ਆਕਿਉ ਪਾਈ ਮੈ ਅਕਥ ਕਰਲੀ ॥ ਸਿਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇ ਆਸੁ ਲਿ
 ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਲੀ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਲੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁ
 ਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਪੁਭ ਮਿਲਿ ਸੁਤੀ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ਵਰਤਾ ਗੀ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਆਹਰਿ ਪਾਇ ਆਸੁ ਪੁਰਖੁ

ਲੀ॥ ਮਨਮੁਖਭਾਗਵਿਹੁਲਿਆਤਿਨਦੀਰੈਲੇਵਿਹਲੀ॥ ੩॥ ਹਜਾਚਿਕਦੀਨਪਭਤੇਰਿਆਮੁਖਿਦੀ
 ਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਲੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਮਿਤ੍ਰਪ੍ਰਭਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਘੜਸੁਜਾਲੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਰਲਾਗਤੀ
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮਿਸਮਾਲੀ॥ ੪॥ ੩॥ ੫॥ ੨੩॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ਹਰਿਭਉਯਗਾਬੈਰਾਗੀ
 ਆਵਤਭਾਗੀਹਰਿਮਨਿਰਾਖੁ॥ ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸਰਪਉਪਜੈਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਰਸੁਚਾਖੁ॥ ਸਭਮਨੁ
 ਤਨੁਹਰਿਅੰਤੈਆਗੁਰਬਾਲੀਹਰਿਗੁਲਭਾਖੁ॥ ੧॥ ਮਨਪਿਆਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਸੁਚਾਖੁ॥
 ਗੁਰਿਪੁਰੈਹਰਿਪਾਇਆਹਲਤਿਪਲਤਿਪਤਿਰਾਖੁ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਹਰਿਕੀਰ
 ਤਿਗੁਰਮੁਖਿਚਾਖੁ॥ ਤਨੁਪਰਤੀਹਰਿਬੀਜੀਐਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭਰਾਖੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
 ਹੈਗੁਰਿਪੁਰੈਹਰਿਰਸੁਚਾਖੁ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਵਿਸਨਭਰਿਰਹੇਮਨਿਆਸਦਹਦੇਸਬਹੁਲਾਖੁ॥ ਬਿਨੁਨਵੈ
 ਪਿਗੁਜੀਵਦੇਵਿਚਿਬਿਸਟਾਮਨਮੁਖਰਾਖੁ॥ ਚਿਏਆਵਹਿਜਾਹਿ ਭਵਾਈਅਹਿਬਹੁਜੋਨੀਦੁਰਗ
 ਪਭਾਖੁ॥ ੩॥ ਤ੍ਵਹਿਤ੍ਵਹਿਸਰਲਾਗਤੀਹਰਿਦਇਆਪਾਰਿਪ੍ਰਭਰਾਖੁ॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਪੁਕਰਿਹਰਿ
 ਨਾਮੁਮਿਲੈਪਤਿਸਾਖੁ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਨੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮਾਤਿਭਾਖੁ॥ ੪॥ ੪॥ ੬॥ ੨੩॥
 ਰਾਗੁਮਾਹੁਮਹਲਾ ਘਰੁਪ ੧ ਚ ਸਾਤਿਗੁਰਸਾਦਿ॥ ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਕਰੇਨਿਸਤਾਗਾਜਿਸੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਸੋਹਰਿਕੇਗੁਲਗਵੈਜੀਉ॥ ੧॥ ਹਰਿਹ
 ਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਬਨਵਾਲੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਦੈਸਦਾਸਦਾਸਮਾਲੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰਾਜੀਅਵੈਜਪਿ
 ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਛਡਵੈਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਸੁਖਸੁਰਮੀਮ੍ਰਤੁਹਰਿਨਉ॥ ਮੰਗਤਜਨੁਜਾਚੈਹਰਿਦੇਹੁ
 ਪਸਾਉ॥ ਹਰਿਸਾਤਿਸਾਤਿਸਦਾਹਰਿ ਸਾਤਿਹਰਿਸਾਤਿਮੇਰੈਮਨਿਭਵੈਜੀਉ॥ ੨॥ ਨਵੇਛਿੜ੍ਹਸੁਵਹਿ
 ਅਪਵਿਤ੍ਰਾ॥ ਬੋਲਿਹਰਿਨਾਮਪਾਵਿਤ੍ਰਸਭਿਕਿਤਾਜੇਹਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਵੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਹਰਿਸਿਮਰਤਮ
 ਲੁਲਹਿਜਵੈਜੀਉ॥ ੩॥ ਮਾਈਆਮੇਰਾਬਿਖਮੁਰੋਭਾਗੀ॥ ਕਿਉਤਰੀਐਦੁਤਰਸੰਸਾਰੀ॥ ਸਾਤਿਗੁ
 ਰੁਬੋਹਿਬੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਲੀਘਵੈਜੀਉ॥ ੪॥ ਤੁਸਰਬਤ੍ਰਤੇਰਾਸਭਕੋਈ॥ ਜੋਤੁ
 ਕਰਹਿਸੋਈਪ੍ਰਭਹੋਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਗੁਲਗਵੈਬੈਚਾਗਹਰਿਭਵੈਹਰਿਥਾਇਪਾਵੈਜੀਉ॥ ੫॥ ੧॥ ੧॥
 ੨੪॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰਾ॥ ਸਭਿਕਿਲਾਵਿਖਕਾਟੈਹਰਿਤੇਰੇ॥ ਹਰਿਪਰੁਰ
 ਖਹੁਹਰਿਪਰੁਸੇਚਹੁਹਰਿਚਲਾਦਿਆਨਾਲਿਸਖਾਈਜੀਉ॥ ੧॥ ਜੇਸੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੇਪਿਆਵੈ॥ ਨਿਤਹ
 ਰਿਜਪੁਜਾਪੈਜਪਿਹਰਿਸੁਖੁਪਵੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਰਸੁਆਵੈਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਲੀਘਾਈਜੀਉ॥

੧॥ ਠਹੁ ਓ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ਜਗਮਹਿ ਸੇਸੁ ਏਉ ਤਮਕਾਮੁ ॥ ਦਸਮਨ ਦੂਤ ਜਮਕਾਲੁ ॥
 ਠਹੁ ਓ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ ਜਾਈ ॥ ੨॥ ਜਿ ਸੁਉ ਪਰਿ ਹਰਿ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸੇਸੇ ਵਕੁ ਚਹੁ ਜੁਗ ਚਹੁ ਕੁਟ ਜਾ
 ਨਿਆ ॥ ਜੇ ਉਸਕਾ ਬੁਠਾ ਕਰੈ ਕਈ ਪਾਪੀ ॥ ਤੇ ਸੁ ਜਮ ਕੈ ਕਰੁ ਖਾਈ ਜੀਉ ॥ ੩॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨਿਠੈ ਜਨ ਕਰਤਾ ॥
 ਸਭਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਨੇ ਚਲਤਾ ॥ ਜਿ ਸੁਹਰਿ ਗਏ ਤਿਸੁ ਕਉ ਲੁਮਾਏ ॥ ਜੇ ਸੁ ਕਰਤਾ ਮਾਪਿ ਛੁਡਾਈ ਜੀ
 ਉ ॥ ੪॥ ਠਹੁ ਅਨਾਦਿ ਨਾਮੁ ਲਈ ਕਰਤਾ ਗੇ ॥ ਜਿ ਨਿਸੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭੇ ਨਿਸਤਾ ਗੇ ॥ ਦਸਮ ਠਹੁ ਚਾਰਿ ਵੇਦ
 ਸਭਿ ਪੁਰੁ ਜਨਨ ਕਰਨਾ ਮੁਛੁ ਛਾਈ ਜੀਉ ॥ ੫॥ ੨॥ ੮॥ ੨੫॥

ਠਹੁ ਮਹਾਯਾ ੫ ੫੨੨ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਦਿ ॥
 ਚੁਗੈ ਪਗਤਿ ਅਕਾਸੁ ਨਖੜਾ ਸਿਰਉ ਪਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਗਾ ॥ ਪਉ ਲੁਪਾ ਲੀਖੈ ਸਤੁ ਚੁਗੈ ਚੁਗੈ ਇੰਦੁ ਬਿ
 ਚਾਗਾ ॥ ੧॥ ਏਕਾ ਨਿਰਭਉ ਬਾਤੁ ਨੀ ॥ ਸੋ ਸੁਖੀ ਅਸੇ ਸਦਾ ਸੁਰੇਲਾ ॥ ਜੇ ਗੁਰੀ ਮਾਲਿ ਗਾਇ ਗੁਨੀ ॥ ੧॥ ਠਹੁ ਓ॥
 ਦੇਠ ਪਾਠ ਅਰੁ ਦੇਵਾ ਚੁਗੈ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਚੁਗੈ ਗੁਣੀਆ ॥ ਲਖ ਚਉਗੀ ਗਮਿ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ॥ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਜੋ ਨੀ ਜੋ
 ਆ ॥ ੨॥ ਠਹੁ ਜਸੁ ਸਤ ਕਰਤਾ ਮਸੁ ਚੁਗੈ ਕੇਤੇ ਗੁਪਿ ਪਾਈਆ ॥ ਛਲਾ ਬਪੁਰੀ ਇਹ ਕਉ ਲਾ ਚੁਗੈ ਅਤਿ
 ਚੁਗੈ ਪਗਮਾਇਆ ॥ ੩॥ ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਚੁਗੈ ਬਿਅਪੀ ਬਿਨੁ ਚੁਗੈ ਕਠੈ ਠਹੁ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਭਗਤ ਨਕਾ ਸੇ
 ਗੀ ਚੁਗਤ ਸੋਹਿਦ ਰਥਾਗਾ ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੬॥ ਮਾਯਾ ਮਹਾਯਾ ੫ ਪੀਚ ਬਰਖ ਕੇ ਅਨਬੁਧੁ ਬਾਰਿ ਭੁਗਤਿ
 ਮਰਤ ਅਮਰ ਅਟਾਗੇ ॥ ਪੁਰੇ ਤੇ ਨਾਗੈ ਲੁਕਹਿ ਚਿ ਜਮ ਕੈ ਕਰਮ ਗਿ ਬਿਦਾਗੇ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇਤੇ ਅਗਨ
 ਤਉ ਪਾਗੇ ॥ ਸੋਹਿਦੀ ਨਾਮ ਲਪਮਾਤਿ ਸੇਰੁ ਗੁਲ ਪਰਿ ਚਿਸ ਗਲਿ ਦੁਆਗੇ ॥ ੧॥ ਠਹੁ ਓ॥ ਬਲਾ ਸੀ ਕੁਸੁਪ ਚਾਰੇ
 ਤਰਿ ਬਿਬਿਕਤ ਗੇ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਏਕ ਨਿਖਮਨ ਮਾਹਿ ਅਗਾਧਿ ਚਿਗ ਜਪਾਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ੨॥ ਕੀਰੀ ਗਖ
 ਅਭਗਤ ਪੁਰਿਲਾ ਦੇਹ ਨਾਖ ਸਨਖਹਿ ਬਿਦਾਗੇ ॥ ਬਿਦਰੁ ਦਸੀ ਸੁਭ ਭਇ ਚਿਪੁਨੈ ਤਾ ਸਗਲੇ ਕਲਉ ਜ
 ਗੇ ॥ ੩॥ ਕਵਨ ਪਰਾਧ ਬਤਾਵਉ ਅਪੁਨੇ ਮਿਥਿ ਅਸੇ ਹਮ ਗਨਾਗੇ ॥ ਆਇ ਚਿਸਾ ਮਨ ਕਠਿ ਏਹ ਰਿਕੀਲੀ ਜੈ ਭੁ
 ਜਾਪਾਗੇ ॥ ੪॥ ੨॥ ੨੭॥ ਮਾਯਾ ਮਹਾਯਾ ੫ ਵਿਤਨ ਵਿਤ ਬ੍ਰੀਮ ਚਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਅਨਿਕ ਜਤਨ
 ਕਰਿ ਪਾਏ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਏ ਠਹੁ ਠਹੁ ਮੈ ਤੇ ਭਏ ਅਜਾਏ ॥ ੧॥ ਅਵਰਾਦਿ ਨਕਾ ਹੁਕਾ ਜਨ ਲਾਏ ॥ ਜੋ ਦਿ

ਨਮੋਕਉਦੀਜੈਪਭਜੀਉਜਾਦਿਨਹਰਿਜਸੁਗਾਏ॥ ਆਰਾਉ॥ ਪੁਤਕਲੜਾਹਿਦੇਖਿਪਸਾਰਾਇਸਈ
ਮਹਿਉਰਝਾਏ॥ ਆਇਆਮਦਚਾਖਿਭੁਏਉਦਮਤੇਹਰਿਹਰਿਕਬਹੁਨਗਾਏ॥ ੨॥ ਏਹਬਿਧਿਖੋਜੀਬਹੁ
ਪਠਕਾਰਾਬਿਨੁਸੈਤਨਹੀਪਾਏ॥ ਤੁਮਦਤਚਵਡੇਪਭਸੰਮਰਥਮਾਗਨਕਉਦਹੁਆਏ॥ ੩॥ ਤਿਆਗੀ
ਚਿਸਗਲਾਮਨੁਮਹਤਦਾਸੇਲਾਸਕਲਾਏ॥ ਕਹੁਨਕਹਰਿਮਾਭਿਭਏਏਕੈਮਹਾਅਨੰਦਸੁਖਪਾਏ॥ ੪॥

੩॥੩੦॥ ਮਾਭੁਮਹਲਾ੫ ਕਵਨਥਨਧੀਰਿਓਨਾਮਕਵਨਬਸਤਮਹੰਕਾਰਾ॥ ਕਵਨਚੇਹਨ
ਸੁਨਿਉਪਰਿਛੋਰਿਓਮੁਖਤੇਸੁਨਿਕਰਿਗਾਰਾ॥ ਆਸੁਨਹੁਰੇਤੁਕਉਨੁਕਹਤੇਆਇਓ॥ ਏਤੀਨਜਾਨਉਕੇਤੀ
ਕਮੁਦਤਿਚਲਤੇਖਬਰਿਨਪਾਇਓ॥ ਆਰਾਉ॥ ਸਹਨਸੀਲਪਵਨਅਰੁਪਾਦੀਬਸੁਪਾਖਿਮਾਨਿਭਰਤੇ॥ ਪੀ
ਚਤਤੀਮਾਭਿਭਏਚਿਸੈਜੋਗਾਇਨਮਹਿਕਵਨਦੁਰਤੇ॥ ੨॥ ਜੀਨਿਰਚਿਰਚਿਅਪੁਰਖਿਬਿਧਤੇਨਾਲੇਹ
ਉਮੈਪਾਈ॥ ਜਨਮਮਰਦੁਉਸਹੀਕਉਰੇਚਿਰਾਅਵੈਜਾਈ॥ ੩॥ ਬਹਨੁਚਿਯੁਨਹੀਕਿਛੁਰਚਨਾਮਿਥਿਆ
ਸਗਲਪਸਾਰਾ॥ ਭਟਾਤਿਨਨਕੁਜਬਖੇਲਉਝਰੈਤਬਏਕੈਏਕੈਕਾਰਾ॥ ੪॥ ੪॥ ੨੮॥

ਮਾਭੁਮਹਲਾ੫ ਮਨਮੋਹਅਰੁਲੇਭਵਿਕਾਰਾਬੀਚਿਓਤਿਨਘਾਲਿਓ॥ ਨਾਮਰਤਨੁਗੁਲਾਹਰਿ
ਬਲਜੇਲਾਦਿਵਖਰੁਲੈਚਾਲਿਓ॥ ਆਸੇਵਕਕੀਚਿਕਿਨਿਬਹੀਪੀਤਿ॥ ਜੀਵਤਸਾਹਿਬੁਸੇਵਿਓਅਪ
ਨਾਚਲਤੇਗਖਿਚਿਓਤਿ॥ ਆਰਾਉ॥ ਜੈਸੀਆਗੀਅਕੀਨੀਠਕੁਰਿਤਿਸਤੇਮੁਖੁਨਹੀਮੋਰਿਓ॥ ਸਹਜੁ
ਅਨੰਦਗਖਿਓਹੀਭੀਤਰਿਉਰਿਉਆਹੁਕਉਦਉਰਿਓ॥ ੨॥ ਆਗਿਆਮਹਿਭੂਖਸੇਈਕਰਿਸੁਖਸੋਗ
ਹਰਖਨਹੀਜਾਨਿਓ॥ ਜੋਜੇਹੁਕਮੁਭਏ ਚਿਸਾਹਿਬਕਸੋਮਥੈਲੇਮਾਨਿਓ॥ ੩॥ ਭਾਇਚਿਕ੍ਰਿਪਾਦੁਠਕੁਰ
ਸੇਵਕਕਉਸਵੇਰੇਹਲਤਪਯਾਤਾ॥ ਪੰਨੁਸੇਵਕਸਫਲੁਓਹੁਆਇਆਜੀਨਿਨਕਖਸਮੁਪਛਾਤਾ॥ ੪॥ ੪॥

੩੦॥ ਮਾਭੁਮਹਲਾ੫ ਖੁਲਿਆਕਰਮੁਕ੍ਰਿਪਾਭਈਠਕੁਰਕੀਰਤਨੁਹਰਿਹਰਿਗਾਈ॥ ਸਮੁਥਾਕਾ
ਪਾਏਬਿਸੁਮਾਮਿਟਿਗਈਸਗਲੀਪਾਈ॥ ਆਅਥਮੋਰਿਜੀਵਨਪਦਵੀਪਾਈ॥ ਚੀਤਿਆਇਓਮਾਨਿਪੁਰਖੁ
ਬਿਧਤਾਸੰਤਨਕੀਸਰਲਾਈ॥ ਆਰਾਉ॥ ਕਮੁਕ੍ਰੇਪੁਲੋਭੁਮੋਹੁਨਿਵਾਰੇਨਿਵੇਰੇਸਗਲਬੈਰਈ॥ ਸਦਹਜੂਰਿ
ਹਜਰੁਏਨਾਜਹੁਕਤਹਿਨਭਾਇਚਿਦੁਗਈ॥ ੨॥ ਸੁਖਸੀਤਲਸਰਪਾਸਭਪੁਗੀਰੇਏਸੰਤਸਰਾਈ॥ ਪਾਵਨ
ਪਤਿਤਕੀਏਖਿਨਭੀਤਰੇਮਹਿਮਾਕਬਹੁਨਜਾਈ॥ ੩॥ ਨਿਰਭਉਭਏਸਗਲਭੁਏਏਗੋਬਿਦਚਰਲਚਿ
ਟਾਈ॥ ਨਨਕੁਜਸੁਗਾਵੈਠਕੁਰਕੋਗੋਲਿਦਿਨਸੁਭਿਵਯਾਈ॥ ੪॥ ੪॥ ੩੧॥ ਮਾਭੁਮਹਲਾ੫
ਜੋਸਮਰਥੁਸਰਬਗੁਲਾਇਕੁਤਿਸਕਉਕਬਹੁਨਗਵਸਿਰੇ॥ ਛੇਤਿਜਾਈਖਿਨਭੀਤਰਿਤਾਕਉਵਾਕਉ

ਗਿਰਿਠਿਰਿਪਵਸਿਗੇ॥੧॥ਅਪੁਨੇਪੁਤਕਉਕਿਉਨਸਮਾਗਸਿਗੇ॥ਬੈਰੀਸੇਗਿਰਿਗਰਸਿਰਚਿਆਤਿਸਸਿਉ
 ਜੀਅਰਾਜਾਗਸਿਗੇ॥੧॥ਰਹਉ॥ਜਕੈਨਮਿਸੁਨਿਐਜਮੁਛੈਤੈਤਕੀਸਰਦਿਨਪਵਸਿਗੇ॥ਕਾਢਿਦੇਇਸਿਆ
 ਲਥਪੁਰੇਕਉਤਕੀਚਿਟਟਿਕਵਸਿਗੇ॥੨॥ਜਿਸਕਾਜਾਸੁਸੁਨਤਭਵਤਗੀਐਤਾਸਿਉਰੰਗੁਨਲਾਵਸਿ
 ਗੇਥੇਗੀਬਤਅਲਪਸੁਪਨੇਕੀਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਅਟਕਵਸਿਗੇ॥ਭਾਇਓਪਸਾਦੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਠਕੁਰਸਿਤਸੀਗੀ
 ਪਤਿਪਈ॥ਕਹੁਨਨਕੜੈਗੁਲਭੁਮੁਛੂਟਾਜਉਪੁਤਭਏਸਹਈ॥੧॥੧॥੩੨॥ ਮਾਭੁਮਹਲਾਪ
 ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਾਬਿਧਿਜਾਨੈਤਿਸਤੈਕਹਾਦੁਲਾਰਿਓ॥ਹਜਤਪਵਸੁਰੇਖਿਨਭੀਤਰਿਅਗਨਿਸੀਗੀਐਜਾ
 ਰਿਓ॥੧॥ਪੁਰੇਤੈਮਨਤੇਰਾਮੁਬਿਸਰਿਓ॥ਲੁਲਾਖਾਇਕਰਹਿਹਰਾਮਖੇਰੀਪੇਖਤੈਨਬਿਦਰਿਓ॥੧॥ਰਹਉ॥
 ਅਸਪੋਰੇਗੁਉਪਾਜਿਓਤਨਭੀਤਰਿਟਰਤਨਕਾਹੂਟਰਿਓ॥ਪੁਭਾਬਿਸਰਤਮਹਾਦੁਖਪਾਇਓਇਹੁਨਨਕਤ
 ਤੁਬੀਚਰਿਓ॥੨॥੮॥੩੩॥ ਮਾਭੁਮਹਲਾਪ ਚਰਨਕਮਲਪੁਤਰਖੇਚੀਤਿ॥ਹਰਿਗੁਲਗਾਵਹ
 ਨੀਤਨੀਤਾਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕਉ॥ਆਦਿਮਧਿਐਤੈਰੋਸਉ॥੧॥ਸੇਤਨਕੀਚਿਟਾਅਪੇਅਪਿ॥
 ੧॥ਰਹਉ॥ਜਕੈਵਸਿਤੈਸਗਲਸਿਸਭਾ॥ਅਪੇਅਪਿਅਪਿਨਿਰੰਕਭਾ॥ਨਨਕਗਰਿਓਸਾਚਾਸੋਈ॥ਸੁਖੁਪਾ
 ਇਆਠਿਰਿਦੁਖੁਨੋਇ॥੨॥੯॥੩੪॥

ਮਾਭੁਮਹਲਾਪ ਘਰੁ੩ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਪਨਸੁਖਦਾਤਾਜੀਅਸੁਖਦਾਤਾਤਮ
 ਕਾਰੇਬਿਸਾਰਿਓਅਗਿਆਨਥਾਰਿਛਾਮਦਚਾਖਿਰੋਏਤਮਥਾਵਰਦੁਲਭਜਨਮੁਅਕਾਰਥ॥੧॥ਰੇਨਰਐਸੀ
 ਕਰਹਿਓਆਨਥਾ॥ਤਜੇਸਰੰਗਪਰਭ੍ਰਮਿਤੂਭੂਲਾਮੋਹਿਲਾਪਟਿਓਦਾਸੀਸੀਗੀਸਾਨਥਾ॥੧॥ਰਹਉ॥ਪਰਦੀ
 ਪੁਰਤਿਆਗੀਨੀਚਕੁਲਾਸੇਵਹਿਹਉਹਉਕਰਤਾਬਿਰਵਥਾ॥ਠੇਕਟਕਰਮਕਰਹਿਆਗਿਆਨੀਮਨਮੁਖਿਅੰ
 ਪਕਰਵਥਾ॥੨॥ਸਾਤਿਹੋਤਾਅਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿਆਜੋਬਿਨਸਤਸੇਨਿਹਚਲੁਜਾਨਥਾ॥ਪਰਕੀਕਉਅਪਨੀ
 ਕਰਿਪਕਰੀਐਭੂਲਾਭੂਲਾਨਥਾ॥੩॥ਖੜੀਬਰਮਲਾਸੁਦਵੈਸਸਭਏਕੈਨਾਮਿਤਰਨਥਾ॥ਗੁਰਨਾਨਕਉਪ
 ਦੇਸੁਕਤਤੈਜੇਸੁਨੈਸੇਪਾਰਿਪਰਨਥਾ॥੧॥੧॥੧੦॥੩੫॥ ਮਾਭੁਮਹਲਾਪ ਗੁਪਤੁਕਰਤਾਸੀਗੀਸੇਪ
 ਭੁਡਰਕਵਏਮਨੁਖਾਇ॥ਬਿਸਾਰਿਓਜੀਉਬਿਖੈਭੋਗਹਿਤਪਤਖੀਮਗਲਿਲਾਇ॥੧॥ਰੇਨਰਕਾਇਪਗਕਿ
 ਰਿਜਾਇ॥ਕੁਚਲਕੋਠਰਕੀਮਗਰਪਭੁਤਮਨਹੀਸੁਨਿਓਪਰਮਗਾਇ॥੧॥ਰਹਉ॥ਕਿਕਾਰਪਾਥਰਗਲਹਿ
 ਥਾਪੋਨੈਦਪੋਟਸਿਗਾਇ॥ਮਹਾਸਾਗਰੁਸਮੁੰਦਲਾਘਨਪਾਕਿਨਪਰਨਾਜਾਇ॥੨॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧੋਲੋਭਿਮੋਹਿਓਬਿਅਪਿ
 ਓਨੈ੩ਰਖੇਠਿਗਾਇ॥ਸੀਸੁਉਠਵਨਨਕਬਹੁਮਲਈਮਹਾਦੁਤਰਮਾਇ॥੩॥ਸੁਰਮੁਕਤਾਸਸੀਮੁਕ

ਤਾਬਹਮਾਰੀਅਨੀਆਲਿਪਾਇ। ਸੁਭਾਵਤਜੈਸੇਕੈਸੰਤਰਅਲਿਪਤਸਦਾਨਿਰਮਲਾਈ॥੧॥ਜਿਸੁਕ
 ਰਮੁਖੁਲਿਅਤਿਸੁਲਹਿਅਪਰਦਾਜਿਨਿਗੁਰਪਹਿਮੀਨੀਅਸੁਭਾਈ॥ਗੁਰਿਸੰਤੁਅਵਪੁਨਾਮੁਦੀਨਾਜ
 ਨਨਕਸਿਕਟਜੋਨਿਨਪਾਈ॥੫॥ਰੇਨਗਇਨਾਬੀਪੀਪਾਰਿਪਗਾਈ॥ਪਿਆਇਹਰਿਜੀਉਗੋਇਮਿਠਤਭਾਤਿ
 ਆਗਿਦੁਜਾਭਉ॥੧॥ਰਹਾਉਦੁਜਾ॥੨॥੧੧॥੩੬॥ ਮਾਭੁਮਹਲਾ੫ ਬਾਹਰਿਛੁਫਨਤੇਛੁ
 ਟਿਪੇਰੇਗੁਰਿਘਰੀਮਾਰਿਦਿਖਾਇਆਥਾ॥ਅਨਭਉਅਚਰਜਭੂਪੁਭਪੇਖਿਆਮੇਰਾਮਨੁਛੋਰਿਨਕਤ
 ਤੁਜਾਇਆਥਾ॥੧॥ਮਨਕੁਪਾਇਚਿਰੇਪਾਇਚਿਰਿਪੁਰਾਪਾਇਆਥਾ॥ਮੋਲਿਅਮੋਲੁਨਪਾਇਆਜਾਈ
 ਕਰਿਕੇਰਪਾਗੁਹੁਦਿਵਾਇਆਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਦਿਸਵਅਗੋਚਰੁਪਾਰਕਹਮੁਮਿਲਿਸਾਪੁਅਕਥੁਕਥਾ
 ਏਆਥਾ॥ਅਨਹਦਸਬਦੁਦਸਮਦੁਆਰੇਵਾਜਿਚਿਤਹਮੀਮਿਤਨਮੁਚੁਆਇਆਥਾ॥੨॥ਤੋਟਿਨਾਹੀ
 ਮਨਿਕੇਸਨਾਬੁਝੀਅਖੁਟਭੰਡਾਰਸਮਾਇਆਥਾ॥ਚਰਲਚਰਲਚਰਲਗੁਰਸੇਵੇਅਘਰੁਘਾਜਿਚਿਰਸੁਪਾਇ
 ਆਥਾ॥੩॥ਸਯੋਅਵਾਸਯੋਜਾਵਾਸਯੋਮਨੁਖੇਯਾਇਆਥਾ॥ਕਹੁਨਨਕਭਰਮੁਗੁਰਿਖੋਇਆਤਾਹਰਿ
 ਮਹਲੀਮਹਲਪਾਇਆਥਾ॥੧॥੩॥੧੨॥੩੭॥ ਮਾਭੁਮਹਲਾ੫ ਜਿਸਹਿਸਾਜਿਨਿਵਾਜੀਆਤਿ
 ਸਹਿਸਿਉਰੁਚਨਾਹਿ॥ਅਨਭੁਤੀਅਨਬੋਈਐਫਲਨਫੁਲੈਤਾਹਿ॥੧॥ਰੇਮਨਵਤਬੀਜਲਨਾਉ॥ਬੋਈਖੇ
 ਤੀਯਾਇਮਨੁਆਭਯੋਸਮਉਸੁਮਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਇਖਰੜਭਰਮੁਮਨਕਾਸਾਚਿਗੁਰਸਰਲੀਜਾਈ॥
 ਕਰਮੁਜੇਸਕਉਪੁਰਗੁਲੀਖਾਅਸੋਈਕਾਰਕਮਾਈ॥੨॥ਭਉਲਗਗੋਬਿੰਦਸਿਉਘਲਪਾਈਥਾਈ॥
 ਖੋਤਿਮੇਰੇਜੀਅਨਿਖੁਟਿਨਕਬਹੁਜਾਈ॥੩॥ਪਾਇਆਅਮੋਲਪਦਾਰਥਛੋਰਿਨਕਤਤੁਜਾਈ॥ਕ
 ਹੁਨਨਕਸੁਖਪਾਇਆਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਈ॥੧॥੧੩॥੩੮॥ ਮਾਭੁਮਹਲਾ੫ ਛੁਟੇਮੀਰਾਭਰਮ
 ਕਾਮਨਹਿਭਾਇਚਿਪਰਗਾਸੁ॥ਕਾਟੀਥੇਰੀਪਗਹਤੇਗੁਰਿਕੀਨੀਬੀਦਿਖਲਾਸੁ॥੧॥ਅਵਲਜਾਨੁਗਹਿਚਿ
 ਤਪਤਕੜਾਹਾਉਝਿਗਾਇਆਗੁਰਿਸੀਤਲਨਾਮੁਦੀਚਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਤੇਸਪੁਸਿਗੁਭਾਇਆਤਉਛੋ
 ਰਿਗਏਨਿਗਹਾ॥ਜਿਸਕੀਅਟਕਾਤਿਸਤੇਛੁਟੀਤਉਕਰਕੈਕੋਟਵਾਗ॥੨॥ਦੁਕਾਭਾਰਕਰਮਕਾ
 ਤੇਏਨਿਹਕਰਮਾ॥ਸਾਗਰਤੇਕੈਛੈਚੜੇਗੁਰਿਕੀਨੇਧਰਮਾ॥੩॥ਸਦੁਥਨੁਸਦੁਥੈਰਕਾਸਦੁਸੁਮਉਥ
 ਲਾਈਆ॥ਸਦੁਪੁਜੀਸਦੁਵਖੋਰੇਨਨਕਘਰਿਪਾਇਆ॥੧॥੫॥੧੪॥੩੯॥ ਮਾਭੁਮਹਲਾ੫
 ਬੇਦੁਪੁਕਰੈਮੁਖਤੇਪੰਡਤਕਾਮਨਕਾਮਨਾ॥ਮੇਨੀਹੋਇਬੈਠਾਇਕੀਤੀਤਿਰਦੈਕਲਪਨਗਾਠਾ॥ਹੋਇਉਦਾ
 ਸੀਗਿਹੁਤਾਜਿਚਾਲਿਓਛੁਟਕੈਨਾਹੀਨਾ॥੧॥ਜੀਅਕੀਕੈਪਰਿਬਾਤਕਯਾਅਪਮੁਕਤਮੇਕਉਪ੍ਰਭਮੇ

ਲੇਅੰਸੋਕਹਲਾ॥ ੧॥ ਠਾਉ॥ ਤਪਸੀਕਰਿਕੈਦੇਹੀਸਾਧੀਮਨੁਮਾਦਹਦਿਸਧਨਾਬਰਮਚਾਰਿਬਰਮਚਰੁ
 ਕੀਨਹਿਰਦੈਭਾਇਅਭੁਮਨਾਸੀਨਿਆਸੀਹਿਏਕੈਤੀਗਥੇਭੂਮਿਚਿਉਸੁਮਹਿਕ੍ਰਿਪਾਬਿਗਨਾ॥ ੨॥ ਘੁੰਘਰ
 ਬਾਧਿਭਏਰਮਦਾਸਰੋਟੀਅਨਕੇਚਿਖਵਾ॥ ਬਰਤਨੇਮਕਰਮਖਟਕੀਨੇਬਾਹਰਿਭੇਖਦਿਖਵਾ॥ ਗੀਤਨਾਦ
 ਮੁਖਿਗਗਮਾਯਾਪੇਮਨਿਨਹੀਹਰਿਹਰਿਗਵਾ॥ ੩॥ ਹਰਖਸੋਗਏਭੋਹਰਤਹਰਿਨਿਮਲਹਰਿਕੇਸੀਤਾ॥
 ਤਿਨਕੀਪੁਰਿਖਏਮਨੁਮੇਰਜਾਦਇਅਕਰੇਭਗਵੈਤਾ॥ ਕਹੁਨਨਕਗੁਰਪੁਰੀਮਾਲਿਆਤਾਉਤਕੀਮ
 ਨਕੀਚੰਤਾ॥ ੪॥ ਮੇਰਾਮੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਗਇਆ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਈਮੇਰੇਜੀਅਕਾਪੀਤਮੁਖਿਸਰਿਗ
 ਏਬਕਬਾਇਆ॥ ੧॥ ਠਾਉਦੂਜਾ॥ ੬॥ ੧੫॥ ੮੦॥ ਮਭੁਮਯਾਪ ਕੋਟਿਲਾਖਸਰਬਕੋਰਜਾ
 ਜਿਸੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਤਮਾਗਾ॥ ਜਾਕਉਨਾਮੁਨਦੀਆਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਿਸੇਮਠਿਜਨਮਠਿਗਵਾਰਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਸਤਿ
 ਗੁਰੀਪਤਿਠਾਖਾ॥ ਚੀਤਿਆਵਹਿਤਬਹੀਪਤਿਪੂਰੀਬਿਸਰਤਰਠੀਐਖਾਭਾ॥ ੧॥ ਠਾਉ॥ ਰੂਪਰਿਬਖੁ
 ਸ਼ਿਆਮਨਭੋਗਲਤੇਤੇਛਿਦ੍ਰਵਿਕਾਗਾ॥ ਹਰਿਕਨਮੁਨਿਪਨੁਕਾਇਆਲਾਸੁਖਸਹਜੁਇਹਸਾਰਾ॥ ੨॥ ਮਾ
 ਇਆਠਗਾਬੈਰਗਥਿਨੈਮਹਿਜੇਉਬਾਦਰਕੀਛਾਇਆ॥ ਸੇਲਾਲਭਏਗੁਰੈਗੋਗਰਤੇਜਿਨਗੁਰੀਮਾਲਿ
 ਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆ॥ ੩॥ ਉਚਮੁਚਾਪਾਹਸੁਆਮੀਮਗਮਦਰਬਾਗਾ॥ ਨਾਮੋਵਾਰਿਆਈਸੋਭਾਨਨਕਖਸ
 ਮੁਖਿਆਗਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੬॥ ੮੧॥

ਰਗੁਮਾਭੁਮਯਾਪ ਘਰੁ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਓਅੰਕਾਰਿਉਤਪਤੀਕੀਆਦਿਨਸੁਸ
 ਭਰਤੀ॥ ਵਲਾਹਿਲਾਹਿਭਵਲਪਾਲੀ॥ ਚਾਰਿਥੇਦਚਾਰੇਖਾਲੀ॥ ਖੰਡਦੀਪਸਭਿਏਆ॥ ਏਕੁਵੈਤੇਸਭਿਏ
 ਆ॥ ੧॥ ਕਰਲੈਹਰਾਬੁਝਹੋਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੀਮਲੈਤਸੁਝੈਗੇ॥ ੧॥ ਠਾਉ॥ ਤੇਗੁਰਕੀਆਪਸਾਗਾ॥ ਨਰਕਸੁਰ
 ਗਅਵਤਗਾ॥ ਹਉਮੈਆਵੈਜਾਈ॥ ਮਨੁਟਿਕਲੁਨਪਵੈਰਈ॥ ਬਾਣੁਗੁਰੁਗੁਬਾਗਾ॥ ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਿਸ
 ਤਗਾ॥ ੨॥ ਹਉਹਉਕਰਮਕਮਾਲੇ॥ ਤੇਤੇਬੰਧਗਯਾਲੇ॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਧਰੀ॥ ਚਿਹੰਪੇਰਿਲੇਹਰੀ॥ ਸੋਗੁਰੀਮਲਿ
 ਏਕੁਪਛਲੈ॥ ਜਿਸੁਹੈਵੈਭਗੁਮਥਲੈ॥ ੩॥ ਜੋਮਿਲਿਆਜਿ॥ ਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆ॥ ਸੋਭੁਯਾਜਿਪ੍ਰਭੁਭੁਯਾ
 ਇਆ॥ ਨਰਮਾਪਹੁਪੁਰਖੁਗਿਆਨੀ॥ ਜਿਕਰਵੈਸੁਨਾਮੁਵਖਾਨੀ॥ ਤੇਰਾਮੰਤਰਪਾਥਵਾਗਾ॥ ਜਨਨਨਕਸਦਬ
 ਲਿਭਗਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੭॥ ੮੨॥ ਮਭੁਮਯਾਪ ਮੇਰੀਮੇਰੀਏਤੈਗੁਰੀਆ॥ ਯੋਭਿਵਿਆਪੀਝੂਰੀ

ਦੁਨੀਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕੈ ਸੋਚੀ ਅੰਤ ਕੀ ਬਰਸ ਗਲ ਯੇ ਛਲੀਆ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਕਰੁ ਦਇਆ
 ਲੀਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪਤਿ ਪਈਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਏਕੈ ਸਮੁਕਰਿ ਗਾਡੀ ਗਡੈ ॥ ਏਕੈ ਸੁਪਨੈ
 ਦਾ ਮੁਨ ਛਰੈ ॥ ਰਾਜੁ ਕਮਾਇ ਕਰੀ ਜਿਨਿ ਥੈਲੀ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚੈ ਚਲਿ ਜਲੀਆ ॥ ੨ ॥ ਏਕੈ ਪਾਲ
 ਪਿੰਡ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਏਕੈ ਚੀਤਾ ਜੇ ਬਾਪ ਮਰਚਾ ॥ ਸੁਤ ਮੀਤ ਭ੍ਰਾਤ ਭੈਰਵ ਜੀ ਤ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਹੋਈ ਥ
 ਲੀਆ ॥ ੩ ॥ ਹੋਇ ਅਉ ਪੁਤ ਬੈਠਾਇ ਤਾਗੇ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਪੀਰ ਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਹਿਰਿ ਮਤੀ ਮਸਾਲੀ ਬਨਾ
 ਡਿਬ ਸਤੇ ਉਠਿ ਤਿਨ ਕੈ ਯਾਗੀ ਪਈਆ ॥ ੪ ॥ ਕਾਟੇ ਬੰਧਨ ਠਕੁਰਿ ਜਾ ਕੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸਿ ਚੀਜੀ ਅਤ ਕੈ
 ਸਾਪਸੀ ਗਿਭ ਏ ਜਨਮੁ ਕਤੇ ਗਤਿ ਪਈ ਨਰਕ ॥ ਨਦਰਿ ਨਿਹਲੀਆ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਮਾਭੁ ਮਯਾ ਪ
 ਸਿਮਰੁ ਏਕੁ ਰਿੰਗ ਨਸੇਉ ॥ ਜਾਤੇ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ ਕੋਉ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਪਤਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡ
 ਦੇ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਸੇਈ ਬਿਧਾ ਤਾ ਪਿੰਡੁ ਪਿੰਡੁ ਜਪੀ ਮੈ ॥ ਜੇ ਸੁਸਿਮਰਤ ਅਵਹੁਲ ਸਾਭਿ ਫਕੀ ਮੈ ॥ ਚਰਲ
 ਕਮਲ ਉਠ ਅੰਤਰਿ ਪਾਗੁ ॥ ਬੀਖਿਆ ਬਨ ਤੇ ਜੀਉ ਉਪਾਗੁ ॥ ਕਰਲ ਪਯਾਹ ਮਿਟਹਿ ਬਿਲਾਟਾ ॥ ਜਪਿ ਗੋਵਿ
 ਦ ਭਗੁ ਭਉਠਾ ॥ ਸਾਪਸੀ ਗੋਵਿੰਦ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਨਨਕੁ ਤ ਕੈ ਬਾਇ ਬਾਇ ਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗਮਨਾ ਮੁਨਿ ਤਨਿ ਮ
 ਧਾਗਾ ॥ ਜੇ ਸਿਮਰੈ ਤਿ ਸਕਾਨਿ ਸਤਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਮਿਥਿਆ ਵਸਤੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥ ਡਿਤਲਾਇ ਚਿਸਰ ਮੁਰ
 ਅਗਿ ਮਨੀ ॥ ਕਾਮ ਕੋ ਪਲੋਭ ਮਦ ਮਾਤਾ ॥ ਕਉਰੀ ਬਦਲੈ ਜਨਮੁ ਗਵਤਾ ॥ ਅਪਨ ਛੋਡਿ ਪਗਾਇ ਮੈਰਾਤਾ ॥
 ਮਾਏ ਮਾਮਦ ਮਨ ਤਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ॥ ਤਿਸਨ ਨ ਚੁਣੈ ਕਰਤ ਕਲੇਯਾ ॥ ਉਲੀਆ ਸੀ ਮਿਥਿਆ ਸਤਿ ਬੋਯਾ ॥
 ਮਾਵਤ ਇਕੇਲਾ ਜਾਤਾ ਇਕੇਲਾ ॥ ਰਮਤ ਮਸੀਹਿ ਸੁਠੇ ਸਤਿ ਬੋਯਾ ॥ ਪਾਇ ਠਗਉਰੀਆ ਪ੍ਰਭੁ ਯਾਇ ਚਿ
 ਨਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇ ਚਿ ॥ ੨ ॥ ਪਸੁ ਪੀਰੁ ਤ ਮਰੁ ਪ੍ਰੇਤਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੋਨੀ ਠਿਰਤ ਅਨੇਤਾ ॥ ਜ
 ਤਾ ਰੋਤ ਰਹਨੁ ਪਵੈ ॥ ਬਨਾ ਬਿਨੁ ਉਠਿ ਉਠਿ ਠਿਰਿ ਪਵੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸਨ ਬਹੁਤ ਬਿਸਥਾਗਾ ॥
 ਹੋਮੇ ਵਪੁਰੇ ਖੇਚਾਰਾ ॥ ਅਸਿਕ ਦੇਖਾ ਮਰੁ ਬਹੁਤੁ ਜਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਸ
 ਰਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਰਮਾਤ ਨ ਬੰਧੁ ਨ ਮੀਤ ਨ ਜਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਕਉਰੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁਆਮੀ ॥
 ਸੇਜ ਨੁਨਕ ਪਾਰਗਾਮੀ ॥ ੩ ॥ ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀਆਇਆ ॥ ਦੀਨ ਨਾਥ ਜਗਤ ਪਿਤਾ
 ਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਦਖ ਦਰਦਾ ਬਿਦਾਰਲਾ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸਹੀ ਨਿਸਤਾਰਲਾ ॥ ਅੰਧ ਭੁਖ
 ਤੇ ਕਛਨਾਗਾ ॥ ਪੇਸ ਭਗਤਿ ਹੋਵਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਸਾਪਗੁ ਪਾਪਨਾਤ ਨੁਪਾਰਿਆ ॥ ਮਹਾ ਮਗਨਿ ਤੇਅ
 ਪਿਉ ਬਾਠਿਆ ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਾਇ ਸਤੇ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀ ॥ ਮਾਦਿ ਮੈਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮਗ ਮਗਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ

ਦੇਸਿ ਗੋਦਾਸੁ ਤੇਗਾਹਿ ਜੀਵਨ ਪਦ ਨਾਨਕ ਪਭੁ ਮੇਗਾ ॥ ੧॥ ੧੯॥ ੪੬॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੫
 ਕਤਕਉ ਭਰਕਵਹੁ ਲੇਗੇ ਮੇਰੀ ਨੀਕਿ ਰਪਈ ॥ ੧॥ ਮੈਸੀ ਜਾਨਿ ਪਈ ॥ ਸਗਲੇ ਸੁਰੇ ਗੁਰਦਾਤਾ ਗਏ ਮਾ
 ਪਿਵਨਈ ॥ ੧॥ ਰਹਉ ॥ ਭਗਤ ਕਾ ਮਾਗਿ ਆਕਰਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਈ ॥ ੨॥ ਅਪਨੇ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ
 ਅਹੁਇ ਕੁਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈ ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੇ ਦੁਤੀ ਅਭਗ ਮੁਕਤ ਕਈ ॥ ੪॥ ੪॥ ੨੦॥ ੪੫॥
 ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰਾ ਭਰਮ ਅਤਿ ਭਗਾ ਮੇਰੇ ਸੇਵਕ ਬੇਚਾਰਾ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਨੁਕਲ ਮੇਰਾ ਪੀਤ ਮਮਨ ਪਾ
 ਨਾ ਮੇਰੇ ਉਦੇਹ ਦਾ ॥ ੧॥ ਰਹਉ ॥ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ ਖੇਜੇ ਏਈ ॥ ਚੀਜ ਉਅਵਭੁ ਨ ਕਈ ॥ ੨॥ ਜੀਅ ਨ ਪਾਤਿ ਪਾਇ
 ਸਮਝੈ ॥ ਰੋਸੀ ਆਗੇ ॥ ੩॥ ਦਈ ਅਮੋਹਿ ਕੀ ਜੈ ਦੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਗੇ ਸੇਵਾ ॥ ੪॥ ੫॥ ੨੧॥ ੪੬॥
 ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ਤਉ ਪਰਤ ਤਾਰਨ ਥਾ ਲਿਖ ਲਿਖ ਲੇਖ ਲਿਖ ਜਈ ॥ ਮੈਸਾ ਕੇ ਬੀਭੈ ਸੈ ਤਾ ਜਿ ਤੁ
 ਹਰੇ ਹਰੇ ਰਿਪਿ ਆਈ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਉਕੋਇ ਨ ਜਾਨਤਾ ਕਹੀ ਅਤ ਦਾਸੁ ਤੁ ਮਾਗਾ ॥ ਏਹ ਚਿਟਾ ਆਧਾਰਾ ॥ ੧॥
 ਰਹਉ ॥ ਸਰਬ ਪਾਰਨ ਪਾਤਿ ਪਾਰਨ ਇਕਾ ਬਿਰਉ ਦੀਨਾ ॥ ਤੁ ਮਗੇ ਬਿਧਿ ਤੁ ਮਗੇ ਜਾਨਹੁ ਤੁ ਮਜਾ ਲਾਹ ਮੀਨਾ ॥
 ੨॥ ਪੁਰਨ ਬਿਸਥੀਰਨ ਸੁਆਮੀ ॥ ਅਹਿ ਆਇਓ ਪਾਛੇ ॥ ਸਗਲੇ ਭੁਮੰਡਲ ਖੰਡਲ ਪਭਤੁ ਮਗੇ ਆਛੇ ॥
 ੩॥ ਅਟਲ ਅਖ ਇਚ ਦੇਵ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਆਪਾਗਾ ॥ ਦਨੁ ਪਵਉ ਸੇਤਾ ਸਿਗੁ ਨਾਨਕ ਰੇ ਨੁਦਾਸਾਗਾ ॥ ੪॥ ਧਿ
 ੨੨॥ ੪੭॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਤਿ ਆਪਾਏ ਸੇਤਾ ॥ ਗੁਰ ਜਾਨੇ ਜੀਨ ਮੰਤਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕਿਛੁ ਕਰ
 ਨੁ ਜਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਾਮ ਬਝਈ ॥ ੧॥ ਲਾਲਾ ਮੇਲਾ ਲਾਯੋ ॥ ਅਗਰ ਅਤੇ ਲਾਨਾ ॥ ੧॥ ਰਹਉ ॥ ਅਵਿ
 ਗਤ ਸਿਉ ਮਾਨਿ ਆਮਗੇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਤਾਗੇ ਅਗੇ ॥ ਪੇਖਤ ਸਗਲ ਪਿਅਗੇ ॥ ਤਜਿ ਓ ਮਨ ਤੇ ਅਭਿਮਾਨੇ ॥ ੨॥
 ਨਿਰਚਲਾ ਤਿਨ ਕਾ ਦੁਲਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲਾ ਪਛਲਾ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਗੁਰੀ ਮਾਲਿ ਜਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ॥ ੩॥
 ਪੁਰਨ ਤਿਪਤਿ ਆਪਾਏ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਸਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਹਰਿ ਭੰਡਾ ਰੁਧ ਬਿਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ੪॥
 ੧॥ ੨੩॥ ੪੮॥

ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇਘਰੁ ੬ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਫੇਰਿ ਸਗਲ ਸਿਆਲ ਪਾ
 ਮਿਲਿ ਸਾਧਤਿ ਆਗੇ ਗੁਮਨਾ ॥ ਅਵਰੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਰਮਰਾ ਮਵਖਾਨਾ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਰਨ
 ਸੁਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਮਿਟਹਿ ਅਘ ਚੇਰੇ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਵਨੁ ਬਪੋਰੇ ਜਾਮੁ ॥ ੧॥ ਰਹਉ ॥ ਦੁਖ ਦੀਨ ਨ ਭਉ ਬਿ
 ਆਪੈ ਮਿਲੈ ਸੁਖਾ ਬਿਸਾਮੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਬਖਸੈ ॥ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਤਤਾਗੇ ਅਨੁ ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੪॥ ੪੯॥
 ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਗਿ ਅਸੋਰ ਦੇਖੇ ਖੇਗਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰੀ ਮਤਾ ਬਿਯਾਸ ਬਨਿਤਾ ਤੂਟ ਤੇ ਏਨੇਗਾ

॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾ ਮੁਰਿ ਤਨਿ ਤਲੇ ॥ ਜਲ ਤਨ ਹੀ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਸੁਖੁ ਮਰਿ ਤਨਿ ਦੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਬਿਰਖ ਛਾ
 ਇਅ ਜੈ ਸੋ ਬਿਨਸਤ ਪਵਨ ਝੂਲ ਤਮੇ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਮਿਲੁ ਸਾਪਨ ਸਕ ਤੇਰੈ ਕੀਮਤ ਆਵਤ
 ਏ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਮਾਭੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਨ ਸੁਖ ਹਦਾ ਤਾ ਸੀਰੀ ਬਸ ਤੇ ਨੀਤਾ ॥
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੈ ਨ ਜਾਇ ਬਿਨ ਸੋ ਬਿਆਪਤ ਉਸਨ ਸੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਸਿਉ ਕਰਿ ਪੀਤੀ ॥ ਚੇਤਿ ਮਨ
 ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਪਨ ਏ ਹਰਿ ਮਲ ਗੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆ ਲਗੇ ਪਾਲ ਗੋ ਬਿਦ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿ
 ਸੁਸੀਧਿ ॥ ਨਵਲ ਨਵਤਨ ਚਤੁਰ ਸੁੰਦਰ ਮਨੁ ਨ ਸਕਤਿ ਸੁਸੀਰੀ ਬੀਧਿ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
 ਮਾਭੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਲਤ ਬੈਸਤ ਸੇਵਤ ਜਾਗਤ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਰਿਦੈ ਚਿਤਾਰਿ ॥ ਚਰਨ ਸਰਲ ਭਜੁ ਸੀਰੀ
 ਸਾਧੁ ਭਵ ਸਾਗਰ ਉਤਰਿ ਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾ ਮੁਰਿ ਹਦੈ ਧਾਰਿ ॥ ਕਰਿ ਪੀਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿ
 ਉ ਅਵਗਤ ਗਲਾਵਿ ਸਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਜੀਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਲ ਪਭ ਕੇ ਤੁਆਪਨ ਅਪੁਨਿ ਵਾਰਿ ॥ ਗੋਵਿਦ
 ਭਜੁ ਸਭਿ ਸੁਆਰਥ ਪੁਰੇ ਨਾਨਕ ਕਬਹੁ ਨਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਮਾਭੁ ਮਹਲਾ ੫
 ਤਜਿ ਅਪੁ ਬਿਨਸੀਤ ਪੁਰੇ ਲਸਾਧੁ ਬੀਉ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਗ ਪਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿ ਸੁਦੀਉ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ
 ਮਨ ਨਾ ਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਉ ॥ ਅਲਸਾ ਦਾ ਬਿਸਾਰਿ ਹੋਛੇ ਅਮਰੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਨਾਮੁ ਇਕਰ
 ਸਰੰਗ ਨਾਮ ਨਾਮਿ ਲਾਕੀ ਲੀਉ ॥ ਮੀਤ ਸਜਨੁ ਸਖਾ ਬੰਧੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਕਰੀਉ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
 ਮਾਭੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ਪਲਿ ਮਾਤਾ ਉਦਰਿ ਰਾਖੈ ਲਗਨਿ ਦੇ ਤਨ ਸੇਕਾ ॥ ਸੇਈ ਸੁਆਮੀ ਏਰਾ
 ਪੇਬੁ ਝੁਝੁ ਪਿਥਿ ਬੇਕਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾ ਮਕੀ ਕਰਿ ਦੇਕਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਝੁਝੁ ਜਿਨਿ ਤੁਕੀਆ ਪੁਕਰ ਲਕਰ
 ਲਾਏਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਤਜਿ ਸਿਅ ਲਪਛੇ ॥ ਤਿਸ ਗਲੇ ਭੇਖਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਨ ਸਕ
 ਤੇਰੈ ਕਈ ਅਨੇਕਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਮਾਭੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ਤਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੋ ਮਨਾਥ
 ਕੋਈ ਨਾਥੁ ॥ ਮਭਉ ਜਲ ਮਹਿ ਤੁਝੋ ਜੋ ਕੋ ਲਿਖਿ ਚਿਮਾਥ ॥ ੧ ॥ ਤੁਝੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਘਨ ਸਾਥ ॥ ਕਰ ਲਾਕਾ ਰੁ
 ਚਿਤਿ ਨਾਮੈ ਦੇ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਥਾਥ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਲ ਉਚਾਰ ਲਹਰਿ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਥਾ ॥
 ਕਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੁਗਰਿ ਮਾਧਉ ਸੁਲਿਨ ਸਕ ਜੀਵੈ ਗਾਥਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
 ਮਾਭੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਜੁਲੀ ਘਰੁ १ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਸਾਇ ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਸੁਰਹੀ ਹੁਆ ॥
 ਪੰਚ ਪਾਤਕ ਰਿਪੁ ਤਲਾਕੀਆ ॥ ਸਾਹੈ ਕੈਛੁਰ ਮਾਇ ਅਵੈ ਜੀ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਆਇ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜਿਥੈ
 ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭਫਰੇ ॥ ਉਰਧ ਮੁਖ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰੇ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ਸੇਈ ਚਿਖੈ ਖਸਮਿ ਛਡਾਇ ਲਾਇ

ਅ॥੨॥ਵਿਚੁਗਰਭੈਨਿਕਲਿਆਇਆਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿਦੁਨੀਚਿਤੁਲਾਇਆਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐ
 ਜੀਰਹੁਨਕਿਤਰੀਥਾਇਭਇਆ॥੩॥ਮਿਰਵਸੀਗੰਧਾਇਅਨੁਆਪੋਜੀਅਜੈਤਸਭਿਤਿਸ
 ਕੇਥਾਪੋਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜਿਦਿਚਲਿਆਨਾਨਕਆਇਆਸੇਪਰਵਾਲੁਥਿਆ॥੪॥੧॥੩੧॥੫੬॥
 ਮੁਮੁਖੁ॥੫॥ਵੈਦੇਨਵਈਭੈਲੇਨਭਾਈਏਕੇਸਹਾਈਗਮੁਏ॥੧॥ਕੀਤਾਜਿਸੇਹੈਪਾਪੀਮਲੇਧੇ
 ਵੈਸੇਸਿਮਰਹੁਪਰਸੁਏ॥੨॥ਘਟਿਘਟੇਵਾਸੀਸਰਬਤਿਵਾਸੀਅਸਥਿਭੁਜਾਕਾਥੁਏ॥੩॥ਆਵੈਨਜਾ
 ਵੈਸੇਗੇਸਮਵੈਪੁਰਨਾਕਾਕਾਥੁਏ॥੪॥ਭੁਗਤਜਨਕਾਰਾਖਲਹਰਾਸਿਤਜੀਵਹਿਜਾਪਪਨਅਧਾਰਾ
 ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਨਨਕੁਤਿਸੁਕਰਬਥੁਏ॥੫॥੨॥੩੨॥੫੧॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮੁਖੁ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥੫੨॥ਬੇਦਪੁਰਾਲਕਥੇਸੁਲੇਹਰੇਮੁਨੀਅਨੇਕਾਅਠ
 ਸਠਿਤੀਰਥਬਹੁਘਲਾਕੁਮਿਥਕੇਭੇਖਾਸਾਚੇਸਾਹਿਬੁਨਿਗਮਯੋਮਨਿਆਨੈਏਕਾ॥੧॥ਤੂਅਜਗਵ
 ਰੁਅਮਰੁਤੁਸਭਚਾਲਾਹਰੀਨਾਮੁਗਾਇਲੁਭਾਇਲੈਪਰਹਰਿਦੁਖੁਭਾਰੀ॥੧॥ਰਹਦਿਹਰਿਪੜੀ
 ਮੇਹਰਿਝੁਈਐਗੁਰਮਤੀਨਾਮਿਉਪਾਗਾਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਮਤਿਹੈਪੂਰੈਸਥਦਿਬੀਚਾਰਾਅਠਸਠਿਤੀਰ
 ਥਹਰਿਨਾਮੁਹੋਕਿਲਾਵਿਖਕਟਲਹਾਰਾ॥੨॥ਜਾਣਾਵਿਯੋਵੈਜਲਮਥੈਤਤੁਲੈਵੈਅੰਧੁਅਗਿਆਨਾਰੁ
 ਗਮਤੀਦਧਿਮਥੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਈਐਨਾਮੁਨਿਪਾਨਾਅਨਮੁਖਤਤੁਰਜਦਨੀਪਸੁਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥
 ੩॥ਹਉਮੈਮੇਗਮਰੀਮਰੁਮਰਿਜੀਮੈਵਚੇਵਾਗੁਰਕੈਸਥਦੇਜੇਮਰੈਠਿਰਿਮਰੈਨਦੁਜੀਵਗਾਗੁਰਮ
 ਤੀਜਗਜੀਵਨੁਮਨਿਵਸੈਸਭਿਕੁਲਉਪਰਲਹਾਰਾ॥੪॥ਸਚਾਵਖਰੁਨਾਮੁਹੈਸਚਾਵਾਪਾਰਾਯਾਹਾ
 ਨਾਮੁਸੈਸਾਰਿਹੈਗੁਰਮਤੀਵਿਚਾਰਾਦੂਜੈਭਾਇਕਾਰਕਮਵਲੀਨਿਤਚੇਟਾਸੈਸਾਰਾ॥੫॥ਸਚੀਸੈ
 ਗਤਿਥਨੁਸਚੁਸਚੇਘਰਬਾਰਾਸਚਾਭੇਜਨੁਭਉਸਚੁਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰਾਸਚੀਬਾਲੀਸਿਤੀਖਿਅ
 ਸਚਾਸਥਦੁਵੀਚਾਰਾ॥੬॥ਗਸਭੇਗਲਪਤਿਸਾਹੀਆਦੁਖਸੁਖਸੰਘਾਰਾਮੋਟਾਨਉਪਰਾਈਐਗਲਿ
 ਅਉਗਲਭਾਰਾਮਾਲਸਦਾਤਿਨੋਵਈਤੁਦਤਸਾਰਾ॥੭॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਤੁਪਲੀਅਵਿਗਤੁਅਧਾਰਾ॥
 ਗੁਰਸਥਦੀਦਣੁਜੇਈਐਮੁਕਤੇਭੈਡਾਨਨਕਮੇਲਨਦੁਕਈਸਾਚੇਵਾਪਾਰਾ॥੮॥੧॥ਗੁਰਮੁਖੁ॥੧॥

ਬਿਖੁ ਬੋਧਿ ਭਾਇਆ ਦੀਆ ਸਮੁੰਦ ਮੰਡਾਰਿ। ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨਾਮ ਵਈ ਨ ਉਰਵ ਭੁਖ ਪਾਉ। ਵੈਣੀ ਬਿਨ
 ਖੇਵੁ ਜਲੁ ਸਾਗਰੁ ਅਸਰਾਉ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਜਗਨਾਥ ਮਹਾ ਜਾਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਸਚਾਨ ਮੁਖ
 ਮਾਇ॥ ੨॥ ਰਹਉ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੋਧਿ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵ ਲਹਾਰੁ। ਤਿਥੈ ਪਵਨ ਪਾਵ ਕੇ ਨ ਜਲੁ ਨਾ
 ਆਕਾਰੁ। ਤਿਥੈ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਭਵ ਜਲ ਤਾਰ ਲਹਾਰੁ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਪਾਗਿ ਪਦੇ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ
 ਲਾਈ। ਆਵਾਗ ਉਲਾਨਿ ਵਾਰਿ ਮਾਜੇ ਤੋ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ। ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਈ॥
 ੪॥ ਸਪੁਪਿਤਾਈ ਪਾਈ ਐ ਬਿਖੁ ਮੰਤਰਿ ਮਨਿ ਰੇਸੁ। ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈ ਐ ਕਿਸੇ ਨੇ ਦੀ ਜੈ ਦੇਸੁ। ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਗਾਰੁ ਜੇ ਸੁਲੇ ਮੰਨੇ ਨ ਉਸੇ ਬੋਧੁ॥ ੫॥ ਮਗਰ ਮਛੁਫਾਈ ਐ ਕੁੰਡੀ ਜਲੁ ਵਤਾਈ। ਦੁਰਮਤਿ ਫਾ
 ਥਾਹੀ ਐ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਪਛੋਤਾਈ। ਜੰਮਲ ਮਰਨੁ ਨ ਸੁਣਈ ਕਿਰਤਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ॥ ੬॥ ਰਹਉ ਮੈ ਬਿਖੁ ਪਾਇ
 ਜਗਤ ਉਪਾਇ ਅਸਥਵ ਸੈ ਬਿਖੁ ਜਾਈ। ਜਗ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਈ। ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੇ
 ਆਖੀ ਐ ਜਿ ਸੁਵੇਚਹੁ ਉਸੇ ਜਾਈ॥ ੭॥ ਪੀਧਾ ਵਤ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਨ ਬੁਝੈ ਵੀਚਾਰੁ। ਜੰਮਲ ਮਰਨੁ ਵੇ
 ਸਾਰਿਆ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰੁ। ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ॥ ੮॥ ਸੁਰਤ ਪੰਜ ਰਿਪੇ ਮਕੈ
 ਬੋਲੈ ਬੋਲ ਲਹਾਰੁ। ਸਚੁ ਦੁਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਐ ਉਰੈ ਤਏ ਕਵਾਰੁ। ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਖਸਮੁ ਪਛਾਲੀ ਐ ਕ
 ਰੁਨ ਕੋ ਮੇਖ ਦੁਆਰੁ॥ ੯॥ ੨॥ ਮਾਹੁ ਮਛੁਫਾ ੧ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਮਾਰਿ ਮਰ ਭਾਗੋ ਕਿਸੁ ਪਰਿਜਾ
 ਉ। ਜਿਸ ਕੈ ਝਰਿਭੈ ਭਾਗੀ ਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੋ ਨਾਉ। ਮਾਰਹਿ ਰਾਖਿਏ ਕੁਤੁ ਬੀਜ ਉਨੀ ਬਉ॥ ੧॥
 ਬਾਬਾ ਮੈ ਕੁਚੀ ਲੁਕਾਚ ਉਮਤਿ ਹੀਨਾ। ਨਾਮ ਬਿਨ ਕੋ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਪੁਰੀ ਮਤਿ ਕੀਨਾ॥ ੨॥ ਰਹਉ।
 ਅਵਗਾਨਿ ਸੁਭਰਗੁ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਿਉ ਪਾਰਿ ਜਾਉ। ਸਹਜੇ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨੁ ਭਾ
 ਗਾ ਪਨੁ ਨਾਹਿ। ਜਿਨ ਕੋ ਨ ਮੁਨ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੇ ਬਾਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਰਿ॥ ੩॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਆਸੇ ਕਿਤੁ ਆ
 ਏ ਸਿਸਾਗਿ। ਆਗੈ ਪਛੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਗਾਢੇ ਲਾਏ ਛਾਰੁ। ਵਿਛੁੜਿ ਆਮੇਲ ਸਹੀ ਦੁਖੁ ਪਲੇ ਜਾਮਦਾ
 ਰਿ॥ ੪॥ ਅਗੈ ਕਿਆ ਜਲਾਨਾਹਿ ਮੈ ਭੂਲੇ ਤੁਸਮ ਝਾਈ। ਭੂਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜੇ ਦੇਸੋ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗ ਉਪਾ
 ਏ। ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤ ਕੋ ਨਹੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹੁ ਨ ਜਾਈ॥ ੫॥ ਸਾਜਨੁ ਦੇਖਾ ਤਾ ਗਲਿ ਮਿਲਾ ਸਾਚੁ ਪਠਾ
 ਏ ਚਿਐ ਖੁ। ਮੁਖਿ ਪਿਆਲੈ ਪਨਖੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖੀ ਦੇਖੁ। ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤੁਮਨਿ ਵਸਹਿ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ
 ਵਿਸੇਖੁ॥ ੬॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸੇ ਜੇ ਭਵੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਰ ਉਦੇਈ। ਬੀਜ ਉਸੁਝੈ ਕੋ ਨਹੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੁਰਨੁ
 ਦੇਈ। ਜਿਨੀ ਕੀ ਆਤਿ ਨਿਦੇਖਿਆ ਮਾਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਈ॥ ੭॥ ਨਗਰੀ ਨਾਇ ਕੁਨ ਵਤਨੇ ਬਾਲ ਕੁਲੀਲਾ ਮ

ਨੂਤਾਨ ਰਿਸ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪੀਖ ਲੂਸਾ ਚਉ ਚਤੁਰਸੁ ਗੁਪਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਧੀ ਮੈ ਤੂਧੈ ਪਕੁ ਤੂਧੁ ॥ ੧ ॥
ਗੀਤ ਸਾਦ ਚਾਖੇ ਸੁਲੇ ਥਾਦ ਸਾਦ ਤਨਿ ਰੋਗੁ ॥ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਸਾਚਉ ਚਵੈ ਛੂਟੈ ਸੋਗ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀ
ਸੋਰੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁਰੋਗੁ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਮਾਭੁ ਮਯ ੧ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਵਲੀ ਰੋਗਿ ਲਾਲ ਚਥਾਇ ॥ ਇ
ਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਮੋਹਿ ਆਜਿ ਹਵਾ ਸਾਚੈ ਸਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਕੇ ਰਸੁ ਹੀ ਰੋਗਿ ਚਲਾਇ ॥ ਬਿਖੁ ਯਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮੈ ਸਾ
ਲਾਲ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਕੇ ਸੁਲਿਖ ਸਮਰ ਮਗੇ ॥ ਜਿਉ ਠੁਕਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਾ ਸਚੁ ਲਾਲੀ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਇ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਲਾਲੇ ਚਾਕਰੀ ਗੋਲੇ ਸਿਰਿ ਮੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਵੇਚਿ ਆਸ ਬਦਿ ਮਨੁ ਪੀਰਾ ॥ ਗੁ
ਰ ਪੁਰੇ ਸਾਚਾ ਸਿਰੈ ਕਾਟੈ ਮਨ ਪੀਰਾ ॥ ੨ ॥ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਪਲੀਕੇ ਕਿਮ ਕਰਉ ਵਡਿ ਆਈ ਮੈ ॥ ਭਾਈ ਬ
ਖਸੇ ਪੁਰਾਪਲੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਮੈ ॥ ਵਿਛੁਰਿ ਆਕਉ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਮੈ ॥ ੩ ॥ ਲਾ
ਲੇ ਗੋਲੇ ਮੂਤਿ ਰੁਬਕੀ ਮਾਤਿ ਨੀਕੀ ॥ ਸਾਚੀ ਸੁਗਤਿ ਸੁਹਾਵਲੀ ਮਨ ਮੁਖ ਮਤਿ ਠੀਕੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ
ਪੁਰੁ ਸਚੁ ਪੀਰ ਕਪੂਰ ਕੀ ॥ ੪ ॥ ਸਾਚੈ ਬੈਸਦੁ ਉਠਲਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭੀਖਿਆ ॥ ਚਿਤਿ ਸਚੈ ਵਿਭੋ ਸਚਾ ਸਾ
ਚਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਰਖੇ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਉ ਆਲਾਸੁ ਘੋਲੇ
ਥੋਰੈ ਜਾਣੀ ॥ ਠਾਢਾ ਚੁਗੈ ਨਿਤ ਚੋਗੁ ਤੀਲਾ ਕਿਬੀ ਘੁਟਿ ਗਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੁਕਤ ਹੋਇ ਸਾਚੈ ਨਿਜ ਤਵੀ ॥
ਬੀ ॥ ਅਨਾਦਿ ਲਾਲਾ ਬੇਧਿ ਆਪੁ ਭਰੇ ਤੀਪ ਆਗੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੈ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਉ ਝੂਠੇ ਵੇਕਰੀ ॥ ਬਾਦਿ ਕਾ
ਰਸ ਭਿਛੋਰੀ ਆਸਾ ਚੀਤੁ ਚਰੀ ॥ ੧ ॥ ਜੀਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤਿਨਾ ਠਉ ਰਨ ਠਉ ॥ ਲਾਲੇ ਲਾਲ ਚੁਤਿ
ਆਗਿਆ ਪਾਇ ਆਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਤੂਬਾਖ ਸਹਿਤ ਮੇਲਿ ਲੈ ਰਿਨ ਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਮਾਭੁ ਮਯ ੧
ਹੁਕਮੁ ਭਇ ਆਰਹੁ ਨਾਨਕੀ ਪੁਰਿ ਛਾਟੇ ਚੀਰੇ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਅਵਗਾਨਿ ਬਾਧਿ ਆਸਹੁ ਦੇਹ ਸਗੀਰੇ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰਿ ਬ
ਖਸਾਈ ਅਹਿ ਸਾਭਿ ਗੁਨ ਠਕੀਰੇ ॥ ੧ ॥ ਕਿਉ ਠਹੀ ਮੈ ਉਠਿ ਚਲਾ ਕੁਝੁ ਸਬਦ ਬੀਚਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲ
ਹਿ ਸੀ ਮੇਲੈ ਪੁਰਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਠਹਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹ ਜੇ ਦੇਹਿ ਸੁਖ ਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾ
ਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਠਕੁ ਰਹ ਬਿਵਰਿ ਆਈ ਆਮੇਲ ਹਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ੨ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿ
ਆਸ ਲਾਹੈ ਮੈ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀ ਆਸ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਮੈ ਸਾਚੀ ਪ
ਤਿ ਹੋਈ ॥ ੩ ॥ ਪਾਤਿ ਤਪਤਿ ਨ ਪਹੁ ਚਈ ਬਹੁ ਮਾਯਾ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਪਾਪੁੰਤ ਦੁਇ ਸੰਗ ਮੇਧੁ ਪਿਆ ਜਮ ਕਾਲਾ ॥
ਵਿਛੋੜੁ ਭਉ ਵੀ ਸਗੈ ਪੁਰਾ ਰਖ ਵਲਾ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੁ ਤਿਪਵੈ ਸੇ ਪੁਰੇ ਭਾਈ ॥ ਪੁਰੇ ਪੁਰੀ ਮਤਿ ਹੋ ਸਚੀ ਵ
ਰਿ ਆਈ ॥ ਦੇਵੇ ਤੇ ਤੇਰਾ ਆਵਣੀ ਲੈ ਲੈ ਬਕਿ ਪਾਈ ॥ ੫ ॥ ਖਾਰਸੁ ਧੁਵੈ ਛੇ ਲੀ ਮੈ ਇਕੁ ਮਲੀ ਆਪ ਵੀ ॥

ਦੁਇਦਿਅਚ ਰਿਸੁਹ ਵਲਾ ਮਾਟੀ ਤਿਸੁਖ ਵੈ। ਗੁਰਸਾਗਰੁ ਸਾ ਤਿਸੇ ਵੀ ਮੈ ਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਦੀ। ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ
 ਵਰਿ ਸੇਉ ਜਲੇ ਸਭ ਮੈ ਲੁਭੀ ਜੈ॥ ਮੈਲਾ ਉਜਲੁ ਤਾ ਬੀ ਮੈ ਪਰਸਾਇ ਰੀਭੀ ਜੈ॥ ਵੀਨੀ ਜਾਚੇ ਆਲ ਕੀ ਕਿਸੀ
 ਕੀ ਮਤਿ ਕੀ ਜੈ॥ ੧॥ ਭੇਖੀ ਰਥ ਨ ਲੁਭਈ ਤੀਰਥਿ ਨ ਹੀਦਨੋ॥ ਪੁਛ ਉਥੇ ਦਪਰੀ ਤਿਆ ਮੂਰੀ ਵਿਦੁ ਮਾਨੋ॥
 ਨਨਕ ਕੀ ਮਤਿ ਸੋ ਕਰੇ ਪੁਰ ਗੁਰ ਗੀਅਨੋ॥ ੮॥ ੫॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੧ ਮਨ ਮੁਖ ਲਾਹਿ ਘਰੁ ਤਾ ਜੀਵੇ ਗੁ
 ਰੈ ਅਵਰ ਕੇ ਪਰੇ ਗੈ॥ ਰਿਹ ਪਰਮੁ ਗਵਾਏ ਸਾ ਤਿ ਗੁਰੁ ਭਏ ਦੁਰਮਤਿ ਘੁਮਨ ਘੇਰੈ॥ ਦਿਸੈ ਤਰੁ ਭਵੈ ਪਰ
 ਪਵਿਥਾ ਕਾ ਤਿਸਨ ਹੋਇ ਵਧੈ ਗੈ॥ ਕਾਚੀ ਪੀਰੀ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਉਦਭਰੈ ਜੈ ਸੋਢੈ ਗੈ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਮੈਸੀਰ ਵਤ
 ਰਵੈ ਸੀਨੀ ਅਸੀ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਏਕਾ ਲਿਵਲਾ ਗੀ ਤੈਰੈ ਨ ਮਿਰਤੇ ਤੇ ਪਤਾ ਸੀ॥ ੧॥ ਰਹਉ ਪਿਯੋਲੀ ਕੇ ਰੂਰੇ
 ਗੁਰੁ ਜਾਇ ਆਵਸ ਤੇ ਭੇਖ ਭੇਖ ਗੀ॥ ਕਾਪੜ ਫਾਰਿ ਬਨਾਈ ਖੀਥਾ ਝੋਲੀ॥ ਆਇ ਆਧਾ ਗੀ॥ ਪਰਿਘਰਿ ਮਾਗੈ ਜ
 ਗੁਪਰ ਬਪੈ ਮਨਿ ਮੈ ਪੈਤਿ ਰਹੀ॥ ਭਗਿ ਮਭੁਲਾ ਲਾਸ ਬਦਨ ਚੀਨੈ ਜੁ ਮੈ ਬਾਜੀ ਰਹੀ॥ ਜਾ ਅੰਤਰਿ ਮਗਨਿ
 ਨ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਬਾਹਰਿ ਪੁਅਰ ਤਾਪੈ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਚੀਨ ਸਿਆਪੈ॥ ਨਿੰਦ
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਨਰ ਕਨਿ ਵਸੀ ਅੰਤਰਿ ਅਤ ਸਜਾਪੈ॥ ਅਠਸਹਿ ਤੀਰਥ ਭਗਿ ਮਵਿਨੁ ਚਹਿ ਕਿਉ ਮਲੁ ਪੈ ਪੈਪੈ॥ ੨॥
 ਢਲੀ ਖਕੁ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਈ॥ ਆਇ ਆਕਾ ਮਹੁ ਜੋਗੈ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾ ਲੈ ਸਾ ਦੁਕਰੇ ਤੇ ਢੋਰੈ॥
 ਪਾਠੁ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਝੋਰੇ ਬੋਲੈ ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਮਤਿ ਚੀ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪਈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸੋਰੈ॥ ਗਾਮੁ
 ਤੁਮੁਰਾਇ ਜਾਣਾ ਸਿਖ ਬਾਪੀ ਮੈਸੀ ਰਹੈ ਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਮਨੁ ਮਾਨੋ ਲੈ ਦਹ ਦਿਸ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਰਤ ਅਤ ਮਾਗੀਆ
 ਨਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੋਰਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਪੀਵੈ॥ ਆਇ ਆਕਾ ਦੇਵਨਾ॥ ਕਿਰਤ ਨ ਮਿਟਈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ਪਸੁਆ ਮਾਹਿ ਸਮ
 ਨਾ॥ ੫॥ ਰਾਬਿ ਕਮੰਡਲੁ ਕਾਪੜੀਆ ਮਨਿ ਤਿਸਨ ਉਪਜੀਭ ਗੀ॥ ਏਸ ਤੀਤਾ ਜੋ ਕਰਿ ਕੀਮਤਿ ਆਪਿ ਆਚਿ
 ਤੁਲਾਇ ਆਪਰਨ ਗੀ॥ ਸਿਖ ਕਰੇ ਕਰਿ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਲੀਪਵੈ ਬਾਜਾ ਗੀ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ਬਹਰਿ ਨਿਭਰਤੀ
 ਤਾਜ ਮੁਕਰੇ ਖੁਆਰੀ॥ ਦੀ॥ ਸੋਸੀਨੀ ਅਸੀ ਜੋ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੈ ਵਿਚਹੁ ਅਪੁਗਵਾਏ॥ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਸ ਨ ਕ
 ਰਈ॥ ਮਾਚਿ ਤੁਮਿ ਲੈ ਸੋਪਾਏ॥ ਬਕੈ ਨ ਕੋਲੈ ਖਿਮਾ ਪਨੁ ਸੇਗੈ ਤਾਮਸੁ ਨ ਮਿਜਲਾਏ॥ ਪਨੁ ਗਿਰਹੀ ਸੀਨੀ ਅਸੀ
 ਜੋ ਗੀ ਜਿਹਰਿ ਚਰਲੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ੧॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਹੈ ਸੀਨੀ ਅਸੀ ਏਕ ਸੁਸਿਉ ਲਿਵਲਾਏ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ
 ਵੈ ਤਾਸੀ ਤਿਆਵੈ ਨਿਜ ਪਰਿਤਾ ਗੀ ਲਾਏ॥ ਮਨੁ ਮਾਨੋ ਲੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਪਵਤੁ ਵਰਾ ਜਿਹ ਰਏ॥ ਰਹਿ
 ਸਰੀਰੁ ਗੁਰ ਅਤੀਖੋ ਜੋ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ॥ ੮॥ ਬਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮੇਰੇ ਸੁਸੇਰੇ ਸਟਨ ਮਿਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਖਾਲੀ
 ਬਾਲੀ ਗਗਨ ਪਤਾਲੀ ਜੀਤਾ ਜੋ ਤਿਤੁ ਮਾਗੀ॥ ਸਤਿ ਸੁਖ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮੁ ਪੁਨਿ ਬਾਲੀ ਸਚੁ ਉਥ ਪਾਗੀ॥ ਨ

ਮਾਥਿਨਾਹੈਛੂਟਿਨਾਕਸਾਚੇਤਰੁਤਰੀ॥੮॥ ੬॥ ਮਾਥੁਮਹਲਾ ੧ ਮਾਤਪਿਤਾਸੰਜੋਗਿਉਪਾਏਰਕਤੁ
ਬਿਦੀਮਾਥਿਪੰਤੁਕੇਗਾ॥ ਅੰਤਰਿਗਰਭਉਰਧਿਉਵਲਗੀਸੋਪੁਤਸਾਰੇਦਾਤਿਕੇਗਾ॥ ੧॥ ਸਿਸਾਹੁਭਵਜਲਾਕਿਉ
ਤੇਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਰਿਜਨੁਪਾਈਮੈਅਯਰਿਚਿਉਰਾਅਯਰੁਟੈ॥ ੧॥ ਆਉ॥ ਤੇਗੁਲਾਵਿਸਰਿਗਏਅਪਰਾ
ਧੀਮੈਬਉਗਕਿਆਕਰਉਹਰੇ॥ ਤੂਦਤਾਦਇਅਲੁਸਭੈਸਿਰਿਅਰਿਨਿਸਿਦਾਤਿਸਮਾਰਿਕੇ॥ ੨॥ ਚਾ
ਰਿਪਦਾਰਥਲੈਜਾਗੀਜਨਮਿਆਸਿਵਸਕਤੀਪਰਿਵਾਸੁਪੇਗਾ॥ ਯਾਹੁਭੂਖਮਾਇਆਮਹੁਜੈਪ੍ਰਕਤਿਪਦਾਰ
ਥੁਮੋਹਿਖੇ॥ ੩॥ ਕਰਨਪਲਾਵਕੇਨਹੀਪਵੈਇਤਉਤਛੂਛਤਥਾਕਿਪੇ॥ ਕਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅਹਿਕਾਰਿਦਿਆਪੇ
ਭੂਫੁਕਟਿਬਸਿਉਪੀਤਿਕੇ॥ ੪॥ ਖਵੈਭੋਗੈਸੁਲਿਸੁਲਿਦੈਖੈਪਰਿਰਿਦਿਖਵੈਕਾਯਾਘੇ॥ ਬਿਨੁਸੰਬੁਦਨ
ਆਪੁਪਛਾਏਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਕਲੁਟੇ॥ ੫॥ ਜੇਤਮੋਹੁਉਮੈਕਰਿਭੂਯੇਮੇਗੈਮੇਗੈਕਰਤੇਛੀਨਿਖੇ॥ ਤ
ਹੁਪਨੁਬਿਨਸੈਸੋਸੋਸਹਸਾਠਿਰਿਪਛੁਤਵੈਮੁਖਿਧੁਰਿਪੇ॥ ੬॥ ਬਿਗਧੇਭਾਇਆਜੇਬਨੁਪਨੁਖਿਸਿਆਕਫੁ
ਕੇਭੁਬਿਰੁਪੈਨਹੀਰੁਛੇ॥ ਚਰਨਾਰੋਕਰਕਪਲਾਯਾਗੈਸਾਕਤਗਮੁਨਰਿਦੈਰੇ॥ ੭॥ ਸੁਰਤਿਗਈਕਾਲੀ
ਹੁਪਉਲੇਕਿਸੈਨਭਵੈਗੰਧਿਘੇ॥ ਬਿਸਰਤਨਾਮੈਸੋਦੇਖਲਾਗਹਿਜਮੁਮਾਰਿਸਮਾਰੇਨਰਕਿਖੇ॥ ੮॥ ਪੁਰ
ਬਜਨਮਕੋਯੇਖੁਨੀਮਟਈਜਨਮਿਮੈਕਕਦ੍ਰੋਸੁਪੇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਬਾਦਿਜੀਵਲੁਹੇਰਮਰਲਾਬਿਨੁਗੁਰਸਬ
ਦੈਜਨਮੁਜੇ॥ ੯॥ ਖੁਸੀਖੁਆਰਭਏਰਸਭੋਗਲਫੇਕਟਕਰਮਵਿਕਾਰਕੇ॥ ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਲੋਭਿਮੁਲੁਖੇਇ
ਚਿਸਿਰਿਧਰਮਠਾਇਕਾਡੈਰੁਪੇ॥ ੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਮਨਮਗੁਲਗਾਵਹਿਜਾਕਉਹਰਿਪੁਤਨਦਰਿਕੇ॥ ਤੇਨਿ
ਗਲਾਪੁਰਖਅਪਰਿਪਰਪੁਰੇਤੇਜਗਮਹਿਗੁਰੋਗੋਇਦਰੇ॥ ੧੧॥ ਹਰਿਸਿਮਰਹੁਗੁਰਬਚਨਸਮਾਰਹੁਸੰਗਤਿ
ਹਰਿਜਨਭਉਕੇ॥ ਹਰਿਜਨਗੁਰਪਰਪਾਦਅਰੈਨਾਨਕਤਿਜਨਕੀਰੇਲੁਹੇ॥ ੧੨॥ ੧॥

ਮਾਥੁਕਠੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ੧ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਵਉਵੰਦਉਤੁਮਲੀਕਿਤੀਮ
ਕਰੇਉ॥ ਸਾਪਨਛੋਈਨਲਹੈਵੰਦੀਕਿਉਪੀਰੇਉ॥ ੧॥ ਮੈਭਮਨੁਰਤਾਅਪਨਵੈਪਰਨਾਲਿ॥ ਹਉਘੋਲਿਘੁ
ਮਾਈਖੰਨੀਕੀਤੀਹਿਕਭੋਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ ੨॥ ਠਹਉ॥ ਪੇਈਅਵੈਭੋਰਗਲੀਸਾਹੁਰਵੈਕਿਉਜਾਉ॥ ਮੈ
ਗਲਿਅਉਗਲਾਮੁਠਵੀ॥ ਬਿਨੁਪਿਰਭੂਗਿਮਰਉ॥ ੩॥ ਪੇਈਅਵੈਪਿਰਸੀਮਲਾਸਾਹੁਰਵੈਪਰਿਵਾਸੁ॥ ਸੁ
ਖਿਸਵੈਪਿਸੇਰਗਲੀਪਿਰੁਪਾਇਆਭੁਲਤਾਸੁ॥ ੪॥ ਯੇਹੁਨਿਹਾਲੀਪਟਕੀਕਪੁਰੁਅੰਗਿਬਲਾਈ॥ ਪਿਰ
ਮੁਤੀਭੋਰਗਲੀਤਿਨਰੁਖੀਗੋਲਿਵਿਹਾਈ॥ ੫॥ ਕਿਤੀਚਖਈਸਾਡਵੈਕਿਤੀਵੇਸਕਰੇਉ॥ ਪਿਰਾਬਿਨੁ

ਜੋ ਬਨੁ ਬਾਇਗਾਇਆ ਮੁਵਾਂ ਦੀ ਝੂਰੇ ਦੀ ਝੂਰੇ ਉ॥ ੫॥ ਸਚੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਲੀਐਂ ਗੁਰਵੀਚਾਰੀ॥ ਸਚੇ ਸਚ
 ਬੈਰਾਨ ਦਰੀਨ ਦਰੀਪਿਆਰੀ॥ ੬॥ ਗਿਆਨੀ ਅੰਜਨੁ ਸਚਕਾ ਰੈਖੈ ਰੇਖਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਜਾਲੀਐ
 ਹਉ ਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀ॥ ੭॥ ਤਉ ਭਾਵਨਿ ਤਉ ਜੇਹੀਆ ਮੁਜੇਹੀਆ ਕਿਤੀਆ ਗਾਨਾਨ ਕਾਨੁ ਵੀ ਛੁਕੈ
 ਤਿਨ ਸਚੈ ਰਤਨੀਆ ਗ॥ ੮॥ ੧॥ ੮॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੧ ਨਭੈ ਲਾਭ ਰਜਾਈਆ ਸੇਸ ਸੁਰੀਆ
 ਗਾਸਚ ਸਕੁਨ ਤਟਈ ਗੁਰਮੇਲੇ ਸਹੀਆ ਗ॥ ੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰਮਾਪਲੇ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਇ॥ ਗੁਰ
 ਬਿਨੁ ਏਤਾ ਭਵਿਖੀ ਗੁਰਿ ਪੁਰਮੇਲਿ ਮੁਦਿਤ ਮੁਖੀਆਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਛੁਕੀ ਨੀਮਾਸੀਆ ਦੇਰ ਜੇਰ ਨ
 ਵੀਆ ਗ॥ ਅਵਨਿ ਵੰਨਿ ਨ ਰਹਿ ਪੁਰਭਰੇ ਪਹੀਆ ਗ॥ ੨॥ ਮਾਮੇ ਤੈ ਮਾਮਾ ਲੀਆ ਭਾਇਰ ਬਾਪ ਨਮਾਉ॥ ਸਾ
 ਥਲੁ ਰੇਤਿ ਨਾਨੀਆਂ ਠੀਕਾ ਲੀਦਰੀਆਉ॥ ੩॥ ਸਾਚਉ ਠੀਕੀ ਰੋਗਾ ਵਲੇ ਸਖੀਯਾਰੇ ਕੇਤਾ॥ ਸਾਚੈ
 ਵਿਛੋੜਨਾ ਥੀਐ ਸੇਸੁ ਹਰੀਗਰਵੰਤਾ॥ ੪॥ ਸਭੇ ਰਤੀਚੰਗੀਆ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਸਿਉ ਨੇਹਾ॥ ਸਾਧਨ ਕੇਤੁ ਪਛਾ
 ਲਿਆ ਸੁਖ ਸੁਤੀ ਨਿਸੇਰੇਹਾ॥ ੫॥ ਪਤਲਿ ਕੁਕੇ ਪਤਲੀ ਵੇਵੁ ਧੁਕਿ ਵੇਲਾੜੀ॥ ਪਾਠਿ ਪਵੰਦਾ ਰੇਹੁ ਮੈ
 ਸਾਤਿ ਗੁਰਬੋਹਿ ਬਿਚਾਰੀ॥ ੬॥ ਠਿਕਨੀ ਲਾਦਿਆ ਠਿਕਿ ਲਾਦੇ ਗਏ ਠਿਕਿ ਭਰੇ ਭਰਨਾ ਲੀ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਲੀ
 ਜਿਅ ਸੇਸਚੇ ਪਭਨਾ ਲੀ॥ ੭॥ ਨਾਹ ਸਚੇ ਗੇਅਖੀ ਮਹਾਬੁਰਾਨ ਦਿਸੈ ਕੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਮੈ ਮਾਗੀਐ ਸਚੇ ਜੇਹ
 ਕਾ ਸੋਈ॥ ੮॥ ੨॥ ੯॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੧ ਨਾਜਾਲਾ ਮੁਰਖੁ ਰੈ ਕੋਈ ਨਾਜਾਲਾ ਸਿਆਲਾ॥ ਸਦਾ
 ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੋਗੇ ਰਾਤਾ ਅਨਾਦਿ ਨਾ ਮੁਖਾਲਾ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਮੁਰਖੁ ਨਾ ਵੈ ਬਾਲਿ ਜਾਉ॥ ਤੁਕਰਤਾ ਤੁਕ
 ਨਾ ਬੀਨਾ ਤੈਰੇ ਨਾ ਮਿਤਰਾਉ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੁਰਖੁ ਸਿਆਲਾ ਏਕੁ ਰੈ ਏਕੁ ਜੋ ਤਿਉ ਦਿਨਾਉ॥ ਮੁਰਖਾ ਸਿ
 ਰਿ ਮੁਰਖੁ ਰੈ ਜਿ ਮੰਨੇ ਨਾਹੀਨਾਉ॥ ੩॥ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ਨਾਪਾਈ॥ ਸਾਤਿ ਬੁ
 ਰੈ ਕੋ ਭਾਈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਚਾਅਹਿ ਨਿਸਿਰਹੈ ਲਿਵਲਾਈ॥ ੪॥ ਰਾਜੀ ਰੋਗੀ ਰੂਪੀ ਮਾਲੀ ਜੋ ਬਨੁ ਤੇਜੁ ਆਗੀ॥ ਹੁਕ
 ਮੀ ਬਾਧੇ ਪਸੈ ਖੋਲਹਿ ਚਉਪਾਇ ਏਕਾ ਸਾਗੀ॥ ੫॥ ਜਾਗੀ ਚਤੁਰ ਸਿਆਲਾ ਭਗੀ ਮਭੁਲਾਨਾ ਨਉ ਪਾਇ
 ਤਪੜਹਿ ਗਵਾਰੀ॥ ਨਉ ਵਿਸਾਰਹਿ ਬੇਦ ਸਮਾਯਹਿ ਬਿਖੁ ਭੁਲੇਲੇ ਖਾਰੀ॥ ੬॥ ਕਲਰਖੇ ਤੀਤਰ ਵਰ
 ਕੈ ਠੇਕਾ ਗਾਪਹਿ ਰਿਕ ਜਲੁ ਝੁਰੈ॥ ਏਹੁ ਸੇਸੁ ਭਾਤਿ ਸੈਕੀ ਕੋਨੀ ਜੈ ਪੈਸੈ ਸਗ ਬਿਜਗੈ॥ ੭॥ ਰਯਾਤਿ ਰਾਜੇ
 ਕਰ ਸਥਾਏ ਦੁਹਾ ਅੰਤਰਿ ਸੇਜਾ ਸੀਕਰ ਤਨੁ ਕੁ ਗੁਰਸਚੇ ਕੀ ਪਉੜੀ ਰਹੀ ਅਲਖੁ ਨਿਵਾਸੀ॥ ੮॥ ੧॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ੫੨੧

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਲਏਗਰਬੁਛੋਰਿਅਗੁਰਕੈਭੈਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥ ੧॥ ਲਾਏਖਸਮੁਪਛਾਲਿਅਵਡੀਵਡਿਅਈ॥ ਖਸ
ਮਿਮਿਲਿਮੈਸੁਖੁਪਾਇਅਕੀਅਤਿਕਲੁਨਜਾਈ॥ ੨॥ ਲਾਏਗੋਲਾਖਸਮਕਾਖਸਮੇਵਡਿਅਈ॥ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦੀਉਥਰੇਹਰਿਕੀਸਰਲਾਈ॥ ੩॥ ਰਹਉ॥ ਲਾਏਸਿਰਿਕਰੈਪੁਰਿਖਸਮਿਟੁਰਮਾਈ॥ ਲਾਏਹੁਕਮੁ
ਪਛਾਲਿਅਸਦਾਰੈਰਜਾਈ॥ ਅਪੇਮੀਰਬਖਸਿਲਏਵਡੀਵਡਿਅਈ॥ ੪॥ ਅਪਿਸਚਾਸਭੁਸਦੈਰੇਗੁ
ਰਸਥਦਿਬੁਝਾਈ॥ ਤੇਰੇਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸੇਲੈਰਿਤੁਲਾਈ॥ ਬਿਨੁਸੇਵਾਕਿਨੈਨਪਾਇਆਦੁਜੈਭਰਮਿਖੁਆਈ॥
੫॥ ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਰੀਮੈਨਿਤਦੇਵੈਚਕੈਸਵਾਇਆਜੀਉਪ੍ਰਿਭੁਸਭੁਤਿਸਦਾਸਾਹੁਚੈਰੈਵਿਚਿਪਾਇਆ॥
ਜਾਕਿਪਾਕੇਤਾਸੇਵੀਮੈਸੇਵਿਸਾਚਿਸਮਾਇਆ॥ ੬॥ ਲਾਏਸੇਜੀਵਤੁਮੈਰਮਰਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ ਬੰਪਨ
ਤੂਟਹਿਮੁਕਤਿਹੋਇਤਿਸਨਾਅਗਸਿਬੁਝਾਏ॥ ਸਭਮਹਿਨਮੁਨਿਪਾਨੁਰੈਗੁਰਮੁਖਿਕੋਪਾਏ॥ ੭॥ ਲਾਏਵਿਚਿਗੁ
ਰਕਿਛੁਨਹੀਲਾਏਅਵਗਲਿਅਹ॥ ਤੁਪੁਜੇਵਡੁਦਤਕੋਨਹੀਤੁਬਖਸਲਹੁਗ॥ ਤੇਰਹੁਕਮੁਲਾਏਮੈ
ਏਹਕਰਲੀਸਗ॥ ੮॥ ਗੁਰਸਾਗਰਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਜੋਏਛੋਸੇਛਲਾਪਾਏ॥ ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਅਮਰੁਹੋਰਿਰਦੈਮੰਨਿ
ਵਸਾਏ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਜਿਸੇਹੁਕਮੁਮਨਾਏ॥ ੯॥ ਸੁਇਨਗੁਪਾਸਭਪਾਤੁਰੈਮਾਟੀਗਲਿਜਾਈ॥ ਬਿਨੁ
ਨਵੈਨਾਨਿਰਚਲਈਸਤਿਗੁਰਬੁਝੁਝਾਈ॥ ਨਨਕਨਾਮਿਠਤੇਸੇਨਿਗਲੇਸਾਚੈਰੇਸਮਾਈ॥ ੧੦॥ ੧॥ ੧॥
ਮਗੁਮਹਲਾ ੩ ੫੨੫ ਜਿਸੇਪੇਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ ਸਾਚੈਸਥਾਦਿਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ ਏਹਵੇਦਨਸੇਈਜਲੈ
ਅਵਰੁਕਿਜਲੈਕਾਗੀਜੀਉ॥ ੧॥ ਅਪੇਮੇਲੇਅਪ੍ਰਿਮਿਲਾਏ॥ ਅਪਲਾਪਿਅਰੁਅਪੇਲਾਏ॥ ਪੇਮਕੀਸਾਰਸੇ
ਈਜਲੈਜਿਸੇਨਨਦਰਿਤੁਮਾਗੀਜੀਉ॥ ੨॥ ਰਹਉ॥ ਦਿਬਦਿਸਾਦਿਜਾਗੈਭਰਮੁਚਕਾਏ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ
ਰਾਪਦੁਪਾਏ॥ ਸੋਜੇਗੀਇਹਜੁਗਤਿਪਛਲੈਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਬੀਚਾਗੀਜੀਉ॥ ੩॥ ਸੋਜੇਗੀਪਨਪਿਰਮੇਲਾ
ਹੋਵੈ॥ ਗੁਰਮਤਿਵਿਚਹੁਦਰਮਤਿਖੋਵੈ॥ ਰਿਗਸਿਉਨਿਤਰਲੀਆਮਲੈਅਪਲੇਕੈਤਪਅਗੀਜੀਉ॥ ੪॥
ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੁਹੋਵੈਦੁਕੈਈ॥ ਅਪੇਅਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੇਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੀਅਲਿਮੈਮੈਰੰਦਹੋਵੈਗਿਆਨਬੀ
ਚਗੀਜੀਉ॥ ੫॥ ਏਹੁਸਥਦੁਸਾਹੁਜਿਸੇਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਿਸਨਾਭੁਖਗਵਾਏ॥ ਅਪਲਾਏਅਕਿਛੁਨ
ਪਾਈਮੈਕਰਿਕਿਰਪਾਕਲਪਾਗੀਜੀਉ॥ ੬॥ ਅਗਮਾਨਿਗਮੁਸਤਿਗੁਰੁਦਿਖਾਇਆ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਰੋਪਾ
ਰਿਆਇਆ॥ ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੁਜਾਤਾਜਿਨਕਉਨਦਰਿਤੁਮਾਗੀਜੀਉ॥ ੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੇਤਤੁ
ਪਾਏ॥ ਅਪਲਾਅਪੁਵਿਚਹੁਗਵਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੁਸਭੁਪ੍ਰਕਾਸਵੈਦੇਖਨਮਨਿਵੀਚਾਗੀਜੀਉ॥ ੮॥

ਇਕਿ ਭ੍ਰਮ ਭੁਲੇਖਿ ਹਿਅੰਕਾਰੀ॥ ਇਕਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ॥ ਸਚੈ ਸਥ ਦਿਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਹੋ ਰਿਭਰੀ॥
ਭੁਲੇਗਾ ਵਰੀ ਜੀਉ॥ ੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਨੀ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਅਗੈ ਵਿਲੁ
ਨਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ਕੁਝੀ ਚਰੀ ਜੀਉ॥ ੯॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਜੁਗ ਚਰੇ ਜਾਤਾ॥
ਜਿਸ ਤੁਧੇ ਵਹਿਸੇ ਈ ਪਾਏ ਨਾ ਕਤ ਭੁਥੀ ਚਰੀ ਜੀਉ॥ ੧੦॥ ੧॥ ੨॥ ੧੨॥

ਗੁਰਮੁਖ ਹਯ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੫੨੩ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਲਖ ਚਉਗ੍ਰੰਥੀ ਹਯੁ ਮਤੇ ਭ੍ਰਮ ਤੇ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਅਥ ਪਾਇਚੀ॥ ੧॥ ਰੇ ਮੁਕਤਿ ਤੁਹੈ ਛੋਗ ਸਿਲਪ ਪਾਇਚੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਸੇ ਗਿਬ ਸਤ੍ਰੇ ਤੇ ਗੈ ਬੀਖਿਆ ਸਿਉ ਉਰਝਾਇਚੀ॥ ੨॥ ਠਹਉ॥ ਠਤ ਨ ਜਵੇ ਹਰ ਬਨ ਜਨਮਾਇਚੀ ਕਾਲ
ਭੁਲਾਇ ਚਲਾਇਚੀ॥ ੩॥ ਜੀਹ ਘਰਮਹਿ ਤੁਹਰਨਾ ਬਸਨਾ ਸੇ ਘਰੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਚੀ॥ ੪॥ ਅਟਲਾ ਅ
ਖੰਡ ਪਾਲ ਸੁਖ ਦਾਈ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਤੁਝੁ ਗਾਇਚੀ॥ ੫॥ ਜਾਨ ਜਾਲਾ ਸੇ ਬਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿਚੀ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਹੀ
ਮਨੁ ਆਇਚੀ॥ ੬॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਾ ਭਾਗਿ ਹਦੈ ਖਸਮ ਕੀ॥ ਇਸਹੀ ਮਹਿ ਉਰਝਾਇਚੀ॥ ੭॥ ਜਿ ਤੋ ਕੋਲਾਇਚੀ ਚਿਤ
ਹੀਲਾਗਾ ਤੈ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਚੀ॥ ੮॥ ਜਾਉ ਭਾਇਚੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾ ਸਾਧ ਸੇ ਗੁਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਹੁ ਮੁਖਿਆ
ਇਚੀ॥ ੯॥ ੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖ ਹਯ ੫ ਕਹਿਅਨੁਗੁਰਮੁਖਿ ਧੀਨੋ ਭਇਚੀ ਸੰਤੁ ਸੰਗੁ॥ ਠਹਿਨਾ ਮਰਸੁ
ਠਸਨ ਉਚਾਰੈ ਮਿਸਟ ਗੁੜ ਰੰਗੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੇ ਅਸਥਾਨੁ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਖਾ ਬੰਧੁ ਮੀਤ ਰਜਾ ਮੀਤ
ਨੁ॥ ੨॥ ਠਹਉ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਚੀ ਸਗਲਿ ਪਭ ਕੀ ਗਹੀ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਧੇ ਜਮ ਕੈ
ਕਹੁ ਕਿਛੁ ਨ ਰਹੀ॥ ੩॥ ਮੇਖ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਕੈ ਸੰਤ ਰਿਦਾ ਭੰਡੁ॥ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸੁਜਾਨੁ ਸੁਆ
ਮੀ ਸਦਾ ਰਖ ਦਾਹੁ॥ ੪॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਕਠੇ ਸਾ ਬਿਨਸਹਿ ਜਿ ਸੁਖ ਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਮਰਤ ਨ ਰਕੁ ਅਸਥਾਨ ਬਿ
ਖੜੇ ਬਿਖੁਨ ਪੈਰੈ ਤਾਹਿ॥ ੫॥ ਠਿਪਿ ਸਿਧਿ ਨ ਵਨਿਧਿ ਜਾ ਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਵਾਨੁ॥ ਆਦੇ ਅੰਤੈ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਉਚ
ਅਗ ਅਗਾਹੁ॥ ੬॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਜਨ ਬੇਦ ਕਰਹਿ ਉਚਾਹੁ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਭੁਝ
ਹਿਨ ਹੀ ਅੰਤ ਪਾਰ ਵਾਹੁ॥ ੭॥ ਅਨਿਕ ਪਾਛਤ ਮਿਟਹਿ ਬਿਨ ਮਹਿ ਰਿਦੈ ਜਾ ਪਿਭਗ ਵਨਾ॥ ਪਾਵਨਾ ਤੇ ਮਹਾ ਪਾ
ਵਨ ਕੋਟਿ ਦਨ ਇਸਨਾਨੁ॥ ੮॥ ਬਲ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਪਰਾਲ ਸਰਬ ਸੁ ਸੰਤ ਨਾ ਕੀ ਗਾਸਿ॥ ਬਿਸਰਨ ਹੀ ਨਿਮਖ ਮਨ ਤੇ
ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ॥ ੯॥ ੨॥ ੧੪॥ ਗੁਰਮੁਖ ਹਯ ੫ ਸਸਤਿ ਤੀਖਲਿ ਕਾਟਿ ਝਰਿਚੀ ਮਨਿ ਨ ਕੀ
ਨੇਰੇ ਸੁਕਾ ਜੁਓ ਅਕੋਲੇ ਸਵਰਿਚਿ ਭਲੁ ਨ ਦੀਨੈ ਦੇਸੁ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਚਿਨਿ ਤਨੀਤ॥ ਦਾਇਆ ਲਾ

ਦੇਵਕਿਪਲਗੋਬਿੰਦਸੁਨਿਸੇਤਨਕੀਗੋਤਿ॥ ੧॥ ਠਹਉ ਚਰਲਤਲੈਉਗਹਿਥੈਸਿਚਿਸੁਮੁਨਹਿਚਿਸਰੀ
 ਗਿਅਸਗਰਨਹਵਿਅਪੋਖਿਨਹਿਉਤਰਿਚਿਤੀਗੇ॥ ੨॥ ਚੰਦਨਅਗਰਕਪੁਰਲੇਪਨਤਿਸੁਸੇਗੇਨਹੀਪੀ
 ਤਿ॥ ਬਿਸਟਾਮੁਕੋਦਿਤਿਲੁਤਿਲੁਮਨਿਨਮਨੀਬਿਪਗੋਤਿ॥ ੩॥ ਉਚਨੀਚਾਬਿਕਰਸੁਕ੍ਰਿਤਸੇਲਗ
 ਨਸਤਸੁਖਛੜਾਮਿਤਸਤੁਨਕਛੁਜਨੈਸਰਬਜੀਅਸਮਤਾ॥ ੪॥ ਕਰਿਪ੍ਰਗਾਸੁਪ੍ਰਚੈਤ੍ਰਪ੍ਰਗਟਿਚਿਅੰਪ੍ਰਕ
 ਰਬਿਨਸਾਪਵਿਤ੍ਰਅਪਵਿਤ੍ਰਕਿਰਲਲਾਗੇਮਨਿਨਭਇਚਿਬਿਖਾਦੁ॥ ੫॥ ਸੀਤਮੰਦਿਸੁਗੰਧਚਲਿਚਿਸ
 ਰਬਥਨਸਮਾਨਾਜਹਸਕਿਛੁਤਹਲਾਗਿਚਿਤਿਲੁਨਸੇਕਾਮਨਾ॥ ੬॥ ਸੁਭਾਇਅਭਾਇਜੁਨਿਕਟਿਅਵੈ
 ਸੀਤੁਤਕਾਜਾਇ॥ ਆਪਪਰਕਾਕਛੁਨਜਾਏਸਦਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ੭॥ ਚਰਲਸਰਲਸਨਥਾਇਹੁਸੁ
 ਰੀਰਤੇਲਾਯਾਗੋਪਲਗੁਲਨਿਤਗਦਿਨਨਕਭਟੇਪ੍ਰਕਿਰਪਾਯਾ॥ ੮॥ ੩॥ ੧੫॥

ਰਗੁਮਹਲਾਪ ਘਰੁ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਚੰਦਨਚੰਦਨੁਅੰਗਨਿਪ੍ਰਭ
 ਜੀਉਅੰਤਰਿਚੰਦਨਾ॥ ੧॥ ਆਰਧਨਾਅਰਧਨੁਨੀਕਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਧਨਾ॥ ੨॥ ਤਿਆਗਨਾਤਿ
 ਆਗਨੁਨੀਕਾਕਮੁਕ੍ਰੋਧੁਯੋਭੁਤਿਆਗਨਾ॥ ੩॥ ਆਗਨਾਅਗਨੁਨੀਕਾਹਰਿਜਸੁਗੁਰਤੇਆਗਨਾ॥ ੪॥
 ਜਾਗਨਾਜਾਗਨੁਨੀਕਾਹਰਿਕੀਰਤ੍ਰਮਹਿਜਾਗਨਾ॥ ੫॥ ਲਾਗਨਾਲਾਗਨੁਨੀਕਾਗੁਰਚਰਲੀਮਨੁਯਾਗ
 ਨਾ॥ ੬॥ ਏਤਬਿਧਿਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤੇਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗਨਾ॥ ੭॥ ਕਰੁਨਾਨਕਾਤਿਸੁਸਭਕਿਛੁਨੀ
 ਕਜੋਪਭਬੀਸਰਨਾਗਨਾ॥ ੮॥ ੧॥ ੧੦॥ ੧੬॥ ਮਹੁਮਹਲਾਪ ਅਉਜੀਤੁਅਉਹਮਾਰੈ
 ਹਮੇਸੁਸਵਨਸੁਨਵਨਾ॥ ੧॥ ਠਹਉਤੁਪੁਆਵਤਮੇਰਮਨੁਤਨੁਹਿਅਹਰਿਜਸੁਤਮਸਿਗਿਗਵਨਾ॥
 ੧॥ ਸੀਤਕ੍ਰਿਪਚੇਹਿਰਦੈਵਸੈਦੁਜਾਭਉਮਿਟਵਨਾ॥ ੨॥ ਭਗਚਦਇਅਭੇਬੁਧਿਪਰਗਾਸੈਦਰਮਚਿ
 ਦੁਖਤਜਵਨਾ॥ ੩॥ ਦਰਸਨੁਭੇਟਭੇਟਤਪੁਨੀਤਾਪੁਨਗੰਧਿਗਭਿਨਪਾਵਨਾ॥ ੪॥ ਨਉਨਿਧਿਗਿਧਿਸਿਧਿ
 ਪਏਜੋਤੁਮੈਗੰਧਿਭਾਵਨਾ॥ ੫॥ ਸੀਤ ਬਿਨਮੈਥਉਨਕੋਈਅਵਰਨਸੁਭੈਜਾਵਨਾ॥ ੬॥ ਮੋਹਿਤਿ
 ਰਗੁਨਕਉਕੋਇਨਗਥੈਸੀਤਸੀਗੰਧਿਸਮਾਵਨਾ॥ ੭॥ ਕਰੁਨਾਨਕਗੁਰਿਚਲਤਦਿਖਾਇਆਮਨਮਧੋਹਰਿਤ
 ਰਿਹਵਨਾ॥ ੮॥ ੨॥ ੫॥ ੧੭॥ ਮਹੁਮਹਲਾਪ ਜੀਵਨਸਫਲਜੀਵਨਸੁਨਿਹਰਿਜਪਿਜਪਿਸਦ
 ਜੀਵਨਾ॥ ੧॥ ਠਹਉਪੀਵਨਾਜਿਤਮਨੁਆਪਵੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਪੀਵਨਾ॥ ੨॥ ਖਾਵਨਾਜਿਤੁਭੁਖਨ

ਲਾਗੈ ਸਿੱਧੀ ਸਦਾ ਰਿਪਤੀ ਵਨਾ॥ ੨॥ ਪੈਨ ਲਾਗੁ ਪਾਤਿ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਠਹਿਰਾ ਗੇ ਨ ਥੀ ਵਨਾ॥ ੩॥ ਭੋਗ ਨ ਮ
ਨ ਮੇਰੇ ਰਿਹਾ ਸੁਖ ਸੇ ਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੀ ਵਨਾ॥ ੪॥ ਬਿਨੁ ਤਾਗੇ ਬਿਨੁ ਸੁਈ ਅਗੀ ਮਨੁ ਰਿਭਗ ਤੀ ਸੀਰੀ ਸੀ ਵਨਾ॥
੫॥ ਮਾਤਿ ਮਾਹਰਿ ਸਮਰਿ ਰਾਤੇ ਚਿ ਸੁਖੁ ਤਾ ਕੇ ਨ ਕ ਬਹੁ ਅਉਖੀ ਵਨਾ॥ ੬॥ ਮਿਲਿ ਚਿ ਤਿ ਸੁ ਸਰ ਬਨਿ
ਪਾਪੁ ਭਿਖਿ ਪਾਇ ਜਿ ਸੁਈ ਵਨਾ॥ ੭॥ ਸੁਖੁ ਨ ਕ ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਰਨ ਸੇਵਾ ਏ ਪੀ ਵਨਾ॥ ੮॥ ੩॥ ੬॥

੧੮॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ੫ ਅੰਗੁ ਲੀਆ॥ ੫੨ ੮ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਾਦਿ॥

ਜਿ ਸੁਰਿ ਰਿਬੁ ਤਤਿ ਸੈ ਰਿਹਿ ਚਿਤਾ॥ ਜਿ ਸੁਰਿ ਰਿਬੁ ਸੁਠੈ ਤ੍ਰਿਮੰਤਾ॥ ਦੁਹਾ ਬਿਵਸਥਾ ਤੇ ਜੋ ਮੁਕ
ਤਾ ਸੇਈ ਸੁਰੇ ਲਾਭ ਲੀਐ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਜਾਮਹਿ ਰਕੁ ਉਦਾ ਸਕਰੇ ਪਾ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬੇਦ ਪਠ ਸਭਿ ਸੇ ਪਾ॥ ਦੇਹੀ
ਮਹਿ ਜੋ ਰਹੈ ਮਾਇ ਪਤਾ ਤਿ ਸੁਜਾਨ ਕੀ ਪੁਰਨ ਪਾਈਐ॥ ੨॥ ਜਾਗਤ ਸੁਤਾ ਭਗੀ ਵਿਗੁਤਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁ
ਕ ਤਿ ਨੋਈ ਐ ਮੀਰਾ॥ ਸਾਪਸੀਗੇ ਤੁਟਹਿ ਉਬੈ ਪਨ ਏ ਕੇ ਏ ਕਰਿ ਰਾਈਐ॥ ੩॥ ਕਰਮ ਕਰੈ ਤ ਬੰਧਾਨ ਯ
ਗੁਰਿ ਦਾ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਨੁ ਵਿਆਪਿਆ॥ ਚਿੰਦਾ ਗੁਰੁ ਪਸਾਦਿ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮਜਾ ਲੈ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁਰਿ ਮਾ
ਲੀਐ॥ ੪॥ ਸਿਸਾ ਰੋਮ ਹਿਸਾ ਸਾਧੀਐ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਗੋਚਰ ਨ ਹੀ ਜਾਪੈ॥ ਜੇ ਸਤਿ ਬੁਝੈ ਸੇਈ ਬੁਝੈ ਚਿ
ਹੁ ਬਾਲ ਕਵਾ ਗੀ ਪਾਈਐ॥ ੫॥ ਛੋਡੈ ਬੈਰੈ ਤ ਉਛੁਟੈ ਨਾਹੀ॥ ਜਉ ਸਚੈ ਤਉ ਭਉ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਏ ਸਚੈ ਮਹਿ
ਜਿ ਸਕੀ ਪਤਿ ਗਏ ਤਿ ਸੁਖ ਪੂਰ ਉਚੁ ਚਲੀਐ॥ ੬॥ ਜੇ ਸੁਗਤਿ ਸਹੀ ਹੋਇ ਮਰਲਾ॥ ਜੇ ਭਾਗੈ ਤਿ ਸੁਜੇ ਨੀ
ਛਿਰਲਾ॥ ਜੇ ਵਰਤਾਈ ਸੇਈ ਭਲਾ ਮਨੁ ਬੁਝੈ ਹੁਕਮੈ ਦਰਮਾ ਤਿ ਜਾਈਐ॥ ੭॥ ਜਿ ਤਾ ਜਿ ਤਲਾਵ ਹਿ
ਤਿ ਤਾ ਤਿ ਤਲ ਗਨਾ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਲੇ ਜਾਚਨਾ॥ ਨਸਕ ਕੇ ਪੁਰਨ ਸੁਖ ਦਾ ਤੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਨਾ ਮੁਸਾ
ਲੀਐ॥ ੮॥ ੧॥ ੧॥ ੧੮॥

ਮੁਰਮੁਖ ੫ ਬਿਰਥੈ ਹੋਠਿ ਸਤਿ ਜੰਤ ਇਕੋ ਗਾਇਕਿ ਤਤੇ
ਕਿ ਬੋਲ ਨੀ ਮੋਹੀ॥ ਅਸੁ ਤਉ ਦੇਹੁ ਭਾਈ ਮਉਠਿ ਚਲੇ ਜਿਉ ਜਿਉ ਅਉਧਾਵੈ ਹਲੀਆ॥ ੧॥ ਪਾਪ ਕ
ਰੇ ਦਰੁ ਸਰਪਰ ਮੁਗੇ॥ ਅਜਗਈ ਲਿਛਵੇ ਨ ਜਿਉ ਕੇ॥ ਦੇ ਜਕਿ ਪਾਏ ਸਿਰਜ ਲਹਰੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਬਾਲੀਆ॥
੨॥ ਸੀਗਿ ਨ ਕੋਈ ਭਈ ਅਬੇ ਬਾ॥ ਮਾਲੁ ਜੋ ਬਹੁ ਪਨੁ ਛੋਡੈ ਵੇਸਾ॥ ਕਰਲ ਕਰੀ ਮਨਾ ਤੇ ਕਰਤਾ ਤਿ
ਲਪੀ ਕੋ ਜਿਉ ਪਾਈਆ॥ ੩॥ ਖੁਸਿ ਖੁਸਿ ਲੈ ਦਾ ਵਸ ਤੁਪਾਈ॥ ਵੇਖੈ ਸੁਲੇ ਤੇ ਰੇਨਾ ਲਿਖੁ ਦਾਈ॥ ਦੁਨੀ
ਮਾਲਾ ਬਿਪਾਇ ਅਖਤ ਅੰਦਰਿ ਮਗਲੀ ਗਲ ਨ ਜਾ ਲੀਆ॥ ੪॥ ਜੀ ਮਿ ਜੀ ਮਿ ਮੇਰੇ ਠਹਿਰ ਜੈ ਮੈ॥ ਬਹੁਤ

ਸਜਾਇ ਪਾਇਆ ਦੇਸਿ ਲੈ ਮੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਅੰਧ ਤਾ ਦੁਖੁ ਸਹੈ ਪਰਾਨੀ ॥ ੫ ॥ ਖਾਧ ਕਥਾ ਵਹੁ ਭੁ
 ਲਾ ਮੁਗਾ ॥ ਵਨੀ ਅਖੇ ਲੁਬੁਰਾ ਭੁਟ ਤੁਠਾ ॥ ਸਿਦਕੁ ਸਬੁਰੀ ਸੰਤੁ ਨ ਮਿਲਿ ਓਵੈ ਤੈ ॥ ਅਪਣ ਭਾਲੀ ॥ ੬ ॥ ਮਉ
 ਲਾਖੇ ਲਾਕੇ ਸਭਿ ਆਪੇ ॥ ਏਕਿ ਕਢੇ ਏਕਿ ਲਗਿ ਵਿਆਪੇ ॥ ਜਿਉ ਨ ਚਾਏ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨ ਚਨਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ
 ਕਿਰਤ ਵਿਹਾਨੀ ॥ ੭ ॥ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਤਾਖਸ ਮੁਖਿ ਆਈ ॥ ਸੰਤ ਸਿਗਾ ਤਿਨ ਰਕਿਨ ਪਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦਾਨੁ
 ਨਨਕ ਕਉ ਗੁਲ ਗੀਤਾ ਨਿਤ ਵਖਾਨੀ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਠਾਗੁ ਮਾਹੁ ਸੋਯੇ ਮਠਲ १ ਸਾਚਾ ਸਦੁ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੇ ਸਿਰ ਜੀ
 ਤਿਨ ਹੀ ਛੁਨਿ ਗਈ ॥ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਠਾਖੁ ਹਰੁ ਲਾ ਤੁਮਾ ਸਿਉ ਕਿਸਾ ਮੁਕਰਾਈ ॥ ੧ ॥ ਅਪਿਉ ਪਾਏ ਆ
 ਪਿਖ ਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪੈਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਵੀਚਰੀ ਗੁਲ ਕਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰਗ ਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ
 ਆਪੇ ਬੀਨਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਪਤੀਨਾ ॥ ਆਪੇ ਪਉਲੁ ਪਾਟੀ ਬੈਸਿ ਤਰਾ ॥ ਆਪੇ ਮੋਇ ਮਿਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਸ
 ਸਿਧੁ ਰਾ ਪੁਰੋ ਪੁਰਾ ॥ ਆਪੇ ਗਿਆਨਿ ਪਿਆਨਿ ਗੁਰੁ ਸੁਗਾ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੇ ॥ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਓਵ
 ਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਹੀ ਨਹੀ ॥ ਆਪੇ ਪਾਸਾ ਆਪੇ ਸਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਪਿਰ ਬਧੀ ਜਗੁ ਖੇਲੈ ॥ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ
 ਪਾਈ ॥ ੫ ॥ ਆਪੇ ਭਵਰੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਤਰਵਗਾ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਥਲੁ ਸਾਗਰੁ ਸਰਵਗਾ ॥ ਆਪੇ ਮਛੁ ਕਛੁ ਕਰਲੀ
 ਕਰੁ ਤੇਰਾ ॥ ਭੁਪੁ ਨ ਲਖ ਲਾਜਾਈ ॥ ੬ ॥ ਆਪੇ ਦਿਨੁ ਸੁਆਪੇ ਹੀ ਰੋਲੀ ॥ ਆਪਿ ਪਤੀ ਜੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬੈਲੀ ॥ ਆਦਿ
 ਜੁਗਾਦਿ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਦਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬ ਦਰਜਾਈ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਅਨੂਪੁ ਅਮੋਲੋ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ
 ਪੁਰੋ ਤੋਲੋ ॥ ਆਪੇ ਕਿਸੀ ਕਸਿ ਬਖਸੇ ॥ ਆਪੇ ਦੇਲੈ ਭਾਈ ॥ ੮ ॥ ਆਪੇ ਪਨਖੁ ਆਪੇ ਸਰਬ ਲਾ ॥ ਆਪੇ ਸੁਘਰੁ
 ਸਹੁ ਪੁਸਿਆਲਾ ॥ ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁਲਤਾ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਬਲ ਤਬ ਲਾਈ ॥ ੯ ॥ ਪਉਲੁ ਗੁਰੁ ਪਾਟੀ ਪਿ
 ਤ ਜਾਤਾ ॥ ਉਦਰ ਸੰਜੇ ਗੀ ਪਰਤੀ ਮਤਾ ॥ ਰੋਇ ਦਿਨੁ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਈ ॥ ਆਜ ਗੁਖੇਲੈ ਖੇਲਾਈ ॥
 ੧੦ ॥ ਆਪੇ ਮਛੁ ਲੀ ਆਪੇ ਜਾਲਾ ॥ ਆਪੇ ਰਉ ਆਪੇ ਰਖ ਵਲਾ ॥ ਸਰਬ ਜੀ ਆ ਜਾਗਿ ਜੋ ਤਿਤੁ ਮਾਰੀ ਜੈ ਸਿ
 ਪਾਭਿ ਫੁਰਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ॥ ਆਪੇ ਗਸੀ ਆਪੇ ਰਮ ਸੰਜੇ ਗੀ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖਾ ਲੀ ਤਿਰੰ ਕਾਰੀ
 ਨਿਰਭਉ ਤਾਨੀ ਲਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਖਾਨੀ ਬਾਨੀ ਤੁਝ ਹਿਸਮ ਲੀ ॥ ਜੇਦੀ ਸੈ ਸਾਹੁ ਵਲ ਜਾਨੀ ॥ ਸੇਈ ਸਾਹੁ ਸਚੇ
 ਵਪਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਬ ਦੁਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਾਚੇ ਭਰੁ ਪੁਰਾ ॥

ਠਹਿਰਿਵੇਪਰਵਹੁਸਦਾਤੁਨਾਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਈਭੇ॥੧੦॥ਕਾਲੁਬਿਕਲੁਭਏਦੇਵਨੋ॥ਸਬਦਸਹਜਾ
 ਰਸੁਅੰਤਰਿਮਨੋ॥ਆਪੇਮੁਕਤਿਤਿਪਤਿਵਰਦਾਤਾਭਗਾਤਿਭਾਇਮਨਿਭਈਭੇ॥੧੧॥ਆਪਿਨਿਰਲਾਮੁ
 ਗੁਰਗਮਾਗਿਆਨਾ॥ਜੇਦੀਸੈਤੁਸੁਮਾਰਿਸਮਾਨਾ॥ਨਨਕੁਨੀਚੁਭਿਖਿਆਦਰਿਜਾਚੈਮੈਦੀਜੈਨਾਮੁਵਡਾਈ
 ਭੇ॥੧੬॥੧॥ ਮਹੁਮਹਲਾ੧ ਆਪੇਪਰਤੀਪਤਿਉਲਾਅਕਾਸੀ॥ਆਪੇਸਾਚੇਗੁਲਪਰਗਾਸੀ॥ਜਾ
 ਤੀਸਤੀਸਿਤੋਖੀਆਪੇਆਪੇਕਾਰਕਮਾਈਭੇ॥੧੨॥ਜੇਸੁਕਰਲਾਸੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈ॥ਕੋਇਨਮੈਟੈਸਾਚੇਯੋਖੈ॥
 ਆਪੇਕਰੇਕਰਏਆਪੇਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈਭੇ॥੧੩॥ਪੰਚਚੇਰਚੇਚਲਾਚਿਤੁਚਲਾਭੇ॥ਪਰਘਰਜੋਰਹਿਘ
 ਰੁਨੀਭਾਭੇ॥ਕਾਇਅਨਗਰੁਢੈਦਹਿਦੇਗੀਬਿਨੁਸਬਦੈਪਤਿਜਾਈਭੇ॥੧੪॥ਗੁਰਤੇਰੁਏਵਿਭਵਲਾ
 ਸੁਏ॥ਮਨਸਮਾਗਿਮਨੈਸਿਉਲੂਏ॥ਜੇਤੁਪੁਸੇਵਹਿਸੇਤੁਪਹੀਜੇਹੇਨਿਰਭਉਬਲਾਸਖਾਈਭੇ॥੧੫॥ਆਪੇਸੁ
 ਠਗੁਪਛੁਪਏਆਲਾ॥ਆਪੇਜੋਤਿਸਰੂਪੀਥਲਾ॥ਜਟਾਬਿਕਟਾਬਿਕਰਾਲਸਰੂਪੀਰੂਪੁਰਗੀਖਾਕਾਈਭੇ॥
 ਪਾ॥ਬੇਦਕਤੇਬੀਭੇਦਨਜਾਤਾ॥ਨਾਤਿਸੁਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭੁਤਾ॥ਸਗਲੇਸੈਯਉਪਾਇਸਮਾਏਅ
 ਲਖੁਨਲਖਲਾਜਾਈਭੇ॥੧੬॥ਕਰਿਕਰਿਥਾਕੀਮੀਤਘਰੇਗੇ॥ਕੋਇਨਕਟੈਅਵਲੁਲਮੇਗੇ॥ਸੁਰਿਨਰਨਾ
 ਬੁਸਾਰਿਬੁਸਭਨਾਸਿਰਿਭਾਈਮਲੈਭਉਜਾਈਭੇ॥੧੭॥ਕੂਲੇਚੂਕੇਮਾਗਿਪਵਹਿ॥ਆਪਿਭੁਯਾਇਤੂਰੈਸ
 ਮਝਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁਨਵੈਮੈਅਵਰੁਨਦੀਸੈਨਵਰੁਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈਭੇ॥੧੮॥ਗਿਗਾਜਮੁਨਕੇਲਕੇਦਾ
 ਠਾ॥ਕਾਸੀਕਾਂਚੀਪੁਰੀਦੁਆਰਾ॥ਗਿਗਾਸਗਰੁਬੇਲੀਸੈਗਮੁਅਠਸਠਿਅੰਕਿਸਮਾਈਭੇ॥੧੯॥ਆਪੇਸਿਧ
 ਸਾਧਿਕਵੀਚਰੀ॥ਆਪੇਗਜਨੁਪੰਚਾਕਾਰੀ॥ਤਖਤਿਬਰੈਅਦਲੀਪੁਤੁਆਪੇਭਗਮੁਭੇਦਭਉਜਾਈ
 ਭੇ॥੨੦॥ਆਪੇਕਾਜੀਆਪੇਮੁਲਾ॥ਆਪਿਅਭੁਲੁਨਕਬਹੁਭੁਲਾ॥ਆਪੇਮਿਹਰਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾ
 ਨਾਕਿਸੈਕੋਬੈਰਈਭੇ॥੨੧॥ਜੇਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਵਡਿਆਈ॥ਸਭਸੈਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥ਭਗ
 ਪੁਰਿਪਾਰਿਗਹਿਅਨਿਰਕੇਵਲੁਗੁਪਤੁਪਗਟਸਭਠਾਈਭੇ॥੨੨॥ਕਿਆਸਾਲਾਹੀਮੈਅਗਮਅਪਗੈਸਾ
 ਚੇਸਿਰਜਲਹਾਗਮੁਰਗੈ॥ਜੇਸਨੇਰਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲੈਮੇਲਾਈਭੇ॥੨੩॥ਬਹਮਾਬਿਸਰੁ
 ਮਹੇਸੁਦੁਆਰੈ॥ਉਭੇਸੇਵਹਿਅਲਖਅਪਗੈਰੋਰਕੇਤੀਦਰਿਦੀਸੈਬਿਯਲਾਦੀਮੈਗਲਤਨਮਾਵੈ
 ਕਾਈਭੇ॥੨੪॥ਸਾਚੀਕੀਰਤਿਸਾਚੀਬਾਲੀ॥ਹੋਰਨਦੀਸੈਬੇਦਪੁਰਲੀ॥ਪੁਜੀਸਾਦੁਸਚੇਗੁਲਗਾ
 ਵਮੈਪਰੋਰਨਕਾਈਭੇ॥੨੫॥ਜੁਲੁਜੁਲੁਸਾਚੈਰੋਭੀਰੋਸੀ॥ਕਉਲੁਨਮੁਅਕਉਲੁਨਮਰਸੀ॥
 ਨਨਕੁਨੀਚੁਕਰੈਚੋਨੀਤੀਦਰਿਦੇਖਹੁਭਿਵਲਾਈਭੇ॥੨੬॥੨॥ ਮਹੁਮਹਲਾ੧

ਦੂਜੇ ਦੁਗਮ ਤਿਅੰਨੀ ਬੋਲੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਕੀ ਚੋਲੀ ॥ ਘਰਿ ਵਰਸਤ ਜੁਨ ਜਾ ਲੈ ਛੋਰ ਗਿ ਬਿਨੁ ਪਰਨੀ ਦਰ
 ਪਈਐ ॥ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਗਨਿ ਜਲੈ ਭਵ ਕਾਗੇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਤ ਕੇ ਕੰਠ ਚਾਗੇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾ
 ਈਐ ਸਾਚੇ ਗਾਥਿ ਵਡਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਨਿ ਕਰੁਨਿ ਵਾਗੇ ॥ ਤਸ ਕਰ ਪੰਚ ਸਥਾ ਦਿਸਿ ਪਾਗੇ ॥ ਗਿਆਨੁ
 ਵਰੁ ਲੈ ਮਨ ਸਿਉ ਲੁਏ ਮਨ ਸਾਮਨ ਹਿਸਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਮਾਕੀ ਕਕਤੁ ਪਿਤਾ ਬਿਦੁ ਪਾਗੇ ॥ ਮੂਰਤਿ ਸੁਰਤਿ ਕਰਿ
 ਆਪ ਗਾਜੇ ਤਿ ਦਾਰਿ ਜੇ ਤੀਸਭ ਤੇਰੀ ਭੂਕਰਤਾ ਸਭ ਠਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ਤੁਝ ਹੀ ਕੀਆ ਜੀ ਮਲ ਮਰਲਾ
 ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਣੁ ਪਰੀਕਿਆ ਚਰਲਾ ॥ ਤੂ ਦਾਇਆ ਲੁਦਾਇਆ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਦੁਖੁ ਦਰਦ ਸਹੀਰੁ ਜਾਈ
 ਏ ॥ ਪਾਨਿ ਜਪਾਰਿ ਬੈਸਿ ਕੇ ਭਉ ਖਾਈਆ ॥ ਪਾਵਤ ਰਖੇ ਰਾਕਿਰਾਇਆ ॥ ਕਮਲਾ ਬਿਗਾਸ ਹਰੇ ਸਰ ਸੁਭਗਾ
 ਤਸ ਰਾਮੁ ਸਖਾਈਐ ॥ ੫ ॥ ਮਰਦੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ ॥ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਚਲ ਲਾਪਰਥਾਏ ॥ ਸਚਾ ਅਮ
 ਰੁ ਸਚੇ ਅਮਰ ਪੁਰਿ ਸੋ ਸਦੀ ਮਲੈ ਵਡਾਈਐ ॥ ੬ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗਤੁ ਸਥਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਮਾਤਿ
 ਨਿਖੈ ਪੈਲਾਇਆ ॥ ਸਚੈ ਉਪਰਿ ਮਵਰਨ ਦੀਸੈ ਸਾਚੇ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ੭ ॥ ਮੈਥੋਂ ਗਇਲਾ ਵਾਦਿ ਨ ਚਾਗੇ ॥ ਖੇਲੁ
 ਤਸਾ ਪੁਪੁਕਾਗੇ ॥ ਬਾਜੀ ਖੇਲਿ ਗਏ ਬਾਜੀ ਗਗਨਿ ਉਨਿ ਸਿਉ ਪਨੈ ਭਖਲਾਈਐ ॥ ੮ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਤਖਤਿ ਮਿ
 ਲੀ ਵਡਾਈਐ ॥ ਨਿਰਭਉ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਿਵਲਾਈਐ ॥ ਖੰਡੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡੀ ਪਤਲੀ ਪੁਰੀਈ ਤਿਭਵ ਲਤਾਵੀਲਾ
 ਈਐ ॥ ੯ ॥ ਸਾਚੀ ਨਗਰੀ ਤਖਤੁ ਸਚਾ ਵਾਗੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਮਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ
 ਹਉ ਮੈ ਗਲਤ ਗਵਾਈਐ ॥ ੧੦ ॥ ਗਲਤ ਗਲੀਐ ਸਹਜਾ ਜੀਐ ॥ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਦੂਮੈ ਤੀਐ ॥ ਨਿਰਮਲੁ
 ਏ ਕੁਨਿ ਰੋਜਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤੋ ਪਾਈਐ ॥ ੧੧ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਵਿਰਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਸਾਚਾ ਗਵੇਰਹਿ
 ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਚਟਗਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਕਾਈਐ ॥ ੧੨ ॥ ਜੀਭਰ ਸਾਇਲਿ ਸਾਚੈ ਗ
 ਤਾ ॥ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਸਗੀਭ ਉਨ ਭਰਤੀ ॥ ਸਵਨ ਸੇਤ ਰਜੇ ਗੁਰ ਬਾਲੀ ਜੇ ਤੀਜੇ ਤੀ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ੧੩ ॥ ਰੀਖ ਰੀਖ
 ਪੈਰ ਪਰੇ ਪਉ ਪਰਲਾ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖ ਉਤੇਰੀ ਸਰਲਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤੂਰੈ ਮਨਿ ਭਵਹਿ ਤੁਝ ਹੀ ਸਿਉ ਬ
 ਲਿਆਈਐ ॥ ੧੪ ॥ ਅੰਤ ਕਾ ਲਿਕੇ ਬੋਲੀ ਨਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਤੁਸੁ ਲਾਹੀ ॥ ਨਨਕਾ ਮਿਠ ਤੇ ਬੈਰਾਨੀ
 ਨਿਜ ਪਰਿਤਾਵੀ ਲਾਈਐ ॥ ੧੫ ॥ ੩ ॥ ਮਾਭੁ ਮਹਲ ੧ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਅਪਰਾਮ ਪਾਗੇ ॥ ਆਦਿ
 ਨਿਰੰਜਨ ਪਸਮਨ ਮਾਗੇ ॥ ਸਾਚੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ਸਾਚੇ ਤਵੀ ਲਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਕੇਤਵੀਅ ਜੁਗ ਪੁਪੁਕਾਗੇ ॥
 ਤਾਵੀਲਾਈ ਸਿਰਜ ਲਹਾਗੇ ॥ ਸਦਨੁ ਪੁਸਚੀ ਵਡਾਈ ਸਾਚੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਸਤ ਜੁਗੀ ਸ
 ਤ ਸਿਤੋ ਖੁਸਹੀ ਗਾਸਾ ॥ ਤਿਸ ਚਿਵਰ ਤੇ ਗਹਿਰੀ ਭੀਗਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਪਰਖੈ ਸਾਚੈ ਹਕਮਿ ਚਲਾਈਐ ॥

੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਾਖੀਏ ॥ ੫॥ ਤੈਤੈ ਪਰਮਕਯਾਇ ਕਦੁ ਕੀ ॥ ਤੀਨਿ ਚਰਨਾਇ ਕਦੁ ਬਿਧਾ ਸੁਕੀ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਸਾਚੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਪਚੈ ਅਵਾਈਏ ॥ ੬॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਦਰਗਹ ਸੀਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕੇ
 ਚਿ ਅੰਤੁ ਰਹੀਏ ॥ ਬਾਧੇ ਅਵਹਿ ਬਾਧੇ ਜਾਵਹਿ ਸੇਈ ਬੁਝਨ ਕਾਈਏ ॥ ੭॥ ਦਇਆ ਦਾ ਅਪੁਰਿ ਅਪੀ ਹੋਈ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੋਈ ॥ ਦਇ ਪਗ ਪਗ ਮੁਪਰੇ ਪਰਲੀ ਪਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਿਥਾਈਏ ॥ ੮॥ ਰਾਜੇ ਪ
 ਰਮੁਕਰਹਿ ਪਰਥਾਏ ॥ ਅਸਾਬੈ ਦਾਨੁ ਕਰਾਏ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਥਾਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈਏ ॥ ੯॥
 ਕਰਮ ਪਰਮ ਕਰਿ ਮੁਕਤਿ ਮੰਗੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਬਦਿ ਸਯਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ
 ਪਰਪੈ ਚੁਕਰਿ ਭਗਾਈਏ ॥ ੧੦॥ ਮਾਇਆ ਮਾਤਾ ਛੋਡੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੇਛੂਟੇ ਸਦੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਅਗਿਨੀ
 ਸਿਭਗਾ ਤਿਰਤੇ ਵੀਚਰੀ ॥ ਕਰਸਿਉ ਬਾਲਿਆਈਏ ॥ ੧੧॥ ਇਕਿ ਜਪਤ ਪਕਰਿ ਕਰਿ ਤੀਰਥ ਨਾਵਹਿ ॥
 ਜਿਉ ਤਪੁ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਨਿਗਹਿ ਅਪਤੀ ਜੂਨ ਭੀ ਜੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰਕਿ ਨਿਪਤਿ ਪਾਈਏ ॥
 ੧੨॥ ਕਲੀਕਾਲ ਮਹਿ ਇਕ ਕਲਾ ਰਖੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖੈ ਕਿਨੈ ਨ ਭਾਖੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੁਭੁਕਵਰਤੈ ਵਰਤਾ ਰਾਖਿ
 ਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਗਮੁ ਨ ਜਾਈਏ ॥ ੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇ ਪਰਵਾਹੁ ਸਿਰਿ ਦਾ ॥ ਨਾਜਾ ਕਾਲਿ ਨ ਛੰਦਾ ਬੰਦਾ ॥ ਜੋਤਿ
 ਸੁਸੇਵੈ ਸੋ ਅਥਿਨਾ ਸੀਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਸਿਤਾਈਏ ॥ ੧੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੀਖਿ ਆਕਰਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਅਸਿਖ ਏ
 ਪਾਰੇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਨਿਰਭਉ ਮੈਲੁ ਨ ਕਾਈਏ ॥ ੧੫॥ ਸਗਲੇ ਜਾਚਹਿ ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੀ ॥
 ਅਪਿਨਿਠੈ ਜਨੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ॥ ਨਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੈ ਮੈਦੀ ਜੈ ਸਾਚੁ ਰਜਾਈਏ ॥ ੧੬॥ ੪॥

ਮੁਖਮੁਖਾ ੧ ਸਾਚੈ ਮੇਲੇ ਸਬਦੀ ਮਲਾਏ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਲਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥ ਤਿਭਵਨ ਜੋਤਿ ਪ
 ਰੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਵਰਨਦੁ ਜਾਭਾਈਏ ॥ ੧॥ ਜਿਸ ਕੇ ਚਾਕਰ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਸਬਦਿ ਪਤੀ ਜੈ ਅਲਖ ਅ
 ਥੇਵਾ ॥ ਭਗਤ ਕਾ ਕੁਲ ਕਾਰੀ ਕਰਤਾ ਬਖਸਿਓ ਵਾਡਿਆਈਏ ॥ ੨॥ ਦੇ ਦੇ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ ਸਾਚੇ ॥ ਏ
 ਏ ਮੁਕਰਿ ਪਉਦੇ ਕਾਚੇ ॥ ਮੁਲੁ ਨ ਭੁਝਹਿ ਸਾਚਿ ਨ ਹੀਝਹਿ ਦੂਜੈ ਭਗਿ ਮਭੁਝਾਈਏ ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਕਿ
 ਰਹੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਸਾਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਇ ਰਹੇ ਸੇਲੂਵੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਬਤੁ ਭਾ
 ਈਏ ॥ ੪॥ ਭੁਭੁਕੇ ਅਵੈ ਭੁਭੁਕੇ ਜਾਵੈ ॥ ਭੁਭੁਕੇ ਤੀ ਭੁਭੁਕਮਾਵੈ ॥ ਸਬਦਿ ਮੇਲੇ ਸੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈਏ ॥ ੫॥ ਕੂੜੇ ਮੁਠੀ ਠਹੀ ਠਹਵਾਵੀ ॥ ਜਿਉ ਵਾੜੀ ਚਿ ਜਾਤਿ ਉਜਾੜੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ

ਕਿਉਸਾਦਿਨਲਾਗੇਹਰਿਬਿਸਰਿਮੈਦੁਖਪਾਈਏ॥ ੬॥ ਭੋਜਨੁਸਾਦੀਮਲੈਆਪਾਈ॥ ਨਾਮਰਤਨੁਸਾਚੀਵਰਿ
ਆਈ॥ ਚੀਨੈਆਪੁਪਛਾਣੈਸੇਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਏ॥ ੭॥ ਨਵਹੁਕੁਲੀਚੋਟਖਾਏ॥ ਬਹੁਤਸਿਆਲ
ਪਕੁਰਨੁਜਾਣੇ॥ ਪਚਿਪਚਿਮੁਟੇਅਚੇਤਨਚੇਤਹਿਅਜਗਰਿਚੁਰਿਲਾਈਏ॥ ੮॥ ਬਿਨੁਬਾਦਾਬਿਰੋਪਿ
ਕਈਨਹੀ॥ ਮੈਦੇਖਾਯਿਹੁਤਿਸੁਸਯਾਗੀ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਗਪਿਮਿਲੈਜਗਜੀਵਨੁਹਰਿਸਿਉਥਲਤਬਲਾਈਏ॥
੯॥ ਪੁਕਰੇਗਤਿਮਿਤਿਕੋਇਨਪਵੈ॥ ਜੋਕੋਵਡਾਕਯਾਇਵਡਾਈਖਵੈ॥ ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਤੇਟਿਨਦਾਤੀ
ਸਗਲੀਤਿਨਹਿਉਪਾਈਏ॥ ੧੦॥ ਵਡੀਵਡਿਆਈਵੇਖਵੇਗੇ॥ ਆਪਿਉਪਾਏਦਾਨੁਸਮਯੇ॥ ਆਪਿਦਾਇਆਲੁ
ਦੂਰਿਨਹੀਦਾਤਾਮਿਲਿਅਸਹਜੇਰਜਾਈਏ॥ ੧੧॥ ਏਕਿਸੋਗੀ॥ ਏਕਿਰੋਗੀਵਿਆਪੇ॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਅ
ਪੇਆਪੋ॥ ਭਗਤਿਭਉਗੁਰਕੀਮਤਿਪੁਰੀਅਨਹਦਿਸਬਦਿਲਖਾਈਏ॥ ੧੨॥ ਏਕਿਨਾਗੇਭੂਖੇਭਵਹਿਭ
ਵਾਏ॥ ਏਕਿਹੁਕਰਿਮਗਹਿਨਕੀਮਤਿਪਾਏ॥ ਗਤਿਅਵਿਗਤਕੀਸਾਗਨਜਾਵੈ॥ ਭੂਭੈਸਬਦੁਕਮਾਈਏ॥ ੧੩॥
ਏਕਿਤੀਰਥਿਨਾਵਹਿਅੰਨੁਖਾਵਹਿ॥ ਏਕਿਅਗਨਿਜਲਾਵਹਿਦੇਹਖਪਾਵਹਿ॥ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨ
ਹੋਈਕਿਤਾਬਿਧਿਪਾਰਿਲਾਈਏ॥ ੧੪॥ ਗੁਰਮਤਿਛੋਰਹਿਉਭਵਿਜਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਿਰਾਮੁਨਜਪੈਅਵਾਈ॥
ਪਚਿਪਚਿਬੁਭਹਿਕੁਕੁਕਮਵਹਿਕੁਕਿਕਲਥੈਰਾਈਏ॥ ੧੫॥ ਹੁਕਮੇਅਵੈਹੁਕਮੇਜਾਵੈ॥ ਭੂਭੈਹੁਕਮੁਸੇਸਾ
ਚਿਜਮਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਸਾਦੀਮਲੈਮਨਿਭਵੈਗੁਰਮੁਖਿਕਰਕਮਾਈਏ॥ ੧੬॥ ॥੫॥ ਮਾਹੁਮਯਾ੧
ਆਪੇਕਰਤਾਪੁਰਖਾਬਿਧਾਤਾ॥ ਜੀਨੈਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਪਛਾਤਾ॥ ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਅਪੇਸੇਵਕਮਾਪੇਸਿ
ਸਟਿਉਪਾਈਏ॥ ੧॥ ਆਪੇਨੇਵੈਨਹੀਦੁਗੇ॥ ਬੁਝਹਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਜਨਪੁਰੇ॥ ਚਿਨਕੀਅਹਿਨਿਸਿਯਾਹਗੁਰਸਿ
ਗਤਿਏਹਵਡਾਈਏ॥ ੨॥ ਜੁਗੀਜੁਗੀਸੇਤਭਲੇਪਭਤੇਗੇ॥ ਹਰਿਗੁਲਗਾਵਹਿਰਸਨਰਸੇਗੇ॥ ਓਸਤਤਿ
ਕਰਹਿਪਕਾਰਿਦੁਖਦਲਾਪੁਜੇਨਨਹੀਚਿਤਪਰਾਈਏ॥ ੩॥ ਚਿਏਜਾਗਤਹਰਿਨਸੁਤੇਦੀਸਹਿ॥ ਸੰਗ
ਚਿਕਲਤਾਰੇਸਾਚੁਪਰੀਸਹਿ॥ ਕਾਲਿਮਲਮੈਲੁਨਹੀਤੇਮਿਰਅਲਚਿਏਰਹਿਭਗਤਿਲਿਵਲਾਈਏ॥ ੪॥
ਬੁਝਹੁਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਬਾਲੀ॥ ਏਹੁਜੋਬਨੁਸਾਸੁਏਹਪੁਰਾਲੀ॥ ਅਜੁਕਾਲਿਮਰਿਜਾਈਅੰਪਾ
ਦੀਹਰਿਜਪੁਜਾਪਰਿਦੈਪਿਆਈਏ॥ ੫॥ ਛੋਰਹੁਪਾਲੀਕੁਕੁਕਬਾਤਾ॥ ਕੁਕੁਮਾਰੇਕਾਯਉਛਹਾਤਾ॥
ਸਕਤਕੁਕੁਪਚਹਿਮਨਿਹਉਮੈਦੁਹਮਗਿਪਚੈਪਦਾਈਏ॥ ੬॥ ਛੋਰਿਹੁਨੀਦਾਤਾਤਿਪਰਾਈ॥
ਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਦਝਹਿਸਾਤਿਨਾਈ॥ ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਨਾਮੁਸਲਾਹੁਅਤਮਰਾਮੁਸਖਾਈਏ॥ ੭॥ ਛੋ
ਰਹੁਕਮਕੋਪੁਕੁਰਿਅਈ॥ ਹਉਮੈਪੁਛੋਰਹੁਲੀਪਟਾਈ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਸਗਲਿਪਰਹੁਤਉਕਰਹੁਇ

ਉਤਰੀਐਭਵਜਲੁਭਾਈਯੋ॥ ੧॥ ਅਗੈਥਿਮਲਨਦੀਅਗਨਿਭ੍ਰੈਲਾ॥ ਤਿਥੈਅਵਤਕੋਈਜੀਉਇਕੇਲਾ॥
 ਭਵਭਵਅਗਨਿਸਾਗਰਦੇਲਾਹਰੀਪਵਿਦਭ੍ਰਹਿਮਨੁਖਤਾਈਯੋ॥ ੨॥ ਗੁਰਪਰਿਮੁਕਤਿਦਾਨੁਦੇਭਾਈਯੋ॥
 ਜਿਨਿਪਾਇਆਸੇਈਥਿਧਿਜਾਈਯੋ॥ ਜਿਨਪਾਇਆਤਿਨਪੁਛੁਭਾਈਸੁਖਸਤਿਗੁਰਸੇਵਕਮਾਈਯੋ॥ ੩॥ ਗੁ
 ਰਥਿਨੁਉਗਏਮਗਹਿਥੇਕਾਗਾ॥ ਜਮੁਸਿਰਿਮਾਰੇਕਰੇਖੁਆਗਾ॥ ਬਾਧੇਮੁਕਤਿਨਾਹੀਨਰਨਿੰਦਕਤੂਬਹਿਨਿੰਦ
 ਪਰਾਈਯੋ॥ ੪॥ ਬੋਲਹੁਸਾਚਪਛਾਲਹੁਅੰਦਰਿ॥ ਦੂਰਿਨਾਹੀਦੇਖਹੁਕਰਿਨੇਦਰਿ॥ ਬਿਘਨੁਨਾਹੀਗੁਰਮੁਖਿ
 ਤਰਤਾਗੀਏਉਭਵਜਲੁਪਾਰਿਯਾਈਯੋ॥ ੫॥ ਦੇਹੀਅੰਦਰਿਨਮੁਨਿਵਾਸੀ॥ ਅਪੇਕਰਤਾਹੈਅਥਿ
 ਨਸੀ॥ ਨਾਜੀਉਮਰੈਨਮਾਰਿਅਜਾਈਕਰਿਦੇਖੈਸਥਦਿਰਜਾਈਯੋ॥ ੬॥ ਚਿਹਨਿਰਮਲੁਹੈਨਾਹੀਅੰਧਿਅ
 ਗਾਚਿਹੁਅਪੇਤਖਤਿਬਹੈਸਚਿਆਗਾ॥ ਸਾਕਤਭੁਭੇਖੀਧਿਭਵਾਈਅਹਿਮਾਰਿਜਨਮਹਿਆਈਜਾਈਯੋ॥
 ੭॥ ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਸਤਿਗੁਰਪਿਆਗੇ॥ ਚਿਹੈਥੈਸਹਿਤਖਤਿਸੁਸਥਦਵੀਚਾਗੇ॥ ਤਤੁਲਾਹਰਿਅੰਤਰ
 ਤਿਜਾਲਹਿਸਤਸੀਗਤਿਸਾਚੁਵਰਾਈਯੋ॥ ੮॥ ਆਪਿਤਰੈਜਨੁਪਿਤਰਾਤਾਗੇ॥ ਸਿਗਤਿਮੁਕਤਿਸੁ
 ਪਾਰਿਉਤਾਗੇ॥ ਨਨਕੁਤਿਸਕਾਲਾਗੋਲਾਜੀਨਿਗੁਰਮੁਖਿਯਹਿਲਿਵਲਾਈਯੋ॥ ੯॥ ੬॥

ਮੰਤ੍ਰਮਯ ੧ ਕੇਰੇਚੁਗਵਰਤੇਭੁਬਾਗੈ॥ ਤਾਨੀਲਾਈਅਪਰਅਪਾਰੈ॥ ਉਪੁਕਾਰਿਨਿਰਾਲਾਮੁ
 ਬੈਠਾਨਾਤਦਿਧਿਪੁਪਸਾਰੇ॥ ੧॥ ਜੁਗਛਤੀਹਤਿਨੈਵਰਤਾਏ॥ ਜਿਉਤਿਸੁਭਾਲਾਤਿਵੈਚਲਾਏ॥
 ਤਿਸਹਿਸਰੀਭੁਨਦੀਸੈਕੋਈਆਪੇਅਪਰਅਪਾਰੇ॥ ੨॥ ਗੁਪਤੇਭੁਭੁਜੁਗਚਤਾਗੇ॥ ਘਟਿਘਟਿ
 ਵਰਤੈਉਦਰਮਝਾਗੇ॥ ਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕਾਏਕੀਵਰਤੈਕੋਈਭੁਭੈਗੁਰਵੀਚਾਰਾਗੇ॥ ੩॥ ਬਿੰਦੁਰਕਤ
 ਮਿਠੀਪਿੰਡੁਸਰੀਆ॥ ਪਉਲੁਪਾਲੀਅਗਨੀਮਿਠੀਜੀਆ॥ ਅਪੇਚੈਜਕਰੇਰਗਮਹਲੀਹੋਰਮਾਈਆ
 ਮੇਰਪਸਾਰੇ॥ ੪॥ ਗਰਭਭੰਡਲਮਹਿਉਰਪਧਿਆਨੀ॥ ਅਪੇਜਾਣੈਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿ
 ਸਚਨਾਮੁਸਮਾਏਅੰਤਰਿਉਦਰਮਝਾਗੇ॥ ੫॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਲੈਜਗਿਆਇਆ॥ ਸਿਵਸਕਤੀਘ
 ਰਿਵਾਸਪਾਇਆ॥ ਏਕੁਵਿਸਾਰੇਤਾਪਿਰਹਾਰੇਅੰਧੁਲੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰੇ॥ ੬॥ ਬਾਲਕੁਮਰੈਬਾਲਕਕੀ
 ਲੀਲਾ॥ ਕਹਿਕਹਿਰੋਵਹਿਬਾਲੁਰੀਗੀਲਾ॥ ਜਿਸਕਾਸਾਸੋਤਿਨਹੀਲੀਆਭੂਲਾਰੋਵਲਹਾਰੇ॥ ੭॥ ਭ
 ਰਿਜੋਬਨਿਮਾਰਿਜਾਹਿਕਿਕੀਜੈ॥ ਮੇਰਮੇਰਕਰਿਰੋਵੀਜੈ॥ ਮਾਇਆਕਾਗਲਿਰੋਈਵਿਗੁਚਹਿਧੀਗੁ
 ਜੀਵਲੁਸੇਸਾਰੇ॥ ੮॥ ਕਾਲੀਹੁਛਨਿਪਉਲੇਆਏ॥ ਵਿਲਨਵੈਗਧੁਗਾਇਆਗਵਾਏ॥ ਦੁਰਮਤਿ
 ਅੰਧੁਲਾਬਿਨਸਿਬਿਨਸੈਮੂਰੋਗੇਈਪੁਕਾਰੇ॥ ੯॥ ਆਪੁਵੀਚਾਰਿਨਰੋਵੈਕੋਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਸੇਈ

ਰਈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਜਰ ਕਪਟ ਨ ਖੁਲਹਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੧੦॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਦੇਹੀ॥
ਰਮੁ ਨ ਜਪਈ॥ ਮੀਤ ਸਨੇਹੀ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਮੁਹਿ ਕਲੈ ਦਰਗਹ ਤੂ ਖੁਆਰੇ॥ ੧੧॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚ
ਲੈ ਕੂਕਿ ਅਗੇ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਪਵੈ ਸਿਰਿ ਛੋਗੇ॥ ਸਾਹੁ ਰਵੈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਏ ਪੈਈ ਅਵੈ ਸਿਰਿ ਆਰੇ॥ ੧੨॥
ਖਾਜੈ ਪੈਣੈ ਰਲੀ ਕਰੀਜੈ॥ ਬਿਨੁ ਅਭਰਗਤੀ ਬਾਦਿ ਮਹੀਜੈ॥ ਸਰਾ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਾਰਨ ਜਾ ਲੈ ਜਾ ਮੁਆਰੇ ਕਿ
ਆਚਾਰੇ॥ ੧੩॥ ਪਗਵਿਰ ਚੀਨ ਗਵਿਰ ਤਿਪ ਛਾਲੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੀਰੀ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਜਾ ਲੈ॥ ਕਿਸਰੀ ਮੰਦਾ
ਆਖਿ ਨ ਚਲੈ ਸਚਿ ਖਰਾ ਸਚਿ ਆਰੇ॥ ੧੪॥ ਸਾਚ ਬਿਨ ਦਰਿ ਸਿਝੈ ਨ ਕੋਈ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਪੈਣੈ ਪਾਤਿਰੇ
ਈ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਯਾਏ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੇ॥ ੧੫॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਲੈ॥ ਜੁ
ਗਹ ਜੁਗੀਤ ਰਕੀ॥ ਬਿਧਿ ਜਾ ਲੈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਤਰਤਰੀ ਸਦੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰ ਲਹਾਰੇ॥ ੧੬॥ ੧॥
ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੧   ਹਰਿ ਸਾਮੀ ਤੁਨ ਹੀ ਮੈ ਕੋਈ॥ ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਆ ਸੁਗਤਿ ਸੋ ਮੋਈ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ
ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਿ ਸਮਾਲੇ ਸੇ ਅੰਤਰਿ ਦਸਾ ਬੀਨਾਰੇ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਸਰਵ ਹਰ ਮਹੀ ਸਾਧਿ ਅਗੇ॥ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਰਤਨ ਲਾ
ਯ ਬਹੁ ਜੇਗੇ॥ ਮੇਤੀ ਮਾਲ ਕਹੀਰਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨਾਰੇ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ਅਗਾ
ਧਿ ਨਿਰਲਾ॥ ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈ॥ ਐ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਤਾਰੇ ਤਾਰ ਲਹਾਰਾ॥ ਮੇਲਿ ਯਾਏ ਰੀਰੀ
ਨਾਰੇ॥ ੩॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਾਣੁ ਹੁਕਮੁ ਕਾਤਿ ਕਿਨੇਹੀ॥ ਚਿਹੁਆ ਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ॥ ਦਰਗਹ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸੇ ਅਵਗੁਣ ਕੀਨਾਰੇ॥ ੪॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ॥ ਸਭਿ ਰੇ ਗਗਨ ਵਾਏ॥ ਮੀਖਿ
ਤਰ ਸੁਪਾਏ॥ ਜਮੁ ਜਗਾਤਿ ਨਹੀ ਕਰੁ ਲਾਗੈ॥ ਜਿਸੁ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀਠ ਭੁਜੀਨਾਰੇ॥ ੫॥ ਕਾਇਆ ਤੇ ਸਪੀ
ਤਿ ਬਹੁ ਪਈ॥ ਚਿਹੁ ਜੇਗੀ ਪੁਰਖੁ ਚਿਹੁ ਦਰਿ ਨਾਰੀ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿਭੇ ਰੇ ਚੇ ਜਾ ਬਿਨੇ ਦੀਉ ਠਿਚ ਲਾਭੈ ਮਤਾ
ਨ ਕੀਨਾਰੇ॥ ੬॥ ਸਿਪਾਟੇ ਉਪਾਏ ਰੇ ਪਭ ਛਾਜੈ॥ ਪਉਟ ਪਾਲੀ ਬੈਸਿ ਤਰਗਾਜੈ॥ ਮਨੁ ਆਵੈ ਲੈ ਦੂਤ ਸੇ
ਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨਾਰੇ॥ ੭॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੇਖ ਦੁਖ ਸਹੀ॥ ਐ ਹੁਕਮੁ ਭਾਇਆ ਚਲਾ
ਕਿਉ ਰਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਪ ਮਹਿ ਰੇ ਤੇਖ ਵੈ ਜਿਉ ਜਲਾਭੇ ਬਾਹਰੀ ਨਾਰੇ॥ ੮॥ ਚਉਰਾਸੀ ਹਨ ਰਕਸਾ
ਕਤੁ ਭੇਗਈ॥ ਐ ਜੈ ਸਾਕੀ ਚੈ ਭੈ ਸੋ ਪਾਈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਾਣੁ ਹੁਕਮੁ ਕਾਤਿ ਨੇਹੀ ਕਰਿ ਤਿਥਾ ਧਾਰ
ਸਿਦੀਨਾਰੇ॥ ੯॥ ਖੰਡੇ ਪਰਗਲੀ ਅਤਿ ਭੀੜੀ॥ ਲੇਖਾ ਲੀਜੈ ਤਿਲਾ ਜਿਉ ਪੀੜੀ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਲਤ
ਸੁਤ ਬੇਲੀ ਨਹੀ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੀਨਾਰੇ॥ ੧੦॥ ਮੀਤ ਸਖੇ ਕੇਤੇ ਜਗ ਮਾਹੀ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਕੋਈ ਨਹੀ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤਿ ਪਗਾਈ॥ ਲਿਅਨ ਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੀਨਾਰੇ॥ ੧੧॥ ਭੁਭੁਛੋ ਰਿਸਾ

ਚੇਕਉਪਵਹੁ। ਜੋਇਛਹੁਸੇਈਛਲਪਵਹੁ। ਸਾਚਵਖਰਕੇਵਾਪਾਗੀਵਿਰਲੇਏਲਾਹਸਉਦਾ
 ਕੀਨਾਹੇ॥ ੧੨॥ ਹਰਿਹਰਨਾਮੁਵਖਰਲੇਚਲਹੁ। ਦਰਸਨੁਪਾਵਹੁਸਹਾਜੇਮਲਹੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜੇ
 ਲਹਿਜਨਪੁਗਇਉਸਮਦਰਸੀਚੀਨਾਹੇ॥ ੧੩॥ ਪਭਬੇਅੰਤਗੁਰਮਾਤਿਕੋਪਵਹਿ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
 ਮਨਕਉਸਮਝਾਵਹਿ। ਸਾਤਿਗੁਰਕੀਬਲੀਸਾਤਿਸਾਤਿਕਰਿਮਾਨਹੁਇਉਆਤਮਗਮੈਲੀਨਾਹੇ॥ ੧੪॥
 ਨਰਦਸਰਦਸੇਵਕਤੇਗੇ। ਤਿਭਵਲਿਸੇਵਕਵਡਵਡੇਗੇ। ਸਭਤੇਗੀਕੁਦਗਤਿਤੂਸਿਰੀਸਿ
 ਰਿਦਾਤਾਸਭਤੇਰੋਕਰਲੁਕੀਨਾਹੇ॥ ੧੫॥ ਏਕਿਦਰਸੇਵਹਿਦਰਦਵਵਾਏ। ਚਿਏਦਰਗਪੈਧੇ
 ਸਾਤਿਗੁਰੁਛਡਾਏ। ਹਉਮੈਬੰਧਨਸਤਿਗੁਰਿਤੇਰੇਚਿਤਚੰਚਲੁਚਲਾਨਿਨਦੀਨਾਹੇ॥ ੧੬॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਮਿਲਹੁਚੀਨਹੁਬਿਪਿਸਾਈ। ਜੀਤਪੁਤ੍ਰਪਵਹੁਗਲਤਨਕਾਈ। ਹਉਮੈਮਾਰਿਕਰਹੁਗੁਰਸੇਵਾ
 ਜਨਨਕਹਰਿਗੀਤੀਨਾਹੇ॥ ੧੭॥ ੮॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ੧ ਅਸੁਰਸੰਘਾਰਲਗਮੁਹਮਾਗਾ। ਘਟਿਘ
 ਟਿਰਮਈਆਰਾਮੁਪਿਆਰਾ। ਨਾਲੇਅਲਖੁਨਲਖੀਮੈਮੁਲੇਗੁਰਮੁਖਿਲਿਖੁਵੀਚਾਰਾਹੇ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾ
 ਪੁਸਗਟਿਤੁਮਾਗੀ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਪਾਰਿਉਤਾਗੀ। ਅਗਨਿਪਾਲੀਸਾਗਰੁਆਤਿਗਰਗੁਰਸਤਿਗੁ
 ਰੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾਹੇ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਅੰਧਲੇਸੇਈਨਾਹੀ। ਆਵਹਿਜਾਹਿਮਰਹਿਮਰਿਜਾਹੀ। ਪੁਰਾਬੀਚਿ
 ਖਿਆਲੇਖੁਨਮਿਟਈਜਮਦਰਿਅੰਧੁਮਾਰਾਹੇ॥ ੩॥ ਏਕਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਘਰਿਵਾਸੁਨਪਾਵਹਿ। ਕਿ
 ਰਤਕੇਥਾਧੋਪਾਪਕਮਾਵਹਿ। ਅੰਧਲੇਸੇਈਬੁਝਨਕਾਈਯੋਬੁਝਰਾਅੰਕਾਰਾਹੇ॥ ੪॥ ਪਿਗਬਿਰੁਕਿਆ
 ਤਿਸੁਪਨਸੀਗਾਰਾ। ਪਰਪਰਤੀਖਸਮੁਵਿਸਾਰਾ। ਜੀਉਬੇਸੁਆਪੁਤਥਾਪੁਕੋਕਹੀਮੈਤਿਉਫੇਕ
 ਟਕਾਰਵਿਕਾਰਾਹੇ॥ ੫॥ ਪੇੜੀਪੰਜਗਮਹਿਦੁਖਘਰੇਗੇ। ਨਗਕਿਪਚਹਿਅਗਿਆਨਅੰਧੇਗੇ। ਧਰਮਗਾਇ
 ਕੀਥਾਕੀਲੀਜੈਜੀਨਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਵਿਸਾਰਾਹੇ॥ ੬॥ ਸੁਰਜੁਤਪੈਅਗਸੀਬੀਖੁਝਾਯਾ। ਅਪਤਪਸੁਮ
 ਨਮੁਖੁਬੇਤਯਾ। ਅਸਾਮਨਸਾਕੁਰੁਕਮਾਵਹਿਰੋਗੁਬੁਰਾਬੁਰਿਆਰਾਹੇ॥ ੭॥ ਮਸਤਕਿਭਾਰੁਕਲਗਸਿ
 ਰਿਭਾਰਾ। ਕਿਉਕਰਿਭਵਜਲੁਲੀਘਸਿਪਾਰਾ। ਸਤਿਗੁਰਬੋਹਿਥੁਆਦਿਜੁਗਾਦੀਗਮਨਾਮਿਨਿਸ
 ਤਾਰਾਹੇ॥ ੮॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤਜਾਗੀਹੇਤੁਪਿਆਰਾ। ਆਇਆਮੇਰੁਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰਾ। ਜਮਕੇਠਾਰੇ
 ਸਾਤਿਗੁਰਿਤੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਤਤਬੀਚਾਰਾਹੇ॥ ੯॥ ਭੁਵਰੀਮੁਰੀਚਲੇਬਹੁਰਾਹੀ। ਮਨਮੁਖਦਝੈਪਵਿਪ
 ਰੀਭਾਰੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਗੁਰੁਵਡਦਾਨਾਮੁਜਪਹੁਸੁਖਸਾਰਾਹੇ॥ ੧੦॥ ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾਸਚੁਦਿਵਝੇ।
 ਸਤਿਦੁਖਮੇਟੇਮਾਗੀਪਾਏ। ਕੰਡਾਪਾਇਨਗਡਈਮੁਲੇ। ਜਿਸੁਸਾਤਿਗੁਰੁਰਖਲਚਾਰਾਹੇ॥ ੧੧॥ ਖੇਰੁ

ਖੇਰਲੈਤਨੁਛੀਜੈ॥ ਅਨਮੁਖਪਾਥੁਸੈਲੁਛੀਜੈ॥ ਕਰਲਪਲਾਵਕਰੇਬਹੁਤੇਰੇਨਗਕਿਸੁਗਰੀਅਵਤ
ਗੇ॥ ੧੨॥ ਮਾਇਆਬਿਖੁਭੁਇਅੰਗਮਨਾਏ॥ ਏਨੇਦੁਬਿਧਾਪਰਬਹੁਤੇਗਏ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਬਾਣੁ
ਪ੍ਰੀਤਿਨਉਪਜੈਰਗਾਤਿਰਤੇਪਤੀਆਗੇ॥ ੧੩॥ ਸਾਕਤਮਾਇਆਕਉਬਹੁਪਾਵਹਿ॥ ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ
ਕਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ ਤਿਹੁਗੁਲਾਅੰਤਰਿਖਪਰਿਖਪਾਵਹਿਨਾਹੀਪਰਿਉਤਾਗੇ॥ ੧੪॥ ਕੂਕਰਸੂਕਰਕਰੀ
ਅਹਿਭੁਵਿਆਗਾ॥ ਭਉਕਿਮਰਹਿਭਉਭਉਭਉਤਗਾ॥ ਮਨਿਤਨਿਝੂਠੇਕੂਕਰਮਾਵਹਿਦੁਰਮਾਤਿਦ
ਰਗਹਰਾਗੇ॥ ੧੫॥ ਸਾਤਿਗੁਰੀਮਲੈਤਮਨੁਆਟੈਕੈ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਦੇਸਰਦਿਪਰੇਕੈ॥ ਹਰਿਧਨੁਨਾਮੁਅਮੋਲ
ਕੁਦੇਵੈਹਰਿਜਾਸੁਦਰਗਹਪਿਆਗੇ॥ ੧੬॥ ਰਾਮਨਾਮੁਸਾਧੁਸਰਲਾਈ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਬਚਨੀਗਾਤਿਮਿ
ਤਿਪਾਈ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਜਾਪਿਹਰਿਮਨਮੇਰੇਹਰਿਮੇਲੇਮੇਲਾਹਰਾਗੇ॥ ੧੭॥ ॥ ਮਾਤੁਮਹਲਾ੧
ਘਰਿਰਹੇਮਨਮੁਗਧਾਇਅਸੇ॥ ਰਾਮਜਪਹੁਅੰਤਰਗਾਤਿਪਿਆਨੇ॥ ਲਾਲਚਛੋਰਿਰਚਹੁਅਪਰੰਪਰੀਇ
ਉਪਵਹੁਮੁਕਤਿਦੁਆਗੇ॥ ੧८॥ ਜਿਸੁਬਿਸਰਿਐਜਮੁਜੋਹਲਿਯਾਗੇ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਜਾਹਿਦੁਖਫੁਨਿਆਗੇ॥
ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਜਪਿਗੁਰਮੁਖਤਵੀਚਰਾਗੇ॥ ੧੯॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਰਸੁਮੀਠਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਰਸੁਅੰਤਰਿਰੀਠਾ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਰਾਮਰਹੁਗੀਰਾਤੇਏਹੁਜਪੁਤਪੁਸਿਜਮੁਸਾਗੇ॥ ੨੦॥ ਰਾਮਨਾਮੁ
ਗੁਰਬਚਨੀਬੋਲਹੁ॥ ਸੰਤਸਭਾਮਹਿਇਹੁਸੁਦੇਲਹੁ॥ ਗੁਰਮਾਤਿਖੋਜਿਯਹੁਘਰੁਅਪਨਾਬਹੁਜੇਨਾ
ਰਭਮਣਾਗੇ॥ ੨੧॥ ਸਦਤੀਰਥਿਨਾਵਹੁਹਰਿਗੁਲਗਾਵਹੁ॥ ਤਤਵੀਚਾਰਹੁਹਰਿਲਿਵਲਾਵਹੁ॥ ਅੰਤ
ਕਾਲਿਜਮੁਜੋਹਿਨਸਕੈਹਰਿਬੋਲਹੁਰਾਮੁਪਿਆਗੇ॥ ੨੨॥ ਸਾਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਦਾਤਾਵਡਦਾਲਾ॥ ਜਿਸੁਅੰਤ
ਰਿਸਦਸੁਸਥਦਿਸਮਾਲਾ॥ ਜਿਸਕਉਸਾਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏਤਿਸੁਦੁਕਾਜਮਭੈਭਾਗੇ॥ ੨੩॥ ਪੰਚਤ
ਤ੍ਰੀਮਲਿਕਾਇਆਕੀਤੀ॥ ਚਿਸਮਹਿਰਾਮਰਤਨੁਐਚੀਤੀ॥ ਆਤਮਰਾਮੁਰਾਮੁਰੈਆਤਮਹਰਿਪਾਈਐਸ
ਬਦਿਵੀਚਾਗੇ॥ ੨੪॥ ਸਤਸੰਤੋਖਿਹੁਜਨਭਾਈ॥ ਖਿਮਾਗਹੁਸਤਿਗੁਰਸਰਲਾਈ॥ ਆਤਮੁਚੀਨਿ
ਪਰਾਤਮੁਚੀਨਹੁਗੁਰਸੰਗਤਿਇਹੁਨਿਸਤਾਗੇ॥ ੨੫॥ ਸਾਕਤਕੂਕਰਪਟਮਹਿਟੇਕਾ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਨਿਦਕ
ਰਹਿਅਨੇਕਾ॥ ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਾਵਹਿਫੁਨਿਜਵਹਿਰਭਜੇਨੀਰਕਮਣਾਗੇ॥ ੨੬॥ ਸਾਕਤਜਮਕੀਕਾਦਿ
ਨਦੁਕੈ॥ ਜਮਕਾਵੈਭੁਨਕਬਹੁਮੁਕੈ॥ ਬਾਰੀਧਰਮਗਇਕੀਯੈਜੈਸਿਰਿਅਠਰਿਚਿਭਰਮਠਾਗੇ॥ ੨੭॥
ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਕਤਕਹਹੁਕੋਤਰਿਆ॥ ਹਉਮੈਕਰਤਭਵਜਲਿਪਰਿਆ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਪਰਨਪਵੈਕਈਹਰਿਜ
ਪੀਐਪਰਿਉਤਾਗੇ॥ ੨੮॥ ਗੁਰਕੀਦਾਤਿਨਮੈਟੈਕਈ॥ ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਤਰੇਸਈ॥ ਜਨਮਸਰਲਾਵਖੁਰੇ

ਵਿਨਾ ਅਵੈ ਸੋ ਪੁਤ੍ਰ ਅਪਰ ਅਪਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਭੂਲੇ ਮਵਹੁ ਜਾਵਹੁ ॥ ਜਨੀ ਮਰਹੁ ਫਨੀ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹੁ ॥
 ਸਾਕਤ ਮੁਕਤ ਅਚੇਤਨ ਚੇਤਨਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਾਗੁ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਕੀਏ ॥ ਸੋ
 ਜਾ ਲੈ ਜਿਨਿ ਦਭੈ ਏਏ ॥ ਕਿਸ ਕਉ ਦੋਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂ ਪੁਲੀਸ ਹੁ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਰਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਮ
 ਤ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥ ਅਸਾ ਮਨਸਾ ਬਿਪਿਚਲਾਇਆ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਕਿਆ ਲੇ ਚਲੇ ॥ ਬਿਖੁਲਾ ਦੇਛਾ
 ਗ ਬਿਕਾਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਅਕਬੁ ਕਬਹੂ ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਹਰਿਗੁ
 ਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਚਿਟਿ ਪਰਾਤੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਾਤਿ ਉਤਮ ਹਰਿ ਕਖ ਸੇ ਪਾਤਿ
 ਉਤਾਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਰੁ ਮਯਾ १ ਸਗਲ ਪਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ਤੁਸਮ ਰਬੁ ਦਾਇਆ ਲੁ
 ਪੁਰੀ ॥ ਤੇਰੇ ਜਨ ਜਾ ਲੈ ਕੋਈ ਤੂ ਪੁਰਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਪਾਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਤੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪਤਿ ਪਾਲਾ
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਰੂਪੁ ਅਨੂਪੁ ਦਾਇਆ ॥ ਜਿਉ ਤੁ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਚ ਲਾਵਹਿ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਕੀਆ ਕਮਾਤਾਰੇ ॥ ੨ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਜੋ ਤਿਭੁ ਲੀਜਗ ਜੀਵਨ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਨ ॥ ਆਪੇ ਲੈਵੈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ਜ
 ਗਤ ਪਿਤ ਦਤਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਜਗਤੁ ਭੁਪਾਇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਜੀਉ ਪਾਇਆ ॥ ਦੇ
 ਹੀਨ ਗਗਨ ਉਦਰ ਵਜੇ ਸੋ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤ ਰਹਤਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਚਾਰਿਨ ਦੀਅਗਨੀ ਅਸਗਲਾ ॥ ਕੋਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਬੁਝੈ ਸਥਾ ਦਿਸਿ ਗਲਾ ॥ ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਤਿ ਰੂਥ ਹਿੰਦਾ ਸੁਰਿ ਗੁਰਿ ਰਖੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਰਾਤਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਅਪੁਤੇ
 ਜੁਵਾਇ ਪ੍ਰਥਮੀ ਆਕਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਪੰਚਤਰ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਥਾ ਦਿ ਠਹਿਰਿ ਰਿਗਤਾਤ
 ਜਿਮਾਇ ਆਹਉ ਮੈ ਭ੍ਰਾਤਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਸਥਾ ਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਕਿਆ ਟੇਕ ਟਿਕੀ ਜੈ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਚੇਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ਇਨਿ ਸਾਕਤ ਦੂਤ ਜਾਤਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਦੰਦਰ ਦੂਤ ਭੂਤ ਭੀ ਹਯੇ ॥ ਖਿਚੋ ਤਾਦੇ
 ਕਰਹਿ ਬੇਤਲੇ ॥ ਸਥਾ ਦਸੁ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਅਵੈ ਜਾਵੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ਆਵਤ ਜਾਤਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਕੁਰੁ ਕਲਰੁ ਤਨੁ
 ਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਕੈ ਸੀ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ਬਾਧੇ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਜੁਗ ਚਰੇ ਜਮ ਕੈ ਕਰਿ ਕਾਇ ਪਰਤਾਰੇ ॥ ੯ ॥
 ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਮਿਲਹਿ ਸਜਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਅਪਰਾਧੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ ਕਰਨ ਪਾਣਾ ਵਕਰੇ ਬਿਲਾ ਲਾਵੈ ਜਿ
 ਉਕੈ ਡੀਮੀ ਨੁਪਰਤਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਸਾਕਤ ਫਸੀ ਪਵੈ ਇਕੇ ਲਾ ॥ ਜਮ ਵਾਸਿ ਕੀਆ ਅੰਧੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿ
 ਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਸੁਣੈ ਆਜੁ ਕਾਇ ਪਚਿ ਜਾਤਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੁ ਨ ਬੋਲੀ ਕੋਈ ॥ ਅੰਧੈ ਚਿਖੇ ਰਾਖਾ ਪੁਰੁ ਸੇ
 ਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾਇ ਉਸਲਾ ਲੈ ਸਲਾ ਲੀ ਮਲਾਤਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਭੂਲੇ ਸਿਖ ਗੁਰੁ ਸਮਝਏ ॥ ਉ
 ਸੁਰਿ ਜਾ ਦੇ ਮਾਰਗਿ ਪਏ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੀਰੀ ਸਖਾਤਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰ

ਹਰਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਮਰ ਨਾਮੁ ॥ ਕਾਟਿ ਕਟਿ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ॥

ਕੀਤਗਤਿਕਰਹਿਕਿਆਪਦੀ॥ ਬੁਝੈਇੰਦ੍ਰ ਮਹੇਸਿਨਜਾਨੀ॥ ਸਾਤਿਗੁਰੁਅਯੁਕਤਹੁਕਿਉਯਖੀਐ॥
 ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸਹਿਪਛਾਤਹੇ॥ ੧੮॥ ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮੁਪਰਾਪਤਿਦਰਸਨੁ॥ ਗੁਰਬਾਨੀਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਸੁਪਰ
 ਸਨੁ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮਲਜੋਤਿਸਬਾਈਘਟਿਦੀਪਕੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਹੇ॥ ੧੯॥ ਭੋਜਨਗਿਆਨੁਮਹਾਰ
 ਸੁਖੀਠਾ॥ ਜਿਨਿਚਖਿਆਤਿਨਿਦਰਸਨੁਰੀਠਾ॥ ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਮਿਲੈਬੈਰਾਗੀਮਨੁਮਨਸਮਾਰਿਸਮਾਤਹੇ॥
 ੨੦॥ ਸਾਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਪਰਧਨਾ॥ ਤਿਨਘਟਘਟਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮਪਛਾਨਾ॥ ਨਨਕਹਰਿਜਸੁਹਰਿਜਨਕੀ॥
 ਸੋਗਤਿਦੀਜੈਜਿਨਸਾਤਿਗੁਰੁਹਰਿਪੁਤ੍ਰਜਾਤਹੇ॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਿ
 ਰਜਲਹੇਗਾ॥ ਜਿਨਿਪਰਚਕ੍ਰਪਰੇਵੀਚੇਗਾ॥ ਅਪੇਕਰਤਾਕਰਿਕਰਿਵੈਖੈਸਾਚਾਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ ੧॥ ਵੇਕੀਵੇ
 ਕੀਜੈਤਉਪਏ॥ ਦੁਇਪੈਦੀਦੁਇਰਾਚਲਾਏ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਵਿਲੁਮੁਕਤਿਨੇਟੀਸਦੁਨਮੁਖਪਿਯਾਹੇ॥
 ੨॥ ਪੜ੍ਹਹਿਮਨਮੁਖਪਗੁਬਿਧਿਨਹੀਜਨਾ॥ ਨਮੁਬੁਝਹਿਭਗਿਮਭੁਲਾਨਾ॥ ਲੈਕੈਵਫੀਦੇਨਿਉਗਾਹੀਦੁਰਮ
 ਤਿਕਾਗਠਿਠਹੇ॥ ੩॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੜ੍ਹਹਿਪੁਰਾਣਾ॥ ਵਾਦੁਵਖਲਹਿਤਤਨਜਾਲਾ॥ ਵਿਲੁਗੁਰ
 ਪੁਰੇਤਤਨਪਾਈਐਸਚਸੁਚੇਸਚਰਹੇ॥ ੪॥ ਸਭਸਾਯਾਹੇਸੁਲਿਸੁਲਿਆਖੈ॥ ਅਪੇਦਾਨਸਦੁਪਰਾਖੈ॥ ਜਿ
 ਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਪੁਤ੍ਰਅਪਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸਯਾਹੇ॥ ੫॥ ਸੁਲਿਸੁਲਿਆਖੈਕੇਤੀਬਾਲੀ॥ ਸੁਲਿ
 ਕਹੀਐਕੋਐਤਨਜਾਨੀ॥ ਜਾਕਉਅਯੁਯਯਾਏਆਪੇਅਕਥਕਥਾਬੁਧਿਤਾਹੇ॥ ੬॥ ਜਨਮੇਕਉਵਾ
 ਜਹਿਵਧਾਏ॥ ਸੋਹਿਲਵੇਅਗਿਆਨੀਗਾਏ॥ ਜੋਜਨਮੈਤਿਸੁਸਰਪਰਮਰਣਾਕਿਰਤਪਾਏਆਸਿਰਿਸਾਹੇ॥
 ੭॥ ਸੋਜੋਗੁਵੇਜੋਗੁਮੈਰੈਪੁਭਿਕੀਏ॥ ਸਿਸਟਿਉਪਾਏਦੁਖਸੁਖਦੀਏ॥ ਦੁਖਸੁਖਹੀਤੇਭਏਨਿਰਾਏਗੁਰ
 ਮੁਖਸੀਯਸਨਾਹੇ॥ ੮॥ ਨੀਕੇਸਾਚੇਕੇਵਪਰੀ॥ ਸਚੁਸਉਦਾਲੈਗੁਰਦੀਚਰੀ॥ ਸਚਾਵਖਗੁਜਿਸੁਪਨੁਪ
 ਲੈਸਬਦਿਸਚੈਚਿਮਾਹੇ॥ ੯॥ ਕਚੀਸਉਦੀਤੇਟਅਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਲਜੁਕਰੇਪੁਭਭਵੈ॥ ਪੁੰਜੀਸਬ
 ਤੁਠਾਸਿਸਯਾਮਾਤਿਦੁਕਾਜਮਕਠਹੇ॥ ੧੦॥ ਸਭੁਕੋਥੈਐਅਪਲਭਲੈ॥ ਮਨਮੁਖੁਦੂਜੈਬੋਧਿਨਜਾਨੈ॥
 ਅੰਧੁਯੋਕੀਮਾਤਿਅੰਧਲੈਬੋਧੀਆਇਗਇਅਦੁਖੁਤਾਹੇ॥ ੧੧॥ ਦੁਖਮਹਿਜਨਮੈਦੁਖਮਹਿਮਰਣਾ॥ ਦੁ
 ਖੁਨਮਿਟੈਬਿਨੁਗੁਰਕੀਸਰਣਾ॥ ਦੁਖੀਉਪਜੈਦੁਖੀਬਿਨਸੈਕਿਆਲੈਆਇਆਕਿਆਲੈਜਾਹੇ॥ ੧੨॥
 ਸਚੀਕਰਣੀਗੁਰਕੀਸਿਰਕਾਰਾ॥ ਆਵਲੁਜਾਨੁਨਹੀਜਮਧਾਰਾ॥ ਝਯਝੇਰਿਤਤਮੁਯਪਰਤਾਮ
 ਨਿਸਚਚਿਮਾਹੇ॥ ੧੩॥ ਹਰਿਕੇਯੋਗਨਹੀਜਮੁਮਾਰੀ॥ ਨਾਦੁਖਦੇਖਹਿਪੀਥੀਕਰੈ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਘਟਅੰ
 ਤਰਿਪੁਜਾਅਵਰਨਦੂਜਕਾਹੇ॥ ੧੪॥ ਚਿਤ੍ਰਨਕਥਨੈਸਿਠਤਿਸਜਾਈ॥ ਜੇਉਤੁਭਵਹਿਰਹਿ

ਰਜਾਈ। ਦਰਗਹ ਪੈਥੇ ਜਾਨਿ ਸੁਧੇ ਲੇਹੁ ਕੀਸਚੇ ਪਾਤਿ ਸਾਹਾਰੇ॥ ੧੫॥ ਕਿਅਕਹੀ ਮੈ ਗੁਲਕਥਹਿ ਘਨੇਗੇ॥ ਅੰ
 ਤੁਨ ਪਵਹਿ ਵਡੇ ਵਡੇਗੇ॥ ਨਨਕਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਪਤਿਗਧੁ ਤੁਸਿ ਰਿਸਾਹਾ ਪਾਤਿ ਸਾਹਾਰੇ॥ ੧੬॥ ੧੨॥ ਮਾਭੁ ਮਹਲਾ ੧
 ਕਾਇਅਨ ਗੁਨ ਗਰਗੜ ਅੰਦਰਿ॥ ਸਾਚਾ ਵਾਸ ਪੁਰਿ ਗਗਨੰਦਰਿ॥ ਅਸਥਿਰ ਥਾਨੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਾਇਣੁ
 ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਦਾ॥ ੧॥ ਅੰਦਰਿ ਕੋਟ ਛੁਜੇ ਹਟਨ ਲੋ॥ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਕਸਤੁ ਸਮਾ ਲੋ॥ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਜਵੇ
 ਜਾ ਵਿਜਲੈ ਗੁਰਸਕਦੀ ਖੋਲਾਇਦਾ॥ ੨॥ ਭੀਤ ਰਿਕੋਟ ਗੁਠਾ ਘਰ ਜਾਈ॥ ਨਉ ਘਰ ਥਾਪੇ ਹੁਕੀ ਮਰ ਜਾਈ॥
 ਦਸਵੈ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਅਪਾਰੀ॥ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਖੁਲਾਇਦਾ॥ ੩॥ ਪਦਿ ਲਪਟੀ ਅਗਨੀ॥ ਇਕ ਵਾਸਾ ਆਪੇ
 ਕੀਤੇ ਖੋਲੁ ਤਮਾਸਾ॥ ਬਲਦੀ ਜਾਲਿ ਨਿਵੈ ਰੋਕਿ ਰਪਾਤੇ ਆਪੇ ਜਲ ਨਿਧਿ ਪਾਇਦਾ॥ ੪॥ ਧਗਤਿ ਉਪਾਇ ਪ
 ਰੀਧ ਮਸਾਲਾ॥ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਾ॥ ਪਵਲੈ ਖੋਲੁ ਕੀ ਅਸਥਿਰ ਥਾਈ ਕਲਾ ਖੀਚਿ ਛਾਰਾ
 ਇਦਾ॥ ੫॥ ਭਰਮ ਅਠਹਾਸ ਲਾਇ ਤੇਰੀ॥ ਚਉਰਦੁਲੈ ਪਵਲੈ ਲੈ ਠੇਰੀ॥ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਦਾਇਦੀ ਪਕਰਾ
 ਖੇਸ ਸਿਘਰਿ ਸੁਰਸਮਾਇਦਾ॥ ੬॥ ਪੰਖੀ ਪੰਚਉ ਭਰਿ ਨਹੀ ਪਵਹਿ॥ ਸਠ ਲਿਓ ਕਿਰਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਠਲੁ ਪਵ
 ਹਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਰਵੈ ਗੁਲਗਵੈ ਹਰਿਗੁਚੇ ਗਚੁ ਗਾਇਦਾ॥ ੭॥ ਝੰਡੀ ਮਿਲਿ ਝਿਲਕੈ ਚੰਦੁ ਤਤਗਾ॥
 ਸੁਰਜ ਕਿਗਲੇ ਨਾਬਿਜੁ ਲਿਗੈ ਲਾਗਾ॥ ਅਕਥੀ ਕਥਉ ਚਿਹਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਆਮ ਨਿਭਾਇਦਾ॥ ੮॥ ਪ
 ਸਗੋ ਕਿਗਲੇ ਜੋਤਿ ਉਜਿਆਲਾ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਦਾਇਆਲਾ॥ ਅਨਹਦੁਲ ਝੁਲਕਾ ਰੁਸਦਾ
 ਧੁਨਿ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਵਾਇਦਾ॥ ੯॥ ਅਨਹਦੁ ਵਜੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਜੈ॥ ਸਗਲਾ ਬੀਆਪਿ ਰਹਿ ਆਪੁ ਭੁ
 ਛਾਜੈ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦਰਿ ਸੈ ਗੁਲਗਾਇਦਾ॥ ੧੦॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੇਈ॥
 ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਲਾ ਦੂਜਾ ਕੋਈ॥ ਏਕੈ ਕਾਰੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਗਵਾਇਦਾ॥ ੧੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆ
 ਸਚਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਲਾ ਦੂਜਾ ਭੀਆ॥ ਏਕੈ ਏਕੁ ਸੁਅਪਰੋਪਰ ਪਰਿ ਖਖਾਜੈ ਪਾਇਦਾ॥ ੧੨॥
 ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਚੁ ਗਹਿਰੀ ਭੀਗਾ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰੀ ਚੀਰਾ॥ ਜੇ ਤੀਰੈ ਤੇਰੀ ਤੂ ਜਾਚੈ ਕਰਮਿ
 ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਇਦਾ॥ ੧੩॥ ਕਰਮੁ ਪਰਮੁ ਸਚੁ ਗਾਥਿ ਤੁਮਰੈ॥ ਵੇਪਰਵਾਹ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰੈ॥ ਤੂ ਦਇਆਲੁ
 ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਦਾ ਪੁਤੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੧੪॥ ਆਪੇ ਦੇਖਿ ਦੇਖਾਵੈ ਆਪੇ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆ
 ਪੇ॥ ਆਪੇ ਜੋ ਰਿਵਿਜੈ ਕੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਇਦਾ॥ ੧੫॥ ਜੇ ਤੀਰੈ ਤੇਰੀ ਤੂ ਅੰਦਰਿ ਦੇਖਹਿ
 ਆਪਿ ਬੈਸਿ ਬਿਜਮੰਦਰਿ॥ ਨਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੈਨੀ ਤੀਰਿ ਦਰਸਨੁ ਖੁਪਾਇਦਾ॥ ੧੬॥ ਮਾਭੁ ਮਹਲਾ ੧
 ਦਰਸਨੁ ਪਵਾਜੈ ਤੂ ਪੁਭਾਵਾ॥ ਭਾਇਓ ਗਤਿ ਸਾਚੇ ਗੁਲਗਾਵਾ॥ ਤੂ ਪੁਭਾਵੈ ਤੂ ਭਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਆਪੇ ਕਾ

ਨਗਸਾਇਦਾ॥ ੧॥ ਸੋਹਿਭਗਤਪ੍ਰਭੂਦਰਬਾਰੇ॥ ਮੁਕਤਭਏਹਰਿਦਾਸਭਮਾਰੇ॥ ਅਪੁਗਵਾਇਤੇਭੈ
ਗਿਰਤੇਅਨਾਦਿਨੁਮੁਖਿਆਇਦਾ॥ ੨॥ ਈਸਰੁਬਖਾਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ ਇੰਦ੍ਰਤਪੇਮੁਨਿਤੇਰੀਸੇਵਾ॥ ਜ
ਤੀਸਤੀਕੇਭੇਬਨਵਾਸੀਅੰਤਨਕੋਈਪਾਇਦਾ॥ ੩॥ ਵਿਲੁਜਾਨਾਏਕੋਇਨਜਾਨੈ॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁ
ਅਪਲਭਾਏ॥ ਲਖਚਉਰਸੀਜੀਅਦਿਪਏਭਲੈਸਾਹਲਵਾਇਦਾ॥ ੪॥ ਜੋਤਿਸੁਭਵੈਸੋਨਿਹਚਉਰ
ਵੈ॥ ਅਨਮੁਖਾਪੁਗਲਾਏਰੋਵੈ॥ ਨਾਵਹੁਭਲਠਉਰਨਪਾਏਆਇਜਾਇਦੁਖਪਾਇਦਾ॥ ੫॥ ਨਿਰਮਲਕਾਇ
ਅਉਜਲਹੋਸਾ॥ ਤਿਸੁਨੇਮੁਨਿਰੇਜਨਅੰਸਾ॥ ਸਗਏਦੁਖਾਮੀਮੁਤਕਰਿਪੀਵੈਬਾਹੁਕੇਦੁਖੁਨਪਾਇਦਾ॥
੬॥ ਬਹੁਸਾਦਹੁਦੁਖਪਰਪਤਿਹੋਵੈ॥ ਭੋਗਹੁਰੋਗਸੁਅੰਤਿਵਿਗੋਵੈ॥ ਹਰਖਹੁਸੋਗੁਨਮਿਟਈਕਬਹੁਵਿਲ
ਭਲੇਭਰਮਾਇਦਾ॥ ੭॥ ਗੀਮਾਨਵਿਹੁਲੀਭਵੈਸਕਾਈ॥ ਸਾਚਾਗਵਿਰਹਿਆਲਿਵਲਾਈ॥ ਨਿਰਭ
ਉਸਬਦਹੁਰੁਸਦੁਜਾਤਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੮॥ ਅਟਲਅੰਤੋਲਅੰਤੋਲਮੁਰਾਰੇ॥ ਖਿਨਮਹਿ
ਚਹੇਭਰਿਉਸਾਰੇ॥ ਹੁਪੁਨਗੇਖਿਆਮਿਤਿਨਹੀਕੀ॥ ਤਿਸਬਾਦਿਭੇਦਿਪਤੀਆਇਦਾ॥ ੯॥ ਹਮਦਾਸਨਕੇ
ਦਾਸੀਪਾਮੇਗੇ॥ ਸਾਪਿਕਸਾਚਭਲੇਵੀਚਾਰੇ॥ ਮੈਨਉਸੋਈਜੀਲੇਜਾਸੀਆਪੇਸਾਦੁਵਿਵਾਇਦਾ॥ ੧੦॥
ਪਯੋਸਾਚਸਚੇਸਚਿਆਗਾ॥ ਸਾਚੇਭਵੈਸਬਦੁਪਆਗਾ॥ ਤਿਭਵਾਲਿਸਾਦੁਕਲਾਮਰਿਥਾਪੀਸਾਚੇਹੀ
ਪਤੀਆਇਦਾ॥ ੧੧॥ ਵਡਵਡਅਖੈਸਭੁਕੋਈ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਸੋਈਕਿਨੈਨਰੋਈ॥ ਸਾਚਿਮਿਲੈਸੋਸਾਚੇਭਾਏਨ
ਵੇਛੁਕਿਦੁਖਪਾਇਦਾ॥ ੧੨॥ ਧੁਰਹੁਵਿਛੁਨੇਪਹੀਰੋਨੇ॥ ਮਰਿਮਰਿਜਨਮਹਿਮੁਹਲਾਤਿਪੁਨੇ॥ ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁ
ਦੇਵਡਿਆਈਮੋਲਿਨਪਛੇਤਾਇਦਾ॥ ੧੩॥ ਅਪੇਕਰਤਾਅਪੇਭੁਗਤਾ॥ ਅਪੇਤਿਪਤਾਅਪੇਮੁਕਤਾ॥
ਅਪੇਮੁਕਤਿਦਨੁਮੁਕਤੀਸਰੁਮਮਤਮੋਹੁਦੁਕਾਇਦਾ॥ ੧੪॥ ਦਾਨਾਕੈਸਿਰਿਦਸੁਵੀਚਾਰਾ॥ ਕਰਲਕਾ
ਰਲਸਮਝੁਅਪਾਰਾ॥ ਕਰਿਕਰਿਵੈਖੈਕੀਤਾਅਪਲਾਕਰਲੀਕਾਰਕਾਇਦਾ॥ ੧੫॥ ਸੇਗੁਲਗਾਵਹਿਸਾ
ਚੇਭਵਹਿ॥ ਤੁਝਤੇਉਪਜਹਿਤੁਝਮਹਿਸਮਾਵਹਿ॥ ਨਾਨਕੁਸਾਚਕਹੈਬੇਨਤੀਮਾਲਿਸਾਚੇਸੁਖਪਾਇਦਾ॥
੧੬॥ ੧੭॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ੧ ਅਰਬਦਨਰਬਦਪੁੰਦੁਕਾਰਾ॥ ਪਗਲਿਨਗਗਨਾਨੁਕਮੁਅਪਾਰਾ॥ ਨ
ਦਿਨੁਗੈਨਿਨਚੰਦਨਸੁਰਜੁਸੁਨਸਮਾਧਿਯਗਾਇਦਾ॥ ੧੮॥ ਖਾਲੀਨਬਲੀਪਉਲਨਪਾਲੀ॥ ਚਿਪਤਿਖਪ
ਤਿਨਅਵਲਜਾਲੀ॥ ਖੰਡਪਤਾਲਸਪਤਨਹੀਸਾਗਰਨਦੀਨਹੀਰੁਵਹਾਇਦਾ॥ ੧੯॥ ਨਾਤਾਦੇਸੁਰਗੁ
ਮਛੁਪਇਆਲਾ॥ ਦੇਜਕੁਭਿਸਤੁਨਹੀਖੈਕਾਯਾ॥ ਨਰਕਸੁਰਗੁਨਹੀਮਲਾਮਰਲਾਨਾਕੋਆਇਨ
ਜਾਇਦਾ॥ ੨੦॥ ਬਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਨਕੋਈ॥ ਅਵਰੁਨਦੀਸੈਏਕੋਸੋਈ॥ ਨਰਿਪੁਰਖੁਨਹੀਜਾਤਿਨਜਨ

ਮਾਨ ਕੋ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਚਾ॥੧॥ ਨ ਤ ਦਿ ਜ ਤੀ ਸ ਤੀ ਬ ਨ ਵਾ ਸੀ॥ ਨ ਤ ਦਿ ਸਿ ਪ ਸਾ ਧਿ ਕ ਸੁ ਖ ਵਾ ਸੀ॥ ਜੋ ਕੀ
 ਜੀ ਗ ਮ ਭੇ ਖੁ ਨ ਕੋਈ ਨ ਕੋ ਨ ਖੁ ਕ ਹਾਇ ਚਾ॥੫॥ ਜ ਪ ਤ ਪ ਸੀ ਜ ਮ ਨ ਬ ਤ ਪੁ ਜਾ॥ ਨ ਕੋ ਅ ਖਿ ਵ ਖ ਲੈ ਦੁ ਜਾ॥
 ਅ ਪੇ ਅ ਪੁ ਚਿ ਪਾਇ ਵ ਗ ਸੈ ਅ ਪੇ ਕੀ ਮ ਤਿ ਪਾਇ ਚਾ॥੬॥ ਨ ਸੁ ਚਿ ਸੀ ਜ ਮੁ ਤੁ ਲਾ ਸੀ ਮਾ ਲਾ॥ ਕੋ ਪੀ ਕ ਰੁ
 ਨ ਗ ਉ ਬੁ ਆ ਲਾ ਤੇ ਤੁ ਮੰ ਤੁ ਪ ਖੈ ਤੁ ਨ ਕੋਈ ਨ ਕੋ ਵੈ ਸੁ ਵ ਜਾਇ ਚਾ॥੭॥ ਕ ਰ ਮ ਪ ਰ ਮ ਨ ਹੀ ਮਾਇ ਮਾ ਮਾ ਖੀ॥
 ਜਾ ਤਿ ਜ ਨ ਮੁ ਨ ਹੀ ਚੈ ਸੈ ਅ ਖੀ॥ ਮ ਮ ਤ ਜਾ ਲੁ ਕਾ ਲੁ ਨ ਹੀ ਮ ਖੈ ਨ ਕੋ ਕਿ ਸੈ ਧਿ ਮਾਇ ਚਾ॥੮॥ ਨਿ ਦਾ ਬੰ ਦੁ
 ਨ ਹੀ ਜੀ ਦਿ ਨ ਜੀ ਦੋ॥ ਨ ਤ ਦਿ ਗੋ ਰ ਖੁ ਨ ਮਾ ਛੈ ਦੋ॥ ਨ ਤ ਦਿ ਗੀ ਮਾ ਰੁ ਪਿ ਅ ਨੁ ਕੁ ਲ ਚਿ ਪ ਤਿ ਨ ਕੋ ਰ ਦਾ
 ਤ ਗ ਲਾਇ ਚਾ॥੯॥ ਵ ਰ ਨ ਭੇ ਖ ਨ ਹੀ ਕ ਹ ਮ ਲ ਖ ਰੀ॥ ਦੇ ਉ ਨ ਦੇ ਹੁ ਰ ਗ ਉ ਗਾਇ ਤੀ॥ ਹਿ ਮ ਜ ਗ ਨ ਹੀ ਤੀ
 ਗ ਥਿ ਨ ਵ ਲੁ ਨ ਕੋ ਪੁ ਜਾ ਲਾਇ ਚਾ॥੧੦॥ ਨ ਕੋ ਮੁ ਲਾ ਨ ਕੋ ਕ ਜੀ॥ ਨ ਕੋ ਸੇ ਖੁ ਮ ਸਾਇ ਭੁ ਰ ਜੀ॥ ਰਈ ਮਾ ਤਿ
 ਗ ਉ ਨ ਹ ਉ ਮੈ ਦੁ ਨੀ ਮਾ ਨ ਕੋ ਕ ਹ ਲੁ ਕ ਹਾਇ ਚਾ॥੧੧॥ ਭ ਉ ਨ ਭ ਗ ਤੀ ਨਾ ਸਿ ਵ ਸ ਕ ਤੀ॥ ਸਾ ਜ ਰੁ ਮੀ ਤੁ ਥਿ
 ਦੁ ਨ ਹੀ ਰ ਕ ਤੀ॥ ਅ ਪੇ ਸਾ ਹੁ ਅ ਪੇ ਵ ਲ ਜਾ ਰ ਸਾ ਚੇ ਏ ਹੋ ਭਾਇ ਚਾ॥੧੨॥ ਬੇ ਦ ਕ ਤੇ ਬ ਨ ਸਿ ਮਿ ਤਿ ਸਾ
 ਸ ਤਾ ਪ ਠ ਪੁ ਰਾ ਲ ਉ ਦੈ ਨ ਹੀ ਮਾ ਸ ਤਾ ਕ ਹ ਤਾ ਬ ਕ ਤਾ ਅ ਪਿ ਅ ਰੇ ਚ ਰੁ ਮਾ ਪੇ ਅ ਲ ਖੁ ਲ ਖਾਇ ਚਾ॥
 ੧੩॥ ਜਾ ਤਿ ਸੁ ਭ ਲਾ ਤਾ ਜ ਗ ਤੁ ਚਿ ਪਾਇ ਆ॥ ਬ ਝੁ ਕ ਲਾ ਮਾ ਡ ਲੁ ਰ ਹਾਇ ਆ॥ ਬ ਹ ਮਾ ਬਿ ਸ ਰੁ ਮ
 ਹੇ ਸੁ ਚਿ ਪਾਏ ਮਾਇ ਅ ਮੇ ਹੁ ਵ ਪਾਇ ਚਾ॥੧੪॥ ਵਿ ਰ ਲੇ ਕ ਉ ਰੁ ਰਿ ਸ ਬ ਦੁ ਸੁ ਲਾਇ ਆ॥ ਕ ਰਿ ਕ ਰਿ ਦੇ ਖੈ
 ਹੁ ਕ ਮੁ ਸ ਥਾਇ ਆ॥ ਖੰ ਡ ਬ ਹ ਮੰ ਤ ਪ ਤਾ ਲਾ ਮ ਰੰ ਭੇ ਗੁ ਪ ਤ ਹੁ ਪ ਰ ਗ ਟੀ ਮਾਇ ਚਾ॥੧੫॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰ ਤੁ
 ਨ ਜਾ ਲੈ ਕੋਈ॥ ਪੁ ਰੇ ਗੁ ਰ ਤੇ ਸੇ ਝੀ ਹੋਈ॥ ਨ ਨ ਕ ਸਾ ਚਿ ਰ ਤੇ ਬਿ ਸ ਮਾ ਦੀ ਬਿ ਸ ਮ ਭ ਏ ਗੁ ਲ ਗਾਇ ਚਾ॥
 ੧੬॥ ੧੭॥ ਮਾ ਰੁ ਮ ਹ ਲਾ ੧ ਅ ਪੇ ਅ ਪੁ ਚਿ ਪਾਇ ਰਿ ਗ ਲਾ॥ ਸਾ ਚ ਥਾ ਨੁ ਕੀ ਚਿ ਦ ਇ
 ਮਾ ਲਾ॥ ਪ ਦਿ ਲ ਪਾ ਲੀ ਅ ਗ ਨੀ ਕਾ ਬੰ ਪ ਨੁ ਕਾਇ ਅ ਕੋ ਵ ਰ ਚਾਇ ਚਾ॥੧੮॥ ਨ ਉ ਪ ਰ ਥਾ ਪੇ ਥਾ ਪ ਲ ਹ ਗੈ ਦ
 ਸ ਵੈ ਵਾ ਸ ਅ ਲ ਖ ਅ ਪੈ ਗੈ॥ ਸਾਇ ਰ ਸ ਪ ਤ ਭ ਰੇ ਜਾ ਲਿ ਨਿ ਰ ਮ ਲਿ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਮੈ ਲੁ ਨ ਲਾਇ ਚਾ॥੧੯॥ ਗ ਵਿ ਸਾ ਸਿ ਦੀ
 ਪ ਕ ਜੋ ਤਿ ਸ ਥਾਈ॥ ਅ ਪੇ ਕ ਰਿ ਵੈ ਖੈ ਵ ਡਿ ਮਾਈ॥ ਜੋ ਤਿ ਸ ਰੁ ਪ ਸ ਦਾ ਸੁ ਖ ਦਾ ਤਾ ਸ ਰੇ ਸੇ ਭ ਪਾਇ ਚਾ॥੨੦॥
 ਗ ਰ ਮ ਹਿ ਹ ਦ ਪ ਟ ਲ ਵਾ ਪ ਗਾ॥ ਪੁ ਰੇ ਤੇ ਲਿ ਤੇ ਲੈ ਵ ਲ ਜਾ ਗਾ॥ ਅ ਪੇ ਰ ਤ ਨੁ ਵਿ ਸਾ ਹੇ ਏ ਵੈ ਅ ਪੇ ਕੀ ਮ ਤਿ ਪਾਇ
 ਚਾ॥੨੧॥ ਕੀ ਮਾ ਤਿ ਪੁ ਵ ਲ ਹ ਗੈ॥ ਵੇ ਪ ਰ ਵਾ ਹੁ ਪੁ ਰੇ ਭੈ ਡੈ ਗੈ॥ ਸ ਰ ਬ ਕ ਲਾ ਲੇ ਅ ਪੇ ਰ ਹਿ ਮਾ ਰੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਕਿ ਸੈ ਖੁ ਝਾ
 ਇ ਚਾ॥੨੨॥ ਨ ਦ ਰਿ ਕ ਰੇ ਪੁ ਰਾ ਗੁ ਰੇ ਭੈ ਟੈ॥ ਜ ਮ ਜੰ ਦ ਰੁ ਮ ਮੈ ਟੈ ਟੈ॥ ਜੀ ਉ ਜ ਲਾ ਮੰ ਤ ਰਿ ਕ ਮ ਲਾ ਬਿ ਗਾ ਸੀ ਮ
 ਪੇ ਬਿ ਗਾ ਸਿ ਧਿ ਮਾਇ ਚਾ॥੨੩॥ ਅ ਪੇ ਵ ਰ ਖੈ ਅੰ ਮਿ ਤ ਪ ਰਾ ਰ ਤ ਨ ਜ ਵੇ ਹ ਰ ਲਾ ਲਾ ਅ ਪਾ ਗਾ॥ ਸਾ ਤਿ ਗੁ ਰੀ ਮ

ਲੈਤਪੁਰਾਪਈਐਪੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਦਾ॥੧॥ਪੇਮਪਦਾਰਥੁਲੈਐਐਐਕਬਹੀਨਘਟਸਿਪੁਰਾਭੇਲੋਸਚੇ
ਕਵਪਗੀਐਸੋਚੇਸਚਿਦਪਾਇਦਾ॥੨॥ਸਚਾਸਚਿਦਵਿਰਲਾਕੋਪਏਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਰੇਇਸੁਹਕਮੁਪਛਾਣੈਮਨੈਹੁਕਮੁਸਮਾਇਦਾ॥੩॥ਹੁਕਮੇਆਇਆਹੁਕਮਿਸਮਾਇਆ॥ਹੁਕਮੇਦੀਸੈਜਗ
ਤੁਭਿਪਾਇਆ॥ਹੁਕਮੇਸੁਰਗੁਮਛੁਪਾਇਆ॥ਹੁਕਮੇਕਲਾਤਰਾਇਦਾ॥੪॥ਹੁਕਮੇਪਰਤੀਪਦਿਲਾਸਿਰਿਭਾ
ਗੇ॥ਹੁਕਮੇਪਦਿਲਾਪਾਟੀਗੈਲਾਗੇ॥ਹੁਕਮੇਸਿਵਸਕਤੀਘਰਿਵਾਸਾ॥ਹੁਕਮੇਖੇਲਾਖੇਲਾਇਦਾ॥੫॥ਹੁਕਮੇਆ
ਤੁਲੇਆਗਾਸੀ॥ਹੁਕਮੇਜਲਥਲਾਤਿਭਵਲਵਾਸੀ॥ਹੁਕਮੇਸਾਗਿਰਾਸਸਦਾਫੁਨਿਹੁਕਮੇਦੀਖਾਦਿਖਾਇਦਾ॥
੬॥ਹੁਕਮਿਉਪਏਦਸਅਉਤਗਾਦੇਵਦਾਨਵਅਗਲਤਅਪਾਗਾ॥ਮਨੈਹੁਕਮੁਸੁਦਰਗਪੈਝੈਸਾਚਿ
ਮਿਲਾਇਸਮਾਇਦਾ॥੭॥ਹੁਕਮੇਜੁਗਛਤੀਹਗੁਦਾਗੇ॥ਹੁਕਮੇਸਿਪਸਾਪਿਕਵੀਚਾਗੇ॥ਆਪਿਨਾਥੁਨਬੀਸ
ਤਜਾਕੀਬਖਸੇਮੁਕਤਿਕਰਾਇਦਾ॥੮॥ਕਾਇਅਕੋਟਗਝੈਮਹਿਰਾਜਾ॥ਨੇਬਖਵਾਸਤਲਾਦਰਵਾਜਾ॥ਮਿ
ਥਿਓਭੁਨਾਗੇਘਰਿਵਾਸਾਯਾਥਿਪਾਪਛੁਤਾਇਦਾ॥੯॥ਸਤਸੋਚੇਖੁਨਗਰਮਹਿਕਾਰੀ॥ਜਤਸਤਸਿਜਮੁ
ਸਗਟਿਮੁਰਾਰੀ॥ਨਨਕਸਹਜੀਮਐਜਗਜੀਵਨੁਗੁਰਸਬਦੀਪਤਿਪਾਇਦਾ॥੧੦॥੧੧॥ਮਾਹੁਮਯਲਾ੧
ਸੁਨਕਲਾਅਪਰੇਪਰਿਪਾਗੀ॥ਅਪਿਨਿਗਲਮੁਅਪਰਾਅਪਾਗੀ॥ਅਪੇਕੁਦਗਤਿਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਸੁਨਹੁਸੁਨੁਉਪਾ
ਇਦਾ॥੧੨॥ਪਦਿਲਪਾਟੀਸੁਨੈਤੇਸਾਜੇ॥ਸਿਸਟਿਉਪਾਇਕਾਇਆਗਵਰਾਜੇ॥ਅਗਨਿਪਟੀਜੀਉਜੋਤਿਤੁਮਾ
ਗੇਸੁਨੇਕਲਾਰਾਇਦਾ॥੧੩॥ਸੁਨਹੁਬਯਾਬਿਸਨੁਮੇਸੁਉਪਏ॥ਸੁਨੇਵਰਤੇਜੁਗਸਬਾਏ॥ਇਸੁਪਦਵੀਚਾ
ਠੇਸੇਜਨੁਪੁਰਾਤਿਸੁਮਿਲੀਐਭਰਮੁਚੁਕਾਇਦਾ॥੧੪॥ਸੁਨਹੁਸਪਤਸਰੇਵਰਥਾਪੇ॥ਜਿਨਿਸਾਜੇਵੀਚਾਰੇਅ
ਪੇ॥ਤਿਤੁਸਤਸਰਿਮਨੁਆਗੁਰਮੁਖਿਨਵੈਠਿਰਿਬਾਹੁਫੈਜੋਨਿਨਪਾਇਦਾ॥੧੫॥ਸੁਨਹੁਚੰਦਸੁਰਜੁਗੈਲਾਗੇ॥
ਤਿਸਕੀਜੋਰਿਤਿਭਵਲਾਸਾਗੇ॥ਸੁਨੇਅਲਾਖਅਪਰਨਿਗਲਮੁਸੁਨੇਤਾਵੀਲਾਇਦਾ॥੧੬॥ਸੁਨਹੁਪਗਤਿ
ਅਕਾਸੁਉਪਏ॥ਬਿਨੁਬੀਮਾਰਖੇਸਚੁਕਲਾਪਾਏ॥ਤਿਭਵਲਾਸਾਜਿਮੇਖੁਲੀਮਾਇਆਅਪਿਉਪਾਇਖਪਾ
ਇਦਾ॥੧੭॥ਸੁਨਹੁਖਾਟੀਸੁਨਹੁਥਾਟੀ॥ਸੁਨਹੁਉਪਜੀਸੁਨਿਸਮਾਟੀ॥ਉਤਭੁਜੁਚਲਤੁਕੀਆਸਿ
ਰਿਕਰਥੈਬਿਸਮਾਦਸਬਾਦਿਦੇਖਾਇਦਾ॥੧੮॥ਸੁਨਹੁਗਤਿਦਿਨਸੁਦਾਇਕੀਏ॥ਚਿਪਤਿਖਪਤਿਸੁਖਾਦ
ਖਦੀਏ॥ਸੁਖਦਖਧੀਤੇਅਮਰਅਤੀਤਾਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘਰੁਪਾਇਦਾ॥੧੯॥ਸਾਮਵੇਦੁਭਗੁਜੁਜਰਾਮ
ਬਰਬਲਾ॥ਬਰਮੇਮੁਖਿਮਾਇਆਹੈਝੈਗੁਲਾ॥ਤਕੀਕੀਮਤਿਕਹਿਨਸਕੈਕੋਤਿਉਬੋਲੇਜਿਉਬੋਲਾਇ
ਦਾ॥੨੦॥ਸੁਨਹੁਸਪਤਪਤਯਉਪਏ॥ਸੁਨਹੁਭਵਲਗਖੇਲਿਵਲਾਏ॥ਅਪੇਕਾਰਲਕੀਆਅਪਰੰਪ

ਰਿਸਭੁ ਤੋਰੇ ਕੀ ਅਕਸਾਇ ਦਾ॥ ੧੦॥ ਰਜਤ ਮਸਤਕ ਲਾਭੇ ਗੀਛਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਦਾਹ ਉਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾ
 ਏਆ ਜਾ ਸੋਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣਿ ਚਉਥੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ਦਾ॥ ੧੧॥ ਸੁੰਨ ਹਉ ਪਾਏ ਦਸ ਮਾਵਤਾ
 ਗਾ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਕੀਆ ਪਾਸਾਗਾ ਦੇਵ ਦਾਨ ਵਰਣ ਗੀ ਪਰਬਾਜੇ ਸਭਿ ਲੇਖਿ ਅਕਰਮ ਕਮਾਇ ਦਾ॥
 ੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝੈ ਹੋਰੁ ਨ ਹੋਈ॥ ਇਹ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਜਾਣੈ ਜਨੁ ਕੋਈ॥ ਜੁਗਾਯੁਗੀਤਾਰੇ ਮੁਕਤਿ ਪਰ
 ਏ ਲਾਸੈ ਮੁਕਤਿ ਭਾਇਆ ਪਾਤਿ ਪਾਇ ਦਾ॥ ੧੩॥ ਪੰਚਤਤੁ ਸੁੰਨ ਹਉ ਪਰਗਾਸਾ ਦੇ ਹਸੈ ਜੋ ਗੀ ਕਰਮ ਅਭਿ
 ਆਸਾ॥ ਬੁਭੁਕਸਾ ਦੁਇ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖੇ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਾਇ ਦਾ॥ ੧੪॥ ਉਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਾ ਨਿਰਾਲੇ॥
 ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿਗੋਸਿ ਮਰ ਵਲੇ॥ ਗਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਗੀ ਅਨੁਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ॥
 ੧੫॥ ਇਸੁ ਮਨਾਇਆ ਕਉ ਨੇਹੁ ਘਨੇਗਾ ਕੋਈ ਬੁਝੁ ਹੁਗੀਆ ਨੀਕਰਹੁ ਨਿਬੇਗਾ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਹਉ ਮੈ
 ਸਰਸਾ ਨਹ ਲੋਭੀ ਭੁਕੁ ਕਮਾਇ ਦਾ॥ ੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਫੀਚਾਗਾ॥ ਸੁੰਨ ਸੰਮਾਧਿ ਸਚੇ ਘਰ ਬਾਗਾ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਮਿਰਮਲ ਨਾ ਦੁਸ਼ਬਦ ਪੁਨਿ ਸਦੁ ਗਮੈ ਨਾ ਮਿਸਮਾਇ ਦਾ॥ ੧੭॥ ੧੭॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੧
 ਜੂਹ ਦੇਖਾਤ ਹਦੀ ਨਦਾਇਆ ਲਾ॥ ਆਇਨਾ ਏਈ ਪੁਰੁ ਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਜੀਅ ਅੰਦਰਿ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਈ ਗਹਿ
 ਰਿਨਿ ਰਲਾ ਮੁਗਾਇਆ॥ ੧॥ ਜਗਤਿ ਸਕੀਛਾਇਆ ਜੀ ਸੁਭਾ ਪੁਨਾਇਆ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਭੈ ਲਨ ਭਰਾਉ
 ਕਾਇਆ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਚਿ ਪਤਿ ਪਤਿ ਕਲਜਾਤੀ ਚਿਹੁ ਅਜਗ ਵਰੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ॥ ੨॥ ਤੁਅ ਕਾਲ
 ਪੁਰਖੁ ਨਾਹੀ ਸਿਰਿ ਕਾਲਾ॥ ਤੁਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖ ਅਗੀ ਮਨਿ ਗਲਾ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖਿ ਸਬਦਿ ਅਤਿ ਸੀਤਲੁ ਸਹਜ ਭ
 ਾਇ ਲਿਵਲਾਇਆ॥ ੩॥ ਤੈਵਰ ਤਾਇ ਚਉਥੈ ਪਰਿਵਾਸਾ॥ ਕਾਲਾ ਬਿਕਾਲ ਕੀਟੋ ਏਕ ਗਾਸਾ॥ ਨਿਰਮਲ
 ਜੋਤਿ ਸਰਬ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਗੁਰੇ ਅਨਹ ਦਸਬਦਿ ਦਿਖਾਇਆ॥ ੪॥ ਉਤਮ ਜਨ ਸੰਤ ਭਲੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ॥ ਨ
 ਰਿਰਸਮ ਤੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਕੋਟਾ ਸੰਤ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ॥ ੫॥ ਤੁਅੰਤਰ
 ਜਾਮੀ ਜੀਅ ਸਭਿ ਤੇਰੇ॥ ਤੁਦਾਤਾ ਹਮ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਗੁਰਿ ਗੀਅਨ ਰਤਨੁ
 ਦੀ ਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਪੰਚਤਤੁ ਮਿਲਿ ਇਹੁ ਤਨੁ ਕੀਆ॥ ਅਤਮ ਰਾਮ ਪਾਏ ਸੁਖੁ ਬੀਆ॥ ਕਰਮ ਕਰਤੁ ਤਿਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਫਲੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ॥ ੭॥ ਨਾਤਿ ਸੁਭੁ ਖਪਿਅਸ ਮਨੁ ਮਨਿਆ॥ ਸਰਬ ਧੰਨੋ ਜਨੁ ਪਾ
 ਏ ਪਟਿ ਜਾਨਿਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੰਧਿ ਤਕੇ ਵਲੈ ਬੈਰਾਗੀ ਗੁਰਮਾਤਿ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇਆ॥ ੮॥ ਅਪਿਅਤਮ
 ਕਰਮ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਤੀ॥ ਸਬਦੁ ਰਸਾਲੁ ਰਸਨਾ ਸਿਰਸਾ ਬੇਦੁ ਰਸਾ
 ਲੁ ਵਜਾਇਆ॥ ੯॥ ਬੇਦੁ ਰਸਾਲੁ ਵਜਾਵੈ ਸੋਈ॥ ਜਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਸੋਈ ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਬੁਝੁ ਹੁ

ਇਹ ਬਿਪਿਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਮਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਮੈਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਸੇਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰਸਬਦ ਵੀਚਾਰ
ਹਿਰਹਿ ਨਿਰਾਗੇ ॥ ਅਪਿਰਹਿ ਸਿਗਤਿ ਕਲਤਾਰਹਿ ਤਿਸ ਫਲ ਜਨਮੁ ਜਾਗਿਆਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਪਰਦੁਰ
ਮੇਦੁਰ ਜਲੈ ਸੇਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੇਈ ਹੋਈ ॥ ਕਾਇਆ ਗਵਮੁ ਲਮਹਲੀ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਚੈ ਤਖਤ ਰਚਾ
ਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਚਤੁਰਦਸਹਦ ਦੀਵੇ ਦਇਸ ਖੀ ॥ ਸੇਵਕ ਪੰਚਨਾਗੀ ਬਿਖੁ ਚਾਖੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਨਿ
ਰਮੇ ਲਕਗੁਰੀ ਮਾਲਿ ਮੈਰਹਿ ਪਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਤਖਤੈ ਕੀਲਾਇਕਾ ॥ ਪੰਚਸਮਾਏ ਗੁਰਮ
ਤਿਪਾਇਕਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਐਸਾ ਸਹਸਾ ਭਰਮੁ ਚਕਾਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਤਖਤਿ ਸਯਾ ਮੁਹੈ ਵੈਦਿਨੁ ਰਾ
ਤੀ ॥ ਇਹੁ ਸਾਦਵਤਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਲਿਵਲਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਪਰਤੁਰਤਾਰੀ ਹਰਿ ਮੈਤਿ ਸਖਾਈ ਪਾ
ਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ਮਾਰੁ ਮਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਸਿਚੁ ਹੇ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸੇ ਵਿਰਹੁ ਸਰਲਾ
ਈ ॥ ਭਸਕਰੁ ਚੇਰਨਾ ਗੈਰਾ ਕਉ ਪੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਬਦਿ ਜਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤੁਏ ਕੇ ਕਰੁ ਨਿਰਾਨੁ ਮੁਰਜਾ ॥
ਤੂ ਅਪਿਸਵਰਹਿ ਜਨ ਕੇ ਕਜਾ ॥ ਅਮਰੁ ਮਰੈ ਲੁਅਪਰੁ ਮਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਅਸਥਿ ਰਥਾ ਨਿਸੁਰਾਇਆ ॥ ੨ ॥
ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਉਤਮਥਾਨਾ ॥ ਪੰਚਯੋਕਵਸਹਿ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਉਪਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਨੁ ਮੁਸੁਨਿ ਸਮਾਪਿਯਾਗਾ
ਇਆ ॥ ੩ ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਰਲੈ ਹਰੈ ਸਾਜੇ ॥ ਦਸਵੈ ਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤੁ ਨਿਰਾਨਾ
ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਭਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਸਚੇ ਦੀਵਨਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਸਚੁ ਨੀਸਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਖੋਜੇ ਲਹੁ
ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਅਤਮ ਗਮਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਅਟਲੁ ਕਰੇ ਗੁਰਗੀਅਨ ਸਮਾ
ਨਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਗਰਦਨਿ ਮਾਰੇ ਉਮੈ ਲੇ ਭੁਚਕਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਅਪਿਪਛਲੈ ਸਬ
ਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਨਿਵਾਸੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ ਅਵਲਾਜਾ ਲੁਚਕਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮੁ ਚਲੈ ਨਪਉ ਲੁਛਕਾਵੈ
ਜੋਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵੈ ॥ ਪੰਚਸਬਦੁ ਟੂਟਕਾਰੁ ਨਿਰਾਨੁ ਮੁਪਰਿ ਅਪੇਵਾਇ ਸੁਦਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਭਉਥੈ
ਗਗਨਹਿ ਜਿਸਮਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਤਿਆਗੀ ਅਨਹਦਿ ਗਤਾ ॥ ਮੈਜਨੁ ਸਾਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਲੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਾ
ਇਆ ॥ ੯ ॥ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਪੁਤ੍ਰੁ ਮਾਥਿ ਨਾਸੀ ॥ ਰੋਗ ਕਟੇਕ ਟੀਜਮ ਠਾਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰੁ ਸੇਭ ਉਭੈ
ਜਨੁ ਗੁਰੀ ਮਾਲਿ ਮੈਰਹਿ ਪੁਤ੍ਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਕਾਲੈ ਕਵਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਲੈ ॥ ਚੁਏ ਕਰਮੁ ਸੁਸਬਦੁ ਪਛਾ
ਲੈ ॥ ਆਪੇ ਜਲੈ ਅਪਿਪਛਲੈ ਸਭੁ ਤਿਸਕ ਚੇਜੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਅਪੇਵਲਾਜਾਗਾ ॥ ਅ
ਪੇਪਰੇ ਪਰਖਲਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਕਸਿ ਕਸਵਟੀਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਅਪਿਦਾਇਆ ਲਿ
ਦਇਆ ਪੁਤ੍ਰਿਧਾਰੀ ॥ ਅਪਿਟਿਧਟਿਗਵਿਹਾਰਿ ਮਾਥਨ ਵਾਰੀ ॥ ਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤੁ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕੇਵਲੁ ਗੁਰਪੁਰਖੈ

ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ॥੧੩॥ ਪੁਰਖੁ ਦਾਨ ਬੀਨਾ ਗਰਬੁ ਗਵਾਏ॥ ਦੁਜਾ ਮੈਟੈ ਏਕਾ ਦਿਖਾਏ॥ ਆਸਾ
ਮਾਹਿ ਨਿਗਲਾ ਮੁਜੇ ਨੀਅਕੁ ਲਾਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਇਆ॥੧੪॥ ਹਉ ਮੈ ਮੇਟਿ ਸਬਾ ਦਿਸੁ ਖੋਹੈ॥ ਆਪੁ ਵੀਚਰੇ
ਗਿਆਨੀ ਜੋਈ॥ ਨਲਕਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿਗੁਲ ਲਾਹਾ ਸਤ ਸਿਗਾਤਿ ਸਦੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ॥੧੫॥੧੬॥

ਮਾਭੁ ਮਹਲਾ : ੧ ਸਦੁ ਕਹਤੁ ਸਚੈ ਘਰਿ ਰਹਣਾ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਤੁ ਭਵ ਜਲੁ ਜਗਤੁ ਰਲਾ॥
ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਗੁਰੁ ਬੇਈ ਤੁਲਾ ਮਨ ਰਿਜੀਪ ਪਾਰਿ ਲੈ ਘਾਇਆ॥੧॥ ਹਉ ਮੈ ਮਤ ਲੋਭਾ ਬੀਨਾ ਸਗੁ
ਨ ਉਦਮੁ ਕਤੇ ਦਸਵੈ ਆਸਨਾ॥ ਉਪਰਿ ਪੈਰੈ ਪੈਰੈ ਅਪਰੰਪਰਾ ਜੀਨਿਆ ਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ॥੨॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਲੇਵਹੁ ਹਰਿ ਲਿਵਤ ਗੰਧੈ ਆਕੁ ਲਾਗਾਇ ਜਮ ਤੇ ਕਿਆ ਚਰੀਐ॥ ਜਤ ਜਤ ਦੇਖ ਉਚਤਤਤ
ਤੁਮਹੀ ਅਵਰੁਨ ਦੁਤੀ ਅਗਾਇਆ॥੩॥ ਸਦੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਸਚੈ ਸਰਲਾ॥ ਸਚੁ ਗੁਰੁ ਸਬਦਾ ਜੀ ਤੈਲ
ਗਿਤ ਰਲਾ॥ ਅਕਸੁ ਕਬੈ ਦੇਖੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਨਿਗਰਿਭਿ ਨ ਜੋਨੀ ਜਾਇਆ॥੪॥ ਸਚਾ ਬਿਰੁ ਸਤ ਸੰਤੋਖੁ
ਨਪਵੈ॥ ਬਿਰੁ ਗੁਰਮੁਕਤਿ ਨਾਮਾ ਵੈ ਜਾਵੈ॥ ਮੁਲਾ ਮੰਤ੍ਰ ਹਰਿਨਾਮੁ ਗਸਾਇ ਲੁਕਹੁ ਨਕ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ॥੫॥
ਸਚਾ ਬਿਰੁ ਭਵ ਜਲੁ ਜਾਇ ਨ ਤਰਿਆ॥ ਏਹੁ ਸਮੁੰਦ ਅਥੁ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਭਰਿਆ॥ ਰਹੈ ਮਤੀ ਤੁਗੁ
ਰਮਤਿ ਲੇਉ ਪਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਇਆ॥੬॥ ਸੁਣੀ ਜਗਤਿ ਤਕੀ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਬਿਯਮਨ
ਲਾਗੈ ਅਵੈ ਜਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਉਪਜੈ ਬੀਨਾ ਸਿਖ ਪਾਇਆ॥੭॥ ਉਪਜਾਗਿ ਬਿਨ
ਹਿ ਬੀਪਨਿ ਬੀਪੋ॥ ਹਉ ਮੈ ਆਇ ਅਕੇ ਗਲਿ ਠੇਪੇ॥ ਜੇਨੁ ਗਮਨੁ ਮੁਨਹੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਜੋ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬੀਪਿ
ਚਲਾਇਆ॥੮॥ ਗੁਰੁ ਬਿਰੁ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ॥ ਬਿਰੁ ਗੁਰਮਨੁ ਮੁਕਿਉ ਪਿਆਈਐ॥ ਗੁ
ਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਤਰੁ ਭਵ ਦੁਤਰੁ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥੯॥ ਗੁਰਮਤਿ ਕਿਸਨ ਗੋਵਰੁ ਪਤ ਪਾਰੇ॥ ਗੁ
ਰਮਤਿ ਸਾਇ ਬਿਪਲ ਤਾਰੇ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ॥ ਨਲਕਹੁ ਰਿਭਰੁ ਮੁਦਕਾਇਆ॥
੧੦॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਤਰੁ ਸਦੁ ਤਾਰੀ॥ ਅਤਮ ਚੰਸੁ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਜਮ ਕੇ ਠਹੇਕਾ ਟਹਿ ਹਰਿ ਜੀਪ
ਅਕੁ ਲਾਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ॥੧੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਚ ਸਖੇ ਗੁਰੁ ਭਾਈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਈ॥
ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪੁਜਾਗੁ ਜੀਵਨ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਲਾਖਾਇਆ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸਬਦਿ
ਪਤੀ ਜੈ॥ ਉਸ ਤਤਿ ਸਿਦਾ ਕਿਸ ਕੀ ਕੀਜੈ॥ ਚੀਨੁ ਮਾਪੁ ਜਪੁ ਜਗਦੀਸੁ ਹਰਿ ਜਗੀ ਨਾਥੁ ਮਨਿ
ਭਾਇਆ॥੧੩॥ ਜੇ ਬੁਝੀ ਖੀਰੇ ਜੇ ਜਾ ਲਹੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਹੁ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਭ
ਗੇ ਭੋਗ ਲਹਾ ਗਰੇ ਅਤੀਤੁ ਸਥਾਇਆ॥੧੪॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਚਾ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅ

ਖੀਦੇਖਉਚਿਯਾ॥ ਸਵਲੀਨਾਮੁਸੁਲੈਹਰਿਬਾਲੀਨਕਰਹਿਭੰਗਿਰੋਗਾਇਆ॥੧੫॥ ੨੦॥ ਮਹੁਮਹਲਾ
 ਕਾਮੁਕੋਪੁਪਰਹਰਪਰਨਿੰਦਾ॥ ਲਭੁਯੋਭੁਤਾਜਿਹਉਨਿਚਿੰਦਾ॥ ਭੁਮਕਸਿੰਗਲੁਤੇਕਿਨਿਗਲਾਹਰਿਅੰ
 ਤਰਿਹਰਿਗੁਪਾਇਆ॥੧॥ ਨਿਸਿਟਾਮਨਿਜਿਉਚਮਕਿਚੰਦਾਇਲੁਦੈਖੈ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਜੋਤਿਨਿਭੰਤਰਿ
 ਪੈਖੈ॥ ਅਨੰਦਗੁਪੁਅਨੁਪੁਸਗੁਪੁਗੁਰਿਪੁਰੈਦੇਖਾਇਆ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਹੁਆਪੇਪੁਤਾਗੇ॥ ਸਸਿਖਰਿ
 ਸੁਹਦੀਪਕੁਗੈਲਾਗੇ॥ ਏਖਿਅਚਿਟੁਲੁਉਭਿਵਲਾਗੀਸਭਾਕਿਭਵਲਿਕਹਮੁਸਥਾਇਆ॥੩॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਪਾਏਕਿਸਨਾਭਉਜਾਏ॥ ਅਨੰਤਉਪਦਪਾਵੈਆਪੁਗਵਾਏ॥ ਉਚੀਪਦਵੀਉਚੋਉਚਾ
 ਨਿਗਲਸਥਦਕਮਾਇਆ॥੪॥ ਅਦਿਸਟਅਗੋਚਰੁਨਾਮੁਅਪਾਰਾ॥ ਅਤਿਗੁਪੀਠਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ ਨਾ
 ਨਕਉਚੁਗਿਜੁਗਿਹਰਿਜਸੁਦੀਜੈਹਰਿਜਪੀਐਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥੫॥ ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੀਰਾ
 ਹਰਿਜਪਤੇਮਨੁਮਨਤੇਪੀਰਾ॥ ਦਘਟਘਟਭਉਭੰਜਨੁਪਾਈਐਥਾਹੁਜਿਨਮਿਨਜਾਇਆ॥੬॥ ਭਗ
 ਤਿਉਤੇਭੁਗਸਥਾਦਿਤਰੰਗਾ॥ ਹਰਿਜਸੁਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਮੰਗਾ॥ ਹਰਿਭਵੈਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏਹਰਿਤਾਰੇ
 ਜਗਤਸਥਾਇਆ॥੭॥ ਜਿਨਿਜਪੁਜਪਿਚਿਸਤਿਗੁਰਮਤਿਵਕੋ॥ ਜਮਕੰਕਰਕਾਲੁਸੇਵਕਪਗਤਕੋ॥
 ਉਤਮਸਿੰਗਤਿਗਤਿਮਤਿਉਤਮਜਗੁਭਉਜਲਪਾਰਿਤਗਾਇਆ॥੮॥ ਇਹੁਭਵਜਲੁਜਗਤ
 ਸਥਾਦਿਗੁਰਤਰੰਗੀਐ॥ ਅੰਤਰਕੀਦਾਬਿਪਾਅੰਤਰਿਜਗੀਐ॥ ਪੰਚਬਾਲਲੇਜਮਕਉਮਾਰੈਗਰਨੰਤਰਿ
 ਧਟਖੁਚਵਾਇਆ॥੯॥ ਸਾਕਤਨਰਿਸਥਦਸੁਗਤਿਕਿਉਪਾਈਐ॥ ਸਥਦਸੁਗਤਿਬਿਨੁਆਈਐ
 ਜਾਈਐ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਪਗਾਇਲਾਹਰਿਪੁਰੈਭਾਗੀਮਿਲਾਇਆ॥੧੦॥ ਨਿਰਭਉਸਤਿਗੁਰ
 ਹੈਰਖਵਾਯਾ॥ ਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਗੁਰਗੋਪਾਯਾ॥ ਸੁਨਿਅਨੰਦਅਨਹਦਵਜੈਗੁਰਸਥਾਦਿਨਿਭੰਜਨੁਪਾਇ
 ਆ॥੧੧॥ ਨਿਰਭਉਸੋਸਿਰਿਨਹਿਲੇਖਾ॥ ਆਪਿਅਯੋਪੁਭਦਗਤਿਹੈਦੇਖਾ॥ ਆਪਿਅਤੀਤਅਜੋਨੀਸਿਭਉ
 ਨਨਕਗੁਰਮਤਿਸੋਪਾਇਆ॥੧੨॥ ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਸਤਿਗੁਰਜਾਲੈ॥ ਸੋਨਿਰਭਉਗੁਰਸਥਾਦਿਪਛਲੈ॥
 ਅੰਤਰੁਦੇਖਿਨਿਭੰਤਰਿਬੁਝੈਅਨਤਨਮਨੁਕੋਯਾਇਆ॥੧੩॥ ਨਿਰਭਉਸੋਅਭਅੰਤਰਿਵਸਿਆ॥
 ਅਹਿਨਿਸਿਨਮਿਨਿਭੰਜਨਗਸਿਆ॥ ਨਨਕਹਰਿਜਸੁਸਿੰਗਤਿਪਾਈਐਹਰਿਸਹਜੇਸਹਜੇਮਿਲਾਇਆ॥੧੪॥
 ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੋਪੁਭਜਾਲੈ॥ ਰਹੈਆਲਿਪਤਚਲਤੇਘਰਿਆਈ॥ ਉਪਰਿਆਦਿਸਰਥਾਤਿਹੁ
 ਯੋਈਸਚਨਜਕਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਪਾਇਆ॥੧੫॥ ੨੧॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੧ ਕੁਦਗਤਿਕਰਨੈਹਰਮਪਾਰਾ॥
 ਕੀਤੇਕਸਹੀਕਿਹੁਚਾਰਾ॥ ਜੀਅਉਪਾਇਰਿਜਕੁਦੇਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਹੁਕਮੁਚਲਾਇਆ॥੧॥ ਹੁਕਮੁਚ

ਲਾਇ ਹਰਿਆ ਭਰਪੂਰੇ। ਕਿਸੁ ਨੇਕੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾਵੇ। ਗੁਪਤ ਪਰਗਟ ਹਰਿ ਪਟਿ ਪਟਿ ਦੇਖੁ ਹੁਵਰ
 ਤੈਤ ਕੁ ਸਥਾਇਆ॥ ੨॥ ਜਿਸ ਕਉ ਮੇਲੇ ਸੁਗਰਿ ਸਮਾਏ। ਗੁਰਸਥ ਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ। ਅਨਦ
 ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਗੇ ਚਰ ਗੁਰੀ ਮਾਇ ਮੈਭ ਗੁਜਾਇਆ॥ ੩॥ ਮਨ ਤਨ ਪਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ। ਅੰਤਿ ਸਥਾਈ
 ਚਲਾਵਾਗਾ। ਮੇਘ ਸਾਰਨੀ ਸੰਗਿ ਬੇਲੀ। ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੪॥ ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ
 ਗੁਰ ਪੂਰਾ। ਸਥਾ ਦਿਮਿਲਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਰਾ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੋਵਰੁ। ਜਿਨਿ ਭੂਲਾ ਮਾਠਗਿ ਪਾਇ
 ਆ॥ ੫॥ ਸਿਤ ਜਨ ਹਰਿ ਪਨੁ ਜਸੁ ਪਿਆਰਾ। ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਤਮਾਗਾ। ਜਾਚਿ ਕਸੇ ਵਕਰੇ ਦਰਿ
 ਹਰਿ ਕੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਜਸੁ ਗਾਇਆ॥ ੬॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਮ ਹਰਿ ਭੁਲਾਏ। ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ
 ਤਿਪਤਿ ਪਾਏ। ਸਾਕਤ ਰਉਰ ਨਹੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਜਨਮ ਮਰੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੭॥ ਸੇਵਹੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਮੁੰ
 ਦ ਅਥਾਹਾ। ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਨੁ ਲਾਹਾ। ਬੀਖਿ ਆਮ ਲੁਜਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਵਹੁ ਗੁਰ ਸਰ ਸਿਤੋ ਖੁਪਾਇ
 ਆ॥ ੮॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਹੁ ਸਿਕਰੀ ਜੈ। ਅਸਾਮਾ ਹਿਨਿ ਰਸੁ ਠੀ ਜੈ। ਸੀਸਾ ਦੁਖਾ ਬਿਨਾ ਸਨੁ ਸੇਵਹੁ ਠਿਰਿ ਬਾ
 ਹੁ ਚਿਰੇ ਗੁਨ ਪਾਇਆ॥ ੯॥ ਸਾਚੇ ਭਵੈ ਤਿਸੁ ਵਰੀਆਏ। ਕਉਨੂੰ ਦੂਜਾ ਤਿਸੁ ਮਾਝਾਏ। ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੂਰ
 ਤਿਏ ਕਾਵਰ ਤੈਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਭਾਇਆ॥ ੧੦॥ ਵਚਿ ਹਿ ਪੁਸਤਕ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨਾ। ਇਕ ਬਹਿਸੁ
 ਨਹਿ ਸੁਨਾਵਹਿ ਕਾਨਾ। ਅਜਗਰ ਕਪਟ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਖੁਏ। ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ੧੧॥ ਕਰੀ
 ਬਿਭੂਤਿ ਲਗਾਵਹਿ ਭਸਮੈ। ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾ ਲੁਧੁ ਭਿਮੈ। ਪਾਖੰਡ ਕੀਨੇ ਜੋ ਗੁਨ ਪਾਈਐ। ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ
 ਗੁਰ ਅਲਖੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ੧੨॥ ਤੀਰਥ ਵਰਤਨੇ ਮਕਰਹਿ ਉਦਿਅਨਾ। ਜਤੁ ਸਤੁ ਸਿਜ ਮੁਕਬਹਿ ਗੀਆ
 ਨਾ। ਗਮਨਾ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇਆ॥ ੧੩॥ ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਭੁਇਅੰਗ
 ਮਭਈ। ਰੋਚਕ ਭੰਡ ਕਪੂਰ ਕਮਨਹੀ। ਪਾਖੰਡ ਪਗਮੁ ਪੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਸਉ ਗੁਰ ਸਥ ਦਮਾਹੁ ਸੁਪਾ
 ਏਆ॥ ੧੪॥ ਕੁਦਰਤਿ ਦੋਖਿ ਰਹੇ ਮਨੁ ਮਾਰੀਆ। ਗੁਰ ਸਥ ਦੀ ਸਭ ਕਹਮੁ ਪਛਾਨੀਆ। ਨਸਕ ਅਤ
 ਮਾਮੁ ਸਥਾਇਆ ਗੁਰ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ॥ ੧੫॥ ੨੨॥

ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ੩ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਹਜੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ॥
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਲੀ ਵਰਿਆਈ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਹੁਕਮੇ ਹਰਿਆ ਸਮਾਈਏ॥ ੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋ
 ਹੁ ਜਗਤੁ ਗੁਬਾਗਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਗਾ॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਪਾਏ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਏ॥ ੨॥ ਆ

ਪੇਲੇਦੇਵਾਡੇਆਈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੀਮਤਿਪਈ। ਮਨਮੁਖਿਬਹੁਤਫਿਰੈ। ਬਿਲਾਸਾਦੀਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਈ। ੧੫
 ਤੇ। ੩। ਹਉਮੈਆਈਆਵੇਚੇਪਈ। ਮਨਮੁਖਭੂਲੇਪਤਿਗਵਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਗਾਇਰਚੈਸਚੈਰਹਿਆਸ
 ਮਈਯੋ। ੪। ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਨਾਮਰਤਨੁਪਾਇਆ। ਮਨਸਾਮਾਰਿਮਨਮਾਰਿਸਮਾਇਆ। ਆਪੇਖੇਲਕਰੇਸਭਿਕ
 ਰਤਾ। ਆਪੇਦੇਇਬੁਝਈਯੋ। ੫। ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪੁਗਵਾਏ। ਮਿਲਿਪੀਤਮਸਥਦਿਸੁਖੁਪਾਏ। ਅੰਤਰਿ
 ਪਿਆਰੁਭਰਤੀਗਤਾ। ਸਹਜਿਮਤੇਥਲਿਆਈਯੋ। ੬। ਦੂਖਨਿਵਰਣੁਗੁਰਤੇਜਾਤਾ। ਆਪੀਮਿਲਿਆ
 ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ। ਜਿਸਨੇਲਾਏਸੋਈਬੁਝੈ। ਭਉਭਰਮੁਸਰੀਰਹੁਜਾਈਯੋ। ੭। ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਆ
 ਪੇਦੇਵੈ। ਸਚੈਸਥਦਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈ। ਜਠਜਮੁਤਿਸੁਜੋਹਿਨਸਕੈ। ਸਚੈਸਿਉਥਲਿਆਈਯੋ। ੮। ਤੇਸ
 ਨਾਮਗਨਿਜਲੈਸੀਸਾਗਾ। ਜਲਿਜਲਿਖਪੈਬਹੁਤਵਿਕਾਗਾ। ਮਨਮੁਖੁਰਉਰਨਪਾਏਕਬਹੁਸਤਿਗੁਰਬੁ
 ਝਬੁਝਈਯੋ। ੯। ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਵਰਭਗੀ। ਸਚੈਨਾਮਸਦਾਇਵਲਾਗੀ। ਅੰਤਰਿਨਮੁਰਵਿ
 ਅਧਿਕੇਵਲਾਤਿਸਨਾਸਥਦਿਬੁਝਈਯੋ। ੧੦। ਸਚਾਸਥਦੁਸਚੀਰੈਥਲੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਗਲੈਕਿਨੈ
 ਪਛਾਣੀ। ਸਚੈਸਥਦਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀ। ਅਵਲੁਜਾਲੁਰਹਾਈਯੋ। ੧੧। ਸਥਦੁਬੁਝੈਸੋਮੈਲੁਚਕਾਏ।
 ਨਿਗਲਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਏ। ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਲਾਸਦਹੀਸੇਵਹਿਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਈਯੋ। ੧੨। ਗੁਰਤੇਬੁਝੈ
 ਤਾਦੁਬੁਝੈ। ਨਾਮਵਿਹੁਲਾਕਥਿਕਾਥਿਲੁਝੈ। ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਕੀਵਰਿਆਈ। ਤਿਸਨਾਭੁਖਗਵਈਯੋ। ੧੩।
 ਆਪੇਆਪਿਮਿਲੈਚਾਬੁਝੈ। ਗਿਆਨਵਿਹੁਲਾਕਿਛੂਨੁਝੈ। ਗੁਰਕੀਦਤਿਸਦਾਮਨਅੰਤਰਿਥਲੀਸ
 ਥਦਿਵਜਾਈਯੋ। ੧੪। ਜੋਪੁਰਿਗਯੋਖਿਆਸੁਕਰਮਕਮਾਇਆ। ਕੋਇਨਮੇਟੈਪੁਰਿਛੁਰਮਾਇਆ। ਸਤਸੰਗ
 ਤਿਮਹਿਤਿਨਹੀਵਾਸਾਜਿਨਕਉਪੁਰਿਗਯੋਖਿਪਈਯੋ। ੧੫। ਅਪਲੀਨਦਰਿਕਰੋਸੋਪਾਏ। ਸਚੈਸਥਦਿਤਾਵੀ
 ਚਿਤੁਲਾਏ। ਨਾਨਕਦਸੁਕਰੋਬੈਰੀਤੀ। ਭੀਖਿਆਨਮੁਦਰਿਪਈਯੋ। ੧੬। ੧॥ ੨੩॥ ਮਾਰੂਮਯਾ ੩
 ਏਕੋਏਕੁਵਰਤੈਸਭੁਸੇਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਗਲਾਬੁਝੈਕੋਈ। ਏਕੋਗਵਿਹਰਿਆਸਭਅੰਤਰਿਤਿਸੁਬਿਨੁਅ
 ਵਹੁਨਕੋਈਯੋ। ੧॥ ਲਾਖਚਉਗਸੀਹਜੀਅਉਪਾਏ। ਗਿਆਨੀਪਿਆਰੀਆਖਿਸੁਲਾਏ। ਸਕੁਨਾਰਿਜਕਸਮਾ
 ਤੇਆਪੇਕੀਮਤਿਹੋਰਨਹੋਈਯੋ। ੨॥ ਮਾਇਆਮੋਹਅੰਧਅੰਧਾਰਾ। ਹਉਮੈਮੋਹਪਸਰਿਆਪਸਾਰਾ। ਅਨਾਦਿਨੁ
 ਜਲਤਰਹੈਦਿਨੁਗਤੀਗੁਰਬਿਨੁਸੋਭਿਨਹੋਈਯੋ। ੩॥ ਆਪੇਜੋਵਿਵਿਛੋੜੇਆਪੋ। ਆਪੇਥਪਿਉਥਪੋਆ
 ਪੋ। ਸਚਾਹੁਕਮੁਸਚਪਸਾਰਾਹੋਰਨਿਹੁਕਮੁਨਹੋਈਯੋ। ੪॥ ਆਪੇਲਾਇਲਾਏਸੋਲਾਗੋ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਮਕਭ
 ਉਭਰੇ। ਅੰਤਰਿਸਥਦੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਕੋਈਯੋ। ੫॥ ਆਪੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ। ਪੁ

ਗਏ ਇਥਿ ਮੇਸੇ ਮੇਟ ਲਾਜਾਏ। ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੇ ਹੋਈਏ। ੬। ਸਤਿਗੁਰ
 ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਤਾ। ਅਪੇਆਇ ਮਿਲਿਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ। ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਕੇ ਸਨਾ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ਸਬ
 ਦੁਖੀ ਨਿਸੁ ਖੁਹੋਈਏ। ੭। ਕਾਇਆ ਕੁਟੰਬੁ ਮੇਲਨ ਬੁਝੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਅਖੀ ਸੁਝੈ। ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਮੁਰਵੈ ਦਿਨੁ
 ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖੁ ਹੋਈਏ। ੮। ਮਨੁ ਮੁਖ ਪਤੰਤੁ ਜੈ ਰੈ ਲਾਗਾ। ਜਨਮ ਤਰੀਨ ਮੁਚਿ ਮਭਾਗਾ। ਆਵਤ
 ਜਾਤ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਹੋਈਏ। ੯। ਕਾਇਆ ਕੁ ਸੁਪ ਹਉਮੈ ਮਲਾਈ। ਜੇਸ
 ਉਧੇਵ ਹਿਤ ਮੈਲੁ ਜਾਈ। ਸਬਦਿ ਪੈਤ ਰਛੀ ਹੋਵੈ ਠਿਰ ਮੈਲੀ ਪੁਲਿਤ ਹੋਈਏ। ੧੦। ਪੰਚ ਦੂਤ ਕਾਇਆ
 ਸਿਧਾਰਹੀ। ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੈ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਨਵੀ ਚਰਹੀ। ਅੰਤਰਿ ਸਾਇ ਅਮੋਹੁ ਬਥਾ ਜੀਉ ਸੁਪਨੈ ਸੁਧਿਤ ਹੋਈ
 ਹੋ। ੧੧। ਇਕਿ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਰੈ ਲਾਗੇ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਇ ਮਿਲਿ ਵੈਡ ਭਾਗੇ। ਅੰਤਰਿ ਸਾ ਦੁਰਵਹਿ
 ਰੀਰਿ ਰਤੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈਏ। ੧੨। ਗੁਰਕੀ ਚਾਲ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਪੈ। ਪੁਰਸੇਵ ਕੁ ਸਬਦਿ ਸਿਵਾ ਪੈ। ਸਦਾ
 ਸਬਦੁ ਹੋਵੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਨਾਹੁ ਚਾਖੈ ਸਦੁ ਸੋਈਏ। ੧੩। ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ। ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਰਖੈ
 ਉਗਿਧਾਰੇ। ਏਕ ਸੁਬਿਨੁ ਉਹਰਨ ਜਾਲਾ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁਹੋਈਏ। ੧੪। ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਹਜੁ ਕਿਨੈ ਨਹੀ ਪਾਇਆ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ। ਸਚਾ ਸੇਵਿ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਰਤੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦੇ ਖੋਈਏ। ੧੫। ਅਪੇ ਗੁਲਦਾ
 ਤਾ ਬੀਚਾਰੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵਹਿ ਪਕੀਸਾਰੀ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਈਏ। ੧੬। ੨।
 ੨੦। ਮਹੁ ਮਹਲਾ ੩ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਾਚੈ ਕੋ ਦਾਤਾ। ਗੁਰਸੇਵ ਤੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ। ਏਕੋ ਮ
 ਮਹੁ ਏਕ ਪਤਿ ਸਹੀ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਬਲਾਈਏ। ੧। ਸੇਜ ਨੁਨਿਗ ਮਲਾ ਜੈ ਨਿਅਪੁ ਪਛਾਤਾ। ਅਪੇਆ
 ਇ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਦਾਤਾ। ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਗੁਲਗਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈਏ। ੨। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨੀਮਿ
 ਲੇਖਤਿਆਈ। ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਨੈਦ ਕੇ ਪਤਿ ਗਵਾਈ। ਨੀਮਿ ਰਤੇ ਪਰਮੰਸ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾ ਵੀਲਾਈਏ।
 ੩। ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪੂਰਾ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਖਿ ਸੁਲਾਏ ਸੁਰਾ। ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮਿਤ ਸਹਸਾਚਾ ਮ
 ਨੁ ਪੀਵੈ ਭਾਇ ਸੁਭਈਏ। ੪। ਪੜ੍ਹੀ ਪੜ੍ਹੀ ਤੇ ਅਵਰਾ ਸਮਝਾਏ। ਘਰ ਜਲ ਤੇ ਕੀਖ ਬਰਿਨ ਪਾਏ। ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
 ਰਸੇਵੇ ਨਾ ਮੁਨ ਪਈਐ ਪੜ੍ਹਿਥ ਕੇ ਸੰਤਿ ਨਾਈਏ। ੫। ਇਕਿ ਭਸਮ ਲਗਾਇ ਠਿਰ ਹਿਭੇ ਖਧਾਰੀ। ਬਿਨੁ ਸਬ
 ਦੈ ਹਉਮੈ ਕਿਨੈ ਮਾਰੀ। ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਜਲ ਤਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਭਰਮਿ ਭੇਖਿ ਭਰਮਾਈਏ। ੬। ਇਕਿ ਰਿਹ ਕੁਟ
 ਬ ਮਹਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸੀ। ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ। ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਸਦਾ ਰਹਿ ਰੀਰਿ ਰਤੇ ਭੈ ਭਾਇ ਭ
 ਗਤਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈਏ। ੭। ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਨੈਦ ਕਾ ਰੋਕ ਰਿਵਿਗੁ ਤਾ। ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਭਉ ਕੈ ਜੇ ਸੁਕਤਾ। ਜ

ਮਕਾਨੁ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਛੋੜੈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈਐ ॥ ੮ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚੀ ਪਤਿ ਰੇਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ
ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਵੈ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਨ ਭੂਖਿ ਮੈ ਸੀ ਬਲ ਤ ਬਲਾਈਐ ॥ ੯ ॥ ਇਕਿ ਸਿਖ ਸਾਧਿਕ ਬ
ਹੁਤ ਵੀਚਰੀ ॥ ਇਕਿ ਅਹਿਨਿ ਸਿਨੀ ਮਰ ਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਜਿ ਸੋਨੇ ਅਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਬੂਝੈ ਭੁਗਤਿ ਭਾਇ ਭਉ ਜਾ
ਈਐ ॥ ੧੦ ॥ ਇਸ ਨਾਨਕ ਗਹਿਤ ਹੀ ਬੂਝੁਗਿ ॥ ਇਕਿ ਮਨੁ ਆਮਾਰਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਧੂਝੁਗਿ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਇ
ਕਰੰਗੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ੧੧ ॥ ਆਪੇ ਸਿਰ ਜੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਪੇ ਭਾਏ ਦੇਈ ਮਿਲਾਈ ॥ ਆਪੇ ਨ
ਦਰਿ ਕਰੇ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮੈਰੈ ਪਭਿ ਇਉਂ ਫੁਗਾਈਐ ॥ ੧੨ ॥ ਸਤਿ ਭੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇਜ ਨ ਸਾਚੇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਸੇਵਿ ਨਾ
ਲ ਨਿਕਾਚੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਲਾਈਐ ॥ ੧੩ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚਾ ਏਕੇ ਦ
ਤਾ ॥ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਛਤਾ ॥ ਸਬਦੇ ਮਿਲੇ ਸੇਵਿ ਛੁੜੇ ਨ ਹੀ ਨ ਦਰੀਸਤ ਜੀ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ੧੪ ॥ ਹਉ
ਮੈ ਆਇਆ ਮੈ ਲੁਕਾਇਆ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਾ ਮਹਿ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਰੇਈ ਮਨਿ
ਦੇਖਹੁ ਭਿਵਲਾਈਐ ॥ ੧੫ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੇਈ ਕਰਸੀ ॥ ਆਪਹੁ ਆਨ ਕਿਛੁ ਹੋਸੀ ॥ ਨਨਕ ਨ ਮੁਮਿ ਲੈ
ਵਡਿਆਈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ੧੬ ॥ ੩ ॥ ੨੫ ॥ ਮਾਹੁ ਮਯਾ ੩ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਸਭੁ ਕੇ
ਜਾ ਸੀ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਾਧਾ ਜਾ ਮਛਸੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚੇ ਸਮਾਈਐ ॥ ੧੭ ॥ ਆਪੇ ਕ
ਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਜਿ ਸੋਨੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇਈ ਜਾਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਧੂਝੈ ਆਗਿ
ਅਨੀ ਅੰਧੁਕਾਈਐ ॥ ੧੮ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਸਹਸਾ ਬੂਝਨ ਪਾਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਾ ਮੈ ਜਨ ਮੁਗਵਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮਿਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪ
ਇਆ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ੧੯ ॥ ਪਿਧੈ ਪਵਤ ਮਨੁ ਭਾਇਆ ਮਨੁ ਗਾ ॥ ਠਿਰਿ ਰੇਵੈ ਕੇ ਚਰੁ ਭੇਟੈ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ॥ ਆ
ਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਪੁਰੈ ਸਬਦੇ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ੨੦ ॥ ਦੁਗਮ ਤਿਥੂ ਠੀ ਬੁਰੀ ਬੁਰਿਆਗਿ ॥ ਅਉਗਲਿ ਅ
ਗੈ ਅਉਗਲਿ ਅਗਿ ॥ ਕਚੀ ਮਤਿ ਠੀਕਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਦੁਗਮ ਤਿਨ ਮੁਨ ਪਾਈਐ ॥ ੨੧ ॥ ਅਉਗਲਿ ਅਗੈ ਕੰਤ ਨ
ਭਾਵੈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਜੁਠੀ ਜੁਠਕ ਮਵੈ ॥ ਪਿਰਕਾ ਸਉਤ ਜਾਲੈ ਮੁਗਖ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝਨ ਪਾਈਐ ॥ ੨੨ ॥ ਦੁਗਮ ਤਿਥੈ
ਟੀਖੈ ਟਕ ਮਵੈ ॥ ਸਿਗਾਰ ਕਰੇ ਪਿਰਕਾ ਸਮਨ ਭਵੈ ॥ ਗੁਲਵੰਤੀ ਸਦਾ ਪਿਰਕਾ ਵੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋਹਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ੨੩ ॥
ਆਪੇ ਭੁਕ ਮੁਕ ਰੇ ਸਭੁ ਵੇਖੈ ॥ ਇਕ ਨ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪੁਰਿ ਲੇਖੈ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨ ਮਿਰਤੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਆਪੇ ਮੋਹਿ ਮਿ
ਲਾਈਐ ॥ ੨੪ ॥ ਹਉ ਮੈ ਪਾਤ ਮੋਹ ਸਿਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵਸਾ ਚੀ ਸਹਜੇ ਸਮਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇ
ਖੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝਨ ਪਾਈਐ ॥ ੨੫ ॥ ਇਕਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਰਿ ਸਦਾ ਜਨ ਜਾਗੇ ॥ ਇਕਿ ਆਇਆ ਮੈ ਰਿਸੇ ਇਹੇ ਅ
ਭਾਗੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਭੁਕ ਰਲਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ੨੬ ॥ ਕਾਨੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਤਿਵਾਰੇ ॥ ੨੭ ॥

ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਰਖੈ ਚਿਘਾਰੇ। ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਐ॥੧੧॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇਓ
 ਰੈ ਦੇਵਨੀ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖ ਮਹਿ ਸਮਾਨੀ॥ ਘਰੁ ਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਨਾਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਐ॥੧੨॥
 ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਹੀ ਮੈ ਜਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ॥ ਜਿ ਤੁਭੁ ਵੈ ਤਿ ਤਰਾ ਹਿ ਚਲਾਏ॥੧੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ॥
 ਆਪੇ ਸੇਜਾ ਆਪੇ ਜੁਗਤਾ॥ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਹਰਵਨੁ ਮਸੁਦੁ ਗੁਜਰਿ ਸਦਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਸੋਇਆ ਜਾਈਐ॥੧੪॥
 ਸੇਵਤ ਭਗੀ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਿ ਰਹਿ ਅਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ॥ ਏਕੈ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੈ
 ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੁਖੁ ਭੁਭਉ ਜਾਈਐ॥੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਕੋ ਜਾਤਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਥਾਇ ਪਛਾਤਾ॥
 ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈਐ॥੧੬॥ ੪॥ ੨੬॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੩
 ਸਚੁ ਸਾਝਾ ਹੀ ਰਹਿ ਰੰਗੀ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕੈ ਚੀਰੈ॥ ਸਾਭਿ ਘਟ ਭੋਗ ਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ
 ਸੁਖ ਨਿਵਾਸੀਐ॥੧॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ॥ ਆਪੇ ਆਇ ਵਸਿ ਆਪਣੀ
 ਤਰਿ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੈ ਠਾਸੀਐ॥੨॥ ਕਿਸੁ ਸੇਵੀ ਤੈ ਕਿਸੁ ਸਾਝਾ ਹੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਥਾਇ ਸਾਝਾ ਹੀ॥ ਸ
 ਚੈ ਸਥਾਇ ਸਦਾ ਮਤਿ ਉਤਮ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪਗਾਸੀਐ॥੩॥ ਦੇਹੀ ਕਚੀ ਕਾਗਦ ਮਿਕਦਾਗਾ॥ ਬੁਢਿਘ
 ਵੈ ਬਿਨਸੈ ਦਰੁ ਤੂਝਾ ਗੋਬਾਰਾ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀਐ॥੪॥ ਸਚਾ
 ਉਕਾਸੁ ਰਾਤਿ ਕੀ ਕਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਆਪਾਗਾ॥ ਸਦਾ ਰਿਪਤਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਪਾਵਨੁ ਜਿ ਤੁਘ ਘਟਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀਐ॥੫॥ ਹਉ ਤਿਨ ਬਾਝਿ ਹਰੀ ਜੋ ਸਾਚੈ ਆਗੇ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਜਾਗੇ॥ ਸਚਾ ਸੁਖੁ
 ਸਦਾ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗਸਿਰਾਸੀਐ॥੬॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਪੂਜਾ॥ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ॥
 ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭੁ ਸਚਾ ਦਿਖਾਈ ਆਸਚੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀਐ॥੭॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੇਨੀ ਠਿਠਿਠਿ ਰਿਆਈਆ ਆਪਿ
 ਭੂਲਾ ਜਾਖਸਿ ਭੁਲਾਈਆ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਚੀਨੈ ਸਬਦੁ ਆਬਿਨਾਸੀਐ॥੮॥ ਕ
 ਮਿਕ੍ਰਿਧਿ ਭਰੇ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ॥ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਬੋਲਹਨਾ ਹਮ ਗੁਣ ਨ ਸੇਵਾ ਸਾਧੀ॥ ਭੁਬ ਦੇ ਪਾਥਰ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ
 ਤਮ ਆਪੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਆਬਿਨਾਸੀਐ॥੯॥ ਨਾ ਕੋਈ ਕਰੇ ਨ ਕਰੈ ਜੋਗਾ॥ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸੁਰੋਇ ਗਾ॥
 ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਦਾ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀਐ॥੧੦॥ ਏਹੁ ਤਨੁ ਪਰਤੀ ਸਬਦੁ ਬੀਜਿ ਅਪਾਰਾ॥ ਹਰਿ
 ਸਾਚੇ ਸੇਤੀ ਵਲ ਜੁਵਾਪਾਰਾ॥ ਸਦੁ ਪਨੁ ਜੀਅ ਮਾਤੋ ਟਿਨਾ ਆਵੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀਐ॥੧੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅ
 ਵਗਾਇ ਅਰੋਨੇ ਗੁਣ ਕੀ ਜੈ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਨਾਮੁ ਦੀ ਜੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਪਾਤਿ ਪਾਏ ਇਕ ਤਨਾਮਿ ਨਿਵਾ
 ਸੀਐ॥੧੨॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਪਨੁ ਸਮਝਨੇ ਏਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੈ ਕੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਪਨੁ ਪਾਏ ਸਦਾ

ਗਿਆਨਿਵਾਸੀਏ॥੧੩॥ਅਨਲਵਉਭਰੀਭੁਲਾਈ॥ਆਇਆਮੋਹਿਸੁਪਿਨਕਈ॥ਮਨਮੁਖਅਪੈਕਿਛੁਨਸੁਣੈ॥੧੪॥
 ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਗਾਸੀਏ॥੧੫॥ਮਨਮੁਖਹਉਮੈਆਇਆਬੁਝੇ॥ਅਪਲਾਪਰਨਸਮਾਲਹਿਅੰਤਿਵਿਗੁਝੇ॥ਪਰਨੰਦਾ
 ਕਰਹਿਬਹੁਚਿੰਤਾਜਾਲੈਦੁਖੈਖਿਨਿਵਾਸੀਏ॥੧੬॥ਆਪੇਕਰਤੈਕਾਰਕਰਈ॥ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਬੁਝਾਈ॥
 ਨਸਕਨਮਿਰਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਾਮੇਨਾਮਿਵਾਸੀਏ॥੧੭॥੫॥੨੭॥ਮਾਭੁਮਲਾ੩ ਏਕੋਸੇਵੀਸਦਾ
 ਬਿਗੁਸਾਚਾ॥ਦੂਜੈਲਾਗਾਸਭਜਗੁਕਾਚਾ॥ਗੁਰਮਤੀਸਦਾਸਚੁਸਾਲਾਹੀਸਾਚਿਪੁਤੀਜੈਏ॥੧੮॥ਤੇਰੇਗੁ
 ਲਬਹੁਤੇਮੈਏਕੁਨਜਾਤਾ॥ਆਪੇਲਾਇਲਏਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ॥ਆਪੇਬਖਸ਼ੇਦੇਵਾਨੀਆਈਗੁਰਮਤਿਇ
 ਹਮਨੁਭੀਜੈਏ॥੧੯॥ਆਇਆਲਹਰਿਸਥਾਦਿਨਿਵਾਸੀ॥ਇਹਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਉਮੈਮਾਗੀਸਹਜੇਗੁਲਗਵੈਗੰਗੀ
 ਰਾਤਾਰਸਨਾਰਮੁਰਵੀਜੈਏ॥੨੦॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਾਵਿਹਾਈ॥ਮਨਮੁਖਿਨਬੁਝੈਫਿਰੈਇਆਈ॥ਜਮਕਾਲਾਪ
 ਰੀਮੁਹਤ੍ਰਿਨਿਹਾਲੇਅਨਦਿਨੁਅਰਜਾਛੀਜੈਏ॥੨੧॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਕੈਰੇਨਹੀਬੁਝੈ॥ਸਿਰਉਪਰਿਜਮਕਾਲੁਨਸੁ
 ਝੈ॥ਮੈਬੈਕਮਾਲਾਸੁਅਗੈਆਇਆਅੰਤਕਾਲਿਕਿਆਕੀਜੈਏ॥੨੨॥ਜੇਸਚਿਲਗੋਤਿਨਸਾਚੀਸੋਇ॥ਦੂਜੈਲਾ
 ਗੇਮਸਮੁਖਿਰੋਇ॥ਦੁਹਸਿਰਿਆਕਖਸਮੁਰੈਆਪੇਆਪੇਗੁਲਮਹਿਭੀਜੈਏ॥੨੩॥ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਸਦਾਜਨੁ
 ਜੈਏ॥ਨਮਗਾਇਲੀਇਹਮਨੁਮੈਏ॥ਆਇਆਮੋਹੈਲੁਪਤੈਗੁਨਲਾਗੈਗੁਰਮਤੀਹਰਿਨਾਮਿਛੀਜੈਏ॥੨੪॥ਸ
 ਭਨਵਿਚਿਵਰਤੈਏਕੋਸੇਈ॥ਗੁਰਪਰਸਦੀਪਰਗਟੋਈ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਨਾਇਸਾਚੈ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਏ॥੨੫॥ਕਿਲਾਬਿਖਦੁਖਨਿਵਾਰਣਹਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਆਸਥਦਿਵੀਚਰਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਆ
 ਪੇਆਪਿਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਤਨੁਮਨੁਭੀਜੈਏ॥੨੬॥ਆਇਆਅਗਨਿਜਲੈਸੋਸਾਗੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਵਰੈਸਥਦਿ
 ਵੀਚਰੇਗੈ॥ਅੰਤਰਿਸੀਤਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਭੀਜੈਏ॥੨੭॥ਇੰਦ੍ਰਾਇੰਦ੍ਰਾਸਦਿਬੈਰੋਜਮ
 ਕਾਭਉਪਵਹਿ॥ਜਮੁਨਫੋਰੈਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੋਟੈਤਾਮੁਕਤਿਪਾਈਮੈਹਰਿਹਰਿ
 ਰਸਨਾਪੀਜੈਏ॥੨੮॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਤਰਿਭਗਤਿਨਹਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸੀਤਿਸੁਖੁਹਈ॥ਪਵਿਤ੍ਰਪ
 ਵਨਸਦੈਬਾਣੀਗੁਰਮਤੀਅੰਤਰੁਭੀਜੈਏ॥੨੯॥ਬਰਮਾਥਿਸਨੁਮਹੇਸੁਵੀਚਰੀ॥ਤੈਗੁਲਬਧਕਮੁ
 ਕਤਿਨਿਰਗੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਏਕੋਜਾਤਾਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਰਵੀਜੈਏ॥੩੦॥ਬੇਦਪੜ੍ਹਹਿਹਰਿਨਾਮੁ
 ਨਬੁਝਹਿ॥ਆਇਆਕਾਗਲਿਪਵਿਪਵਿਲੁਝਹਿ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਆਗੀਅਲੀਅੰਧਾਕਿਉਕਰਿਤਤਰ
 ਤਰੀਜੈਏ॥੩੧॥ਬੇਦਬਾਦਨਭਿਅਖਿਵਖਾਲਹਿ॥ਨਅੰਤਰੁਭੀਜੈਨਸਥਦਪਛਾਲਹਿ॥ਪੁੰਨੁਪਾਪੁਸ
 ਭੁਭੇਦਿਦ੍ਰਵਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਏ॥੩੨॥ਆਪੇਸਾਚਾਏਕੋਸੇਈ॥ਤਿਨੁਬਿਨੁਦੁਜਾ

ਅਵਤਰਕੋਈ। ਨਨਕਨੀਮਰਤੇ ਮਨੁਸਾਚਾ ਸਚੇ ਸਦਰ ਵੀਜੋ। ੬੬॥ ੬੭॥ ੬੮॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੩
 ਸਚੈ ਸਚਾ ਤਖਤਰ ਚਾਇਆ। ਨਿਜਾ ਪਰਿਵਾਸਿਆ ਤਿਥੈ ਮੇਰੁ ਨ ਮਾਇਆ। ਸਦਹੀ ਸਾਚੁ ਵਸਿਆ ਪਟਨੈ
 ਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਲੀ ਸਰੀਰੇ। ੧॥ ਸਚਾ ਸਚਿਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਰਾ। ਨਤਿਥੈ ਭਰਮੁ ਨ ਦੁਜਾ ਪਸਾਰਾ। ਸਚਾ ਪ
 ਰੁਖਟਿਅਕ ਦੇ ਤੇਟਿ ਨ ਅਵੈ ਚੁਥੈ ਕੋਈ ਚਰੀਰੇ। ੨॥ ਸਚੈ ਆਏ ਸੇ ਜਨ ਯਾਗੇ। ਅੰਤਰਿ ਸਾ ਬਦਮ
 ਸਤ ਕਿਵਰ ਭਾਗੇ। ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਲਗਾਵਹਿ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵੀ ਚਰੀਰੇ। ੩॥ ਸਚੈ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸ
 ਯਾਗੇ। ਏਕੋ ਵੇਖਾ ਦੁਜਾ ਨਹੀ। ਗੁਰਮਾਤਿ ਉਚੈ ਉਚੀ ਪਉੜੀ ਗੀਆ ਨਿਰਤ ਨਿਰਉ ਮੈ ਮਾਰੀਰੇ। ੪॥ ਮਾਇ
 ਆਮੇਰੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ। ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜਾਤੁ ਪੁਭਾਇਆ। ਸਚੈ ਕੀ ਸਭਾ ਸਚੀ ਕਰਲੀ ਚਉ ਮੈ ਤਿ
 ਖਾਨਿ ਵਾਗੀਰੇ। ੫॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਸਭਾ ਅਪੇਕੀਨਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੀ ਚੀਨਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਦਕ
 ਮਵੈ ਸਾਚੀ ਕਰਲੀ ਸਰੀਰੇ। ੬॥ ਕਾਰਕ ਮਾਈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਭਭਾਈ। ਹਉ ਮੈ ਤਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ। ਗੁ
 ਰਮਾਤਿ ਸਦਹੀ ਅੰਤਰੁ ਸੀਤਲੁ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਗੀਰੇ। ੭॥ ਸਚਿ ਯਾਗੇ ਤਿਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਭਵੈ। ਸਚੈ ਸਬਦੇ
 ਸਚਿ ਸੁਰਵੈ। ਮੈਥੈ ਸਚੈ ਸੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਨਦਰਿ ਨਦਰਿ ਸਵਾਗੀਰੇ। ੮॥ ਬਿਨੁ ਸਚੈ ਜੋ ਦੂਜੈ ਯਾਇਆ। ਮਾ
 ਏਆ ਮੇਰੁ ਦੁਖ ਸਥਾਇਆ। ਬਿਨੁ ਗੁਰਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਜਾਪੈ ਨਾਹੀ। ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਦੁਖੁ ਭਾਗੀਰੇ। ੯॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ
 ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ। ਪੁਰਖੀ ਯੋਖਿਆ ਤਿਨੀ ਕਮਾਇਆ। ਸਚੈ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਪਿਆਵਹਿ ਸਾਚੈ ਰਤੇ ਵੀ ਚ
 ਰੀਰੇ। ੧੦॥ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਮੀਠੀ ਯਾਗੀ। ਅਲਾਟਿਨੁ ਸੁਖ ਸਹਜਾ ਸਮਾਪੀ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਿਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮ
 ਲੁ ਹੋਆ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਪਿਆਗੀਰੇ। ੧੧॥ ਸੇ ਜਨ ਸੁਖੀਏ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਸਚੇ ਯਾਏ। ਅਪੇਭਾਦੇ ਅਪਿਪੀਯਾ
 ਏ। ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਹੋਰ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਖੁਆਗੀਰੇ। ੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ
 ਨਾਤਿ ਸੁਕੁਟੈ ਬੁਧਾਤਿ ਸੁਮਤਾ। ਏਕੋ ਵੇਕਰਵੈ ਆਸਭਾ ਅੰਤਰਿ ਸਭਨਾ ਜੀ। ਮਾਕਾ ਮਾਧਾਗੀਰੇ। ੧੩॥
 ਹਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਦੁਜਾ ਭਾਇਆ। ਕਿਛੁ ਨ ਚਲੈ ਪੁਰਖ ਸਮਾਯਿ ਖਿਪਾਇਆ। ਗੁਰਸਾਚੇ ਤੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ
 ਸਚੈ ਦੁਖ ਨਿਵਾਗੀਰੇ। ੧੪॥ ਜਾਤੁ ਦੇਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ। ਸਾਚੈ ਸਬਦੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਏ। ਅੰਦਰੁ ਸਾਚਾ ਮ
 ਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚਾ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੀਰਾਗੀਰੇ। ੧੫॥ ਅਪੇਵੈ ਕੈਰੁ ਕਮਿ ਚਲਾਏ। ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ਅਪਿਕਰਾਏ। ਨ
 ਨਕਨੀਮਰਤੇ ਕੈਰਾਗੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਨਾਨੀ ਮਿਸਵਾਗੀਰੇ। ੧੬॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੩
 ਅਪੇਆਪੁ ਉਪਾਇ ਉਪੀਨਾ। ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੁ ਪਰਛੰਨਾ। ਸਭਨਾ ਸਰਕਰੇ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਜਿਨੀ ਅਪਣਾ
 ਆਪੁ ਪਛਾਤਾਗੇ। ੧॥ ਜਿਨੀ ਕਰਮਾਥਿ ਸਨੁ ਮੇਰੇ ਸੁਉਪਾਏ। ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪੈਅਪੇ ਯਾਏ। ਜਿਸੁ ਭਵੈ ਤਿ

ਸੁਆਮੇਯੋਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੨॥ਅਵਗਉਲੁਕੈਸੇਸਾਗਾਮਾਇਆਮੋਹਬਹਾਦਿਭੈਬਿਕਰਾ॥੪੫੮
 ਬਿਰੁਸਾਚਾਸਾਲਾਹੀਸਦਹੀਜਿਨਿਗੁਰਕਾਸਥਦੁਪਛਾਤਾਹੇ॥੩॥ਈਕਿਮੁਲਿਯਗੇਚਿਨੀਸੁਖਪਾਇਆ
 ਭਾਲੀਯਾਗੇਤਿਨੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਤਿਨਜਨਕਉਯਾਗੇਜੋਬੋਲਾਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਤਾਹੇ॥
 ੪॥ਮਗੁਲਤਹੀਕਿਅਬੋਲਾਹਬੋਲਾਤੂਸਭਨਾਦੇਖਹਿਤੋਲਹਿਤੋਲਾਜੀਉਭਵੈਤਿਉਗਾਖਹਿਰਹ
 ਲਾਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੫॥ਜਾਤੁਪੁਭਲਾਤਾਸਚੀਕਰੈਯਾਏ॥ਅਵਗਲਛੋਰਿਗੁਲਮਾਰਿਸ
 ਮਾਏ॥ਗੁਲਮਹਿਏਕੋਨਿਗਮਲੁਸਾਚਾਗੁਰਕੈਸਥਦਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੬॥ਜਹਦੇਖਤਹਏਕੋਸੋਈ॥ਦੂਜੀ
 ਦੁਗਮਤਿਸਥਦੇਖੋਈ॥ਏਕਸੁਮਹਿ ਪੁਰੁਏਕੁਸਮਾਲਾਅਪਲੈਗੰਗਿਸਦਰਤਾਹੇ॥੭॥ਕਾਇਆ
 ਕਮਲੁਏਕੁਮਾਲਾਮਨਮੁਖਸਥਦੁਨਬੁਝੈਇਅਲਾ॥ਗੁਰਪਰਸਦੀਕਾਈਅਖੋਜੇਪਾਏਜਗਜੀਵਨੁਦਾ
 ਤਾਹੇ॥੮॥ਕੋਟਗਹੀਕੇਪਾਪਿਵਾਰੇ॥ਸਦਾਹਰਿਜੀਉਗਪੈਉਗਧਾਰੇ॥ਜੋਇਛੋਸੋਈਫਲਪਾਏਜੀਉਰੋਗੁਮ
 ਜੀਠੈਗਤਾਹੇ॥੯॥ਮਨਮੁਖਾਗਿਆਨੁਕਥੇਨਹੋਈ॥ਠਿਗਿਠਿਗਿਆਵੈਠਉਰਨਕੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਸ
 ਦਾਸਲਾਹੇਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੧੦॥ਮਨਮੁਖਕਾਰਕਰੇਸਭਿਦੁਖਸਥਾਏ॥ਅੰਤਰਿਸਥਦੁਨਹੀਕਿ
 ਉਦਰਿਜਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਥਦੁਵਸੈਮਨਿਸਾਚਾਸਦਸੇਵੇਸੁਖਦਾਤਾਹੇ॥੧੧॥ਜਹਦੇਖਤੂਸਭਨੀਥਾਈ॥
 ਪੁਰੈਗੁਰਿਸਭਸੋਈਪਾਈ॥ਨਾਮੋਨਾਮੁਪਿਆਈਐਸਦਾਸਦਾਇਹਮਨੁਨਾਮੋਗਤਾਹੇ॥੧੨॥ਨਾਮੋਗਤਾਪਵਿ
 ਤੁਸਗੰਗਾਬਿਨੁਨਾਵੈਤੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਨੀਗਾ॥ਅਵਹਿਜਾਵਹਿਨਾਮੁਨੀਬੁਝਹਿਏਕਨਗੁਰਮੁਖਿਸਥਦੁ
 ਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੩॥ਪੁਰੈਸਭਿਗੁਰਿਬੁਝੁਬੁਝਾਈ॥ਵੇਲੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਨਾਮੋਨਾਮਿਮਿਲੈਵਾਰਿ
 ਆਈਸਹਾਜਿਰਹੈਗੰਗਿਗਤਾਹੇ॥੧੪॥ਕਾਇਆਨਗਰੁਛੋਰੈਛਹਿਛੋਰੀ॥ਬਿਨੁਸਥਦੈਦੁਕੈਨਹੀਛੋਰੀ॥ਸ
 ਦਾਸਲਾਹੇਸਾਚਿਸਮਵੈਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੧੫॥ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਸਾਚਾਸਥਦੁਵਸੈਮ
 ਨਿਅਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਨਿਭੀਕਾਗੀਦਰਿਸਾਚੈਸਾਦੁਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੬॥੮॥੩॥ ਮਾਹੁਮਘਲਾ੩
 ਮਾਪੇਕਰਤਾ ਸਭਾਜਿਸੁਕਰਲਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਗੀਸਰਲਾ॥ਅਪੇਗੁਪਤੁਵਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿਗੁਰਕੈ
 ਸਥਦਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੧॥ਹਰਿਕੇਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਗਾ॥ਅਪੇਬਖਸੇਸਥਦਿਵੀਚਾਗਾ॥ਜੋਤੁਪੁਭਵੈਸੋਈ
 ਕਰਸਹਿਸਚੈਸਿਉਮਨੁਗਤਾਹੇ॥੨॥ਅਪੇਹੀਰਰਤਨੁਅਮੋਲਾ॥ਅਪੇਨਦਰੀਤੇਲੇਤੇਲੇ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿ
 ਸਹਦਿਤੁਮਹੀਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੩॥ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੈਵੈਪੁਰਿਤੇਗੀ॥ਮਰੈਨਜੀਮੈਦੁਕੈਛੋਰੀ॥ਸਾਚੇਗੁ
 ਲਗਾਵੈਦਿਨੁਗਤੀਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੪॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਭਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਰੁ

ਦੇਵਸਥਾਇਆਜੋਤੁਤੁਭਲੇਸੇਨਾਮਿਲਾਗੇਗਿਆਨਮਤੀਪਛਾਤਾਹੇ॥੫॥ਪਾਪਪੁੰਨਵਰਤੈਸੀਸਾਗਾਰਰਖੁ
 ਸੇਗੁਸਭਦੁਖਹੈਭਾਗਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੇਸੁਖਪਾਏਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਪੁਛਾਤਾਹੇ॥੬॥ਕਿਰਤਨਕੋਈਮੇਟਲਾ
 ਰਗਾਗੁਰਕੈਸਥਦੇਮੋਖਦੁਆਗਾਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਸੋਫਲਪਾਇਆਜਿਨਿਆਪੁਮਾਰਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੭॥ਮਾਇ
 ਆਮੋਹਿਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਗੈ॥ਦੂਜੈਭਾਇਪਲਾਦੁਖਆਗੈ॥ਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲੇਭੇਖਧਾਰੀਅੰਤਕ
 ਲਿਪਛੁਤਾਤਾਹੇ॥੮॥ਹਰਿਕੈਭਲੈਹਰਿਗੁਲਗਾਏ॥ਸਭਿਕਿਲਾਬਿਖਕਾਏਦੂਖਸਥਾਏ॥ਹਰਿਨਿਗਮ
 ਲਾਨਿਗਮਲੈਬਾਣੀਹਰਿਸੇਈਮਨੁਰਾਤਾਹੇ॥੯॥ਜਿਸੇਨਦਰਿਕਰੇਸੇਭੁਲਾਨਿਧਿਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮੇਗਠਾ
 ਕਿਰਹਾਏ॥ਗੁਲਾਅਵਗਲਕਾਏਕੋਦਤਾਗੁਰਮੁਖਿਵਿਘਨੀਜਾਤਾਹੇ॥੧੦॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭਨਿਗਮਲਾਮ
 ਤਿਅਪਾਗਾ॥ਆਪੇਮੈਲੈਗੁਰਸਥਦਿਵੀਚਰਾ॥ਆਪੇਬਖਸੇਸਦਾਦ੍ਰਿੜਾਏਮਨੁਤਨੁਸਾਚੈਰਾਤਾਹੇ॥
 ੧੧॥ਮਨੁਤਨੁਮੈਲਾਵਿਚਿਜੋਤਿਅਪਾਗਾ॥ਗੁਰਮਤਿਬੁਝੈਕਰਿਵੀਚਰਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਦਾਮਨੁਨਿਰ
 ਮਲਗਸਨਾਸੇਵਿਸੁਖਦਾਤਾਹੇ॥੧੨॥ਗੜਕਾਇਆਅੰਦਰਿਬਹੁਹਟਥਾਜਾਗਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਨਾਮੁਏਅ
 ਤਿਅਪਾਗਾ॥ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਸਦਾਦਰਿਸੋਹੈਉਮੈਮਾਰਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੩॥ਰਤਨੁਅਮੋਲਕੁਅਗਮਅਪਾ
 ਗਾ॥ਕੀਮਤਿਕਵਲਕਰੇਵੇਚਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸਥਦੇਤੇਲਿਤੇਲਾਏਅੰਤਰਿਸਥਦਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੪॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
 ਸਾਸਵਬਹੁਤਾਬਿਸਥਾਗਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਰਿਆਪਾਸਾਗਾ॥ਮੂਰਖਪਵਰਿਸਥਦਨਬੁਝਹਿਗੁਰਮੁਖਿ
 ਵਿਰਲੈਜਾਤਾਹੇ॥੧੫॥ਆਪੇਕਰਤਥਰੇਕਰਾਏ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਦਾਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆ
 ਈਜੁਗੀਜੁਗੀਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੧੬॥੧੭॥੩੧॥ਮਾਗੁਮਹਲ ੩ ਸੇਸਦਸੇਵਿਹੁਸਿਰਜਲਹਾਰਾ॥ਸ
 ਥਦੇਦੂਖਵਿਰਲਹਾਰਾ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰਕੀਮਤਿਨਹੀਪਈਆਪੇਅਗਮਅਥਾਹੇ॥੧॥ਆਪੇਸਚਸ
 ਚੁਦਰਤਾਏ॥ਇਕਿਜਨਸਾਚੈਆਪੇਲਾਏ॥ਸਾਚੇਸੇਵਹਿਸਾਦੁਕਮਾਵਹਿਨਾਮੇਸਚਿਸਮਾਹੇ॥੨॥ਧੁਰਿ
 ਭਗਤਾਮੇਲੇਅਪੀਮਿਲਾਏ॥ਸਚੀਭਗਤੀਆਪੇਲਾਏ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਦਾਗੁਲਗਾਵੈਇਸੁਜਨਮੈਕਾਯ
 ਹੇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਲਜੁਕਰਹਿਪੁਰਾਪੁਪਛਾਲਾਗਿ॥ਏਕਸਾਥਿਨੁਕੋਅਵਰੁਜਾਲਾਗਿ॥ਸਚਾਸਾਹੁ
 ਸਚੇਵਲਜਾਰੇਪੁਜੀਨਾਮੁਵਿਸਾਹੇ॥੪॥ਆਪੇਸਾਜੇਸਿਸਟਿਉਪਾਏ॥ਵਿਰਲੇਕਉਗੁਰਸਥਦੁਬੁਝਾਏ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਜਨਸਾਚੈਕਾਏਜਮਕਾਠਾਹੇ॥੫॥ਭੈਨਾਪਰੇਸਵਾਰੇਸਾਜੇ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਦੂਜੈਜ
 ਤਪਾਜੇ॥ਮਨਮੁਖਫਿਰਹਿਸਦਾਅੰਧੁਕਮਾਵਹਿਜਮਕਾਜੇਵੜਾਗਾਇਠਾਹੇ॥੬॥ਆਪੇਬਖਸੇਗੁਰਸੇਵ
 ਯਾਏ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਅਨਾਦਿਨੁਨਾਮੁਪਿਆਏਸਾਚਾਇਸੁਜਗਮਰਿਨਾਮੇਲਾਹੇ॥੭॥ਆਪੇ

ਸਚਾਸਚੀਨਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਦੈਵੈਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ ਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੇਜਨਸੇਹਰਿਤਿਨਸਿਰਿਉਕਕਾਰਹੇ॥ ੮॥ ਅ
ਗਮਅਗੋਚਰਕੀਮਤਿਨਹੀਪਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ ਸਦਾਸਬਦਿਸਾਯਾਹੀਗੁਲਦਾਤਾਲੇਖਕੇ
ਇਨਮੰਗੈਤਹੇ॥ ੯॥ ਬਹਾਬਿਸਨੁਰੁਦ੍ਰਾਤਿਸਕੀਸੇਵਾ॥ ਅੰਤੁਪਵਹਿਅਯਖਅਭੇਵਾ॥ ਜਿਨਕਉਨਦਰਿ
ਕਰਹਿਤੁਅੰਪਲੀਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਯਹੇ॥ ੧੦॥ ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਸੇਈਪਈ॥ ਏਕੈਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ ਨ
ਮੁਜਪੀਤੈਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ ਮਹਾਪਾਇਗੁਲਗਾਹੇ॥ ੧੧॥ ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਮੰਨਿਉਕਮੁਅਪਾਰਾ॥ ਮਨਮੁਖਹੁ
ਕਮਨਜਾਲਹਿਸਾਗਾ॥ ਹੁਕਮੇਮੰਨੇਹੁਕਮੇਵਾਡਿਆਈ॥ ਹੁਕਮੇਵੈਪਰਵਾਹੇ॥ ੧੨॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹੁਕਮੁਪਛਾ
ਲੈ॥ ਸਾਵਤਰਗੈਇਕਤੁਘਰਿਅਲੈ॥ ਨਾਮੇਰਾਤਾਸਦਾਬੈਰਾਗੀਨਾਮੁਰਤਨੁਮਨਿਤਹੇ॥ ੧੩॥ ਸਭਜਗ
ਮਹਿਵਰਤੈਏਕੋਸੇਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗਵੋਈ॥ ਸਬਦੁਸਯਾਹਰਿਸੇਜਨਨਿਗਮਲਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ
ਤਹੇ॥ ੧੪॥ ਸਦਾਭਗਤਤੇਰੀਸਰਲਾਈ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰਕੀਮਤਿਨਹੀਪਈ॥ ਜਿਉਤੁਪੁਭਾਵੈ
ਤਿਉਤੁਰਾਖਹਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਹੇ॥ ੧੫॥ ਸਦਾਸਦਾਤੇਰੇਗੁਲਗਾਵਾ॥ ਸਚੇਸਾਹਿਬਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵਾ॥
ਨਨਕਸਾਚਕਹੈਕੋਨੈਤੀਸਚੁਦੇਵਹੁਸਾਚਿਸਮਾਹੇ॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੩੨॥ ਮਾਭੁਮਹਲਾ੩
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਾਚਿਨਾਮਿਯੋਵਾਯਾਗੀ॥ ਸਦਾਸੁਖਦਾਤਰਵਿਆਪਟਅੰਤਰਿ
ਸਬਦਿਸਚੈਚਿਮਾਹੇ॥ ੧॥ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ ਹਰਿਕਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ ਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆ
ਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਬਦੇਮਨਿਚਿਮਾਹੇ॥ ੨॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ ਹਉਮੈਮਤਾਸਬਦਿਜਾਣਾਏ॥
ਸਦਾਮੁਕਤੁਰੋਹੈਇਕਰੰਗੀਨਹੀ॥ ਕਿਸੈਨਾਲਿਕਾਹੇ॥ ੩॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਘੋਰਾਮੰਧਾਗਾ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈ
ਕੋਇਨਪਵੈਪਾਗਾ॥ ਜੇਸਬਦਿਰਤੇਮਹਾਬੈਰਾਗੀਸੇਸਚੁਸਬਦੇਯਾਹੇ॥ ੪॥ ਵਖੁਸੁਖੁਕਰਤੈਪੁਰਿਲਿਖਿਪਾ
ਇਆ॥ ਦੂਜਾਭਉਆਪਵਰਤਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਆਲਿਪਤੇਵਰਤੈਮਨਮੁਖਕਾਕਿਆਵੇਸਾਹੇ॥
੫॥ ਸੇਮਨਮੁਖਜੋਸਬਦੁਨਪਛਾਲਹਿ॥ ਗੁਰਕੇਭੈਕੀਸਾਰਨਜਾਲਹਿ॥ ਭੈਬਿਨੁਕਿਉਨਿਰਭਉਸਚੁਪਾ
ਈ॥ ਮੈਜਾਮੁਕਾਢੇਯਾਏਕਾਂਸਾਹੇ॥ ੬॥ ਅਠਰਿਚਿਜਮੁਆਰਿਆਨਜਾਈ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਨੋਕਿਨਆਈ॥
ਸਬਦੁਸੁਲੇਤਾਦੁਰਹੁਭਾਗੀ॥ ਮਤਮਾਰੇਹਰਿਜੀਉਵੈਪਰਵਾਹੇ॥ ੭॥ ਹਰਿਜੀਉਕੀਹੈਸਭਾਸਿਰਕਾਰਾ॥ ਏ
ਹਜਾਮੁਕਿਆਕਰੇਵੇਚਾਗਾ॥ ਹੁਕਮੀਬੰਦਾਹੁਕਮੁਕਮਵੈ॥ ਹੁਕਮੇਕਢਦਾਸਾਹੇ॥ ੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੈਕੀ
ਆਅਕਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਸਰਿਆਸਭੁਪਾਸਾਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੇਸਚੁਬੁਝੈ॥ ਸਬਦਿਸਚੈਸੁਖੁਤਾਹੇ॥ ੯॥
ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਕਰੀਮਾਥਿਧਾਤਾ॥ ਜੁਗਚਾਰੇਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਰੈਨਜਨਮੇਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਾਰੇ॥ ੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਾਰੇ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਰੇ॥ ਏਕ ਨਾਮਿ ਜੁਗਰ
 ਭਿਉ ਪਾਰੇ ਸਬਦੇ ਨਾਮ ਵਿਸਾਰੇ॥ ੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਠਿਰ ਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਬੁਝੈ ਕਦੇ ਦੁਰਮਤਿ ਛਾਰੇ॥ ੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਿਪ ਜੈ ਸਾਚਿ ਸਮਵੈ॥ ਨਾਮਿ ਜੈ ਮੈ ਨਾਮੁ
 ਨਾਮੁ ਪਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਠਹਿਰੀ ਗਿਰਤੈ ਅਨਾਦਿ ਨੁਏ ਦੇਯਾਰੇ॥ ੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤ ਜੋ ਹਰਿ ਦਰਬਾਰੇ
 ਰੇ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਰੇ॥ ੧੪॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰਪੁਰਸ਼ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਏਵਾਏ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦਾ ਹੀ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲ
 ਗੁਣ ਪਾਤਿਸਾਰੇ॥ ੧੫॥ ਗੁਣ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਚਾ ਸੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਨੁ ਨਾਮੁ ਸ
 ਯਾਹੋ ਬਿਗਸੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਕੇ ਪਰਵਾਰੇ॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੩੩॥ * ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵਿਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਤਿਸਦਾ
 ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਪਰਵਾਰਾ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਗਵੇ ^{ਮਾਰਮਤ} ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਮਤਿ ਅਗਾਰੇ॥ ੧॥ ਸਭਮ
 ਤਿਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੋਈ॥ ਸਭਨਾ ਪਤਿ ਪਲ ਕਰੇ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦੇਂਦਰਿ ਜਕੁ ਸੰਬਾਰ
 ਰੇ॥ ੨॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੁਝੈ ਬੁਝਾਇਆ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਥਿਪਾਇਆ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਏਹੁ
 ਕਮੁ ਸਿਰਿ ਪਾਤਿਸਾਰੇ॥ ੩॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਤਿਸਦੈ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਰੈ ਸੈਸਾਰਾ॥ ਅਪੇਕ
 ਰਤ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਦੇਂਦਾ ਸਾਸਗਿਰਹਾਰੇ॥ ਗਾਕੋਟਿ ਮੇਕਿ ਸਹਿ ਬੁਝਾਏ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੇ ਗੁਣਾਏ॥
 ਹਰਿ ਸਾਯਾ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਸਯਾਹਾਰੇ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ॥ ਜੋ ਮ
 ਰਿ ਜੀ ਮਹਿ ਕਾ ਚਰਿਕਾ ਚੇ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਰ ਭਗਤਿ ਵਛਲਾ ਆਸਾਰੇ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰ
 ਸਾਦੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿ
 ਸਾਰੇ॥ ੬॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ॥ ਸਬਦੇ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਪੈ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ
 ਸਚੈ ਚਿਮਾਰੇ॥ ੭॥ ਅਗਮ ਅਨੀਸੰਪਾ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਕਰਮ ਠਿਰਿ ਜੋ ਨੀਪਾਏ॥ ਬਿਖਿਅਕ
 ਗਣਿ ਯਬੁਏ ਕੁਕਮ ਵਹਿ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਦੇਹਾਰੇ॥ ੮॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ਗੁਰਕੈ ਸ
 ਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਗਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਭੀ ਨੈ ਭਗਤਿ ਸਯਾਹਾਰੇ॥ ੯॥
 ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਚਾ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰਨਾ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਨਾ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਹੀ
 ਸਾਚਾ ਸਿਰਿ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਰੇ॥ ੧੦॥ ਮੇਰਾ ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ॥ ਦਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਗੁਰਸਬਦਿ
 ਸੁਣਾਏ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਗਾਵਹਿ ਨਿਰਪਨਕਾ ਨਾਮੁ ਵੇਸਾਰੇ॥ ੧੧॥ ਜਿਨ ਅਪੋਮੋਇ ਵਿਛੋੜ

੧੩੧ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ ਸਦਾਸਾਯੀ ॥ ਸਤਨਾਸਿਰਿ ਤੁਏ ਕੋਸਰਿ ਚੁਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਸਯਾਹੇ ॥ ੧੩੧ ॥ ਬਿ
 ਨੁਸਬਦੈ ਚੁਪਰੇ ਕੋਈ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਬੀ ਅਕਬ ਕਹਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਜਪਿ ਸੇਧਾਹੇ ॥ ੧੩੨ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਿਰ ਜਲਹਾਰਾ ॥ ਤੇਗਾ ਲਿਖਿ ਆਕੋਇ ਨ ਮੇਟ ਲਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
 ਦੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਹਸਾਗਲਾਤਨਤਹਾਰੇ ॥ ੧੩੩ ॥ ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਦਰਵਾਜਾ ਸਬਦੇ ਸੇਵਨਿ ਭਾਈ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੇ ਕਰਜੁ ਸੇਹਾਰੇ ॥ ੧੩੪ ॥ ੧੩੫ ॥ ੩੬ ॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੩ ਮੇਰੈ ਪਾਭਿ ਸਾਚੈ
 ਕੁਖੇ ਲੁਕਾਇਆ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸਹੀ ਜੇਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਫਰਕ ਕਰੇ ਵੇਖਿ ਵੇ ਗੈ ਸਾਭਿ ਸਦੇ ਹੀ ਮਾਰ
 ਹੇ ॥ ੧ ॥ ਵਜੈ ਪਉਲੁ ਤੈ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਦੇ ਹੀ ਮਹਿ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਯਾਟੀ ਹੋਵੈ ਗੀ
 ਆਨਰਤ ਨੁਸਬਦੁ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਅੰਧੇ ਗਚਾਨ ਲੁਆਪੇ ਕੀਆ ॥ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁਨ ਬੀਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
 ਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਕਮਲਾ ਬਿਗਸੈ ਬੁਧਿ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਅਪਲੀ ਗਹਲਗਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ॥ ਹੋਰੁ ਏਕੁ ਸੁ
 ਦਿਸੁ ਏਕੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗੀਅਨੀ ਹੋਵੈ ਸੁਗੁਰਮੁਖਿ ਚੁਭੈ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਯਾਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਵਸ
 ਤੁਧੁ ਆਪਗਾ ॥ ਆਪੇ ਕਪਟ ਖੁਲਾਵ ਲਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਹਾਰੇ ॥ ੫ ॥
 ਸਾਭਿ ਸਦੇ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ॥ ਵਿਗਲੇ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਚੁਝਾਏ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੇ ਸਬਦੁ ਸਾਯਾਹਾਰੇ ਬਾਹਰਿ
 ਕਹੇ ਜਾਹਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਵਿਲੁਚਾਖੇ ਸਾਦੁ ਨੁਆਇਆ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਅ
 ਮਰਪਦੁ ਤੇਰੇ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ ਰਸੁ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੇਸਾਭਿ ਗੁਲ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨੀਮਰਤਾ ਦਿਨੁ ਰਤੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਹਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾ
 ਏ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰਕੈਸਬਦੇ ਸੇਹਾਰੇ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੋਵਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਚਾ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਘਟ ਨਿਗਮ ਲੁਤਾ
 ਹਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦਿ ਸਯਾਹਾਰੇ ॥ ਸਦਾ ਰੀਰਾ ਤੇ ਹਰਿ ਗੁਲਗਵਹਿ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ
 ਮਿਲਾਏ ਪਗਲਾਵਾ ਸੁਮਨਿ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸਬਦੇ ਅਕਬੁ ਕਥੇ ਸਾਯਾਹਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਪੁਤ ਸਾਚੇ ਵੇਪਰ ਵਾਹਾਰੇ ॥ ਆਪੇ
 ਗੁਲ ਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਸਬਦੈ ਕਰਸੁ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਭੁਲਾਠ ਉਰਨ ਪਾਏ ॥ ਜੋ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਅ
 ਸੁਕਰ ਮਕਾਏ ॥ ਬੀਖਿ ਆਰਾਤਾ ਬੀਖਿ ਆਖੇ ਜੈ ਮਰਿ ਜਨ ਮੈ ਦੁਖੁ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਆਪੇ ਮਾਪਿ ਆਪਿ ਸਾਯਾ
 ਹਾਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਲ ਪਭੁਤੁ ਝੁਹੀ ਮਾਰੇ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਸਚਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਅਥਾਹਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਲਖ ਕੋਈ ਜੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ

ਸਬਦੇਸਦਸਭਾਹੋ॥੧੫॥ਸੇਜਨਮਿਲੇਪੁਰਿਅਪਿਮਿਲਾਏ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਨਨਕਜਗੁਕੁਲ
 ਗਵੈਨਿਤਸਾਚੇਗੁਲਗਵਰਗੁਲੀਸਮਾਹੋ॥੧੬॥੧੭॥੨੫॥ ਮਾਗੁਮਲਾ੩
 ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਸਦਾਸਦਸੇਈ॥ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸੇਈਰੋਈ॥ਹਰਿਗਸਿਭੀਨੇਸਦਾਪਿਆਇਨਿਗੁਰਮਤਿ
 ਸੀਲੁਸੈਨਾਹੋ॥੧੮॥ਅੰਦਰਿਰੰਗੁਸਦਾਸਚਿਆਗਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮਿਪਿਆਗਾ॥ਨਉਨਿਪਿਨ
 ਮੁਵਾਸਿਆਘਟਾਅੰਤਰਿਛੋਰਿਅਮਾਈਆਕਾਯਾਹੋ॥੨੦॥ਰਈਅਤਿਰਾਜੇਦੁਰਮਤਿਦੋਈ॥ਬਿਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਏਕੁਨਹੋਈ॥ਏਕੁਪਿਆਇਨਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਨਿਨਿਹਚਲੁਰਾਜੁਤਿਨਾਹੋ॥੨੧॥ਅਵ
 ਲੁਜਾਲਾਰਖੈਨਕੋਈ॥ਜੰਮਲੁਮਰਲੁਤਿਸੈਤੋਰੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਸਦਾਪਿਆਵਹੁਗਤਿਮੁਕਤਿਤਿਸੈ
 ਤੋਪਾਹੋ॥੨੨॥ਸਦੁਸੰਜਮੁਸਤਿਗੁਰਦੁਆਰੈ॥ਹਉਮੈਕੋਪੁਸਬਦਿਨਿਵੈਗੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖ
 ਪਾਈਐਸੀਲੁਸੰਚੋਖੁਸਭੁਤਾਹੋ॥੨੩॥ਹਉਮੈਮੋਹੁਉਪਜੈਸਿਸਾਗਾ॥ਸਭੁਜਗੁਬਿਨਸੈਨਾਮੁਵਿਸਾਗਾ॥ਬਿਨੁਸਤਿ
 ਗੁਰਸੇਵੇਨਾਮੁਪਾਈਐਨਾਮੁਸਚਾਜਗਿਲਾਹੋ॥੨੪॥ਸਚਾਅਮਰੁਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥ਪੰਚਸਬਦਮਿਲਿਵਾ
 ਜਾਵਾਇਆ॥ਸਦਕਾਰਜੁਸਾਚਿਨਾਮਿਸੁਹੇਲਾ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਕਾਰਜੁਕੇਹੋ॥੨੫॥ਖਿਨਮਹਿਰੋਸੈਖਿਨਮਹਿਰੋਵੈ॥
 ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਕਾਰਜੁਨਹੋਵੈ॥ਸਿਧੇਗੁਵਿਜੇਗੁਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਏ॥ਕਿਰਤੁਨਚਲੈਚਲਾਹੋ॥੨੬॥ਜੀਵਨ
 ਮੁਕਤਿਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਏ॥ਹਰਿਸਿਉਸਦਹੀਰਹੈਸਮਾਏ॥ਗੁਰਕਿਰਪਤੇਮਿਲੈਵਡਿਅਈਹਉਮੈਰੋਗੁਨਤ
 ਹੋ॥੨੭॥ਗਸਕਸਖਾਏਪੰਡੁਵਧਾਏ॥ਭੇਖਕੈਗੁਰਸਬਦੁਨਕਮਾਏ॥ਅੰਤਰਿਰੋਗੁਮਹਾਦਖੁਭਾਗੈਬਿਸਟਾ
 ਮਹਿਸਮਾਹੋ॥੨੮॥ਬੇਦਪੜਹਿਪੜਿਬਾਦੁਵਖਾਦਹਿ॥ਘਟਮਹਿਕਹਮੁਤਿਸੁਸਬਦਿਨਪਛਾਦਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹੋਵੈਸੁਤਤੁਬਿਲੈਵੈਰਸਨਾਹਰਿਅੁਤਾਹੋ॥੨੯॥ਘਰਿਵਬੁਛੋਡਹਿਬਾਰਿਧਾਵਹਿ॥ਅਨਮੁਖਾਐਸਾਦੁਨਪਾਵ
 ਹਿ॥ਅਨਰਸਠਾਤੀਰਸਨਾਠੀਕੀਬੋਲੇਹਰਿਗੁਮੁਖਿਨਤਾਹੋ॥੩੦॥ਅਨਮੁਖਦੇਹੀਭਗਮੁਭਤੋਗੈ॥ਦੁਰ
 ਮਤਿਮੈਰੋਨਿਤਹੋਇਖੁਆਗੈ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮਨੁਦੂਜੈਲਾਇਆ॥ਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਤਾਹੋ॥੩੧॥ਕੰਚਨਦੇਹੀਸਬਦ
 ਭੁਤੋਗੈ॥ਅਨਦਿਨੁਭੋਗਭੋਗੈ॥ਹਰਿਸਿਉਪਿਆਗੈ॥ਮਹਲਾਅੰਦਰਿਗੈਰਮਹਲੁਪਾਏਭਾਟਾਬੁਝਿਸਮਾਹੋ॥
 ੩੨॥ਅਪੇਦੈਵੈਦਵਲਹਾਗਾ॥ਤਿਸੁਆਗੈਨਹੀਕਿਸੈਕਾਚਾਗਾ॥ਅਪੇਬਖਸੇਸਬਦਿਮਿਲਾਏਤਿਸਦਾਸਬਦੁਅ
 ਥਾਹੋ॥੩੩॥ਜੀਉਪੰਡੁਸਭੁਰੈਤਿਸੁਕੇਗਾ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਠਕੁਰਮੇਗਾ॥ਨਨਕਗੁਰਬਾਣੀਹਰਿਪਾਇਆ
 ਹਰਿਜਪੁਜਾਪਿਸਮਾਹੋ॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥ ਮਾਗੁਮਲਾ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਨਦਬੇਦਬੀਚਗੁਰ
 ਮੁਖਿਗੈਅਨੁਧਿਆਨੁਅੰਪਾਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕੇਰਪਰਭਵੈਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਾਪਾਇਦਾ॥੩੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਮਾ

ਚੁਲਟਿਪਰੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਨ ਦੁਬਜਾਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸ ਪਾਇ ਦਾ॥ ੨॥
 ਗੁਰਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਖੀ। ਸਚੈ ਸਬਦੇ ਸਚ ਸੁਭਾਖੀ। ਸਦਾ ਸਾਚਿ ਰੀਰੀ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ
 ਦਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਵੈ। ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ। ਸਚੈ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਦੀ ਸਚੀ
 ਰੁਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਦਾ॥ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬੈਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਨੈਲੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਕਰ ਲੀ। ਸਦ
 ਹੀ ਸਚੁ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਵਗੁਨੁ ਕਰਾਇ ਦਾ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਉਤਮ ਬਾਣੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ।
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦੇ ਸਚਿ ਸਚੈ ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸੁਲਾਇ ਦਾ॥ ੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਸੰਤੀ ਪਾਏ। ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ
 ਭਗਮੁ ਗਵਾਏ। ਗੁਰਕੀ ਪਉੜੀ ਉਤਮ ਉਚੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਹਰਿਗੁਲਗਾਇ ਦਾ॥ ੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਿਜ ਮੁਕਰ ਲੀ
 ਸਗਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੇਖ ਦੁਆਗਾ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਰੀਰੀ ਰਤਾ। ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਮਾਇ ਦਾ॥ ੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਰਵੈ ਮਨੁ ਮੇਜਿ ਸੁਲਾਏ। ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਭਿਵਲਾਏ। ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰ ਸੀਜੈ ਸਚੈ ਮਨਿ ਭਾਇ ਦਾ॥ ੯॥
 ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮਿਲਾਏ। ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾਮੀਰਿ ਵਸਾਏ। ਆਪ ਲੈ ਭਾ ਲੈ ਸਦਾ ਰੀਰੀ ਰਤਾ ਭਾ ਲੈ
 ਮਨਿ ਵਸਾਇ ਦਾ॥ ੧੦॥ ਮਨੁ ਹਠਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੋਢੀ ਜੈ। ਬਹੁ ਤੇ ਭੇਖ ਕਰੇ ਨਹੀ ਭੀ ਜੈ। ਬਿਖਿ ਆਰਾਭੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵ
 ਰਿ ਦੁਖੇ ਦੁਖ ਸਮਾਇ ਦਾ॥ ੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਸੁਖੁ ਕਮਾਏ। ਮਰਲ ਜੀਵਨ ਕੀ ਸੋਈ ਪਾਏ। ਮਰਲ ਜੀਵਨੁ ਜੇ ਸ
 ਮਕਰਿ ਜਾਈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਪਭ ਭਾਇ ਦਾ॥ ੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰਹਿ ਸੁਹਿ ਪਰਵਾਨਾ। ਆਵਨ ਜਾਨਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨਾ।
 ਮਰੇ ਨ ਜੀ ਮੈਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਮਨਹੀ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇ ਦਾ॥ ੧੩॥ ਸੇਵਨੁ ਭਾਗੀ। ਜੀਨੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ। ਹਉ ਮੈ ਵਿਚ
 ਹੁ ਮੇਹੁ ਚੁਕਾਇਆ। ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਛਿਰੈ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ਦਾ॥ ੧੪॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ। ਆ
 ਪੇਵੈ ਖੋਖਿ ਪਿਉ ਥਪੋ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪਭ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸੁਲਾਇ ਲੈ ਪਾਇ ਦਾ॥ ੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ।
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਵੈ। ਨਾਨਕ ਨੀ ਮਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਦਾ॥ ੧੬॥ ॥ ੧੫॥ ੩੭॥
 ਮਨੁ ਮਰਯਾ ੩ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਸਾਜੀ। ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਨਿਵਾਜੀ। ਆਪੇ ਨਿਅਉ ਕਰੇ ਸ
 ਭੁਸਾ ਚਾਸਾ ਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ॥ ੧॥ ਕਾਇ ਅਕੇਵੁ ਹੈ ਮਾਕਾਗਾ। ਮਾਇ ਅਮੋਹੁ ਪਸਰਿ ਮਾਪਾ ਸਾਗਾ।
 ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਸਮੈ ਕੀਢੇਗੀ ਖੇਹੁ ਖੇਹੁ ਗਲਾਇ ਦਾ॥ ੨॥ ਕਾਇ ਅਕੰਚਨ ਕੇਵੁ ਅਪਾਗਾ। ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਰਹਿਅ
 ਸਬਦੁ ਅਪਾਗਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਗੁਲਾਸ ਚੇ ਮਿਲਿ ਪੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ॥ ੩॥ ਕਾਇ ਮਾਹਰਿ ਮੰਦਰੁ
 ਹਰਿ ਅਪਿਸ ਵੇਗੇ। ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਰਹਿ ਜੀਉ ਵਸੈ ਮੁਰਗੇ। ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਵਲ ਜਾਨਿ ਵਾਪਰੀ ਨਦਰੀ ਆਪਿ ਮਿਲ
 ਏ ਦਾ॥ ੪॥ ਸੇਸੁ ਚਾਜਿ ਕਰੇ ਪੁਸ਼ਿ ਵੇਗੇ। ਸਬਦੇ ਬੁਝੈ ਆਪੁ ਸਵਾਗੇ। ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮੀਰਿ ਵਸਾ

ਇਦਾ॥੫॥ਨਿਗਮਭਗਤਿਐਨਿਗਦੀ॥ਮਨੁਤਨੁਪੋਵਹਿਸਥਦਿਵੀਚਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰੈਰੀਗਿਰਤਕ
 ਰਿਕਿਰਪਭਗਤਿਕਰਾਇਦਾ॥੬॥ਇਸੁਮਨਮੰਦਰਮਹਿਮਨੁਆਪਵੈ॥ਸੁਖਪਯਰਿਤਿਆਗਿਮਹਾਦੁਖਪਵੈ॥
 ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਠਉਰਨਪਵੈਆਪੇਖੇਲੁਕਰਾਇਦਾ॥੭॥ਆਪਿਅਪਰੰਪਰਾਮੀਪਵੀਚਰੀ॥ਆਪੇਮੇਲੇਕਰਦੀ
 ਸਗੀ॥ਕਿਅਕੋਕਰਕੇਵੇਚਰਾਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੮॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਪੁਗਾਸਚੈਸਥਦਿਮਹਾ
 ਬਯਸੁਗਾ॥ਆਪੇਮੇਲੇਦੇਵਤਿਆਈਸਚੈਸੇਉਚੇਤੁਲਾਇਦਾ॥੯॥ਘਰੀਅੰਦਰਿਸਚੈਸੇਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿ
 ਰਲਾਬੁਣੈਕੋਈ॥ਨਾਮੁਨਿਪਨੁਵਸਿਆਘਟਾਅੰਤਰਿਗਨਨਾਮੁਪਿਆਇਦਾ॥੧੦॥ਦੇਸੰਤਰੁਭਵੈਅੰਤਰੁਨਹੀਭਲੇ
 ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਧਾਜਮਕਾਲੇ॥ਜਮਕੀਠਸੀਕਬਹੁਨਤੁਣੈਦੂਜੈਭਾਇਭਰਮਾਇਦਾ॥੧੧॥ਜਪੁਤਪੁਸਿਜਮੁ
 ਹੇਠਕੋਈਨਹੀ॥ਜਬਯਗੁਗੁਰਕਸਥਦਨਕਮਹੀ॥ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਮਿਲਿਆਸਦੁਪਾਇਆਸਚੈਸਚੈਸਮਾਇ
 ਦਾ॥੧੨॥ਕਾਮਕੋਰੋਪੁਸਥਲਸਿਸਾਗਾ॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਵਹਿਸਭੁਦਖਕਾਪਸਾਗਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਸੁਖਪਵਹਿ
 ਸਚੈਸਥਦਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੩॥ਪਉਲੁਪਾਦੀਹੈਬੈਸਿਤਗਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹਵਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿਗਾ॥ਜਿਨਿਕੀਤੇ
 ਜਾਤਿਸੈਪਛਾਲਹਿ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇਦਾ॥੧੪॥ਇਕਿਮਾਇਆਮੋਹਿਗਰਬਿਵਿਆਪੋ॥ਹਉਮੈਹੋਇਰੋਹੈ
 ਆਪੋ॥ਜਮਕਾਲੈਕੀਖਬਰਿਨਪਾਈਅੰਤਿਗਾਇਆਪਛੁਤਾਇਦਾ॥੧੫॥ਜਿਨਿਉਪਾਏਸੋਬਿਧਿਜਲੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਦੇਵੈਸਥਦੁਪਛਲੈ॥ਨਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨਤੀਸਚਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਦਾ॥੧੬॥੧੬॥੩੮॥ਮਹੁਮਹਾ ੩
 ਮਾਦਿਜੁਗਾਦਿਦਾਇਆਪਤਿਦਤਾ॥ਪੁਰੇਗੁਰਕੈਸਥਦਿਪਛਤਾ॥ਤੁਪੁਨੇਸੇਵਹਿਸੇਤੁਣਹਿਸਮਾਵਹਿਤੁਆ
 ਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੭॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਕਪਾਈ॥ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੀਸਰਲਾਈ॥ਜਿਉਤੁਪੁਭਵੈ
 ਰਿਵੈਚਲਾਵਹਿਤੁਆਪੇਮਾਗਗਪਾਇਦਾ॥੧੮॥ਏਭੀਸਚੈਸੇਸੋਈ॥ਆਪੇਸਾਜੇਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਸਭਨਾਸਾ
 ਠਕਰੇਸੁਖਦਤਾਆਪੇਰਿਜਕਪੁਰਾਇਦਾ॥੧੯॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ਕੋਇਨਜਲੈਤੇਰਾਪਰ
 ਵਾਗਾ॥ਆਪਣਾਅਪੁਪਛਾਲਹਿਆਪੇਗੁਰਮਤੀਆਪਿਬੁਝਾਇਦਾ॥੨੦॥ਪਾਤਾਲਪੁਰੀਆਯੋਆਮਕਾਸਾਤਿ
 ਸੁਵਿਚਿਵਰਤੈਤੁਕਮੁਕਰਗਾ॥ਤੁਕਮੇਸਾਜੇਤੁਕਮੇਛਾਰੇਤੁਕਮੇਮੋਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੨੧॥ਤੁਕਮੈਬੁਣੈਸੁਹਕਮੁ
 ਸਲਾਰੇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਵੇਪਰਵਰੇ॥ਜੇਕੀਮਤਿਦੇਹਿਸੋਹੈਤੁਆਪੇਸਥਦਿਬੁਝਾਇਦਾ॥੨੨॥ਅਨਦਿਨੁ
 ਮਾਰਜਾਛਿਜਦੀਜਾਏ॥ਗੋਲਿਦਿਨਸੁਦਇਸਾਖੀਆਏ॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਤਰਚੈਤੈਮੁਕਾਸਿਰਉਪਰਿਕਾਲੁਗੁਆ
 ਇਦਾ॥੨੩॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਗੁਰਚਰਦੀਲਾਗਾ॥ਅੰਤਰਿਭਰਮੁਗਾਇਆਭਉਭਗਾ॥ਸਦਾਅਨੰਦਸਚੈਗੁਲਗਾ
 ਵਹਿਸਦੁਬਾਲੀਬੋਲਾਇਦਾ॥੨੪॥ਜਿਨਿਤੁਜਤਕਮਬਿਧਤਾ॥ਪੁਰੇਭਾਗਿਗੁਰਸਥਦਿਪਛਤਾ॥ਜਾਤਿਪ

ਇਦਾ॥੫॥ ਨਿਰਮਲ ਭਗਤਿ ਹੈ ਨਿਰਮਲੀ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪੈਰੀ ਸਥਾ ਦਿਵੀ ਚਰੀ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹੋ ਰੀਰੀ ਰਤਾ ਕ
 ਰਿਕਿ ਪਾਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ॥ ੬॥ ਇਸੁ ਮਨ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਮਨੁ ਆਪਣੈ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਯੋ ਰਿਤਿ ਆਗਿ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ
 ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ॥ ਆਪੇ ਖੋਲ੍ਹ ਕਰਾਇਦਾ॥ ੭॥ ਆਪਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਮਾਪਿ ਵੀਚਰੀ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਕਰ ਲੀ
 ਸਗੀ॥ ਕਿਅ ਕੋ ਕਰ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੁ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੮॥ ਆਪੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਪੂਰਾ॥ ਸਚੈ ਸਥਾ ਦਿ ਮਹਾ
 ਬਲ ਸੁਗਾ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਦੇਵ ਭੀ ਮਾਈ ਸਚੇ ਸਿਉ॥ ਚਿਤ ਲਾਇਦਾ॥ ੯॥ ਪਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਸਚੈ ਸੇਈ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਵਿ
 ਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਪਨੁ ਵਸਿਆ ਪਟ ਅੰਤਰਿ ਗਨ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਦਾ॥ ੧੦॥ ਦਿਸੈ ਤਰੁ ਭਵੈ ਅੰਤਰੁ ਨ ਹੀ ਭਯੋ
 ਮਇਆ ਮੋਹਿ ਬਧਾ ਜਮ ਕਾਲੇ॥ ਜਮ ਕੀ ਠਾਸੀ ਕਬਹੂ ਨ ਤੁਟੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਾਇਦਾ॥ ੧੧॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਿਜਮੁ
 ਹੋਰੁ ਕੋਈ ਨ ਹੀ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਥ ਦੁਨ ਕਮਾਹੀ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿ ਮਿਲਿਆ ਸਦੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਚੈ ਸਮਾਇ
 ਦਾ॥ ੧੨॥ ਕਾਮ ਕੋਰੋ ਪੁਸਥ ਲਸੇ ਸਾਗਾ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਸਭੁ ਦੁਖ ਕਾ ਪਸਾਰਾ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ
 ਸਚੈ ਸਥਾ ਦਿ ਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੧੩॥ ਪਉਟੁ ਪਾਲੀ ਹੈ ਬੈਸਿਤ ਗਾ॥ ਮਇਆ ਮੋਹੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ
 ਜਾਤਿ ਸੈ ਪਛਾ ਲਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ॥ ੧੪॥ ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਗਰਬਿ ਵਿਆਪੋ॥ ਹਉ ਮੈ ਹੋਇ ਰਹੈ
 ਆਪੋ॥ ਜਮ ਕਾਲੈ ਕੀ ਬਖਰਿ ਨ ਪਈ ਅੰਤਿ ਗਾਇਆ ਪਛੁਤਾਇਦਾ॥ ੧੫॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾ ਲੈ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ
 ਦੇਵੈ ਸਥ ਦੁਪਛਾ ਲੈ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਕਰੈ ਬੇਨਤੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤ ਲਾਇਦਾ॥ ੧੬॥ ੧੬॥ ੩੮॥ ਮਭੁ ਮਭਾ ੩
 ਮਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆ ਪਤਿ ਦਰਾ॥ ਪੁਰੋਹਤ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿ ਪਛਾਤਾ॥ ਤੁਧੁ ਨੇ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਤੁਝ ਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ਤੁਆ
 ਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੧॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਕੀ ਪਈ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਲਾਈ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਵੈ
 ਭਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਤੁਆ ਪੇ ਮਾਗੀ ਪਾਇਦਾ॥ ੨॥ ਠੇਭੀ ਸਾਚੈ ਸੇਈ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਸਭ ਨਾਸ
 ਠਕਰੇ ਸੁਖ ਦਤਾ ਆਪੇ ਰਿਜ ਕਪਹੁ ਚਾਇਦਾ॥ ੩॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਮਲਖ ਅਪਾਰਾ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾ ਲੈ ਤੇਰਾ ਪਰ
 ਵਾਰਾ॥ ਆਪਣਾ ਅਪੁਪਛਾ ਲਹਿ ਆਪੇ ਗੁਰ ਮਤੀ॥ ਅਪਿ ਬੁਝਾਇਦਾ॥ ੪॥ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀ ਮਾਯੋ ਮਾਮਾ ਕਾਗਤਿ
 ਸੁਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰਾ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਾਜੇ ਹੁਕਮੇ ਛਰੇ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੫॥ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਸੁਹਕਮੁ
 ਸਲਾਹੇ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਵੇ ਪਰਵਰੇ॥ ਜੇਹੀ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਸੋ ਹੋਵੈ ਤੁਆ ਪੇ ਸਥਾ ਦਿ ਬੁਝਾਇਦਾ॥ ੬॥ ਅਨ ਦਿਨੁ
 ਆਰਜਾ ਛਿਜ ਦੀ ਜਾਏ॥ ਰੋਲਿ ਦਿਨ ਸੁਦਾਇ ਸਾਖੀ ਮਾਏ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਮੰਦੁ ਨ ਚੇਤੇ ਮੁਢਾ ਸਿਰਉ ਪਰਿ ਕਾਲੁ ਗੁਆ
 ਇਦਾ॥ ੭॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ ਲੁਗੁ ਰਚ ਲੀਲਾ ਗਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਭਰਮੁ ਗਾਇਆ ਭਉ ਭਗਾ॥ ਸਦਾ ਮਨੈ ਦੁਸਰੇ ਗੁਲਾ
 ਵਹਿ ਸਚੁ ਬਾਲੀ ਬੋਲਾਇਦਾ॥ ੮॥ ਜਿਨਿ ਤੁਧੁ ਜਾਤ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਪੁਰੋਹਤਾ ਗੁਰੁ ਸਥਾ ਦਿ ਪਛਾਤਾ॥ ਜਾਤਿ ਪ

ਤਿਸਦੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਹਉਮੈ ਮਾਗਿ ਮਲਾਇ ਦਾ ॥ ੯੦ ॥ ਮਨੁ ਕਰੇ ਰੁਦੁ ਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗਾ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਠਿਕੈ ਮਚਾ
ਗਾ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾਸਾ ਤਿਗੁ ਰਸੇਵੈ ਸੁਖੁ ਜੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੯੧ ॥ ਲਖ ਚਉਗ ਸੀਹ ਅਪਿ ਚਉਪਾਏ ॥ ਮਨਸ ਜਨਮਿ ਗੁਰ ਭਗ
ਤਿ ਦਿਵਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਵਿਸਟਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ ਵਿਸਟਾ ਵਿਚਿ ਠਿਕੈ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੯੨ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਭਗਤਿ
ਦਿਵਾਏ ॥ ਵਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਉ ਪਾਇ ਅਜਾਏ ॥ ਅਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਦਾ ॥ ੯੩ ॥
ਸਿੰਮਰਿ ਸਾਸਤਾ ਅੰਤ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਮੁਰਖੁ ਅੰਧਤ ਤਨ ਪਛਾਣੈ ॥ ਅਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਅਪੇ ਭਗਿ ਮਿਭੁਲਾਇ
ਦਾ ॥ ੯੪ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਅਪੇ ਅਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਅਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪੈਲਾਏ ॥ ਅਪੇ ਥਾਪਿ ਚੁਥਾਏ ਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪਿ ਚੁ
ਥਾਇ ਦਾ ॥ ੯੫ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਹਿ ਰਹੀ ਭੀਰਾ ॥ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਤਾ ਮਨੁ ਸੀਰਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਹੀ ਪਾ
ਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਦਾ ॥ ੯੬ ॥ ਅਪਿ ਨਿਰਾਣਾ ਮੁਰੇ ਰਹਿ ਪੈਲੇ ਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਵੇਸੈ
ਪਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ੯੭ ॥ ੧੧ ॥ ੩ ॥

ਮਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩

ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਹਕਿ ਗੁਰ ਬਾਗਾ ॥ ਤੁਆ ਪੇਜਾ ਲਹਿ ਸਿਰਜ ਲਹਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਚਿਅੰ ਕਰਿ ਸਤੁ ਸਿਸਟਿ ਚਉਪਾਈ ॥ ਸਭ
ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਤੇਰੇ ਵਿਚਿ ਆਈ ॥ ਅਪੇ ਵੇਕਰੇ ਸਭਿ ਸਾਚਾ ਮਾਪੇ ਭੋਲਿ ਪਵਾਇ ਦਾ ॥ ੨ ॥ ਬਾਜੀ ਗਗਿ ਇਕ ਬਾ
ਜੀ ਪਾਈ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਦਰੀ ਆਈ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤ ਰਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਦਾ ॥ ੩ ॥
ਬਾਜਹਿ ਬਾਜੇ ਧੁਨਿ ਆਕਾਗਾ ॥ ਅਪਿ ਵਜਾਏ ਵਜਾਵ ਲਹਾਗਾ ॥ ਪਟਿ ਪਟਿ ਪਵਲੁ ਵਹੈ ਇਕ ਰੰਗੀ ਮਿਲਿ ਪਵ
ਲੈ ਸਭ ਵਜਾਇ ਦਾ ॥ ੪ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਨਿ ਹਚਉ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਉ ਮੋਖੈ ਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਦੇਵ
ਰਿ ਆਈ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਦਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੇਵਨੁ ਤੋਰੁ ਲਾਹਨਾ ਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੋ ਸਲਾਹੀ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ
ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਤਾ ਨਾਮੋ ਲਾਹ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੬ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਸਭ ਦੁਖੁ ਸਿਸਾਗਾ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਵਪਰਿ ਵਿਕਾਗਾ
ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੭ ॥ ਅਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਅਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਬੁ
ਝਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਸੇਬੰ ਪਨ ਤੇਰੇ ਮੁਕਤੀ ਕੈ ਪਰਿ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੮ ॥ ਗਲਤ ਗਲੇ ਜੇ ਜਲੈ ਸੀਸਾਗਾ ॥ ਸਹਸਾ
ਮੁਹਿ ਨ ਦੁਕੈ ਵਿਕਾਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਗਲਤ ਦੁਕਾਏ ਸਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ੯ ॥ ਜੇ ਸਚੁ ਦੇਇ ਤਾਪਾਏ
ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੈ ਰਹੀ ਰਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜਪੁ
ਤਪੁ ਸੇਜਾ ਮੁਨਾ ਮੁਪਿਆਗਾ ॥ ਕੀਲਾ ਵੇਖ ਕਟੇ ਕਟ ਲਹਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੁਹੈ ॥ ਅਸਹ ਜੇ ਸਹਜੇ
ਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹੋਏ ਭੁਮਨਿ ਮੈਲੈ ਮਲਾਏ ॥ ਮੈਲੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਕੂੜੇ ਕੂੜੇ ਕਰੇ ਵਪਾਗਾ
ਕੂੜੇ ਬੋਲਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਲੀ ਕੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜਾ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾ

ਲੈਚਲੈਦਿਨੁਰਤੀਨਮੁਚੇਤਿਸੁਖਪਾਇਦਾ॥੧੩॥ਅਪਿਸਿਰੰਦਸਚਸੇਈ॥ਅਪਿਉਖਿਖਪਾਏਸੇਈ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਓਵੈਸੁਸਦਾਸਲਾਏਮਿਲਿਸਾਚੇਸੁਖਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਅਨੇਕਜਤਨਕਰੇਦੀਵਸਿਨੇਹਈ॥ਕਾਮਿਕ
 ਰਪਿਜਲੈਸਭੁਕੇਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮਨੁਵਸਿਆਵੈਮਨਮਾਰੇਮਨਹਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੫॥ਮੇਰਤੇਰਤੁਪੁਅਪੇ
 ਕੀਆਸਭਿਤੇਰੇਜੰਤਤੇਰੇਸਭਿਜੀਆ॥ਨਨਕਨਾਮੁਸਮਾਯਿਸਦਤੁਗੁਰਮਤੀਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੬॥
 ੧੮॥੧੦॥ਅਭੁਮਯਾ੩ ਹਰਿਜੀਉਦਾਤਾਅਗਮਅਥਾਯਾਚਿਸੁਤੇਲੁਨਤਮਾਇਵੇਪਰਵਾਯਾ॥
 ਤਿਸਨੇਅਪਵਿਨਸਕੈਕੋਈਆਪੇਮੇਲਿਮਲਾਇਦਾ॥੧॥ਜੇਕਿਛੁਕਰੈਸੁਨਿਹਚਉਹੋਈ॥ਤਿਸੁਕਿਨੁਦਾ
 ਤਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜਿਸਨੇਨਾਮਦਨੁਕਰੈਸੇਪਾਏਗੁਰਸਥਦੀਮੇਲਾਇਦਾ॥੨॥ਚਉਦਰਭਵਲਤਰੇਹਟਨਾਲੇ॥
 ਸਤਿਗੁਰਿਦਿਖਾਏਅੰਤਰਿਨਾਲੇ॥ਨਵੈਕਵਾਪਕੋਹਵੈਗੁਰਸਥਦੀਕੋਪਾਇਦਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਮੈ
 ਸਹਜਅਨੰਦਾ॥ਹਿਰਦੈਅਇਵੁਠਗੋਵੰਦਾ॥ਸਹਜੇਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਤੀਆਪੇਭਗਤਿਕਰਾਇਦਾ॥੪॥ਸ
 ਤਿਗੁਰਤੇਵਿਛੁੜੇਤਿਨੀਦੁਖਪਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਮਗੀਅਹਿਦੁਖਸਥਾਇਆ॥ਮਥੇਕਾਲੇਮਹਨਪਾਵਹਿਦੁ
 ਖਹੀਵਿਚਿਦੁਖਪਾਇਦਾ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ਸਹਜਭਾਇਸਚੀਲਿਵਾਯਾਗੀ॥ਸਚੇਸਚੁਕ
 ਮਵਹਿਸਦਹੀਸਚੈਮੇਲਿਮੇਲਾਇਦਾ॥੬॥ਜਿਸਨੇਸਚਦੇਇਸੁਪਾਏ॥ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਭਰਮੁਦੁਕਾਏ॥
 ਸਦੁਸਚੈਕਾਆਪੇਦਾਤਾਜਿਸੁਦੇਵੈਸੇਸਦੁਪਾਇਦਾ॥੭॥ਆਪੇਕਰਤਾਸਭਨਕਾਸੇਈ॥ਜਿਸਨੇਅਪਿਬੁਝਾ
 ਏਬੁਝੈਕੋਈ॥ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵਰਿਆਈਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੮॥ਹਉਮੈਕਰਦਿਆਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥
 ਅਗੈਮੇਹਨਦੁਕੈਮਾਇਆ॥ਅਗੈਜਮਕਾਲੁਲੇਖਾਲੇਵੈਜਿਉਤਿਲਘਲੀਪੀੜਾਇਦਾ॥੯॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰ
 ਸੇਵਹੋਈ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਸੇਵੈਕੋਈ॥ਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਨੇਤ੍ਰਿਮਾਵੈਮਹਲਿਸਚੈਸੁਖਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਤਿਨਸੁ
 ਖਪਾਇਅਜੇਤੁਭਾਏ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਯਾਏ॥ਤੇਰੈਭਾਗਿਸਭਵਰਿਆਈ॥ਜਿਸੁਦੇਵਹਿਸੇਪਾਇਦਾ॥
 ੧੧॥ਅੰਦਰਿਪਰਗਾਸੁਭੁਭੁਤੇਪਾਏ॥ਨਾਮੁਪਦਰਭੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗਿਆਨਰਤਨੁਸਦਾਘਟਿਚਨਲੁਅਗਿ
 ਆਨਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਦਾ॥੧੨॥ਅਗਿਆਨੀਅੰਧੇਦੂਜੈਲਾਗੇ॥ਬਿਨੁਪਲੀਨੁਬਿਮੁਏਅਭਾਗੇ॥ਚਲਾਦਿਆ
 ਘਰੁਦਰਨਦਰਿਨਅਵੈਜਮਦਰਿਬਾਧਦੁਖਪਾਇਦਾ॥੧੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਭਰਸੇਵੈਮੁਕਤਿਨੇਹਈ॥ਗਿ
 ਅਨੀਧਿਆਨੀਪੁਛਹੁਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਤਿਸੁਮਿਲੈਵਾਰਿਆਈਦਰਿਸਚੈਸੇਭਾਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਸਤਿ
 ਗੁਰਨੇਸੇਵੇਤਿਸੁਅਪੀਮਿਲਾਏ॥ਮਮਤਾਕਾਟਿਸਾਚਿਲਿਵਾਯਾਏ॥ਸਦਾਸਚੁਵਲਜਹਿਵਾਪਾਗੀਨਾਮੇਲਾ
 ਯਾਪਾਇਦਾ॥੧੫॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਸਥਦਿਮੈਰਸੇਈਜਨੁਮੁਕਤਾ॥ਨਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤ

ਰਿਨੋਮਾਮੁਪਿਆਇਦਾ॥੧੬॥੧੯॥੧੯੧॥ ਮਾਗੁਮਲਾ੩ ਜੋਤੁਕਰਲਾਸੋਕਰਿਪਾਇਆ॥੧੬੩
 ਭਾਨੇਵਿਚਿਕੋਵਿਗਲਾਅਇਆ॥ਭਾਲਾਮੰਨੋਸੁਖਪਾਏਭਾਨੇਵਿਚਿਸੁਖਪਾਇਦਾ॥੧੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੇਰਾਭਾਲਾ
 ਵੈ॥ਸਭਜੇਹੀਸੁਖਸਦਕਮਾਵੈ॥ਭਾਨੇਨਲੋਚੈਬਹੁਤੇਰੀਆਪਲਾਭਾਲਾਆਪਿਮਨਾਇਦਾ॥੧੮॥ਤੇਰਭਾਲਾਮੰ
 ਨੋਸੁਖਿਲੈਤੁਪੁਆਏ॥ਜਿਸੁਭਾਲਾਭਵੈਸੋਤੁਫਿਰਿਸਮਾਏ॥ਭਾਨੇਵਿਚਿਵਡੀਵਡਿਅਈਭਾਲਾਕਿਸਹਿਕਰ
 ਇਦਾ॥੧੯॥ਜਾਤਿਸੁਭਵੈਤਗੁਰਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਦਾਭੁਪਾਏ॥ਤੁਪੁਆਪਲੈਭਾਲੈਸਭਸਿਸਦਿ
 ਚੁਪਈ॥ਜਿਸੋਭਾਲਾਦੇਹਿਤਿਸੁਭਾਇਦਾ॥੨੦॥ਮਨਮੁਖਮੰਧੁਕਰੇਚਤਰਈ॥ਭਾਲਾਮੰਨੋਬਹੁਤਦੁਖਪਾਈ॥
 ਭਰਮੇਭੁਲਾਅਵੈਜਾਏ॥ਘਰਮਹਲਨਕਬਹੁਪਾਇਦਾ॥੨੧॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਲੇਦੇਵਾਰਿਅਈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾ
 ਧੁਰਿਨੁਮਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਤਨਾਮੁਪਾਏਨਾਮੇਹੀਸੁਖਪਾਇਦਾ॥੨੨॥ਸਭਨਾਵਹੁਚੁਪਜੈਨਾਵਹੁਛੀਜੈ॥ਗੁਰ
 ਕਿਰਪਤੇਮਨੁਤਨੁਭੀਜੈ॥ਰਸਨਾਮੁਪਿਆਏਰਸਿਭੀਜੈਰਸਹੀਤੇਰਸੁਪਾਇਦਾ॥੨੩॥ਮਹਲੈਅੰਦਰਿਮਹਲਕੇ
 ਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸਚਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਜਿਸੋਸਚਦੇਇਸੋਈਸਚਪਾਏਸਚੇਸਚਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੨੪॥ਨਾਮੁ
 ਵਿਸਾਰਿਮਨਿਤਿਤੁਪਾਇਆ॥ਮਾਇਅਮੋਹੁਸਭਰੇਗੁਕਮਾਇਆ॥ਬਿਨੁਨਵੈਮਨੁਤਨੁਹੈਕੁਸਟੀਨਕਵੇਵਸਾ
 ਪਾਇਦਾ॥੨੫॥ਨਾਮਿਰਚੇਤਿਨਨਿਰਮਲਦੇਹਾ॥ਨਿਰਮਲਹੀਸਾਸਦਾਸੁਖੁਤੇਹਾ॥ਨਾਮੁਸਲਾਹਿ ਸਦਾਸੁਖਪਾਇ
 ਆਨਿਜਘਰਿਵਾਸਪਾਇਦਾ॥੨੬॥ਸਭੁਕੇਵਲਜੁਕਰੇਵਾਪਾਗਾ॥ਵਿਨੁਨਵੈਤੈਦਾਸੀਸਾਗਾ॥ਨਗੋਆਇਆ
 ਨਗੋਜਾਸੀ॥ਵਿਨੁਨਵੈਦੁਖਪਾਇਦਾ॥੨੭॥ਜਿਸੋਨਾਮੁਦੇਇਸੋਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਹਰਿਮੀਰਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰ
 ਕਿਰਪਤੇਨਾਮੁਵਸਿਆਘਟਾਮੰਤਰਿਨਾਮੋਨਾਮੁਪਿਆਇਦਾ॥੨੮॥ਨਵੈਨਲੋਚੈਜੇਤੀਸਭਅਈ॥ਨਾਉਤਿਨਾ
 ਮਿਲੈਧੁਰਿਪੁਰਬਿਕਮਾਈ॥ਜਿਨੀਨਾਉਪਾਇਆਸੇਵਡਭਗੀ॥ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੨੯॥ਕਾਇਆ
 ਕੇਟਅਤਿਅਪਾਗਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਬਹਿਪਭੁਕਰੇਵੀਚਾਗਾ॥ਸਚਾਨਿਅਉਸਚੇਵਾਪਾਗਾ॥ਨਿਰਚਲੁਵਾਸਪਾਇ
 ਦਾ॥੩੦॥ਅੰਤਰਘਰਬੰਕੇਥਾਨੁਨੁਯਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਥਾਨੁਪਾਇਆ॥ਇਤੁਸਾਥਿਰਿਥਹੈਸਾਥਾ
 ਹੇਸਚੇਹਰਿਸਚਾਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੩੧॥ਅੰਰਕਰਤੈਇਕਬਲਤਬਲਾਈ॥ਇਸੁਦੇਹੀਵਿਚਿਸਭਵਸੁਪਾ
 ਏਈ॥ਨਨਕਨਾਮੁਵਲਜਹਿਠੀਗਿਰਾਤੇਗੁਰਮੁਖਿਕੋਨਾਮੁਪਾਇਦਾ॥੩੨॥੨੦॥੧੯੨॥ ਮਾਗੁਮਲਾ੩
 ਕਾਇਆਕੈਚਨੁਸਥਾਦੁਵੀਚਾਗਾ॥ਤਿਥੈਹਰਿਵਸੈ॥ਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਗਵਾਗਾ॥ਅਨਾਦਿਨੁਹਰਿਸੇਵਿਹੁਸ
 ਚੀਬਲੀਹਰਿਜੀਉਸਥਾਦਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੩੩॥ਹਰਿਚੇਤਹਿਚਿਨਕਾਠਿਹਰੈਜਾਉ॥ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਤਿ
 ਨਮੋਲੀਮਿਲਾਉ॥ਤਿਨਕੀਪੁਰਿਲਾਈ॥ਮੁਖਿਮਸਤਕਿਸਤਸੰਗਤਿਬਹਿਗੁਲਗਾਇਦਾ॥੩੪॥ਹਰਿਕੇਗੁ

ਲਗਾਵਾਜੇਹਰਿਪੁਭਭਵਾਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਖਦਿਸੁਹਵਾਗੁਰਬਾਲੀਚਹੁਕੰਡੀਸੁਲੀਐਸਾਚੈਨਾ
 ਮਿਸਮਾਇਦਾ॥ ੩॥ ਸੋਜਨੁਸਾਚਾਜਿਅੰਤਰੁਭਾਯੋਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਹਰਿਨਦਰਿ॥ ਨਿਹਯੋਗਿਅਨ
 ਅੰਜਨੁਪਏਗੁਰਸਥਾਦੀਨਦਰਿਨਦਰਿਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੪॥ ਵੈਭਾਗਿਏਹੁਸਰੀਰੁਪਾਇਆਮਾਦਸਜਨਮਿ
 ਸਥਾਦਿਚਿਤੁਲਾਇਆਬਿਨੁਸਥਾਦੈਸਭੁਅੰਪਅੰਪੇਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸਹਿਬੁਝਾਇਦਾ॥ ੫॥ ਏਕਿਕਿ
 ਤੁਆਏਜਨਮੁਗਵਾਏਮਨਮੁਖਯਾਗੇਦੂਜੈਭਾਏਏਹਵੇਲਾਠਿਹਰਿਨਾਮਵੈਪਾਗਿਖਿਸਿਐਪਛੁਤਾਇਦਾ
 ੬॥ ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਪਵਿਤੁਸਰੀਗਾਤਿਸੁਫਿਚਿਵਸੈਸਦੁਗੁਲੀਗਹਿਗਾਸਚੈਸਦੁਵੈਸਭਥਈਸਚੁ
 ਸੁਟਿਅੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥ ੭॥ ਹਰਿਮੈਗਲਤਗੁਰਸਥਾਦਿਨਿਵਗੇਹਰਿਜੀਉਹਿਰਦੈਰਖਹੁਦਿਰਧਾਗੇਗੁਰਕੈਸ
 ਥਾਦਿਸਦਾਸਲਾਹੇਮਿਲਿਸਾਚੈਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥ ੮॥ ਸੋਚੇਤੇਜਿਨੁਅੰਪਚੇਤਾਏਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਵਸੈਮ
 ਨਿਮਾਏਆਪੇਵੈਖੈਆਪੇਬੁਝੈਆਪੇਆਪੁਸਮਾਇਦਾ॥ ੯॥ ਜਿਨਿਮਨਾਵੇਚਿਵਬੁਪਾਈਸੋਈਜਾਏਗੁ
 ਰਕੈਸਥਾਦੈਆਪੁਪਛਾਏਆਪੁਪਛਾਏਸੋਈਜਨੁਨਿਮਾਏਬਾਲੀਸਥਾਦੁਸੁਲਾਇਦਾ॥ ੧੦॥ ਏਹਕਾ
 ਇਆਪਵਿਤੁਹੈਸਰੀਗਾਗੁਰਸਥਾਦੀਚੇਤੈਗੁਲੀਗਹਿਗਾਅਨਾਦਿਨੁਗੁਲਗਵੈਗੀਗਰਤਾਗੁਲਕਹਿ
 ਗੁਲੀਸਮਾਇਦਾ॥ ੧੧॥ ਏਹੁਸਰੀਰੁਸਭਮੁਲੁਹੈਮਾਇਆਦੂਜੈਭਾਇਭਗਿਮੁਭਯਾਇਆਹਰਿਨਚੇਤੈ
 ਸਦਾਦੁਖੁਪਾਏਬਿਨੁਹਰਿਚੇਤੇਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥ ੧੨॥ ਜਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਸੋਪਰਵਲਾਕਾਇਆਹਿਸੁਨਿਰ
 ਮਲੁਦਰਿਸਚੈਜਾਣਾਹਰਿਸੇਵੈਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏਸੋਹਰਿਗੁਲਗਾਇਦਾ॥ ੧੩॥ ਬਿਨੁਭਾਗਾਗੁਰਸੇਵਿ
 ਅਨਜਾਇਮਨਮੁਖਭੂਯੋਮੁਏਬਿਯਾਯਾਇਜਿਨਕਉਨਦਰਿਹੈਗੁਰਕੈਗੀਹਰਿਜੀਉਆਪਿਮਿਲਾ
 ਇਦਾ॥ ੧੪॥ ਕਾਇਅਕੇਵਪਕੇਹਟਨਾਯੋਗੁਰਮੁਖਿਏਵੈਵਸਤੁਸਮਾਏਹਰਿਕਾਨਾਮੁਪਿਆਇਦਿਨੁਰਤੀ
 ਉਤਮਪਦਵੀਪਾਇਦਾ॥ ੧੫॥ ਆਪੇਸਚੈਸੁਖਦਤਾਪੁਰੇਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਪਛਾਤਾਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹੇ
 ਸਾਚਾਪੁਰੈਭਾਗਿਕੋਪਾਇਦਾ॥ ੧੬॥ ੨੧॥ ੪੩॥ ਮਭੁਮਯਾ੩ ਨਿਰਕਾਰਿਅਕਰੁਉਪਾਇ
 ਆਮਾਇਆਮੋਹੁਕਮਿਥਲਾਇਆਆਪੇਖੇਯਕੇਸਥਿਕਰਤਾਸੁਲਿਸਾਚਾਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥ ੧੭॥
 ਮਾਇਆਮਾਈਵੈਗੁਲਪਰਸੁਤਿਜਮਾਇਆਚਾਰੇਬੇਦਬਰਮੈਨੇਫੁਰਮਾਇਆਵੇਕਮਾਧਵਾਗਥਿਤੀ
 ਕਹਿਏਸੁਜਗਮਹਿਸੋਈਪਾਇਦਾ॥ ੧੮॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਕਰਲੀਸਾਗਾਮਨਾਮੁਰਖਹੁਉਹਿਧਾਗਾਗੁਰਬਦੀ
 ਵਰਤੀਜਗਅੰਤਰਿਏਸੁਥਾਲੀਤੇਹਰਿਨਾਮੁਪਾਇਦਾ॥ ੧੯॥ ਵੇਦਪਵੈਅਨਾਦਿਨੁਵਾਦਸਮਾਏਨਾਮੁ
 ਨਚੈਤਬਪਾਜਮਕਾਏਦੂਜੈਭਾਇਸਦਾਦੁਖੁਪਾਏਤੈਗੁਲਭਗਿਮੁਭਯਾਇਦਾ॥ ੨੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿਏਕਸੁ

ਸਿਉਓਵਲਾਏ॥ ਤਿਥਿਧਿਮਨਸਮਨਹਿਸਮਾਏ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਸਦੈ॥ ਮੁਕਤਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇਦਾ॥
ਪਾਜੋਪੁਰਿਗਤੇਸੇਹੁਦਿਗਤੇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜੇਮਾਤੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਪੁਤ੍ਰਪਾਇਆਮਾਪੈਆ
ਪੁਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੬॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿਭਗਿਨਪਾਏ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਲਗਦੁਖਪਾਏ॥ ਸੁਹਠੇਗੁਦਿਨਥੇਵੈਤੈਵੈਏ
ਸੁਜਾਦੇਬਿਲਮਨਲਾਇਦਾ॥ ੭॥ ਏਹੁਮਨੁਭੈਭਾਇਠਗਾਏ॥ ਏਤੁਠੀਗਿਸਚੈਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ ਪੁਰੈਭਾਗਿ
ਕਾਇਹੁਠੇਗੁਪਏ॥ ਗੁਰਮਤੀਠੇਗੁਚੜਾਇਦਾ॥ ੮॥ ਮਨਮੁਖੁਭੁਤੁਕਰੇਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਦਰਗਹਕਬਹੀਨ
ਪਵੈਮਨੁ॥ ਦੂਜੈਯਾਗੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈਦੁਖਪਾਇਦਾ॥ ੯॥ ਮੈਰੈਪੁਤਿਅੰਦਰਿਆਪੁਲੁਕਾਇ
ਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥ ਸਚਾਪੁਤ੍ਰਸਚਾਵਾਹਾਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਪਾਇਦਾ॥ ੧੦॥
ਹੁਇਸੁਕਾਇਆਕੀਕੀਮਾਤਿਕਿਨੈਪਾਈ॥ ਮੈਰੈਠਾਕੁਗਿਇਠਬਲਤਬਲਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਠੇਵੈਸੁਕਾਇਆ
ਜੋਪੈਆਪਹਿਆਪੁਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੧੧॥ ਕਾਇਆਵਿਚਿਤੇਟਾਕਾਇਆਵਿਚਿਲਾਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਥੇਜੇਵੇਪ
ਠਵਾਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਲਾਜਿਸਦਾਸੁਖਪਾਏ॥ ਸਹਜੇਸਹਜੇਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੧੨॥ ਸਚਮਹਲਸਚੇਭੰਡਾਗਾ॥
ਆਪੇਦੈਦੇਵਲਾਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਯਾਹੇਸੁਖਦਾਤੇ॥ ਮਨਿਮੇਲੇਕੀਮਾਤਿਪਾਇਦਾ॥ ੧੩॥ ਕਾਇਆਵਿ
ਚਿਵਸਤੁਕੀਮਾਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਵਰਿਆਈ॥ ਜਿਸਦਾਹਟਸੇਈਵਥੁਜਾਲੈਗੁਰਮੁਖਿਦੇ
ਇਨਪਛੇਤਾਇਦਾ॥ ੧੪॥ ਹਰਿਜੀਉਸਭਮਹਿਗਿਆਸਮਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆਜਾਈ॥ ਆਪੇਮੇ
ਲਿਮਿਲਾਏਆਪੇਸਬਦੇਸਹਜੇਸਮਾਇਦਾ॥ ੧੫॥ ਆਪੇਸਚਾਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ ਸਬਦੇਵਿਚਹੁਭਗਮੁ
ਚੁਕਾਏ॥ ਨਨਕਨੀਮਿਲੈਵਰਿਆਈਨਾਮੇਹੀਸੁਖਪਾਇਦਾ॥ ੧੬॥ ੨੨॥ ੬੬॥ ਮਾਠੁਮਹਲ੩
ਅਗਮਅਗੋਚਰਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ ਆਪੇਮਿਹਰਵਾਨਅਗਮਅਥਾਹੇ॥ ਅਪਵਿਕੇਇਨਸਕੈਤਿਸਰੇਗੁਰਸਬਦੀ
ਮੇਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਤੁਪਨੇਸੇਵਹਿਜੋਤੁਪੁਭਵਹਿ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਸਚਿਸਮਾਵਹਿ॥ ਅਨਦਿਨੁਗੁਲਰਵ
ਹਿਦਿਨੁਗਤੀਰਸਨਾਹਰਿਸੁਭਾਇਆ॥ ੨॥ ਸਬਦਿਮਹਿਸੇਮਰਦੁਸਵਾਰਹਿ॥ ਹਰਿਕੇਗੁਲਹਿਰਦੈ
ਚਿਰਧਾਰਹਿ॥ ਜਨਮੁਸਫਲੁਹਰਿਚਰਲੀਲਾਗੇ॥ ਦੂਜਾਭਾਉਚੁਕਾਇਆ॥ ੩॥ ਹਰਿਜੀਉਮੇਲੇਆਪੀਮਿ
ਲਾਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਆਪੁਗਵਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਹਰਿਭਗਤੀਰਤੇਇਸੁਜਗਮਹਿਲਾਗਾਪਾਇਆ॥
੪॥ ਤੇਰੇਗੁਲਕਰਮੈਕਹਲੁਨਜਾਈ॥ ਅੰਤੁਪਾਗਕੀਮਾਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ ਆਪੇਦਾਇਆਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾ
ਗੁਲਮਹਿਗੁਲੀਸਮਾਇਆ॥ ੫॥ ਇਸੁਜਗਮਹਿਮੇਹੁਪੈਸਾਗਾ॥ ਮਨਮੁਖੁਅਗਿਆਨੀਅੰਤੁਮੰਧਾਗਾ॥
ਪੈਧਵਤੁਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਨਵੈਦੁਖਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਕਰਮੁਠੇਵੈਤਾਸਤਿਗੁਰਪਏ॥ ਹਰਿਮੈ

ਮੈਲਸਥਦਿਜਲਾਏ। ਮਨੁਨਿਗਮਲੁਗਿਆਨੁਤਨੁਚਨਲੁਅਗਿਆਨੁਮੈਭਗਵਾਇਆ॥੧॥ ਤੇਰੇ
 ਨਾਮਅੰਕਕੀਮਤਿਨਹੀਪਈ। ਸਦਨਾਮੁਹਰਿਹਰਦੈਵਸਾਈ। ਕੀਮਤਿਕਉਲੁਕਰੇਪਭਤੇਰੀਤੁਆਪੇਸ
 ਹੁਜਿਸਮਾਇਆ॥੨॥ ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਅਗਮਾਪਾਗਾਨਕੋਰੋਅੰਤੋਲਲਹਗਾ। ਅਪੰਤੋਲੋਤੋਲਿਤੇ
 ਲਾਏਗੁਰਸਥਦੀਮੋਲਿਤੋਲਾਇਆ॥੩॥ ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਕਰਹਿਅਰਦਾਸੀ। ਤੁਆਪੇਮੋਲਿਬਹਾਲਹਿਪਾ
 ਸੀ। ਸਭਨਾਜੀਅੰਕਾਸੁਖਦਤਪੁਰੈਕਰੀਮਿਪਿਆਇਆ॥੪॥ ਜਤਸਤਸੰਜਮੁਜਿਸਦੁਕਮਵੈ। ਇਹਮਨੁ
 ਨਿਗਮਲੁਜਿਹਰਿਗੁਲਗਵੈ। ਇਸੁਬਿਖੁਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰਾਪਤਿਹੈਰਿਜੀਉਮੇਰੇਭਾਇਆ॥੫॥ ਜਿ
 ਸੇਬੁਝਾਏਸੇਈਬੁਝੈ। ਹਰਿਗੁਲਗਵੈਅੰਦਰਸੁਝੈ। ਹਉਮੈਮੇਰਾਠਾਕਿਰਾਏਸਹਾਜੇਸਦਪਾਇਆ॥੬॥
 ਬਿਨੁਕਰਮਹੋਗਛੈਘੋਨੇਗੀ। ਮਹਿਮਾਰਿਜੀਮੈਦੁਕੈਨਛੇਗੀ। ਬਿਖੁਕਾਰਤਾਬਿਖੁਕਮਵੈਸੁਖੁਨਕਥਹੁਪਾਇਆ॥
 ੭॥ ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰੇਭੇਖਧਰੀ। ਬਿਨੁਸਥਦੈਹਉਮੈਕਿਨੈਨਮਾਗੀ। ਜੀਵਤਮਰੈਤਾਮੁਕਤਿਪਾਏਸਚੈਨਾਇਸ
 ਮਾਇਆ॥੮॥ ਅਗਿਆਨੁਤਿਸਨਾਇਸੁਤਨਹਿਜਲਾਏ। ਤਿਸਦੀਬੁਝੈਜਿਗੁਰਸਥਦੁਕਮਾਏ। ਤਨੁਮਨੁਸੀਤ
 ਲੁਕੇਪੁਨਿਵਧੈਉਮੈਮਾਰਿਸਮਾਇਆ॥੯॥ ਸਚਾਸਹਿਬੁਸਚੀਵਰਿਅਈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵਿਰਲੈਪਾਈ। ਨਨ
 ਕੁਦੇਕਕਰੈਬੇਨੀਤੀਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੧੦॥ ੨੩॥ ੪੫॥ ਮਾਨੁਮਯਾ੩ ਨਦਰੀਭਗਤਾਏਹਮਿਲ
 ਏ। ਭਗਤਸਯਾਹਨਿਸਦਾਹਿਵਲਾਏ। ਤਉਸਰਲਾਈਉਬਹਰਿਕਰਤੇਆਪੇਮੋਲਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥
 ਪੁਰੈਸਥਦਿਭਗਤਿਸੁਹਈ। ਅੰਤਰਿਸੁਖੁਤੇਰੈਮਨਿਭਾਈ। ਮਨੁਤਨੁਸਚੀਭਗਤੀਗਤਾਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁ
 ਲਾਇਆ॥੨॥ ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਦਜਲੈਸਰੀਗਾ। ਕਰਮੁਹੋਵੈਭੇਟੇਗੁਰਪੁਰੀ। ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਸਥਦਿਬੁ
 ਝਾਏਸਤਿਗੁਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥ ਮਨਮੁਖਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਏ। ਬਹੁਸਿਕਟਜੋਨੀਭਗਾਏ। ਜਮਕਾਜੇਵ
 ਜਾਕਦੇਨਕਦੈਅੰਤੋਬਹੁਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥ ਆਵਲਜਾਲਾਸਥਦਿਨਿਵਾਰੇ। ਸਦਨਾਮੁਰਖੈਉਰਧਾਰੇ। ਗੁ
 ਰਕੈਸਥਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰੇਹਉਮੈਜਾਇਸਮਾਇਆ॥੫॥ ਆਵਲਜਲੈਪਰਜਵਿਗੋਈ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਿ
 ਰੁਕਾਇਨਹੋਈ। ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਸਥਦਿਸੁਖੁਵਸਿਆਜੋਤੀਜੋਤੀਮਿਲਾਇਆ॥੬॥ ਪੰਚਦੂਤਚਿਤਵਹਿ
 ਵਿਕਾਰਾਮਾਇਆਮੋਹਕਾਏਹੁਪਸਾਗਾ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਤਾਮੁਕਤਹੋਵੈਪੰਚਦੂਤਵਸਿਆਇਆ॥੭॥ ਬਝੁ
 ਗੁਰੂਮੈਹੁਗੁਬਾਗਾ। ਛਿਗਿਛਿਗਿਛੁਕੈਵਾਰੇਵਗਾ। ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਸਦਦਿਵਾਏਸਦਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆ॥
 ੮॥ ਸਾਚਾਦਰੁਸਾਚਾਦਰਵਗਾ। ਸਚੇਸੇਵਹਿਸਥਦੀਪਆਗਾ। ਸਚੀਪੁਨਿਸਚੇਗੁਲਗਵਾਸਚੇਮਾਰਿਸਮਾ
 ਇਆ॥੯॥ ਘੋਰੈਅੰਦਰਿਕੋਘਹੁਪਾਏ। ਗੁਰਕੈਸਥਦੇਸਹਾਜੇਸੁਭਾਏ। ਚਿਖੈਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਨਵਿਅਪੈਸਹ

ਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੧੦॥ ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਸਟਕਵਾਸਾ॥ ਭਉਦੇਠਿਰਹਿਬਹੁਮੋਹਪਿਆਸਾ॥ ਕੁਸੰਗਤਿਬਹੁ
 ਹਿਸਦਾਦੁਖਪਾਵਹਿਦੁਖੇਦੁਖਕਮਾਇਆ॥੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੁਸੰਗਤਿਨਹੈ॥ ਬਿਨੁਸਥਦੈਪਾਰਨ
 ਪਾਏਕੋਈ॥ ਸਹਜੇਗੁਰਹਰਹਿਦਿਨੁਰਤੀਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ॥੧੨॥ ਕਾਇਆਬਿਰਖੁਪੀਖੀਵਿਚਿਵਾਸਾ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗਹਿਗੁਰਸਥਦਿਨਿਵਾਸਾ॥ ਉਤਰਿਨਪੁਛੇਨਾਵਹਿਨਜਾਹੀ॥ ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆ॥੧੩॥
 ਕਾਇਆਸੋਪਹਿਜਥਵੀਚਚਹਿ॥ ਮੋਹਠਗਏਗੀਭਰਮੁਨਿਵਾਰਹਿ॥ ਆਪੇਕ੍ਰਿਪਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਆਪੇਮੋਘ
 ਮਿਲਾਇਆ॥੧੪॥ ਸਦਹੀਨੈਵੈਦੁਰਿਨਜਾਣਹਾ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਨਜੀਕਿਪਛਾਲਹਾ॥ ਬਿਗੋਸੈਕਮਲੁਕਿਰ
 ਦਿਪਰਗਾਸੈਪਰਗਟਕਰਿਦੇਖਾਇਆ॥੧੫॥ ਆਪੇਕਰਤਾਸਚਾਸੇਈ॥ ਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਯੋਅਵਰੁਨਕੋਈ॥
 ਨਾਨਕਨਾਮਿਲੈਵਡਿਆਈਆਪੁਗਵਾਇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧੬॥ ੨੦॥ ੪੬॥

ਗੁਰਮੁਖਸੋਘੋਮਹਾਰ
 ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਸਾਦਿ॥ ਸਚਾਆਪਿਸਵਾਰਲਹਾਰਾ॥
 ਅਵਰਨਸੁਣਸਿਬੀਜੀਕਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਈਹੈ॥੧॥ ਸਭਨਾਸਦਵਸੈਮਨ
 ਮਹੀ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜੇਸਮਾਹੀ॥ ਗੁਰਗੁਰੁਕਰਤਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਚਰਲੀਚਿਤੁਲਾਈਹੈ॥੨॥
 ਸਤਿਗੁਰੁਹੈਗਿਆਨੁਸਤਿਗੁਰੁਹੈਪੂਜਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਅਵਰੁਨਦੂਜਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਤੇਨਾਮੁਰਤਨਪਤੁਪਾ
 ਏਆਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਭਾਈਹੈ॥੩॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਜੇਦੂਜੈਯਾਗੇ॥ ਅਵਹਿਜਾਹਿਛੁਮਿਅਰਹਿਅ
 ਭਾਗੇ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਕੀਠਿਰਗਾਤੋਹੈ॥ ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਰਹਿਸਰਲਾਈਹੈ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੀਤਿਸਦਾਹੈਸਾਚੀ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁਤੇਨਾਮੁਅਜਾਚੀ॥ ਹੋਰਦਾਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਕਰਿਹਰਿਜੀਉ॥ ਮਿਖਯੇਵਹੁਗੁਰਸਰਲਾਈਹੈ॥੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਰਸੁਸਤਿਗੁਰੁਦੁਆਇਆ॥ ਦਸਵੈਦੁਆਰਿਪ੍ਰਵੇਸੇਇਆਇਆ॥ ਤਹਅਨਹਦਸਥਦਵਜਹਿਪੁਰੀਥਾ
 ਲੀ॥ ਸਹਜੇਸਹਜੇਸਮਾਈਹੈ॥੬॥ ਜੀਨਕਏਕਰਤੈਪੁਰਿਲਿਖਿਪਈ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਗੁਰਗੁਰੁਕਰਤਵਿਰਈ॥
 ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੋਸੀਝੈਨਹੀ॥ ਗੁਰਚਰਲੀਚਿਤੁਲਾਈਹੈ॥੭॥ ਜੇਸੁਭਵੈਤਿਸੁਆਪੇਦੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪ
 ਦਾਭੁਯੋਈ॥ ਆਪੇਕ੍ਰਿਪਕਰੇਨਾਮੁਦੇਵੈਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਈਹੈ॥੮॥ ਗੀਅਨਰਤਨੁਮਨਿਪਰਗਟਭਇਆ॥
 ਨਾਮੁਪਦਰਸੁਸਹਜੇਯਾਇਆ॥ ਏਹਵਡਿਆਈਗੁਰਤੇਪਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਕਉਸਦਥਲਿਜਾਈਹੈ॥੯॥ ਪ
 ਗਟਿਆਸੁਗੁਨਿਸਿਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਗਾ॥ ਅਗਿਆਨੁਮਿਟਿਆਗੁਰਤਨਿਅਪਾਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਗੀਆ
 ਨੁਰਤਨੁਅਤਿਭਾਗੀਕਰਮਿਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਈਹੈ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਗਟੀਹੈਸੋਈ॥ ਚਹੁਗੁਰੀਰਮਲੁ
 ਹਛਾਯੋਈ॥ ਨਾਮੇਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਨਾਮਿਰਹਿਆਲਿਵਲਾਈਹੈ॥੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਗਪਤਿਤੇ

ਵੈ॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਹਜੇ ਸਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਸਮਾਵੈ ਨਸਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈਐ॥ ੧੨॥ ਭਗਤਾ ਮੁਖਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੋਚਾਲੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਖਿਵਖਲੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਸਦਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਹਰਿ ਚਰਨੀ
 ਮਨੁ ਭਾਈਐ॥ ੧੩॥ ਹਮੁ ਰਖਾ ਅਗਿਆਨਗੀਆਨੁ ਕਿਛੁ ਨ ਪੀ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝ ਪਵੈ ਮਨਮਾਹੀ॥ ਹੋਰੁ ਦਇ
 ਆਨੁ ਕਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਭਾਈਐ॥ ੧੪॥ ਜਿਨਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਜਾਤਾ ਤਿਨਿ ਏਕੁ ਪਛਤਾ॥
 ਸਰਬ ਗਵਿਹਰਿ ਅਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰਮਪਦ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾਈਐ॥ ੧੫॥ ਜਿਨ ਕਉ
 ਆਦਿ ਮਲੀਵਤਿ ਆਈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਭਿਵਲਾਈ॥ ਅਪਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ॥
 ਨਸਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈਐ॥ ੧੬॥ ੧॥ ੧੭॥ ਮਾਹੁ ਮਝਾਹੁ ਹਰਿ ਮਗ ਮਗੋ ਚਰੁ ਸਦਾ ਆਬਿਨਾਸੀ॥ ਸ
 ਰਬ ਗਵਿਹਰਿ ਆਪਟ ਵਾਸੀ॥ ਰਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਤਿਸਹਿ ਸੇਵਹੁ ਪਾਈਐ॥ ੧੮॥ ਜਾ ਕਉ
 ਗਧੈ ਹਰਿ ਰਾਖ ਲਾਗਾ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਈ ਨਾਕ ਸਿਮਾਗਾ ਸੋਐ ਸਾਹਿ ਸੇਵਹੁ ਸੇਤਹੁ ਜਾ ਕੀ ਚੂਤ ਮਥਾ ਲੀਐ॥ ੧੯॥
 ਜਾ ਜਾਪੈ ਕਿਛੁ ਕਿਥਾ ਚੂਨਾਗੀ॥ ਤਕਰਤ ਭਰਪੂਰਿ ਸਮਾਹੀ॥ ਸੁਕੇਤੇ ਫੁਨਿ ਹਰਿ ਆਕੀਤੇ ਹਰਿ ਪਿਆਵ
 ਹੁ ਜੋ ਚਾਵੇ ਢਾਲੀਐ॥ ੨੦॥ ਜੋ ਜੀਅ ਕੀ ਵੇਦ ਨ ਜਾ ਲੈ॥ ਤਿਸੁ ਸਹਿਬ ਕੋ ਹਉ ਕਰ ਬਾਲੈ॥ ਤਿਸੁ ਮਾਗੈ ਜਨ
 ਕਰਿ ਥੇਨੀ ਤੇ ਜੋ ਸਰਬ ਸੁਖ ਕਾ ਦਾਤੀਐ॥ ੨੧॥ ਜੋ ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਗ ਨ ਜਾ ਲੈ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੀਐ ਅਜਾ
 ਲੈ॥ ਮੁਰਖ ਸਿਉ ਨਹੁ ਝੂਝੁ ਪਰਾਈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਲੀਐ॥ ੨੨॥ ਨਾ ਕਰਿ ਚਿੰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਰੋਕ ਰਤੇ॥ ਹ
 ਰਿ ਦੇਵੈ ਜਾ ਲਿਖਾ ਲਿਖੈ ਤਾ ਸਭ ਤੈ॥ ਅਚਿੰਤ ਦਰੁ ਦੇਇ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕੀਟ ਪਖਾਲੀਐ॥ ੨੩॥ ਨਾ
 ਕਰਿ ਆਸ ਮੀਤ ਸੁਤ ਭਾਈ॥ ਨਾ ਕਰਿ ਆਸ ਕਿਸੇ ਸਾਹਿਬ ਚਿਹਰ ਕੀ ਪਰਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਈਨਾ
 ਹੀ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਾਰੇ ਗਪ ਲੀਐ॥ ੨੪॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਬਨਵਾਰੀ॥ ਸਭਾ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਪੁ ਰੋਥਾਰੀ॥ ਜਨ ਨਸਕ
 ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਭਵ ਭੰਡੁ ਸੁਖਿ ਸਹਜੈ ਗੋਲਾ ਵਿਹਲੀਐ॥ ੨੫॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਸਹਜੇ
 ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਜੋ ਸਗਲਿ ਪੈਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਗਧੈ ਜਾਇ ਪੁਛੁ ਹੁਣੇ ਦੁਖੁ ਲੀਐ॥ ੨੬॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ
 ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲਾਗੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਚਰਮ ਭਉ ਭਾਗੈ॥ ਵਿਚੇ ਗਿਰਜ ਦਾਰੈ ਉਦਾਸੀ ਜਿਉ ਕ
 ਮਲੁ ਰੋਹੈ ਵਿਚਿ ਪਾਲੀਐ॥ ੨੭॥ ਵਿਚਿ ਹਉ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਨ ਪਾਏ॥ ਜਨ ਮਿਮਰੈ ਠਹਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ॥ ਸੇਤ ਪੁ
 ਪੁਰਾਸਾਈ ਸੇਵਾ ਜੋ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਲੀਐ॥ ੨੮॥ ਹਉ ਕਿਆ ਗੁਲ ਚਰੇ ਆਖਾ ਸੁਆਮੀ॥ ਤੁਸਰ ਬਜੀਆ
 ਕਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਹਉ ਮਾਗੁ ਉਦਾਨੁ ਤੁਝੈ ਪਹਿ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਲੀਐ॥ ੨੯॥ ਕਿਸਹੀ ਜੋ
 ਗੁਮ ਹੋ ਕਾਰ ਬੋਲਾ ਲਕਾ॥ ਕਿਸਹੀ ਜੋ ਰੁਚੀ ਬਨ ਮਾਇਆ ਕਾ॥ ਮੈਰਿ ਬਿਨੁ ਟੇਕ ਪਰਮ ਵਰਨ ਕਾਈ ਤੁ

ਕਰਤੇਗੁਮੈਨਿਆਲੀਯੋ॥੧੩॥ਨਿਮਾਨੇਮਾਨੁਕਰਹਿਤੁਪੁਭਾਵੈ॥ਹਿਰਕੇਤੀਝੁਖਿਝੁਖਿਅਵੈਜਾਵੈ॥ਜਿਨ
ਕਾਪਖੁਕਰਹਿਤੁਸੁਆਮੀ॥ਤਿਨਕੀਉਪਰਿਗਲਤੁਪੁਆਲੀਯੋ॥੧੪॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਨੀਸਦਾਧਿਆਇ
ਆ॥ਤਿਨੀਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦਪਾਇਆ॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆ॥ਤਿਨਿਸੁਖਪਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸੇਵਾਪਛੇ
ਤਲੀਯੋ॥੧੫॥ਤੁਸਭਮਹਿਵਰਤਹਿਹਰਿਜਗਿਨਾਥੁ॥ਸੋਹਿਜਪੈਜਿਸੁਗੁਰਮਸਤਕਿਹਥੁ॥ਹਰਿਕੀਸਰ
ਲਿਪਇਆ॥ਹਰਿਜਾਪੀਜਨੁਨਕਦਾਸੁਦਸਾਲੀਯੋ॥੧੬॥੨॥੪੮॥

ਗੁਰਮਾਹੁਸੇਯਹੇਮਹਲਾ ੫ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਕਲਾਉਪਾਇਧਰੀਜਿਨਿਸਰਲਾ॥
ਗਗਨੁਗਣਇਆਹੁਕਮੋਚਰਲਾ॥ਅਗਨਿਉਪਾਇਈਪਨਮਹਿਬਧਿਸੇਪ੍ਰਭੁਗਖੈਭਾਈਯੋ॥੧॥ਜੀਅਜੈ
ਤਕਉਰਿਜਕੁਸਿਥਾਯੋ॥ਕਰਲਕਾਰਲਸਮਰਥਆਪਾਯੋ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਗਸੇਈਤੇਰਾਸਹਾਈਯੋ॥
੨॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਜਿਨਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆ॥ਸਾਸਿਗ੍ਰਾਸਿਹੋਇਸੀਗਿਸਮਾਇਆ॥ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐ
ਸੋਪੀਤਮੁਵਡੀਜਿਸੁਵਰਿਆਈਯੋ॥੩॥ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਕਰੋਖਿਨਕੀਰੋ॥ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਕਰੋਪ੍ਰਭੁਸੀਰੋ॥
ਗਰਬਨਿਵਾਰਲਸਰਬਸਧਾਰਲਕਿਛੁਕੀਅਭਿਕਰੋਨਜਾਈਯੋ॥੪॥ਸੋਪਚਿਵੰਤਸੋਪਨਵੰਤਾ॥ਜਿਸੁਮ
ਨਿਵਸਿਅਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪ੍ਰਭਾਈਜਿਨਿਏਹਸਿਸਟਿਉਪਾਈਯੋ॥੫॥ਪ੍ਰਭਾਆ
ਏਸਰਲਾਭਉਨਹੀਕਰਲਾ॥ਸਾਪਸੇਗਾਤਿਨਿਚਉਰੈਤਰਲਾ॥ਮਨਬਚਕਰਮਅਧੇਕਰਤਾਤਿਸੁਨਹੀ
ਕਦੇਸਜਾਈਯੋ॥੬॥ਗੁਲਨਿਪਸਮਤਤਨਮਹਿਗਵਿਆ॥ਜਨਮਮਰਲਕੀਜੇਨਿਨਭਵਿਆ॥ਦੁਖਾਬਿਨਾਸ
ਕੀਅਸੁਖਭੋਗਜਾੜਿਪਤਿਰਹੇਅਘਾਈਯੋ॥੭॥ਮੀਤੁਆਗਸੇਈਸੁਆਮੀ॥ਥਾਨਥਨੈਤਹਿਮੈਤਰਜਾਮੀ॥
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਚਿੰਤਗਲਤਮਿਟਾਈਯੋ॥੮॥ਹਰਿਕਨਾਮੁਕੋਟਿਲਖਬੀਰੀ॥ਹਰਿਜਸੁ
ਕੀਰਤਨੂੰਪ੍ਰਤੀਤੀ॥ਗੀਅਨਖੜਗੁਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਨਾਦੂਤਮਾਰੇਕਰਿਪਾਈਯੋ॥੯॥ਹਰਿਕਾਜਾਪੁਜਪ
ਹੁਜਪੁਜਪਨੇ॥ਜੀਤਿਆਵਹੁਵਸਹੁਪਰਿਅਪਨੇ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਨਰਕਨਦੇਖਹੁਗਸਕਿਰਸਕਿਗੁਲਗਾ
ਈਯੋ॥੧੦॥ਖੰਡਬਰਮੰਡਉਪਾਰਲਹਗਾ॥ਉਚਾਮਥਾਹਅਗੀਮਾਪਾਗਾ॥ਜਿਸਨੋਝਿਪਕਰੋਪ੍ਰਭੁਅਪਨੀਸੇ
ਜਨੁਤਿਸਹਿਧਿਆਈਯੋ॥੧੧॥ਬੰਧਨਤੇਝਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਮੇਲੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕੈਨਪਹਿਰੇਲੇ॥ਅਨਦਰ
ਲਾਝੁਲਕਾਰੁਸਹਜਪੁਨਿਸਾਚੀਕਾਰਕਮਾਈਯੋ॥੧੨॥ਅਨਿਪਰਤੀਤਿਬਨੀਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ਬਿਨਾਸਿਗਈ
ਹਉਮੈਅਤਿਮੇਰੀ॥ਮੰਗੀਕਰੁਕੀਆਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਜਗਮਹਿਸੇਝੁਸੁਹਾਈਯੋ॥੧੩॥ਜੈਜੈਕਰੁਜਪਹੁਜਗ

ਏਸੈ॥ ਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇਈਸੈ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਏਕ ਜਗਤਿ ਸਥਾਈਯੋ॥
 ੧੦॥ ਸਤਿਸਤਿਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ ਜੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ
 ਏਕ ਕਰਿ ਸਮਾਈਯੋ॥ ੧੧॥ ਭਗਤ ਜਨ ਕਾ ਪੀਤ ਮੁਖਿ ਪਿਆਰਾ॥ ਸਭੈ ਉਪਾਰੁ ਲਖ ਸਮੁਹਾ ਰਾਗਾ॥ ਸਿਮਰਿਨਾ ਮੁਖੁ
 ਨੀਸ ਭਇਛਾ ਜਨ ਨਲਕ ਪੈ ਜਗਥਾਈਯੋ॥ ੧੨॥ ੧੦੮੯॥ ਮਹੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਰੀਜੇ ਗੀਤਾ ਕੋ
 ਪਟਾਲੀ॥ ਉਗਤਿ ਰਹੀ ਰੰਗ ਸਮਾਲੀ॥ ਕਿਰਤ ਸੇ ਜੋ ਗੀ ਭਏ ਏਕ ਤਕ ਰਤੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਯੋ॥ ੧॥ ਜੋ ਪ੍ਰਿ
 ਰੁਕੈ ਸੁਧਨ ਤਤੁ ਮਨੋ॥ ਪਿਰੁ ਪਨਹਿ ਸੀ ਗਾਏ ਗੈ ਸੰਗੈ॥ ਮਿਲਿਏ ਕਤ ਵਸਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪ੍ਰਿਦੇ ਏ ਪਨ
 ਹਿ ਦਿਲਾਸਯੋ॥ ੨॥ ਧਨ ਮਾਗੈ ਪ੍ਰਿਦਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪਵੈ॥ ਜੇ ਪਵੈ ਸੋ ਆਇ ਦਿਖਾਵੈ॥ ਏਕ ਵਸਤੁ ਕਉ
 ਪਹੁ ਚਿਨਸਾ ਕੈ ਧਨ ਰਹਤੀ ਭੂਖਿ ਪਿਆਸਯੋ॥ ੩॥ ਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨੁ ਉਦੇ ਉਕਰ ਜੈਗੈ॥ ਪਿਆਪਰ ਦੇਸਿ ਨ ਜਾ
 ਹੁਵਸਹੁ ਪਹਿ ਮੈਗੈ॥ ਐਸਾ ਬਲੁ ਕੁਕਰਹੁ ਗ੍ਰਿਹਤੀ ਤਹਿ ਜਿ ਤੁਝਿ ਤਰੈ ਭੂਖਿ ਪਿਆਸਯੋ॥ ੪॥ ਸਗਲੇ ਕਰ
 ਮ ਧਰਮ ਜੁ ਕਸਾਧਾ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਸੁਖੁ ਤਿਲੁ ਨ ਹੀਲਾਧਾ॥ ਛਈ ਭ੍ਰਿਪਾਨ ਨ ਕਸਤ ਸੰਗੇ ਤਉ ਪਨ ਪਿਰ ਅਨੰ
 ਦ ਉਲਾਸਯੋ॥ ੫॥ ਧਨ ਅੰਧੀ ਪਿਰੁ ਚਪਲੁ ਸਿਆਨਾ॥ ਪੰਚਤਤੁ ਕਾਰ ਚਤੁਰ ਚਾਨਾ॥ ਜਿ ਸੁਖ ਰਕਉ ਤੁਮ
 ਆਏ ਹਰੁ ਜੋ ਪਾਇ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਸਯੋ॥ ੬॥ ਧਨ ਕਰੈ ਤੂ ਵਸੁ ਮੈਨਾਯੋ॥ ਪਿਆਸੁ ਖਵਾਸੀ ਬਾਲੁ ਗੁਪਾਯੋ॥ ਤੁ
 ਝੈ ਬਿਨਾ ਹਉ ਕਿਤ ਹੀਨਾਯੋ॥ ਪੈਵ ਚਨੁ ਦੇਹਿ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਸਯੋ॥ ੭॥ ਪਿਰਿ ਕਹਿ ਅਹਉ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ॥ ਚਿਹੁ ਭਰੇ
 ਠਕੁਰ ਜਿ ਸੁਕਾਇ ਨ ਛੰਦਾ॥ ਜੇ ਚਹੁ ਗੈ ਤਿ ਚਹੁ ਤੁਮ ਸੀ ਗ੍ਰਿਹ ਲਾਜਾ ਸਦੇ ਤਉ ਨਿਸਿਧਾਸਯੋ॥ ੮॥ ਜ
 ਉ ਪਿਆ ਬਚਨ ਕਰੇ ਪਨਾਸਯੋ॥ ਧਨ ਕਹੁ ਨਾਮ ਝੈ ਚੰਚਲਿ ਕਾਰੇ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਿਰਹੀ ਸੀ॥ ਗੁਮਾਗੈ ਚਿਹੁ
 ਬਾਤ ਜਲੈ ਕਰਿ ਹਾਸਯੋ॥ ੯॥ ਆਈਆ ਗਿਆ ਪਿਰਹੁ ਬੁਲਾਇਆ॥ ਨਾਪਨ ਪੁਛੀ ਨਮਤਾ ਪਕਾਇਆ॥ ਉ
 ਠਿਸਿ ਪਾਇ ਚਿਹੁ ਟਹਿ ਮਾਟੀ ਦੇਖੁ ਨਨਕ ਮਿਥਨ ਮੇਰਾਸਯੋ॥ ੧੦॥ ਰੇ ਮਨ ਲੋਭੀ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮੇਰੇ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ
 ਸੇਵਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਸਵੇਰੇ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪਾਚਿ ਮੁਏ ਸਾਕਤ ਨੇ ਹੁਰੇ ਗਲਿ ਜਮ ਠਾਸਯੋ॥ ੧੧॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅ
 ਵੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਾਵੈ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ॥ ਜਿ ਤਨੇ ਨਰਕ ਸੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੋਗੈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲੇਖੁ ਨਾਸ
 ਯੋ॥ ੧੨॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੋਈ ਜਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਇਆ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਦੁਮਿਟਾਵੈ ਜਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪਹਿਰਾਇਆ॥ ਸਦਾ
 ਨੰਦੁ ਕਰੇ ਅਨੰਦੀ॥ ਜਿ ਸੁਸਿਰ ਪਉ ਪਾਇਆ ਗਲਿ ਖਾਸਯੋ॥ ੧੩॥ ਹਉ ਬਾਹਿਰ ਹੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ॥ ਸਰ
 ਫਿ ਕੇਦਾਰੇ ਬਚਨ ਕੇ ਸੁਰੇ॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਦਤਾ ਵਿਛੁੜਿ ਨ ਕਤਹੀ ਜਾਸਯੋ॥ ੧੪॥ ਗੁਲਾਨਿ
 ਧਨ ਕਿਛੁ ਕੀ ਮਨ ਪਾਈ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਚਿਸਤ ਭਾਈ॥ ਨਨਕ ਸਗਲੀ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਉ ਰੇਲ ਤੇ

ਰੋਜੋਦਾਸਾਹੇ॥ ੧੫॥ ੨॥ ੫॥ ਮਾਤੁਮਹਲਾਪ ਕੈਰੋਅਨੰਦਅਨੰਦੀਮੇਗਾਘਟਿਘਟਿਪੁਕੁ
ਸਿਰਸਿਰਹਿਸਿਥੇਗਾਸਿਰਿਸਾਹਕੈਸਚਾਸਹਿਬੁਅਵਰਨਾਹੀਕੋਦੁਜਾਹੇ॥ ੧॥ ਧਰਖਵੈਤਅਨੰਤਦਇ
ਆਲਾਪਗਟਿਰਹਿਚਿਪਭੁਸਰਬਦਿਜਾਣਾ॥ ਭੁਪਕਰੇਕਰਿਵੈਖੈਵਿਗਸੈਆਪੇਹੀਆਪਿਪੁਜਾਹੇ॥ ੨॥ ਅ
ਪੇਕੁਦਰਤਿਕਰੇਵੀਚਾਗਾਆਪੇਹੀਸਚੁਕਰੇਪਸਾਗਾਆਪੇਖੇਯਾਖਿਯਾਵੈਦੇਨੁਗਤੀਆਪੇਸੁਦਿਸੁ
ਦਿਭੀਜਾਹੇ॥ ੩॥ ਸਾਚਾਤਖਤੁਸਚੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ਸਚੁਖਜੀਨਾਸਾਚਾਸਾਹੀ॥ ਆਪੇਸਚੁਪਾਰਿਚਿਸਚੁ
ਸਾਚਾਸਚੇਸਚਿਵਰਤੀਜਾਹੇ॥ ੪॥ ਸਚੁਤਪਵਸੁਸਚੇਕੇਗਾ॥ ਸਾਚਾਥਨੁਸਦਾਪੁਰਤੇਗਾ॥ ਸਚੀਕੁਦਰ
ਤਿਸਚੀਥਾਲੀਸਚੁਸਹਿਬਸੁਖੀਜਾਹੇ॥ ੫॥ ਏਕੋਆਪਿਤੂਹੈਵਰਗਜਾ॥ ਹੁਕਮਿਸਚੇਕੈਪੁਰੇਕਾਜਾ॥
ਅੰਤਰਿਥਰਿਸਚੁਕਿਛੁਜਾਣੈਆਪੇਹੀਆਪਿਪਤੀਜਾਹੇ॥ ੬॥ ਤੁਵਰਸੀਆਤੁਵਰਤੇਗੀ॥ ਤੁਨਿਰ
ਬਾਹੁਤੂਹੈਹੀਜੋਗੀ॥ ਸਰਬਸੁਖਸਹਜਘਰਿਤੇਰੈਅਮਿਉਤੇਗੀਦਿਸਦੀਜਾਹੇ॥ ੭॥ ਤੇਗੀਦਾਤਿਤੁਏਤੋ
ਵੈ॥ ਦੇਹਿਦਸੁਸਰਸੈਜੰਤਲੈਮੈ॥ ਤੇਇਨਾਮੈਪੁਰਭੈਰੋਗੀਤਪਤਿਕੋਆਪੀਜਾਹੇ॥ ੮॥ ਜਾਚਹਿ
ਸਿਪਸਾਧਿਕਬਨਵਾਸੀ॥ ਜਾਚਹਿਜਤੀਸਤੀਸੁਖਵਾਸੀ॥ ਇਕੁਦਾਤਾਰੁਸਗਯੁਜਾਚਿਕਦੇਹਿਦਸੁ
ਸਿਸਟੀਜਾਹੇ॥ ੯॥ ਕਰਹਿਭਗਤਿਅਹੁੰਗਅਪਾਗਾ॥ ਖਿਨਅਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਗਾ॥ ਕੁਠੇਤੇਲੁਖੇਅ
ਤਸੁਆਹੀਹੁਕਮੁਮੀਨਿਭਗਤੀਜਾਹੇ॥ ੧੦॥ ਜਿਸੁਦੇਹਿਦਰਸੁਸੋਈਤੁਪੁਜਾਣੈ॥ ਚਿਹੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਸਦਰਿਗਮਾਣੈ॥ ਚਤੁਰਸਰੁਪੁਸਿਆਲਾਸੋਈਜੋਮਨਿਤੇਰੈਭਵੀਜਾਹੇ॥ ੧੧॥ ਜਿਸੁਚੀਤਿਅਵ
ਹਿਸੇਵੇਪਰਵਾਨਾ॥ ਜਿਸੁਚੀਤਿਅਵਹਿਸੇਸਾਚਾਸਾਹਾ॥ ਜਿਸੁਚੀਤਿਅਵਹਿਤਿਸੁਭਉਕੇਹਾਅਵਰੁ
ਕਯਕਿਛੁਕੀਜਾਹੇ॥ ੧੨॥ ਤਿਸਨਾਬੁਣੀਅੰਤਰੁਠੰਢਾ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਲੈਤੁਟਾਹੀਢਾ॥ ਸੁਗਤਿਸਬਦੁਰਿਦ
ਅੰਤਰਿਜਾਗੀਅਮਿਉਤੋਲਿਝੋਲਿਪੀਜਾਹੇ॥ ੧੩॥ ਮਰੈਨਾਹੀਸਦਸਦਹੀਜੀਵੈ॥ ਅਮਰੁਭਾਇਆਅ
ਬਿਨਸੀਥੀਵੈ॥ ਨਕੋਅਵੈਨਕੋਜਾਵੈ॥ ਗੁਰਿਦੂਰਿਕੀਆਭਗੀਜਾਹੇ॥ ੧੪॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਪੁਰੀਥਾਲੀ॥
ਪੁਰੇਯਾਗਾਪੁਰੇਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ ਚਕੈਸਵਾਇਆਨਿਤਨਿਤਰੇਗਾਘਟੈਨਾਹੀਤੇਲੀਜਾਹੇ॥ ੧੫॥ ਬਾਹਰੁ
ਕੰਚਨੁਪੁਕਰਾਇਆ॥ ਨਦਰਿਸਰਫਵੰਨੀ॥ ਸੁੰਦਰਾਇਆ॥ ਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਇਆਸਰਫੀਠਿਰਿਨਹੀਤਾ
ਈਜਾਹੇ॥ ੧੬॥ ਅਮੀਤਨਾਮੁਤਮਾਗਾਸੁਆਮੀ॥ ਨਨਕਦਾਸਸਦਕੁਰਬਾਨੀ॥ ਸਿਤਸੀਰੀਮਹਾਸੁਖਪਾਇ
ਆਦੇਖਿਦਰਸਨੁਇਹੁਮਨੁਭੀਜਾਹੇ॥ ੧੭॥ ੩॥ ੫॥ ਮਾਤੁਮਹਲਾਪ ਹੁਰਗੋਪਾਲੁਹੁਰਗੋ
ਵਿੰਦਾ॥ ਹੁਰਦਾਇਆਲੁਸਦਾਬਖਸਿੰਦਾ॥ ਹੁਰਸਾਸਤਸੀਮਿਤਿਖਟਕਰਮਾ॥ ਹੁਰਪਾਵਿਤੁਅਸਥਾ

ਨਾਹੇ॥ ੧॥ ਗੁਰਸਿਮਰਤ ਸਭਿਕਿਯਾਵਿਖਨਾਸਹਿ॥ ਗੁਰਸਿਮਰਤ ਜਮਸੀਗਿਨਫਸਹਿ॥ ਗੁਰਸਿਮਰਤਮ
 ਨੁਨਿਰਮਲੁਹੈਗੁਰੁਕਾਟੇਅਪਮਾਨਹੇ॥ ੨॥ ਗੁਰਕਾਸੇਵਭਨਰਕਿਨਜਾਏ॥ ਗੁਰਕਾਸੇਵਭਪਾਰਬਰਮੁ
 ਧਿਆਏ॥ ਗੁਰਕਾਸੇਵਭਸਾਪਸਿਗੁਪਾਏਗੁਰਕਰਦਾਨਿਤਜੀਅਦਾਨਹੇ॥ ੩॥ ਗੁਰਦਮਰੈਹਰਿਕੀਰ
 ਤਨੁਸੁਲੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਹਰਿਜਸੁਮੁਖਿਭਲੀਐ॥ ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟਾਏਸਤਿਗੁਰੁਹਰਿਦਰਗ
 ਹਦੇਵੈਮਾਨਹੇ॥ ੪॥ ਅਗਮੁਅਗੋਚਰਗੁਰੁਦਿਖਾਇਆ॥ ਕੂਲਾਮਾਰਗਿਸਤਿਗੁਰਿਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਸੇਵ
 ਕਕਉਬਿਘਨੁਨਭਗਤੀਹਰਿਪੁਗਦ੍ਰਵਾਇਆਗਿਆਨਹੇ॥ ੫॥ ਗੁਰਿਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆਸਭਨੀਠਾਈ॥ ਜ
 ਥਿਥਾਥਿਪੁਰਿਠਹਿਅਗੋਸਾਈ॥ ਉਚਉਨਸਭਏਕਸਮਾਨਾ॥ ਮਨਿਯਾਗਾਸਹਜੇਧਿਆਨਹੇ॥ ੬॥ ਗੁ
 ਰਿਮਿਥਿਐਸਭਾਵਿਸਤਭੁਝਈ॥ ਗੁਰਿਮਿਥਿਐਨਹਜੇਐਈ॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦੀਅਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਪੀਪਾਨਹੇ॥ ੭॥ ਗੁਰਕੀਥਾਦੀਸਭਮਹਿਸਮਾਲੀ॥ ਅਪਿਸੁਲੀਤੈਅਪਿਵਖਾਲੀ॥ ਜੀਨਿਜੀਨਿਜਪੀਤੇਈ
 ਸਭਿਨਿਸੜੇਤਿਨਪਾਇਆਨਿਹਚਲਥਾਨਹੇ॥ ੮॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਸਤਿਗੁਰੁਜਾਲੈ॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਅ
 ਪਲਭਾਲੈ॥ ਸਤੁਪੁਰਿਜਚਹਿਜਨਤੇਰੇਨਾਨਕਸਦਭਰਥਾਨਹੇ॥ ੯॥ ੧॥ ੫੨॥ ਮਾਗੁਮਹਾਪ
 ਆਦਿਨਿਰੰਜਨਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਅਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਵਰਨੁਜਾਤਿਚਿਹਨੁਨੀਕੋਈਸਭੁਭੁਕਮੇ
 ਸਿਸਟਿਉਪਾਇਦਾ॥ ੧॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੇਨਿਸਥਾਈ॥ ਮਲਸਕਉਪਭਿਦੀਈਵਡਿਆਈ॥ ਏਸੁਪ
 ਉਰੀਤੇਜੇਨਰੁਦੁਕੋਸੇਆਇਜਾਈਦੁਖਪਾਇਦਾ॥ ੨॥ ਕਿਤਹੋਵੈਤਿਸੁਕਿਆਕਹੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
 ਮੁਖਦਾਰਭੁਲਹੀਐ॥ ਜੇਸੁਅਪਿਭੁਲਾਏਸੇਈਭੁਲੈਸੇਭੁਲੈਜਿਸਹਿਭੁਲਾਇਦਾ॥ ੩॥ ਹਰਖਸੇਗਕਾਨ
 ਗੁਰਾਇਹੁਕੀਆ॥ ਸੇਉਥਰੇਜੇਸਤਿਗੁਰਸਰਲੀਆ॥ ਤਿਹਹੁਲਾਤੇਕੈਨਿਰੰਗਸੇਗੁਰਮੁਖਿਸੇਭਾਪਾਇ
 ਦਾ॥ ੪॥ ਅਨਿਕਕਰਮਕੀਏਬਹੁਤੇਰੇ॥ ਜੇਕੀਜੇਸੇਬੰਧਨੁਪੈਗੇ॥ ਕੁਰੁਤਾਬੀਜੁਬੀਜੇਨਹੀਜੀਮੈਸਭੁਲਾਹਮੁ
 ਲਾਗਵਾਇਦਾ॥ ੫॥ ਕਲਜੁਗਮਹਿਕੀਰਤਨੁਪਰਧਾਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਪੀਐਲਾਇਧਿਆਨਾ॥ ਅਪਿਤਗੈਸਗ
 ਲੇਕਲਤਾਰੇਹਰਿਦਰਗਪਚਿਸਿਉਜਾਇਦਾ॥ ੬॥ ਖੰਡਪਤਾਲਦੀਪਸਭਿਯੋਆ॥ ਸਭਿਕਾਲੈਵਸਿ
 ਅਪਿਪਭਿਕੀਆ॥ ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਆਪਿਆਬਿਨਾਸੀਸੇਨਿਹਚਲੁਜੇਤਿਸਹਿਧਿਆਇਦਾ॥ ੭॥ ਹਰਿਕਾਸੇ
 ਵਭੁਸੇਹਰਿਜੇਗਾ॥ ਭੇਦਨਜਾਦਹੁਮਲਸਦੇਗਾ॥ ਜਿਉਜਲਤਰੰਗਭਿਠਹਿਬਹੁਭਾਤੈਠਿਰਿਸਾਯਲੇ
 ਸਯਲਸਮਾਇਦਾ॥ ੮॥ ਏਕੁਜਾਚਿਤੁਮੰਗੈਦਨੁਦਮਾਗੈ॥ ਜਾਪਭਭਵੈਤਾਕਿਰਪਾਧਾਗੈ॥ ਦੇਹਦਰਸੁਜਿ
 ਤਮਨੁਦਿਪਤਾਸੈਹਰਿਕੀਰਤਨਿਮਨੁਠਹਗਾਇਦਾ॥ ੯॥ ਹੁਣੇਠਾਕੁਰੁਕਿਤੇਵਸਿਨਅਵੈ॥ ਹਰਿਸੇਕਿਛੁਕਰੇਜਿ

ਹਰਿਕਿਆਸਿਤਾਭਾਵੈ। ਕੀਤਾਏਕੁਸੋਈਕਰਾਇਨਿਦਰਿਫੇਰੁਨਕੋਈਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ ਜੀਥੈਅਉਘਟਾਅ
ਇਬਨਤੈਪਦੀ॥ ਤਿਥੈਹਰਿਧਿਅਈਐਸਰਿਗਪਦੀ॥ ਜੀਥੈਪੁਤ੍ਰਕਲਤੁਨਬੇਲੀਕੋਈ। ਤਿਥੈਹਰਿਅਪਿ
ਛੁਡਾਇਦਾ॥੧੧॥ ਵਡਾਸਹਿਭੁਅਗਮਅਥਾ। ਕਿਉਮਿਲੀਐਪੁਭਵੇਪਰਵਾਹ। ਕਾਟਿਸਿਲਕਾਜੇਸੁਮਾ
ਗਗਿਪਾਏਸੋਫਿਚਿਸੰਗਤਿਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ ਹੁਕਮੁਬੁਝੈਸੋਸੇਵਕੁਕੀਐ। ਬੁਰਾਭਲਾਦੁਇਸਮਸ
ਰਿਸਹੀਐ। ਹਉਮੈਜਾਇਤਏਕੋਬੁਝੈਸੋਗੁਮੁਖਿਸਹਾਜੇਸਾਪਾਇਦਾ॥੧੩॥ ਹਰਿਕੇਭਗਤਸਦਾਸੁਖਵਸੀ।
ਬਾਲਸੁਭਾਇਅਤੀਤਉਦਾਸੀ॥ ਅਨਿਕਰੰਗਕਰਹਿਬਹੁਭਾਤੀ। ਜਿਉਪਿਤਪੁਤ੍ਰਲਾਗਾਇਦਾ॥੧੪॥ ਅ
ਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਈ। ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਲਾਏਮਿਲਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟੁਭਾਇਆਤਿਨਜਕ
ਉ। ਜਿਨਪੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖਾਉਖਾਇਦਾ॥੧੫॥ ਤੁਮਾਪੇਕਰਤਕਾਰਲਕਰਲਾ। ਸਿਸਟਿਉਪਾਇਧਰੀਸਭ
ਧਰਲਾ। ਜਨਨਨਕੁਸਹਦਿਪਾਇਆਹਰਿਦੁਆਰੈ। ਹਰਿਭਾਵੈਲਾਜਰਖਾਇਦਾ॥੧੬॥ ੫॥ ੫੩॥ ਮਹੁਮਯ
ਜੇਦੀਸੋਸੇਏਕੋਤੁਹੈ। ਬਾਲੀਤੇਰੀਸਵਲਿਸੁਲੀਐ। ਦੁਜੀਅਵਰਨਜਾਪਸਿਕਈਸਗਲਤਮਾਰੀਧਾਰ
ਲਾ॥੧॥ ਅਪਿਚਿਤਾਰੇਅਪਲਾਕੀਆ। ਅਪੇਅਪਿਅਪਿਪੁਰੁਬੀਆ। ਅਪਿਉਪਾਇਰਚਿਚਿਨੁਪਸਾਰਾਅਪੇ
ਪਟਿਪਟਿਸਾਰਲਾ॥੨॥ ਇਕਿਉਪਾਏਵਡਦਰਵਰੀ। ਇਕਿਉਦਾਸੀ। ਇਕਿਘਰਵਰੀ। ਇਕਿਭੂਖੇਇਕਿ
ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਪਾਏਸਭਸੈਤੇਰਪਾਰਲਾ॥੩॥ ਅਪੇਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਾਚਾ। ਚਿਤਿਪੋਰਿਭਗਤਨਸੀਕਿ
ਰਾਚਾ। ਅਪੇਗੁਪਤੁਅਪੈਪਰਗਟੁਅਪਲਾਅਪੁਪਸਾਰਲਾ॥੪॥ ਸਦਾਸਦਾਸਦੋਵਲਹਾਰਾ। ਉਚ
ਅਗਮੁਅਥਾਅਪਾਰਾ। ਉਲੇਭਰੇਭਰੇਭਰਿਉਲੇਏਰਿਚਲਤਸੁਆਮੀਕੇਕਰਲਾ॥੫॥ ਮੁਖਿਸਾਲਾ
ਤੀਸਚੇਸਾਹਾ। ਨੈਲੀਪੇਖਾਅਗਮਅਥਾ। ਕਰਨੀਸੁਲਿਸੁਲਿਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਮੇਰੇਸਾਹਿਬਸਗਲਉ
ਧਾਰਲਾ॥੬॥ ਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਕੀਤਾਅਪਲਾ। ਜੀਅਜੀਤਸੇਈਹੈਜਪਲਾ। ਅਪਲੀਕੁਦਗਤਿਅਪੇ
ਜਾਏਨਦਗੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਲਾ॥੭॥ ਸਿਤਸਭਾਜਹਬੈਸਹਿਪੁਭਪਸੇ। ਅਨੰਦਮੰਗਲਹਰਿਚਲਤਤ
ਮਸੇ। ਗੁਲਗਵਹਿਅਨੰਦਪੁਨਿਬਾਲੀ। ਤਹਨਨਕਦਾਸੁਚਿਤਾਰਲਾ॥੮॥ ਅਵਲੁਜਾਲਾਸਭੁਚ
ਲਤਤਮਾਰਾ। ਕਰਿਕਰਿਦੈਖੈਖੇਲੁਅਪਾਰਾ। ਅਪਿਉਪਾਏਉਪਾਵਲਹਾਰਾਅਪਲਾਕੀਆਪਾਲਲਾ।
ਲੇ। ਸੁਲਿਸੁਲਿਜੀਵੋਸੇਇਤਮਾਰੀ। ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿਹਰੀ। ਦਇਕਰਜੋਕੀਸਿਮਰਉਦਿ
ਨੁਰਤੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਅਗਮਅਪਾਰਲਾ॥੯॥ ਤੁਪੁਬਿਨੁਦੁਜੇਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀ। ਏਕੋਏਕੁਜਪੀਮਨਮਾ
ਹੀ। ਹੁਕਮੁਬੁਝੈਜਨਭਏਨਿਹਾਲਾਇਹਭਗਤਕੀਪਾਲਲਾ॥੧੦॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਜਪੀਐਮਨਿਸਾ

ਚੁਗੁਰਉਪਦੇਸਿਗਮਰੀਗੀਰਾਚਾ। ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਤੁਟਹਿਸਭਿਬੰਧਨਾਇਉਭਗੁਮੇਹੁਪਰਜਾਲਦਾ॥
 ੧੨॥ ਜਗਰਾਖੈਸੋਈਸੁਖਥਾਨਾ। ਸਹਜੇਹੋਇਸੋਈਭਲਾਨਾ। ਬਿਨਸੇਬੈਰਨਾਹੀਕੋਕੈਗੀਸਭੁਏਕੈਭੁ
 ਲਦਾ॥ ੧੩॥ ਭਰਦੁਕੋਬਿਨਸੇਅੰਧਿਅਗੇ। ਪਗਟਭਏਪ੍ਰਭਪੁਰਖਨਿਰਗੇ। ਅਪੁਛੋਰਿਪਏਸਰਲਾਈ
 ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਸੁਘਾਲਦਾ॥ ੧੪॥ ਮੈਸੋਕੋਕਚੁਭਾਗੀਆਈਆ। ਆਠਪਰਗਜੀਨੀਖਸਮੁਧਿਆਈਆ॥
 ਤਿਸੁਜਨਕੈਸਿਗੀਤਰੈਸਭੁਕੋਈਸੋਪਰਵਾਰਸਪਾਰਦਾ॥ ੧੫॥ ਇਹਬਖਸੀਸਖਸਮਤੇਪਾਵਾ। ਆਠਪਰ
 ਰਕਰਜੋਰਿਪਿਆਵਾ। ਨਾਮੁਜਪੀਨਾਮਿਸਹਜੇਸਮਾਵਾ। ਨਾਮੁਨਕਮਿਲੈਉਚਾਰਦਾ॥ ੧੬॥ ੬॥ ੫੬॥
 ਮਹੁਮਹਲਾ ੫ ਸੁਰਤਿਦੀਖਨਭੂਲਗਵਾਗਾ। ਮਿਥਨਮੋਹਰਾਝੂਪਸਾਗਾ। ਜਗਮਹਿਕੋਈਚਹਲਾ
 ਨਪਏਨਿਚਲੁਏਕੁਨਹਾਇਲਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਪਉਸਰਲਾਈ। ਮੋਹੁਸੇਗੁਸਭੁਭਗਮਿਟਾਈ। ਏਕੈਮੈ
 ਤੁਢਿਵਾਏਅਉਖਪੁਸਦੁਨਾਮੁਰਿਦਗਾਇਲਾ॥ ੨॥ ਜੇਸੁਨਾਮੈਕਉਤਰਸਹਿਬਉਦੇਵਾ। ਸਗਲਭਗ
 ਤਜਾਕੀਕਰਦੇਸੇਵਾ। ਅਨਥਾਨਾਸੁਦੀਨਦਖਭੈਜਨੁਸੇਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਇਲਾ॥ ੩॥ ਹੋਰਦੁਆਰਕੋਇਨ
 ਸੁਣੈ। ਤਿਭਵਲਪਵੈਤਾਕਿਛੂਨਕੁਣੈ। ਸਤਿਗੁਰਸਹੁਭੰਡਾਰਨਾਮਜਿਸੁਇਹੁਚਤੁਤਿਸੈਤੇਪਾਇ
 ਲਾ॥ ੪॥ ਜਾਕੀਪੁਰਿਕਰੇਪੁਨੀਤਾ। ਸੁਰਿਨਰਦੇਵਨਪਾਵਹਿਮੀਤਾ। ਸਤਿਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰਪਰਮੇਸਭਜਿਸੁ
 ਭੇਟਤਪਾਰਿਪਗਾਇਲਾ॥ ੫॥ ਪਰਜਾਤੁਏਵਹਿਮਨਪਿਆਰੇ। ਕਾਮਪੇਨੁਸੇਹੀਦਰਬਾਰੇ। ਤਿਪਤਿਸੈਚੇ
 ਖੁਸੇਵਗੁਰਪੁਰੇਨਾਮੁਕਮਾਇਰਸਾਇਲਾ॥ ੬॥ ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਮਹਹਿਪੰਚਪਾਤੁ। ਭੈਪਾਰਥਰਮਹੋਵਹਿਨੇਰਮ
 ਲਾਤੁ। ਪਰਸੁਜਾਥਭੈਗੁਰਪੁਰਾਤਾਪਾਰਸੁਪਰਸਿਦਿਖਾਇਲਾ॥ ੭॥ ਕਈਬੈਠਨਹੀਲਵੈਲਾਰੇ।
 ਮੁਕਤਿਬਪੁਰੀਭੀਗੀਅਨੀਤਿਆਗੇ। ਏਕੈਕਰਸਤਿਕੁਰਤੇਪਾਈ। ਮੈਹਉਥਲਿਬਲਿਗੁਰਦਰਸਾਇ
 ਲਾ॥ ੮॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਨਜਾਣੈਕੋਈ। ਗੁਰਪਰਬਰਮੁਅਗੋਚਰੁਸੇਈ। ਜਿਸੇਨੇਲਾਇਲਏਸੇਸੇਵਭਾਜਿਸੁ
 ਵਡਭਗਮਥਾਇਲਾ॥ ੯॥ ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਥੇਦਨਜਾਲਹਿ। ਤੁਛਮਾਤਸੁਲਿਸੁਲਿਵਖਾਲਹਿ। ਪਰਬ
 ਰਮਅਪਰੋਪਰਸਤਿਗੁਰਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨੁਸੀਤਲਾਇਲਾ॥ ੧੦॥ ਜਾਕੀਸੋਇਸੁਲੀਮਨੁਜੀਵੈ। ਰਿਦੈ
 ਵਸੈਤਠੀਢਾਥੀਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਹੁਅਯਾਏਤਸੇਭਾਪਏਤਿਸੁਜਮਕੈਪੈਥਿਨਪਾਇਲਾ॥ ੧੧॥ ਸਿਤਨਕੀਸਰ
 ਲਾਈਪੜਿਆ। ਜੀਉਪਲਪਨੁਆਗੈਪਰਿਆ। ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਨਜਾਲਾਕਈਤਮਕਰਹੁਦਇਆਕਿਰਮਾ
 ਏਲਾ॥ ੧੨॥ ਨਿਰਗੁਲਕਉਸੀਗੀਯੇਹੁਰਲਾਏ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਟਲੈਲਾਏ। ਪਖਫੇਰਉਪੀਸਉਸੀਤ
 ਮਾਗੈਚਰਲਪੋਇਸੁਖਪਾਇਲਾ॥ ੧੩॥ ਬਹੁਤਦੁਆਰੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਈਆ। ਤੁਮਹੀਭ੍ਰਿਪਾਤੇਤੁਮ

ਸਰਣਾਇਆ ਸਦਾਸਦਾ ਸਿਤਸੀਗਿਰਖੁ ਏਹੁ ਨਾਮਦੁ ਦੇਵਾਇਲਾ ॥ ੧੫ ॥ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਗੁਸਾ
ਈਸੇਗਾਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੂਗੋਸੁਖਸਹਜਸਦਾ ਅਨੰਦਾਨਨਕਦਾਸਦਸਾਇਲਾ ॥ ੧੫ ॥ ੧ ॥
੫੫ ॥ ਮਾਹੁਮਹਾਪੁ ਸਿਮਰੈਧਰਤੀਅਰੁਆਕਾਸਾਸਿਮਰਿਚੰਦਸੂਰਜਗੁਲਤਾਸਾਪਉ
ਲਪਾਈਐਸਿਤਗਸਿਮਰਿਸਿਮਰੈ ਸਗਲਉਪਰਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਿਖੰਡਦੀਪਸਭਿਯੋਆਸਿਮ
ਰਿਪਤਾਯਪੁਰੀਅੰਸਚੁਸੇਆਸਿਮਰਿਖਲੀਸਿਮਰਿਬਲੀਸਿਮਰਿਸਗਲੇਹਰਿਜਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਿ
ਮਰਿਕਹੇਥੇਬਿਸਨਮਰੇਸਾਸਿਮਰਿਦੇਵਤੋਕੋਵਿਤੇਤੀਸਾਸਿਮਰਿਜਖਿਦੈਤਸਭਿਸਿਮਰਿਅ
ਗਨਤੁਨਜਾਈਜਸੁਗਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸਿਮਰਿਪਸੁਪੰਖੀਸਭਿਭੂਤਾਸਿਮਰਿਬਨਪਰਬਤਅਉਪੁਤਾ
ਤਾਬਲੀਸਖਸਭਸਿਮਰਿਰਵਿਹਰਿਆਸੁਆਮੀਸਭਮਨਾ ॥ ੪ ॥ ਸਿਮਰਿਬੁਝਸੁਖਮਸਭਿਜੈਤਾਸਿ
ਮਰਿਸਿਪਸਾਧਿਕਹਰਿਮੰਤਾਗੁਪਤਪਗਟ ਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਗਲਭਵਨਪ੍ਰਭਯਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸਿਮ
ਰਿਨਰਨਗੀਆਸਰਮਾਸਿਮਰਿਜਾਤਿਜੋਤਿਸਭਿਵਰਨਾਸਿਮਰਿਗੁਲੀਚਤੁਰਸਭਿਬੇਤੇਸਿਮ
ਰਿਰੈਲੀਅਹੁਦਿਨਾ ॥ ੬ ॥ ਸਿਮਰਿਘੜੀਮੂਰਤਪਾਯਨਿਮਖਾਸਿਮਰੈਕਾਲਾਮਕਾਲਸੁਚੇਸੇਚਾਸਿਮ
ਰਿਸਉਲਾਸਸੜਸੰਜੋਗਾਅਯਖੁਨਯਖੀਐਇਕੁਖਿਨਾ ॥ ੭ ॥ ਕਰਨਕਰਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ ॥ ਜਗਯਾਪ
ਟਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜੇਸੁਭਗਤੀਯਾਵਹੁਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਸੋਜਿਨਾ ॥ ੮ ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਵੂਠਾਪ੍ਰਭ
ਅਪਨਾਪੁਰੈਕਰਮਿਗੁਰਕਾਜਪੁਜਪਨਾਸਰਬਨਿਰੋਤਰਿਸੋਪ੍ਰਭਜਾਤਾਬਹੁਬਿਨੋਗੀਭਗੀਅਰੁਨਾ ॥ ੯ ॥ ਗੁ
ਰੁਸਬਦਵਸੈਮਨਿਜਾਕੈਦੁਖੁਦਰਦੁਖੁਮੁਤਕਾਭਾਗੈ ॥ ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਨਾਮਰਸੁਅਨਹਦਬਾਦੀ
ਸਹਜਪੁਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜੇਧਨਵੰਤਾਜਿਨਿਪੁਰਾਧਿਆਇਆਜੇਪਤਿਵੰਤਾਜਿਨਿਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆਪਰਬਹੁ
ਜਾਕੈਮਨਿਵੂਠਾਸੇਪੁਰਕਰੀਮਾਨਛਿਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਜਾਯਿਥਯਿਮਹੀਅਯਿਸੁਆਮੀਸੇਈਅਵਰੁਨਕਰੀਐਦੁ
ਜਾਕੈਈਗੁਗਰੀਅਨਅੰਜਨਿਕਾਟਿਓਭੁਮੁਸਗਲਾਅਵਰੁਨਦੀਸੈਏਕਾਬਿਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਉਚੇਤੇਉਚਾ
ਦਰਬਾਗਕਰੁਨੁਨਜਾਈਅੰਤੁਪਾਗ ॥ ਗਹਿਰੀਭੀਰਅਥਹਸੁਆਮੀਅਤੁਯੁਨਜਾਈਕਿਆਮਿਨਾ ॥
੧੩ ॥ ਤੂਕਰਤਾਤੇਰਸਭੁਕੀਆਤੁਝਾਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਬੀਆਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਤ੍ਵੈਸਗ
ਲਪਸਾਗਤੁਮਤਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਜਮਦੁਤਾਤਿਸੁਨਿਕਟਿਨਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ ॥ ਸਗਲਮ
ਨੋਰਬਤਕੇਪੁਰਨਜੇਸਵਲੀਪ੍ਰਭਕਾਜਸੁਸੁਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤੂਸਭੁਨਸਭੁਕੋਤੇਗਾਸਾਚੇਸਾਹਿਬਗਹਿਰੀਭੀ
ਗਾਕਰੁਨਕਸੇਈਜਨਉਤਮਜੋਭਾਵਹਿਸੁਆਮੀਤੁਮਮਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ੮ ॥ ੫੬ ॥ ਮਾਹੁਮਹਾਪੁ

ਪੁਤਸਮਰਬਸਰਬਸੁਖਦਾਨਾ॥ ਸਿਮਰਉਨਾਮੁਹੇਨੀਰਵਾਨਾ॥ ਹਰਿਦਾਤਾਜੀਅਜੰਤਭੇਖਾਰੀਜਨੁਬੰ
 ਢੈਜਾਚੰਗਨਾ॥ ੧॥ ਮਾਗਉਜਨਪੁਰਿਪਰਮਗਤਿਪਵਉ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਮਿਟਵਉ॥ ਦੀਰਘਰੋਗ
 ਮਿਟਹਿਤਰਿਅਉਖ੍ਰਿਤਰਿਨਿਗਾਇਗਪੈਮੰਗਨਾ॥ ੨॥ ਸੁਵਲੀਲੁਕਉਬਿਮਲਜਸੁਸੁਆਮੀ॥ ਏਕਾਚਿਟ
 ਤਜਉਬਿਖੁਕਾਮੀ॥ ਨਿਵਨਿਵਪਾਇਲਗਉਦਾਸਤੇਰੇਕਰਿਸੁਕ੍ਰਿਤਨਹੀਸੰਗਨਾ॥ ੩॥ ਸਨਾਗੁਲਗਾ
 ਵੈਰਿਤੇਗੇ॥ ਮਿਟਹਿਕਮਾਤੇਅਵਗੁਲਮੇਗੇ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਮਨੁਜੀਵੈਪੰਚਦੂਤਤਾਜੀਤੰਗਨਾ॥
 ੪॥ ਚਰਨਕਮਲਜੀਪਥੋਰਿਥਿਚਰੀਐ॥ ਸੰਤਸੀਰੀਮਿਲਿਸਾਗਰੁਤਰੀਐ॥ ਅਰਚਾਬੰਦਨਹਰਿਸਮਤ
 ਨਿਵਾਸੀਬਹੁਰਿਜੋਨਿਨਨੰਗਨਾ॥ ੫॥ ਦਾਸਦਾਸਨਕੋਕਰਿਏਹੁਗੋਪਾਲਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਪਨਦੀਨਦਇਆਲਾ॥
 ਸਖਾਸਹਈਪੁਰਨਪਯੋਸੁਰਮਿਲੁਕਦੇਨਹੋਵੀਭੰਗਨਾ॥ ੬॥ ਮਨੁਤਨੁਅਗੰਪਿਪਰੀਹਰਿਆਰੇ॥ ਜਨਮਜਨ
 ਮਕਾਜੋਇਆਜਾਗੇ॥ ਜਿਸਕਾਸੇਈਪਤਿਪਲਕੁਹਤਿਤਿਆਗੀਹਉਮੈਰਿਤਨਾ॥ ੭॥ ਜਾਲਿਥਾਇਪੁਰਨ
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਘਟਿਘਟਿਗਵਿਆਮਛਲਸੁਆਮੀ॥ ਚਰਮਭਿਤਿਖੋਈਗੁਰਿਪੁਰੈਏਕੁਰਵਿਅਸਰਬੰ
 ਗਨਾ॥ ੮॥ ਜਤਕਤਪੇਖਉਪਰਸੁਖਸਾਗਗਾਹਰਿਤੇਟਿਭੰਡਾਰਨਹੀਰਤਨਾਗਨਾ॥ ਅਗਰਮਗਾਰੁ
 ਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐਸੋਕੁਣੈਜਿਸੁਕਿਰਪੰਗਨਾ॥ ੯॥ ਛਾਤੀਸੀਤਲਮਨੁਤਨੁਠੰਦਾ॥ ਜਨਮਮਰਲ
 ਕੀਮਿਟਵੀਝੰਣਾ॥ ਕਰੁਗਹਿਕਾਢੇਲੀਏਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਅੰਮਉਧਰਿਦਿਸਟੰਗਨਾ॥ ੧੦॥ ਏਕੋਏਕੁਰ
 ਵਿਆਸਭਠਾਈ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਜਕੋਈਨਹੀ॥ ਆਦਿਅਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਰਵਿਆਤਿਸਭੁਈਭਰਮੰ
 ਗਨਾ॥ ੧੧॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਕੁਰਗੋਬੰਦਾ॥ ਗੁਰਕਰਤਗੁਰਸਦਬਖਸੰਦਾ॥ ਗੁਰਜਪੁਜਾਪਿਜਪਤ
 ਠਲੁਪਾਇਆਗਿਆਨਦੀਪਕੁਸੰਤਸੰਗਨਾ॥ ੧੨॥ ਜੋਪੇਖਾਸੇਸਭੁਕਿਛੁਸੁਆਮੀ॥ ਜੋਸੁਨਲਾਸੇਪੁ
 ਕੀਬਨੀ॥ ਜੋਕੀਨੋਸੇਤਮਹਿਕਰਾਇਓਸਗਦਿਸਹਈਸੰਤਰਤਨਾ॥ ੧੩॥ ਜਾਚਕੁਜਾਚੈਤਮਹਿ
 ਅਥਾਪੈ॥ ਪਤਿਤਪਵਨਪੁਰਨਪੁਤਸਾਪੈ॥ ਏਕੋਦਨੁਸਰਬਸੁਖਗੁਲਾਨੇਪਿਆਨਮੰਗਨਨਿਹਕਿੰਚਨਾ॥
 ੧੪॥ ਕਾਇਆਪਤ੍ਰਪ੍ਰਕੁਰਕਲੈਹਾਰਾ॥ ਲਗੀਲਾਗਿਸਿਤਸੰਗਾਰਾ॥ ਨਿਰਮਲਸੋਇਬਲੀਹਰਿਬਾ
 ਲੀਮਨੁਨੀਮਮਜੀਠੰਗਨਾ॥ ੧੫॥ ਸੋਲਹਕਲਾਸੀਪੁਰਨਠਲਿਆ॥ ਅਨਤਕਲਾਹੋਇਠਾਕੁਰਚਰਿ
 ਆ॥ ਅਨਦਾਬਿਰੋਦਹਰਿਨਾਮਿਸੁਖਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਹਰਿਭੁੰਚਨਾ॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ਮਾਰੁਮਰਯਾਪ
 ਤੇਸਹਿਕੁਹਉਸੇਵਕੁਰੀਤਾ॥ ਜੀਉਪਿਰੁਸਭੁਤੇਗਦੀਤਾ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਭੁਭੁੰਦੁਭੁੰਦੈਨਹੀਕਿ
 ਛੁਅਸਵਾ॥ ੧੮॥ ਤਮਹਿਪਠਏਤਜਗਮਹਿਅਏ॥ ਜੋਤਪੁਰਾਣਾਸੇਕਅਕਮਏ॥ ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿ

ਕਿਛੁ ਨਹੀਅਤ ਬੀਨਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾਵਾ ॥ ੨ ॥ ਉਹੁ ਹੁਕਮੁ ਤਮਾਗਸੁ ਲੀਐ ॥ ਈਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤੇਰਾ ਭਲੀਐ ॥
ਆਪੇ ਲੇਖਾ ਮਲੈਖੈ ਆਪੇ ਤੁਮ ਸਿਉ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਣਾਵਾ ॥ ੩ ॥ ਭੁਪਤਾ ਸਭਿ ਬਾਰਿਕ ਥਾਗੇ ॥ ਜਿਉ ਖੇਲਾ ਛਹਿ ਤਿ
ਉ ਖੇਲਾ ਲਹੇਗੇ ॥ ਉਝਰ ਮਾਰਗੁ ਸਭੁ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਨਾ ਚਲੈ ਨਹੀ ਕੋਵੇ ਪਾਵਾ ॥ ੪ ॥ ਈਕਿ ਬੈਸਾ ਏ ਗੇਹਿ ਅੰਤ
ਗਿ ॥ ਏਕਿ ਪਠਾਏ ਦੇਸਾ ਦਿਸੈ ਤਗਿ ॥ ਏਕਹੀ ਕਉ ਪਾਸੁ ਏਕਹੀ ਕਉ ਰਾਜਾ ॥ ਏਨਮਹਿ ਕਹੀਐ ਕਿਮ ਕੂੜਾ ॥
੫ ॥ ਕਵਨ ਸੁਖੁ ਤੀਕਵਨ ਸੁਖ ਕਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੈਸਾਗੀ ਕਵਨੁ ਸੁਭਗਤਾ ॥ ਕਵਨ ਸੁਦਨਾ ਕਵਨੁ ਸੁਹੇਛਾ ਕਵਨ
ਸੁਸੁਰਤਾ ਕਵਨੁ ਜਾਵਾ ॥ ੬ ॥ ਹੁਕਮੇ ਮੁਕਤੀ ਹੁਕਮੇ ਲਰਕਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸੈਸਾਗੀ ਹੁਕਮੇ ਭਗਤਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੋਛਾ ਹੁਕ
ਮੇ ਦਨਾ ਦੁਜਾ ਨਹੀ ਅਵਰੁ ਪਾਵਾ ॥ ੭ ॥ ਸਾਗਰ ਕੀਨਾ ਅਤਿ ਤੁਮ ਭਾਗਾ ॥ ਏਕਿ ਖਵੇਗਾ ਤਾਏ ਕਰਿ ਮਨ ਮੁਖ ਭਾਵ
ਗਾ ॥ ਏਕਨਾ ਪਾਗਿਲੈ ਪਾਵਹਿ ਆਪੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰਾ ਜਿਨ ਕਾ ਸਦ ਬੇਵਾ ॥ ੮ ॥ ਕਉ ਤਕ ਕਾ ਲਾਇ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਰਿਪਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ਵੇਖੈ ਵੇਗੈ ਸੋਭਿ ਰੇਗਾ ਮਲੇਹ ਚਤੁਰੀਨਾ ਏਕੁ ਆਖਾਵਾ ॥ ੯ ॥ ਵਡਾ ਸਹਿ
ਬੁਢੀ ਗਈ ॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਭੁਭਈ ॥ ਜਿਸੁ ਜਾਈ ॥ ਅਗਮ ਅਗੇ ਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅਤੇਲਾ ਹੈ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਮਾਹਾਵਾ ॥
੧੦ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਦੁਜਾ ॥ ਆਪੇ ਅਪਿਨਿ ਰੋਜਨ ਪੁਜਾ ॥ ਅਪਿਸੁ ਗਿਆਨੀ ॥ ਅਪਿਧਿਅਨੀ ॥ ਅਪਿਸਤਵੈਤ
ਅਤਿ ਗਵਾ ॥ ੧੧ ॥ ਕੇਤਕਿ ਆਦਿਨ ਗੁਪਤ ਕਰਾਇਆ ॥ ਕੇਤਕਿ ਆਦਿਨ ਉਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਕੇਤਕਿ ਆਦਿ
ਨੁ ਪੁਕਾਰਾ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਪਰਗਟਵਾ ॥ ੧੨ ॥ ਆਪੇ ਸਕਤੀ ਸਬਦੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਸੁਗਾ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇਆ ॥
ਆਪੇ ਸਿਵਰਤਾਈ ਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਸੀਤਲੁ ਠਾਹਰਾਵਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਜੇ ॥ ਨਾਮੁ ਵੇਸੈ
ਤਿਸੁ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥ ਤਿਸਹੀ ਸੁਖੁ ਤਿਸਹੀ ਠਕਰਾਈ ॥ ਤਿਸਹਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਮੁ ਨੇਵਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਾਗਦ
ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨ ਲਕਬੇ ਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥ ਆਦਿ ਅਪਿ ਅੰਤਿ ਪੁਰੁਸੇਈ ॥ ਭਿਤਿ ਸੈਕੈ ਨੇ ਬੇਵਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤਿਸਹਿ
ਸਗੋ ਕੁਨਹੀ ਕੋਏਈ ॥ ਕਿਸਹੀ ਕੁਤੈ ਜਬਾ ਬੁਨਹੀਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪੁਤੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਚੇਜਾ ਖਵਾ ॥
੧੬ ॥ ੧੦ ॥ ੫੦ ॥ ਮਾਭੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅਚਤ ਪਾਠ ਕਰਮ ਪਗੇ ਸੁਰ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਮਧੁ ਸੁਦਨ ਦਾ ਮੇਦ
ਰਸੁ ਮਾਮੀ ॥ ਰਿਖੀ ਰੇਸਗੇ ਵਰ ਪਨਧਾਰੀ ਮੁਰਲੀ ਮਨੋਹਰ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਨ ਮਾਪਵ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੁਰਗੇ ॥ ਜਗਦੀਸੁ
ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਸੁਰ ਸਿੰਘਾਗੇ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਅਥਿਨਾਸੀ ਠਾਕੁਰ ਪਟ ਪਟਵਾ ਸੀਰੈ ਸੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ਪਰਲੀ ਪਰਈ
ਸਨਗ ਸਿੰਘ ਨਾਗਾਇਲਾ ॥ ਦਾਵਾ ਅਰੇ ਪ੍ਰਿਥਾ ਮਿਧਾਇਲਾ ॥ ਬਾਵਨੁ ਪੁਰੀ ਅਤੁ ਪੁਕਰਤੇ ਸਭਹੀ ॥ ਸਤੀਰੈ
ਚੰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸਿੰਗ ਮਚੈ ਦਾ ਜਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨੇਹਿ ਖਿਆ ॥ ਬਨਵਾਲੀ ਚਕ੍ਰ ਪਾਇ ਦਰਸਿ ਅਨੂਪਿਆ ॥ ਸਹੈ ਸਨੇੜ ਮੁ
ਗਤਿ ਰੇਸਗਾ ਏਕ ਦਾਤਾ ਸਭੈ ਮੰਗਾ ॥ ੪ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅਨਾਥ ਹਨਥਾ ॥ ਗੋਪੀਨ ਬੁਸ ਗਲੈ ਸਾਥੇ ॥

ਬਾਸੁ ਦੇਵ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾ ਤੇ ਬਰਨਿਨ ਸਾਕ ਉ ਗੁਲ ਅੰਗਾ ॥ ੫ ॥ ਮੁਕੰਦ ਮਨੋਹਰ ਲਖ ਮੀ ਨਾ ਗਈ ਲਾਵੇ
 ਪਤੀ ਲਾਜ ਨਿਵਰਿ ਉਧਾਰ ਲਾ ਕਮਲਾ ਕੰਤ ਕਰਹਿ ਕੰਤੁ ਹਲ ਅਨ ਦਾ ਬਿਨੋਦੀ ਨਿਰਸੰਗਾ ॥ ੬ ॥ ਅ
 ਮੋਖ ਦਰਸਨ ਅਜੂਨੀ ਸਿਭ ਉ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਜਿ ਸੁਕ ਦੇ ਨਾਹੀ ਪਉ ॥ ਅੰਬਿ ਨਾਸੀ ਅੰਬਿ ਗਤ ਅੰਗੇ
 ਚਰ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਹੀ ਲਗਾ ॥ ੭ ॥ ਸਿਰਿ ਗਬੈ ਕੰਠ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥ ਮਛੁ ਕਛੁ ਕੁਰਮੁ ਮਾਗੀਆ ਉਤ
 ਗਸੀ ॥ ਕੇਸਵ ਚਲ ਤਕਹਿ ਨਿਗਲੇ ਕੀਤ ਲੇ ਕਹਿ ਜੋਹੋਇ ਗਾ ॥ ੮ ॥ ਨਿਗਹ ਗੰਨਿ ਰਵੈ ਹੁਸਮਾਇਆ ਸਾ
 ਰਿਖੇ ਲੁਚਤੁ ਰਭੁ ਜ ਕਰਾਇਆ ॥ ਸਵਲ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਬਲਾਵਰਿ ਬੇਲੁ ਸੁਨਚ ਸਭੁ ਮੋਹੈ ਗਾ ॥ ੯ ॥ ਬਨਮ
 ਲਾ ਬਿਭੂਖਨ ਕਮਲ ਨੈਨ ॥ ਸੁੰਦਰ ਬੇਡਲ ਮੁਕਟ ਬੈਨ ॥ ਸਿਖ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਧਾਰੀ ਮਹਾ ਸਾਰਥੀ ਸਤ ਸੰਗਾ ॥
 ੧੦ ॥ ਪੀਤ ਪੀਤ ਬਰਤਿ ਭਵ ਲਘੁ ਲੀ ॥ ਜਗੀ ਨਾਥੁ ਗੋਪਾਲ ਮੁਖਿ ਭਲੀ ॥ ਸਾਰਿੰਗ ਪਰਭ ਗਵਾਨ ਬੀਰੁ ਲਾ
 ਮੈ ਗਲਤ ਨਾਵੈ ਸਰਬੰਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਨਿਰਕੰਟਕ ਨਿਰਕੇਵਲੁ ਕਹੀਐ ॥ ਪਨੈ ਜੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਹੋ ਮਹੀਐ ॥ ਸਿ
 ਰਤ ਲੋਕ ਪਇਆ ਲਸਮੀ ਪਤ ਅਸਥਿ ਰਥਾਨੁ ਜਿ ਸੁਹੈ ਮਭਗਾ ॥ ੧੨ ॥ ਪਤਿਤ ਪਵਨ ਦਖ ਭੈਭੈ ਜਨੁ ॥ ਅ
 ਰਕਾਹਿ ਵਗਲੁ ਹੋਭ ਵਖੰਡੁ ॥ ਭਗਤੀ ਤੇ ਖਿਤ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਗੁਣੇ ਨ ਕਿਤ ਹੀ ਹੋਭਿ ਗਾ ॥ ੧੩ ॥ ਨਿਰੰ
 ਕਾਰ ਅਛਲਾ ਮੋਹੈ ॥ ਜੋਤਿ ਸਹੁ ਪੀਸਭੁ ਜਗੁ ਮਉਲੈ ॥ ਸੋਮਿ ਲੈ ਜਿ ਸੁਆਮੀ ਪਿਮਲਾਏ ॥ ਆਪੁ ਕੋਇ ਨ
 ਪਵੈ ਗਾ ॥ ੧੪ ॥ ਅਪੇਗੋ ਪੀਅਪੇਕਨਾ ॥ ਅਪੇਗ ਉਚਰਾਵੈ ਬਾਨਾ ॥ ਅਪਿਉ ਪਵਹਿ ਅਪਿਖ ਪਵਹਿ ਤੁਧੁ ਲੇਖੁ
 ਨਹੀ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰੰਗਾ ॥ ੧੫ ॥ ਏਕਾਹਿ ਗੁਲ ਕਵਨ ਬਖਾਏ ॥ ਸਹਸਰ ਨੀਸੇਖ ਅੰਤ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਨਵਤਨ
 ਨਾਮ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਇਕੁ ਗੁਲ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਹਿ ਸੰਗਾ ॥ ੧੬ ॥ ਚਿਟ ਗਹੀ ਜਗਤੀ ਪਿਤ ਸਰਲਾਇਆ ॥
 ਭੈਭਾਇ ਅਨ ਕਜਾ ਮਤੁ ਤਦੁ ਤਰੈ ਮਾਇਆ ॥ ਹੋਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾਇ ਛਾਕਰਿ ਰਾਖੁ ਸਾਪ ਸੰਤ ਕੈ ਸੀਰੀ ਸੰ
 ਗਾ ॥ ੧੭ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਾਨੈ ਸਗਲੀ ਮਥੇਨਾ ॥ ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਦਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਤ ਰੇਨਾ ॥ ਮਸਤ ਕਿਲਾਇ ਪਰ
 ਮਪਦ ਪਵਉ ਜਿ ਸੁਪਾ ਪਤਿ ਸੋਪਵੈ ਗਾ ॥ ੧੮ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਲ ਲੇਖੀ
 ਦੇ ਪਰਤੇ ॥ ਸਗਲ ਨਾਮ ਪਾਨੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਦ ਸਬਦ ਮਨਿ ਵਾਜੰਗਾ ॥ ੧੯ ॥ ਕਿਰਤ ਮਨਾਮ
 ਕਥੇ ਤੇਰੇ ਜਿਹ ਬਾ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਪੂਰ ਬਲਾ ॥ ਕਹਨਾਨ ਕਭਗਤ ਪਏ ਸਰਲਾਈ ਦੇ ਹੁਦ ਗੁਮ ਨਿਰੰਗੁਲ
 ਗਾ ॥ ੨੦ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤੂੰ ਜਾਲਹਿ ॥ ਤੂ ਅਪੇਕ ਬਹਿ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਲਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਦਾਸ ਕੇ
 ਕਹੀ ਅਨੁਰਿਭਾਵੈ ਦਾਸ ਰਾਖੁ ਸੰਗਾ ॥ ੨੧ ॥ ੧੧ ॥ ੫੯ ॥ ਮਾਛੁ ਮਹਲ ਪ ਅਲਹ ਮਗ ਮਖੁ ਦਾਈ
 ਬੰਦੋ ॥ ਛੋਰਿ ਖਿਅਲ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਮੈਧੋ ॥ ਹੋਇ ਪੈਖਾ ਕਛ ਕੀਰ ਮੁਸਾਫਰੁ ॥ ਇਹ ਦਰਵੇਸੁ ਕਬੂਲੁ ਦਰਾ ॥ ੨੨ ॥

ਸਚੁ ਸਿਵਾ ਜਯਕੀ ਨਮੁ ਸਯਾ ॥ ਮਨਸਾ ਮਹਿ ਨਿਵਾਰਿ ਹੁਆਸਾ ॥ ਦੇਹਾ ਸੀਤਿ ਮਨੁ ਉਲਾਟਾ ਕਲਾ ਮਖੁ ਦਾਈਪ
ਕੁਖਾ ॥ ੨ ॥ ਸਰਾ ਸਰੀ ਅਤਿ ਲੇਕੀ ਮਾਵਹੁ ॥ ਤਰੀ ਕਤਿ ਤਰ ਕੋਖੈ ਜਿ ਟੋਲਾ ਵਹੁ ॥ ਮਾਰਠਤਿ ਮਨੁ ਮਾਰਹੁ ਅਬਦ
ਲੀ ਮਲਹੁ ਹਕੀ ਕਾਤਿ ਜਿ ਤੁਠਿ ਰਿਨ ਮਗਾ ॥ ਤਾ ਕੁਰਾਨੁ ਕਤੇਬਾ ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਮਾਹੀ ॥ ਦਸ ਅਉਰਤ ਰਖਹੁ
ਬਦਗਾਹੀ ॥ ਪੰਚ ਮਰਦ ਸਿ ਦਕਿ ਲੇ ਬਾਪੁ ਪੈਰਿ ਸਚੁ ਰੀ ਕ ਬੁਝਾ ਪਗਾ ॥ ੭ ॥ ਮਕਾ ਮਿਹਰੇ ਰੋਜਾ ਪੈ ਖਾਕਾ ॥ ਭਿ
ਸਤੁ ਪੀਰ ਲਠਾ ਕਮਾਇ ਅੰਦਾਜਾ ॥ ਹੁਰ ਨੁਰ ਮੁਸਕੁ ਮੁਦਾਇਆ ਬੰਦਗੀ ਅਲਹੁ ਮਾਲਾ ਹੁਜਾ ॥ ੮ ॥ ਸਚੁ ਕ
ਮਾਵੈ ਸੇਈ ਕਾਜੀ ॥ ਜੇ ਦਿਲੁ ਸੇ ਪੈ ਸੇਈ ਹਾਜੀ ॥ ਸੇ ਮੁਲਾ ਮਲਾ ਉਨਿ ਵੇਰੈ ਸੇ ਦਰਵੇ ਸੁਜਿ ਸੁਸਿਠਤਿ ਪਗਾ ॥ ੯ ॥
ਸਭੇ ਵਖਤ ਸਭੇ ਕਰਿ ਵੇਲਾ ॥ ਖਾਲ ਕੁਸਾਦਿ ਦਿਲੈ ਮਹਿ ਮਉਲਾ ॥ ਤਸਬੀਯਾ ਦਿਕਹੁ ਦਸ ਮਸਦਨੁ ਸੁਨਤਿ ਸੀ
ਲੁਬੰਧਾ ਨਿਬਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਜਾਨੁ ਸਭ ਛਿਲਾ ਹਲਾ ॥ ਪਿਲਖਾਨਾ ਬਿਰਾਦਰ ਹਮੁ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਮੀਰ ਮਲਕ
ਉਮਰੇ ਠਾਨਾਇਆ ਏਕ ਮੁਕਾ ਮਖੁ ਦਾਇਦਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਅਵਲਿ ਸਿਠਤਿ ਦੂਜੀ ਸਾਬੁਗੀ ॥ ਤੀਜੈ ਹਏ ਮੀਚ ਉ
ਥੈ ਪੈਗੀ ॥ ਪੰਜਵੈ ਪੰਜੇ ਇਕਤੁ ਮੁਕਾ ਮੈ ਏਹਿ ਪੰਜੇ ਵਖਤ ਚੋਰੇ ਮਪਰ ਪਗਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸਗਲੀ ਜਾਨਿ ਕਰਹੁ ਮਉ
ਦੀਠਾ ॥ ਬਦ ਅਮਲ ਛੇਰਿ ਕਰਹੁ ਬਿਭੂਜਾ ॥ ਖੁਦਾਇ ਏਕ ਬੁਝਿ ਦੇਵੁ ਬੀਗੀ ॥ ਚੁਠਹੁ ਬਰਖੁਰਦਾਰ ਪਗਾ ॥
੧੩ ॥ ਨਕੁ ਹਲਾ ਲੁਬੰਧਾ ਹੁਖਾਦਾ ॥ ਦਿਲ ਦਰੀ ਮਉ ਧੋਵਹੁ ਮੈਲਾਦਾ ॥ ਪੀਰ ਪਛਾ ਲੈ ਭਿਸਤੀ ਸੇਈ ਅਜ
ਰਾਈ ਲੁਨੇ ਦੇ ਜਠਗਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕੀਏ ਅਕਿਰ ਦਾਰ ਮਉਰਤ ਯਕੀਨਾ ॥ ਰਿਗਤ ਮਾਸੇ ਮਾਨਿ ਹਕੀਨਾ ॥ ਨਾਪਾਕ
ਪਾਕੁ ਕਰਿ ਹੁਝਿ ਹਦੀ ਸਾਸ ਬਤ ਸੁਰਤਿ ਦਸਤਾਰ ਸਿਗਾ ॥ ੧੫ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਮੇਮਾਦਿ ਲਿਹੈ ॥ ਅੰਤ
ਰਕੀ ਮਲਾ ਦਿਲ ਤੋਧੈ ॥ ਦੁਨੀਆ ਰੰਗਨ ਅਵੈ ਨੈਵੈ ਜੇ ਉਕੁਸ ਮਪਟਾ ਪਿਉ ਪਕੁ ਹਗਾ ॥ ੧੬ ॥ ਜਾਕਉ
ਮਿਹਰੀ ਮਿਹਰੀ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਸੇਈ ਮਰਦੁ ਮਰਦੁ ਮਰਦਸਾ ॥ ਸੇਈ ਸੇਖੁ ਮਸਾਇਕੁ ਹਾਜੀ ਸੇਬੰਦਾ ਜੇ ਸੁਨ ਜ
ਰਿਨਗਾ ॥ ੧੭ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਾਦਰ ਕਰ ਲਕਰੀਆ ॥ ਸਿਠਤਿ ਮੁਹਬਤਿ ਅਥਾਹਰੀਆ ॥ ਹਕੁ ਹਕੁ ਮੁਸਦੁ
ਖੁਦਾਇਆ ਬੁਝਿ ਨ ਕਬੀਦਿ ਖਲਾਸਤਗਾ ॥ ੧੮ ॥ ੧੨ ॥ ੬੦ ॥ ਮਨੁ ਮਹਲਾ ਪ ਪਾਰਬਹੁ ਮੁਸਬੁਝਿ
ਚਾਬਿਰਜੇ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾ ਪੇਸਾ ਜੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਗਲਿ ਗਹਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਮੈਕਿ ਛੁਛ ਉਨਵੈ ਆਪੇ ਬਾਝਕਾ ॥
੧੯ ॥ ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨ ਹਿਉ ਬਾਰਿਆ ॥ ਝਤ ਕਿਰਮ ਮਹਿ ਨਹੀ ਸਿਧਾ ਰਿਆ ॥ ਅਪਨਾ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇਖਿ
ਪਾਲਿਅਾ ਚੋਹੁ ਸਗਲਾ ਘਟਕਾ ਮਾਝਕਾ ॥ ੨੦ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਲਾਈਆ ਏਆ ॥ ਸਾਪਸੀ ਗਿਰੈ ਹਰਿ ਜ
ਸੁਗਾਇਆ ॥ ਜਨ ਮਮਰ ਲਸਭਿ ਦੁਖ ਨਿਵੇਚੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਉ ਨਹੀ ਕਾਲਕਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸਮਰਥ ਅਕਥ
ਅਗੋਚਰ ਦੇਵਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਾਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਅੰਤ ਜਜੇਰ ਜਾ ਸੇਤ ਜਉ ਤਭਾ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੀ ਪਲ

ਕਾ॥ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਤਿ ਹੋਇ ਨਿਪਨਾਗ ਮਨ ਮਹਸੂ ਅੰਤਰਿ ਮਨਾ॥ ਕਰੁ ਗਹਿਲੀਨੇ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਵਿਰਲੇ
 ਕੇਈ ਸਾਲ ਕਾ॥ ੫॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪੁਤ੍ਰ ਸੇਈ॥ ਆਪੇ ਕਰਤ ਕਰੇ ਸੁਹੇਈ॥ ਕੁਮੁਭਉ ਮਿਟਿ ਆਸ ਪਸੰ
 ਗਤੇ ਦਾਇਦਨ ਕੇਈ ਘਾਲ ਕਾ॥ ੬॥ ਉਤਮ ਬਾਦੀ ਗਉਗੁ ਪਲਾ॥ ਸਾਪਸੰਗ ਤਿਕੀ ਮੰਗੁ ਰਵਾ ਲਾ॥
 ਬਾਸਨ ਮੇਟਿ ਨਿਬਾਸ ਨਹੇਈ ਮੈ ਕਲਾ ਮਲ ਸਗਲੇ ਜਾਲ ਕਾ॥ ੭॥ ਸੀਤ ਕੀ ਇਹਰੀ ਤਿਨਿ ਗਈ॥ ਪਤਕੁ
 ਮੁਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਨਾਲੀ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਆਰਾਪ ਨਿਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸਿਮਰਤ ਕੀ ਜੈ ਆਲੁ ਕਾ॥ ੮॥ ਜਹ ਦੇਖਾਤਹ
 ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਰਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਹਿ ਚੇਰੇ ਦਾਸਾ ਬਨਿ ਜਾਇ ਪੁਰ
 ਨ ਘਾਲ ਕਾ॥ ੯॥ ਤਤੀਵ ਉਨਤ ਕਉ ਲਾਗੈ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਹਰਿ
 ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਸੁ ਆਇ ਅਸੰਗਿਤ ਭਾਲ ਕਾ॥ ੧੦॥ ਰਿਗ ਸੇਗ ਦੂਖ ਤਿਸੁ ਨਹੀ॥ ਸਾਪਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਨੁ
 ਗਾਹੀ॥ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪੀਤਮ ਸੁਦਿ ਬੇਨਤੀ ਘਾਲ ਕਾ॥ ੧੧॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਪਾਅਗੇ ਰਿਗਿ
 ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਅਪਾਗੇ॥ ਤੇਰੇ ਗਿਰਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਹੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਭਾਲ ਕਾ॥ ੧੨॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰਿ ਮੰਗੈ
 ਨੁਮੇਗਾ॥ ਜਿਨ ਵਿਸਰਹਿ ਨਹੀ ਕਹੁ ਬੇਗਾ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦ ਪਈ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਨਾਲ ਕਾ॥ ੧੩॥
 ਸਾਜਨੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਸੇਈ॥ ਏਕੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅੰਕੁਰਤ ਜਾਏ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ
 ਉਪਦੇਸੁ ਨਿਗਮ ਲਕਾ॥ ੧੪॥ ਤੁਧੁ ਵਿਦੁ ਨਹੀ ਕੇਈ ਮੇਗਾ॥ ਗੁਰਿ ਪਕੜਾਏ ਪੁਰ ਕੇ ਪੈਗਾ॥ ਹਉ ਬਾਝਿ ਹਰਿ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰੇ ਜੀਨਿ ਖੀਰੇ ਆਭਰੁ ਅਨਾਲ ਕਾ॥ ੧੫॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪੁਤ੍ਰਾ ਬਿਸਰੇ ਨਹੀ॥ ਆਠ ਪਰਹਰਿ ਹ
 ਰਿਕਉ ਧਿਆਈ॥ ਨਨਕ ਸੇਤ ਤੇਰੇ ਗਿਰਤੇ ਤੁਸਮ ਰਬੁ ਵਡਾ ਲਕਾ॥ ੧੬॥ ੧੩॥ ੬੧॥
 ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਨਿਤ ਧਾਰੀ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਖਿ ਨੁਖਿ ਨੁਮਸਕਾਰੀ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰ
 ਪਿ ਪਰੇ ਸਭ ਅਗੈ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਵਲਾ॥ ੧॥ ਸੇਠ ਕੁਰੁ ਕਿਉ ਮਨੁ ਹੁਵੇ ਸਾਗੇ॥ ਜੀਉ ਪਿਤ੍ਰ ਦੇ ਸਾਜਿ
 ਸਵਾਰੇ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਗਿ ਸਿਮਾ ਲੇਕਰਤ ਕੀਤਾ ਅਪਲਾ ਪਵਲਾ॥ ੨॥ ਜਾਤੇ ਬਿਰਥ ਕੇਉ ਨਹੀ॥ ਆਠ
 ਪਰਹਰਿ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਸਾਪਸੰਗਿ ਭਜੁ ਅਚੁਤ ਸੁਆਮੀ ਦਰਗਹ ਸੇਭਾ ਪਵਲਾ॥ ੩॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ
 ਅਸਟ ਦਸਾਸਿ ਪੀ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਨ ਉਨੇ ਪੀ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਜੇ ਮਨ ਮਹਿ ਚਾਹੀ॥ ਆਸਾ ਪੁ
 ਸੁਆਮੀ ਗਵਲਾ॥ ੪॥ ਸਾਸਤ ਸੀ॥ ਮਤਿ ਬੇਦ ਵਖਾਲੀ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤੁ ਪਰਲੀ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿੰਦਾ
 ਪਰਹੀ ਮੈ ਹਰਿ ਸਨਾਨ ਕਰਾਵਲਾ॥ ੫॥ ਜਿਉ ਗੁਰੁ ਪੁਰੇ ਖਾਅ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਆਦਿ
 ਨੁਰਾਤੀ॥ ਜੁੜੇ ਪੈਸੇਈ ਬਡ ਭਾਗੀ ਬਹੁ ਜਿਨ ਜੇਨੀ ਪਵਲਾ॥ ੬॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਬਿਸਰੈ ਪੁਰਖਾ ਬਿਪਤਾ॥ ਜਾਯਤਾ

ਠਿਰੈਰੈਨਿਤਤਤਾਅਭਿਤਘਲੈਕਉਗੈਨਕੋਈਨਰਕਘੋਗਹਿਪਵਲਾ॥੧॥ਜੀਉਪਦਤਨੁਪਨੁਜਿ
 ਨਿਸਾਜਿਆਮਾਤੰਗਰਭਮਹਿਗੀਖਨਿਵਾਜਿਆਤਿਸਸਿਉਪੀਤੋਛਾਡਿਅਨਰਤਾਕਾਹੁਸਿਰੈਨਯਾਵਲਾ॥੨॥
 ਧਾਰਿਅਨੁਕਹੁਸੁਆਮੀਮੇਗਾਘਟਿਘਟਿਵਸਹਿਸਭਨਕੈਨੇਗਾਰਾਥਿਹਮਾਰੈਕਛੁਮੈਨਹੀਜੇਸੁਜਲਾਇਹਿਤਿ
 ਸੈਜਲਾਵਲਾ॥੩॥ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਪੁਰਿਯਿਖਿਪਾਇਆਤਿਸਹੀਪੁਰਖਨਵਿਅਪੈਮਾਇਆਨਨਕਦਾਸਸ
 ਦਾਸਰਲਾਈਦੁਸਰਲਾਵੈਨਯਾਵਲਾ॥੪॥ਆਗਿਆਦੁਖਸੁਖਸਭਿਕੀਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਖਿਗਲੈਹੀਚੀਨੇ
 ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹਲੁਨਜਾਈਜਤਕਤਓਹੀਸਮਾਵਲਾ॥੫॥ਸੇਈਭਗਤੁਸੇਈਵਡਦਾਤਾਸੇਈਪੁਰਖ
 ਪੁਰਖੁਬਿਧਤਾਬਾਲਸਹਾਈਸੇਈਤੇਗਜੇਤੇਗੈਮਨਿਕੁਵਲਾ॥੬॥ਮਿਰਤੁਦੁਖਸੁਖਾਯਿਖਿਪਾਏਤਿਯੁਨ
 ਹੀਬਧਹਿਘਟਹਿਨਘਟਏਸੇਈਹੋਈਜਿਕਰਤੇਭਵੈਕਹਿਕੈਆਪੁਵਵਾਵਲਾ॥੭॥ਅਪਛੁਪਤੇਸੇਈਕਦੇ
 ਜਨਮਜਨਮਕੇਵੁਟੇਗੀਛੋਕਿਰਪਾਧਰਿਰਖੇਕਰਿਅਪੁਨੇਮਿਲਿਸਧੁਗਬੰਦੁਪਿਆਵਲਾ॥੮॥ਤੇਗੀਕੀਮ
 ਤਿਕਹਲੁਨਜਾਈਅਚਰਜਗੁਪੁਵਗੈਵਰਿਅਈਭਗਤਿਦਨੁਮੰਗੈਜਨੁਤੇਗਨਨਕਬਾਯਿਬਾਯਿ
 ਜਾਵਲਾ॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪਾਇ॥ ਮਾਹੁਮਯਾ੩ ਵਾਰਸਲੋਕਨਾਭਿ॥ ਸਲੋਕੁਮਯਾ੧
 ਵਿਲੁਗਾਹਕਗੁਲੁਵੇਚੀਐਤਉਗੁਲੁਸਹਯੋਜਾਈਗੁਲਕਾਗਾਹਕਜੇਮਿਲੈਤਉਗੁਲੁਯਾਵਿਕਾਈਗੁ
 ਲਤੇਗੁਲੀਮਿਲਿਪਾਈਐਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਈਮੋਹਿਅਮੋਹੁਨਪਾਈਐਵਲਾਜਿਨਲੀਜੈਗਟਿਨਾ
 ਨਕਪੁਰਤੋਲੁਕੈਕਬਹੁਪੁਟਿ॥੧॥ਮਯਾ੧ ਨਾਮਵਿਹੁਲੇਭਗਮਸਹਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਨੀਤਾਇਕਿਬੰ
 ਧੋਇਕਿਛੀਲਿਆਇਕਿਸੁਖੀਏਹਰਿਪੀਤਿਨਨਕਸਚਮੰਨਿਲੈਸਚਕਰਲੀਸਚਗੀਤਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
 ਗੁਰਤੇਗਿਆਪੁਇਆਅਤਿਖੜਗੁਕਰਾਗਾਦੁਜਾਭੁਮੁਗਕੁਕਟਿਅਮੋਹੁਲੋਭੁਅਹਿਕਾਗਾਹਰਿਕਾ
 ਮੁਮਨਿਵਸਿਆਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਗਾਸਚਸੰਜਮਿਮਾਤਿਉਤਮਾਹਰਿਯਗਾਪਿਆਗਾਸਭੁਸਚੇਸਚਵਰ
 ਤਦਾਸਚੁਸਿਰਜਲਾਹਗਾ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਯਾ੩ ਕੇਦਾਗਾਗਾਵਿਚਿਜਾਲੀਐਭਾਈਸਬਦੇਕਰੇ
 ਪਿਆਗਾਸਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮਿਲਦੇਭੈਸਚੇਧਰੀਪਿਆਗਾਵਿਚਹਮਯੁਕਟੇਅਪਲੀਕੁਯਾਕਕਰੇਉਪ
 ਗਾਗੁਲਾਕੀਗਾਸਿਸੰਗੈਅਵਗਲਕਛੈਵਿਡਾਗਿਨਨਕਮਿਲਿਆਸੇਜਾਲੀਐਗੁਰੁਨਛੈਭੈਅਪਣਾਦੁ

ਜੈਨਧੇਗੀਪਾਮਾਗੁ॥੨॥੧੦੦ ਸਾਗਰਦੇਖਉਤਰਿਮਰਉਭੈਤੇਰੈਰੁਨਾਹਿ।ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸੈਤੇਖੀਅ
ਨਾਨਕਾਬਿਗਸਾਨਾਈ॥੨॥੧੦੦ ਚਾੜ੍ਹਿਬੋਹਿਥੈਚਾਯਸਉਸਾਗਰੁਯਹੀਦੇਈ।ਨਾਨਕਸਚੈਬੋਹਿਥੈਜੇ
ਗੁਰਪੀਰਕਦੇਈ॥ਤੇਤੁਦਰਿਜਾਇਉਤਰੀਆਗੁਰਦਿਸੈਸਾਵਪਨਾ॥ਨਾਨਕਨਦਗੀਪਾਈਐਦਰਗਰ
ਚਲੈਮਾਨੁ॥੩॥੫੬੩॥ ਨਿਰਕੈਟਕਰਜੁਭੰਚਿਤੁਗੁਰਮੁਖਿਸਦੁਕਮਾਈ॥ਸਚੈਤਖਤਿਬੈਠਾਨਿਆ
ਉਕਰਿਸਤਸੰਗਤਿਮੋਲਿਮਿਯਾਈ॥ਸਚਾਉਪਦੇਸੁਹਰਿਜਾਪਲਾਹਰਿਸਿਉਬਲਿਆਈ॥ਐਥੈਸੁਖਦਤਾ
ਮਨਿਵਸੈਐਤਿਹੋਇਸਖਾਈ॥ਹਰਿਸਿਉਪੀਤਿਉਪਜੀਗੁਰਿਸੇਈਪਾਈ॥੨॥ਸਯੋਕੁਮ॥੧ ਰੂਪੀਰੂਪੀ
ਮੋਠੀਪਾਪਰੁਕੈਤਕੋਈ॥ਪੁਛਹੁਜਾਈਸਿਆਲਿਆਦੁਖਕਾਟੈਮੇਰਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਾਚਾਮਨਿਵਸੈਸਾਜ
ਨੁਉਤਰੀਗਈ॥ਨਾਨਕਮਨੁਤਿਪਤਸੀਐਸਿਫਤੀਸਾਚੈਗਈ॥੧॥੧੦੩ ਆਪੇਕਰਲੀਕਾਰਆਪਿਆਪੇ
ਕਰੇਰਜਾਈ॥ਆਪੇਕਿਸਹੀਬਖਸਿਯਾਏਆਪੇਕਾਰਕਮਾਈ॥ਨਾਨਕਚਾਨਲਗੁਰੀਸਯੋਦੁਖਾਬਿਖੁਜਾਈਸਾ
ਈ॥੨॥੫੬੩॥ ਮਾਈਆਵੇਖਨਭਯੁਤੁਮਨੁਖਮੁਖਾ॥ਚਲਾਇਆਨਾਯਿਨਚਲਈਸਤੁਤੁਰਦ
ਰੁਯੁਖਾ॥ਅਗਿਆਨੀਐਪੁਨਚੁਣਈਸਿਰਉਪਰਿਜਮਖਨੁਕਲਖਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਈਉਬਗੈਜਨ
ਹਰਿਗੁਰਚਖਾ॥ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਆਪੇਹਰਿਗਖਾ॥੩॥ਸਯੋਕੁਮ॥੩ ਜਿਨਕੁਰਨਹੀਭੇਟਿਆ
ਭੈਕੀਨਹੀ॥ਬੰਦਾਅਵਲੁਜਾਵਲੁਦੁਖਘਲਾਕਦੇਨਚੁਕੈਚੰਦਾਕਾਪੜਜੀਵੈਪਛੋੜੀਐਘੜੀਮੁ
ਹਤਘੜੀਆਲਾ॥ਨਾਨਕਸਚੈਨਾਮਾਬਿਨੁਸਿਰਹੁਨਦਕੈਜੀਜਾਣਾ॥੧॥੧੦੩ ਤਿਭਵਲਛੰਦੀਸਜਲਾ
ਹਉਮੈਭੁਗੀਜਗਤਿ॥ਨਾਨਕਹੀਅਕੇਸਚਚਉਨਾਨਕਸਚੈਸਚਾ॥੨॥੫੬੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਬਖ
ਸਿਚਿਨੁਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥ਆਪੇਭਗਤੀਯਾਏਓਗੁਰਸਥਾਦਿਨੀਸਾਏ॥ਸਨਮੁਖਸਦੈਸੇਹਲੇਸਚੈਚ
ਰਿਜਾਏ॥ਐਥੈਓਥੈਮੁਕਾਤਿਹੈਜਿਨਰਾਮਪਛਾਏ॥ਪੈਨੁਪੈਨੁਸੇਜਨਾਜਿਨਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਹਉਕਰਬਾ
ਏ॥੧॥ਸਯੋਕੁਮ॥੧ ਮਹਲਕਚਜੀਮਰਵੜੀਕਾਈਮਨੁਕਸੁਪਾ॥ਜੇਗੁਲਹੋਵਨਿਤਾਪਿਤਰਵੈਨਾਨਕਾ
ਵਗੁਲਮੁਸਾ॥੧॥੧੦੧ ਸਚਸੀਲਾਸਦਸੰਜਮੀਸਾਪੁਰੀਪਰਵਾਗਿ॥ਨਾਨਕਅਹਿਨਿਸਿਦਾਭਯੀਪਰ
ਕੈਹੋਤੋਪਿਆਗਿ॥੨॥੫੬੩॥ ਆਪਣਾਮਾਪੁਛਾਇਆਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਪਾਈਆ॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਆ
ਪਲੀਗੁਰਸਥਾਦਿਮਿਯਾਈਆ॥ਗੁਰਕੀਬਾਲੀਰਿਗਮਾਈਹਰਿਗੁਪੀਈਆ॥ਹਰਿਗੁਜੀਨੀਚਾਖਿਆਅ
ਨਗਸਥਾਕਿਰਹਾਈਆ॥ਹਰਿਗੁਪੀਸਦਾਤਿਪਤਿਭਏਫਿਰਿਤਿਸਨਾਭੁਖਗਵਾਈਆ॥੫॥ਸਯੋਕੁਮ॥੩
ਪਿਰਮੁਸੀਏਪਨਰਾਵੀਏਪਨਉਰਿਨਾਮੁਸੀਗਾਹਾ॥ਨਾਨਕਪਨਮਾਗੈਖੜੀਸੋਭਾਵੈਤੀਨਾਗਿ॥੧॥੧੦੧

ਸਤੁਰੈ ਪੈ ਏਐ ਕੇਤਕੀ ਕੇਤੁ ਅਗੇ ਮੁ ਅਥਾਹਾ ਨਨਕ ਪੈ ਨੂਹੇ ਜਾਗਦੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਵੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ੧੩
 ਤਖਤਿਗ ਜਾਸੇ ਥਹੈ ਜਿ ਤਖਤੈ ਯਾਇ ਕਰੇਈ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਚੁ ਰਾਜੇ ਸੇਈ ॥ ਏਹਿ ਭੂਪਤਿਗ
 ਜੇਨ ਅਖੀਅਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਜਿ ਸੁਜੀ ਦੇ ਬਿਲਾਮ ਰੋਈ ॥ ਨਿਰਚਲੁ
 ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸੁਨਿ ਚਲੁ ਹੋਈ ॥ ੬॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ਸਤਨਾਕਾ ਪਿਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਖਾ
 ਲੀਨਾਹਿ ॥ ਨਨਕ ਸੋਸੇ ਜਾਗਦੀ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਮਨਕੇ ਅਧਿਕਤਰ ਗਾਕਿ ਉਦ
 ਰਿਸਾਹਿ ਬਛੁਟੀਐ ॥ ਜੇਗਾਚੈ ਸਚਗੇਗੁ ਜੁਗੈ ਗੇਗੇ ਮਪਾਰਕੈ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਛੁਟੀਐ ਜੇ ਚਿਤੁ
 ਲਗੇ ਸਚਿ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਕਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ਕਿਉ ਕੀਸਾ ਤੇ ਕੀਜੈ ॥ ਅਪੇਸਿ ਸਦਿ ਸਤਸਾਜੀ ਅਨੁਮਾ
 ਪਵਰਤੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਐ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮਥਦੀ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ਆਇ ਵਹਰਿ
 ਸੁਪੀਜੈ ॥ ਆਵਲਾ ਜਾਲਾ ਠਾਕਿਆ ਸੁਖਿ ਸਭ ਜਿ ਸਵੀਜੈ ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ਨਾਮੋ ਯਾਨਾ ਪੁਪਯਾਨਾ ਭਗ
 ਵਨਕਚੁ ॥ ਨਨਕ ਯਾਯੋ ਯਾਯੋ ਹੈ ਸਚੈ ਰਤਾ ਸਚੁ ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਸਹਜਿ ਵਲਾ ਪਤਿ ਫੁਲੁ ਫੁਲੁ ਭਵਰੁ
 ਵਸੈ ਭੈਖੀਓ ॥ ਨਨਕ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕੁ ਫੁਲੁ ਭਿਰੰਗੁ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਜਨ ਲੁਝਹਿ ਮਨੈ ਸਿਉ
 ਸੇਸੁ ਰੇ ਪਰਪਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਮਿਠਿ ਰਹੇ ਜੀਨੀਆ ਪੁਪਯਾਨਾ ॥ ਗੀਆਨੀ ਆਕਾਇ ਹਮਰੁ ਤਰੈ ਮਨਮਾਹਿ
 ਸਮਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਯਾਇਐ ਮਨਾ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਜੀਤਿਆ ਜਗੁ ਤਿ
 ਨਹਿ ਜਿਤਨਾ ॥ ੮॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ਜੇਗੀ ਹੋਵਾ ਜਗਿ ਭਵਾਘਰਿ ਘਰਿ ਭੀਖਿਆ ਏਹਿ ॥ ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰ
 ਗੀਐ ਕਿਸੁ ਕਿਸੁ ਉਤਰੁ ਦੇਉ ॥ ਭੀਖਿਆ ਨਾਮੁ ਸੋ ਤੇ ਖੁਸਰੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹੈ ਨਾਇ ॥ ਭੇਖੀਯਾ ਬਨਲਪੀ ਆਸ ਭਥ
 ਪੀਜਾ ਕਾਇ ॥ ਨਨਕ ਗਲਾ ਝੂਠੀ ਆਸ ਚਾਨੁ ਸਮਾਇ ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਸੋ ਦਰੁ
 ਸੇਵਿ ਹੁਨ ਕੇਈ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲੋਕਿ ਲਾਗੁ ਜਿਸੁ ਜੇਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੇਈ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਲਾਈ ਛੁਟੀਐ ਲੇਖਾ ਮੰ
 ਗੇ ਨ ਕੇਈ ॥ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾ ਏ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸਚ ਚਿਹਨ ਬਦੁ ਦੇਈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਿਸਦੈ ਸਚੁ ਹੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਭੀ ਸਚਾ ਹੋਈ ॥
 ਨਨਕ ਸਚੈ ਹੁਕੀ ਮੰਨਿਐ ਸਚੀ ਢਡਿ ਆਈ ਦੇਈ ॥ ਸਚੇ ਮਾਹਿਸਮਾਵਸੀ ਜਿ ਸਰੋਤ ਦਰਿ ਬਰੇਈ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਸੁਰੇਣੋ ਨਿਅਖੀਅਹਿ ਅਰਿਕਾ ਰਿਮਗਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਅਪੇਸਾ ਪੁਨ ਪਛਾਣੀ ਦੂਜੈ ਪਾਚਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਅਤਿ
 ਕਰੋ ਪਸਿਉ ਲੂਝੁ ਦੇ ਅਗੈ ਪਛੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਰਿਕਾ ਹੁਨ ਭਵਈ ਵੇਦੁ ਕਿਸੁ ਲਾਵਹਿ ॥ ਅਰਿਕਾ
 ਰਿਮੁ ਏਸੇ ਵਿਗਤੀ ਗਏ ਮਰਿ ਜਨਮ ਹਿਠਿ ਗਿਆਵਹਿ ॥ ੯॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ਕਾਗਉ ਹੋਇ ਨ ਉਜਲਾਏ
 ਹੋਨ ਵਨ ਪਛਾਣੀ ਪਰਮਪਦਾ ਰਖੁ ਮੰਨਿਐ ਪੈਨੁ ਸਵਾਰ ਲਾਗੁ ॥ ਭੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਉਜਲਾ ਸਿਰਿਕਾਸਟ ਲੋਧਾ ਪਰਾ

ਵਿਸਾਖੇ ਭੈ ਭੈ ਨਾਨਕ ਕਰੀ ਸਭਾ ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਮਾਭੁਮਾਰ ਲੋਗ ਏ ਮਰਿ ਨਸ ਕਰਿ ਗਵਾਗਾ ਨਨਕ ਜੇ
 ਏਹੁ ਮਾਗੀ ਮੈ ਗੁਰਸਬ ਦੀਵੀ ਚਾਰਿ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਮਾਨ ਮਰੇ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਨਨਕ ਮਨਹੀ ਕਉ ਮਨੁ ਮਾ
 ਰੀ ਜੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੈ ਸੋਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੇਵੈ ਤਰਠ ਉਪਈ ਚਿਨੁ ਵਿਚੈ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਵਾਸਾ ॥
 ਸਕਤੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਚਿਨਿ ਤਿਜਨੀ ਮਾਥਿ ਨਾਸਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸੇਵਿ ਮੈ ਸੀਤਿ ਪਾਈ ਮੈ ਜਪਿ ਸਾਸਗਿ ਰਾਸਾ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
 ਸਾਸਤ ਸੋਧਿ ਦੇਖੁ ਉਤਮ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨ ਕੋ ਬਿਨੁ ਨੀਨਾ ਮੇ ਬਧਿ ਜਾਸਾ ॥ ੧१॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩
 ਤਵੀ ਪੀਤਿ ਤੁਜੇ ਤਕੀ ਵੇਦ ਪੜ੍ਹ ਮੁਖਿ ਚਾਗਿ ਨ ਵਖੰ ਰਮੇ ਪੂਜੀ ਮੀ ਅਪਲੈ ਚਜਿ ਵੀ ਚਾਗਿ ॥ ਮਤੁ ਸਚਾ ਅ
 ਖਰੁ ਭੁਲਿ ਜਾਇ ਚਉਕੈ ਭਿਟੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਝੂਠੇ ਚਉਕੇ ਨ ਸਕਾ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਅਪਿ ਉਪਾਏ ਕ
 ਰੇ ਮਾਪਿ ਅਪੇਤ ਚਰਿ ਕੋਇ ॥ ਅਪੇ ਦੇਵ ਡੰਡਾ ਏਈ ਆਕੁ ਨਨਕ ਸਚੇ ਸੋਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੰਟਕੁ ਕਾਝੁ
 ਏਕੁ ਚੋਰੁ ਕੰਟਕੁ ਨ ਝੁਝੈ ॥ ਅਠਰਿ ਚਿਜਿ ਗਮਨਿ ਵਰਤਦਾ ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਲੁਝੈ ॥ ਗੁਰਸਬ ਦੀਨ ਰਿਭੇ ਦੀ ਮੈ ਨਰਿ
 ਜਪਿ ਹਰਿ ਬੁਝੈ ॥ ਸੋਹਿ ਸਰਲਾਈ ਛੁਟੀ ਮੈ ਜੇ ਮਨ ਸਿਉ ਜੁਝੈ ॥ ਮਨਿ ਵੀ ਚਾਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਦਠਗ ਹਰਿ
 ਝੈ ॥ ੧१॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਹੁਕੀ ਮਰਜਾਈ ਸਾਖਤੀ ਦਰਗਹ ਸਚੁ ਕਬੂਲਾ ॥ ਸਹਿ ਬੁਝੇ ਖਮੀ ਗਸੀ ਦੁਨੀ
 ਦੇਖਿ ਨ ਭੁਲਾ ॥ ਦਿਲ ਦਰਵਾਜ਼ੀ ਜੇ ਕਰੇ ਦਰਵੇਸੀ ਦਿਲੁ ਗਸੀ ॥ ਏਸ ਕਮੁਹ ਬਤਿ ਨਨਕਾ ਲੇਖਾ ਕਰ ਤੇ ਪਾ
 ਸਿ ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਅਲਗ ਉਜੇ ਏ ਮਪੁਕੜ ਉਸਰਿ ਗਪਾ ਲਿਸ ਬਾਇ ॥ ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੇਧਿ ਮਾਨਕ ਕੀਰਿ ਸੁਭਾਇ ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਾਝੁ ਵਿਆਪਦਾ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਲਾਗੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਪਛਾੜੀ ਭਾਇ ਦੂਜੇ
 ਠਾਗੇ ॥ ਠਿਰਿ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮਕਾ ਝੰਡੁ ਲਾਗੇ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਝੰਡੁ ਨ ਲਾਗਈ ਜੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥
 ਸਭ ਤੇਗ ਤੁਝ ਭਾਵਲੀ ਸਭ ਤੁਪੈ ਲਾਗੇ ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਸਰਬੇ ਜੋਇ ਅਗਛੀ ਦੁਖੁ ਘਨੈ
 ਆਥਿ ॥ ਕਾਲੁ ਰੁਝਾ ਦਸਿ ਸਰੁ ਲਾਘ ਲਉ ਲਾਭੁ ਨ ਪੂਜੀ ਜਾਥਿ ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਪੂਜੀ ਸਾਚ ਉਨਾ ਮੁਤੁ ਅ
 ਖੁਟ ਉਦਰੁ ਅਪਾਗੁ ॥ ਨਨਕ ਵਖਰਿ ਗਮਲ ਉਪਿਨੁ ਸਾਹੁ ਵਪਾਗੁ ॥ ੨॥ ਮ: ੧ ਪੁਰਬ ਪੀਤਿ ਪਗਾ ਲਿਥੈ
 ਮੋਟ ਉਠ ਛੁਰਮਾ ਲੀ ॥ ਮਥੈ ਉਠੈ ਜਮੁ ਮਾਰੀ ਨਨਕ ਮੇਲੁ ਲਨਾ ਮੀ ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਪੇ ਪੀਤੁ ਸ
 ਵਰਿ ਚਿਨੁ ਵਿਚਿ ਨ ਵਰਿ ਪਿਨਾ ਮੁਆਇ ਕਿਆ ਪੇਭਰੀ ਮਭੁਲਾਇ ॥ ਅਨੁ ਤਿਨ ਨਿਠ ਲਾਕਾ ਮੁਆਇ ਕਨੀ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਬੁਝਿ ਮਾਹਰਿ ਮਾਤਮਰਾ ਮੁਆਇ ਕਨੀ ਸੁਲਿਕੈ ਮੀਨਿ ਮਾਹਰਿ ਉਤਮ ਕਾ ਮੁਆਮੀ ਤਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਉ
 ਪਾਜਿ ਮਾਗਾਇ ਮਾਹਰਿ ਗੁਲਨਾ ਮੁਆ ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਭੋਲਤ ਲਿਭੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਰੋਕੈ ਪਾਪਰ ਹੀ
 ਗੁਆਤਿ ਚਾਹ ਪਾਇ ਦੁਖੁ ਘਲੈ ਤੀਨੇ ਥਾਵ ਭਰੀ ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਮਾਦਲੁ ਬੇਦਿ ਸਿਥਾ ਜਲੋ ਘਲੇ

ਵੈਸੈ ਜੋਇ। ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਓ ਤੁਢੀ ਜਾਇ ਅਵਤਰ ਕੋਇ॥੨॥੧॥ ਸਾਗਰੁ ਗੁਲੀ ਅਥਾਹੁ ਕਿਨਿ
ਤਬ ਲਾਦੇਖੀਐ॥ ਵਰਾਣੇ ਪਰਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਪਹਿ ਪਵਾ॥ ਮਝੁ ਭਰਿ ਦਖ ਬਦਖ॥ ਨਨਕ ਸਚੇ
ਨਾਮੁ ਕਿਸੈ ਨਾਯੀ ਭੁਖਾ॥੩॥੫੮੬੩॥ ਜਿਨੀ ਅੰਦਰੁ ਛਾਇਆ ਗੁਰਸਾਖਿ ਸੁਹਾਵੈ॥ ਜੋਇ ਛਾਨਿ
ਜੋ ਪਾਇ ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ॥ ਜੋ ਸੋਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤੇ ਸੁਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋਹਰਿ ਗੁਲ ਗਵੈ॥ ਧਰਮ ਗਾਇਤਰੀ
ਨਕਸਿ ਤੁਹੈ ਜਮਾਗਿ ਨ ਪਵੈ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਹਿ ਦਿਨ ਸੁਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥੧
ਸੁਲੀਐ ਏਕੁ ਵਖਲੀਐ ਸੁਗਰੁ॥ ਤਿਪਾਇਆਇ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣੀ ਮੇਟਿ ਮਾਯੋ॥ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਨਾਇ॥ ਕਉ
ਲਾਮੁ ਮਾਕਉ ਲਾਮਾਗੀ ਕਉ ਲਾਮਾਵੈ ਕਉ ਲਾਜਾਇ॥ ਕਉ ਲਾਗੀ ਨਨਕਾ ਕਿਸਰੀ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾਇ॥
੧੯॥੧॥ ਹਉਮੁ ਅਮੈ ਮਾਰਿਆ ਪਉਲੁ ਵਰੈ ਦਰੀਆਉ॥ ਤਿਸਨਾਥ ਕੀ ਨਨਕਾ ਜਾਮਨੁ ਰਤਨਾਇ॥ ਲੋਇਲ
ਰਤੇ ਲੋਇਲੀ ਕੰਨੀ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾਇ॥ ਜੀਭ ਛਾਇਲ ਚੂਨੀ ਰਤੀ ਲਾਯਾ ਲਾਵਾਇ॥ ਅੰਦਰੁ ਸਾਕਿ ਸੁਣੇ
ਲਿਖਾ ਕੀ ਮਾਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ॥੨॥੫੮੬੩॥ ਇਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਨਾਇ ਚਲੈ॥ ਏਹੁ ਅਖੁ
ਟੁ ਨ ਨਿਖੁਟੀ ਖਾਇ ਖਗਚਉ ਪਲੈ॥ ਹਰਿ ਜਨਨੇ ਕੀਨਾ ਵਈ ਜਮ ਕੰ ਕਰ ਜਮ ਕਲੈ॥ ਸੇਸਾਹ ਸਚੇ ਵਲ
ਜਾਗਿਆ ਜੇ ਨਹਿ ਪਨੁ ਪਲੈ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾਮਾ ਪਠਾਯਲੈ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥੩
ਮਨੁ ਮੁਖ ਵਪਾਰੈ ਸਾਗਰ ਜਾ ਲਗੀ ਬਿਖੁ ਵਿਭਾਯੀ॥ ਬਿਖੁ ਸੇਕਹੀ ਬਿਖਾਸਿ ਉਪਰਹਿ ਪਿਆਰਾ॥ ਬਾਰਹੁ ਪੀਰੇ
ਤਸਦਾਇ ਦੇ ਮਨੁ ਮੁਖ ਗਵਾਗ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਨੀ ਵਾਦੀ ਪਰਨੀ ਪਿਆਰਾ॥ ਵਾਦਾ ਕੀਆ ਕਰਨਿ
ਕਹਲੀਆ ਭੁਭੁਬੋਧਿ ਕਰਹਿ ਆਹਰਾ॥ ਜਗਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਹੋਰੈ ਲਾਸੁ ਭੁਆਕਾਰਾ॥ ਨਨਕ
ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਹੋਇ ਮੈਲੇ ਮਗਹਿ ਗਵਾਗ॥੧੬॥੧॥੩ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਿਨੁ ਸੇਵਿਐ ਹੁਕਮੁ ਮੈਨੇ ਦੁਖੁ ਜਾ
ਇਆ ਪੇਦਾ ਤਾ ਸੁਖੈ ਦਾ ਅਪੇਦੇ ਇਸ ਜਾਇ॥ ਨਨਕ ਏਵੈ ਜਾ ਲੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ॥੨॥
੫੮੬੩॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਜਗਤੁ ਹੈ ਨਿਰਪਨੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤਿਪਾਤਿ ਨਹੀ॥ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਉਮੈ
ਦੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਬਹੁ ਤੁਲੇ ਚਾਹੀ॥ ਮਾਵੈ ਜਾਇ ਜੀਮੈ ਮਰੈ ਗੁਰਸਾਖਿ
ਛੁਟੀ॥ ਅਪਿ ਕਰੈ ਕਿਸੁ ਮਾਖੀਐ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥੩ ਇਸੁ ਜਗਮਹਿ ਸਿਤੀ
ਸੁਖੁ ਦਿਆ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਪੁਤ੍ਰਾ ਮਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਦਾ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਇਸੁ ਪਨਕੀ ਕੀਮ
ਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਏਤੁ ਪਨਿ ਪਾਇਐ ਭੁਖਾ ਯਥੀ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਰਿਆਇ॥ ਜਿਨਾ ਕਉ ਪੁਰਿ ਗਿਰਿਖਾ
ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਮਾਇ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਜਗਤੁ ਨਿਰਪਨੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਨੇ ਬਿਯਾਯਾਇ॥ ਮਨੁ ਦਿਨੁ ਠਿਰ ਦਾਸ ਦਾ

ਨੈਭੁਖਨਕਦੇਜਾਇ। ਸੀਤਿਨਕਦੇਆਵਈਨਹਸੁਖਵਸੈਮਨਿਆਈ। ਸਦਾਚਿਤਚਿਤਵਦਾਰਹੈਸਹਸਾ
 ਕਦੇਨਜਾਇ। ਨਨਕਵਿਲਾਸਤਿਗੁਰਮਤਿਭਵੀਸਤਿਗੁਰਨੇਮਿਲੈਤਾਸਥਦੁਕਮਾਈ। ਸਦਾਸਦਸੁਖਮ
 ਹਿਰੈਸਚੇਮਹਿਸਮਾਈ॥੧॥ਮਃ੩ ਜਿਨਿਉਪਾਈਸੇਦਨੀਸੇਈਸਾਰਕਰੇਈ। ਏਕੇਸਿਮਹੁਭਾਇਰਹੁਤਿ
 ਸੁਖਿਗੁਮਵਰੁਕੋਈ। ਖਲਾਸਥਦਰੀਗਿਆਈਆਜਿਤਖਪੈਸਦਾਵਿਪਤਿਗੋਈ। ਪੈਨਲੁਸਿਠਤਿਸਨਾਈ
 ਹੈਸਦਾਸਦਚਿਉਜਲਾਮੈਲਾਕਦੇਨੋਈ। ਸਹਜੇਸਚੁਪਨੁਖਾਇਆਥੇਜਾਕਦੇਨੋਈ। ਦੇਹੀਨੇਸਥਦਸੀਗਾਰੁ
 ਹੈਜਿਤੁਸਦਾਸਦਸੁਖੋਈ। ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀਐਜਿਸਨੇਆਪਿਵਿਖਾਯੋਜੋਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਅੰਤਰਿ
 ਜਪੁਤਪੁਸਿਜਮੇਗੁਰਸਥਦੀਜਾਪੈ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਹਉਮੈਅਗਿਆਨੁਗਵਾਪੈ। ਅੰਦਰੁਸੀਮਤਿ
 ਭਗਪੁਰੈਚਾਖਿਆਸਾਦੁਜਾਪੈ। ਜਿਨਚਾਖਿਆਸੇਨਿਰਭਉਹਰਿਗਸਿਧਾਪੈ। ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਪੀਆਈਆਠ
 ਰਿਕਾਨੁਨਵਿਆਪੈ॥੧੭॥ਸਯੋਕਮਃ੩ ਯੇਭੁਅਵਗਣਕੀਬੰਨੈਗੀਠਗੀਗੁਲਨਵਿਹਏਕੋਈ।
 ਗੁਲਕਾਗਾਹਭਨਨਕਾਵਿਹਲਕੋਈਹੋਈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਗੁਲਪਾਈਅਗਿਆਨਿਸੇਨਦਰਿਕਰੇਈ॥੧॥ਮਃ੩
 ਗੁਲਅਵਗੁਲਸਮਾਨਿਹਹਿਜੀਆਪਿਕੀਤੇਕਰਤਾਗਿ। ਨਨਕਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਗੁਰਸਥਦੀਵੀ
 ਚਾਗਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਅੰਦਰਿਗਜਾਤਖਤੈਆਪੇਕਰੇਨਿਆਈ। ਗੁਰਸਥਦੀਦੁਜਾਲੀਐਅੰਦਰਿਮ
 ਹਲਾਅਸਰਾਉ। ਖਰੇਪਰੀਖਾਜਾਨੈਪਾਈਅਨਿਖੋਟਿਆਨਹੀਥਾਉ। ਸਭੁਸਚੇਸਚੁਵਰਤਦਾਸਦਾਸਚੁਨਿਅ
 ਉ। ਅੰਮਿਤਕਾਰਸੁਆਈਆਮਨਿਵਸਿਆਨਾਉ॥੧੮॥ ਸਯੋਕਮਃ੧ ਹਉਮੈਕਰੀਤਾਤੂੰਨਹੀਤੂਰੇ
 ਵਹਿਹਉਨਾਹਿ। ਬੁਝਹਾਗਿਆਨੀਬੁਝਣਾਏਹਅਕਥਕਥਮਨਮਾਹਿ। ਬਿਨੁਗੁਰਤਤਨਪਾਈਐਅਲਖੁ
 ਵਸੈਸਭਮਾਹਿ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਜਾਲੀਐਜਾਸਥਦਵਸੈਮਨਮਾਹਿ। ਆਪੁਗਇਆਕੁਮੁਭਉਗਾਇਅ
 ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਜਾਹਿ। ਗੁਰਮਤਿਅਲਖੁਲਖਾਈਐਉਤਮਮਾਤਿਤਰਾਹਿ। ਨਨਕਸੇਹੰਦਸਾਜਪੁਜਾਪਹੁ
 ਤਿਭਵਣਾਤਿਸੈਸਮਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩ ਮਨੁਮਾਨੁਜੀਨਿਪਰੀਖਿਆਗੁਰਸਥਦੀਵੀਚਾਗਿ। ਸੇਜਨਵਿਰ
 ਲੇਜਾਲੀਅਹਿਕਲਜੁਗਵੇਚਿਸੈਸਾਹਿ। ਆਪੈਨੋਆਪੁਮਿਠਹਿਅਹਉਮੈਦਾਬਿਧਆਹਿ। ਨਨਕਨਾਮਿ
 ਹਤੇਦੁਤਰਤਰੇਭਉਜਲਾਬਿਖਮੁਸੈਸਾਹੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਮਨਮੁਖਅੰਦਰੁਨਭਾਯਨੀਮੁਠੇਅੰਮਤੇ।
 ਚਾਹੇਕੁੰਡਾਭਵਿਖਕੇਅੰਦਰਿਤਿਖਤਤੇ। ਸਿਮਿਰਿਸਾਸਤਨੇਧਨੀਮਨਮੁਖਾਵਿਗੁਤੇ। ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨ
 ਪਾਈਚਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਤੇ। ਤਤੁਗਿਆਨੁਵੀਚਾਰਿਅਹਰਿਜਾਪਹਰਿਗਤੇ॥੧੯॥ ਸਯੋਕਮਃ੨
 ਆਪੇਜਾਨੈਕਰੇਅਪਿਅਲੈਗਾਸਿ। ਤਿਸੈਅਗੈਨਨਕਾਖਾਇਵੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥੧॥ਮਃ੧ ਜਿਨਿਕੀ

ਆਚਿਤੀਦੀਖਿਆਪੇਜਾਨੈਸੋਈ। ਕਿਸੇਕਰੀਮੈਨਕਾਜਪਰਿਵਰਤੈਸਭੁਕੋਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੇ
ਥੋਕਵਿਸਰਿਏਕੋਮਿਤੁਕਰਿ॥ ਮਨੁਤਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲਪਾਦਹੋਗਿ॥ ਆਵਲਜਾਲਾਚੁਕੈਜਨਮਿਨਜਾਨਿਮਿ॥
ਸਦਨਮੁਆਪਾਭਸੋਗਿਨਮੋਤਿਜਗਿ॥ ਨਨਕਨਮੁਨਿਸਾਨੁਮਨਮਤਿਸੀਜੀਧਰਿ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੫
ਮਾਇਆਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈਮੰਗੈਦੇਮਾਦੇ॥ ਸੋਪੁਭੁਚਿਤਿਨਾਵਈਨਾਨਕਨਹੀਕਰੇ॥ ੧॥ ਆਇਆਸਾ
ਥਿਨਚਲਈਕਿਆਪਾਵਹਿਅੰਧਾ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਣਾਪਿਆਇਤੂਤੂਟਹਿਮਾਇਆਬੰਧਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਭਾਲੈਹੁਕਮੁਮਨਾਇਚਿਤੁਭਾਲੈਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਭਾਲੈਸਤਿਗੁਰਮੋਹਿਚਿਤੁਭਾਲੈਸਚੁਪਿਆਇਆ॥
ਭਾਲੈਜੇਵਡਹੋਰਦਾਤਿਨਹੀਸਚੁਆਖਿਸੁਲਾਇਆ॥ ਜੀਨਕਉਪੁਗਬੀਲਿਖਿਆਤਿਨਸਦੁਕਮਾਇਆ॥
ਨਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੩ ਜੀਨਕਉਅੰਦਰਿਗਿ
ਆਨੁਹੀਭੈਕੀਨਹੀਬੰਦਾ॥ ਨਨਕਮੁਇਆਕਾਰਿਆਮਰਣਾਜੀਆਪਿਮਾਰੇਗੋਵੰਦਾ॥ ੧॥ ਮ॥ ੩
ਮਨਕੀਪੜੀਵਚਲੀਸੁਖੀਹੁਸੁਖੁਸਭਾ॥ ਸੋਚਨਾਨੁਭਯਾਅਖੀਐਜਿਬੂਝੈਕਹਮੁਬੀਚਾਗਾ॥ ਹਰਿਸਾਯਾ
ਹੋਰਿਪਛੈਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ ਆਇਅਚਿਹੁਪਰਵਲਾਹੈਜਿਕਯਕਾਕਰੇਉਪਾਗਾ॥ ਅਗੈਜਾਤਿਨ
ਪੁਛੀਐਕਰਲੀਸਬਦੁਹੋਸਾਗਾ॥ ਹੋਰੁਤੂਪਰਲਾਤੂਰੁਕਮਾਵਲਾਬੀਖਿਆਨਾਨਿਪਿਆਗਾ॥ ਅੰਦਰਿਸੁ
ਖੁਨਹੋਵਈਮਨਮੁਖਜਨਮੁਖੁਆਗਾ॥ ਨਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਉਥਰੇਗੁਰਕੈਹੋਤਿਅਪਾਰਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਆਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖਦਾ॥ ਆਪੇਸਭੁਸਚਾ॥ ਜੋਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਖਸਮਕਾਸੇਈਨਹੁਕਚਾ॥ ਜਿਤੁਭਵੈਚਿਤੁ
ਯਾਇਦਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਚਾ॥ ਸਭਨਾਕਸਾਹਿਬੁਏਕੈਗੁਰਸਬਦੀਰਚਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਯਾਹੀਐ
ਸਭਿਰਿਸਦੇਜਚਾ॥ ਜੀਉਨਨਕਅਪਿਨਚਾਇਦਾ॥ ਤਿਵਹੀਕੋਨਚਾ॥ ੨੨॥ ੧॥

ਵਾਗਾਹੁਕੈਸਲੋਕਾਨਾਨਿਮਰਣਾ॥ ੫ ਰਖਲੇਮਰਣਾ॥ ੫ ੧੪ ਸਾਚਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥
ਤੂਚਉਸਜਲਮੈਰਿਅਤੇਈਸਿਸੁਉਤਾਰਿ॥ ਨੈਲਮਹਿਜੇਤਰਸਦੇਕਾਦਿਪਸੀਦੀਦਾਗੁ॥ ੧॥ ਮ॥ ੫ ਨੀਹੁ
ਮਹਿਜਾਤਉਨਾਨਿਬੀਅਨੇਹੁਕੁਵੈਡੇਖੁ॥ ਕਪੜਭੋਗਡਰਵਲੋਜੀਚਹੀਪਰੀਨਡੇਖੁ॥ ੨॥ ਭਿਗੀਝਾਝੂ
ਕੈਤਫੇਹਉਪਸੀਤਉਦੀਦਾਗੁ॥ ਕਾਜਯਹੁਤਮੋਯਗੁਬਿਨੁਪਸੇਹਭਿਰਸਛਾਗੁ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥
ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਦੁਸਦੁਸਭੁਪਾਰਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੀਤੇਥਾਟਾਸਿਗਜੀਸੀਸਾਰਿਆ॥ ਹਰਿਮਾਗੀਅਜੇ

ਏਥੇਦਪਪੁੰਨੁਵੀਚਰਿਆ। ਬਰਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤੈਗੁਲਾਬਿਸਥਾਗਿਆ। ਨਵਖੰਡਪਿਥਮੀਸਾਜਿਹਰਿ
 ਰੰਗਸਵਾਗਿਆ। ਵੇਕੀਜੈਤਉਪਾਇਅੰਤਰਿਕਲਪਾਗਿਆ। ਤੇਰਾਮੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਇਸਦੁਸਿਰਜਲ
 ਹਰਿਆ। ਤੂਜਾਲਹਿਸੰਭਾਬਿਧਿਆਪਿਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਗਿਆ॥੧॥ ਭਖਲੇਮਃ੫ ਜੇਤੂਮਿਤੁਅਸ
 ਭਕੁਹਿਕਭੇਰੀਨਵੇਢੇਰੀ। ਜੀਉਮਹਿਜਾਤਉਮੋਹਿਆਕਦਿਪਸੀਜਾਨੀਤੇਹਿ॥੧॥ ਮਃ੫ ਦਰਜਨ
 ਤੂਜਭੁਭਾਹਰੀਵਿਢੇਰੇਮਹਿਜਾਗਿ। ਕਿਤਤੂਸਉਸੇਜਕੀਮੈਰਾਹਭੇਦਖੁਇਯਹਿ॥੨॥ ਮਃ੫ ਦਰਜ
 ਨੁਦੁਜਾਭਾਉਰੇਵੇਢੇਰਾਉਮੈਰਗਾ। ਸਜਲਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਜਿਸੁਮਿਯਕੀਚੈਭੇਗੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥
 ਤੂਅਗਮਦਇਆਲੁਥੇਮੰਤੁਤੇਰੀਕੀਮਤਿਕਹੈਕਉਲਾ। ਤੂਪੁਸਿਗਜਿਆਸਭੁਸੀਸਾਰਤੂਨਾਇਕੁਸਗਲ
 ਭਉਲਾ। ਤੇਰੀਕੁਦਗਤਿਕੋਇਨਜਾਣੈਮੇਰੇਠਾਕੁਸਗਲਹਉਲਾ। ਤੂਪੁਅਪਾਵੈਕੋਇਨਸਕੈਤੂਆਬਿ
 ਨਾਸੀਜਗਉਪਰਲਾ। ਤੂਪੁਥਾਪੇਚਾਰੇਜੁਗਤੂਕਰਤਾਸਗਲਪਰਲਾ। ਤੂਪੁਆਵਲਜਾਲਾਕੀਆਤੂਪੁ
 ਯੇਪੁਨਯਗੈਤਿਲਾ। ਜਿਸੁਹੋਵਹਿਆਪਦਇਆਲਾਤਿਸੁਯਾਵਹਿਸਤਿਗੁਰਚਰਲਾ। ਤੂਹੋਰਤਉਪਾਇ
 ਨਯਭਰੀਆਬਿਨਾਸੀਸਿਸਟਿਕਰਲਾ॥੨॥ ਭਖਲੇਮਃ੫ ਜੇਤੂਵਤਹਿਅਵੁਲੇਹਭਧਗਤਿਸੁਗ
 ਵੀਹੋਇ। ਹਿਕਸੁਕੈਤੈਥਾਹਰੀਮੈਰੀਵਾਤਨਪੁਢੈਕੋਇ॥੧॥ ਮਃ੫ ਹਭੇਦੇਲਸੁਗਵਲੇਸਹੁਥੈਠਾਮੰਫੁਲ
 ਮਾਲਿ। ਪਹੀਨਵੇਵੈਬਿਰਥਜਾਘਰਿਅਵੈਚਲਿ॥੨॥ ਮਃ੫ ਸੇਜਾਵਿਛਾਈਕੰਤਕੁੰਕੀਆਹਭੁਸੀ
 ਗਾਹੁ। ਏਤੀਮੰਤ੍ਰਿਨਸਮਾਵਈਜੇਗਲਿਪਹਿਰਾਹੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਪਾਰਕਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਜੇਨਿਨ
 ਆਵਹੀ। ਤੂਹੁਕਮੀਸਾਜਹਿਸਿਸਟਿਸਾਜਿਸਮਾਵਹੀ। ਤੇਰਾਹੁਪੁਨਜਾਈਯਖਿਆਕਿਉਤੂਧੁਰਿ
 ਧਿਆਵਹੀ। ਤੂਸਭਮਹਿਵਰਤਹਿਅਪਿਕੁਦਗਤਿਦੇਖਾਵਹੀ। ਤੇਰੀਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਤੇਟਿਨਆ
 ਵਹੀ। ਏਹਿਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲਕੀਮਨਪਾਵਹੀ। ਜਿਸੁਹੋਵਹਿਆਪਦਇਆਲਾਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾ
 ਲਾਵਹੀ। ਤਿਸੁਕਦੇਨਆਵੈਤੇਟਿਜੇਹਰਿਗੁਲਗਾਵਹੀ॥੩॥ ਭਖਲੇਮਃ੫ ਜਾਮੁਪਸੀਹਠਮੈਪਿਗੀਮ
 ਹਿਜੈਨਾਯਿ। ਹਭੇਤੁਖਉਲਾਹਿਅਮੁਨਨਕਰਦਰਿਨਿਯਾਯਿ॥੧॥ ਮਃ੫ ਨਨਕਥੈਠਾਭਖੇਵਉਲੀਮੇਸੇਵ
 ਹਿਦਰੁਖਵਾ। ਪਿਗੀਏਤੂਜਲਮਹਿਜਾਸਾਉਜੇਈਸਾਈਮੁਹੁਖਵਾ॥੨॥ ਮਃ੫ ਕਿਆਗਾਯਾਇਚਿਭੂ
 ਫਪਰਵੇਲਿਨਜੇਹੈਕੰਤਤੂ। ਨਨਕਫੁਲਾਸੀਦੀਵਾਰੀਖਿਵਿਆਹਭੁਸੀਸਾਹੁਜਿਓ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥
 ਸੁਪਰਸੁਜਾਲਸਹੁਤੂਸਭਮਹਿਵਰਤੈਤਾ। ਤੂਆਪੇਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕੋਆਪੇਪੁਜੈਤਾ। ਦਾਨਥੀਨਾਅਪਿ
 ਤੂਆਪੇਸਤਵੈਤਾ। ਜਤੀਸਤੀਪਭੁਨਿਰਮਲਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾ। ਸਭੁਕਹਮੁਪਸਾਰੁਪਸਰਿਚਿਆ

ਪੇਖੇਲੀਤਾਇਹੁਆਵਾਗਵਲੁਰਚਾਇਓਕਿਰਿਚੇਜਦੇਖੰਤਾਤਿਸੁਬਾਹੁਰਿਗਰਭਿਨਪਾਵਹੀਜਿਸੁ
ਦੇਵਹਿਗੁਰਮੰਤਾਜਿਉਆਪਿਚਲਾਵਹਿਤਿਉਚਲਦੇਕਿਛੁਵਸਿਨਜੰਤਾ॥੧॥੨੫
ਕੁਰੀਏਕੁਰੀਏਵੈਦਿਆਤਾਹਿਗਾਵਾਮਹੇਗਾਵੇਖੇਛਿਟਾਕੁਰੀਵੈਦੇਜਾਮਿਖਿਸੰਦੇਪੇਭ॥੧॥੨੫
ਸਚੁਜਾਨੈਕਦੁਵੈਦਿਉਤੁਆਖੁਆਖੇਸਯਾਵੇ॥ਨਨਕਆਤਸਰੀਮੀਝੈਨੈਲੂਥਿਆਛਲਿਪਥਾਇ
ਜਿਉਜੁਮਿਯਾ॥੨॥੨੫ ਭੋਰੇਭੋਰੇਭੂਭੇਸੇਵੇਦੇਆਲਕੁ॥ਮੁਦਤਿਪਈਚਿਗਈਆਛਿਰਿਕੁਰੂ
ਅਵੈਗੁਰੀ॥੩॥੫ਉਤੀ॥ ਤੁਪੁਰੁਪੁਨੇਗਿਅਜਾਤਿਤੁਵਰਨਾਥਾਹਗਾਏਮਾਲਸਜਾਦਹਿਤੁਰਿਤੁ
ਵਰਤਹਿਜਾਹਗਾ॥ਤੁਸਭਿਘਟਭੋਗਹਿਆਪਿਤੁਪੁਲੇਪੁਨਲਾਹਗਾ॥ਤੁਪੁਰਖੁਅਨੰਦੀਅਨੰਤਸਭਜੋਤਿਸਮ
ਹਗਾ॥ਤੁਸਭਦੇਵਮਹਿਦੇਵਾਥਿਧਭੇਨਹਗਾ॥ਕਿਆਆਗਪੋਜਿਹਵਾਇਕਤੁਆਥਿਨਾਸੀਅਪਰਪਗਾ॥
ਜਿਸੁਮੇਲਹਿਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਤਿਸਕੇਸਭਿਕੁਲਤਗਾ॥ਸੇਵਕਸਭਿਕਰਦੇਸੇਵਦਰਿਨਨਕੁਜਨੁਤੇਗਾ॥
੫॥੨੫੨੫ ਗਰਬਰਾਕਿਲਿਛਾਇਆਗਠਲਜਾਹਿਉਭਾਗਿ॥ਜੇਨਾਭਾਗਮਥਾਹਕੈਤਿ
ਨਉਸਤਾਦਪਨਹਿ॥੧॥੨੫੨੫ ਨਨਕਪੀਠਪਕਾਸਾਜਿਆਪਰਿਆਆਲਿਮਉਜੁਦਾ॥ਬਾਝੁਹਸਾਤੇਗੁਰ
ਆਪਦੇਖੈਠਾਝਾਕੁਦੁਦਾ॥੨॥੨੫੨੫ ਨਨਕਭੁਸਰੀਆਪਕਾਈਆਪਾਈਆਥਾਐਮਾਹਿ॥ਜੇਨੀਗੁ
ਰੁਮਨਾਇਆਗਜਿਗਜੇਸੇਈਖਾਹਿ॥੩॥੫ਉਤੀ॥ਤੁਪੁਜਗਮਹਿਖੇਲੁਰਚਾਇਆਵਿਚਿਹਉਮੈਪਾਈਆ॥
ਏਕੁਮੰਦਰੁਪੰਚਚੋਗਹਿਨਿਤਕਰਹਿਉਰਿਆਈਆ॥ਦਸਨਗੀਇਕੁਪੁਰਖੁਕਰਿਦਸੇਸਾਦਿਯੋਭਾਈ
ਆਇਨਿਆਈਆਮੋਹਲੀਮੋਹੀਆਨਿਤਛਿਹਿਭਰਮਾਈਆ॥ਹਠਦੇਵੈਰੀਤੀਚਿਸਿਵਸਕਤਿਵਰਤਾ
ਈਆ॥ਸਿਵਅਗੈਸਕਤੀਯਗਿਆਏਵੈਰਿਭਈਆ॥ਇਕਿਵਿਚਹੁਹੀਤੁਪੁਰਖੁਅਜੋਸਤਸੀਗਿਮਿਲਾ
ਈਆ॥ਜਲਾਵਿਚਹੁਬਿੰਦੁਇਠਾਹਿਚਿੰਜਲਮਾਹਿਸਮਾਈਆ॥੬॥੨੫੨੫ ਅਗਾਰਕੂੜਾਪਿਪਿ
ਛੇਛੇਰਿਨਮੁਰੁਰਾ॥ਨਨਕਸਿਝਿਝਿਵੇਹਵਾਰਬਹੁਕੈਨਹੈਜਨਮਰਾ॥੧॥੨੫੨੫ ਸਜਦੁਮੈਰਚਾਈਆ
ਹਭਕਹੀਦਮਿਤਾ॥ਹਭੇਜਾਦਾਨਿਆਪਦਾਕਹੀਨਠਾਹੋਚਿਤਾ॥੨॥੨੫੨੫ ਗੁਝਰਾਯਪਮੁਲਾਯਮਥੈਰੀ
ਪਰਗਟਥਿਆਸੇਈਸੁਹਵਥਾਨੁਜਿਥੈਪਿਰੀਏਨਨਕਜੀਤੁਵਹਿਆ॥੩॥੫ਉਤੀ॥ਜਾਤੁਮੈਰਵਾਇਰੈ
ਤਾਕਿਆਮੁਹਛੰਦਾ॥ਤੁਪੁਸਭਕਿਛੁਮੈਨੋਸਉਪਿਆਜਾਤੇਠਾਬੰਦਾ॥ਲਖਮੀਚੋਦਿਨਆਵਈਖਾਈਖਗਚਿ
ਰਹੰਦਾ॥ਲਖਚਉਗਸੀਹਮੇਦਨੀਸਭਸੇਵਕਰੰਦਾ॥ਏਠਵੈਰੀਮਿਤਸਭਿਕੀਤੇਆਨਹਮੰਗਹਿਮੰਦਾ॥
ਲੇਖਕੋਇਨਪੁਛਈਜਾਹਰਿਬਖਸਿਦਾ॥ਅਨੰਦਭਈਆਸੁਖੁਪਾਈਆਮਿਠਗੁਰਗੋਵੰਦਾ॥ਸਚੇਕਾਜ

ਸਵਾਰਿਐ ਜਾਤੁ ਭਵੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਭਖਲੇ ਮਃ ੫ ਭੇਖਲ ਭੁਖੁ ਸਤ ਭੁਖੁ ਕਿ ਜੇਹ ਤਉ ਪਈ ॥ ਠਿਰ
 ਦਾ ਕਿ ਤੈ ਗਏ ਜਾ ਰਿਠੁ ਤੁ ਮਨੁ ਪਿਆ ॥ ੫ ॥ ਮਃ ੫ ਦੁਖੀਆ ਦਰਦ ਪਏ ਵੇਦਨ ਜਾਲੇ ਤੁ ਪਈ ॥ ਜਾ
 ਲਾ ਲਖ ਭਵੰ ਪਿਥੇ ਰਿਖੰਦੇ ਤਾ ਜੀਵਸਾ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੫ ਚਹਦੀ ਜਾਇ ਕਰ ਰਿਵਹ ਲਿਵਹੰਦੇ ਮੈ ਰਿਠਿਆ
 ਸੇਈ ਹੋਏ ਅਮਲਾ ਜੇਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਭੋਟਿਆ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਜਾਨ ਤੇਰੀ ਭੁਖ ਹੈ ਤਿਸੁ ਦੁਖੁ ਨ ਵੇ
 ਆਪੈ ॥ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਸੁਚਹੁ ਭੰਡੀ ਜਾਪੈ ॥ ਜੇਨਹੁ ਉਸਕੀ ਸਰਲੀ ਪੈਰੈ ਤਿਸੁ ਕੰਥ ਰਿਖਾਪੈ ॥
 ਜਾਨਮ ਜਾਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਗੁਰ ਪੂਰੀ ਨਾਪੈ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਾਲਾ ਮੀਨਿਆ ਤਿਸੁ ਸੇਗੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ
 ਤੁਸੁ ਭਨਾ ਕਾ ਮਿਤ੍ਰੈ ਸਭਿ ਜਾਲਹਿ ਆਪੈ ॥ ਮੈਸੇ ਸੇਭਾ ਜਨੈ ਕੀ ਜੇਵਹੁ ਹਰਿ ਪਰਤਾਪੈ ॥ ਸਭਾ ਅੰਤਰਿ ਜਨਵ
 ਰਤਾਇਆ ਹਰਿ ਜਾਨ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥ ੧ ॥ ਭਖਲੇ ਮਃ ੫ ਜਿਨਾ ਪਿਛੈ ਹਉ ਗਈ ਸੇ ਮੈ ਪਿਛੈ ਭੀ ਗਵਿਆ ਸੁਆਜਿ
 ਨ ਕੀ ਮੈ ਅਸਰੀ ਤਿਨ ਮਹਿ ਜੀਅਸਾ ॥ ੫ ॥ ਮਃ ੫ ਗਿਲੀ ਗਿਲੀ ਰੋਡੀ ਭਉ ਦੀ ਭਵਿਭਵਿਆਈ ॥ ਜੇ ਬੈਠ
 ਸੇਠਾ ਬਿਆਉ ਬਰੇ ਭਾਗ ਮਥਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੫ ਰਿਠਾ ਹਭ ਮਝਾ ਰਿਖਾ ਯੀ ਕੋਇ ਨ ਜਾਲੀਐ ॥ ਤੈਸੇ ਭੀ ਭਾਗ
 ਮਥਾਹਿ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਜਲਾ ਗਵਿਆ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਛਾਢੀ ਧਰਿ ਗੁਲ ਗਵਦਾ ਜੇਹ ਰਿਪੁ ਭਭਾ
 ਵੈ ॥ ਪੁਭ ਮੇਰਾ ਬਿਰਥ ਵਗੈ ਹੋਰ ਅਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸੇ ਮੇਰਾ ਦੁਗੁ ਸਾਈਆ ਜੇ ਤੁ ਭਖਲਾਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਪੁਭ ਜੀਉ
 ਦੇਵਹੁ ਦਰਸਨੁ ਆਪਲਾ ਜਿ ਤੁ ਛਾਢੀ ਰਿਪੁ ਭਵੈ ॥ ਅੰਰਦਾ ਸਿਸੁ ਲੀਦਤਾ ਰਿਪੁ ਭਿਛਾਢੀ ਕਉ ਮਹਾ ਲਿ
 ਝੁਲਾਵੈ ॥ ਪੁਭ ਦੇਖਦਿਆ ਦੁਖ ਭੁਖ ਗਈ ਦਾਢੀ ਕਉ ਮੰਗਲਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਭੇ ਇਛਾ ਪੂਰੀ ਆਲ
 ਗਿ ਪੁਭ ਕੈ ਪਵੈ ॥ ਹਉ ਨਿਰਗੁਲ ਦਾਢੀ ਬਖਸਿ ਜਿਨੁ ਪੁਭਿ ਪੁੰਗਿ ਵੇਦਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਭਖਲੇ ਮਃ ੫ ਜਾਛੁ ਦੇ
 ਤਾਖਾ ਭੁਤੁ ਸੁੰਦੀ ਕੰਤ ਨ ਜਾਲੀ ॥ ਦੁਗਜਨ ਸੇਚੀ ਨੇਹੁ ਤੂਹੁ ਲਿਹਰਿ ਰਿਗੁ ਮਾਲੀ ॥ ੫ ॥ ਮਃ ੫
 ਨਨਕਾ ਜਿਉ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਣਾ ਵਿਸੇਰੇ ਸੇਰੇ ਨ ਬੰਦਾ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਸੀ ਮੈ ਜਿ ਸਹਿਰ ਮਾਰੀ
 ਚਿੰਦਾ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੫ ਰਤੇਰੀ ਪਰਬਰ ਮਕੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਤਿ ਗੁਲਾਣਾ ॥ ਨਨਕਾ ਵੇਲੁ ਨ ਵੈ ਆਲਾਇ
 ਆਜੇ ਤੀਹੇ ਗੁਖ ਆਲਾ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾਤੁ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੈ ਤਾਕਿਆ ਮੈ ਕਾਣਾ ॥ ਜਿਨੀ ਠ
 ਗੀ ਜਗੁ ਠਗੀਆ ਸੇ ਤੁ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਣਾ ॥ ਗੁਰਿ ਭਉ ਜਲੁ ਪਾਰਿ ਲੀਘਾਇਆ ਜਿ ਤਾ ਪਵਾਣਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ
 ਸਭਿ ਸਭੇ ਗਦ ਵਡਾ ਆਖਾਣਾ ॥ ਸਭਿ ਇੰਦੀਆ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦਿਤੀ ਚਿਸਤ ਵੰਤਾ ਸਾਣਾ ॥ ਜਿ ਤੁਲਾ
 ਈਅਨਿ ਤਿਤੈ ਯਗਦੀਆ ਨਹੀਖ ਜੇ ਤਾਣਾ ॥ ਜੇਇ ਛੀਸੇ ਠਲੁ ਪਾਇਦਾ ਗੁਰਿ ਅੰਦਰਿ ਵਾਣਾ ॥ ਗੁਰੁ
 ਨਨਕੁ ਤੁਠਾ ਭਾਇਹੁ ਹਰਿ ਵਸਦਾ ਨੇੜਾ ॥ ੧ ॥ ਭਖਲੇ ਮਃ ੫ ਜਾਮੁੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਦੁਤਾ ਹਭੇ

ਸੁਖਲਾਇ। ਨਾਨਕ ਮਨਹੀ ਮੀਝੈ ਠੰਗ ਵਲਾ ਪਿਰੀ ਤਰਿ ਜਾਨਉ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਕਪੜ ਭੋਗ ਵਿਕਾਰਏ
ਹਭੇ ਹੋਛਾ ਗਾਖ ਕੁਲੇ ਕੇਦਾ ਤੈਨਿਖੇ ਜੋਰ ਤੇ ਦੀਦਾਗਾ॥ ੨॥ ਮਃ ੫ ਕਿਆ ਤਕਹਿ ਬਿਆਪਾਸ ਕਰਿਹੀ
ਅਵੇਹਿ ਕੁਅਪਾਗਾ॥ ਬੀਉ ਸਿਤ ਨ ਕੀਰੇ ਲੁਜਿ ਤੁਲਭੀ ਸੁਖ ਦਾਤਾਗਾ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਿਲੁਕ ਗਾਹ
ਰਿਜੀਉ ਨ ਪਈਐ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੁ ਅਨਯਗੋ॥ ਧਰਮੁ ਪੀਰ ਕਾਇ ਅੰਦਰੇ ਇਹ ਪਾਪੀ ਮੂਲਿ ਨ ਤਰੇ॥
ਅਹਿ ਕਰ ਕਰੇ ਸੁਅਹਿ ਕਰ ਪਾਏ ਇਕਘੜੀ॥ ਹੁਤ ਨ ਯਗੋ॥ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਮੈ ਸੋਧਿਆ ਵਿਲੁ ਸੰਗਾ ਤਿਅਹਿ
ਕਰੁ ਨ ਭਗੋ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਛੁਟਈ॥ ਵਿਲੁ ਸਾਪੁ ਸਤ ਸੰਗੋ॥ ਤਿਚ ਰਥਾ ਹਨ ਪਾਵਈ॥ ਜਿਚ ਰੁਸਾਹਿ ਬਾਸਿਉ
ਮਨ ਭਗੋ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ॥ ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਦੀਬਾਲਾ ਅਭਗੋ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਸੁ ਖੁਪਾਈਆ
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀਯਗੋ॥ ੧॥ ੧॥ ਭਖਲੇ ਮਃ ੫ ਲੋਕੀ ਦੇਹ ਭਜਾਇ ਸੋ ਮੀਰ॥ ਮਰਿ ਨ ਸਿਰਿ॥ ਹਠ
ਮੰਤ੍ਰਾ ਹੁਸੇ ਪਲੀਚ ਉਦੇ ਮੁਖਿ ਅਯਾਈ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਮਾਟਿ ਕੁਮੋਰਿ ਮਾਉ ਤਿਨ ਪਲੀਅਪਾਹਿ॥ ਹਿਅਉ
ਮਹਿ ਜਾਠ ਚੜ੍ਹਾ ਮੁਖ ਹੁਸਤ ਅਯਾਈ॥ ੨॥ ਮਃ ੫ ਮੁਖੀਆਉ ਸੇਜੈ ਨੈਲਾ ਪਿਰੀ ਵਿਛਾਵਲਾ॥ ਜੇਰੇ
ਖੈਰਿ ਕਵਾਰ ਤਾ ਸੁਖ ਕੀ ਮਹੁ ਬਾਹਗੇ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਹਰਿ ਮਿਲ ਲਕਉ ਕਿਉ ਦਰਸਨੁ ਪਾ
ਈਆ॥ ਮੈਲਖ ਵਿਛਰੇ ਸਾਹਿਬ ਜੋ ਬੰਦ ਬੁਝਾਈਆ॥ ਮੈਚ ਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੀਆ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਨ ਸਾ
ਈਆ॥ ਮੈਦ ਸਿਹੁ ਮਾਠੁ ਸਿਤਰੇ ਕਿਉ ਪਭੂ ਮਯਾਈਆ॥ ਮਨੁ ਅਗੰਮ ਹਉ ਮੈ ਤਜਹਾਇ ਤੁਪੀ ਧੰਜੂ
ਲਾਈਆ॥ ਨਿਤ ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਲਾ ਸਤ ਸੰਗੀ ਮਿਲਾਈਆ॥ ਸਭੇ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ॥ ਗੁਰ ਮਗਲਿ ਬੁ
ਲਾਈਆ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੇ ਹੋਤੁ ਨ ਸੁਣਈ॥ ਮੇਰੇ ਮਿਕਹੁ ਸਾਈਆ॥ ੧॥ ੨॥ ਭਖਲੇ ਮਃ ੫ ਮੁਖੀਆਉ ਤਖ
ਤੁਪੀ ਮਹਿ ਜੇ ਪਾਤਿਸਾਹਾ॥ ਪਵਿ ਮਿਲਾਵੈ ਕੋਲਿ ਕਵਲਾ ਜਿਵੈ ਬਿਗਸਵਦੇ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਪਿਰੀਆ ਸੰਦ
ਰੀ ਭੁਖ ਮੂਲਾਵਲਾ ਥੀ॥ ਵਿਥਗਾ॥ ਜਾ ਲੁਮਿਠਾਈ॥ ਇਖ ਬੇਈ ਪੀੜੈ ਨ ਹੁਟੈ॥ ੨॥ ਮਃ ੫ ਠਗਾਨੀ ਹੁਮ ਤੇ
ਵਿਜਾ ਲੁਗੇ ਪਥਾਨਗੀ॥ ਸੁਖ ਘਟ ਉਤੁਈ॥ ਇਸੁ ਪੰਧ ਲੁਘ ਘਲੇ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥
ਅਕਲ ਕਲਾਨ ਪਈਐ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖ ਅਲੇਖੀ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਭ੍ਰਮ ਤੇ ਠਿਗਰਿ ਨਹਿ ਮਿਲੀਐ॥ ਭੇਖੀ॥ ਵਰ
ਤ ਕਹਿ ਚੰਦ੍ਰਾ ਵਿਲਾਸੇ ਕਿਤੇ ਨ ਲੇਖੀ॥ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਸੰਪੂਰਨਾ॥ ਤਤੁ ਸਾਹੁ ਨ ਪੇਖੀ॥ ਤਿਯ ਕੁਕਢਰਿ
ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਿ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਾਲੇਖੀ॥ ਭੇਖੀ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਯਤੁਈ॥ ਵਿਲੁ ਸਚੀ ਸਿਖੀ॥ ਕੂਟਾ ਮਾਗਹੀ ਸੋ ਪਵੈ ਜਿਸੁ
ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲੇਖੀ॥ ਤਿਨਿ ਜਨ ਮੁਸਵਾਰਿਆ॥ ਆਪਲਾ ਜਿਨਿਗੁਰੁ ਅਖੀਦੇਖੀ॥ ੧॥ ੩॥ ਭਖਲੇ ਮਃ ੫
ਸੋਨਿਵਹੁਗਾ॥ ਤਿਜੋ ਚਲਾਉ ਨਾਥੀਐ॥ ਕਾਰ ਕੂੜਾ ਵੀਛੈ॥ ਤਿਸਿ ਮਲੁ ਸਚੁ ਪਲੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੫

ਤਭਸਮਾਦੀਜੋਤੀਜੀਉਜਲਾਪਦਾਉਚੰਦ੍ਰਮਾਪਰਗਵਥੀਆਆਪਨਕਮਸਤਕਿਉਖਿਆ॥੨॥ਮਃ੫
 ਮੁਖਸੁਹਾਵੇਨਾਮੁਅੰਧਰਗੁਲਗਉ॥ਨਨਕਦਰਗਹਮੰਨੀਅਹਿਮਿਲੀਨਿਥਵੇਥਉ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥
 ਬਾਹਰਭੇਖਿਨਪਈਐਪੁਰਾਮੰਤਰਜਾਮੀ॥ਇਕਸੁਹਰਿਜੀਉਬਾਹਰੇਸਭਠਿਗੈਨਕਾਮੀ॥ਮਨੁਰਤਾਕੁਟੈ
 ਬਸਿਉਨਿਤਗਗਥਿਠਿਗਾਮੀ॥ਠਿਹਹਿਗੁਮਾਨੀਜਗਮਹਿਕਿਅਗਰਥਹਿਦਾਮੀ॥ਚਲਾਦਿਆਨਾਉ
 ਨਚਲਾਈਖਿਨਜਾਇਬਿਯਾਮੀ॥ਬਿਚਰਦੇਠਿਹਸਿਸਾਰਮਹਿਹਰਿਜੀਉਕਾਮੀ॥ਕਰਮੁਖੁਯਾਗੁਰਪਾਇ
 ਅਹਰਿਮਿਲਿਆਸੁਆਮੀ॥ਜੋਜਨੁਹਰਿਕਾਸੇਵਕੋਹਰਿਤਿਸਕੀਕਾਮੀ॥੧੦॥੨੫ਲੇਖਃ੫ ਮੁਖਹੁਅਯਾ
 ਏਤਭਮਗੁਪਛਲੰਦੇਕੋਇ॥ਨਨਕਤਿਨਖਾਕੁਜੇਨਾਯਕੀਨਹਿਕਸਿਉ॥੧॥ਮਃ੫ ਜਾਲਵਸੇਦੇਮੰਤ੍ਰ
 ਪਛਾਣੁਕੋਯੋਕੋ॥ਤੈਤਨਿਪੜਦਨਹਿਨਨਕਜੈਗੁਰਭੇਟਿਆ॥੨॥ਮਃ੫ ਮਤਵੀਕਾਂਢਭਾਹਪਵ
 ਧੇਵੰਦੇਪੀਵਸਾ॥ਮੁਰਨਿਪੇਮੁਅਥਹਪਸਲਕੁਸਚਾਧਲੀ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆ
 ਨਾਇਆਇਆਰਚਾ॥ਅਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਬਹੁਜੋਗੀਤਚਾ॥ਬਚਨੁਕਰੇਤੈਖਿਸਾਕਿਜਾਇਬੋਲੇਸਭੁ
 ਕਚਾ॥ਅੰਦਰਹੁਥੇਥਾਭੁਰਿਆਤੁਤ੍ਰੀਸਭਖਚਾ॥ਵੈਰੁਕਰੇਨਿਰਵੈਰਨਾਇਸ਼੍ਵਰੇਲਾਚਾ॥ਮਹਿਅਸਚੈ
 ਪਾਤਿਸਾਹਿਵੈਖਿਪੁਰਿਕਰਮਚਾ॥ਜਮਦੂਤੀਹੈਰਿਅਦੁਖਹੀਮਹਿਪਚਾ॥ਹੋਆਤਪਵਸੁਪਰਮਕਾਨਨਕਦਰਿ
 ਸਚਾ॥੧੫॥੨੫ਲੇਖਃ੫ ਪਭਾਤੇਪੁਰਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਕੇਚਰਣਪਿਆਈ॥ਜਨਮਮਰਣਮਲੁਉਤਰੈਸਾ
 ਚੇਕੇਗੁਲਗਾਈ॥੧॥ਮਃ੫ ਦੇਹਅੰਧਾਰੀਅੰਧੁਸੁਵੀਨਾਮਵਿਹੁਲੀਆ॥ਨਨਕਸਫਲਜਨੀਮੁਜੈਘਟਿਵੁ
 ਠਾਸਚੁਪਲੀ॥੨॥ਮਃ੫ ਲੋਇਲਾਏਈਡਿਠੀਪਾਸਨਬੁਝੈਮੁਖਲੀ॥ਨਨਕਸੇਅਖਰੀਆਥਿਅੰ
 ਨਿਜਿਨੀਡਿਸੈਦੇਮਾਪਿਰੀ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਿਜਨਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸਭਿਸੁਖਪਾਈ॥ਚਿਹੁਆ
 ਪਿਤਰਿਅਕੁਟੈਬਸਿਉਸਭੁਜਗਤੁਤਰਾਈ॥ਚਿਨਿਹਰਿਨਾਮਪੁਰਸੋਚਿਆਸਭੁਤਿਖਾਬੁਝਾਈ॥ਚਿਨਿਛ
 ਰੇਲਾਚਦੁਨੀਕੇਅੰਤਹਿਲਿਵਲਾਈ॥ਚਿਸੁਸਦਾਸਦਾਪਰਿਅਮਨੰਦੁਹਰਿਸਖਾਸਹਾਈ॥ਚਿਨਿਵੈਗੀਮਿਤ
 ਸਮਕੀਤਿਆਸਭਨਾਉਸੁਭਾਈ॥ਹੋਅਚਿਹੀਅਲੁਜਗਮਹਿਗੁਰਗਿਆਨੁਜਪਾਈ॥ਪੁਰਬਿਯੋਖਿਆਪ
 ਇਆਹਰਿਸਿਉਥਲਿਆਈ॥੧੬॥੨੫ਲੇਖਃ੫ ਸਚਸੁਹਾਵਾਂਛੀਐਕੁਰੈਕੁਰੈਸੇਈ॥ਨਨਕਵਿਰ
 ਲੇਜਾਲੀਅਹਿਜਿਨਸਚੁਪਯੋਹੋਈ॥੧॥ਮਃ੫ ਸਜਲਮੁਖੁਅਨੁਪਮੋਪਰਨਿਹਾਲਸਾ॥ਸੁਭਵੀਸੇਸਹੁ
 ਰਿਹੁਤੈਸੁਪਨੇਹਉਖੰਨੀਐ॥੨॥ਮਃ੫ ਸਜਲਸਚੁਪਰੀਖਮੁਖਿਆਲਾਵਲੁਥੇਥਗਾ॥ਮੰਨਮੰਤ੍ਰਾਨੁਯਾਖਿ
 ਤੁਪਹੁਦੁਰਿਨਸੁਪਿਰੀ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਧਰਤਿਅਕਾਸੁਪਤਾਲੁਚੰਦ੍ਰਸੁਰਾਬਿਨਾਸੀ॥ਬਾਦਿਸਾਹਸਾ

॥५॥ निषेकैव धिनि ताति सुदीपे मदीपि ॥ पुमुला कुता विगलक्षीपि पसदे गति चिञ्चि सि ॥ न ॥ ७१

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਭਗੁਮਾਤੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕੀ॥ ਸਿਕਬੀਰ ਜੀਉ॥ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਪਤੀਅਕ ਵਨ ਕੁਮਾਰਿ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਬੁਝਹੁ ਗੋਪਨ ਵਰ ਸਕਲਾ ਸਿਉ ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ਅਭਾਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜ੍ਹੇ ਕਾਕਿਅ ਗੁਨੁ ਖਰਚੈ ਦਨ ਜਸ ਭਾਗ॥ ਰਾਮ ਨ ਮਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਨੀ ਕੈ ਸੇਉ ਤਰ ਸਿਪਾ
ਗ॥ ੧॥ ਜੀਅ ਥਪਹੁ ਸੁਧ ਗੁਨੁ ਕਰਿ ਥਾਪਹੁ ਅਧ ਗੁਨੁ ਕਹੁ ਕਤ ਭਾਈ॥ ਆਪ ਸਕਉ ਮੁਨਿ ਵਰ ਕਰਿ ਥਾਪ
ਹੁ ਕਾਕਉ ਕਹੁ ਕਸਾਈ॥ ੨॥ ਮਨ ਕੇ ਮੰਧੈ ਆਪਿ ਨ ਬੁਝੁ ਹੁਕਾਰਿ ਬੁਝਾਵਹੁ ਭਾਈ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨਾ ਬਿ
ਦਿਆ ਬੇਚਹੁ ਜਨਮੁ ਆਬਿਰਥਾ ਜਾਈ॥ ੩॥ ਨਰ ਦਬ ਚਨ ਬਿਆਸੁ ਕਹਤ ਹੈ ਸੁਕ ਕਉ ਪੁਛਹੁ ਜਾਈ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰਮਿ ਛੁਟਹੁ ਨਾਹਿਤ ਬੁਝੈ ਭਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਮਾਭੁ॥ ਬਨਹਿ ਬਸੇ ਕਿਉ ਪਾਈ ਐ ਜਉ
ਯਉ ਮਨੁ ਨ ਤਜਹਿ ਬਿਕਰਾ॥ ਜਿਹ ਘਰੁ ਬਨੁ ਸਮ ਸਰਿ ਕੀਆ ਤੇ ਪੁਰੇ ਸਿਸਾਗ॥ ੧॥ ਸਾਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ
ਰਾਮ॥ ਰੋਗਿ ਰਵਹੁ ਮਾਤ ਮੈ ਰਾਮ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਟਾ ਭਸਮ ਲੇਪਨ ਕੀਆ ਕਹਾ ਗੁਣ ਮਹਿ ਬਾਸੁ॥ ਮਨੁ ਜੀ ਤੇ
ਜਗੁ ਜੀਤਿਅ ਜਾਤੇ ਬਿਖਿਆ ਤੋਇ ਉਦਾਸੁ॥ ੨॥ ਅੰਜਨੁ ਦੇਇ ਸਭੈ ਕਈ ਵਕ ਚਾਹਨ ਮਾਹਿ ਬਿਛਾ
ਨੁ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿਹ ਪਾਇਆ ਤੇ ਲੋਇਨ ਪਰਵਨੁ॥ ੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਬ ਜਾਨਿਅ ਗੁਗਿ ਗਿਆ
ਨੁਟੀਆ ਸਮਝਾਈ॥ ਅੰਤਰ ਗਤਿ ਹਰਿ ਭੋਇਆ ਮਬ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤ ਹੂਨ ਜਾਈ॥ ੪॥ ੨॥
ਮਾਭੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ॥ ਗਿਧਿ ਸਿਧਿ ਜਾਕਉ ਫੁਰੀਤ ਬਕਾਹੁ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਾਜਾ॥ ਤੇਰੇ ਕਹਨੇ ਕੀ ਗਤਿ
ਕਿਆ ਕਉ ਮੈ ਬੋਲਤ ਹੀ ਬਡ ਲਾਜਾ॥ ੧॥ ਰਾਮੁ ਜਿਹ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ॥ ਤੇ ਭਵਹਿ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾਗ॥ ੧॥ ਰ
ਹਾਉ॥ ਸੂਠ ਜਗੁ ਡਹ ਕੈ ਘਨਾ ਦਿਨ ਦਾਇ ਬਰਤਨ ਕੀਆ ਸਾ॥ ਰਾਮ ਉਦਕਾ ਜਿਹ ਜਨ ਪੀਆ ਤਿਹਿ ਬਹੁ
ਰਿਨ ਭਈ ਪਿਆਸਾ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਹ ਬੁਝਿਅ ਮਾਸਾ ਤੇ ਭਈ ਮਾਨਿ ਰਸੁ॥ ਸਭੁ ਸਦਨ ਦਰੀ
ਆਇਆ ਜਉ ਮਾਤ ਮਭਇਆ ਉਦਾਸੁ॥ ੩॥ ਰਾਮ ਨ ਮਰ ਸੁਚਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤਾਰਿ॥ ਕਹੁ
ਕਬੀਰ ਕੈ ਚਨੁ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਸਮੁਦੈ ਪਾਗਿ॥ ੪॥ ੩॥ ਮਾਭੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ॥
ਉਦਕ ਸਮੁਦ ਸਲਾਹ ਕੀ ਸਾਖਿਆ ਨਦੀ ਤਰੇ ਗਸਮਾ ਵਹਿਗੇ॥ ਸੁਨਹਿ ਸੁਨੁ ਮਿਲਿਅ ਸਮ ਦਰਸੀ ਪਵ
ਨ ਹੁਪਹੇਇ ਜਾਵਹਿਗੇ॥ ੧॥ ਬਹੁ ਰਿਹਮ ਕਰੇ ਮਾਵਹਿਗੇ॥ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ਹੁਕਮੁ ਤੈ ਸੈ ਕਾਹੁ ਕਮੈ ਬੁਝਿ ਸਮਾਵ
ਹਿਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਬ ਚੁਕੈ ਪੰਚ ਪਾਤਰੀ ਰਚਨਾ ਐ ਸੇ ਭਗੁ ਦੁਕਾਵਹਿਗੇ॥ ਦਰਸਨੁ ਛੇਡਿ ਭਏ ਸ
ਮ ਦਰਸੀ ਏ ਕੇ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਹਿਗੇ॥ ੨॥ ਜਿਤ ਰਮਣਾ ਏ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗੇ ਤੈ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿਗੇ॥ ਹ
ਰਿ ਜੀ ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਉ ਅਪਨੀ ਤਉ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਹਿਗੇ॥ ੩॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹੁ ਮਗੁ ਫੁ

ਨਿਜੀਵਹੁਪੁਨਗੰਪਜਨਮੁਨੇਈ॥ ਕਹੁਕ ਬੰਗੇਜਨਮਿਸਮਾਨੇਉਨਗਹਿਆਉਵੇਈ॥ ੧॥ ੧॥ ਮਾਭੁਕਬੀਰਜੀਉ
 ਜਉਤਮੋਕਉਦੁਰਿਕਰਤਹਉਤਉਤਮੁਕਾਤਿਬਤਾਵਹੁ॥ ਏਕਾਅਨੇਕਹੋਇਗਹਿਚਿਸਗਲਾਮਹਿਅ
 ਬਕੈਸੇਭਰਮਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਰਾਮਮੋਕਉਤਹਿਕਹੀਐਜਈਹੈ॥ ਸੋਧਉਮੁਕਾਤਿਕਹਾਦੇਉਕੈਸੀਕਰਿਪਸਾਦੁ
 ਮੋਹਿਪਈਹੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਰਨਤਰਨੁਤਬੈਲਗੁਕਹੀਐਜਬਲਗੁਤਤਨਜਾਨਿਆ॥ ਅਬਤਉਥਿ
 ਮਲਭਏਘਟਹੀਮਹਕਹਿਕਬੀਰਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ੨॥ ੫॥ ਮਾਭੁਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਜਿਨਿਗੜਕੇਦਕੀਏ
 ਕੰਚਨਕੇਢੇਰਿਗਇਅਸੇਰਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਕਾਹੇਕੀਜਤੁਐਮਨਿਭਾਵਹੁ॥ ਜਬਜਮੁਅਇਕੇਸਤੇਪਕਰੈਤਹਰ
 ਰਿਕੋਨਮੁਢਰਾਵਨ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਲੁਅਕਾਲੁਖਸਮੁਕੀਨਾਇਹੁਪਰਪੰਚੁਬਧਾਵਹੁ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਤੇਅੰਤ
 ਮੁਕਤੇਜਿਨਹਿਰਦੈਰਾਮਰਸਾਇਹੁ॥ ੨॥ ੬॥ ਮਾਭੁਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਦੇਹੀਗਾਵਾਜੀਉਧਰਮਹਤਉ
 ਬਸਹਿਪੰਚਕਿਰਸਨਾ॥ ਨੈਨੁਨਕਟੁਸਵਨੁਸਪਤਿਇੰਦ੍ਰੀਕਹਿਆਨਮਾ॥ ੧॥ ਬਾਬਾਅਬਨਬਸਉਇਹਗਾ
 ਉ॥ ਘਰੀਘਰੀਕਾਲੇਖਾਮੀਰੀਕਾਇਬੁਚੇਤੁਨਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਰਮਗਾਇਜਬਲੇਖਾਮੀਰੀਬਾਕੀਨਿਕਸੀ
 ਭਗੀ॥ ਪੰਚਕ੍ਰਿਸਨਵਾਭਾਗਿਗਏਐਬਾਪਿਚਿਜੀਉਦਰਬਾਗੀ॥ ੨॥ ਕਹੈਕਬੀਰਸੁਨਹਰੇ॥ ਸਿਤਹੁਖੇ
 ਤਹੀਕਹਹੁਨਿਬੇਗਾ॥ ਅਬਕੀਬਾਰਬਖਸਿਬੰਦੇਕਉਬਹੁਰਿਨਭਉਜਾਯਿਠੇਗਾ॥ ੩॥ ੭॥ ਮਾਭੁਕਬੀਰਜੀ
 ਉ॥ ਅਨਭਉਕਿਨੈਨਦੀਖਾਅਬੈਰਗੀਅਛੋ॥ ਬਿਨੁਭੈਅਨਭਉਹੋਇਵਲਾਹੰਬੈ॥ ੧॥ ਸਹੁਦੁਰਿਦੇਖੈ
 ਤਭਉਪਵੈਬੈਰਗੀਅਛੋ॥ ਹੁਕਮੈਬੁਝੈਤਨਿਰਭਉਹੋਇਵਲਾਹੰਬੈ॥ ੨॥ ਹਰਿਪਾਖੰਡੁਨਕੀਜਈਬੈਰਗੀ
 ਅਛੋ॥ ਪਾਖੰਡਿਰਤਾਸਭੁਐਕੁਵਲਾਹੰਬੈ॥ ੩॥ ਤਿਸਨਾਪਸੁਨਛੋਰਈਬੈਰਗੀਅਛੋ॥ ਮਮਤਾਜਾਯਿ
 ਅਪੰਡੁਵਲਾਹੰਬੈ॥ ੪॥ ਚਿਤਾਜਾਯਿਤਨੁਜਾਯਿਅਬੈਰਗੀਅਛੋ॥ ਜੇਮਨੁਮਿਰਤਕਰੋਇਵਲਾਹੰਬੈ॥
 ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਬਿਨੁਬੈਰਗੁਹੋਵਈਬੈਰਗੀਅਛੋ॥ ਜੇਯਚੈਸਭੁਕੋਇਵਲਾਹੰਬੈ॥ ੬॥ ਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਿ
 ਗੁਰਮਿਐਬੈਰਗੀਅਛੋ॥ ਸਹਜੇਪਵੈਸੋਇਵਲਾਹੰਬੈ॥ ੭॥ ਕਹੁਕਬੀਰਇਕਬੇਨਤੀਬੈਰਗੀਅਛੋ॥ ਮੋਕ
 ਉਭਉਜਲਪਾਰਿਉਤਹਿਵਲਾਹੰਬੈ॥ ੮॥ ੧॥ ੮॥ ਮਾਭੁਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਰਾਜਨਕਉਨੁਤਮਾਗੈਆ
 ਵੈ॥ ਅੰਸੋਭਉਬਿਦਰਕੇਦੇਖਿਚਿਉਗਰੀਬੁਮੋਹਿਭਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਸਤੀਦੇਖਿਭਰਮਤੇਭੂਲਾਸੀਭ
 ਗਵਾਨੁਨਜਾਨਿਆ॥ ਤੁਮਰੇਦੂਪਾਥਿਦਰਕੋਪਨੇਅੰਮ੍ਰਿਤਕਰਿਮੈਮਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਖੀਰਸਮਾਨਿਸਾਭੁਮੈਪਾਇ
 ਆਗੁਨਗਾਵਤਗੈਨੀਬਿਹਨੀ॥ ਕਬੀਰਕੋਰਾਕੁਰਾਅਨਦਾਬਿਨੇਦੀਜਾਤਿਨਕਾਹੁਕੀਮਨੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੯॥
 ਮਾਭੁਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਦੀਨਾਬਿਸਾਰਿਚਿਹੋਦਿਵਨੇਦੀਨੁਵਿਸਾਰਿਚਿਹੋ॥ ਪੇਟਭਰਿਚਿਪਸੁਆਜੀਉਸੋ

ਇਹਿ ਮਨੁ ਜਨਮੁ ਹੋਇ ਰਹਿ ॥ ੧ ॥ ਠਹਉ ॥ ਸਾਧ ਸਿੰਗਤਿ ਕਬਹੂੰ ਹੀ ਕੀਨੀ ਰਹਿ ਚਿ ਪੈ ਭੂਗਾ ਸੁਅਨ ਸੁਕਰ
ਬਾਇ ਸਾਜੈ ਵੈ ਭਟਕਤੁ ਚਾਲਿ ਚਿਉ ਕਿ ॥ ੧ ॥ ਆ ਪਸਕਉ ਦੀਰਘ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅਉਰਨ ਕਉ ਲਗਮਾਤਾ
ਮਨਸਾ ਬਾਕਰ ਮਨ ਮੈ ਦੇਖੇ ਦੇ ਜਕ ਜਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਕਾਮੀ ਕੋ ਪੀਚਾ ਤੁਰੀ ਬਾਜੀ ਗਰਬੇ ਕਾਮਾ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤੇ
ਜਨਮੁ ਸਿਰਥੇ ਕਬਹੂੰ ਸਿਮਰਿ ਚਿਉ ॥ ੩ ॥ ਕਤਿਕ ਬੀਰ ਚੇਤੈ ਨਹੀ ਮੁਰਖੁ ਮੁਗਾ ਪੁਗਵਗੁ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਮੁਜਾ
ਨਿਚਿ ਨਹੀ ਕੋਸੇ ਉਤਰ ਸਿਪਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਰੂ ਸਲੋ ਭੁਕ ਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ॥ ਗਗਨ ਦਮਾ ਆਬਾਜੈ ਚਿ ਪਾਰਿ
ਚਿਨੀ ਸਾਨੈ ਘਉ ॥ ਖੇਤੁ ਜੁ ਮੀਰਿ ਚਿ ਸੁਰਮੀ ਅਬਜੁ ਝੁਨਕੇ ਦਉ ॥ ੧ ॥ ਸੁਗੋਸੇ ਪਹਿਚਾਨੀ ॥ ਐ ਜੁਲੈ ਚੀਨ ਕੇ
ਤੇਤਾ ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ ਕਟਿ ਮਰੈ ਕਬਹੂੰ ਛੈ ਖੇਤੁ ॥ ੨ ॥ ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਗਮੁ ਸਿਮਰੁ ਪਛਤਾਰਿ
ਗਮਨਾ ਪਾਪੀ ਜੀਅ ਗਲੇ ਭੁਕਰ ਤੁਰੈ ॥ ਅਜੁ ਕਾਲਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥ ੧ ॥ ਠਹਉ ॥ ਲਾਲ ਚਲਾ ਗੇ ਜਨਮੁ ਗ
ਵਾਇਆ ਮਾਇਆ ਭਰਮ ਭੁਲਾਹਿਗਾ ॥ ਪਨ ਜੋ ਬਨਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਕਾਗਦਾ ਜਿਉ ਗਲਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥ ੧ ॥
ਜਉ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇ ਸਗਹਿ ਪਟਕੈ ਤਾਦਿ ਨ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਹਿਗਾ ॥ ਸਿਮਰਨੁ ਭਜਨੁ ਦਾਇਆ ਨ ਹੀ ਕੀਨੀ ਤਉ ਮੁ
ਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿਗਾ ॥ ੨ ॥ ਪਰਮ ਗਇ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮੀਰੀ ਕੀਆ ਮੁਖੁ ਲੈ ਕੈ ਜਾਹਿਗਾ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹਰੇ ਸੰਤ
ਹੁ ਸਾਧ ਸਿੰਗਤਿ ਤਰਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥ ੩ ॥ ੧੧ ॥

ਗਗਮਾ ਭੁਨਮ ਦੇਉ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਾਰਿ ਮੁਕਤਿ ਚਾਰੈ ਸਿਪਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਦੁਲਹ ਪ
ਭਕੀ ਸਗਨਿ ਪਰਿਚਿ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਾਇ ਚਿ ਚਉ ਤੁਰਾ ਜਾਨਿ ਚਿ ਜਾ ਸੁਕੀ ਗਤਿ ਮੈ ਥੈ ਛਤੁ ਪਰਿਚਿ ॥ ੧ ॥ ਗਾਯਾ
ਮਜਪਤ ਕੋ ਕੇਨ ਤਰਿਚਿ ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਿਸਾ ਪਕੀ ਸੰਗਤਿ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਾ ਕੇ ਨਾਮੁ ਪਰਿਚਿ ॥ ੧ ॥ ਠਹਉ ॥
ਸਿਖ ਚਕੁ ਮਲਾਤਿ ਲਗੁ ਬਿਗਾਜੇ ਤਦੈ ਖਪਤਾ ਪੁਜਾ ਮੁਰਹਿਚਿ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਅਬਲਾ ਗਗਜਿ ਤਜਨ ਮਮ
ਨ ਸੇਤਾ ਪਹਿਰਿਚਿ ॥ ੨ ॥ ਅੰਬ ਗੋਕਕ ਉਦੈ ਚਿ ਅਭੈ ਪਦੁ ਗਜੁ ਭਭੀ ਖਨਾ ਮਧਿ ਕਕਰਿਚਿ ॥ ਨਉ ਸਿਪਿਰ ਭਰਿ ਦਈ ਸੁ
ਦਾ ਮੈ ਪੁਆ ਮਟਲਾ ਅਜਹੁ ਨਟਰਿਚਿ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤ ਚੇਤਿ ਮਾਰਿ ਚਿ ਲਨਾ ਖਸੁ ਨਗ ਸਿਘ ਰੂਪੁ ਚੇਦੈ ਪਰਿਚਿ ॥ ਨਾਮ
ਕੈ ਭਗਤਿ ਬਸਿ ਕੇ ਸਵ ਅਜਹੁ ਬਲਿ ਕੇ ਦੁਆ ਭਗੋ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੨ ॥

ਗਗਮਾ ਭੁਬਾ ਦੀ ਜੈ ਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ੧ ॥ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚੰਦ ਸਤ ਭੋਇਆ ਨ ਦਸਤ ਪੁ
ਇਆ ਸੁਰਸਤ ਖੇਰ ਸਾਦਤੁ ਕੀਆ ॥ ਅਬਲ ਬਲੁ ਤੇਵਿਆ ਅਚਲ ਚਲੁ ਥੀਪਾ ਅਘਰੁ ਘਰਿ ਮਾਤਰਾ
ਅਮਿਉ ਪੀਆ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਆਦਿ ਗੁਣ ਆਦਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਤੇਰੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੀਮਾ ਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਠਹਉ ॥ ਅ
ਗਪਿ ਕਉ ਅਗਪਿ ਅਸਗਪਿ ਕਉ ਸਗਪਿ ॥ ਅਸਲ ਲਕਉ ਸਲਾਹਿ ਸੀਮਾ ਨਿਆਇਆ ॥ ਬਦਤਿ ਜੈ ਦੇਉ ਜੈ ਦੇ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਮੰਤਰਾਗੈਪਿਰੁਪਰਿਥਾਹੁਥੈ। ਪਿਰੁਪਰਿਥਾਹੁਥੈ। ਅਵੈਪਨਕਿਉਸੁਖੁਪਵੈ। ਬਿਰਹਿਬਿਰਹਿਪਤਰੁਛੀਜੈ। ਕੋਕਿਲ
ਅੰਬਿਸੁਹਵੈ। ਬੋਲੈਕਿਉਦੁਖੁਅੰਕਿਸਹੀਜੈ। ਭਵੁਭਵੈਤਾਛੁਲੀ। ਛਾਲੀਕਿਉਜੀਵਾਮਰੁਮਏ। ਨਾਨਕਚੇਤਿ
ਸਹਜੇਸੁਖੁਪਵੈ। ਜੇਹਰਿਵਰੁਪਰਿਥਾਪਏ। ੫॥ ਵੈਸਾਖੁਭਲਾਸਾਖਵੈਸਕਰੇ। ਪਨਦੈਖੇਰਿਦੁਆਰਿਅਵਹੁਦ
ਇਆਕਰੇ। ਘਰਿਅਉਪਿਅਰੇਦੁਤਰਤਰੇ। ਤੁਧੁਬਿਨੁਅਦੁਨਮੇਲੇ। ਕੀਮਤਿਕਉਲਕਰੇ। ਤੁਧੁਭਾਵਾਦੇਖਿ
ਦਿਖਾਵੈਢੋਲੇ। ਦੁਰਿਨਜਨਾਮੰਤਰਿਮਨਾਹਰਿਕਾਮਹੁਪਛਾਨਾ। ਨਾਨਕਵੈਸਾਖੀਪਰੁਪਵੈ। ਸੁਰਤਿਸਥਦਿਮਨੁਮਾ
ਨਾ। ਥੀ। ਮਹੁਜੇਹੁਭਲਾਪੀਚਮੁਕਿਉਬਿਸਰੈ। ਥਲਤਾਪਰਿਸਰਭਾਰਸਾਪਨ। ਬਿਨਉਕਰੈ। ਪਨ। ਬਿਨਉਕਰੇਦੀਗੁ
ਲਾਸਰੇਦੀਗੁਲਾਸਰੀਪਰੁਭਵਾ। ਸਾਚੈਮਹਾਭਿਠੈ। ਬੈਰਾਗੀ। ਅਵਲਦੇਹਿਤਅਵਾ। ਨਿਮਾਣੀਨਿਤਾਣੀਹਰਿ
ਬਿਨੁਕਿਉ। ਪਵੈਸੁਖਮਹਲੀ। ਨਾਨਕਜੇਹਿਜਾਣੈ। ਤਿਸੁਜੈਸੀਕਰੀਮਿਲੈ। ਗੁਲਗਹਿਲੀ॥ ੭॥ ਅਸਾਕੁਭਲਾਸੁਰ
ਜੁਗਗਨਿਤਪੈ। ਪਰਤੀਦੁਖਸਹੈਸੈਖੈ। ਅਗਨਿਭਖੈ। ਅਗਨਿਗੁਸੈਖੈ। ਮਕੈ। ਮੈਪੈ। ਭੀਸੈ। ਕਿਰਤਨਹਾਰੇ। ਰਬੁਠਿਏਫ
ਇਆਪਨਤਕੈਟੀਰੁਲਵੈ। ਮੰਤਰਿਥਾਰੇ। ਅਵਗਲਾਥਾਪਿਚਲੀ। ਦੁਖੁਅਗੈ। ਸੁਖੁਤਿਸੁਸਾਦਸਮਾਏ। ਨਾਨਕਜਿਸ
ਨਾਇਹੁਮਨੁਦੀਆਮਰੁਲਾਜੀਵਲੁਪਭਨਾਏ॥ ੮॥ ਸਵਲਾਸਰਸਮਨਾਘਲਵਰਸਹਿਤੁਤਿਅਏ। ਮੈਮਨਿਤਨਿ
ਸੁਭਵੈ। ਪਰਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾਏ। ਪਿਰੁਪਰਿਥਾਹੁਥੈ। ਮਗੈ। ਮੈਹਵੈ। ਦਮਨਿਚਮਕਿਰਹਾਏ। ਸੇਜਾਇਕੇਲੀਖਰੀ
ਦੇਹੇਲੀ। ਮਰਲੁਭਾਇਆਦੁਖੁਮਏ। ਹਰਿਬਿਨੁਨੀਦਭੁਖਕਹੁਕੈਸੀਕਾਪਰੁਤਨਿਸੁਖਾਵਏ। ਨਾਨਕਸਾਸੇਹਗਦਿ
ਕੈਤੀ। ਪਰਕੈ। ਅੰਕਿਸਮਾਵਏ॥ ੯॥ ਭਾਦਉਭਰਮਿਭੁਲੀ। ਭਰਿਜੋਥਨਿਪਛੁਤਾਣੀ। ਜਲਥਲਾਨੀਰਿਭਰੇਥਰ
ਸਰੁਰੇਹੰਗੁਮਾਣੀ। ਬਰਸੈਨਿਸਿਕਲੀ। ਕਿਉਸੁਖੁਥਲੀ। ਦਾਦਰੇਮੇਰਲਵੰਤੇ। ਪਉਪਿਉਚਵੈਥਬੀਹਾਬੋਲੇ
ਭੁਇਅੰਗਮਠਿਗਹਿਰਸੰਤੇ। ਮਛਰਚੰਗਸਾਇਰਭਰਸੁਭਗ। ਬਿਨੁਤਰਿਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐ। ਨਾਨਕਪੁਛਿ
ਚਲਉਗੁਰਮਪੁਨੇਜਹਪਰੁਚਹੀਜਾਈਐ॥ ੧੦॥ ਅਸੁਨਿਅਉਪਿਰਾਸਾਪਨਸੂਰਿਮੁਈ। ਤਾਮਿਲੁਪਰੁਮੈ
ਲੇਦੂਜੈਭਾਇਖੁਈ। ਸੂਰਿਵਿਗੁਤੀਤੀਪਰਮੁਤੀ। ਕੁਕਰਕਾਰਸਿਛਲੇ। ਅਗੈ। ਘਾਮੀਪਛੈਰੁਤਿਜਾਣੈਦੇਖਿ
ਚਲਤਮਨੁਚੋਲੇ। ਦਹਦਿਸਿਸਾਖਹਰੀਹਰੀ। ਅਵਲਾਸਹਜੇਪਕੈਸੋਮੀਠਾ। ਨਾਨਕਅਸੁਨਿਮਿਲਹੁਪਿਅਰੇਸਤਿਗੁ
ਰਭਏਥਸੀਠਾ॥ ੧੧॥ ਕਤਕਿਕਿਰਤੁਪਾਇਅਜੇਪਭਭਾਇਆ। ਦੀਪਕੁਸਹਜੇਥਲੈ। ਤਤਿਜਾਣਾਇਆ॥
ਦੀਪਕੁਸਤੇਲੇ। ਪਨਪਿਰਮੇਲੇ। ਪਨਚਿਮਹੈਸਰਸੀ। ਅਵਗਲਾਮਗੈ। ਮੈਰੇਨਸੀਝੈ। ਗੁਲਿਮਗੈ। ਤਾਮਰਸੀ। ਨਾਮੁਭ
ਗਤਿਦੇਨਿਜਾਘਰਿਬੈਠੈ। ਅਜਹੁਤਿਨਜੀਅਸਾ। ਨਾਨਕਮਿਲਹੁਕਪਟਦਰਖੇਲਹੁਏਕਘਵੀਖਤੁਮਾਸਾ।
੧੨॥ ਮੈਘਰਮਾਤੁਭਲਾਹਰਿਗੁਲਾਅੰਕਿਸਮਾਵਏ। ਗੁਲਵੰਤੀਗੁਲਰਵੈ। ਮੈਪਰੁਨਿਹਚਲੁਭਵਏ। ਜਿ

ਹਰਚਰਤੁਰਸੁਜਾਨਾਥਿਪਤਚੰਚਲਜਗਤਸਥਾਇਆਗੀਅਨੁਧਿਅਨੁਗੁਲਾਮੀਕੀਸਮਾਨੋਪਭ
 ਕੁਲੇਤਾਭਾਇਆਗੀਤਨਾਦਕਵਿਤਕਵੇਨੁਲਿਗਮਨਾਮਿਦੁਭੁਭਾਗੈਨਾਨਕਸਾਪਨਨਾਹਿਪਿਆਰੀਅੰ
 ਕੁਭਗਤੀਪਗਾਗੈ॥੧੩॥ਪੋਖਿਤਖਰੁਪਰੈਵਲਾੜਿਦੁਰਸੁਸੈਖੈ॥ਅਵਤਕੀਨਾਹੀਮਨਿਤਨਿਵਸਹਿਮੁਖੈ॥
 ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਗਹਿਅਜਗਜੀਵਨੁਕੁਰਸਥਦੀਰਗੁਮਦੀ॥ਅੰਤੁਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਾਘਟਿਘ
 ਟਿਜਤਿਸਮਦੀ॥ਦਰਸਨੁਦੇਹਦਇਆਪਤਿਦਾਤੇਗਾਤਿਪਾਵਉਮਤਿਦੋਗੈਨਾਨਕਗੀਰਵੈਰਸਿਰਸੀਆ
 ਰਗਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਸਨੈਗੈ॥੧੪॥ਮਾਘਪੂਰੀਤਭਈਤੀਰਬੁਅੰਤਰਿਜਾਨਿਆ॥ਸਾਜਨਸਾਜੇਮਿਯੇਗੁਲਗਾਰਿ
 ਅੰਕਿਸਮਾਨਿਆਪ੍ਰੀਤਮਗੁਲਾਅੰਕੇਨੁਲਿਪਭਬੰਕੇਤੁਪੁਭਵਾਸਰਿਨਵਾ॥ਗੀਗਜਮੁਨਤਰਥੇਲੀਸੀਗਮਸਾ
 ਤਸਮੁੰਦਸਮਾਵਾ॥ਪੁੰਨਦਾਨਪੁਜਾਪਰਮੇਸੁਰਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਮਾਘਮਹਾਰਸੁਹਰਿਜਪਿਆਰ
 ਸਠਿਤੀਰਥਨਾਤਾ॥੧੫॥ਠਲਗੁਨਿਮਨਿਰਸੀਪੇਮੁਸੁਭਾਇਆਅਨਦਿਤੁਰਹਸੁਭਾਇਆਮਾਪੁਗਵਾਇਆ
 ਮਨਮੋਹੁਦੁਕਾਇਆਜੀਤਿਸੁਭਾਇਆਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਓ॥ਬਹੁਤੇਵੇਸਕਰੀਪਿਰਥਾਫੁਲਮਹਲੀਯ
 ਹਨਥਾਓ॥ਹਰਭੋਰਸਪਾਟਪਟੈਥਰੀਪਿਓਰੀਸੀਗਰੀ॥ਨਾਨਕਮੋਯਿਲਈਗੁਰਿਅਪਲੈਘਰਿਵਤੁਪਾਇਆ
 ਨਰੀ॥੧੬॥ਬੇਦਸਮਾਹੁਤੀਬਿਤੀਵਰਭਲੋ॥ਘੜੀਮੁਰਤਪਲਸਚੇਅਏਸਗਜੇਮਿਯੋ॥ਪਭਮਿਯੋਪ
 ਆਰੇਕਾਰਜਸਾਰੇਕਰਤਾਸਭਾਥਿਪਿਜਾਨੈ॥ਜੀਨਿਸੀਗਰੀਤਿਸਹਿਪਿਆਰੀਮੇਲੁਭਾਇਆਠੰਗੁਮਾਨੈ॥
 ਘਰਿਸੇਜਾਨੁਵੀਜਾਪਿਰਿਵੀਗੁਰਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੈ॥ਨਾਨਕਅਹਿਨਿਸਿਰਵੈਪ੍ਰੀਤਮੁਹਰਿਵਰੁਬਿਰੁਸੇ
 ਹਾਗੈ॥੧੭॥੧॥ਤੁਖਰੀਛੰਤਮਲਾ॥ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਨੈਲਸਯੋਨਰੀਏਗੈਅੰਧੀਆਰੀਗਮਾ
 ਵਖਰੁਭਮੁਈਏਆਵੈਵਰੀਗਮਾ॥ਵਰੀਆਵੈਕਵਲੁਜਗਵੈਸੁਤੀਜਮਰਸੁਚੁਸਏ॥ਗੈਲਿਅੰਧੀਕਿਆ
 ਪਤਿਤੇਰੀਚਰੁਪਰੈਪਰੁਪੁਸਏ॥ਰਾਖਲਾਰਾਮਗਮਾਪਰਾਸੁਲਿਥੇਨੀਤੀਮੇਰੀਆ॥ਨਾਨਕਮੁਰਖੁਕਬਾਰਿਨਚੇ
 ਤੈਕਿਆਸੁਣੈਗੈਲਿਅੰਧੀਆ॥੧॥ਦੂਜਾਪਹਰੁਭਾਇਆਜਗੁਅਚੇਤੀਗਮਾ॥ਵਖਰੁਭਮੁਈਏਖਜੈਖੇ
 ਤੀਗਮਾ॥ਰਾਖਹੁਖੇਤੀਹਰਿਗੁਰੇਤੀਜਾਗਤਚੇਰਨਯਾਗੈ॥ਜਮਮਾਗਿਨਜਾਵਨੁਦੁਖਪਵਨੁਜਮਕਾਰੁਰੁਭ
 ਉਭਾਗੈ॥ਗਵਿਸਾਸੀਦੀਪਕਗੁਰਮਤਿਦੁਆਰੈਮਨਿਸਾਚਮੁਖਿਪਿਆਵਏ॥ਨਾਨਕਮੁਰਖੁਅਜਨੁਚੇਤੈਕਿਵਦੁ
 ਜੈਸੁਖੁਪਵਏ॥੨॥ਤੀਜਾਪਹਰੁਭਾਇਆਨੀਦਵਿਅਪੀਗਮਾ॥ਮਾਈਆਸੁਤਦਾਰਾਦੂਖਿਸਿਤਪੀਗਮਾ॥ਮਾ
 ਏਆਸੁਤਦਾਰਾਜਗਤਪਿਆਰਚੇਗਦੁਗੈਨਿਤਛਾਸੈ॥ਨਾਮੁਧਿਆਵੈਭਾਸੁਖੁਪਵੈਗੁਰਮਤਿਕਲੁਨਗਸੈ॥
 ਜੈਮਲਮਰਲਾਕਾਨਹੀਛੈਵੈਦੁਪਵੈਸਿਤਪੀ॥ਨਾਨਕਤੀਜੈਭੀਥਿਯੋਕਾਏਆਮੋਹਿਵਿਅਪੀ॥੩॥

ਚਉਥਾਪਰਤੁਭਾਇਆਦਉਤਾਵਿਹਗੈਰਾਮਾਤਿਨਘਰਗਧਿਅਕੁਚੈਅਨਦਿਨੁਜਗੈਰਾਮਾਗੁਰਪੁਛਿਜਾਗੈਨਾ
ਮਿਲਾਗੈਤਿਨਗੈਲਿਸੁਰੇਲੀਆਗੁਰਸਬਦਕਮਾਵਹਿਜਨੀਮਨਅਵਹਿਤਿਨਹਰਿਪੁਤੁਬੇਲੀਆਕਰਕੋਪਿਚਰਲ
ਸਰੀਤੁਕੋਪੈਨੈਲਾਮੈਪੁਛੇਤਨੁਭਸਮਸੋਨਾਨਕਦੁਖੀਆਜੁਗਚਗੈਬਿਨੁਮਭਰਿਕੈਮਨਿਵਸੋ॥੧॥ਪੁਲੀਗੀਠਿਉ
ਠੇਲੀਖਿਅਆਇਆਗਮਾਗਸਕਸਸੁਖਠਕੇਬੀਧਿਚਲਾਇਆਗਮਾਬੀਧਿਚਲਾਇਆਜਪੁਭਭਾਇਆਨਦੀਸੈ
ਨਸੁਲੀਮੈਆਪਦਵਾਗੀਸਭਸੈਆਵੈਪਰੀਖੇਤੀਏਲੀਮੈਘਰੀਚਸੇਕਾਏਖਾਈਜੈਬੁਰਾਭਲਾਸਹਜੀਆ॥
ਨਨਕਸੁਰਿਨਗਸਥਾਦਿਮਿਲਾਏਤਿਨਿਪੁਭਿਕਾਰਲੁਕੀਆ॥੫॥੨॥ ਤੁਖਾਰੀਮਯਾ੧ ਤਾਰਚਰੀਆ
ਲੀਮਕਿਉਨਦਰਿਨਿਗਲਿਅੰਜੋਵਕਪੁਰਕਰੀਮਾਸਤਿਗੁਰਸਥਾਦਿਦਿਖਾਇਆਗਮਾਗੁਰਸਥਾਦਿਦਿਖਾਇ
ਆਸਦੁਸਮਾਇਆਅਹਿਸਿਦੇਖਿਬੀਚਾਰਿਆ॥ਧਵਤਪੰਚਰਹੇਘੁਰਜਾਟਿਆਕਮੁਕੁਪੁਬਿਖੁਮਾਰਿਆਅੰ
ਤਰਿਜੋਤਿਭਈਗੁਰਸਾਖੀਚੈਨੇਗਮਕਰੀਮਾਨਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਪਤੀਲੇਤਾਰਚਰੀਆਲੀਮਾ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਗਿਰੇਦੁਕੀਅਭਿਮਾਨੀਨਾਮਾਅਨਦਿਨੁਭੇਰੁਭਾਇਆਸਾਚਿਸਮਾਨੀਗਮਾਸਾਚਿਸਮਾਨੀਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਭਾ
ਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਾਥਤੁਜਾਗੋਸਾਦਨਾਮੁਮੀਮਤੁਗੁਰਿਦੀਆਹਰਿਚਰਨੀਲਿਵਲਾਗੋ॥ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਜੋਤਿਮ
ਹਿਜਾਤਾਮਨਮੁਖਿਭਗੀਮੁਲਾਈ॥ਨਨਕਭੇਰੁਭਾਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆਜਗਤਰੇਲੇਵਿਹਲੀ॥੨॥ਅਉਗ
ਲਵੀਸਰਿਆਬੁਲੀਘਰਕੀਆਗਮਾਏਕੋਰਵਿਗਹਿਆਅਵਹੁਨਬੀਆਗਮਾਗਵਿਗਹਿਆਸੇਈਅਵਹੁਨਕੋਈ
ਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਜਿਨਿਜਲਥਲਾਤਿਭਵਲਘਟਘਟਥਾਪਿਆਸੇਪੁਰੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨਿਆਕਰਲਕਾ
ਰਲਸਮਰਥਅਪਾਰਾਤਿਬਿਧਿਮੈਦਿਸਾਈ॥ਨਨਕਅਵਗਲਗੁਲਹਸਮਾਲੇਮੈਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈ॥੩॥ਅ
ਵਲਜਾਲਹੇਦੁਕੋਭੇਲਾਗਮਾਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲੇਸਾਚਚੇਲਾਗਮਾਹਉਮੈਗੁਰਿਖੇਈਪਰਗਵੇਰੇਈਦੁਕੋ
ਜੋਗਸੇਤਾਪੈਜੋਤੀਅੰਦਰਿਜੋਤਿਸਮਾਲੀਆਪੁਪਛਾਤਾਅਪੈਪੇਈਅਵੈਘਰਿਸਥਾਦਿਪਤੀਲੀਸਾਹੁ
ਠਵੈਪਿਰਭਲੀ॥ਨਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮੈਲਿਮਿਲਾਈਦੁਕੀਕਾਲਿਓਕਲੀ॥੪॥੩॥ ਤੁਖਾਰੀਮਯਾ੧
ਭੇਲਾਵਜੈਭੁਲੀਭੁਲਿਭੁਲਿਪਛੇਤਲੀ॥ਪਿਰਿਛੋਰਿਅਵੀਸੁਤੀਪਿਰਕੀਸਾਰਨਜਲੀ॥ਪਿਰਿਛੋਰੀਸੁਤੀ
ਅਵਗਲਿਮੁਤੀਤਿਸੁਪਨਵਿਧਲਰਾਤੇਕਾਮਿਕੋਧਿਅੰਕਗਿਵਿਗੁਤੀਹਉਮੈਘਰੀਤਾਤੇਉਰਰਿਹ
ਸੁਚਲਿਆਫੁਗਾਇਆਭਸਮੈਭਸਮਸਮਾਲੀ॥ਨਨਕਸਚੇਨਾਵਿਹੁਲੀਭੁਲਿਭੁਲਿਪਛੇਤਲੀ॥੧॥ਸੁ
ਲਿਨਗਪਿਅਰੇਇਕਬੇਨੀਤੀਮੇਰੀ॥ਤੂਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਕੁਹਉਭੁਲਿਭੁਲਿਭੁਲੀਭਿਨੁਅਪਨੇਨਾਹੈਕੋਇ
ਨਦਾਹੈਕਿਆਕਹੀਮੈਕਿਆਕੀਜੈ॥ਅੰਮਿਤਨਾਮੁਰਸਨਗੁਰਸਨਗੁਰਸਥਾਦੀਰਸੁਪੀਜੈ॥ਵਿਲਨਵੈਕੋਸੀਗਿਨ

ਸਾਖੀ ਅਵੈ ਜਾਇ ਘਨੇਰੀ ਨਨਕਾਹੁ ਲੈ ਪਰਿ ਜਾਈ ਐਸਾ ਚੀਸੁ ਮਤਿ ਤੇਰੀ॥ ੨॥ ਸਾਜਨ ਦੇਸਿ ਵਿਦੇਸੀ
 ਅਵੈ ਸਾਨੇ ਹੋਵੇ ਦੀ॥ ਸਾਹਿਸਮਾ ਲੇਤਿ ਨ ਸਜਣਾ ਮੁਪੈ ਲਭੇ ਦੀ॥ ਮੁਪੈ ਲਭੇ ਦੀ ਗੁਲਾਸਾਰੇ ਦੀ ਕਿਉ
 ਪੁਭਿ ਮਿਲਾਇ ਪਿਆਰੇ॥ ਮਰਗੁ ਪ੍ਰਥਮ ਜਾਹੁ ਵਿਖੜਾ ਕਿਉ ਪਈ ਐ ਪੁਰਾਗੇ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸਬ ਦੀ ਮਿਲੈ ਵਿ
 ਢੁਨੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਗੈ ਗਏ॥ ਨਨਕਾਹੀ ਮਿਤਾ ਬਿਰਖੁ ਮਹਾ ਰਸਠਾ ਲਿਆ ਮਿਲਿ ਪੀਤ ਮਨੁ ਚਾਖੈ॥ ੩॥ ਮਗਾਇ
 ਬੁਝਾਇ ਵੀਏ ਬਿਯਮੁ ਨ ਕੀਜੈ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਤ ਵੀਏ ਸਹਾਜੀ ਮਿਲੀ ਜੈ॥ ਸੁਖਿ ਸਹਾਜੀ ਮਿਲੀ ਜੈ ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ
 ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਈ॥ ਸਾਚੈ ਰਤੀ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਆਵਲ ਜਾਲੀ॥ ਜਬਨ ਚੀਤ ਬਧੁ ਪੁਟ
 ਕੈ ਸਾਮਣ ਕੀਯੋ ਕ੍ਰਿਤਿ ਰਹੀ॥ ਨਨਕਾਹੀ ਅਪੁਪਛੁ ਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ॥ ੪॥ ੪॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧
 ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਰੰਗੀ ਲੇਹ ਮਯਾ ਲਨ ਕੇ ਲਾ ਲੇ॥ ਗੁਰਮਾਯੁ ਪੁਛਾਇ ਆ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਯੋ॥ ਗੁਰਿ ਮਾਯੁ ਪੁਛ
 ਖਾਇ ਆ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਇ ਆ ਜਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਪਾਤਾ ਸਹਾਜੀ ਮਿਲੇ ਬਨਵਾ
 ਗੀ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂਤਾ ਰਹਿਤ ਰੀਐ॥ ਸਚੁ ਦੇਵੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ਪੁਲਵਤਿ ਨਨਕਾਹੀ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ
 ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪਤਿ ਪਾਯਾ॥ ੧॥ ਭਰਿ ਪੁਰਿ ਪਾਰਿ ਰਹੇ ਅਤੀ ਪਿਆਰੇ॥ ਸਬ ਦੇਹ ਵਿਗਰਹਿ ਆਚੁਰੁ ਭੁਪਿ ਮੁਰਾ
 ਗੇ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਨੇ ਤੇਰੇ ਵਲ ਪਰੇਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਪਾਇਆ॥ ਰੰਗੀ ਜਿਨ ਸੀ ਜੀਤ ਉਪਾਇ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚਰੈ ਸਵਾਈ
 ਆ॥ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਪੇਥਾ ਪਿਉਥਾ ਪੈਰਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਹੈ॥ ਨਨਕਾਹੀ ਕਹੀਰੈ ਬੇਧਿ ਆਗੁਲ ਕੈ ਗਰਿ ਪਰੈ॥ ੨॥ ਗੁਲਾ
 ਗੁਲਾਹਿ ਸਮਾ॥ ਲੇਖ ਸਤ ਕੀਨਾ ਮਨੀਸਾ ਲੋ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ਆਚੁਕਾ ਆਵਲ ਜਾਲੋ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਪਛਾ
 ਤਾ ਸਾਚੈ ਰਤਾ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਵੈ॥ ਸਾਚੇ ਉਪਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ
 ਰਾਬੀ ਪਨਖੇ ਲਿਨਿ ਰਹੇ॥ ਨਨਕਾਹੀ ਤੀਜੇ ਤਿਸਮਾ ਲੀ ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ॥ ੩॥ ਸਚਾ ਪੁਰਖੇ ਜਿਯੋ
 ਸਾਚਾ ਗੁਰਥਾਨੇ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਨ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੇ॥ ਦੇਵੈ ਸਚੁ ਦੋਨੋ ਸੋ ਪਰਵਾਰੇ ਸਦਾ ਦਾਤਾ ਵਰਦਾ
 ਲਾ॥ ਅਮਰੁ ਅਜੇਰੀ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾਪੈ॥ ਸਾਚਾ ਮਯਾ ਚਿਰਾ ਲਾ॥ ਦੇਤਿ ਉਚਾ ਪਤਿ ਲੇਖੁ ਨਾ ਲਿਖੀ ਐ ਪੁਰ
 ਟੀ ਜੋਤਿ ਮੁਰਗੀ॥ ਨਨਕਾਹੀ ਸਾਚ ਸਾਚੈ ਰਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀ ਐ ਤਾਰੀ॥ ੪॥ ੪॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧
 ਏਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਮਝੁ ਅਚੇਤਾਇ ਆਇ ਆਗਾ॥ ਏਮਨ ਮੇਰਿਆ ਛਡਿ ਅਵਗਲ ਗੁਲੀ ਸਮਾਲੀ
 ਆਗਾ॥ ਬਹੁ ਸਾਦਲੁ ਭਲੇ ਕਿਰਤ ਕਮਾ ਲੇਵਿ ਛੁਡਿ ਮਨਹੀ ਮੇਲਾ॥ ਕਿਉ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀ ਐ ਜਮ ਰਹਿ
 ਮਰੀ ਐ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ਦੋਹੇ ਲਾ॥ ਮਨਿ ਰਾਮੁ ਨ ਹੀ ਜਾਤਾ ਸਾਝੁ॥ ਭਾਤਾ ਅਵਧਾਟਿ ਰੁਧਾ ਕਿਆ ਕਰੇ॥ ਬੀ
 ਪਨਿ ਚਾਖਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੈ ਨਰਹੇ॥ ੧॥ ਏਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਛੁਡਿ ਆਲਾਜੈ ਜਾਲਾ

ਮਾਏਮਨਮੇਰਿਆਹਰਿਸੇਵਹੁਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲਾਗਮਾਹਰਿਸਿਮਰਿਏਕੇਕਾਰੁਸਾਚਾਸਭੁਜਗਤੁਜਿਨਿਉਪਾਇ
 ਮਾਪਦਿਲੁਪਾਲੀਮਗਨਿਬਧੇਗੁਰਿਖੇਲੁਜਗਤਿਦਿਖਾਈਆਆਚਰਿਤੁਵੀਚਰਿਆਪੇਹਰਿਨਾਮੁਸਿਜ
 ਮਜਪਤਪੋਸਖਸੈਨੁਪਿਅਰੁਪੀਤਮੁਨਮੁਹਰਿਕਾਜਪੁਜੋਪੋ॥੨॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੁਬਿਰਹੁਚੇਟਨਖਵਹੀ
 ਗਮਾਏਮਨਮੇਰਿਆਗੁਲਗਵਹਿਸਹਾਜਿ — ਸਮਵਹੀਗਮਾਗੁਲਗਾਇਰਾਮਰਸਾਇਰਸਿਆਹਿ
 ਗੁਗਰੀਅਨਅੰਜਨੁਸਾਰੇ॥੩॥ਏਕਦੀਪਕੁਸਥਦਿਚਨਲਪੰਚਦੂਤਸੀਪਾਰੇ॥ਭੈਕਾਟਿਨਿਰਭਉਤਰ
 ਹਿਦੁਤਰੁਗੁਰੀਮਾਇਐਕਰਜਸਾਰੇ॥ਗੁਪੁਰੀਗੁਪਿਅਰੁਹਰਿਸਿਉਹਰਿਆਪਿਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥੩॥ਏਮ
 ਨਮੇਰਿਆਤੁਕਿਅਲੈਆਇਆਕਿਅਲੈਜਾਇਸੀਗਮਾਏਮਨਮੇਰਿਆਤਾਛੁਟਸੀਜਾਤਗੁਰੁਕਾਇ
 ਸੀਗਮਾਪਨੁਸੀਚਹਰਿਹਰਿਨਾਮਵਖਰੁਗੁਰਸਥਾਦਿਛਾਉਪਛਾਲੇ॥ਮੇਲੁਪਰਹਰਿਸਥਾਦਿਨਿਰਮਲੁ
 ਮਹਲੁਪਰਸਚੁਜਾਲੇ॥ਪਾਤਿਨਾਮੁਪਵਹਿਪ੍ਰਗਿਸਿਧਾਵਹਿਝੋਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਰਸੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਅਈਐ
 ਸਥਾਦਿਰਸੁਪਈਐਵਡਭਾਗਿਜਪੀਐਹਰਿਜਸੇ॥੪॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਬਿਨੁਪਉਵੀਅਮੰਦਰਿਕਿਉਚੜ੍ਹੇ
 ਗਮਾਏਮਨਮੇਰਿਆਬਿਨੁਬੇੜੀਪਰਿਨਅੰਬਛੈਗਮਾਪਰਿਸਾਜਨੁਅਪਰੁਪੀਤਮੁਗੁਰਸਥਾਦਿਸੁਗਤਿਲੀਪ
 ਵਏ॥ਮਿਥਿਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਹਿਰਲੀਅਠਿਰਿਨਪਛੋਤਵਏ॥ਕਰਿਦਇਆਦਾਨੁਦਇਆਲਸਾਚਾ
 ਰਿਨਮਸਿਗਾਓਪਵਰੀ॥ਨਾਨਕਪਾਇਐਪੈਸੁਲਹੁਪੀਤਮਗੁਰਸਥਾਦਿਮਨੁਸਮਝਾਵਰੀ॥੫॥੬॥

ਗਗੁਤਖਾਹੀਮਹਲਾ੪   ੨੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥   ਅੰਤਰੀਪਰੀਪਿਅਰੁਕਿਉਪਿਰ
 ਬਿਨੁਜੀਵੀਐਗਮਾਜਬਲਗੁਦਰਸੁਨੇਏਕਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੀਐਗਮਾਕਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੀਐਹਰਿ
 ਬਿਨੁਜੀਵੀਐਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਨੁਜਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਪਉਪਿਉਕਰੇਦਿਨੁਗਤੀਪਿਗਬਿਨੁਪਿਆਸਨਜਾਏ॥
 ਅਪਲੀਕ੍ਰਿਪਕਰਹੁਹਰੀਪਅਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਸਾਰਿਆਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਮਾਇਆਮੈਪੀਤਮੁਹਉ
 ਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਹਿਆ॥੧॥ਜਬਦੇਖੀਪਰੁਪਿਆਰਹਰਿਗੁਲਗਸਿਰਵਾਗਮਾਮੈਰੈਅੰਤਰੀਗੇਏ
 ਵਿਗਾਸੁਪਿਉਪਿਉਸਚਨਿਤਚਵਾਗਮਾਪਿਉਚਵੀਪਅਰੇਸਥਾਦਿਨਿਸਬਰੇਬਿਨੁਦੇਖੇਤਿਪਾਤਿਨਾ
 ਵਏ॥ਸਥਾਦਿਸੀਗਾਭੋਭੈਨਿਤਕਾਮਦਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਅਵਏ॥ਦਇਆਦਾਨੁਮੰਗਤਜਨਣੀਜੈ
 ਮੈਪੀਤਮੁਦੇਹੀਮਲਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਰੁਗੋਪਾਲੁਪਿਅਈਅਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥੨॥ਅਪਥਰ

ਗੁਰਨਾਵਾਖਿਤਭਵਜਲੁਤਗੀਐਰਮਾਗੁਰਦੇਵਹੁਸਥਦਸੁਭਾਇਮੈਮੁਕਤਿਸਤਗੀਐਰਮਾਗਮੁਕਤਮੁਗਧ
 ਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਪਈਤੁਅਗੀਮੁਵਤਜਾਦਿਆਤੁਆਪਿਦਇਆਲੁਦਇਆਕਰਿਮੇਲਹਿਹਮਨਿਰਗੁਦੀਨਿਮਾ
 ਦਿਆਅਨੇਕਜਨਮਪਾਪਕਰਿਭਰਮੇਹੁਦਿਤਦਿਸਕਟਾਗਤਿਐਏ।ਦਇਆਕਰਹੁਗੀਖਏਵਹੁਰਿਜੀਉਹਮ
 ਏਗਹਸਤਿਗੁਰਪਏ॥੩॥ਗੁਰਪਾਸਹਮਏਹੀਮਾਏਕਚਨੁਹੋਇਆਰਮਾਜੋਤੀਜੋਤੀਮਿਲਾਇਕਇਆਗ
 ਹੁਸੇਇਆਰਮਾਕੀਇਆਗਹੁਸੇਇਆਮੈਰੈਪਭਿਮੋਹਿਆਕਿਉਸਾਸਿਗੀਰਸਿਵਿਸਾਗੀਐਅਦਿਸਟਅਗੇਚਰੁਪਕ
 ਵਿਆਗੁਰਸਥਦੀਹਉਗੁਰਕੈਬਲਿਹਰੀਐਸਚਿਗੁਰਮਾਗੈਸੀਸੁਭੇਟਦੇਉਜੇਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਭਵੈ॥ਆਪੇਦ
 ਇਆਕਰਹੁਪੁਭਦਤੇਨਨਕਅਕਿਸਮਵੈ॥੧॥੧॥੧॥ ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾਰ ਹਰਿਹਰੇਅਗਮਾਅਗਾਧਿਅਪਰਿਪ
 ਰਮਪਰਪਗਾਜੋਤੁਮਪਿਆਵਹਿਜਗਦੀਸਤੇਜਨਭਉਬਿਖਮੁਤਗਾਬਿਖਮਭਉਤਿਨਤਰਿਆਸੁਹੇਲਾਜੀ
 ਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆਗੁਰਵਕਿਸਤਿਗੁਰਜੋਭਾਇਚਲੇਤਿਨਹਰਿਹਰਿਆਪੀਮਿਲਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤੀ
 ਮਿਲਿਜੋਤੀਸਮਾਦੀਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਧਰਲੀਪਗਾਹਰਿਹਰਿਅਗਮਾਅਗਾਧਿਅਪਰਿਪਰਮਪਰਪਗਾ॥੧॥੧॥੧॥ ਤੁਮ
 ਸੁਆਮੀਅਗਮਾਅਥਾਹਤੁਘਟਿਘਟਿਪੁਰਿਗਹਿਆਤੁਅਯਖਅਭੇਉਅਗੀਮੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬਚਨੇਯਹਿ
 ਆਪਨੁਪੈਨੁਤੇਜਨਪੁਰਖਪੁਰੇਜਿਨਗੁਰਸੇਤਸੇਗਤਿਮਿਲਿਗੁਲਾਰਵੇ॥ਬਿਖੇਕਬੁਧਿਬੀਚਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਸ
 ਥਾਦਿਖਿਨੁਖਿਨੁਹਰਿਨਿਤਚਵੇ॥ਜਾਬਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਲਹਿਜਾਖੜੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਕਹਿਐ॥ਤੁ
 ਮਸੁਆਮੀਅਗਮਾਅਥਾਹਤੁਘਟਿਘਟਿਪੁਰਿਗਹਿਆ॥੨॥ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿਤੇਪਰਵਾਲਾਜਿਨਸੇਵਿਆਗੁਰਮਤਿਹ
 ਗੇ॥ਚਿਨਕੋਕੋਟਿਸਭਿਪਪਖਿਨੁਪਰਹਰਿਹਰਿਦੂਰਿਕਰੇ॥ਤੇਨਕੋਪਪਦੇਖਸਭਿਬਿਨਸੇਜਿਨਮਨਿਚਿਤਿਇਕੁਅ
 ਗਾਧਿਆਤਿਨਕਾਜਨਮੁਸਫਲਿਚਿਸਭੁਕੀਅਕਰਤੇਜਿਨਗੁਰਬਚਨੀਸਚੁਭਾਖਿਆਤੇਪੈਨੁਜਨਵਰਪੁਰਖ
 ਪੁਰੇਜੇਗੁਰਮਤਿਹਰਿਜਾਪਿਭਉਬਿਖਮੁਤਗੇ॥ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿਤੇਪਰਵਾਲਾਜਿਨਸੇਵਿਆਗੁਰਮਤਿਹਰੇ॥੩॥
 ਤੁਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਅਪੀਜਿਉਤੁਚਲਾਵਹਿਪਿਅਰੇਹਉਤਿਵੈਚਲਾਹਮਰੈਭਾਬਿਕਿਛੁਨਹਿਜਾਤੁਮੇਲ
 ਹਿਤਾਹਉਆਇਮਿਲਾਜਿਨਕਉਤੁਹਰਿਮੇਲਹਿਸੁਆਮੀਸਭਾਤਿਨਕਾਏਖਾਛੁਟਕਿਗਾਇਆਤਿਨਕੀਗ
 ਲਤਨਕਰਿਅਹੁਕੋਭਾਈਜੇਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਮੇਲਿਯਾਇਆਨਨਕਦਇਆਲੁਹੇਅਤਿਨਉਪਠਿਜਿਨਗੁਰਕਾ
 ਭਾਵਾਮੀਨਿਆਭਯਾਤੁਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਅਪੀਜਿਉਤੁਚਲਾਵਹਿਪਿਅਰੇਹਉਤਿਵੈਚਲਾ॥੧॥੨॥੧॥
 ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾਰ ਤੁਜਗਜੀਵਨੁਜਗਦੀਸੁਸਭਕਰਤਾਸਿਸਟਿਨਬਾਤਿਨਤੁਪਿਆਇਆਮੈਰਾਮੁਜਿ
 ਨਕੋਪੁਰਿਏਖੁਮਾਭਾਜਿਨਕਉਪੁਰਿ ਹਰਿਭੀਖਿਆਸੁਆਮੀਤਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਗਾਧਿਆਤਿਨਕੋਪਪਇਕ

ਨਿਮਖਸਤਿਯਾਥੇਜਿਨਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਜਾਪਿਆਪਨੁਪ੍ਰਿਤੁਤੇਜਨਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਜਾਪਿਆਤਿਨਦੇਖੇਤਉਭਇਆਸਨਾ
ਭੂਤੁਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਦੀਸੁਸਭਕਰਤਾਸਿਸਦਿਨਾਭੁ॥੧॥ਤੂਜਾਯਿਥਾਯਿਮਹੀਆਯਿਭੁਗੁਪੁਰਿਸਭਉਪਰਿਸਾ
ਦੁਪਦੀ॥ਜਿਨਜਾਪਿਆਹਰਿਮਨੀਚੀਤਿਹਰਿਜਾਪਿਜਾਪਿਮੁਕਤਪਦੀ॥ਜਿਨਜਾਪਿਆਹਰਿਤੇਮੁਕਤਪਦੀ॥ਤਿਨ
ਕੇਉਜਾਨਮੁਖਹਰਿਦਿਆਗਿ॥ਇਹਿਤਲਾਤਿਪਲਤਿਜਨਭਏਸੁਹੇਲੇਹਰਿਰੀਖਪਦੀਏਰਖਨਾਗਿ॥ਹਰਿਸੀਤਸਿਗ
ਤਿਜਨਸੁਦਾਹੁਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸੇਵਾਸਫਲਥਲੀ॥ਤੂਜਾਯਿਥਾਯਿਮਹੀਆਯਿਭੁਗੁਪੁਰਿਸਭਉਪਰਿਸਾਦੁਪ
ਦੀ॥੨॥ਤੂਥਨਥਨੀਤਰਿ ਹਰਿਏਕੁਹਰਿਏਕੇਏਕੁਰਵਿਆਵਲਿਵਿਲਿਕਿਭਵਲਿਸਭਸਿਸਦਿਮੁਖਿਹ
ਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਵਿਆਸਭਿਚਵਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਰਤੇਅਸੀਖਾਅਕਲਤਹਰਿਸਿਆਵਏ॥ਸੇਪ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਿਤੁਹਰਿਸੀਤ
ਸਾਪ੍ਰਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰਕਰਤੇਭਾਵਏ॥ਸੇਸਫਲਦਸਨੁਦੇਹੁਕਰਤੇਜਿਸੁਹਰਿਹਰਿਦੈਨਾਮੁਸਦਚਵਿਆ॥ਤੂਥਨਥ
ਨੀਤਰਿਹਰਿਏਕੁਹਰਿਏਕੇਏਕੁਰਵਿਆ॥੩॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਭੀਰਾਹਅਸੀਖਾਜਿਸੁਤੂਦੇਵਹਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿਸੁ
ਮਿਲਾਹਿ॥ਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਗੁਰਹਾਥਾਤਿਸੁਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਲਟਿਕਹਿ॥ਹਰਿਗੁਲਹਿਰਦੈਟਿਕਹਿਤਿਸਕੈਜਿਸੁ
ਅੰਤਰਿਭਉਭਾਵਨੀਹਈ॥ਬਿਨੁਭੈਕਿਨੈਨਪੇਮੁਪਾਇਆਬਿਨੁਭੈਪਰਿਨਉਤਰਿਅਕੇਈ॥ਭਉਭਾਉਪੀਤਿ
ਨਾਨਕਤਿਸਹਿਯਾਗੈਜਿਸੁਤੂਆਪਦੀਕਿਰਪਕਰਹਿ॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਭੀਰਾਹਅਸੀਖਾਜਿਸੁਤੂਦੇਵਹਿਮੇਰੇਸੁਆ
ਮੀਤਿਸੁਮਿਲਾਹਿ॥੪॥੫॥ ਤੁਖਾਰੀਮਹਾਨ ਨਵਲੁਪੁਰਬੁਅਭੀਦੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁ
ਭੁਇਆ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਹਰੀਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥ਗੁਰਦਰਸੁਪਾਇਆਅਗਿਆਨੁਗਵਾਇਆ
ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਸੀ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸੇਹਰਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਆਬਿਨਾਸੀ॥ਹਰਿਅੰਪਕ
ਰਤੈਪੁਰਬੁਕੀਆਸਤਿਗੁਰੁਕਲਖੇਤਿਨਵਲਿਗਾਇਆ॥ਨਵਲੁਪੁਰਬੁਅਭੀਦੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁ
ਭੁਇਆ॥੬॥ਮਾਗਰੀਪੰਥਿਚਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੀਗਿਸਿਖਾ॥ਅਨਾਦਿਨੁਭਗਤਿਬਲੀਖਿਨੁਖਿਨੁਨਿਮਖ
ਵਿਖਾ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਬਲੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਸਭੁਯੋਕੁਵੇਖਲਿਆਇਆ॥ਜਿਨ ਦਰ ਸੁਸਤਿਗੁਰਗੁਰੁ
ਕੀਆਤਿਨਆਪਿਹਰਿਮੇਲਾਇਆ॥ਤੀਰਥਉਦਮੁਸਤਿਗੁਰੁਕੀਆਸਭੁਯੋਕਉਧਰਲਾਅਰਥਾ॥ਮਾਗਰੀਪੰ
ਥਿਚਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੀਗਿਸਿਖਾ॥੭॥ਪ੍ਰਥਮਾਏਕੁਲਖੇਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਬੁਰੋਆ॥ਖਥਰਿਭਉ
ਸੰਸਾਰਿਅੰਤ੍ਰੇਲੋਆ॥ਦੇਖਾਇਆਏਤੀਨਿਓਕਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸਭਿਆਇਆ॥ਜਿਨਪਰਸਿਆਤੁ
ਰਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਤਿਨਕੇਕਿਲਾਵਿਖਨਾਮਗਵਾਇਆ॥ਜੇਗੀਦਿਗੀਬਰਸਿਨਿਆਸੀਖਵਦਰਸਨਕਰਿਗ
ਏਗੋਸਟਿਦੋ॥੮॥ਪ੍ਰਥਮਾਏਕੁਲਖੇਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਬੁਰੋਆ॥੯॥ਦੁਤੀਆਜਮੁਨਗਏਗੁਰਿ

ਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕੀਆ ਜਾਗਤੀਮਿਓਦੇਭੇਦਹੁਗੰਪਿਛੈਲੈਪਾਇਦੀਆ ਸਭਛੁਟੀਸਤਿਗੁਣਪਿਛੈ
 ਜਿਸਿਹਰਿਹਰਿਨਮੁਪਿਆਇਆ ਗੁਰਬਚਨਿਮਾਰਗਿਜੋਪੀਥਿਚਾਏਤਿਨਜਮੁਜਾਗਤੀਨੇਰਿਨਆਇਆ
 ਸਭਗੁਣਗੁਣਗਤਬੋਲੈ ਗੁਰਕੈਨਾਇਯਾਇਐਸਭਿਛੁਟਕਿਗਾਇਆ ਦੁਤੀਆਜਮੁਗਏਗੁਰਿਹ
 ਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕੀਆ ॥੧॥ ਤਿਤੀਆਆਏਸੁਰਸਰੀਤਹਕਉਤਕੁਚਲਤੁਭਾਇਆ ਸਭਮੋਹੀਦੇਖਿ
 ਦਰਸਨੁਗੁਰਸਿਤਕਿਨੈਅਦੁਨਦਮੁਯਾਇਆਅਦੁਦਮੁਕਿਛੁਪਾਇਆਨਥੋਲਕਜਾਗਤੀਆਮੋ
 ਹਲਮੁਦਲਿਪਈਭਾਈਹਮਕਰਹਕਿਆਕਿਸੁਪਾਸਿਮੰਗਹਸਭਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਪਈ ਜਗ
 ਤੀਆਉਪਾਵਸਿਆਲਪਕਰਿਵੀਚਾਰੁਡਿਠਾਭੰਨੋਕੋਲਕਾਸਭਿਉਰਿਗਾਇਆ ਤਿਤੀਆਆਏਸੁਰ
 ਸਰੀਤਹਕਉਤਕੁਚਲਤੁਭਾਇਆ ॥੨॥ ਮਿਲਿਆਏਨਗਰਮਹਾਜਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਿਟਗਹੀ ਗੁਰ
 ਸਤਿਗੁਰਗੁਰਗੋਵਿੰਦਪੁਛੈਸਿੰਮਿਤਿਕੀਤਾਸਹੀ ॥ਸਿੰਮਿਤਿਸਾਸਤਸਭਨੀਸਹੀਕੀਤਾਸੁਕਿਪਹਿਯਾ
 ਦਿਸੀਗੀਮਕਰਿਗੁਰਗੋਵਿੰਦਪਿਆਇਆ ਦੇਹੀਨਗਰਿਕੋਟਿਪੰਚਚੇਰਵਟਵਾਰੇਤਿਨਕਾਥਾਉਥੇਹਗ
 ਵਾਇਆ ਕੀਰਤਨਪੁਗਲਨਿਤਪੁੰਨੋਵਹਿਗੁਰਬਚਨਿਨਾਨਕਿਹਰਿਭਗਤਿਲਹੀ ॥ਮਿਲਿਆਏਨਗ
 ਰਮਹਾਜਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਿਟਗਹੀ ॥੬॥ ੧॥ ੧॥

ਹਰੁਤਖਗੰਢਿਤਮਹਲਾ ੫ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਦਿ ॥ ਘੋਲਿਯੁਮਾਈਲਾਲਨਾਗੁਰਿਮਨੁਦੀ
 ਨਾ ॥ਸੁਦਿਸਬਦੁਤਮਾਰਮੇਰਮਨੁਭੀਨਾ ॥ਇਹਮਨੁਭੀਨਾਜੇਉਜਲਮੀਨਾਲਾਗਰਿਗੁਮੁਰਾਗਾਕੀਮ
 ਤਿਕਹੀਨਜਾਈਠਕੁਰਚੇਰਮਹਲਾਅਪਾਗਾ ॥ਸਗਲਗੁਣਕੇਦਾਤੇਸੁਆਮੀ ॥ਬਿਨਉਸੁਨਹਾਇਕ
 ਏਨਾ ॥ਦੇਹੁਦਰਸੁਨਾਨਕਥਲਿਹਰੀਜੀਅਨਾਥਲਿਥਲਿਕੀਨਾ ॥੧॥ ਇਹਤਨੁਮਨੁਤੇਰਾਸਭਿਗੁ
 ਲਤੇਗੇ ॥ਖੰਨੀਐਵੈਵਾਦਰਸਨਤੇਗੇ ॥ਦਰਸਨਤੇਗੇਸੁਦਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਨਿਮਖਦਿਸਾਟਿਪੇਖਿਜੀਵਾ ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਨਾਮੁਸੁਨੀਜੈਤੇਰਾਕਿਰਪਾਕਰਹਿਤਪੀਵਾ ॥ਆਸਪਿਆਸਿਪਿਰਕੈਤਾਈਜਿਉਚਾੜਿਕੁਬੁੰਦੇਗੇ ॥
 ਕਹੁਨਾਨਕਜੀਅਨਾਥਲਿਹਰੀਦੇਹੁਦਰਸੁਪਭਮੇਗੇ ॥੨॥ ਤੂਜਾਚਾਸਹਿਬੁਸਾਹੁਅਮਿਤਾ ॥ਤੂਪੀਤਮੁ
 ਪਿਆਰਾਪਾਨਹਿਤਚਿਤਾ ॥ਪਨਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜਤਾਸਗਲਰੋਗਥਨਿਆਏ ॥ਜੇਈਕਰਮੁਕਮਾਵੈਪਾ
 ਲੀਜੇਹਤੂਛੁਰਮਾਏ ॥ਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸੁਗਿਭਨਿਸਾਪਸੀਗਿਮਨੁਜਿਤਾ ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੀਅਨਾ
 ਥਲਿਹਰੀਜੀਉਪਿਤੂਤਉਦਿਤਾ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਣਗਾਖਿਲੀਆਸੀਤਨਕਾਸਦਕਾ ॥ਸਤਿਗੁਰਿਚਾਕਿ
 ਲੀਆਮੋਹਿਪਾਪੀ ॥ਪੜਦਾ ॥ਢਾਕਨਹਾਰੇਪ੍ਰਭੂਹਮਾਰੇਜੀਅਪਨਸੁਖਦਾਤੇ ॥ਆਬਿਨਾਸੀਆਬਿਗਤਸੁ

ਅਮੀਪੁਰਨਪੁਰਖਾਬਿਧਾਤੇ।ਉਸਤਤਿਕਰਨੁਨਜਾਇਤਮਾਗੀਕਉਲੁਕਹੈਤੂਕਦਕਾ।ਨਨਕਦਾਸੁਤਾਕੈ ੪੬੫
ਬਾਇਰਹੀਮਿਏਨਾਮੁਹਰਿਨਿਮਕਾ॥੧॥੧॥੧॥੧॥

੧੮ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਾਮਕਾਲਪੁਰਤਿਅ
ਰਗੁਕੇਦਰਾਮਹਲਾ੮ ਘਰੁ੧ ਅਜੁਨੀਸੈਭੰਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੇਰੇਮਨਹਮਨਮਨਿਤਗਵੀਐਗੇ।ਅਗਮਮੇਰੇਚਰਨਜਾਈਹਰੇਲਖਿਆਗੁਰੁਪੁਰਾਮਿਲੈਲਖਾਵੀਐਗੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ।ਜਿਸੁਆਪੇਕਿਰਪਾਕਰੇਮੇਰਾਸੁਆਮੀ।ਤਿਸੁਜਨਕਉਹਰਿਐਵਲਾਵੀਐਗੇ।ਸਭੁਕੇਭਗਤਿਕਰੇਹਰਿ
ਕੇਗੇਹਰਿਭਵੈਸੋਥਾਇਖਵੀਐਗੇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਹਰਿਪਹਿਰਿਦੇਵੈਤਨਾਮੁਪਿਆਵੀਐਗੇ।ਜਿ
ਸੇਨਾਮੁਦੇਇਮੇਰਾਸੁਆਮੀ।ਤਿਸੁਲੇਖਾਸਭੁਛੁਡਵੀਐਗੇ॥੨॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਹਿਸੇਪੈਨੁਜਨਕਹੀਅਹਿ
ਤਿਨਮਸਤਕਿਭਾਗੁ।ਲਿਖਾਵੀਐਗੇ।ਤਿਨਦੇਖੇਮੇਰਾਮਨੁਬਿਗਸੈ।ਜੇਉਸੁਤੀ।ਮਾਇਮਾਤਗਾਲਿਲਾਵੀਐ
ਗੇ॥੩॥ਹਮਥਾਰਿਕਹਰਿਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮੋਕਉਦੇਹਮਤੀ।ਜੇਤੁਹਰਿਪਾਵੀਐਗੇ।ਜਿਉਥਛੁਰਾਦੇਖਿਗ
ਉਸੁਖਮਨੈ।ਤਿਉਨਕਹਰਿਗਾਲਿਲਾਵੀਐਗੇ॥੪॥੧॥ ਕੇਦਰਾਮਹਲਾ੮ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਗੁਨ
ਕਰੇਗੇ।ਸਤਿਗੁਰੁਕੇਚਰਨ ਧੋਇਧੋਇਪੂਜਹੁਇਨਾਬਿਧਿਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਹੇਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਕਾਮੁਕੇ
ਪੁਲਕੇਭੁਮੇਰਾਅਭਿਮਾਨੁਬਿਖੈਸਾਇਨਸੰਗਤਿਤੇਤੁਰਹੇਗੇ।ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਕੀਜੈਹਰਿਗੋਸਟਿਸਾਧੁ
ਸਿਉਗੋਸਟਿਹਰਿਪੇਮਗਸਾਇਲਗਮਨਾਮੁਗਸਾਇਲਹਰਿਗਮਨਾਮਗਮਹੁਰੇ॥੧॥ਅੰਤਰਕਾਅਭਿ
ਮਾਨੁਜੋਰੁਤੁਕਿਛੁਕਿਛੁਕਿਛੁਜਨਤਾਇਹੁਦੂਰਿਕਰਹੁਆਪਨਗਹੇਗੇ।ਜਨਨਨਕਕਉਹਰਿਦਇਆਲ
ਤਹੁਸੁਆਮੀਹਰਿਸਿਤਨਕੀਪੁਰਿਕਰਿਹੇਗੇ॥੨॥੨॥

ਰਗੁਕੇਦਰਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ੧੮ ਸਤਿਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਈਸਿਤਸੰਗਿਜਾਗੀ॥ਸਿਮਰੈ
ਗਦੈਖੈਜਪਤੀਨਾਮੁਨਿਧਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਦਰਸਨਪਿਆਸਏਚਨਤਾਰਲਾਗੀ।ਬਿਸਰੀਤਿਆਸਬਿਡ
ਨੀ॥੧॥ਅਬਗੁਰੁਪਾਇਓਹੈਸਹਜਸੁਖਦਾਇਕਦਰਸਨੁਪੇਖਤਮਨੁਲਪਟਨੀ॥ਦੇਖਿਦਮੇਦਰਹਰਸੁ

ਮਨਿ ਉਪਜਿ ਚਿਨਤ ਕੀ ਪਿਆਸੀ ਮਿਤ ਬਾਨੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੩॥

ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੀਨ ਬਿਨ ਉਤ੍ਰੁ ਦਇਆਲਾ ਪੰਚ ਦਾ
ਸਤਿਨਿਦੇਖੀਏ ਕਮਨੁ ਅਨਾਥਾ ਥਾਗੁ ਹੋਕਿ ਰਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਗਵਨੁ ਕਰਉ॥ ਖਵਕ ਮਨੁ
ਗਤਿ ਪਿਆਨੁ ਪਰਉ॥ ਉਪਵਸ ਗਲ ਕਰਿ ਹਾਰਿ ਚਿਨਤ ਹੁਣ ਹੋ ਬਿਕਰਾਲਾ॥ ੧॥ ਸਗਲੀ ਥੰਨ ਕਰੁ ਲਾਪਤੈ
ਭਵਹਰ ਦੁਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਗੇ॥ ਏਕ ਭੂਰੀ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਨਾਨਕ ਅਸੇਗੇ॥ ਉਧਰੇ ਭੁਮੇਸ
ਸਾਗਗਾਲਾ ਗੇ ਸਿਤਨਾ ਪਗ ਪਾਲਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੨॥ ੪॥

ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਰਨੀਅ ਏ ਚਿਨਾਥ ਨਿਪਨਾ ਨਾਮ ਪੀਤਿ
ਲਾਗੀ ਮਨ ਭੀਤ ਰਿਮਾਗਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਨਾ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ॥ ਸੁਖ ਦਈ ਪੁਕਤ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹਾ
ਨਾ ਦੇਹੁ ਪੀਤਿ ਸਾਧੂ ਸਿਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਸਨ ਬਖਸਾ॥ ੧॥ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲਾ ਗੋਬਿੰਦ ਚਮੇਦਰ ਨਿ
ਰਮਲ ਕਥਾ ਗਿਆਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਰਿ ਪਿਆਨਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੩॥ ੫॥

ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੇ ਮਨਿ ਚਉ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤ ਸਿਰਿ ਮਿਲਾਵੁ ਤਮ ਦੇਵ
ਹੁ ਅਪੋਨਾ ਚਉ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ॥ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਸਤ ਪੁਰਖੀ ਪਾਓ ਜਤ ਸੁਨੀ ਮੈ ਤਤ ਮਨਿ ਰਹਾ ਚਉ॥ ਵਰੀ ਫੇਰੀ
ਸਦਾ ਘੁਮਾਈ ਕਵਨੁ ਅਨੁਪੁ ਤੋਰੇ ਚਉ॥ ੧॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਲਹਿ ਸਗਲੀਆ ਤੇਰੀ
ਛਉ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖਾ ਬਿਧ ਤੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਝ ਹਿਦਿਖਾ ਚਉ॥ ੨॥ ੨॥ ੪॥ ੬॥ ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ

ਪਿਆਰੀ ਪੀਤਿ ਪਿਆਰੀ॥ ਮਗਨ ਮਨੈ ਮਹਿ ਚਿਤ ਵਉ॥ ਅਸਾਨੈ ਨਹੁ ਤਾਰ ਤੁਹਾਰੀ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ॥ ਚਿਟੀ ਦਿਨ
ਪਰਮ ਪੁਰਤ ਪਾਲ ਕੈ ਸੇ ਚਿਟੀ ਪਾਲਾ ਘਰੀ ਕਿਹਾਰੀ॥ ਖੁਏ ਕਪਟ ਪਟ ਬੁਝਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜੀਵਉ ਪੈਖਿ ਦਰਸਾ
ਰੀ॥ ੧॥ ਕਉਨੁ ਸੁਜਤਨੁ ਉਪਾਉ ਕਿਨੇਹਾ ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਮਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਤਾ ਜਿਨ ਨਕ ਸਿਤਰ
ਸਿਰਿ ਉਪਾਰੀ॥ ੨॥ ੩॥ ੫॥ ੭॥ ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਪ

ਲਗੋ ਬੰਦੇ ਅਪਨਾ ਮੁਜਾ ਪਵਹੁ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ॥ ਕਾਢੀ ਏ ਪ੍ਰਭ ਅਨਾਥੀ ਤੇ ਸਾਧ ਸਿਰਿ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ॥ ਭੁ
ਖੁ ਭਉ ਮੋਹੁ ਕਟਿ ਚਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅਪਨਾ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਸਭ ਕੀਰਨ ਹੋਇ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਅਹਿ ਬੁਧਿ ਤਜਾ
ਵਹੁ॥ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲਾ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ॥ ੨॥ ੪॥ ੬॥ ੮॥

ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰ ਬਜਾਤਾ॥ ਤਾ ਜਿ ਗੋਪਾਲਾ ਅਨਰੰਗਿ ਰਾਚਤਾ ਮਿਥਿਆ ਪ
ਰਿਤ ਬਾਤਾ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ॥ ਧਨੁ ਜੇ ਬਨੁ ਸੈ ਪੈ ਸੁਖ ਭੋਗੈ ਸਿਰਿ ਨਿਬਰਤ ਮਾਤਾ॥ ਮਿਰਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੇਖਿ ਗਚਿ

ਬਾਵਰਦੁਮਛਾਇਆਗੀਗਤਾ॥੧॥ਮਨਮੋਹਮਹਾਮਦਮੋਹਤਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੈਖਤਾ॥ਕਰੁਗਹਿਓਹੁਦਾਸ
 ਨਾਨਕਕਉਪਛਜੀਉਹੋਇਸਹਤਾ॥੨॥੫॥੧॥੧॥ ਕੇਦਾਰਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਬਿਨੁਕੋਇਨਚਾ
 ਲਾਸਿਸਾਥਾਦੀਨਸਾਥਕਰੁਲਾਪਤਿਸੁਆਮੀਅਨਾਥਾਕੇਨਾਥਾ॥੧॥ਠਹਉ॥ਸੁਤਸਿਪਤਿਬਿਖਿਆਰਸਭੇਗਵਤ
 ਨਹਿਬਹਤਜਮਕੈਪਾਥਾਨਾਮੁਨਿਪਨੁਗਾਉਗੁਨਗੋਬਿਦਉਪਰੁਸਾਗਰਕੇਖਤਾ॥੧॥ਸਰਨਿਸਮਰਥਾਅਕਥਾਅ
 ਗੋਚਰਹਰਿਸਿਮਰਤਦੁਖਲਾਥਾਨਾਨਕਦੀਨਪੁਰਿਜਨਬੰਛਤਮਿਐਇਖਤਪੁਰਿਆਥਾ॥੨॥੬॥੮॥੧॥
 ਕੇਦਾਰਮਹਲਾ੫ ਘਰੁਪ ੧ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਸਰਤਨਹਿਮਨਚੇਹਗੀ॥ਅਬਇਹਪੀਤਿ
 ਮਹਾਪ੍ਰਬਲਭਈਅਨਾਥੈਜਗੀ॥੧॥ਠਹਉ॥ਬੁੰਦਕਰਾਤਿਆਗਿਚਾੜਿਕਮੀਨਰਹਤਨਘਗੀ॥ਗੁਨਗੋ
 ਪਾਲਉਚਾਰੁਗਸਨਦੇਵਏਹਪਗੀ॥੧॥ਮਹਨਾਦਕੁਰੰਕਮੋਹਿਓਬੇਧਿਤੀਖਨਸਗੀ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨਕਮਲਾਰਸਾ
 ਲਾਨਨਕਗਠਿਬਾਧਿਪਗੀ॥੨॥੧॥੯॥੧१॥ ਕੇਦਾਰਮਹਲਾ੫ ਪੀਤਮਥਸਤਰਿਦਮਹਿਖੋਗਾਭੁ
 ਠਮਭੀਤਿਨਿਵਾਰਿਠਾਕੁਰਗਹਿਓਹੁਅਪਨੀਰਿਗੀ॥੧॥ਠਹਉ॥ਅਧਿਕਗਰਤਸੀਸਾਗਸਾਗਰਕਰਿਦਇਆਚਾ
 ਰਹੁਧੋਗਾਸਿਤਸੀਗਿਹਰਿਚਰਨਬੋਹਿਥਉਪਰਤੇਐਮੋਗਾ॥੧॥ਗਰਭਭੰਟਮਹਿਜਿਨਹਿਪਾਰਿਚਿਨਹੀਬਿਖੈਥ
 ਨਾਹਿਓਗਾਹਰਿਸਕਤਸਰਨਸਮਰਥਨਾਨਕਅਸਨਹੀਨਿਹੋਗਾ॥੨॥੨॥੧੦॥੧੨॥ ਕੇਦਾਰਮਹਲਾ੫
 ਗਸਨਾਗਮਰਾਮਥਖਨੁ॥ਗੁਨਗੋਪਾਲਉਚਾਰੁਦਿਨੁਰੈਖਿਭਏਕਲਮਲਾਹਨਾ॥੧॥ਠਹਉ॥ਤਿਆਗਿਚਲਨਾ
 ਸਗਲਸੀਪਤਕਾਯਾਸਿਰਪਰਿਜਨੁ॥ਮਿਥਨਮੋਹਦਰਿਤਆਸਾਝੂਹੁਸਰਪਰਮਨੁ॥੧॥ਸਤਿਪੁਰਖਅਕਾਲਮੂਰ
 ਤਿਰਿਦੈਪਾਰਹੁਧਿਆਨੁ॥ਨਾਮੁਨਿਪਨੁਲਾਭੁਨਨਕਬਸਤੁਇਹਪਰਵਨੁ॥੨॥੩॥੧੧॥੧੩॥
 ਕੇਦਾਰਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੋਆਧਰਾਕਾਏਕਯੋਸਨਕਛਾਬਿਆਪੈਸਿਤਸੀਗੀਬਿਉਹਗਾ॥੧॥ਠਹਉ॥
 ਕਰਿਅਨੁਗਹੁਆਪਿਠੀਖਿਚਿਨਉਪਜਤਉਬੇਕਾਗਾਜਿਸੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇਸਿਮਰੈਤਿਸੁਦਹਤਨਹਿਸਾਗਾ॥੧॥
 ਸੁਖਮੰਗਲਅਨੰਦਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਚਰਨਸੀਮਤਸਾਗਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਰਨਗਤੀਤੇਰੇਸਿਤਨਕੀਛਾਗਾ॥੨॥
 ੪॥੧੨॥੧੬॥ ਕੇਦਾਰਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਕੇਨਾਮਾਧਿਨੁਪਿਗੁਸੋਤਾ॥ਜੀਵਨਰੁਪਾਥਿਸਾਰਿਜੀਵਹਿਤਿ
 ਹਕਤਜੀਵਨਹੋਤਾ॥੧॥ਠਹਉ॥ਖਤਪੀਤਾਮਨੇਕਾਬਿੰਜਨਜੈਸੇਭਾਰਬਾਝਕੇਖੇਤਾ॥ਆਘਰਮਹਾਸੁਮੁਪਾ
 ਏਮਾਜੈਸੇਬਿਰਖਜੀਤੀਜੋਤਾ॥੧॥ਤਜਿਗੋਪਾਲਜਿਆਲਾਗੇਸੇਬਹੁਪਕਾਰੀਹੋਤਾ॥ਕਰਜੋਰਿਨਨਕ
 ਦਲਾਗੇਹਰਿਰਖਉਕੰਠਿਪਰੋਤਾ॥੨॥੫॥੧੩॥੧੫॥ ਕੇਦਾਰਮਹਲਾ੫ ਸਿਤਰੁਪੁਰਿਐਮੁਖਿਮ
 ਈ॥ਗੁਲਾਅਚੁਤਸਦਾਪੁਰਨਨਦੇਖਾਬਿਆਪਹਿਕਈ॥੧॥ਠਹਉ॥ਗੁਰਬਚਨਿਕਾਰਜਸਰਬਪੁਰਨ

ਈਤਉਤਨਹਲੀ॥ ਪੁਭਏਕਅਨਿਕਸਰਬਤਪੁਰਨਾਵਿਖੈਅਗਨਿਨਜਲੀ॥ ੧॥ ਗਹਿਭੁਜਾਈਨੇਦਾਸੁਅ
 ਪਨੇਜੋਤੋਜੋਤੀਰਲੀ॥ ਪੁਭਚਰਨਸਰਨਅਨਾਥੁਆਇਚੇਨਕਹਰਿਸਿਗਿਚਲੀ॥ ੨॥ ੬॥ ੧੭॥ ੧੬॥
 ਕੇਦਾਗਮਲਾਪੁ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਨਹੁਚੈਕੋਟਿਸੀਤਿਅਨੰਦਪੁਰਨਜਲਤਛਤੀਬੁਝੈ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥
 ਸੋਤਮਗਹਿਚਲਤਪਨੀਪਤਿਤਉਪਰੇਮੁਚੈਰੇਨੁਜਨਕੀਯਗੀਮਸਤਕਿਅਨਿਕਤੀਰਸੁਚੈ॥ ੧॥ ਚਰਨ
 ਕਮਲਾਪੀਅਨਭੀਤਰਿਘਟਿਘਟਹਿਸੁਆਮੀਬੁਝੈ॥ ਸਰਸੀਦੇਵਅਪਾਰਨਕਬਹੁਰਿਜਾਮੁਨੀਯੁਝੈ॥ ੨॥ ੧॥

੧੫॥ ੧੧॥

ਗੁਰੁਕੇਦਾਰਛੰਤਮਲਾਪੁ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਿਲੁਮੇਰੇਪੀਤਮਪਿਆਰਿਆ॥ ੧॥
 ਰਹਉ॥ ਪੁਰਿਗਹਿਅਨਰਬਰਮੈਸੋਪੁਰਖਾਬਿਸਤਾ॥ ਮਾਰਗੁਪੁਭਕਾਰਹਿਕੀਅਸੰਤਸੀਗਿਜਾਤਾ॥ ਸੰਤ
 ਸੀਗਿਜਾਤਾਪੁਰਖਾਬਿਸਤਾਘਟਿਘਟਿਨਦਰਿਨਿਯਾਯਿਆ॥ ਜੋਸਰਨੀਅਵੈਸਰਬਸੁਖਪਵੈਤਿਲੁਨਹੀਭੈ
 ਨੈਘਾਯਿਆ॥ ਹਰਿਗੁਲਾਨਿਪਿਗਾਏਸਹਜਿਸੁਭਾਏਪੇਮਮਰਗਸਮਾਤਾ॥ ਨਨਕਦਾਸਤੇਹੀਸਰਲਾਈਤੁਪੁਰ
 ਨਪੁਰਖਾਬਿਸਤਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਪੇਮਭਗਤਿਜਨਬੇਪਿਆਸੇਅਨਕਤਜਾਹੀ॥ ਮੀਨੁਬਿਛੋਰਨਾਸਹੈਜਲਾਬਿਨੁ
 ਮਰਿਪਾਹੀ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀਐਦੁਖਕਿਨਿਸਹੀਐਚਾੜਿਕਬੁੰਦਪਿਆਸਿਆ॥ ਕਬਰੈਨਿਬਿਰਹੈ
 ਚਕਈਸੁਖਪਵੈਸੁਰਜਕਿਰਲਪਠਗਾਸਿਆ॥ ਹਰਿਦਰਸਿਮਨੁਲਾਗਾਦਿਨਸੁਸਭਾਗਾਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਲ
 ਗਾਹੀ॥ ਨਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨਤੀਕਤਹਰਿਬਿਨੁਪੁਲਾਟਿਕਾਹੀ॥ ੨॥ ਸਾਸਬਿਨਾਜਿਉਦੇਹੀਕਤਸੇਭਾਪਵੈ
 ਦਰਸਬਿਨੁਨਾਸਾਪਜਨੁਖਿਨੁਟਿਕਲੁਨਆਵੈ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਜੇਕਲਾਨਰਕੁਸੇਸਹਲਾਚਰਨਕਮਲਮਨੁਖੇ
 ਧਿਆ॥ ਹਰਿਗਸਿਕਬੈਰਾਗੀਨਾਮਿਯੋਵਲਾਗੀਕਤਪੁਨਜਾਇਨਿਖੇਪਿਆ॥ ਹਰਿਸਿਉਜਾਈਮਿਲਲਾਸ
 ਪਸੰਗਿਰਹਲਾਸੇਸੁਖਾਅੰਕਿਨਾਵੈ॥ ਹੋਭ੍ਰਿਪਲਨਨਕਕੇਸੁਆਮੀਹਰਿਚਰਨਸੀਗਿਸਮਾਵੈ॥ ੩॥ ਖੋਜ
 ਤਖੋਜਤਪਭਮਿਯੋਹਰਿਕਰੁਲਾਪਾਗੇ॥ ਨਿਰਗੁਲਨੀਦਅਨਾਥੁਮੈਨਹੀਦੇਖਬੀਚੇਗੇ॥ ਨਹੀਦੇਖਬੀਚੇਗੇਪੁ
 ਰਨਸੁਖਸਾਰੇਪਵਨਬਿਰਦੁਬਖਸਿਆ॥ ਭਗਤਿਵਛਲੁਸੁਨਿਅੰਚਯੋਗਹਿਆਘਟਿਘਟਿਪੁਰਸਮਾਧਿ
 ਆ॥ ਸੁਖਸਾਰੇਪਾਇਆਸਹਜਸੁਭਾਇਆਜਨਮਮਰਨਦੁਖਹੋਗੇ॥ ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਨਨਕਦਾਸਅਪ
 ਨੇਗਮਨਮਉਰਿਹੋਗੇ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੮॥

ਖਨਾਭਉਭਗਤਿਸਿਉਕਾਜੁਨਕਛੂਮੈਮੋਰਕਾਮੁਦੀਵਨਾ॥੧॥ਗੁਰੂਬਿਸਾਰਿਓਅਭਿਮਨਿ॥ਕਨਿਕਕਾ
ਮਨੀਮਾਸੁਦਰੀਪੇਖਿਪੇਖਿਸਦਮਾਨਿ॥੧॥ਗੁਰੂਉ॥ਛਾਛਾਚਤੂਠਕਿਕਾਰਮਹਾਦਾਇਭਿਧਿਅਉਧਾਥਿ
ਹਨੀ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮੰਤਕੀਬੇਰਅੰਏਯਗੋਕਾਏਨਿਦਾਨਿ॥੨॥੫॥ ਕੇਦਾਰਕਬੀਰਜੀਉ॥
ਚਗਿਦਿਨਅਪਨੀਨਉਥਤਿਚਲੇਬਜਾਇ॥ਏਤਨਕੁਖਟੀਆਗਠੀਆਮਟੀਆਸੀਰੀਤਕਛੂਯੋਜਾ
ਇ॥੧॥ਗੁਰੂਉ॥ਦਿਠੀਬੈਠੀਮਹੀਰਵੈਦੁਆਰੈਲਉਸੇਗਮਾਇ॥ਮਠਟਯਾਗਿਸਭੁਲੇਗੁਕੁਟੀਬੁਧਿ
ਲਿਉਸੁਇਕੇਯਾਜਾਇ॥੧॥ਵੈਸੁਤਵੈਬਿਤਵੈਪੁਰਪਾਟਨਬਹੁਰਿਨਦੇਖੈਆਇ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਗਾਮਕੀਰ
ਸਿਮਠੁਜਨਮੁਅਕਾਰਥਜਾਇ॥੨॥੬॥

ਕੇਦਾਰਬਾਲੀਗਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਖਟਕਰਮਕੁਯਸੀਜੁਗਤੁਰੈ
ਰਿਭਗਤਿਹਿਰਦੈਨਹਿ॥ਚਰਨਗਬੰਦਨਕਥਾਭਵੈਸੁਪਚਤੁਲਿਸਮਾਨਿ॥੧॥ਗੇਚਿਤਚੇਤਿਚੇਤਮ
ਚੇਤਾਕਾਏਨਬਾਲੀਕਹਿਦੇਖਾਕਿਸੁਜਾਤਿਤੇਕਿਹਪਦਹਿਅਮਰਿਓਰਾਮਭਗਤਿਕਿਸੇਖਾ॥੧॥ਗੁਰੂ
ਉ॥ਸੁਆਨਸਤੁਅਜਾਤੁਸਭਤੇਕਿਸਾਯਾਵੈਤੇਤਾਯੋਕੁਬਪੁਰਕਿਆਸਰਹੈਤੀਨਿਲੋਕਪਵੇਸਾ॥੨॥
ਅਜਾਮਲੁਪਿੰਡੁਯਾਯੁਭਤੁਕੁਚਰਗਏਹਰਿਕੈਪਾਸਾ॥ਐਸੇਦੁਗਮਤਿਨਿਸਚਰੇਤੁਕਿਉਨਤਰਹਿਰ
ਵਿਦਾਸਾ॥੨॥੧॥੭॥

੧੮ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅ

ਗੁਰੂਭੈਰਉਮਹਾਯਾਤੁਪਦੇ ੫੨੧ ਕਾਲਪੁਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪਸਾਦਿ
ਤੁਝਤੇਬਹਰਿਕਿਛੂਨਹੋਇ॥ਤੁਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਜਾਲਹਿਸੋਇ॥੧॥ਕਿਆਕਹੀਐਕਿਛੂਕਹੀਨ
ਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੂਅਹੋਸਭਤੇਗੋਰਜਾਇ॥੧॥ਗੁਰੂਉ॥ਜੋਕਿਛੂਕਰਲਾਸੁਤੇਰੈਪਾਸਿ॥ਕਿਸੁਆਗੈਕੀ
ਚੈਅਰਦਾਸਿ॥੨॥ਆਖਲੁਸੁਨਲਾਤੇਗੀਬਾਲੀ॥ਤੁਆਪੇਜਾਲਹਿਸਰਬਵਿਡਾਲੀ॥੩॥ਕਰਕਰ
ਏਜਾਏਅਪਿ॥ਨਸਕਦੇਖੈਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥੪॥੧॥ ਭੈਰਉਮਹਾਯਾ ੧ ੫੨੨ ਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਤ
ਗੁਰਿਕੇਤੇਇੰਦ੍ਰਦਿਕਬ੍ਰਹਮਾਦਿਤਗੇ॥ਸਨਕਸਨੈਦਨਤਪਸੀਜਨਕੇਤੇਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਹਿਪਰੇ॥੧॥

ਭਵਜਲੁ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਜਗੁ ਗੋਗੋ ਬਿਅਪਿਆ ਦੁਬਿਧਾ ਭੁਬਿਭੁ ਬਿਮਰੀਐ ॥ ੧ ॥
ਠਹੁ ॥ ਗੁਰੁ ਦੇਵਾ ਗੁਰ ਅੰਗਖਾ ਮਭੇਵਾ ॥ ਤਿਭਵਲ ਸੇਈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਅਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਗੁਰਿ ਦਾਥੈ ਪਾਇ
ਆਮਲਖਾ ਮਭੇਵਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਨਿਆ ਮਨਸਾ ਮਨ ਰਿਸਾਈ ॥ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਮਨੁ ਬਿਨਾ ਸਿਥਿ ਚਿੰਗੀ
ਮਨੁ ਸਮਝੈ ਗੁਲ ਗਾਈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨੁ ਆਗਿਆ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿਆ ਤੇਵਿ ਰਲੇ ਸੋ ਜਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ
ਬੁਭਰਿ ਪੁਰਿ ਲੀਲਾ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਨੈਨੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਹੀ ਤਨੁ ਹੀ
ਨਾ ਜਰਿ ਜੀਤਿਆ ਸਿਰਿ ਕਾਯੋ ॥ ਭੁਪੁਰੰ ਗੁਰ ਹਸਤੁ ਹੀ ਸਾਚਾ ਰਿਉ ਛੇੜੈ ਜਮ ਜਾਯੋ ॥ ੧ ॥ ਪਾਦੀ ਹਰਿ ਜੀਪ
ਜਨਮੁ ਗਾਇਓ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਕਬਹੂ ਛੂਟ ਸਿਥਿ ਰਖਾ ਜਨਮੁ ਭਇਓ ॥ ੧ ॥ ਠਹੁ ॥ ਤਨ ਮਹਿ ਕੀ ਮੁ
ਕ੍ਰਿਪੁ ਉਮ ਮਤਾ ਕਰਿ ਨ ਪੀਰ ਮਤਿ ਭਾਗੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਜਪੁ ਰਸੁ ਰਸਨਾਇਨ ਬਿਧਿ ਤਰੁ ਤੁਤਾਈ ॥ ੨ ॥ ਬ
ਹੇ ਕਰਨ ਅਕਾਲਿ ਭਈ ਹੋਛੀ ਸਬਦ ਸਹਜੁ ਨਹੀ ਬੁਝਿਆ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦ ਰਖੁ ਮਨਮੁਖਿ ਰਾਗਿ ਆ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰ
ਪੁਨੁ ਬੁਝਿਆ ॥ ੩ ॥ ਠਹੁ ॥ ਉਦਾਸੁ ਮਾਸ ਨਿਰਾਸਾ ਸਹਜ ਪਿਆਰਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਪੁਲਵਤਿ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟ ਸਿ
ਰਾਮ ਨੀਲਿ ਵਧਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਭੂੰਡੀ ਚਾਲ ਚਰਨ ਕਰੀਖ ਸਰੇ ਤੁਚਾ ਦੇਹ ਕੁਮ
ਲਾਨੀ ॥ ਨੇਤ੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥਿ ਕਰਨ ਭਏ ਬਹੇਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰਪੁਲੇ ਕਿਆ ਪਾਇਆ ਜਾਗੀਆਇ ॥ ਰਾਮੁ
ਰਿਦੈ ਨਹੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਯੋ ਮੁਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ੧ ॥ ਠਹੁ ॥ ਜਿਹ ਵਗੈ ਗਿਨਹੀ ਹਰਿ ਰਤੀ ਜਬ ਬੋਲੈ ਤਬ ਛੀਕੈ ॥
ਸੇਤ ਜਨ ਕੀ ਨਿਦਾਵਿਆ ਪਸਿ ਪਸੁ ਭਏ ਕਦੇ ਹੋਰਿ ਨੀਕੇ ॥ ੨ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਰ ਸੁਵਿਗਨੀ ਪਾਇਆ ਸਾਤਿ ਗੁਰ
ਮੋਇ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਬਦ ਭੇਦੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ਤਬ ਲਗੁ ਕਲੁ ਸੇਤਾਏ ॥ ੩ ॥ ਅਨਕੋਦ ਰੁਪੁ ਰੁਕ
ਬਹੁ ਨ ਜਨ ਸਿਏ ਕੋਦ ਰੁਸ ਚਿਆਗਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਨਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਸਗਲੀ ਗੈਲਿ ਸੇਵ ਤਗਾ ਲਿਠਾਹੀ ਦਿਨ ਸੁਜੈ ਜਾ ਲਿਗਵਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਪਲਾਪ
ਤ੍ਰੀਨਹੀ ਪੁਭੁ ਜਾਨਿਆ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਨਰੇ ਕਿਉ ਛੂਟ ਸਿਦੁ ਭੁਭਾਗੀ ॥ ਕਿਆ ਯੋਆਵ
ਸਿਰਿਆ ਲੇਜਾ ਵਸਿ ਰਾਮ ਜਪੁ ਗੁਲ ਕਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਠਹੁ ॥ ਉਪਉ ਕਵਲੁ ਮਨਮੁਖ ਮਤਿ ਹੋਛੀ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਸਿਰਿ
ਪੈਪਾ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਸਦਾ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਗਲਿ ਠੰਧਾ ॥ ੨ ॥ ਤੁਗਰੀ ਚਾਲ ਨੇਤ੍ਰ ਨਿਅਪੁਲੇ ਸਬਦ ਸੁਰ
ਤਿਨਹੀ ਭਾਈ ॥ ਸਾਸ ਤਬੇਦ ਤੈ ਗੁਲੈ ਮਾਇਆ ਅੰਸੁ ਲਉ ਪ੍ਰਿਧੁ ਕਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਘੋਇ ਚਿਮੁਲੁ ਯਾ ਭੁਕ ਯਾ
ਵਸਿਦੁ ਮਾਤਿ ਗਿਅਸਾ ਵਿਹੁਲੋ ॥ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਨਨਕ ਸਾਚਿ ਪਤੀਏ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਰਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਰਾਮੁ ਰਸ ਨਿਗੋਰੀ ਰਾਤਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨਾਨਕ ਸਿਸਬਦੁ ਪਛਾਲ

ਸਿਮੰਤਰਿ ਜਾਇ ਪਛਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਅਪਰਿ ਪਰਿ ਰਾਗੁ ਰਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾ
 ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਦੇਸੋ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰ ਬਨਿ ਰੰ
 ਤਰਿ ਗਵਿਰਹਿ ਆਸ ਚੁਵੈ ਸੋ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚਿ ਰਚੇ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜੇਹਵੀ ਮਿਥਿਆ ਮੈ ਲੁਨਗਈ ॥ ਨਿਗਮੁ ਨਾਮੁ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਰਾਖਿਆ ਸਥਾ ਦਿ ਰਤੇ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਲੀ ਗੁਲੀ ਮਿਥਿਯਾ ਪਵਸਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਵਡਾ
 ਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਮਿਟਹਿ ਗੁਰ ਸੇਵਨ ਕਰਨਾ ਮੁਸਖਾਈ ॥ ੪ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਪਰੁਸ
 ਰੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ॥ ਅਮਰ ਪਦਾਰਥ ਤੇ ਕਿਰਤਾਰਥ ਸਹਜਾ ਪਿਆ ਨਿਯੋਗੁ ਵਾਈ ॥ ੧ ॥ ਅਨਰੇ
 ਗਮ ਭਗਤਿ ਚਿਤੁ ਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਮਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਪਾਇ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੁ
 ਰਮੁ ਭੇਦੁ ਭਉ ਕਥਹੂੰ ਦਸਿਆ ਵਤ ਜਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਭੂ ਬਿਮੁਖੇ ਬਿਨੁ
 ਪਨੀ ॥ ੨ ॥ ਪਿਧਾ ਕਰਤ ਸਗਲੀ ਪਾਤਿ ਕੇਵਲਿ ਭੁਗਤਿ ਮਿਦਿ ਗਵਾਗਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੀ ਕਥਹੀ ॥
 ਧੁਲੇ ਪ੍ਰਿਧੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਧੁਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜ
 ਨਿਆ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁਨ ਦੁਆ ॥ ੪ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਗਨ ਹੋ ਮਪੁੰਨਤ ਪਪੁਜਾ ਦੇਹ ਦੁਖੀ ਨਿਤ
 ਦੁਖ ਸਹੈ ॥ ਗਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਯੈ ॥ ੧ ॥ ਗਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥੇ ਜ
 ਗਿ ਜਨਾਮ ॥ ਬਿਖੁ ਭਵੈ ਬਿਖੁ ਬੋਲੀ ਬੋਲੈ ਬਿਨੁ ਵੈ ਨਿਹ ਠਲੁ ਮਰਿ ਭ੍ਰਮਨਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਸਤਕ ਪਾਠ ਬਿ
 ਆਕਰਣ ਵਖਾਣੈ ਸਿਧਿ ਆਕਰਮ ਤਿ ਕਾਯ ਕਰੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮੁਕਤਿ ਕਰ ਪਾਈ ਗਮਨਾਮ ਬਿਨੁ
 ਉਠੈ ਮੈ ॥ ੨ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਿਖਾ ਸੁਤ ਪੋਤੀ ਤੀਰਥਿ ਗਵਨੁ ਮਤਿ ਭ੍ਰਮਨੁ ਕਰੈ ॥ ਗਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਾ
 ਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਪਾਰਿਪੈ ॥ ੩ ॥ ਜਟਾ ਮੁਕਤ ਤਨਿ ਭਸਮ ਯਗਾਈ ਬਸ ਝੋਢੇ ਤਿਤਿ
 ਨਗਨੁ ਭਇਆ ॥ ਗਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਰਿਪ ਤਿਨ ਆਵੈ ਕਿਰਤ ਕੈ ਥੀ ਪੈ ਭੇਖੁ ਭਇਆ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ
 ਜਾ ਲਿਖ ਲਿਖਿ ਮਹਿ ਮਹਿ ਜ ਕਰਤੁ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਗਾਖਿਯੋ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਨਕ
 ਝੋਲਿ ਪੀਆ ॥ ੫ ॥ ੮ ॥

ਗੁਰੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ੫੨੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਸਾਦਿ ॥ ਜਾਤਿ ਕਾਗਰ ਬੁਨਕਰ
 ਅਹੁ ਕਈ ॥ ਬਹੁ ਮੁਖਿ ਦੇਸੇ ਬਹੁ ਮਲੁ ਹਈ ॥ ਜਾਤਿ ਕਾਗਰ ਬੁਨਕਰਿ ਮੁਖ ਗਵਾਗਾ ॥ ਏਸੁ ਗਰਬ ਤੇ ਚ
 ਯਹਿ ਬਹੁ ਭਵਿਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਰੇ ਵਰਨ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕਈ ॥ ਬਹੁ ਮੁਖਿ ਦੇਸੇ ਬਹੁ ਮਲੁ ਹਈ ॥
 ੨ ॥ ਮਟੀ ਏਕ ਸਗਲ ਸੀਸਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭੰਡੈ ਪੈ ਕੁਮਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਪੰਚਤਤੁ ਮਿਥਿ ਦੇਹੀ ਕਾਮਾ

ਕਾਰਾਪਟਿਵਧਿਕੇਕੋਬੀਚਾਰਾ॥੧॥ ਕਰਤਨਕਾਇਹੁਜੀਇਕਰਮਬੰਧੁਈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕ
ਤਿਨਹੋਈ॥੫॥੧॥੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਜੋਗੀਗ੍ਰਿਹੀਪੀਰਤਭਖਪਗੀਏਸੁਤੇਅਪਲੈਅਹਿਕਰੀ॥
੧॥ ਮਾਇਆਮਾਦਿਮਾਤਾਰਹਿਅਸੋਇ॥ ਜਾਗਤੁਰਹੈਨਮੁਸੈਕੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋਜਾਗੈਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰ
ਮਿਲੈ॥ ਪੰਚਦੂਤਚਿਹੁਵਸਗਤਿਕਰੈ॥ ੨॥ ਸੋਜਾਗੈਜੋਤਤੁਬੀਚਾਰੈ॥ ਅਪਿਮਰੈਅਵਗਨਹਮਰੈ॥ ੩॥
ਸੋਜਾਗੈਜੋਏਕੋਜਾਣੈ॥ ਪਰਕਿਰਤਿਛੋਰੈਤਤੁਪਛਲੈ॥ ੪॥ ਚਹੁਵਰਨਾਵਿਚਿਜਾਗੈਕੋਇ॥ ਜਮੈਕਾ
ਲੈਤੇਛੂਟੈਸੋਈ॥੫॥ ਕਰਤਨਕਜਨੁਜਾਗੈਸੋਈ॥ ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਜਾਕੀਨੇਬੀਹੋਈ॥੬॥੨॥੧॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਜਾਕਉਗਏਅਪਲੀਸਰਲਾਈ॥ ਸਾਚੇਯਾਗੈਸਾਚਾਠਲੁਪਾਈ॥੧॥ ਰੇਜਨ
ਕੈਸਿਉਕਰਹੁਪੁਕਾਗਾ॥ ਹੁਕਮੈਹੋਅਹੁਕਮੇਵਰਤਾਗਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਹੁਅਕਰੁਤੇਗੈਪਾਗਾਖਿਨਮਹਿਬਿਨ
ਸੈਕਰਤਨਯਾਗੈਬਾਗਾ॥੨॥ ਕਰਤਨਕਮਹਿਜੀਵਾਲੋਸੋਈ॥ ਐਸਾਬੁਝਹੁਭਗਿਨਭੂਯਹੁਕੋਈ॥੩॥
੩॥੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ^{ਕਾਰਪਾਦਾਇਕੁਖੋਲਾਦਿਖਾਇ॥ ਯੁਗਕਿਯਾਤੇਪਰਮਪਦਾਈ॥੩॥} ਮੈਕਮਲਿਮਰਕਿਤਕਰਤਾਗਾ॥ ਜਹਾਕਰਾਏਤੇਹਾਕਰੀਸੀਗਾਰਾ॥੧॥
ਜੀਤਿਸੁਭਵੈਤੀਕਰੋਭੋਗੁ॥ ਤਨੁਮਨੁਸਚੇਸਾਹਿਬਜੋਗੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਕਰੇਕਿਆਕੋਈ॥
ਜਾਅਪੇਵਰਤੇਏਕੋਸੋਈ॥੨॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਮਕਸਾਈ॥ ਸਿਮਲਉਗੀਦਇਅਲਪੰਚਸਬਦਵਜਾਈ॥
੩॥ ਤਨਤਿਨਕੁਕਰੇਕਿਆਕੋਈ॥ ਜਿਸਨੇਅਪਿਮਿਲਾਵੈਸੋਈ॥੪॥੫॥੧॥੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩
ਸੋਮੁਨਿਜਿਮਨਕੀਦੁਬਿਧਮਾਗੇ॥ ਦੁਬਿਧਮਹਿਬਹੁਬੀਚਾਰੇ॥੧॥ ਏਸੁਮਨਕਉਕੋਈਖੋਜਹੁਭਾਈ॥ ਮਨੁ
ਖਜਤਨਮੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੂਲਮੋਹੁਕਰਿਕਰਤੇਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ ਮਮਤਾਯਾਇਭਗਿਮ
ਕੁਯਾਇਆ॥੨॥ ਏਸੁਮਨਤੇਸਭਪੰਡਪਰਦਾ॥ ਮਨਕੈਵੀਚਾਰਿਹੁਕਮੁਬੁਝਿਸਮਾਦਾ॥੩॥ ਕਰਮੁਹੋਵੈ
ਗੁਰਕਿਰਪਕਰੈ॥ ਏਹੁਮਨੁਜਾਗੈਏਸੁ ਮਨਕੀਦੁਬਿਧਮੈਗੇ॥੪॥ ਮਨਕਾਸੁਭਉਸਦਾਬੈਰਾਗੀ॥ ਸਭਮਹਿ
ਵਸੈਅਤੀਤਮਨਹਾਰੀ॥੫॥ ਕਰਤਨਕਜੋਜਾਣੈਭੋਉ॥ ਆਦਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੬॥੫॥੧॥੩॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਰਾਮਨਾਮੁਜਗਤਨਿਸਚਾਰਾ॥ ਭਵਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਲਹਾਰਾ॥੧॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹ
ਰਿਨਾਮੁਸਮਾਏ॥ ਸਦਹੀਨਿਬਹੈਤੇਰੈਨਾਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਮਨਮੁਖਗਾਵਾਰਾ॥ ਬਿਨੁਨਵੈਕੈ
ਸੇਪਵਹਿਪਗਾ॥੨॥ ਅਪੇਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਗੁ॥ ਦੇਵਲਹਾਰੇਕਉਜੈਕਾਗੁ॥੩॥ ਨਦਰਿਕਰੇਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲਾਏ॥ ਨਨਕਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥੪॥੬॥੧॥੪॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਨਾਮੋਉਧਰੇਸਭਿਜਿਤਨੇ
ਲੋਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਾਪਥਾਪਤਿਹੋਈ॥੧॥ ਰਹਿਜੀਉਅਪਲੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਡਿਆਈ

ਦੇਇ॥੧॥ਠਹਉ॥ਠਮਨਾਸਿਜਿਤਪੀਤੀਪਮਾਗੁ॥ਅਪਿਉਪੇਸਭਿਕੁਯਉਪਰਲਹਗੁ॥੨॥ਬਿ
 ਨੁਨਵੈਮਨਮੁਖਿਜਮਪੁਰਿਜਾਗਿ॥ਅਉਖੋਰੋਵਰਿਚੋਟਾਖਾਗਿ॥੩॥ਅਪੇਕਰਚਾਦੈਸੋਈ॥ਨਨਕਨਾਮੁਪਰ
 ਪਤਿਹੋਈ॥੪॥੧॥੧੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਗੋਵਿੰਦਪੀਤਿਸਨਕਾਦਿਕਉਧਾਰੇ॥ਠਮਨਾਸ
 ਬਾਦਿਬੀਚਾਰੇ॥੧॥ਠਹਿਜੀਉਅਪਲੀਕਿਰਪਧਾਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੇਲਗੋਪਿਅਗੁ॥੧॥ ਠਹਉ॥
 ਅੰਤਰਿਘੋਤਿਭਗਤਿਸਾਚੀਹੋਈ॥ਪੁਰੈਗੁਰਿਮੇਲਾਵਹੋਈ॥੨॥ਨਿਜਘਰਿਵਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥੩॥ਅਪੇਵੈਖੈਵੈਖਲਹਗੁ॥ਨਨਕਨਾਮੁਖਉਰਧਾਰਿ॥੪॥੮॥੧੬॥
 ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਕਲਜੁਗਮਹਿਠਮਨਾਮੁਉਰਧਾਗੁ॥ਬਿਨੁਨਵੈਮਾਥੈਪਵੈਛਾਗੁ॥੧॥ਠਮਨਾਮੁਦੁਲਭੁ
 ਰੇਭਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਈ॥੧॥ਠਹਉ॥ਠਮਨਾਮੁਜਨਭਾਯਹਿਸੋਈ॥ਪੁਰੈਗੁਰਤੇਪਾਪਤਿਹੋਈ॥
 ੨॥ਠਹਿਕਾਭਾਯਾਮੰਨਹਿਸੇਜਨਪਰਵਣਾ॥ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਨਾਮਨੀਸਾਲਾ॥੩॥ਸੇਵਹੁਜੋਕਲਗਹਿਆ
 ਧਾਰਿ॥ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਗਿ॥੪॥੧੭॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਕਲਜੁਗਮਹਿਬਹੁਕਰਮ
 ਕਮਾਗਿ॥ਨਾਭਤਿਨਕਰਮਥਾਈਧਾਰਿ॥੧॥ਕਲਜੁਗਮਹਿਠਮਨਾਮੁਪੈਸਾਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਯਗੋਪਿਅ
 ਗੁ॥੧॥ਠਹਉ॥ਤਨੁਮਨੁਖੋਜਿਘਰੈਮਹਿਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਠਮਨਾਮਿਚਿਤਲਾਈਆ॥੨॥ਠਹਿਆ
 ਨਾਮੰਜਨੁਸਤਿਗੁਰਤੇਹੋਈ॥ਠਮਨਾਮੁਗਵਿਰਹਿਆਤਿਹੁਯੋਈ॥੩॥ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਠਹਿਜੀਉਏਕੁ
 ਤਰਹੁਤਿਨਕਾਈ॥ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਠਮਨਾਮੁਯੋਹੁਜਮਾਈ॥੪॥੧੮॥੧੮॥

ਠਹੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਦੁਬਿਧਾਮਨਮੁਖੋਗਗਵਿ
 ਅਪੇਤਿਸਨਾਜਾਯਹਿਅਧਿਕਾਈ॥ਮਹਿਮਹਿਜੀਮਹਿਠਉਰਧਾਵਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਪੀ
 ਤਮਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਹੁਬੁਝਾਈ॥ਹਉਮੈਰੇਗੀਜਗਤੁਉਪਾਈਆਬਿਨੁਸਬਦੈਰੇਗੁਨਜਾਈ॥੧॥ਠਹਉ
 ਸਿੰਮਤਿਸਾਸਤਪਵਹਿਮੁਨਿਕੇਤੇਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਗਤਿਨਪਾਈ॥ਵੈਗੁਲਸਭੇਰੇਗੀਵਿਆਪੇਮਮਤਾਸੁ
 ਗਤਿਗਵਾਈ॥੨॥ਇਕਿਅਪੇਕਾਦਿਯਏਪਾਭਿਅਪੇਗੁਰਸੇਵਾਪਾਭਿਯਾਈ॥ਠਹਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧੋਨੇਪਾਈ
 ਆਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਈ॥੩॥ਚਉਥੀਪਦਵੀਗੁਰਮੁਖਿਵਰਤਹਿਤਿਨਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਈਆ॥
 ਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਿਕਿਰਪਾਕੀਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈਆ॥੪॥ਏਕਸੁਕੀਸਿਰਿਕਾਰਏਕਾਜਿਸਿਕਰਮਜਾਵਿਸ
 ਨੁਕਦੁਉਪਾਈਆ॥ਨਨਕਕਹਿਚਹੁਸਾਚਾਏਕੋਨਾਚਿਹੁਮੈਰੇਨਜਾਈਆ॥੫॥੧॥੧੯॥੧੯॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩

ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਬਿਧਾਸਦੈ ਹੋਰੀ ਗੀ ਸਗਲ ਸਿਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਹਿ ਹੋਰ ਗੁਰਵਾਹਿ ਗੁਰਸਬ ਦੇਵਿਚਾਰਾ ॥
 ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੇ ਦੇਇ ਵਡਿ ਆਈ ਜੋ ਗਮਨ ਮਿਚਿ ਤੁਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਭਾ
 ਉ ॥ ਮਨ ਤਕਾਇ ਸਭਿ ਹੋਰ ਗਵਿਆਪੇ ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਹੋ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਲੀ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਜਿਨ
 ਹਰਿ ਗਵਿਆਉ ਰਿਪਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸੇ ਜਗਮਹਿ ਕਾਰੇ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇ
 ਵ ਕਦੇ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਭਾਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪੁਰੇ ਵਡ ਭਾਗੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇ ਵਲਾਏ ॥ ਜੇਇ ਛਹਿ
 ਜੇਈ ਛਲੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰ ਬਾਲੀ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੨੫ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਦੁਖਾਵਿਚਿ ਜੈ ਮੈਦੁ
 ਖਿਮੈ ਦੁਖਾਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗਰਭ ਜੇਨੀ ਵਚਿ ਕਦੇ ਨਿਕਲੈ ਬਿਸਦ ਆਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪਿਗੁ ਪਿਗੁ ਮਨਮੁ
 ਖਿ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਨ ਕੀਨੀ ਹਰਿ ਕਾਨੁ ਮੁਨ ਭਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਉ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਭਿ ਹੋਰ
 ਗਵਾਏ ਜਿਸੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਲਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਨ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ਜਿਸੇ ਨੇਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਦੈ ਤਾਨੁ
 ਪਾਏ ਸਦੁ ਕਰਲੀ ਸੁਖ ਸਹਾ ॥ ਸੇ ਜਨ ਨਿਗਲ ਜੋਹਿ ਲਾਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਪਹਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ੪ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਰੇਲੁ ਮਿਲੈ ਤ
 ਮਸਤਕਿ ਲਾਈ ਜਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਪਿਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਰੇਲੁ ਪੁਰੇ ਭਾਗੀ ਪਾਈ ॥ ਮੈ ਜੀਨੀ ਗਮਨ ਮਿਚਿ
 ਤੁਲਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ੧੩ ॥ ੨੧ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚਰੈ ਜੇ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਸੇਈ ॥ ਸਾਚੀ ਭ
 ਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤੀਤਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਭਗ
 ਤਿਨ ਪਾਈ ॥ ਪੁਰੇ ਭਾਗੀ ਮਿਲੈ ਪੁਰੇ ਸੇਈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਘੁ ਗਵਾਹਿ ਲਾਭੁ ਮਾਗਹਿ ਲਾਭੁ ਭੁਕਿ ਦੁ
 ਰੇਈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਲੁਸਦੈ ਹੋ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਾਤਿ ਖੋਈ ॥ ੩ ॥ ਥਹ ਲੇ ਭਖ ਭਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉ ਮੈਰੇ ਗੁਨ
 ਜਾਈ ॥ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਲੁਝਹਿ ਬਾਦੁ ਖਲਹਿ ਮਿਲਿਆਇਆ ਸੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਪਰਮ ਗ
 ਤਿ ਪਵਹਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਦਰਿ ਜਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ੫ ॥ ੧੪ ॥ ੨੨ ॥
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਮਨਮੁਖ ਅਸਾਨ ਹੋਇ ਤੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥ ਇਦੁ ਗੈਸ ਲੁਨ ਭਰੀ ਮੈ ਕਥਹੁ
 ਵਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪਚਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗਮ ਸਿਰਾਭੇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੈ
 ਮਿਤੁ ਪੀਰਿ ਪਤਾਭੇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਉ ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਿਸਟਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪੈ ਲਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਮੈ
 ਹੁਕੀਆ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੂਜੈ ਲਾਏ ॥ ੩ ॥ ਤਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹੁ ਕਹੀ ਮੈ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਵੈ ਸਭਿ ਤੁਪੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਗੀਅਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ਜੇ ਤੀਜੇ ਤੀਮਿ ਲਾਏ ॥ ੪ ॥ ਸੇ ਪੁਰੁ ਸਾਚਾ ਸਦੀ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਸੇਈ ਪਾਈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਤਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ੧੫ ॥ ੨੩ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩

ਕਾਇਮ ਰਿਖੇ ਤਜਿ ਨੀਰਾ ਮੁਨ ਪਛਾਤਾ ਸਤ ਜੁਗਿ ਪਰਮ ਹਿਸਬੀ ਚਰੀ। ਦੁਆ ਪੁਰਿ ਤੈ ਮਾਲਾ ਸਵਰਤ ਹਿਵਿ ਰਲੇ
 ਹਉ ਮੈ ਮਾਗੀ॥ ੧॥ ਕਾਇਮ ਰਿਗ ਮਨੀ ਮਵਡਿ ਆਈ। ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਵਿਲੁਨ ਵੈ ਮੁਕਤਿ ਰ
 ਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਲਖੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੀਨਿ ਵਸਾਈ॥ ਅਪਿ ਤਰੇ ਸਗਲੇ ਕਾਭ ਤਰੇ ਜਿਨੀਰ
 ਮਨੀ ਮਲਿਵਲਾਈ॥ ੨॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਬੁਲਕਾ ਦਾਤਾ ਅਵਗਣ ਸਥਾਇ ਜਾਣਾਏ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਜਨ ਸੇ
 ਹੋਰਿ ਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ॥ ੩॥ ਅਰੁ ਦਰੁ ਮਹਲੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇ ਆਰਿ ਗਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਏ॥ ਜੇਕਿ ਛੁਕੇ
 ਸੁਭਲਾ ਕਰਿ ਮਨੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਏ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੬॥ ੨੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਮਨਸਾ ਮਨ ਹਿਸਮਾਏ
 ਲੈ ਗੁਰ ਸਥਾਈ ਵੀਚਾਰਾ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤੇ ਸੋਈ ਪਵੈ ਠਿਗਿ ਮੈਰੇ ਨਵਾਰੇ ਵਾਰਾ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਪਾ ਗੁਰ ਪਰ
 ਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਇਛਾ ਪੂਰਾ ਵਲਾਹੁ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਸਭ ਮਨਿ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੁਝ
 ਨ ਪਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਗਟੋਹ ਆਮੇ ਗਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਇ॥ ੨॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਏਕੋ ਹੋਰੇ ਰਖੈ ਸੁ
 ਖੁਨ ਪਾਇ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨਸੇਵਿਆ ਦਾਤਾ ਸੇ ਮੀਤਿ ਗਏ ਪਛਤਾਹਿ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇ
 ਆਠਿ ਰਿਦੁ ਖੁਲ੍ਹਾ ਗੋਪਾਇ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤਿਸਮਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੭॥ ੨੫॥
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਬਾਣੁ ਗੁਰੁ ਜਗਤੁ ਬਉਰਨਾ ਭੂਲਾ ਚੋਟਾ ਪਾਈ॥ ਮਹਿ ਮਨਿ ਜੈ ਮੈਸਦਾ ਦੁਖ ਪਾਏ ਦਰਬੀ
 ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਰਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਦਾ। ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਠਾ ਸਦ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਸਥਾਈ
 ਭਵ ਜਲੁ ਤਰਦਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਭੇਖ ਕੈ ਰਥੁ ਤਚਿ ਤੁਰੈ ਲੈ ਅੰਤਰਿ ਕਾ ਮੁਕ੍ਰੇ ਪੁਅਰਿ ਕਾਗ। ਅੰਤਰਿ ਤਿਸ
 ਭੂਖ ਅਤਿ ਬਹੁਤੀ ਭਉ ਕਤ ਠਿਰੈ ਦਰਬਾਹੁ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ ਮਰਹਿ ਠਿਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ
 ਦੁਆਗਿ। ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਗੰਧ ਅਉਰ ਪਾਰਿ॥ ੩॥ ਜੇਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਕਰਦਾ
 ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ॥ ੪॥ ੮॥ ੧੮॥ ੨੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩
 ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਇਆ ਦੁਖੁ ਦੇਵੁ ਖਖਾਇ। ਅੰਤਰਿ ਭੋਹ ਲਕੁ ਦੁਖੁ ਤਗਾ ਬਿਨੁ ਬਿਬੇਕ ਭਗਮਾਈ॥
 ੧॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਨੁ ਸੈਸਾਗਿ। ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਚੇਰਿਆ ਤਹਿ ਸਿਉ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਉ
 ਉ। ਪਸੁ ਅਕਰਮ ਨੂੰ ਬੁਝੈ ਭੁਭੁਕਮਾ ਵੈ ਭੁਭੁਕੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਉ ਲਾਈ ਹੋਵੈ ਪੈ ਜਿਲ੍ਹੈ ਜਨੁ ਕੋਈ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦਾ ਵਸਿਆ ਪਾਇਆ ਗੁਲੀ ਨਿਪਨਾ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਦੂਕਾ ਮਨ ਮਭਿਮਾ
 ਨੁ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਮਾਗੀ ਪਾਏ। ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ॥ ੪॥
 ੮॥ ੧੯॥ ੨੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਮੇਰੀ ਪਈਆ ਲਿਖਹੁ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲਾ। ਦੂਜੈ ਭਾਇ

੨

ਠੇਥੇਜਮਜਲਾਸਤਿਗੁਰੁਕਰੇਮੇਗੋਪਤਿਪਾਯਾਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮੇਰੈਨਾਯਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਪੁਰਿਯਾਦੁ
 ਹਰਿਉਚੈਗੋਸਾਸਨਤੇਬਾਯਕੁਗਮੁਨਕਰੈ॥ ੨॥ ਠਹਉ॥ ਮਾਤਉਪਦੇਸੈਪੁਰਿਯਾਦਪਿਆਗੇਪੁਤ੍ਰਗਮਨਾਮੁ
 ਛੇਤੁਜੀਉਲੇਹਉਥਗੋਪੁਰਿਯਾਦੁਕਰੈਸੁਨਹਮੇਗੋਮਾਇ॥ ਗਮਨਾਮੁਨਛੇਤਾਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇ॥ ੩॥ ਸੀ
 ਰਾਮਰਕਸਾਭਿਜਾਇਪੁਕਾਰੇਪੁਰਾਣਾਦੁਆਪਿਵਿਗਾਫ਼ਿਆਸਾਭਿਚਾਟਕੋਵਿਗਾਫ਼ੇ॥ ਦੁਸਟਸਭਮਹਿਮੰਤੁ
 ਪਕਾਇਆ॥ ਪੁਰਾਣਾਦਕਾਰਾਖੋਇਗਧੁਗਾਇਆ॥ ੩॥ ਰਬਿਖੜਗੁਕਰਿਧਾਇਆਮਾਤਿਅੰਕਗਿ॥ ਹਰਿ
 ਤੇਗਕਰਤੁਤੁਲਏਉਥਗਿ॥ ਖਿਨਮਹਿਭਾਇਅਨਗੁਪੁਨਿਕਸਿਆਖਿਮਇਪਾਫ਼ੇ॥ ਹਰਲਾਕਸੁਨਖੀਬਿਦਾਰਿਆਪੁ
 ਰਾਣਾਦੁਲੀਆਉਥਗਿ॥ ੪॥ ਸੀਤਜਨਕੇਹਰਿਜੀਉਕਾਰਜਸਵਾਰੇ॥ ਪੁਰਾਣਾਦਜਨਕੇਇਕੀਰਕੁਲਉਧਾਰੇ॥
 ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਹਉਮੈਬਿਖੁਮਾਰੇ॥ ਨਨਕਗਮਨਾਮਿਸੀਤਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੫॥ ੧੦॥ ੨੦॥ ੨੮॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩
 ਆਪੇਦੈਤਲਾਇਦਿਤੇਸੀਤਜਨਕਉਆਪੇਗਾਖੋਈ॥ ਜੋਤੇਰੀਸਦਾਸਰਲਾਈਤਿਨਮਨਿਦੁਖੁਨਹੋਈ॥ ੧॥
 ਜੁਗਿਜੁਗਿਭਗਤਕੀਰਖਦਾਆਇਆ॥ ਦੈਤਪੁਤ੍ਰਪੁਰਾਣਾਦੁਗਾਇਤੀਤਰਪਲਾਕਿਛੂਨਜਾਈਸਥਦੇ
 ਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ ੨॥ ਠਹਉ॥ ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨਗਤੀਵਾਬਿਪਾਸਥਦੈਖੋਈ॥ ਸਦਾਨਿਰਮਲਹੈ
 ਜੋਸਾਚਿਤਤੇਸਦੁਫਾਸਿਆਮਨਿਸੋਈ॥ ੩॥ ਮੂਰਖਦਾਬਿਪਾਪੜਹਿਖੁਲੁਨਪਛਦਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ
 ਆ॥ ਸੀਤਜਨਕੀਨਿੰਦਾਕਰਹਿਦੁਸਟਦੈਤੁਚਿੜਾਇਆ॥ ੩॥ ਪੁਰਾਣਾਦੁਵਾਬਿਪਾਨਪੜੈਹਰਿਨਾਮੁਨਛੇ
 ਤੈਤੈਰੈਨਕਿਸੈਦਾਡਰਾਇਆ॥ ਸੀਤਜਨਕਾਹਰਿਜੀਉਰਖਾਦੈਤੈਕਾਯਨੇੜਾਆਇਆ॥ ੪॥ ਆਪਲੈਪੈਜ
 ਆਪੇਰਖੈਭਗਤੀਦੇਇਵਡਿਆਈ॥ ਨਨਕਕਰਲਾਖਸੁਨਖੀਬਿਦਾਰਿਆ॥ ਆਪੈਦਰਕੀਖਥਰਿਨਪਾਈ॥ ੫॥

੧੧॥ ੨੧॥ ੨੯॥

ਗੁਰੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ
 ਹਰਿਜਨਸੀਤਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਠੀਯਾਇਲਾ॥ ਗੁਰਸਥਦੀਹਰਿਭਜੁਸੁਭਤਿਸਮਾਇਲਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਭਜੁ
 ਨਾਮੁਨਗਾਇਲਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਭਵਜਲੁਹਰਿਨਾਮਿਤਗਾਇਲਾ॥ ੨॥ ਠਹਉ॥ ਸੀ
 ਗਤਿਸਾਧਮੋਲਿਹਰਿਗਾਇਲਾ॥ ਗੁਰਮਤੀਯੋਗਮਰਸਾਇਲਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਸਾਧੂਅੰਮ੍ਰਿਤਾਗਿਆਨਜਰਿਨਾਇ
 ਲਾ॥ ਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਗਏਗਵਾਇਲਾ॥ ੩॥ ਤੁਆਪੇਕਰਤਸਿਸਟਿਪਗਾਇਲਾ॥ ਜਨਨੁਨਕ
 ਮੇਲਿਤੇਗਦਾਸਦਸਾਇਲਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੩੦॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੪ ਚੌਲਿਹਰਿਨਾਮੁਸਫਲਸਾਧਰੀ॥
 ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਸਭਿਦੁਖਖਰਹੀ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਭਜੁਨਾਮੁਨਗਾਇਲਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਾਹੁਗੁਰਪੁਰਾ

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਸਿੰਧੁ ਉਤਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਪਿਆਇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਸਿੰਧੁ॥ ਕੋਟੇ ਕੋਟੇ ਤਰਤ
 ਰੇ ਪਾਪ ਪਰਹਰੀ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪੁਰਿ ਮੁਖਿ ਪਰੀ॥ ਏਸ ਨਾਨਕੀ ਚਿਅਠ ਸਠਿ ਸੁਰਸਰੀ॥੩॥ ਹਮ ਮੂਰ
 ਖ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ॥ ਜਨਨ ਨ ਕੁਤਾਰਿ ਚਿਤਾਰ ਲਹਰੀ॥੪॥੨॥੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪
 ਸੁਰਿ ਤਕਰਲੀ ਸਾਰੁ ਜਪਾਈ॥ ਹਿਰਦੈ ਫੇਰਿ ਚਲੈ ਤੁਧੁ ਨਾਈ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਚੁਨ ਚਾਈ॥ ਕ
 ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੁ ਹੁਸਤ ਸੰਗਤਿ ਤੂਟਿ ਗਈ॥ ਮਾਇਆ ਜਮ ਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਪਾਈ ਜਿ
 ਨਿਪਾਈ॥ ਤਿਸੁ ਪਈ ਮੈ ਸਬਦੁ ਸਚੀਟ ਕਸਾਈ॥੨॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਿ ਅਗਮਾ ਦਿਖਾਈ॥
 ਵਿਚਿ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਲਾਧਾਰਿ ਭਾਈ॥੩॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪਤਾ ਪਤਿ ਪਾਈ॥ ਜਨਨ ਨ ਕੁਤਾਰੁ ਨ ਦਰਿ
 ਨਿਹਾਈ॥੪॥੩॥੩੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ਸਭਿ ਘਟ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭ ਨਾਮਾਧਿ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਹਿ ਕੋਈ
 ਨਾਹਿ॥੧॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪੁ॥ ਹਉ ਤੁਧੁ ਸਾਧੀ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਬਾਪੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਗ
 ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਸੋਈ॥ ਸਭ ਤੇਰੈ ਵਾਸਿ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਗੀਖਿ ਮਾਝਾ
 ਵੈ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਨੈਕੈ ਕੋਈ ਨ ਜਾਵੈ॥੩॥ ਤੂ ਜਾਨਿ ਥਾਨਿ ਮਹਿ॥ ਅਲਿਸਭ ਤੇ ਭਰਪੂਰਿ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਹਰਿ ਜਾਪਿ
 ਜਗਹ ਜੁਗਿ॥੪॥੪॥੩੩॥

ਗੁਰੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪਸਾਦਿ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਮੂਰਖਿ
 ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਗਿ॥ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿ ਮਾਸੇ ਗੁਰਮਤਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਹਿ॥
 ੧॥ ਅਸੁ ਸੁਦਨੁ ਜਪੀ ਮੈ ਉਧਾਰਿ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰਿ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਪਾਤੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਕਾ ਛੇ ਮਾਰਿ॥੧॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਰਜ ਹਰਿ ਮਾਪਿ ਸਵਾਰਿ॥ ਤਿਨ ਕੁਕੀ ਮੁਹਤਾ ਜੀਯੋ ਕਨਕੀ ਹਰਿ
 ਮੰਗੀ ਕਾਰੁ ਕੀ ਮਾਕਰਤਾਰਿ॥੨॥ ਮਤ ਮਸੁਗਤਿ ਤੀਕਿ ਛੁਕੀ ਜੈ ਜੈ ਕਿ ਛੁਕੇਵੈ ਹਰਿ ਬਾਹਰਿ॥ ਜੋ ਕਿ ਛੁਕੇਵੈ
 ਈਭਲ ਹੋਸੀ ਹਰਿ ਪਿਆਵਹੁ ਅਨਾਦਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਗਿ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੋ ਕਿ ਛੁਕੇਵੈ ਸੁਆਪੇ ਆਪੇ ਚਿਤੁ ਪੁਛਿ ਨ ਕਿ
 ਸੈ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਖੁ ਸਦਾ ਪਿਆਈ ਮੈ ਜਿਨਿ ਮੇਲਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ॥੪॥੧॥੫॥੩੪॥
 ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ਤੇਜਾ ਪੁਰਿ ਮੇਲੁ ਹੁਸਤ ਮਾਮੀ ਜਿਨ ਜੀਪ ਮਾਗਤਿ ਤੇਇ ਹਮਾਰੀ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰੁ ਸੁਦੇਖਿ ਮਨੁ
 ਧਿਗਸੈ ਧਿਨੁ ਧਿਨੁ ਤਿਨ ਕਉ ਉਚਾ ਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਗੀ॥ ਝਿਝਾਝਿਝਾ ਕਰੈ ਜਗਤ
 ਪਿਤਰੁ ਮਾਮੀ ਹਮਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਕੀ ਜੈ ਪਨਿਹਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਨ ਮਤਿ ਉਤਮਾ ਤਿਨ ਪਤਿ ਉਤਮਾ ਜਿ
 ਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿ ਆਬ ਨ ਵਗੀ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਣਾਇ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਤੇਇ ਹਮਾਰੀ॥੨॥

ਜਿਨਮੈਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸਾਧੁਨਪਾਇਆਤੇਹਰਿਦਰਗਹਕਾਢੇਮਰੀ॥ਤੇਨਰਨਿਦਕਸੋਭਨਪਾਵਹਿ॥ਤੇਨਨਕਕ
 ਏਸਿਰਜਨਹਰੀ॥੩॥ਹਰਿਆਪਿਬੁਝਾਵੈਆਪੇਬੋਲੈਹਰਿਆਪਿਨਿਰੋਜਨੁਨਿਰੋਕਾਉਨਿਰਹਾਰੀ॥ਹਰੀਜੀਸੁਤੁ
 ਮੇਲਾਹਿਜੋਤੁਮਿਲਸੀਜਨਨਕਕਿਆਏਹਿਜੰਤਵਿਚਾਰੀ॥੪॥੨॥੬॥੩੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੪
 ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਈਹਰਿਚੇਰੀ॥ਜੇਤੁਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਸੁਨਲੇ॥ਜੇਨਹਰਿਨਾਮੁਸੁਲੇਆਮਨੁਭੀਨਾਤਿਨਹਸੇ
 ਵਹਨਿਤਚਰਲੇ॥੧॥ਜਗਜੀਵਨੁਹਰਿਪਿਆਇਤਰਲੇ॥ਅਨੇਕਅਸੰਖਨਾਮਹਰਿਤੇਰੇਨਜਾਰੀ॥ਜੇਹਵਾਇ
 ਤੁਗਨਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਸਿਖਹਰਿਬੋਲਹੁਹਰਿਗਾਵਹੁਯੇਗੁਰਮਾਂਤੇਹਰਿਜਪਲੇ॥ਜੇਉਪਦੇਸੁਸੁਲੇਗੁਰ
 ਕੋਸੋਜਨੁਪਵੈਹਰਿਸੁਖਘਲੇ॥੨॥ਪਿਨੁਸੁਵੈਸੁਪੈਨੁਸੋਪਿਤਾਪਿਨੁਸੁਮਾਤਾਜਿਨਿਜਨਜਲੇ॥ਜਿਨਸਾਸਿਗਿਰ
 ਸਿਪਿਆਇਆਮੇਗਹਰਿਹਰਿਸੋਸਾਚੀਦਰਗਹਹਰਿਜਨਬਲੇ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਨਾਮਹਰਿਤੇਰੇਵਿਚਿਭਰ
 ਤਾਹਰਿਪਰਲੇ॥ਨਨਕਜਲੀਪਾਇਆਮਤਿਗੁਰਮਤਿਜਾਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਪਵਲੇ॥੪॥੩॥੧॥੩੬॥

ਗੁਰੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ੫੨੧ ੧ਚਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਸਗਲੀਥੀਤਿਪਾਸਿਡਾਰਿਗਖੀ॥
 ਅਸਟਮਥੀਤਿਗੋਵਿੰਦਜਨਮਸੀ॥੧॥ਭਗੀਮਭੂਲੇਨਰਕਰਤਕਚਰਾਇਲਾ॥ਜਨਮਮਰਨਤੇਰਹਤਨਗਾਇ
 ਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਖੈਜੀਉਖਵਾਇਚਿਚੇਰਾ॥ਚਿਹੁਜਨੀਮਨਮੈਰੋਸਾਕਤਢੇਰਾ॥੨॥ਸਗਲਪਰਾਪਦੇਹਿ
 ਲੋਰੇਗੀ॥ਜੇਮੁਖੁਜਲਉਜੀਤਕਰਹਿਰਾਕੁਭੁਜੇਗੀ॥੩॥ਜਨਮਿਨਮੈਰੋਨਾਵੈਨਜਾਈ॥ਨਨਕਕਾਪੁਭੁ
 ਰਹਿਚਿਸਮਾਈ॥੪॥੧॥੩੭॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਉਠਤਸੁਖੀਆਬੈਠਤਸੁਖੀਆ॥ਭਉਨਹੀਲਾ
 ਗੋਜਾਮੈਸੋਬੁਝੀਆ॥੧॥ਰਾਖਾਏਕੁਯਨਾਹਾਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਇਆ
 ਚਿੰਤਾਜਾਗਿਆਚਿੰਤਾ॥ਜਹੰਕਰਪੁਭੁਤੁਵਰਤੰਤਾ॥੨॥ਘਰਿਸੁਖਵਸਿਆਬਾਹਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਮ
 ਕਗੁਰਮੰਤੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੩॥੨॥੩੮॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਵਰਤਨਰਹਉਨਮਹਗਮਦਨਾ॥
 ਤਿਸੁਸੇਵੀਜੋਗਖੈਨਿਦਨਾ॥੧॥ਏਕੁਗੁਸਾਈਅਯਹੁਮੇਰਾ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੁਹੀਨੇਬੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਜਕਾ
 ਬੈਜਾਉਨਤੀਰਥਪੂਜਾ॥ਏਕੋਸੇਵੀਅਵਰੁਨਦੂਜਾ॥੨॥ਪੂਜਾਕਰਉਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰਉ॥ਏਕਨਿਰੋਕਾਰ
 ਲੇਹਿਦੈਨਮਸਕਾਰਉ॥੩॥ਨਾਮਹਿੰਦੂਨਮੁਸਲਮਾਨਾ॥ਅਯਹੁਮਕੋਪੈਡਪਰਨਾ॥੪॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਹੁ
 ਕੀਅਵਖਨਾ॥ਗੁਰਪੀਰੀਮਲਿਖੁਦਿਖਸਮੁਪਛਨਾ॥੫॥੩॥੩੯॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫
 ਦਸੀਮਰਗੀਸਹਜੇਬੰਧਿਆਨੀ॥ਪੰਚਮਿਰਗਬੋਧੋਸਿਵਕੀਬਾਨੀ॥੧॥ਸਿਤਸੀਗੀਲੇਚਵਿਚਿਸਿਕਗਾ

[illegible]

ਠਹਿ। ਨਗਜਤੇਰੇਬੰਦੇਦੀਦਾਰੁਮਪਾਗਾਨਾਮਾਥਿਨਸਤੁਦੀਆਛਾਗੁ॥ ੧॥ ਅਚਰਜੁਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੇ
ਰੇਕਦਮਸਲਾਗਾਗਨੀਵਤੇਰੀਸਿਫਤਿਸਦੇਪਾਤਿਸਾਗ॥ ੨॥ ਨੀਧਰਿਆਪਰਪਨਹਖੁਦਾਇ। ਗਰੀਬਸੇਵਜਾਦਿਨੁ
ਗੇਟਿਪਿਆਇ॥ ੩॥ ਨਨਕਕਉਖੁਦਖਸਮੀਮਹਰਵਾਨਾ। ਅਲਹੁਨਵਿਸਰੈਦਿਲਜੀਅਪਰਨਾ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੪੬॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਸਾਚਪਦਾਰਬੁਗੁੰਗੁਖਿਲਾਯਾ। ਪੁਕਭਾਲਾਸਤਿਕਰਿਸਹਯਾ॥ ੧॥ ਜੀਵਤਜੀਵ
ਤਜੀਵਤਹਯਾ। ਗਮਗਸਾਇਲੁਨਿਤਉਠਿਪੀਵਹੁਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸਨਕਹਯਾ॥ ੨॥ ਠਹਿ। ਕਲਿਜੁਗਮ
ਹਿਇਕਨੀਮਉਪਾਗੁ। ਨਨਕਕਉਲੈਬਰਮਬੀਚਯਾ॥ ੩॥ ੧੧॥ ੪੭॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸ
ਰਬਫਲਪਾਏ। ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਮਿਟਏ॥ ੧॥ ਪਤਿਤਪਵਨਪਭਤੇਰੇਨਾਉ। ਪੁਰਬਿਕਰਮਾਭਿਖੇਗੁਲਗਾ
ਉ॥ ੨॥ ਠਹਿ। ਸਪੁਸੇਗਿਹੈਉਪਾਗੁ। ਸੋਭਪਾਵੈਪਭਕੈਦੁਆਰਾ॥ ੩॥ ਸਰਬਕਾਭਿਅਲਚਰਲਪਭਸੇਵਾ।
ਪੁਰਿਕਾਛਹਿਸਤਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵਾ॥ ੪॥ ਨਨਕਪਾਇਆਨਮਨਿਪਨੁ। ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਉਪਠਿਆਸਗਲਜਹਨੁ।
੪॥ ੧੨॥ ੪੮॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਅਪਦੈਦਾਸਕਉਕੀਠਿਲਗਾਵੈ। ਨਿੰਦਕਕਉਮਰਨੀਮਹਿਪਾਵੈ॥
੧॥ ਪਾਪੀਤੇਰਾਖੇਨਾਗਇਲਾ। ਪਾਪੀਕੀਗਤਿਕਤੁੰਨਾਰੀਪਾਪੀਪਾਚਿਆਮਾਪਕਾਇਲਾ॥ ੨॥ ਠਹਿ। ਦਸਰਾ
ਮਜੀਉਲਾਗੀਪੀਤਿ। ਨਿੰਦਕਕੀਹੋਈਬਿਪਗੀਤਿ॥ ੩॥ ਪਾਰਬਰਮਮਪਲਾਬਿਰਦੁਪਰਦਾਇਆ। ਦੇਖੀਅਪ
ਲਾਕੀਤਾਪਾਇਆ॥ ੪॥ ਆਇਨਜਾਈਗਹਿਆਸਾਈ। ਨਨਕਦਾਸਹਰਿਕੀਸਰਲਾਈ॥ ੫॥ ੧੩॥ ੪੯॥
ਗਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਅਹੁਰ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੀਧਗੇਹਨਸਗਲਉਪਵਨਨਿਰੰਕਾਰ
ਸੁਖਦਾਤਾ। ਐਸਾਪੁਕੁਛੋਰਿ ਕਰਹਿਅਨਸੇਵਾਕਵਨਾਬਿਖਿਆਸਮਾਤਾ॥ ੧॥ ਗੇਮਨਮੇਰੇਭੁਗੋਵਿਦਭਾਜੁ।
ਅਵਰਉਪਵਸਗਲਮੈਦੇਖੋਜੋਚਿਤਵੀਐ। ਤਿਤਾਕਿਗਰਸਿਕਾਜੁ॥ ੨॥ ਠਹਿ। ਠਕੁਰਛੋਰਿਦਾਸੀਕਉ
ਸਿਮਰਹਿਮਨਮੁਖਅੰਧਅਗਿਆਨਾ। ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹਿਤਿਨਿੰਦਹਿਨਿਗੁਰੇਪਸੁਸਮਾਨਾ॥ ੩॥ ਜੀਉਪੰਤੁ
ਤਨੁਪਨੁਸਤੁਪਕਸਾਕਤਕਰਤੇਮੇਗਾ। ਅੰਤੁਪਿਦੁਗਤਿਹੈਮੈਲੀ। ਬਿਨੁਗੁਰਭਵਜਾਏਗਾ॥ ੪॥ ਹੇਮਜ
ਗਜਪਤਪਸਤਿਸੰਜਮਤਦਿਤੀਗਥਿਨਹੀਪਾਇਆ। ਮਿਟਿਆਅਪੁਪਏਸਰਲਾਈਗੁਰਮੁਖਿਨਸਕਜਗਤੁਤ
ਠਾਇਆ॥ ੫॥ ੧੪॥ ੫੦॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਬਰਮਹਿਪੇਖਿਚਿਤਲਮਹਿਪੇਖਿਚਿਗਿਹਿਪੇਖਿਚਿਉਦਸਾ
ਏ। ਦੈਭਧਾਰਜਟਧਰੇਪੇਖਿਚਿਵਰਤਨੇਮਤੀਰਥਾਏ॥ ੧॥ ਸਿਤਸਿਗਿਪੇਖਿਚਿਮਨਾਏ। ਉਭਪਾਇਆਲਸਰ
ਬਮਹਿਪੁਰਨਗਸਿਮੰਗਲਗੁਲਗਾਏ॥ ੨॥ ਠਹਿ। ਜੋਗਭੇਖਸੈਨਿਆਸੈਪੇਖਿਚਿਜਤਿਜੋਗਮਕਾਪੜਾਏ। ਤ
ਪੀਤਪੀਸੁਰਮੁਖਿਮਹਿਪੇਖਿਚਿਨਟਨਟਿਕਨਿਰਤਾਏ॥ ੩॥ ਚਹੁਮਹਿਪੇਖਿਚਿਖਟਮਹਿਪੇਖਿਚਿਦਸਅਸਟੀਸਿ

ਮਿਤਾਏ। ਸਭੀ ਮਿਲਿਏ ਕੋਏ ਕੁਵਖਾਨਹਿ ਤਉ ਕਿਸਤੇ ਕਰਉ ਦੁਹਏ॥ ੩॥ ਅਗਰਾ ਮਗਰਬੇ ਅੰਤਸੁਆ
 ਮੀਨਰਕੀ ਮਕੀ ਮਕੀ ਮਾਏ। ਜਨਨਨਕਾ ਤਿਨਕੈ ਬਾਧਿਥਾ ਲਿਜਾਈਐ ਜਿਹਘਟਿ ਪਰਗਟੀਆਏ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੫॥
 ੫੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਨਿਕਟਿ ਭੁਏ ਸੋਭੁਰਾ ਕਿਉ ਕਰੈ। ਥਿਖੁ ਸੰਚੈ ਤਿਤਤਰਤਾਠਿਐ। ਹਿਨਿ ਕਟੇਅ
 ਰੁਭੇਤਨਪਇਆ। ਥਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਭਮੇਰੀ ਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਨੇਕੈ ਨੇਕੈ ਸਭੁ ਕੋਕੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੇਦਵਿਗਯਾ ਕੋਲ
 ਹੈ। ਕਹਾਉ। ਨਿਕਟਿ ਨਦੈ ਪਗਗਹਿ ਜਾਇ। ਦਰਬੁਧਿਐ ਮਿਥਿਅਕ ਰਿਖਾਇ। ਪਈਠਗਉਗੀਰਿਸੀਗੀਨਜਾਨਿ
 ਆ। ਥਾਏ ਗੁਰੂ ਹੈ ਭਗੀਮਭੁਲਾਨਿਆ॥ ੨॥ ਨਿਕਟਿ ਨਦੈ ਪਗਗਹਿ ਜਾਇ। ਮਾਇਆ ਮੇਰੀ ਮੁਰਾਰੈ ਮੁਕੁ। ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ
 ਦਿਸੈ ਤਰਿਜਾਇ। ਥਾਏ ਗੁਰੂ ਹੈ ਭਗੀਮਭੁਲਾਇ॥ ੩॥ ਜਿਸੁ ਸਤਕਿ ਆਖਿਐ। ਆਲਿਯਾਟਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਖੁਯੇ
 ਕਪਟਾ। ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਿਕਟੇ ਸੋਇ। ਜਨਨਨਕਾ ਅਵੈ ਨਜਵੈ ਕੋਇ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੬॥ ੫੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
 ਜਿਸੁ ਤੁਰਾਖਿ ਤਿਸੁ ਕਉਨੁ ਮੈਗੈ। ਸਭਤੁ ਝਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਸਿਸਾਗੈ। ਕੋਟਿ ਉਪਵਾਚਿਤਵਤਹੈ ਪੁਲੀ। ਸੋਹੈ
 ਜਿਕਰੈ ਚੋਜਵੈ ਤੁਲੀ॥ ੧॥ ਗਾਖਹੁ ਗਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾਧਾਰਿ। ਤੇਰੀ ਸਗਲਿ ਤੇਰੈ ਦਫਾਰਿ॥ ੨॥ ਗਹਉ। ਜਿਸੇ ਸੇਵਿਅਸਿ
 ਰੁਭਉ ਸੁਖਦਾਤਾ। ਤਿਨਿ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕੀਆਏ ਕਪਟਾਤਾ। ਜੋ ਤੁਕਰਹਿ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਇ। ਮਾਰੈ ਨਰਾਖੈ ਦੂਜਾ ਕੋਇ
 ੨॥ ਕਿਆ ਤੁਸੇ ਚਹਿ ਮਾਲਸਥਾਇ। ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਇ। ਏਕਟੇਕਟੇਕੋ ਅਧਗਾ। ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ
 ਸਿਯਾ ਲਾਗੁ॥ ੩॥ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਕਰਤਾ। ਤਿਸੁ ਜਨਕੇ ਸਭਿਕਾ ਜਸਵਾਰਿ। ਤਿਸਕਾਰਾਖਾਏ ਕੋਸੇ
 ਏ। ਜਨਨਨਕਾ ਅਪਵਿਤਰ ਕੋਕੋਇ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੭॥ ੫੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਤਉ ਕਵੀਐ ਜੋਵੈ ਬਾਹਰਿ।
 ਤਉ ਕਵੀਐ ਜੋਵੈ ਸਰੋਗਹਿ। ਤਉ ਕਵੀਐ ਜੋ ਦੂਜਾ ਭਏ। ਕਿਆ ਕਵੀਐ ਜੋ ਰਹਿਅਸਮਾਏ॥ ੧॥ ਮਾਇਆ
 ਮੇਰਿ ਕਵੈ ਕਵੈ ਪਾਚਿਆ। ਥਿਨੁ ਨਵੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਖੀਪਿਆ॥ ੨॥ ਗਹਉ। ਤਉ ਕਵੀਐ ਜੋ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ। ਤਉ
 ਕਵੀਐ ਜੋ ਅਨਿਆਏ ਕੋ ਮਰਤਾ। ਤਉ ਕਵੀਐ ਜੋ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ। ਕਿਆ ਕਵੀਐ ਜੋ ਭਗਪੁਰਿ ਸਮਾਹੀ॥
 ੩॥ ਤਉ ਕਵੀਐ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਪਿਛੁਲੈ। ਤਉ ਕਵੀਐ ਜੋ ਭੂਲਿ ਰੰਵਲੈ। ਗੁਰਿ ਕਹਿਅ ਜੋ ਹੋਇ ਸਭੁ ਪੁਰ
 ਤੇ। ਤਬ ਕਵਾਛੈ ਰਿਅ ਚਿਤਮ ਸੋਤੇ॥ ੪॥ ਪਭੁ ਤੂਹੈ ਠਕੁਰ ਸਭੁ ਕੋਤੇਗਾ। ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਉ ਕਰਹਿ ਨਿ
 ਬੇਗਾ। ਦੁਤੀਆ ਸਤਿਏ ਕਰਹਿ ਅਸਮਾਇ। ਗਾਖਹੁ ਪੈ ਜਨਨਕਾ ਸਰਦਾਇ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੮॥ ੫੪॥
 ੫੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਥਿਨੁ ਬਾਜੇ ਕੋ ਸੋਨਿਗਤਿ ਕਰੀ। ਥਿਨੁ ਕਰੈ ਕੋ ਸਗਵਨਹਾਰੀ। ਜੀਯਾ ਥਿਨ ਕੋ ਸੇਬ ਜੈਰਥਾਥਾ।
 ਨਾਮਾਥਿਨਾ ਥਿਨ ਕੋ ਸਭਿਕਾ ਜਾ। ਪਾਨਾਥਿਨਾ ਕਹੁ ਕੋ ਤਰਿਆ। ਥਿਨੁ ਸਤਿਏ ਕਰੈ ਸੋ ਪਰਿਪਰਿਆ॥ ੧॥ ਗਹਉ।
 ਥਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਕਹਾ ਕੋ ਥਕਤਾ। ਥਿਨੁ ਸਵਨਾ ਕਹਾ ਕੋ ਸੁਨਤਾ। ਥਿਨੁ ਨੇੜਾ ਕਹਾ ਕੋ ਪੈਪੈ। ਨਾਮਾਥਿਨਾ ਤੁਕਹੀਨਲੇ

ਖੈ॥ ੨॥ ਬਿਨੁ ਬਿਦਿਆ ਕਰਕੇ ਟੀਪੀਓਤਾ॥ ਬਿਨੁ ਅਮਰ ਕੈ ਸੇਹਾ ਜਮੀਓਤਾ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਕਹਮਨੁ ਠਹਰਨਾ॥ ਨਾਮ ਬਿ
ਨੁ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਝਿਗਨਾ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗ ਕਰਾ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਬਿਨੁ ਉਤਿਤਿ ਮਾਰਿ ਕਰਕੇ ਉਤਿਤਿ ਮਾਰੀ॥ ਬਿਨੁ ਬਸਿ ਪੰਚ
ਕਰਾ ਮਨੁ ਭੁਗੇ॥ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਦਾ ਸਦੀ ਸੁਭੇ॥ ੪॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਕੈ ਸੇਹਾ ਗਿਆਨੁ॥ ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ਕਹ ਕੈ ਸੇਹਾ ਪਿਆਨੁ॥ ਬਿ
ਨੁ ਭੈ ਕਥਨੀ ਸਰਬ ਬਿਕਾਰਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਕਾ ਬੀਚਾਰਾ॥ ੫॥ ਛਿ॥ ੧੯॥ ੫੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
ਰਉ ਮੈਰੇ ਗੁਮਨੁ ਖਕਉ ਦੀਨਾ॥ ਕੀਮਤੋ ਗਿਮੈ ਗਲੁ ਬਸਿ ਯੀਨਾ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਰੋਗਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਪਤੰਗਾ॥ ਨਾਦੋ ਗੋਗਿ ਖਪਿਗ
ਏ ਕੁਠੰਗਾ॥ ੧॥ ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸੋ ਰੰਗੀ॥ ਅਰੇ ਗਗਨ ਤਿ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ॥ ੨॥ ਰਹਉ॥ ਜੇਹ ਵਾਰੇ ਗੀ ਮੀਨੁ ਰਹਿ
ਅਨੇ॥ ਬਾਸਨੇ ਗੋਗਿ ਭਵੁ ਬਾਥਿ ਨਾਸਨੇ॥ ਰੋਤੋ ਰੋਗ ਕਾ ਸਗਲ ਸਿਸਾਗਾ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਰੋਗ ਮਹਿ ਬਧੋ ਬਿਕਾਰਾ॥ ੨॥ ਰੋਗੇ ਮ
ਰਤ ਰੋਗੇ ਜਨਮੇ॥ ਰੋਗੇ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਜੋਨੀ ਭਰਮੇ॥ ਰੋਗ ਬੰਧੁ ਰਹੁ ਤੀਨ ਪਾਵੈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੇ ਗੁਰੁ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾ
ਵੈ॥ ੩॥ ਪਰਬਹੀ ਮਜਿ ਸੁਕੀਨੀ ਦਇਆ॥ ਬੀਰ ਪਕਵੈ ਰੋਗੁ ਕਢਿ ਲਾਇਆ॥ ਭੂਟੇ ਬੰਧਨ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਇਆ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੦॥ ੫੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਤੀ ਮਹਾਮਨੀ
ਦਾ॥ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਤੀ ਸਤਿ ਦੁਖ ਭੰਜਾ॥ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਤੀ ਸੁਖ ਪੂਰੀ॥ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਤੀ ਕਥਹਿ ਨ ਝੂਰੀ॥ ੧॥ ਅੰਤਰਿ
ਗਮ ਗਇ ਪਗਟੇ ਆਇ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਚਿ ਰੋਗੁ ਲਾਇ॥ ੨॥ ਰਹਉ॥ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਤੀ ਸਰਬ ਕੋਰਾ ਜਾ॥ ਚੀਤਿ
ਅਵੈ ਤੀ ਪੁਰੋਕਾ ਜਾ॥ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਤੀ ਰੋਗਿ ਗੁਲਾ ਲਾ॥ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਤੀ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ॥ ੨॥ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਤੀ ਸ
ਦਾ ਨਵੰਤਾ॥ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਤੀ ਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰਾ॥ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਤੀ ਸਤਿ ਰੋਗ ਮਲੋ॥ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਤੀ ਚੁਕੀ ਕਦੋ॥
੩॥ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਤੀ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਇਆ॥ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਤੀ ਸੁਨਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਸਦਾ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰ
ਤਾ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤਾ॥ ੪॥ ੮॥ ੨੧॥ ੫੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਬਾਪੁ ਯਮਾਗ ਸਦਾ ਚਰੰ ਜੀ
ਵੀ॥ ਭਾਈ ਯਮਾਗੇ ਸਦਾ ਹੀ ਜੀਵੀ॥ ਮੀਤ ਯਮਾਗੇ ਸਦਾ ਅਭਿਨਾਸੀ॥ ਕੁਟੰਬੁ ਯਮਾਗੇ ਨਿਯਮਿ ਰਿਵਾਸੀ॥ ੧॥ ਯਮ ਸੁਖ ਪ
ਇਆ ਤੀ ਸਭੁ ਹਿਸੁ ਹੋਏ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪਤਿ ਸੀਰੀ ਮੋਏ॥ ੨॥ ਰਹਉ॥ ਮੰਦਰ ਮੇਰੇ ਸਭੁ ਤੇਉ ਚੇ॥ ਦੇਸ ਮੇਰੇ ਬੇਅੰਤ
ਅਪੁਛੇ॥ ਰਾਜੁ ਯਮਾਗਾ ਸਦਾ ਹੀ ਨਿਹਚਲਾ॥ ਯਮਾਗਾ ਅਖੁਟ ਅਬੇ ਚਲਾ॥ ੨॥ ਸੋਭ ਮੇਰੀ ਸਭੁ ਜਗ ਮੀਤਹੀ॥
ਬਾਜੁ ਯਮਾਗੇ ਥਾਨ ਥਨੀ ਤਹੀ॥ ਕੀਰਤਿ ਯਮਾਗੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੋਈ॥ ਭਗਤਿ ਯਮਾਗੇ ਸਭ ਨੀਲੋਈ॥ ੩॥ ਪਿਤਾ ਯਮਾਗੇ
ਪ੍ਰਗਟੇ ਮਾਝਾ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਤਰ ਗਲਿ ਕੀਨੀ ਸਾਝਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਪਿਤਾ ਪਤੀਨੇ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਤਰ ਏਕੈ ਗੀ ਗੀਨੇ॥
੪॥ ੯॥ ੨੨॥ ੫੮॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਨਿਰਵੈ ਗੁਰੁ ਖਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਤੋ॥ ਯਮ ਅਪਰਾਧੀ
ਭੁਖ ਖਸਤੋ॥ ਯੀ ਸੁਪਾਪੀ ਕਉ ਮਿਲੈ ਨ ਚੋਈ॥ ਸਗਲਿਆਵੈ ਤੀ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ॥ ੧॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸ

ਤਿਹੁਤੁ ਮਨਾਇ॥ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਗੁਰੁ ਪਿਆਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਰਬਰ ਅਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਦੇਸੁ॥ ਮਨੁ ਤਰੁ ਤੇਰਾ
 ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਦੇਸੁ॥ ਚੁਕਾ ਪੜ ਦਾ ਤੀ ਨ ਦਰੀਆਇ॥ ਆਖਸ ਮੁਤੁ ਹੈ ਸਭਨ ਕੇ ਰਾਇ॥ ੨॥ ਤਿਸੁ ਭਲਾ ਸੁ
 ਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ॥ ਤਿਸੁ ਭਲਾ ਤੀ ਥਲਾ ਸਿਰਿ ਸਰਿਆ॥ ਤਿਸੁ ਭਲਾ ਤੀ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ॥ ਚਿਤ ਗਈ ਲੁ
 ਗਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਏ॥ ੩॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰ ਨਿਰਭੁਲ ਕਉ ਤੁਠਾ॥ ਮਨੁ ਤਰੁ ਸੀਤਲੁ॥ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੁਠਾ॥ ਪਾਰਬਰ
 ਮਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦੇਖਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੩॥ ੫੯॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਬੇ ਮੁਹਤ ਜੁ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਜਾਜੁ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਭ ਜਕਾ ਦਾਤਾ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੁਰਖੁ
 ਬਿਪਤਾ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਜੈ ਸਾਨੀ ਕੇ ਦੇਵਾ॥ ਜੇ ਸੁਮ ਸਤ ਕਿਭੁ ਗੁਸੁਲਾ ਗਾਸੇਵਾ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਰਬ ਪ
 ਤਿ ਪਲੈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮਰਿ ਜੀਵ ਲੈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਕੀਵ ਰਿਆਈ॥ ਪਗਟੁ ਭਈ ਹੈ ਸਭਨੀ ਥਈ॥ ੩॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਤਾਨਿ ਚਾਨਾ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਘਰਿ ਦੀਥਾ ਲਾ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਇਆ॥ ਪਗਟੁ
 ਮਾਰਗੁ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ॥ ੪॥ ਜੇ ਨਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ॥ ਤਿਸੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ॥ ਜੇ ਨਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ॥ ਤਿਸੁ
 ਦੁਖੁ ਨ ਸੀਤਾਪੈ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਧੈ ਸਿਮਿਤਿ ਬੇਦਾ॥ ਪਾਰਬਰ ਮਗੁਰ ਨਹੀ ਭੇਦਾ॥ ੫॥ ੧॥ ੨੪॥ ੬੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
 ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਮਨੁ ਪਰਗਟੁ ਭਾਇਆ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਗਾਇਆ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਗਲ ਪੁਰਖਾਇਆ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ
 ਅਠਾਠਿ ਮਜਨਾਇਆ॥ ੧॥ ਤੀਰਥੁ ਹਮਰਾ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ॥ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਅਤ ਤੁਰੀਅਨਾ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥
 ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਨਾ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਤਿ ਮੁਕਤੁ ਗਿਆਨਾ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਪਰਗਟਿ ਉਜੀਆਗਾ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਛੁ
 ਟੇ ਜੀ ਜਾਗਾ॥ ੩॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨਾਵੈ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਦਰਗਹੁ ਖੁਪਾਵੈ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਸਾਬਾਸਿ॥ ਨਾਮੁ
 ਹਮਰੀ ਸਾਂਚੀ ਰਾਸਿ॥ ੪॥ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਿ ਚਿਹਿਤੁ ਸਾਗਾ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਉਪਰੇ
 ਨਾਮੁ ਪੁਨਹ ਚਾਗਾ॥ ਅਵਰੇ ਕਰਮ ਲੋਕ ਹਪਤੀਆਗਾ॥ ੫॥ ੧॥ ੨੫॥ ੬੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
 ਨਾਮੁ ਸਕਾਰ ਤਾ ਕਉ ਲਖ ਬਾਗਾਇ॥ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਤਾ ਕਉ ਵਾਗਿ॥ ਸਿਮਰਨਿ ਤਾ ਕੈ ਮਿਟਹਿ ਸੰਤਾਪਾ॥ ਹੋਇ
 ਅਨੰਦੁ ਨਵਿਆ ਪਹਿਤਾਪਾ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਮਾ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਪੁਰਨ ਸਤਿਕਾਮਾ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥
 ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੁਖ ਭੋਗਾ ਦਹੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲੁ॥ ਮਨਿ ਗਹੈ॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਪੂਜਾ ਕੀ॥
 ਸਗਲ ਅਨੇਕ ਪੁਰਨ ਹਾਰੀ॥ ੩॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਲੇਸੁ ਭਰ ਭਰਿਆ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸੁਕੇ ਕੀਨੇ ਹਰਿਆ॥ ਖਿਨ
 ਮਹਿ ਨਿਬਾਵੇ ਕਉ ਦੀਨੇ ਸਾਗੁ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਿਮਾਏ ਕਉ ਦੀਨੇ ਮਨੁ॥ ੪॥ ਸਤ ਮਹਿ ਏਕੁ ਹਰਿਆ ਭਰ ਪੁਰਾਸੇ॥
 ਜਾਪੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤੋ ਕੋ ਅਧਾਤਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਅਪਿਦਾਇਆਗਾ॥ ੫॥

੧੩॥੨੬॥੬੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਮੋਹਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਅਪਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਗੁਪਤਿ ਗਦੇ ਨ ਮਿਸਵਾਰੀ ॥ ਮਿ
 ਟਿਚਿ ਦੁਖੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ਗੁਰੋ ਦੇ ਮੇਰੇ ਮਾਈ ਥਾਪਾ ॥ ੧॥ ਸਖੀ ਸਰੋਗੀ ਮੇਰੇ ਗਜਤਿ ਅਨੰਦਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ
 ਮੋਹਿ ਕੋਤਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਪੁਰਨ ਸਭਾ ਆਸਾ ॥ ਮਿਟੇ ਅੰਧੈਰ ਭਏ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਅਨਦ ਸਬਦ ਅਚਰਜ
 ਬਿਜਮਾ ਦਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪੁਰਾ ਪਸਾਚਾ ॥ ਨਾ ਜਾ ਕਉ ਪਗਟ ਭਏ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਸ
 ਰਬ ਗੁਣਾ ਤਾ ਕੈ ਬਹੁਤ ਨਿਧਨਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀ ਚਿਨਾ ॥ ੩॥ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਿ ਰਿਠ ਕੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥ ਮਨੁ ਤ
 ਨੁ ਸੀਤ ਲੁਹਿ ਰਿਜ ਪਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਨ ਪੁਰੁ ਭਏ ॥ ਤਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ਬਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ੪॥ ੧੪॥੨੭॥੬੩॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਚਿਤਵਤ ਪਾਪਨਾ ਆਯੁ ਭਾਵੈ ॥ ਬੇਸੁ ਆਭਾਤ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਸਗਾ ॥ ਸੋਗੇ ਦੇ ਨ ਮੁਕੁ
 ਗੋ ਕਰੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਵੇਲਾ ਬਜਗ ਸਿਰਿ ਪੈਗੈ ॥ ੧॥ ਆਇ ਆਯਾ ਗੀ ਭੂਲੈ ਸੀਸ ਗਾ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਆ ਭੁਲਾ
 ਵ ਲਹਾਰੈ ॥ ਚਿਠਹਿ ਆ ਬਿਰਥਾ ਬਿਉਰਾਗਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੇਖਤ ਮਾਇ ਆ ਰੰਗ ਬਿਰਾਇ ॥ ਗੜਬੜ ਕਰੈ
 ਕਉ ਡੇਰਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਅੰਧਾ ਬਿਉਰਾ ਬੰਧ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਕਰ ਲੈ ਰਹੁ ਨ ਜੀ ਅਮਰਿ ਆਵੈ ॥ ੨॥ ਕਰਤ ਕਰਤ
 ਇਵ ਹੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪੁਰਨੋਤ ਨ ਕਾਰਜ ਮਾਇਆ ॥ ਕਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਤਜ ਫਿਰੁ ਆਜਿ ਉਜਲ
 ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ॥ ੩॥ ਜਿਸ ਕੋ ਰਖੈ ਹੋਏ ਹਰਿ ਅਪੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਜਪੁ ਜਾਪੀ ॥ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ
 ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ੪॥ ੧੫॥੨੮॥੬੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫

ਅਪਣੀ ਦਾਇਆ ਕਰੈ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੋਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਹਿਰਦੇ ਮਨ ਮਾਰੀ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿ
 ਲਾ ਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜੀਅ ਕੇ ਆਪਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਜਪਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ॥ ਤਾਰਿ ਲਏ ਸਾਗਰ ਸੀਸ ਗਾ ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਨ ਕਉ ਲਿਖਿ ਆਹਰਿ ਏਹੁ ਨਿਧਨਾ ॥ ਸੇ ਜਨ ਦਰਗਹ ਪਵਹਿ ਮਨਾ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਗੁਣ ਗਾ
 ਓ ॥ ਅਗੈ ਮਿਐ ਨਿਥਾਵੈ ਥਾਉ ॥ ੨॥ ਜੁਗਤ ਜੁਗੀਤ ਗਿਉ ਤਤੁ ਸਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ
 ਲਾਇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥ ੩॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਭਗਤ ਨ ਕਾ ਆਪੀ ॥ ਅਪ
 ਣੀ ਮਹਿ ਮਾ ਆਪੇ ਜਾਪੀ ॥ ਜੀਅ ਜੀਤ ਸਭਿ ਚੇਰੈ ਰਾਖੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੁਰਸਦ ਹੀ ਸਾਥੀ ॥ ੪॥ ੧੬॥੨੯॥੬੫॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਆਵੈ ਕਾਮੀ ॥ ਗੋਮਰੈ ਮਿਰਾਵੈ ਆਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰੈ ਕੀਰੇ ਦਨੁ ॥ ੧॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮੇਰੈ ਭੈਰਾਗਾ ॥ ਅਗਮ ਅਜੋਯਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ
 ਨਿਰਚਲ ਪਨੀ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿ ਮਾ ਸਭ ਮਹਿ ਬਨੀ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਪੁਰਸਾਹਾ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਬੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ੨॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ
 ਭੋਜਨ ਭਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਮਨ ਕਾ ਸੁਆਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੰਤ ਪਸਾਦਿ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈ ਤਾ ਅਨਦ ਪੁਰਨਾ ਦਾ ॥ ੩॥ ਪੁਰ

ਕਿਰਪਾਤੇ ਨਾਮੁਨਿਉਨਿਪਾਈ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇ ਨਾਮਿਉਬਨਿਆਈ॥ ਧਰਵੰ ਤੇਸੇਈ ਪਰਧਾਨ॥ ਨਨਕਜਾਕੈਨਾ
 ਮੁਨਿਪਾਨ॥ ੧॥ ੧੭॥ ੩੦॥ ੬੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਤੁਮੇਗਾਪਤਾਤੁਮੇਗਾਮਾਤਾਤੁਮੇਰੇਜੀ
 ਅਪਨਸੁਖਦਾਤਾਤੁਮੇਰਾਭਰੁਹਉਦਾਸੁਤੇਗਾ॥ ਭਝਾਬਿਨੁਅਵਰੁਨਹੀਕੋਮੇਗਾ॥ ੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾ
 ਕਰਹੁਪਤਦਾਤਿ॥ ਤੁਮਗੀਉਸਤਤਿਕਰਉਦਿਨਗਤਿ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਨਮਚੇਰੇਜੀਤਤੁਬਜਾਵਨ
 ਹਾਗਾ॥ ਨਮਤੇਰੇਭਿਖਾਰੀਦਨੁਦੇਹਿਦਾਤਾਗਾ॥ ਚਉਪਰਸਾਦਿਹੀਗਰਸਮਾਲੇ॥ ਘਟਘਟਮੰਤਰਿਤੁਮ
 ਹਿਸਮਾਲੇ॥ ੨॥ ਤੁਮਗੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਪੀਐਨਉ॥ ਸਾਧਸੀਗੀਤੁਮਰੇਗੁਲਗਉ॥ ਤੁਮਗੀਦਇਆਤੇਰੇਉ
 ਦਰਦਬਿਨਾਸੁ॥ ਤੁਮਗੀਮਾਇਆਤੇਕਮਲਾਬਿਗਾਸੁ॥ ੩॥ ਠਹਉ॥ ਬਾਲਿਹਾਰਿਜਾਉਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਸਫਲਦ
 ਰਸਨੁਜਾਕੈਨਿਗਮਲਸੇਵਾ॥ ਦਇਆਕਰਹੁਭਰਪੁਰਮੇਗਾ॥ ਗੁਲਗਾਵੈਨਾਨਕਨਿਤਤੇਰੇ॥ ੧॥ ੧੮॥ ੩੧॥
 ੬੭॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਸਭਤੇਉਚਜਾਕਾਦਰਥਾ॥ ਸਦਾਸਦਾਤਕਉਜੋਹਾਤੁ॥ ਉਚੇਤੇ
 ਉਚਾਜਾਕਾਥਨਾਕੋਟਿਅਘਾਮਿਟਹਿਰਿਨਾਮ॥ ੧॥ ਤਿਸੁਸਰਲਾਈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਕਾ
 ਉਮੇਲੈਸੋਈ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਜਾਕੇਕਰਤਬਲਖੇਤਜਾਹਿ॥ ਜਾਕਾਭਰਵਾਸਾਸਭਘਟਮਾਹਿ॥ ਪਗਟਭਾਇ
 ਆਸਾਪੁਕੈਸੀਗੀ॥ ਭਗਤਮਗਾਧਹਿਅਨਾਦਿਨੁਗੀ॥ ੨॥ ਦੇਦੇਤੇਟਿਨਹੀਛੰਡਾਗਾਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉ
 ਥਾਪਨਹਗਾ॥ ਜਾਕਾਹੁਕਮੁਨਮੇਟੈਕੋਈ॥ ਸਿਰਿਪਾਤਿਸਾਹਸਾਚਾਸੋਈ॥ ੩॥ ਜਿਸਕੀਚਿਟਾਦਿਸੈਕੀਆ
 ਸਾ॥ ਦੁਖੁਸੁਖੁਮਗਤਿਸਹੀਪਾਸਾ॥ ਗਾਖਿਲੀਨੋਸਭਜਨਕਾਪੜਦਾ॥ ਨਨਕੁਤਿਸਕੀਉਸਤਤਿਕਰਦਾ
 ੧॥ ੧੯॥ ੩੨॥ ੬੮॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਰਵਨਹਾਰੀਰੇਜੁਥਨਾਇਆ॥ ਬਲਨਚਰਤਨਕ
 ਉਸਨਬੰਧਾਚਿਤਿਆਈਆ॥ ਬੂਝਿਥੈਗੁਕਰੇਜੋਕੋਈ॥ ਜਨਮਮਰਣਾਠਿਰਿਸੇਕੁਨਹੋਈ॥ ੧॥ ਬਿਖਿ
 ਆਕਾਸਭੁਧੀਪੁਪਸਾਤਾ॥ ਵਿਰਲੈਕੀਨੋਨਾਮਅਧਗਾ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਤਿਥਿਧਿਆਈਆਰਹੀਬਿਆਪੀ॥
 ਜੋਲਪਟੋਨੋਤਿਉਦੁਖਸੰਤਾਪਾ॥ ਸੁਖੁਨਾਹੀਬਿਨੁਨਾਮਾਧਿਆਈ॥ ਨਾਮਨਿਧਨੁਬਰਭਾਗੀਪਾਈ॥ ੨॥ ਸ੍ਵਾਗੀ
 ਸਿਉਜੋਮਨੁਗੀਝਾਵੈ॥ ਸ੍ਵਾਗਿਉਤਾਰਿਐਠਿਰਿਪਛੁਤਾਵੈ॥ ਮੇਘਕੀਛਾਇਆਜੋਸੇਬਰਤਨਹਾਗਾ॥ ਤੇਸੇ
 ਪਰਪੰਚੁਮੇਧਬਿਕਾਗਾ॥ ੩॥ ਏਕਵਸਤੁਜੋਪਾਵੈਕੋਈ॥ ਪੁਰਨਕਾਜੁਤਾਰੀਕਾਰੋਈ॥ ਗੁਰਪਸਾਦਿਜਿ
 ਨਿਪਾਈਆਨਾਮੁ॥ ਨਨਕਆਈਆਸੇਪਰਵਾਨੁ॥ ੧॥ ੨੦॥ ੩੩॥ ੬੯॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫
 ਸਿਤਕੀਨਿਦਾਜੋਨੀਭਵਨਾ॥ ਸਿਤਕੀ ਨਿਦੋਰੇਗੀਕਰਨਾ॥ ਸਿਤਕੀਨਿਦਾਦੁਖਸਹਾਮਾ॥ ਭਨੁਦੇਤਾਨਿਦਕ
 ਕਉਜਾਮਾ॥ ੧॥ ਸਿਤਸੀਗੀਕਰਹਿਜੋਥਾਦਾ॥ ਤਿਨਨਿਦਕਨਹੀਕਿਛੁਸਾਦਾ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਭਗਤਕੀ

ਸਿੰਦਰੀਉਛੇਦਾਵੈ। ਭਗਤਕੀਨਿੰਦਾਨਰਕੁਭੁੰਚਵੈ। ਭਗਤਕੀਨਿੰਦਾਗਰਭਮਹਿਗਯੈ। ਭਗਤਕੀਨਿੰਦਾ
 ਭਾਜਤੇਦਲੈ॥ ੨॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀਗਤਿਕਤੁਨਾਹਿ। ਅਪਿਬੀਜਿਆਪੇਰੀਖਾਹਿ। ਚੇਰਜਾਗੁਆਰਭੇਬੁਗਾ।
 ਅਲਹੋਦਾਭਾਉਨਿੰਦਕਿਸਿਰਿਪਗਾ॥ ੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਭਗਤਿਰਵੈਗ। ਸੋਨਿਸਤਰੈਜੋਪੂਜੈਪੈਗਾ। ਮਾਦੇ
 ਪੁਰਖਿਨਿੰਦਕੁਭੇਲਾਇਆ। ਨਾਨਕਕਿਰਤੁਨਜਾਇਮਿਟਾਇਆ॥ ੪॥ ੨੧॥ ੩੪॥ ੧੦॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਨਾਮੁਆਰੈਬੇਦਅਰੁਨਾਦਾ। ਨਾਮੁਆਰੈਪੁਰੋਕਾਜਾ। ਨਾਮੁਆਰੈਪੂਜਾਦੇਵਾ। ਨਾਮੁਆ
 ਰੈਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਿਪੁਰੇਦ੍ਰਿੜਿਚਿਹਿਨਾਮੁ। ਸਭਤੇਉਤਮੁਗਰਿਹਰਿਕਾਮੁ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ। ਨਾਮੁਆਰੈ
 ਮਜਨਾਇਸਨਾਨਾ। ਨਾਮੁਆਰੈਪੁਰਨਦਨਾ। ਨਾਮੁਲੈਤਤੇਸਗਲਪਵੀਤਾ। ਨਾਮੁਜਪਤਮੇਰੇਭਾਈਮੀਤਾ॥ ੩॥
 ਨਾਮੁਆਰੈਸਉਲਸਿਜੋਗਾ। ਨਾਮੁਆਰੈਤ੍ਰਿਪਤਿਸੁਭੇਗਾ। ਨਾਮੁਆਰੈਸਗਲਆਚਾਰਾ। ਨਾਮੁਆਰੈਨਿਰ
 ਮਲਾਬਿਉਹਾਰਾ॥ ੪॥ ਜਾਕੈਮਨਿਵਸਿਆਪੁਭੁਏਕਾ। ਸਗਲਜਨਕੀਹਰਿਹਰਿਦੇਕਾ। ਮਨਿਤਨਿਨਾਨਕਹਰਿਗੁ
 ਲਗਾਉ। ਸਾਧਸਿਗੀਜਿਸੁਦੈਵੈਨਾਉ॥ ੫॥ ੨੨॥ ੩੫॥ ੧੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫

ਨਿਰਪਨਕਉਤਮਦੇਵਹੁਪਨਾ। ਅਨਿਕਪਾਪਜਾਹਿਨਿਰਮਲਮਨਾ। ਸਗਲਮੋਰਖਪੁਰਨਕਾਮਾ। ਭਗਤਅਪੁ
 ਨੇਕਉਦੇਵਹੁਨਾਮ॥ ੧॥ ਸਫਲਸੇਵਾਰੋਪਾਯਗਾਇ। ਕਰਨਕਰਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀਤਾਤੇਬਿਰਥਕੋਇਨਜਾ
 ਇ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ। ਰਿਹੀਕਾਪਭਖੰਡਹੋਗਾ। ਦੁਖੀਏਕਾਮਿਟਵਹੁਪਭਸੋਗਾ। ਨਿਥਾਵੇਕਉਤਮਥਾਨਿਖੈਠਾ
 ਵਹੁ। ਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਭਗਤੀਲਾਵਹੁ॥ ੩॥ ਨਿਮਾਏਕਉਪਭਦੇਤੇਮਨੁ। ਮੁਕਤਮੁਗਪੁਰੇਇਚਤੁਰਸੁਗੀ
 ਆਨੁ। ਸਗਲਭਇਅਨਕਾਭਉਨੈ। ਜਨਅਪਨੇਕੈਹਰਿਮਨਿਬਸੈ॥ ੪॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਭਸੁਖਨਿਪਨਾ। ਤਤੁ
 ਰਿਅਨੁਹਰਿਅੰਮਿਤਨਾਮਾ। ਕਰਿਕਿਘਾਸਿਤਟਹਯੈਲਾਏ। ਨਨਕਸਾਪੁਸੀਗੇਸਮਾਏ॥ ੫॥ ੨੩॥ ੩੬॥

੧੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਸਿਤਮੰਡਲਮਹਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈ। ਸਿਤਮੰਡਲਮਹਿਦੁਰਤੁਸਭਨਸੈ।
 ਸਿਤਮੰਡਲਮਹਿਨਿਰਮਲਗੀਤਿ। ਸਿਤਸੀਗੀਹੋਇਏਕਪਗੀਤਿ॥ ੧॥ ਸਿਤਮੰਡਲੁਤਰਕਨਾਉ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਵ
 ਲਗੁਟਗਾਉ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ। ਸਿਤਮੰਡਲਮਹਿਜਨਮਮਰਦੁਰਹੈ। ਸਿਤਮੰਡਲਮਹਿਜਮੁਕਿਛੂਨਕਹੈ। ਸਿਤਸੀਗੀ
 ਹੋਇਨਿਰਮਲਬਾਲੀ। ਸਿਤਮੰਡਲਮਹਿਨਾਮੁਵਖਾਲੀ॥ ੩॥ ਸਿਤਮੰਡਲਕਾਨਿਹਚਲਾਮਾਸਨੁ। ਸਿਤਮੰਡਲਮਹਿ
 ਪਾਪਵਿਨਾਸਨੁ। ਸਿਤਮੰਡਲਮਹਿਹਰਿਗੁਲਤਾਸੁ। ਸਿਤਮੰਡਲੁਨਾਕਗਬਿਸਾਮੁ। ਨਨਕਚਿਤਿਪੋਤਿਭਗਵਾ
 ਨੁ॥ ੪॥ ੨੪॥ ੩੭॥ ੧੩॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਰਗੁਕੰਠੁਜਾਗਾਖੈਆਪਿ। ਤਿਸੁਜਨਹੋਇ

ਤੰਡਲਮਹਿਨਿਰਮਲਕਥਾ। ਸਿਤਸੀਗੀਹੋਇਏਕਪਗੀਤਿ॥ ੧॥ ਸਿਤਮੰਡਲੁਤਰਕਨਾਉ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਵ
 ਲਗੁਟਗਾਉ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ। ਸਿਤਮੰਡਲਮਹਿਜਨਮਮਰਦੁਰਹੈ। ਸਿਤਮੰਡਲਮਹਿਜਮੁਕਿਛੂਨਕਹੈ। ਸਿਤਸੀਗੀ
 ਹੋਇਨਿਰਮਲਬਾਲੀ। ਸਿਤਮੰਡਲਮਹਿਨਾਮੁਵਖਾਲੀ॥ ੩॥ ਸਿਤਮੰਡਲਕਾਨਿਹਚਲਾਮਾਸਨੁ। ਸਿਤਮੰਡਲਮਹਿ
 ਪਾਪਵਿਨਾਸਨੁ। ਸਿਤਮੰਡਲਮਹਿਹਰਿਗੁਲਤਾਸੁ। ਸਿਤਮੰਡਲੁਨਾਕਗਬਿਸਾਮੁ। ਨਨਕਚਿਤਿਪੋਤਿਭਗਵਾ
 ਨੁ॥ ੪॥ ੨੪॥ ੩੭॥ ੧੩॥

ਨਦੁਪੁਸਿਤਾਪੁ। ਜਿਸੁਉਪਰਿਪਭੁਕਿਰਪਕਰੈ। ਤਿਸੁਉਪਰਤੇਕਾਲਪਰਹੈ॥ ੧॥ ਸਦਾਸਖਾਈਹਰਿ

ਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਨਿਕਟਿ ਆਵੈ ਤਕੈ ਜਾਮੁ॥ ੧॥ ਭਗਉਤੀ ਜ ਬਇਹੁ ਨ ਸੇਤ
 ਬਕਿਨਿ ਚਿਉ ਆਇਆ ਕਵਨੁ ਮੁਲ ਤੇਕਿ ਆਪੁ ਗਣਾਇਆ ਆਪਹਿ ਮਾਗਿ ਆਪੀ ਵਧੈ॥ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਉ
 ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਏ॥ ੨॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾ ਲਹੁ ਤਿਸ ਕੈ ਹਾਥਾ॥ ਪੁਰਮੇਰੇ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥਾ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤਾ ਕਾ ਹੋਨਾਉ॥ ਸੁ
 ਖ ਪਵਹਿ ਤਿਸ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ੩॥ ਸੁਲਿਸੁ ਆਮੀ ਸੰਤ ਨ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਜੀਉ ਪਨ ਪਨੁ ਤ ਮੈ ਪਾਸਿ॥ ਇਹੁ ਜ
 ਗੁਣੇਗ ਸਭ ਤੁਝ ਹਿਧਿ ਆਏ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨ ਕਸੂ ਪਾਏ॥ ੪॥ ੨੫॥ ੩੮॥ ੧੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
 ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਹਾ ਕਾਇਮਾਹਿ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨ ਪੈ ਕਾਲੁ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਬਿਨਸੈ ਜੀ ਜਾਲੁ॥
 ੧॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਅਤੇਰੀ ਟੇਕਾ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਗਵਿ ਅਸਾ ਹਿ ਬੁਝੇ ਕਾ॥ ੧॥ ਭਗਉਤੀ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਕਰਉ ਆਨੰਦਾ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ
 ਜਪਉ ਗੁਰਮੰਤਾ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰੀ ਐਭਉ ਸਾਗਰਾ॥ ਭਖਲਹੁ ਭੁਖ ਸੁਖ ਸਾਗਰਾ॥ ੨॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨ ਹੀ ਭਉ ਕੋ
 ਇ॥ ਅੰਤ ਯਾਮੀ ਸਾਜੋ ਸੇਇ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਲਾ॥ ਈਹੋ ਉਹੋ ਤੂ ਦੀ ਬਾਲਾ॥ ੩॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰੇ ਭ
 ਰਵਾਸਾ॥ ਸਗਲਾ ਪਿਆਵਹਿ ਪੁਰ ਗੁਣ ਤਾਸਾ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਨੰਦ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ॥ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਣ
 ਤਾਸਾ॥ ੪॥ ੨੬॥ ੩੯॥ ੧੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਥਮੇ ਛੇਤੀ ਪਠਾਈ ਨਿੰਦਾ ਉਤ
 ਰਿ ਗਈ ਸਭ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤਾ॥ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਸਭ ਕੀ ਨੇਦੁ ਗਿ॥ ਪਰਮ ਥੈ ਸਨੋ ਪੁਰ ਪੇਖਿ ਹਜੂਰਿ॥ ੧॥ ਐਸੇ ਤਿ ਆਗੀ ਵਿ
 ਗਲ ਕੋਇ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਸੇਇ॥ ੧॥ ਭਗਉਤੀ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਕਛੇ ਤੇ ਅਸਿਗੁ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾ ਉਤਰਿ ਆ
 ਰੰਗੁ॥ ਨਾਮ ਪਿਆਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੇ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੀਰੀ ਨਿਸਤਰੇ॥ ੨॥ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਹੋਏ ਸੀਮਾਨਾ॥ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੁਰ
 ਨ ਭਗਵਾਨਾ॥ ਪੁਰ ਕੀ ਆਗੀ ਅਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ
 ਗਥੈ ਆਪੀ॥ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਜਪੈ ਨਾਮ ਜਾਪਾ॥ ਮਨਿ ਪਗਾਸੁ — ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਤਿ ਲਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪੁਰੀ
 ਪਈ॥ ੪॥ ੨੭॥ ੪੦॥ ੧੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਖੁ ਨ ਹੀ ਬਹੁ ਭੈ ਪਨਿਖਾਏ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਹੀ ਪੈਖੈ ਨਿ
 ਗਤਿ ਨਾਏ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਹੀ ਬਹੁ ਦੇਸ ਕਮਾਏ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ੧॥ ਸੁਖ ਸਰਜ ਅਨੰਦ ਯਹੁ
 ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਪਾਈ॥ ਐਵਡ ਭਾਗੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਹੁ॥ ੧॥ ਭਗਉਤੀ ਬੀਪਨ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨਿ
 ਤਾ॥ ਬੀਪਨ ਕਰਮ ਪਰਮ ਹਉ ਕਰਤਾ॥ ਬੀਪਨ ਕਾਟਨ ਹਉ ਮਨਿ ਵੇਸੈ॥ ਤਉ ਸੁਖ ਪਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਸੈ॥ ੨॥ ਸ
 ਭਿਜਾ ਚਿਕ ਪੁਰ ਦੇਵਨ ਹਰਾ॥ ਗੁਣ ਨਿਪਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਗਾ॥ ਜਿਸਨੇ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਪੁਰੁ ਅਪਨਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਤਿਨੈ ਜਨਿ ਜਪਨਾ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਖ ਗੁਣ ਤਾਸਿ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਤੁਮਹੀ ਸਰਲਾਈ॥ ਜੀ ਉਭੈ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਗੁਜਾਈ॥ ੪॥ ੨੮॥ ੪੧॥ ੧੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਰਮਿਲਿਤਿਆਗਿਓਤੁਜਾਤਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਜਪਿਓਰਿਕਾਨਾਉ। ਬਿਸਰੀਚੈਤਨਮਿਰੰਗੁਣਾਗਾ।
ਜਨਮਜਨਮਕੋਸੋਇਆਜਾਗਾ॥੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਯਾਏ। ਸਾਧੂਸੀਰਿਸਰਬਸੁਖਪਾਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਰੋਗਦੇਖਕੁਰਸਥਦਿਨਿਵਾਗੇ। ਨਾਮਅਉਖਪੁਮਨਭੀਤਰਿਸਾਗੇ। ਗੁਰਭੇਟਤਮਨਿਭਾਇਆਅਨੰਦਾ। ਸਰਬਨਿ
ਪਸਨਅਭਗਵੰਤ॥੨॥ ਜਨਮਮਠਲਕੀਮਿਟੀਜਮੜਾਸਾ। ਸਾਪਸੀਗਤਿਉਪਕਮਲਾਥਿਗਾਸਾ। ਗੁਲਗਵ
ਤਨਿਚਲਾਥਿਸਾਮਾਪੁਰਨਹੋਏਸਗਯੇਕਾਮ॥੩॥ ਦੁਲਭਦੇਹਆਈਪਛਵਨੁ। ਸਫਲਹੋਈਜਪਿਹਰਿਹਰਿ
ਨਮੁ। ਕਰਨਕਪਭਿਕਿਰਪਾਕਰੀ। ਸਾਸਿਗਿਗਸਿਜਪਉਹਰਿਹਰੀ॥੪॥ ੨੯॥ ੪੨॥ ੧੮॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਸਭਤੇਉਚਾਜਾਕਾਨਾਉ। ਸਦਾਸਦਾਤਕੇਗੁਲਗਾਉ। ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਗਲਾਦੁਖ
ਜਾਇ। ਸਰਬਸੁਖਵਸਹਿਮਨਿਆਈ॥੧॥ ਸਿਮਰਿਮਨਤੁਸਾਚਾਸੋਈ। ਹਲਾਤਿਪਲਾਤਿਤੁਮਰੀਗਤਿਹੋਈ।
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਸਿਰਜਨਹਾਗਾਜੀਅਜੰਤਦੇਵੈਆਹਗਕੋਟਿਖਤੇਖਿਨਬਖਸਨਹਾਗਾਭਗਤਿ
ਭਾਇਸਦਨਿਸਤਾਗ॥੨॥ ਸਚਾਪਨੁਸਚੀਵਡਿਆਈ। ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਨਿਚਲਮਤਿਪਈ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁ
ਰਾਖਨਹਾਗਾਤਾਕਸਗਲਮਿਟੈਅੰਧਿਆਗਾ॥੩॥ ਪਰਬਹਮਸਿਉਯਾਗੋਧਿਆਨਾ। ਪੁਰਨਪੁਰਿਗਹਿਚਿਨਿਰਬਾਨ।
ਕੁਮਭਉਮੇਟਿਮਿਲੇਗੋਪਾਯਾ। ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਭਏਦਇਆਯਾ॥੪॥ ੩੧॥ ੪੩॥ ੧੯॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫
ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਰਿਹੋਈਪਗਾਸੁ। ਮਿਟਹਿਕਲੇਸਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ। ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਪਭੁਦੇਇ। ਪੁਰੇ
ਗੁਰਕੀਪਾਏਸੇਵਾ॥੧॥ ਸਰਬਸੁਖਪਭਤੇਰੋਨਾਉ। ਅਘਰਗੇਰੇਮਨਗਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਇਛੈਸੇਈਛਲੁਪਾ
ਏ। ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ। ਆਵਲਜਾਲਰਹੇਹਰਿਧਿਆਈ। ਭਗਤਿਭਾਇਪ੍ਰਭਕੀਯਿਵਲਾਈ॥
੨॥ ਬਿਨਸੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰਗਾਤੁਟੇਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਗਾ। ਪ੍ਰਭਕੀਟੇਕਰਹੈਦਿਨੁਗਤਿ। ਪਰਬਹਮੁਕ
ਹੈਜਿਸੁਦਾਤਿ॥੩॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ। ਸਗਲਾਪਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇ
ਵਾਯਾਈ। ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਲਾਈ॥੪॥ ੩੧॥ ੪੪॥ ੮੦॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫
ਲਾਜਮਰੈਜੋਨਾਮੁਨਯੋਵੈ। ਨਾਮਬਿਹੂਨਸੁਖੀਕਿਉਜੇਵੈ। ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਛਾਤਿਪਰਮਗਤਿਚਾਹੈ। ਮੁਲਾ
ਬਿਨਸਾਖਕਤਅਹੈ॥੧॥ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਮੇਰੇਮਨਾਧਿਆਈ। ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਉਤਾਰੈਬੀਪਨਕਾਟਿ
ਹਰਿਸੀਰੀਮਿਲਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੀਰਥਿਨਾਇਕਹਾਸੁਚੈਸੈਲਾ। ਮਨਕਉਵਿਆਪੈਹਉਮੈਲਾਕੋਟਿ
ਕਰਮਬੰਧਲਕਾਪੁਲਾ। ਹਰਿਕੇਭਜਨਬਿਨੁਬਿਰਥਾਪੁਲਾ॥੨॥ ਬਿਨੁਖਾਏਬੁਝੈਨਹੀਭੁਖਾਰੋਗੁਜਾਇਤਾ
ਉਤਹਰਿਦੁਖਾਕਾਮਕ੍ਰੋਧਯੋਭਿਮੋਹਿਬਿਆਪਿਆ। ਜੇਨਿਪਭਿਕੀਨਾਸੋਪ੍ਰਭਨਹੀਜਾਪਿਆ॥੩॥

ਪੁਨੁਪੁਨੁਸਪੈਨੁਹਰਿਨਾਉ॥ ਅਠਪਰਕੀਰਤਨੁਗੁਲਗਾਉ॥ ਪਨੁਹਰਿਭਗਤਿਪਨੁਕਰਦੈਹਗ॥ ਸਗਨਿਨਾਨਕ
 ਪਭਪੁਖਅਪਗ॥ ੧॥ ੩੨॥ ੪੫॥ ੫॥ ਭੈਰਉਮਹਾਯ ਗੁਰਸੁਪਸਿਨੇਹੈਏਬਉਗਏ॥ ਨਾਮਨਿ
 ਰੰਜਨਮਨਮਹਿਯਏ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਯਾ॥ ਬਿਨਸਿਗਏਸਗਏਜੰਜਾਯਾ॥ ੧॥ ਸੁਖਸਰਜਅਨੰ
 ਦਪੁਨੇ॥ ਸਾਪਸੀਗੀ॥ ਏਭੈਭਰਮਾਮੀ॥ ਤੁਹਰਿਹਰਿਸਨਭਨੇ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਯਾਗੇ॥ ਤੁਹਰਿ
 ਨਮਨਿਬਿਨਸਿਰਿਮਹਾਪਰੇਤਾ॥ ਅਠਪਰਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਾਪਿ॥ ਗਧਨਹਰਗੋਵਿੰਦਗੁਰਆਪਿ॥ ੨॥ ਅਪਨੇਸੇ
 ਵਕਰਉਸਦਾਪੁਤਿਪੈਗੈ॥ ਭਗਤਜਨਕੇਸਸਨਿਹੈ॥ ਮਨਸਕੀਕਹੁਕੇਤਕਥਾਤਾ॥ ਜਮਤੇਗਏਕੇਕਰਿਹਾਥਾ॥
 ੩॥ ਨਿਰਮਲਸੇਭਾਨਿਰਮਲਗੀਤਾ॥ ਪਾਰਬਰਮੁਆਇਆਮਨਿਚੀਤਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਦੀਨੇਦਾਗੁ॥ ਨਾ
 ਨਕਪਾਇਆਨਮੁਸਿਧਨੁ॥ ੧॥ ੩੩॥ ੪੬॥ ੮੨॥ ਭੈਰਉਮਹਾਯ ਕਰਲਕਾਰਲਸਮਰਬੁਗੁਰੁ
 ਮੇਗਾਜੀਅਪਦਾਸੁਖਦਾਤੇਗਾ॥ ਭੈਭੈਜਨਅਬਿਨਾਸੀਗਇ॥ ਦਰਸਨਿਦੇਖਿਐਸਭੁਦੁਖਜਾਇ॥ ੧॥ ਜਤ
 ਕਤਪੇਖਉਤੇਹੀਸਕਲਾ॥ ਬਾਇਬਾਇਜਾਈਸਤਿਗੁਰਚਰਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਪੁਰਨਕਾਮੀਮਯੇਗੁਰਦੇਵ॥ ਸ
 ਕਿਠਲਦਾਤਨਿਰਮਲਸੇਵਾ॥ ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਅਪੁਨੇਦਾਸਾ॥ ਗਮਨਮੁਰਿਦਈਚਿਨਿਵਾਸ॥ ੨॥ ਸਦਾਅਨੰਦ
 ਨਹੀਕਿਛੁਸੇਗੁ॥ ਦੁਖਦਰਦਨਹਿਐਪੈਰੇਗੁ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਗਤੁਕਰਦੈਹਗੁ॥ ਪਾਰਬਰਮਗੁਰਅਗਮ
 ਅਪਗ॥ ੩॥ ਨਿਰਮਲਸੇਭਾਅਚਰਜਬਾਈ॥ ਪਾਰਬਰਮਪੁਕਾਮਨਿਭਾਈ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਆਲਿਗਵੇਆਸੇ
 ਇ॥ ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਪੁਭਤੇਹੈ॥ ੧॥ ੩੪॥ ੪੭॥ ੮੩॥ ਭੈਰਉਮਹਾਯ ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਰਮਰਿ
 ਰੀਚਰਲੋ॥ ਸਰਬਮਨੋਰਥਪੁਰਨਕਰਲੋ॥ ਅਠਪਰਗਾਵਤਭਗਵੰਤਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਨੇਪੁਰਮੰਭਾ॥ ੧॥
 ਜੇਵਡਭਗੀ॥ ਜਿਸੁਰਾਮੀਪਅਗੁ॥ ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਤਰੈਸੰਜਾਗੁ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਜੇਈਗਿਅਨੂਜੇਸਿਮਰੈਏਕਾ॥
 ਜੇਪਰਵੰਤਾ॥ ਜਿਸੁਚੁਧੋਬਿਬੇਕਾ॥ ਜੇਕੁਯਵੰਤਾ॥ ਜਿਸਿਮਰੈਸੁਆਮੀ॥ ਜੇਪਤਿਵੰਤਾ॥ ਜੇਆਪੁਪਛਾਨੀ॥ ੨॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦਪਾਇਆ॥ ਗੁਲਗੋਪਾਲਾਦਿਗੁਰੈਨਿਧੀਆਇਆ॥ ਤੁਏਚੰਪਨਪੁਰਨਾਮਸਾ॥ ਹਰਿ
 ਕੇਚਰਲਹਿਦਮਹਿਨਿਵਾਸਾ॥ ੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੁਰਨਕਰਮਾ॥ ਜੇਜਨੁਆਇਆਪੁਭਕੀਸਰਨਾ॥ ਆਪਿ
 ਪਵਿਤੁਪਵਨਸਾਭਿਕੀਨੇ॥ ਰਾਮਰਸਾਇਲੁਰਸਨਾਚੀਨੇ॥ ੧॥ ੩੫॥ ੪੮॥ ੮੪॥ ਭੈਰਉਮਹਾਯ
 ਨਾਮੁਐਤਕਿਛੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ ਨਾਮੁਸੁਲਤਜਮੁਦੁਰੁਭਗੈ॥ ਨਾਮੁਐਤਸਭਦੁਖਹਨਾਸੁ॥ ਨਾਮੁਜਪ
 ਤੁਹਰਿਚਰਲਨਿਵਾਸੁ॥ ੧॥ ਨਿਗਬਿਘਨਭਗਾਚਿਭਜੁਹਰਿਹਰਿਨਉ॥ ਰਸਾਕਿਰਸਾਕਿਹਰਿਕੇਗੁਲਗਾਉ॥
 ੧॥ ਰਹਉ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਕਿਛੁਚਾਖੁਨਜੋਗੈ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਦੈਤਦੇਉਨਪੈਗੈ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਮੋਹਮਗੁ

ਨਬਧੈ। ਹਰਿਸਿਮਰਤ ਗਰਭਜੇਨਿਨਹੁਧੈ॥ ੨॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨ ਕੀ ਸਗਲੀ ਬੇਯਾ। ਹਰਿਸਿਮਰਨੁ ਬਹੁ ਮਾਹਿ ਏਕੇ
ਲਾ। ਜਾਤਿਅਜਾਤਿ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ। ਜੋ ਜਾਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਾਤਿ ਹੋਇ॥ ੩॥ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਖ ਪੀਐ ਸਾਧਸੀਗੀ। ਹ
ਰਿਕੇਨਾ ਮਕਾ ਪੁਰਨਰੀਗੀ। ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ। ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਚਿਤਾਰੀ॥ ੪॥ ੩੬॥ ੪੯॥

੮੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪੇਸਾਸਤਾ ਅਪੇ ਬੇਦਾ। ਅਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਾ ਲੈ ਭੇਦਾ। ਜੋ ਤਿ
ਸੁਪੁ ਜਾ ਕੀ ਸਭ ਵਧਾ। ਕਰ ਲਾ ਕਰ ਲਾ ਪੁਰਨ ਸਮਰਥੁ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਚਿਟ ਗਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ। ਚਗ ਕਮਲ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਅਠਾਧੁ ਦਸ ਮਨ ਦੁਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੇ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਪੇ ਵਲਾ ਰਿਦਾ ਰਿਭ ਵਲਾ ਸਾਗ। ਜਾ ਕੇ ਸੁਤਿ ਪੇ
ਇਆ ਸੀ ਸਾਗ। ਅਪੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਸੇ ਜੋਗੀ। ਅਪਿ ਨਿਰਬਾਲੀ ਅਪੇ ਭੋਗੀ॥ ੩॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤਤਤਰ
ਸੋਇ। ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਇ। ਸਾਗੁ ਤਰੀ ਮੈਨਾ ਮਕੈ ਰੀਗੀ। ਗੁਲਗਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਾਧਸੀਗੀ॥ ੪॥ ਮੁਕ
ਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਜਾ ਕੇ। ਉਲਾਨਹੀ ਕਿਛੁ ਜਨ ਤਾ ਕੇ। ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿ ਸੁਹੋਇ ਸੁਪਸੀਨਾ। ਨਾਨਕ
ਦਾਸੇਈ ਜਨ ਪੈਨਾ॥ ੫॥ ੩੭॥ ੪੦॥ ੮੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਗੋਬਿੰਦਾ। ਅ
ਸਥਿਤਿ ਭਏ ਬਿਨਸੀ ਸਭ ਚੰਦਾ। ਭੈਰੁ ਮਾਥਿਨ ਸਿਗਏ ਖਿਨ ਮਾਹਿ। ਪਰ ਬਹੁ ਵਸਿ ਆਮਨਿ ਆਇ॥ ੧॥ ਗ
ਮਰਾ ਮਸਿਤ ਸਦਾ ਸਹਾਇ। ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨ ਲੇਖੇ ਸਹੁ ਗਵਰਹਿ ਆਪੁਰਨ ਸਭ ਭਾਇ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਨੁ ਮਾ
ਲੁ ਜੋ ਬਨੁ ਜੁਗਤਿ ਗੋਪਾਲਾ। ਜੀਅ ਪਾਲਾਨਿ ਤ ਸੁਖ ਪਾਤਿ ਪਾਲਾ। ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਹੈ ਭਾਥਾ। ਨਿਮਖਨ
ਛੇਰੈ ਸਦਹੀ ਸਾਥ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਸਾਪੀਤ ਮੁਖ ਵਰਨ ਕੋਇ। ਸਾਰਿ ਸਮਾਯੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ। ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੀ
ਪੁਨ ਗਾਇਲਾ। ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਿ ਗੁਲਗਾਇਲਾ॥ ੪॥ ਤਿਸ ਕੀ ਪਰ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਮਨਿ ਜੋਗਾ। ਏਕ ਬਿ
ਨਾ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਹੋਗਾ। ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਪੁਰਖਾਰਥੁ। ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਜਾ ਰੇ ਸੁਆਰਥੁ॥ ੫॥ ੩੮॥ ੪੧॥ ੮੭॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਭੈਰਉ ਭਉ ਪਕਿ ਮਾਸਿ ਮਰਤ ਹਰਿਨਾ। ਸਗਲਾ ਬੀਆਧਿ ਮਿਟੀ। ਤਿਹੁ ਗੁਲ ਕੀ
ਦਾਸ ਕੋ ਹੋਏ ਪੁਰਨ ਕਾਮ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਲੋਕ ਸਦਾ ਗੁਲਗਾਵਹਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਨ ਪਾਮਾ।
ਜਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬੀਛੈ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ਧਰਮ ਗਾਇ ਜਾਮਾ॥ ੨॥ ਕਾਮ ਕੋ ਪਯੋਭ ਮਦਨਿ ਦਾਸਾਧਸੀਗੀ ਮਿ
ਟਿਆ ਅਭਿਮਾਨਾ। ਐਸੇ ਸਿਤ ਭੇਦ ਹਿ ਵਡ ਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦਕੁ ਰਥਾਨਾ॥ ੩॥ ੩੯॥ ੪੨॥ ੮੮॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਮ ਜਾ ਬੀਜੋ ਪੰਚਨਰਾਖੈ। ਮਿਥਿ ਆਰਾਜਨਿ ਤਉ ਠਿਠਾਖੈ। ਚਕ੍ਰ ਬਲਾਇ ਕ
ਰੈ ਪਾਖੈ ਗਾ। ਸੁਰਿ ਸੁਰਿ ਪਚੈ ਜੋ ਸੋਰਿ ਅਰੰਭਾ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ ਭੂਨਾ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਮੁਕਤਿ ਨ
ਪਈ ਐਸਾ ਚੀਦਰਗ ਹਿ ਸਾਕਤ ਮੁਨਾ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਈ ਕੁਚੀਲੁ ਕੁਦਰਗ ਤੇ ਨਹੀ ਜਾਐ। ਈਪੈ ਐਥਾਇ

ਨਮੁਚਿਹਿਸੈ। ਅੰਤਰੁਮੈਲਾਬਹੁਤਿਤਧੈ। ਸਾਚੀਦਰਗਹਿਅਪਨੀਪਤਿਖੈ। ੨॥ ਮਾਇਅਕਾਰਹਿ
 ਕੈਉਪਾਇ। ਕਬਹਿਨਪਾਲੈਸੀਪਾਪਉ। ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਸੁਚੀਤਿਨਅਲੈ। ਭੁਫੀਭੁਫੀਮੁਖੁਵਖਦੈ॥
 ੩॥ ਜਿਸਨੇਕਗੁਕਰੇਕਰਤਾਰ। ਸਾਪਸੀਗੰਗੇਇਤਿਸੁਬਿਉਹਰ। ਹਰਿਨਾਮਭਗਤਿਸਿਉਲਾਗਾਰੰਗੁ। ਕਹੁ
 ਨਨਕਤਿਸੁਜਨਹੀਭੰਗੁ॥ ੪॥ ੪੦॥ ੫੩॥ ੮੯॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਨਿੰਦਕਕਉਠਿਟਕੇਸੀਸਾਗੁ।
 ਨਿੰਦਕਕਾਝੂਠਾਬਿਉਹਰ। ਨਿੰਦਕਕਾਮੈਲਾਮਾਚਗੁ। ਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਗਖਨਹਾਰੁ॥ ੧॥ ਨਿੰਦਕਮੁਆਨਿੰਦ
 ਕਕੈਨਾਲਿ। ਪਾਰਥਰੁਪਮੇਸਰਿਜਨਗਖੈਨਿੰਦਕਕੈਸਿਰਿਕੜਕਿਚਿਕਾਏ॥ ੨॥ ਠਹਉ। ਨਿੰਦਕਕਾਕਹਿਅ
 ਕੋਇਨਮੈ। ਨਿੰਦਕਝੂਠੁਥੋਲਿਪਛੁਤਨੇ। ਹਥਪਛੋਰਹਿਸਿਉਪਰਨਿਲਗਾਹਿ। ਨਿੰਦਕਕਉਦਈਛੋਝੈ
 ਨਹਿ। ੩॥ ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਕਿਛੁਭੁਗਨਮਗੈ। ਨਿੰਦਕਕਉਲਾਗੈਦੁਖਸੀਗੈ। ਬਗੁਲੇਜਿਉਹਰਿਅਪੀਖਪਸਾ
 ਗਿ। ਮੁਖਤੇਥੋਲਿਅਤੀਕਾਤਿਮਾਥੀਚਾਹਿ। ੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਕਰਤਾਸੋਈ। ਹਰਿਜਨੁਕਰੈਸੁਨਿਹਚਲੁ
 ਰੁਈ। ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਸਾਚਾਦਰਥਾਹਿ। ਜਨਨਾਨਕਕਹਿਅਤਤੁਥੀਚਾਹਿ॥ ੪॥ ੪੧॥ ੫੪॥ ੯੦॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਦੁਇਕਰਜੋਰਿਕਰਉਅਰਦਾਸਿ। ਜੀਉਪੰਤੁਪਨੁਤਿਸਕੀਰਾਸਿ। ਸੋਈਮੇਗਸੁਆ
 ਮੀਕਰੈਹਰੁ। ਕੋਟਿਥਾਰਜੀਈਥਲਿਹਰ। ੧॥ ਸਾਧੂਪੁਰਿਪੁਨੀਤਕਰੀ। ਮਨਕੇਬਿਕਾਰਮਿਟਹਿਪੁਤਸਿਮਰ
 ਤਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਹਰੀ॥ ੨॥ ਠਹਉ। ਜਾਕੈਹਿਰਮਹਿਸਗਲਾਨਿਪਾਗ। ਜਾਕੈਸੇਵਾਪਈਮੈਮਾਨੁ। ਸ
 ਗਲਮੇਰਥਪੁਰਨਹਾਰ। ਜੀਅਪਨਭਗਤਨਆਧਾਰ॥ ੩॥ ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸਗਲਪਗਾਸ। ਜਪਿਜ
 ਪੀਜੀਵਹਿਭਗਤਗੁਨਤਾਸ। ਜਾਕੈਸੇਵਨਬਿਰਥੀਜਾਇ। ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਏਕੁਪਿਆਈ॥ ੩॥ ਗੁਰਉਪ
 ਦੇਸਿਦਇਅਸੀਤੇਖੁ। ਨਮੁਨਿਧਨੁਨਿਰਮਲੁਇਹਥੇਛੁ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਯੀਜੈਲਾਕੁਲਾਇ। ਚਰਨਕਮਲਨਨਕ
 ਨਿਤਪਿਆਈ॥ ੪॥ ੪੨॥ ੫੫॥ ੯੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਸੁਨੀਅਰਦਾਸਿ। ਕਾ
 ਰਜੁਆਇਆਸਗਲਾਗਾਸਿ। ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਪਭੂਪਿਆਈਆ। ਗੁਰਪੁਰੇਗੁਰਸਗਲਚਕਾਇਆ॥ ੧॥
 ਸਭਤੇਵਡਸਮਗਗੁਰਦੇਵਾ। ਸਤਿਸੁਖਪਈਤਿਸਕੀਸੇਵਾ॥ ੨॥ ਠਹਉ। ਜਾਕਾਕੀਆਸਭਾਕਿਛੁਹੋਈ।
 ਤਿਸਕਾਅਮਰਨਮੈਟੋਕੋਈ। ਪਾਰਥਰੁਪਮੇਸਰਅਨੁਪਾਸਫਲਮੁਗਤਿਗੁਰਤਿਸਕਾਕੁਧੁ॥ ੩॥ ਜਾਕੈ
 ਅੰਤਰਿਬਸੈਹਰਿਨਾਮੁ। ਜੋਜੋਪੈਖਸੁਬਰਮਾਗਿਆਨੁ। ਥੀਸਥਿਸੁਏਜਾਕੈਮਨਿਪਰਗਾਸੁ। ਤਿਸੁਜਨਕੈਪਰ
 ਬਰਮਕਾਨਿਵਾਸੁ॥ ੩॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਕਰੀਨਮਸਕਾਰ। ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਜਾਉਥਾਭਿਹਰ। ਸਤਿ
 ਗੁਰਕੇਚਰਨਧੋਇਧੋਈਪੀਵਾ। ਗੁਰਨਾਨਕਜਪਿਜਪਿਸਦਜੀਵਾ॥ ੪॥ ੪੩॥ ੫੬॥ ੯੨॥

ਰਗੁਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲਾ ॥ ਘਰੁ ੩ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਤਿਪਾਲਪਭਰਿ
 ਪਾਲਕਵਨਗੁਨਗਨੀ ॥ ਅਨਿਕਰੇਗਬਹੁਰੇਗਸਰਬਕੋਪਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਅਨਿਕਾਰੀਆਨਾਨਿਕਧਿ
 ਆਨਾਨਿਕਜਾਪਜਾਪਤਾਪਾ ॥ ਅਨਿਕਗੁਨਿਤਪੁਨਿਤਯਾਯਿਤਅਨਿਕਧਾਰੁਨੀ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕਨਦਅ
 ਨਿਕਬਾਜਨਿਮਖਨਿਮਖਅਨਿਕਸ੍ਵਦਆਨਿਕਦੇਖਅਨਿਕਰੇਗਮਿਟਹਿਜਸਸੁਨੀ ॥ ਨਾਨਕਸੇਵਾਅਪਾਰ
 ਦੇਵਤਟਹਖਟਹਬਰਤਪੁਜਾਗਵਨਭਵਨਜਾੜਕਰਨਸਗਲਫਲਪੁਨੀ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੫੧ ॥ ੮ ॥ ੨੧ ॥
 ੧ ॥ ੯੩ ॥

ਰਗੁਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੨ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਅਤਮਮਹਿਗਮੁਗਮਮਹਿਅਤਮੁਚੀਨਸਿਗੁਰਬੀਚਾਗਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਲੀਸਥਦਿਪਛਾਲੀਦਖ
 ਕਾਟੈਰਉ ਮਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕਹਉਮੈਰੋਗਬੁਗੇ ॥ ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕਾਥੇਦਨਆਪੇਬਖਸੈਸਥਦਿਪੁਗੇ ॥
 ੨ ॥ ਰਹਉ ॥ ਆਪੇਪਰਖੇਪਰਖਲਹਾਰੈਬਹੁਰਿਸੁਲਾਕੁਨਹਈ ॥ ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਭਈਗੁਰਿਮੇਲੇਪ੍ਰਭਭਾਲਾਸ
 ਚੁਸੇਈ ॥ ੩ ॥ ਪਉਲੁਪਾਲੀਥੈਸਿਤਹਰੇਗੀਰੇਗੀਪਰਤਿਸਭੇਗੀ ॥ ਆਤੀਪਤਾਮਾਇਆਦੇਹਸਿਰੇਗੀਰੇ
 ਗੀਕੁਟੈਬਸਿਜੇਗੀ ॥ ੪ ॥ ਰੇਗੀਬਹਮਾਥਿਸੁਨੁਸੁਦ੍ਰੋਗੀਸਗਲਸੇਸਥਾ ॥ ਹਰਿਪਦਚੀਨਿਭਏਸੇਮੁਕਤੇਗੁ
 ਰਕਾਸਥਦਵੀਚਾਗਾ ॥ ੫ ॥ ਰੇਗੀਸਤਸਮੁੰਦਸਨਦੀਆਖੰਡਪਤਾਲਸਿਰੇਗੀਭਰੇ ॥ ਹਰਿਕੋਲੋਕ ਸਿਸ
 ਚਿਸੁਰੇਲੇਸਰਬੀਥਈਨਦਰਿਕੇਗੇ ॥ ੬ ॥ ਰੇਗੀਖਟਦਗਸਨਭੇਖਪਾਰੀਨਾਹਰੀਅਨੇਕਾ ॥ ਬੇਦਕਤੇਬਕ
 ਰਹਿਕਹਬਪੁਰੇਨਹਚੁਝਹਿਇਕਏਕਾ ॥ ੭ ॥ ਮਿਠਰਸੁਖਾਇਸੁਰੇਗੀਭਰੇਜੈਕੰਦਮੁਯਸੁਖੁਨਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ
 ਵਿਸਾਰਿਚਲਹਿਅਨਮਾਰਗਿਅੰਤਕਾਲਿਪਛੁਤਾਹੀ ॥ ੮ ॥ ਤੀਰਥਿਭਯੈਰੇਗੁਨਛੂਟਸਿਪਾਇਆਥਾਦੁ
 ਬਿਥਾਦੁਭਾਇਆ ॥ ਦੁਬਿਧਾਰੇਗੁਸੁਆਧਿਕਵਰੇਰਮਾਇਆਕਾਮੁਹਤਾਜੁਭਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾ
 ਚਾਸਥਦਿਸਲਾਹੈਮਨਿਸਾਚਾਤਿਸੁਰੇਗੁਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਜਨਅਨਾਦਿਨੁਨਿਰਮਲਾਜਿਨਕਉਕਰ
 ਮਿਨੀਸਲਾਪਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ੧ ॥

ਰਗੁਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੩ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਉਪਾਇਆ ਮਨੁ ਦਬਾਲੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਮਨੁ ਪਿਭੁਲੇ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਬੁਝਾਇਆ ਕਾਰੁ ਲੁਕਰਤ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਮੰਤਰਿ ਪਿਆਰੁ ॥
 ਹਉ ਕਬਹੂ ਨ ਛੋੜਉ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ੨ ॥ ਰਹਉ ਪਿਤਾ ਪੁਰਖਾ ਦੁਪੜੁ ਲਪਟਾਇਆ ਲੈ ਪਾਟੀ ਪਾਧੇ ਕੈ
 ਆਇਆ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਨ ਪੜਉ ਅਚਾਗੇ ਮੇਰੀ ਪਟੀ ਆਲਿਖਿ ਦੇਹੁ ਗੋਬੰਦੁ ਮੁਗਿ ॥ ੩ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਰਿ
 ਲਾਦ ਸਿਉ ਕਹਿਆ ਆਇ ॥ ਪੁਰ ਵਿਗਤਿ ਨ ਪੜੁ ਕੀ ਸਮਝਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਦਤਾ ਹਰਿ ਜੀ ਮੇਰੈ ਨਾਉ ॥
 ਜੇਹਰਿ ਛੋੜਉ ਤਉ ਕੁਝ ਲਿਖਾ ਗੈ ਗਾਇ ॥ ੪ ॥ ਪੁਰਿ ਲਾਇ ਸਭਿ ਚਾਟ ਕੇ ਵਿਗਾਏ ॥ ਹਮਾ ਕਹਿ ਮੈ ਨ ਸੁਲੈ
 ਅਪਲੇ ਕਰ ਜਾ ਸਵਾਗੇ ॥ ਸਭ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਈ ॥ ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਈ ॥ ੫ ॥ ਸਿਰੈ ਮਰ
 ਕੈ ਕੀਈ ਪੁਕਾਰਾ ਸਭੇ ਦੈ ਤਕੇ ਸੁਖ ਮਾਗਿ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾਰੀ ਪਤਿ ਗਏ ਸਈ ॥ ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਹਿ ਮੈ ਕਿਸੇ ਹੋਈ ॥
 ੬ ॥ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਦੈ ਤਿਗੁ ਜੁਚਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨ ਬੁਝੈ ਤਿਨਿ ਅਪਿਭੁਲਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਰਖਾ ਦਸਿ
 ਉਵਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਮੇਧ ਨ ਬੁਝੈ ਕਾਲੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥ ੭ ॥ ਪੁਰਖਾ ਦੁਕੇਰੇ ਵਿਚਿ ਗਖਿ ਮਾਥਾ ਰਿਖਿ
 ਆਤਮਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਬਾਲਕੁ ਮੁਲਿ ਨ ਰਹਈ ਮੇਰੈ ਮੰਤਰਿ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ॥ ਕੀਤੇ ਹੋਵੈ ਸਗੋ ਕੀ ਕਰੈ ਅਲਹੋ ਦਾਨਾ
 ਉਪਰਾਇਆ ॥ ਜੇ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਅਸੁ ਆਇ ਪੁਤ੍ਰ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਰਖਾ ਦਸਿ ਉਗੁਰ
 ਜਉ ਹਈ ॥ ਕਰਤ ਮਾਰ ਜਗਦੀਸ ਗੁਜਾਈ ॥ ਜਗ ਜੀ ਵਨੁ ਦਤਾ ਮੰਤਰਿ ਸਖਈ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਹਰਿ ਮਾਸਮਈ ॥
 ੯ ॥ ਥੀ ਮੁਉ ਪਾਇ ਹਰਿ ਮਾਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਅੰਕ ਗੀਦੈ ॥ ਤੁਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥ ਭਗਤ ਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ਵਜੀ
 ਵਧਈ ॥ ਅਪਲੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਵਤਿ ਆਈ ॥ ੧੦ ॥ ਜੀ ਮਲੁ ਮਰਲਾ ਮੇਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਵਲੁ ਜਾਲਾ ਕਰਤੈ ਲਿ
 ਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਪੁਰਖਾ ਦੈ ਕੈ ਕਰ ਜੋ ਹਰਿ ਮਾਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਭਗਤ ਕਾ ਬੋਲੁ ਮਗੈ ਆਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਦੇਵ ਕੁਲੀ
 ਲਖਿ ਮੀਰੈ ਹਰਿ ਜੋ ਕਾਰੁ ॥ ਮਾਤਾ ਗੰਧਿ ਕਾਰੁ ਪੁਨਿ ਵਾਰੁ ॥ ਲਖਿ ਮੀਰੈ ਉਕਰੈ ਨ ਸਕੈ ਜਾਇ ॥ ਪੁਰਖਾ ਦੁ ਜਨੁ ਚਰ
 ਕਉ
 ਟੀ ਲਾਗਾ ਆਇ ॥ ੧੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਲਿਖਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਾਲੁ ਸੁਗੰਧੁ ਸਭਾਇਆ ॥ ਲੇਖਿ ਨ ਰਹੇ ਲ
 ਪਟਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਦਰਗਹਿ ਮਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਕਰੈ ਨ ਕੁਸੁ ਭੁਕੇ ਕਰੈ ਕਰਾਇਆ ॥ ਸੇਪਰ ਵਾਲਾ ਜਿਨਿ
 ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਭਗਤ ਕਾ ਅੰਗੀ ਕਾਰੁ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥ ਕਰਤੈ ਅਪਲਾ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੧੪ ॥
 ੧ ॥ ੨ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਠਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਉ ਮੈ ਰਿਸਨ ਬੁਝਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾ
 ਮੁ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥ ਮਨ ਸਾਮਨ ਹੋ ਸਮਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਉਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮੇਰੀ ਪਾਮਾਰੇ ॥ ਮਨਾ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁ
 ਲਦੀ ਨ ਜਨੁ ਮੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਉਪਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਰਤੀ ਅੰਚ ਦੁ

ਖਨਲਾਈ॥ ਅਧਿਤਰਹਿਸਗਏਕੁਲਤਰਹਿਜੇਤੇਰੀਸਰਲਾਈ॥ ੨॥ ਭਗਤਕੀਪੈਜਰਖਹਿਤੁਆਪੇਏਤਤੇਰੀਵ
ਡਿਅਈ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਵਿਖਦੁਖਕਟਹਿਦੁਬਿਪਾਰਤੀਨਰਾਈ॥ ੩॥ ਅਮਰੁਰੁਮੁਗਧਕਿਛੁਕੁਣਹਿਨਾਹੀਤੁ
ਆਪੇਦੇਰਿਬੁਣਈ॥ ਜੇਤੁਪੁਭਵੈਸੋਈਕਰਸੀਅਵਰੁਨਕਰਲਾਜਾਈ॥ ੪॥ ਜਗਤੁਉਪਾਇਤੁਪੁਪੈਲਾਈਆ
ਕੁੰਡੀਕਰਕਮਾਈ॥ ਜਨਮੁਪਦਰਬੁਜੁਮੈਹਰਿਆਸਬਦੈਸੁਗਤਿਨਪਾਈ॥ ੫॥ ਅਮਰੁਖਿਮਰਹਿਤਿਨਕਿਛੁਨਸੁਣੈਦ
ਰਮਤਿਆਰੀਆਨਅੰਧਾਰਾ॥ ਭਵਜਲੁਪਾਰਿਤਪਵਰੈਕਬਯੋਭੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਗੁਰਸਿਰਿਭਾਰਾ॥ ੬॥ ਸਚੈਸਬਦਿਰ
ਤੇਜਨਸਚੇਹਰਿਪ੍ਰਥਿਅਪਿਮਿਲਾਏ॥ ਗੁਰਕੀਬਲੀਸਬਦਿਪਛਤੀਸਾਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾਏ॥ ੭॥ ਤੁਮਾਪਿਨਿਰਮ
ਲੁਤੇਰੇਜਨੈਨਿਰਮਲਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਰੇ॥ ਨਨਕੁਤਿਨਕੈਸਦਬਯੋਰੇਰਾਮਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੇ॥ ੮॥ ੨॥ ੩॥

ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਲਲਪ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੫੭॥ ੨ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਈਵਡਰਾਜਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਪੁਰੇਕਜਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਨਿਕੋਟਿਪਨਪਾਏ॥ ਨਮਾਬਿ
ਨਾਜਨਮੁਬਿਰਥਾਜਾਏ॥ ੧॥ ਤਿਸੁਸਾਯਾਹੀਜਿਸੁਹਰਿਪਨੁਰਸਿ॥ ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਸੁਗੁਰਮਸਤਕਿਰਾਬੁ॥ ੨॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਕੋਟਕਈਸੈਨਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਸਹਜਸੁਖੈਨਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸੀਤਲੁਹੁ
ਆ॥ ਨਮਾਬਿਨਾਪਿਗੁਜੀਵਲੁਖੁਆ॥ ੩॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਜੀਵਨਮੁਕਤਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਸਭਹੀਜੁ
ਗਤਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਨਿਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ ਨਮਾਬਿਨਾਭ੍ਰਮਿਮਾਵੈਜਾਈ॥ ੪॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਵੈਪਰਵਾਰਾ॥
ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਸਦਹੀਲਾਹਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਵਡਪਰਵਾਰਾ॥ ਨਮਾਬਿਨਾਮਨਮੁਖਗਵਾਰਾ॥ ੫॥
ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਨਿਰਚਲਾਸਨੁ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਖਤਿਨਿਵਾਸਨੁ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸਾਚਾਸਾਹੁ॥
ਨਾਮਹੀਲਨਹੀਪਤਿਵੇਸਾਹੁ॥ ੬॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸਭਮਹਿਜਾਤਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁ
ਰਿਦੈਸੋਸਭਤੇਉਚਾ॥ ਨਮਾਬਿਨਾਭ੍ਰਮਿਜੇਨੀਉਚਾ॥ ੭॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਪਰਗਟਿਪਰਾਰਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿ
ਸੁਮਿਟਿਆਅੰਧਾਰਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਪੁਰਖੁਪਰਵਾਲਾ॥ ਨਮਾਬਿਨਾਠਿਰਿਅਵਲਜਾਲਾ॥ ੮॥ ਤਿਨਿਨਾਮੁਪਾਇ
ਆਜਿਸੁਭਉਚਿਕਿਪਾਲਾ॥ ਸਪਸੰਗਤਿਮਹਿਲਖੇਗੁਪਾਲਾ॥ ਅਵਲਜਾਲਰਹੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਕਹੁਨਕਤਤੇਤ
ਤੁਮਿਲਾਈਆ॥ ੯॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥ ਭੈਰਉਮਲਲਪ ਕੋਟਿਬਿਸਤਕੀਨੇਅਵਤਾਰਕੋਟਿਬਰਮੈਚਜ
ਕੋਧਮਸਾਯਾਕੋਟਿਮਹੇਰਉਪਾਇਸਮਾਏ॥ ਕੋਟਿਬਰਮੈਜਗੁਸਾਜਲਾਏ॥ ੧॥ ਮੈਸੋਪਲੀਗੁਵਿੰਦੁਰਮਾਰਾ॥ ਬਗਨਿਨਸ
ਕਉਗੁਲਾਬਿਸਥਾਰਾ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਟਿਮਾਇਆਜਾਕੈਸੇਵਕਾਈ॥ ਕੋਟਿਜੀਅਜਾਕੀਸਿਰਜਾਈ॥ ਕੋਟਿਉਪਾਰਜ

ਨਾਤੇਰੈਅੰਗੀਕੋਟਿਭੁਗਤਥਸਤਹਰਿਨੀਗੀ॥ ੨॥ ਕੋਟਿਛਤਪਤਿਕਰਤਨਸਕਾਰਾਕੋਟਿਏਦ੍ਰੁਠਾਢੈਦੁਅ
 ਗਕੋਟਿਬੈਭੈਠਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟੀਮਾਹਿਕੋਟਿਨਮਜਾਕੀਕੀਮਤਿਨਹਿ॥ ੩॥ ਕੋਟਿਪੁਰੀਅਤਰੈਜਾਕੈਨਾਦਾਕੋਟਿਮ
 ਖਾਰੇਚਲਿਤਬਿਸਮਾਦਾਕੋਟਿਸਕਤਿਸਿਵਮਾਹਿਮਕਾਰਾਕੋਟਿਜੀਅਦੇਵੈਆਧਾਰਾ॥ ੪॥ ਕੋਟਿਤੀਰਥਜਾਕੈ
 ਚਰਨਮਝਾਗਕੋਟਿਪਵਿਤ੍ਰਜਪਤਨਮਚਗਕੋਟਿਪੁਜਾਹੀਕਰਤੇਪੁਜਾਕੋਟਿਬਿਸਥਾਰਨੁਅਵਰੁਨਦੁਜਾ॥ ੫॥
 ਕੋਟਿਮਹਿਮਾਜਾਕੀਨਿਗਲਠੈਸਾਕੋਟਿਉਸਤਤਿਜਾਕੀਕਰਤਥਹਮੰਸਾਕੋਟਿਪਰਲਓਚਿਪਤਿਨਿਮਖਮਾਹਿ॥
 ਕੋਟਿਗੁਲਾਤੇਰੇਗਦੇਨਜਾਹਿ॥ ੬॥ ਕੋਟਿਗੀਅਨੀਕਥਹਿਗੀਅਨੁਕੋਟਿਧੇਅਨੀਧਰਤਧਿਅਨੁਕੋਟਿਤਪੀ
 ਸਰਤਪਯੋਕਰਤੇਕੋਟਿਪੁਰੀਸਰਮੁਨਿਮਹਿਰਹਤੇ॥ ੭॥ ਅਵਿਗਤਨਥੁਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀਪੁਰਿਰਹਿਆਪਟਅੰਤਰ
 ਜਾਮੀਜਤਕਤਦੇਖਉਚੇਰਵਾਸਾਨਨਕਕਉਗੁਰਿਕੀਓਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੮॥ ੨॥ ੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾਪ
 ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਕੀਨੇਦਨੁਆਮੋਲਰਤਨੁਹਰਿਦੀਨੇਨਾਮੁ॥ ਸਹਜਾਬੈਨੇਦਚੇਜਾਅਨੰਤਾਨਨਕਕਉਪਭੂਮਿਅ
 ਓਅਚਿੰਤਾ॥ ੧॥ ਕਹੁਨਨਕਕੀਗਤਿਹਰਿਸਚੀ॥ ਬਹੁਰਿਥਹਰਿਤਿਸੁਸੀਗੀਮਨੁਰਾਚੀ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਰੈ
 ਰੇਜਨਭਉ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਰੈਲੀਚੈਨਉ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਰੈਸਥਦਿਉਧਾਗਾਅਚਿੰਤਹਮਰੈਭਰੇਭੰਡਗਾ॥ ੨॥ ਅਚਿੰ
 ਤਹਮਰੈਕਾਰਜਪੁਰੇ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਰੈਲਥੇਵਿਸੁਰੇ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਰੈਬੈਗੀਮੀਤਾ॥ ਅਚਿੰਤੇਹੀਇਹੁਮਨੁਵਸਿਕੀਤਾ
 ੩॥ ਅਚਿੰਤਪ੍ਰਭੂਹਕੀਆਦਿਯਾਸਾ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਰੈਪੁਰਨਆਸਾ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਰੈਸਗਲਾਸਿਧੀਤਾ॥ ਅ
 ਚਿੰਤਹਮਰੈਕਉਗੁਰਿਦੀਨੇਮੰਤ੍ਰ॥ ੪॥ ਅਚਿੰਤਹਮਰੈਬਿਨਸੇਬੈਗਾ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਰੈਮਿਟੇਅੰਧੇਗਾ॥ ਅਚਿੰਤੇਹੀ
 ਮਨਿਕੀਰਤਨੁਮੀਨਾ॥ ਅਚਿੰਤੇਹੀਪ੍ਰਭੂਪਟਿਘਟਿਗੀਨਾ॥ ੫॥ ਅਚਿੰਤਮਿਟੇਚੈਸਗਲੇਭਰਮਾ॥ ਅਚਿੰਤਵ
 ਸਿਚਿਮਨਿਸੁਖਾਥਿਸਾਮਾ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਰੈਅਨਹਤਵਜੈ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਰੈਗੋਵਿਦੁਗਾਜੈ॥ ੬॥ ਅਚਿੰਤਹਮਰੈ
 ਮਨੁਪਤੀਆਨਾ॥ ਨਿਹਚਲਧਨੀਅਚਿੰਤਪਛਾਨਾ॥ ਅਚਿੰਤੇਉਪਜਿਚਿਸਗਲਾਬਿਬੇਕਾ॥ ਅਚਿੰਤਚਰੀਹਥਿ
 ਹਰਿਹਰਿਟੇਕਾ॥ ੭॥ ਅਚਿੰਤਪ੍ਰਭੂਪੁਰਿਗਿਯਿਅਲੇਖੁ॥ ਅਚਿੰਤਮਿਲਿਚਿਪ੍ਰਭੂਕਰੁਣੇਕਾ॥ ਅਚਿੰਤਅਚਿੰ
 ਤਸਗਲੀਗਈ॥ ਪ੍ਰਭੂਨਨਕਨਨਕਨਨਕਮਈ॥ ੮॥ ੩॥ ੬॥

ਗੁਰੂ ਬੈਰਉ ਚੰਦੀ ਭਗਤ ਕੀ॥ ਸਿਕਰੀ ਰਜੀਉ॥ ਪਰ ੧ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਇਹੁ ਪ੍ਰਨੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੋ ਨਉ॥ ਗੰਠਿ ਨ ਕੀਧਉ ਬੇਚਿਨ ਖਾਉ॥ ਪਾਰਹਿ ਨਉ ਮੇਰੇ ਖੇਤੀ ਨਉ ਮੇਰੇ ਬਾਗੀ॥ ਭਗ
ਤਿ ਕਰਉ ਜਨੁ ਸਰਸਿ ਭੁਜਾਗੀ॥ ਪਾਨਉ ਮੇਰੇ ਮਾਣਿ ਮਾਨਉ ਮੇਰੇ ਪੂਜੀ॥ ਤੁਮਹਿ ਛੋੜਿ ਜਾਨਉ ਨਹੀਂ ਦੂਜੀ॥ ੨॥
ਨਉ ਮੇਰੇ ਬੀਧਿ ਪਨਾਉ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਨਉ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ॥ ੩॥ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਜਿ ਸੁਰਖੈ ਉਦਾਸੁ॥ ਕ
ਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਤਕੇ ਦਾਸੁ॥ ੧॥ ਭੈਰਉ॥ ਨੀਰੋ ਅਵਨੁ ਨੀਰੋ ਜਨਾ॥ ਕੋਇ ਨ ਗਹਿਰੈ ਰਾਜ ਚਾਨਾ॥ ਪਾਗੁ ਮੁਗ
ਜਨ ਉਨਿ ਮਿ ਮੈਰੀ॥ ਸਿਪੈ ਤੇ ਤਕਲੁ ਤੁਮਹੁ ਤੈਰੀ॥ ਪਾਰਹਿ॥ ਮਾਵਤ ਸੰਗ ਨ ਜਾਤ ਸੰਗਤੀ॥ ਕਰੁ ਭਉ ਚਿਦਰਿਖੀ
ਪੇਹਾ ਬੀ॥ ੨॥ ਲੋਕ ਗਛੁ ਸੇਨੇ ਕਾ ਭਾਇਆ॥ ਪੁਰਖੁ ਰਵਨੁ ਕਿਆ ਲੇਗਾਇਆ॥ ੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕਿਛੁ ਗੁਨੁ ਕੀਜ
ਗਿ॥ ਚਲੇ ਜੁਆਗੇ ਦੁਇ ਹਥ ਸੁਗਿ॥ ੧॥ ਭੈਰਉ॥ ਮੈਲਾ ਕੁਮੈਲਾ ਇੰਦ੍ਰਾ ਗਵਿ ਮੈਲਾ ਮੈਲਾ ਰੈਚੰਦ੍ਰਾ॥
ਪਾਮੈਲਾ ਮਲਤਾਇ ਹੁਸੀ ਗੁਆਇ ਕੁਹਰਿ ਨਿਗਲੁ ਜਾਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਪਾਰਾ॥ ਪਾਰਹਿ॥ ਮੈਲੇ ਕੁਮੈਲਾ ਇਕੋਈ
ਸਾਮੈਲੇ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁ ਗਦਿ ਨ ਤੀਸਾ॥ ੨॥ ਮੈਲਾ ਮੈਲੀ ਮੈਲਾ ਗਿਗਾ ਮੈਲਾ ਪਉਤੁ ਪਾਵਤੁ ਅਰੁਨੀਤਾ॥ ੩॥ ਮੈਲੇ
ਸਿਵ ਸਿਕਰਾ ਮੇਲਾ॥ ਮੈਲੇ ਸਿਪਸਾ ਪਿਕ ਅਰੁ ਭੇਖਾ॥ ਮੈਲੇ ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਮਜਟ ਸਰੋਤੀ॥ ਮੈਲੀ ਕਾਇਆ ਹੋਸ ਸਮੇ
ਤਿ॥ ੪॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇਜਨ ਪਰਵਨਾ॥ ਨਿਗਲੁ ਤੇਜੋ ਗਮਹਿ ਜਾਨਾ॥ ੬॥ ੩॥ ਭੈਰਉ॥ ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਕਾ ਕਿਬ
ਲਾ ਕਰਿ ਦੇਹੀ॥ ਬੋਲ ਨਹੁ ਪਰਮ ਗੁਰੁ ਦੇਹੀ॥ ਪਾਕੁ ਰੇ ਮੁਖੀ ਥਾਂ ਗਨਿਵ ਜਾ॥ ਏਕ ਮਸੀਤਿ ਦੋਸੈ ਦਰਵਾਜਾ॥ ਪ
ਰਹਿ॥ ਮਿਮਿ ਮਿਲਿ ਤਾਮਸੁ ਭਗੁ ਕ ਦੂਰੀ॥ ਭਖਿਲੇ ਪੰਚੈ ਹੋਇ ਸਬੂਰੀ॥ ੨॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਾਸਾ ਹਿੰਦੂ ਏਕ
ਕਰ ਕਰੈ ਮੁਖੀ ਕਰ ਕਰੈ ਸੇਖਾ॥ ੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਭਾਇਆ ਦੇਵਨਾ॥ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਮਨੁ ਮਾਸਾ ਜਿ ਸਮਾਨਾ॥ ੧॥ ੧॥
ਭੈਰਉ॥ ਗੰਗਾ ਕੇ ਸੰਗਿ ਤਾ ਬਿਗਰੀ॥ ਸੋਸਾ ਲਿਤਾ ਗੰਗਾ ਹੋਇ ਨਿਬਰੀ॥ ਪਾਬਿ ਗਰਿ ਚਿਕਬੀਰ ਗਮ ਦੁਹ
ਈ॥ ਸਾਚੁ ਭਉ ਚਿ ਅਨਕ ਤਹਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਪਾਰਹਿ॥ ਚੰਦਨ ਕੇ ਸੰਗਿ ਤਰਵਰੁ ਬਿਗਰਿ ਚਿ॥ ਸੋਤਰਵਰੁ ਚੰਦਨੁ
ਹੋਇ ਨਿਬਰਿ ਚਿ॥ ੨॥ ਪਸਕੇ ਸੰਗ ਤਾ ਬਾਬਿ ਗਰਿ ਚਿ॥ ਸੋਤੀ ਬਾਕੇ ਚਨੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿ ਚਿ॥ ੩॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ
ਕਬੀਰ ਬਿਗਰਿ ਚਿ॥ ਸੋਕਬੀਰੁ ਗੰਗੇ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿ ਚਿ॥ ੧॥ ੫॥ ਭੈਰਉ॥ ਮਾਥੋ ਤਿਲਕੁ ਰੁਖ ਮਾਥਾ ਬਨਾ
ਲੇ ਕਨਕ ਮੁਖਿ ਲਉ ਨ ਜਾਨਾ॥ ਪਾਜ ਉਹਉ ਬਉਰਾ ਤਉ ਗਮੁ ਤੇਗਾ ਲੋਗੁ ਮਰੁ ਕਹ ਜਾਨੈ ਮੇਰਾ॥ ਪਾਰਹਿ॥
ਤੇਰਉ ਨ ਪਾਤੀ ਪੁਜਉ ਨ ਦੇਵਾ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਨਿਠਲ ਸੇਵਾ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਜਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨਾ
ਵਉ॥ ਮੈਸੀ ਸੇਵ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ॥ ੩॥ ਲੋਗੁ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਬਉਰਾ॥ ਕਬੀਰ ਕਮ ਰਮੁ ਰਾਮ ਪਰਿਚਨਾ॥
੧॥ ੬॥ ਭੈਰਉ॥ ਉਲਟਿ ਜਾਤਿ ਕੁਲ ਦੇਉ ਬਿਸਾਗੀ॥ ਸੁਨ ਸਹਜ ਮਹਿ ਬੁਨਤ ਹਮਾਰੀ॥ ਪਾਰਹਿ॥

ਸੁਗਰਹਰਕਉ॥ ਪੀਤਿ ਤਮੁਲੀਛਾਨੇ ਦੇਉ॥ ਪਾਰਹਉ॥ ਬੁਨਿ ਬੁਨਿਆਪਾਮੁ ਪਹਿਰਵਉ॥ ਜ
 ਹਨੀਆਪੁਤਹਰੇਇਗਵਉ॥ ੨॥ ਪੀਤਿ ਤਮੁਲੀਜੋਲਿਖੀਆਛਾਨੇਚਯੇਹਮਕਛੁਨਲੀਆ॥
 ੩॥ ਰਿਦੈਖਲਾਸੁਨਿਰਖਯੇਮੀਗਾ॥ ਮੁਖੇਜੋਖੇਜੇਮਿਯੇਕਬੀਗਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਭੈਰਉ॥
 ਨਿਰਪਨਾਦਰੁਕਈਨਦੇਈ॥ ਲਾਖਜਤਨਕਰੈਚਿਹਾਚੇਤਿਨਪਰੇਈ॥ ਪਾਰਹਉ॥ ਜਦੁਨਿਰਪਨੁਸਰ
 ਪਨਕੈਜਾਈ॥ ਅਗੇਥੈਪੀਠਿਠਿਗਈ॥ ੧॥ ਜਦੁਸਰਪਨੁਨਿਰਪਨਕੈਜਾਈ॥ ਦੋਆਅਦਰੁਲੀਆਬੁ
 ਝਾਈ॥ ੨॥ ਨਿਰਪਨਸਰਪਨੁਦੇਨਉਭਾਈ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਕਲਾਨਮੇਟੀਜਾਈ॥ ੩॥ ਕਹਿਕਬੀਰਨਿਰਪਨਹੋਸੇ
 ਈ॥ ਜਾਕੇਰਿਦੈਨਮੁਨਹੋਈ॥ ੪॥ ੮॥ ਭੈਰਉ॥ ੫॥ ੨ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਭਗਤਿਕਮਾਈ॥ ਤਥਾਇ
 ਹਮਨਸਦੇਹੀਪਾਈ॥ ਇਸਦੇਹੀਕਉਸਿਮਰਦੇਵਾ॥ ਸੇਦੇਹੀਭਜੁਹਰਿਕੀਸੇਵਾ॥ ਪਾਭਜਹੁਗੁਬਿੰਦੁਭੁਲਿ
 ਮਤਜਾਗੁ॥ ਮਨਸਜਨਮਕਾਏਹੀਯਾਗੁ॥ ਪਾਰਹਉ॥ ਜਬਯਗੁਜਰੇਗੁਨਹੀਆਈਆ॥ ਜਬਯਗੁਕਾ
 ਯਿਗਸੀਨਹੀਕਾਈਆ॥ ਜਬਯਗੁਬਿਕਲਭਈਨਹੀਕਨੀ॥ ਭਾਜੇਯੇਹਿਰੇਮਨਸਾਰਿਗਪਨੀ॥ ੨॥ ਅਬਨ
 ਭਜਸਿਭਜਸਿਕਥਭਈ॥ ਆਵੈਅੰਤੁਭਜੀਆਜਾਈ॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰਹਿਸੇਈ॥ ਅਬਸਗਾਠਿਰਿਪ
 ਛੁਤਹੁਨਪਵਹੁਪਾਗੁ॥ ੩॥ ਸੇਸੇਵਕਜੋਲਾਈਅਸੇਵਾ॥ ਤਿਨਹੀਪਾਏਨਿਰੰਜਨਦੇਵਾ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਤਕੇ
 ਖੁਲੇਕਪਟਾ॥ ਬਹੁਨਿਅਵੈਜੋਗੀਬਾਟਾ॥ ੪॥ ਇਹੀਤੇਰਾਮਉਸਹੁਇਹਤੇਰੀਬਾਗਾ॥ ਘਟਭੀਤਰਿਤੂਦੇ
 ਖੁਬਿਚਾਗੀ॥ ਕਹਤਕਬੀਰਜੀਤਿਕੈਰਾਗੀ॥ ਬਹੁਬਿਧਿਕਹਿਚਿਪੁਕਾਰਿਪੁਕਾਰੀ॥ ੫॥ ੧॥ ੮॥ ਭੈਰਉ॥
 ਸਿਵਕੀਪੁਰੀਬਸੈਬੁਧਿਸਾਗੁ॥ ਤਹਤਮੀਲਿਕੈਕਰਹੁਬਿਚਾਗੁ॥ ਈਤਉਤਕੀਸੇਈਪੈਗੈਕਉਨੁਕਰ
 ਮੇਰਕਰਿਕਰਿਮੈਗੈ॥ ੧॥ ਨਿਜਪਦਉਪਰਿਯਾਗੋਧਿਆਨੁ॥ ਰਾਜਰਾਮਨਾਮੁਮੇਰਕਰਮਾਗਿਆਨੁ॥ ਪਾਰਹਉ॥
 ਮੁਖਦੁਆਰੈਬੀਧਿਅਬੀਧੁ॥ ਗਵਉਪਰਗਰਿਗਧਿਆਚੈਦਾ॥ ਪਛਮਦੁਆਰੈਸੂਰਜੁਤਪੈ॥ ਮੇਰਰੰਡਸਿਰ
 ਉਪਰਿਬਸੈ॥ ੨॥ ਪਸਚਮਦੁਆਰੈਕੀਸਿਯਚਿੰਤਾ॥ ਤਿਹਸਿਯਉਪਰਿਖਿਤਕੀਅਉਗਾਖਿਤਕੀਉਪਰਿਦ
 ਸਵਾਦੁਆਗੁ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਤਕਾਨਪਾਗੁ॥ ੩॥ ੨॥ ੧੦॥ ਭੈਰਉ॥ ਸੇਮੁਲੀਜੋਮਨਸਿਉਲਯੋ॥ ਗੁਰਉ
 ਪਦੇਸਿਕਾਯਾਸਿਉਜੁਗੈ॥ ਕਾਯਪੁਰਖਕਾਮਰਦੈਮਾਨੁ॥ ਤਿਸੁਮੁਲੀਕਉਸਦਾਸਯਾਨੁ॥ ੧॥ ਹੈਰਜੁਰਿਕਤ
 ਦੂਰਿਬਤਵਹੁ॥ ਏਦਰਬਾਪੁਸੁਦਰਪਵਹੁ॥ ਪਾਰਹਉ॥ ਕਾਜੀਸੇਜੁਕਾਈਆਬੀਚਗੈ॥ ਕਾਇਆਕੀਅ
 ਗਨਿਬਹੁਪਰਜਾਗੈ॥ ਸੁਪਨੈਬੰਦਨਦੇਈਸੁਰਨਾ॥ ਤਿਸੁਕਾਜੀਕਉਜਰਾਨਮਰਨਾ॥ ੨॥ ਸੇਸੂਰਤਨੁਜੁਦੁਇ
 ਸਰਤਨੈ॥ ਬਾਹਰਿਜਾਤਭੀਤਰਿਅਨੈ॥ ਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਯਸਕਰੁਕਰੈ॥ ਸੇਸੂਰਤਨੁਛਤੁਸਿਰਿਪੈਗੈ॥

੩॥ ਜੋਗੀਗੋਰਖੁਗੋਰਖੁਕੋਗੋਰਿਦੁਗਮਨੁਉਚੈਗੋ। ਮੁਸਲਮਾਨਕਾਏਕੁਖੁਦਾਇ। ਕਬੀਰਕਸੁਆਮੀਰਹਿ।
ਆਸਾਇ॥ ੧॥ ੩॥ ੧੧॥ ਭੈਰਉਮਹਾਪੁ। ਜੋਪਾਥਰਕਉਕਹਤੇਦੇਵ। ਤਾਰੀਬਿਗਥੋਹੈਸੇ।
ਵਾਜੋਪਾਥਰਕੀਪੀਈਪਾਇ। ਤਿਸਕੀਘਾਲਮਜੀਈਜਾਇ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਰੁਮਹਾਸਦਬੋਝਤਾ। ਸਰ।
ਬਜੀਆਕਉਪਕੁਦਨੁਦੇਤਾ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਉ। ਅੰਤਰਿਦੇਉਨਜਾਨੈਮੰਧੁ। ਭ੍ਰਮਕੋਮਹਿਆਪਵੈਠੰਧੁ। ਨਪਾਥ।
ਰੁਕੋਲੈਨਕਿਛੁਦੇਇ। ਠੇਕਟਕਰਮਨਿਠਲਹੈਸੇਵ॥ ੨॥ ਜੋਮਿਰਤਕਕਉਚੰਦਨੁਚੜਵੈ। ਉਸਤੇਕਹ।
ਰੁਕਵਨਠਲਪਵੈ। ਜੋਮਿਰਤਕਕਉਬਿਸਟਮਹਿਰੁਯਾਈ। ਤਮਿਰਤਕਕਾਰਿਆਘਦਿਜਾਈ॥ ੩॥ ਕ।
ਹਤਕਬੀਰਉਕਹਉਪੁਕਾਰਿ। ਸਮਝਿਦੇਖੁਸਾਕਤਗਵਾਰ। ਦੂਜੈਭਾਇਬਹੁਤਘਰਗਾਲੇ। ਗਮਭਗਤ।
ਹੋਸਦਾਸੁਖਲੇ॥ ੧॥ ੧॥ ੧੨॥ ਭੈਰਉ। ਜਲਮਹਿਮੀਨਮਾਇਅਕੇਬੋਧੋ। ਦੀਪਕਪਤੰਗਮਾਇਅਕੇ।
ਛੇਦੋ। ਕਾਮਾਇਅਕੇਚਰਕਉਬਿਅਪੋ। ਭੁਇਅੰਗਮਭ੍ਰਿੰਗਮਾਇਅਮਹਿਖਾਪੋ॥ ੧॥ ਮਾਇਅਮੈਸੀਮੇਰ।
ਨੀਭੁਈ। ਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਰੁਕਈ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਉ। ਪੀਖੀਮਿਗਮਾਇਅਮਹਿਰਾਤੇ। ਸਾਕਗਮਾਖੀਅਪਿਕਸੇਤ।
ਪੋ। ਤੇਰਉਸਟਮਾਇਅਮਹਿਭੇਲਾ। ਸਿਪਚਉਗਸੀਗਮਾਇਅਮਹਿਖੇਲਾ॥ ੨॥ ਛਿਮਜਤੀਮਾਇਅਕੇਬੀ।
ਦਾ। ਨਵੈਨਾਥਸੁਰਜਮਰੁਚੇਦਾ। ਤਪੇਰਖੀਸਰਮਾਇਅਮਹਿਸੁਤਾ। ਮਾਇਅਮਹਿਕਾਲੁਮਰੁਪੰਚਦੂਤਾ।
੩॥ ਸੁਆਨਸਿਆਲਮਾਇਅਮਹਿਰਾਤਾ। ਬੰਤਰਚੀਤੇਅਰੁਸੀਘਣਾ। ਮੀਜਾਰਗਾਰੁਮਰੁਭੁਬਰਾ। ਛਿ।
ਰਖਮੁਲਮਾਇਅਮਹਿਪਗ। ੧॥ ਮਾਇਅਮਾੰਤਰਿਭੀਨੇਦੇਵ। ਸਾਗਗਈਦਾਮਰੁਪਰਤੇਵ। ਕਹਿਕਬੀਰਜੀ।
ਸੁਉਦਰੁਤਿਸੁਮਾਇਆ। ਤਬਛੂਟੇਜਬਸਾਧੁਪਾਇਆ॥ ੫॥ ੫॥ ੧੩॥ ਭੈਰਉ। ਜਬਲਗੁਮੇਗੀਮੇਰ।
ਕੋਗੈ। ਤਬਲਗੁਕਜੁਏਕੁਨੀਸਗੈ। ਜਬਮੇਗੀਮੇਗੀਮਿਟਿਜਾਇ। ਤਬਪਭਕਜੁਸਵਾਰਹਿਆਈ॥ ੧॥
ਮੈਸਾਗੀਅਨੁਬਿਚਾਰੁਮਨਾ। ਹਰਿਕੀਨਸਿਮਰਹੁਦਖਭੰਜਨਾ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਉ। ਜਬਲਗਸਿੰਘੁਗੈਬਨਮਾਹਿ। ਤਬ।
ਲਗੁਬਨੁਛੁਲੈਹੀਨਾਹਿ। ਜਬਹੀਸਿਆਹੁਸਿੰਘਕਉਖਾਇ। ਛੁਲਿਹੀਸਗਲੀਬਨਗਈ॥ ੨॥ ਜੀਤੇਕੁਛੈ।
ਹਰੇਤੈਗੈ। ਗੁਰਪਰਸਦੀਪਾਰਿਉਤੇਗੈ। ਦਾਸੁਕਬੀਰਕਹੈਸਮਝਾਇ। ਕੇਵਲਗਮਰਹੁਲਿਵਲਾਇ॥ ੩॥ ੬॥
੧੪॥ ਭੈਰਉ। ਸਤਗੋਸੈ। ਸਲਾਰਹੈਜਾਕੋ। ਸਵਾਲਾਖੁਪੈਕਬਰਤਕੋ। ਸੇਖਜੁਕਹੀਅਹਿਕੋਟਿਅ।
ਠਾਸੀ। ਛਪਨਕੋਟਿਜਾਕੇਖੇਲਖਾਸੀ॥ ੧॥ ਮੇਗਰੀਬਕੀਕੋਗੁਜਰਾਵੈ। ਮਜਲਸਿਦੂਰਿਮਹਲਕੋਪਵੈ॥ ੧॥ ਠ।
ਹਉ। ਤੇਤੀਜਕੋਰੀਹੈਖੇਲਖਾਨਾ। ਚਉਰਸੀਲਖਾਠੈਗਦੇਵਾਨਾ। ਬਾਬਾਅਦਮਕਉਕਿਛੁਨਦਰਿਦਿਖ।
ਈ। ਉਨਭੀਭਿਸਤਿਘੇਰੀਪਈ। ਦੋਲਖਲਹਲਜਾਕੈਜਰਦਭੁਬੰਨੀ। ਛਿਡਕਤੇਬਕਹੈਸੈਤਨੀ। ਦੁਨੀਆ

ਦੇਸੁਰੇਸੁਰੇਈ॥ ਅਪਨਕੀਆਵੈਸੋਈ॥ ੩॥ ਤੁਮਦਤੇਹਸਦਭਿਖਗੀ॥ ਦੇਉਜਥਾਬੁਰੇਇਥਜਗਾ
 ਗੀ॥ ਦਸੁਕਬੀਰੁਤੇਹੀਪਨਹਸਮਾਨਾ॥ ਭਿਸਤੁਨਜੀਕਿਰਖੁਰਹਮਾਨਾ॥ ੪॥ ੧੫॥ ਭੈਰਉ॥
 ਸਭੁਕੇਈਚਲਨਕਹਤਹੈਉਗੀ॥ ਨਾਜਸਉਥੈਕੁੰਰੁਹੈਕਹੀ॥ ੧॥ ਆਪਆਪਕਮਰੁਨਜਾਨਾ॥ ਬਾਤਨਹੀਥੈ
 ਕੁੰਰੁਥਖਨਾ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਜਬਯਗੁਮਨਥੈਕੁੰਰਕੀਅਸਾ॥ ਤਬਯਗੁਨਹੀਚਰਨਨਿਵਾਸਾ॥ ੨॥ ਖਾਈਕੇ
 ਟੁਪਰਯਪਗਾਗਾ॥ ਨਾਜਨਉਥੈਕੁੰਰਦੁਆਰਾ॥ ੩॥ ਕਹਿਕਸੀਰਅਬਕਹੀਐਕਾਹੀ॥ ਸਾਪਸੰਗਤਿਥੈਕੁੰ
 ਰੈਆਹੀ॥ ੪॥ ੮॥ ੧੬॥ ਭੈਰਉ॥ ਕਿਉਲੀਜੈਗਦੁਬੰਕਭਾਈ॥ ਦੇਵਰਕੇਟਅਰੁਤੇਵਰਖਾਈ॥
 ੧॥ ਠਹਉ॥ ਪੰਚਪਚੀਸੋਹਮਦਮਤਸਰਆਡੀਪਰਬਲਆਇਆ॥ ਜਨਗਰੀਬਕੇਜੋਗੁਪਹੁਚੈਕਹਕ
 ਰਉਰਘੁਗਇਆ॥ ੧॥ ਕਾਮੁਕਿਵਾਈਦੁਖਸੁਖਦਰਵਾਨੀ॥ ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦਰਵਾਜਾ॥ ਕੋਪੁਪਸਤੁਮਰਾਬਰਦੁ
 ਦਰਤਹਮਰੁਮਾਵਸੀਰਜਾ॥ ੨॥ ਸ੍ਵਦਸਨਾਹਟੇਪੁਮਮਤਕੇਕੁਭੁਪਿਕਮਾਨਚਦਾਈ॥ ਤਿਸਨਾਂਤੀਰਹੇਘ
 ਟਭੀਰਗਇਉਗਦੁਲੀਚਿਨਜਾਈ॥ ੩॥ ਪੇਮਪਲੀਤਾਸੁਗਤਿਹਵਾਈਗੋਲਾਗਿਆਰੁਚਲਾਇਆ॥ ਬਲਮਅਗ
 ਨਿਸਹਜੇਪਰਜਾਲੀਏਕਹਿਚੋਟਸਿਝਾਇਆ॥ ੪॥ ਸਤਸੰਤੋਖੁਲੈਲਗੇਲਗਾਤੇਰਦੁਇਦਰਵਜਾ॥ ਸਾਪ
 ਸੰਗਤਿਅਰੁਗੁਰਕੀਰਿਪਾਤੇਪਕਰਿਚੋਗਦਕੇਗਜਾ॥ ੫॥ ਭਗਵਤਭੀਰਿਸਕਤਿਸਿਮਰਕੀਕਟੀਕਾਲੈ
 ਠਸੀ॥ ਦਸੁਕਬੀਰੁਚਾਵੈਚੋਗੁਰੁਉਪਰਿਗਜੁਲੀਚਿਅਥਿਨਸੀ॥ ੬॥ ੧੭॥ ੧੯॥ ਭੈਰਉ॥
 ਗੰਗਬੁਧਾਇਨਿਗਹਿਰਗਭੀਗਾਜੀਜੀਰਬੀਪਿਕਰਿਖੇਰਕਬੀਗ॥ ੧॥ ਮਨੁਨਡੀਰੀਤਨੁਕਪੇਕਉਡਗਈ॥ ਚਰ
 ਨਕਮਲਾਚਿਤੁਗਹਿਚਿਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਗੰਗਾਕੀਲਾਹਰਿਮੇਗੀਟਟੀਜੀਜੀਗਾਮਿਗਛਲਾਪਰਬੈਰੋਕਬੀਗ॥
 ੨॥ ਕਹਿਕੀਬੀਰਕਉਸੰਗਨਸਾਥਾ॥ ਜਲਥਲਗਾਖਨਹੈਰਘੁਨਾਥਾ॥ ੩॥ ੨੦॥ ੨੮॥

ਗਰੁਭੈਰਉਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੫੨੨ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥
 ਅਗਮਦੁਗਮਗਾਨਿਗਚਿਚਿਥਾਸਾ॥ ਜਾਮਹਿਜੋਤਿਕਰੇਪਰਗਾਸਾ॥ ਬਿਜੁਲੀਚਮਕੋਹੋਇਅਨੇਦੁ॥ ਜਿਹਪਉ
 ਵੇਪਭਬਾਲਗੋਬਿੰਦਾ॥ ੧॥ ਇਹਜੀਉਗਮਨਮਾਓਵਲਾਗੈ॥ ਜਗਮਰੁਛੁਦੈਕੁਮੁਭਾਗੈ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਅਬਰ
 ਨਬਰਨਸਿਉਮਨਹੀਪੀਤਿ॥ ਹਉਮੈਗਾਵਨਗਾਵਹਿਗੀਤਾ॥ ਅਨਹਦਸਬਦਹੋਤਣੁਨਕਗਾਜਿਹਪਉਵੇਪੁ
 ਭਸੀਗੋਪਾਲਾ॥ ੨॥ ਖੰਡਲਮੰਡਲਮੰਡਲਮੰਡਾ॥ ਤਿਆਅਸਥਾਨਤੀਨਿਤਿਆਖੰਡਾ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗਰਿ
 ਆਮਭਮੰਤਾ॥ ਪਾਰਨਮਾਵੈਕੋਪਰਨੀਪਰਮੰਤਾ॥ ੩॥ ਕਦਲੀਪੁਪਧੁਪਪਰਗਾਸਾ॥ ਰਜਪੰਕਜਮਹਿਲੀਚਿਨਿ
 ਵਸਾ॥ ਦੁਆਦਸਦਲਾਮਭਮੰਤਰਿਮੰਤਾ॥ ਜਹਪਉਵੇਸੀਕਮਲਾਕੰਤਾ॥ ੪॥ ਅਰਧਉਰਧਮੁਖਿਲਾਗੋਕ

ਸੁਆਮੀ ਤਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਪਰਗਾਸੁ। ਉਤ੍ਰਿ ਸੁਰਜਾਨ ਹੀਚੰਦਾ। ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰੈ ਅੰਦਾ॥੫॥ ਸੋਧ ਮੰਤ੍ਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਸੇ
ਜਾਨੁ। ਮਨ ਸੋਧਿ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ। ਸੋਧਿ ਸੋਧਿ ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਜਾਪਾ। ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਤਨੇ ਹੋਇ ਪੁਨਾਮੁ ਪਾਪਾ॥ ੬॥ ਅਬਰ
ਨ ਬਰਨ ਘਮਨ ਹੀ ਛਾਮਾ। ਅਵਰਨ ਪਾਈ ਮੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਮਾ। ਟਾਗਿ ਨਟੈ ਰੈ ਅਵੈ ਨ ਜਾਇ। ਸੁਨਿ ਸਹਜ ਮਹਿ ਰਹਿ ਚਿਸ
ਮਾਇ॥੭॥ ਮਨ ਮਧੇ ਜਾਨੈ ਜੋ ਕੋਇ। ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਅਪ੍ਰੀਤੋਇ। ਜੋ ਤਿਸੇ ਮਨਿ ਅਸਥਿ ਰੁਕੈ। ਕਹਿ ਕੀਰ ਸੇ
ਪ੍ਰੀਤੀ ਤਰੈ॥੮॥੧॥੧੭॥ ਭੈਰਉ॥ ਕੋਟਿ ਸੁਰਜਾ ਕੈ ਪਰਗਾਸਾ। ਕੋਟਿ ਮਹਾ ਦੇਵ ਅਰੁ ਕਾਬਿਲਾਸਾ।
ਦੁਰਗਾ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਮਹਾਦੁਰਗੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਉਚੈ॥੧॥ ਜਉ ਜਾਚਉ ਤਉ ਕੇਵਲ ਗਾਮਾ। ਅਨ ਦੇ
ਵ ਸਿਉ ਨ ਹੀ ਕਾਮਾ॥੧॥੧੮॥ ਕੋਟਿ ਚੰਦ੍ਰੇ ਕਰਹਿ ਚਰਾਗਾ। ਸੁਰਤ ਤੀਸਉ ਜੇਵਹਿ ਪਕਾ। ਨਵ ਗੁਰ ਕੋਟਿ ਰਾ
ਢੇ ਦਰਬਾਗਾ। ਪਰਮ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਪਤਿ ਰਗਾ॥੨॥ ਪਵਨ ਕੋਟਿ ਚਉਥਾ ਰੇ ਫਿਰਹਿ। ਬਾਸ ਕੋਟਿ ਸੇਜਾ ਬਿਸਥਰਹਿ।
ਸਮੁੰਦ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਪਨੀਰ ਗਾਰਿ ਮਾਵਲੀ ਕੋਟਿ ਮਠਾ ਰੁਭਗਾ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਕਮੇਰ ਭਰਹਿ ਭੰਡਗਾ। ਕੋਟਿ ਕਲਾਖਿ ਮੈ
ਕੈ ਸੀਗਾਗਾ। ਕੋਟਿ ਕਪਾਪੁ ਨ ਬਹੁ ਰਿਹਾ। ਇੰਦ੍ਰ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ॥੪॥ ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਪਤਿ ਰ
ਗਾ। ਨਗਰੀ ਨਗਰੀ ਖਿਅਤ ਅਪਗਾ। ਲਟਛੂਟੀ ਵਰਤੈ ਬਿਕਰਾਨਾ। ਕੋਟਿ ਕਲਾਖੇ ਲੈ ਗੋਪਾਲਾ॥੫॥ ਕੋਟਿ ਜਗ
ਜਾ ਕੈ ਦਰਬਾਗਾ। ਗੀਰ ਕੋਟਿ ਕਰਹਿ ਜੈ ਕਾਗਾ। ਬਿਦਿਅ ਕੋਟਿ ਸਭੈ ਗੁਰ ਕੈ॥ ਤਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤ
ਲਾਗੈ॥੬॥ ਬਾਵਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਰਮਾਵਲੀ॥੭॥ ਵਨ ਸੈਨਾ ਜਹ ਤ੍ਰੈ ਛਲੀ। ਸਹਸਰ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਕਰਤ ਪੁਰਾਨਾ।
ਦੁਰਜੋ ਪਨ ਕਾ ਮਥਿਅ ਮਨੁ॥੮॥ ਕੰਦ੍ਰ ਪਕੋਟਿ ਜਾ ਕੈ ਲਵੈ ਨ ਪਰਹਿ। ਅੰਤਰ ਅੰਤਰਿ ਮਨ ਸਾਹਰਹਿ। ਕਹਿ ਕ
ਬੀਰ ਸੁਨਿ ਸਾਹਿਬ ਪਨਾ। ਦੇਹਿ ਅਭੈ ਪਦ ਮੰਗ ਉਦਨਾ॥੯॥੨॥੨੦॥

ਗੁਰੁ ਭੈਰਉ ਬਾਲੀ ਨਾਮ ਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ॥ ੫੨੧ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੇਜਿ ਰਬਾ ਕਰਉ ਸਤ ਖੰਡ। ਜਾਮਿਨ ਉਚਰਿ ਸਿਰੀ ਗੋਬਿੰਦ॥੧॥ ਰੰਗੀ ਲੇਜਿ ਰਬਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ॥ ਸੁਰਗ ਰੋ
ਗੀ ਲੇਹਿ ਰਹਿ ਪੈਆਇ॥੨॥ ਰਹਉ॥ ਮਿਥਿਆ ਜਿ ਰਬਾ ਅਵਰੇ ਕਾਮਾ। ਨਿਰਬਲ ਪਦੁ ਇਕੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ॥੩॥
ਅਸਿਖ ਕੋਟਿ ਅਨਪੂਜਾ ਕਰੀ। ਏਕਨ ਪੂਜਾ ਸਿਨਾ ਮੈ ਰਹੀ॥੪॥ ਪਲਵੈ ਨਾਮ ਦੇਉ ਇਹੁ ਕਰਲਾ। ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਤੇਰੇ ਨਾ
ਮਾਇਲਾ॥੫॥੧॥ ਭੈਰਉ॥ ਪਰਪਨ ਪਰਦਾ ਪਰਹਰੀ। ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਨ ਰਹੀ॥੧॥ ਜੋ ਨ ਭਜੈ ਤੇ ਨ
ਗਾਇਲਾ॥੨॥ ਤਿਨ ਕਾ ਮੈਨ ਕਰਉ ਦਰਸਨਾ॥੩॥ ਰਹਉ॥ ਜੇਨ ਕੈ ਬੀਤਹੈ ਅੰਤਰਾ। ਜੈ ਸੇ ਪਸੁ ਤੈ ਸੇ ਚਿਇਨਰਾ॥
੨॥ ਪਲਵਤਿ ਨਾਮ ਦੇਉ ਨਾਕਹਿ ਬਿਨਾ। ਨਾਸੈ ਬਤੀਸ ਲਖਨਾ॥੩॥੨॥ ਭੈਰਉ॥

ਦੁਪੁਕਟੈਰੇਗਰਵੈਪਾਨੀ। ਕਪਯਗਾਇਨਮੈਦੁਹਿਆਨੀ॥ ੧॥ ਦੁਪੁਪੀਉਗੋਬਿੰਦੇਗਾਇ। ਦੁਪੁਪੀਉਮੈਰੇਮ
 ਨੁਪਤੀਆਇ। ਨਹਿਤਘਰਕੋਥਾਪੁਰੇਸਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਜੁਇਨਕਟੇਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗੀ। ਲੈਨਮੈਰਹਿਆਰੇ
 ਪਗੀ॥ ੨॥ ਏਕੁਭਗਤਮੈਰਹਿਰਦੇਥਸੀ। ਨਮੇਦੀਖਨਗਾਇਨੁਸੈ॥ ੩॥ ਦੁਪੁਪੀਆਇਭਗਤਘਰਿਗਾਇ
 ਆ। ਨਮੇਰਹਿਕਦਸਨੁਭਈਆ॥ ੪॥ ੩॥ ਭੈਰਉ॥ ਮੈਬਦਿਗੀਮੈਰਾਮੁਭਤਗੁ। ਸਚਿਗਚਿਤ
 ਕਦਿਕਰਉਸਿੰਗਰੁ॥ ੧॥ ਭਲੇਨਿੰਦਉਨਿੰਦਉ। ਭਲੇਨਿੰਦਉਯੋਗੁ। ਤਨੁਮਨੁਗਮੀਪਆਰੇਜੋਗੁ॥ ੧॥ ਰ
 ਹਾਉ। ਬਾਦੁਬਿਥਾਦੁਕਾਹੁਸਿਉਨਕੀਜੈ। ਰਸਨਾਮਰਸਾਇਨੁਪੀਜੈ॥ ੨॥ ਅਬਜੀਅਜਾਨਿਮੈਸੀਥਨਿ
 ਆਈ। ਮਿਲਉਗੁਪਾਯਨੀਸਨੁਬਜਾਈ॥ ੩॥ ਉਸਤਚਿਨਿੰਦਕਰੈਨਕੁਕੇਈ। ਨਮੇਸੀਰੋਗੁਭੇਟਲਸੇਈ॥
 ੪॥ ੪॥ ਭੈਰਉ॥ ਕਬਹੂਖੀਰਿਖੀਰਘੀਉਨਭਾਵੈ। ਕਬਹੂਕੁਰਨੁਚੇਨਾਬਿਨਾਵੈ॥ ੧॥ ਜਿਉਗਮੁਰ
 ਖੈਰਿਉਰਹੀਮੈਰੇਭਾਈ। ਹਰਿਕੀਮਹਿਮਾਕਿਛੁਕਬਨੁਨਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਕਬਹੂਤਰੇਤਰੰਗਨਚਾਵੈ। ਕ
 ਬਹੂਪਾਇਪਨਹਿਚਿਨਾਵੈ॥ ੨॥ ਕਬਹੂਖਾਟਸੁਪੇਦੀਸੁਵਾਵੈ। ਕਬਹੂਭੂਮਿਪੈਅਰੁਨਾਵੈ॥ ੩॥ ਭਨਤਿਨਾ
 ਮਦੇਉਇਕਨਾਮੁਨਿਸਤਾਗੈ। ਜਿਹਗੁਗਮਿਐਤਿਪਾਰਿਉਤਾਗੈ॥ ੪॥ ੫॥ ਭੈਰਉ॥ ਹਸਤਖੇਲਤਤੇ
 ਰੇਦੇਹੇਆਇਆ। ਭਗਤਕਰਤਨਾਮਪਕਵਿਉਗਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਿਨਵੀਜਾਤਿਮੈਰੀਜਾਦਿਮਗਾਇਆ।
 ਛੀਪੇਕੇਜਨਮਿਕਯੋਕਉਆਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਲੈਕਮਲੀਚਲਿਚਿਪਲਟਾਇ। ਦੇਹੁਰੈਪਛੈਬੈਰਾਜਾ
 ਆਇ॥ ੨॥ ਜਿਉਜਿਉਨਾਮਹਰਿਗੁਲਉਚੈ। ਭਗਤਜਨਕਉਦੇਹੁਗਫਿਰੈ॥ ੩॥ ੬॥ ਭੈਰਉ॥
 ਘਰੁਰ ਜੈਸੀਭੂਖੇਪੀਤਿਅਨਾਜਾ। ਰੇਖਵੰਤਜਲਸੇਤੀਕਾਜਾ। ਜੈਸੀਮੁੜਕਟੇਥਪਗਾਇਲਾ। ਅੰ
 ਸੀਨਾਮੇਪੀਤਿਨਗਾਇਲਾ॥ ੧॥ ਨਾਮੇਪੀਤਿਨਗਾਇਲਾ। ਲਾਗੀ। ਸਹਜਸੁਭਾਇਭਾਇਚਿਬੈਰਾਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ।
 ਜੈਸੀਪਗਪੁਰਖਾਰਤਨਾਗੀ। ਲੋਭੀਨਰੁਪਨਕਾਰਿਤਕਾਗੀ। ਕਾਮੀਪੁਰਖਕਾਮਨੀਪਿਆਗੀ। ਅੰਸੀਨਾਮੇਪੀਤਿਮੁ
 ਰਾਗੀ॥ ੨॥ ਸਾਈਪਤਿਜਿਅਪੇਲਾਏ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦਾਬਿਧਾਜਾਏ। ਕਬਹੂਨਤੂਟਸਿਹਰਿਆਸਮਾਇ। ਨਾ
 ਮੋਚਿਤੁਲਾਇਆਸਚਿਨਾਇ॥ ੩॥ ਜੈਸੀਪੀਤਿਬਰਿਕਅਰੁਮਾਤਾ। ਅੰਸਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਤਾ। ਪਲਵੈ
 ਨਾਮਦੇਉਲਾਗੀਪੀਤਿ। ਗੋਬਿੰਦਕਸੈਯਾਏਚੀਤਿ॥ ੪॥ ੧॥ ੧॥ ਭੈਰਉ॥ ਘਰਬੀਨਾਰਿਤਿਅਗੈਅੰਧ
 ਪਰਨਾਗੀਸਿਉਘਲੈਪੈਧਾ। ਜੈਸੇਸਿੰਥਲਦੇਖਿਸੁਆਬਿਗਸਨਾ। ਅੰਤਰੀਬਾਰਮੁਆਲਪਟਨਾ॥ ੧॥ ਪਾਪੀ
 ਕਾਘਰੁਅਗਨੇਮਾਹਿ। ਜਲਤਰਹੈਮਿਟਵੈਕਥਨਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਨਦੈਖੇਜਾਇ। ਮਾਰਗੁ
 ਛੁਡਿਅਮਾਗੀਪਾਇ। ਮੁਲਹੁਭੂਲਾਆਵੈਜਾਇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਡਾਰਿਯਾਦਿਬਿਖੁਖਾਇ॥ ੨॥ ਜਿਉਬੇਸੁ

ਕੇਪੈਰੇਅਖਾਗਾਕਾਪੁਪਹਿਰਿਕਰਹਿਸੀਗਾਗਾਪੁਰੇਤਾਲਨਿਹਾਲੇਸਾਸਾਵੇਕੇਗਏਜਮਕਾਏਫਸਾ॥੩॥ਜਾ
ਕੇਮਸਤਕਿਲੀਖਚਿਕਗਾਸੇਭੁਜਿਪਰਿਏਗੁਰਕੀਸਰਨਾ॥ਕਰਤਮਦੇਉਇਤੁਬੀਚਗਾਇਨਾਕਿਪਿਸਿਤ
ਹੁਇਤਰੁਪਗਿ॥੪॥੨॥੮॥ ਭੈਰਉ॥ ਸਿਰਮਰਕਾਜਾਇਪੁਕਾਰੇਪਵੈਨਹੀਯਹੀਪਾਚਿਹਗੇ॥ਗਮਕ
ਏਕਰਤਲਬਜਾਵੈਚਟੀਅਸਭੈਬਿਗਾਰੇ॥੧॥ਗਮਨਾਜਪਿਬਕੇਰੇ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਜੀਕੋਸਿਮਰਨੁਪੈਗੇ॥੧॥
ਠਾਉ॥ਬਸੁਪਾਬਸਿਕੀਨੀਸਭਰਾਜੇਬਿਨਤੀਕੋਪਟਰਨੀ॥ਪੁਤੁਪਹਿਲਾਦੁਕਰਿਆਨਹੀਮੈਨੈਤਿਨਿਤਉ
ਅਚਿਰੈਠਨੀ॥੨॥ਦੁਸਟਸਭਮਿਲਿਮਤਰਉਪਾਇਆਕਰਸਹਅਉਧਘਰੇਗੀ॥ਗਿਰਿਤਰਜਘਜੁਆ
ਯਾਭੈਰਾਖਿਚਿਰਾਜਾਗਮਿਮਾਇਆਫੇਗੀ॥੩॥ਕਾਢਿਖੜਗੁਕਾਲੁਭੈਕੋਪਿਚਿਮਹਿਬਤਉਜੁਤੁਹਿਰਾ
ਖੈ॥ਪੀਤਪੀਤੀਬਗਵੈਭਵਲਪਲੀਬਿਮਮਾਹਿਰਿਭਖੈ॥ਗਾਹਰਨਾਖਸੁਜਿਨਿਨਖਰਬਿਦਾਰਿਚਿਸੁਭਿਨਰਕੀ
ਏਸਨਾਥਾ॥ਕਹਿਨਾਮਦੇਉਹਮਨਰਹਿਪੈਅਵਰਿਗਮੁਮਭੈਪਦਦਾਤਾ॥੫॥੩॥੯॥ ਭੈਰਉ॥
ਅਉਕਲੀਦਰਕੇਸਵਾ॥ਕਹਿਅਬਦਾਈਭੇਸਵਾ॥੧॥ਠਾਉ॥ਜਿਨਿਅਕਾਸਕੁਲਹਸਿਰਿਕੀਨੀਕਉਸੈਸਪ
ਤਪਸਾਯਾ॥ਚਮਰੇਸਕਮੈਦਰੁਤੇਗਾਇਹਬਿਪਿਬਨੇਗੁਪਾਯਾ॥੧॥ਛਪਨਕੋਟਿਕਾਪੇਹਨੁਤੇਰਸੇਲਹਸਹ
ਸਾਇਜਾਗਾ॥ਭਾਗਅਠਾਰਹੁਦਗਰੁਤੇਰਸਹਨਕਸਭਸਿਸਾਗਾ॥੨॥ਦੇਹੀਮਹਜਿਦਿਮਨੁਮਉਯਨਾ
ਸਹਜਨਿਵਾਜਗੁਜਾਗੇ॥ਬੀਬੀਕਉਲਾਸਉਕਾਇਨੁਤੇਰਨਿਰੰਕਾਰਮਾਕਾਗੇ॥੩॥ਭਗਤਿਕਰਤਮੇਰੇਤਾ
ਲਾਛਿਨਾਏਕਿਘਹਿਕਰਉਪੁਕਾਰਾ॥ਨਾਮੇਕਾਸੁਮਾਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਫਿਰੇਸਗਲਬੇਦੇਸਵਾ॥੪॥੪॥

੧੦॥
ਠਾਉਭੈਰਉਅਸਟਪਦੀਆ॥ਨਾਮਦੇਉਜੀਉ॥੫੩੧
੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥
ਸੁਲਤਾਨੁਪੁਛੈਸੁਨਹੁਧੇਨਾ॥ਦੇਖਉਗਮਤੁਮਾਰੇਕਾਨਾ॥੧॥ਨਾਮਾਸੁਲਤਾਨੇਖਾਪਿਯਾ॥ਦੇਖਉਤੇਰਹਰਿ
ਬੀਲਾ॥੧॥ਗਾਉ॥ਬਿਸਮਿਲਿਗਉਦੇਤੁਜੀਵਾਇ॥ਨਾਤੁਗਰਦਨਮਰਉਗਾਇ॥ਥਾਦਿਸਾਹਮੇਸੀ
ਕਿਉਹੋਇ॥ਬਿਸਮਿਲਿਕੀਅਨਜੀਵੈਕੋਇ॥੩॥ਮੇਰਕੀਆਕਛੂਨਹੋਇ॥ਕਰਿਹੈਰਾਮੁਹੋਇਹੈਸੋਇ॥੪॥
ਥਾਦਿਸਾਹੁਚਾਵੈਚਿਅਹਿਕਾਗਿ॥ਗਜਹਸਤੀਦੀਨੋਚਮਕਾਰਿ॥੫॥ਹੁਦਨੁਕਰੈਨਾਮੇਕੀਆਈ॥ਛੋਡਿਰਾਮਕਿ
ਨਭਜਹਿਖੁਦਾਇ॥੬॥ਨਹਉਤੇਰਾਪੁਗਵਾਨਤੁਮੇਰੀਆਈ॥ਪੰਡੁਪਵੈਤਉਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੭॥ਕਰੈਗਸਿ
ਦੁਸੁਤਕੀਚੋਟਾ॥ਨਾਮਉਥਰੈਹਰਿਕੀਚਿਟਾ॥੮॥ਕਾਜੀਮੁਲਾਕਰਹਿਸਯਾਮੁ॥ਇਨਿਹਿੰਦੂਮੇਰਮਾਯਿਨਾਮਾ
ਨੁ॥੯॥ਥਾਦਿਸਾਹਬੇਨਤੀਸੁਨੇਹਾ॥ਨਾਮੇਸਰਭਰਿਸੇਨਾਯੇਹਾ॥੧੦॥ਮਾਯਾਯੇਉਤਉਦੇਜਕਿਪਰਉ॥ਦੀ

ਤਸੀਸੁ ਫੂਟੈ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤਜਾਸ ਤੇ ਫੂਟੈ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤਭੁ ਜਲਾਤੈ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ
 ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ॥ ੮॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਅਠ ਦਸਾ ਬਿਉਰਾਗਾ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਅਠਾਠ ਭਾਗਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
 ਦੇਉ ਅਵਤੁ ਨ ਹੀ ਜਾਈ॥ ਨਾਮ ਦੇਉ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਲਾਈ॥ ੯॥ ੧॥ ੨॥ ੧੨॥

ਗੁਰੁ ਭੈਰਉ ਬਾਲੀ ਗਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ੫੨੨ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਬਿਨੁ ਦੇਖੈ ਉਪਜੈ ਨ ਹੀ ਅਸਾ॥ ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੋ ਹੋਈ ਬਿਨਾਸਾ॥ ਬਰਨ ਸਹਿਤ ਜੇ ਜਾਪੈ ਨ ਮੂ॥ ਜੇ ਜੋਗੀ ਕੇ ਵਯਾਨਿ ਹਕ
 ਮੂ॥ ਪਰਚੈ ਗੁਰੁ ਵੈ ਜਉ ਕੋਈ॥ ਪਰਸੁ ਪਰੈ ਦੁਬਿਧ ਨ ਹੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋ ਮੁਨਿ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧ ਖਾਈ॥
 ਬਿਨੁ ਦੁਆਰੈ ਤੈਯੋ ਬਸ ਮਾਈ॥ ਮਨ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਸੁਭ ਕੋਈ ਕਰੈ॥ ਕਰਤਾ ਹੋਇ ਸੁ ਅਨਭੈ ਰਹੈ॥ ੨॥ ਛਾਣਕਾ
 ਨ ਫੁਲੀ ਬਨ ਗਈ॥ ਛਾਣਕਾ ਗਾਤ ਬ ਫੁਲਾ ਬਿਯਾਈ॥ ਗੀਅਨੈ ਕਰਨ ਕਰਮ ਅਭਿਆਸੁ॥ ਗੀਅਨੁ ਭਾਇ
 ਆਤਮ ਕਰਮ ਨਾਸੁ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨ ਦਧਿ ਮਥੈ ਸਾਈ॥ ਅਨਾਜੀ ਵਤ ਮੁਕਤ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਨਾ॥ ਕਹਿ ਗਵਿ
 ਦਾਸ ਪਰਮ ਬੈਰਾਗਾ॥ ਰਿਦੈ ਗੁਰੀ ਨ ਜਪ ਸਿਅ ਭਾਗਾ॥ ੪॥ ੧॥

੧੮ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ

ਗੁਰੁ ਬਸਿਤ ਮਯਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੨੧ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮਾਮਾ ਮੁਮਾਠੀ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸਦਾ ਬਸਿਤਾ॥ ਪਰਫੁਰ੍ਹਾ ਚਿਤ ਸਮਾਏ ਸੋਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੋਬਿੰਦਾ॥ ੧॥ ਭੋ
 ਲਿਆ ਹੋਇ ਮੇਰੁ ਗਤਿ ਵਿਸਾਗਿ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਬੀਚਾਗਿ ਨ ਗੁਲਾਵਿ ਚਿਗੁਲਾ ਲੈ ਸਾਗਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਮ
 ਪੇਤੁ ਸਾਖਾ ਹੋਯੋ ਪਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫੁਲਾਗਿ ਅਨੂ॥ ਪਤ ਪਗਾ ਪਤਿਛਾਵ ਘਲੀ ਦੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਆਨੂ॥ ੨॥ ਅਖੀਕੁ ਦ
 ਰਤਿ ਕੋਈ ਬਾਲੀ ਮੁਖਿ ਆਖਦਾ ਸਚਨਾਮੁ॥ ਪਤਿਕਾ ਪਨੁ ਪੁਰਾਨਾ ਲਾਗਾ ਸਹਾਜਿ ਪਿਆਨੂ॥ ੩॥ ਮਾਹਰੁ ਤੀ
 ਆਵਲਾ ਵੇਖੁ ਕਰਮ ਕਮਾਈ॥ ਨਨਕ ਹਰੇਨ ਸੁਕਹੀ ਜੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਹੇ ਸਮਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਬਸਿਤ ਮਯਾ ੧
 ਗੁਤਿ ਮਾਈ ਲੇ ਸਰਸ ਬਸਿਤ ਮਾਗਿ॥ ਗਿਗਿਰਾ ਤੇ ਰਵਹਿ ਸਿਤੈ ਰੈ ਚਾਈ॥ ਕਿਸੁ ਪੂਜਾ ਚੜ੍ਹਾਵਉ ਲਾਗਉ ਪਾ

ਇ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਕਰ ਉਗਾਇ॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਜੁਗਤਿ ਨਿਮਿਐ ਕਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰੀ ਮੂਰਤਿ
 ਏਕਾ ਬਹੁ ਤੁਧੁ ਪਾ॥ ਕਿਸੁ ਪੁਜ ਚਕਾ ਵਉ ਦੇਉ ਪੁਪਾ॥ ਤੇਰਾ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਪਾਇ ਅਕਠਾ ਪਾਇ॥ ਤੇਰਾ ਦਾਸ ਨਿਦਾ
 ਸ ਕਰੁੰਗਾਇ॥੨॥ ਤੇਰੇ ਸਾਠਿ ਸਿਖ ਤ ਸਭਿ ਤੀਰਥਾ॥ ਤੇਰਾ ਸਦਨਾ ਮੁਖ ਮੇਸਥਾ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਆਵੇ ਗਤਿ ਨ
 ਹੀ ਜਾਲੀਐ॥ ਅਲ ਜਾਲ ਤਨਾ ਮੁਖ ਖਾਲੀਐ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚ ਗਾ ਕਿਆ ਕਰੈ॥ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸਭਾ ਹੋਏ ਕਰੈ॥
 ਸਿਰਨ ਨ ਕਯੋ ਕਾਪ ਵਰੈ॥ ਬਾਲਿਹਰੀ ਜਾਉ ਜੇ ਤੇਰੇ ਨ ਵਰੈ॥੪॥੨॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧
 ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਚਉਕ ਕੰਚਨ ਕੁਆਰਾ॥ ਹੁਪੇ ਕੀਆ ਕਾਰਾ ਬਹੁ ਤੁਥਿ ਸਥਾ॥ ਗੰਗੂ ਉਦਕ ਕਰਿ ਤੇਰੀਆ
 ਗੀ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਖਾ ਲਾਇ ਪਸਿਉ ਗਾਨੀ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਲੇਖੈ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਇ॥ ਜਾਮਿਨ ਭੀ ਜੈਸਾ ਚਨਾਇ॥੨॥ ਰ
 ਹਾਉ॥ ਦਸ ਅਠਾਠੀ ਖੋਹੋ ਵਹਿ ਪਾਸੀ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਮੁਖਾ ਗਧਾਰੀ॥ ਪੁਰ ਬੀਨ ਵੈ ਵਰਨਾ ਕੀ ਦਾਤੀ॥ ਵਰਤ
 ਨੇ ਮਕਰੇ ਦਿਨ ਗਾਤੀ॥੨॥ ਕਾਜੀ ਮੁਲ ਹੋਵਹਿ ਸੇਖਾ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗ ਮਭ ਗਵੇ ਭੇਖਾ॥ ਕੋਗਿਰਹੀ ਕਰਮਾ ਕੀ
 ਸਿਧੀ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਸਭ ਖਰੀਆ ਸਿਖੰਧੀ॥੩॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਆਇ ਖੀਸਿ ਰਿਕਾਗਾ॥ ਕਰਲੀ ਉਪਰਿ ਹੋਵਹਿ
 ਸਾਗ॥ ਹੁਕਮੁ ਕਰਹਿ ਮੁਖ ਗਵਾਗ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕੇ ਸਿਫਾ ਤਿਭੰਡਾਗ॥੪॥੩॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧
 ਬਸੰਤ ਉਤਰਿ ਗਿਦਿਗਿ ਬਹੁ ਹੋਗੁ॥ ਜਟਾਧਾਰਿ ਕਿਆ ਕਮਾਵੈ ਜੋਗੁ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਹੀ ਦਸਵੈ ਦੁਆਗੁ॥
 ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਆਵੈ ਪੁਰਾ ਵਡੇ ਵਾਗੁ॥੧॥ ਏਕਾ ਪਿਆਵਹੁ ਮੁਖ ਮਨਾ॥ ਪਾਰਿਉ ਤਰਿ ਜਾਹਿ ਇਕ ਖਿਨੀ॥੨॥ ਰਹ
 ਉ॥ ਸਿਮਿਤਿ ਸਾਸੜ ਕਰਹਿ ਵੀਖ ਆਲਾ॥ ਨਦੀ ਬੇਦੀ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਲਾ॥ ਪਾਖੰਡ ਦਿਸਦਿ ਮਨਿਕ ਪਟਕ
 ਮਾਹਿ॥ ਤਿਨ ਕੋਰਮਈ ਆਨੇ ਕੁਨਹਿ॥੨॥ ਜੋ ਕੋ ਐਸਾ ਸਿਜਮੀ ਹੋਇ॥ ਕ੍ਰਿਆਵੇ ਸੇਖੁ ਪੁਜਾ ਕਰੇਇ॥ ਅ
 ਤਹਿ ਲੋਕੁ ਮਨੁ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ॥ ਚਿਇਨਿ ਨਿਭ ਜਨੁ ਕੈ ਸੇਖਾਹਿ॥੩॥ ਕੀਤਾ ਹੋ ਅਕਰੇ ਕਿਆ ਹੋਇ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਆ
 ਪਿਚਲਾਏ ਸੋਇ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤੀਭਰ ਮੁਦਕਾਏ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਤੀਸਾ ਚਾਪਾਏ॥੪॥ ਜਿਸੁ ਜੀਉ ਅੰਤ
 ਹੁੰਮੈ ਲਾਹੇਇ॥ ਤੀਰਥ ਭਵੈ ਦਿਸਿ ਤਹ ਲੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗ॥ ਤਉ ਭਵ ਜਾਣ ਕੇਤੂ
 ਟਸਿ ਬੰਧਾ॥੫॥੪॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਮੇਲੇ॥ ਮੇਲੇ ਅਵਤਨ ਦੀ ਸੈਸ
 ਰਬ ਤੇਗਾ॥ ਤੁਸੁ ਰਿਨਾਥ ਦੇਵਾ ਦੇਵਾ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਚਕਾ ਸੇਵਾ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸੁਦਰਗਾ ਹਿਰੀ ਭੀਰ
 ਲਾਯਾ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਗਾਏ॥ ਤੁਅਪਰੈ ਪਰੁ ਸਰਬ ਪਾਯਾ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਧਨ ਪਾਈਐ
 ਨਿਕਾ ਸੰਗੁ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੇਲਾ ਮਲੀਨ ਅੰਗੁ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸੁਧੋਇ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਭਾ ਹੋ ਸਾਚੁ ਸੋਇ॥
 ੩॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਰਾਖ ਹਿਰਖ ਨਹਾਗ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਵਹਿ ਕਰਹਿ ਸਾਗ॥ ਬਿਖੁ ਹਉ ਮੈ ਮਮਤਾ ਪਰ

ਗਇ। ਸਭਿ ਦੁਖ ਬਿਨਾ ਸੇਗ ਮਰਾਇ। ੩॥ ਉਤਮ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਹਰਿਗੁਨ ਸੰਗਿ ਗੁਰਮਤਿ ਪਰਟੇਗ ੫੦੬
ਮਨ ਮਹਿਗਾਇ ਵਲਗੀ ਨਾਮਿ ਤਜਿ ਦੁਜਾ ਭਾਉ। ਜਨਨ ਨ ਕਰਹਿ ਗੁਰਗੁਰਮਿ ਲਾਉ। ੪॥ ੫॥

ਬਸੰਤ ਮਠਾ ੧ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਸੁਨਹੁ ਭਾਇ। ਮੇਰਾ ਪਿਰ ਗੀਸਾ ਲੂਸੀ ਗੀਸਾਇ। ਚਿਤੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਾ
ਖੀ ਮੈ ਕਹੁ ਕਾਇ। ਗੁਰਿ ਸੀਗਿ ਦੇਖਾਇ ਚਿਰਾਮ ਰਾਇ। ੧॥ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਹਰਿਗੁਨ ਬਨੇ। ਹਰਿ
ਗੁਨਿ ਖੇਲਹਿ ਵਰਕਾ ਮਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਤ ਮਨ ਮਨੇ। ੨॥ ਰਹਉ। ਮਨ ਮੁਖੀ ਦੁਹ ਗਲਿ ਨਾਹਿ ਭੇਉ। ਚਿ
ਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗਵੈ ਸਰਬ ਪੈਉ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਰਚੈ ਨੈ ਸੀਗਿ ਦੇਉ। ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਪੁ ਜਪੈਉ।
੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਉਹੈ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੰਤ ਸੰਗੁ ਦੇਈ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧੁ ਲੇਖਿ ਪੂਰੇਈ। ਮਨੁ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਨਿਅਲੁ ਮਲੁ ਸਬਦਿ ਖੋਈ। ੩॥ ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਚਿਕਰਿ ਸੰਜੇ ਗੁ। ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਰਵੇ ਭਗਤਿ ਜੇ ਗੁ
ਰੁ ਸੰਤ ਸਭਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਰੇ ਗੁ। ਜਨਨ ਨ ਕਰਹਿ ਵਰੁ ਸਹ ਜੇ ਗੁ। ੪॥ ੬॥ ਬਸੰਤ ਮਠਾ ੧

ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਸਾਜਿ। ਸਦਾ ਅਪਿਨਿ ਬੇਵੇਰਾ ਜੁਗਾਜਿ। ਗੁਰਮਤਿ ਉਤਮ ਸੀਗਿ ਸਾਥਿ। ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਸਾਇਲੁ ਸਹਾਜਿ ਆਥਿ। ੧॥ ਮਤਾ ਬਿਸਰਾ ਸਿਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਬੋਲਿ। ਅਪਣੇ ਪੁਰ ਮਗਮਾ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਮਤੁ ਲੁਭੇਈ। ੨॥ ਰਹਉ। ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਤੋਗ। ਗੁਰ ਸੇਵਤ
ਰੇਤ ਜਿ ਮੇਰ ਤੋਗ। ਨਗਨਿ ਦਕਲੇ ਕੀ ਮਸਿ ਕਰੇਗ। ਗੁਰ ਸੇਵਨ ਭਈ ਸਿਚੇ ਰਚੇਗ। ੨॥ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਬਖਸੇ ਭ
ਗਤਿ ਭਉ। ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਈ ਮੈ ਨ ਰਿਮਾ ਲਾਠਉ। ਪਰਹਿ ਸੰਦ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਜਾਗੁ। ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੈ
ਕਰੀ ਮਭਾਗੁ। ੩॥ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਕਰੇ ਦਾਤਿ। ਗੁਰ ਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਦਿਨ ਸੁਗਤਿ। ਫਲੁ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ
ਗੁਰੁ ਤਿਸਿ ਦੇਇ। ਕਰੁਨ ਸੁਖ ਪਵਾਰੇ ਵਿਘਨੇ ਕੇਈ। ੪॥ ੭॥ ਬਸੰਤ ਮਠਾ ੩

ਸਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੇਵ ਕੁਸੇਵਾ ਖੈ। ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸਭਿ ਕਲ ਉਪੈ। ੧॥ ਚੇਰੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋੜਉ ਕਿਅ ਕੇਹੈ।
ਸਾਦਨ ਮੁਮੈ ਰਿਠ ਦੈ ਵੈ। ੨॥ ਰਹਉ। ਜੈ ਸੇ ਮਾਇਆ ਮੋਰਿ ਪੁਲੀ ਗਲ ਤੁਰੈ। ਤੈ ਸੇ ਸੰਤ ਜਨ ਗਾਮਨ ਮਰ
ਵਤ ਰੈ। ੨॥ ਮੈ ਮੁਗਖਾ ਮੁਗਪ ਉਪਰਿ ਕਰਹੁ ਦਇਆ। ਤਉ ਸਰਲਾ ਗਤਿ ਰਹਉ ਪਈਆ। ੩॥ ਕਹੁ ਤਨੁ ਕ
ਸੈ ਸਾਕੇ ਕੇ ਨਿਛਲ ਕਾਮਾ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਪਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਾ। ੪॥ ੮॥ ਬਸੰਤ ਮਠਾ ੧ ੫੨੨
ਸਾਲ ਗਾਥਾ ਪੁਜਿ ਮਨ ਵਹੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ। ਗਾਮਨ ਮੁਜਾ ਪਿਥੇ ਵਾ ਬੰਧੁ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇ
ਆਲਾ। ੧॥ ਕਰੇ ਕਲ ਚਾਸਿ ਚਹੁ ਜਨ ਮੁਗਵਾ ਵਹੁ। ਕਾਚੀ ਫਹਾਗੀ ਦਿਵਾਲ ਕਾਰੇ ਗਦਲਾ ਵਹੁ। ੨॥ ਰਹਉ।
ਕਰਹਿ ਟਮਰੁ ਟਿਕੁ ਪਰੇ ਵਹੁ। ਰਿਸੁ ਭੀਤ ਰਿਸੁ ਮਨੁ ਜੋ ਵਹੁ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿੰਚਹੁ ਭਰਹੁ ਕਿਅ ਰੇਤ ਉਮਾ ਲੀ ਕੋਰੇ

ਵਹੁ॥ ੨॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਕਰਹੁ ਬਸੇ ਲੋਗੇ ਚਹੁ ਪਰਤੀਭਾਈ॥ ਜਿਉਗੇ ਰਹਾਇਉ ਤੁਮ ਸੁਖ ਪਵਹੁ ਕਿਰ
 ਤਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ॥ ੩॥ ਬਹੁ ਲੇਤੇ ਫੁਲਿ ਸੁਲਾਹੈ ਜੇ ਤੂ ਕਰਹਿ ਦਾਇਆ ਲਾ॥ ਪੁਲਵਤਿ ਨਨਕੁ ਦਾਸ
 ਨਿਦਾਸ ਦਾਇਆ ਕਰਹੁ ਦਾਇਆ ਲਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੨॥ ਬਸਿ ਤਹਿ ਰੋਲ ਮਹਲਾ ੧
 ਸਹੁਰੀ ਵਸੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸਾਈ ਪੇਵ ਕਰੈ ਪਨ ਵਖੋ॥ ਅਖਿ ਭੁਚ ਜੀ ਦੇ ਸੁਨ ਦੇ ਉਜਾਲਾ ਨਹੀ ਰਖੇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ
 ਸਾਹਿਬ ਹਉ ਅਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ॥ ਅਖ ਗਲਿਖੇ ਸੇਈ ਗਵਾ ਅਵਰ ਨ ਜਾ ਲਾਥਾਈ॥ ੨॥ ਰਹਉ॥ ਕ
 ਾਦਿ ਕਸੀ ਦਾ ਪਹਿਰਿ ਚੇਲੀ ਤਾਂ ਤੁਮ ਜਾ ਲਹੁ ਨਾਹੀ॥ ਜੇ ਘਰੁ ਰਾਖਹਿ ਭੁਗਨ ਚਾਖਹਿ ਰੋਵਹਿ ਕੰਤ ਪਿਆ
 ਗੀ॥ ਜੇ ਤੂੰ ਪਰਿਆਪੀ ਰਿਤ ਬੀਨਾ ਦਾਇਆ ਖਰ ਦਾਇਨਾ ਵਾ॥ ਪੁਲਵਤਿ ਨਨਕੁ ਦੇ ਭਲਾ ਘੋ ਜੇ ਸਾਚੇ ਸ
 ਮਾਵੀ॥ ੩॥ ੨॥ ੧॥ ਬਸਿ ਤਹਿ ਰੋਲ ਮਹਲਾ ੧ ਰਾਜਾ ਬਲ ਕਨਗਰੀ ਕਾਚੀ ਦਸ ਦਾਨਾ ਖਿ
 ਪਿਆਗੇ॥ ਦੁਇ ਮਾਈ ਦੁਇ ਬਾਪ ਪੜੀ ਅਹਿ ਪੀਰਿ ਤ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ੧॥ ਸੁਆਮੀ ਪੀਰਿ ਤ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਮਤੀ॥
 ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵਉ ਪਾਪੁ ਤੀ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਨਾਸ ਪਾਤਿ ਮਉਲੀ ਜਾਗੁ ਰੁਪੈ ਪਾਇਆ
 ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਦੁਇ ਘਰੀ ਭੀਤਰਿ ਮੈ ਸਾਗੀ ਅਨੁਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਰਾਮ ਰਵੰਤਾ ਜਾ ਲੀ ਮੈ ਇਕ ਮਾਈ ਭੇਗੁ
 ਕਰੇਈ॥ ਤਾ ਕੇ ਲਖ ਲਜਾ ਲੀ ਅਹਿ ਖਿਆਪਨੁ ਸੇਹੁਈ॥ ਕਹਿ ਆਸੁ ਲਹਿ ਨਖਾਇਆ ਮਨਹਿ ਤਿਨਹੀ ਸੇਤੀ
 ਵਾਸਾ॥ ਪੁਲਵਤਿ ਨਨਕੁ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸਾ ਖਿਨੁ ਤੇ ਲਾਖਿਨੁ ਮਾਸਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੧१॥ ਬਸਿ ਤਹਿ ਰੋਲ ਮਹਲਾ ੧
 ਸਾਚਾ ਸਹੁਰੁ ਸੁਖ ਦਾ ਤਹਿ ਮੇਲੇ ਭੁਖ ਗਵਾਏ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅਨਾਦਿ ਰੁਹਿ
 ਗੁਲ ਗਾਏ॥ ੧॥ ਮਤ ਭੂਲਹਿ ਮਨ ਚੇਤਿ ਰਹੀ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਤੈਲੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਮੈ
 ਨਾਨੁ ਹਰੀ॥ ੨॥ ਰਹਉ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਹੀ ਭਗਤਿ ਰਹੀ॥ ਬਿਨੁ ਭ
 ਗਾ ਸਤ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਈ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਨੁ ਹਰੀ॥ ੩॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁਪਤੁ ਖਿਪਾਏ ਵੇਖੈ ਪਰਗਟੁ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਸਿਤ ਜਨਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸੁਹਰਿ ਰੀਗਿ ਭੀਨੇ ਹਰਿ ਜਲਾ ਮੀਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨਾ॥ ੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤਖਤਿ
 ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਪਰਪਾਨ ਕੀਏ॥ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਭਏ ਸੇ ਪਾਰਸ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਰੀਥੀਏ॥ ੪॥
 ੪॥ ੧੨॥

ਰਾਗੁ ਬਸਿ ਤਮਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਾਦਿ॥ ਮਾਹਰੁ ਤੀ ਮਹਿ ਸਦ ਬਸਿ ਤਾ
 ਜਿ ਤੁਹਿ ਰਿਆਸ ਭੁਜੀ ਮਜੀ ਤਾ॥ ਕਿਆ ਹਉ ਅਖਾ ਕਿਹ ਮਜੀ ਤਾ॥ ਤੇਰਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਮਾਦਿ ਮੀਤਾ॥

॥ ਤੈਸਹਿ ਬਕੀ ਕਰਹਿ ਸੇਵਾ ॥ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਵਹਿ ਅਤਮ ਦੇਵਾ ॥ १ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਕਰਮੁ ਤੈਵੈ ਤਾ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤ ਮੈਗੈ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਸਾ ਦੁਨਾਮੁ ਉਚੈਗੈ ॥ ਇਨਾ ਬਿਧਿ ਪਾਲੀ ਦੁਤਰੁ ਤਰੈ ॥ ੨ ॥ ਬਿਖੁ ਅੰ
ਮਿਤੁ ਕਰਤ ਰਿਉ ਪਾਏ ॥ ਸਿਸਾਗ ਬਿਰਖ ਕਉ ਦਇਓ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਵੈ
ਤਿਸੈ ਖਵਾਏ ॥ ੩ ॥ ਨਨਕਾ ਜੀ ਸਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਬਿਖਿ ਆਕੀ ਕਸਨਾ ਮਨਹਿ ਕ
ਰੇਇ ॥ ਅਪਲਾ ਭਾਲਾ ਅਪਿ ਕਰੇਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੩ ॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਾਤੇ ਸਾਚਿ ਹਰਿ ਨ ਮਿਨਿ ਹਾਯਾ
ਦਇਆ ਕਰੁ ਪੁਤ ਦੀਨ ਦਇਆ ਯਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੀ ਮੈ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਉਭੈ ਵੈ ਤੇ ਉਗੈ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁ
ਰਗੋਪਾਲ ਮੈਗੈ ਸਿਭਾਏ ॥ ਗਹਿ ਨ ਸਕਉ ਦਰਸਨ ਦੇਖੈ ਬਿਨੁ ਸਹਾਜੀ ਮਿਲਉ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਠਹਾਉ ॥
ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੋਭਿ ਭੋਭਿ ਲੁਭਾ ॥ ਠਾਮਾ ਬਿਸਰਿ ਬਹੁ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥ ਬਿਛੁਰਤ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੀ ਗੋ ॥ ਗਰਿ
ਨਾਮੁ ਦੀਰਘਿ ਸਤ ਕਿਵਰੁ ਭਗੋ ॥ ੨ ॥ ਪਉਲ ਪਾਲੀ ਕੀ ਇਹ ਦੇਹ ਸਹੀ ਗਾ ॥ ਹਉ ਮੈਰੇ ਗੁਰੁ ਰਿਨ ਤਨਿ ਪੀਗਾ ॥
ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਿਥਾਮ ਨਾਮ ਦਾ ਗੁਰੁ ਲਗਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਰੇ ਗੁਰੁ ਵਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਚਾਰਿ ਨਦੀਆ ਅਗਨੀ ਤ
ਨਿ ਚਰੇ ॥ ਤਿਸਨਾ ਜਲ ਤ ਜਲੇ ਅੰਕਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੈ ਵਡ ਭਾਗੀ ਤਰੇ ॥ ਜਨਨਾ ਸਕਉ ਹਿਰਾ ਮੀ ਮਿਤੁ ਪਾਗੇ ॥
੪ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵੈ ਸੋ ਹਰਿ ਕਾ ਲੋਗੁ ॥ ਸਾਦੁ ਸਹਜੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ ਮਨ
ਮੁਖ ਮੁਏ ਨ ਹੀ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀ ਮਰਿ ਭੀ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਸੇ ਜਨ ਜੀਵੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਾਦੁ ਸ
ਪਾਲਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ੧ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨ ਸੇਵਹਿ ਤੇ ਹਰਿ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਦਿਸੈ ਤਰੁ ਭਵਹਿ ਸਿਰਿ ਪਾਵਹਿ ਪੂਰਿ ॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਨ ਲੀਏ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋ ਤਿਨੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਦੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦ
ਰਗ ਪਵੈ ਮਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੈਖੈ ਸਦਹ ਜੁਗਿ ॥ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਗਹਿ ਆਭੁ ਰੂਪਿ ॥ ੩ ॥ ਜੀ ਅਜੀਤ ਕੀ ਕਰੇ
ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਦ ਸਮਾਲਾ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਸੋਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਲਕ ਨੀ ਮਵਰਿ ਆਈ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥
੩ ॥ ੧ ॥ ੧੫ ॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਮਨ ਤੋਰੇਇ ॥ ਏਕੈ ਵੈਖੈ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਦੂਜੈ ਲੋ
ਕੀ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਮੈਰੇ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਮਉਲਿ ਮਾਸ ਦ ਬਸੰਤੁ ॥ ਇਹੁ
ਮਨੁ ਮਉਲਿ ਮਾਗਾਇ ਗੁਲਗੋਬੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰੁ ਹੁਤ ਮਕਰੁ ਹੁ ਬੀਚਗੁ ॥ ਤੀਪੁ ਭਸਾ ਚੇਲਗੋਪ
ਆਗੁ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਹੋਰਿ ਦਾਸ ਤਭਾਇ ॥ ਤਉ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੨ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਦ ਵੈਖੈ ਹਜੂ
ਗਿ ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਸਦ ਗਹਿ ਆਭੁ ਰੂਪਿ ॥ ਇਸੁ ਭਗਤੀ ਕਾ ਕੋਈ ਜਾ ਲੈ ਭੋਉ ॥ ਸਭੁ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਅਤਮ ਦੇਉ ॥ ੩ ॥
ਆਪੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਸਿਉ ਆਪਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਆਸਹ ਜੀ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਨਕ

ਨਾਮਿ ਹੇਠਿ ਲਿਖਾਏ॥ ੧॥ ੧੬॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ਭਗਤਿ ਵਡਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿਆਇ॥
 ਰੂਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਵਿਚਹੁ ਅਪੁਖੇਇ॥ ਤਦ ਹੀ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਵਹੋਇ॥ ੧॥ ਭਗ
 ਤ ਸੇਹਰਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪਰਤਾ ਅਗਿ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਹੋਤਿ ਸਾਚੈ ਪੈ ਪਿਆਗਿ॥ ੧॥ ਆਰਾਉ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸੇਜਨੁ
 ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥ ਗੁਰ ਸਬ ਦੀ ਵਿਚਹੁ ਉਮੈਖੇਇ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅੰਪਵੈ ਸੈ ਮਨਿਆਇ॥ ਸਦਾ ਸੀਤਿ ਸੁ
 ਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਦ ਬਸਿਤਾ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਆਗਵਿ ਗੁਲਗੁਵੀਂਦਾ॥ ਬਿਨੁ
 ਨਾਵੈ ਸੁਕਾ ਸੇਸਗਾ॥ ਅਗਨਿ ਕਿਸਨ ਜਲੈ ਵਰੇ ਵਰਾ॥ ੩॥ ਸੋਈ ਕਰੇ ਜਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬੈਠੈ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
 ਸਹਿ ਰਿਭਾ ਲੋਚਿ ਤੁਲਾਵੈ॥ ਅਪਲਾ ਪਭੁ ਸੇਵੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿਆਇ॥ ੪॥ ੫॥
 ੧੧॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ਆਇ ਅਮੋਹੁ ਸਬ ਦਿਜਲਾਏ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਏ॥ ਸ
 ਫਲਿ ਉਦਿ ਰਖੁ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਆਗਿ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਪਿਆਗਿ॥ ੧॥ ਏਸ ਨਹਿ ਆਸਹ ਜ ਸੁਭਾਇ॥ ਸਚ ਠ
 ਲੁਕੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਇ॥ ੧॥ ਆਰਾਉ॥ ਅਪੈ ਨੈਕੈ ਅਪੇਦੁ ਗਿ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ ਦਿਵੈ ਪੈ ਸਦ ਹੁਰਿ॥ ਛਾਵ ਪਈ
 ਛੂਲੀ ਬਨ ਗਈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬਿਗੈ ਸੇਸਹ ਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ੨॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ
 ਗਵਈ ਵਿਚਹੁ ਜੁਠਿ ਭਰੀ ਤਿ॥ ਪਗ ਪੰਚਵੀ ਪਹਿ ਆਵਿ ਸਮਾਦਾ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਈ ਐਨਾ ਮਪਸਾਦਾ॥ ੩॥ ਆ
 ਪੇਕਰਤਾ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗ॥ ਜੇਕਿ ਛੁਕਰੇ ਸੋਈ ਪਰਹੋਗ॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿ ਲੁਨਤ ਮਾਇ॥ ਨਨਕਾ ਮਿਲੀ ਐਸ
 ਬ ਦੁਕ ਮਾਇ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੮॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਸਦ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ॥ ਏਕੇ ਚੇਤੈ ਠਿਰ ਜੇ
 ਨਿਨਾਏ॥ ਸਫਲ ਜਨ ਮੁਇ ਸੁਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ॥ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕ
 ਰਹੁ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਵਹੁ ਵਿਚਹੁ ਅਪੁਗਵਾਇ॥ ੧॥ ਆਰਾਉ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਹੋਸਾ ਚੀ ਬਾਣੀ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
 ਬ ਦਿਜਗ ਮਹਿ ਸਮਾਈ॥ ਚਹੁ ਜੁਗ ਪਸਰੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਇਕਿ ਸਾਚੈ ਸਬ ਦਿ
 ਰੇ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਸੇਜਨ ਸਾਚੈ ਸਾਚੈ ਭਾਇ॥ ਸਾਚੁ ਪਿਆਇ ਨਿਦੀਖਹੁ ਜੁਰਿ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਪੂਰਿ॥
 ੩॥ ਏਕੇ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਗੁਰ ਸਬ ਦੀ ਮੇਲਾ ਵਹੋਇ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੇਵਿਅਾ ਤਿਨਿ ਸੁਪਾਇਆ॥ ਨ
 ਨਕ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੧੯॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਦੇਖਹੁ ਜੁਰਿ॥
 ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਪੂਰਿ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਪੁਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ॥ ੧॥ ਦਾ
 ਸਾਕਾ ਦਾਸੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਹੋਇ॥ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਵੈ ਸੋਇ॥ ੧॥ ਆਰਾਉ॥ ਏਕੇ ਸੇਵਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਜਿ
 ਤੁਸੇਵਿ ਐਸ ਦਾਸੁ ਹੋਇ॥ ਨ ਚਿਹ ਮੈਰਨਾ ਅਵੈ ਜਾਇ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਸੇਵੀ ਕਿਉ ਮਾਇ॥ ੨॥ ਸੇਜਨ ਸ

ਚੇਜਿਨੀਸਾਦਪਛਾਲਿਆਆਪੁਮਾਰਿਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਲਿਆ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ। ਮਨੁ
ਨਿਗਲੁਨਿਗਲਸਦੁਸੋਇ॥ ੩॥ ਜੀਨਿਗਿਆਨੁਕੀਆਤਿਸੁਹਰਿਤੁਜਲੁ। ਸਾਚਸਬਦਿਪ੍ਰਭੁਏਭਾਸਿ
ਵਾਲੁ। ਹਰਿਗੁਰਚਖੈਤੰਸੁਪਿਰੋਇ। ਨਨਕਨੀਮਰਤੇਸਦੁਸੋਇ॥ ੪॥ ੮॥ ੨੦॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ੩
ਨਾਮਿਰਤੇਕੁਲੀਕਾਕਹਰਿਉਪਤੁ। ਸਾਚੀਬਾਲੀਨਾਮਪਿਆਰੁ। ਮਨਮੁਖੁਭੁਲੇਕਾਰੇਆਏ। ਨਵਹੁਭੁਲੇਜਨਮੁ
ਗਵਏ॥ ੧॥ ਜੀਵਤਮਰੈਮਰਿਮਰਲੁਸਵੈਗੈ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਾਦੁਇਘਾਗੈ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਭੋਜ
ਨੁਪਵਿਤੁਸਰੀਰਾ। ਮਨੁਨਿਗਲਸਦੁਗੁਲੀਗਹੀਰਾ। ਜੰਮੈਮਰੈਨਾਵੈਜਾਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ ੨॥
ਸਾਚਸੇਵਹੁਸਾਦੁਪਛਲੈ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਦਰਿਨੀਸਾਲੈ। ਦਰਿਸਾਚੈਸਦੁਸੋਭਹੋਇ। ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਵੈ
ਸੋਇ॥ ੩॥ ਅਪੀਅਭੁਲੁਸਚਾਸਦੁਸੋਇ। ਹਰਿਸਭਿਭੁਲਹਿਦੂਜੈਪਤਿਖੋਇ। ਸਾਚਸੇਵਹੁਸਾਚੀਬਾਲੀ।
ਨਨਕਨੀਸਾਚਿਸਮਾਈ॥ ੪॥ ੯॥ ੨੧॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ੩ ਬਿਨੁਕਰਮਾਸਭਭਗਿਭੁਲਾਈ। ਮਾ
ਇਆਮੋਹਿਬਹੁਤਦੁਖਪਾਈ। ਮਨਮੁਖਅੰਧੈਠਹਿਗਪਾਈ। ਬਿਸਟਾਕਾਕੀਕ੍ਰਾਬਿਸਟਾਮਾਰਿਸਮਾਈ॥ ੧॥
ਹੁਕਾਮੁਮੈਨੈਸੇਜਨੁਪਰਵਾਲੁ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਿਨੀਸਾਲੁ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ। ਸਾਚਿਰਤੇਜਨਪੁਰਿਗਿਧਿਪਾ
ਇਆ। ਹਰਿਕਨਾਮੁਸਦਾਮਨਿਭਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਲੀਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ। ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਏਸੋ
ਇ॥ ੨॥ ਏਭਨਾਮੁਤਾਰੇਸੀਸਾਗੁ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਾਮਪਿਆਰੁ। ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ। ਪੁਰੇਗੁਰ
ਤੇਨਾਮੁਪਾਈ॥ ੩॥ ਸੋਬੁਏਜਿਸੁਅਪਿਬੁਝਾਏ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਨਾਮੁਦ੍ਰਿਕਾਏ। ਜਿਨਾਇਕੁਜਾਤਾਸੇ
ਜਨਪਰਵਾਲੁ। ਨਨਕਨੀਮਰਤੇਦਰਿਨੀਸਾਲੁ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੨੨॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ੩
ਕ੍ਰਿਪਾਕੇਸਾਤਿਗੁਰਮਿਲਾਏ। ਆਪੋਆਪਵਸੈਮਨਿਅਏ। ਨਿਹਚਲਮਤਿਸਦਾਮਨਪੀਗਾ। ਹਰਿਗੁਲਗਾਵੈ
ਗੁਲੀਗਹੀਰਾ। ਨਾਮਹੁਭੁਲੇਮਰਹਿਬਿਖੁਖਾਈ। ਬਿਥਾਜਨਮੁਠਿਗਿਆਵਰਿਜਾਈ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ। ਬਹੁਭੇਖ
ਕਹਿਮਨਿਸੀਤਿਨੋਹੋਇ। ਬਹੁਅਭਿਮਾਨਿਅਪਦੀਪਤਿਖੋਇ। ਸੇਵਭਭਾਗੀ। ਜਿਨਸਬਦੁਪਛਾਲਿਆ। ਥਾ
ਹਰਿਜੀਦਾਘਰਮਹਿਆਲੇਆ॥ ੨॥ ਘਰਮਹਿਵਸਤੁਮਗਮਾਪਾਰਾ। ਗੁਰਮਤਿਖੋਜਹਿਸਬਦਿਬੀਚਾਰਾ।
ਨਾਮੁਨਵਨਿਧਿਪਾਈ। ਘਰਹੀਮਾਗਿ। ਸਦਗੰਗਿਰਤੇਸਾਚਿਸਮਾਹਿ॥ ੩॥ ਅਪੀਕੇਗਕਿਛੁਕਰਲੁਨਜਾਈ। ਆ
ਪੇਭਵੈਲਾਈਮਿਲਾਈ। ਤਿਸਤੇਨੈਨਹੀਕੋਦੂਰਿ। ਨਨਕਨੀਮਰਹਿਆਭੁਗੁਰਿ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੨੩॥
ਬਸੰਤਮਹਲਾ੩ ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਚੇਤਿਸੁਭਾਈ। ਰਾਮਨਾਮਗਸਿਰਹੈਅਘਾਈ। ਕੋਟਿਕੋਟਿਤਰ
ਕੇਪਾਪਿਓਜਾਹਿ। ਜੀਵਤਮਰਹਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੀਦਾਤੇਹਰਿਜੀਉਜਾਲੈ। ਗੁਰਕੈਸ

ਬਦਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿਗੁਲ ਦਾਤਾ ਮੁਖ ਲੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਭਗਵੈ ਵੇ ਸਿਭੀ ਮੁਕਤਿ ਨੇ
 ਈ ॥ ਬਹੁ ਸਿਧੀ ਸੀਤਿ ਨ ਪਵੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨ ਮੁਖ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਵੈ ਸੋਈ ॥ ੨ ॥ ਕਾਇ
 ਮ ਹਿਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਮੋਹਉ ਮੈ
 ਲਿਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਥੀ ਚਾਰਾ ॥ ਛੂਟੈ ਗਮਨਾ ਮਿਦੁ ਸਾਗਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਭਾ ਹਰਿ ਪਾਸਾ
 ਗਾਨ ਕਰ ਜਾ ਲੈ ਸਭ ਉਪਵਲਾਹਾ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੨੦ ॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤੇਗ ਕੀ ਆਕਿ ਮਜੀ
 ਤਾ ॥ ਦੇਹਿ ਬਜਾ ਪੀਆ ਦਿ ਮੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਲਾ ਮਾਖੀ ਚਾਰੇ ਮੇਰੀਆਈ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਈ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਗੁਰਪਾਸਾ ਦਿਯਾ ਗੇਨਾ ਮਨੁ ਆਦਿ ॥ ਕਹੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਹੁ ਵੈਰੈ ਵਾਦਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਕੀਨੀ ਦੁਕਾ ਅਭਿਮਨੁ ॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਉਤਮੁ ਉਚਾ ਸਬਦ ਕਾ ॥ ਨਨਕ ਵਖਾ ਲੈ
 ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੨੫ ॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਨਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਚੜਿਆ ਬਸੰਤਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ
 ਉਲਿਆਸ ਤਿ ਬੁਝੁ ਸੀਗੀ ॥ ੧ ॥ ਤਮ ਸਾਚੁ ਪਿਆਵਹੁ ਮੁਗਧ ਮਨਾ ॥ ਤਾ ਸੁਖ ਪਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥
 ਇਤਮ ਨਿਮਉਲਿ ਮੈ ਭੁਇ ਮੈ ਅਨੰਦਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ੨ ॥ ਏਕੇ ਏਕੁ ਸਭੁ ਮਾਖ
 ਵਖਾ ਲੈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭੁਣੈ ਤੈ ਏਕੇ ਜਾ ਲੈ ॥ ੩ ॥ ਕਹਤ ਨਨਕੁ ਉਮੈ ਕਰੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਖ ਲਵੇ ਖਲੁ ਸਭੁ ਸਾਹਿਬ
 ਤੋਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ੨੬ ॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਭਿ ਜੁਗਤੈ ਰੇ ਕੀ ਤੋਹੋਈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮਤਿ ਬੁ
 ਧਿ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਲੈ ਹੁਮਿ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਮਨਿ ਬਸੈ
 ਭੁਰੇ ਸਭਿ ਲੋਇ ॥ ਠਲਾਹਿ ਠਲੀ ਮਹਿ ਗਮਨਾ ਮਿਸੁ ਖੋਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀ ਚਗੇਰਾ
 ਮਨ ਮੁਖੈ ਉਧਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਮਨਿ ਬਸੰਤ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਅਹੋਈ ॥ ਨਨਕਾਇ ਹੁਤਨੁ ਬਿਖਰਾ ਮਨ ਮੁਠਾਉ ਪਾ
 ਏ ਸੋਈ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ੨੭ ॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤਿਨ ਬਸੰਤ ਜੋ ਹਰਿਗੁਲ ਗਾਇ ॥ ਪੁਰੈ ਭਾਗੀ
 ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਬਸੰਤ ਕੀ ਲਗੈ ਨ ਸੋਈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਜਾਇਆ ਦੂਜੈ ਦੇ
 ਾਈ ॥ ੧ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੈਥੈ ਧਾਕਰ ਮਕਾਇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੂਰਾਸ ਦਾ ਬਿਲਾ ਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟੈ ਜਾ
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਘਰੀ ਠਹਿਰਾ ਵੈ ਨ ਫੈਟੈ ॥ ੩ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟਾ ਗੁਰਿ ਲੀਆ ਛਡਾਈ ॥ ਨਨ
 ਕਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਾਣਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ੨੮ ॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਸੰਤ ਚੜਿਆ ਠੂ
 ਲੀ ਬਨ ਗਈ ॥ ਏਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਠੂਲਾਹਿ ਹਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਇਨਾ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਅਹੋਈ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਮੈ ਕਰੈ ਢੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਲੀ ਸਬਦੁ

ਲਾਏ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹਰਿਆਸਤਿ ਕੁਰਭਾਏ॥ ੨॥ ਛਲ ਛਲਾਯੋ ਜੀਆਪੇਲਾਏ॥ ਮੁਲਿ ਲਗੇ ਤਾਸਤਿ
 ਕੁਰਪਾਏ॥ ੩॥ ਅਪਿ ਬਸੰਤ ਜਗਤ ਸਭੁ ਵਾੜੀ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਭਗਤਿ ਰਿਖਾਈ॥ ੪॥ ੧੧॥
 ੨੨॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ਗੁਰਕੀ ਬਾਲੀ ਵਿਟਹੁ ਵਿਆਭਾਈ ਗੁਰਸਬਦ ਵਿਟਹੁ ਬ
 ਲਿਜਾਈ॥ ਗੁਰਸਾਯਾ ਹੀ ਸਦ ਅਪਲਾ ਭਾਈ ਗੁਰਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ
 ਲਾਈ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਹਰਿ ਅਰੈ ਵੈ ਇਕੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਛਲੁ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਿ ਗਖੇ ਸੇਉ ਬਰੇ ਭਾਈ
 ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਮਿਤ ਪੀਆਈ॥ ਵਿਚਹੁ ਹਉ ਮੈ ਦੁਖੁ ਉਠਿ ਗਈਆ ਭਾਈ ਸੁਖੁ ਵਰਾਮਨਿਆਈ॥ ੩॥ ਧੁਰਿਆ
 ਪੈ ਜਿਨ ਨੇ ਬਖਸਿ ਚਿਤੁ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਲਾਈ ਅਨੁਮਿ ਲਾਈ॥ ਧੁਰੈ ਤਿਨ ਕੀ ਅਧੁਨੀ ਮੈ ਭਾਈ ਸਤ ਸੰਗਤਿ
 ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ॥ ੪॥ ਅਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇਆਪਿ ਭਾਈ ਜੀਨੇ ਹਰਿਆ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ
 ਸਦ ਵਸੈ ਭਾਈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਹੇਈ॥ ੫॥ ੧੨॥ ੧੩॥

ਗੁਰਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਉ ਪਸਰੈ ਸੁਰਜ ਕਿਰਨਿ ਜੋਤਿ॥
 ਤਿਉ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਚਿਤਿ ਪੋਤਿ॥ ੧॥ ਏਕੋ ਹਰਿ ਵਿਆਸ ਬਖਾਈ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਮਿਲੀ ਮੈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੰਤਰਿ ਏਕੋ ਹਰਿ ਜਾਈ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਮੈ ਇਕੁ ਪ੍ਰਗਵਹੇਈ॥ ੨॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਹਰਿਆ
 ਭਗੁਪੁਰਿ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਲੋਭੀ ਜਾ ਲਹਿ ਦੂਰਿ॥ ੩॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਹਰਿ ਲੋਭੀ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਏਕੁ ਕਰੇ ਸੁ
 ਰੇਈ॥ ੪॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਰੈਲਿ ਦਿਨ ਸੁਦਾਇ ਸਦੇ ਪਾਏ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਅੰਤਿ ਸਦ
 ਗਖਿ ਲਾਏ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਚਿ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ॥ ਸਭੁ ਆਲਸੁ ਦੁਖ ਭੀਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਆ ਗੁਰਮਤਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁ
 ਲ ਪ੍ਰਭ ਕੋਰੇ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁ ਖਠਿ ਰਿਠਿ ਰਹਿ ਮੈ ਮੁਏ॥ ਕਾਲਿ ਦੈਤਿ ਸਿਧਾਰੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਗਏ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਲਿ ਵਲਾਗੇ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੇ ਉਦੁਖ ਭਾਗੇ॥ ੪॥ ਭਗਤ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈ॥ ਚਿਨ੍ਹ ਨ
 ਕੁਤੁ ਠੀ ਮਿਲਿਆ ਬਨਵਾਈ॥ ੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਤ ਕੇ ਠੀਕੀ ਗਵ ਮੰਦਰਿ ਏਕੁ ਲਕਸ਼ੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਖੈ ਜੀ ਮੈ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਗੀ॥ ੧॥ ਮਾ
 ਪਿਸਾ ਪੂਜਨ ਦੇਹਿ ਲਾਈ॥ ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਪਾਪਸਤਿ ਨਾਸਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੰਚ ਚੋਰੀ ਮਾਇਆ
 ਗੇਨ ਗਰੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿਆ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪੈ ਜਪੇ ਤਬ ਪਕਰੇ ਪਨੁ ਸਾਬਤੁ ਗਸਿਉ ਬਰਿਆ॥ ੩॥ ਪਾਖੈ ਤੁਭ ਕਉ
 ਪਵ ਕਰਿ ਬਾਕੇ ਰਿਦ ਅੰਤ ਹਿਮਾਈਆ ਮਾਈਆ॥ ਸਾਪੁ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖ ਪਾਤਿ ਪਾਈਆ ਮਾਗੀਆ ਨਾਮੈ ਪ੍ਰਗਵਾਈਆ॥ ੪॥

ਜਗੀਤਖ ਜਗ ਦੀ ਸਗੁਸਾਈ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਵੈ। ਨਾਨਕ ਸੀ ਤੇ ਹੋਵੈ ਮਨਾ ਅੰਤਰਿ ਨਿਤ ਰਿਚੈ ਹਰਿ
ਲਗਾਵੈ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੩੩॥ ਬਸੰਤ ਹਿੰਦੋਲ ਮਹਲਾਰ ਤੁਮਰ ਨੁਪੁਰ ਖਵਰ ਅਗਮ
ਗੁਸਾਈ ਅਕੀਰੇ ਕਿ ਰਸ ਤੁਮਨ ਛੇ। ਹਰਿ ਦੀ ਨਦਾਇਆ ਭਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਸਾ ਤੇ ਗੁਰਚਰਨ ਹਮ ਬਨ
ਛੇ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਉਸਤ ਸੰਗਾ ਤੇ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿ ਪਛੇ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਯਾ ਵਿਖਾ ਮਲੁ ਭਰਿ ਮਾਮਿਲਿ
ਸੰਗਾ ਤੇ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਨ ਛੇ॥ ੨॥ ਠਹਉ। ਤੁਮਰਾ ਜਨੁ ਜਾਤਿ ਅਵਿਜਾਤਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਚਿਪਿਤਿ ਤਪਈ ਛੇ। ਨ
ਰਿਕੀ ਚਿਸ ਗਲ ਭਵਨ ਤੇ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਾ ਦਿਨ ਛੇ॥ ੩॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਧਿਆਵੈ
ਸਾਭਿ ਪੁਰੇ ਮਨਸਾ ਤੇ ਨ ਛੇ। ਸੇਧੀ ਨਿਵ ਰੇਵਰ ਪੁਰੇ ਹਰਿ ਜਨਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਚਿਹਰੇ ਉਹ ਛੇ॥ ੪॥ ਹਮ ਦੀ
ਦੇ ਦੀ ਮ ਬਹੁ ਤੁਮਰ ਤੇ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਕਿ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲ ਛੇ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਤੁਰੇ ਹਮ ਕੀ
ਏ ਪਰਿਤਪਈ ਛੇ॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੩੪॥ ਬਸੰਤ ਹਿੰਦੋਲ ਮਹਲਾਰ ਮੇਰਾ ਇਕ ਖਿਨੁ ਮਨੁ ਆਗਿਤ
ਸਕੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਰੀਧੋ। ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਰਸ ਕਿ ਪਰਿ ਚਿਥਿ ਮਾਤਾ ਥਨਿ ਕਾਢੇ ਬਿਲਾਯਾ ਬਿਲੀ
ਧੋ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਉਸਤ ਮਨ ਤਨ ਮਹਰਿ ਬੀਧੋ। ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਸਾ ਤੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਿ ਕਾਇਆ
ਨਗਰੁ ਹੀਧੋ॥ ੨॥ ਠਹਉ। ਜਨ ਕੇ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹੈ ਜੇ ਤੇ ਹਰਿ ਬਿਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਬੀਧੋ। ਜਿਉ ਜਲ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਅਤਿ ਭਾਗੀ ਬਿਨੁ ਜਲ ਦੇਖੇ ਸੁਕਾਧੀਧੋ॥ ੩॥ ਜਨ ਜਪਿ ਚਿਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰਗ ਨੁ ਰਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਧੋ
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉ ਮੈ ਮਲੁ ਨਿਕਸੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਜਾਇ ਨੀਧੋ॥ ੪॥ ਹਮ ਰੇ ਕਰਮਨਾ ਬਿਚਰਹੁ ਕੁਰਤ ਮ
ਪੈ ਜਗ ਧਰੁ ਅਪਨੀਧੋ। ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੁਲਿਖਿਨ ਉਬੈ ਨਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਗਲਿ ਪਈਧੋ॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੩੫॥
ਬਸੰਤ ਹਿੰਦੋਲ ਮਹਲਾਰ ਮਨੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਪਾਵੈ ਤੇ ਲੁਘੈ ਨਹੀ ਵਾਸ ਪਾਈਐ। ਗੁ
ਰਿ ਅੰਕ ਸੁਸਬਦ ਦਾ ਗੁਸਿਰਿ ਪਾਰਿ ਚਿਪਿਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਲਿ ਵਸਾਈਐ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਉਸਤ ਸੰਗਾ ਤੇ ਮੇ
ਲਿ ਹਰਿ ਪਿਆਈਐ। ਹਉ ਮੈ ਰੇ ਗੁਗਾਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਹਾਜੇ ਸਮਾਪਿ ਲਗਾਈਐ॥ ੨॥ ਠਹਉ। ਪ੍ਰ
ਰਿਤ ਨਲਾਯ ਬਹੁ ਮਲ ਕਲਾ ਦੇ ਮਨੁ ਭੁਮਿ ਆਲਹਿ ਨ ਸਕਾਈਐ। ਜਿਉ ਚਿਤਾ ਕੁ ਪੁਰੁ ਹਜ ਖਿਨ ਕਾਢੇ ਤੇ
ਉਸਤਿ ਗੁਰਿ ਵਸਤੁ ਲਾਈਐ॥ ੩॥ ਜਿਨ ਮੈ ਸਾਸ ਤੇ ਗੁਰਸਾ ਪੁਰ ਪਾਇਆ ਤੇ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਨ ਰਜੀ ਵਾਈ
ਐ। ਜਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪੁਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਕਉ ਡੀਥ ਦਲੈ ਜਾਈਐ॥ ੪॥ ਮਪੁ ਸੁਦਨ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਿ
ਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਈਐ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਲ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਾਹੁ ਹਰਿ ਗੁਲ ਗਾਈਐ॥
੫॥ ੬॥ ੭॥ ੩੬॥ ਬਸੰਤ ਹਿੰਦੋਲ ਮਹਲਾਰ ਆਵ ਲਜਾ ਲੁਭਾਇਆ ਦੁਖਾ ਬੀਖਿਆ ਦੇਹ ਮਨੁ

ਖਸੁਈਸੁਵਾ॥ ਅਮਨਾਮੁਖਿਨੁਪਲੁਚੈਤਿਅਜੀਅਪਕਰੇਕਾਲਿਸਲੁਵਾ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਬਿਖੁਰਉਮੈਅਮਤ
 ਮੁੰਦੁ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਕੀਰਹਿਪਿਆਰੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁਭੰਦੁ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧ
 ਦਇਅਕਰਿਮੇਲੁਸਰਟਾਗਾਤਿਸਾਧੁਪੰਵਾ॥ ਅਮਰੁਥਦੇਪਾਥਰਕਾਛੇਲੇਪੁਭਤਮਦੀਨਦਇਅਲ
 ਦਖਭੰਦੁ॥ ੨॥ ਹਰਿਉਸਤਤਿਪਾਠਹਰਿਦਅੰਤਰਿਸੁਆਮੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਚੁਧਿਯੰਦੁ॥ ਹਰਿ
 ਨਾਮੈਹਮਪੀਤਿਯਗਨੀਹਮਹਰਿਵਿਦਹੁਪੁਮਿਵੰਦੁ॥ ੩॥ ਜਨਕੇਪੁਰਿਮੋਨੇਥਹਰਿਪਭਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵਹੁਹਰਿ
 ਲੰਵਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਪਰਿਤੀਅਨਦੁਭਇਅਰੈਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰਦੀਚਿਹਰਿਭੰਦੁ॥ ੪॥ ੫॥ ੧॥ ੩੧॥

ਗੁਰੁਬਸਿਤਮਲਾ ੫ ੫੨ ੧ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੁਸੇਵਉਕਰਿਨਮਸਕਾਗਾਅ
 ਜੁਹਮੈਰੈਗਲਚਗਾਅਜੁਹਮੈਰੈਮਠਅਨੰਦਾ॥ ਚਿੰਤਲਥੀਭੇਟੇਗੋਬਿੰਦਾ॥ ੧॥ ਅਜੁਹਮੈਰੈਗਿਰਿਬਸਿਤ
 ਗੁਨਗਏਪਭਤਮਥੇਅੰਤ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਅਜੁਹਮੈਰੈਥਨੇਫਾਗਾਪੁਭਸੰਗੀਮਿਲਿਖੇਲਨਲਾਗਾਰੇਲੀਕੀ
 ਨੀਸਿਤਸੇਵਾਹੰਗੁਲਾਗਾਅਤਿਲਾਲਦੇਵਾ॥ ੨॥ ਮਨੁਤਨੁਮਉਲਿਚਿਅਤਿਅਨੁਪਾਸੁਕੈਨਾਰੀਛਾਵਪੁਪਾ
 ਸਗਲੀਰੂਤੀਹਰਿਅਹੋਇ॥ ਸਦਬਸਿਤਗੁਰਮਿਲੇਦੇਵਾ॥ ੩॥ ਬਿਰਖੁਜੂਪੈਪਾਰਜਾਤਾਫੂਲਲਗੇ
 ਫਲਰਤਨਭੀਤਿ॥ ਤਿਪਤਿਅਘਨੇਹਰਿਗੁਲਹਗਾਇ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ॥ ੪॥ ੧॥ ੩੮॥
 ਬਸਿਤਮਲਾ ੫ ੫੨ ੧ ੨ ਟਵਲੀਸਨਮਾਲਹਟਕੀਤਾ॥ ਜੁਆਗੀਜੁਏਮਹਿਚੀਤਾਅਮਲੀਜੀਵੈਅਮਲ
 ਖਾਇ॥ ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਜੀਵੈਹਰਿਧਿਆਇ॥ ੧॥ ਅਪਨੈਗੋਗਸਭੁਕੇਰਚੈ॥ ਜਿਤਪ੍ਰਭਿਲਾਇਆਤਿਤੁ
 ਤਿਤੁਲਗੈ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਮੇਘਸਮੈਮੋਗਨਿਗਤਿਕਾਗਾ॥ ਚੰਦਦੇਖਿਬਿਗਸਹਿਕਉਲਾਗਾਮਾਤਾਥਰਿ
 ਕਦੇਖਿਅਨੰਦਾ॥ ਤਿਉਹਰਿਜਨਜੀਵਹਿਜਪਿਗੋਬਿੰਦਾ॥ ੨॥ ਸਿੰਘਰੁਚੈਸਦਭੇਜਨੁਮਾਸਾਰਲਦੇਖਿਸੁ
 ਰੋਚਿਤਉਲਾਸਾ॥ ਕਿਰਪਨਕਉਅਤਿਪਨਪਿਆਰਾ॥ ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਹਰਿਅਸਾਰਾ॥ ੩॥ ਸਰਬਰੰਗਇ
 ਕਰੰਗਮਾਧਿ॥ ਸਰਬਸੁਖਸੁਖਹਰਿਕੈਨਾਇ॥ ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਇਹਨਿਪਨਾਨਕਗੁਰਜੀਸੁਕਰੇਦਾਨੁ॥
 ੪॥ ੨॥ ੩੯॥ ਬਸਿਤਮਲਾ ੫ ੫੨ ੧ ੩ ਤਿਸੁਬਸਿਤਾਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਯਾ॥ ਤਿਸੁਬਸਿਤਾਜਿਸੁਗੁਰੁ
 ਦਇਅਲਾ॥ ਮੰਗਲੁਤਿਸਕੈਜਿਸੁਏਕੁਕਾਮੁ॥ ਤਿਸੁਸਦਬਸਿਤਾਜਿਸੁਰਿਦੈਨਾਮੁ॥ ੧॥ ਗਿਰਿਤਕੈ
 ਬਸਿਤਗੰਗੀ॥ ਜਾਕੈਕੀਰਤਨੁਹਰਿਪੁਨੀ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਪੀਤਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਉਲਿਮਨਾ॥ ਗਿਆਨੁਕਮਾਈਐ

ਪੁਛਿ ਜਨੀ ਸੋ ਤਪਸੀ ਜਿ ਸੁਸਾਧ ਸੋਗੁ ਸਦਧੀ ਅਨੀ ਜਿ ਸੁਗੁਰ ਹਿਰੇਗੁ ॥ ੨ ॥ ਸੇ ਨਿਰਭਉ ਜਿ ਨ ਭਉ ਪਇਆ
 ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਜਿ ਸੁਭੁ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕੀਤੀ ਜਿ ਸੁਰਿ ਦਥਾਇ ਸਿਈ ਨਿਰਚਲੁ ਸਾਚ ਗਇ ॥ ੩ ॥ ਏਕੋ
 ਜੇ ਏਕ ਪੀਤਿ ਦਸਨ ਪਸਨ ਹੀਤ ਚੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਸਨ ਜੇ ਮਾਲਾ ॥ ਨਨਕ ਦਾਸ ਤਿ ਸੁਜਨ ਕੁਰ
 ਬਲਾ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਬਸੰਤ ਮਯਾਪ ਜੀਅ ਪਲਤ ਮੀਧੰਦੀਨਾ ॥ ਮੁਗਧ ਸੁੰਦਰ ਧਾਰਿ ਜੋਤਿ
 ਕੀਨਾ ॥ ਸਭਿ ਜਾਚਿ ਕਪਤ ਮਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਵਤ ਨਿਯਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਪੀਤ ਮ ਕਾਰ ਲਾਕਰ ਲ
 ਜੋਗਾ ॥ ਹਉ ਪਾਵਉ ਭੁਮ ਤੇ ਸਗਲ ਥੇਕਾ ॥ ੧ ॥ ਠਹਉ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਵਤ ਉਧਾਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਹਜਾ
 ਸਾਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਤਿ ਸੋਭਹੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਾ ਗਲਿ ਇਹ ਦੁਲਭ ਦੇਗਾ
 ਜੋ ਬੋਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਹਿ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਾਹਿ ਇਹੁ ਬਿਸਮਾ ॥ ਸਦ ਰਿਦੈ ਜਪੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤੋਰਨਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ
 ਦੂਜ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥ ਸਭੁ ਤੋਰੇ ਖੇਲੁ ਤੁਝ ਮਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਿਯੋ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਪੁਰਾਨੁ ਹੁਖਿ
 ਲੋ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਬਸੰਤ ਮਯਾਪ ਪ੍ਰਭੁ ਪੀਤ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ ਗਇ ॥ ਜਿਸ ਰਿਦੈ ਖਰਉ ਜੀਵਾਇ ॥
 ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਿਯਾਵਹੁ ਤਿਸ ਰਿਸੇਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਪੀਤ ਮ ਪਨ ਅਧਾਗਮਨਾ ਜੀਉ
 ਪਨ ਸਭੁ ਤੋਰੇ ਪਨਾ ॥ ੧ ॥ ਠਹਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਸੁਗਿਨ ਦੇਵਾ ॥ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਖਨ ਲਹਿ ਭੇਵਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ
 ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਠਹਿਅਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਅਨੰਦ ਮੋ ॥ ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ
 ਕਉ ਨਹੀਖੈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਕਉ ਨਹੀਭੈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਕਉ ਸਦਾ ਜੈ ॥ ੩ ॥ ਕਉ ਨ ਉਪਾਤੇ ਹੀ ਕਹੀ ਜਾ
 ਇ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਚਿਸਮਾਇ ॥ ਨਨਕੁ ਜਾਚੈ ਏਕੁ ਦਾਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥
 ਬਸੰਤ ਮਯਾਪ ਮਿਲਿ ਪਲੀਜੇ ਉਹੇ ਬੂਟਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤਿਉ ਹਉ ਮੈਛੂਟਾ ॥ ਜੈਸੀ ਦਾਸੇ ਪੀਰੀ
 ਗਾਤੇ ਸੋ ਉਪਰਨ ਗੁਰ ਚਪੀਗਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਨ ਹਗਾ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਸਕਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਠਹਉ ॥
 ਜਿਸ ਰਿਪਾਧ ਤਿਸਾਧ ਸੰਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਲਾਗਾ ਪਾਰਬਰਮੰਗੁ ॥ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੇ ਭਏ ਮੁਕਤਿ ॥ ਭਗਤ ਅਰ
 ਧਰਿ ਜੋਗੁ ਗਤਿ ॥ ੨ ॥ ਨੇੜ ਸੋ ਤੇਖੇ ਦਸੁ ਪੀਖਾ ॥ ਰਸਨਾ ਗਾਏ ਗੁਲਾ ਮਨੇਕਾ ॥ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮਨੁ ਮਾਘਨ ਹਰਿ ਸਹਿ ਸੁਆਦਿ ॥ ੩ ॥ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗੇ ਚਰਲ ਸੇਵਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖਾ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵਾ ॥ ਸਗਲ ਉ
 ਪਾਠ ਲਏ ਤੋਰਨਾਮੁ ॥ ਨਨਕ ਪਾਇ ਚੇਇ ਹੁਨਿ ਧਨੁ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਬਸੰਤ ਮਯਾਪ
 ਤੁਮ ਬਰਦਾਤੇ ਦੇਹੋ ॥ ਜੀਅ ਪਾਲ ਮਹਿ ਰਵਿਠੋ ॥ ਦੀਨੇ ਸਗਲੇ ਭੋਜਨ ਖਸਾ ॥ ਮੇਰਿ ਨਿਰਗੁ ਨਾਇਕੁ ਗੁਰੁ
 ਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨਉ ਤੇਰੇ ਸਾਗਾ ॥ ਤੁਕਰਿ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆਗਾ ॥ ੧ ॥ ਠਹਉ ॥ ਜਾਪਨਤ

ਪਨਕਮਕੀਤੀਅਵੈਨਹੀਕਛੁਰੀਤੀ। ਮਨਮਹਿਰਾਖਉਆਸਏਕਾਨਮਤੇਰੇਕੀਚਰਉਟੇਕਾ॥ ੨॥ ਸਰ
 ਬਕਲਾਪਭਤਮਪ੍ਰਬੀਨਾ। ਅੰਤਪਵਹਿਜਲਹਿਮੀਨਾ। ਅਗਮਅਗਮਉਚਰਤੇਉਚਾਅਥੇਰੇਤਮਬ
 ਹੁਤਮੁਚਾ॥ ੩॥ ਜਿਨਤੁਪਿਆਇਆਸੇਗਨੀ। ਜਿਨਤੁਪਾਇਆਸੇਪਨੀ। ਜਿਨਿਤੁਸੇਵਿਆਸੁਖੀਸੇ। ਸਿਤਸ
 ਰਹਿਨਕਪਗੇ॥ ੪॥ ੧॥ ੬੬॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾਪ ਤਿਸੁਤੁਸੇਵਿਜਿਨਿਤੁਕੀਆ। ਤਿਸੁਅਗਧਿ
 ਜਿਨਿਜੀਉਦੀਆ। ਤਿਸਕਾਚਕਰੇਹਿਠਿਰਿਚਮੁਨਾਗੇ। ਤਿਸਕੀਕਰਿਪੋਤਦਗਿਠਿਰਿਦੁਖੁਨਾਗੇ॥
 ੧॥ ਏਵਰਭਾਰੇਹਿਜਿਸੁਪੁਲੀਸੇਪਏਇਹਪਦਨਿਰਬਾਲੀ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਦੂਜੀਸੇਵਾਜੀਵਨੁਬਿਰ
 ਥਾ। ਕਛੁਨਹੋਈਪੁਰਨਅਰਥਾ। ਅਦਸਸੇਵਾਖਰੀਦੇਹੋਈ। ਸਾਪਕੀਸੇਵਾਸਦਾਸੁਹੋਈ॥ ੨॥ ਜੇਲੋਕੁਹਿ
 ਸਦਾਸੁਖੁਭਾਈ। ਸਾਪੁਸੰਗਤੇਗੁਰਹਿਬਤਾਈ। ਉਰਜਪੀਅੰਕੇਵਲਨਾਮ। ਸਾਪੁਸੰਗਤਿਪਾਰਗਰਾਮ॥ ੩॥
 ਜਗਲਤਤਮਹਿਤਤੁਗਿਆਨੁ। ਸਰਬਪਿਆਨਮਹਿਏਕੁਪਿਆਨੁ। ਹਰਿਕੀਰਤਮਹਿਉਤਮਪੁਨਾ। ਨਨਕ
 ਗੁਰੀਮਲਿਗਾਇਗੁਨਾ॥ ੪॥ ੮॥ ੬੫॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾਪ ਜਿਸੁਬੋਲਤਮੁਖੁਪਵਿਤਹੋਈ। ਜਿਸੁ
 ਸਿਮਰਤਨਿਰਮਲਹੋਸੋਈ। ਜਿਸੁਅਗਧੇਜਮੁਕਿਛੁਨਕੇਗੇ। ਜਿਸਕੀਸੇਵਾਸਭੁਕਿਛੁਲਾਹੇ॥ ੧॥ ਰਾਮਰਾਮ
 ਚੋਲਿਗਮਰਾਮ। ਤਿਆਗਹੁਮਨਕੇਸਗਲਕਾਮ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਜਿਸਕੇਪਾਰੇਪਗਦਿਅਕਾਸੁ। ਘਾਟਿਘਟਿ
 ਜਿਸਕੇਹੋਪਗਾਸੁ। ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਪਤਿਤਪੁਨੀਤਹੋਈ। ਅੰਤਕਾਲਿਠਿਰਿਠਿਰਿਰੇਗੇਈ॥ ੨॥ ਸਗਲਧਰ
 ਮਹਿਉਤਮਪਰਮਾ। ਕਰਮਕਰਤੁਤਿਕੈਉਪਰਿਕਰਮਾ। ਜਿਸਕਉਚਾਹਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵਾ। ਸਿਰਸਭਾਕੀ
 ਲਾਗਹੋਸੇਵਾ॥ ੩॥ ਆਦਿਪੁਰਖਿਜਿਸੁਕੀਆਦਨੁ। ਤਿਸਕਉਮਿਲਿਆਹਰਿਤਿਧਨੁ। ਤਿਸਕੀਗਤਿਮਿਤਿ
 ਕਰੀਨਜਾਇ॥ ਨਨਕਜਨਹਰਿਹਰਿਪਿਆਈ॥ ੪॥ ੯॥ ੬੬॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾਪ
 ਮਨਤਨਭੀਤਹਿਲਾਗੀਪਿਆਸਾ। ਗੁਰਿਦਇਆਲਿਪੁਰੀਮੇਰੀਆਸਾ। ਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਸਾਪਸੀਗੀ। ਨਾਮੁਜ
 ਪਿਚਿਹਰਿਨਾਮਗੀ॥ ੧॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਬਸੰਤਬਨਾ। ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਉਰਿਧਾਰੇਸਦਾਸਦਾਹਰਿ
 ਜਸੁਸੁਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਸਮਰਥਸੁਆਮੀਕਰਲਕਰਲਾ। ਮੋਹਿਅਨਾਥਪਭਤੇਰੀਸਰਲਾ। ਜੀਅਜੀਤਤੇ
 ਰੇਆਧਾਰਿ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਭਯੋਹਿਨਿਸਤਾਰਿ॥ ੨॥ ਭਵਖੰਡਤਦਖਨਾਸਦੇਵਾ। ਸੁਰਿਨਰਮੁਰਿਜਨਤਾ
 ਕੀਸੇਵਾ। ਧਰਦਿਅਕਾਸੁਜਾਕੀਕਲਾਮਾਹਿ। ਤੇਗਦੀਆਸਭਿਜੀਤਖੀਰਿ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭਦਇ
 ਆਲਾਅਪਦੇਦਾਸਕਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਦੇਹੁਦਨੁ। ਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਤੇਰੇਨਾਮੁ॥ ੪॥
 ੧॥ ੬੭॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾਪ ਰਾਮਗੀਸਭਗਏਪਾਪਾ। ਰਾਮਜਪਤਕਛੁਨਹੀਸਿਤਾਪਾ। ਹੋਬਿੰਦਜਪਤ

ਸਤਿਮਿਟੇ ਅੰਧੇਗਾ ਹਰਿਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਨ ਚਿੰਟੇਗਾ ॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਾਰੈਗਾ ਮਹਿਗਾ ਸਿਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਸਿਉਗਾ ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਤ ਜਨੀ ਕੀ ਅਉ ਪਦੇਸੁ ਜਾਹਗਾ ਬਿੰਦੁ ਭਗਤੁ ਸੇਧੀ ਨਿਦੇਸੁ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੀ ਨਉ ਦਿਅਨ
 ਥਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਛਾਨੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਨ ਸੋਭੇਗਾ ਰੰਗੁ ॥ ਮਨ ਪਾਪ ਕਰਤ ਤੂ ਸਦਾ ਸਿਉਗਾ ॥
 ਨਿਕਟਿ ਪੇਖੁ ਪੁਰ ਕਰ ਲਾਗਾ ॥ ਈਤ ਉਤ ਪੁਰ ਕਰ ਜਾ ਸਾਗਾ ॥੩॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਗੇ ਪਿਆਨੁ ॥ ਕਰਿ
 ਕਿਰਪਾ ਭਰੀ ਨਿਦਾਨੁ ॥ ਤੇਰਿ ਅਸਿਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਾਛੁ ਉਪੁਗਿ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਜੁਗਿ ॥੪॥ ੧੧
 ੪੮ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਾਰਾਪੁ ਸਚੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਿਤ ਨਵਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਤ ਚਵਾ ॥ ਪੁਰਖ ਵਲੇ ਮਾਈ
 ਬਾਪਾ ਜਾ ਕੇ ਸਿਮਰਨਿ ਨਹੀ ਸਿਤਾਪਾ ॥੧॥ ਖਸਮੁ ਪਿਆਈ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਸਦਾ ਸਰਲਾਈ
 ਸਾਚੈ ਸਾਹਿਬਿ ਰਖਿਆ ਕੀ ਠਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਲੇ ਜਨ ਪਭਿਆ ਪਿਰਖੇ ॥ ਦਸਟ ਦੂਤ ਸਭਿ ਭ੍ਰਮਿ ਥਕੇ ॥
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨ ਹੀ ਜਾਈ ॥ ਦੁਖ ਦੇ ਸਦਿ ਸਿਤਰੈ ਰੋਧਾਈ ॥੨॥ ਕਿਰਤੁ ਚਿਨਾ ਕਾ ਮਿਟ ਸਿਨਾਹਿ ॥ ਚਿੰਟਿਅ
 ਪਲਾਚੀ ਜੀਆ ਅਪੀਖਾਹਿ ॥ ਜਨ ਕਾਰਖ ਵਾਲਾ ਅਪਿਸੇਈ ॥ ਜਨ ਕਉ ਪੁਰਾ ਚਿਨ ਸਕਾ ਸਿਕੋਈ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭਿ ਦਾਸ
 ਰਖੇ ਕਰਿ ਜਤਨੁ ਆਪਾ ॥ ਅਖੰਡ ਪੁਰਨ ਜਾ ਕੇ ਪਤਾਪੁ ॥ ਗੁਲਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਰਸਨ ਗਾਈ ॥ ਨਨਕੁ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਚਰ
 ਲਾਇਆਈ ॥੪॥ ੧੨ ॥ ੪੯ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਾਰਾਪੁ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੇਵਤ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ॥ ਪਾਠ ਕਰੀ ਮਿਪ
 ਰਿਕਰੀ ਮਾਇਆ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੁਰਨ ਕਾਮਾ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਗਮਨਾਮਾ ॥੧॥ ਸਾਹੁ ਤਿਸੁ ਹਵੀ ਜੀ ਤੁਹਰੇ
 ਚਿਤਿ ਅਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਸੈ ਬਿਯਾਲੀ ਤੀਸ ਕਤੁ ਛਿਡਿ ਛਿਡਿ ਰਿਅਵੈ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਧਨ ਵੰਤ ਜੀ
 ਨਹਿ ਪੁਰਗਾਸੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਗੁਰ ਸਥਾ ਦਿਨਾਸੀ ॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰੀ ਮਾਇ ਨਾਨਕਿ ਖਸਮੁ
 ਪਿਆਈਆ ॥੨॥ ਸਾਧ ਸਿਗਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀ ਚਿਨਿ ਵਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਰੋਈ ਪੁਰਨ ਆਸਾ ॥ ਜਾਲਿ ਥਾਇ ਮਹੀਅ
 ਾਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰੀ ਮਾਇ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿਆ ॥੩॥ ਅਸਟ ਸਿਪਿਨ ਵਨਿ ਪਿਏਗਾ ਕਰੀ ਮਪਰਾਪਤਿ
 ਜਿਸੁ ਨਾਮ ਦੇਹਾ ਪੁਰ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ਗੁਰੀ ਮਾਇ ਨਾਨਕ ਕਮਲ ਪਰਾਸਾ ॥੪॥ ੧੩ ॥ ੫੦ ॥
 ਬਸੰਤੁ ਮਹਾਰਾਪੁ ਸਗਲਾ ਏਛਾ ਜਪਿ ਪੁਨੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਚਿਗੀ ਵਿਛੁਨਿਆ ॥੧॥ ਤੁਮਰ ਵਹੁਗੇ ਬੀ
 ਦੈ ਠਵਲ ਜੋਗਾ ॥ ਜਿਤੁ ਗਵਿ ਮੈ ਸੁਖ ਸਹਜ ਭੋਭੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਇਆ ॥ ਅਪਲਾ
 ਦਾ ਸੁਆਮੀ ਪਸਮਾਇਆ ॥੨॥ ਸੇਧ ਸੁਹਵੀ ਗਸਿ ਬਨੀ ॥ ਆਈ ਮੇਲੇ ਪੁਰ ਸੁਖ ਪਨੀ ॥੩॥ ਮੇਰਾ ਗੁਲਾ ਅਵਗ
 ਲੁਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਪੁਰ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਪੁਜਾਗਿਆ ॥੪॥ ੧੪ ॥ ੫੧ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਾਰਾਪੁ
 ਕਿਲਾ ਬਿਖਾ ਬਿਨਸੇ ਗਾਇ ਗੁਨਾ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਉਪਜੀ ਸਹਜ ਪੁਨਾ ॥੧॥ ਮਨੁ ਮਉ ਮਿਚਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸੀਗਾ ॥ ਕ

ਰਿਕਿਰਪਾਸਾਪੁਜਨਭੇਟੇ ਨਿਤ ਰੋਤੇ ਹਿਨ ਮੰਗਿ ॥੧॥ ਠਹਉ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਗਟੇ ਗੋਪ ਲਾ ਲਕਿਲਾਇ ਉਧਾਰੇ ॥੨॥
 ਏਨਦਇਆਲਾ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਆਸਾਪੁਗਿ ਨਿਤ ਦੈਖੈ ਸੁਆਮੀ ਹਜੂਰਿ ॥੩॥ ਕਮਕ੍ਰੋਧਤ੍ਰਿਸਨਾਗਈ ॥ ਨਨ
 ਕਪੁਰਕਿਰਪਾਭਈ ॥੪॥ ੧੫॥ ੫੨॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਰੋਗਮਿਟਾਏ ਪ੍ਰਭੂਆਪਿ ॥ ਬਾਲਕ ਰਾਖੇ ਅਪਨੇ
 ਕਰਬੀ ॥੧॥ ਸੀਤਿ ਸਹਜਾਗਿ ਹਿਸਦ ਬਸੰਤ ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ ਕੀ ਸਰਦੀ ॥ ਅਏ ਕਲਿਆਲ ਗੁਪਤੀ ਪਰਿਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ॥
 ੧॥ ਠਹਉ ॥ ਜੋਗਸਿਤਾ ਪਕਟੇ ਪੁਰਿ ਮਾਪਿ ॥ ਗੁਰ ਅਪੁਰੇ ਕਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪਿ ॥੨॥ ਜੋ ਜਨੁ ਤੇਗ ਜਪੇ ਨਉ ॥ ਸਭਿ
 ਫਲ ਪਾਏ ਨਿਚਲ ਗੁਣਗਾਇ ॥੩॥ ਨਸਕਭਗਤ ਭਈ ਗੀਤਿ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤ ਜਪਨੀ ਤਨੀਤਿ ॥੪॥ ੧੬॥ ੫੩॥
 ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਕੀਨੇ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਭਾਇਆ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭ ਪੁਰਾਕੀ
 ਆਮੀ ਮਤ ਨ ਮੁਰਿ ਦਮਹਿ ਦੀਆ ॥੧॥ ਠਹਉ ॥ ਕਰਮੁ ਪਰਮੁ ਮੇਰਾ ਕਛੁ ਨ ਕੀਚਾਰਿ ਚੀ ॥ ਬਾਹਪ ਕਰਿ ਭਵਜਲੁ
 ਨਿਸਤਾਰਿ ਚੀ ॥ ਨਾਪੁਰਿ ਕਾਟਿ ਮੈਲੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ ਕੀ ਸਰਦੀ ਪਰੇ ॥੨॥ ਅਪਿ ਕਰਹਿ ਅਪਿ ਕਰਦੈ ਹ
 ਠਾ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਸਕਉਧਾਰੇ ॥੪॥ ੧੭॥ ੫੪॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਾਦਿ ਬਸੰਤ ਰਿੰਡੇ ਲਮਲਾ ੫ ੫੨੨ ਰੋਇ ਇਕੜੀ ਮਿਲਾਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ
 ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਿਕਰਹੁ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਹਰਿਨਾਮੈ ਕੋ ਰੋਵਹੁ ਜੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੈਸਹੁ ਸਫਾਵਿਛਾਇ ॥੧॥ ਇਨਾ ਬਿਧਿ ਪਾਸਾ
 ਢਾਲਹੁ ਥੀਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੁਜਪਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਮੰਤਕਾ ਲਿਨਹ ਲਾਗੈ ਪੀਗਾ ॥੧॥ ਠਹਉ ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਤਮਚਉ ਪ
 ਵਿਸਾਜਹੁ ਸਤੁ ਕਰਹੁ ਤਮਸਾਗੀ ॥ ਕਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਜੀਤਹੁ ਅੰਸੀਖੇ ਲਹਿ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥ ਇਹਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹੁ
 ਪਰਭੁ ਤੇ ਸੇਏ ਹਰਿ ਅਗਧੇ ॥ ਬਿਖੜੇ ਦਉਲੀਘਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸੇਤੀ ॥ ਪਰਿਜਾਤੇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਅ
 ਪੇਖੇ ਲੈਆਪੇ ਦੈਖੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਰਹੁ ਮੁਖਿ ਜੇ ਨ ਰਖੇ ਲੈ ਸੋ ਜੀ ਲੇ ਬਾਜੀ ॥ ਪਰਿਆਇਆ ॥
 ੪॥ ੧॥ ੧੮॥ ੫੫॥ ਬਸੰਤ ਰਿੰਡੇ ਲਮਲਾ ੫ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਲਹਿ ਅਉਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਜ
 ਲੈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੇਈ ਤੈ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ ਤੇਰਿਆ ਭਗਤ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਬਨੁ ਸੁਹ
 ਵਾਸ ਦਾ ਪੁਰੁ ਤੇਰੇ ਗਤੇਰੇ ਆਪਾ ॥੧॥ ਠਹਉ ॥ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਝ ਤੋਰੈ ਅਉਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ ॥ ਭਗਤ
 ਤੇਰੇ ਸੇਈ ਤੁਝ ਭਵੈ ਜਿਸਨੇ ਤੂਹੈ ਗੁਪਤਾ ॥੨॥ ਤੂਝ ਦਾਤਾ ਤੂਝ ਦਾਤਾ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥
 ਤੂਸ ਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਲਾ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਮੇਰੇ ਚਰਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਖਮੁ

ਤੇਰੇ ਭਾਣਾ ਕਰਨ ਨਕ ਫਰਿਪਇਆ ਦੁਆਰੈ ਰਖਿਏ ਵਹੁ ਮੁਗਧ ਮਜਾ ਲਾ ॥ ੧॥ ੨॥ ੧੯॥ ੫੬॥
 ਬਸਿਤ ਮਹਲਾ ੫ ਮੁਲਨ ਬੁਝੈ ਆਪੁ ਨ ਸੁਝੈ ਭਗਿਆ ਬਿਆਪੀ ਮਹੀ ਮਨੀ ॥ ੧॥ ਪਿਤਾ ਪਾਠ ਬ
 ਹਮ ਪਭਧਨੀ ॥ ਮੇਰਿ ਨਿਸਤਾਰੁ ਨਿਗੁਨੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਿਪਿਤਿ ਪਗਲੁ ਉਪਤਤੈ ਹੋਵੈ ਇਹ ਬੀਚਾਰੀ ਹਰਿਜ
 ਨੀ ॥ ੨॥ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਜੋਗੀ ਰਤੇ ਕਾਲਿ ਮਹਿ ਸੁਖੀ ਏਸੇ ਗਨੀ ॥ ੩॥ ਅਵਤਉਪਾਉ ਨ ਕੋਈ ਸੁਝੈ ਨਾਨਕ ਤਰੀ
 ਮੈ ਗੁਰਬ ਚਨੀ ॥ ੪॥ ੩॥ ੨੦॥ ੫੭॥

ਬਸਿਤ ਮਹਲਾ ੫ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੇਖੁ ਫੁਲ ਫੁਲ ਫੁਲ ਲੇ ॥ ਮਹਿ ਤਿਆਗਿ ਤਿਆਗੇ ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਾਗੇ ॥ ਤੁਮੀ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਧਨ ਬਾਸੁ ਕੁਝ ਲੇ ॥ ਇਕ
 ਰੇ ਸੁਕਿ ਕਹੁ ਲੇ ॥ ਬਸਿਤ ਰੁਤਿ ਆਈ ॥ ਪਰ ਫੁਲ ਤਾਰੇ ॥ ੧॥ ਅਥ ਕਛੁ ਆਇ ਚਿਰੇ ॥ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਬੋਵਹੁ ਬੋਵ
 ਹੁ ॥ ਅਨਹੁ ਤਿਨ ਹੀ ਨਹੀ ॥ ਮਤ ਭਗੀ ਮਭੂਲਹੁ ਭੂਲਹੁ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਜੀ ਸੁਮਸਤ ਕਿਹੈ ਲੇਖਾ ॥ ਮ
 ਨਹੁ ਤਿਨ ਮੇਰੇ ॥ ਗੁਨ ਕੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੧॥ ੫੮॥

ਗੁਰ ਬਸਿਤ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਆਖਰ ੧ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਜਗੁ ਕਉ ਆਨਾ ਮੁਨੀ ਚੀਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਗੈਰੈ ਦੇਖੁ ਭੀਤਿ ॥ ਮਨੁ ਅਭੈ ਚੀਤਿ ਮਨੀਤਿ ॥ ਜਗ ਸਿਉ
 ਟੂਟੈ ਟੂਟੈ ਭੀਤਿ ॥ ੧॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਬਯੋਗੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਚਾਹੁ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਾਣੁ
 ਕਾ ਮੁਖਿ ਪੇਗਿ ॥ ਬਰਖਾ ਸਿਥਾਲੀ ॥ ਚੁਦ ਚੁਦਾਹੇਗਿ ॥ ਮਾੜ ਕੁੰਦ ਤੇ ਪਰਿਚਰੁ ਟੇਗਿ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਨਾਮੈ ਕੀਚੇ
 ਗ ॥ ੨॥ ਸਰਬ ਉਪਾਇ ਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਮੇਰੇ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪਗਲਾ ਗਉ ਤੇਗ ॥ ਨਾਮ ਰਤੇ ਚਾਹਉ ਤੁਝ ਚਿਰੇ ॥
 ਨਾਮੁ ਦੁਗਾਇ ਚਲੈ ਸੋਚੇਗੁ ॥ ੩॥ ਪਾਤਿ ਖੋਈ ਬਿਖੁ ਮੰਚਾਇ ਪਾਇ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਤਿ ਸਿਉ ਪਰਿਜਾਇ ॥ ਜੋ
 ਕਿਛੁ ਕੀਨਾ ਸਿਪੁ ਰਜਾਇ ॥ ਭੈ ਮਨੈ ਨਿਰਭਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ੪॥ ਕਾਮ ਨਿਚਾਹੈ ਸੁੰਦਰਿ ਭੋਗੁ ॥ ਪਾਨ ਫੁਲ ਮੀਰੇ
 ਸੋਗ ॥ ਖੀਲੈ ਬਿਗੋਸੇ ਤੇ ਤੇ ਸੋਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਲਾ ਗਤਿ ਕੀਨਾ ਸਿਉ ਗ ॥ ੫॥ ਕਾਪ ਪ੍ਰਪਤਿਗਸਿ ॥ ਅਧਿਕੁ ਸੀਗਾਰਾ ॥
 ਮਾਈ ਫੁਲੀ ਰੂਪੁ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਅਸਾਮਨ ਸਾਥੋ ਧੋਬਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੁਨਾ ਪ੍ਰਭ ਚਾਹੁ ॥ ੬॥ ਗਾਛੁ ਹੁਪੁਰੀ ਰਾਜ ਕਾ
 ਗਿ ॥ ਨਾਮੁ ਭਲੁ ਹੁਸਦੈ ਤੁਸਵਾਰਿ ॥ ਪਿਉ ਸੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪੇਸਾ ਅਧਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬਿਖੁ ਤਿਆਗਿ ਵਾਰਿ ॥

੧॥ ਮੇਰੇ ਨਿਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਥਾਇ ਪਛਾਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਚਾਰਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰਿ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ॥
ਸੋ ਤੇਰੇ ਕਿਰਪਾ ਪਾਇ ॥ ੮॥ ੧॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲ ਉਭਰ ਮਸਿਆਇ ਜਾਇ ॥ ਅਤਿ ਲੁਥ ਪਲੁਭ
ਨ ਉਥਿ ਖਮਾਇ ॥ ਨਰ ਮਸਕਿਰਦੀ ਸੈਏ ਕਛਾਇ ॥ ਜੇ ਉਮੀਨ ਕੰਡਾਈ ਅਕੰਠਿ ਪਾਇ ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਭੂਲ ਉਸ
ਝੁਲਿ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦ ਬੀਚਰੇ ਸਹਜ ਭਾਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲ ਉਭਰ ਮਸਿ ਭਵਰ ਤਾਰਾ ॥ ਬਿ
ਲਾ ਬਿਰਥੇ ਚਾਹੈ ਬਹੁ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਮੈ ਗਯਾ ਜਿਉ ਠਾਸ ਸਿਕਾ ਮਹਾਗਾ ॥ ਕਵਿ ਬੀਪ ਨਿਬਾਧਿ ਚਿਸੀ ਸਮਾਗਾ ॥ ੨॥ ਮਨੁ
ਮੁਗਧੈ ਦਾਦੁ ਭਗਤਿ ਹੀਨਾ ॥ ਦਰਿ ਭ੍ਰਸਟ ਸਗਪੀ ਨਾਮ ਬੀਨਾ ॥ ਤਕੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤੀ ਨਾ ਮਲੀਨਾ ॥ ਸਭਿ ਦੁਖ ਸ
ਖਾਈ ਗੁਲਾਬੀਨਾ ॥ ੩॥ ਮਨੁ ਚਲੈ ਨ ਜਾਈ ਠਕਿ ਗਯਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਗਤੇ ਪਤਿ ਨ ਸਾਖਾ ॥ ਤੂ ਅਪੇਸੁ ਰਤਾ ਆਪਿ
ਠਾਖਾ ॥ ਪਰਿਧਰ ਲਦੈ ਖੈ ਜਾਈਆ ॥ ੪॥ ਅਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕਿਸੁ ਕਹਉ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ ਮਾਈ ॥
ਅਵਗਲ ਢੇਡ ਉਗੁਲ ਕਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗਤਾ ਸਾਚੇ ਸਮਾਈ ॥ ੫॥ ਸਤਿ ਗੁਰੀਆਇ ਮੈ ਮਤਿ ਉਤਮੇਰੇ
ਇ ॥ ਮਨੁ ਸਿਰਮਾ ਲੁਹ ਉਮੈ ਕਢੈ ਪੋਈ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤ ਬੀਪਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਸਦਾ ਨ ਮੁਖ ਖਾਏ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੬॥ ਮਨੁ
ਰਿਕੈ ਭਲੈ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੋ ਕਿਉ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਭੁ ਹੁਕਮੇ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਈ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ
ਸਭ ਤਿਸੁ ਜਾਈ ॥ ੭॥ ਤੂ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੂਲੈ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਲਾਏ ਮਤਿ ਮਗਾਹਿ ॥ ਤੂ ਮੇਟ ਉਠਾ ਕੁਰੁ
ਸਬਦ ਮੀਰਿ ॥ ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਮਾਨਿਆ ਸਦਾ ਸਲਾਹਿ ॥ ੮॥ ੨॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ਜੀ
ਸੁਨਹੋਇ ॥ ਏਕ ਤੁਰਾ ਚੈ ਪਰਹਰਿ ਦੇਇ ॥ ਦੂਰਿ ਦਰਦ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਏਕ ਸਮਾਈ ॥
੧॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੇਤੀ ਬਿਯਾਯਾਈ ॥ ਵਿਠਾ ਕੇ ਚੀਨ ਸਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਯਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਥੇ ਦਵ
ਖਾਇ ਕਹਹਿ ਏਕ ਕਹੀਐ ॥ ਚਿਹੁ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤ ਕਿਲਿਯਹੀਐ ॥ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਜੀਨਿ ਜਗੁ ਕੀਆ ॥ ਬਾਣੁ ਕਯਾ
ਧਰਿ ਗਗਨੁ ਪਰੀਆ ॥ ੨॥ ਏਕੋ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਪੁਨਿ ਬਾਲੀ ॥ ਏਕੁ ਨਿਰਾਮੁ ਅਕਥ ਕਹਾਈ ॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ
ਸਚਾ ਨੀਸਾਲਾ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਈ ਜਾਲਾ ॥ ਏਕੋ ਪਰਮੁ ਦੈਵੈ ਸਚੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪੁਰਾਤਨੁ ਗਿਯੁ ਗਿਯੋਈ ॥ ਅ
ਨਹਿ ਦਿਗਤਾ ਏਕਾ ਲਿਵਤਾਗ ॥ ਚਿਹੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਵੈ ਅਲਖਾ ਮਪਾਗ ॥ ੪॥ ਏਕੋ ਤਖਤੁ ਏਕੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਸਰਬ
ਖਾਈ ਰੇ ਪਰਵਾਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਤਿਭੁ ਵਲ ਸਹੁ ॥ ਚਿਹੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਏਕੋ ਕਾਹੁ ॥ ੫॥ ਏਕਾ ਮੁਗਤਿ ਸਾ
ਚਾਉ ॥ ਤਿਸੇ ਨਿਬਛੈ ਸਾਚੁ ਸਿਆਉ ॥ ਸਾਚੀ ਕਰਲੀ ਪਤਿ ਪਰਵਾਹੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਵੈ ਮਾਲਾ ॥ ੬॥ ਏਕ
ਭਗਤਿ ਏਕੋ ਰੈ ਭਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਾਇ ਰਹੈ ਮਿਹਮਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਗਿਰਤਾ ਜਗੁ
ਪਰਵਾਹੁ ॥ ੭॥ ਏਤ ਉਤ ਦੇਖਉ ਸਹਜੇ ਰਾਵਉ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨ ਭੁਗ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਉ ਮੈ ਸਬਦਿ

ਜਲਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚਾ ਦਰਸਾਇਖਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਬਸਿਤਮਹਲ ੧ ਚੰਚਲਚੀਤਨਪਵੈ
 ਪਗਾ ਆਵਤਜਾਤਨਲਾਗੈਥਾਗਾ ॥ ਦੁਖਪਦੇਮਗੈਐਕਰਤਾਗਾ ॥ ਬਿਨੁਪੀਤਮਕੇਕਰੈਨਸਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭਉਤ
 ਮਕਿਸੁਆਖਉਗਿਨਾ ॥ ਹਰਿਭਗਤੀਸਾਚਿਨਾਮਿਪਤੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਅਉਖਧਕਰਿਥਾਕੀਬਹੁਤੇਗਾ ॥ ਕਿਉ
 ਦੁਖਦੁਕੈਬਿਨੁਗੁਰਮੇਗਾ ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤੀਦੁਖਪਦੇਗਾ ॥ ਦੁਖਸੁਖਦਾਤੇਠਾਕੁਰਮੇਗਾ ॥ ੨ ॥ ਰੇਗੁਵੇਰੇਕਿ
 ਉਥੀਪਉਪੀਗਾ ॥ ਰੇਗੁਬੁਝੈਸੇਕਾਦੈਪੀਗਾ ॥ ਮੈਅਵਗਲਮਨਾਹਿਸਗਿਗਾ ॥ ਦੂਢਤਖੇਜਤਹੁਰਿਮੇਲੇਬੀਗਾ ॥
 ੩ ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦਦਾਤੁਹਰਿਨਉ ॥ ਜਿਉਤੂਗਾਖਹਿਤਿਵੈਰਹਉ ॥ ਜਗੁਰੇਗੀਕਹਦੇਖਿਦਿਖਉ ॥ ਹ
 ਰਿਨਿਗਾਇਲੁਨਿਰਮਲੁਨਉ ॥ ੪ ॥ ਘਰਮਹਿਘਰੁਜੇਦੇਖਿਦਿਖਵੈ ॥ ਗੁਰਮਹਲੀਸੇਮਹਲੀਬੁਲਾਵੈ ॥ ਮਨ
 ਮਹਿਮਨੁਆਚਿਤਮਹਿਚੀਤਾ ॥ ਮੈਸੇਹਰਿਕੇਲੇਗਾਅਤੀਤਾ ॥ ੫ ॥ ਹਰਖਸੇਗਤੇਰਹਹਿਨਿਰਾਸਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਚਾਖਿਹਰਿਨਾਮਿਨਿਵਾਸਾ ॥ ਆਪੁਪਛਾਨਿਰੇਗੈਭਿਵਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮੁਜੀਤਿਗੁਰਮਾਤਿਦੁਖਭਾਗਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਿ
 ਦੀਆਸਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਉ ॥ ਸਭਜੀਮਰਉਜੀਵਤਹੀਜੀਵਉ ॥ ਅਪਲੇਕਰਿਗਾਖਹੁਗੁਰਭਾਵੈ ॥ ਤੁਮਰੇਗੈਇਸੁਤ
 ਸੁਰਿਸਮਾਵੈ ॥ ੭ ॥ ਭੇਗੀਕਉਦੁਖੁਰੇਗਵਿਅਪੈ ॥ ਘਟਿਘਟਿਗਵਿਗਹਿਆਪਭਜਾਪੈ ॥ ਸੁਖਦੁਖਹੀਚੇਗੁਰਸਬ
 ਦਿਅਤੀਤਾ ॥ ਨਸਕਰਾਮੁਰਵੈਹਿਤਚੀਤਾ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਬਸਿਤਮਹਲ ੧ ਮਤੁਭਸਮਅੰਮ੍ਰਿਤਗਗਾਬੀਜਾ
 ਹਿ ॥ ਇਨਾਬਿਧਿਨਾਗੈਜੇਗੁਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮੁਕੇਕਹੇਬਿਸਾਰਿਚਿਤੈਗਮਨਾਮਾ ॥ ਅੰਤਕਾਲਿਤੇਰੈਅਵੈਕਮਾ ॥ ੨ ॥
 ਰਹਉ ॥ ਗੁਰਪੁਛਿਤੁਮਕਹੁਬੀਚਾਗਾ ॥ ਜਹਦੇਖਉਤਹਸਾਰਿਗਪਾਲਿ ॥ ੩ ॥ ਕਿਆਹਉਆਖਾਜਾਕਛੁਨਾ
 ਹਿ ॥ ਜਾਤਿਪਤਿਸਭਤੇਰੈਨਾਇ ॥ ੪ ॥ ਕਾਹੇਮਾਲੁਦਰਬੁਦੇਖਿਗਗਬੀਜਾਹਿ ॥ ਚਲਤੀਬਾਰਤੇਰੈਕਛੁਨਾ
 ਹਿ ॥ ੫ ॥ ਪੰਚਮਾਰਿਚਿਤੁਰਖਹੁਥਾਈ ॥ ਜੇਗਜੁਗਤਿਕੀਏਪੈਈ ॥ ੬ ॥ ਹਉਮੈਪੈਖੁਤੁਤੇਰੈਮੈਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿਨਚੇ
 ਤਹਿਮੁਕੇਪੁਕਤਿਜਾਹਿ ॥ ੭ ॥ ਮਤਹਰਿਵਿਸਰਿਮੈਜਮਵਸਿਪਾਹਿ ॥ ਅੰਤਕਾਲਿਮੁਕੇਚੋਟਖਾਹਿ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰਸ
 ਬਦਬੀਚਾਰਹਿਆਪੁਜਾਈ ॥ ਸਾਚਜੇਗੁਮਨਿਵਸੈਆਈ ॥ ੯ ॥ ਜਿਨਿਜੀਉਪਿਤੁਦਿਤਾਤਿਸੁਚੇਤਹਿਨਾਹਿ ॥
 ਮਨੀਮਸਾਲੀਮੁਕੇਜੇਗੁਨਾਹਿ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਲਨਨਭਚੇਲੈਭਲੀਬਾਲਿ ॥ ਤਮਰੇਹੁਜਾਖੇਲੇਪਛਾਟਿ ॥ ੧੧ ॥ ੫ ॥
 ਬਸਿਤਮਹਲ ੧ ਦੁਬਿਧਦੁਗਾਤਿਅਪੁਲੀਕਾਗਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿਭਗੈਮਾਝਿਗੁਥਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਾਅੰਮ੍ਰਿ
 ਲੀਮਾਤਿਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰਕਰਲੀ ॥ ਬਿਨੁਭਗਮੁਨਭਾਗੈ ॥ ੨ ॥ ਰਹਉ ॥ ਮਨਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੇਗੁਰਮਾਤਿਨਭਾਈ ॥ ਪਸੁਭ
 ਏਅਭਿਮਨੁਨਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਯਖਚਉਗਸੀਹਜੀਤਉਪਾਏ ॥ ਮੇਰੇਠਕਰਭਾਲੇਸਿਗਜੀਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ਸਗ
 ਲੀਭੂਲੈਨਹੀਸਬਦਅਚਗਾ ॥ ਸੇਸਮਝੈਜੇਸੁਗੁਰੁਕਰਤਾਗਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਕੇਚਾਕਰਠਾਕਰਭਾਲੇ ॥ ਬਖਸਿ

ਲੀਏਨਹੀਜਾਕਾ ਲੋ॥੫॥ਸਿਰਕੈਰਿਚੈਏਕੋਭਾਇਆ॥ਅਪੇਮੇਲੇਭਰਮੁਦਕਾਇਆ॥ਦੀਥੇਮੁਤਾਜੁ ੫੪੦
 ਬੇਅੰਤਅਪਗਾਜਚਿਪਤੀਜੈਕਰਲੈਰਾ॥੧॥ਨਨਕਭੂਲੇਗੁਰੁਸਮਝਾਵੈ॥ਏਕਦਿਖਾਵੈਸਾਚਿਟਿਕਾਵੈ॥
 ੮॥ਦੀ॥ਬਸਿਤਮਹਲਾ ੧ ਅਪੇਭਵਰਭੂਲਾਬੋਲੀ॥ਅਪੇਸਿਗਤਿਸੀਤਮੋਲੀ॥੧॥ਮੈਸੀਭਵਰ
 ਬਾਸੁਲੋ॥ਤਰਵਰਭੂਲੇਬਨਹੋ॥੧॥ਠਹਾਉ॥ਅਪੇਕਵਲਾਕੰਤੁਆਪਿ॥ਅਪੇਰਵੇਸਥਾਇਥਾਪਿ॥੨॥
 ਅਪੇਬਢਗੁਰੁਉਖੀਗੁ॥ਅਪੇਮੰਦਰਥੀਮੁਸਰੀਗੁ॥੩॥ਅਪੇਕਰਲੀਕਰਲਹਾਗੁ॥ਅਪੇਗੁਰਮੁਖਿਕਰਿਬੀ
 ਚਾਗੁ॥੪॥ਤੁਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਕਰਲਹਾਗੁ॥ਜੋਤਿਜੀਅਮਸਿਖਦੇਇਅਧਾਗੁ॥੫॥ਤੁਸਰਸਾਗਰਗੁਲਾ
 ਗਰੀਗੁ॥ਤੁਅਕਲਾਨਿਰੰਜਨੁਪਰਮਹਿਗੁ॥ਦੀ॥ਤੁਅਪੇਕਰਤਾਕਰਲਜੋਗੁ॥ਨਿਰਕੇਵਲੁਗਜਨਸੁਖੀਯੋਗੁ ੧
 ਨਨਕਪਾਪੇਰਿਨਾਮਸੁਆਦੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿਗੁਰਪੀਤਮਜਨਮੁਥਾਦੀ॥੮॥੧॥ਬਸਿਤਿਰੰਡੇਲਮਹਲਾ ੧
 ੫੪੨ ਨਉਸਤਚਉਦਹਤੀਨਿਚਰਿਕਰਿਮਹਲਾਤਿਚਰਿਥਹਾਈ॥ਚਾਰੇਦੀਵੇਚਹੁਥਿਦੇਈਏ
 ਕਾਏਕਾਵਾਗੀ॥੧॥ਮਿਹਰਵਾਨਮਪੁਦੁਦਨਮਾਪੈਮੈਸੀਸਕਤਿਤਮਾਗੀ॥੧॥ਠਹਾਉ॥ਘਰਿਘਰਿਲਾਸਕ
 ਰੁਪਾਵਭੁਤੇਗਧਮੁਕਰੇਸਿਕਦਗੀ॥ਪਰਤੀਦੇਗਮਿਲੈਇਕਵੇਰਾਭਾਗੁਤੇਰਾਭੰਡਗੀ॥੨॥ਨਾਸਾਭੁਰੁਹੈ
 ਠਿਰਿਮੰਗੈਨਾਦਕਰੇਖੁਆਗੀ॥ਯਦੁਅਪੇਰਾਬੰਦੀਖਾਨਾਅਉਗਲਪੈਰਿਯੁਹਗੀ॥੩॥ਪੁਜੀਮਾਧਵੈਨਿਤਮੁਦ
 ਗਰਪਾਪੁਕਰੇਭੋਵਾਗੀ॥ਭਾਵੈਚੰਗਾਭਾਵੈਮੰਦਾਜੈਸੀਨਦਰਿਤਮਾਗੀ॥੪॥ਆਦਿਪੁਰਖਕਉਅਯਹੁਕਰੀ
 ਮੈਸੇਖੀਆਈਵਾਗੀ॥ਦੇਵਲਾਦੇਵਤਿਅਕਰੁਲਾਗਾਮੈਸੀਕੀਗਤਿਚਾਈ॥੫॥ਭੁਜਾਬੰਗਾਨਿਵਾਜ
 ਮੁਸਲਾਨੀਲਰੂਪਬਨਵਾਗੀ॥ਘਰਿਘਰਿਸੀਮਾਸਭਨੀਜੀਅਥੋਲੀਅਵਰਤਮਾਗੀ॥੬॥ਜੇਤੁਮੀਰਮਹੀਪ
 ਤਿਸਹਿਬੁਕਦਗਤਿਕਉਲਹਮਾਗੀ॥ਚਾਰੇਕੋਟਸਲਾਮੁਕਰਹਿਗੋਘਰਿਘਰਿਸਿਫਤਿਤਮਾਗੀ॥੭॥ਤੀਰ
 ਥਸਿਮਿਤਿਪੁਨਦਾਨਕਿਛੁਲਾਹਮਿਲੈਦਿਹਾਗੀ॥ਨਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਾਰਿਆਈਮੇਕਾਘੜੀਸਮਾਈ॥੮॥

੧॥੮॥

ਬਸਿਤਿਰੰਡੇਲਮਹਲਾ ੧੪੨ ੧ ਚਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦੀ॥ ਕਾਇਅਨਗਰਿਏਭੁਬਾਲੁਕਵਸਿ
 ਅਖਿਨੁਪਲੁਥਿਰੁਨਰਾਈ॥ਅਸਿਕਉਪਾਵਜਤਨਕਰਿਥਾਕੇਬਰੰਬਾਰਭਗਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕਰਬਾਲੁਕ
 ਇਕਤੁਘਰਿਆਲਾ॥ਜਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਪੁਰਾਪਈਮੈਭਜੁਗਮਨਮੁਨੀਸਾਲਾ॥੧॥ਠਹਾਉ॥ਇਹੁਮਿਰਤਕੁ
 ਮਵਾਸਰੇਰੈਸਭੁਜਗੁਜਿਤੁਗਮਨਮੁਨੀਵਸਿਆ॥ਗਮਨਮੁਗੁਰਉਦਕੁਰੁਆਈਆਠਿਰਿਹਰਿਆਉ
 ਅਗਸੀਆ॥੨॥ਮੈਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਸਰੀਰੁਸਭੁਯੋਜਿਆਇਕੁਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁਦਿਖਾਈਆ॥ਬਾਹਰੁਪੇ

ਜਿਸੁ ਏਸੁ ਭਿਸਕਤ ਹਰਿਗੁਰ ਮਤੀ ਪਰਿਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਦੀਨਾ ਦੀਨ ਦਇਆ ਯੁਭਏ ਹੈ ਜਿਉ ਕ੍ਰਿ
 ਸਨੁ ਬਿਦਰਘਾਇ ਆਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਰਿਸੁ ਦਮਾਭਾ ਵਨੀ ਪਾਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਾਰੈ ਦਾਯੁ ਭੀ ਜਿਸ ਮਾਇਆ
 ਧਿਗਮਨ ਮਕੀ ਪੈ ਜਵਨੇਰੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰਿ ਆਪਿ ਰਖਾਈ ॥ ਜੇ ਸਭਿਸਕਤ ਕਰਹਿ ਬਖੀ ॥ ਏਕਰ ਤੀਤਿ ਲੁ
 ਨਘਟਾਈ ॥ ੫ ॥ ਜਨਕੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਗਮਨਾ ਦਹਦਿ ਸਿਸੋ ਭਾਪਈ ॥ ਨਿੰਦ ਭੁਸਕਤ ਖਾਵੇ ਨ ਸਕੈ ਤਿਲੁ
 ਅਪਦੈ ਘਰਿ ਲੂਕੀ ਲਾਈ ॥ ੬ ॥ ਜਨਕ ਉਜਨੁ ਮਿਲਿ ਸੋਭਾ ਵੈ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜ
 ਨ ਪੀਤ ਮੀਪ ਆਰੇ ਜੇ ਹੋਵਹਿ ਦਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਅਪਰੰਪਰ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਨਸਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਏ ਜਿਉ ਜਲੁ ਜਲੁ ਹਿਸਮਾਵੈ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥

ਬਸਿਤ ਮਹਲਾ ੫ ੫੨੧ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੁਦਿ ਸਾਖੀ ਮਨ ਜਪਿ ਪਿਆਗ ਮਜਾਮ
 ਲੁ ਉਪਰਿ ਆਕਰਿ ਏਕ ਬਾਗ ਬਾਗ ਮੀਕੈ ਹੋ ਆਸਾ ਪਸਿਗੁ ॥ ਪੂਕਉ ਮਿਲਿ ਮਾਹਰਿ ਨਿਸੇਗਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰਿਆ
 ਸਿਤਾ ਜਾਚਉ ਚਰਨੇਨਾ ॥ ਲੇ ਮਸਤ ਕਿਛੁ ਵਉ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਨਾ ॥ ੨ ॥ ਠਹਉ ॥ ਗਤਿ ਕਉ ਪਰੀ ਹਰਿ ਕਉ ਤੇਤ
 ਗਜਾਇ ਦ੍ਰਿਸਿ ਆਇ ਚਿਹਰਿ ਕੀਚਿ ਮੇਖਾ ॥ ਬਿਪਲੁ ਦਮੇ ਦਾਯੁ ਏਭੰਜਾ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਭਜੁ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ੩ ॥ ਬਧਿਕ
 ਉਧਾਰਿ ਚਖਿ ਮਪਹਗਾ ॥ ਕਾ ਬਿਜਾਉ ਪਰੀ ਅੰਗੁ ਸਟ ਪਾਗਾ ॥ ਬਿਦਉ ਪਾਰਿ ਚਿਦਾਸਤ ਭਾਈ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਹ
 ਰਿਧਿ ਆਈ ॥ ੪ ॥ ਪਹਲਾ ਵਰਖੀ ਹਰਿ ਪੈ ਜਾਪਾ ॥ ਬਸਤ ਛੀਨਤ ਦੇ ਪਤੀ ਰਖੀ ਲਾਜਾ ॥ ਜਿ ਨਿਜ ਨਿਸੇਵਿ
 ਆਮੰਤ ਬਾਗ ॥ ਰੇ ਮਨ ਸੇਵਿ ਤੂ ਪਰਹਿ ਪਾਗਾ ॥ ੫ ॥ ਪੈਨੈ ਸੇਵਿ ਆ ਬਾਯੁ ਧਿਆਇ ਚਨ ਗੁਰੀ ਮਾਇ ਬਈ ਸਿਧਿ ॥
 ਬੇਲੀ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਚਿ ਪਗਾਸੁ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਹੋਇ ਦਾਸੁ ॥ ਜੈ ਦੇਵ ਤਿ ਆਗਿ ਚਿਅੰ ਹੋ ਮੇਵਾ ॥ ਨਾਈ ਉਪਰਿ ਚਿ
 ਸੈਨੁ ਸੇਵਾ ॥ ਮਨੁ ਭੀ ਗਿਨ ਰੋਲੈ ਕਉ ਜਾਈ ॥ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਤਰਸਹਿ ਸਗਲਿ ਪਾਈ ॥ ੬ ॥ ਜਿਹ ਮਨੁ ਗੁਰੁ ਠਾਕੁਰਿ ਕ
 ਚਿ ਆਪਿ ॥ ਸੇ ਤੈ ਲੀਨੇ ਭਗਤ ਗਖਿ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ਚਿਕਾਈ ॥ ਏਹ ਬਿਧਿ ਦੇਖਿ ਮਨੁ
 ਲਗਾ ਸੇਵਾ ॥ ੭ ॥ ਕਬੀਰਿ ਪਿਆਇ ਚਿਏ ਕਰੰਗਾ ॥ ਨਾਮ ਦੇਵ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਸਹਿ ਸੀਗਿ ॥ ਗਵਿਦਾ ਸਧਿ ਆਏ
 ਪਭਾ ਅਨੁਪਾ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਦੇਵ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਾ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥ ਬਸਿਤ ਮਹਲਾ ੫ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭੁਯੋ ਜੋ ਨਿ
 ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ਨ ਰਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਨ ਖੰਡ ਖੰਡਾ ॥ ਬਿਨੁ ਕੁਣੁ ਜਮੁ ਦੇਤ ਰੰਗ ॥ ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦ
 ਭਜਹੁ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਕਰਿ ਸਦਾ ਪੀਤਿ ॥ ੨ ॥ ਠਹਉ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਆਵਤ ਕਹੁੰ ਕਾਜਾ ॥ ਪੁੰਮ
 ਬਾਦਰਸ ਭਿਮਾਇ ਆਸਾ ਜਾ ॥ ਪਾਪ ਕਰੰਤੋ ਨਹ ਸੀਗਾਈ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਤਾ ਅਵੈ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕ
 ਰਤ ਬਧੋ ਬਿਕਾਗ ॥ ਮੇਹ ਲੋਭ ਭੂਥੈ ਸੀਸ ਗਾਕਾ ਮਿਕੋ ਪੈ ॥ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਆ ॥ ਸੁਪਨੈ ਨਾ ਮੁਨ ਹਰਿ ਲੀਆ ॥ ੪ ॥

ਕਬੀਰਾ ਜਾ ਕਬੀਰਾ ਗਤ ਰਹਾ। ਦੁਖ ਖੁਖ ਬੋਧੇ ਸਿਸਾਗ। ਮਨ ਉਪਰ ਲਕਾਸਾ ਜੁਨੀਯ। ਪਾਪ ਬੰਧਨ ਨਿਤ ਪਦਿ ਤਜੀਯ।
 ਠੀ। ਈਠੀ ਤੋ ਕਉ ਸਖਾਨਾਯ। ਅਪਿ ਬੀਜੇ ਅਪੇ ਗਿਆ। ਜਾ ਕੇ ਕੀਨੈ ਹੋਤ ਬਿਕਾਗ। ਸੋਢੇ ਰਿਚਾਯ। ਅਪਿ ਨਮ
 ਰਿਗਵਰ। ਪਾ। ਮਾਇ ਅਮੋਹਿ ਬਹੁ ਭਰੀਆ। ਕਿਰਤ ਰੇਖ ਕਰਿ ਕਰੀਆ। ਕਰ ਲੈ ਰਹੁ ਅਧਿਪਤਾ ਅਪਿ।
 ਨਹੀ ਲੇਪੁ ਪਤੁ ਪਾਪਿ। ਫੀ। ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਗੋਬੰਦ ਦਇਆਲਾ। ਤੇਰੀ ਸਗਲੀ ਪੁਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਾ। ਤੁਝਾ ਬਿਨੁ ਦੁ
 ਜਾਨੀਠਾਉ। ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਪ ਭਦੇ ਹੁਨਾਉ। ੧॥ ਤੁਕਰ ਤੁਕਰ ਲਹੁਗਾ। ਤੁਝੇ ਚਾਤੁ ਬਹੁ ਮਪਾਗ। ਕਰਿ ਕਰਿ
 ਰਪਾ ਲਾਇ ਲੇਹੁ ਲਾਇ। ਨਨਕ ਦਾਸ ਪੁਰੀ ਸਰ ਲਾਇ। ੮॥ ੨॥ ੧੧॥

ਵਰਿ ਬਸਿਤ ਕੀ ਮਹਲਾ ੫ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਕੈ ਹੋਰਿ ਅਭਾ
 ਈ। ਕਰੀ ਮਾਇ ਕੈ ਤੈ ਪਾਈਐ। ਏਹੁ ਤਿਸੁ ਈ। ਵਲਾਇ ਲਾਇ ਭਵ ਲਾਮ ਉਲਿਆ ਅਮੀਰ ਤਫਲਾ ਪਾਈ।
 ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਲਖੀ ਸਭ ਛਈ। ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਠਿਰਿ ਬਹੁ ਕੈ ਨਾਈ। ੧॥ ਪੰਜੇ ਬਧੇ ਮਹਾ ਬ
 ਲੀ ਕਰਿ ਸਚਾ ਚੋਆ। ਮਾਪ ਲੇ ਚਰਨ ਜਪਾਇ ਅਨੁਵੇਚਿ ਦੁਖੁ ਰੋਆ। ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ ਨਿਤ
 ਨਵਾਨਿ ਰੋਆ। ਦਿਨੁ ਰੋਲਿ ਨਾਮੁ ਆਇ ਦਠਿ ਰਿਪਾਇਆ ਨਮੋਆ। ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਾਜੇ ਅਨਾਨਕਾ ਸੋਈ ਠਿਰਿ
 ਹੋਆ। ਕਿਥੁ ਉਪਜੈ ਕਹੈ ਕਹਾਹਿ ਸਮਾਵੈ। ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਮਕੇ ਕਉ ਲੁਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਵੈ। ਕਹਨਿ ਪਿ
 ਆਇ ਨ ਸੁਲਨਿ ਨਿਤ ਸੇ ਭਗਤ ਸੁਭਾਵੈ। ਅਗਮ ਅਗੋ ਚਰਨਾਹਿ ਬੇਦੁ ਸਤੁ ਲਵੈ ਨਾਵੈ। ਸਦੁ ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇ
 ਸਿਅ ਨਾਨਕੁ ਸੁਲਾਵੈ। ੩॥

ਗੁਰ ਬਸਿਤ ਬਾਨੀ ਭਗਤ ਕੀ। ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ। ੫੨੧ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮਉਲੀ ਪਰਤੀ ਮਉਲਿਆ ਅਕਾਸੁ। ਪਟਿ ਪਟਿ ਮਉਲਿਆ ਮਾਤਾ ਮਪਗਾਸੁ। ੧॥ ਗਾਜਾਗੁ ਮਉਲਿਆ
 ਅਨਤ ਭਾਈ। ਜਹ ਦੇਖ ਉਤਹਰਿ ਆਸਾਇ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਦੁਤੀਆ ਮਉਲੇ ਚਰਿ ਬੇਦਾ ਸਿੰਮਿਤਿ ਮਉ
 ਲੀ ਸਿਉ ਕਤੇਬਾ। ੨॥ ਸਿਕਰੁ ਮਉਲਿ ਚਿਜੇ ਗਧਿਆਨਾ। ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਸਮਾਨਾ। ੩॥ ੧॥ ਬਸਿਤ।
 ਪੰਡਿਤ ਜਨਮ ਤੇ ਪਵਿ ਪੁਰਨਾ। ਜੇਗੀ ਮਤੇ ਜੇਗਾ ਪਿਆਨਾ। ਸਿਨਿਆਸੀ ਮਤੇ ਅਹਿ ਮੇਵਾ। ਤਪਸੀ ਮਤੇ ਤਪ ਕੈਤੇ
 ਵਾ। ੧॥ ਸਭ ਮਦਮਾਤੈ ਕਉ ਨ ਜਾਗਾ। ਸਿਗਹਿ ਚੇਕੁ ਮੁਸਨਾਗਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਜਾਗੈ ਸੁਕਦੇ ਉਅਰੁ ਮਕੂਰਾ।
 ਹਲਵੈ ਤੁਜਾਗੈ ਪਰਿ ਲੀਕੁਰਾ। ਸਿਕਰੁ ਜਾਗੈ ਚਰਨ ਸੇਵਾ। ਕਾਹਿ ਜਾਗੈ ਨਾਮਾ ਜੈ ਦੇਵਾ। ੨॥ ਜਾਗਤ ਸੇਵਤ

ਚਰਖਕਾਗਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈਸੋਈਸਾਗਾਇਸੁਦੇਹੀਕੋਅਧਿਕਾਰਮਾਕਹਿਕਬੀਰਭਜਿਗਮਨਾ॥ ੩॥੨॥
 ਬਸਿਤ॥ ਜੋਇਖਸਮੁਹੋਜਾਇਆਪੁਤਿਬਾਪੁਖੇਲਾਇਆਵਿਨੁਸਵਲਾਖੀਭੁਪਿਯਾਇਆ॥੧॥ਦੇਖਹੁ
 ਲੋਗਾਕਾਯਿਕੋਭੁਭੁ॥ਸੁਤਿਮੁਕਯਾਈਅਪਨੀਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਗਾਵਿਨੁਹੁਗੇਅਮਾਰਤਾ॥ਬਦਨੈਬਿਨੁ
 ਖਿਗਖਿਰਸਤਾਨਿਦੁਵਿਨੁਨਹੈਪੈਸੈ॥ਵਿਨੁਬਾਸਨਖੀਗੁਬਿਯੋਵੈ॥੨॥ਵਿਨੁਅਸਥਨਗਉਯਵੇਗੀ॥ਪੈਡੇਬ
 ਨੁਕਾਟਘਨੇਗੀ॥ਵਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਦਨਪਈ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸਮਝਣਈ॥੩॥੩॥ ਬਸਿਤ॥
 ਪੁਰਾਣਦਪਠਾਏਪੜਨਸਾਯਾਸਿਗੀਸਖਾਚਹੁਯੀਏਬਾਯਾ॥ਮੇਕਉਕਰਪੜਵਸਿਆਯਜਾਯਾ॥ਮੇਗੀਪਈਅ
 ਯਾਯਿਖਦੇਹੁਸੋਗੋਪਾਯਾ॥੧॥ਨਹੀਛੋਡਉਰੇਬਾਬਰਾਮਨਾਮਾ॥ਮੇਰੇਅਉਘੜਨਸਿਉਨਹੀਕਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਧੈ
 ਮਰਕੈਕਹਿਚਿਜਾਈ॥ਪੁਰਾਣਦਬੁਝਾਏਬੋਗੀਧਾਈ॥ਤੂਗਮਕਰਨਕੀਛੋਡੁਥਾਨਿ॥ਤੁਝਤੁਰਤੁਝਤੁਝਉਮੋਰਕ
 ਹਿਚਿਮਾਨਿ॥੨॥ਮੇਕਉਕਰਸਤਾਵਹੁਚਾਰਬਾਗਾਪੁਰਜਲਥਯਾਗਿਰਿਕੀਏਪਰਾਗਾ॥ਇਕਗਮੁਨਛੋਡਉਗੁਰ
 ਹਿਗਾਗਿ॥ਮੇਕਉਘਾਯਿਜਾਹਿਭਵੈਮਾਰਿਗਿ॥੩॥ਕਾਛਖੜਗੁਕੋਪਚਿਰਿਸਾਈ॥ਤੁਝਗਮਨਹੋਮੇਰਿਬ
 ਤਾਈ॥ਪੁਰਖੀਭੁਤੇਨਿਕਸੇਕੈਬਿਸਥਾਗਾ॥ਰਨਾਖਸੁਛੋਦੇਚਿਨਖਾਬਿਦਾਗ॥੪॥ਚਿਏਪਰਮਪੁਰਖਦੇਵਾਧਿਦੇਵਾ
 ਭਗਤਿਹੋਤਨਗਸਿਘਭੇਵਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਕੋਯਪੈਨਪਾਗਾ॥ਪੁਰਾਣਦਉਧਰੇਅਨਿਕਬਾਗ॥੫॥੪॥ਬਸਿਤ॥
 ਇਸੁਤਨਮਨਮਯੋਮਦਨਚੇਗਾ॥ਜੀਗਿਗਿਅਨਰਤਨੁਹਿਰਿਯੀਨੇਮੇਗਾ॥ਮੇਅਨਾਥੁਪੁਤਕਹਉਕਾਹਿ॥ਕੋਕੋਨਾਬ
 ਗੁਤੇਮੈਕੋਆਹਿ॥੧॥ਅਪਉਦਾਹਨਦੁਖੁਸਹਿਚਿਨਜਾਈ॥ਮੇਰੇਚਪਲਬੁਧਿਸਿਉਕਰਬਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਸਨਕਸਨੀਦਨਸਿਵਸੁਕਦਿ॥ਨਾਭਿਕਮਲਜਾਨੇਬ੍ਰਹਮਾਦਿ॥ਕਾਬਿਜਨਜੇਗੀਜਟਾਧਾਗਿ॥ਸਤਾਅਪਨਅਉ
 ਸਰਚਯੋਸਾਗਿ॥੨॥ਤੂੰਅਥਹੁਮੇਰਿਥਾਯਨਾਹਿ॥ਪੁਰਖੀਨਾਥਦੁਖੁਕਹਉਕਾਹਿ॥ਮੇਰੇਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁਆ
 ਥਿਧੀਗਾਸੁਖਸਾਗਰਹੁਨਰਉਕਬੀਰ॥੩॥੫॥ ਬਸਿਤ॥ ਨਾਇਕਏਕੁਬਨਜਾਰੇਪਚਾ॥ਬਰਧਪਚੀ
 ਸਕਸੀਗੁਕਾਚਾ॥ਨਉਬਹੀਅੰਦਸਗੋਨਿਆਹਿ॥ਕਸਨਿਬਰਤਰਿਯਾਗੀਤਾਹਿ॥੧॥ਮੇਰਿਐਸੇਬਨਜਸਿਉ
 ਨਹੀਨਕਜੁ॥ਜਿਯਘਟੈਮੁਯੁਨਿਤਬਢੈਬਿਆਜੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਤਸੁਤਮਿਲਿਬਨਜੁਕੀਨਾ॥ਕਰਮਭਾਵਨੀ
 ਸਿਗਲੀਨਾ॥ਤੀਨਜਗਾਤੀਕਰਤਗੰਗਿ॥ਚਲੋਬਨਜਾਰਾਥਝਾਗਿ॥੨॥ਪੁੰਜੀਹਿਗੀਬਨਜੁਟੁਟਾਦਗਦਿਸ
 ਟੀਡੋਗਾਏਚਿਛੁਟਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮਨਸਰਸੀਕਾਜਾ॥ਸਹਜਸਮੇਤਭਰਮਭਾਜਾ॥੩॥
 ਬਸਿਤ॥ਤਿਡੋਲਾ॥੫੨੨ ਮਾਤਾਜੁਠੀਪਤਭੀਜੁਠਾਜੁਠੇਹੀਠਲਾਯਗੇ॥ਆਵਹਿਜੁਠੇਜਾਹਿਕੀਜਠੇਜੁਠੇਮ
 ਰਹਿਅਭਾਗੇ॥੧॥ਕਹੁਪੰਡਿਤਸੁਚਾਕਵਨੁਠੀਉ॥ਜਹਾਬੈਸਿਉਚੋਭੇਜਨੁਖੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਾਬਾਜੁਕੀ

ਬੋਲਤਾ ਤੁਠਾ ਕਰਨੇ ਤੇ ਸਾਭਿ ਜੁਠੇ। ਇੰਦ੍ਰੀਯ ਜੁਠਿ ਉਤਰ ਸਿਨਹੀ ਬਹਮ ਅਗਨਿ ਕੇਲੂਠੇ॥੨॥ ਅਗਨਿਭੀ
 ਜੁਠੀ ਪਨੀ ਜੁਠਾ ਜੁਠੀ ਬੈਸਿ ਪਕਾਇਆ। ਜੁਠੀ ਕਰਛੀ ਪਰੇਸਨ ਲਾਗਾ ਜੁਠੇ ਹੀ ਬੈਰਿ ਖਾਇਆ॥੩॥ ਗੋਬਰੁ
 ਜੁਠਾ ਚਉਕਾ ਜੁਠਾ ਜੁਠੀ ਦੀਨੀ ਕਾਰਾ। ਕਹਿਕ ਬੀਰ ਤੇਈ ਨਰ ਸੁਚੇ ਸਾਚੀ ਪਰੀ ਬਿਚਾਰਾ॥੪॥੧॥੧॥

ਬਸੰਤ॥ ਸੁਰਕੀ ਜੈਸੇ ਤੇਰੀ ਚਾਯਾ। ਤੇਰੀ ਪੁਛ ਵਉ ਪਰਣ ਨ ਕਥਾਯਾ॥੧॥ ਏਸ ਘਰ ਮਯੈ ਸੁਤੁ ਚੁੰ
 ਦਿਖਾਇਆ। ਅਉਰ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇ ਤੁਮ ਤਿਹੀ ਜਾਇ॥੨॥ ਠਹਰਿਉ। ਚਾਕੀ ਚਾਟਹਿ ਚੁਨੁ ਖਾਇ। ਚਾਕੀ ਕਾਚੀ ਥਰਾ ਕ
 ਹੀ ਲੈ ਜਾਇ॥੩॥ ਛੀਕੇ ਪਰ ਤੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਗੋਨੀ। ਮਤੁ ਲਕਰੈ ਸੋਟਾ ਤੇਰੀ ਪਰੈ ਪੀਠੀ॥੪॥ ਕਹਿਕ ਬੀਰ ਤੇਰਾ
 ਭਲੇ ਕੀਨਾ। ਮਤਿ ਕਉ ਮੈਰੇ ਈਟ ਦੇਆ॥੫॥੨॥੮॥

ਬਸੰਤ ਬਾਲੀ ਸੀ ਗਮਨ ਦ ਜੀਉ ਕੀ॥ ੧ ਚ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਤ ਜਾਈ ਮੈਰੇ ਘਰ ਲਾਗੇ ਰੰਗੁ॥
 ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਨ ਚਲੈ ਮਨੁ ਭਇ ਚਿਪੇ ਗੁ॥੧॥ ਠਹਰਿਉ। ਏਕ ਦਿਵਸ ਮਨ ਭਈ ਉਮੰਗਾ। ਘਸਿ ਚੰਦਨ ਚੋਆ ਬਹੁ ਸੁਗੰ
 ਧਾ। ਪੂਜਨ ਚਾਈ ਬਹਮ ਗਈ। ਸੋ ਬਹੁ ਮੁਖ ਤਾਇ ਚਿ ਗੁਰ ਮਨ ਹੀ ਮਾਇ॥੨॥ ਜਤ ਜਾਈ ਮੈ ਤਰ ਜਲ ਪਖਨਾ। ਤੁ
 ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਚਿੰਤੁ ਸਮਾਨਾ। ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭ ਦੇਖੇ ਜੋਇ। ਉਹ ਤਉ ਜਾਈ ਮੈ ਜਉ ਈਹ ਨ ਹੋਇ॥੩॥ ਸਤਿ ਗੁ
 ਰ ਮੈ ਬਲਿ ਰਹੀ ਤੇਗਾ। ਜਿਨਿ ਸਕਾਇ ਬਿਕਲਾ। ਭੁਖ ਕਾਟੈ ਮੇਗਾ। ਗਮਨ ਦ ਸੁਆਮੀ। ਰਮ ਚ ਬਹਮਾ। ਗੁਰ ਕਾ
 ਸਬਦੁ ਕਾਟੈ ਕੋਟਿ ਕਰਮਾ॥੪॥੧॥੯॥

ਬਸੰਤ ਬਾਲੀ ਨਾਮ ਦੇ ਉਜੀਉ ਕੀ॥ ੧ ਚ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਕਟ ਵੈਸੇ ਵਕੁ ਭਜੈ॥ ਚਿੰ
 ਕਾ ਲਾਨ ਜੀਵੈ ਦਉ ਭਲਾ ਲਾਜੈ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ਭਾਵੈ ਲੋਗੁ ਹਮੈ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੇਰੇ ਹੀ ਅਰੇ
 ਬਸੈ॥੨॥ ਠਹਰਿਉ। ਜੈਸੇ ਅਪਨੇ ਪਨਹਿ ਪਨੀ ਮਕੁ ਮੈਂਡੈ। ਤੈਸੇ ਸਿਤ ਜਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਛਾਡੈ॥੩॥ ਰੀਗਾ ਗਇ
 ਅਰੇ ਦਵਰੀ ਸਿਸਾਰ ਕੇ ਕਾਮਾ। ਨਾਹ ਇਲਾ ਸੁਪ ਸੀਨੇ ਹੋਇ ਤੇ ਸੇਵ ਭਨਾਮਾ॥੪॥੧॥੧੦॥ ਹਿੰਡੇ ਲਾ॥

ਸੇ ਰੁ ਸੁਹਰਿ ਮਾਤਿ ਨੀ ਝਰ ਬਜੈ। ਕੀਇਆ ਤੂ ਬੈਕੇ ਸਵਾ॥੧॥ ਸਿਸਾਰੁ ਸਮੁਦੇ ਤਾਰਿ ਗੋਬਿੰਦੇ। ਤਾਰਿ ਲੈ ਬ
 ਪਬੀਠ ਲਾ॥੨॥ ਠਹਰਿਉ। ਅਨਿਲ ਬੇੜਾ ਹਉ ਖੇਵਿਨ ਸਾਕਉ। ਤੇਰਾ ਪੁਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਬੀਰੁ ਲਾ॥੩॥ ਹੋਹੁ ਦਇ
 ਆਲਾਸ ਤਿਹੁ ਮੇਲਿ ਤੁਮੈ ਕਉ ਪਾਇ ਉਤਾਰੇ ਕੇ ਸਵਾ॥੪॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਹਉ ਤਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨਉ। ਮੇਕਉ ਬੀ
 ਹ ਦੇਹਿ ਬੀਹ ਦੇਹਿ ਬੀਰੁ ਲਾ॥੫॥੨॥੧੧॥ ਬਸੰਤ॥ ਸਰਜਾ ਅਵਲਿ ਪੁਰਿ ਮਟੀ ਗਾਤੀ ਚਾਲਤੀ।
 ਪੀਛੈ ਤਿਨ ਕਾਲੈ ਕਰਿ ਭੀਕਤੀ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਪਨ ਕਤ ਖੁਟਿ ਟਿਹੀ ਕਤੀ॥ ਸਹਿਯੋ ਵਨ ਚਾਲੀ ਲਾਜੁ ਲੀ॥੨॥ ਠ
 ਹਉ। ਪੇਖੀ ਪੇਖੀ ਬਿਰਹ ਬਿਰਾਤਾ। ਹਰਿ ਚਰਨ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ॥੩॥ ਭਲਾ ਤਿਨਾ ਮਦੇ ਉਰੀ ਮਰਹਿ ਆਮ

ਪਰੇਰਗਤਪਰਕਰਿਦਇਆ॥੩॥੩॥੧੨॥

ਬਸਿਤੁਥਾਈਗਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਤੁਝਹਿਸੁਣੈਤਾਕਛੁਨਾਹਿ॥ਪਾਰਿ
ਰਵਾਦੇਖੇਉਭਿਜੀ॥ ਰਾਬਵਤੋਕਾਨਹੀਠੀ॥ ਤੇਰੀਗਰਦਨਿਉਪਹਿਲਾਵੈਕੀਉ॥੧॥ ਤੁਕੀਏਗਰ
ਬਹਿਥਾਵਲੀ॥ ਜੈਸੇਭਾਦਉਖੁਬਰਾਜੁਤੁਤਿਸਤੇਪਰਿਉਤਵਲੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈਸੇਕੁਰਕਤਗੀਪਾਇਉ
ਭੇਦ॥ ਤਨਿਸੁਗੰਧਫੁੰਦੈਪਦੇਸੁ॥ ਅਪਤਨਕਾਜੋਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ ਤਿਸੁਨਹੀਜਮਕੰਕਰੁਕਰੇਖੁਮਾਰੁ॥੨॥ ਪੁ
ਤਕਲੜਕਕਰਹਿਅੰਕਾਰੁ॥ ਠਕੁਰਯੇਖਾਮਗਨਹਾਰੁ॥ ਠੇਵੇਕਾਦੁਖੁਸਹੈਜੀਉ॥ ਪਾਛੇਕਿਸਹਿਪੁਕਾਰਹਿਪੀ
ਉਪੀਉ॥੩॥ ਸਾਪੁਕੀਜਉਯੇਹਿਚਿਟਾ॥ ਤੇਰੇਮਿਟਹਿਪਾਸਭਕੇਟਿਕੇਟਿ॥ ਕਹਿਗਵਿਦਾਸਜੁਜਪੈਨਾਮੁ॥
ਤਿਸੁਜਾਤਿਜਨਮੁਨਜੋਨਿਕਾਮੁ॥੪॥੧॥੧੨॥

੧੮ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪਸਾਦਿ

ਗੁਰਸਾਹਿਗਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ ਅਪੁਨੇਗਕੁਰਕੀਹਉਚੇਰੀ॥ ਚਕਗਹੇਜਗਜੀਵਨਪ੍ਰਭਕੇ
ਹਉਮੈਮਾਗਿਨਿਥੇਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੂਰਨਪਰਮਜੋਤਿਪਰਮੇਸਰਪੀਤਮਪਾਨਮਾਰੇ॥ ਮੋਹਨਮੋਹਿਣੀਆਮਰੁਮੇਰਾ
ਸਮਣਸਿਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ॥੧॥ ਮਨਮੁਖਹੀਨਹੋਛੀਮਤਿਤੂਹੀਮਤਿਤਨਿਪੀਰਸਹੀਰੇ॥ ਜਬਕੀਰਾਮਰੰਗੀਭੈ
ਠਤੀਰਾਮਜਪਤਮਪੀਰੇ॥੨॥ ਹਉਮੈਛੋਡਿਭਈਬੈਰਾਗਨਿਤਬਸਾਚੀਸੁਰਤਿਸਮਾਨੀ॥ ਅਕੁਲਾਨਿਰੰਜਨ
ਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਬਿਸਰੀਯਾਜਲੇਕਾਨੀ॥੩॥ ਭੂਰਭੁਵਿਖਨਹੀਤੁਮਜੈਸੇਮੇਰੇਪੀਤਮਪਾਨਅਧਾਰੁ॥ ਹਰਿ
ਕੈਨਾਮਿਰਤੀਸੋਹਗਾਨਿਨਕਰਮਭੁਤਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੧ ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀਮੈਦੁਖਾਬੀ
ਅਪੈ॥ ਜਿਯਵਾਸਾਦਨਠੀਬੀਰਸਾਬਿਨੁਬਿਨੁਪ੍ਰਭਕਾਏਸੀਤਾਪੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਬਯਗੁਦਗਸੁਨਪਰਮੇਪੀਤਮਤ
ਬਲਭੁਭੁਖਪਿਆਸੀ॥ ਦਰਸਨੁਦੇਖਤਹੀਮਨੁਮਾਨਿਆਜਲਗਸੇਕਮਯਾਬਿਗਾਸੀ॥੧॥ ਚੁਨਵਿਖਨਹਰਗਰ

ਜੈਬਸੈਕੋਕਿਲਮੋਰਬੈਰਗੈ॥ ਤਰਵਗਬਿਰਖਬਿਰਗਭੁਇਅੰਗਮਘਰਿਪਿਰੁਪਨਸੇਭਗੈ॥ ੨॥ ਭੁਚਿਲਕੁਰੁ
 ਪਿਕੁਨਰਿਕੁਲਪਨੀਪਿਰਕਾਸਹੁਨਜਾਨਿਆ॥ ਹਰਿਰਸਹੀਗਿਰਸਨਹੀਵਿਪਤੀਦੁਰਮਤਿਦੁਖਸਮਾਨਿਆ॥
 ੩॥ ਆਇਨਜਾਵੈਨਦੁਖੁਪਾਵੈਨਦੁਖਦਰਦੁਸਹੀਗੈ॥ ਨਨਕਪੁਭਤੇਸਹਜਸੁਹੇਲੀਪੁਭਦੇਖਤਹੀਮਨੁਪੀਰੈ॥
 ੪॥ ੨॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੧ ਦੁਰਿਨਹੀਮੇਰੇਪੁਤ੍ਰਪਿਆਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਿਮੇਰੇਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਪਾਏ
 ਪੁਨਮਧਾਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਨਬਿਧਿਹਰਿਮਿਲੀਐਵਰਕਾਮਨਿਧਨਸੇਹਗੁਪਿਅਰੀ॥ ਜਾਤਿਬਰਨਕੁਲਸਹਜਾ
 ਦੂਕਾਗੁਰਮਤਿਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ॥ ੧॥ ਜਿਸੁਮਨੁਮਾਨੈਅਭਿਮਾਨੁਤਕਉਹਿੰਸਾਲੋਭੁਵਿਸਰੈ॥ ਸਹਜੇਰਵੈਵਰੁ
 ਕਾਮਲੀਪਿਰਕੈਗੁਰਮੁਖਿਹੀਗਿਸਵਰੈ॥ ੨॥ ਜਾਹਉਐਸੀਪੀਤਿਭਟੈਬਸਨਥੰਪੀਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾਰੀ॥ ਜੀ
 ਸੁਅੰਤਰਿਪੀਤਿਰਾਮਗੁਨਹੀਦੁਬਿਧਾਕਰਮਾਬਿਕਾਰੀ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਿਰਤਨਪਦਾਰਥਹਿਤਕੋਦੁਰੈਨਲਾਭਪਿਆ
 ਗੈ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਜੁਗਿਜੁਗਿਅੰਤਰਿਧਾਰੀ॥ ੪॥ ੩॥

ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਕੀਰਮਪੁਰਿ
 ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦਪਾਇਆਆਤਮਰਾਮੁਰਹਿਆਭਗੁਪੁਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੰਤਮਿਲੈਸੀਤਿ
 ਪਾਈਐਕਿਲਾਵੇਖਦਖਕਦੇਸਭਿਦੂਰਿ॥ ਆਤਮਜੋਤਿਰੁਈਪਠਵਾਉਤਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਦੇਖਿਅਚਜੂਰਿ॥
 ੧॥ ਵੈਰੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਹਿਆਭਗੁਪੁਰੀ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਮਜਨੁਕੀਆਸਤਸੰਗਤਿ
 ਪਗਨਾਏਧੂਰਿ॥ ੨॥ ਦੁਰਮਤਿਬਿਕਾਰਮਲੀਨਮਾਤਿਰੋਛੀਹਿਰਦਕੁਸੁਧੁਲਾਗਾਮੋਹਕੁਰੁ॥ ਬਿਨੁਕਰਮਾਕਿ
 ਉਸੰਗਤਿਪਾਈਐਹਉਮੈਬਿਆਪਿਰਹਿਆਮਨੁਭੂਰਿ॥ ੩॥ ਹਿਰਦਇਆਲਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਮੀਗਉਸਤ
 ਸੰਗਤਿਪਗਪੁਰੀ॥ ਨਨਕਸੰਤਮਿਲੈਹਰਿਪਾਈਐਜਨੁਹਰਿਭੇਦਿਅਗਮੁਹਜੂਰਿ॥ ੪॥ ੧॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੪
 ਗੋਬਿੰਦਚਰਨਕਉਬਾਲਿਹਰੀ॥ ਭਵਜਾਨੁਜਗਤਨਜਾਈਤਰਲਾਜਪਿਰਹਿਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਹਿਰਦੈਪ੍ਰਤੀਤਿਬਨੀਪੁਕਕੇਗੀਸੇਵਾਸੁਗਤਿਬੀਚਾਰੀ॥ ਅਨਾਦਿਗੁਰਮਨਾਮੁਜਾਪਿਰਦੈਸਰਬ
 ਕਾਯਾਗੁਲਕਾਰੀ॥ ੧॥ ਪੁਤ੍ਰਅਗਮਾਮੋਹਚਰੁਗਵਿਆਸਬਠਾਈਮਰਿਤਨਿਅਲਖਾਮਪਾਰੀ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾ
 ਲਗੁਏਤਬਪਾਇਆਹਿਰਦੈਅਲਖੁਲਖਾਰੀ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਰਬਪਰਲੀਪਰਸਾਕਤਕਉਦੂਰਿ
 ਭਾਇਆਅਹੰਕਾਰੀ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤਨਕਬਭੂਭੂਹਿਜੂਐਬਾਜੀਹਰੀ॥ ੩॥ ਉਠਤਬੈਰਤਹਰਿਗੁਨ
 ਗਾਵਹਿਗੁਰਿਕਿੰਚਤਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ਨਨਕਾਜੇਨਕਉਨਦਰਿਭਈਗੈਤਿਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀ॥ ੪॥ ੨॥

ਸਾਠਗਮਰਲਾ ੪ ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੇਹਿਪਿਆਰੇ॥ ਜੀਨਉਪਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਮਾਨਿਆਤਿਨ
 ਕੇਕਾਜਸਵਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਜੋਜਨਦੀਨਭਏਗੁਰਅਗੈਤਿਨਕੇਦੁਖਰਿਵਾਰੇ॥ ਅਨਾਦਿਗੁਰਗਤਿਕਰਹਿਗੁਰਮੁਖ
 ਗੈਗੁਰਕੈਸਥਦਿਸਵਾਰੇ॥ ੨॥ ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਰਸਨਾਰਸੁਗਾਵਦਿਕੁਬੁਝੀਚਾਰੇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੈਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਰਸੁਚੀਨਿਅਚਿਏਪਵਹਿਮੇਖਦੁਆਰੇ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਅਚਲਾਅਚਲਾਮਤਿਜਿਸੁਦਿਕੁਤਨਾਮੁਅ
 ਪਾਰੇ॥ ਤਿਸੁਅਗੈਜੀਉਦੇਵਉਅਪੁਨਾਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਥਲਿਹਾਰੇ॥ ੪॥ ਮਨੁਖਭੁਮਿਦੁਜੈਭਾਇਲਾਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਤਰਿਆਗਿਆਨਗੁਥਾਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਨਦਗ੍ਰਿਅਵੈਨਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰੇ॥ ੫॥ ਸਰਬੇਪਟਿਪਟਿਗਵਿਆ
 ਸੁਆਮੀਸਰਬਕਲਾਕਯਪਾਰੇ॥ ਨਨਕਦਾਸਤਿਦਾਸੁਕਤਤਹੈਕਰਿਕਿਰਪਾਯੇਹਉਥਾਰੇ॥ ੬॥ ੩॥ ਸਾਠਗਮਰ
 ਲਾ ੪ ਗੋਬਿੰਦਕੀਐਸੀਕਾਰਕਮਾਈ॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨਹੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਹਹਉਲਿਵਲਾ
 ਈ॥ ਰਹਉ॥ ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਅਤਿਮੀਰੀਅਵਗਵਿਸਰਿਸਭਜਾਈ॥ ਅਨਾਦਿਗੁਰਸੁਭਾਇਆਮਨੁਮਾ
 ਨਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ ੧॥ ਜਬਗੁਲਗਾਇਤਥਹੀਮਨੁਕਿਪਤੈਸੀਤਿਵੈਸੈਮਨਿਆਈ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾ
 ਲਭਏਤਥਪਾਇਆਹਰਿਚਰਲੀਚਿਤਲਾਈ॥ ੨॥ ਅਤਿਪ੍ਰਗਾਸਭਈਹਰਿਪਿਆਈਆਗਿਆਨਿਤਤਿ
 ਲਿਵਲਾਈ॥ ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟੀਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਸਹਜੇਸਮਾਧਿਲਗਾਈ॥ ੩॥ ਹਿਰਦੈਕਪਟਨਿਤ
 ਕਪਟਕਮਵਹਿਮੁਖਹਰਿਹਰਿਸੁਲਾਈ॥ ਅੰਤਰਿਯੋਭੁਮਹਗੁਥਾਤੁਕੂਟੈਦੁਖਖਾਈ॥ ੪॥ ਜਬਸੁਪਸਿ
 ਨਭਏਪ੍ਰਭਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਯਾਈ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਪਾਇਆਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਪਾਈ॥ ੫॥ ੪॥
 ਸਾਠਗਮਰਲਾ ੪ ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਮਨੁਮਾਨੀ॥ ਮੇਰੈਹੀਅਰੈਸਤਿਗੁਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ॥ ਨਿਰਹਰਿਹਰਿ
 ਕਥਾਸੁਖਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਦੀਨਦਇਆਯਹੋਉਜਨਉਪਰਿਜਨਦੇਵਹੁਅਕਥਕਹਨੀ॥ ਸਿਤਜਨਾਮਿਯਹਿ
 ਰਿਰਸੁਪਾਇਆਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਨੀ॥ ੨॥ ਹਰਿਕੈਰੀਗੀਰਤੇਥੈਗੀ॥ ਜਿਨਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਛਾਨੀ॥ ਪੁ
 ਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਯਿਆਸੁਖਪਾਇਆਸਭਦੁਕੀਅਵਲਜਾਈ॥ ੩॥ ਨੈਲੀ॥ ਬਿਰਹੁਦੇਖਾਪਛਾਸੁਆਮੀਰਸਨਾਨਾਮੁਵ
 ਖਾਨੀ॥ ਸਵਲੀਕਿਰਤਨੁਸੁਨਉਦਿਨੁਰਤੀਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਭਾਨੀ॥ ੪॥ ਪੰਚਜਨਾਗੁਰਿਵਸਗਤਿਅਲੇਤਉ
 ਉਨਮਨਿਨਾਮਿਲਗਨੀ॥ ਜਨਨਸਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਹਰਿਗੈਨਾਮਿਸਮਾਨੀ॥ ੫॥ ੫॥ ਸਾਠਗਮਰਲਾ ੪
 ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਪਰੁਸਾਹਾ॥ ਗਮਨਾਅਥਿਗੁਥਿਨਹੀਕੋਈਹੋਭਨਿਠਲਸਭਾਬਿਸਥਾਹਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਕਿ
 ਮਾਯੀਜੋਕਿਅਤਜੀਐਬਉਰੋਜੋਦੀਸੈਸਫਾਹਾ॥ ਜਿਸੁਬਿਖਿਅਕਉਤਮਅਪੁਨੀਕਰਿਜਾਨਹੁਸਾਛਾਰੀ
 ਜਾਹੁਸਿਰਿਭਾਹਾ॥ ੨॥ ਤਿਲਤਿਲਪਲਪਲਅਉਧਨੁਨਿਪਾਦੈਭੁਫਿਨਸਕੈਗਵਾਰਾ॥ ਸੋਕਿਛੁਕਰੈਜੋਸਾਥਿ

ਨਚਾਏ ਇਹੁ ਸਕਤ ਕਾ ਆਚਾਰੁ ॥ ੨॥ ਸਿਤ ਜਨ ਕੈ ਸੀ ਗੀ ਮਿਲੁ ਬਉਰੇ ਤਉ ਪਵਹਿ ਮੇਖ ਦੁਆਗੁ ॥ ਬਿਨੁ
 ਸਤ ਸੇਗ ਸੁਖ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮਾਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਕੇ ਦਬੀ ਚਾਰੁ ॥ ੩॥ ਗਲਾਹ ਉਸੈ ਕੋ ਉਚਾਏ ਝੂਠੇ ਛੇਰੇ
 ਜਾਇ ਪਾਸ ਗੁਨਾਨ ਕਸਿਤ ਸਦਾ ॥ ਬਿਹਨਿ ਚਲਾ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਪਾ ॥ ੪॥ ੬॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪
 ੫੩੩ ਕਾਰੇ ਪੁਤ ਝਗਰਤ ਹਉ ਸੀ ਗਥਾ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਜਲੇ ਬਡੀ ਰੇ ਤੁਮਹਉ ਤਿਨਾ ਸਿਉ ਝਗਰਤ ਪਾ
 ਪਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿ ਸੁਖ ਨ ਕਾ ਤੁਮਗਰ ਬੁਕਰਤ ਹਉ ਸੋ ਪਨੁ ਕਿਸਹਿ ਨ ਆਪਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਛੇਰੇ ਜਾਇ ਬਿਖਿਅ
 ਰ ਸੁਤ ਉਲਥੈ ਪਛੁਤਾਪਾ ॥ ੧॥ ਜੇ ਤੁਮਰੇ ਪੁਤਰ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਜਾਪੁ ਜਾਪਾ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤ ਨਾ
 ਨ ਕਜਨ ਤੁਮ ਕਉ ਜਉ ਸੁਨਹੁ ਤਉ ਜਾਇ ਸਿਤਪਾ ॥ ੨॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲਾ ੫੨੫ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪਿ ਮਨ ਜਗੀ ਨਾਥ ਜਗ
 ਦੀ ਸੇਰੇ ਜਗ ਜੀਵਨੇ ਮਨ ਮੋਹਨ ਸਿਉ ਪੀਤਿ ਲਾਗੀ ॥ ਮੈਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਟੇਕ ਸਭਾ ਦੇ ਨਸੁ ਸਭ ਰਾਤਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਉਪਾਅ ਨਿਕ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਕਨਾਰ ਦਬਹਾ ॥ ਦਿਕਤ ਵਗੁਨ ਸੁਆਮੀ ਗਨਿ
 ਨ ਜਾਤਿ ॥ ਤੂਹਰਿ ਬੇਅੰਤ ਤੂਹਰਿ ਬੇਅੰਤ ਤੂਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤੂਆ ਪੈਰੀ ਜਾਨਹਿ ਆਪਨੀ ਭੀਤਿ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੈ
 ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਹੀ ਬਸਤੇ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ॥ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਗਾਇ
 ਮਿਲੇ ਜੋ ਜਨ ਨ ਕ ਸਲਾਏ ਸਲਾਏ ਮਿਲਾਤਿ ॥ ੨॥ ੧॥ ੮॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਨਰਹਰੇ ਨਰ
 ਹਰ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਗਲ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਸੀਰਾ ਮਗ ਮਨ ਮਾਹਰਿ ਪੀਤ ਮੁਮੋਗਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿ ਤੁਹਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ
 ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਗਮ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਤਿਤੁ ਗਿਰਿ ਵਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਵਡ ਭਾਗ ॥ ਮਥੇ ਗਾਤਿ ਨ ਜਨ ਕੇ
 ਜਭਿ ਪਾਪ ਬਏ ਸਾਭਿ ਦੇਖ ਗਏ ਸਾਭਿ ਰੋਗ ਗਏ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਗਏ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ਹਰਿ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਪੰਚ
 ਰੋਗਾ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਗਮ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਹੁ ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਕਰਮਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਾ
 ਰਾਧੂ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ॥ ਹਰਿ ਗਮ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਗਮ ਬੋਲਿ ਸਾਭਿ ਪਾਪ ਗਵਾਧੂ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਗਰੁ ਲਾਕਰ ਹੁਸਦਾ
 ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸੁ ਗਾਮਨਾਇ ਛੇਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਭੈ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਪਰਮਾ ਅਰਥੁ ਕਾਮੋ ਮੁਖ ਜਨ ਨ ਕ
 ਰਹਿ ਸਿਉ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਭਗਤ ਤੇਰਾ ॥ ੨॥ ੨॥ ੯॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਮਧੋ ਮਧੁ ਸੁਦਨੇ ਹਰਿ ਸੀ
 ਰੰਗੇ ਪਰਮੇਸਰ ਸਾਤਿ ਪਰਮੇਸਰ ਪੁਤ੍ਰ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਸਾਭਿ ਦੂਖ ਨ ਕੋਰੇ ਤਾ ਸਭ ਸੁਖ ਨ ਕੋਦਾ ਤਾ ਹਰਿ ਪੀਤ ਮਗੁ
 ਨ ਗਾਉ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਬਸਤਾ ਹਰਿ ਜਲਿ ਬਲੇ ਹਰਿ ਬਸਤਾ ਹਰਿ ਥਨ ਥਨੇ ਤਰਿ ਬ

ਸਤਮੈਰਿ ਦੇਖ ਕੇ ਚਉਕਿ ਏਈ ਆਵੈ ਸੰਤੋਰਿ ਕਾ ਜਨੁ ਸੰਤੋਰਿ ਮੇਰਾ ਤਮ ਜਨੁ ਸੰਤੋਰਿ ਮੇਰਾ ਸੰਤੋਰਿ ਮੇਰਾ
 ਵੈ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਮਾਇਆ ਲਿਖੋ ਵਾਪਉ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਮਾਇਆ ਹਰਿ ਸਰਪ ਤੇ ਮਾਇਆ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਨੰਦ ਭਏ ਮੈ ਦੇਖਿਆ ਹਰਿ ਰਉ॥ ਜਨ ਨਨ ਕਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਹ
 ਰਿ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਜਗ ਦੀ ਸੁਰ ਕਿਰਪਾ ਭਈ॥ ਮੈ ਅਨ ਦਿਨੋ ਸਦ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ੨॥
 ੩॥ ੧੦॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਨਿਰਭਉ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦਾ ਸਤਿ॥ ਨਿਰਵੈ ਰਾਮ ਕਾ ਲੁਖੁ
 ਗਤਿ॥ ਆਜੂ ਨੀ ਸੰਭਉ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨ ਦਿਨੋ ਪਿਆਇ ਨਿਰਿ ਕਾ ਹੁਨਿ ਰਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਰਿ
 ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇ ਤੀਸ ਸਿਪ ਜੀ ਜੋ ਗੀਤ ਟੀਰਥ ਪਰ ਭਵਨ ਕਰਤ ਹਰਤ ਨਿਰਾਹੀ॥ ਤਿਨ ਜ
 ਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਪਈ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਲਏ ਵਤ ਬਨ ਵਾਹੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੋ ਹੋ ਸੰਤ ਭਏ ਰੇ ਉਤਮ ਭਗਤ ਭ
 ਯੋ ਜੋ ਭਵਤ ਹਰਿ ਰਾਮ ਮੁਰਹੀ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਨਨ ਕਹਿ ਪੈ ਜਾਸ ਵਾਹੀ॥ ੨॥ ੪॥
 ੧੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਮਿਧਨੁ ਸਭਾ ਸਿਸਟਿ ਕਾ ਪੁੰਛੈ ਮੇਰੇ ਮਨ
 ਨਿਥੋ ਲਿਖਿ ਪੁਰਖੁ ਆਖਿ ਨਾਸੀ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਸੋ ਪੀਅੈ ਜਿ ਸੁਰਾ ਮੁਖਿ
 ਆਸੀ॥ ਹਰਿ ਅੰਪਿ ਦਇਆ ਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲੈ॥ ਜਿ ਸੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚ
 ਖਾਸੀ॥ ੧॥ ਜੇ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਸਦ ਸਦਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰੇ ਤਿਨ ਕਾ ਸਭੁ ਖੁਭ ਗੁਣ ਉਜਾਸੀ॥ ਜਨੁ ਨਨ ਕ
 ਨ ਮੁਝ ਏਤੇ ਜੀਵੈ ਜਿਉ ਚਾੜੈ॥ ਕੁਜਾ ਲਿਖੀ ਮੈ ਰਿਪ ਤਾਸੀ॥ ੨॥ ੫॥ ੧੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪
 ਜਪਿ ਮਨ ਸਿਰੀ ਗਾਮੁ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਤਗਮੁ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਗਾਮੁ॥ ਬੋਲੁ ਹੁਭਈ ਆਸ ਦਗ ਮਗਾਮੁ॥ ਗੁਰੁ ਵਿਰਹਿ ਆ
 ਸਰ ਬਗੋ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਗਾਮੁ ਆਪੇ ਅੰਪਿ ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਗਾਮੁ॥ ਆਪੇ ਅੰਪਿ ਆਪਿ ਸਭੁ ਤਜਗੋ॥ ਜਿ
 ਸੁਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗਾਇ ਸੇ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵਾਯਾਗੋ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੀਉ ਪਿਆ
 ਦੇਖੁ ਹਰਿ ਸੰਤ ਹੁਜੇ ਭਗਤ ਜਨ ਕੀ ਪਾਤਿ ਗਏ॥ ਵੀਚੈ ਕਾ ਲਿਖੁ ਗਾਮਗੋ॥ ਜਨ ਨਨ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀਆ
 ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਗਾਇ ਦਸ ਅਨੁਖੁ ਗਏ ਸਭਿ ਭਗੋ॥ ੨॥ ੬॥ ੧੩॥ ੧੬॥

ਗੁਰੂ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ੫੨੧ ਚਉਪਦੇ ੧੮ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਚਾੜਿ ਕਾ ਜਿਉ ਜਲ ਕੀ ਸਫਲਾ ਦਰਸਨੁ ਕਾਦਿ
 ਪਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਅਨਾਥਾ ਕੋ ਨਾਥੁ ਸਰਬ ਪਾਤਿ ਪਾਲੁ॥ ਕੁਭ ਗਤਿ ਵਛਾਏ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ਜਾ ਕਉ ਕੋਈ

ਨਰਖੈਪੁਟੀ। ਤਿਸੁਤੁ ਦੇਹਿਅਸਰਾਉ॥ ੧॥ ਨਿਧਿਅਧਰਿਗਤਿ। ਅਗਤਿਨਿਥਾਵਿਅਤੁਥਾਉ। ਦਰਦਿਸਜਾਉ।
ਤਹਿਤੁਸੀਗੇਤੇਰੀਗਤਿਕਰਮਕਮਾਉ॥ ੨॥ ਏਕਸੁਤੇਲਾਖਲਾਖਤੇਏਕਤੇਰੀਗਤਿ। ਮਿਤਿਕਹਿਨਸਕਾਉ॥
ਤੁਥੇਅੰਤਤੇਰੀਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈ। ਮੈਸਭੁਤੇਰੇਖੇਲਾਉਦਖਾਉ॥ ੩॥ ਸਾਧਨਕਾਸਿਉਸਾਧਸਿਉਗੋਸਟਿਹਰਿਸਾਧਨ
ਸਿਉਭਿਵਲਾਉ। ਜਨਨਾਨਕਪਾਇਆਹੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਦੇਹੁਦਰਸੁਮਾਨਿਚਾਉ॥ ੪॥ ੧॥ ਸਾਠਗਮਯਯਾਪ
ਹਰਿਜੀਉਅੰਤਹਿਜਾਮੀਜਾਨਾ। ਕਰਤਬੁਧਾਈਆਨੁਖਤੇਛਪਾਈਸਾਖੀ। ਭੁਭਪਵਨਾ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ। ਬੈਸਨੇਨਾਮੁਕਰ
ਤਖਟਕਰਮਾਅੰਤਹਿਯੋਭਜੁਠਨਾ। ਸਿਤਸਭਾਕੀਨਿੰਦਾਕਰਤੇਤੁਥੇਸਭਾਅਗੀਆਨਾ॥ ੧॥ ਕਰਹਿਸੇਮਪਕੁ
ਹਿਠਹਿਪਠਦਰਬਾਅੰਤਹਿਤੁਠਗੁਮਾਨਾ। ਸਾਸੜਚੇਦਕੀ। ਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣਹਿ। ਬਿਆਪੇਮਨਕੈਮਾਨਾ॥ ੨॥ ਸਿਧਿ
ਆਕਾਯਕਰਹਿਸਾਭਿਵਰਤਾ। ਜਿਉਸਠਹੀਦਫਨਾ॥ ਪ੍ਰਭੂਭੁਲਾਏਉਸੁਤ੍ਰਿਪਾਏਨਿਠਫਲਸਭਿਕਰਮਾਨਾ॥
੩॥ ਸੋਗੀਅਨੀਸੋਬੈਸਨੇਪਾੜਿਆਜਿਸੁਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਭਗਵਾਨਾ। ਉਨਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਰਮਪਦਪਾਇਅਉਪਰਿ
ਅਸਗਾਯਾਬਿਸੁਨਾ॥ ੪॥ ਕਿਆਹਮਕਥਹਕਿਛੁਕਥਿਨਹੀਜਾਣਹਪ੍ਰਭਭਵੈਤਿਵੈਬੁਲਾਨਾ। ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀ
ਸੁਰਿਇਕਮੰਗਉਜਨਨਾਨਕਪਾਇਚਿਸਗਨਾ॥ ੫॥ ੨॥ ਸਾਠਗਮਯਯਾਪ ਅਬਮੋਰੇਨਾਚੇਨੇਰੇ॥ ਲਾਲਾ
ਰਗੀਲਾਸਹਜੇਪਾਇਚਿਸਤਿਗੁਰਬਚਨੇਲੋਹੇ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ। ਕੁਆਰਕੀਆਜੈਸੇਸੀਗਿਸਹੇਗੀਪਿਅਬਚਨ
ਉਪਰਾਸਕੋਹੇ। ਜਉਸੁਰਿਜਨੁਗਿਹਭੀਤਹਿਆਇਚਿਤਬਖੁਖੁਕਾਜੇਲਯੋ॥ ੧॥ ਜਿਉਕਰਿਕੋਕੋਠਾਠੀਚ
ਵੈਚਿਕਬਰੋਹੇਤਠਿਹੇ। ਜਬਤੇਸੁਪਭਏਬੁਰਹਿਤਬਤੇਥਨਥਿਹੇ॥ ੨॥ ਜਉਦਿਨੁਗੈਨਿਤਉਲਯਉਬਜਿ
ਚਿਮੁਰਤਘਰੀਪਲੇ। ਬਜਾਣਨਹੇਉਨਿਸਿਧਾਰਿਚਿਤਬਠਿਰਿਥਾਜੁਨਭਾਇਚੀ॥ ੩॥ ਜੈਸੇਭੁਭੁਉਦ
ਕਪੁਰਿਅਨਿਉਤਬਚਿਉਭਿਨਾਦ੍ਰਿਸਟੇ। ਕਹੁਨਾਨਕਕੁਭੁਜਲੈਮਹਿਡਾਰਿਚਿਅੰਥੈਅੰਭਮਿਯੋ॥ ੪॥ ੩॥
ਸਾਠਗਮਯਯਾਪ ਅਬਪੁਛੇਕਿਆਕਹਾ॥ ਐਨੇਨਾਮੁਅੰਮਿਤਰਸੁਨੀਕੋਬਾਵਗਾਬਖੁਸਿਉਗਹਿਰਯਾ॥
੧॥ ਠਹਾਉ। ਦੁਲਭਜਨਮੁਚਿਰਕਾਯਪਾਇਚਿਜਾਚਉਕਉਡੀਬਦਲਯਾ। ਕਾਬੂਗੋਕੇਗਾਹਕੁਆਇਚਿਲਾ
ਦਿਚਿਕਾਯਗਬਿਰਖਜਿਵਨਾ॥ ਆਇਚਿਲਾਭੁਕੈਤਾਈ। ਮੋਹਨਿਠਾਗਉਗੀਸਿਉਉਲਾਣਿਪਯਾ। ਕਾਚਬਾਦ
ਰੈਲਾਲਾਖੇਈਹੈਠਿਗਿਏਹੁਅਉਸੁਕਾਦਿਲਾਹੇ॥ ੨॥ ਸਗਲਪਰਾਪਏਭੁਭੁਨਹੀਠਾਭੁਭੁਛੇਡਹਦਾਸਿਭਜ
ਯਆਈਮਸਟਿਜਰੂਵਤਕੀਨਿਆਈ। ਜਿਉਤਸਕਰਦਰਿਸੀਨਿਯਾ॥ ੩॥ ਅਸਉਪਉਨਕਉਸੁਣੈਹਰਿਦਾਸਾ
ਸਰਲੀਪਰਿਕਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਤਬਹੀਮਨਛੁਟੀ। ਮੈਜਉਸਗਲੇਅਉਗਨਮੇਟਿਧਰਯਾ॥ ੪॥ ੪॥ ਸਾਠਗਮਯਯਾਪ
ਪਾਈਪੀਰਿਰਹੀਪਿਅਬਹੁਤਾਬਿਠਾਗਿਚੀ। ਅਨਿਕਭੀਤਿਅਨੁਪਡੇਗੇਰੇਤਿਨਸਿਉਭੁਚੈਨਲਾਗੀਚੀ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ॥

ਨਿਸਿਬਸੁਗੀਪੀਅਮੁਖਿਟੇਰਉਨੀਦਪਸਕਰਹੀਜਾਗਿਚਿ। ਹਰਕਜਰਬਸਤਾਅਨਿਕਸੀਗਾਰੇਬਿਨੁਪਿਰਸਭੈ
 ਰਬਿਖੁਲਾਗਿਚਿ॥੧॥ ਪੁਛਉਪੁਛਉਦੀਨਭੀਤਿਕਰਿਕਉਕਹੈਪਿਅਦੇਸੀਗਿਚਿ। ਹੀਉਦੇਉਸਭਮਨੁਤਨੁਅਰ
 ਪਉਸੀਸੁਚਰਣਪਰਿਗਧਿਚਿ॥੨॥ ਚਰਣਬਿਦਨਾਅਮੋਲਦਾਸਰੇਏਉਸਾਪਸੰਗਤਿਅਰਦਾਗਿਚਿ। ਕਰਹੁਕ੍ਰਿ
 ਪਮੋਹਿਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵਹੁਨਿਮਖਦਰਸੁਪੇਖਾਗਿਚਿ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਭਈਤਬਭੀਤਰਿਅਇਚਿਮੇਰਾਮਨੁਅਨਦਿ
 ਨੁਸੀਤਲਾਗਿਚਿ। ਕਹੁਨਨਕਰਸਿਮੰਗਲਗਾਏਸਬਦਅਨਾਹਦੁਬਾਜਿਚਿ॥੪॥੫॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫
 ਆਈਸਤਿਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਾਧਾ। ਬਚਨੁਗੁਰੂਜੋਪੁਰੈਕਹਿਚਿਮੈਛੀਕਿਰੀਠਗੋਬਾਧਾ॥੧॥
 ਛਾਉ॥ ਨਿਸਿਬਸੁਗੀਪੀਅਮੁਖਿਟੇਰਉਨੀਦਪਸਕਰਹੀਜਾਗਿਚਿ। ਹਰਕਜਰਬਸਤਾਅਨਿਕਸੀਗਾਰੇਬਿਨੁਪਿਰਸਭੈ
 ਬਚਨਅਟਲਾਧਾ॥੨॥ ਅੰਡਾਬਿਨਾਸੀਜੇਗਬਿਨਾਸੀਉਤਭੁਜਸੇਤਾਬਿਨਾਧਾ। ਚਾਗਿਬਿਨਾਸੀਖਟਹਿਬਿਨਾਸੀਇ
 ਕਿਸਾਪਬਚਨਨਿਰਚਲਾਧਾ॥੩॥ ਰਾਜਾਬਿਨਾਸੀਤਾਮਾਬਿਨਾਸੀਸਤਭੁਭੀਬੇਨਾਧਾ। ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਹੈਸਗਲਾਬਿ
 ਨਾਸੀਇਕਿਸਾਪਬਚਨਆਗਾਧਾ॥੪॥ ਆਪੇਆਪੀਆਪਹੀਆਪੇਸਭੁਆਪਨਖੇਲੁਦਿਖਾਧਾ। ਪਾਇਚਿਨਜਾਈਕ
 ਰੀਭੀਤਿਰੇਪ੍ਰਭੂਨਕਗੁਰੀਮਲਿਲਾਧਾ॥੫॥੬॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਮੈਰੇਮਨਿਬਾਸਿਬੇਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾ।
 ਜਹੀਸਿਮਰਨੁਭਾਇਚਿਹੈਰਾਕੁਰਤਹੀਨਗਰਸੁਖਅਨੰਦਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਹੀਬੀਸਰੈਠਾਕੁਰਪਿਆਰੇਤਹੀਦੁਖ
 ਸਭਆਪਦਾਜਹਗੁਨਗਾਇਅਨੰਦਮੰਗਲਰੂਪਤਹੀਸਦਾਸੁਖਸੀਪਦਾ॥੨॥ ਜਹੀਸੁਵਨਹਰਿਕਥਨਸੁਨੀਐ
 ਤਹਮਹਭਾਇਆਨਉਦਿਆਨਦਾ। ਜਹੀਕੀਰਤਨੁਸਾਪਸੰਗਤਿਰਸੁਤਹਸਾਧਨਬਾਸਫਲਾਨਦਾ॥੩॥
 ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਕੋਟਿਬਰਖਜੀਵੈਸਗਲੀਅਉਪਾਬਿਥਨਦਾ। ਏਕਨਿਮਖਗੋਬਿੰਦਭਜਨੁਕਰਿਤਉਸਦਾ
 ਸਦਾਜੀਵੰਦਾ॥੪॥ ਸਰਨਿਸਰਨਿਸਰਨਿਪਰਭਪਵਉਦੀਜੈਸਾਪਸੰਗਤਿਕਿਰਪਾਨਦਾ। ਨਾਨਕਪੁਰਿਸ
 ਰਹਿਚਿਹੈਸਰਬਮੈਸਗਲਗੁਲਾਬਿਧਿਜਾਨਦਾ॥੫॥੬॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਅਬਮੋਹਿਗਮਭਰੇਸਚਿਖ
 ਏ। ਜੇਜੇਸਗਲਿਪਰਿਚਿਕਰੁਲਾਨਿਧਿਤੇਤੇਭਵਹਿਤਗਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖਿਸੇਇਚਿਅਰੁਸਹਾਜੈਸਮਾਇ
 ਚਿਸਹਸਾਗੁਰਹਿਗਵਾਏ। ਜੇਚਾਹਤਸੇਈਹਰਿਕੀਚਿਮੇਨਬੀਛਤਫਲਪਾਏ॥੨॥ ਹਿਰਦੈਜਪਉਨੇਰ
 ਪਿਆਨੁਲਾਵਉਸੁਵਨੀਕਥਾਸੁਨਾਏ। ਚਰਲੀਚਲਉਮਾਗਰੀਠਾਕੁਰਕੈਰਸਨਾਰਹਿਗੁਲਗਾਏ॥੩॥
 ਦੀਖਚਿਦ੍ਰਿਸਟਿਸਰਬਮੰਗਲਰੂਪ ਉਲਟੀਸਿਤਕਗਾਏ। ਪਾਇਚਿਲਾਅਮੋਲਨਾਮੁਹਰਿਛੋਰਿਨਕਤ
 ਰੂਜਾਏ॥੪॥ ਕਵਨਉਪਮਾਕਉਨਬਡਾਈਕਿਆਨੁਨਕਹਉਗੀਝਾਏ। ਹੇਤਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦਾਇਆਪ
 ਭਜਨਨਕਦਾਸਦਸਾਏ॥੫॥੬॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਉਇਸੁਖਕਾਸਿਉਬਰਨਿਸੁਨਵਤਾ।

ਅਨਦਾ ਬਿਨੋਦ ਪੀਥੰ ਦਰਸਨ ਮਨਿੰ ਗਲ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸਮਭਈ ਪੀਥਿ ਬਿਸਮਾ ਦੀ ਪੁਰਿ ਰਹੈ ਕਿ
ਰਪਵਤ ॥ ਪੀਥਿ ਮੀਮੰਤ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲ ਕਾ ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੁੰਗਾ ਮੁਸਕਵਤ ॥ ੧ ॥ ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਬੰਧਕ ਰਿਗਿ ਚਿਤੁ ਝੁਨ
ਅਵਤ ਜਾਵਤ ॥ ਜਾਕਉ ਰਿਦੈ ਪਗਾ ਸੁਭਾਇ ਚਿਹਰਿ ਉਅਕੀ ਕਹੀਨ ਜਾਇ ਕਹਾਵਤ ॥ ੨ ॥ ਆਨਉ ਪਾਵ ਜੇਤੇ
ਕਿਛੁ ਕਹੀ ਅਹਿਤੇ ਤੇ ਸੀਖੇ ਪਾਵਤ ॥ ਆਚਿੰਤ ਲਾਗੁ ਰਿਹਤੀ ਤਹਿ ਪਗਟਿ ਚਿਅਗਮ ਜੈਸੇ ਪਰਖਾਵਤ ॥ ੩ ॥
ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਥਿਨਾ ਸੀਮਾ ਤੁਲੇ ਤੁਲਿ ਚਿਨ ਜਾਵਤ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਜਗੁ ਜਿਨਿ ਜਰਿਆ ਤਿਸਹੀ ਕਉ ਬ
ਨਿਆਵਤ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਖਈ ਦਿਨੁ ਰੋਨੀ ਏਵਹੀ ਗੁਦਗੇ ॥ ਗਬਿੰਦੁ ਨ ਭਜੈ ਅਹਿ ਬੁਧਿ
ਮਾਚਾ ਜਨਮੁ ਜੁਐ ਜਿਉ ਹੋਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ਪੀਤਿ ਨ ਤਿਸਾ ਸਿਉ ਪਗਨੰਦਾ ਹਿਤ ਕਰੇ ॥ ਛਾਪਹੁ ਥੀਧਿ
ਸਵੈ ਗੋਰੇ ਲੋਕੇ ਦੁਆਰੇ ਪਾਵਕ ਜਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਕਾਲ ਗੋਟ ਉਠਾਵੈ ਮੁੰਡਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਨ ਤੇ ਡਰੇ ॥ ਚਿਥੈ ਬਸਤ ਕਾਜ
ਗਹਿ ਪਰਿਆਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਹੈ ਟਰੇ ਝਰੇ ॥ ੨ ॥ ਕਟੈ ਪੇਤੁ ਡਾਢਾ ਪਰਿਠਾਏ ਖਾਇ ਖਾਇ ਮੁਸਕਾਰੇ ॥ ਗਰਿਓ ਜਾਇ
ਗਸਤ ਲਿਪਿ ਚਿਛਿ ਫਿਟੀ ਫਿਟੀ ਸਿਰਭਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਨਿਯੋਗੈ ਸੀਗੈ ਵੈਰੁ ਚਾਏ ਪਹੁ ਚਿਨ ਸਕੈ ਗਵਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੀ
ਤਨ ਕਾਰਖਾ ਪਾਰਬਹੁ ਨਿਰੰਕਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਵਰਿਸ ਭਿਛੂ ਭੁਖੇ ਮਤਨ ਜਾਨਿਆ ॥
ਏਕੁ ਸੁਪਾਖੁ ਜਾਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤਿਨਿ ਬੇਦ ਹਿਤ ਤੁਪਛਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਗਵਿਰਤਿ ਮਠਗੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ
ਰੇਈਐ ਤੇਤਾ ਯੋਕ ਪਚਾਗਾ ॥ ਜਉ ਯਉ ਰਿਦੈ ਨਹੀ ਪਰਗਾਸਾ ਤਉ ਯਉ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਜੈਸੇ ਪਰਤੀਸਾਪੈ
ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਿਨੁ ਬੀਜੈ ਨਹੀ ਜਾਮੈ ॥ ਗਮਨਾ ਮਾਥਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਹੈ ਤੁਏ ਨਹੀ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥ ੨ ॥ ਨੀਹੁ ਬਿਯੋਵੈ ਅ
ਤਿਸੁ ਮੁਪਵੈ ਨੈਨੁ ਕੈਸੇ ਗੀਸੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੁ ਮਿਯਤ ਨਹੀ ਜਗਦੀਸੈ ॥ ੩ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤਾਇ ਹੈ
ਬੀਚਾਰਿ ਚਿਸਰ ਬਸੁਖ ਹਰਿਨਾਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਜ ਕੈ ਯੋਖੁ ਮਥਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਅਨਦਿਨੁ ਗਮਕੇ ਗੁਣ ਕਹੀਐ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸਿਧਿ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਠਠਾ ਲਹੀਐ ॥ ੧ ॥ ਆਵਹੁ ਸਿਤਪਾ
ਨ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਅਥਿਨਾ ਸੀਮਾ ॥ ਅਨਾਥ ਹਨਾ ਬੁਦੀ ਨ ਡਖਤ ਜਨ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਚਿਘਟਵਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁ
ਨਤ ਸੁਨਾਵਤ ਸਰਪਾਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਤ ਭਾਰੇ ॥ ਕਾਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਤਨ ਤੇ ਗਮਨਾ ਮਾਇਵ ਜਾਗੇ ॥ ੨ ॥ ਕਾਮੁ
ਕ੍ਰੋਧੁ ਝੂਠੁ ਤਜਿ ਨਿੰਦਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਬੀਧਨ ਛੁਟੇ ॥ ਮੇਰ ਮਗਨ ਅਹਿ ਅੰਧ ਮਮਤਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਛੁਟੇ ॥ ੩ ॥ ਤੁਸਮ
ਰਬੁ ਪਰਬਹੁ ਮਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਚਿਸਰ ਬਮਹਿ ਠਾਕੁ ਤਨ ਕਸੇ ਪੁਛੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥
ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਬਾਲਿਹਰੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ਚਰਨਾ ॥ ਜਾਕੈ ਸੀਗੈ ਪਾਰਬਹੁ ਮੁਖਿ ਆਈਐ ਉਪਦੇਸੁ ਮਾਠੀ ਗਤਿ
ਕਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਭੈ ਸਗਲਾ ਬਿਨਾਸੇ ਜੇ ਆਵੈ ਹਰਿ ਸਿਤ ਸਰਨਾ ॥ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਨਾ ਮੁਜਪਵੈ ਵ

ਤਸਮਰਥਤਰਤਰਨਾ॥੧॥ ਜਾਕੇਮੰਤ੍ਰਉਤਰੈਸਰਸਾਉਏਕਉਸੁਭਰਭਰਨਾ॥ਹਰਿਦਾਸਨਿਕੀਆਗੀਆਮ
 ਨਤਤੇਨਹੀਨੁਨਿਗਰਭੁਪਨਾ॥੨॥ ਭਗਤਨਕੀਟਹਲਕਮਵਤਗਵਤਦੁਖਕਾਟੇਤਕੇਜਨਮਮਰਨਾ॥
 ਜਾਕਉਭਉਚਿਕ੍ਰਿਪਾਯੁਚੀਭੁਲਾਤਿਨਿਹਰਿਤਹਿਅਜਰਜਰਨਾ॥੩॥ ਹਰਿਰਸਹਿਅਘਨੇਸਹਜੇਸ
 ਮਨੇਮੁਖਤੇਨਹੀਜਾਤਥਰਨਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਨਕਸੇਤੇਖੇਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਜਪਿਜਪਿਉਧਰਨਾ॥੪॥ ੧੩॥
 ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਗਾਇਚੀਮੈਗੁਲਾਨਿਧਿਮੰਗਲਗਾਇਚੀ॥ਭੁਲੇਸੰਜੇਗਭਯੋਦਿਨਅਉਸਰਜ
 ਉਗੋਪਾਯੁਭੀਝਾਇਚੀ॥੧॥ ਠਹਉਸਿਤਤਰਨਮੇਰਯੋਮਾਥਾ॥ਅਰੇਮਸਤਕਿਸੰਤਪਰੇਰਾਥਾ॥੨॥ ਸਾਧਰ
 ਮੰਤ੍ਰਮੇਰਯੋਮਹੁਆ॥ਤਾਤੇਗਤੁਰੇਏਵੈਗੁਨੀਆ॥੩॥ ਭਗਤਹਦਰਸੁਦੇਖਿਨੈਨਰੋਗਾ॥ਯੋਭਮੇਰਤੁਦੇ
 ਭ੍ਰਮਸੰਗਾ॥੪॥ ਕਹੁਨਨਕਸੁਖਸਹਜਾਅਨੰਦਾ॥ਖੋਯਿਭੀਤਿਮਿਲੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੫॥੧੪॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ
 ੫੫੨ ਕੈਸੇਕਹਉਮੋਹਿਜੀਅਬੇਦਨਈ॥ਦਰਸਨਪਿਆਸਪਿਅਪੀਤਿਮਨੋਹਰਮਨੁਨਰਹੈਥਹੁ
 ਥਿਧਿਉਮਕਈ॥੧॥ ਠਹਉ॥ਚਿਤਵਨਿਚਿਤਵਉਪਿਅਪੀਤਿਬੈਰਾਗੀਕਦਿਪਵਉਹਰਿਦਰਸਈ॥
 ਜਤਨਕਰਉਇਹੁਮਨੁਨਹੀਧੀਰੋਕਉਰੋਸੇਤਮਿਲਾਈ॥੨॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਪੁਨਸਭਿਹੋਮਉਤਿਸੁਅਰਧ
 ਉਸਭਿਸੁਖਜਾਈ॥ਏਕਸਿਅਪਿਅਦਰਸੁਦਿਖਾਵੈਤਿਸੁਸਿਤਨਕੈਥਾਯਿਜਾਈ॥੩॥ ਕਰਉਨਿਰੋਗਾਬਹੁ
 ਤੁਬੇਨਤੀਸੇਵਉਦਿਨੁਰੈਨਈ॥ਮਨੁਅਭਿਮਾਨੁਉਸਗਾਯਤਿਆਗਉਜੇਪਿਅਥਾਤਸੁਨਾਈ॥੪॥ ਏ
 ਖਿਚਰਿਤਭਈਹਉਬਿਸਮਨਿਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰਖਿਮਿਲਾਈ॥ਪ੍ਰਭਰੰਗਦਇਆਲਮੋਹਿਰਿਹਮਹਿਪਾਇ
 ਮਾਜਨਨਕਤਪਤਿਭੁਝਾਈ॥੫॥੧੫॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਰੇਮੁਕੇਤੁਕਿਉਸਿਮਰਤਮ
 ਬਨਹੀ॥ਨਰਕਘੋਰਮਹਿਉਧਤਪੁਕਰਤਾਨਿਮਖਨਿਮਖਗੁਲਗੀ॥੧॥ ਠਹਉ॥ਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮ
 ਤਉਹੀਆਇਚਿਮਾਨਸਜਨਪੁਦਲਭਹੀ॥ਗਰਭਜੇਨਿਛੋਰਿਜਉਨਿਕਸਿਚਿਤਉਯਾਗੋਅਨਰੀ॥
 ੧॥ ਕਰਹਿਭੁਗਈਠਗਈ॥ਦਿਨੁਰੈਨਿਨਿਰਫਲਕਰਮਕਮਾਹੀ॥ਕਲਾਨਹੀਤੁਰਗਾਫਲਯਾਗੋਪਾਇਪਾਇਦੁ
 ਖਖੀ॥੨॥ ਮਿਥਿਆਸੀਗੋਭੁਵਿਲਪਟਾਇਚਿਉਰਾਝਿਪਰਿਚਿਭੁਜਮੀ॥ਧਰਮਗਾਇਜਬਪਕਰਸਿਥਵ
 ਰੇਤਉਕਾਯਮੁਖਾਉਠਿਜਾਹੀ॥੩॥ ਜੇਮਿਲਿਆਜੇਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਇਆਜੇਸੁਮਸਤਕਿਯੇਖੁਯਿਖੀ॥ਕ
 ਹੁਨਕਾਭਿਨਜਨਥਾਯਿਤੀਜੇਆਯਿਪਰੇਮਨਮਾਂਹੀ॥੪॥੨॥ ੧੬॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਦੁਖਦੇ
 ਕਿਉਜੀਵਹੁਪੀਤਮਾਥਿਨੁਮਾਈ॥ਜਾਕੇਥਿਛੁਰਤਰੇਤਮਿਰਤਕਾਰਿਹਮਹਿਰਹਨੁਪਾਈ॥੧॥ ਠਹਉ॥
 ਜੀਅਹੀਅਪਨਕੇਦਾਤਾਜਾਕੇਸੀਗਿਸੁਹਾਈ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸਿਤਹੁਮੋਹਿਅਪੁਨੀਪ੍ਰਭਮੰਗਲਗੁਲਗਾਈ॥

੧॥ ਚਰਨ ਸੰਤ ਕੇ ਮਾਥੇ ਮੇਰੇ ਉਪਰਿ ਨੈਨ ਹੁਰਿ ਬੰਛੀ ॥ ਜੀ ਹੁਪਸਾ ਦਿ ਮਿਲੀ ॥ ਮੈ ਪਭਨ ਕਥਾ ਥਿ ਬਲਿ ਤ ਕੋਰ
ਉਜਾਈ ॥ ੨॥ ੩॥ ੧॥ ਸਾਠਿ ਗਮ ਹਲਾ ਪੁ ਉਆ ਮਉ ਸਰ ਕੋਰ ਉਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਆਠ ਪਹਰਾ ਅਪਨਾ ਪੁਤ੍ਰ
ਸਿਮਰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪੀਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਲੇ ਕਥੀ ਕੁਦਾਸੁ ਦਾਸ ਨ ਕੋ ਉਤ ਮੁਸੈ ਨੁ ਜਨੁ ਨਈ ॥ ਉਚਰੇ ਉਚ
ਨਾਮ ਦੇ ਉਸਮਦ ਗੀਰ ਵਿਦਾਸ ਠਾਕੁਰ ਬਾਲਿਆਈ ॥ ੧॥ ਜੀ ਉਪਿ ਤੁਤ ਪੁਨੁ ਸਾਧਨ ਕਾਇ ਉਮਰੁ ਸੰਤ ਰੇ ਨਈ ॥
ਸੰਤ ਪਤਿ ਪਿਭਰਾ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਨਾ ਕਮਿ ਲੇਗੁ ਸਾਈ ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੮॥ ਸਾਠਿ ਗਮ ਹਲਾ ਪੁ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਸਤਿ
ਗੁਰਾ ਮਾਪਿ ॥ ਸਗਲਾ ਪਦਾਰਥ ਸਿਮਰਨਿ ਜਾ ਕੋ ਅਥ ਪਹਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇ
ਰਾਜੇ ਪੀਵੈ ਤਿਸੀ ਰਿਪਤਾਸਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾ ਬਿਖਨਾ ਸਹਿ ਅਗੈ ਦਰਗਹ ਰੇ ਇਖਲਾਸਾ ॥ ੧॥ ਸਗਨਿ ਤਮਾਗੀ ਮ
ਇਚਿ ਕਰਤੇ ਪਾਰਬਰਾਮ ਪੁਰਨਾ ਅਥਿਨਾਸਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਪਿਆਵ ਉਨ ਕਮਨਿ ਤਨਿ ਦਰਸਾਪਿਆਸਾ ॥ ੨॥
੫॥ ੧੯॥ ਸਾਠਿ ਗਮ ਹਲਾ ਪੁ ਘਰੁ ੩ ਮਨ ਕਹਾ ਲੁਭਾਈ ॥ ਮੈ ਅਨਕਉ ॥ ਈਤ ਉਤ ਪੁਤ੍ਰ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਜੀ
ਅਜੀਰਿ ਤੇਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪਿਆਪੀ ਤਿ ਮਨੋਰਥ ਇਹੈ ਅਪਾਵਨ ਪਾਤਕਉ ॥ ਅਕਾਲ ਮੁ
ਗਤੈ ਸਾਪ ਸੰਤ ਕੀ ਠਾਹਰੀ ਕੀ ਪਿਆਨਕਉ ॥ ੧॥ ਬਾਲੀ ਮੰਤ੍ਰ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਨ ਕੀ ਮਨਹਿ ਉਤਾਰਨਾ ਮਾਨਕਉ ॥ ਮ
ਨਿਲਾਹਿ ਚਿਨਕ ਸੁਖ ਬਨਾ ਹਰਿਨਾਮਾ ਬਿਸਮਕਉ ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੦॥ ਸਾਠਿ ਗਮ ਹਲਾ ਪੁ
ਮਨ ਸਦਾ ਮੰਗਲ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ ॥ ਰੇ ਗੋਸੇ ਗਤੇ ਰੇ ਮਿਟਹਿ ਸਗਲਾ ਅਘਨਿ ਮਖਣੀ ॥ ਮੈਨੂੰ ਮੁਖਿ ਆਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਛੇ ਰਿਸਿ ਅਨਪਦ ਚਤੁਰਾਈ ਸਾਪੁ ਸਗਲੀ ਜਾਇ ਪਾਇ ॥ ਜਉ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਮ ਤੇਰੇ ਵੈ ਪਰ
ਮਗਾਇ ॥ ੧॥ ਏਕ ਸਾਥਿ ਨੁ ਨ ਹੀ ਕੋ ਦੁਜਾ ਮਾਨਨ ਬੀਚਿ ਲੈਵੈ ਲਾਇ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਕੋ ਸੁਖ ਦਾਤਾ
ਹਰਿ ਪੁਨਸਾਇ ॥ ੨॥ ੨॥ ੨੧॥ ਸਾਠਿ ਗਮ ਹਲਾ ਪੁ ਹਰਿ ਜਨ ਸਗਲ ਉਪਾਰੇ ਸੰਗ ਕੇ ॥ ਭਏ ਪੁਨੀ
ਤਪਵਿ ੩ ਮਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੋ ਰੋਗੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਗੀ ਚਲੇ ਤਿਨੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਸੇਤਰੇ
ਬੂਤ ਤਪੋਗ ਮੈ ਪੁਤ੍ਰ ਮਹਿ ਤੇ ਸਾਪੁ ਸੰਗਿ ਪੁਰੇ ॥ ੧॥ ਜਿਨ ਕੇ ਭਾਗ ਬਡੈ ਰੋਭਾਈ ॥ ਤਿਨ ਸਾਪੁ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਜੁਗੇ ਤਿਨ
ਕੀ ਪੁਰਿ ਬੰਛੈ ਤਿਨ ਨ ਕੁਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕੇ ॥ ੨॥ ੩॥ ੨੨॥ ਸਾਠਿ ਗਮ ਹਲਾ ਪੁ
ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਮ ਗਾਮਾ ਮਾਪਿਆਈ ॥ ਏਕ ਪਲ ਕਸੁਖ ਸਾਧ ਸਮਾਗਮ ਕੋਟਿ ਬੈਠਹ ਪਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਲਭ
ਦੇਹ ਜਪਿ ਰੇਤ ਪੁਨੀਤਾ ਜਮ ਕੀ ਤਾਸ ਨਿਵਾਈ ॥ ਮਝ ਪਤਿ ਤਕੇ ਪਤਿ ਕਉ ਤਰਹਿ ਹਰਿਨਾਮ ਉਰਿ ਪਾਈ ॥ ੧॥ ਜੋ ਜੋ ਸੁ
ਨੈਗਾ ਜਸੁ ਨਿਗਲਤਾ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਈ ਮੈ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨ ਤਨੇ ਇਥਿ ਗਾਸਾ ॥ ੨॥
੧॥ ੨੩॥ ਰਾਗੁ ਸਾਠਿ ਗਮ ਹਲਾ ਪੁ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਾਇ ॥

ਮੇਰਨਪਰਿਆਵਰੁ ਕਰਉ ਜੇ ਦਰੀਆ ਮਨੁ ਕਰਉ ਅਭਿਮਾਨੈ ਬੋਲਉ ਭੂਲੁ ਭੁਕਤੇ ਹੀ ਪਿਆਚਿ ਹੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਿਕਟਿ ਸੁਨਉ ਅਰੁ ਪੇਖਉ ਨਹੀ ਭਗਿ ਮਭਗਿ ਦਖ ਭਗੀਆ ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭੁਗਯਾਹਿ ਪਾਰਦੇਸਿ ਭੁਗਯਾਹਿ
 ਮਨੁ ਹੀਆ ॥ ੧ ॥ ਏਕਨਿ ਮਖ ਜੋ ਬਿਸਰੈ ਸੁਆਮੀ ਜਾਨ ਉਕਟਿ ਦਿਨ ਸਭ ਭਗੀਆ ॥ ਸਾਧਸਿ ਗਚਿ ਕੀ ਬੀਰਜਾ
 ਉਪਾਈ ਤਉ ਨ ਕਰਹਿ ਸੀਰੀ ਹੀਆ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨੦ ॥ ਸਾਧਗਮ ਭਯਾਪ ਅਥਕਿ ਮਾਸੇ ਚਉ ਸੋਚਾ ਬਿ
 ਸਾਹੀ ॥ ਕਰਲਾ ਸਾਸੇਈ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਦੇਹਿ ਨ ਉਥਾ ਲਿਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਉਦਿ ਸਭਾ ਭਿਰਹੀ ਬਿਖਿਆ ਬਿ
 ਖੁਗੁ ਮੰਤ੍ਰ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਗੀ ॥ ਰਖਦੇ ਇਹ ਭਿਚਿ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਜੇ ਉਜਲ ਕਮਲਾ ਮਾਲਿ ਪਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਨਹੀ ਕਿ
 ਛੁ ਮੈਕਿ ਮਹੇਸਾ ਸਭ ਤੁਮਹੀ ਕਲਪਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗਿ ਪਰਿ ਚਿਹਿਰਿ ਪਾਛੈ ਰਖੁ ਸਿਤ ਸਦਕਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੨੫ ॥
 ਸਾਧਗਮ ਭਯਾਪ ਅਥਮੇਹਿ ਸਰਬ ਉਪਾਏ ਬਿਰਕਾ ਤੇ ॥ ਕਰਲ ਕਰਲ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਏਕ ਸੁਤੇ
 ਮੇਰੀ ਗਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਖੇ ਨਾਹੁ ਪਬੁਰੇ ਗਾ ਅਨਾਹੀ ਤੁਮ ਭਾਤੈ ॥ ਦੇਹਿ ਅਪਾਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਠਾਕੁਰ ਜੀ
 ਅਪਨ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਤੋ ਭੁਮ ਤੋ ਰਹਿ ਜਉ ਪਰਿ ਚਿਤ ਉਗੁਰਿ ਮਾਲਿ ਚਰਨ ਪਰਾਤੇ ॥ ਕਰਨ ਨ ਕਮੈ ਸਰਬ
 ਸੁਖੁ ਪਇਆ ਇਹ ਸੁਖਿ ਬਿਹਨੀ ਗਤੇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੨੬ ॥ ਸਾਧਗਮ ਭਯਾਪ ਅਥਮੇਹਿ ਲਬਧਿ ਚਿਹਿਰ
 ਰਿਟੇ ਕਾ ॥ ਗੁਰਦਾਇਆ ਲਭੈ ਸੁਖ ਦਾਈ ਅੰਧੁ ਲੈ ਮਾਲਿ ਭੁਦੇਖਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਟੇ ਅਗੀਆ ਨ ਤਿਸਰ
 ਨਿਗਲੀਆ ਬੁਧਿ ਬਿਗਾਸਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਜੇ ਉਜਲ ਤਰੇ ਗਏ ਨੁਜਲੇ ਹੋਈ ਹੈ ਸੇਵਕ ਠਾਕੁਰ ਭਏ ਏਕਾ ॥ ੧ ॥
 ਜਾਤੇ ਉਠਿ ਚਿਤ ਹੀਆ ਏਚਿ ਸਭ ਹੀ ਏਕੈ ਏਕਾ ॥ ਨਾਨਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਇ ਚਿ ਸੁਖ ਠਾਈ ਪਾਲਪਤੀ ਹਰਿ
 ਸਾਕਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥ ਸਾਧਗਮ ਭਯਾਪ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਏਕੈ ਹੀ ਪਿਆਸੀ ਗੈ ॥ ਪੀਖਾ ਆਇ ਚਿ ਸਰਬ ਥਾਨ ਦੇਸ
 ਪਿਆਸੇ ਮਨ ਸਮ ਸਹਿ ਲਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈਨੀ ਗੇਅਨਿਕ ਚੇਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰਨ ਨ ਤਿਨ ਸਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਕਰੈ ਰੁ
 ਚੈ ਗੈ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਹੈ ਪਿਆਸਿ ਮੁਖਿ ਵੈਰੈ ਜੇ ਉ ਆਲਿ ਕਮਾਯਾ ਲੇ ਭੀ ਗੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣ ਨਿਪਾਤ ਮਨ ਮੇਰਾ
 ਯਨ ਸੁਖ ਦਾਈ ਸਰਬੀ ਗੈ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਪਭਾਹਿ ਪਠਾਇ ਚਿ ਮਿਲੁ ਜੁਖਾ ਗਾ ਲਿਲਾਗੈ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੨੮ ॥
 ਸਾਧਗਮ ਭਯਾਪ ਅਥਮੇਹੇ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਦਾਇਆ ਲਭੈ ਹੈ ਏਹੁ ਛੇਦਿ ਚਿ ਦ੍ਰਿਸਟ
 ਬਿਗਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਹੀ ਸੁੰਦਰ ਤੁਮਹੀ ਸਿਆਨੇ ਤੁਮਹੀ ਸੁਪਰਸੁ ਜਾਨਾ ॥ ਸਗਲ ਜੇਗਾ ਮਨੁ ਹੀਆ ਨ ਪਿਆ
 ਨਾਇ ਕਨਿ ਮਖ ਨ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਹੀ ਨਾਇਕ ਤੁਮਹੀ ਛੜਪਤਿ ਤੁਮਹੀ ਪੁਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ
 ਸੇਤ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦਕੁਰ ਬਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੨੯ ॥ ਸਾਧਗਮ ਭਯਾਪ ਮੈਰਾ ਮਨਿ ਚੀਤਿਆ
 ਏ ਪਿਆਸੀ ਗੈ ॥ ਬਿਸਰਿ ਚਿ ਪੁਖੀ ਪੁਖੀ ਮਾਇਆ ਕੋਰ ਜਨਿ ਸਥਾਈ ਜੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵ ਉਹ ਰਿਹੀ

ਦੈਬਸਵਉਹਰਿਪਾਇਆਸਤਸੰਗਾ॥ ਮੈਸੋਮਿਲਿਚਿਮਨੇਹੁਪੀਤਮੁਸੁਖਪਏਮੁਖਮੰਗਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਿਉਅਪਨਾ ੫੨੨
 ਗੁਰਿਬਸਿਕਰਿਦੀਨਾਭੋਗਉਭੋਗਨਿਸੰਗਾ॥ ਨਿਰਭਉਣਨੁਕਭਉਮਿਟਿਆਹਰਿਪਾਇਚਿਪੈਰੰਗਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੦॥
 ਸਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਜੀਉਕੇਦਸਤਕਉਕੁੰਰਚਾਨੀ॥ ਬਚਨਦਮੇਰਸਵਨਹੁਪੁਰੇਦੇਹਾਪਿਆਮੰਕਿ
 ਸਮਾਨੀ॥ ੧॥ ਆਰਾਉ॥ ਛੁਟਰਿਤੇਗੁਰਿਕੀਈਸੁਹਾਗਨਿਹਰਿਪਾਇਚਿਸੁਖਜੁਜਨੀ॥ ਜਿਹਘਰਮਹਿਬੈਸਰੁ
 ਨਹੀਪਵਤਸੇਖਨੁਮਿਲਿਚਿਕਾਸਨੀ॥ ੧॥ ਉਨਕੈਕਸਿਆਇਚਿਭਗਤਿਬਛੁਲਾਜੇਨਿਰਾਖੀਆਨਸੰਤਾਨੀ॥
 ਕਰੁਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਿਮਨੁਮਾਨੀਆਸਭਦੁਕੀਕਾਦਿਯੋਕਨੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੧॥ ਸਰੰਗਮਹਲਾ ੫
 ਅਬਮੇਰੋਪੰਚਾਤੇਸੰਗੁਤੁਟਾ॥ ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਭਏਮਨਿਆਨਦਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਛੁਟਾ॥ ੧॥ ਆਰਾਉ॥ ਬਿਖਮ
 ਬਨਬਹੁਤਬਹੁਪਈਆਮਨਿਕਰਾਖਰੁਰੁਟਾ॥ ਬਿਖਮਗਾਰੁਕਰੁਪਹੁਚੈਨਹੀਸੰਤਸਾਨਭਏਯੁਟਾ॥ ੧॥ ਬਹੁ
 ਤੁਖਜਾਨੇਮੈਰੋਪਯੋਪਰਿਆਮੋਲਯਾਯਾਅਖੁਟਾ॥ ਜਨਨਨਕਪਭਿਕਿਰਪਾਗੀਤਉਮਨਮਹਿਹਰਿਗੁਪੁਟਾ॥ ੨॥
 ੧॥ ੩੨॥ ਸਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਅਬਮੇਰੋਠਕੁਰਸਿਉਮਨੁਯੀਨਾ॥ ਪਰਦਸੁਗੁਰਿਪੁਰੈਦੀਆਉਠਣਾ
 ਇਚਿਜੀਉਜਲਮੀਨਾ॥ ੧॥ ਆਰਾਉ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਯੋਭਮਦਮਤਸਗਇਹਮਗੀਪਸਗਲਦਰੁਕੀਨਾ॥ ਮੰਤ੍ਰਵਿਜਾ
 ਇਹਰਿਅਉਪੁਗੁਰਿਦੀਚਿਤਉਮਿਲਿਚਿਸਗਲਪਈਨਾ॥ ੧॥ ਗੁਰੁਤੇਰਾਤੁਰੁਕੁਰੁਮੇਰਾਗੁਰਿਹਉਖੋਈਪੁ
 ਭੁਦੀਨਾ॥ ਕਰੁਨਨਕਮੈਸਹਜਾਪਹੁਪਾਇਆਹਰਿਭਗਤਿਭੰਚਰਖਜੀਨਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੩॥ ਸਰੰਗਮਹਲਾ ੫
 ਮੇਰਨਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁਤਾਗਹਿ॥ ਛੁਟਰਿਸਿਘਾਗਨਿਮਖਕਿਰਪਾਤੇਕੋਟਿਕਅੰਤਉਧਾਗਹਿ॥ ੧॥ ਆਰਾਉ॥
 ਕਰਹਿਅਰਦਸਿਬਹੁਤਬੇਰੀਤੀਨਿਮਖਨਿਮਖਸਾਮਾਗਹਿ॥ ਹੋਰੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦਖਭੰਜਨਹਥਦੇਇਨਿਸਤਾਗਹਿ॥ ੧॥
 ਕਿਆਏਭੂਪਤਿਬਪੁਰੇਕਹੀਅਹਿਕਹੁਏਕਿਸੇਨਮਾਗਹਿ॥ ਠਾਪੁਰਾਪੁਰਾਸੁਖਦਾਤੇਸਭਨਾਨਕਜਗਤੁਤਮਾ
 ਗਹਿ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੪॥ ਸਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਅਬਮੇਰਿਪਨੁਪਾਇਚਿਹਰਿਨਾਮਾ॥ ਭਏਅਚਿੰਤਾਤ੍ਰਿਸਨ
 ਸਭਬੁਝੀਏਉਯੀਖਚਿਯੋਖੁਮਥਾਮਾ॥ ੧॥ ਆਰਾਉ॥ ਖੋਜਤੋਖੋਜਤਭਾਇਚਿਬੈਰਾਗੀਠਿਰਿਆਇਚਿਦੇਹ
 ਰਹੀਗਾਮਾ॥ ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਸਉਦਾਇਹੁਜੇਰਿਚਿਹਬਿਚਰੇਚਿਯਾਯਾਮਗਾਮਾ॥ ੧॥ ਅਨਥਪਰਬਨਜੋਕਰੀ
 ਅਹਿਤੇਚੇਦੁਖਸਹਆਗੋਬਿਦਭਜਨਕੇਨਿਰਭੈਵਾਪਾਕੀਹਰਿਗਸਿਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੫॥
 ਸਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਮੈਰੋਮਨਿਮਿਸਟਲਗੋਪਿਅਥੋਲਾ॥ ਗੁਰਿਬਾਹਪਕਰਿਪਭਸੇਵਾਯਾਏਸਦਦਇਆਲੁਹਰਿ
 ਚੋਲਾ॥ ੧॥ ਆਰਾਉ॥ ਪ੍ਰਭਤੁਰਾਕੁਰਸਰਬਪਤਿਪਾਲਕੁਮੋਹਿਕਲਤ੍ਰਸਹਿਤਸਭਿਗੋਲਾ॥ ਮਾਨੁਤਦੁਸ
 ਭੁਤੁਰੇਤੁਰੈਇਕਨਾਮੁਤੇਰਾਮੈਚਿਯਾ॥ ੧॥ ਜੇਤਖਤਿਬੈਸਯਹਿਤਉਦਾਸਤਮਾਰੇਘਾਸੁਖਫਵਹਿਕੇਤਕਥੇ

ਯਾਜਨਨਕਕੇਪੁਰਖਾਥਿਪਤੇ ਮੇਰੇਠਕੁਰਮਗਯਮਤੇਯਾ॥ ੨॥ ੧੩॥ ੩੬॥ ਸਾਠਗਮਹਲਾ ੫
 ਰਸਨਾਗਮਕਰਤਗੁਲਸੋਹੀ॥ ਏਕਨਿਮਖਚਿਪਾਇਸਾਵੈਦੇਖਚਰਿਤਮਨਸੋਹੀ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ॥ ਜਿਉਸੁਲਿਐਮ
 ਨਿਯੋਇਰਯੁਮਾਤਿਰਿਦੈਮਨਦੁਖਜੋਗੀਸੁਖੁਪਾਇਚਿਦੁਖਦੂਰਿਪਗਾਇਚਿਥਲਿਅਈਪਭਤੇਹੀ॥ ੧॥ ਕਿਯ
 ਵਿਖਗਏਮਨਨਿਗਲੋਈਰੋਗੁਰਿਕਾਢੇਮਾਈਅਦੋਹੀ॥ ਕਹੁਨਨਕਮੈਸੋਪੁਪਾਇਅਕਰਲਕਾਰਲਸਮ
 ਰਥੋਹੀ॥ ੨॥ ੧੪॥ ੩੭॥ ਸਾਠਗਮਹਲਾ ੫ ਨੈਨਦੁਖਚਿਚਲਤੁਤਮਾਸਾਸਭਹੁਦੂਰਿਸਭਹੁਤੇਨੈ
 ਮਗਮਮਗਮਘਟਵਾਸਾ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ॥ ਅਭੁਲੁਨਭੂਲੈਲਿਖਿਚਿਨਚਲਾਵੈਮਤਾਨਕਰੋਪਚਾਸਾਥਿਨਮਲਿਸਾ
 ਜਿਸਵਾਗਿਥਿਨਾਹੈਭਗਤਿਵਛਲਗੁਲਤਾਸਾ॥ ੧॥ ਅੰਪਕੁਪਮਹਿਦੀਪਭਥਲਿਚਿਗੁਰਿਰਿਦੈਕੀਚਿਪਰਗਾ
 ਸਾ॥ ਕਹੁਨਨਕਦਰਸੁਪੇਖਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਭਪੁਰਨੋਈਆਸਾ॥ ੨॥ ੧੫॥ ੩੮॥ ਸਾਠਗਮਹਲਾ ੫
 ਚਰਨਹੋਬੰਦਮਰਗੁਸੁਹਵਾ॥ ਆਨਮਰਗਜੇਤਾਕਿਛੁਪਾਈਐਤੇਤੇਹੀਦੁਖੁਹਵਾ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ॥ ਨੇਤ੍ਰਪੁ
 ਨੀਤਭਏਦਰਸੁਪੇਖੋਸਤਪੁਨੀਤਟਲਾਵਾ॥ ਰਿਦਪੁਨੀਤਰਿਦੈਰਹਿਥਸਿਚਿਮਸਤਪੁਨੀਤਸਿਤਪੁਰਾਵਾ॥ ੧॥
 ਸਰਥਨਿਪਨਨਾਮਿਹਰਿਹਰਿਕੈਜਿਸੁਕਰਮਿਲਿਖਿਆਤਿਸਿਪਵਾ॥ ਜਨਨਨਕਕਉਗੁਰੁਪੁਰਭੇਟਿਚਿਸੁਖਿਸਜੋ
 ਅਨਦਾਬਿਹਵਾ॥ ੨॥ ੧੬॥ ੩੯॥ ਸਾਠਗਮਹਲਾ ੫ ਪਿਆਇਚਿਅੰਤਿਬਾਕਾਮੁਸਖਾਜਨਮਾਤ
 ਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਨਪਹੁਚੈਤਹਾਤਹਾਤੁਕਾ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ॥ ਅੰਪਕੁਪਾਗਿਹਮਹਿਤਿਨਿਸਿਮਰਿਚਿਜਿਸੁਮਸਤਕਿ
 ਲੇਖੁਲਿਖਾ॥ ਖੁਯੇਬੰਧਨਮੁਕਤਿਗੁਰਿਕੀਨੀਸਭਤੁਰੈਤਹੀਦਿਖਾ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਆਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਆ
 ਘਾਏਠਸਨਚਖਾ॥ ਕਹੁਨਨਕਸੁਖਸਹਜੁਮੈਪਾਇਆਗੁਰਿਲਾਹੀਸਗਲਾਤਿਖਾ॥ ੨॥ ੧੭॥ ੪੦॥ ਸਾਠਗਮਹਲਾ ੫
 ਗੁਰਮਿਲਿਐਸੋਪੁਪਾਇਆਗੁਰਾਇਚਿਕ੍ਰਿਪਲਦਇਆਲੁਦੁਖਭੈਜਨੁਲਗੈਨਤਾਤੀਥਾਇਆ॥ ੧॥
 ਠਹਾਉ॥ ਜੇਤੇਸਾਸਸਾਸਹਮਯੇਤੇਤੇਤੇਹੀਗੁਲਗਾਇਆ॥ ਨਿਮਖਨਾਥਿਛੁਰੈਘਰੀਨਾਥਿਸਰੈਸਦਸੰਗੇਜਤ
 ਜਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਉਥਲਿਥਲਿਥਲਿਥਲਿਚਰਨਕਮਲਕਉਥਲਿਥਲਿਗੁਰਦਰਸਾਇਆ॥ ਕਹੁਨਨਕ
 ਕਾਹੁਪਰਵਾਹਾਜਉਸੁਖਸਾਗਰੁਮੈਪਾਇਆ॥ ੨॥ ੧੮॥ ੪੧॥ ਸਾਠਗਮਹਲਾ ੫
 ਮੈਰੈਮਨਿਸਬਦੁਯਗੇਗੁਰਮੀਠਾ॥ ਖੁਲਿਓਕਰਮੁਕਾਇਚਿਪਰਗਾਸਾਘਟਿਘਟਿਹਰਿਹਰਿਹੀਠਾ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ॥
 ਪਾਰਬਰਮਾਜੋਨੀਸਿਭਉਸਰਥਥਾਨਘਟਬੀਠਾ॥ ਭਾਇਚਿਪਰਪਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਾਥਲਿਥਲਿਪਚਚਰਦੀ
 ਠਾ॥ ੧॥ ਸਤਸੰਗਤਿਕੀਰੇਲੁਮੁਖਿਯਾਗੀਕੀਏਸਗਲਤੀਰਥਮਜਨੀਠਾ॥ ਕਹੁਨਨਕਠੀਗੀਚਲੁਲਭਏਹੈ
 ਹਰਿਠੀਗੁਨਲਹੈਮਜੀਠਾ॥ ੨॥ ੧੯॥ ੪੨॥ ਸਾਠਗਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਚਿਗੁਰਿਸਾਥੋ॥ ਨਿਮਖ

ਬਚਨੁ ਪਤਿਗੀ ਮੇਰੇ ਬਸਿ ਚਿਸ ਗਲ ਭੂਖ ਮੇਰੀ ਲਾਥੇ॥੧॥ ਠਹਉ॥ ਰੀਪਾਨਿ ਪਨ ਗੁਲਨਾਇ ਕਠਾ ਕੁਰ ਸੁਖ ਸਮੁਹ ਸ
ਤਨਾਥੇ॥ ਏਕਾਸ ਮੇਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਆਮੀ ਅਉਰ ਦੁਤੀਆ ਆਸਾ ਥੀਰਾਥੇ॥੧॥ ਨੈਲਾ ਰੀਪਤਾ ਸੇ ਦੇਖਿ ਦਸਵਾ ਗੁਰਿ
ਕਠਾ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਮੈ ਅਵਲਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਨਾ ਭੈਲਾਥੇ॥੨॥੨੫॥੪੩॥ ਸਾਠਿ ਗਮ ਹਯਾਪ
ਰੇ ਮੁਕੇ ਆਨ ਕਾ ਰੇ ਕਤ ਜਾਈ॥ ਸੀਗੀ ਮੇਰੇ ਹਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੇ ਭੂਲਿ ਭੂਲਿ ਬਿਖੁਖਾਈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁੰਦਰ ਚਤੁਰ ਅਨੁਪ
ਬਿਧ ਤੇ ਤਿਸ ਸਿਉ ਹੁਚਨ ਹੀਰਾਈ॥ ਮੇਰੇ ਸਿਉ ਬਾਵਰ ਅਨੁਮੋਹਿ ਚਿਤ੍ਰ ਨਿਠ ਗਉਰੀ ਪਾਈ॥੧॥ ਕੁਇ ਚਿਦਾਇ
ਆਲਾ ਰੀਪਾਲੁ ਦੁਖ ਹਰ ਤਸਿ ਤਨ ਸਿਉ ਬਨਿਆਈ॥ ਸਗਲ ਨਿਪਨ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਾਏ ਕਹੁ ਨਨਕ ਜੋ ਤਿਸ ਪਾਈ॥ ਸ
੨੧॥੪੪॥ ਸਾਠਿ ਗਮ ਹਯਾਪ ਚਿਅੰ ਪਾਪੀ ਤੇਰੀ ਤਿਪਹਿ ਲਗੀਆ॥ ਜੋ ਤਉ ਬਚਨੁ ਦੀਰ ਮੇਰੇ ਸ
ਤਿ ਗੁਰ ਤਉ ਮੈ ਸਾਜ ਸੀਗੀ ਗੀਆ॥੧॥ ਠਹਉ॥ ਅਭੂਲਾ ਹਤ ਮਸਦਾ ਅਭੂਲਾ ਹਮ ਪਾਤਿ ਤਤ ਮਪਾਤਿ ਤਉ
ਪਰੀਆ ਹਮ ਨੀਚਾ ਬਿਰਖ ਤੁਮ ਮੈ ਲਾਗ ਰਯਾਜ ਸੀਗੀ ਸੀਗੀ ਬਸ ਗੀਆ॥੧॥ ਤੁਮ ਗੀਤੀ ਰਪੀਰ ਉਪ
ਕਾਗੀ ਹਮ ਕਿਅ ਬਖੁਰੇ ਜੀਤ ਗੀਆ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਨਕ ਹਮੇ ਲਿਓ ਤਉ ਮੇਰੀ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਗੀਆ॥੨॥੨੨॥
੪੫॥ ਸਾਠਿ ਗਮ ਹਯਾਪ ਮਨ ਚਿਇਦਿ ਨਸ ਪੈਨਿ ਪਰਵਨੀ॥ ਸਠਾ ਲਭੇ ਘਰੀ ਸਿਜੇ ਗਸੁ ਹਵੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੀਗੀ ਗੀਆਨੀ॥੧॥ ਠਹਉ॥ ਪੰਨਿ ਸੁਭਾਗ ਪੰਨਿ ਸੋਹਾਗਾ ਪੰਨਿ ਦੇ ਤਾਜੇ ਨਿਮਨੀ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਤੁਮ ਗਸ ਭਾਗੀ ਹੁਪਰੁ
ਤੁਮ ਗੀਤੀ ਉਕੀ ਚਿਕਰ ਬਾਨੀ॥੧॥ ਕੇਟਿ ਲਾਖ ਰਾਜ ਸੁਖ ਪਾਏ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪੇਖਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ॥ ਜਉ ਕਹਹੁ ਮੁਖੁ
ਸੇਵਕਾਇ ਹਥੈ ਸੀਐ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਜਾਨੀ॥੨॥੨੩॥੪੬॥ ਸਾਠਿ ਗਮ ਹਯਾਪ
ਅਬ ਮੇਰੇ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਗਾਈਆ॥ ਅਉਰ ਉਪਉ ਸਗਲਾ ਤਿਆਗਿ ਛੋਡੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਗਦੀ ਪਾਈਆ॥੧॥ ਠਹਉ॥
ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਕਾਰਜ ਸਤਿ ਸਵਰੇ ਅਰੋਗ ਸਗਲ ਹੀ ਪਾਈਆ॥ ਕੇਟਿ ਪਰਾਪਤਿ ਮਹਿ ਉਤਈ ਹੈ ਗੁਰੀ ਮਾਇ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਕਹਿਆ॥੧॥ ਪੰਚ ਦਾਸ ਗੁਰਿ ਵਸਗਤਿ ਕੀਨੇ ਮਨ ਮਿਹ ਚਲਾਨਿ ਰਭਾਇਆ॥ ਆਇਨ ਜਵੈ ਨਕਤ ਹੀ ਰੋਲੈ
ਬਿਹਨ ਨਕ ਗਜਾਈਆ॥੨॥੨੪॥੪੭॥ ਸਾਠਿ ਗਮ ਹਯਾਪ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਇਤਉ ਤਸਦਾ ਸਹਾਈ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਨੁਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕੋ ਪਿਆਰ ਕਵ ਨ ਕਹਾ ਗੁਨ ਗਾਈ॥੧॥ ਠਹਉ॥ ਖੇਲਿ ਖਿਲਾਇ ਲਾ ਰਲਾ ਰਵੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਨਦਾਈ॥
ਪ੍ਰਤਿ ਪਲੈ ਬਰਿਕ ਕੀਨਿਆਈ ਜੋ ਸੇਖਾਤ ਪਤਾਈ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖ ਨ ਹੀਰਾ ਸਕੀਐ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ॥
ਕਹੁ ਨਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਮਗਨ ਭਏ ਲਿਵਲਾਈ॥੨॥੨੫॥੪੮॥ ਸਾਠਿ ਗਮ ਹਯਾਪ
ਅਪਨ ਮੀਤੁ ਸੁਆਮੀ ਗਾਈਐ॥ ਆਸਨ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕੀਜੈ ਸੁਖ ਦਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੀਆਈਐ॥੧॥ ਠਹਉ॥
ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਕਾਲਿ ਮਾਲਾ ਜੇ ਸਹਿ ਘਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਸਰਲੀ ਪਾਈਐ॥ ਤਿਸ ਹਿਤਿ ਆਗੇ ਮਾਨੁਖ ਜੇ ਸੇਵਹੁ ਤਉ ਲ

ਜਲ੍ਹੇਰੁ ਹੋਇ ਜਾਈਐ॥ ੧॥ ਏਕਚਿਟ ਪਕਰੀਠ ਕੁਰਕੀ ਗੁਰੀਆਇਆ ਤਿਉ ਪਿਪਾਈਐ॥ ਗੁਲਨਿਪਾਨ ਨਸਕ
 ਪੁਰੀਆਇਆ ਸਗਲ ਚੁਕੀ ਮੁਹਤਾਈਐ॥ ੨॥ ੨੬॥ ੪੯॥ ਸਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫
 ਓਟਸਤਾਈ ਪੁਰਜੀਉ ਮੇਰੈ॥ ਦਿਸਟਿ ਨਹਿ ਅਵਉ ਅਵਰ ਕਹੁ ਕਉ ਮਾਟਿ ਮਹਤਿ ਪੁਰਤੈ॥ ੧॥ ਠਹਉ
 ਅੰਗੀ ਕਾਹੁ ਕੀਚਿ ਪਾਭਿਅਪੁਨੈ ਕਾਚੈ ਯੀਨਾ ਬਿਭੁਘੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਉਖਸੁ ਪੁਖਿ ਦੀਨੈ ਜਾਈ ਪਾਇਆ
 ਗੁਰਪੈ॥ ੧॥ ਕਵਨਉ ਪਮਾ ਕਹਉ ਏਕ ਮੁਖ ਨਿਰਗੁਲ ਕੇ ਦਾਤੈ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਜਉ ਅਪੁਨ ਕੀਨੈ ਨਾਨਕ ਸੁ
 ਖਘਨੈ॥ ੨॥ ੨੭॥ ੫੦॥ ਸਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਪੁਰਸਿ ਮਰਤ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸੀ॥ ਭਾਇ ਚੀਕ੍ਰਿ ਪਾਉ ਜੀ
 ਅਸੁਖ ਦਾਤਾ ਹੋਈ ਸਗਲ ਖਲਾਸੀ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕਉ ਸੁਣੈ ਪੁਰਾ ਬਿਨੁ ਕਹੁ ਕੋਕਿ ਸੁਪਹਿ ਜਾਸੀ॥ ਜਿ
 ਉਜਾਲਾ ਹੁਤਿ ਉਠਾਖੁ ਠਾਕੁਰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮਹੀ ਪਾਸੀ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਏਕ ਪਾਭਿਅਪੁਨੈ ਸਦਾ ਜੀਵਨ ਅ
 ਬਿਨਾਸੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨਦੁਭਾਇ ਅਏਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਠਾਸੀ॥ ੨॥ ੨੮॥ ੫੧॥ ਸਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫
 ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਜਤਕ ਤਤੁ ਭਉ ਸਮਰੈ॥ ਅਥਾਹਿਕ ਦੀਨ ਪਤਾ ਪੁਰਮੇਰੈ ਜਉ ਜਾਨਹਿ ਤਿਉ ਪਾਗੈ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥
 ਜਬ ਭੂਖੋ ਤਬ ਭੋਜਨੁ ਮੇਰੈ॥ ਅਘਾਏ ਹੁਖ ਸਘਾਗੈ॥ ਤਬ ਅਰੋਗ ਜਬ ਤੁਮ ਸੀਰੀ ਬਸਤੇ ਛੁਟ ਕਤੇਹਾਇ ਰਵ
 ਹੈ॥ ੧॥ ਕਵਨ ਬਸੈ ਰਦਾਸ ਦਾਸ ਨ ਕੋ ਬਾਪਿ ਉਥਾ ਪਨਹੈ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਥਿਸੈ ਰਬ ਜੀਵਨੁ ਪਾਈਐ॥ ਬਿਨਤੀ ਨਾਨਕਾਇ
 ਹਸੈ॥ ੨॥ ੨੯॥ ੫੨॥ ਸਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਤੇ ਭੈਭਉ ਦੂਰਿ ਪਗਾਇ॥ ਲਾਲ ਦਾਇਆ ਲ
 ਗੁਲਾ ਲਾਲਾ ਡਿਲੇ ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ ਗੁਨ ਗਾਇ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਾ ਤਿਕਮਾਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਚੇ ਬਹੁ
 ਨ ਕਤ ਹੁਪਾਇ॥ ਠਹਉ ਪਾਪਿ ਸਮਾਪਿ ਸੁਖ ਅਸਨੁ ਭਗਤਿ ਵਡ ਲਾਗਿ ਰਿਪਾਇ॥ ੧॥ ਨਾਦ ਬੀਨੇ
 ਦੋ ਕੇ ਰਾਮੀ ਦਾ ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ ਸਮਾਇ॥ ਕਰਨਾ ਅਪਿ ਕਰਾਵਨਾ ਅਪੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਿ ਆਪਾਇ॥
 ੨॥ ੩੦॥ ੫੩॥ ਸਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਆਧਾਰੈ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਰ
 ਬਾਨੈ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਨਾਮ ਕਾਰੈ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਬੁਝੀ ਵਿਸਨਾ ਸਹਜੇ ਹੁਰੇ ਲਾਗੁ ਮੁਕ੍ਰਿਤੁ ਬਿਭੁ ਜਾਗੈ॥ ਆਇ ਨਾ
 ਰਇ ਬਸੈ ਇਹ ਠਹਰ ਜਹਾ ਅਸਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੈ॥ ੧॥ ਏਕੈ ਪਰਗਟੁ ਏਕੈ ਰੂਪ ਤਾਏਕੈ ਸੁਖ ਕਾਰੈ॥ ਆਦਿ ਮ
 ਧਿ ਅੰਤਿ ਪੁਰੁਸੋਈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੈ॥ ੨॥ ੩੧॥ ੫੪॥ ਸਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫
 ਆਖਿਨੁ ਪੁਰੁਸ ਨਾਇਕੀ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਤਾਹੁ ਕੈ ਪੁਰਨ ਜਾ ਕੈ ਸੁਖੁ ਹੋਰੈ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਅੰਗ ਲਗੁ ਪਪਾਨ
 ਜੀਵਨ ਪਨਾਸਿ ਮਰਤ ਅਨਦਘਨਾ॥ ਵਡ ਸਮਝੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੇਰੈ ਗੁਨ ਗਨ ਕਵਨ ਭਨਾ॥ ੧॥ ਥਾਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਮ
 ਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਮੁਨ ਕਹਨਹਾਰੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਜਾਮਹਿ ਸਿਤਤੁ ਮਾਰੈ॥ ੨॥ ੩੨॥ ੫੫॥

ਪਵਿਤ੍ਰ

ਸਰੰਗ

ਗਸਨਾਪਤੀਤੁਹੀਤੁਹੀਆਤਗਰਭਤੁਮਹੀਪਤਿਪਾਲਕਮਿਤਮੰਡਲਾਇਕਤੁਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਹੀਪਿ
ਤਾਤੁਮਹੀਫੁਨਿਮਾਤਾਤੁਮਹੀਮੀਤਹਿਤਭ੍ਰਤਾ॥ਤੁਮਪਰਵਾਰਤੁਮਹਿਆਧਾਰਤੁਮਹਿਜੀਅਪਨਦਾਤਾ॥੨॥
ਤੁਮਹਿਖਜੀਨਾਤੁਮਹਿਜਗੀਨਾਤੁਮਹੀਮਾਟਕਲਾਯਾ॥ਤੁਮਹਿਪਾਠਜਾਤਗੁਰਤੇਪਾਏਤਉਨਕਭਏਨਿ
ਹਾਯਾ॥੨॥੩੩॥੫੬॥ ਸਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਜਾਤੁਕਾਤੁਅਪਨੇਹੀਚਿਤਿਆਵੈ॥ਜੋਕਾਤੁਕੇਚੋਰੋਵੇ
ਤਠਾਕੁਰਹੀਪਹਿਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਨੇਪਹਿਦੁਖਅਪਨੇਪਹਿਸੁਖਅਪੁਨੇਹੀਪਹਿਬਿਰਥਾ॥ਅਪੁਨੇਪਹਿਮਾ
ਨੁਅਪਨੇਪਹਿਤਨਾਅਪਨੇਹੀਪਹਿਅਰਥਾ॥੧॥ਕਿਨਹੀਗਜਜੇਬਨਧਨਮਿਲਖਾਕਿਨਹੀਥਾਪਮਨਤਾਗੀ॥ਸਰਬ
ਥੇਕਨਨਕਗੁਰਪਾਏਪੁਰਨਾਸਯਾਗੀ॥੨॥੩੪॥੫੭॥ ਸਰੰਗਮਹਲਾ੫
ਸ਼੍ਰੋਮਾਇਅੰਕੋਸਦਮਨੁ॥ਧੋਹਮੋਹਦੁਰਿਕਰਿਬਪੁਰੇਸੀਗੀਗੋਪਾਲਹਿਜਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਥਿਆਰਾਜਜੋ
ਬਨਅਰੁਉਮਰੇਮੀਗਮਲਕਅਰੁਖਾਨਾ॥ਮਿਥਿਆਕਾਪਰਸੁਹੀਪਚਤੁਰਾਈਮਿਥਿਆਭੋਜਨਪਨਾ॥੧॥ਦੀਨਬੰਦ
ਰੇਦਾਸਦਾਸੋਰੇਸਿਤਹਕੀਸਾਰਾਨਾ॥ਮੀਗਨਿਮੀਗਉਹੋਇਆਚੋਤਾਮਿਲੁਨਨਕਕੇਹਰਿਪਨਾ॥੨॥੩੫॥੫੮॥
ਸਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਅਪੁਨੀਇਤਨੀਕਛੂਨਸਾਗੀ॥ਅਨਿਕਕਾਜਾਅਨਿਕਧਾਵਰਤਾਉਗਝਿਉ
ਆਨਜੈਜਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਿਉਸਚਾਰਿਕੇਦੀਸਹਿਸੀਗੀਉਹੀਨਹੀਜਰਭਾਗੀ॥ਤਿਨਸਿਉਗਾਚੇਮਾਚੇ
ਹਿਤੁਲਾਇਚਿਜੋਕਾਮਿਨਹੀਗਾਵਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਹੀਨਹੀਕਿਛੁਮੇਗਨਾਹਮੋਰਬਸੁਚਾਗੀ॥ਕਰਨਕਰਵ
ਨਨਕਕੇਪਭਸਿਤਨਸੀਗੀਉਧਾਗੀ॥੨॥੩੬॥੫੯॥ ਸਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਮੋਹਨੀਮੋਹਤਰੈਨੋਹੀ
ਸਾਧਿਕਸਿਪਸਗਲਕੀਪਿਆਰੀਤੁਟੈਨਕਾਉਤੇਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਟਸਾਸ੩ਉਚਰਤਰਸਨਾਗਰਤੀਰਥਗਵਨ
ਨਥੇਗੀ॥ਪੁਜਾਚਕ੍ਰਬਰਤਨੇਮਤਪੀਆਉਹਗੈਲਿਨਛੇਗੀ॥੧॥ਅੰਪਕੁਪਮਹਿਪਾਤਿਤੋਹਤਜਗੁਸੀਤਹੁਕਰਹੁ
ਪਸਗਤਿਮੋਗੀ॥ਸਾਪਸੰਗਾਤਿਨਨਕਭਾਇਚਿਮੁਕਤਾਦਗਸਨੁਪੇਖਤੇਭੇਗੀ॥੨॥੩੭॥੬੦॥ਸਰੰਗਮਹਲਾ੫
ਕਹਾਕਰਹਿਰੇਖਾਟਿਖਾਟੁਲੀ॥ਪਵਨਿਅਠਾਰਤੇਰਚਾਮੋਰਅਤਿਜਜਗੀਤੇਰੇਰੇਮਾਟੁਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਹੀਤੇ
ਹਰਿਉਉਹਾਯੋਧਰਿਚਿਜੈਸੇਬਾਸਮਾਸਦੇਤਝਾਟੁਲੀ॥ਦੇਵਨਹਾਹੁਬਿਸਾਰਿਚਿਅੰਪੁਲੇਜੈਉਸਫਗੀਉਦ
ਰੁਭੈਰਬਹਿਹਾਟੁਲੀ॥੧॥ਸਦਾਬਿਕਾਗਬਿਕਾਰਸ਼ੂਰਸਜਹਜਾਨੈਤਹਭੀਰਬਾਟੁਲੀ॥ਕਹਨਾਨਕਸਮਸ਼੍ਰੇ
ਇਅਨੇਅਜੁਕਾਇਖੁਲੈਤੇਗੀਗੁਲੀ॥੨॥੩੮॥੬੧॥ ਸਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਜੈਉਸੀਗੀਤੁਹਾਰੈ
ਜਾਨੈਚੀਕੋਟਿਜੋਪਉਅਕੀਬਾਤਨਪੁਛੀਐਤਾਦਰਗਹਭੀਮਨਿਚੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਵਨਮੁਲਪੁਨੀਕਾਕਹੀਐ
ਕਵਨਰੁਪੁਦ੍ਰਿਸਟਾਨਿਚੀਜੋਤੇਪਗਸਭਈਮਾਦੀਸੀਗੀਦੁਲਭਦੇਹਬਖਾਨਿਚੀ॥੧॥ਤੁਮਤੇਸੇਵਤੁਮਤੇਜ

ਪਤਾ ਪਤਾ ਮਤੇ ਤੁਪਛ ਨਿਉ ਕਰੁ ਮਸਤ ਕਿਧਰਿ ਕਟੀ ਜੇ ਵਹੀ ਨਨਕ ਦਸ ਦਸ ਨਿਉ ॥ ੨ ॥ ੩੫ ॥
 ॥ ੬੨ ॥ ਸਰੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਭਰਿ ਭਰਿ ਦੀਓ ਸੇਵਕ ਕਉਨਾ ਮਾਨ ਸੁਕ ਕੋ ਬਪੁ ਭੋਭਾਈ ਨ
 ਕੋ ਗਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ਆਪਿ ਮਤ ਜਨੁ ਆਪੇ ਪੰਚ ਆਪਿ ਸੇਵਕ ਕੋ ਕਾਮ ਆਪੇ ਸਗਲੇ ਦੁ
 ਖਿ ਦੋਹੇ ਠਾਕੁਰ ਅੰਤਰ ਜਾ ॥ ੧ ॥ ਆਪੇ ਪਤਿਗਾਖੀ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਕੀਓ ਬੰਧਨੁ ਆਦਿ ਜੁਗ
 ਦਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਗਧੈ ਨਨਕ ਕੋ ਪੁਰੁਜਨਾ ॥ ੨ ॥ ੪੦ ॥ ੬੩ ॥ ਸਰੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਤੁਮੇ ਗੋਮੀਤ ਸਖ
 ਭਰਿ ਪਨਾ ਅਨੁਧਨੁ ਜੀਓ ਪਿਰੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾਇ ਉਤਨੁ ਸੀ ਤੇ ਤੁਮਰੇ ਪਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ਤੁਮਰੀ ਦੀਏ
 ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੁਮਰੀ ਦੀਏ ਮਨਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਮਰੀ ਪਤਿਗਾਖੁ ਅੰਤਰ ਜਾ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਸੰਤ
 ਜਾਨਿ ਆਤੁ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਆਏ ਪਰਵਨਾ ਜਨਕ ਸੰਗੁ ਪਾਈ ਐਵਡ ਭਗੀ ਨਨਕ ਸੰਤਨ ਕੋ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੨ ॥
 ॥ ੪੧ ॥ ੬੪ ॥ ਸਰੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਕਰਤੁ ਗਤਿ ਦਇਆਲ ਸੰਤ ਤੁਮੇ ਗੀ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਕਰਨ
 ਕਰਨ ਤੁਟੀ ਤੁਮਰੀ ਜੋਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੋ ਬਿਖਈ ਤੁਮ ਤੇ ਸੁਮਤਿ ਸੰਗਿ ਤੁਮਰੇ ਪਾਈ ਅ
 ਨਿਕ ਜੋਨਿ ਕੁਮਤੇ ਪੁਰਬਿ ਸਰਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਭਰਿ ਗਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਸਾਧੂ ਕੋ ਤੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪੁਨ
 ਤਾ ਕਤੁ ਨਨਕ ਜਾ ਕੇਵਡ ਭਗਤਿ ਨਿਜਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ੪੨ ॥ ੬੫ ॥ ਸਰੰਗ ਮਤਲਾ ੫
 ਠਾਕੁਰ ਬਿਨੰਤੀ ਕਰਨ ਜਨੁ ਆਇਓ ਸਰਬ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਸਤ ਜਰਸ ਸੁਨਤ ਤੁਹੇ ਨਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਕੋ ਸਾਗਰ ਜਸੁ ਸਭ ਮਤਿ ਜੋ ਕੋਛਾਇਓ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਗੰਗ ਤੁਮਰੀ ਏ ਅਪਨ ਆਪੁ ਦਿ
 ਸਣਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਨੈਨ ਤੁਸੀਗਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਰਨ ਟਹੀ ਕੇਸਾਇਓ ਆਠ ਪਤਰ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੁ
 ਖੁਨਨ ਕਾਇਤੁ ਪਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ੪੩ ॥ ੬੬ ॥ ਸਰੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਜਾਕੀ ਗਮਨ ਮਲਿਵਲਾ ਗੀਸ
 ਜਨੁ ਸੁਰਿ ਦਸੁ ਤੇਲਾ ਸਤ ਜੋ ਸੇਕੀ ਐ ਬਡ ਭਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ਰਤਿ ਤਬਿ ਕਾ ਅਲਪ ਆਇ ਆਤੇ ਅੰ
 ਬੁਧਿ ਬਿਖੁਤਿ ਆਗੀ ਦਰਸਾਪਿ ਆਸ ਆਸ ਏ ਕੀਟੇ ਕੀਟੇ ਐ ਪ੍ਰਾਪਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਅਚਿਤ ਸੋਇ ਜ
 ਗਨੁ ਉਠਿ ਧੋਸਨੁ ਅਚਿਤ ਤਸਤ ਬੈਰਾਗੀ ਕਤੁ ਨਨਕ ਜਿਨਿ ਗਤੁ ਠਗਾਨਾ ਸੁਆਇ ਆਤਰਿ ਜਨ ਠਗੀ
 ॥ ੨ ॥ ੪੪ ॥ ੬੭ ॥ ਸਰੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਅਬ ਜਨ ਉਪਰਿ ਕੋਨ ਪੁਕਾਰੈ ਪੁਕਾਰਨ ਕਉ ਜੋ ਉਦਮੁ ਕਰਤ
 ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਕਉ ਮਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ਨਿਵੈਰੇ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ ਚਵੈ ਭਰਿ ਦਰਗਤ ਚਿਤੁ ਤਰੈ ਆਦਿ ਜੁ
 ਗਾਦਿ ਪੁਰਕੀ ਵਤਿ ਆਈ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵੈ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟਿ ਆਚਰਨ ਕਮ
 ਲ ਆਪਾਗੈ ਗੁਰ ਕੋ ਬਚਨਿ ਜਪਿ ਓਨ ਉਨ ਕਪਗਟ ਭਉ ਓਸਾਗੈ ॥ ੨ ॥ ੪੫ ॥ ੬੮ ॥ ਸਰੰਗ ਮ

ਅਨਮਿਲਤਿਆ ॥ ੨ ॥ ੫੧ ॥ ੭੪ ॥ ਸਾਹੰਗਮੁਤਲਾ ੫   ਤਰਿਕੇਨਾਮਕੀਗਤਿਠੰਢੀ ॥ ਬੇਦਪੁਰਾ
 ਨਸੀਮਿਤਿਸਾਧੂਜਨਖੋਜਤਕਾਢੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਸਿਵਬਿਰਚਅਰੁਇਦਲੋਕਤਮਹਿਜਲਸੋਤੈਛੋ
 ਆਸਿਮਹਿਸਿਮਹਿਸੁਆਮੀਭਏਸੀਤਲਦੁਖੁਵਰਦੁਖੁਮੁਹਿਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਜੋਜੋਤਰਿਓਪੁਰਾਤੁ
 ਨਵਤਨੁਭਗਤਿਭਾਇਤਰਿਦੇਵਾਨਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪੁਰਜੀਉਮਿਲੇਸੰਤਨਸੇਵਾ ॥ ੨ ॥ ੫੨ ॥
 ॥ ੭੫ ॥ ਸਾਹੰਗਮੁਤਲਾ ੫   ਜਿਹਵੇਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਤਰਿਗਾਉ ॥ ਤਰਿਤਰਿਬੋਲਿਕਥਾਸੁਨਿਤਰਿ
 ਕੀਉਚਰਤਪੁਕੁਕੋਨਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਰਤਨਪਨੁਸੰਚਤਮਨਿਤਓਲਾਵਤੁਭਉਆਨਬਿ
 ਰੂਤਮਿਥਿਅਕਰਿਮਾਨੁਸਾਚਾਇਏਸੁਆਉ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅਪਾਨਮੁਕਤਿਕੋਦਾਤਾਏਕਸਾਇਉਲਿ
 ਵਲਾਉ ॥ ਕਤੁਨਨਕਤਕੀਸਰਣਾਈਦੇਤਸਗਲਅਪਿਆਉ ॥ ੨ ॥ ੫੩ ॥ ੭੬ ॥ ਸਾਹੰਗਮੁਤ
 ਲਾ ੫   ਤਤੀਨਤੀਕਵਨਕਛੁਕਰਣੀ ॥ ਏਏਓਟਪਾਈਮਿਲਿਸੰਤਤਰੇਪਾਲਏਕਕੀਸਰਣੀ ॥
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਪੰਚਦੋਖਛਿਦ੍ਰਿਏਅਤਨਮਹਿਬਿਖੇਬਿਅਧਿਕੀਕਰਣੀ ॥ ਅਸਾਪਾਹਦਿਨਸ
 ਗਣਿਗਖੇਗਸਤਜਾਤਬਲੁਜਰਣੀ ॥ ੧ ॥ ਅਨਾਥਤਨਾਥਦਇਅਲਸੁਖਸਾਗਰਸਾਗਰ
 ਦੇਖਭੇਤਰਣੀ ॥ ਅਨਿਬੰਛਤਚਿਤਵਤਨਕਵਸਪੇਖਿਜੀਵਾਪੁਰਚਰਣੀ ॥ ੨ ॥ ੫੪ ॥ ੭੭ ॥
 ਸਾਹੰਗਮੁਤਲਾ ੫   ਠੀਕੇਤਰਿਕੇਨਾਮਥਿਨੁਸਾਦਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਕੀਰਤਨੁਤਰਿਗਾਈਐਅਹਿ
 ਨਿਸਿਪੁਰਨਨਾਦਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਸਿਮਰਤਸਾਂਤਿਮਹੰਸੁਖੁਪਾਈਐਮਿਦਿਜਾਤਿਸਗਲਬਿਖਵ
 ਤਰਿਤਰਿਲਾਭੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਐਪਸਿਲੇਆਵਤੁਲਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਸਭਤੇਉਚਉਚਤੇਉਚੈਅੰ
 ਤਨਤੀਮਰਜਾਦਾ ॥ ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਨਨਕਮਹਿਪੇਖਹਤੇਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ੨ ॥ ੫੫ ॥ ੭੮ ॥
 ਸਾਹੰਗਮੁਤਲਾ ੫   ਆਇਓਸੁਨਨਪਵਨਕਉਬਾਣੀ ॥ ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਲਗਤਿਅਨਲਾਸ
 ਚਿਬਿਰਥਜਨਮੁਪਰਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਸਮਝੁਅਚੇਤਚੇਤਿਮਨਿਮੇਰਕਥੀਸੰਤਨਅਕਥਕ
 ਤਣੀ ॥ ਲਾਭੁਲੈਤੁਤਰਿਦੈਅਗਾਧਤੁਛੁਟਕੈਆਵਣਜਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਉਦਮੁਸਕਤਿਸਿਆਣਪ
 ਤਮਰੀਦੇਤਿਤਨਾਮੁਵਖਾਣੀ ॥ ਸੇਈਭਗਤਭਗਤਿਸੇਲਾਗੇਨਨਕਜੇਪੁਰਭਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ੫੬ ॥
 ॥ ੭੯ ॥ ਸਾਹੰਗਮੁਤਲਾ ੫   ਧਨਵੰਤਨਾਮਕੇਵਣਜਗੇ ॥ ਸੰਝੀਕਰਤੁਨਾਮਪਨੁਖਾਟਤੁਗੁਰਕ
 ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਛੇਤੁਕਪਟਤੋਇਨਿਗਵੈਰਸੇਪੁਰਸੰਗਿਨਿਤਗੇ ॥ ਸਚੁਪਨੁਵ

ਲਜਤੁਸਦੁਪਨੁਸੰਚਤੁਕਥਤੁਨਾਵਤੁਤਹੇ॥੧॥ਪਾਤਖਰਚਤਕਿਛੁਨਿਖੁਟਤਨਾਤਿਅਗਨ
 ਤਭਰੇਭੰਡੇ॥੧॥ਕਤੁਨਕਸੇਭਾਸੀਗਿਜਾਵਤੁਪਰਥੁਤਮਕੈਦੁਅਰੇ॥੨॥੫੭॥੮੦॥ਸਰੰਗਮ
 ਤਲਾਪ ਪ੍ਰਭਜੀਮੋਤਿਕਵਨੁਅਨਾਥੁਬਿਚਗਾਕਵਨਮੁਖਤੇਮਨੁਖੁਕਰਿਅਇਤੁਪਰਤਪੁਤੁ
 ਤਭਾ॥੧॥ਰਤਉ॥ਜੀਅਪ੍ਰਣਸਰਬਕੇਦਾਤੇਗੁਣਕਤੇਨਜਤਿਅਪਾਗਾਸਭਕੇਪ੍ਰੀਤਮਸ੍ਰਬਪ੍ਰ
 ਤਿਪਾਲਕਸਰਬਪ੍ਰਣਅਧਾਗਾ॥੧॥ਕੋਇਨਜਾਏਤੁਮਹੀਗਤਿਮਿਤਿਅਪਾਤਿਏਕਪਸਾਗਾ
 ਸਾਧਨੰਵਥੈਠਵਤੁਨਕਭਵਸਾਗੁਪਾਰਿਉਤਾਗਾ॥੨॥੫੮॥੮੧॥ਸਰੰਗਮਤਲਾਪ ਆਵੈ
 ਰਾਮਸਹਦਿਵਰਭਾਗਿਏਕਸਬਿਨੁਕਿਛੁਤੇਨਜਾਏਅਵਰਿਉਪਾਵਤਿਅਗੀ॥੧॥ਰਤਉ॥
 ਮਨਬਚਕੁਮਾਅਰਧੈਤਰਿਤਰਿਸਾਧਸੀਗਿਸੁਖੁਪਾਇਆਅਨੰਦਬੋਨੇਦਅਕਥਕਥਾਗੁਸੁਸਾ
 ਚੇਸਤਜਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜੇਅਪੁਨਾਕੀਤੇਤਾਰੀਉਤਮਥਾਲੀ॥ਸਾਧਸੀਗਿਨਕਨਿਸਤ
 ਗੀਐਜੇਗਤੇਪ੍ਰਭਨਿਭਾਲੀ॥੨॥੫੯॥੮੨॥ ਸਰੰਗਮਤਲਾਪ ਜਾਤੇਸਾਪੁਸਗਲੀਗਹੀ॥ਸਾ
 ਤਿਸਹਜੁਮਨਿਭਾਇਚਿਪਗਸਾਬਿਰਥਾਕਛੁਨਹੀ॥੧॥ਰਤਉ॥ਤੇਹੁਕ੍ਰਿਪਾਯਨਾਮੁਦੇਹੁਅਪੁਨਾਬਿਨਤੀਏਹੁ
 ਕਹੀ॥ਅਨਾਬਿਭਿਰਗਬਿਸੇਰਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਪਾਇਓਭੁਸਹੀ॥੧॥ਜਹਤੇਉਪਾਜਿਓਤਿਹੀਸਮਾਨੇਸਾਈਥਸਤੁ
 ਅਗੀ॥ਕਤੁਨਕਭਗਮੁਗੁਗਿਏਚਿਜੇਤੀਜੇਤਿਸਮਹੀ॥੨॥੬੦॥੮੩॥ ਸਰੰਗਮਤਲਾਪ
 ਰਸਨਾਗਮਕੇਜਸੁਗਾਉ॥ਅਨਸੁਆਦਾਬਿਸਰਿਸਗਲੇਭਯੋਨਾਮਸੁਅਉ॥੧॥ਰਤਉ॥ਚਰਨਕਮਲਾਬਸਾਇਹਿ
 ਰਦੈਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥ਸਾਧਸੀਗਤਿਹੋਹਿਨਿਰਮਲਾਬਹੁਜੇਜੇਨਿਨਾਅਉ॥੧॥ਜੀਉਪ੍ਰਨਾਮਾਤੁਤੇਗਤੁ
 ਨਿਥਵੇਥਉ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਓਤਰਿਯਰਿਨਨਕਸਦਥਲਿਜਾਉ॥੨॥੬੧॥੮੪॥ਸਰੰਗਮਤਲਾਪ
 ਬੈਠੁਠਗੋਥਿੰਦਚਰਨਨਿਤਾਧਿਆਉ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਸਾਪੁਸਿਗਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਉ॥੧॥ਰਤਉ॥ਉ
 ਤਮਕਥਾਸੁਲੀਜੈਸਵਲੀਮਾਇਆਕਰਹੁਭਗਵਨਾਅਵਤਜਾਤੇਉਪਖਪੁਰਨਪਾਈਐਸੁਖਾਬਿਸਮਾ॥੧॥ਜੇ
 ਪਤੋਸੇਪਤਤਤੁਬੀਚਰਿਚਿਭਗਤਿਸੇਸਟਪੁਰੀ॥ਕਤੁਨਕਾਇਕਰਾਮਨਾਥਿਨੁਅਵਰਸਗਲਾਬਿਧਿਉਰੀ॥
 ੨॥੬੨॥੮੫॥ ਸਰੰਗਮਤਲਾਪ ਸਾਚੇਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਗਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿਸਗਲਾਦੁਖਨਾਸਹਿ
 ਚਰਨਕਮਲਾਥਲਿਹਾਗਾ॥੧॥ਰਤਉ॥ਸਤਿਪਰਮੇਸੁਰਸਤਿਸਾਧਜਨਨਿਤਚਲੁਹਰਿਕਾਉ॥ਭਗਤਿਭਾਵ
 ਨੀਪਾਰਥਮਕੀਆਬਿਨਾਸੀਗੁਲਗਾਉ॥੧॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈਐਸਗਲਾਪਟਾਆਪਾਗਾਨਾਨਕ
 ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਤਾਕਉਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਗਾ॥੨॥੬੩॥੮੬॥ ਸਰੰਗਮਤਲਾਪ ਗੁਰਕੇਚਰਨਬਸੇਮਨਮੇ

ਗੈ। ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਚਿਠ ਕੁਰਸਭ ਥਾਈ ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਸਭ ਨੇਗੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੰਧਨ ਤੇਰਿ ਗਾਯਿ ਵਾਯਾਈ ਸੀ ਤਸੀਗਿ
ਬਾਨਿਆਈ॥ ਜਨਮੁ ਦਾਰਬੁ ਭਇ ਚਿ ਪੁਨੀਤਾਇ ਛਾਜ ਗਲ ਪੁਜਾਈ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਬਿਪਾਕ ਰਹੁ ਪਭ ਮੇਰੇ ਸੋਰ
ਰਿਕਾਜ ਸੁਗਾਵੈ॥ ਆਠ ਪਹਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਜਨੁ ਨ ਕੁਸਦ ਬਾਧਿ ਜਾਵੈ॥੨॥੬੪॥ ੮੧॥

ਸਾਧਿ ਗਮ ਹਯਾ॥ ਜੀਵਨੁ ਤਉ ਗਨੀਐ ਹਰਿ ਪੇਖਾ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪੀਤ ਮਮਨ ਮੇਯ ਠਹਿਰਿ ਰਸ ਕੀ
ਰੇਖਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਤ ਸੁਨਤ ਕਿਛੁ ਸੀਤਿ ਰਉ ਪਜਤਾ ਬਿਨੁ ਬਿਸਾਸ ਕਿਆ ਸੇਖੀ॥ ਪਤ੍ਰੁ ਤਿਆਗੀ ਆਨਜੇ

ਚਾਹਤ ਤਕੈ ਮੁਖਿ ਯਾਗੈ ਕਾਲੇਖਾ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਰਸਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸੁਆਮੀ ਆਨਨ ਮਾਨਤ ਭੇਖਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸ
ਗਨ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਚਿ ਪੁਰਨ ਅਰਥਾ ਬਿਸੇਖਾ॥੨॥੬੫॥ ੮੮॥ ਸਾਧਿ ਗਮ ਹਯਾ॥ ਸਿਮਰਨ ਗਮ ਕੋਇ ਕਰਨਾ

ਆਕਲ ਮਲ ਦਗ ਧੋਰੇ ਤਿਖਨ ਅੰਤ ਰਿਕੋਟਿ ਦਾਨੁ ਏਸਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਨਜੇ ਜਾਗ ਬਿਬਾਸ ਮੁਖਾ ਲਤ
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਠੇਕਟ ਗਿਆਨ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੇਕਟ ਤੇ ਛੂਟੈ ਜਗ ਦੀਸ ਭਜਨ ਸੁਖਾ ਪਿਆਨ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਸਗਨਿ ਪੁਰਨ

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵੁ ਦਨਾ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਕ ਪਭ ਜੀਵੈ ਬਿਨੁ ਸਿਜਾਇ ਅਭਿਮਨਾ॥੨॥੬੬॥ ੮੯॥
ਸਾਧਿ ਗਮ ਹਯਾ॥ ਪੁਰਤ ਸੇਈ ਜੇ ਪੁਰ ਕਉ ਲਾਗੈ॥ ਸੇਈ ਪੁਰ ਪੁਰ ਸੇਈ ਬਸੁ ਪੁਰ ਹਰਿ ਦੇ ਕਪੇ ਮਗਸ ਪਾਗੈ॥੧॥

੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਲ ਬੰਚ ਕਰੈ ਨ ਜਾਨੈ ਲਾਭੈ ਸੇ ਪੁਰਤ ਨਹੀ ਭੁਜਾ॥ ਸੁਆਰਥੁ ਤਿਆਗੀ ਅਸਾਗ ਬਿਗਚੇ ਚਿਨਹ ਸਿਮ
ਰੈ ਪੁਰਤੁ ਜਾ॥੧॥ ਸੇਈ ਚਤੁਰ ਸਿਆਲਾ ਪੈਰਿ ਤੁਸੇ ਸੁਗਾ ਸੇ ਦਾਨਾ॥ ਸਾਪ ਸੀਗੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਪਿ ਚਿਨਾਨ ਕ

ਸਿਪਰਵਾਨਾ॥੨॥੬੭॥ ੯੦॥ ਸਾਧਿ ਗਮ ਹਯਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਤ ਜਨਾ ਕੀ ਜੀਵਨੀ॥ ਬਿਖੈ ਰਸ ਭੋਗ ਅ
ਮਿਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗਮਨ ਮਰਸੁ ਪੀਵਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਚਨਿ ਗਮਨ ਮਪੁਰਤ ਨਾਮਨ ਤਨ ਭੀਤ ਰਿਸੀਵ

ਨੀ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗ ਭਏ ਮਨਾਯਾ ਗਮਨ ਮਰਸ ਪੀਵਨੀ॥੧॥ ਜਿਉ ਮੀਨ ਜਲਾ ਸਿਉ ਉਰਣੁ ਯੋ ਗਮਨ ਮਸੀ
ਗਿਲੀਵਨੀ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਤ ਚਾੜਿ ਕੀਨਿਆਈ ਹਰਿ ਬੁੰਦ ਪਨ ਸੁਖ ਪੀਵਨੀ॥੨॥੬੮॥ ੯੧॥

ਸਾਧਿ ਗਮ ਹਯਾ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਹਿਨ ਬੇਤਾਲਾ॥ ਜੇਤਾ ਕਰਨ ਕਰਵਨ ਤੇਤਾ ਸਭਿ ਬੰਧਨ ਜੰਜਾਲਾ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨੁ ਪਭ ਸੇਵ ਕਰਤ ਅਨ ਸੇਵਾ ਬਿਰਥਾ ਕਟੈ ਕਾਲਾ॥ ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਸੇਧੈ ਪੈਰੀ ਤਬ ਤੁ

ਮਰੇ ਕਉ ਨੁਹਵਾਣਾ॥੧॥ ਗੀਖ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾ ਲਾ॥ ਸੁਖ ਨਿਪਾਨ ਨਾਕ ਪਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾ
ਧਸੀ ਗਿਪਨ ਮਾਯਾ॥੨॥੬੯॥ ੯੨॥ ਸਾਧਿ ਗਮ ਹਯਾ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਗਮ ਕੋ ਬਿਉਰਾਤਾ ਪੇਮ ਭਗਤਿ

ਗੁਨ ਗਾਵਨ ਗੀਪੇ ਪੋਤ ਨਹੀ ਸਾਗੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਵਣੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਆਮੀ॥ ਏਹੁ ਸਾਧਕੋ ਆਚਾ
ਰਾ ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਅਸਥਿਤਿ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਪੁਜਾ ਪੁਨ ਕੋ ਆਧਾਰੁ॥੧॥ ਪੁਰੁ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਸੁਨੁ ਬੇਨੀਤੀ

ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਪਾਤਾ ਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਤੁ ਉਚਰਉ ਨਿਤ ਰਸਨਾ ਨ ਕਸ ਦਬਾਉਣਗਾ ॥ ੨॥ ੧੦॥ ਏ੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਹੀ ਨਾਮ ਤਿਥੇ ਹੀ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਹਿ ਸਿਰੀ ਪਰ ਠਾਕੁ ਹੀ ਮਯਤ ਅੰਧ ਦੁਖ ਯੋਗੀ ॥ ੧॥ ਠਹਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਿ
ਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਮ ਹੀ ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਬਹੁ ਜੋਗੀ ॥ ਭੂਟ ਤਬਾਹ ਨਾਮ ਹੀ ਤਾ ਕਉ ਜਿਉਂ ਗਿਰਿ ਜਲ ਠੇਗੀ ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਭਗਤਿ ਹੁਦੀ ਜੈ ਮਨੁ ਖਚਿਤ ਪੇਸ ਹੋਏ ਹੀ ॥ ਨਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਲਾਈ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਨੁ ਆਨ ਹੋਈ ॥ ੨॥ ੧੧॥
ਏ੪॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਿਤ ਵਉ ਵਾਅ ਉਸਰ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਚੋਟਿ ਇਕ ਮਿਯ ਹੁਸੀਤ ਸਾਜਨ ਗੁਲਗੋਬਿ
ਦ ਨਿਤ ਗਾਹਿ ॥ ੧॥ ਠਹਉ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਜੇ ਤੇ ਕਾਮ ਕਰੀ ਅਹਿ ਤੇ ਤੇ ਬਿਰਥੇ ਜੀਹੀ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਹਿ
ਮੋਹੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਸਰ ਨਾਹਿ ॥ ੧॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਸੁਖ ਸਾਧਨ ਤਾਇਨ ਕਛੁ ਐਯਾਹਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਨਕ
ਮਨੁ ਬੇਧਿ ਚਿਤ ਰਨ ਹੀਰੀ ਸਮਾਹਿ ॥ ੨॥ ੧੨॥ ਏ੫॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਘ ਪ੍ਰਸੰਗੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਆ
ਗੇ ਕੁਸਲ ਪਾਛੈ ਖੇਮ ਸੁਖਾ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ੧॥ ਠਹਉ ॥ ਸਾਜਨ ਸੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਹਰਿ ਗਣਿ
ਆ ॥ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ਨਿਮਖ ਹਿਰਦੈ ਤੇ ਪੂਰੈ ਗੁਣੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਜੀਤ ਵ
ਸਿ ਜਾਕੈ ॥ ਏਕਾਹਿ ਵਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਭਉ ਨਹੀ ਨਨਕ ਤਕੈ ॥ ੨॥ ੧੩॥ ਏ੬॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਜਾਕੈ ਠਾਮ ਕੇ ਬਲੁ ਹੋਈ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੁ ਕੇਵਲੁ ਨਾ ਬਿਅਪੈ ਕੋਈ ॥ ੧॥ ਠਹਉ ॥ ਜਿ ਜਨੁ ਭਗਤੁ
ਦਾ ਸੁਨਿ ਜੁਪ ਭਕਤੁ ਲਿਜੀਵੀ ਤਿਸੁ ਸੋਈ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਨ ਕੈ ਕਰੀ ਮਪ ਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ੧॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਰਉ ਦੁਸਰ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਨਨਕ ਅਪਨੇ ਕਉ ਚਰਨ ਜੀਵੀ ਸੀਤ ਸੋਈ ॥ ੨॥ ੧੪॥
ਏ੭॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਵ ਭੁਗਮ ਕੇ ਗੁਲਗਾਇ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਪਾਲ ਬੀਰਾਯੋ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਜਾ
ਇ ॥ ੧॥ ਠਹਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਨੁ ਸਭੁ ਤਮਾਸੁ ਆਮੀ ਆਨਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥ ਜੀਉ ਭੁਗਾਖਿ ਤਿਵਹੀ ਹਰਲਾ
ਭੁਗਾ ਪੈਰੀ ਖਾਇ ॥ ੧॥ ਸਾਸ ਸੰਗਾ ਤਿ ਕੈ ਬਲਿ ਬਾਲਿ ਜਾਈ ਬਹੁ ਕੈ ਨ ਜਨਮਾਇ ॥ ਨਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਲਾਈ ਜਿ
ਉ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥ ੨॥ ੧੫॥ ਏ੮॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੇ ਨਾਮ ਕੇ ਸੁਖ ਸਾਗਾ ਆਨ ਕਾ ਆਬਿਕਾ
ਮਾਇਆ ਸਗਲ ਦੀ ਸਹਿਛਾਹ ॥ ੧॥ ਠਹਉ ॥ ਗੀਹਿ ਅੰਧੁ ਪ੍ਰਪਤਿਤ ਪਾਲੀ ਨਰ ਕਯੋਰ ਗੁਬਾਗਾ ਅਨਿਕ ਜੋਨੀ
ਭ੍ਰਮਤ ਹਰਿ ਚਿਤੁ ਭ੍ਰਮਤ ਬਰਿਥਾਗ ॥ ੧॥ ਪਤਿਤ ਪਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਦੀ ਨ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗਾ ਕਰ ਜੋ ਕੈ ਨਨਕ
ਦਾਨੁ ਮੰਗੈ ਸਾਸ ਸੰਗਿ ਉਧਾਗ ॥ ੨॥ ੧੬॥ ਏ੯॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਗਾਜਿਤ ਰਾਮ ਕੇ ਪਰਤ ਪਾ
ਆਧਿ ਬਿਅਧਿ ਉਪਾਧਿ ਸਭ ਨਾਮੀ ਬਿਨਸੇ ਤੀਰੈ ਤਪਾ ॥ ੧॥ ਠਹਉ ॥ ਵਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਪੂਰਨ ਸਭ ਆਸਾ ਚੁਕੋ ਸੋ
ਗਸਿਤ ਪਾ ॥ ਗੁਲਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਆਬਿਨਾਸੀ ਮਨ ਤਨ ਆਤਮਾ ਪਾ ॥ ੧॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਤ ਸਰ

ਸਾਧੁਕੈਸੀਗੀਖਾਪਾਭਗਤਿਵਛਲਭੈਕਾਟਨਹਾਰੇਨਾਨਕਕੇਮਈਥਾਪਾ॥ ੨॥੧੧॥੧੦੦॥ ਸਾਠਿਗਮਹਲਾ੫
 ਆਤੁਰਨਾਮਥਿਨੁਸੀਸਾਗਾਤਿਪਤਿਨੋਵਤਕੁਕਗੀਆਸਾਇਤੁਲਾਗੀਬਿਖਿਆਛਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਇ
 ਠਕਉਗੀਆਪਿਭੁਲਾਇਚਿਜਨਮਤਥਾਥਾਗਾਹਰਿਕਾਸਿਮਹਨੁਨਿਮਖਨਸਿਮਰਿਚਿਜਮਕੋਕਰਕਰਤਖੁਆ
 ਗਾ॥੧॥ਹੋਰੁਕਿਪਲਈਨਦਖਭੈਜਨਤੇਰਿਆਸਿਤਰਕੀਰਵਾਗਾਨਨਕਦਾਸੁਦਰਸੁਪਚਜਾਚੈਮਨਤਨਕੇਆਧਾ
 ਗਾ॥੨॥੧੮॥੧੦੧॥ ਸਾਠਿਗਮਹਲਾ੫ ਮੈਲਾਹਰਿਕੇਨਾਮਥਿਨੁਜੀਉ॥ਤਿਨਿਪੁਤਿਜਾਚੈਆਪਿਭੁਲਾ
 ਆਇਆਥਿਖੈਠਉਗੀਪੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਜਨਮਭ੍ਰਮਤੇਬਹੁਭੀਤਿਭਿਤਿਨਹੀਕਤਰੁਪਾਈ॥ਪੁਰਾਸ
 ਤਿਗੁਰੁਸਹਜਿਨਭੇਦਿਆਸਕਤੁਅਵੈਜਾਈ॥੧॥ਗਖਿਯੇਹੁਪਭਸੀਮਿਥਦਾਤੇਤੁਮਪੁਭਮਗਮਮਪਾਗਾ
 ਨਨਕਦਾਸਤੇਗੀਸਰਲਾਈਭਵਜਲੁਉਤਰਿਓਪਾਗਾ॥੨॥੧੯॥੧੦੨॥ ਸਾਠਿਗਮਹਲਾ੫
 ਅਲਕਉਗਮਕੇਗੁਲਥਾਦਾਸਾਪਸੀਗੀਪਿਆਈਐਪਰੇਸਹਮੀਮਿਤਜਕੇਸੁਆਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿ
 ਮਰਤਏਕਾਮਚੁਤਾਮਥਿਨਸੀਕਿਨਸੇਮਾਈਆਮਾਦਾਸਹਜਮਨਦਾਅਨਹਦਧੁਨਿਥਾਲੀਚਉਗਿਨਭਏਬਿ
 ਖਾਦਾ॥੧॥ਸਨਕਾਦਿਕਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਗਵਤਗਵਤਸੁਕਪੁਹਿਲਾਦਾਪੀਵਤਅਮਿਉਮੋਨੋਰਹਰਿਗੁਜਪਿਨਾ
 ਨਕਹਰਿਕਿਸਮਾਦਾ॥੨॥੨੦॥੧੦੩॥ ਸਾਠਿਗਮਹਲਾ੫ ਕੀਨੇਪਾਪਕੇਬਹੁਕੋਟਾਦਿਨਸੁਰੈਨੀਥਕਤਨਾ
 ਹੀਕਤਨਿਹੀਛੋਟਾਰਹਾਉ॥ਮਰਥਜਗਬਿਖਬਿਖਾਪੀਸਿਰਉਠਈਪੋਟਾਉਪਰਿਗਈਆਖਿਨਹਿਭੀਤਰਿਜ
 ਮਰਿਗਸੇਝੇਟਾ॥੧॥ਪਸੁਪਰੇਤਉਸਟਗਰਪਭਅਨਿਕਜੇਨੀਯੋਟਾਭਜੁਸਾਪਸੀਗੀਗੋਬਿੰਦਨਨਕਕਛੁਨਲਾ
 ਗੋਟੇਟਾ॥੨॥੨੧॥੧੦੪॥ ਸਾਠਿਗਮਹਲਾ੫ ਅੰਧੇਖਵਹਿਬਿਸੁਕੇਗਟਕਾਨੈਨਸਵਨਸਗੀਭੁਸਭੁਹਰਿ
 ਚਿਸਾਸੁਗਾਇਚਿਤਤਘਟਾਰਹਾਉ॥ਅਨਾਥਰਵਾਇਉਦਰੁਲੋਪੇਖਹਿਆਈਆਗਈਆਹਾਟੀਕਿਯ
 ਥਿਖਕਰਤਕਰਤਪਛੁਤਾਵਹਿਕਬਹੁਨਸਾਕਹਿਛਾਂਟਿ॥੧॥ਨਿੰਦਕੁਜਮਦੁਤੀਆਈਸੈਘਰਿਚਿਦੇਵ
 ਹਿਮੁੰਡਉਪਰਿਮਦਾਕਾਨਨਕਆਪਨਕਟਰੀਆਪਸਕਉਲਾਈਮਨੁਅਪਨਕੀਨੋਠਟਾ॥੨॥੨੨॥੧੦੫॥
 ਸਾਠਿਗਮਹਲਾ੫ ਟੂਟੀਨਿੰਦਕਕੀਅਪਬੀਗਾਜਨਕਾਰਖਾਆਪਸੁਆਮੀਥੇਮੁਖਕਉਆਇਪਹੁਚੀਮੀਚਾ
 ਰਹਾਉ॥ਉਸਕਾਕਹਿਅਕੋਇਨਸੁਲਾਈਕਹੀਨਬੈਸਲਪਾਵੈ॥ਈਹਦਖੁਆਗੈਨਰਭੁਤੈਚੈਬਹੁਜੋਨੀਭਰ
 ਮਾਵੈ॥੧॥ਪਰਗਟਗਈਆਖੰਡੀਬਹਮੰਡੀਕੀਤਾਅਪਲਾਪਾਇਆ॥ਨਨਕਸਹਲਿਨਿਰਭਉਕਰਤੇਕੀ
 ਅਨਦਮੰਗਲਗੁਲਗਾਇਆ॥੨॥੨੩॥੧੦੬॥ ਸਾਠਿਗਮਹਲਾ੫ ਤਿਸਨਾਚਲਤਬਹੁਪਰ
 ਕਰਿ॥ਪੁਰਨੋਤਨਕਤਰੁਬਤਹਿਅੰਤਿਪਰਤੀਯਹਿ॥ਰਹਾਉ॥ਸੀਤਿਸੁਖਨਸਹਜੁਉਪਜਾਇਹੈਇਸੁ

ਬਿਚਿਤਰਿਗਿਆਪਪਰਕਾਕਛੁਨਜਾਨੈਕਮਕੋਧਹਿਜਾਨਿ॥੧॥ਸਿਸਾਹੁਸਾਗਰੁਦੁਖਿਬਿਅਪਿਚਿਦਾਸਯੇਵਹੁਤਾ
ਗਿ।ਚਰਨਕਮਯਸਰਟਾਇਨਕਸਦਸਦਾਬਲਿਤਗਿ॥੨॥੮੭॥੧੦੭॥ ਸਾਰਗਮਃ੫ ਰੇਪਾਪੀਤੈਕ
ਵਨਕੀਮਤਿਲੀਨਾਨਿਮਖਘਰੀਨਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਜੀਉਪੰਤੂਜੀਤਿਦੀਨਾ।ਰਹਾਯੋ।ਖਾਤਪੀਵਤਸਵੈਤਸੁਖੀਅ
ਨਾਮੁਸਿਮਰਤਖੀਨਾ।ਗਰਭਉਦਗਬਿਯਾਣਟਕਰਤਾਤਹਾਰੇਵਤਦੀਨਾ॥੧॥ਮਹਾਮਾਦਬਿਕਾਰਬਾਧਾਅਨਿ
ਕਜਨਿਭ੍ਰਮੀਨਾ।ਗੋਬਿੰਦਾਬਿਸਰੇਕਵਨਦੁਖਗਨੀਅਹਿਸੁਖੁਨਖਕਹਰਿਪਦਚੀਨਾ॥੨॥੮੮॥੧੦੮॥
ਸਾਰਗਮਃ੫ ਮਾਈਗਿਚਰਨਹਚਿਟਗੀ।ਦਰਸਨੁਪੇਖਿਮੇਗਮਨੁਮੋਰਿਚਿਦੁਗਮਤਿਜਾਤਬਹੀ।ਰਹਾਯੋ।
ਅਗਰਮਗਾਧਿਉਚਅਥਿਨਸੀਕੀਮਤਿਜਾਤਨਕਹੀ।ਜਾਯਿਥਾਯਿਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸਿਚਿਪੁਰਿਗਹਿਚਿ
ਸੂਬਮਹੀ॥੧॥ਦੀਨਦਇਆਯਪੀਤਮਮਨਮੋਹਨੀਮਾਯਿਸਾਧਕੀਨੇਸਹੀ।ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਤਹਰਿਨ
ਨਕਜਮਕੀਭੀਰਨਠਹੀ॥੨॥੮੯॥੧੦੯॥ ਸਾਰਗਮਃ੫ ਮਾਈਗਿਮਨੁਮੋਰੇਮਤਵੋਗੇ।ਪੇਖਿਦ
ਇਆਯਮਨਦੁਖਪੁਰਨਹਰਿਗਸਿਰਪਿਚਿਖੁਮਾਗੇ।ਰਹਾਯੋ।ਨਿਰਮਲਭਏਉਜਯਜਸੁਗਾਵਤਬਹੁਰਿ
ਨੇਵਤਕੋਗੇ।ਚਰਨਕਮਯਸਿਉਚੋਗੇਗਾਚੀਭੇਟਿਚਿਪੁਰਖੁਮਪੋਗੇ॥੧॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਤੇਸਰਬਸੁਦੀਤੇਦੀਪਕ
ਭਉਚਿਉਜੋਗੇ।ਨਨਕਨੀਮਗਸਿਕਬੈਰਾਗੀਕੁਲਹਸਮੁਤਾਤੋਗੇ॥੨॥੯੦॥੧੧੦॥ ਸਾਰਗਮਃ੫
ਮਾਈਗਿਆਨਸਿਮਰਿਮਰਿਜਾਨਿ।ਤਿਆਗੀਗੋਬਿੰਦੁਜੀਅਨਕੋਦਾਤਮਾਇਅਸੀਗਿਲਪਟਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਚਲਾਇਅਨਮਾਗਿਨਰਕਪੋਰਮਾਤਿਪਟਾਇ।ਅਨਿਕਸਜਾਈਗਟਤਨਅਵੈਗਰਭੈਗਰ
ਭਿਕ੍ਰਮਾਇ॥੧॥ਸੇਧਨਵੰਤੇਸੇਪਤਿਵੰਤੇਹਰਿਕੀਸਰਦਿਸਮਾਇ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਨਕਜਗੁਜੀਤਿਉ
ਬਹੁਰਿਨਾਵਤਿਜਾਇ॥੨॥੯੧॥੧੧੧॥ ਸਾਰਗਮਃ੫ ਤਰਿਕਾਟੀਕੁਟਿਲਤਕੁਠਹੀ।ਕੁਮਥ
ਨਦਤਨਭਏਖਿਨਭੀਤਰਿਗਮਨਾਮਪਰਤਾਕਿ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਕਮਕੋਧਨਿਦਪਰਤਰੀਅਕਾਛੇਸਾਧੁਕੋਸੀ
ਗਿਮਾਗਿ।ਜਨਮੁਪਦਹਯੁਗੁਰਮੁਖਿਜੀਤਿਆਬਹੁਰਿਨਜੁਐਤਾਗਿ॥੧॥ਅਯਪਤਰਪ੍ਰਭਕੇਗੁਣਗਾਵ
ਤਪੁਰਨਸਥਦਿਬੀਚਾਗਿ।ਨਨਕਦਸਨਿਦਾਸੁਜਨੁਤੇਗਪੁਨਤਪੁਨਤਨਮਸਕਾਰਿ॥੨॥੯੨॥੧੧੨॥
ਸਾਰਗਮਃ੫ ਪੰਥੀਪਰਮੇਸਰਕਾਬਨੁ।ਸਾਧਸੀਗਿਗਾਵਤਿਗੁਣਗੋਵਿੰਦਪੁਰਨਥੁਤਮਗਿਆ
ਨੁ।ਰਹਾਉ।ਸਾਧਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿਏਚਹਿਵੇਰਲੇਲਾਗੇ।ਪਿਆਨੁਜਿਸਤਿਕ੍ਰਿਪਾਨੁਤੇਇਮੇਰਾਸੁਅ
ਮੀਪੁਰਨਤਕੋਕਾਮੁ॥੧॥ਜਕੋਰਿਦੈਵਸੇਭੈਭਜਨੁਤਿਸੁਜਨੈਸਗਲਜਤਨੁ।ਬਿਨੁਪਸੁਬਿਸਰਨਤੀਐ
ਕਰਤੇਇਤਨਨਕੁਮਾਗੇਦਨੁ॥੨॥੯੩॥੧੧੩॥ ਸਾਰਗਮਃ੫ ਵੁਠਸਰਬਥਾਈਮੇਤੁ।ਅਨਦਮ

ਗਲਗਾਉਰੇਜਸੁਪੁਰਨਪੁਗਇਓਨੇਤੁ। ਰਹਉ। ਚਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸਿਜਲਾਨੀਧਿਉਨਥਉਨਕੇਤੁ।
 ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਗੋਬਿੰਦਪੁਰਨਜੀਅਦਨੁਸਭਦੇਤੁ। ੧। ਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਾਤਿਸੁਆਮੀਸਤਿਸਾਧਸੰਗੇਤੁ।
 ਸਤਿਤੇਜਨਾਜੀਨਪਰਤੀਤਿਉਪਜੀਨਨਕਨਤਭਰਮੇਤੁ। ੨। ੧੧। ੧੧੪। ਸਾਗੰਗਮੁਤਲਾਪ ਗੋਬਿੰਦ
 ਜੀਉਤੁਮੇਰੇਪੁਨਅਧਗਾਸਾਜਨਮੀਤਸਹਾਈਤੁਮਹੀਤੁਮੇਰੇਪਰਵਗਾਰਹਉ। ਕਰੁਮਸਤਕਿਧਰਿਉ
 ਮੇਰੇਮਾਥੇਸਾਧਸੰਗਿਗੁਣਗਾਏ। ਤੁਮਹੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸਭਫਲਪਏਰਸਕਿਰਾਮਨਮਧਿਆਏ। ੧। ਅ
 ਬਿਚਲਨੀਵਧਰਾਈਸਤਿਗੁਰਿਕਬਪੂਰੇਲਤਨਾਹੀ। ਗੁਰਨਕਜਬਭਏਦਇਆਰਸਹਬਸੁਖਾਨੀ
 ਧਿਪਾਂਤੀ। ੨। ੧੨। ੧੧੫। ਸਾਗੰਗਮੁਤਲਾਪ ਨਿਬੰਨਮਕੀਸਚੁਖੇਪਾਦਾਭੁਤਰਿਗੁਣਗਾਇਨ
 ਧਿਧਨੁਕਿਖੇਮਾਤਿਅਲੇਪਾਰਹਉ। ਜੀਅਜੰਤਸਗਲਸੰਤੋਖੇਆਪਨਾਪੁਰੁਧਿਆਇ। ਰਤਨਜਨਮੁ
 ਅਪਾਰਜੀਤਿਓਥਉਰਿਜੋਨਿਨਪਾਇ। ੧। ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਚਇਅਲਗੋਬਿੰਦਭਇਆਸਾਧੁਸੰਗੁ। ਰਹਿ
 ਚਰਨਗਸਿਨਕਪਈਲਗਾਪੁਰੁਸਿਉਗੰਗੁ। ੨। ੧੩। ੧੧੬। ਸਾਗੰਗਮੁਤਲਾਪ ਮਾਈਗੀਪੋਖਿਰ
 ਹੀਬਿਸਮਾਦਾ। ਅਨਤਦਧੁਨੀਮੇਰਮਨੁਮੋਹਿਓਚਰਜਤਕੇਸ਼ਦਾਰਹਉ। ਮਾਤਪਿਤਾਥਧਪਤੈਸੁ
 ਈਮਨਿਤਰਿਕੋਅਹਿਲਾਦਾਸਾਧਸੰਗੇਗਾਏਗੁਨਗੋਬਿੰਦਕਿਨਸਿਓਸਭੁਪਰਮਾਦ। ੧। ਤੋਰੀਲਪਇ
 ਰਹੀਚਰਨਤਸੰਗਿਭੁਮਭੈਸਗਲੇਖਾਦਾ। ਏਕਅਧਰੁਨਕਜਨਕੀਆਬਤੁਰਿਨਜੋਨਿਭੁਮਾਦਾ। ੨। ੧੪।
 ੧੧੭। ਸਾਗੰਗਮੁਤਲਾਪ ਮਾਈਗੀਮਾਤੀਚਰਨਸਮੁਦਾਏਕਸੁਬਿਨੁਤਉਅਨਨਜਾਨਉਤਤੀਆਭਉਸ
 ਭਟੁਤਾਰਹਉ। ਤਿਆਗਿਗੋਪਾਲਅਵਗੋਕਰਣਤੇਬਿਖਿਆਕੇਖੂਧਾਦਰਸਪਿਆਸਮੇਰਮਨੁਮੋ
 ਹਿਉਕਾਫੀਨਰਕਤੇਧੂਧਾ। ੧। ਸਤਪੁਸਾਦਿਮਿਲਿਓਸੁਖਦਤਾਕਿਨਸੀਤਉਮੇਰੁਤਾਰਾਮਹੀਗਤਦ
 ਸਨਕਅਉਲਿਓਮਨੁਤਨੁਜੁਧਾ। ੨। ੧੫। ੧੧੮। ਸਾਗੰਗਮੁਤਲਾਪ ਬਿਨਸੇਕਚਕੇਬਿਉਤਗਾਰਾਮ
 ਭਚੁਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਏਤੋਜਗਮਹਿਸਾਗਾਰਹਉ। ਈਤਉਤਨਰੋਲਿਕਤਪੁਨਮੁਹਿਦੈਧਰਿ
 ਗੁਰਚਰਨਬੋਹਿਓਮਿਲਿਓਭਗੀਉਤਰਿਓਸਾਗਾ। ੧। ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਿਹਹਿਓਸਰਬਨਥ
 ਅਪਾਰਾਧਰਿਨਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਉਨਕਅਨਰਸਸਭਿਖਾਗ। ੨। ੧੬। ੧੧੯। ਸਾਗੰਗਮੁਤਲਾਪ ਤਤੇਕਰ
 ਦਪਲਾਤਕਰੇ। ਮਹਾਬਿਕਾਰਮੋਹਮਦਮਾਤੋਸਿਮਰਤਨਾਹਿਤਰੇ। ਰਹਉਸਾਧਸੰਗਿਜਪਤੇਨਾਰਾਇ
 ਦਤਿਨਕੋਦੋਖਜਗੇ। ਸਫਲਦੇਤਧਨਿਓਇਜਨਮੇਪੁਰਕੋਸੰਗਿਰਲੇ। ੧। ਚਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਦਸ
 ਸਿਧਿਸਭਉਪਰਿਸਾਧਭਲੇ। ਨਨਕਦਸਪੁਰਿਜਨਥਛੇਉਪਰਹਿਲਾਗਿਪਲੇ। ੨। ੧੭। ੧੨੦।

ਸਾਹਿਗਮ:੫ ਤਰਿਕੇਨਾਮਕੇਜਨਕਾਂਖੀਆਮਨਿਤਲਿਬਚਨਿਏਹੀਸੁਖਚਾਤਤਪ੍ਰਭਵਹੁਸੁਦੇਖਤਿਕਬ
ਆਖੀਆਰਤਉਤੁਥੇਅੰਤਪਾਰਥਾਮਸੁਆਮੀਗਤਿਤੇਹੀਜਾਇਨਲਾਖੀਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰੀਤਿਮਨੁ
ਥੇਧਿਆਂਸੁਰਬਸੁਅੰਤਰਿਗਖੀ॥੧॥ਥੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਤਿਸਾਧੁਜਨਇਤਥਈਹਸਨਭਾਖੀਯਹੀਪਰ
ਮਨਮੁਨਨਕਨਿਸਤਗੀਐਤੋਰੁਦੁਤੀਆਥਿਰਥੀਸਾਖੀ॥੨॥੬੮॥੧੨੧॥ ਸਾਹਿਗਮ:੫ ਮਾਖੀਰ
ਮਕੀਤੁਮਾਖੀਆਜਤਦੁਗਪਿਤਤਤੁਥੈਸਤਿਮਤਥਿਖਿਆਮਦਚਾਖੀਆਰਤਉਕਿਤਤਿਅਸ
ਥਨਿਤੁਟਿਕਨੁਪਾਵਤਿਏਤਥਿਧਿਦੇਖੀਆਖੀਆਸੰਤਥਿਨੁਤੈਕੋਇਨਛਰਿਅਸੰਤਪਰੇਗੋਥਿਦਕੀ
ਪਾਖੀ॥੧॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਥੇਤੈਮੋਤਥਿਨੁਸੰਤਕੈਨੇਨਲਾਖੀਨਨਕਦਸੁਤਰਿਕਿਰਤਲਿਰਤਾਸਥਦੁ
ਸੁਗਤਿਸਚੁਸਾਖੀ॥੨॥੬੯॥੧੨੨॥ ਸਾਹਿਗਮ:੫ ਮਾਈਗੀਕਟੀਜਮਕੀਛਾਸਾਤਰਿਤਰਿਜਪਤਸਰ
ਥਸੁਪਾਏਥੀਚੇਹਸਤਥਿਦਸਾਯਰਤਉਕਰਿਕਿਰਪਾਣੀਨੇਕਰਿਅਪੁਨੇਉਪਜੀਦਰਸਪਿਆਸਾਸੰਤ
ਸਾਹਿਮਿਏਤਰਿਗੁਣਗਾਏਥਿਨਸੀਦੁਤੀਆਅਸਾ॥੧॥ਮਤਉਦਿਅਨਅੰਟਵੀਤਿਕਦੇਮਾਹੁਸਤਿਕਤ
ਥੀਦੇਖਤਦਰਸੁਪਾਥਸਭਿਨਸੇਤਥਿਨਕਰਤਨੁਲਤਿਥੀ॥੨॥੧੦੦॥੧੨੩॥ ਸਾਹਿਗਮ:੫ ਮਾਈਗੀਅਰ
ਥੀਮਕੀਥੇਰਿਯਦਰਸਨਹੁਚਿਤਪਿਆਸਮਨਿਸੁੰਦਰਸਕਤਨਕੋਈਤੋਰਿਯਰਤਉਪਨਮਨਪਤਿਪਿਤਸੁਤ
ਥੀਪਪਤਰਿਸਰਬਸੁਪਨਮੋਗਾਧਿਗੁਸਰੀਰੁਅਸਤਥਿਸਟਕ੍ਰਿਮਥਿਨੁਤਰਿਜਨਤੋਤੋਗਾ॥੧॥ਭੁਇਥੀਕ੍ਰਿਪਾ
ਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਪਰਪੁਰਥਲਜੋਗਾਨਨਕਸਗਟਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸਾਗਰਥਿਨਸਿਥੀਅਨਲਿਤੋਗਾ॥੨॥
॥੧੦੧॥੧੨੪॥ ਸਾਹਿਗਮ:੫ ਨੀਕੀਰਮਕੀਪੁਨਿਸੋਇਆਚਰਨਕਮਲਅਨੁਪਸੁਆਮੀਜਪਤਸਾਧੁਤੋਇਆ
ਰਤਉਚਿਤਵਤਗੋਪਾਲਦਰਸਨਕਲਮਲਾਕਦੁਧੋਇਆਜਨਮਮਰਨਥਿਕਾਰਅੰਕਰਤਰਿਕਾਟਿਛਰੇਥੇ
ਇਆ॥੧॥ਪਰਪੁਰਥਿਜਿਸਤਿਲਿਖਿਆਥਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇਆਰਵਣਗੁਣਗੋਪਾਲਕਰਤੇਨਨਕਸਚੁਜੋ
ਇਆ॥੨॥੧੦੨॥੧੨੫॥ ਸਾਹਿਗਮ:੫ ਤਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਤਿਸਾਗਤਰਿਥਿਸਰਿਜੁਅਨਰਾਚਤਿਮਿ
ਥਨਸਭਥਿਸਥਚਾਰਤਉਸਾਧਸੰਗਮਿਭਜੁਸੁਆਮੀਪਾਪਤੋਵਤਖਾਗਚਰਨਾਥੀਦਥਸਇਤਿਰਦੈ
ਥਤੁਰਿਜਨਮਨਮਗਾ॥੧॥ਕਰਿਅਨੁਗੁਣਰਾਖਿਲੀਨੇਏਕਨਾਮਅਧਰਾਦਿਨਗੋਨਿਸਿਮਰਤਸਦਾਨਨਕ
ਪੁਖਉਜਲਦਰਬਾਰਾ॥੨॥੧੦੩॥੧੨੬॥ ਸਾਹਿਗਮ:੫ ਮਾਨੀਤੁਰਾਮਕੈਦਰਿਮਾਨੀਸਾਧਸੰਗਿਯਿਥਿ
ਤਰਿਗੁਣਗਾਏਥਿਨਸੀਸਭਅਭਿਮਾਨੀਆਰਤਉਧਾਰਿਅਨੁਗੁਣਪੁਨੀਕਰਿਲੀਨੀਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਿਗਿਆ
ਨੀਸਰਬਸੁਪਾਅੰਦਪਨੇਰੇਠਕੁਰਦਰਸਥੀਅਨੀ॥੧॥ਨਿਕਟਿਵਰਤਨਿਸਾਸਦਸੁਤਗਨਿਦਤਦਿਸਿ

ਸਾਈਜਨੀਪ੍ਰਾਅੰਗਰੀਗੋਰਤੀਨਾਇਨਨਕਤਿਸੁਕਰਬਾਨੀ॥੨॥੧੦੦॥੧੨੫॥ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ੫
 ਤੁਅਚਰਨਅਸਰੇਈਸਾਤੁਮਾਘਛਨੁਸਕੁਤੁਮਹਿਸੰਗਿਰਾਖਨਤਰਤੁਮੇਜਗਦੀਸਾਗਤਉਤੁਹਮਰੇਤ
 ਮਤੁਮਰੇਕਤੀਐਉਤਉਤਤੁਮਤੀਰਾਖੇਤੁਬੇਅੰਤੁਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆਮੀਗੁਰਿਕਿਰਪਾਕੋਈਲਾਖੇ॥੧॥ਬਿਨੁ
 ਬਕਨੇਬਿਨੁਕਤਨਕਾਵਨਅੰਤਰਜਮੀਨਨੇ॥ਜਾਕਉਮੇਲਿਲਏਪੁਨਨਕੁਸੇਜਨਦਰਗਤਮਨੇ॥੨॥
 ॥੧੦੫॥੧੨੬॥ਸਾਰੰਗਮ:੫ ੫੨੫ ਤਰਿਭਾਜਿਅਨਕਰਮਾਥਿਕਾਗਮਾਨਮੋਤੁਨਬੁਝਤਾਤਿਸਨਕਾ
 ਲਗਸਸੰਸਾਰਹਰਉਪਾਤਪੀਵਤਤਸਤਸੇਵਤਅਉਧਥਿਤੀਅਸਾਗਨਕਉਦਰਬ੍ਰਮੰਤਜਲ
 ਤੇਜਮਾਠਿਕੀਨੀਸਾਗ॥੧॥ਪਰਦੇਤਕਰਤਾਥਿਕਰਨੀਦਾਪਾਪਰਤਕਰਣਗਾਥਿਨਾਸਤਿਗੁਰਿਬੁਝਨਾਤੀ
 ਤਮੋਤਮਤਅਧਾਰ॥੨॥ਬਿਖੁਠਗਉਗੀਖਾਇਮੂਰੋਚਿਤਿਨਸਿਰਜਨਤਗਾਗੋਬਿੰਦਗੁਪਤਏ
 ਹਤਿਓਨਿਅਰੋਮਾਤੰਗਮਤਿਅੰਕਗ॥੩॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪੁਰਸਤਰਾਖੇਚਰਨਕਮਲਅਧਾਰਕਰਿਜੋਰ
 ਨਨਕੁਸਰਸੀਅਇਓਗੁਪਾਲਪੁਰਖਅਧਾਰ॥੪॥੧॥੧੨੭॥

ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ੫ ਪੜਤਲਾ੫੨੬ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸੁਭਬਚਨਏਲਿਗੁਨਅਮੋਲਾਕਿੰਕਰੀਥਿਕਗਾਏਖੁਗੀਬੀਚਗਾਗੁਰਸਬਦੁਧਿਆਇਮਤਲੁਪਾਇ
 ਤਰਿਸੰਗਿਰੰਗਕਰਤੀਅਤਕੇਲਾਗਤਉਸੁਪਨਗੀਸੰਸਾਰਮਿਥਨੀਥਿਸਥਾਨਾਸਖੀਕਾਇਮੋਤਿਮੋਰ
 ਲੀਪ੍ਰਾਪ੍ਰੀਤਿਰਿਦੇਮੇਲਾ॥੧॥ਸਰਬਗੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰਾਪੁਰਸਦਾਗੀਦਾਇਆਹਾਕਾਏਅਨਅਨਹੁਚੀ
 ਐ॥ਤਰਿਸੰਗਿਸੰਗਿਖਚੀਐਜਉਸਾਧਸੰਗਿਪਾਏ॥ਕਤੁਨਕਤਰਿਧਿਆਏ॥ਅਬਰਤੇਜਮਾਏਸ
 ॥੨॥੧॥੧੩੦॥ਸਾਰੰਗਮ:੫ ਕੰਚਨਾਬਦੁਤਕਰਾਭੂਮਿਦਨੁਅਰਪਿਧਰਾਮਨਅਨਿਕਸੇਚਪਵਿ
 ਤਕਰਤਾਨਪੀਰੇਨਾਮਤੁਲਿਮਨਚਰਨਕਮਲਲਾਗੇ॥ਰਤਉਚਾਰਿਬੇਦਜਿਤਵਭਨੇ॥ਦਸਅਸ
 ਟਖਸਟਸੁਵਨਸੁਨੇਨਤੀਤੁਲਿਗੋਬਿੰਦਨਾਮਧੁਨੇ॥ਮਨਚਰਨਕਮਲਲਾਗੇ॥੧॥ਬਰਤਸੰਧਿਸੇਚਚਰ
 ਕ੍ਰਿਅਕੰਟਨਿਰੰਗਾਅਪਰਸਕਰਤਪਾਕਸਾਗਾਨਿਵਲੀਕਰਮਬਦੁਥਿਸਥਾਗਾਧੁਪਦੀਪਕਰਤੇਤਕਿ
 ਮਤੁਲਿਨਲਾਗੇ॥ਰਾਮਦਇਆਰਸੁਨਿਦੀਰਥੇਨਤੀ॥ਦੇਤੁਦਰਸੁਨੈਨਪੇਖਉਜਨਨਕਨਾਮਮਿਸਟਲਾ
 ਗੇ॥੨॥੨॥੧੩੧॥ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ੫ ਰਾਮਰਾਮਜਪਿਰਾਮਤਰਾਮਸਤਾਈ॥ਰਤਉਸੰਤਨਕੋ
 ਚਰਨਲਾਗੇਕਮਕੋਧਲੋਭਤਿਆਗੇ॥ਗੁਰਗੋਪਾਲਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਲਾਥਪਿਆਪਨੀਪਾਈ॥੧॥ਬਿ
 ਨਸੇਕ੍ਰਮਮੋਤਅਧਭੁਟੇਮਾਇਅਕੇਥੰਧਪੁਰਨਸਰਬਤਠਕਰਨਤਕੋਉਬੈਗਈ॥ਸੁਆਮੀਸੁਪਸੰਤ

ਏਜਨਮਮਰਨਦੇਖਗਏਸੰਤਨਕੈਚਰਨਲਾਗਿਨਲਕਰੁਨਗਾਈ॥੨॥੩॥੧੩੨॥ਸਾਰੰਗਮ:੫
ਤਰਿਤਰੇਤਰਿਮੁਖਤੁਥੈਲਿਤਰਿਤਰੇਮਨਿਧਾਰਾਤਉ॥ਸੁਵਨਸੁਨਨਭਗਤਿਕਰਨਿਅਨਿਕਪਾਤਿ
ਕਪੁਨਤਚਰਨਾਸਰਨਪਰਨਸਾਧੁਅਲਬਾਨਿਬਿਸਰੇ॥੧॥ਤਰਿਚਰਨਪ੍ਰੀਤਿਨੀਤਨੀਤਿਪਾਵਨਮਰਿ
ਮਤਪੁਨੀਤਸੇਵਕਭੈਦੁਰਿਕਰਨਿਕਲਿਮਲਿਦੇਖਜਗੇ॥ਕਤਤਮੁਕਤਿਸੁਨਤਮੁਕਤਿਰਤਤਜਨਮ
ਰਤਤੇ॥ਗਮਰਮਸਾਰਭੂਤਨਾਨਕਤਤੁਬੀਚਰੇ॥੨॥੪॥੧੩੩॥ਸਾਰੰਗਮ:੫ ਨਮਭਗਤਿਮੰਗੁ
ਸੰਤਤਿਅਗਿਸਗਲਕਾਂਮੀ॥ਰਤਉ॥ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇਤਰਿਧੇਅਇਗੁਨਗੋਬਿੰਦਸਦਗਾਈ॥ਤਰਿ
ਜਨਕੀਰੇਨਬੰਛੁਦੈਨਤਰੁਸੁਆਮੀ॥੧॥ਸਰਬਕੁਸਲਸੁਖਾਬਿਸੁਮਅਨਦਅਨੰਦਨਮਜਮਕੀਕ
ਛੁਨਾਤਿਤਾਸਸਿਮਰਿਅੰਤਰਿਜਮੀ॥ਏਕਸਰਨਗੋਬਿੰਦਚਰਨਸੰਸਰਸਗਲਤਾਪਤਰਨਾਨਾਵਰੁਪ
ਸਾਧਸੰਗਨਾਨਕਪਾਰਗਰਮੀ॥੨॥੫॥੧੩੪॥ਸਾਰੰਗਮ:੫ ਗੁਨਲਾਲਗਾਵਉਗੁਰਦੇਖੇ॥ਪੰਚ
ਤੇਏਕੁਛੁਟਾਜਉਸਾਧਸੰਗਿਪਗਰਉ॥ਰਤਉ॥ਦਿਸਟਉਕਛੁਸੰਗਿਨਜਾਇਅਨੁਤਿਅਗਿਮੇਠਾ॥ਏ
ਕੈਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਿਸੋਢਾ॥੧॥ਪਾਇਓਤੈਗੁਨਨਿਧਸੁਸਗਲਾਸਪੂਰੀ॥ਨਲਕਮੰ
ਅਨੰਦਭਏਗੁਰਿਬਿਖਮਗਚੁਤੇਰੀ॥੨॥੬॥੧੩੫॥ਸਾਰੰਗਮ:੫ ਮਨਿਬਿਰਹੋਗੀ॥ਖੋਜਤੀਦਰਸ
ਗਾਰਤਉ॥ਸਾਧੁਸੰਤਨਸੇਵਕੋਪ੍ਰਉਤੀਅੰਗੇਧਿਅਏਓ॥ਅਨੰਦਪ੍ਰੀਧੇਖਿਕੋਤਉਮਤਲੁਪਾਵਉਗੀ
॥੧॥ਕਾਮਕਰੀਸਭਤਿਅਗਿਕੋਤਉਸਹਣਿਪਰਉਗੀ॥ਨਲਕਸੁਆਮੀਗਰਿਮਿਲੇਤਉਗੁਰਮਨਾਵਉ
ਗੀ॥੨॥੭॥੧੩੬॥ਸਾਰੰਗਮ:੫ ਐਸੀਓਇਪਰੀ॥ਜਨਤੇਦਇਆਗਾਰਤਉ॥ਮਾਤਰੀਤਰਤਿਅ
ਗਿਕੋਮਨੁਸੰਤਨਪਾਤਿਬੇਚਾਇਓ॥ਜਾਤਿਜਨਮਕੁਲਖੋਈਐਤਉਗਾਵਉਤਰਿਤਰੀ॥੧॥ਲੋਕਕੁਟਿਬ
ਤੇਦੁਪੀਐਪ੍ਰਭਕਿਰਤਿਕਿਰਤਿਕਰੀ॥ਗੁਰਿਮੋਕਉਉਪਦੇਸਿਅਨਾਨਕਸੇਵਿਏਕਤਕੀ॥੨॥੮॥
੧੩੭॥ਸਾਰੰਗਮ:੫ ਲਾਲਲਾਲਮੇਤਨਗੋਪਲਤੂ॥ਕੀਟਤਸਤਪਾਖਾਣਜਤਸਰਬਮੇਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਤੂ॥ਰਤਉ॥ਨਤਦੁਰਿਪੂਰਿਤਜੂਰਿਸੰਗੇ॥ਸੁੰਦਰਰਸਲਤੂ॥੧॥ਨਤਬਰਨਬਰਨਤਕੁਲਤ
ਕੁਲਾਨਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਲਤੂ॥੨॥੯॥੧੩੮॥ਸਾਰੰਗਮ:੫ ਕਰਤਕੇਲਬਿਖੇਮੇਲਚੰਦ੍ਰਸੁਖੇ
ਤਉਪ੍ਰਜਤਾਬਿਕਰਛੰਦਰਨਉਪਗਿਛੁਨੰਤਕਰਸੁੰਦਰਅਨਿਕਭਾਉਕਰਤਫਿਰਤਬਿਨੁਗੋਪਲਧੇਏ
ਰਤਉ॥ਤਨਿਭਉਨਲਪਟਾਇਰਹੀਕਾਚਕਰਮਿਨਜਤਸਤਿਉਮਤਅੰਧਧੰਧਰਚਿਤਜੈਸੇਮਤਸਾ
ਗਰਤੇਏ॥੧॥ਉਧਰੇਤਰਿਸੰਤਦਾਸਕਾਟਿਦੀਨੀਜਮਕੀਛਾਸਪਤਤਿਪਾਵਨਮੁਜਕੋਸਿਮਰਿਨਕ

(10) 2) 9) 1) 9 3 4) 4 4 4) 1) ਗੁਰਸਰੰਗਮਤ 9 ਅਸਟਪਦੀਆ 1) 4 4 9 9 ਰਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਤਰਿਬਿਨੁਕਿਉਜੀਵਾਮੇਗੀਆਈ 1) ਜੋਜਗਦੀਸਤੋਰਜਸੁਜਾਚਉਮੇਤਰਿਬਿਨੁਰਤਨਜਾਈ 1) ਰਤਉ
 ਤਰਿਕੀਪਿਆਸਪਿਆਸੀਕਾਮਨਿਦੇਖਉਗੋਨਿਸਬਾਈ 1) ਸੀਪਰਨਾਥਮੇਗਮਨੁਲੀਨਾਪੁਰਜਾਨੈ 1)
 ਰਪਰਾਈ 1) 9) ਗਣਤਸਰੀਰਪੀਰੈਤੈਤਰਿਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੀਤਰਿਪਾਈ 1) ਤੇਹੁਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰਿਹਰਿਜੀਉਹਰਿਸਿਉਰਤਾਂਸਮਾਈ 1) 2) ਐਸੀਰਵਤਰਵਹੁਮਨਮੇਰੇਤਰਿਚਰਣੀਚੇਤੁਲਾਈ
 ਬਿਸਮਭਏਗੁਣਗਾਇਮਨੇਤਰਿਭਉਸਤਜਿਸਮਾਈ 1) 3) ਤਰਦੈਨਮੁਸਦਾਧੁਨਿਨਿਤਚਲਾ
 ਘਟੈਨਕੀਮਤਿਪਾਈ 1) ਬਿਨੁਨਵੇਸਭੁਕੇਈਨਿਰਧਨੁਸਤਿਗੁਰਿਬੁਝਬੁਝਾਈ 1) 4) ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰ
 ਨਭਏਸੁਨਿਸਜਨੀਫੁਤਮੁਏਬਿਖੁਖਾਈ 1) ਜਬਕੀਉਪਜੀਤਬਕੀਤੈਸੀਰੰਗਟਭਈਮਨਿਭਈ
 1) 5) ਸਤਜਸਮਾਧਿਸਦਾਇਵਹਰਿਸਿਉਜੀਵਾਂਤਰਿਗੁਨਗਾਈ 1) ਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਰਤਾਥੈਗੰਗੀ
 ਨਿਜਪਰਿਤਵੀਦਾਈ 1) 6) ਸੁਧਰਸਨਮੁਖਤਰਸੁਆਨਿਜਪਰਿਤਤੁਗੁਸਾਈ 1) ਤਤਤਮਿਨੁ
 ਜਤਤਿਤੈਰਾਖਿਆਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈ 1) 7) ਸਨਕਸਨਾਦਿਥਤਮਾਦਿਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਭਗਤਿ
 ਰਤੇਬਨਿਆਈ 1) ਨਾਨਕਤਰਿਬਿਨੁਪਰਿਨਜੀਵਾਂਤਰਿਕਾਨਮੁਵਡਾਈ 1) 8) 9) ਸਰੰਗਮਤ 9
 ਤਰਿਬਿਨੁਕਿਉਧੀਰੈਮਨੁਮੇਗਾਕੋਟਿਕਲਪਕੇਦੁਖਕਿਨਸਨਸਾਚੁਦ੍ਰਵਾਇਨਿਬੋਗਾ 1) 9) ਰਤਉ
 ਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰਿਜਣੇਤਉਮਮਤਾਪ੍ਰੇਮੁਸਦਨਉਰੰਗੀ 1) ਅਨਭਉਬਿਸਰਿਗਏਪੁਰਜਾਚਿਅਤਰਿ
 ਨਿਰਮਾਇਬੁਸੰਗੀ 1) 9) 1) ਚੰਚਲਮਤਿਤਿਆਗਿਭਉਭੰਜਨੁਪਾਇਆਏਕਸਬਾਦਿਲਿਵਲਾਗੀ
 ਤਰਿਰਸੁਚਾਖਿਤ੍ਰਿਖਾਨਿਵਰੀਤਰਿਮੇਲਿਲਾਏਬਡਭਗੀ 1) 2) ਅਭੁਤਤਲਿਚਿਭਏਸੁਭਰਸਾ
 ਗੁਰਮਤਿਸਾਚੁਨਿਤਲਾ 1) ਮਨਰਤਿਨਾਮਰਤੇਨਿਯਕੇਵਲਾਅਦਿਜੁਗਾਦੇਦਾਇਆਣਾ 1) 3) 1)
 ਮੋਤਨਿਮੋਤਲੀਆਮਨੁਮੇਰਬਡੇਭਾਗਿਤਿਵਲਾਗੀ 1) ਸਾਚੁਬੀਚਾਰਿਕਿਲਵਿਖਦੁਖਕਾਏਮ
 ਨੁਨਿਰਮਲੁਅਨਗਾਗੀ 1) 4) ਗਤਿਰਗਭੀਰਸਾਗਰਤਨਾਗਰਅਵਰਨਤਿਅਨਪੁਜਾਸਬਵ
 ਬੀਚਾਰਿਭਰਮਭਉਭੰਜਨੁਅਵਰਨਜਨਿਆਦੁਜਾ 1) 5) ਮਨੁਆਮਰਿਨਿਰਮਲਪਤੁਚੀਨਿਆ
 ਤਰਿਰਸਰਤੇਅਧਿਕਾਈ 1) ਏਕਸਬਿਨੁਮੇਅਵਰਨਜਨਸਤਿਗੁਰਿਬੁਝਬੁਝਾਈ 1) 6) ਅਗਮਾ
 ਗੋਚਰੁਅਨਥੁਅੰਜੋਨੀਗੁਰਮਤਿਏਕੋਜਨਿਆਸੁਭਰਭਰੇਨਾਚਿਤੁਡੇਲੈਮਨਤੀਤੇਮਨੁਮਨਿਆ
 1) 9) ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਕਬਉਕਯੀਐਕਉਕਯਵੇਸੋਈ 1) ਨਾਨਕਦੀਨਦਇਆਲਤਮਰੇਅਵਰਨ

ਜਾਨੀਅਕੋਈ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੁਰਸਾਧੰਗਮਹਾਨ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਖੰਡ ੧
ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੈਨਾਮਵਡਾਈ ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਕੋਈਹਰਿਕੈਨਾਮਿਉਕਤਿਗਤਿਪਾਈ ॥ ਹਰਉ ॥ ਸਥਾਦਿ
ਭਉਭੰਜਨੁਕਾਯਨਿਖੰਜਨੁਹਰਿਸੇਈਭਿਵਲਾਈ ॥ ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਹਜੇਗਹਿਅਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਭ
ਗਤਕੋਭੋਜਨੁਹਰਿਨਾਮਸਿਰੰਜਨੁਪੈਨਲੁਭਗਤਿਬਡਾਈ ॥ ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਸਦਹਰਿਸੇਵਨਿਹਰਿਦਰਿਸੇਭਾਪਾ
ਈ ॥ ੨ ॥ ਮਨਮੁਖਿਬੁਧਿਕਾਚੈਮਨੁਆਰੋਲੈਅਕਥੁਨਕਥੈਕਰਨੀ ॥ ਗੁਰਮਾਤਿਨਿਹਚਲੁਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਮੀ
ਤਸਾਚੈਬਨੀ ॥ ੩ ॥ ਮਨਕੇਤਰੰਗਸਥਾਦਿਨਿਵੇਰੇਰਸਨਾਸਭਜੇਸੁਭਾਈ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਮਿਓਰਹੀਐਸਦਾਅਪੁਨੇ
ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਈਭਿਵਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ਮਨੁਸਥਾਦਿਮੇਰੇਤਾਮੁਕਤੋਰੇਵੈਹਰਿਚਰਲੀਚਿਤੁਲਾਈ ॥ ਹਰਿਸਰਸਾਗੁਰ
ਸਦਾਜਲੁਨਿਰਮਲੁਨਵੈਸਹਜੇਸੁਭਾਈ ॥ ੫ ॥ ਸਥਾਦਵੀਚਾਰਿਸਦਾਗੀਗੀਰਾਤੇਹਉਮੈਰਿਸਨਾਮਾਗੀ ॥ ਅੰਤਰਿਨਿ
ਹਕੇਵਲੁਹਰਿਗਵਿਆਮਾਤਮਗਾਮੁਮੁਰਗੀ ॥ ੬ ॥ ਸੇਵਕਸੇਵਿਰਹੇਸਾਚੈਰਾਤੇਜੇਤੇਰੈਮਨਿਭਾਲੇ ॥ ਦਾਬਿਧਮਹਲੁ
ਨਪਾਵੈਜਗਿਸੂਰੀਗੁਲਾਅਵਗਲਨਪਛਾਲੇ ॥ ੭ ॥ ਅਪੋਮੋਲਿਲਏਅਕਥੁਕਥੀਐਸਦੁਸਥਦੁਸਦੁਬਾਲੀ ॥ ਨਾਨ
ਕਸਾਚੈਸਾਚੈਸਮਾਏਹਰਿਕਾਨਾਮੁਵਖਾਲੀ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧੰਗਮਹਾਨ ੩ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁਆਤਿਮੀਠਾ ॥ ਜਨ
ਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਵਿਖਭਉਭੰਜਨਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਰੀਠਾ ॥ ਹਰਉ ॥ ਕੋਟਿਕੋਟਿਤਰਕੇਪਾਪਾਬਿਨਾਸਨਹਰਿਸਾਚਾਮਨਿਭਾਇ
ਆ ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਸੁਣੈਦੂਜਾਸਤਿਗੁਰਿਏਕੁਬੁਝਾਈਆ ॥ ੧ ॥ ਪੇਮਪਦਾਰਥੁਜੈਨਘਟਿਵਸਿਆਸਹਜੇ
ਰਹੇ ॥ ਸਮਾਈ ॥ ਸਥਾਦਿਰਤੇਸੇਗੀਚਲੂਯੇਰਾਤੇਸਹਜੇਸੁਭਾਈ ॥ ੨ ॥ ਰਸਨਾਸਥਾਦਵੀਚਾਰਿਗਸਿਰਾਤੀਲਾ
ਲਭਈਰੰਗੁਲਾਈ ॥ ਗਮਨਾਮੁਨਿਹਕੇਵਲੁਜਾਣਿਆਮਨੁਰਿਪਤਿਆਸਤਿਅਈ ॥ ੩ ॥ ਪਾਰਿਤਪਾਰਿਪਾਰਿਮੇਨੀ
ਸਭਿਥਕੇਭ੍ਰਮਿਭੇਖਥਕੇਭੇਖਪਾਗੀ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਸਾਚੈਸਥਾਦਵੀਚਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਆਵਾਗ
ਉਲੁਨਿਵਾਰਿਸਚਿਰਾਤੇਸਚਸਥਦਮਨਿਭਾਈਆ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖਪਾਈਐਜਿਨਿਵਿਚਹਾਅਪੁਗਵ
ਇਆ ॥ ੫ ॥ ਸਾਚੈਸਥਾਦਿਸਹਜਪੁਨਿਉਪਜੈਮਨਿਸਾਚੈਭਿਵਲਾਈ ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਨਿਵਸਾਈ ॥ ੬ ॥ ਏਕਸਮਹਿਸਭੁਜਗਤੇਵਰਤੇਵਿਰਲਾਏਕੁਪਛਾਲੈ ॥ ਸਥਾਦਿਮੇਰੇਤਾਸਭੁਕਿਛੁਸੁਣੈਅ
ਨਦਿਨੁਏਕੋਜਲੈ ॥ ੭ ॥ ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਸੇਈਜਨੁਬੁਝੈਹੋਰੁਕਰਲਾਕਥਨੁਨਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸ
ਦਾਬੈਗੀਏਕਸਥਾਦਿਭਿਵਲਾਈ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧੰਗਮਹਾਨ ੩ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੀਅਕਥਕਰਲੀ ॥
ਹਰਿਨਦਰਿਕਰੇਸੇਈਜਨੁਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਜਾਣੀ ॥ ਹਰਉ ॥ ਹਰਿਗਹਿਰਹੀਭੀਰੁਗੁਲੀਗਹੀਰੁਗੁਰਕੈ
ਸਥਾਦਿਪਛਾਨਿਆ ॥ ਥੁਭਾਬਿਧਿਕਰਮਕਰਹਿਭਾਇਦੂਜੈਬਿਨੁਸਥਾਦੈਬਉਗਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਨਾਮਿਨਵੈਸੇ

ਈਜਨੁਸਿਗਮਾਠਿਗਿਮੈਲਾਮੁਲਿਨੋਈ॥ਨਾਮਾਥਿਨਾਸਭੁਜਗੁਰੈਮੈਲਾਦੂਜੈਤਰਮਿਪਤਿਖੋਈ॥੨॥ਕਿਆ
 ਦਿਵੀਕਿਆਸਿਗਹਿਤਿਆਗੀਮੈਤਾਬੁਝਪਾਈ॥ਹੋਰਿਦਇਆਧੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਨਮੋਹੋਇਸਖਾਈ॥
 ੩॥ਸਚਾਸਚੁਦਾਤਾਕਰਮਾਥਿਪਤਾਜੇਸੁਭਵੈਤਿਸੁਨਾਇਲਾਏ॥ਗੁਰੁਦੁਆਰੈਸੋਈਬੁਝੈਜੇਸਨੇਆਪਿ
 ਬੁਝਾਏ॥੪॥ਦੀਖਾਥਿਸਮਾਦਾਇਹੁਮਨੁਹੀਚੇਤੇਅਵਾਗਉਲੁਸਿਸਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਈਬੁਝੈਪਾਏਮਖਦੁ
 ਆਗਾ॥੫॥ਜਿਨਦਗੁਰੁਸੁਣੈਸੇਕਦੇਨਵਿਗਾੜਹਿਸਤਿਗੁਰਬੁਝਬੁਝਾਈ॥ਸਚੁਸੇਜਾਮੁਕਰਲੀਕਿਰਤਿਕਮਠ
 ਹਿਆਵਲਜਾਨੁਰਹਈ॥੬॥ਸੇਦਰਿਸਾਚੈਸਾਦੁਕਮਾਵਹਿਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸਾਦੁਅਪਾਗਾ॥ਮਨਮੁਖਦੂਜੈਭਰ
 ਮਿਭੁਲਾਏਨਾਬੁਝਹਿਵੀਚਾਰਾ॥੭॥ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੈਵੈਆਪੇਕਰਿਕਰਿਵੈਖੈ॥ਨਨਕਸੇਜਨਥਾਇਪਏਰੈ
 ਜਿਨਕੀਪਤਿਪਾਵੈਲੇਖੈ॥੮॥੩॥੫॥^{੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ}
 ਗੁਸਾਈਪਰਤਾਪੁਤੁਹਾਰੇਗੀ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਉਪਾਇਸਮਾਵਨਸਗਲਛਤਪਤਿਬੀਠਾ॥ਰਹਾਉ॥ਭਲਾਹਉ
 ਰਾਜਭਏਰੋਕਉਨਿਝੂਰੋਕਲੁਕਯਾਇਚਿ॥ਅਰਾਜਗੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਤਕੇਸਗਲਘਟਾਜਸੁਗਾਇ
 ਚਿ॥੧॥ਉਪਮਾਸੁਨਹਰਾਜਨਕੀਸੰਤਹੁਕਹਤਜੇਤਪਾਹੁਚਾ॥ਬੇਸੁਮਾਰਵਡਸਾਹਦਾਤਾਰਉਚੇਤੀਤੇਉ
 ਚਾ॥੨॥ਪਵਨਿਪਰੰਇਚਿਸਗਲਅਕਰਾਪਾਵਕਕਾਸਟਸੇਗੇ॥ਨੀਰੁਪਗਲਿਕਰਿਗਖੇਏਕਤਕੋਇਨਕਿਸ
 ਰਿਸੇਗੇ॥੩॥ਘਟਿਘਟਿਕਥਾਰਾਜਨਕੀਚਾਲੈਘਰਿਘਰਿਤੁਝਹਿਉਮਾਗਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਪਾਛੈਕਰਿਅਪਸ
 ਮੇਰਿਜਭੁਸਮਾਗਾ॥੪॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਨਾਸੁਆਪੇਕਰਨਾਮਸਲਾਤਿਕਹੂਦੀਨੀ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਰਹਦਿ
 ਪਾਏਸਾਚੀਸਾਖੀਚੀਨੀ॥੫॥ਹਰਿਭਗਤਾਕਰਿਗਖੇਅਪਨੇਦੀਨੀਨਮੁਖਡਾਈ॥ਜਿਨੀਜਿਨਿਕਰੀਅਵਾਹੀ
 ਅਜਨਕੀਤੇਤੈਦੀਏਰੁਵਾਈ॥੬॥ਮੁਕਤਿਭਏਸਾਪਸੇਗਤਿਕਰਿਤਿਨਕੇਅਵਗਨਸਭਿਪਰਹਰਿਆ॥
 ਤਿਨਕਉਦੀਖਭਏਕਿਰਪਾਲਾਤਿਨਭਵਸਾਗਰੁਤਰਿਆ॥੭॥ਅਮਨੇਨੀਚਤੁਮੇਥਡਸਾਹਿਬਕੁਦਗਤਿਕ
 ਉਲਥੀਚਰਾ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਗੁਰਦਰਸਦੇਖੈਨਾਨਕਨਾਮੁਅਪਾਗਾ॥੮॥੧॥ ਜਾਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੬
 ਅਗਮਅਗਾਪਿਸੁਨਹੁਜਨਕਥਾ॥ਪਾਰਬਰਮਕੀਅਚਰਜਸਭਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਸਦਾਸਤਿਗੁਰਨਾਮਸਕਾਰ
 ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਗੁਨਗਾਇਅਪਾਗਾ॥ਮਨਭੀਤਰਿਏਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ਗੀਅਨਮੈਜਨੁਅਗੀਅਨਾਥਿਨਾਸੁ॥੧॥ਮਿ
 ਤਿਨਹੀਜਾਕਾਥਿਸਥਾਗੁਸੇਭਾਤਾਕੀਅਪਰਾਅਪਾਗਾ॥ਅਨਿਕਰੰਗਜਾਕੇਗਨੇਨਜਾਹੀ॥ਸੇਗਹਰਖਦੁਹੁਮਹਿ
 ਨਾਹੀ॥੨॥ਅਨਿਕਬਹਮੇਜਾਕੇਬੇਦਧੁਨਿਕਰਹੀ॥ਅਨਿਕਮਹੇਸਬੈਸਿਧਿਅਨੁਪਰਹੀ॥ਅਨਿਕਪੁਰਖਾਮੰਸਾਅਵ
 ਤਾਗਾ॥ਅਨਿਕਏਦੁਭੁਭੇਦਰਥਾਗ॥੩॥ਅਨਿਕਪਵਨਪਵਕਾਮਹੁਨੀਗਾ॥ਅਨਿਕਰਤਨਜਾਗਰਦਧਿਖੀਗਾ॥

ਅਨਿਕਸੁਰਸ ਸੀਅਰਨਖਿਆਤਿ॥ ਅਨਿਕਦੇਵੀਦੇਵਾਬੁਭੀਤਿ॥ ੪॥ ਅਨਿਕਬਸੁਪਾਅਨਿਕਕਾਮਧੇਨਾਅਨਿ
 ਕਪਰਜਾਤ ਅਨਿਕਮੁਖਿਥੇਨਾ॥ ਅਨਿਕਅਕਾਸ ਅਨਿਕਪਾਤਾਣਾ॥ ਅਨਿਕਮੁਖਿਜਪੀਐਠੋਪਾਣਾ॥ ੫॥ ਅਨਿਕਸਾਸ
 ਤ੍ਰਿਮਿਤਿਪੁਰਾਨਾ॥ ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਓਵਚਥਖਿਆਨਾ॥ ਅਨਿਕਸੋਰੇਤੇਸੁਨਹਿਨਿਪਾਨਾ॥ ਸਰਬਜੀਅਪੁਰਨਭਗਵਾ
 ਨਾ॥ ੬॥ ਅਨਿਕਧਰਮਅਨਿਕਕੁਮੇਗਾ॥ ਅਨਿਕਥਰਨਅਨਿਕਕਨਿਕਸੁਮੇਗਾ॥ ਅਨਿਕਸੇਖਨਵਤਨਨਾਮੁਯੇਹਿ॥
 ਪਰਬਹਮਕਾਮੰਤੁਨਤੇਹਿ॥ ੭॥ ਅਨਿਕਪੁਰੀਆਅਨਿਕਤਰਖੰਡਾ॥ ਅਨਿਕਗੁਪਰੰਗਥਰਮੰਡਾ॥ ਅਨਿਕਥਨਾ
 ਅਨਿਕਫਲਾਮੁਲਾ॥ ਆਪਹਿਸੁਖਮਆਪਹਿਅਸਥੁਲਾ॥ ੮॥ ਅਨਿਕਜੁਗਾਦਿਦਿਨਸੁਅਰੁਗਤਿ॥ ਅਨਿਕਪਰ
 ਲਉਅਨਿਕਉਪਤਿ॥ ਅਨਿਕਜੀਅਜਾਕੇਗਿਰਮਾਗਿ॥ ਰਮਤਗਮਪੁਰਨਸਥਠਾਈ॥ ੯॥ ਅਨਿਕਮਾਇਆਜਾਕੀ
 ਲਾਖੀਨਜਾਈ॥ ਅਨਿਕਕਲਾਖੇਲੈਹਰਿਠਾਈ॥ ਅਨਿਕਸੁਨਿਤਲਾਓਤਸੰਗੀਤਾ॥ ਅਨਿਕਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟੇਤਯਹੀਤ॥
 ੧੦॥ ਸਭਤੇਉਚਭਗਤਜਾਕੈਸੀਗੀ॥ ਆਠਪਹਰਗੁਨਗਵਹਿਰੀਗੀ॥ ਅਨਿਕਮਨਹਦਅਨੰਦਫੁਨਕਾਗਾ॥
 ਉਮਾਰਸਕਾਕਛੁਅੰਤੁਨਪਾਗਾ॥ ੧੧॥ ਸਤਿਪੁਰਖੁਸਤਿਅਸਥਗੁ॥ ਉਚਤੇਉਚਨਿਰਮਲਨਿਰਥਗੁ॥ ਅਪੁਨ
 ਕੀਆਜਨਹਿਆਪੀ॥ ਆਪੇਘਟਿਘਟਿਹਰਿਓਥੀਆਪੀ॥ ਕ੍ਰੋਧਨਿਪਨਨਕਦਾਇਆਣਾ॥ ਜਿਨਿਜਪਿਆਨਕਤੇ
 ਭੁਟੇਨਿਹਾਣਾ॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥

ਗੁਰਸਰਿਗਛੰਤਮਹਲਾ ੫ ੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਭਦੇਖੀਐਅਨਭੈਕਾਦਤਾ॥ ਘ
 ਟਿਘਟਿਪੁਰਨੈਆਉਪਾਤਾ॥ ਘਟਿਘਟਿਪੁਰਨਕੋਕੇਥੀਆ॥ ਹਰਿਰੰਗੀਇਕਰੰਗੀਠਾਕੁਰਸੀਤਸੀਗੀਪਭੁ
 ਜਾਤਾ॥ ਨਾਨਕਦਗਸਿਲੀਨਾਜੋਉਜਲਮੀਨਸਭਦੇਖੀਐਅਨਭੈਕਾਦਤਾ॥ ੧॥ ਕਉਨਉਪਮਦੇਉਕਵ
 ਨਬਝਾਈ॥ ਪੁਰਨਪੁਰਿਹਰਿਓਸਥਠਾਈ॥ ਪੁਰਨਮਨੋਹਨਘਟਘਟਸੇਯਨਜਥਖਿੰਚੈਤਬਛਾਈ॥ ਕਿਉ
 ਨਅਗਧਹਮਿਓਕਰਿਸਾਧੁਘਰੀਮੁਹਤਕਥੇਲਾਅਈ॥ ਅਰਥੁਦਗਥੁਸਭੁਭੁਛੁ ਦੀਸੈਸੀਗਿਨਕਛੁ
 ਹੂਜਾਈ॥ ਕਉਨਨਕਹਰਿਹਰਿਅਗਧਹੁਕਵਨਉਪਮਾਦੇਉਕਵਨਬਝਾਈ॥ ੨॥ ਪੁਛਉਸਿਤਮੋਰੇਠਾ
 ਕੁਰਕੈਸਾਹੀਉਅਗਧਉਦੇਹੁਸਦੇਸਾ॥ ਦੇਹੁਸਦੇਸਾਪਭਜੀਉਕੈਸਾਕਹਮੋਹਨਪਰਵੇਸਾ॥ ਅੰਗਅੰਗਸੁ
 ਖਦਾਈਪੁਰਨਬਹਮਾਈਥਨਥਨੰਤਰਦੇਸਾ॥ ਥੀਪਨਤੇਮੁਕਤਾਘਟਿਘਟਿਜੁਗਤਾਕਹਿਨਸਕਉਹਰਿਜੈ
 ਸਾ॥ ਦੇਖਿਚਰਿਤਨਕਮਨੁਮੋਹਿਓਪੁਛੈਦੀਨੁਮੋਰੇਠਾਕੁਰਕੈਸਾ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪਹਿਅਈਆ॥
 ਪੈਨਿਸੁਰਿਦਾਜਿਹਚਰਨਬਸਾਇਆ॥ ਚਰਨਬਸਾਇਆਸਿਤਸੀਗਾਇਆ॥ ਅਗੀਅਨਾਸੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥
 ਭਈਆਪਗਾਸੁਰਿਦੈਉਯਾਸੁਪ੍ਰਭੁਯੋਤ੍ਰੀਦਾਪਾਇਆ॥ ਦੁਖਨਾਰਾਸੁਖਘਰਮਹਿਵੂਠਾਮਹਾਅਨੰਦਸਹਜਾਇ

ਆਕਰੁਨਕਮੈਪੁਰਾਪਾਇਆਕਾਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪਿਆਇਆ॥੧॥

ਵਾਰਸਰੰਗਕੀਸਲੋਕਨਾਉਮਹਾਯ ੧ ਗਾਇਮਹੇਸਰੇਕੀਪੁਨੀ॥ ਸਲੋਕਮਹਾ ੨ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦ
ਗੁਰੁਕੀਪਾਹੁਮਿਵਲਾਮਨੁਕੋਠਾਤਨੁਛਾਤਿ॥ ਨਨਕਗੁਰਬਿਨੁਮਨਕਾਤਾਕੁਨਉਘੜੈਅਵਰਨਕੰਜੀਹਥੀ॥ ੧॥ ਮ: ੧
ਨਭੀਜੈਗੀਨਾਦੀਬੇਦੀ॥ ਨਭੀਜੈਸੁਰਤੀ॥ ਗੀਅਨੀਜੋਗੀ॥ ਨਭੀਜੈਸੀਗੀਕੀਤੋਗੀ॥ ਨਭੀਜੈਰੂਪੀਮਾਝੀਰ
ਗੀ॥ ਨਭੀਜੈਤੀਗੀਭਵੈਮੈਨੀਗੀ॥ ਨਭੀਜੈਦਤੀਕੀਤਪੁਨੀ॥ ਨਭੀਜੈਬਾਹਰਿਬੈਠਿਆਸੁਨੀ॥ ਨਭੀਜੈਭੋਕ
ਮਹਰਿਭਿਫਿਸੁਗਾਨਭੀਜੈਕੇਤੇਹੋਵਹਿਪੁੜਾ॥ ਲੇਖਾਲਿਖੀਮੈਮਨਕੈਭਾਈ॥ ਨਨਕਭੀਜੈਸਾਚੈਨਾਈ॥ ੨॥ ਮ: ੧
ਨਵਛਿਅਖਟਕਕੇਬੀਚਗੁ॥ ਨਿਸੀਦਿਨਉਚੈਰਭਰਅਗਾਤਿਤੀਭੀਅੰਤੁਨਪਾਇਆਤੇਹਿ॥ ਨਾਮਾਬਿਨੁ
ਲਾਮੁਕਤਿਕਿਉਹੋਈ॥ ਨਾਭਿਵਸਤਥਹੈਅੰਤੁਨਜਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਨਕਨਾਮੁਪਛਾਦੇਆ॥ ੩॥
ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨਾਜਿਨਿਆਪੁਉਪਾਇਆ॥ ਆਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇਚਿਨੁਸਭੁਜਗਤਸਥਾਇਆ॥
ਵੈਗੁਲਾਮੀਪਿਸਿਰਜੀਅਨੁਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਜਿਤਭੁਲਾਭਾਇਆ॥ ਨਨਕ
ਸਚੁਵਰਤਦਾਸਭਸਚਿਸਥਾਇਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਮ: ੨ ਆਪਿਉਪਾਏਨਨਕਾਅਪੇਗਖੈਵੇਕਾ॥ ਮੰਦਾਕਿ
ਜੇਨੇਅਖੀਮੈ ਜਾਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕਾ॥ ਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਏਵੈਖੈਪੈਪੈਯਾਈ॥ ਕਿਸੈਥੋੜਾਕਿਸੈਅਗਲਾ
ਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹਿ॥ ਆਵਹਿਨੇਗੇਜਾਹਿਨੇਗੇ॥ ਵਿਚੇਕਰਹਿਵਿਥਾਗਾ॥ ਨਨਕਹੁਕਮੁਨਜਾਦੀਮੈਅਗੈਕਾਈ
ਕਾਰ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਜਿਨਸਿਥਾਪਿਜੀਅਕਉਭੇਜੈਜਿਨਸਿਥਾਪਿਯੈਜਾਵੈ॥ ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੈਆਪੇਏਤੇਵੇਸ
ਕਰਵੈ॥ ਜੇਤੇਜੀਅਠਿਰਹਿਅਉਪੁਤੀਆਪੇਭਿਖਿਆਪਵੈ॥ ਲੇਖੈਬੋਲਲੁਲੇਖੈਚਲਲੁਕਾਇਤੁਕੀਚਹਿਦਾ
ਵੈ॥ ਮੁਲਮਤਿਪਰਵਾਦਾਏਹੋਨਨਕੁਆਖਿਸੁਲਾਏ॥ ਕਰਨੀਉਪਰਿਯੋਏਤਪਵਸੁਜਕੋਕਰੈਕਰਾਏ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਚਲਭੁਰਚਾਇਚਿਨੁਗੁਲਪਰਗਈਆਇਆ॥ ਗੁਰਬਾਦੀਸਦਉਚੈ
ਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ ਸਕਤਿਗਈਭੁਮੁਕਟਿਆਸਿਵਜੋਤਿਜਗਾਇਆ॥ ਜਿਨਕੈਪੈਤੋਪੁਨੁਹੈਗੁਰੁਪੁਰਖੁ
ਮਿਯਾਇਆ॥ ਨਨਕਸਹਜੇਮਿਯਿਰਹੇਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ ੨॥ ਸਲੋਕਮ: ੨ ਸਾਹਚਲੇਵੇਦਾ

ਜਾਗਿਆ ਭੀਖਿਆ ਦੇਵੈ ਨਾ ਭੀ ਭੀਖੇ ਉਪਰਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇ ਯਾਈ ਮੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਯਿ ਵਸਤੁ ਯਾਈ ਵਲ ਜਾਹਈ ਵ
ਖਰਬਖਸਾਈ ਕੇਈ ਯਾਹ ਲੈ ਚਲੇਈ ਕਿਚਲੇ ਮੁਲੁ ਗਵਾਈ ਬੋਝਾ ਕਿਨੈ ਨਾਮੀ ਚੀਕਿ ਸੁਕਹੀ ਮੈ ਸਾਥਾ ਸਿ
ਨਦਰਿ ਤਿਨ ਕਉ ਨਨਕਾ ਜੀ ਸਾਬਤੁ ਯਾਏ ਗਸਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਜੁ ਵਿਜੁ ਵਿਵਿਛੁਰੇ ਵਿਛੁਰੇ ਜੁਰੇ ਜੀਵੇ ਜੀ
ਵਿਮੁਏ ਮੁਏ ਜੀਵੇ ਕੇਤਿ ਅਕੇਬਾ ਪਕੇਤਿ ਅਕੇਬੇਟੇ ਕੇਤੇ ਗੁਰਚੇ ਲੇਹੁਏ॥ ਅਗੈ ਪਛੈ ਗਲਤਨ ਅਵੈ ਕਿਮ
ਜਾਤੀ ਕਿਮਾਹੁਇ ਹੁਏ॥ ਸਭੁ ਕਰਣਾ ਕਿਰਤੁ ਕਰਿ ਭੀਖੀ ਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰੇ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮਗੀ ਮੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗੀ ਮੈ ਨਨਕ ਨਦਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਤੁ ਜਾਭੁ ਗੁਰੈ ਦੂਜੈ ਲੇਭਾਇਆ॥ ਭੁਭੁਕਪ
ਟੁਕਮਾਵ ਦੇਭੁਰੇ ਆਯਾਇਆ॥ ਪੁਕਕਾਨੁ ਤੁਮੇ ਹੁਰੇ ਤੁਰੈ ਸਭੁ ਤੁਖੁ ਸਥਾਇਆ॥ ਜਮਦਰਿਥ ਪੇਮਾਗੀ ਅਹਿ ਭਰਮ
ਹਿ ਭਰਮਾਇਆ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈਆ ਨਨਕ ਹਰਿ ਭਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਜਿਨਿ ਬਾਰਿਆ
ਈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੇਰੇ ਮਨਮਾਯਿ॥ ਨਨਕਾ ਮੀਤੁ ਏਕੈ ਦੂਜਾ ਮੀਤੁ ਨਹਿ॥ ਨਨਕਾ ਮੀਤੁ ਮਨਮਾਯਿ ਪਾਈ ਮੈ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਤਿਨੀ ਪੀਤਾ ਰੋਗ ਸਿਉ ਜਿਨਕ ਉਭੀ ਭੀਖਿਆ ਆਦਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਕੀਤਾ ਕਿਮਾਸਾ ਯਾਹੀ ਮੈ ਕਰੇ ਸੇ
ਇਸਾ ਯਾਹਿ॥ ਨਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਦਾਤ ਨਹਿ॥ ਕਰਤਾ ਸੇਸਾ ਯਾਹੀ ਮੈ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਅਕਾਰਾ ਦਾਤਾ ਸੇਸਾ
ਯਾਹੀ ਮੈ ਜਿਸ ਭਾਸੈ ਦੇਆਪਗਾ॥ ਨਨਕ ਅਪਿਸ ਦੀਵੈ ਪੁਰਾ ਜਿਸੁ ਭੰਗਾ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਯਾਹੀ ਮੈ ਅੰਤੁ ਪਰਵਾ
ਹੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਕਨਾ ਮੁਨਿ ਪਨੁ ਹੋਸੇ ਵਿਸੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਉਚਰਾ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਿ ਜਾਈ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਬਾਣੀ ਨਾਮੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ॥ ਅਤਿ ਪੈਖੈ ਭੁਵਾ ਸੋਹੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪਿਆਈ॥ ਨਨਕਾ ਅਪਿਦਾਇਆ ਯੋਨੀ
ਮੇਲਿ ਵਲਾਈ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕੈਸਾ ਬੋਝਾ ਲਾਜਿ ਆਪੇ ਜਾ ਲੈ ਜਾਣਾ॥ ਚੀਗੀ ਜਾ ਕੀ ਨਾਠਿ
ਰੈ ਸਹਿਬੁ ਸੇ ਪਰਵਾਣਾ॥ ਚੀਗੀ ਜਿਸ ਕੀ ਚਾਯਾ ਲਾਮੀ ਗਮਲ ਕਸਲਾਗਾ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਨਨਕਾ ਸਾਈ ਭਯੀ ਕਾਰਾ॥ ਜਿ
ਨਾ ਚੀਗੀ ਚਲਾਹ ਬਿਤਿ ਨਾ ਕਿਛੁ ਨਹਿ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਟੁ ਰਮਾ ਲਹੇਇ ਉਠੈ ਕਰਲੈ ਪਾਹਿ॥ ਜੇਹਾ ਚੀਗੀ ਭੀਖਿਆ ਤੇਹ
ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਇ॥ ਘਲੇ ਆਵਹਿ ਨਨਕਾ ਸਦੇ ਉਠੀ ਜਾਹਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਸਿਫਤਿ ਜਿਨਕ ਉਬਖਸੀ ਮੈ ਸੇਈ ਪੋਤੇ
ਦਗਾ ਭੁੰਜੀ ਜਿਨਕ ਉਦਿਤੀ ਆਤਿ ਨਾਮਿ ਲੇਭੰਗਾ॥ ਜਹ ਭੰਗਾ ਹੰਗੁ ਲਾਨਿ ਕਲਹਿ ਤੇਕੀ ਅਹਿ ਪਰਵਾਣਾ॥ ਨਦ
ਰਿ ਤਿਨਕ ਉਨਨਕਾ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾਨੀ ਸਾਣਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸੁਲਿ ਮੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਸੁਲਿ ਸੁ
ਲਿ ਮੀਨਿ ਮੈ ਭੁਝੈ ਜਨੁ ਕੋਈ॥ ਬਹਦਿ ਅਉਠਾ ਦਿਆ ਨਵਿ ਸਰੈ ਸਾਚਾ ਸਦੇ ਸੋਈ॥ ਭਗਤਾ ਕਉ ਨਾਮ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ
ਹੋਈ॥ ਨਨਕ ਮਨਿ ਭਨਿਗ ਵਿਗਹਿ ਆਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੋਈ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਨਨਕ ਤੁਯੀ ਅਹਿ ਤੇਯੀ ਜੇਜੀ ਉਪ
ਛੈ ਪਾਈ ਮੈ॥ ਇਕ ਸੁਨ ਪੁਜਹਿ ਬੋਝਾ ਜੇ ਪੁਰੇ ਪੁਰਾ ਕਰਿ ਮਲੈ॥ ਵਡਾ ਅਖਣੁ ਭਾਰਾ ਤੇਯਾ॥ ਹੋਰ ਉਯੀ ਮਤੀ ਹਉਯੇ

ਬੇਲਾਪਰਤੀਪਾਲੀਪਰਬਤਭਾਗਾਕਿਉਕੈਭੈਤੇਲੇਸੁਨਿਆਗਾਤੇਲਾਮਸਾਰਤਕਪਾਈ। ਨਨਕਪੁਛਿਆ
 ਦੇਇਪੁਜਾਈ। ਮੁਰਖਅੰਧਿਆਅੰਧੀਪਤਾ। ਕਹਿਕਹਿਕਹਲਾਕਯਾਇਨਿਆਪੁ। ੧॥੪੦॥੧॥ ਆਖਾਇਅਉਖਾਸੁਨਦਿ
 ਅਉਖਾਅਖਿਨਜਾਪੀਆਖਿਆ। ਏਕਿਆਖਿਆਖਹਿਸਬਦਭਾਖਹਿਅਗੰਧਉਰਪਾਦਿਨੁਗਾਤਿ। ਜੇਕਿਉਹੋਇਤਕਿ
 ਹੁਦੈਸੈਜਪੈਰੂਪੁਨਜਾਤਿ। ਸਾਭਿਕਾਰਲਕਰਤਕਰੇਘਟਅਉਘਟਘਟਥਾਪਿਆ। ਆਖਾਇਅਉਖਾਨਕਾਅਖਿਨਜ
 ਪੈਆਖਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਸੁਦਾਮੈਮਨੁਰਸੀਮੈਨਮੋਸਤਿਆਈ। ਨਾਇਸੁਦਾਮੈਮਨੁਰੇਪਤੀਮੈਸਭਦੁਖ
 ਗਵਾਈ॥ ਨਾਇਸੁਦਾਮੈਨਉਭੁਪਜੈਨਮੋਵਾਰਿਆਈ। ਨਾਮੋਹੀਸਭਜਾਤਿਪਤਿਨਾਮੋਗਤਿਪਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿ
 ਆਈਮੈਨਨਕਾਉਵਾਈ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ॥੧॥ ਜੂਠਿਨਗੀਜੂਠਿਨਵੇਦੀ। ਜੂਠਿਨਚੰਦਸੁਰਜਕੀਭੇਦੀ।
 ਜੂਠਿਨਮੇਰੀਜੂਠਿਨਈ॥ ਜੂਠਿਨਮੀਉਵਰ੍ਹੈਮੈਸਭਥਈ॥ ਜੂਠਿਪੂਰਤੀਜੂਠਿਨਪਾਈ॥ ਜੂਠਿਨਪਉਲੈਮਾਰਿਸਮਾ
 ਟੀ॥ ਨਨਕਨਿਗੁਰਿਆਗੁਲਨਾਹੀਕੋਇ। ਮੁਰਿਠੇਰਿਮੈਮੁਹੁਜੂਠਹੋਈ॥੧॥੪੦॥੧॥ ਨਨਕਚੁਲੀਆਸੁਚੀਆਜੇਭਰਿ
 ਜਲੈਕੋਇ। ਸੁਰਤੇਚੁਲੀਗਿਆਨਕੀਜੇਗੀਕਾਜਤੋਹੋਈ। ਬਰਮਲਚੁਲੀਸੰਤੋਖਕੀਗਿਰਹੀਕਾਸਤਦਨੁ। ਰਜੇਦੁ
 ਲੀਤਿਆਵਕੀਪਾਵੀਆਸਦੁਪਿਆਨੁ। ਪਾਈਚੇਤਨੋਪੋਪਈ। ਮੁਖਿਪੀਤੈਤਖਜਾਈ। ਪਾਈਪਿਤਾਜਗਤਕਾਠਿਰਿਪਾ
 ਲੀਸਭੁਖਾਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਸੁਦਾਮੈਸਭਸਿਧਿਯੋਗਿਪਿਛੈਆਵੈ। ਨਾਇਸੁਦਾਮੈਨਉਨਿਧਿਮਿਯੋਮਗਾਚਿ
 ਦੇਆਪਵੈ। ਨਾਇਸੁਦਾਮੈਸੰਤੋਖਹੋਇਕਵਲਾਚਰਨਪਿਆਵੈ। ਨਾਇਸੁਦਾਮੈਸਹਜੁਭੁਪਜੈਸਹਜੇਸੁਖਪਾਵੈ। ਗੁਰ
 ਮਤੀਨਉਪਾਈਮੈਨਨਕਗੁਲਗਾਵੈ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ॥੧॥ ਦੁਖਵਿਚਿਜੈਮਲਾਦੁਖਿਮਰਲਾਦੁਖਿਵਰਤਲਸੀ
 ਸਾਗਿ। ਦੁਖੁਦੁਖੁਅਗੈਆਖੀਮੈਪਾਵੈਪਵਿਕਰਹਿਪੁਕਾਗ। ਦੁਖਕੀਆਪੰਡਖੁਧੀਆਸੁਖੁਨਨਕਾਉਚਿਕੋਇ। ਦੁਖ
 ਵਿਚਿਜੀਉਜਾਯਾਈਆਦੁਖੀਆਚਾਇਅਗੋਈ। ਨਨਕਸਿਫਤੀਗਤਿਆਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਗੋਈ। ਦੁਖਕੀਆਅ
 ਗੀਆਗੀਅਹਿਭੀਦੁਖੁਦਭੁਹੋਈ॥੧॥੪੦॥੧॥ ਨਨਕਦੁਨੀਆਭਸੁਰੇਗੁਭਸੁਹੁਭਸੁਖੇਗ। ਭਸੇਭਸੁਕਮਾਵਲੀਭੀਭਸੁ
 ਭਠੀਮੈਦੇਗ। ਜਾਜੀਉਵਿਚਹੁਕਛੀਮੈਭਸੁਭਗਿਆਜਾਈ। ਅਗੈਲੈਖੈਸੀਗੀਮੈਰੋਹਦਸੁਦੀਪਾਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਨਾਇਸੁਦਾਮੈਸੁਚੇਸੇਜੋਜਮੁਨੇਵੈ। ਨਾਇਸੁਦਾਮੈਪਟਿਚਨਲਾਅਨੇਰੁਗਵਾਵੈ। ਨਾਇਸੁਦਾਮੈਮ
 ਪੁਬੁਝੀਮੈਲਾਹਨਉਪਾਵੈ। ਨਾਇਸੁਦਾਮੈਪਾਪਕਟੀਅਹਿਨਿਰਮਲਸਦੁਪਾਵੈ। ਨਨਕਨਾਇਸੁਦਾਮੈਮੁਖਉਜਲੇਨ
 ਉਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਵੈ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ॥੧॥ ਘਰਿਨਗਾਇਲੁਸਭਨਾਇ। ਪੁਜਕਰੇਗੈਨਾਵਾਇ। ਕੁੰਗੁਚੰਨਲੁਫ
 ਯਾਚਵਾਏ। ਪੈਗੀਪੈਖਹੁਤਮਨਾਏ। ਮਾਲੁਆਮੀਗੀਮੀਗੀਪੈਨਾਵਾਈ। ਅੰਧੀਕੀਮੀਅੰਧਸਜਾਈ। ਭੁਖਿਆਦੇਇਨਮਰ
 ਦਿਆਗੈ। ਅੰਧਾਝਗਵਾਅੰਧੀਸਥੈ॥੧॥੪੦॥੧॥ ਸਭੇਸੁਰਤੀਜੇਗਸਤਿਸਭੇਬੇਦਪੁਰਲਾ। ਸਭੇਕਰਲੇਤਪਸਤਿ

ਸਭੇਗੀਤਗਿਆਨਾਸਭੇਦੁਪੀਸੁਪਿਸਭਿਸਭਿਤੀਰਬਸਭਿਥਨਾਸਭਿਪਾਤਿਸਾਹੀਆਅਮਰਸਭਿਸਭਿਖੁਸੀਆ
ਸਭਿਥਨਾਸਭੇਮਾਲਸਦੇਵਸਭਿਸਭੇਜੋਗਪਿਆਨਾਸਭੇਪੁਰੀਆਖੰਡਸਭਿਸਭੇਜੀਅਜਹਨਾਹੁਕਮਿਚਲਾ
ਏਆਪਲੈਕਰਮੀਵੈਕਲਾਮਾਨਕਸਚਾਸਚਿਨਏਸਚੁਸਭਦੀਬਨੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਮੈਸੁਖੁਉਪ
ਜੈਨਾਮੇਗਤਿਹੋਈ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਮੈਪਤਿਪਾਈਮੈਹਿਰਦੈਹਰਿਸੇਈ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਮੈਭਵਜਲੁਲੀਪੀਮੈਠਿਗਿਬਿਘਨੁ
ਨਹੋਈ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਮੈਖੁਪਰਗਟਾਨਾਮੇਸਭਲੋਈ॥ ਨਾਨਕਸਾਭੇਗੁਰਿਮਿਯਮੈਨਉਮੰਨੀਮੈਜਿਨਦੇਵੈਸੇਈ॥੬॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਪੁਰੀਆਖੰਡਸਿਰਿਕਰੇਇਕਪੈਰਿਪਿਆਏ॥ ਪਉਲੁਮਗਿਮਨਿਜਪੁਕਰੇਸਿਰੁਮੁੰਡੀਤਲੈਦੇਈ॥
ਕਿਸੁਉਪਰਿਉਟਿਕਟਿਕੈਕਿਸੇਨੇਜੇਕੁਕਰੇਈ॥ ਕਿਸੇਨਕਹੀਮੈਨਕਕਿਸੇਨਕਰਤਾਦੇਈ॥ ਹੁਕਮਿਰਹਾਏਆ
ਪਲੈਮੁਰਖੁਆਪੁਗਲੋਈ॥੧॥ਮਃ੧ ਤੈਆਖਕੋਟਿਕੋਟਿਕੋਟੀਹੁਕੋਟਿਕੋਟਿਆਖੁਆਖਾਸਦਾਸਦਾਕਰਾਨਿ
ਨਮੈਵੈਤੋਟੀ॥ ਨਾਹਉਥਕਾਨਾਠਾਕੀਆਏਵਡਰਪਹਿਜੋਤਿ॥ ਨਾਨਕਜਸਿਅਹੁਚੁਖਾਬੰਦਉਪਰਿਆਖਲੁਦੇਸੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਮੈਕਲੁਉਪਰੈਸਭੁਕੁਟੇਬੁਸਥਾਇਆ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਮੈਸੰਗਤਿਉਪਰੈਜਿਨਰਿਦੇਵਸਾਇਆ॥
ਨਾਇਮੰਨਿਮੈਸੁਲਿਉਪਰੈਜਿਨਰਸਨਰਸਾਇਆ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਮੈਦੁਖਭੁਖਗਈਜਿਨਨੀਮਚਿਤਲਾਇਆ॥ ਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਤਿਨੀਸਾਯਾਹਿਆਜਿਨਗੁਰੁਮਿਲਾਇਆ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਸਭੇਗਤੀਦੇਹਸਭਿਬਿਤੀਸ
ਭਿਵਗਾਸਭੇਹੁਤੀਮਾਹਸਭਿਸਭਿਪਰਤੀਸਭਿਭਾਗਾਸਭੇਪਲੀਪਉਲਸਭਿਸਭਿਅਰਨੀਪਤਾਨਾਸਭੇ
ਪੁਰੀਆਖੰਡਸਭਿਸਭਿਲੋਅਲੋਆਆਕਾਗਾਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕੇਤਫਾਕਹਿਨਸਕੀਜੈਕਾਗਾਆਖਹਿਥਕਹਿਆ
ਖਿਆਖਿਕਹਿਸਿਫਤੀਫੀਚਾਗਾਇਲੁਨਪਾਇਚਿਖਪੁਰੀਨਾਨਕਕਰੈਗਵਾਗਾ॥੧॥ਮਃ੧ ਅਖੀਪਰਲੈਜੋਠਿਕ
ਦੇਖਾਸਭੁਆਕਾਗਾਪੁਛਾਗਿਆਨੀਪੀਚਿਤਾਪੁਛਾਬੇਦਬੀਚਾਗਾਪੁਛਾਦੇਵਮਾਲਾਸਾਜੈਧਕਰਹਿਅਵਤਾ
ਗਾਸਿਪਸਮਾਪੀਸਭਿਸੁਲੀਜਾਇਦੇਖਾਦਰਬਾਗਾਅਗੈਸਚਾਸਚਿਨਾਇਨਿਰਭਉਭੈਵਿਲਾਸਾਗੁਹੋਰਕਚੀ
ਮਤੀਕਚੁਪਿਚਮੀਪਿਆਮੈਸੁਖੀਚਾਗਾਨਾਨਕਕਰਮੀਬੰਦਗੀਨਚਰਲੀਪਾਏਪਾਗਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਨਾਇਮੰਨਿਮੈਦੁਖਮਤਿਗਈਮਤਿਪਰਗਟੀਆਇਆ॥ ਨਉਮੰਨਿਮੈਹਉਮੈਗਈਸਭਿਰੋਗਗਵਾਇਆ॥ ਨਾਇ
ਮੰਨਿਮੈਨਾਮੁਉਪਜੈਸਹਜੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਮੈਸਾਤਿਉਪਜੈਹਰਿਮੰਨੇਵਸਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤੀ
ਨੂੰਹੋਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪੋਸਾਇਆ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਹੋਰਸਗੀਭੁਰੇਵੈਕੋਈਤੇਗਤਿਸੁਅਗੈਤੁਪੁਆਖਾਤੁ
ਪੁਅਗੈਤੁਪੈਸਾਯਾਹੀਮੈਅੰਧਨਉਜੁਜਾਖਾਜੇਤਾਅਖਲੁਸਹੀਸਬਦੀਭਾਖਿਆਭਾਇਸੁਭਾਈ॥ ਨਾਨਕਕ
ਹੁਤਾਏਹੋਆਖਲੁਸਭਤੇਗਵਡਿਆਈ॥੧॥ਮਃ੧ ਜਨਸਿਆਕਿਆਚਾਕਰੀਜਾਜੀਮੋਕਿਆਕਾਗਾਸ

ਭਿਕਾਰ ਕਰ ਕਰ ਦੇਖੈ ਵੇਰਵਾ ਜੇ ਚੁਪੈ ਜੇ ਮੰਗੀਐ ਚਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਗਾ ਇਕ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਮੰਗਤੇ
 ਠਿਠਿ ਦੇਖਿ ਮਾਕਾਤਾ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਜੀਵੈ ਦੇਵ ਲਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਮੰਤ੍ਰਿਐ ਸੁਰਤਿ ਚੁ
 ਪੈ ਜੇ ਨਾਮੋ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਤ੍ਰਿਐ ਗੁਣ ਚਰੈ ਨਾਮੋ ਸੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਤ੍ਰਿਐ ਭੁਕਟੀਐ ਠਿਠਿ ਦੁਖੁ
 ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਤ੍ਰਿਐ ਸਾਲਾਹੀਐ ਪਾਪ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਇ ਮੰਤ੍ਰਿਐ ਜਿਨ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥ ੧੨ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾਸਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੈ ਤਾ ॥ ਪੁਕਾਰੈ ਤਾ ਅਜਾਣੀ ਤਾ ॥ ਜਾਬੁਏ ਤਾ ਭੁਏ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ
 ਆਖੈ ਭੁਕਨ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾਹੁ ਉਤੇਰਾ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ ॥ ਉਤਾਰਿ ਤੁਹੈ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਸਕਤਾ ਆਪੇ
 ਸੁਰਤਾ ਸਕਤੀ ਜਗਤੁ ਪਰੇਵਹੀ ॥ ਆਪੇ ਭੋਜਾ ਆਪੇ ਸਦੇ ਰਚਨਾ ਰਚਿ ਗਚੈ ਵੇਖੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਈਸ
 ਚੁਪੈ ਪੁਰਿ ਲੈਖੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਮਲਖੁ ਹੈ ਕਿਉ ਲੀਖਾ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਲੈ ਹੈ ਕਿ
 ਉਪਈਐ ਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਵਰਤਦਾ ਰਵਿ ਮਾਸ ਭਠਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਈਐ ਠਿਠਿ ਦੇਵੈ ਦਇਯਾ
 ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਗੁਰੀ ਮਲੀਐ ਭਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਕਲਿ ਹੋਈ ਕੁਤੇ ਮੁਹਿ ਖਜੂਰੇ
 ਆਮੁਰਦਗਾ ॥ ਕੁਰੂ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਭਉ ਕਲਾ ਚੁਕਾ ਪਸੁ ਚੀਚਾਗਾ ॥ ਜਿਨ ਜੀਵੈ ਦੇ ਆਪਤਿ ਨਹੀ ਮੁਇਆ ਜੀ
 ਏ ਸੋਈ ॥ ਲਿਖਿ ਮਾਏ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਰੰਨ ਹੋਈ ਆਬੋ ਪੀਆ ਪੁਰਸਹੋਈ ਸਈਆ
 ਦਾ ਸੀਲੁ ਸਿਜਾ ਮੁਸੁ ਚਭੈ ਗੋਖਾ ਲਾਖਾ ਜੁਮਾ ਜੁਮਾ ॥ ਸਰਮੁ ਗਇਆ ਪਰਿ ਮਾਪੈ ਪਤਿ ਚੁਠਿ ਚਲੀ ਨਾਨਕੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਮਇਰੁ ਸਚ ਭਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਹਰਿ ਭਸਮ ਲੇਪਨ ਕਰੇ ਮੈਂਤਰਿ ਕੁ ਬਾਗੀ
 ਖਿਥਾਣੀ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰੇ ਦੁਰਮਤਿ ਮਹਿ ਕਾਗੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਬਦੁ ਨ ਉਚਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ ਮੈਂਤਰਿ
 ਲਾਲ ਚੁਭ ਗੁਰੈ ਭਰਮੈ ਗਵਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਜੁਐ ਬਾਜੀ ਹਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧
 ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਵੈ ਲਖ ਜੀਵਨੁ ॥ ਕਿਆ ਖੁਸੀਆ ਕਿਆ ਚਾਉ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਵਿਸੁਹੋਇ ਵਿਛੋੜਾ ਏ ਕਘੜੀ ਮਿ
 ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ਮਠਾ ਪਾਜੈ ਭੀ ਠਿਠਿ ਕਉੜਾ ਖਾਇ ॥ ਮਿਠਾ ਪਾਚਿ ਤਿਨ ਆਵੈ ਕਉੜੁ ਤਲੁ ਪਟਿ ਜਾਇ ॥
 ਮਿਠਾ ਕਉੜੁ ਦੇਵੈ ਰੋਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਤ੍ਰਿ ਵਿਗੁ ਤੇ ਭੋਗਾ ॥ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸੁਖ ਲਾਸੁ ॥ ਗੁਣਾ ਸੁਖਾ ॥ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਜਾਇ
 ਪਰਿ ਤਿਨ ਪਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਾਪਕੁ ਕਰੁ ਰੰਗਾਇਆ ਰੰਗੀ ॥ ਪਰਗਚ ਕੀਤੇ ਬਾਗੇ ਬਾਗਾ ॥ ਸਾਦ ਸਹਜ ਕਰਿ
 ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ ॥ ਤੈਸਹ ਪਾਸੁ ਕਰੁ ਲਕਾਇਆ ॥ ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਕਉੜਾ ਖਾਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਕਉੜੈ ਤਨਿ ਰੋਗੁ
 ਮਾਇਆ ॥ ਜੇ ਠਿਠਿ ਮਠਾ ਪੈੜ ਪਾਇ ॥ ਤਉ ਕਉੜੁ ਤਲੁ ਚੁਕਾ ਸਿਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵੈ ਸੋਈ ॥ ਜੀ ਸਨੇ ਪਾਪ
 ਤਿਠਿ ਖਮਾਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਠਿਠਿ ਮੈਲੁ ਕਪਟੁ ਹੈ ਬਹੁ ਭੋਵਾਇਆ ॥ ਕੁਰੂ ਕਪਟੁ ਕਮਾ

ਵਦੇਕੁਪਰਗਟੀਆਇਆਅੰਦਰਿਓਇਸੁਨਿਕਯੈਨਰਛਪੈਛਪਾਇਆਭੁਵੈਯਾਯਚਿਯਾਗੀਆਫਿਰਿ
 ਜੁਨੀਪਾਇਆਨਨਕਜੇਬੀਜੈਸੇਖਵਲਾਕਰਭੈਭਿਖਪਾਇਆ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ਕਥਾਕਹਾਨੀਬੇਦੀ
 ਆਲੀਪਪੁਪੁੰਨੁਬੀਚਾਗਾਦੇਦੇਲੈਲਾਯੈਲੈਦੇਲਾਨਗਕਿਸੁਗਗੀਅਵਤਗਉਤਮਮਧਿਮਜਾਤੀਜਿਨ
 ਸੀਭਗੀਭਵੈਸੇਸਾਹੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਲੀਤਤੁਵਖਾਲੀਗੀਆਨਧਿਆਨਵਿਚਿਆਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਖੀਗੁਰ
 ਮੁਖਿਜਾਤੀਸੁਰਤੀਕਗੀਆਇਆ॥ਹੁਕਮੁਸਾਜਿਹੁਕਮੈਵਿਚਿਰਖੈਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਵੈਖੈ॥ਨਨਕਅਗਹੁਉ
 ਮੈਤੁਟੈਤਾਕੋਭਿਖੀਮੈਲੈਖੈ॥੧॥੫੦੧॥ ਬੇਦਪੁਕਾਰੇਪੁੰਨੁਪਪੁਸੁਰਗਨਰਕਕਾਬੀਉ॥ਜੇਬੀਜੈਸੇਉਗਵੈਖਾਂ
 ਦਾਜਾਨੈਜੀਉ॥ਗੀਆਨੁਸਯਾਹੇਵਡਾਕਰਿਸਚੇਸਚਾਉ॥ਸਦੁਬੀਜੈਸਚੁਉਗਵੈਦਰਗਪਾਈਮੈਥਉ॥ਬੇ
 ਦਵਪਗੀਗੀਆਨੁਸਿਕਰਮੀਪਯੈਰੋਈ॥ਨਨਕਗਸੀਬਾਹਗਾਯਾਦਿਨਚਲਿਆਕੋਈ॥੨॥੫ਉਵੀ॥
 ਨਿੰਮੁਖਿਰਖੁਬਹੁਸੰਚੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆ॥ਬਿਸੀਅਗੁਮੀਰਿਵਿਸਾਹੀਮੈਬਹੁਦੁਪੁਪੀਆਇਆ॥ਨਨਕਮੁਖੁਅ
 ਭਿੰਨੁਨਭਿਜਈਪਥਰੁਨਵਾਇਆ॥ਬਿਖੁਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਿੰਚੀਐਬਿਖੁਕਛਾਪਾਇਆ॥ਨਨਕਸੰਗਤਿਮੋਇ
 ਹਰਿਸਭਾਬਿਖੁਲਹਿਜਾਇਆ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਮਗਦਿਨਮੁਰਤਪੁਛਿਆਪੁਛੀਥਿਤਿਨਵਾਗਾਇ
 ਕਨੀਲਾਦਿਆਇਕਿਲਾਦਿਚਯੋਈਕਨੀਥਪੇਭਾਗਾਇਕਨਰੋਈਸਾਖਤੀਇਕਨਰੋਈਸਾਗਾ॥ਲਸਕਰਸਦੈਦ
 ਮੀਮਆਛੁਟੇਬੰਕਦਾਅਗ॥ਨਨਕਦੇਹੀਛਾਹੁਕੀਭੀਫਿਰਿਰੋਈਛਾਗ॥੧॥੫੦੨॥ ਨਨਕਦੇਹੀਛਹਿਪਈਮਿ
 ਟੀਸੰਦਾਕੇਵਾਭੀਤਠਿਚੇਰੁਬਹਾਇਆਖੋਟਵੇਜੀਆਖੋਟਾ॥੨॥੫ਉਵੀ॥ ਨਾਜਿਨਅੰਦਰਿਨਿੰਦਾਦੁਸਵਰੋਨ
 ਕਵਦੇਨਕਵਛਾਇਆ॥ਮਹਾਕਰੁਪਦੁਖੀਏਸਦਾਕਾਯੋਮੁਹਮਾਇਆ॥ਭੁਯਕੇਉਠਿਨੀਤਪਰਦਰਬੁਰਿਗਹਿਰ
 ਠਿਨਾਮੁਦੁਗਾਇਆ॥ਹਰਿਜੀਉਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਮਤਕਰਹੁਗਖਿਲੇਹੁਹਰਿਗਾਇਆ॥ਨਨਕਪਾਇਐਕਿਗਤਿਕ
 ਮਾਵਦੇਮਨਮੁਖਿਦੁਖਪਾਇਆ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਸਭੁਕੇਈਐਖਸਮਕਾਖਸਮਹੁਸਭਕੋਰੋਈ॥ਹੁਕਮੁਪ
 ਛਾਏਖਸਮਕਾਤਾਸਦੁਪਵੈਕੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਪੁਪਛਾਲੀਮੈਬੁਰਾਨਈਸੈਕੋਈ॥ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਖਿਆ
 ਈਮੈਸਹਿਯਾਆਇਆਸੋਈ॥੧॥੫੦੩॥ ਸਭਨਾਦਾਤਾਅਪਿਰੈਆਪੇਮੇਲਾਨਹੁ॥ਨਨਕਸਬਦਿਮਿਲੇਨ
 ਵਿਛੁੜਹਿਜਿਨਸੇਵਿਆਹਰਿਦਾਤਾ॥੨॥੫ਉਵੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਸਾਤਿਰੈਨਾਉਉਗਾਵਿਆਇ
 ਆ॥ਜਪਤਪਤੀਰਥਸੀਜਮਕਰੇਮੇਰੇਪੁਭਭਾਇਆ॥ਹਿਰਦਾਮੁਪੁਰਿਸੇਵਦੇਸੇਹਰਿਗੁਲਗਾਇਆ॥ਮੇਰੇ
 ਹਰਿਜੀਉਏਵੈਛਵਦਾਗੁਰਮੁਖਿਤਗਾਇਆ॥ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੋਲਿਅਨੁਹਰਿਦਰਿਸੇਹਾਇਆ॥੧੮॥
 ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਪਨਵੰਤਾਇਵਹੀਕਰੈਅਵਗੀਧਨਕਉਜਾਉ॥ਨਨਕਨਿਰਪਨੁਤਿਤਾਦਿਨਿਜਿਤਾਦਿਨਿਵਿਸ

ਰੈਨਾਉ॥੧॥੫੫੫:੧ ਸੁਰਜੁ ਚੜ੍ਹੈ ਵੇਜੋਗਿ ਸਭ ਸੈਘੈ ਆਰਜਾ ਤਨੁ ਮਰਤ ਭੁਗਿ ਕੋਈ ਹਰੈ ਕੋ ਜਿ ਲੈ॥ਸ
 ਭੁਕੇ ਭੁਗਿ ਮਨੁ ਕਿ ਆਖਾਇ ਕਹਾਇ ਨ ਥੀ ਮੈ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਫੁਕਿ ਕਦਾਏ ਦਰਿ ਪਵੈ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਪਨੁ ਹੈ ਜਿਥੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਟਿ ਚਨਦਾ ਅਨੇ ਰੁਗ
 ਵਾਇਆ ਯੋਹ ਪਾਗ ਸਿਭੇ ਟੀ ਮੈ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ਆਇਆ ਨਾਨਕ ਸਾ ਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਮੈ ਨ ਉਪਾਈ ਮੈ ਮਿਲਿ
 ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਜਿਨ ਕੋ ਪੈ ਤੈ ਪੁਨੁ ਹੋ ਤਿਨੀ ਦਸਨੁ ਪਾਇਆ॥੧੫੫:੨ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਪਿਰਾਤਿ ਨ ਕਾਜਿ
 ਵਿਆਜਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਵੇਚਹਿ ਨ ਉਪਾਈ ਜਿਨ ਕੀ ਉਜੈ ਖਲਵਾਫੇ ਕਿ ਮਥਾਉ॥ ਸਚੈ ਸਗੈ ਬਹਰੇ ਅਗੈ
 ਯਹ ਹਿਨ ਦਾਦਿ॥ ਅਕਲਿ ਏਹ ਨ ਆਖੀ ਮੈ ਅਕਲਿ ਗਵਾਈ ਮੈ ਬਾਦਿ॥ ਅਕਲੀ ਸਾਰਿ ਬੁਝੈ ਵੀ ਮੈ ਅਕਲੀ
 ਪਾਈ ਮੈ ਮਨੁ॥ ਅਕਲੀ ਪਰਿ ਕੈ ਬੁਝੀ ਮੈ ਅਕਲੀ ਕੀ ਚੈ ਦਨੁ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਗੁਣੇ ਹੋਰੇ ਰਿਗਲਾ ਸੈ ਤਨੁ॥
 ੧॥੫੫:੨ ਜੈ ਸਾਕਰੈ ਕਹਾਵੈ ਤੈ ਸਾ ਮੈ ਸੀ ਬਨੀ ਜਹੁ ਰਤਿ ਹੋਵਹਿ ਲਿਖੁ ਵਿਛਾਰੇ ਹੋਵਹਿ ਮੈ ਸੀ ਕਹੀ ਮੈ
 ਸੁਰਤਿ॥ ਜੇ ਚਿਉ ਇਛੈ ਸੋਫਲੁ ਪਾਏ ਤੀ ਨਾਨਕ ਕਹੀ ਮੈ ਮੁਰਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਬਿ
 ਰਖੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਿਫਲਿ ਆਜਿ ਸੁਪਨਾ ਪਤਿ ਸੋਯੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲਿਆ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ
 ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਗਲਿਆ॥ ਜਮ ਕਾਲੁ ਜੋ ਹਿਨ ਸਕਈ ਪਟਿ ਚਨਦਾ ਬਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁ ਠਹਿ
 ਗਰਭਿ ਨ ਗਲਿਆ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਸਦੁ ਵਰਤ ਸੋ ਤੋਖੁ ਤੀ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਏਸ ਨਾਨੁ॥ ਦਾਇ
 ਆ ਦੇਵਤਾ ਬਿਮਾਜ ਪਮਾਣੀ ਤੇ ਮਾਲਾ ਸਪਰਸਨ॥ ਜੁਗਤਿ ਪੋਤੀ ਸੁਰਤਿ ਚਉਕਾਤਿ ਲਕ ਕਰਲੀ ਹੋਇ॥ ਭਾ
 ਉਭੇ ਜਨੁ ਨ ਕਾਵਿ ਗਲਾ ਤ ਕੋਈ ਕੋਇ॥੧॥੫੫:੩ ਨਉ ਮੀਨੇ ਮੁਸਦੁ ਜੇ ਕਰੈ ਕਾ ਮਕ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰਿ ਸਨ ਉਚੈ ਗੈ
 ਦਸ ਮੀਦੇ ਦੁਆਰ ਜੇ ਠਕੈ ਏਕਾਦਸੀ ਏਕ ਕਰਿ ਜਾ ਲੈ॥ ਦੁਆਦਸੀ ਪੰਚਵਸਗਾਤਿ ਕਰਿ ਗਏ ਤਉ ਨਾਨਕ
 ਮਨੁ ਮੈ॥ ਮੈ ਸਾਵਰ ਤੁਹੀ ਜੈ ਪੈ ਰੋਹ ਬਹੁਤੁ ਸਿਖ ਕਿ ਆਦੀ ਜੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੂਪਤਿ ਗਾਜੇ ਰੋਗ ਗਾ
 ਇ ਸਿੰਚ ਗਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਹੋਤੁ ਦੁਪਾਇ ਦੇ ਪਰਦਾ ਬੁਝ ਗਈਆ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ ਨ ਵਿਸਹਹਿ ਬਹੁ ਪੀ
 ਤਿ ਲਗਾਇਆ॥ ਵੇਖਾਇਆ ਹੀ ਮਾਇਆ ਪੁਰਿ ਗਈ ਪਛੁਤਹਿ ਪਛੁਤਾਇਆ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਹਿ ਨਾਨ
 ਕ ਹਰਿ ਭਾਇਆ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਗਿਆਨ ਵਿਹੁ ਲਾਗਾ ਵੈਰੀ ਤਾ ਭੁਖੇ ਮੁਖੀ ਪਰੇ ਮਸੀਤੀ॥ ਮ
 ਖਟੂਰੇ ਏਕੈ ਨ ਪੜਾਏ॥ ਯਕੁ ਰੁਕੇ ਹੋਰੁ ਜਾਤਿ ਗਵਾਏ॥ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਸਦਾਏ ਮੰਗਲ ਜਾਇ॥ ਤਾ ਕੈ ਮੁਖਿ ਨ
 ਲਗੀ ਮੈ ਪਾਇਆ॥ ਪਾਇਆ ਏਕਿ ਭੁਖੁ ਹੋਰੁ ਦੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਰਹੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸੇਇ॥੧॥੫੫:੧ ਮਨੁ ਹਾਜੀ ਅੰਧੇ ਕੂਪ
 ਕਹਿਆ ਬਿਰਦੁ ਨ ਜਾ ਲਗੀ॥ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਉਪੈ ਕਵਲਾਇ ਸਾਨਿ ਖਰੇ ਕਰੁ ਪਾਇ ਕਿ ਕਹਿ ਜਾ ਲਹਿ ਕਹਿ ਮਾਥੁ

ਭ੍ਰਿਤੇਨਗੁਪਤਸਰੂਪਾਇਕਨਾਦਯਦੇਵਨਗੀਅਰੁਗਸਕਸਨਜਾਨੀਤੀ।।ਇਕਨਾਸੁਪਿਨਬੁਧਿਨਸਕਥਿ
ਸਗਅਖਰਕਾਭੇਉਨਲੀਤੀ।।ਨਾਨਕਸੇਨਰਅਸਲਖਗਜੀਬਿਨੁਗੁਲਗਰਬੁਕਗੀਤੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਭਪਵਿਤ੍ਰੇਪਨੁਸੈਪੈਆਇਆ।।ਹਰਿਅਰਥਿਜੋਖਰਚਦੇਦੇਸੁਖੁਪਾਇਆ।।ਜੇਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆ
ਉਦੇਤਿਨੋਤੋਟਿਨਆਇਆ।।ਗੁਰਮੁਖਨਦਗੀਆਵੁਦਾਆਇਆ।।ਸੁਟਿਪਾਇਆ।।ਨਾਨਕਭਗਤਹੋਗੁਚਿ
ਤਿਨਆਵਈਹਰਿਨਾਮਿਸਾਇਆ॥ ੨੨॥ ਸਯੋਕੁਮ:੪ ਜਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਵਡਭਾਗੀ।।ਸਚੈਸ
ਬਦਿਜੇਨਾਏਕਾਹਿਵਲਾਗੀ।।ਗਿਰਭੁਟਬਖਸਿਸਹਜੇਸਮਾਪੀ।।ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਸਚੈਬੈਠਾਗੀ॥ ੧
॥੫:੪॥ ਗਲਤੈਸੇਵਨਹੋਵਈਕੀਤਾਥਾਏਨਪਾਇ।।ਸਬਦੈਸਾਦਨਆਇਚਿਸਚਿਨਾਨਹੋਭਉ।।ਸਤਿ
ਗੁਰਪਿਆਰਨਲਗਈਮਨਹਠਿਅਵੈਜਾਇ।।ਜੇਇਕਾਵਿਖਅਗਾਰਭਰੇਤਾਦਸਾਵਿਖਾਪਿਛਾਹਜਾਇ।।
ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਗੀਜੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ।।ਅਪੁਗਵਾਇਸਤਿਗੁਰੁਨੀਮਿਲੈਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਇ॥
ਨਾਨਕਤਿਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਖਾਨਮਲੂਕਕਹਾਇਦੇਕੇਰਹਲੁਨਪਾਈ
ਗੜਮੰਦਰਗਚਗੀਗੀਆਕਿਉਸਾਥਿਨਜਾਈ।।ਸੋਏਨਸਾਖਤਿਪਉਲਵੇਗਾਪਿਗੁਪਿਗੁਚਤੁਠਾਈ॥ਛੁ
ਤੀਹਮੀਮਤਪਰਕਾਰਕਰਹਿਬਹੁਮੈਲੁਵਪਈ।।ਨਾਨਕਜੇਦਵੈਤਿਸਹਿਨਜਾਲਨੀਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਪਾਈ॥
੨੩॥ ਸਯੋਕੁਮ:੩ ਪਾਵੈਪਾਵੈਪੈਰਿਤੋਨੀਥਕੇਦੇਸਤਰਭਾਵਿਥਕੇਭੇਖਧਾਗੀ।।ਦੂਜੈਭਾਇਨਉਕ
ਦੇਨਪਾਇਨਿਦੁਖੁਲਾਗਾਆਤਿਭਾਗੀ।।ਮੁਖਅੰਧੈਤੈਗੁਲਸੇਵਹਿਮਾਇਆਕੇਬਿਉਰਹੀ।।ਅੰਦਰਿਕਪਟ
ਉਦਰੁਭਰਲਕੈਤਈਪਾਠਪੜਹਿਗਵਾਗੀ।।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਸੁਖੁਪਾਏਜਿਨਹਠਿਮੈਵਿਚਹੁਮਾਗੀ।।ਨਾਨ
ਕਪੜਲਾਗੁਨਲਾ।।ਇਕੁਨਉਰੈਬੁਝੈਕੋਬੀਚਾਗੀ॥ ੧॥੫:੩॥ ਨਗੇਆਫਲਾਨਾਂਗੇਜਾਲਾਹਰਿਹੁਕਮੁਪਾ
ਇਆਕਿਆਕੀਜੈ।।ਜੇਸਕੀਵਸਤੁਜੇਈਲੈਜਾਇਗਾਰੇਸੁਕਿਸੈਸਿਉਕੀਜੈ।।ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਭਲਾਮੰ
ਨੇਸਹਜੇਹਰਿਗੁਪੀਜੈ।।ਨਾਨਕਸੁਖਦਾਤਾਸਦਾਸਲਾਹਿਹੁਰਸਨਾਗਮੁਰਵੀਜੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗਵਿਕੀ
ਇਆਸੀਗਾਰਬਹੁਭੀਤਿਥਲਾਈ।।ਠੰਗਪਰੰਗਕਤੀਠਿਆਪਹਿਗਹਿਧਰਮਾਈ।।ਯਾਯਸੁਪੇਦਦੁਈ
ਚਿਆਬਹੁਸਭਾਥਲਾਈ।।ਦੁਖੁਖਲਾਦੁਖੁਭੇਗਲਾਗਰਬੈਗਰਥਾਈ।।ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਿਚਿਅੰ
ਤਿਲਏਛੁਡਾਈ॥ ੨੪॥ ਸਯੋਕੁਮ:੩ ਸਹਜੇਸੁਖਿਸੁਤੀਸਬਦੈਸਮਾਇਆ।।ਅਪੇਪਉਮੋਰਿ
ਲਈਗਾਹਿਲਾਈ।।ਦੁਬਿਧਾਦੁਕੀਸਹਜੇਸੁਭਾਈ।।ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਮਾਨਿਆਈ।।ਸੇਕੀਠਿਲਾਇ
ਜਿਭੀਨਿਘੜਾਈ।।ਨਾਨਕਜੇਪੁਰਿਮਿਲੇਸੇਹੁਲਿਆਲਿਆਈ॥ ੧॥੫:੩॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆ

ਕਿਮਾਜਪੁਜਾਪਰਿਹੋਗਿ॥ ਬਿਸਟਾਸੰਦਰਿਕੀਟਸੇਮੁਰੇਪੈਚੋਗਿ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸੂਟੇਯਾਯਚੋਹੋਗਿ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਨਾਮੁਮੰਨਿਅਸਥਿਤੁਜਾਗੋਸੇਈ॥ ਚਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਚਿਤਵੈਦੂਜਾਨਹੀ॥
 ਕੋਈ॥ ਗੋਮਿਰਿਹਰਿਉਚਰੈਖਿਨੁਖਿਨੁਹਰਿਸੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਨਿਰਮਲੁਮਲੁਖੇਈ॥ ਨਨਕ
 ਜੀਵਦਾਪੁਰਮੁਖਿਆਈਆਅਮਰਪਦਹੋਈ॥ ੨੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਰਿਅਥਹੁਕ
 ਰਮਕਮਵਹਿਹੋਗਿ॥ ਨਨਕਜਮਪੁਰਿਬਖੇਮਾਰੀਅਹਿਜਿਉਸਨੀਉਪਰਿਚੋਗਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਧਰਤਿਸੁਹਵਣੀ
 ਆਕਾਸੁਪੁਰਿਦਾਜਪੀਦੇਅਹਰਿਨਾਉ॥ ਨਨਕਨਾਮਵਿਹੁਲਿਆਤਿਨਤਨਖਵਹਿਕੀਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਉਕਰਿਨਿਜਮਲਾਯੀਵਾਸਾ॥ ਚਿਏਬਹੁਫੈਜੋਨਿਨਾਮਵਨੀ॥ ਠਿਹਿਹੋਰਿਨਬਿਨਾਸਾ॥ ਹਰਿ
 ਸੇਤੀਗਿਗਿਗਵਿਰੇਸਭਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥ ਹਰਿਕਰੰਗੁਕਦੇਨਉਤਰੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸਾ॥ ਚਿਏਕਿਰਪਕਰਿ
 ਕੈਮੇਲਿਅਨੁਨਾਨਕਹਰਿਪਾਸਾ॥ ੨੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਜਿਚਗੁਇਹਮਨੁਯਹਗੀਵਿਚਿਰੈਹਉਮੈ
 ਬਹੁਤਅੰਕਾਰੁ॥ ਸਬਦੈਸਾਦਨਾਵਈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਗੁਸੇਵਾਥਾਇਨਪਵਈ॥ ਤਿਸਕੀਖਪਿਖਪਿਯੋਇ
 ਖੁਅਗੁ॥ ਨਨਕਸੇਵਕੁਸੇਈਆਖੀਐਜੇਸਿਰੁਪਰੇਉਤਾਗਿ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਕਾਭਾਲਾਮੰਨਿਯਏਸਬਦੁਗਖੈਉਰ
 ਧਾਗਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਜੇਜਪੁਤਪੁਸੇਵਾਚਕਗੋਜੇਖਸਮੈਭਵੈ॥ ਆਪੇਬਖਸੇਮੋਲਿਯਏਆਪਤੁਗਵਵੈ॥ ਮਿ
 ਲਿਆਕਦੇਨਵੀਛੁਫੈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਵੈ॥ ਨਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੋਬੁਝਸੀ॥ ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਵੈ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁਕੇਲੇਖੇਵਿਚਿਰੈਮਨਮੁਖੁਅੰਕਾਰੀ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਕਦੇਨਚੇਤਈਜਮਕਾਲੁਸਿਰਿਮਾਰੀ॥ ੧॥
 ਪਾਬਿਕਾਰਮਨੁਸਭਿਯਦੇਬਹੁਭਾਗੀ॥ ਮਾਰਗੁਬਿਖਮੁਰਾਵਲਾਕਿਉਤਰੀਐਤਰੀ॥ ਨਨਕਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉ
 ਬਰੇਹਰਿਨਾਮਿਉਧਾਰੀ॥ ੨੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਵਿਲਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਹੀ॥ ਮਰਿਜੀਮਰਿਵਾਰੇਵਗ
 ਮੇਰਠਗਉਲੀਪਈਅਨੁਬਹੁਦੂਜੈਭਾਇਵਿਕਾਗਾਇਕਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਥੇਗਤਿਸੁਜਨਕਉਕਰਹਿਸਭਿ
 ਨਾਸਕਾਗਾਨਨਕਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਪਿਆਇਤੁਅੰਤਰਿਜਿਤੁਪਵਹਿਮੋਖਦੁਆਗਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿ
 ਸਾਰਿਆਸਦੁਮਰਫਾਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਪੀਧਕਗਤਿਆਜਨਮੁਗਾਇਆਅੰਦਰਿਦੁਖੁਸਹਾਮੁ॥ ਨਨਕਸਾਚਿਗੁਰਸੇ
 ਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆਜਿਨਪੁਰਬਿਲਿਅੰਕਰਾਮੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਲੇਖਾਪੜੀਐਹਰਿਨਾਮੁਠਿਗਿਯੇਖੁਨ
 ਹੋਈ॥ ਪੁਛਿਨਸਕੈਕੋਇਹਰਿਦਰਿਸਦੇਦੇਈ॥ ਜਮਕਾਲੁਮਿਲੈਦੇਭੇਟਸੇਵਕੁਨਿਭੋਈ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਮਰ
 ਲੁਪਾਇਆਪਤਿਪਰਗਵਯੋਈ॥ ਨਨਕਅਨਦਪੁਰੀਦਰਿਵਜਦੇਮਿਲਿਆਹਰਿਸੇਈ॥ ੨੮॥
 ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਗੁਰਕਾਰਿਮਾਜੇਕਰੇਸੁਖੀਹੁਸੁਖੁਸਾਗੁ॥ ਗੁਰਕੀਕਰਲੀਭਉਕਈਐਨਾਨਕਪਵਹਿ

ਪਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ਸਦੁਪੁਰਾਨਾ ਬੀਮੈ ਨਾਮੁ ਨੈਯੋਹੋਇ। ਗੁਰਕੇ ਭਲੈ ਜੇ ਚਲੈ ਬਹੁ ਤੈਨਾ ਵਲੋਹੋਇ।
ਨਾਨਕ ਅਵਿਸਰਿ ਮੈ ਅਵਲ ਜਾਣਾ ਦੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੰ ਗਤ ਜਗੁ ਜਾਚੈ ਦੁਰਹਰਿ ਦੇਹੁ ਸੁਭਾਇ
ਗੁਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ਦਰਸਨਿ ਤਿਪਤਾਇ। ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਾਇ। ਸਾਥਿ
ਗੁਰਿ ਨਾਇਕ ਦੇਖਾਇ। ਆਗਵਹਿ ਆਸ ਭਥਾਇ। ਸੁਤਿਆ ਆਪਿ ਉਠਾਇ ਦੇਇ ਨਾਨਕਾ ਨਿਵਾਇ॥ ੩॥
ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਮਨੁ ਮੁਖ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੀ ਚਿਨਾਮੰਦਰਿ ਕਾ ਮੁਕੁਤੁ ਅੰਕੁ ਗਾਥਾ ਉਕਥਾਉ ਨ ਜਾਣੀ ਸਦਾ
ਚਿਤਵਹਿ ਬਿਕਾਗਾ ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਮੈ ਚਿਥੈ ਹੋਰਿ ਭੁਵਿਆਗਾ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਅਨੁ ਆਪਿ ਕਰੇ
ਬੀਚਗਾ। ਨਾਨਕ ਕਿਸੇ ਸੇਆ ਬੀਮੈ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਸਾਚੇ ਅਗੁ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਅਗਾਧਿ
ਆਜਿ ਨ ਕਰੀ ਪਗ ਪਤਿ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਾਲਿ ਹਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਸੇਇ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਆਸ ਕੇ ਸਭੁ ਭਯੋ ਕੁਝ ਜੀਵਨੁ ਜਾਣਿਆ। ਨਿਤ ਜੀਵਨ ਕਉ ਚਿਤੁ ਗਠ ਮੰਨੁ ਪਸਵਾਰਿ
ਆਵਲ ਵੇਚ ਕਰਿ ਉਪਾਵ ਮਾਇ। ਅਰਿ ਰਿਆਲਿਆ ਜਮ ਕਾ ਲੁਨਿ ਹਯੇ ਸਾਸ ਆਵੈ ਬੇਤਾ ਲਿਆ। ਨਾਨਕ
ਕਹੁ ਸਰਣਾਈ ਉਥੇ ਹਰਿ ਰੁਖ ਚਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਪਰਿਪਤਿ ਪੈ ਤਵ ਵਖਾਲ ਦੇਖਾ
ਇਆ ਮੇਯੁ ਆਇ। ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨੁ ਮੁਖੀ ਮਯੈ ਸਜਾਇ। ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਸੈ ਨ ਸੇਵਨੀ ਦੇਦ
ਰਿ ਜ ਕੁ ਸਮਾਇ। ਜਮ ਕਾ ਠਹਰਾ ਲੁਕੁ ਟੀਐ ਠਿਠਿ ਠਿਠਿ ਆਵਹਿ ਜਾਇ। ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਾ ਬੀਲਿ ਪਿਆਸਾ ਤਿ
ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਆਇ। ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦੇ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਸਦੁਵਲ ਜਹਿ ਸ
ਚੇ ਸੇਵ ਦੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੈ ਗੋਪਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਕੇ ਭਲੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਹ ਜੇ ਸਾਚੇ ਸਮਾਹਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਆਸਾਵੇ ਚਿਅ ਤਿਤੁ ਖੁਪ ਲਾ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਏ ਨਿਗਾਸ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ। ਵਿਚੇਰਿ
ਹਉ ਦਸ ਅਲਿਪਤਾ ਨਿਵਾਇਆ। ਚਿਨਾਮੇ ਗੁਣਿ ਜੋ ਗੁਨ ਵਿਆਪਈ ਹਰਿ ਭਾਲਾ ਭਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਰਵਿਰੇ ਪੁਰਿ ਲਈ ਮਿਲਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਪਰਾਈਆ ਮਾਲ ਕਿਉ ਰਖੀ ਐ ਦਿਤੀ
ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ। ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਬੋਲੈ ਕੋਰੇ ਰਖੈ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ। ਅੰਨੇ ਵਸਿ ਮਾਲ ਕੁਪਾਇਆ ਘਰਿ ਘਰਿ ਵੇਚ
ਣਾ ਜਾਇ। ਚਿਨਾਮੁ ਰਖਨ ਆਵਈ ਅਛੁ ਨ ਪਯੋ ਪਾਇ। ਜੇ ਆਪਿ ਪਰਖਨ ਆਵਈ ਤਾਂ ਪਰਖੀ ਆਥਾ ਵਹੁਣਾਇ ਉ
ਪਰਖਾਇ। ਜੇ ਚਿਨਾਮੁ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਤਾਂ ਵਬੁਲਾ ਹੋਨ ਉਨਿ ਪਿਪਯੋ ਪਾਇ। ਘਰਿ ਹੋਦੈ ਪਨਿ ਜਗੁ ਭੁਖਾ ਮੁਆ ਬਿਨੁ
ਸਾਚਿ ਗੁਰ ਸੇਈ ਨ ਹੋਇ। ਸਬਦੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਸੇ ਗੁਣਿ ਜੋ ਗੁਨ ਕੋਇ। ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਆਪਿ
ਗਰਬੁ ਕਰੇ ਮੁਰਖੁ ਮਾਪੁ ਗਲਾਈ। ਨਾਨਕ ਕਿਨੁ ਭੁਭੁਣੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਚਿਠਿ ਠਿਠਿ ਠਿਠਿ ਆਵੈ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਮ: ੩

ਮਨਿ ਅਨਦੁਭਾਇਆ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪੀਤਮੁ ਸਰਸੇ ਸਜਾ ਲਸਿਤੀ ਪਾਏਗੇ ਜੋ ਪੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨਾਵੇ ਛੁੜਹਿ ਕਬ
 ਹੂਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰੇ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਗਵਿਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾਰੇ
 ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਅੰਤਰਿ ਰਖਿ ਉਰਧਾਰੇ ਮਨ ਮੁਖੁ ਰਿਨ ਕੀ ਬਖੀ ਆਕਿ ਕਰੇ ਜੋ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ਚਿਨ੍ਹ
 ਦੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਖੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸਰਲਾ ਗਤਿ ਪਏ ਗੁਰ ਦੁਆਰੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਜੁ ਹੋਏ ਭਏ ਮੁਖ ਉਜਾ
 ਯਦਰਥਾਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੈ ਬਹੁ ਪੀਤਿ ਮਿਲਿ ਮੇਰੁ ਵਧਾਇਆ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤਰਿ
 ਤਵੈ ਵੇਗੈ ਸੇ ਮੇਰਿਆ ਏਆ ਦੇਸਿ ਪਰਦੇਸਿ ਪਨੁ ਚੇਗਾਇਆ ਲਿਖੁ ਹਿ ਪਾਇਆ ਅੰਤਰੈ ਵੈਰੈ ਗਵਿਰੇ ਪੁਰੇ
 ਸਕੈ ਨਦੁ ਭਾਇਆ ਨਨਕ ਵਿਲਾਸੈ ਪ੍ਰਿਥੁ ਮੇਰਾ ਜਿ ਤੁਯਾ ਗਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿ ਤੁਖਾ ਪੈਸਭ ਭੁਖ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਨਾਮੁ ਲਿਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਿ
 ਹੋਰੁ ਖਾਲਾ ਤਿ ਤੋਰੁ ਗੁਲਗੇ ਤਨਿ ਪਾਇ ॥ ਨਨਕ ਗਸਕਸ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹ ਲਾ ਆਪੇ ਯਏ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥
 ਮ: ੩ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀ ਉਸਬਦੁ ਹੈ ਜਿ ਤੁਸਹ ਮੇਲਾ ਵਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗਿ ਅਥੇ ਭੁਭੈ ਸ
 ਬਦੇ ਪਰਗਟੋਇ ॥ ਪੀਤਿ ਤੋ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਪਤਿ ਥਕੇ ਭਖ ਥਕੇ ਤਨੁ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਰੈ ਨ ਪਾਇ ਚਿ
 ਦੁਖੀ ਏ ਚਲੇ ਗਇ ॥ ਨਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈ ਮੈ ਕਰਮਿ ਪਗ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੈ
 ਅਤਿ ਨੇਰੁ ਬਹਿਸੰਦੁ ਪਕਾਇਆ ਦਿਸਦਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਚਲਾ ਸੀ ਮੇਰੇ ਪੁਰ ਭਾਇਆ ਕਿਉ ਚਲੀ ਮੈ ਬਿਰੁ
 ਜਾਗੈ ਕੋ ਕਦੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਥਿਰੁ ਕੇ ਸੁਸਥਾਇਆ ਨਸਬ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁਗਰਿ ਨਾਮਿ
 ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਹੋਤਾ ਅਪਾਰਾ ॥ ਭੋਰਿ ਭਰਹਿ ਸੁ
 ਪਿਅਤਿ ਗਈ ਸਾਚਿ ਨਾਨਕੀ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦਰਗਹ ਮੇਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਨਨਕ ਆ
 ਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਆਪੇ ਬਖਸ ਲਹਾਰਾ ॥੧॥ ਮ: ੪ ਨਨਕ ਜਿ ਸੁ ਬਿਨੁ ਪਤੀ ਨ ਜੀਵ ਲਾਵੈ ਸਰੇ ਸਰੇ ਨਾ ਬੰਦਾ
 ਤਿ ਸੁ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨੁ ਰੁਸੀ ਮੈ ਜੇ ਸਹਿਤ ਸਾਹੀ ਚੰਦਾ ॥੨॥ ਮ: ੪ ਸਾਵਲਾ ਆਇਆ ਝੁੰਮਾ ਝੁੰਮਾ ਹਰਿ ਗੁ
 ਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਾ ਨਾ ਸਭੁ ਚੁਕਾਇ ਸੀ ਮੀਰੁ ਛੁਹ ਬਰਯਾਇ ॥ ਸਭੁ ਪਗਤਿ ਭਈ ਹਰੀ
 ਆਵਾਈ ਅੰਤੁ ਜੀ ਮਿਆ ਬੋਲ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਆਚੰਤ ਬੁਝਾਵੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪਾਵੈ ਥਾਇ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸ
 ਹਿ ਪਿਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨੁ ਜੁ ਅੰਤੋ ਲਏ ਛੁੜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਭਗਤਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਆਇ
 ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧਿ ਆਤਿਨ ਦੁਖ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਾ ਤਿ ਪਤੈ ਗਾਇ ਗੁਲਾਹਰਿ ਦਰਸਨੁ
 ਦੇਹੁ ਸੁਭਾਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਦਾਤਿ ਤਿਤ ਦੇਵੈ ਚਰੈ ਸਵਾਈਆ ਤੁਸਿ ਦੇਵੈ ਆ

ਪਦਾਇਆਨੁਨਛਪੈਛਪਈਆ। ਨਿਰਦੈਕਵਲੁਪਗਾਸੁਉਨਮਨਿਓਵਲਾਈਆ। ਜੇਕੋਕਰੇਉਸਦੀਰੀ ੫੨ =
 ਸਸਿਰਿਛਾਈਪਈਆ। ਨਾਨਕਅਪਾਛੈਕੋਇਨਸਕਈਪੁਰੇਸਾਤਿਗੁਰਕਵਰਿਅਈਆ॥ ੩੬॥
 ਸਯੋਕੁਮ: ੩ ਅਮਰਵੇਪਰਵਾਹੁਏਤਿਸੁਨਾਇਸਿਆਲਪਨਚਲਈਨਹੁਜਾਤਿਕਰਲੀਜਾਈ।
 ਆਪੁਛੋਰਿਸਰਲਾਇਪਵੈਮੰਨਿਲਏਰਜਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਜਮਰੰਡੁਨਲਗਈਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਈ।
 ਨਾਨਕਸੇਵਭੁਸੇਈਆਖੀਐਜਿਸਚਿਰੇਐਭਵੰਯਾਈ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਦਾਤਿਜੇਤਿਸਭਸੁਗਤਿਤੇਗੀ। ਥ
 ਹੁਤੁਸਿਆਲਪਹਉਮੈਗੀ। ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਯੋਭਿਮੋਹਿਵੇਆਪੇਹਉਮੈਕਦੇਨਦੂਕਫੇਗੀ। ਨਾਨਕਆ
 ਪਿਕਰਾਏਕਰਤਾਜੇਤਿਸੁਭਵੈਸਾਈਗਲਚੇਗੇਗੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚਖਾਲਾਸਚਪੈਨਲਾਸਚੁਨ
 ਪੁਅਧਗਾਗੁਰਿਪੁਰੇਮੇਲਾਈਆਪੁਛਦੇਵਲਹਗੁ। ਭਾਗੁਪੁਗਤਿਨਜਾਗੀਆਜਾਪਿਆਨਿਠਕਾਗੁ। ਸਾਧੂ
 ਸੰਗਤਿਲਾਗੀਆਤਰਿਆਸੀਸਾਗੁ। ਨਾਨਕਸਿਧਾਤਿਸਾਯਾਹਕਰਿਪੁਭਕਾਜੈਕਾਗੁ॥ ੩੫॥ ਸਯੋਕੁਮ: ੪
 ਸਚੇਜੀਅਸਮਾਇਅਪਲੀਮਿਹਰਕਗੁ। ਅੰਨੁਪਾਲੀਮੁਦੁਉਪਾਇਦੁਖੁਦਾਯਦੁਬੀਨਿਤਗੁ। ਅਰਦਾਸਿ
 ਸੁਲੀਦਾਤਾਰਿਹੋਈਸਿਸਾਟਿਰਗੁ। ਯੇਵਹੁਕੀਠਿਲਗਾਇਅਪਦਾਸਭਹਗੁ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਪੁਭਕਾ
 ਸਫਲੁਘਗੁ॥ ੧॥ ਮ: ੪ ਵੇਰੇਮੇਘਸੁਹਾਵਲੇਹੁਕਮੁਕੀਤਾਕਰਤਾਗੀ। ਠਿਜਭਉਪਾਇਓਨੁਅਗਲਾ
 ਗੀਦੁਪਈਸੀਸਾਗੀ। ਤਨੁਮਨੁਹਰਿਅਹੋਈਆਸਿਮਰਤਅਗਮਅਪਗਾਕਰਿਕਿਰਪਾਪਭਆਪਲੀਸਚੇਸਿਰ
 ਜਲਹਗੁ। ਕੀਤਾਯੋਰਹਿਸੇਕਗਰਿਨਾਨਕਸਦਥਾਹਿਹਗੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਡਾਅਪਿਅਗੀਮੁਹੈਵ
 ਰੀਵਰਿਅਈ। ਗੁਰਸਬਦੀਵੀਖਵਿਗਸਿਆਮੰਤਰਿਸੰਤਿਅਈ॥ ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੈਰੋਭਾਈ॥
 ਅਪਿਨਾਥੁਸਭਨਥੀਅਨੁਸਭਹੁਕਮਿਚਲਾਈ। ਨਾਨਕਹਰਿਭਾਵੈਸੋਕਰੇਸਭਚਲੈਰਜਾਈ॥ ੩੬॥ ੧॥

ਸਾਠੰਗਥਾਲੀਭਗਤਾਕੀ॥ ਕਬੀਰਜੀਓ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ
 ਕਰਨਗਰਥਸਿਥੋਗੀਥਾਤਾ। ਮਨਦਸਨਾਜੂਟਕਾਚਰਿਗੀਐਡੇਏਛਜਾਤਾ॥ ੧॥ ਠਹਉ। ਬਹੁਤ
 ਪਤਾਪੁਗੀਉਸਉਪਾਏਦੁਇਲਖਟਕਾਬਰਤਾ। ਦਿਵਸਚਾਰਿਕੀਕਰਹੁਸਾਰਿਥੀਜੈਸੇਬਨਹਰਪਾਤਾ॥ ੨॥ ਨ
 ਕਉਲੈਆਇਓਇਹੁਪਨੁਕੋਉਲੈਜਾਤਾ। ਗਵਨਹੁਤੇਅਪਿਕਛੁੜਪਤਿਖਿਨਮਹਿਗਏਬਿਯਾਤਾ॥ ੩॥ ਹ
 ਠਿਕੇਸਿਤਸਦਾਥਿਰੁਪੁਜਹੁਜੋਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਤਾ। ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤਹੈਗੋਬਿਦੁਤੇਸਤਸੀਰੀਮਿਲਾ
 ਤਾ॥ ੩॥ ਮਾਤਪਿਤਾਥਨਿਤਾਸੁਤਸਿਪਤਿਅੰਤਿਨਚਲਤਸੰਗਤਾ। ਕਰਤਕਬੀਰਗਮਭਜੁਥਉਰੇ

ਜਨਮੁ ਅਕਾਰ ਬਜਾਤਾ ॥ ੧॥ ੧॥ ਰਾਜਾ ਸੁਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੇਰੀ ॥ ਤੇਰੇ ਸੰਤ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਸਤੇ ਜਾਇ ਸੁਰੇ ਵਤੁ ਅਵੈ ਰਵਤੁ ਜਾਇ ਸੁਰੇ ॥ ਬਸਤੇ ਹੋਇ ਹੋਇ ਸੁ ਉ ਜਰੁ ਉ ਜਰੁ ਹੋਇ ਸੁ ਬਸੇ ॥ ੧॥
ਜਲ ਤੇ ਬਲ ਕਰਿ ਬਲ ਤੇ ਕੁ ਅਭੁ ਤੇ ਮੇਰੁ ਕਰਵੈ ॥ ਪਰਤੀ ਤੇ ਅਕਾਸ ਛਵੈ ਚਢੈ ਅਕਾਸੀ ਕਰਵੈ ॥ ੨॥
ਭੇਖੀ ਤੇਰਾ ਦੁਕਰਾਵੈ ਰਾਜਾ ਤੇ ਭੇਖੀ ॥ ਖਲ ਮੁਖ ਤੇ ਪੀੜੇ ਤੁਕਰੇ ਧੰਨਿ ਤੇ ਮੁਗਧ ਗੀ ॥ ਨਾਹੀ ਤੇ ਜੇ
ਪੁਰਖੁ ਕਰਵੈ ਪੁਰਖ ਤੇ ਜੋ ਨਹੀ ॥ ਕਰੁ ਕਬੀਰ ਨਾ ਪੂਕੇ ਪੀਤ ਮੁਤਿ ਨੁ ਮੁਤਿ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ੧॥ ੨॥
ਸਾਠ ਗਥਾ ਦੀ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ^{੧੬ ਜਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ} ਗਾਏ ਮਨਾਇ ਪਿਆਰ ਨਾਇ ॥ ਭੁਲੇ ਹੋਠ ਗੁਰੀ ਖਾਇ ॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਜੋ ਸੇ ਮੀਰੁ ਪਰੀ ਮਹਿ ਰਹੈ ॥ ਕਾਲ ਜਾਲ ਕੀ ਸੁਪਿਨ ਹੀ ਲਹੈ ॥ ਜਿਹ ਬਾਸੁ ਅਚੀਲੀ ॥ ਚਿਤ ਲੋਹਾ ॥ ਮੈ ਸੇ ਕਸਿ
ਕਕਾਨੀ ਬਾਧਿ ਚਿਸੇ ॥ ੧॥ ਜੇ ਉਮਰੁ ਮਾਖੀ ਸੀਚੈ ਅਪਗਾ ਮਧੁ ਜੀਨੇ ਮੁਖਿ ਦੀਨੇ ਛਾਤਾ ॥ ਗਉ ਬਾਛ ਕਉ ਸਿਚੈ
ਖੀਗਾ ॥ ਗਲਾ ਬਾਧਿ ਦਹਿਲੇਇ ਅਹਿਗਾ ॥ ੨॥ ਆਇ ਅਕਾਰਨ ਸੁਮੁ ਅਤਿ ਕਰੈ ॥ ਸੋਮਾਇ ਅਲੈ ਗਾਏ ਪਰੈ ॥
ਅਤਿ ਸਚੈ ਸਨੈ ਨਹੀ ਮੁਕਾ ॥ ਪਨੁ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀ ਹੋਇ ਗਾਇ ਚਿਤੁ ਰੇ ॥ ੩॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤਿਸਨਾ ਅਤਿ ਜਗੈ ਸਾਧ
ਸੰਗਾ ਤਿਕ ਬਹੁ ਨਹੀ ਕਰੈ ॥ ਕਰਤ ਨਾਮ ਦੇਉ ਤਾਚੀ ਆਇ ॥ ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਤਜੀ ਐ ਰਗਵਾਨ ॥ ੧॥ ੧॥
ਬਦਹ ਕੀਨੇ ਰਮਾ ਪਉ ਮੇਸਿਉ ॥ ਠਾਕਰ ਤੇ ਜਨੁ ਜਨ ਤੇ ਠਾਕਰ ਖੇਲੁ ਪਰਿਚਿਤੈ ਸਿਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਨ ਦੇਉ
ਦੇਹੁ ਰਾਅਪਨ ਅਪਲਗਾਵੈ ਪੂਜਾ ॥ ਜਲ ਤੇ ਤਰੰਗ ਤਰੰਗ ਤੇ ॥ ਜਲੁ ਕਰਨ ਸੁਨਨ ਕਉ ਦੂਜਾ ॥ ਅਪਹਿ ਗਵੈ
ਆਪਹਿਨਾ ਚੈ ਅਪਬਜਾਵੈ ਤੂਹਾ ॥ ਕਰਤ ਨਾਮ ਦੇਉ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਠਾਕਰ ਜਨੁ ਉਗਤੁ ਪੂਰਾ ॥ ੨॥ ੨॥
ਦਾਸਾ ਨਿਨ ਮੇਰੇ ਨਿਜ ਰੂਪਾ ॥ ਦਰਸਨ ਨਿਮਖ ਤਾਪੜਈ ਮੇਰੇ ਪਸਤ ਮੁਕਤਿ ਕਰਤ ਗਿਹ ਕੁਪਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੇਰੇ ਬੰਧੀ ਭਗਤੁ ਛੁਡਵੈ ਬੰਧੀ ਭਗਤੁ ਨ ਛੁਟੈ ਮੇਰੇ ॥ ਏਕ ਸਮੇ ਮੇਰੇ ਚਿਹਾਰਿ ਬਾਧੈ ਤਉ ਨਿਮੈ ਜਬਾਬੁ ਰੇ
ਇ ॥ ੧॥ ਮੈਰੁ ਨ ਬੰਧੁ ਸਗਲ ਕੀ ਜੀਵਨਿ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨਿ ਮੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ॥ ਮੈ ਸੀ ਤੇ ਸੇ ਤਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰ
ਗਾਸਾ ॥ ੨॥ ੩॥ ਸਾਰੰਗਾ ॥ ਪਰਮਨੰਦਾ ॥ ਤੈਨਹ ਕਿਆ ਪੁਰਨੁ ਸੁਨਿ ਕੀਨਾ ॥ ਅਨਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਨਹੀ
ਉਪਜੀ ਭੁਖੈ ਦਨੁ ਨ ਦੀਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਨਾ ਬਿਸਰਿ ਚਿਕੋਰੇ ਪੁਨਾ ਬਿਸਰਿ ਚਿਉ ਭੁਨ ਛੁਟਿ ਚਿ ਦੇਵਾ ॥ ਪਰਨੰਦਾ ਮੁ
ਖ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟਿ ਨਿਛਲ ਭਈ ਸਭ ਸੇਵਾ ॥ ੧॥ ਬਾਟ ਪਾਰਿ ਪਰੁ ਸਿ ਬਿਗਨੇ ਪੇਵੁ ਭੈ ਅਪੀ ॥ ਜਿਹਿ ਪਗਲੋ ਕ ਜਾਇ
ਅਪਕੀ ਗਏ ਸੇਈ ਆਬਿਦਿ ਅਸਪੀ ॥ ੨॥ ਹਿੰਸਾ ਤਉ ਮਨ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥ ਜੀਅ ਦੇਇ ਮਾਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਪਰਮਨੰਦ
ਨਾਪ ਸੰਗਤੀ ਮਲਿਕ ਸਾ ਪੁਨਿ ਤਨ ਚਾਈ ॥ ^{੧੬ ਜਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ} ੩॥ ੧॥ ਸਾਰੰਗਾ ॥ ਸੁਰਦਾਸਾ ॥ ਪਰਮਾਪ
ਤਰਿ ਕੈ ਸੰਗ ਬਸੇ ਹਰਿ ਲੋਕਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਗੰਪ ਸਰਬ ਸੁ ਸਭੁ ਅਗੰਪ ਚੈ ਅਨਦ ਸਤ ਜਪੁ ਨੈਏ ਕਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰ

ਦਰਸਨੁਪੇਖਿਭਏਨਿਰਬਿਖਈਪਾਏਹੈਸਗਲੇਬੋਕਾ। ਅਨਬਸਤੁਸਿਉਕਾਜੁਨਕਛੂ
 ਐਸੁਦਰਬਦਨਅਲੋਕਾ॥ ੧॥ ਸਿਆਮਸੁੰਦਰਤਜਿਆਨਜੁਚਾਹਤਜਿਉਕੁਸਟੀਤ
 ਨਿਜੋਕਾ। ਸੂਰਦਾਸਮਨੁਪਭਿਹਬਿਲੀਨੋਦੀਨੋਇਹੁਪਰਲੋਕਾ॥ ੨॥ ਸਾਰੰਗਕਬੀਰਜੀਉ
 ਹਰਿਬਿਨੁਕਉਨੁਸਹਾਈਮਨਕਾ। ਅਤਪਿਤਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਰਿਤੁਲਾਗੋਸਭਫਨਕਾ
 ਰਹਾਉ। ਆਗੇਕਉਕਿਛੁਤੁਲਹਾਬੀਧਹੁਕਿਆਭਰਵਾਸਾਧਨਕਾ। ਕਹਾਬਿਸਾਸਾਇ
 ਸਭੀਰੋਕਾਇਤਨਕੁਲਗੋਠਨਕਾ॥ ੧॥ ਅਗਲਧਰਮਪੁਨਫਲਪਾਵਹੁਪੂਰਿਬੀਛੁਹੁਸ
 ਭਜਨਕਾ। ਕਹੈਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਇਹੁਮਨੁਉਡਨਪਖੈਰੂਬਨਕਾ॥ ੨॥ ੨॥

੧ ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਜੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ ੧ ਖਾਣਾਪੀਣਾਹਸਣਾਸਉਣਾਵਿਸਰਿਗਇਆਹੈਮਰਣਾ॥
 ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿਖੁਆਰੀਕੀਨੀਧਿਗੁਜੀਵਣੁਨਹੀਰਹਣਾ॥ ੧॥ ਪਾਣੀਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁ। ਅਪੁ
 ਨੀਪਤਿਜੇਤੀਘਰਿਜਵਹੁ। ਰਹਾਉ। ਤੁਧੋਨੇਸੇਵਹਿਤੁਛਕਿਆਦੇਵਹਿ। ਮਾਗਹਿਲੇਵਹਿਰਹਹਿਨ
 ਹੀ। ਤੂਦਾਤਾਜੀਆਸਭਨਾਕਾਜੀਆਅੰਦਰਿਜੀਉਤੁਹੀ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਵਹਿਸਿਆਸਿ
 ਤੁਪਾਵਹਿਸੇਈਸੁਚੇਹੋਹੀ। ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਜਪਹੁਰੇਪਾਣੀਸੈਲੇਹਛੋਹੋਹੀ॥ ੩॥ ਜੇਹੀਰੁਤਿ
 ਕਾਇਆਸੁਖੁਤੇਹਾਤੇਹੋਜੇਹੀਦੇਹੀ। ਨਨਕਹੁਤਿਸੁਹਾਵੀਸਾਈਬਿਨੁਨਾਵੈਹੁਤਿਕੇਹੀ॥ ੪॥ ੧॥
 ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਕਹਉਬਿਨਉਗੁਰਅਪਨੇਪੀਤਮਹਰਿਵਰੁਆਣਿਮਿਲਾਵੈ। ਸੁਣਿਘਨਘੋ
 ਰਸੀਤਲੁਮਨੁਮੋਰਲਾਲਹਤੀਗੁਣਗਾਵੈ॥ ੧॥ ਬਰਸੁਘਨਾਮੇਰਾਮਨੁਭੀਨਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਬੂੰਦਸੁਹਾ
 ਨੀਹੀ। ਅਵੈਗੁਰਿਮੋਹੀ। ਮਨੁਹਰਿਰਸਿਲੀਨਾ। ਰਹਾਉ। ਸਹਸਸੁਖੀਵਰਕਾਮਣਿਪਿਆਰੀਜਿਸੁ
 ਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਮਾਨਿਆ। ਹਰਿਵਰਿਨਾਰਿਭਈਸੋਹਾਗਣਿਮਨਿਤਨਿਪੇਮੁਸੁਖਾਨਿਆ॥
 ੨॥ ਅਵਗਣਤਿਆਗਿਭਈਬੈਰਾਗਨਿਆਸਬਿਰੁਵਹੁਸੋਹਾਗੁਹੀ। ਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਤਿਸੁਕ
 ਦੇਨਵਿਆਪੈਹਰਿਪ੍ਰਭਿਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ ੩॥ ਆਵਣਜਣਨਹੀਮਨੁਨਿਹਚਲੁਪੁਰੇ
 ਗੁਰਕੀਓਟਗਹੀ। ਨਨਕਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਧਨੁਸੋਹਾਗਣਿਸਚੁਸਹੀ॥ ੪॥ ੩॥
 ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਸਾਚੀਸੁਰਤਿਨਾਮਨਹੀ। ਤਿਪਤੇਹਉਮੈਕਰਤਗਵਾਇਆ। ਪਰਧਨਪਰਨ

ਹੀਰਤੁਨਿੰਦਾਬਿਖੁਖਈਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਭੈਕਪਟਨਛੂਟੇਮਨਮੁਖਿਮਾਇਆ
 ਮਾਇਆ॥ਅਜਗਰਿਭਾਰਿਲਦੇਅਤਿਭਾਗੀਮਨਿਜਨਮੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਅਨਿਭਾ
 ਵੇਸਬਦੁਸੁਪਾਇਆ॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਜੋਨਿਭੇਖਬਹੁਕੀਨੇਗੁਰਿਰਖੇਸਚੁਪਾਇਆ॥ਸਹਾਉ॥
 ਤੀਰਥਿਤੇਜੁਨਿਵਾਰਿਨਨਤੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਭਾਇਆ॥ਰਤਨਪਦਾਰਥੁਪਰਹਰਿਤਿਆ
 ਗਿਆ॥ਜਤਕੋਤਤਹੀਆਇਆ॥ਬਿਸਟਾਕੀਟਭਏਉਤਹੀਤੇਉਤਹੀਮਾਹਿਸਮਾਇ
 ਆ॥ਅਧਿਕਸੁਆਦੋਰਗਾਅਧਿਕਾਈ॥ਬਿਰੁਗੁਰਸਹਜੁਨਪਾਇਆ॥੩॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਰ
 ਹਸਿਗੁਣਗਾਵਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰਾ॥ਖੋਜੀਉਪਜੈਬਾਦੀ॥ਬਿਨਸੇਹਉਬਲਿ
 ਬਲਿਗੁਰਕਰਤਾਰਾ॥ਹਮਨੀਚਹੁਤੇਹੀਨਮਾਤਿਸੂਠੇਤੂਸਬਦਿਸਵਰਣਹਾਰਾ॥ਅਤ
 ਮਚੀਨਿਤਹਤੂਤਰਣਸਚੁਤਰੇਤਰਣਹਾਰਾ॥੩॥ਬੈਸਿਸੁਖਾਨਿਕਹਾਜੁਣਤੇਰੇਕਿਆ
 ਕਿਆਕਥਉਅਪਾਰਾ॥ਅਲਖੁਨਲਖੀਐਅਗਮੁਅਜੋਨੀਤੂਨਾਧਨਾਥਣਹਾਰਾ॥
 ਕਿਸੁਪਹਿਦੇਖਿਕਹਉਤੂਕੈਸਾਸਭਿਜਾਚਕਤੂਦਤਾਰਾ॥ਕੁਗਤਿਹੀਨਨਕੁਦਰਿਦੇਖ
 ਹੁਇਕੁਨਾਮੁਮਿਲੈਉਰਧਾਰਾ॥੪॥੩॥ਅਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਜਿਨਿਧਨਪਿਰਕਾਸਾਦੁਨਾ
 ਨਿਆਸਾਬਿਲਖਬਦਨਕੁਮਲਾਨੀ॥ਭਈਨਿਰਾਸੀਕਰਮਕੀਛਾਸੀ॥ਬਿਰੁਗੁਰਭੁਭਨਿਭੁਭਾ
 ਨੀ॥੧॥ਬਰਸੁਪਨਾਮੇਰਾਪਿਰੁਪਾਰਿਆਇਆ॥ਬਲਿਜਾਵਗੁਰਅਪਨੇਪੀਤਾ॥ਜੀਨਿ
 ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਟਿਮਿਲਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਨਉਤਨਪੀਤਿਸਦਾਠਾਕੁਰਸਿਉਅਨਦਿਨੁਭ
 ਗਤਿਸੁਹਾਵੀ॥ਮੁਕਤਿਭਏਗੁਰਿਦਰਸੁਦਿਖਾਇਆ॥ਚੁਗਿਜੁਗਿਤੁਰਤਿਭੁਭਾਵੀ॥
 ੨॥ਹਮਾਥਾਰੇਤਿਭਵਣਜਗੁਤੁਮਰਾਤੂਮੇਰਾਹਉਤੇਰਾ॥ਸਤਿਗੁਹਿਮਿਲਿਐਨਿਰੰਜ
 ਨੁਪਾਇਆ॥ਬਹੁਰਿਨਭਵਜਲਫੇਰਾ॥੩॥ਅਪੁਨੇਪਿਰਹਰਿਦੇਖੇਵਿਗਾਸੀਤਉਧਨ
 ਸਾਚੁਸੀਗੋਰਾ॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਸਿਉਸਚਿਸਾਚੀਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਅਧੋਰਾ॥੪॥
 ਮੁਕਤਿਭਈਬੰਧਨਗੁਰਿਖੇਲੇਸਬਦਿਸੁਰਤਿਪਤਿਪਾਈ॥ਨਨਕਰਾਮਨਾਮੁਰਿਦ
 ਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੫॥੪॥ਅਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਪਰਦਾਰਾ
 ਪਰਧਨੁਪਰਲੋਭਾਹਉਮੈਬਿਖੈਬਿਕਾਰਾਦੁਸਟਭਉਤਜਿਨਿੰਦਪਰਾਈਕਾਮੁ
 ਕੋਧਚੰਡਾਰਾ॥੧॥ਅਹਲਮਹਿਬੈਠੇਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਭੀਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੋਈਜਨੁਪਾ

ਵੈਜਿਸੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਤਨੁਆਚਾਰਾਹਰਾਉ। ਦੁਖਸੁਖਦੇਉਸਮਕ
 ਰਿਜਨੈਬੁਰਾਭਲਾਸੰਸਾਰ। ਸੁਧਿਬੁਧਿਸੁਰਤਿਨਾਮਿਹਰਿਪਾਈਐਸਤ
 ਸੰਗਤਿਗੁਰਪਿਆਗ। ੨॥ ਅਹਿਨਿਸਿਲਾਹਾਰਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਗੁਰਦਾਤਾ
 ਦੇਵਣਹਰਾਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਸੇਈਜਨੁਪਾਏਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਕਰਤਾਰਾ
 ੩॥ ਕਾਂਇਆਮਹਲੁਮੰਦਰੁਘਰੁਹਰਿਕਾਤਿਸੁਮਹਿਰਖੀਜੇਤਿਅਪਾਰਾਨਨ
 ਕਗੁਰਮੁਖਿਮਹਲਿਬੁਲਾਈਐਹਰਿਮੇਲੇਮੇਲਣਹਰਾ। ੪॥ ੫॥ ਅਲਾਹਮ
 ਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਪਵਣੈਪਾਣੀਜਾਣੈਜਾਤਿ। ਕਾਂਇਆਅਗਨਿਕਰੇਨਿ
 ਭਰੀਤਿ। ਜੀਮਹਿਜੀਅਜਾਣੈਜੇਥਾਉ। ਸੁਰਤਾਪੰਡਿਤੁਤਕਾਨਾਉ। ੧॥
 ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਨਜਾਣੀਅਹਿਮਾਇ। ਅਣਗੀਠਾਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਇ।
 ਕਿਆਕਹਿਆਖਿਵਖਾਣੀਐਮਾਇ। ਰਹਾਉ। ਉਪਰਿਦਰਿਅਸਮਾਨਿਪਾਇ
 ਆਲਿ। ਕਿਉਕਰਿਕਹੀਐਟੇਹੁਵੀਚਾਰਿ। ਬਿਨੁਜਿਹਵਜੇਜਪੈਹਿਆਇ।
 ਕੋਈਜਾਣੈਕੋਸਾਨਾਉ। ੨॥ ਕਥਨੀਬਦਨੀਰਹੈਨਿਭਰੀਤਿ। ਸੋਬੁਝੈਹੋਵੈ
 ਜਿਸੁਦਾਤਿ। ਅਹਿਨਿਸਿਅੰਤਰਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ। ਸੇਈਪੁਰਖੁਜਿਸਚਿਸਮਾ
 ਇ। ੩॥ ਕਾਭਿਕੁਲੀਨੁਸੇਵਕੁਜੇਹੋਇ। ਤਕਾਕਹਣਾਕਹਹੁਨਕੋਇ। ਵਿਚਿ
 ਸਨਾਤੀਸੇਵਕੁਹੋਇ। ਨਨਕਪਾਣੀਆਪਹਿਰੈਸੋਇ। ੪॥ ੧॥ ੬॥ ਅਲਾਹਮ
 ਹਲਾ ੧ ਦੁਖੁਵੇਛੋਨਾਇਕੁਦੁਖੁਭੂਖਾ। ਇਕੁਦੁਖੁਸਕਤਵਾਰਜਮਦੂਤਾ।
 ਇਕੁਦੁਖੁਰੋਗੁਲਗੋਤਨਿਪਾਇ। ਵੈਦਨਭੋਲੇਦਾਰੂਲਾਇ। ੧॥ ਦਰਦੁਹੋਵੈ
 ਦੁਖੁਰਹੈਸਰੀਰਾਐਸਾਦਾਰੂਲਗੋਨਬੀਰਾਹਰਾਉ। ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿਕੀਏ
 ਰਸਭੋਗਾਤਾਤਨਿਉਠਿਖਲੋਏਰੋਗਾ। ਅਨਾਮਪੇਕਉਮਿਲੈਸਜਾਇ। ਵੈਦ
 ਨਭੋਲੇਦਾਰੂਲਾਇ। ੨॥ ਚੰਦਨਕਾਟਲੁਚੰਦਨਵਾਸੁ। ਆਣਸਕਾਟਲੁ
 ਘਟਮਹਿਸਾਸੁ। ਸਾਸਿਗਾਇਐਕਾਂਇਆਢਲਿਪਾਇ। ਤਕੈਪਾਛੈਕੋਇਨ
 ਖਾਇ। ੩॥ ਕੰਚਨਕਾਂਇਆਨਿਰਮਲਹੰਸੁ। ਜਿਸੁਮਹਿਨਾਮੁਨਿਜੰਨਅੰਸੁ।
 ਦੁਖਰੋਗਸਭਿਗਇਆਗਵਾਇ। ਨਨਕਛੂਟਸਿਸਾਚੈਨਾਇ। ੪॥ ੨॥ ੧॥

ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਦੁਖਮਹੁਗਾਮਰਣਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਸਿਲਾਸੰਤੋਖਪੀਸਨੁਹ
 ਥਿਦਨੁ॥ ਨਿਤਨਿਤਲੇਹੁਨਛੀਜੈਦੇਹਾ॥ ਅੰਤਕਾਲਿਜਮੁਮਾਰੈਣੇਹਾ॥ ੧॥ ਐ
 ਸਾਦਾਬੁਖਾਰਿਗਵਗ॥ ਜਿਤੁਖਾਧੈਤੇਰੇਜਾਹਿਵਿਕਗਾਰਹਾਉ॥ ਰਾਜੁਮਾਭੁ
 ਜੋਬਨੁਸਭੁਛਾਵਾ॥ ਗਥਿਠਿਰਦੈਦੀਸਹਿਬਾਵਾ॥ ਦੇਹਨਨਾਉਨਹੋਵੈਜਾਤਿ॥
 ਓਥੈਦਿਹੁਐਥੈਸਭੁਰਾਤਿ॥ ੨॥ ਸਾਦਕਰਿਸਮਧਾਤਿਸਨਾਪਿਉਤੇਲੁ॥ ਕਾ
 ਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਗਨਿਸਿਉਮੇਲੁ॥ ਹੋਮਜਗਾਮਰੁਪਠਪੁਰਾਣਾ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਵੈਸੋਪ
 ਰਵਾਣਾ॥ ੩॥ ਤਪੁਕਾਗਦੁਤੇਰਨਾ॥ ਮਨੀਸਨੁ॥ ਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਏਹੁਨਿਧਾ
 ਨੁ॥ ਸੇਧਨਵੰਤਦਿਸਾਹਿਘਰਿਜਾਇ॥ ਨਨਕਜਨਨੀਪੰਨੀਸਾਇ॥ ੪॥ ੩॥ ੮॥
 ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਬਗੇਕਾਪਕੁਬੇਲੈਬੈਣਾ॥ ਲੰਮਨਕੁਕਾਲੇਤੇਰੈਣੈਣਾ॥
 ਕਬਹੂਸਾਹਿਬੁਦੇਖਿਆਭੈਣਾ॥ ੧॥ ਉਰਾਉਰਿਚੜਾਅਸਾਮਾਨੀ॥ ਸਾਹਿਬਸੀਮੀ
 ਬਤੇਰੈਤਾਣਿ॥ ਜਲਿਥਲਿਰੂਗਰਿਦੇਖਾਤੀਗਾ॥ ਬਾਨਬਨੰਤਰਿਸਾਹਿਬੁਬੀਗਾ॥
 ੨॥ ਜਿਨਿਤਨੁਸਾਜਿਦੀਏਨਾਲਿਖੰਭਾ॥ ਅਤਿਤਿਸਨਉਰੁਣੈਕੀਝੰਭਾ॥
 ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਬੰਧਾਪੀਗਾ॥ ਜਿਉਵੇਖਾਲੇਤਿਉਵੇਖਾਬੀਗਾ॥ ੩॥ ਨਹਿਹੁਤਨੁਜਾ
 ਇਗਨਜਾਹਿਗੇਖੰਭਾ॥ ਪਉਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਸਨਬੰਧਾ॥ ਨਨਕਕਰਮੁਹੋਵੈਜਪੀ
 ਐਕਰਿਗੁਰੁਪੀਗੁ॥ ਸਚਿਸਮਾਵੈਏਹੁਸਰੀਗੁ॥ ੪॥ ੪॥ ੯॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥

ਰਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਕਾਰੁ ਹੈ ਅਪੇ ਅਪੇ ਭਗੰ ਮੁਖਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਅਪੇ ਵੇਖੈ ਜਿ ਤੁਭਾ ਵੇਤਿ ਤੁਲਾਏ ॥ ਸੇਵ
ਕਰਿ ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥ ੧ ॥ ਅਪਲਾ ਭਾਲਾ ਅਪੇ ਜਾ ਲੈ ਗੁਰ ਕਰ ਪਾਤੇ ਯਹੀ ਐ ॥
ਏਹ ਸਭ ਤਿਸਿ ਵੈ ਘਰਿ ਆਵੈ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀ ਐ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਵੇਦ ਪੜ੍ਹੈ ਪੜ੍ਹੈ ਵਾਦ ਵਖਲੈ ਬਹਾਥਿ
ਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ॥ ਏਹ ਤਿ ਗੁਲਾ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਭੁਝਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਲਾ ਕਾਸਹਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏ
ਕੋ ਜਾ ਲੈ ਚੁਕੈ ਮਨੁ ਮਾਏਸਾ ॥ ੨ ॥ ਹਮ ਦੀਨ ਮੁਖ ਅਵੀਚਾਰੀ ਤੁਮਾਚੋ ਤਾ ਕਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲਾ ਕ
ਰਿਦਾ ਸੁਦਾਸਾ ਕਾ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਏਕੁ ਨਿਪਾਨੁ ਦੇਹਿ ਤੂ ਅਪਲਾ ਅਹਿਨਿਸਿਨਾ ਮੁਖ ਲੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹਤ ਨਾ
ਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੁ ਹੁਕੇਈ ਐਸਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਜਪੁ ਉਪਰਿ ਠਹੁ ਬੁਦ ਬੁਦਾ ਤੈਸਾ ਏਹੁ ਸੀਸਾ
ਗਾ ॥ ਜਿਸ ਤੋਹੀ ਆਤਿ ਸਹਿ ਸਮਾਲਾ ਚੁਕਿ ਗਈਆ ਪਾਸਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਯਾ ਰਮਯਾ ੩
ਜਿਨੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਲਿਆ ਸੇ ਮੇਲੇ ਹਉ ਮੈਸਾ ਬਾਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ਯਿਵ
ਯਾਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਵੇਖਦੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਭਾਦਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਨਰੇ ਹੁਕਮੁ ਮੀਨੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਲਾ ਅਪ
ਲਾ ਭਵਦਾ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਬਿਧ ਨੁਕੋਈ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਵੈ ਗੁਲਾ ਸਭਾ ਪਾਤੁ ਹੈ ਨਾਹਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥ ਗ
ਭਿ ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਹਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੋਖੀ ਮੈ ਪਾਇ ਮੈ ਕਿਰਤਿ ਠਿਗਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸਾਤਿ
ਗੁਰ ਭੇਟਿ ਮੈ ਮਨੁ ਮਰਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿਆਈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਕਹਲਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਈ ॥
ਚਉਥੈ ਪਾਦਿ ਵਾਸ ਹੋਈ ਆਸ ਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰਾ ਮਗਮਾ ਮਗਚਹੁ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਕਹਲਾ ਨ ਜਾ
ਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀ ਐਸਾ ਬਦੇ ਕਰ ਕਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਯਾਹਿ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੇਭਾ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥
੨ ॥ ਮਯਾ ਰਮਯਾ ੩ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕੋਈ ਵੇਗਾ ਬੁਝੈ ਜਿਸੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾ
ਤਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਬਖਸੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ ਗੁਰ ਮਾਇ ਐਸਾ ਤਿਉ ਪਾਏ ਅਨਾਦਿ ਨਾਮੁ ਯਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮ
ਨ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਨ ਉਪਾਈ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸਦਾ ਸਮਾਈ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਮ
ਨ ਮੁਖ ਸਦਾ ਵਿਛੁੜੇ ਠਿਗਹਿ ਕੋਈ ਨ ਕਿਸਹੀ ਨਾਇ ॥ ਹਉ ਮੈ ਵਡਾਰੇ ਗੁਰੈ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮ ਕਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ
ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਅਨਾਦਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਨਾ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਤੂ ਨਿਤ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਏਕਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਤੂ ਅਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾ ਲਦਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ
ਪੁਕਾਰ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਨ ਦਰੀ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਚੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਾ ਜਿਸੁ
ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਚਿਤੁ ਯਾਈ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਮਯਾ ਰਮਯਾ ੩

ਗੁਰਸਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਪ ਭੁਗਾਇ ਲੁਧੇਈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮਪਦ ਪਾਇਆ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਰੋ
 ਈ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੇਈ॥ ੧॥ ਅਨਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਤਾਜੀ ਕੁਰੁ ਕੁ
 ਟੈ ਬੁਰਏ ਮੈ ਬਿਖਾੜਿ ਸਨਾਚਲਾ ਲੁਧਿ ਦੈ ਸਮਾਇ॥ ਹਰਾਉ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮਨਾਮ ਕਰੇ ਰੁਦਾਤਾ ਕੇਈ
 ਹੀ॥ ਜੀਅ ਦੁਰਦੇਇ ਵਿਪਤਾ ਸੇ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗਵਿਆਰਿ ਦਾ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜੇ ਸਮਾਪਿ ਲਾ
 ਗਾਹੀ॥ ੨॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸਬਦੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੇਦਿ ਆਹਿਰਦੈ ਸਾਚੀ ਬਾਲੀ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਾਖਿ ਅਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਅਕਸਰ ਕਹਾਈ॥ ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਜਪੀ ਮੈ ਸਾਧਿਗ ਪਾਲੀ॥ ੩॥ ਆਵਲ ਜਾਲਾ ਬਹੁ ਜਿਨਹ
 ਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਪਿਆਇਆ॥ ਮਨਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਆਮੀ॥ ਮਨਹੀ ਮੰਨੁ ਸਮਾਇਆ॥ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸਦਾ ਸਾਚਿ
 ਪਤੀ ਜੋ ਵੇਚਹੁ ਅਪੁਗਵਾਇਆ॥ ੪॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੁਆਮੀ॥ ਦੂਜਾ ਅਵਤਾਰ ਕੇਈ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ
 ਸੀਤਾ ਜਾਗੀਰਿ ਮਲਾਸਦੈ ਸੇਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਪਾਈ ਮੈ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਈ॥ ੫॥ ੪॥
 ਮਲਾ ਰਮਣਾ ੩ ਗੁਰਗੀ ਪਰਬਨਾ ਮੇ ਸਭਿ ਉਪਰੇ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਮੀਰਿ ਵ
 ਜਾਇ ਆਹਰਿ ਗੀਖਾ ਓਰਿ ਪਾਗਿ॥ ਜਿਸ ਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੇਈ ਬੁਝੈ ਜਿਸੇ ਅਪੇਲਾਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਲੀ
 ਸਬਦੇ ਗਾਵੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾ ਮੁਸਮਾਇ॥ ਗੁਰਕੀ ਦਾਤਿ ਸਬਦ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਸ
 ਦਾਨਿ ਬੈਠੈ ਤੈ ਨਾ ਲਿ॥ ਚਹਾਉ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਪਾਖੰਡ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖ ਪਾਏ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਗਿ ਬਿਖਿਆ ਮਸਿ
 ਰਾਤੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ॥ ਇਹ ਵੇਲਾ ਠਿਰਿ ਰਖਿਨਾ ਆਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਪਛੁਤਾਏ॥ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਜਨਮੈ ਕਦੇ ਨ ਬੁ
 ਝੈ ਵਿਸਟਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਏ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮਿਰਤੇ ਸੇ ਉਪਰੇ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਪਿਆਇ ਆਹਰਿ ਗੀਖਾ ਓਰਿ ਪਾਗਿ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਾਤਿ ਉਤਮ ਉਤਮ ਬਾਲੀ ਹੋਈ॥ ਏਕੋ ਪੁਰ
 ਖੁਏ ਕੁਪੁਰੁ ਜਾਤਾ ਦੂਜਾ ਅਵਤਾਰ ਕੇਈ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਪੁਰੁ ਆਪੇ ਅਪੇਨ ਦਰਿ ਕਰੇਈ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ
 ਗੁਰਕੀ ਬਾਲੀ ਸੇਵਾ ਸੁਗਤਿ ਸਮੇਈ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਅਲਖਾ ਅਭੇਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖਾਇ॥ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਸੁਭ
 ਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਭੁਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ॥ ੪॥ ੫॥ ਮਲਾ ਰਮਣਾ ੩ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ਘਰੁ ਦਰੁ ਮਹਲੁ ਸੁਖ
 ਨਾ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਦੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ੧॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਪੁਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪਿਆ
 ਵਹਿ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ॥ ਹਰਾਉ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਿਪਿਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਏ॥ ਮਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪਿਆ
 ਨਾ॥ ਗੁਰਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਾਚੀ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ॥ ੨॥ ਇਹੁ ਖੇਲੈ ਹੁਕਮ ਕਾਧਾਇ ਕੀਖਿਨ ਮ
 ਰਿਦਾਦਿ ਸਾਧਿਗ ਆਵੈ॥ ਜਾ ਅਪੇਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਸਾਚਾਤਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤ ਕਲਵਾ ਸਿਆਵੈ॥ ੩॥

ਇਸੁਮਨਕੀਬਿਧਿਮਨਹੁਜਾਦੈਬੁਝੈਸਬਦਿਵੀਚਾਗਿਨਨਕਨਾਪੁਪਿਆਇਸਦਤੁਭਵਸਾਗੁਜੇਤੁਪਵਹਿ
ਪਾਗਿਯਾ॥੬॥ ਮਯਾਗਮਯਾ੩ ਜੀਉਪਿੰਤੁਪਲਸਭਿਤਿਸਕੇਪਟਿਪਟਿਠਹਿਅਸਮਾਈਏਕਸੁਬਿ
ਨੁਮੈਅਵਰੁਨਜਾਲਾਸਤਿਗੁਰਿਦੀਅਬੁਝਾਈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਨਾਮਿਰਹਿਉਲਿਵਲਾਈ॥ਅਦਿਸਦਮਗੋਚਰੁਮ
ਪਠੇਪਰੁਕਰਤਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਧਿਆਈ॥੨॥ਉ॥ਮਨੁਤਨੁਤੀਜੈਏਕਲਿਵਲਾਗੈਸਹਜੇਠੇਸਮਾਈ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਕੁਮਭਉਭਾਗੈਏਕਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੩॥ਗੁਰਬਚਨੀਸਦੁਕਰਕਮਵੈਗਤਿਮਤਿਤਬਧੀਪਾਈ॥
ਕੇਟਿਮੇਕਿਸਹਿਬੁਝਾਈਤਿਨਿਗਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੪॥ਜਹਜਹਦੇਖਤਹਏਕੋਜੋਈਏਹਗੁਮਾਤਿਬੁਧਿ
ਪਾਈ॥ਮਨੁਤਨੁਪਸਪਗੀਤਿਸੁਅਗੈਨਨਕਾਪੁਗਵਾਈ॥੫॥੧॥ ਮਯਾਗਮਯਾ੩ ਮੇਰਾਪੁਰੁਸਾਚਾਦੁਖ
ਨਿਵਾਰਨਸਬਦੇਖਾਈਅਜਾਈ॥ਭਗਤੀਠਾਤੇਸਦਥੈਗੀਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈ॥੧॥ਮਨਰੇਮਨਸਿਉਰ
ਹਉਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਮਨਾਮਿਮਨੁਤੀਜੈਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥੨॥ਉ॥ਮੇਰਾਪੁਰੁਸਾਤਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁ
ਗੁਮਾਤਿਦੇਇਬੁਝਾਈ॥ਸਦੁਸੰਜਮੁਕਰਲੀਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥੩॥ਅਪੇਸਬਦੁਸਦੁਸਾਖੀ
ਅਪੇਜਿਨਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ਦੇਹੀਕਾਚੀਪਚਿਲਵਜਾਏਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਈ॥੪॥ਅਪੇਸਾਜੇਸਭਕ
ਠੈਲਾਏਸੇਸਦੁਹਰਿਅਸਮਾਈ॥ਨਨਕਨਾਮਾਥਿਨਕੋਈਕਿਛੁਨਾਹੀਨਾਮੇਦੇਇਵਝਾਈ॥੫॥੮॥
ਮਯਾਗਮਯਾ੩ ਹਉਮੈਬਿਖੁਮਨੁਮੋਹਿਆਯਦਿਆਮਜਗਰਭਾਗੀ॥ਗੁਰੁਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਈਆਹਉਮੈ
ਬਿਖੁਹਰਿਮਾਗੀ॥੧॥ਮਨਰੇਹਉਮੈਮੋਹਦੁਖਭਾਗੀ॥ਇਹਭਵਜਲੁਜਗਤੁਨਜਾਈਤਰਲਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰੁੰਤੁ
ਗੀ॥੨॥ਉ॥ਵੈਗੁਲਮਾਈਅਮੋਹਪਸਾਰਾਸਭਵਰਤੈਅਕਾਗੀ॥ਤੁਰੀਆਗੁਲੁਸਤਸੰਗਾਤਿਪਾਈਅੰਨਦ
ਗੀਪਰਿਉਤਾਗੀ॥੩॥ਚੰਦਨਗੀਪਸੁਗੀਪੈਚਹੁਬਾਸਨਾਬਰਕਾਗੀ॥ਹਰਿਜਨਕਰਲੀਉਤਮਹੈਹਰਿਕੀਰਤਿ
ਜਾਗੀਬਿਸਥਾਗੀ॥੪॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਠਾਕੁਰਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਉਗਾਗਿਨਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇਆ
ਮਨਿਜੀਪਆਨਾਮੁਗਾਈ॥੫॥੯॥ ਮਯਾਗਮਯਾ੩ ੫੨੨ ਇਹਮਨੁਗੀਰਗੀਕਿਇਹਮਨੁਉਦਾਸੀ॥
ਕਿਇਹਮਨੁਅਵਰੁਸਦਾਅਵਨਾਸੀ॥ਕਿਇਹਮਨੁਚੰਚਲੁਕਿਇਹਮਨੁਬੈਰਾਗੀ॥ਇਸੁਮਨਕਉਮਮਤਾ
ਕਿਥਹੁਯਾਗੀ॥੧॥ਪੀਰੋਤਾਇਸੁਮਨਕਾਕਹੁਬੀਚਗਾਅਵਭਕਿਥਹੁਤਪਵਹਿਉਠਵਹਿਭਾਗਾ॥੨॥ਉ॥
ਪਾਇਆਮਮਤਾਕਰਤੈਲਾਈ॥ਏਹੁਕਮੁਕਰਿਸਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਹੁਭਾਈ॥ਸਦਚ
ਹਉਹਰਿਕੀਸਰਲਾਈ॥੩॥ਸਪੀਡਿਤੁਜੋਤਿਹਗੁਲਕੀਪੰਡਉਤਾਗੈਅਨਾਦਿਨੁਏਕੋਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥
ਸਤਿਗੁਰਕੀਚਿਹਦੀਖਿਆਯੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਅਗੈਸੀਸੁਪਗੇਈ॥ਸਦਾਅਯਗੁਰਹੈਨਿਰਬਾਲਾਸੇਪੀਰੋਤੁ

ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ੩॥ ਸਤਨਾਮ ਹਿਏ ਕੋਟੇ ਭਵਖਾਈ ॥ ਜਾਣੈ ਕੋਵੈ ਤਾਣੈ ਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਬਖਸੇ
ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥ ਅੰਬੈ ਚੰਬੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ੪॥ ਕਰਤ ਨਾਨਕ ਕਵਨਾ ਬਿਪਿਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਇ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕਤਿ ਜਾ
ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਹਰਿ ਗੁਲਗਵੈ ਸੋਇ ॥ ਸਾਸ ਰਬੇ ਦਬੀ ਠਿਰਿ ਭੁਕਤ ਹੋਇ ॥ ੫॥ ੧॥ ੧੦॥

ਮਲਾਗਮ ੩ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨਿ ਮਨੁ ਖਭਰਾਈ ॥ ਜਮ ਕਾਲੁ ਮਾਰੇ ਨਿਤ ਪਤਿਗਵਾਈ ॥ ਸਾਤਿ
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਮ ਕੀ ਕਾਟਿ ਚੁਕਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਮਹਾ ਪੁਰਖਾਈ ॥ ੧॥ ਪਾਣੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ॥
ਜਨਮੁ ਪਦਾ ਬੁਝਾ ਬਿਪਾਖੋਇ ॥ ਅਕਉ ਡੀਬ ਦਲੈ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰਾ ॥ ਅੰ
ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਪਾਗੁ ॥ ਭਵ ਜਲੁ ਸਬ ਦਿਲੀਪ ਵਲਾਹੁ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਦਿਸੈ ਸਾਚਿਆਰਾ ॥ ੨॥
ਬਹੁ ਕਮ ਕਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਬਹੁ ਆਇਆ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਤਾ ਬਹੁ ਮੇਰੁ
ਵਧਾਇਆ ॥ ਦੂਜੈ ਮੁਖਿ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬ ਦੀ ਜਪੀ ਐ ਸਦਾ
ਗਾਹਾ ॥ ਜਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੇਖਵਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਾ ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੧॥ ਮਲਾਗਮ ੩

ਜੀਵ ਤਮੁ ਕਤ ਗੁਰਮ ਤੀਲਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਸਦ ਜਾਗੇ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥
ਹਉ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ਸਦਾ ਲਾਗ ਉਪਾਈ ॥ ੧॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਲਗਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀ
ਠਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਗਾਇ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਇ ਆਮੋਹ ਅਗਿਆਨੁ ਬਾਹਾ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮੇਰੇ ਮੁਗਧ ਗਵਾਹਾ
ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਪਾਕਰਤਾ ਵਿਗਾਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੈ ਮਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਈ ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਈ ॥
ਭੂਵੈ ਲਾਲਾ ਚਿਨਾ ਪਟਾਈ ॥ ਜੇਕਿ ਛੁਹੈ ਸਹਾ ਜੇ ਸੁਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥ ੩॥ ਕੋਟਿ ਮੇਕਿ
ਸਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਵ ਨਿਯਾਈ ॥ ਜੇ ਪੁਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁਵਿਛੁੜਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ
ਸਮਾਈ ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੨॥ ਮਲਾਗਮ ੩ ਰਸਨਾ ਮੁਸਭੁ ਕੋਈ ਕਹੈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਨੁ ਮੁ
ਲੈ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੇ ਮੁਕਤਿ ਪਰਿ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸਬ ਦੀ ਅਸ ਬਿਰਧਾਰਿ ਬਹੈ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਹੋਰ ਸੁਕਰੀ ਜੈ ॥ ਲਾ
ਹ ਕਲਾ ਜੁਗਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੋ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਹਿਰਦੈ ਰਵੀ ਜੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਬੀ ਰਖਿ ਨੁਖਿ ਨਾ ਖਿਲਾਈ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਪਿਰਦੇ ਖੇਨੀ ਦਨ ਪਾਈ ॥ ਏਹੁ ਵੇਡੈ ਰਾਸਹਿ ਅਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਾ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਈ ॥ ੨॥ ਨਾਮ ਹੀ ਦੁ
ਬਿਨੈ ਸੇ ਦੁਖ ਪਾਈ ॥ ਦਿਸਨਾ ਜਾਣੀ ਆਤਮੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਵਿਲੁਭਾ ਗਾਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਕਰ
ਮਕਾਈ ॥ ੩॥ ਤੈ ਗੁਲ ਬਾਲੀ ਬੇਦ ਬੀਚਰਾ ॥ ਬੇਖਿਆ ਮੈਲਾ ਬੇਖਿਆ ਵਾਪਰਾ ॥ ਮਰਿ ਜਨਮ ਹੋ ਠਿਰਿ ਹੋਰਿ
ਖੁਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰੀ ਆਗੁ ਲੁਭਿ ਪਾਗੁ ॥ ਗੁਰਮ ਨੈ ਮਨੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੋਹਈ ॥

ਚਰਨੁ ਹੀ ਸੋਢਾ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਨਨਕ ਹੁਗੁ ਮੁਖਿ ਵੇ ਗਯੋ ਕੋਈ ॥ ੫॥੧॥ ੧੩॥੧॥ ੨੨॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਗੁਮਲਾਗੁਮਲਾਗੁ ਚਰਿਪਦੇ ਘਰੁ ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਚਿਹਿਰੈ ਮਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਦੁਖ ਵਿਸਰੀ ॥ ਸਭ ਆਸ ਮਨ ਸਾਈ ਪਨ ਤੂਟੇ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਰਿਪ ਭਿਕਿ ਰਪਾਧਰੀ ॥ ੧॥ ਨੈਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਯਾਗੀ ਤਾਗੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਮੇਗ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿ ਚਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਭੇਟਿ
 ਚਿ ਬਨਵਰੀ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਜੇ ਨਿਮੈ ਸਾਨੁ ਮੁਢਿ ਸਾਰਿਆ ਮੇਗ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿ ਸਕੈ ਕੁਝ ਯਾਗੀ ਗਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਤਿ ਸ
 ਕੈ ਕੁਝ ਪਰਸੁ ਚਿ ਨ ਕਰੀ ਅਹੁ ਤਿ ਸੁ ਬਿਧ ਵਾਕਿ ਮਹਤਾਗੀ ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਨਿਮਿਲਾ ਵਹੁ ਗੁਰੁ ਸਾਪੁ ਜਿ
 ਸੁ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਪਾਗੀ ॥ ਗੁਰਿ ਭੀ ਹੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਗਸੈ ਜੇ ਉਥ ਰਿਝੁ ਦੇਖਿ ਮਹਤਾਗੀ ॥ ੩॥ ਧਨੀ ਪਰ
 ਕਾਇ ਕਰੀ ਸਿਰਿ ਵਾਸਾ ਵਾਚਿ ਹਉ ਮੈ ਭੀ ਤਿ ਕਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਉ ਮੈ ਭੀ ਤਿ ਤੇਰੀ ਜਨਨ ਨਕ ਮਿਲੇ ਬਨਵਰੀ ॥
 ੪॥ ੧॥ ਮਲਾਗੁਮਲਾਗੁ ਠੀਗਾ ਜਮੁਨਾ ਗੇਵਰੀ ਸਰਸੁ ਚੀਚੇ ਕਰਹਿ ਉਦਮੁ ਪੁਰਿ ਸਾਪੁ ਕੀਤਾਈ ॥
 ਕਿਯਾ ਵਿਖੈ ਲੁਭੇ ਪਰੇ ਮਗੈ ਵਿਚਿ ਮਗੈ ਲੁਭੈ ਸਾਪੁ ਕੀ ਪੁਰਿ ਗਵਾਈ ॥ ੧॥ ਤੀਰਥ ਅਠਸਠਿ ਮਜਰੁਨਾਈ ॥ ਸਤ
 ਸਿਗਤਿ ਕੀ ਪੁਰਿ ਪਰੀ ਉਤ੍ਰੇ ਵੀ ਸਭ ਦੁਗਮਤਿ ਮੈ ਲੁਭਾਵਾਈ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਜਾਹਰਨ ਵੀਤ ਪੈਭਾਗੀ ਗਥਿ ਆਲੀ ਕੇਦ
 ਰੁਥ ਪਿਚਿ ਮਹਤਾਈ ॥ ਕਾਸੀ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਚਰ ਵਤਗਾਉ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਭਾ ਪਾਈ ॥ ੨॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਤੀਰਥ ਦੇਵੀ ਥਾਪੇ
 ਸਭਿ ਤਿ ਤੇਰੇ ਲੋਚਨ ਪੁਰਿ ਸਾਪੁ ਕੀਤਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾਸੀ ਤ੍ਰਿਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਸਾਪੁ ਲੈ ਤਿ ਸਕੀ ਪੁਰਿ ਮੁਖਿ ਯਾਈ ॥ ੩॥ ਜਿ
 ਰਨਿ ਸਿਸਦਿ ਤੁਮਗੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਤਿ ਤਨੀ ਲੋਚੈ ਪੁਰਿ ਸਾਪੁ ਕੀਤਾਈ ॥ ਨਨਕ ਲਿਲਾਇ ਤੇਵੈ ਜਿ ਸੁ ਲਿਖਿ ਅ
 ਤਿ ਜੁਸਾਪੁ ਪੁਰਿ ਦੇਹਿ ਪਾਰਿ ਯਾਈ ॥ ੪॥ ੨॥ ਮਲਾਗੁਮਲਾਗੁ ਤਿਸੁ ਜਨਕ ਉਹਰਿ ਮੀਠਾ ਗਾਨਾ
 ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਧਾ ਕਰੈ ॥ ਤਿਸਕੀ ਭੂਖ ਦੁਖ ਸਭ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਲ ਹਰਿ ਉਚੈ ॥ ੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਕਰਨ ਸੁਨਿ ਪਿਆਵੈ ਭਵ ਸਾਗੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨਕੇ ਹਮਰਾਇ ਬਿਰਾ
 ਝੈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਧਾ ਕਰੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨਕ ਉਮਿਲਿ ਅਸੁਖੁ ਪਾਈ ਮੈ ਸਭ ਦੁਗਮਤਿ ਮੈ ਲੁਭੈ ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਜਨਕ
 ਉਹਰਿ ਭੂਖ ਯਾਗੀ ਜਨੁ ਤਿਪਤੈ ਜਾਹਰਿ ਗੁਨ ਬਿਚਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜਲ ਕਾ ਮੀਨਾ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਭੂ
 ਟਿਅਰੈ ॥ ੩॥ ਜਿਨਿ ਏਹ ਪੀਤਿ ਯਾਈ ਸੇ ਜਨੈ ਕੈ ਜਨੈ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਪਰੈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਭ ਤਨ
 ਕੀ ਭੂਖ ਟਰੈ ॥ ੪॥ ੩॥ ਮਲਾਗੁਮਲਾਗੁ ਜਿ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੀਤ ਪ੍ਰਤਿ ਕੀਨੈ ਤਿ ਤੇਰੇ ਸਿਰਿ ਕਾਰਿ ਯਾਵੈ ॥
 ਹਰਿ ਜਨਕ ਉਹਰਿ ਦੀਨ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕਾਰੈ ਲਾਵੈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਹਰਿ
 ਬੋਲੁ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਭਉ ਜਲੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਵੈ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਕਉ ਜਨੁ ਪੁਜੈ ਸੇਵੈ ਸੇ ਜਨੁ

ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵੈ। ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਾਧਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾ ਅੰਤਰੁ ਭਵੈ॥ ੨॥ ਭੁਗੀ ਮੂਏ ਆਗਿਆ
 ਨੀ ਅੰਧੁ ਭੁਮਿ ਭੁਮਿ ਭੂਲੁ ਤੇਰੈ॥ ਨਿਰਜੀਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨੁ ਸਰੇਵ ਹਿਸਭਾ ਬਿਰਥੀ ਪਾਲਹੁ ਭਵੈ॥ ੩॥ ਥਰੁ
 ਥਿੰਦੈ ਸੋ ਸਾਧਿ ਗੁਰੁ ਕਰੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਕਉ ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਪਟਪਟ ਬਰਖੁ ਹੁ ਬਿਸਰਿ
 ਕਰਿ ਮੁਖਿ ਸੰਚੁ ਤਿਸੁ ਪੁਨਕੀ ਠਿਰੇ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ॥ ੪॥ ਸਾਧਿ ਗੁਰੁ ਦੇਉ ਪਰਤਿ ਹਰਿ ਮੁਗਤਿ ਜੋ ਅੰਤਿ ਬ
 ਚਨੁ ਸੁਣਾਵੈ॥ ਨਨਕ ਭਗਤੁ ਭਯੋ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ॥ ੫॥ ੪॥ ਮਯਾ ਰਮਣਾ ੪
 ਜਿਨ ਕੈ ਹੋ ਅਰੈ ਬਸਿ ਚਿ ਮੇਰਾ ਸਾਧਿ ਗੁਰੁ ਤੇ ਸੰਤ ਭੁਲੇ ਭਯਾ ਭੀ ਤੇ॥ ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗੈ ਹਉ ਤਿਨ ਕੇ
 ਸਦ ਬਠਿ ਜਾਤ॥ ੫॥ ਗਿਆਨੀ ਹਰਿ ਬੋਲੁ ਹੁ ਦਿਨੁ ਗਤਿ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਤੇ ਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਉਤਰੀ ਜੋ ਗੁਰਮ
 ਤਿਰਾ ਮਰਸੁ ਖਾਤਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਾਧ ਸਖਾ ਜਨਾ ਜੀਨੀ ਮਾਇਆ ਲਹਿ ਜਾਇ ਭੁਗੀ ਤੇ॥ ਜੇਉ ਜਾ
 ਲੁ ਦੁਪਭਿਨ ਭਿਨ ਕਾ ਢੈ ਦੁਹਿ ਸੁਲਾ ਚਿਉ ਦੇਹੀ ਤੇ ਦੁਹਿ ਕਾ ਢੈ ਸਾਧੁ ਹਉ ਮੈ ਤਾਤਿ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪੀਤਿ
 ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਤੇ ਕਪਟੀ ਨਗਨਿ ਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਤਿ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿ ਕਾ ਕੋਈ ਦੇਇ ਖਵਾਏ ਚਿਐ ਅੰਤਿ
 ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਭੀਖੀ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਚਹੁ ਸੇਈ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਨ ਮਹਿ ਆਪੁ ਰਖੀ॥ ਧਨੁ ਪੈਰੁ
 ਭੁਨਾਨੁ ਕਸਮ ਦਰਸੀ॥ ਜਿਨਿ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਾ ਤੇ ਤਰੀ ਤਰੀ॥ ੪॥ ੫॥ ਮਯਾ ਰਮਣਾ ੪
 ਅਗਨੁ ਅਗੇ ਚਰਨਾ ਮੁਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਪਿ ਲਾਇਆ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ ਵਡ ਭਾਗੀ
 ਸੰਗਿ ਸਾਧੁ ਪਾਰਿ ਪਾਈਆ॥ ੫॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਅਨਦੁ ਭਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾ ਮੁਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮੇਰੈ
 ਮਨ ਕਾ ਭੁਭੁ ਉਗਾਇਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ਹੁਕ
 ਰਿ ਮਾਇਆ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੁਖੁ ਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਾਇਆ॥ ੨॥ ਜੇ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਹਿਰਦੈ
 ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਵਹਿ ਸਭੁ ਜਨ ਮੁਤਿ ਨ ਕਾਸਟਾ ਭਾਇਆ॥ ਚਿਐ ਅੰਤਿ ਰੇ ਸਿਸਟਿ ਸਭੁ ਤਰੀ ਸਭੁ ਭੁਲੀ ਪਾ
 ਰਿ ਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਅੰਤਿ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਜਾ ਗੁਤੁ ਪੁਆਪੇ ਵਸਿ ਕਰਿ ਲਾਇਆ॥ ਜਨ ਨਨਕ ਕਉ
 ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗੀ ਬਿਖੁ ਭੁਖ ਦਾ ਕਾਢੈ ਲਾਇਆ॥ ੪॥ ੬॥ ਮਯਾ ਰਮਣਾ ੪ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਤਿ
 ਨਹੀ ਪੀਆ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਖ ਜਲ ਤਾ ਅੰਕਾਰੀ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਆਵਡੁ ਜਾ
 ਤਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਈ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸ ਹਿਨ ਚੇਤਹਿ ਪ੍ਰਿ ਗੁਜੀ ਵਲਾਧਿ
 ਗੁਖਾਈ॥ ੫॥ ਪਾਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਮਨ ਮੁਖ ਜਨ ਮੁਖ ਭਾਇਆ ਹੈ ਬਿਰਥਾ ਆਵਤ ਜਾਤ ਲਾਜਾਈ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭੁਖੇ ਅਭਿ ਮਨੀ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਿ

ਜਾਗਿਆ। ਤਿਨਸਿਧਿਨਬੁਧਿਭਈਮਤਿ ਮਧਿਮਲੋਭਲਹਰਿਦੁਖਪਾਈ। ਗੁਰਬਿਹੁਨਮਹਾਦੁਖਪਾਈਆ
 ਜਮਪਕਰੇਕਿਲਾਈ। ੨। ਹਰਿਕਾਮਮੁਅਗੋਚਰਪਾਈਆਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜੇਸੁਭਾਈ। ਨਾਮੁਰਿਧਾਨੁਵਸਿਆ
 ਘਟਅੰਤਰਿਸਤਾਰਹਿਗੁਲਗਾਈ। ਸਦਾਅਨੰਦਿਠਹੈਦਿਗੁਰਤੀਏਕਸਬਾਇਲਿਵਲਾਈ। ਨਾਮੁਪਦਰ
 ਥੁਸਹਜੇਪਾਈਆਇਹਸਾਤਿਗੁਰਕੀਵਾਰੇਅਈ। ੩। ਸਾਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸਾਤਿਗੁਰਕ
 ਉਸਦਬਾਇਜਾਈ। ਮਨੁਤਨੁਅਗੰਪਰਖਉਸਭੁਆਗੈਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈ। ਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁ
 ਗੁਰਪੁਰੇਆਪੇਲੈਹੁਮਿਲਾਈ। ਹਮਲੋਹਗੁਰਨਾਵਥੋਤਿਥਾਨਕਪਾਰਿਯਾਈ। ੪। ੧। ਮਲਾਰਮਹਲਾਰ
 ਪੜਤਲਾ ਘਰੁ੩ ਹਰਿਜਨਬੋਲਤਸੀਰਾਮਨਾਮਾਮਿਲਿਸਾਪਸੰਗਤਿਹਰਿਤੋਗਾਹਰਾਚਿ। ਹਰਿਧਨੁਬ
 ਨਜਹੁਹਰਿਧਨੁਸਿਚਹੁਜਿਸੁਲਾਗਤਹੈਨਹੀਚੇਗ। ੧। ਚਾੜਕੋਮੋਰਬੋਲਤਾਦਿਗੁਰਤੀਸੁਨਿਘਨਿਹਰਕੀਘੋਰ
 ੨। ਜੋਬੋਲਤਹੈਮਿਗਮੀਨਪੈਖੇਤੁਸੁਕਿਨੁਹਰਿਜਾਪਤਹੈਨਹੀਚੇਗ। ੩। ਨਨਕਜਨਹਰਿਕੀਰਤਿਗਾਈਛੁ
 ਟਿਗਾਇਓਜਮਕਾਸਭੁਸੇਗ। ੪। ੧। ੨। ਮਲਾਰਮਹਲਾਰ ਰਾਮਰਾਮਬੋਲਿਬੋਲਿਖੋਜਤੇਬਰਭਾ
 ਗੀ। ਹਰਿਕਾਪੈਥੁਕੋਉਬਤਾਵੈਹਉਤਾਕੈ ਪਾਇਲਾਗੀ। ਠਹਉ। ਹਰਿਹਮਰੇਮੀਤੁਸਖਾਈਹਮਹਰਿਸਿਉ
 ਪੀਤਿਲਾਗੀ। ਹਰਿਹਮਗਵਹਿਹਰਿਹਮਬੋਲਹਿਅਉਰੁਦੁਤੀਆਪੀਤਿਹਮਤਿਆਗੀ। ੧। ਮਨਮੋਹਨਮੋਹ
 ਪੀਤਮਰਾਮੁਹਰਿਪਰਮਾਨੰਦਬੈਰਾਗੀ। ਹਰਿਦੇਖੇਜੀਵਤਹੈਨਾਨਕੁਇਕਨਿਮਖਪਯੋਮੁਖਿਲਾਗੀ। ੨। ੨।
 ੯। ੩੧।

ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧ ੧ ਚ ਸਾਤਿਗੁਰਪਸਾਦੇ।
 ਕਿਮਾਤੁਸੇਚਹਿਕਿਮਾਤੁਚਿਤਵਹਿਕਿਮਾਤੁਕਰਹਿਉਪਏ। ਤਾਕਉਕਹਹੁਪਰਵਾਹਕਾਹੁਕੀਜਿਹੋਗ
 ਪਾਲਸਹਾਏ। ੧। ਬਰਸੈਮੇਘਸਖੀਘਰਿਪਾਨੁਨਾਏ। ਮੋਹਿਦੀਨਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਠਕੁਰਨਵਨਿਧਿਨਾਮਿਸਮਾਏ।
 ਠਹਉ। ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੇਜਨਬਹੁਕੀਏਬਹੁਬੈਜਨਮਿਸਟਾਏ। ਕਰੀਪਾਕਸਾਲੋਸੇਚਪਵਿੜਾਹੁਦੀਲਾਵ
 ਹੁਭੇਹੁਹਰਿਗਏ। ੨। ਦੁਸਟਬਿਦਾਰੇਸਾਜਨਹਰੇਏਹਿਮੰਦਿਰਘਰਾਅਪਨਾਏ। ਜਉਹਿਠਲਾਘੁਰੀਚਿ
 ਆਇਆਤਉਮੈਸਤਿਸੁਖਪਾਏ। ੩। ਸਿਤਸਭਾਚਿਟਗੁਰਪੁਰੇਪੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਏ। ਜਨਨਾਨਕਕਿਤ
 ਣੀਲਾਪਾਇਆਠਿਰਿਦੁਖੁਨਲਾਗੈਅਏ। ੪। ੧। ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਖੀਰਅਧਾਰਿਥਾਰਿਭਜਬ
 ਰੇਤਾਬਿਨੁਖੀਰੈਹਨੁਨਾਈ। ਸਾਰਿਸਮਾਧਿਮਾਤਾਮੁਖਿਨੀਰੈਭਥਚਿਹੁਤਿਪਾਤਿਆਘਾਈ। ੧। ਹਮ

ਬਰਿਕਪਿਤਾਪੁਤ੍ਰਦਾਤਾ ਤੂਲਾਭਿਕਾਰਿਕ ਅਨਿਕਲਖ ਬਰਿਕਾ ਅਨਠ ਉਰਨਾ ਹੀ ਜਾਤਾ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥
 ਚਲਾਮਤਿ ਬਰਿਕ ਬਪੁਰੇ ਕੀ ਸਰਪ ਅਗਨਿਕ ਰਮੇਲੈ ॥ ਅਤਾਪਿਤਾ ਕੀ ਰਿਲਾਇ ਗਏ ਅਨ ਦਸ ਹਜਿ ਤਬ
 ਖੇਲੈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਪਿਤਾ ਤੂ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਕਾਰਿਕ ਭੂ ਖਕੈ ਸੀ ॥ ਨਵਨਿਧਿ ਨਾਨੁ ਨਿਧਾਨੁ ਕਿਹਿ ਤੇਰੇ ਮਨਿ
 ਬੈਠੈ ਸੇਲੈ ਸੀ ॥ ੩ ॥ ਪਿਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਿਅਗੀ ਆਇ ਹ ਦੀਨੀ ਬਰਿਕ ਮੁਖਿ ਮਾਰੇ ਸੇ ਦੇਨਾ ॥ ਨਨਕ ਬਰਿਕ ਦਰਸੁ
 ਪੁਤ੍ਰ ਚਹੈ ਮੋਹਿਤਿ ॥ ਦੋ ਬਸਹਿ ਤਿਤ ਚਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ੨ ॥ ਮਲਾਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲਾ ਬਿਧਿ ਜੁਰਿ ਆਹੁ
 ਕਰਿ ਅਤਾਜਿ ਚ ਸਗਲਾ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ਕਾਰਜੁ ਸਗਲਾ ਅਗਿਤਿ ਚਿ ਘਰ ਕਾ ਠ ਭਰ ਕਾ ਭਰੇਸਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨੀਐ ਬਾਜੈ
 ਬਾਜ ਸੁਹਵੀ ॥ ਭੇਰੁ ਭਾਇ ਆ ਮੈ ਪਿਅ ਮੁਖ ਪੇਖੈ ਗਿਰੀ ਮੰਗਲ ਸੁਹਵੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨੁਅਲਾਇ ਸਵਰੇ ਬਾਜੁ
 ਛੁਇ ਸਿਤ ਜਾਏ ॥ ਖੋਜ ਤਖੋਜ ਤਖੋਜੁ ਨ ਮਿਲਿ ਚਿ ਭਗਤਿ ਕਰੁ ਨਿਵਿਧਾਏ ॥ ੨ ॥ ਜਬ ਪਿਅ ਆਇ ਬਸੈ
 ਗਿਰਿ ਮਾਸਨਿ ਤਬ ਹਮ ਮੰਗਲ ਗਾਇਆ ॥ ਸੀਤ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਭਏ ਸੁਰੇ ਲੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਰ ਗੁਰੀ ਮਲਾਇਆ ॥ ੩ ॥
 ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ਗੁਰਿ ਕਾਰਜ ਹਮੇਰੇ ਪੁਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਵਹੁ ਮਿਲਿ ਆਸੁਖ ਦਾਤ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਦੂਰੇ ॥
 ੪ ॥ ੩ ॥ ਮਲਾਮਹਲਾ ੫ ਰਾਜ ਤੇ ਕੀਟ ਕੀਟ ਤੇ ਸੁਰਪਤਿ ਕਰਿ ਦੇਖ ਜਾ ਠਰ ਕਉ ਢਰ ਤੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਨਿਧਿ ਛੋਡਿ ਅਨਕਉ ਪੂਜਹਿ ॥ ਅਤਮ ਘਾਤੀ ਹਰ ਤੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰ ਤਰੇ ਦੁਖਿ ਦੁਖਿ ਮਰ ਤੇ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾ
 ਰ ਕ੍ਰਮ ਹਿ ਬਹੁ ਜੀਏ ਕਨਕਾ ਹੂਪਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਆਗਿ ਸੁਆਮੀ ਅਨਕਉ ਚਿਤ ਵਤ ਮੁੜ ਮੁਗਧ ਖਲ
 ਖਰੇ ॥ ਕਾਗਰ ਨ ਵਲਿ ਘਹਿਕਤ ਸਾਗੁ ਬਿਥਾ ਕਬਤ ਹਮ ਚਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸਿਵ ਬਿਰਹਿ ਅਸੁਰ ਸੁਰ ਜੇ ਤੇ
 ਕਾਲਾ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਨਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨ ਕੀਤੁ ਮਨ ਬਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰੇ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥
 ਮਲਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੇ ੧ ਦੁਪਦੇ ॥ ਪੁਭ ਮੇਰੇ ਚਿਇ ਬੈਰ ਗੀਤਿ ਆਗੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿ
 ਸੁਖਿ ਨੁਹਿਨ ਸਕਉ ਪੀਤਿ ਹਮ ਗੀਲ ਗੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਨਕੈ ਸੀਰੀ ਮੋਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਸਿਤ ਪਸਾਦੇ ਮੇ
 ਹਿ ਜਾਗੀ ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਭਏ ਮਨਿ ਰਮਲ ਗੁਨ ਗਾਏ ਗੀ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ਕੀਏ ਸਿਤ ਮੀਤਾ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਭਏ ਬਡ ਭਾਗੀ ॥ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਬਰਨਿਨ ਸਾਕਉ ਰੇ ਨਨਕ ਜਨ ਪਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥
 ਮਲਾਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਪੀਤ ਮੁਦੇ ਹੀ ਮਲਾਈ ॥ ਸਗਲਾ ਸਹੇਲੀ ਸੁਖ ਭਰਿਸੁ ਤੀਜਿ ਹਘ ਰਿਲਾ ਲੁਖ
 ਸਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਅਵਗਨ ਪੁਤ੍ਰ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਿ ਆਚ ਭਗਈ ॥ ਕਰਉ ਬਰਾਬ
 ਰਿ ਜੋ ਪਿਅ ਸੀਰੀ ਗਤੀ ॥ ਇਹ ਉਮੈ ਕੀ ਚੀਠਾਈ ॥ ੧ ॥ ਭਈ ਤਿਆਲੀ ਸਗਨਿ ਇਕਤ ਕੀ ਗੁਰਸ ਚਿ ਗੁਰ ਪੁਰ
 ਖਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਏਕਨਿ ਮਖ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸੁਭ ਦੁਖਾਇਆ ਨਨਕ ਸੁਖਿ ਮੈਨਿ ਬਿਹਾਈ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਮਲਾਮਹਲਾ

੬ ੭੪ ੩ ਗੁਰ ਪਾਇ

ਚਰਸੁਮੇਘ ਜੀਤਿ ਲੁਭਿਯਾ ਮੁਨਾਇ। ਚਰਸੁਪਿਅਰੇ ਮਨਹਿ ਸਪਾਰੇ ਹੋਇ। ਮਨਦੁਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਇ। ਰਹਾਇ। ੧੫
 ਤੇਗੁ ਪਰਸੁਆਮੀ ਆਮੇਰੇ ਤੁਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਰੇ। ਇਸਤੀ ਰੂਪਚੇਗੀ ਕੀਤਿਆਈ ਸੋਭਤਗੀ। ਬਿਨੁ ਭਰਤਾਗੇ। ੧੬
 ਕਿਉ ਸੁਨਿਓ ਜਬ ਭਰਮੈਰੇ ਬੋਗਿਆਈ ਚਿਕਿਰਪਾਧਾਰੇ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰੇ ਬਨਿ ਚਿਸੁ ਹੋਗੇ ਪਾਤਿ ਸੋਭਾ ਭਯੋਮ
 ਚਾਗੇ। ੨॥ ੩॥ ੧॥ ਮਲਾਗਮਯਾ ੫ ਪੀਤਮਸਾ ਚਰਸੁਪਿਆਈ। ਦੁਖਦਰਦ ਬਿਨਸੈ ਭਵਸਾਗਰ
 ਗੁਰਕੀ ਮੁਰਤਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਈ। ਰਹਾਇ। ਦਸਮਨਰਤੇ ਦੇਖੀ ਸਭਿ ਵਿਆਪੇ ਹਰਿ ਸਰਲਾਈ ਆਈਆ। ਰਾਖਨ
 ਤੈਰੇ ਰਬ ਦੇਰੀ ਖਿਨਾ ਮੁਪਦਾਰ ਬੁਧਾਈਆ। ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਾ ਵਿਖਸਭਿ ਕਾਟੇ ਨਾਮੁ ਤਿਗਮਯਾ ਮਨਿ ਦੀਆ।
 ਗੁਣਾਨਿ ਪਨੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਚਾਹੁ ਤਿ ਦੁਖਨ ਥੀਆ। ੨॥ ੪॥ ੮॥ ਮਲਾਗਮਯਾ ੫ ਪਦਮੇਰੇ ਪੀ
 ਤਮਪਨਿ ਪਾਏਗੇ। ਪੇਸ ਭਗਤਿ ਅਪਨੇ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਦਾਇਆਲ ਅਨੁਗੁਪਾਰੇ। ਰਹਾਇ। ਸਿਮਰਉ ਚਰਨਤੁਹ
 ਰੇ ਪੀਤਮਾਰਿਦੈ ਤੁਹਰੀ ਆਸਾ। ਸਿਤ ਜਨ ਪਹਿਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਮਨਿ ਦਰਸਨਿ ਕੀਪਿਆਸਾ। ੧॥ ਬਿਛੁਰਤ ਮਗੁ
 ਜੀਵਨੁ ਹੀਮਿਯਤੇ ਜਨਕਉ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ। ਨਾਮ ਅਪਾਰ ਜੀਵਨ ਪਨੁ ਨਾਨਕ ਪਛਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ। ੨॥ ੫॥ ੯॥
 ਮਲਾਗਮਯਾ ੫ ਅਚ ਅਪਨੇ ਪੀਤਮਸਿ ਉਬਨਿਆਈ। ਰਾਜਾਗੁਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਚਿ ਚਰਸੁਮੇਘ ਸੁਖਦਾਈ।
 ਰਹਾਇ। ਇਕੁ ਪਲਾ ਬਿਸਰਤ ਨਹੀ ਸੁਖਸਾਗਰੁ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਪਿਪਾਈ। ਉਦੈ ਤੁਭਉਚਿ ਪੁਰਖ ਭਵੀਕੋ ਭੇਟੇ ਸਿਤਸਰ
 ਈ॥ ੧॥ ਸੁਖਉ ਪਜੇ ਦੁਖਸਾਗਲਾ ਬਿਨਸੇ ਪਾਰਕ੍ਰਮਾ ਲਿਵਲਾਈ। ਤਰਿ ਚਿਸਾ ਰੁਕਠਿ ਨ ਭੈਸਾ ਗੁਰਹਿ ਨਾਨਕ
 ਚਰਨ ਪਿਆਈ। ੨॥ ੬॥ ੧੦॥ ਮਲਾਗਮਯਾ ੫ ਘਨਿ ਹਰਬਰਸਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ। ਚੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ਪੀਤਮ ਪਛਮੇਰੇ ਅਨਦਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਇਆ। ਰਹਾਇ। ਮਿਟੇ ਕਯੋਸਾ ਤਿਸਨ ਸਭ ਭੁਝੀ ਪਾਰਕ੍ਰਮੁ ਮਨਿ ਪਿਆਇ
 ਆ। ਸਾਧਸਿਗਿ ਜਨਮ ਮਕਾਨਿ ਵਾਰੇ ਚਹੁ ਰਿਨਕ ਤਹੁ ਪਾਇਆ। ੧॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਉ ਚਰਨ ਕਮ
 ਲਾ ਲਿਵਲਾਇਆ। ਨੰਗੀ ਕਰੁਕੀ ਚਿਪੁਭਿਅਪਨੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਲਾਈਆ। ੨॥ ੭॥ ੧੧॥ ਮਲਾਗਮਯਾ ੫
 ਬਿਛੁਰਤ ਕਿਉ ਜੀਵੇ ਗਿਣੀ ਜੀਵਨਾ। ਚੇਤਹਿ ਉਲਾਸ ਆਸੀ ਮਯਾ ਭੇਰੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸ ਪੀਵਨਾ। ਰਹਾਇ।
 ਜਿਨਕਉ ਪਿਆਸ ਤੁਮਾਹੀ ਪੀਤਮ ਤਿਨਕਉ ਅੰਤਰ ਨਾਹੀ। ਜਿਨਕਉ ਬਿਸਰੈ ਮੋਰੇ ਗੁਪਿਆ ਗਾਏ ਪੁਣੇ ਮਰਿ
 ਜਾਹੀ। ੧॥ ਮਨਿ ਤਰਿਗਵਿਰਹਿ ਆ ਜਗਦੀਸੁ ਰਪੇਖਤ ਸਦਾ ਹਜੂਗੇ। ਨਨਕਗਵਿਰਹਿ ਚਿਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ
 ਭਉਆ ਭਰਪੂਰੇ। ੨॥ ੮॥ ੧੨॥ ਮਲਾਗਮਯਾ ੫ ਹਰਿਕੈ ਭਜਨਿ ਕਉਨਕਉ ਨਨਤਾਰੇ। ਖਗਤਨ ਸੀ
 ਨਤਨ ਮਿਗਤਨ ਬਰਹਤਨ ਸਾਪੁਸੀਗੇ ਉਧਾਰੇ। ਰਹਾਇ। ਦੇਵਕੁਲ ਦੈਤਕੁਲ ਜਖੁ ਕਿਨਰਨਰ ਸਾਗਰ ਉਤ
 ਰੇ ਪਾਰੇ। ਜੋ ਜੋ ਭਰਪੂਰੈ ਸਾਪੁਸੀਗੇ ਤਾਕੇ ਦੁਖਾ ਬੀਦਾਰੇ। ੧॥ ਕਾਮਕੋਰੇ ਪਮਾ ਬਿਖਿਆਰ ਸਾਇਨ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰ

ਗਾਦੀਨਦਇਆਲਜਪਰਿਕਰਲਾਮੈਨਕਸਦਬਲਿਹਰੇ॥੨॥੯॥੧੩॥ ਮਯਾਰਮਹਲਾ੫
 ਆਜੁਮੈਬੈਸਿਚਿਹਰਿਤਾਨਾਮੁਗਸਿਸੀਝੀਕਰਿਜਨਸਿਉਜਾਂਉਨਜਮਕੈਘਾਟਾਰਹਉ॥ਧਾਰਿਅਨੁਗਰੁਪੁ
 ਰਕੁਯੀਰਾਖੇਭੁਮਕੇਪੁਯੇਕਪਟਾ॥ਬੇਸੁਮਾਰਸਾਹੁਪੁਭੁਪਾਇਆਲਾਹਚਰਨਨਿਪਿਖਟਾ॥੧॥ਸਰਨਿਗਹੀਅਚੁ
 ਤਆਬਿਨਾਸੀਕਿਯਾਬਿਖਰਾਢੈਛਾਂਟਿ॥ਕਲਿਕਲੇਸੀਮਿਦੇਦਾਸਨਾਨਕਬਹੁਰਿਨਜੋਨੀਆਟਾ॥੨॥੧੦॥
 ੧੦॥ ਮਯਾਰਮਹਲਾ੫ ਬਹੁਬਿਧਿਮਾਇਆਮੋਹਿਗਨੋਕੋਟਿਮਧੋਕੋਉ॥ਬਿਰਯਾਸੇਵਕਪੁਰਨਭਗਤੁ
 ਚਿਗਨੋ॥ਰਹਉ॥ਇਤਉਤਰੋਲਿਭੋਲਿਸੁਮੁਪਾਇਚਿਤਨੁਪੁਰੋਤਬਿਗਨੋ॥ਲੋਗਦੁਗਾਇਕਰਤਗਹੀਆ
 ਝੀਤੋਤੋਸੀਗਿਨਜਾਨੋ॥੧॥ਮਿਗਪੀਖੀਮੀਨਦੀਨਨੀਚਾਇਹਸੀਕਟਾਠਿਗਿਅਨੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਾਹਨਪੁਤਤਾਰੁਸਾ
 ਧਸੀਗਤਿਸੁਖਮਾਨੋ॥੨॥੧੧॥੧੫॥ ਮਯਾਰਮਹਲਾ੫ ਦਸਟਮੁਏਬਿਖੁਖਾਈਗਿਆਈ॥ਜੇਸਕੇਜੀਅਤਿ
 ਨਹੀਗਿਖਲੀਨੇਮੇਰੇਪੁਕਉਕਿਰਪਾਆਈ॥ਰਹਉ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਮਹਿਵਰਤੈਤਾਂਭਉਕੈਸਾਭਾਈ॥ਸੀਗਿ
 ਸਹਈਛੋਡਿਨਜਾਈਪੁਭਦੀਸੈਸਭਨੀਠਾਈ॥੧॥ਅਨਾਥਾਬੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਆਪੀਪ੍ਰਾਜੀਯਾਈ॥ਹਰਿਕੀ
 ਓਟਜੀਵਹਿਦਾਸਤੇਰੇਨਾਨਕਪੁਤਸਰਦਾਈ॥੨॥੧੨॥੧੬॥ ਮਯਾਰਮਹਲਾ੫ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੇਚਕਨ
 ਰਵੀਜੈ॥ਦਸਪਿਆਸਮੇਰੇਮਨੁਮੇਰਿਚਿਹਰਿਪਖਲਗਾਈਖਲੀਜੈ॥ਰਹਉ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਮਾਰਭੁਪਾਇਚਿ
 ਸਾਪੁਸੇਵਕਗੀਜੈ॥ਧਾਰਿਅਨੁਗਰੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥੨॥ਹਿਤਾਰਿਕਰਿਸਰਨੀਆਏਜਲ
 ਤਉਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ਕਰੁਗਹਿਯੇਹੁਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਨਨਕਅਪੁਨੇਕੀਜੈ॥੨॥੧੩॥੧੭॥
 ਮਯਾਰਮਹਲਾ੫ ਪੁਭਕੇਭਗਤਿਵਛਲਾਬਿਰਦਾਇਚਿ॥ਨਿੰਦਕਮਾਰਿਚਰਨਤਾਇਦੀਨੇਅਪੁਨੇਜਾ
 ਸੁਵਰਤਾਇਚਿ॥ਰਹਉ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕੀਨੇਸਭਜਗਮਹਿਦਾਇਆਜੀਅਨਮਹਿਪਾਇਚਿ॥ਕੀਰਿਯਾਇ
 ਅਪੁਨੇਦਾਸੁਗਾਖਿਚਿਤਾਤੀਵਉਨਯਾਇਚਿ॥੧॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਚਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਭੁਮੁਭਉਮੇਟਿਸੁਖਾਇ
 ਚਿ॥ਮਨਅਨੰਦਕਰਹੁਦਾਸਹਰਿਕੇਨਾਨਕਬਿਸੁਸੁਮਾਨੇਆਇਚਿ॥੨॥੧੪॥੧੮॥ ਮਯਾਰਮਹਲਾ੫
 ਚਉਪਦੇ੫੨੨ ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੈਬਰਮਪਸਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵੈਗੁਲੀਆਬਿਸਥਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦ
 ਬੇਦਬੀਚਾਰਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੁਰੇਘੋਰਅੰਧਾਰਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਗੁਰਕਰਤਸਦਾਸੁਖਪਾਈਐ॥ਗੁਰਉਪ
 ਦੇਸਿਹਰਿਹਰਦੈਵਸਿਚਿਸਾਸਿਗੀਗਾਸਿਅਪਲਾਖਸਮੁਪਿਆਈਐ॥ਰਹਉ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਵਿਟਹੁਬਾਧਿ
 ਜਾਓ॥ਗੁਰਕੇਗੁਲਅਨਦਿਨੁਨਿਤਗਾਓ॥ਗੁਰਕੀਪੁਕਿਕਰਉਇਸਨਨਾ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਨਾ॥
 ੨॥ਗੁਰਕੇਹਿਭੁਭਵਜਲਤਾਰਲਹਾਰਾ॥ਗੁਰਿਭੋਇਐਨਹੋਇਜੇਸੀਅਉਤਰਾ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੇਜਗੁਪਾ

ਏ॥ ਜਾਕਉ ਕਰਮਿ ਆਪਿ ਆਪੁ ਰਿਖਾਏ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੇਰੀ ਜੀਵਨੀ ਗੁਰਮਾਪਗੁ॥ ਗੁਰਮੇਰੀ ਵਰਤਾਨੀ ਗੁਰਪਰ
ਵਾਹੁ॥ ਗੁਰਮੇਰਾ ਖਸਮੁ ਸਾਭਿ ਗੁਰਸਰਲਾਈ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਪਾਠ ਬਹੁਮੁਜ ਕੀ ਕੀਮਤ ਪਾਈ॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥
ਮਯਾਗਮਯਾ ੫ ਗੁਰਕੇਚਰਨ ਤਿਰਦੈ ਵਸਾਏ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਲਾ
ਏ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਨ ਸੁਖ ਦਾ ਤੇ॥ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਮਹੀ
ਆਵਹਿ ਆਪਨ ਰਤੇ ਰੋਗੀ ਰਤੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਾਵਲੁ ਸੁਨਲੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਭਾਲਾ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੇਸਾ ਚਿਸਮਾਲਾ॥
ਜਪਿ ਜੀਪ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰਾ ਨਉ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਤੁਜਾ ਨ ਹੀਥਾਉ॥ ੨॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤੇ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ॥ ਭਾ ਲੈ ਬ
ਖਸਭਾ ਲੈ ਦੇਇ ਸਜਾਈ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿ ਆਕ ਕਰਤਾ ਆਪਿ॥ ਕੁਰਥਾ ਲੁ ਜੀਈ ਤੇਰੇ ਪਰਤਾਪ॥ ੩॥ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ
ਤੁਝੇ ਜਾਲਹਿ॥ ਤੁਮਹੀ ਬੁਝਹਿ ਸੁਲਿ ਆਪਿ ਵਖਾਲਹਿ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਜੋ ਤੁਝੁ ਭਾਲੇ॥ ਨਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ
ਕੁਰਬਾਲੇ॥ ੧॥ ੨॥ ੨॥ ਮਯਾਗਮਯਾ ੫ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੋ ਅਦਇ ਆਲਾ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਮੀਰਤ ਪਾਗਾ
ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਤਿਪਤਾਸੇ॥ ਕਾਠ ਜਾ ਆਏ ਪੁਰੇ ਰਾਸੇ॥ ੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨ ਮਾਮੁਸਮਾਯਿ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਇ
ਆਮੈ ਚੈਰੈ ਨਿਬਰੈ ਨਾਯਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਖੁ ਭੈਰਾ ਭੈਰਾ ਜਨਹਾਗਾ ਆਪਾ ਲਿਆ ਜੀ ਆਕੀ ਕੀਤੀ ਸਾਗਾ॥ ਰਾਖਨਾ
ਰਸਦੀ ਮਿਹਰਵਨਾ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਮੈ ਕੁਰਬਾਨ॥ ੨॥ ਕਾਠੁ ਗਵਾਇ ਆਕਰਤੈ ਆਪਿ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨ ਤਿ
ਸਨੇ ਜੀਪਾ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਰਿ ਰਖੇ ਸਾਭਿ ਜੰਤਾ॥ ਗੁਲਗਾ ਵਹੁਨਿ ਤਨਿ ਤਭੁ ਗਵੈ ਤਾ॥ ੩॥ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਆਪਿ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਜਾਲਹਿ ਪਰਤਾਪਾ॥ ਨਵੈ ਕੀਪੈ ਜਰਖਦਾ ਆਇਆ॥ ਨਨਕੁ ਥੋਯੈ ਤਿਸ ਕਾ ਬੋਝਾਈਆ॥ ੪॥
੩॥ ੨॥ ਮਯਾਗਮਯਾ ੫ ਗੁਰਸਰਲਾਈ ਸਭਾ ਨਿਪਨਾ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਪਾਈ ਮੈ ਮਾਨੁ॥ ਭੁਖੁ ਭੁਖਿ
ਤੁਖੁ ਦਰਦੁ ਸਭੁ ਜਾਈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਈ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਪੁਰਾ ਸਾਯਾਹਿ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪਹੁ
ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨ ਚਿੰਦਣ ਲਾਪਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਭਿ ਗੁਰ ਜੇਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਗੁਰਪਾਠ ਬਹੁਮੁਖ ਮੇਸਰੁ ਸੋਇ॥
ਜਨਮ ਮਰਲ ਦੁਖ ਤੇਰੇ ਖੈ॥ ਆਇਆ ਬਿਖੁ ਠਿਰਿ ਥਹੁ ਵਿਨਚਾਏ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਜਾਈ॥ ਗੁਰ
ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਾਚੈ ਨਾਈ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਲੀ ਸਭੁ ਸਾਚੀ॥ ਸਿਮਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜੇ ਗੁਰ ਸੰਬਿਠਾ ਚੀ॥ ੩॥ ਗੁਰਪੁਰਾ ਪਾ
ਈ ਮੈ ਵਡਭਾਗੀ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਨ ਤੇ ਤਿਆਗੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਚਰਨਿ ਵਾਸੀ॥ ਨਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਸਭ
ਮਰਦਾਸੀ॥ ੪॥ ੪॥ ੨੨॥

ਮਯਾਗਮਯਾ ੫ ਪੜਤਾਲਾ ਪੜਤਾ ੩ ਗੁਰਮਤਿ ਪਿਅਦਇ ਆਗ ਸਿਉ ਭੰਗੁ ਕੀਆ॥ ਕੀਨੇ ਗੀਸ
ਗਲ ਸੀਗਾਗਾ॥ ਤਾਜਿ ਚੀਰੀ ਸਗਲਾ ਬਿਕਾਗਾ॥ ਧਵਤੇ ਅਸਥਿਰੁ ਥੀਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੈਸੇਰੇ ਮਨ ਪਾਇ ਕੈ ਆਪੁ

ਗਵਾਇਕੋਕਰਿਸਪਤਿਉਸੰਗੁ। ਬਾਜੇਬਜਧਿਮਿਟੰਗਅਨਾਹਦਕੋਕਿਲਗੀਰਾਮਨਾਮੁਬੋਲੈਮਪੁਰਬੈਨਮਤਿ
 ਸੁਗੀਆਮੈਸੀਤੇਰਦਸਤਕੀਸੋਭਅਤਿਅਪਗੀਪਿਆਮੇਘਤੈਸੇਹੀਸੀਗੀਸੰਤਬਨੋ। ਭਵਉਤਾਰਨਾਮਭ
 ਨੋ। ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਾਯਾਮਨਿਟੇਰਤੇਰਹਿਸੀਗੀਸੰਗੀਆ। ਜਨਨਕਪਿਉਪੀਤਮੁਖੀਆ॥ ੨॥੧॥ ੨੩॥
 ਮਯਾਰਮਯਾਪ ਮਨੁਘੈਭੁਮੈਬੈਨੋ। ਉਮਕਿਤਗਸਿਚਾਯੈਪੁਭਮਿਲਥੇਕੀਚਾਹਾਰਹਉ। ਵੈਰੁ
 ਨਮਾਈਮੋਹਿਮਾਈਕਹਉਥੇਦਨਕਹਿ॥੧॥ਅਨਉਪਵਸਗਰਕੀਏਨਹਿਦੂਖਸਾਕਹਿਲਾਹਿ। ਭਜੁਸਰੀਸਾਧੁ
 ਨਨਕਾਮਿਉਗੁਨਗੋਬਿੰਦਹਿਗਹਿ॥ ੨॥੨॥ ੨੪॥ ਮਯਾਰਮਯਾਪ ਪਿਆਕੀਸੋਭਸੁਰਵਨੀਨੀਕੀ
 ਹਰਹੁਗੁੰਧਥਾਪਸਗਮਨੰਦਮੇਗਲਠਸਗਵਨੀਨੀਕੀ। ਰਹਉ। ਧੁਨਿਤਲਾਹਿਤਗੁਨਕੀਅਨਿਕਭਾ
 ਤਿਬਹੁਬਿਪਿਰੂਪਾਦਿਖਾਵਨੀਨੀਕੀ॥੧॥ਗਿਰਿਤਠਥਲਜਲਭਵਨਭਰਪੁਰਿਘਟਿਘਟਿਲਾਯਨਛਾਵਨੀਨੀ
 ਕੀ॥ਸਾਧਸੀਗੀਰਾਮਈਆਰਸੁਪਾਇਚਿਨਨਕਜਾਕੈਭਾਵਨੀਨੀਕੀ॥ ੨॥੩॥ ੨੫॥ ਮਯਾਰਮਯਾਪ
 ਗੁਰਪੀਤਿਪਿਆਰੇਚਰਨਕਮਲਰਿਦਮੰਤਰਿਧਗੇ। ਰਹਉ। ਦਰਸੁਸਠਾਹਿਚਿਦਰਸੁਪੇਖਿਚਿਗਏਕਿਲਾਬਿਖ
 ਗਏ। ਮਨਨਿਗਮਲਉਜੀਅਗੇ॥੧॥ਬਿਸਮਬਿਸਮੈਬਿਸਮਭਈ। ਅਘਕੇਟਿਹਰਤੇਨਮਲਈ। ਗੁਰਚਰ
 ਨਮਸਤਕੁਰਾਰਿਪਈ। ਪੁਭਏਕਤੂੰਹੀਏਕਤੂੰਹੀ। ਭਗਤਏਕਤੂੰਹੀਗੇ। ਜਨਨਕਸਰਨਿਦੁਅਗੇ॥ ੨॥੪॥
 ੨੬॥ ਮਯਾਰਮਯਾਪ ਬਰਸੁਸਰਸੁਆਗੀਆਹੋਹਿਅਨੰਦਸਗਲਭਾਗ। ਰਹਉ। ਸਿਤਸੰਗੇ
 ਮਨੁਪਰਠਜੈਮਿਲਿਮੇਘਸਰਸੁਹਾਗ। ਘਨਘੇਰਪੀਤਿਮੇਗ। ਚਿਤੁਚਾੜਿਕਵੂੰਦਚਿਗੈਸੋਹਰਿਸੰਗੇਮਨੁਮੇਗ।
 ਤਿਅਗੀਆਇਅਧੇਗ। ਮਿਲਿਸਿਤਨਕਜਾਗੀਆ॥ ੨॥੫॥ ੨੭॥ ਮਯਾਰਮਯਾਪ
 ਗੁਨਗੋਪਾਲਗਾਉਨੀਤ। ਰਾਮਨਾਮਪਾਰਿਚੀਤ। ਰਹਉ। ਛੋਡਿਮਨੁਤਜਿਗੁਮਨੁਮਿਲਿਸਾਧੁਅਥੈਸੀਗੀ।
 ਹਰਿਸਿਮਰਿਏਕਗੀ। ਮਿਟਿਜਾਹਿਦੇਖਮੀਤ॥੧॥ਪਾਰਬਰਮਭਏਦਈਆਲਾ। ਬਿਨਸਿਗਏਬਿਖੈਜੀਜਾਨਾ
 ਜਾਪਜਨਕੈਚਰਨਯਾਗੀ। ਨਨਕਗਾਵੈਗੋਬਿੰਦਨੀਤ॥ ੨॥੬॥ ੨੮॥ ਮਯਾਰਮਯਾਪ
 ਘਨੁਗਰਜਤਗੋਬਿੰਦਰੂਪ। ਗੁਨਗਾਵਤਮੁਖਚੈਨਾ। ਰਹਉ। ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਤਰਨਸਾਰਧੁਨਿਅਨਹਤ
 ਰਸਬੈਨ॥੧॥ਪਾਥਿਕੀਪਿਆਸਚਿਤਸੋਰੇਵਰਮਾਤਮਜਲੁਯੈਨ। ਹਰਿਦਰਸਪੇਸਜਨਨਕਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭ
 ਦੈਨ॥ ੨॥੭॥ ੨੯॥ ਮਯਾਰਮਯਾਪ ਹੋਗੋਬਿੰਦਹੋਗੋਪਾਲਹੋਦਈਆਲਾਯਾ। ਰਹਉ। ਪ੍ਰ
 ਨਨਥਅਨਾਥਸਖੇਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰ॥੧॥ਹੋਸਮਥਾਮਗਮਪੁਰਨਮੋਹਿਮਾਇਆਧਾਰਿ॥ ੨॥ਅੰਧਕੂਪਮਭਭਾਏ
 ਅਨਨਕਪਾਰਿਉਤਾਰ॥ ੩॥੮॥ ੩੦॥ ॥ ਰਗੁਮਯਾਰਮਯਾਪ ਪੁਨਮਨਏਕਨਾਮਪਿਆ

ਪ੍ਰੀਤਿਦੀਤਿ ਰਹਉ ਜਾਪਤਾਪਿਅਨੈਰੈਮਨਿਬਨੀਗੀਪੀਤਿ॥ ਪਾਲੇਭੁਜੇਰਸੇਰਨੇਰਭਮਮਿਟੇਭੀਤਿ॥ ੫੦੬
੨॥ ਸਹਜਸੁਖਅਨਦਘਨੇਨਕਗੁਨਗਉਗੀਤਾ॥ ੩॥ ੯॥ ੩੧॥ ੬੨॥

ਗੁਰਮਤਿਮਹਾਨਾ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੧ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ
ਚਕਵੀਨੈਨੀਦਨੀਚਰੈਬਿਨੁਪਿਠਨੀਦਨਪਾਈ॥ ਸੁਰਚਰੈਪ੍ਰਿਉਦੈਖੈਨੈਨੀਨਿਵਿਨਿਵਿਯਾਭੀਪਾਈ॥ ੧॥ ਪਿ
ਰਭਵੈਪ੍ਰੇਮੁਸਖਾਈ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਹੀਜਾਗੀਜੀਵਾਐਸੀਪਿਆਸਤਿਸਾਈ॥ ਰਹਉ॥ ਸਰਵਰਿਕਮਲੁ
ਕਿਰਦਿਆਕਾਸੀ॥ ਬਿਗਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਿਬਨੀਅਕੁਮੈਸੀਜੇਤੀਜੇਤੀਮਿਲਾਈ॥ ੨॥ ਚ
ਤਿਭੁਜਲਾਬਿਨੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਟੈਗੈਬਿਲਪਕੈਗੈਬਿਲਾਯਾਈ॥ ਘਨਹਰਘੋਰਦਸੇਦਿਸਿਬਰਸੈਬਿਨੁਜਲਪਿਆ
ਸਨਜਾਈ॥ ੩॥ ਅੰਨਿਵਸਉਪਜੈਜਯਹੀਤੇਸੁਖਦੁਖਪੁਰਬਿਕਮਾਈ॥ ਬਿਨੁਤਿਲੁਹਰਿਨਸਕੈਪਲੁਜਲਾਬਿਨੁ
ਮਹਨੁਜੀਵਨੁਤਿਸੁਭਾਈ॥ ੪॥ ਘਨਵੰਢੀਪਿਉਦੈਸਨਿਵਸੀਸਚੇਗੁਰਪਰਿਸਬਦੁਪਠਾਈ॥ ਗੁਦਸੰਗਹਿਪ੍ਰਭੁਰਿਦੈ
ਨਿਵਸੀਭਗਤਿਰਤੀਰਖਾਈ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰੈਸਭੈਜੇਤੀਗੁਰਭਵੈਪ੍ਰਿਉਪਈ॥ ਪ੍ਰਿਉਨਲੇਸਦਹੀਸਚਿ
ਸੰਗੇਨਦਗੇਮੇਲੀਮਿਲਾਈ॥ ੬॥ ਸਭਮਹਿਜੀਉਜੀਉਰੈਸੇਈਘਟਿਘਟਿਗਹਿਆਸਮਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਘਰਹੀਪਰ
ਗਸਿਆਸਭਜੇਸਹਜਿਸਮਾਈ॥ ੭॥ ਅਪਨਕਾਜੁਸਵਾਰਹੁਆਪੇਸੁਖਦਾਏਗੋਸਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਘਰਹੀਪਿਉ
ਪਾਇਆਤਉਨਨਕਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥ ੮॥ ੧॥ ਮਯਾਮਹਾਨਾ੧ ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰੈਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁਹਰਿ
ਪ੍ਰੇਕੋਨਹੀ॥ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਰਹੁਨਪਵੈਆਚੁਕਾਚੁਢਰਿਪਹੀ॥ ੧॥ ਇਸੁਤਨਧਨਕਾਕਹਹੁਗਰਬੁਕੈਸਾ॥
ਬਿਨਸਭਕਾਕਲਾਗੈਬਵਰੇਹਉਮੈਗਗਬਿਖੈਪੈਜਗੁਮੈਸਾ॥ ਰਹਉ॥ ਜੇਜਗਦੀਸਪ੍ਰਭੁਰਖਵਾਰੇਗੈਪਰਖੈਜੇਈ॥ ਜੇ
ਤੈਰੈਤੇਤੀਤੁਝਹੀਤੇਤੁਮਸਹਿਅਵਤਨਕੋਈ॥ ੨॥ ਜੀਅਉਪਾਇਜੁਗਤਿਵਸਿਕੀਨੀਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਅੰਜਨੁ॥ ਅਸ
ਤੁਮਨਾਥਸਰਬਸਿਰਿਮੈਰਾਕਾਨਾਬਿਕਲਭਗਭੈਅੰਜਨੁ॥ ੩॥ ਕਾਗਦਕੋਟਾਇਹੁਜਗੁਰੈਬਪੁਰੈਗਤਿਚਿਰਨਚ
ਤੁਭਈ॥ ਨੰਨੀਸੀਬੁਦਪਵਨੁਪਤਿਖੈਵੈਜਨਮਿਮਰੈਬਿਨੁਤਾਈ॥ ੪॥ ਨਦੀਉਪਕੀਰਿਜੈਸੇਘਰੁਤਰਵਰੁਸਰਪਨਿ
ਘਰੁਘਰਮਾਹੀ॥ ਉਲਟੀਨਦੀਕਹਾਘਰੁਤਰਵਰੁਸਰਪਨਿਰੁਸੈਦੂਜਾਮਨਮਾਹੀ॥ ੫॥ ਗਾਰੁਗੁਰਗੀਅਨੁਧਿਆ
ਨੁਗੁਰਬਚਨੀ॥ ਬਿਖਿਆਨੁਗਮਤਿਜਾਰੀ॥ ਮਨਤਨਹੈਵਭਏਸਦੁਪਾਇਆਚਰਿਕੀਭਗਤਿਨਿਗਰੀ॥ ੬॥ ਜੇਤੀ
ਰੈਤੇਤੀਤੁਧੁਜਾਚੈਤੁਸਰਬਜੀਅਦਈਅਲਾ॥ ਤੁਮਗੀਸਗਦੀਪਰੇਪਤਿਗਖਹੁਸਾਦੀਮਲੈਗੋਪਾਣਾ॥ ੭॥ ਬਾ
ਧੀਧੀਪਿਅੰਧਨਹੀਸੁਝੈਬਪਿਕਕਰਮਕਮਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਸੁਝੈਸਿਭੁਝੈਸਿਚਮਤਿਗੀਅਨੁਸਮਵੈ॥ ੮॥

ਨਿਰਭੁਲ ਦੇਸਾ ਚਾਬਿਰੁ ਕਾਚੀ ਮੈ ਪੁਛੁ ਉਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਨਨਕਸੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰੁ ਦਿਖਵੈ ਬਿਰੁਸਾ ਚੇ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ
 ੧॥ ੨॥ ਮਲਾਰਮਲਾ ੧ ਚਾਇਕੀ ਨਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਵਹਿ ਸਾਰਿ ਗਸਥਾ ਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ੧॥ ਗੈਰਿ
 ਬਬੀਰ ਚੋਲਿ ਰਿ ਮੇਗੀ ਆਈ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਸਿਪਾਸਿ ਉਪੀਤਿ ਨ ਉਲਟੈ ਕਬਹੂੰ ਜੇ ਤੈ ਭਵੈ ਸਈ ॥ ਨੀਦ ਗਈ ਹਉ ਮੈ
 ਤਨਿ ਥਕੀ ਸਚਾ ਤਿਰਿ ਦੇਸਾ ਆਈ ॥ ੩॥ ਗੁਪੀ ਬਿਰਖੀ ਉਚੁ ਉਤੁਖਾ ਪੀਵੀ ਨਾ ਮੁਸੁਭਾਈ ॥ ਗਾਲੇ ਚਨ ਤਰ
 ਲਾਲ ਚਾਬਿਲਾ ਤੀ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਰਜਾਈ ॥ ੪॥ ਸਿਪਾਸਿ ਬਿਰੁਸੀ ਗਰੁ ਕਰੀ ਤੇ ਤਤੁ ਤਪੈ ਕਾਪਰੁ ਆਗੀ
 ਨਸੁਹਾਈ ॥ ੫॥ ਅਪਨੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਰੁਸਾ ਏਕੁ ਬਿਰੁਸਾ ਹਿਨ ਸਕਉ ॥ ਬਿਰੁਸਾ ਏਨੀ ਦਰਸਾਈ ॥ ਪਿਰੁਨ ਜੀ ਕਿਨ ਬੁਝੈ ਬ
 ਪੁਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀ ਆਦਿ ਆਈ ॥ ੬॥ ਸਹਾਜੇ ਮਿਲਿਆ ਤਬ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਇ ਸਨਾ ਸਥਾ ਦਿ ਬੁਝਾਈ
 ੧॥ ਕਰੁਨਾਨਕ ਤੁਝੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕੀ ਮਤਿ ਕਰੁਨੁ ਜਾਈ ॥ ੧॥ ੩॥ ਮਲਾਰਮਲਾ ੨ ੫੨੨
 ਅਖਈ ਉਰੀ ਜਲੁ ਭਰਨਾ ਲਿ ॥ ਰੂਗਰੁ ਉਚੁ ਉਗਰੁ ਪਾਤਾ ਲਿ ॥ ਸਾਗਰੁ ਸੀਤ ਲੁਗਰੁ ਸਥਾ ਵਈ ਚਾਰਿ ॥
 ਮਾਠ ਗੁਮੁਕਤਾ ਹਉ ਮੈ ਮਾਗੀ ॥ ੧॥ ਮੈ ਅੰਪੁਲੇ ਨਵੈ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ਚਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੋਤਿ ॥ ਠਹਾਉ ॥
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਥਾ ਦੀ ਪਾਪੁ ਜਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਤਰੀ ਮੈ ਸਾਚੈ ਤਾਲਿ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਯ ਸਿਰੁ ਹੀ ਬਾਲਿ ॥ ਤੈ ਭਵੈ ਦਲੁ
 ਹਸੀ ਪਗਲਿ ॥ ੨॥ ਉਰਾ ਬੈਸਾ ਏ ਕਾਲੇ ਵਤਾਗ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿਨਾ ਮਾਧਾਗ ॥ ਨਾਜਲੁ ਰੂਗਰੁ ਨ ਉਚੀ ਪਾਗ ॥
 ਨਿਜਾ ਪਰਿਵਾਸ ਤਹ ਮਗੁਨ ਚਲਾ ਲਗ ॥ ੩॥ ਜਿਤੁ ਪਰਿਵਾਸਿ ਤੂਹੈ ਬਿਪਿ ਜਾ ਲਹਿ ਬੀਜ ਉ ਮਹਾਨੁ
 ਜਾਪੈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬਾਣੁ ਸਮਾਣੁ ਨੇਵੀ ਸਤੁ ਜਗੁ ਦਾ ਬਿਆਛਾਪੈ ॥ ਕਰਲਾ ਪਲਾਵ ਕਰੈ ਬਿਲਾਣਾ ਤਉ ਬਿ
 ਰੁਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਜਾਪੈ ॥ ਪਲਪੰਕਜ ਮਹਿਨਾ ਮੁਛੁ ਰਾਏ ਜੇ ਗੁਰੁ ਸਥਾ ਦਿ ਸਿਵੈ ਪੈ ॥ ੪॥ ਇਕਿ ਮੁਰਖ ਅੰਧੇ ਮੁਗਧ ਗ
 ਵਾਗ ॥ ਇਕਿ ਸਾਚਿ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਨਾਮ ਅਧਾਗ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਲੀ ਸੀਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਗ ॥ ਜਿਨਿ ਪੀਤੀ ਤਿਸੁ ਮੇਖ ਦੁ
 ਆਗ ॥ ੫॥ ਨਾਮੁ ਭੈਰਵਾਇ ਰਿਦੈ ਵਸਾਹੀ ਗੁਰੁ ਕਰਲੀ ਸਚੁ ਬਾਲੀ ॥ ਇੰਦੁ ਵਰ ਸੈ ਪਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਪਟਿ ਪਟਿ
 ਜੋਤਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ਕਾਲ ਰਿਬੀਜ ਸਿਦੁ ਮਤਿ ਮੈ ਸੀ ॥ ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਨੀਸਾਲੀ ॥ ਸਚਿ ਗੁਰੁ ਬਾਣੁ ਪੇਗ ਅੰਧਾਗ ਤੂ
 ਬਿਮੁਏ ਬਿਰੁਪਾਲੀ ॥ ੬॥ ਜੋ ਬਿਛੁਰੀ ਨੇ ਸੁਪੁਰੁ ਜਾਈ ॥ ਜੇ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁਮੇਟ ਲਾਨ ਜਾਈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬਾ
 ਧਾ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਏਕੁ ਸਥਾ ਦਿ ਗਚੈ ਸਾਚੇ ਸਮਾਈ ॥ ੭॥ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਪੁਰੁ ਤੇਰਾ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਨਾਮੁ
 ਤਈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਥਾ ਦੁਵਰਤੈ ਪੁਰੁ ਸਾਚਾ ਕਰੀ ਮਿਲੈ ਬੈ ॥ ਆਲੀ ॥ ਜਾਮਲੁ ਮਰਲਾ ਦੀਸੈ ਸਿਰਿ ਉਭੈ ਪੁਪਿ
 ਆਨਿ ਦ੍ਰਾਕਾਲੀ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ॥ ਨਿਭਾਵੈ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਸਮਾਈ ॥ ੮॥ ੧॥ ੪॥ ਮਲਾਰਮਲਾ ੧
 ਮਰਲਾ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਸਾਨ ਜਾਨੈ ॥ ਕੈਠੇ ਬੈਠੀ ਗੁਰੁ ਸਥਾ ਦਿ ਪਛਾਨੈ ॥ ੧॥ ਤੂ ਕੈਸੇ ਆਵੈ ਠੀਕੀ ਜਾਈ ॥ ਅਲਾ

ਖੁਨਜਾਚਹਿਰਿਦੈਸਮਾਇ॥ ਹਰਉ॥ ਏਕਜੀਅਕੈਜੀਆਖਯੋ॥ ਜਾਇਤਰਤੀਬੁਡੀਜਲਮਾਹੀ॥ ੨॥ ਸਰਬ
ਜੀਅਕੀਏਪਤਪਨੀ॥ ਜਬਪਕਰੀਤਬਖਿਪਛੁਤਾਨੀ॥ ੩॥ ਜਬਗਯਿਛਾਸਪਰੀਅਤਿਭਾਗੀ॥ ਉਡਿਨਸਕੈਖ
ਖਪਸਾਗੀ॥ ੪॥ ਗਸਿਦੁਗਹਿਅਨਮੁਖਿਗਵਾਗਿ॥ ਛਾਥੀਛੂਟਹਿਗੁਲਾਗੀਅਨਬੀਚਾਗਿ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਤੁਦੈ
ਜਮਕਾਲਾਹਿਰਦੈਸਾਚਾਸਬਦੁਸਮਾਯਾ॥ ੬॥ ਗੁਰਮਾਤਿਸਾਚੀਸਬਦੁੰਦੈਸਾਗੁ॥ ਹਰਿਕਾਨਮੁਰਖੈਉਰਿਧਾਗਿ॥ ੭॥
ਸੇਵਖਅਗੈਜਿਭੋਗਬਿਯਾਸੋ॥ ਨਨਕਮੁਕਤਿਨਹੀ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਾਚੈ॥ ੮॥ ੨॥ ੫॥ ਗੁਰਮਲਾਰਮਲਾ੩
ਅਸਟਪਦੀਆਪਰੁ੧ ਕਰਮੁਹੈਤਾਸਤਿਗੁਰਪਾਈ॥ ਮੈਵਿਲੁਕਗੈਪਾਇਅਨਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੀਮਾਇਮੈ
ਕੈਚਨੁਹੋਈ॥ ਜਾਹਰਿਕੀਹੋਇਰਜਾਇ॥ ੧॥ ਅਨਮੈਰੋਹਿਰਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਪਾਈ॥ ਸਾਚਾ
ਹਰਿਸਿਉਏਸਮਾਇ॥ ਹਰਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਗੀਅਨੁਉਪਜੈਤਾਇਹਸੀਸਾਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਬੁਝੀ॥
ਗਰਭਜੋਨੀਨਪਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤਮੈਰੋਮਰਿਜੀਵੈਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ ਮੁਕਤਿਦੁਆਗਸੇਈਪਾਏ
ਜਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ ੩॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਿਵਪਰਿਜਮੈਵਿਚਹੁਸਕਤਿਗਵਾਇ॥ ਅਚਰਚਗੈਬਿਬੇਕਬੁ
ਧਿਪਏਪੁਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਯਾਇ॥ ੪॥ ਪਾਤੁਰਬਾਜੀਸੀਸਾਗੁਅਚੇਤੁਰੈਚਲੈਮੁਧੁਗਵਾਇ॥ ਲਾਹਹਰਿਸਤਸਿਗਤਿ
ਪਾਈ॥ ਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਵਿਲਾਕਿਨੈਪਾਇ॥ ਅਨਿਵੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਗਿ॥ ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਪਾ
ਇਆਭਵਜਲੁਉਤਰੇਪਾਗਿ॥ ੬॥ ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਦੇਕਹੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਗਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰਮੇਲਹੁ
ਰਿਜੀਉਪਵਉਮੋਖਦੁਆਗੁ॥ ੭॥ ਅਸਤਕਿਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਪੁਰਿਠਾ॥ ਕੁਰਿਮੇਟਲਾਨਜਾਇ॥ ਨਨਕਸੇਜਨ
ਪੁਰਨਹੋਏਜਿਨਹਰਿਭਾਵਾਭਾਇ॥ ੮॥ ੧॥ ਮਲਰਮਲਾ੩ ਬੇਦਬਾਲੀਜਗੁਵਰਤਦਾ੩ ਗੁਲਕਰੇਕੈ
ਚਗੁ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਮਰੈਤੁਸੈ॥ ਰਿਜਨਮੈਵੋਵਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਭੇਦੇਮੁਕਤਿਹੋਈਪਾਏਮੋਖਦੁਆਗੁ॥ ੧॥ ਅਨਰੋ
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਮਾਇ॥ ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰਪੁਰਾਪਾਈ॥ ਅਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਯਾਇ॥ ਹਰਉ॥ ਹਰਿਆਪਲੈਭਾਵੈ
ਸਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ ਹਰਿਆਪਦੇਇਅਧਗਾ॥ ਹਰਿਆਪਲੈਭਾਵੈਮਨੁਨਿਗਮਲੁਕੀਆਹਰਿਸਿਉਲਾਗਾ॥ ਪਿਆਗਾ॥ ਹਰਿਕੈ
ਭਾਵੈਸਤਿਗੁਰਭੇਟਿਅਸਤੁਜਨਮੁਵਾਰਲਹਗੁ॥ ੨॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਲੀਸਤਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਇ॥ ਵਾਹੁਵਾ
ਹੁਕਰਿਪੁਰਸਾਯਾਹੀ॥ ਮੈਤਿਸੁਜੇਵਤੁਅਵਤਨਕੋਇ॥ ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਲਏਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ੩॥ ਸਾਚਾ
ਸਾਹਿਬੁਆਹਰੇਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰਸੈਮਨੁਸੰਤੋਖੀ॥ ਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ ਹਰਿਕੈਨਾਇ
ਸਦਾਹਰੀਆਵਲੀਠਿਗਿਸੁਕੈਨਾਕੁਮਾਯਾਇ॥ ੪॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਪਾਇ॥ ਅਨਿਵੇਖਹੁਕੋਪਤੀਆਇ॥ ਹ
ਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸਤਿਗੁਰਪਾਈ॥ ਮੈਭੇਟੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਭਗਿਮਭੁਯਾਇ॥ ਆਬਿਨੁਭਾਗਾਹਰਿਪਨੁਪਾ

ਇ॥੫॥ ਤੈ ਗੁਲਸਭਾਧੁ ਤੈ ਪਵਿ ਪਵਿ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਨਹੁ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖਣ ਅਗਾਥਿ ਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਸਨ ਤੁਹੀ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਾਅਗੁ॥ ੬॥ ਪਾਵਿ ਪਾਵਿ ਪਾਵਿ ਤਮੋਨੀ ਥਕੇ ਬੇਦਾਂ ਕਾ ਅਭਿਆਸੁ॥ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨਾਵਈ ਨਹਿ ਜਾਘਰਿ ਹੋਵੈ ਢਾਸੁ॥ ਜਮ ਕਾ ਲਾਸਿ ਹਨੁ ਉਤਰੈ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟਾਵਿ ਢਾਸੁ॥ ੭॥ ਹਰਿ
 ਨਾਵੈ ਨੇ ਸਭੁ ਕੋ ਪਰਤਾਪ ਦਾਵਿ ਦੁਭਾਗ ਪਾਇ ਅਨ ਜਾਇ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਭੇਈ ਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥
 ਨਨਕ ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਤਿ ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੀ ਸਮਾਇ॥ ੮॥ ੨॥ ਮਲਾਗਮਲਾ ੩ ਪਤੁਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰੈ ਲਾਏ॥ ਦੁਖੁ ਪਲਾਠਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ॥ ਸਾਚੀ ਗਤਿ ਸਾਚੈ ਚੇਤਾ ਲਾਏ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਲੀ ਸਬਦਿ
 ਸੁਲਾਏ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਨਿਪਨੁ॥ ਗੁਰ ਕਿ ਘਾਤੇ ਹਰਿ ਪਨੁ ਪਾਈ ਐ ਅਨ ਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਹਾਜੇ ਧਿਆਨੁ॥
 ਹਰਿ ਉ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰਕਾ ਮਲਿਕ ਰੇ ਸੀ ਗਾਗੁ॥ ਦੁਹਚਾਰ ਲੀਕਤੀ ਐ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਸਾਗੁ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਾਇ ਹੁ ਬਾਦਿ ਅ
 ਚਾਗੁ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜ ਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਗਿ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਾ ਮਲਿਕਾ ਲਿਆ ਸੀ ਗਾਗੁ॥ ਸਬਦੇ ਪਿਰਕਾ ਖਿਅ
 ਉਰ ਪਾਗਿ॥ ਏਕੁ ਪਛਾ ਲੈਹ ਉਮੈ ਮਾਗਿ॥ ਸੋਭਾ ਵੈਤੀ ਕਹੀ ਐ ਨਾਗਿ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾ ਤੇ ਕੈ ਨੈਨ ਪਾਇਆ ਮ
 ਨ ਮੁਖ ਲੇਭਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ॥ ਮੈ ਸੇਹੀ ਅਨੀ ਬੁਝੁ ਹੋਕਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ॥ ੪॥ ਕਹਿ ਕਹਿ
 ਕਹੁ ਲਕਰੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੁਏ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ॥ ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਕਾ ਮਲ ਪਰਗਾਸੁ॥ ਤਿਤੁ ਪਟਨਾ ਮੈ ਨਾਮਿ
 ਨਿਵਾਸੁ॥ ੫॥ ਹਉ ਮੈ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਨਾਮੁ ਭੀ ਜੈ ਨਾਮੁ ਖੁਹੋਇ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹੁ ਲਾ ਅਪੁ ਜਾ ਲਾਏ॥
 ਬਿਰਥੀ ਭਗਤਿ ਸਭੁ ਜਨ ਮੁਗਵਾਏ॥ ੬॥ ਸੋਭਾ ਤਸਤਿ ਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਏ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ॥
 ਸਦੀ ਨਾਮੁ ਵੇਖਹਿ ਹਰਿਗੁਰਿ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਆਭ ਰੂਪੁਗਿ॥ ੭॥ ਅਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਈ ਪਾਅਗੁ॥ ਹਉ ਮੈ ਰੋਗੁ
 ਵਡਾ ਸੀਸਾਗਿ॥ ਗੁਰ ਕਿ ਘਾਤੇ ਏਹੁ ਰੋਗੁ ਜਾਇ॥ ਨਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚੇ ਸਮਾਇ॥ ੮॥ ੧॥ ੩॥ ੫॥ ੮॥
 ਮਲਾਗਮਲਾ ੫ ਛੰਤ॥ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪੇ ਮਭਗਤਿ ਕੇ ਦਾਤੇ॥ ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੇ
 ਗਿਰਾਤੇ॥ ਜਨ ਸੇ ਗਿਰਾਤੇ ਦਿਨ ਸੁਰਾਤੇ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਨੁ ਨ ਵੀਸਰੈ॥ ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਸਿ ਦਾਸੀ ਗੇ ਸਰਬ ਗੁ
 ਲ ਜਗਦੀਸੈ ਗੇ॥ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਨਾ ਚਰਨ ਸੇ ਗੇ॥ ਮਨ ਸਿ ਜਨਮਾਤੇ॥ ਨਨਕ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਦੁ ਕਿਨੈ ਕੋਟਿ ਮ
 ਪੇ ਜਾਤੇ॥ ੧॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਚੇ ਗੀ ਗਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ॥ ਮਹਾ ਪਤਿ ਤਤੁ ਮੂਰੇ॥ ਪਤਿ ਤਪਾ ਵਨ ਭਗਤਿ ਵਡਾ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੁਆਮੀ ਆ॥ ਸਿਤ ਸਿਰੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ॥ ਹਉ ਸਦਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਆ॥ ਕੇਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੰਤ ਜੋਨੀ ਤੇ
 ਨਾਮਿ ਮਰਤ ਤਾਏ॥ ਨਨਕ ਦਰਸਾਇਆ ਸਹਰਿ ਜੀਉ ਆ॥ ਪਿਲੇ ਹੁਸਾਰੇ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਟਪੀਤਾ॥
 ਪ੍ਰਭ ਜਲ ਜਨ ਤੇਰੇ ਸੀਨਾ॥ ਜਲ ਮੀਨ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਏਕੈ ਰੂਪੇ ਭਿੰਨ ਆਨ ਜਾਨੀ ਐ॥ ਗਤਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵਹੁ ਨਾਮੁ

ਦੇਵਹੁਤਉਪਸਾਦੀਮਸੀਐ॥ ਤੁਜੁਸਾਪਸਿਗੇਏਕਰੇਗੇਕ੍ਰਿਪਾਲਗੋਬਿਦਦੀਨਾ॥ ਅਨਥਨੀਚਸਰਲਾਇਨਨਕ ੫੦੮
 ਕਰਿਨਾਇਆਮਪੁਨਕੀਨਾ॥ ੩॥ ਆਪਸਕਉਆਪੁਮਿਲਾਇਆ॥ ਭ੍ਰਮਭੰਜਨਹਰਿਗਾਇਆ॥ ਆਚਰਜਸੁਆਸੀਅ
 ਤਰਜਾਮੀਮਿਯੇਗੁਣਨਿਧਿਪਿਅਰਿਆ॥ ਮਹਾਂਮੰਗਲਸੁਖਉਪਜੇਗੋਬਿੰਦਗੁਣਨਿਤਸਾਰਿਆ॥ ਸਿਮਿਲਿਸਿਰਿ
 ਜੇਏਦੀਖੋਮੇਏਪੁਗਬੀਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥ ਬਿਨਵੈਤਿਨਕਸਰਨਿਤਿਨਕੀਜੇਨੀਹਰਿਹਰਿਪਿਆਏਆ॥ ੪॥ ੧॥

ਵਾਰਮਯੁਕੀਸਯੋਕਾਨਾਭਿਮਹਲਾ ੧ ਗਲੇਕੈਲਾਸਤਥਾਮਾਲਦੇਅਕੀਪੁਨਿ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ
 ਸਯੋਕੁਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮਨੁਰਸੀਐਜਿਉਵੁਏਪਗਲਿਸਿਗੁਰਾਸਥਾਦਿਸੈਹਰੀਆਵਲੀਸਰ
 ਭਰੇਸੁਭਰਤਾਯਾਅੰਦਰੁਚੈਸਚਗੀਜਿਉਮੰਜੀਠੈਯਾਯਾਕਮਲੁਵਿਗਸੈਸਚਮਨਿਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸਿਰ
 ਯਾਮਨਮੁਖਿਦੂਜੀਤਰਫੈਵੇਖੁਨਦਰਿਨਿਹਿਯਾਯਾਯਾਥੀਮਰਗਜਿਉਸਿਰਿਦਿਸੈਜਮਕਾਯਾਖੁਧਿਆ
 ਰਿਸਨਾਨਿੰਦਾਬੁਕੀਕਾਮੁਕ੍ਰਿਪੁਵਿਕਥਾਯਾਏਨੀਅਖੀਨਦਰਿਨਾਵਈਜਿਚਰੁਸਥਾਦਿਨਕਰੇਬੀਚਗਾਤੁਪੁਭਵੈ
 ਜੇਤੇਖੀਦੁਕੈਆਲਜੰਜਾਯਾਮੁਲੁਰਹੈਗੁਰੁਸੇਵਿਐਗੁਰਪਉਤੀਬੋਹਿਯਾਨਨਕਲਗੀਤਤੁਏਤੁਸਚਮਨਿਸ
 ਚੁ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਤੋਕਪਸੁਭੇਕਦਰੁਗੁਰਪਉਤੀਨਿਜਥਾਨੁ॥ ਭੁਵਉਠਕੁਨਨਕਾਸਭਿਸੁਖਸਾਚਉਨਾਮੁ॥ ੨॥
 ਪਉਤੀ॥ ਆਪੈਨੈਆਪੁਸਾਜਿਆਪੁਪਛਾਲਿਆਅੰਬਰੁਪਗਤਿਵਿਛੋਰੈਚੰਦੋਆਤਾਲਿਆਵਿਲਖਿਮ
 ਗਗਨੁਗਾਇਸਥਦੁਨੀਸਾਲਿਆਸੁਰਜੁਚੰਦਉਪਾਇਜੋਤਿਸਮਾਲਿਆਕੀਏਗਤਿਦਿਨੀਤੁਚੈਜਵਿਡਾ
 ਲਿਆਤੀਰਥਪਰਮਵੀਚਾਰਗਵਲਪੁਰਬਾਲਿਆਤੁਪੁਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਇਕਿਆਖਿਵਖਾਲਿਆਸਚੈਤ
 ਥਤਿਨਿਵਾਸੁਰੋਗਆਵਲਜਾਲਿਆ॥ ੧॥ ਸਯੋਕੁਮ: ੧ ਨਾਨਕਸਾਵਲਿਜੇਵਸੈਚਹੁਚਿਮਾਰੋਇ। ਨਾਗ
 ਮਿਠਗਾਂਮਛੀਆਰਸੀਆਪਰਿਸੁਰੋਇ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਨਾਨਕਸਾਵਲਿਜੇਵਸੈਚਹੁਵੇਛੋਰੋਇ। ਗਾਈਪੁਤ
 ਨਿਰਧਨਪੰਥੀਚਕਰੋਇ॥ ੨॥ ਪਉਤੀ॥ ਤੁਸਚਸਚਿਆਗੁਜਿਨਿਸਚੁਵਰਤਾਇਆਬੈਠਤਾਤੀ
 ਯਾਇਕਵਲੁਛਪਾਇਆਚਹੁਮੈਵਡਾਕਰਾਇਅੰਤੁਪਾਇਆਨਾਤਿਸੁਬਾਪੁਨਮਾਇਕਿਨਿਤੁਜਾਇਆ॥
 ਨਾਤਿਸੁਤੁਪੁਨਰੇਖਵਰਨਸਥਾਇਆਨਾਤਿਸੁਤੁਖਪਿਆਸਰਜਾਪਾਇਆਗੁਰਮਹਿਆਪੁਜਮੋਇਸਥਦੁ
 ਵਰਤਾਇਆਸਚੈਧੀਪਤੀਆਇਸਚਿਸਮਾਇਆ॥ ੨॥ ਸਯੋਕੁਮ: ੧ ਵੈਦਬੁਯਾਇਆਵੈਦਗੀ
 ਪਕਵਿੰਦੋਏਥਾਗਾਭੋਯਾਵੈਦਨਜਾਲਈਕਰਕਕਯੋਜੇਮਾਯਿ॥ ੧॥ ਮ: ੨ ਵੈਦਵੈਦਸੁਵੈਦਤੁਪਹਿ
 ਲਾਰੇਗੁਪਛਾਲਿਆਸੇਸਾਦਾਗੁਯੋਜਿਲਹਾਜਿਤੁਵੈਵੈਰੋਗਾਯਾਲੀਜਿਤੁਦਾਭੁਰੋਗਉਠਿਅਹਿਤਸਿਸੁ

ਖੁਵਸੈਆਇ। ਰੇਗੁਗਵਾਇ। ਆਪਲਾਤ ਨਨਕਵੈ ਦਸਦਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁ
 ਦੇਵਉਪਾਇਆ। ਬਹਮੇਦਿਤੇਬੇਦਪੁਜਾਇਆ। ਦਸਅਵਤਾਰੀਗੁਰਜਾਨਾਇਆ। ਦੈਤਾਮਰੇਧਾ
 ਇਹੁਕੀਸਥਾਇਆ। ਈਸਮਹੇਸੁਗੇਛਤਿਨੀਅੰਤੁਪਾਇਆ। ਸਚੀਕੀਮਤਿਪਾਇਤਖਤੁਰਚਾਇਆ॥
 ਦੁਨੀਆਪੈਯਾਇਆ। ਪੁਛਪਾਇਆ। ਸਹਮੁਕਰਾਏਕਰਮਪੁਰਹੁਫੁਰਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁਮ:੨
 ਸਾਵਲੁਆਇਅਹੇਸਖੀਕੀਤੈਚਿਤਿਕਰੇਹੁ। ਨਨਕਤੂਰਿਮਹਿਦਿਯਾਗਲੀ। ਜਿਨਅਵਰੀਯਾਗਨੇਹੁ॥੧॥
 ਮ:੨ ਸਾਵਲੁਆਇਅਹੇਸਖੀਜਲਹੁਬਰਸਨਹੁ। ਨਨਕਸੁਖਿਸਵਨੁਸੇਹਾਗਲੀ। ਜਿਨਸਰਨਾਇਪਿਆ
 ਹੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਛਿੰਣਪਵਾਇਮਯਾਖਾਗਚਿਆ। ਲਥੇਭਰਬੁਧਾਇਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਿਆ। ਮ
 ਨਮੁਖਮਥੇਪਛਾਤਿਮੁਖਕਚਿਆ। ਅਪਿਭਿਵੈਮਾਰੇਅਪਿਕਾਰਜੁਗਚਿਆ। ਸਭਨਾਖਸਮੁਏਕੁਹੈਗੁ
 ਰਮੁਖਿਜਾਲੀਐ। ਹੁਕਮੀਐਸਿਰਿਯੇਖੁਵਿਲੁਕਾਯਮਸਵਲੀਐ। ਸਤਸੰਗਤਿਮੇਯਾਪੁਜਿਥੈਰਹਿ
 ਗੁਲਾਸਦਵਖਲੀਐ। ਨਨਕਸਚਸਬਦੁਸਯਾਹਿਸਚਪਛਾਦੀਐ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਉਨਵਿਉਨ
 ਵਿਆਇਆਅਵਰਿਕਰੇਦਵੈਨਾ। ਕਿਆਜਾਲਾਤਿਸੁਸਾਰਸਿਉਕੇਵਰਸੀਰੰਗੁ। ਰੰਗੁਰਹਿਆਤਿਨਕਮਲੀ
 ਜਿਨਮਨਿਭਉਭਉਹੋਇ। ਨਨਕਭੈਭਾਇਥਾਰੀਤਿਨਤਨਿਸੁਖੁਨਹੋਇ॥੫॥ ਮ:੩ ਉਨਵਿਉਨਵਿਆ
 ਇਆਵਰਸੈਨੀਗੁਨਿਪੰਗੁ। ਨਨਕਦੁਖਯਾਗਤਿਨਕਮਲੀਜਿਨਕੰਤੈਸਿਉਮਰਿਭੰਗੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਦੇਵੈਤਰਠਾਉਪਾਇਇਕਵਰਤਿਆ। ਬੇਦਥਾਲੀਵਰਤਾਇਅੰਦਰਿਵਾਦਪਤਿਆ। ਪਗਵਿਗਤਿਨਿ
 ਵਿਰਤਿਯਠਾਦੇਵੈਵਿਚਿਪਗੁਠਿਰੈਬਾਰਿਆ। ਮਨਮੁਖਕਚੇਕੁਵੈਅਗਤਿਨੀਨਿਰਚਉਦਰਗਹਰਾ
 ਰਿਆ। ਗੁਰਮਤੀਸਥਾਦਿਸੁਰਹੈਕਾਮੁਕ੍ਹਪੁਜਿਨੀਮਾਰਿਆ। ਸਚੈਅੰਦਰਿਮਹਾਯਿਸਥਾਦਿਸਵਾਰਿਆ। ਸੇਭ
 ਗਤਤੁਪੁਭਵਦੇਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰਿਆ। ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਲਾਤਿਨਵਿਟਹੁਉਵਾਰਿਆ॥੫॥
 ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਉਨਵਿਉਨਵਿਆਇਆਵਰਸੈਯਾਇਝੜੀ। ਨਨਕਭਲੈਚਲੈਕੰਤਕੈਸੁਮਲੈਸਦਾਰ
 ਯੀ॥੧॥ ਮ:੩ ਕਿਆਉਰਿਉਰਿਦੇਖਹੁਬਪੁਛੈਸੁਮੇਘੈਭਵਿਛੁਨਾਹਿ। ਜਿਨਿਏਹੁਮੇਘਪਠਾਇਆ
 ਤਿਸੁਭਾਖੁਮਨਮਾਹਿ। ਤਿਸੇਨਮੰਨਿਵਸਾਇਸੀਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ। ਨਨਕਨਦਗੀਥਾਰੀਸਭਕਰਲ
 ਪਯਾਹਕਰੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਹਰਿਸਦਾਸੇਵੀਐਜਿਸੁਕਰਤਨਯਾਗੈਵਾਗ। ਅਚਾਢੇਅਕ
 ਸਕਰਿਖਿਨਮਹਿਦਹਿਉਸਾਰਨਹਾਗ। ਆਪੇਜਗਤਉਪਾਇਕੈਕਦਗਤਿਕਰੇਵੀਚਾਗ। ਮਨਮੁਖਅਗੈਯੇਖ
 ਅਗੈਐਬਹੁਤੀਹੈਮਗ। ਗੁਰਮੁਖਪਤਿਸਿਉਯੇਖਾਨਿਥੈਬਖਸੇਸਿਫਤਿਭੰਗਾਗ। ਚਿਥੈਗੁਨਅਪਕੈਭ

ਕਨਸੁਲੀਐਪੁਕਗਾਚਿਖੈਸਤਿਗੁਰੁਬੇਲੀਹੈਵੈਕਾਢੇਯਏਅੰਤੀਵਾਗਾਏਨਾਜੈਤਨਹੋਗੇਵਾਨੀਸਤਿਗੁਰੁ
ਸਿਰਿਕਰਤਗਾ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਬਾਬੀਰਾਜਿਸੇਤੁਪੁਕਰਦਾਤਿਸਨੇਯੈਚੈਸਬੁਕੋਇਆਪਦੀਕਿਰਪਾ
ਕਰਿਕੈਵਸਸੀਵਲਾਤਿਲਾਹਿਐਮੋਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐਵਿਗਯਾਬੁਝੈਕੋਇਆਬਹਦਿਆਉਗਦਿ
ਆਨਿਤਧਿਐਈਐਸਦਾਸਦਸੁਖੁਹੋਇਆਨਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਸਦੀਵਰਸਦਾਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵੈਯਹੋਸੋਇਆ॥੧॥ਮ:੩
ਕਲਮਾਯਿਹੋਈਮੇਦਨੀਅਰਦਾਸਿਕੇਗਯਿਵਲਾਇਆਜਚੈਸੁਲਿਆਕੰਨੁਦੇਧੀਰਕਦੇਵੈਸਹਜੇਸੁਭਾਇਆਇਝੈ
ਨਿਰੁਗਾਇਆਵੁਠਾਛਹਬਲਾਇਆਮਨੁਪਨੁਓਪਜੈਬਹੁਪਲਾਕੀਮਤਿਕਹਲੁਖਜਾਇਆਨਨਕਨਾਮੁਸਾਯਾ
ਹਿਤੁਸਭਨਾਜੀਆਦੇਦਰਿਜਕੁਸੰਥਾਗਿਆਜੇਤੁਖਾਧੈਸੁਖੁਓਪਜੈਠਿਰਿਦੁਖੁਨਾਯਾਗੈਆਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸਦੁਤੁਸਚੇਯੋਗਿਮਿਯਾਇਆਦੂਜੈਦੂਜੀਤਰਫੈਕੁਵੀਮਿਐਨਮਿਐਆਜਾਇਆਆ
ਪੇਜੈਵਿਛੋੜੈਐਆਪੇਕੁਦਗਤਿਦੇਇਦਿਖਾਇਆਮੋਹੁਸੇਗੁਵਿਜੋਗੁਹੈਪੁਗਥਾਯਿਖਿਅਕਮਾਇਆਹਉ
ਬਾਯਿਹਰੀਤਿਨਕਉਜੋਹਰਿਚਰਲੀਰਹੈਯਿਵਲਾਇਆਜੇਉਜਲਮਹਿਕਮਲੁਆਯਿਪਤੁਰੈਐਸੀਬ
ਲਤਬਲਾਇਆਸੇਸੁਖੀਏਸਦਾਸੋਲੋਜੈਨਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆਤਿਨਸੇਗੁਵਿਜੋਗੁਕਦੇਨਹੀਜੋਹਰਿ
ਕੈਅੰਕਿਸਾਇਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਨਨਕਸੇਸਾਯਾਹੈਐਜੇਸੁਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇਆਤਿਸੇਸਗੇਵਿਹੁਪਾ
ਲੀਹੋਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਤੁਕੋਇਆਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪੁਭੁਮਿਵਸੈਤੰਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇਆਸਹਸਾਮੁਲਿਨਹੋਵਈਸਭ
ਚਿਤਵਿਚਹੁਜਾਇਆਜੇਕਿਛੁਹੋਇਸੁਸਹਜੋਹੋਇਕਹਲਾਕਿਛੁਨਜਾਇਆਸਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਤੰਮਨਿਚੈ
ਦਿਆਛਲੁਪਾਇਆਨਨਕਤਿਨਕਾਅਖਿਆਅਪਿਸੁਲੋਜੈਯਾਇਅਨੁਪਨੈਪਾਇਆ॥੧॥ਮ:੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਦਾਵਰ
ਸਦਾਬੁਝੈਨਿਬੁਝਲਾਗਾਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਬੁਝੈਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਗਥਿਆਉਰਿਧਾਗਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਹਿਸ
ਦਰਿਹਰਿਰਤੇਹਉਮੈਵਿਸਨਮਾਗਿਆੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹੈਵਰਸੈਕਿਰਪਾਧਾਗਿਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਦਗੀਆਇਆ
ਹਰਿਆਤਸਹਾਮੁਹਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਅਤੁਲੁਕਿਉਤੇਈਐਵਿਲੁਭੇਯੋਪਾਇਆਨਜਾਇਆਗੁਰਕੈ
ਸਬਦਿਵੀਚਰੀਐਗੁਲਮਹਿਰੈਸਮਾਇਆਅਪਲਾਅਪੁਆਪਿਤੋਯਸੀਆਪੇਮਿਐਮਿਯਾਇਆਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿ
ਨਾਪਵੈਕਹਲਾਕਿਛੁਨਜਾਇਆਹਉਬਾਯਿਹਰੀਗੁਰਆਪਲੋਜੈਨਿਸਚੀਬੁਝਦਿਤੀਬੁਝਾਇਆਜਗਤਮੁਸੈਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਲੁਟੀਐਮਨਮੁਖਬੁਝਨਪਾਇਆਵਿਲੁਨਵੈਨਾਯਿਨਚਲਸੀਜਾਸੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆਗੁਰਮਤੀਜਾਗੇਤਿ
ਨੀਘਰੁਗਥਿਆਦੁਤਾਕਾਕਿਛੁਨਵਸਾਇਆ॥੮॥ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਬਾਬੀਰਾਨਾਬੀਯਾਯਾਇਨਾਤਰਸਾਇਏਹੁ
ਮਨੁਖਸਾਕਹੁਕਮੁਮੀਨੀਨਨਕਹੁਕਮਿਮੀਨੀਐਤਿਖਉਤੇਚੈਚਵੈਗਾਯਿਵੈਨੁ॥੧॥ਮ:੩ ਬਾਬੀਰਾਨਾ

ਮਹਿਤੇਗਵਾਸੁਰੈਜਲਹੀਮਹਿਫਿਰਹੀ। ਜਲਕੀਸਾਨਜਲਹੀਤੰਤੂਕੁਕਲਪਹੀ। ਜਲਥਲਚਹੁਦਿਸਿ
 ਵਰਸਦਾਖਲੈਕੋਥਾਉਨਾਹੀ। ਏਥੈਜਲਿਵਰਸਦੈਤਿਖਮਹਿਭਾਗਤਿਨਕੇਨਾਹੀ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਿ
 ਨਜੇਈਪਈ। ਜੇਨਵਸਿਆਮਨਮਾਹੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਥਜਤੀਸਿਪਪੀਠਕਿਨੈਅੰਤਪਾਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਿਨ
 ਮੁਖਿਆਇਤੁਥੈਸਮਾਇਆ। ਜੁਗਛਤੀਹਗੁਥਾਹਾਤੇਸਹੀਭਾਇਆ। ਜਲਾਥਿਥੁਅਸਗਲਾਤਿਨੈਵਰਤਾ
 ਇਆ। ਨੀਲੁਅਨੀਲੁਅਗੀਮੁਸਰਜੀਤੁਸਥਾਇਆ। ਅਗਨਿਉਪਈਵਦੁਭੁਖਤਿਗਾਇਆ। ਦੁਨੀਆਕੈਸਿਰਿ
 ਕਾਲੁਦੂਜਾਭਾਇਆ। ਰਖੈਰਖਲਹਗੁਜਿਨਿਸਬਦਬੁਝਾਇਆ॥ ੯॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਇਹੁਜਲੁਸਭਤੈ
 ਵਰਸਦਾਵਰਸੈਭਾਇਸੁਭਾਇ। ਸੋਥਿਥਾਹੀਆਵਲੇਜੇਗੁਰਮੁਖਿਹੋਸਮਾਇ। ਨਾਨਕਨਦਹੀਸੁਖੁਹੋਇਏਨ
 ਜੰਤਕਾਦੁਖਜਾਇ॥ ੧॥ ਮ:੩ ਚਿਨ੍ਹੈਗੈਲਿਚਮਕਿਆਵੁਠਛੁਬਥਲਾਇ। ਜਿਤੁਵੁਠੈਅਨੁਪਨੁਬਹੁਤੁਉ
 ਪਜੈਜਾਂਸੁਕਰੇਰਜਾਇ। ਜਿਤੁਖਪੈਮਨੁਤਿਪਤੀਸੈਜੀਅੰਜੁਗਤਿਸਮਾਇ। ਇਹੁਪਨੁਕਰਤੇਕਾਖੇਲੁਠੈ
 ਕਦੇਅਵੈਕਦੇਜਾਇ। ਗੀਅਨੀਕਾਪਨੁਨਾਮੁਰੈਸਦਹੀਰੈਸਮਾਇ। ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਂਕਰੇਤਾਇਹੁਪਨੁਪਲੇਪਾ
 ਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਪਿਕਰਾਏਕਰੇਅਪਿਹਉਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਗਾ। ਅਪੇਲੇਖਾਮੰਗਸੀਅਪਿਕਰਾਏਕਾ
 ਗਾਜੋਤਿਸੁਭਵੈਸੋਥੀਐ। ਹੁਕਮੁਕਰੇਗਾਵਗਾ। ਅਪਿਛਰਾਏਛੁਟੀਐ। ਅਪੇਬਖਸਦਹਗਾ। ਅਪੇਵੇਖੈਸੁ
 ਲੇਅਪਿਸਭਸੈਦੇਆਪਗਾ। ਸਭਮਹਿਏਕੁਵਰਤਦਾਸਿਰਿਸਿਰਿਕਰੇਬੀਚਗਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਅਪੁਵੀਚਾਰੀਐ
 ਲਗੈਸਾਚਿਪਿਅਗਾ। ਨਾਨਕਕਿਸਨੋਅਖੀਐ। ਅਪੇਦੇਵਲਹਗਾ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਬਾਬੀਹਏਹੁਜਗਤੁ
 ਹੈਸਤਕੋਭਰਮਿਭੁਲਾਇ। ਇਹੁਬਬੀਹਪਸੁਰੈ। ਇਸਨੋਬੁਝਲਨਾਹੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰੈ। ਜਿਤੁਪੀਤੈਤਿ
 ਖਜਾਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਪੀਅਤਿਨਬਹੁਜਿਨਲਾਗੀਆਇ॥ ੧॥ ਮ:੩ ਮਲਾਭੁਗੀਤਲਗਹੁਰੈਰਹਿ
 ਪਿਆਇਐਸਾਚਿਹੋਇ। ਹਰਿਜੀਉਅਪਲੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਵਰਤੈਸਭਲੋਇ। ਵੁਠੈਜੀਅਜੁਗਤਿਹੋਇਧਰ
 ਲੀਨੋਸੀਗਹੁਹੋਇ। ਨਾਨਕਇਹੁਜਗਤੁਸਭਜਲੁਰੈਜਲਹੀਤੇਸਭਕੋਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਵਿਗਲਾਬੁਝੈਸੋਜਨੁ
 ਮੁਕਤੁਸਦਹੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹਾਇਕੋਤੁਪਲੀ। ਤੁਸਭੁਕਿਛੁਅਪੇਅਪਿਦੂਜੇਕਿ
 ਸੁਗਲੀ। ਮਾਲਸਭੁਜਗਰਬੁਸਚੀਤੁਪੁਮਲੀ। ਅਵਾਗਉਲਰਚਾਇਉਪਈਮੇਦਨੀ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇ
 ਅਪਲਾਆਇਆਤਿਸੁਗਲੀ। ਜੇਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇਤਕੇਹੀਗਲਤਗਲੀ। ਮਨਮੁਖਮੋਹਿਗੁਥਾਗਿਜਿ
 ਉਭੁਲਾਮੈਵਿਵਲੀ। ਕਦੇਪਾਪਮਸਿਖਨਵੈਇਕਕਲੀ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਬਾਬੀਹਖਸਮੈਕਾਮਰ
 ਲੁਨਜਲਹੀਮਹਾਦੇਖਿਅਰਦਾਸਿਪਾਇ। ਅਪਲੈਭਲੈਬਹੁਤਾਬੋਲਹਿਬੋਲਿਆਥਾਇਨਪਾਇ। ਖਸਮੁ

ਵਡਾਤਾਤੁਰੈਜੇਇਛੈਸੇਫਲਪਾਇ। ਬਾਬੀਰਾਕਿਆਬਪੁਰਾਜਗਤੈਕੀਤਿਖਜਾਇ॥੧॥ ਮ:੩ ਬਾਬੀਰਾਤਿ
ਨੀਗੇਲਿਬੋਲਿਆਸਹਜੇਸਚਿਸੁਭਾਇ। ਇਹਜਲਮੇਰਾਜੀਉਰੈਜਲਾਬਿਨੁਰਹਲੁਨਜਾਇ। ਗੁਰਸਬਦੀਜਲੁ
ਪਾਈਐਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ। ਨਾਨਕਾਜਿਸੁਬਿਨੁਚਸਾਨਜੀਵਦੀਸੇਸਾਤਿਗੁਰਿਦੀਅਮਿਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਖੰਡਪਤਲਅਸੀਖਮੈਗਲਤਨਹੋਈ। ਤੁਕਰਤਾਗੋਵਿਦੁਤੁਪੁਸਿਰਜੀਤੁਪੈਗੋਈ। ਲਖਚਉਗਸੀਰੇਦਨੀਤੁ
ਸੁਤੀਤੇਰੋਈ। ਇਕਿਰਾਜੇਖਾਨਮਲੁਕਕਹਰਿਕਹਵਹਿਕੋਈ। ਇਕਿਸਾਹਸਦਵਹਿਸੀਚਿਧਨੁਦੂਜੈਪਤਿਥੋਈ।
ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਮੰਗਤੇਸਭਨਾਸਿਰਿਸੋਈ। ਵਿਲੁਨਵੈਬਾਜਗੀਆਭੀਰਵਾਇਰੋਈ। ਕੁੜਨਿਖੁਟੇਨਾਨਕਾਸਦੁ
ਕਰੇਸੁਰੋਈ॥੧੩॥ ਸਯੋਕਮ:੩ ਬਾਬੀਰਾਗੁਲਵੰਤੀਮਯਲੁਪਾਇਆਅਉਗਲਵੰਤੀਦੂਰਿ। ਅੰਤਰਿ
ਤੇਰੈਰਿਵੈਸੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹੁਗਿ। ਕੁਕਪੁਕਾਰਨਹੋਵਈਨਦਗੀਨਦਗਿਨੇਹਾਲਾ। ਨਾਨਕਾਮਿਰਤੇਸਹਜੇਮਿਲੇ
ਸਬਦਿਗੁਰੁਕੈਪਾਲਾ॥੧॥ ਮ:੩ ਬਾਬੀਰਾਖੇਨਤੀਕਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਹੁਜੀਅਦਨਾ। ਜਲਾਬਿਨੁਪਿਆਸ
ਨਉਤੇਰੈਫੁਟਕਿਜਾਹਿਮੇਰੇਪਨਾ। ਤੁਸੁਖਦਾਤਾਖੇਅੰਤੁਰੈਗੁਲਦਤਾਨੇਪਨਾ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸਿਲਏਅੰ
ਤਿਥੇਯੀਰੋਇਭਗਵਾਨੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਗੁਲਅਉਗਲਕਰੇਬੀਚਾਗ। ਕੈਗੁ
ਲਸਰਬਜੀਜਾਯੈਨੀਮਨਪੇਰੇਪਿਆਗ। ਗੁਲਛੋਡਿਅਉਗਲਕਮਾਵਦੇਦਰਗਹਰਹਿਖੁਆਗ। ਜੁਐਜਨ
ਮੁਤਿਨੀਰਾਗਿਆਕਿਤੁਅਏਸੇਸਾਗਿ। ਸਚੈਸਬਦਿਮਨੁਮਾਰਿਆਅਹਿਨਿਸਿਨੀਮਪਿਆਗਿ। ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਉ
ਰਿਧਾਗਿਆਸਚਾਅਯਖਅਪਗ। ਤੁਗੁਲਦਤਾਨਿਪਨੁਹਿਅਸੀਅਵਗਾਨਿਆਗ। ਜਿਸੁਬਖਸੇਸੋਪਾਏਸੀਗੁ
ਰਸਬਦੀਵੀਚਾਗ॥੧੩॥ ਸਯੋਕਮ:੪ ਰਤਿਨਵਿਹਵੀਸਾਕਤਾਜਿਨਾਵਿਸਰੈਨਉ। ਰਾਤੀਦੇਨਸਸੁ
ਰੇਈਆਨਾਨਕਹਰਿਗੁਲਗਾਉ॥੧॥ ਮ:੪ ਰਤਨਜਵੇਰਮਾਲਕਾਰਭੇਮਣੀਮਥੀਨੀ। ਨਾਨਕਜੋਪਾਭਿਭਾ
ਲਿਆਸਚੈਦਰਿਸੋਹੀਨੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦੁਸਮਾਇਆ। ਅੰਤਿਖਲੋਆਆਇਜੀ
ਸਤਿਗੁਰਅਗੋਪਾਲਿਆ। ਪੋਤਿਨਸਕੈਜਮਕਾਲਸਚਾਰਖਵਾਲਿਆ। ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਜਗਾਇਦੀਵਾਬਾਇ
ਆ। ਮਨਮੁਖਾਵਿਲੁਨਵੈਕੁੜਿਆਗਟਿਹਰਿਥੇਤਾਲਿਆ। ਪਸੁਮਾਲਸਚੀਮਪਲੇਏਅੰਦਰਨੁਕਾਲਿਆ। ਸਭੇਵ
ਠੈਸਚੁਸਚੈਸਬਦਿਨਿਰਾਲਿਆ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਪਨੁਰੈਪੁਰੈਗੁਰਿਦੇਖਾਲਿਆ॥੧੪॥ ਸਯੋਕਮ:੩
ਬਾਬੀਰੈਤੁਕਮੁਪਛਾਲਿਆਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ। ਮੇਘਵਰਸੈਦਇਆਕਰਿਗੁਰੀਛਹਬਰਲਾਇ। ਬਾਬੀ
ਰੈਕੁਕਪੁਕਾਰਹਰਿਗਈਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ। ਨਾਨਕਸੇਸਾਯਤੀਐਜੇਦੇਦਾਸਭਗੰਜੀਆਰਿਜਕੁਸਮ
ਉ॥੧॥ ਮ:੩ ਚਾੜਕਤੁਨਜਾਨੀਕਿਆਤੁਪੁਵਿਚਿਤਿਖਰੈਕਿਤੁਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ। ਦੂਜੈਭਾਇਭ

ਗੀਆਮੀਮਤਜਲਪਲੈਨਪਾਇ। ਨਦਰਿਕਰੇਜੇਅਪਲੀਤੀਸਾਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੁਭਾਇ। ਨਨਕਸਤਿਗੁਰ
 ਤੇਅੰਮਿਤਜਲਪਾਇਆਸਹਜੇਗਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿਵਲਖੀਤੈਬੈਸਹਿਜਾਇਸਦੁ
 ਨਦੇਵਹੀ॥ ਇਕਿਪਾਲਾਕਕੁਰੁਭੀਨਿਸੀਤਲੁਜਲੁਰੇਵਹੀ॥ ਇਕਿਭਸਮਚੜਵਹਿਅੰਗਿਮੈਲੁਨਧੇਵਹੀ॥ ਇਕਿ
 ਜਟਾਬਿਕਟਾਬਿਕਲਕਲਪੁਰੇਵਹੀ॥ ਇਕਿਨਗਨਫਿਰਹਿਦੇਨਗਤਿਨੀਦਨਜੇਵਹੀ॥ ਇਕਿਅਗਨਿ
 ਜਲਾਵਹਿਅੰਗੁਆਪੁਵੇਗੇਵਹੀ॥ ਵਿਲੁਨਵੈਤਨੁਛੁਕਿਆਕਹਿਰੇਵਹੀ॥ ਜੇਹਨਿਖਸਮਦੁਆਰਿਜੇਸਤਿਗੁ
 ਰੁਜੇਵਹੀ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਬਾਬੀਹਾਅੰਮਿਤਵੇਲੈਬੋਲਿਆਤਾਦਰਿਸੁਦੀਪੁਕਾਗ। ਮੇਘੈਨੇਨੁਗਮਾ
 ਨੁਹੇਅਵਸਾਹੁਕਿਰਪਾਧਾਗਿ। ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਰਲੈਜਿਨੀਸਦੁਗੰਧਮਾਉਰਿਧਾਗਿ। ਨਨਕਨਾਮੇਸਭਹਰੀ
 ਆਵਲੈਗੁਰਕੈਸਥਾਦਵੀਚਾਗਿ॥੧॥ ਮ:੩ ਬਾਬੀਹਾਇਵੇਤੇਗਤਿਖਨਦਿਤਰੈਜੇਸਉਕਹਿਪੁਕਾਗ।
 ਨਦਗੀਸਾਤਿਗੁਰਪਾਈਮੈਨਦਗੀਉਪਜੈਪਿਆਗੁ। ਨਨਕਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਵਿਚਹੁਜਾਹਿਵਿਕਾਗ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿਜੈਨੀਉਫੁਰਪਾਇਪੁਰੁਖੁਆਇਆ। ਤਿਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਤੀਗਥਿਨਾਇਆ। ਹਥੀਸਿਰ
 ਖੋਹਾਇਨਭਦੁਕਗਾਇਆ। ਕਾਚੇਯਹਹਿਦੇਨਗਾਤੇਸਥਦੁਨਭਾਇਆ। ਤਿਨਜਾਤਿਪੁਤਿਨਕਰਮੁਜਨਮੁਗ
 ਵਾਇਆ। ਮਨਿਜੁਠੈਜਾਤਿਜੁਠਾਖਾਇਆ। ਬਿਨੁਸਥਦੈਆਚਾਰੁਨਕਿਨਹੀਪਾਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਿਚਿਅੰਕਾ
 ਰਿਸਾਚਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਸਾਵਲਿਸਰਸੀਕਮਲੀਗੁਰਸਥਦੀਵੀਚਾਗਿ। ਨਨਕਸਦਾ
 ਸੁਭਗਲੀਗੁਰਕੈਹੋਤਿਅਪਾਗਿ॥੧॥ ਮ:੩ ਸਾਵਲਿਦਫੈਗੁਲਬਾਰਹੀਜਿਸੁਦੁਜੈਭਾਇਪਿਆਗੁ।
 ਨਨਕਪਿਰਕੀਸਾਕਨਜਾਦਈਸਭੁਸੀਗਾਰੁਖੁਆਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਅਲਖਅਭੇਉਹਰਿਨਪਤੀਜ
 ਈ॥ ਇਕਿਗਵਹਿਗਪਗੀਆਗਰਿਨਭੀਜਈ॥ ਇਕਿਨਚਿਨਦਿਪੁਰਹਿਤਾਲੁਭਗਤਿਨਕੀਜਈ॥ ਇਕਿਅੰਗੁ
 ਨਖਹਿਮੁਖਤਿਨਕੈਅਕੀਜਈ॥ ਤਿਸਨਹੋਈਬਹੁਤੁਕਿਵੈਨਧੀਜਈ॥ ਕਰਮਵਧਹਿਕੈਯੋਅਖਪਿਮਰੀ
 ਜਈ॥ ਲਾਹਨਾਮੁਸੀਸਾਰਿਅੰਮਿਤਪੀਜਈ॥ ਹਰਿਭਗਤੀਅਸਨੇਹਿਗੁਰਮੁਖਿਪੀਜਈ॥੧॥
 ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਗੁਰਮੁਖਿਮਲਾਰਗੁਜੈਕਹਹਿਤਿਨਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਰੇਇ। ਗੁਰਸਥਦੀਏਕੁਪਛਾ
 ਲਿਆਏਕੋਸਚਾਸੋਈ॥ ਮਨੁਤਨੁਸਚਾਸਦਮਨਿਸਚੇਸਚੀਸੋਈ॥ ਅੰਦਰਿਸਚੀਭਗਤਿਰੈਸਹਜੇਹੀਪ
 ਤਿਹੋਈ॥ ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਘੋਰਅੰਧਰੈਮਨਮੁਖਗੁਨਕੋਈ॥ ਸੇਵਭਭਾਗੀਨਨਕਾਜੇਨਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟ
 ਹੋਈ॥੧॥ ਮ:੩ ਇੰਦੁਵਰਸੈਕਰਿਦਈਅਲੋਕਾਮਨਿਉਪਜੈਚਾਉ॥ ਜਿਸਕੈਹੁਕਮਿਏੰਦੁਵਰਸਦਾਤਿ
 ਸਕੈਸਦਥਾਉਹਰੈਜਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਥਦੁਸਮਾਐਸਚੇਕੇਗੁਲਗਾਉ॥ ਨਨਕਨਾਮਿਰਤੇਜਨਨਿਰਮਲੇ

ਸੁਯੋਗਦਿਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੁਰਸਾਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪੁਰਾਖਾਇਆਪੁਰੈਕਰਮਿਸਿਆਇਪੁਰਸਬਦੁਮੰਨਿਵ
ਸਾਇਆਪੁਰੈਗਿਆਨਿਸਿਆਨਿਮੈਲੁਦੁਕਾਇਆਰਿਸਰਿਤੀਰਥਿਜਾਲਿਮਨੁਮਾਨਾਇਆਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁ
ਮਰਿਸੈਨੁਜਲੇਦੀਸਾਇਆਦਰਿਸਚੈਸਚਿਅਰੁਸਚਾਸਾਇਆਪੁਛਿਨਸਕੈਕੋਇਜਾਖਸਮੈਭਾਇਆਨਨਕ
ਸਚੁਸਯਾਹਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੧ ਕੁਲਹਾਂਦੇਦੇਬਵਲੇਲੈਦੇਵਰੇਨਿਲਜਾਚੁਤਖਡ
ਨਸਵਈਤਿਕਲਿਬੰਨੈਛਜਾਦੇਨਿਦੁਆਈਸੇਮਰਹਿਜਿਨਕਉਦੇਸਿਸਿਜਾਹਿ॥ ਨਨਕਹੁਕਮੁਨਜਪਈਕੈਬੈਜਾਇ
ਸਮਾਹਿ॥ ਠਸਯਿਅਰੁਤੀਏਕੁਨਮੁਸਾਵਲੀਸਚੁਨਭੁਮੈਮਹਦੁਦਾਯਿਖਾਇਆਖਸਮੈਕੈਦਰਿਜਾਇ॥ ਦੁਨੀਆ
ਕੇਦਰਕੇਤਰੇਕੇਤੇਆਵਰਿਜਾਹਿ॥ ਕੇਤੇਮੰਗਹਿਮੰਗਤੇਕੇਤੇਮੰਗਿਮੰਗਿਜਾਹਿ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਸਚਿਮਲੁਹਸਤੀ
ਪਿਉਗੁਰੁਖਵੈਪੀਜਿਸੈਦਾਲਾਖਾਇ॥ ਡਕੈਫੂਕੈਖੋਹਉਡੈਸਾਰਿਗਾਇ॥ ਐਪਛੁਤਾਇ॥ ਅੰਧਿਫੂਕਿਮੁਈਦੇਵਾ
ਨੀਖਸਮਮਿਟੀਠਿਰਿਭਸੀ॥ ਅਪੁਗੁਲਾਚਰੀਕਾਚੁਗੁਗੋਲਿਚਰੀਬਿਲਾਯਾਇ॥ ਖਸਮੈਭਵੈਚਿਹਚਰੀ
ਜਿਕਰੇਖੁਦਾਇਖੁਦਾਇ॥ ਸਕਤਸੀਹਮਰੈਸੈਮਿਰਿਆਸਭਪਿਛੈਪੈਖਾਇ॥ ਹੋਇਸਤਦਾਪੁਰੈਨਮਾਵੈਸਾਰਿਗਇ
ਐਪਛੁਤਾਇ॥ ਅੰਧਕਿਸੋਭੁਕਿਸੁਲਵੈਖਸਮੈਮੁਲਿਨਭਵੈ॥ ਅਕਸਿਉਪੀਤਿਕਰੇਅਕਤਿਨਾਅਕਤਾਯੀਬ
ਰਿਖਾਇ॥ ਖਸਮੈਭਵੈਚਿਹਚਰੀਜਿਕਰੇਖੁਦਾਇਖੁਦਾਇ॥ ਨਨਕਦੁਨੀਆਚਾਗਿਦਿਹਵੇਸੁਖਿਕੀਤੈਦੁਖੁਰੇਈ॥
ਗਲਾਵਾਲੈਰੋਨਿਪਲੇਰੇਛਡਿਨਸਕੈਕੋਈ॥ ਮਖੀਮਿਠੈਮਰਲਾ॥ ਜਿਨਤੂਰਖਹਿਤਿਨੇਵਿਨਅਵੈਤਿਨਭਉਸਾ
ਗਹਤਰਲਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਤੂਪਲੀਸਚਾਅਲਖਆਪਗਾਤੂਦਤਾਸਭਿਮੰਗਤੇਈ
ਕੇਦੇਵਲਹਾਹੁ॥ ਜਿਨੀਸੇਵਿਆਤਿਨੀਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਮਤੀਵਿਚਗਾਇਕਰੋਨੇਤੁਪੁਣੈਭਵਦਾਮਾਇਆਨਾਇ
ਪਿਆਗਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਲਾਹਿ॥ ਅੰਤਰਿਪੇਮੀਪਿਆਗਾਵਿਲੁਪੀਤੀਭਗਤਿਨੇਵਈਵਿਲੁਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕ
ਪਿਆਗਾਤੂਪਤੁਸਭਿਤੁਪੁਸੇਵਦੇਇਕਛਾਫੀਕਰੇਪੁਕਾਗਾਦੇਹਿਦਾਨੁਸਿਤੋਖੀਆਸਚਾਨਾਮੁਮਿਲੈਆਪਾਗੁ
੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੧ ਰਾਤੀਕਲੁਖਟੈਦੇਨਿਕਲਾਛਿਜੈਕਾਇ॥ ਆਰੋਇਪਠਾਯਾਵਰਤਲਿਵਰਤਿਆਸ
ਰਬਜੰਜਾਲਾ॥ ਭੁਲਿਆਚੁਕਿਗਾਇਆਤਪਤਲਾ॥ ਅੰਧਾਝੁਖਿਝੁਖਿਪਾਇਆਝੇਗਿ॥ ਪਿਛੈਰੋਵਹਿਲਿਆਵਰਿ
ਯੋਗਿ॥ ਬਿਨੁਕੁਝੈਕਿਛੁਸੁਣੈਨਹੀ॥ ਮੁਇਆਗੂਰੋਰੋਦੇਮਰਿਜਾਹੀ॥ ਨਨਕਖਸਮੈਏਵੈਭਵੈ॥ ਸੇਈਮੁਏਜਿਨਚਿ
ਤਿਨਅਵੈ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਮੁਆਪਿਆਰੁਪੀਤਿਮੁਈਮੁਆਵੈਰੁਵਾਈ॥ ਵੈਨੁਗਾਇਆਤੂਪੁਵਿਲਾਸਿਆਦੁਖੀਦੇਰੁ
ਲੀ॥ ਬਿਥੁਆਇਆਕਰਗਾਇਆਕਿਨੁਸੀਚਿਕਿਨੁਸੀ॥ ਮਰਿਮੁਖਿਗਲਾਗਈਆਕੀਤਾਚਉਗਈ॥ ਨਨ
ਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਸਿਰਖੁਪਾਤਿਪਾਟੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਮਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਅੰਤੋਰੋਇਸਖਾਈ॥

ਬਾਣੁ ਬੁਝੁ ਜਗਤੁ ਬਥਿ ਹਨ ਨਵੈ ਸਾਕਤ ਪਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇਖਰ ਵਲਾਜਿ ਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤੀ ਮਿਲਾਈ॥
 ਸੋਸਾਹਿ ਬੁਝੇ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ਜਿ ਸੁਭਾਟਾ ਮੀਨਿ ਵਸਈ॥ ਆਪਲੈ ਕੂਹੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈ॥ ਬਿਖਿ
 ਆਕਟੇ ਹੀਰਾ ਨਹੀ ਮੁਖ ਬੁਖਨ ਜਾਈ॥ ਦੂਜੈ ਸਭੁ ਕੇਲੀ ਗੀ ਵਿਗੁਤਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੁਣਨ ਪਾਈ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਜਿ ਸੇਕਿ ਰਪ ਕਰੇ ਰਜਾਈ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਜਗਮੁਖ ਮੁਖੁ ਦਿਨ ਨਕਾ ਜੋ ਪਨੁ ਪਾਈ
 ਘਟੀ ਸੇ ਪਨੁ ਮਿਤ੍ਰ ਨਕਾ ਛੀਐ ਜਿ ਤੁਸਿ ਰਿਚੇ ਟਾਖਾਈ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪਲੈ ਪਨੁ ਵਸੈ ਤਿਨ ਕਾ ਨਉ ਛਕੀ ਗਾ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਰਿ
 ਚੈ ਤੁਵਸਹਿ ਤੇ ਨਰ ਗੁਲੀ ਹੀਰਾ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਦੁਖੀ ਦੁਨੀਸੇ ਹੀਐ ਜਾਇ ਤਲਗਹਿ ਦੁਖਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ
 ਬਿਨੁ ਕੈ ਸੇ ਨਲਥੀ ਭੁਖਾ॥ ਰੂਪੀ ਭੁਖਨ ਉਤਰੈ ਜਾ ਦੇਖਾ ਤਾ ਭੁਖਾ॥ ਜੇ ਤੇਰਾ ਸਗੀਰ ਕੇ ਤੇਰੇ ਲਗਹਿ ਦੁਖਾ॥ ੨॥ ਮ: ੧
 ਅੰਧੀ ਕੀ ਸੀ ਅੰਧੁ ਮਨੁ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਤਨੁ ਅੰਧੁ॥ ਚਿਕਰਿ ਲਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾ ਤੁਏ ਪਥਰ ਬੀਧੁ॥ ਬੀਧੁ ਤੁਟਾ ਬੇਰਿ
 ਨਹੀ ਨਾ ਤੁਲਾਹਨ ਹਾਥਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਲੁਕੇ ਤੇਰੇ ਬੇਸਾਥਾ॥ ੩॥ ਮ: ੧ ਲਖ ਮਲ ਸੁਇਨਾ ਲਖ ਮਲ ਰੁਪਾ
 ਲਖ ਸਾਹ ਸਿਰਿ ਸਾਹ॥ ਲਖ ਲਖ ਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇ ਜੇ ਲਖੀਐ ਹੀ ਪਾਤਿ ਸਾਹਾ॥ ਜਿਥੈ ਸਾਇ ਰਲੀਐ ਪਦਾ ਅਗਨਿ ਪਾ
 ਲੀ॥ ਅਸਗਾ ਕੀ ਪੀਦਿ ਸਿਨਾ ਮਵਈ॥ ਧਾਹੀ ਪਵੈ ਕਹਾ॥ ਨਾਨਕ ਚਿਥੈ ਜਾਈ॥ ਅਹਿ ਸਾਹ ਕੇਈ ਪਾਤਿ ਸਾਹਾ॥ ੪॥
 ਪਉੜੀ॥ ਇਕ ਨਾਗਲੀ ਜੰਜੀਰ ਬੀਦਿ ਰਵਾ ਲੀਐ॥ ਬਧੇ ਛੁਟਹਿ ਸਚਿ ਸਦੁ ਪਛਾ ਲੀਐ॥ ਲਿਖਿ ਆਪਲੈ ਪਾ
 ਲਿਐ ਸੋ ਸੁਜਾ ਲੀਐ॥ ਹੁਕਮੀ ਰਹਿ ਨਿਬੇਰੁ ਗਾਇਆ ਜਾ ਲੀਐ॥ ਭਉ ਜਲ ਤਰਲ ਹਰੁ ਸਥਾਇ ਪਛਾ ਲੀਐ॥
 ਚਿਰ ਜਾ ਰਹੁ ਅਰਪੀ ਰੇ ਪਾ ਲੀਐ॥ ਨਿਦ ਕਲਾਇ ਤਬਾਹੀ ਮਲੇ ਹਵਾ ਲੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ਸੁਦ
 ਰਗ ਜਾ ਲੀਐ॥ ੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੨ ਨਉ ਛਕੀ ਗੋਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਮੁਖ ਪਾਤਿ ਤਨਾਉ॥ ਅੰਧੈ ਕਾਨ ਉਪਾ
 ਰਖੂ॥ ਏਵੈ ਕਰੇ ਗੁਮਾਉ॥ ਇਲਾਤਿ ਕਾਨ ਉਚ ਉਪਰੀ ਭੁਵੀ ਪੁਰੇ ਬਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ ਲੀਐ॥ ਕਾਇਕਾ ਏਹੁ
 ਨਿਅਉ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਹਰ ਲਾਥਾ ਜਾ ਤੈ ਸਿਕਦਾ ਗਏ ਨਾ ਪਰਿਅਨਉ॥ ਠਾਂਧੀ ਲਗੀ ਜਾਤਿ ਛਗਾਇ ਨਿਅਗੈ ਨਹੀ
 ਬਉ॥ ਸੋ ਪਰਿਅਸੋ ਪੀਤਿ ਤੁਬੀ ਨਾ ਜਿਨੀ ਕਮਾਲਾਨਉ॥ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਜਵਾ ਅੰਦਰਿ ਜੀ ਮੈ ਤਉ ਪਹਿਲੇ ਵੈਛਾਉ॥
 ਠਾਜੇ ਸੀਹ ਮੁਕਦਮ ਭੁਭੇ॥ ਜਾਇ ਜਗਾਇ ਨਿਬੈਰੇ ਸੁਤੇ॥ ਚਾਕਰ ਨਹ ਦਾਪਾਇ ਨਿਘਾਉ॥ ਠਤੁ ਪਿਤੁ ਕੁਚਿ ਰੋਚ
 ਦਿ ਜਾਹਾ॥ ਜਿਥੈ ਜੀ ਅਹੇ ਸੀ ਸਾਹਾ॥ ਨਕੀ ਵਦੀ ਲਾਇ ਤਬਾਹਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਮੇਦਨੀਆ
 ਪੇਕਰ ਦਾਸਾਗਾਭੈ॥ ਬਿਨੁ ਭਗੁਨ ਕਟੀਐ ਨਾ ਮਿਨ ਲਗੀ ਪਿਆਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਭਉ ਉਪਜੈ ਪਾਈਐ॥ ਮੋਖ ਦਾਸ
 ਗਾਭੈ ਤੇ ਸਹਜੁ ਪਾਈਐ॥ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਅਪਗਾਭੈ॥ ਤੇਭੈ ਜਲਾਈ ਪੀਐ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰ
 ਭਉ ਪਾਈਐ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਹਾ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਭੈ ਕੀ ਸਾਹਨ ਜਾ ਲੀ॥ ਤਿਸਨਾ ਜਲ ਤੇ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ॥

ਨਾਨਕਾਵੈਤੋਤੇਸੁਖਪਾਇਆਗੁਰਮਤੀਉਗਿਧਾਗ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਰੁਪੈਕਾਮੈਦੇਸਤੀਭੁਖੈਸਾਦੈਭੀ
ਦੁਆਲਾਬੈਮਾਏਪੁਲਿਮਿਮਿਚਲਿਉਪੈਸਉਤ੍ਰਿਪਲੀਘੁਭਉਕੈਕੋਪੁਖੁਅਰੁਹੋਇਠਕਵੀਪਟੇਅੰਧੁ॥
ਚੁਪੈਚੰਗਾਨਕਾਵਿਦੁਨਵੈਮੁਹਿਗਿਧੁ॥੧॥੫:੧ ਰਾਜੁਮਾਲੁਗੁਪੁਜਾਤਿਜੇਥਨੁਪੰਜੇਗਗਾਏਨੀਠਗੀਜ
ਗੁਠਗੀਆਕਿਨੈਨਗਥੀਲਜਾਏਨਾਠਗੀਠਗੀਸੋਜਿਗੁਰਕੀਪੈਗੀਪੰਗਿ॥ਨਾਨਕਕਰਮਾਥਾਤਰੇਤੋਰਿਕੇਤੇਮੁਠੇ
ਜਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਪਤਿਅਯੋਖੇਦਾਰੁਯੋਖਮੰਗੀਐ॥ਵਿਦੁਨਵੈਭੂਤਿਅਨੁਅਉਖਾਤੰਗੀਐ॥ਅ
ਉਘਟਭੋਧਾਤਗਲੀਅਠਕੀਆਸਚਾਵੇਪਰਵਾਨੁਸਥਾਦਿਸੈਤੇਖੀਆਗਹਿਰਗਭੀਠਮਥਾਹੁਧਾਥੁਲੁਭਈ॥
ਮੁਠੇਮੁਹਿਚੋਟਾਖਾਹੁਵਿਦੁਨਗੁਰਕੇਇਨਛੁਟਸੀ॥ਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਹੁਨਮੁਵਖਾਲੀਐ॥ਹੁਕਮੀਸਾਹਗਿਠਾਹਦੇ
ਦਾਜਦੀਐ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਪਉਲੈਪਾਲੀਅਗਨੀਜੀਉਤਿਨਕਿਆਖੁਸੀਆਕਿਆਪੀਤਾਧਰਤੀ
ਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀਇਕਿਦਰਿਠਹਨਿਵਜੀਗਾਇਕਨਵਨੀਅਠਜਾਇਕਿਮਰਿਹੋਤਿਜੀਗਾਇਕਿਦੇਖਾਹਿ
ਖੁਟੈਨਹੀਇਕਿਸਦਾਠਹਿਠਕੀਗਾਹੁਕਮੀਸਾਜੇਹੁਕਮੀਛਾਹੋਏਕਚਸੇਮਹਿਯਖਾਸਭੁਕੇਨਖੈਨਥਿਆਬਖਸੇ
ਤੇਵੇਨਥਾਵਰਨਾਚਿਹਤਥਾਹਗਲੇਖੇਖਾਣੁਅਲਖੁ॥ਕਿਉਕਥੀਐਕਿਉਆਖੀਐਜਾਪੈਸਚੇਸਚੁ॥ਕਰਣਾਕ
ਥਨਕਾਰਸਭਨਨਕਾਅਪਿਅਕਥੁ॥ਅਕਥਕੀਕਥਾਸੁਲੇਇ॥ਗਿਧਿਭੁਧਿਸਿਧਿਧੀਅਨੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥
੫:੧ ਅਜਗੁਰੈਤਨਉਕੁਲਬੰਧੁ॥ਪੁਜੈਪਾਲਹੋਵੈਬਿਰੁਬੰਧੁ॥ਕਹਾਤੇਆਇਆਕਹਾਏਹੁਜਾਣੁ॥ਜੀਵਤ
ਮਰਤਹੈਪਰਵਾਣੁ॥ਹੁਕਮੈਬੁਝੈਤਤਪਛਾਣੈ॥ਇਹੁਪਗਾਂਦੁਗੁਰੁਤੇਜਾਣੈ॥ਹਿਦਾਠਵੀਅਗੁਨਾਨਕਜਾਣੁ॥
ਨਾਹਉਨਾਮੈਜੂਨੀਪਾਣੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਪਤੀਐਨਾਮੁਸਾਲਹੋਰਿਭੁਧੀਮਿਥਿਆ॥ਬਿਨੁਸਚੇਵਾਪਰਜਨਮੁ
ਬਿਗਥਿਆ॥ਅੰਤੁਪਰਾਵਾਰਨਕਿਨਹੀਪਾਇਆ॥ਸਭੁਜਗੁਗਥਿਗੁਥਾਰੁਤਿਨਸਦੁਤਭਾਇਆ॥ਚਲੇ
ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਤਾਵਲਿਤਤਿਆ॥ਬਲਦੀਅੰਦਰਿਤੇਲੁਦੁਬਿਧਾਘਰਿਆ॥ਅਇਆਉਠੀਖੇਲੁਠਿਕੈਉ
ਵਤਿਆ॥ਨਾਨਕਸਚੈਮੇਲੁਸਚੈਗਤਿਆ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਪਉਲਾਮਾਸਹੁਨੰਮਿਆਮਾਸੈਅੰਦਰਿ
ਵਾਸੁ॥ਜੀਉਪਾਇਮਾਸੁਹੁਨੰਮਿਆਤਰੁਚੈਮੁਤਨੁਮਾਸੁ॥ਮਾਸਹੁਬਾਰਿਕਾਢਿਆਮੰਮਾਮਾਸੁਗਿਰਾਸੁ॥
ਮੁਹੁਮਾਸੈਕਾਜੀਭਮਾਸੈਕੀ॥ਮਾਸੈਅੰਦਰਿਸਸੁ॥ਵਡੋਹੋਆਵੀਆਹਿਆ॥ਘਰਿਲੈਆਇਆਮਾਸੁ॥ਮਾਸਹੁ
ਮਾਸੁਉਪਜੈਮਾਸਹੁਸਭੇਸਾਕੁ॥ਸਾਤਿਗੁਰਿਮਿਥੀਐ॥ਹੁਕਮੁਬੁਝੀਐ॥ਤਾਕੇਅਵੈਗਸੀ॥ਅਪਿਛੁਟੇਨਹ
ਛੂਟੀਐ॥ਨਾਨਕਬਚਨਿਬਿਲਾਸੁ॥੧॥੫:੧ ਮਾਸੁਮਾਸੁਕਰਿਮੁਗੁਝਗਵੇਗੀਅਨੁਧਿਅਨੁਗੀਜਾਣੈ॥ਕ
ਉਲਮਾਸੁਕਉਲਮਾਹੁਕਹਾਵੈਕਿਸੁਮਹਿਪਾਪਸਮਾਣੈ॥ਗੈਰਾਮਰਿਹੋਮਜਗਕੀਏਦੇਵਤਿਆਕੀਬਾਣੈ॥ਆ

ਸੁਭੇਰੈ ਬੈਸਿਨ ਕੁਪਕਰਹਿ ਰਾਤੀ ਮਾਲਸਖਾ ਲੋਠ ਫੁਕਰਿਓ ਕੋਨੇ ਦਿਖਾਵਹਿ ਰਿਗਿ ਅਨੁਪਿਅਨੁ ਨਹੀ
 ਸੁਣੈ ਨਨਕਾ ਮੇਸਿ ਉਕਿਅ ਕਹੀ ਮੈ ਕਹੈ ਨਕਹਿ ਆਬੁਝੈ ਅਪਸੇਇ ਜਿ ਮੈ ਪੁਕਮ ਵੈ ਤਿ ਸੁਚਿਦੈ ਸੇ ਲੋਚਨ
 ਨਹੀ ਮਾਤ ਪਿਤ ਕੀਰਕ ਤਨਿ ਪਨੇ ਮਛੀ ਮਾਸੁਨਖਾ ਹੀ ਏਸ ਤੀ ਪੁਰਖੈ ਜਾਨਿ ਸੇ ਮੇਲਾ ਚੈ ਮੈ ਪੁਕਮ ਹੀ ਮਾਸੁਨ
 ਨਿਮੇ ਮਾਸੁ ਜੇ ਮੇ ਹਮਾ ਸੈ ਕੇ ਭੰਡੇ ਗਿ ਅਨੁਪਿਅਨੁ ਕੁਛੁ ਸੁਣੈ ਨਹੀ ਚਤੁਰ ਕਹੈ ਪਾਠੇ ਬਾਹਰ ਕਾ ਮਾਸੁ ਮੰਦ
 ਸੁਆਮੀ ਘਰ ਕਾ ਮਾਸੁ ਚਗੇਗਾ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਾਥੇ ਮਾਸੁ ਹੋਏ ਜੀ ਏਲਾਏ ਆਵਾਸੇਗਾ ਅਭਖੁਭਖਹਿ ਭਖੁਭਖਿ
 ਛੇਰਹਿ ਅੰਪੁਗੁ ਹੁਜੇ ਨਕੇਗਾ ਮਾਸੁ ਨਿਮੇ ਮਾਸੁ ਜੇ ਮੇ ਹਮਾ ਸੈ ਕੇ ਭੰਡੇ ਗਿ ਅਨੁਪਿਅਨੁ ਕੁਛੁ ਸੁਣੈ ਨਹੀ ਚਤੁ
 ਰ ਕਹੈ ਪਾਠੇ ਮਾਸੁ ਪੁਰਖੀ ਮਾਸੁ ਕਤੇਬੀ ਚਤੁਰੁ ਗਿ ਮਾਸੁ ਕਮਾਲਾ ਜਾਜੇ ਕਾਜਿ ਵੀ ਆਹਿ ਸੁਹਾਵੈ ਚੈ ਮੈ ਮਾਸੁ ਸਮਾ
 ਲਾ ਏਸ ਤੀ ਪੁਰਖ ਨਿਪ ਜਹਿ ਮਾਸੁ ਪਾਤਿ ਸਾਯੁ ਲਤਾਨਾ ਜੇ ਚੈ ਏਦਿ ਸਹਿ ਨਗਰਿ ਜਾਦੇ ਤਾ ਉਨ ਕਾ ਦਨੁ ਨ
 ਲੇਲਾ ਦੇ ਦਨਗਰਿ ਸੁਗਰਿ ਲੈ ਦੇ ਦੇਖੁ ਏਹੁ ਪਿਛਲਾ ਅਪਿਨ ਬੁਝੈ ਕੋ ਕਬੁਝਾਏ ਪਾਠੇ ਖਗਸਿ ਮਾਲਾ ਪਾਠੇ
 ਤੂਜਾ ਲੈ ਹੀ ਨਹੀ ਕਿਥੁ ਮਾਸੁ ਉਪੰਨਾ ਤੇਇ ਅਨੁ ਅੰਨੁ ਕਮਾਦ ਕਪਾਹ ਤੇਇ ਅਨੁ ਕਿਥੁ ਲੁਗੀਨਾ ਤੇਆ ਅਖੈ
 ਹਉ ਕਹਾਥਿ ਪਿਛਾ ਤੇ ਮੈ ਬਹੁਤ ਬਿਕਾਨਾ ਏਤੇ ਗਛੇ ਚੋਹੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਨਗਰੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਗਾ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਕਿਆ ਆਖਾਇ ਕੀਭ ਤੇਗਾ ਮੰਤੁ ਨ ਕਿਨਹੀ ਪਾਏਆ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀ ਚਾਰਿ ਸੇ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾ
 ਹਿਸਾਇਆ ਏ ਕਿਭਗਵਾਵੈ ਸੁਕਰਿਭਗਮ ਦੇਵਿ ਲੁਸਤਿ ਗੁਰਕਿਨੈ ਪਾਇਆ ਦੇਸਦਿ ਸੰਤਰਭ ਵਿਖੇ ਕੇਤੁ
 ਸੁਮੰਦਰਿ ਮਾਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਤੰਨੁ ਹੈ ਕਰਿ ਚਨਲੁ ਅਪਿਦਿਖਾਇਆ ਆਪਣਾ ਮਾਪੁ ਪਛਾ
 ਲਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ਆਵਾਗ ਉਲਾਖ ਜਾਹੀ ਆਬਾਜਾ ਗੁਜੇ ਨੀਰ ਚਾਇਆ ਏਕੁ ਬਿਰੁਸ
 ਚਸਾ ਲਾਹਲਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਭਾਇਆ ॥ ੨੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਨਨਕਾਇ ਅਕਰਮਾ ਬਿਰਖੁ ਛਾਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਫਲਾਇਸੁ ਸਭ ਕਾ ਫਲ ਕਰਤ ਕਰੇ ਜਿ ਸੁਖ ਵਾਲੇ ਤਿਸੁ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੨ ਨਨਕ ਦੁਨੀਆ ਕੀ ਆਵਾਝਿ ਆਈ
 ਆ ਅਗੀਸੇ ਤੀ ਜਾਇ ਏਨੀ ਜਲੀਨ ਮੁਵਿਸਰਿ ਆਇ ਕਨ ਚਲੀ ਅਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ
 ਤੇਇ ਨਿਬੇਰੁ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਇਆ ਤੇਰੈ ਬਿਨਿਬੇਰੁ ਤੁਹੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਕਾਲੁ ਚਲਾਏ ਬੈਨਿ ਕੋਇ ਨਰ
 ਖਸੀ ਜਰੁ ਜਰਵਾਲਾ ਕੀਨਿ ਚਰਿਅਨ ਚਸੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿ ਸੁਬੇਰੁ ਸਚਾ ਖਸੀ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭਰੁ ਰਾਗੁ
 ਅਨਾਦਿ ਭਖਸੀ ਫਾਥਾ ਚੁਗੈ ਚੋਗੁ ਕਮੀ ਛੁਟਸੀ ਕਰਤ ਕਰੇ ਸੁਹੇਬੁ ਕੁਨਿਖੁ ਟਸੀ ॥ ੨੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩
 ਘਰਮਹਿ ਘਰੁ ਦੇਖਾਇ ਦੇਇ ਸੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਲਾ ਪੰਚ ਸਬਦੁ ਪੁਨਿ ਕਾਰੁ ਪੁਨਿ ਤਰਖਾ ਜੈ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾ
 ਲਾਦੀ ਪਲੇ ਅਪਤਾ ਲਤਾ ਖੰਡ ਮੰਡਲੈ ਰਾਗੁ ਤਰਖੇ ਰਖੀ ਜਿ ਤਰਸਾ ਚਿਤਖਾ ਤਿਸੁ ਲਤਾਗੁ ਸੁਖਮ

ਨਕੈਘਰਿਗੁਰੂਸੁਨਿਹਿਨਿ ਮੰਤ੍ਰਿਯਿਯਿ ਵਲਾਇਆ ਅਕਥਕਥਾਬੀਚਰੀਐ ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇ। ਉਲਟਿਕਮਾਉ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰਿਆਇਹੁਮਨੁਕਤਹੁਨਜਾਇਆ ਅਜਪਾਜਾਪੁਨਵੀਰੈ ਆਦਿਗੁਗਾਦਿਸਮਾਇ। ਸਭਿਸਖੀਆਪੈਚੈ
ਮਿਲੇਗੁਗੁਰੂਖਿਨਿਜਘਰਿਵਸੁ। ਸਬਦੁਖੇਜਿਇਹੁਪੁਰਾਣੈ ਨਾਨਕੁਤਕਾਦਸੁ॥੧॥ਮ:੧ ਚਿਯਿਮਿਲਿ
ਬਿਸੀਆਰਦੁਨੀਆਠਾਨੀ। ਕਾਯਾਬਿਕਲਮਨਗੋਰਨਾਨੀ। ਮਨਕਮੀਨਕਮਤਗੀਨਤੂਦਗੀਆਉਖੁਦਾਇਆ।
ਏਕੁਚੀਹੁਮੁਣੈਦੇਹਿਅਵਰਜਹਰਚੀਜਨਭਾਇਆ। ਪੁਰਾਬਖਾਸਕੂਜੈਹਿਕਮਤਿਖੁਦਾਇਆ। ਮਨਤੁਆਨ
ਤੂਕੁਦਰਤੀਆਇਆ। ਸਗਨਲਕਦੀਬਨਮਸਤਨਨਿਤਚਕੈਸਵਾਇਆ। ਆਤਸਦੁਨੀਆਖੁਨਕ
ਨਾਮੁਖੁਦਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮ:੫ ਸੋਭੇਵਰਤੈਚਲਤੁਚਲਤੁਵਖਾਇਆ। ਪਾਰਬਹੁਪਰ
ਮੇਸਹੁਗੁਰੂਖਿਜਾਲਿਆ। ਲਥੇਸਭਿਵਿਕਾਰਸਬਦਿਨੀਸਾਲਿਆ। ਸਾਪੁਸੀਗੋਇਪਾਰੁਭਟੇਨਿਕਾਇਆ।
ਜਿਮਹਿਸਿਮਹਿਚਿਤਾਤੁਸਭਿਰੋਗਮਾਲਿਆ। ਪਰਗਟੁਭਾਇਆਸਿਸਾਰਿਮਿਹਰਛਾਵਾਲਿਆ। ਆਪੇਬਖਾ
ਜਿਮਿਲਾਏਸਦਕੁਰਬਾਲਿਆ। ਨਨਕਲਏਮਲਾਇਖਸਮੈਭਾਲਿਆ॥੩॥ ਸਯੋਕੁਮ:੧
ਧੰਨੁਸੁਕਾਗਦਕਲਮਧੰਨੁਪਨੁਭੰਚਾਧੰਨੁਮਸੁ। ਧੰਨੁਯੇਖਾਹੀਨਨਕਾਜਿਨਿਨਾਮੁਲਿਖਾਇਆਸਦੁ॥੧॥ਮ:੨
ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਿਉਪਰਿਯੇਪੁਭਿਤ੍ਰੀ। ਏਕੋਕਰੀਐਨਨਕਾਦੁਜਾਕਰੇਕੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਤੂਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਅਪਿਬਲਤਬਲਾਈ। ਤੁਧਾਬੰਨੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਤੂਰਹਿਆਸਮਾਈ। ਤੇਗੀਗਤਿ
ਮਿਤਿਤੂਰੈਜਾਲਦਾਤੁਪੁਰੀਮਤਿਪਈ। ਤੂਅਲਖਾਮਗੋਚਰੁਅਗਮੁਰੈਗੁਰਮਤਿਦਿਖਾਈ। ਅੰਤਰਿਅ
ਗਿਆਨੁਦਖੁਭਗੁਰੈਗੁਰਗਿਆਨਿਗਵਾਈ। ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿਸੁਮੇਲਿਯੈਹਿਸੇਨਾਮੁਧੀਆਈ। ਤੂ
ਕਰਤਾਪੁਰਖੁਮਗੀਮੁਰੈਗਵਿਆਸਭਠਾਈ। ਜੇਤੁਤੂਯਾਇਹਿਜਾਚਿਆਤਿਤੁਕੋਲਗੇਨਨਕਗੁਲਗਈ॥
੨੮॥੧॥

ਗੁਰਮਲਾਰਥਾਲੀਨਾਮਦੇ ਜੀਕੀ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸੇਵੀਯੋਗੋਪਾਲਗਾਇਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਾ। ਭਗਤਿਦਨੁਦੀਜੈਜਾਚਹਿਸੰਤਜਨਾਠਾਉ। ਜਾਂਚੈਘਰਿਦਿ
ਗਾਇਸੈਸਗਾਇਚਾਬੈਕੁਠਭਵਨਾਚੈ੩ਸਾਲਾਸਪਤਲੋਕਸਾਮਾਨਿਪੁਰੀਆਯੋ। ਜਾਂਚੈਘਰਿਲਾਛਿਮੀ
ਕੁਆਰੀਚੈਦੁਸੁਰਜੁਦੀਵਵੇਕਉਤਕੁਕਾਯੁਬਪੁਤ੍ਰਕੋਟਵਾਲੁਸੁਕਗਸਿਗੀ। ਸੁਐਸਾਰਜਾਸੀਨਰਹ
ਗੀ॥੧॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਕੁਲਾਯੁਬਹਮਚਤੁਰਮੁਖੁਰਾਂਵੜਾਜਿਨਿਬਿਸੁਸਿਸਾਰੁਰਾਚੀਯੋ। ਜਾਂਚੈਘਰਿਏ

ਸਰਬਵਲਾ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਤਤ ਸਾਧਕਾਗਿ ਅਨੁਭਵੀਐ ਪਾਪੁਪੁਨੁ ਜੀਚੈ ਭੀਆ ਆਦਿ ਮਾਰੇ ਚਿਤ੍ਰ
 ਪਤ੍ਰ ਲੇਖੀਆ ਪਰਮਗਣਿ ਪਰਲੀਪਤਿ ਹੁਗੁ ਸੁਐ ਸਾਧ ਜਾ ਸਿਰੀਪਾਤ੍ਰ ॥ ੨ ॥ ਜੀਚੈ ਘਰਿ ਗਲਗੀ ਪਰਬ
 ਰਿਖੀ ਬਪੁਰੇ ਢਾਂਦੀਆ ਗਵੰਤ ਮਾਛੈ ਸਰਬਸਾਸਤ ਬਹੁਰੁਪੀਆ ਅਨਗੁਆ ਮਾਖਾ ਜਾ ਮੰਡਲੀਕ
 ਬੋਲ ਬੋਲਹਿ ਕਾਛੇ ॥ ਚਉਰਦੂਲ ਜਾਚੈ ਰੈ ਪਵਲਾ ॥ ਚੇਗੀ ਸਕਤਿ ਜੀਤਿਐ ਭਵਲਾ ॥ ਅੰਤ੍ਰਕੁਜ ਜਾਚੈ
 ਭਸਮਤੀ ॥ ਸੁਐ ਸਾਧ ਜਾ ਚਿਭਵਲ ਪਤੀ ॥ ੩ ॥ ਜੀਚੈ ਘਰਿ ਕੁਰਮਾ ਪਾਤ੍ਰ ਸਹਸ੍ਰਫਨੀ ਬਾਸਕੁ ਸੇਜਵਾ ਲੁਆ ॥
 ਅਠਹਠ ਭਰਬਨਾਸ ਪਤੀ ਮਾਲਟੀ ਛਿਨਵੈ ਕੋਰੀ ਮੇਘਮਾਲਾ ਪਾਟੀ ਹਰੀਆ ਨਖਪਸੇਵ ਜੀਚੈ ਸੁਰਸਰੀ ॥ ਸ
 ਪਤਸਮੁਦ ਜੀਚੈ ਘਰਬਲੀ ॥ ਏਤੇ ਜੀਅ ਜੀਚੈ ਵਰਤਲੀ ॥ ਸੁਐ ਮੰਗ ਜਾ ਚਿਭਵਲ ਪਤੀ ॥ ੪ ॥ ਜੀਚੈ ਘ
 ਰਿਨਿਕਟ ਵਰਤੀ ਅਰਜਨੁ ਪੁਪਹਲਾਦ ਅੰਬਰੀਕੁ ਨਾਰਦੇ ਜੈ ਸਿਪਬੁਧ ਗਲਗੀ ਪਰਬ ਬਨਵੈ ਯੋਯਾ ॥ ਏ
 ਤੇ ਜੀਅ ਜਾਚੈ ਹਰਿਘਰੀ ॥ ਸਰਬਥਿਅਪਿਕ ਅੰਤਰਹਰੀ ॥ ਪਲਵੈ ਨਾਮ ਦੇਉ ਤਾਰੀਆ ਦਿਨਾ ਸਗਲ ਭੁ
 ਗਤ ਜਾਚੈ ਨੀਸਾਦਿ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਮਲਾਗ ॥ ਮੋਕਉ ਤੂਨ ਬਿਸਾਰਿ ਤੂਨ ਬਿਸਾਰਿ ॥ ਤੂਨ ਬਿਸਾਰੇ ਰਾਮ
 ਈਆ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਆਲਵੰਤੀ ਏਹੁ ਭੁਮੁਜੈ ਮੁਝੁ ਪਰਸਭ ਕੋ ਪਿਯਾ ॥ ਸੁਦੁ ਸੁਦੁ ਕਰਿ ਮਾਰਿਉ ਠਾਏ ਚਿਕਰ
 ਕਰਉ ਬਾਪ ਬੀਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮੁਏਹੁ ਏਜਉ ਮੁਕਤਿ ਦੇਹੁ ਗੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਏਪੰਡੀਆ ਮੋਕਉ ਦੇ
 ਢਕਤ ਤੇਗੀ ਪੈਜ ਪਿਛਉ ਗੋਇ ॥ ੨ ॥ ਤੂਜੁ ਚਈ ਆਲ੍ਹਕਿ ਪਾਤ੍ਰ ਕਹੀ ਮਤੁ ਹੈ ਅਤਿਭੁਜ ਭਾਇ
 ਚਿਅਪਾਠ ॥ ਫੇਰਿ ਦੀਅ ਦੇਹੁ ਨਾਮੋ ਕਉ ਪੰਡੀਅਨ ਕਉ ਪਿਛਵਾਹ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ਜਿਤਿਗੁਪਤਾਦਿ
 ਮਲਾਰਬਾਲੀ ਗਵਿਦਾਸ ਜੀਕੀ ॥ ਨਾਗਰਜਨ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਬਿਖਿਆਤ ਚੀ ਮਾਠੀ ॥ ਰਿਦੈ ਰਾਮਗੋ
 ਬਿੰਦੁ ਗੁਨਸਾਗੀ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ਸੁਰਸਰੀ ਸਲਾਯੁ ਕਿਤ ਬਾਰੁ ਨੀਰੇ ਸਿਤ ਜਨ ਕਰਤ ਹੀ ਪਾਨੀ ॥ ਸੁਗਾਅਪਵਿਤ੍ਰਤ
 ਅਵਰਜਲਰੇ ਸੁਰਸਰੀ ਮਲਤ ਨਹਿ ਹੋਇਆਨੀ ॥ ੧ ॥ ਚਰਤਾਰਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥ ਮੈਰੇ ਜੈ ਸੇਕਾਗਰ ਕਰ
 ਤਬੀਚਾਰੀ ॥ ਭਗਤਿ ਭਗਉਤਾ ਲਿਖੀ ਮੈਤਿਹਉ ਪੇਰੁ ਪੂਜੀ ॥ ਮੈਕਰਿਨ ਮਸਕਰੀ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕੁਟਬੀ
 ਢਲਾਢੇ ਰੋਢੇ ਤਾਨਿਤ ਹਿਥਾ ਨਾਗੀਆ ਸਪਾਸਾ ॥ ਅਥਾਥਿ ਪਪਰਧਾਨਤਿ ॥ ਹਿਕਰਹਿ ਰੋਢਉ ਤਿਤੇਰੇ ਨਾ
 ਮ ਸਰਲਾਇ ਗਵਿਦਾ ਸੁਦਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਮਲਾਗ ॥ ਹਰਿਜਪਤ ਤੇਉ ਜਨ ਪਦਮ ਕਵਲਾ ਸਪਤਿ
 ਤਾਸਸਮਤਾ ਲਿਨਹੀ ਅਨੋਕਉ ॥ ਏਕਹੀ ਏਕ ਅਨੋਕਹੀ ਬਿਸਥਰਿ ਚਿਅਨਰੇਅਨ ਭਰਪੂਰਿ ਸੋਉ ॥ ਠਹ
 ਓ ॥ ਜਾਕੈ ਭਗਵਤੁ ਯੇਖੀ ॥ ਮੇਅਵਰਨਹੀ ਪੇਖੀ ॥ ਤਾਸਕੀ ਜਾਤਿ ॥ ਆਛੇ ਪਛੀਪਾ ॥ ਬਿਆਸ ਮਹਿਯੇਖੀ ॥ ਮੈਸ
 ਨਕਮਹਿ ਪੇਖੀ ॥ ਮੈਨਾਮਕੀਨਾ ਮਨਾਸਪਤ ਦੀਪਾ ॥ ੧ ॥ ਜਾਕੈ ਏਦਿ ਬਕਗੀਦਿ ਕੁਲਗਉ ॥ ਬਪੁਕਰਹਿ ਮਾਨੀਅਰਿ

ਸੇਖਾਸੀਦਪੀਗਾਜਾਕੈਬਾਪਵੈਸੀਕਰੀਪੁਤਾਮੈਸੀਸਗਤਿਤੁਰੇਲੋਕਪਰਸਿਪਕਬੀਗਾ॥ ੨॥ ਜਾਕੇਕੁਟਿਥਕੇਦੇ
 ਦਸਭਫੇਰਦੇਵਤਫਿਰਹਿਅਜਹੁਬੰਨਾਗੀਆਸਪਾਸਾ॥ ਅਚਾਰਸਹਿਤਾਬਿਪ੍ਰਕਰਹਿਤੁਰਉਤਿਤਿਨਤੈ
 ਗਵਿਦਾਸਦਾਸਦਾਸਾ॥ ੩॥ ੨॥ ਮਲਾਗਾ॥ ਮਿਲਤਪਿਆਰੇਪਾਨਨਾਭੁਕਵਨਭਗਤਿਤੋਸਾਧਸਿਗਤਿ
 ਪਈਪਰਮਗਤੋਠਾਉ॥ ਮੈਲੋਕਪਰੇਕਹਾਯਉਧੋਵਉ॥ ਅਵੈਗੀਨੀਦਕਹਾਯਹੁਸੋਵਉ॥ ੧॥ ਜੇਈਜੇਈ
 ਜੋਰਿਸੇਈਸੇਈਫਾਟਿਓ॥ ਝੂਠੈਬਨਜਿਉਰਿਗਈਯਾਟਿਓ॥ ੨॥ ਕਹੁਗਵਿਦਾਸਭਾਇਚਿਜਥਲੇਖੇ॥
 ਜੇਈਜੇਈਕੀਰੋਸੇਈਸੇਈਦੇਖਿਓ॥ ੩॥ ੩॥ ੫॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਾਮਕਾਲ
 ਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਕਾਨ੍ਹਾਮਹਲਾ੪ ਘੜ੍ਹ੧ ਚਉਪਦੇ॥

ਮੇਰਾਮਨੁਸਾਧਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਆ॥ ਹਉਚਾਲਿਥਾਲਿਥਾਲਿਥਾਲਿਸਾਧਜਨਾਕਉਮਿਲਿਸਿਗਤਿਪਾਰਿਉਤ
 ਰਿਆਠਾਉ॥ ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪੁਛਾਪਨੀਰਮਸਾਧਜਨਾਪਗਪਰਿਆ॥ ਸਤੁਸਤੁਸਾਧਜਨਹਰਿਪੁਛੁਜਾ
 ਨਿਆਮਿਲਿਸਾਧੁਪਤਿਤਉਪਰਿਆ॥ ੧॥ ਮਨੁਆਚਲੈਚਲੈਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਮਿਲਿਸਾਧੁਵਸਗਾਇਕਰਿਆ॥
 ਜਿਉਜਲਤੰਤੁਪਸਾਰਿਚਿਬਧਕਿਹਸਿਮੀਨਾਵਸਗਾਤਿਖਰਿਆ॥ ੨॥ ਹਰਿਕੇਸੀਤਸੀਤਭਲਨੀਕੋਮਿਲਿਸੇ
 ਤਜਨਾਮੁਲਹੀਆ॥ ਹਉਮੈਦਰਤੁਗਾਇਆਸਭੁਨੀਕਰਿਜਿਉਸਾਬੁਨਿਕਾਪਰੁਕਰਿਆ॥ ੩॥ ਅਸਤਕਿਲਿਲ
 ਟਿਲਿਖਿਆਪੁਰਿਠਕੁਰਿਗੁਰਸਾਤਿਗੁਰਚਰਨਉਰਪਰਿਆ॥ ਸਭੁਦਲਦੁਖਭੰਜਪੁਛੁਪਾਇਆਜਨਨਸ
 ਕਨਾਮਿਉਪਰਿਆ॥ ੪॥ ੧॥ ਕਾਨ੍ਹਾਮਹਲਾ੪ ਮੇਰਾਮਨੁਸੈਤਜਨਾਪਗਰੇਨਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਬਾਸੁਨੀਮਿਲਿਸੇ
 ਗਤਿਮਨੁਕੋਗਹਰਿਗੋਭੇਨਾ॥ ਠਾਉ॥ ਹਮਅਚੇਤਅਚੇਤਨਜਾਨਹਿਗਤਿਮਿਤਿਗੁਰਿਕੀਏਸੁਚੇਤਚਿ
 ਤੇਨਾ॥ ਪਉਦੀਨਦਇਆਲਿਕੀਚਿਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤਮਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਨਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੇਸੀਤਮਿਲਹਿਮਨਪੀ
 ਭਮਕਦਿਦੇਵਉਹੀਅਗਤੇਨਾ॥ ਹਰਿਕੇਸੀਤਮਿਲੇਹਰਿਮਿਲਿਆਹਮਕੀਏਪਤਿਤਪੁਵੇਨਾ॥ ੨॥ ਹਰਿਕੇਜਨ
 ਉਤਮਜਾਗਿਕਹੀਅਹਿਜਨਮਿਲਿਆਪਾਥਰਸੇਨਾ॥ ਜਨਕੀਮਹਿਮਾਥਰਨਿਨਸਾਕਉਚਿਉਉਤਮਹਰਿਹ

ਭਿਕੇਨ॥੩॥ ਤੁਮਹਿਸਾਹਵਤੇਪੁਤ੍ਰਸੁਆਮੀਅਵਲਾਜਾਰੇਸਿਦੇਨ॥ ਜਨਨਕਕਉਦਇਅਪੁਰਪਾਰਹੁਲਾ
 ਦਿਵਾਖਹੁਹਿਹਿਲੇਨ॥੪॥੩॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾਰ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਪਰਗਾਸਾ॥ ਹਰਿਕੇਸੀਤਮਿਲਿ
 ਪ੍ਰਤਿਲਗਨੀਵਿਚੇਗਿਰਉਦਾਸਾ॥ ਠਾਉ॥ ਅਹਰਿਹਰਦੈਜਪਿਚਿਨਾਮੁਨਰਹਿਪੁਤ੍ਰਿਕ੍ਰਿਪਕਰੀਕਿਰਪਾਸਾ॥
 ਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਭਇਆਮਨੁਬਿਗਸਿ॥ ਆਉਦਮਭਈਅਯਨਕੀਅਸਾ॥੧॥ ਅਹਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰੀਤਿਲ
 ਗਈ॥ ਜੇਤਨੇਸਾਸਲੀਏਹਮਗਾਸਾ॥ ਕਿਲਬਿਖਦਹਨਭਈਖਿਨਾਮੰਤਰਿਤੂਟਿਗਏਮਾਇਆਕੇਠਾਸਾ॥੨॥
 ਕਿਆਹਮਕਿਰਮਕਿਆਕਰਮਕਮਾਵਹਿਪੁਰਖਮੁਗਧਰਖੇਪੁਤ੍ਰਤਾਜਾ॥ ਅਵਗਨੀਅਰੇਪਾਥਰਭਾਰੇਸਤਸੀਗਾਤਿਮ
 ਲਿਤਰੇਤਰਾਸਾ॥੩॥ ਜੇਤੀਸਿਸਟਿਕਰੀਜਗਦੀਸਰਿਤੇਸਭਿਉਚਰਮਨੀਚਾਬਿਖਿਆਸਾ॥ ਅਰੇਅਵਗੁਰਸੀ
 ਠਿਗੁਰਮੇਟੇਜਨਨਕਮੇਲਿਲੀਏਪੁਰਪਾਸਾ॥੪॥੩॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾਰ ਮੇਰੇਮਨਿਗਮਨਾਮੁਜਪਿਚਿਗੁਰ
 ਵਾਕਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਕਰੀਜਗਦੀਸਰਿਦੁਗਮਤਿਦੂਜਾਭਉਗਾਈਚਿਸਭਛਾਕਾ॥ ਰਹਉ॥ ਨਨਕੁਪਰੰਗਹਰਿ
 ਕੇਰੇਘਟਿਘਟਿਗਮੁਗਵਿਚਿਗੁਪਯਾਕਾ॥ ਹਰਿਕੇਸੀਤਮਿਲੇਹਰਿਪੁਗਟੇਉਘਰਿਗਏਬਿਖਿਆਕੇਤਕਾ॥੧॥ ਸਿਤ
 ਜਨਕੀਬਹੁਤੁਬਹੁਸੇਭਾਜਨਉਰਿਧਾਰਿਚਿਹਰਿਗਸਿਕਰਸਾਕਾ॥ ਹਰਿਕੇਸੀਤਮਿਲੇਹਰਿਮਿਲਿਆਜੈਸੇਗਉ
 ਦੇਖਿਬਛਰਾਕਾ॥੨॥ ਹਰਿਕੇਸੀਤਜਨਾਮਹਿਹਰਿਹਰਿਤੇਜਨਉਤਮਜਨਕਜਨਕਾ॥ ਤਿਨਹਰਿਹਰਦੈਬਾਸੁਥਸਾ
 ਨੀਛੂਟਿਗਈਮੁਸਕੀਮੁਸਕਾਕਾ॥੩॥ ਤੁਮਰੇਜਨਤੁਮਹੀਪੁਤ੍ਰਕੀਏਹਰੇਗੰਧਿਲੇਹੁਆਪਨਾਅਪਨਕਾ॥ ਜਨ
 ਨਕਕੇਸਖਹਰਿਭਈਮਾਤਪਿਤਾਬੰਧਪਰਸਿਸਾਕਾ॥੪॥੪॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾਰ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿ
 ਗਮਨਾਮੁਜਪਿਚੀਤਿ॥ ਹਰਿਹਰਿਵਸਤੁਮਾਇਆਗਵਿਵੇਗੀਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਲੀਚਿਗੁਰੂਜੀਤਿ॥ ਰਹਉ॥
 ਮਿਥਿਆਭਗਿਮਭਗੀਮਬਹੁਭ੍ਰਮਿਆਲੁਬਧੋਪੁਤ੍ਰਕਲਤਮੋਹਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਜੈਸੇਤਰਵਰਕੀਤੁਛਛਾਇਆਖਿ
 ਨਮਹਿਬਿਨਸਿਜਾਇਦੇਹਭੀਤਿ॥੧॥ ਅਰੇਪੁਨਪ੍ਰੀਤਮਜਨਉਤਮਜਨਮਿਲਿਆਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਤੀਤਿ॥
 ਪਰਚੈਗਮੁਗਵਿਆਘਟਮੰਤਰਿਅਸਥਿਰਗਮੁਗਵਿਆਠੀਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥੨॥ ਹਰਿਕੇਸੀਤਸੀਤਜਨਨੀਕੇਜਿਨ
 ਮਿਲਿਆਮਨੁਗੰਗੀਗੀਤਿ॥ ਹਰਿਗੁਲੈਨਉਤਰੈਕਬਹੁਹਰਿਹਰਿਜਾਇਮੇਲੇਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥੩॥ ਅਮਬ
 ਹੁਪਾਪਕੀਏਅਪਰਾਧੀਗੁਰਿਕਟੇਕਟਿਤਕਟੀਤਿ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਿਚਿਮੁਖਿਅਉਖਪੁਜਨਨਕਕਪਤਿਤ
 ਪੁਨੀਤਿ॥੪॥੫॥ ਕਾਨਕਮਹਲਾਰ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਜਗੰਨਥਾ॥ ਯੁਮਨਘੇਰਪਰੇਬਿਖੁਬਿਖਿਆਸਾ
 ਤਿਗੁਰਕਾਦਿਲੀਏਦੇਹਥਾ॥ ਰਹਉ॥ ਸੁਆਮੀਅਭੈਨਿਰੰਜਨਨਰਹਰਿਤੁਮਗਾਖਿਲੇਹੁਅਪਾਧੀਪਥਾ॥
 ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਾਬਿਖਿਆਲੋਭਿਲੁਭਤੇਕਾਸਟਲੇਹਤਰੇਸੀਗੀਸਾਥਾ॥੧॥ ਤੁਮਵਕ੍ਰਪੁਰਖਬੰਦਾਅਗਮਅਗੋਚ

ਰਹਾ ਭੁਫਿਰੇ ਪਾਈ ਨਹੀਂ ਗਏ ॥ ਤੂੰ ਪੈਰੇ ਪੈਰੇ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪਨ ਜਾਨਹਿ ਅਪਿਜਗੀਨਾਥ ॥ ੨॥ ਅਦਿਸਤੁ
ਅਗੋਚਰ ਨਾਮ ਪਿਆਏ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਚਿਅਕ
ਬਕ ਬਕਾਥਾ ॥ ੩॥ ਹਮਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜਗਦੀਸ ਗੁਰ ਸਟੀ ਹਮਰਾ ਖਿਲੇ ਹੁਜਗੀਨਾਥ ॥ ਜਨਨ ਨਕੁ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਨਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰੁ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਗਾਖੁ ਜਨ ਸਾਥਾ ॥ ੪॥ ੬॥ ਕਨਕ ਮਹਲਾਰ ਪੜਤਾਲਾ ਘਰੁ ਮਨ ਜਾਪੁ ਰਾਮ ਗੁਪਾਲਾ ॥
ਹਿਰਤ ਨਜਵੇ ਹਰਾਣਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਘੜੈ ਟਕਸਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਹੋਰੋ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁਰ ਅਗਮ ਅਗੋਚ
ਰ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਅ ਕੋਈ ਬਿਚਾਰੀ ਗਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਾਲਾ ॥ ਤੁਮਰੇ ਜੀਅ ਕਥਾ ਤੂਤ ਤੂਹੀ ਜਾਨਹਿ ਹਉ ਹਰਿ ਜਪਿ
ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥ ੧॥ ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਪਨ ਸਖਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਹਰਿ ਮੀਤ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਚਰਿ ਜੀਹ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਗਮਨ
ਮਪਨੁ ਮਾਲਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਭਗਤਿ ਨਿਲੀ ਚਿਹੀ ਸੁਹਾਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲੇ ਹਉ ਬਾਝ
ਬਲੇ ਜਨਨ ਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥ ੨॥ ੧॥ ੧॥ ਕਨਕ ਮਹਲਾਰ
ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੁ ਜਗਦੀਸ ॥ ਏਕ ਜੀਹ ਕੀਚੈ ਲਾਖ ਬੀਸਾ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਥਾਦਿ ਜਪੀਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹੋਰੋ ਕਿਰਪੀਸਾ ॥ ਘ
ਉ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੈ ਜਪੁ ਜਾਪੁ ਉਜਗਦੀਸਾ ॥ ਤੁਮਰੇ
ਜਨ ਗਮੁ ਜਪਹਿ ਤੇਉ ਤਮਾਤਿ ਨਕ ਉਹਉ ਪੁਮਿ ਪੁਮੇ ਪੁਮਿ ਪੁਮਿ ਜੀਸਾ ॥ ਹਰਿ ਤੁਮਰੇ ਡਫ ਡੇਢ ਡੇਢ ਡੇਢ ਉਚੈ ਸੋ ਕਰਹਿ
ਜਿ ਤੁਭਾਵੀਸਾ ॥ ਜਨਨ ਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆ ਗੁਰਮਤੀ ਪਰੁਪੈਰੁ ਪਰੁਪੈਰੁ ਪੈਰੁ ਗੁਰੁ ਸਾਬੀਸਾ ॥ ੩॥ ੨॥ ੮॥
ਕਨਕ ਮਹਲਾਰ ਭਜੁ ਗੋਮਨੀ ਗਮਾ ॥ ਜਿ ਸੁਰੁ ਪੁਨਰੇਖ ਵਡਾ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੁ ਭਜੁ ਗਮਾ ਬਡੋ ਹੋਰੇ ਗਮ
ਥਾ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜਿ ਤੁਗੀਹਿ ਨੰਦ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹੋਰੇ ਤੁਜਾ ਸੁਤਿ ਤੁਘਰਿ ਅਨੰਦ ਅਨੰਦ ਭਜੁ ਗਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ
ਗੁਨ ਗਾਵੁ ਹਰਿ ਪੀਤਮ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰਾ ਸੁਖੁ ਹੋਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਜੁ ਗਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ੧॥
ਸਤੁ ਸਿਸਟਿ ਪਰ ਹਰਿ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾਲ ਕਰਤਾ ॥ ਸਤੁ ਤੂਤੁ ਤੂਤੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਜਨਨ ਨਕੇ ਸਰਲਾਗਤੀ ਦੇਹੁ ਗੁਰ
ਮਤੀ ਭਜੁ ਗਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ੨॥ ੩॥ ੧੦॥ ਕਨਕ ਮਹਲਾਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਾਟ ਉਪਗਾਟਾ ॥ ਜਿ ਤੁਮਿ ਲਿ
ਤਿ ਪਰ ਬਾਟਾ ॥ ਭਜੁ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਸਹਿ ਗਾਟਾ ॥ ਹਰਿ ਹੋਰੋ ਲਿਖੇ ਲਿਖਾਟਾ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਖਟਕ ਰਾਮ ਕਿਰਿਆ ਕਰਿ ਬ
ਹੁ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰਿ ਪਸਾਪਿਕ ਜੇਗੀਆ ਕਰਿ ਜਟ ਜਟਾ ਜਟ ਜਾਟਾ ॥ ਕਰਿ ਭੇਖਨ ਪਈਐ ਹਰਿ ਬਹਮ ਜੇਗੁਰ
ਰਿਪਈਐ ਸਤ ਸੰਗਤੀ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਸਤ ਜਨਾ ਮੋਲਿ ਮੋਲਿ ਕਪਾਟਾ ॥ ੧॥ ਤੁਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਅਤਿਅ
ਗਾਹੁ ਤੁਭਾ ਰਿਪੁ ਰਿਜਾ ਲਾਥਲੇ ॥ ਹਰਿ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਰਿਥਾਟਾ ॥ ਤੁਜਾ ਲਹਿ ਸਭਾ ਬਿਪਿਤੁ ਭਰਿ ਅਪੇਜ
ਨਨ ਨਕ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਘਾਟਾ ॥ ੨॥ ੪॥ ੧੦॥ ਕਨਕ ਮਹਲਾਰ

ਜਪਿ ਮਨਗੋ ਬਿਦਮਾਧੋ ॥ ਰਹਿ ਰਹਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧੋ ॥ ਅਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਰਹਿ ਪੁਤ੍ਰਾਧੋ ॥ ਪੁਰਿ ਹੋਗੇ ਭੀ ਬਿਧਾਧੋ ॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ਬਿਖੁਆਇਆ ਸੀਚ ਬਹੁ ਚੋਬੈ ਕਾਗ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਰਹਿ ਭਜੁ ਸਿਤ ਸਿਤ ਸਿਗਤੀ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਗੁਰੂ
 ਗੁਰੂ ਸੋਧੋ ॥ ਜਿਉਂ ਪਾਸ ਮਨੁ ਰਭ ਏਕੰ ਚਨ ਤਿਉ ਪਤਿ ਤਨ ਮਿਲਿ ਸਿਗਤੀ ॥ ਸੁਪੌਰੇ ਵਤ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਪੌਰੇਧੋ ॥
 ੧॥ ਜਿਉਂ ਕਾਸਟ ਸੀ ਗਿਏ ਰਾਬਹੁ ਤਨ ਤਾ ਤਿਉ ਪਾਪੀ ਸੀ ਗਿਤ ਰੇ ਸਾਧ ਸਾਧ ਸਿਗਤੀ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰਸਾ
 ਧੋ ॥ ਜਾਨਿ ਬਰਨ ਚਰਿਅਸੁ ਮਰੈ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਗੁਰੂ ਗੁਰਨਾਨਕ ਸੋ ਅਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲ ਤਗਧੋ ॥ ੨॥ ੫॥ ੧੧॥
 ਕਨਕਾ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਰਹਿ ਜਸੁ ਗਵਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ਜਸੁ ਗਵਤ ਪਾਪ ਲਹਨਾ ॥ ਅਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਜਸੁ ਕਾ
 ਨਾ ॥ ਰਹਿ ਰੋਹੇ ਕਿਧਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੇ ਜਨ ਪਿਆਵਹਿ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚੇਤ ਬੇਸਾ ਪੁੰ ਸੁਖ ਪਵਹਿ ਜਪਿ ਰਹਿ ਰਹਿ
 ਨਾਮੁ ਲਿਖਨਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਪੁ ਸਾਧ ਜਨਾ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰੂ ਭਗਵਾਨ ॥ ੧॥ ਜਿਨ ਕੈ
 ਹਿਰਦੈ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਸੁਖ ਫਲ ਪਵਹਿ ਤੇ ਤੇਰੇ ਭਵ ਸਿੰਧੁ ਤੇ ਭਗਤ ਰਹਿ ਜਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਸੇਵਾ ਆਯਾਇ ਹਰੇ
 ਮਲਾਇ ਹਰੇ ਜਨ ਨਕ ਕੇ ਹਰਿ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਭਗਵਾਨ ॥ ੨॥ ੬॥ ੧੨॥ ^{੧੬ ਜਿਉਂ ਗੁਰ ਪਾਸ ਦੇ} ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਕਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ
 ਗਾਈਐ ਗੁਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੀ ॥ ਦੁਖ ਬਿਦਾਨ ਸੁਖ ਦਾ ਤੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟ ਤੇਰੇ ॥ ਇਸ ਗਲ ਸਿਧੀ
 ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨ ਹਿਸਾਧੈ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਪੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰੈ ॥ ੧॥ ਜਾ ਕਉ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥
 ਤਾ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਹੀਤਿ ਲੁਪਤਾ ॥ ੨॥ ਜਾ ਕਉ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਗਏ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਰਹਿ ਗੁਰ ਸਨ ਚਾਖੈ ॥ ੩॥ ਕ
 ਹੁਨਾਨ ਕਹੁ ਰਿਕੀ ਮਇਆ ॥ ਲਗਤਿ ਪਲਾਤਿ ਮੁਖਿ ਜਲ ਭਇਆ ॥ ੪॥ ੧॥ ਕਨਕਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਆਗਉਤੁ ਭੁਝਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨੇ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਜਗਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਰਹਿ ਜਪਨੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿ ਚਿਨਾਮੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸੁਆਮੀ ਕੀਨੈ ਦਸੁ ॥ ੧॥ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਆਈ ਸਾਂਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁ
 ਰ ਬਚਨ ਤਿ ॥ ੨॥ ਸਰਬ ਰਲਾ ਸੇਈ ਪਰਬੀਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸੰਤ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬ
 ਲਿ ਜਾਂਉ ॥ ਕਹਿ ਜੁਗਮ ਹਿਪਾਇਆ ਜੇਨਿ ਨਉ ॥ ੪॥ ੨॥ ਕਨਕਾ ਮਹਲਾ ੫ ਕੀਰਤਿ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀਰਤਿ
 ਮੇਰੀ ਸਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਬਰ ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਸੀਤਨ ॥ ਉਹ ਚਰਨ ਗੋਬੰਦ ਜੀ ਕੇ ਬਸਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾ
 ਤਿ ਕਰਿ ਦੁਆਰੁ ਨ ਪਵਉ ॥ ਰਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਹ ਰਹਿ ਰਹਿ ਪਿਆਵਉ ॥ ੧॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਦੇਹਨ ਸੋਧਾ ॥ ਸਾ
 ਧ ਸਿਗਤਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਾ ॥ ੨॥ ਵਿਸਨ ਨ ਬੁਝੀ ਬਹੁ ਰੋਗ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ
 ॥ ੩॥ ਪਾਠ ਬ੍ਰਹਮ ਜਾ ਬਭੈ ਦਇਆ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕ ਤਉ ਛੁਟੇ ਜੀ ਜਾਣਾ ॥ ੪॥ ੩॥ ਕਨਕਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਐਸੀਆ ਗੁਰੋ ਬਿਦਤੇ ॥ ਟਲਾ ਸਿਤਨ ਕੀ ਸੀਤੁ ਸਾਪੁ ਕਾ ਰਹਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਜਾ ਚਰਨ

ਚੁਪਦੇ ॥
 ਉ

॥੩॥

ਠਾਕੁਰਸਰਨਾਸੋਈਕੁਸਲੁਜੁਪਭਜੀਉਕਰਨਾ॥੧॥ਸਫਲਹੋਤਇਹਦੁਰਲਭਦੇਹੀ॥ਜਕਉਸਤਿਗੁ
ਰੁਮਾਈਅਕਰੇਹੀ॥੨॥ਅਗੀਅਨਚਰਮੁਬਿਨਸੈਦੁਖਰੇਗਾ॥ਜਕੈਰਿਦੈਬਸਹਿਗੁਪੈਗਾ॥੩॥ਸਾਧਸੀਗੀ
ਗਗਿਪਭੁਮਿਆਈਆ॥ਕਹਨਾਨਕਤਿਨਿਪੁਰਾਪਾਇਆ॥੪॥੫॥ ਕਾਨਕਾਮ:੫ ਭਗਤਿਭਗਤਨਤੁ
ਬਨਿਆਈ॥ਤਨਮਨਗਲਤਭਏਠਕੁਰਸਿਉਆਪਨਾਈਏਮਿਲਾਈ॥ਰਹਉ॥ਗਵਨਹਰੀਗਾਵੈਗੀਤ॥
ਤੇਉਧੇਬਸੇਜਿਹਚੀਤਿ॥੧॥ਪੇਖੇਬਿਜਨਪਰੇਸਨਾਹੈ॥ਜੇਤਭੇਜਨੁਕੀਨੇਤੇਵਿਪਤਾਹੈ॥੨॥ਅਨਿਕਸੁੰ
ਗਕਾਛੇਭੇਖਧਾਗੀ॥ਜੇਸੇਸਤੈਸੋਦਿਸਟਾਗੀ॥੩॥ਕਹਨਕਹਵਨਸਗਲਜੰਜਗਾਨਸਕਦਾਸਸਦੁਕਰਦੀਸ
ਗਾ॥੪॥੫॥ ਕਾਨਕਾਮ:੫ ਤੇਰੇਜਨੁਹਰਿਜਸੁਸੁਤਤਉਮਾਰਿਚਿ॥ਰਹਉ॥ਮਨਹਿਪਗਾਸੁਪੇਖਿਪੁਚਕੀ
ਸੋਭਾਜਤਕਤਪੇਖਉਮਾਰਿਚਿ॥੧॥ਸਭਤੇਪਰੈਪਰੈਤੇਉਚਾਗਹਿਰੀਭੀਗਅਥਾਰਿਚਿ॥੨॥ਚਿਤਿਪੋਚਿ
ਮਾਰਿਚਿਭਗਤਨਕਉਜਨਸਿਉਪਰਦਾਲਾਰਿਚਿ॥੩॥ਗੁਰੂਸੁਾਦਿਗਵੈਗੁਲਨਾਨਕਸਹਜਸਮਾਪਿਸਮਾਰਿ
ਚਿ॥੪॥੫॥ ਕਾਨਕਾਮਹਲਾ੫ ਸਿਤਪਹਿਆਪਿਉਧਾਰਨਆਈਚਿ॥ਰਹਉ॥ਦਰਸਨਭੇਟਤੋਤਪੁ
ਨੀਤਹਰਿਹਰਿਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਵਾਇਚਿ॥੧॥ਕਾਟੋਰੇਗਭਏਮਨਨਿਰਮਲਹਰਿਹਰਿਅਉਖਪੁਕਾਈਚਿ॥੨॥ਅ
ਸਾਥਿਤਭਏਬਸੇਸੁਖਥਨਾਬਹੁਕਿਕਤਹੁਪਾਈਚਿ॥੩॥ਸਿਤਪਸਾਦਿਤਰੇਕੁਲਯੋਗਾਨਾਨਕਾਪਿਤ
ਨਜਾਈਚਿ॥੪॥੫॥ ਕਾਨਕਾਮਹਲਾ੫ ਬਿਸਠਿਗਈਸਭਤਾਤਿਪਰਈ॥ਜਕਤੇਸਾਧਸੀਗਾਤਿਓ
ਰਿਪਾਈ॥ਰਹਉ॥ਨਕੋਬੈਗੀਨਤੀਬਿਗਾਨਾਸਗਲਸੀਰੀਰਮਕਉਬਨਿਆਈ॥੧॥ਜੇਪੁਤਕੀਨੇਸੋਭਲ
ਮਾਰਿਚਿਏਹਸੁਮਾਤਿਸਾਧੁਤੇਪਾਈ॥੨॥ਸਭਮਹਿਰਵਿਗਹਿਆਪੁਭਏਕੈਪੇਖਿਪੇਖਿਨਾਨਕਾਬਿਗਸਾਈ॥੩॥੪॥
ਕਾਨਕਾਮਹਲਾ੫ ਠਾਕੁਰਜੀਉਤੁਹਾਰੇਪਰਨਾ॥ਮਨੁਮਹਤਤਮਾਰੈਉਪਰਤੁਮਗੀਓਟਤੁਮਗੀਸਰਨਾ
ਰਹਉ॥ਤੁਮਗੀਆਸਭਰੇਸਾਤੁਮਰਤੁਮਰਨਾਮੁਹਿਦੈਲੈਧਰਨਾ॥ਤੁਮਰੇਬਲੁਤੁਮਸੀਗਿਸੁਹੇਲੇਜੇਜੇਕਹਹੁਸੇਈ
ਜੇਈਕਰਨਾ॥੧॥ਤੁਮਗੀਦਇਆਮਾਈਆਸੁਖੁਪਾਵਉਤੇਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਤਰਉਜਲੁਤਰਨਾ॥ਅਭੈਦਾਨੁਨਾਮੁ
ਹਰਿਪਾਈਚਿਸਿਰੁਡਾਰਿਚਿਨਾਨਕਸੰਤਚਰਨਾ॥੨॥੩॥ ਕਾਨਕਾਮ:੫ ਸਾਧਸਗਨਿਚਰਨਾਚਿਤੁਲਾ
ਨਇਆ॥ਸੁਪਨਕੀਥਾਤਸੁਨੀਪੇਖੀਸੁਪਨਾਨਾਮੰਤ੍ਰਸਤਿਗੁਰੂਦ੍ਰਵਾਇਆ॥ਰਹਉ॥ਨਹਵਿਪਤਾਨੇਰਾਜੇਜੇ
ਬਨਿਪਨਿਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਠਿਰਿਪਾਈਆ॥ਸੁਖੁਪਾਈਆਰਿਸਨਾਸਭਬੁਝੀਹੈਸੀਤਿਪਾਈਗੁਨਗਾਈਆ॥
੧॥ਬਿਨੁਬੁਝੇਪਸੁਕੀਨਿਆਈਕੁੰਮੋਰਿਬਿਅਪਿਚਿਆਈਆ॥ਸਾਧਸੀਗਿਜਮਜੇਵੁਕੀਕਾਟੀਨਾਨਕਸਹਜੇ
ਸਮਾਈਆ॥੨॥੧॥ ਕਾਨਕਾਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਗਾਈ॥ਸਿਤਲਾਸੁਖਸਾਂਤਿਪੁਰਤਿਸਿ

ਅਗਿਸਿਮਗਿਨਿਤਧਿਆਇ। ਰਹਾਉ। ਸਗਲਾਅਸਰੋਤਪੁਰਨਕੋਟਿਜਨਮਦੁਖਜਾਈ॥੧॥ ਪੁਨਦੁਖਅ
 ਨੇਕਕਿਰਿਆਸਾਪੁਸ਼ੀਗਿਸਮਾਈ॥ ਤਪਸਿਤਪਸਿਦੇਨਨਕਥਾਹੁਕਿਕਾਲੁਨਖਾਈ॥੨॥੧੧॥
 ਕਨਕਮਹਾਪਘਰੁ੩ ਕਬੀਐਸਿਤਸੀਗੀਪੁਰਾਗੀਅਨੁ॥ ਪੁਰਨਪਰਮਜੋਤਿਪਰਮੇਸੁਰਸਿਮ
 ਰਤਪਈਐਮਾਨੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਵਤਜਾਤਰੇਸਮਨਸੇਸਿਮਰਤਸਾਪੁਸ਼ੀਗੀ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਰੋਹਿਖਿਨਤੀ
 ਤਰਿਪਰਬਹਾਕੈਗੀ॥੧॥ ਜੋਜੋਕਥੈਪੁਨੈਰੋਕੀਰਤਨੁਤਾਕੀਦੁਖਾਤਿਨਸਾ॥ ਸਗਲਾਮਨੋਰਥਪਵੈਨਨ
 ਕਪੁਰਨੋਵੈਅਸਾ॥੧॥੧੨॥ ਕਨਕਮ:੫ ਸਾਪਸੰਗਾਤਿਨਿਧਿਹਰਿਕੇਨਾ॥ ਸਿਗਿਸਹਾਈਜੀਅਕੈਕਾਮ
 ਰਹਾਉ॥ ਸੋਤਰੇਨੁਪੈਤਮਜਨੁਕਰੈ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੋਕਿਯਾਥਿਖਰੇ॥੧॥ ਸਿਤਜਨਕੀਉਚੀਥਾਨੀ॥ ਸਿਮਰਿ
 ਸਿਮਰਿ ਤਰੇਨਕਪਨੀ॥੨॥੨॥੧੩॥ ਕਨਕਮ:੫ ਸਾਪੁਰਿਹਰੇਗੁਨਗਾਈ॥ ਮਨਤਨੁਪੁਰੁ
 ਪ੍ਰਾਨਪਭਕੇਸਿਮਰਤਦੁਖਜਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਈਤਉਤਕਰਾਉਭਾਵਹਿਏਕਸਿਉਮਨੁਯਾਈ॥੧॥ ਮਹਾ
 ਪਵਿਤ੍ਰਸਿਤਾਸਨੁਮਿਲਿਸਿਗਿਗੋਇਦੁਧਿਆਈ॥੨॥ ਸਗਲਾਤਿਆਗਿਸਗਨਿਆਈਓਨਕਯੇਨੁ
 ਮਿਯਾਈ॥੩॥੩॥੧੪॥ ਕਨਕਮ:੫ ਪੇਖਿਪੇਖਿਬਿਗਸਾਉਸਾਜਨਾਪੁਰੁਅਪਨਾਇਕਾਂਤਾ
 ਰਹਾਉ॥ ਅਨਦਾਸੁਖਸਹਜਪੁਰਤਿਤਿਸੁਆਨਨਹੀਠੀਤਿ॥੧॥ ਸਿਮਰਤਾਇਕਥਾਰਹਰਿਹਰਿਮਿਟਕੋਟਿ
 ਕਸਮਲਜਾਤਿ॥੨॥ ਗੁਨਗਮੀਤਦੁਖਨਸਹਿਰਿਦਭਾਈਮੰਤਸਾਂਤਿ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਰਸੁਪੀਉਗਨਾ
 ਨਨਕਹਰਿਰੋਗਿਰਾਤਾ॥੪॥੪॥੧੫॥ ਕਨਕਮਹਾਪ ਸਾਜਨਸਿਤਾਅਉਮੈਗੈਰਹਾਉ॥ ਆ
 ਨਦਾਗੁਨਗਾਇਮੰਗਲਕਸਮਲਾਮਿਟਿਜਾਹਿਪਰੇਗੈ॥੧॥ ਸਿਤਚਰਨਪਰਉਮਥੈਚਾਂਦਨਾਗਿਹਿਹੋਇਅ
 ਪੈਗੈ॥੨॥ ਸਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਮਲਾਬਿਗਸੈਗੋਬਿੰਦਭਜਉਪੇਖਿਨੈਗੈ॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਕ੍ਰਿਪਤੇਸਿਤਪਾਏਵਾਰਿਵ
 ਰਿਨਨਕਉਰਥੈਗੈ॥੪॥੫॥੧੬॥ ਕਨਕਮ:੫ ਚਰਨਸਰਨਗੋਪਾਲਤੇਗੈ॥ ਮੋਹਮਾਨਧੋਰਭਰਮ
 ਰਖਿਯੀਜੈਕਾਟਿਥੈਗੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੁਝਤਸੀਸਰਸਾਗਗਾਉਪਰੇਹਰਿਸਿਮਰਿਰਤਨਾਗਗਾ॥੧॥ ਸਿਤ
 ਲਾਹਰਿਨਾਮੁਤੇਗਾ॥ ਪੁਰਨੋਰਭਰਪੁਭੁਮੈਗਾ॥੨॥ ਦੀਨਦਰਦਨੀਵਾਰਿਤਾਰਨਾ॥ ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪਤਿਤ
 ਉਧਾਰਨਾ॥੩॥ ਕੋਟਿਜਨਮਦੁਖਕਰਿਪਾਇਚੀ॥ ਸੁਖੀਨਨਕਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿਤਾਇਚੀ॥੪॥੬॥੧੭॥
 ਕਨਕਮ:੫ ਧਨਿਉਹਪੀਤਿਚਰਨਸੀਗੀਯਾਗੀ॥ ਕੋਟਿਜਾਪਤਪਸੁਖਪਾਏਆਈਮਿਲੇਪੁਰਨਬ
 ਝਰਾਗੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੋਹਿਅਨਾਥੁਦਸੁਜਨੁਤੇਰਾਅਵਰਓਟਸਗਲੀਮੋਹਿਤਿਆਗੀ॥ ਭੋਰਭਰਮਕਟੇ
 ਪੁਭੁਸਿਮਰਤਾਗੀਅਨਅੰਜਨਮਿਲਿਸੇਵਤਜਾਗੀ॥੧॥ ਤੁਅਥਾਹੁਅਤਿਥਰੇਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁਪੁ

ਰਸਤਾ ਗੀ॥ ਨਨਕਾ ਜਾ ਚਿਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਗੈ॥ ਮਸਤਕ ਆਨਿ ਪਰਿ ਚਿਕੁ ਪਾਗੀ॥ ੨॥੧॥ ੨੮॥
 ਕਸਕਾਮ:੫ ਕਾਚਿਲ ਕਠੋਰ ਕਪਟ ਕਾਮੀ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹਿ ਤਿਉ ਤਰਿ ਸੁਆਮੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਸਮ ਰਬੁ ਸਰ
 ਨਿਜੇ ਗੁਰੁ ਰਾਖਹਿ ਅਪੁਨੀ ਕਲਧਾਰੀ॥੧॥ ਜਾਪਤਾ ਪਨੇ ਮਸੁ ਚੇ ਸੇ ਜਾਮਨ ਹੀ॥ ਇਨ ਬਿਪੇ ਛੁਟ ਕਾਗ॥ ਗਰਤ ਘੇ
 ਰਾਸੀ ਪਤੇ ਕਾ ਛਹੁ ਪੁਤ ਨ ਕਰ ਦਹਿ ਨਿਹਾਗੀ॥ ੨॥੮॥ ੨੯॥ ਕਸਕਾਮ:੫ ੫੨੮
 ਨਾਇਨ ਨਰਪਤਿ ਨ ਮਸਕੈ॥ ਐਸੇ ਗੁਰ ਕਉ ਬਾਹਿ ਬਾਹਿ ਜਾਈ॥ ਐਸੀ ਪੁਕਤ ਮੋਹਿ ਤਰੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਵਨ
 ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀ॥ ਐਸੀ ਤੁਨੀ ਕਛੁ ਪੈ॥ ਲਾਖ ਲਾਖ ਲਾਖ ਕਈ ਕੋਰੈ ਕੋਰੈ॥ ਐਸੇ ਬੀਚੈ॥੧॥ ਬਿਸਮ ਬਿ
 ਸਮ ਬਿਸਮ ਹੀ ਚਈ॥ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਡੰਗੈ॥ ਕਹੁ ਨ ਕਸਿ ਤਰ ਸੁਆਈ॥ ਜੇਉ ਚਾਖਿ ਗੁਗਾ ਮੁਸਕੈ॥
 ੨॥੧॥ ੨੦॥ ਕਸਕਾਮ:੫ ਨਜਾਨੀ ਸਿਤਨ ਪੁਭ ਬਿਨੁ ਅਨ॥ ਉਚਨੀ ਚਸਤ ਪੇਖਿ ਸਮੇਨੇ ਮੁ
 ਖਿ ਬਕੇ ਮਸਿ ਮਨ॥ ਰਹਾਉ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੁਰਿ ਹਰੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਭੈ ਭੈ ਜਨ ਮੇਰੇ ਪਨ॥ ਮਨ ਹਿ ਪਗਾ ਸੁਭ ਇਚਿ ਕ੍ਰਿਮੁ ਨਾਸਿ
 ਚਿੰਤੁ ਦੀ ਚਿਹੁਰ ਕਾਨ॥੧॥ ਕਰਤ ਰਹੇ ਕੁਤਰ ਕੁਤਰ ਲੈ॥ ਮੇਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀਰੀ ਨਾ॥ ਅਥ ਪਹਰਨ ਸਕ ਜਸੁ ਗਾ
 ਵੈ ਮਾਗਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨ॥ ੨॥੨॥ ੨੧॥ ਕਸਕਾਮ:੫ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਕਉ ਕਈ ਕੋਤੈ॥ ਐਸੇ ਜਨੁ ਬਿ
 ਹਲੈ॥ ਸੇਵਕ ਜੋ ਤਤ ਜੋਗ ਕਉ ਬੇਤੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਖੁ ਨ ਹੀ ਸਭੁ ਸੁਖੁ ਹੀ॥ ਰੋਏ ਕੋਏ ਕੀਤੇ ਤੈ॥ ਬੁਠਾਨ ਹੀ
 ਸਭੁ ਬੁਠਾ ਹੀ॥ ਰੋਹਾਨ ਹੀ ਸਭ ਜੇਤੈ॥੧॥ ਜੇਹੁ ਨਾ ਹੀ ਸਦਾ ਹਰਖੀ॥ ਰੋਛੇ ਡਿਨਾ ਹੀ ਕਿਛੁ ਲੇਤੈ॥ ਕਹੁ ਨ ਕ
 ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ॥ ਕਤ ਅਵੈ ਕਤ ਮਤੈ॥ ੨॥੩॥ ੨੨॥ ਕਸਕਾਮ:੫ ਹੀਏ ਕੋਪੀ ਬਮੁ ਬਿਸਰਿ
 ਨ ਜਾਈ॥ ਤਨ ਮਲ ਗਲ ਤਭੁ ਏਤਿ ਹਸਿ ਗੋਮੇ ਹਨੀ ਮੇਰਿ ਹੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈ ਜੈ ਪਤਿ ਕਹਉ ਬਿਸਾ
 ਤਉ ਅਪੁਨੀ ਤੇਉ ਤੇਉ ਗੇਹੇ ਹੇ ਅਟਕਾਇ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤ ਕੀਏ ਕੈ ਜਾਲੀ॥ ਤਾ ਕੀ ਗੰਠਿ ਨ ਹੀ ਛੋਰਾਇ॥੧॥
 ਠਿਰਤ ਠਿਰਤ ਨ ਕਦਾ ਸੁਆਇ॥ ਚਿੰਤਨ ਹੀ ਸਰਨਾਇ॥ ਕਾਟੇ ਅਗੀ ਅਨਭਗ ਮੇਰੇ ਮਾਇ॥ ਆਲੀ ਚਕੀਰ
 ਲਗਾਈ॥ ੨॥੪॥ ੨੩॥ ਕਸਕਾਮ:੫ ਆਨਦ ਰੰਗ ਬਿਨੋਦ ਹਮਾਰੈ॥ ਨਾਮੇ ਗਾਵਨੁ ਨਾਮੁ
 ਪਿਆਵਨੁ ਨਾਮੁ॥ ਮੇਰੇ ਪਨ ਅਪਾਰੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੇ ਗੀ ਅਨੁ ਨਾਮੁ॥ ਇਸਨਾਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਮੇਰੇ ਕਾਰ ਜਾਸਵਾਰੈ॥ ਹਰਿ
 ਨਾਮੇ ਸੇਭ ਨਾਮੁ॥ ਬਡਾਈ ਬਉ ਜਲਾ ਬਿਖਮੁ॥ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਤਰੈ॥੧॥ ਅਗਮ ਪਦਾਰਥ ਲਾਲਾ ਅਮੋਲਾ ਭਉ ਚਿਪਰਾ
 ਪਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨਾਰੈ॥ ਕਹੁ ਨ ਕਪੁਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਮਗਨ ਭਏ ਹੀ॥ ਮੈਰੈ ਦਰਸਾਰੈ॥ ੨॥੫॥ ੨੪॥
 ਕਸਕਾਮ:੫ ਸਜਨ ਮੀਰ ਸੁਆਮੀ ਨੈਗੇ॥ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਭੁ ਨ ਕੈਸੇ ਗੋਬਰੈ॥ ਕਾਜ ਬੁਝੈ ਕਹਣੈ ਗੇ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਨਾਮ ਬਿਨ ਜੇਤੋ ਲਪਟਾਇ॥ ਚਿਕੁ ਨ ਹੀ ਨਾ ਹੀ ਕਛੁ ਤੈ॥ ਅਗੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵਤ ਸਭੁ ਪਰਗਟਈ॥ ਹਮੇਰਿ ਚਿਕੁ

ਰਮਾਮੈਧੋਗੇ॥ ੧॥ ਅਟਕਿਓਤੁਤਬਨਿਤਾਸੰਗਮਾਈਆਦੇਵਨਹੁਦਤਾਗਥਿਸੋਗੇ॥ ਕਹੁਨਕਏਕੈਭੋਰੇ
 ਸਉਚੈਪਨਕਾਟਨਹੁਗੁਰਮੈਗੇ॥ ੨॥ ੬॥ ੨੫॥ ਕਾਨਕਮਠਾਪ ਥਿਖੈਦਲਸਿਤਨਿਤਮੈਰੋਗਾਹਿਓ॥
 ਤੁਮਗੋਟੇਕਭੋਰੇਸਠਾਕੁਰਸਗਨਿਤੁਮਰੀਆਹਿਓ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਮਧਪਛਤਦਰਸਨੁਭੋਟਿਮਿਟਾਹਿਓ॥
 ਭਉਚਿਪਗਾਸੁਅਨਦਉਜੀਅਠਾਸਗਜੇਸਮਾਪਿਸਮਾਹਿਓ॥ ੧॥ ਕਉਨੁਕਰੈਤੁਮਤੇਕਛੁਨਾਹੀਤੁਮਸਮਰਥ
 ਅਥਾਹਿਓ॥ ਕ੍ਰਿਪਨਿਪਨਰੋਗੁਪਰਸਨਾਮੁਨਨਕਲੈਲਾਹਿਓ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੬॥ ਕਾਨਕਮਠਾਪ
 ਬੁਝਤਪੁਨੀਹਰਿਜਪਿਪੀਰੋ॥ ਬਿਨਸੈਮੋਹੁਭਗੁਦੁਖਪੀਰੋ॥ ਠਾਉਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰੈਨਿਗੁਰਕੇਚਰਨਾ॥ ਜਤਕਤਪੇ
 ਖਉਤੁਮਗੋਸਰਨਾ॥ ੧॥ ਸੰਤਪਸਾਦਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਇਆ॥ ਗੁਰਭੇਟਤਨਕਸੁਖਪਾਇਆ॥ ੨॥ ੮॥ ੨੭॥
 ਕਾਨਕਮਠਾਪ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਮਨੁਸੁਖਪਾਈਐ॥ ਸਾਧਜਨਾਮਿਉਹਰਿਜਗਾਈਐ॥ ਠਾਉਕਰਿਕਿਰਪਾ
 ਪੁਰਹਿਦੈਬਸੋਗੇ॥ ਚਰਨਸਿਤਨਕੇਮਾਥਮੈਗੇ॥ ੧॥ ਪਰਚਕਉਸਿਮਰਹਮਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਨਕਹਾਰੇਜਸੁਸੁਨਾ
 ੨॥ ੧॥ ੨੮॥ ਕਾਨਕਮਠਾਪ ਮੋਹਮਨਪੀਤਿਚਰਨਪਭਪਰਸਨਾ॥ ਰਸਨਾਹਰਿਹਰਿਭੋਜਨਿਕਿਪਤਨੀ
 ਅਖੀਅਨਕਉਸੰਤੋਖੁਪਭਦਰਸਨਾ॥ ਠਾਉਕਰਨਨਿਪੁਰਿਗਹਿਓਜਸੁਪੀਤਮਕਲਮਲਦੇਖਸਗਲਮਲਾ
 ਰਸਨਾ॥ ਪਵਨਧਵਨਸੁਆਮੀਸੁਖਪੰਥਾਅੰਗਸਿਗਕਾਇਆਸੰਤਸਰਨੁ॥ ੧॥ ਜਗਨਿਗਹੀਪੁਰਨਾਅਥਿਨਾਸੀਅਨਉਪਾ
 ਵਥਕਿਤਨਹੀਕਰਸਨਾ॥ ਕਹੁਗਹਿਲੀਏਨਨਕਜਗਅਪਨੇਅੰਧਘੋਰਸਗਰਨਹੀਮਰਸਨਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੯॥ ਕਾਨਕਮਠਾਪ
 ਕੁਹਕਤਕਪਟਖਪਟਖਲਗਰਜਤਮਰਜਤਸੀਦੁਅਨਿਕਬਗੀਆ॥ ਠਾਉਅਹਿਮਤਅਨਰਤਕਮਿਤਹਿਤ
 ਪੀਤਮਪੇਖਤਭ੍ਰਮਤਲਾਖਗਗੀਆ॥ ੧॥ ਅਨਿਤਾਬਿਉਰਠਅਚਾਗਥਿਧਿਹੀਨਤਮਮਦਮਤਕੋਪਜਗੀਆ॥
 ਕਹੁਲਾਕ੍ਰਿਪਾਯੋਗੁਪਾਲਦੀਨਬੰਪੁਨਨਕਉਪਰੁਸਗਨਿਪਗੀਆ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੦॥ ਕਾਨਕਮਠਾਪ
 ਜੀਅਪਨਮਨਦਾਤਾ॥ ਹਰਿਬਿਸਰਤੇਹੀਹਨੀ॥ ਠਾਉਗੋਬਿੰਦਤਿਆਗੀਅਨਲਾਗਹਿਮੀਮ੍ਰਿਤੇਡਾਰਿਭੂਮਿ
 ਪਾਗਹੀ॥ ਥਿਖੈਰਸਸਿਉਆਸਕਤਮੂਢੇਕਾਹੇਸੁਖਮਾਨੀ॥ ੧॥ ਕਾਮਿਕ੍ਰਿਪਿਲੋਭਿਥੀਆਪਿਓਜਨਮਹੀਕੀਖਾਨੀ॥
 ਪਾਤਿਤਪਾਵਨਸਗਨਿਆਈਉਪੁਨਨਕਜਾਨੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੧॥ ਕਾਨਕਮਠਾਪ
 ਅਵਿਲੋਕਉਗਮਕੇਮੁਖਾਗਬੰਦਾ॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਰਤਨੁਪਾਇਓਬਿਸਰੀਸਭਾਚੰਦਾ॥ ਠਾਉਚਰਨਕਮਲਾਹਿ
 ਦੈਧਾਰਿਉਤਰਿਅਦੁਖਮੰਦਾ॥ ੧॥ ਗਜਪਨੁਪਰਵਾਰੁਮੈਰੋਸਰਬਸੋਗੋਬੰਦਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਮਿਲਾਭੁਪਾਇਓਨਨਕ
 ਠਿਰਿਨਮਰਿਦਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੨॥ ੩੨॥ ਠਾਉਕਾਨਕਮਠਾਪ ਘਰੁਪ ਪਭੁਮੁਜੋਨਾਮੁਅਗਾਧੀ॥ ਗੁਰ
 ਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗੀ॥ ਹਰਿਪਵਨੁਮਹੁਅਗਾਧੀ॥ ਜਗੁਜੀਤੋਹੋਰੋਕਿਰਪਾਧੀ॥ ਠਾਉਅਨਿਕਪੁਜਾਮੈਥਹੁ

ਕਿਧਿਖੇਜੀਸਾਪੁਜਾਜਿਹਰਿਭਾਵਸਿ। ਆਟੀਕੀਏਹੁਤਰੀਜੇਗੀਕਿਆਏਹਕਰਮਕਮਸਿ। ਪੁਭਥਾਪਕਰਿਜਿ ੫੫ C
 ਸੁਮਾਗਰਿਪਵਹੁਸੇਤੁਪੁਜੈਤਮਿਲਾਸਿ॥ ੧॥ ਅਵਰਚਿਟਮੈਕੋਇਨਸੁਏਇਕਰਿਕੀਚਿਟਮੈਆਸਾਕਿਆਦੀਨੁ
 ਕਰੇਅਰਦਾਸਿ॥ ਜਤਿਸਭਘਟਿਪੁਭੂਨਿਵਾਸਾ। ਪੁਭਚਰਨਨਕੀਮਨਿਪਿਆਸਾ। ਜਨਨਕਦਾਸੁਕਹੀਅਤੁਰੇਤਮ
 ਹਰਉਥਾਭਿਥਾਭਿਸਦਥਾਭਿਜਾਸਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੩॥ ਕਨਕਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਜਗਤਉਪਾਨਨਮਪਿ
 ਅਤੇਗੈ। ਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਪਨੁਹਰਿਕੈਗੈ। ਹਰਿਠੰਗਰਿਗਰਿਗਅਨੁਪੈਗੈ। ਕਾਰੇਗੈਮੋਹਿਮਗਨੈਗੈ। ਨੈਨਹੁਦੇਖੁਸਾਪਦ
 ਹੋਗੈ। ਸੋਪਵੈਜਿਸੁਭਿਖਤਾਭਿਯੋਗੈ। ਠਹਾਉ। ਸੇਵਉਸਾਪਸਿਤਚਰਨੈਗੈ। ਥਾਛਹੁਰਿਪਵਿਤਕਰੈਗੈ। ਅਰਸਿ
 ਮਜਨੁਮੈਲੁਕਟੈਗੈ। ਸਾਸਿਸਾਸਿਪਿਆਵਹੁਮੁਖੁਨਹੀਮੈਗੈ। ਕਿਛੁਸੰਗਿਨਚਾਲੈਲਾਖਕਰੈਗੈ। ਪੁਭਜੀਕੋਨਾਮੁਮੈ
 ਤਿਪੁਕਰੈਗੈ॥ ੧॥ ਅਨਸਾਮਾਨਿਏਕਨਿਰਕੈਗੈ। ਸਗਲਾਤਿਆਗਹੁਤਉਦੁਜੈਗੈ। ਕਵਨਕਹਾਹਉਗੁਨਪਿਆਮਤੇਗੈ।
 ਬਧਨਿਨਸਾਕਉਏਕਦੁਲੈਗੈ। ਦਰਸਨੀਪਾਸਥਹੁਤਮਨਿਮੈਗੈ। ਮਿਲੁਨਨਕਦੇਵਜਗਤਗੁਰਕੈਗੈ॥ ੨॥ ੧॥
 ੩੪॥ ਕਨਕਮਹਲਾ ੫ ਐਸੀਕਉਨਬਿਧੇਦਰਸਨਪਰਸਨਾ। ਠਹਾਉ। ਆਸਪਿਆਸਸਠਲਾਮੁਰਤਿਉਮਾਗਿ
 ਤਉਤਰਸਨਾ॥ ੧॥ ਦੀਨਲੀਨੀਪਾਸਮੀਨਸਿਤਨਹਰਿਸਿਤਨਾ। ਹਰਿਸਿਤਨਾਕੀਰੇਨਾ। ਹਉਅਗਪਦੇਨਾ। ਪੁਭਭ
 ਏਰੇਕਿਰਪੇਨਾ। ਮਨੁਮੋਹੁਤਿਆਗਿਛੋਰਿਚਿਤਉਨਨਕਜੀਉਭੇਦਨਾ॥ ੨॥ ੩॥ ੩੫॥ ਕਨਕਮਹਲਾ ੫
 ਰਗਰਿਗਰਿਗਨਕੇਰੇਗਾ। ਕੀਟਾਹਸਤਪੁਰਨਸਭਸਿਗਾ। ਠਹਾਉ। ਬਰਤਨੇਮਤੀਰਖਸਤਿਤਗੈਗਾ। ਜਲੁਹੇਵ
 ਤਭੁਖਅਤੁਨੇਗਾ। ਪੁਜਾਚਾਰਕਰਤਮੇਲੇਗਾ। ਚਕ੍ਰਕਰਮਤਿਲਕਖਾਟੇਗਾ। ਦਰਸਹੁਭੇਦੋਬਿਨੁਸਤਸਿਗਾ।
 ੧॥ ਹਰਿਨਿਗਹਿਅਤਿਰਹਤਾਬਿਟਗਾ। ਹਉਰੇਗੁਬੀਅਪੈਦਕੈਨਤੰਗਾ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਤਿਰਿਸਨਜਰੇਗਾ। ਸੋਮੁਕ
 ਤੁਨਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਚੰਗਾ॥ ੨॥ ੩॥ ੩੬॥ ਕਨਕਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਤਿਖਬੁਝਿਗਈਗਈ
 ਮਿਲਿਸਾਪਜਨਾ। ਪੰਚਭਾਗੋਚਰਸਹਜੇਸੁਖੈਨੋ। ਹਰੇਗੁਨਗਾਵਤੀਗਾਵਤੀਗਾਵਤੀਦਰਸਪਿਆਗਿ। ਠਹਾਉ। ਜੇਸੀ
 ਕਰੀਪਭੋਮੈਸਿਉਮੈਸਿਉਐਸੀਹਉਕੈਸੇਕਰਉ। ਹਉਤੁਮਰੇਬਭਿਖਲੇਬਭਿਖਲੇਬਭਿਖਲੇਗਈ॥ ੧॥ ਪਤਿਲੇ
 ਪੈਸਿਤਪਾਇਪਿਆਇਪਿਆਇਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇ। ਪੁਭਥਾਪੁਤੇਰੇਕੇਰੇਗੈਜੇਤੁਜੀਤਨਕਰਿਬੀਚਾਗੁ। ਅਨਿਕਦਾਸ
 ਕੀਗਤਿਕਰਹਿਤੁਹੀ। ਜੇਈਮਿਲਿਓਜੇਭਵਤੇਜਨਨਕਠਕੁਰਗਹਿਓਸਮਾਇਏਕਤੁਹੀਤੁਹੀਤੁਹੀ॥ ੨॥
 ੧॥ ੩੭॥ ਕਨਕਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਤਿਆਗੀਐਗੁਮਾਨੁਮਨੁਪੇਖਤਾਦਇਆਲਾਯਾਹਰੇਰਾਮਨ
 ਚਰਨੇਨਾ। ਠਹਾਉ। ਹਰਿਸਿਤਮੰਤਰੁਪਾਲਾਗਿਆਨਪਿਆਸਾ॥ ੧॥ ਹਿਰਦੈਗੋਬਿੰਦਗਾਇਚਰਨਕਮਲਾਪ੍ਰੀਤਿ
 ਲਾਇਦੀਨਦਇਆਲਮੋਹਨਾ। ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਮਾਇਆਧਾਗਿ। ਨਨਕੁਨਮੁਦਨੁ। ਤਜੇਮੋਹੁਭਰਮੁਸਗ
 ਮਠੇ

ਲਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ ੨॥੧॥ ੩੮॥ ਕਨਕਮਹਾਪ ਪ੍ਰਭਕਰਮਲਨਦਰਨਲਨਗੁਰਮਿਥਿਅਮਨ
 ਹੀਉਪਾਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਟਨਖਟਨਜਟਨ ਹੇਮਨਗੀਰੈਰਪਰਸੁਆਉ॥ ੧॥ ਜਤਨਭੰਤਨਤਪਨਕੁਮਨਮ
 ਨਿਕਕਥਨਕਥਤੇਨੀਥਾਪਈਰਾਉ॥ ਸੋਪਿਸਗਰਸੋਪਨਾਸੁਖੁਨਕਾਭਜੁਰਾਉ॥ ੨॥੨॥ ੩੯॥
 ਕਨਕਮਹਾਪ ੫ ਘਰੁ ੯ ਪਤਿਤਪਵਨੁਭਗਤਿਬਛਲਾਭੈਰਨਤਾਰਨਤਰਨਾਰਹਾਉ॥ ਨੈਨਤਿਪ
 ਰੇਦਰਸੁਪੇਖਿਜਸੁਤੋਖਿਸੁਤਤਕਰਨਾ॥ ੧॥ ਪਨਨਾਥਮਨਥਦਭੇਦੀਨਗੋਬਿਦਸਰਨਾ॥ ਅਸਪੁਰਨਦੁਖਖਿ
 ਨਾਸਨਗੀਚਿਟਨਕਰਚਿਰਨਾ॥ ੨॥੧॥੪੦॥ ਕਨਕਮਹਾਪ ਚਰਨਸਰਨਦਇਆਲਠਾਭਰਮਾ
 ਨਨਹੀਜਾਈ॥ ਪਤਿਤਪਵਨਾਥਿਰਦੁਸੁਆਮੀਉਪਰਤੇਹਰਿਪਿਆਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੈਸਰਗਾਰਥਿਕਾਰਸਾਗਰ
 ਪਤਿਤਮੋਹਮਨਅੰਧਾ॥ ਬਿਕਲਮਾਇਆਸੀਗੀਧਾ॥ ਕਹੁਗੋਪ੍ਰਭਾਪਿਕਾਢਹੁਗਾਖਿਲੇਹੁਗਾਬਿੰਦਗਾਈ॥
 ੧॥ ਅਨਥਨਾਥਸਨਾਥਸਿਤਕੋਟਿਪਾਪਾਬਿਨਾਸਾ॥ ਮਨਿਦਰਸਨੈਕੀਪਿਆਸਾ॥ ਪ੍ਰਭਪੁਰਨਗੁਨਤਾਸਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ਦਇਆਲਗੁਪਾਲਨਕਰਚਿਰਸਨਗੁਨਗਾਈ॥ ੨॥੨॥੪੧॥ ਕਨਕਮਹਾਪ ਵਾਰਿਵਾਰਉਅਸਿਕ
 ਰਾਹਉ॥ ਸੁਖੁਪਿਆਸੁਰਗਪਾਲਕਰਤਾਰਹਾਉ॥ ਕਸਿਕਮੰਦਰਪਾਟਸੇਜਸਖੀਮੋਹਿਨਾਹਿਇਨਾਸਿਉਤਾਤਾ॥
 ੧॥ ਮੁਕਤਲਾਲਅਨਿਕਭੇਗਾਬਿਨੁਮਨਨਕਰਤਾ॥ ਭੁਖੇਭੋਜਨੁਭੂਮਿਸੈਨਸਖੀਪਿਆਸੀਗੀਸੁਖਿਬਿਰਤਾ॥ ੨॥
 ੩॥੪੨॥ ਕਨਕਮਹਾਪ ਅੰਤਰੇਮੁਖੁਜੋਗੇ॥ ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਮਨੁਘੋਰੇ॥ ਪਿਆਪੀਤਿਪਿਆਰੇ
 ਮੋਹਾਰਹਾਉ॥ ਗਿਰਿਸੇਜਸੁਗਵੀਆਗਨਿਚੈਨਾਤੇਰੇ॥ ਤੋਰੇਪੰਚਦੂਤਨਸਿਉਸੰਗੁਚੋਰੇ॥ ੧॥ ਆਇਨਜਾ
 ਏਬਸੇਨਿਜਾਅਸਨਿਉਪਕਮਲਾਥਿਗਸੋਗੇ॥ ਛੁਟਕੀਹਉਮੈਸੋਰੇ॥ ਗਾਇਚਿਗੀਗਾਇਚਿਪ੍ਰਭਨਕਕੁਨੀਗਹੇ
 ਗੇ॥ ੨॥੪੩॥ ਕਨਕਮਹਾਪ ਤਾਤੇਜਾਪਿਮਨਾਰਿਜਾਪਿ॥ ਜੋਸੰਤਥੇਦਕਰਤਪੰਥੁਗਾਖੋਰੇ
 ਮੋਹਮਗਨਅੰਤਪਾਰਹਉ॥ ਜੋਰਤੇਮਾਤੇਸਾਗਿਥਪੁਰੀਆਇਆਮੋਹਸੰਤਾਪਾ॥ ਨਮੁਜਪਤਸੇਉਜਗੁਉ
 ਪੈਗੇਜਸਹਿਉਪਾਰਹੁਆਪਾ॥ ਬਿਨਸਿਜਾਇਮੋਹਭੈਭਰਮਾਨਕਸੰਤਪਤਾਪਾ॥ ੨॥੪੪॥ ਕਨਕਮਹਾ
 ਪ ੫ ਘਰੁ ੧੦ ਐਸੇਦਨੁਦੇਹੁਜੀਸੰਤਹੁਜਾਤਜੀਉਬਾਲਿਯਾਗਿ॥ ਮਾਨਮੋਹੀਪੰਚਦੇਹੋਉਗਣਿ
 ਨਿਕਟਿਯਸਿਚਿਤਾਕੀਸਗਨਿਜਾਸੁਆਦੁਤਸੰਗੁਨਿਵਾਗਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਟਿਜਨਮਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਚਿਯਾਗਿਪ
 ਰਿਚਿਦੁਆਗਿ॥ ੧॥ ਕਿਰਪਾਗੋਬਿੰਦਭਈਮਿਥਿਚਿਨਾਮੁਅਧਭਾ॥ ਦੁਲਭਜਨਮਸਫਲਨਕਭਵਉ
 ਤਾਰਿਯਾਗਿ॥ ੨॥੪੫॥ ਕਨਕਮਹਾਪ ੫ ਘਰੁ ੧੧ ਸਹਜਸੁਭਾਏਆਪਨਾਏ॥ ਕਛੂ
 ਨਜਾਨਉਕਛੂਦਿਖਾਏ॥ ਪ੍ਰਭਮਿਥਿਚਿਸੁਖਥਾਏਭੋਯੋ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਜੋਗੀਮਿਲਾਏਸਾਪਸੰਗਾਏਕਤਹੁਨ

ਜਾਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਏ। ਗੁਨਨਿਪਨੁਪਗਟਿ ਚਿਟਿ ਹੋਏ। ੧॥ ਚਰਨੁ ਭਾਏ ਅਨਤ ਜਾਣੇ। ਬਨ ਬਨ ਏ ਸਰਬਜ
 ਮਾਏ। ਰਸਕਿਰਸਕਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਨ ਬੋਲੈ। ੨॥ ੧॥ ੬੬॥ ਕਾਨਕਾਮ: ੫ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਕੁਛ ਮਿਲਾਨੁ ਦੁਗਈ।
 ਪਗੀਮਾਤਿ ਤੁਪੁ ਅਗੋਮਾ ਅਗੋਚਰ ਗਹਿਰਿ ਸਰਬ ਸਮਾਈ। ਰਹਾਉ। ਕਹਨਿ ਭਵਨਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ਚਿਪਾਇ ਚਿਮਨਿ
 ਕਉ ਕਉ ਚਿਤੁ ਰਈ। ੧॥ ਜਤਨ ਜਤਨ ਅਨਿਕ ਉਪਵਾਰੇ ਤਉ ਮਿਲਿ ਚਿਤਿ ਉਕਿਧਾਈ। ਪ੍ਰਭੂ ਦਾਇਆ
 ਰਕ੍ਰਿਪਾ ਰਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਿਜਨ ਨਾਨਕ ਸਿਤਰੇ ਨਈ। ੨॥ ੨॥ ੬੭॥ ਕਾਨਕਾਮ: ੫
 ਮਾਈ ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ਰਾਮਾ। ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਹੋਗਾ। ਚਿਤਵ ਉਚਰਾ ਗਬੰਦ ਸਾਸਨਾ ਨਿਸਿਭੇਗ। ਰਹਾਉ। ਆਈ
 ਪੀਤਿ ਕੀਨਾ ਪਾਨ ਤੂਟਤ ਨਹੀ ਜੋਗਾ। ਪਾਨ ਮਨੁ ਪਨੁ ਸਰਬ ਹੋਰਿ ਗੁਨ ਨਿਪੇ ਸੁਖ ਮੇਗ। ੧॥ ਈਤਉ ਤਰਾਮ ਪੁਰਗੁਨਿ
 ਖਤਰਿ ਦੋਖੇਗ। ਸਿਤ ਸਰਨ ਤਰਨ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨ ਸਿਚਿ ਦੁਖੁ ਮੇਗ। ੨॥ ੩॥ ੬੮॥ ਕਾਨਕਾਮ: ੫
 ਜਨ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸੇਗੇ ਅਸੇਗੇ। ਸਾਜੇ ਨੇਤ੍ਰੀ ਤੁਮੇਗੇ। ਗਿਰਿ ਤੇਰੈ ਸਭ ਕੇ ਗੁਰਹਾਉ। ਮਾਨੁ ਮਾਗਉ ਤਨੁ ਮਾਗਉ ਪਨੁ
 ਯਖੀ ਸੁਤ ਦੇਹ। ੧॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੁਗਤਿ ਪੁਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਰਮਾਨਿਧਨਾ। ਚੈਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਯਨ ਸਕ
 ਸਦਾ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ। ੨॥ ੬੯॥ ੭੦॥ ਕਾਨਕਾਮ: ੫ ਕਰਤ ਕਰਤ ਚਰਚਰ ਚਰਚਰ ਚਰਚਗੀ। ਜੋਗ
 ਪਿਅਲ ਚੇਖਗੀ। ਅਨਾਠਿ ਰਤ ਠਿਰਤ ਪਰਤ ਪਰਤ ਪਰਚਰੀ। ਰਹਾਉ। ਅਹੰ ਅਹੰ ਅਹੰ ਅਵਗ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ
 ਵਰਈ। ਜਾਤਿ ਜਾਤ ਜਾਤ ਜਾਤ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਾਯਾਈ। ੧॥ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਮਿਰਤੁ ਮ
 ਰਤੁ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਸਦਾ ਹਈ। ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਾਜੁ ਕਰਤ ਨਾਨਕ ਸੁਨਹੇ। ਮੁਕਾ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਭਜਨ ਭਜਨ
 ਚਿਲਾ ਜਨ ਮੁਗਈ। ੨॥ ੫॥ ੫੦॥ ੧੨॥ ੬੨॥

ਗੁਰਕਾਨਕਾਮ: ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਪਉ ੧ ੧ ਬਸਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੇ। ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਪੈ ਤੈਵੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੇ। ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਵੈਗੇ। ਰਹਾਉ। ਭ
 ਗਤ ਜਨ ਕੀਖਿ ਨੁਖਿ ਨੁ ਏਚਾਨਾ ਮੁਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੇ। ਅਨਗਸ ਸਾਦ ਗਏ ਸਚਨੀ ਕਰਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਨ
 ਸੁਖਾਵੈਗੇ। ੧॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਗੁਰੁ ਮੀਠੇ ਬਚਨ ਕਛਾਵੈਗੇ। ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਬਾਲੀ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੇ
 ਤਮ ਬਾਲੀ। ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈਗੇ। ੨॥ ਗੁਰ ਬਾਲੀ ਸੁਨਤ ਮੇਗ ਮਨੁ ਦ੍ਰਵਿਅ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਅਵੈਗੇ।

ਤੁਅਨਹਤਤੁਨੀਬਾਜਹਿਨਿਤਬਾਜੇਨੀਭੁਧਰਦੁਅਵੈਗੋ॥੩॥ਗਮਨਾਮੁਇਕੁਤਿਲਾਤਿਲਾਗਵੈਮਨੁ
 ਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਵੈਗੋ॥ਨਾਮੁਸੁਲੈਨਾਮੋਮਨਿਭਵੈਨਾਮੋਗੋਰਿਪਤਵੈਗੋ॥੪॥ਕਰਿਕਕਰਿਕਪਹਿਰੇਬਹੁਕੰਗ
 ਨਾਕਪਰੁਭੀਤਿਬਨਵੈਗੋ॥ਨਾਮਾਥਿਨਾਸਭਿਫਕਫਿਕਥੇਜਨਾਮਿਮੈਠਿਰਿਅਵੈਗੋ॥੫॥ਮਾਇਆਪਟਾਪਟ
 ਲੈਭਗੀਘਰੁਘੁਮਨਿਘੇਰਿਘੁਲਾਵੈਗੋ॥ਪਾਧਿਕਾਗਮਨੁਗਸਭਿਭਾਗੇਬਿਖੁਦਤਤੁਤਰਿਚਿਨਜਾਵੈਗੋ॥੬॥
 ਭਉਬੈਰਗੁਭਾਈਅਹੋਬੋਹਿਬੁਗੁਰੁਖੇਵਟਸਥਾਦੇਤਰਵੈਗੋ॥ਗਮਨਾਮੁਹਰਿਭੇਈਮੈਤਰਿਗਮੈਨਾਮਿਸਮਵੈ
 ਗੋ॥੭॥ਅੰਗਿਅਨਿਲਾਇਸਵਾਲਿਅਗੁਗਗਿਅਨੈਲਾਇਜਗਵੈਗੋ॥ਨਨਕਭਾਈਆਪਏਜਿਉਭਾਵੈ
 ਤਿਵੈਚਲਾਵੈਗੋ॥੮॥੧॥ ਕਾਨਕਾਮਹਲਾ੪ ਜੀਪਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਰਵੈਗੋ॥ਜੇਜੇਜਪੈਸੇਈ
 ਗਤਿਪਵੈਜੇਉਪੁਪਹਿਲਾਦੁਸਮਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮਿਲਾ
 ਗਵੈਗੋ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਵਹੁਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਪਿਆਵੈਗੋ॥੧॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਰਤਿਮੈਮਾਧੁ
 ਲਾਗੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਮਲਾਯਹਿਜਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਲੋਹਤਰਿਚਿਸੰਗਿਕਾਸਟਲਾਗੀਸਥਾਦੇਗੁਰੁਹਰਿਪਵੈ
 ਗੋ॥੨॥ਸੰਗਤਿਸੰਤਮਿਲਹੁਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਆਵੈਗੋ॥ਬਿਨੁਸੰਗਤਿਕਰਮਕਰੈਆਰੇ
 ਮਨੀਕਾਫਿਪਾਣੀਚੀਕਰੁਪਵੈਗੋ॥੩॥ਭਗਤਜਨਕੇਹਰਿਖਵਾਰੇਜਨਹਰਿਗੁਮੀਰਾਗਾਵੈਗੋ॥ਖਿਨੁਖਿ
 ਨੁਨਾਮੁਦੇਇਵਰਿਅਈਸਤਿਗੁਰਉਪਦੇਸਿਸਮਵੈਗੋ॥੪॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਸਦਾਨਿਵਿਠੀਐਜਨਨਿਵ
 ਰਿਤਫਲਗੁਨਪਵੈਗੋ॥ਜੇਨਿੰਦਦੁਸਟਕਹਿਭਗਤਕੀਰਨਾਖਸਾਜਿਉਪਚਿਜਾਵੈਗੋ॥੫॥ਬਯਕਮ
 ਲਪੁਤਮੀਨਾਥਿਆਸਤਪੁਤਾਪਨਪੁਜਕਰਵੈਗੋ॥ਜੇਜੇਭਗਤੁਹੋਇਸੇਪੁਜਹੁਭਗਮਨਭਰਮੁਦੁਕਵੈਗੋ॥
 ੬॥ਜਾਤਨਜਾਤਿਦੇਖਮਤਭਗਹੁਸੁਕਜਨਕਪਗੀਲਾਗੀਪਿਆਵੈਗੋ॥ਜੂਠਨਜੂਠਿਪਈਸਿਰਉਪਰਿਖਿਨੁ
 ਮਨੁਆਤਿਲੁਨਤੁਲਾਵੈਗੋ॥੭॥ਜਨਕਜਨਕਬੈਠੈਸਿੰਘਸਨਿਨਉਮੁਨੀਪੁਰਿਲੈਲਾਵੈਗੋ॥ਨਨਕਾਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿ
 ਪਕਰਿਠਾਕੁਰਮੈਦਾਸਨਿਦਾਸਕਰਵੈਗੋ॥੮॥੨॥ ਕਾਨਕਾਮਹਲਾ੪ ਮਨੁਗੁਗਮਤਿਗਸਿਗੁਨਗਾਵੈ
 ਗੋ॥ਜਿਹਵਾਏਕਹੋਇਲਖਕੇਟੀਲਖਕੇਟੀਕੋਟਿਪਿਆਵੈਗੋ॥ਰਹਾਉ॥ਸਯਸਫਨੀਜਪਿਚਿਸੇਖਰਗੋਹਰਿ
 ਜਪਤਿਆਮੰਤੁਪਵੈਗੋ॥ਤੁਅਥਾਹੁਆਤਿਅਗਮੁਅਗਮੁਰੈਮਤਿਗੁਗਮਤਿਮਨੁਠਹਰਵੈਗੋ॥੧॥ਜਿਨਤੁ
 ਜਪਿਚਿਤੇਈਜਨਨੀਕੇਹਰਿਜਪਤਿਅਹੁਕਉਸੁਖੁਪਵੈਗੋ॥ਬਿਦਰਦਾਸੀਸੁਤਛੋਕਛੋਰਗਕ੍ਰਿਸਨੁਅੰਕਿ
 ਗਾਇਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ਜਾਯਤੇਚਿਪਤਿਭਈਰੈਕਾਸਟਅੰਗਿਤਰਵੈਗੋ॥ਗਮਜਨਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰੇਅਪ
 ਨਾਥਿਰਦੁਰਖਾਵੈਗੋ॥੩॥ਹਮਪਾਥਰਲੋਹਲੋਹਬਰਪਾਥਰਗੁਰਸੰਗਤਿਨਵਤਰਵੈਗੋ॥ਜਿਉਸਤਜਿ

ਗਾਤਿਤਰਿ ਚਿਜੁ ਯੋਗੇ ਸਿਤ ਜਨਮ ਨਿਭਾਵੈਗੋ ॥ ੧॥ ਖਰੇਖਰੇਟੇ ਬੈਠਤ ਉਠਤ ਮਾਗਗੀ ਪੀਥਿ ਪਿਆਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਬਚਨ ਬਚਨੈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਪੁ ਮੁਕਤਿ ਜਨਾਵੈਗੋ ॥ ੫॥ ਸਾਸਨਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਬਲੁ ਪਈਐ ਨਿਰਸਾਸਨਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆ
ਵੈਗੋ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਨ ਮਿਸਮਵੈਗੋ ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਜੀਅ ਤਕੇ ਭਾਗੀ
ਨਨਹੀਭਾਵੈਗੋ ॥ ਠਹਿਰੇ ਹਵੇਲਾ ਰਖਿਨਾ ਵੈਪਰਤਾ ਪੈਪਛੁਤਵੈਗੋ ॥ ੭॥ ਜੇਕਰੁ ਲਾਲੈ ਭੁਲਾ ਅਪਨਾ ਗੁਰਮਾ
ਗੈ ਢਹਿ ਢਹਿ ਪਵੈਗੋ ॥ ਨਨਕ ਦਾਇਆ ਦਾਇਆ ਕਰਿ ਨ ਭਰਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਸਮ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥ ੮॥ ੩॥
ਕਾਨਕ ਮਃ ੪ ਮਨੁ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਾਤਾ ਵੈਗੋ ॥ ਭੈਭੈ ਤਸ ਭਏ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰਮਤਿ ਲਾਗੀ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਰਹਿ ਰਾਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਤਿਨਾ ਪਰਿਆਵੈਗੋ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਿਲੈ ਤਾ ਜੀਵਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਿ
ਦਿਵਾਵੈਗੋ ॥ ੧॥ ਦੁਖਿ ਪਾਲੇ ਭਿਲ ਗੈਰ ਪ੍ਰੀਤੀ ਮਿਕਰੈ ਰੇ ਗੁਰਮਾ ਵੈਗੋ ॥ ਠਹਿਰਿ ਉਲਟਿ ਚਿਜਨ ਮੁਹਿ ਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ
ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਮਿਲੈ ਰੇ ਗੁਲਾਵੈਗੋ ॥ ੨॥ ਇੰਦ੍ਰ ਦਸੇ ਦਸੇ ਫਨਿ ਪਾਵਤ ਰੇ ਗੁਲੀਆ ਖਿਨੁ ਨ ਟਿਕਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ
ਰਚੈ ਵਸ ਗਤਿ ਅਵੈ ਮੇਖ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ੩॥ ਚਿਅੰ ਕਾਰਿ ਦੇ ਕੋਰ ਵਿਰਹਿ ਆਸ ਭੁਏ ਕਸਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥ ਏ
ਕੇ ਗੁਪੁ ਬੂਝੈ ਰਹੀ ਸਭੁ ਏ ਕਰ ਬਚਨਿ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏ ਕੋ ਏ ਭੁਪਛਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖਾਵੈ
ਗੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਨਿਜ ਮਹਲੀ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਬਜਾਵੈਗੋ ॥ ੫॥ ਜੀਅ ਜੀਤ ਸਤਿਸਿਸਟਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ
ਭਾਪਾਵੈਗੋ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੋ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ੬॥ ਅਨੇਕ ਜਨਮਾਵੈ ਛੁਰ ਮੇਰੀ ਤਮ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਮੁਖਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਹਾਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਮਲੀਨਾ ਬਿਗਸਾਵੈਗੋ ॥ ੭॥ ਰਹਿ ਰਹਿ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰਹੁ ਜਗ ਜੀਵਨ ਮੈ ਸਰਪ ਨਾ ਮਿਲਾਗਾਵੈਗੋ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰੁ ਗੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਗਨੀ ਮਿਲਾਵੈ
ਗੋ ॥ ੮॥ ੧॥ ਕਾਨਕ ਮਃ ੪ ਮਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਲ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਮੈ ਗਲੁ ਮਸਤੁ ਦੀਜੈ ਤ
ਭਿਕੁ ਰੇ ਗੁਰਮ ਕਸੁ ਸਬਦੁ ਦਿਵਾਵੈਗੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਲੇ ਤੇ ਚਲੇ ਚ ਲੇ ਦਰ ਦਰ ਦਿਸਿ ਗੁਰੁ ਗਖੈ ਰਹਿ ਲਿਵ
ਲਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਦੇਇ ਰਿਦਅੰਤਰਿ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਭੁਝਾਵੈਗੋ ॥ ੧॥ ਬਿਸੀ ਅਗ ਬਿਸੁ ਭਰੇ ਪੁ
ਰਨ ਗੁਰੁ ਗਰੁੜ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗਾ ਤਿਸੁ ਨੇਜਿਨਾ ਵੈ ਬਿਖੁ ਝਾਰਿ ਝਾਰਿ ਲਿਵਲਾਵੈਗੋ ॥
੨॥ ਸੁਆਨੁ ਲੋਭੁ ਨ ਗਰਮਹਿ ਸਬਲਾ ਗੁਰੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤੁ ਸੇਤੁ ਖੁਪਰ ਮੁਆਨਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਨਗ
ਰੀ ਰਹਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈਗੋ ॥ ੩॥ ਪੈ ਕਜ ਮੇਰੀ ਪਰਤੈ ਪਾਨੀ ਗੁਰੁ ਸਿਧ ਰਤ ਕਾਢਿ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ ੪॥ ਰਿਵਾਹਿ ਸਗਨਿ
ਜਨਮਾਏ ਗੁਰੁ ਹਥੀ ਦੇ ਨਿਕਲਾਵੈਗੋ ॥ ੫॥ ਸੁਪਨੈ ਤਰੁ ਸੇਸਾਰੁ ਸਭੁ ਬਾਜੀ ਸਭੁ ਬਾਜੀ ਖੇਲੁ ਖਿਲਾਵੈਗੋ ॥ ਲਾਹ
ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲੈ ਚਾਲੁ ਹਰਿ ਦਰਗਾਹੈ ਪਾਜਾਵੈਗੋ ॥ ੬॥ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਹਉਮੈ ਪਾਪ ਕੋਇਲੇ ਆਨਿ ਜਮ

ਵੈਗੋ॥ ਆਇਆ ਕਾਲੁ ਦੁਖ ਦਾਈ ਹੋਏ ਜੋ ਕੀ ਜੋ ਸੋਖਣਾ ਵੈਗੋ॥ ੬॥ ਸਿਤਹੁਰ ਮਨਾ ਮੁਪਨੁ ਸੰਚਹੁ ਐਖਰ ਚੁਚ
 ਏਪਾਤਿ ਪਵੈਗੋ॥ ਆਇਖਰ ਚੇਵਹਿ ਬਹੁ ਤੇਰ ਹਰਿ ਦੇ ਦੇ ਤੇ ਦਿਨਾ ਵੈਗੋ॥ ੭॥ ਗਮਨਾ ਮਪਨੁ ਹੋਰਿ ਦਾ ਮਤਰਿ
 ਪਨੁ ਹੁਰ ਸਰਲਾਈ ਪਵੈਗੋ॥ ਨਨਕ ਦਾਇਆ ਦਾਇਆ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਦੁਖ ਦਲ ਦੁਭੀ ਜੀ ਸਮਾਵੈਗੋ॥ ੮॥ ਪ॥
 ਕਾਨਕ ਮਹਲਾ ੮ ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਗਨੀਧਿ ਆਵੈਗੋ॥ ਲੋਹਾ ਹਿਰਨੂਰੈ ਸੀਗੀ ਪਰਸ ਗੁਨੁ ਪਾਰਸ ਕੋਹੋਇਆ
 ਵੈਗੋ॥ ਠਹੁਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਹਾਪੁਰਖੁ ਹੈ ਪਾਰਸੁ ਜੇ ਲਾਗੈ ਸੋਫਲੁ ਪਾਵੈਗੋ॥ ਜੀਉ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਤਰੇਖੁ
 ਲਾਦਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਪੈ ਜਗਖ ਵੈਗੋ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੁ ਬਚਨੁ ਹੈ ਨੀਕੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵੈਗੋ॥ ਜੀਉ
 ਅੰਬ ਗੰਗਿ ਅਮਰਾ ਪਦ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖ ਬਚਨੁ ਧਿਆਵੈਗੋ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਗਨੀ ਸਗਨੀ ਮਨਿ ਭਾਈ
 ਸੁਪਾ ਸੁਪਾ ਕਰਿ ਧਿਆਵੈਗੋ॥ ਦਾਇਆ ਲਾਦੀ ਨ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਵੈਗੋ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸਗਨੀ ਪਏ ਸੇਧਾ ਪੈਤਿ ਨ ਗਾਖਨ ਕਉ ਪੁਛਾਵੈਗੋ॥ ਜੇਕੋ ਸਰਸੰਧੈ ਜਨ ਉਪਰਿ ਠਿਕਿਉ ਲੋਟਾ ਤੇ ਸੇਲਾ ਗਾਵੈਗੋ॥
 ੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਸੰਧੈ ਤਿਨ ਦਰਗਹ ਮਨੁ ਦਿਵੈਗੋ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ
 ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈਗੋ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਪਰਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਪੁਰਿ ਹੁਪੈ ਹੈ ਹਰਿ ਜਨਕ ਉਪੁ ਜਕਰਾਵੈਗੋ॥ ੬॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੀਆ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹਰਿ ਭ
 ਰਮਾਵੈਗੋ॥ ਏਭਲ ਹਰਿ ਸੁਆਨ ਕੀ ਸਿੰਗਾਤਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਰੰਗਿ ਲਾਗਾਵੈਗੋ॥ ੭॥ ਗਮਨਾ ਮੁਸਭ ਜਗ ਕਾਤਾ
 ਰੁਕੁ ਲਾਗਿ ਸਿੰਗਾਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ॥ ਨਨਕ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪਭ ਮੇਰੇ ਸਤ ਸਿੰਗਾਤਿ ਰਾਖਿ ਸਮਾਵੈਗੋ॥ ੮॥ ੬॥

ਕਾਨਕ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪਸਾਦਿ

ਸੇਉ ਪਰੇ ਜਿਨਗਾ ਮਧਿਆਏ॥ ਜਤਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਾਮਿਨਾ ਆਏ॥ ਗਮ ਧਿਆਏ ਸਤਿਫਲ ਪਾਏ ਪਨਿ ਪੀਨਿ ਤੇ ਬਡੁ
 ਗੀਆ॥ ਸਤ ਸੀਗੀ ਜਗੇ ਨਾਮ ਲਾਗੇ॥ ਵੇਕ ਸਿਉ ਭਿਵ ਲਾਗੀਆ॥ ਤਾਜੀ ਮਾਨ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਸਾਧੁ ਲਾਗੀ ਤਰਿ
 ਤਿਨ ਕੋ ਪਾਏ॥ ਬਿਨਵੀ ਤਿਨ ਨਕ ਸਗਲੀ ਸੁਆਮੀ ਬਡੁ ਭਾਗਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਨਿਤ ਭੁਜਹ ਨਾਮ
 ਇਲਾ॥ ਗਮ ਬਿਰਸਕਿ ਸੁਆਮੀ ਗੁਲਗਾਇਲਾ॥ ਗੁਲਗਾਇ ਜੀਵਹ ਰਹਿ ਅਮਿਤ ਪੀਵ ਜਾਨ ਮਮਰ ਲਾਭਾ ਗਏ॥
 ਸਤ ਸੀਗੀ ਪਈ ਮੇਰਿ ਧਿਆਈ॥ ਐ ਬਹੁ ਬੇਦੁ ਬੁਨ ਲਾਗੇ॥ ਕਰਿ ਦਾਇਆ ਦਾ ਤੇ ਪੁਰਖਾ ਬਿਧਾ ਤੇ ਸਿਤ ਸੇਵ
 ਕ ਮਾਇਲਾ॥ ਬਿਨਵੀ ਤਿਨ ਨਕ ਜਨ ਪੁਰਿ ਬਾਛਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਹਾਜੇ ਸਮਾਏਲਾ॥ ੨॥ ਸਗਲੇ ਜੰਤੁ ਜਹੁ
 ਹੋਪਾਏ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਪੁਰਨ ਪਾਏ॥ ਨਿਤ ਭੁਜਹੁ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸਫਲ ਜਨ ਮੁਸਬਾਇਆ ਗੋ॥

ਬਿਦੁਗਈਐਨਿਤਧਿਆਈਐਪਰਵਾਹੁਜਈਆਇਆਜਪਤਾਪਸਿਜਮਹਰਿਹਰਿਨਿਰੰਜਨਗੋਬਿੰਦਪਨੁਸੀਗੀ
 ਚਾਏ॥ ਬਿਨਵੈਤਿਨਨਕਕਰਿਦਇਆਦੀਜੈਹਰਿਰਤਨੁਥਾਪਇਪਾਏ॥ ੩॥ ਮੰਗਲਚਾਰਚੋਜਾਅਨੰਦਾ॥ ਕਰਿ
 ਕਿਰਪਾਮਿਲੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ਪ੍ਰਭਮਿਲੇਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀ॥ ਇਛਮਨਕੀਪੁੰਨੀਆ॥ ਬਜੀਬਪਾਈਸਹਜੇਸਮਾਈ
 ਬਹੁਰਿਦੁਖੁਨਹੰਨੀਆ॥ ਲੋਕੋਠਿਲਾਏਸੁਖਦਿਖਾਏਬਿਕਾਰਬਿਨਸੇਮੰਦਾ॥ ਬਿਨਵੈਤਿਨਨਕਮਿਲੇਸੁਆਮੀਪੁਰ
 ਖਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ੪॥ ੧॥

੧੮ ਸਚਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਕਨਕੇਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਭਿਮਹਯਾਓ ਮੁਸੋਕੀਵਾਰਕੀਪੁਨੀ॥ ਸਲੋਕੁਮਹਯਾਓ
 ਰਾਮਨਾਮੁਨਿਪਨੁਹਰਿਗੁਰਮਾਤਿਰਖੁਉਰਧਾਗਿ॥ ਦਾਸਨਦਾਸਾਹੋਇਰਹੁਹਉਮੈਬਿਖਿਆਮਾਗਿ॥ ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀ
 ਤਿਆਕਦੇਨਾਵੈਹਾਗਿ॥ ਧਨੁਪਨੁਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਗੁਰਮਾਤਿਹਰਿਰਸੁਸਾਗਿ॥ ੧॥ ਮ:੪ ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁ
 ਗੋਵਿੰਦੁਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁਲੀਨਿਪਨੁ॥ ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੁਰਮਾਤਿਧਿਆਈਐਤਾਦਰਗਹਪਾਈਐਮਨੁਗੋ
 ਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਮੁਖੁਉਰਧਾਪਰਪਨੁ॥ ਨਨਕਬੁਰਗੋਵਿੰਦੁਹਰਿਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਪਾਇਆਨਾਮੁ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਤੁਆਪੇਯੀਸਿਪਸਾਧਿਕੇਤੁਆਪੇਯੀਜੁਗਜੇਗੀਆ॥ ਤੁਆਪੇਯੀਰਸਰਸੀਅਵਾਤੁਆਪੇਯੀਭੋਗਭੋਗੀ
 ਆ॥ ਤੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਤੁਆਪੇਕਰਹਿਸੁਹੇਗੀਆ॥ ਸਤਸੰਗਾਤਿਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤੁਪ੍ਰੇਮੁਪੰਨਪੰਨਪੰਨੋਜਿਤੁਮਿਲਿ
 ਹਰਿਬੁਝਗਭੁਲੋਗੀਆ॥ ਸਭਿਕਹਹੁਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰਿਬੋਲਤਸਭਿਪਾਪਲਹੇਗੀਆ॥
 ੧॥ ਸਲੋਕੁਮ:੪ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰੈਗੁਰਮੁਖਿਪਵੈਕੋਈ॥ ਹਉਮੈਮਮਤਸਾਸੁਹੋਇਦੁਰਮਾਤਿਕ
 ਏਧੋਈ॥ ਨਨਕਅਨਦਿਨੁਗੁਲਉਚੈਗੈਜਿਨਕਉਪੁਰਿਲਿਖਿਘੋਰੇਈ॥ ੧॥ ਮ:੪ ਹਰਿਆਪੇਆਪਿਦਇਆਲੁ
 ਹਰਿਆਪੇਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ ਹਰਿਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਹਰਿਜੇਵਡਾਅਵਹੁਨਕੋਈ॥ ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਵੈਸੇਬੀਐਜੋਹ
 ਰਿਪ੍ਰਭਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਚੇਮੰਤ੍ਰਪ੍ਰਭੁਹਰਿਜੇਈ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਾਯਾਹਿਮਾਤਨੁ
 ਮਨੁਸਿਤਲਹੇਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਜੋਤਿਤੇਗੈਜਗਜੀਵਨਤੁਘਟਿਘਟਿਹਰਿਹਰਗਠਗਨਾ॥ ਸਾਭਿ
 ਧਿਆਵਹਿਤੁਪੁਮੇਰੇਪੀਤਮਾਤੁਸਾਤਿਸਾਤਿਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਾ॥ ਏਕਦਾਤਾਸਭੁਜਗਤਾਭਿਖਾਗੀਆਹਰਿਜਾਚ
 ਹਿਸਭਮੰਗਮੰਗਨਾ॥ ਸੇਵਕਠਾਕੁਰਸਭੁਤੁਹੈਤੁਹੈਗੁਰਮਤੀਹਰਿਚੰਗਚੰਗਨਾ॥ ਸਭਿਕਹਹੁਮੁਖਹੁਰਿਖੀਕੇਸੁ
 ਹਰੇਰਿਖੀਕੇਸੁਹਰੇਜਿਤੁਪਾਵਹਿਸਭਫਲਫਲਨਾ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁਮ:੪ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਮਨਹਰਿਦਰਗ
 ਹਪਾਵਹਿਮਨੁ॥ ਜੋਇਛਹਿਸੋਫਲਪਾਈਸੀਗੁਰਸਕਦੀਲਗੈਧਿਆਨੁ॥ ਕਿਲਾਵਿਖਪਾਪਸਭਿਕਟੀਅਹਿਹਉਮੈ

ਗੁਰਮੇਵ ਹਰਿ ਅਭਾਈਆ ਹਰਿ ਹੋਅਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲਾਸਤਾਸਾਸਾਮਨਸਾ ਵਿਸਰੀ ਮਨਿ ਦੁਕਾ ਆਲਾਜੀ ਜਾ ਲਾਗੁ
ਰਿਤੁ ਠੇਨਾ ਮੁਦਿਕਾਇਆ ਅਕੀਏ ਸਥਾਦਿ ਨਿਹਾਲਾ ਜਨਨ ਨਕਿ ਅਤੁਤ ਪਨੁਪਾਇਆ ਹਰਿਨਾਮਾ ਹਰਿਪਨੁਮਾਲਾ
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਤਮ ਵਡ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡੇ ਉਚੇ ਸਭ ਉਪਰਿ ਵਡੇ ਵਡੇ ਨਾ ਜੋਧਿ ਆਵਹਿ ਹਰਿ ਅਪਰਿਪਰੁ
ਰਿਹਰਿ ਹਰਿਪਿਆਇ ਹਰੇ ਤੋਰੇ ਨਾ ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਸੁਲਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕਟੇ ਪਾਪ ਕਟੇ ਨਾ ਤੁਮ ਜੋ ਸੇਹਰਿ
ਪੁਰਖ ਜਾਨੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਖਿ ਵਡ ਵਡ ਭਾਗਵੇ ਕੋਨਾ ਸਭਿਐ ਆਵਹੁ ਆਦਿ ਸਤੇ ਜੁਗਾਦਿ ਸਤੇ ਪਰਤ ਖਿਸਤੇ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਜੋ ਨੁਨਾਨ ਕਦ ਸੁਦੇਸੇ ਨਾ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਜਗ ਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਚਿ ਹਰਿ ਗੁਰ
ਮੋਤਾ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਹਰੀ ਮਾਇਆ ਆਇਆ ਚਿਤਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਰਤ ਦਾ ਹਰਿ
ਆਪੇ ਅਪਾਥਿ ਅੰਤਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਰਸ ਭੋਗ ਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਵਲਾ ਕੰਤਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਿਖਿ ਆਪਾਇ ਦਾ ਸਭ
ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੀ ਅਜੰਤਾ ਹਰਿ ਦੇਵ ਹੁਦ ਨੁਦਾਇ ਆਲਪੁਤ ਹਰਿ ਮਾਗਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਤਾ ਜਨਨਾਨ ਕਕੇ ਪੁਤ
ਆਇਆ ਲਗਾਗਾ ਵਹਹਰਿ ਗੁਲਾਛੰਤਾ॥ ੧॥ ਮ: ੪ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਜਾਨਾ ਮੁਹਰਿ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਸਕਾਰਿ ਸ
ਭਿਅਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰੀਆ ਜਨਨਾਨ ਕਸੁ ਲਿਹਰਿ ਪੀਗ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਅਨਮੁਹਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ
ਨਿਭ ਜਨਮੁ ਉਲਾ ਜੋ ਜਪ ਦੇਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨ ਸੁਗਤਿ ਤਿਨ ਸੇਵੇ ਚਰਨਿ ਤਕ ਉਲਾ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਸਭ ਜੋ
ਅਜੰਤ ਹਰਿ ਵੈਸੈ ਨਿਕਟਿ ਸਭ ਜਾਉਲਾ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਿ ਸੁਆਮੀ ਪੁਤ੍ਰਾਇ ਸੀ ਜਿ ਸੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪੁਤ੍ਰ ਸਉਲਾ
ਸਭਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁਲਾਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੁਲਾਗਾਵਤ ਗੁਲੀ ਸਮ ਉਲਾ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪
ਸੁਤਿ ਆਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਚੇਤਿ ਮਨਿ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਸਮਾਪਿ ਸਮਾਇ ਜਨਨਾਨ ਕਹਰਿ ਹਰਿ ਚਾਉ ਮਨਿ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਮੇਯੇ
ਆਇ॥ ੧॥ ਮ: ੪ ਹਰਿ ਇਕ ਸੁਸੇਤੀ ਪਿਠਾਛੀ ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੈ ਗੋਚਿਤਿ ਜਨਨਾਨ ਕਾਇਕ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ ਪੁੰਭਇ
ਕਸਤੇ ਗਤਿ ਪਤਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੰਚੇ ਸਥ ਦਵਜੋ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਵਡ ਭਾਗੀ ਅਨਹ ਦਵਾਜੀਆ
ਆਨਦ ਮੁਲੁ ਰਾਮੁ ਸਭੁ ਦੀਖਾ ਗੁਰਸਥ ਦੀ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਜੀਆ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਵੇਸੁ ਹਰਿ ਏਕੋ ਮਤਿ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਭਾਜੀਆ ਹਰਿ ਦੇਵ ਹੁਦ ਨੁਦਾਇ ਆਲਪੁਤ ਜਨਨਾਨ ਪੁਤ੍ਰ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਲਾਜੀਆ ਸਭਿ ਪਨੁ ਕਹੁ
ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜਿ ਤੁਮਿ ਲਿਹਰਿ ਪੜ ਦਕਾਜੀਆ॥ ੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪
ਭਗਤਿ ਸੇਵੇ ਉਛਲੈ ਸੁਭ ਰਭੇ ਵਹੋਨਿ ਜਨਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੀਨੀਆ ਜਨਨਾਨ ਕਵਡ ਭਾਗ ਲਹੋਨਿ॥ ੧॥
ਮ: ੪ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮ ਅਸਿਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗਾਪਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ
ਮਿਲਾਹਿ ਮਿਲਾਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾ ਸੁਜਪਤ ਜਪਤ ਜਨਾਇ ਕੁਤਿ ਲੁਨਹੀ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਇ ਜਨਨਾਨ ਕਹਰਿ ਅਗਮ

ਪਭਹਰਿਮੇਲਿਲੈਹੁਲਾਵਿਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰਅਗਮੁਹਰਿਕਿਉਕਰਿਹਰਿ
 ਦਰਸਨੁਪਿਖਾ॥ਕਿਛੁਦਖਹੋਹੋਇਸੁਵਰਨੀਐ॥ਤਿਸੁਭੁਪੁਨਰਿਖਾ॥ਜਿਸੁਭੁਭਾਏਅਪਿਭੁਭਾਏਦੇਇਸੋਈਜ
 ਨੁਦਿਖਾ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਚਰਣਸਾਯੈ॥ਜਿਤੁਹਰਿਗੁਲਸਿਖਾ॥ਪਨੁਪਿਨੁਸੁਗਸਨਾਪਿਨੁਕਰਪਿਨੁਸੁਪਾਧਾ
 ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਲੇਖਾਲਿਖਾ॥੬॥ ਸਯੋਕਮ:੪॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਤੈਹਰਿਜਪੀਐਸਤਿਗੁ
 ਰਭਾਇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਵਿਤੈਹਰਿਜਪਤਸੁਨਤਦੁਖੁਜਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨੀਆਰਾਧਿਆਜਿਨਮਸਤਕਿਐਖਿ
 ਆਪੁਰਿਪਾਇ॥ਹਰਿਦਰਗਹਜਨਪੈਨਾਈਅਨਿਜਿਨਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਆਈ॥ਜਨਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਏ॥ਜਿਨਹਰਿ
 ਸੁਣਿਆਮਨਿਭਾਇ॥੧॥ਮ:੪॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਿਪਾਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਜਿਨਪੁਰਿਮਸਤਕਿਐ
 ਖਿਆਤਿਨਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਆਈ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਉਹੋਇਆਸਤਿਵਸੀਮਨਿਆਈ॥ਨਨਕਹਰਿਹਰਿਚਉ
 ਦਿਆਸਭੁਦਾਯਦੁਖੁਭਾਰਿਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਵਾਰਿਆਤਿਨਕਉਸਦਾਸਦਾਜਿਨਾਸਤਿਗੁ
 ਰਮੇਰਾਪਿਆਰਾਦੇਖਿਆ॥ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਆਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਕਉਪੁਰਿਮਸਤਕਿਐਖਿਆ॥ਹਰਿਅਗਮੁ
 ਧਿਆਇਅਗੁਰਮਤੀਤਿਸੁਭੁਪੁਨਹੀਪਭਗੇਖਿਆ॥ਗੁਰਬਚਨਿਧਿਆਈਆਜਿਨਾਅਗਮੁਹਰਿਤੇਠਾਕੁਰ
 ਸੇਵਕਗਲਿਏਕਿਆ॥ਸਭਿਕਹਹੁਮੁਖਹੁਨਰਨਹਰੇਨਰਨਹਰੇਨਰਨਹਰੇਹਰਿਯਾਹਰਿਭਗਤਿਵਿਸੇਖਿ
 ਆ॥੭॥ ਸਯੋਕਮ:੪॥ ਗਮਨਾਮੁਗੁਰਵਿਰੇਗੁਰਮੇਗੁਰਮੀਤਿ॥ਪਟਿਘਟਿਅਤਮਗੁਰੁਪ੍ਰਭਿ
 ਖੇਯੁਕਿਰਿਰੇਗੀਤਿ॥ਹਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਜਗਜੀਵਨਾਪਰਗਾਸੁਕੀਚਿਗੁਰਮੀਤਿ॥ਹਰਿਸੁਆਮੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਤਿ
 ਨੀਮਲੋਜਿਨਲਿਖਿਆਪੁਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਅਗੁਰਬਚਨਿਜਪਿਚਿਮਨਿਚੀਤਿ॥੧॥
 ਮ:੪॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਲਾਯੋਕਿਲਹੁਭਾਗਿਵਸੈਵਡਭਾਗਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੇਖਾਲਿਆਨਨਕਹਰਿਹਰਿਵਲਾ
 ਗਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਨੁਸਨੁਸੁਹਵੀਸਯਯਧੀਜਿਤੁਹਰਿਸੇਵਾਮਨਿਭਲੀ॥ਹਰਿਕਥਾਸੁਲਾਵਹੁਮੇਰੇ
 ਗੁਰਸਿਖਹੁਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਅਕਥਕਹਾਈ॥ਕਿਉਪਈਐਕਿਉਦੇਖੀਐਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਭੁਜਾਈ॥ਹ
 ਰਿਮੇਲਿਦਿਖਾਏਅਪਿਹਰਿਗੁਰਬਚਨੀਨਾਮਿਸਮਾਈ॥ਤਿਨਵਿਟਹੁਨਾਨਕਵਾਰਿਅਜੋਜਪਦੇਹਰਿਨਿਰਥਾ
 ਲੀ॥੧॥ ਸਯੋਕਮ:੪॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰਤੇਲੋਇਲਾਗਿਆਨਅੰਜਨਗੁਰੁਦੇਇ॥ਮੈਪ੍ਰਭੁਸਜਲਪਾਇ
 ਆਜਨਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲੇਈ॥੧॥ ਮ:੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਸੀਤਿਹੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥ਨਾਮੁਚਿ
 ਤਵੈਨਾਮੋਪਛੈਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਭੁਪਾਈਐਚਿਤਾਕਈਕਿਲਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿ
 ਐਨਾਮੁਉਪਜੈਵਿਸਨਭੁਖਸਭਜਾਈ॥ਨਨਕਨਾਮੇਰਤਿਆਨਾਮੋਪਛੈਪਾਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਤੁਧੁਆਪੇਜਗਤਉਪਾਇਕੈਤੁਧੁਆਪੇਵਸਗਾਤਿਕੀਤਾ।।ਇਕਿਮਨਮੁਖਕਰਿਹਰਾਇਅਨੁਇਕਨਾਮੋਲਿਗੁਰੁਤਿ ੫੬੩
 ਨਜੀਤਾ।।ਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪੁਤਨਾਮੁਹੈਗੁਰਕਚਨਿਸਭਾਗੈ।।ਏਤਾ।।ਦੁਖਦਾਯਦੁਸਭੇਲਹਿਗਇਆਜਨਉਗੁ
 ਰੁਹਿਦੀਤਾ।।ਸਭਿਸੇਵਹੋਯੋਮਨਮੋਹੋਜਗਮੋਹੋਜਨਿਜਗਤਉਪਾਇਸਭੇਵਸਿਕੀਤਾ।।੧੫।।ਸਯੋਕਮ:੪
 ਮਨਅੰਤਰਿਹਉਮੈਰੇਗੁਰੈਭ੍ਰਮਿਭੂਯੋਮਨਮੁਖਦਰਜਨਾ।।ਨਾਨਕੋਰਗੁਵਵਾਇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਾਧੁਸਜਨਾ।।੧੬।।ਮ: ੪
 ਮਨੁਤਨੁਤਾਮਿਸਗਾਰਵਾਜਾਦੇਖਹਰਿਨੈਲੋ।।ਨਾਨਕੋਸਪਭੁਮੈਮਿਲੈਹਉਜੀਵਾਸਦੁਸੁਲੋ।।੨।।ਪਉੜੀ।।
 ਜਗੀਨਾਥਜਗਦੀਸਰਕਰਤੇਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖਮਤੋਲਾ।।ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਨਾਮੁ
 ਅਮੋਲਾ।।ਜਨਾਪਿਆਇਆਹਿਰਦੈਦਿਨਸੁਗਤਿਤੇਮਿਲੈਨਹਿਹਰਿਰੇਲਾ।।ਵਡਭਾਗੀਸਿੰਗਤਿਮਿਲੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰ
 ਪੁਰਖੋਲਾ।।ਸਭਿਪਿਆਵਹੁਨਰਨਗਾਇਲੋਨਗਾਇਲੋਜੀਤਦੁਕਜਮਝਗਭੁਝਗੋਲਾ।।੧੭।।ਸਯੋਕਮ:੪
 ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਦਉਦਿਆਸਭਸੀਪਿਆਗਵਾਗਾਨਾਨਕਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵਉਥਰੇਜਿਨਸੀਪਿਆਤਿਸੁਠੈ
 ਰਿਮਾਗ।।੧੮।।ਮ:੪ਅਖੀਪ੍ਰੇਮਿਕਸਈਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਖੀਨਿ।।ਜੇਕਰਿਦੂਜਾਦੇਖਦੇਜਨਨਾਨਕਕਾਢੈਦਿਚੀ।।
 ੨।।ਪਉੜੀ।।ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰੇਅਪਰੰਪਰਸੇਈ।।ਜੀਅਜੀਤਪਤਿਪਾਯਦਾਜੇਕਰੇਸੁਰੇਈ।।ਮਾਤ
 ਪਿਤਾਸੁਤਭ੍ਰਾਤਮੀਤਾਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹਿਕੋਈ।।ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਗਵਿਠਹਿਆਜਪਿਅਨੁਜਨਕੋਈ।।ਸਗਲਜ
 ਪਹੁੰਗੇਪਾਯਗੁਨਪਰਗਟਸਭਯੋਈ।।੧੯।।ਸਯੋਕਮ:੪ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਸਿਸਜਲਾਹਰਿਪੁਰਖਾਇਆਰੋ
 ਗੁ।।ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਲਾਡਿਲਾਡਿਦਰਗਹਿਵੰਦੁ।।੨੦।।ਮ:੪ਹਰਿਭੂਰੈਦਾਤਾਸਭਸਦਾਸਭਿਜੀਅ
 ਤੁਮੇਗਾਸਭਿਭੁਪੈਨੇਆਗਪਦੇਦਨੁਦੇਹਿਪਾਯੇਗੇ।।ਹਰਿਦਤੈਦਾਤਾਰਿਹਸੁਕਾਢਿਆਮੀਹੁਵਠਾਸੈਸਾਗੇ।।ਅੰਨ੍ਹਜੀ
 ਮਿਆਖੇਤੀਭਉਕਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਗੇ।।ਜਨੁਨਾਨਕਮੰਗੈਦਨੁਪੁਤਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਗੇ।।੨।।ਪਉੜੀ।।
 ਇਛਾਮਨਕੀਪੁਰੀਮੈਜਪੀਮੈਸੁਖਸਾਗਰਾ।।ਹਰਿਕੇਚਰਨਅਰਾਧੀਅਹਿਗੁਰਸਥਾਦਿਰਤਨਗਰਾ।।ਮਿਲਿਸਾਧੁਸਿੰਗ
 ਉਪਾਭੁਰੇਇਠਾਵੈਜਮਕਾਗਰਾ।।ਜਨਮਪਦਾਰਥੁਜੀਤੀਮੈਜਪਿਹਰਿਬੈਰਾਗਰਾ।।ਸਭਿਪਵਹੁਸਰਨਿਸਤਿਗੁਰੁ
 ਕੀਬਿਨਸੈਦਖਦਗਰਾ।।੨੧।।ਸਯੋਕਮ:੪ਹਉਦੂਢੇਦੀਸਜਲਾਸਜਲਮੈਡੈਨਾਲੀ।।ਜਨਨਾਨਕਅਲ
 ਖੁਨਲਖੀਮੈਗੁਰਮੁਖਿਦੇਹਿਦਿਖਾਲੀ।।੨੨।।ਮ:੪ਨਨਕਪੀਤਿਲਾਈ।।ਤਿਨਿਸਚੈਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਲੁਜਾਈ।।ਸ
 ਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਪੁਰਾਪਈਮੈਹਰਿਗੀਰਸਨਰਸਾਈ।।੨।।ਪਉੜੀ।।ਕੋਈਗਵੈਕੇਸੁਲੈਕੋਉਚਰਿਸੁਨਵੈ
 ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਾਉਉਤਰੈਮਨਾਚੈਦਿਆਪਵੈ।।ਅਵਲੁਜਾਲਾਮੇਟੀਮੈਹਰਿਕੇਗੁਲਗਵੈ।।ਆਪਿਤਰਹਿਸਿ
 ਗੀਤਗਹਿਸਭਕੁਟੰਬੁਤਰਵੈ।।ਜਨੁਨਾਨਕਤਿਸੁਬਾਧਿਹਠਲੈਜੇਮੇਰੇਹਰਿਪੁਤਭਵੈ।।੨੩।।੨।।

ਗੁਰੁਕਸਤਾਬਲੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ

ਮੈਸੋਗਮਗਣਿਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਜੈਸੇਦਰਪਨਮਹਿਬਦਨਪਰਵਾਨੀ॥ਠਹਉ॥ਬਸੈਘਟਾਘਟਾਨੀਪਨਛੀਪੈ॥
ਬੰਧਨਮੁਕਤਾਜਾਤੁਨਦੀਸੈ॥੧॥ਪਤੀਮਹਿਦੇਖੁਮੁਖੁਜੈਸਾ॥ਨਾਮੈਕੋਸੁਆਮੀਬੀਠਲੁਮੈਸਾ॥੨॥੧॥

ਗੁਰੁਕਾਇਮਨਮਹਲਾ੪

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਾਮਕਲਮੁਗਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁ

ਚਉਪਦੇ

ਰਪਸਾਦਿ

ਗਮਾਗਮਗੈਮੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਰਮਥਾਰਿਕਪਤਿਪਾਰੇਤੁਮਰੇਤੂਬਡਪੁਰਖੁਪਿਤਾਮੇਰਾ॥ਪਾਇਆ॥ਠਹਉ॥
ਹਰਿਕੇਨਾਮਅਸਿਖਾਮਗਮਹਰਿਅਗਮਾਮਗਮਹਰਿਗਣਿਆ॥ਗੁਦੀਗੀਅਨੀਸੁਰਤਿਬਹੁਕੀਨੀਇਕਾਤਿਲੁ
ਨਹੀਕੀਮਤਿਪਾਇ॥੧॥ਗੋਬਿਦਗੁਲਗੋਬਿਦਸਦਗਵਹਿਗੁਲਗੋਬਿਦਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਤੁਅਮੀਮਤਿਅ
ਤੇਲੁਅਪਰੇਪਰਸੁਆਮੀਬਹੁਜਪੀਮੈਬਾਨਪਾਇਆ॥੨॥ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਤੁਮਗੀਜਨਮਾਪੈਗੁਰਗਵਹਿਹਰਿਗ
ਣਿਆ॥ਤੁਮਜਲਧਿਧਿਅਮੀਨੇਤੁਮਰੇਤੇਰਾਅੰਤੁਨਕਤਪੁਪਾਇਆ॥੩॥ਜਨਕਉਕ੍ਰਿਪਕਰਹੁਮਪਸੁਦਨਹ
ਰਿਦੇਵਹੁਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਮੈਮੁਰਖਅੰਧੁਲੇਨਾਮੁਟੇਕੈਰੈਜਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥੪॥੧॥ਕਾਇਮਨਮਹਲਾ੪
ਹਰਿਜਗੁਗੁਨਗਵਤਹਸਿਆ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਬਨੀਮਤਿਗੁਰਮਾਤਿਪੁਰਿਮਸਤਕਿਪਾਉਲਿਖਿਆ॥ਰ
ਹਉ॥ਗੁਰਕੇਪਗਸਿਮਰਉਦਿਨੁਗਤੀਮਨਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬਸਿਆ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਿਜਗਿਸਾਰੀਪਸਿ
ਚੈਦਨੁਜਸੁਪਸਿਆ॥੧॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈਸਭਿਸਾਕਤਖੇਜੋਪਾਇਆ॥ਜੇਉਕਿਰਤਸਿ
ਜੋਗਿਚਲਿਚਿਨਗਨਿਦਕੁਪਗੁਨਗਨਿਛੁਹਿਜਾਇਆ॥੨॥ਜਨਕੇਤੁਮਹਰਿਗਖੇਸੁਆਮੀਤੁਮਜੁਗਿਜੁਗਿ
ਜਨਗਿਆ॥ਕਹਾਭਾਇਆਦੈਤੇਕਰੀਬਖੀਲੀਸਭਕਰਿਕਰਿਝਰਿਪਰਿਆ॥੩॥ਜੇਤੇਜੀਅਜੈਤਪੁ
ਭਿਕੀਏਸਭਿਕਾਏਮੁਖਿਗਸਿਆ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਗਖੇਜਨਨਕਸਗਨਿਪਾਇਆ॥੪॥੨॥
ਕਾਇਮਨਮਹਲਾ੪ ਮੇਰੇਮਨਜਪੁਜਪਿਜਗੀਨਾਥੋ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਚਿਜਭਿਕਿਲਾਥਿ
ਖਦੁਖਲਾਥੋ॥ਠਹਉ॥ਰਸਨਾਏਕਜਸੁਗਾਇਨਸਕੈਬਹੁਕੀਜੈਬਹੁਰਸੁਨਥੋ॥ਬਾਰਬਾਰੀਖਹੁਪਲਸਾਭਿਗਾ
ਵਹਿਗੁਨਕਹਿਨਸਕਹਿਪ੍ਰਭਤੁਮਨਥੋ॥੧॥ਰਮਬਹੁਪੀਤਿਲਗੀਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਰਮਲੋਚਨਪ੍ਰਭੁਦਿਖਨਥੋ॥ਤੁ
ਮਬਡਦਾਤੇਜੀਅਜੀਅਨਕੇਤੁਮਜਨਹੁਰਮਾਬਿਰਥੋ॥੨॥ਕੋਈਮਾਠਗੁਪਥੁਬਤਵੈਪ੍ਰਭਕਾਕਹੁਤਿਨਕਉ

ਕਿਆਦੇਨਥੋ॥ ਸਤੁਤਨੁਮਨੁ ਅਰਪਉ ਅਗੰਪ ਅਰਪਉ ਕੋਈ ਮੇਲੈ ਪੁਰੀ ਮਲਥੋ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਬਹੁਤ
ਬਹੁਤ ਬਹੁਤੋ ॥ ਅਤਛ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਰਨਥੋ॥ ਹਮਗੀ ਮਤਿ ਵਸਗਤਿ ਪੁਤੁ ਮੇਰੈ ਜਨਨ ਕ ਕੇ ਪੁਤੁ ਮਰਥੋ॥
੪॥ ੩॥ ਕਾਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਅਕਥ ਸੁਨਥਈ॥ ਪਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਤੁ ਕਾਮੁ ਮੇ
ਖੁਰੈ ਜਨਮੀ ਛੈਲਾ ਗਿਠਿ ਰਥਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜਿ ਸੁ ਬਡੁ ਭਾਗੁ ਮਥਈ॥ ਜਹਦ
ਠਗਰਿ ਪੁਤੁ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਤਹ ਛੁਟੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਥਈ॥ ੧॥ ਹਮਰੇ ਦੇਖ ਬਹੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖੁ ਉਮੈ ਮੈਲਾ
ਗਥਈ॥ ਗੁਰਿ ਪਾਗਿ ਰਿਪੁ ਹਰਿ ਜਾਇ ਨ ਵਾਏ ਸਭ ਕਿਯਾ ਬਿਖਪ ਪਗਥਈ॥ ੨॥ ਜਨ ਕੈ ਰਿਦਾ ਅੰਤ ਰਿਪੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਥਈ॥ ਜਹ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਰਤੁ ਤੁਹ ਰਾਖੈ ਨਾਮੁ ਸਾਥਈ॥ ੩॥ ਜਨ ਤੇਗਾ ਜਨ ਸੁਗਾਵਹਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਤੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਚਿੰਤੀਥਈ॥ ਜਨਨ ਕ ਕੇ ਪੁਤੁ ਰਾਖੈ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਪਾਥਰ ਰਖੁ ਬੁਝਥਈ॥ ੪॥ ੪॥
ਕਾਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਹਮਗੀ ਚਿਤ ਵਨੀ ਹਰਿ ਪੁਤੁ ਜਨੈ॥ ਅਉਰ ਕੋਈ ਸਿੰਦ ਕਰੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪੁਤੁ ਤਾ
ਕ ਕਹਿ ਆਇ ਕੁਤਿ ਲੁਨਹੀ ਮਨੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਉਰ ਸਭਿ ਤਿਥੀ ਆਗੇ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਅਦੁਤ ਜੋ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਠਾਕੁ
ਭਗਵਨੈ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਾ ਲੁਧੈ ਹਿਨ ਸਾਕੈ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਵੈ ਹਰਿ ਜਨੈ॥ ੧॥ ਜਾਕ ਉਗਾ ਪਿਛੇ ਏ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ
ਤਾਕ ਉਸੁ ਮਤਿ ਦੇਇ ਪੈ ਕਾਨੈ॥ ਤਾਕ ਉਕੋਈ ਅਪਰਿਨ ਸਾਕੈ ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਮਨੈ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚੋਜ
ਵਿਭਨ ਦੇਖੁ ਜਨ ਜੋ ਖੋਟਾ ਖਗਾਇ ਕਨਿ ਮਖਪਛਾਨੈ॥ ਤਤੇ ਜਨ ਕਉ ਅਨਦੁਭਾਇ ਆਰੈ ਰਿਦ ਸੁਪਮਿ ਲੇਖੇ ਪੇਪੁ
ਤਨੈ॥ ੩॥ ਤੁਮ ਹਰਿ ਦਾਤੇ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਤੁਝ ਪਾਸ ਹਰਿ ਦਾਨੈ॥ ਜਨਨ ਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਸਦ ਬਸ ਰਿਦੈ ਮੋਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨੈ॥ ੪॥ ੫॥ ਕਾਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਪੁਤੁ ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਹਮ
ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਗੇ॥ ਹਉ ਤੁਮਗੀ ਕਰਉ ਨਿਤ ਅਸਪਤ ਮੋਹਿ ਕਬਗਾ ਲਿਲਾਵਹਿਗੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮ ਬਥਿ ਕ
ਮੁਗਪਇ ਅਨਪਿਤਾ ਸਮਝਾਵਹਿਗੇ॥ ਸੁਤੁ ਪਿਨੁ ਪਿਨੁ ਭੂਲਿ ਬਿਗਾਰਿ ਜਗਤਿ ਪਤਭਾਵਹਿਗੇ॥ ੧॥ ਜੇ ਹਰਿ
ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੇਈ ਹਮ ਪਾਵਹਗੇ॥ ਮੋਹਿ ਦੂਜੀ ਨਹੀ ਠਹਿਰਾ ਜਿ ਸੁਪਾਰਿ ਹਮ ਜਾਵਹਗੇ॥ ੨॥ ਜੇ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿ
ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿਗੇ॥ ਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਮਿਲਾਇ ਜੋ ਤਿਗਲਿ ਜਾਵਹਗੇ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁ
ਆਪਿ ਲਿਵਲਾਵਹਿਗੇ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਗਨਿ ਦੁਆਰਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਵਹਿਗੇ॥ ੪॥ ੬॥ ਕਾਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪
ਭੋਪਾਯੀ॥ ਪਾਰਬਹੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੁਆਮੀ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਨ ਨਾਠਾਇਦੋ॥ ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਚਹਿ ਸੁ
ਖ ਸਾਗਰ ਭਵਨਿ ਪੀਤਰ ਲਹਰਿ ਚਿੰਤਾ ਮਲੋ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੀਨ ਦਾਇਆ ਲਾਜ ਗਦੀ ਸਦ ਮੇਦਰ ਹਰਿ ਅੰਤਰ ਜਾ
ਮੀਗੇ ਬੰਦੋ॥ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਸੀਗਾ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ਹਰਿ ਮੁਕੰਦੋ॥ ੧॥ ਜਗਦੀ ਸੁਰਚਰਨ

ਸਰਗੋਆਏਤੇਜਨਭਵਨਿਪਿਪਾਰਿਪਗੇ। ਭੁਗਤਜਨਕੀਪੈਜਹਰਿਗਥੈ ਜਨਨਕਅਪਿਹਰਿਕਿਪਾਕੇਗੇ॥੨॥

੨॥੧॥

ਗੁਰਕਾਇਆਨਮਹਯਾਪ ੫੭੧ ਦੁਪਦੇ

੧੮ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਾਏਏਹਕਿਰਪਕੀਜੈ॥ ਆਲਿਮਕਰੰਦਚੁੰਕਮਲਾਸਿਉ ਮਨੁਏਰਿਏਰਿਗੀਏ॥ ੧॥ ਠਹਉ॥ ਆਨਜਲਾਸਿ
ਉਕਾਜੁਨਕਛੁਐਹਰਿਬੁੰਦਚਾਕਿਕਕਉਦੀਜੈ॥ ੧॥ ਬਿਨੁਮਿਲਥੇਨਹੀਜੈਤੇਖਾਪੇਖਿ ਦਗੁਨਨਭਜੀਜੈ॥

੨॥ ੧॥ ਕਾਇਆਨਮਹਯਾਪ ਜਾਚਿਭਨਮੁਜਾਚੈਜਾਚੈ॥ ਸਰਬਧਾਰਸਰਬਕੇਨਾਇਕਸੁਖਸੰਪੂਰਕੇਦਾਤੇ
ਠਹਉ॥ ਕੇਤੀਕੇਤੀਮਾਗਨਿਮਾਗੈਭਵਨੀਅਸੋਪਈਐ॥ ੧॥ ਸਫਲਸਫਲਸਫਲਦਰਸੁਰੇਪਰਸਿਪਗਸਿ
ਗੁਨਗਈਐ॥ ਨਨਕਤਤਤਤਸਿਉਮਿਲੀਐਹੀਰੈਹੀਰੁਬਿਧਈਐ॥ ੨॥ ੨॥ ਕਾਇਆਨਮ:੫

ਮੇਠੇਲਾਲਨਕੀਸੋਭਾ॥ ਸਦਨਵਤਨਮਨਰੰਗੀਸੋਭਾ॥ ਠਹਉ॥ ਬਹਮਸਹੇਸਸਿਧਮੁਨਿਏਂਦ੍ਰਭਗਤਿਦਾਨੁ
ਜਸੁਮੰਗੀ॥ ੧॥ ਜੋਗਗੀਆਨਪਿਆਨਸੇਖਨਗੈਸਗਲਜਪਹਿਤਰੰਗੀ॥ ਕਹੁਨਨਕਸੰਤਨਥਾਹਿਰੈਜੋ
ਪ੍ਰਭਕੇਸਦਸੰਗੀ॥ ੨॥ ੩॥ ਕਾਇਆਨਮਹਯਾਪ ੫੭੨ ਤੇਰੈਮਨਿਹਰਿਹਰਿਮਾਨਿ॥ ਨੈਨਬੈਨ

ਸਵਨਸੁਨੀਐਅੰਗਅੰਗੇਸੁਖਪ੍ਰੀਤਾ॥ ਠਹਉ॥ ਏਤਉਤਦਾਦਿਸਿਗਵਿਚਿਮੇਗਤਿਨਹਿਸਮਾਨਿ॥ ੧॥ ਜਤ
ਕਤਾਤਤਪੇਖੀਐਹਰਿਪੁਰਖਪਤਿਪਰਪਾਨਾ॥ ਸਾਪਸੀਗੀਭ੍ਰਮਭੈਮਿਟੇਕਥੇਨਨਕਕਹਮਾਗਿਆਨ॥ ੨॥ ੧॥ ੧॥
ਕਾਇਆਨਮ:੫ ਗੁਨਨਦਪੁਨਿਅਨੰਦਬੇਦਾ॥ ਕਥਤਸੁਨਤਮੁਨਿਜਨਾਮਿਲਿਸੰਤਮੰਡਲੀ॥ ਠਹਉ॥

ਗੀਆਨਪਿਆਨਮਾਨਦਨਮਨਗਸਿਕਰਸਨਨਾਮੁਜਪਤਤਹਪਾਪਖੰਡਲੀ॥ ੧॥ ਜੋਗਜੁਗਤਿਗੀਆਨਭੁਗ
ਤਿਸੁਗਤਿਸਥਦਤਤਬੇਤੇਜਪੁਤਪੁਅਖੰਡਲੀ॥ ਚਿਤਿਪੋਤਿਮਿਲਿਜੋਤਿਨਕਕਛੁਦਖੁਨਰੰਗ
ਲੀ॥ ੨॥ ੨॥ ੫॥ ਕਾਇਆਨਮ:੫ ਕਉਨੁਬਿਧਿਤਾਕੀਕਹਾਕਰਉ॥ ਧਰਤਧਿਅਨੁਗੀਅਨੁ

ਸਸਤਗੀਆਮਜਗਪਦਕੈਸੇਜਹਉ॥ ਠਹਉ॥ ਬਿਸਨਮਹੇਸਸਿਧਮੁਨਿਏਂਦ੍ਰਕੈਦਰਿਸਗਨੀਪਰਉ॥ ੧॥
ਕਾਹੁਪਹਿਗਜੁਕਾਹੁਪਹਿਸੁਰਗਾਕੋਟਿਮਧੇਮੁਕਤਿਕਹਉ॥ ਕਹੁਨਨਕਨਾਮਰਸੁਪਾਈਐਸਾਪੁਚਰਗਹਉ॥
੨॥ ੩॥ ੬॥ ਕਾਇਆਨਮਹਯਾਪ ਪਾਨਪਾਤਿਦਇਆਲਪੁਰਖਪ੍ਰਭਸਖੇ॥ ਗਰਭਜੋਰੈਕਾਇਕਾ

ਲਾਜਾਲਦੁਖਾਬਿਨਾਸਨੁਹਰਿਰੇਖੇ॥ ਠਹਉ॥ ਨਾਮਪਾਹੀਸਰਨਿਤੇਗੀ॥ ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਦੇਕਮੇਗੀ॥ ੧॥ ਅਨਾਥ
ਦੀਨਾਸਵੰਤਾਨਾਮੁਸੁਆਮੀਮਨਹਿਮੰਤਾ॥ ੨॥ ਤੁਝਾਬਿਨਾਪ੍ਰਭਕਿਛੁਨਜਾਨੁ॥ ਸਰਬਜੁਗਮਹਿਤਮਪਛਾ

ਨੂ॥੩॥ਹਰਿਮਨਿਬਸੇਨਿਸਿਬਸੇਗੋਗੋਬਿੰਦਨਕਆਸੇਗੋ॥੪॥੧॥ ਕਾਇਆਨਮਹਯਾਪ
 ਮਨਿਤਨਿਜਾਪੀਐਭਗਵਨਾਗੁਰਪੁਰੇਸੁਪਸੈਨਭਏਸਦਾਸੁਖਕਾਇਆਨਾਰਹਾਉ॥ਸਰਬਕਾਰਜਸਿਪਿਭਏ
 ਗਾਇਗੁਨਗੁਪਾਯਾ॥ਮਿਯਸਾਪਸਿਗਤਿਪ੍ਰਭੂਸਿਮਰੇਨਾਠਿਆਦੁਖਕਾਯਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਮੇਰਿਆਕਰ
 ਉਦਿਨੁਰੈਨਿਸੇਵਾ॥ਨਨਕਦਾਸਸਰਲਾਗਤੀਹਰਿਪੁਰਖਪੁਰਨਦੇਵਾ॥੨॥੫॥ ੮॥ ਕਾਇਆਨਮਹਯਾਪ
 ਪ੍ਰਭਮੇਰਾਐਤਰਜਾਮੀਜਾਲਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰਨਪਯੋਸਰਿਗਿਰਿਚਲੁਸਦੁਸਬਦੁਨੀਸਾਲਾ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿ
 ਬਿਨੁਆਨਕੋਈਸਮਗਭੁਤੇਗੀਆਸਤੇਰਾ॥ਮਨਿਤਲਾ॥ਸਰਬਘਟਕੇਦਾਤੇਸੁਆਮੀਦੇਰਿਸੁਪਤਿਰਲੁਖ
 ਲਾ॥੧॥ਸੁਰਤਿਮਾਤਿਚਤੁਰਾਈਸੋਭਾ॥ਪੁਰੰਗੁਪਨੁਮਾਲਾ॥ਸਰਬਸੁਖਅਨੰਦਨਨਕਜਪਿਗਮਨਾਮੁਕਾਇ
 ਆਲਾ॥੨॥ ੬॥੧੦॥ ਕਾਇਆਨਮਹਯਾਪ ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਕਾਇਆਨਕਰਨਾ॥ਪ੍ਰਭਨਾਮੁਪਤਿਤਪਾ
 ਵੇਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਪਸਿਗਜਪਿਨਿਸਿਗਜਮਕਾਯਾਤਿਸੁਨਖਵੇਨਾ॥੧॥ਮੁਕਾਤਿਜੁਗਤਿਅਨਿਕਸੁਖਹਰਿਭਗਤਿਲ
 ਵੇਨਾ॥ਵੇਨਾ॥ਪ੍ਰਭਦਰਸਲੁਬਪਦਾਸਨਾਨਕਬਹੁਜੋਨਿਨਪਾਵੇਨਾ॥੨॥੧॥ ੧੧॥ ੧੨॥

ਰਾਗੁਕਾਇਆਨਮਹਯਾਪ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਰਾਮਾਰਾਮੋਸੁਨਿਮਹੁਤੀਜੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਮੀਠਗੁਰਮਤਿਸਯੋਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਸ
 ਟਮਹਿਜਿਉਰੈਬੈਸੰਤਰੁਮਥਿਸਿਜਮਿਕਾਢਿਕਢੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰੈਜੋਤਿਸਥਾਈਤਤੁਗੁਰਮਤੇਕਾਢਿਲਾ
 ਈਜੈ॥੧॥ਨਉਦਰਵਾਜਨਵੇਦਰਠੀਕੇਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਦਸਵੇਚੁਈਜੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਿਰਪਾਕਰਿਪਿਆਰੇਗੁ
 ਰਸਥਾਈਹਰਿਗੁਪੀਜੈ॥੨॥ਕਾਇਆਨਗੁਰਨਗੁਰੈਨੀਕੋਵਿਚਿਸਉਦਾਹਰਿਗੁਰੀਜੈ॥ਰਤਨਲਾਯਾ
 ਮੋਢਾਅੰਮੋਲਕਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਈਜੈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਗਮੁਅਗਮੁਰੈਠਾਕੁਰੁਭਰਿਸਾਗਰਭਗਤਿਕਰਿ
 ਜੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਨਨਮਸਾਰਿਗਾਇਕਭੁੰਦਨਾਮੁਮੁਖਿਦੀਜੈ॥੪॥ਲਾਲਾਨੁਲਾਲਾਨੁਲਾਲਾਪੁਰੈਰੰਗਨੁਮਨੁਰੰ
 ਗਨਕਉਗੁਰਦੀਜੈ॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਗੰਗਿਗਤੇਰਸਰਸਿਕਰਦਕਨਿਤਪੀਜੈ॥੫॥ਬਸੁਪਾਸਪਤਦੀਪੈਸਾਗਰ
 ਕਾਢਿਕੰਚਨੁਕਾਢਿਪਗੀਜੈ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਜਨਾਇਨਹੁਨਬਾਛਹਿਹਰਿਮਾਗਹਿਹਰਿਗੁਰਦੀਜੈ॥੬॥ਸਾਕਤ
 ਨਗਪ੍ਰੀਸਦਭੂਖੇਨਿਤਭੂਖਨਭੂਖਕਰੀਜੈ॥ਪਾਵਤੁਪਾਇਪਾਵਹਿਪੀਤਿਆਇਆਲਾਖੇਰੇਸਰਕਉਬਿਥਿਦੀਜੈ॥
 ੭॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਨਉਤਮਕਿਆਉਪਮਾਤਿਨਦੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮਤੁਯਿਅਉਰੁਨਉਪਮਾਜਨਨਸਕਕ੍ਰਿ

ਪਾਕਰੀਜੈ॥੮॥੧॥ ਕਾਇਆਨਮਹਲਾ੪ ਰਾਮਗੁਰਪਾਸੁਪਰਸੁਕਰੀਜੈ॥ਅਨਿਰਗੁਣੀਮਨੁਕਮ
ਤਿਹਿਕੇਮਿਲਿਸਾਤਿਗੁਰਪਰਸੁਕੀਜੈ॥੨॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਰਗਮੁਕਤਿਬੈਭੰਡਸਤਿਬਾਛਹਿਨਿਤਿਆਸਾਮਾਸਕ
ਰੀਜੈ॥ਹਰਿਦਸਨਕੇਜਨਮੁਕਤਿਨਮਾਗਹਿਮਿਲਿਦਸਨਾਵਿਪਤਿਮਨੁਪੀਜੈ॥੧॥ਆਇਆਮੇਹੁਸਬਭੁਏਭ
ਈਮੇਹੁਕਾਯਦਾਗਯਗੀਜੈ॥ਮੇਰਠਭਰਕੇਜਨਆਪਿਪਤੈਮੁਕਤੇਜਿਉਮੁਰਗਈਪੰਕੁਨਭੀਜੈ॥੩॥ਚੰਦ
ਨਵਾਸੁਭੁਇਅੰਗਮਢੇਵੀਕਿਵਮਿਲੀਐਚੰਦਨੁਲੀਜੈ॥ਕਾਢਿਖੜਗੁਗਰਗਿਆਨੁਕਰਗਬਿਖੁਛੇਦਿਛੇਦਿ
ਰਸੁਪੀਜੈ॥੩॥ਆਨਿਆਨਿਸਮਾਥਹੁਕੀਨੀਪਯੁਥੈਸੈਤਰਭਸਮਕਰੀਜੈ॥ਮਹਾਉਗਪਾਪਸਾਕਤਨਰਕੀਨੀਮ
ਲਿਸਾਪੁਯੁਕੀਦੀਜੈ॥੪॥ਸਾਪੁਸਾਪਸਾਪਜਨਨੀਕੋਜਿਨਅੰਤਰਿਨਮੁਪਰੀਜੈ॥ਪਰਸਨਿਪਰਸੁਭਏਸਾਪੁਜਨਜਨੁ
ਹਰਿਭਗਵਨੁਦੀਖੀਜੈ॥੫॥ਸਾਕਤਸੁਭਬਹੁਗੁਰਣੀਭਰਿਆਕਿਉਕਰਿਤਨੁਤਨੀਜੈ॥ਤੰਤੁਸੁਭਕਿਉ
ਨਿਕਸੈਨਯੋਸਾਕਤਸੈਗੁਨਕੀਜੈ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਸਾਪਸੰਗਤਿਹੈਰੀਕੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗਮੁਰਵੀਜੈ॥ਅੰਤ
ਰਿਰਤਨਜਵੇਹਰਮਾਲਕਗੁਰਕਿਰਪਾਚੇਲੀਜੈ॥੭॥ਮੇਰਠਭਰਵਡਵਡਹੈਸੁਆਮੀਹਮਕਿਉਕਰਿਮਿਲ
ਹਮਿਲੀਜੈ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਮਿਲਾਏਗੁਰਪੁਰਜਨਕਉਪੁਰਨੁਦੀਜੈ॥੮॥੩॥ ਕਾਇਆਨਮਹਲਾ੪
ਰਾਮਗੁਰਮੋਗਮੁਰਵੀਜੈ॥ਸਾਪੁਸਾਪਸਾਪਜਨਨੀਕੋਮਿਲਿਸਾਪੁਹਰਿਰਗੁਕੀਜੈ॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੀਤਸਭੁ
ਜਗੁਹੈਜੇਰਾਮਨੁਡੋਲਤਡੋਲਕਰੀਜੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਸਾਪੁਮਿਲਾਵਹੁਜਗੁਥੀਮਸਕਉਥੀਮੁਦੀਜੈ॥੧॥ਬ
ਸੁਪਾਤਲੈਤਲੈਸਭਉਪਰਿਮਿਲਿਸਾਪੁਚਰਨਹੁਲੀਜੈ॥ਅਤਿਉਤਮਅਤਿਉਤਮਹੋਵਹੁਸਭਸਿਸਾਇ
ਚਰਨਤਲਦੀਜੈ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤਿਭਲੀਸਿਵਨੀਕੀਅਨਿਪਨੀਸਕਾਤੇਭਰੀਜੈ॥ਮੈਨਦੰਤਨਿਕਸੇ
ਗੁਰਬਚਨੀਸਾਰਚਬਿਚਬਿਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮਅਨੁਕਰਹੁਬਹੁਕੀਆਗੁਰਸਾਪੁਪੁਰਖਮਿਲੀ
ਜੈ॥ਗੁਨਰਾਮਨਾਮਾਬਿਸਥੀਕਨਕੀਏਹਰਿਸਗਲਭਵਨਜਸੁਦੀਜੈ॥੪॥ਸਾਪੁਸਾਪਸਾਪਮਨਿਪੀਤਮਾਥਿ
ਨੁਦੇਖੇਗਹਿਨਸਕੀਜੈ॥ਜਿਉਜਲਮੀਰਜਲੰਜਲਪੀਤਿਹੈਖਿਨੁਜਲਾਬਿਨੁਛੁਟਿਮਰੀਜੈ॥੫॥ਮਰਾਮ
ਭਾਗਅਭਾਗਹੈਜਿਨਕੇਤਿਨਸਾਪੁਪੁਰਿਨਪੀਜੈ॥ਤਿਨਤਿਸਨਾਜਲਤਜਲਤਨਹਿਬੁਝਹਿਭੰਡਪਰਮਰਾ
ਇਕਾਦੀਜੈ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਜਗਪੁਨਕੀਏਹਿਵੈਗਾਭਿਗਾਭਿਤਰੁਛੀਜੈ॥ਅਤੁਲਾਤੋਲਰਾਮ
ਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮਾਤਿਕੋਪੁਜੈਨਤੋਲਤੁਲੀਜੈ॥੭॥ਤਵਗੁਨਬਰਮਬਰਮਤੂਜਨਹਿਜਨਨਾਨਕਸਰਸਿਪਰੀਜੈ॥
ਤੂਜਲਨਿਧੀਮੀਨਹਮਤੋਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਸੀਗਿਰਖੀਜੈ॥੮॥੩॥ ਕਾਇਆਨਮਹਲਾ੪
ਰਾਮਗੁਰਮੋਪੁਜਕਰੀਜੈ॥ਮਨੁਤਨੁਅਨੀਪਰਹਿਸਕਾਮਾਏਹੁਸਭੁਨਾਮਤਿਹੈਮਨੁਦੀਜੈ॥ਰਹਾਉ॥

ਬੁਧਮਨਮਗੁਣਸਾਖ ਤੋਰੇਵਗਤੇਤਦੁਨਿਦੁਨਿਪੁਜਕਰੀਜੈ॥ ਆਤਮਦੇਉਦੇਉਰੈਆਤਮੁਰਸਿਲਾਗੈਪੁਜਕ
 ਰੀਜੈ॥੧॥ ਥੀਥੇਕਥੁਧਿਸਭਜਗਮਹਿਨਿਗਮਾਯਾਥੀਚਭਿਥਿਚਭਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ ਗੁਣਪਰਸਾਦਿਪਦਾਰਥੁਪਾਇ
 ਆਸਾਤਿਗੁਰਕਉਇਹੁਮਨੁਦੀਜੈ॥੨॥ ਨਿਰੋਲਕੁਆਤਿਗੋਰੋਕੋਰੋਰੈਗੁਥਿਪੀਜੈ॥ ਮਨੁਮੋਤੀਸਾਯਾ
 ਰੈਗੁਰਸਬਦੀਜਿਤੁਗੰਧਪਰੀਖਾਈਜੈ॥੩॥ ਸਿਗਤਿਸੰਤਨੀਗੀਲਾਗੀਉਚੇਜਿਉਪੀਪਪਲਾਸਖਾ
 ਏਲੀਜੈ॥ ਸਭਨਗਮਹਿਪੁਨੀਉਤਮੁਰੋਵੈਗਮਨਮੈਕਾਸੁਖਸੀਜੈ॥੪॥ ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਕਰਮਥਹੁਕੀਨੇਨਿ
 ਤਸਾਖਾਤੀਜੀਜੈ॥ ਪਰਮੁਖਲੁਲੁਲੁਗੁਗਿਗੀਅਨੁਦ੍ਰਵਾਈਆਬਰਕਾਰਥਾਸੁਜਾਗੀਦੀਜੈ॥੫॥ ਏਕੋਜੇ
 ਤਿਏਕੋਮਨਿਵਸਿਆਸਭਾਂਦਿਸਦਿਇਕੁਕੀਜੈ॥ ਆਤਮਗਾਮੁਸਭਏਕੈਪਸਰੇਸਭਚਰਨਤਲੇਸਿਰੁਦੀ
 ਜੈ॥੬॥ ਨਾਮਾਥਨਕਦੇਨਰਦੇਖਹੁਤਿਨਘਸਿਘਸਿਨਕਵਢੀਜੈ॥ ਸਾਕਤਨਗਮਹਿਕਾਰੀਕਹੀਅਹਿਥਿ
 ਨੁਨਵੇਪਿਗੁਜੀਵੀਜੈ॥੭॥ ਜਬਲਗਸਾਸੁਸਾਸੁਮਨਮੰਤਰਿਤਤੁਬੇਗਲਸਗਤਿਪਰੀਜੈ॥ ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰਿਪਾਰਹੁਮੈਸਾਪੁਚਰਨਪਖੀਜੈ॥੮॥੧॥ ਕਾਲਿਆਨਮਹਯੋਰ ਗਾਮਮੈਸਾਪੁਚਰਨਪੁਣੀਜੈ॥ ਕਿ
 ਲਾਥਿਖਦਯੋਰਹਿਖਿਨਮੰਤਰਿਮੇਰੇਠਾਭਰਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ ਗਹਉਮੰਗਤਜਨਦੀਨਖਰੇਦਰਿਠਢੇਅਤਿ
 ਤਰਸਨਕਉਦਾਨੁਦੀਜੈ॥੩॥੨॥ ਹਿਸਗਨਿਪਚਾਏਮੋਕਉਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਵੀਜੈ॥੧॥ ਕਾਮਕੋਰੇਪੁਨਗਰ
 ਮਹਿਸਬਾਨਿਤਉਠਿਉਠਿਜੂਝੁਕਰੀਜੈ॥ ਅੰਗੀਕਰਕਰਹੁਗੀਖਲੇਵਹੁਗੁਰਪੁਰਕਾਢਿਕਢੀਜੈ॥੨॥ ਅੰਤ
 ਰਿਅਗਨਿਸਬਲਅਤਿਥਿਖਾਹਿਵਸੀਤਲੁਸਬਦੁਗੁਰਦੀਜੈ॥ ਤਨਿਮਨਿਸਾਂਤਿਹੋਇਅਧਿਕਾਈਰੋਗੁ
 ਕਾਟੈਸੁਖਿਸਵੀਜੈ॥੩॥ ਜਿਉਸੁਰਜੁਕਿਰਲਿਗਵਿਆਸਰਥਠਾਈਸਭਘਟਿਘਟਿਗਮੁਰਵੀਜੈ॥ ਸਾਪੁ
 ਸਾਧਮਿਯੇਗੁਪਵੈਤਤੁਨਿਜਘਰਿਬੈਠਿਆਪੀਜੈ॥੪॥ ਜਨਕਉਪੀਤਿਲਗੀਗੁਰਸੇਤੀਜਿਉਚਕਵੀਦੇ
 ਖਿਸੁਗੀਜੈ॥ ਨਿਭਤਥਿਰਖਤਰੈਨਿਸਭਨਿਰਖੀਮੁਖੁਕਾਢੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈ॥੫॥ ਸਾਕਤਸੁ ਆਨਕਹੀਅਹਿਥ
 ਹੁਯੋਭੀਥਹੁਦਰਮਾਤਿਮੈਲੁਭੀਜੈ॥ ਆਪਨਸੁਆਇਕਰਹਿਥਹੁਬਾਤਾਤਿਨਕਾਵੇਸਾਹੁਕਿਆਕੀਜੈ॥
 ੬॥ ਸਾਪੁਸਾਧਸਗਨੀਮਿਲਿਸਿਗਤੀਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਕਾਢਿਕਢੀਜੈ॥ ਪਰਉਪਕਰਥੇਲੁਹਿਰੁਲੀਆਮੁਖਿ
 ਸੰਤਭਗਤਹਰਿਦੀਜੈ॥੭॥ ਤੂਅਗਮਦਇਆਲਾਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾਸਭਦਇਆਧਾਰਿਰਖਿਲੀ
 ਜੈ॥ ਸਰਬਜੀਅਜਗਤੀਵਨੁਏਕੋਨਾਨਕਪਤਿਪਾਲਕਰੀਜੈ॥੮॥੫॥ ਕਾਲਿਆਨਮਹਯੋਰ
 ਗਾਮਮਦਾਸਨਦਾਸਕਰੀਜੈ॥ ਜਬਲਗਿਸਾਸੁਰੋਇਮਨਮੰਤਰਿਸਾਪੁਪੁਰੀਪਵੀਜੈ॥ ਗਹਉਸਿਕਰਨਾ
 ਰਦਸੇਖਨਾਗਮੁਨਿਪੁਰਿਸਾਪੁਕੀਯੋਚੀਜੈ॥ ਭਵਨਭਵਨਪਵਿਤੁਤਹਿਸਭਿਜਹਸਾਪੁਚਰਨਪਰੀਜੈ॥੧॥

ਤਾਜੀਯਾਜਾਅੰਕਰੁਸਤੁਤਜੀਐਮਿਲਿਸਾਪੁਸੀਗਿਰੀਜੈ॥੧॥ਧਰਮਗਾਇਕੀਕਨਚਕਵੈਬਿਖੁਰੁਬਚਾ
 ਕਾਢਿਕਦੀਜੈ॥੨॥ਭਰਮਿਸੁਕੇਬਹੁਉਢਿਸੁਕਕਹੀਅਹਿਮਿਲਿਸਾਪੁਸੀਗਿਰੀਜੈ॥ਤਾਤੋਬਿਯਮੁਖੁ
 ਢਿਲਨਕੀਜੈਜਾਇਸਾਪੁਚਗਨਿਲਗੀਜੈ॥੩॥ਠਾਮਨਮਕੀਰਤਨਰਤਨਵਧੁਹਰਿਸਾਪੁਪਾਸਿਰਖੀਜੈ॥
 ਜੋਬਚਨੁਗੁਰਸਤਿਸਾਤੋਕਰਿਮਨੈਤਿਸੁਆਗੈਕਾਢਿਪਗੀਜੈ॥੪॥ਸੰਤਹੁਸੁਨਹੁਸੁਨਹੁਜਨਭਾਈਗੁਰਿ
 ਕਾਢੀਬਾਹੁਕੀਜੈ॥ਜੇਆਤਮਕਉਸੁਖੁਸੁਖੁਨਿਤਲੋਰੁਤੀਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਪਵੀਜੈ॥੫॥ਜੇਵਰੁਭਾਭੁ
 ਹੋਇਅਤਿਨੀਕਾਤਾਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰੀਜੈ॥ਸਭੁਆਇਅਯੋਗੁਬਿਖਮੁਜਗੁਤਰੀਐਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁ
 ਪੀਜੈ॥੬॥ਆਇਆਮਾਇਆਕੋਜੇਅਧਿਕਾਈਵਿਚਿਮਾਇਆਪਚੈਪਚੀਜੈ॥ਆਗੀਅਨੁਅਧੇਰੁਮਰਪੰਥੁ
 ਬਿਖੜਾਅੰਕਾਰਿਭਾਰਿਲਾਦਿਲੀਜੈ॥੭॥ਨਨਕਰਮਰਮਰਮੁਰਮਰਮਰਮੈਤੇਗਤਿਕੀਜੈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇ
 ਤਾਨਾਮੁਦ੍ਰੀਏਗਮਨਾਮੈਲੈਮਿਲੀਜੈ॥੮॥੬॥

ਗੁਰਬਿਭਾਸਪੁਭਾਤੀਮਹਲਾ੧
 ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧

੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਾ
 ਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਾਇਤੋਰੈਤਰਲਾਨਾਇਪਤਿਪੂਜਾ॥ਨਉਤੇਰਾਗਹਲਾਮਤਿਮਕਸੁਦਾ॥ਨਾਇਤੋਰੈਨਉਮਨੈਸਭਕੋਇ॥
 ਵਿਲਨਵੈਪਤਿਕਬਹੁਨਹੋਇ॥੧॥ਅਵਗਸਿਆਲਪਸਗਲੀਪਾਜੂ॥ਜੈਬਖਸੇਤੈਪੂਰਕਾਜੂ॥ਗਹਉਨਾ
 ਉਤੇਰਾਤਾਲਨਉਦੀਬਾਲਾ॥ਨਉਤੇਰਾਲਸਕਰੁਨਉਸੁਲਤਾਨਾ॥ਨਾਇਤੋਰੈਮਾਲਮਹਤਪਰਵਾਲਾ॥ਤੇ
 ਗੰਨਦਗੀਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਲਾ॥੨॥ਨਾਇਤੋਰੈਸਹਜੁਨਾਇਸਾਲਾ॥ਨਉਤੇਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਾਬਿਖੁਉਠਿਜਾਇ॥
 ਨਾਇਤੋਰੈਸਭਿਸੁਖਵਸਹਿਮਨਿਆਈ॥ਬਿਨੁਨਵੈਬਾਧੀਜਮਪੁਰਿਜਾਇ॥੩॥ਨਗੀਬੇਗੀਘਰਦਰਦੇਸਾਮ
 ਨਕੀਆਖੁਸੀਆਕੀਚਹਿਵੇਸਾ॥ਜਾਸਦੇਤਾਢਿਲਨਪਾਇ॥ਨਨਕਕੁੰਕੁਕੁੰਕੁਹੋਇਜਾਇ॥੪॥੧॥

ਪੁਭਾਤੀਮਹਲਾ੧

ਤੇਰਨਾਮੁਰਚਨੁਕਰਮੁਚਨਲਸੁਗਤਿਤੈਖੈਲੋਇ॥ਅੰਧੇਰੁਅੰਧੀਵਾਪਰੈਸਗਲਾਨੀ
 ਜੈਖੋਇ॥੧॥ਇਹੁਸਿਸਾਰੁਸਗਲਾਬਿਕਾਰੁ॥ਤੇਰਨਾਮੁਦਾਰੁਅਵਰੁਨਸਤਿ॥ਕਰਲਹਾਰੁਅਪਾਰੁ॥ਠਹਾ
 ਉ॥ਪਾਤਾਲਪੁਰੀਅਏਕਭਾਯੋਵਹਿਲਾਖਕੋਰੇ॥ਤੇਰਲਾਨਕੀਮਤਿਤਾਪਵੈਜਾਸਿਰੈਰੋਵਹਿਰੋਰੀ॥
 ੨॥ਦੁਖਾਤੇਸੁਖਉਪਜਹਿਸੁਖੀਰੋਵਹਿਦੁਖਾ॥ਜਿਤੁਮੁਖਿਤੁਸਾਯਾਗੀਅਹਿਤਿਤੁਮੁਖਿਕੈਸੀਭੁਖਾ॥੩॥ਸਾ
 ਨਕਮੁਰਖੁਏਕੁਤੁਅਵਰੁਭਲਾਸੈਸਾਰੁ॥ਜਿਤੁਤਨਿਨਾਮੁਨਉਪਜੈਸੇਤਨਹੋਰਿਖੁਆਰੁ॥੪॥੨॥ਪੁਭਾਤੀਮਹਲਾ੧

ਜੈ ਕਾਗਲਿ ਬੇਦ ਕਹੈ ਉਚੇਰੇ ਸਿਕਰਿਛੇ ਡੀਆਇਆ ਜੈ ਕਾਗਲਿ ਸਿਧ ਭਏ ਉਦਸੀ ਦੇਵੀ ਮਗੁ ਨ ਪਾਇਆ
੧॥ ਬਾਬਾ ਮਨਿਸਾਚਾ ਮੁਖਿਸਾਚਾ ਕਹੀਐ ॥ ਤਰੀਐ ਸਾਚਾ ਹੋਈ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਹਰਿ ਮਾਤਿ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥
ਠਹੁਇ ॥ ਅਗਨਿ ਬਿੰਬ ਪਵਲੈ ਕੀ ਬਾਲੀ ਤੀਨਿ ਨਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਤੇਤ ਸਕਰ ਜੋ ਨ ਮੂਨ ਲੇਵਹਿ ਵਾਸ ਤਿਕੋਟੀ
ਚਾਸਾ ॥ ੨॥ ਜੈ ਕੋਇ ਕਰੈ ਚੀਗੀ ਆਈ ਮਨਿ ਚੇਤਿ ਬਹੁ ਤੁਝ ਛੈ ॥ ਏਤੇ ਗੁਲਏ ਤੀ ਆਚੀ ਗੀ ਆਈ ਮਾਦੇ ਇਨ
ਪਛੇ ਰਵੈ ॥ ੩॥ ਤੁਸੁ ਸਲਾਹਿ ਤਿਨ ਪਨੁ ਪਲੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪਨੁ ਸੇਈ ॥ ਜੈ ਕੋ ਜੀਉ ਕਰੈ ਚਿਨਾ ਕਉ ਜਮ ਕੀ ਤਲਾਖ
ਨੋਈ ॥ ੪॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰੂਪੁ ਨ ਹੀ ਜਾਤਿ ਨ ਹੀ ਮੁਖੁ ਮਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨਿਰੰਜ
ਨੁ ਪਾਇਆ ਚੈ ਰੈ ਨੀ ਮੈ ਹੋਇ ਵਾਸਾ ॥ ੧॥ ਅਉਤ੍ਰੁ ਸੁਜੇਤ ਤੁਝੀ ਚਾਰਿ ॥ ਜਾਤੇ ਠਹਿਰਨਾ ਵਹੁ ਸੈ ਸਾਗਿ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੈ ਕਰਮੁ ਨ ਹੀ ਪਰਮੁ ਨ ਹੀ ਸੁਚ ਮਾਲਾ ॥ ਸਿਵ ਜੋ ਤਿਕੋਨੁ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਖਵਾਯਾ ॥ ੨॥ ਜਾ ਕੈ
ਬਰਤੁ ਨ ਹੀ ਨੇਮੁ ਨ ਹੀ ਨਾਹੀ ਬਕ ਬਾਈ ॥ ਗਾਤਿ ਅਵਗਤਿ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਨ ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਛੁਗਾਈ ॥ ੩॥ ਜਾ ਕੈ
ਸਨ ਹੀ ਨਿਰਾਸਨ ਹੀ ਚਿਤਿ ਸੁਗਤਿ ਸਮਝਾਈ ॥ ਤੈਤ ਕਉ ਪਰਮ ਤੈਤ ਮਿਲਿਆ ਨਨਕਾ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ੪॥ ੪॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਾਕ ਕਹੀਆ ਦਰਿ ਪਰਵਾਲਾ ॥ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦਇਸਾ ਕਰਿ ਜਾਲਾ ॥ ੧॥ ਕਿਮਾ ਕਹੀਐ
ਸਰਬੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਈ ॥ ਠਹੁਇ ॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋ ਤਿਦੁ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਦੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥ ੨॥ ਕਾਇਮ ਹਿਆਈ ਆਸੇ ਜਨੁ ਜਾਲਾ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਵੈ ਮਾਲਾ ॥ ੩॥ ਕਹਲਾਸੁ
ਨਲਾ ਅਕਥ ਪਰਿਜਾਈ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਨਾਨਕ ਜਾਈ ਜਾਈ ॥ ੪॥ ੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੁ ਗੀਆ ਨੀਰੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਸਰਿ ਤੀਰਥ ਸੀਰੀ ਗਹੇ ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਿਜਵਾਰ ਮਾਲਕ ਸੇਵੇ ਸਿਖੁ ਸੁਖੇ ਜਿਯ
ਹੈ ॥ ੧॥ ਗੁਰਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨ ਹੀ ਕੋਈ ॥ ਸਰਸੀ ਤੇ ਖੁਤਾ ਸੁਗੁਰੁ ਹੋਈ ॥ ਠਹੁਇ ॥ ਗੁਰੁ ਦਰੀਅ ਉਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ
ਮਿਲਿਆ ਦੁਗਤਿ ਮੈਲੁ ਹੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇਐ ਪੁਰਨ ਵਲੁ ਪਸੁਪਰੇ ਤਹੁ ਦੇਵ ਕਰੈ ॥ ੨॥ ਰਤਾ ਸਾਚੀ ਨੀਰੁ
ਲਹੀਅਲੁ ਸੇ ਗੁਰੁ ਪਰਮ ਲੁਕਹੀਐ ॥ ਜਾ ਕੀ ਵਸੁ ਬਨਾ ਸਪਤਿ ਸਉਰੈ ਚਾਸੁ ਚਰਲਾਇ ਵਰਹੀਐ ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜੀਅ ਪ੍ਰਨਉਪਜਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਵ ਪਰਿਜਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਨਕ ਸਾਚੇ ਸਮਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਦ ਪਾਈਐ ॥
੪॥ ੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਵਿਦਿਅ ਵੀਚਰੈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਆਪ ਮਧੇ ਆਪੁ ਪਰ
ਗਾਸਿ ਮਾਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥ ੧॥ ਕਰਤਾ ਤੁਮੇਰਾ ਜਜਮਾਨੁ ॥ ਏਕ ਦਖਿਲਾਹ ਉਤੈ ਪਹਿਮਾ ਗਉ ਦੇਹਿ ਆਪਲ
ਨਾਮੁ ॥ ਠਹੁਇ ॥ ਪੰਚ ਤਸਕਰ ਪਾਵਤ ਰਖੇ ਚੁਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਦਿਸਦਿ ਥਿਕਾਰੀ ਦੁਗਤਿ ਤਾਹੀਐ ਸਾਬਰ
ਮਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ੨॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਚਾਵਲੁ ਦਇਆ ਕਲਕ ਕਰਿ ਪਾਤਿ ਪਾਤੀ ਪਾਨੁ ॥ ਦੁਖੁ ਕਰਮੁ ਸੇਤੋ ਖੁਯੀ ਉਕਰਿ

ਐਸਾ ਮਾਂਗਉ ਦਾਨੁ॥ ੩॥ ਖਿਆਪੀ ਰਜੁ ਕਰਿਗਉ ਯਵੇਗੇ ਸਹਜੇ ਬਛਰਾ ਖੀਰੁ ਪੀਐ॥ ਸਿਠਤਿ ਸਗਮ ਕਾਰੁ॥
 ਕ੍ਰਮਾਂਗਉ ਹਰਿਗੁਲਨ ਕਰਵਤੁ ਰਹੈ॥ ੪॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਆਵਤੁ ਕਿੰਨੈ ਨਗਾ ਖਿਆ ਜਾਵ
 ਤੁ ਕਿਉ ਠਾ ਖਿਆ ਜਾਇ॥ ਜੇ ਸਤੋਹੇ ਆਸੇਈ ਪਰੁ ਜਾਏ ਜਾਉ ਸਹੀ ਮਹਿ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਤੂਹੈ ਵਹੁ ਤੇਰੀ
 ਜਾਇ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਪਹੁੰਚੇ ਬਾਅਵ ਹੁਨ ਕਰ ਲਾਜਾਇ॥ ਰਹਉ॥ ਜੇ ਸੇਹਰ ਹਟਕੀ ਮਾਝਾਇ ਰੁ
 ਲਗਤੈ ਹੋਇ ਕਸਖ ਨੀਹੇ ਰੋਟੇ ਰਚੀ ਅਤੈ॥ ਤੇ ਸੇਹੀ ਏਹੁ ਖੇਲੁ ਸਮਕਾਜਿ ਉਸਰੀ ਵਾਰਿ ਆਈ॥ ੨॥
 ਸੁਰਤੀ ਕੈ ਮਾਠ ਬਿਚਾਇ ਕੈ ਉਲਟੀ ਨਚਰਿ ਪ੍ਰਗਸੀ॥ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੀਅਨੀ ਕਉ ਨੁਗਿਰੀ ਕਉ
 ਨੁਉ ਦਸੀ॥ ੩॥ ਜੇ ਸਕੀ ਆਸਾ ਤਿਸਹਿ ਸਉ ਪਿਕੈ ਏਹੁ ਹਿ ਆਨਿ ਬਾਲਾ॥ ਜੇ ਸਤੋਹੇ ਆਸੇਈ ਕਰਿ ਮਾਨਿ
 ਆਨ ਕਰਿ ਰਹੀ ਉਦਸਿ ਸੇ ਪਰਵਾਣਾ॥ ੪॥ ੮॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਰੀ ਬੀਪਤਿ ਬਾਧੈ ਹਉ
 ਤਿਸੇ ਕੇ ਬਾਲਿ ਜਾਈ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰਨ ਜਾਏ ਭੂਲਾ ਠਿਕੈ ਅਜਾਈ॥ ੧॥ ਬੋਲਹੁ ਸਚੁ ਨ ਮੁਕਰਤਾ॥ ਭੁਨਿਖ
 ਹੁੰਨਿ ਨ ਆਵ ਲਵਾਗਾ॥ ਰਹਉ॥ ਉਚਾ ਬੇਠ ਨਿਨੀ ਚੁਕਰ ਤੁਹੈ ਨੀਚ ਕਰੈ ਸੁਲਤਨੁ॥ ਜਿਨੀ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣੀ
 ਆਜਾਗਿ ਤੇ ਪੁਰੋ ਪਰਵਾਣਾ॥ ੨॥ ਤਾ ਕਉ ਸਮਝਾਵ ਲਜਾਈ॥ ਐ ਜੋ ਕੋ ਭੂਲਾ ਹੋਈ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੈ ਸਭ ਕ
 ਰਤਾ ਐਸਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ॥ ੩॥ ਨਉ ਪਠਾ ਰੈ ਸਥਾ ਦੇਖਿ ਆਈ॥ ਐ ਛੇੜ ਹੁਦਨੀ ਪਰੀਤਾ॥ ਪਲਵਤਿ ਨਨਕ ਦਾਸ
 ਨਿਦਾਸਾ ਜਾਗੀ॥ ਭਾਰਿ ਆਤਿ ਨੀਜੀਤਾ॥ ੪॥ ੯॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਪਾਇਆ ਮਨੁ ਪੰ
 ਥੀ ਅਕਾਸੀ॥ ਤਸ ਕਰ ਸਥਾ ਦਿਨਿ ਵਾਰਿ ਆਨ ਗਭੁਰਾ ਸਾਥਾ ਸੀ॥ ਜਾ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਰਾਖਿ ਐਹਿ ਸਾਥ ਤੇਰੇ ਵੇਗ
 ਸੀ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਨ ਮੁਰਤ ਨੁਪਿ ਮੈਗੈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਹਿ ਪਗਉ ਪਾਗੇ ਰੇਗੈ॥ ਰਹਉ॥ ਮਨੁ ਜੋ ਗੀ ਮਨੁ ਭੋਗੀ ਆਮਨੁ
 ਪੁਰਖੁ ਗਵਾਣਾ॥ ਮਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨੁ ਮੰਗਤਾ ਮਨ ਸਿਰਿ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਐਸਾ ਬਹੁ ਮੁਈ
 ਚਾਗਾ॥ ੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀ॥ ਐ ਕਹਉ ਨਦੀ ਖਿਆ ਜਾਇ॥ ਖੇਟੇ ਪੂਰੇ ਗਈ॥ ਐ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਪਾਤਿ ਜਾਇ॥
 ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤੀ ਮਲਿਹਾ ਜਾ ਤੇਰੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ॥ ੩॥ ਜਾ ਤਿਜਨ ਮੁਨਹੁ ਪੁਛੀ॥ ਐ ਸਚ ਘਰੁ ਲੇਹੁ ਬਤਾ
 ਏ॥ ਸਾ ਜਾ ਤਿਸਾ ਪਾਤਿ ਰੈ ਜੇਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ॥ ਜਨਮ ਮਕਾਵੁ ਖੁਕਾਈ॥ ਐ ਨਨਕ ਛੂਟ ਸਿਨਾਈ॥ ੪॥ ੧੦॥
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਜਾਗਤਾ ਬਿਗਸੈ ਪੂਰੇ ਅੰਧਾ॥ ਗਾਲਿ ਠਹੀ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਪੀਧਾ॥ ਆਸਾ ਆਵੈ ਮਨਸਾ
 ਜਾਈ॥ ਉਰਣੀ ਤਾਲੀ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਈ॥ ੧॥ ਜਾਗਾ ਸਿਜੀ ਵਲ ਜਾਗ ਲਹਾਰਾ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੰਡਾਰਾ॥
 ਰਹਉ॥ ਕਹਿ ਚਿਨ ਬੁਝੈ ਅੰਧੁ ਸੁਣੈ ਭੇਡੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ॥ ਆਪੇ ਪਾਤਿ ਪੇਸੁ ਪਰਮੇ ਸੁਰੁ ਕਰਮੀ॥ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ॥
 ੨॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲਾ ਤਿਲਾ ਛੀਜੈ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਪਦਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੁਝੈ ਨ ਉਗਰ ਪਾਵੈ ਜਬ ਲਗਦੁ

ਜੀਗਈ॥ ੩॥ ਅਹਿਨਿਸਿਜੀਅਦੇਖਿਸਮਾਏਸੁਖੁਦੁਖੁਗਵਿਕਮਾਈ॥ ਕਰਮਹੀਲਾਸਦੁਤੀਖਿਆਮੰਗੈਨਾਨ
ਕਮਿਐਵਡਾਈ॥ ੧੧॥ ੧੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ਮਸਟਿਕਰਉਮੁਰਖੁਜਗੀਕਹੀਆਆਪਿਕਬਕਉ
ਤੇਗਾਓਵਹੀਆ॥ ਕੂਲਾਦੁਕਭੇਰੇਦਰਬਾਗਿਨਾਸਬਿਨਕੈਸੇਆਚਾਰ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਠੇਸੰਸਾਰਾਨੇ
ਦੁਕਨਿਦੈਪੁਣੈਪਿਆਗਾਠਹਉ॥ ਜਿਸੁਨਿਦਹਿਸੋਈਬਿਧਿਜਾਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਾਦੇਦਰਿਨੀਸਾਏ॥ ਕਾਰਲ
ਨਾਮੁਅੰਤਰਿਗਤਿਜਾਏ॥ ਜਿਸੇਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਬਿਧਿਜਾਏ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਠੇਜਾਨੁਮੁਠੇਸੋਈ॥ ਉਤਮੁ
ਅਖਿਤਉਚੇਸੋਈ॥ ਮਨਮੁਖੁਭਾਯਿਮਹਾਬਿਭੁਖਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਉਇਸੁਰਚੈਨਾਈ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਠੇਮੁਰਖੁਗਵਾਭਾ
ਠੇਏਨੀਦੁਭੇਰੇਬੁਧਿਭਾਗਾ॥ ਨਿਧਨਕੋਪਨੁਨਾਮੁਪਿਆਗਾ॥ ਏਹੁਪਨੁਸਾਹੁਏਗਾਬਿਖਿਆਛਾਭਾ॥ ੪॥ ਉਸਤਤਿਨਿਦਾ
ਸਬਦਈਚਾਹਾ॥ ਜੇਦੇਵੈਤਿਸਕਉਜੈਕਾ॥ ਤੁਬਖਸਹਿਜਾਤਿਪਤਿਹੋਈ॥ ਨਾਨਕਕਹੈਕਹਵੈਸੋਈ॥ ੫॥ ੧੨॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ਖਾਈਅੰਮ੍ਰਿਤਵਧਾਇਆਪੈਪੈਪਰਕੀਯਾਏ॥ ਬਕਿਬਕਿਵਾਦਚਲਾਇਆਬਿਨੁਨਵੈ
ਰਿਖੁਜਾਏ॥ ੧॥ ਬਾਬਾਐਸਾਬਿਖਮਜਾਏਮਨੁਵਸਿਆ॥ ਬਿਬਲੁਭਾਗੀਸਹਜੇਪਰਗਾਸਿਆਰਹਉ
ਬਿਖੁਭਾਏ॥ ਬਿਖੁਬੋਲਾਏ॥ ਬਿਖੁਕੀਕਾਰਕਮਾਈ॥ ਜਮਦਰਿਥਾਧੇਮਾਗੀਅਹਿਛੂਟਸੇਸਾਚੈਨਾਈ॥ ੨॥ ਜਿ
ਵਾਮਾਇਆਤਿਵਜਾਏਸੀਕੀਆਲਿਖਿਐਜਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਿਮੁਖੁਗਵਾਇਆਦਰਗਹਮਿਐਸਜਾਈ॥ ੩॥ ਜ
ਗੁਥੈਸਦੁਨਿਗਮਐਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ ਤੇਨਹਵਿਰਏਜਾਈਅਹਿਜਿਨਅੰਤਰਿਗੀਅਨੁਮੁਰਾਰਿ॥ ੪॥
ਅਜਰੁਜਰੈਗੀਭੁਭੁਭੈਅਮਰਅੰਦਸੁਪਾਨਾਨਕਜਲਕੈਮੀਨੁਸੈਥੈਭਵੈਗਾਖਹੁਪੀਤਿ॥ ੫॥ ੧੩॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ਗੀਤਨਾਦਹਰਖਚਤੁਰਾਈ॥ ਠਹਾਰਿਗਛੁਰਮਾਈਸਿਕਾਈ॥ ਪੈਨਲੁਖਾਦਾਚੀਤਿਨਪਾਈ॥
ਸਾਦੁਸਹਜੁਸੁਖੁਨਾਮਿਵਸਾਈ॥ ੧॥ ਕਿਆਜਨਾਕਿਆਕਰੈਕਰਵੈ॥ ਨਾਮਬਿਨਤਨਿਕਿਛੁਨਸੁਖਵੈ॥ ਰਹਉ॥
ਜੇਗਾਬਿਨਦਸੁਦਅਨੰਦਾ॥ ਮਤਸਤਿਭਾਇਭਗਤਿਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਕੀਰਤਿਕਰਮਕਾਰਨਿਜਸੀਦਾ॥ ਅੰਤਰਿ
ਰਵਤੋਰਜਰਵੈਦਾ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਿਥਿਪ੍ਰਿਥਿਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਿਭਿਧਾਗੀ॥ ਦੀਨਾਨਾਮੁਪ੍ਰਿਥਿਬਨਵਾਗੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਦਨੁ
ਬਤਕਾਗੀ॥ ਤਿਧਤਿਤਰਿਗਤਤੁਬੀਚਾਗੀ॥ ੩॥ ਅਨਥੈਕਥਉਕਿਆਐਜੇਗਾ॥ ਭਗਤਿਕਰੀਕਰਾਇਹਿਮੇਗਾ॥
ਕਿਸੁਸੇਵੀਦੁਜਾਨਹੀਹੋਗਾ॥ ੪॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾ॥ ਐਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤਅੰਤਰਿਭੀਠਾ॥ ਜੀਨਿਚਾਖਿਆ
ਪੁਰਾਪਦੁਹੋਈ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਾਪਿਤਿਨਿਸੁਖੁਹੋਈ॥ ੫॥ ੧੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ਅੰਤਰਿਦੇਖਿਸਬਦਿਮਨੁ
ਮਾਨਿਆਅਵਰੁਨਰੋਗਨਰਾਗਾ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਜੀਅਦੇਖਿਸਮਾਏਤਿਸਹੀਕੀਸਰਕਾਰਾ॥ ੧॥ ਮੇਰਪ੍ਰਭੁਗੀਘੋਲੇ
ਅਤਿਭੁਭੈ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਪੀਤਮਮਨਮੋਹਨੁਅਤਿਰਸਲਾਲਸੁਗੁਣੇ॥ ਰਹਉ॥ ਉਪਰਿਛੁਪੁਗਗਨਪਾਨਿਹਾਕੀਅੰ

ਅੰਤਰਿਵਸੈਦੁਕੈਮੇਗਾ॥

ਮਿਤ੍ਰਪੀਵਲਾਹਾਗਾ ਜਿਸਕੀਰਚਨਸੇਥਿਧਿਜਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿਗੀਅਨੁਵੀਚਰਾ॥੨॥ਪਸਰੀਕਿਰਾਦੀਰਸਿਕਮੁਖ
ਅਥਿਗਸੇਸਜਿਧਿਗੁਰੁਸਮਾਇਆਕਾਏਥਿਧਿਸਿਮਨਸਮਨਿਮਾਗੀਗੁਰਪਸਾਦੇਪੁਤ੍ਰਪਾਇਆ॥੩॥ਅਤਿਰਸਿ
ਗੀਰਲੂਏਗਤੀਦੁਜਾਗੇਗੁਨਕੇਈ॥ਨਾਨਕਰਸਨਿਗਸਾਏਠਤੇਗਵਿਰਹਿਆਪੁਤ੍ਰਸੇਈ॥੪॥੧੫॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਮ: ੧ ਬਾਹਮਹਿਠਵਲਖਖਿਜਾਵਹਿਚਹੁਛਿਅਮਹਿਸੀਨਿਆਸੀ॥ਜੋਗੀਕਾਪਵੀਆਸਿਰਖੁਥੇਥਿ
ਨੁਸਖਦੈਗਲਿਛਾਸੀ॥੧॥ਸਥਦਿਰਤੇਪੁਰੇਬੈਠਾਗੀ॥ਅੰਤਿਹਰਿਨਸਤਮਹਿਭੀਖਿਆਜਾਗੀਏਕਭਾਈਓਵ
ਲਾਗੀ॥੨॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਹਮਲਵਾਦੁਪੜਹਿਕਰਿਕਿਰਿਆਕਰਦੀਕਰਮਕਰਾਏ॥ਬਿਰੁਬੁਣੈਕਿਛੁਨ੍ਹੀਮਨਮੁ
ਖੁਵਿਛੁਕਿਦੁਖਪਾਏ॥੩॥ਸਥਦੀਮਲੇਸੇਸੁਚਾਰੀਸਾਚੀਦਰਗਮਾਨੇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮਿਰਤਨਿਓਵਲਾਕੇ
ਜੁਗੀਜੁਗੀਸਾਚਿਸਮਾਨੇ॥੪॥ਸਗਲੇਕਰਮਪਰਮਸੁਚਿਸੰਜਮਜਪਤਪਤੀਰਬਸਥਦਿਵਸੇ॥ਨਾਨਕਸ
ਤਿਗੁਰਮਿਲੇਮਿਲਾਇਆਦੁਖਪਰਛਤਕਾਲਨਸੇ॥੫॥੧੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧

ਸਤਕੀਰੇਲਾਸਾਧਨਸਿਗਤਿਹਰਿਕੀਰਤਿਤਰਤਗੀ॥ਕਰਕਰੈਥਪੁਰਜਮੁਰਗਪੈਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦੈਮੁਗੀ
ਪਾਜਲਿਜਾਉਜੀਵਨੁਮਾਥਿਗਾ॥ਹਰਿਜਪਿਜਾਪੁਜਪਉਜਪਮਾਯੀਗੁਰਮੁਖਿਅਵੈਸਾਦੁਮਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁ
ਰਉਪਦੇਸਸਾਦੁਸੁਖਜਾਕਉਕਿਆਤਿਸੁਉਪਮਾਕਹੀਐ॥ਲਾਲਜਵੇਰਰਤਨਪਦਾਰਥਖੇਜਤਗੁਰਮੁ
ਖਿਯਹੀਐ॥੨॥ਚੀਨੈਗੀਅਨੁਪੀਅਨੁਪਨੁਸਚੈਏਕਸਥਦਿਲਿਵਲਾਵੈ॥ਨਿਰਾਲੀਬੁਨਿਰਹਤੁਨਿਰ
ਕੇਵਲੁਨਿਰਤਉਤਾਨੀਲਾਵੈ॥੩॥ਸਾਇਰਸਪਤਭਰੇਜਲਨਿਰਮਾਲਿਉਲਦੀਨਵਤਰਵੈ॥ਬਾਹਰਿਜਾ
ਤੇਠਕਿਰਹੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥੪॥ਜੋਗੀਰਹੈਸੇਦਾਸੁਉਦਾਸੀਜਿਸਿਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਨਿਆ॥ਨਾ
ਨਕੁਕਰੈਅਵਰਨਹੀਦੁਜਾਸਾਚਿਸਥਦਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੫॥੧੭॥

ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਗਲੇਕੇਈਬੁਝੈਸਥਦੇਗਹਿਆਸਮਾਈ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖਪਾਵੈਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੁਜਨਭਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨੁਅਸਥਿਭੋਰੈਵੈਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗਸਿਰਹਿਆਅਪਾਈ॥
ਰਹਾਉ॥ਅਨਾਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਾਦੇਨੁਗਤੀਇਸੁਜੁਗਕਾਲਾਹਭਾਈ॥ਸਦਾਜਨਨਿਰਮਲਮੇਲੁਨਲਾ
ਗੈਸਾਚਿਨਾਮਿਚਿਤਲਾਈ॥੨॥ਸੁਖਸਿਗਰੁਸਤਿਗੁਰੁਦਿਖਾਈਆਨਾਮਿਵਡੀਫਰਿਆਈ॥ਅਖੁਟਭੰਡ
ਰਭਰੇਕਦੇਤੇਟ੍ਰੈਆਵੈਸਦਹਰਿਸੇਵਹੁਭਾਈ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਜਿਸਨੇਦੈਵੈਤਿਸੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ਨਾਨਕ
ਮੁਖਿਆਇਸਦਾਤੂਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਈ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੩ ਨਿਰਗੁਲੀਅਰੇਕਉ

ਬਖਸਿਐ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਲੈ ਹੁੰਮ ਲਾਈ ॥ ਤੂ ਬਿਅੰ ਤੁ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਪਾਇਆ ਸਬ ਦੇ ਦੇ ਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀ
 ਉਤੁ ਪੁਵਿਦੁ ਬਾਲਿ ਜਾਈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਗੀ ਤੁ ਪੁਆਗੈ ਗਖਿ ਸਦਾ ਰਹਾ ਸਰ ਲਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਭਭੇ
 ਵਿਚਿ ਸਦਾ ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮ ਦੇ ਰੋ ਬਡਿਆਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਭਾ ਲਾ ਜਾਪੈ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥ ੨ ॥
 ਤੇਰੇ ਭਾ ਲੈ ਭਗਤਿ ਜੇ ਤੁ ਪੁਭਾਵੈ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾ ਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਤਿਸ ਨਾਮ ਗ
 ਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਤੁ ਕਰਹਿ ਸੁਰੇ ਵੈ ਕਰ ਤੇ ਅਵਤਨ ਕਰ ਲਾ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵਤਨ ਦਾਤਾ
 ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਧਾ ਹਿਆ ਜਿਨਾ ਤਿਨ ਸਾਧਾ
 ਹਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਵਿਚੁ ਭਗਮੁ ਗਇਆ ਹੈ ਦੂਜਾ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬ ਦੇ ਪਛਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਉਤੁ ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਸੋਈ ॥
 ਤੁ ਪੁਜ ਪੀਤੁ ਪੈਸਾ ਲਾਹੀ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤੁ ਬੁਝੇ ਰੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧਾ ਹਰਿ ਸੇ ਸਾਦੁ ਪਾਇਨਿ ਮੀਠਾ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਗਾ ਸਦਾ ਮੀਠਾ ਕਦੇ ਨ ਠੀਕ ਗੁਰ ਸਬ ਦੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਨਿਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਸੋਈ ਜਾ ਲੈ ਤਿਸ
 ਵਿਟੁ ਬਾਲਿ ਜਾਈ ॥ ਸਬ ਦੇ ਸਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਬਵਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸ
 ਦਾ ਦਾਤਾ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਸਬ ਦੀ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਜੇ ਤੇਰੀ ਸਰ ਲਾਈ ਹਰਿ ਜੀ ਉਤਿਨ ਤੁ ਗਖਨ ਜੇ ਗੁਰਾ ॥ ਤੁ ਪੁਜੇ ਵਡੁ ਮੈ ਅਵਤਨ ਸੁ
 ਝੇਨ ਕੋ ਰੋਆ ਨਹੋ ਗੁਰਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਉਸਦਾ ਤੇਰੀ ਸਰ ਲਾਈ ॥ ਜੇ ਉਭਾਵੈ ਤਿਉ ਗਖਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ
 ਏਹ ਤੇਰੀ ਬਡਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਤੇਰੀ ਸਰ ਲਾਈ ਹਰਿ ਜੀ ਉਤਿਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਪਾਤਿ ਪਲਾ ॥ ਅਪਿਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
 ਰਿ ਗਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀ ਉਪੋ ਹਿਨ ਸਕੈ ਜਮ ਕਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰ ਲਾਈ ਸਚੀ ਹਰਿ ਜੀ ਉਤਿਨ ਚਿਹਯੈ ਨ ਜਾਈ
 ਜੇ ਹਰਿ ਛੋਡਿ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਲਾਗੈ ਚਿਹ ਜਮ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਤੇਰੀ ਸਰ ਲਾਈ ਹਰਿ ਜੀ ਉਤਿਨ ਤੁ
 ਖਭੁ ਖਕਿ ਛੁਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਤੁ ਸਚੈ ਸਬ ਦੇ ਸਮਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀ ਉਸਦਾ ਪਿਆਵਹੁ ਜ ਬਲ ਗੁਜੀ ਅਪਰਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬ ਦੀ ਮਨੁ ਨਿਗਲਹੋ ਆਚੁ ਕਾਮ ਨਿਅਭਿ
 ਮਨੁ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਿਸੁ ਪਾਨਿ ਕੇਰਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਲੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਸਦ
 ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਪੀ ਜੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਲੁ ਪਛਾਨਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਰੋਈ ॥ ਗੁਰ
 ਕੇ ਸਬ ਦੇ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਉ ਮੈ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਸਭੁ ਨਾਮ ਹਿਏ ਕੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਵਿਰਲਾ ਦੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥
 ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਗਲਹੋ ਆਮੀ ਮੁਤੁ ਤੁ ਵਖਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਸਦ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਿਚਿ ਮਨ ਹੀ ਮਨੁ ਮੈਨਾ ॥ ਸਦ
 ਬਾਲਿ ਹਰੀ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਵਿਟੁ ਜੀਤੁ ਆਤਮ ਗਾਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਸਜਨ ਮਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਆ ਬਿਰਥਾ

ਜਨਮੁਗਵਾਇਆ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸਹਜੇ ਸਹਾਜੇ ਸਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਾਰਿ ਆਈ
 ਪੁਰੈ ਭਾਗੀ ਸਿਆਇਆ ॥ ੧॥ ੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਆਪੇ ਭਾਤਿ ਬਲਾਏ ਬਹੁ ਰੋਗੀ ਸਿਸਾਟਿ ਉ
 ਪਾਇ ਪਛਿਖੇਲੁ ਕੀਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੈਖੈ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਰਬ ਜੀ ਆਨੇ ਰਿਜ ਕੁਦੀਆ ॥ ੧॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਰ
 ਵਿਆਸੁ ॥ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿ ਆਪੁ ਭੁਟੈ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਪਤ ਨਾਮੁ ਵਰ
 ਤੈ ਵਿਚਿ ਕਲਜੁ ਗੀ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਹਰਿ ਭਗੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿ ਆਨਾ ਮੂਰਤ ਨਾ ਤਿਨ ਰਿਦੈ ਪਗਟਿ ਆਜੇ ਗੁਰ ਸਰਲਾ
 ਈ ਭਜਿ ਪਾਈਆ ॥ ੨॥ ਏਦ੍ਰਿ ਪੰਚ ਪੰਚੇ ਵਸਿਆ ਲੈਖਿ ਮਸਤਕਿ ਪੁਰੁ ਮਤਿ ਪਵੈ ॥ ਜੋ ਪਨੁ ਪਨੁ ਹਰਿ ਜਗੁ ਵਡੁ ਪੁ
 ਰਜੈ ਭੈ ਬੈਠਾ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਵੈ ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਜੋ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕ ਕਹਿ ਆਨਾ ਚਿਤਿ ਪੈਗੈ ॥ ਕਰਿ ਆ
 ਚਾਰ ਬਹੁ ਸੀ ਪਉ ਸਿਚੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁਨ ਰਕਿ ਪੈਗੈ ॥ ੪॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਏਕੁ ਤੇ ਉਤਪ
 ਤਿ ਚਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਰਲੈ ॥ ੫॥ ੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਅਪਲਾਸਾ ਲਾਹਿ ॥ ਪੁਰਾ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਲਗਾਹਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਨਾਮੁ ਰੋਜ ਨੁਹਾਰਿ ਦੇਇ ॥ ਕਿਟਿ ਮਪੈ ਕੋਈ ਵਿਠਲਾ ਲੋਇ ॥ ਜੀ ਸੇਨੇ ਅਪਲੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ
 ਮਨ ਮਾਹਿ ਵਸਾਇ ॥ ਦੁਖੁ ਅਨੇਗਾ ਅੰਦਰੁ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਲੀ ਸਿਉ
 ਲਾਈ ਪਿਆਗੁ ॥ ਐਥੈ ਚਿਥੈ ਏਹੁ ਅਧਾਗੁ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਿਰਜਨ ਹਾਗੁ ॥ ੩॥ ਸਚਾ ਮਨਾਏ ਅਪਲਾ ਭਾਲਾ ॥ ਸਿ
 ਈ ਭਗਤੁ ਸੁਪੜੁ ਸੁਜਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦਕੁ ਰਥਾਲਾ ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੪॥

ਗੁਰਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਓਵਉ ਨਾਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸ
 ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕਰ ਬਾਨਾ ॥ ੧॥ ਰਮੇਰੇ ਜਗ ਜੀਵਨ ਹਰਿ ਪਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤ ਰਿਭਾਇ ਚਿਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰਦੀ
 ਓਰਿ ਰਿਕਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਹੁ ਸਿਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਕਿਉ ਪਾ
 ਈ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਮੇਕ ਉਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿਦਨਾ ॥ ੨॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਿ
 ਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਜਾਨਾ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗੀ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੩॥ ਗੁ
 ਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮਗ ਮਠਾ ਭਰੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਰਹੈ ਰੋਗਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਰਘ
 ਨਦਾਨਾ ॥ ੪॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ਉਗਵੈ ਸੁਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਾਹਿ ਸਤ ਗੈਨ ਸਮਾਲਹਿ

ਹਰਿਗਾਯਾ ਅਰੈ ਪੁਤਿ ਹਮਲੇ ਚਲਗਾਈ ਅਕਰ ਪੁਤ੍ਰੁ ਹਰਿਭਾਯਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧੁ ਪੁਰਿ ਰਵਾਯਾ ॥ ਹਰਿ
ਰਿਨਾ ਮੁਦ੍ਰਿਕਾਇ ਚਿਗੁਰੀ ਗੁਰਪਗਣਾ ਹਰਮ ਬਾਯਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਕਉ ਦਿਨੁ ਏਨਿ ਅੰਧਾਰੀ ਮੇਰਿ
ਛਾਏ ਮਾਯਾ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰਿ ਦੈ ਨਵ ਸਿਚਿ ਰਿਨਿ ਬਧੇ ਬਹੁ ਦਿਧੇ ਬਾਝੁ ਹਰਿਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮੀਰਲਾ
ਗਾਨ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਸਬਦਿ ਨਿਯਾਯਾ ॥ ੩ ॥ ਅਥਾਹ ਗੁਰਮਗਮ ਗੁਸਾਈ ਗੁਰਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਦਿਪਾਯਾ ॥ ਬਿ
ਖੁਭੁ ਉਜਲੁ ਫੁਬਦੇ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪੁਤ੍ਰੁ ਗੁਰਨਾਨਕ ਬਾਝੁ ਪਾਯਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪
ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈ ਗੁਨ ਗਾਏ ਰਸ ਕਰ ਸੀਕਾ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਦੇਉ ਭਏ ਮੁਕਤੀ ਜਿਨ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪੀਕਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਟੀਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਹ
ਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਪੀਅਰ ਸੁਣੀਕਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਤਿਨਾ ਸਤਕਿਉ ਜਲ ਟੀਕਾ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇ
ਭਾਸਤ ਜਗਉ ਪਰਿ ਜਿਉ ਛਿਚਿ ਉਡਵਸ ਸਿਕੀਕਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੈ ਨਾਮੁ ਨਵ ਸਿਚਿ ਤਿਨ ਸਤਿਕਾਰ ਜ
ਗਿਕਾ ਜੈ ਸੇ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੈ ਦੇਹ ਮਨੁ ਖਨਾ ਥਿਨਾਨ ਕਟੇਰ ਕੀਕਾ ॥ ੪ ॥ ਪਟਿ ਪਟਿ ਰਮਈ ਆਰਮਤ ਰਾਮ ਗਣਿ ਸਭ
ਵਰੈ ਸਭ ਮਹਿ ਟੀਕਾ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈ ਗੁਰ ਬਚਨ ਪੀਅਰਿ ਚਿਧੀ ਮੀਕਾ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ਅਗਮ ਦਇਆ ਲਕ੍ਸ਼ਿ ਪ੍ਰਦਿਪਾਈ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਕਰੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਰਿਨਾ
ਮੁਖਿ ਆਇ ਚਿਸਤਿ ਕਿਲ ਬਿਖਪਾ ਪਲਾਯੇ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਗਾਮਨਾ ਮੁਗਵਿ ਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲੁਟੁ ਖਭੈ ਜਨੁ ਗਾਇ ਚਿਗੁਰ
ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦਰਸੁ ਲਾਯੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇ ਅਸਰ ਰਿਨ ਗਰਿ ਹਰਿ ਬਸਿ ਚਿ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਯੇ ॥ ਸਗੀਰਿ ਸੇਰੇ
ਵਰਿਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਓਧਿ ਰਿਮੰਦ ਰਿਹ ਰਿਪੁ ਕੁਲਾਯੇ ॥ ਜੇਨ ਰਭਰ ਮਿਰਗੀ ਮੁਓਦਿ ਆਨੇ ਤੇ ਸਾ
ਕਤ ਮੁਕਤੁ ਯੋਗ ॥ ਜੇਉ ਮ੍ਰਿਗਨਾਭਿ ਬਸੈ ਬਾਸੁ ਬਸਨਾ ਬ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਓਵਾਰ ਗਯੇ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮ ਵਰ ਮਗਮ
ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਪ੍ਰਭ ਮਤਿ ਦੇਵ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਾਯੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਾਸੁ ਸਿਰਿ ਪਰਿ ਓਹਰਿ ਰਾਮ
ਨਾਮਿ ਗਵਿ ਰੇ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ਮਨਿ ਲਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮਨਾਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਓਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭੁਵਨ ਭਾਸਤਿ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀ ਅਰੈ ਹਰਿ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਣਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮਨਾਮ
ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਭਾਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿਨਾਮਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਣਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇ ਅਨਕਾਰਿ ਵ
ਸਿਓ ਪ੍ਰਿਮੰਦ ਰਿਜਪਿ ਸੋਭਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਪਣਾ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਨ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ਮੁਖ ਉਜਲ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਤਰਣਾ ॥ ੨ ॥ ਅਨਭਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਗੀ ਹਰਿ ਉਰਧਾਰਿ ਓਹੁ ਗਿਨਿ ਮਖ ਭਾਕਾ ਟੀਕਾ ਟੀ
ਕੇ ਦੇਖ ਸਭ ਜਨ ਕੇ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਕੀਏ ਇਕ ਪਲ ਭਾ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਜਨ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਜਨੇ ਪ੍ਰਭ ਜਨਿ ਓਜਨ ਤੇ ਮੁਖ ਭਾਹਰਿ

ਕੁਧਿ ਪਾਈ ਹਉ ਛੁਟੇ
ਮਮਤਾ ਜਾਲਾ

ਹਰਿਅਪੁਰਿਓਹਰਿਜਨਮਹਿਜਨਨਾਨੁਹਰਿਪੁਤ੍ਰਇਕਛਾ॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧੦

ਗੁਰਸਾਂਤਿਗੁਰਨਾਮੁਦਿਵਾਇਚਿਹਰਿਹਰਿਮਮੁਏਜੀਵੇਹਰਿਜਪਿਛਾ॥ਪਨਪੰਨੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਾਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਖਿ
ਖੁਰੁਬਦੇਬਾਂਹਦੇਇਕਾਛਭਾ॥੧॥ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਅਰਧਾਂਭਾ॥ਉਪਜੀਪੁਉਪਾਇਨਪਾਈਐਕਤਰੁ
ਗੁਰਿਪੁਰੈਹਰਿਪੁਤ੍ਰਾਭਾ॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਸੁਰਾਮਰਸਾਇਫੁਰਸੁਪੀਆਗੁਰਮਤਿਰਸਭਾ॥ਏਹਮਨੁਰ
ਕੰਚਨੀਮਲਿਸਗਤਿਹਰਿਚਿਰਪਾਰਿਚਿਗੁਰਿਹਰਿਭਾ॥੨॥ ਹਉਮੈਬਿਖਿਆਨਿਤਏਰੁਲੁਭਨੇਪੁਤਕਯੁਤ
ਮੇਰਿਲੁਭਿਭਾ॥ਤਿਨਪਰਸੰਤਨਸੇਵਕਥਹੁਤੇਮਨਮੁਖੁਭੁੰਭਰਭਰਭਾ॥੩॥ ਤਮਰੇਬੁਨਤਮਹੀਪੁਰਜਾਨਹੁਮ
ਪਰੇਹਰਿਤਮਸਰਭਾ॥ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਦਸੁਤਮਨਭਾ॥੪॥੬॥

ਪਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਮਹਲਾ੧੦ ਪੜਤਾਲ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਨਾ॥ਹਰਿਦਰਗਹਪਵਹਿਮ
ਨਾ॥ਜਿਨਿਜਪਿਆਤੇਪਾਰਿਪਰਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਨਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਰਿਧਿਅਨੁ॥ਸੁਨਿਮਨਹਰਿਕੀਰਤਿਅਰ
ਸਥਿਮਜਾਨੁ॥ਸੁਨਿਮਨਗੁਰਮੁਖਿਪਵਹਿਮਨੁ॥੧॥ ਜਪਿਮਨਪਰਮੇਸੁਰਪਰਧਨੁ॥ਖਿਲੇਵੈਪਾਪਕੋਟਨਾ॥ਮਿਲੁਨਾ
ਨਕਹਰਿਭਗਵਨਾ॥੨॥੧॥੧॥੩੧॥

ਰਾਗੁਬਿਭਾਸਪਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਨੁਹਰਿਕੀਅਤਨੁਸੁਭਸਾਜਿਆ॥ਪੰਚਤਤਗਚਿਜੋਤਿਨਿਵਾਜਿਆ॥ਸਿਹਜਾਪਗਤਿਬਰਤਨਕਉਪਨੀ॥
ਨਿਮਖਨਵਿਸਾਰਹੁਸੇਵਹੁਸਾਰਿਗਪਨੀ॥੧॥ ਮਨਸਾਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਹੋਇਪਰਮਗਤੇ॥ਹਰਖਸੇਗਤੇਹਰਿਨਿਰਗਤ
ਤੁਪਵਹਿਪਨਪਤੇ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਪੜਭੇਗਰਸਅਨਿਕਭੁੰਚਾਏ॥ਮਾਤਪਿਤਾਕੁਟੰਬਸਗਲਥਨਾਏ॥ਰਿਜਕ
ਸਮਾਹੋਜਾਲਿਥਲਿਮੀਤਾ॥ਸੇਹਰਿਸੇਵਹੁਨੀਤਨੀਤਾ॥੨॥ ਤਹਾਸਖਾਈਜਹਕੋਇਨਹੋਵੈ॥ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਧਾਇਕਖਿ
ਨਮਹਿਧੋਵੈ॥ਦਾਤਿਕਰੈਨਹੀਪਛੁਤਾਵੈ॥ਏਕਾਬਖਸਫਿਰਿਥਹੁਰਿਨਬੁਲਾਵੈ॥੩॥ ਕਿਰਤਸੰਜੋਗੀਪਾਇਆਭ
ਯਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਬਸੇਗੁਪਾਲਾ॥ਗੁਰਮਿਲਿਆਏਤੁਮਰੈਦੁਆਗਾ॥ਜਨਨਾਨਕਦਰਸਨੁਦੇਹੁਮੁਰਾਰਿ॥੪॥
੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵਾਜਨਕੀਸੇਭਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਿਦੇਤਿਸੁਯੋਭਾ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਜਨਕੈਭੰਡ
ਗਿ॥ਗੁਨਗਾਵਹਿਪ੍ਰਭਦਰਸੀਪਆਰਿ॥੧॥ ਤਮਰੀਭਗਤਿਪ੍ਰਭਤੁਮਹਿਜਨਾਈ॥ਕਾਟਿਜੇਵਰੀਜਨਲੀਏਛ
ਕੁਈ॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਜਨੁਰਾਤਾਪ੍ਰਭਕੈਰਿਗਿ॥ਤਿਨਸੁਖੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭਕੈਸਾਗੀ॥ਜਿਸੁਰਸੁਆਇਆਸੋਈਜਾ
ਨੈ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨਮਹਿਹੋਗੈ॥੨॥ ਸੋਸੁਖੀਆਸਭਤੇਉਤਮੁਸੋਈ॥ਜਾਕੈਹਿਦੈਵਸਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਸੋਈਨਿ
ਰੁਚਲੁਆਵੈਨਜਾਈ॥ਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਭਕੋਹਰਿਗੁਲਗਾਈ॥੩॥ ਤਕਉਕਰਹੁਸਗਲਨਮਸਕਾਭਾ॥ਜਾਕੈਮ

ਨਿਪੁਰਤੁ ਸਿਰੰ ਕਰਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਠਾਕੁ ਰਦੇਵਾ ਨਾਨਕੁ ਉਪਰੈ ਜਨਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫
ਗੁਨਗਾਵਤ ਮਨਿ ਹੋਈ ਅਨੰਦਾ ਆਠ ਪਰਸਿ ਮਰਦਿ ਭਗਵੰਤਾ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਲਮਲ ਜਾਹਿ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁ
ਰਕੀ ਹਮ ਚਰਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਸੁਮਤਿ ਦੇ ਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਗੇ ਸਿਮਰਦਿ ਨਾਮੁ ਮੋਹਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ
ਕਰਿਆ ਆਠ ਗੁਸੀਪਾ ॥ ਸਗਲਾ ਤਿਆਗਿ ਨਾਮਿ ਰਹਿ ਗੀਧਾ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਯਹ ਸਿਮਰ
ਨੁ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਈਐ ॥ ਨਾ ਬੁਝੁ ਤੁਧੁ ਨੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਹਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਹੋ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥ ਹਯ
ਤੁ ਪਲਾਤੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਹਿ ਸਵਾਹਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਉਪਰਿ ਸਦਾ ਹਉ ਵਰਿਆ ॥ ੩ ॥ ਮਹਾ ਪੁਰਾਣ ਤੇ ਕੀ ਆਗਿਆ ॥
ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥ ਪਾਰਥਨਾ ਨ ਕਹੁ ਰਦੇਵਾ ॥ ਵਰੈ ਭਾਗਿ ਪਈਐ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫
ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ਸੁਖ ਦੀਏ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤ ਮਿਟਾਇ
ਆ ॥ ੧ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਸਰਨਿ ਪੁਤ ਦਈ ਆਲਾ ਅਵਗਨ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਮੈਰੈ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਿ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਖਿਨ ਭੀ ਤਰਿ ਭੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਗੁ ਜਾਈ ॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਅਗਾਧੀ ਅਪੁਨੇ ਸਾਤਿ ਗੁ
ਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਬਿਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਤਕਾ ਅੰਤੁ ਪਈਐ ॥ ਲਾਹਾ ਪਾਟਿ ਰੋਈਐ ਧਨ ਵੰ
ਤਾ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਿਆਈਐ ॥ ੩ ॥ ਆਠ ਪਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਿਆਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਨਗਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਮੈ
ਰੇ ਪੁਰੇ ਮੋਨੇ ਰਖ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਿਯਾ ਬਿਖ
ਸਭ ਨਾਮੋ ॥ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਗਾਸੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਰਗਹ ਸੇਭਾ ਵੰਤੇ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੇਹੰਤੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੈਰੇ ਭਾਈ ॥ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਦੇਖ ਸਾਧਿ ਬਿਨਸਹਿ ਆਗਿਆ ਨੁ ਅੰਧੇ ਰਾਮ ਨ ਤੇ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰ
ਨ ਗੁਰਿ ਰਖੇ ਮੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮਿ ਉਲਾਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਗਏ ਕਲੇਸਾ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੇਭ ਲੋਹੇਸਾ ॥
੨ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ॥ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਡ ਭਾ
ਗੀ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲੇ ਤੇਰਾ ਮਾਲਿ ਵਲਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲਾ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ॥
ਆਠ ਪਰ ਅਪੁਨੀ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕੁਪੁ ਭਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਨ ਕਉ ਦੀਏ ॥ ਆਠ ਪਰ ਗੁਨਗਾਇ ਗੁ ਬੰਦਾ ॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ
ਉਤਰੀ ਸਭਾ ਚੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਉਬਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਹੀ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸੇਈ ਭਲਾ ਮੀਰਾ ਮਨ ਕੀ ਮਾਤਿ ਤਿਆ
ਗੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਸੇਈ ॥ ਕਾਲਿ ਕਲੇਸ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਜੀ ਮੈ ਕੈ ਸੀਗੀ ॥ ਉਤਰੀ ਮੈਲੁ ਨ ਮੈ ਕੈ ਠੀਗੀ ॥ ੨ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪਿਆਗਾ ॥ ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮ

ਹਿਕਾਗ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਲਨ ਕਾ ਮਾਨ ਗੁਜਾਨੀ। ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨੀ॥ ੩॥ ਸੁਦਿ ਸਜਦਾ ਸੰਤ ਸੀਤ
 ਸੁਭੇਲੇ। ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਅਗਰ ਅਤੇਲੇ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਈਐ॥ ਕਹੁ ਨਕ ਵਡ ਭਾਈ
 ਪਾਈਐ॥ ੪॥ ੬॥ ਪੁਤ੍ਰ ਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜੇ ਸਨਵੈ ਤਸੈ ਸੁਦਾਸਾ। ਹਰਿ ਕੀ ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਯ॥ ੧॥
 ਹਿਰਨਿ ਮੁਜ ਪਹੁ ਮਨ ਮੀਤਾ। ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡ ਭਾਈ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਨਗੀਤੀ। ਰਹਾਉ॥ ਪਾਇਆ
 ਲਾਭੁ ਵੀ ਵਾਪਈ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਈ॥ ੨॥ ਸਫਲ ਜਨ ਮੁਜੀ ਬਨ ਪਰਵਾਨਾ। ਗੁਰ ਪਰ
 ਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਲੁ॥ ੩॥ ਥਿਨ ਸੇਕਾ ਮੋਕੁ ਪਾਅੰਕਾਗਾ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਤਰਿ ਪਾਗਿ॥ ੪॥ ੧॥
 ਪੁਤ੍ਰ ਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪੁਰੀਤਾ ਕੀ ਕਲਾ। ਗੁਰ ਕਾ ਸਥ ਦਸ ਦਾਸ ਦਾ ਮਟਲਾ। ਗੁਰ ਕੀ ਥਾਈ
 ਜਿ ਸੁਮਨਿ ਵਸੈ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਸਭ ਤਾ ਕਾ ਨਸੈ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਗੰਗਾ ਤਾਮਰੁ ਗਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ। ਮੁਕਤੋ ਸਾ ਪੁਰੀ ਨਾਵੈ॥
 ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਤਰੇ ਪਾਗਿ। ਭਉ ਭਰਮੁ ਥਿਨ ਸੇਕਾਗਾ। ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਕਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨਾ। ਨਿਰ
 ਭੈ ਸਾਧ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਗਾ॥ ੨॥ ਅਨਦ ਸਹਜ ਰਸ ਸੁਖ ਪਰੇਗੇ। ਦਸ ਮਨੁ ਦੁਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਗੇ। ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਅਪੁਨੇ ਕ
 ਰਿ ਰਖੇ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤਾ ਕਿਲਾ ਥਿਖ ਸਭਿ ਲਾਭੇ॥ ੩॥ ਸੰਤ ਸਜਨ ਸਿਖ ਭਏ ਸੁਭੇਲੇ। ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਪਛਾਇ ਉ
 ਲੈ ਮੇਲੇ। ਜਨ ਮਾਗਨ ਦਖਾਨ ਕਾਟਿਆ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਪੜਦਾ ਛਾਕਿਆ॥ ੪॥ ੧॥ ਪੁਤ੍ਰ ਤੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਨਾਮੁ ਦੀਆ। ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਕਾਲਿਆ। ਦਸ ਦਾਸੁ ਪੁਕਾਰਨੁ ਸਗਲਾ ਗਾਇਐ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਵੂਠੇ। ਦੁਖ ਦਰਦ ਕੁਮਾ ਬਿਨਸੇ ਵੂਠੇ॥ ੧॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਵਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਜਾਲੀਆ। ਆ
 ਰਪਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪਾਲੀ॥ ੨॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਸਭ ਨੀਥਾਈ। ਸੀਰੀ ਸਹਾਈ ਜਹਰ ਉਜਾਈ॥ ੩॥ ਦ
 ਏਕ ਰਜੋ ਕੀ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸੀ। ਸਦਾ ਜਪੇ ਨਾਨਕ ਗੁਲਤਾਸੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਪੁਤ੍ਰ ਤੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਪਾਰਬਰਮੁ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਪੜ ਸੁਜਾਲਾ। ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡ ਭਾਈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕਰ ਬਾਣਾ। ਰਹਾਉ॥ ਕਿਲਾ
 ਥਿਖ ਮੋਟੇ ਸਥਾਦੇ ਸੰਤੋਖੁ। ਨਾਮੁ ਅਗਾਧ ਹੋਆ ਜੋਗੁ। ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਹੋਆ ਪਰਗਾਸੁ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਿਵਾਸੁ॥
 ੧॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਰਖਿ। ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਰਾ ਅਨਾਥ ਕਾ ਬਾ। ਜੇ ਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗਿ। ਪੁਰਨ ਕਰਮ ਤ
 ਕੇ ਆਚਾਰ॥ ੨॥ ਗੁਣ ਗਵੈ ਨਿਤ ਤਿਤ ਨਿਤ ਨਵੇ। ਲਾਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹੋ ਜੇ ਨਿਨ ਭਵੇ। ਈਹ ਉਹ ਚਰਨ ਪੁਜਾ
 ਰੇ। ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਸਾਚੇ ਦਰਬਾਰੇ॥ ੩॥ ਜਿ ਸੁਮਸਤ ਕਿ ਗੁਰਿ ਪਾਗਿਆ ਰਬਾ। ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਦਾਸੁ। ਜਾਇ
 ਬਾਲਿ ਮਹੀਆ ਧਿ ਪੈਰ ਗੁਰਿ। ਨਾਨਕ ਉਪਗਸਿ ਤਿ ਸੁਜਨ ਕੀ ਪੁਰਿ॥ ੪॥ ੧॥ ਪੁਤ੍ਰ ਤੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਈ ਗੁਰੁ ਪੁਰੈ ਅਪਨੇ। ਜਿ ਸੁਪ੍ਰਸਾਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਨੇ। ਰਹਾਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਥਾਈ ਸੁਲਤਾਨਿ ਹਲਾ

ਬਿਨਸਿਗਏਬਿਖਿਆਜੀਜਾਣਾ॥ ੧॥ ਸਾਚਸਬਦਸਿਉਲਾਗੀਪੀਤੀ॥ ਹਰਿਪੁਰੁਅਪੁਨਾਆਇਆਚੀਤੀ॥
 ੨॥ ਨਾਮੁਜਪਤਰੇਆਪਰਗਸੁ॥ ਗੁਰਸਬਦੇਕੀਨਾਰਿਦੈਨਿਵਸੁ॥ ੩॥ ਗੁਰਸਮਰਥਸਦਾਦਾਇਆਲਾ॥ ਹਰਿਜ
 ਪਿਜਪਿਨਨਕਭਏਨਿਹਲਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਗੁਰਕਰਤਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆ॥
 ਦੀਨਦਇਆਲਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਅਪਦਨਾਮੁਆਪਿਜਪਾਇਆ॥ ਹਰਾਉ॥ ਸਿਤਸਿਗਤਿਮਿਲਿਭਾਇਆਪੁ
 ਗਾਸਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਪੁਰਨਭਈਆਸਾ॥ ੧॥ ਸਰਬਕਾਲਿਆਦਾਸੁਖਮਨਿਵੂਠੇ॥ ਹਰਿਗੁਲਗਾਏਗੁਰਨਾ
 ਨਕਭੂਠੇ॥ ੨॥ ੧२॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ੨ ਅਵਰੁਨਦੁਜਾਠਾਉ॥ ਨਹੀਬਿਨੁਹਰਿਨਾ
 ਉ॥ ਸਰਬਸਿਪਿਕਾਲਿਆਨਾਪੁਰਨਹਰਿਸਗਲਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪੀਐਨੀਤਾਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰਥਿਨ
 ਸੋਲਗੈਏਕੈਪੀਤੀ॥ ਹਰਾਉ॥ ਨਾਮਿਲਾਗੈਦੁਖੁਭਾਗੈਸਰਨਿਪਾਯਨਜੋਗੁ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਭੇਵੈਜਮੁਨਤੇਦੈਜਿਸੁਪੁ
 ਰਿਓਵੈਸੋਜੋਗੁ॥ ੨॥ ਰੋਨਿਦਿਨਸੁਪਿਆਇਹਰਿਹਰਿਤਜਹਮਨਕੇਭਗਾ॥ ਸਾਧਸਿਗਤਿਹਰਿਮਿਲੈਜੇਸਹਿਪੁਰ
 ਨਕਰਾ॥ ੩॥ ਜਨਮਜਨਮਾਬਿਖਾਦਾਬਿਨਸੇਗੀਖਲੀਨੇਆਪਿ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਮੀਤਭਈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿ
 ਜੀਪਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੩॥ ਬਿਭਾਸਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲਾ॥ ਗੁਰਮਗਮਗਮਜਾਪਾ॥
 ਕਲਿਕਲੇਸਲੇਭੁਯੋਹਾਬਿਨਸਿਜਾਇਅਹਿਤਾਪਾ॥ ਹਰਾਉ॥ ਆਪੁਤਿਆਗੀਸਿਤਚਰਨਯਾਗਿਮਰੁਪਵਿਤੁਜਾਹਿ
 ਪਾਪਾ॥ ਪਾਨਨਕੁਬਰਿਕੁਕਛੁਨਜਨੈਰਖਨਕਉਪੁਭੁਮਾਈਬਾਪਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫
 ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਿਦੇਕਾਉਚਮੁਚਬੇਅੰਤੁਠਕੁਰਸਰਬਉਪਰਿਤੁਹੀਏਕਾ॥ ਹਰਾਉ॥ ਪਾਨਅਧਾਰਦੁਖ
 ਬਿਦਾਰਦੈਨਹਾਰਬੁਧਿਬਿਬੇਕਾ॥ ੧॥ ਨਮਸਕਾਰਰਖਨਹਾਰਮਨਿਅਰਾਧਿਪੁਰੁਮੇਕਾ॥ ਸਿਤਰੇਨੁਕਰਉਮਜਨੁ
 ਨਨਕਪਾਵੈਸੁਖਅਠੇਕਾ॥ ੨॥ ੨॥ ੧੫॥ ੧੬॥

ਠਾਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧ ਚ ਸਾਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥
 ਦੁਬਿਧਾਬਉਗੀਮਨੁਬਉਗਈਆ॥ ਝੂਠੈਲਾਯਚਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਲਪਟਿਰਹੀਫੁਨਿਬੰਧੁਨਪਾਇਆ॥ ਸਾਤਿ
 ਗੁਰਿਗਖੇਨਮੁਦ੍ਰਿਤਾਇਆ॥ ੧॥ ਨਾਮਨੁਮਰੈਨਮਾਇਆਮਰੈ॥ ਜੇਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਈਜਾਣੈਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਭਉ
 ਸਾਗਰੁਤਰੈ॥ ਹਰਾਉ॥ ਆਇਆਸਿਚਰਜੇਅਹੰਕਾਰੀ॥ ਆਇਆਸਾਥਿਨਚਲੈਪਿਆਰੀ॥ ਆਇਆਮਮਤਰੈਥਰੁ
 ਰਹੀ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਸਾਥਿਨਸਿਗੀ॥ ੨॥ ਜਿਉਮਨੁਦੇਖਹਿਪਰਮਨੁਤੈਸਾ॥ ਜੇਸੀਮਨਸਾਤੇਸੀਦਸਾ॥ ਜੇਸਾਕਰਮੁਤੈ
 ਸੀਲਿਵਸਾਵੈ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਪੁਛਿਸਹਜਾਪੁਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਗਾਗਿਨਾਦਿਮਨੁਦੁਜੈਭਾਇ॥ ਅੰਤਰਿਕਪਟਮਹਾਦੁਖਪਾ

ਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਦੈ ਸੋਈ ਪਾਇ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਰੋਏ ਭਿਵਲਾਇ॥ ਯਾ ਸਚੈ ਸਥਾਇ ਸਦੁ ਕਮਵੈ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ
 ਗੁਲਗਵੈ॥ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸੁ ਅਮਰਪਦੁ ਪਵੈ॥ ਤਦ ਰਿਸਾਚੈ ਸੋਭਾ ਪਵੈ॥ ਪ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ॥
 ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੈ ਜੋ ਕੋਈ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਸਥਾ ਦੇਖੋਈ॥ ਨਿਰਮਲਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਈ॥ ੬॥ ਇਹੁ ਜਗਮਹਿ ਸਥਾ ਦੁਕ
 ਰਣੀ ਹੈ ਸਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਸਥਾ ਦੇਹੁ ਮੇਰੁ ਗੁਬਾਰਾ॥ ਸਥਾ ਦੇਨ ਮੁਹੁ ਖੈ ਉਗਿਆ॥ ਸਥਾ ਦੇਗਤਿ ਮਤਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ॥ ੧॥ ਅ
 ਵਰੁ ਨਹੀ ਕਰਿ ਦੇਖ ਲਾਹੇਗਾ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਗਾਮਨਾ ਮਉਤ ਮਗਤਿ ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜੀ ਲਾਹੈ ਜਨੁ ਕੋਈ॥
 ੮॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਆਇ ਅਮੋਹਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ॥ ਕਾਮ ਲਿਦੇਖਿ ਕਾਮਿ ਲੋਭਾਇਆ॥ ਸੁ
 ਤ ਕੰਚਨ ਸਿਉ ਹੋਤੁ ਵਧਾਇਆ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪਨਾਇਕੁ ਰਾਮੁ ਪਗਾਇਆ॥ ੧॥ ਮੈ ਸਾਜਾ ਪੁਜਾ ਪਇ ਜਪ ਮਾਣੀ॥ ਦੁ
 ਖ ਸੁਖ ਪਰ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਣੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਲ ਨਿਪਾਤ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਪਾਇਆ॥ ਸਾਚ ਸਥਾਇ ਤੁਝ ਮਹਿ ਸਮਾਇਆ॥
 ਆਵਾਗੁ ਭਿਲੁ ਤੁਧੁ ਅਪਿਰਚਾਇਆ॥ ਸੋਈ ਭਗਤ ਜਿਨ ਸਾਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥ ੨॥ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਨ ਰਹਿ
 ਨਿਰਥਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਦੈ ਕੋਇ ਨ ਜਾਈ॥ ਸਗਲ ਸੋਰੇ ਵਰਜੈ ਤਿਸ ਮਾਈ॥ ਅਨਦੁ ਪਾਵੈ ਤੁਹ ਭਰਬ ਲੀ॥
 ੩॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ॥ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਸਥਾਇ ਜਲਾਏ॥ ਧਾਵਤੁ ਗਾਥੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾ
 ਏ॥ ੪॥ ਬਿਸਮਾ ਬਿਨੋਦ ਰੋਪ ਮਾਈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਅਏਕਾ ਭਿਵਲਾਈ॥ ਦੇਖਿ ਨਿਵਾਰਿ ਆਜਲਾ ਮਹਿ ਆਈ॥
 ਸੋ ਕੁਣੈ ਹੋਵੈ ਵਡਭਾਈ॥ ਪ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਭਰਮੁ ਦੁਕਾਏ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਜਾ ਗੈ ਸਾਚਿ ਭਿਵਲਾਏ॥ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਅ
 ਵਰੁ ਕੋਈ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸੇਵੈ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ॥ ੬॥ ਸੇਵਾ ਸੁਗਤਿ ਸਥਾਇ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੇਜ ਮੁਹ ਉਮੈ ਮਾਰਿ॥ ਜ
 ਵਨ ਮੁਕਤੁ ਜਾ ਸਥਾ ਦੁਲਾਏ॥ ਸਚੀ ਰਹਤ ਸਚਾ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਦੁਖ ਮੇਟ ਲਾਹਾ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਣ ਸਿਥੀ
 ਜੀ ਕਾ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ ਹਰਿ ਆਗੈ ਰਖਿਆ॥ ਨਨਕ ਕਰੈ ਮਰ ਗੁਰਮਤਿ॥ ੮॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧
 ਨਿਵਲੀ ਕਰਮੁ ਅੰਗ ਮਭਈ ਰੇਚਕ ਪੁਰਕੁ ਭਕੈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਛੁ ਸੋਈ ਨਹੀ ਭਗੇ ਭੂਲਾ ਚੁਕਿ ਮੈਗੈ॥ ਅੰਧਾ
 ਭਰਿ ਮਭਰਿ ਭਰਿ ਪੈਵੈ ਅੰਤਰੀ ਮਧੁ ਕਦੇ ਨ ਲੋਹੈ॥ ਨਾਮ ਬਿਨੋਦ ਕਟ ਸਭਿ ਕਰਮਾ ਜਿਉ ਬਾਜੀ ਗੁਰੁ ਭਗਿ ਮਭੁਲੈ॥ ੧॥
 ਖਟ ਕਰਮ ਨਾਮੁ ਨਿਰੋਜਨੁ ਸੋਈ॥ ਤੂ ਗੁਲ ਸਾਗਰੁ ਅਵਗੁਲ ਮੋਹੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਇ ਅਧਿ ਪਾਵ ਲੀ ਦੁਰਮਾਤਿ ਕਾਰਿ
 ਕਾਗਾ॥ ਪੁਰਖੁ ਆਪੁ ਗਲਾਇ ਦਾ ਬੁਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਗਾ॥ ਮਨ ਸਾਮਾਇਆ ਮੋਹ ਲੀ ਮਨ ਮੁਖ ਬੋਲੁ ਆਗਾ॥ ਮਜਨੁ ਭੂਰਾ
 ਚੰਡਾ ਕੋਟ ਕਟ ਚਾਗੀ ਗਾਗਾ॥ ੨॥ ਭੂਰੀ ਮਨੁ ਕੀ ਮਤਿ ਹੈ ਕਰ ਲੀ ਬਾਦਿ ਬਿਬਾਦਾ॥ ਭੂਰੇ ਮਨੁ ਕਰੁ ਲੈ ਖਸਮਨੁ
 ਪਵੈ ਸਾਦਾ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਵੈ ਹੋਵੈ ਕਮਾਵ ਲਾਠਿ ਕਾਮਾਵੈ ਸਾਦਾ॥ ਦੁਸਟੀ ਸਭਾ ਵਿਗੁਚੀ॥ ਐਥੁ ਵੀਤੀ ਜੀਵ ਲਾਥਾਦਿ॥
 ੩॥ ਏਕੁ ਮਭੂਲੇ ਮਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ॥ ਆਵਹਿ

ਜਾਹਿਮਰਿਮਰਿਜਾਈ॥੧॥ਏਹੁਸਗੇਹੁੰਦੇਗੁਣਪਾਤ੍ਰ॥ਇਸੇਨਾਵਿਅਪੈਸੇਗਸਿਤਪੁ॥ਸੇਸੇਵਹੁਜਿਸੁਮਾਈਨਥਾ
ਪੁ॥ਵੇਚਹੁਦੁਕੈਤਿਸਨਾਅਰੁਆਪੁ॥੫॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਤਹਸੇਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਏਟੇਮੁਕਤਿਨਹੇਈ॥ਹਿ
ਰਦੈਸਦੁਏਹਕਰਲੀਸਾਹੁ॥ਹੇਹੁਸਭਪਾਖੰਡੁਪੁਜਖੁਆਹੁ॥੬॥ਦੁਬਿਧਾਦੁਕੈਤਾਸਬਦੁਪਛਾਲਾ॥ਪਰਿਥਾਹਰਿ
ਏਕੇਕਰਿਜਾਲਾ॥ਏਹਮਤਿਸਬਦੁਹੋਸਾਹੁ॥ਵਿਚਿਦੁਬਿਧਾਮਥੈਪਵੈਛਹੁ॥੭॥ਕਰਲੀਕੀਰਤਿਗੁਰਮਤਿਸਾ
ਹੁ॥ਸਿਤਸਭਗੁਲਾਗਿਆਨੁਬੀਚਹੁ॥ਮਨੁਮਾਰੇਨੀਵਤਮਰਿਜਾਲਾ॥ਨਾਨਕਨਦਗੀਨਦਰਿਪਛਾਲਾ॥੮॥੩॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ਗੋਤਮੁਤਪਾਅਹਲਿਆਈਸਕੀਤਿਸੁਦੇਖਾਇੰਦੁਲੁਭਾਇਆ॥ਸਹਜਸਹੀਗਚਿਹਰ
ਭਰਹੁਏਤਾਮਨਿਪਛੇਤਾਇਆ॥੧॥ਕੋਈਜਾਦਿਨਭੂਲੈਭਾਈ॥ਸੋਭੂਲੈਜਿਸੁਆਪਿਭੁਲਾਏਭੂਲੈਜਿਸੈਭੁਲਾਈ॥
ਹਰਿ॥ਭਿਨਿਹਰੀਚੀਦੀਪਸਮੀਪਤਿਰਜੈਕਾਗਾਦੇਕੀਮਨਪਾਈ॥ਅਉਗਲਜਾਲੈਤਪੁਨਕਰੇਕਿਉਕਿਉਨੇਪਾਸਿ
ਬਿਕਾਈ॥੨॥ਕਰਉਅਚਾਈਧਰਤੀਮੀਗੀਬਾਵਨਹੁਪਬਹਨੈ॥ਕਿਉਪਾਈਆਭਿਜਾਈਕਿਉਛਲੀਅੰਜੇਬਾਭਿ
ਹੁਪਛਨੈ॥੩॥ਗਜਾਜੂਮੇਜਾਦੇਮਤੀਬਗਜੇਬਿਅਸਿਪੜਾਇਆ॥ਤਿਨਿਕਰਜਗਅਠਾਠਪਾਏਕਿਰਤ
ਨਚਲੈਚਲਾਇਆ॥੪॥ਗਲਤਗਲੀਹੁਕਮੁਪਛਲਾਬੋਲੀਭਾਇਸੁਭਾਈ॥ਜੋਕਿਛੁਵਰਤੈਤਪੈਸਲਾਹਿਸ
ਭੁਭੇਗਵਡਿਆਈ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਭਿਪਤੁਲੇਪੁਕਦੇਨਲਾਗੈਸਦਾਹੈਸਰਲਾਈ॥ਮਨਮੁਖੁਗੁਪੁਅਗੈਚੇਤੈ
ਨਹੀਦੁਖਿਲਾਗੈਪਛੁਤਾਈ॥੬॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਜਿਨਿਏਹਰਚਨਾਰਚੀਐ॥ਹਰਿਅਭਿਮਨੁਜਾਈਜੀ
ਅਹੁਅਭਿਮਨੈਪੈਪਚੀਐ॥੭॥ਭੁਲਾਵਿਚਿਕੀਅਸਭੁਕੇਈਕਰਤਾਆਪਨਭੂਲੈ॥ਨਨਕਸਚਿਨੀਮਿਸਤਾਹਾ
ਕੇਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅਪੁਲੈ॥੮॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ਆਖਲਾਸੁਨਲਾਨਾਮੁਅਧਾਗਾਪਿਪਾਛੁਟਕਿ
ਗਇਆਵੇਕਭਾ॥ਜਿਉਮਨਮੁਖਿਦੂਜੈਪਤਿਖੋਈ॥ਬਿਨੁਨੈਅਵਹੁਨਕੋਈ॥੧॥ਸੁਨਿਮਨਅੰਧੇਹੁਰਖਗਵਾਰਾ॥
ਅਵਤਜਾਤਲਾਜਨਹੀਲਾਗੈਬਿਨੁਗੁਰਬੂਝੈਬਾਰੇਬਾਗਾਹਰਿ॥ਏਸੁਮਨਮਾਈਅਐਹਿਬਿਨਾਸੁ॥ਪੁਰਿਹੁਕਮੁ
ਹਰਿਖਿਆਤਕਹੀਐਕਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਗਲਾਚੀਨੈਕੋਈ॥ਨਾਮਾਬਿਨੁਨਾਮੁਕਤਿਨਹੇਈ॥੨॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮੈਲ
ਖਚਉਗਸੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬੂਝੈਜਮਕੀਠਸੀ॥ਏਹੁਮਨਮੁਖਿਨੁਖਿਨੁਉਚਿਪਾਈਆਭਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਛੂਟੈਨਾਮੁਸਮਾ
ਹਿ॥੩॥ਆਪੇਸਦੇਢਿਲਨਹੇਈ॥ਸਬਦਿਮੈਰੇਸਹਿਲਾਜੀਵੈਸੋਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਈਕਿਸੈਨਹੇਈ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰ
ਵੈਸੋਈ॥੪॥ਝਗਛੁਦਕਵੈਹਰਿਗੁਲਗਵੈ॥ਪੁਰਸਤਿਗੁਰਸਹਜਿਸਮਵੈ॥ਏਹੁਮਨੁਭੋਲਤਤਉਠਹਰਾ
ਵੈ॥ਸਦੁਕਰਲੀਕਰਿਕਾਰਕਮਵੈ॥੫॥ਅੰਤਰਿਜੂਠਾਕਿਉਸੁਚਿਹੋਈ॥ਸਬਦੀਧੋਵੈਵਿਗਲਾਕੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਕੋਈਸਦੁਕਮਵੈ॥ਆਵਲੁਜਲਾਠਾਕਿਹਵੈ॥੬॥ਭਉਖਾਲਾਪੀਲਾਸੁਖਸਾਹੁ॥ਹਰਿਜਨਸੰਗਾਤਿਪਵੈਪਛੁ॥

ਸਦੁਕੈ ਬੋਲੈ ਪਿਆਗੁ ॥ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਕਰ ਲੀਐ ਸਗੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਮੁ ਪਰਮੁ ਪਾਤਿ ਪੁਜਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਗਨੀ ਮ
 ਹਿ ਭੂਜਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਚਾਖਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਭੀਜਾ ॥ ਪੁਲਵਾਤਿ ਨਨਕਾ ਅਵਰਨ ਦੂਜਾ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭਾ ਤੀ ਮਹਲਾ ੧
 ਗਮਨ ਮੁਖਿ ਪਿਅੰਤਰਿ ਪੁਜਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਅਵਰਨ ਹੀ ਦੂਜਾ ॥ ੧ ॥ ਏਕੋ ਗਵੰਠ ਹਿਆ ਸਭ ਠੰਢੀ ॥ ਅਵਰ
 ਨ ਦੀ ਸੈ ਕਿਸੁ ਪੁਜਾ ਦਵਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮਾਗੈ ਜੀਅ ਕਾ ਤੁਝ ਪਾਸਿ ॥ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥
 ੨ ॥ ਸਦੁ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਛੂਟਾ ਸਿ ਪੁਰਸਰ ਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਪਾਤਿ ਮੈ ਰੈ ਕੀਏ ॥ ਨਾ
 ਮੁ ਵਡਾਈ ਸਿਰਿ ਕਰਮ ਕੀਏ ॥ ੪ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥਾ ॥ ਤੀਨਿ ਸਮਾਏ ਏਕ ਕਿਤਾਰਥਾ ॥ ੫ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁ
 ਰਿ ਦੀਏ ਮੁਕਤਿ ਪਿਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਪਦ ਚੀਨਿ ਭਏ ਪਰਪਨਾ ॥ ੬ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰਿ ਬੂਝੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਵਾਜੈ
 ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ੭ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਗੁਰਿ ਬੂਝੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾਗਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥
 ਪ੍ਰਭਾ ਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏਕਿ ਪੁਰਿ ਬਖਾਸਿ ਲਏ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਸਚੀ ਬਲਤ ਬਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰੋਗ ਰਾਤੇ ਸਦਰਿ
 ਗੁਸਾਰਾ ਦੁਖਾ ਬਿਸਰੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਛੁਟੀ ਦੁਆ ਤਿਕੀ ਚਤੁਰਈ ॥ ਬਿਨਸਤ ਬਾਝ ਲਾਗੈ ਕਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮਨ ਮੁਖ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦਸਦੁ ਵਿਆਪਸਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਮੋਹਿ ਲਏ ਸਰਲਾ
 ਈ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਤੇ ਅਭ ਭਗਤਿ ਨੇਹੇ ਵਸਿ ਰਹਿ ਮੈ ਪਚਹਿ ਦਿਵਸੇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਖਿ ਨੁਹਿ ਭਿਪਾਇਆ ਲੀਜ ਬਲਾ
 ਰਿ ਸਬਦ ਨ ਜਾਏ ॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਜ ਗੁਰਾਈਆ ਤਿਪਤਿ ਨਹਿ ਬਿਨੁ ਜਾਤਿ ਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ਸਹਜੈ ਸਹਜੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾ
 ਈ ਮੈ ਦਰਗਹ ਪੈ ਪਾ ਜਾਏ ॥ ੪ ॥ ਦਰਗਹ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਇਕੁ ਅਪੇ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਲੀ ॥ ਅਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਦਵੀ
 ਚਾਰਿ ਸਿਆਪੇ ਬੂਝੈ ਪਦ ਸਿਰ ਬਾਲੀ ॥ ੫ ॥ ਜਲੁ ਤਰੰਗ ਅਗਨੀ ਪਵਨੈ ਛੁਨਿ ਤੈ ਮਿਲਿ ਜਗਤੁ ਚਿਪਾਇਆ ॥ ਮੈ
 ਸਾਬਲੁ ਛਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਦੀਆ ਹੁਕਮੀ ਠਾਕਿ ਰਹਿ ਆ ॥ ੬ ॥ ਮੈ ਸੇ ਜਨਾ ਵਿਰਲੇ ਜਗਮੈ ਦਰਿ ਪਰਿ ਪਖ ਜਾਨੈ ਪਾ
 ਏ ਆ ॥ ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੇ ਰੁਏ ਅਤੇ ਤਾਮਸ ਤਲੇ ਭੁਚਕਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤੀਰਥ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਦੁਖੁ ਰਹਿ ਮੈ
 ਮੈ ਭੁਚਕਾਇਆ ॥ ਨਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਏ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਭਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭਾ ਤੀ ਮਹਲਾ ੩
 ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵੇਖੁ ਤੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਤੇ ਰੋਨਾਇ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਬਦੇ ਬੋਜੀ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾ
 ਮੋ ਲੇਹੁ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੈ ਰੇ ਸਬਦਿ ਗੈਰੇ ਗੁਰੇ ਈ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਚਾ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਸਾਚੀ ਸੋਈ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਵੇਹੁ ਸਗੋ ਰੋਗੀਆ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੂਲੁ ਨ ਜਾਲਨੀ ਮਾਲਾ ਸਿਹਰਿ ਮੈ
 ਦਰੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਜੀਆ ਗੰਧ ਅਰੁ ਕੀਮਤ ਵਾਰਿ ॥ ਧੁਰਿ ਯੋਖਾਯਿ ਪਿਆਸੁ ਕਮਾਵਲਾ
 ਕੋਇ ਨ ਮੋਟ ਲਹਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਬਦ ਚੀਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਨਾਈ ਪਿਆਗੁ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਬਦੇ ਸੋਹ ਲਾਕੰਚੁ

ਕੁਟਮਪਾਗਾ ੧॥ ਹਰਿਮੰਦਰੁ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਏਹੁ ਗੁਰਬਿਨੁ ਪੈਠਾਗਾ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਕਰਿ ਪੂਜਾ ਦੇ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਗਾ ॥
 ਪਾਗ ਜੈਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਮੈ ਤੈਥੈ ਦੇਹ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚਿ ਠਤੇ ਸੇਧਿ ਬਰੇ ਦੁਖੀ ਏਹੁ ਜੈਭਾਇ ॥ ੬॥ ਹਰਿਮੰਦਰ ਮ
 ਹਿਨ ਮੁਨਿਸਾਨੁ ਨ ਚੁਣਹਿ ਮੁਗਸਗਵਾਗਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਦੀਨਿ ਮਰਿਦਾਖਿ ਸਾਚਿ ਪਾਗਿ ॥ ੭॥ ਗੁਰਕੀਬਾਲੀ ਗੁ
 ਰਤੇ ਜਾਗੀ ॥ ਜਿਸ ਬਾਦਿ ਰਤੇ ਠੇ ਗੁਰਾਇ ॥ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਸੇਜਨ ਨਿਰਾਯ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥ ੮॥ ਹਰਿਮੰਦਰੁ
 ਠਿਕਾਣੁ ਏਹੈ ਗੰਧਿਆਸ ਬਾਦਿ ਸਵਾਗਿ ॥ ਤਿਨੁ ਵਾਚਿ ਸੁਦਿ ਦਾਏ ਕੁਨਾ ਮੁਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲੈਨਿ ਸਵਾਗਿ ॥ ੯॥ ਹਰਿਮੰਦ
 ਰ ਮਹਿ ਮਨੁ ਯੋਹੁ ਏਹੈ ਮੋਹਿ ਮਾਦੁ ਜੈਭਾਇ ॥ ਪਰਮਿ ਭੇਟਿ ਮੈ ਕੰਚਨੁ ਭਾਇ ॥ ਅਕੀਮ ਤਿ ਕਹੀਨ ਜਾਇ ॥ ੧੦॥ ਹਰਿਮੰਦ
 ਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਵੈਸੈ ਸਰਬ ਨਿ ॥ ਤਰਿਸੈ ਏਹਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਲਾਜੀ ॥ ਮੈ ਸਚਾ ਸੁਦਿ ਦਾਏ ਏਹੈ ॥ ੧੧॥ ੧॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਭੈਭਾਇ ਜਾਗੈ ਸੇਜਨ ਜਾਗਣ ਕਰਹਿ ਹਉ ਮੈਧੁ ਚਿਤਾਗਿ ॥ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਪਰਮ
 ਪਦਾਰਾਖਿ ॥ ਪੰਚਤਸਕਰ ਕਾਢਹਿ ਮਾਗਿ ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ॥ ਜੇ ਤੁਮਾ ਠਹਿਰਿ ਪਾਈ ਮੈ
 ਮਨ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ॥ ਠਹਰਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਹਜ ਸੁਖਿ ਉਪਜੈ ਦੁਖੁ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚੁ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮਨਿ
 ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਲਗਾਈ ॥ ੨॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮੁਖਿ ਸੋਹੇ ਹਰਿ ਗੰਧਿਆ ਚਿਤਿ ਪਾਗਿ ॥ ਮੈਥੈ ਚਿਥੈ ਸੁਖੁ ਪਦਾਰਾਖ
 ਪਿਰਿ ਹਰਿ ਉਤਰੇ ਪਾਗਿ ॥ ੩॥ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਜਾਗਣ ਨੇਵਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਪਵਈ ਥਾਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖਦ
 ਰਿਢੇਈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ॥ ੪॥ ਪ੍ਰਿਗੁਖਾਲਾ ਪ੍ਰਿਗੁਪੈ ਨਲਾਜੈ ਨ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਗੁ ॥
 ਬਿਸਟਾਕੇ ਕੀਨੈ ਬਿਸਟਾਰਾ ਤੇ ਮਹਿ ਜੀ ਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਗੁ ॥ ੫॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਮਾਤਿ ਨਾਵੇਦਹੁ
 ਕਹਿ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਾਸ ਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ੬॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਮੈ ਉਪਾਈ ਕਿਤੈ ਨ
 ਪਾਈ ॥ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਹਉ ਮੈ ਸਥਾਦਿ ਜਾਣਾਈ ॥ ੭॥ ਹਰਿ ਸਰਲਾਈ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸ
 ਭਕਿਛੁ ਕਰਲੈ ਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁਭੇਗੁ ॥ ੮॥ ੨॥ ੯॥

ਗੁਪਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਾਦੇ ॥
 ਮਾਤਿ ਪਤਿ ਭਈ ਸੁਤੁ ਬਨਿ ਰਾਗ ॥ ਦੁਗਹਿ ਚੇਗਾ ਅਨੰਦ ਸਿਉ ਜੁਗਤਾ ॥ ਉਠੈ ਪਰਿਓ ਮਨ ਮੀਠਾ ਮੋਹ ਰਾਗ ॥
 ਗੁਨ ਗਾਹਕ ਮੇਰੇ ਪਨ ਅਧਾਗਾ ॥ ੧॥ ਏਕੁ ਅਰਾਮੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ॥ ਪਰਏ ਕਮੋਟਿ ਕਏ ਕਸੂ ਕੀ ਸਿਰਿ ਸਾਹ ਵਡ ॥
 ਪੁਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਠਹਰਿ ॥ ਛਲਨ ਗਾਨਿ ਸਿਉ ਮੇਰੇ ਛੂਟਨਿ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿ ਆਈ ਹਛੂ ਠੀਧੋਹੀ ॥ ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ਖ
 ਏਕ ਉਚਾਈ ॥ ਮੀਠਿ ਤਨ ਮਿ ਮਨੁ ਹਰਿ ਆ ਅਧਾਈ ॥ ੨॥ ਯੋਭੁ ਮੇਰੇ ਸਿਉ ਗਈ ਵੇਖਿ ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਿਖੈ

ਤਿਕੀਨੋਛੋਟੀ। ਇਹ ਠਗਵਰੀ ਬਹੁਤ ਘਰਗਯੋ। ਹਮ ਗੁਰਿਗਖਿਲੀਏ ਕਿਰਪਾਏ॥ ੩॥ ਕਾਮਕੋਪਸਿਉਰ
 ਦੁਨ ਬਨਿਆ। ਗੁਰਉਪਦੇਸੁ ਮੋਰਿ ਕਾਨੀਸੁਨਿਆ। ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਮਹਾਚੰਡਾਯਾ। ਰਾਖਿਲੀਏ ਅਪੁਨੈਗੁ
 ਰਿਗੋਪਾਯਾ॥ ੪॥ ਦਸਨਾਗੇ ਮੈਕਰੀ ਦੁਹਗਨਿਆ। ਗੁਰੇਕਹਿਆਏ ਹਰਸਹਿ ਬਿਖਾਗਨੀ॥ ਏਨਸਨਬੀਪੀ ਰਸਾਤ
 ਨਹਿਜਾਇ। ਹਮਗੁਰਿਗਖੇਹਰਿਲਿਵਲਾਏ॥ ੫॥ ਅੰਤਮੇਵਸਿਉਮਸਲਾਤਿਛੋਗੀ। ਗੁਰਿਕਹਿਆਇਹੁਮੁਕੁਰੋਗੀ
 ਇਹੁਨੀਘਰੁਘਰੁਕਹੀਨਪਾਏ। ਹਮਗੁਰਿਗਖਿਲੀਏਲਿਵਲਾਏ॥ ੬॥ ਇਨਲੋਗਨਸਿਉਹਮਭਏਥੈਰਣੀ। ਏਕ
 ਗਿਰਮਹਿ ਦੁਇਨਖਟਾਈ। ਆਏਪ੍ਰਭਪਹਿਅੰਚਰਿਯਾਗੀ। ਕਰਹੁਤਪਵਸੁਪਭਰਥਾਗੀ॥ ੭॥ ਪ੍ਰਭੁਸਿ
 ਬੋਲੇਕੀਏਨਿਆਏ। ਸਗਲਦੂਤਮੇਰੀਸੇਵਾਯਾਏ। ਤੂਠਾਕੁਰੁਇਹੁਗਿਹੁਸਤੁਤੇਗਾ। ਕਹੁਨਨਕਗੁਰਿ
 ਕੀਆਨਿਬੇਗਾ॥ ੮॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ਮਨਮਹਿਕੋਸੁਮਹਾਅੰਕਗਾ। ਪੂਜਾਕਰਹਿਕਹੁਤ
 ਬਿਸਥਾਗਾ। ਕਰਿਏਜਨਾਨੁਤਨਿਚਕ੍ਰਬਲਾਏ। ਅੰਤਰੀਮਲੁਕਬਹੀਨਜਾਏ॥ ੧॥ ਏਤੁਸੀਜੀਮਪ੍ਰਭੁਕਿ
 ਨਹੀਨਪਾਏਆ। ਭਗਉਤੀਮੁੰਦਾਮਨੁਮੋਹਿਆਏਆ। ਠਹਾਉ। ਪਾਪਕਰਹਿਪੰਚਕੇਬਸਿਰੇ। ਤੀਰਥਿਨ
 ਇਕਹਿਸਭਿਉਤੇਰੇ। ਬਹੁਰਿਕਮਵਹਿਤੇਈਨਿਸੰਕਾ। ਜਮਪੁਰਿਥਾਪਿਖਰੇਕਾਲੰਕਾ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭੁਘਰਬੀਪਿਬ
 ਜਾਵਹਿਤਾਯਾ। ਅੰਤਰਿਕਪਟਠਿਰਹਿਥੇਤਾਯਾ। ਵਰਮੀਮਾਗਿਸਾਪੁਨਮੁਆ। ਪ੍ਰਭੁਸਭਕਿਛੁਜਾਗੈਜੀ
 ਨਿਤੂਕੀਆ॥ ੩॥ ਪੁਅਭਤਪਗੇਰੀਕੇਬਸਤਾ। ਅਪਦਾਕਮਾਰਿਆਗੀਹਤੇਨਸਤਾ। ਦੇਸੁਛੋਰਿਪਰਦੇਸਹਿ
 ਧਾਏਆ। ਪੰਚਚੰਡਾਲਨਾਏਲੈਆਏਆ। ਕਲਠਗਾਇਰਿਠਏਵੁਕਾ। ਘਰਿਘਰਿਮਾਗੈਤ੍ਰਿਪਤਵਨ
 ਭੇਚੁਕਾ। ਬਨਿਤਛੋਰਿਬਦਨਦਰਿਪਗਾਗੀ। ਵੇਸਿਨਪਾਈਐਮਹਾਦੁਖਿਅਗੀ॥ ੪॥ ਬੋਲੈਨਹਿਤੇਈਥੈਰ
 ਮੇਨੀ। ਅੰਤਰਿਕਲਪਭਵਈਐਜੇਨੀ। ਅੰਨਤੇਹਤਾਦੁਖੁਦੇਹੀਸਹਤਾ। ਹੁਕਮੁਨਬੁਝੈਵਿਅਪਿਆਮਾ
 ਤਾ॥ ੬॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਈਪਰਮਗਤੇ। ਪੁਛਹੁਸਗਲਬੇਦਸਿੰਮ੍ਰਿਤੇ। ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੈਮਜਾ
 ਏ। ਜੀਉਥਾਯੁਘਰਉਨਠਾਈ॥ ੭॥ ਜੀਸੇਨਭਏਗੁਬੰਦਦਾਇਆਯਾ। ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਤਿਰਿਥਪਿਚਿ
 ਪਾਯਾ। ਕੋਟਿਮਧੇਕੇਈਸਿਤੁਦਿਖਾਇਆ। ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸੀਗਿਤਗਾਇਆ॥ ੮॥ ਜੋਰੇਵੈਭਾਗੁਤਾਦਗਸਨੁ
 ਪਾਈਐ। ਅਪਤਰੈਸਭੁਕਟਬਤਗਈਐ॥ ੯॥ ਗੁਰਉਦੂਜਾ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫
 ਸਿਮਰਤਨਮੁਕਿਲਾਬਿਖੰਕਾਏ। ਪਰਮਗਈਕੇਕਾਗਰੁਏ। ਸੰਪਤਿਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਪਾਇਆ। ਪਾਰਬ੍ਰ
 ਹਮੁਰਿਦਮਹਿਸਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਾਮਰਾਮਤਹਰਿਹਰਿਸੁਖਪਾਇਆ। ਤੇਰੇਦਾਸਚਰਨਸਰਗਾਇਆ। ਠਹ
 ਚੁ। ਚੁਕਾਗਉਲੀਮਟਿਆ। ਅੰਧਿਆਗੁ। ਗੁਰਿਦਿਖਾਇਆ। ਮੁਕਤਿਦੁਆਗੁ। ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਤਰੁ

ਸਟਰਾਤਾ ਪੁਤ੍ਰਾ ਨਾਇਆ ਤਬਹਿ ਜਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਅਸੋਈ ॥ ਤੇਸੁ ਬਿਨੁ ਬੀਜੋ ਨ ਹੀ ਕੋਈ ॥ ੫੯੫ ॥
 ਏਕ ਬਿਰੋਧ ਏਕੈ ਭਗਾ ਪੁਤ੍ਰਿ ਪੁਨਿ ਆਤਮੈ ਕੀਨੇ ਪਰਾ ॥ ੩ ॥ ਅਰ ਤਰੇ ਗਤੇ ਕਾ ਦੋਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ
 ਟੂਟਾ ਗਾਂਢਾ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸਿ ਜਪੁ ਨ ਮੁਸਾਇਆ ॥ ਅਪੁਨੈ ਕੁਰਿ ਨ ਦਗਿ ਨਿਹਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਕਾ ਲਿਆਲ
 ਤਿਥਾਈ ॥ ਜਯੇ ਵਕਰੇ ਪਾਞ ਬੁਝਾਈ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਪੁਸਿਤ ਏਹੋ ਪਾਞਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਿਟੋ ਬਿਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ਹੋ ਮਜਗ
 ਉਰਧਤ ਪੁਜਾ ॥ ਕੋਟਿ ਤੀਰ ਥਾਇ ਸਨਾਤਨ ਕੀ ਜਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਖਰਿ ਦੈ ਪਾਗੇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਤ ਸਭਿ ਕ
 ਰ ਜਸਾਗੇ ॥ ੬ ॥ ਉਚੇਤੇ ਉਚਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨਲਾ ਵਹਿ ਸਹਾਜਿ ਪਿਆਨੁ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਬੰਢ ਉਪੁਗਿ ॥ ਸਰ
 ਬ ਕਯਾ ਪੀਤ ਮਭਗੁਗਿ ॥ ੭ ॥ ਆਤਮਿਤਾ ਹਰਿ ਪੀਤ ਮੁਨੇਗਾ ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਭਰਵਾਸ ਤੇਗਾ ॥ ਕਰੁਗਾ ਹਿਲੀਨੇ ਅਪੁ
 ਨੇ ਦਾਸਾ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥

ਗੁਰ ਬਿਭਾਸ ਪੁਤ੍ਰ ਤੀਬਾਲੀ ਕਵੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਮਰਨੀ ਵਰਕੀ ਸਿਕਾਸੀ ॥ ਆਪਨ ਗੋਰੀ ਸਹਜ ਪਰਗਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮਿਟਿ ਆਮੀਧੀ ਮਾਗਾ ॥ ਰਾਮ ਰ
 ਤਨੁ ਪਾਇਆ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਠਹਉ ॥ ਜਹਾ ਅਨੰਦ ਦੁਖੁ ਦੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਮਨ ਕਾਇ ਵਤ ਤੁਲਕਾਨਾ ॥
 ੨ ॥ ਜੋ ਕਿਉ ਹੋਆ ਸੁਤੇ ਗਭਲਾ ॥ ਜੋਇ ਵਰੁਣੈ ਸੋ ਸਹਜੇ ਸਮਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਕਰਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕਿਲਾ ਬੀਖ ਗਏਖੀ
 ਲਾ ॥ ਮਨੁ ਭਾਇਆ ਜਗਜੀਵਨ ਲੀਲਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਤੀ ॥ ਅਲਹੁ ਏਕੁ ਮਸੀਤਿ ਬਸ ਤੈਅ ਵਰੁ
 ਮੁਲਖੁ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੁਗਤਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਦੁਹਮਹਿ ਤਤੁ ਨ ਹੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਅਲਹ ਰਾਮ ਜੀਵ ਉਤੇਰੇ ਨਈ ॥ ਤੂ
 ਕਰੀ ਮਹਾਮਤਿ ਸਾਂਈ ॥ ਠਹਉ ॥ ਦਖਨ ਦੇਸਹੀ ਕਾ ਬਾਸ ਪਛਿਮਿ ਅਲਹ ਮੁਕਾਮਾ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਬੋਜਿ ਦਿਓ
 ਦਿਲੋ ਬੇਜਹੁ ਏਹੋ ਉਗੁਕਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਚਰਨ ਗਿਆਸ ਕਰਹਿ ਚਉਕੀ ਸਾਕਾ ਜੀ ॥ ਮਹਾਮਜਾਨਾ ॥ ਗੀਅਰਹ
 ਮਾਸ ਪਾਸੈ ਕੇਰਾ ਏਕੈ ਮਾਹਿਨਿ ਪਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹਉ ਗੀਸੇ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ਕਿਆ ਮਸੀਤਿ ਸਿਭੁ ਨ ਏ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ
 ਕਪਟ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਰੈ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਥੈ ਜਾਏ ॥ ੪ ॥ ਏਤੇ ਅਉਰਤ ਮਰਦਾਸਾ ਜੇਏ ਸਭ ਰੁਪਤ ਮਾਰੇ ॥ ਕਬੀ
 ਰੁਪੁਗਰਾਮ ਅਲਹ ਕਾ ਸਭ ਰੁਪੀ ਹੋਮਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਕਰਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਨ ਰਹਵੈ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ਕੇ
 ਵਲਾਨਾ ਮੁਖ ਪਹੁਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਬਹੀ ਨਿਰਚੈ ਤਰਨਾ ॥ ੬ ॥ ੨ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਤੀ ॥ ਅਵਲਿਅਲਹ ਰੂਹੁ ਉਪਾਇਆ
 ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਸਭ ਬੰਦੇ ॥ ਏਕ ਨੁਰਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਉਨ ਭਲੋ ਕੇ ਮੰਦੇ ॥ ੧ ॥ ਲੋਗਾ ਭਰਮਿਨ ਕੂਲਹੁ

ਭਾਈ॥ ਖਾਨ੍ਹਿਕ ਖਾਨ੍ਹਕ ਖਾਨ੍ਹਕ ਮਹਿ ਖਾਨ੍ਹਿਕ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਚਿ ਸੁਖ ਹੰਢੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਟੀ ਦੇ ਕਅਨੇਕ ਭੀ ਤੇ
 ਕਰਿ ਸਾਜੀ ਜਨ ਹੋਏ॥ ਨਾ ਕਉ ਪੇਚ ਮਾਟੀ ਕੇ ਭੰਨੇ ਨਾ ਕਉ ਪੇਚ ਭੰਨੇ॥ ੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਚਾਈ ਕੋ ਸੋਈ॥ ਤਿ
 ਸਕ ਕੀ ਅਸ ਭੁਕ ਛੁੱਟੇਈ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ਸੁਏ ਕੇ ਜਨੈ ਬੰਦਾ ਕਰੀ ਐਸੇਈ॥ ੩॥ ਅਯੁ ਅਯੁ ਮੁਨ ਜਾਈ
 ਖਿਆ ਗੁਰਿ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਾਮੀ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸਿਕਾ ਸੀ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੀ॥ ੪॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥
 ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਹੁ ਮਤ ਛੂਟੇ ਛੂਟਾ ਜੇ ਨਾ ਬੀਚਾਰੈ॥ ਜਉ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਪੁਦਾ ਏਕੁ ਹੁਤੁ ਉਤਰਿ ਕੋ ਉਮੁ
 ਹੀ ਮਾਗੈ॥ ੧॥ ਪੁਲਾਕਹੁ ਨਿਆਉ ਪੁਦਾਈ॥ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭਗੁਨ ਜਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਕਰਿ ਜੀ ਉਅਨਿਆ ਦੇਹ ਬਿ
 ਨਾਸੀ ਮਾਟੀ ਕਉ ਬਿਸਮਿਲਿ ਕੀਆ॥ ਜੋ ਤਿਸ ਰੁਪ ਅਨਾਹਤ ਲਾਗੀ ਕਹਹੁ ਲਾਭੁ ਕੀਆ ਕੀਆ॥ ੨॥ ਕਿਆਉ ਜੁਪਾ
 ਕੁ ਕੀਆ ਮੁਹੁ ਪੇਇਆ ਕਿਆ ਮਸੀਤਿ ਸਿਰੁ ਲਾਇਆ॥ ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਪਟ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਹੁ ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਥੈ
 ਜਾਈਆ॥ ੩॥ ਤੁਨਾ ਪੁਕਾ ਕਰਹੀ ਸੁਝੈਆ ਤਿਸ ਕਾ ਮਰ ਮੁਨ ਜਾਨਿਆ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਿਸਤ ਤੇ ਚੁਕਾ ਦੇਂਦਾ ਕ
 ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ੪॥ ੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਸੁਨ ਸਿਧਿਆ ਤੇਰੀ ਦੇਵ ਦੇਵ ਕਰ ਅਪਤਿ ਆਦਿ ਸਮਾਈ॥ ਸਿ
 ਧਸ ਮਾਧਿ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਈਆ ਲਾਗਿ ਰਹੇ ਸਰਨਾਈ॥ ੧॥ ਏਹੁ ਮਾਰ ਤੀਰ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਜਹੁ ਭਾਈ॥ ਰ
 ਦਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਗਮ ਬੀਚਾਰੈ ਅਯੁ ਮੁਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਤੁ ਤੇ ਲੁਨ ਮੁਕੀਆ ਬਾਤੀ ਦੀ ਪੁਕ ਦੇਹ ਉਜਾਗ
 ਜੋ ਤਿਲਾਇ ਜਗ ਦੀ ਸਜਗਾਇਆ ਬੁਝੈ ਬੁਝਨ ਹਰਾ॥ ੨॥ ਪੰਚੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਜੇ ਸਿਰੇ ਸਾਰਿਗ ਪਸੀ॥ ਕ
 ਬੀਰ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਮਾਰ ਤੀ ਕੀ ਨੀਤਿ ਰਿਕਾਰਿ ਰਬਸੀ॥ ੩॥ ੫॥

ਗੁਪਤਾਤੀ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀਉ

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੇ

ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨੁ ਹੀ ਜਨੈ ਚੈ ਬੁਝ ਲਾਅ ਗੈ ਕਹੀ ਐ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਗੁਰ ਵਾਈ ਮੈਂਡਰ ਕੈ ਸੇਚਹੀ ਐ॥ ੧॥ ਬੇ
 ਧਿਆ ਲੋਗੋ ਪਾਠੁ ਹੋਸਾਈ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਰਵਿਆ ਸਰਬੇ ਠਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੈ ਰਵ ਮਨੈ ਪਾਟ ਮਨੈ ਪਾਸਾਗੀ॥ ਮਨੈ ਥਾਸੈ
 ਨਾ ਭੇਦੀ ਭਰਮ ਤੁਝੈ ਸੋਸਾਗੀ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਬਿਧਾਸਹ ਜਿ ਸਮਾਲੀ॥ ਸਭੇ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ
 ਆਪੇ ਸਿਰਫ ਉਸਤਾਦ ਬੀਚਾਰੀ॥ ੩॥ ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਭਜਹਿ ਪੁਰਖੇ ਤ ਮੁਤਾਚੀ ਅਬਿਗਤ ਬਾਲੀ॥ ਨਾਮ ਕਹੈ ਜਗ
 ਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖਾ ਬਿਡਾਲੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੇ ਜੁਗ
 ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਗੁਰ ਹਿਆਰਾ ਵਿਐ ਸਾਭੁ ਪੁਖ ਪਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਾਗੈ ਸਬ
 ਦੁ ਬਾਜੈ॥ ਅਨਦੁ ਪੀ ਮੈਰੋ ਰਾਮਈਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾਵਨ ਕੀ ਪੁਬ ਨੈ ਕੀ ਪੇਬਾ ਸੁਤੇ ਸੁਖ ਲਾਗੀ ਲਾ॥ ਸਰਬੇ ਆ

ਦਿਪਰੁ ਭਾਇ ਕਾਸਟਚੈ ਦੁਨੁ ਭੈਇਲਾ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮਚੇ ਪਾਗੁ ਹਮਚੇ ਲੋਹਾ ਸਿਰੇ ਕੀਚੁ ਭੈਇਲਾ ॥ ਤੁਦਾਇਆਲੁ
 ਰਤਨੁ ਲਾਇਨਾ ਸਾਚਿ ਸਾਇਲਾ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ ਅਕਲ ਪੁਰਖਾਇ ਕੁਝ ਭੁਝਿ ਪਾਇਆ ॥
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਕੁਝ ਭੁਝਿ ਕਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅ ਕੀਜੋ ਤਿਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥ ਤੈਮੈ ਕੀਆ ਸੁਮਾਏ ਮੁਹਿ ਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿ
 ਉਪਗਾਸਿਆ ਮਟੀ ਕੁੰਭੇ ਚੁੰਭੇ ॥ ਆਪ ਹੀ ਕਰਤਾ ਥੀ ਠੁਲਾ ਦੇ ਚੁੰਭੇ ॥ ੨ ॥ ਜੀਅ ਕਾ ਬੰਧੁ ਕਰਮੁ ਥੀ ਆਪੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀ
 ਆਸੁ ਆਪੈ ਆਪੈ ॥ ੩ ॥ ਪਲਵਾ ਤਿਨ ਮਦੇ ਚੁੰਭੇ ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਚਿਤੈ ਸੁਲਾਹੈ ॥ ਅਮਰੁ ਹੋਇ ਸਦਾ ਅਕਲ ਭਰੈ ॥ ੪
 ੩ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਭਗਤ ਬੇਨੀ ਜੀਉ ॥ ਤਨਿ ਚੈ ਦੁਨੁ ਮਸਤ ਕੇ ਪਾਤੀ ॥ ਰਿਦਾ ਅੰਤਰਿ ਕਰਤ ਲਾਣੀ ॥
 ਠਗਾਇ ਸਟਿ ਬਗਾਇ ਵਲਾਗਾ ॥ ਦੇਖਿ ਬੈਸੇ ਪਾਨ ਮੁਖ ਭਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਕਾਲਿ ਭਗਤੁ ਬੰਦ ਚੇ ਗਮੀ ॥ ਕੂਗਦਿ ਸਾਟਿ
 ਭਾਜਿ ਸਿਥਾਦੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤੁ ਪੁੰਤ੍ਰਿ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਸਗੀ ॥ ਦਾਇਓ ਤੀ ਕਰਮੁ ਮੁਖਿ ਖੀਰੀ ॥ ਰਿਦੈ ਛੁਗੀ ਸੀਧੀ ਅਨੀ ॥ ਪਰ
 ਦਰਬੁ ਹਿਰਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਸਿਲਾ ਪੁਜਾ ਸਿਚ ਕੁਗਲੇ ਸੀ ॥ ਨਿਸਿ ਜਾਗ ਸਿਥ ਗਤਿ ਪਵੇ ਸੀ ॥ ਪਗਨਾ ਚਾਸਿ ਚੇਤੁ ਅ
 ਕਰਮੀ ॥ ਏਲੀ ਪਟਨਾ ਚਾਯਗੀ ॥ ੩ ॥ ਮਿਗਾ ਆਸ ਲੁਤਲਾ ਸੀ ਮਾਲਾ ॥ ਕਰ ਉਜਲਾ ਤਿਲਾ ਕੁਕਪਾਲਾ ॥ ਰਿਦੈ ਛੁਛੁਕੀ
 ਨਿਰਦੁਖੀ ॥ ਰੇਲੀ ਪਟ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਅਭੁਖੀ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨਿਆ ਤਮ ਤਤੁਰੀ ਨੀਆ ॥ ਸਭੁ ਠੇਕਟ ਧਰਮਾ ਅਥੀ ਨੀਆ ॥ ਕਹ
 ਬੇਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਚਿ ਗੁਰ ਬਾਟ ਪਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥

ਸੋਕ ਸਹਸਾ ਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਕਤਿ ਚਮਤ ਕਤਿ ਚਪਿਤ ਕਤਿ ਚਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਸੁਤਨਾ ॥ ਕਰੰਚ ਕ੍ਰਾਤਮੀ ਤਹਿਤ ਬੀਪਵ ਕਤਿ ਚਮੋਹ ਕੁਟ
 ਬਤੇ ॥ ਕਤਿ ਚਚ ਪਲਾਸੇ ਭੁਪੇਖੀ ਤੇਤਿ ਮਾਗੀ ਕਰੋਤਿ ॥ ਰਹਿਤ ਸਿਗਭ ਗਵਨਾ ਸਿਮਰਨਾ ਨ ਕਲਥ ਪ੍ਰਿਅਤੁ
 ਤਤਨਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਤਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਨੇਹਿ ਪ੍ਰਿਥਾ ਸਨੇਹਿ ਕ੍ਰਾਤ ਬੀਪਵਨਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਾ ਸ਼੍ਰੋਥ ਬਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸ ਸੁਤਨਾ ਪ੍ਰਿਥਾ
 ਸ਼੍ਰੋਥਿ ਗ੍ਰਿਹ ਭਥ ਕਰਨਾ ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਭੇ ਹਸਾ ਤੈ ॥ ਸੁਖ ਯੋਧ ਸਿਥਿ ਨਾਨਕਨਾ ॥ ੨ ॥ ਮਿਥੰਤ ਦੇਹੀ ਲੀਤ ਬਲਨੀ ॥ ਬਰਪਿ
 ਤਿਜ ਗੁਆਹਿ ਤੰਤ ਮਾਇਆ ॥ ਅਨੰਤ ਮਾਸਾ ਮਾਥਿ ਭਵਨੀ ॥ ਗਨੈਤ ਸ੍ਵਾਸਾ ਭੈਯਾਨ ਪਰਮੀ ॥ ਪਤੀਤੋ ਮੋਹ ਕੁਪਦ
 ਗਲ ਭਵੇਹਿ ਤਤ ਅਸੁਯੋ ਨਾਨਕਾ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥ ੩ ॥ ਕਾਚ ਕੋਟਿ ਰਚਿਤੋ ਤੇਯੋ ਪ
 ਨੈਰ ਕਤ ਚਮਲਨਾ ॥ ਨਵੇਤ ਦੁਆਰੀ ਭੀਤ ਰਹਿਤ ਬਾਇ ਕੁਪੀ ਅਸਥਿ ਭਨਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੰਨ ਹਸਿ ਮਹਿਤੋ ਆਗੀ
 ਅਨੀ ਜਾਨੀਤਿ ਅਸਥਿ ਗੀ ॥ ਦੁਰਲਭੁ ਦੇਹ ਉਪਰਿ ਤਸਾਧ ਸਰਲ ਨਾਨਕਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੀਤਾ ॥
 ੪ ॥ ਸੁਭੰਤ ਤਤੁ ਸਿਅਦਤ ਗੁਲਗੀ ਪੁਰਨ ਬਹੁਲੋ ਕੁਪਾਲਾ ॥ ਗੀ ਭੀਰਿ ਉਚੈ ਸਰਬਾਗੀ ਅਪਗਾ ॥ ਭ੍ਰਿਤਿ ਅਪਿਅਮ

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਭਗਤ ਬੇਨੀ ਜੀਉ ॥ ਤਨਿ ਚੈ ਦੁਨੁ ਮਸਤ ਕੇ ਪਾਤੀ ॥ ਰਿਦਾ ਅੰਤਰਿ ਕਰਤ ਲਾਣੀ ॥
 ਠਗਾਇ ਸਟਿ ਬਗਾਇ ਵਲਾਗਾ ॥ ਦੇਖਿ ਬੈਸੇ ਪਾਨ ਮੁਖ ਭਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਕਾਲਿ ਭਗਤੁ ਬੰਦ ਚੇ ਗਮੀ ॥ ਕੂਗਦਿ ਸਾਟਿ
 ਭਾਜਿ ਸਿਥਾਦੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤੁ ਪੁੰਤ੍ਰਿ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਸਗੀ ॥ ਦਾਇਓ ਤੀ ਕਰਮੁ ਮੁਖਿ ਖੀਰੀ ॥ ਰਿਦੈ ਛੁਗੀ ਸੀਧੀ ਅਨੀ ॥ ਪਰ
 ਦਰਬੁ ਹਿਰਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਸਿਲਾ ਪੁਜਾ ਸਿਚ ਕੁਗਲੇ ਸੀ ॥ ਨਿਸਿ ਜਾਗ ਸਿਥ ਗਤਿ ਪਵੇ ਸੀ ॥ ਪਗਨਾ ਚਾਸਿ ਚੇਤੁ ਅ
 ਕਰਮੀ ॥ ਏਲੀ ਪਟਨਾ ਚਾਯਗੀ ॥ ੩ ॥ ਮਿਗਾ ਆਸ ਲੁਤਲਾ ਸੀ ਮਾਲਾ ॥ ਕਰ ਉਜਲਾ ਤਿਲਾ ਕੁਕਪਾਲਾ ॥ ਰਿਦੈ ਛੁਛੁਕੀ
 ਨਿਰਦੁਖੀ ॥ ਰੇਲੀ ਪਟ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਅਭੁਖੀ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨਿਆ ਤਮ ਤਤੁਰੀ ਨੀਆ ॥ ਸਭੁ ਠੇਕਟ ਧਰਮਾ ਅਥੀ ਨੀਆ ॥ ਕਹ
 ਬੇਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਚਿ ਗੁਰ ਬਾਟ ਪਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥

ਬਿਸਮਚਰਲੀਅਨਾਥਨਾਥੇਨਨਕਸਰਲੀ॥੫॥ਮਿਥੀਪੇਖੰਤਬਧਿਕਪੁਰੇਲਾਘਾਅਵਧਾਅਹੋਜਸਿਰ
 ਪੇਲੋਗੋਪਲਾਗਾਨਨਕੋਮਨਛੇਦਿਤੇ॥੬॥ਬਹੁਜਤਨਕਰਤਾਬਲਵੰਤਕਾਰੀਸੇਵੰਤਪੁਰਾਚਤੁਰਦੇਸਾ
 ਬਿਖਮਥਨਬਸੰਤਉਚਨਹਸਿਮਰੰਤਮਰਲੰਕਦਾਚਹਾਰੇਵੰਤਿਆਗੀਆਰਗਵਨਪੁਰਖਹਨਨਕਕੀ
 ਟੀਸਾਸਅਕਰਖੰਤੇ॥੭॥ਸਬਦੰਰਤੀਤਿਤੀਮਾਇਆਕੀਰਤੰਕਲੀਕਰਮਕ੍ਰਿਤਾਮਾਮਿਟੰਤਿਤਤਾਗਤਕੁਰ
 ਮੇਰੀਭਗਵਨਗਮਲੇਸਰਬਤਥਾਨੀ॥੮॥ਦਿਸਵਤੁਯੀਅੰਘਦਰਸਨੀਬਸੰਤਸਾਧਸਨਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ
 ਨਨਕਪ੍ਰੀਅੰਜਾਪੁਜਪਨਾ॥੯॥ਘਟੰਤਰੂਪਘਟੰਤਦੀਪੀਘਟੰਤੂਵਿਸਸੀਅਰਨਖ੍ਰਿਤਗਗਨੀਘਟੰਤਬਸੁਧਾਰੀ
 ਰਿਤਗਸਿਖੰਡੀਘਟੰਤਲਾਨਾਸੁਤਭ੍ਰਤਹੀਤੀਘਟੰਤਕਲਿਕਮਾਨਿਕਮਾਇਆਸ੍ਰੁਪ੍ਰੀਨਹਘਟੰਤਕੇਵਲ
 ਗੋਪਾਲਅਚੁਤਾਅਸਥਿਰੰਨਨਕਸਾਧਜਨਾ॥੧੦॥ਨਹਕਿਲੰਬਧਰਮੀਕਿਲੰਬਪਾਪੀਦ੍ਰਿੜੰਤਨਾਮੰਤਜੀਤਲੇ
 ਭੀਸਗਲਿਸਿਤੋਕਿਲਾਬਿਖਨਾਸੀਪਾਪਤੰਧਰਮਯਪ੍ਰਿਲਨਨਕਾਜਿਹਸੁਪ੍ਰਸਿਨਮਾਧਵਨਾ॥੧੧॥ਮਿਰਤਮੇਰੀਅਲ
 ਪਬੁਧਿਰਚੀਤੋਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਸਾਹੀਜੋਬਨਬਰਿਕ੍ਰਮਕਰਿਕਭੰਡਲਾਬਾਚੇਕਮੀਦੇਰਜੇਭੀਤਿਬਸਤਾਇ
 ਟੰਤਮਾਇਆਬਾਪਤੀਹੋਅਚੁਤਸਗਲਿਸਿਤਨਨਕਭੇਭਗਵਨਏਨਮਨਾ॥੧੨॥ਜਨਮੰਤਮਰਲੀਹਰਖੰਤ
 ਜੇਗੋਭੇਗੋਤੋਗੋ॥ਉਚੰਤਨੀਚੰਨਨਾਸੁਪੁਚੀਰਾਜੰਤਮਨੀਅਭਿਮਾਨੰਤਹੀਨੀਪ੍ਰਵਿਗਤਿਮਾਰਗੀਵਰਤੀਤਿ
 ਬਿਨਾਸਨੀਗੋਬਿੰਦਭਜਨਸਾਧਸੰਗੇਲਾਅਸਥਿਰੰਨਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨਾਸਨੀ॥੧੩॥ਕਿਰਪੰਤਹਰੀਅੰਮਤਿਤ
 ਤੁਗੀਅਨੀਬਿਗਸੀਪ੍ਰਿਥੁਪਾਕਸਲਥਨੀਬਸਿੰਤਗੰਖਿਅੰਤਿਆਗੀਮਨੀਸੀਤਲੰਤਰਿਦਸੀਦ੍ਰਿੜਸੰਤ
 ਰਹੀਅਨੀਰਹੰਤਜਨਮੰਹਰਿਦਰੁੰਗੀਲਾਥਾਜੰਤਨਸਕਸਥਦਬੀਲਾ॥੧੪॥ਕਹੰਤਬੇਦਾਗੁਲੀਤਗੁਨੀ
 ਮਾਸੁਲੰਤਬਲਾਬਹੁਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਗਾਦ੍ਰਿੜੰਤਸੁਬੰਦਿਆਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਾਨਮਦਨੁਜਾਚੰਤਨਨਕਦੇ
 ਨਹਰਗੁਰੋਗੋਪਾਲਾ॥੧੫॥ਨਹਚੰਤਮਾਤਪਿਤਭ੍ਰਤਨਹਚੰਤਕਛੁਲੋਕਕਨਾਨਹਚੰਤਾਬਨਿਤਾਸੁਤ
 ਮੀਤਹਪ੍ਰਵਿਗਤਿਮਾਇਆਸਨਬੰਧਨਾਦਾਇਆਲਏਕਭਗਵਨਪੁਰਖਹਨਨਕਸਰਬਜੀਅਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਨਾ॥
 ੧੬॥ਅਨਿਟਵਿਤੋਅਨਿਟਚਿਤੋਅਨਿਟਾਸਾਥਹੁਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਗੀਅਨਿਟਹੇਤੋਅੰਬੰਧੰਭਗਮਾਇਆ
 ਮਲਨੀਬਿਕਾਰੀਫਿਰੰਤਜੋਸਿਅਨੇਕਜਠਰਾਗਨਿਨਹਸਿਮਰੰਤਮਲੀਲਾਬੁਧੀਹੋਗੋਬਿੰਦਕਰਤਮਾਇਆਨਨ
 ਕਪਤਿਤਉਧਾਰਨਾਸਾਧਸੰਗਮਨਾ॥੧੭॥ਗੋਗੰਤਿਗਿਰਿਪਤਿਤਪਾਤਾਲੰਜਲੰਤਦੇਦੀਪਖੈਸ੍ਰੁਤਰਨਾਬਹੀ
 ਤਿਅਗਾਹਤੋਯੰਤੰਗੀਦਖੰਤਰਨਾਚੰਤਾਜਨਮੰਤਮਰਲਾਅਨਿਕਸਾਧਨੰਸਿਪੁਤੇਨਨਕਾਅਸਥਿਰੰਅਸ
 ਥੰਤੋਅਸਥਿਰੰਸਥਦਸਾਧਸ੍ਰੁਜਨਾ॥੧੮॥ਘੋਰਦੁਖੰਅਨਿਕਹਟੰਜਨਮਦਾਰਿਦ੍ਰੰਮਲਾਬਿਖਾਦੀਮਿਟੰਤਸਗ

ਲਾਸਿਮਰਿਤਹਰਿਨਾਮਨਕਾ ਜੋਸੇਪਵਕਕਸਟਤਸਮੰਕੋਗੇਤਿ॥ ੧੫॥ ਅੰਧਕਾਰਸਿਮਰਤਪ੍ਰਕਾਸਿਗੁਲਗੰਤਮ
 ਘਖੰਡਨਗਾਰਿਦਬਸੀਤਿਭੈਭੀਤਵੁਤਤਕਰਮਕਰਤਮਰਿਗਲਗਾਜਨਮਮਰਦਾਰਿਤਸ੍ਰੋਤਸੁਖਸਮੁਹਅਮੋ
 ਘਦਰਸਨਗਾਸਗਲਿਜੋਗੰਸਿਤਪ੍ਰਾਅਨਨਕਸੋਭਗਵਸਖੇਮੰਕੋਗੇਤਿ॥ ੧੬॥ ਪਾਛੰਕੋਗੇਤਿਅਗਲੀਵਹਰਿਗਸਿਅ
 ਸਪੁਰਨਗਾਨਿਰਪਨਭਮੀਪਨਵੰਤਹੋਗੀਅੰਗੇਗੰਭੰਡਨਗਾਭਗਾਭੰਡਨਗਾਤਿਦਨੰਗਮਨਮਗੁਣਕੀਰਤਨਗਾ
 ਪਾਰਬਰਮਪੁਰਖਦਾਤਾਹਨਨਕਗੁਰਸੇਵਾਕਿੰਨਾਭੁਤੇ॥ ੨੦॥ ਅਧਰੰਧਰੰਪਾਰਲਹਰਿਨਿਰਪਨੰਪਨਨਾਮਨਰਹ
 ਰਹਾਅਨਥਨਥੋਗੋਬਿੰਦੁਬਲਹੀਲਬਲਕੇਸਵਗਾਸਰਬਕੂਤਦਈਅਲਅਦੁਤਦੀਨਬਾਪਵਦਾਮੋਦਰ
 ਗਾਸਰਬਗਪੁਰਨਪੁਰਖਭਗਵਾਨਹਭਗਾਤਿਵਛਲਕੁਲਾਮਯਗਾਘਟਿਘਟਿਬਸੰਤਬਾਸੁਦੇਵਹਪਾਰਬਰ
 ਮਪਗੇਸੁਰਗਾਜਾਚੈਤਿਨਨਕਕ੍ਰਿਪਾਯਪ੍ਰਸਾਦੰਨਗਬਿਸਰੀਤਿਨਗਬਿਸਰੀਤਿਨਗਾਇਲਗਾ॥ ੨੧॥ ਨਹਸਮਰ
 ਬੰਨਸੇਵਕੈਨਹਪੀਤਿਪਰਮਪੁਰਖੇਤਮੀ॥ ਤਵਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮਰਭੇਨਸੰਨਕਕ੍ਰਿਪਾਯਹਰਿਹਰਿਗੁਰੀ॥ ੨੨॥
 ਭਰਲੋਖਲਕਰੰਤਜੀਅਬਿਸ੍ਰਮਛਦਨਦੇਵੰਤਦਨੀ॥ ਸ੍ਰਿਜੀਤਰਤਨਜਨਮਚਤੁਰਚੇਤਨਗਾਵਰਤੰ
 ਤਿਸੁਖਅਨੰਦਪ੍ਰਸਾਦਹਸਿਮਰਿਤਨਨਕਹਰਿਹਰਿਹੋਗਾਅਨਿਨ੍ਰਚਨਨਿਗੋਹਤੇ॥ ੨੩॥ ਦਨੀਪਗਪੁਰ
 ਬੇਲਭੁਚੇਤੇਮਹੀਪਤੇ॥ ਬਿਪਗੀਤਿਬੁਧੀਮਥਤਯੋਕਤਨਕਚਿੰਕਾਯਦਖਭੋਗਤੇ॥ ੨੪॥ ਬਿਥਾਅਨੁਗ
 ਰੰਗੋਬਿੰਦੁਜਸ੍ਰਸਿਮਰਲਹਿਦੰਤਰਹਾਅਰੋਗੀਮਹਾਰੋਗੀਬਿਸਿੰਮ੍ਰਤੇਕੁਲਾਮਯਗਾ॥ ੨੫॥ ਰਮਲੀਕੇਵ
 ਲੀਕੋਰਤਨੰਸੁਪਰਮੰਦੋਹਪਾਰਲਗਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਾਗਾਇਲਨਨਕਪੀਵੰਤਸਿਤਨਾਇਪਤੇ॥ ੨੬॥ ਸਹਲ
 ਸੀਲਸਿਤੰਸਮਮਿਤ੍ਰਸ੍ਰਦਰਜਨਗਾਨਨਕਭੇਜਨਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੇਲੀਨੰਦਕਅਵਧੋਹਾਇਉਪਤਿਸਟਤੇ॥ ੨੭॥
 ਤਿਗਸਕਾਰਨਹਭਵੰਤਿਨਹਭਵੰਤਮਾਨਭੰਗਨਗਾਜੋਭਾਹੀਨਨਹਭਵੰਤਿਨਹਪੋਭੰਤਿਸੰਸਾਰਦੁਖਨ
 ਗਗੋਬਿੰਦਨਮਜਪੀਤਿਮਿਲਿਸਾਪਸੰਗਹਨਨਕਸੇਪ੍ਰਲੀਸੁਖਬਾਸਨਗਾ॥ ੨੮॥ ਸੈਨਾਸਾਪਸਮੁਹਸੁਹਅਜਿ
 ਤੰਸੰਨਹੰਤਨਿਨੰਮ੍ਰਤਗਾਅਵਧਹਗੁਲਗੋਬਿੰਦਰਮਲੀਚਿਟਗੁਰਸਬਦਕਰਚਰਮਲਗਾਅਭੂਕੁਤੇਅ
 ਸ੍ਰਰਬਨਗਾਭੁਭੁਤੇਪਭਮਾਭਗਾ॥ ਬਿਚਰਤੇਨਿਰਭਯਸਤ੍ਰਸੈਨਾਧਾਸਿਤੰਗੁਪਾਲਕੀਰਤਨਗਾਜਿਤ
 ਤੇਬਿਸ੍ਰਸੈਸਾਰਨਨਕਵਸੰਕੋਗੇਤਿਪੰਚਤਸਕਰਨਾ॥ ੨੯॥ ਮਿਗਾਵੇਸਨਾਹੀਪਰਬਨਗਰੰਦ੍ਰਮਛਾਯਾਭਚਿ
 ਦੁਰਮਤਿਗਾਤਤਤਕਟਿਬਮੋਹੀਮਥਾ॥ ਸਿਮਰੰਤਿਨਨਕਰਾਮਰਾਮਨਾਮ॥ ੩੦॥ ਨਚਾਬਿਦਿਅਨਿਪਾਨਨਿਗ
 ਮੰਨਚਗੁਣਗੁਨਮਕੀਰਤਨਗਾਨਚਰਾਗਰਤਨਕੰਠੰਨਹਚੰਚਲਚਤੁਰਚਾਤੁਰਨਾ॥ ਭਾਗਉਦਿਅਲਬ
 ਧੰਮਾਇਅਨਨਕਸਾਪਸੀਗੀਖਲਪੰਡਿਤਗਾ॥ ੩੧॥ ਕਿਠਰਮਲੀਯਗਮਰਾਮਮਾਲਾਹਸਚਉਚੇਮਪਠਲੀ॥

ਜੀਭਲਿਜੋਉਤਮਸਲੋਕਉਪਰਲੈਨੈਨੀਦਨੀ॥ ੩੨॥ ਗੁਰਮੰਤਰੀਲਸੁਜੋਪਾਨੀਪਿੰਗਤਜਨਮਭ੍ਰਮ
 ਲਗਾਭੁਕਰਹੁਕਰਹਗਰਪਭੁਕਕਰਸਰਪਤੁਲਿਖਯਾ॥ ੩੩॥ ਚਰਲਗਬਿੰਦਭਜਨੈਰਿਦਮੈਨਾ
 ਮਧਰਲਗਾਕੀਰਤੀਸਾਪਸੀਗੇਲਨਾਨਕਨਾਦ੍ਰਿਸਟੀਤਿਜਮਦੁਤਨਾ॥ ੩੪॥ ਨਚਦੁਰਲਭੀਪਰੀ
 ਪੰਨਚਦੁਰਲਭੀਸੁਰਗਰਾਜਨਗਾਨਚਦੁਰਲਭੀਭੋਜਨੀਬਿੰਨੀਨਚਦੁਰਲਭੀਸੁਛਮੰਥਰਗਾਨਚਦੁਰਲਭੀ
 ਭੀਸੁਤੀਮਤ੍ਰਕੁਤਬੀਪਵਨਚਦੁਰਲਭੀਬਨਿਤਾਬਿਲਾਸਗਾਨਚਦੁਰਲਭੀਬੀਦਿਆਪ੍ਰਬੀਲੀਨਚਦੁਰਲਭੀ
 ਲਭੀਚਤੁਰਚਿਚਲਗਾਦੁਰਲਭੀਏਕਰਗਵਨਨਾਮਹਨਕਲਬਧੀਸਾਪਸੀਗੇਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੀ॥ ੩੫॥ ਜਤ
 ਕਤਹਤਤਹਦ੍ਰਿਸਟੀਸੁਰਗਮਰਤਪਯਾਲੋਕਗਾਸਰਬਤ੍ਰਮਲੇਗੋਬਿੰਦਹਨਕਲੇਪਛੇਪਨਾਇਪ੍ਰ
 ਭੇ॥ ੩੬॥ ਬਿਖਯਾਤਧੀਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਦੁਸਟਾਸਖਾਸ੍ਰਜਨਗਾਦੁਖੰਭਯੋਤਿਸੁਖੰਭੈਭੀਤਤਨਿਰਭ
 ਯਗਾਥਾਨਬਿਹੁਨਾਬਿਸਰਾਮਨਾਮੰਨਕਕ੍ਰਿਪਾਯਹਰਿਹਰਿਗੁਰਗਾ॥ ੩੭॥ ਸਰਬਸੀਲਾਮੰਸੀਲੀਸਰਬਪਾਵ
 ਨਾਮਪੀਵਨਗਾਸਰਬਕਰਤਥਮੰਕਰਤਾਨਕਲੇਪਛੇਪਨਾਇਪ੍ਰਭੇ॥ ੩੮॥ ਨਹਸੀਤਲੰਚੰਦ੍ਰਦੇਵਨ
 ਹਸੀਤਲੰਚੰਦ੍ਰਨਾਨਹਸੀਤਲੰਸੀਤਰੁਤੇਲਨਕਸੀਤਲੰਸਾਪਸ੍ਰਜਨਗਾ॥ ੩੯॥ ਮੰਤ੍ਰਗਮਰਾ
 ਮਨਾਮੰਧਨੈਸਰਬਤ੍ਰਪੁਰਨਗਾਗਨੀਸਮਦੁਖਸੁਖੰਭੈਗੁਤਿਨਿਰਮਲਾਨਿਰਵੈਰਲਗਾਦਯਾਲੀਸਰਬਤ੍ਰ
 ਜੀਆਪੰਚਦੇਖਾਬਿਵਰਜਿਤਗਾਭੋਜਨੈਗੋਪਾਲਕੀਰਤੀਅਲਪਮਾਯਾਜਲਕਮਲਰਹਤਗਾਉਪਦੇਸੀਸਮ
 ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਹਭਗਵੰਤਭਗਤਿਭਵਨੀ॥ ਪਰਨੀਦਨਹੋਤਿਸੁਵਲੀਆਪੁਤਿਆਗੇਜਗਲਰੇਲੁਕਰਗਾ
 ਖਟਲਖੁਲਪੁਰਨੀਪੁਰਖਹਨਕਨਾਮਸਾਪਸ੍ਰਜਨਗਾ॥ ੪੦॥ ਅਜਾਭੇਭੀਤਕੰਦਮੂਲਬਸਿਤੇਸਮੀਪਿਕੇਰਗਾ
 ਤਤ੍ਰਗਤੇਸੇਸਾਰਨਕਸੇਗਹਰਖੰਭੀਆਪ੍ਰਭੇ॥ ੪੧॥ ਛਲੀਛਿਦ੍ਰਕੋਟਿਬਿਪਨੀਅਪਰਾਧੀਕਿਯਾਭਿ
 ਖਮਲੀਭੁਗਮੋਹੀਮਾਨਅਪਮਾਨੈਮਦੈਮਾਯਾਬਿਅਪ੍ਰਿਤੀਮਿਦ੍ਰਜਨਮਭ੍ਰਮਤਿਨਰਕਹਅਤਿਕਉਪਾਵੰਨਸਿ
 ਪ੍ਰਭੇ॥ ਨਿਰਮਲੀਸਾਪਸੀਗਹਜਪ੍ਰੀਤਿਨਕਕੋਪਯਨਾਮੀਰਮੀਚਿਗੁਲਗੋਬਿੰਦਨਿਤਪ੍ਰਤਗਾ॥ ੪੨॥ ਤਰਲ
 ਸਰਲਸੁਆਮੀਰਮਲਸੀਲਪਰਮੇਸੁਰਗਾਕਰਲਕਰਲਸਮਰਥਹਦਾਨੁਦੇਤਪ੍ਰਭੁਪੁਰਨਗਾਨਿਰਾਸਾਸ
 ਕਰਲੀਸਗਲਾਮਰਥਆਲਾਯਗਾਗੁਲਾਨਿਧਨਸਿਮਰਿਤਿਨਕਸਗਲਜਾਚੰਤਜਾਚਿਕਗਾ॥ ੪੩॥ ਦੁ
 ਰਗਮਸਥਨਸੁਗਮੀਮਹਾਦੁਖਸਰਬਸੁਖਲਗਾਦੁਰਬਚਨਭੇਦਭੁਗੰਸਾਕਤਪ੍ਰਿਸਨੰਤਸੁਰਜਨਗਾਅ
 ਸਿਖੰਤੋਗਹਰਖੰਭੈਖੀਲੀਤਨਿਰਭਵਗਾਭੈਮਦਵੀਅੰਮਹਾਨਗਰਥਸੀਧਰਮਲਖੁਲਾਪ੍ਰਭਮਾਇਆ
 ਸਾਪਸੀਗਮਰਾਮਰਾਮਮਲੀਸਗਲੀਨਕਰਹਰਿਹਰਿਦਯਾਲਚਰਲੀ॥ ੪੪॥ ਹੇਆਜਿਤਸੁਰਸਿੰਹਮੀਅਤਿ

ਬਲਾਬਹੁਮਰਦਨਗ। ਗਲਗਿਧਰਬਦੇਵਮਧੁਖੰਪਸੁਪੰਖੀਬਿਮੋਹਨਗ। ਰਿਕਰਲਹਰਿਨਮਸਕਾਰੰਸਗਲਿ
 ਨਨਕਜਗਦੀਸ੍ਵਰਗ। ੪੫। ਰੇਕਮੰਨਰਕਾਬਿਸਮੀਬਹੁਜੋਨੀਕੁਮਾਵਲਗ। ਚਿਤਰਲੀਕੈਲੋਕਗਮੰ
 ਜਪਤਪਸਿਲਾਬਿਦਾਰਲਗ। ਅਯਪਸੁਖਾਅਵਿਤਚੰਚਲਉਚਨੀਚਸਮਾਵਲਗ। ਤਬਭੈਬਿਮੁਚਿਤ
 ਸਪਸਿਗਮਚਿਟਨਨਕਨਗਇਲਗ। ੪੬। ਰੇਕਾਇਮੁਯਕ੍ਰੋਧਕਦੰਚਕਰੁਲਾਨਉਪਰਜਤੇ। ਬਿਖਿਯੋਤਜੀ
 ਵੈਵਸੈਕੋਤੇਨਿਰਤ੍ਵਕੋਤੇਜਥਾਮਰਕਟਗ। ਅਨਿਕਸਾਸਨਤਾਵੰਤਜਮਦੁਤਰਤਵਸਿਗੇਅਪਮੰਨਗ।
 ਦੀਨਦੁਖਭੈਜਨਦਯਾਲਪੁਤੁਨਨਕਸਰਬਜੀਅਰਖਕੋਤੇ। ੪੭। ਰੇਲੋਭਲਪਟਸਿਗਸਿਰਮੋਹਨਅਨਿ
 ਕਾਯਹੀਕੋਲੋਲਤੇ। ਪਵੰਤਜੀਅਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰੀਅਨਿਕਭੁਤਿਬਹੁਕੋਲਤੇ। ਨਚਮਿਤੰਨਚਇਸਟੈਨਚਬ
 ਪਵਨਚਮਾਤਪਿਤਤਵਲਜਯਾਅਕਰਲੀਕੋਤੇਅਖਾਦ੍ਰਿਖਾਦ੍ਰਾ। ਅਸਾਜੈਸਾਜੈਸਮਜਯਾ। ਤ੍ਵਹਿਤ
 ਹਿਸਗਦੀਸੁਆਮੀਬਿਗੀਪੁਨਾਨਕਹਰਿਨਰਨਗ। ੪੮। ਰੇਜਨਮਮਰਲਾਮੁਖੰਅੰਕਾਰੰਪਾਤ੍ਰਆਮਿਤ੍ਰ
 ਰਜੋਤਿਸਤ੍ਵਦ੍ਰਿਤ੍ਰਿਤਿਅਨਿਕਮਾਯਾਬਿਸ੍ਰਿਰਨਗ। ਅਵੰਤਜਵੰਤਥਕੰਚਜੀਅਦੁਖਸੁਖਬਹੁਭੋਗਲਗ।
 ਕੁਮਭਯਾਨਉਦਿਆਨਮਲੀਮਹਾਬਿਕਟੰਸਪੋਗਲਗ। ਬੈਦ੍ਰਪਰਬਹਮਪਗੇਸ੍ਵਰਆਰਾਧਿਨਨਕਤਰਿਤਰਿ
 ਹੇਗ। ੪੯। ਰੇਪੁਲਨਾਥਗੋਬਿੰਦਯਕ੍ਰਿਪਾਨੰਧਾਨਜਗਦਗੁਰੋ। ਰੇਸਿਸਾਰਤਾਪਹਰਲਾਤਕਰੁਲਾਮੈਸਭਦੁਖਹ
 ਗੇ। ਰੇਸਗਲਿਜੋਗਦਯਾਲਹਦੀਨਾਥਮਯਕੋਗੇਸਹੀਰਸ੍ਵਖੀਲਸਮਏਸਿਮਰਿਤਿਨਨਕਰਾਮਚੋਦਰਮਾ
 ਪਵਗ। ੫੦। ਚਰਲਕਮਲਸਰਲੀਰਮਲੀਗੋਪਲਕੀਰਤਨਗ। ਸਾਧਸਿਗੇਲਤਰਲੀਨਨਕਮਹਸਾਗਰਭੈਦੁ
 ਤਰਗ। ੫੧। ਸਿਰਮਸੂਕਰਖਾਪਰਬਹਮੰਹਸੂਕਾਯਰਖਾਪਰਮੇਸ੍ਵਰਗ। ਅਤਮਰਖੋਗੋਪਾਲਸੁਆਮੀਧਨ
 ਚਰਲਕਖਾਜਗਦੀਸ੍ਵਰਗ। ਸਰਬਰਖਾਕੁਰਦਯਾਲਭੈਦੁਖਾਬਿਨਾਸਨਗ। ਭਗਤਿਵਛਲਾਅਨਾਥਨਾਥੈਸ
 ਗਲਿਨਨਕਪੁਰਖਾਮਦੁਤਗ। ੫੨। ਜੇਨਕਲਾਪਾਰਿਚਿਅਕਸਿਥੈਸਿਤਰੰਕਸਟਥੈਸਟੀ। ਜੇਨਕਲਾਸਸਿਸੁਰ
 ਨਖੜਜੋਟੀਸਾਸਿਸਹੀਗਪਰਲੀ। ਜੇਨਕਲਾਮਾਤਗਰਭਪ੍ਰਤਿਪਲੀਨਹਛੇਦੰਤਜਕ੍ਰੋਗਲਗ। ਤੇਨਕਲਾਅ
 ਥੈਤੰਸੋਵਰੋਨਨਕਨਹਛਿਜੋਤਿਤਰੰਗਤੇਯਲਗ। ੫੩। ਕੁਸਾਈਗਰਿਸਟਰੁਪੇਲਾਸਿਮਰਲੀਸਰਬਤ੍ਰ
 ਜਵਲਗ। ਲਬਧੰਸਿਤਸਿਗੇਲਨਸਕਸ੍ਵਛਮਰਗਹਰਿਭਗਤਲਗ। ੫੪। ਅਸਕੰਭਗਨੰਤਸੈਲੀ। ਕਰਦ
 ਸੰਤਰੰਤਪਪੀਲਕਗ। ਸਾਗਰੰਲੀਪੀਤਿਪ੍ਰੀਗੀ। ਤਮਪਰਗਾਸਾਮੀਪਕਗ। ਸਾਧਸਿਗੇਲਿਸਿਮਰਿਤੰਗੋਬਿੰਦਾਸ
 ਗਲਿਨਨਕਹਰਿਹਰਿਹੇਗ। ੫੫। ਤਿਲਕਹੀਲੀਜਥਾਬਿਪ੍ਰਾਅਮਰਹੀਲੀਜਥਾਭਾਜਨਗ। ਅਵਪਹੀਲੀਜਥਾਸੁ
 ਰਨਨਕਧਰਮਹੀਲੀਤਥਥੈਸਵਗ। ੫੬। ਨਸਿਖੰਨਚਕ੍ਰੰਨਗਦਾਨਸਿਆਮੀਸ੍ਵਰਜਹੁਪੰਰੰਤਜਨਮੀਨੇ

ਤੇ ਤਕ ਬਿਭੇ ਦਾਉ ਚਮੁਚ ਅਪਰਗੋ ਬੰਦਾ। ਬਸਿ ਤੇ ਸਾਹਿਦ ਯੀ ਅਚੁਤ ਬੁਝੀ ਤਿਨ ਕਥ ਭਭ ਗੀਅਨਾ।
 ੫੧॥ ਉਦਿ ਅਨਥਸੀ ਸੰਸਾਰੰ ਸਨਬੰਧੀ ਦ੍ਰੁਨਾਸਿ ਅਥਖਰਾ। ਬਿਖਮਥਾਨ ਮਨਮੋਹਨਾ ਦੇਰੀ ਮਹੀ ਅਸਾਧ ਪੰਚਤ
 ਸਕਰਾ। ਹੀਤਮੋਹ ਭੈਭਰਮ ਭ੍ਰਮਲੀ ਅਨਿਠਾਂਸਤੀ ਖਲਕਰਿਨਾ। ਪਾਵਕਤੋ ਅਸਾਧਧੇਰੀ ਅਗਮਤੀਰਨਾਥ
 ਘਨਾ। ਤਿਜੁ ਸਾਧਸੀਗੇ ਗੁਪਾਨ ਨਕਤਰਿ ਚਰਲਾ ਸਰਲਾ ਉਧਰਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾ॥ ੫੨॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾ
 ਲਾ ਸਗਲੀ ਰੋਗ ਖੰਡਣਾ। ਜਾਪਸੀਗੇ ਲਿਗੁਲਾਗਤ ਨਾਨਕ ਸਗਲੀ ਪੁਰਨ ਪਰੇਸੁਰਾ॥ ੫੩॥ ਸਿਆਮਲੀ ਮਧੁਰ
 ਮਾਨੁਖੀ ਰਿਦਯੋ ਭੂਮਿ ਵੈਰਲਾ। ਨਿਵੀਤਿ ਹੋਵੀਤਿ ਮਿਥਿਆ ਚੇਤਨੀ ਸੰਤ ਸੁਜਾਨਾ। ੬੦॥ ਅਚੇਤ ਮੁਕਤ ਜਾਲੀ
 ਤਪਟਿਤ ਸਾਸਾਨਿਤ ਪੁਤੇ। ਛਿਜੈ ਤਮਾਸੁ ਦਗੀਕਾਇ। ਅਕਾਲ ਕੀਨੀ ਅਗਸਤੋ। ਰਚੀਤਿ ਪੁਰਨ ਕੁਟੰਬ ਲੀ
 ਲਾ ਅਨਿਤ ਅਸਾਥੀ ਖਿਆ ਬਿਨੋਦਾ। ਭ੍ਰਮੀਤਿ ਭ੍ਰਮੀਰਿ ਬਹੁਜਨ ਮਹਾਰਿਚਿ ਸਗਲੀ ਨਾਨਕ ਕਰੁਣਾ ਮਯਾ॥ ੬੧॥
 ਗੋਬਿੰਦ ਦੇਰੀ ਸਗੇ ਮਧੁਗੰਧ ਅਤੁਨੀ। ਸਤਹਤੀ ਪਰਮਥਾਦੀ ਅਵਰਤਏ ਬਹੁਸੁਪ ਅਛਰਲਾ। ਗੋਬਿੰਦ ਦਾ ਮੇ
 ਦਗਾ ਪਵੇ॥ ੬੨॥ ਗਰਬੀਤਿ ਨਗੀ ਮੋਦਨ ਮਤੀ। ਬਲਵੰਤ ਬਲਾਤ ਕਾਰਲਾ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਰਭਜੰਤ
 ਵਿਲਾਸ ਮਾਨਿਧਿ ਗੁਜਨ ਮਨਾ। ਹੇ ਪੀਲਕ ਗਰਸਟੇ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਲਾ ਤੁਝੀ ਪਨੇ। ਨਾਨਕ ਅਨਿਕ ਬਾਰਨ ਮੇਨ ਮ
 ਗਾ ੬੩॥ ਤਿਲੀਤ ਮੇਰੀ ਨ ਕੰਤਹੀ ਐ। ਬੂਡੀਤਤਹੀ ਐ। ਉਲ੍ਹੰਭਹੀ ਐ। ਅੰਧਕਰ ਕੋਟ ਸੁਰਉ ਜਾਗੀ। ਬਿ
 ਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਰਦਾਇ ਅਗੀ॥ ੬੪॥ ਬ੍ਰਹਮਲਹ ਸੀਗੇ ਉਧਰਲੀ ਬ੍ਰਹਮਕਰਮਾਜੀ ਪੁਰਲਾਗ। ਆਤਮਾਤ
 ਸੰਸਾਰਗਹਿ ਤੇ ਨਰਨਾਨਕ ਨਿਹਛਲਾ॥ ੬੫॥ ਪਰਦਰਬ ਹਿਰਲੀ ਬਹੁਵਿਘਨ ਕਰਲੀ ਉਚਰਲੀ ਸਰਬਜੀ
 ਅਕਾ। ਲਉਯਈ ਤੇ ਸਨਾ ਅਤਿਪਤਿ ਮਨਾਏ ਕਰਮ ਕਰਤ ਸਸੁਕਰਾ॥ ੬੬॥ ਮਤੇ ਸਮੇਵ ਚਰਲੀ ਉ
 ਪਰਲੀ ਭੈਦੁੰਗਾ। ਅਨੇਕ ਪਾਤਿ ਕਰਲੀ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੀਗਾ ਮਨਸਿ ਸਯਾ॥ ੬੭॥
 ਤ

ਗਾਥਾ ਮਹਲਾ ੫   ੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਦਿ॥   ਕਰਪੁਰ ਪੁਰਾਨੁ ਸੁਗੰਧਾ ਪਰਸਮਾਨੁ ਖਦੇਰੀ ਮਲੀ
 ਲੀ॥ ਮਜਾਗੁ ਪੈਰ ਦੁਗੰਧਾ ਨਾਨਕ ਅਥਿਗਰਬੇਲਾ ਅਗਨੇਲੇ॥ ੧॥ ਪਮਾਲੇ ਪਰਜੰਤ ਅਕਾਸਹ ਦੀਪਤੀ ਮ
 ਸਿਖੰਡਲਾ। ਗਛੇਲੀ ਲਭੇਲਾ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨਾਸਾ ਪੁਨਾਸਿ ਪਤੇ॥ ੨॥ ਜਾਲੇ ਸਾਇਹੋਵੈ ਤੇ ਮਰੇਲੇ ਦ੍ਰਿਸਟੇਲ
 ਮਿਥਿਆ। ਕੀਰਤਿ ਸਾਥਿ ਚਲੀ ਬੋਭਲੀ ਤਿਨ ਨਕ ਸਾਧਸੀਗੇਲਾ॥ ੩॥ ਮਯਾਚਿਤ ਭੋਗੇਲਾ ਇਸਟੀ ਮ
 ਤੇ ਖੁਬੰਧਵਨਾ। ਲਾਬਧੀ ਸਾਧਸੀਗੇਲਾ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਅਸਥਨੀ ਗੋਪਾਲ ਭਜਲੀ॥ ੪॥ ਮੈਲਾ ਗਰਸੀਗੇਲਾ ਨਿਮੁ
 ਬਿਰਖ ਸਿਚੰਦ ਨਾ। ਨਿਕਟਿ ਬਸਿ ਤੇ ਬਸੇ ਨਾਨਕ ਅਹੰ ਬੁਧਿਨ ਬੋਝਤੇ॥ ੫॥ ਗਾਥਾ ਗੁੰਛ ਗੋਪਾਲ ਕਬੀਮ

ਬਿਅਨਮਰਦਨਗਾਹਤੀਪੰਚਸਤ੍ਰੇਲਾਨਕਰਹਿਬਾਲੇਪਰਹਲਾਹ। ੬। ਬਚਤਸਾਪਸੁਖਪੰਥਾ। ਲਤੀਥਾਬਰ
ਕਰਮਲਾਹ। ਹਤੀਤਾਜਨਮਮਰਦੇਨਾ। ਮਲੰਨਾਨਕਰਹਿਕੀਰਤਨਾ। ੭। ਪੜਭੁਗੇਲਾਣੁਤੀਅੰਨਰਜਤੀ।
ਅੰਪੇਰਸੀਪਤਾ। ਨਾਮਾਥਿਹੁਲਾਥਿਖਮਚਾ। ਨਨਕਬਰਹਿਤਿਜੋਤਿਕਾਸਰੇਰੈਲੀ। ੮। ਭਾਵਨੀਸਾਪਸਿਗੇਲਾ
ਭੁਤੀਬਰਭਾਗ। ਲਾਹਿਨਾਮਗੁਲਾਮਲੀਨਨਕਸੀਸਾਰਸਾਗਰਨਾਥਿਆਪਲਾਹ। ੯। ਗਾਥਾਗੁਰੁਅਪ
ਰੇਸਮਣੁਲੀਥਿਗਲਾਜਨਗਾਸਿਸਾਰਕਾਮਤਜਲੀਨਨਕਗੋਬਿੰਦਮਲੀਸਾਪਸਿਗਮਾਹ। ੧੦। ਸੁਮੰਤਸਾਪਬ
ਚਨਕੋਟਿਦੇਖਾਥਿਨਾਸਨਗਾ। ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਾਪੁਨੀਨਨਕਭੁਲਾਸਮੁਹਉਪਾਰਲਾਹ। ੧੧। ਸੁਦਰਮੰਦਰ
ਜੈਦਰਜੇਲਾਮਪੁਹਰਿਕੀਰਤਨਗਾ। ਮੁਕਤੇਰਮਲਗੋਬਿੰਦਗਾ। ਨਨਕਲਬਪ੍ਰੇਖਰਭਾਗਲਾਹ। ੧੨। ਹਰਿ
ਲਬਪੀਮਿਤਸੁਮਿਤੋ। ਬਿਦਾਰਲਕਦੇਨਚਿਤੋ। ਜਾਕਾਸੁਲੁਤੇਲਾਅਮਿਤੋ। ਸੁਈ ਨਨਕਸਖਾਜੀਅ
ਸੀਗਕਿਤੋ। ੧੩। ਅਪਜਸੀਮਿਟੀਤਸਤਪੁਰਗਾਸਿਮਰਤਕੁਰਿਦੈਗੁਰਮੰਤਲਗਾ। ਪੀਤਮਭਗਵਸਅ
ਚੁਤਾ। ਨਨਕਸੀਸਾਰਸਾਗਰਤਲਾਹ। ੧੪। ਮਰਲੀਥਿਸਰਲੀਗੋਬਿੰਦਗਾ। ਜੀਵਲੀਹਰਿਨਾਮਪਾਵਲਾਹ।
ਲਭਲੀਸਾਪਸਿਗੇਲਾਨਨਕਹਰਿਪੁਗਾਥਿਲਿਖਲਾਹ। ੧੫। ਦਸਨਾਥਿਹੁਨਭੁਯੀਗੀਮੰਤੀਗਾਰੁਕੀਨਿਵਾਹੀ।
ਥਾਪਿਉਪਾਤਲਸੀਤੀ। ਨਨਕਲਬਪ੍ਰਕਰਮਲਾਹ। ੧੬। ਜਥਕਥਮਲੀਸਰਲੀਸਰਬਤੀਅਲਾਹ। ਤਥਲ
ਗਲੀਪੋਮਨਨਕ। ਪਸਾਦੈਗੁਰਦਰਸਨਗਾ। ੧੭। ਚਰਨਾਗਬਿੰਦਮਨਾਥਿਪੀ। ਸਿਪੰਸਰਬਭੁਸਲਾਹ। ਗਾਥਾ
ਗਵੀਤਿਨਨਕਭਾਬੰਪਰਾਪੁਰਬਲਾਹ। ੧੮। ਸੁਭਚਰਨਮਲੀਗਵਲੀਸਾਪਸਿਗੇਲਾਉਪਰਲਾ। ਸਿਸਾਰਸਾਗ
ਰੰਨਨਕਪੁਨਗੀਪਜਨਮਨਲਭੁਤੇ। ੧੯। ਬੇਦਪੁਰਲਾਸਾਸਤ੍ਰੀਚਾਰੀ। ਏਕੈਕਾਰਨਾਮਉਰਧਾਹੀ। ਕੁਲਾਹ
ਸਮੁਹਸਗਲਉਪਰੀ। ਬਰਭਾਗੀਨਨਕਕੋਤਰੀ। ੨੦। ਸਿਮਰਲੀਗੋਬਿੰਦਨਾਮੰਉਪਰਲੀਭੁਲਾਸਮੁਹਲਾ
ਹ। ਲਬਪਿਅੰਸੁਸਿਗੇਲਾਨਨਕਬਰਭਾਗੀਭੁਟੀਤਿਦਰਸਨਗਾ। ੨੧। ਸਰਬਦੇਖਪਗਿਤਿਆਗੀਸਰਬ
ਪਸਾਦਿਫੈਤਲਗਾ। ਲਬਪੇਲਿਸਾਪਸਿਗੇਲੀਨਨਕਮਸਤਕਿਲਿਖਲਾਹ। ੨੨। ਹੋਸੈਹੋਵੇਤੇਹਰਲਭਰ
ਲਸੀਪੁਰਲਾਹ। ਸਾਪੁਸਤਮਜਾਨੇਨਨਕਪੀਤਿਕਾਰਲੀ। ੨੩। ਸੁਖੇਲਖੈਲਰਤਨੰਰਚਨੰਕਸੁਭਰੰਗ
ਲਾਹ। ਰੇਗਸੇਗਾਥਿਚੰਗੀਨਨਕਸੁਖੁਨਸੁਪਨਾਹ। ੨੪।

ਭੁਨੇਮਹਲਾ ੫ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਾਥਿਕਲੀਮਾਮਗੀਮਾਸਤਕਿਯੇਖਾਵਤੀ॥
ਉਗਠਿਰਹਿਸੁਭਸਿਰੀਅਰੁਪਰੁਪਾਵਤੀ॥ ਉਸਤਤਿਕਰਨੁਜਾਈਮੁਖਹੁਤਹਾਰੀਆਮੇਹੀਦੇਖਿਦਰਸੁ
ਨਨਕਥਾਹਿਹਾਰੀਆ॥ ੧॥ ਸਿਤਸਭਾਮਹਿਬੈਸਕਿਕੀਰਤੀਮੈਕਰੀ॥ ਅਰਪੀਸਤੁਸੀਗਾਰੁਏਹੁਜੀਉਸਭੁ

ਦਿਵਾ। ਆਸਪਿਆਸੀ ਸੇ ਜਨੁ ਕੀ ਤੇ ਵਿਛਾਈਐ। ਹਰਿਹਰ ਅਸਤਕਿ ਤੋ ਵੈ ਭਗੁ ਤਸ ਜਨੁ ਪਈਐ॥ ੨॥ ਸਖੀ ਕ
 ਜਲਹਰ ਤੇ ਬੋਲ ਸਭੈ ਕਿਛੁ ਸਾਜਿਆ। ਸੇਯਤ ਕੀਏ ਸੀ ਗਾਰਕਿ ਅੰਜਨੁ ਪਾਜਿਆ। ਜੇ ਘਰਿ ਅਵੈ ਕੰਤੁ ਤਸਭੁ
 ਕਿਛੁ ਪਈਐ॥ ਹਰਿਹਰ ਕੰਠੇ ਥਾਣੁ ਸੀ ਗਾਰੁ ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈਐ॥ ੩॥ ਜਿਸੁ ਪਰਿ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ਸਵਰਭੁ
 ਗਏ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਦਿ ਮਾਨੁ ਸੀ ਗਾਰੁ ਸਾਈ ਸੋ ਹਾਗਏ॥ ਹਉ ਸੁਤੀ ਤੇ ਏਆ ਚੰਤ ਮਨਿਆ ਸਪੁਰਾਈਆ॥
 ਹਰਿਹਰ ਜਾ ਘਰਿ ਆਈਆ ਕੰਤੁ ਤਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਈਆ॥ ੪॥ ਆਸਾ ਏਤੀ ਆਸਕਿ ਆਸ ਪੁਰਾਈਐ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਕੁਏ ਦਇਆ ਭਾਤ ਪੁਰਾ ਪਈਐ॥ ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਲਾ ਬਹੁਤੁ ਕਿ ਅਵਗਲ ਛਾਈਆ॥ ਹਰਿਹਰ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕੁਏ ਦਇਆ ਭਾਤ ਮਨੁ ਠਹਰਾਈਆ॥ ੫॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਪਿਆਈਆ॥ ਦੁਤਰਾਇ ਹੁਸੀ ਸਰਸ
 ਤਿ ਗੁਰੁ ਤਗਾਈਆ॥ ਮਿਟਿਆ ਆਵਾਗਉ ਲੁਜਾ ਪੁਰਾ ਪਾਈਆ॥ ਹਰਿਹਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਖ ਤਿ ਗੁਰੁ ਬੇ
 ਪਾਈਆ॥ ੬॥ ਮੇਰੈ ਰਾਖਿ ਪਦਮੁ ਅੰਗਨਿ ਸੁਖ ਬਾਸਨਾ॥ ਸਖੀ ਮੇਰੈ ਕੰਠਿ ਰਤੰ ਨੁਪੇਖਿ ਦੁਖੁ ਨਾਸਨਾ॥ ਬਾਸ ਉਸੀ ਗੀ
 ਰੁਪਾਲ ਸਗਲ ਸੁਖ ਰਾਜਿ ਹਰਿ॥ ਹਰਿਹਰ ਰਿਸਿ ਸਿਪਿ ਨਵਨਿ ਪਿਬ ਸਹਿ ਜੇ ਸੁਖ ਦਾ ਕਰਿ॥ ੭॥ ਪਗੜੇ ਅਠਾ ਵਾਲੇ
 ਜਾਹਿ ਸੇਈ ਰਾਣਾ ਜੀਅ ਹਿ॥ ਨਿਤ ਪਾਤਿ ਹਰਿਹਰ ਪਰ ਦਰਬੁ ਛਿਦ੍ਰ ਕਤ ਛਾਕੀਅਹਿ॥ ਹਰਿਗੁਲਗਮਤ ਪ
 ਵਿਤ ਸਗਲ ਕੁਲ ਚਾਣਈ॥ ਹਰਿਹਰ ਸੁਨ ਤੇ ਭਏ ਪੁਨੀ ਪ੍ਰਾਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਰਈ॥ ੮॥ ਉਪਰਿ ਕੈ ਅਕਾਸੁ ਤਲੈ ਪਰ
 ਸ਼ੇਰ ਤੀ॥ ਦਹਾਦਿ ਸਚ ਅਕੈ ਬੀਜੁ ਲਿਖੁ ਕਉ ਜੇ ਹਤੀ॥ ਖੋਜਤ ਫਿਰਉ ਬਿਦੇਸਿ ਪੀਉ ਕਤ ਪਈਐ॥ ਹਰਿਹਰ ਜੇ ਮ
 ਸਤ ਕਿਤੇ ਵੈ ਭਗੁ ਤਦ ਹਸਿ ਸਮਈਐ॥ ੯॥ ਚਿਠੇ ਸਭੇ ਥਾਵਨ ਹੀ ਤੁਧੁ ਜੇਹਿਆ॥ ਬਧੇ ਹੁਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾ ਤੈ ਤਾਤੁ
 ਸੋਹਿਆ॥ ਵਸਦੀ ਸਘਨ ਅਪਰ ਅਨੁਪ ਰਾਮ ਦਾਸ ਪੁਰਾ॥ ਹਰਿਹਰ ਨਾਨਕ ਕਸਮ ਲਾਜਾਹਿ ਨਾਈਐ ਰਾਮ ਦਾਸ ਸਗ॥ ੧੦॥
 ਚਾੜਿ ਕਚਿ ਤਸੁ ਚਿਤ ਸੁਸਾ ਜਨੁ ਚਹੀਐ॥ ਜਿਸੁ ਸੀ ਗੀਯਾ ਗੇਪੁ ਲਾਤਿ ਸੈ ਕਉ ਆਹੀਐ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤ ਉਦ
 ਸਬੁ ਦ ਜਲ ਕਾਰਣੇ॥ ਹਰਿਹਰ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਮਾਗੈ ਨਾਨਕ ਕਾਹਿ ਹਰਣੇ॥ ੧੧॥ ਮਿਤ ਕਾ ਚਿਤੁ ਅਨੁਪੁ ਮਰਿ ਮੁ
 ਨ ਜਾਈਐ॥ ਗਾਰ ਕਰੁ ਨੀਅਪਰ ਸੁਤ ਤੁਪ ਛਾਣੀਐ॥ ਚਿਤ ਹਿ ਚਿਤੁ ਸਮਾਏ ਤੋਹੈ ਰੰਗੁ ਘਨਾ॥ ਹਰਿਹਰ ਚੰਦਨ
 ਚੋਰਿ ਮਾਹਿਤ ਪਵਹਿ ਸਦੁ ਪਨਾ॥ ੧੨॥ ਸੁਪਨੈ ਉਭੀ ਭਈ ਗਹਿ ਚਿਕੀ ਨ ਅੰਚਲਾ॥ ਸੁੰਦਰ ਪੁਰਖਾ ਬਿਰਾਜਿ ਤ ਪੇਖਿ ਮਨੁ
 ਬੰਚਲਾ॥ ਖੋਜ ਉਤ ਕੇ ਚਰਣ ਕਹੁ ਕਤ ਪਈਐ॥ ਹਰਿਹਰ ਸੇਈ ਜਤਨੁ ਬਤਾਇ ਸਖੀ ਪ੍ਰਿਥੁ ਪਈਐ॥ ੧੩॥
 ਨੈਲ ਨ ਦੇਖਿ ਸਪਸਿਨੈ ਲਾ ਬਿਹਾਇਆ॥ ਕਕਨ ਸੁਨਹੀਨ ਦੁਕਰਨ ਮੁੰਦਿ ਘਾਇਆ॥ ਰਸਨਾ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ਤਿਉ ਲਾਤਿ
 ਲੁਕਰਿ ਕਈਐ॥ ਹਰਿਹਰ ਜਬ ਬਿਸਰੈ ਗੋਬਿੰਦ ਗਈ ਦੇਨੇ ਦਿਨੁ ਪਈਐ॥ ੧੪॥ ਪੰਕਜ ਫਥੇ ਪੰਕਜ ਰਾਮ ਦ ਕੁੰਡਿ ਆ॥
 ਅੰਗ ਸਿਰ ਉਠਾਈ ਬਿਰਸ ਤੇ ਸੁਠਿਆ॥ ਚੋਰਿ ਐਸਾ ਮੀਤੁ ਜੋ ਤੋਰੈ ਬਿਖਸ ਗੰਠਿ॥ ਨਾਨਕਾਏ ਕੁਸੀ ਪਰਨਾ ਸੁਜਿ ਤੁਏ

ਲੇਇਸਾਗਿ॥੧੫॥ਪਵਉਦਸਾਅਨੇਕਪੇਮਪਭਕਾਰਟੇ॥ਪੰਚਸਤਾਵਹਿਤੁਤਕਵਨਾਥਿਪਿਮਾਰਟੇ॥ਤੀਖਲਥਾਲ
 ਚਲਾਇਨਮੁਪਭਾਈਐ॥ਹਰਿਹਾਮਹਾਬਿਖਾਦੀਘਾਤਪੁਰਨਗੁਪਾਈਐ॥੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਨੀਦਾਤਿਮੂਲਿ
 ਨਿਖੁਟਈ॥ਖਾਵਹੁ ਭੁੰਚਹੁਸਭਿਗੁਗੁਪਿਛੁਟਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਧਨੁਦੇਤਾਭਾਸਿਹਰਿ॥ਨਾਨਕਸਦਾਅਰਾ
 ਧਿਕਦੇਨਜਾਹਿਅੰਗਿ॥੧੭॥ਜਿਥੈਜਾਏਭਗਤਸੁਭਨੁਸੁਹਾਵਲਾ॥ਸਗਲੋਰੋਏਸੁਖਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਲਾ॥ਜੀਅ
 ਕਰਨਿਜੈਕਾਹੁਨਿੰਦਕਮੁਏਪਚਿ॥ਸਾਜਨਮਨਿਆਨੰਦਨਨਕਨਾਮੁਜੀਪਾ॥੧੮॥ਪਾਵਨਪਾਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਹਨਕੇ
 ਜੇਵੀਐ॥ਭੂਠੈਗੋਗਿਖੁਆਰੁਕਰਲਗੁਖੇਵੀਐ॥ਹਰਿਚੰਦਉਗੇਪੇਖਿਕਾਰੋਸੁਖਮਾਨਿਆ॥ਹਰਿਹਾਰਉਥਲਿਹਰੀਤਿ
 ਨਜਿਦਰਗਹਿਜਾਨਿਆ॥੧੯॥ਕੀਨੇਕਰਸਾਅਨੇਕਗਵਾਗਥਿਕਾਰਘਨਾ॥ਮਹਾਦੁਗੰਧਚਵਾਸੁਸਰਕਾਛਾਹੁਤਨਾ
 ਠਿਰਤਉਗਰਥਗੁਥਾਰਿਮਰਲੁਨਜਾਨਈ॥ਹਰਿਹਾਰਹਿਚੰਦਉਗੇਪੇਖਿਕਾਰੋਸਦਮਾਨਈ॥੨੦॥ਜਿਸਕੀਪੂਜੈ
 ਅਉਥਤਿਸੈਕਉਲਗਾਖਈ॥ਥੈਦਕਅਨਿਕਉਪਵਕਰਲਉਭਾਖਈ॥ਏਕੋਚੋਤਿਗਵਾਰਕਾਜਿਤੋਰੈਆਵਈ॥
 ਹਰਿਹਾਰਿਨੁਵੈਤਨੁਛਾਤੁਬਿਖਾਸਭੁਜਾਵਈ॥੨੧॥ਅਉਖਪੁਨਾਮੁਅਪਹੁਅਮੋਲਭੁਪੀਜਈ॥ਸੀਮਾਇਮਾਇਖਵ
 ਰਿਸਤਸਗਲਕਉਦੀਜਈ॥ਜਿਸੈਪਗਪਤਿਰੋਇਤਿਸੈਹੀਪਵਲੋ॥ਹਰਿਹਾਰਉਥਲਿਹਰੀਤਿਨ ਜਿਹਰਿਰੋਗੁਰ
 ਵਲੋ॥੨੨॥ਵੈਦਸਿਦਾਸਿਗੁਇਕਠਹੋਇਆ॥ਅਉਖਦਾਆਏਗਸਿਵਿਚਿਆਪਿਖਲੋਇਆ॥ਜੋਜੋਚਿਨਾਕਰਮ
 ਸੁਕਰਮੋਹੋਇਪਸਰਿਆ॥ਹਰਿਹਾਰਦੁਖੋਰੋਗਸਭਿਪਾਪਤਨਤੇਖਿਸਰਿਆ॥੨੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਚਉਥੇਯੋਮਹਲਾ੫ ਸਿਮਰਜਉਇਸਪੇਮਕੀਦਮਕ੍ਰਿਹੁਤੇਤੀਸਾਦਾ॥ਗਵਨਹੁਤੇਸੁਰਕਨਹਿਜਿਨ
 ਸਿਰਦੀਨੇਕਾਟਿ॥੧॥ਪੀਤਿਪੇਮਚਨੁਖਚਿਗਰਿਆਈ॥ਦੁਨਰਈਹੋਤਾ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨੁਥੇਪਿਚਿਭੁਣਨੁਸੁ
 ਰਤਿਸੀਜੋਗਾ॥੨॥ਸਾਗਰਮੇਠਉਦਿਅਨਚਨਨਵਖੰਡਕਸੁਪਭਰਮਾ॥ਮੁਸਨਪੇਮਪਿਠੈਕੈਗਨਉਏਕਕਰਿਕ
 ਰਮਾ॥੩॥ਮੁਸਨਮਸਕਰਪੇਮਕੀਰਹੀਜੁਅੰਬਰੁਛਾਇ॥ਥੀਪੇਥਪੇਕਮਲਮਹਿਭਵਰਹੋਲਪਟਾਇ॥੪॥ਜਪ
 ਤਪਸਿਜਮਹਾਖਸੁਖਮਾਨਮਹਤਅਰੁਗਰਥਾ॥ਮੁਸਨਨਿਮਖਕਪੇਮਪਰਿਵਾਰਿਵਾਰਿਦੇਉਸਰਥਾ॥੫॥ਮੁਸਨਮ
 ਗੁਨਜਨਈਮਰਤਹਿਰਤਸਿਸਾਗਾਪੇਮਪਿਠੈਮਨਥੇਪਿਚਿਉਗਝੈਚਿਮਿਥਾਬਿਉਹਾਗਾ॥੬॥ਘਬੁਦਭੁਜਥਜਾ
 ਗੀਐਵਿਛੁਰਤਪੇਮਬਿਭਾਣਾ॥ਮੁਸਨਤਥਗੀਮੁਸੀਐਬਿਸਰਤਪੁਰਖਦਾਏਆਣਾ॥੭॥ਜਾਕੋਪੇਮਸੁਆਉਹੋਚਰ
 ਨਾਚਿਤਵਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਾਬਿਰਹੀਚਹੰਕੈਅਨਨਕਤਹੁਜਾਹਿ॥੮॥ਲਾਖਘਟੀਉਚੋਘਟੇਚੋਚਲਚੀਤਾਬਿ
 ਹਾਣਾਨੀਚਕੀਚਨਿਮ੍ਰਿਤਘਨੀਕਰਨੀਕਮਲਜਮਾਣਾ॥੯॥ਕਮਲਨੈਨਅੰਜਨਸਿਆਮਚੋਦੁਬਦਨਚਿਤਚਗਾ॥

ਮੁਸਨਮਗਨਮਰਿਅਸਿਉਖੰਡਖੰਡਕਰਿਹਾਰ॥੧੦॥ਮਗਨੁਭਾਇਚਿਪੀਅਪੇਅਸਿਉਸੁਪਨਸਿਮਰਤਅੰਗ॥ਪਗ
ਟਿਭੁਇਚਿਸਤੁਲੇਅਮਹਿਨਾਨਕਅਧਮਪਤੰਗ॥੧੧॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕਭਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕੇ ਕਬੀਰਮੇਰੀਸਿਮਰਨੀਗਸਨਾਉਪਰਿਗਾਮੁ॥ਆਦਿਗੁਗਾਦੀਸਗਲ
ਭਗਤਤਕੇਸੁਖਾਥਿਸਾਮੁ॥੧॥ਕਬੀਰਮੇਰੀਜਾਤਿਕਉਸਭੁਕੇਸਨੇਹਾ॥ਬਲਿਠਹੀਇਸਜਾਤਿਕਉਜਿਹ
ਜੀਪਰਿਸਿਗਨਹਾ॥੨॥ਕਬੀਰਭਗਮਗਕਿਅਕਰਹਿਕਹਾਭੁਲਾਵਹਿਜੀਉ॥ਸਰਬਸੁਖਕੇਨਾਇਕੇਰਾ
ਮਨਾਮਗਸੁਪੀਉ॥੩॥ਕਬੀਰਭਗਵੇ ਕੁੰਡਲਬਨੇਉਪਰਿਲਾਲਜਤਾਉ॥ਸੁਹਿਦਾਧੇਕਾਨਜੀਉਜਿਨ
ਮਨਿਨਹੀਨਉ॥੪॥ਕਬੀਰਮੇਸਾਏਕੁਆਪੁ ਜੋਜੀਵਤੀਮਰਤਕੁਏਇ॥ਨਿਰਭੈਹੋਇਕੈਗੁਨਰਵੇਜਤਪੇਖਉ
ਤਤਸੋਇ॥੫॥ਕਬੀਰਜਾਦਨਹਉਮੁਆਪਛੈਭਾਇਆਮਨੰਦਾ॥ਮੋਹਿਮਾਲਿਚਿਪੁਤੁਅਪਨਾਸਿਰੀਭਜਹਿ
ਗੁਬੰਦੁ॥੬॥ਕਬੀਰਸਭਤੇਹਮਬੁਰੇਹਮਤਜਿਭੁਲੇਸਭੁਕੇਇ॥ਜਿਨਿਐਸਾਕਰਿਬੁਝਿਅਮੀਤੁਹਮਾਰ
ਜਾਇ॥੭॥ਕਬੀਰਆਈਮੁਣਹਿਪਰਿਅਨਿਕਕਰੇਕਰਿਭੇਸਾ॥ਹਮਰਾਖੇਗੁਰਿਆਪਨੇਉਨਿਕੀਨੇਅਦੇਸੁ॥੮॥ਕ
ਬੀਰਸੋਈਮਗੀਐਜਿਹਮੁਐਸੁਖੁਹੋਇ॥ਭਲੇਭਲੇਸਭੁਕੇਕੋਬੁਰੇਨਮਸੈਕੋਇ॥੯॥ਕਬੀਰਰਾਤੀਹੋਵਹਿ
ਕਾਠੀਅਕਾਰੇਉਭੇਜੀਤਾ॥ਐਠਹੋਉਠਿਘਵੰਤੇਸਿਜਾਨਿਮਾਰੇਭਗਵੰਤ॥੧੦॥ਕਬੀਰਚੰਦਨਕਾਥਿਰਵਭੁ
ਲਾਥੇਰਿਚੰਦਕਪਲਾਸਾ॥ਚਿਏਭੀਚੰਦਨੁਹੋਇਹੋਬਸੇਜੁਚੰਦਨਪਾਸੇ॥੧੧॥ਕਬੀਰਕਾਂਸੁਬਰਾਈਕੁ
ਰਿਯਾਇਉਮਤਭੁਬੁਕੇਇ॥ਚੰਦਨਕੈਨਿਕਟੇਬਸੈਬਾਸੁਸੁਗੀਪੁਨਹੋਇ॥੧੨॥ਕਬੀਰਦੀਨੁਗਵਾਇਆ
ਦੁਨੀਸਿਉਦੁਨੀਨਚਲੀਸਾਥੀ॥ਪਾਇਕੁਰਾਤਾਮਾਰਿਆਗਾਠਲਿਅਪੁਨੈਰਾਥ॥੧੩॥ਕਬੀਰਜਹਜਹਹਉ
ਠਿਰਿਚਿਕਉਤਕਠਚਿਠਾਇ॥ਇਕਰਾਮਸਨੇਹੀਬਾਰਹਉਜਰਮੈਰੋਭਾਇ॥੧੪॥ਕਬੀਰਸੇਤਨਕੀਝੰਗੀਅਭੁਲੀ
ਭਠਿਕੁਸਤੀਗਾਂਉ॥ਆਗਿਲਗਉਤਿਹਪਉਲਹਰਜਿਹਨਾਹੀਹਰਿਕੋਨਉ॥੧੫॥ਕਬੀਰਸੇਤਮੁਏਕਿ
ਅਰਈਐਜੋਅਪੁਨੇਗਿਹਿਜਾਇ॥ਰੋਵਹੁਸਾਕਤਥਾਪੁਰੇਜੁਹਾਵੈਰਾਵਕਿਕਾਇ॥੧੬॥ਕਬੀਰਸਾਕਤ
ਐਸਾਹੋਜੈਸੀਲਸਨਕੀਖਾਨੀ॥ਕੋਨੈਬੈਠਖਾਈਐਪਰਗਟਹੋਇਨਿਦਨ॥੧੭॥ਕਬੀਰਮਾਇਆਭੋਲੀਪ
ਵਨੁਝੋਕੇਲਨਹਾਰੁ॥ਸਿਤਹਮਖਨੁਖਾਇਆਛਾਢਿਪੀਐਸੈਸਾਹੁ॥੧੮॥ਕਬੀਰਮਾਇਆਭੋਲੀਪਵਨੁਵਹੈ
ਹਿਵਪਗ॥ਜਿਨਿਬਿਯੋਇਆਤਿਨਿਖਾਇਆਮਵਗਬਿਯੋਵਨਹਾਰੁ॥੧੯॥ਕਬੀਰਮਾਇਆਭੋਰਟੀਮੁਸਿਮੁ
ਸਿਲਾਵੈਹਾਇ॥ਏਕੁਕਬੀਰਨਾਮੁਸੈਜੋਸਿਕੀਨੀਬਾਠਠਥਾਵੈ॥੨੦॥ਕਬੀਰਸੁਖੁਨਟੇਹਜੁਗਕਰਹਿਜੁਬਹੁ

ਤੇਸੀਤਾਜੋਚਿਤੁਗਖਹਿਏਕਸਿਉਤੇਸੁਖਪਾਵਹਿਨੀਤ॥੨੧॥ਕਬੀਰਜੇਸੁਮਰਨੇਤੇਜਗੁਰੈਮੇਰੇਮਰ
ਅਨਿਦਾਮਰਨੇਹੀਤੇਪਾਈਐਮੁਰਨੁਪਰਮਾਨੰਦ॥੨੨॥ਗਮਪਦਾਰਥਪਾਇਕੈਕਬੀਰਗੰਠਿਨਖੇਲਾ॥ਨਹੀਪਦ
ਨੁਨਹੀਪਰਖੁਨਹੀਗਾਹੁਨਹੀਮੋਲਾ॥੨੩॥ਕਬੀਰਤਾਸਿਉਪੀਤਿਕਰਿਜਾਕੇਠਾਕੁਰੁਰਾਮੁ॥ਪੀਰਿਤਰ
ਜੇਭੂਪਤੀਆਵਹਿਕਉਨੇਕਾਮ॥੨੪॥ਕਬੀਰਪੀਤਿਏਕਸਿਉਕੀਏਅਨਦੁਬਿਧਾਜਾਈ॥ਭਵੈਲਾ
ਬੇਕੇਸਕਰੁਭਵੈਘਰਿਮੁਡਾਈ॥੨੫॥ਕਬੀਰਜਗੁਕਾਜਲਕੀਕੇਠਹੀਅੰਧਪਰੇਤਿਸਮਾਹਿ॥ਹਉਬਲਿ
ਹੀਤਿਨਕਉਪੈਸਿਜੁਨੀਕਸਿਜਾਹਿ॥੨੬॥ਕਬੀਰਇਹੁਤੁਜਾਇਗਾਸਕਹੁਤਲੇਹੁਬਰੇਗਿ॥ਨਾਗੇਪਵਹੁ
ਤੇਗਏਜਿਨਕੇਲਾਖਕੋਗਿ॥੨੭॥ਕਬੀਰਇਹੁਤੁਜਾਇਗਾਕਵਨੈਪਾਗਰੇਲਾਈ॥ਕੈਸਿਗਤਿਕਰਿਸਾ
ਪਕੀਕੈਹਰਿਕੇਹੁਨਗਾਈ॥੨੮॥ਕਬੀਰਮਰਤਾਮਰਤਾਜਗੁਮੁਆਮਰਿਭੀਜਾਨਿਅਕੋਈ॥ਐਸੇਮਰਨੇ
ਜੇਮੈਬਹੁਰਿਨਮਰਨਾਹੈ॥੨੯॥ਕਬੀਰਮਨਸਜਨਮੁਦਲੀਭੁਰੈਤੇਇਨਬਰੇਬਾਗਾਜਿਉਬਨਫਲਪਕੇਭੁ
ਇਗਿਹਰਿਬਹੁਰਿਨਲਾਗਹਿਰਾਗ॥੩੦॥ਕਬੀਰਤੁਹੀਕਬੀਰਤੁਤੇਰੇਨਉਕਬੀਰਾਗਮਰਤਨੁਤਬਪਾਈਐ
ਜਉਪਹਿਲੇਤਜਹਿਸਹੀਰਾ॥੩੧॥ਕਬੀਰਝੰਖੁਨਝੰਖੀਐਤਮਰੇਕਹਿਓਨਹੈਇ॥ਕਰਮਕਰੀਮਜੁਕਰਿਰੇ
ਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥੩੨॥ਕਬੀਰਕਸਉਟੀਗਮਕੀਝੂਠਾਟਿਕੈਨਕੋਈ॥ਗਮਕਸਉਟੀਸੇਸਹੈਜੇਮਰਿਜੀਵਹੈ
ਇ॥੩੩॥ਕਬੀਰਉਜਲਪਹਿਰਹਿਕਾਪੇਰਪਨਸੁਪਾਧੀਯਾਇਕਸਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਧਾਧੇਜਮਘੁਰਿਜਾਹਿ॥੩੪॥
ਕਬੀਰਬੇਜਾਜਗਤਾਛੂਟੇਛੇਕਰਜਾਗਾਹੁਏਹੁਏਤਿਰਿਗਏਭੂਬੇਜਿਨਸਿਰਭਾਗ॥੩੫॥ਕਬੀਰਹਾਜਰੇ
ਜਿਉਲਕਰਿਕੇਸਜਰੇਜਿਉਘਾਸੁ॥ਇਹੁਜਗੁਜਰਤਾਦੀਖਕੈਭਉਓਕਬੀਰਉਦਸੁ॥੩੬॥ਕਬੀਰ
ਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਚਾਮਲਪੇਟੇਹਾਗਾ॥ਹੈਵਰਉਪਰਛੜਤਰਤੇਹੁਨਿਪਰੀਗਾਗਾ॥੩੭॥ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀ
ਜੀਐਉਚਾਦੇਖਿਅਵਾਸੁ॥ਅਜੁਕਾਇਭੁਇਲੇਟਦਾਉਪਰਿਜਾਐਘਾਸੁ॥੩੮॥ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐ
ਕੁਨਹਸੀਐਕੋਈ॥ਅਜਹੁਸੁਨਉਸਮੁੰਦਮਰਿਕਿਆਜਨਉਕਿਆਹੈਇ॥੩੯॥ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਦੇ
ਹੀਦੇਖਿਸੁਰਿਗਾ॥ਅਜੁਕਾਇਤਾਜਿਜਾਹੁਗੋਜਿਉਕਾਚੁਰੀਭੁਟਿਅੰਗਾ॥੪੦॥ਕਬੀਰਲੂਟਨਾਹੈਤਲੂਟਿਲੈਰਾਮ
ਨਾਮਹੈਲੂਟਿ॥ਠਿਰਿਪਛੈਪਛੁਤਾਹੁਗੇਪਨਜਾਹਿਗੇਛੁਟਿ॥੪੧॥ਕਬੀਰਐਸਕੋਈਨਜਨੀਚਿਅਪਰੇਘਰਲਾ
ਵੈਆਗੀ॥ਪੀਚਉਲਾਰਿਕਾਜਾਰਿਕੈਕੈਰਾਮਾਹਿਵਾਗੀ॥੪੨॥ਕੋਹੈਲਾਰਿਕਾਬੇਚਈਲਾਰਿਕੀਬੇਚੈਕੋਈ॥
ਸਾਝਾਕੈਕਬੀਰਸਿਉਹਰਿਸੀਰੀਬਨਜੁਕਰੇਈ॥੪੩॥ਕਬੀਰਇਹਚੇਤਵਨੀਮਤਸਹਸਾਰਹਿਜਾਈ॥ਪਾ
ਛੈਭਗਜੁਭੇਗਵੇਤਿਨਕੇਹੁਜੁਲੈਖਾਹਿ॥੪੪॥ਕਬੀਰਐਜਾਨਿਚਿਪਰਬੋਭਲੋਪਰਿਬੋਸਿਉਭਲੋਜੋਗੁ॥

ਭਗਤਿਨਛਾਡਉਗਮਕੀਭਾਵੈਨਿੰਦਉਯੋਗੁ॥੧੫॥ਕਬੀਰਯੋਗੁਕਿਨਿੰਦੈਬਪੁਰਾਜਿਹਮਨਿਨਹੀ
 ਨਹੀਅਨੁਗਮਕਬੀਰਹਵਿਠੇਅਵਰਤਜੇਸਭਕਾਮ॥੧੬॥ਕਬੀਰਪਰਦੇਸੀਕੈਘਾਘਰੇਚਹੁਦਿਸਿਯਾਗੁ
 ਅਗੀਖਿਖਾਜਾਇਕੋਇਲਾਭਈਤਾਗੇਅੰਚਨਯਾਗ॥੧੭॥ਕਬੀਰਖਿਖਾਜਾਇਕੋਇਲਾਭਈਖਾਪਰੁਫੁਟ
 ਮਛੂਟਾਜੇਗੀਬਪੁਰਾਖੇਯਿਓਅਸਨਿਹੀਬਿਭੂਤਿ॥੧੮॥ਕਬੀਰਥੈਰੈਜਾਇਮਛੂਯੀਣੀਵਰਮੇਯਿਓਜਿ
 ਲੁਯਾਇਹਦੇਘਨੈਨਛੂਟਸਹਿਠਿਰਿਕਰਿਸਮੁੰਦਸਮਾਇ॥੧੯॥ਕਬੀਰਸਮੁੰਦਨਛੇਡੀਮੈਜਦਿਅਤਿਖਾਰੇ
 ਨਹੀਯੋਖਰਿਖੇਖਰਿਦੂਢਤੇਭਲੇਨਕਹਿਓਕੋਈ॥੨੦॥ਕਬੀਰਨਿਗੁਸਾਏਬਹਿਗਏਥਾਘੀਨਹੀਕੋਈ॥ਦੀਨ
 ਗਹੀਬੀਅਪੁਨੀਕਰਤੇਹੋਇਸੁਹੋਈ॥੨੧॥ਕਬੀਰਬੈਸਨ ਉਕੀਕੁਕੰਠਿਭਲੀਸਕਤਕੀਬੁਗੀਆਇ॥ਚਿਹੁ
 ਨਿਤਸੁਨੈਹਰਿਨਾਮਜਸੁ ਉਪਾਧਿਸਾਹਨਜਾਇ॥੨੨॥ਕਬੀਰਹਰਨਾਦੁਬਯਾਇਹੁਹਰੀਅਰਾਤਾਯੁ
 ਲਾਖਮੇਤੇਗਏਕੁਜੀਉਕੇਤਾਬੰਚਉਕਾਯੁ॥੨੩॥ਕਬੀਰਕੰਗਤੀਰਜੁਪਰੁਕਰਹੀਵਹਿਨਿਰਮਲਨੀਭਾ
 ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਦਿਨਮੁਕਤਿਹੋਈਇਉਕਹਿਮੇਕਬੀਰ॥੨੪॥ਕਬੀਰਮਨੁਹਿਰਮਲੁਭਾਇਆਜੈਸਾਗੰਗਾਨੀਰੁ
 ਪਾਛੈਲਾਗੇਹਰਿਠਿਰੈਕਹਤਕਬੀਰਕਬੀਰ॥੨੫॥ਕਬੀਰਹਰਦੀਪੀਅਕੰਚੂਨਉਜਲਭਾਈ॥ਰਾਮਸਨੇਹੀ
 ਤਉਮਿਯੋਦਨ ਉਬਰਨਗਵਾਈ॥੨੬॥ਕਬੀਰਹਰਦੀਪੀਰਤਨੁਹੈਚੂਨਚਿਹਨੁਨਰਾਣੀ॥ਥਲਿਹਰੀਇਹਮੈ
 ਤਿਕਉਜਿਹਜਾਤਿਬਰਨੁਕਯੁਜਾਈ॥੨੭॥ਕਬੀਰਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਗਈਦਸਏਭਾਈ॥ਮਨੁਤਉਮੈਗਲੁਹੇ
 ਏਹਚਿਹਿਕਸੇਕਿਉਕੋਜਾਈ॥੨੮॥ਕਬੀਰਮੈਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੋਮਿਯੋਤੁਠਾਕੇਪਸਉ॥ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਮੈਕਲ
 ਸਹਜੇਅਵਉਜਉ॥੨੯॥ਕਬੀਰਨਮੋਹਿਛਾਨਿਨਛਪਗੀਨਮੋਹਿਘਰੁਨਹੀਗਾਂਉ॥ਮਤਹਰਿਪੁਛੈਕਉਨੁਹੈਮੇਰੇ
 ਜਾਤਿਨਉ॥੩੦॥ਕਬੀਰਮੁਹਿਮਰੇਕਾਚਾਉਰੈਮਰਉਤਹਰਿਕੈਦੁਆਰਾਮਤਹਰਿਪੁਛੈਕਉਨੁਹੈਪਰਾਹਮਾਰੇ
 ਬਗ॥੩੧॥ਕਬੀਰਨਾਹਮਕੀਆਨਕਗਠੇਠੇਨਾਕਰਿਸਕੈਸਰੀਗੁ॥ਕਿਆਜਾਨਉਕਿਛੁਹਰਿਕੀਆਭਾਇਚਿਕਬੀਰ
 ਕੀਗੁ॥੩੨॥ਕਬੀਰਸੁਪਨੈਹੁਬਰਛਾਈਕੈਜਿਹਮੁਖਨਿਕਸੈਗਮੁ॥ਤਾਕੇਪਗਕੀਪਾਨਹੀਮੇਰੇਤਨਕੇਚਾਮੁ॥੩੩॥
 ਕਬੀਰਮਾਟੀਕੇਹਮਪੁਤਰੇਮਾਨਸੁਗਖਿਉਤਉ॥ਚਾਰਿਦਿਵਸਕੇਪਾਹੁਨੇਬਡਬਡਹੁਪਹਿਠਉ॥੩੪॥ਕਬੀਰਮ
 ਨਿਦੀਕਰਿਕੈਘਾਲਿਆਆਪੁਪੀਸਾਇਪੀਸਾਈ॥ਤੈਸਹਬਾਤਤਪੁਛੀਮੈਕਬਹੁਨਯਾਈਪਾਈ॥੩੫॥ਕਬੀਰ
 ਜਿਹਦਗਮਾਵਤਜਾਤਿਅਹੁਟਕੈਨਹੀਕੋਈਸੇਦੁਕੈਸੇਛੇਡੀਮੈਜੇਦਰੁਮੈਸਾਹੋਈ॥੩੬॥ਕਬੀਰਤੂਥਾਥਾ
 ਪੈਉਬਰਿਚਿਹੁਨਕੀਯਹਰਿਝਬਕੀ॥ਜਬਦੇਖਿਓਬੇੜਾਜਗਜਗਤਬਉਤਰੈ॥ਪਰਿਚਿਹਉਫਗਕੀ॥੩੭॥ਕ
 ਬੀਰਪਾਪੀਭਗਤਿਨਭਾਵਈਹਰਿਪੁਜਾਨਸੁਹਾਈ॥ਮਾਖੀਚੈਦਨੁਪਰਹੈਜਗਬਿਗੀਪਤਹਜਾਈ॥੩੮॥ਕਬੀਰਬੈਦੁ

ਮੁਖੀਭੀ ਮੁਖੀ ਮੁਖੀ ਸੁਖੀ ਸੁਖੀ ਏਕ ਕੀਰਨ ਮੁਖੀ ਜਿਯਾ ਹੋਵਨਾ ਭਾ ॥ ੬੯ ॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਪਿਆਇ ਚਿਮੇ ॥
 ਲਾਗੀ ਖੋਗਿ ॥ ਕਾਇਆ ਹਾਂਡੀ ਕਠਕੀ ਨ ਚਿਹਰੈ ਬੈਠੇ ॥ ੭੦ ॥ ਕਬੀਰ ਮੈਸੀ ਹੋਇ ਪਰੀ ਮਨ ਕੇ ਭਾਵੁ ਬੀਨਾ ਮਰਨੇ
 ਤੇਰਿਆ ਭਰਪਾ ਜਬ ਭਾਖਿ ਸਿਪੁ ਉਠਾਈਨਾ ॥ ੭੧ ॥ ਕਬੀਰ ਸਕੇ ਗਾਏ ਚੁਸੀ ਮੈ ਰੁਨ ਕਉ ਮਹੀ ਮੈ ਗੋਇ ॥ ਅਵਗੁ
 ਨੀ ਮਰੇ ਮਾਨਸੈ ਭਲੇ ਨ ਕਹਿ ਹੈ ਕੋਇ ॥ ੭੨ ॥ ਕਬੀਰ ਗਾਗਰਿ ਜਲ ਭਰੀਆ ਜੁ ਕਾਲੀ ਜੈ ਹੈ ਫੁਟਿ ॥ ਰੁਕੁ ਰੁਕੇ ਤਹਿ
 ਅਪਨੇ ਅਪਮਾ ਭੁਲੀ ਜਹਿ ਗੋਲੁ ਟਿ ॥ ੭੩ ॥ ਕਬੀਰ ਜਪਨੀ ਕਠਕੀ ਕਿਆ ਦਖਲਾਵਹਿ ਲੋਇ ॥ ਰਿਦੈ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤ
 ਤੇਰੇ ਜਪਨੀ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥ ੭੪ ॥ ਕਬੀਰ ਬਿਰਹੁ ਭਾਇ ਅੰਗੁ ਮਨ ਕਸੈ ਮੈ ਤੁਨ ਮਨੈ ਕੋਇ ॥ ਰਾਮਾ ਬਿਚਿ ਗੀਨਾ ਜੀ ਮੈ ਜੀ
 ਮੈ ਤਬ ਉਠੇ ॥ ੭੫ ॥ ਕਬੀਰ ਪਾਸ ਚੰਦਨੈ ਤੇਰੇ ਏਕ ਸੁਗੰਧਾ ਤਿਹੀ ਮਲਿ ਤੇਉ ਤਮ ਭਏ ਲੋਹ ਰਾਠੀ ਰਗੀ ਪਾ
 ੭੬ ॥ ਕਬੀਰ ਜਮ ਕਠੰਗਾ ਬੁਰੈ ਉਤਨੀ ਸਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਏਕੁ ਜੁ ਸਾਧੂ ਮੂਰਿ ਮਿਲਿ ਚਿਤਿ ਨ ਲੀਆ ਮੈ ਚਲਿ ਲਾਇ ॥
 ੭੭ ॥ ਕਬੀਰ ਬੈਠ ਕੋਹੋ ਉਹੀ ਭਯਾਦਾ ਭੁਮੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਿ ॥ ਇਹ ਜੂਝ ਸਤੁ ਗੁਪਲ ਕੀ ਜਬ ਭਵੈ ਲੇਇ ਖਸਿ ॥ ੭੮ ॥
 ਕਬੀਰ ਉਬਤਿ ਅਪਨੀ ਦਿਨ ਦਸਲੇ ਹੁਕ ਜਾਇ ॥ ਨਦੀ ਨਵ ਸੰਜੇ ਗਾਜਿ ਉਬਹਿ ਨਿਮਲੇ ਮਾਇ ॥ ੭੯ ॥ ਕਬੀ
 ਰ ਸਤ ਸਮੁੰਦਰਿ ਮਸੁਕਰ ਉਕਲ ਮਕਰ ਉਬਨਾਇ ॥ ਬਸੁ ਪਾਕਾ ਗਏ ਜਉ ਕਰ ਉਠੈ ਜਸੁ ਲਿਖ ਨੁਨ ਜਾਇ ॥ ੮੦ ॥
 ਕਬੀਰ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਹੋਰ ਦੈ ਬਸੇ ਗੁਪਲਾ ॥ ਕਬੀਰ ਰਮਈਆ ਕੰਠ ਮਿਲੁ ਚੁਕਹਿ ਸਰਬ ਜੈ ਜਾਣਾ ॥ ੮੧ ॥
 ਕਬੀਰ ਮੈਸਾ ਕੇ ਨਹੀ ਮੰਦਰ ਦੇਇ ਜਗਾਇ ॥ ਪਾਂਚ ਉਲਾਰਿ ਕੇ ਮਾਰਿ ਕੈ ਰੈ ਗਾਇ ਉਲਾਇ ॥ ੮੨ ॥ ਕਬੀਰ ਮੈਸਾ ਕੇ
 ਨਹੀ ਇਹ ਤਨ ਦੈ ਫੁਕਿ ॥ ਅੰਧਾ ਲੋਹੁ ਨ ਜਾਨਈ ਰਹਿ ਚਿ ਕਬੀਰ ਕੂਕਿ ॥ ੮੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸਤੀ ਪੁਕਰੈ ਚਿਹਰੀ ਸੁਨੁ
 ਰੇਖੀ ਗਾਸਨਾ ॥ ਲੋਹੁ ਸਥਾਇ ਆਚਲਿ ਗਇ ਚਿਹਰਾ ਤਮ ਕਾ ਮੁਨਿ ਦਨਾ ॥ ੮੪ ॥ ਕਬੀਰ ਅਨੁਪੰਖੀ ਭਾਇ ਚਿ ਉਢਿ ਉਢਿ
 ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥ ਜਜੈ ਸੀ ਸੰਗਤਿ ਮਲੈ ਸੇਝੈ ਸੇਝੈ ਖਾਇ ॥ ੮੫ ॥ ਕਬੀਰ ਜਾਕ ਉਖੇ ਜਤੇ ਪਾਇ ਚਿ ਸੋਈ ਠਉ
 ਗੁਜੈ ਏਠਿ ਕੈ ਤੁਭਾਇ ਆਜਾ ਕਉ ਕਤਾ ਅਉਭਾ ॥ ੮੬ ॥ ਕਬੀਰ ਮਹੀ ਮਰ ਉਤ ਸੰਗ ਕੈ ਕੇਲੇ ਨਿਕਟਿ ਜੁਬੇ
 ਰਿ ॥ ਉਤ ਭੁਲੈ ਉਹੀ ਮੈਸਾ ਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਹੋਗਿ ॥ ੮੭ ॥ ਕਬੀਰ ਭਰਪਾਈ ਸਿਰ ਚਰੈ ਚਲਿ ਚਿ ਚਾਹੈ ਬਾਟਾ ॥ ਅਪਨੇ
 ਭਾਹਿਨ ਰੈ ਅਗੈ ਅਉਘਟ ਘਾਟਾ ॥ ੮੮ ॥ ਕਬੀਰ ਬਨਰੀ ਦਾਧੀਲਾ ਕਹੀ ਠਾਢੀ ਕਰੈ ਪੁਕਾਗਾ ਮਤਿ ਬਸਿ ਪਰਉ
 ਲੁਹਰ ਕੇ ਜਾਏ ਦੁਜੀ ਬਗਾ ॥ ੮੯ ॥ ਕਬੀਰ ਮਰਿ ਤੇ ਦੁਇ ਮੁਏ ਦੋਇ ਮਰਿ ਤਹ ਜਾਗਿ ॥ ਚਰਿ ਮਰਿ ਤਹ ਛਹੁ ਏ ਚਰਿ ਪੁ
 ਰਖ ਦਾਇ ਨਾਹਿ ॥ ੯੦ ॥ ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜਗੁ ਢੁੰਢਿ ਆ ਕੁੰਨ ਪਾਇ ਆਠੇ ਗੁ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਮੁਨ ਚੇਤਿ ਚਿ ਕਹਾ ਭੁ
 ਲਾਨੇ ਅਉਗਾ ॥ ੯੧ ॥ ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਕਰੀ ਮੈਸਾ ਪਕੀ ਅੰਤਿ ਕਰੈ ਨਿਰਥਾ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀ ਮੈ ਜਾ ਤੋਹੇ ਇ
 ਬਿਨਾ ॥ ੯੨ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗਮਹਿ ਚੇਤਿ ਚਿ ਜਾਨਿ ਕੈ ਜਗਮਹਿ ਚਿ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਮੁਨ ਚੇਤਿ ਚਿ ਬਾਦ

ਕਬੀਰ ਕੁਕਰਮ ਕੇ ਮਤਿ ਮੈ ਰੋਨਾ ॥ ਗਾਏ ਹੋਰ ਜੇ ਫੁਕਿ ਜਹ ਚਿ ਚੁਕਾਇ ॥ ੭੯ ॥

ਹਿਜਰੇ ਮੇਲਾਇ ॥੯੦॥ ਕਬੀਰ ਅਸਾ ਕਰੀ ਮੈ ਗਮਕੀ ਅਵਰੈ ਅਸਨਿ ਰਾਜਾ ਨਰਕਿ ਪਰਹਿ ਤੇ ਮਨਈ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮ
 ਉਦਾਸ ॥੯੧॥ ਕਬੀਰ ਸਿਖ ਸਾਖਾ ਬਹੁ ਤੇ ਕੀਏ ਕੋਸੇ ਕੀ ਚਿਨ ਮੀਤਾ ॥ ਚਾਏ ਬੇ ਹਰਿ ਮਿਲਨ ਕਉ ਬੀਚੈ ਅਟਕਿ ਚਿ
 ਚੀਤਾ ॥੯੨॥ ਕਬੀਰ ਕਾ ਰੁਖ ਪੁਰਕਿ ਅਕਰੈ ਜਉ ਗਮੁ ਨ ਕਰੈ ਸਹਾਇ ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਭਾਲੀ ਪਗੁ ਪਰਉ ਸੋਈ
 ਮੁਹਿ ਮੁਰਿ ਜਾਇ ॥੯੩॥ ਕਬੀਰ ਅਵਰ ਕਉ ਉਪਦੇਸ ਤੇ ਮੁਖ ਮੈ ਪਰਿਹਾਰੈ ॥ ਗਾਸਿ ਬਿਰਗੀ ਰਾਖ ਤੇ ਖਾਇ
 ਆਪ ਰਕਾਖੇ ॥੯੪॥ ਕਬੀਰ ਸਾ ਪੁਕੀ ਸਿਗਾਤਿ ਹਉ ਜਉ ਕੀ ਭੂ ਸਿਖਉ ॥ ਹਿਨ ਹਉ ਸੋਹੈ ਏਹੈ ਸਾ ਕਰ
 ਸੀ ਗਿਨ ਜਾਇ ॥੯੫॥ ਕਬੀਰ ਸਿਗਾਤਿ ਸਾਧਕੀ ਦੇਨ ਦੇਨ ਦੂਨ ਹੋਤਾ ॥ ਸਾਕਤ ਕਾਰੀ ਕਾ ਬਰੀਧੈ ਹੋਇ
 ਨਸੇ ॥੯੬॥ ਕਬੀਰ ਅਨੁਭਵਿ ਅਨਹਿ ਕੇਸ ਮੁਰਏ ਕਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀ ਅਸੁ ਮਨ ਕੀ ਅਮੁਰ ਮੁਰੁ ਮਜਾਇ ॥੯੭॥
 ਕਬੀਰ ਗਮੁ ਨ ਛੋਡੀ ਮੈ ਤਾਪੁ ਨ ਜਾਇ ਤਜਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲਾਚਿਤੁ ਬੇਧਿ ਅਗਮ ਹਿਨੀ ਮਸਮਾਉ ॥੯੮॥ ਕ
 ਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੋਤੁ ਬਜਾਵੇ ਤੇਵੁ ਟਿਗਈ ਸਭ ਤਾਗ ॥ ਜੋਤੁ ਬਿਚਾਰਕਿ ਅਕਰੈ ਚਾਏ ਬਜਾਵਨ ਹਗ ॥੯੯॥
 ਕਬੀਰ ਮਾਇ ਮੁੰਡ ਉਤਿਹੁ ਕੁਰੀ ਜਾ ਤੇਰੁ ਮੁਨ ਜਾਇ ॥ ਆਪ ਭੁਖੇ ਚਹੁ ਬੇਦ ਮਹਿ ਚੇਢੇ ਦੀਏ ਬਗਾਇ ॥
 ੧੦੦॥ ਕਬੀਰ ਜੇ ਤੇ ਪਾਪ ਕੀਏ ਰਾਖੇ ਤਲੈ ਦੁਗਾਇ ॥ ਪਰਗਟ ਭਏ ਨਿਦਾਨ ਸਭ ਜਬ ਪੁਛੈ ਪਰਮ ਗਾਇ ॥੧੦੧॥ ਕ
 ਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਪਾਲਿ ਚਿਬਹੁ ਤ ਕਟੈ ਬੁ ॥ ਪਿਪਾ ਕਰਤ ਹਰਿ ਗਾਇ ਆਭਾਈ ਹਰਿ ਮਾਨ ਬੀਧੁ ॥੧੦੨॥
 ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਗਾਤਿ ਜਗਾਵਨ ਜਾਇ ॥ ਸਗਪਨਿ ਹੋਈ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਜਾਏ ਅਪੁਨੇ ਖਾਇ ॥੧੦੩॥ ਕ
 ਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਅਰਈ ਗਏ ਨਾਗਿ ॥ ਗਦਹੀ ਹੋਈ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਭਾਰੁ ਸਹੈ ਮਨ ਚਾਗਿ ॥੧੦੪॥ ਕਬੀਰ
 ਚਤੁਰਾਈ ਅਤਿ ਘਨੀ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ਹਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਰੀ ਉਪਰਿ ਖੇਲਨਾ ਗਿਰੈ ਤਠਾ ਹਰਨਾਹਿ ॥੧੦੫॥ ਕਬੀਰ ਸੁ
 ਏਈ ਮੁਖੁ ਪੀਨੈ ਜਾ ਮੁਖ ਬਹੀ ਮੈ ਗਮੁ ॥ ਦੇਹੀ ਕਿਸਕੀ ਚਾਪੁਰੀ ਪਵਿ ਤੁਹੈ ਏਹੋ ਗਮੁ ॥੧੦੬॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਕੁਲ
 ਭਾਲੀ ਜਾ ਕੁਲ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸੁ ॥ ਜਿਹ ਕੁਲ ਦਾਸੁ ਉਪਜੈ ਸੋ ਕੁਲ ਦਾ ਕੁਪਾਲਾਸੁ ॥੧੦੭॥ ਕਬੀਰ ਹੋ ਗਇ ਬਾ
 ਹਸ ਘਨ ਘਨ ਲਾਖ ਪਜਾ ਫਹਰਾਹਿ ॥ ਏਹਾ ਸੁਖ ਤੇ ਭਿਖਿ ਅਭਲੀ ਜਉ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦਿਨ ਜਾਹਿ ॥੧੦੮॥ ਕ
 ਬੀਰ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਉ ਠਿਠਿਚਿ ਮਾਦਲੁ ਕੀ ਪਚਦਾਇ ॥ ਕੋਈ ਕਾਹੁ ਕੋਨਹੀ ਸਭ ਦੇਖੀ ਠੇਕਿ ਬਜਾਇ ॥੧੦੯॥
 ਮਾਗਹੀ ਮੇਤੀ ਬੀਬਰੇ ਅੰਧਾਨਿ ਕਸਿ ਚਿਆਇ ॥ ਜੋਤਿ ਬਿਨਾ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਜਗਤੁ ਉਲੀਖੇ ਜਾਇ ॥੧੧੦॥ ਬੁ
 ਢਾਈ ਸੁਕ ਬੀਰ ਕਉ ਪਾਜਿ ਚਿ ਪੁਤੁ ਕਮਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਘਰਿ ਲੇਆਇ ਆਮਾਣਾ ॥੧੧੧॥ ਕ
 ਬੀਰ ਸਾ ਪੁਕਉ ਮਿਲਨੇ ਜਾਈ ਮੈ ਸਾਥਿ ਨ ਲੀਜੈ ਕੋਈ ॥ ਪਛੈ ਪਉ ਨ ਦੀਜੀ ਮੈ ਅਗੈ ਹੋਇ ਸੁਹੇਈ ॥੧੧੨॥ ਕਬੀ
 ਰ ਜਗੁ ਬਾਧਿ ਜਿਯੇ ਵਹੀ ਤਿਹ ਮਤ ਬੰਧੁ ਕਬੀਰ ॥ ਜੋਹਿ ਅਟਕੇ ਨ ਜਿਉ ਸੇਨ ਸਮਾਨਿ ਸਹੀਰ ॥੧੧੩॥ ਕ

ਬੀਰੀਉਦੇਰਿਚਿਤਨੁਗਾਡਿਚਿਸੋਣਾਈਸੈਨਾਗਾਅਜੁਜੀਉਨਛੋਰਈਰੋਕਾਈਰੈਨਾਗਾ॥੧੨੧॥ਕਬੀਰਰੈਨਨਿਯ
ਉਤੁਣਕਉਸੁਵਨਸੁਨਉਤੁਆਉ॥ਕੈਨਉਚਰਉਤੁਅਨਮਜੀਚਰਨਕਮਲਰਿਦਠਉ॥੧੨੨॥ਕਬੀਰਸੁ
ਰਗਨਰਕਤੇਮੈਰਹਿਚਿਸਤਿਗੁਰਕੇਪਗਸਾਦੇ॥ਚਰਨਕਮਲਕੀਮਉਜਮਰਿਰਹਉਮੀਤਿਅਹੁਆਦੇ॥੧੨੩॥ਕ
ਬੀਰਚਰਨਕਮਲਕੀਮਉਜਕੋਕਹਿਕੈਸੇਉਨਮਨਾਕਹਿਬੈਕਉਸੋਭਾਨਹੀਦੇਖਾਹੀਪਛਵਾਨੁ॥੧੨੪॥ਕਬੀਰਦੇ
ਖਿਕੈਕਿਰਕਉਕੇਰੇਨਕੋਪਤੀਆਏ॥ਹਰਿਜੈਸਾਤੈਸਉਹੀਰਹਉਹਰਖਿਗੁਨਗਾਈ॥੧੨੫॥ਕਬੀਰਦੁਗੈ
ਚਿਤਰੈਭੀਦੁਗੈਦੁਗਿਦੁਗਿਚਿਤਰੈ॥ਜੈਸੋਕਚਰਹਿਭੁੰਜਮਨਮਾਈਆਮਮਤਰੈ॥੧੨੬॥ਕਬੀਰਅੰਬ
ਠਪਨਹੁਛਾਈਆਬਗਖਿਭੇਸਰਤਲਾ॥ਚਾੜਿਕਜਿਉਤਸਤਰੈਤਿਰਕੋਕਉਨੁਹਵਾਨੁ॥੧੨੭॥ਕ
ਬੀਰਚਕਈਜਉਨਿਸਿਥੀਛੁਰੈਆਈਮਯੋਪਰਭਾਤੀਜੇਨਗਬਿਛੁਰੈਰਾਮਸਿਉਨਾਦਿਨਮਿਲੇਨਗਤੀ॥੧
੨੮॥ਕਬੀਰਗੈਨਾਇਗਬਿਛੋਰਿਆਹੁਰੇਸਿਖਮਝੂਗਿਦੇਵਦੇਵਲਪਾਹਵੀਦੇਸਹਿਉਗਵਤਸੁਗਾ॥੧੨੯॥
ਕਬੀਰਸੁਤਾਕਿਆਕਰਹਿਉਠਿਕਿਨਜਪਹਿਮੁਗਾ॥ਇਕਦਿਨਸੇਵਨੁਹੋਇਗੋਲਾਬੇਗੋਰਪਸਾਗਿ॥੧੩੦॥ਕਬੀ
ਰਸੁਤਾਕਿਆਕਰਹਿਬੈਠਾਨਹੁਅਹੁਜਾਗੁ॥ਜਾਕੇਸੰਗਤੇਬੀਛੁਰਾਤਾਹੀਕੇਸੰਗਲਾਗੁ॥੧੩੧॥ਕਬੀਰਸਿਤ
ਕੀਰੈਲਾਨਛੋਰੀਐਮਾਗੀਲਾਗਾਜਾਉ॥ਪੇਖਤਹੀਪੁਰੀਤਹੋਇਭੇਟਤਜਪੀਐਨਉ॥੧੩੨॥ਕਬੀਰਸਾਕਤ
ਸਿਗੁਨਕੀਜੀਐਦੂਰਹਿਜਈਐਭਾਗੀ॥ਥਾਸਨੁਕੋਰੋਪਸੀਐਤਉਕਛੁਲਾਗੈਦਾਗੁ॥੧੩੩॥ਕਬੀਰਰਾਮੁ
ਨਚੇਤਿਚਿਜਠਪਹੂਚਿਚਿਆਈ॥ਲਾਗੀਸੀਦਿਰਦੁਆਰਤੇਅਥਕਿਆਕਾਢਿਆਜਾਈ॥੧੩੪॥ਕਬੀਰਗ
ਨੁਸੋਭਉਚਿਜੈਕੀਰੋਕਰਤਗਾਤਿਸਾਥਿਨੁਦੁਸਰਕੇਨਹੀਏਕੈਸਿਰਜਨਹਾਗੁ॥੧੩੫॥ਕਬੀਰਛਲਾਘਾਗੇਠ
ਲਾਨਿਪਕਨਲਾਗੇਆਬਾ॥ਜਾਇਪਹੂਚਹਿਖਸਮਕਉਜਉਬੀਚਿਨਖਾਹੀਕਾਂਬਾ॥੧੩੬॥ਕਬੀਰਠਾਕੁਰਪੂਜ
ਹਿਸੋਲਿਯੇਮਨਹਠਤੀਰਥਜਾਨਿ॥ਦੇਖਦੇਖੀਸ੍ਵਰੁਪਰਿਭੂਲੇਭਟਕਾਖੰਗਿ॥੧੩੭॥ਕਬੀਰਪਾਠਪਰਮੇਸੁਰ
ਕੀਆਪੁਜੈਸਭਸਿਸਭਾ॥ਇਸਭਰਵਸੇਜੇਠੇਛੁਰੇਕਾਘੀਧਾਗੁ॥੧੩੮॥ਕਬੀਰਕਾਗਦਕੀਚਿਥਗੀਮਸੁਕੇਕਰ
ਮਕਧਾਪਾਠਬੋਗੀਪਿਥਮੀਪੰਡਿਤਪਾਤੀਬਾਟਾ॥੧੩੯॥ਕਬੀਰਕਾਲਿਕਠੇਤਾਅਥਹਿਕਰੁਅਥਕਰ
ਤਾਸੁਇਤਾਘਾਪਾਛੈਕਛੂਨਹੋਇਗਾਜਉਸਿਰਪਰਮਾਵੈਕਾਘਾ॥੧੪੦॥ਕਬੀਰਐਸਾਜੀਤਾਇਭੁਦੇਖਿਆ
ਜੈਸੀਧੋਈਲਾਖਾਈਸੈਚੋਚਲੁਬਹੁਨਾਮਾਤਹੀਨਨਾਪਾਕਾ॥੧੪੧॥ਕਬੀਰਐਗੀਬੁਧਿਕਉਜਮੁਨਕਰੈਤੇ
ਸਕਗਾਜੈਨਿਇਹੁਜਮੁਆਸਿਰਜੀਆਸੁਜਪਿਆਪਰਵਿਦਗਾਗਿ॥੧੪੨॥ਕਬੀਰਕਸਤੂਰੀਭਾਈਅਭਵ
ਠਭਏਸਭਦਾਸਾਜੀਉਜੀਉਭਗਤਿਕਬੀਰਕੀਤਿਉਤਿਉਰਾਮਨਿਵਾਸਾ॥੧੪੩॥ਕਬੀਰਗਠਗਚਿਪਰਿ

ਕਬੀਰਸੁਤਾਕਿਆਕਰਹਿਜਾਗੁਰੇਇਹੋਦੁਖਾਜਾਕਾਥਾਗੀਰਾਹਿਸੋਕਉਸੇਵਸੁਖਾ॥੧੨੧॥

ਓਕੁਟ ਬਕੈ ਕੈ ਠੇਗਿ ਗਇ ਓਗੁਆ ਆਇ ਪੇਠੇ ਪਠਾਠ ਇਕੇ ਬੀਚਹਿ ਪੁਆਪਾ ॥ ੧੦੨ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਤੇ
 ਸੁਕਰਤੁ ਆਖੈ ਆਛਾ ਗਾਇ ॥ ਉਹੁ ਸਾਕਤੁ ਬਪੁਰਾ ਮਰਿ ਗਇ ਅਕੇ ਇਨ ਲੈ ਰੈ ਨਾਇ ॥ ੧੦੩ ॥ ਕਬੀਰ ਕਉ
 ਕਉ ਡੀਜੇ ਠੇਕੈ ਜੇ ਰੋਯਾ ਖਕੋ ਰੋਗਿ ॥ ਚਲਤੀ ਬਾਰਨ ਕਛੁ ਮਿਲਿ ਓਲਈ ਲੋਗੋਈ ਤੋਗਿ ॥ ੧੦੪ ॥ ਕਬੀਰ ਬੈ
 ਸਨੇ ਹੁਆ ਤਕਿ ਆਛਾਇਆ ਮਾਯਾ ਮੇਲੇ ਚਾਗਿ ॥ ਬਾਰਿ ਕੰਚਨੁ ਬਾਰਨ ਬੀਤ ਰਿਭਨੀ ਬੰਗਾਨ ॥ ੧੦੫ ॥ ਕਬੀਰ
 ਰੋਨੇ ਹੋਇ ਹੁਬਾਵ ਕਾਤਾ ਜੇ ਮਨ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਮੈਸਾ ਕਈ ਦਸੁ ਹੋਇ ਤਾਹਿ ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ੧੦੬ ॥ ਕ
 ਬੀਰ ਰੋਨੇ ਹੁਆ ਤਕਿ ਆਛਾਇਆ ਪੰਥੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦੇਇ ॥ ਮੈਸਾ ਤੇਰਾ ਦਸੁ ਹੋਇ ਜੇ ਉਪਰਨੀ ਮਹਿਖੇ ॥ ੧੦੭ ॥
 ਕਬੀਰ ਖੇਰੁ ਹੁਈ ਤਉ ਕਿ ਆਛਾਇਆ ਜੋ ਉਡਿਯਾ ਗੈ ਮੰਗਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਮੈਸਾ ਚਾਹੀ ਮੈਜੇ ਉਪਰੀ ਸਰਬੰਗ ॥ ੧੦੮ ॥
 ਕਬੀਰ ਪਾਨੀ ਹੁਆ ਤਕਿ ਆਛਾਇਆ ਸੀਰਾ ਤਾਤੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਮੈਸਾ ਚਾਹੀ ਮੈਜੇ ਸਾਹਿਰੀ ਹੋਇ ॥ ੧੦੯ ॥ ਉ
 ਚ ਭਵਨ ਕਨ ਕਾ ਮਨੀ ਸਿਖਰਿ ਪਜਾ ਫਰਗਾਇ ॥ ਤਾਤੇ ਭਲੀ ਮਪੁਕਰੀ ਸੰਤ ਸੰਗ ਹੁਨ ਗਾਇ ॥ ੧੧੦ ॥ ਕਬੀਰ ਪਾ
 ਟਨ ਤਉ ਜਹੁ ਭਯਾਨਾ ਮਭਗਤਾ ਜੇ ਹਠਾਇ ॥ ਗਾਸਨੇ ਹੀ ਬਾਰਨ ਮਪੁਰ ਮੇਰੇ ਭਾਇ ॥ ੧੧੧ ॥ ਕਬੀਰ ਹੀਰਾ
 ਜਾਮੁਨ ਕੇ ਅੰਤਰੇ ਸੁਯੋਗੁ ਕੇ ਪਾਟਾ ॥ ਚਰਾਕ ਬੰਗੈ ਮਵਰੀ ਮਾਖੋ ਜਤ ਮੁਨਿ ਜਨ ਬਾਟ ॥ ੧੧੨ ॥ ਕਬੀਰ ਜੈਸੇ ਉ
 ਪਜੀ ਪੇਡ ਤੇ ਜਉ ਤੈਸੇ ਨਿਖਰੈ ਚਿਤ੍ਰਾ ॥ ਹੀਰਾ ਕਿਸਕਾ ਬਾਪੁਰਾ ਪੁਜਹਿ ਨਰਤਨ ਕੋਰੇ ॥ ੧੧੩ ॥ ਕਬੀਰ ਏਕੁ
 ਅਚੰਭੁ ਉਦੇਖਿ ਓਹੀ ਰਾਟਾ ਬੀਕਾਇ ॥ ਬਨ ਜਨ ਹਾਰੇ ਬਾਰਨ ਕਉ ਡੀਬ ਦਲੈ ਜਾਇ ॥ ੧੧੪ ॥ ਕਬੀਰ ਜ
 ਹਾਗਿ ਮਨੁ ਤਹ ਪਰਮੁ ਤੇਜਹਾ ਧੂਰੁ ਚਹਾਪਾ ॥ ਜਹਾ ਲੋਭੁ ਤਹ ਕਾਨੁ ਤੇਜਹਾ ਖਮਾਤਹਾ ਮਾਪਿ ॥ ੧੧੫ ॥ ਕ
 ਬੀਰ ਮਾਇਆ ਤਜੀ ਤਕਿ ਆਛਾਇਆ ਜਉ ਮਨੁ ਤਜੀ ਅਠਹੀ ਜਾਇ ॥ ਮਾਨਮੁਨੀ ਮੁਨਿ ਵਰਗਲੇ ਮਾਨੁ ਸਭੈ
 ਕਉ ਖਾਇ ॥ ੧੧੬ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈਮਿਲਿ ਆਸਬਦੁ ਜੁ ਬਾਹਿਅ ਏਕੁ ॥ ਯਾਗਤ ਹੀ ਭਾਇ
 ਮਿਲਿ ਗਾਇਆ ਪਰਿ ਆਕਲੇ ਜੈਛੇਕੁ ॥ ੧੧੭ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਮ ਕਰੈ ਜਉ ਸਿਖਾ ਮਹਿਚੁ
 ਕਾ ਅੰਧੇ ਏਕਨ ਯਾਗਈ ॥ ਜਉ ਬਾਸੁ ਬਜਾਈ ਮੈਛੂਕਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ਕਬੀਰ ਗੈਰੀ ਬਾਰਨ ਸਘਨ ਘਨ ਛਤ੍ਰ ਪ
 ਤੀਕੀ ਨਾਗਿ ॥ ਤਾਸੁ ਪਟੈ ਤਹਿ ਨਾਪੁ ਜੇ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪਨਿਹਾਰਿ ॥ ੧੧੯ ॥ ਕਬੀਰ ਨਿਪਟਾਰੀ ਕਿਉ ਨਿਦੀ ਮੈਕਿ
 ਉਹਰਿ ਚੇਗੈ ਕੋ ਮਨੁ ॥ ਚਿਹਾ ਗਾਸ ਵਗੈ ਬੀਖੈ ਕਉ ਓਹੁ ਸਿਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ੧੨੦ ॥ ਕਬੀਰ ਬੁਨੀਪਾਈ ਬੀਤਿ
 ਏਸਾ ਤੋ ਬੰਧੀ ਪੀਗਾ ॥ ਕਬੀਰ ਹੀਰਾ ਬਨ ਜੀਆ ਮਾਨਸੇ ਵਰਤੀਗਾ ॥ ੧੨੧ ॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਜਨ ਜਉ ਹਰੀ
 ਲੇਕੈ ਮਾਝੇ ਯਾਗਾ ॥ ਜਬ ਹੀਪਾਈ ਮਹਿ ਪਾਗੁ ਤਬ ਹੀਰਾ ਕੀ ਸਾਟਾ ॥ ੧੨੨ ॥ ਕਬੀਰ ਆਪੇ ਹਰਿ ਸਿਖ ਮੈ
 ਮੈਸਾ ਸਿਮਰਹੁ ॥ ਤਾਅਮਰਾ ਪੁਰਬਾਸਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਗਾਇ ਅਬਰੋਗੈ ਬੀਤਾ ॥ ੧੨੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸੇਵਾ ਕਉ ਦਾਇ

ਭਲੇਏਕੁਸਿਤੁਇਕੁਗੁਮਾਗੁਜੁਦਾਤਾਮੁਕਤਿਕੇਸਿਤੁਜਪਵੈਨਾਮੁ॥੧੬੦॥ਕਬੀਰਜਿਹਮਾਗਰੀਪੀ
ਭਿਤਗਏਪਛੈਪਰੀਬਰੀਗਾਇਕਮਵਘਟਘਟੀਗਮਕੀਤਿਹਚਰਿਗਰਿਚਿਕਬੀਗ॥੧੬੧॥ਕਬੀਰਦੁ
ਨੀਆਕੋਦਖੇਪੁਆਚਾਲਤਕੁਲਕੀਕਾਨਿ॥ਤਕਕੁਲਕਿਸਕਾਲਾਜਸੀਜਬਲੇਪਰਹਿਮਸਾਨਿ॥੧੬੨॥ਕਬੀ
ਰਤੁਬਹਿਗੋਰੇਥਾਪੁਰੇਬਹੁਲੇਗਨਕੀਕਾਨਿ॥ਪਰੇਸੀਕੇਜੇਤੁਆਤੁਅਪਨੇਤੀਜਾਨੁ॥੧੬੩॥ਕਬੀਰਭਲੀਮ
ਸੁਕਰੀਨਨਾਥਿਧਿਕੋਨਾਨੁ॥ਦਵਾਰਕੁਕੋਨਹੀਬਡਾਦੇਸੁਬਡਾਨੁ॥੧੬੪॥ਕਬੀਰਦਵੈਦਾਝੁਨੁਤੇਤੇਨਿ
ਰਦਵੈਰੈਨਿਸੀਕਾਜੇਜਨੁਨਿਰਦਵੈਰੈਸੇਗੈਏਦ੍ਰੁਸਰੰਕਾ॥੧੬੫॥ਕਬੀਰਪਾਲਿਸਮੁਹਾਸਰਵਰੁਭਗਪੀ
ਨਸਕੈਕੋਈਨੀਉ॥ਕੁਗਥਰੇਤੈਪਾਇਚਿਤੁਕੁਭਿਭਰਿਪੀਉਕਬੀਗ॥੧੬੬॥ਕਬੀਰਪਰਭਾਤੇਤਾਰੇਖਿਸਹਿਤਿ
ਦੁਇਹੁਖਿਸੈਸਗੀਉ॥ਏਦੁਇਅਖਰਨਾਖਿਸਹਿਸੇਗਹਿਗਹਿਚਿਕਬੀਉ॥੧੬੭॥ਕਬੀਰਕੋਠੀਕਾਠਕੀਦਗਦੇ
ਸਿਯਾਣੀਆਗੀ॥ਪੀਭਿਤਪੀਭਿਤਜਲਿਪੁਏਪੁਰਖਇਥਰੇਛਾਗੀ॥੧੬੮॥ਕਬੀਰਸਿਸਾਦੁਰਿਕਰੁਕਾਗਦ
ਦੇਹਬਿਭਾਇ॥ਥਾਵਨਅਖਰਸੇਧਿਕੋਰਿਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਇ॥੧੬੯॥ਕਬੀਰਸਿਤਨਛਾਝੈਸਿਤਈਜਉ
ਕਟਿਕਮਿਲਹਿਮਸੀਤਾ॥ਮਲਿਆਗਰੁਭੁਇਅੰਗਮਥੇਦਿਓਤਸੀਤਲਤਾਨਤਜੀਤਾ॥੧੭੦॥ਕਬੀ
ਰਮਨੁਸੀਤਲੁਭਾਇਆਪਾਇਆਬਰਮਾਗੀਆਨੁ॥ਜਿਨਿਜੁਆਲਾਜਗੁਜਾਗਿਆਸੁਜਨਕੇਉਦਕਸਮਾਨਿ॥
੧੭੧॥ਕਬੀਰਸਾਗੀਸਿਰਜਨਰਾਠਕੀਜਮੈਨਹੀਕੋਇ॥ਕੈਜਮੈਆਪਨਪਰੀਕੈਦਾਸੁਦੀਵਨੀਹੋਇ॥੧੭੨॥ਕ
ਬੀਰਭਲੀਭਈਜੋਭਉਪਰਿਆਦਿਸਾਗਈਸਭਭੂਲਿ॥ਚਿਰਗਰਿਪਰੀਭਇਆਜਾਇਮਿਲਿਚਿਦਲਿ
ਭੂਲਿ॥੧੭੩॥ਕਬੀਰਪੁਰਿਸਕੇਲਿਕੈਪੁਰੀਆਥਪੀਦੇਗਾਦਿਵਸਚਾਰਿਕੋਪੇਖਨਾਮੀਤਿਖੇਰਕੀਖੇਰ॥੧੭੪॥
ਕਬੀਰਸੁਗਜਚਾਦਕੈਉਦੈਭਈਸਭਦੇਗਾਗੁਰਗੋਬਿੰਦਕੋਬਿਨੁਮਿਲੇਪਲਾਟਿਭਈਸਭਖੇਰ॥੧੭੫॥ਜਹ
ਅਨਭਉਤਹਭੈਨਹੀਜਹਭਉਤਹਰਿਨਾਹਿ॥ਕਹਿਚਿਕਬੀਗਥਿਚਰਿਕੈਸਿਤਸੁਨਹਮਨਮਾਹਿ॥੧੭੬॥ਕਬੀਰ
ਜਿਨਹੁਕਿਛੂਜਾਨਿਆਨਹੀਤਿਨਸੁਖਨੀਦਬਿਭਾਇ॥ਅਨਹੁਕੁਝਾਕੁਝਨਾਪੁਰੀਪਰੀਬਯਾਇ॥੧੭੭॥ਕ
ਬੀਰਅਰੇਬਹੁਤਪੁਕਾਰਿਆਪੀਰਪੁਕਾਰੈਅਉਗਾਯਾਗੀਚੋਟਮਰੀਮਰੀਗਹਿਚਿਕਬੀਰਠਉਗ॥੧੭੮॥ਕਬੀਰ
ਚੋਟਸੁਰੇਲੀਸੇਯਕੀਯਾਗਤਯੋਇਉਸਾਸਾਚੋਟਸਹਾਰੈਸਬਦਕੀਤਾਸੁਗੁਰੁਮੈਦਾਸ॥੧੭੯॥ਕਬੀਰਮੁਲਾਂ
ਮੁਨਰੇਕਿਆਚਫਹਿਸਾਈਨਬਰਹੋਇ॥ਜਨਕਭਨਿਤੁਥੰਗਦੇਹਿਦਿਲਹੀਭੀਤਰਿਜੋਇ॥੧੮੦॥ਸੇਖਸ
ਦੁਗੀਬਯਾਕਿਆਜਕਾਥੇਜਾਇ॥ਕਬੀਰਜਾਰੀਦਿਲਸਾਥਤਿਨਹੀਤਾਕਉਕਰਖੁਦਾਇ॥੧੮੧॥ਕਬੀਰ
ਅਯਹਕੀਕਰਿਬੰਦਗੀਜਿਹਸਿਮਰਤਦੁਖੁਜਾਇ॥ਦਿਲਮਹਿਸਾਈਪਰਗਦੈਬੁਝੈਬਲੀਤੀਨਾਇ॥੧੮੨॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਕਬੀਰਧਰੀਤਸਕਰਬੈਸਹਿਗਾਹਿ। ਧਰਤੀਭੂਮਿਨਾਥਿਅਪਈਉਨਕਉਲਾਹੁਲਾਹਿ॥ ੨੧੦॥ ਮ:੫ ਕਬੀਰ
ਚਵਲਕਰੇਨੇਤੁਖਕਉਮੁਹਲੀਲਾਇ। ਸਿਗਿਕੁਸਿਗੀਥੈਸਤੇਤਬਪੁਛੈਪਰਮਗਾਇ॥ ੨੧੧॥ ਨਾਮਾਇਆਮੋਹਿਆ
ਕੈਰੋਤਿਲੋਚਨੁਸੀਤਾ। ਕਾਰੇਛੀਪੁਛਾਇਲੈਗਮਨਲਾਵਹੁਚੀਤੁ॥ ੨੧੨॥ ਨਾਮਾਕਰੈਤਿਲੋਚਨਾਮੁਖਤੇਰਾਮੁਸੀਆ
ਹਿ। ਹਥਪਾਉਕਰਿਕਾਮੁਸਭੁਚੀਤੁਨਿਰੰਜਨਨਾਹਿ॥ ੨੧੩॥ ਮ:੫ ਕਬੀਰਧਰਕੋਨਹੀਗਮਕਿਸਹੁਕੇਨਾਹਿ।
ਜਿਨਿਨਿਏਹੁਰਚਨੁਰਚਾਇਆਤਿਸਹੀਸਹਿਸਮਾਹਿ॥ ੨੧੪॥ ਕਬੀਰਚੀਕਵੈਆਟਾਗਿਰਿਪਰਿਆਕਿਛੁਨਾਮਾਇ
ਉਥਾਪੀਸਤਪੀਸਤਚਾਕਿਅਜੇਈਨਿਬਹਿਆਸਥਾ॥ ੨੧੫॥ ਕਬੀਰਮਨੁਜਨੈਸਭਥਾਤਜਨਤਹੀਅਉਗਨੁ
ਕੈਰੋ। ਕਰੇਕੀਕੁਸਲਾਤਹਥਈਪੁਛੁਏਪੈਰੋ॥ ੨੧੬॥ ਕਬੀਰਲਾਗੀਪੀਤਿਸੁਜਨਸਿਉਬਰਜੈਲੋਗੁਅਜਾਨੁ। ਤ
ਸਿਉਟੂਟੀਕਿਉਬਨੈਜਕੇਜੀਅਪਰਨ॥ ੨੧੭॥ ਕਬੀਰਕੋਠੇਮੰਡਪਰੇਤੁਕਰਿਕਾਰੇਮਰਹੁਸਵਹਿ। ਕਾਰਜੁਸਾਢੇ
ਤਿਨਿਭਘਨੀਤਪਉਨੇਚਾਹਿ॥ ੨੧੮॥ ਕਬੀਰਜੋਮੈਚਿਤਵਉਨਾਕਰੈਕਿਆਮੇਰੋਚਿਤਵੈਹੋਈ। ਅਪਨਾਚਿਤਵਿਆ
ਹਰਿਕੋਰੋਜੋਮੈਰੋਚਿਤਨੇਹੋਈ॥ ੨੧੯॥ ਮ:੩ ਚਿੰਤਾਭਿਆਪਿਕਰਇਸੀਆਦਿਭੁਭਿਆਪੇਦੇਈ। ਨਾਨਕਸੇਸਾ
ਲਾਹੀਮੈਸਿਸਭਨਾਸਰਕਰੇਈ॥ ੨੨੦॥ ਮ:੫ ਕਬੀਰਗੁਨਚੇਤਿਚਿਠਿਰਿਆਲਾਲਾਚਮਾਹਿ। ਪਪਕਰਿਤਾ
ਮਰਿਗਾਇਆਅਉਧਪੁਨੀਖਿਨਮਾਹਿ॥ ੨੨੧॥ ਕਬੀਰਕਾਇਆਕਾਚੀਕਾਰਵੀਕੇਵਲਕਾਚੀਧਾਤੁ। ਸਾਥਤੁਰਖਹਿ
ਤਗਮੁਭਜੁਨਾਹਿਤਬਿਨਹੀਥਾਤੁ॥ ੨੨੨॥ ਕਬੀਰਕੋਸੇਕੋਸੇਕੁਕੀਐਨਸੇਈਐਅਸਾਗਾਠਾਤਿਦਿਵਸਕੇਕੁਕ
ਨੇਕਬੁਛੇਸੁਨੈਪੁਕਾਗ॥ ੨੨੩॥ ਕਬੀਰਕਇਆਕਜਲੀਬਨੁਭਈਆਮਨੁਕੰਚਹੁਮਾਮੰਤੁ। ਅੰਕਸੁਗਾਨੁਭਤ
ਨੁਹੈਖੇਵਣਬਿਰਲਾਸੀਤੁ॥ ੨੨੪॥ ਕਬੀਰਗਮਰਤਨੁਮੁਖੁਕਥਹੀਪਾਰਖਆਗੈਪੈਲਿ। ਕੋਈਆਈਮਿਲੈਗੋਗਾ
ਹੁਕਾਏਗੋਮਾਗੋਮੋਲਿ॥ ੨੨੫॥ ਕਬੀਰਗਮਨਮੁਜਨਿਚਿਨਹੀਪਾਇਚਿਕੋਟਕੁਕਟੈਬੁ। ਪਿਧੇਹੀਮਹਿਮਰਿਗਇ
ਵਿਬਾਰਿਭੁਈਨਬੰਧ॥ ੨੨੬॥ ਕਬੀਰਅਖੀਕੇਰੇਮਾਣਕੇਪਲੁਪਲੁਗਈਬਿਧਾਇ। ਮਨੁਜੀਜਾਣਨਛੇਤਈਜ
ਮਦੀਅਦਮਾਮਾਯਾਇ॥ ੨੨੭॥ ਕਬੀਰਤਰਵਰਹੁਪੀਰਮੁਹੈਫਲਹੁਪੀਬੈਗਗਾਛਾਇਆਹੁਪੀਸਪੁਰੈਜਿਨਿਤਜਿ
ਆਥਾਦੁਬਿਥਾਦੁ॥ ੨੨੮॥ ਕਬੀਰਐਸਾਬੀਜੁਬੋਇਥਾਰਹਮਾਸਫਲੰਤਾ। ਸੀਤਲਛਾਇਆਗਹਿਰਫਲਪੀ
ਖੀਕੇਲਕਰੰਤ॥ ੨੨੯॥ ਕਬੀਰਦਾਤਾਤਰਵਰਦਇਆਫਲੁਉਪਕਾਰੀਜੀਵੰਤਾ। ਪੀਖੀਚਲੇਦਿਸਵਹੀਬਿਰ
ਖਾਸੁਫਲਫਲੰਤ॥ ੨੩੦॥ ਕਬੀਰਸਾਪੁਸਿਗੁਪਰਪਤੀਲਿਖਿਆਹੋਇਲਿਲਾਟਾ। ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐ
ਠਾਕਨਾਵਘਟਾਘਟਾ॥ ੨੩੧॥ ਕਬੀਰਏਕਘੜੀਅਪੀਘੜੀਅਪੀਹੁਤੇਆਪਾ। ਭਗਤਨਸੇਤੀਗੋਸਦੇਜੋਕੀਨੇ
ਸੇਲਾਭ॥ ੨੩੨॥ ਕਬੀਰਠਾਂਗਮਾਛੁਲੀਸੁਧਾਨਿਜੋਜੋਪਨੀਖਾਹਿ। ਤੀਰਥਥਰਤਨੇਮਥੀਏਤੇਸਭੈਗਜਾਤਲਾਜਾ

॥ २३३ ॥ ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਰਿ ਰਹਿਉ ਏ ਸਾਜਨ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭ ਹਸਖੇ ਲਉ ਪੀਅਸ ਉ ਕਿਸੀ ਲਖਾਵ ਉਨਾਹਿ ॥
 २੩੪ ॥ ਆਠ ਜਾਮਚ ਉਸਰਿ ਘਰੀ ਤੁਅਨਿ ਰਖਤ ਰਹੈ ਜੀਉ ॥ ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਿਉ ਕਰਉ ਸਭ ਘਟ ਦੇਖ ਉਪੀਉ ॥
 २੩੫ ॥ ਸੁਨੁ ਨ ਥੀਪੀ ਅਮਰਿ ਜੀਉ ਬਸੈ ਜੀਅ ਮਹਿ ਬਸੈ ਕਿਪੀਉ ॥ ਜੀਉ ਪੀਉ ਬੁਝ ਉਨਹੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜੀਉ ਕਿਪੀਉ ॥
 २੩੬ ॥ ਕਬੀਰ ਬਾਮਨੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤ ਕਾ ਰੁਗਤ ਨ ਕਾ ਗੁਰਨਾਹਿ ॥ ਅਗਛਿ ਉਗਛਿ ਕੈ ਪਾਚੇ ਪੁਆਚਾ ਰਹਿਉ
 ਬੇਦੁਆਹਿ ॥ २੩੭ ॥ ਹਰਿ ਰੋਖਾ ਰੂਪੁ ਮਹਿ ਬਿਖਰੀ ਰਖੀ ਚੁਨੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਰਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰਿ ਭਲੀ ਬੁਝਾਈ
 ਕੀਟੀ ਹੋਇ ਕੈਖਾਇ ॥ २੩੮ ॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਰਿ ਮਕੀ ਸੀ ਸੁਕਾਟਿ ਕਰਿ ਗੋਇ ॥ ਖੇਲੁ ਰਖੇਲੁ ਤਹਾਨੁ ਕ
 ਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਤਹੇਇ ॥ २੩੯ ॥ ਕਬੀਰ ਜਉ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਰਿ ਮਕੀ ਪਕੇਸੇ ਤੀਖੇਲੁ ॥ ਕਾਚੀ ਸਗਉ ਪੋਲਿ ਕੈ
 ਨਾਖਾ ਲਿਭਈ ਨ ਤੇਲੁ ॥ ੨੪੦ ॥ ਛੁਛਤੈ ਰੂਲਹਿ ਅੰਧ ਗਤਿ ਮਰਚੀ ਨ ਤਨਹੀ ਸੀਤਾ ॥ ਕਰਿ ਨ ਮਾਕਿਉ ਪਾਈ ਮੈ
 ਬਿਨੁ ਭਗਤ ਹੁਭ ਗਵੰਤੁ ॥ ੨੪੧ ॥ ਹਰਿ ਸੇਹੀ ਰਛਾ ਰਿਕੈ ਕਰਹਿ ਅਨਕੀ ਅਸਾ ॥ ਤੇਨ ਹੋ ਜਕ ਜਹਿ ਹੋ ਸਚਿ
 ਭਾਖੈ ਗਵਿਦਾਸਾ ॥ ੨੪੨ ॥ ਕਬੀਰ ਜਉ ਹਿਰੁ ਕਰਹਿ ਤਪਸੁ ਕਰੁਨ ਹੀਤ ਕਰੁ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਬੈਰਾਗੀ ਬੀਪੁ ਕਰੈ ਤਾ
 ਕੇ ਬਡੈ ਅਭਾਗੁ ॥ ੨੪੩ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਭੇ ਕਸੇ ਖਠ ਗੇਦਕੇ ॥ ਜੀ ਤੁਹਿ ਹਜੈ ਪਨਵਰੀ ਸਾਹੇ ਲਈ ਲਖਾਇ ॥ ਮਾਯਕਾ ਜੀ ਕੀਨੀ ਸੁਲੀ ਦਾਮੁਰੁ
 ਦੇਖ ਲੇਆਇ ਜਿੰਦੁ ਨਿਮਾਣੀ ਕਦੀ ਮੈਰਤਾ ਭੁਕਵ ਕਾਇ ॥ ਸਾਹੇ ਲਿਖੇ ਨ ਚਲਨੀ ਜੀ ਦੁਖੁ ਸਮਝਾਇ ॥ ਜਿੰਦੁ ਵਹੁਈ
 ਮਰੁਣੁ ਵਰੁਣੈ ਜਸੀ ਪਰਯਾਇ ॥ ਅਪਲਹ ਬੀਜੇ ਲਿਕੈ ਕੈ ਗਲਿ ਲਗੈ ਪਾਇ ॥ ਵਾਯੁ ਹਨਿ ਕੀ ਪੁਰਸਲਾਤ ਕੀਨੀ ਨ ਸੁਲੀ
 ਆਇ ॥ ਠਹੀਦਾ ਕਿਜੀ ਪਵੰਦੀ ਟੀਖਰਾਨਾ ਪੁਮੁਹਾਇ ॥ ੧ ॥ ਠਹੀਦਾ ਦਰਵੇਸੀ ਗਾਖਰੀ ਚਲਾਂਦੁ ਨੀਅਭਤਿ ॥ ਬ
 ਨਿਉ ਠਈ ਪੈਦਲੀ ਕਿਥੇ ਵੈਘਤਿ ॥ ੨ ॥ ਕਿਛੁ ਨ ਬੁਝੈ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਝੈ ਦੁਨੀਅਤੁ ਛੀਭਾਹਿ ॥ ਸਾਈ ਮੈਰੈ ਚੰਗਾ ਕੀ
 ਤਾਨਹੀ ਤਹਿ ਭੀਦੁ ਆਹਿ ॥ ੩ ॥ ਠਹੀਦਾ ਜੇ ਜਾਣਾ ਤਿਲ ਬੋਝੁ ਸੀਅਤਿ ਬੁਕਰੀ ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਸਹੰਦ
 ਰਾਤ ਬੋਝੁ ਮਲੁ ਕਰੀ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਯੁਛਿ ਜਲਾ ਪੀਡੀ ਪਾਈ ਗਾਇ ॥ ਤੈ ਜੇਵਰੁ ਮੈਨਾਹਿ ਕੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਛਿਰ
 ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ਠਹੀਦਾ ਜੇ ਤੁਅਕਾਲਿ ਲਤੀ ਫੁਕਾ ਲੇ ਲਿਖੁ ਨ ਲੇਖੁ ॥ ਅਪਨ ਜੋਗੀ ਗੀਵਰ ਮਹਿ ਸਿਰਨੀ ਵਾਕਰਿ ਦੇ
 ਖੁ ॥ ੬ ॥ ਠਹੀਦਾ ਜੇ ਤੈ ਮਾਰਨੀ ਮੁਕੀ ਆਤਿ ਨ ਮਾਰੇ ਘੁੰਮੀ ॥ ਅਪਨ ਜੈਘਰਿ ਜਾਈ ਮੈ ਪੈਗਤਿ ਨ ਦੇਦੀਆ ॥ ੭ ॥
 ਠਹੀਦਾ ਜਾਂਤ ਉਖਾ ਬਲਵੇਲਤਾ ਤੂਰਤਾ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ॥ ਮਰਗ ਸਵਾਈ ਨੀਹਿ ਜਾਭੁ ਗਿਆਤਾਲਾ ਦੀਆ ॥ ੮ ॥

ਦੇਖੁ ਠਹੀਦਾ ਜੁ ਥੀਆ ਦਾ ਬੀਰੇਈ ਭੂਗ। ਅਗੁ ਤੇਰਾ ਆਇਆ ਪਿਛਾ ਰਹਿਆ ਤੂਹਿ॥ ੧॥ ਦੇਖੁ ਠਹੀਦਾ ਜੁ ਥੀਆ
ਸਕਰੇਈ ਵਿਸੁ। ਸਾਂਈ ਬਾਣੁ ਆਪਲੇਵੇ ਦਲਾ ਕਰੀਐ ਕਿਸੁ॥ ੨॥ ਠਹੀਦਾ ਅਖੀਦੇ ਖਿਪਤੀ ਲੀਆ ਸੁਲੇ
ਸੁਲੇ ਗਿਲੇ ਕੰਨ। ਸਾਖ ਪਕੰਦੀ ਆਈ ਆਰੇ ਰਕਰੇ ਦੀਵੰਨ॥ ੩॥ ਮ: ੩ ਏਹੁ ਸਲੋਕੁ ਥਾਇ॥ ੩॥ ਠਹੀਦਾ ਕ
ਲੀਪ ਉਲੀਸਾ ਤਿਉ ਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਚਿ ਤਿਕਰੇਈ॥ ਆਪਲਾ ਯਾਇਆ ਪਿਰਮੁ ਨਾਯ ਗਈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸੁਕੋਈ॥ ਏਹੁ ਪ
ਰਮੁ ਪਿਆਰਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੈ ਭਵੈ ਤੇ ਦੇਈ॥ ੪॥ ਏਹੁ ਸਲੋਕੁ ਥਾਇ॥ ੪॥ ਠਹੀਦਾ ਕਾਲੀ ਜਿਨੀ ਨਗਾ ਵਿਆਪ ਉਲੀ
ਗਵੈ ਕੋਈ॥ ਕਰਿ ਜਾਈ ਸਿਉ ਪਿਰਮੁ ਹੀ ਨਹੁ ਨਵੇਲਾ ਹੋਈ॥ ੫॥ ਠਹੀਦਾ ਜਿਨ ਲੋਇ ਲਾਜ ਹੁਮੇਰਿਆ ਸੇ ਲੋਇ ਲਾਮੇ
ਰਿਹੁ॥ ਕਜਲ ਰੇਖਾ ਸਹਾਇਆ ਸੇ ਪੈਖੀ ਸੁਇ ਬਹਿਹੁ॥ ੬॥ ਠਹੀਦਾ ਭੁਕੇ ਦੇਆ ਚਾਗੇ ਦੇਆ ਮਤੀ ਦੇਂਦੇ ਆਨਿਤ॥
ਜੋ ਸੈਤਾ ਨਿਵਣਾਇਆ ਸੇ ਕਿਤ ਠਹਿਰਿ ਤ॥ ੭॥ ਠਹੀਦਾ ਬੀਉ ਪਵਾਰੀ ਦਭੁ ਜੇ ਸਾਂਈ ਲੋਕੁ ਹਿਸਤੁ॥ ਏਹੁ ਠਿ
ਜਾਇ ਬਿਆਲਤਾ ਹੀ ਅਹਿ॥ ਤਾਂ ਸਈ ਦੇਂਦੇ ਰਵਾ ਹੀ ਅਹਿ॥ ੮॥ ਠਹੀਦਾ ਖਾ ਕਨੀਨੀ ਐਖਾ ਭੁਜੇ ਰੁਨ ਕੋਈ॥ ਜੀ
ਵਦਿਆ ਪੈਰਾ ਤਲੈ ਮੁਇਆ ਉਪਰਿ ਹੋਈ॥ ੯॥ ਠਹੀਦਾ ਜਾਲੁ ਤੁ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਲਭੁ ਤੁਰੇ ਰੇਹਾ॥ ਕਿਚੁ ਭੁਭਿ
ਲਾਪਟੀ ਐਛ ਪਰਿ ਤੁਟੈ ਮੇਹਾ॥ ੧੦॥ ਠਹੀਦਾ ਜੇ ਗਲੁ ਜੇ ਗਲੁ ਕਿਆ ਭਵਿ ਵਲਿ ਕੰਡਾ ਮੇਵੇ ਹਿ॥ ਵਸਿਰ ਬੁ
ਰਿਆਈ ਐ ਜੇ ਗਲੁ ਕਿਆ ਦੁਢੇ ਹਿ॥ ੧੧॥ ਠਹੀਦਾ ਇਨੀ ਨਿਕੀ ਜੀ ਘੀ ਐ ਥਲਾ ਭੂਗਰ ਭਵਿਰਿ॥ ਅਜੁ ਠਹੀਦੇ
ਭੁਜਕੁ ਸੇਕੋ ਹਾਥਿ ਚਿਮ॥ ੧੨॥ ਠਹੀਦਾ ਰਤੀ ਵਡੀ ਆਖੁ ਪੁਖਿ ਭਿਨਿ ਪਸਾ॥ ਪਿਗੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨ ਵਿ
ਰੁਣੀ ਆਸਾ॥ ੧੩॥ ਠਹੀਦਾ ਜੇ ਮੈਰੇ ਦਵਰਿ ਆਮਿਤਾ ਆਇ ਜੀਆ॥ ਰੇਵਾਂ ਜਲੈ ਮਜੀਰ ਜਿਉ ਉਪਰਿ ਮੈਗਾਰਾ॥ ੧੪॥
੧੫॥ ਠਹੀਦਾ ਲੋਕੈ ਦਾ ਖਾਥਿ ਜਿਉ ਗਿਆ ਕਿਕਰਿ ਬੀਜੈ ਜਵਾ॥ ਚੰਢੈ ਉਨਕ ਤਾਇ ਦਾ ਪੈਪਾ ਲੋਕੈ ਪਤਾ॥ ੧੬॥ ਠਹੀਦਾ
ਗਲੀਏ ਚਿਕੜੁ ਦੁਰਿ ਪਰੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਰੇਹਾ॥ ਚਲਾਤ ਭਿਜੈ ਕੰਥਾ ਲੀਰਾ ਤਤੁਟੈ ਰੇਹਾ॥ ੧੭॥ ਭਿਜ ਉਸਿ ਜਿਉ
ਕੰਥਾ ਲੀਅਲਾ ਹਵਸ ਉਮੇਹਾ॥ ਜਾਇ ਮਿਲਾਤਿ ਸਜਲਾ ਤੁਟ ਉਨਾ ਹੀ ਰੇਹਾ॥ ੧੮॥ ਠਹੀਦਾ ਮੈਭੋਲਾ ਵਾਪਗ ਦਾ ਮ
ਤੁਮੈਲੀ ਹੋਇ ਜਾਇ॥ ਗਹਿਲਾ ਰੁਹੁ ਜਾਦਈ ਸਿਰੁ ਭੀ ਮਿਟੀ ਥਾਇ॥ ੧੯॥ ਠਹੀਦਾ ਸਕਰਖੰਡੁ ਨਿਵਾਤ ਬੁਝ
ਮਾਖਿ ਉਮਾਣਾ ਦੁਪੁ॥ ਸਚੇ ਵਸਤੁ ਮਿਰੀ ਆਰਥਨ ਪੁਜਾਨਿ ਤੁਪੁ॥ ੨੦॥ ਠਹੀਦਾ ਰੋਟੀ ਮੇਰੀ ਕਠਕੀ ਲਾਵਲਾ ਮੇਰੀ ਭੁਖਾ॥
ਜਿਨ ਖਾਪੀ ਚੋਪੜੀ ਘਟੇ ਸਹਨਿ ਗੇਦੁਖਾ॥ ੨੧॥ ਠਹੀਦਾ ਸੁਖੀ ਖਾਇ ਕੈਠ ਛਾਪਾ ਲੀਪਿਉ॥ ਠਹੀਦਾ ਦੇਖਿ ਪਰਾਈ ਚੋਪ
ੜੀ ਨਤ ਰਸਾਏ ਜੀਉ॥ ੨੨॥ ਅਜੁ ਨ ਸੁਤੀ ਕੰਤਾ ਸਿਉ ਅੰਗੁ ਮੁਢੇ ਮੁਢੇ ਜਾਇ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਤੇਰਾ ਗਲੀ ਤੁਮਕਿ
ਉਗੈ ਦਿਵਾਇ॥ ੨੩॥ ਸਾਹੁ ਰੋਢੇਈ ਨਾਲੈ ਪੇਈ ਐ ਨਾਹੀ ਥਾਉ॥ ਪਿਰੁ ਵਾਤ ਹੀਨ ਪੁਛਈ ਪਨੇਰੇ ਹਾਗਾ ਲੀਨ
ਉ॥ ੨੪॥ ਸਾਹੁ ਰੋਪੇਈ ਐ ਕੰਤ ਕੀ ਕੰਤ ਅਗੀ ਮੁਅਥਾ॥ ਨਨਕ ਸੇ ਸੇਰ ਗਲੀ ਜੁ ਭਵੈ ਥੋਪ ਰਵਾਹੁ॥ ੨੫॥

ਨਤੀਯੋਤੀਸਿਬਹੀਸੁਤੀਆਇਨਚੰਦਾਫਰੀਦਾਰਤੀਸੁਬੇਵੀਹਿੰਦੂਦੀਗਈਭਧੁਰੀਗੀਤੁ॥੩੩॥ਜੋਥ
 ਨਜਾਦੇਨਰਾਜੇਸਹਪੀਤਿਨਜਾਇ॥ਫਰੀਦਾਕਿਤੀਜੋਥਪੀਤਿਥਿਨੁਸੁਕਿਗਏਕੁਮਲਲਾਇ॥੩੪॥
 ਫਰੀਦਾਚਿਤਖਟੇਲਾਵਾਲੁਦਖੁਬਿਰਹਵਿਛਾਵਲਯੇਨਾਏਹੁਮਾਰਜੀਵਲਾਤੁਜਾਹਿਬਸਚੇਵੇਖੁ॥੩੫॥
 ਬਿਰਹਾਬਿਰਹਾਅਖੀਐਬਿਰਹਾਤੁਸੁਲਤਨੁ॥ਫਰੀਦਾਜਿਤੁਤਨੀਬਿਰਹੁਨਉਪਜੈਸੋਤਨੁਜਾਲਾਮਸਨੁ॥੩੬॥
 ਫਰੀਦਾਏਵਿਸੁਰੀਦਲਾਪਹੀਅਖੰਗੁਭਿਵਾਗੀ॥ਏਕਿਰਹੇਦੇਹਿਗਏਏਕਿਰਾਪੀਗਏਉਜਾਗੀ॥੩੭॥
 ਫਰੀਦਾਚਰਿਗਵਾਇਅਹਿਛਿਕੈਚਰਿਗਵਾਇਅਸੀਮੀ॥ਲੇਖਾਰਚੁਮਗੇਸੀਅਤੁਅਹਿਕੈਕੈਕੀਮੀ॥੩੮॥
 ਫਰੀਦਾਦਰਿਦਰਵਜੈਜਾਏਕੈਕਿਉਚਿਰੋਘੜੀਅਲਾਏਹੁਨਿਦੇਸਾਮਗੀਐਹਮਦੇਸਾਦਾਕਿਅਹਾਨੁ॥
 ੩੯॥ਘੜੀਏਘੜੀਏਮਗੀਐਪਹੀਯਹੈਸਜਾਇ॥ਸੋਰੇਵਾਘੜੀਅਲਾਜੇਉਤੁਖੀਗੈਲਿਵਿਹਾਇ॥੪੦॥
 ਬੁਢਹੋਆਸੇਖਫਰੀਦੁਕੰਥਲਿਲਗੀਦੇਗਾਜੇਸਉਵਰਿਅਜੀਵਲਾਭੀਤਨੁਹੋਸੀਖੇਗਾ॥੪੧॥ਫਰੀਦਾਬਾ
 ਰਿਪਗਏਐਥੈਸਲਾਸਾਈਮੁਏਨਦੇਨੀ॥ਜੇਤੁਏਵੈਰਖਸੀਜੀਉਸਗੀਰਹੁਲੇਹੀ॥੪੨॥ਕੀਧਿਕੁਰਾਤੁਸਿਰਿ
 ਘੜਾਵਲਿਕੈਸਹੁਯੋਹੁਗਾਫਰੀਦਾਹਉਯੋਵੀਸਹੁਅਪਲਾਤੁਯੋਰਹੀਐਕੀਅਗਾ॥੪੩॥ਫਰੀਦਾਇਕਨ
 ਅਟਾਅਗਲਾਇਕਨਗਹੀਯੋਲਾ॥ਅਗੈਗਏਸਿਵਾਪਸਨਿਚੇਵਾਖਸੀਕਉਲਾ॥੪੪॥ਘਸਿਦਾਮੇਛਤੁਸੇ
 ਰਿਭੇਹੀਸਰੋਰਗਾਜਾਏਸੁਤੇਜੀਗਲਮਹਿਬੀਏਅਤੀਮਾਗਨਾ॥੪੫॥ਫਰੀਦਾਕੇਠਮੈਰਪਮਾੜੀਅਉਸਾ
 ਰੇਦੇਭੀਗਏ॥ਕੁੜਾਸਉਦਾਕਰਿਗਏਗੋਰੀਆਇਪਏ॥੪੬॥ਫਰੀਦਾਖਿਥਕਿਮੇਖਾਅਗਲੀਆਜੀਦੁਨਕਾ
 ਏਮੇਖਾਵਗੀਅਪੋਅਪਲੀਚਲੇਮਸਾਇਕਜੇਖਾ॥੪੭॥ਫਰੀਦਾਦੁਹੁਦੀਵੀਬਲੀਦੇਆਮਲਕੁਬਹਿਨਅ
 ਏ॥ਗਰੁਲੀਤਾਘਟੁਨਾਟਿਅਦੀਵਰੇਗਾਇਅਬੁਝਾਈ॥੪੮॥ਫਰੀਦਾਵੇਖੁਕਪਹੈਜਿਥੀਆਜਿਸਿਰਿਥੀ
 ਆਤਿਲਾਗਾਕਮਾਦੈਅਰੁਕਾਗਦੈਕੁੰਨੋਕੋਇਲਿਅਗਮਦੈਅਮਲਕਰੇਦਿਆਏਤਸਜਾਈਤਿਨਗਾ॥੪੯॥
 ਫਰੀਦਾਕੰਨਿਮੁਸਲਾਸੁਫਗਲਿਦਿਲਿਕਾਤੀਬੁਰੁਵਾਤੀ॥ਬਾਰਹਿਦਿਸੈਚਮਲਾਦਿਲਿਐਪੀਅਗੀਗਤੀ॥
 ੫੦॥ਫਰੀਦਾਰਤੀਰਤੁਨਸਿਕਲੈਜੇਤਨੁਗੀਰੈਕੋਇ॥ਜੇਤਨਰਤੇਰਥਸਿਉਤਿਨਤਨਿਰਤੁਨਹੋਈ॥੫੧॥ਮੜ
 ਏਹੁਤਨੁਸਭੇਰਤੁਹੈਰਤੁਬਿਨੁਤਨੁਨੋਈ॥ਜੇਸਹਰਤੇਅਪਲੇਤਿਤੁਤਨਿਲੋਕੁਰਤੁਨਹੋਈ॥ਭੈਪਈਐ
 ਤਨੁਖੀਲੋਹੋਈਲੋਕੁਰਤੁਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਜਿਉਥੈਸਤਰਿਧਾਤੁਸੁਪੁਰੇਈਤਿਉਹਰਿਕਾਕੁਉਦੁਗਾਤਿਮੈਲਾ
 ਗਵਾਇ॥ਨਲਕਤੇਜਨਸੋਹਲੇਜੇਰਤੇਹਰਿਰੇਗੁਲਾਇ॥੫੨॥ਫਰੀਦਾਸੇਈਸਰਵਰੁਛਾਛਿਲਹੁਜਿਬੁਲਾ
 ਭੀਵਧੁ॥ਛਪਕਿਛੁਛੈਕਿਅਹੈਵੈਚਿਕਰਿਤੁਥੈਹਧੁ॥੫੩॥ਫਰੀਦਾਨੰਦੀਕਿਤੁਨਗਵਿਚਿਵਡੀਖੀਮੁਈਆਸੁ॥

ਪਤਕੁਕੇਦੀਗੇਗੇਤੇਸਹਨਮਿਲੀਆਸੁ॥੫੦॥ਠਗੀਦਸਿਉਪਲਿਆਦਰੀਪਲੀਮੁਛਡੀਪਲੀਆਗੇਨਗ
ਹਿਯੇਥਵਲੇਮਾਦਹਿਕਿਆਰਲੀਆਪਪਾਠਗੀਦਕੋਰੇਧੁਕਦੁਕੇਤਵਪਿਕੀਦਰੀਨਿਵਾਰਿ॥ਜੋਦਿਹਲ
ਧੇਗਦਵੇਗਏਵੇਲਾਵੇਲਾਵੇ॥੫੧॥ਠਗੀਦਕੋਰੇਮੰਡਪਮਾਦੀਆਏਤੁਨਲਾਏਚਿਤੁਮਿਟੀਪਈਅਤੇ
ਲਵੀਕੋਇਨੋਸਿਮਿਤ॥੫੨॥ਠਗੀਦਮੰਡਪਮਾਲੁਨਲਾਇਮਰਗਸਤਾਈਚਿਤਿਧਰਿ॥ਜਾਈਜਾਇਸਮਾ
ਹਿਜਿਥੈਹੀਤਉਵੇਵਕਾ॥੫੩॥ਠਗੀਦਾਜਿਨੀਕੀਮੀਨਹਿਕੁਲਤੇਕੀਮਵੇਵਸਾਰਿ॥ਮਤੁਸਗੀਮੰਦਾਥੀਵਹੀਸਾਈ
ਦੇਦਰਥਾਰਿ॥੫੪॥ਠਗੀਦਸਾਹਿਬਦੀਕਰਿਚਕਰੀਦਿਲਾਦੀਲਾਹਿਕੁਗਦੀਦਰਵੇਜਨੇਲੇਰੀਮੇਭਖਾਦੀ
ਜੀਗਦੀ॥੫੫॥ਠਗੀਦਕਲੇਮੇਰੇਕਪਕੇਕਲਾਮੇਰਵੇਸੁਗੁਨਹੀਭਰਿਆਮੇਠਿਰਲੇਕੁਕਰੈਦਰਵੇਸੁ॥੫੬॥
ਤੁਤੀਤੇਇਨਪਲਵੇਜੇਜਲਿਵਕੀਦੇਇ॥ਠਗੀਦਜੇਰੋਹਗਲੇਰਥਦੀਝੂਰੇਦੀਝੂਰੇਇ॥੫੭॥ਜਾਕੁਆਰੀਤ
ਚਉਵੀਵਹੀਤਮਾਮਲੇਠਗੀਦਾਏਰੋਪਛੇਤਉਵਤਿਕੁਆਰੀਨਥੀਮੇ॥੫੮॥ਕਲਰਕੇਰੀਛਪੜੀਆਇ
ਉਲਥੇਰੋਣਾ॥ਚੋਜੁਥੇਰਨਿਨਾਪੀਵਹਿਉਚਲਸਿਦੀਰੋਣਾ॥੫੯॥ਹੋਸੁਉਡਰਿਕੋਪੈਪਾਇਆਲੋਕੁਵੇਰਾਗਲਿ
ਜਾਈ॥ਗਹਿਲਾਏਕੁਨਜਾਲਟਹੋਸੁਨਕੋਪਾਖਾਇ॥੬੦॥ਚਲਿਚਲਿਗਈਆਪੀਖੀਆਜਿਨੀਵਸਾਏਤਲਾ
ਠਗੀਦਸਰੁਭਰਿਆਛੀਚਲਸੀਥਕੇਕਵਲਾਇਕਲਾ॥੬੧॥ਠਗੀਦਾਇਟਸਿਰਲੇਭਾਇਸਵਲੁਕੀਕੁਲਾਵਿ
ਚਿਆਸਿ॥ਕਿਤਰਿਆਜੁਗਵਾਪੋਰੇਇਕਤੁਪਾਇਆਪਾਸਿ॥੬੨॥ਠਗੀਦਾਭੰਨੀਪੜੀਸਵੰਨਵੀਵਟੀਨਾਗਰਲ
ਜੁਆਜਗਈਲੁਟੇਸਤਝੁਪਰਿਨਾਠੀਅਜੁ॥੬੩॥ਠਗੀਦਾਭੰਨੀਪੜੀਸਵੰਨਵੀਵਟੀਨਾਗਰਲਜੁ॥ਜੋਸਜਲ
ਭੁਇਭੁਰੇਥੇਮੋਕਿਉਆਵਹਿਅਜੁ॥੬੪॥ਠਗੀਦਾਬੇਨੇਵਜਾਕੁਤਿਆਏਹਨਚਲੀਗੀਤਿ॥ਕਥਹੀਚ
ਲਿਨਾਏਆਪੰਜੇਵਖਤਮਸੀਤਿ॥੬੫॥ਉਠਠਗੀਦਉਜੁਸਾਜੇਸੁਖਹਨਿਵਾਜਹੁਜਗਿ॥ਜੋਸਿਰਸਾਈਨ
ਨਿਵੈਸੋਸਿਰਕਾਪਉਤਗਿ॥੬੬॥ਜੋਸਿਰਸਾਈਨਨਿਵੈਸੋਸਿਰਕੀਜੈਕਾਈ॥ਭੰਨੇਹੋਠਿਜਲਈਮੈਕਾਯਲਸਿਦੈ
ਥਾਇ॥੬੭॥ਠਗੀਦਾਕਿਥੈਤੇਰੇਨਾਪਆਜਿਨੀਤੁਜਾਨਿਚਿਹਿ॥ਤੈਪਸਹੁਚਿਏਲਦਿਗਏਤੁਅਜੈਨਪਤੀਲੋਹਿ॥
੬੮॥ਠਗੀਦਾਮਨੁਮੈਦਸੁਕਰਿਟੇਟੇਟਿਥੇਲਾਹਿ॥ਅਗੈਮੁਖਿਆਵਸੀਦੇਜਕਸੈਦੀਭਾਹਿ॥੬੯॥ਮ:੫ ਠਗੀ
ਦਾਖਾਯਕੁਖਲਕਮਹਿਖਲਕਵਸੈਰਥਮਾਹਿ॥ਮੰਦਾਕਿਸਨੇਆਖੀਮੈਜਾਤਿਸੁਥਿਨੁਕੇਈਨਾਹਿ॥੭੦॥ਠਗੀਦਾ
ਜਿਦਿਨਾਯਕੀਪਆਜੇਗਲੁਕਪਹਿਉਖਾ॥ਪਵਨਿਨਾਇਤੀਮਾਮਲੇਸਹਾਇਤੀਦਖਾ॥੭੧॥ਚਥਲਚਲਲ
ਰਤੀਨਸੇਸੁਲੀਅਰਥਹਿਗਏ॥ਤੇਜੇਪੁਤੀਪਾਹਜੇਜਾਨੀਚਲਿਗਏ॥੭੨॥ਠਗੀਦਾਬੁਰੇਦਾਭਲਾਕਰਿਗੁਜਮਨਿਨਰ
ਦਾਇ॥ਦੇਹੀਰੋਗੁਨਲਗਈਪਲੈਸਭੁਕਿਛੁਪਾਇ॥੭੩॥ਠਗੀਦਾਪੰਖਪਰਹੁਲੀਦੁਨੀਸੁਰਵਾਥਾਗੁ॥ਨਉਥਤਿ

ਵਜਿਉ ਬਹਿਸਿ ਉਚਲਾ ਕਥਾ ਗਿਜਾ ॥੧੭॥ ਠਹੀਦਾ ਕੁੰਬੂਗੇ ਵੀਡੀਐ ਸੁਤਿਆ ਮਿਲੈ ਨਭਾਉ ॥ ਜਿਨੈ ਲਨਾ ਦੁਵ
 ਚੋਤਿ ਨਾ ਮਿਲਾ ਕੁਆਉ ॥੧੮॥ ਠਹੀਦਾ ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਦੁਖੁ ਖੁਸ਼ੁ ਦੁਖੁ ਸਥਾਇਐ ਜਾਗਿ ॥ ਉਚੇ ਚੜ੍ਹਿ ਕੈ ਦੀਖਾ
 ਤਾਪਿ ਘਰਿ ਏਹਾ ਆਗਿ ॥੧੯॥ ਮ:੫ ਠਹੀਦਾ ਭੂਮਿ ਠਹੀਦਾ ਵਲੀ ਮੈ ਏਹਿ ਸੁਲਾ ਬਾਗ ॥ ਜੋ ਜਨ ਪੀਰਿ ਸਿਵਾ ਜੀਆ ਤਿ
 ਨਾ ਮੈ ਚਨ ਲਾਗਿ ॥੨੦॥ ਮ:੫ ਠਹੀਦਾ ਉਮਰੁ ਹਵਰੀ ਸਿਰਿ ਸੁਵੰਨੀ ਦੇਹ ॥ ਵੇਰਯੋ ਕੈ ਟੀਪ ਟੀਪ ਅਨਿ ਜਿਨ
 ਪਿਆਰੇ ਨੇਹ ॥੨੧॥ ਕੰਧੀ ਵਹਲਨ ਢਹਿ ਤਉ ਭੀ ਏਖਾ ਦੇਵਲਾ ॥ ਜਿਸ ਰਿਝ ਬਜਾਇ ਵਹਲਨ ਤਿਉ ਉਗਇ ਕਰੇ
 ॥੨੨॥ ਠਹੀਦਾ ਭੁਖਾ ਸੇਤੀ ਦਿਹੁ ਗਈਆ ਸੁਲਾ ਸੇਤੀ ਗਇ ॥ ਖੜਾ ਪੁਕਾਰੇ ਪਤਲੀ ਥੋੜਾ ਕਪਰਵਾਇ ॥੨੩॥ ਲੀਮੀ
 ਲੀਮੀ ਨਦੀ ਵੇਰੋ ਕੰਧੀ ਕੋਰੋ ਨਤਿ ॥ ਥੋੜੇ ਕਪਰੁ ਕਿ ਅਕਰੇ ਜੇ ਪਤਲਾ ਰਹੈ ਸੁਚੇਤ ॥੨੪॥ ਠਹੀਦਾ ਗਲੀ ਸੁਜ
 ਲਵੀ ਹਇ ਕੁਛੁ ਢੇ ਦੀਨ ਲਗ ॥ ਧੁਖਾ ਜਿਉ ਮਝੀ ਹਕਾ ਗਇ ਤਿਨਾ ਮਪਿ ਗੀ ॥੨੫॥ ਠਹੀਦਾ ਏਹੁ ਤਨੁ ਭਉ ਕਲਾਨੀ
 ਤਨਿ ਤਦੁ ਥੀਐ ਕਉਲਾ ॥ ਕੰਨੀ ਚੁਯੇ ਦੇਹ ਠਹੀਤੀ ਵਕੋ ਪਉਲਾ ॥੨੬॥ ਠਹੀਦਾ ਰਬਖ ਜੁਗੀ ਪਕੀਆ ਮਖਿਅਨ
 ਈਵਹੀ ॥ ਜੋ ਜੇ ਵੈ ਵੀਰੁ ਜਾ ਸੋ ਉਮਰੁ ਥਪਵੀ ॥੨੭॥ ਠਹੀਦਾ ਤਨੁ ਸੁਕਾ ਪਿੰਜਰੁ ਥੀਆ ਤਲੀਆ ਖੁਡਹਿ ਕਾਗ ॥
 ਅਜੈ ਸੁਰਬੁ ਨ ਥਾਹੁ ਫਿਰਿ ਦੇਖੁ ਢੇ ਕੇ ਭਾਗ ॥੨੮॥ ਕਾਕ ਕਰਗ ਢੇ ਢੇ ਲਿਆ ਸਫਲਾ ਖਾਇਆ ਮਾਸੁ ॥ ਏਹੁ ਏਹੈ ਨਾਮ ਤਿ
 ਫੁਹੁ ਉਪਿਰ ਦੇਖਨ ਕੀਆਸ ॥੨੯॥ ਕਾਗਾ ਚੁੰਡੀ ਪੰਜਗ ਥਾਏ ਤਉ ਡਰਿ ਜਾਨਿ ॥ ਜਿ ਤੁਪਿ ਜਗੈ ਗਸਟੁ ਵੇਸੈ ॥ ਮਾਸੁ
 ਤਿਉ ਖਾਨਿ ॥੩੦॥ ਠਹੀਦਾ ਗੋਗਨੀ ਮਾਲੀ ਸਰੁ ਕਰੇ ਨਿਘਰਿਆ ਘਰਿਆਉ ॥ ਸਰਪਰੇ ਮੈ ਮਾਵਲਾ ਮਰਲਾ ਹਨ ਡਰਿਆਉ ॥੩੧॥
 ਏਨਾ ਲੋਇ ਦੀ ਦੇਖਾ ਦਿਆ ਕੇਤੀ ਚਲਿ ਗਈ ॥ ਠਹੀਦਾ ਲੋਕ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਮੈ ਆਪਣੀ ਪਈ ॥੩੨॥ ਆਪੁ ਸਵਾਰਿ ਮੈ
 ਮਿਲਾਇ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਠਹੀਦਾ ਜੇ ਤੁ ਮੇਰੇ ਹੋਇ ਹਰਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਰੇ ਹੋਇ ॥੩੩॥ ਕੰਢੀ ਉਤੈ ਭੁਖਾ ਕਿਚ
 ਰੁਕ ਬੈਠੈ ਪੀਰੁ ॥ ਠਹੀਦਾ ਕਚੈ ਭਾਗੈ ਰਖੀਐ ਕਚਰੁ ਤਾਈ ਨੀਹ ॥੩੪॥ ਠਹੀਦਾ ਮਹਲ ਨਿਸਖਲਾ ਰਹਿ ਗਏ ਵਾਸਾ
 ਏਆ ਤਲਿ ॥ ਗੋਗਨੀ ਮਾਲੀਆ ਬਹੁ ਸਨਿ ਭੁਹਾ ਮਲਿ ॥ ਆਖੀ ਸੇਖਾ ਬੰਦਗੀ ਚਲਾ ਅਜੁ ਕਿਕਾਇ ॥੩੫॥ ਠਹੀ
 ਦਾ ਅਉਤੈ ਦਾ ਬੰਨ ਏਵੈ ਦਿਸੈ ਜਿਉ ਦਗੀਆ ਵੈ ਢਹਾ ॥ ਅਗੈ ਦੇ ਜਕਤ ਪਿਆਸੁ ਲੀਐ ਹੁਲਾ ਪਵੈ ਕਹਾ ॥ ਏਕਨੇ ਰੋਸ
 ਭੋਜਣੀਆਈ ॥ ਏਕਿ ਫਿਰ ਦੇਵੇ ਪਰਵਾ ॥ ਅਮਲਾ ਜੀ ਕੀਤਿਆ ਦੁਨੀਵੇ ਚਿ ਸੇਵਰ ਗਹਿ ਗਾਹ ॥੩੬॥ ਠਹੀਦਾ
 ਦਗੀਆ ਵੈ ਕੰਨੈ ਬਹੁਲਾ ਬੈਠਾ ਕੇਲ ਕੇਗਾ ॥ ਕੇਲ ਕਰੇ ਦੇਹ ਭੁਨੇ ਅਚੰਭੇ ਬਾਜ ਪਏ ॥ ਬਾਜ ਪਏ ਤੇ ਸੁਰਬ ਦੇ ਕੇਲਾ
 ਵਿਸਰੀਆ ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਨ ਚੇਤੇ ਸਨਿ ਸੋ ਗਾਈ ਰਬ ਕੀਆ ॥੩੭॥ ਸਾਢੇ ਵੈ ਮਲ ਦੇਹੁ ਗੀ ਚਲੈ ਪਾਲੀ ਮੈਰੀ
 ਆਇ ਚਿ ਬੰਦਾ ਦੁਨੀਵੇ ਚਿ ਵਾਤਿਆ ਸੁਲੀ ਬੰਨੀ ॥ ਮਲ ਕਲਾ ਮਉਤ ਜਾ ਆਵਸੀ ਸਭ ਦਰਵਾਜੇ ਭੀਨੀ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਆ
 ਰਿਆ ਭਾਈਆ ਮਗੈ ਦਿਤਾ ਬੰਨੀ ॥ ਵੇਖੁ ਹੁਕੰਦ ਚਲਿਆ ਚਹੁ ਜਾਇਆ ਦੇ ਕੀਨੀ ॥ ਠਹੀਦਾ ਅਮਲਾ ਜੀ ਕੀਤੇ ਦੁਨੀ

ਵਿਚਿ ਦਰਗਾਹਾ ਏਕੀਸੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ਠਹੀਦਾ ਹਉ ਬਲਿਹਾ ਗੀਤਿ ਪੀਸੀਆ ਜੀ ਗਇ ਜੇਨ ਵਹੁ ॥ ਕਕਰੁ ਚੁਗਾਨਿ ਖਲਵ
ਸਨਿਰਬਨੇ ਫੇਰੀ ਪਾਸੁ ॥ ੧੦੧ ॥ ਠਹੀਦਾ ਹਉ ਤਿਠੀ ਵਹੁ ਕੀ ਬਿਆਪਤ ਬੁਝੈ ਬੁਝੈ ਪਾਹਿ ॥ ਚਾਰੇ ਭੰਡ ਛੁਡੀਆ ਠਹ
ਲੁਕਿ ਬਹੁ ਪਾਹਿ ॥ ੧੦੨ ॥ ਠਹੀਦਾ ਪਾਤ੍ਰ ਪੋਟੇ ਲਧ ਜਕਰੀ ਕੇ ਬਲ ਜੀ ਪਹਿਰੇ ਉ ॥ ਜੇਨੀ ਵੇਸੀ ਸਹਿਮਿ ਲੈ ਸੇਈ ਵੇਸ ਕਰੇ ਉ ॥
੧੦੩ ॥ ਮ: ੩ ਕਾਂਇ ਪੋਟੇ ਲਧ ਪਾਤ੍ਰ ਤੀ ਕੇ ਬਲ ਜੀ ਪਹਿਰੇ ਉ ॥ ਨਨਕ ਘਰੀ ਬੈਠਿਆ ਸਹਿਮਿ ਲੈ ਜੇਨੀ ਅਤਿ ਗਸਿਕਰੇ ਉ ॥
੧੦੪ ॥ ਮ: ੪ ਠਹੀਦਾ ਗਠ ਬੁਜੇਨ ਵਡਿਆਈਆ ਪਨਿ ਜੋ ਬਸਿਆ ਗਾ ॥ ਖਾਲੇ ਚਲੇ ਪਈ ਸਿਉ ਦਿਬੋ ਜੇ ਉ ਮੀਰ
ਹੁ ॥ ੧੦੫ ॥ ਠਹੀਦਾ ਤਿਨ ਮੁਖ ਰਹਾ ਵਹੇ ਜੇਨਾ ਵਿਸਾਰਿ ਚਿਨੁ ਉ ॥ ਮੈਥੋ ਦੁਖ ਘਲੇ ਰਿਆ ਅਗੈ ਠਹਿਰਨ ਉ ॥ ੧੦੬ ॥
ਠਹੀਦਾ ਪਿਛਲਾ ਗਤਿ ਨ ਜਾਗਿ ਚਿਨੀ ਵਹੇ ਰੋ ਮੁਏ ਚਿਨੀ ॥ ਜੇ ਤੈਰ ਬੁਝਿ ਸਾਰਿਆ ਤਰ ਬਿਨ ਵਿਸਾਰਿ ਚਿਨੀ ॥ ੧੦੭ ॥ ਮ: ੪
ਠਹੀਦਾ ਕੋਤਰੇ ਗਾਵਾ ਵਰਾ ਵੇ ਮੁਹਤਾ ਹੁ ॥ ਅਲਹ ਸੇ ਤੀ ਗਤਿ ਆਏ ਹੁ ਸਚਾ ਵਸਾ ਹੁ ॥ ੧੦੮ ॥ ਮ: ੪ ਠਹੀਦਾ
ਖੁਸ਼ਖੁਏ ਕੁਕਰਿ ਦਿਲ ਤੇ ਲਾਹਿ ਵਿਕਾ ॥ ਅਲਹ ਭਵੈ ਸੇ ਭਲਾ ਭਾਭੀ ਦਰ ਬਾਹੁ ॥ ੧੦੯ ॥ ਮ: ੪ ਠਹੀਦਾ
ਦੁਨੀ ਵਜਾਈ ਫਜਾਈ ਦੁਭੀ ਵਜਾਹਿ ਨਾਲਿ ॥ ਸੇਈ ਜੀ ਉਨ ਵਜਾਹਿ ਜੇ ਸੁਆਲ ਹੁ ਕਰ ਦਾਸਾ ਗ ॥ ੧੧੦ ॥ ਮ: ੪
ਪਾਠਹੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾਈ ਸੁਦਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨ ਕਿਤੇ ਕੀਆ ॥ ਮਿਸਲ ਠਕੀ ਗੰਗਾ ਖੜੀ ਸੁਪਾਈ ਮੈ ਪੁਰ ਕਰੀਆ ॥ ੧
੧੧ ॥ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰੇ ਠਹੀਦਾ ਪਛਲਾ ਭੀ ਪਛਲਾ ਗਤਿ ॥ ਜੇ ਜਾ ਗੀਨਿ ਲਹਿਨਿ ਸੇਈ ਕੋਟੇ ਦਾਤਿ ॥ ੧੧੨ ॥ ਦਾਤੀ ਸਾਰਿ
ਬਸੀ ਦੀਆ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿ ਸੁਨਾਇ ॥ ਏਕਿ ਜਾਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਨੀ ਏਕ ਨਾਮੁ ਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾਇ ॥ ੧੧੩ ॥ ਦੁ
ਫੇਦੀ ਏ ਸੁਹਾਗ ਕੁਤ ਉਤਨਿ ਕਈ ਕੋਗ ॥ ਜੇਨਾ ਨਾਉ ਸੁਹਾਗ ਦੀ ਤਿਨਾ ਛਾਕੇ ਰੋਗ ॥ ੧੧੪ ॥ ਸਬਰ ਸੇ ਬਕਮਾ ਲਾ
ਏ ਸਬਰ ਕਾਨੀ ਹੋਈ ॥ ਸਬਰ ਸਿਦਾ ਬਾਹੁ ਖਾਧੁ ਖੁਖਤ ਨ ਕਰੀ ॥ ੧੧੫ ॥ ਸਬਰ ਮੰਦਰਿ ਸਾਬਰੀ ਤਨੁ ਏਵੈ ਜਾ ਲੇਨੀ ॥
ਤਨਿ ਨ ਜੀ ਕਿਖੁ ਚਾਈ ਏ ਤੇ ਤਨ ਕਿਸੈ ਦੇਨੀ ॥ ੧੧੬ ॥ ਸਬਰ ਏ ਹੁਸੁ ਅਉ ਜੇ ਤੁਥੀ ਦਾਇ ਕੁ ਕਰਹਿ ॥ ਵਧਿ ਬੀਵਹਿ ਦ
ਗੀਆ ਉਤਿਨ ਬੀਵਹਿ ਵਹੁ ॥ ੧੧੭ ॥ ਠਹੀਦਾ ਦਰਵੇਸੀ ਗਾਖੜੀ ਚੋ ਪੜੀ ਪਗੀਤ ॥ ਏਕ ਨਿਕਿਨੈ ਚਾਯੀ ਮੈ ਦਰ
ਵੇਸ ਵੀਗੀਤ ॥ ੧੧੮ ॥ ਤਨੁ ਤਪੇ ਤਨੁ ਗਜਿ ਉਬਾਲੁ ਨ ਚੁਬਲੀਨੀ ॥ ਪੈਗੀ ਬਕਾ ਸਿਰਿ ਚੁਲਾ ਜੇ ਮੁਪਿ ਗੀ ਮਿਲੀਨੀ ॥
੧੧੯ ॥ ਤਨੁ ਤਪਾਈ ਤਨੁ ਗਜਿ ਉਬਾਲੁ ਨ ਚੁਬਲੀਨੀ ॥ ਸਿਰਿ ਪੈਗੀ ਕਿਆ ਠੇਕਿਆ ਮੈ ਦਰਿ ਪੀਗੀ ਨਿਹਾਲੀ ॥ ੧
੨੦ ॥ ਹਉ ਦੂਫੇ ਦੀ ਸਜਾ ਲਾਸ ਜਲ ਮੈ ਰੈਨਾਇ ॥ ਨਨਕ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀ ਮੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਇ ਦਿਖਾਇ ॥ ੧੨੧ ॥
ਤਸਾਈ ਖਤਰੀ ਦੀਆ ਬਗਾਆਈਆ ਚਾਉ ॥ ਭਾਬਿ ਮੁਏ ਬਗ ਬਪੁਰੇ ਸਿਰੁ ਤਲਿ ਉਪਰਿ ਪਉ ॥ ੧੨੨ ॥ ਮੈ ਜਾ
ਲਿਆ ਵਰਤਿ ਸੁਰੈ ਤਮੈ ਕੀਤਾ ਸੰਗੁ ॥ ਜੇ ਜਾਲਾ ਬਗੁ ਬਪੁਰਾ ਜਨੀ ਮਨ ਭੁਝੀ ਅੰਗੁ ॥ ੧੨੩ ॥ ਕਿਆ ਹੋ ਸੁਕਿਆ ਬ
ਗੁਣਾ ਜਾਕ ਉਨ ਦਰਿ ਪੈਗੀ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਨਨਕ ਕਾ ਗੁਰੁ ਸੁਕੇ ॥ ੧੨੪ ॥ ਸਬਰ ਪੀਖੀ ਰੋਕੇ ਠਹੀਦਾ ਲਪਚਾਸ ॥

ਇਹੁਤੁਲਾਹਗੀਗਤੁਥਿਆਸਚੇਤੇਗੀਆਸ॥੧੨੫॥ਕਵਲੁਸੁਅਖਰੁਕਵਲੁਗੁਲੁਕਵਲੁਸੁਮਲੀਆਮੰਤੁ॥
 ਕਵਲੁਸੁਵੇਸੋਹਉਕਰੀਜੇਤੁਵਸਿਆਵੈਕੰਤੁ॥੧੨੬॥ਨੇਵਲੁਸੁਅਖਰੁਕਵਲੁਗੁਲੁਜਿਧਮਲੀਆਮੰ
 ਤੁ॥ਏਤੈਥੈਲੇਵੇਸਕਰਿਤਾਵਸਿਆਵੈਕੰਤੁ॥੧੨੭॥ਅਤੋਰੇਦੋਰੇਇਇਆਲਾ॥ਤਾਲੋਰੇਦੋਰੇਇਨਿਤਾਲਾ॥
 ਅਲੋਰੇਦੇਅਪੁਵੈਰਏ॥ਕੋਐਸਾਢਗਤੁਸਚਏ॥੧੨੮॥ਇਕੁਠਿਕਾਨਗਾਯਾਇਸਤਨਮੈਸਚਾਪਲੀ॥ਹਿ
 ਅਉਨਕੈਹੀਠਹਿਮਾਲਕਸਤੁਅਮੋਲਵੇ॥੧੨੯॥ਸਤਨਾਮਨਮਾਲਕਠਾਹਲੁਮੁਧਿਮਚਾਂਗਵਾ॥ਜੇਤਉਪਿ
 ਰੀਆਈਸਿਕਹਿਅਉਠਾਰੇਕਹੀਦਾ॥੧੩੦॥

ਸਵਯੇਸ਼ੀਮੁਖਬਾਕੁਮਹਲਾ੫

੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਦਿਪੁਰਖਕਰਤਾਰਕਰਦਾਕਾਰਲਾਸਤੁਆਪੋ॥ਸਰਬਗਹਿਚਿਭੁਰਪੁਰਿਸਗਲਪਟਗਹਿਚਿਥਿਆਪੋ॥ਬਾਪਤੁਦੇ
 ਖੀਐਜਗਤਿਜਾਨੈਕਉਨੁਤੇਗੀਗਤਿ॥ਸਰਬਕੀਰਖਾਕੈਆਪੋ॥ਹਰਿਪਤਿਆਥਿਨਸੀਆਥਿਗਤਿਆਪੋਆ
 ਪਿਉਤਪਾਤਿਏਕੈਤੂਹਿਏਕੈਅਨਨਹੀਤੁਮਭਤਿ॥ਹਰਿਅੰਤੁਨਹੀਪਾਰਾਵਰੁਕਉਨੁਹੈਕੈਰੀਚਰੁਜਗਤਿਪਤਾ
 ਤੈਸ੍ਰਬਪ੍ਰਨਕੇਅਪਗੁ॥ਜਨੁਨਕੁਭਗਤੁਦਰਿਤੁਲਿਖਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿਥਾਥਿਥਾਉ
 ਥਾਥਿਥਾਥਿਸਦਥਾਥਿਹਰਿ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਵਹਸਰਿਅਤੁਲਭੰਡਭਰਿਪਰੈਹੀਤੇਪਰੈਅਪਰਅਪਾਰਪਰਿ॥ਆ
 ਪੁਨੇਭਾਵਨੁਕਰਿਮੀਤਿਨਦੁਜੋਰਪਰਿਚਿਪਤਿਪਰਲਉਏਕੈਨਿਮਖਤੁਪਰਿ॥ਅਨਨਹੀਸਮਸਰਿਉਜੀਆਰੇਨਿਰ
 ਮਰਿਕੋਟਿਪਰਛਤਜਾਹਿਨਾਮਾਥਿਏਹਰਿਹਰਿ॥ਜਨੁਨਕੁਭਗਤੁਦਰਿਤੁਲਿਖਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਆ
 ਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿਥਾਥਿਥਾਥਿਥਾਥਿਥਾਥਿਸਦਥਾਥਿਹਰਿ॥੨॥ਸਗਲਭਵਨਧਾਰੇਏਕਥੇਕੀਏਥਿਥਾਰੇਪੁਰਿਗਹਿ
 ਚਿਸ੍ਰਬਮਹਿਅਪਿਰੈਨਿਗੇ॥ਹਰਿਗੁਨਨਹੀਅੰਤਪਾਰੇਜੀਅਜੀਤਸਭਿਥਰੇਸਗਲਕੇਦਾਤਾਏਕੈਅਲਖਮੁਰਗੇ॥
 ਆਪਹੀਪਾਰਨਧਾਰੇਕੁਦਰਤਿਰੈਦੇਖਰੇਬਹੁਚਿਹਨੁਹੀਮੁਖਨਮਸਾਗੇ॥ਜਨੁਨਕੁਭਗਤੁਦਰਿਤੁਲਿਖਹਮ
 ਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿਥਾਥਿਥਾਥਿਥਾਥਿਥਾਥਿਸਦਥਾਥਿਹਰਿ॥੩॥ਸਰਬਗੁਣਾਨਿਧਨੀਕੀ
 ਮਾਤਿਨਗਨੈਪਨੈਉਚੇਤੇਉਚੇਜਾਨੀਜਪ੍ਰਭਤੇਰਥਨੀ॥ਮਨੁਪਨੁਤੇਰਪਨੈਏਕੈਤੁਤਿਰੈਜਹਨੈਕਵਨਉਪਾਦੇਉ
 ਥਾਤੇਤੇਥਾਤਨੀ॥ਜਾਨੈਕਉਨੁਤੇਰਭਉਅਲਖਅਪਾਰਦੇਉਅਕਲਕਲਾਹੈਪ੍ਰਭਸਰਬਕੋਪਨੀ॥ਜਨੁਨਕੁਭਗਤੁਦ
 ਰਿਤੁਲਿਖਹਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਆਬਖਾਨੈ॥ਹਾਂਕਿਥਾਥਿਥਾਥਿਥਾਥਿਥਾਥਿਸਦਥਾਥਿਹਰਿ॥੪॥ਨਿਰੰਕਾਰਮ

ਕਰਮਛਾਪੁਰਨਾਥਿਨਸੀ॥ ਹਰਖਵੈਤਅਨੰਤਰੂਪਨਿਰਮਲਾਥਿਗਸੀ॥ ਗੁਣਗਾਵਹਿਬੇਅੰਤਅੰਤਇਕਤਿਲ
ਨਹਿਪਸੀ॥ ਜਾਕਉਹੋਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਜਨੁਮਭੁਮਹਿੰਨਲਸੀ॥ ਧੀਨਿਧਿਨਿਤੇਧੀਨਿਜਨਾਜੇਹਕ੍ਰਿਪਾਲਹਰਿਹਰਿਭੁਜਉ॥
ਹਰਿਗੁਰੁਨਨਕੁਜੇਨਪਰਸਿਅਉਸਿਜਨਅਮਰਲਦੁਹਬੇਰਹਿਚਿ॥ ੫॥ ਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਭ
ਲੀਐ॥ ਦੁਸਰਾਨਨਅਵਰੁਪੁਰਖੁਪਉਰਤਨੁਸੁਲੀਐ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕੋਨਮੁਐਤਮਨਿਸਭਰੁਖਪਾਏ॥ ਜੇਹ
ਰਸਨਚਾਖਿਚਿਤੇਤਜਨਾਇਪਤਿਅਘਾਏ॥ ਜੇਹਰਾਕੁਰਸੁਪਸੀਨੁਭੁਜੇਸਤਸਿਗਤਿਤਿਠੀਪਾਅਗੁ॥ ਹਰਿਗੁਰੁ
ਨਨਕੁਜੇਨਪਰਸਿਚਿਤਿਨਸਭਕੁਲਕੋਚਿਉਧਰੁ॥ ੬॥ ਸਦੁਸਬਦੀਬਾਲਸਦੁਸਚੇਪਹਿਪਰਿਚਿ॥ ਸਚੈਤਖਤਿ
ਨਿਵਸੁਸਦੁਤਪਵਸੁਕਰਿਚਿ॥ ਸਚਿਸਿਗਹਿਉਸਿਸਰਾਅਪਿਆਭੁਲਨਕੁਲਉ॥ ਰਤਨਨਾਮੁਅਪਾਰੁਕੀਮਨਹੁਪ
ਵੈਅਮੁਭਉ॥ ਜੇਹਕ੍ਰਿਪਾਲਹੋਯਉਗੁਬਿੰਦੁਸਰਬਸੁਖਤਿਨਹੁਪਾਏ॥ ਹਰਿਗੁਰੁਨਨਕੁਜੇਨਪਰਸਿਚਿਤੇਬਹੁਵੈ
ਠਿਰਿਜੇਨਿਨਾਏ॥ ੭॥ ਕਵਨਜੇਗੁਕਉਗੁਗੁਨੁਪਨੁਕਵਨਾਬਿਪਿਉਸੁਤਿਕਰੀਐ॥ ਸਿਪਸਧਿਕਤੇਤੀਸਕੋਰਿ
ਤਿਰੁਕੀਮਨਪਗੀਐ॥ ਬਹਮਾਦਿਕਸਨਕਾਦਿਸੇਖਗੁਲਅੰਤੁਨਪਾਏ॥ ਅਗੁਗਹਿਚਿਨਹੀਜਾਏਪੁਰਿਸੁਬਰਹਿ
ਚਿਸਾਏ॥ ਜੇਹਕਾਟੀਸਿਲਕਦਸਾਲਪੁਭਿਸੇਇਜਨਲਗੇਭਗਚੇ॥ ਹਰਿਗੁਰੁਨਨਕੁਜੇਨਪਰਸਿਚਿਤੇਇਤਉਤ
ਸਦਾਮੁਕਤੇ॥ ੮॥ ਪੁਰਦਾਤਉਦਾਤਾਰਪਰਿਉਜਾਚਕਾਇਕੁਸਰਨਾਮਿਲੈਦਨੁਸਿਤਰੇਨਜੇਹਲਾਗਿਭਉ
ਜਾਨੁਤਰਨਾ॥ ਬਿਨਤਿਕਰਉਅਰਦਾਸਿਸੁਨਹੋਠਾਕੁਰਕੁਏ॥ ਦੇਹਦਰਸੁਮਨਿਚਾਉਭਗਤਿਇਹੁਮਨੁਰਹ
ਗਏ॥ ਬਾਹਿਚਿਚਗੁਅੰਧਾਰਮਹਿਸਭਕਾਇਉਪਗੀਇਕਨਮਸਕਾਪਗਦੁਸਗਲਹਰਿਭਵਨਮਹਿਜਨੁਨਨਕੁ
ਗੁਰੁਪਰਕਾ॥ ੯॥ ਸੁਵੇਯੋਮੁਹਲਪ ਕਾਚੀਦੇਹਮੇਹਨਿਬੰਧੀਸਠਕੋਠਰਕੁਚੀਲਕਾਗਿਅਸੀ॥
ਪਵਤਰੁਮਤਰਹਨੁਨਹੀਪਵਤਪਾਰਕੁਰਮਕੀਗਤਿਨਹੀਜਸੀ॥ ਜੇਬਨਹੁਪਾਇਆਮਦਮਤਾਬਿਚਰਚਥਿ
ਕਲਬਦੋਅਭਿਮਨੀ॥ ਪਰਪਨਪਰਅਪਵਾਦਨਾਗਿਨਿੰਦਾਯਹਮੀਠੀਜੀਅਮਾਹਿਤਿਤਨੀ॥ ਬਲਬੰਚਛਪਿਕਰਤ
ਉਪਵਾਪੇਖਤਸੁਨਤਪੁਤਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਸੀਲਧਰਮਦਯਸੁਚਨਾਸੁਆਇਚਿਸਗਨਿਜੀਅਕੇਦਨੀ॥ ਕਾਰ
ਨਕਰਲਸਮਰਥਸਿਰੀਪਰਗਾਖਿਲੇਹੁਨਨਕਕੇਸੁਆਮੀ॥ ੧॥ ਕੀਰਤਕਰਨਸਰਨਮਨਮੇਹਨਜੇਹਨਪਾਥਿਦਾ
ਰਨਕਉ॥ ਹਰਿਤਾਰਨਤਰਨਸਮਰਥਸੇਥੈਬਿਪਿਕੁਲਹਸਮੁਉਪਾਰਨਸਉ॥ ਚੇਤਚੇਤਿਅਚੇਤਜਨਿਸ
ਤਸਿਗਤਿਭਰਮਅਪੇਰਮੋਹਿਚਿਕਤਪਉ॥ ਪੁਰਤਘਬਿਚਸਾਪਲਾਸਿਮਰਨਗਮਨਾਮਗਨਾਸਿਗਲਉ॥ ਹੇਛਉ
ਕਨੁਅਲਪਸੁਖਬੰਧਨਕੋਟਿਜਨੀਮਕਹਾਦਖਭਉ॥ ਸਿਖਾਸੇਤਨਮੁਭੁਜਨਨਕਰਮਗਿਗੀਆਤਮਾਸਿਉਰਉ॥ ੨॥
ਰੰਚਕਰੇਤਖੇਤਤਨੀਨੀਗੀਮਤਦੁਰਲਭਦੇਹਸਵਰਿਪਗੀ॥ ਧਨਪਨਸੇਧੇਸੁਖਭੁੰਚਤਸਿਕਟਕਾਟੀਬਿਪਾਤਿਹ

ਗੀ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਅਭੈਧੰਧੁਭੁਨਕੀਸਭਸੁਖਪਗੀ॥ ਬਘਮਨੋਵਤਾਦਿਨਪਤਨਿਤਮਾਵਤਨਿਕ
 ਟਿਥੇਖੀਮਜਗੀ॥ ਰੇਗੁਨਯੋਨਦੀਨਮਾਇਆਕ੍ਰਿਮਾਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਏਕਘਗੀ॥ ਕਰੁਗਹਿਏਹਾਕ੍ਰਿਪਾਭਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿ
 ਧਿਨਨਕਕਾਟਿਭਰੇਮਭਗੀ॥ ੩॥ ਰੇਮਨਮੁਸਾਕਿਯਮਹਿਗਰਬਤਕਰਤਬਕਰਤਮਹਾਂਪ੍ਰਘਨੀ॥ ਸੰਪਤਦੇਯਭੇਲ
 ਸੰਗਭੂਲਚਮਾਇਆਮਗਨਭ੍ਰਮਤਘੁਘਨਾ॥ ਸੁਤਬਨਿਤਸਾਜਨਸੁਖਧੰਧੁਤਸਿਓਮੇਰੁਬਾਦਿਚਿਸੁਘਨਾ॥
 ਕੋਇਚਿਥੀਨੁਅਹੰਮਮਾਭੁਕੀਤਤਮਦਿਧਕਰਤਅਘਨਾ॥ ਮਿਰਤਮੰਜਾਰਪਜਰਿਮੁਖੁਨਿਰਖਤਭੁੰਚਤਭੁਗ
 ਤਿਭੁਖਭੁਖਨਾ॥ ਸਿਮਰਿਗੁਪਾਯਦਾਇਆਲਸਤੰਗਰਿਨਨਕਜਗੁਜਾਨਤਸੁਪਨਾ॥ ੪॥ ਦੇਹਨਗੇਹਨਗੇਹਨਨੀਤਾ
 ਮਾਇਆਮਤਕਯਲਉਗਰਹਾ॥ ਛਤਨਪਤਨਚਉਅਚਵਰਧਤਤਿਜਾਤਰਿਦੈਨਾਬਿਚਰਹਾ॥ ਰਥਨਾਮਸੂਨ
 ਗਜਸਿੰਘਸਨਛਿਨਮਹਿਤਿਅਗਨੂੰਗਸਿਪਾਰਹਾ॥ ਸੂਰਨਬੀਰਨਮੀਰਨਖਨਮਸੀਰਿਨਕੋਊਦਿਸਦਿਨਿਹਾਰਹਾ॥ ਕਿ
 ਟਨਚਿਟਨਕੋਸਨਛੇਦਕਰਤਬਿਕਰਦਉਕਰਣਹਾ॥ ਮਿਤਨਪੁਤਕਲਤਸਾਜਨਸਖਉਲਟਤਜਤਬਿਰਖਕੋ
 ਛਰਹਾ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਪੁਰਖਪੁਤਪੁਰਨਾਛਿਨਛਿਨਸਿਮਹੁਅਗਮਾਪਾਰਹਾ॥ ਸ੍ਰੀਪਤਿਨਾਥਸਗਦਿਨਨਕਜਨੇ
 ਰੁਗਵੰਤਕ੍ਰਿਪਕਰਿਤਾਰਹਾ॥ ਪਾਪਨਮਾਨਦਨਮਗਜੋਹਨਹੀਤੁਚੀਤੁਦੇਯੇਯੇਪਾਗੀ॥ ਸਾਜਨਸੈਨਮੀਤਸੁਤ
 ਰਾਈਤਾਹੁਤੇਯੇਰਬੀਨਿਰਾਗੀ॥ ਪਾਵਨਪਾਵਨਭੂਰਕਮਾਛਨਾਇਹਾਬਿਧਿਕਰਤਅਉਪਤਨਜਾਗੀ॥ ਕਰਮਪਰਮਸੀ
 ਜਮਸੁਖੇਮਾਚੰਚਲਸੰਗਿਸਗਲਾਬਿਧਿਹਾਗੀ॥ ਪਸੁਪੰਖੀਬਿਰਖਅਸਥਵਰਥਹਾਬਿਧਿਜੋਯੇਭ੍ਰਮਚਿਅਤਿਭ੍ਰਾਹੀ॥ ਖਿ
 ਨੁਪਾਯਚਸਾਨਮੁਨਹੀਸਿਮਰਿਚਿਦੀਨਨਾਥਪ੍ਰਾਨਪਤਿਸਾਗੀ॥ ਖਨਪਾਨਮੀਰਸਭੇਜਨਅੰਤਕੀਤਾਰੋਤਕਤਖਾਹੀ॥ ਨਨ
 ਕਸਿਤਚਰਨਸੰਗਿਉਪਰੋਹੋਗਿਮਾਇਆਮਗਨਚਲੇਸਭਿਰਾਗੀ॥ ੬॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਿਵਛੰਦਮੁਨੀਸੂਰਸਾਕਿਰਸਕਿ
 ਠਕੁਰਗੁਨਗਾਵਤਾ॥ ਇੰਦ੍ਰਮੁਨਿੰਦ੍ਰਖੇਜਤੇਰੋਕਖਪਗਦਿਗਗਨਮਾਵਤਫੁਨਿਧਾਵਤਾ॥ ਸਿਪਮਨੁਖਦੇਵਾਅਰੁਦਯਵ
 ਇਕੁਤਿਲੁਤਕੇਮਰਮੁਨਪਾਵਤਾ॥ ਪਿਅਪਭਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਸਭਗਤੀਹਰਿਜਨਤਾਕੈਦਰਸਿਸਾਵਤਾ॥ ਤਿਸਹਿਤਿਅ
 ਗਿਆਨਕਉਜਾਚਹਿਮੁਖਦੰਤਰਸਨਸਗਲਾਘਸਿਜਾਵਤਾ॥ ਰੇਮਨਪੁਰਸਿਮਰਿਸੁਖਦਤਾਨਨਕਦਾਸਤੁਭਹਿ
 ਸਮਝਾਵਤਾ॥ ੭॥ ਮਾਇਆਠੰਗਾਬਿਰੰਗਕਰਤਭ੍ਰਮੋਹਕੈਕ੍ਰਿਪਗੁਬਾਰਿਪਰਿਚਿਹੈ॥ ਏਤਾਗਬੁਅਕਸਿਨਮਵ
 ਤਾਬਿਸਟਾਅਸੂਕ੍ਰਮਿਉਦਰੁਭਰਿਚਿਹੈ॥ ਦਹਦਿਸਧਾਇਮਹਾਬਿਖਿਆਕਉਪਰਧਨਛੀਨਿਅਗਿਆਨਿਹਰਿਚਿ
 ਹੈ॥ ਜੇਬਨਬੀਤਿਜਰੋਗੇਗਿਸਿਚਿਜਮਵੁਤਨਛੰਨੁਮਿਰਤਮਰਿਚਿਹੈ॥ ਮਾਨਿਕਜੋਨਿਸੈਕਟਨਰੁਭੁੰਚਤਸਾਸਨ
 ਦੁਖਗਠਤਿਗਾਰਿਚਿਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਉਪਰਹਿਸੇਨਨਕਕਰਿਕੋਰਪਸਿਤੁਆਪਿਕਰਿਚਿਹੈ॥ ੮॥ ਗੁਲਾਸਮੂਹਫਲ
 ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਰਨੋਹਈਆਸਯਾਗੀ॥ ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਤੰਤ੍ਰਪਰਦੁਖਹਰਸਰਬੋਗਧੰਡਲਗੁਲਕਾਰੀਕਾ

ਮਥੇ ਪਸਦ ਮਤ ਸਗੋਂ ਸਿਨਾ ਬਿਨ ਸਿਜਾਤਿ ਤਿਨਾ ਮੁਢਿ ਚਗੀ ॥ ਏ ਸਨ ਦਨ ਤਪਨ ਸੁਚ ਕਿਰਿਆ ਚਰਣ ਕਮਲ ਹਿਰ
 ਦੈ ਪ੍ਰਭ ਪਗੀ ॥ ਸਾਜ ਨੀਤ ਸਖਾ ਚਰਿ ਬੀਪ ਪਜੀ ॥ ਅਧਨ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਨ ਅਧਾ ਗੀ ॥ ਚਿਟ ਗਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸਮਰਥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ
 ਬਾਹਿਰੀ ॥ ੮ ॥ ਆਵ ਪਕਟਿ ਚਿਨ ਜਾਤ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੀ ਗੀ ॥ ਦਾਵ ਸਿ ਬੰਧਿ ਚਿਨ ਜਾਤ ਬਿਧੇ ਮਨ ਦਰਸ ਮਥਿ ॥
 ਪਾਵ ਕਜਰਿ ਚਿਨ ਜਾਤ ਗਹਿ ਚਿਨ ਨ ਪੂਰਿ ਲਾਗੀ ॥ ਨੀਤ ਸਖ ਸਿ ਬੋਰਿ ਚਲਹਿ ਰਿਪੀ ਬਿਪਾਗੀ ॥ ਨਨ ਕਰੇ ਗਦੇ ਖਾਮ ਘੋਰ
 ਛਿਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਖਾਗੀ ॥ ੯ ॥ ਇ ਦੁਰ ਕਰਿ ਲਾਗੇ ਬਹੁ ਭਤੀ ॥ ਬਿਚਗਹਿ ਅਧਿਕਾਸ ਤਬ ਬੁਝਤੁ ਆ ॥ ਭਸਮ ਲਾਗਾ ਏਤੀ
 ਰਬ ਬਹੁ ਭੁਖੇ ਸੁਖ ਮਦੇ ਬੀਪ ਹਿ ਬਹੁ ਜਵਾ ॥ ਬਿਨੁ ਰਿਭ ਜਨ ਸਗਲ ਦੁਖ ਪਵਤਾ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਮੁ ਬਦਾ ਏ ਸੁਤ ਕੇ
 ਰਵਾ ॥ ਪੂਜਾ ਚਕਰ ਤਸੇ ਮਪਕਾ ਅਧਿਕ ਭਤਿ ਬਾਦ ਹਿ ਕਰਿ ਬਵਾ ॥ ੧੦ ॥ ੮ ॥ ੨੦ ॥

ਸਵਯੇ ਕਲਭਟ ਕੇਤ ਬਾਰੇ ਰਨ ਕੇ   ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ੧   ੧੮ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਇਕ ਮਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਧਿਕ ਰਦਾ ਤਾ ਸਿ ਤਸਾ ਰੁਸ ਦਾ ਬਿਖਿਆਤਾ ॥ ਤਾ ਸੁਚਰਨ ਲੇਹਿ ਦੈ ਬਸਾਵਉ ॥ ਤਉ ਪਰਮ
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਗਾਵਉ ਗੁਨ ਪਰਮ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਦੁਰਤ ਨਿਵਾਰ ਲਾਸ ਬਦਸੇਗੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਗੀਤੀ
 ਰਪੀ ਰਮਤਿ ਸਾਗਰ ਜੋ ਗੀਤੀ ਗਮ ਪਿਅਨੁ ਪਗੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ੍ਰ ਦਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਕਾਮਾਤ ਮਰਸੁ ਜੀਤਿ ਜਾਇ
 ਚਿ ॥ ਕਾਬਿਕਲ ਸੁਜ ਸੁਗਾਵਉ ਗੁਰਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋ ਗੁਜੀਤਿ ਮਾਇ ਚਿ ॥ ੨ ॥ ਗਾਵਹਿ ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੋ ਗੇਸੁਰ
 ਹਰਿ ਰਸ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਕਲਾ ॥ ਗਾਵਹਿ ਜਨਕਾਦਿ ਸਾਪਸਿ ਪਾਦਿ ਕਮੁਨਿ ਜਨ ਗਾਵਹਿ ਅਛਲਾ ਛਲਾ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਲਧੇ
 ਮੁਅਟਲ ਮੰਚਲਾਵੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਗੁਜਾਇ ਚਿ ॥ ਕਾਬਿਕਲ ਸੁਜ ਸੁਗਾਵਉ ਗੁਰਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋ ਗੁਜੀਤਿ ਮਾਇ
 ਚਿ ॥ ੩ ॥ ਗਾਵਹਿ ਕਪਿਲਾਦਿ ਆਦਿ ਜੋ ਗੇਸੁਰ ਅਪਰਿਪਰ ਅਵਤਾਰ ਵੇਗੇ ॥ ਗਾਵੈ ਜਮਦਗਨਿ ਪਰਸਰਾਮੇ ਸੁਰਕਰਕ
 ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭੇ ਜੁਹਰਿ ਚਿ ॥ ਉਧੇ ਅਕੁ ਗਾਥਿ ਦਭ ਗੁਲਗਾਵੈ ਸਰਬਾਤ ਮੁਜੀਤਿ ਜਾਇ ਚਿ ॥ ਕਾਬਿਕਲ ਸੁਜ ਸੁਗਾਵਉ
 ਗੁਰਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋ ਗੁਜੀਤਿ ਮਾਇ ਚਿ ॥ ੪ ॥ ਗਾਵਹਿ ਗੁਲਬਰਨ ਚਰਿਖਟ ਦਰਸਨ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਕਸਿ ਮਹੀ ਬਿਗੁਨਾ ਗਾ
 ਵੈ ਗੁਲਸੇਂਤ ਸਜਿ ਰਬਾ ਰਸ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਭਿਵਲਾਗੇ ਪੁਨਾ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਲਾਮ ਰਦੇ ਉਬੈ ਰਾਗੀ ਜੇਨਿ ਪਿਆਨ ਨਿਰੰਤਰਿ
 ਜਾਇ ਚਿ ॥ ਕਾਬਿਕਲ ਸੁਜ ਸੁਗਾਵਉ ਗੁਰਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋ ਗੁਜੀਤਿ ਮਾਇ ਚਿ ॥ ੫ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਮਾਇ ਚਿ ਬਸਿ ਚਿ
 ਨਿਰਵੈ ਰੁਹਿ ਦੈ ਤਗੀ ਗੁਲ ਗਾਵਹਿ ਜਨਕਾਦਿ ਆਦਿ ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਗੀ ॥ ਪੀਨਿ ਪੀਨਿ ਗੁਭ ਪੀਨਿ ਜਨ ਮੁਖ ਯਥੁ
 ਲੇਜ ਗੀ ॥ ਪਾਤਲ ਪੁਰੀ ਜੋ ਕਰ ਪੂਨਿ ਕਬਿ ਜਨਕਾਵੈ ਖਾਇ ਚਿ ॥ ਤਿਨੇ ਨਾਮ ਗੀਤ ਨਨਕ ਗੁਰ ਰਾਜੁ ਜੋ ਗੁਭੇ ਮਾਇ ਚਿ ॥

ਸਾਖਿਅਜਗਤਾ ਜਿਨਿਕੀਅਉਨਮਾਨੁ। ਤਰਿਹਰਿਦਰਸਸਮਨਅਤਮਵੈਤਗੀਅਨਜਾਦੀਅਮਕਲਗਤਿਗੁਰ
 ਪਰਵਨਾ। ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਾਦਿਅਚਲਠਾਨਾਬਿਅਭੁਧਿਰੁਥਾਨਪਰਿਰਿਸੀਲਸਨਾਤੁਸਕਤਿਬਿਦਾਗਿ। ਕਰੁਕੀਰ
 ਤਿਕਲਸਹਰਸਪਤਦੀਪਮਝਾਰਯਲਾਜਗਤਗੁਰੁਪਰਸਿਮੁਰਗਿ। ਯੋਗਦ੍ਰਿਸਟਿਪਰਤਤਮਹਰਨਦਹਰ
 ਅਘਪਪਰਨਾਸਨਾ। ਸਬਦਗੁਰਬਾਣਵੈਤਕਾਮਅਰੁਝੇਪਾਦੀਨਾਸਨਾ। ਲੇਭਮੇਹਵਸਿਕਰਲਸਰਲਜਾਚਕਪ੍ਰਤਿਪਾ
 ਲਾਨਾ। ਅਤਮਰਤਸਿਗ੍ਰਹਲਾਕਹਲਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਢਾਨਾ। ਸਤਿਗੁਰੁਕਲਸਤਿਗੁਰਤਿਲਕੁਸਤਿਲਾਰੈ
 ਸੋਪੈਤਰੈ। ਗੁਰਜਗਤਫਿਰਲਸੀਹਅੰਗਰੇਠਾਜੁਜੇਗੁਲਾਹਲਾਕਰੈ। ੫॥ ਸਦਾਅਕਲਾਭਿਵਰੈਕਰਨਸਿ
 ਉਇਛਚਰਗਾਦ੍ਰੁਸਪੁਗਜਿਉਨਿਵੈਖਵੈਕਸੁਬਿਅਭਾਚੀਚਾਰਗਾ। ਏਰੈਤਤੁਜਾਲੇਚਿਸਰਬਗਤਿਅਲਾ
 ਖੁਬਿਭਾਦੀ। ਸਹਜਭਾਇਸੋਚਿਚਿਕਿਗਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਢਾਨੀ। ਗੁਰਗਮਿਪ੍ਰਮਾਣੁਤੈਪਾਇਚਿਸਤੁਸੋਤੋਖੁਗਾ
 ਹਜਿਲਯੋ। ਹਰਿਪਰਸਿਚਿਕਲੁਸਮੁਲਵੈਜਨਦਰਸਨੁਲਾਹਲੇਭਯੋ। ੬॥ ਮਨਿਬਿਸਾਸੁਪਾਇਚਿਗਤਕਿਗਹੁ
 ਹਦਰਬਿਦੀਚਿ। ਗਗਨਾਸੁਤਨਿਨਠਯੋਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਢਾਨੀ। ਗਿਦੇਬਿਗਾਸੁਜਾਗੀਚਿਅਲਾਖਿਕਲਾ
 ਪ੍ਰਭੀਨੁਗੰਤਗੀ। ਸਤਿਗੁਰੁਸਹਜਸਮਾਧਿਰਵੈਚਿਸਮਾਨਿਰਿਤਤਗੀ। ਉਦਾਰਉਚੇਤਦਰਿਦਹਰਨਪਿਖੀਤਿ
 ਕਲਮਲ੍ਹੜਸਨਾ। ਸਦਗੀਰੀਸਹਜੇਕਲੁਚੈਰੈਜਸੁਜੀਪਉਲਾਹਲੇਗਸਨਾ। ੭॥ ਨਾਮੁਅਵਧੁਨਾਮੁਅਧਾਰਮ
 ਰੁਨਾਮੁਅਪਿਸੁਖੁਸਦਾਨਾਮਨੀਸਾਲੁਸੋਗੈ। ਗੀਰੀਰੋਤੈਨਾਮਸਿਉਕਲਨਾਮੁਸੁਰਿਨਰਹਬੈਰੈ। ਨਾਮਪਰਸੁਜਿਨਿਪਾ
 ਇਚਿਸਤੁਪ੍ਰਗਟਿਚਿਗਵਿਲਾਇ। ਦਰਸਨਿਪਰਸਿਐਗੁਰੁਕੈਅਠਸਠਿਮਜਰੁਹੇਈ। ੮॥ ਸਚਤੀਰਥੁਸਚੁ
 ਇਸਨਨੁਅਰੁਭੇਜਨੁਭਾਉਸਚੁਸਦਾਸਚੁਭਾਖੰਤੋਸੋਗੈ। ਸਚਪਾਇਚਿਗੁਰਸਬਦਿਸਚੁਨਾਮੁਸੰਗਤੀ
 ਬੈਰੈ। ਜਿਸੁਸਚੁਸਿਜਮੁਵਰਤੁਸਚੁਕਾਬਿਜਨਕਲਵਖਾਲਾ। ਦਰਸਨਿਪਰਸਿਐਗੁਰੁਕੈਸਚੁਜਨਮੁਪਰ
 ਵਾਲਾ। ੯॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਿਉਸੁਭਕਰੈਰੈਅਘਪਪਸਕਲਮਲਾ। ਕਾਮਝੇਧਾਅਰੁਝੇਭੁਮੇਹਵਸਿਕਰੈਸਭੈਬ
 ਲਾ। ਸਦਾਸੁਖੁਮਨਿਵਸੈਦੁਖੁਸੰਸਾਰਹਥੈ। ਗੁਰਨਵਨਿਧਿਦਰੀਅਉਜਨਮਹਮਕਾਲਖੋਧੈ। ਸੁਕਹੁਦ
 ਲਗੁਰੁਸੇਵੀਐਅਤਿਨਿਸਿਸਹਜੇਸੁਭਾਇ। ਦਰਸਨਿਪਰਸਿਐਗੁਰੁਕੈਜਨਮਮਰਲਦੁਖੁਜਾਇ। ੧੦॥

ਸਵਯੋਮਹਲੇ੩

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੋਈਪੁਰਖੁਸਿਵਰਿਸਾਚਾਜਾਕਾਇਕੁਨਾਮੁਅਛਲੁਸਿਸਾਰੈ। ਜਿਨਿਭਗਤਭਵਜਲਤਾਰੈਸਿਮਰਹੁ
 ਸੋਈਨਾਮੁਪਰਧਾਨੁ। ਤਿਤੁਨਾਮਿਗਸਿਭਨਨਕਲਾਹਲਾਖਪਿਚਿਜਨਸਬਸਿਧੀ। ਕਾਵੇਜਨਕਲਸਚੁਪੀਕੀ।

ਗਤਿ ਜਨ ਅਮਰ ਦਾਸ ਬਿਸਤਰੀਯਾ ਕੀ ਗਤਿ ਗਵੇ ਕਿ ਗਤਿ ਪ੍ਰਗਟ ਸਿਸਾਰ ਸਾਖ ਤੇ ਵਰ ਮਵਲ ਸਗਾ ਉਤ
 ਰਦੀਖਲਹਿ ਪੁਰੀ ਮਰੁਪਸ਼ਮਿਜੈ ਜੈ ਕਵਰੁ ਜਪੀਥਿਨਗਾ ਹਰਿਨਾਮੁ ਗਾਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਰਦਾਸ ਉਉਲਾਟੇ ਗੰਗ
 ਪਸ਼ਮਿਧਗੀਆ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤ ਰੁਵਤਾਰੁ ਲੁ ਅਮਰ ਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਜੋ
 ਈਨਾਮੁ ਜਖਾ ਅਰੁ ਕੋਨ ਰਸਾਧਿਕਾ ਸਿਪਸਮਾਧਿਹਗਾ ਸਿਮਰਹਿ ਨਖੜ ਅਵਰੁ ਪੁ ਮੰਡਲ ਨਾਰਦਾਦਿ ਪ੍ਰਲਾਦਿ
 ਵਗਾ ਸਸੀ ਅਰੁ ਮਰੁ ਸੁਰਨਾਮੁ ਉਲਾਸਹਿ ਸੈਲਯੋਆ ਜਿਨਿ ਉਧਰਿਆ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤ ਰੁ
 ਵਤਾਰਨੁ ਅਮਰ ਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਨਵਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਿਵਸਨ ਕਾਦਿ ਸਮੁਪ
 ਰਿਆ ਚਵਗ ਸੀਹ ਸਿਧ ਬੁਧਾ ਜਿ ਤਰਾਤੇ ਅੰਬਰੀਕ ਭਵਜਲੁ ਤਰਿਆ ਉਪੋ ਅਕੂਰੁ ਤਿਯੋ ਚਨੁ ਨਾਮਾ ਕ
 ਯਿਕ ਬੀਰ ਕਿਲਾਵਿਖਰਿਆ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤ ਰੁਵਤਾਰੁ ਲੁ ਅਮਰ ਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥
 ੩ ॥ ਤਿਤੁਨਾ ਮਿਲਾਗਿ ਤੇਰੀ ਸਾਧਿ ਆਵਹਿ ਜ ਦੀਤਪੀ ਸੁਰਮ ਨਿਵਸਿਆ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਗੰਗੇ ਵਪਿਤਾ ਮਹਾ
 ਰਲਾਚਿਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਸਿਆ ਤਿਤੁਨਾ ਮਿਗੁਰੁ ਗੰਗੇਰ ਗੁਰੁ ਅਮਾਤਿ ਸਤਕਰਿ ਸਿਗਤਿ ਉਧਰਿਆ ਸੋਈ ਨਾਮੁ
 ਅਛਲੁ ਭਗਤ ਰੁਵਤਾਰੁ ਲੁ ਅਮਰ ਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ਨਾਮ ਕਿਤਿ ਸਿਸਾਰਿ ਕਿ ਗਲਿ ਗਵੇ ਸੁਰਤ
 ਰਸਾਖਗਾ ਉਤਰਿ ਦੀਖਲਿ ਪੁਰੀ ਦੇਸਿ ਪਸ਼ਮਿਜ ਸੁਭਾਖਗਾ ਜਨਮੁ ਤਇਹੁ ਸਕਯਥੁ ਜਿ ਤੁਨਾਮੁ ਹਰਿਰਿਦੈ
 ਨਿਵਸੈ ॥ ਸੁਰਿਨਰ ਗਲਗੀ ਪਰਥਾਛੈ ਅਦਸਨ ਆਸਾਸੈ ॥ ਭਲੁ ਉਪਸਿਧੁ ਤੇ ਜੋ ਤਨੈ ਕਲ੍ਯੋਜੋ ਤ੍ਵਿ ਕਰਪਾਇ
 ਅਉ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਰੁਵਤਾਰੁ ਲੁ ਗੁਰੁ ਅਮਰ ਦਾਸ ਤੈ ਪਾਇਓ ॥ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਦੇਵਤੇ ਤੀ
 ਸ ਅਰੁ ਸਾਧਿਕਾ ਸਿਪਨ ਰਨੀ ਮਖੰਡ ਕਰਮੰਡਯੋਗੇ ਜਨਨਾਮੁ ਸਮਾਧਿ ਚਿਹਰੁ ਸੋਗੁ ਅਕਰਿ ਸਹਗੇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਿਰੇ
 ਲਿਸਰਕ ਮੈਭਗਤ ਰੋਹਿ ਵਿਧਾਗਿ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮਰ ਗੁਰ ਤਸਿ ਦੀਚਿ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਸੁਰ
 ਉਸੀ ਲਿਖਲਵੈ ਤੁਸਤ ਭਾਇ ਸਿਗਤਿ ਸਘਨ ਗੁਰੁ ਅਮਾਤਿ ਨਿਭੈ ਰੰਝੀਲਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪੀਰੁ ਪੁਰਿ ਪਵਲੁ ਪੁਜਾ
 ਸੋ ਤਿਥੈ ਭੈਰਵੀਲਾ ॥ ਪਗਾਰਿ ਸਤਿਪਾਅਗੁ ਜਿਹ ਕਰਤਾਰੁ ਸਿਧੋ ਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਅਮਰਿਗੁ
 ਰਿਕੀਤ ਉਯੋਗੁ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮੁ ਨਵਲੁ ਨਾਮੁ ਰਸਖਾਲੁ ਅਰੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਸਦਾ ਚਾਇ ਮੁਖਿ ਮਿਸ੍ਰਬਾਲੀ ॥
 ਪਨਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਓ ਜਿਸੁ ਪਸਾਇ ਗਤਿ ਅਗਮ ਜਾਲੀ ॥ ਭਲੁ ਸੰਬੁਧ ਸਮੁਧਗੇ ਪਾਯ ਉਨਾ ਮਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸ
 ਕਯਥੁ ਜਨਮੁ ਕਲੁ ਚਰੈ ਗੁਰੁ ਪਗਸਿਉ ਅਮਰ ਪਗਾਸੁ ॥ ੮ ॥ ਬਾਰਿਜੁ ਕਰਿਦਾਹਿ ਲੈ ਸਿਪਿਸਨ ਮੁਖ ਮੁਖੁ ਜੋਵੈ
 ਗਿਧਿ ਬਸੈ ਬਾਵਾਰੀ ਜੁ ਤਿਨਿਯੋ ਕਾਤਰੇ ॥ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਅਕਹਿ ਉਸੋਇ ਗੁਰੁ ਤਿਨੀ ਜਾਤਉ ॥ ਮੁਖੁ ਭਗ
 ਤਿਉ ਚਰੈ ਅਮਰ ਗੁਰੁ ਇਤੁ ਗੰਗੇਰਾ ਤਉ ॥ ਅਸਤ ਕਿਨੀ ਸਾਲਾਸ ਚਉਕਰ ਮੁਕਯੁ ਜੋ ਤ੍ਵਿ ਕਰਪਾਇ

ਉ। ਪਰਸਿਅਉ ਗੁਰੁਸਾਚਿ ਗੁਰਤਿਲਕੁ ਸਰਬਾਇ ਛਾਤਿ ਨਿਪਾਇਅਉ॥੧॥ ਚਰਲਤ ਪਰਸਕਯਥ ਚਰਲ
ਗੁਰਮਰਪਵਲ ਰਜਮਰਥ ਤਪਸਕਯਥ ਹਥ ਗਹਿ ਗੁਰਮਰਪ੍ਰਜ ਜੀਹ ਤਪਸਕਯਥ ਜੀਹ ਗੁਰਮ
ਮਰੁਤਾਇ ਜੈ॥ ਨੈਲਤ ਪਰਸਕਯਥ ਨਯਾਇ ਗੁਰਮਰਪ੍ਰਿਖਿ ਜੈ॥ ਸਵਲਤ ਪਰਸਕਯਥ ਸਵਲਿ ਗੁਰਮ
ਮਰੁਸੁਇ ਜੈ॥ ਸਕਯਥ ਸੁਰੁਇ ਉਜਿਤੁ ਹੀ ਅਥ ਸੈ ਗੁਰਮਰਦਾਸੁ ਨਿਜ ਜਗਤ ਪਿਤਾ॥ ਸਕਯਥ ਸੁਸਿਰੁ ਜਾਯ
ਪੁਰੁ ਲੈ ਜੁ ਸਿਰੁ ਨਿਵੈ ਗੁਰਮਰਗਿ ਤ॥ ੧॥੧੦॥ ਤਿਨਰੁ ਦੁਖੁ ਨ ਰੁਖਾ ਤਿਨਰੁ ਨਿਧਨੁ ਰੁਕੀਅਹਿ॥ ਤਿਨਰੁ ਸੋਕੁ
ਨਹੁ ਐ॥ ਤਿਨਰੁ ਸੇ ਅੰਤੁ ਨ ਘਰੀਅਹਿ॥ ਤਿਨਰੁ ਸੇ ਵਨੁ ਰੁਕਹਿ॥ ਤਿਨਰੁ ਸਾਸਨੁ ਸਮਾਪਹਿ॥ ਤਿਨਰੁ ਦੁਖੀ ਐ
ਬਹਿ॥ ਤਿਨਰੁ ਉਥਾ ਥਿਥ ਪਹਿ॥ ਸੁਖ ਭਹਿ॥ ਤਿਨਰੁ ਸੀਸਾ ਰਮਹਿ॥ ਅਥੈ ਪਵਰਿ ਪਮਾਇ ਤਿਨ॥ ਸਕਯਥ ਤਿਨਰੁ
ਜਾਯ ਪੁਰੁ ਲੈ ਗੁਰਮਰਦਾਸੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਜਿ॥ ੨॥੧੧॥ ਤੈਪਾਛਿ ਅਉਇ ਕੁਮਨਿ ਪਰਿਅਉਇ ਕੁਕਰਿ ਇਕੁ ਪਛੁ
ਲਿਚਿ॥ ਨਯਾ ਲਿਖਿ ਜਾਇ॥ ਮੁਹਿ ਇਕੁ ਇਕੁ ਦੁਹਾਇ ਨ ਜਾ ਲਿਚਿ॥ ਸੁਪਨਿ ਇਕੁ ਪਰਤਖਾਇ ਕੁਇ ਕਸਮਹਿ ਘੋਲ
ਉ॥ ਤੀਸਾਇ ਕੁਮਰੁ ਪੈ ਜਿ ਸਿਧੁ ਪੈਤੀ ਸਨਖੀਲਉ॥ ਇਕੰਤੁ ਜਿ ਲਖੁ ਖੁਖੁ ਅਲਖੁ ਹੋਇ ਕੁਇ ਕੁਕਰਿ ਵਰ
ਨਿਅਉ॥ ਗੁਰਮਰਦਾਸ ਜਾਯ ਪੁਰੁ ਲੈ ਤੁਇ ਕੁਲੇ ਵਹਿ ਇਕੁ ਮੀਨਿਅਉ॥ ੩॥੧੨॥ ਜਿਮਾਤਿ ਗਹੀ ਜੈ ਦੇਵ
ਜਿਮਾਤਿ ਨਾਮੈ ਸਮਾਲੀ॥ ਜਿਮਾਤਿ ਤਿਲੋਚਨਾ ਚਿਤਿ ਭਗਤ ਕੀਰਤਿ ਜਾ ਲੀ॥ ਰੁਕਮਾਂਗਦ ਕਰਤੁ ਤਿਰਾਮੁ ਜੈ
ਪਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ॥ ਅੰਮਰੀਕਿ ਪਹਿਲਾ ਦੇਸੁ ਗਲਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਤੈਲੋ ਭੁਕੁ ਭੁਕਿ ਸਨਾਤ ਜੀ ਸੁਮਾਤਿ ਜਾਯ
ਜਾ ਲੀ ਜੁਗਾਤਿ॥ ਗੁਰਮਰਦਾਸੁ ਨਿਜ ਭਗਤੁ ਹੋ ਦੇਖਿ ਦਸੁ ਪਾਵਉ ਮੁਕਤਿ॥ ੪॥੧੩॥ ਗੁਰਮਰਦਾਸ ਪਰਸੀ
ਐ ਪੁਰੀਸ ਪਾਤਿਕਾ ਬਿਨਾਸਹਿ॥ ਗੁਰਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀ ਐ ਸਿਪਸਾਧਿਕਾ ਸਾਸਹਿ॥ ਗੁਰਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀ ਐ ਧਿ
ਅਨੁਭਵੀ ਐ ਪਉ ਮੁਕਿਹਿ॥ ਗੁਰਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀ ਐ ਅਭਉਲ ਭੈਗਉ ਚਕਿਹਿ॥ ਇਕਾ ਬੀਨਿ ਦਗਲ ਜੁਤ ਚਿਰ
ਹੈ ਜਾਸੁ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਾਨਵ ਹੋਲਹਿ॥ ਜਾਯਾ ਪਾਪ ਦਾਰਥਾਇ ਤਵੈ ਗੁਰਮਰਦਾਸਿ ਰੋਰੇ ਮਿਲਹਿ॥ ੫॥੧੪॥ ਸਚਨਾਮੁ ਕ
ਰਤਾ ਰੁਸੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਨਕਿ ਸਿਰਹਿਅਉ॥ ਤਾਤੇ ਅੰਗ ਦੁਲਹ ਲਾਪ੍ਰਗਟਿ ਤਾਸੁ ਚਰਲ ਗਲਿ ਵਹਿਅਉ॥ ਤਿਤੁ ਕਲਿ
ਗੁਰਮਰਦਾਸੁ ਅਸਾਨਿ ਵਸੁਤਾ ਸੁਗੁਲ ਕਵਲ ਵਖਾਇ॥ ਜੋਗੁ ਲਾਅਲਖ ਅਗੰਮਾ ਤਿਨਰੁ ਗੁਲਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾ ਲ
ਉ॥ ਬੋਹਿਥ ਉਥਿ ਪਤੈ ਨਿਰਮਲੇ ਸਭ ਸਿਗਤਿ ਕੁਲ ਉਪਰਲਾ॥ ਗੁਰਮਰਦਾਸ ਕੀਰਤੁ ਕਰੈ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਤੁਅਪਾ
ਸਰਲ॥ ੬॥੧੫॥ ਅਪਿਨ ਗਾਇ ਲੁਕਲਾ ਪਾਰਿ ਜਗਮਹਿ ਪਰਵਰਿਅਉ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ਜੋਤਿ ਜਗਮੈ ਭਾਇ
ਕਰਿਯਉ॥ ਜਰਕਹਤ ਰਭਰ ਪੁਰੁ ਸਬਦ ਦੀਪਕਿ ਦੀਯਾਯਉ॥ ਜੋਗ ਸਿਖਰ ਸਿਰਹਿ ਚਿਤੁ ਰਚਿ ਰਚ ਲਮਿਲਾ
ਯਉ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਲਿ ਨੀਮਲਾ ਅਵਤਰਿਉ॥ ਅੰਗ ਦਾਯਾ ਹੋ ਸੀ ਗੰਗਾ॥ ਗੁਰਮਰਦਾਸ ਤਾਰਲ ਤਰਲ ਜਨਮ ਜ

ਨਮਪਾਸਗਲਿ ਤੁਆ॥੨॥੧੬॥ ਜਪੁਤਪੁਸਤੁਸੰਤੋਖੁਪਿਖਿਦਸਨੁਗੁਰਸਿਖਾ॥ਸਗਲਿਪਰਹਿਤੇਉਬਰਹਿ
 ਛੋਰਿਜਮ॥ਪੁਰਿਕੀਲਿਖਾ॥ਰਗਤਿਭਾਇਭਰਪੁਰਹਿਦੈਉਚਰੈਕਰਤਾਰੈ॥ਗੁਰੁਗਉਰੁਦਰੀਆਉਪਲ
 ਕਰੁਬੰਦਹਤਾਰੈ॥ਨਨਕਕਾਹਿਨਿਮਲੁਅਵਤਰਿਉਗੁਲਕਰਤਾਰੈਉਚਰੈ॥ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਜੈਨਸੇ
 ਵਿਅਉਤਿਨਦਖੁਦਰਿਦੁਪਰਹਿਪੈਰੈ॥੩॥੧੭॥ਚਿਤਚਿਤਛਉਅਰਦਾਸਿਕਹਉਪਰੁਕਹਿਭਿਨਸਕ
 ਉ॥ਸਰਬਚਿਤਤਤੁਪਾਸਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹਉਤਕਉ॥ਤੇਰੈਰੁਕਮਿਪਵੈਨੀਸਲੁਤਉਕਰਉਸਾਹਿਬਕੀਸੇਵਾ॥
 ਜਬਗੁਰਦੇਖੈਸੁਭਾਦਿਸਾਦੇਨਾਮੁਕਰਤਾਮੁਖਿਮੇਵਾ॥ਅਗਮਅਲਖਕਰਲਾਪੁਰਖਜੇਫੁਰਮਾਵਹਿਸੋਕਹਉ॥ਗੁ
 ਰੁਅਮਰਦਾਸਕਾਰਲਕਰਲਾਜੇਵਤੁਰਖਹਿਤਿਵਰਹਉ॥੪॥੧੮॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਅਹੁਪਿਆਨੁਤਤਾਸਿਉਤ
 ਤੀਮਲਾਵੈ॥ਸਚਿਸਦੁਜਾਲੀਐਇਕਚਿਤਗਲਿਵਯਾਵੈ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਵਸਿਕਰੈਪਵਦੁਉਰੰਤਨਪਾਵੈ॥ਨਿਰਕ
 ਰਕੈਵਸੈਦੇਸਿਹੁਕਮੁਬੁਝਿਥੀਚਾਰੁਪਾਵੈ॥ਕਾਹਿਮਾਰਿਹੁਪੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਸੇਜਾਣੈ॥ਜੇਨਿਕਿਛੁਕੀਅਉ॥ਗੁਰੁ
 ਮਿਲਉਸੋਇਭਿਖਾਕਰੈਸਹਜਗੀਦਸਨੁਦੀਅਉ॥੧॥੧੯॥ਗਹਿਚਿਸੰਤਹਉਟੋਲਿਸਾਧਬਹੁਤੇਰੇਰਿਠੇ
 ਸਿਨਿਆਸੀਤਪਸੀਅਹਮੁਖਹੁਏਪੀਰੰਤਮਿਠੇ॥ਬਗੁਏਕਹਉਠਿਰਿਚਿਕੈਨੈਨਹੁਪਰਚਉਣਾਯਉ॥ਕਹਤਿ
 ਅਹਕਤੀਸੁਦੀਨਹਤਕੇਖੁਸੀਨਆਪਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਛੋਰੈਦੁਜੈਲਗੋਤਿਨਕੇਗੁਲਹਉਕਿਆਕਹਉ॥ਗੁ
 ਰੁਦਸਿਮਿਲਾਯਉਭਿਖਿਆਜੇਵਤੁਰਖਹਿਤਿਵਰਹਉ॥੨॥੨੦॥ਪਹਿਰਿਸਮਾਧਿਸਨਾਹੁਠੀਆਨੈਰੈਅ
 ਸਾਹਿਚਾਵੈਅਉ॥ਧਮਧਨਖੁਕਰਗਹਿਚਿਭਗਤਸੀਲਹਸਰਿਯਾਵੈਅਉ॥ਭੈਨਿਰਭਉਹਰਿਅਟਲੁਮਨਿਸ
 ਬਦਿਗੁਕੇਜਾਗਭੈਚੀ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਯੋਭਮੇਹਅਪਤੁਪੰਚਦੁਤਬਿਖੰਡਿਯੀ॥ਭਲਉਕੂਹਾਯੁਤੇਜੋਤਨਾਨਿਪ
 ਤਿਨਥੁਨਨਕਬਗਿ॥ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸਸਦੁਸਲਭੁਦਿਤੇਦਯੁਜਿਤਉਇਵਜੁਪੁਕਰਿ॥੧॥੨੧॥
 ਘਨਹਰਬੁੰਦਬਸੁਅਰੇਮਾਵਲਿਕੁਜਮਥਸੰਤਗਨੰਤਨਮਾਵੈ॥ਗਵੇਸਾਸਿਕਿਰਦਿਉਦਰੁਸਾਗਰਕੇਰੀਗਤ
 ਰੰਗਮੰਤਕੋਪਵੈ॥ਰੁਦ੍ਰਪਿਆਨਗੀਆਨਸਾਤੇਗੁਰਕੇਕਾਬਿਜਨਕਯਉਨਹੁਜੋਗਾਵੈ॥ਭਯੋਅਮਰਦਾਸਗੁ
 ਨਤੇਰੇਤੇਰੀਉਪਮਾਤੇਰਿਬਨਿਆਵੈ॥੧॥੨੨॥

ਸਵਯੋਮਹਲੇ

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਇਕਮਨਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਪਿਆਵਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿਹਰਿਗੁਲਗਾਵਉ॥ਗੁਨਗਾਵਤਮਨਿਹੋਇਬਿਗਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਿਜਨਹਕੀਆਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰ
 ਸੇਵਿਪਰਮਪਦਪਾਯਉ॥ਅਬਿਨਾਸੀਅਬਿਗਤਾਪਿਆਯਉ॥ਤਿਸੁਭੇਦੇਦਰਿਦੁਨਚੰਪੈ॥ਕਲਾਸਹਾਭੁਤਾ

ਸੁਗੁਣਾਜੀਪੈ। ਜੀਪਉਗੁਣਾਬਿਮਲਸੁਜਨਜਨਕੇਰੇਅਮਿਅਨਾਮੁ ਜਾਕਉਫੁਰਿਗਿਆ। ਏਨਿਸਤਿਗੁਣੋਵਿਸਥ
ਦਸੁਪਾਇਅਨਾਮੁਨਿਭੀਜਨਉਰਿਧਰਿਗਿਆ। ਹਰਿਨਾਮਹਸਿਭੁਗੋਬਿਦਗੁਣਗਾਰੁਕੁਚਤੁਕੁਤਤਸਮਤਸੇਗੇ। ਕ
ਵਿਕਲਠਕੁਰਹਰਦਾਸਤਨੇਗੁਰਗਮਦਾਸਸਰਮਭਰਭਗੇ॥ ੧॥ ਛੁਟਤਪਰਵਾਰਅਮਿਅਮਰਪਦਾਮੀਮਿਤਸ
ਰਵਰਸਦਭਰਿਗਿਆ। ਤੇਪੀਵਹਿਸਿਤਕਰਹਿਮਨਿਮਜਨਪੁਥਾਜਨਹੁਸੇਵਾਕਰੀਆ। ਤੇਨਭਉਨਿਵਾਰਿਅਨਭੈ
ਪਦਦੀਨਾਸਥਦਮਾੜਤੇਉਪਠਧੇਗੇ। ਕਵਿਕਲਠਕੁਰਹਰਦਾਸਤਨੇਗੁਰਗਮਦਾਸਸਰਮਭਰਭਗੇ॥ ੨॥
ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਗੁਣਾਬਿਮਲਸਚਸੰਗਤਿ। ਆਤਮੁਗੰਗਿਚਲੂਲੁਭਯਾ। ਜਗਮਨੁਕਵਲੁਸਯਾਜੀਪਰਕਾ
ਸੁਅਭੈਨਿਭੀਨਪੁਧਰਿਯਾ। ਸਤਿਗੁਰਿਦਯਾਹਿਰਿਨਾਮੁਦ੍ਵਿਤਾਯਾ। ਤਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਵਸਿਪੰਚਕਰੇ। ਕਵਿ
ਕਲਠਕੁਰਹਰਦਾਸਤਨੇਗੁਰਗਮਦਾਸਸਰਮਭਰਭਗੇ॥ ੩॥ ਅਨਭਉਉਨਮਾਨਿਅਕਲਾਣਿਵਲਾਭੀਪਾਰਸੁ
ਭੇਟਿਅਸਰਜਘੇ। ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦਪਾਯਾ। ਭਗਤਿਭਾਇਭੰਡਾਰਭਗੇ। ਮੇਟਿਅਜਨਮਾਂਤਮ
ਕਲਭਉਭਗਾਚਿਤੁਲਾਗਾਸਿਤੇਖਸੇਗੇ। ਕਵਿਕਲਠਕੁਰਹਰਦਾਸਤਨੇਗੁਰਗਮਦਾਸਸਰਮਭਰਭਗੇ॥
੪॥ ਅਭਰਭਗੇਪਸਉਅਪਾਰਿਦਮੰਤਰਿਧਰਿਗਿ। ਦੁਖਭੀਜਨੁਅਤਮਪਥੇਸੁਮਨਿਰਤੁਥੀਚਾਰਿਗਿ। ਸਦਾ
ਚਾਇਹਰਿਭਾਇਪੇਮਗਸੁਆਪੇਜਲਾਇ। ਸਤਗੁਰਕੈਪਗਾਦਿਜਹਜਸੇਤੀਭਗੁਮਾਲਾਇ। ਨਲਕਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਅੰਗਦਸੁਮਤਿਗੁਰਿਅਮਰਿਅਮਰੁਵਰਤਾਇਗਿ। ਗੁਰਗਮਦਾਸਕਲੁਚਰੈਤੈਅਟਲਅਮਰਪਦਪਾਇਗਿ॥ ੫॥
ਸੇਤੀਖਸੇਰਵਰਚਸੈਅਮਿਅਰਸੁਰਸਨਪ੍ਰਕਾਸੈ। ਮਿਲਤਸਾਤਿਉਪਜੈਦੁਰਤੁਦੁਨੰਤਰਿਨਾਸੈ। ਸੁਖਸਾਗਰੁਪਾ
ਇਅਉਦੈਤੁਹਰਿਮਾਗਿਨਹੁਦੈ। ਸੰਜਮੁਸਤਸੇਤੋਖੁਸੀਯਸਿਨਾਹੁਮਟੁਦੈ। ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਮਦਾਬਿਧੈਸਿਰਿਉ
ਜਾਗਿਜਸਤੁਰੁਬਜਾਇਅਚਿ। ਗੁਰਗਮਦਾਸਕਲੁਚਰੈਤੈਅਭੈਅਮਰਪਦਪਾਇਅਚਿ॥ ੬॥ ਜਗੁਜਿਤਉ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਮਾਣਿਮਨਿਏਕਾਧੇਅਯਉ। ਧਨਿਧਨਿਸਤਿਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਵਿਤਾਯਉ। ਨਵਨਿਧਿ
ਨਾਮੁਨਿਧਨੁਰਿਧਿਸਿਧਿਤਾਕੀਦਾਸੀ। ਸਹਜਸੇਵਹੁਮਿਯੋਚਿਪੁਰਖੁਭੇਟਿਚਿਅਥਿਨਾਸੀ। ਆਦਿਯੇਭਗਤਜੀਤੁ
ਯਾਗਿਤਰੇਸੇਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਵਿਤਾਇਅਚਿ। ਗੁਰਗਮਦਾਸਕਲੁਚਰੈਤੈਹਰਿਪੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਅਚਿ॥ ੭॥ ਪੇ
ਮਭਰਤਿ। ਸਦਾਹਪੀਤਿਪੁਥਾਯੀਨਹੁਟਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਸਥਦਾਅਥਾਹੁਅਮਿਅਧਾਰਾ। ਸੁਗੁਣਾਇ। ਮਤਿ
ਮਾਤਾਸੇਤੋਖਪਿਤਾਸਹਿਸਹਜਿਸਮਾਯਉ। ਆਜੇਨੀਸੀਭਵਿਅਉਜਗਤੁਗੁਰਬਚਨਿਤਰਾਯਉ। ਆਥਿ
ਗਤਅਗੋਚਰੁਅਪਰਪਤਮਨਿਗੁਰਸਥਦਵਸਾਯਉ। ਗੁਰਗਮਦਾਸਕਲੁਚਰੈਤੈਜਗਤਉਧਾਰਨਪਾਇ
ਅਚਿ॥ ੮॥ ਜਗਤਉਧਾਰਨਵਨਿਧਨੁਭਗਤਤਭਵਤਾਰਨੁ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਬੂੰਦਹਰਿਨਾਮੁਬਿਸੁਕੀਬਿਖੈਨਿ

ਵਾਰਲਾ। ਸਹਜ ਤੇ ਵਰਣਨਿ ਚੀ ਗੀਆਨਾ ਮੀ ਮਿਤ ਠਾਠਾਯਾਗੇ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਅਹਿ ਪੀਤਿ ਤੇ ਜਨ ਬਡ ਬਾ
 ਗੇ। ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸਬਦਿ ਮਨਿ ਗੁਰਪਰਚਾਇ ਅਉ। ਗੁਰਗਮਦਾਸ ਕਲੁ ਚਰੈ ਤੈ ਸਬਦ ਨੀ
 ਸਾਨੁ ਬਜਾਇ ਅਉ। ੧੦। ਸੋ ਜਸ ਪਾਸ ਹੁਛਾਵਾ ਲਾਸੈ ਤੇ ਮੁਸਕਾਇ ਚਉ ਸਦਾ ਸੀਲ ਸੀਨਾ ਹੁਜੈ। ਗੁਰਸ
 ਬਾਦਿ ਸਮਾਚਰਿ ਚਿਨਾ ਮੁਟੇ ਕਸੀ ਗਾਇ ਬੋਧੈ। ਆਜੇ ਨੀ ਉਭਾ ਅਮੁਧੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸੀਰੀ ਨਿਵਾਸੁ। ਗੁਰਗਮਦਾ
 ਸ ਕਲੁ ਚਰੈ ਤੁਅਸਹ ਜਸੋ ਵਰਿ ਬਾਸੁ। ੧੧। ਗੁਰਜੀਤ ਕਉ ਸੁਪਸੈਨੁ ਨਾਮੁ ਭੋਰਿ ਦੈ ਨਿਵਾਸੈ। ਜੀਤ ਕਉ
 ਗੁਰੁ ਸੁਪਸੈਨੁ ਦੁਰਤੁ ਦੁਰੰਤ ਕਿਆ ਸੈ। ਗੁਰੁ ਜੀਤ ਕਉ ਸੁਪਸੈਨੁ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨਿਵਾਸੈ। ਜੀਤ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸੁਪ
 ਸੈਨੁ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਭਵਜਾਨੁ ਤੈ। ਪਰਚਉ ਪਮਾਲੁ ਗੁਰਪਾਇ ਚਿਤਿ ਸਕਸਕ ਉ ਜਨਮੁ ਜਾਗੈ। ਸੀ ਗੁਰੁ
 ਸਗਲਿ ਭਜੁ ਕਯਕਾਬਿ ਭੁਗਾਤਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਗੁਰੁ ਲਾਗੈ। ੧੨। ਸਾਤਿ ਗੁਰਖੇ ਮਾਤਾ ਦਿਆ ਚੁਗ ਜੁਥਸ
 ਮਾਲੇ। ਅਨਭਉ ਨੇ ਜਾਨਾ ਮੁਟੇ ਕਾ ਜਿਤੁ ਭਗਤ ਅਘਾਲੇ। ਗੁਰਨਾਨਕੁ ਮੰਗਦੁ ਅਮਰੁ ਭਗਤ ਹਰਿ ਸੀਰੀ ਸਮਾਲੇ।
 ਇਹੁ ਭਜੇ ਗੇ ਗੁਰਗਮਦਾਸ ਤੁਮਹੁ ਜਾਨੈ। ੧੩। ਜੀਤ ਕਉ ਸਾਇ ਜੀਤਿ ਜਾਇ ਅਉ ਨਮਨਿ ਰਬੁ ਪਰਿਅ
 ਸਾਤੁ ਸੋ ਤੇ ਮੁਸਮਾਚੇ ਅਭਗਸਰੁ ਭਰਿਆ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਮਰਾ ਪੁਰੀ ਜਿ ਸੁਦੇਇ ਸੁਪਾਵੈ। ਇਹੁ ਜੀਤ ਕਰਾਹੁ
 ਗੁਰਗਮਦਾਸ ਤੁਝੀ ਬਾਲਿਅਾਵੈ। ੧੪। ਸਾਤਿ ਗੁਰਨਾਮੁ ਏਕਾਹਿ ਵਮਨਿ ਜਪੈ ਦ੍ਰਿੜਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੁਖ
 ਪਾਪੁ ਕਹੁ ਕਤੋਹੈ ਜੀਉ। ਤਾਰਲ ਤਰਲ ਪਿਨ ਮਾਤ ਜਾ ਕਉ ਦਿਸਾਇ ਪੈ ਸਬਦ ਰਿਦ ਬੀਚਰੈ ਕਾ ਮੁਕੁ
 ਮੁਖੈ ਜੀਉ। ਜੀਅ ਸਭਨ ਦਤਾ ਅਗਮ ਗਨ ਬਿਖਤਾ ਅਹਿ ਨਿਸਿਧਾਨੁ ਪਾਵੈ ਪਾਯ ਕਨ ਸੇਵੈ ਜੀਉ। ਜਾ
 ਕਉ ਦੇਖਤ ਦਰਿਦੁ ਜਾਵੈ ਨਾਮੁ ਸੋ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਨਿ ਦੁਆ ਤੇ ਮੇਲੁ ਪੈਵੈ ਜੀਉ। ਸਾਤਿ ਗੁਰਨਾਮੁ ਏ
 ਕਾਹਿ ਵਮਨਿ ਜਪੈ ਦ੍ਰਿੜਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਹੁ ਕਤੋਹੈ ਜੀਉ। ੧੫। ਪਰਮ ਕਰਮ ਪੁਰੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਹੈ। ਜਾ
 ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਿਪਸਾ ਪੁਰਿ ਜਨ ਸੁਰਿ ਨਰ ਜਾਚਹਿ ਸਬਦ ਸਾਰੁ ਏ ਕਹਿ ਵਲਾਈ ਹੈ। ਫੁਨਿ ਜਾਨੈ ਕੋ ਤੇਰਾ ਅਪਾਰੁ
 ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੋਕਤੁ ਅਕਥ ਕਥਨ ਹਾਤੁ ਤੁਹਿ ਬੁਝਾਈ ਹੈ। ਭਰਮ ਭੁਲੈ ਸੇਸਾਰੁ ਭੁਝੁ ਜੁ ਨੀ ਸਿਧਾਰ ਜਮ ਕੇ
 ਨ ਤੰਡ ਕਾਯੁ ਗੁਰਮਾਤਿ ਪਾਈ ਹੈ। ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮੁਗਧ ਬੀਚਾਰੁ ਅਹਿ ਨਿਸਿਧਾਨੁ ਪਰਮ ਕਰਮ ਪੁਰੈ ਸਾਤਿ ਗੁ
 ਰੁ ਪਾਈ ਹੈ। ੧੬। ਹਉ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਜਾਉ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸਾਚੇ ਨਾਮ ਪਰਮ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਸੇਵਾ ਸਰੇ
 ਉਏ ਕਮੁਖ ਗਸਨਾ ਗਸਹੁ ਜੁਗੇ ਰਿਕਾ ਫੁਨਿ ਮਨ ਬਾਚਿ ਕ੍ਰਮ ਜਾਨੁ ਅਨਤ ਦੁਜਾਨ ਮਾਨੁ ਨਾਮੁ ਸੇਅਪਾਰੁ
 ਸਾਭੁ ਦੀਨੇ ਗੁਰਿ ਰਿਦ ਪਗ। ਨਲਕਵਿ ਪਾਰਸ ਪਗ ਕਚ ਕੋਚਨਾ ਹਉ ਚੈ ਦਨਾ ਸੁਖ ਸੁਜਾਸੁ ਸਿਮਰਤ ਅਨ
 ਤ। ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਤ ਦੁਆਰੇ ਕਾ ਮੋਕੁ ਪਹੀ ਨਿਵੇਰੈ ਜੀ ਹਉ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਜਾਉ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸਾਚੇ ਨਾਮ ਪਰਮ। ੧੭।

ਰਾਜੇ ਗੁਰੂ ਤਖਤ ਦੀ ਅਨੁਗੁਰਗ ਮਦਾਸਾ। ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਨਕ ਦੇਵ ਜਗਤ ਭਰ ਉਸ ਦੀ ਤਰਨ ਮਨੁਖ ਜਗਤ ਕੀ
 ਅਉਪਗਾਸਾ। ਗੁਰ ਅੰਗ ਦ ਦੀ ਅਉਨਿਧਾਨੁ ਅਕਥਕ ਥਾਗੀਆਨੁ ਪੰਚ ਭੂਤ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ਜਮ ਤਨ ਤਾਸਾ। ਗੁਰ
 ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਸਿਸਾ ਤਿਕਾਉ ਜੁਗ ਰਾਖੀ ਪਤਿ ਅਘਨ ਦੇਖਤ ਗਤ ਚਰਨ ਕਵਲੁ ਜਾਸਾ। ਸਭਾ ਕਿਧਿ ਮਾਨਿਉ ਮ
 ਨੁਤ ਬਹੀ ਭਯ ਉਪਸਿਨੁ ਰਾਜੇ ਗੁਰੂ ਤਖਤ ਦੀ ਅਨੁਗੁਰਗ ਮਦਾਸਾ। ੧॥ ੪॥ ਜਿਸ ਧਿਧਾਰਿ ਉਸ ਰਾਤਿ ਅ
 ਰੁਵਿ ਉਮੁ ਅਰੁ ਪਵਲੁ ਤੇ ਨੀਰ ਸਰ ਅਵਰ ਅਨਲ ਅਨਾਦਿ ਕੀ ਅਉ। ਸਸਿਰਿ ਖਿਨਿ ਸਿਸੁਰਾ ਦਿਨਿ ਸੈਲ ਤਰੁ ਅਨ
 ਲੁਲ ਦੀ ਅਉ। ਸੁਰਿਨ ਰਸ ਪਤ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕਿਅਾਰਿ ਚਿਤਿ ਭਵਲ ਜਾਸਾ। ਸੋਈ ਏਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਾਤਿ
 ਪਾਇ ਚਿ ਗੁਰ ਅਮਰ ਪਗਾਸਾ। ੧॥ ੫॥ ਕਚੁ ਕੰਚਨੁ ਭਾਇ ਅਉ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਸਵਲ ਹਿ ਸੁਲਿ ਚਿ। ਥਿਖੁ
 ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੁਇ ਨਾਮੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਲਿ ਚਿ। ਲੋਹ ਉੱਤ ਪਉ ਲਾਨੁ ਨ ਚਰਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਜਾਦਿ ਪਾਗੈ। ਪਾ
 ਰਨ ਮਾਲ ਕਕਰੈ ਗੀਅਨੁ ਗੁਰ ਕਹਿ ਅਉ ਬੀਚੈ ਗੈ। ਕਠਨੁ ਸੀਖੈ ਚਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀ ਚਿ ਦੁਖ ਚਰਿ ਦੁਖਿ ਨ ਕੇ
 ਗਇਆ। ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਚਰਨ ਜਿਨ ਪਰਸਿਆ ਸੇ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਸੁਰਿਨ ਰਭਾਇਆ। ੨॥ ੬॥ ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵ
 ਲਿਲਾਖ ਬਹੋ ਕਿਆ ਕੇਜਾਇ। ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵਾਹਿਗੀਅਨ ਅਰੁ ਪਿਆਨ ਅਨਨ ਪਰਿ। ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵ
 ਲਿਸਬਦੁ ਸਾਖੀ ਸੁਸਚ ਘਰਿ। ਜੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਅਹਿਨਿ ਸਿਜ ਪੈਦਾ ਸੁਭਟ ਬੇਨਤਿ ਕਰੈ। ਜੇ ਗੁਰੂ ਨਾਮੁ ਹਿਦ
 ਮਿਧੈ ਰੋਜੇ ਨਾਮ ਮਰਦਾ ਦੁਹਥੈ ਰੈ। ੩॥ ੭॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਮੁਣਨ ਅਵੈ। ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੁ
 ਰਤਿ ਨ ਸਿਧਿ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਵੈ। ਗੁਰੁ ਕਰਸ ਦੁਖੀ ਚ ਗੁਰੁ ਕਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ। ਗੁਰੁ ਕਰਸ ਬਦ ਸਪੁਨ
 ਅਘਨ ਕਟਿ ਸਭ ਤੇਰੇ। ਗੁਰੁ ਨ ਯਦਿ ਬਯਾਦਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਗੁਰੁ ਸਾਤਿ ਕਵਿਨ ਲਕਹਿ। ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਨ ਦੇ
 ਖਿ ਅਉਨੁ ਕੀ ਅਉ ਤੇ ਅਕਥਕ ਸੀਸ ਰਮਹਿ। ੪॥ ੮॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰ ਮਨ ਮੇਰੇ। ਤਾਰਲ ਤਲਾਸ ਮਰ
 ਬੁਕਲ ਜੁਗਿ ਸੁਨਤ ਸਮਾਧਿ ਸਬਦ ਜੀਸੁ ਕੇਰੇ। ਭੁਨਿ ਦਖਨਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਸੁਰ ਉਜੇ ਪਰਤ ਪਿਆਨੁ ਬਸਤ
 ਤਿਹਨੇਰੇ। ਪੁਰ ਉਪੁਰ ਖੁਰਿ ਦੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮੁਖੁ ਦੇਖਤ ਅਘ ਜਾਹਿ ਪਰੇਰੇ। ਜਉ ਹਿ ਬੁਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚਾਰਤ
 ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰ ਮਨ ਮੇਰੇ। ੫॥ ੯॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖੁ ਦੇਖਿ ਗੁਰੁ ਸੁਖੁ ਪਾਯੋ। ਗੁਰੁ ਤੀਜੁ ਪਿਆਸ ਪਿਉ ਸੁਵੈ ਨ ਕੀ ਬੰਢਤਾ ਸਿ
 ਧਿਕ ਉਥਿ ਧਿ ਮਿਲਾਯਉ। ਪੁਰਨ ਭੋਮਨ ਉਰ ਬਸੇਰ ਸਾਥਾ ਸਨਾਇ ਚੁਦਹਿ ਦਿਸ ਪਾਯਉ। ਗੋਬਿਦ ਵਾਲੁ ਗੁਰ ਬਿ
 ਦਪੁਰੀ ਸਮ ਜਲਨ ਤੀਰਿ ਬਿਪਾਸ ਬਨਾਯਉ। ਗਯਉ ਦੁਖੁ ਦੁਰਿ ਬਰਖਨ ਕੇ ਸੁਗੁਰੁ ਮੁਖੁ ਦੇਖਿ ਗੁਰੁ ਸੁਖੁ ਪਾਯਉ।
 ੬॥ ੧੦॥ ਸਮਰਥ ਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਹੁਧਰਿ ਅਉ। ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀ ਅਉ। ਜਿ ਸੁਦੇਖ ਚਰੈਨ ਅਘਨ ਰ
 ਠਿ ਅਉ। ਨਿਸਿ ਬਾਸੁ ਏਕ ਸਮਾਨ ਪਿਆਨ ਸੁਨਾ ਮਸੁਨੇ ਸੁਤ ਭਾਨ ਰਹਿ। ਭੁਨਿ ਦਾਸ ਸੁਆਸ ਜਗਤ ਗੁਰੁ ਕੀ

ਸਮਿਗੁਰੂ ਹੋਇ

ਜੇ ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਨਕ ਦੇਵ ਜਗਤ ਭਰ ਉਸ ਦੀ ਤਰਨ ਮਨੁਖ ਜਗਤ ਕੀ

ਪਾਸੁ ਭੇਟਿ ਪਸੁ ਕਰੁ ਭ੍ਰਿਗੁ ਮਦਾਸੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਸਾਤਿ ਕੀ ਯਉ ਸਮਝ ਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਹੁਸਰੁ ਭ੍ਰਿ॥ ੧॥ ੧੧॥ ਅਬ
 ਗੁਰੁ ਦਸ ਭੁਟ ਕੀ ਲਾਜਾ ਜੈ ਸੀ ਰਖੀ ਲਾਜ ਭਗਤ ਪਾਤਿ ਲਾਦ ਕੀ ਹਰਨਾਖ ਸਫਾਰੇ ਕਰਆ ਜਾ॥ ਫੁਨਿ ਦੋ ਪਤੀ ਲਾ
 ਜ ਰਖੀ ਹਰਿ ਪੁਤ ਜੀਛੀ ਨ ਤਬ ਸਤ ਦੀਨ ਬਹੁ ਜਾ ਜਾ ਸੇ ਦਮਾ ਅਪਦ ਤੇ ਰਖਿਆ ਗਨਿ ਕਾ ਪੜਤ ਪੁਰੇ ਤੇਰ
 ਕਾ ਜਾ॥ ਸਿਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸਿਨ ਕਲਾ ਜੁ ਗੋਰੇ ਫਿ ਗੁਰੁ ਦਸ ਭੁਟ ਕੀ ਲਾਜਾ॥ ੮॥ ੧੨॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜ
 ਪੁਪ੍ਰੀ ਅਹੁ॥ ਸਬਦੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜੈ ਪੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਖੀਧਿ ਅਪੈ ਸਨ ਅਹਿਨਿ ਸਿਰੇ ਸਾਤਿ ਕਰਿ ਜਾਨੀ ਅਹੁ॥ ਫੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰ
 ਭਾਈ ਐ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹਿਧਿ ਆਈ ਐ ਅੰਨ ਮਾਰ ਗਤ ਜਹੁ ਭਜਹੁ ਹਰਿ ਕਾਨੀ ਅਹੁ॥ ਬਚਨ ਗੁਰੁ ਰਿਦ ਪਰਹੁ ਪੰਚ ਬੂਝ
 ਸਿਕਰੁ ਜਨਮੁ ਕੁਲੁ ਉਪਰੁ ਦੁਰਿ ਹਰਿ ਮਾਨੀ ਅਹੁ॥ ਜਉ ਤ ਸਭ ਸੁਖਾਏ ਤਉ ਤ ਮਥੈ ਛਵਹੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
 ਗੁਰੁ ਜਪੁ ਪੁਨੀ ਅਹੁ॥ ੧॥ ੧੩॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪੁ ਸਾਤਿ ਕਰਿ॥ ਅਗਮ ਗੁਰੁ ਜਪੁ ਨੀ ਪਾਗੁ ਹਰਿ ਮ
 ਨਿ ਪਰਹੁ ਪਾਨੁ ਅਹਿਨਿ ਸਿਕਰੁ ਬਚਨ ਗੁਰੁ ਰਿਦੈ ਮਹਿ॥ ਫੁਨਿ ਗੁਰੁ ਜਲਾ ਬਿਮਲਾ ਅਥਾਹ ਮਜਨੁ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਗੁਰੁ
 ਸਿਖਤ ਰਹੁ ਨਾਮ ਸਚ ਗੰਗੇ ਸਾਰਿ॥ ਸਦਾ ਸਿਰੈ ਹਰਿ ਠੰਕਾ ਰੁਨਿ ਰਭਉ ਜੈ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰੁ ਸਬਦ ਗਾ ਸਿਕਰਤਾ ਵ੍ਰਿਜ
 ਭਗਤਿ ਹਰਿ॥ ਮੁਗਧ ਮਨੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤ ਜਹੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਭਜਹੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪੁ ਸਾਤਿ ਕਰਿ॥ ੨॥ ੧੪॥
 ੧੪॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐ॥ ਉਦਧਿ ਗੁਰੁ ਗਰਿ ਰਹੀ ਭੀਰਥੇ ਅੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਗਹਿ ਰਮਣਿ
 ਮਿਲਤਾ ਲਿਵਲਾਈ ਐ॥ ਫੁਨਿ ਗੁਰੁ ਪਰਮਲਾ ਸਰਸ ਕਰਤ ਕੰਚਨੁ ਪਰਸ ਮੈਲੁ ਦਰਮਾਤਿ ਹਿਰਤ ਸਥਾਦ ਗੁਰੁ
 ਪਾਈ ਐ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਵਾਰੁ ਫੁਟ ਕੰਤ ਸਦਾ ਆਗੇ ਜਿ ਸੁਗਾਨ ਗੁਰੁ ਬਿਮਲ ਸਰਸਿ ਤ ਸਿਖਨਾਈ ਐ॥ ਨਾਮੁ
 ਨਿਰਥਾ ਲੁਨਿ ਪਾਨੁ ਹਰਿ ਉਰਿ ਪਰਹੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐ॥ ੩॥ ੧੫॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
 ਗੁਰੁ ਜਪੁ ਮੰਨੇ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਿਵ ਸਿਧ ਸਾਧ ਕਸੁਰੁ ਅਸੁਰੁ ਗਲਤ ਰਹਿ ਤੇ ਤੀਸ ਗੁਰੁ ਬਚਨ ਸੁਣਿ ਕੈਨੇ॥ ਫੁਨਿ
 ਤਰਹਿ ਤੇ ਸੰਤ ਹਿਤ ਭਗਤ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਹਿ ਤਰਿ ਚਿ ਪੁਲਾਦੁ ਗੁਨਿ ਮਿਲਤ ਮੁਨਿ ਜੰਨੇ॥ ਤਰਹਿ ਨਾਰਦਾ
 ਦਿ ਸਨਕਾਦਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਤਰਹਿ ਇਕਨਾ ਮਲਾ ਗੀਤ ਜਹੁ ਰਸ ਅੰਨੇ॥ ਦਾਸੁ ਬੇਨਾਤਿ ਕਹੈ ਨਾਮੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ
 ਲਹੈ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪੁ ਮੰਨੇ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੨੬॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰੁ ਸਾਰਿ ਬੁਝ ਭਉ ਪਾਰਿ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਚ ਜੁ
 ਗਿ ਜੀਨਿ ਪੂਰਿ॥ ਸ੍ਰੀ ਪੁਲਾਦ ਭਗਤ ਉਪਰੀ ਐ॥ ਹਸਤ ਕਮਲ ਮਾਥੇ ਪਰਪਰੀ ਐ॥ ਅਲਖ ਰੂਪ ਜੀ ਅਲਖਿ ਆਨ
 ਜਾਈ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਸਰਣਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਕੇ ਬਚਨ ਸਾਤਿ ਜੀ ਅਧਾਰੁ॥ ਮਾਲਾ ਸਜਨ ਮੁਦੇ ਹਨਿ ਸਤਾਰੁ॥ ਗੁਰੁ
 ਜਹੁ ਜੁਥੇ ਵਟੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਆਨੇ ਕੋਇ॥ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੁਤ ਪਾਈ ਐ॥ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਇ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
 ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਬਨਵਾ ਗੀ॥ ਤਿਨਿ ਲਾਭ ਲਾਭ ਪਿਯੋ ਤਿ ਜਾਗਿ ਪਾਗੀ॥ ਲਾਭ ਲਾਭ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਮ ਕਾ ਕੀ ਆ॥ ਅਮਰ ਦਾਸ ਭਲੇ

ਕਉਦੀਆਤਿਨਿਸ਼ਿਅਦਾਨੁਸੰਫੀਬਿਰੁਖਪਿਉਹਰਿਕਨਾਮੁਅਖੈਨਿਸ਼ਿਅਪਉਆਪਉਹਰਿਨਾਮੁਅਖੈਨਿਸ਼ਿਚ
ਹੁਜੁਗਿਗੁਰਸੇਵਾਕਭਿਛਲੁਲੀਆਬੰਦਹਿਜੋਚਰਲਾਸਗਦੀਸੁਖੁਪਾਵਹਿਪਰਮਾਨੰਦਗੁਰਮੁਖਿਕਤੀਆਪਰ
ਤਖਿਦੇਹਪਾਰਬਰਹੁਸੁਆਮੀਆਦੇਗੁਪਿਯੋਖਲਾਭਰਲੀਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ਼ੀਰਾਮਦਾ
ਸੁਤਾਰਲਾਤਰਲੀ॥੧॥ਜਿਹਾਸੀਮੁਖਬਚਨਥਾਲੀਸਾਧੁਜਨਜਪਹਿਕਹਿਕਿਚਿਤਿਚਾਚਿਅਨੰਦਨਿ
ਤਮੰਗਲੁਗੁਰਦਰਸਨੁਸਫਲੁਸੰਸਾਰਿਸਿਸਾਰਿਸਫਲੁਗੰਗਾਗੁਰਦਰਸਨੁਪਰਸਨਪਰਮਪਾਵਿਤਗਤੋਜੀਤ
ਹਿਜਾਮੋਕੁਪਾਤਿਤਜੋਪੁਲੀਹਰਿਜਨਸਿਵਗੁਰਗਾਨਿਰਤੋਗੁਪੁਬੰਸਿਤਿਲਕੁਪੁੰਦਰਦਸਰਥਘਰਿਮੁਨਿਬੰ
ਛਹਿਜਾਕੀਸਰਲੀਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ਼ੀਰਾਮਦਾਸੁਤਾਰਲਾਤਰਲੀ॥੨॥ਸਿਸਾਰੁਅਗਮਸਾ
ਗੁਰੁਲਾਹਰਿਨਾਮੁਗੁਰੁਮੁਖਿਪਾਈਆਜਗਿਜਨਮਰਲਾਭਾਗਾਇਹਾਈਹੀਐਪਰਤੀਤੀਪਰਤੀਤੀਹੀਐ
ਅਈਜਨਜਨਕੋਤਿਨਕਉਪਦਵੀਉਚਭਈਤਾਜੀਮਾਇਆਮੇਹੁਯੋਭੁਅਰੁਯਾਲਚਕਮਕ੍ਰੋਧਕੀਕਿਥਾਗਈ
ਅਵਯੋਕੁਥਹੁਤਗੁਰੁਸੁਭਫੁਟਕ੍ਰਾਦਿਥਵਿਸਾਦਿਕਾਰਲਕਰਲੀਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀ
ਸ਼ੀਰਾਮਦਾਸੁਤਾਰਲਾਤਰਲੀ॥੩॥ਪਰਤਾਪੁਸਦਾਗੁਰਕਾਘਟਿਘਟਿਪਰਗਾਸੁਭਯਾਜਸੁਜਨਕੋਇਕਿਪੜ
ਹਿਸੁਲਹਿਗਵਹਿਪਰਭਾਤਿਹਿਕਰਹਿਏਸਨਨੁਏਸਨੁਕਰਹਿਪਰਭਾਤਿਸੁਧਮਨਿਗੁਰਪੁਜਾਬਿਧਿਸਹਿਤ
ਕਰੀਕੰਚਨੁਤਨੁਹੋਈਪਰਸਿਪਾਰਸਕਉਜੋਤਿਸਭੁਪੀਧਨੁਪਰੇਜਗਜੀਵਨੁਜਗੀਨਾਥੁਜਲਥਲਮਾਰਿਹਰਿਅ
ਪੁਰਿਖਹੁਬਿਧਿਕਰੀਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ਼ੀਰਾਮਦਾਸੁਤਾਰਲਾਤਰਲੀ॥੪॥ਜਿਨਹੁ
ਬਾਤੀਲਲਪੁਅਜਨੀਤੇਈਜੀਵਕਾਲਤੇਥਚਾਤਿਨਤਰਿਚਿਸਮੁਦ੍ਰੁਤਦ੍ਰੁਖਿਨਾਇਕਮਹਿਜਲਹਰਗਈ
ਬਜੁਗਤਿਜਗੁਰਚਾਭੈਰਵਨੀਸੁਰਣੀਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਾਨੰਦਗੁਰਮੁਖਿਮਚਾਸਿਰੀਗੁਰੁਸਾਹਿਬੁਸਭਉ
ਪਰਿਮਨਥਚਕ੍ਰੀਮਸੇਵੀਐਸਚਾ॥੫॥ਵਹਿਗੁਰੁਵਹਿਗੁਰੁਵਹਿਗੁਰੁਵਹਿਜੀਉਕਵਲਨੈਨਮਪੁਰਬੈਨਕ
ਟਿਸੈਨਸਿਗੋਸੇਕਰਤਮਾਜੋਸੇਦਾਜੀਸਹਿਦਹੀਭਾਤੁਖਾਜਿਜੀਉਦੇਖਿਗੁਪੁਅਤਿਅਨੁਪੁਮੋਹਮਹਾਮਗਭਈਕਿ
ਕਨੀਸਥਦਣਤਰਕਾਗੇਲਪਹਿਜੀਉਕਾਲਕਲਮਹੁਕਮੁਭਥਿਕਰਹੁਕਉਨੁਮੇਦਿਸਕੈਈਸੁਬੰਮੁਗਾਨੁਪੁਨੁ
ਪਰਤਹੀਐਚਾਤਿਜੀਉਸਤਿਸਾਦੁਸ਼ੀਨਿਵਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾਤੁਹੀਵਹਿਗੁਰੁਵਹਿਗੁਰੁਵਹਿਗੁਰੁਵਹਿਜੀ
ਉ॥੬॥ਗਾਮਨਾਮਪਰਮਪਾਸੁਪਬੁਧਨਿਗੋਕਾਰਬੇਨੁਮਾਠਸਰਬਰਕਉਕਹਿਜੀਉਸੁਥਗਚਿਤਭਗਤਹਿ
ਤਭੇਖੁਪਹਿਚਿਹਰਿਨਾਖਸੁਹਰਿਚਿਨਖਬਿਦਹਿਜੀਉਸਿਖਚਕ੍ਰਗਦਾਪਦਮਆਪਆਪੁਕੀਚਿਛਦਮਾਪਰੰਪਰਾ
ਰਬਹਮਲਐਕਉਤਾਹਿਜੀਉਸਤਿਸਾਦੁਸ਼ੀਨਿਵਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾਤੁਹੀਵਹਿਗੁਰੁਵਹਿਗੁਰੁਵਹਿਗੁਰੁਵਹਿ

ਹੁਣਹਿ ਜੀਉ॥ ੨॥॥ ਪੀਤਥਸਨਉਦਦਸਨਪਿਆਸਹਿ ਤਕੈਠਾਘਾਪੁਕਵਸੀਸਿਮੇਰਪੈਚਾਰਿਜੀਉ॥ ਬੇਛ
 ਜੀਰਥਭੈਪੀਰਪਰਮਾੰਗਅਘਾਮੰਗਮਖੇਲੁਕੀਆਆਪਲੈਉਛਾਰਿਜੀਉ॥ ਅਕਥਕਥਾਕਥੀਨਜਾਇਤੈ
 ਨਿਯੋਕਰਹਿਆਸਮਾਇਸੁਤਹਸਿਪਤੁਪੁਸਰਿਚੇਸਾਹਨਕੈਸਾਰਿਜੀਉ॥ ਸਤਿਸਾਦੁਸ਼ਿਵਿਵਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾ
 ਤੁਹੀਵਹਿਗੁਰੁਵਹਿਗੁਰੁਵਹਿਗੁਰੁਵਹਿਜੀਉ॥ ੩॥੮॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਗੁਬੰਦਜੀਉ॥
 ਬਲਹਿਛਲਨਸਥਲਮਲਨਛਲੁਛਲਨਕਨਕੁਅਗਨਿਹਕਲੀਕਥਜੀਤੈਕਚਰੂਦਲਰਵਿੰਦਜੀਉ॥ ਰ
 ਮਰਵਲਦੁਰਤਦਵਲਸਕਲਭਵਲਕੁਸਲਕਰਲਸਰਥਭੂਤਆਪੀਗਦਿਵਾਸਿਦੇਵਸਰਸਪੁਖਠਨਿੰਦਜੀ
 ਉ॥ ਜਗਮਕਗਮਛਕਛਹੁਅਥਰਾਹਜਮੁਨਾਕੈਕੁਲਿਖੇਲੁਖੇਲਿਓਜੀਨੀਗੰਦਜੀਉ॥ ਨਾਮੁਸਾਰੁਹੀਏਧਾਰੁ
 ਤਜੁਬਿਕਰਮਨਗਸਿੰਦਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਗੁਬੰਦਜੀਉ॥ ੪॥੯॥ ਸਿਰੀਗੁਰੁਸਿਰੀਗੁਰੁਸਿਰੀ
 ਗੁਰੁਸਤਿਜੀਉ॥ ਬੁਰਕਹਿਆਮਾਨੁਨਿਜਨਿਧਾਨੁਸਦਜਾਨੁਮੰਦਾਇਹੈਨਿਸਿਥਾਸੁਰੇਹੈਕਲਿਆਨੁਲਹਹਿਪਰਮਗ
 ਤਿਜੀਉ॥ ਕਮੁਕੋਪੁਯੋਭੁਮੇਹੁਜਲਜਲਸਿਉਛਾਰੁਧੋਹੁਏਮੈਕਠਪੁਕਵਸਾਪਸੀਗਿਗਤਿਜੀਉ॥ ਦੇਹਗੇ
 ਹੁਕਿਅਸਨੇਹੁਚਿਤਬਿਲਾਸੁਜਗਤਏਹੁਚਰਨਕਮਲਸਦਸੇਉਦਿਵਤਾਕਰੁਮਾਤਿਜੀਉ॥ ਨਾਮੁਸਾਰੁਹੀਏ
 ਧਾਰੁਤਜੁਬਿਕਰਮੁਗਸਿੰਦਸਿਰੀਗੁਰੁਸਿਰੀਗੁਰੁਗੁਰੁਸਤਿਜੀਉ॥ ੫॥੧੦॥ ਸੇਵਕਕੈਭਰਪੁਰਜੁਗੁਰੁਗੁਵਾਹ
 ਗੁਰੁਤੇਗਸਭੁਸਦਕਾ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਪੁਰੁਸਦਾਸਲਾਮਾਤਿਕਹਿਨਸਕੈਕੋਉਤੁਕਦਕਾ॥ ਕਹਮਾਥਿਸਨੁਸਿਰੇਤੈਅ
 ਗਨਚਤਿਨਕਉਮੋਹੁਭੁਏਆਮਨਮਦਕਾ॥ ਚਵਰਾਸੀਹਲਖਜੇਨਉਪਈਰਿਜਕੁਦੀਆਸਰਹੁਕਉਤਦ
 ਕਾ॥ ਸੇਵਕਕੈਭਰਪੁਰਜੁਗੁਰੁਗੁਵਾਹਗੁਰੁਤੇਗਸਭੁਸਦਕਾ॥ ੧॥੧੧॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਾਥਡਾਤਮਾਸਾ॥ ਅਪੇ
 ਹੋਸੈਆਪਿਗਿਚਿਤਵੈਆਪੇਚੰਦਸੁਰੁਪਰਗਾਸਾ॥ ਆਪੇਜਲਾਆਪੇਥਲੁਥੀਮਨੁਆਪੇਕੀਆਪਾਟਿਪਾਟਿਬਾਸਾ॥
 ਆਪੇਨਹੁਆਪੇਨੁਨਿਗੀਆਪੇਸਰਿਆਪਹਿਪਾਸਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਗਤਿਸਭੈਬਿਚਾਰੁਵਾਹੁਵਾਹੁਕਾਥਡਾਤਮਾ
 ਸਾ॥ ੨॥੧੨॥ ਕੀਆਖੇਲੁਥਡਮੇਲੁਤਮਾਸਾਵਹਿਗੁਰੁਤੇਗਸਭੁਰਚਨਾ॥ ਤੁਜਾਭਿਥਾਭਿਗਗਨਿਪ
 ਯਾਭਿਪੁਰਿਗਹਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇਮੀਰੇਜਾਕੇਬਚਨਾ॥ ਮਨਹਿਕਹਮਾਦਿਕਰੁਦ੍ਰਾਦਿਕਕਾਲਕਾਕਾਲੁਨਿਰੰਜ
 ਨਜਚਨਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਈਐਪਰਮਾਰਭੁਸਤਸੰਗਤਿਸੇਰੀਮਨੁਖਚਨਾ॥ ਕੀਆਖੇਲੁਥਡਮੇਲੁਤਮਾਸਾਵਾਹੁ
 ਰੁਤੇਗਸਭੁਰਚਨਾ॥ ੩॥੧੩॥ ੧੦੨॥ ਅਗਨੁਅਨੰਤਮਨਦਿਆਦਿਜਿਨੁਕੋਈਨਜਾਏ॥ ਸਿਵਾਬਿਗੰਚਿ
 ਧੰਗਿਧਿਆਨੁਨਿਤਹਿਜਿਸੁਖੇਦਵਖਾਏ॥ ਨਿਰੰਕਰੁਨਿਰਵੈਰੁਅਵਰੁਨਹੀਦੁਸਰਕੋਈ॥ ਭੰਜਨਗੁਰੁਲਾਸਮਰਭੁ
 ਤਰਨਤਾਰਨਪੁਰੁਸੇਈ॥ ਨਨਾਪ੍ਰਕਾਸਜਿਨਿਜਗੁਕੀਚਿਜਨੁਮਰੁਗਰਜਨਾਰਸੈ॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁ

ਗੁਰਗਮਦਸਾਚਿਤਰਥੈ॥੧॥ ਗੁਰੂਸਮਰਤੁ ਗਹਿਕਰੀਆਪ੍ਰਵਬੁਧਿਸੁਮਤਿਸਮੁਰਨਕਉ॥ ਫੁਨਿਪ੍ਰੀਮਧੁਜਾਣ
ਹਰਿਤਿਸਦਾਅਪ੍ਰਪੁਜਤਰੋਗਨਿਵਾਰਨਕਉ॥ ਮਥੁਰਜਨਜਾਨਿਕਹੀਜੀਅਸਾਦੁਸੁਅਉਰਕਛੂਨਾਬਿਚਰ
ਨਕਉ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਕੋਹਿਬੁਥਰੋਕਯਮੈਭਵਸਾਗਰਪਾਰਿਉਤਾਰਨਕਉ॥ ੨॥ ਸਿਤਤਰੀਸਤਸੰਗਤਿਸੰਗਸੁ
ਰਗਰਭੇਜਸੁਗਵਤਰੋ॥ ਪ੍ਰਮਪ੍ਰਸਤਿਚਿਪਰਨੀਪਰਅਪਿਰਹੇਯਿਵਧਾਰਿਨਧਾਵਤਰੋ॥ ਮਥੁਰਾਭਨਿਭਗਭੁਏ
ਉਨਕੇਮਨਇਛਤਹੀਫਲਧਾਵਤਰੋ॥ ਭਵਿਕੇਸੁਤਕੋਤਿਨਵਾਸੁਕਤਜੁਚਰੰਨਗੁਰੂਚਿਤ੍ਰਲਾਵਤਰੋ॥ ੩॥
ਸਿੰਗਮਯਨਾਮੁਸੁਪਾਪਗੁਰਨਸਥਦਤਰੋਗਪ੍ਰਗਟਿਤਾਦਿਨਆਗਰਾ॥ ਗਹਿਰਗਭੀਰੁਅਥਾਹਅਤਿਬਡਸੁਭਰ
ਸਦਾਸਭਾਬਿਧਿਰਤਨਾਗਰਾਸਿਤਮਯਲਕਹਰਿਕੋਤ੍ਰਹਲਾਤਿਨਜਮਵਾਸਮਿਟਿਚਿਦੁਖਕਾਗਰਾ॥ ਕਲਾਜੁ
ਗਦੁਰਤਦੁਰਿਕਰਿਥੇਕਉਦਰਸਨਬੁਰੁਸਗਲਸੁਖਸਾਗਰਾ॥ ੪॥ ਜਾਕਉਮੁਨਿਪ੍ਰਾਨੁਪਰੈਫਿਰਤਸਕਲਜੁਗ
ਕਥਹੁਕੋਉਪਵੈਆਤਮਪ੍ਰਗਾਸਕਉ॥ ਬੇਦਥਾਲੀਸਹਿਤਬਿਠੀਚੇਜਸੁਗਵੈਜਾਕੋਸਿਵਮੁਰਿਗਹਿਨ
ਤਜਾਤਕਬਿਲਾਸਕਉ॥ ਜਾਕਉਜੇਗੀਜਤੀਸਿਪਸਾਧਿਕਅਨੇਕਤਪਜਟਾਜੂਟਭੇਖਕੀਏਫਿਰਤਉਦਾਸ
ਕਉ॥ ਸੁਚਿਨਿਸਤਿਗੁਰਿਸੁਖਭਾਇਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਜੀਆਨਮਕੀਥਡਈਦਈਗੁਰਗਮਦਸਕਉ॥ ਪਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ
ਪਿਆਨਅੰਤਰਗਤਿਚੇਜਪੁਜਾਤਿਉਯੋਗਪ੍ਰਗਯੋ॥ ਦੇਖਤਦਰਸੁਭਟਕਿਭੁਭਜਤਦੁਖਪਰਹਰਿਸੁਖ
ਸਤਜਾਬਿਗਯੋ॥ ਸੇਵਕਸਿਖਸਦਾਅਤਿਯੁਭਿਤਅਯਿਸਮੂਹਜਿਉਭੁਜਮਸੁਖਯੋ॥ ਬਿਦ੍ਵਾਨਗੁਰਿਅਪਿਥ
ਪਉਥਿਰੁਸਾਚਉਤਖਤੁਗੁਰੁਮਦਸੋ॥ ੫॥ ਭਾਰਉਸਿਸਾਭਮਾਯਾਮਦਮੋਹਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੀਚਿਸਮਰਬੁ
ਫੁਨਿਕੀਰਤਿਵੰਤਸਦਾਸੁਖਸੀਪਤਿਗਿਧਿਅਗਸਿਧਿਨਛੋਗਇਸਬੁ॥ ਦਨਿਬਰੋਅਤਿਵੰਤਮਹਾਬਲਿਸੇਵਕਿ
ਦਾਸਿਕਹਿਚਿਉਤਬੁ॥ ਤਹਿਕਹਾਪਰਵਾਰਕਾਹੂਕੀਜਾਕੈਬਸੀਸਿਧਰਿਚਿਗੁਰਿਹਬੁ॥ ੬॥ ੭॥ ਤੀਨਿਭ
ਵਨਭਗਪੂਰਿਗਹਿਚਿਸੇਈਅਪਨਸਰਸੁਕੀਅਉਨਜਗਤਕੋਈ॥ ਅਪੁਨਾਅਪੁਨਾਪਹੀਉਪਾਧਉ॥ ਸੁਰਨਕਮ
ਸੁਰਮੰਤੁਨਹੀਪਾਧਉ॥ ਪਾਧਉਨਹੀਅੰਤੁਰੇਅਸੁਰਨਰਗਫਾਗੀਧੁਖਖੋਜੀਤਫਿਰੇ॥ ਆਬਿਨਾਸੀਅਚਲਾਅਜੇ
ਨੀਸਿਭਉਪੁਰਖੋਤਪੁਅਪਾਗਪੇਗਾਕਰਲਕਭਲਸਮਰਬੁਸਦਾਸੇਈਸਰਬਜੀਅਮਨਿਧਾਈਅਉ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਗ
ਮਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮਹਿਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦਪਾਧਉ॥ ੮॥ ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਨਕਿਭਗਤਿਕਰੀਵਿਕਮਨਿਤਨੁਮ
ਨੁਪਨੁਗੋਬੀਦੀਅਉ॥ ਅੰਗਦਿਅਨੰਤਮੁਗਤਿਨਿਜਧਾਰੀਅਗਮਗਨਿਗਸਿਰਸਉਹੀਅਉ॥ ਗੁਰਿਅ
ਮਰਦਾਸਿਕਰਤਾਰਕੀਅਉਵਾਸਿਵਹੁਵਹੁਕਹਿਪਾਧਉ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਗਮਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮਹਿਤੈਹਰਿ
ਪਰਮਪਦਪਾਧਉ॥ ੯॥ ਗਰਦੁਪ੍ਰਪੁਰਾਦੁਸੁਦਾਮਾਪੁਬਭਗਤਹਰਿਕੇਜੁਗਲੀ॥ ਅੰਬਰੀਕੁਜੈਦੇਵ

ਤਿਓ ਚਰਨਾ ਮਾ ਅਰੁ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਅਵਤਾਰ ਮਉ ਕਾਨਿ ਭਿ ਤਰਿ ਜਸੁ ਜਗਤ ਪਰਿਛਾਇ ਮਉ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਰਾਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਇ ਮਉ ॥ ੩ ॥ ਮਨਸਾ ਕਰਿ ਸਿਮਰੈ ਤਤੁ ਭੈ ਨਰਕ ਮੁਕ੍ਤਿ ਪ੍ਰਾਪਿ
 ਅਉ ਚੂਤਿ ਲੀ ॥ ਬਾਚਾ ਕਰਿ ਸਿਮਰੈ ਤਤੁ ਭੈ ਤਿਨ ਦੁਖੁ ਦਰਿ ਦੂਰਿ ਮਿਟਿ ਮਉ ਚੂਖਿ ਲੀ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਤੁ ਅਦਰਸ ਪ
 ਰਸ ਪਾਗਸ ਸਰਬ ਭਟ ਜਸੁ ਗਾਇ ਮਉ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਇ ਮਉ ॥
 ੪ ॥ ਜਿਹ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਿਮਰੈ ਤਨ ਯਸ ਕੇ ਤਿ ਮਗਿ ਮਟ ਹਿਖਿ ॥ ਜਿਹ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਿਮਰੈ ਥਿਰਿ ਦੈ ਹਰਿ ਤੈ ਨੇ ਦਿਨਾ ॥ ਜਿਹ
 ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਿਮਰੈ ਜੀ ਮਕੀ ਅਤਿ ਮਿਟਵੈ ॥ ਜਿਹ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਿਮਰੈ ਥਿਰਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਵੈ ॥ ਸੋਈ ਗੁਰਮਦਾ
 ਸੁ ਗੁਰੁ ਬਲ ਭਾਨਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਧਨਿ ਧਨਿ ਕਰਹਾ ॥ ਜਿਹ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਲਾਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈ ॥ ਸੋ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਿਮਰ
 ਨੁ ਰਹਾ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਇ ॥ ਚੇ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਨ ਢੋਰੈ ਚਿਪਾਸੁ ॥ ਤਾ ਤੇ ਗਉਹ
 ਰੁਗਨ ਪ੍ਰਗਟੁ ਉਜੀਅਰ ਉਦਖ ਦਮਿਦੁ ਅੰਧਾਰੋ ਕੇ ਨਸੁ ॥ ਕਵਿ ਕੀਰਤ ਜੋ ਸਿਤ ਚਰਨ ਮੁਖਿ ਲਾਗਹਿ ਤਿਨ
 ਕਾ ਮਕ੍ਤਿ ਪਾਸੇ ਕੋ ਨਹੀ ਤਾਸੁ ॥ ਜਿਵ ਅੰਗਦੁ ਅੰਗ ਸੀਗਿ ਨਨਕ ਗੁਰ ਤਿਵ ਗੁਰਾ ਅਮਰਦਾਸ ਕੈ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥
 ੬ ॥ ਜਿਨਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾ ॥ ਯਉ ਨਿਸਿਥਾ ਸੁਰ ਹਰਿ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸੰਗਤਿ ਸਪਨ ਭਾਇ ਭ
 ਉ ਮਾਨਿ ਤੁ ਮਮਲੀ ॥ ਅਗਰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੁਥਾਸੁ ॥ ਪੂਰਨਾ ਦ ਕਬੀਰ ਤੋਲੋ ਚਨਾ ਮੁਧੈ ॥ ਤਉ ਪਾਤਕੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
 ਜਿਹ ਪਿਖਤਾ ਅਤਿ ਹੋਇ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਸੋਈ ਸਿਤ ਸਹਾ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥ ੭ ॥ ਨਾਨਕਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾਨਉ ਕੀ
 ਨੀ ਭਗਤਿ ਮੇ ਮਲਿ ਵਾਣੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਅੰਗਦੁ ਅੰਗ ਸੀਗਿ ਭਯਉ ਸਾਇ ॥ ਹਾਤਿ ਨਿਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕੀ ਨੀ ਵਰਖਾਈ ॥
 ਗੁਰਾ ਅਮਰਦਾਸ ਕੀ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹੋਇ ਕੀਰਤ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੋਢੀ ਸਿਸਟਿ ਸਕਲ ਤਾਰਲਾ ਕਉ ਅਥ
 ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਉ ਮਿਲੀ ਬਡਾਈ ॥ ੮ ॥ ਹਮ ਅਵਤਾਰੁ ਲਿਭੇ ਏਭ ਗੁਰੁ ਨਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਾਡਿ ਬਿਖੈ ਬਿਖੁਖ
 ਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਭਗਮੈ ਭੂਯੋ ਸੁਤ ਦਾਗ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗਾਈ ॥ ਏਭਉ ਤਮ ਪ੍ਰਸੂਨਿ ਚਿਹੁ ਗੰਗਾ ਤਿਤਿ ਹਮਿ
 ਲੀਤ ਜਮ ਤਾਸ ਮਿਟਾਈ ॥ ਏਕ ਅਰਦਾਸਿ ਭਾਵ ਕੀਰਤਿ ਕੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਰਾਖੁ ਸਰਲਾਈ ॥ ੯ ॥ ੫੮ ॥
 ਮੇਹੁ ਮਲਿ ਬਿਵਸਿ ਕੀ ਅਉ ਕਾਮੁ ਗਹਿ ਕੇ ਸਪਦਾ ਤਿਉ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਚੀ ਤਿਉ ॥ ਭੁਖੁ ਅਪਮਾਨ ਸਿਉ ਣਾ ਤਿਉ ॥ ਜਨ
 ਮੁਕਾਯੁ ਕਰ ਜੋ ਤਿਉ ਕਮੁ ਜੋ ਹੋਇ ਸੁਮਨੀ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰ ਬੀਧੀ ਅਉ ਸਿਖ ਤਾਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੀ ॥ ਸਿਰਿਅਤ ਪੁਤ੍ਰ ਸਦਉ
 ਰਖ ਤੇ ਜੋ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਤਬ ਲੀ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਦੁ ਸਲ ਭਾਇ ਤੂੰ ਅਟਲੁ ਗਾਜਿ ਅਭਗੁ ਦਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤੂ
 ਜਤਿ ਗੁਰੁ ਚਹੁ ਚੁਗੀ ॥ ਅਪਿਅਪੇ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥ ਸੁਰਿ ਰਸਾਧਿ ਕਸਿਧਾ ਸਿਖ ਸੇਵੈ ॥ ਧੁਰੁ ਰਧੁ ਗਾਮਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ
 ਅਨਾਦਿ ਕਲਾਧਾਰੀ ॥ ਤਿਉ ਲੋਅਹਾ ॥ ਮਗਮਗਿ ਗਮਉ ਸਰਲਾ ਜਗ ਜੀ ਮਿਹਿ ਮੋਹ ਅਹਾ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸਿ ਬਿਰੁ

ਬੁਧਿਅਉ ਪਰਗਾਮੀ ਤਾਰਲਾ ਤਰਲਾ ਅਪਮੰਤ ਕਬਦੈ ਨ ਸਲ ਕਵਿ ਗੁਰਮਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਲਾ ॥ ੨॥੬੦॥

੫੯੩

੧੮ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖਾਦਿ

ਸਵਯੇ ਮਯੇ ਪੰਜਵੇ ਕੇ ੫ ਸਿਮਰਿ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਅਚਲੁ ਅਥਿਨਾਸੀ ॥ ਜੇ ਸੁਸਿਮਰਤ ਦੁਗਾਚਿ ਮਲੁ ਨਾਸਿ ॥
ਸਾਤਿ ਗੁਰਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮਰਜੂ ਨਹੁ ਲਾਸਹ ਜੀ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮਦਾਸ ਘਰਿ ਕੀ ਅਉ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥
ਸਗਲ ਮਨੋ ਰਖ ਪੂਰੀ ਆਸਾ ॥ ਤੈ ਜਨਮ ਤ ਗੁਰਮਚਿ ਬਹੁ ਪਛਾਇਚੀ ॥ ਕਲ੍ਹ ਜੋ ਰੋਕ ਰਸੁ ਜਸੁ ਵਖਾਇਚੀ ॥ ਭਗ
ਤਿ ਜੋਗ ਕਉ ਜੈ ਤਵ ਰਹਿ ਜਨਕ ਉਪਾਯਉ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਪਰਕਾਸਿ ਚਿਹਰਿ ਰਸਨ ਬਸਾਯਉ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਅੰ
ਗਦ ਅਗਲਾਗਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥ ਗੁਰਮਰਜੂ ਨਹੁ ਪਰਿ ਗੁਰਮਦਾਸ ਭਗਤ ਉਤਰਿਆ ਯਉ ॥ ੧॥ ਬਡ
ਭਗੀ ਉਨਾਨਿ ਅਉਰਿ ਦਿਸ ਬਦ ਬਸਾਯਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਲ ਕਸਿ ਤੋਖਿ ਅਉ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਾਯਉ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋ
ਚ ਭਪਾਰ ਬਹੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਦਰਸਾਯਉ ॥ ਗੁਰਮਰਜੂ ਨਹੁ ਪਰਿ ਗੁਰਮਦਾਸ ਅਨਭਉ ਠਹਰਾਯਉ ॥ ੨॥ ਜਨਕ
ਰਜੂ ਬਰਤਾਇ ਮਾਸ ਤ ਜੁਗੁ ਆਲੀਲਾ ॥ ਗੁਰਸਬਦੇ ਮਨੁ ਮਨਿਆ ਅਪਤੀ ਜੁਪਤੀਲਾ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਸਚ
ਨੀਵਸਾ ਜਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸੀਰੀਲੀਲਾ ॥ ਗੁਰਮਰਜੂ ਨਹੁ ਪਰਿ ਗੁਰਮਦਾਸ ਅਪਰੋਪ ਰੁਖੀਲਾ ॥ ੩॥ ਖੇਲੁ ਗੁਰੁ ਉ
ਕੀ ਅਉਰਿ ਗਾਇ ਸੋ ਤੋਖਿ ਸਮਾ ਚਰਿਚਿ ਬਿਮਲ ਬੁਧਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਸਮਾ ਲਉ ॥ ਅਜੇ ਨੀਸ ਭਵਿ ਅਉ ਸੁਜਾਤੁ ਕ
ਲ੍ਹ ਕਵੀ ਅਟੀ ਬਖਾਣੀ ਅਉ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਅੰਗ ਦਵ ਕਉ ਗੁਰਿ ਅੰਗਾ ਦੇ ਅਮਰ ਨਿਧਨੁ ॥ ਗੁਰਿ ਮਦਾਸਿ ਅ
ਰਜੂ ਨਹੁ ਵਰੁ ਉਪਾਸੁ ਪਰਸੁ ਪਮਾਣਾ ॥ ੪॥ ਸਦ ਜੀਵਨੁ ਮਰਜੂ ਅਮੋਲੁ ਅਜੇ ਨੀਸ ਭਉ ॥ ਭਯ ਭੰਜਨੁ ਪਰਦਖ
ਨਿਵਾਹੁ ਅਪਰ ਅਨੰਭਉ ॥ ਅਗਰ ਗਹਲੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭ੍ਰਾਤਿ ਦਹਲਾ ਸੀ ਤਲੁ ਸੁਖ ਦਾਤਉ ॥ ਅਸਿਭਉ ਉਦਿਵਿ ਅਉ
ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਨਾ ਬਿਧਾਤਉ ॥ ਨਾਨਕਾਨਾਦਿ ਅੰਗ ਦਾ ਅਮਰ ਸਚਿ ਗੁਰਸਬਾਦਿ ਸਮਾਇ ਅਉ ॥ ਪਰੁ ਪੈਰੁ ਗੁਰਮਦਾਸ
ਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਗੁ ॥ ਗਸੀ ਮਿਲਾਇ ਅਉ ॥ ਪਾਸੈ ਜੈ ਕਰੁ ਜਾਸੁ ਜਗਮੰਦਰਿ ਮੰਦਰਿ ਭਾਗੁ ਜੁਗਤਿ ਸਿਵ ਰਹਤ ॥
ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਾਯਉ ਬਡ ਭਗੀ ॥ ਓਵਲਾਹੀ ਮੇਦਨਿ ਭੁਰਸਹਤਾ ॥ ਭਯ ਭੰਜਨੁ ਪਰਪੀਰ ਨਿਵਾਰੁ ਕਲ੍ਹ ਸਹ ਰੁਤੇਰਿ
ਜਸੁ ਬਕਤਾ ॥ ਕਉ ਸੋਢੀ ਗੁਰਮਦਾਸ ਤਰੁ ਪਰਮ ਪੁਜਾ ॥ ਮਰਜੂ ਨਹੁ ਰਹਿ ਭਗਤਾ ॥ ੬॥ ਪ੍ਰੰਮਪੀਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਗਭੀ
ਰੁਪਰਦਖਾ ਬਿਸਾਰਨਾ ॥ ਸਬਦ ਸਹ ਰਿਸਮ ਉਦਾਹ ਅਨੰਮੇਵ ਨਿਵਰਨਾ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰਗਿਆਨਿ ਮਨਿਚਾ
ਉਨਹੁਟੈ ॥ ਸਾਤਿ ਵੰਤੁ ਰਹਿਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰ ਨਵਨਿਧਿ ਨਿਖੁਟੈ ॥ ਗੁਰਮਦਾਸ ਤਨੁ ਸਰਬ ਮੈਸਹ ਜਿ ਚੈਦੋ ਆਤਮਾ ॥

ਉ। ਗੁਰਮਰਜੂਨ ਕਘੁ ਚੈ ਤੈਰ ਜੋਗਰਸੁ ਜਾਇ ਅਉ। ੧। ਭੈਰਿ ਰਤ ਉ ਮਾਟਿ। ਅਉ ਲਾਖ ਮਹਿ ਅਲਖੁ
 ਖਾਸਉ। ਅਗਸੁ ਅਗੇ ਚਰਗਾ ਤਿ ਗਭੀਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਪਰਚਾਯਉ। ਗੁਰਪਰਚੈ ਪਰਵਾ ਲਾਰਾ ਜਮਹਿ ਜੋਗੁ ਕਮ
 ਯਉ। ਪੀਨਿ ਪੀਨਿ ਗੁਰੁ ਪੀਨਿ ਅਭਰਸੁ ਰਸੁ ਭਰ ਭਰਾਯਉ। ਗੁਰਗਮ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਅਜਗੁ ਜਗਿ ਚਿ ਸਿਰਿ ਸੋ ਚੇਖਾ ਸਾਧ
 ਉ। ਗੁਰਮਰਜੂਨ ਕਘੁ ਚੈ ਤੈਰ ਜੋਗਰਸੁ ਜਾਇ ਅਉ। ੨। ਅਮਿ ਉਗਤਾ ਬਦਨਿ ਬਰਦਾਤਿ ਅਲਖ
 ਅਪਰਗੁਰਸੁ ਸਬਦਿ ਹਉ ਮੈਨਿ ਵਾਰਉ। ਪੰਚਾਹ ਗੁਨਿ ਦਾਇ ਅਉ ਸੁਨ ਸਰਜਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸਹਾਰਉ। ਹਰਿ ਨਾ
 ਮਿ ਲਾਗੇ ਜਗੁ ਉਪਰਉ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇ ਅਉ। ਗੁਰਮਰਜੂਨ ਕਘੁ ਚੈ ਤੈਰ ਜਨਕ ਕਲਾ ਸੁਦੀਪਾ
 ਯਉ ਅਉ। ੩। ਜੋਰੇ। ਗੁਰਮਰਜੂਨੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪਾਰਬਉ ਚਾਏ ਨਹੀ। ਨੇਜਾ ਨਾਮ ਨੀਸਾ ਲਾਸਤਿ ਗੁਰ
 ਸਬਦਿ ਸਵਾਗਿ ਅਉ। ੪। ਰਵਜਲੁ ਸਾਇਰੁ ਸੇਤੁ ਨਾ ਮੁਹੀ ਕਾਥੋ ਰਿਬਾ। ਤੁਅਸਤਿ ਗੁਰਸੇਰੇ ਤੁਨੀ ਮਿਲਾਈ
 ਜਗੁ ਉਪਰਉ। ੫। ਜਗਤ ਉਪਰਲਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤੁਠੈ ਪਾਇ ਅਉ। ਅਥਨਾਹਿ ਅਵਰ ਸਰਿ ਕਾਮੁ ਬਾਰੰਤ
 ਰਿਪੁ ਗੋਪਤੀ। ੬। ੧੨। ਜੋਤਿ ਭੁਪਿ ਹਰਿ ਅਪਿ ਗੁਰੁ ਨੇਸਕ ਕਹਾਯਉ। ਤਾਤੇ ਅੰਗ ਦਭਯਉ ਤਤਾ ਸਿਉ
 ਤਤੁ ਮਿਲਾਯਉ। ਅੰਗਾ ਦੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਅਮਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬਿਰੁ ਕੀ ਅਉ। ਅਮਰਦਾਸਿ ਅਮਰ ਤਛਤੁ ਗੁਰਾ
 ਮਹਿ ਦੀ ਅਉ। ਗੁਰਮਰਦਾਸ ਦਰਸਨੁ ਪਰਸਿ ਕਹਿ ਮਥੁਗਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਯਲਾ ਮੁਗਤਿ ਪੰਚ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਮਰ
 ਜੂਨੁ ਪਿਖਹੁ ਨਯਲਾ। ੭। ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸੇਤੋ ਪੁਸਰਿ ਚਿ ਉਗਿ। ਆਦਿ ਪੁਰੀਖ ਪਰਤੀਖਾ ਯਿਖਉ ਅਛ ਗੁਰ
 ਸਤ ਕਿਪੁਰਿ। ਪ੍ਰਗਟ ਜੋਤਿ ਜਗਮਗੈ ਤੇ ਜੁ ਭੁਮੰ ਗਏ ਛਾਯਉ। ਪਰਸੁ ਪਰਸਿ ਪਰਸੁ ਪਰਸਿ ਗੁਰਿ ਗੁਰੁ ਕਹਾਯਉ।
 ਭਨਿ ਮਥੁਗਾ ਮੁਗਤਿ ਸਦਾ ਬਿਰੁਲਾਇ ਚਿਤੁ ਸਨਾ ਮੁਰਹੁ। ਕਲਾ ਜੁਗੀ ਜਹਾ ਜੁ ਮਰਜੂਨੁ ਗੁਰੁ ਸਗਲ ਸਿ
 ਮਿਲਗਾ ਬਿਤਰਹੁ। ੮। ਤਿਹ ਜਨ ਜਾਹੁ ਜਗਤ ਪਰਜਾਨੀ ਅਤੁ ਬਾਸੁਰ ਯਨਿ ਬਾਸੁ ਜਾ ਕੋਹਿ ਤਨਾ ਮਾਸਿ
 ਉ। ਪਰਮ ਅਤੀਤੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਗੰਗਿ ਗੰਗਿ ਚਿ ਬਸਨ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਪੈ ਦੇਖੀ ਅਤੁ ਧਾਮ ਸਿਉ। ਅਪਰ ਪਰਿਪਰ ਪੁਰ
 ਖਾਸਿਉ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਾਗੈ ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਰਸੁ ਨਹੀ ਅਉਰੈ ਕਾਮ ਸਿਉ। ਅਥੁਰਾ ਕੇ ਪ੍ਰਹੁ ਸੁਖ ਮਯ ਅਰਜੂਨ ਗੁਰੁ ਭਗ
 ਤਿ ਕੈਰੋਤਿ ਪਾਇ ਗਹਿ ਚਿ ਮਿਲਿ ਗਾਸਿਉ। ੯। ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਤ ਦੇਵ ਸ੍ਰਬੈ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਮਾਯਾ ਸਿਵ ਜੋਗ ਕਰੀ।
 ਫੁਨਿ ਬੇਦ ਬਿਗੰਗ ਬਿਚਾਰਿ ਗਹਿ ਚਿ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਨ ਛਾਡਉ ਏਕ ਘਰੀ। ਮਥੁਗਾ ਜਨ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲੂ ਹੈ ਸੀ
 ਗਤਿ ਸ੍ਰਿਨਿ ਨਿਰਾਯੁ ਕਰੀ। ਗਮਦਾਸਿ ਗੁਰੁ ਜਗਤ ਭਨਕ ਉਗੁਰ ਜੋਤਿ ਅਰਜੂਨ ਮਾਹਿਸਰੀ। ੧੦। ਜਗਮ
 ਉਰੁ ਨਯਾਹਿ ਮਹਾਤਮੈ ਅਵਤਾਰ ਉਜਾਗਰੁ ਆਨਿਕੀ ਅਉ। ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਕੇ ਟਿਕ ਦੂਰਿ ਗਏ ਮਥੁਗਾ
 ਜਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਅਉ। ਇਹ ਪਾਧ ਤੇ ਮਤ ਚੁਕਹਿਰੇ ਮਨ ਭੇਦਾ ਬਿਭੇਤ ਨ ਜਾਨੀ ਅਉ। ਪਰਤ ਛੇ

ਰਿਦੈ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕੈ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਵਾਸੁ ਲੀਅਉ॥ ੫॥ ਜਬਲਾ ਉਨੀ ਭਾਗ ਲਿਲਾ ਰਉ ਦੇ ਤਬਲਾ ਉ
 ਕੁਮ ਤੇ ਫਿਰ ਤੇ ਬਹੁ ਯਯਉ॥ ਕਾਲਿ ਘੋਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਮੈ ਬੂਰੂ ਬੇਕ ਬਹੁ ਮਿਦਿ ਹੈ ਨਹੀ ਰੇ ਪਛੁਤਾ ਯਉ॥ ਤਤਾ ਬੀਚਾ
 ਰਾਇ ਹੈ ਮਥੁਰਾ ਜਗਤਾ ਰਨ ਕਉ ਮਵਤਾ ਭੁਖਨ ਯਉ॥ ਜਪਉ ਜੀਨ ਅਰਜੁਨ ਦੇ ਵਗੁ ਭੁਟਿ ਰਿਸਿ ਕਟ ਜੋ ਨਿਗਰ
 ਭਨ ਆਯਉ॥ ੬॥ ਕਾਲਿ ਸਮੁਦ੍ਰ ਭਏ ਰੁਪ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਧਾਰਨੁ॥ ਬਸਹਿ ਸੀਤਾ ਜੀ ਸੁਰਿ ਦੇ ਵਖ ਦਾਰਿ ਦ੍ਰਿ
 ਵਾਰਨੁ॥ ਨਿਗਲ ਭੇਖ ਅਪਾਰਤਾ ਸੁਬਿਨੁ ਮਵਰਨ ਕੋਈ॥ ਮਨ ਬਚਾ ਜੇਨਿ ਜਾਣੀ ਅਉ ਭਯਉ ਤਿਹ ਸਮਸਰਿ ਸੇ
 ਈ॥ ਧਰਨਿ ਗਗਨ ਨਵ ਖੰਡ ਮਹਿ ਜੋ ਤਿਥੈ ਰੂਪੀ ਗਹਿ ਚਿਭਗਿ॥ ਭਨਿ ਮਥੁਰਾ ਕਛੁ ਭੇਟਨਹੀ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨੁ ਪਰਤ
 ਖਰਗਿ॥ ੭॥ ੧੮॥ ਅਜੈ ਗੋਗ ਜਲਾ ਅਟਲਾ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਸਭਨਾ ਵੈ॥ ਨਿਤ ਪੁਰਾਨ ਬਾਚੀ ਅਹਿ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾ ਮੁਖਿ ਗਵੈ॥ ਅਜੈ ਚਵਤ ਸਿਰਿ ਛਲੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੁਖਿ ਲੀਅਉ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਸਿਰਿ ਛੁਆਪਿ ਪਰਮੇਸਰਿ ਦੀ
 ਅਉ॥ ਮਿਲਿ ਨਾਕ ਅੰਗ ਦਾ ਅਮਰ ਗੁਰ ਗੁਰ ਮਦਾ ਸੁਹਰਿ ਪਹਿਗਯਉ॥ ਹਰਿ ਕੀਸ ਜਗਤਿ ਜਸੁ ਸਚਰਉ ਸੁਕਵ
 ਲੁਕੈ ਸੀ ਗੁਰ ਮੁਯਉ॥ ੧੦॥ ਦੇਵ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਗਯਉ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸਰ ਭਯਉ॥ ਹਰਿ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੀ ਅਉ ਸਿਰੀ ਗੁ
 ਰੁਤ ਚੈ ਠਯਉ॥ ਹਰ ਸੁਰੀ ਅਉ ਸੁਰ ਦੇਵ ਚੇਹਿ ਜਸੁ ਜਯ ਜਯ ਜਪਹਿ॥ ਅਸੁਰ ਗਏ ਭੇਭਾਗਿ ਪਾਪ ਤਿਨ ਬ੍ਰਿਤ
 ਰਿਕੀ ਪਹਿ॥ ਕਾਟੇ ਸੁਪਾਪਾ ਤਿਨ ਨਹੁ ਕੇ ਗੁਰ ਮਦਾ ਸੁ ਜਿਨ ਪਾਯਉ॥ ਛਤ੍ਰ ਸਿੰਘਾਸਨੁ ਪਿਰਥਮੀ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਉ
 ਦੇ ਅਯਉ॥ ੨॥ ੨੧॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕ ਵਾਰ ਤੇ ਵਧੀਕ॥ ਮਹਲਾ ੧ ਉਤ ਗੀਪੈ ਚਿਹਰ ਗਹਿ ਗੀ ਗੀ ਭੀ ਗੀ॥ ਸਸੁਰਿ ਸੁਹੀ ਆਕਿ ਵਕਰੀ ਨਿ
 ਵਲੁ ਨ ਜਾਇ ਬਲੀ॥ ਗਦਾ ਜਿਯਾਗਾ ਗਿਰਵ ਵੀ ਸਖੀ ਏ ਪਉਯਾ ਹੀ॥ ਸੋਭੀ ਛਹਦੇ ਡਿਠੈ ਮੁੰਧ ਨਗਰ ਬੁਧ ਦੀ॥
 ੧॥ ਸੁਹਿ ਮੁੰਧੇ ਹਰ ਲਾਖੀ ਏ ਗੁਰ ਵੈਲਾ ਅਪਗਾ॥ ਪਹਿਲਾ ਵਸਤੁ ਸਿਵਾਇ ਕੈ ਤੰਕੀ ਚੈ ਵਾਪਗਾ॥ ਦੇਹੀ ਦਿਚੈ ਦੁਰਜਾ
 ਮਿ ੨॥ ਭੁਜੈ ਕਰਾ॥ ਜਿ ਤੇਹੀ ਸਜਣੀ ਮਿਲਾਨਿ ਲਹੁ ਮੁੰਧੇ ਵੀਚਾਗਾ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸਜਣਾ ਮੈ ਸਾਹਸ ਲਾਸਾਗਾ॥
 ਤਿਸ ਸਤਿ ਨੇਹੁ ਨਕੀ ਚਈ ਜੀ ਦਿਸੈ ਚਲਾ ਲਹਾਗਾ॥ ਨਨਕਾ ਜੀਨੀ ਇਵ ਕਰਿ ਬੁਝੈ ਆਤਿ ਨਾਇਕੁ ਰਥਾਗਾ॥ ੨॥
 ਜੇ ਤੂ ਤਾਹੁ ਪਾਇ ਤਹੁ ਪੁਛੁ ਕਿਵੈ ਨਕਲਾ॥ ਤਹੁ ਖਰੇ ਸੁਜਾ ਲਵੈ ਵਏ ਨੀਕ ਪਗੀ॥ ੩॥ ਝੜ ਝਖੜ ਚਿਹਰਾ ਲਾ
 ਗਿ ਵਹਨਿ ਯਥੇਸਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਆਲਾਇ ਕੇ ਜੇ ਰੂਥ ਲਿਨਾਹਿ ਭਇ॥ ਯਾਨ ਨਕਦੁਨੀ ਆਕੈ ਸੀਹੇਈ ਸਾਲਕ
 ਮਿਤੁ ਨ ਗਹਿ ਚਿਕੋਈ॥ ਭਾਈ ਬੀਪੀ ਹੇਤੁ ਚੁਕਾਇਆ ਦੁਨੀਆ ਕਾ ਗਲੇ ਦੀਨੁ ਗਵਾਇਆ॥ ੫॥ ਹੋਰੈ ਕਰਿ ਕੈ ਚਿਹਰੇ

ਕਰੇਨੀ। ਗਯਾਪਿਟਨਿਸਿਉਖੇਨੀ। ਨਉਲੈਨਿਅਰੁਕਰਨਿਸਮਾਇ। ਨਨਕਾਤਿਨਬਾਇਹਾਰੈਜਾਇ॥੬॥ ਰੇਮਨਗੀਕਿ
 ਨਡੇਈਐਸੀਪੈਮਾਰਗਿਧਾਉ॥ ਪਾਛੈਬਾਪੁਤਰਾਵਲੋਆਗੈਅਗਨਿਤਲਾਉ॥ ਸਹੈਸੈਜੀਅਰਪਰਿਗਹਿਚਿਮਾਕ
 ਉਅਵਰੁਨਦੰਬੁ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟੀਐਹਰਿਖੀਤਮਸਿਉਸੰਗੁ॥੭॥ ਬਾਪੁਮਰੈਮਨੁਮਾਗੈਐਜਿਸੁਸਾਤਿਬੁ
 ਰਦੀਖਿਅਹੋਇ॥ ਆਪੁਪਛਾਏਹਰਿਮਿਐਬਹੁਕਿਨਮਰਲਾਹੋਇ॥ ਕੀਚਕੁਰਬੁਨਬੁਰਈਏਕਾਨਦਰਿਨਿਹ
 ਨਿ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਗੁਰੁਸਰਵਤਸਚੀਪਾਣੀ॥੮॥ ਅਗਨਿਮਰੈਜਲੁਯੋਕਿਲਹੁਵਿਲਹੁਗਨਿਪਿਜਲੁਨ
 ਨਿ॥ ਜਨਮਿਮਰੈਭਰਮਾਈਐਜੇਲਖਕਰਮਕਮਾਇ॥ ਜਮੁਜਾਗਾਤਿਨਲਗਈਜੇਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ ਨਨਕ
 ਨਿਗਮਲੁਅਸਰਪਦੁਗੁਰਹਰਿਮੇਲੈਮੇਲਾਇ॥੯॥ ਕਲਰਕੇਗਛਪਕੀਕਉਆਮਾਇਮਾਇਨਾਇ॥ ਮਨੁਤਨੁਮੈਲਾਅ
 ਵਗੁਟੀਚਿਜੁਭਗੀਗੀਪੀਆਇ॥ ਸਰਵਰਿਹੰਸੁਨਜਾਲਿਆਕਾਗਕੁਪਖੀਸੀਗੀ॥ ਸਾਕਤਸਿਉਐਸੀਪੀਤਿਹੈਬੁ
 ਝੁਹਗਿਅਨੀਗੀਗੀ॥ ਸਿਤਸਭਾਜੈਕਾਕੁਰਿਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਕਮਾਇ॥ ਨਿਗਮਲੁਨਾਵਲਨਨਕਾਗੁਰਤੀਰਬੁਦਗੀਆ
 ਉ॥੧੦॥ ਜਨਮੇਕਫਲੁਕਿਆਗਟੀਜਾਹਰਿਭਗਤਿਨਭਾਉ॥ ਪੈਧਾਖਾਧਾਬਾਦਿਹੈਜਮਨਿਦੂਜਾਭਾਉ॥ ਵੇਖਲੁਸੁ
 ਨਲਾਝੂਠੈਮੁਖਿਝੂਠਾਮਾਯਾਉ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੁਹੈਹਉਮੈਆਵਉਜਾਉ॥੧੧॥ ਰੈਨਿਵਿਗਯੇਨਾਹੀਘਲੇ
 ਫੇਲਾਫਕੜਸੇਸਗੁ॥੧੨॥ ਨਨਕਲਗੀਤੁਮਿਰੈਜੀਵਲਨਾਹੀਤਾਣਾ॥ ਚੇਟੈਸੇਤੀਜੇਮੈਲਗੀਸਾਪਰਵਾਣਾ॥ ਜਿਸੇ
 ਲਾਏਤਿਸੁਲਗੈਲਗੀਤਪਰਵਾਣਾ॥ ਪਿਗਮਪੈਕਾਮੁਨਕਿਕਲੈਲਾਇਆਤਿਨਿਸੁਜਾਣੀ॥੧੩॥ ਭਾਂਡਯੋਵੈਕਉਲ
 ਜਿਕਚਾਸਾਜਿਆ॥ ਪਾਤੁਪੀਜਿਗਲਾਇਕੁੜਾਪਾਜਿਆ॥ ਚਾਂਡਾਮਾਲਗੁਰਸਿਜਾਤਿਸੁਭਾਵਸੀ॥ ਪਰਮਜੋਤਿਜਾ
 ਗਾਇਵਾਜਾਵਾਵਸੀ॥੧੪॥ ਸੋਬਰਮਲਾਜੋਖਿਦੈਬਰਮੁ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਕਮਵੈਕਰਮੁ॥ ਸੀਲਸਿਤੋਖਕਾਰਖੈਧਰਮੁ॥
 ਕੀਪਰਤੋਜੈਹੈਮੁਕਤਾ॥ ਸੇਈਕਰਮਲਾਪੁਜਲਜੁਗਤਾ॥੧੫॥ ਖੜੀਸੋਜੁਕਰਮਕਾਸੁਗਾ॥ ਪੁੰਨਦਲਕਾਕਰੈਸਗੀਹਾ॥
 ਖੇਤੁਪਛਾਏਖੀਜੈਦਨੁ॥ ਸੇਖੜੀਦਰਗਪਰਵਾਣਾ॥ ਲਖੁਯੋਭਜੇਕੁਰੁਕਮਾਵੈ॥ ਅਪਲਾਕੀਤਾਆਪੇਪਾਵੈ॥੧੬॥
 ੬॥ ਤਨੁਨਤਪਾਇਤਨੁਗਜੈਉਬਾਲੁਹਰਨਥਾਨੀ॥ ਸਿਰਿਪੈਗੀਕਿਆਠੇੜੀਆਅੰਦਰਿਪੀਗੀਸਮਾਇ॥੧੭॥
 ਸਭਨੀਘਟੀਸਹੁਵਸੈਸਹਬਿਨੁਘਟਨਕੋਇ॥ ਨਨਕਤੇਸੋਹਗਲੀਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਤਹੋਇ॥੧੮॥ ਜਉਤ
 ਉਪੇਮਖੇਲਲਕਾਚਉ॥ ਸਿਰੁਪਰਿਤਲੀਗਲੀਮੇਰੀਆਉ॥ ਏਤੁਮਾਗਰਿਪੈਰੁਪਗੀਜੈ॥ ਸਿਰੁਦੀਜੈਕਾਦਿਨ
 ਕੀਜੈ॥੧੯॥ ਨਾਲਿਕਿਰਾੜਾਦੇਸਤੀਕੁੜੈਕੁੜੀਪਾਇ॥ ਮਰਲਾਨਜਾਪੈਮੁਖਿਆਆਵੈਕਿਤੈਥਾਇ॥੨੦॥ ਗਿ
 ਮਨਹੀਲੀਅਗੀਅਨਪੁਜਾ॥ ਅੰਧਰਤਾਵਰਾਉਦੂਜਾ॥੨੧॥ ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਪਰਮਾਬਿਨੁਪਿਆਨੁ॥ ਸਚ
 ਬਿਨੁਸਖੀਮੁਯੋਨਥਾਕੀ॥੨੨॥ ਮਾਣੁਘਲੈਉਗੀਚਲੈ॥ ਸਾਦਨਹੀਇਵੇਹੀਗਲੈ॥੨੩॥ ਰਾਮੁਝੁਰੈਦਲਮੇਲਾ

ਵੇਅੰਤਰਿਬਲੁਅਧਿਕਾਗਾਤਰਕੀਸੈਨਾਸੇਵੀਐਮਨਿਤਨਿਜੁਭੁਅਪਹੁਸੀਤਲੈਗਇਆਦਤਜਿਰੇਯਛ
 ਮੁਲਾਮੁਚਿਸਗਾਪਾਨਾਨਕਕਰਤਾਕਰਦਾਹੁਕਰਿਵੇਖੈਥਾਪਿਥਾਪਾ॥੨੦॥ਮਨਮਹਿਭੂਰੇਗਮਚੈਦੁਸੀਤਲਛਮ
 ਦਾਜੇਗੁਹਲਵੇਤਰੁਅਗਾਧਿਆਮਾਇਆਕਰਿਸੇਜੇਗੁਭੂਯਾਦੇਤੁਨਸਮਣਈਤਿਨਿਪੁਭਿਕੀਏਕਾਮ॥ਨਾਨ
 ਕਵੇਪਰਵਾਹੁਸੇਕਿਰਤੁਨੀਮਦਈਗਾ॥੨੫॥ਯਹੋਰੇਸਹੁਜਹੁਕਹੁਸਵਾਪਹੁ॥੨੬॥ਮ:੩ ਯਾਹੋਰੇਸਹੁ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਹੁਸਿਫਤੀਦਾਪਹੁ॥੨੭॥ਮ:੧ ਉਦੇਸਾਹੈਕਿਅਗੀਸਾਨੀਤੋਟਿਨਅਵੈਅੰਨੀਉਦੇਸੀਅਪਰੇਤੀਵੁ
 ਠੀਕੁਕੁਈਗੰਨੀਪੀਸੀ॥ਸਤੀਗੰਨੀਪਗੇਸਿਆਪਰੇਵਨਿਭੂਕੀਕੀਜੇਯੇਵੈਸੇਦੇਵੈਨਹੀਖਟੇਦਮਸਹੀ॥੨੮॥ਪਥ
 ਰਤੁਹਗੀਅਵਲਾਕਵਲਾਕੰਚਨਵੰਨੀਕੈਦੇਖੈਵੈਸਾਕੈਚਿਕਾਈਹਈਆਦੇਹੁਗੀਨਕਮੈਤਨਿਭੰਗੁ॥ਜਾਦਾ
 ਪਾਦੀਨਾਯਹਾਜੈਸੇਤੀਮੇਰਾਸੋਗੁ॥ਜਿਤੁਰਿਠੈਤਨੁਪਰਛੁਕੈਚਕੈਚਵਗਾਇਵੰਗੁ॥੨੯॥ਰਜਿਨਕਈਜੀਵਿਆਪ
 ਹੁਚਿਨਚਲਿਆਕੋਈ॥ਗੀਅਸੀਜੀਵੈਸਦਾਸਦਾਸੁਰਤੀਹੀਪਤੀਤੋਈ॥ਸਰਫੈਸਰਫੈਸਦਾਸਦਾਏਵੈਗਈਵਿਹਾ
 ਏ॥ਨਾਨਕਕਿਸੇਨਾਅਖੀਮੈਵਿਲੁਪੁਛਿਆਹੀਏਜਾਈ॥੩੦॥ਦੇਸੁਨਦੇਅਹੁਗਈਨੋਮਤਿਚਲੈਜਾਥੁਛਹੈ॥ਗਲਾ
 ਕਰੇਘਲੇਗੀਆਤਾਮੈਪਵਲਾਖਾਤੀਦੋਵੈ॥੩੧॥ਪੁਰੇਕਾਰੀਆਸਭੁਕਿਛੁਪੁਰਾਘਟਿਵਧਿਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖ
 ਖੀਮੈਸਾਜਾਦੈਪੁਰੇਮਹਿਸਮਾਹੀ॥੩੨॥ਬਹਮਲਾਕੈਲੀਘਾਤੁਕੈਵਕਾਅਲਾਚਾਰੀਕਾਧਨੁ॥ਫਿਟਭੁਫਿਟਕਾਕੋਕੁ
 ਬਦੀਆਸਦਾਸਦਾਅਭਮਾਨੁ॥ਪਾਰਿਏਤੇਜਾਹਿਵੀਸਰਿਨਾਨਕਾਇਕਨਾਮੁ॥ਸਾਭਿਭੁਪੀਜਾਯੀਅਹਿਇਕੁਠੈਤਤੁ
 ਗੀਅਹੁ॥੩੩॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਹੁਸਿਫਤੀਦਾਪਹੁ॥੨੭॥ਮ:੧ ਉਦੇਸਾਹੈਕਿਅਗੀਸਾਨੀਤੋਟਿਨਅਵੈਅੰਨੀਉਦੇਸੀਅਪਰੇਤੀਵੁ
 ਠੀਕੁਕੁਈਗੰਨੀਪੀਸੀ॥ਸਤੀਗੰਨੀਪਗੇਸਿਆਪਰੇਵਨਿਭੂਕੀਕੀਜੇਯੇਵੈਸੇਦੇਵੈਨਹੀਖਟੇਦਮਸਹੀ॥੨੮॥ਪਥ
 ਰਤੁਹਗੀਅਵਲਾਕਵਲਾਕੰਚਨਵੰਨੀਕੈਦੇਖੈਵੈਸਾਕੈਚਿਕਾਈਹਈਆਦੇਹੁਗੀਨਕਮੈਤਨਿਭੰਗੁ॥ਜਾਦਾ
 ਪਾਦੀਨਾਯਹਾਜੈਸੇਤੀਮੇਰਾਸੋਗੁ॥ਜਿਤੁਰਿਠੈਤਨੁਪਰਛੁਕੈਚਕੈਚਵਗਾਇਵੰਗੁ॥੨੯॥ਰਜਿਨਕਈਜੀਵਿਆਪ
 ਹੁਚਿਨਚਲਿਆਕੋਈ॥ਗੀਅਸੀਜੀਵੈਸਦਾਸਦਾਸੁਰਤੀਹੀਪਤੀਤੋਈ॥ਸਰਫੈਸਰਫੈਸਦਾਸਦਾਏਵੈਗਈਵਿਹਾ
 ਏ॥ਨਾਨਕਕਿਸੇਨਾਅਖੀਮੈਵਿਲੁਪੁਛਿਆਹੀਏਜਾਈ॥੩੦॥ਦੇਸੁਨਦੇਅਹੁਗਈਨੋਮਤਿਚਲੈਜਾਥੁਛਹੈ॥ਗਲਾ
 ਕਰੇਘਲੇਗੀਆਤਾਮੈਪਵਲਾਖਾਤੀਦੋਵੈ॥੩੧॥ਪੁਰੇਕਾਰੀਆਸਭੁਕਿਛੁਪੁਰਾਘਟਿਵਧਿਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖ
 ਖੀਮੈਸਾਜਾਦੈਪੁਰੇਮਹਿਸਮਾਹੀ॥੩੨॥ਬਹਮਲਾਕੈਲੀਘਾਤੁਕੈਵਕਾਅਲਾਚਾਰੀਕਾਧਨੁ॥ਫਿਟਭੁਫਿਟਕਾਕੋਕੁ
 ਬਦੀਆਸਦਾਸਦਾਅਭਮਾਨੁ॥ਪਾਰਿਏਤੇਜਾਹਿਵੀਸਰਿਨਾਨਕਾਇਕਨਾਮੁ॥ਸਾਭਿਭੁਪੀਜਾਯੀਅਹਿਇਕੁਠੈਤਤੁ
 ਗੀਅਹੁ॥੩੩॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਥੈਜੋਧੁਗਿਓਖਿਆਸੁਮੇਦਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਜੋਓਖਿਆਸੋਵਰਤਦਾਸੋਭੁਏਜਿਸਨੇਨਦਰਿਹੋਈ॥੧॥ਜਿ
 ਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਕੁਵੈਯਾਯਾਚਿਯਾਗੀ॥ਧਿਧਾਮਾਇਅਮੋਹਦੀਅੰਤਰਿਤਿਸਨਾਅਗੀ॥ਜਿਨਾਵੇਯਿਨਤੁਮਵੀਮ
 ਇਆਠਗੇਠਗੀ॥ਮਨਮੁਖਬੰਨਿਚਲਾਈਅਹਿਨਾਮਿਯਹੀਵਗੀਸਗੀ॥ਅਪਿਭੁਲਾਏਭੁਲੀਐਆਪੇਮੋਯਿਮਿਯਾ
 ਏ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟੀਮੈਜੇਚਲੈਸਤਿਗੁਰਗਈ॥੨॥ਸਯਾਹੀਸਯਾਹਲਾਭੀਸਚਾਸਯਾਹੀ॥ਨਾਨਕਸਚਾ
 ਏਕੁਦਰਬੀਭੁਪਰਗਿਆਹੀ॥੩॥ਨਾਨਕਜਹਜਹਮੈਫਿਰਉਤਹਤਹਜਾਚੈਸੇਈ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੁਠੈਗੁਰ
 ਮੁਖਿਪਰਗਵਹੋਈ॥੪॥ਦੁਖਵਿਸਾਰਲਾਸਬਦੈਜੇਮੀਨਵਸਾਏਕੋਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨਿਵਸੈਕਰਮਪਰਾਪਤੋ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਦੂਜੇ ਕਿਉਂ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਮੈ ਲੋਹੇ ਸਥਾ ਦਿਨ ਕਾ ਚਰਿਤ ਪੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਮੈ ਲਿਆ ਮੁਏ ਜਨਮੁ ਪਦਾ
ਰਹੁ ਖੋਇ ॥ ੧੬ ॥ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲੇ ਅੰਧੁ ਲੋਭਿ ਸੁਮਰਿ ਅਗਨੀ ਕਾ ਵਾਸੁ ॥ ਥਾਲੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਕੁਝ ਨੀ ਸਥਾ ਦਿਨ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
ਚਿਨਾ ਮਾਪਈ ਅੰਦਰਿ ਸੁਮਿਤ ਹੀ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਨ ਕਰਹਿ ਬਿਸਾਸੁ ॥ ਗਿਆਨੀ ਅਮੰਦਰਿ ਕੁਰਸਬ ਦੁਹੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਭਇਵਸ
ਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਰਖ ਦਾ ਹਉ ਸਦ ਬਾਲਿ ਰਹਿ ਤਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵ ਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਸੁ ॥
੧੭ ॥ ਮਾਇਆ ਭਾਇ ਅੰਗ ਮੁਸਰਪੁਰੈ ਜਗੁ ਘੇਰਿ ਮਾਥਿ ਖੁਆਇ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਰ ਦੁਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਗੁਣ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾ
ਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਤਿ ਨ ਜਾਤਿ ਗੁਰੀ ਮਾਲਿ ਆਮਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਜਾਤਿ ਗੁਰਨਿ ਮਲਹੁ ਹੋਇ ਮਾਥਿ ਖੁਹਉ ਮੈ
ਗਾਇਆ ਬਿਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਭਾਪਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ਤਿਨ ਜੋ ਚਾਯਾ ਹਿ
ਜਤਿ ਗੁਰ ਕਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈ ਰੁਹੈ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਭਇਵਸਾਇ ॥ ਨਿਰਵੈ ਰੁਹੈ ਨਾਇਵੈ ਰੁਚਾਇ ਦਾ ਮਪਲੈ
ਘਰਿ ਭੂਕੀ ਲਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕੋ ਪੁਅਰਿ ਕਾ ਰੁਹੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਕੁਰੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਨਿਤ ਭਉ ਕਦੇ ਬਿਖੁ ਖ
ਧੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਾ ਰਲਿ ਕੁਰਮ ਦੇ ਠਿਰਿ ਪਰਿ ਪਰਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਖੇਸੁਆ ਕੇ ਰੇ ਪੁਤ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਨਾਮੁ ਤਿ
ਸੁਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੋ ਤਨੀ ਕਰਤੈ ਅਪਿ ਖੁਆਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀ ਅਨੁ ਜਨ ਵਿਛੁੜੇ ਅਪਿ ਮਿਲਾਇ ॥
ਜਨੁ ਨ ਕਤਿ ਸੁਖ ਲਿਹ ਰਲੈ ਜੋ ਸਤਿ ਗੁਰ ਲਾਗੇ ਪਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਸੋ ਉਬਰੇ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿ
ਨੁ ਨ ਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੀ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥ ੨੦ ॥ ਚੰਤਾ ਪਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਤਾਮਨਿ ਭਾਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀ ਮੈ ਸ
ਪਨ ਸੁਤਿ ਨਿਚਿਦਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਤਿ ਨ ਭੇਟਿ ਆ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪਰ
ਮਲੰਦੁ ॥ ੨੧ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਅਪਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਰਿ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਲਾ ਮਨਿ ਲੈ ਰਿਹਾ ਨਾਮੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਪਾਰਿ
ਮੈ ਬੈਚੈ ਮੈ ਨੀਅਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਵਾਪਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਥਾ ਦਿਸਿ ਵਾਪਦੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਸਚਾ ਸਉ ਦਾ ਖਰਦੁ
ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਮ ਕਾਲੁ ਨੇਨਿ ਨ ਆਵਈ ਅਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਸੇ ਪਨ ਵੈ ਚਹੈ ਨਿਨਿ
ਰਪਨੁ ਹੋ ਕੁਸੀ ਸਾਰੁ ॥ ੨੨ ॥ ਜਨ ਕੀ ਦੇ ਕਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਫਵਰਨ ਭਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸ
ਮਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਅਹਿਨਿ ਸਿਲਾ ਗਾਭਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਪੂਰਿ ਤਿਨ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਇ ॥ ੨
੩ ॥ ਲਾਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹੋਵਨੀ ਤਿਸਨਾ ਜਲ ਤੀਕਰੇ ਪੁਕਾਗਾਇ ਹੁਮੈ ਹੁਮਾਇਆ ਸਭੁ ਪਸਰਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਨਾਮੰਤੀ ਵਾਰ
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਵਈ ਕਿਸੁ ਮਾਗੈ ਕਗੈ ਪੁਕਾਗਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਬੁਝਾਇਆ ਬੁਝਾ ਮੁਖਿ ਚਗਾ ਤਿਸਨਾ
ਅਗਨਿ ਸਭ ਬੁਝੈ ਗਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਉਰ ਪਾਰਿ ॥ ੨੪ ॥ ਅਸਿਖ ਤੇ ਬਹੁਤ ਕਮਾਵਦੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਬਖਸਿ ਲੈ ਹਉ ਪਾਪੀ ਵਡ ਗੁਨ ਹਗਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਲੈਖੈ ਵਡਨਾਮੁ ਵਈ ਤੂ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗਾਗੁ

ਰਤਰੈ ਹਰਿ ਪੁਰ ਮੇਲਿਆ ਸਰਕਿ ਲਾਇ ਖਰਾਇ ਵਿਕਾਗਾ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਜਨਨ ਕਾ ਤਿਨ ਜੈ ਕਾਗਾ ॥
 ੫॥ ਵਿਛੁੜੇ ਵਿਛੁੜੇ ਜੀ ਮੇਲੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਬੈਠਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਰਚਲੁ ਕੁਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ॥ ਗੁਰਸਾਧੂ ਸੰ
 ਗਤਿ ਮੇਲੈ ਹੀਰੇ ਰਤਨ ਲਭੀਨੀ ॥ ਨਨਕ ਲਾਗੁ ਅਮੋਲਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੋਜੇ ਲਭੀਨੀ ॥ ੨੬॥ ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਚਿਪਿਗੁ
 ਜੀਵ ਲਾਪਿ ਗੁਵਾਸੁ ॥ ਜਿਸ ਦਾਦਿ ਚਾਖ ਲਾਪੈ ਨ ਲਾਸੇ ਮਨਿ ਨ ਵਸਿਚਿ ਗੁਲ ਤਾਸੁ ॥ ਇਹ ਮਨੁ ਸਥਾਇ ਨ ਭੋਦਿ ਚਿਕਿਉ
 ਵੈ ਘਰ ਵਸੁ ॥ ਮਨਮੁਖੀ ਆਦੇ ਹਾਗ ਲੀਆ ਵਲ ਜਾਇ ਮੁਖੀ ਆਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਗੁ ਹੈ ਮਸਤਕਿ ਮਟੀ ਲੀਖਿਆਸੁ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਨਿ ਆਪ ਲਾਹੁ ਸਦ ਬਾਲਿ ਹਰੀ ਤਾਸੁ ॥ ਨਨਕ ਤਿਨ
 ਮੁਖਿ ਜਲੇ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ੨੭॥ ਸਥਾਇ ਮੈ ਗੋਸਟੀ ਜਨੁ ਸਿਝੈ ਬਿਨੁ ਸਥਾਏ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਕਰ
 ਮ ਵਿਗੁ ਤੇ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਪਰਜਾ ਵਿਗੋਈ ॥ ਨਨਕ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਈ ਮੈ ਜੇਸ ਉਲੇਚੈ ਕੋਈ ॥ ੨੮॥ ਹਰਿ ਕਸ ਉ
 ਅਤਿ ਵਡੁ ਚਉ ਚੀਰੁ ਚਉ ਚਾਹੋਈ ॥ ਅਪਾਛੈ ਕੋਈ ਨ ਸਕਈ ਜੇਸ ਉਲੇਚੈ ਕੋਈ ॥ ਮੁਖਿ ਸੰਜਮ ਹਛ ਨ ਹੋਵਈ ਕਰਿ ਭੇਖ
 ਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪਤਿ ਜੀ ਜਾਇ ਚੜੈ ਕਰੀ ਪਗ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਆਇ ਵਸੈ ਗੁਰ ਸਥਾ ਵੀਚਾਰੈ ਕੋਈ ॥ ਨਨਕ ਸ
 ਥਾਇ ਮੈ ਗੋਸਟੀ ਮੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਸੋਈ ॥ ੨੯॥ ਆਇ ਆਮੋ ਹੁਦੁ ਖੁਸਾਗੁ ਰਹੈ ਬਿਖੁ ਦੁਤਰ ਤਰਿ ਆਨ ਜਾਈ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰ
 ਦੇ ਘਰਿ ਮੁਏ ਹਉ ਮੈ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਉਠਵ ਰੁਪਾ ਰੁਪੈ ਅਪਾਵਿਚਿ ਰਹੇ ਲਾਪਵਾਇ ॥ ਜੋ ਪੁਰਿ ਲੀਖਿਆ ਸੁਕਮਾ ਵਲਾ ਕਰ
 ਲਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਦੇਖ ਆਖਹੁ ਸੁਭਾਈ ॥ ਨਨਕ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਬੋਲਿ ਬੈਠੁ ਭੁ
 ਗੀ ਚੜੈ ਤੇ ਭਉ ਜਾ ਲਿਪਿ ਲਪਾਇ ॥ ੩੦॥ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਦਾ ਤਕੋ ਨ ਹੀ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥ ਆਪਾ ਭਾਗੁ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
 ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦਾ ਹੋਇ ਰਿਧਾਗਿ ॥ ਤਿਸ ਨਾਉ ਤੈ ਤਿਪਤਿ ਹੋਇ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਈ ਪਿਆਗਿ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਮੈ ਹਰਿ ਅਪ
 ਨ ਕਿਰਪਾ ਧਾਗਿ ॥ ੩੧॥ ਬਿਨੁ ਸਥਾਏ ਜਗਤੁ ਥਗਨਿ ਆਕਰ ਲਾਕਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਖੇ ਸੇਉ ਥਰੇ ਸਥਾਇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾ
 ਇ ॥ ਨਨਕ ਕਰਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਲਦਾ ਜਿਨਿ ਰਖੀ ਬਲ ਤਬ ਲਾਇ ॥ ੩੨॥ ਤੇ ਮਜਗ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਪਾਇ ਪੈਰੈ ਤਬ
 ਥੇ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇ ਅਮੋਹੁ ਨ ਮਿਟਈ ਵਿਚਿ ਹਉ ਮੈ ਆਵ ਲੁਜਾਣਾ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮੈ ਮਲੁ ਉਤਰੀ ਹਰਿ ਜਪਿ
 ਆਪੁ ਗੁਰੁ ਜਾਣਾ ॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਜਨਨ ਨ ਕੁਸਦ ਕਰ ਬਾਣਾ ॥ ੩੩॥ ਆਇ ਆਮੋ ਹੁਬਹੁ ਚਿਤ ਵਦੇ ਬ
 ਹੁ ਆਸ ਲੋਭ ਵਿਕਾਗਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਸਥਿਤੁ ਨ ਥੀ ਮੈ ਮਗਿ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਖਿਨ ਵਾਗਾ ॥ ਵਰਤਾ ਰੁਹੈ ਵੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਹਉ
 ਮੈ ਤਜੈ ਵਿਕਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਪਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕੁਸਥਾ ਵੀਚਾਗਾ ॥ ੩੪॥ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨ
 ਮਿਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰਾ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਨਾਮੁ ਅਗਾਧੀਆ ਗੁਰ ਕੈ ਤੇਤਿ ਪਿਆਗਿ ॥ ੩੫॥ ਲੋਕੀ ਕਵੇ ਸਾਹੁ ਨ ਕੀਜੈ ਜੇ ਕਾਪਾਰਿ ਵ
 ਸਾਇ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਇ ਚਿਥੈ ਪੁਰੈ ਜੇਥੈ ਹਉ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਕਰੇ ਮੁਹਿ ਕਾਲ ਖਦਾ ਗੁਲਾਗਾਇ ॥ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤੇ ਨ

ਲੇ ਭੀ ਮਾਜਾ ਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ। ਸਤ ਸਿਧ ਤਿਹਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ। ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਜਨਨ
ਨਕਹਿ ਗੁਨ ਗਾਇ। ੩੬। ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਸੁਮੇਦ ਨਾ ਜਾਇ। ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰੈ ਹਰਿ
ਗਾਇ। ਚੁਗਲ ਨਿਦਰ ਭੁਖੇ ਭੁਲਿ ਮੁਟੇ ਏਨਹੁ ਨ ਕਿਥਾ ਉਪਾਇ। ਥਾਹ ਥਿਪਾਖੰਡ ਸਭ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟ ਕ
ਮਾਇ। ਖੇਤਿ ਸਗਿਰਿ ਜੋ ਥੀ ਜੀਐ ਸੋ ਅੰਤਿ ਖਲੋਆ ਆਇ। ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਭਵੈ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ। ੩੭। ਮਨ
ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਨ ਭੁਣੀ ਨਾ ਸੁਣੈ ਦਰਬਾਰੁ। ਮਾਇ ਅਮੋਹਿ ਪਲੇਟਿ ਮਾਐ ਤਰਿਆਗਿ ਆਨੁ ਗੁਬਾਰਾ। ਤਕਨ ਰਜੁ ਤਾ
ਜਾਗਿਆ ਸਿਰਿ ਤੈ ਭੁਲਗਾ ਬਹੁ ਭਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖ ਕਰੰਤਿ ਪ੍ਰਿਥੇ ਤਿਸੇ ਪਾਇ ਨਿਮੋਖ ਦੁਆਰਾ। ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਚਿਹਿਤਿ
ਰਸ ਭੁਕੁ ਏਥ ਤੇ ਪਰਵਾਰਾ। ੩੮। ਸਥਾ ਦਿਸੈ ਸੋ ਮੁਖ ਜਾਪੈ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਪ੍ਰਾਪੈ। ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਗੁਰ ਸਬ
ਦਿ ਸਿਵੈ ਪੈ। ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਖ ਹੋ ਸਭੁ ਕੋਈ। ਮਨ ਮੁਖੁ ਮੁਖਾ ਅਪੁਨ ਜਨਮੁ ਖੋਈ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਗੋਈ।
ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੋਈ। ੩੯। ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਢੇ ਕਦੇ ਨ ਹੀ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨੁ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਲ
ਵਹਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਾ ਪਿਆਨੁ। ਚਿਇ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਬਿਬੇਕ ਰਹਿਤਿ ਖਸੁ ਖਿਏ ਕਸਮਾਨਿ। ਤਿਨ ਨਦਰੀ ਏਕੋ ਆ
ਇਆ ਸਭਾ ਅਤਮ ਗੁਪਤਾਨੁ। ੪੦। ਮਨ ਮੁਖ ਬਾਲਕ ਬਿਗਧੇ ਸਮਾਨਿ ਹੈ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਸੁਰਤਿ ਨ ਹੀ। ਵਿਚਿ ਰਹਿ
ਪੈ ਕਰਮ ਕਾਵਚੇ ਸਭ ਪਰਮ ਗਾਇਕੇ ਜਾਨੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਛੇ ਨਿਗਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ। ਚਿਨਾ ਮੈਲੁ ਪਤੈ ਗੁਨ ਲਗ
ਈ ਜਿ ਚਲਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਇ। ਮਨ ਮੁਖੁ ਧੁਰਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਪੋਵ ਲਾਪਾਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਹਿ ਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ
ਸਮਾਇ। ੪੧। ਬੁਠਾ ਕਰੇ ਸੁਕੇ ਹਾਸਿ ਝੈ। ਆਪਣੈ ਹੋਰ ਆਪੇ ਹੋ ਦਝੈ। ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਮਲਾਰ ਗਵੈ ਲੁਝੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ
ਤਿਸੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਾ ਸਿਉ ਲੁਝੈ। ੪੨। ਜਿਨਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਤਸੇ ਵਿਚਿ ਸਬਦੈ ਕੀਤੇ ਵੀਚਾਰੁ।
ਚਿਇ ਮਾਲਾ ਸਜੂ ਨਿਨਾ ਆਖੀ। ਅਨਿਪਸੁ ਦੇਹ ਗਾਵਾਰਾ। ਚਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਪਾਇ ਅਨੁ ਹੋਰਿ ਸਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਾ। ਮਨ
ਮੁਟੇ ਵਿਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਿ ਜੀ ਮਹਿ ਵੇਰਵਾਰਾ। ਜੀਵਦਿਆਨ ਮਿਲੇ ਸੁਜੀਵ ਦੇਹੇ ਜਗ ਜੀਵਨ ਉਧਾਰਿ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੋਹ ਲੇਤਿ ਤੁਸਰੈ ਦਰਬਾਰਿ। ੪੩। ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਸਾਜਿ ਆਹਰਿ ਛੋਲੈ ਜਿ ਸੁਨਾਲੀ। ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਇ ਆਮਾਇ
ਆਮੋ ਪਰ ਜਾਲਿ। ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਤੇ ਨ ਵਨਿ ਪਿਨਾ ਮੁਸਮਾਲੀ। ਧਨੁ ਭਗਵੰਤੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਪਾ
ਹਰਿ ਭਾਲੀ। ਵਡਭਾਗੀ ਗਵਰਮੰਦਰੁ ਖੋਜਿ ਆਹਰਿ ਤੇਰੈ ਪਾਇ ਆਨਾਲੀ। ੪੪। ਮਨ ਮੁਖ ਦਹ ਦਿਸਿ ਨਿਰਿ ਹੋਰੇ ਅਤਿ
ਤਿਸਨੇ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰਾ ਜਾਇ ਆਮੋ ਹੁਨ ਦੁਕਈ ਮਰਿ ਜੀ ਮਹਿ ਵੇਰਵਾਰਾ। ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਮਾਤਿ ਤਿਸਨ
ਤੁਜਿ ਵਿਕਾਰਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਾਇਆ ਜਨਨਾਨਕ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਿ। ੪੫। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਮਨ ਹਰਿ
ਦਰਗਹ ਪਵਹਿ ਮਾਨੁ। ਕਿਲਾ ਵਿਖਾਪ ਸਭਿ ਕਟੀ ਅਹਿ ਰਹਿ ਮੈ ਦੁਕੈ ਗੁਮਾਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿ ਆਸਭੁ ਆ

੪੪

ਤਮਕੁਪੁਸ਼ਤਾ ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ ਪੁਤ੍ਰਜਨਨਾਨਕ ਜਪਿਹਰਿਨਾਮੁ ॥ ੬ ॥ ਪਨਾਸਹੀਪਨਵੰਤੀ ਜਾਣੀਐ ਭਈ ਜਾਸ
 ਤਿਗੁਰਕੀ ਕਾਰਕਮਾਇ ॥ ਤਨੁਮਨੁਸੁ ਭਿਖੀਅਸੁ ਭਈ ਲਏਹੁਕਮਿਫਿਰਾਉ ॥ ਜਹਬੈਸਾਵਹੈ ਬੈਸਹਭਾਈ ਜਹ
 ਭੇਜਹਿਤਹਜਾਉ ॥ ਏਵਤੁਪਹੁਰੇਕੋਨਹੀਭਾਈ ਜੇਵਤੁਸਚਨਾਉ ॥ ਸਦਾਸਚੇਕੇਗੁਲਗਾਵਾਭਾਈ ਸਦਾਸਚੇਕੈਸੀਕ
 ਰਹਾਉ ॥ ਪੈਨਲਗੁਲਚੀਗਿਆਈਆਭਾਈਆਪਲੀਪਤਿਕੇਸਾਦਾਅਪੇਖਾਈ ॥ ਤਿਸਕਾਕਿਆਲਾਹੀਐਭਾਈਦਰ
 ਸਨਕਉਥਲਿਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਵਚਿਵਡੀਆਵਡੀਆਈਆਭਾਈਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈ ॥ ਏਕਿਹੁਕਮੁਮ
 ਨਿਨਜਾਣੀਭਾਈਦੂਜੈਭਾਈਫਿਰਾਉ ॥ ਸਿਗਤਿਦੇਈਨਾਮਿਲੈਭਾਈਬੈਸਾਹੀਮਿਲੈਨਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਤਿਨਾਮ
 ਨਾਇਸੀਭਾਈਜਿਨਪੁਰੇਕਮਾਇਅਨਾਉ ॥ ਤਿਨਵਿਟਹੁਰਉਵਰਿਅਭਾਈਤਿਨਕਉਸਦਥਲਿਹੈਜਾਉ ॥ ੭ ॥ ਸੋ
 ਦਵੀਆਸਦੈਆਜਿਗੁਰਚਰਨੀਲਗੀਨਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁਸੇਵਨੀਗੁਰੁਆਪਲਾਅਨਦਿਨੁਅਨੰਦਿਰਹੀ ॥ ਨਾਨਕਸੇਮੁਹਸੇ
 ਹੋਲਸਚੈਦ੍ਰਿਸੁਨਿ ॥ ੮ ॥ ਮੁਖਸਚੇਸਦੁਦਾਵੀਆਸਚੁਬੋਲਹਿਸਦੁਕਮਾਹਿ ॥ ਸਚਾਸਥਦੁਮਨਿਵਸਿਆਸਤਿਗੁ
 ਰਹਾਹਿਸਮਾਹਿ ॥ ਸਚੀਭੀਸਦੁਪਹੁਉਤਮਪਦਵੀਪਾਹਿ ॥ ਸਚੁਮੁਲਹਿਸਚੁਮਨਿਲੈਨਿਸਚੀਕਾਰਕਮਾਹਿ ॥ ਸਚੈਦ
 ਰਗਰਬੈਸਲਾਸਚੈਮਾਹਿਸਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਾਵੇਲਾਸਤਿਗੁਰਸਚੁਪਾਈਐਮਨਮੁਖਭੂਲੇਜਾਹਿ ॥ ੯ ॥ ਬਾਬੀਰਪ੍ਰ
 ਥਿਪ੍ਰਉਕਰੇਜਲਨਿਧਿਪ੍ਰੇਮਪਿਆਹਿ ॥ ਗੁਰਮਿਲੇਸੀਤਲਜਲਪਾਇਆਸਭਿਦੁਖਨਿਵਰਲਹਗਾ ॥ ਤਿਸਦੁਕੈਸਹਜੁ
 ਉਪਜੈਦੁਕੈਤੁਕਪੁਕਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਤਿਰੇਣਨਾਮੁਰਖਹੁਉਰਿਧਾਹਿ ॥ ੧੦ ॥ ਬਾਬੀਰਤੁਸਦੁਚਉਸਚੈਸਉਥਿਵ
 ਲਾਈ ॥ ਬੋਲਿਆਤੇਗਾਇਪਵੈਗੁਰਮੁਖਿਤੋਇਅਲਾਈ ॥ ਸਥਦੁਚੀਨਿਤਿਖਉਤਰੈਮਨਿਲੈਰਜਾਈ ॥ ਚਾਰੇਕੁੰਡਾ
 ਝੋਕਿਵਰਸਦਾਥੁੰਦਪਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਈ ॥ ਜਲਹੀਤੇਸਭਉਪਜੈਬਿਨੁਜਲਪਿਆਸਨਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਜਲਾਜਿਨਿ
 ਪੀਆਤਿਸੁਭਖਨਲਾਗੈਆਈ ॥ ੧੧ ॥ ਬਾਬੀਰਤੁਸਹਜਿਬੋਲਿਸਚੈਸਥਦਿਸੁਭਾਈ ॥ ਸਭਕਿਛੁਚੈਰੈਨਾਇਰੈਸ
 ਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਈ ॥ ਆਪੁਪਛਾਲਹਿਪੀਤਮੁਮਿਲੈਵੁਠਾਛਰਬਗਲਾਈ ॥ ਡਿਮਿਡਿਮਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰਸਦਾਤਿ
 ਸਨਭੁਖਸਭਜਾਈ ॥ ਭੁਕਪੁਕਾਰਨਹੈਭੀਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕਸੁਖਿਸਵਨੇਸੋਹਗਈਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਈ ॥
 ੧੨ ॥ ਧੁਰਤੁਖਸੀਮਭੇਜੀਆਸਚੈਹੁਕਮਿਪਗਾਈ ॥ ਏਵਹੁਸੈਦਇਅਕਰਿਗੁਰੀਛਰਬਗਲਾਈ ॥ ਬਾਬੀਰੇਤਨਿ
 ਮਨਿਸੁਖੁਹੋਈਜਾਤਤੁਥੁੰਦਮੁਹਿਪਾਈ ॥ ਅਨੁਪਤੁਬਹਤਉਪਜੈਪਰਤੀਸਿਭਾਪਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁਲੋਕਭਗਤਿਕ
 ਰੇਗੁਰਕੈਸਥਦਿਸਮਾਈ ॥ ਆਪੇਸਚਾਬਖਸਿਲਏਕਰਿਕਿਰਪਾਕਰੇਜਾਈ ॥ ਹਰਿਗੁਲਗਾਵਹੁਕਮਲੀਸਚੈਸਥਦਿ
 ਸਮਾਈ ॥ ਤੇਕਸਹਜੁਸੀਕਾਰਕਰਿਹੁਸਚਿਰਹੁਉਥਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੋਮਨਿਵਸੈਹਰਿਦਰਗਹਲਏਛਰਾਈ ॥ ੧੩ ॥
 ੩ ॥ ਬਾਬੀਰਸਗਲੀਪਰਤੀਜੇਟਿਹਤਿਉਭਿਚਵਹਿਅਕਾਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਜਲਪਾਈਐਦੁਕੈਭੁਖਪਿ

ਆਸਾ ਜੀਉ ਪੰਤੂ ਸਤਿਸਕ ਸਤੁ ਕਿਉ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ੬੮ ॥ ਭੀਆ ਸਤੁ ਕਿਉ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥
 ਨਨਕ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੋ ਵਰਤਦਾ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ੬੯ ॥ ਨਨਕਾ ਤਿਸੈ ਬਸਿ ਤੁਹੈ ਜਿਸ ਤਿਹੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥ ੭੦ ॥
 ਵਰਮਨੁ ਤਨੁ ਪਰਠੈ ਸਤੁ ਜਗੁ ਹਰੀ ਆਵਲੁ ਹੋਇ ॥ ੭੧ ॥ ਸਬਦੇ ਸਦਾ ਬਸਿ ਤੁਹੈ ਜਿ ਤਤੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਆਹੋਇ ॥ ੭੨ ॥
 ਨਕਨ ਮੁਨ ਵੀਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਆਸੁ ਕੋਇ ॥ ੭੩ ॥ ਨਨਕਾ ਤਿਸੈ ਬਸਿ ਤੁਹੈ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਿਆ ਅਨਿਸੋਇ ॥ ੭੪ ॥
 ਰੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਰਠੈ ਸਤੁ ਜਗੁ ਹਰਿ ਆਹੋਇ ॥ ੭੫ ॥ ਵਰਤੈ ਭਲੁ ਭਲੁ ਭਲੈ ਨਾ ਵਰਾਣਈ ਐ ਕਿਸੁ ॥ ਨਾ ਉਲਈ ਐ ॥
 ਪਰਮੇ ਸਰੈ ਭੰਨ ਲਾਘਵ ਲਾਸ ਮਰਥੁ ॥ ੭੬ ॥ ਹਰਹਰ ਭੀ ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਬੋਲਹਿ ਭਯੀ ਥਾਨੀ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹੁ ॥
 ਤਿਹੈ ਕਿਆ ਉਚੀ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਹਰਿ ਹਰੀ ਆਤਿ ਸੇਵਿ ਵਹੁ ਕਰ ਬਾਲਾ ॥ ਅਪੁਛੈ ਤਹਿ ॥
 ਤਾਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚਾ ਏਤੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਠਿਕਾ ਥੋਲ ਲਾਗੁ ॥ ਨਿਸਕ ਕਾਗ ਵਲਾ ॥ ਤਿਲਾ ॥ ਤਿਭਵ ਲਾਗੁ ॥ ਪਿਆ ॥
 ਹਉਮੈ ਅਨਾਦਿ ਨੁਸਦਾ ਵਿਹਾਲਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਨਾਪਾਇ ॥ ਅਕਰਿ ਕਰਿ ਥਕੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪ ॥
 ਦੀਤਾ ਅਪੇਲੈ ਜਿਸ ਵਾਗਿ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਪਿਆਇ ॥ ਆਪਾ ਏਸੇ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ੭੭ ॥ ਜੇ ਗੁਨ ਭਗਵੀ ਕਪੜੀ ਜੇ ॥
 ਗੁਨ ਮੇਲੇ ਵੇਸੀ ॥ ਨਨਕ ਘਰਿ ਬੈਠਿ ਆ ਜੇ ਗੁਪਾਈ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਉਪਦੇਸੀ ॥ ੭੮ ॥ ਚਾਰੇ ਭੰਡਾ ਜੇ ਭਵਹਿ ਬੇਦਖ ॥
 ਕੁਚਿ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਨਨਕ ਸਚਾ ਭੇਦੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਪਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ੭੯ ॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕ ੪ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਆਸੇ ਹਾਗ ਦੀ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖੀਆਂ ਆਹਰਿ ਗਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋ ਤਿਪਰਗਾਸੀ ॥
 ਆਨਨ ਕਨਾ ਮਿਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋਇ ॥ ਜਿ ਤੁਮਿ ਆਇ ਐ ਤਿਖ ਉਤ ॥
 ਰੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੁਹੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ਜਿ ਸੇਨੇ ਸਮੁਤ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੀ ॥
 ਰਵੈ ਰਹੈ ਜਿਸੁ ਨ ਦੁਇ ਸਤਿ ਤੁਹਿ ਹੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ਜਿ ਸੁਮੰਤ ਰਿਬੁ ਮੁਵੀ ਚਾਰਾ ॥ ਵਾਹੁ ॥
 ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਜਿ ਸੁਮੰਤੁ ਨ ਪਰਾਵਾਰਾ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥ ਜਿ ਸਚਾ ਦਿਖਾਈ ਸੋਇ ॥ ਨਨਕ ਸਤਿਗੁ ॥
 ਰਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ॥ ਜਿ ਸਤੇ ਨ ਮੁਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਚਾ ਸੋਹਿਯਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੁਗੋ ਵਿਛਾ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਨਾ ਮੁਸ ॥
 ਲਾਹਣਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਆਮਨਿ ਅਨੰਤ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਪੁਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਜਨਨ ਨਕਨ ਮੁਸਲਾਹਿ ਆਬਹੁ ॥
 ਨਮਿਤ ਨ ਭੰਗੁ ॥ ੩ ॥ ਮੁਖਿ ਗਿਆਸੁ ਉਨੇਹੁ ਕਿਉ ਸਜ ਲਾਮਿਲਾਹਿ ॥ ਪਿਆਰਿ ਆਹੁ ਚੁਫੇ ਦੀ ॥ ਤਿਨ ਸਜ ਲਾਸਾ ਚਿਸਵ ॥
 ਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈ ਰੀਸ ਤੁਹੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ॥ ਤਾਇਹੁ ਮਰਵਹਿ ਆ ॥ ਦੇਵਾ ਮੁਖਿ ਪੁਰਦ ਸਿਹਰਿ ਸਜ ਲਾਸਿ ॥ ਜਲ ਭਰਿ ਆ ॥

੬੦੨
 * ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਸੁ ਸਮਕ ਅਤਿ ਭੀ ਫਿਰਿ ਚਲਦਿ ਤਾਮੁ ਮੁਖਸੁ ਉਕਰਿ ਦੇਸੁ ਤੀਸੁ ਪਕਿ ਪੁਛਹਿ ਮਿਤੁ ॥
 ਗੁਰਮੁਖ ਸਉ ਕਰਿ ਦੇਸੁ ਤੀਸਾ ਤਿਹੁ ਗੁਰਮੁ ਉਲਾਇ ਚਿਤੁ ॥ ਜਿ ਮਨੁ ਮਰਣ ਕਾ ਮੁਲੁ ਕਟੀਐ ਤੰ ਹੁਖੁ ਹੋਵੈ ਮਿਤੁ ॥
 ੬੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਆਪਿ ਸਮਾਇ ਸੀ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਨਨਕ ਨ ਕਨ ਦਰੀ ਬਾਹੁ ਕਰਣ ਪਛਾੜੇ ॥ ੬੩ ॥

ਨਾਨਕਹਉਪਿਤੁਭਾਈਆਪਦਾਸਤਿਗੁਰਿਨਾਨਿਦਿਖਾਇਆ॥ ੪॥ ਹਉਖੜੀਨਿਭਾਈਪ੍ਰਿਧਮਤੁਮੁਸਜਲਾਅਵ
 ਏ॥ ਕੋਆਇਮਿਯਾਵੈਅਜੁਮੈਪ੍ਰਿਭਮੇਲਿਮਿਯਾਵਏ॥ ਹਉਜੀਉਕਰੀਤਿਸਵਿਟਉਚਉਖੰਨੀਮੈਜੋਮੈਪ੍ਰਿਭੀਦਿਖਾ
 ਵਏ॥ ਨਨਕਹਉਹੋਇਦਇਆਲੁਤਾਗੁਰਪੁਰਮੇਲਾਵਏ॥ ੫॥ ਅੰਤਰਿਜੋਭਉਮੈਤਨਿਮਾਇਆਕੁੜੀਅਵੈਜਾ
 ਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਾਫੁਰਮਾਇਆਮੰਨਿਨਸਕੀਦਤਤਤਰਿਆਨਜਾਇ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪਲੀਜੋਚਲੈਸਤਿ
 ਗੁਰਭਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਾਦਸਨੁਸਫਲੁਹੋਜੋਇਓਧੋਫਲੁਪਾਇ॥ ਜੀਨੀਸਤਿਗੁਰਮੰਨਿਆਹਉਤਿਨਕੇਲਾ
 ਗਉਪਾਇ॥ ਨਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁਹੋਜਿਅਨਾਦਿਨੁਹੋਯਿਵਲਾਇ॥ ੬॥ ਜਿਨੀਪ੍ਰਿਭੀਪਿਆਰਾਬਿਨੁਦਰਸਨਕਉਤਿਪਤੀ
 ਮੈ॥ ਨਨਕਮਿਯੋਸੁਭਾਇਗੁਰਮੁਖਿਏਹੁਮਨੁਹਸੀਮੈ॥ ੭॥ ਜਿਨੀਪ੍ਰਿਭੀਪਿਆਰਾਕਉਜੀਵਨੀਪਿਥਾਰਹੇ॥ ਜਾਸਹੁਦੇ
 ਖਨਿਆਪਦਾਨਨਕਸੀਵਨਿਭੀਹਰੇ॥ ੮॥ ਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਅੰਦਰਿਨੇਹੁਤੋਪ੍ਰੀਤਮਸਚੈਲਾਇਆ॥ ਗਤੀਅਤੈਰੇਹੁਨਾ
 ਨਕਪੇਮਿਸਮਾਇਆ॥ ੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਅਸਕੀਜਿਤ੍ਰਪ੍ਰੀਤਮੁਸਚਾਪਈਮੈ॥ ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਅੰਨੀਦੇਨਨਕਸਹ
 ਜਿਸਮਈਮੈ॥ ੧੦॥ ਸਚਾਪੇਮੀਪਿਆਰਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਈਮੈ॥ ਕਬਹੂੰਨਹੈਭੰਗੁਨਨਕਹਉਗੁਲਗਈਮੈ॥ ੧੧॥ ਜਿਨ
 ਅੰਦਰਿਸਚਨੇਹੁਕਉਜੀਵਨੀਪ੍ਰਿਭੀਫਿਹੁਦਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੇਆਪਿਨਨਕਚਿਗਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ ੧੨॥ ਜਿਨਕਉਪੇਮ
 ਪਿਆਰਤਉਆਪੇਲਾਇਆਕਰਮੁਕਰਿ॥ ਨਨਕਯੇਹੁਮਿਯਾਇਮੈਜਾਚਕਦੀਜੈਨਮੁਹਰਿ॥ ੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿ
 ਰਵੈ॥ ਜਿਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਸਾਈਭਗਤਿਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੈਸੁਕਰੇਵੀਚਾਗੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਨਕਪਵੈਪਾਗੁ॥ ੧੪॥ ਜਿਨ
 ਅੰਦਰਿਨਮੁਨਿਧਰੁਹੈਗੁਰਬਾਦੀਵੀਚਾਗਿ॥ ਤਿਨਕੇਮੁਖਸਦਉਜਲੇਤਿਤ੍ਰਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ ਤਿਨਬਹਦਿਅਉਰ
 ਦਿਆਕਦੇਨਵਿਸਰੈਜਿਆਪਿਬਖਸੇਕਰਤਾਗਿ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੇਨਵਿਛੁੜਹਿਜਿਮੇਲੇਸਿਰਜਲਹਾਰਿ॥ ੧੫॥
 ਗੁਰਪੀਰਾਂਕੀਚਾਕਰੀਮਹਾਂਕਰੀਸੁਖਸਾਗੁ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪਲੀਤਿਸੁਯਾਏਤਤਪਿਆਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀ
 ਜੇਵੈਲਾਗਿਆਤਉਜਲੁਤਰੈਸਸਾਗੁ॥ ਮਨਾਚੀਦਿਆਫਲੁਪਾਇਸੀਅੰਤਰਿਬੇਬੇਕਬੀਚਾਗੁ॥ ਨਨਕਸਤਿਗੁ
 ਰਮਿਯਾਮੈਪ੍ਰਭਪਾਈਮੈਸਭੁਦੁਖਨਿਵਾਰਲਹਾਗੁ॥ ੧੬॥ ਮਨਮੁਖਸੇਵਾਜੋਕਰੇਵੁਜੈਭਾਇਚਿਤ੍ਰਲਾਇ॥ ਪੁਤ੍ਰ
 ਕਲਤੁਕਟਥੁਰੈਮਾਇਆਮੋਹੁਵਪਾਇ॥ ਦਰਗਹਲੇਖਾਮੰਗੀਮੈਕੋਈਅੰਤਿਨਸਕੀਛੁੜਾਇ॥ ਬੇਨੁਰਾਵੈਸਭੁ
 ਦੁਖੁਹੈਦੁਖਦਾਈਸਿਯਾਇ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਆਇਆਮੋਹਮਾਇਆਵਿਛੁੜਿਸਭਜਾਇ॥ ੧੭॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਮਨੇਸਹਕੇਹੁਕਮੇਹੀਸੁਖਪਾਏ॥ ਹੁਕਮੇਸੇਵੇਹੁਕਮੁਅਗਏਹੁਕਮੇਸਮੈਸਮਾਏ॥ ਹੁਕਮੁਵਰਤਨੇਮੁਸੁਚਸੰਜਮੁ
 ਮਨਾਚੀਦਿਆਫਲੁਪਾਏ॥ ਸਦਾਸੁਹਾਗਦਿਜਿਹੁਕਮੈਬੁਝੈਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਯਿਵਲਾਏ॥ ਨਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਿਨ
 ਉਪਰਿਤਿਨਹੁਕਮੇਲਾਏਮਿਯਾਏ॥ ੧੮॥ ਮਨਮੁਖਿਹੁਕਮੁਨਭੁਝੈਬਪੁਰੀਨਿਤਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਇ॥ ਵਰਤਨੇਮੁਸੁ

ਚਸਿਜਾਪੁਤਾਪਾਖੀਰਿਭਰਮੁਨਜਾਇ। ਅੰਤਕੁਕਸੁਪੁਨਾਇਅਮੋਰਿਬੋਧੋਜਿਉਰਸਤੀਛਾਹੁਉਚਾਏ। ਜਿਨਿਉ
ਪਾਏਤਿਸੈਨਚੇਤਹਿਬਿਨੁਚੇਤੇਕਿਉਸੁਖਪਾਏ। ਨਨਕਪਰਪੰਦਰੀਆਪੁਰਿਕਰਤੈਪੁਨਥਿਯੋਖਿਆਕਮਾਏ॥੧੯॥
ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਤੀਤਿਭਈਮਨੁਮਾਨਿਆਮਨਦਿਨੁਸੇਵਾਕਰਤਸਮਾਇ। ਅੰਤਰਿਸਤਿਹੁਤਗੁਰੁਸਭਪੁਜੇਸਤਿ
ਗੁਰਕਾਦਰਸੁਦੇਖੈਸਭਆਇ। ਮੰਨੀਐਸਤਿਗੁਰਪਰਮਾਚਾਰੀਜਿਉਮਿਯੋਮੈਤਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ।
ਹਉਸਦਾਸਦਾਥਾਹਿਹੀਗੁਰਮਪੁਨੇਜੋਪੁਤਸਚਾਦੇਈਮਿਯਾਇ। ਨਨਕਕਰਮੁਪਾਇਆਤਿਨਸਚਾਜੋਗੁਰਚ
ਠਲੀਯਗੇਮਾਏ॥੨੦॥ ਜਿਨੀਪਗਿਆਸਉਨੇਹੁਜੇਸਜਲਮੈਨਾਇ। ਅੰਤਰਿਥਾਹਿਹਉਫਿਰਾਭੀਤਿਰਦੈਰਖਾਸ
ਮਾਇ॥੨੧॥ ਜਿਨਾਇਕਮਨੀਏਕਚਿਤਿਧਿਆਇਆਸਤਿਗੁਰਸਉਚੇਤੁਯਾਇ। ਤਿਨਕੀਦਖਭੁਖਹਉਮੈ
ਵਡਾਰੇਗੁਗਇਆਨਿਰਦੇਖਭਏਓਵਲਾਇ। ਗੁਲਗਾਵਹਿਗੁਲਉਚਭਹਿਗੁਲਮਹਿਸਵੈਸਮਾਇ। ਨਨਕਗੁ
ਰਪੁਰੇਤੇਪਾਇਆਸਹਾਜੀਮਿਯਿਆਪੁਭੁਆਇ॥੨੨॥ ਮਨਮੁਖਿਆਏਅਮੋਹੈਨੀਮਨਲਗੈਪਿਆਗ। ਕੁੜਕਮਾ
ਵੈਕੁੜਸੀਪਰੈਕੁੜਿਕੈਆਹਗ। ਬਿਖੁਆਇਆਪਨੁਸਿਚਿਮਹਿਅੰਤਿਹੋਇਸਭੁਛਗ। ਕਰਮਪਰਮਪੁਚਿਸਿਜ
ਮੁਕਰਹਿਅੰਤਰਿਯੋਭਵਿਕਾਰ। ਨਨਕਮਨਮੁਖੀਜੇਕਮਾਵੈਸੋਥਾਇਨਪਵੈਦਰਗਹੋਇਖੁਆਗ॥੨੩॥ ਸਭਨ
ਠਗਾਵਿਚਿਸੋਭਲਾਭਾਈਜਿਉਵਸਿਆਮਨਿਆਇ। ਗਗੁਨਾਦਸਭਸਦੈਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ। ਠਗੈਨਦੈ
ਥਾਹਠਾਇਨੀਹੁਕਮੁਨਭਾਇਆਜਾਇ। ਨਨਕਹੁਕਮੈਕੁਝੈਤਿਨਗਸਿਹੋਇਸਤਿਗੁਰਤੇਸੋਈਮਾਇ। ਸਭਕਿਛੁ
ਤਿਸਤੇਹੋਇਆਜਿਉਤਿਸੈਦੀਰਜਾਇ॥੨੪॥ ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤਕਰੈਕਹਾਇ। ਗੁਰਮਤੀ
ਨਾਮੁਨਿਰਮਲੋਨਿਰਮਲਨਾਮੁਧਿਆਇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਲੀਤਤੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਵਸੈਮਨਿਆਇ। ਤਿਰਦੈਕਮਲਪਰਗਾਸਿ
ਆਕੈਤੀਜੋਤਿਮਿਯਾਇ। ਨਨਕਸਤਿਗੁਰਤਿਨਕਉਮੋਓਚਿਨੁਜਿਨਪੁਰਿਮਸਤਕਿਭਾਹੁਯੋਖਾਇ॥੨੫॥
ਅੰਦਰਿਤਿਸਨਾਅਗਿਹੈਮਨਮੁਖਭੁਖਨਜਾਇ। ਮੋਹੁਕਦੰਬੁਸਭੁਕੁਕੁਹੈਕੁੜਿਰਹਿਆਯਪਦਾਇ। ਅਨਦਿਨੁ
ਚਿਤਾਚਿਤਵੈਚਿਤਾਥਪਜਾਇ। ਜੀਮਲਮਲਨਦੁਕਈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਇ। ਗੁਰਸਰਲਾਈਉਥਰੈਨਨ
ਕਲਵੇਛਰਾਇ॥੨੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਹਰਿਧਿਆਇਦਾਸਤਸੀਗਤਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ। ਸਤਿਸੀਗਤਿਸਤਿਗੁ
ਰਸੇਵਦੇਹਰਿਮੇਲੇਗੁਰਮੇਲਾਇ। ਏਹੁਭਉਜਲੁਜਗਤਸਿਸਾਰੈਗੁਰਬੋਹਿਥੁਨਾਮਿਤਠਾਇ। ਗੁਰਸਿਖੀਭਾਟਾ
ਮੰਨਿਆਗੁਰਪੁਰਪਾਰਿਯਾਇ। ਗੁਰਸਿਖਕੀਹਰਿਪੂਜਿਦੇਹਿਰਮਪਾਪੀਭੀਗਤਿਪਾਰਿਯਾਪੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿ
ਪੁਭਾਯੋਖਿਆਗੁਰਨਸਕਮਿਯਿਆਆਇ। ਜਮਕੈਕਰਮਾਭਿਥਿਦਰਿਅਨੁਹਰਿਦਰਗਹਯਏਛਰਾਇ। ਗੁਰ
ਸਿਖਰੋਸਾਬਾਇਹੋਰਿਤੁਠਾਮੋਯਮਿਯਾਇ॥੨੭॥ ਗੁਰਪੁਰੋਹਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆਜਿਨਿਵਿਚਤੁਤਰਮੁ
ਚੁਕਾਇ। ਗੁਰਮਨਮੁਹਰਿਕੀਰਤਗਾਇਕਹਿਚਨਣੁਗੁਦੇਖਾਇਆ। ਗੁਰਮੋਮਾਨਿਏਲਿਵਲਾਗੀਅੰਤਰਿਨਾਮੁਦ
ਜਾਇਆ। ਗੁਰਮਤੀਜਮੁਜੇਹਿਨਸਕੈਸਚੈਨਇਸਮਾਇਆ। ਸਕੁਆਪੇਆਪਿਵਡੈਤੈਕਰਤਜੋਭਾਵੈਸੋਨਾਇਯਾ
ਇਆ। ਜਨਨਨਕਨਉਭਏਤੰਜਵੇਧਿਨੁਨਵੇਧਿਨੁਮਹਿਜਾਇਆ॥੨੮॥

ਮਨਮਤਿਹਉਮੈਗੁਰਮੁਖਿਕਉਮੈਸਾਕਤਦਰਜਨਾ। ਨਨਕਰੈਗੁਰਵਾਇਮਿਯਸਤਿਗੁਰਸਪਸਸਦਾ॥੨੯॥
ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਦੀਨਾਮੁਦੇਵੇਲਾਗੁਰਪੁਰਮਨਦੈਆਪਦਗੁਰਮਤੀਹਰਿਉਚਿਲੇ। ਹਰਿਪੁਰਸਾਈ
ਦਿਨਸੁਗਤਿਹਰਿਤੀਹਰਿਗਹਿਦੇਨਾ। ਹਰਿਜੋਸਾਦੁਰਖੁਨਾਭਵਿਸਿਉਦੇਖਿਆਗਗਤੁਲੈਦੇਲਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦਿਵ
ਇਆ। ਜਨਨਨਕਨਉਭਏਤੰਜਵੇਧਿਨੁਨਵੇਧਿਨੁਮਹਿਜਾਇਆ॥੩੦॥

ਰਤੇਸੇਈਜਿਮੁਖੁਨਮੋਹੰਨਿਜਿਨੀਸਿਵਾਤਸਾਈ॥ ਝੁਕਿਝੁਕਿਪਵਦੇਕਚੇਬਿਰਹੀਜਿਨਕਰਿਨਾਆਈ॥੧॥
 ॥ਪਲੀਵਿਹੁਲਾਪਟਪਟਥਰਭਾਹੀਸੇਤੀਜਾਯੋ॥ ਧੁਰੀਵਿਚਿਉਡੀਦਰੀਸੇਹਾਂਨਨਕਤੈਸਹਨਾਯੋ॥੨॥
 ਗੁਰਕੇਸਥਦਿਅਰਾਧੀਐਨਾਮਿਗਿਰੀਬੈਰਾਗੁ॥ ਜੀਤੇਪੰਚਕੈਰਈਆਨਨਕਸਫਲਮਾਗੁਇਹੁਠਾਗੁ॥੩॥
 ਜਾਮੁਇਕੁਤਲਖਤਉਜੀਤੀਪਿਲੇਦਹਿਕਿਤਵੋ॥ ਬਾਮਲਾਬੇਰਥਾਗਾਇਚਿਜਨਮੁਜਿਨਿਕੀਤੇਸੇਵਿਸੇ
 ॥੪॥ ਜੋਗਰਿਸੇਰਸੁਪੀਜੀਐਕਥਪੁਨਠੀਕਹੋਈ॥ ਨਨਕਗਮਨਮਗੁਨਗਈਅਹਿਦਰਗਹਨਿਰਮਲਸੋਈ
 ॥੫॥ ਜੋਪ੍ਰਭਿਰਥੇਆਪਿਤਿਕੋਇਨਮਚਈ॥ ਅੰਦਰਿਨਮੁਨਿਪਨੁਸਦਾਗੁਲਸਾਰਈ॥ ਏਕਾਦੇਕਾਮਰੀਮਮ
 ਨਿਤਨੇਪ੍ਰਭੁਪਾਰਈ॥ ਲਗਾਏਗੁਅੰਪ੍ਰਕੋਤਉਤਾਰਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਲਗਾਇਸਹਾਜਿਸੁਖਸਾਰਈ॥ ਸਾ
 ਨਕਨਮੁਨਿਪਨੁਰਿਦੇਉਰਿਹਾਰਈ॥ ੬॥ ਕਰੇਸੁਚੰਗਾਮਨਿਦੁਯੀਗਲਤਲਾਹਿ॥ ਅਪਲੀਨਦਰਿਨਿਹਾਇਆ
 ਪੇਐਹੁਲਾਈ॥ ਜਨਦੇਹਮਤੀਉਪਦੇਸੁਵੇਚਹੁਭਰਮੁਜਾਈ॥ ਜੋਧੁਗਿਯੋਖਿਆਯੋਖੁਸੇਈਸਭਕਮਾਈ॥ ਸਭਕ
 ਛੁਤਿਸਦੈਵਸਿਦੁਜੀਨਹਿਜਾਈ॥ ਨਨਕਸੁਖਅਨੰਦਭਏਪ੍ਰਭਕੀਮਨਿਰਜਾਈ॥੭॥ ਗੁਰਪੁਰਾਜਿਨਿਸਿਮਰਿ
 ਆਸੇਈਭਏਨਿਹਾਯਾ॥ ਨਨਕਨਮੁਅਰਪਲਾਕਾਰਜੁਆਵੈਗਾਸਿ॥ ੮॥ ਪਾਪੀਕਰਮਕਮਵਦੇਕਰਦੇਹਾਏਹਾਈ॥ ਨਾ
 ਨਕਾਜਿਉਮਥਨਿਮਾਧਾਲੀਆਤਿਉਮਥੇਪ੍ਰਮਗਾਈ॥ ੯॥ ਨਾਮੁਧੀਆਈਨਿਸਾਜਨਾਜਨਮਪਦਾਰਥੁਜੀਤਿ॥ ਨਨ
 ਕਪਰਮਾਐਸੇਚਵਹਿਕੀਤੋਭਵਹੁਪੁਨੀਤ॥੧੦॥ ਖੁਭਰੀਭਥਾਈਮੀਗਲਾਇਕੁਮੰਤੀਆ॥ ਨਨਕਸੇਈਉਬਰੇ
 ਜਿਨਾਭਾਗੁਮਥਾਹਿ॥੧੧॥ ਸੁਤਕੇਸੁਖੀਸਵੰਨਿਜੋਰਤੇਸਹਾਪਲੈ॥ ਪੇਮਵਿਛੋਰਧਲੀਸਉਅਠੇਪਰਠਾਏਕਿ॥
 ੧੨॥ ਸੁਤਕੇਅਸੀਖਮਾਇਅਝੂਠੀਕਾਰਲੋ॥ ਨਨਕਸੇਜਾਗੀਨਿਜਿਗਸਨਾਨਮੁਉਚਾਰਲੋ॥੧੩॥ ਮਿਗਕਿਸਾ
 ਪੇਖਿਭੁਯਏਵੁਕ੍ਰੋਗਰਹੀਪਥਾ॥ ਜਿਨੀਸਦੁਅਰਾਧਿਆਨਨਕਮਨਿਤਿਠਥਾ॥੧੪॥ ਪਾਤਿਤਉਧਾਰਲਾਪਰਥ
 ਹਮੁਸੀਮਥਪੁਰਖੁਅਪਾਗਾ॥ ਜਿਸਤਿਉਧਾਰੇਨਨਕਾਸੇਸਿਮਰੇਸਿਰਜਲਹਾਹਾ॥੧੫॥ ਦੂਜੀਛੋਰਿਕਵਦਰੀਇ
 ਕਸਸਉਚਿਤੁਲਾਈ॥ ਦੂਜੈਭਵੀਨਨਕਾਵਹਾਇਹੁਕੀਦਰੀਜਾਈ॥੧੬॥ ਤਿਹਟਕੇਥਾਜਾਗਸਉਦਾਕਰਨਿ
 ਵਲਜਾਗਿਆ॥ ਸਦੁਵਖਹੁਜਿਨੀਲਾਦਿਆਸੇਸਚਕੇਪਸਥਾ॥੧੭॥ ਪੰਥਾਪੇਮਨਜਾਣਈਭੁਯੀਟੈਰੋਗਵਾਰਿ॥ ਨ
 ਨਕਹਰਿਬਿਸਰਾਇਕੈਪਉਦੇਨਰਕਿਅੰਧਾਰਿ॥੧੮॥ ਮਾਈਆਮਨਹੁਨਵੀਸਰੇਮਾਗੈਦੀਮਾਦੀਆਸੇਪ੍ਰਭੁਜੀਤਿ
 ਆਵਈਨਨਕਹੀਕਰਮਾ॥੧੯॥ ਤਿਚਰਮੁਯਿਨਭੁਭੀਦੋਜਿਚਰਮਾਪ੍ਰਿਪਾਯਾ॥ ਸਥਵਅਖੁਵਥਾਥਨਨ
 ਕਾਖਾਹਿਖਰਚਿਧਨੁਮਾਯਾ॥੨੦॥ ਖੰਡਵਿਕਾਦੁਯੋਲਾਘਿਨਸਵੀਤੋਯਾ॥ ਤਿਨਿਜਾਈਆਪਦੋਲਾਹੁਸੁਸਜਲ

ਮੁਟਾਵਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਬਾਲਾਵਿਚਿ ਤਿਨੇ ਵਸਤੂ ਪਈਚਿ ਸਤੁ ਸਿਤੋ ਖੁਵੀਚੋਗਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭਰਕ ਪਾਇਚਿ ਜਿਸ ਕਸਭ ਸੁ ਅਧੋਗਾ॥
ਜੇਕੋ ਪਾਵੈ ਜੇਕੋ ਭੁੰਝੈ ਤਿਸ ਕੋ ਹੋਇ ਉਧੋਗਾ॥ ਏਹ ਵਸਤੂ ਤਜੀ ਨਹ ਜਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਭਖੁ ਉਧੋਗਾ॥ ਤਮ ਸਿਸਾ
ਭੁਚਨ ਨਾਗਿ ਤਰੀ ਐਸਭਨਾ ਨਕ ਬਹੁ ਪਸਾਰੇ॥ ੧॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲ ੫ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੋ ਨਹੀ ਮੈਨੋ ਜੋਗ ਕੀਤੋਈ॥ ਮੈਨਿ ਰਗੁ ਦਿਅਰੇ ਕੋ ਗੁਣ ਨਾਹੀ॥
ਅਪੇਤ ਰਜੁ ਪਾਇ ਰਈ॥ ਤਰਜੁ ਪਾਇ ਅਮਿਹ ਰਾਮ ਤਿਹੋਈ॥ ਜਤਿ ਗੁਣ ਜਨੁ ਮਿਲਿਆ॥ ਨਨਕ ਨਾ
ਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾਜੀ ਵਾਤ ਨੁ ਮਨੁ ਥੀਵੈ ਹਰਿਆ॥ ੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਠਾਗ ਮਾਲਾ ਠਾਗ ਏਕ ਸਿਗਿ ਪੰਚ ਬਰਗਨਾ॥ ਸਿਗਿ ਅਲਾਪਿਅ ਆਠ ਉਨੈ ਚਨਾ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਠਾਗ ਭੈਰਉ ਵੈਕਣੀ॥
ਪੰਚ ਠਾਗਨੀ ਸਿਗਿ ਉਚਰੀ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਭੈਰਵੀ ਬਿਲਾਵਲੀ॥ ਪੁਨਿ ਆਕੀ ਗਾਵਹਿ ਬੰਗਲੀ॥ ਪੁਨਿ ਅਸਯੋਖੀ ਕੀਤ
ਈ ਬਗੀ॥ ਏਭੈਰਉ ਕੀ ਪਾਚ ਉਨਗੀ॥ ਪੰਚ ਮਹਰਖ ਦਿਸਾਖ ਸੁਨਾਵਹਿ॥ ਬੰਗਲਾ ਮਮੁ ਮਾਧਵ ਗਾਵਹਿ॥ ਲਲਤ
ਬਿਲਾਵਲ ਗਾਵਹੀ॥ ਅਪੁਨੀ ਅਪੁਨੀ ਭਾਤਿ॥ ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਭੈਰਵ ਕੇ ਗਾਵਹਿ ਗਾਇਨ ਪਾੜਾ॥ ੧॥ ਦੁਤੀ ਆਮਾਲਕ
ਉਸਕ ਅਲਾਪਹੀ॥ ਸਿਗਿ ਠਾਗਨੀ ਪਾਚ ਉਥਾਪਹੀ॥ ਗੋਰਕ ਗੀ ਅਰੁ ਦੇਵ ਗੀ ਪਾਗੀ॥ ਗੀ ਪਾਗੀ ਸਿਹਤੀ ਉਚਰੀ॥ ਪਿਨ
ਸਗੀ ਏ ਪਾਚ ਉਗਈ॥ ਮਾਲਗਾਗ ਕਉ ਸਕ ਸਿਗਲਾਈ॥ ਮਾਭੂ ਮਸਤ ਅੰਗ ਮੇਵਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਚੰਡਕ ਉਸਕ ਉਭ
ਗਾ॥ ਖੁਦਿ ਖਟ ਅਉਰੁ ਉਠਾਨ ਦਗਾਏ॥ ਅਸਟ ਮਾਲਕ ਉਸਕ ਸਿਗਲਾਏ॥ ੨॥ ਪੁਨਿ ਆਇ ਅਉਰਿ ਤਿੰਨੋ ਲੁ ਪੰਚ ਨਾਇਕ
ਗੀ ਅਸਟ ਸੁਤਾ॥ ਉਠਹਿ ਤਨ ਕਲੋਲ ਗਾਇਨ ਤਾਗੀ ਮਲਾਵਹੀ॥ ਤੇਲੀ ਗੀ ਦੇਵ ਕੀ ਮਈ॥ ਬਸੰਤੀ ਸਿਦੁਰ
ਸੁਹਾਈ॥ ਸਰਸ ਅਹੰਗੀ ਲੋਭਾਰਜਾ॥ ਸਿਗਲਾਈ ਪਾਚ ਉਠਾਗਾ॥ ਸੁਰਮਾਨੈ ਦਕਾ ਸਕਰਾਏ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਬਿੰਬ

ਮੰਗਲਨਸੁਯਾਏ। ਸਰਸਚਨਅਉਆਰਡਿਬਿਨੋਦਾ। ਗਾਵਹਿਸਰਸਬਸਿਤਕੋਮੋਦਾ। ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਮੈਕਰੇਸਵ
 ਗੰ। ਪੁਨਿਆਈਦੀਪਕਕੀਬਾਗੀ॥ ੧॥ ਕਛੇਈਪਟਮੰਜਗੋਟੋਡੀਕਰੀਅਯਾਪੀ। ਕਾਮੋਦੀਅਉਗੁਜਗੀਸ
 ਗਦੀਪਕਕੇਥਾਪੀ॥ ੨॥ ਕਾਯੀਕਾਕੀਤਲਾਅਉਗਾਮਾ। ਕਮਲਕੁਸਮਚੀਪਕਕੇਨਾਮਾ। ਗਉਗਾਅਉਕਨਗਕ
 ਲਾਨਾ। ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਦੀਪਕਕੇਜਾਨਾ॥ ੩॥ ਸਭਮਿਲਿਸਿਗਿਗਾਗਵੈਗਾਵਹਿ। ਪੀਚਉਸੰਗਬਰਗਨਲਾਵਹਿ।
 ਬੈਠਾਗੋਕਰਨਾਟੀਪਗੀ। ਗਵਗੀਗਾਵਹਿਆਸਾਵਹੀ। ਤਿਹਪਾਛੈਸਿੰਧਵੀਅਯਾਪੀ। ਸਿੰਗਗਾਸਿਉਪਾਂਚਉ
 ਥਾਪੀ॥ ੪॥ ਸਾਲੂਸਭਗਰਸਾਗਰਾਅਉਰਗੋਰਗਭੀਗਾ। ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਸ੍ਰੀਗਗਕੇਗੁੰਡਕੁੰਡਯੀਗਾ॥ ੫॥ ਖਸ
 ਟਮੇਘਗਾਗਵੈਗਾਵਹਿ। ਪਾਂਚਉਸੰਗਿਬਰਗਨਲਾਵਹਿ। ਸੋਗਠਿਗੋਰਮਲਾਗੀਪੁਨੀ। ਪੁਨਿਗਾਵਹਿਅਸ
 ਗੁਨਗੁਨੀ। ਉਚੇਸੁਰਿਸੁਉਉਪੁਨਿਕੀਨੀ। ਮੇਘਗਾਸਿਉਪਾਂਚਉਚੀਨੀ॥ ੬॥ ਬੈਠਾਧਰਗਜਧਰਕੇਦਾਗਾ।
 ਜਬਯੀਧਰਨਟਅਉਜਲਧਾਗਾ। ਪੁਨਿਗਾਵਹਿਸਿਕਰਾਅਉਸਿਆਮਾ। ਮੇਘਗਾਪੁਤ੍ਰਨਕੇਨਾਮਾ॥ ੭॥ ਖਸ
 ਟਗਗਉਨਿਗਾਏਸੰਗਿਗਗਨੀਤੀਸਾ। ਸਭੇਪੁਤ੍ਰਗੀਨਕੇਅਠਾਰਹਦਸਬੀਸਾ॥ ੮॥

੧ ੬ ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਵਾਰਥਸਿਤਕੀਮਹਲਾ ੫

ਤਹਿਕਨਸੁਪਿਆਇਕੋਰੋਹੁਤਹਿਆਭਾਈ। ਕਰੀਮਲਿਖੰਤਪਾਟੀਐਇਹੁਤਿਨੁਹਟੀ। ਵਣਤਿਣੁਤਿਭਵਣੁ
 ਮਉਇਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਪਾਈ। ਮਿਲਿਜਾਪੁਜੁਪੁਉਪਜੈਲਥੀਸਭਛਾਈ। ਨਾਨਕੁਸਿਮਰੈਏਕੁੰਫਿਰਬਹੁ
 ਹਿਲਾਈ॥ ੧॥ ਪੰਜੇਬਧੇਅਹਾਕਾਯੀਕਰਿਸਚਏਆ। ਆਪਣਚਰਣਜਪਾਇਅਨੁਵਿਚਿਤਯੁਖੜੇਆਰੇ
 ਗਜੇਗਾਜਭਿਮਿਟਿਗਏਨਿਤਨਵਾਨਿਰੋਆ। ਦਿਨੁਰੋਟਿਨਸੁਪਿਆਇਦਾਗਿਰਪਇਆਨਸੇਆ। ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆ
 ਨਨਕਾਸੇਈਫਿਰਿਉਆ॥ ੨॥ ਕਿਥਹੁਉਪਜੈਕਹਹੋਕਹਆਹਿਜਮਾਵੈ। ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਖਸਮਕੇਕਉਣੁਕੀਮ
 ਤਿਪਵੈ। ਕਹਨਿਪਿਆਇਨਿਜੁਟਨਿਨਿਤਸੇਭਗਤਸੁਹਵੈ। ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੇਦੁਲਵੈਨਲਾਵੈ। ਸਚੁ
 ਪੁੰਗੁਰਿਉਪਦੇਜਿਆਨਨਕੁਜੁਭਵੈ॥ ੩॥ ੧॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਚਲਿਤੁ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤਿਸਮਾ ਵਲਕਾ ॥

ਸਿਮਤ ੧੫ ੯੬ ॥ ਅਸੁਵਦੀ ੧੦

ਸਿਮਤ ੧੬੦ ੯ ਚੇਤਸੁਦੀ ੮

ਸਿਮਤ ੧੬੩੧ ਭਾਦਉਸੁਦੀ ੧੫

ਸਿਮਤ ੧੬੩੮ ਭਾਦਉਸੁਦੀ ੩

ਸਿਮਤ ੧੬੬੩ ਜੇਰਸੁਦੀ ੧੮

ਸਿਮਤ ੧੬੯੫ ਚੇਤਸੁਦੀ ੧੦

ਸਿਮਤ ੧੭੦੧ ਚੇਤਸੁਦੀ ੫

ਸੀਬਾਬਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀਸਮਾਲੇ

ਸੀਗੁਰੁ ਅੰਗਦ ਜੀਸਮਾਲੇ

ਸੀਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀਸਮਾਲੇ

ਸੀਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀਸਮਾਲੇ

ਸੁਕਰਿਵਾਰਿ ਸੀਗੁਰੁ ਅਰਜਨੁ ਜੀਸਮਾਲੇ

ਸੀਬਾਬਾਗੁਰਦਿਤਾ ਜੀਸਮਾਲੇ

ਛਰਿਛਰਵਾਰਿਨਉਘੜੀਆਗਤਿ

ਬੀਤੀਸੀਸਤਿਗੁਰੁਹਰਿਗੋਬਿੰਦ

ਜੀਸਮਾਲੇ

ਸਿਮਤ ੧੭੧੮ ਕਤਕਵਦੀ ੯

ਆਦਿਤਵਾਰਿਘੜੀਆਛਿਅਦਿ

ਨਿਭਦੈਸੀਸਤਿਗੁਰੁਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀਸਮਾਲੇ

ਸਿਮਤ ੧੭੪੮ ਭਾਦਉਸੁਦੀ ੮

ਆਦਿਤਵਾਰਿਘੜੀਆਛਿਅਦਿ

ਦੋਅਮਲਿਸੀਗੁਰੁਰਾਮਗੋਬਿੰਦ ਜੀਸਮਾਲੇਗੜਵਾਲਿ

ਏਹੁਸੀ ਚਲਿਤੁ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤਿਸ ਮਾਵਟ ਕਾ॥ ਸੰਮਤ ੧੫੬੬ ਅਸੁਵਦੀ ੧° ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਸਮਾਏ ਪਛੇ

ਸੰਮਤ ੧੬੦੭ ਚੇਤਸੁਦੀ ੪ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਗ ਦਸ ਜੀ ਸਮਾਏ ਪਹੁੰਗਿ॥
ਕੀਰਤੀ ਕੀ ਕੋ ਕਲੈ

ਸੰਮਤ ੧੬੩੧ ਭਦਰਿਸੁਦੀ ੧੫ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰ ਦਸ ਜੀ ਸਮਾਏ ਗੋਇਦਿ ਵਾਲਿ॥

ਸੰਮਤ ੧੬੩੮ ਭਦਰਿਸੁਦੀ ੩ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰ ਦਸ ਜੀ ਸਮਾਏ ਗੋਇਦਿ ਵਾਲਿ॥

ਸੰਮਤ ੧੬੬੩ ਜੇਠਸੁਦੀ ੧੪ ਸੁਕਰਿਵਾਰਿ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਸਮਾਏ ਲਹੌਰਿ॥

ਸੰਮਤ ੧੬੬੫ ਚੇਤਸੁਦੀ ੧° ਬੁਧਵਾਰਿ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁ ਬਾਬਾ ਹਰਦਿਤਾ ਜੀ ਸਮਾਏ ਕੀਰਤਿ ਪੁਰਿ॥

ਸੰਮਤ ੧੭°੧ ਚੇਤਸੁਦੀ ੫ ਚਨਿਵਾਰਿ ਚੇਤ ਕੀ ਸਕਰਾਂਦਿ ਨਉ ਪੜੀ ਆਰਤਿ ਥੀ ਤੀ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁ ਹਿਰੋਦਿਵ
ਜੀ ਸਮਾਏ ਕੀਰਤਿ ਪੁਰਿ॥

ਸੰਮਤ ੧੭੧੮ ਕਤਕਵਦੀ ੬ ਆਦਿਤਵਾਰਿ ਪੜੀ ਆਦਿ ਅਦਿ ਨਰਦੈ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁ ਹਿਰੋਦਿਵ ਜੀ ਸਮਾਏ ਕੀਰ
ਤਿ ਪੁਰਿ

ਸੰਮਤ ੧੭੪੪ ਭਦਰਿਸੁਦੀ ੮ ਆਦਿਤਵਾਰਿ ਪੰਜਿ ਪੜੀ ਆਦਿ ਨਿਚੜੇ ਢਿਵੀਦੈ ਅਮਲਿ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁ
ਰਾਮਗਣਿ ਜੀ ਸਮਾਏ ਗੁਰਵਾਲਿ ਦੇ ਖੁਰਵ ਪੀਰੀ ਗਾਜ ਮਨ ਕੇ ਮਾਧਿਆਨ॥

ਸੰਮਤ ੧੭੬੮ ਬੈਸਾਖਸੁਦੀ ੫ ਵੀਰਵਾਰਿ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ ਦੇਵ ਸਾਹਬ ਸ੍ਰੀਮਾਤ ਪੰਜਾਬ ਭੂਇਗ ਜੀ ਸਮਾਏ ਗੁਰ
ਵਾਲਿ ਦੇ ਸਖੁਰਵ ਪੀਰੀ ਗਾਜ ਮਨ ਕੇ ਮਾਧਿਆਨ॥

ਹੈਂ ਬੀੜ ਨੇ ਨੇ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਜਾਇਚ ਰਹੀ ਹੈ ॥

ਉਤਾਰ ਹੈ- ਜਪ ਜਾਇਚ ਸੀ ਗੁਰੂ ~~ਗੁਰੂ ਗਾਥਾ ਦੇ ਨਿਮ~~

ਸਪੁਰੀ ਜਾਇਚ ਦਾ ਉਤਾਰ ਹੈ- ਜਪ ਗੁਰੂ ਗਾਥਾ ਵਾਜ ਸੀ ਦੇ

ਜੁਗੀ ਪੀੜਿਕ ਨਿਮਾਨਾ ਕਪ- ਜਪ ਸੀ ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਗਾਥਾ ਨੀਉਰੀ

॥ ਆਪਣੇ ਰਜਥਾਤ ਨਾ ਤਰਨ ਪਾਇ

ਹੈਂ ਭਿੰਗਾ ਤੇ ਚਾਚਾ ਰਹਿਤੀ ਵਾਜ ਸੀ ਦੀ ਜੀਧਰਾ ਦੇ

ਗਉੜੇ ਰੋਜ ਵਾਜ ਸੀ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ॥ ਬਾਬਾ ਰਹਿਤ ਵਾਜ ਸੀ ਉਦਾਸੀ
ਜੀਧਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਾਤਮਾ ਰਹਿ ਗਏ ॥ ਗਉੜੇ ਰੋਜ ਵਾਜ ਸੀ ਉਦਾਸੀ

ਉਦਾਸੀ ਜੀਧਰਾ ਦੇ ਜਾ ਪ੍ਰਗਤ- ਹੈਂ ਬੀੜ ਘਾੜਾ ਦੇ ਨਿਮਾਨ

ਉਦਾਸੀ ਜੀਧਰਾ ਦੇ ਜਾ ਪ੍ਰਗਤ ਵਾਜ ਸੀ ਦੇ ਘਾੜਾ ਦੇ

ਰਾਖਾ ਜਾਇ ਦੀ ਨਿਮਾਨ ॥

ਹਉੜੇ ਫਿਰਗੀ ਫਿਰ ਫਿਰ ਗਉੜੇ ਜੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਬੁਝਾ

ਭੇਡੇ ਫਿਰ ਜੀਧਰਾ ਦੇ ਜਾ ਪ੍ਰਗਤ ॥ ਪਰ ਤਤਕਾਲ

ਤੇ ਪਾਤਾ ਜਗਾ ਦਾ ਤੇ ਕੇਂ ਹੈਂ ਜੀਧਰਾ ਬਾਬਾ ਰਾਮ

ਗਉੜੇ ਦੀ ਜਾ ਪ੍ਰਗਤ ਦੀ ਨੀ-ਫਿਰ ਜੇ ਗੁਰੂ ਗਾਥਾ ਫਿਰ

ਜੇ ਬਹਿ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਰਹਿ ਗਏ ਗਾਥਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਏ ਫਿਰ

ਰੋਤੀ ਜੇ ਜਾਇਚ ਦਾ ਫਿਰਤਾਰ ਫਿਰ ਰਹੇ ਰਹੀ ਤੇ

ਰਹਿਤ ਰੋਤੀ ਜੇਤ ਜਾਪਣੇ ਕੇ

